

መጽሐፍ ቅዱስ

አራት ዘፍጥረት

የፍጥረት አጀማመር

1 በመጀመሪያ እግዚአብሔር (አሎሃም) ሰማያት ገና ምድርን ፈጠረ። ምድርም ቅርጽ የለ ሽና ባይ ነበረች። የምድርን ጥልቅ ስፍራ ሁሉ ጨለማ ውጦት ነበር። የእግዚአብሔርም (አሎሃም) መንፈስ በውሆች ላይ ይረብብ ነበር።

2 ከዚያም እግዚአብሔር (አሎሃም) “ብርሃን ይሁን” አለ። ብርሃንም ሆነ። **4** እግዚአብሔርም (አሎሃም) ብርሃኑ መልካም እንደ ሆነ አየ፤ ብርሃኑን ከጨለማ ለየ። **5** እግዚአብሔርም (አሎሃም) ብርሃን ነን “ቀን” ጨለማውን “ሌሊት” ብሎ ጠራው። መሸ፤ ነጋም፤ የመጀመሪያ ቀን።

6 እግዚአብሔር (አሎሃም) “ውሃን ከውሃ የሚለይ ጠፈር በውሆች መካከል ይሁን” አለ። ገስለዚህ እግዚአብሔር (አሎሃም) ጠፈርን አድርጎ ከጠፈሩ በላይና ከጠፈሩ በታች ያለውን ውሃ ለየ፤ እንዳለውም ሆነ። **8** እግዚአብሔር (አሎሃም) ጠፈርን “ሰማይ” ብሎ ጠራው። መሸ፤ ነጋም፤ ሁለተኛ ቀን።

9 ከዚያም እግዚአብሔር (አሎሃም) “ከሰማይ በታች ያለው ውሃ በአንድ ስፍራ ይከማች፤ ደረቁ ምድር ይገለጥ” አለ፤ እንዳለውም ሆነ። **10** እግዚአብሔር (አሎሃም) ደረቁን ምድር “የብሰ” በአንድነት የተሰበሰበውን ውሃ “በሕር” ብሎ ጠራው። እግዚአብሔር (አሎሃም) ይህ መልካም እንደ ሆነ አየ።

11 እግዚአብሔር (አሎሃም) “ምድር ዕፅዋትንም፤ እንደየወገናቸው ዘር የሚሰጡ ተክሎች ገና በምድር ላይ ዘር ያዘሉ ፍሬ የሚያፈሩ ዛፎችን እንደየወገናቸው ታብቅል” አለ፤ እንዳለውም ሆነ። **12** ምድር ዕፅዋትንም፤ እንደየወገናቸው ዘር የሚሰጡ ተክሎችንም በውስጣቸው ዘር ያለባቸው ፍሬ የሚያፈሩትን ዛፎች በየወገኑ አበቀለች። እግዚአብሔርም (አሎሃም) ይህ መልካም እንደ ሆነ አየ።

13 መሸ፤ ነጋም፤ ሦስተኛ ቀን። **14** ከዚያም እግዚአብሔር (አሎሃም) “ቀኑን ከሌሊት እንዲለዩ፤ የዓመት ወቅቶች፤ ቀናትና ዓመ ታት የሚጀምሩበትንም እንዲያመለክቱ፤ **15** ለምድር ብርሃን የሚሰጡ ልዩ ልዩ ብርሃናት በሰማይ ይሁኑ” አለ፤ እንዳለውም ሆነ። **16** እግዚአብሔር (አሎሃም) ለምድር ብርሃን ይሰጡ ዘንድ ሁለት ታላላቅ ብርሃናት አደረገ፤ ታላቁ ብርሃን በቀን እንዲሠለ ጥን፤ ታናሹ

1:1 ቀ*6:21:27፣
 11:14:19:27፣
 19:15:19:6:6:አዮ
 9:8:37:16:18:38፣
 4:መዝ190:2:96:5፣
 102:25:104:2:5፣
 115:15:121:2፣
 136:5:6:146:6:ምሳ
 8:23:አላ37:16፣
 40:21:22:28:41:4፣
 26፣ 42:5:44:24፣
 45:12:18:51:13፣
 15:አር10:12:7:5፣
 32:17:የካሐ1:2:ክሥ
 14:15:17:24:አፌ3:9፣
 ቁላ1:16:ሀ13:4፣
 11:13:ራጎ4:11፣ 10:6
1:2 ዘፍ2:7:8:2፣
 ዘ83:2:11:አዮ7:12፣
 26:8:33:4:38:9፣
 መዝ136:6:42:7:104፣
 6:30:107:24:ምሳ
 30:4:አላ23:1:24፣
 10:27:10:31:5:32፣
 14:15:34:11:45፣
 18:አር4:23፣
1:3 ቀ*6:መዝ133፣
 6:9:148:5:2:ቆሮ4፣
 6:ሰብ11:3፣
 1ዮከ1:5-7
1:4 ቀ*10:12:14፣
 18:21:25:31:ዘ10:10፣
 21-23:አዮ6:10:8:8፣
 19:መዝ18:28:104፣
 20:31:105:28:119፣
 68:አላ42:16:45:7፣
 አር31:35
1:5 ቀ*8:10:13፣
 19:23:31:ዘፍ2:19፣
 23:መዝ74:16
1:6 ቀ*1:3:9:መዝ
 24:2:136:6:አላ
 44:24:2:አጥ3:5
1:7 ቀ*9:11:15፣
 24:ዘፍ7:11:አዮ26፣
 10:38:8-11:16፣
 መዝ68:33:148:4፣
 ምሳ8:28፣
1:8 ቀ*5:አዮ9:8፣
 37:18:መዝ19:1:10
 4:2:አላ40:22:44፣
 24:45:12:አር10፣
 12:ዘ12:1
1:9 ቀ*7:አዮ38፣
 8-11:መዝ33:7:95፣
 5:104:6-9:ምሳ8፣
 29:አር5:22:ዮና1፣
 9:ካሊ2:6:2:አጥ3:5
1:10 ቀ*4:5:አዮ
 38:8:95:5:መዝ33:7
 190:2:95:4 **1:11**
 ቀ*7:12:21፣
 24:25:ዘፍ2:5:6:20፣
 7:14:ዘሌ11:14:19፣
 22:ዘ814:13:18፣
 መዝ65:9-13፣

ብርሃን በሌሊት እንዲሠለ ጥን አደረገ። እንዲሁም ከዋክብትን አደረገ። **17** ለምድር ብርሃን እንዲሰጡ እነዚህን በሰማይ ጠፈር አኖራቸው። **18** ይኸውም በቀንና በሌሊት እንዲሠለጥኑ፤ ብርሃንን ከጨለማ እንዲለዩ ነው። እግዚአብሔርም (አሎሃም) ይህ መልካም እንደ ሆነ አየ። **19** መሸ፤ ነጋም፤ አራተኛ ቀን።

20 እግዚአብሔር (አሎሃም) “ውሆች ሕይወት ባላቸው በሕያዋን ፍጡራን ይሞሉ፤ ወፎች ከምድር በላይ በሰማይ ጠፈር ይብረሩ” አለ። **21** በዚህ መሠረት፤ እግዚአብሔር (አሎሃም) በባሕር ወስጥ የሚኖሩ ታላላቅ ፍጡራንን፤ በውሃ ወስጥ የሚኖሩትን ሕይወት ያላቸውን ነገሮች ሁሉ እንደየወገናቸው እንዲሠሩ ክንፍ ያላቸውን ወፎች ሁሉ እንደየወገናቸው ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም (አሎሃም) ይህ መልካም እንደ ሆነ አየ። **22** እግዚአብሔርም (አሎሃም) “በዙተባዙ፤ የባሕርንም ወሃ መሳተ፤ ወፎችም በምድር ላይ ይብዙ” ብሎ ባረካቸው። **23** መሸ፤ ነጋም፤ አምስተኛ ቀን።

24 እግዚአብሔር (አሎሃም) “ምድር ሕያዋን ፍጡራንን እንደየወገናቸው፤ ከብቶችን፤ በምድር ላይ የሚሳቡ ፍጡራንንና የዱር እንስሳትን እያንዳንዱን እንደ ወገኑ ታስገኝ” አለ፤ እንዳለውም ሆነ። **25** እግዚአብሔር (አሎሃም) የዱር እንስሳትን እንደ የወገናቸው፤ ከብቶችን እንደ የወገናቸው፤ እንዲሁም በምድር ላይ የሚሳቡ ፍጡራንን እንደ የወገናቸው አደረገ። እግዚአብሔርም (አሎሃም) ይህ መልካም እንደ ሆነ አየ።

26 እግዚአብሔር (አሎሃም) “ሰውን በመልካችን፤ በአምሳላችን እንሥራ፤ በባሕር ዓዎች፤ በሰማይ ወፎች፤ በከብቶች፤ በምድር ሁሉ ላይ፤ እንዲሁም በምድር በሚሳቡ ፍጡራን ሁሉ ላይ ሥልጣን ይኑራቸው” አለ።

104:14:1:ቆሮ15:38 **1:12** ቀ*4:11 **1:13** ቀ*5 **1:14** ቀ*4:ዘፍ8:22:መዝ74:16:104:19:136:7:አር10:23:1:35-36፣
 33:20:25 **1:15** ቀ*7 **1:16** ዘ84:19:17:3:አዮ9:9:31:26፣
 38:7:31-33:መዝ8:3:36:6:74:16:104:19:136:8:9:መዝ12:2፣
 አላ40:26:አር8:2:31:35:43:13:ከዘ8:16:አዮ5:8፣ዮሀ1:17
1:18 ቀ*4:አር33:20:25 **1:19** ቀ*5 **1:20** ዘፍ2:19:መዝ
 146:6 **1:21** ቀ*1:4:11:ዘፍ8:17:9:17:19:ዘሌ26:9:አዮ3:8፣
 7:12:መዝ74:13:104:25-26:148:7:አላ27:1:ከዘ32:2:36፣
 11:47:27 **1:22** ቀ*28:ዘፍ8:17:9:17:19:47:27:ዘሌ26፣
 9:ከዘ36:11 **1:23** ቀ*5 **1:24** ቀ*7:11:ዘፍ2:19 **1:25**
 ቀ*4:11:ዘፍ7:21-22:አር27:5 **1:26** ቀ*27:ዘፍ3:5:22:5:3፣
 9:2-6:11:7:መዝ8:5-8:8:2:6:8:9:6:100:3:አላ46:8:45:18 ካሐ
 ሥ17:28-29:1:ቆሮ11:7:2:ቆሮ4:4:ቁላ1:15:3:10:የሀ3:9

² ወይም ሆኖች
²⁶ ዕብራይስጥም እንደዚህ ሲሆን ሱርዕቱ ግን የዱር እንስሳት ሁሉ ይለዋል።

²⁷እስከሁ ጸሐፊዎች (አሉሃም) ሰውን በራሱ መልክ ፈጠረው፤ በእግዚአብሔር (አሉሃም) መልክ ፈጠረው፤ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው።

²⁸እግዚአብሔርም (አሉሃም)፣ “በዙ ተባዙ፤ ምድርን ሙሷት፤ ግዛትም፤ የባሕርን ግዛት፤ የሰማይን ወፎች፤ እንዲሁም በምድር ላይ የሚንቀሳቀሱትን ሕይወትን ፍጡራንን ሁሉ ግዛቸው” ብሎ ባረካቸው።

²⁹እግዚአብሔርም (አሉሃም)፣ እንዲህ አለ፤ “በምድር ላይ ያሉትን ዘር የሚሰጡ ተክሎችን ሁሉ፤ በፍሬያቸው ውስጥ ዘር ያለ ባቸውን ዘፍች ሁሉ ምግብ ይሆኑላችሁ ዘንድ ሰጥቻችኋለሁ።” ³⁰እንዲሁም ለምድር አራዊት ሁሉ፤ ለሰማይ ወፎች ሁሉ፤ በምድር ላይ ለሚንቀሳቀሱ ሕይወት ፍጡራን ሁሉ ማንኛውም ለምለም ተክል ምግብ እንዲሆናቸው ሰጥቻለሁ” እንዳለውም ሆነ።

³¹እግዚአብሔርም (አሉሃም) ያደረገውን ሁሉ አይፈሰስም፤ እጅግ መልካም ነበረ። መሸ፤ ነጋም፤ ስድስተኛ ቀን።

2 የሚኖሩትና የምድር፣ በውስጣቸውም ያሉት ሁሉ አፈጣጠር በዚህ ሁኔታ ተከናወነ።

²እግዚአብሔር (አሉሃም) ይሠራ የነበረውን ሥራ በሰባተኛው ቀን ላይ ፈጽሞ ነበር፤ ስለዚህ ከሠራው ሥራ ሁሉ በሰባተኛው ቀን ወረደ።³ እግዚአብሔር (አሉሃም) ሰባተኛውን ቀን ባረከው፤ ቀደሰውም፤ ካሸናውም የመፍጠር ሥራው ሁሉ ያረፈው በሰባተኛው ቀን ነውና።

አዳምና ሔዋን

⁴እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም) ሰማያትንና ምድርን በፈጠረ ጊዜ የተከናወኑት እንደዚህ ነበረ፤

እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም) ሰማያትንና ምድርን ሲፈጥር ኃይማኖት ሁሉን ስምድር ላይ አልታየም፤ የሚዳ ተክልም ገና አልበቀለም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም) በመሬት ላይ ገና ዝናብ አላዘነበም ነበር፤ ምድርንም የሚያለማ ሰው አልነበረም። ልንገር ግን ውሃም ከመሬት እየመነጨ የምድርን ገጽ ያረሰርስ ነበር። ⁷እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም) ከምድር ወሰደ ሰውን አጠጅቶ፤ በአፍን ጫውም የሕይወት እስትንፋስ እፍ አለበት፤ ሰውም ሕይወት ነፍስ ሆነ።

⁸እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም) በምሥራቅ፣ በዔድን የአትክልት ስፍራ አዘጋጀ፤ የበጀውንም ሰው በዚያ አኖረው። ⁹እግዚአብሔር ክምላክም (የህዌ አሉሃም) ለዐይን የሚያስደስት ለመ

1:27 ቍ:1:26:ዘፍ:2:7:15:1:2:ዘፍ:4:32:መዝ:103:14:119:73:ማ:6:19:4:ማር:10:6:ገላ:3:28

1:28 ቍ:22:26:ዘፍ:6:1:17:6:33:5:5:አሉ:24:3:መዝ:8:6-8:113:9:115:16:127:3:5:ካሎ:17:26

1:29 ዘፍ:9:3:ዘፍ:12:15:መዝ:104:14:1ጢ:፳:4:3

1:30 ዘፍ:2:7:7:22:አዎ:38:41:መዝ:78:25:104:14:27:111:5:136:25:145:15:147:9

1:31 ቍ:4:5:መዝ:104:24:136:5:ምላ:3:19:አር:10:12:1ጢ:፳:4:4

2:1 ዘፍ:4:19:17:3:2:ገ:17:16:21:3:መዝ:104:2:አላ:44:24:45:124:8:13:5:1:13

2:2 ቍ:2:3:ዘፍ:20:11:31:17:34:21:ዘፍ:5:14:ዮ:ሐ:5:17:6:14:4

2:3 ዘፍ:1:1:ዘፍ:16:23:20:10:23:12:31:15:35:2:ዘፍ:23:3:ገ:9:14:መዝ:95:11:አላ:58:13:አር:17:22:6:14:1-11

2:4 ዘፍ:1:1:5:11:6:9:10:11:11:10:27:25:12:19:36:1:9:3:7:2:አዎ:38:8-11

2:5 ዘፍ:1:11:አዎ:38:28:መዝ:65:9-10:አር:10:13

2:7 ዘፍ:1:2:27:30:3:19:34:2:18:27:አዎ:4:19:10:9:12:10:17:16:27:3:33:2:8:33:4:34:14:15:መዝ:90:3:10:3:14:104:29:መዝ:3:20:12:7:አላ:2:22:29:16:42:5:43:1:21:44:2:57:16:አር:18:6:ክ:137:5:ካሎ:17:25:1:ቆር:15:45:47

2:8 ቍ:10:15:ዘፍ:3:23:24:44:16:13:10:አላ:51:3:ክ:ዘ:28:13:31:9:16:36:35:አላ:2:3

2:9 ዘፍ:3:22:24:አዎ:31:8:47:12:ምላ:3:18:11:30:ራ:አ:2:7

2:10 ቍ:8:ዘፍ:24:6:መዝ:46:4:ክ:147:5

2:11 ዘፍ:10:7:25:18

2:12 ዘፍ:11:7

ብልም መልካም የሆነውን ዘፍ ሁሉ ከምድር አበቀለ፤ በአትክልቱ ቦታ መካከልም የሕይወት ዘፍ ነበረ፤ እንዲሁም መልካምና ክፉን መለየት የሚያስችለው የዕውቀት ዘፍ ነበረ።

¹⁰የአትክልት ስፍራውን የሚያጠጣ ወንዝ ከዔድን ይፈስ ነበር፤ ከዚያም በአራት ተክት ፍሎ ይወጣ ነበር። ¹¹የመጀመሪያው፣ ወርቅ በሚገኝበት በሐዋላ ምድር ዙሪያ ሁሉ የሚፈሰው የፊሶን ወንዝ ነው። ¹²ኤውላጥ ምርጥ የሆነ ወርቅ፣ መልካም መጠዘ፣ ያለው ከርቢና የከበረ ድንጋይ የሚገኝበት ምድር ነው። ¹³ሁለተኛው፣ በኢትዮጵያ ምድር ዙሪያ ሁሉ የሚፈሰው የግዮን ወንዝ ነው። ¹⁴ሦስተኛው፣ ከአዎር በስተ ምሥራቅ የሚፈሰው የጤግርስ ወንዝ ሲሆን፣ አራተኛው የኤፍራጥስ ወንዝ ነው።

¹⁵እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም) ሰውን ወስዶ እንዲያለማትና እየተንከከበ እንዲጠብቃት በዔድን የአትክልት ስፍራ አስቀመጠው። ¹⁶እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም) ሰውን እንዲህ በማለት አዘዘው፤ “በአትክልት ስፍራው ውስጥ ከሚገኝ ከማንኛውም ዘፍ ፍሬ ትበላለህ። ¹⁷ነገር ግን መልካምና ክፉን ከሚያሳውቀው ዘፍ አትበላ፤ ምክንያቱም ከእርሱ በበላህ ቀን በእርግጥ ትሞታለህ።”

¹⁸ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም)፣ “ሰው ብቻውን መሆኑ መልካም አይደለምና የሚሰማማውን ረዳት አበጅለታለሁ” አለ።

¹⁹እግዚአብሔር ክምላክ (የህዌ አሉሃም) የዱር አራዊትንና የሰማይ ወፎችን ከምድር ሠርቶ ነበር፤ ለእያንዳንዳቸውም ምን ስም እንደሚያወጣቸው ለማየት ወደ አዳም አመጣቸው። አዳም ሕይወት ላላቸው ፍጡራን ሁሉ ያወጣላቸው ስም መጠሪያቸው ሆነ። ²⁰እስከሁ አዳም ለኩባቶች፣ ለሰማይ ወፎች፣ ለዱር አራዊት ሁሉ ስም አወጣላቸው።

ይሁን እንጂ ለአዳም ተሰማማ ረዳት አልተገኘለትም ነበር። ²¹እግዚአብሔር ክምላክም (የህዌ አሉሃም) በአዳም ላይ ከባድ እንቅልፍ ጣለበት፤

ዘፍ:1:7:11:24:አሉ:1:4:2:ገ:24:8:3:11:ገ:44:21:2:ገ:23:29:24:7:1ጢ:5:9:18:3:2ጢ:5:35:20:አር:13:4:46:2:5:1:63:ገ:10:4:4:ራ:አ:9:14 2:15 ቍ:8 2:16 ዘፍ:3:1-2 2:17 ዘፍ:3:1:3:11:7:5:5:9:29:ዘፍ:30:15:19:አር:42:16:አዎ:3:18:ሮ:፳:5:12:6:23 2:18 ምላ:3:1:11:1:ቆር:11:9:1ጢ:፳:2:13 2:19 ዘፍ:1:5:20:24:መዝ:8:7 2:20 ዘፍ:3:20:14:1

፳2 ወይም አፄ። በቀ 3 ላይም እንዲሁ
፳5 ወይም መሬት፣ በቀ 6 ላይም እንዲሁ
፳6 ወይም ጭንጭ
፳7 በሰብራይስጥ ሰው (አዳም) የሚለው ቃል፣ መሬት (አዳማኸ) ከሚለው ቃል ጋር በደምፅ ይመሳሰላል፤ በፍቺም ላይ፤ መደ አይቀርም፤ አዳም የመጀመሪያው ሰው ስምም ነው (ዘፍ: 2:20 ይመ)
፳12 ወይም መልካም ስጥፍ
፳13 ደቡብ ምሥራቅ መስጫምያ ሲሆን ይችላል
፳20 ወይም ሰው

አንቀሳፍቶም ሳለ ከጌድኑ አንዲት ዐጥንት¹¹ ወስዶ፣ ስፍራውን በሥጋ ሞላው።²² እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) ከአዳም የወሰዳትን ዐጥንት¹² ሴት አድርጎ ሠራት፤ ወደ አዳምም አመጣት።

²³አዳምም እንዲህ አለ፤ “እነሆ፣ ይህች ዐጥንት ከዐጥንቱ ሥጋም ከሥጋዬ ናት። ከወንድ ተገኝታለችና ሴት¹³ ትባል።”

²⁴ስለዚህ ሰው ከአባቱና ከእናቱ ተለይቶ ከሚስቱ ጋር ይጣመራል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ።

²⁵አዳምና ሚስቱ፣ ሁለቱም ዕራቆታቸውን ነበሩ፤ ይሁን እንጂ አይተፋፈሩም ነበር። የሰው ውድቀት

3 እባብ እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) ከፈጠራቸው የዱር አራዊት ሁሉ ተንኩለኛ ነበረ፤ ሴቲቱንም፣ “በእርግጥ እግዚአብሔር (እሎሂም)፣ ‘በአትክልቱ ስፍራ ካሉ ዛፎች ከማናቸውም እንዳትበሉ’ ብሎአል?” አላት።

²ሴቲቱም እባቡን እንዲህ አለችው፤ “በአትክልቱ ስፍራ ካሉት ዛፎች ፍሬ መብላት እንችላለን፤ ³ነገር ግን እግዚአብሔር (እሎሂም) ‘በአትክልቱ ስፍራ መካከል ከሚገኘው ዛፍ ፍሬ እንዳትበሉ፤ እንዳትንኩትም፤ አለበለዚያ ትሞታላችሁ’ ብሎአል።”

⁴እባቡም ሴቲቱን እንዲህ አላት፤ “መሞት እንኳ አትሞቱም፤ ዳፍሬው በበላችሁ ጊዜ ዐይናችሁ እንደሚከፈሉትና መልካምና ክፉን በማወቅ፣ እንደ እግዚአብሔር (እሎሂም) እንደምት ሆኑ እግዚአብሔር (እሎሂም) ስለሚያውቅ ነው።”

⁶ሴቲቱ የዛፉ ፍሬ ለመብል መልካም፤ ለዐይን የሚያስደስትና ጥበብንም ለማግኘት የሚያጓጓ እንደ ሆነ ባየች ጊዜ፣ ከፍሬው ወስዳ በላች፤ ከእርሷም ጋር ለነበረው ለባሏ ሰጠችው፤ እርሷም በላ። ግህሉቱም ዐይኖች ተከፈቱ፤ ዕራቆታቸውን መሆናቸውንም ተገነዘቡ። ስለዚህ የበለስ ቅጠል ሰፍተው አገለገሉ።

⁸ቀኑ መሸትሸት ሲል፣ እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) በአትክልቱ ስፍራ ሲመላለስ አዳምና ሔዋን ድምፁን ሰምተው ከእግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) ፊት በዛፎቹ መካከል ተሸሸጉ። ⁹እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) ግን አዳምን ተጣርቶ፣ “የት ነህ?” አለው።

¹⁰አዳምም፣ “ድምፅህን በአትክልቱ ስፍራ ሰማሁ፤ ዕራቆቱን ስለ ሆንሁ ፈራሁ፤ ተሸሸሁም” ብሎ መለሰ።

2፡21 ዘፍ15፡12፣ 14፡26፣12፡አዮ 33፡15

2፡22 1ቆሮ11፡8፡9፣ 12፡1፣ጠ፡2፡13

2፡23 ዘፍ1፡5፡29፣ 14፡1ቆሮ11፡8፣ኤፌ. 5፡28-30

2፡24 ሚጳ2፡15፣ ማቴ19፡5፣ማር10፡7-8፣1ቆሮ6፡16፣ኤፌ. 5፡31

2፡25 ዘፍ3፡7፡10-11፣ኢ.ሳ47፡3፣ሰቆ1፡8

3፡1 ዘፍ2፡17፣ኢዮ 1፡7፣2፡2፣2ቆሮ11፡3፣ ራእ12፡9፣20፡2

3፡2 ዘፍ2፡16

3፡3 ዘፍ2፡17

3፡4 ዮሐ8፡44፣ 2ቆሮ11፡3

3፡5 ዘፍ1፡26፣14፣ 18፡19፣መዝ7፡8፣ኢ.ሳ 14፡14፣ኤፌ28፡2

3፡6 ዘፍ30፡7-8፣ ኤር44፡15፣19፡24፣ 2ቆሮ11፡3፣1፣ጠ፡ 1፡14-15

3፡7 ቍ2፡1 ዘፍ2፡25

3፡8 ሠሌ26፡12፣ዘፍ 23፡14፣ኢዮ13፡16፣ 23፡7፣31፣33፣34፣22፣ 23፡መዝ5፡5፣139፡7-12፣ኢ.ሳ29፡15፣ኤር 16፡17፣23፡24፣49፣ 10፡ፊ-አፍ15፡1-16፡10 19፡16፣20፡18፣ዘፍ 5፡5፣1፣ሳ፡12፣18

3፡9 ዘፍ4፡9፣16፡8፣ 18፡9፣1፣ነገ19፡13

3፡10 ዘፍ2፡25፣ ማኸ7፡17

3፡11 ዘፍ2፡17፡25

3፡12 ዘፍ2፡22

3፡13 ሮሜ7፡11፣ 2ቆሮ11፡3፣1፣ጠ፡ 2፡14

3፡14 ዘፍ28፡15-20፣መዝ7፡2፣9፣ኢ.ሳ 49፡23፣65፡25

3፡15 ዘፍ16፡11፣ መሳ13፡5፣ኢ.ሳ7፡14፣ 8፡3፣9፡6፣ማቴ1፡23፣ ሉቃ1፡31፣ዮሐ8፡44፣ ሐሥ13፡10፣ሮሜ16፡ 20፣ገላ4፡4፣ዕብ2፡14፣ 1ዮሐ3፡8፣ራእ12፡17

3፡16 መዝ48፡5-6፣ ኢ.ሳ13፡8፣21፣3፣26፣ 17፣ኤር4፡31፣6፡24፣ ማኸ4፡9፣1ቆሮ11፡3፣ ኤፌ5፡22፣1፣ጠ፡2፡15

3፡17 ዘፍ2፡17፣5፡29፣ 4፡6፣13፣8፡21፣29፣32፣ 31፣42፣47፡9፣ዘፍ3፡7፣ ዘፍ35፡33፣ኢዮ5፡7፣ 7፡1፣14፣1፣መዝ66፡11፣ 106፡39፣127፡2፣መክ 1፣1፣3፣2፣23፣ኢ.ሳ24፣ 5፣54፡9፣ኤር3፡1፣20፣ 18፡ጮ8፡20-22

¹¹እግዚአብሔርም (ያህዌ)፣ “ዕራቆችህን መሆን ማን ነገረህ? ‘ከእርሱ እንዳትበላ’ ብዬ ካዘዝሁህ ዛፍ በላህን?” አለው።

¹²አዳምም፣ “ይህች ከእኔ ጋር እንድትኖር የሰጠኸኝ ሴት፣ እርሷ ከዛፉ ፍሬ ሰጠችኝና በላሁ” አለ።

¹³እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) ሲተነግሩ፣ “ይህ ያደረግሽው ምንድን ነው?” አላት። እርሷም፣ “እባብ አሳሳተኝና በላሁ” አለች።

¹⁴እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) እባብን እንዲህ አለው፣ “ይህን ስለ ሠራህ፣

“ከከብቶችና ከዱር እንስሳት ሁሉ ተለይተህ የተረገምህ ሁን፤ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ፣ በደረሰህ እየተሳብህ ትሄዳለህ፤ ዐፈርም ትበላለህ።”

¹⁵በአንተና በሴቲቱ፣ በዘርህና በዘሯ መካከል፣ ጠላትነትን አደርጋለሁ፤ እርሱ ራሱን ይቀጠቅጣል፤ አንተም ተረከዘውን ትቀጠቅጣለህ።”

¹⁶ሴቲቱንም እንዲህ አላት፣ “በምጥ ጊዜ ጭንቅሽን አበዛለሁ፤ በሥቃይም ትወልጃለሽ፤ ፍላጎትሽም ወደ ባልሽ ይሆናል፤ እርሱም የበላይሽ ይሆናል።”

¹⁷አዳምንም እንዲህ አለው፣ “የሚስትህን ቃል ሰምተህ፣ ‘ከእርሱ አትበላ’ ብዬ ያዘዝሁህን ዛፍ በልተሃልህ፣”

“ከአንተ የተነሣ ምድር የተረገመች ትሁን፤ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ምግብህን ጥረህ ግረህ ከእርሷ ታገኛለህ።”

¹⁸ምድርም እሾኸና አሜክላ ታበቅልብሃለች፣ ከቡቃያዋም ትበላለህ።

¹⁹ከምድር ስለ ተገኘህ፣ ወደ መጣህበት መሬት እስክትመለስ ድረስ እንጀራህን በፊትህ ላብ ትበላለህ፤ ዐፈር ነህና ወደ ዐፈር ትመለሳለህ።”

²⁰አዳምም፣ የሕያዋን ሁሉ እናት ናትና ሚስቱን ሔዋንን ብሎ ጠራት። ²¹እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) ከዜዳ ልብስ አዘጋጅቶ አዳምንና ሚስቱን አለበሳቸው።

3፡18 ኢዮ31፡40፣መዝ104፡14፣ኢ.ሳ5፡6፣ዕብ6፡8 3፡19 ዘፍ2፡ 7፣14፣18፣ዘፍ8፡3፣9፣23፣4፣ፍ፡1፣6፣2፣14፣ኢዮ7፡21፣መዝ104፡ 23፣146፡4፣1ቆሮ15፡47፣2፣ተሰ3፡10፣ዕብ9፡27 3፡20 ዘፍ2፡20፣ 2ቆሮ11፡3፣1፣ጠ፡2፡13 3፡21 ቍ7

¹²1 ወይም ከሰው የጌን ክፍል ወስዶ ¹³21 ወይም ክፍል ²³18 ወይም የሚል ትርጉም ያለው የዕብራይስጥ ቃል ለት የሚል ትርጉም ካለው የዕብራይስጥ ቃል ጋር ተመሳሳይ ድምፅ አለው

22ከዚያም እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) ፣ “ሰው መልካምንና ክፋውን ለይቶ በ ማወቅ ረገድ አሁን ከእኛ እንደ አንዱ ሆኗል፤ አሁን ደግሞ እኛን ዘርግቶ ከሕይወት ዛፍ ቀጥፎ እንዳይበላ፣ ለዘላለምም የተገኘበትን ምድር እንዲያርስ፣ እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ እሎሂም) ሰውን ከዲድን የአትክልት ስፍራ አስወጣው፤ 24ሰውንም ካስወጣው በኋላ፣ ወደ ሕይወት ዛፍ የሚወስደውን መንገድ ለመጠበቅ ኪሩቤልንና በየአቅጣጫው የምትገለባበጥ ነበረላቸው ወይንም ከዲድን በስተ ምሥራቅ አኖረ።”^አ

ቃዮንና አቤል

4 አም ሚስቱን ሔዋንን ተገናኝቶ፤ እርሷም ፀንሳ ቃዮንን ወለደች፤ “በእግዚአብሔር (ያህዌ) ርዳታ ወንድ ልጅ አገኘ” አለች። 2ደግሞም ወንድሙን አቤልን ወለደች።

አቤል የበግ አረኛ፣ ቃዮንም ዐራሽ ነበር። 3በአንድ ወቅት፣ ቃዮን ከምድር ፍሬ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መስጠት አቀረበ። 4አቤልም መጀመሪያ ከተወለዱት በጎች መካከል ስባቸውን መስጠት አድርጎ አቀረበ። እግዚአብሔር (ያህዌ) ወደ አቤልና ወደ መስጠት ተመለከተ፤ 5በቃዮንና በመስጠት ግን አልተደሰተም፤ ስለዚህ ቃዮን ክፉኛ ተናደደ፤ ፊትም ጠቁረ።

6እግዚአብሔር አምላክም (ያህዌ እሎሂም) ቃዮንን እንዲህ አለው፡ “ለምን ተናደድህ? ለምን ስፊት ጠቁረ? ገመልካም ብታደርግ ተቀባይ ነትን አታገኝምን? መልካም ባታደርግ ግን፣ ጎጠአት በደጅህ እያደባች ናት፤ ልታሸን ፍህ ትፈልጋለች፤ አንተ ግን ተቁጣጠራት።”

8ቃዮንም ወንድሙን አቤልን፣ “እስቲ ና፤ ወደ መስኮ እንውጣ” አለው፤ በመስኮም ሳሉ፣ ቃዮን ወንድሙን አቤልን አጠቃው፤ ገደለውም።

9ከዚያም፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) ቃዮንን፣ “ወንድምህ አቤል የት ነው?” አለው።

ቃዮንም፣ “አላውቅም፤ እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝን?” ሲል መለሰ።

10እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲህ አለ፡ “ምን ድነው ያደረግኸው? ስማ! የወንድምህ ደም ከምድር ወደ እኔ ይጮኸል። 11እንግዲህ የተረገምህ ነህ፤ የወንድምህን ደም ከእጅህ ለመቀበል አጅን ከከፈተኸው መሬት ትሰደዳለህ። 12በታርሳትም ፍሬውን አትለግስም፤ በምድር ላይ ከብላይና ተንከራታች ትሆናለህ።”

13ቃዮንም እግዚአብሔርን (ያህዌ) እንዲህ አለው፡ “ቅጣቴ ልሸሽመው ከምትለው በላይ

3+22 ዘፍ1:26፣ 2:9፣ ራእ2:7
 3+23 ዘፍ2:7-8
 3+24 ዘፍ2:8-9፣ ዘፍ25:18-22፣ ዘፍ44:4፣ 2ሳሙ6:2፣ 22:11፣ ዘግ17:6፣ 27:18፣ 36:2፣ 2ገሃ19:15፣ 2ዘፍ55:8፣ አዮ40:19፣ መዝ118:10፣ 80:1፣ 99:1፣ 104:4፣ አ.ላ27:1፣ 37:16፣ ኡዝ10:1፣ 28:16
 4+1 ቍ17:25፣ ዘፍ2:20፣ ሰብ11:4፣ 1ዮሐ3:12፣ ይሁ1:11
 4+2 ዘፍ2:7፣ ማቴ23:35፣ ሉቃ11:51፣ ፀብ11:4፣ 12:24 4+3 ዘዮ18:12፣ ዘሌ2:1-2፣ ኢላ4:3፣ 23:ኢር41:5
 4+4 ዘፀ13:2፣ 12፣ ዘዳ15:19፣ ዘሌ3:16፣ 2ዘፍ29:35፣ ፀብ11:4
 4+6 ዮፋ4:4
 4+7 ዘፍ44:16፣ ዘዮ3:23፣ ኢላ59:12፣ ኢዮ11:15፣ 22:27፣ መዝ27:3፣ ዛፍ2:2፣ ማቴ6:16
 4+8 ማቴ23:35፣ ሉቃ11:51፣ 1ዮሐ3:12፣ ይሁ1:11
 4+9 ዘፍ3:9፣ 1ዮሐ8:44
 4+10 ዘፍ9:5፣ 37፣ 20:26፣ ዘፀ21:12፣ ዘዮ35:33፣ ዘፀ21:7-9፣ 2ሳሙ4:11፣ ኢዮ16:18፣ 24:2፣ 31:38፣ መዝ9:12፣ 106:38፣ ፀብ12:24፣ ራእ6:9-10
 4+11 ዘዳ11:28፣ 2ገሃ2:24
 4+12 ቍ14፣ ዘፀ28:15-24፣ መዝ37:25፣ 59:15፣ 109:10
 4+14 ቍ12፣ ዘፍ9:6፣ ዘፀ21:12፣ 14፣ ዘሌ24:17፣ ዘዮ35:28፣ 64-67፣ 28:64-67፣ 1ገሃ2:32፣ 2ገሃ11:16፣ 17:18፣ መዝ51:11፣ 39:7-12፣ ኢር7:15፣ 52:3
 4+15 ቍ24፣ ዘፀ21:20፣ ዘሌ26:21፣ መዝ79:12፣ ኡዝ9:4፣ 6
 4+16 ዘፍ2:8፣ ይሁ1:11
 4+17 ቍ1፣ መዝ55:9፣ 49:11
 4+19 ዘፍ6:2፣ 29፣ 28፣ ዘፀ21:15፣ ፍት4፣ 11፣ 1ሳሙ1:2
 4+21 ዘፍ31:27፣ ዘፀ15:20፣ 1ሳሙ16:16፣ 16፣ 1ዘፍ25:3፣ ኢዮ21:12፣ 30:31፣ መዝ33:2፣ 43:4፣ 150:4፣ ኢላ16:11፣ ዳን3:5

ነው። 14እነሆ፤ ዛሬ ከምድሪቱ አባረርኸኝ፤ ከፊትህም እሸሽጋለሁ፤ በምድር ላይ ከብላይና ተንከራታች እሆናለሁ፤ የሚያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል።”

15እግዚአብሔር (ያህዌ) ግን፣ “የለም! እንደ ርሱ አይሆንም፤ ማንም ቃዮንን ቢገድል፣ ሰባት ዕጥፍ የበቀል ቅጣት ይቀበላል” አለው፤ ስለዚህ፣ የገኘው ሁሉ እንዳይገድለው እግዚአብሔር (ያህዌ) በቃዮን ላይ ምልክት አደረገለት። 16ቃዮንም ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወጥቶ ሄዶ፤ ከዲድን በስተ ምሥራቅ በምትገኝ ኖዴ ዐተባለች ምድር ተቀመጠች።

17ቃዮን ሚስቱን ተገናኝቶ፤ እርሷም ፀንሳ ሄናኸን ወለደች። ቃዮን የቁረቁረውን ከተማ በልጁ ስም ሄናክ ብሎ ጠራው። 18ሄናክ ኢራድን ወለደ፤ ኢራድም መሐዶአልን፣ መሐዶአልም ማኑካአልን፣ ማኑካአልም ሳሚህን ወለደ።

19ሳሚህ ሁለት ሚስቶች አገባ፤ የአንደኛው ስም ዓዳ፣ የሁለተኛውም ጸላ ነበር። 20ዓዳ ያባልን ወለደች፤ እርሷም በድንኳን ለሚኖሩ ከብት አርቢዎች አባት ነበረ። 21ወንድሙም ያባል ያባላል፤ እርሷም የበግና ደርዳሪዎችና የሞሽንት ነፊዎች አባት ነበረ። 22ሴላም ደግሞ ቱባል ቃይን የተባለ ወንድ ልጅ ነበራት፤ እርሷም ከብረትና ከፍሰል ዶ ዶ መሃሪዎችን እየቀረጸ የሚሠራ ነበር። የቱባል ቃይን እጎት ናዕማ ትባል ነበር።

23ሳሚህ ሚስቶቹን እንዲህ አላቸው፡

“ዓዳና ጸላ ሆይ ስሙኝ፤ የሳሚህ ሚስቶች ሆይ አድምጡኝ፤ አንድ ሰው ቢያቁስለኝ፤ ገራማሳው ቢጐዳኝ፤ ገደልሁት፤”^ዘ 24ቃዮን የሚገድል ሰባት ጊዜ ቅጣት ካገኘው፣ የሳሚህ ገዳይ ሰባ ሰባት ጊዜ ቅጣት ያገኘዋል።”

25አዳም እንደ ገና ሚስቱን ተገናኝቶ፤ እርሷም ወንድ ልጅ ወለደች። “ቃዮን

4+22 ዘፀ35:35፣ 1ሳሙ13:19፣ 2ገሃ24:14 4+23 ዘፍ9:5-6፣ ዘፀ20:13፣ 21:1፣ 23:7፣ ዘሌ19:18፣ 24:17፣ ዘፀ27:24፣ 32:35 4+24 ቍ15፣ ዘፀ32:35፣ 2ገሃ7:7፣ መዝ18:47፣ 94:1፣ ኢላ35:4፣ ኢር51:56፣ ፍሆ1:2፣ ማቴ18:22

15 ወይም ይመታል
 16 ወይም ሰውየው፣ በ4:1ም እንዲሁ
 17 ወይም ማለት ሕያው ማለት ሳይሆን አይቀርም
 18 ወይም ፊት ለፊት አስቀመጠ
 19 ቃዮን የሚለው ስም ማምጣት ወይም ማገኘት የሚል ገር ጉም ካላቸው የዕብራይስጥ ቃላት ጋር ተመሳሳይ ድምፅ አለው
 20 አስቲ ና፣ ወደ መስኮ እንውጣ የሚለው ሐረግ በአራት ሳምራት ስር፣ በዕብላይ ሊቃናት፣ በክርስቲያን፣ በአርሶት የሚገኝ ሲሆን በማዕራቅ ጽሑፍ ውስጥ ግን የለም
 21 ፀብ15 ዕብራይስጥ ከብላይ ሊቃናት፣ ከክርስቲያን ከአርሶት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን ዕብራይስጥ ግን መልካም ይለዋል
 22 ፍድ ማለት መቅበስጠስ ማለት ለው (ቍ12 እና 14 ይመ) ።
 23 ወይም ለሚሠሩት ሁሉ መሐዶያ የሚሠጥ
 24 ወይም እገድላለሁ

በገደሉው በአቤል ፈንታ አግዚአብሔር (ያህዌ) ምትክ ሰጠኝ። ስትል ስሙን ሲትፎ ብላ ጠራችው። 26 ለሴትም ደግሞ ወንድ ልጅ ተወለደለት፤ ስሙንም ሄኖስ አለው።

በዚያም ዘመን ሰዎች የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም መጥራት፤ ጀመሩ።

ከአዳም እስከ ኖኅ

5 የአዳም የትውልድ ሐረግ እንደሚከተለው ነው፡-

እግዚአብሔር (አሌሃም) ሰውን ሲፈጥረው በራሱ አምሳል አበጀው፤ ግንደና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው፤ ባረካቸው፤ በተፈጠሩም ጊዜ “ሰው፤ ብሎ ጠራቸው።

3 አዳም፤ ዕድሜው 130 ዓመት በሆነ ጊዜ፤ እርሱን ራሱን የሚመስል ወንድ ልጅ ወለደ፤ ስሙንም ሴት ብሎ ጠራው። 4 ሴት ሄኖስን ከወለደ በኋላ አዳም 800 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ። 5 አዳም በአጠቃላይ 930 ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ።

6 ሴት፤ ዕድሜው 105 ዓመት ሲሆን ሄኖስን ወለደ፤ ጊዜ ሄኖስን ከወለደ በኋላ 807 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ። 8 ሴት በአጠቃላይ 912 ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ።

9 ሄኖስ፤ ዕድሜው 90 ዓመት በሆነ ጊዜ ቃይናንን ወለደ፤ 10 ሄኖስ ቃይናንን ከወለደ በኋላ 815 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ። 11 ሄኖስ በአጠቃላይ 905 ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ።

12 ቃይናን፤ ዕድሜው 70 ዓመት ሲሆን መላልኤልን ወለደ፤ 13 ቃይናን መላልኤልን ከወለደ በኋላ 840 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ። 14 ቃይናን በአጠቃላይ 910 ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ።

15 መላልኤል፤ ዕድሜው 65 ዓመት በሆነ ጊዜ ያሬድን ወለደ፤ 16 መላልኤል ያሬድን ከወለደ በኋላ 830 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ። 17 መላልኤል በአጠቃላይ 895 ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ።

18 ያሬድ፤ ዕድሜው 162 ዓመት ሲሆን ሄኖክን ወለደ፤ 19 ያሬድ ሄኖክን ከወለደ በኋላ 800 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ። 20 ያሬድ በአጠቃላይ 962 ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ።

21 ሄኖክ፤ ዕድሜው 65 ዓመት በሆነ ጊዜ ማቱሳንን ወለደ፤ 22 ሄኖክ ማቱሳንን ከወለደ በኋላ አካሄዱን ከእግዚአብሔር (አሌሃም) ጋር በማድረግ

300 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ። 23 ሄኖክ በአጠቃላይ 365 ዓመት ኖረ፤ 24 ሄኖክ አካሄዱን ከእግዚ

4:25 ቀ:1:8:11:9: 5:3:1:11:5:11:1 4:26 ዘፍ:5:6:12: 8:13:4:21:33:22: 9:26:25:33:20: 35:1:11:17:15:1:17 18:24:1:11:5:1:1: 1:16:1:17:አ:2: 32:ሰፍ:3:9:አ:3: 38:አ:2:21 5:1 ዘፍ:1:27:2:4: 1:11:5:1:1:4:3:10 5:2 ዘፍ:1:27:28: 19:4:19:4:17:10:6: 14:3:28: 5:3 ዘፍ:1:26:4: 25:አ:3:38:1:4: 15:49 5:5 ዘፍ:2:17:1:10: 9:27 5:6 ዘፍ:4:26:አ:3: 3:38 5:9 1:11:5:1:2:አ:3: 3:37 5:12 1:11:5:1:2: 1:አ:3:37 5:15 1:11:5:1:2: 1:አ:3:37 5:18 1:11:5:1:3: 1:አ:3:37:1:10:1:14 5:21 1:11:5:1:3: 1:አ:3:37 5:22 4:24:11:9: 6:9:1:7:1:24:40: 48:15:27:20:3: 1:16:9:1:17:6:8: 1:11:5: 5:24 4:22:27:2: 1:11:1:1:1:1:1:1:1: 73:24:89:48:10:1 11:5 5:25 1:11:5:1:3: 1:አ:3:36 5:29 ዘፍ:3:17:1:11:5: 1:3:አ:3:36:1:1: 8:20 5:32 ዘፍ:6:10:7:6: 1:11:8:13:19:18:10:1 1:11:5:1:4:አ:4: 65: 20:አ:3:36 6:1 ዘፍ:1:28 6:2 4:4:11:9:4:19: 1:11:5:1:1:1:አ:1:6: 2:1 6:3 አ:10:9:13:4: 14:1:11:7:8:39: 103:14:አ:440:6: 57:16:7:45:16:17: 1:አ:3:36 6:4 4:2:11:9:1:4: 1:11:5:1:3:3 6:5 ዘፍ:8:21:38:7: 1:አ:3:4:26:1:11:4: 1:3:አ:1:16:44:5: 1:አ:3:19 6:6 ዘፍ:2:44:1:1:1: 15:11:35:2:4:1: 24:16:1:11:5:21:15: 1:አ:6:3:10:አ:18: 7:10:አ:6:4:30 6:7 4:17:11:9:7:4: 21:11:9:28:6:3:

አብሔር (አሌሃም) ጋር አደረገ፤ እግዚአብሔር (አሌሃም) ስለ ወሰደውም አልተገኘም።

25 ማቱሳን፤ ዕድሜው 187 ዓመት ሲሆን ላሜሕንን ወለደ፤ 26 ማቱሳን ላሜሕንን ከወለደ በኋላ፤ 782 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ፤ 27 ማቱሳን በአጠቃላይ 969 ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ።

28 ላሜሕን፤ ዕድሜው 182 ዓመት በሆነ ጊዜ፤ ልጅ ወለደ። 29 ስሙንም “እግዚአብሔር (አሌሃም) በረገማት ምድር ከልፋታችንና ከጉልባታችን ድካም ያሳርፈናል” ሲል ኖሎ ብሎ

ጠራው። 30 ላሜሕን ኖሎን ከወለደ በኋላ፤ 595 ዓመት ኖረ፤ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችንም ወለደ። 31 ላሜሕን በአጠቃላይ 777 ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ።

32 ኖኅ ዕድሜው 500 ዓመት ሲሆን ሴምን፤ ካምንና ያፌትን ወለደ።

የጥፋት ውሃ

6 ሰዎች በምድር ላይ እየበዙ ሲሄዱ ሴቶች ልጆች ተወለዱላቸው። 2 የእግዚአብሔር (አሌሃም) ወንዶች ልጆች የሰዎችን ሴቶች ልጆች ውብ ሆነው አይደሉም፤ ከመካከላቸውም የመረጣቸውን አገቡ። 3 እግዚአብሔር (ያህዌ)፤ “ሰው ማቸጦ ስለ ሆነ መንፈሴ እያዘኝ ከእርሱ ጋር ለዘላለም አይኖርም፤ ዕድሜው 120 ዓመት ይሆናል” አለ።

4 የእግዚአብሔር (አሌሃም) ልጆች የሰዎችን ሴቶች ልጆች ተገናኝተው ልጆች በወለዱ ጊዜም ሆነ ከዚያም በኋላ ኔፊሊም የተባሉ ሰዎች በምድር ላይ ነበሩ። እነርሱም በጥንቱ ዘመን በጀግንነታቸው ከፍ ያለ ዝና ያተረፉ ናቸው።

5 እግዚአብሔር (ያህዌ) አምላክ የሰው ዐመፅ በምድር ላይ የበዛና የልብም ሐሳብ ዘወትር ወደ ክፋት ብቻ ያዘነበለ መሆኑን ተመለከተ። 6 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሰውን በምድር ላይ በመኖሩ ተጸጸተ፤ ልቡም እጅግ አዘኝ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር (ያህዌ)፤ “የፊጠር ሁሉን የሰው ዘር ከምድር ገጽ አጠፋለሁ፤ ከሰው እስከ እንስሳ በምድር ላይ ከሚሳቡ ፍጡራን እስከ ሰማይ ወፎች አጠፋለሁ፤ ስለ ፈጠርኋቸው ተጸጸቻለሁና” አለ። 8 ኖኅ ግን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ሞገስን አገኘ።

29:20:አ:11:3:28:ሰፍ:1:2:18 6:8 ዘፍ:19:19:39:4:11:33: 12:13:17:34:9:11:1:15:1:5:1:2:2:አ:11:4:14:አ:17:46: 1:አ:3:1:30

25 ሴት ማለት ለጠ ሳይሆን አይቀርም
26 ወይም ማወጅ
27 በዕብራይስጥ እጅግ ማለት ነው
29 ኖኅ የሚለው ስም መጽናኛት የሚል ትርጉም ነለው የዕብራይስጥ ቃል ጋር ተመሳሳይ ደምፅ አለው
30 ወይም በሰላላ
31 ወይም መገራሪያ አይኖርም

9የኖኅ ታሪክ እንደሚከተለው ነው፤ ኖኅ በዘመኑ ከነበሩት ሰዎች ሁሉ ይልቅ ጸድቅና ከበደል የራቀ ሰው ነበር፤ አካሄዱንም ከእግዚአብሔር (አሉሂም) ጋር አደረገ።

10ኖኅም ሴም፣ ካምና ያፌት የሚባሉ ሦስት ወንዶች ልጆች ነበሩት።

11ምድር በእግዚአብሔር (አሉሂም) ፊት በክፉ ሥራ ረከሰች፤ በዐመፅም ተሞላች። 12እግዚአብሔር (አሉሂም) ምድር ምን ያህል በክፉ ሥራ እንደ ረከሰች አየ፤ እነሆ፤ ሰው ሁሉ አካሄዱን አበላሽቶ ነበርና 13ለዚህ እግዚአብሔር (አሉሂም) ኖኅን እንዲህ አለው፡- “ሰውን ሁሉ ላጠፋ ነው፤ ምድር በሰው ዐመፅ ስለ ተሞላች በእርግጥ ሰውንም ምድርንም አጠፋለሁ። 14አንተ ግን በሳፊር* ዕንጨት መርከብ ሥራ፤ ለመር ከባም ክፍሎች አብጅላት፤ ውስጧንና ውጭ ዋን በቅጥራን ለብጠው። 15እንዲህ አድርገው ሥራት- ርዝመቷ 140 ሜትር፤ ወርጃ 23 ሜትር፤ ከፍታዋ 13.5 ሜትር ይሁን። 16ለመርከቧ ጣራ አብጅላት፤ ጣራና ግድግዳው በሚጋጠምበት ቦታ ግማሽ ሜትር ክፍተት ተውኝ ከኑኛ በር አውጣላት፤ ባለ ሦስት ፎቅ አድርገው ሥራት። 17እኔም ከሰማይ በታች የሕይወት እስትንፋስ ያለባቸውን ሕያዎች ፍጡራን ሁሉ ለማጥፋት እኮ፤ በምድር ላይ የጥፋት ውሃ አውርዳለሁ፤ በምድር ላይ ያለ ሁሉ ይጠፋል። 18ካንተ ጋር ግን ቃል ኪዳን እመሠርታለሁ። አንተና ወንዶች ልጆችህ፤ ሚስትህና የልጆችህ ሚስቶች ከአንተ ጋር ወደ መርከቧ ትገባላችሁ። 19ከአንተ ጋር በሕይወት እንዲቆዩ ከሕያዎች ፍጡራን ሁሉ ተባዕትና እንስት እያደረግህ ሁለት ሁለቱን ወደ መርከቧ ታስገባለህ። 20ከእያንዳንዱ የወፍ ወገን፤ ከእያንዳንዱ የእንስሳ ወገን፤ በምድር ላይ ከሚሳቡ ፍጥረት ሁሉ በየወገኑ ቸው በሕይወት ይቆዩ ዘንድ ሁለት ሁለት እየሆኑ ወደ አንተ ይመጣሉ። 21ለአንተና ለእኔና ለሁሉ የሚያስፈልገውን ምግብ ሁሉ አከማች።”

22ኖኅም ሁሉን እግዚአብሔር (አሉሂም) እንዳዘ ዘው አደረገ።

7 እግዚአብሔር (የሀዌ) ኖኅን እንዲህ አለው፤ “በዚህ ትውልድ መካከል አንተን ጸድቅ ሆነህ አግኝቼሃለሁና ቤተ ሰብህን በሙሉ ይዘህ ወደ መርከቧ ግባ። 2ከንጹሕ እንስሳት ሁሉ ሰባት ሰባት* ተባዕትና እንስት፤ 3ንጹህ ካልሆኑት እንስሳት ደግሞ ሁለት ሁለት ተባዕትና እንስት 3እንዲሁም ከወ ፎቅ ወገን ሁሉ ሰባት ተባዕትና ሰባት እንስት፤ በምድር ላይ ለዘር እንዲተርፉ ከአንተ ጋር ታስገባለህ። 4ከሰባት ቀን በኋላ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በምድር ላይ ዝናብ አዘገባለሁ።

6:9 ዘፍ2:4፣5፣22 ፣17:1፣27:1፣ዘፃ18:1 3፣24ሙ22:24፣ኢዮ 1:1 14:6፣9፣21፣12፣ 4፣31:6፣መዝ15:2፣ 18:23፣19:13፣37፣ 37:39፣ምላ2:7፣ኤር 15:1፣ሕዝ14:14፣20 ፣ጳጳ10:11፣ኡቃ1:6፣ 0-ሰ11:7፣2ጴጥ2:5 6:10 ዘፍ5:32፣ ሉቃ3:36 6:11 ዘፃ31:29፣ ሙሳ2:19፣መዝ7:9፣ 73:6፣ዕገ7:23፣8፣ 17:28፣16፣መዳ2:16 6:12 ዘፀ32:7፣ዘፃ 4:1፣16፣9፣12፣24፣መዝ 4:1-3 6:13 ቍ17፣ዘፍ 7:4፣21-23፣ዘፃ28፣ 63፣ኢዮ34:15፣27፣ 8:19፣ዕገ9:14፣ኢሳ 5:6፣24:1-3፣ኤር44: 11፣ 27፣ሕዝ2-3 6:14 ዘፀ23፣ዕብ 11:7፣1ጴጥ3:20 6:17 ቍ7:13፣ መዝ29:10፣2ጴጥ2:5 6:18 ዘፍ7:1፣7፣ 13፣9፣9-16፣17፣7፣ 19፣12፣ዘፀ6:4፣34፣ 10፣27፣ዘፃ29:13፣ 14-15፣መዝ25:10፣ 74:20፣1ፀ6:45፣ኢሳ 55:3፣ኤር32:40፣ ሕዝ16:60፣ሕጌ2:5፣ 1ጴጥ3:20 6:19 ዘፍ7:15 6:20 ዘፍ1:11፣ 7:3፣15 6:22 ዘፍ7:5፣9፣ 16፣ዘፀ7:6፣39፣43፣ 40:16፣19፣21፣23፣25፣ 27፣29፣32 7:1 ዘፍ6:9፣18፣ ሕዝ14:14፣ግፊ24፣ 38፣ኡቃ17:26-27፣ 0-ሰ11:7፣1ጴጥ3፣ 20፣2ጴጥ2:5 7:2 ቍ8፣ዘፍ8:20፣ ዘፈ10:10፣11:1-47፣ ዘፃ14:3-20፣ሕዝ44፣ 23፣ኤጌ2:12፣ሐሥ 10:14-15 7:3 ዘፍ6:20 7:4 ቍ12፣17፣ዘፍ 8:2፣6፣7፣13፣ዘፀ24፣ 18፣32፣134፣28፣ ዘኀ13፣25፣ዘፃ9፣9፣ 11፣18፣25፣10፣10፣ 14ሙ17፣16፣17፣ 13፣34፣19፣8፣ኢዮ 37፣6፣13፣ግፊ4:2፣ ኤር28:16፣ 7:5 ዘፍ6:22 7:6 ዘፍ5:32 7:7 ዘፍ6:18 7:8 ቍ2 7:9 ዘፍ6:22 7:10 ቍ4 7:11 ዘፍ1:7፣

የፈጠርሁትንም ሕያው ፍጡር ሁሉ ከምድር ገጽ አጠፋለሁ።”

5ኖኅም እግዚአብሔር (የሀዌ) ያዘውን ሁሉ አደረገ።

6የጥፋት ውሃ በምድር ላይ በወረደ ጊዜ ኖኅ የ600 ዓመት ሰው ነበር። 7ኖኅና ወንዶች ልጆቹ፤ ሚስቱና የልጆቹ ሚስቶች ከጥፋት ውሃ ለመትረፍ ወደ መርከቧ ገቡ። 8ንጹሕ ከሆኑትና ንጹሕ ካልሆኑት እንስሳት፤ ከወፍችና በምድር ላይ ከሚሳቡ ፍጡራን ሁሉ ጥንድ ጥንድ፤ 9ተባዕትና እንስት ሆነው ወደ ኖኅ መጡ፤ እግዚአብሔር (አሉሂም) ኖኅን ባዘውም መሠረት ወደ መርከቧ ገቡ። 10ከሰባት ቀንም በኋላ የጥፋት ውሃ በምድር ላይ መጣ።

11ኖኅ በተወለደ በ600ኛው ዓመት፤ በሁለተኛው ወር፤ ከወፍም በዐሥራ ሰባተኛው ቀን፤ በዚያ ቀን የታላቁ ጥልቅ ምንጮች በሙሉ ተነደሉ፤ የሰማይ መስኮቶችም ተከፈቱ፤ 12አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በምድር ላይ ዝናብ ዘነበ።

13በዚያኑ ዕለት ኖኅና ልጆቹ ሴም፤ ካምና ያፌት፤ እንዲሁም ሚስቱና ሦስቱ የልጆቹ ሚስቶች ወደ መርከቧ ገቡ። 14ከዳር እንስሳት ከየወገኑ፤ ከቤት እንስሳት ከየወገኑ፤ በምድር ላይ ከሚሳቡ ፍጡራን ከየወገኑ ቸው፤ ከወፍችም ከየወገኑቸውና ክንፍ ያለ ቸው ሁሉ አብረዋቸው ገቡ። 15የሕይወት እስትንፋስ ያለባቸው ፍጡራን በሙሉ ጥንድ ጥንድ እየሆኑ ወደ ኖኅ በመምጣት መርከቧ ውስጥ ገቡ። 16ከሕያዎችም ፍጡራን ሁሉ እግዚአብሔር (አሉሂም) ኖኅን ባዘው መሠረት ተባዕትና እንስት እየሆኑ ገቡ፤ ከዚያም እግዚአብሔር (የሀዌ) ከውጭ ዘጋበት።

17የጥፋት ውሃም ለአርባ ቀን ያለማቋረጥ በምድር ላይ ዘነበ፤ ውሃው እየጨመረ በሂደ መጠን መርከቧን ከምድር ወደ ላይ አነሣት። 18ውሃው በምድር ላይ በጣም እየጨመረና ከፍ እያለ ሲሄድ፤ መርከቧ በውሃው ላይ ተንሳፈራች። 19ውሃው በጣም ከፍ በማለቱ፤ ከሰማይ በታች ያሉትን ታላላቅ ተራሮች ሁሉ ሸፈናቸው። 20ውሃው ከተራሮቹ ጫፍ በላይ 7 ሜትር ያህል ከፍ አለ። 21ምድር ላይ የነበሩ ሕያዎች ፍጡራን ሁሉ፤ ወፍች፤ የቤት እንስሳት፤ የዳር እንስሳት በምድር የሚርመሰሱ ፍጡራን፤ ሰዎችም

5:32፣8:24፣14፣22፣ገ7:2፣ኢዮ28:11፣መዝ36:6፣42፣7፣78:23፣ ምሳ8:24፣ኢሳ5:10፣24፣18፣ሕዝ26:19፣ሚሳ3:10 7:12 ቍ 4፣14ሙ12፣17፣ኢዮ28:26 7:13 ዘፍ6:18፣8:16፣1ጴጥ3:20፣ 2ጴጥ2:5 7:14 ዘፍ1:11 7:15 ቍ8-9፣ዘፍ6:19 7:16 ዘፍ6:22 7:17 ቍ4 7:19 መዝ104:6 7:20 ዘፍ8:4-5፣ 2ጴጥ3:6 7:21 ዘፍ6:7፣13፣2ጴጥ3:6

*14 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም *16 ወይም ለብርሃን መግቢያ አድርገው ሥራ *2 ወይም ሰባት ጥንድ፤ በቍ 3ም እንዲሁ

በሙሉ ጠፋ።²² በአፍንጫቸው የሕይወት እስትንፋስ ያላቸው በየብስ የነበሩ ፍጡራን ሁሉ ሞቱ።²³ ሕይወት ያላቸው ፍጡራን ሁሉ ከምድር ገጽ ጠፋ፤ ሰዎችና እንስሳት በምድር ላይ የሚሳሰቡ ፍጡራንና የሰማይ ወፎች ከምድር ላይ ጠፉ፤ ኖሳና ከእርሱ ጋር በመርከቧ ውስጥ የነበሩት ብቻ ተረፉ።
²⁴ውሃውም ምድርን ሸፍኖ መቶ አምሳ ቀን ቆይቶ።

8 እግዚአብሔር (አሉሃም) ኖሳንና በመርከቧ ውስጥ ከእርሱ ጋር የነበሩትን የዱርና የቤት እንስሳት ሁሉ አሰበ፤ በምድር ላይ ነፋስ እንዲነፍስ አደረገ፤ ውሃውም ጉደለ።² የጥ ልቁ ምንጮችና የሰማይ ውሃ መስኮቶች ተዘገ። ዝናቡም መዝነቡን አቆመ።³ ውሃው ከምድር ላይ ቀስ በቀስ እየቀነሰ መጣ፤ ከመቶ አምሳ ቀን በኋላም ጉደለ።⁴ ሰበብ ተኛው ወር፤ በዐሥራ ሰባተኛው ቀን መር ከቧ በአራራት ተራሮች ላይ ዐረፈች።⁵ ውሃው እስከ ዐሥረኛው ወር ድረስ እየቀነሰ መጣ፤ በዐሥረኛው ወር፤ በመጀመሪያው ቀን የተ ራሮቹ ጫፎች ታዩ።

⁶ከአርባ ቀን በኋላ ኖሳ የሠራውን የመርከቧን መስኮት ከፍቶ፤ ገብራን ወደ ውጭ ላከ፤ ቀራራውም ውሃው ከምድር ላይ እስከ ኪደርቅ ድረስ ወዲያና ወዲህ ይበር ነበር።⁸ ከዚያም በኋላ፤ ኖሳ ውሃው ከምድር ገጽ ጉድሎ እንደ ሆነ ለማወቅ ርግብን ላከ፤ ግንገር ግን ውሃው የምድርን ገጽ ገና እንደ ሸፈነ ስለነበር፤ ተመልሳ ኖሳ ወዳለበት መርከብ መጣች፤ እርሱም እጅን ዘርግቶ ተቀበላት፤ ወደ መርከቧም አስገባት።¹⁰ ሰባት ቀን ከቆየ በኋላ ኖሳ ርግቧን እንደ ገና ላካት።¹¹ እርሷም ወደ ግታ ተመለሰች፤ እነሆም የለመለመ የወይራ ቅጠል በእጅ ይዞ ነበር፤ ያን ጊዜ ኖሳ ውሃው ከምድር ላይ መገዳደሉን ዐወቀ።¹² ሰባት ቀንም ቆይቶ ርግቧን እንደ ገና ላካት፤ በዚህ ጊዜ ግን ርግቧ ወደ እርሱ አልተመለሰችም።

¹³ኖሳ በተወለደ በ601ኛው ዓመት፤ በመጀመሪያው ወር፤ ከወሩም በመጀመሪያው ቀን ውሃው ከምድር ላይ ደረቀ።¹⁴ ኖሳ በመርከቡ ላይ ያለውን ክዳን አንሥቶ ተመለከተ፤ የመሬቱም ገጽ እንደ ደረቀ አየ። በሁለተኛው ወር፤ በሃያ ሰባተኛው ቀን ምድሪቱ ሙሉ በሙሉ ደረቀች።

¹⁵ከዚያም እግዚአብሔር (አሉሃም) ኖሳን እንዲህ አለው፤¹⁶ “አንተና ሚስትህ፤ ልጆችህና የልጆችህ ሚስቶች ከመርከቧ ውጡ።¹⁷ እንዲዋለዱ፤ እንዲራቡና በምድር ላይ እንዲበዙ፤ ከአንተ ጋር ያሉትን እንስሳትና በምድር ላይ የሚሳሰቡ ሕያዋን ፍጡራንን

7:22 ዘፍ1:30
 7:23 ኢዮ14:19፣ 21:18፣22:11፣16፣ መዝ90:5፣ኢሳ28:2፣ ማቴ24:39፣ሉቃ17:2 7:30፣11:7፣1፣ኢጥ 3:20፣2ኢጥ2:5፣
 7:24 ዘፍ8:3፣ ኢዮ12:15
 8:1 ዘፍ9:15፣19፣ 29:21፣1፣30፣22፣ዘፀ 2:24፣14፣21፣ዘኀ፣10፣ 9፣ኢሉ2:10፣3፣16 ፣ፋት4:13፣1፣ሳሙ1፣ 11:19፣2፣ገ20:3፣1ዘፍ 16:15፣ግዕ1:8፣5፣19፣ 13:14፣22:31፣ኢዮ 12:15፣14፣13፣መዝ 66:6፣105:42፣106:4 ፣ኢሳ11:15፣44:27፣ ኖሀ14:4፣ሉቃ15:4፣72
 8:2 ዘፍ7:4፣11
 8:3 ዘፍ7:24
 8:4 ዘፍ7:11፣20፣ 2፣ዘ19፣37፣ኢር51:27
 8:6 ዘፍ7:12
 8:7 ቀ፣11፣ዘዘ፣11፣ 15፣ዘዘ41:4፣1፣ነገ17፣ 4፣6፣ኢዮ38:41፣መዝ 147:9፣ምሳ30:17፣ ኢሳ34:1፣ሉቃ12:24
 8:8 ኢዮ30:31፣ መዝ 55:6፣74:19፣ ማሕ2:12፣14፣ኢሳ 38:14፣59:11፣60:8፣ ኤር48:28፣ኤዘ7፣ 16፣ሆሴ7:11፣11፣ 11፣ኖሀ27፣ግቴ3፣ 16፣10፣16፣ኤሰ1:32
 8:11 ቀ፣7
 8:13 ዘፍ5:32
 8:14 ዘፍ7:11
 8:16 ዘፍ7:13
 8:17 ዘፍ1:22
 8:18 1ኢጥ3:20፣ 2ኢጥ2:5
 8:20 ዘፍ7:8፣12፣ 7-8፣13፣18፣22፣2፣ 9፣13፣26፣25፣33፣3፣20፣ 35፣7፣ዘፀ10:25፣17፣ 15፣20፣24፣24፣4፣40፣ 29፣ዘዘ፣13፣34፣29፣6፣8 -3፣ዘኀ፣6፣11፣መሳ 6:26፣11፣31፣1፣ሳሙ 20:29፣ኢዮ15:4፣28
 8:21 ዘፍ3:17፣ 6:5፣9፣11፣15፣ዘፀ 29:18፣25፣ዘሌ1:9፣ 13፣2፣9፣4፣31፣ዘኀ፣ 15፣3፣7፣መዝ51:5፣ ኢሳ54:9፣ኤር17:9፣ 44:11፣ግቴ15፣19፣ ሮሜ1:21፣2፣ቆሮ2:15
 8:22 ዘፍ1:14፣ኢሉ 3:15፣መዝ67:6፣74፣1 7፣ኢር5፣24፣ዘኀ148
 9:1 ዘፍ1:22
 9:2 ዘፍ1:26
 9:3 ዘፍ1:29፣ ሐሥ10:15፣ቆላ2፣16
 9:4 ዘሌ3:17፣7፣ 26፣17፣10-14፣

ሁሉ ይዘሃቸው ውጣ።”
¹⁸ኖሳም ከልጆቹ፤ ከሚስቱና ከልጆቹ ሚስቶች ጋር ወጣ።¹⁹ እንስሳቱ ሁሉ፤ ወፎችም፤ በምድር የሚንቀሳቀሱ ሁሉ በየወገናቸው ከመርከቧ ወጡ።

²⁰ከዚያም ኖሳ ለእግዚአብሔር (የሀዌ) መሠዊያ ሠራ፤ መሠዊያው ላይ ንጹሕ ከሆኑት እንስሳት ሁሉ፤ እንዲሁም ንጹሕ ከሆኑት ወፎች የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ፤²¹ “እግዚአብሔርም (የሀዌ) ደስ የሚያሰኘውን መዐዛ አሸተተ፤ በልቡም እንዲህ አለ፤ “ምንም እንኳ ሰው ገና ከልጅነቱ ጀምሮ ሐሳቡ ወደ ክፋት ይዘሰለ ቢሆንም፤ በእርሱ ምክንያት ሁለተኛ ምድርን አልረግማት፤ አሁን እንዳደረግሁት ሕያዋን ፍጡራንን ዳግመኛ አላጠፋም።

²²“ምድር እስካለች ድረስ፤ የዘር ወቅትና መከር፤ ሙቀትና ቅዝቃዜ በጋና ክረምት፤ ቀንና ሌሊት፤ አይቋረጡም።”

እግዚአብሔር ከኖሳ ጋር የገባው ኪዳን

9 እግዚአብሔር (አሉሃም) ኖሳንና ልጆቹን እንዲህ ሲል ባረክቶው፤ “ብዙ ተባዘ፤ ምድርንም ሙላት፤² አስፈሪነታችሁና አስደንጋጭነታችሁ፤ በዱር አራዊት፤ በሰማይ አዕዋፍ፤ በደረት በሚሳሰቡ ተንቀሳቃሽ ፍጡሮችና በባሕር ዓሞች ሁሉ ላይ ይሁን፤ በእጃችሁ ተሰጥተዋል።³ ሕያውና ተንቀሳቃሽ ፍጡር ሁሉ ምግብ ይሁናችሁ፤ ለምለሙን ዕዎዎት እንደ ሰጠኋችሁ፤ አሁን ደግሞ ሁሉን ሰጠኋችሁ።

⁴“ግን ሕይወቱ፤ ማለት ደሙ ገና በውስጡ ያለበትን ሥጋ አትብሉ።⁵ ሰውን የገደለ ሁሉ ስለሚቹ ደም ተጠያቂ ነው፤ የሚቹን ሰው ደም ከገዳይ፤ ከእንስሳም ይሁን ከሰው እሻለሁ።

⁶“የሰውን ደም የሚያፈስ ሁሉ፤ ደሙ በሰው እጅ ይፈሳል፤

በእግዚአብሔር (አሉሃም) አምሳል፤
 እግዚአብሔር (አሉሃም) ሰውን ሠርቶታልና።
 ገእናንተ ግን ብዙ ተባዘ፤ ዘራችሁ በምድር ላይ ይብዛ፤ ይንሠራ።”

⁸እግዚአብሔር (አሉሃም) ኖሳንና አብረውት ያሉትን ልጆቹን እንዲህ አላቸው፤⁹ “እነሆ፤ ከእናንተና ከእናንተ በኋላ ከሚመጣው ዘራችሁ
 19:26፣ዘዳ12:16፣23-25፣15፣23፣1፣ሳሙ14:33፣ኤዘ33፣25፣ሐሥ 15:20፣29 9:5 ዘፍ4:10፣42፣22፣50፣15፣ዘፀ21:28-32፣1፣ገ 2:3፣2፣ዘፍ524:22፣መዝ9:12 9:6 ዘፍ1:26፣34፣14፣መሳ9:24፣ ማቴ26:52 9:7 ዘፍ1:22 9:9 ቀ፣11፣ዘፍ6:18
 ፋ21 ወይም ለሰዎች

ጋር ኪዳኔን አመራርታለሁ፤¹⁰ እንዲሁም ከእናንተ ጋር ከነበሩት ሕያዎን ፍጡራን ሁሉ፡-ከወፎች፣ ከቤት እንሰሳት፣ ከዱር እንሰሳት፣ ከእናንተ ጋር ከመርከብ ከወጡት በምድር ላይ ካሉት ሕያዎን ፍጡራን ሁሉ ጋር ኪዳኔን እገባለሁ።¹¹ ከእንግዲህ ሕይወት ያለው ፍጡር ሁሉ በጥፋት ወሃ እንደማይጠፋ፣ ዳግመኛም ምድርን የሚያጠፋ ወሃ ከቶ እንደማይመጣ ከእናንተ ጋር ኪዳኔን እገባለሁ።”

12 እግዚአብሔርም (አሉ-ሃም) እንዲህ አለ፡ በእኔና በእናንተ መካከል፣ ከእናንተም ጋር ካሉ ሕያዎን ፍጡራን ሁሉ ጋር ከሚመጣ ወሃ ትውልድ ሁሉ ጋር፣ የማደርገው የኪዳኔ ምልክት ይህ ነው፤¹³ ቀስተ ደመና ዬን በደመና ላይ አደርጋለሁ፤ ይህም በእኔና በምድር መካከል ለገባሁት ኪዳኔ ምልክት ይሆናል።¹⁴ ደመናን በምድር ላይ በጋረድሁና ቀስተም በደመና ላይ በሚታይበት ጊዜ ሁሉ፣¹⁵ ከእናንተና ከሕያዎን ፍጡራን ሁሉ ጋር የገባሁትን ኪዳኔ አስባለሁ፤ ሕይወት ያለውንም ሁሉ ያጠፋ ዘንድ፣ ከእንግዲህ የጥፋት ወሃ ከቶ አይመጣም።¹⁶ ቀስተ፣ በደመና ላይ ተገልጦ በማይበት ጊዜ ሁሉ፣ በእኔና በምድር ላይ ባሉ ሕያዎን ፍጡራን መካከል ያለውን ዘላለማዊ ኪዳኔ አስባለሁ።”

17 ስለዚህ እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ኖሳን፣ “ይህ በእኔና በምድር ላይ በሚኖሩ ሕያዎን ሁሉ መካከል የገባሁት ኪዳኔ ምልክት ነው” አለው።

የኖሳ ልጆች

18 ከመርከብ የወጡትም የኖሳ ልጆች ሲሆኑ፣ ካምና ያፌት ነበሩ፤ ካም የከነዓን አባት ነው።¹⁹ ሦስቱ የኖሳ ልጆች እነዚህ ሲሆኑ፣ በምድር ላይ የሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ የተገኙት ከእነዚህ ነው።

20 ኖሳ ገበሬ ነበረና ወይን ተክለ፣²¹ ገዛወ ይነም ጠጅ ጠጥቶ ሰከረና በድንኳኑ ውስጥ ዕርቃኑን ተኛ።²² የከነዓን አባት፣ ካም የአባቱን ዕርቃኑን ሥጋ አዩ፣ ወደ ውጭም ወጥቶ ለሁለቱ ወንድሞቹ ነገራቸው።²³ ሲሆን ያፌት ግን ልብስ ወስደው በጫንቃቸው ላይ አደረጉና የአባታቸውን ዕርቃኑን ሥጋ እንዲያዩ ፊታቸውን አዘረው የኋሊት በመሄድ የአባታቸውን ዕርቃኑን ሥጋ ሸፈኑ።

24 ኖሳ ከወይን ጠጅ ስክር ሲነቃ፣ ታናሽ ልጁ ያደረገበትን ዐወቀ፤²⁵ እንዲሁም አለ፤

“ከነዓን የተረገመ ይሁን፤

ለወንድሞቼም፣ የባሪያ ባሪያ ይሁን።”

26 ደግሞም፤

“የሴም ክምላክ እግዚአብሔር (አሉ-ሃም የሆነ) ይባረክ፣ ከነዓንም የሴምን ባሪያ ይሁን።”

9:11 4*9:16:49
8:21:አ.424:5
33:8:ሆሊ6:7
9:12 4*17:17
11:12:ዘ012:14:ዘሊ
3:17:6:18:17:7
ዘጥ:10:8
9:13 4*14:አገ
1:28:ራ:አ4:3:10:1
9:14 4*13
9:15 ዘፍ8:1:21
ዘ02:24:6:5:34:10
ዘሊ26:42:45:ዘ87
9:መዘ89:34:103
18:105:8:106:45
አገ16:60
9:16 4*11:13:ዘፍ
17:7:13:19:24:ሞ
7:13:23:5:መዘ105
9-10:አ.49:7:54
10:55:3:59:21:61
8:አ.63:1:31-34
32:40:33:21:አገ
16:60:37:26
ሰጠ13:20
9:17 4*12
9:18 4*25-27:ዘፍ
5:32:10:6:15:ሉ:ቃ3
:36
9:19 ዘፍ1:22:5
32:10:32:11:4:8:9
9:21 ዘፍ19:35
9:22 ሳን2:15
9:25 4*18:ዘፍ
25:23:27:12:29
37:40:37:10:49:8
ዘ020:5:ዘጥ24:18
አ.41:4:21:አ.63:1
29:32:18
9:26 ዘፍ14:20
ዘ018:10:መዘ7:17
15:9:21
9:27 ዘፍ10:2-5
አ.ፌ2:13-14:3:6
9:29 ዘፍ2:17
10:1 4*32:ዘፍ
2:4:5:32:1:ዘፍ1:4
10:2 አ.466:19
አገ127:13:19:32:26
:38:2:6:39:1:6
ራ:አ20:8
10:3 አ.651:27
አገ127:14:38:6
10:4 ዘጥ24:24
መዘ48:7:72:10
አ
ሳ2:16:23:16:10
12:14:36:9:36:19
አ.62:10:10:9:አገ
27:6:7:12:25:38:13
:8:7:11:30:የፍ1:3
10:5 ዘፍ9:27
10:6 ዘፍ9:18:27
19:9:2:ዘፍ12:3:16
8:አ.41:11:1:18:1
20:3:4:3:3:አ.64:9
አገ127:10:30:4:9
38:5:ሆ39:ሳፎ2:12
3:10
10:7 ዘፍ2:11:25:3
15:10:1:ዘፍ1:32
2:ዘፍ9:1:አ.የ1:15

27 እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) የያፌትን ግዛት ያሰፋ፤ ያፌት በሴም ድንኳኖች ይነገር፤ ከነዓንም የእርሱ ሳሪያ ይሁን” አለ።
28 ኖሳ ከጥፋት ወሃ በኋላ 350 ዓመት ኖረ፤
29 ኖሳ በአጠቃላይ 950 ዓመት ኖሮ ሞተ።

የኖሳ ልጆች ትውልድ

10 የኖሳ ልጆች የሴም፣ የካምና የያፌት ትውልድ ይህ ነው፤ እነርሱም ራሳቸው ከጥፋት ወሃ በኋላ ወንድች ልጆችን ወለዱ።

የያፌት ዝርያዎች

10:2-5 ተጓ ምብ - 1ዜና 1:5-7

2 የያፌት ልጆች፡-

ጋሚር፣ ማሳግ፣ ማይ፣ የዋን፣ ቶቤል፣ ሞሳሕ፣ ቴራስ ናቸው።

3 የጋሚር ልጆች፡-

አስከናዝ፣ ራፋት፣ ቴርጋማ ናቸው።

4 የዋን ልጆች፡-

ኤሊሳ፣ ተርሴስ፣ ኪጥም፣ ሮዳኢ” ናቸው።

5 ከእነዚህም በየነገራቸው፣ በየኤማቸውና በየቋንቋቸው ተከፋፍለው በባሕር ዳርና በደሴቶች፣ በምድራቸው የሚኖሩ ሕዝቦች ወጡ።

የካም ዝርያዎች

10:6-20 ተጓ ምብ - 1ዜና 1:8-16

6 የካም ልጆች፡-

ኩሽ፣ ምጽራይም፣ ፋጥ፣ ከነዓን ናቸው።

7 የኩሽ ልጆች፡-

ሳባ፣ ኤውላጥ፣ ሰቢታ፣ ራዎ፣ ሰበቅታ ናቸው።

የራዕማ ልጆች፡-

ሳባ፣ ድዳን ናቸው።

8 ኩሽ የናምሩድ አባት ነበረ፤ ናምሩድም በምድር ላይ ኅያል ሰው እየሆነ ሄደ።⁹ በእግዚአብሔር (የሆነ) ፊት ብርቱ አዳኝ ነበረ፤ ስለዚህም፣ “በእግዚአብሔር (የሆነ) ፊት እንደናምሩድ ብርቱ አዳኝ” ይባል ነበር።¹⁰ የግዛቱም የመጀመሪያ ኩሽዎች፡- ባቢሎን፣ አራክ፣

6:19:16:11:መዘ72:10:15:አ.421:13:43:3:60:6:አ.66:20
25:23-24:49:8:38:13:አገ127:15:20:22:38:13:አ.43:8
10:8 ማከ5:6 10:9 ዘፍ25:27:27:3:2ዜና14:9:16:8:አ.4
18:2 10:10 ዘፍ11:2:9:14:1:2ዜና36:17:ሰጠ4:9:አ.410:9
13:1:47:1:አ.621:2:25:12:50:1:አጥ6:2:ዘፍ5:11

⁹20 ወይም የመጀመሪያ ነበር

¹⁰26 ወይም የእርሱ ባሪያ ይሁን

¹¹27 ያፌት የሚለው ቃል ማዘርጋት የሚል ትርጉም ነው የሰጠረይ

ስጥ ቃል ጋር ተመሳሳይ ድምፅ አለው

¹²27 ወይም የአክራሲ

¹³27 ልጆች ማለት ዘርገ ትውልድ ወይም ወላጆች ወይም ሕዝቦች ማለት ሊሆን ይችላል። በተጨማሪም 3:4:6:7:20-23: 29 እና 31 እንዲሁ ግን ጥቂት የማሰራተክ የጥንት ጽሑፎች፣ ከአራተኛው ዓመት ሰባ ሲቃኖችና አብዛኞቹ የማሰራተክ የጥንት ጽሑፎች የሚለው ደብዳቤ ነው

¹⁴6 ተጓ ግንባር ጨምሮ ግብፅን ያመለክታል

¹⁵8 ተጓ ግንባር እና 26 ግንባር ጨምሮ አባት ማለት ቅድመ አያት ወይም ተተኪ ወይም መሥራች ማለት ሊሆን ይችላል።

ከርሱ ጋር የተባበሩት ነገሥታት ወጡ፤ ራፋይምን በአሰጣጥ ቃርናይም፤ ዘዘምን በሃም፤ ኑሚምን በሴዊ ቂርያታይም፤ ሮሎም ስም ችግም በተራራማው አገር በሲይር በረሐማ አጠገብ እስካሰው እስከ ኤልፋራን ድረስ ድል አደረጉት። ገዢያም ተመልሰው ዓይን ማስገጥ ወደ ተባለው ወደ ቃይስ መጡ፤ የአማራቃውያንና በሐሰስ ታማር ይኖሩ የነበሩትን የአሞራውያንን ግዛት በሙሉ ድል አድርገው ያዙ።

⁸ዘዘያም የሰዶም፣ የገሞራ፣ የአዳማ፣ የሰሪይ እንዲሁም ዘዓር የተባሉት የቤላ ነገሥታት በሲዳም ሸለቆ ሰራዊታቸውን አስተባበሩ፤ ስለዚህ አምስቱ፣ በኤላም ንጉሥ በኩሎ-ጽላምር፣ በሳይም ንጉሥ በቲድ-ዓል፣ በሰናዖር ንጉሥ በአምራፊል፣ በአሳር ንጉሥ በአርደክ፣ በአዘህ በአራቱ ላይ ዘመቱባቸው። ¹⁰በሲዳም ሸለቆ ብዙ የቅጥራን ጉድጓዶች ስለ ነበሩ የሰዶምና የገሞራ ነገሥታት ሲሸሹ ከሰዎቻቸው አንዳንዶቹ በነዚህ ጉድጓዶች ውስጥ ወደቁ፤ የቀሩትም ወደ ተራሮች ሸሹ። ¹¹አራቱ ነገሥታትም በሰዶምና በገሞራ ያገኙትን ሀብትና ምግብ ሁሉ ዘርፈው ሄዱ። ለዘዘያም ወንድም ልጅ ሎጥ፣ ሰዶም ይኖር ስለ ነበር እርሱንም ማርከው ንብረቱንም ዘርፈው ሄዱ።

¹³ከዚህም ያመለጠ አንድ ሰው መጥቶ ለሰዶም ለአብራም ይህን ነገር፤ አብራም በዚያ ጊዜ ይኖር የነበረው በአሞራውያን መምሬ ታላላቅ ዘፍች አጠገብ ነበር። መምሬ፣ ወንድሞቹ¹⁴ አስከና አውናን የአብራም የኪዳን አጋሮቹ ነበሩ። ¹⁴አብራም የወንድሙን ልጅ መሚረክ እንደ ሰማ በቤቱ ተወልደው አደገው የሠለጡ 318 ጦሮች አሰልፎ እስከ ዳን ድረስ ገሠገሡ። ¹⁵አብራም ጠላቶቹን

ለማጥቃት ሰራዊቱን ሌሊቱን በቡድን በቡድን ከፋፍሎ ከደማስቆ በስተ ሰሜን እስከ ማገኘው እስከ ሐባ ድረስ አሳደዳቸው። ¹⁶አብራም ጠላት የማረከውን በሙሉ አሰጣለ፤ የወንድሙን ልጅ ሎጥን፣ ንብረቱን እንዲሁም ሴቶቹንና ሌሎቹን ምርኮኞች አስመለሰ።

¹⁷አብራም ከሎ-ጽላምርንና አብራሙት የተሰለፉትን ነገሥታት ድል አድርጎ ሲመለስ፣ የሰዶም ንጉሥ፣ “የንጉሥ ሸለቆ” ተብሎ በሚጠራው በሴዊ ሸለቆ ሊቀበለው ወጣ።

¹⁸የልዑል እግዚአብሔር (ሌል-ላልፎን) ከህን የነበረው የሳሊም ንጉሥ መልክ ጼዴቅም እንጂና የወይን ጠጅ ይዞ ወጣ፤ ¹⁹አብራምንም እንዲህ ሲል ባረከው፤

“ሰማይንና ምድርን የፈጠረ ልዑል እግዚአብሔር (ሌል-ላልፎን) አብራምን ይባርክ፤

²⁰ጠላቶቻችሁን አሳልፎ በእጅህ የሰጠህ፤

14:6 ዘፍ21:21፣ 32:3፣33:14፣16፣ 36:8፣20፣ዘፍ10፣ 12:1፣2፣16፣13፣3፣ 26፣ዘፍ1፣2፣2፣15፣ 12:22፣ኢሱ11፣17፣ 24:4፣1፣ዘፍ4፣4፣2፣ኢሳ 34:5፣ከዘ25፣8፣35፣ 2፣ኢሞ1፣6፣ዕን3፣3 14:7 ዘፍ16፣14፣ 20:1፣ዘፍ17፣8፣ዘፍ13፣26፣29፣14፣25፣ 20:1፣24፣20፣25፣17፣ 32:8፣ዘፍ1፣24፣25፣1 7፣ኢሳ2፣10፣10፣41፣ 13:4፣መገ3፣13፣6፣3፣ 10፣12፣1፣1፣6፣1፣2፣15 ፣1፣ሳሙ14፣48፣15፣2፣ 28፣18፣2፣ሳሙ1፣1፣ 1፣ዘፍ4፣43፣2፣ዘፍ20፣2 ፣መዘ29፣8፣83፣7፣ ሕዝ48፣28 14:8 ፋ3፣ዘፍ13፣10፣ዘፍ29፣23፣ ሆሴ11፣8 14:9 ፋ1፣ዘፍ10፣22 14:10 ፋ3፣17፣ 21፣ዘፍ11፣3፣19፣17፣ 30፣ኢሱ2፣16፣መዘ11፣1 14:11 ፋ16፣21 14:12 ዘፍ11፣27 14:13 ዘፍ13፣18፣ 37፣28፣139፣14፣17፣ 40፣15፣41፣12፣43፣ 32፣ዘፍ3፣18፣ዘፍ13፣ 23፣32፣9፣ዘፍ1፣24፣ 1፣ሳሙ46፣14፣11 14:14 ፋ12፣ዘፍ12፣5፣ዘፍ4፣9፣13፣4፣1፣ መገ18፣29፣1፣ገ15፣ 20፣ም422፣6 14:15 ዘፍ15፣2፣ መገ7፣16፣2፣ሳሙ8፣ 5፣1፣ዘፍ20፣34፣2፣ዘፍ16፣9፣ኢሳ7፣8፣8፣4፣ 10፣9፣17፣1፣ኢር49፣ 23፣27፣ከዘ27፣18፣ ኢሞ1፣3፣5 14:16 ፋ11፣ 1፣ሳሙ30፣8፣18 14:17 ፋ1፣10፣ 2፣ሳሙ18፣18 14:18 ፋ22፣ዘፍ3፣19፣መገ9፣13፣19፣ 19፣ኢሱ1፣10፣መዘ7፣ 8፣17፣76፣2፣104፣15፣ 110፣4፣ም፣31፣6፣መዘ 10፣19፣ግን፣1፣2፣ዳን 7፣27፣ዕ፣15፣6፣7፣2፣ 17፣21 14:19 ፋ18፣22፣ ዘፍ1፣1፣24፣3፣ኢሱ2፣11፣መዘ148፣5፣ ግቴ11፣25፣ዕ፣17፣6 14:20 ዘፍ9፣26፣ 24፣27፣28፣22፣ዘፍ14፣22፣26፣12፣ሉቃ 18፣12፣ዕ፣17፣4 14:21 ፋ10፣11 14:22 ፋ10፣18፣19 ፣ዘፍ6፣8፣ዘፍ14፣30፣

ልዑል እግዚአብሔር (ሌል-ላልፎን) ይባርክ።” አብራምም ካመጣው ሁሉ ዐሥራትን ሰጠው። ²¹የሰዶም ንጉሥም አብራምን፣ ሰዎቹን ለእኔ ስጠኝ፣ ንብረቱን ግን ለራሴ አስቀር” አለው። ²²አብራም ግን ለሰዶም ንጉሥ እንዲህ አለው፤ “ሰማይንና ምድርን ወደ ፊጠረ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ)፣ ወደ ልዑል አምላክ (ሌል-ላልፎን) እጆቼን አንገሥቻለሁ፤ ²³አብራምን አበለጸግሁት’ እንዳትል፣ ብጣሽ ክርም ሆነ የጫማ ማሰሪያ እንኳ ከአንተ አንዳች አልፈልግም። ²⁴ሰዎቹ ከበሉትና ከእኔ ጋር ከሄዱት ሰዎች ድርሻ በስተቀር ለራሴ አንዳች ነገር አልቀበልም፤ አውናን፣ ኤስኮልና መምሬ ድርሻቸውን ይውሱዱ።”

እግዚአብሔር ለአብራም የገባው ኪዳን

15 ከዚህም በኋላ፣ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቃል እንዲህ ሲል በራእይ ወደ አብራም መጣ፤

“አብራም ሆይ፤ አትፍራ፤ እኔ ለአንተ ጋሻህ ነኝ፤² ታላቅ ዋጋህም³ እኔው ነኝ።

²አብራምም፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) አምላክ ሆይ፤ ያለ ልጅ የቀረሁ ስለ ሆንሁ፣ የቤቴ ወራሽም የደማስቆ ሰው ኤሊያዘር ነው፤ ታዲያ ምን ትሰጠኛለህ?” አለው። ³አንተ ልጆች ስላልሰጠኝ፣ ከቤቴ አገልጋይ አንዱ ወራሼ መሆኑ አይቀርም”

⁴በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቃል እንዲህ ሲል መጣለት፤ “ይህ ሰው ወራሽህ አይሆንም፤ ነገር ግን ከአብራሕ የሚከፈል ልጅ ወራሽህ ይሆናል።” ወደ ወጪም አውጥቶ፣ “ቀና ብለህ ወደ ሰማይ ተመልከት፤ እስከ መቀጠር ከቻልህ፣ ከዋክብቱን ቀጠረቸው፤ ዘርህም እንዲሁ ይበዛል” አለው።

⁶አብራም እግዚአብሔርን (ያህዌ) አመኘ፤ እርሱም ጽድቅ አድርጎ ቁጠረላት።

ዘፍ32፣40፣ዘፍ9፣15፣ከዘ20፣5፣ዳን12፣7፣ራእ10፣5-6 14:23 1፣ሳሙ15፣3፣19፣2፣ገ15፣16፣ኢሱ8፣11፣9፣10፣15 14:24 ዘፍ 13፣18 15:1 ዘፍ21፣17፣26፣24፣46፣2፣3፣ዘፍ14፣13፣20፣20፣ ዘፍ12፣6፣24፣4፣ዘፍ33፣29፣ፋት1፣20፣1፣ሳሙ15፣10፣2፣ሳሙ7፣4፣ 22፣3፣31፣1፣ገ16፣11፣12፣22፣2፣ገ16፣16፣2፣ዘፍ20፣15፣17፣ኢሳ3፣3፣ 15፣መዘ3፣3፣5፣12፣18፣2፣20፣27፣1፣28፣7፣33፣20፣37፣25፣58፣11፣ 84፣11፣19፣114፣144፣2፣ም፣27፣30፣5፣ኢሳ3፣10፣7፣4፣4፣1፣10፣ 13፣-14፣43፣1፣5፣ኢር1፣8፣13፣ከዘ3፣16፣ዳን10፣1፣ከጊ2፣5 15:2 ፋ8፣ዘፍ14፣15፣ኢሳ49፣22፣ኢር44፣26፣ከዘ5፣11፣16፣48፣ከሥ7፣5 15:3 ዘፍ12፣5፣24፣2፣34 15:4 ገፋ28 15:5 ዘፍ12፣2፣ኢሳ 11፣8፣35፣5፣መዘ8፣3፣147፣4፣ኢር30፣19፣33፣22፣ሮሜ4፣18፣ዕብ 11፣12 15:6 መዘ106፣31፣ሮሜ4፣3፣20፣-24፣ገፋ3፣6፣ዖፊ2፣23

²13 ወይም ዘመድ፣ ወይም ጻፍ ³18 ኢየሩሳሌም ናት ⁴19 ወይም በፋ 22 ላይ ያለውንም ጨምሮ ባለፉት ለሆነ ይኖራል ⁵1 ወይም ገዥ ⁶1 ወይም ዋጋህም እጅግ ታላቅ ይሆናል ⁷2 በሰብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም አይታወቅም

13እርሷም ያናገራትን እግዚአብሔርን (ያህዌ) ፣ ኤልርኢ ብላ ጠራችው፤ ምክንያቱም “የሚ ያዩኝን አሁን አየሁት” ብላ ነበርና። 14ከዚህ የተነሣ የዚያ ምንጭ ስም፣ “ብኤርላሃይርኢ” ግራ ተብሎ ተጠራ፤ እስካሁንም በቃይስኑ በባሬድ መካከል ይገኛል።

15አጋር ለአብራም ወንድ ልጅ ወለደች ለት፤ አብራምም ስሙን እስማኤል ብሎ ጠራው። 16አብራም፣ አጋር እስማኤልን በወ ለደች ጊዜ ዕድሜው 86 ዓመት ነበር።

የግዝረት ኪዳን

17አብራም ዕድሜው 99 ዓመት በሆነ ጊዜ፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) ተገልጦ ለት እንዲህ አለው፤ “እኔ ኤልሻዳይ” ግራ ነኝ፤ በፊቴ ተመላለስ፤ ነቀፋም አይኑርብህ፤ ግለኔና በአንተ መካከል የተመሠረተውን ኪ ዳን አጸናለሁ፤ ዘርህንም እጅግ አበዛለሁ።”

18አብራም በግንባሩ መሬት ላይ ተደፋ፤ እግዚአብሔርም (እሱም) እንዲህ አለው፤ 4“እነሆ፣ የምገባለህ ኪዳን ይህ ነው፤ የብዙ ሕዝቦች አባት ትሆናለህ። 5እንደግዳህ ወዲያ ስምህ አብራም መባሉ ቀርቶ አብራምም ይሆናል፤ የብዙ ሕዝቦች አባት አድርጌሃለሁና። 6ዘርህን እጅግ አበዛለሁ፤ ብዙ ሕዝብም አደርግላለሁ፤ ነገሥታትም ከአንተ ይወጣሉ። 7በእኔና በአንተ፣ ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር ከትውልድ እስከ ትውልድ የዘ ላለም ኪዳኔን እመሠርታለሁ፤ በዚህም የአንተና ከአንተም በኋላ የዘርህ አምላክ (እሱም) እሆናለሁ። 8ይህችን አሁን በእንግድነት የምትኖርባትን የከነዓንን ምድር በሙሉ ለአንተና ከአንተም በኋላ ለዘርህ ለዘላለም ርስት አድርጌ እሰጣለሁ፤ አምላካቸውም (እሱም) እሆናለሁ።”

9ከዚያም እግዚአብሔር (እሱም) አብርሃምን እንዲህ አለው፤ “በአንተም በኩል፣ አንተና ከአንተ በኋላ የሚመጣው ዘርህ ከትውልድ እስከ ትውልድ ኪዳኔን ትጠብቃላችሁ። 10አንተና ከአንተም በኋላ የሚመጣው ዘርህ የምትጠብቁት ኪዳን ይህ ነው፤ በመካከላችሁ ያለ ወንድ ሁሉ ይገረዝ። 11ለዚህ ሁላችሁም ሽለፊታችሁን ትገረዛላችሁ፤ ይህም በእኔና በእናንተ መካከል ላለው ኪዳን ምልክት ይሆናል። 12የሚመጣውም ትውልድ ሁሉ፣ ማንኛውም ወንድ ልጅ፣ ስምንት ቀን ሲሞላው ይገረዝ፤ እንደዚሁም በቤትህ የተወለደውና ከውጭ በገንዘብ የተገዛ ባዕድ ሁሉ ይገረዝ። 13በቤትህ የተወለደም ሆነ በገንዘብ የተገዛ ሁሉ ይገረዝ አለበት፤ በሥጋችሁ የሚፈጸመው ይህ ኪዳኔ የዘላለም ኪዳን ይሆናል። 14የሥጋ ሽለፊቱን ያልተገረዘ ማንኛውም ወንድ

16:13 ዘፍ32:30፣ 33:10፣ዘ024:10፣ 33:20፣23፣ዘግ12:8፣ መግ46:22፣13:22፣ መዘ139:1-12፣አግ6:5
16:14 ቀ7፣ዘፍ14:7፣24:6፣25:11
16:15 ቀ1፣ዘፍ17:18፣21:9፣25:12፣28:9፣ገ4:22
16:16 ዘፍ12:4
17:1 ዘፍ5:22፣ 12:4፣7፣20፣5፣28:3፣ 35:11፣43:14፣44:8፣3፣ 49:25፣ዘ06:3፣ዘፍ18:13፣ፍጥ1:20፣ 1፣ዘግ3:6፣9፣4፣አፍ1:15፣5፣17፣16፣4፣14፣22፣ 21፣33፣16፣19፣መዘ15:2፣18፣23፣78፣72፣ 1፣01፣2፣አግ13:6፣ ሚዘ6:9፣አግ1:15
17:2 ዘፍ12:2፣ 15:8፣22፣16-18
17:3 ቀ17፣ዘፍ18:2፣19፣1፣33፣3፣ 10፣18፣7፣ዘግ14:5፣ አሉ5:14፣7፣6፣መግ13:20፣ሕዝ1:28፣ 3:23
17:4 ቀ16፣ዘፍ12:2፣15:18፣25፣23
17:5 ቀ15፣ዘፍ32:28፣35:10፣37:3፣ 13:4፣3፣6፣46፣2፣1፣718:31፣2፣ገ17:34፣ 1፣ዘፍ1:34፣ዘ09:7፣ አግ48:1፣ዘግ14:2፣ ሮሚ4:17
17:6 ቀ16፣19፣ዘፍ1:28፣18፣10፣21፣1፣22፣17፣26፣22፣28፣3፣3 5:11፣3፣6፣31፣41፣ 52:47፣27፣48፣4፣49፣ 22፣ዘግ26:9፣ዘፍ7:13፣አግ51:2፣ዘግ16:16
17:7 ዘፍ6:18፣9፣ 16፣15፣18፣ዘ05:7፣20፣2፣29፣45፣46፣ዘግግ11:44- 45፣18፣2፣22፣33፣ 25፣38፣26፣9፣12፣15፣4 5፣ዘግ15:4፣1፣ዘፍ4:2 0፣7፣6፣21፣29፣13፣ 24፣መግ7:24፣አግ14:9 ፣ሮሚ8፣ገ43፣16፣ ዕ ብ13:20፣ፊጋ21:7
17:8 ቀ7፣ዘፍ10:19፣12፣7፣15፣7፣2 3:4፣28፣4፣35፣27፣ 37:1፣ዘ06:4፣1፣ዘፍ29:15፣አግ31:1
17:9 ዘፍ18:19፣ 22:18፣ዘ019:5፣ ዘፍ5:2
17:10 ቀ23፣ዘፍ21:4፣ዘግ12:3፣አሉ5:2፣5፣7፣ፍጥ7:22፣ሐሥ7:8፣ሮሚ4:11
17:11 ዘፍ9:12፣ 10:2፣48፣ዘፍ10:16፣ ሮሚ4:11
17:12 ዘፍ9:12፣ 21:4፣ዘግ12:3፣

ኪዳኔን በማፍረሱ ከወገኖቹ ይወገድ።”

15እግዚአብሔር (እሱም) አብርሃምን እንዲህ አለው፤ “ሦራን ከእንግዳህ ሦራ ብለህ አትጠራትም፤ ስሟ ከዛሬ ጀምሮ ሣራ ይሁን። 16እኔ እባርካታለሁ፤ ከእርሷም ወንድ ልጅ እሰጥሃለሁ፤ የብዙም ሕዝቦች እናት ትሆን ዘንድ እባርካታለሁ፤ የሕዝቦችም ነገሥታት ከእርሷ ይወጣሉ።”

17አብርሃምም በግንባሩ መሬት ላይ ተደፋ፤ ሣቀና በልቡ፣ “እንዲያው ምንስ ቢሆን የመቶ ዓመት ሽማግሌ የልጅ አባት መሆን ይችላል? ሣራስ በዘጠና ዓመቷ ልጅ መውለድ ትችላለች?” አለ። 18አብርሃም እግዚአብሔርን (እሱም) ፣ “እስማኤልን ብቻ ባርከህ ባናርህልኝ” አለው።

19እግዚአብሔርም (እሱም) እንዲህ አለ፤ “ይሁን እሺ፤ ነገር ግን ሚስትህ ሣራ ወንድ ልጅ ትወልድላለች፤ ስሙንም ይስሐቅ። ብለህ ትጠራዋለህ፤ እኔም ከእርሱ በኋላ ለዘፍ ሁሉ የሚሆን የዘላለም ኪዳን ከእርሱ ጋር እገባለሁ። 20ስለ እስማኤልም ቢሆን ልመናህን ሰምቼሃለሁ፤ እርሱንም እባርከዋለሁ፤ ፍሬያማም አደርገዋለሁ፤ እጅግም አበዛዋለሁ፤ የዐሥራ ሁለት አለቆች አባት ይሆናል፤ ታላቅም ሕዝብ አደርገዋለሁ። 21ኪዳኔን ግን የሣሬ ዓመት በዚህ ጊዜ ሣራ ከም ትወልድላህ ልጅ፣ ከይስሐቅ ጋር አደርጋለሁ።” 22እግዚአብሔር (እሱም) ከአብርሃም ጋር መነጋገሩን ከፈጸመ በኋላ ወደ ላይ ወጣ።

23በዚያችም ዕለት አብርሃም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት ልጁን እስማኤልን፣ በቤቴ ውስጥ የተወለዱትንና ከውጭ በገንዘብ የገዛቸውን ወንዶች በሙሉ ገረዛቸው። 24አብርሃም ሲገረዝ ዕድሜው 99 ዓመት ነበር። 25ልጁም እስማኤል ሲገረዝ 13 ዓመቱ ነበር። 26አብርሃምና ልጁ እስማኤል፣ ሁለቱም በዚያ ቀን ተገረዙ። 27አብርሃም ቤት ያሉ ወንዶች ሁሉ፣ በቤቴ የተወለዱትም ሆኑ ከውጭ በገንዘብ የተገዙ ከእርሱ ጋር ተገረዙ።

አሰ5:2፣አቃ1:59 17:13 ዘፍ9:16፣ዘ012:44፣48 17:14 ቀ23፣ዘ024:26፣12፣15፣19፣30፣33፣ዘግ7:20፣25፣17፣4፣18፣29፣ 19፣8፣20፣17፣ዘግ9:13፣15፣30፣19፣13፣ዘፍ17:12፣አሰ5:28፣አፍ38፣15፣መዘ37:28፣ሕዝ44፣7 17:15 ቀ5፣ዘፍ11:29 17:16 ቀ4፣6፣ዘፍ24:60፣አግ29:22፣ገ4:31 17:17 ቀ3፣ዘፍ12:4፣ 18፣11፣12፣13፣21፣6፣7፣24፣1፣36፣አግ20:15፣ሉቃ1:18፣ሮሚ4:19፣ ገ4:23፣ዕብ11:11 17:18 ዘፍ16:15፣21፣11 17:19 ቀ6፣ 21፣ዘፍ9:16፣16፣11፣18፣14፣21፣2፣26፣3፣50፣24፣ዘ013:11፣ዘፍ1:8፣1፣ላጦ1:20፣ማቴ1:21፣ሉቃ1:13፣31፣ገ43:16 17:20 ዘፍ13:16፣25፣12-16፣18፣48፣19 17:21 ቀ19፣ዘፍ18:10፣14፣ዘ034፣10 17:22 ዘፍ18:33፣35፣13፣ዘግ1:29 17:23 ቀ5፣ 10፣14፣ዘፍ12:5 17:24 ዘፍ12:4፣ሮሚ4:11 17:25 ዘፍ16: 16 17:27 ዘፍ14:14 ግ13 ወይም በኋላ አየላት ግ14 ብኤርላሃይርኢ ማለት የሚሆን የኤሮም ምንጭ ማለት ነው ግ1 ሁሉን የሚገዛ ማለት ነው ግ5 አብራም ማለት የክብረ አባት ማለት ነው ግ19 ይስሐቅ ማለት ይሥቃል ማለት ነው

ሦስቱ እንግዶች

18 ቀትር ላይ አብርሃም በመምሬ ትልልቅ ዛፎች አቅራቢያ በምት ገኘው ድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ እግዚአብሔር (ያህዌ) ተገለጠለት፤ ጌታና ብሎም ሲመለከት፤ ሦስት ሰዎች ቆመው አዩ፤ ወዳያውም ከድንኳኑ ደጃፍ ተነሥቶ፤ ፈጥኖ ወደ ሰዎቹ ሄደ፤ ወደ መሬት ዝቅ ብሎም እጅ ነሣ።

3አብርሃምም እንዲህ አለ፤ “ጌታዬ፣^ሐ በሬትህ ሞገስ አግኝቼ እንደ ሆነ፤ ባሪያህን አልፈህ አትሂድ፤ ፋጥቂት ውሃ ይምጣላችሁና እግራችሁን ታጠቡ፤ እዚህም ከዛፍ ሥር ዐረፍ በሉ። ፊደል እኔ ወደ አገልጋዮችሁ ከመጣችሁ፤ እህል ቀምሳችሁ ትበረቱ ዘንድ ምግብ ላቅርብላችሁና ገጠካችሁን ትቀጥላላችሁ።”

እነርሱም፤ “መልካም፤ እንዳልኸው አድርግ” አሉት።

6አብርሃም በፍጥነት ሣራ ወዳለችበት ወደ ድንኳኑ ገብቶ፤ “ቶሎ ብለሽ ሦስት መስፈሪያ ስልቅ ዱቄት አበኪና ቂጣ ጋግሮ” አላት።

7ከዚያም ወደ መንጋው በጥድፊያ ሄዶ፤ አንድ ፍርጥም ያለ ሥጋው ገር የሆነ ጥጃ መርጦ ለአገልጋዩ ሰጠው፤ አገልጋዩም ጥጃውን ዐርዶ አዘጋጀው። 8አብርሃምም እርሳ፤ ወተትና የተዘጋጀውን የጥጃ ሥጋ አቀረበ ላቸው፤ ሲበሉም ዛፍ ሥር አጠገባቸው ቆሞ ነበር።

9እነርሱም አብርሃምን፤ “ሚስትህ ሣራ የት አለች?” ብለው ጠየቁት።

እርሱም፤ “ድንኳን ውስጥ ናት” አላቸው።

10እግዚአብሔርም (ያህዌ)፤ “የዛሬ ዓመት በዚህ ጊዜ በእርግጥ ተመልሼ እመጣለሁ፤ ሚስትህ ሣራ ወንድ ልጅ ትወልዳለች” አለው።

ሣራም በዚህ ጊዜ ከበስተ ጀርባው ካለው ከድንኳኑ ደጃፍ ሆና ትሰማ ነበር። 11በዚያን ጊዜ አብርሃምና ሣራ አርጅተው፤ ዕድሜ አቸው ገፍቶ ነበር፤ ሣራም ልጅ የመውለ ጃዋ ዕድሜ ዐልፎ ነበር። 12ሣራ በልባ፤ “ካረጀሁና ጌታዬም ከደከመ በኋላ በዚህ ነገር መደሰት ይሆንልኛል?” ብላ ሣቀች።

13እግዚአብሔርም (ያህዌ) አብርሃምን እንዲህ አለው፤ “ሣራ፤ ካረጀሁ በኋላ ልጅ እንዴት አድርጌ እወልዳለሁ ስትል ለምን ሣቀች? 14እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚሰኘው ነገር አለን? የዛሬ ዓመት በተባለው ጊዜ ተመልሼ እመጣለሁ፤ ሣራም ልጅ ይኖራታል።”

15ሣራ ስለ ፈራች፤ “ኸረ አልሣቅሁም” ብላ ዋሸች።

እርሱ ግን፤ “ሣቅሽ እንጂ” አላት።

18:1 ስፍ:12:7:13; 18:19:1:23:10:18; 34:20:24:6:7:4:1; መግ169:12:ሐ:7:2; ሰ:11:9
18:2 ፋ:16:22:ዘፍ: 17:3:19:1:10:24:63; 32:24:43:28:ኢሱ: 5:1:3:መላ3:6-11; ሆሊ.12:3-4:ሰ:113:2
18:3 ስፍ:19:19; 32:4:18:20:33:5; 39:4:6:7:2:10: 13:1:ሰ:1:18; አስ:2:15
18:4 ስፍ:19:2; 24:32:4:3:24:መላ 19:21:2:ሰ:11:8; ሱ:ቃ:7:44
18:5 መላ13:15; 19:5
18:6 ስፍ:19:3; 24:መ:13:8
18:7 1ሳ:መ:28; 24:ሱ:ቃ:15:23
18:8 መላ4:19:5; 25:6:19:አላ7:15:22
18:9 ስፍ:3:9; 24:67:ሰ:11:9
18:10 ስፍ:17:6; 21:2:1:2:2:74:16; ሮሜ9:9
18:11 ስፍ:11:30; 17:17:ሱ:ቃ:1:18; ሮሜ4:19:ሰ:11: 11-12
18:12 ስፍ:17:17; 18:ጥ3:6
18:13 ስፍ:17:17
18:14 ፋ:10:ዘፍ: 17:19:አዩ2:2:አላ 40:29:50:2:51:9; ኤር32:17:27:ማቴ 19:26:ሮሜ4:21; 9:9:ገላ4:23
18:16 ፋ:2
18:17 ስፍ:19:24; ኢዮ1:16:መግ107: 34:አጥ3:7
18:18 ስፍ:12:2; ገላ3:8
18:19 ስፍ:16:11; 17:9:22:1:2:18:26; 5ዘፍ4:9-10:6:7; ኢሱ:24:15:2:ሰ:መ:8; 15:መግ17:2:399:4; ኢላ14:1:ኤር23:5; ኤፌ6:4
18:20 ስፍ:19:13; 13:13:አላ1:10:ኤር 23:14:3:ሐገ16:46
18:21 ስፍ:11:5
18:22 ፋ:2:ዘፍ: 19:1:27
18:23 ዘፍ:23:7; ዘላ4:3:22:27:ዘጥ: 16:22:ዘፍ27:25; 24:መ:24:17:መግ 11:4-7:394:21:ሐገ 18:4:28:ጥ2:9
18:24 ፋ:26; ኤር5:1

አብርሃም ስለ ሰዶም ማለደ

16ሰዎቹም ለመሄድ ሲነሡ፤ ቀላቀላ ወደ ሰዶም ተመለከቱ፤ አብርሃምም ሊሸኛቸው አብርሀቸው ወጣ። 17እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲህ አለ፤ “እኔ የማደርገውን ነገር ከአብርሃም እሰውራለሁን? 18አብርሃም በእውነት ታላቅና ብርቱ ሕዝብ ይሆናል፤ የምድር ሕዝቦችም ሁሉ በእርሱ ይባረካሉ። 19ትክክለኛና ቀና የሆነውን በማድረግ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መንገድ ይጠብቁ ዘንድ ልጆቹንና ከእርሱ በኋላ ቤተ ሰዎቹን እንዲያዝ መርጨዋለሁ፤ ይኸውም እግዚአብሔር (ያህዌ) ለአብርሃም የሰጠው ተስፋ ሁሉ እንዲፈጸም ነው።”

20ደግሞም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲህ አለ፤ “በሰዶምና በገሞራ ላይ የሚሰማው ጨኸት እጅግ በዝቶአል፤ ጎጠኦቻቸውም እጅግ ከፍቶአል፤ 21አድራጎቻቸው እኔ ዘንድ እንደ ደረሰው ጨኸት መሆኑን ለማየት ወደዚያው እወርዳለሁ፤ እንደዚያ ካልሆነም ዐውቃለሁ።”

22ሰዎቹም ፊታቸውን ወደ ሰዶም አቅንተው ሄዱ፤ አብርሃም ግን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት እንደ ቆመ ነበር። 23አብርሃምም ወደ እርሱ ቀረብ ብሎ እንዲህ አለ፤ “በእርግጥ ጻድቁን ከጎጠኦቻቸው ጋር አብረህ ታጠፋለህን? 24አምሳ ጻድቃን በከተማዬ ቢገኙ፤ በውኑ ነዋሪዎቹን ሁሉ ታጠፋለህን? በውስጥ ለሚገኙ አምሳ ጻድቃን ስትል ከተማዬቱን አትምርምን? 25እንዲህስ አይሁን፤ ጻድቁን ከጎጠኦቻቸው ጋር እንዴት ትገድለዋለህ? ይህን የመሰለው አድራጎት ከአንተ ይራቅ፤ የምድር ሁሉ ዳኛ በቅን አይፈርድምን?”

26እግዚአብሔርም (ያህዌ)፤ “በሰዶም ከተማ አምሳ ጻድቃን ባገኝ ለእነርሱ ስል አገራቱን በሞላ እምራለሁ” አለ።

27ደግሞም አብርሃም እንዲህ አለ፤ “እኔ ከንቱ፤ ትቢያና ዐመድ ሆኜ ሳለሁ ከኔታ (አዶይ) ጋር ለመናገር አንዴ ደፍሬአለሁ፤ 28ለመሆኑ ከአምሳው ጻድቃን አምስት ቢጉድሉ በአምስቱ ሰዎች ምክንያት መላ ከተማ ዋን ታጠፋለህን?”

18:25 ስፍ:20:4:44:7:17:ዘፍ1:16-17:32:4:መላ11:27:2ዘ5 19:7:ሰ:19:15:3:ዘፍ33:አዩ8:3-7:20:9:15:34:10:36:23:መግ7: 11:58:11:75:7:94:2:119:137:ኢላ3:10-11:5:20:ሐገ18: 25:ጻን 4:37:9:14:አጥ 5:15:ሚል2:17; 3:18:ሮሜ3:6:ሰ:1 12:23 18:26 ፋ:24

ሐ3 ወይም ጌታ ሆይ ሞ22 ሊትር ገደማ ይሆናል ሞ10 ዕብራይስጥ ከዚያም እርሱ ይለዋል ሞ12 ወይም ሳሌ ሞ22 ከማሳራቲክ ጽሑፍ ጋር ተመሳሳይ ሲሆን የጥንት ዕብራውያን የጻፉት ትውፊት ግን እግዚአብሔር ግን በአብርሃም ፊት እንደ ቆመ ነበር ይላል ሞ24 ወይም ይቅርታ ግድረግ ሊሆን ይችላል፤ ይህም በሞ26 ላይ ያለውንም ጨምሮ ነው። ሞ25 ወይም ገዥ

እርሱም፣ “አርባ አምስት ጳጳሮችን ባገኝ አላጠፋትም” አለ።

²⁹አብርሃምም እንደ ገና፣ “ምናልባት አርባ ጳጳሮችን ቢገኙህ?” አለ

እርሱም፣ “ለአርባው ስል እምራታለሁ” አለ።

³⁰ደግሞም አብርሃም፣ “ኔታ ዬ (አዶናይ) አይ ቈጣ፤ እባክህ ልናገር፤ ሠላሳ ጳጳሮችን ብቻ ቢገኙህ?”

እርሱም፣ “ሠላሳ ባገኝ አላጠፋትም” ብሎ መለሰ።

³¹አብርሃምም፣ “ከኔታ (አዶናይ) ጋር እናገር ዘንድ መቼም አንዴ ደፍራአለሁና ምና ልባት ሃያ ብቻ ቢገኙህ?” አለ።

እርሱም፣ “ሃያ ቢገኙ፤ ለእነርሱ ስል እምራታለሁ” አለ።

³²አብርሃምም፣ “ኔታ ዬ (አዶናይ) አይቈጣ፤ አንድ ጊዜ ብቻ ልናገር፤ ምናልባት ዐሥር ብቻ ቢገኙህ?” አለ።

እርሱም “ስለ ዐሥሩ ስል አላጠፋትም” ብሎ መለሰ።

³³እግዚአብሔር (የሀዘ) ከአብርሃም ጋር ንግግሩን ከጨረሰ በኋላ ሄደ፤ አብርሃምም ወደ ቤቱ ተመለሰ።

ሰዶምና ገሞራ ጠፋ

19 ሁለቱ መላእክት ምሽት ላይ ሰዶም ደረሱ፤ ሎጥም በሰዶም ከተማ መግቢያ ደርሶ ተቀምጦ ነበር፤ ሎጥም መላእክቱን ሲያይ ሊቀበላቸው ብድግ አለ፤ በግ ምባሩም ወደ ምድር ተደፍቶ እጅ ነግቶው። ²እርሱም፣ “ኔቶቼ፤ እባካችሁ ወደ እኔ ወደ ባሪያችሁ ቤት ጎራ በሉ፤ ከዚያም እግራችሁን ታጠቡ፤ አድራችሁም ቧት በማለዳ ጥላካችሁን ትቀጥላላችሁ” አላቸው።

እነርሱም፣ “አይሆንም፤ እዚሁ አደባባይ ላይ እናድራለን” አሉት።

³ሎጥ ግን አጥብቆ ስለ ለመናቸው አብረውት ወደ ቤቱ ገቡ፤ ከዚያም ቂጣ ጋግሮ አቀረበላቸውና በሉ። ቅጣቶቻቸውም በፊት፤ የሰዶም ከተማ ነቀሪዎች የሆኑ ወንድ ወጣቶችና ሽማግሌዎች ከያካባቢው መጥተው ቤቱን ከበቡት። ⁵ሎጥንም ጠርተው፣ “በዚህች ምሽት ወደ ቤትህ የገቡት ሰዎች የት አሉ? ሩካቤ ሥጋ እንድንፈጽምባቸው ወደ ውጭ አውጣልን” አሉት።

⁶ሎጥም ሊያነጋግራቸው ወደ ውጭ ወጣ፤ መዝጊያውን ከበሰተ ኋላው ዘግቶ፤ ገእንዲህ አለ፤ “ወዳጆቼ ሆይ፤ እባካችሁ እንዲህ ያለውን ክፉ ነገር አታድርጉ። ⁸እኔም፤ ወንድ የግ ያውቁ ሁለት ሴቶች ልጆች አሉኝ። እነርሱን ላውጣላችሁና የፈለጋችሁትን

18:27 ዘፍ2:7፣
ኢዮ2:8
18:30 ፋ32:ዘፍ፣
44:18፣ዘ032:22
18:32 ፋ30፣
መግ6:39፣ኤር5:1
18:33 ዘፍ17:22፣
31:55፣ዘ031:18
19:1 ዘፍ11:27፣
17:3፣18:1:2:22፣
48:12፣ፋት2:10፣
14ጦ:25፣23፣24ጦ፣
14:33፣2፣172:15፣
ፅ413:2
19:2 ዘፍ18:4፣
ሉቃ7:44፣መግ19፣
15:20
19:3 ዘፍ18:6፣
33:11፣ዘ012:39፣ ኢ
ዮ31:32
19:4 ዘፍ13:13
19:5 ዘፍ13:13፣
ዘሌ18:22፣ዘጻ23፣
18፣መግ19:22፣ ሮጣ
1:24-27
19:6 መግ19:23
19:8 መግ19:24፣
2ጴጥ2:7-8

19:9 ዘፍ13:8፣
23:4፣ሐሥ7:27
19:10 ዘፍ18:2
19:11 ዘፍ28:28-
29፣2፣ገ19:35፣18፣ሐሥ
13:11
19:12 ዘፍ6:18
19:13 ዘፍ18:20፣
ዘ012:29፣24ጦ:24፣
16፣2፣ገ19:35፣18፣ሐሥ
21:12፣15፣2፣ዘሆ532፣
21፣መግ78:49፣ኤር
21:12፣25፣18፣44፣
22፣51፣45
19:14 ዘጥ16:21፣
ዘ09:21፣1፣ገ13:18፣
ኤር5:12፣43፣2፣ሉቃ
17:28፣ፊገ18:4
19:15 ዘጥ16:26፣
ኢዮ21:18፣መግ58፣
9፣73፣19፣90፣5፣ፊገ
18:4
19:16 ዘ034:6፣
መግ33:18-19፣
2ጴጥ2:7
19:17 ፋ19:26፣
ዘፍ13:12፣14፣10፣
1፣ገ19:3፣ኤር48:6፣
ጣፋ24:16
19:19 ፋ17:30፣
ዘፍ6:8፣18:3፣24፣
12፣39፣21፣40፣14፣
47፣29፣ፋት1:8፣
2:20፣3፣10

አድርገባቸው። በእነዚህ ሰዎች ላይ ግን እንዳች ነገር አታድርገባቸው፤ እኔን ብለው ወደ ቤቴ ገብተዋልና።”

⁹እነርሱም፣ “ዛር በል! ይህ ሰው ራሱ ትናንት ተሰዶ የመጣ ነው፤ ዛሬ ደግሞ ዳኛ ልሁን ይላል። ሆ! በእነርሱ ካሰብነው የከፋ እንዳናደርስብህ!” አሉት፤ ከዚያም ሎጥን እየገፈታተሩ የበሩን መዝጊያ ለመስበር ተንደረደሩ።

¹⁰ከቤቱ ውስጥ የነበሩት እንግዶች ግን እጃቸውን በመዘርጋት ስበው ወደ ውስጥ አሰገቡት፤ በሩንም ዘጉ። ¹¹ከዚያም በሩን እንዳያገኙት በቤቱ ደጃፍ ላይ የተሰበሰቡትን ወጣቶችና ሽማግሌዎች ዐይን አሳወሩ።

¹²ሁለቱ ሰዎችም ሎጥን እንዲህ አሉት፣ “በከተማዎ ውስጥ የሚኖሩ የአንተ የሆኑ ሰዎች አሉህ? ዐማኞች፣ ወንዶችና ሴቶች ወይም ሌሎች ዘመዶች ካሉህ ቶሎ ብለህ ከዚህ እንዲወጡ አድርግ፤ ¹³ይህን ስፍራ ልናጠፋው ነው። በሕዝቦቿ ላይ ወደ እግዚአብሔር (የሀዘ) የቀረበው ጩኸት ታላቅ በመሆኑ፤ እንድናጠፋት እግዚአብሔር ልኮናል።”

¹⁴ሎጥ ከቤቱ ወጥቶ የሴት ልጆቹ እጮኞች የሆኑትን ዐማኞቹን፤ “እግዚአብሔር (የሀዘ) ይህችን ከተማ ሊያጠፋት ነውና በፍጥነት ከዚህ ስፍራ ውጡ” አላቸው፤ ዐማኞቹ ግን የሚቀልድ መሰላቸው።

¹⁵ሲነጋጋም መላእክቱ ሎጥን፣ “ከከተማ ዬቱ ጋር አብራችሁ እንዳትጠፉ፤ ሚስት ህንና ሁለቱን ሴት ልጆችህን ይዘህ ከዚህ ቦታ በፍጥነት ውጣ” ብለው አቻኩሉት።

¹⁶ሎጥ ሲያመነታም፤ እግዚአብሔር (የሀዘ) ስለ ራራላቸው ሰዎቹ የእርሱን፤ የሚስቱንና የሁለት ሴቶች ልጆቹን እጅ ይዘው ከከተማዬቱ በደጎና አወጧቸው። ¹⁷እንዳ ወጧቸውም፤ መልአኩ፣ “እይወታችሁን ለማትረፍ ፈጥናችሁ ሽሹ፤ መለስ ብላችሁ ወደ ኋላችሁ አትመልከቱ፤ ከረባዳው ስፍራ እንኳ ቆም አትበሉ፤ ወደ ተራራው ሽሹ፤ አለበለ ዚያ ትጠፋላችሁ” አላቸው።

¹⁸ሎጥም እንዲህ አላቸው፤ “ኔቶቼ ሆይ፤ እባካችሁ እንደዚህስ አይሁን፤ ¹⁹እኔም፤ እኔ ባሪያህ አንዴ በፊትህ ሞገስ አግኝቻለሁ፤ ሕይወቴን ለማዳን ታላቅ ርኅራኄ አድርገህልኛል፤ እኔ እንደሆንሁ ወደ ተራሮቹ ሸሽቼ ማምለጥ ስለማልችል የሚወርደው መዓት ደርሶ ያጠፋኛል። ²⁰እኔም፤ ወደዚያ ሸሽቶ ለማምለጥ ቅርብ የሆነች ትንሽ ከተማ አለች፤ ወደ እርሷ ልሸሽ፤ በጣም ትንሽ አይደለችም

*14 ወይም ሴት ልጆቹን ያገቡትን *18 ወይም እንደዚህስ አይሁን ጌታ፣ ወይም እንደዚህስ አይሁን ጌታ

እንዴ? ወደዚያ ብሸሽ እኮ ሕይወቴ ትተርፋለች።”

²¹እርሱም እንዲህ አለው፤ “ይሁን እሺ፣ ልመናህን ተቀብያለሁ፤ ያልካትንም ከተማ አላጠፋትም። ²²አንተ እዚያ እስክትደርስ ድረስ አንዳች ማድረግ ስለማልችል ቶሎ ብለህ ወደዚያ ሸሽ። ስለዚህም የዚያች ከተማ ስም ዞዓርን ተባለ።”

²³ሎጥ ዞዓር ሲደርስ ፀሐይ በምድሩ ላይ ወጥታ ነበር። ²⁴ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) በሰዶምና በገሞራ ላይ ከሰማይ ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ የሚያቃጥል ዲንና እሳት አዘነበባቸው። ²⁵እነዚያንም ከተሞች ሽንፈት ለባደውን ምድር በሙሉ፣ በከተሞቹም የሚኖሩትን ሰዎች ሁሉ፣ የምድሩን ቡቃያ ሳይቀር ገለባበጠው። ²⁶የሎጥ ሚስት ግን ወደ ጳላዋ ስለ ተመለከተች የጨው ዐምድ ሆና ቀረች።

²⁷አብርሃም በማገስቱ፣ ማለዳ ተነሥቶ ከዚህ ቀደም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ቆሞ ወደ ነበረበት ቦታ ሄደ። ²⁸ሰዶምንና ገሞራን፣ እንዲሁም በረባዳው ስፍራ የሚገኘውን ምድር ሁሉ ቀጥቶ ተመለከተ፤ ከእሱን የሚወጣ የመሰለ ጥቅጥቅ ያለ ጢስ ከምድሪቱ ወደ ላይ ሲትጉሰጉል አየ።

²⁹እንደዚህ አድርጎ እግዚአብሔር (አሉሃም) በረባዳው ስፍራ የነበሩትን ከተሞች ሲያጠፋ አብርሃምን አሰበው፣ ስለዚህም የሎጥ መኖሪያ የነበሩትን ከተሞች ካጠፋው መዓት ሎጥን አወጣው።

ሎጥና ሴት ልጆቹ

³⁰ሎጥ በዞዓር መኖርን ስለ ፈራ፣ ከዚያ ተነሥቶ ከሁለቱ ሴት ልጆቹ ጋር በአቅራቢያው ወደሚገኙት ተራሮች ሄደ፤ መኖሪያውንም ከሁለት ሴት ልጆቹ ጋር በዋሻ ውስጥ አደረገ። ³¹አንድ ቀን ታላቁቱ ልጅ፣ ታናሺ ቱን እንዲህ አለቻት፤ “አባታችን አርጅቶ አልፎ በምድር ሁሉ እንደሚኖሩ ሰዎች ወግ አብሮን የሚተኛ ወንድ በአካባቢያችን የለም። ³²ስለዚህ አባታችንን የወይን ጠጅ እናጠጣውና ከእርሱ ጋር እንተኛ፣ የትውልድ ሐረጎችን እንዳይቋረጥ ዘር ከአባታችን እናትርፍ።”

³³በዚያችም ምሽት አባታቸውን የወይን ጠጅ አጠጡት፤ ከዚያም ትልቋ ልጁ ሄዳ ከአባቷ ጋር ተኛች፤ እርሱ ግን ስትተኛም ሆነ ስትነሣ አላወቀም ነበር።

³⁴በማግስቱም ታላቁቱ ልጅ ታናሺቱን፣ “እኔ ትናሽትና ማታ ከአባቴ ጋር ተኛቻለሁ፤ ዛሬም እንደ ገና የወይን ጠጅ እናጠጣው፤ አንቺም ደግሞ ከእርሱ ዘንድ ገብተሽ ተኝ፤ በዚህም የትውልድ ሐረጎችን እንዳይቋረጥ

19:21 1ሳጦ:25; 35:24ሞ:14:8;ኢዮ:42:9
19:22 ዞፍ:13:10
19:23 ዞፍ:13:10
19:24 ዞፍ:18:17; ዘሌ:10:2;ዘጻ:29:23; ኢዮ:18:15;ሞዘ:11:6;ኢ:41:9;13:19; 30:33;34:9;ኤር:49:18;50:40;አጥ:4:11;ማቴ:10:15;ሉቃ:17:29;ሕዝ:38:22
19:25 ፋ:24;ዞፍ:13:12;ሞዘ:107:34;ኢ:41:10;ኤር:20:16;23:14;ሰቆ:4:6; ሕዝ:16:48;26:16; ሰፍ:3:8;ሐጊ:2:22
19:26 ፋ:17; ሉቃ:17:32
19:27 ዞፍ:18:22
19:28 ዞፍ:15:17; ዘዐ:19:18;ራጎ:9:2; 18:9
19:29 ዞፍ:8:13; 13:12;14:12;ሕዝ:14:16;2ኦጥ:27
19:30 ፋ:19:22; ዞፍ:13:10;14:10
19:32 ፋ:34;36:1; ዞፍ:16:2;38:18
19:33 ፋ:35
19:34 ፋ:32
19:35 ፋ:33;ዞፍ:9:21
19:36 ፋ:32
19:37 ዞፍ:36:35; ዘዐ:15:15;ዞፍ:22:4; 24:17;25:1;ዘጻ:24:9;መሰ:3:28;ፋት:14;22;1ሳጦ:14; 47;22:3-4;2ሳጦ:8;2:2;ገዝ:11;33:4; ፀዎ:9:1;ሞዘ:108:9; ኢ:41:5;1:25;10: ኤር:25:21;48:1; ሕዝ:25:8;36:2;9
19:38 ዞፍ:21:24; ዘጻ:21:9;23:3;ኢሱ:12:2;መሰ:3:13; 10:6;7:1ሳጦ:11; 1-11;14:47;1ዜ:5 19:1;2ዜ:5;20:23; 26:8;27:5;ዎ:2:19; 34:3;ኤር:25:21;340: 14;49;1;ሕዝ:21; 28;25:2;አጥ:1:13
20:1 ዞፍ:12:9; 14:7;16:7;18:1; 26:13;6:17
20:2 ፋ:14;ዞፍ:12:13;15;21;22; 26:1
20:3 ፋ:7;ዞፍ:26:11;28:12;31: 10;24;37:5;39:40;5; 34:1; ዘዐ:10:7;12; 33;ዘዮ:12;6;22;9:2 0;ዘጻ:13:1;1ዜ:5 16;21;ኢዮ:33:15; መዝ:105:14;38:

ከአባታችን ዘር ማትረፍ እንችላለን” አለቻት። ³⁵በዚያችም ምሽት ደግሞ አባታቸውን የወይን ጠጅ አጠጡት፤ ትንሿ ልጁም ሄዳ ከአባቷ ጋር ተኛች፤ እርሱ ግን ስትተኛም ሆነ ስትነሣ አላወቀም ነበር።

³⁶ስለዚህ ሁለቱም የሎጥ ሴት ልጆች ከአባታቸው አረገዙ። ³⁷ትልቋ ልጁ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሞዓብ ብላ ጠራችው፤ እርሱም የዛሬዎቹ ሞዓብ ደን አባት ነው። ³⁸ትንሿ ልጁም እንደዚህ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ቢንአሚን ብላ ጠራችው፤ እርሱም የዛሬዎቹ አሞናውያን አባት ነው።

አብርሃምና አቤሜሌክ

20:1-18 ተጓ ምብ - ዞፍ: 12:10-20; 26:1-11

20 አብርሃም ከዚያ ተነሥቶ ወደ ኔጌብ አካባቢ ሄዶ በቃዴስና በሱር መካከል ሰፈረ፤ ለጥቂት ጊዜም በኔጌራ ተቀመጠ። ²ከዚያም አብርሃም ሚስቱን ሣራንን “እሁቴ ናት” ይል ነበር። ስለዚህ የኔጌራ ንጉሥ አቢሜሌክ መልእክተኛ ልኮ ሣራንን ወሰዳት።

³እግዚአብሔርም (አሉሃም) በአንድ ሌሊት በሕልም ወደ አቢሜሌክ መጥቶ፣ “እነሆ፣ በወሰድሃት ሴት ምክንያት ምውት ነህ፤ እርሷ ባለ ባል ናት” አለው።

⁴አቢሜሌክም ገና አልደረሰባትም ነበርና እንዲህ አለ፣ “ኒታ ሆይ፣ በደል ያልፈጸመውን ሕዝብ ታጠፋለህን? ⁵‘እነቴ ናት’ ያለኝ ራሱ አይደለምን? ደግሞስ ራሷም ብትሆን፣ ‘ወንድሜ ነው’ አላለችምን? እኔ ይህን ያደረግሁት በቅን ልቦናና በንጹሕ እጅ ነው።”

⁶እግዚአብሔርም (አሉሃም) በሕልም እንዲህ አለው፣ “አንተ ይህን ያደረግሽው በቅን ልቦና መሆኑን ወውቄአለሁ፤ በእኔም ላይ ገጠአት እንዳትሠራ የጠበቅሁህና እንዳትነካትም ያደረግሁት ለዚህ ነው። ገአሁንም ሚስቱን ለሰውዬው መልስለት፣ ነቢይ ነውና ያጸልይልሃል፤ አንተም ትድናለህ፤ ባትመልስለት ግን አንተም ሆንህ የአንተ የሆነ ሁሉ እንደም ትሞቱ ዕውቅ።”

⁸በማግስቱም ማለዳ፣ አቢሜሌክ ሹማም ንቱን ሁሉ ጠርቶ፣ የሆነውን ሁሉ ነገራቸው፤ እነርሱም ታላቅ ፍርሀት አደረባቸው። ⁹ከዚያም

8:72;13:4;5 20:4 ዞፍ:18:25 20:5 ዞፍ:12:19;17:1;ሞዘ:7:8;25:21;26:6;41:12 20:6 ዞፍ:13:13;ሞዘ:41:4;35:14; 1ሳጦ:25:26;34 20:7 ፋ:3:17;ዘዐ:8;8;ዘዮ:11:2;21:2;13;ዘጻ:18:18;34:10;1ሳጦ:7:5;1;ገዝ:3:6;2;ገዝ:11;35:3;1ዜ:5;16; 22;ኢዮ:42:8;ሞዘ:9:5;105:5;ኤር:18:20;37:3;42:2

²² ዞዓር ማለት ትንሽ ማለት ነው
³⁷ ሞዓብ የሚለው ቃል ከአባት የሚል ትርጉም ካለው የዕብራይስጥ ቃል ጋር ተመሳሳይ ደምዕ አለው።
³⁸ ቢንአሚ ማለት የሕዝቤ ልጅ ማለት ነው

አቢሜሌክ አብርሃምን አስጠርቶ እንዲህ አለው፤ “ይህ ያደረገህብን ነገር ምንድን ነው? ምን በደልሁህና ነው በእኔና በግዛቴ ላይ እንዲህ ያለውን ታላቅ የጥፋት መዘዝ ያመጣብህን? በእውነቱ መደረግ የማይገባውን ነው ያደረግህብን።”¹⁰ከዚያም አቢሜሌክ፤ “ለመሆኑ ይህን ያደረግህበት ምክንያት ምንድን ነው?” ሲል አብርሃምን ጠየቀው።

¹¹አብርሃምም አቢሜሌክን እንዲህ አለው፤ “እዚህ ቦታ ፈሪህ እግዚአብሔር (አሌሃም) አለ መኖሩን ተገነዘብሁ፤ ሰዎቹም ለሚሰጡ ሲሉ ይገድሉኛል ብዬ ሠጋሁ፤ ¹²ደግሞም እኮ በእርግጥ እንጥ ናት፤ ከአንድ እናት ባንድ ለደም በአባት አንድ ነን፤ ጌላም አገገኝት።”¹³እግዚአብሔር (አሌሃም) አዞኝ ከአባቴ ቤት ወጥቼ በየአገሩ ስዘር፤ ‘ለእኔ ያለሽን ፍቅር በዚህ ግለጭልኝ፤ በየደረሰሽበት ስፍራ ሁሉ “እርሱ ወንድሜ ነው” ብዬ ብደት ነበር።”

¹⁴ከዚያም አቢሜሌክ፤ በጎችና የቀንድ ክብ ቶች፤ ወንድና ሴት አገልጋዮችን ለአብርሃም ሰጠው፤ ሚስቱን ሣራንም መለሰለት።¹⁵አቢሜሌክም አብርሃምን፤ “እነሆ፤ አገሪ አገርህ ናት፤ በፈቀድህበት ስፍራ መኖር ትችላለህ” አለው።

¹⁶ሣራንም፤ “እነሆ፤ ለወንድምሽ ለአብርሃም 1000 ጥሬ ብርኝ እስጠዋለሁ፤ ይህም በአንቺ ላይ ለተፈጸመው በደል ካሣ እንዲሆንና አብረውሽ ያሉ ሁሉ እንዲያውቁት ነው፤ በዚህም ገጽአናሽ ይረጋገጣል” አላት።

¹⁷ከዚያም አብርሃም ወደ እግዚአብሔር (አሌሃም) ጸለየ፤ እግዚአብሔርም (አሌሃም) አቢሜሌክን፤ ሚስቱንና ሴት አገልጋዮቹን ፈወሳቸው፤ እንደ ገናም ልጅ ለመውለድ በቁ።¹⁸እግዚአብሔር (የቃይ) በአብርሃም ሚስት በሣራ ምክንያት፤ በአቢሜሌክ ቤት የሚገኙትን ሴቶች ማህፀናቸውን ሁሉ ዘግቶ ነበርና።

የይስሐቅ መወለድ

21 እግዚአብሔር (የቃይ) በተናገረው መሠረት ሣራን አሰባት፤ የገባውንም ተስፋ ፈጸመላት።²ሣራ ፀነሰች፤ ልክ እግዚአብሔር (አሌሃም) ባለው ጊዜ ለአብርሃም ወንድ ልጅ ወለደች ስሙም፤ ³አብርሃም፤ ሣራ የወለደችለትን ልጅ ስሙን ይስሐቅ^ከ አለው።⁴አብርሃም፤ እግዚአብሔር (አሌሃም) ባዘዘው መሠረት ልጁን ይስሐቅን በተወለደ በስምንተኛው ቀን ገረዘው።⁵አብርሃም፤ ልጁ ይስሐቅ ሰወሰደለት፤ ስድሜው መቶ ዓመት ነበረ።

⁶ሣራም፤ “እግዚአብሔር (አሌሃም) ሣቅ አድሎኛል፤ ስለዚህ ይህን የሚሰማ ሁሉ ከእኔ ጋር ይሥቃል” አለች።⁷ደግሞም፤ “ለመሆኑ፤ ሣራ ልጆች ታጠባለች” ብሎ ለአብ

20:9 ዘፍ12:18፥34:7
20:11 ዘፍ12:12፥31:31፥42:18፥ሀ5:15፥አ.ዮ31:23፥መዝ36:1፥ም416:6
20:12 ዘፍ12:13
20:13 ዘፍ12:1፥13፥ዘ826:5፥1ዘ5፥16:20፥አ.430፥28፥63:17
20:14 4*2፥ዘፍ12:16
20:15 ዘፍ13:9፥45:18
20:17 4*7፥አ.ዮ42:9
20:18 ዘፍ12:17
21:1 ዘፍ8:1፥17፥6:21፥18፥14፥14፥22:1፥744፥23፥ዕብ11:11
21:2 ዘፍ17:19፥30:6፥18:10፥74፥4:22፥ዕብ11:11
21:3 ዘፍ16:11፥17:19፥አ.ሱ24:3
21:4 ዘፍ17:10፥12፥ሐሥ7:8
21:5 ዘፍ12:4፥ዕብ6:15
21:6 ዘፍ17:17፥አ.ዮ8:21፥መዝ126:2፥አ.ሳ12:6፥35:2፥44:23፥52:9፥54:1
21:7 ዘፍ17:17
21:8 14፥መ፡123
21:9 ዘፍ16:15፥39:14፥744:29
21:10 ዘፍ39፥17፥25፥6፥744:30
21:11 ዘፍ17:18
21:12 ማቴ1:2፥፥ሚ9:7፥ዕብ11:18
21:13 ዘፍ13:16
21:14 4*31፥32፥ዘፍ16:1፥22፥19፥26፥33፥28፥10፥46፥15፥አ.ሱ15፥28፥19፥2፥መሳ20:1፥14፥መ፡3፥20፥1ዘ54፥28፥ሀ11:27
21:16 ኤር6:26፥አጥ8:10፥ዘካ12:10
21:17 ዘፍ3:7፥15:1፥16፥7፥22፥11:15፥ዘጥ20:16፥ዘ826:7፥መዝ6:8
21:18 ዘፍ17:20
21:19 ዘፍ16:7፥ዘጥ22:31
21:20 ዘፍ26:3፥24፥28፥15፥39፥2፥21፥23፥ሐ.ቃ1:66
21:21 ዘፍ14:6፥24፥438፥28፥2፥34፥48፥መሳ14:2
21:22 4*23፥32፥ዘፍ20:2፥26፥26፥28፥28፥15፥31፥3፥5፥42፥39፥23፥114፥መ፡3፥19፥

ርሃም ማን ተናግሮት ያውቅ ነበር? ይኸው በስተርጅናው ወንድ ልጅ ወለድሁለት” አለች።

የአጋርና የእስማኤል መባረር

⁸ሕፃኑ አደገ፤ ጡት መጥባቱንም ተወ። አብርሃምም ይስሐቅ ጡት በጣባባት ዕለት ታላቅ ድግስ ደገሰ።⁹በሌላ በኩል ደግሞ፤ ግብፃዊቷ አጋር ለአብርሃም የወለደችለት እስማኤል፤ በይስሐቅ ሲያሾፍበት ሣራ አየች፤¹⁰አብርሃምንም፤ “ይህችን ባሪያ ከከልጄ አባርልኝ፤ ምንም ቢሆን የዘህች ባሪያ ልጅ፤ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር ውርስ አይካፈልም አለች።”

¹¹እስማኤል ልጁ ስለ ሆነ ነገሩ አብርሃምን እጅግ አስጨነቀው።¹²እግዚአብሔርም (አሌሃም) አብርሃምን እንዲህ አለው፤ “ስለ ልጁም ሆነ ስለ አገልጋይህ አሳብ አይግባህ፤ ዘር የሚጠራልህ በይስሐቅ በኩል ስለ ሆነ፤ ሣራ የምትልህን ሁሉ ስማ።¹³የአገልጋይህም ልጅ የራሱም ልጅ ስለ ሆነ፤ እርሱንም ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁ።”

¹⁴በማግስቱ አብርሃም ማልዶ ተነሣ፤ ጥቂት ምግብ ወስዶ፤ ውሃ በእርኩት አድርጎ ለአጋር ሰጣት፤ በትከሻም አሸዋለት ከከልጄ አሰናበታት። እርሷም ሄደች፤ በቤርሳሴም ምድረ በዳ ትንክራተት ጀመር።

¹⁵በእርኩት የነበረው ውሃ ባለቀ ጊዜ፤ ልጁን ከአንድ ቍጥቋጥ ሥር አስቀመጠችው።¹⁶ከዚያም፤ “ልጁ ሲሞት ዐይኔ አያይም” ብላ፤ የቀስት ውርወራ ያህል ርቃ ዐረፍ አለች፤ እርሷም፤ እየተንሰቀሰቀች ታለቅስ ጀመር።

¹⁷እግዚአብሔርም (አሌሃም) የልጁን ጩኸት ሰማ። የእግዚአብሔር (አሌሃም) መልአክ ከሰማይ አጋርን እንዲህ አላት፤ “አጋር ሆይ፤ ምን ሆነ ሻል? ልጅሽ ከተኛበት ሲያለቅስ እግዚአብሔር (አሌሃም) ሰምቶታል፤ ስለዚህ አትፍራ።¹⁸ተነሥተሽ ልጁን አንሸው፤ ያገርውም፤ ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁና።”

¹⁹እግዚአብሔርም (አሌሃም) ዐይኖቹን ከፈተላት፤ የውሃ ገድዳድም አየች፤ ሄዳም በእርኩቱ ውሃ ሞልታ ልጁን አጠጣች።

²⁰እግዚአብሔር (አሌሃም) ከልጁ ጋር ነበር፤ ልጁም እያደገ ሄደ፤ መኖሪያውንም በምድረ በዳ ውስጥ አደረገ፤ ዝብዝ ቀስተኛም ሆነ።²¹ባሩራን ምድረ በዳ ሳለም፤ እናቱ ከግብፅ አንዲት ሴት አምጥታ አጋባችው።

በቤርሳሴህ የተደረገው ስምምነት

²²በዚያን ጊዜ አቢሜሌክ ከሰራዊቱ አለቃ ከፊኮል ጋር ሆኖ አብርሃምን እንዲህ ላ16 11.5 ኪ.ግ. ገደማ ይሆናል።
13 ይስሐቅ ማለት ይሥቃል ማለት ነው
16 ዕብራይስጡና ሰብዐ ሊቃናት ልጁ ይላሉ።

አለው፤ “በምታደርገው ነገር ሁሉ እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ከአንተ ጋር ነው። 23 እንግዲህ እኔንና ልጆቼን፤ ዘሬንም በመሸንገል አን ዳች ክፉ ነገር እንዳታደርሱብን በእግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ፊት ማልልኝ። እኔ ለአንተ ቸርነት እንዳደረግሁ፤ አንተም ለእኔና በእንግዲነት ለተቀመጥህባት ለዚች ምድር ቸርነት አድርግ።”

24 አብርሃምም፤ “እሺ፤ እምላለሁ” አለ።
 25 ከዚያም አብርሃም፤ የአቢሜሌክ አገልጋዮቹ ነጥቀው ስለያዙበት የውሃ ጉድጓድ መከፋቱን ለአቢሜሌክ ገለጠለት። 26 አቢሜሌክም፤ “መቼም ይህን ድርጊት ማን እንደ ፈጸመ በበኩሌ አሳውቅም፤ አንተም አልነገርኸኝም፤ ነገርንም ገና አሁን መስማቴ ነው” አለው።

27 ስለዚህ አብርሃም፤ በጎችና ከብዮች አምጥቶ ለአቢሜሌክ ሰጠው፤ ሁለቱም በመካከላቸው የሰምምነት ውል አደረጉ። 28 አብርሃም ከመንጋው ሰባት እንስት በጎች ለየ፤ 29 አቢሜሌክም፤ “እነዚህን ሰባት እንስት በጎች ለይተህ ለብቻ የቆምሃቸው ለምንድነው?” ሲል አብርሃምን ጠየቀው።

30 አብርሃምም፤ “ይህን የውሃ ጉድጓድ የቆፈርሁ እኔ ለመሆኔ ምስክር እንዲሆን እነዚህን ሰባት እንስት በጎች እንካ ተቀበለኝ” አለው።

31 ስለዚህ በታው፤ ሁለቱ ተማምለው የተሰማሙበት ስፍራ በመሆኑ ቤርሳቤህም ተባለ።

32 በቤርሳቤህ የሰምምነት ውል ካደረጉ በኋላ፤ አቢሜሌክና የሰራዊቱ አለቃ ፊታል ወደ ፍልስጥኤማውያን ምድር ተመለሱ። 33 አብርሃምም በቤርሳቤህ የተምር ዛፍ ተክለ፤ በዚያም የዘላለም አምላክን (አሉ-ላላም) ስም ጠራ። 34 አብርሃምም በፍልስጥኤማውያን ምድር ለረጅም ጊዜ በእንግዲነት ኖረ።

አብርሃም ተፈተነ

22 ከዚህ ሁሉ በኋላ እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) አብርሃምን ፈተነው፤ “አብርሃም!” አለው። እርሱም “አቤቱ! አለሁ” አለ።

2 እግዚአብሔርም (አሉ-ሃም)፤ “የምትወደውን አንዱን ልጅህን፤ ይስሐቅን ይዘህ ወደ ሞሪያ ምድር ሂድ፤ እኔ በማመለክትህ በአንዱ ተራራ ላይ የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገህ ሠዋው” አለው።

3 በማገዳት ጠዋት አብርሃም ማልዶ ተገዥ አህያውን ጭኖ፤ ሁለት አገልጋዮቹንና ልጁን ይስሐቅን ይዞ፤ ለመሥዋዕት የሚቃጠውን ዕንጨት ከቆረጠ በኋላ እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ወዳ መለከተው ቦታ ለመሄድ ገዛውን ጀመረ፤ ሳላሰጠው ቀን አብርሃም ቀና ብሎ ቦታ

16:18;20:5;1:1;መዝ 46:7;ኢሳ:14:18; 8:10;41:10;43:5
 21:23 ፋ:22:31; ዘፍ:25;33;26:31; 31:53;1:4;ሙ:24; 21:አ.ሱ:2;12:1;17 2:8;
 21:25 ዘፍ:26:15; 18:20-22
 21:27 ፋ:31;32; ዘፍ:26;28;31;31; 44:53
 21:30 ፋ:25;ዘፍ: 26;25;32;31;44:47 ;48;50;52;አ.ሱ:22; 27;24;27;28;34; አ.ሳ:19;20;ሚል:2;14
 21:31 ፋ:14;23:27
 21:32 ፋ:14;22; 27;ዘፍ:10;14
 21:33 ዘፍ:4;26; ዘመ:15;18;ዘፍ:32;40; 33;27;1:4;ሙ:22;6; 31;13;አ.ዮ:36;26; መዝ:10;16;45;6; 90;2;93;2;10;2;24; 103;19;1;46;10; አ. 440;28;አር:10; 10;ዕ:7;1;2; 3;6; ሰ:11;3;8
 21:34 ዘፍ:10;14
 22:1 ፋ:11;ዘፍ:31; 11;46;2;ዘመ:15;25; 16;4;20;20;ዘፍ:8;2; 16;13;3;መሳ:2;22;3 ;1;1:4;ሙ:3;4;6;8; 2;ዘፍ:32;31;መዝ:66; 10;አ.ሳ:6;8;ዕ:11;1; 17;:የሰ:1;12-13
 22:2 ፋ:9;12;16; ዘፍ:8;20;2;ዘፍ:3;1; የ.ሐ:3;16;ዕ:11;1;17; 1:የ.ሐ:4;9
 22:3 ኢ.ሱ:8;10
 22:5 ዘመ:24;14
 22:6 ፋ:10;መሳ 19;29;የ.ሐ:19;17
 22:7 ዘመ:29;38-42 ;ዘሌ:1;10;1;አ.13;8
 22:8 ፋ:13;14; የ.ሐ:1;29
 22:9 ፋ:2;ዘፍ:4; 26;8;20;ዘሌ:1;7; 1;7;18;33;ዕ:11;1; 17-19;:የሰ:2;21
 22:10 ፋ:3;6; ዘፍ:18;9
 22:11 ፋ:1;ዘፍ: 16;7;21;17;46;2
 22:12 ፋ:2;ዘፍ: 18;19;42;18;ዘመ 18;21;1;4;ሙ:15;22; አ.ዮ:1;1;37;24;ምሳ 8;1;3;:የሰ:2;21-22; የ.ሐ:3;16;1;የ.ሐ:4;9
 22:13 ፋ:8;ዘፍ: 8;20;:ሙ:8;32
 22:14 ፋ:8;ዘመ 17;15;መሳ:6;24; አ. 430;29
 22:15 ዘፍ:16;7;

ውን ከፍቅ ተመለከተ፤ 5 አገልጋዮቹንም “እናንተ አህያውን ይዛችሁ እዚህ ቁዩን፤ እኔና ልጄ ግን ወደዚያ ሄደን ለእግዚአብሔር ሰግደን እንመለሳለን” አላቸው።

6 አብርሃም ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን ዕንጨት ወስዶ፤ ልጁን ይስሐቅን አሸክመው፤ እሳቱንና ቢላዋውንም ራሱ ያዘ። ሁለቱም አብረው ሄዱ። 7 ይስሐቅም አባቱን አብርሃምን፤ “አባቴ ሆይ” አለው።

አብርሃምም፤ “እነሆኝ፤ አለሁ ልጄ” አለው። ይስሐቅም፤ “እሳቱን ዕንጨቱ ይኸው፤ ነገር ግን የሚቃጠለው መሥዋዕት የት አለ?” ብሎ ጠየቀ።

8 አብርሃምም፤ “ልጄ ሆይ፤ ለሚቃጠለው መሥዋዕት የሚሆነውን ቦሃ እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ራሱ ያዘጋጃል” አለው። ሁለቱም አብረው ገዛቸውን ቀጠሉ።

9 እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ወዳመለከተው ቦታ እንደ ደረሰ፤ አብርሃም መሠዊያ ሠራ፤ በላዩም ላይ ዕንጨት ረበረበ፤ ልጁን ይስሐቅንም አስሮ በመሠዊያው ዕንጨት ላይ አጋደመው። 10 ከዚያም ልጁን ለማረድ እጁን ዘርግቶ ቢላዋ ውን አነሣ። 11 የእግዚአብሔር (የሀዌ) መል አክ ግን ከሰማይ፤ “አብርሃም፤ አብርሃም፤” ብሎ ጠራው።

አብርሃምም፤ “እነሆ፤ አለሁ” አለ።
 12 እርሱም፤ “እጅህን በብላቴናው ላይ አታሳርፍ፤ ምንም ጉዳት አታድርስበት፤ እነሆ፤ እግዚአብሔርን (አሉ-ሃም) እንደምትፈራ ተረድቻ ለሁ፤ ልጅህን፤ የውም አንዱን ልጅህን ለእኔ ለመስጠት አልሳሳህምና።” አለው።

13 አብርሃም ቀና ብሎ ሲመለከት በቀጥታ ጥቋጦ መካከል ቀንዶቹ የተጠላለፉ አንድ አውራ ቦሃ ከበስተ ኋላው አየ፤ ወደዚያው ሄዶ በጉን አመጣና የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ሠዋው። 14 ከዚህም የተነሣ፤ አብርሃም የዚያን ስፍራ ስም፤ “እግዚአብሔር (የሀዌ) ያዘጋጃል” (የሀዌ ይርእ) ብሎ ጠራው። እስከ ዛሬም ድረስ፤ “በእግዚአብሔር (የሀዌ) ተራራ ላይ ይሰጣል” ተብሎ ይነገራል።

15 የእግዚአብሔርም (የሀዌ) መል አክ አብርሃምን ከሰማይ ዳግመኛ ጠራው። 16 እንዲህም አለው፤ “እግዚአብሔርም (የሀዌ) በራሴ ማልሁ አለ፤ አንዱን ልጅህን ለእኔ ለመስጠት አልሳሳህምና፤ 17 በእርግጥ እባርክሃለሁ፤ ዘርህን እንደ ሰማይ ከዋክብት፤ እንደ ባሕር ዳር

21:17 22:16 ፋ:2;ዘመ:13;11;13;2;13;33;1;አ.ሳ:45;23;62;8; አር:22;3;44;26;49;13;51;14;አ.ዮ:6;8;ሉ:ቃ:1;73;ዕ:16;13
 22:17 ዘፍ:1;2;2;15;5;24;60;26;24;ዘመ:3;2;13;ዘፍ:7;7; 28;6;2;አ.ሳ:2;ሀሴ:1;10;:ሙ:9;27;ዕ:1 6;1;4;11;1;2

31 ቤርሳቤህ ማለት ሰባት የውሃ ጉድጓድ ወይም የመሐላ የውሃ ጉድጓድ ማለት ሊሆን ይችላል።

አሸዋም አበዛዋለሁ። ዘሮችህም የጠላቶቻቸውን ደጆች ይወርሳሉ፤¹⁸ ቃሌን ስለ ሰማህ የምድር ሕዝቦች ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ።”

¹⁹ከዚያም አብርሃም ወደ አገልጋዮቹ ተመለሰ፤ ተያይዘውም ወደ ቤርሳቤህ ሄዱ፤ አብርሃምም በቤርሳቤህ ኖረ።

የናኮር ልጆች

²⁰ከዚህ በኋላ እንዲህ ተብሎ ለአብርሃም ተነገረው፤ “ሚልካም ደግሞ የልጆች እናት ሆናለች፤ ለወንድምህም ለናኮር ወንዶች ልጆችን ወልዳለች።²¹ እነርሱም የበዙር ልጅ ዐፅና ወንድሙ በ-ዝ፤ የአራም አባት ቀሙኤል፤²² ከዛት፤ ሐዘ፤ ፊልዳሥ፤ የድላፍና ባቱ ኤል ናቸው።”

²³ባቱኤልም ርብቃን ወለደ። ሚልካ ለአብርሃም ወንድም ለናኮር የወለደ ችለት እነዚህ ስምንት ወንዶች ልጆች ናቸው።²⁴ ከእነዚህም ሌላ የናኮር ቁባት ሬናሕ ደግሞ ጥባሕ፤ ገሌም፤ ተሐሽና ሞክሳ የተባሉ ወንዶች ልጆች ወለደችለት።

የሣራ ሞት

23 ሣራ አንድ መቶ ሃያ ሰባት ዓመት ኖረች፤ ጳጳሱንም ምድር፤ በቀርዶት አርባቅ ማለትም በኬብሮን ከተማ ሞተች፤ አብርሃምም ለሣራ ሊያለቅስና ሊያዘን መጣ።

³ከዚያም አብርሃም ከተቀመጠበት ከሚ ስቱ ሬሳ አጠገብ ተነሣ፤ ከጢያውያንንም እንዲህ አላቸው፤ “እኔ ለአገሩ እንግዳ፤ ለሰው ባዳ ሆኜ በመካከላችሁ የምኖር ነኝና ለመቃብር የምትሆን ቦታ ሽጡልኝ፤ የሚ ስቴንም ሬሳ ልቅበርበት።”

⁵ከጢያውያንም ለአብርሃም እንዲህ ሲሉ መሰሉለት፤ “ስማን ጌታዬ፤ አንተ እኮ በእኛ ዘንድ እንደ ኅያል መስፍን ነህ፤ ከመቃብር ቦታችን በመረጥኸው ስፍራ ሬሳህን መቅበር ትችላለህ፤ ማናችንም ብንሆን የሞተ ብህን ሰው እንዳትቀብርበት የመቃብር ቦታችንን አንከለክልህም።”

⁷ከዚያም አብርሃም ተነሥቶ የአገሬውን ሕዝብ፤ ከጢያውያንን እጅ ነሣ፤⁸ እንዲህም አላቸው፤ እንድቀብር ከፈቀዳችሁ ልኝ፤ አንዴ ስሙኝና የሰዓርን ልጅ ኤፍሮንን ስለ እኔ ሆናችሁ ለምኑልኝ።⁹ ይኸውም በዕርሻው ድንበር ላይ ያለችውን መክፈላ የተባለችውን ሞሻውን እንዲሸጥልኝ ነው፤ በመካከላችሁም የመቃብር ቦታ እንድትሆኑኝ በሙሉ ዋጋ እንዲሸጥልኝ ለምኑልኝ።

¹⁰ከጢያውያንም ኤፍሮንም እዚያው መካከላቸው ተቀምጦ ስለ ነበር፤ ወደ ከተማው በር መግቢያ መጥተው የተሰበሰቡት ከጢ ውያን በሙሉ እየሰሙ ለአብርሃም እንዲህ ሲል መለሱለት፤¹¹ “እንዲህ አይደለም ጌታዬ፤

22:18 ፉ*10:ዘፍ 12:23:317:2:9:መዝ 105:9:ሐ/3:25: 743:8
22:19 ዘፍ21:14: 26:23:28:10
22:20 ዘፍ11:29
22:21 ዘፍ10:23: 1ኡ፡32:2:ኤር25:23
22:22 ዘፍ24:15: 47:25:20
22:23 ዘፍ11:29: 24:15
22:24 ዘፍ25:6: 35:22:36:12:መሳ 8:31:24:መ:3:7:11:7 2:22:11:3:1:ዜና1:3 2:ማሕ6:8
23:2 ዘፍ13:18: 24:67:ኤሱ14:15:1 5:13:20:7:21:11
23:3 ዘፍ10:15
23:4 ዘፍ17:8:19: 9:49:30:ዘፀ 3:22:ዘሌ25:23:መዝ3 9:12: 105:12:119:19:ዕብ 11:9:13:ሐ/7:16
23:6 ዘፍ14:14- 16:24:35
23:8 ዘፍ25:9
23:9 ፉ*17:19: ዘፍ25:9:147:30:49:3 0:50:13
23:10 ፉ*18:ዘፍ 18:1:ዘዳ22:15:25:7 :ኤሱ20:4:6:7:4: 11:24:መ:15:2:27:7 15:35:መ:1127:5: ምሳ31:23:ኤር26: 10:36:10
23:11 24:መ:24:23
23:15 ሕዝ45:12
23:16 24:መ:14: 26:24:24:ኤር32: 9:ዘዛ11:12
23:17 ፉ*9: ዘፍ 13:18
23:18 ፉ*10:ዘፍ 12:7:18:1
23:19 ፉ*9: ዘፍ 13:18:49:31:ኤሱ 14:13:1:ዜና29:27
23:20 ዘፍ10:15: 35:29:47:30:49: 30:50:5:13:ኤር 32:10
24:1 ፉ*35:ዘፍ 12:2:17:17:ኤሱ 23:1:743:9
24:2 ፉ*9:ዘፍ15: 3:39:4:6:147:29
24:3 ፉ*7:37:ዘፍ 10:15-19:14:19: 47:31:50:25:ዘጥጥ 20:14:ዘዳ7:3: 2ቆሮ 6:14:17
24:4 ፉ*29:ዘፍ12: 1:21:2:መሳ14:3
24:5 ፉ*39:ዕብ 11:15
24:6 ፉ*8

አድምጠኝ፤ ዕርሻውን በውስጡ ካለው ዋሻ ጋር ውሰደው፤ እነሆ፤ በወገኖቼ ከጢያውያን ፊት ሰጥቼሃለሁ።¹¹ ሬሳህን ቅበርበት።”

¹²አብርሃም እንደ ገና የአገሬውን ሕዝብ እጅ ነሣና¹³ ሁሉም እየሰሙት፤ የዕርሻውን ቦታ ዋጋ ልክፈል፤ እባክህን ተቀበለኝና ሬሳዬን ልቅበርበት” አለው።

¹⁴ኤፍሮንም ለአብርሃም እንዲህ ሲል መለሰለት፤¹⁵ “የመሬቱ ዋጋ ማዕከራት መቶ ጥሬ ብር” ነው፤ ታዲያ ይህ በእኔና በአንተ መካከል ምን ቁም ነገር አለው? ይልቅስ ሬሳህን ቅበርበት” አለው።

¹⁶አብርሃምም፤ ኤፍሮን በከጢያውያን ፊት በተናገረው ዋጋ ተስማማ፤ በወቅቱም የንግድ መለኪያ መሠረት አራት መቶ ጥሬ ብር መዘነለት።

¹⁷በዚህ ሁኔታ፤ በመምሬ አጠገብ በመክፈላ ያለው የኤፍሮን ዕርሻ ቦታ ከነዋሻው በክልሉ ካሉት ዛፎች ሁሉ ጭምር ለአብርሃም በርስትነት ተላለፈ፤¹⁸ ወደ ከተማው በር በመጡት ከጢያውያንም ሁሉ ፊት የአብርሃም ንብረት መሆኑም ተረጋገጠለት።

¹⁹ከዚህም በኋላ አብርሃም በከነዓን ምድር፤ በመምሬ አጠገብ፤ መክፈለ ቡተባለች ዕርሻ ወሰጥ ባለችው ዋሻ የሚስቱን የሣራን ሬሳ ቀበረ፤ ይህችም ከብርን ናት።²⁰ ስለዚህ ዕርሻውና ወሰጡ የሚገኘው ዋሻ የመቃብር ቦታ እንዲሆን፤ ከከጢያውያን ለአብርሃም በርስትነት ተላለፈለት።

የይስሐቅና የርብቃ ጋብቻ

24 በዚህ ጊዜ አብርሃም ሽመላ፤ ዕድሜውም ገፋ፤ እግዚአብሔርም (የሞዩ) አብርሃምን በሁሉ ነገር ባረከው።² አብርሃም የንብረቱ ሁሉ ኅላፊ፤ የቤቱ ሁሉ አዛዥ፤ የሆነውን አረጋዊ አገልጋዩን እንዲህ አለው፤ “እጅህን ከጭኔ ቦታች አድርግ፤³ ልጄን፤ በመካከላቸው ከምኖር ከከነዓናውያን ሴቶች ልጆች ጋር እንዳታጋባው በሰማይና በምድር አምላክ በእግዚአብሔር (አሉላም) ማልልኝ።⁴ ነገር ግን ወደ አገሬ፤ ወደ ገዛ ዘመዶቼ ሄደህ ለልጄ ለይስሐቅ ማለት ትፈልግለታለህ።”

⁵አገልጋዩም፤ “ቤተቱ ከእኔ ጋር ወደዚህ ምድር ለመምጣት ፈቃደኛ ባትሆን ምን አደርጋለሁ? ልጅህን አንተ ወደ መጣህ በት አገር ልውሰደውን?” ሲል ጠየቀው።

⁶አብርሃምም እንዲህ አለው፤ “ምንም ቢሆን ልጄን ወደዚያ እንዳትመልሰው ተጠንቀቅ፤

² ወይም የከጢ ልጆች ፉ*5:7:10:16:18 እና 20 እንዲሁ
³ ወይም ሽመላላላላ
⁴ 15 4.5 ኪ.ግ. ገደማ ይሆናል
⁵ ወይም ታላቅ

37ጌታዬ እንዲህ ሲል አማለኝ፤ 'ከዚህ ከም ኖርበት አገር፤ ከከዳናውያን ሴቶች ልጆች ጋር ልጄን አታጋባው፤ 38ኅገር ግን ወደ አባቱ ቤት፤ ወደ ዝ ወገኖቹ ሄደህ ለልጄ ማስት አምጣለት'።

39'እኔም ጌታዬን፤ 'ሴቲቱ ከእኔ ጋር ወደ ዚህ ለመምጣት ባትፈቅድስ?' ብዬ ጠየቅ ሁት።

40'እርሱም እንዲህ አለኝ፤ 'አካሄድን በፊቱ ያደረግህ እግዚአብሔር (ያህዌ) መልአኩን ከአንተ ጋር ይልካል፤ ከዝ ወገኖቹና ከአባቱ ቤት፤ ለልጄ ማስት እንድታመጣለት መን ገድህን ያቃናል። 41ወደ ወገኖቹ ከሄድህ፤ ከመሐላው የተፈታህ ትሆናለህ፤ እነርሱ እንኳ ልጄቱን አንሰጥም ቢሉህ፤ ከመሐላው ንጹሕ ትሆናለህ' አለኝ።

42'እኔም ዛሬ ወደ ውሃው ጉድጓድ ስደርስ እንዲህ ብዬ ጸለይሁ፤ 'የጌታዬ የአብርሃም ክምባክ እግዚአብሔር (አሌክሳም ያህዌ) ሆይ፤ ፈቃድህ ቢሆን የመጣሁበትን ጉዳይ አቃናልኝ፤ 43እኔም፤ በምንጨቴ አጠገብ ቆሜአለሁ፤ ውሃ ልትቀዳ የምትመጣውን ኮረዳ፤ "ከእንስራሽ ውሃ አጠጫኝ" ስላት፤ 44እሺ ጠጣ፤ ለግመሎችህም እቀዳላቸዋለሁ" የምትለኝ እርሷ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለጌታዬ ልጅ የመረጣት ትሁን።'

45በልቤ የምጸለዎውን ጸሎት ገና ሳልጨርስ፤ ርብቃ እንስራዋን በትከሻዋ ላይ አድርጋ ብቅ አለች፤ ወደ ምንጨቴም ወርዳ ውሃ ቀዳች። እኔም፤ 'እባክሽ፤ ውሃ አጠጫኝ' አልኳት።

46'እርሷም ፈጥና እንስራዋን ከትከሻዋ አውርዳ፤ 'ጠጣ፤ ግመሎችህንም አጠጣለሁ' አለች። እኔም ጠጣሁ፤ ግመሎቼንም አጠጣኝ።

47'ለመሆኑ የማን ልጅ ነሽ" ብዬ ጠየቅ ኋት።

'እርሷም፤ 'ሚልካ ለናኮር የወለደችለት፤ የባቱኤል ልጅ ነኝ' አለችኝ።

'ከዚያም ቀለበቱን አደረግሁላት፤ አምባገነንም በእጄ አስገባሁላት። 48ተደፍቼም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰገድሁ፤ ለጌታዬ ወንድም የልጅ ልጅ የሆነችውን ቈንጆ፤ ለጌታዬ ልጅ እንዳገኛለት በቀና መንገድ የመራኝ የጌታዬ የአብርሃምን ክምባክ እግዚአብሔርን (አሌክሳም ያህዌ) አመሰግንሁ። 49እንግዲህ አሁን ለጌታዬ በነነትና ታማኝነት የምታሳዩ ከሆነ ሐሳባችሁን አስታውቁኝ፤ ካልሆነ ግን ቀርጡን ንገሩኝና የምሄድበትን ልወስን።'

50ላባና ባቱኤል እንዲህ ሲሉ መለሱ፤ 'ንገሩ ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ስለሆነ በዚህም

24:37 ፉ3:ዘፍ 50:5:25
24:38 ዘፍ:21:21
24:39 ፉ5
24:40 ፉ12:ዘፍ 5:22:12:11:16:7
24:41 ፉ8
24:42 ፉ12
24:43 ፉ13:14: ም430:19:አሳ 7:14
24:44 ፉ14
24:45 ፉ15:17: 14:ሙ:1:13:ዮ:ሐ4:7
24:46 ፉ18-20
24:47 ፉ10:22: 23:24:ዘፍ:22:22: አሳ:19:ሐ:116: 11-12
24:48 ፉ12: 26:27
24:49 ፉ27
24:50 ዘፍ:22:22: 31:7:24:29:42:48: 16:መዝ118:23

24:51 ፉ12
24:52 ፉ26
24:53 ፉ10:ዘፍ 45:22:ዘ03:22: 12:35:5:27:55
24:54 ፉ56:59: ዘፍ:30:25
24:55 መሳ19:4
24:56 ፉ12:54
24:57 መሳ19:3
24:58 ፉት1:16
24:59 ፉ54:ዘፍ 35:8
24:60 ዘፍ:17:16: 22:17:27:4:19:28: 1:31:55:48:9:15: 20:አሰ:22:6:መዘ 127:5:ምሳ27:11
24:61 ዘፍ:16:1: 30:3:46:25
24:62 ዘፍ:12:9: 16:14
24:63 አሰ:1:8: መዘ1:2:18:2: 77:12:119:15: 27:48:97:148: 143:5:145:5
24:64 ዘፍ:31:17: 34:1:ሳሙ:30:17
24:65 ዘፍ:38:14: ማጠ:1:7:4:1:3: 6:7:አሳ47:2
24:67 ዘፍ:18:9: 23:1-2:13:1:33:42:5: 20:29:18-20:34:3: 49:31:መሳ16:4

ሆነ በዚያ ምንም ማለት አንችልም። 51ርብቃ ይቻትልህ፤ ይዘሃት ሂድ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደተናገረው ለጌታህ ልጅ ማስት ትሁኑው።'

52የአብርሃም አገልጋይ ያሉትን በሰማ ጊዜ በምድር ላይ ተደፍቶ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰገደ። 53ከዚያም የወርቅና የብርጌጣጌጥ፤ እንዲሁም ልብሶች አውጥቶ ለርብቃ ሰጣት፤ ደግሞም ለወንድሟና ለእናቷ ከፍ ያለ ምጋ ያላቸው ስጦታዎች ሰጣቸው። 54እርሱና አብረውት የነበሩ ሰዎችም በልተው፤ ጠጥተው እዚያው ዐደሩ።

በማግስቱ ጠዋት ሲነሡ፤ የአብርሃም አገልጋይ፤ "እንግዲህ ወደ ጌታዬ እንድመለስ አሰናብቱኝ" አለ።

55ወንድሟና እናቷም፤ "ልጄቷ ከእኛ ጋር ቢያንስ ዐሥር ቀን ያህል ትቆይና ከዚያ በኋላ ልትሄድኝ ትችላለች።" ብለው መለሱ።

56እርሱ ግን፤ "እግዚአብሔር (ያህዌ) መን ገዴን አቅንቶልኛልና አታዘግዩኝ፤ ወደ ጌታዬ እንድመለስ አሰናብቱኝ" አላቸው።

57እነርሱም፤ "ለማናቸውም ልጄቱን እንጥራትና ትጠየቅ" አሉ። 58ስለዚህ ርብቃን ጠርተው፤ "ከዚህ ሰው ጋር መሄድ ትፈቅጃለሽ?" ሲሉ ጠየቁት።

እርሷም፤ "አዎን፤ እሄዳለሁ" አለች።

59ከዚያም እገታቸውን ርብቃን ከምግዚቷ ጋር፤ እንዲሁም የአብርሃምን አገልጋይና አብረውት የነበሩትን ሰዎች አሰናበቷቸው። 60ርብቃንም እንዲህ ብለው መረቋች፤

"እገታችን ሆይ፤ እልፍ አላሳፋት ሁኚ፤ ዘርሽ የጠላቶቼን ደጆች ይውረስ"።

61ከዚያም ርብቃና አገልጋዮቿ ተዘጋጁ፤ ግመሎቻቸውም ላይ ወጥተው ሰውየውን ተከተሉት፤ በዚህ ሁኔታ አገልጋዩ ርብቃን ይዟት ሄደ።

62በዚህን ጊዜ፤ ይስሐቅ በኔቤብ ይኖር ስለነበር፤ ከብኤርላሃይሮኤ መጥቶ ነበር። 63እርሱም አንድ ምሽት ላይ በጥምግ ለመቁየት ወደ መስክ ወጣ አለ፤ ቀና ብሎ ሲመለስ፤ ግመሎች ከሩቅ ሲመጡ አየ። 64ርብቃም እንደዚሁ አሻግራ ስትመለከት፤ ይስሐቅን አየች፤ ከግመልም ወረደች። 65አገልጋዩንም፤ "ይህ ሊገናኘን በመስኩ ውስጥ ወደዚህ የሚመጣው ሰው ማን ነው?" ስትል ጠየቀችው።

አገልጋዩም፤ "ጌታዬ ነው" ብሎ መለሰላት፤ እርሷም መሸፈኛዋን ተከናኘባት።

66አገልጋዩም ያደረገውን ሁሉ ለይስሐቅ ነገረው። 67ይስሐቅም ርብቃን ወደ እናቱ

55 ወይም ልትሄድ
63 በሰብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም

ወደ ሣራ ድንኳን ይዟት ገባ፤ አገባትም፤ ሚስት ሆነችው፤ እርሱም ወደዳት። ይስሐ ቅም ከእናቱ ሞት ተጽናና።

የአብርሃም መሞት
25:1-4 ተጓ ምብ - 1ዜና 1:32-33

25 አብርሃም ከጠራ የተባለች ለላ ሚስት አገባ።^ጠ ጸሐርሷም፡- ዘምራንን፤ የቅ ሳንን፤ ማይንን፤ ምድያንን፤ የሰባንና ስዌሕን ወለደችለት። ጳዮቅሳንም ሳባንና ድዳንን ወለደ፤ የድዳንም ልጆች- አሦራውያን፤ ለጡ ሳውያንና ለአማውያን ናቸው። ፋምድያም ልጆች- ጌፊር፤ ዔፊር፤ ሄኖን፤ አቢዳዕና ኤል ዳድ ናቸው። እነዚህ ሁሉ የከጠራ ልጆች ናቸው።

⁵አብርሃም ያለውን ሀብት ሁሉ ለይስሐቅ አወረሰው። ሌብቶቶቹ ልጆች ግን በሕይወት እያለ ስጦታ አደረገላቸው፤ ከልጁ ከይስሐቅም ርቀው እንዲኖሩ ወደ ምሥራቅ ምድር ሰደዳቸው።

⁷አብርሃም በጠቅላላው መቶ ሰባ አምስት ዓመት ኖረ። ጳዊትም ሀረፈ፤ ዕድሜ ጠገባ በመልካም ሽምግልና ሞተ፤ ወደ ወገኖቹም ተሰበሰበ። ጳዊቱ ይስሐቅና እስማኤል በመምሬ አጠገብ በምትገኝ በኬጢያው በሰዓር ልጅ በኤፍሮን ዕርሻ በመክፈላ ዋሻ ቀበሩት፤ ¹⁰ይህም የዕርሻ ቦታ አብርሃም ከኬጢያው ያንጫ የገዛው ነበር፤ ከሚስቱ ከሣራ አጠገብ በዚያ ተቀበረ። ¹¹አብርሃም ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር (አሉሂም) ይስሐቅን ባረ ከው፤ በዚህ ጊዜ ይስሐቅ በብሔርላሃይሮኢ አቅራቢያ ይኖር ነበር።

የእስማኤል ልጆች
25:12-16 ተጓ ምብ - 1ዜና 1:29-31

¹²ግብፃዊቷ የሣራ አገልጋይ አጋር፤ ለአብርሃም የወለደችለት የእስማኤል ትውልድ ይህ ነው።

¹³የእስማኤል ልጆች ስም እንደ ዕድሜ ያቸው ቅደም ተከተል እንዲህ ነው፡- የእስማኤል የበኮር ልጅ ነብዳኤል፤ መብሳም፤ ¹⁴ማስማዕ፤ ዱማ፤ ማሣ፤ ነባዮት፤ ቄዳር፤ ¹⁵ኩዳን፤ ቴማን፤ ኢጡር፤ ናፌስና ቄድማ። ¹⁶እነዚህ የእስማኤል ልጆች ነበሩ፤ እነርሱም በኖሩባቸውና በሰፈሩባቸው ቦታዎች የዐሥራ ሁለት ነገድ አለቆች ስሞች ናቸው። ¹⁷እስማኤል በጠቅላላው መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ኖረ፤ ከዚያም ሞተ፤ ወደ ወገኖቹም ተሰበሰበ። ¹⁸ዘሮቹም መኖሪያቸውን ከግብፅ ድንበር አጠገብ፤ ወደ አሦር በሚወስደው መንገድ፤ በኤውላጥና በሱር መካከል አደረጉ፤ ከወንድሞቻቸውም ሁሉ ጋር በጠላትነት ኖሩ።^አ

25:2 ዘፍ36:35፣ 37:28፣36:10፣2:15፣ ዘጥ22:4፣25:6፣18፣ 31፣2:አሱ13፣21፣ መሳ6:13፣7:18፣11፣ 22:24፣9:17፣17:11፣ 18:አዮ2:11፣8:1፣ መገ83:9፣አ.9:4፣ 10:26፣60:6፣አ.ር 25:25፣ዕገ3:7 25:3 ዘፍ10:7 25:4 ኢ.460:6 25:5 ዘፍ24:36 25:6 ዘፍ21:10፣ 22:24፣29:1፣መሳ 6:3፣33፣17:4፣30፣ አዮ1:3፣ሕዝ25:4 25:7 ፋ26:ዘፍ 12:4፣35፣28፣47:9፣ 28:50፣22:26፣አዮ 42:16 25:8 ፋ17:ዘፍ 15:15፣35፣29፣49፣ 29:33፣ዘጥ20:24፣ 31፣2:ዘፍ31:14፣32፣5 0:34፣5 25:9 ዘፍ13:18፣ 23:8፣9፣35፣29፣47፣ 30፣49፣31፣50፣13 25:10 ዘፍ10:15 25:11 ዘፍ12:2፣ 16:14 25:12 ዘፍ2:4፣116፣ 1:17፣20፣21፣18፣ 25:13 ዘፍ28:9፣ 36:3፣መዝ120:5፣ ማሕ1:5፣አ.421፣16፣ 42:11፣60:7፣አ.ር 2:10፣49፣28፣አዝ27:21 25:14 ኢሱ15:52፣ አ.421፣11፣አዝ1:1 25:15 1ዜና5:19፣ አዮ6:19፣አ.421፣14 ፣አ.ር25:23 25:16 ዘፍ13:16፣ 17:20፣መዝ83:6 25:17 ፋ8 25:18 ዘፍ17:20፣ 21፣18፣16፣7:12 25:19 ዘፍ2:4 25:20 ፋ26:ዘፍ 24:29፣67፣26፣34፣28 ፣2:5፣6፣30፣20፣31፣ 18:20፣4፣35፣9፣26፣28 ፣46፣15፣48፣7፣ዘፍ 26:5 25:21 ዘፍ11:30፣ 30፣17፣22፣14፣መ፡1፣ 17:23፣1ዜና5:20፣ 2ዜና33:13፣ፀ8:23፣ መዝ127:3 25:22 ዘፍ18:15፣ 28:30፣33፣7፣ዘሌ.24፣ 12፣ዘጥ9:6-8፣27:5 ፣21፣ዘፍ17:9፣መሳ 18:5፣14፣መ፡9፣9፣10፣ 22፣14፣36፣22፣10፣ 17፣22፣8፣27፣3፣11፣ 22፣13፣አ.430፣2፣ አ.ር21፣2፣37፣7፣17፣ ሕዝ14፣7፣20፣1:3 25:23 ዘፍ9:25፣

ያዕቆብና ዔሳው

¹⁹የአብርሃም ልጅ የይስሐቅ ትውልድ ይህ ነው፤

አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ²⁰ይስሐቅ ርብ ቃን ሲያገባ ዕድሜው አርባ ዓመት ነበር፤ ርብቃ በሰሜን ምዕራብ መስጴጦምያ የሚኖረው የሶርያዊው የባቱኤል ልጅ፤ የሶርያዊውም የላባ እጎት ነበረች።

²¹ይስሐቅ፤ ርብቃ መካን ስለ ነበረች ስለ እርሷ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጸለየ፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ጸሎቱን ሰማ፤ ርብቃም ፀነሰች። ²²ልጆቹም በማሕፀኗ ውስጥ እርስ በርሳቸው ይጋፉ ጀመር፤ እርሷም “ለምን እንዲህ ይሆንብኛል?” ብላ እግዚአብሔር ርቃ (ያህዌ) ለመጠየቅ ሄደች።

²³እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲህ አላት፤

“ወገኖች በማሕፀንሽ አለ፤ ሁለትም ሕዝቦች ከውስጥሽ ተለያይተው ይወጣሉ፤ አንደኛው ከሌላው ይበረታል፤ ታላቁም ለታናሹ አገልጋይ ይሆናል” አላት።

²⁴የመውለጃዋ ጊዜ ሲደርስም፤ እነሆ፤ በማሕፀን ምን ቃን ወንዶች ልጆች ነበሩ። ²⁵በመጀመሪያ የተወለደው መልኩ ቀይ፤ ሰውን ቱም በሙሉ ጠጉር የለበሰ ነበር፤ ስለዚህ ስሙ ዔሳው^አ ተባለ። ²⁶ከዚያም ወንድሙ ተወለደ፤ በእጁም የዔሳውን ተረከዝ ይዞ ወጣ፤ ከዚህም የተነሣ ስሙ ያዕቆብ^ብ ተባለ። ርብቃ ልጆቿን ስትወልድ፤ ይስሐቅ የሥልሳ ዓመት ሰው ነበር።

²⁷ልጆቹም አደጉ፤ ዔሳው ጌብዝ ዐዳኝ፤ የበረሐም ሰው ሆነ፤ ያዕቆብ ግን ጭምት፤ ከድንኳኑ የማይወጣ ሰው ነበር። ²⁸ይስሐቅ ከዐደን የመጣ ሥጋ ደስ ይለው ስለ ነበር፤ ዔሳውን ይወደው ነበር፤ ርብቃ ግን ያዕቆብን ትወደው ነበር።

²⁹እንደ ቀን ያዕቆብ ወጥ እየሠራ ሳለ ዔሳው እጅግ ተርቦ ከዱር መጣ። ³⁰ዔሳውም ያዕቆብን፤ “ቶሎ በል፤ በጣም ርቦኛልና ከዚህ ቀይ ወጥ አብላኝ” አለው። ስለዚህም ስሙ ኤዶም ተባለ።

17:4፣48፣14፣19፣ፎጣ29፣11-12 25:24 ዘፍ38፣27፣ሉ.ቃ1፣57፣ 2:6 25:25 ዘፍ27:1፣ 11፣15፣14፣መ፡16፣12 25:26 ፋ7:20፣ ዘፍ27፣36፣32፣27፣38፣29፣ዘፍ23፣7፣አ.ሱ24፣4፣ዘሌ.12፣3፣አዝ1፣ 10፣12 25:27 ፋ29 ዘፍ10፣9፣27፣3፣5 25:28 ዘፍ27፣3፣4፣ 69፣14፣19፣3፣73 25:29 ፋ27፣27፣4፣38-40 25:30 ፋ34፣ዘፍ 32፣3፣36፣1፣8-9፣19፣ዘጥ20፣14፣ዘፍ23፣7፣መዝ137፣7፣አ.ር25፣ 21፣ 40፣11፣49፣7

^ጠ1 ወይም አግብቶ ነበር ^ጡ10 ወይም የኬጢ ልጆች ^አ18 ወይም በስተ ምሥራቅ ኖሩ ^ብ25 ዔሳው ማለት ጠጉራ ማለት ነው፤ በተጨማሪ ኤዶም ተብሎ ተጠርቶአል፤ ትርጉሙም ቀይ ማለት ነው ^አ26 ያዕቆብ ማለት ተረከዝ ይይዛል ማለት ነው፤ በምሳሌያዊ አገላለጽ ያታላላ ማለት ነው

³¹የዕቅድም፣ “በመጀመሪያ ብዙርናን ሽጥ ልኝ” አለው።

³²ዲሳውም፣ “እነሆ፣ ልሞት ደርሻለሁ፤ ታዲያ ብዙርናው ምን ያደርግልኛል!” አለ።

³³የዕቅድም ዲሳውን፣ “እንግዲያማ፣ አስ ቀድመህ ማልልኝ” አለው፤ ስለዚህም ማለ ለት፣ ብዙርናውንም ለያዕቆብ ሸጠለት።

³⁴የዕቅድም ለዲሳው እንጀራና የምስር ወጥ ሰጠው፤ እርሱም ከበላና ከጠጣ በኋላ ተነ ሥቶ ሄደ።

ዲሳው ብዙርናውን እንዲህ አድርጎ አቃ ለላት።

ይስሐቅና አቢሜሌክ

26:1-11 ማጣቀሻ - ዘፍ 12:10-20፣ 20:1-18

26 ቀድሞ በአብርሃም ዘመን ከደረ ሰው ራብ ሌላ፣ በአገሩ ላይ ራብ ሆነ። ይስሐቅም የፍልስጥኤም ንጉሥ አቢሜ ሌክ ወደሚኖርበት ወደ ጌራራ ሄደ።

²በዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ለይስሐቅ ተገልጦ እንዲህ አለው፣ “እኔ በምንግርህ ምድር ተቀመጥ እንጂ፣ ወደ ግብፅ አትውረድ፤ ³ለጥቂት ጊዜ እዚሁ አገር ተቀመጥ፤ እኔም ካንተ ጋር እሆናለሁ፤ እባርክሃለሁም፤ ይህን ምድር በሙሉ ለአንተና ለዘርህ በመስጠት ለአባትህ ለአብርሃም በመሐላ የገባሁለትን ቃል አ ጸናለሁ። ⁴ዘርህን እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛለሁ፤ ይህን ምድር በሙሉ ለዘርህ እሰጣለሁ፤ የምድር ሕዝቦች ችም ሁሉ በዘርህ አማካይነት ይባረካሉ፤ ⁵ይኸውም አብርሃም ቃሉን ሰምቶ፣ ድንጋ ጌዬን፣ ትእዛዜን፣ ሥርዐቱንና ሕጌን በመጠ በቁ ነው።” ⁶ስለዚህ ይስሐቅ በጌራራ ተቀ መጠ።

⁷የዚያም አገር ሰዎች ስለ ሚስቱ በጠየቁት ጊዜ፣ “እጎቱ ናት” አለ፤ ምክንያቱም፣ “ሚስቱ ናት ብል ርብቃ ቁንጆ ስለ ሆነች፤ ያገሬው ሰዎች በእርሷ ምክንያት ይገድሉኛል” በማለት ፈርቶ ነበር።

⁸ይስሐቅ ብዙ ጊዜ በዚያ ከኖረ በኋላ፣ የፍልስጥኤም ንጉሥ አቢሜሌክ አንድ ቀን ወደ ውጭ ሲመለከት፣ ይስሐቅ ሚስቱን ርብቃን ሲዳራት አየ። ⁹አቢሜሌክም ይስሐቅን ጠርቶ፣ “እርሷ ሚስትህ ሆና ሳለች፣ እንዴት እጎቱ ናት ትላለህ?” አለው።

ይስሐቅም፣ “በእርሷ ሰብብ፣ ሕይወቴን እንዳላጣ ብዬ ነው” አለው። ¹⁰አቢሜሌክም መልሶ፣ “እንዲህ ያለ ነገር ያደረግህ ብን ለምንድን ነው? ከሰዎቻችን አንዱ ሚስትህን ቢደፍራት ኖሮ በእኛ ላይ በደል አስከትለህብን ነበር እኮ!” አለው።

¹¹አቢሜሌክም፣ “ይህን ሰው ወይም ሚስት

25:31 ዘፍ21:16-17፣1ዜፍ5:1-2

25:33 ዘፍ 21:23፣27:36፣47:31፣50:11፣2:16

25:34 ፋ 30

26:1 ዘፍ10:14፣12:10፣20:1፣ዘፍ32:24፣መላ10:6

26:2 ዘፍ12:1፣7:3፣46:3

26:3 ፋ 12፣ዘፍ 12:2፣7:17፣19፣20:1፣21:20፣27:45፣31:3፣5፣32:9፣35:3፣48:21፣ዘፍ3:12፣33:14፣16፣ዘፍ23:21፣ዘፍ3:1፣23፣ኢሉ1:5፣ኢላ4:3፣2፣ኢር1:8፣19፣ሐጌ1:13፣ሐሥ7:5

26:4 ፋ 24፣ዘፍ12:2፣3፣7፣48:4፣ዘፍ10:36፣ሐሥ3:25፣ገላ3:8

26:5 ዘፍ18:19፣ዘሌ18:4፣5፣26፣19፣19፣37፣20:8፣22፣25፣18፣26፣3፣ዘፍ15:40፣ዘፍ4:40፣6፣21፣11፣1፣1፣፣7፣2፣3፣መዘ11:9፣80፣11፣12፣ሕዝ8:21

26:6 ዘፍ20:1

26:7 ዘፍ12:13

26:8 ዘፍ10:14

26:9 ዘፍ12:19

26:10 ዘፍ12:18

26:11 ዘፍ20:3፣1፣ፋ፡መ፡24፣6፣26፣9፣መዘ10:5፣15

26:12 ፋ 3፣ማቴ 13:8

26:13 ዘፍ13:2፣ዘፍ8:18

26:14 ዘፍ12:16፣24፣36፣32፣23፣37፣11

26:15 ዘፍ21:25፣30

26:16 ፋ 27፣ዘፍ 1:9፣መላ11:7፣መዘ10:5፣24-25

26:17 ዘፍ20:1

26:18 ዘፍ21:30

26:20 ዘፍ13:7፣21፣25

26:21 ዘፍ13:7

26:22 ዘፍ17:6፣36፣37፣መዘ18:19፣ኢላ33:20፣54፣2፣ኦፍ9:11

26:23 ዘፍ22:19

26:24 ፋ 4፣ዘፍ 15:1፣17፣7፣21፣20፣22፣17፣24፣12፣28፣14፣30፣27፣39፣5፣ዘፍ13:17፣ኢሉ8:1

26:25 ዘፍ4፣26፣8፣20፣21፣30፣ሐሥ2:21

ቱን የነካ በሞት ይቀጣል” የሚል ትእዛዝ ለሕዝቡ ሁሉ አወጣ።

¹²ይስሐቅም በዚያች ምድር ዘር ዘራ፣ እግ ዘአብሔርም (ያህዌ) ባረከለትና በዚያኑ ዓመት መቶ ዕጥፍ አመረተ። ¹³ሰውየውም እጅግ ባለ ጠጋ እስኪሆን ድረስ ሀብት በሀብት ላይ እየተጨመረለት ሄደ። ¹⁴ብዙ የበግና የፍየል መንጋ፣ ብዙ ከብት፣ ብዙ አገልጋዮችም ስለ ነበሩት፣ ፍልስጥኤማውያን ተመ ቀኙት። ¹⁵ከዚህ የተነሣ ፍልስጥኤማውያን፣ አባቱ አብርሃም በሕይወት በነበረ በት ጊዜ፣ የአብርሃም አገልጋዮች የቁፈሩአቸውን የውሃ ጉድጓዶች በሙሉ ዕፈር ሞልተው ደፈኑዋቸው።

¹⁶አቢሜሌክም ይስሐቅን፣ “ከእኛ ይልቅ ጎደል ሆነልና አገራችንን ልቀቅልን” አለው።

¹⁷ይስሐቅም ያን ቦታ ትቶ ሄደ፤ በጌራራ ሸለቆም ተቀመጠ። ¹⁸ይስሐቅም በአባቱ በአብርሃም ጊዜ ተቁፍረው የነበሩትን፣ አባቱ ከሞተ በኋላ ፍልስጥኤማውያን የደፈኑአቸውን የውሃ ጉድጓዶች እንደ ገና እንዲከ ፈቱ አደረገ፤ አባቱ ቀድሞ ባወጣላቸው ስምም መልሶ ጠራቸው።

¹⁹የይስሐቅ አገልጋዮች በሸለቆው ውስጥ ሲቁፍሩ፣ ከጉድጓዱ የሚፈልቅ ውሃ አገኙ።

²⁰የጌራራ እረኞች ግን፣ “ውሃው የእኛ ነው” በማለት ከይስሐቅ እረኞች ጋር ጠብ አነሡ። ከዚህ የተነሣ ይስሐቅ ያን የውሃ ጉድ ጓድ ኤሴቅ፣ ብሎ ጠራው፤ በጉድጓዱ ምክንያት ተጣልተውታልና። ²¹አሁንም እንደ ገና ሌላ የውሃ ጉድጓድ ቁፈሩ፣ አሁንም ሌላ ግጭት ተፈጠረ፤ ስለዚህ የውሃ ጉድጓዱን ስጥና፣ ብሎ ጠራው። ²²ይስሐቅም ያን ቦታ ትቶ ሌላ ስፍራ ላይ የውሃ ጉድጓድ አስ ቁፈረ፤ በዚህ ጊዜ ግን አንድም ሰው ጠብ አላነሙበትም፤ ስለዚህ ያን የውሃ ጉድ ጓድ፣ “አሁን እግዚአብሔር (ያህዌ) ሰፊ ቦታ ሰጥቶናል፤ እኛም በምድር ላይ እንበዛ ለን” ሲል ርክሶትህ ብሎ ጠራው።

²³ከዚያም ይስሐቅ ወደ ቤርሳቤህ ወጣ። ²⁴በዚያም ሌሊት እግዚአብሔር (ያህዌ) ተገለጠለትና፣ “እኔ የአባትህ የአብርሃም ክምላክ (ልላ ሄም) ነኝ፤ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ እባር ክሃለሁ፤ ስለ አገልጋዬም ስለ አብርሃም ስል ዘርህን አበዛለሁ” አለው።

²⁵ይስሐቅም በዚያ ስፍራ መሠዊያ ሠርቶ፣ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም ጠራ፤ ድንኳንም ተከለ፤ አገልጋዮቹም በዚያ የውሃ ጉድ ጓድ ቁፈሩ።

⁴20 ኤሴቅ ማለት ክርክር ማለት ነው
⁷21 ስጥና ማለት ተቃውሞ ማለት ነው
⁹22 ርክሶት ማለት ክፍል (የሌት) ማለት ነው

²⁶እስሜሌክም ከአማካሪው ከአዘቦትና ከሰ ራዊቱ አዛዥ ከፊኮል ጋር ከጌራራ ተነ ሥቶ ይስሐቅ ወዳለበት ስፍራ መጣ። ²⁷ይስሐ ቅም፣ “ጠልታችሁኝ ካሳረራችሁኝ በኋላ፣ አሁን ደግሞ ለምን መጣችሁ?” ብሎ ጠየቃ ቸው።

²⁸እነርሱም እንዲህ አሉ፣ “እግዚአብሔ ሩር (የሀዌ) ከአንተ ጋር መሆኑን በግል ጽ ተረድ ተናል፤ ስለዚህም፣ በመሐላ የጸና ውል በመ ካከላችን መኖር አለበት” አልን፤ ይህም በእ ኛና በአንተ መካካል የሚጸና ውል ነው፤ አሁንም ከአንተ ጋር ስምምነት እናድርግ። ²⁹አንተን እንዳልጠ ጌዳንህ፤ ነገር ግን በነገ ጉን እንዳሳየንህና በሰላም እንደ ሸኘንህ ሁሉ፣ አንተም ክፉ እንዳታደርግብን በመ ካከላችን ውል ይደረግ፤ አንተን እንደሆን መቼም እግዚ አብሔር (የሀዌ) ባርኮሃል።”

³⁰ይስሐቅም ድግስ ደግሶ፣ አበላቸው፤ አጠጣቸው። ³¹በማግስቱም በማለዳ ተነ ሥተው፣ በመክሰትም መሐላ ፈጸሙ። ይስሐ ቅም አሰናበታቸው፤ እነርሱም በሰላም ሄዱ።

³²በዚያኑ ዕለት፣ የይስሐቅ አገልጋዮች መጥተው ስለ ቁፈሩት የውግ ጉድጓድ ነገሩት፤ “ውግ እኮ አገኘን!” አሉት። ³³እነርሱም የው ግውን ጉድጓድ ሳቤህ አለው፤ ከዚያም የተ ነሣ የከተማዬቱ ስም እስከ ዛሬ ድረስ ቤርሳቤህ ተብሎ ይጠራል።

³⁴ዲሳው አርባ ዓመት በሆነው ጊዜ፣ የኬ ጠያቂውን የብኤሪን ልጅ ዮዲትን እንዲ ሁም የኬጠያቂውን የኤሎንን ልጅ ቤሴ ሞትን አገባ፤ ³⁵በእነዚህም ሴቶች ምክን ዶት የይስሐቅና የርብቃ ልብ ያዘን ነበር።

ይስሐቅ ያዕቆብን ባረከው

27 ይስሐቅ አርጅቶ፣ ዐይኖቹ ደክመው ማየት በተሳናቸው ጊዜ፣ ታላቁን ልጁን ዲሳውን ጠርቶ፣ “ልጄ ሆይ” አለው። እርሱም፣ “እነሆ፣ አለሁ” አለ።

²ይስሐቅም እንዲህ አለ፣ “ይኸው እኔ አር ጅቻለሁ፤ የምቀትበትንም ቀን ዐላውቅም ³ስለዚህ የአደን መሣሪያህን፡- የፍላጻ ኩር ጆህንና ቀስትህን ይዘህ ወደ ዱር ሂድ፤ አድኑም አምጣልኝ። ⁴ከመሞቱ በፊት እንድመርቅህ የምወደውን ዐይነት ጣዕም ያለው ምግብ አዘጋጅተህ አብላኝ።”

⁵ይስሐቅ ለልጁ የተናገረውን ርብቃ ትሰማ ስለ ነበር፣ ዲሳው የታዘዘውን ለማምጣት ለዐደን እንደ ወጣ፣ ፍርብቃ ለልጁ ለያዕ ቆብ እንዲህ አለችው፣ “አባትህ ዲሳውን፣ ⁷ከመሞቱ በፊት በእግዚአብሔር (የሀዌ) ፊት እንድመርቅህ፣ ጥሩ ጣዕም ያለው ምግብ እንደባሉ አዘጋጅልኝ። ስለው ሰምቻለሁ፤ ⁸ልጄ

26:26 ዘፍ:21:22
26:27 ቍ:16
26:28 ዘፍ:21:22:
27:አ.ሰ:9:6
26:29 ዘፍ:24:31:
31:29:52
26:30 ዘፍ:31:54:
ዘ018:12:24:11:
14።:20:27
26:31ዘፍ:21:23:27
26:32 ዘፍ:21:30
26:33 ዘፍ:21:14
26:34 ዘፍ:10:15:
25:20:28:9:36:2:
አ.ሰ:3:10:14።:26:
6:17:10:20
26:35 ዘፍ:27:46:
28:8:አ.ዮ:7:16
27:1 ዘፍ:25:25:
48:10:ዘ8:34:7:
14።:3:2
27:2 ዘፍ:47:29:
17:12:1
27:3 ዘፍ:25:27
27:4 ቍ:7:10:25:
31:ዘፍ:24:60:25:
28:49:28:ዘ8:33:
1:10:11:20
27:5 ዘፍ:25:27
27:6 ዘፍ:25:28
27:7 ቍ:4
27:8 ቍ:13:43

27:9 ዘፍ:25:28:
14።:16:20
27:10 ቍ:4
27:11 ዘፍ:25:25
27:12 ቍ:22:ዘፍ:
9:25
27:13 ቍ:8:ማ:ቴ
27:25
27:14 ዘፍ:25:28
27:15 ቍ:27:ዘፍ:
25:25:ማ:ሐ:4:11
27:16 ቍ:22-23
27:18 ቍ:3:2
27:19 ቍ:4:32:
ዘፍ:25:28
27:20 ዘፍ:24:12
27:21 ቍ:12
27:22 ቍ:12:ዘፍ:
45:4
27:23 ቍ:16

ሆይ፣ እንግዲህ የምነግርህን በጥሞና ስማኝ፤ የምልህንም አድርግ። ⁹ተነሣና ወደ መንጋው ሄደህ ሁለት ፍርጥም ያሉ የፍየል ጠቦ ቶች አምጣልኝ፤ እኔም አባትህ፣ የሚወደ ውን ዐይነት ምግብ አዘጋጅለታለሁ። ¹⁰እር ሱም ከመሞቱ በፊት እንዲመርቅህ፣ ይዘህ ለት ግባና ይብላ።”

¹¹ያዕቆብም እናቱን ርብቃን እንዲህ አላት፣ “ወንድሜ ዲሳው ሰውነቱ ጠጉራም ነው፣ የእኔ ገሳ ግን ለስላሳ ነው። ¹²ታዲያ፣ አባቴ ቢዳስሰኝ እንዳታለልሁት ያውቃል፤ ይህ ከሆን ደግሞ፣ በምርቃት ፈንታ ርግማን አተር ፋለሁ ማለት ነው።”

¹³እናቱም፣ “ልጄ ሆይ፣ የአንተ ርግማን በእኔ ላይ ይደረስ፤ ግድ የለህም፤ እንደ ነገርሁህ ሄደህ ጠቦቶቼን አምጣልኝ” አለ ቸው።

¹⁴እርሱም ሄዶ ጠቦቶቹን ለእናቱ አመ ጣላት፤ እርሷም ልክ አባቴ እንደሚወደው ዐይ ነት አጣፍጣ ጥሩ ምግብ አዘጋጅቶለት።

¹⁵ከዚያም ርብቃ በቤት ያስቀመጠችውን የታ ላቁን ልጇን የዲሳውን ምርጥ ልብስ አን ሥታ ለታናሹ ልጇ ለያዕቆብ አለበሰችው።

¹⁶እንዲሁም የዐንገቱን ለስላሳ ክፍል የጠቦ ቶቹን ቁዳ አለበሰችው። ¹⁷ከዚያም ያሰናዳ ቸውን ጣፋጭ መብልና እንጀራ ለያዕቆብ ሰጠችው።

¹⁸ያዕቆብም ወደ አባቱ ሄዶ፣ “አባቴ ሆይ፣ አለ፤ ይስሐቅም፣ “እነሆ፣ አለሁ ልጄ፣ ለመ ሆኑ አንተ ማን ነህ?” አለው።

¹⁹ያዕቆብም አባቱን፣ “እኔ የበኩር ልጅህ ዲሳው ነኝ፤ ይዘዘኝን አድርጌአለሁ፤ እስቲ ቀና በልና እንድትመርቅኝ አድኚ ካመጣ ሁት ብላ” አለ።

²⁰ይስሐቅ ልጁን፣ “ልጄ ሆይ፣ ከመቼው ቀናህና መጣህ?” ሲል ጠየቀው። ያዕቆብም፣ “እግዚአብሔር ከምላክህ (የሀዌ አሉ-ሂም) አሳልፏኝ” ብሎ መለሰለት።

²¹ይስሐቅም ያዕቆብን፣ “ልጄ ሆይ፣ አንተ በእርግጥ ልጄ ዲሳው መሆንህን እንዳውቅ፣ እስቲ ቀረብ በልና ልዳብስህ” አለው።

²²ያዕቆብም ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ተጠጋ፣ አባቱም በእጁ እየዳሰሰው፣ “ይህ ድምፅ የያዕቆብ ድምፅ ነው፤ እጆቼ ግን የዲሳው እጆች ናቸው” አለ። ²³እጆቹ እንደ ወንድሙ እንደ ዲሳው እጆች ጠጉራም ስለ ሆኑ፣ ይስሐቅ ያዕቆብን ለይቶ ማወቅ አል ቻለም፤ ስለዚህ ባረከው። ²⁴ይስሐቅም፣ “በእ ርግጥ አንተ ልጄ ዲሳው ነህ?” ሲል ጠየቀው።

ያዕቆብም፣ “አዎን፤ ነኝ” ብሎ መለሰ።

³³ 4ሴ ማለት መሐላ ወይም ለገች ማለት ሊሆን ይችላል

25 ከዚያም፣ “በል እንግዲህ ልጄ፣ እንደ መርቅህ፣ አድኑህ ካመጣኸው አቅርብልኝና ልብላ” አለው።

የዕቅብም ምግብን ለአባቱ አቀረበለት፤ የወይን ጠጅም አመጣለት፤ እርሱም በኮ፣ ጠጥም። 26 ከዚያም አባቱ ይስሐቅ፣ የዕቅብን፣ “ልጄ ሆይ፣ እስቲ ቀረብ በልና ሳመኝ” አለው።

27 የዕቅብም ቀርቦ ሳመው፣ ይስሐቅ የያዕቆብን ልብስ ካሸተተ በኋላ እንዲህ ብሎ መረቀው፣

“እነሆ፣ የልጄ ጠረን፣ እግዚአብሔር (ይህዌ) እንደ ባረከው፣ እንደ መስክ መጣ ነው።

28 እግዚአብሔር (አሎሃም) የሰማይን ጠል፣ የምድርንም በረከት፣ የተትረፈረፈ እህልና የወይን ጠጅ ይስጥህ።

29 መንግሥታት ይገዙልህ፣ ሕዝቦችም ተደፍተው እጅ ይንሡህ፣ የወንድሞችህ ጌታ ሁን፣ የእናትህም ልጆች ተደፍተው እጅ ይንሡህ፣

የሚረግሙህ የተረገሙ ይሁኑ፣ የሚባርኩህ የተባረኩ ይሁኑ።”

30 ይስሐቅ የዕቅብን መርቆ እንዳበቃ፣ ያዕቆብ ገና ከአባቱ ዘንድ ሳይወጣ ወዲያ ወኑ፣ ወንድሙ ዔሳው ከዐደን ተመለሰ።

31 እርሱም ደግሞ ጣፋጭ ምግብ በማዘጋጀት ለአባቱ አቅርቦ፣ “አባቴ ሆይ፣ እንድትመርቀኝ፣ እስቲ ቀና በልና ካደንሁት ብላ” አለው።

32 አባቱ ይስሐቅም፣ “አንተ ደግሞ ማን ነህ?” ሲል ጠየቀው። እርሱም፣ “እኔማ የበኩር ልጅህ ዔሳው ነኝ” አለው።

33 በዚህ ጊዜ ይስሐቅ ክፉኛ እየተንቀጠ ቀጠ፣ “ታዲያ ቀደም ሲል አድኖ ያመጣ ልኝ ማን ነበር? አንተ ከመምጣትህ በፊት በልጅ መረቅሁት፣ እርሱም በእርግጥ የተባረከ ይሆናል” አለው።

34 ዔሳው የአባቱን ቃል ሲሰማ፣ ድምፁን ከፍ በማድረግ ምርር ብሎ አለቀሰ፤ አባቱንም፣ “አባቴ ሆይ፣ እኔንም ደግሞ እባክህ መርቀኝ” አለው።

35 ይስሐቅም፣ “ወንድምህ መጥቶ አታሎኝ ምርቃትህን ወስዶብሃል” አለው።

36 ዔሳውም፣ “ይህ ሰው ያዕቆብ መባሉት ክክል አይደለምን? እኔን ሲያታልለኝ ይህ ሁለተኛ ጊዜው ነው፣ መጀመሪያ ብኩርና ዬን ወሰደብኝ፣ አሁን ደግሞ ምርቃቴን ቀማኝ” አለ። ቀጥሎም፣ “ታዲያ ለእኔ ያስ

27:25 ቍ4
27:27 ቍ15፣ዘፍ፣
31:28፣55፣33፣4፣
48:10፣ዘፍ፣27፣
18:7፣ፋ፣7፣1፣9፣
14፣ፍ፣20፣41፣2፣4፣ፍ፣
14፣33፣19፣39፣ፍ፣ዘ፣
65፣9፣13፣ፅ፣41፣1፣20፣
27:28 ቍ3፣7፣39፣
ዘፍ፣49፣25፣ዘፍ፣26፣20፣
ዘፍ፣18፣1፣2፣ዘፍ፣87፣
13፣33፣13፣28፣2፣4፣ፍ፣
1፣21፣2፣7፣11፣8፣32፣
እ፣18፣1፣6፣29፣19፣
መዘ፣4፣7፣65፣9፣72፣
16፣ፍ፣ፅ፣3፣20፣አ፣4፣
26፣19፣3፣6፣17፣ኤ፣ር፣
31፣12፣40፣10፣ዘ፣ፍ፣
14፣5፣አ፣7፣1፣10፣፣
ዘፍ፣8፣12፣

27:29 ቍ33፣ዘፍ፣
9፣25፣12፣3፣25፣23፣
37፣7፣2፣4፣ፍ፣8፣14፣
መዘ፣68፣31፣72፣11፣
እ፣4፣19፣21፣23፣27፣
13፣45፣14፣23፣49፣7፣
23፣60፣12፣14፣46፣6፣
23፣ኤ፣ር፣12፣17፣87፣
2፣44፣ዘ፣14፣17፣18፣

27:31 ቍ4
27:32 ቍ18፣19፣
27:33 ቍ29፣35
27:34 ዘፍ፣12፣32፣ፅ፣
41፣2፣17፣
27:35 ቍ19፣45፣
ኤ፣ር፣9፣4፣12፣6፣
27:36 ዘፍ፣25፣26፣
33፣29፣25፣31፣20፣
26፣34፣13፣1፣4፣ፍ፣
28፣12፣ፅ፣41፣2፣16፣17፣

27:37 ቍ28፣ዘፍ፣
16፣13፣ፅ፣16፣9፣እ፣4፣
16፣10፣ኤ፣ር፣40፣12፣
27:38 ዘፍ፣29፣11፣
ዘፍ፣14፣1፣ፍ፣24፣21፣
2፣ፋ፣7፣19፣1፣4፣ፍ፣11፣
4፣30፣4፣ፅ፣11፣2፣17፣
27:39 ቍ28፣ዘፍ፣
36፣6፣ፅ፣41፣1፣20፣
27:40 ዘፍ፣9፣25፣
24፣ፍ፣8፣14፣2፣7፣
8፣20፣22፣

27:41 ቍ42፣ዘፍ፣
31፣17፣32፣11፣37፣
4፣49፣23፣50፣4፣10፣
15፣ዘ፣ፋ፣20፣29፣
14፣ፍ፣17፣28፣ዘ፣ፍ፣
10፣14፣ኤ፣ር፣11፣10፣
27:42 ቍ41፣ዘፍ፣
32፣3፣11፣33፣4፣
27:43 ቍ8፣ዘፍ፣
11፣31፣24፣29፣
27:44 ዘፍ፣31፣38፣41፣
27:45 ቍ35፣ዘፍ፣
26፣3፣

27:46 ዘፍ፣10፣15፣
19፣26፣35፣ኤ፣ፋ፣7፣7፣
28:1 ዘፍ፣24፣3፣60፣
28:2 ዘፍ፣25፣20፣
21፣21፣24፣29፣
28:3 ዘፍ፣12፣2፣
17፣1፣6፣48፣16፣ዘ፣ፋ፣

ቀረኸው ምንም ምርቃት የለም?” ብሎ ጠየቀ። 37 ይስሐቅም ለዔሳው፣ “በአንተ ላይ የበላይነት እንዲኖረው፣ ወንድሞቼ ሁሉ አገልጋዮቼ እንዲሆኑ፣ እህሉ፣ የወይን ጠጅም የተትረፈረፈ እንዲሆንለት መርቆቻሁ።

ታዲያ ልጄ፣ ለአንተ ምን ላደርግልህ እችላለሁ?” ሲል መለሰለት። 38 ዔሳውም አባቱን፣ “አባቴ ሆይ፣ ምርቃትህ ይህችው ብቻ ናትን? እባክህ አባቴ፣ እኔንም መርቀኝ” አለው፣ ድምፁንም ከፍ አድርጎ አለቀሰ።

39 አባቱ ይስሐቅም እንዲህ ሲል መለሰለት፣

“መኖሪያህ ከምድር በረከት፣ ከላይም ከሰማይ ጠል የራቀ ይሆናል፤ 40 በሰይፍ ትኖራለህ፣ የወንድምህም አገልጋይ ትሆናለህ።

አምርረህ በተነህ ጊዜ ግን፣ ቀንበሩን ከጫንቃህ ላይ፣ ወዲያ ትጥላለህ።”

የዕቅብ ወደ ላባ ሸሽ 41 አባቱ ያዕቆብን ስለ መረቀው፣ ዔሳው በያዕቆብ ላይ ቂም ያዘ፣ በልቡም፣ “ግድ የለም፣ የአባቴ መሞቻው ተቃርቦአል፤ ከልቅሰው በኋላ ወንድሜን ያዕቆብን እገድላለሁ” ብሎ አሰበ።

42 ስለቃ፣ ታላቁ ልጄ ዔሳው ያሰበው በተነገራት ጊዜ ታናሹን ልጄን ያዕቆብን አሰጠርታ እንዲህ አለችው፣ “ወንድምህ ዔሳው ሊገድልህ ጊዜ እየጠበቀ ነው፣ 43 አሁንም፣ ልጄ ሆይ፣ እኔ የምልህን አድርግ፣ በካራን ምድር ወደሚኖረው ወደ ላባ ቶሎ ሸሽ።

44 የወንድምህ ቍጣ እስከሚበርድ እዚያው ቁይ፣ 45 ነገር ግን ቍጣው በርዶለት ያደረገህበትን ከረሳ በኋላ፣ እንድትመለስ እልክብህና ትመጣለህ። ሁለታችሁንም በአንድ ቀን ለምን ልጣ?”

46 ከዚያም ርብቃ ይስሐቅን፣ “ዔሳው ባገባችው በኬጢያውያን ሴቶች ምክንያት መኖር አስጠልቶኛል፤ ያዕቆብም ከዚህ አገር ከኬጢያውያን ሴቶች ሚስት የሚያገባ ከሆነ፣ ሞቴን እመርጣለሁ” አለችው።

28 ይስሐቅ ያዕቆብን አስጠርቶ ከመረቀው፣ በኋላ፣ እንዲህ ሲል አዘዘው፣ “ምንም ቢሆን ከነፃናዊት ሴት አታግባ። 2 አሁኑኑ ተነሥተህ በሰሜን ምዕራብ መስጴጦም ወደሚኖረው፣ ወደ እናትህ አባት ወደ ባቱኤል ቤት ሂድ፣ እዚያም ከአጎትህ ከላባ ሴቶች ልጆች መካከል አንዲቷን አግባ። 3 ሁሉን ማድረግ የሚችል

41 ወይም ለላምታ ከሰጠው

አምላክም ይባርክህ፤ ብዙ ሕዝብ እስክት ሆን ድረስ ልጆች አፍራ፤ ዘርህን ያብዛው።
ጳጳረክሊኤር (አሉ-ሃም) ለአብርሃም ሰጥቶ የነበረውን አንተም በስደት የምትኖርበትን ይህ ችን ምድር ርስት አድርጎ ያወርስህ ዘንድ፤ ለአብርሃም የሰጠውን በረከት ለአንተና ለዘርህ ይሰጥ።⁵ ይህ ስደትም ያዕቆብን በሰሜን ምዕራብ መስጴጦም ወደሚኖረው፤ የያዕቆብና የዔሳው እናት የርብቃ ወንድም ወደ ሆኑ ወደ ሰርያዊው የባቱኤል ልጅ ወደ ላባ ላከው።
 ሌላው፤ ይህ ስደትም ያዕቆብን መርቆ ሚስት እንዲያገባ ወደ ሰሜን ምዕራብ መስጴጦም ያደረገውን ሰጠውን ጊዜ ከነፃ ናዊት ሴት እንዲያገባ ትእዛዝ እንደ ሰጠው ሰማ። ያዕቆብ የአባት የእናቱን ፈቃድ ለመፈጸም፤ ወደ መስጴጦም መሄዱንም ተረዳ። ስበዚም የከነዓናውያን ሴቶች በአባቱ በይስሐቅ ዘንድ የቱን ያህል የተጠሉ መሆናቸውን ተገነዘበ፤ ስበዚም ወደ እስማኤል ሄደ፤ የአብርሃም ልጅ እስማኤል የወለዱትን፤ የነባዮትን እጎት ማዕሌትን በሚስቶቹ ላይ ተጨማሪ አድርጎ አገባ።

ያዕቆብ በቤቴል ያየው ሕልም
 10 ያዕቆብ ከቤርሳቤህ ተነሥቶ ወደ ካራን ሄደ። 11 ወደ አንድ ስፍራ እንደ ደረሰም ፀሐይዋ ጠልቃ ስለ ነበር፤ ዐዳሩን በዚያ አደረገ፤ በአቅራቢያው ከነበሩትም ድንጋዮች አንዱን ተንተርሶ ተኛ። 12 በሕልሙም፤
 ጫፉ ሰማይ የሚደርስ መሰላል በምድር ላይ ቆሞ፤ በላዩም የጳጳረክሊኤር (አሉ-ሃም) መላ እክት ሲወጡና ሲወርዱ አዩ። 13 እግዚአብሔርም (የሀዘ) ከጫፉ ላይ” ቆሞ እንዲህ አለ። “የአባትህ የአብርሃም አምላክ (አሉ-ሃም)፤ የይስሐቅ አምላክ (አሉ-ሃም) እኔ እግዚአብሔር (የሀዘ) ነኝ፤ የተኛህበትን ምድር ለአንተና ለዘርህ እሰጣለሁ። 14 ዘርህ እንደ ምድር አሸዋ ይበዛል፤ በምዕራብና በምሥራቅ፤ በሰሜንና በደቡብ ትሰፋፋለህ፤ የምድርም ሕዝቦች ሁሉ በአንተና በዘርህ አማካይነት ይባረካሉ። 15 እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ በምትሄድ በት ስፍራ ሁሉ እጠብቅሃለሁ፤ ወደዚችም ምድር እመልስሃለሁ፤ የሰጠህህን ተስፋ እስከምፈጽምልህ ድረስ አልተውህም።”

16 ያዕቆብም ከእንቅልፍ ሲነቃ፤ “በእውነት እግዚአብሔር (የሀዘ) በዚህ ስፍራ አለ፤ እኔ ግን ይህን አላወቅሁም ነበር” አለ። 17 እርሱም በፍርሀት፤ “ይህ ስፍራ እንዴት የሚያስፈራ ነው! ይህ ስላ ሳይሆን የእግዚአብሔር (የሀዘ) ቤት መሆን አለበት፤ የሰማይ ደጅ ነው” አለ።

18 ያዕቆብም በማግስቱ ማልዶ ተነሣ፤ ተን

6:24;7:2;4:መዝ 129:8;134:3;ኤር 31:23
 28:4 ዘፍ12:2;3:15;7:17;8
 28:5 ዘፍ11:31;24:29;25:20;ሆሴ 12:12
 28:6 ቍ1
 28:8 ዘፍ10:15-19;26:35
 28:9 ዘፍ16:15;25:13;26:34
 28:10 ዘፍ11:31;21:14
 28:11 ቍ18;ዘፍ12:8
 28:12 ዘፍ20:3;37:19;ዮሐ1:51
 28:13 ዘፍ12:7;24:12;35:7;9;46;44;48;3:16;21;49;25:50;17
 28:14 ዘፍ12:2;3:13;14;26;4:24;ሐሥ3:25;ገላ3:8
 28:15 ቍ20:21;22;ዘፍ15:16;21;20;30;25;31;30;35;10;ዘሌ26;42;ዘዳ 31:6;8;ኢሱ1:5;ዮሐ4:14;መዝ 9:10;105:10;112:5;7-8
 28:16 ነገገ3:15;ኤር31:26
 28:17 ቍ22;ዘፍ32;2;ዘፍ35;19;21;ኢሱ5:15;ዘላ5:22;1;2;ዘላ5:3;1;መዝ68:24;35
 28:18 ቍ11;22;ዘፍ31:13;45;51;35:14;ዘፍ24;4;ዘሌ8:11;ኢሱ4:9;24;26;27;ኢሱ19;19
 28:19 ዘፍ12:8;35:6;48;3;መላ1:23;26;ኢሱ16;2;18;13
 28:20 ቍ15;ዘፍ31:13;ዘሌ7:16;22;18;23;38;27;2;9;ዘጥ6:2;15;3;ዘዳ12:6;መላ11:30;14;መ-1:21;2;ላመ-15;8;1;ጠጥ6:8
 28:21 ቍ15;መላ11:31;ዘፍ15:2;ዘዳ26:17;ኢሱ24;18;መዝ48:14;118;28
 28:22 ቍ17;18;ዘፍ14:20;ዘጥ18;21;ላመ-7:12;ሉቃ18:12
 29:1 ዘፍ25:6
 29:2 ቍ3;8;10;ዘፍ24:11
 29:3 ቍ2;8 29:4 ዘፍ11:31;42:7;መላ19:17
 29:5 ዘፍ11:29

ተርሶት ያደረውን ድንጋይ አንሥቶ እንደ ሐውልት አቆመው፤ በዐናቱም ላይ የወይራ ዘይት አፈሰሰበት። 19 ያንን ቦታ ቤቴል ስሎ ሰየመው፤ ቀደም ሲል ግን የከተማዬቱ ስም ሎዛ ነበር።
 20 ከዚያም ያዕቆብ እንዲህ ሲል ተሳለ፤ “እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ከእኔ ጋር ቢሆን በምሄድበትም መንገድ ቢጠብቀኝ፤ የምበላው ምግብ፤ የምለብሰውን ልብስ ቢሰጠኝ ግደደ አባቴ ቤት በደኅና ቢመልሰኝ፤ እግዚአብሔር አምላክ (የሀዘ አሉ-ሃም) ይሆናል፤ 22 ይህ ሐውልት አድርጌ ያቆምሁት ድንጋይ፤ የእግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ቤት ይሆናል፤ ከምትሰጠኝም ሀብት ሁሉ፤ ከዐሥር እጅ አንዱን ለአንተ እሰጣለሁ።”

ያዕቆብ መስጴጦም ደረሰ
 29 ያዕቆብም ጉዳውን ቀጠለ፤ የምሥራቅም ስምች ወደሚኖሩበት ምድር ደረሰ። 2 እዚያም በአንድ ሜዳ ላይ ሦስት የበግ መንጋዎች ተኝተው በነበሩበት አጠገብ የውሃ ጉድጓድ አዩ። የበግ መንጋዎቹ የሚጠጡት ከዚህ ጉድጓድ ሲሆን፤ የጉድጓዱም አፍ ትልቅ የድንጋይ መክደኛ ነበረው። 3 መንገቱ ሁሉ በጉድጓዱ አጠገብ በሚሰበሰቡበት ጊዜ፤ እረኞች ድንጋዩን ያንከባልሉና በጎቹን ውሃ ያጠጣሉ፤ ከዚያም ድንጋዩን በቦታው መልሰው የጉድጓዱን አፍ ይገጥሙታል።
 4 ያዕቆብም እረኞቹን፤ “ወንድሞቼ፤ ከየት ነው የመጣችሁት?” ብሎ ጠየቃቸው።
 እነርሱም፤ “ከካራን ነን” አሉት።
 5 እርሱም፤ “የናኮርን የልጅ ልጅ ላባን ታውቁታላችሁ?” አላቸው።
 እነርሱም፤ “አዎን እናውቀዋለን” አሉት።
 6 ያዕቆብም፤ “ለመሆኑ ደኅና ነው?” አላቸው።
 እነርሱም፤ “አዎን ደኅና ነው፤ ልጁም ራሔል እነሆ፤ በጎች እየነዳች በመምጣት ላይ ነች” አሉት።
 7 ያዕቆብም፤ “እንደምታዩት ጊዜው ገና ነው፤ መንገቱ የሚገቡበት ሰዓት አይደለም፤ ታዲያ፤ ለምን በጎቹን አጠጥታችሁ ወደ ግጥሽ አትመልሷቸውም?” አላቸው።
 8 እነርሱም፤ “መንገቱ ሁሉ ተሰብስበው ድንጋዩ ከጉድጓዱ አፍ ካልተንከባለለ በስተቀር አንችልም፤ ከዚያም በጎቹን እናጠጣቸዋለን” አሉ።
 29:6 ዘፍ30:22-24;35:16;46:19;22;ዘፍ2:16 29:8 ቍ2; ዘፍ24:13

፳3 በዕብራይስጥ ኤልጃይ ማለት ነው
 ፳13 ወይም በዚህ በአጠገብ
 ፳19 ቤቴል ማለት የእግዚአብሔር ቤት ማለት ነው

9 ያዕቆብ ከአረኞቹ ጋር በመኒጋር ላይ ሳለ፣ ራሱን ለእርሻ ነበረችና የአባቷን በጎች እየነዳች መጣች። 10 ያዕቆብ የእናቱን ወንድም የላባን ልጅ ራሱን ለእንዲሁም የአጎቱን የላባን በጎች ሲያይ፣ ወደ ጉድጓዱ ሄዶ ድንጋዩን ከጉድጓዱ አፍ አን ከባለለ፣ የአጎቱንም በጎች አጠጣ። 11 ከዚያም ያዕቆብ ራሱን ሳማት፣ ድምፁንም ከፍ አድርጎ አለቀሰ። 12 ያዕቆብም የአባቷ ዘመድና የርብቃ ልጅ መሆኑን ለራሱ አገራት፣ እርሷም ሮጣ ሄዳ ይህንኑ ለአባቷ ነገረችው።

13 ላባም የአጎቱ ልጅ ያዕቆብ መምጣቱን እንደ ሰማ፣ ሊቀበለው ፈጥኖ ወጣ። ዐቅፎ ከሰመውም በኋላ፣ ወደ ቤቱ ይዞት ሄደ። ያዕቆብም ሁኔታውን ሁሉ ለላባ ነገረው። 14 ላባም ያዕቆብን፣ “አንተማ የዐጥንቴ ፍላጭ የሥጋዬ ቀራጭ ነህ” አለው።

ያዕቆብ ልዩንና ራሱን አገባ

ያዕቆብ አንድ ወር ሙሉ አብሮት ከተቀመጠ በኋላ፣ 15 ላባ ያዕቆብን፣ “ዘመዴ በመሆንህ ብቻ በነጻ ልታገለግለን አይገባምና ደመወዝ ምንድን ነው?” አለው።

16 ላባ ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት፣ የታላቁቱ ስም ልዩ የታናሺቱ ራሱን ነበር። 17 ልዩ ዐይነ ልምስ ስትሆን ራሱን ማን ቁመናዋ ያማረ መልካም የተቀበ ነበር። 18 ያዕቆብም ራሱን ስለ ወደዳት፣ “ታናሺቱ ልጅህን ራሱን የምትደርልኝ ከሆነ ሰባት ዓመት አገለግላለሁ” አለው።

19 ላባም መልሶ፣ “ለሌላ ሰው ከምድራት ላንተ ብድራት ይሻላል፤ እዚሁ አብረኸኝ ተቀመጥ” አለው። 20 ያዕቆብም ራሱን ለማግኘት ሲል ሰባት ዓመት አገለገለ፣ አጥብቆ ይወዳትም ስለ ነበረ፣ ሰባት ዓመት እንደ ጥቂት ቀን ሆኖ ታየው።

21 ከዚያም ያዕቆብ ላባን፣ “እነሆ፣ የተባባ ልነው ጊዜ አብቅቶአል፤ ስለዚህ ሚስቴን አስረክብኝና የባልና የሚስት ወጋችንን እና ድርስ” አለው።

22 ስለዚህ ላባ የአካባቢውን ሰዎች በሙሉ ጠርቶ ሰርግ አበላ። 23 ሲመሽ ግን ላባ ልጁን ልዩን አምጥቶ ለያዕቆብ ሰጠው፤ ያዕቆብም አብሮአት ተኛ። 24 ላባም ዘለፋ የተባለች አገልጋዩን ለልጁ ለልዩ ደንገጠር እንድትሆን ሰጣት።

25 ሲነጋም እነሆ፣ ልዩ ሆና ተገኘች፣ ስለዚህም ያዕቆብ ላባን፣ “ምነው፣ እንዲህ ጉድ ሠራኸኝ? ያገለገልኸህ ለራሱ ጠቆ አልነበረም? ታዲያ ለምን ታታልለኛለህ?” አለው።

29:9 ዘ02:16
29:10 ቀ:2:3:16፣ ዘፍ:24:11፣ዘ02:17
29:11 ቀ:1:3፣ዘፍ:33:4፣42:24፣43:30፣45:2፣14-15፣46:29፣50:1፣17፣ፋ:7፣1:9
29:12 ቀ:1:5፣ዘፍ:24:28-29
29:13 ዘፍ:24:29፣33:4፣45:14-15፣48:10፣ዘ04:27፣18፣7፣ሉ:ቃ:15:20
29:14 ዘፍ:2:23፣37:27፣መጻፍ:2:2፣ሞ:5:1፣19፣12-13፣20:1፣ካህ:5:5፣ኢ:ሳ:58:7
29:15 ቀ:1:2፣ዘፍ:30:28፣32፣31፣7:41
29:16 ቀ:9-10፣17:23፣28-30፣ዘፍ:30:9፣35:23፣47:30፣49:31፣ፋ:7:4፣11
29:17 ቀ:1:6፣ዘፍ:12:11
29:18 ቀ:20:27፣30፣ዘፍ:24:67፣30፣26፣ሆ:12:12
29:20 ቀ:1:8፣ዘፍ:31:15፣ግ:28:7፣ሆ:12:12
29:21 መሳ:15:1
29:22 መሳ:14:10፣ኢ:ሳ:25:6፣ዮ:2:1-2
29:23 ቀ:1:6
29:24 ዘፍ:16:1፣30:9
29:25 ዘፍ:12:18፣27:36
29:26 መሳ:15:2፣1፣ሞ:14:49፣18:17፣20፣2፣ሞ:6:23
29:27 ቀ:1:8፣ዘፍ:31:41፣መሳ:14:12
29:28 ቀ:1:6፣ዘፍ:4:19
29:29 ዘፍ:16:1፣30:3፣35:22፣49:4፣ዘፍ:22:30፣ዘፍ:5:1
29:30 ቀ:1:6፣20
29:31 ቀ:3:3፣ዘፍ:11:30፣16:2፣ዘፍ:21:15-17፣ፋ:7:4፣13፣1፣ሞ:1:19፣መዝ:127:3
29:32 ዘፍ:16:11፣30:23፣ዘፍ:37:21፣46፣8፣48:5፣14፣49:3፣ዘ06:15፣ዘፍ:1:6፣22፣34፣20፣1፣ዘፍ:4:24፣ሕ:7:48:24
29:34 ዘፍ:30:20፣34:25፣46:11፣49:5-7፣ዘ0:1፣6፣16:19፣ዘፍ:1:47፣3፣17-20፣

26 ላባም እንዲህ አለው፣ “በአገራችን ታላቋ እያለች ታናሺን መዳር የተለመደ አይደለም፤ 27 ይህን የጫግራላ ሳምንት ፈጽሞና፣ ሌላ ሰባት ዓመት የምታገለግለን ከሆነ፣ ታናሺቱን ደግሞ እንሰጥሃለን።

28 ያዕቆብም በነገሩ ተስማማ፣ ከልዩ ጋር ተሞሽሮ ሰባት ቀን ከቁየ በኋላ፣ ላባ ልጁን ራሱን ለያዕቆብ ዳረለት፤ 29 ላባ የተባለች አገልጋዩንም ደንገጠር እንድትሆናት ለራሱ ሰጣት። 30 ያዕቆብ ከራሱ ልም ጋር ተኛ፣ ራሱን ከልዩ አብልጦ ወደዳት፣ ከዚያም የተነሣ ሌላ ሰባት ዓመት ላባን አገለገለው።

31 እግዚአብሔር (የሀዘ) ልዩ እንዳልተወደደች ባየ ጊዜ ማሕፀኗን ከፈተላት፣ ራሱን ግን መካን ነበረች። 32 ልዩ ፀነሰች፣ ወንድ ልጅም ወለደች፣ “እግዚአብሔር (የሀዘ) መካ ራሴን ስለ ተመለከተልኝ፣ ከእንግዲህ ባሉ ይወደኛል” ስትል ስሙን ሮቤል፣ አለችው።

33 እንደ ገናም ፀንሳ ወለደች፣ እርሷም “እግዚአብሔር (የሀዘ) እንዳልተወደደክ ስምቶ ይህን ልጅ በድጋሚ ሰጠኝ” አለች። ከዚያም የተነሣ ስምዖን፣ ብላ ጠራችው።

34 እሁንም እንደ ገና ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፣ እርሷም፣ ሦስት ወንድች ልጆች ስለ ወለድ ሁለት ከእንግዲህ ባሉ ያቀርባላል” አለች፣ ስለዚህ ሌዊ፣ ብላ ጠራችው።

35 እንደ ገና ፀንሳ አሁንም ወንድ ልጅ ወለደች፣ እርሷም፣ “እንግዲህ እግዚአብሔርን (የሀዘ) አመሰግናለሁ” አለች፣ ስሙንም ይሁዳ፣ ብላ ጠራችው። ከዚያም በኋላ መውለድ አቆመች።

30 ራሱን ለያዕቆብ አንድም ልጅ እንዳወለደችለት ባየች ጊዜ በእኑ ቀናች። ስለዚህ ያዕቆብን፣ “ልጅ ስጠኝ፣ አለበለዚያ እሞታለሁ” አለችው።

2 ያዕቆብም ራሱን ተቈጥቶ “እኔ እንዳትወልጁ ያደረገሽን እገዛለሁ” (ሌላውም) መሳልኸኝ?” አላት።

26:57 ዘፍ:33:8፣1፣ሞ:1:2-4፣1፣ዘፍ:6:1፣16፣23፣6-24 29:35 ዘፍ:30:9፣35:23፣37:26፣38:1፣43:8፣44:14፣18፣46:12፣49:8፣1፣ዘፍ:2:3፣4፣1፣ኢ:ሳ:48:1፣ግ:ቴ:1:2-3 30:1 ዘፍ:11:30፣16:4፣ዘሌ:18፣18፣ኢ:ሳ:49:21፣54:1 30:2 ዘፍ:16:2፣50:19፣ዘፍ:32:35፣2፣ገ:5፣7

17 ወይም አደጋ የግይጅታ ዐይን
18 ሮቤል የሚለው ቃል ሥቃይን ተመልክቶ የሚል ትርጉም ካለው የዕብራይስጥ ቃል ጋር ተመሳሳይ ደምፅ አለው፤ የስሙ ትርጉም ግን ማቅተ፣ ልጅ ማለት ነው።
19 ስምዖን ማለት የሚሰማ ማለት ሊሆን ይችላል።
20 ሌዊ የሚለው ቃል የተያያዘ የሚል ትርጉም ካለው የዕብራይስጥ ቃል የመጣ ሲሆን ከዚህ ቃል ጋር አንድ ዐይነት ደምፅ አለው።
21 ይሁዳ የሚለው ቃል ወ-ዳሴ የሚል ትርጉም ካለው የዕብራይስጥ ቃል ጋር አንድ ዐይነት ደምፅ አለው።

፳እርሷም፣ “እነሆ፣ አገልጋዬ ባላ አለችልህ፤ ልጆች እንድትወልድልኝና እኔም ደግሞ በእርሷ አማካይነት ልጆች እንዳገኝ ከእርሷ ጋር ተኛ” አለችው።

፳፬ሰለዚህም አገልጋይዋን ባላን ሚስት እንድትሆነው ሰጠችው፤ ያዕቆብም አብርኣት ተኛ፤ ፳እርሷም ፀነሰች፤ ወንድ ልጅም ወለደችለት። ፳ራሔልም፣ “እግዚአብሔር (አሉሃም) ፈርዶልኛል፤ ልመናዬንም ሰምቶ ወንድ ልጅ ሰጥቶኛል” አለች። ስለዚህ ስሙን ዳን ብላ አወጣችለት።

፳፭፻ራሔል አገልጋይ ባላ እንደ ገና ፀነሰች፤ ለያዕቆብም ሁለተኛ ወንድ ልጅ ወለደች። ፳ራሔልም፣ “እንጅን ብርቱ ትግል ገጥሜ አሸንፍህ” አለች፤ ስሙንም ንፍታ ሌም ብላ አወጣችለት።

፳፮ያዳም ልጅ መውለድ ማቆሚን እንደ ተረዳች፣ አገልጋይዋን ዘለፋን ሚስት እንድትሆነው ለያዕቆብ ሰጠችው። ፳፱ያዳም አገ ልጋይ ዘለፋም ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ ፳፲ያዳም፣ “ምን ዐይነት መታደል፣ ነው” አለች፤ ስሙንም ጋድን ብላ አወጣችለት።

፳፲ያዳም አገልጋይ ዘለፋ፣ ለያዕቆብ ሁለተኛ ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ ፳፯ያዳም፣ “ምንኛ ደስተኛ ሆንህ! ከእንግዲህ ሴቶች ደስተኛዎ ይሉኛል” አለች፤ ስሙንም አሴርን ብላ አወጣችለት። ፳፳ሰንዴ በሚታጨድበት ወቅት፣ ርቤል ወደ ሜዳ ወጣ እንኮይም አግኝቶ ለእናቱ ለልያ አመጣላት። ራሔልም ልያን፣ “እባክሽን ልጅሽ ካመጣልሽ እንኮይ ሰጪኝ” አለች።

፳፳፲ያዳም፣ “ባሌን የቀማሽኝ አነሰና የልጄን እንኮይ ደግሞ ልትወስጁ አማረሽ?” አለች።

ራሔልም፣ “ስለ ልጅሽ እንኮይ ዛሬ ከአንቺ ጋር ይደር” አለች።

፳፳፯ዮች ምሽት ያዕቆብ ከዕርሻ ሲመለስ፣ ልያ ወጥታ ተቀበለችውና፣ “በልጄ እንኮይ ስለ ተከራየህ የዛሬው አዳርህ ከእኔ ጋር ነው” አለችው፤ ያዕቆብም በዚያች ሌሊት ከእርሷ ጋር አደረ።

፳፳፱እግዚአብሔር (አሉሃም) የልያን ጸሎት ሰማ፤ ፀነሰች፤ ለያዕቆብም አምስተኛውን ወንድ ልጅ ወለደች። ፳፳፲ያዳም፣ “አገልጋዬን ለባሌ በመስጠቴ እግዚአብሔር (አሉሃም) ክሰኛል” አለች፤ ስሙንም ይሳርን ብላ አወጣችለት።

፳፳፯ልያ አሁንም ደግሞ ፀነሰች፤ ለያዕቆብም ስድስተኛውን ወንድ ልጅ ወለደች። ፳፳እርሷም፣ “እግዚአብሔር (አሉሃም) በከበረ ስጦታ ዐድሎኛል፤ ስድስት ወንዶች ልጆች ስለ ወለ

30:3 ቍ7:ዘፍ: 16:2;24:6;1:29;29 30:4 ቍ9:18:ዘፍ: 16:3-4

30:6 ቍ23:ዘፍ: 21:2;46:23;49: 16-17:ዘዮ:26;42- 43:አሱ:19;40-48: መሳ:1;34;13:2;18: 2;ፋ:7;4:13;14:መ- 1:20:መዝ35:24: 43:1:አር4:15:ዘፍ: 16:አገ48:1

30:7 ቍ3 30:8 ዘፍ3:2;28: 35:25;46:24;49: 21:ዘዮ:1;42;26;48 :ዘዳ33:23:መሳ4:6: 5:18;11:ዘፍ7:13: ሆላ12:3-4

30:9 ቍ4:ዘፍ29: 16:24:35

30:10 ዘፍ46:18

30:11 ዘፍ35:26: 46:16;49:19:ዘፀ1: 4:ዘዮ:1;24;26;28: አሱ4:12;11:ዘፍ5:11 :1;2:8:አር49:1

30:13 ፋ7:4:14: ዘፍ35:26;46:17: 49:20:ዘዮ:1;40: 26;47:ዘዳ33:24: አሱ ሱ:19;24-31:11:ዘፍ 7:30-31:መዝ127: 3-5:ሉቃ1:48

30:14 ቍ15:16: ዘፀ34:22:መሳ15:1 :ፋ7:2;23:14:መፍ: 13:1;2:17:መገ7:13

30:15 ዘፍ38:16: ዘዮ:16;9:13:አሳ7: 13:አገ116:33: 34:18:ዘዮ9:1

30:16 ቍ14

30:17 ዘፍ25:21

30:18 ቍ4:ዘፍ: 46:13;49:14:ዘዮ: 1;8;28;29;26;25: ዘዳ27:12;33:18: አሱ:17:10;19:17: 21:6;28:መሳ5:15: 10:1:11:ዘፍ7:1

30:20 ዘፍ29:34: 35:23;46:14;49:13 :ዘዮ:1;30;26;27: 34:25:ዘዳ33:18: መሳ5:18:1ኤጥ3:7

30:21 ዘፍ34:1: 46:15

30:22 ዘፍ8:1: 11:30:25:21

30:23 ቍ6:ዘፍ29: 32:አሳ4:1;25:8;45: 17:54;4:ሉቃ1:25

30:24 ዘፍ29:6: 32:22;33:27;35: 17:24;37:2;39:1: 49:22-26:ዘዳ33:13 :14:መ-4:20

30:25 ዘፍ24:54: 28:15

30:26 ዘፍ29:18

ደህላት፣ ከእንግዲህ ባሌ አክብሮ ይዘዳል። አለች፤ ስሙንም ዛብሎንጎ አለችው።

፳፲፱ዚያም በኋላ ሴት ልጅ ወለደች፤ ስምዋንም ዲና አለቻት።

፳፳እግዚአብሔርም (አሉሃም) ራሔልን ዐሰባት፤ ልመናዋንም ሰምቶ ማሕፀንዋን ከፈተላት።

፳፳፲ዚያም ፀንሳ፣ ወንድ ልጅ ወለደችና “እግዚአብሔር (አሉሃም) ዕፍረቴን አስወገደልኝ” አለች።

፳፳፯ስሙንም፣ “እግዚአብሔር (አሉሃም) ሌላ ወንድ ልጅ ጨምሮ ይስጠኝ ስትል፣ የሴፍ”^ከ አለችው።

የያዕቆብ መንገድ መብዛት

፳፻ራሔል የሴፍን ከወለደች በኋላ ያዕቆብ ላባን እንዲህ አለው፤ “ወደ ገዛ ቤቴ፣ ወደ አገሬ እንድመለስ አሰናብተኝ፤ ፳፻ዩካሜዋጋ የሆኑትን ሚስቶቼንና ልጆቼን ስጠኝና ይገድላቸው ልሂድ፤ መቼም የቱን ያህል እንዳገለገልኹ ታውቃለህ” አለው።

፳፻፲ዓም እንዲህ አለው፤ “የሽ ፊቃደህ ቢሆን፣ እባክህ እዚሁ ከእኔ ጋር ተቀመጥ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔርም (የሀዌ) በአንተ ምክንያት እንደ ባረከኝ በንግርት ተረድቻለሁ።”^ከ ፳፻፲፯ይልቅስ ይገባኛል የምትለውን ደሞዝንገረኝና እከፍልሃለሁ።”

፳፻፲፱ያዕቆብም እንዲህ አለው፤ “መቼም እንዴት እንዳገለገልህ፣ ከብቶችህ በእኔ ጥበቃ ምን ያህል እንደ ተመቻቸው አንተ ታውቃለህ። ፳፻፲ኤ ከመምጣቴ በፊት ጥቂት የነበረው ሀብትህ ዛሬ ተትረፍርፎአል፣ በተሰማራሁበት ሁሉ እግዚአብሔር (የሀዌ) በረከቱን አብዝቶልሃል። ታዲያ፣ ስለ ራሴ ቤት የማስበው መቼ ነው?”

፳፻፲፳ዓም፣ “ታዲያ ምን ልስጥህ?” ሲል ጠቆቀው።

የያዕቆብም መልስ እንዲህ አለው፤ “ምንም አትስጠኝ፤ ነገር ግን የምጠይቅህን አንዲት ነገር ብቻ ብታደርግልኝ ከብቶችህን ማገዳዎን እቀጥላለሁ።”^ከ ፳፻፲፱መንገቶ መካከል ዛሬ ልዘዋወርና ከበጎቹ መካከል ዝንጉርጉር የሆኑትን፣ ነቀጣ ያለባቸውንና ጥቋቁሮቹን እንዲሁም ከፍየሎቹ ነቀጣ ያለባቸውንና ዝንጉርጉሮቹን ልምረጥ፤ እነዚህ ደሞዜ ይሁኑ።

30:27 ቍ30:ዘፍ26:24;31:38;33:10;44:5;15:50:4:ዘላ 19:26:ዘዮ:22:7;23;23;24:1:ዘዳ28:11:አሱ:13:22:24:መፍ: 11:1;2:17:17:አስ2:15:አር27:9

30:28 ዘፍ29:15 30:29 ዘፍ31:6;38-40 30:30 ቍ27:1:ጢሞ5:8 30:32 ቍ33:35: 39:40:ዘፍ29:15;31:8:12

፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው ፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው ፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው

፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው ፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው ፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው

፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው ፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው ፳፻፲፱ ዓፍራ እየመጣ ነው

33 ወደፊት ደሞዜን ለመቁጣጠር በምትመጣበት ጊዜ ታማኝነቱ ይታወቃል፤ በመንጋምቼ መካከል ሽግግርጉር ወይም ነቀጣ የሌለበት ፍየል፤ ወይም ጥቁር ያልሆነ ቢኾን ያ እንደ ተሰረቀ ይቆጠር።።

34 ላባም፣ “እሺ፣ ይሁን፣ ባልኸው ተስማምቼ አለሁ” አለው። 35 ነገር ግን በዚያኑ ዕለት ከተባት ፍየሎች ሽመልመሌ የሆኑትን ወይም ነቀጣ ያለባቸውን ሁሉ፣ እንዲሁም ከእንስት ፍየሎች ነቀጣ ያለባቸውን ዝንገርጉር የሆኑትን ሁሉ፣ ማንኛውንም ነጭ ያለበትን ሁሉ መረጠ፤ ደግሞም ጥቋቁር የሆኑትንም በጎች ሁሉ ለየና ወንዶች ልጆቹን አስጠበቃቸው። 36 ከዚያም በእርሱና በየዕቆብ መካከል የምስት ቀን መንገድ ርቀት እንዲኖር አደረገ፤ ያዕቆብም የቀሩትን የላባን መንጎች ማገዱን ቀጠለ።

37 ነገር ግን ያዕቆብ እርጥብ የልብን፣ የለውዝንና የኤርሞን በትሮች ወሰደ፤ ቅርፊታቸውንም በቀጭን ልጠ እያነሣ የበትሮቹ ግንድ ነጩ እንዲታይ፣ ሽመልመሌ መልክ እንዲኖራቸው አደረገ። 38 የላባቸውንም በትሮች መንጎቹ ውሃ ለመጠጣት ሲመጡ ከፊት ለፊት እንዲያደክቸው በማጠጫ ገንዳዎቹ ሁሉ አስቀመጡ። መንጎቹም ስሜታቸው ሲነሣ ውሃ ለመጠጣት ሲመጡ፣ 39 በትሮቹን ፊት ለፊት እያዩ ይሳረሩ ነበር፤ ሽመልመሌ፣ ዝንገርጉርና ነቀጣ የጣለባቸውንም ግልገሎች ወለዱ። 40 ያዕቆብ ግልገሎቹን ለብቻ ለያቸው፣ የቀሩትንም የላባ መንጎች ሽመልመሌና ጥቋቁር በሆኑት ትይዩ አቆማቸው፣ በዚህም መሠረት የራሱ መንጋከላባ መንጋ ጋር እንዳይቀላቀል ለብቻ ለየ። 41 ያዕቆብም ብርቱ እንስሶች አውራ ፈልገው በሚቅበጠበጡበት ጊዜ፣ በትሮቹ አቅራቢያ እንዲጠቁ በትሮቹን በውሃ ገንዳዎቹ ውስጥ ፊት ለፊታቸው ያስቀምጥ ነበር፤ 42 ደካማ በሆኑት እንስሶች ፊት ግን፣ በትሮቹን አያስቀምጥም ነበር፤ ስለዚህ ደካማ ደካማዎቹ ለላባ ሲሆኑ፣ ብርቱ ብርቱዎቹ ለየዕቆብ ሆኑ። 43 በዚህም ሁኔታ ይህ ሰው እጅግ ባለ ጠጋ ሆነ፤ የብዙ መንጎች፣ የሴትና የወንድ አገልጋዮች፣ እንዲሁም የግመሎችና የአህዮች ባለቤት ሆነ።

ያዕቆብ ከላባ ቤት ኩበለለ

31 የላባ ወንዶች ልጆች፣ “ያዕቆብ የአባታችንን ሀብት እንዳለ ወስዶታል፤ ይህ ሁሉ እርሱ ያከተውም ሀብት ከአባታችን የተገኘ ነው” እያሉ ሲያወሩ ያዕቆብ ሰማ። 2የላባ አመለካከት ከቀድሞው የተለወጠበት መሆኑንም ያዕቆብ ተረዳ።

3 እግዚአብሔርም (የሆዌ) ያዕቆብን፣ “ወደ አባ ቶችህና ዘመዶችህ አገር ተመለስ፤

30:33 ቍ32:ዘፍ31:39
30:35 ቍ32:ዘፍ31:1
30:36 ዘፍ31:22፣ ዘፍ31:18፣5:3፣18:27
30:37 ቍ38:41፣ ኢር1:11፣ኦገ31:8
30:38 ቍ37:41፣ ዘፍ2:16፣ኤር2:24
30:39 ቍ32:41
30:40 ቍ32
30:41 ቍ37:38
30:42 ዘፍ31:1፣9፣16:43
30:43 ዘፍ12:16
31:1 ዘፍ30:35፣42
31:2 ቍ5
31:3 ቍ13፣ዘፍ21:22፣26:3፣43፣23፣ዳገ2:23
31:6 ዘፍ30:29
31:7 ቍ 41፣52፣ ዘፍ24:50፣29:15፣ ዘፍ6:2፣ዘፍ14:22፣ ኢዮ19:3፣ኢዮ8:5
31:8 ዘፍ30:32
31:9 ዘፍ30:42፣ ኢዮ39:2፣ኦገ31:6
31:10 ዘፍ20:3
31:11 ዘፍ16:7፣ 20:3፣22:1፣ዘፍ3:4
31:12 ዘፍ30:32፣ ዘፍ3:7
31:13 ቍ3፣ዘፍ28:10-22
31:14 2ላጡ20፣1፣1፣ጎገ12፣16
31:15 ዘፍ29:20፣ ዘፍ15:3፣23፣20:3፣2፣2፣10፣24ጡ15፣19፣1፣ጎገ8:41፣ኦገ11:11
31:16 ዘፍ30:42
31:17 ዘፍ24:63-64፣27:41
31:18 ዘፍ10:9፣12፣5፣25፣20፣35፣27
31:19 ቍ30:32፣34-35፣ዘፍ35:2፣38፣12፣13፣ኢሉ24:14፣ መላ17:5፣18፣14፣17፣24፣30፣1ላጡ7:3፣19፣13፣25፣24፣7፣24ጡ13፣23፣27፣123፣24፣ሆሴ3:4

እኔም ካንተ ጋር እሆናለሁ” አለው።

4 ስለዚህም ያዕቆብ መንጎቹ ወደ ተሰማሩበት መስክ እንዲመጡ፣ ራሔልንና ልያን አስጠራቸው፤ 5 እንዲሁም አላቸው፣ አባታችሁ ስለ እኔ ያለው አመለካከት እንደቀድሞው አለመሆኑን ተረድቻለሁ፤ ቢሆንም የአባቴ ክምላክ (ኤሉሃም) አልተለዩኝም፤ ፍጣኔም ባለኝ ዐቅም አባታችሁን ማገልገሌ ከእናንተ የተሰወረ አይደለም። 7 አባታችሁ ደሞ ዜን ዐሥር ጊዜ እየለዋወጠ አታልሎኛል፤ ሆኖም እንዲጎዳኝ እግዚአብሔር (ኤሉሃም) አልፈ ቀደለትም። 8 እርሱ፣ ‘ደሞዜህ ዝንገርገሩ ሮቹ ይሆናሉ’ ሲለኝ፣ መንጎቹ ሁሉ ዝን ጉርጉር ወለዱ፤ ደግሞም ‘ደሞዜህ ሽመል መሌዎቹ ይሆናሉ’ ሲለኝ፣ መንጎቹ ሁሉ ሽመልመሌ መልክ ያላቸውን ወለዱ፤ 9 ስለ ዚህ እግዚአብሔር (ኤሉሃም) የአባታችሁን ከብቶች ወስዶ ለእኔ ሰጠኝ።

10 “እንስሳቱ በሚጠቁበት ወራት፣ የሚያጠቋቸው አውራ ፍየሎች መልካቸው፣ ሽመልመሌ፣ ዝንገርገርና ነቀጣ ያለባቸው መሆናቸውን ዐይኔን አንሥቼ በሐልሜ አየሁ።

11 የእግዚአብሔርም (ኤሉሃም) መልአክ፣ ‘ያዕቆብ’ አለኝ፤ እኔም፣ ‘እነሆ አለሁኝ’ አለሁት። 12 እርሱም ‘መንጎቹን የሚያጠቋቸው አውራ ፍየሎች ሁሉ ሽመልመሌ መልክ ያላቸው፣ ዝንገርገርና ነቀጣ ያለባቸው መሆናቸውን ቀና ብለህ ተመልከት፤ ላባ በአንተ ላይ የሚፈጽመውን ድርጊት ሁሉ አይቻለሁና፤ 13 የድንጋይ ሐውልት በማቆም ዘይት ቀብ ተህ የተሳልጠህ ባት የቤቴል አምላክ (ኤሌ) እኔ ነኝ፤ አሁንም ይህን አገር ፈጥኑህ ልቀቅ ወደ ተወለድህበትም ምድር ተመልሱ ስህ ሂድ’ አለኝ።”

14 ራሔልና ልያም እንዲህ ብለው መለሱ ለት፣ “ከአባታችን ሀብት የምናገኘው ምን ውርስ አለ? 15 እኛን የሚያየን እንደ ባዕድ አይደለምን? ደግሞም እኮ እኛን ሸጠናል፤ የተሸጥንበትንም ዋጋ ራሱ በልቶታል። 16 እግዚአብሔር (ኤሉሃም) ከአባታችን ወስዶ ለአንተ የሰጠው ሀብት ሁሉ የእኛና የልጆቻችን ነው፤ ስለዚህ እግዚአብሔር (ኤሉሃም) የነገረህን ሁሉ አድርግ።”

17 ከዚያም ያዕቆብ ልጆቹንና ሚስቶቹን ግመሎች ላይ አስቀመጠ፤ 18 በመስጴጦም ካፈራው ሀብት ሁሉ ጋር ከብቶቹን በሙሉ ወደ ፊት አስቀደመ፤ ወደ አባቱም ወደ ይስሐቅ አገር፣ ወደ ከነዓን ምድር ጉዞ ውን ቀጠለ።

19 ላባ በጎቹን ሊሸልት ሄዶ ሳለ፣ ራሔል የአባቷን ቤት የጣዖታት ምስል ሰረቀች።

²⁰ ያዕቆብም ቢሆን፤ መኩብላሉን ለሶርያ ዊው ለላባ ሳይገልጥለት በመቅረቱ አታል ሎታል። ²¹ ያዕቆብ የእርሱ የሆነውን ሁሉ ይዞ፤ የኤፍራጥስን ወንዝ ተሻግሮ ወደ ኩረብታማው አገር፤ ወደ ገለዓድ አመራ።

ላባ ያዕቆብን ተከታተለው

²² ያዕቆብ መኩብላል ለላባ በሦስተኛው ቀን ተነገረው። ²³ ላባ ዘመዶቹን ይዞ ተነሣ፤ ያዕቆብንም ሰባት ቀን ተከታተሎ ገለዓድ በተባለ ኩረብታማ አገር ደረሰበት። ²⁴ ከዚያም እገዚአብሔር (አሉሃም) ለሶርያዊው ለላባ በሕልም ተገልጦ፤ “ያዕቆብን፤ ክፉም ሆነ ደግ፤ እንዳትናገረው ተጠንቀቅ” አለው።

²⁵ ያዕቆብ ገለዓድ በተባለው ኩረብታማ አገር ድንኳኑን ተክሎ ሳለ፤ ላባ ደረሰበት፤ ላባና ዘመዶቹም በዚያው ሰፈሩ። ²⁶ ከዚያም ላባ ያዕቆብን እንዲህ አለው፤ “ምን ማድረግህ ነው? አታልላኸኛል፤ ልጆቼን የጦር ምርኮኛ ይመስል አካልበህ ወሰድሃ ቸው። ²⁷ ለመሆኑ ለምን ተደብቀህ ሄድህ? ለምንስ አታለልኸኛ? ብትነግረኝ ኖሮ፤ በደስታና በዘፈን በከበሮና በበገና አልሸኝ ሆኖ ነበር? ²⁸ የልጆቼን ልጆችና ልጆቼንም ስሜ ብሰናበት ምን ነበረበት? የሠራኸው የጅል ሥራ ነው። ²⁹ ልጆቹንም እጅል ነበር፤ ዳሩ ግን ባለፈው ሌሊት የአባታችሁ ክምላክ (አሉሃም) ‘ያዕቆብን፤ ክፉም ሆነ ደግ እንዳትናገረው ተጠንቀቅ’ አለኝ። ³⁰ አንተ ወደ አባትህ ቤት ለመመለስ ስለ ናፈቅህ ሄደሃል፤ ነገር ግን የቤቴን የጣዖት ምስል የሰረቅኸው ለምንድ ነው?”

³¹ ያዕቆብም ለላባ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ሴቶች ልጆችህን በገይል ነጥቀህ ታስቀርብኛለህ ብዬ ስለ ፈራሁ ነው። ³² ነገር ግን ከእኛ መካከል የአንተን የጣዖታት ምስል ደብቆ የተገኘ ሰው ካለ ይሙት። ያንተ የሆነ አንዳች ነገር ከኔ ዘንድ ቢገኝ፤ አንተው ራሱን ዘመዶቻችን ባለብት ፈልግና ውሰድ።” ይህን ሲል፤ ራሱል የጣዖታቱን ምስል መስረቋን ያዕቆብ አያውቅም ነበር።

³³ ላባም ወደ ያዕቆብ፤ ድንኳንና ወደ ልያ ድንኳን እንዲሁም ወደ ሁለቱ ደን ገጠሮቹ ድንኳኖች ገባ፤ ነገር ግን ምንም አላገኘም። ከልያ ድንኳን ከወጣ በኋላ ወደ ራሱል ድንኳን ገባ። ³⁴ ራሱል የጣዖታቱን ምስል ከግመጫ ኮርቻ ሥር ሸሽጋ፤ በላዩ ተቀምጦበት ነበር፤ ላባም ድንኳኑን አንድ በአንድ በርብሮ ምንም ሊያገኝ አልቻለም።

³⁵ ራሱልም አባታን፤ “በፊትህ ተነሥቼ መቆም ስላልቻልሁ፤ ጌታዬ አትቁጣ፤ የወር አበባዬ መጥቶ ነው።” አለችው። ስለዚህ በረ

31:20 ቍ27:11ፍ 25:20:27:36
 31:21 ቍ22:23: 25:11ፍ2:14:37:25: 1102:15:14:5 ዘጥ 26:30:32:1 ዘፃ3: 10:ኢሱ12:2:1ፃ7 18:46:19:3:ኤር 22:6:26:21
 31:22 ቍ21:11ፍ 30:36
 31:23 ቍ21:37: 11014:9
 31:24 11ፍ20:3: 24:50:25:20
 31:25 ቍ21
 31:26 11ፍ12:18: 27:36:34:29:1 ላጣ 30:2-3
 31:27 ቍ20:11ፍ 4:21:11015:20:መላ 11:34:1 ላጣጣ:10:5: 2ፋጣጣ:6:5:መገ68: 25:ኢላ24:8: ኤር31:4
 31:28 11ፍ27:27: 4:7:1:14:4ጣጣ:20:37
 31:29 ቍ5:7:11ፍ 24:50:26:29
 31:30 ቍ19:11ፍ 28:15:44:8:ኢዮ 29:2
 31:31 11ፍ20:11
 31:32 ቍ19: 11ፍ44:9
 31:33 ቍ37: 11ፍ16:1:24:67
 31:34 ቍ19:37: 11ፍ24:63:64:44:12
 31:35 ቍ19:110 20:12:110:15:19-23: 19:3:32:11ፃ21:18: 27:16:ኤር35:18
 31:36 1ፋጣጣ:19: 5:20:32:23:23: 24:11
 31:37 ቍ33:23: 11ፃ1:16:16:18
 31:38 11ፍ27:44: 30:27
 31:39 11ፍ30:33: 11022:13
 31:40 መገ132: 4:2ፋጣጣ:11:27
 31:41 ቍ7:11ፍ 27:44:29:15:30: 30:32
 31:42 ቍ5:53: 11ፍ3:17:21:22:24: 12:50:46:1:1103: 15:መገ124:1-2
 31:43 11ፍ30:32:42
 31:44 11ፍ21:27:30
 31:45 11ፍ28:18
 31:46 ቍ48:51:52
 31:47 11ፍ21:30
 31:48 ቍ46:11ፍ 21:30:ኤር29:23: 42:5
 31:49 ኢሱ11:3: 11ፍ10:17:11:29

በረ፤ የጣዖታቱን ምስል ግን ማግኘት አልቻለም።

³⁶ በዚህ ጊዜ ያዕቆብ ተቁጣ፤ ላባንም እንዲህ ሲል ወቀሰው፤ “እስቲ ወንጀሌ ምን ድን ነው? ይህን ያህል የምታሳድደኝ ገጠ አቴ ምን ቢሆን ነው? ዕቃዬን አንድ በአንድ በርብሮሃል፤ ታዲያ፤ የአንተ ሆኖ ያገኘኸው ዕቃ የትኛው ነው? ካለ፤ እስቲ በአንተም በእኔም ዘመዶች ፊት አቅርብና እነርሱ ያፋርዱን።

³⁷ ላባም ያዕቆብን አብረው ኖራለሁ፤ በዚህ ጊዜ ውስጥ ከመንጋህ አንድ ጠቦት እንኳ አልበላሁም። ³⁸ አውራ የሰበረውንም ቢሆን እተካ ነበር እንጂ፤ ትራፊውን ለምልክት ነት አምጥቼ አላውቅም፤ በቀንም ሆነ በሌሊት የተሰረቁትን ሁሉ ስታስከፍለኝ ኖረሃል። ³⁹ ቀን በሐረር ሌሊት በቀር ተቃጠልሁ፤ እንቅልፍም በዐይኔ አልጠር አለ፤ ⁴⁰ ላባም ያዕቆብን በቤትህ የኖርሁት በዚህ ሁኔታ ነበር፤ ዐሥራ አራት ዓመት ለሁለቱ ልጆችህ ብዬ አገለገልሁ፤ ስድስት ዓመት ስለ መንጋዎችህ ስል አገለገልሁ፤ ይህም ሆኖ ደመወዜን ዐሥር ጊዜ ለሞጠኸኸኛል። ⁴¹ የአባቴ ክምላክ (አሉሃም)፤ የአብርሃም ክምላክ (አሉሃም)፤ የይስሐቅም ኖርሁት ከእኔ ጋር ባይሆን ኖሮ ባዶ እጄን ሰድድኸኝ ነበር፤ እግዚአብሔር (አሉሃም) ግን መከራዬን አይቶ፤ ልፋቴን ተመልክቶ ትናንት ሌሊት ገሠጸሁ።”

⁴² ላባም ለያዕቆብ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ሴቶቹም፤ ልጆቹም የእኔው ልጆች ናቸው፤ መንጎቹም ቢሆኑ የራሴ ናቸው። ታዲያ፤ በእነዚህ ሴቶች ልጆቼና በወለዲቸው ልጆቻቸው ላይ ዛሬ ምን ማድረግ እኛ ላለሁ? ⁴³ በል አሁን ቃል ኪዳን እንጋባ፤ ኪዳንም በአንተና በእኔ መካከል ምስክር ይሁን።”

⁴⁴ ያዕቆብም ድንጋይ ወስዶ ሐውልት አድርጎ አቆመው፤ ⁴⁵ ከዚያም ዘመዶቹን፤ “ድንጋይ ሰብስቡ” አላቸው። እነርሱም ድንጋይ እያመጡ ከመሩ፤ በክምሩም አጠገብ ምግብ በሉ። ⁴⁶ ላባም ክምር ድንጋዩን ይጋርሠህ ዳታጦ ብሎ ጠራው፤ ያዕቆብ ደግሞ ገለዓድ አለው።

⁴⁷ ላባም “ይህ ክምር ድንጋይ በእኔና በአንተ መካከል ዛሬ ምስክር ነው” አለው። ጋልዲድ ተብሎ የተጠራውም በዚህ ምክንያት ነው፤ ⁴⁸ ደግሞም ምጽጳ፤ ተባለ፤ ምክንያቱም ላባ እንዲህ ብሎአልና፤ ⁴⁹ ልጆቹን ብትበድላቸው ወይም ሌሎች ሚስቶች

⁴⁷ ይጋርሠህ ዳታ የሚለው ቃል በአረማይስጥ የኪዳን ክምር ድንጋይ ማለት ነው
⁴⁸ ምጽጳ የሚለው ቃል በሰብራይስጥ የኪዳን ክምር ድንጋይ ማለት ነው
⁴⁹ ምጽጳ የሚለው ቃል መጠበቂያ ማለት ነው

በላዮቸው ላይ ብታገባ፤ ማንም ከእኛ ጋር ባይኖርም እንኳ እግዚአብሔር (አሉሂም) በአንተና በእኔ መካከል ምስክር መሆኑን አትርሳ።”

⁵¹ደግሞም ላባ ያዕቆብን እንዲህ አለው፤ “ክምር ድንጋዩ እነሆ፤ በአንተና በእኔ መካከል ያቆምሁትም ሐውልት እነሆ፤ ⁵²ይህን ክምር ድንጋይ አልፎ አንተን ለማጥቃት ላልመጣ፤ አንተም ይህን ክምር ድንጋይና ይህን ሐውልት አልፊህ እኔን ለማጥቃት ላትመጣ፤ ይህ ክምር ድንጋይ ምስክር ነው፤ ይህም ሐውልት ምስክር ነው። ⁵³የአ ብርሃም አምላክ፤ የናኮር አምላክ፤ የአባታቸው ውም አምላክ (አሉሂም) በመካከላችን ይፍረድ ብን”።

ስለዚህ ያዕቆብ በአባቱ በይስሐቅ ፍርሀት ማለ። ⁵⁴ያዕቆብ በኩረብታማው አገር ላይ መሥዋዕት አቀረበ፤ ዘመዶቹንም ምግብ እንዲበሉ ጋበዛቸው፤ እነርሱም ከበሉ በኋላ እዚያው አደሩ።

⁵⁵በማግስቱም ማለዳ ላባ የልጅ ልጆቹን እንዲሁም ሴቶች ልጆቹን ስሞ መረቃቸው፤ ከዚያም፤ ወደ አገሩ ተመለሰ።

ያዕቆብ፤ ወንድሙን ዔሳውን ሊገኝ ተዘጋጀ

32 ያዕቆብም ደግሞ ጉዳውን ቀጠለ፤ የእግዚአብሔርም (አሉሂም) መላእክት ተገኝቶት፤ ጋባዮቸውም ጊዜ፤ “ይህ የእግዚአብሔር (አሉሂም) ሰፈር ነው” አለ፤ የዚያንም ቦታ ስም መሃናይም¹⁷ አለው።

³ያዕቆብም በኤዶም አገር ሲይር በተባለው ምድር ወደሚኖረው ወንድሙ ወደ ዔሳው መላእክተኞችን አስቀድሞ ላከ፤ “እንዲህም ብሎ አዘዛቸው፤ “ይሁዳውን ዔሳውን እንዲህ ትሉታላችሁ፤ ‘አገልጋይህ ያዕቆብ እንዲህ ብሎአል በሉት፤ ‘ከላባ ዘንድ ተቀምጬ እስከ አሁን ድረስ እዚያው ኖርሁ፤ ከከብቶች፤ አህዮች፤ የበግና የፍየል መንጎች እንደዚሁም የወንድና የሴት አገልጋዮች አሉኝ፤ አሁንም ይህን መላእክት ለይታዩ መላኬ በጎ ፈቃድህን እንዳገኝ በማሰብ ነው።”

⁶የተላኩትም ሰዎች ወደ ያዕቆብ ተመልሰው፤ “ወደ ወንድምህ ወደ ዔሳው ሄደን ነበር፤ እርሱም ሊቀበልህ በመምጣት ላይ ነው፤ አራት መቶ ሰዎችም አብረውት አሉ” አሉት።

⁷ያዕቆብም ቦታላቅ ፍርዳትና ጭንቀት ተወገጠ፤ አብረውት የነበሩትን ሰዎች ሁለት ቦታ⁸ ከፈላቸው፤ በጎቹን ፍየሎቹን ከብቶቹንና ግመሎቹንም ሁለት ቦታ ከፈላቸው፤ ⁸“ዔሳው መጥቶ በአንደኛው ላይ አደጋ ቢጥል፤ ሌላው ክፍል⁹ ሊያመልጥ ይችላል” ብሎ አስቦ ነበር።

31:50 ዘፍ:16:6; 21:30:ዘፍ4:26:31; 19:አሉ24:27:መላ 11:10:14:መ:12:5; 20:14:23:42:አ.ዮ 16:19:አ.ር7:11; 29:23:42:5:ሚክ 1:2
31:51 ቍ:46:ዘፍ 28:18
31:52 ቍ: 7:46; ዘፍ21:30:26:29
31:53 ቍ:42:ዘፍ 11:27:16:5:21; 23:27:24:12
31:54 ዘፍ26:30; 46:1:ዘፀ24:5:ዘሌ 3:1
31:55 ቍ:28:ዘፍ 18:33:24:60:ዘፀ 39:43:6:ት1:9
32:1 ዘፍ:16:11; 27:6:16-17:ዘሌ5 21:15:መ:134:7:35; 5:9:1:11:ዳግ6:22 19:32:17:28:4:14 :ዘሌ5:6:80
32:2 ዘፍ:28:17; አሉ:13:26:30:21; 38:24:መ:2:8:29; 17:24
32:3 ዘፍ:14:6:25; 30:27:41-42:36; 16:ዘኁ:21:21:24; 18:መላ11:17
32:4 ዘፍ:18:3; 24:9:31:41
32:5 ዘፍ:12:16; 24:9:33:8:10:15:3 4:1:147:25:29; 50:4:6:ት2:13
32:6 ዘፍ:33:1
32:7 ቍ:10:11; ዘፍ:33:1:35:3:መዝ 4:1:77:2:107:6
32:9 ዘፍ:24:12; 26:3:28:13; 31:12
32:10 ቍ:7:ዘፍ 24:27:38:18; 47:3:1:ዘኁ:17:2
32:11 ቍ:7:ዘፍ 27:41:43:18:መዝ 59:2
32:12 ዘፍ:12:2; 13:14:22:17:17 4:20:29:ዘሌ:1:10; ሮሜ9:27
32:13 ቍ:13-15; 18:20:21:ዘፍ:33:10 :43:11:15:25:26; 14:መ:16:20:ምላ 18:16:21:14
32:14 ዘኁ:7:88
32:15 ዘፍ:13:2; 42:26:45:23
32:16 ዘፍ:33:8
32:18 ቍ:13:ዘፍ 18:3
32:20 ቍ:13:ዘፍ 18:3:33:10:ዘፀ28: 38:ዘሌ:14:14:መ

⁹ያዕቆብ እንዲህ ሲል ጸለየ፤ “የአባቴ የአብርሃም አምላክ፤ የአባቴ የይስሐቅ አምላክ (አሉሂም) ሆይ፤ ‘ወደ አገርህና ወደ ዘመዶችህ ተመለስ፤ እኔም በጎ ነገር አደርግልሃለሁ’ ያልኸኝ እግዚአብሔር (አሉሂም) ሆይ፤ ¹⁰እኔ ባሪያህ እስካሁን ላደረግሁልኝ ቸርነትና ታማኝነት ብቁ አይደለሁም፤ የርዳኛሽን ስሻገር በእጅ ላይ ከነበረኝም፤ በትር በስተቀር ምንም አልነበረኝም፤ አሁን ግን ይኸው ሁለት ሰራዊት ሆኛለሁ። ¹¹ከወንድሜ ከዔሳው እጅ እንድታድኑኝ እለምንሃለሁ፤ መጥቶ እኔንም ሆነ እነዚህን እናቶች ከነ ልጆቻቸው ያጠፋናል ብዬ ፈርቻለሁና፤ ¹²ነገር ግን፤ አንተ ራሴህ፤ ‘አበለጽግሃለሁ፤ ዘርህንም ሊቁጠር እንደማይቻል እንደ ባሕር አሸዋ አበዛዋለሁ’ ብለኸኛል።”

¹³በዚያችም ሌሊት ያዕቆብ እዚያው አደረ፤ ካለው ሀብት ለወንድሙ ለዔሳው እጅ መንሻ እነዚህን መረጠ። ¹⁴ሁለት መቶ እንስት ፍየሎችና ሃያ አውራ ፍየሎች፤ ሁለት መቶ እንስት በጎችና ሃያ አውራ በጎች፤ ¹⁵ሠላሳ የሚያጠቡ ግመሎች ከኅጋልገሎቻቸው፤ አርባ ላሞችና ዐሥር ኮርማዎች፤ ሃያ እንስት አህዮችና ዐሥር ተባት አህዮች። ¹⁶እነዚህንም በየመንጋው ለይቶ፤ የሚነዱአቸውን ጠባቂዎች መደበላቸው፤ ጠባቂዎቹንም፤ “እና ንተ ቀድማችሁኝ ሂዱ፤ መንጋዎቹንም አራርቃችሁ ንዱአቸው” አላቸው።

¹⁷ቀድሞ የሚሄደውንም እንዲህ ሲል አዘዘው፤ ዔሳው አግኝቶህ፤ ‘የማን ነህ? ወዴትስ ትሄዳለህ? የምትነዳውስ ይህ ሁሉ ከብት የማን ነው?’ ብሎ ቢጠይቅህ፤ ¹⁸‘የአገልጋይህ የያዕቆብ ናቸው፤ ለይታዩ ለዔሳው እጅ መንሻ የሰደዳቸው ናቸው፤ እርሱም ከበስተኋላችን እየመጣ ነው’ ብለህ ንገረው።”

¹⁹እንዲሁም ሁለተኛውን፤ ሦስተኛውንና መንጎችን የሚነዱትን ሌሎቹንም ሁሉ እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ “ዔሳውን ስታገኙት ይህንኑ ትነግሩታላችሁ፤ ²⁰በተለይም አገልጋይህ ያዕቆብ ከኋላችን እየመጣ ነው” ማለትን አትዘንጉ።” ይህንም ያዘዘው፤ “ዔሳው ከእኔ ጋር ከመገናኘቱ በፊት እጅ መንሻዬ አስቀድሞ ቢደርሰው ምናልባት ልቡ ይራራና በሰላም ይቀበለኛል” ብሎ ስላሰበ ነበር። ²¹ስለዚህ የያዕቆብ እጅ መንሻ ከእርሱ አስቀድሞ ተላከ፤ እርሱ ራሱ ግን እዚያው በሰፈሩበት ቦታ አደረ።

9:7:25:19:27:78:8:አ.ር40:5:ሚል1:8 32:21 ቍ:31

¹⁷ መሃናይም ማለት ሁለት ጉራ ማለት ነው
¹⁸ ወይም ጉራ፤ በቀጥ 10 ላይ ያለውም እንዲሁ
¹⁹ ወይም ጉራ

ያዕቆብ ከእግዚአብሔር ጋር የገጠመው ትግል

22 በዚያች ሌሊት ያዕቆብ ተነሣ፤ ሁለቱን ሚስቶቹን እንዲሁም ሁለቱን ሴት አገልጋዮቹንና ዐሥራ አንድ ልጆቹን ይዞ በየቦታ መልካ ተሻገረ። 23 ወንዙን አሻግሮ ከሸኛቸው በኋላ፤ ንዙን ሁሉ ሰደደ። 24 ያዕቆብ ግን ብቻውን እዚያው ቀረ፤ አንድ ሰውም እስኪነጋ ድረስ ሲታገለው አደረ። 25 ያም ሰው ያዕቆብን ታግሎ ማሸነፍ እንዲቃተው በተረዳ ጊዜ፣ የጭኑን ሹልዳ ነካው፤ በግብ ግቡም የያዕቆብ ጭን ከመጋጠሚያው ላይ ተናጋ። 26 በዚያን ጊዜ ሰውየው፣ “እንግዲህ መንጋቱ ስለ ሆነ ልቀቀኝና ልሂድ” አለው። ያዕቆብም፣ “ካልባረክኸኝ አልለቅህም” አለው።

27 ሰውየውም፣ “ስምህ ማን ነው?” አለው። እርሱም፣ “ያዕቆብ ነው” አለ። 28 ሰውየውም፣ “ከእግዚአብሔርም (አሉሃም)፣ ከሰዎችም ጋር ታግለህ አሸንፈሃልና ከእንግዲህ ስምህ እስራኤል፤ እንጂ፣ ያዕቆብ አይባልም” አለው። 29 ያዕቆብም፣ “እባክህ ስምህን ንገረኝ” ብሎ ጠየቀው። ሰውየውም፣ “ስሜን ለማወቅ ለምን ፈለግህ?” አለው፤ በዚያም ስፍራ ባረከው።

30 ስለዚህ ያዕቆብ፣ “እግዚአብሔርን (አሉሃም) ፊት ለፊት አይቼ እንኳ ሕይወቴ ተርፋለች” ሲል፣ የዚያን ቦታ ስም ጽኒኤል¹ አለው።

31 ጽኒኤልንም² እንዳለፈ ፀሐይ ወጣችበት፤ እርሱም በጭኑ ምክንያት ያነክስ ነበር። 32 ከዚህም የተነሣ የእስራኤል ልጆች እስከ ዛሬ ድረስ ሹልዳን ከጭኑ ጋር የሚያገናኙ ውን ሥጋ አይበሉም፤ ምክንያቱም በጭኑ መጋጠሚያ ላይ ያለው የያዕቆብ ሹልዳ ተነክቶ ነበር።

የያዕቆብና የዲሳው መገናኘት

33 ያዕቆብ አሻግሮ ተመለከተ፤ እነሆ ዲሳው አራት መቶ ሰዎች አስከትሎ እየመጣ ነበር። ስለዚህ ልጆቹን ለልያ፣ ለራሔልና ለሁለቱ አገልጋዮች አስፋፈላቸው። 2 ከዚያም ሁለቱን አገልጋዮች ከነልጆቻቸው አስቀደመ፤ ልያንና ልጆቿንም አስከተለ፤ ራሔልንና የሴፍን ግን ከሁሉ ኋላ እንዲሆኑ አደረገ። 3 እርሱ ራሱም ቀድሞአቸው ሄደ፤ ወንድሙም ዘንድ እስኪደርስ ድረስ ሰባት ጊዜ ወደ መሬት ለጥ ብሎ እጅ ነሣ።

4 ዲሳው ግን ሊገናኘው ወደ እርሱ ሮጦ ሄዶ ዐቀፈው፤ በዐንገቱም ላይ ተጠምጥሞ ሳመው፣ ሁለቱም ተላቀሱ። 5 ከዚያም ዲሳው

32:22 ዘፍ30:24፣ ዘጥ21:24፣ዘዳ2:37፣ 3:16፣ኢሱ12:2
 32:23 ዘፍ26:14
 32:24 ዘፍ18:2፣ ዳ710:8
 32:25 ቍ32
 32:26 ሆሴ12:4
 32:27 ዘፍ25:26
 32:28 ዘፍ17:5፣ 30:8፣ኢሳ1:26፣56፣ 5:60፣14፣62፣24፣ 12:65፣15
 32:29 ዘፍ25:11፣ 35:9፣48፣3፣ዘዐ3:13 ፣6:3፣መሳ13:17፣18
 32:30 ዘፍ16:13፣ 14፣13:12
 32:31 መሳ8:9
 32:32 ቍ25
 33:1 ዘፍ32:6፣7
 33:2 ቍ6፣ዘፍ30:24
 33:3 ቍ6፣7፣ዘፍ17:3፣37፣7-10፣42፣ 6:44፣26፣44፣14፣ 48፣12፣1፣ሳሞ20፣ 41፣2፣ገገ5፣10፣14
 33:4 ዘፍ27:41-42፣29፣11፣ሉቃ15:20
 33:5 ዘፍ18:3፣48፣ 9፣መዝ17:3፣ኢሳ8:18
 33:6 ቍ2:3

33:7 ቍ2:3፣ዘፍ30:24
 33:8 ዘፍ24:9፣ 32:5፣14-16
 33:9 ቍ11፣ዘፍ13:6
 33:10 ዘፍ16:13፣ 30:27፣32:5፣13፣20
 33:11 ቍ9፣ዘፍ19:3፣30:26፣43፣ 14፣መ25:27
 33:13 ቍ8፣ኢሳ40:11፣ኤር31:8
 33:14 ዘፍ14:6፣ ዘዐ12:38
 33:15 ዘፍ32:5
 33:16 ዘፍ14:6
 33:17 ኢሱ13፣ 27፣መሳ8:5፣6፣8፣ 14-16፣ነገ7:46፣ 2ዘፍ4፣17፣መዝ60:6፣108:7

ቀና ብሎ ሲመለከት ሴቶቹንና ልጆቹን አየ፤ እርሱም፣ “እነዚህ አብረውህ ያሉት እነማን ናቸው?” ብሎ ጠየቀው።

ያዕቆብም መልሶ፣ “እነዚህም እግዚአብሔር (አሉሃም) በቸርነቱ ለእኔ ለአገልጋይህ የሰጠኝ ልጆች ናቸው” አለው።

6 በዚህ ጊዜ ሁለቱ ሴት አገልጋዮችና ልጆቻቸው ቀርበው እጅ ነሡ፤ ንዙም ልያና ልጆቹ መጥተው እጅ ነሡ፤ በመጨረሻም የሴፍና ራሔል መጡ፤ እነርሱም ቀርበው እጅ ነሡ።

8 ዲሳውም፣ “ወደ እኔ ተነድቶ የመጣው ይህ ሁሉ መንጋ ምንድን ነው?” አለው።

እርሱም፣ “ጌታዬ ሆይ፤ በአንተ ዘንድ ሞገስ ባገኝ ብዬ ነው” አለው።

9 ዲሳው ግን፣ “ወንድሜ ሆይ፤ እኔ በቂ አለኝ፤ የራሱን ለራሱ አድርገው” አለው።

10 ያዕቆብም፣ “የለም፤ እንዲህ አይደለም፤ በአንተ ዘንድ ሞገስ አግኝቼ እንደሆነ፤ እጅ መንሻዬን ተቀበል፤ በመልካም ሁኔታ ተቀብለኸኝ ፊትህን ማየት መቻሉ ራሱ፣ የእግዚአብሔርን (አሉሃም) ፊት የማየት ያህል እቁጥረዋለሁ።” 11 እግዚአብሔር (አሉሃም) በቸርነቱ አሚልቶ ስለ ሰጠኝ የሚያስፈልገኝ ሁሉ አለኝና ያቀረብኸልህን እጅ መንሻ እባክህ ተቀበለኝ” አለው። ያዕቆብ አጥብቆ ስለ ለመነው፣ ዲሳው እጅ መንሻውን ተቀበለ።

12 ዲሳውም “በል ተነሥና ገሥቶችን እንቀጥል፤ እኔም እሄዳለሁ” አለው።

13 ያዕቆብ ግን እንዲህ አለው፣ “ጌታዬ፣ እንደምታየው ልጆቼ ይህን ያህል የጠኑ አይደሉም፤ ለሚያጠቡት በጎኝና ጥገቶች እንክብካቤ ማድረግ አለብኝ፤ እንስሳቱ ለአንዲት ቀን እንኳ በጥድሬያ ቢነዱ በሙሉ ያልቃሉ።” 14 ስለዚህ ጌታዬ፣ አንተ ቀድመኸኝ ሂድ፤ እኔም በምነዳቸው እንስሳትና በልጆቼ ገሥቶችም ልክ እያዘገምሁ ሴይር ላይ እንገናኛለን።”

15 ዲሳው፣ “እንግዲያስ ከሰዎቹ ጥቂቶቹን ልተውልህ” አለው።

ያዕቆብ ግን፣ “ለምን ብለህ? በአንተ ዘንድ ሞገስ ማግኘቴ ብቻ ይበቃኛል” አለው።

16 ስለዚህ ዲሳው በዚሁ ዕለት ወደ ሴይር ለመመለስ ተነሣ። 17 ያዕቆብ ግን ወደ ሱኮት³ ሄደ፤ እዚያም ለራሱ መጠለያ፣ ለከብቶቹም በረት ሠራ፤ ከዚህም የተነሣ የቦታው ስም ሱኮት ተባለ።

¹28 እስራኤል ማለት ከእግዚአብሔር ታገለ ማለት ነው።
²30 ጽኒኤል ማለት የእግዚአብሔር ፊት ማለት ነው።
³31 በዕብራይስጥ ጽኒኤል ማለት ሲሆን የጽኒኤል አማራጭ ትርጉም ነው። ³17 ሱኮት ማለት መጠለያዎች ማለት ነው።

¹⁸የዕቅብ ከሰሜን ምዕራብ መስጴጦምያ ከተመለሰ በኋላ፣ በከነዓን ወዳለችው ወደ ሴኬም በደኅና ደረሰ፤¹⁸ በከተማዬቱም ፊት ለፊት ሰፈረ።¹⁹ ድንኳኑን የተከለበትንም ቦታ ከኤሞር ልጆች በመቶ ጥሬ ብር ገዛ፣ ኤሞርም የሴኬም አባት ነበር።²⁰ በዚያም መሠዊያ አቁሞ፣ ኤል ኤሎሄ እስራኤል²¹ ብሎ ጠራው።

የያዕቆብ ልጅ ተደፈረች

34 ልዩ ለያዕቆብ የወለደችለት ሴት ልጅ ዲና፣ አንድ ቀን የዚያን አገር ሴቶች ለማየት ወጣች።² ሴኬም የተባለው የአገሩ ገዢ የኤዊያዊ የኤሞር ልጅ ባዶት ጊዜ ይዞ በማስገደድ ደፈራት።³ ልቡ በያዕቆብ ልጅ በዲና ተማረከ፣ ልጇቷንም በጣም ወደዳት፣ በጣፊጣም አንደበት አናገራት።⁴ ሴኬምም አባቱን ኤሞርን፣ “ይህ ችን ልጅ አጋባኝ” አለው።

⁵ያዕቆብ፣ ልጁን ዲናን ሴኬም እንዳስነወራት ሰማ፣ በዚህ ጊዜ ወንዶች ልጆቹ ከብቶቹን በመስክ ያግዱ ነበር፤ ያዕቆብም ልጆቹ እስኪመለሱ ድረስ ታግሦ ቄዩ።

⁶ከዚያም የሴኬም አባት ኤሞር፣ ያዕቆብን ሊያጎጋግረው ወጣ።⁷ የያዕቆብ ወንዶች ልጆችም የተፈጸመውን ድርጊት እንደሰሙ ወዲያውኑ ከመስክ መጡ፣ ሴኬም መደረግ የማይገባውን አስነዋሪ ነገር በእስራኤል ላይ በመፈጸም፣ የያዕቆብን ልጅ ስለ ደፈረ ዐዘኑ፣ ክፉኛም ተቁጡ።

⁸ኤሞር ግን እንዲህ አላቸው፣ “ልጄ ሴኬም ልቡ በልጃችሁ ፍቅር ተነድፎአል፤ እባካችሁ እንዲያገባት ፍቀዱለት።⁹ በጋብቻ እንተሳሰር፣ ሴት ልጃችሁን ስጡን፣ የእኛንም ሴቶች አግቡ።¹⁰ አብራችሁንም መኖር ትችላላችሁ፤ አገራችን አገራችሁ ናት፣ ኑሩባት፣ ነግዱባት።¹¹ ሀብት ንብረትም አፍሩባት።”

¹¹ሴኬም ደግሞ የዲናን አባትና ወንድሞቿን እንዲህ አላቸው፣ “በእናንተ ዘንድ ሞገስ ላግኝ እንጂ የተጠየቅሁትን ሁሉ እስጣለሁ፤¹² ጥሎሽ ብትሉኝ ጥሎሽ፣ ስጦታ ብትሉም የፈለጋችሁትን ያህል እስጣለሁ፣ ብቻ ልጇቱን እንዳገባ ፍቀዱልኝ።”

¹³የያዕቆብ ወንዶች ልጆችም፣ በእጎታቸው በዲና ላይ ስለ ተፈጸመው ነውር፣ የሆዳቸውን በሆዳቸው ይዘው፣ ለሴኬምና ለአባቱ ለኤሞር መልስ ሰጡ፤¹⁴ እንዲህም አሉአቸው፣ “እጎታችንን ላልተገረዘ ሰው ብንሰጥ ውርደት ስለሚሆንብን፣ እንዲህ ያለውን ነገር አናደርገውም።¹⁵ ሆኖም የምንሰማማበት አንድ መንገድ ብቻ አለ፣ ይህም ወንዶቻችሁን ሁሉ ገርዘችሁ እኛን የመሰላችሁ እንደ ሆነ ነው።”

33:18 ዘፍ25:20:12:6
 33:19 ዘፍ12:8:34:2:10:16:21:47:27:ኢሱ24:32:መሳ9:28:ዮሐ4:5:ሐሥ7:16
 33:20 ዘፍ4:26:8:20
 34:1 ዘፍ30:21
 34:2 ዘፍ10:17:33:19: ዘፍ21:14:2:ሞ13:14
 34:3 ፋ19:26: ዘፍ24:67:150:21:ኢሱ14:1:40:2
 34:4 ዘፍ21:21
 34:5 ፋ2:13:27: ዘፍ35:22:49:4:ዘፍ27:20:33:6:1ዜ5:5:1
 34:6 መሳ14:2-5
 34:7 ዘፍ20:9:39:19:49:6-7:ዘፍ22:21:መሳ19:23:20:6:2:ሞ12:5:13:12:21:ኢስ7:7:ምሳ6:34:ኤር29:23:1:ቁር5:2
 34:8 ዘፍ21:21: ዘፍ21:11
 34:9 ፋ16:21: ዘፍ7:3:ኢሱ23:12
 34:10 ፋ23:ዘፍ13:9:33:19:42:34:46:34:47:6:27
 34:11 ዘፍ32:5
 34:12 ዘፍ22:16: ዘፍ22:29:1:ሞ18:25
 34:13 ፋ5:ዘፍ27:36
 34:14 ዘፍ17:14: መሳ14:3:1:ሞ31:4:ኢሱ5:2:1
 34:15 ፋ22:ዘፍ12:48:1:ሞ11:2
 34:16 ፋ9:ዘፍ33:19 34:19 ፋ3: ዘፍ49:3:1ዜ5:11:21
 34:20 ዘፍ18:1
 34:21 ፋ9:ዘፍ33:19
 34:22 ፋ15
 34:23 ፋ10:28: ዘፍ12:16
 34:24 ዘፍ18:1
 34:25 ዘፍ29:33:34:49:5:7:ኢሱ5:8:መሳ18:7:10:27:ኢዝ38:11:ሞ2:16
 34:26 ፋ3:7: ዘፍ48:22
 34:27 ፋ5:2:ዘፍ21:14
 34:28 ፋ23:ዘፍ43:18
 34:29 ዘፍ31:26: ዘፍ14:3:31:9:53: ዘፍ2:35:ኢሱ7:21:3

¹⁶ከዚያ በኋላ ሴቶች ልጆቻችንን እንድርላችኋለን፣ አብረን እንኖራለን፣ አንድ ሕዝብም እንሆናለን።¹⁷ በመገረዙ የማትሰማሙ ከሆነ ግን ልጃችንን¹⁸ ይዘን እንሄዳለን።”

¹⁸የቀረቡትም ሐሳብ ለኤሞርና ለልጁ ለሴኬም መልካም መስሎ ታያቸው።¹⁹ ከአባቱ ቤተ ሰብ ሁሉ እጅግ የተከበረው ይህ ወጣት የያዕቆብን ልጅ እጅግ ወደአት ስለ ነበር፣ ያሉትን ለማድረግ ጊዜ አልወሰደበትም።²⁰ ስለዚህ ኤሞርና ልጁ ሴኬም ይህንኑ ለወገኖቻቸው ለመንገር ወደ ከተማቸው በር ሄዱ፤²¹ እንዲሁም አላቸው፣ “እዚህ ሰዎች ወዳጆቻችን ናቸው፤ በአገራችን እንዲኖሩ፣ ተዘዋውረውም እንዲነግዱ እንፍቀድላቸው፤ ምድሪቱ እንደሆነ ለእኛም ለእነርሱም ትብቃለች። ሴቶች ልጆቻቸውን እናገባለን፤ እነርሱም የእኛን ሴቶች ያገባሉ።²² ሆኖም ሰዎቹ ከእኛ ጋር እንደ አንድ ሕዝብ ሆነው አብረውን ለመኖር ፈቃድ ኞች የሚሆኑት፣ የእኛ ወንዶች እንደ እነርሱ የተገረዙ እንደ ሆነ ብቻ ነው።²³ ስለዚህ ያ እንዲህ ብናደርግ ከብታቸው ንብረታቸው፣ እንስሶቻቸው ሁሉ የእኛው ይሆኑ የለምን? ስለዚህ ባሉት እንሰማግ፣ እነርሱም አብረውን ይኑሩ።”

²⁴ከከተማዬቱ በር ውጪ የተሰበሰቡት ሁሉ በኤሞርና በልጁ በሴኬም ሐሳብ ተስማሙ፤ በከተማዬቱም ያሉት ወንዶች ሁሉ ተገረዙ።

²⁵በሦስተኛውም ቀን የሁሉም ፋስል ገና ትኩስ ሳለ ከያዕቆብ ልጆች ሁለቱ፣ የዲና ወንድሞች ስምዖንና ሌዊ፣ ሰይፋቸውን መዘው ሳይታሰብ ወደ ከተማዬቱ ገብተው ወንዶቹን በሙሉ ገደላቸው።²⁶ ኤሞርንና ሴኬምንም በሰይፍ ገድለው፣ እጎታቸውን ዲናን ከሴኬም ቤት አውጥተው ይዘዋት ተመለሱ።²⁷ የያዕቆብ ልጆች ሁሉ በፊሳ ላይ እየተረማመዱ እጎታቸው የተደፈረችበትን ከተማ²⁸ ዘረፉ።²⁸ የጦገና የፍየል መንገታቸውን፣ ከብቶቻቸውንና የቻቸውን እንዲሁም በከተማዬቱና በአካባቢው የሚገኘውን ንብረታቸውን ሁሉ ወሰዱባቸው፤²⁹ ሁብታቸውን ሁሉ ዘርፈው ሴቶቻቸውንና ሕፃናቸውን ሁሉ ማርከው በየቤቱ ያገኙትን ሁሉ ይዘው ሄዱ።

25:78:12:ኢሳ13:16:ሰቆ5:11:አሞ1:13:ዘኮ14:2

¹⁸ ወይም ባለም ደረሰ
²⁰ ኤል ኤሎሄ እስራኤል ግለት የእስራኤል አምላክ እገዛ አብራር ወይም የእስራኤል አምላክ ገደል ነው ግለት ነው።
²¹ ወይም በእነነት ማንቀሳቀሱ ፋ 21 ላይ ያለውም
²⁷ በሰብራይስጥ ቤት ልጅን የመለከታል
²⁸ ወይም እጎታቸው ተደፍረዋቸው የያዕቆብ ልጆች...

³⁰ ያዕቆብም ስምዖንና ሌዊን እንዲህ አላቸው፡ “በዚህ አገር በሚኖሩት በከነዓናውያንና በፌርዳውያን ዘንድ እንደ ጥምብ አስቆጠራችሁኝ፤ ጭንቀትም እንዲደርስብኝ አድርጋችኋል። እኛ በቀጥታ አነስተኞች ነን፤ ተባብረው ቢነሡብኝና ቢያጠቁኝ እኔና ቤተ ሰቤ መጥፋታችን አይደለምን?”

³¹ እነርሱ ግን፤ “ታዲያ፤ እነታችንን እንደ ዝሙት አዳሪ ይድፈራት?” አሉት።

ያዕቆብ ወደ ቤቴል ተመለሰ
35 እግዚአብሔር (አሌክሳም) ያዕቆብን፤ “ተነሥና ወደ ቤቴል ውጣ፤ እዚያም ተቀመጥ፤ ከወንድምህ ከኔሳው ሸሽተህ በሄድህ ጊዜ ለተገለጠልህ አምላክ (አሌ) በዚያ መሠዊያ ሥራ” አለው።

² ስለዚህም ያዕቆብ ለቤቴ ሰዎችና አብረውት ለነበሩት ሁሉ እንዲህ አላቸው፤ “በእናንተ ዘንድ ያሉትን ባዕዳን አማልክት አስወግዱ፤ ሰውነታችሁን አንጹ፤ ልብሳችሁንም ለውጡ። ³ ተነሥተን ወደ ቤቴል እንወጣ፤ እዚያም በመከራዬ ጊዜ ለሰማኝ፤ በሄድሁበትም ስፍራ ሁሉ ላልተለየኝ አምላክ (አሌ) መሠዊያ እሠራለሁ።” ስለዚህ በእነርሱ ዘንድ የነበሩትን ባዕዳን አማልክት ሰብሰበው፤ የጀሮ ጉትቶቻቸውን አውልቀው ለያዕቆብ ሰጡት። ያዕቆብም ወስዶ ሴኬም አጠገብ ካለው ወርካ ዛፍ ሥር ቀበራቸው። ⁵ ያንንም ቦታ ለቀው ሄዱ፤ እግዚአብሔርም (አሌክሳም) በዙሪያቸው በነበሩት ከተሞች ሁሉ ላይ ፍርሀትና ድንጋጤ ስለ ለቀባቸው ያሳደዳቸው አልነበረም።

⁶ ያዕቆብና አብረውት የነበሩት ሰዎች ሁሉ፤ በከነዓን ወደምትገኘው፤ ቤቴል ወደ ተባለችው ወደ ሎዛ ደረሱ። ⁷ ያዕቆብም በዚያ ስፍራ መሠዊያ ሠርቶ፤ ስሙን ኤል-ቤቴል⁷ አለው፤ ምክንያቱም ከወንድሙ ሸሽቶ በሄደ ጊዜ እግዚአብሔር (አሌክሳም) የተገለጠለት በዚህ ቦታ ነበር።

⁸ በዚህ ጊዜ የርብቃ ሞገድ ዲቦራ ሞተች፤ ከቤቴል ዝቅ ብሎ በሚገኘው የዋርካ ዛፍ ሥር ተቀበረች። ከዚህ የተነሣም ያ ቦታ አሎንባኩት⁸ ተባለ።

⁹ ያዕቆብ ከሰሜን ምዕራብ መስጴጦምያ ከተመለሰ በኋላ፤ እግዚአብሔር (አሌክሳም) ለያዕቆብ ዳግመኛ ተገለጠለት፤ ባረከውም። ¹⁰ እግዚአብሔርም (አሌክሳም)፤ “እስካሁን ስምህ ያዕቆብ⁹ ነበረ፤ ከእንግዲህ ያዕቆብ ተብሎ አትጠራም፤ ነገር ግን ስምህ እስራኤል¹⁰ ይባላል” አለው። ስለዚህም እስራኤል ብሎ ጠራው።

¹¹ ደግሞም እግዚአብሔር (አሌክሳም) ያዕቆብን እንዲህ አለው፤ “እኔ ሁሉን ማድረግ የሚችል”

34:30 ዘፍ13:7፣ 35:26፣43:6፣46:27፣ ዘዐ1:5፣5:21፣23፣36፣ 9:ዘጥ11፣11:ዘዳ10፣ 22:26፣51፣4ጠ13:4፣ 27:12፣24ጠ10:6፣ 1ዜ5:16፣19፣19:6፣ መዝ105:12
 34:31 ቍ2
 35:1 ቍ3፣7:ዘፍ4:26፣8:20፣12፣7፣68፣ 27:43፣12:7
 35:2 ዘፍ18:19፣ 31:19፣ዘዐ19:10፣14፣ ዘጥ8:7፣21፣19:19፣ ኢሱ24:14፣15
 35:3 ቍ1፣ዘፍ32፣ 7፣26፣3፣መላ2፣15
 35:4 ቍ8፣ ዘፍ12:6፣24፣22፣ዘዐ32፣3፣35፣22፣መላ8:24፣ምላ25፣12
 35:5 ዘዐ15:16፣ 23:27፣ዘዳ2:25፣ኢሱ2:9፣1፣4ጠ7:10፣13፣ 7፣14፣15፣2ዜ5:14፣ 14፣17፣10፣20፣29፣ መዝ9:20፣105፣14፣ኢሳ19፣17፣ዘካ14፣13
 35:6 ዘፍ10:19፣ 28:19
 35:7 ቍ1፣ዘፍ8፣ 20፣28፣13፣19
 35:8 ቍ4፣ዘፍ12፣ 8፣24፣59፣1፣4ጠ10:3
 35:9 ዘፍ25:20፣ 28፣13፣32፣29
 35:10 ዘፍ17:5
 35:11 ዘፍ12:2፣ 17:1፣6
 35:12 ዘፍ12:7፣ 15:7፣28፣13
 35:13 ዘፍ17:22
 35:14 ዘፍ28:18፣ 22:ዘዐ29፣40፣ዘሌ23፣ 13፣ዘጥ6:15፣17፣15፣ 5፣28፣7፣14፣24ጠ23፣16፣2ዜ5:29፣35
 35:15 ዘፍ12:8
 35:16 ቍ19፣ዘፍ29:6፣48፣7፣5፣ት1፣ 2፣4፣11፣1፣4ጠ17፣ 12፣ግዜ5:2
 35:17 ዘፍ30፣24፣ 38፣28፣ዘዐ1፣15
 35:18 ቍ24፣ዘፍ42፣4፣43፣16፣29፣45፣ 12፣14፣49፣27፣ዘጥ1፣36፣ዘዳ33፣12፣ 14ጠ4:21፣14፣3
 35:19 ቍ16፣ዘፍ48፣7፣ኢሱ19፣15፣ መላ12፣8፣17፣7፣19፣ 1፣18፣5፣ት1፣1፣19፣ 14ጠ17፣12፣ግዜ5:2
 35:20 ኢሱ4፣9፣ 7፣26፣8፣28፣10፣27፣1 ሳጠ6፣18፣10፣2
 35:21 ኢሱ15፣21
 35:22 ዘፍ22፣24፣

አምላክ ነኝ፤ ብዛ ተባዛ፤ ሕዝብና የሕዝቦች ማኅበር ከአንተ ይወጣሉ፤ ነገሥታትም ከአብራክህ ይከፈላሉ። ¹² ለአብርሃምና ለይስሐቅ የሰጠኋትን ምድር ለአንተ እስጥሃለሁ፤ ከአንተም በኋላ ይህችኑ ምድር ለዘርህ እሰጣለሁ።” ¹³ እግዚአብሔርም (አሌክሳም) ከእርሱ ጋር ከተነጋገረበት ስፍራ ወደ ላይ ወጣ።

¹⁴ ያዕቆብ እግዚአብሔር (አሌክሳም) ከእርሱ ጋር በተነጋገረበት ስፍራ የደንጋይ ሐውልት አቆመ፤ በሐውልቱ ላይ የመጠጥ ፍርቅን አፈሰሰ፤ ዘይትም አፈሰሰበት። ¹⁵ ያዕቆብም፤ እግዚአብሔር (አሌክሳም) ከእርሱ ጋር የተነጋገረበትን ስፍራ ቤቴል¹⁴ ብሎ ጠራው።

የራሔልና የይስሐቅ መዋት
 35:23-26 ተጓ ማብ - 1ዜ5 2፣1-2

¹⁶ እዚያም ከቤቴል ተነሥተው ሄዱ፤ ኤፍራታ ለመድረስ ጥቂት ሲቀራቸው ራሔልን ምጥ ያዛት፤ ምጡም ጠናባት። ¹⁷ ምጡ አስጨንቆአት ሳለ፤ አዋላጃ፤ “አይዘኝ አትፍራ፤ ሌላ ወንድ ልጅ ልትገባይ ነው” አለቻት። ¹⁸ እርሷ ግን ሕይወቷ ልታልፍ በማጣጣር ላይ ሳለች፤ ልጇን ቤንሕኒስ አለችው፤ አባቱ ግን ብንያም¹⁸ አለው።

¹⁹ ራሔልም ሞተች፤ ወደ ኤፍራታ በሚወስደው መንገድ በቤተልሔም ተቀበረች። ²⁰ ያዕቆብም በራሔል መቃብር ላይ ሐውልት አቆመ፤ እስከዛሬም የራሔል መቃብር ምልክት ይኸው ሐውልት ነው።

²¹ እስራኤልም ጉዳዩን በመቀጠል ከጋዴር ወንዝ ባሻገር ድንኳኑን ተክለ። ²² እስራኤልም በዚያ ምድር ሳለ፤ ሮቤል ከአባቱ ቁባት ከባላ ጋር ተኛ፤ እስራኤልም ድርጊቱን ሰማ።

ያዕቆብ ዐሥራ ሁለት ልጆች ነበሩት፤ እነርሱም፦

- ²³ የልያ ልጆች፦
 የያዕቆብ የበኩር ልጅ ሮቤል፤ ስምዖን፤ ሌዊ፤ ይሁዳ፤ ይሳኮር፤ ዛብሎን፤
- ²⁴ የራሔል ልጆች፦
 የሴፍ፤ ብንያም፤
- ²⁵ የራሔል አገልጋይ የባላ ልጆች፦
 ዳን፤ ንፍታሌም፤

⁷ ኤል ቤቴል ማለት የቤቴል አምላክ ማለት ነው።
⁸ አሎንባኩት ማለት የለት የርካ ማለት ነው።
⁹ ያዕቆብ ማለት ተረከዝ ይይዛል ማለት ነው፤ በምሳሌያዊ አገላለጽ ያታዳላል ማለት ነው።
¹⁰ ስራኤል ማለት ከእግዚአብሔር ጋር ታገለ ማለት ነው።
¹¹ በዕብራይስጥ ኤልግዳይ ማለት ነው።
¹² ቤቴል ማለት የእግዚአብሔር ቤት ማለት ነው።
¹³ ቤንሕኒስ ማለት የመከራዬ ልጅ ማለት ነው።
¹⁴ ብንያም ማለት የተኝ ልጅ ማለት ነው።

26 የልዩ አገልጋይ የዘለፍ ልጆች፡-
 ጋድ፣ አሴር ናቸው።
 እነዚህ ያዕቆብ በሰሜን ምዕራብ መስጴ
 ጦምያ ሳለ የተወለዱለት ወንዶች ልጆች
 ነበሩ።

27 ያዕቆብ አባቱ ወዳለበት ወደ መምሬ
 መጣ፤ አብርሃምና ይስሐቅ የኖሩባት፣ ቂር
 ያትአርባቅ ወይም ከብሮን የተባሉት ቦታ
 ናት። 28 ይስሐቅ መቶ ሰማንያ ዓመት
 ኖረ፤ 29 አርጅቶ፣ ዕድሜ ጠግቦ ሞተ፤ ወደ
 ወገኖቹ ተሰበሰበ፤ ልጆቹም ዲሳውና ያዕ
 ቆብ ቀበሩት።

የዲሳው ዝርያዎች
 36:10-14 ተጓ ማብ - 1ዜና 1:35-37
 36:20-28 ተጓ ማብ - 1ዜና 1:38-42

36 ኤዶም የተባለው የዲሳው ትው
 ልድ ይህ ነው፡-

20 ዲሳው ከከነዓን ሴቶች አገባ፤ እነር
 ሱም፡- የኬጢያዊው የዲሎን ልጅ ዓዳን፣
 የኤዊያዊው የዕብራን ልጅ ዓና የወለዱት አህ
 ሊባማ፣ 3 እንዲሁም የነባዮት እጎት የሆነ
 ችው የእስማኤል ልጅ ቤሴሞት ነበሩ።

4 ዓዳ ለዲሳው ኤልፋዝን ወለደችለት፤
 ቤሴሞት ደግሞ ራጉኤልን ወለደችለት።
 5 እንደዚሁም አህሊባማ የዕሰን፣ የዕላምንና
 ቆሬን ወለደችለት፤ እነዚህ ዲሳው በከነዓን
 አገር የወለዱት ልጆች ናቸው።

6 ዲሳው ሚስቶቹን፣ ወንዶችና ሴቶች ልጅ
 ቸን፣ ቤተ ሰባቸን በሙሉ እንደዚሁም
 የቀንድ ከብቶቹንና ሌሎቹንም እንሰሳት
 ሁሉ በከነዓን ምድር ያፈራው ሀብት እን
 ዳለ ይዞ ከወንድሙ ከያዕቆብ ራቅ ወዳለ
 ቦታ ሄደ። ገብዙ ሀብት ስለነበራቸው
 አብረው መኖር አልቻሉም፤ የነበሩበትም
 ስፍራ ከከብቶቻቸው ብዛት የተነሣ ሊበቃ
 ችው አልቻለም። 8 ስለዚህ ኤዶም የተባ
 ለው ዲሳው መኖሪያውን በተራራማው አገር
 በሴይር አደረገ።

9 በሴይር ተራራማ አገር የሚኖሩ የኤዶ
 ማውያን አባት፣ የዲሳው ዝርያዎች እነዚህ
 ናቸው፡

10 የዲሳው ልጆች ስም፡-
 የዲሳው ሚስት የዓዳ ልጅ ኤልፋዝና
 የዲሳው ሚስት የቤሴሞት ልጅ ራጉኤል፤

11 የኤልፋዝ ልጆች፡-
 ቲማን፣ አማር፣ ስፎ፣ ጎቶምና ቄኔዝ፤
 12 የዲሳው ልጅ ኤልፋዝ ትምናዕ የም
 ትባል ቁባት ነበረችው፤ እርሷም አማ
 ሌቅን ወለደችለት፤ የዲሳው ሚስት
 የዓዳ የልጅ ልጆች እነዚህ ናቸው።

13 የራጉኤል ልጆች፡-
 ናሐት፣ ዛራ፣ ሣማና ሚዛህ፤ እነዚህ

29:29፣34:5 ዘላ
 18:8
 35:23 ዘፍ29:16፣
 43:33፣46:8፣29:35፣
 30:20
 35:24 ቍ18፣
 ዘፍ30:24
 35:25 ዘፍ30:8፣
 37:2
 35:26 ዘፍ25:20፣
 30:11፣13፣34:30፣
 37:2፣ዘፀ1:1-4
 35:27 ዘፍ13:18፣
 17:8፣23:2፣31:18፣
 ኢቡ15:54፣መግ11፣
 10፣ዘሀ11:25 35:28
 ዘፍ25:7-20 35:29
 ዘፍ15:15፣
 23:20፣25:8-9 36:1
 ዘፍ2:4፣ 25:30
 36:2 ቍ14:18፣
 24:25፣ዘፍ10:17፣
 26:34፣28:8-9፣
 1ዜና1:40
 36:3 ቍ4:10:13፣
 17፣ዘፍ25:13
 36:4 ቍ3፣1ዜና
 1:35
 36:5 ቍ14:18፣
 1ዜና1:35
 36:6 ዘፍ12:5፣
 27:39
 36:7 ዘፍ13:6
 36:8 ዘፍ14:6፣25፣
 30፣ዘፀ2:4
 36:9 ቍ1:43፣
 ዘፍ2:4
 36:10 ቍ3
 36:11 ቍ15-16፣
 1ዜና1:45፣ኢዮ2:11
 ፣4፣1፣ኢር49:7፣20፣
 ኡገ125:13፣አጥ1፣
 12፣አብ1:9፣ዕገ3:3
 36:12 ቍ16፣ዘፍ
 22:24፣ዘፀ17:8፣16፣
 ዘዮ24:20፣ዘፀ25:17
 ፣19፣1፣ሳጦ፣15:2፣
 27:8
 36:13 ቍ3
 36:14 ቍ2:5
 36:15 ቍ11:19፣
 40፣ዘፀ15:15፣ኢዮ
 2፣11፣ኢር49:7፣አገ
 25:13፣አጥ1:12፣
 ዕገ3:3
 36:16 ቍ11:12፣
 ዘፍ32:3፣ዘፀ15:15፣
 ዘዮ20:14፣33:37
 36:17 ቍ3፣1ዜና
 1:37
 36:18 ቍ2:5
 36:19 ቍ15፣ዘፍ
 25:30፣1ዜና1:35
 36:20 ቍ29፣ዘፍ
 14:6
 36:21 ቍ30
 36:24 ቍ2፣ኢቡ
 15:19፣ኢዮ1:14

ደግሞ የዲሳው ሚስት የቤሴሞት የልጅ
 ልጆች ናቸው።

14 የዕብራን የልጅ ልጅ፣ የዓና ልጅ የዲ
 ሳው ሚስት አህሊባማ ለዲሳው የወ
 ለደቻቸው ልጆች፡-

የዕብራን የዕላማና ቆሬ፤
 15 ከዲሳው ዝርያዎች እነዚህ የነገድ አለ
 ቆች ነበሩ፤

የዲሳው የበኩር ልጅ የኤልፋዝ ልጆች፡-
 አለቃ ቲማን፣ አለቃ አማር፣ አለቃ
 ስፎ፣ አለቃ ቄኔዝ፣ 16 አለቃ ቆሬ፣*
 አለቃ ጎቶምና አለቃ አማሌቅ፤ እነ
 ዚህ በኤዶም ምድር ከኤልፋዝ የተ
 ገኙ የነገድ አለቆች፣ የዓዳ የልጅ
 ልጆች ነበሩ።

17 የዲሳው ልጅ ራጉኤል ልጆች፡-
 አለቃ ናሐት፣ አለቃ ዛራ፣ አለቃ
 ሣማና አለቃ ሚዛህ፤ እነዚህ በኤዶም
 ምድር ከራጉኤል የተገኙ የነገድ
 አለቆች፣ የዲሳው ሚስት የቤሴሞት
 የልጅ ልጅ ነበሩ።

18 የዲሳው ሚስት የአህሊባማ ልጆች፡-
 አለቃ የዕብራን፣ አለቃ የዕላማና፣ አለቃ
 ቆሬ፤ እነዚህ ከዓና ልጅ፣ ከዲሳው
 ሚስት ከአህሊባማ የተገኙ የነገድ አለ
 ቆች ነበሩ። 19 እነዚህም ኤዶም የተ
 ባለው የዲሳው ልጆችና የነገድ አለ
 ቆቻቸው ነበሩ።

20 በዚያች ምድር ይኖሩ የነበሩ የሐሪው
 የሴይር ልጆች እነዚህ ነበሩ፡-

ሎጣን፣ ሦባል፣ ዕብራን፣ ዓና፣ ጁሳን፣
 ኤጽርና ዲሳን፤ እነዚህ በኤዶም የነ
 በረው የሴይር ልጆች፣ የሐሪውያን
 የነገድ አለቆች ነበሩ።

22 የሎጣን ልጆች፡-
 ሐሪና ሔማም፣። የሎጣንም እጎት ቲም
 ናዕ ትባል ነበር።

23 የሦባል ልጆች፡-
 ዓልዋን፣ ማኔሐት፣ ዲባል፣ ስፎና
 አውናም፤

24 የዕብራን ልጆች፡-
 አያና ዓና፣ ይህ ዓና የአባቱን የዕብ
 ራንን አህዮች ሲጠብቅ፣ የፍል ውሃ
 ምንጮችን፣ በምድረ በዳ ያገኘ
 ሰው ነው።

*16 ከማሳሪቲክ ጽሑፍ ጋር ተመሳሳይ ሲሆን በእራተ ሳምራ
 ውያን ግን (በተጨማሪ ዘፍ 36:11 እና 1ዜና 1:36 ይመ)
 ውስጥ "ቆሬ" የሚለው ቃል የለም
 *22 ሔማም የሚለው የዕብራይስጥ ቃል ሐማም ለሚለው ቃል
 አማራጭ ትርጉም ነው (1ዜና 1:39 ይመ)።
 *24 ከሹልጌት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን ስርዕቱ ግን የተገኘ ውሃ
 ይለዋል፤ በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም።

25ዋዓና ልጆች፡-
 ዲሶንና ዋዓና ሴት ልጅ አህሊባማ፤
 26ዋዲሶንን ልጆች፡-
 ሔምዳን፣ ኤስባን፣ ይትራንና ክራን፤
 27ዋኤጸር ልጆች፡-
 ቢልሐን፣ ዛዕቀንና ዓቃን፤
 28ዋዲሳን ልጆች፡-
 ዐ-ፅና አራን።
 29ዋሖራውያን የነገድ አለቆች እነዚህ ነበሩ፡-
 ሎጣን፣ ሦባል፣ ፅብዖን፣ ዓና፣
 30ዲሶን፣ ኤጸርና ዲሳን፤ እነዚህ በሴ
 ይር ምድር እንደየነገዳቸው የሖረው
 ያን የነገድ አለ ቆች ነበሩ።

የኤዶም ነገሥታት
 36፡31-43 ተጻ ማብ - 1ዜና 143-54

31ንጉሥ በእስራኤል ከመንገሡ በፊት፣¹
 በኤዶም የነገሡ ነገሥታት እነዚህ ነበሩ፡-
 32ዋቢዖር ልጅ ባላቅ በኤዶም ነበር፤
 የከተማውም ስም ዲንገባ ይባል ነበር።
 33ባላቅ ሲሞት፣ የባሶራው የዛራ ልጅ ኢዮ
 ባብ በምትኩ ነገሡ።
 34ኢዮባብ ሲሞት፣ የቴማኒው ሐሳም በም
 ታኩ ነገሡ።
 35ሐሳም ሲሞት፣ የምድያምን ሰዎች በሞዓብ
 ምድር ድል ያደረጋቸው የባዳድ ልጅ ሃዳድ
 በምትኩ ነገሡ፤ የከተማውም ስም ዓቂት
 ይባል ነበር።
 36ሃዳድ ሲሞት፣ የመሥሬቃው ሠምላ በም
 ታኩ ነገሡ።
 37ሠምላ ሲሞት፣ በወንዙ አጠገብ ያለው
 የርሆቦቱ ሳኦል በምትኩ ነገሡ።
 38ሳኦል ሲሞት፣ የዓክቦር ልጅ በአልሐናን
 በምትኩ ነገሡ።
 39የዓክቦር ልጅ በአልሐናን ሲሞት፣
 ሃዳር በምትኩ ነገሡ፤ የከተማውም ስም ፋቡ
 ይባል ነበር፤ የሚስቱም ስም መሄጣብኤል
 ሲሆን፣ እርሷም የሚሃሃብ ልጅ መጥሬድ
 የወለደቻት ነበረች።
 40ከዳሳው የተገኙት የነገድ አለቆች ስም፣
 እንደየነገዳቸውና እንደየአገራቸው ይህ ነው፡-
 ቲምናዕ፣ ዓልዋ፣ የቴት፣ 41አህሊባማ፣
 ኤላ፣ ፊኖን፣ 42ቄኔዝ፣ ቴማን፣ ሚብ
 ሳር፣ 43መግዲኤልና ዒራም፤ እነዚህ፣
 በየዙት ምድር እንደየይዞታቸው ከኤ
 ዶም የተገኙ የነገድ አለቆች ነበሩ።
 ይህም ዓሳው፣ የኤዶማውያን አባት ነው።

የዮሴፍ ሕልሞች

37 ያዕቆብ አባቱ በኖረበት በኮሎን ምድር
 ተቀመጠ። ጊዮዕቆብ ትውልድ ታሪክ
 ይህ ነው።
 ዮሴፍ የዐሥራ ሰባት ዓመት ወጣት በነ

36፡25 ቍ2
 36፡29 ቍ20
 36፡30 ቍ21
 36፡31 ዘፍ17፡6
 36፡33 ኢሳ43፡6፤
 63፡1፤ኢር49፡13፡22
 36፡34 ኢር49፡
 7፤ሕዝ25፡13፤አብ
 1፡9
 36፡35 ዘፍ19፡37፤
 25፡2ዘዮ21፡11፤
 22፡1ዘዳ1፡5፤መላ
 3፤30፡ፋት1፡1፤6
 36፡37 ዘፍ26፡22
 36፡40 ቍ15
 36፡43 ቍ9

37፡1 ዘፍ10፡19፤
 17፡8
 37፡2 ዘፍ24፡30፤
 24፡35፤25፡26፡41፤
 46፡46፡32፡1፤ሳሙ
 2፡24፡16፤11፡17፤
 15፡2፤ሳሙ5፡4፤መዝ
 78፡71፤አዎ7፡15
 37፡3 ቍ23፡31፤
 32፡ዘፍ17፡5፤25፡28፤
 43፡27፡34፡44፡20፤
 45፡22፡1፤ሳሙ14፡5፤
 2፡ሳሙ13፡18፡19፤
 አስ29
 37፡4 ቍ24፡ዘፍ
 27፡41፤ሐሥ7፡9
 37፡5 ቍ8፡10፤
 ዘፍ20፡3፤28፡12
 37፡7 ቍ9፡10፤
 ዘፍ27፡29፡42፡6፡9፤
 43፡26፡28፡44፡14፤
 50፡18፡ፋት2፡7፡15፤
 2፡ሳሙ1፡2፡19፡6
 37፡8 ቍ5፡ዘፍ41፤
 44፡42፡10፡44፡16፤
 18፡48፡22፡49፡26፤
 ዘፍ33፡16
 37፡9 ቍ7፡ዘፍ
 28፡12፤ዘፍ4፡19፤
 17፡3፤ፊል12፡1
 37፡10 ቍ5፡7፤
 ዘፍ9፡25፤33፡3፤ፋት
 2፤16፤መዝ9፡5፤68፤
 30፤106፡9፤119፡21፤
 ኢሳ17፡13፤54፡9፤
 ዘፍ3፡2
 37፡11 ዘፍ26፡
 14፤ሐሥ7፡9፤ሐቃ
 2፤19፡51
 37፡12 ዘፍ12፡6
 37፡13 ዘፍ17፡5፤
 33፡19
 37፡14 ዘፍ13፤18፤
 1፤ሳሙ17፤18

በረ ጊዜ፣ ከአባቱ ሚስቶች ከባላና ከዘለፋ
 ከተወለዱት ወንድሞቹ ጋር የአባቱን በጎ
 ችና ፍየሎች ይጠብቅ ነበር። እርሱም ስለ
 ወንድሞቹ ድርጊት ለአባቱ መጥፎ ወሬ
 ይዞለት መጣ።
 3እስራኤል የሴፍን በስተርጅናው ስለ
 ወለደው፣ ከልጆቹ ሁሉ አብልጦ ይወደው
 ነበር፤ በጎብረ ቀለማት ያጌጠ፣ እጅ ጠባ
 ብም አደረገለት። 4ወንድሞቹም፣ አባታ
 ቸው ከእነርሱ አብልጦ የሚወደው መሆ
 ኑን ሲያዩ፣ የሴፍን ጠለት፣ በቅን አን
 ደበትም ሊያናግሩት አልቻሉም።
 5የሴፍም ሕልም አለመ፣ ሕልሙንም
 ለወንድሞቹ ሲነግራቸው የባሰ ጠሉት።
 6እርሱም እንዲህ አላቸው፤
 “ያየሁትን
 ሕልም ልንገራችሁ አድምጡኝ ገእኛ ሁላ
 ችን በዕርሻ ውስጥ ነዶ እናስር ነበር፤ የእኔ
 ነዶ በድንገት ተነሥታ ቀጥ ብላ ቆመች፤
 የእናንተም ነዶዎች ዙሪያዎን ከበው ለእኔ
 ነዶ ሰገዱላት።”
 8ወንድሞቹም፣ “ለካስ በላያችን ለመንገሥ
 ታስባለህና! ለመሆኑ አንተ እኛን ልት
 ገዛ!” አሉት፤ ስለ ሕልሙና ስለ ተናገረው
 ቃል ከፊት ይልቅ ጠሉት። 9እንደ ገናም
 ለላ ሕልም አለመ፣ ለወንድሞቹም፣ “እነሆ፣
 ለላ ሕልም አለም፤ ፀሓይና ጨረቃ፣ ዐሥራ
 አንድ ከዋክብትም ሲሰገዱልኝ አየሁ” ብሎ
 ነገራቸው።
 10ሕልሙን ለአባቱና ለወንድሞቹ በነገራ
 ቸው ጊዜ፣ አባቱ “ይህ ያየኸው ሕልም ምን
 ድን ነው? እኔና እናትህ ወንድሞችህም በፊትህ
 ወደ ምድር ተጉንብሰን በእርግጥ ልንሰ
 ግድልህ ነው?” ሲል ገሠጸው። 11ወንድ
 ሞቹ ቀኑበት፣ አባቱ ግን ነገሩን በልቡ
 ያዘው።
ወንድሞቹ የሴፍን ሽጡት
 12ከዚህም በኋላ የዮሴፍ ወንድሞች የአባ
 ታቸውን በጎችና ፍየሎች ለማሰማራት
 ወደ ሴኬም አካባቢ ሄዱ። 13እስራኤልም
 የሴፍን “እንደምታውቀው ወንድሞችህ
 መንጎቹን በሴኬም አካባቢ አሰማርተዋል፤
 በል ተነሥ፣ ወደ እነርሱ ልላክህ።” አለው።
 የሴፍም “ይሁን እሺ” አለው።
 14ያዕቆብም፣ “ሂደህ ወንድሞችህም፣ መንጎ
 ቸም ደገና መሆናቸውን አይተህ ወሬያች
 ውን አምጣልኝ” አለው፤ ከሴብሮንም ሽለቆ
 ወደ ሴኬም ላከው።

²⁶ በዕብራይስጥ ዲዓ፣ የዲሶን አማራጭ ትርጉም ነው።
³¹ ወይም እስራኤል መንገዳት በእርሱ ላይ ከመገሥ በረት
³⁷ የኤፍራጥስ ወንዝ ሊሆን ይችላል
³³ በዕብራይስጥ በጎብረ ቀለማት ያጌጠ የሚለው ሐረግ ትር
 ጉም አይታወቅም፤ በቀ 23 እና 32 ላይ ያለውም እንዲሁ

የሴፍም ሴኬም በደረሰ ጊዜ፣ 15ሜዳ ላይ ወዲያ ወዲህ ሲባዝን አንድ ሰው አግኝቶት “ምን እየፈለግህ ነው?” ሲል ጠየቀው።

16የሴፍም፣ “ወንድሞቼን እየፈለግኳቸው ነው፤ መንገዳቸውን የት እንዳሰማሩ ልትነግረኝ ትችላለህ?” አለው።

17ሰውየውም፣ “ከዚህ ሄደዋል፤ ደግሞም፣ ‘ወደ ዶታይን እንሂድ’ ሲሉ ሰምቻቸዋለሁ” አለው።

ከዚያም የሴፍ ወንድሞቹን ፍለጋ ሂደት ዶታይን አቅራቢያም አገኛቸው። 18ወንድሞቹም የሴፍ ወደ እነርሱ ሲመጣ በሩቅ አዩት፣ ወደ ነበሩበትም ስፍራ ከመድረሱ በፊት ሊገድሉት ተማከሩ።

19እነርሱም እንዲህ ተባባሉ፣ “ያ ሕልም ዐላማ መጣ፤ 20ኑ እንግደለውና ከጉድጓዶቹ በአንዱ ውስጥ እንጣለው፤ ከዚያም፣ ‘ክፉ አውሬ ነጥቆ በላው’ እንላለን፤ እስቲ ሕልሞቹ ሲፈጸሙ እናያለን።”

21ርቤል ግን ይህን ምክር ሲሰማ ከእጃቸው ሊያድነው ፈለገ እንዲህም አለ፤ “ሕይወቱ በእጃችን አትለፍ፤ 22የሰው ደም አታፍሰሱ፤ እዚህ ምድረ በዳ፣ ጉድጓድ ውስጥ ጣሉት እንጂ እጃችሁን አታንሡ በት።” ርቤል ይህን ያለው ሕይወቱን ከእጃቸው አትርፎ ወደ አባቱ ሊመልሰው አስቦ ነበር።

23የሴፍ ወደ ወንድሞቹ እንደ ደረሰ፣ የለበሳትን በኅብረ ቀለማት ያጌጠች እጅ ጠባቡን ገፈፉት፤ 24ይዘውም ወደ ጉድጓድ ጣሉት፤ ጉድጓዱም ውሃ የሌለበት ደረቅ ነበር።

25ምግባቸውን ለመሰባት ተቀመጡ፤ አሻ ግረው ሲመለከቱም ከገለፅ የሚመጡ እስማኤላውያን ነጋዴዎች የግመል ጓዝ አዩ። ነጋዴዎቹ ሽቶ፣ በለሳን ከርቤ በግ መሎቻቸው ጭነው ወደ ግብፅ የሚወርዱ ነበሩ።

26ይሁዳም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው፣ “ወንድማችንን መግደልና አሟጣቱን መደበቅ ምን ይጠቅመናል? 27ከዚህ ይልቅ ለእስማኤላውያን ነጋዴዎች እንሸጠው፤ እጃችንን ግን በእርሱ ላይ አናንሣ። ምንም ቢሆን ከ ወንድማችን፣ ሥጋችን ነው” ወንድሞቹም በሐሳቡ ተስማሙ።

28የምድያም ነጋዴዎችም እነርሱ ዘንድ እንደ ደረሱ፣ ወንድሞቹ የሴፍን ከጉድጓድ አውጥተው ለእስማኤላውያን በሃያ ጥሬ ብር ሸጡላቸው፤ እነርሱም የሴፍን ወደ ግብፅ ወሰዱት።

29ርቤል ወደ ጉድጓዱ ተመልሶ ሲያይ፣ የሴፍን በማጣቱ ልብሱን በሐዘን ቀደደ።

37:17 27:16:13
37:18 14:19:19:1
21:5:24:21:1:መዝ
31:13:20:37:12:2
32:7:12:14:14:7:1
14:1:ሐ:23:12

37:19 ዘፍ:28:12
37:20 ቍ:22:31-33:ዘፍ:4:10:50:20:11
26:6:22:ዘፍ
32:24:27:17:25:ኤር:38:6-9:ሕዝ
34:25

37:21 ዘፍ:29:32:42:22
37:22 ቍ:20:29-30
37:23 ቍ:3
37:24 ቍ:4:ዘፍ:49:23:ኤር:38:6:41:7:ሕዝ:22:27

37:25 ቍ:28:ዘፍ:16:11:31:21:39:1:43:11:ዘፍ:30:23:መዝ:45:8:105:17:ም:47:17:ግሕ:1:13:4:1:ኤር:8:22:22:6:146:11:ማሐ:2:11

37:26 ዘፍ:4:10:29:35
37:27 ዘፍ:29:14:42:21
37:28 ቍ:36:ዘፍ:16:11:25:2:39:1:45:4-5:ዘፍ:10:21:16:17:ኤር:12:6:38:13:17:ሐ:26:15:ሐ:7:9

37:29 ቍ:34:ዘፍ:44:13:ዘፍ:14:6:ኤ:ሱ:7:6:12:4:ሙ:1:11:27:12:12:5:7:11:14:22:11:ኤ:የ:1:20:12:12:ኤ:43:6:22:37:1:ኤር:36:24:41:5:ኤ:2:13

37:30 ቍ:22
37:31 ቍ:3:ሬ:አ:19:13
37:32 ቍ:3
37:33 ቍ:20:ዘፍ:42:13:38:44:20:28

37:34 ቍ:29:ዘፍ:50:3:10:11:ዘፍ:20:29:ዘፍ:34:8:12:ሐ:3:31:1:7:120:31:21:27:27:16:30:19:1-2:ኤ:የ:16:15:መዝ:69:11:ኤ:43:24:15:3:22:12:32:11:37:1:ኤር:48:37:49:3:ኤ:21:13

37:35 ዘፍ:29:31:42:38:44:22:24:ሙ:12:17:23:ኤ:የ:2:11:15:11:16:5:42:11:መዝ:77:2:ኤር:31:15

37:36 ቍ:28:ዘፍ:25:2:39:1:40:3:41:10:12:14:ሙ:22:14
38:1 ቍ:12:20:ዘፍ

30ወደ ወንድሞቹም ተመልሶ፣ “በላቴናው ጉድጓድ ውስጥ የለም፤ የት አባቴ ልሂድ?” አለ።

31ከዚያም የሴፍን እጅ ጠባብ ወሰዱ፤ አንድ ፍየልም ዐርደው እጅ ጠባቡን በደሙ ነከሩት። 32በኅብረ ቀለማት ያጌጠችውን እጅ ጠባብ ወደ አባታቸው ወስደው፣ “ይህን ወድቆ አገኘው፤ የልጅህ እጅ ጠባብ መሆን አለመሆኑን እስቲ እየው” አሉት።

33እርሱም ልብሱን ዐውቆት፣ “ይህም የልጅ እጅ ጠባብ ነው፤ ክፉ አውሬ በልቶታል፣ በእርግጥም የሴፍ ተቀጭጭቄአል” አለ።

34ከዚህ በኋላ ያዕቆብ ልብሱን ቀደደ፤ ማቅም ለብሶ ስለ ልጁ ብዙ ቀን አለቀሰ፤ 35ወንዶችና ሴቶች ልጆቹም ሁሉ ሲያጽናኑት መጡ፤ እርሱ ግን ሊጽናና ባለመቻሉ “በሐዘን እንደ ተኩራመትሁ ልጄ ወዳለበት መቃብር እወርዳለሁ” አለ። ስለ ልጁም አለቀሰ።

36በዚህ ጊዜ፣ የምድያም ነጋዴዎች የሴ ፍን፣ ወደ ግብፅ ወስደው፣ ከፈርዖን ሹማ ምንት አንዱ ለነበረው ለዘበኞች አለቃ፣ ለጲጥፋራ ሸጡት።

ይሁዳና ትዕማር

38 በዚያም ወራት ይሁዳ ከወንድሞቹ ተለይቶ፣ ኤራስ ወደ ተባለ ዓዶሎማዊ ሰው ወረደ፤ እርሱም ዘንድ ለመኖር ቤቱ ገባ። 2እዚያም ሳለ፣ ይሁዳ የከነዓናዊውን የሴዋን ሴት ልጅ አዩ፣ እርሷም አግብቶ አብሯት ተኛ፤ 3እርሷም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙም ዔር ተባለ። 4እንደ ገናም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙን አውናን አለችው። 5እሁንም ደግሞ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሴሎም ብላ አወጣችለት፤ እርሱንም የወለደችው ክዚብ በተባለ ቦታ ነበር።

6ይሁዳ የበኩር ልጁን ዔርን፣ ትዕማር የምትባል ሚስት አጋባው። 7የይሁዳ የበኩር ልጅ ዔር ግን በእግዚአብሔር (አሎም) ፊት ክፉ ነበር፤ እግዚአብሔርም (የሀዘ) ቀውፈው።

8በዚህ ጊዜ ይሁዳ አውናንን፣ “ዋርሳዋ እንደ መሆኗ ከወንድምህ ሚስት ጋር ሩካቤ ሥጋ በመፈጸም የወንድምህን ስም የሚያስጠራለት ዘር ተካለች” አለው። 9አውናን ግን የሚወለደው ልጅ የእርሱን ስም የሚያስጠራ እንደማይሆን ስላወቀ፣ ከወንድሙ ሚስት ጋር ሩካቤ-ሥጋ በፈጸመ ቍጥር የወንድ ሙንም ስም የሚያስጠራ ልጅ እንዳይወልድ

35 በዕብራይስጥ ሲኦል ይለዋል
36 ከአራተኛው ደረጃ፣ ከሱብን ሊቃናት፣ ከሸልጌትና ከሱር ስት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን የማጠራጠኝ ጽሑፍ ግን ግዳና ውያን ይለዋል።

ዘሩን በምድር ላይ ያፈሰ ነበር። 10 ይህም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ክፉ አድራጎት ሆኖ ስለ ተገኘ፤ እርሱንም እግዚአብሔር (ያህዌ) በሞት ቀጠረው።

11 ከዚያም ይሁዳ ምራቱን ትዕማርን፣ “ልጄ ሴሎም ለአካለ መጠን እስኪደርስ ድረስ ወደ አባትሽ ቤት ሄደሽ መበለት ሆነሽ ብት ኖሪ ይሻላል” አላት፤ ይህን ያለውም፣ ሴሎም እንደ ወንድሞቹ ተቀሥፎ ይሞትብኛል ብሎ ስለ ሠጋ ነበር። ትዕማርም እንዳላት ሄደች፤ በአባቷም ቤት ተቀመጠች።

12 ከብዙ ጊዜ በኋላ የሹዓ ልጅ፣ የይሁዳ ሚስት ሞተች። ይሁዳ ከሐዘኑ ከተጽናና በኋላ ከዓዶላማዊው ከሒራ ጋር የበጎቹን ጠጉር የሚሸልቱ ሰዎች ወዳለባት ወደ ተምና ሄደ።

13 ሰዎቹም ለትዕማር፣ “ማንሽ የበጎቹን ጠጉር ወደሚሸልቱ ሰዎች ዘንድ ወደ ተምና እየሄደ ነው” አሏት። ይህን እንደ ሰማች

14 የመበለትነት ፊቷን ለብሷን አውልቃ፣ ማንነቷ እንዳይታወቅ ፊቷን በሻሽ ተከናንባ ወደ ተምና በሚወስደው መገድ ዳር ባለች ኤና ይም በተባለች ከተማ መግቢያ ላይ ተቀመጠች፤ ይህን ያደረገችው፣ ሴሎም ለአካለ መጠን ቢደርስም፣ እርሷን እንዲያገባ አባቱ አለ መፈለጉን ስላወቀች ነው።

15 ፊቷ በሻሽ ተሸፋፍኖ ሲያያት፣ ይሁዳ ዝሙት ዐዳሪ መሰለችው። 16 ምራቱ መሆኗን ባለማወቁ፣ እርሷ ወዳለችበት ወደ መንደሩ ዳር ጠጋ ብሎ፣ “እባክሽ አብራሽ ልተኛ” አላት። እርሷም፣ “አብራሽ ብተኛ ምን ትሰጠኛለህ?” ብላ ጠየቀችው።

17 “ከመንጋዬ መካከል አንድ የፍየል ጠቦት እልክልሻለሁ” አላት። እርሷም መልሳ፣ “ጠቦቱን እስክትልክልኝ ድረስ ምን መያዣ ትሰጠኛለህ?” ብላ ጠየቀችው።

18 “ታዲያ ምን መያዣ ልስጥሽ?” አላት። እርሷም፣ “የማጎተም ቀለበትህን ከነማሰሪ ያው፣ እንደዚሁም ይህን በትርህን ስጠኝ” አለችው። የጠየቀችውን ሁሉ ሰጣትና አብሯት ተኛ፤ እርሷም ፀገሰች። 19 ከዚያም ወደ መኖሪያዋ ተመልሳ፣ ሻሽዋን አውልቃ እንደ ወትሮዋ የመበለት ልብሷን ለበሰች።

20 ይሁዳ በመያዣ ስም የሰጣትን ዕቃዎች ለማስመለስ የፍየሉን ጠቦት በዓዶሎ ማዊ ወዳጁ እጅ ላከላት፤ መልእክተኛው ግን ሴትየዋን ሊያገኛት አልቻለም።

21 “በኤናይም ከተማ መግቢያ ከመንገዱ ዳር የነበረች ያጅ ዝሙት ዐዳሪ የት ደረሰች?” ሲል ጠየቃቸው። ሰዎቹም፣ “በዚህ አካባቢ ሸረ ምንም ዝሙት ዐዳሪ ታይታ

29:35፣2ዜና11፣7፣
ኢሱ12፣15፣15፣35፣
14ሙ22፣1፣24ሙ
23፣13
38:2 ቍ12፣1ዜና
2፣5
38:3 ቍ6፣ዘፍ
46፣12፣ዘጥ፣26፣19
38:4 ቍ8፣9፣ዘፍ
46፣12፣ዘጥ፣26፣19
38:5 ዘጥ፣26፣20፣3
1ዜና2፣3፣4፣21
38:6 ቍ11፣13
38:7 ቍ10፣ዘፍ
6፣5፣4፣6፣12፣ዘሌ
10፣1-2፣1ዜና2፣3
38:8 ዘፀ25፣5፣6፣ፋ-
ፋ4፣5፣ማቴ22፣24-28
38:10 ቍ7፣ዘፍ
25፣7-10
38:11 ቍ6፣14፣
26፣ዘፍ፣11፣31፣ፋ-ፋት
1፣8፣1፣13
38:12 ቍ1፣2፣14፣
ዘፍ31፣19፣ኢሱ15፣
10፣5፣7፣19፣43፣መሳ
14፣1፣2፣2ዜና28፣18
38:13 ቍ6፣ዘፍ፣
31፣19
38:14 ቍ11፣12፣19
ዘፍ24፣65፣ኤር3፣2
38:15 መሳ11፣1፣
16፣1
38:16 ዘፍ30፣15፣3
39፣7፣12፣24፣23፣ዘሌ
18፣15፣20፣12፣ፋ-ፋት
1፣6፣2ሳሙ13፣11
38:17 ቍ20፣
መሳ15፣1
38:18 ቍ25፣ዘፍ፣
19፣32፣32፣10፣ዘፀ4፣
2፣1፣ነገ21፣8፣አሰ3፣12፣3
8፣8፣ማሐ8፣6፣ኢሳ
49፣16፣ኤር22፣24፣
ሐጊ2፣23፣2፣ቀፍ
1፣22፣ኤፌ1፣13
38:19 ቍ14
38:20 ቍ1፣17
38:21 ዘፍ19፣5፣3
ዘሌ19፣29፣ዘፍ22፣
21፣ 23፣17፣2፣ነገ
23፣7፣ዘሆሴ4፣14
38:23 ቍ18፣ዘፀ
32፣25፣ኢጥ12፣4፣
ኤር20፣7፣3፣ዘፍ3፣14
38:24 ዘሌ20፣10፣
14፣21፣9፣ዘፍ22፣21፣
22፣ኢሱ7፣25፣መሳ
15፣6፣1ሳሙ31፣12፣
ኢጥ31፣11፣28፣አገዝ
16፣38
38:25 ቍ18
38:26 ቍ11፣
1ሳሙ24፣17
38:27 ዘፍ25፣24
38:28 ቍ30፣ዘፍ፣
35፣17
38:29 ዘፍ25፣26፣
46፣12፣ዘጥ፣26፣20፣21
፣ፋ-ፋት4፣12፣18፣
2ሳሙ5፣20፣6፣8፣

አትታወቅም” አሉት።

22 መልእክተኛውም ወደ ይሁዳ ተመልሶ፣ “ሴቲቱን ላገኛት አልቻልኩም፤ ነዋሪዎቹም በዚህ አካባቢ እንደዚህች ያለች ዝሙት ዐዳሪ የለችም” አሉኝ” ብሎ ነገረው።

23 ይሁዳም፣ “እንግዲህ መያዣውን እንደ ያዘች ትቅር፣ አለዚያ መሣቂያ እንሆናለን። ለነገሩ ማይህን ፍየል ላክሁ፤ አንተም ፈልገህ አላገኘሃትም” አለ።

24 ከሦስት ወር ያህል በኋላ፣ “ምራትህ ትዕማር ዘማዊ ሆኖለች፤ ከዚህም የተነሣ አርማላለች” ተብሎ ለይሁዳ ተነገረው።

ይሁዳም፣ “አውጧትና በእሳት ተቃጥላትሙት” አለ።

25 እርሷም ተይዛ በምትወሰድበት ጊዜ ለዐማትዋ፣ “እኔ ያረገዝሁት የእነዚህ ዕቃዎች ባለቤት ከሆነ ሰው ነው” ስትል ላከችበት፤ ደግሞም፣ “የማጎተሙ ቀለበት ከነማንጠልጠያውና በትሩ የማን እንደ ሆነ እስቲ ተመልከት” አለችው።

26 ይሁዳም ዕቃዎቹን ዐውቆ፣ “ልጄ ሴሎም እንዲያገባት ባለማድረግ፣ እርሷ ከእኔ ይልቅ ትክክል ናት” አለ። ከዚያም በኋላ ከእርሷ ጋር አልተኛም።

27 የመውለጃዋ ጊዜ እንደ ደረሰም ዕንሷ መንታ መሆኑ ታወቀ። 28 በምትወልድበትም ጊዜ አንደኛው እጁን አወጣ፤ አዋሳጁቱም፣ “ይህኛው መጀመሪያ ወጣ” ስትል በእጁ ላይ ቀይ ክር አሰረችለት፤ 29 ነገር ግን፣ እጁን መልሶ ሲያስገባ ወንድሙ ተወለደ። አዋሳጁቱም “አንተ እንዴት ጥሰህ ወጣህ!” አለች፤ ከዚያም ስሙ ፋሬስ፣ ተባለ። 30 ከዚያ በኋላ እጁ ላይ ቀይ ክር የታሰረለት ወንድሙ ተወለደ፤ ስሙም ዛሬ፣ ተባለ።

ዮሴፍና የሲጥፋራ ሚስት

39 በዚህ ጊዜ ዮሴፍ ወደ ግብፅ ተወሰደ ነበር፤ ከፊርዖን ሹማምንት አንዱ የሆነውም የዘበኛች አለቃ፣ ግብግብ ዲጥፋራ ወደዚያ ከወሰዱት ከእስግኤላው ያን ነጋዴዎች እጅ ዝግው።

2 እግዚአብሔር (ያህዌ) ከዮሴፍ ጋር ነበረ፤ ነርው ተቃናለት፤ እርሱም በግብግብ ወሰን ዳራው ቤት ኖረ። 3 አሳዳሪውም እግዚአብሔር (ያህዌ) ከእርሱ ጋር እንዳለና ሥራውንም

1ዜና2፣4፣9፣4፣ኢሳ28፣21፣ማቴ1፣3 38:30 ቍ28፣ዘፍ፣46፣12፣
1ዜና2፣4፣ነሀ11፣24 39:1 ዘፍ30፣24፣37፣25፣36 39:2
ዘፍ21፣20፣22፣ኢሱ1፣5፣6፣27፣መሳ1፣19፣1ሳሙ18፣14፣ሐሥ7፣9
39:3 ቍ23፣ዘፍ፣21፣22፣1ሳሙ18፣14፣2፣ነገ18፣7፣2ዜና
20፣20፣መዝ፣3፣128፣2፣ኢሳ33፣6

29 ፋሬስ ማለት ጥሰ መውጣት ማለት ነው
30 ዛሬ የሚለው ደግሞ ቀይ ወይም ሐይድ እንደ ማለት ነው

ሁሉ እንዳከናወለት ባዩ ጊዜ፤ ⁴የሴፍ በእርሱ ዘንድ ሞገስ አገኘ፤ የቅርብ አገልጋዩም ሆነ። ጳጥፋራ በቤቱ ላይ ሾመው፤ ያለውንም ሁብት ሁሉ በጎሳፊነት ሰጠው። ⁵የሴፍ በጳጥፋራ ቤትና ባለው ሁብት ሁሉ ላይ ከተሾመበት ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር (የሀዌ) የግብፃዊውን ቤት ባረከ፤ የእግዚአብሔርም (የሀዌ) በረከት በግቢም በውጭም ባለው የጳጥፋራ ሁብት ንብረት ሁሉ ላይ ሆነ። ⁶ስለዚህ ጳጥፋራ ባለው ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጠው፤ የቀረበለትንም ከመመገብ በስተቀር፤ ማናቸውንም ጉዳይ በየሴፍ ላይ ጥሎ ነበር።

የሴፍ ጥሩ ቀጠላ ያለውና መልክ መልካም ነበር፤ ጌዳደርም የጌታው ማለት ዐይኗን ጣለችበት፤ አፍ አውጥታም፤ “አብረኸኝ ተኛ” አለችው።

⁸እርሱ ግን ፈቃደኛ አልሆነም፤ እንዲህም አላት፤ “ጌታዬ ያለውን ሁሉ በጎሳፊነት ስለ ሰጠኝ፤ በቤቱ ውስጥ ስላለው ሁሉ ምንም የሚያውቀው ነገር የለም። ⁹በዚህ ቤት ላይ ከእኔ የበለጠ ጎሳፊነት ያለው ማንም የለም፤ እርሱ ያልሰጠኝ ነገር ቢኖር፤ አንቺን ብቻ ነው፤ ያውም ማለት ስለሆነኸ ነው፤ ታዲያ፤ እኔ ይህን ክፉ ድርጊት ፈጽሜ እንዴት በእግዚአብሔር (አሉሂም) ፊት ኅጢአት እሠራለሁ?” ¹⁰ምንም እንኳን የሴፍን በየቀኑ ብትጉተጉተውም፤ አልሰማትም፤ ከእርሷ ጋር መተኛቱ ይቅርና አብሯትም መሆን አልፈቀደም።

¹¹አንድ ቀን የሴፍ የዕለት ተግባሩን ለማከናወን ወደ ቤት ገባ፤ ከቤቱ አገልጋዮችም አንድም ሰው በቤት ውስጥ አልነበረም። ¹²እርሷም ልብሱን ጨምሮ ይዞ “በልአብረኸኝ ተኛ” አለችው። እርሱ ግን ልብሱን እጇ ላይ ጥሎ ሸሽቶ ከቤት ወጣ።

¹³እርሷም ልብሱን እጇ ላይ ጥሎ ሸሽቶ መውጣቱን ባዮች ጊዜ፤ ¹⁴የቤት አገልጋዮቿን ጠራች፤ እንዲህም አለቻቸው፤ “አያችሁ፤ ለካስ ይህ ዕብራዊ የመጣው መሣለቂያ ሊያደርገን ኖሮአል! እዚህ ድረስ ስትት ብሎ ገብቶ ካልተኛሁሽ አለኝ፤ እኔም ጩኸቴን ለቀቅሁት፤ ¹⁵ለእርዳታ መጮኼን ሲሰማም፤ ልብሱን ከአጠገቤ ጥሎ ሸሽቶ ከቤት ወጣ።”

¹⁶ጌታውም ወደ ቤት እስኪመለስ ድረስ፤ ልብሱን አጠገቧ አቆየችው። ¹⁷ታሪኩንም እንዲህ ስትል ነገረችው፤ “አንተ ያመጣኸው ዕብራዊ ባሪያ መሣቂያ ሊያደርገን ወዳለሁበት ስትት ብሎ ገባ፤ ¹⁸ታዲያ እኔ ድረሱልኝ ብዬ ስጮኸ ልብሱን አጠገቤ ጥሎ ሸሽቶ ወጣ።”

39:4 ቍ8:22፤ዘፍ6:8፤18:3፤140:4፤42:37፤47:6፤1፤711:28፤ም422:29
39:5 ዘፍ26:24፤ዘፍ28:3፤2፤ሳሙ6:11፤መዝ128:4
39:6 ዘፍ12:11፤24:2፤ዘ02:2፤1፤ሳሙ9:2፤16:12፤17:42፤አሰ2:7፤ዳን1:4 39:7 ዘፍ38:16፤ም47:15-18
39:8 ቍ4:፤ም46:23-24
39:9 ዘፍ41:33፤40:13፤13፤ዞጥ22:34
39:10 አሰ3:4
39:11 ቍ14:፤ዘ018:20፤ዘ01:18
39:12 ቍ15:፤ዘፍ38:16፤2፤ሳሙ13:11፤ም45:8፤17:13፤2፤ሳሙ2:22
39:14 ቍ11:፤ዘፍ14:13፤21:9፤ዘፍ22:24፤27
39:15 ቍ12
39:17 ዘፍ14:13፤21:10፤ዘ020:16፤23:17፤ዘፍ5:20፤መዝ01:5
39:19 ዘፍ34:7፤አሰ1:12

39:20 ዘፍ40:3፤41:10፤መዝ105:18
39:21 ዘፍ19:19፤21:20፤ዘ03:21፤11:3፤12:36፤አሰ2:9፤መዝ106:46፤ም416:7፤ዳን19
39:22 ቍ4
39:23 ቍ3፤ዘፍ21:20፤ዞጥ14:43
40:1 ቍ9:13፤16:20፤21፤ዳን1:11
40:2 ዘፍ41:10፤አሰ2:21፤ም416:14፤15፤19፤12
40:3 ዘፍ37:36፤39:20
40:4 ቍ7፤ዘፍ37:36፤39:4፤42:17
40:5 ዘፍ20:3፤41:11
40:7 ቍ4፤ዳን2:2
40:8 ዘፍ41:8፤15:16፤25፤28፤32፤ዘፍ29:29፤ዳን2:22፤28:47
40:9 ቍ1
40:10 ዘፍ42:7፤35:1-2፤ዞሴ14:7

¹⁹ጌታውም “ባሪያህ እንዲህ አደረገኝ” ብላ ማለቱ የነገረችውን ታሪክ ሲሰማ፤ ተቈጣ። ²⁰ጌታውም የሴፍን ወስዶ፤ የንጉሥ እስረኞች ወደ ተጋዘብት እስር ቤት አስገባው።

ይሁን እንጂ የሴፍ እዚያ እስር ቤት ባለበት ጊዜ ሁሉ፤ እግዚአብሔር (የሀዌ) ከእርሱ ጋር ነበረ፤ ችርቅትንም አበዛለት፤ በወህኒ አዛዥም ዘንድ ሞገስን ሰጠው። ²²ስለ ዚህ የወህኒው አዛዥ የሴፍን የእስረኞች ሁሉ አለቃ አደረገው፤ በእስር ቤቱ ላለውም ነገር ሁሉ ጎሳፊ ሆነ። ²³እግዚአብሔር (አሉሂም) ከየሴፍ ጋር ሆኖ ሥራውን ሁሉ ያሳካ ለት ስለ ነበር፤ የወህኒ ቤት አዛዥ በየ ሴፍ ጎሳፊነት ሥር ስላለው ስለማንኛውም ጉዳይ ሐሳብ አይገባውም ነበር።

የመጠጥ አሳላፊውና የእንጀራ ቤቱ

40 ከዚህም በኋላ የግብፅ ንጉሥ የመጠጥ አሳላፊና እንጀራ ቤቱ ጌታቸውን የግብፅን ንጉሥ በደሉት። ²ፈርዖንም በመጠጥ አሳላፊዎቹ አለቃና በእንጀራ ቤቱ አዛዥ፤ በሁለቱም ሹማምንቱ ላይ ክፉኛ ተቈጣ። ³በዘበኞቹ አለቃ ቤት ወዳለው የሴፍ ወደ ተጋዘብትም እስር ቤት አስገባቸው።

⁴የዘበኞቹም አለቃ እስረኞቹን ለየሴፍ አስረከባቸው፤ የሴፍም በሚያስፈልጋቸው ይረዳቸው ነበር።

እስር ቤት ገብተው ጥቂት እንደ ቈይም፤ ⁵ታስረው የነበሩት የግብፅ የንጉሥ የመጠጥ አሳላፊዎች አለቃና የእንጀራ ቤቱ አዛዥ፤ በአንድ ሌሊት የየራሳቸውን ሕልም አዩ፤ የሁለቱም ሕልም ለየራሱ የተለየ ፍቺ ነበረው።

⁶በማግስቱ ጧት የሴፍ ወደ እነርሱ ሲገባ ተክዘው አገኛቸው። ገለልዘውም፤ “ምነው ዛሬስ ፊታችሁ ላይ ሐዘን ይነበባል?” በማለት አብረውት በጌታው ግቢ የታሰሩትን የፈርዖን ሹማምት ጠየቃቸው።

⁸እነርሱም “ሁለታችንም ሕልም አየን፤ ነገር ግን የሚተረጉምልን ሰው አጣን” ሲሉ መለሱለት።

የሴፍም፤ “ሁልጊዜስ ቢሆን የሕልም ትርጓሜ ከእግዚአብሔር (አሉሂም) የሚገኝ አይደለምን? እስቲ ያያችሁትን ሕልም ንገሩኝ” አላቸው።

⁹ስለዚህ የመጠጥ አሳላፊዎቹ አለቃ እንዲህ ሲል ሕልሙን ለየሴፍ ነገረው፤ ከፊት ለፊቱ አንዲት የወይን ተክል አየሁ፤ ¹⁰ተክላም ሦስት ሐረጎች ነበሯት፤ ወዲያው አቈጥቀላቸው አበበች፤ ዘለላዎቿም ተንገርግገው በሰሉ። ¹¹የፈርዖንንም ጽዋ ይገባ ነበረ፤ የወይንን ፍሬ ለትሜ በጽዋው ውስጥ

17ከዚህ በኋላ ፊርድን የሴፍን እንዲህ አለው፤ “በሕልሜ በወጣይ ወንዝ ዳር ቆሜ ነበር። 18ሥጋቸው የወፈረና መልካቸው የማረ ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጥተው በወንዙ ዳር የበቀ ለውን ሣር ሲበሉ አየሁ። 19ከእነርሱም በኋላ፤ ዕቅመ ደካማ፤ መልካቸው እጅግ የከፋና ዐጥንታቸው የወጣ ሌሎች ሰባት ላሞች ወጡ፤ እነዚያን የመሰሉ የሚያስከፋ መልክ ያላቸው ላሞች በግብፅ ምድር ከቶ አይቼ አላውቅም። 20ዐጥንታቸው የወጣና አስከፊ መልክ ያላቸው ላሞች መጀመሪያ የወጡትን፤ ሥጋቸው የወፈረውን ሰባቱን ላሞች ዋጣቸው። 21ከዋጣቸውም በኋላ፤ ያው የበፊቱ መልካቸው ስላልተለወጠ እንደ ዋጣቸው ማንም ሊያውቅ አይችልም ነበር፤ ከዚያም ከእንቅልፌ ነቃሁ።

22እንደዚሁም፤ በሕልሜ በአንድ የእህል አገዳ ላይ ፍሬያቸው የፋፋና የማሩ ሰባት እሸት ዛጎች ወጥተው አየሁ። 23ቀጥሎም በምሥራቅ ነፋስ ተመተው የቀጨጨፍና የደረቁ ሌሎች ሰባት ዛጎች ወጡ። 24የቀጨጨፍት የእሸት ዛጎችም ሰባቱን የማሩ የእሸት ዛጎች ዋጣቸው፤ ይህን ኑም ለአስማተኞች ነገርሁ፤ ነገር ግን ማንም ሊፈታው አልቻለም።”

25የሴፍም ለፊርድን እንዲህ አለው፤ “ሁለቱም የፊርድን ሕልሞች ተመሳሳይና አንድ ዐይነት ናቸው፤ እግዚአብሔር (አሉሃም) ወደ ፊት የሚያደርገውን ለፊርድን ገልጦለታል። 26ሰባቱ የሚያማምሩ ላሞች፤ ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሰባቱም የሚያማምሩ የእሸት ዛጎች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሕልሙም አንድና ተመሳሳይ ነው። 27ከእነርሱም በኋላ ዐጥንታቸው የወጣ አስከፊ መልክ ያላቸው ሰባት ላሞች፤ ሰባት ዓመታት ናቸው፤ እንደዚሁም ፍሬ አልባ የሆኑትና በምሥራቅ ነፋስ ተመተው የደረቁት ሰባት የእሸት ዛጎች ሰባት የራብ ዓመታት ናቸው።

“አስቀድሜ ለፊርድን እንደተናገርኩት፤ እግዚአብሔር (አሉሃም) ወደ ፊት የሚያደርገውን ነገር ለፊርድን ገልጦለታል። 29በመላው የግብፅ ምድር እጅግ የተተረፈረፈ ጥጋብ የሚሆንባቸው ሰባት ዓመታት ይመጣሉ። 30ከዚህ በኋላ ግን በተከታታይ ሰባት የራብ ዓመታት ይሆናሉ። የራብ ዘመን አገራቱን እጅግ ስለሚጎዳት፤ በግብፅ የነበረው ያለፈው የጥጋብ ዘመን ሁሉ ጨርሶ አይታ ወስም። 31ከጥጋቡ ዓመታት በኋላ የሚመጣው የራብ ዘመን እጅግ ጽኑ ከመሆኑ የተነሣ፤ ቀደም ሲል የነበረው የጥጋብ ዘመን ፈጽሞ ይረሳል። 32ሕልሙ ለፊርድን በሁለት መልክ በድጋሚ መታየቱ፤ ነገሩ ከእግዚአብሔር (አሉሃም) ዘንድ የተቆረጠ ስለ ሆነ ነው፤ ይህን

41:16 ዘፍ:40:8
41:17 ቍ:1
41:18 ቍ:2
41:24 ቍ:8
41:25 ዘፍ:40:8;
12:አ:46:11;
፳72:45
41:26 ቍ:2
41:27 ዘፍ:12:10
41:28 ዘፍ:40:8
41:29 ቍ:47
41:30 ቍ:54:56;
ዘፍ:12:10;45:8:11;
47:13:መዘ:105:16
41:32 ዘፍ:40:8;
፳72:5

41:33 ቍ:39:ዘፍ:39:9
41:34 ቍ:48:ዘፍ:24:26;47:14:14ጣ:8:15
41:35 ቍ:48
41:36 ቍ:56:ዘፍ:42:6;47:14
41:37 ዘፍ:45:16;
አስ24:አ:49:11
41:38 ዘፍ:27:18;
ዘፍ34:9;፳72:11;
4:8-9:18;5:11:14
41:39 ቍ:33:፳7:2:11;5:11
41:40 ዘፍ:39:9;
15:74:6;27:71:5:5;
አስ10:3:መዘ:105:
21-22:አ:422:15;
36:3:ሐ:7:10
41:41 ቍ:43:55;
ዘፍ:42:6;45:8:13;
26:አስ8:2:አር
40:7:፳76:3
41:42 ዘፍ:24:22;
ዘፍ25:4;14ጣ:17;
38:18:4;15:19:19
;አስ3:10:6:8:11;
8:2:8:15:መዘ:73:6
;ግሕ4:9:አ:43:18
;አዝ16:11:፳75:7
;16:29:ዘፍ34
41:43 ቍ:41:ዘፍ:46:29;50:9;አስ6:9
;10:3:አ:42:7;22:18
41:44 ዘፍ:37:8;
አስ10:2:መዘ:105:22
41:45 ቍ:50:ዘፍ:46:20;27:ዘፍ2:16;
አስ2:7:አ:130:17

ንም እግዚአብሔር (አሉሃም) በቅርብ ጊዜ ይፈጽመዋል።

33እንግዲህ ፊርድን ብልጎና አስተዋይ ሰው ፈልጎ፤ በመላው የግብፅ ምድር ላይ አሁኑኑ ይሹም። 34እንደዚሁም በሰባቱ የጥጋብ ዓመታት ከሚገኘው ምርት፤ አንድ አምስተኛው እንዲሰበሰብ የሚያደርጉ ጎሳፊዎችን ይሹም። 35እነርሱም በሚመጡት የጥጋብ ዓመታት ከሚገኘው ምርት ሁሉ ይሰበሰቡ፤ በፊርድንም ሥልጣን ሥር ያከማቹ፤ ለምግብ እንዲሆኑም በየከተማው ይጠበቁ። 36የሚከማቸው እህል፤ ወደ ፊት በግብፅ አገር ላይ ለሚመጣው የሰባት ዓመት ራብ መጠባበቂያ ይሁን፤ በዚህም ሁኔታ አገሪቱ በራብ አትጠፋም።”

37ዕቅዱንም ፊርድንና ሹማምንቱ ሁሉ መልካም ሆኖ አገኙት። 38ፊርድንም፤ “የእግዚአብሔር (አሉሃም) መንፈስ ያለበት እንደዚህ ያለ ሰው ማንን ልናገኝ እንችላለን?” ብሎ ጠየቃቸው።

39ፊርድን የሴፍን እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር (አሉሃም) ይህን ሁሉ ስለ ገለጠልህ፤ እንዳንተ ያለ አስተዋይና ብልጎ ሰው የለም። 40አንተ በቤተ መንግሥቱ የበላይ ትሆናለህ፤

ሕዝቤም ሁሉ ለሥልጣን ይገዛል፤ እኔ ከአንተ የምበልጠው በዙፋኔ ብቻ ይሆናል።”

የሴፍ በግብፅ ተሾመ

41ከዚያም፤ ፊርድን የሴፍን “በመላዬቱ የግብፅ ምድር ላይ ጎሳፊ አድርገህህ” አለው። 42ፊርድንም ባለማንተሙን ቀለበት ከጣቱ አውልቆ በየሴፍ ጣት ላይ አደረገው፤ እንዲሁም ከጥሩ የተልባ እግር የተሠራ ልብስ አለበሰው፤ በዐንገቱም የወርቅ ሐብል አጠለቀለት። 43በማዕረግ ከእርሱ ሁለተኛ ሰው አድርጎ በሥራዝ ላይ አስቀመጠው። ሰዎችም በፊቱ፤ “እጅ ንሡ” እያሉ ይጮኹ ነበር፤ በዚህ ሁኔታም በግብፅ ምድር ሁሉ ላይ ሾመው።

44ከዚህ በኋላ ፊርድን የሴፍን፤ “እኔ ፊርድን ነኝ፤ ሆኖም በመላዬቱ ግብፅ ያላንተ ትእዛዝ እጁንም ሆነ እግሩን ልውስ የሚያደርግ አይኖርም” አለው። 45ፊርድንም የሴፍን ጸፍናት ጥዕናው ብሎ ስም አወጣለት። እንዲሁም የሃልዮቱም ከተማ ካህን የጳጳራራ ልጅ አስናትን አጋጣው። የሴፍም በመላዬቱ የግብፅ ምድር ተዘዋወረ።

538 ወይም የአግልኮት መንፈስ
543 ወይም በማዕረግ ሁለተኛ በሆነው የእርሱ ሠረገሳ ላይ ወይም በሁለተኛ ሠረገሳ ላይ
543 ወይም ስንድ
545 በቍ 50 ላይ የለውንም ጨምሮ ሆልዮታሊስን ያመለክታል

46 የሴፍ የግብፅ ንጉሥ ፈርዖንን ማገልገል ሲጀምር፣ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበር። የሴፍም ከፈርዖን ፊት ወጥቶ የግብፅን ምድር በሙሉ ዞረ።

47 በሰባቱም የጥጋብ ዓመታት ምድሪቱ የተትረፈረፈ ሰብል ሰጠች። 48 በእነዚያ ሰባት የጥጋብ ዓመታት፣ የሴፍ በግብፅ አገር የተገኘውን ምርት ሰብስቦ በየከተሞቹ አካማቸው፣ በእያንዳንዱ ከተማ ከየአቅራቢያው የተመረተውን እህል እንዲከማች አደረገ። 49 የሴፍ ብዛቱ እንደ ባሕር አሸዋ የሚሆን የእህል ሰብል አከማቸው፣ ሰብሉ እጅግ ከሙብዛቱ የተነሣ ልኩን መስፈርና መመዘን ስለሌለው ነበር።

50 ሰባቱ የራብ ዓመታት ከመምጣቱ በፊት፣ የሃልዮቱ ካህን የጳጥፊራ ልጅ አሸናፊ ለየሴፍ ሁለት ወንዶች ልጆች ወለደችለት። ያዮሴፍም፣ “እግዚአብሔር (አሉሃም) መከራዬን ሁሉ፣ የአባቴንም ቤት እንድረሳ አድርጎኛል” በማለት የመጀመሪያ ልጁን ስም ምናሴጫ አለው። 52 እንደዚህም፣ “መከራ በተቀበልኩበት ምድር እግዚአብሔር (አሉሃም) ፍሬያማ አደረገኝ” ሲል ሁለተኛ ልጁን ኤፍሬምፊ አለው።

53 በግብፅ ምድር የነበረው ሰባቱ የጥጋብ ዘመን ዐለፊና 54 የሴፍ አስቀድሞ እንደተናገረው የሰባቱ ዓመት የራብ ዘመን ጀመረ። ሌሎች አገሮች ሁሉ ሲራቡ፣ በመላው የግብፅ ምድር ግን ምግብ ነበር። 55 ራቡ በመላው የግብፅ ምድር መስፋፋት ሲጀምር፣ ሕዝቡ ምግብ ይሰጠን በማለት ወደ ፈርዖን ጮኹ። ፈርዖንም ግብዓውያኑን፣ “ወደ የሴፍ ሂዱና የሚላችሁን አድርጉ” አላቸው።

56 ራቡ በአገሩ ላይ እየተስፋፋ ስለሄደ፣ የሴፍ ጉተራዎቹን ከፍቶ እህሉ ለግብዓውያን እንዲሸጥ አደረገ። ምክንያቱም ራቡ በመላዬቱ ግብፅ ጸንቶ ነበር። 57 ራቡ በመላው ዓለም ጸንቶ ስለ ነበር፣ የየአገሩ ሰዎች ሁሉ ከየሴፍ ዘንድ እህል ለመሸመት ወደ ግብፅ ምድር መጡ።

የየሴፍ ወንድሞች ወደ ግብፅ ሄዱ

42 ያዮቆብ በግብፅ እህል መኖሩን ሲሰማ፣ ልጆቹን እንዲህ አላቸው፣ “ለምን እርስ በርስ ትተያያዳችሁ? 2 በግብፅ እህል መኖሩን ስምቻለሁ፣ ስለዚህ ከመሞት መሰንበት ይሻላልና ወደዚያው ወርዳችሁ እህል ሸምቱልን” አላቸው።

3 ከዚያም ዐሥሩ የየሴፍ ወንድሞች እህል ለመሸመት ወደ ግብፅ ወረዱ። 4 ነገር ግን ያዮቆብ የየሴፍን ወንድም ብንያምን፣ ክፉ

41:46 ዘፍ37:2፣ 14፡8፣11፣16፣21፣ ም42:2፣29፣ጳጳ1፣19
41:47 ቍ29
41:48 ቍ34
41:49 ዘፍ12:2
41:50 ቍ45
41:51 ዘፍ46:20፣ 48:1፣14፣18፣20፣49፣ 3፣50፣23፣ዘ፡1፣34፣ ዘፍ33:17፣አሉሳ:12፣ 17:1፣ዘ፡57:14
41:52 ዘፍ17:6፣ 46:20፣48:1፣5፣50፣ 23፣ዘ፡1፣32፣26፣28፣ ዘፍ33:17፣አሉሳ:14፣ 4፣መ፡5፣14፣ዘ፡57: 20፣2ዘ፡57:30፣1፣መ፡ዘ 60፣7፣ኤር7:15፣ አሉ11:19
41:54 ዘፍ12:1፣10 ፣ኤሥ7:11
41:55 ቍ41፣ዘ፡ፍ 32፣24፣2ዘ፡520፣9፣ አሉሳ:1፣19፣አር5፣ 12፣27፣8፣42፣16፣ 44፣27፣ዮሐ2:5
41:56 ቍ30፣36፣ ዘፍ12:10
41:57 ዘፍ12:10፣ 42:5፣47:15
42:1 ኤሥ7:12
42:2 ቍ19፣33፣ ዘፍ43:24፣8፣44፣25፣ 47፣19፣መ፡33፣18-19
42:3 ቍ10፣ዘ፡ፍ 43:20
42:4 ቍ38፣ዘ፡ፍ 35:18
42:5 ቍ13፣29፣ ዘፍ12:10፣31፣18፣ 41፣57፣45፣17፣ዘ፡ፍ 32፣24፣ኤሥ7:11
42:6 ዘፍ33:3፣ 41፣36፣41፣ ነሀ 5:14
42:7 ቍ30፣ዘ፡ፍ 29:4
42:8 ዘፍ37:2
42:9 ቍ12፣14፣ 16፣30፣ ዘ፡ፍ 37፣7፣ ዘ፡ፍ1፣22፣አሉሳ:21፣ 6፣22፣
42:10 ቍ3፣ዘ፡ፍ 37:8
42:11 ቍ13፣15፣ 16፣19፣20፣31፣34፣ዘ፡ፍ 44፣7፣9፣16፣19፣21፣31 ፣46፣34፣47፣3
42:12 ቍ9
42:13 ቍ5፣11፣ 24፣32፣36፣ዘ፡ፍ29፣33 ፣ 37፣33፣43፣7፣44፣8፣34 6፣31፣47፣1፣ኤር 31:15
42:14 ቍ9
42:15 ቍ11፣ዘ፡ፍ 43፣35፣7፣44፣21፣ 23፣14፡መ፡17፣55
42:16 ቍ11፣9፣

ነገር ይደርስበታል በሚል ፍርሀት ከወንድሞቹ ጋር አላከውም። 5 ራቡ በከነዓንም በመበርታቱ፣ እህል ለመሸመት ወደ ግብፅ ከሄዱት ሰዎች መካከል የእስራኤል ልጆችም ነበሩ።

6 በዚህ ጊዜ የሴፍ የምድሪቱ ገዥ ነበር፣ ለአገሩ ሰዎች ሁሉ እህል የሚሸጥላቸው እርሱ ነበር። የየሴፍ ወንድሞችም እንደደረሱ፣ ከፊቱ ቀርበው ወደ ምድር ለጥብለው እጅ ነሡት። 7 የሴፍም ወንድሞቹን ገና ሲያያቸው ወዲያውኑ ዐወቃቸው፣ ነገር ግን እንደማያውቃቸው ሆኖ፣ “ከየት የመጣችሁ ናችሁ?” ብሎ በቀጣዩ ቃል ተናገራቸው። እነርሱም፣ “እህል፣ ለመሸመት ከከነዓን ምድር የመጣን ነን” ብለው መለሱለት።

8 የሴፍ ወንድሞቹን ቢያውቃቸውም እንኳ እነርሱ ግን አላወቁትም። 9 በዚህ ጊዜ ስለ ወንድሞቹ ያየው ሕልም ትዝ አለውና፣ “ሰላዮች ናችሁ፣ የመጣችሁት አገራችን በየትኛው በኩል ለጥቃት የተጋለጠች መሆኗን ለመሰለል ነው” አላቸው።

10 እነርሱም እንዲህ አሉት፣ “ጌታችን ሆይ፣ እንዲህስ አይደለም፣ አገልጋዮችህ የመጣኛው እህል ለመሸመት ነው። 11 ሁላችንም የአንድ አባት ልጆች ነን፣ አገልጋዮችህ የታመንን ሰዎች እንጂ ሰላዮች አይደለንም።”

12 እርሱም መልሶ፣ “አይደለም፣ በየት በኩል ለጥቃት የተጋለጠች መሆኗን ለመሰለል ነው” አላቸው።

13 እነርሱ ግን መልሰው፣ “እኛ አገልጋዮችህ በከነዓን አገር ከሚኖር ከአንድ ሰው የተወለድን ዐሥራ ሁለት ወንድማማቾች ነን። ትንሹ ወንድማችን አባታችን ዘንድ ሲሆን፣ አንዱ ግን የለም” አሉት።

14 የሴፍም እንዲህ አላቸው፣ “ነገርኋችሁ እኮ፣ ሰላዮች ናችሁ! 15 ታናሽ ወንድማችሁ እዚህ እስካልመጣ ድረስ ከዚህ ንቅንቅ እንደማትሉ በፈርዖን ስም እምላለሁ፣ ማን ነታችሁ የሚረጋገጠውም በዚህ ነው።

16 ባለፈው ከእናንተ አንዱን ላኩና ወንድማችሁን ይዞ ይመለስ፣ የቀራችሁት ግን የተናገራችሁት ቃል እስኪረጋገጥ ድረስ፣ እስር ቤት ትቁያላችሁ። እንደተናገራችሁት ካልሆነ ግን፣ በፈርዖን ስም እምላለሁ፣ ሁላችሁም ሰላዮች ናችሁ” አላቸው።

17 ሁሉንም ሦስት ቀን በእስር አቁያቸው።

18 በሦስተኛው ቀን የሴፍ እንዲህ አላቸው፣ “እኔ እግዚአብሔርን (አሉሃም) ስለምፈራ

፳51 ምናሴ የሚለው ቃል መርሳት የሚል ትርጉም ካለው የዕብራይስጥ ቃል የመጣ ሲሆን ከዚህ ቃል ጋር አንድ ዐይነት ደምዕ አለው። ፳52 ኤፍሬም የሚለው ቃል በዕብራይስጥ ስጥፍ ፍሬያማ የሚል ትርጉም ካለው ቃል ጋር አንድ ዐይነት ደምዕ አለው።

እንዲህ በማድረግ ሕይወታችሁን አትርፉ።¹⁹ ታማኝ ሰዎች ከሆናችሁ፣ ከመካከላችሁ አንዱ እዚህ እስር ቤት ሲቆይ፣ የቀራችሁት ግን ለተራራት ቤተ ሰባቶችሁ እህል ትወስዱላቸዋላችሁ።²⁰ ታናሽ ወንድማችሁን ግን ይዛችሁ መምጣት አለባችሁ፤ በዚህም የተናገራችሁት ቃል እውነተኛነት ይረጋገጣል፤ እናንተም ከመሞት ትተርፋላችሁ።” እነርሱም ይህንኑ ለመፈጸም ተስማሙ።

²¹እርስ በርሳቸውም፣ “ይኸው በወንድማችን ላይ ባደረሰው በደል ምክንያት ቅጣታችንን እየተቀበልን ነው። እርሱ እንደ ዚያ ተጨንቆ በለ ሕይወቱ ሲማጠነን፣ እኛ አልሰማነውም ነበር፤ ይህ መከራ የደረሰብንም በዚህ ምክንያት ነው” ተባባሉ።

²²ሮቤልም መልሶ፣ “በዚህ ልጅ ላይ፣ ክፉ ነገር አታደርጉ” ብዬ አልነበረምን? እናንተ ግን አልሰማችሁኝም፤ ስለዚህም ደሙ ከእጃችን ይፈለጋል” አላቸው።²³ ዮሴፍ የሚያነጋግራቸው በአስተርጓሚ ስለ ሆነ የሚነጋገሩትን እንደሚሰማቸው አላውቁም ነበር።

²⁴ከፊታቸውም ዘወር ብሎ አለቀሰ፤ ከዚያም ወደ እነርሱ ተመልሶ እንደ ገና አነጋገራቸው፤ ስምዖንንም ከእነርሱ ለይቶ ዐይናቸው እያየ አሰረው።

²⁵በስልታቸውም እህል እንዲሞላላቸው፣ ብሩኝም በየንግድ ሰው ስልቻ ውስጥ መልሰው እንዲያስቀምጡና ለጉዞአቸው ስንቅ እንዲያሰዟቸው የሲፍ ትእዛዝ ሰጠ። ይህም ከተደረገላቸው በኋላ፣²⁶ እህላቸውን በአህዮቻቸው ጭነው ጉዞአቸውን ቀጠሉ።

²⁷በመንገድም ለዐዳር ሰፍረው ሳሉ፣ ከእነርሱ አንዱ ከያዘው እህል ላይ ለአህያው ለመስጠት ስልቻውን ሲፈታ፣ በስልቻው አፍ ላይ ብሩን አገኘ።²⁸ እርሱም ወንድሞቹን፣ “እረ ብሬ ተመልሶልኛል፤ ይኸው ስልቻዬ ውስጥ አገኘሁት” አላቸው።

ሁሉም ልባቸው በድንጋጤ ተሞልቶ እየተንቀጠቀጡ በመተያየት፣ “እግዚአብሔር (ሌላ ማን) ምን ሊያመጣብን ይሆን?” አሉ።

²⁹በከነዓን ምድር ወዳለው ወደ አባታቸው ወደ ያዕቆብ ከደረሱ በኋላ፣ ያጋጠማቸውን ሁሉ እንዲህ ብለው ነገሩት፤³⁰ “የአገሩ ጌታ የሆነው ሰው ምድሪቱን እንደምንሰልል ቁጥርን በቀጣ ተናገረን።

³¹እኛ ግን እንዲህ አልነው፤ እኛ የታመንን ሰዎች እንጂ ሰላዮች አይደለንም።³² እኛ የአንድ አባት ልጆች የሆንን፣ ዐሥራ ሁለት ወንድማማቾች ነን፤ አንዱ የለም፤ ታናሽ ወንድማችን ግን ከአባታችን ጋር

15:19
42:17 ዘፍ40:4
42:18 ዘፍ20:11፤ 22:12፤ ዘሉ19:14፤ 25:43፤ 2ሳሙ23:3
42:19 ቀ፡2:11፤ 16
42:20 ቀ፡15
42:21 ዘፍ37:26-28፤ 45:5
42:22 ዘፍ9:5፤ 37:21-22፤ 45:24
42:23 ዘፍ11:7፤ 38:16
42:24 ቀ፡13፤ ዘፍ29:11፤ 43:14፤ 23
42:25 ቀ፡ 27፤ 35፤ ዘፍ 43:2፤ 12:18፤ 21፤ 44:18፤ 45:21፤ 23፤ ኤር40:5
42:26 ዘፍ32:15፤ 44:13፤ 45:17፤ 1ሳሙ25:18፤ ኤላ30:6
42:27 ቀ፡25፤ መላ19:19፤ ኤላ39:9፤ ኤላ1:3
42:28 ዘፍ43:23፤ ኤላ2:11፤ 35:17፤ 5፤ ማር5:33
42:29 ቀ፡5፤ ዘፍ44:24
42:30 ቀ፡7፤ 9
42:31 ቀ፡11
42:32 ቀ፡13
42:33 ቀ፡2
42:34 ቀ፡11፤ 24፤ ዘፍ34:10
42:35 ቀ፡25፤ ዘፍ43:18
42:36 ቀ፡13፤ 24
42:37 ዘፍ39:4፤ 43:9፤ 44:32
42:38 ቀ፡4፤ ዘፍ37:33፤ 35፤ 44፤ 29፤ 34፤ 48፤ 7

በከነዓን ይገኛል።”
³³“ከዚህ በኋላ የአገሩ ጌታ የሆነው ሰው እንዲህ አለን፤ ‘ታማኝ ሰዎች መሆናችሁን የማውቀው በዚህ ነው፤ ከእናንተ መካከል አንዱን ወንድማችሁን እዚህ እኔ ዘንድ ትታችሁ የተቀራችሁት ለተራራት ቤተ ሰባቶችሁ እህል ይዛችሁላቸው ሂዱ።’³⁴ ነገር ግን ታናሽ ወንድማችሁን ወደ እኔ አምጡት። በዚያንም ጊዜ ታማኝ ሰዎች እንጂ ሰላዮች አለመሆናችሁን ዐውቃለሁ፤ ወንድማችሁንም መልሼ እስጣችኋለሁ፤ እናንተም በምድሪቱ እንደ ልብ ለመዘዋወር ትችላላችሁ።”

³⁵እህሉንም ሲዘረግፉ በየስልቸቻቸው ውስጥ ብራቸው እንደ ተቋጠረ ተገኘ፤ የእያንዳንዳቸውን የተቋጠረ ብር ሲያዩም፣ እነርሱም ሆኑ አባታቸው ደነገጡ።³⁶ አባታቸው ያዕቆብም፣ “ያለ ልጅ እኮ አስቀራችሁኝ፤ የሲፍ የለም፤ ስምዖንም የለም፤ አሁን ደግሞ ብንያምን ልትወስዱ ትፈልጋላችሁ፤ እረ ምን ጉድ ነው የመጣብኝ!” አላቸው።

³⁷በዚህን ጊዜ ሮቤል አባቱን፣ “መልሼ ባላመጣው፣ ሁለቱን ወንድሞች ልጆቼን ግደላቸው፤ ጎሳፊነቱን ለእኔ ተውልኝ፤ እኔው መልሼ አመጣዋለሁ” አለው።

³⁸ያዕቆብም፣ “ልጄ አብርኤትሁ ወደዚያ አይወርድም፤ ወንድሙ እንደሆነ ሞቶ አል፣ የቀረው እርሱ ብቻ ነው። ይዛችሁት ስትሄዱ በመንገድ ላይ አደጋ ቢደርስበት፣ ሽቦቴን በመሪር ሐዘን ወደ መቃብር³⁹ ታወርዱታላችሁ” አላቸው።

የዮሴፍ ወንድሞች ዳግመኛ ወደ ግብፅ መሄዳቸው

43 ራቡ አሁንም በምድሪቱ ላይ እንደ ጸና ነበር፤² ከግብፅ ያመጡትንም እህል በልተው ከጨረሱ በኋላ፣ አባታቸው “እስቲ እንደ ገና ወርዳችሁ፣ ጥቂት እህል ሽምቱልን” አላቸው።

³ይሁዳ ግን እንዲህ አለው፣ “ያ ሰው ‘ወንድማችሁን ይዛችሁ ካልመጣችሁ ዳግመኛ ፊቴን አታዩም’ ብሎ በጥብቅ አስጠንቅቆናል፤ ፋወንድማችን ከእኛ ጋር እንዲወርድ ከፈቀድህ ወደዚያ ሂደን እህል እንሸምት ልሃለን፤ ፋርሱን የማትልከው ከሆነ ግን እኛም ወደዚያ አንወርድም፤ ያም ሰው፣ ‘ወንድማችሁን ይዛችሁ ካልመጣችሁ ዳግመኛ ፊቴን አታዩም’ ብሎናል።”

⁶እስራኤልም፣ “ሌላ ወንድም አለን ብላችሁ ለዚያ ሰው በመንገር ለምን ይህን

43:1 ዘፍ12:10
43:2 ዘፍ42:2፤ 25
43:3 ቀ፡8፤ ዘፍ44:14፤ 18፤ 42:15፤ 46:28
43:4 ዘፍ42:2
43:5 ዘፍ42:15፤ 44:26፤ 2ሳሙ3:13
43:6 ቀ፡8፤ 11፤

³⁹ ስብራይስጡ ሲላ ይለዋል

ችግር እንዲደርስብኝ አደረጋችሁ?” ሲል ጠየቃቸው።

7እነርሱም፣ “ሰውየው ስለ ራሳችንና ስለ ቤተ ሰባችን አጥብቆ ጠየቀን፤ እንደ ገናም አባታችሁ አሁንም በሕይወት አለ? ሌላስ ወንድም አላችሁ’ ሲል ጠየቀን። እኛም ለጥያቄው መልስ ሰጠን። ታዲያ፣ ‘ወንድማችሁን ይዛችሁ ወደዚህ እንድት መጡ’ እንደሚል እንዴት ማወቅ እንችል ነበር?” ብለው መለሱለት።

8ይሁዳም አባቱን እስራኤልን እንዲህ አለው “ልጁን ከእኔ ጋር ስደደው፤ እኛም በቶሎ እንሂድ፤ ይህ ከሆነ፤ አንተም፤ እኛም፤ ልጆቻችንም አንሞትም፤ እንተርፋለን። ፀለል ልጆች ደኅንነት እኔ ራሴ ጎሳፊ ነኝ፤ ስለ እርሱም በግል ተጠያቂ እሆናለሁ፤ እርሱንም በደኅና መልሼ ባላመጣውና እዚህ በፊትህ ባላቆመው ለዘላለም በደለኛ እኔ ልሁን። 10ይህን ያህል ባንዝ ገይ ኖሮ፤ እስካሁን ሁለት ጊዜ ደርሰን መመለስ በቻልን ነበር።”

11ከዚህ በኋላ አባታቸው እስራኤል እንዲህ አላቸው፣ “ነገሩ እንዲህ ከሆነስ ይህን አድርጉ፤ ምድሪቱ ከምታፈራው ምርጥ ነገሮች ጥቂት በለሳን፤ ጥቂት ማር፤ ሽተ፤ ክርቤ ተምርና ለውዝ በየስልታችሁ ይዛችሁ ለዚያ ሰው እጅ መንሻ ውሰዱለት። 12በየስልታችሁ አፍ ላይ የተገኘውን ብር መመ ለስ ስላለባችሁ፤ ዕጥፍ ገንዘብ ያዙ፤ ያ በየ ስልታችሁ ውስጥ የተገኘው ብር ምናል ባት በስሕተት የመጣ ሊሆን ይችላል። 13ወንድማችሁንም ይዛችሁ ወደ ሰውዬው በቶሎ ሂዱ። 14ሌላውን ወንድማችሁንና ብንደምን ይዛችሁ ለመመለስ እንድትችሉ ሁሉን የሚችሉ ልምላክ በምሕረቱ የዚያን ሰው ልብ ያራራላችሁ። እንግዲህ ልጆቹንም ባጣ ምን አደርጋለሁ፤ ያመጣውን እቀበላለሁ።”

15ሰዎቹም እጅ መንሻውን፤ የብሩን ዕጥፍ እንዲሁም ብንደምን ይዘው ተነሡ። ወደ ግብፅም በፍጥነት ወረዱ፤ የሴፍም ፊት ቀረቡ። 16የሴፍ ብንደምን ከወንድሞቹ ጋር ባየው ጊዜ የቤቱን አዛዥ፣ “እነዚህን ሰዎች ወደ ቤት ይዘሃቸው ሂድ፤ ዛሬ ቀትር ላይ አብረውኝ ስለሚበሉ ፍሪዳ ተጥሎ ምሳ ይዘጋጅ” አለው።

17አዛዥም የሴፍ የነገረውን አደረገ፤ ሰዎቹንም ወደ የሴፍ ቤት ወስዳቸው።

18ሰዎቹም ወደ የሴፍ ቤት በመወሰዳቸው ፈሩ፤ እነርሱም፣ “ወደዚህ የመጣነው፤ ቀደም ሲል እዚህ መጥተን ስንመለስ በየስ

ዘፍ17:5፣34:30
43:7 ቍ27:ዘፍ
42:13:15፣ 44:19፣
45:3
43:8 ቍ3:6:ዘፍ
29:35፣42:2፣መዝ
33:18-19
43:9 ዘፍ42:37፣
44:10:17፣14ፍ፣
23:20፣ፊጥ1:18-19
43:10 ዘፍ45:9
43:11 ቍ6:ዘፍ
24:10፣32:13፣37፣
25:ዘፍ30:23፣1፣
10፣2፣ሐዝ27:17:22
43:12 ቍ15:ዘፍ
42:25፣ዘፍ22:47፣
ም46:31
43:13 ቍ3
43:14 ዘፍ17:1፣
42:24፣ዘፍ13:7፣መዝ
25:6፣24ፍ፣18:33፣
አስ4:16
43:15 ቍ12:ዘፍ
45:9-13፣47:2፣7፣
ማቴ2:11
43:16 ቍ17:24፣
26:31፣ዘፍ35:18፣
44:14፣12፣24ፍ፣
19:17፣አላ22፣15፣
ሉቃ 15:23
43:17 ቍ16
43:18 ዘፍ32:11፣
34:28፣42:25:35፣
44:14፣44:9:14:16፣
33፣50:18፣34:28

43:19 ቍ16
43:20 ዘፍ42:3
43:21 ቍ15:ዘፍ
42:25
43:23 ዘፍ24:12፣
31፣5፣42:24:28፣ዘፍ
3:6
43:24 ቍ16:ዘፍ
18:4
43:25 ቍ16:ዘፍ
32:13
43:26 ቍ16:ዘፍ
32:13፣33:3፣ማቴ
2:11
43:27 ቍ7:ዘፍ
37:3
43:28 ዘፍ44:24፣
27:30፣18:2፣37:7፣
ዘፍ18:7
43:29 ዘፍ35:18፣
42:13፣ዘፍ6:25፣
መዝ67:4፣11:19:58፣
ኢሳ30:18-19፣33:2
43:30 ዘፍ29:11፣
ዮሐ11:33:38
43:31 ቍ16:ዘፍ
45:1፣ኢሳ30:18፣
42:14፣63:15፣
64:12

ልቾቻችን ውስጥ ተመልሶ በተጨማሪው ብር ሰበብ ነው። ሰውዬው ጥቃት ሊፈጽምብን፤ አስገድዶ ባሮቹ ሊያደርገንና አህዮቻችንን ሊቀማን ይፈልጋል” ብለው ሠጉ።

19ወደ የሴፍ ቤት አዛዥ ቀርበው፤ በቤቱ መግቢያ ላይ አነጋገሩት፤ 20እንዲህም አሉት፤ ለመጀመሪያ ጊዜ እህል ለመሸ መት ወደዚህ መጥተን ነበር፤ 21ነገር ግን ለዐዳር በሰፈርንበት ቦታ የየስልታችንን አፍ ስንከፍት፤ እያንዳንዳችን በስልታችን አፍ ላይ፤ ብራችንን ሙሉውን አገኘን። ገንዘቡንም ይኸው መልስን ይዘን መጥተናል። 22አሁንም እህል ለመሸቻ የሚሆነን ተጨማሪ ብር ይዘን መጥተናል፤ ያኔ ገንዘቡን በየስልታችን ውስጥ ማን መልሶ እንዳስቀመጠው ግን አናውቅም” አሉት።

23የቤቱ አዛዥም፣ “አይዘኑት አትፍሩ፤ በየስልታችሁ ውስጥ ያገኛችሁትን ገንዘብ የሰጣችሁ የእናንተም የአባቶቻችሁም አምላክ (አሉሂም) ነው፤ እኔ እንደሆንኩ ብሩን ተቀብያለሁ” አላቸው። ከዚያም ስምዖንን አውጥቶ አገናኛቸው።

የቤቱ አዛዥ ሰዎቹን ወደ የሴፍ ቤት አስገብቶ እግራቸውን የሚታጠቡበት ውሃ አቀረበላቸው፤ ለአህዮቻቸውም የሚበሉት ገፈራ ሰጣቸው። 25ምሳ በዚያ እንደሚበሉ ተነግሯቸው ስለ ነበር፤ የሴፍ በቀትር ከመግባቱ በፊት እጅ መንሻዎቻቸውን ለማበርከት ተዘጋጁ።

26የሴፍም ወደ ቤቱ ሲገባ ያመጣቸውን እጅ መንሻዎች አበረከቱለት፤ ወደ መሬት ዝቅ ብለውም እጅ ነሡት። 27የሴፍም ስለ ደኅንነታቸው ጠየቃቸው፤ ከዚያም “ሽማግሌ አባት እንዳላችሁ ነገራችሁኝ ነበር፤ ደኅና ነው? አሁንም በሕይወት አለ?” አላቸው።

28እነርሱም መልሰው፣ “አገልጋይህ አባታችን አሁንም በሕይወት አለ፤ ደኅና ነው። በማለት ወደ መሬት ዝቅ ብለው በአክብሮት እጅ ነሡት።

29የሴፍ በዐይኑ ሲቃኝ የእናቱን ልጅ ብንደምን አየና፤ “ያ የነገራችሁኝ ታናሽ ወንድማችሁ ይህ ነው?” ብሎ ጠየቃቸው። ብንደምንም፤ “ልጅ፤ እግዚአብሔር (አሉሂም) ይባርክህ” አለው። 30የሴፍ ወንድሙን በማየቱ ስሜቱ በጥልቅ ስለ ተነካ፤ ፈጥኖ ከፊታቸው ገለል አለ፤ ሰወር ያለ ቦታም ፈልጎ፤ ዕልፍኙ ውስጥ አለቀሰ።

31ፊቱን ከታጠበ በኋላ፤ ተመልሶ፤ ስሜቱን በመቁጣጠር፤ “ማእድ ይቅረብ” አለ።

ዐ14 ዕብራይስጡ አልገዳይ ይላል።

³²ለዮሴፍ ለብቻው ቀረበለት፤ ለወንድም ቸም ለብቻቸው ቀረበላቸው፤ እንዲሁም ከእርሱ ጋር ለሚበሉት ግብፃውያን ደግሞ ሌላ ገበታ ቀረበላቸው፤ ምክንያቱም ግብፃውያን ከዕብራውያን ጋር አብሮ መመገብን እንደ ጸዮፍ ይቈጥሩት ነበር። ³³ወንድማማቾቹ ከበኩሩ እስከ ታናሹ እንደየዕድሜአቸው በዮሴፍ ፊት በተርታ ተቀምጠው ነበር፤ በመገረምም እርስ በርሳቸው ተደዩ። ³⁴ከዮሴፍ ገበታ ላይ እየተነሣ ለእያንዳንዳቸው ምግብ ሲቀርብ፤ የብንደም ድርሻ ከሌሎቹ አምስት ዕጥፍ ነበር። እነርሱም እንዲህ ባለ ሁኔታ አብረውት ተደስቱ፤ እስኪረኩም ጠጡ።

የብር ዋንጫ በስልቻ

44 ከዚህ በኋላ ዮሴፍ ለቤቱ አዛዥ እንዲህ ሲል መመሪያ ሰጠው፤ “የሰዎቹ ስልቻ የሚይዘውን ብር በየስልቻቸው አፍ ክተተው። ²ከዚያም የብር ዋንጫዬን በታናሹ ወንድማቸው ስልቻ አፍ ከእህሉ ዋጋ ጋር ጨምረው።” አዛዥም ዮሴፍ እንዳለው አደረገ።

³ነሐ ሲቀድ ሰዎቹ ከአሁኖቻቸው ተሸኙ። ላከተማው ምንም ያህል ርቀው ሳይሄዱ፤ ዮሴፍ የቤቱን አዛዥ እንዲህ አለው፤ “እነዚያን ሰዎች ቶሎ ድረስባቸውና፤ “ለበጎ ነገር ስለምን ክፉ መለሳችሁ? ⁵ይህ ጌታዬ የሚጠባበቅ፤ የተሰወረ ነገርም የሚያውቅ በት ጽዋ አይደለምን? የፈጸማችሁት ድርጊት ክፉ ነው” በላቸው።

⁶የቤቱ አዛዥም እንደ ደረሰባቸው፤ ልክ እንደተባለው ተናገራቸው። ⁷እነርሱ ግን እንዲህ አሉት፤ “ጌታችን እንዲህ ያለ ነገር ለምን ይናገራል? እኛ አገልጋዮችህ እንዲህ ያለውን ነገር አናደርገውም። ⁸ከዚህ ቀደምም በየስልቻቸውን አፍ የተገኘውን ብር ከከነዓን እንኳ መልሰን አምጥተናል፤ ታዲያ አሁን ብር ወይም ወርቅ ከጌታህ ቤት እንዴት እንሰርቃለን? ⁹የጠፋው ዕቃ ከአገልጋዮችህ የተገኘበት ይሙት፤ የቀረነው የጌታችን ባሮች እንሁን።”

¹⁰እርሱም “መልካም ነው፤ እንዳላችሁት ይሁን፤ ጽዋው የተገኘበት ሰው ባሪያዬ ይሆናል፤ የቀራችሁት ግን ከበደሉ ነጻ ትሆናላችሁ” አላቸው።

¹¹እያንዳንዱ ሰው ጭነቱን ወዲያውኑ አራግፎ ስልቻውን ፈታ። ¹²ከዚያም አዛዥ ፍተሻውን ከታላቁ ጀምሮ እስከ ታናሹ ድረስ ቀጠለ። በመጨረሻም፤ ጽዋው በብንደም ስልቻ ውስጥ ተገኘ። ¹³በዚህ ጊዜ ልብላቸውን በሐዘን ቀደዱ፤ ሁሉም ስልቻቸውን በየአሁኖቻቸው ጭነው ወደ ከተ

43:32 ዘፍ:14:13፣ 46:34፣ዘፀ:26:7፣ 2፣12
43:33 ዘፍ:35:23፣ 42:13፣44:12
43:34 ዘፍ:37:13፣ 2፣7፣25፣30፣ሉቃ 15:23

44:1 ዘፍ:42:25፣ 43:16
44:2 ቍ:5:8፣10፣ 12:16
44:3 መላ19:9
44:4 ዘፍ:43:16፣ መዝ 35:12፣ 38:20፣ 109:5፣ ምሳ 17:13፣ ኤር18:20
44:5 ቍ:2፣ዘፍ:30፣ 27፣ዘፀ:18:10-14
44:7 ዘፍ:18:25፣ 42:11
44:8 ቍ:2፣ዘፍ:31፣ 30፣42፣13፣25፣ 43:15፣
44:9 ቍ:10፣ዘፍ 42:11፣31፣32፣ 43:18
44:10 ቍ:2፣9:17፣ 33፣ዘፍ:43:9
44:12 ቍ:2፣ዘፍ 31፣34፣43፣16፣33
44:13 ዘፍ:37:29፣ 42:26
44:14 ቍ:16፣ዘፍ 29፣35፣33፣3፣ 43:3፣18
44:15 ዘፍ:12:18፣ 30:27
44:16 ቍ:2:14፣ 22:24፣ዘፍ:37:8፣42፣ 11፣43፣18፣መዝ 26:6፣73፣13
44:17 ቍ:10፣ዘፍ 18፣25፣43:9
44:18 ቍ:16፣ዘፍ 18፣30፣29፣35
44:19 ዘፍ:42:11፣ 43:7
44:20 ዘፍ:37:3፣ 33፣42፣13
44:21 ዘፍ:42:11፣ 15
44:22 ቍ:16፣ዘፍ 37:35
44:23 ዘፍ:42:15፣ 43:5
44:24 ቍ:16፣ዘፍ 42፣29፣43:28
44:25 ዘፍ:42:2
44:26 ዘፍ:43:5
44:27 ዘፍ:43:28፣ 46:19

ማዬቱ ተመለሱ።
¹⁴ይሁዳና ወንድሞቹ ወደ ዮሴፍ ቤት ሲገቡ፤ እርሱ ገና ከቤቱ አልወጣም ነበር። እነርሱም ከፊቱ መሬት ላይ ተደፉ።
¹⁵ዮሴፍ ፍም፤ “ለምን እንዲህ ያለ ነገር አደረጋችሁ? እንደ እኔ ያለ ሰው ስውር ነገርን የሚያውቅበት ልዩ ጥበብ እንዳለው አታውቁ ምን?” ሲል ጠየቃቸው።

¹⁶ይሁዳም፤ “ከእንግዲህ ለጌታችን ምን ማለት እንችላለን? ምንስ እንመልሳለን? እንዲህ ካለው በደል ንጹሕ መሆናችንን ማስረዳትስ እንዴት ይቻላል? እግዚአብሔር (አሎም) የእኛን የአገልጋዮችህን በደል ገልጦአል፤ ከእንግዲህ ጽዋው የተገኘበት ብቻ ሳይሆን ሁላችንም ባሮችህ ነን” አለ።

¹⁷ዮሴፍም፤ “ይህንን ልጽሞ አላደርገውም፤ ባሪያዬ የሚሆነው ጽዋው የተገኘበት ሰው ብቻ ነው፤ የቀራችሁት በሰላም ወደ አባታችሁ ተመለሱ” አላቸው።

¹⁸ይሁዳም ወደ ዮሴፍ ቀረብ ብሎ፤ “ጌታዬ ሆይ፤ እኔ አገልጋይህ አንዲት ቃል ብቻ ልናገር፤ አንተም የፈርዖን ያህል የተከበርህ ስለሆንህ፤ እባክህን እኔን አገልጋይህን አትቈጣኝ። ¹⁹ጌታዬ ‘አባት ወይም ወንድም አላችሁ?’ ብሎ አገልጋዮቹን ጠይቄ ነበር። ²⁰እኛም፤ ‘አዎን፤ ሽማግሌ አባት አለን፤ አባታችንም በስተርጅና የወለደው ትንሽ ልጅ አለው፤ ወንድምየው ሞቶአል፤ ከአንድ እናት ከተወለዱት ልጆች መካከል የተረፈው እርሱ ብቻ ነው፤ አባቱም በጣም ይወደዋል’ ብለንህ ነበር።

²¹“ከዚያም አንተ አገልጋዮችህን፤ ‘እንዳ የሁ ወደ እኔ አምጡት’ አልሸን። ²²እኛም ለጌታዬ ‘ልጅ ከአባቱ ሊለይ አይችልም፤ ከተለየው ደግሞ አባትየው ይሞታል’ አልንህ። ²³አንተ ግን እኛን አገልጋዮችህን፤ ‘ታናሽ ወንድማችሁ አብሮአችሁ ወደዚህ ካልመጣ ዳግመኛ ፊቱን አታዩም’ አልሸን። ²⁴እኛም ወደ አገልጋይህ ወደ አባቱ በተመለሰን ጊዜ አንተ ጌታዬ ያልሸንን ነገር ነው።

²⁵“ከዚያም አባታችን እስኪ ተመልሳችሁ ጥቂት እህል ሸምቱልን ሲለን፤ ²⁶መሄድ አንችልም፤ መሄድ የምንችለው ታናሽ ወንድማችን አብሮን ሲሄድ ብቻ ነው። ታናሽ ወንድማችንን ይዘን ካልሄድን በስተቀር፤ የሰውየውን ፊት ማየት አንችልም” አልነው።

²⁷“አገልጋይህ አባቱም እንዲህ አለን፤ ‘ሚስቴ ሁለት ወንዶች ልጆች እንደ ወለደችልኝ ታውቃላችሁ፤ ²⁸አንዱ በወጣበት

የሴፍም ፈርዖን ባዘዘው መሠረት ሠረገላዎች አቀረቡባቸው፤ የመንገድም ስንቅ አስያዘው።²² ለእያንዳንዳቸው ሁለት ሁለት የክት ልብስ ሰጣቸው፤ ለብንዶም ግን ሦስት መቶ ጥሬ ብርና አምስት የክት ልብስ ሰጠው።²³ ለአባቱም በግብፅ ምድር ከሚገኘው የተመረጠ ነገር በዐሥር አህዮች፤ እንደዚሁም ለመንገዱ ስንቅ የሚሆነው እህል፤ ዳዕና ሌላ ምግብ በዐሥር እንስት አህዮች አስጭኖ ሰደደለት።²⁴ ከዚህ በኋላ ወንድሞቹን አሰናበታቸው፤ ከእርሱም ሲሰናቡቱ፤ መንገድ ላይ እንዳትጣሉ” አላቸው።

²⁵ እነርሱም ከግብፅ ወጥተው በከነዓን ምድር ወደሚኖረው ወደ አባታቸው ወደ ያዕቆብ መጡ።²⁶ አባታቸውንም፤ “እነሆ የሴፍ በሕይወት አለ፤ እንዲያውም በግብፅ ምድር ሁሉ ገዢ ሆኖ አል” ብለው ነገሩት። ያዕቆብም በድንጋጤ ክው አለ፤ ሊያምናቸውም አልቻለም።²⁷ ነገር ግን የሴፍ የነገራቸውን ሁሉ ሲያጫውቱትና እርሱንም ወደ ግብፅ ለማንጓዝ የሴፍ የላከለትን ሠረገላዎች ሲያይ የአባታቸው የያዕቆብ መንፈስ ታደሰ።²⁸ ከዚያም እስራኤል፤ “ልጄ የሴፍ በሕይወት አለ፤ ከመሞቱ በፊት ሄጄ ልየው” አለ።

ያዕቆብ ወደ ግብፅ ሄደ

46 እስራኤልም ጓዙን ሁሉ ጠቅልሎ ተነሣ፤ ቤርሳቤህም ሲደርስ፤ ለአባቱ ለይስሐቅ ከምላክ ^(ሌላ-ጊያም) መሥዋዕት ሠዋ።² እግዚአብሔርም ^(ሌላ-ጊያም) ሌሊት በራእይ ለእስራኤል ተገልጦ “ያዕቆብን ያዕቆብ” ብሎ ጠራው። እርሱም፤ “እነሆ፤ አለሁ” አለ።³ እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፤ “እኔ የአባትህ አምላክ እግዚአብሔር ^(ሌላ-ጊያም) ነኝ፤ ወደ ግብፅ ለመውረድ አትፍራ፤ በዚያ ታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁና፤⁴ አብሬህ ወደ ግብፅ እወርዳለሁ፤ ከዚያም መልሼ አወጣሃለሁ፤ የየሴፍ የራሱ እጆችም ዐይኖችህን ይገጥሟቸዋል።”

⁵ ከዚህ በኋላ ያዕቆብ ከቤርሳቤህ ተነሣ፤ የእስራኤል ወንዶች ልጆችም አባታቸውን ያዕቆብን፤ ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውን ፈርዖን ለያዕቆብ በላካቸው ሠረገላዎች ላይ አወጧቸው።⁶ ከብቶቻቸውንና በከነዓን ምድር ያፈሩትን ሀብት ገብረታቸውን ይዘው፤ ያዕቆብና ዘርቹ በሙሉ ወደ ግብፅ ወረዱ።⁷ ወደ ግብፅም የወረደው፤ ወንዶች ልጆቹንና ወንዶች የልጅ ልጆቹን፤ ሴቶች ልጆቹንና ሴቶች የልጅ ልጆቹን ማለት ዘርቹን ሁሉ ይዞ ነው።

⁸ ወደ ግብፅ የወረዱት የእስራኤል ልጆች፤

45:20 ቍ18:114፣46:6:32
45:21 ቍ19:114፣42:25
45:22 ዘፍ:24:53፣37:3:41:14:መላ14:12:13:2፣27:15:22
45:23 ዘፍ:24:10፣42:25:26
45:24 ዘፍ:42:21-22
45:25 ዘፍ:13:1፣42:29
45:26 ዘፍ:41:41፣44:28:1፣57:10:7
45:27 ቍ19
45:28 ዘፍ:44:28፣ሉ:7:16:31
46:1 ቍ5:114፣21:14:31:42:54
46:2 ዘፍ:15:1፣17:5:22:1
46:3 ዘፍ:12:2፣15:1:26:2:28:13:110:1:7
46:4 ቍ29:114፣15:16:28:13:45:14-15:50:1
46:5 ቍ1:114፣21:14:45:19
46:6 ዘፍ:12:5፣45:20:114:20:15፣118:26:5:አቡ:24:4፣14፣105:12:8:መዝ105:23:አላ:52:4፣ሐሥ:7:15
46:7 ቍ6፣114:13:10:45:10
46:8 ዘፍ:29:32፣35:26:110:1:114:26:4
46:9 ዘፍ:14:114:1:20:26:5:46:7፣114:5:3
46:10 ዘፍ:29:33፣110:6:15:114:26:12:13:14
46:11 ዘፍ:29:34፣110:6:16:19:114:3:17:20:21:27:33፣4:29:38:26:57፣114:56:19:23:12
46:12 ዘፍ:29:35፣38:34:7:29:30፣114:26:19:21፣114:52:5:፣ግፋ:1:3
46:13 ዘፍ:30:18፣114:26:23:24:መላ10:1:114:7:1
46:14 ዘፍ:30:20
46:15 ዘፍ:25:20፣29:31-35:30:21
46:16 ዘፍ:30:11፣114:1:25:26:15
46:17 ዘፍ:30:13
46:18 ዘፍ:16:1፣30:10
46:19 ዘፍ:29:6፣44:27
46:20 ዘፍ:41:45፣51:52:114:26:28-37

ያዕቆብ ዘርቹ እነዚህ ናቸው፡-

የያዕቆብ የበኩር ልጅ ሮቤል።

⁹ የሮቤል ልጆች፡-

ሄኖላ፤ ፈሉሶ፤ አስሮን እና ከርሚ ናቸው።

¹⁰ የሰምዖን ልጆች፡-

ይሙኤል፤ ያሚን፤ አሃድ፤ ያኪን፤ ጾሐርና ከከነዓናዊቷ ሴት የተወለደው ሳኡል ናቸው።

¹¹ የሌዊ ልጆች፡-

ጌድሶን፤ ቀዳትና ማራሪ ናቸው።

¹² የይሁዳ ልጆች፡-

ዔር፤ አውናን፤ ሴሎም፤ ፋሬስ እና ዛራ ናቸው። ነገር ግን ዔርና አውናን በከነዓን ምድር ሞቱ።

¹³ የይሳኩር ልጆች፡-

ቶላ፤ ፉዋ፤ ሱብና ሺምሮን ናቸው።

¹⁴ የዛብሎን ልጆች፡-

ሴሬድ፤ ኤሎንና ያሕልኤል ናቸው።

¹⁵ እነዚህ ወንዶች ልጆች ያዕቆብ በሰሜን ምዕራብ መስጴምያ ሳለ፤ ልያ የወለደች ለት ናቸው። ሴቷን ዲናን ጨምሮ፤ የወንዶችና የሴቶች ልጆቹ ቍጥር ሠላሳ ሦስት ነው።

¹⁶ የጋድ ልጆች፡-

ጽፎን፤ ሐጊ፤ ሹኒ፤ ኤሰቦን፤ ዔሪ፤ አርዲና አርኤሊ ናቸው።

¹⁷ የአሴር ልጆች፡-

ዪምና፤ የሱዋ፤ የሱዋና በሪዓ ናቸው፤ እኅታቸውም ሄራሕ ናት፤ የበሪዓ ልጆች፡-

ሐቤርና መልኪኤል ናቸው።

¹⁸ እነዚህ ዐሥራ ስድስት ልጆች ሁሉ፤ ሳባ ለልጅ ለልያ ከሰጣት ከዘለፉ ላይ ያዕቆብ የወለዳቸው ናቸው።

¹⁹ የያዕቆብ ሚስት የራሔል ልጆች፡-

የሴፍና ብንዶም ናቸው።²⁰ በግብፅም የሄልዮቲስ ከተማ ካህን የጳጥፊራ ልጅ አሰናት፤ ምናሴንና ኤፍሬምን ለየሴፍ ወለደ ችለት።

²¹ የብንዶም ልጆች፡-

ቤላ፤ ቤኬር፤ አስቤል፤ ጌራ፤ ናዕማን፤ አኪ፤ ሮስ፤ ማንፊን ሑሬምና አርድ ናቸው።

²² እነዚህ ዐሥራ አራቱ፤ ራሔል ለያዕቆብ የወለደችለት ልጆችና የልጅ ልጆች ናቸው።

¹³ ከአራተ ሳምራውያንና ከሱርባቱ ጋር ተመሳሳይ ሲሆን (114:5:7:1 ይመ.) የማሪሬቲክ ጽሑፍ ግን ፋፕ ይለዋል።

¹⁶ ከአራተ ሳምራውያንና ከሱርባቱ ጽሑፍ ግን ጋር ተመሳሳይ ሲሆን (114:26:15 ይመ.) የማሪሬቲክ ጽሑፍ ግን ጾሬን ይለዋል ላፊን ሆሊዮፖሊስን ያመለክታል

23የዳን ልጅ፡-
 ሐሺም ነው፤
 24የንፍታሌም ልጆች፡-
 ያሕጽኤል፣ ጉኒ፣ ዩጸርና ሺሌም ናቸው፤
 25እነዚህ ሰባቱ ልጆች ሁሉ ላባ ለልጁ ለራሔል ከሰጣት ከባላ ላይ ያዕቆብ የወለዳቸው ናቸው።
 26ያዕቆብ ጋር ወደ ግብፅ የሄዱት የገዛ ዘርፎቹ ብዛት ሥልሳ ስድስት ሲሆን ይህ ቍጥር ግን የልጆቹን ማስቶች አይጨምርም።
 27የሴፍ በግብፅ የወለዳቸውን ሁለት ልጆች ጨምሮ፣ ወደ ግብፅ የወረደው የያዕቆብ ቤተሰብ ቍጥር ሰባ ነበር።
 28ያዕቆብም ወደ ጊሜም ለመሄድ መመሪያን ይቀበል ዘንድ፣ ይሁዳን አስቀድሞ ወደ ዮሴፍ ላከው። እነርሱም ጊሜም ሲደርሱ፣ ጃዮሴፍ ሠረገላውን አዘጋጅቶ፣ አባቱን እስራኤልን ለመቀበል ወደ ጊሜም አመራ። የሴፍ አባቱ ዘንድ እንደ ደረሰ፣ ዐንገቱ ላይ ተጠምጥሞ ለረጅም ጊዜ አለቀሰ።
 30እስራኤልም የሴፍን፣ “በሕይወት መኖርህን ስላየሁ፣ ከእንግዲህ ብሞትም አይቈጩኝ” አለው።
 31ከዚህ በኋላ የሴፍ ወንድሞቹንና የአባቱን ቤተ ሰዎች እንዲህ አላቸው፡ “ወደ ፈርዖን ወጥቼ አናግረዋለሁ፤ እንዲህም እለዋለሁ፤ በከነዓን ምድር የሚኖሩት ወንድሞቼና የአባቴ ቤተ ሰዎች ወደ እኔ መጥተዋል። 32ሰዎቹ ከብት የሚጠብቁ ስለሆኑ እርኞች ናቸው፤ ሲመጡም በጎቻቸውን፣ ፍየሎቻቸውንና ከብቶቻቸውን እንዲሁም ያላቸውን ሁሉ ይዘው መጥተዋል።” 33ፈርዖን አስጠርቶአቸው፣ “ሥራችሁ ምንድን ነው?” ብሎ ቢጠይቃችሁ፣ 34እና ንተ እኛ ባሮችህ ሥራችን ከልጅነታችን ጀምሮ ልክ እንደ አባቶቻችን ከብት ማርባት ነው” ብላችሁ መልሱለት። ከዚያም ግብፃውያን ከብት አርቢዎችን እንደ ጸያፍ ስለሚቈጥሩ፣ በጊሜም ምድር እንድትኖሩ ይፈቅድላችኋል።”

47 የሴፍም ወደ ፈርዖን ሄደ፣ “አባቴና ወንድሞቼ በጎቻቸውን፣ ፍየሎቻቸውን እንዲሁም ያላቸውን ሁሉ ይዘው ከከነዓን አገር መጥተው በጊሜም ሰፍረዋል” አለው። 2ከወንድሞቹም መካከል አምስቱን መርጦ፣ ፈርዖን ፊት አቀረባቸው።
 3ፈርዖን የዮሴፍን ወንድሞች፣ “ሥራችሁ ምንድን ነው?” ሲል ጠየቃቸው።
 እነርሱም ፈርዖንን፣ “እኛ አገልጋዮችህ ልክ እንደ አባቶቻችን ከብት አርቢዎች ነን”

46:21 ዘ፡26:38-41፣1ዜ፡7:6-12፣ 8:1-3
 46:22 ዘ፡29:6
 46:23 ዘ፡30:6፣ ዘ፡26:42
 46:24 ዘ፡30:8
 46:25 ዘ፡24:61፣ 30:8
 46:26 ቍ:5-7፣ዘ፡1:5 ዘ፡810:22
 46:27 ዘ፡34:30፣ 41:45፣ሐ፡7:14
 46:28 ዘ፡43:3፣ 45:10
 46:29 ቍ:1:4:30፣ ዘ፡29:11፣32:28፣ 41:43፣47:29፣31፣ ሉ:ቃ:15:20
 46:30 ቍ:29፣ዘ፡44:28
 46:31 ዘ፡42:13፣ 45:10
 46:32 ዘ፡37:2፣ 45:20፣ 47:3
 46:33 ዘ፡47:3
 46:34 ዘ፡34:10፣ 42:11፣43:32፣ 45:10:47:3
 47:1 ዘ፡42:13፣ 46:31
 47:2 ዘ፡43:15
 47:3 ዘ፡42:11፣ 46:32:33
 47:4 ዘ፡46:34፣ ዘ፡12:10፣ፍ:7:1፣ 15፡18:5፣ኤ:14:5-6፣ሌ:1:18
 47:6 ዘ፡13:9፣ 34:10፣39:4:45፣ 18፡ዘ፡18:21:25፣ ዘ፡1:13:15፣2ዜ፡5:19፣5፡መ፡15:2
 47:7 ቍ:10፣ዘ፡43:15፣2ዳ፡14፣ 22፡19:39፣15፡ 8:66
 47:9 ዘ፡3:17፣ 25:7፣መ፡139:4:12፣ 89:47፣ኢ፡8:9
 47:10 ቍ:7
 47:11 ዘ፡45:10፣ 18፡ዘ፡11:11፣12:37፣ ዘ፡33:3:5
 47:12 ዘ፡45:11
 47:13 ዘ፡12:10፣ 41:30
 47:14 ዘ፡41:34፣ 36፡ዘ፡7:23፣8:24፣ ኤ:14:39
 47:15 ቍ:16:18፣ 19፡ዘ፡41:57፣ዘ፡16:3
 47:16 ቍ:15:18፣ 19
 47:17 ዘ፡12:16፣ ዘ፡14:9

አሉት፤ 4ደግሞም፣ “በከነዓን ምድር ራቡ እጅግ የጸና በመሆኑ በጎችና ፍየሎች የሚሰማሩበት በማጣታቸው፣ ለጊዜው እዚህ ለመኖር መጥተናል፤ አሁንም ባሮችህ በጊሜም ምድር እንድንኖር እንድትፈቅድልን እንለምንሃለን” አሉት።
 5ፈርዖንም የሴፍን እንዲህ አለው፣ “አባትህና ወንድሞችህ ወደ አንተ መጥተዋል፤ ፍየላብ ምድር እንደ ሆነ በእጅህ ነው፤ አባትህንና ወንድሞችህን ምርጥ በሆነው ምድር አስፍራቸው፤ በጊሜም ይኑሩ። ከመካከላቸው ልዩ ችሎታ ያላቸው መኖራቸውን የምታወቅ ከሆነ፣ የከብቶቹ ጎሳፊዎች አድርጋቸው።”
 7ከዚህ በኋላ የሴፍ አባቱን ያዕቆብን ቤተ መንግሥት አግብቶ በፈርዖን ፊት አቀረበው፤ ያዕቆብ ፈርዖንን ከመረቀው በኋላ 8ፈርዖን፣ “ለመሆኑ ዕድሜህ ምን ያህል ነው?” ሲል ያዕቆብን ጠየቀው።
 9ያዕቆብም ለፈርዖን፣ “በምድር ላይ በእንግዲነት ያሳለፍኩት ዘመን 130 ዓመት ነው፤ ይህም አባቶቼ በእንግዲነት ከኖሩበት ዘመን ጋር ሲነጻጸር አጭር ነው፤ ችግር የበዛበትም ነበር” ሲል መለሰለት። 10ከዚያም ያዕቆብ ፈርዖንን መርቆ፣ ተሰናብቶት ወጣ።
 11የሴፍም አባቱንና ወንድሞቹን በግብፅ እንዲኖሩ አደረገ፤ ፈርዖን በሰጠው ትእዛዝ መሠረት ምርጥ ከሆነው ምድር ራም ሴን በርስትነት ሰጣቸው። 12የሴፍም ለአባቱ፣ ለወንድሞቹና ለመላው የአባቱ ቤተ ሰዎች በልጆቻቸው ቍጥር ልክ ቀለብ እንዲሰፈርላቸው አደረገ።
የራቡ ዘመንና የዮሴፍ አመራር
 13በመላው ምድር እህል ባለመኖሩ ራቡ እየጸና ሄደ፤ ከዚህ የተነሣም ግብፅና ከነዓን በራብ እጅግ ተጉዳ። 14የሴፍ የግብፅና የከነዓን ሰዎች እህል በመሸመት የከፈሉትን ገንዘብ ሁሉ ሰብስቦ ወደ ፈርዖን ቤተ መንግሥት አስገባ። 15የግብፅና የከነዓን ሕዝቦችም ገንዘባቸው ባለቀ ጊዜ፣ ግብፃውያን ሁሉ ወደ ዮሴፍ ቀርበው፣ “የምን በላው እህል ስጠን፤ ገንዘባችን አልቆብናል፤ ዐይንህ እያየ እንዴት በራብ እንለቅ?” አሉት።
 16የሴፍም፣ “ከብቶቻችሁ አምጡ፤ ገንዘባችሁ ካለቀ በከብቶቻችሁ ለውጥ እህል
 27 ከዕብራይስጡ ጋር ተመሳሳይ ሲሆን ሰባ ሊቃናት ግን ዘጠኝ ልጆች ይለዋል
 27 ከዕብራይስጡ ጋር ተመሳሳይ ሲሆን (ዘ፡ 1:5 እና ማጠ ይመ) ሰብሳቢ ሊቃናት ግን (ሐ፡ 7:14 ይመ) ሰባ አምስት ይለዋል
 29 ዕብራይስጡ በ48 4ይ ይለዋል
 7 ወይም በ49 ታ ካቀረበ

እስጣቸኛልሁ አለ።¹⁷ ስለዚህ ከብቶቻቸውን ወደ ዮሴፍ አመጡ፤ እርሱም በፈረሶቻቸው፣ በበጎቻቸው፣ በፍየሎቻቸው፣ በከብቶቻቸውና በአህዮቻቸው ለውጥ እህል ሰጣቸው። በከብቶቻቸው ልዋጭ ባገኙት ምግብ የዚያን ዓመት ራብ እንዲወጡት አደረገ።

¹⁸ የም ዓመት ካለፈ በኋላ ሕዝቡ በሚቀጥለው ዓመት ወደ ዮሴፍ መጥተው እንዲህ አሉት፣ “እንግዲህ ከጌታችን የምንሰውረው ምንም ነገር የለም፤ ገንዘባችን አልቆአል፤ ከብቶቻችንም አስረክበን። እንግዲህ ለጌታችን የምንሰጠው፣ ከመሬታችንና ከእኛ ከራሳችን በስተቀር፣ አንዳችን ነገር የለም።¹⁹ ታዲያ፣ እያየኸን እንዴት እንለቅ? መሬታችንን ለምን ጠፍ ሆኖ ይቅር? እኛንና መሬታችንን ውሰድና በለውጥ እህል ስጠን፤ እኛ የፈርዖን ገባሮች እንሁን፤ መሬታችንም የእርሱ ርስት ይሁን፤ እኛም እንዳንሞት መሬታችንም ጠፍ ሆኖ እንዳይቀር የምንዘራው ዘር ስጠን።”

²⁰ ስለዚህ ዮሴፍ የግብፅን ምድር ሁሉ ለፈርዖን ገዛለት፤ ራቡም እጅግ ስለጸና ባቸው ግብፃውያን ሁሉ አንዳቸውም ሳይቀሩ መሬታቸውን ሸጡ፤ ምድሪቱም የፈርዖን ርስት ሆነች።²¹ ዮሴፍም የግብፅን ሕዝብ ከዳር እስከ ዳር፣ የፈርዖን ገባር ለፈረገው።²² ሆኖም ዮሴፍ የካህናቱን መሬት አልገዛም፤ ምክንያቱም ካህናቱ ከፈርዖን ቋሚ ድርጎ ስለሚያገኙና ፈርዖን ከሚሰጣቸው ድርጎ በቂ ምግብ ስለ ነበራቸው ነው፤ ከዚህም የተነሳ መሬታቸውን አልሸጡም።

²³ ዮሴፍ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፤ “እነሆ፣ ዛሬ እናንተንም መሬታችሁንም ለፈርዖን ገዛቸዎትኋልና ይህን ዘር ወስዳችሁ በመሬት ላይ ዝሩ።²⁴ መከሩ በሚሰበሰብበት ጊዜ ግን ከአምስት እጅ አንዱን ለፈርዖን ታስገባላችሁ፤ ከአምስት እጅ አራቱን ደግሞ ለመሬታችሁ ዘር፣ እንዲሁም ለራሳችሁ፣ ለቤተ ሰባቸዎና ለልጆቻችሁ ምግብ ታደርጉታላችሁ።”

²⁵ እነርሱም፣ “እንግዲህ ሕይወታችንን አትርፈህልናል፤ በጌታችን ፊት ሞገስ ካገኘን፣ ለፈርዖን ገባሮች እንሆናለን” አሉት።

²⁶ ስለዚህ ዮሴፍ የምርቱ አንድ አምስተኛ ለፈርዖን እንዲገባ የሚያዝ የመሬት ሕግ አወጣ፤ ይህም ሕግ እስከ ዛሬ ይሠራበታል። በዚያን ጊዜ በፈርዖን እጅ ያልገባው መሬት የካህናቱ ብቻ ነው።

²⁷ በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን በግብፅ አገር በጌሜም ይኖሩ ነበር፤ በዚያም ሀብት ንብረት አፈሩ፤ ቆጥራቸውም እጅግ እየበዛ ይሄድ ጀመር።

47:18 ቍ15:16
47:19 ቍ15:16; 21:25 ዘፍ42:2
47:20 ዘፍ12:10
47:21 ቍ19
47:22 ቍ26:ዘፍ14:28-29
47:23 ነሀ5:3; ኢሳ55:10; 61:11
47:24 ዘፍ41:34
47:25 ቍ19:ዘፍ32:5
47:26 ቍ22:ዘፍ41:34
47:27 ዘፍ1:22; 12:2; 17:6; 33:19; 34:5; 10:18

47:28 ዘፍ25:7; መዝ105:23
47:29 ዘፍ19:19; 24:2; 27:2; 32:2; 5:46; 29:መሳ1:24; 2ሳሙ2:6
47:30 ዘፍ15:15; 23:20; 25:9; 29:16; 50:25; ዘወ13:19; ኢሳ24:32; ኤሳ7:15-16
47:31 ዘፍ21:23; 32:10; 24:3; 46:29; ኢሳ2:20; መሳ15:12; 1ሳሙ24:21; 30:15; 1ነገ1:47; 6ሰ1:21
48:1 ዘፍ41:52; 6ሰ1:21
48:2 ቍ8:9; 11:14; 20
48:3 ዘፍ17:1; 28:13; 19:32; 29
48:4 ዘፍ12:27; 15:7; 17:6; 28:13
48:5 ዘፍ29:32; 33; 41:50-52; 1ዜፍ5:1
48:7 ዘፍ25:20; 35:19; 42:38; 4ፍት1:2; 1ሳሙ16:4
48:8 ቍ2:10
48:9 ዘፍ24:60; 33:5

²⁸ የዕቆብ በግብፅ ዐሥራ ሰባት ዓመት ኖረ፤ ዕድሜውም አንድ መቶ አርባ ሰባት ዓመት ነበር።²⁹ እስራኤልም የሚሞትበት ጊዜ መቃረቡን እንደ ተረዳ ልጁን ዮሴፍን አስጠርቶ እንዲህ አለው፤ “በአንተ ዘንድ ሞገስ ካገኘሁ እጅህን በጭኔ ላይ አኑረህ፤ በጎነትንና ታማኝነትን ልታደርግልኝ ቃል ግባልኝ፤ በምሞትበት ጊዜ በግብፅ አትቅበረኝ፤³⁰ እኔም ከአባቶቼ ጋር ሳንቀላፋ፣ ከግብፅ አውጥተህ እነርሱ በተቀበሩበት ቦታ ቅበረኝ።”

ዮሴፍም፣ “እሺ፣ እንዳልከኝ አደርጋለሁ” አለ።

³¹ የዕቆብም፣ “በል ማልኝ አለው። ዮሴፍም ማለለት፤ እስራኤልም በዐልጋው ራሱን ላይ ሆኖ ጌንበስ አለ።”[†]

ምናሴና ኤፍሬም

48 ከጥቂት ጊዜ በኋላም፣ “አባትህ ታሞአል” ተብሎ ለዮሴፍ ስለተነገረው ሁለቱን ልጆቹን ምናሴንና ኤፍሬምን ይዞ ሄደ።² ለዮሴፍብ፣ “ልጅህ ዮሴፍ ወደ አንተ መጥቶአል” ተብሎ በተነገረው ጊዜ፣ እስራኤል ተበረታችቶ ዐልጋው ላይ ተቀመጠ።

³ የዕቆብም ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ “ሁሉን የሚችል አምላክ! በከነዓን ምድር ሎዛ በምትባል ቦታ ተገለጠልኝ፤ ባረከኝም፤⁴ እንዲህም አለኝ፤ ‘ፍሬያማ አደርግሃለሁ፣ ይህችንም ምድር ከአንተ በኋላ ለሚነሡ ዘርቸህ የዘላለም ርስት አድርጌ እስጣቸሃለሁ።’”

⁵ “ወደዚህ ከመምጣቴ በፊት በግብፅ የወለድሃቸው ሁለቱ ልጆችህ ከእንግዲህ የእኔ ልጆች ሆነው ይቁጠራሉ፤ ሮቤልና ስምዖን ልጆቼ እንደ ሆኑ ሁሉ፣ ኤፍሬምና ምናሴም ልጆቼ ይሆናሉ። ፅንገሰርሱ በኋላ የሚወለዱልህ ልጆች ግን፣ የአንተ ይሁኑ፤ በርስት ድልድላቸው ግን በወንድሞቻቸው ስም ይቁጠራሉ። ገነሰሜን ምዕራብ መስጴጦም ያመልስ ኤፍራታ ለመድረስ ጥቂት ሲቀረኝ፣ እናትህ ራኤል በከነዓን ምድር ሞታብኝ ዐዘንሁ። እኔም ወደ ኤፍራታ ማለት ወደ ቤተልሔም በሚወስደው መን ገድ ዳር ቀበርኳት።”

⁸ እስራኤልም የዮሴፍን ልጆች ባየ ጊዜ፣ “እነዚህ እነማን ናቸው?” ሲል ጠየቀ፤

ዮሴፍም፣ “እነዚህ እገዢቤር (ሎዛም) የሰጠኝ

[†]21 ከራቀ ሳምራውያንና ከሰብዐ ሊቃናት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን (ቮልጊትንም ይመ) የግብፅጅቱ ጸሐፊ ግን ሕዝቡን ወደ ከተሞች አጋዝ ይለዋል።

[‡]31 ወይም እስራኤልም በዐልጋው ራሱን በኩል ስገድ

[§]3 ፅንገሰርሱ ኤልሻዳይ ይላል

ልጆች ናቸው” ብሎ ለአባቱ መለሰለት፤ እስራኤልም፣ “አቅርባቸውና ልመርቃቸው” አለ።

¹⁰በዚህ ጊዜ እስራኤል ዐይኖቹ በእርጅና ምክንያት በመድከማቸው አጥርቶ ማየት ይሳነው ነበር፤ ስለዚህ ዮሴፍ ልጆቹን አባቱ ዘንድ አቀረባቸው፤ አባቱም ስሞ ዐቀፋቸው።

¹¹እስራኤልም ዮሴፍን፣ “ዐይንህን እንደ ገና ዐያለሁ ብዬ አሳሰብኩም ነበር፤ እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ግን ልጆችህን ጭምር ለማየት አበቃኝ” አለው።

¹²ዮሴፍም ልጆቹን ከእስራኤል ጉልበት ፈቀቅ በማድረግ አጌንበሶ በግንባሩ መሬት ላይ ተደፋ። ¹³ከዚያም ዮሴፍ ሁለቱን ልጆቹን ይዞ ኤፍሬምን ከራሱ በስተ ቀኝ፣ ከእስራኤል በስተ ግራ፣ ምናሴን ደግሞ

ከራሱ በስተ ግራ፣ ከእስራኤል በስተ ቀኝ በኩል አቀረባቸው። ¹⁴እስራኤል ግን ቀኝ እጁን በታናሹ በኤፍሬም ራስ ላይ አኖረ፤ ግራ እጁንም በቀኝ እጁ ላይ አስተላልፎ በበኩሩ በምናሴ ራስ ላይ አኖረ።

¹⁵ከዚህ በኋላ ዮሴፍን ባረከ፤ እንዲህም አለው፡

“አባቶቼ አብርሃምና ይስሐቅ በፊቱ የተመላለሱት እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ፣ ለእኔም እስከ ዛሬ ድረስ በዘመኔ ሁሉ እረኛ የሆነኝ ከምላክ (አሉ-ሃም) ፣

¹⁶ከጉዳትም ሁሉ የታደገኝ መልአክ፣ እርሱ እነዚህን ልጆች ይባርክ፤ እነርሱም በስሜ፤

በአባቶቼ በአብርሃምና በይስሐቅ ስም ይጠሩ፤ በምድር ላይ እጅግ ይብዙ።

¹⁷ዮሴፍ፣ አባቱ ቀኝ እጁን በኤፍሬም ራስ ላይ ማድረጉን ሲያይ ተከፋ፤ ከኤፍሬም ራስ ላይ አንሥቶ በምናሴ ራስ ላይ ለማኖር የአባቱን እጅ ያዘ፤ ¹⁸ዮሴፍም፣ “አባቴ ሆይ፤ እንዲህ አይደለም በኩሩ ይሆኛው ስለሆነ፣ ቀኝ እጅህን እርሱ ራስ ላይ አድርግ” አለው።

¹⁹አባቱ ግን፣ “ዐውቃለሁ፤ ልጄ ዐውቃለሁ፤ እርሱም እኮ ሕዝብ ይሆናል፤ ታላቅም ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ታናሽ ወንድሙ ከእርሱ ይበልጣል፤ ዘርቹም ታላቅ ሕዝቦች ይሆናሉ” ብሎ እምቢ አለው። ²⁰በዚያን ዕለት ባረካቸው፤ እንዲህም አላቸው፡

“በአንተ ስም እስራኤል እንዲህ ብሎ ይመርቃል፤

48:10 ዘፍ27:11; 27:29:13
48:11 ቍ2:ዘፍ44:28;50:23;ኢዮ42:16;መዝ103:17;128:6
48:12 ዘፍ19:1; 33:3;37:10; 50:23;ኢዮ3:12
48:13 መዝ16:8; 73:23;110:1;ማቴ25:33
48:14 ቍ2:17; 18:ዘፍ25:23;29:32;41:51
48:15 ዘፍ5:22; 24:60;49:24; 24ሙ5:2;መዝ23:1;80:1;ኢሳ40:11;ኤር23:4
48:16 ዘፍ12:2; 13:4;16:7;24:50; 28:3;13:2;ሳሙ4:9; 1ዘፍ5:1;መዝ71:4; ኤር15:21;ሕዝ47:13;ጳጳ3:17;ቅብ11:21
48:17 ቍ13:14
48:18 ቍ14
48:19 ዘፍ12:2; 17:20;25:23
48:20 ቍ2:ዘፍ24:60;41:51;ዘሌ9:22;ዘኁ2:18;20:6;23:10;23:ዘጳ10:8;21:5;ፍት4:11; ኤር31:9;ቅብ11:21
48:21 ዘፍ15:16; 26:3;28:13;ዘጳ30:3;መዝ126:1;ኤር29:14;ሕዝ34:13
48:22 ዘፍ34:26; 37:8;ኢሱ24:32; ዮሐ4:5
49:1 ዘኁ24:14; ዘጳ31:29;ኤር23:20;ጳጳ28:45
49:2 ቍ16:28; ኢሱ24:1;መዝ 34:11
49:3 ዘፍ29:32; 34:19;41:51;ዘጳ21:17;መዝ78:51; 105:36
49:4 ዘፍ29:29; 34:5;ኢሳ57:20; ኤር49:23
49:5 ዘፍ29:33; 34:34;25:ም4:17
49:6 ዘፍ34:26; ኢሱ11:6;9:24ሙ8:4;ዘፍ18:4; መዝ1:ም41:15; ኤፌ5:11
49:7 ዘፍ34:7;25: ኢሱ19:1;9:21:42
49:8 ዘፍ9:25; 29:35;ዘጳ28:48; 1ዘፍ5:2
49:9 ቍ27:ዘኁ23:24;24:9;ኢዮ38:39;መዝ17:2;10:

“እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) እንደ ኤፍሬምና እንደ ምናሴ ያድርጋችሁ።” በዚህ ሁኔታም ኤፍሬምን ከምናሴ አስቀደመው።

²¹ከዚህ በኋላ እስራኤል ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ እኔ የምሞትበት ጊዜ ተቃርቦ አል፤ ነገር ግን እግዚአብሔር (አሉ-ሃም) ከእናንተ ጋር ይሆናል፤ ወደ አባቶቻችሁም ምድር መልሶ ያገባችኋል። ²²እነሆ በሰይፌና በቀ ሱቴ ከአሞራውያን እጅ የወሰደካትን ዐምባ ከወንድሞችህ ድርሻ አብልጬ ለአንተ ሰጥ ቼሃለሁ።”[†]

ያዕቆብ ልጆቹን ባረከ

49:1-28 ማብ - ዘጳ 33:1-29

49 ከዚህ በኋላ ያዕቆብ ልጆቹን ሁሉ አስጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ “በኋለኛው ዘመን ምን እንደሚደርስባችሁ እነግራችሁ ዘንድ ተሰብስቡ።

²“እናንተ የያዕቆብ ልጆች ሆይ፤ ተሰብስቡና ስሙ፤ አባታችሁ እስራኤልንም አድምጡ፤

³“ርቤል፣ አንተ የበኩር ልጄ ነህ፤ ኅይሌና የጉብዝናዬም መጀመሪያ፤ በክብር ትልቃለህ በኅይልም ትበልጣለህ።

⁴እንደ ውሃ የዋለልህ ነህና እልቅና አይኖርህም፤ የአባትህን መኝታ ደፍረሃል፤ ምንጣፌንም አርክሰሃል።

⁵ስምዖንና ሌዊ ወንድማማቾች፤ ሰይፍቻቸውቸ የዐመፅ መሣሪያዎች ናቸው።

⁶ወደ ሸንጎአቸው አልግባ፤ ገባኤያቸው ውስጥ አልገኝ፤ በቀጣ ተነሣሥተው ሰዎችን ገድለዋል፤ የበሬዎችንም ቋንቋ እንዳሻቸው ቈራርጠዋል።

⁷እጅግ አስፈሪ የሆነ ቀጣቸው፣ ጭከና የተሞላ ንዴታቸው የተረገመ ይሁን፤

በያዕቆብ እበትናቸዋለሁ፤ በመላው እስራኤልም አሠራጫቸዋለሁ።

⁸“ይሁዳ፣ ምን ወንድሞችህ ይወድሱሃል፤ እጅህም የጠላቶችህን ማንነት ማቆ ይይዛል፤ የአባትህ ልጆች በፊትህ ተደፍተው ይሰግዱልሃል።

⁹“አንተ የአንበሳ ደቦል ይሁዳ፤ ከዐደንህ የምትመለስ ልጄ፤

[†]22 ወይም ከወንድሞችህ ድርሻ አብልጬ ለአንተ ሰጥ አንድ ክፍል እሰጥሁ
[‡]5 በሰብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም
[§]8 ይሁዳ የሚለው ቃል ውሳኔ የሚል ትርጉም ካለው የባህሪ ደስተ ቃል የመጣ ሲሆን፣ ከዚህ ቃል ጋር አንድ ዐይነት ድምፅ አለው

እንደ አንበሳ ያደፍጣል፤ በምድርም ላይ ይተኛል፤ እንደ እንስት አንበሳም ያደባል፤ ታዲያ ማን ሊቀስቅሰው ይደፍራል? ¹⁰በትረ መንግሥት ከይሁዳ እጅ አይጠወጣም፤ የገዢነት ምርኮዝም ከእግሮቹ መካከል። ገዢነት የሚገባው እስኪመጣ ድረስ፤ ሕዝቦች ሁሉ ይታዘዙታል። ¹¹አሁንም በወይን ግንድ፤ ውርንጫውንም በምርጡ የወይን ሐረግ ቅርንጫፍ ላይ ያስራል፤ ልብሱን በወይን ጠጅ፤ መጥፋፊያውንም በወይን ጭማቂ ያጥባል። ¹²ወይን ለወይን ጠጅ የቀለ፤ ጥርሶቹም ከወተት ይልቅ የነጡ ይሆናሉ። ¹³“ዛብሎን፣ በባሕር ዳር ይኖራል፤ የመርከቦች መጠጊያም ይሆናል፤ ወሰኑም እስከ ሲዶና ይደርሳል። ¹⁴“ይሳኮር፣ ዐጥነተ ብርቱ አሁን፤ በጭነትኝ መካከል የሚተኛ፤ ¹⁵ማረፊያ ቦታው መልካም፤ ምድሪቱም አስደሳች መሆኗን ሲያይ፤ ትከሻውን ለሸክም ያመቻቻል፤ ተገድዶም ያገለግላል። ¹⁶“ዳን፣ ከእስራኤል ነገዶች እንደ አንዱ ሆኖ፤ በራሱ ሕዝብ ላይ ይፈርዳል። ¹⁷ዳን የመንገድ ዳር እባብ፤ የመተላለፊያም መንገድ እፋኝት ነው፤ ጋላቢው የኋሊት እንዲወድቅ፤ የፈረሱን ስኮና ይካክሳል። ¹⁸“እግዚአብሔር ሆይ (ያህዌ)፤ ማዳንህን እጠባብቃለሁ። ¹⁹ጋድን፣ ወራሪዎች አደጋ ይጥሉበታል፤ እርሱ ግን ዳካቸውን ተከታትሎ ብድሩን ይመልሳል። ²⁰አሴር ማእደ ሰፊ ይሆናል፤ ለነገሥታትም የሚስማማ ምግብ ያቀርባል። ²¹ንፍታሌም ነጻ እንደ ተለቀቀች፤ የሚያማምሩም ግልገሎችን እንደምትወልድ ማዳቆ ነው። ²²የሴፍ፣ ፍሬያማ የወይን ተክል፤ በምንጭ ዳር የተተከለ ወይን ነው። ሐረጎቹ ቅጥርን ያለብሳሉ።” ²³ቀስተኞች በጭካኔ አጠቁት፤ በጥላቻም ነደፉት። ²⁴ነገር ግን በያዕቆብ ጎደል አምላክ ክንድ፣ ለረኛው በሆነው በእስራኤል ዐለት፤ ቀስቱ ጸና፤ ጠንካራ ክንዱም ቀለጠ።

9:17:12;22:13; 104:21;ሐዝ19:2:5; ማክ5:8;ራእ5:5; 49:10 ዙጉ24:17: 19:መላ11-2:20: 18:11ዜና5:2:28:4; መዝ2:9:60:7:72: 8-11:98:3:108:8; 110:2:ሌላ2:4:26: 18:42:14:45:22: 48:20:49:6:15:15:ሕዝ21:27 49:11 ዘጸ:8:13:2: 14:መላ5:10:10:4; 27:18:32:ሌላ63:2: ዝካ9:9 49:12 ማሕ5:12 49:13 ዘፍ:10:19: 30:20 49:14 ዘፍ:30:18; መላ5:16:መዝ68:13 49:15 ኢሳ:19:17- 23:1:ነገ4:6:5:13:19: 21:ሐዝ29:18:ሌላ 14:2:31:8 49:16 ቍ:2:ዘፍ: 30:6 49:17 ቍ:19:መላ 18:27:ኤር18:17: አጥ9:3 49:18 ዘፍ:45:7: መዝ40:1-3:119: 166:174 49:19 ቍ:17:ዘፍ: 30:11 48:20 ዘፍ:30:13; ኢላ25:6;ኢዮ29:6 49:21 ዘፍ:30:8; ኢዮ39:1 49:22 ዘፍ:17:6; 30:24:መዝ80:10:1 28:3:ሐዝ19:10 49:23 ዘፍ:27:4:1; 37:24:ዘፍ10:3 49:24 ዘፍ:48:15; ዘጸ32:4:15:18:31:ሌ 1ዮ29:20:34:132: 22:5:1ሳሙ2:2:2ሳሙ 22:32:መዝ18:2:31: 34:19:14:78:35: 89:26:132:2:5:144 31:ሌላ1:24:10:34 31:7:10:26:4:30:29 34:8:349:26:60: 16:63:12:ዕግ1:12 49:25 ዘፍ:17:1; 27:28:28:13:ዘዐ18: 4:ዘጸ7:13:28:4; መዝ27:9:107:38; ምሳ10:22:ሌላ66:11 49:26 ዘፍ:37:8; 11ዜና5:1:ሐዝ47:13 3:ዕግ3:6 49:27 ቍ:9:ዘፍ: 35:18:ዘዮ31:11; ዘጸ2:35:መላ8:24; 20:12-13:ኢሳ7:21 38:2:22:8:ዕግ1:8; ሰፍ:3:3 49:28 ቍ:2:ዘፍ: 27:4 49:29 ዘፍ:15:15;

²⁵አንተን በሚረዳህ በአባትህ አምላክ፤ በሚባርክህ፤ ሁሉን ማድረግ በሚችል አምላክ።” ²⁶ከጥንት ተራሮች በረከት፤ ከዘላለም ኩረብቶች ምርቃት ይልቅ፤ የአባትህ በረከት ይበልጣል።” ²⁷“ይኸ ሁሉ በየሴፍ ራስ ላይ ይውረድ፤ በወንድሞቹ መካከል አለቃ በሆነውም ግንባር ላይ ይረፍ።” ²⁸እነዚህ ሁሉ ዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች ናቸው። ይህም እያንዳንዳቸውን ተገቢ በሆነው በረከት አባታቸው ሲባርክቸው የተናገረው ቃል ነው። ²⁹ከዚህ በኋላ ያዕቆብ እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ “እነሆ፤ ወደ ወገኖቹ የምሰበሰብበት ጊዜ ደርሶአል፤ በኬጢያው በኤፍሮን ዕርሻ ወስጥ ባለችው ዋሻ ከአባቶቹ ዘንድ ቅብሩኝ፤ ³⁰ይህ በከነዓን ምድር፤ በመምሬ አጠገብ፤ በማክፊላ ዕርሻ ውስጥ ያለው ዋሻ፤ የመቃብር ቦታ እንዲሆን አብርሃም ከኬጢያ ዊው ኤፍሮን ላይ ከነዕርሻ ቦታው የገዛው ነው። ³¹በዚያ አብርሃምና ሚስቱ ሣራ ተቀብረዋል፤ በዚያ ይስሐቅና ሚስቱ ሮብቃ ተቀብረዋል፤ እኔም ልያየ የቀበርኋት እዚያው ነው፤ ³²ዕርሻውና ዋሻው የተገዙት ከኬጢያውያን ላይ ነው።” ³³ያዕቆብ እነዚህን ቃላት ለልጆቹ ተናግሮ እንዳበቃ፤ እግሮቹን በዐልጋው ላይ ሰበሰበ፤ የመጨረሻ ትንፋሹን ተነፈሰ፤ ወደ ወገኖቹም ተሰበሰበ። ^{49:30} ዘፍ:13:18; 23:4-9:20 49:31 ዘፍ:23:19: 20:24:67:25:9:29:16 49:32 ዘፍ:10:15 49:33 ዘፍ:25:8 ኃሐሥ7:15 ¹⁰ ወይም ሴሎ እስኪመጣ ድረስ ወይም ክብር የሚገባው እስኪመጣ ድረስ ¹¹4 ወይም በሰፈር ማዳ የሚኖር እሳት ¹²16 ዳን ማለት ፍትሕ ይለጣል ማለት ነው ¹³19 ጋድ ማለት ጥጥቃት እንዲሆን ወራሪ ሰፊዎች ማለት ነው ¹⁴21 ወይም ነጻ ውብ ቃሎችን የሚናገር ¹⁵22 ወይም የሴፍ የዳር የፈረሰ ገልገል፤ በምንጭ ዳር ያለ የፈረሰ ገልገል፤ በባለ ዕርክን ኩረብታ ላይ የዳር አሁን ነው ¹⁶23-24 ወይም ተከተኞች የጠቃኑ ስጦታራ ይኖራሉ ይህም ¹⁷25 ዕብራይስጡ ጻጻይ ይለዋል ¹⁸26 ...ከአያት ቅድሚያቸው... ታላቅ ነው ¹⁹26 ወይም ኪ... የተለየ ²⁰32 ወይም ከኬጢ ልጆች

50 የሴፍ በአባቱ ፊት ተደፍቶ አለ ቀስ፣ ሳመውም።² ከዚያም የአባቱ የእስራኤል ሬሳ እንዳይፈርስ ባለ መድኃኒት የሆኑ አገልጋዮቹ በመድኃኒት እንዲቀቡት አዘዘ። ባለ መድኃኒቶቹም እንዳይፈርስ ሬሳውን፣ በመድኃኒት ቀቡት።³ ሬሳው እንዳይፈርስ መድኃኒት መቀባቱ በአገሩ ልማድ መሠረት አርባ ቀን ወስደባቸው፤ ግብፃውያንም ሰባ ቀን አለቀሱለት።

⁴የሐዘኑ ጊዜ እንዳበቃ የሴፍ የፈርዖንን ቤተ ሰዎች እንዲህ አላቸው፤ “በፊታችሁ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ፣ ለፈርዖን እንዲህ ብላችሁ ንገሩልኝ፤ ፍጥረት በግብፃውያን ስለ ተቃረበ፣ በከነዓን ምድር ራሴ ቁፍሬ ባዘ ጋጀሁት መቃብር እንድትቀብረኝ ሲል አባቴ አስምሎኛል፤ ስለዚህ ወደዚያ ሄጄ አባቴን ልቅብር ከዚያም እመለሳለሁ።”

⁶ፈርዖንም፣ “ባስማለህ መሠረት ሄደህ አባትህን ቅበር” አለው።

⁷ከዚያም የሴፍ አባቱን ለመቅበር ወጣ፤ የፈርዖን ሹማምንት በሙሉ፣ የቤተ መንግሥቱ ከፍተኛ ባለ ሥልጣኖች እንዲሁም የግብፃውያን ከፍተኛ ባለ ሥልጣኖች ሁሉ ተከተሉት።⁸ እንደዚሁም የሴፍ ቤተ ሰዎች ወንድሞቹና ሌሎችም የአባቱ ቤተ ሰዎች በሙሉ አብረውት ሄዱ። በኋላም የቀሩት

ሕፃናት ልጆቻቸው፣ የበግ፣ የፍየልና የከብት መንጋዎቻቸው ብቻ ነበሩ።⁹ እንዲሁም ሠረገሎችና ፈረሰኞች¹⁰ አብረውት ወጡ፤ አጀቦም እጅግ ብዙ ነበረ።

¹⁰እነርሱም በዮርዳኖስ ማዶ ካለው አጣድ ከተባለው ዐውድማ ሲደርሱ፣ ድምፃቸውን ከፍ በማድረግ ምርር ብለው አለቀሱ፤ የሴፍም በዚያ ለአባቱ ሰባት ቀን ልቅሶ ተቀመጠ።¹¹ በዚያ የሚኖሩ ከነዓናውያን በአጣድ ዐውድማ የተደረገውን ልቅሶ ባዩ ጊዜ፣ “ይህ ለግብፃውያን መራራ ልቅሶአቸው ነው” አለ። በዮርዳኖስ አጠገብ ያለው የዚያ ቦታ ስም አቤል¹² ምጽራይም ተብሎ መጠራቱም ከዚህ የተነሣ ነበር።

¹²የያዕቆብ ልጆችም አባታቸው እንዳዘዛቸው አደረጉ፤¹³ አስከሬኑን ወደ ከነዓን ምድር ወስደው አብርሃም ከኬጢያዊው ከኤፍሮን ላይ ከነዕርኻው በገዛው፣ በመምሬ አጠገብ፣ በማክፊል ዕርሻ በሚገኘው ዋሻ ውስጥ ቀበሩት።

¹⁴የሴፍ አባቱን ከቀበረ በኋላ፣ ከወንድሞቹና ለአባቱ ቀብር አብረውት ሄደው ከነ በሩት ሁሉ ጋር ወደ ግብፃ ተመለሱ።

50:1 ዘፍ29:11፣ 46:4
 50:2 ቍ26:2ዚፍ 16:14፣ ግቴ26:12፣ ማር16:1፣ ዮሐ19:39-40
 50:3 ዘፍ37:34፣ ዘፍ41:3
 50:4 ቍ7:ዘፍ 27:41፣30:27፣32:5
 50:5 ቍ24:ዘፍ 24:37፣47:31፣24ሙ 18:18፣2ዚፍ16:14፣ ኢላ22:16፣ማቴ8:21፣27:60
 50:7 ቍ4:ዘፍ45:16
 50:8 ቍ14፣ ዘፍ45:10
 50:9 ዘፍ41:43
 50:10 ዘፍ27:41፣ 37:34፣ዘሌ10:6፣ ዘጥ15:20፣ፍት 3:2፣1ሳሙ3:1፣13፣ 24ሙ1:17፣3:33፣ 24:18፣2ዚፍ35:25፣ 1ነገ22:10፣ኢዮ2: 13፣ሕዝ3:15፣32: 16፣ሐሥ8:2፣
 50:11 ዘፍ10:18፣ 37:34
 50:12 ዘፍ49:29
 50:13 ዘፍ13:18፣ 23:9፣20፣25፣9
 50:14 ቍ8
 50:15 ቍ17:ዘፍ 9:5፣27:41፣37:28፣ ሰፍ3:11፣1፣ጴጥ3:9
 50:16 ዘፍ49:29
 50:17 ቍ15:ዘፍ 28:13፣29:11፣ማቴ 6:14
 50:18 ዘፍ37:7፣ 43:18
 50:19 ዘፍ30:2፣ ዘፍ32:34፣ሮሜ12: 19፣ዕብ10:30
 50:20 ዘፍ37:20፣ 45:5፣አዕ4:14፣ኢሳ 4:14፣10:7፣ግዘ 4:11-12፣ሮሜ8:28
 50:21 ዘፍ34:3፣ 45:11፣ኤፌ4:32
 50:22 ዘፍ25:7፣ ኢሳ24:29
 50:23 ዘፍ41:51፣ 52:48፣11:12፣ዘጥ 26:29፣27:1፣32፣ 39:40፣36:1፣ዘፍ 3:15፣ኢሳ13:31፣ 17:1፣መላ5:14፣ ኢዮ42:16
 50:24 ቍ5:ዘፍ 15:14፣13:17፣17፣ 19፣12:7፣15:16፣ ፍት1:6፣መዝ35:2፣ 106:4፣ኢሳ38:14
 50:25 ዘፍ24:37፣ 47:29-30፣49:29፣ ሐብ11:22
 50:26 ቍ2:ዘፍ 25:7፣ዘፍ1:6

የሴፍ ወንድሞቹን እንደማይበቀላቸው አረጋገጠ

¹⁵የሴፍ ወንድሞች ከአባታቸው ሞት በኋላ፣ “ከፈጸምንበት በደል የተነሣ የሴፍ ቂም ይዞ በበቀለን ምን እናደርጋለን?” ተባባሉ።¹⁶ ስለዚህ እንዲህ የሚል መልእክት ወደ የሴፍ ላኩ፤ “አባትህ ከመሞቱ በፊት እንዲህ የሚል ትእዛዝ አስተላልፎ ነበር፤¹⁷ ለሴፍ፣ “ወንድሞችህ በአንተ ላይ የፈጸሙትን ንጠአትና ክፉ በደል ይቅር በላቸው” ብላችሁ ንገሩት።” አሁንም፣ የእኛን የአባትህን ክምባክ (ሌላም) አገልጋዮች ንጠአት ይቅር በለን።” መልእክታቸው ሲደርሰው የሴፍ አለቀሰ።

¹⁸ከዚያም ወንድሞቹ መጡና በፊቱ ተደፍተው፣ “እኛ የአንተ ባሮች ነን” አሉት።

¹⁹የሴፍ ግን እንዲህ አላቸው፤ “አትፍሩ፤ እኔን በእግዚአብሔር (ሌላም) ቦታ ማን አስቀመጠኝ? ²⁰እኛን ትእኔን ለመገዳት አስባችሁ አድርጋችሁት ነበር፤ እግዚአብሔር (ሌላም) ግን ዛሬ እንደሚታየው ሁሉ የብዙዎችን ሕይወት ለማጽን ለበጎ ነገር አዋለው። ²¹አሁንም ቢሆን አትፍሩ፤ ለእኛን ተለል ለልጆቻችሁ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ አደርግላችኋለሁ” በማለት አረጋገጠ፤ በደግ ቃል አናገራቸው።

የሴፍ መሞት

²²የሴፍ ከአባቱ ቤተ ሰዎች ጋር በግብፃ ተቀመጠ፤ አንድ መቶ ዐሥር ዓመትም ኖረ፤²³ የኤፍሬምንም የልጅ ልጆች እስከ ሦስት ትውልድ ድረስ አዩ። የምናሴ ልጅ ማከር የወለዳቸውም ልጆች በሴፍ ጭን ላይ ተወለዱ።

²⁴ከዚህ በኋላ የሴፍ ወንድሞቹን፣ “እነሆ፣ የመሞቻዬ ጊዜ ተቃርቦአል፤ እግዚአብሔርም (ሌላም) በረድኤቱ ይጎብኛችሁና ከዚህ አገር ያወጣችኋል፤ ለአባቶቻችን ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ በመሐላ ተስፋ ወደ ሰጣቸው ምድር ያገባችኋል” አላቸው።²⁵ የሴፍም የእስራኤልን ልጆች፣ “እግዚአብሔር (ሌላም) በረድኤቱ ያስባችኋል፤ በዚያን ጊዜ ዐፀ ሜን ከዚህ አገር ይዛችሁ እንድትወጡ” ሲል አስማላቸው።

²⁶የሴፍም በመቶ ዐሥር ዓመቱ ሞተ፤ ሬሳው እንዳይፈርስ በአገሩ ደንብ በመድኃኒት ከደረቀ በኋላ ሣጥን ውስጥ አስገብተው በግብፃ ምድር አስቀመጡት።

²⁵ ወይም ሠረገሎች
²⁶ አቤል ምጽራይም ማለት የግብፃውያን ሐዘን ማለት ነው

አራት ዘፀአት

እስራኤላውያን በጭቆና ሥር

1 ቤተ ሰባቶቻቸውን ይዘው ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብፅ የሄዱት የእስራኤል ልጆች ስሞች እነዚህ ናቸው፡፭ ጊርቤል፣ ስምዖን፣ ሌዊ፣ ይሁዳ፣ ጳይሳከር፣ ዛብሎን፣ ብንያም፣ ፋዳን፣ ንፍታሌም፣ ጋድና አሴር። ፍያዕቆብ ዘር ጠቅላላ ብዛት ሰባ ሲሆን፣ የሴፍ ግን ቀደም ብሎ በግብፅ ነበረ።

⁶ከጊዜ በኋላ የሴፍና ወንድሞቹ ያም ትውልድ በሙሉ ሞቱ፤ ገይሁን እንጂ እስራኤላውያን እየተዋለዱ በዙ፣ ቀጥራቸው እጅግ ከመጨመሩም የተነሣ የግብፅን ምድር ሞሏት።

⁸በግብፅም፣ ስለ የሴፍ የማያውቅ አዲስ ንጉሥ ነገሠ። ጳእርሱም ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፡ “እነሆ፣ እስራኤላውያን በቀጥር በልጠውናል፤ ከእኛም ይልቅ እየበረቱ ነው። ¹⁰ቀጥራቸው እንዳይጨምር፣ ጦርነት በነሣ ከጠላቶቻችን ጋር አብረው እንዳይወጉንና ከምድራቱም ኮብልለው እንዳይሄዱ ዘይ እንፈልግ።”

¹¹ስለዚህ እያስጨነቁ የግዳጅ ሥራ የማያሠሯቸውን አሠሪ አለቆች ሾሙባቸው። እስራኤላውያንም ፊቶምና ራምቤ የተባሉ ንብረት ማከማቻ ከተሞችን ለፈርዖን ሠሩለት። ¹²ነገር ግን ባስጨነቋቸው መጠን የእስራኤላውያን ቀጥር በዛ፣ በምድራቱም እየተስፋፋ ሄዱ፤ ከዚህም የተነሣ ግብፃውያኑ እስራኤላውያንን እጅግ ፈሯቸው፤ ¹³ጭካኔ በተሞላበት ሁኔታም ያሠሯቸው ጀመር። ¹⁴ጭቃ በማስጠካት፣ ጡብ በማሠራትና በእርሻም ሁሉ እያስጨነቁ ከባድ ሥራ እንዲሠሩ በማድረግ ሕይወታቸውን አስመረሩ፤ ግብፃውያኑ በሚያሠሯቸው ከባድ ሥራ ሁሉ ፈጽሞ አይራሩላቸውም ነበር።

¹⁵የግብፅም ንጉሥ ሲፓራና ፉሐ የተባሉትን ዕብራውያን ሴቶች አዋላጆች እንዲህ አላቸው፡ ¹⁶“የዕብራውያንን ሴቶች በማማጫው ድንጋይ ላይ በምታዋልዱበት ጊዜ የሚወለደው ሕፃን ወንድ ከሆነ ግደሉት፤ ሴት ከሆነች ግን በሕይወት ትኑር።” ¹⁷አዋላጆቹ ግን እግዚአብሔርን (አሉሂም) ስለፈሩ የግብፅ ንጉሥ ያዘዘቸውን አልፈጸሙም፤ ወንዶቹንም ልጆች በሕይወት እንዲኖሩ ተወክላቸው። ¹⁸ንጉሡም አዋላጆቹን ጠርቶ፣ “ለምንድን ነው ወንዶቹን ልጆች በሕይወት እንዲኖሩ የተዋቸኳቸው? አላቸው።

1:1 ስፍ:46:8
 1:4 ስፍ:35:22-26፣ ስፍ:1:20-43
 1:5 ስፍ:46:26
 1:6 ስፍ:50:26፣ ሐሥ 7:15
 1:7 ስፍ:9:11፣ ስፍ:12:2፣ ስፍ:7:13፣ ስፍ:11:6፣ ስፍ:7
 1:8 ኤር:43:11፣ 46:2
 1:9 ስፍ:7
 1:10 ስፍ:26:16
 1:11 ስፍ:15:13፣ ስፍ:3:7፣ ስፍ:11:10፣ ስፍ:106:42፣ ስፍ:7:10፣ ስፍ:83:3፣ ስፍ:105:24-25፣ ስፍ:45:3፣ ስፍ:7:17-19
 1:11 ስፍ:15:13፣ 47:11፣ ስፍ:102:11፣ 3:7፣ ስፍ:4:10፣ ስፍ:13:14፣ ስፍ:6-7፣ ስፍ:ሐ:9፣ ስፍ:27፣ ስፍ:179:21፣ ስፍ:522:2፣ ስፍ:460:10፣ ስፍ:179:19፣ ስፍ:2:16፣ ስፍ:4
 1:13 ስፍ:14፣ ስፍ:15:13-14፣ ስፍ:5:21፣ ስፍ:16:3፣ ስፍ:14:25፣ ስፍ:43:46፣ ስፍ:53፣ ስፍ:4:20፣ ስፍ:26:6፣ ስፍ:178:51፣ ስፍ:1129:1፣ ስፍ:430:6፣ ስፍ:48:10፣ ስፍ:ኤር:11:4
 1:14 ስፍ:11:3፣ ስፍ:2:23፣ ስፍ:3:9፣ ስፍ:20:15፣ ስፍ:426:6፣ ስፍ:14፣ ስፍ:10:18፣ ስፍ:2713:4፣ ስፍ:109:9፣ ስፍ:414:3፣ ስፍ:166:11፣ ስፍ:81:6፣ ስፍ:ሐሥ:7:19
 1:15 ስፍ:35:17
 1:16 ስፍ:22
 1:17 ስፍ:21፣ ስፍ:22:17፣ ስፍ:7፣ ስፍ:16-18፣ ስፍ:4:18-20፣ ስፍ:5:29
 1:19 ስፍ:19:11፣ ስፍ:ሐ:2:4-6፣ ስፍ:19:14፣ ስፍ:17:20 1:20 ስፍ:41:1፣ ስፍ:18፣ ስፍ:22:8፣ ስፍ:8:12፣ ስፍ:43:10፣ ስፍ:406:10
 1:21 ስፍ:17፣ ስፍ:2:35፣ ስፍ:24፣ ስፍ:7:11፣ ስፍ:27-29፣ ስፍ:11:38፣ ስፍ:14:10
 1:22 ስፍ:16፣ ስፍ:41:1፣ ስፍ:ሐሥ:7:19
 2:1 ስፍ:2፣ ስፍ:29:34፣ ስፍ:106:20፣ ስፍ:26:59
 2:2 ስፍ:39:6፣

¹⁹እነርሱም፣ “የዕብራውያን ሴቶች እንደ ግብፃውያን ሴቶች አይደሉም፤ ብርቱዎች ስለ ሆኑ አዋላጆች ከመድረሳቸው በፊት ይወልዳሉ” ሲሉ ለፈርዖን መለሱለት።

²⁰ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር (አሉሂም) ለአዋላጆቹ መልካም ሆነላቸው፤ ሕዝቡም በቀጥር እየበዛና እያየለ ሄደ። ²¹አዋላጆቹም እግዚአብሔርን (አሉሂም) በመፍራታቸው ቤተ ሰብ ሰጣቸው።

²²ፈርዖንም፣ “የሚወለደውን ወንድ ልጅ ሁሉ ዐባይ ወንዝ ውስጥ ጣሉት፤ ሴት ልጅ ሁሉ ግን በሕይወት ትኑር” ሲል ሕዝቡን አዘዘ።

የሙሴ መወለድ

2 በዚያን ጊዜ ከሌዊ ነገድ የሆነ አንድ ጳእርሱም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ሕፃኑ መልካም መሆኑን ባየች ጊዜ ሦስት ወር ሸሽገችው። ³ከዚያ በላይ ልትሸሽገው ባልቻለች ጊዜ ግን የደንገል ቅርጫት ወስዳ፣ በዝፍትና በቅጥራት ለቀለቀቸው፤ ሕፃኑንም በውስጡ አስተኝታ ቅርጫቱን ዐባይ ወንዝ ዳር ቁጠማ መካከል አስቀመጠችው። ⁴የሕፃኑም እጎት የሚደርስበትን ነገር ለማወቅ ራቅ ብላ ቆማ ታይ ነበር።

⁵በዚህ ጊዜ የፈርዖን ልጅ ልትታጠብ ወደ ዐባይ ወንዝ ወረደች፤ በምትታጠብበትም ጊዜ ደንገጥሮቿ በወንዙ ዳር ወዲያና ወዲህ ይሉ ነበር፤ በቁጠማውም መካከል የተቀመጠ ቅርጫት አይታ ከደንገጥሮቿ አንዱን እንድታመጣው ላከቻት። ⁶ቅርጫቱን ስትከፍተው ሕፃኑን በውስጡ አየች፤ ያለቅስ ስለ ነበርም አዘነችለትና፣ “ከዕብራውያን ሕፃናት አንዱ መሆን አለበት” አለች።

⁷የሕፃኑ እጎት ለፈርዖን ልጅ፣ “ሕፃኑን እያጠባች የምታሳድግልሽ ከዕብራውያን ሴቶች መካከል ሞግዚት ላምጣልሽን? አለቻት።

ዕብ:11:23 2:3 ስፍ:6:14፣ 41:2፣ ስፍ:8:11፣ ስፍ:418:2፣ ሐሥ:7:21 2:4 ስፍ:15:20 2:5 ስፍ:15:8:20

⁵ የማሰራቱ ቅጅ (ስፍ:46:27 ይመ)፣ የሙት ባሕር ጥቅልል እንዲሁም የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም (ሐሥ:7:14 እና የስፍ:46:7 ማለ ይመ)፣ ስፍ አምስት ይላሉ።

⁶22 የማሰራቱ ቅጅ፣ አራተ ሳምራውያን፣ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም እንዲሁም ታርጉም ከዕብራውያን የሚወለደው ይላሉ።

ውስጥ ባወጣት ጊዜ እጁ እንደ በረዶ ለምጽሳብ ሆነች።

7። አሁንም ደግሞ እጅህን ወደ ብብትህ መልሰህ አስገባ” አለው። ሙሴም እጁን መልሶ ብብቱ ውስጥ አስገባ፤ እንደገና እጁን ከብብቱ ውስጥ ባወጣት ጊዜ፣ ተመልሳ እንደ ሌላው የሰውነቱ ክፍል ሆነች።

8 እግዚአብሔርም (ያህዌ)፣ “እንግዲህ ባያምኑህ ወይም የመጀመሪያውን ታምራዊ ምልክት ባይቀበሉ እንኳ ሁለተኛውን ያምናሉ። ፃእነዚህን ሁለት ምልክቶች ባያምኑ ወይም ቃልህን ባይቀበሉ ግን፣ ከአባይ ወንዝ ጥቂት ውሃ ቀድተህ በደረቅ ምድር ላይ አፍስሰው። ከወንዙም ቀድተህ ያፈሰሰ ስኸው ውሃ በምድር ላይ ደም ይሆናል።”

10 ሙሴም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ጌታ (አዲያይ) ሆይ፣ ቀድሞም ሆነ፣ አንተ ከባሪያህ ጋር ከተነጋገርህ ወዲህ፣ ከቶ አንደበተ ርቱፅ ሰው አይደለሁም። እኔ ኮልታፋና ንግግር የማልችል ሰው ነኝ” አለው።

11 እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን፣ “ለሰው አንደበቱን የሰጠው ማነው? ሰውን ደንቆሮ ወይም ዲዳ የሚያደርገው ማነው? ዓይን የሚሰጥ ወይም ፅውር የሚያደርገው ማነው? እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) አይደለሁምን?”

12 ባል አሁን ሂድ፤ እኔ እንድትናገር አደርግሃለሁ፤ የምትናገረውንም አስተምርሃለሁ” አለው። 13 ሙሴ ግን፣ “ጌታ ሆይ (አዲያይ)፣ እባክህ ሌላ ሰው ላክ” አለው።

14 በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቍጣ በሙሴ ላይ ነደደ፣ “ሌዋዊው ወንድምህ አሮን አለ አይደል? እርሱ ጥፋ እንደሚናገር ዐውቃለሁ፤ እንዲያውም አሁን ወደ አንተ እየመጣ ነው፤ በሚያይህም ጊዜ ከልቡ ደስ ይለዋል። 15 እርሱ ትነግረዋለህ፤ የሚናገራቸውንም ቃላት በአንደበቱ ታኖራለህ፤ ሁለታችሁም በትክክል እንድትናገሩ እረዳችኋለሁ። ምን ማድረግ እንዳለባችሁም አስተምራችኋለሁ። 16 አንተ እንደ አምላኩ ሆነህ ትነግረዋለህ፤ እርሱም እንደ አንደበትህ ሆኖ ለሕዝቡ ይናገርላል። 17 ታምራዊ ምልክት እንድታሳይባት ይህችን በትር በእጅህ ይዘህ ሂድ።”

ሙሴ ወደ ግብፅ ተመለሰ

18 ሙሴም ወደ አማቱ ወደ ዮቶር ተመልሶ ሂደና፣ “ወገኖቼ እስካሁን በሕይወት መኖራቸውን አይ ዘንድ ወደ ግብፅ ተመልሼ እንድሂድ እባክህ ፍቀድልኝ” አለው። ዮቶርም፣ “ሂድ፤ በሰላም ያግባህ” አለው።

19 ሙሴ በምድያም ሳለ እግዚአብሔር

4፡7 27፡15፣14፣ ማ፡8፡3፣ ሉቃ፡17፡12-14
4፡8 ቍ፡30፣ ስዕ፡18፣መ፡4፡17፣ 15፡713፣3፣ሉ፡47፣14፣ ኤር 44፡29
4፡9 ስዕ፡17-21
4፡10 ስዕ፡11
4፡11 መ፡19፡4፡9፣ 146፡8፣ማ፡6፡11፣5፣ ሉቃ፡1፡20፡64፣ ዮሐ፡10፡21
4፡12 ቍ፡15-16፣ ስዕ፡3፡10፣ዘኁ፡23፡5፣ ስዕ፡18፡15፣18፡አ፡4 50፡45፣1፡16፣አ፡C 1፡9፣ማ፡6፡10፡19-20፣ ማር፡13፡1፡ሉቃ 12፡12
4፡13 ዮና፡1፡1-3
4፡14 ቍ፡27፣ዘኁ፡ 11፡1፡10፡33፣12፡9፣ 16፡15፡22፡22፣ 24፡10፡32፡13፣ዘዳ 7፡25፡አሱ፡7፡1፣አ፡ዮ 17፡8፡1፡4፡መ፡10፡2፡5
4፡15 ቍ፡30፣ ዘኁ፡23፡5፡12፡16፣ ስዕ፡18፡18፡አሱ፡1፡8፣ አሱ፡1፡16፡59፡21፣ ኤር፡9፡31፡33
4፡16 ስዕ፡7፡1-2፣ ዘኁ፡33፡1፣ ኤር፡15፡19፣36፡6፣ መ፡17፡20፣105፡26፣ ማ፡6፡4
4፡17 ቍ፡2፡20፣ ስዕ፡17፡9፣7፡9-21፣ 8፡5፡16፡9፡22፣ 10፡12፡15፡21-23፣ 14፡15፡18፡26፣ ዘኁ፡14፡11፣ዘዳ፡4፡34 መ፡17፡49፣78፡43፣ 105፡27
4፡19 ስዕ፡2፡15፡23፣ ማ፡6፡2፡20
4፡20 ቍ፡2፣ ስዕ፡22፡18፡3፣ ሉቃ፡7፡29
4፡21 ስዕ፡3፡19፡20፣ 7፡3፡13፡8፡15፡32፣ 9፡12፡17፡35፡10፡1፣ 20፡27፡11፡10፡14፡4፣ 8፡ዘዳ፡2፡30፣ አሱ፡11፡20፡1፡4፡መ፡6፡6፣ መ፡11፡05፡25፣ አሱ፡6፡10፡63፡17፣ ዮሐ፡12፡40፣ሮ፡ዳ፡9፡18
4፡22 ዘኁ፡10፡15፣ ዘዳ፡32፡6፡አ፡9፡6፣ 63፡16፡64፡8፣ ኤር፡3፡19፣31፡9፣ ሆሴ፡11፡1፣ሚ፡ል፡2፡10፣ ሮ፡ዳ፡9፡4፣2፡ቆ፡6፡18
4፡23 ዘኁ፡49፡3፣ ስዕ፡3፡18፡5፡17፣16፣ 11፡5፡12፡12፡29፣ ዘኁ፡8፡17፡33፡4፣ መ፡17፡8፡51፣105፣ 36፡135፡8፣136፡10

(ያህዌ)፣ “አንተን ሊገድለህ የሚፈልጉ ሰዎች ሁሉ ሞተዋልና ተመልሰህ ወደ ግብፅ ሂድ” አለው። 20 ስለዚህ ሙሴ ሚስቱንና ልጆቹን በአህያ ላይ አስቀምጦ፣ ወደ ግብፅ አገር መመለስ ጀመረ፤ የእግዚአብሔርንም (አሉሂም) በትር በእጁ ይዞ ነበር።

21 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፣ “ወደ ግብፅ በምትመለስበት ጊዜ በሰጠህህ ኅይል የምትሠራቸውን ታምራት ሁሉ በፈርዖን ፊት መፈጸም እንዳለብህ አትዘንጋ። እኔ ግን ሕዝቡን እንዳይለቅ ልቡን አደነድኝሃለሁ። 22 ስለዚህ ለፈርዖን እንዲህ በለው፣ ‘እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲህ ይላል፤ እስራኤል የበኩር ልጄ ነው፤ 23 ‘የመልክኝ ዘንድ ልጄን ልቀቀው’ ብዬህ ነበር፤ አንተ ግን እንዳይሂድ ከለክልኸው፤ ስለዚህ የበኩር ልጅህን እገድላለሁ።”

24 ሙሴሽ በጉሣ ላይ በእንግዳ ማረፊያ ስፍራ ውስጥ ሳለ እግዚአብሔር (ያህዌ) አግኝቶት ሊገድለው ፈልጎ ነበር። 25 ሚስቱ ሲጋራ ግን ስለታም ባልጩት ወስዳ ልጄን ገረዘችው፤ በሸለፈቱ የሙሴን አግር በመን ካትምቀ “አንተ ለእኔ የደም ሙሽራዬ ነህ” አለችው። 26 ስለዚህም እግዚአብሔር (ያህዌ) ተወው፤ “አንተ የደም ሙሽራ ነህ” ያለችው በግርዛቱ ምክንያት ነው።

27 እግዚአብሔር (ያህዌ) አሮንን፣ “ሙሴን እንድታገኘው ወደ ምድረ በዳ ሂድ” አለው። እርሱም ሙሴን በእግዚአብሔር (አሉሂም) ተራራ አገኘው፤ ሳመውም። 28 ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳናገር የላከውን ቃል በሙሉና እንዲፈጽማቸው ስላዘዘው ታምራዊ ምልክቶች ሁሉ ለአሮን ነገረው።

29 ሙሴና አሮን ሂዱና የእስራኤልን ሕዝብ አለቆች በአንድነት ሰበሰቡ። 30 አሮንም እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ የነገረውን ቃል በሙሉ ነገራቸው። ታምራቱንም በሕዝቡ ፊት አደረገ። 31 ሕዝቡም አመኑ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ስለ እነርሱ የሚገደው መሆኑንና መከራቸውን ማየቱን በሰሙ ጊዜ ተንበረከኩ፤ በስግደትም አመለኩት።

ጭድ አልባ ሸክላ

5 ከዚህ በኋላ ሙሴና አሮን ወደ ፈርዖን ሂደው፣ “የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር

17፡14፣አሱ፡5፡2፡3 4፡25 ስዕ፡21፡ዘኁ፡ 4፡27 ዘኁ፡27፡27፣ 29፡13፡ዘዳ፡1 4፡28 ቍ፡16 4፡29 ስዕ፡3፡16 4፡30 ቍ፡8 4፡31 ዘኁ፡16፡1፡1፡24፡26፡ዘዳ፡18፡2፡25 5፡1 ስዕ፡4፡23፡3፡18

፳፭ በዕብራይስጥ፣ ለምጽ የሚባለው ቆዳን ለሚያጠቁ በሽታዎች ሁሉ የሚውል እንጂ ቁምጥናን ወይም ለምጽን የሚያሳይ አይደለም።
፳፭ ወይም፣ የሙሴ ልጅ ሊሆን ይችላል። ዕብራይስጥ፣ እርሱ ይላል።

*25 ወይም ወደ ሙሉ አገር በመቅረብም ሊባል ይችላል። (ኦሎሚያም) በምድር በዳ በዓል እንዲያደርግልኝ ሕዝቤን ልቀቅ ይላል” አሉት።

2። ፈርዖንም “እንድታዘዘውና እስራኤልን እንድለቅለት ለመሆኑ ይህ እግዚአብሔር (ያህዌ) ማነው?” እግዚአብሔርን (ያህዌ) አላውቅም፤ እስራኤልንም አለቅም” አለ።

3 እነርሱም፣ “የዕብራውያን አምላክ (ኦሎሚያም) ለእኛ ተገልጧልናል፤ የሦስት ቀን መንገድ ወደ ምድር በዳው ተገዥን ለአምላካችን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት እንድንሠጥ ፍቀድልን፤ አለዚያ ግን በመቅሰፍት ወይም በሰይፍ ይመታናል” አሉት።

4 የግብፅ ንጉሥም፣ “እናንተ ሙሴና አሮን፤ ለምንድነው ሕዝቡን ሥራ የምታስፈቱት? በሉ እናንተም ወደየሥራችሁ ተመለሱ” 5። ፈርዖንም፣ “እነሆ፤ አሁን የምድሪቱ ሕዝብ እጅግ ብዙ ነው፤ እናንተም እንዳይሠሩ እያደረጋችኋቸው ነው” አለ።

6 በዚያኑ ዕለት ፈርዖን ለባሪያ ተቈጣጣሪዎቹና ለሕዝቡ አለቆች እንዲህ ሲልትእዛዝ ሰጠ፤ 7። ለጡብ ሥራ የሚያስፈልጋቸውን ጭድ ካለበት ቦታ ሄደው ራሳቸው የምጡ እንጂ ከእንግዲህ እናንተ እንዳታቀርቡላቸው። 8 ሆኖም ቀድሞ በሚያቀርቡት ሽክላ ልክ ሠርተው እንዲያቀርቡ አድርጓቸው። የሥራ ድርሻቸውን አትቀንሱ። ስነፎች ናቸው፤ ሄደን ለአምላካችን መሥዋዕት እንሠጥ የሚሉትም ለዚህ ነው። 9 ለሐሰት ወሬ ስፍራ ሳይሰጡ ተግተው እንዲሠሩ ሥራውን አክብዱባቸው።”

10 ከዚያም የባሪያ ተቈጣጣሪዎቹና አለቆቹ ወጥተው ለሕዝቡ፡- “ፈርዖን የሚለው ይህ ነው፤ ከእንግዲህ ጭድ አልሰጣችሁም፤ 11 ሄዱና የራሳችሁን ጭድ ከየትም ፈልጋችሁ አምጡ፤ የሥራ ድርሻችሁ ግን ከቶ አይቀነስም” አሉ። 12 ስለዚህም ሕዝቡ በጭድ ፈንታ ገለባ ለመሰብሰብ በግብፅ ምድር ሁሉ ተሰማሩ።

13 የባሪያ ተቈጣጣሪዎቹም “በየዕለቱ መሥራት የሚገባችሁ ሥራ ቀድሞ ጭድ ስናቀርብላችሁ ከምትሠሩት ሥራ ማነስ የለበትም” እያሉ ያጣድፏቸው ነበር። 14 የሥራው የቅርብ ኅላፊዎች ተደርገው በፈርዖን የባሪያ ተቈጣጣሪዎች የተመደቡት እስራኤላውያንም፣ “የትናንቱንም ሆነ የዛሬውን ሽክላ ሥራ ድርሻችሁን እንደ ቀድሞው ለምን አላሟላችሁም?” እየተባሉ ይጠየቁና ይገርፉ ነበር።

15 ከዚያም ሥራውን በቅርብ ሆነው የሚቈጣጠሩት እስራኤላውያን ኅላፊዎች ፈርዖን ፊት ቀርበው እንዲህ ሲሉ አቤቱታ አቀረቡ፤ “እኛን ባርችህን እንደዚህ የምታ

4፥24 ዞጥ፡22፡22
5፥2 ዘፀ3፡19፤
መግ2፡10፤ኢየ21፡15፤ሚጳ3፡14
5፥3 ዘፀ30፡36፤
ዘሌ26፡25፤ዞጥ፡14፤
12፤ዘፀ28፡21፤
24ጦ፡24፤13
5፥4 ዘፀ1፡11፤6፡6-7
5፥5 ዘፀ12፡2
5፥6 ዘፀ15፡13
5፥7 ዘፀ11፡3
5፥8 ቍ14፡17፤18፤
ዘፀ10፡11
5፥10 ቍ13፤
ዘፀ1፡11
5፥11 ቍ19
5፥14 ቍ16፤
ኢሳ10፡24

5፥17 ቍ8
5፥18 ዘፀ15፡13
5፥21 ዘፀ16፡5፤
34፡30፤ዘፀ1፡13፤
14፡11፤16፡3፤
ዞጥ፡14፡3፤20፡3
5፥22 ዞጥ፡11፤11፤፤
ዘፀ1፡12፤ኢሳ7፡7
5፥23 ኤር4፡10፤
20፡7፤ሕዝ14፡9
6፥1 ዘፀ3፡20፤
11፤1፤2፤31፡33፤39፤
ዘፀ5፡15
6፥2 ቍ6፡7፤8፤29፤
ዘፀ3፡14፤15፤17፤5፤
17፤8፤22፤10፡2፤
12፤12፤14፤4፤18፤
16፤12፤ዘሌ11፤44፤
18፤21፤20፡7፤
ኢሳ25፡3፤41፤20፤
43፤11፤ 49፤23፤
60፤16፤ሕዝ13፡9፤
25፤17፤36፤38፤
37፤6፤13፤ኢጳ2፡27
6፥3 ዘፀ17፡1፤
ዘፀ3፡14፤15፤
24ጦ፡7፤26፤
መዝ48፡10፤61፤5፤
68፡4፤83፡18፤99፡3፤ኢሳ5፡26፤ዞጥ፡8፤58
6፥4 ዘፀ6፡18፤
12፡7፤15፤18፤17፤8፤ኢሳ7፡5፤
ሥግ7፡5፤ሮግ4፤13፤
ገሳ3፤16፤
ዕብ11፡8-10
6፥5 ዘፀ9፡9፤15፤
ዘፀ2፡23፤ሕዝ7፤34፤
6፥6 ቍ7፤

ደርገን ለምንድን ነው? 16 ለእኛ ለባርችህ ጭድ ሳያቀርቡልን ሽክላ ሥራ ይሉናል፤ ጥፋቱ የገዛ ሰዎችህ ሆኖ ሳለ እኛ ባርችህ ግን እንገረፋለን።”

17 ፈርዖንም እንዲህ አለ፤ “ልግመኞችህ እናንተ ልግመኞችህ እየደጋገማችሁ እንሂድ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) እንሠጥ የምትሉት ለዚህ ነው። 18 በሉ አሁንም ወደ ሥራችሁ ተመለሱ፤ ምንም ጭድ አይሰጣችሁም፤ ያም ሆኖ ግን የተመደበላችሁን ሽክላ ማምረት አለባችሁ።”

19 እስራኤላውያን ኅላፊዎችም፣ “በየቀኑ የምትሠሩት ሽክላ ቍጥሩ ቀድሞ ከሚሠራው ሽክላ ማነስ የለበትም” ተብሎ ሲነገራቸው ችግር ላይ መውደቃቸውን ተረዱት።

20 ከፈርዖን ዘንድ እንደተመለሱ ሲጠብቋቸው የነበሩትን ሙሴንና አሮንን አግኝተው፣ 21። እግዚአብሔር (ያህዌ) ይይላችሁ፤ ይፍረድባችሁም ፈርዖንና ሹማምንቱ እንዲጠየፉን አደረጋችሁ፤ እንዲገድሉን በእጃቸው ሰይፍ ሰጣችኋቸው” አሏቸው።

እግዚአብሔር እንደሚታደግ ተስፋ ሰጠ

22 ሙሴም ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ተመልሶ፡- “አቤቱ ጌታ (አደያይ) ሆይ፤ በዚህ ሕዝብ ላይ መከራ የመጣኸው ለምንድን ነው? የላክኸኝ ለዚህ ነው? 23 በአንተ ስም እናገር ዘንድ ወደ ፈርዖን ከሂድሁበት ጊዜ ጀምሮ፤ እርሱ በዚህ ሕዝብ ላይ፣ አበሳ አምጥቶአል፤ አንተም ሕዝብህን ከቶ አልታደግኸውም” አለው።

6 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “አሁን በፈርዖን ላይ የማደርገውን ታያለህ፤ ከገያሉ እጅ የተነሣ እንዲሄዱ፣ ይለቃቸዋል፤ ከገያሉም እጅ የተነሣ ከአገሩ ያስወጣቸዋል” አለው።

እግዚአብሔርም (ኦሎሚያም) ሙሴን አለው፤ “እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ። 3 ሁሉን የሚችል አምላክ (ኦሎሚያም) ሆኜ ለአብርሃም፣ ለይስሐቅ፣ ለያዕቆብ ተገለጥሁላቸው፤ ነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) በተባለው ስሜት ራሴን አልገ ለጥሁላቸውም።፣ ፋባእንግድነት የሚኖሩባትን የከነዓንን ምድር እንድሰጣቸው ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳን ገብቻለሁ። 5 ደግሞም በግብፃውያን ሥር በባርነት ሆነው ያሰሙትን የእስራኤላውያንን የሥቃይ ድምፅ ሰምቻለሁ ኪዳኔንም አስታውሻለሁ።

6። ስለዚህ ለእስራኤላውያን እንዲህ በላቸው፤ “እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ፤ ከግ

፳3 ዕብራይስጥ፣ ኤልጃይ ይለዋል።
*3 የዘፀ 3፡15 ማብ ይመ
*3 ወይም እግዚአብሔር በተባለው ስሜ ራሱን አልገጥሁላቸውምን?

ብዓውያን ቀንበር አወጣችኋለሁ። ለእነርሱ ባሪያ ከመሆን ነጻ አወጣችኋለሁ፤ በተዘረጋች ክንድና በታላቅ ፍርድ እቤጥችኋለሁ። ገደራሴ ሕዝብ አደርጋችኋለሁ፤ እኔም አምላክ (ኤሎሃም) እሆናችኋለሁ ከግብፃውያን ቀንበር ያላቀቅኋችሁ እኔ እግዚአብሔር አምላክ (ያህዌ ኤሎሃም) መሆኔንም ታውቃላችሁ።⁸ ከዚያም ለአብርሃም፣ ለይስሐቅ፣ ለያዕቆብ እስጣችኋለሁ ብዬ ወደማልሁላቸው ምድር አመጣችኋለሁ፤ ርስት አድርጌ እስጣችኋለሁ። እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

⁹ሙሴ ይህን ለእስራኤላውያን ነገራቸው፤ ተስፋ ከመቀረጣቸውና ከአስከፊ እስራታቸው የተነሣ ግን አላዳመጡትም።

¹⁰ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹¹“ሂድና ለግብፅ ንጉሥ ለፈርዖን እስራኤላውያን ከአገሩ እንዲወጡ ይፈቅድላቸው ዘንድ ንገረው።”

¹²ሙሴ ግን እግዚአብሔርን (ያህዌ) “እስራኤላውያን ያልሰሙኝ፣ ፈርዖን እንዲት ይሰማኛል፤ እኔ ለራሴ ተብታላ ሰው ነኝ” ገብረው።

የሙሴና የአሮን የትውልድ መዝገብ

¹³በዚህ ሁኔታ እግዚአብሔር (ያህዌ) ስለ እስራኤላውያንና ስለ ግብፅ ንጉሥ ስለ ፈርዖን ለሙሴና ለአሮን ነገራቸው፤ እስራኤላውያንንም ከግብፅ እንዲያወጡ አዘዛቸው።

¹⁴የየቤተ ሰብ አለቆች እነዚህ ነበሩ፤ የእስራኤል የበዙር ልጅ የሮቤል ልጆች፣ ሄኖጥ፣ ፊሉስ፣ አስሮን፣ ከሮሚ፣ እነዚህ የሮቤል ነገድ ናቸው።

¹⁵የሰምዖን ወንዶች ልጆች፣ ይሙኤል፣ ያሚን፣ አሃድ፣ ያኪን፣ ጸሐርና የከነዓናዊ ቷም ልጅ ሳሐል ነበሩ። እነዚህ የሰምዖን ነገድ አባቶች ናቸው።

¹⁶በትውልዳቸው መሠረት የሌዊ ወንዶች ልጆች ስሞች እነዚህ ነበሩ፤ ጌድሶን፣ ቀዓትና ሜራሪ ናቸው፤ ሌዊ መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ኖረ።

¹⁷የጌድሶን ወንዶች ልጆች በትውልዳቸው ሎቤኒና ሰሜኢ ነበሩ።

¹⁸የቀዓት ወንዶች ልጆች እንበረም፣ ይስዓር፣ ኬብሮንና ዑዝኤል ነበሩ፤ ቀዓት መቶ ሠላሳ ዓመት ኖረ።

¹⁹የሜራሪ ወንዶች ልጆች ሞሐሊና ሙሴ ነበሩ። በትውልዳቸው መሠረት የሌዊ ነገዶች እነዚህ ናቸው።

²⁰እንበረም የአጎቱን እናት የካብድን አገባ፤ እርሷም አሮንና ሙሴን ወለደችለት። እንበረም መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ኖረ።

²¹የይስዓር ወንዶች ልጆች፣ ቆሬ፣ ናፌግና

1103:8;19:20; 12:17;51:15;13: 16;16:18;1:19;1: 20;2:29;46:11;22: 33;26:13;11:86;12: 7;8;9:26;11:5;17: 21;ኢዮ19:25;መዝ 9:16;19:14;34: 22;74:2;77:15; 81:10;105:27; 107:2;136:11;ኢሳ 29:22;35:9;43:1; 44:23;48:20;ኤር 2:6;15:21;31:11; 32:21;50:34;ሆሴ 13:4;ኦጦ2:10; ማክ6:4;ሐሥ13:17 6:7 ቀ2; ዘፍ17:7; 1103:4;9:1;17:20;13: 28;ኢሳ43:10;48: 7;ሕዝ11:19-20; 39:6;ኢል3:17; ሮሜ9:4 6:8 ዘፍ12:7; 14:22;1103:8 ዘኢ 18:21;መዝ136: 21-22; ኤር11:5;ሕ ዝ20:6;ሬእ10:5-6 6:9 ዘፍ34:30; 1102:23 6:11 ቀ29; 1103:18 6:12 1103:18; 4:10 6:13 1103:10 6:14 ዘፍ29:32;110 13:3;ዘዮ11:1;26:4 6:15 ዘፍ29:33 6:16 ዘፍ29:34; 46:11;ዘዮ3:17; ኢሉ21:7;11:6;6:1;16 6:17 ዘዮ3:18; 11:5;6:17 6:18 ዘዮ3:19; 27:11;ዘፍ6:2;18; 23:12 6:19 ዘዮ3:20;33; 11:5;6:19;23:21 6:20 1102:1-2; ዘዮ26:59; 11:5;23:13 6:21 11:5;6:38 6:22 ዘሌ10:4; ዘዮ3:30;11:6;15:8; 2:15;29:13 6:23 1102:4;1; 28:1;ዘሌ10:1;6; 12:16;ዘዮ1:7; 2:3;3:2;32:4;28; 16:37;39;26;60; ዘ8:10;6;ኢሱ14:1; 4:7;4:19;20;11:5; 6:3;24;1;11:5;2:10; 6:22;37;ግቴ14 6:24 ቀ21; ዘዮ16:1; 6:25 ዘዮ25:7; 11; 31:6;ኢሱ24: 33;መዝ 106:30 6:26 1103:10;7:4; 12:17; 41:51 6:27 1105:1;ዘዮ 3:1;መዝ77:20

ዝክሪ ነበሩ።

²²የዑዝኤል ወንዶች ልጆች፣ ማሳኤል፣ ኤልዳፋንና ሥትሪ ነበሩ።

²³አሮንም የአማናዳብን ልጅ፣ የነአሶንን እጎት ኤልሳቤጥን አገባ፤ እርሷም ናዳብንና አብደድን፣ አልዓዛርንና ኢታምርን ወለደችለት።

²⁴የቆሬ ወንዶች ልጆች፣ አሴር፣ ሕል ቃናና አብደሳፍ ነበሩ፤ እነዚህ የቆሬ ነገድ ጉሣ ናቸው።

²⁵የአሮን ልጅ አልዓዛር ከፋትኤል ሴት ልጆች አንዱን አገባ፤ እርሷም ፊንሐ ስን ወለደችለት፤ እነዚህ እንደየነገዳቸው የሌዋውያን ጉሣዎች አለቆች ነበሩ።

²⁶እግዚአብሔር (ያህዌ) “እስራኤላውያንን በየሰራዊታቸው ከግብፅ አውጦ” ብሎ የነገራቸው እነዚህ አሮንንና ሙሴን ነበር።

²⁷ስለ እስራኤላውያን ከግብፅ መውጣት፣ የግብፅን ንጉሥ ፈርዖንን ያናገሩትም እነዚህ ነበሩ።

²⁸እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን በግብፅ በተናገረው ጊዜ፣ ²⁹እንዲህ አለው፤ “እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ፤ የነገርሁህን ሁሉ ለግብፅ ንጉሥ ለፈርዖን ንገረው።”

³⁰ሙሴ ግን እግዚአብሔርን (ያህዌ) እንዲህ አለው፤ “ፈርዖን ምን ብሎ ይሰማኛል? አንደበቴ ኮልታፋ ነው።”

7 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “ልብ በል፤ እኔ አንተን ለፈርዖን እንደ አምላክ (ኤሎሃም) አድርጌሃለሁ፤ ወንድምህ አሮንም ያንተ ነቢይ ይሆናል።² እኔ የማዝህን ሁሉ ትናገራለሁ፤ ወንድምህ አሮንም እስራኤላውያንን ከአገሩ እንዲወጡ ይለቃቸው ዘንድ ለፈርዖን ይነግረዋል።³ እኔ ግን የፈርዖንን ልብ አደነድናለሁ፤ ታምራዊ ምልክቶችንና ድንቆችን በግብፅ ላይ በብዛት ባደርግም እንኳ አይሰማችሁም።⁴ ከዚያም እጄን በግብፅ ላይ አደርጋለሁ፤ በነያል ፍርድም ሰራዊቱን፣ ሕዝቤን እስራኤላውያንን አወጣለሁ፤⁵ እጄን በግብፅ ላይ ስዘረጋና እስራኤላውያንንም ከዚያ ሳወጣ፣ ግብፃውያን እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) መሆኔን ያውቃሉ።”

6:29 ቀ2 6:30 1103:11 7:1 1104:15;16;ኢሥ14:12 7:3 1103:20;4:21; 10:1;ኢሥ7:36; ሮሜ9:18 7:4 ቀ13;16;22; 1108:15;19;9:12; 11:9;3:20;6:26; ሐሥ7:36 7:5 1106:2;3;20; መዝ138:7;ሕዝ6: 14;25:13

²12 ዕብራይስጥ በዚህ ስፍራና ቀ30 ላይ ያልተገረዘ ከንፈር ይላል
³14 በዚህ ስፍራና በቀ 25 ላይ ያለው ቤተ ሰብ የዕብራይስጥ ቃል ከጉሣም የበለጠ ነው።

6 ሙሴና አሮን እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ አዘዛቸው አደረጉ። ፊርዖንን ባነጋገሩበት ጊዜ ሙሴ ዕድሜው ሰማንያ ዓመት፣ አሮን ደግሞ ሰማንያ ዓመት ነበር።

የአሮን በትር እባብ ሆነች

8 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤ 9 “ፊርዖን፣ ‘ታምር አሳ ዩኝ’ ባላችሁ ጊዜ፣ አሮንን እንዲህ በለው፣ ‘በትርህን ውሰድና በፊርዖን ፊት ጣላት፣’ ከዚያም እባብ ትሆናለች።”

10 ስለዚህ ሙሴና አሮን ወደ ፊርዖን ሄደው እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዛቸው አደረጉ። አሮን በትሩን በፊርዖንና በሹማ ምንቱ ፊት ጣላት፤ እባብም ሆነች። 11 ከዚያም ፊርዖን ጠቢባኑንና ሙተተኞቹን ጠራ፤ የግብፅ አስማተኞችም በድብቅ ጥበባቸው ያንኑ አደረጉ፤ 12 እያንዳንዱ የያዛትን በትር ጣለ፤ እባብም ሆነች። ነገር ግን የአሮን በትር የአነርሱን በትሮች ዋጠች። 13 ሆኖም የፊርዖን ልብ ደነደነ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ተናግሮ እንደነበረውም አላዳመጣቸውም።

የደም መቅደፍት

14 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “የፊርዖን ልብ ደነደነ፤ ሕዝቡን ለመልቀቅ አልፈቀደም። 15 ወደ ውሃው በሚ ሄድበት ጊዜ ማልደህ ወደ ፊርዖን ሂድ፤ እንድታገኘውም በአባይ ዳር ተጠባቢቅ፤ ወደ እባብ ተለውጣ የነበረችውንም በትር በእጅህ ያዝ። 16 ከዚያም እንዲህ በለው፤ ‘የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር (ሌሎ-ሃም ያህዌ) ‘ሕዝቤ በምድረ በዳ ያመልኩኝ ዘንድ እንዲሄዱ ልቀቃቸው?’ ብዬ እንድነግርህ ላከኝ፤ አንተ ግን እስካሁን ድረስ እሺ አላ ልህም። 17 እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚለው ይህ ነው፤ ‘እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ሆንሁ በዚህ ታውቃለህ፤ እይ በዚህች በእጄ በደዘኳት በትር የአባይን ውሃ እመ ታለሁ። ወደ ደምም ይለወጣል። 18 በባይ ወንዝ ውስጥ ያለው ዓሣ ይሞታል፤ ወንዙ ይከረፋል፤ ግብፃውያንም ውሃውን መጠ ጣት አይችሉም።’ ”

19 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ “አሮንን፣ ‘በትርህን ውሰድና በግብፅ ውሆች ላይ፣ ይኸውም በምንጮች፣ በቦዮች፣ በኩሬዎችና በውሃ ማጠራቀሚያዎች ላይ እጅህን ዘርጋ’ ብለህ ንገረው፤ ወደ ደምም ይለወ ጣል። ከእንጨትና ከድንጋይ በተሠሩ ውሃ መያዣዎች ውስጥም ሳይቀር በግብፅ ምድር ደም በየቦታው ይሆናል።”

20 ሙሴና አሮን እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ አዘዛቸው አደረጉ። እርሱም በንጉ-

7፥6 4* 2:10:20፣
ዘፍ6:22
7፥7 ዘፍ31:2፣
34:7፣ሐሥ7:23:30
7፥9 ዘፍ42:5፣
ዘፍ6:22፣23፣19:29፣
መዝ78:43፣86:17፣
105:27፣135:9፣ ኢ
ሳ7:11፣37:30፣
38:7-8፣55:13፣
ዮሐ2:11
7፥11 4* 22፣
ዘፍ41:8፣ዘፍ8:7:18፣
22:18፣ዘፍ18:10፣
14ሙ6:2፣2፣12፣16፣
ኢሳ2:6፣4
7፥12 ኤር27:9፣
ሚል3:5፣ማቴ24:24፣
2ጠሞ3:8
7፥13 4* 4፣ዘፍ4:21
7፥14 4* 22፣
ዘፍ8:15፣32፣9:7፣
10:1፣20:27
7፥15 ዘፍ41:1፣
ዘፍ8:20
7፥16 4* 4፣ዘፍ3:18
7፥17 4* 19-21፣
ዘፍ4:9፣6፣2፣14፣25፣ፊ
እ11:6፣16:4
7፥18 4* 21፣24፣
መዝ78:44፣
ኢሳ19:6
7፥19 ዘፍ4:2፣
14:21፣2፣7:5፣11
7፥20 4* 6፣
ዘፍ17:5፣መዝ78:44፣
105:29፣114:3፣
ዕን3:8
7፥22 4* 11:13፣
14፣ዘፍ41:8፣
ዘፍ8:19፣
መዝ105:28፣
ማቴ24:24
7፥24 4* 18
8፥1 ዘፍ3:12፣4፣23፣
5፣19፣1
8፥2 መዝ78:45፣
105:30፣ፊእ16:13
8፥3 ዘፍ10:6፣
12:34
8፥5 ዘፍ4:27፣9-20፣
9:23፣10:13፣21-22፣
14:27፣4፣17
8፥6 መዝ78:45፣
105:30
8፥7 ዘፍ7:11፣
ማቴ24:24
8፥8 4* 25:28፣
ዘፍ9:28፣10:8፣17፣
24፣12፣31፣ዘሥ21:7፣
14ሙ12፣19፣17፣113፣
6፣ኤር10:6፣42፣2፣46፣
፡9፣49፣19፣ሚክ7:18፣
ሐሥ8:24
8፥9 ዘፍ9:5

ሠና በሹማምንቱ ፊት በትሩን አንሥቶ የባይን ወንዝ ውሃ መታ። ውሃውም በሙሉ ወደ ደም ተለወጠ። 21 በባይ ያሉት ዓሦች ሞቱ፤ ወንዙም ከመከርፋቱ የተነሣ ግብፃውያኑ ውሃውን ሊጠጡት አልቻሉም። በግብፅ ምድር ሁሉ ደም ነበረ።

22 የግብፅ አስማተኞች በድብቅ ጥበባ ቸው ተመሳሳይ ነገር አደረጉ፤ የፊርዖንም ልብ ደነደነ፤ ልክ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ተናገረው ሙሴንና አሮንን አልሰ ማቸውም። 23 ተመልሶ ወደ ቤተ መንግሥቱ ገባ እንጂ ይህንን ከቀም ነገር አልቆጠ ረውም። 24 ግብፃውያን ሁሉ የወንዙን ውሃ መጠጣት ባለመቻላቸው ውሃ ለማግኘት የባይን ዳር ይዘው ጉድጓድ ቁፈሩ።

25 እግዚአብሔር (ያህዌ) በባይን ከመታ ሰባት ቀን አለፈ።

የጓጉንቸር መቅደፍት

8 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ “ወደ ፊርዖን ዘንድ ሄደህ፤ እንዲህ በለው፤ ‘እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚለው ይህ ነው፤ ‘እኔን ያመልኩኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ። 2 እነርሱን ለመልቀቅ እምቢ ብትል አገርህን ሁሉ በጓጉንቸር መቅደፍት እመ ታዋለሁ። 3 ባይ በጓጉንቸሮች ይሞላል፤ ወጥተውም ወደ ቤተ መንግሥትህና ወደ መኝታ ክፍልህ፤ ወደ አልጋህም ወደ ሹማ ምንቶችህና ወደ ሕዝብህ ቤቶች፤ ወደ ምድጆችህና ወደ ቡሃቃዎችህ ይገባሉ። 4 ጓጉንቸሮቹ ወደ አንተና ወደ ሕዝብህ ወደ ሹማምንቶችህም ሁሉ ይመጡባ ችሏል።’ ”

5 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ “አሮንን፣ ‘በትርህን ይዘህ በምን ጮች፣ በቦዮችና በኩሬዎች ላይ እጅህን ዘርጋ፤ ጓጉንቸሮችም በግብፅ ምድር ላይ እንዲወጡ አድርግ’ ” በለው።

6 አሮንም በግብፅ ውሆች ላይ እጁን ዘረጋ፤ ጓጉንቸሮችም ወጥተው ምድሪቱን ሸፈኑ። ገሆኖም ግን አስማተኞቹ በድብቅ ጥበባቸው ተመሳሳይ ነገር ሠሩ፤ እነርሱም በግብፅ ምድር ላይ ጓጉንቸሮች እንዲወጡ አደረጉ።

8 ፊርዖንም ሙሴንና አሮንን አስጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ ጓጉንቸሮቹን ከእኔና ከሕዝቤ ያርቅ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጸልዩልኝ፤ ከዚያም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕትን ትሠጡ ዘንድ ሕዝቡ እንዲሄዱ እፈቅዳለሁ።

9 ሙሴም ፊርዖንን፣ “በባይ ወንዝ ካሉት በቀር ከአንተና ከቤቶችህ ጓጉንቸሮቹ

እንዲወገዱ ለአንተ፣ ለሹማምንቶችህና ለሕዝብህ የምንፀልይበትን ጊዜ እንድትወስን ለአንተ ትቸዋለሁ” አለው።

¹⁰ፈርዖንም፣ “ነገ ይሁን” አለው። ሙሴም እንዲህ ብሎ መለሰ፣ “እንደ አምላካችን እንደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ያለ ማንም እንደ ሌላ ታውቅ ዘንድ አንተ እንዳልሸው ይሆናል። ¹¹ንጉሥንቶቹም ከአንተና ከቤቶችህ፣ ከሹማምንቶችህና ከሕዝብህ ተወግደው በዐባይ ወንዝ ብቻ ይወሰናሉ።”

¹²ሙሴና አሮን ከፈርዖን ዘንድ ከተመለሱ በኋላ፣ በፈርዖን ላይ እግዚአብሔር (ያህዌ) ስላመጣቸው ንጉሥንቶቹ ሙሴ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጮኹ። ¹³እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴ እንደ ለመነው አደረገ፣ ንጉሥንቶቹም በየቤቱ ውስጥ፣ በየአጥር ግቢውና በየሜዳው ሞቱ። ¹⁴በአንድ ላይ ሰብስበው ከመሯቸው፣ ምድሪቱም ከረፋች። ¹⁵ፈርዖን ችግሩ ጋብ ማለቱን ባየ ጊዜ ግን ልክ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ተናገረው ልቡን በማደንደን ሙሴንና አሮንን አልሰማቸውም።

የተባይ መቅደፍት

¹⁶ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “አሮንን በትርህን ሰንዝረህ የምድርን ትቢያ ምታ” በለው፣ ከዚያም በግብፅ ምድር ያለው ትቢያ ሁሉ ተናካሽ ትንኝ ይሆናል” አለው። ¹⁷እነርሱም እንዲሁ አደረጉ፣ አሮን በትንኝ እንደ ያዘ እጁን ሲዘረጋ፣ የምድሩን ትቢያ ሲመታ፣ በግብፅ ምድር ያለው ትቢያ ሁሉ ተናካሽ ትንኝ ሆነ። ሰውንም ሆነ እንስሳውን ተናካሽ ትንኝ ወረረው። ¹⁸ነገር ግን አስማተኞቹ በድብቅ ጥበባቸው ተናካሽ ትንኞችን ለመፍጠር ሲሞክሩ አልቻሉም። ተናካሽ ትንኞቹም ከሰውና ከእንስሳው ላይ አልወረዱም ነበር። ¹⁹አስማተኞቹም ፈርዖንን፣ “ይህ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ጣት ነው” አሉት፣ ነገር ግን የፈርዖን ልብ ደንድኖ ስለ ነበር፣ ልክ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደተናገረው አልሰማቸው አለ።

²⁰ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፣ “በጣት ተነሥተህ ፈርዖን ወደ ውሃ በሚወርድበት ጊዜ ከፊቱ ቀር በህ እንዲህ በለው፣ ‘እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚለው ይህ ነው፣ ያመልኩኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ።’ ²¹ሕዝቤ እንዲሄዱ ባትለቃቸው፣ በአንተና በሹማምንትህ ላይ፣ በሕዝብህና በቤቶችህ ላይ የዘንብ መንጋ እስዳለሁ። ያረፉበት መሬት እንኳ ሳይቀር፣ የግብፃውያን ቤቶች ሁሉ ዝንብ ብቻ ይሆናሉ።

²²“በዚያች ዕለት ግን ሕዝቤ የሚኖር

8:10 ዘዐ9:14፣ 15:11 ዘዐ83:24፣ 4:35፣33:26፣ 24ሙ7:22፣ 1፣78:23፣ 1ዜ5:17:20፣2ዜ6:1 4:፣ሙ171:19፣86:8፣ 89:6፣113:5፣ እ.ሳ40:18፣42:8፣ 46:9፣ኤር10:6፣49:1 9:፣ሚክ7:18
8:13 ያዕ5:16-18
8:15 ዘዐ7:14፣ ሙክ8:11
8:16፤ ዘዐ 4:2
8:17 ሙዘ105:31
8:18 ዘዐ9:11፣ 9:75:8፣ዘዐ7:11
8:19 ዘዐ7:5፣22፣ 10:7:12፣33፣31:18፣ 14ሙ69:9፣20፣6፣ሙ 78:3፣33:6፣ ሉቃ11:20
8:20 ዘዐ3:18፣ 7:15፣9:13
8:22 ዘዐ45:10፣ ዘዐ7:5፣9:4፣6፣26፣ 29:1፣10:23፣11:7፣ 12:13፣19:5፣ ዘዐ4:20፣7:6፣14:2፣ 26:18፣1፣78:36፣ እ.የ36:11፣ ሙዘ33:12፣ 135:4፣፣ሚል3:17

8:23 ዘዐ9:4፣6፣ 10:23፣11:7፣12፣ 13:23:27
8:24 ሙዘ78:45፣ 105:31
8:25 ቀ*8፣ ዘዐ9:27፣10:16፣ 12:31
8:26 ዘዐ43:32
8:27 ዘዐ30:36፣ ዘዐ3:18
8:28 ቀ*8፣ ኤር37:3፣ኤሥ8:24
8:29 ቀ*15፣ ዘዐ9:30፣10:11፣ እ.ሲ26:10
8:30 ቀ*12፣ ዘዐ9:33፣10:18
8:32 ዘዐ7:14
9:1 ዘዐ8:1

ባትን የጌሢምን ምድር የተለየች አደርጋታ ለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) በዚህች ምድር እንዳለሁ ታውቅ ዘንድ የዘንብ መንጋ በዚያ አይኖርም። ²³በሕዝቤና በሕዝብህ መካከል ልዩነት አደርጋለሁ፤ ይህ ታምራዊ ምልክት ነገ ይሆናል።”

²⁴እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲሁ አደረገ፣ አስጨናቂ የዘንብ መንጋ በፈርዖን ቤተ መንግሥትና በሹማምንቶቹ ቤቶች ላይ ወረደ፣ መላው የግብፅ ምድር ከዘንቡ የተነሣ ተበላሽቶ ነበር።

²⁵ከዚያም ፈርዖን ሙሴንና አሮንን አስጠርቶ፣ “ሂዱና በዚህ ምድር ለአምላካችሁ ሠዉ” አላቸው።

²⁶ሙሴ ግን እንዲህ አለ፣ “ይህ ትክክል አይሆንም፤ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የምናቀርበው መሥዋዕት በግብፃውያን ዘንድ አስጸያፊ ነው፤ ታዲያ በእነርሱ ዐይን አስጸያፊ የሆነውን መሥዋዕት ብናቀርብ አይወግሩንምን? ²⁷ለአምላካችን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) እርሱ እንዳዘዘን መሥዋዕት መሠዋዕት ወደ ምድረ በዳ የሞሰት ቀን መንገድ መሄድ አለብን።

²⁸ፈርዖንም፣ “ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በምድረ በዳ መሥዋዕት እንድትሠዉ እፈቅድላችኋለሁ፤ ነገር ግን ርቃችሁ እንዳትሄዱ። ለእኔም ጸልዩልኝ” አላቸው።

²⁹ሙሴም እንዲህ አለ፣ “ከአንተ እንደተለየህ ወዲያውኑ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) እጸልያለሁ፤ ነገም ዝንቡ ሁሉ ከፈርዖን፣ ከሹማምንቶቹና ከሕዝቡ ይወገዳል። ብቻ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት እንዲሠዉ ባለመፍቀድ ከዚህ ቀደም ፈረዖን አታሉ እንዳደረገው አሁንም እንዳያደርግ እርግጠኛ ይሁን።”

³⁰ከዚያም ሙሴ ከፈርዖን ተለይቶ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጸለየ። ³¹እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴ የለመነውን አደረገ፣ የዘንብም መንጋ ከፈርዖን፣ ከሹማምንቶቹና ከሕዝቡ ተወገደ፤ አንድም ዝንብ እንኳ አልቀረም። ³²በዚህም ጊዜ እንኳን ፈርዖን ልቡን አደነደነ እንጂ፣ ሕዝቡን አለቀቀም።

የእንስሳት እልቂት

9 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፣ “ወደ ፈርዖን ሂድና እንዲህ በለው፣ ‘የዕብራውያን አምላክ (ኤሉሂም) እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚለው ይህ ነው፣ ‘ያመልኩኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ።’” ²አሁንም እንዳይሄዱ ብታደርግና ብትከለክላቸው፣

²23 የሰብዓ ሊቃናትና የቡልጌት ትርጉም እንደ ዕብራይስጡ፣ **ርርነት ነገ ይሆናል** ይላሉ።

³የእግዚአብሔር (ያህዌ) እጅ በመስክ ላይ ባሉት እንስሳት፣ በፈረሶችና በአህዮች፣ በግመሎችና በቀንድ ከብቶች፣ በበጎችና በፍየሎች ላይ አስከፊ መቅደፍት ያመጣ ብሃል። ላነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) በእስራኤልና በግብፅ እንስሳት መካከል ልዩነት ያደርጋል፤ ይኸውም የእስራኤል የሆነ ማንኛውም እንስሳ እንዳይሞት ነው።”

⁵እግዚአብሔር (ያህዌ) ጊዜን ወስኖ፣ እንዲህ አለ፤ “በነገው ዕለት እግዚአብሔር (ያህዌ) በምድሪቱ ላይ ይህን ያደርጋል።”
⁶በማግሥቱም እግዚአብሔር (ያህዌ) ነገሩን ፈጸመው፣ የግብፃውያን እንስሳት በሙሉ አለቁ፤ ነገር ግን የእስራኤላውያን ከሆኑት እንስሳት አንድም አልሞተም። ገፈርዖን ያጣሩ ዘንድ ሰዎች ልኮ ከእስራኤላውያኑ እንስሳት አንድም እንኳን አለመሞቱን ተገነዘበ። ያም ሆኖ ልቡ እንደ ደነደነ ስለ ነበር፣ ሕዝቡን አልለቀቀም።

የእባጭ መቅደፍት

⁸ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን አሳቸው፤ “ከምድጃው እፍኝ ዐመድ ወስዳችሁ፣ ሙሴ በፈርዖን ፊት ወደ ሰማይ ይበትኑ። ፊት ለፊት ሙሴንና አሮንን ገኙት ሰዎችና እንስሳት ላይ መግል የያዘ እባጭ ይወጣል።”

¹⁰ስለዚህ ከምድጃው ዐመድ ወስደው በፈርዖን ፊት ቆሙ፤ ሙሴም ወደ ሰማይ በተነሡ፤ መግል የያዘ እባጭም በሰዎችና በእንስሳት ላይ ወጣ።¹¹ በእነርሱና በግብፃውያን ሁሉ ላይ እባጭ ወጥቶ ስለ ነበር፣ አስማተኞቹ በሙሴ ፊት መቆም አልቻሉም።¹² እግዚአብሔር (ያህዌ) ግን የፈርዖንን ልብ አደነደነ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ እንደ ተናገረውም፣ ሙሴንና አሮንን መስማት አልፈለገም።

የበረዶ መቅደፍት

¹³ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “መግል ይህ በጣት ተነሣ፤ ከፈርዖን ፊት ቀርቦ እንዲህ በለው፤ ‘የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) የሚለው ይህ ነው፤ ያመልኩኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ፤¹⁴ አለዚያ በአንተ በሹማምንቶችህና በሕዝብህ ላይ የመቅደፍቱን መዓት ሁሉ አሁን አወርድብሃለሁ፤ ይኸውም በምድር ሁሉ እንደ እኔ ያለ ማንም እንደሌለ ታውቅ ዘንድ ነው።¹⁵ አሁን እጄን ዘርግቼ አንተንና ሕዝብህን ከገጸ ምድር ሊያጠፋችሁ በሚችል መቅደፍት በመታኋችሁ ነበር።¹⁶ ነገር ግን ኅይሌን እንዳሳይህና

9፥3 107:4-10:26; 25:1-40:56; 49:13; 21:መገ32:4-39:10; 78:50; 40:4-10; 40:13:11
 9፥4 4* 26; 108:23
 9፥6 4* 19-21; 101:1:5; 13:29; መገ78:48-50
 9፥7 107:14; 22:8:32
 9፥9 10:13:18; 19:11; 828:27:35; 27:20:7; 3:2; 7: 2; 438:21; 6:116:2
 9፥11 108:18
 9፥12 104:21:7:4
 9፥13 103:18
 9፥14 108:10; 15:11; 11:40:22; 24:22:1; 178: 23; 115:17:20; መገ35:10; 71:19; 868:89:6; 446:9; ኤር10:6; ሚ37:18
 9፥15 103:20
 9፥16 101:4:4:17; 31:ምላ16:4; መገ 20:6; 25:11:68; 28:71:18; 110:6:8; 109:21; ሮሚ9:17
 9፥18 4* 23:24; 1010:6; ኤሱ10:11; መገ78:47-48; 105: 32; 148:8; 4030:30; ሕገ88:22; 4:2:17; 9፥20 ምላ13:13
 9፥21 109:19:14; ሕገ33:4-5
 9፥23 4* 18; 110 20:18; 14:መገ7:10; 12:17; መገ18:13; 32 9፥368:33; 77:17; 104:7; 6:8:7; 16:21
 9፥24 4* 18
 9፥25 መገ110:5; 32-33; ሕገ113:13
 9፥26 4* 4; ኤሳ32:18-20; 1010:23; 11:7; 12:13; 40:4:7
 9፥27 4* 34; 1010:16; 117:14; 40:11; 81:41; ኤሱ7: 11; መገ10:10; 14:መገ15:24; 24:17; 26:21; መገ11:7; 116:5; 19:137; 129:4; 145:17; ኤር12:1; 40:18
 9፥28 108:8; 40:8:24
 9፥29 4* 33; 1019:5; 1578:22; 38:ኤሱ11:13; 41:11; ምላ24:1; 50:12; መገ24:1; 50:12; 77:2; 88:9; 114:3; 6:ኤሱ1:15; 14:10:26
 9፥30 108:29

ሰሜም በምድር ዙሪያ ሁሉ እንዲታወቅ ለዚህ አስነሥቼሃለሁ።¹⁷ እስካሁንም በሕዝቤ ላይ እንደ ተነሣ ነው፤ ይሄም ዘንድ አትለቃቸውም።¹⁸ ስለዚህ ነገ በዚህ ጊዜ ከተመሠረተችሁት ጊዜ ጀምሮ እስካሁን ድረስ በግብፅ ላይ ወርዶ የማይውቅ አስከፊ የበረዶ ማዕበል እልካለሁ።¹⁹ ከብቶችህና በመስክ ላይ ያለህ ማንኛውም ነገር ወደ መጠለያ ይገቡ ዘንድ አሁን ትእዛዝ ስጥ፤ ምክንያቱም በረዶው ወደ መጠለያ ባልገቡትና በመስክ ላይ በቀሩት በማንኛውም ሰውና እንስሳት ላይ ወርዶባቸው ስለሚሞቱ ነው።

²⁰ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ቃል የፈሩት የፈርዖን ሹማምንቶች፣ ባሮቻቸውንና ከብቶቻቸውን ለማስገባት ተጣደፉ።²¹ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ቃል ችላ ያሉት ግን ባሮቻቸውንና ከብቶቻቸውን በመስክ ላይ እንደ ነበሩ ተወክተው።

²² ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “በመላይቱ የግብፅ ምድር ባሉት ሰዎች፣ በእንስሳት እንዲሁም በምድሪቱ ላይ በሚበቅሉት ነገሮች ሁሉ ላይ በረዶ እንዲወርድ እጅህን ወደ ሰማይ አንሣ” አለው።²³ ሙሴ በትሩን ወደ ሰማይ ባነሣ ጊዜ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነገድጓድና በረዶ አወረደ፤ መብረቅም በምድሪቱ ላይ ሆነ። እግዚአብሔር (ያህዌ) በግብፅ ምድር በረዶ አዘነበ፤²⁴ በረዶ ወረደ፤ መብረቅም አብረቀረቀ፤ ግብፅ ሕገር ከሆነችበት ዘመን አንሥቶ በምድሪቱ ሁሉ እንደዚህ ያለ አስከፊ ማዕበል ሆኖ አያውቅም።²⁵ በመላው ግብፅ በረዶ በመስክ ላይ ያለውን ሁሉ፣ ሰዎችንና እንስሳትንም መታ፣ በመስክ ላይ የበቀለውን ሁሉ አጠፋ፤ ዛፋኑ ሁሉ ባዶ አስቀረ።²⁶ በረዶ ያልወረደበት ቢኖር እስራኤላውያን የሚኖሩበት የጌሤም ምድር ብቻ ነበር።

²⁷ ከዚያም ፈርዖን ሙሴንና አሮንን አስጠራ፤ እንዲህም አሳቸው፤ “አሁንስ በድ ያለሁ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ትክክል ነው፤ እኔና ሕዝቤ ግን ስተናል።²⁸ መብረቅና በረዶ በዝቶብናልና ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጸልዩልን፤ እንድትሂዱ እለቃችኋለሁ፤ ከዚህ በኋላ በዚህ የመኖር ግዴታ የለባችሁም።

²⁹ ሙሴም መልሶ፣ “ከከተማዋ በወጣሁ ጊዜ፣ እጆቼን ለጸሎት ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) እዘረጋለሁ፤ አንተም ምድር የእግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ሆነች ታውቅ ዘንድ መብረቁ ያቆማል፤ ከእንግዲህ በኋላ በረዶ አይኖርም።³⁰ ሆኖም አንተና ሹማምንቶችህ

¹⁶ ወይም፣ ለዚህ ምሕረቴን አሳይቼሃለሁ

እንዲሄዱ አልፈቀደም።

የጨለማ መቅሠፍት

²¹ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “በግብፅ ላይ ድቅድቅ ጨለማ እንዲወርድ እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ” አለው። ፊርዮም እጅን ወደ ሰማይ ዘርጋ፤ በመላው ግብፅ ላይ ለሦስት ቀናት ድቅድቅ ያለ ጨለማ ሆነ። ²³በከዚያ ሦስት ቀናት ውስጥ አንዱ ሌላውን ማየት ወይም ከነበረበት ቦታ መንቀሳቀስ አይችልም ነበር። ይሁን እንጂ እስራኤላውያን በሚኖሩበት ስፍራ ሁሉ ብርሃን ነበር።

²⁴ከዚያም ፈርዮን ሙሴን አስጠርቶ፣ “ይዳችሁ እግዚአብሔርን (ያህዌ) አምልኩ፤ ሴቶቻችሁና ልጆቻችሁ ሳይቀሩ አብረዋችሁ ይሂዱ፤ በጎቻችሁ፣ ፍየሎቻችሁና የጋማ ከብቶቻችሁ ብቻ እዚሁ ይቅሩ” አለው።

²⁵ሙሴም እንዲህ አለው፣ “ለአምላካችን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕትና የሚቃጠል መሥዋዕት እንድንሠዋ ፍቀድልን፤ ²⁶እንስ ሶቻችን ሁሉ አብረው መሄድ አለባቸው። አንድ ሰኩና እንኳን አይቀርም። ከእንስሶቻችን መካከል ለአምላካችን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አምልኮ የምናቀርባቸው ይኖራሉ፤ ሆኖም እዚያ ከመድረሳችን በፊት እግዚአብሔርን (ያህዌ) ለማምለክ የምናቀርባቸው እንስሳት የትኞቹ እንደ ሆኑ አስቀድመን ለይተን ማወቅ አንችልም።”

²⁷ነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) የፈርዮንን ልብ አደነደነ፤ ፈርዮንም ሕዝቡን መልቀቅ አልፈቀደም። ²⁸ፈርዮን ሙሴን፣ “ከፊቴ ጥፋ! ስማ! ሁለተኛ እኔ ዘንድ እንዳትደርስ! ፊቴን ባየህበት በዚያ ቀን ፈጽመህ እንደምትሞት ዕውቅ” አለው።

²⁹ሙሴም፣ “እንዳልከው ይሁን! እኔም ዳግመኛ ከፊቴህ አልደርስም” አለው።

በበኩሮች ላይ የወረደ መቅሠፍት

11 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፣ “በፈርዮንና በግብፅ ላይ አንድ ሌላ መቅሠፍት አወርድባቸዋለሁ፤ ከዚያም በኋላ ፈርዮን ይለቃችኋል፤ ሲለቃችሁም እንዳችሁን ሳያስቀር ያስወጣችኋል። ²እስራኤል ሕዝብ ለወንዶቹም ሆነ ለሴቶቹ የብርና የወርቅ ዕቃዎች ከየጌረቤቶቻቸው ስጦት ብለው እንዲወስዱ ንገራቸው። ³እግዚአብሔርም (ያህዌ) እስራኤላውያን በግብፃውያን ዘንድ ሞገስ እንዲያገኙ አደረጋቸው። ሙሴም በግብፅ ምድር በፈርዮን ሹማምንትና በመላው ሕዝብ ዘንድ እጅግ የተከበረ ሰው ሆነ።

⁴ከዚህ በኋላ ሙሴ እንዲህ አለ፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚለው ይህ ነው፤ ‘እኩለ

10፡21 ዘፀ28፡29
10፡22 መዝ105፡28፤
ኢሳ13፡10፤45፡7፤
50፡3፤ራእ16፡10
10፡23 ዘፀ8፡22፤
አጥ4፡7
10፡24 ፋፀ8-10፤
ዘፀ45፡10፤ ዘፀ8፡8
10፡25 ዘፀ9፡20፤
ዘፀ18፡12
10፡27 ዘፀ4፡21
10፡29 ዘፀ11፡8፤
ዕብ11፡27
11፡1 ዘፀ3፡20፤6፡1

11፡2 ዘፀ3፡21፤22
11፡3 ዘፀ39፡21፤
ዘፀ34፡11፤24፤7፤98
፤13፤22፤44፤23፤1፤አስ
9፤4፤መዝ89፡27
11፡4 ዘፀ12፡23፤
29፤ኢየ34፡20፤
መዝ81፡5
11፡5 ዘፀ4፡23፤
ኢሳ47፡2
11፡6 ዘፀ12፡30፤
ምሳ21፡13፤አጥ5፤17
11፡7 ዘፀ8፡22
11፡8 ዘፀ12፡31-33፤
ዕብ11፡27
11፡9 ዘፀ3፡20፤7፡4
11፡10 ዘፀ4፡21፤
ሮሜ2፡5
12፡2 ፋፀ18፤
ዘፀ13፡4፤23፤15፤
34፤18፤40፤2፤
ዘፀ16፡1
12፡3 ፋፀ21፤
ማር14፤12፤1፤4ሮ5፤7
12፡5 ዘፀ29፡1፤
ዘሌ1፤3፤3፤1፤4፤3፤
22፤18-21፤ 23፤12፤
ዘጥ6፤14፤15፤8፤
28፤3፤ዘፀ15፤
21፤17፤1፤4፤19፤14፤
1፤ጥ1፤19
12፡6 ፋፀ19፤
ዘፀ16፤12፤ዘሌ23፤5፤
ዘጥ9፤1-3፤5፤11፤
ዘፀ16፤4፤6፤አሰ5፤
10፤2ዘፀ30፤2
12፡7 ፋፀ13፤23፤
ሕዝ9፤6

ሌሊት ሲሆን በመላው የግብፅ ምድር ላይ አልፋለሁ። ⁵በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ከፈርዮን ልጅ አንሥቶ የወፍጮ መጅ ገሬ እስከ ሆነችው እስከ ባሪያይቱ ልጅ ድረስ በግብፅ ምድር በኩር ሆኖ የተወለደ ወንድ ልጅ ሁሉ ይሞታል፤ እንዲሁም የቀንድ ከብቱ በኩር በሙሉ ያልቃል። ⁶በግብፅ ምድር ሁሉ ከዚህ በፊት ያልተሰማ ወደ ፊትም የማይሰማ ታላቅ ዋይታ ይሆናል። ⁷በእስራኤላውያን ዘንድ ግን በሰውም ሆነ በእንስሳት ላይ ውሻ እንኳ አይጮኹባቸውም።” በዚህም እግዚአብሔር (ያህዌ) በግብፃውያንና በእስራኤላውያን መካከል ልዩነት የሚያደርግ መሆኑን ታውቃላችሁ። ⁸ሹማ ምንትህ በሙሉ ወደ እኔ ይመጣሉ፤ እጅ እየነሡም ‘አንተም ሆንህ የምትመራቸው ሰዎች በሙሉ ውጡልን’ ብለው ይለምኑኛል፤ እኔም ከዚያ በኋላ እሂዳለሁ።” ከዚያም ሙሴ በታላቅ ቀኑ ገሬ ልፈርዮን ዘንድ ወጣ።

⁹እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን “ድንቅ ሥራዎቹ በግብፅ ምድር በብዛት ይታዩ ዘንድ ፈርዮን እናንተን አይሰማችሁም” አለው። ¹⁰ሙሴና አሮንም እነዚህን ድንቅ ታምራት በፈርዮን ፊት አደረጉ። ነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) የፈርዮንን ልብ አደነደነ፤ ፈርዮንም እስራኤላውያን ከአገሩ ለቀው እንዲሄዱ አልፈቀደም።

የፋሲካ በዓል

12፡14-20 ቀን ምሳ - ዘሌ 23፡4-8፤ ዘጥ 28፡16-25፤ ዘፀ 16፡1-8

12 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን በግብፅ እንዲህ አላቸው፤ ²‘ይህ ወር ለእናንተ የወር መጀመሪያ፣ የዓመቱም መጀመሪያ ይሁንላችሁ። ³ለመላው የእስራኤል ሕዝብ ይህንን ንገሩ፤ ይህ ወር በገባ በአሥረኛው ቀን እያንዳንዱ ሰው አንዳንድ ጠቦት ለቤተ ሰቡ፣ አንዳንድ ጠቦት ለአባቱ ቤት ያዘጋጅ። ⁴ማንኛውም ቤተሰብ ለአንድ ሙሉ ጠቦት ቀኑ ጥሩ አነስተኛ ከሆነ፣ በጌረቤት ያሉትን ሰዎች ቀኑ ጥር እስከ ቅርብ ከሆነው ጋር መካፈል ይኖርበታል፤ እያንዳንዱ ሰው በሚበላው መጠንም ምን ያህል ጠቦት እንደሚያስፈልግ መወሰን ይኖርባችኋል። ⁵የምትመርጡት ጠቦት በግ ወይም ፍየል ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ምንም ነውር የሌለበትና አንድ ዓመት የሞላው ተባዕት መሆን አለበት። ⁶ወሩ በገባ እስከ አሥራ አራተኛው ቀን ድረስ ጠብቋቸው። በዚያ ምሽት ጀምሮ ስትጠልቅ የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ይረዱቸው። ⁷ከዚያም ከደሙ ወስደው የጠቦቶቹ ሥጋ የሚበላ

በትን የእያንዳንዱን ቤት ደጃፍ መቃንና ዝባን ይቀቡ።⁸ ሥጋውንም በዚያችው ሌሊት በእሳት ላይ ጠብሰው ከመራራ ቅጠልና ካልቦካ ቂጣ ጋር ይብሉት።⁹ ጥሬውን ሥጋ ወይም ቅቅሉን አትብሉ፤ ነገር ግን ጭንቅላቱን፤ እግሮቹንና ሆድ ዕቃውን በእሳት ላይ ጠብሳችሁ ብሉት።¹⁰ ከሥጋው ተርፎ አይደር፤ ያደረ ቢኖር ግን በእሳት ይቃጠል።¹¹ ስትብሉም ልብሳችሁን ለብሳችሁ፤ ባጭር ታጥቃችሁ፤ ጫማችሁን አድርጋችሁ በትራችሁን ይዛችሁ በጥድፈያ ብሉት፤ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ፋሲካ ነው።

¹² እኔም በዚያች ሌሊት በግብፅ ምድር ላይ አልፋለሁ፤ ከሰውም ከእንስሳም የተወለደውን የበኩር ልጅ ሁሉ እገድላለሁ፤ የግብፅን አማልክት ሁሉ እፈርድባቸዋለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹³ ደሙም ያላችሁበትን ቤት ለይቶ የሚያሳይ ምልክት ይሆንላችኋል፤ እኔ ደሙን በማይበት ጊዜ እናንተን አልፋለሁ፤ ግብፅን ስቀጣ መቅሠፍቱ አይደርስባችሁም።

¹⁴ ይህን ቀን መታሰቢያ ታደርጉታላችሁ፤ በሚቀጥሉት ትውልዶች ሁሉ ቋሚ ሥርዐት ሆኖ የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አድርጋችሁ ታከብሩታላችሁ።¹⁵ ለሰባት ቀናት እርሾ የሌለበትን ቂጣ ብሉ፤ በመጀመሪያው ቀን እርሾን ሁሉ ከቤታችሁ አስወግዱ፤ በነዚህ ሰባት ቀናት እርሾ ያለበትን ቂጣ የበላ ማንኛውም ሰው ከእስራኤል ይወገድ።¹⁶ በመጀመሪያውና በሰባተኛው ቀን የተቀደሰ ገባዔ አድርጉ። በእነዚህ ቀናት ምንም ዐይነት ሥራ አትሥሩ፤ የምትሠሩት ሥራ ቢኖር ለእያንዳንዱ ምግብ ማዘጋጀት ብቻ ይሆናል።

¹⁷ የቀጣን በዓል አክብሩ፤ ሰራዊታችሁን ከግብፅ ምድር ያወጣሁት በዚች ዕለት ነውና። ይህን ዕለት ለሚቀጥለው ትውልድ ቋሚ ሥርዐት በማድረግ አክብሩት።¹⁸ ከመጀመሪያው ወር ከአሥራ አራተኛው ቀን ምሽት እስከ ሃያ አንደኛው ቀን ምሽት ድረስ እርሾ የሌለበት ያልቦካ ቂጣ ትበላላችሁ።¹⁹ ለሰባት ቀን እርሾ በቤታችሁ አይነር፤ መጸተኛም ሆነ የአገር ተወላጅ እርሾ ያለበትን ቂጣ የበላ ከእስራኤል ማኅበር ይወገድ።²⁰ እርሾ ያለበትን ምንም ነገር አትብሉ፤ በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ያልቦካ ቂጣ ነገር መብላት ያለባችሁ።

²¹ ከዚያም ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ አለቆች በሙሉ አስጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ “ዮሴ ሄዳችሁ ለየቤተ ሰባታችሁ የሚሆን ጠቦት መርጣችሁ የፋሲካን በግ እረዱ።²² ከዚያም ጭብጥ የሂሶጵ ቅጠል በመውሰድ፤ በሳህን ውስጥ ካለው ደም ነክራችሁ የየቤ

12፡8 ፋ10:19-20፤ዘ013:3፤16:19፤23:18፤34:25፤ዘሌ7:15፤ዘጥ9:11:12፤ዘ816:3-4:7፤2ዘ53:5:13፤1ቁ5:8
12፡9 ዘ029:13፤17:22፤ዘሌ3:3፤12፡10 ፋ8፤ዘ013:7፤29:34፤ዘሌ22:30፤ዘ816:4
12፡11 ፋ13:21፤27:33፤43፤ዘሌ23:5፤ዘጥ9:24፤28:16፤ዘ816:1:3፤ኢሉ5:10፤2ዮ23:21፤23፤2ዘ530:1፤ዕዘ6:19፤ኢላ3:15፤48:20፤52:12፤ዕዘ45:21
12፡12 ፋ29፤ዘ04:23፤6:2፤13:15፤15:11፤18:11፤ዘጥ33:4፤2ዘ52:5፤መ19:5፤39፤7:9፤13:5፤ኢላ10:33፤19:1፤31:8፤37:36፤ኤር 43:12፤44:8፤አሞ5:17፤12፡13 ፋ11፤23:30 8:23፤0ብ1:28
12፡14 ፋ17፤24፤ዘ013:5፤10:9፤23:14፤27:21፤32:5፤ዘሌ3:17፤10:9፤16:29፤17:7፤23:14፤24:3፤ዘጥ18:23
12፡15 ዘ9:17፤14፤ዘ013:6፤7፤23:15፤34:18፤ዘሌ23:6፤ዘጥ28:17፤ዘ816:3፤1ቁ5:7
12፡16 ዘጥ29:35፤12፡17 ፋ41፤ዘ06:6፤26:13፤3፤23:15፤34:18፤ዘሌ3:17፤19:36፤ዘ816:16፤2ዘ58:13፤3፤0:21፤ዕዘ6:22፤ግፋ26:17፤ሉቃ22:1፤ሉሥ12:3፤12፡18 ፋ2
12፡19 ዘ9:17፤14፤ዘጥ9:14፤15:14፤35:15፤ዘ81:16፤ኢሉ8:33
12፡20 ዘሌ3:17፤ዘ013:6፤ዘጥ35:29፤ዕዘ6:6
12፡21 ፋ11፤ግር14:12-16
12፡22 ዘሌ14:4፤6፤ዘጥ19:18፤መ15:7፤ዕብ11:28 12፡23 ፋ7፤13፤ ዘ9:16:7፤ኢላ19፤22፤37:36፤ኤር6:26፤48:8፤1ቁር10:10፤11፤28፤ራእ7:3

ቶቻችሁን ገብንና ግራ ቀኝ መቃኑን ቀቡ። ከእናንተ አንድም ሰው እስኪነጋ ድረስ ከቤቱ አይውጣ።²³ እግዚአብሔር (ያህዌ) ግብፃውያንን ለመቅሠፍ በምድራቱ ላይ በሚያልፍበት ጊዜ በጉብኑና በመቃኑ ላይ ያለውን ደም ሲያይ ያንን ደጃፍ አልፎ ይሄዳል፤ ቀሣፊውም ወደ ቤታችሁ ገብቶ እንዳይገደላችሁ ይከለክለዋል።

²⁴ እናንተም ሆነ ልጆቻችሁ ይህን መመሪያ ቋሚ ሥርዐት አድርጋችሁ ትታዘዛላችሁ።²⁵ እግዚአብሔር (ያህዌ) እሰጣችኋለሁ ብሎ በገባው ቃል መሠረት ወደ ምድራቱ ስትገቡ ይህን ሥርዐት ጠብቁ።²⁶ ልጆቻችሁ ስለ ሥርዐቱ ምንነት ሲጠይቁችሁ፤²⁷ ግብፃውያንን በቀሠፊ ጊዜ፤ በግብፅ ምድር የእስራኤላውያንን ቤት አልፎ በመሄድ ቤታችንን ሳተረፈ፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የፋሲካ መሥዋዕት ነው ብላችሁ ንገሯቸው።” ከዚያም ሕዝቡ አጉንበው፤ ሰገዱም።²⁸ እስራኤላውያንም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዳዘዛቸው አደረጉ።

²⁹ እኩለ ሌሊት ላይ እግዚአብሔር (ያህዌ) በግብፅ ምድር በዙፋን ላይ ከተቀመጠው ከፈርዖን የበኩር ልጅ ጀምሮ በጨለማ እስር ቤት ውስጥ እስካለው እስረኛ የበኩር ልጅ ድረስ ያለውንና የእንስሳቱን በኩሮች ሁሉ ቀሠፋቸው።³⁰ ፈርዖን፤ ሹማምንቱና የግብፅ ሕዝብ በሙሉ ሌሊቱን ከመቻታቸው ተነሡ፤ እነሆ በመላይቱ ግብፅ ለቅሶና ዋይታ ነበር፤ ሰው ያልሞተበት አንድም ቤት አልነበረምና።

ከግብፅ መውጣት

³¹ ፈርዖን ሙሴንና አሮንን ሌሊቱን አስጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ “ተነሡ እናንተና እስራኤላውያን ከሕዝቤ መካከል ውጡ! ሂዱ፤ በጠየቃችሁት መሠረት እግዚአብሔርን (ያህዌ) አምልኩ፤³² እንዳላችሁት የቦጥና የፍየል መንጋችሁን፤ የቀንድና የጋማ ከብቶቻችሁን ይዛችሁ ሂዱ፤ እኔንም ባርኩኝ።”

³³ ግብፃውያን አገራቸውን በአስቸኳይ ለቀው እንዲወጡላቸው እስራኤላውያንን አጣደፏቸው። “አለበለዚያም ሁላችንም ማለቃችን ነው” አሉ።³⁴ ስለዚህ ሕዝቡ ያልቦካ ውን ሊጥ በየቡሆ ዕቃው አድርገው በጨርቅ ጠቅልለው በትከሻቸው ተሸከሙ።³⁵ እስራኤላውያን ሙሴ እንዳዘዛቸው የብርና የወርቅ ዕቃዎች እንደዚሁም ልብስ እንዲሰጧቸው

12፡24 ፋ14 12፡25 ዘ9:15:14፤ ዘ03:17 12፡26 ዘ010:2 12፡27 ፋ11፤ዘ9: 24:26፤ዘ08:23 12፡28 ፋ50 12፡29 ዘ9:19:13፤ ዘ0 423፤9:6፤11:4፤ 12፡30 ዘ011:6 12፡31 ዘ08:8 12፡32 ዘ9:27፤ 34፤ ዘ010:9፤26 12፡33 ፋ11፤ዘ9:20፤ 3፤ዘ06:18፤19፤ 1፤ሞ፤6፤6 12፡34 ዘ0 8:3 12፡35 ዘ9:24:5 3፤ ዘ03:22፤

ግብግውያኑን ጠየቋቸው።³⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) በግብግውያን ፊት ለእስራኤላውያን ሞገስ ስለሰጣቸው፣ የጠየቋቸውን ሁሉ ሰጧቸው፤ ስለዚህ የግብግውያንን ንብረት በዝብዘው ወሰዱ።

³⁷እስራኤላውያን ከራምሴ ተነሥተው ወደ ሱኮት ሄዱ፤ ከሴቶቹና ከልጆቹ ሌላ፣ ስድስት መቶ ሺህ እግረኛ ወንዶች ነበሩ።³⁸ ከእነርሱም ጋር ቀጥሮ የበዛ ሌላ ድብልቅ ሕዝብ አብሮአቸው ወጣ፤ እንዲሁም አያሌ የበግ፣ የፍደል፣ የጋማና የቀንድ ከብት መንጋ ይዘው ወጡ።³⁹ ከግብፅ ይዘው ከወጡት ሊጥ ያልበካ ቂጣ ጋገሩ፣ ሊጡ አልበካም ነበር፤ ምክንያቱም ከግብፅ በጥድፊድ እንዲወጡ ስለተደረገ፣ ለራሳቸው ምግብ ለማዘጋጀት ጊዜ አልነበራቸውም።

⁴⁰እንግዲህ እስራኤላውያን በግብፅ የኖሩበት ዘመን አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ነበር።

⁴¹ልክ አራት መቶ ሠላሳው ዓመት በተፈጸመ ዕለት የእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰራዊት ሁሉ ግብፅን ለቆ ወጣ።

⁴²እግዚአብሔር (ያህዌ) በዚያች ሌሊት እነርሱን ከግብፅ ለማውጣት ዘብ የቆመበት በመሆኑ፣ ለሚቀጥሉት ትውልዶች ሁሉ እግዚአብሔርን (ያህዌ) ያከብሩ ዘንድ፣ በዚያች ሌሊት እስራኤላውያን ሁሉ ዘብ መቆም ይኖርባቸዋል።

የፋሲካ በዓል እንዴት መከበር እንዳለበት

⁴³እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤ “የፋሲካ በዓል አከባበር ሥርዐት እንዲህ ነው፤ ባዕድ የሆነ ሰው ከፋሲካው ምግብ አይብላ፤⁴⁴ በገንዘብ የገዛኸው ማንኛውም ባሪያ ከገረዘኸው በኋላ መብላት ይችላል።⁴⁵ ነገር ግን ለጊዜው የተቀመጠ እንግዳና ቅጥር ሠራተኛ መብላት የለበትም።

⁴⁶ምግቡ በአንድ ቤት ውስጥ መበላት አለበት፤ ምንም ሥጋ ከቤት እንዳይወጣ፤ ምንም አጥንት እንዳትሰብሩ።⁴⁷ የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ በዓሉን ማክበር ይኖርበታል።

⁴⁸በመካከላችሁ የሚኖር መጻተኛ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) የፋሲካ በዓል ማክበር ቢፈልግ፣ በቤተ ሰቡ ያሉት ወንዶች ሁሉ መግረዝ አለባቸው፤ ከዚያም እንደ ተወላጅ ተቈጥሮ የሥርዐቱ ተካፋይ ይሁን። ያልተገረዘ ወንድ ግን የፋሲካን ምግብ አይብላ።⁴⁹ ይህም ሕግ በዜጋውም ሆነ በመካከላችሁ በሚኖሩት መጻተኞች ላይ እኩል ተፈጻሚነት ይኖረዋል።”

⁵⁰እስራኤላውያን በሙሉ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን ያዘዘውን ሁሉ ፈጸሙ።

12:36 ዘፍ:39፡21፤ ዘ03:22
 12:37 ዘፍ:12:2፤ 47:11 ዘዘ013:20፤ 38:26፤ ዘጥ:1:46፤ 2፡32፤ 11:13፤ 21:26፤ 51:33፤ 3-5
 12:38 ዘጥ:11:4፤ ኢ:08:35
 12:39 ዘ03:20፤ 11:1
 12:40 ዘፍ:15፤ 13፤ ሐሥ:7:6፤ 10:3፤ 17
 12:41 ዘ03:10፤ 6:26
 12:42 ዘ013:10፤ ዘሌ:3:17፤ ዘጥ:9:3፤ ዘ816:1፤ 6
 12:43 ፋ:11:48፤ ዘጥ:9:14፤ 15:14፤ 20፤ 56:32-33፤ ኢ:014:1፤ 56:3፤ 6፤ 60:10
 12:44 ዘፍ:17:12-13
 12:45 ዘሌ:22:10
 12:46 ዘጥ:9:12፤ መግ:22:14፤ 34:20፤ 51:8፤ 5፡ም:17:22፤ ጥ:ሐ:19:36
 12:48 ፋ:49፤ ዘሌ:19:18፤ 34፤ 24:22፤ ዘጥ:9:14፤ 10:32፤ ሐ:14:4፤ 7
 12:49 ዘሌ:24:22፤ ዘጥ:15:15-16፤ 29፤ ዘ81:16
 12:50 ፋ:28
 12:51 ዘ03:10፤ 6:6፤ 26
 13:2 ፋ:12፤ 13:15፤ ዘ022:29፤ 34:20፤ ዘሌ:27:26፤ ዘጥ:3:13፤ 8:17፤ 18:15፤ ዘ815:19፤ ነገ010:36፤ ሉ:2፤ 23
 13:3 ፋ:14፤ ዘ03:20፤ 7:4፤ 12:8፤ ዘሌ:26:13፤ ዘጥ:1:1፤ 9፤ 51:22፤ 5፤ 26:4፤ ዘ84:45፤ 5:6፤ መግ:81:10፤ 114:1
 13:4 ዘ012:2
 13:5 ፋ:11፤ ዘ03:8፤ 12:25-26
 13:6 ዘ012:15-20
 13:8 ዘ010:2፤ መግ:78:5-6
 13:9 ፋ:16፤ ዘ03:20፤ ዘ46:8፤ 11:18፤ 5፡ም:43:3፤ ኢ:044:5፤ 7፡4፤ 23:5
 13:10 ዘ012:14፤ መግ:75:2፤ 102:13
 13:11 ፋ:5፤ ዘፍ:12:7፤ 17:19፤ 22:16፤ ዘ81:8፤ መግ:105:42-45
 13:12 ዘፍ:4:4፤ ዘሌ:27:26፤ ዘጥ:3:13፤ 18:15፤ 17:፡ሉ:2፤ 23
 13:13 ፋ:15፤ ዘሌ:27:11፤

⁵¹በዚያችው ዕለት እግዚአብሔር (ያህዌ) እስራኤላውያንን በየሰራዊታቸው አድርጎ ከግብፅ ምድር አወጣቸው።

በኩር ሁሉ ለእግዚአብሔር መቀደሱ

13 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ ²“መጀመሪያ የተወለደውን ወንድ ሁሉ ለእኔ ቀድስልኝ፤ ከእስራኤላውያን መካከል የእናቱ የበኩር ልጅ የሆነው ማሕፀን ከፋች ሰውም ሆነ እንስሳ የእኔ ነው።”

³ከዚያም ሙሴ ሕዝቡን እንዲህ አለ፤ “ከባርነት ምድር ከግብፅ የወጣችሁባትን ይህችን ዕለት አስታውሱ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር (ያህዌ) በኅያል ክንዱ አውጥቶአችኋል። እርሾ ያለበትን ማንኛውንም ነገር አትብሉ። ፋእነሆ በዚች ዕለት በአቢብ ወር ወጥታችኋል።⁵ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለእናንተ ለመስጠት ሰል ቀድሞ ለአባቶቻችሁ ወደ ማለላቸው ማርና ወተት ወደምታፈሰው ወደ ከነዓናውያን፣ ኬጢያውያን፣ አሞራውያን፣ ኤዊያውያን፣ ኢያቡሳውያን ምድር በምትገቡበት ጊዜ ይህን በዓል በዚህ ወር ታከብራላችሁ። ፍለሰባት ቀን ያለ እርሾ የተጋገረ ቂጣ ትበላላችሁ። በሰባተኛውም ቀን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል ታደርጋላችሁ። ገበእነዚህም ሶስት ቀናት ያልበካ ቂጣ ትበላላችሁ፤ በእናንተ ዘንድ እርሾ ያለበት ነገር ፈጽሞ አይገኝ፤ በምድራችሁም አዋሳኝ በየትኛውም ቦታ እርሾ ፈጽሞ አይኑር። ፍበዚያችው ዕለት፣ እኔ ይህን የማደርገው ከግብፅ ምድር በወጣሁበት ጊዜ እግዚአብሔር (ያህዌ) ስላደረገልኝ ነገር ነው ብለህ ለልጅህ ንገረው።⁹ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ሕግ በከንፈራችሁ ላይ እንዲሆን ይህ በዓል ለእናንተ በእጃችሁ ላይ እንደታሰረ ምልክት፣ በእግራችሁ ላይ እንደሚገኝ መታሰቢያ ይሆንላችኋል። እግዚአብሔር (ያህዌ) በኅያል ክንዱ ከግብፅ አውጥቶአችኋልና።¹⁰ ይህን ሥርዐት በተወሰነው ጊዜ በየዓመቱ ጠብቁት።

¹¹“ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለእናንተና ለቀደሙት አባቶቻችሁ በመሐላ በሰጠው ተስፋ መሠረት ወደ ከነዓናውያን አገር በሚያሰገባችሁና ምድራቱንም ለእናንተ በሚሰጣችሁ ጊዜ፣¹² የእናቱን ማሕፀን የሚከፍተውን ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ትሰጣላችሁ። እንደዚሁም እንስሳቸችሁ በመጀመሪያ የወለዱት ወንዶች ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ይሆናሉ።¹³ ከአሁን በመጀመሪያ የተወለደውን ውርንጫ ግን በጠቦት ትዋጁታላችሁ።

⁴⁰ ማሰራጩን ቅጂ፣ እራተ ሳምራውያንና የሰብሳቢ ሊቃናት ትርጉም **07፡05፡01፡23** ይላሉ።

አሀያውን ካልዋጃችሁት ግን አንገቱን ስበሩት። ከወንድ ልጆቻችሁ መካከል በኩር የሆኑትን ሁሉ ዋጁ።

¹⁴“በሚመጡት ዘመናት ልጅህ፣ ‘ይህ ምን ማለት ነው?’ ብሎ ቢጠይቅህ እንዲህ በለው፣ ‘ከባርነት ምድር ከግብፅ እግዚአብሔር (ያህዌ) በጎይል ክንዱ አወጣን፤ ¹⁵ፈርዖን እኛን አለቅም ብሎ ልቡን ባደነደነ ጊዜ ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ በኩር ሆኖ በግብፅ የተወለደውን ሁሉ እግዚአብሔር (ያህዌ) ገደለው። እንግዲህ በመጀመሪያ የእናቱን ማሕፀን የከፈተውን ወንድ ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የምሠዋውና የልጆቹ በኩር ሆኖ የተወለደውን ወንድ ልጅ ሁሉ የምዋጀው በዚህ ምክንያት ነው። ¹⁶እግዚአብሔር (ያህዌ) በጎይል ክንዱ እኛን ከግብፅ ያወጣን ስለሆነ ይህ ሥርዐት በእጅህም ሆነ በግንባርህ ላይ እንደ ምልክት ይሆናል።”

ቀይ ባሕርን መገኘት

¹⁷ፈርዖን ሕዝቡን በለቀቀ ጊዜ አቋራጭ ቢሆንም እንኳ እግዚአብሔር (አሎሂም) በፍልስጥ ኤም ምድር በሚያልፈው መንገድ አልመራቸውም “ጦርነት ቢያጋጥ ማቸው ሐሳባቸውን ለውጠው ወደ ግብፅ ይመለሱ ይሆናል” ብሎ አልፏል። ¹⁸ስለዚህ እግዚአብሔር (አሎሂም) ሕዝቡን ዙሪያ በሆነው በምድረ በዳው መንገድ ወደ ቀይ ባሕር⁰ መራቸው፤ እስራኤላውያንም ለጦርነት ዝግጁ ሆነው ከግብፅ ወጡ። ¹⁹የሴፍ፣ እግዚአብሔር (አሎሂም) በእርግጥ ይገቡኝኝኝል፤ በዚያን ጊዜም ዐፀዌን ይዛችሁ ከዚች ምድር መውጣት አለባችሁ” ብሎ የእስራኤልን ልጆች አስምሎ አቸው ስለ ነበር ሙሴ የየሴፍን ዐፀም ይዞ ወጣ። እግዚአብሔር (አሎሂም) ሕዝቡን ዙሪያ በሆነው በምድረ በዳው መንገድ ወደ ቀይ ባህር መራቸው፤ እስራኤላውያንም ለጦርነት ዝግጁ ሆነው ከግብፅ ወጡ።

²⁰እነርሱም ከሱኩት ከተነሡ በኋላ ከምድረ በዳው ጥግ ባለው በኤታም ሰፈሩ። ²¹ስለዚህ በቀንም ሆነ በሌሊት መንገዝ ይችሉ ዘንድ፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) በቀን በመንገዳቸው ሊመራቸው በደመና ዓምድ፣ በሌሊት ደግሞ ብርሃን ሊሰጣቸው በእሳት ዓምድ በፊታቸው ይሄድ ነበር። ²²በቀንም ሆነ በሌሊት የደመናውና የእሳቱ ዓምድ ከሕዝቡ ፊት የተለየበት ጊዜ አልነበረም።

14 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ ²“እስራኤላውያን ተመልሰው በሚግደልና በባሕሩ መካከል ባለው በፊህሒርት አጠገብ እንዲሰፍሩ ንገራቸው፤

11034:20;አ.466:3; 117:3;46-47:18;15 13:14 11010:2; 20:2;1187:8;28:68 13:15 ቀ*2 13:16 ቀ*9 13:17 11014:11; 117:14;1-4;118 17:16;107:11;5 13:18 11015:22; አሱ1:14;4:13;መዝ 136:16;ሕዝ20:10 13:19 11647:29-30;አሱ24:32; ሕሥ7:16;ዕ11:22 13:20 11012:37; 117:33;6 13:21 110 14:19; 24:24;16;33;9-10; 32:1;33;14; 34:5;40:38; 117:9;16;12;5; 14:14;118:1;33;27; 31:8;መላ4:14; 5:4;109:12;19; መዝ68:7;77:20; 78:14;99:7; 105:39;አሳ4:5; ኤር2:2; ዕን3:13; 1ቁር10:1; 13:22 1109:19 14:2 ቀ*9; 117:33;7;ኤር44:1; ሕዝ29:10 14:4 ቀ*8;17:23; 1104:21;6;29;16; መዝ71:11;ሕዝ32; 15:1;ሮሜ9:17;22-23 14:5 11063:1;21; መዝ105:25 14:7 11015:4 14:8 11011:10;117: 33;3;ሕሥ13:17 14:9 ቀ*2;6-7;25 11647:1;7;11015:9; አሱ24:6;አ.44:3;17 14:10 11015:25; አሱ24:7;109:9; መዝ5:2;34;17; 50:15;107:6;28 14:11 1105:21; 163;17;3;117:11;1; 14:22;20:4;21:5; 1189:7;መዝ106:7-8 14:12 1105:21; 15:24;17:2; መዝ106:7-8 14:13 ቀ*30; 116:15;1;1;ሳሙ 12:16; 2ዘኖ20:17 14:14 ቀ*25; 11015:3;118:1;30; 3;22;20:4;አሱ 10;14;23;3;10; 14ሙ12;1;6;24ሙ 5;24;2ዘኖ20:29; ነሀ4:20;መዝ24:8; 35:1;37;7;346;10;1 16:7;አሳ4:2;13; 28;12;30;15;ኤር 4;12;ሕዝ32;15; 11ካ2;13 14:15 አሱ7:10

በበአልዛፎንም አንጻር በባሕሩ አጠገብ ይስፈሩ። ³ፈርዖን እስራኤላውያን ግራ ተጋብተው በምድረ በዳ በመቅበዝበዝ ይንከራተታሉ’ ብሎ ያስባል። ⁴እኔም የፈርዖንን ልብ ስለማድነድነው ያሳድዳቸዋል፤ ነገር ግን በፈርዖን ሰሰራዊቱ ሁሉ ለራሴ ክብርን አገኛለሁ፤ ግብፃውያንም እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) መሆኔን የውቃሉ።” እስራኤላውያንም ይህንኑ አደረጉ።

⁵የግብፅ ንጉሥ ሕዝቡ መሄዳቸው በተነገረው ጊዜ፣ ፈርዖንና ሹማምንቱ ስለ እነርሱ የነበራቸውን አሳብ በመለወጥ፣ “ምን ማድረጋችን ነው? እስራኤላውያን እንዲሄዱ ለቀቅናቸው፤ አገልግሎታቸውንም አጣጥኝ አለ።። ስለዚህ ሠረገላው እንዲዘጋጅለት አደረገ፤ ሰራዊቱንም ይዞ ተንቀሳቀሰ። ጎስድ ስት መቶ ምርጥ ሠረገላዎችን ከሌሎች የግብፅ ሠረገላዎች ጋር ከነጦር አዛዦቻቸው አሰልፎ ተነሣ። ⁸እግዚአብሔር (ያህዌ) የንጉሡን የፈርዖንን ልብ ስለ አደነደነው በልበ ሙሉነት ከግብፅ የሚወጡትን እስራኤላውያን አሳደዳቸው። ⁹ግብፃውያን፣ ይኸውም የፈርዖን ፈረሶችና ሠረገላዎች፣¹⁰ ፈረሶችና እግሮች ሁሉ እስራኤላውያንን አሳደዱቸው፤ በበአልዛፎን አንጻር በባሕሩ አጠገብ በፊህሒርት ሰፍረው ሳሉ ደረሱባቸው።

¹⁰ፈርዖን በቀረበ ጊዜ እስራኤላውያን ቀናብለው ተመለከቱ፤ እነሆ፣ ግብፃውያን ይከታተሏቸው ነበር፤ እነርሱም በታላቅ ፍርሃት ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጮኹ። ¹¹እነርሱም ሙሴን እንዲህ አሉት፣ “በምድረ በዳ እንድንሞት ያመጣሽን በግብፅ መቃብር ቦታ ጠፍቶ ነውን? ከግብፅ አውጥተህ ምን አደረግህልን? ¹²በግብፅ ሳለን፣ ተወን እክዘህ፤ ግብፃውያንን እናገልግል’ አላልንህም ነበርን? በምድረ በዳ ከምንሞት ግብፃውያንን ብናገለግል ይሻል ነበር!”

¹³ሙሴም ለሕዝቡ መለሰላቸው፤ “አትሸበሩ፣ ጸንታችሁ ቁሙ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ዛሬ የሚያደርግላችሁን መታደግ ታያላችሁ፤ ዛሬ የምታዩአቸውን ግብፃውያንን ዳግም አታዩአቸውም። ¹⁴እግዚአብሔር (ያህዌ) ስለእናንተ ይዋጋል፤ እናንተ ያለባችሁ መታገሥ ብቻ ነው።

¹⁵ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፣ “ለምን ትጮኹብኛላችሁ? ይልቅስ እስራኤላውያንን ወደፊት እንዲ

⁰18 በዕብራይስጥ ያምሴፍ ይላል። ትርጉሙም የሸማቆ ባሕር ማለት ነው።
¹19 1105:25 ይመጥ።
²⁰9 በዚህ ስፍራና በቀ*17:18;23 እንዲሁም በቀ*28 ሠረገላ

ጓዙ ንገረቶቹ፤ 16ውግዓውን ለመክፈል በትርጉን አንግና እጅህን በባሕር ላይ ዘርጋ፤ እስራኤላውያን በባሕር ውስጥ በየብስ ይሻገራሉ። 17ተከትለዋቸው እንዲገቡም የግብዓውያንን ልብ አጸናለሁ፤ በፈርዖንና በሰራዊቱ ሁለት በሠረገሎቹና በፈረሰኞቹ ለራሴ ክብርን አገኛለሁ። 18በፈርዖንና በሰራዊቱ ሁለት በከበርሁ ጊዜ ግብዓውያን እኔ እግዚአብሔር (የህዌ) እንደሆንሁ ያውቃሉ።

19ከዚያም ከእስራኤል ሰራዊት ፊት ፊት ሆኖ ሲሄድ የነበረው የእግዚአብሔር (አሉሂም) መልአክ ተመለሰና ወደ ኋላቸው መጣ፤ የደመናውም ጭድ እንዲሁ ከፊት ተነሥቶ ከኋላቸው ቆመ፤ 20በግብፅና በእስራኤል ሰራዊት መካከል በመሆን፤ ሌሊቱን ሙሉ ደመናው በአንድ በኩል ጨለማን ሲያመጣ፤ በሌላው በኩል ብርሃን አመጣ፤ ስለዚህ ሌሊቱን በሙሉ አንዱ ወደ ሌላው ሊጠጋ አልቻለም።

21ሙሴ እጁን በባሕር ላይ ዘርጋ፤ እግዚአብሔር (የህዌ) ሌሊቱን በሙሉ ብርቱ የምሥራቅ ነፋስ አስነሥቶ ባሕርን ወደ ኋላ በማሸሸ ደረቅ ምድር አደረገው፤ ውሃው ተከፈለ፤ 22እስራኤላውያን ውሃው በግራና በቀኝ እንደ ግድግዳ ሆኖ በየብስ በባሕር ውስጥ አለፉ።

23ግብዓውያንም አሳደዱቸው፤ የፈርዖን ፈረሶች፣ ሰረገሎችና ፈረሰኞች በሙሉ ተከትለዋቸው ወደ ባሕር ገቡ። 24ሲነጋጋም እግዚአብሔር (የህዌ) በእሳትና በደመና ጭድ ሆኖ በግብዓውያን ሰራዊት ላይ ሸብር ላከባቸው። 25መንዳት እንዳይችሉም የሠረገላዎቹን መሽርከሪያዎች አቁላለፈባቸው። ግብዓውያኑም፤ “ከእስራኤላውያን እንሸሸ! እግዚአብሔር (የህዌ) ግብፅን እየተዋጋላቸው ነው” አሉ።

26ከዚያም እግዚአብሔር (የህዌ) ሙሴን፣ “ውሃው ግብዓውያንን ሠረገሎቻቸውንና ፈረሰኞቻቸውን ተመልሶ እንዲሸፍናቸው እጅህን በባሕር ላይ ዘርጋ” አለው። 27ሙሴም እጁን በባሕር ላይ ዘርጋ፤ ንጋት ላይም ባሕር ወደ ቀድሞ ቦታው ተመለሰ። ግብዓውያን ከውሃው ሸሹ፤፤ እግዚአብሔርም (የህዌ) ግብዓውያንን በባሕር ውስጥ ጣላቸው።

28ውሃውም ተመልሶ እስራኤላውያንን ተከትለው ወደ ባሕር የገቡትን ሠረገሎች፣ ፈረሰኞች፣ መላውን የግብፅ ሰራዊት ሁሉ ሸፈነ። አንድም እንኳ አልተረፈም።

29እስራኤላውያን ግን ውሃው ግራና ቀኝ እንደ ግድግዳ ሆኖ፣ በደረቅ ምድር ባሕርን ተሻገሩ። 30በዚያች ዕለት እግዚአብሔር (የህዌ) እስራኤልን ከግብዓውያን

14፥16 4ኛ27፡10 4፡2፤አ.ጣ10፡26
 14፥17 4ኛ4፡ 110 4፡21
 14፥18 ዘፀ፡2፤ ሕዝ32፡15
 14፥19 ዘፀ፡16፡7፤ ዘፀ13፡21፤አ.ጣ26፡7፤ 42፡16፤49፡10፤ 52፡12፤58፡8፤63፡9፤1 ቆሮ10፡1
 14፥20 አ.ቡ24፡7
 14፥21 4ኛ22፡11፤ 8፡1፤4፡16፤ዘፀ4፡2፤ 7፡19፡15፡8፤2፤2፤4፤2፤ 22፡16፡15፡1፤19፡11፤ 2፡7፡12፡8፤አ.ዮ26፡12፤ 38፡1፡40፡6፤መዝ 74፡13፤78፡13፤114፡5 ፤136፡13፤አ.ጣ4፤ 27፡23፡11፤51፡15፤ 63፡12፤ኤር31፡35፤ ኤር23፡19፤5፡1፤3፤ ሐሥ7፡36
 14፥22 4ኛ7፡16፤ 21፡29፤ዘፀ3፡12፤ 15፡8፤19፤ዘፃ33፡8፤ ዘፃ31፡6-8፤ አ.ቡ፤3፡13፡16-17፤ 4፡22፡24፡6፤ ነፃ9፡11፤መዝ66፡6፤ 77፡19፡78፡13፤ 106፡9፤ አ.ጣ11፡15፡41፡10፤ 43፡5፤16፡44፡27፤ 50፡2፤51፡10፤83፡11፤ 13፡ኤር46፡28፤ ናሆ1፡4፡ፅፀ11፡29 1 ቆሮ10፡1
 14፥23 4ኛ7
 14፥24 ዘፀ13፡21፤ 23፡27፤አ.ቡ10፡10፤ 1፡ሳሙ5፡9፡7፤10፤ 14፡15፡2፤4፤ሙ5፡24፤ 2፡ነፃ7፡6፤19፡7፤ 1 ቆሮ10፡1
 14፥25 4ኛ9፡14፤ ዘፀ32፡31፤1፡ሳሙ2፡24 ፡8
 14፥27 4ኛ28፤ ዘፀ15፡1፤21፤ዘፀ1፡40፤ 2፡1፤11፤4፡አ.ቡ4፡18፤ መዝ78፡53፤106፡11፤ 136፡15፡ፅፀ11፡29
 14፥28 4ኛ23፡27፤ ዘፀ15፡19፤አ.ቡ24፡7፤ መላ4፡16፡ፃ9፡11
 14፥29 4ኛ21፡22፤ 2፡ነፃ2፡8፤አ.ጣ24፡11፤ መዝ74፡15፡78፡13
 14፥30 4ኛ29፤ 1፡ሳሙ14፡23፤1ዘ.ና11 ፤4፤መዝ44፡7፤ 106፡8፤10፡21፤አ. ሳ43፡3፤50፡2፤51፡9- 10፡60፤16፡63፡8፤11
 14፥31 ዘፀ4፡5፤ 9፡16፡20፤18፤ዘፀ31፡1 3፤አ.ቡ4፡24፤1፡ሳሙ 12፡18፤መዝ22፡4፡40፤ 3፡7፡6፤7፡106፡12፤112 ፤1፡47፤5፡ዮሐ2፡11፤ 11፡45
 15፥1 ዘፀ14፡27፤

እጅ አዳናቸው፤ እስራኤልም የግብዓውያን ሬሳ በባሕር ዳርቻ ወድቆ ተመለከቱ። 31እስራኤላውያን እግዚአብሔር (የህዌ) በግብዓውያን ላይ ያደረገውን ታላቅ ኅይል ባዩ ጊዜ፣ እግዚአብሔርን (የህዌ) ፈሩ፤ በእግዚ አብሔርና (የህዌ) በባሪያው በሙሴም አመኑ።

የሙሴና የማርያም መዝሙር

15 ከዚያም ሙሴና እስራኤላውያን ይህን መዝሙር ለእግዚአብሔር (የህዌ) ዘመሩ፤ “ከፍ ከፍ ብሎ ከብሮአልና፤ ለእግዚአብሔር (የህዌ) እዘምራለሁ፤ ፈረሰንና ፈረሰኞቼን፤ በባሕር ውስጥ ጥሎአልና። 2እግዚአብሔር (የህዌ) ብርታቴና ዝማሬዬ ነው፤ ድኑቴም ሆነልኝ፤ እርሱ አምላኬ ነው፤ አመሰግንዋለሁ፤ የአባቴ አምላክ (አሉሂም) ነው፤ እኔም ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ። 3እግዚአብሔር (የህዌ) ተዋጊ ነው፤ ስሙም እግዚአብሔር (የህዌ) ነው። 4የፈርዖንን ሠረገሎችና ሰራዊት፤ ባሕር ውስጥ ጣላቸው፤ ምርጥ የሆኑት የፈርዖን ሹማምንት፤ ቀይ ባሕር ውስጥ ሰጠሙ። 5ቀላያትንም ለበሰ፤ እንደ ድንጋይ ወደ ጥልቁ ወረዱ። 6አቤቱ እግዚአብሔር (የህዌ) ሆይ፤ ቀኝ እጅህ በግርማ ክበረ፤ አቤቱ እግዚአብሔር (የህዌ) ሆይ፤ ቀኝ እጅህ ጠላትን አደቀቀ። 7በግርማ ታላቅነት፤ የተቃወሙን ጣልደቸው፤ ቀሩ ጣህን ሰደድህ፤ እንደ ገለባም በላቸው። 8በአፍንጫህ እስትንፋሱ፤ ውሆች ተቁለሉ፤ ፈሳሾችም እንደ ግድግዳ ቆሙ። የጥልቁ ውሃ ባሕር ውስጥ ረጋ።

ዘፀ11፡21-17፤ዘፀ11፡4፤መላ5፡1-3፤2፡ሳሙ-22፤1፤ዘፀ16፡9፤አ.ዮ36 24፤መዝ13፡6፤21፡13፤ 27፡6፤61፡8፤76፡6፤59፡16፤104፡33፤105፡ 72፤106፡12፤አ.ጣ12፡ 5፤6፡42፡10፡44፡23፤ኤር51፡21
 15፡2 ዘፀ28፡21፤ 45፡7፤ዘፀ14፡13፤ዘፀ 10፡21፤2፡ሳሙ-22፡47፤ መዝ18፡1፤2፡46፡22፤ 3፤25፡5፤27፡1፤30፡1፤34፡3፤35፡27፤59፡17፤ 62፡2፡99፡5፤103፡19፤ 107፡32፤108፡5፤109፡ 1፤118፡14፡28፡145፤ 11፤48፡14፤ጣ12፡22፡41፤52፡5፤አር17፡14፤8፡74፡37፤ዮና2፡9፡ፅፅ73፡18
 15፡3 ዘፀ3፡15፤ 14፡14፡ፅፅ19፡11 15፡4 ዘፀ14፡6-7፤ኤር 51፡21 15፡5 4ኛ10፤ዘፀ14፡28፤ዘፀ9፡11 15፡6 ዘፀ3፡20፤ ዘፃ 24፡8፤1፡ሳሙ-2፡10፤አ.ዮ40፡14፤ መዝ2፡9፤1፡1፤ 17፡7፡21፡8፤ 63፡8፤74፡1፤177፡10፤89፤13፤98፡1፤118፡15፤138፡7 15፡7 ዘፀ 24፡17፤ ዘፀ4፡24፡9፡3፤33፤ 26፤መዝ2፡5፤18፡8፤59፡13፤78፡49፡50፤ 150፡2፤ኤር12፡13፤ 25፤38፡ፅፀ11፡2፡29 15፡8 ዘፀ14፡21፡22፤ አ. ቡ3፡13፤መዝ18፡15፤46፡2፤78፡13፤አ.ጣ43፡16
 ፳5 ወይም፤ የሠረገላዎቻቸው መሽርከሪያዎች ዘለው ጠቡ ፳27 ወይም፤ ወደ ውሃው ሸሹ

9፡፡ጠላት፣
 ‘አሳድጻቸዋለሁ፤ እማርካቸዋለሁ፤
 ምርኮን እካፈላለሁ፤
 ነፍሴ በእነርሱ ትጠግባለች፤
 ሰይፌን አመዛለሁ፤
 እጄም ትደመስሳቸዋለች አለ።
10 አንተ ግን እስትንፋስህን አነፈስህ፤
 ባሕርም ከደናቸው፤
 በነያላን ውሆች፤
 እንደ ብረት ሰጠሙ።
11 ‘አቤቱ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፤
 ከአማልክት መካከል፤
 እንደ አንተ ማን አለ?
 በቅድስናው የከበረ፤
 በክብሩ የሚያስፈራ፤
 ድንቆችን የሚያደርግ፤
 እንደ አንተ ማን አለ?
12 ቀኝ እጅህን ዘረጋህ፤
 ምድርም ዋጠቻቸው።
13 በማይለወጠው ፍቅርህ፤
 የተቤገሮቻቸውን ሕዝብህን ትመራለህ፤
 እነርሱን በብርታትህ፤
 ወደ ቅዱስ ማደሪያህ ትመራቸዋለህ።
14 አሕዛብ ይሰማሉ፤ ይንቀጠቀጡማል፤
 የፍልስጥኤምን ሕዝብ ሥቃይ
 ይይዛቸዋል።
15 የኤደምም አለቆች ይርዳሉ፤
 የዋአብ አለቆች በእንቅጥቃጤ ይያዛሉ፤
 የከነዓን ሕዝብ ይቀልባሉ።
16 አቤቱ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፤ ሕዝብህ
 እስከሚያልፉ ድረስ፤
 የተቤገሮቻቸው ሕዝብህ እስኪያልፉ ድረስ፤
 ድንጋጤና ሽብር በእነርሱ ላይ ይመጣል፤
 በክንድህ ብርታት፤
 እንደ ድንጋይ የማይንቀሳቀሱ ይሆናሉ።
17 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፤ ማደሪያህ
 እንዲሆን በሠራኸው ስፍራ፤
 ኔታ (አዳናይ) ሆይ፤ እጅችህ በሠሩት
 መቅደስ፤
 በርስትህ ተራራ ላይ፤
 ታመጣቸዋለህ፤ ትተክላቸዋለህም።
18 እግዚአብሔር (ያህዌ) ፣
 ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሣል።”
 19 የፈርዖን ፈረሶች፤ ሠረገሎቹና፤ ፈረስ
 ኞቶ ወደ ባሕሩ በገቡ ጊዜ እግዚአብሔር
 (ያህዌ) የባሕሩን ውሃ በላያቸው ላይ መለሰባ
 ቸው፤ እስራኤላውያን ግን በባሕሩ ውስጥ
 በደረቅ ምድር ተሻገሩ። 20 ከዚያም የኦሮን
 እንት ነቢይቱ ማርያም ከበርዋን አንሥታ
 ያዘች፤ የቀሩትም ሴቶች ሁሉ ከበር ይዘው
 አያሸበሸቡ ተተካሏት።
21 ማርያምም፤

15፡9 ዘፀ14፡5-9፣
 ዘፀ28፡45፣ መላ5፡30፣
 መዝ7፡5፣ ኢሳ9፡3፣
 53፣ 12፣ ቆ1፣ 3፣
 ሉቃ11፡22
15፡10 ፋ፣ 5፣
 ኢዮ4፡9፣ 15፡30፣
 ነሀ9፡11፣ መዝ29፡3፣
 32፣ 6፣ 77፣ 19፣
 ኢሳ11፡4፣ 30፣ 33፣
 40፣ 7
15፡11 ዘፀ3፡20፣
 8፣ 10፣ 14፣ 4፣ ዘሌ19፡2፣ 1
15፡12 ዘፀ16፡29፣ መዝ4፡2፣
 8፣ 11፣ 26፣ 8፣ 77፣ 13፣
 99፣ 3፣ 110፣ 3፣
 ኢሳ6፡3፣ 35፣ 2፣
 40፣ 5፣ 16፣ 6፣ 5፣ ራእ4፣ 8
15፡13 ፋ፣ 17፣
15፡14 ፋ፣ 16፣
15፡15 ዘፀ23፡27፣ ዘፀ2፡25፣
 ኢሳ2፡9፣ 15፣ 19፣ 24፣
 1፣ ሳሙ4፣ 7፣ ኦስ8፣ 17፣
 መዝ4፡6፣ 8፣ 3፣ 7፣
 96፣ 9፣ 19፣ 1፣ 114፣ 7፣
 ኢሳ13፡8፣ ኦህ138፡20፣
 15፣ 15፣ ዘፀ36፡15፣
 ዘፀ22፡3፣ ዘፀ82፡4፣
 ኢሳ29፡24፣ መዝ11
15፡16 ፋ፣ 14፣
15፡17 ፋ፣ 13፣
15፡18 ዘፀ23፡20፣ 32፣ 34፣
 33፣ 12፣ ዘፀ33፡19፣
 2፣ ሳሙ7፣ 10፣ መዝ2፡6፣ 3
15፡19 ዘፀ14፡22፣ 28
15፡20 ፋ፣ 21፣ ዘፀ4፣
 4፣ 21፣ 31፣ 27፣ ዘፀ24፣
 ዘፀ12፡1፣ 20፣ 1፣ መላ
 4፣ 4፣ 1፣ 134፣ 21፣ 21፣
 26፣ 59፣ 1፣ ሳሙ18፣ 6፣
 2፣ ሳሙ6፣ 5፣ 14፣ 16፣
 2፣ 22፣ 14፣ ዘፀ54፣ 17፣
 6፣ 3፣ 2፣ 16፣ 5፣ 34፣ 22፣ 7፣ 106
 ፣ 14፣ መዝ30፣ 11፣
 81፣ 2፣

“ፈረሱንና ፈረስኛውን፤
 በባሕር ውስጥ ጥሎአል፤
 እጅህ ከፍ ከፍ ብሎአልና”
 እያለች ዘመረችላቸው።
የማራና የኤሊም ውሃ
 22 ከዚያም ሙሴ እስራኤልን ከቀይ
 ባሕር እየመራቸው ወደ ሰር ምድረ በዳ
 ሄዱ፤ ለሦስት ቀናት ውሃ ሳያገኙም
 በምድረ በዳ ተጻዙ። 23 ማራ በደረሱ ጊዜ ውሃው
 መራራ ስለ ነበር ሊጠጡት አልቻሉም፤
 ቦታው ማራ ተብሎ የተጠራውም ከዚህ የተነሣ
 ነው። 24 ሕዝቡም በሙሴ ላይ በማገራም
 ረም፤ “ምን እንጠጣ?” አለ።
 25 ከዚያም ሙሴ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ)
 ጮኸ፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) አንዲት ዛፍ
 አሳየው፤ እርሷንም ወደ ውሃው ጣላት፤ ውሃ
 ውም ጣፋጭ ሆነ።
 በዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሕዝቡን ሥርዐት
 አበጀላቸው፤ በዚያም ሥፍራ ፈተናቸው።
 26 እርሱም አለ፤ “የአምላካችሁን የእግዚአብሔርን
 (ያህዌ) ድምፅ በጥንቃቄ ብትሰሙ፤ በፊቱም
 ትክክል የሆነውን ብትፈጽሙ፤ ትእዛዛቱን
 ልብ ብትሉና ሥርዐቱንም ሁሉ ብትጠበቁ፤
 በግብፃውያን ላይ ያመጣዎቸውን ማንኛው
 ንም ዐይነት በሽታ በእናንተ ላይ አላመጣም፤
 ፈጥሻችሁ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝና።”
 27 ከዚያም ዐሥራ ሁለት ምንጮችና ሰባ
 የዘንባባ ዛፎች ወደ አሊም መጡ፤
 እነርሱም በውሃው አጠገብ በዚያ ሰፈሩ።
መናና ድርጭት
16 መላው የእስራኤል ማኅበር ከግብፅ
 በመጡ በሁለተኛው ወር በዐሥራ
 አምስተኛው ቀን ከኤሊም ተነሥተው በኤ
 ሊምና በሲና መካከል ወደምትገኘው ወደ
 ሲን ምድረ በዳ መጡ። 2 በምድረ በዳ
 ውም መላው ማኅበር በሙሴና በአሮን
 ላይ አጎረመረሙ። 3 እስራኤላውያንም እነ
 149፣ 3፣ 150፣ 4፣ ማሕ6፣ 13፣ ኢሳ8፣ 3፣ 30፣ 32፣ ኢር31፣ 4፣ 13፣ ሕዝ 13፣ 17
15፡21 ዘፀ14፡27፣ 1፣ ሳሙ18፣ 7፣ ኢሳም2፣ 15፣ ሐጌ2፣ 22 **15፡22**
ዘፀ1፣ 6፣ 7፣ ዘፀ17፣ 1፣ 3፣ ዘፀ20፣ 2፣ 5፣ 3፣ 3፣ 14፣ መዝ7፣ 8፣ 5፣ 2፣
 107፣ 5፣ 1፣ 7፣ 3፣ ዘፀ14፣ 2፣ 20፣ 3፣ 11፣ 4፣ 34፣ ዘፀ8፣ 3፣ 1፣ 2፣ 20፣
 መዝ78፣ 18፣ 106፣ 14፣ ኢር44፣ 17፣ 15፣ 23 ዘፀ33፣ 8፣ ፋት1፣ 20
15፡24 ዘፀ14፣ 12፣ 16፣ 2፣ 17፣ 3 ዘፀ14፣ 2፣ ኢሳ9፣ 18፣ መዝ78፣
 18፣ 42፣ 106፣ 13፣ 25፣ ሕዝ16፣ 43፣ ማሕ6፣ 31 15፡25 ዘፀ22፣ 1፣ ዘፀ
 14፣ 10፣ መላ3፣ 4፣ 2፣ 7፣ 2፣ 21፣ 4፣ 41፣ 6፣ 6፣ ኢዮ23፣ 10፣ መዝ81፣ 7፣ ኢ
 ሳ48፣ 10 15፡26 ዘፀ19፣ 5፣ 6፣ 20፣ 2፣ 17፣ 23፣ 22፣ 25፣ 2፣ 6፣ ዘፀ19፣
 33፣ 9፣ ዘፀ7፣ 12፣ 15፣ 11፣ 13፣ 1፣ 5፣ 5፣ 28፣ 1፣ 28፣ 27፣ 58፣ 60፣ 32፣ 39፣
 1፣ ሳሙ5፣ 6፣ 2፣ 7፣ 20፣ 5፣ መዝ25፣ 11፣ 3፣ 0፣ 2፣ 41፣ 3፣ 4፣ 103፣ 3፣
 107፣ 20፣ ኢር11፣ 6፣ 30፣ 17፣ ዘሆሊ11፣ 3፣ 5፣ 27 15፡27 ዘፀ33፣ 9
 16፡1 ዘፀ6፣ 6፣ 12፣ 1፣ 2፣ 17፣ 1፣ ዘፀ33፣ 11፣ 12 16፡2 ዘፀ15፣ 24፣
 1፣ ቆሮ10፣ 10 16፡3 ዘፀ47፣ 15

ጳ19 ወይም፤ ሠረገሎች
 23 ማራ ማለት መራራ ማለት ነው

ርሱን እንዲህ አሏቸው፣ “በሥጋ መቀቀያው ምንቸት ዘራያ ተቀምጠን የራሳችንን ያህል ምግብ መመገብ በምንችልበት በግብፅ ሳለን፤ ምነው በእግዚአብሔር (ያህዌ) እጅ ሞተን ባረፍነው ኖር! እናንተ ግን ይህ ሁሉ ገብኤ በራብ እንዲያልቅ ወደዚህ ምድረ በዳ አመጣችሁን” አሏቸው።

4 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ “ከሰማይ እንጀራ አዘንብላችኋለሁ። ሕዝቡም በየቀኑ እየወጡ ለዕለት የሚበቃቸውን ይሰበሰቡ፤ በዚህም ትእዛዜን ይጠብቁ እንደ ሆነ እፈትናቸዋለሁ። 5 በስድስተኛው ቀን በሌሎቹ ዕለታት ከሚሰበሰቡት እጥፍ ስብስቦው ያዘጋጁ።

6 ስለዚህ ሙሴና አርን ለእስራኤላውያን ሁሉ፤ እንዲህ አለው፤ “ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ) መሆኑን በዛሬ ይቱ ምሽት ታውቃላችሁ። ገበእርሱ ላይ ያሰማችሁትን ማጥራምራም ስምቷልና በማለት የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ክብር ታያላችሁ፤ ለመሆኑ በእኛስ ላይ የምታገራረመርሙት እኛ ምንድን ነንና ነው?” አሏቸው። 8 ሙሴም ንግግሩን በመቀጠል፤ “በእርሱ ላይ ማጥራምራማችሁን ስምቶአልና በምሽት የምትብሉትን ሥጋ፤ በማለጃም የምትፈልጉትን ያህል እንጀራ በሚሰጣችሁ ጊዜ እግዚአብሔር (ያህዌ) መሆኑን ታውቃላችሁ፤ እኛ ማን ነን? በእኛ ላይ አይደለም ያገራረመረ ማችሁት፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ላይ ነው እንጂ” አሏቸው።

9 ከዚያም ሙሴ አርንን፤ “ማጥራምራማችሁን እርሱ ስምቶአልና ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ቅርብ ብለህ ለመላው የእስራኤል ማኅበር ተናገር” አለው።

10 አርንም ለመላው የእስራኤል ማኅበር ሲናገር ሳለ ወደ ምድረ በዳው ተመለከቱ፤ በዚያም የእግዚአብሔር (ያህዌ) ክብር በደመናው ላይ ተገልጦ ይታይ ነበር።

11 እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 12 “የእስራኤላውያንን ማጥራምራም ስምቻለሁ፤ ይህን ንገራቸው፤ ‘ፀሐይ ከመጥለቅ በፊት ሥጋ ትበላላችሁ፤ ሲነጋም እንጀራ ትበላላችሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ዳያህዌ እ.ሎ.ሂ.ምዕ መሆኔን ታውቃላችሁ።’”

13 በዚያች ምሽት ድርጭቶች መጥተው ሰፈሩን አለበሱት፤ በነጋውም በሰፈሩ ዙሪያ ጤዛ ተኝቶበት ነበር። 14 ጤዛው ከረገፈ በኋላ በሜዳው ላይ ስለ የሆነ አመዳይ የሚመስል የተጋገረ ነገር በምድረ በዳው ላይ ታየ። 15 እስራኤላውያንም ይህን ባዩ ጊዜ ምን እንደ ሆነ ባለማውቃቸው እርስ በርሳቸው፤ “ይህ ነገር ምንድን ነው?” ተባ

16:4 4*14-15፣ 11:98:3፣ 109:15፣ 107:8፣ 24፣ 105:40፣ 9:46፣ 31፣ 16:5 4*22፣ 11:25፣ 21፣ 16:6 1106:6፣ 16:7 4*10:12፣ 11024:16፣ 29:43፣ 33:18፣ 22:40፣ 34፣ 11:8፣ 9:6፣ 11:11፣ 18:14፣ 2:27፣ 28፣ 16:11፣ 19:42፣ 17:5፣ 11:8:5፣ 24፣ 15:78፣ 11፣ 10:163፣ 2፣ 1:4፣ 6፣ 3፣ 13፣ 5፣ 2፣ 40:5፣ 144:23፣ 160:1፣ 16፣ 6፣ 18፣ 1:4፣ 28፣ 10:4፣ 43፣ 5፣ 6፣ 7፣ 2፣ 14፣ 1:7፣ 2፣ 11:40፣ 16:8 4*7፣ 11:23፣ 21፣ 11:433፣ 5፣ 10:98፣ 23፣ 14፣ 8፣ 7፣ 12፣ 12፣ 10:4፣ 10:40፣ 13:2፣ 11፣ 4፣ 8፣ 16:10 4*7፣ 11013:21፣ 140:34-35፣ 1578:10፣ 21:57፣ 1፣ 1:10፣ 4፣ 11:4፣ 16:12 4*7፣ 1106:2፣ 20:2፣ 16:13 11:11፣ 9፣ 31፣ 107:8፣ 27-28፣ 105:40፣ 106:15፣ 16:14 4*31፣ 11:11፣ 7-9፣ 11:88:3፣ 16፣ 10:5፣ 40፣ 16:15 4*4፣ 11:88:16፣ 109:20፣ 9:46፣ 31፣ 16:16 4*32፣ 36፣ 16:18 24፣ 8፣ 15፣ 16:19 4*23፣ 11012:10፣ 16:20 4*24፣ 11032:19፣ 16:22 4*5፣ 11034:31፣ 16:23 11:2፣ 3፣ 11020:8፣ 11:45፣ 13-14፣ 16:26 4*23፣ 16:28 1:9፣ 14፣ 10:7፣ 8፣ 10፣ 106:13፣ 107:11፣ 119:1፣ 1:3፣ 32፣ 23

ባለ። ሙሴም፡- “ይህ ትብሉት ዘንድ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሰጣችሁ እንጀራ ነው አላቸው። 16 እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘው ይህ ነው፤ ‘እያንዳንዱ የሚያስፈልገውን ያህል ይሰብስብ፤ በድንኳናችሁ ባለው ሰው ልክ ለእያንዳንዱ አንድ ገጭር ውሳኔ’” ብሎ እግዚአብሔር (ያህዌ) አዘኗል። 17 እስራኤላውያንም እንደ ተነገራቸው አደረጉ፤ አንዳንዶች አብዝተው፤ አንዳንዶች ደግሞ አሳንሰው ሰበሰቡ። 18 የሰበሰቡትን በገጭር በሰፈሩ ጊዜ ብዙ የሰበሰቡው አልተረፈውም ጥቂት የሰበሰቡውም አልጉደለበትም እያንዳንዱ የሰበሰቡው የሚያስፈልገውን ያህል ሆነ።

19 ሙሴም፤ “ማንም ከዚህ ለነገ ምንም ማስተረፍ የለበትም” አላቸው።

20 ሆኖም ግን አንዳንዶቹ ሙሴ የተናገረውን ቸል በማለት ከሰበሰቡት ውስጥ ከፊሉን አስተርፈው አሳደሩ፤ በማግሥቱም ጠዋት ተልቶ መሽተት ጀመረ፤ ስለዚህ ሙሴ ተቈጣቸው።

21 በመገለጫው እያንዳንዱ የሚያስፈልገውን ያህል ሰበሰበ፤ ፀሐይ እየበረታ በሄደም ጊዜ ቀለጠ። 22 ስድስተኛው ቀን ለእያንዳንዱ ሰው ሁለት ሁለት ጎሞር አድርገው እጥፍ ሰበሰቡ፤ የማኅበሩም አለቆች ወደ ሙሴ መጥተው ይህንን ነገሩት። 23 እርሱም አላቸው፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘው ይህ ነው፤ ‘ነገ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰ ሰንበት በመሆን፤ የዕረፍት ቀን ይሆናል። ስለዚህ መጋገር የምትፈልጉትን ጋግሩ፤ መቀቀል የምትፈልጉትን ቀቅሉ። የተረፈውን አስቀምጡ፤ እስከ ጧትም ድረስ አቆዩት።

24 ስለዚህ ሙሴ እንዳዘዘው እስከ ጧት ድረስ አቆዩት፤ አልሸተም፤ ወይም አልተሳም። 25 ሙሴም እንዲህ አለ፤ “ዛሬውኑ ብሉት፤ ዛሬ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበት ነውና። ዛሬ በመሪት ላይ ምንም አታገኙም። 26 ስድስት ቀን ትሰበሰቡታላችሁ፤ በሰባተኛው ቀን በሰንበት ዕለት ግን ምንም ነገር አይኖርም።”

27 ሆኖም አንዳንዶቹ በሰባተኛው ቀን ለመሰብሰብ ወጡ፤ ነገር ግን ምንም አላገኙም። 28 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ ትእዛዜንና መመሪያዎቹን ለመፈጸም እስከ መቼ እምቢ ትላላችሁ? 29 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበትን የሰጣችሁ መሆኑን ልብ በሉ፤ በስድስተኛው ቀን ለሁለት ቀን የሚሆን እንጀራ የሰጣችሁ ለዚህ ነው።

16:16 ይህ በፋጥር 18፡32፡33 እንዲሁም 36 ላይ ተጠቅሟል፤ ወደ ሁለት ሊትር ያህል ይሆናል።
22 ምናልባት ወደ 4.5 ሊትር ሊደርስ ይችላል።

በሰባተኛው ቀን እያንዳንዱ ሰው ባለበት ይቆይ፤ ማንም አይወጣም።” 30 ስለዚህ ሕዝቡም በሰባተኛው ቀን ዐረፉ።

31 የእስራኤልም ሕዝብ ምግቡን መና አሉት፤ እርሱም እንደ ድንብላል ዘር ነጭ፣ ጣሙም ከጣር እንደ ተጋገረ ቁጣ ነበር። 32 ሙሴም አለ፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘን ይህ ነው፤ ከግብፅ ባወጣችሁ ጊዜ በምድረ በዳ እንድትበሉ የሰጠችሁን እንጀራ ያዩ ዘንድ አንድ ጌሞር መና ወስ ይህ ለሚመጡት ትውልዶች አቆየው።”

33 ስለዚህ ሙሴ አሮንን፣ “አንድ ማሰር ወስደህ አንድ ጎሞር መና አስቀምጥበት፤ ለሚመጡት ትውልዶች እንዲቆይም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አስቀምጠው” አለው።

34 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው አሮን፣ መናው ይጠበቅ ዘንድ በምስክሩ ፊት አስቀምጠው። 35 እስራኤላውያን ወደ መና ራዮቸው ምድር እስኪመጡ ድረስ ለአርባ ዓመት መና በሉ፤ ወደ ከነዓን ድንበር እስከ ስሚደርሱ ድረስ መና በሉ።

36 አንድ ጎሞር የኢፍ መስፈሪያ አንድ ዐሥረኛ ነው።

ከዐለት የፈለቀ ውሃ

17 መላው የእስራኤል ማኅበር ከሲና ምድረ በዳ ተነስቶ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው ከስፍራ ወደ ስፍራ ተጉብ፤ በራፊዲም ሰፈረ፤ ነገር ግን ሕዝቡ የሚጠጡት ውሃ አልነበረም። ጎስሲዊ፣ “የምንጠጣው ውሃ ስጠን” በማለት ሙሴን ተጣለት።

ሙሴም፣ “እኔን ለምን ትጣሉኛላችሁ? እግዚአብሔርን (ያህዌ) ለምን ትፈታተኑታላችሁ?” አለ።

3 ነገር ግን ሕዝቡ በዚያ ተጠምተው ስለ ነበር፣ በሙሴ ላይ አግራመረሙ። እነርሱም፣ “እኛና ልጆቻችን እንዲሁም ከብቶቻችን በውሃ ጥም እንድናልቅ፣ ከግብፅ ለምን አወጣኸን?” አሉት።

4 ከዚያም ሙሴ “በዚህ ሕዝብ ምን ላድርግ? በድንጋይ ሊወግሩኝ ተዘጋጅተዋል” ብሎ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጮኸ።

5 እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ እንዲህ መለሰለት፤ “ከሕዝቡ ፊት ሂድ፤ ከእስራኤል አለቆች አንዳንዶቹን እንዲሁም ዐባይን የመታህባትን በትር ያዝና ሂድ። ፅኑፊብ አጠገብ ባለው ዐለት በዚያ እኔ በአንተ ፊት እቆማለሁ። ዐለቱን ምታው፤ ከእርሱም ሕዝቡ የሚጠጡት ውሃ ይወጣል።” ስለዚህ ሙሴ በእስራኤል አለቆች ፊት ይህንኑ አደረገ። ጎስፍራውንም ማሳህናፍ መሪባፍ ብሎ ጠራው፤ እስራኤላውያን ጠብ

16፥31 ቆ*14
16፥33 ዕ09፥4፣ ራ2፥17
16፥34 ዘ025፥16፣ 21፥22፣27፥21፣31፥18፣ 40፥20፣ዘ16፥13፣ዘጉ* 1፥50፣7፥89፣10፥11፣1 7፥4፣10፥ዘ8፣10፥2፣ 1፥78፥9፣ 2፥5፥5፥10
16፥35 ዘጉ*14፥33፣ 33፥38፣ዘ81፥3፣2፥7፥8 ፣2፥4፣ኢ0፥5፥6፥12፣ መ03፥11፣ዕ09፥21፣ መ195፥10፣ዳ9፥5፥25፣ ዮሐ6፥31፥49
16፥36 ቆ*16፥ዘሌ 5፥11፥6፥20፥ዘጉ*5፣ 15፥15፥4፣ 28፥5
17፥1 ቆ*8፥ዘ01፥6፥1፣ 19፥2፥ዘጉ*33፥15፣ 20፥5፣ 21፥5፥33፥14
17፥2 ዘ014፥12፣ ዘጉ*20፥2፥33፥14፣ ዘ86፥16፥መ178፣ 18፥41፥106፥14፣ 107፥5፥ግ፥4፥7፣ 1፥4፥10፥9
17፥3 ዘ014፥11፣ 15፥22፥24
17፥4 ዘጉ*14፥10፣ 1፥4፥መ30፥6፥ዮሐ8፥59
17፥5 ዘ04፥2፣ 10፥12፥13፥7፥20
17፥6 ዘ03፥1፣ ዘጉ*20፥8፥11፥ዘ98፣ 15፥መ015፥9፣ 2፥73፥20፥ዕ09፥15፥መ ፡፡፡ ፡፡፡ 15- 16፥105፥41፣ 107፥35፥114፥8፣ ኢላ30፥25፥35፥6፣ 43፥19፥48፥21፣ 1፥4፥10፥4
17፥7 ዘ86፥16፣ 9፥22፥33፥8፣ ዘጉ*20፥13፥24፣ 27፥14፣መ181፥7፣ 95፥8፥106፥32 17፥8 ቆ*1፣ ዘ6፥36፥12 17፥9 ዘ04፥17፣ 24፥13፥32፥17፥33፥11፣ ዘጉ*11፥28፥27፥22፣ ዘ81፥38፥ኢሱ1፥1፣ ሐሥ7፥45
17፥10 ቆ*10፥12፣ ዘ024፥14፥31፥2
17፥11 ያ05፥16
17፥12 ኢሱ8፥26
17፥13 ቆ*8
17፥14 ቆ*13፣ ዘ6፥36፥12፥ዘ024፥4፣ 32፥33፥34፥27፣ ዘጉ*24፥7፥33፥2፣ ዘ829፥20፥31፥9፣ መ03፥13፥1፥ሳ፥መ30፥1 7-18፥ኢጊ18፥17፣ 19፥23፥መ19፥5፣ 34፥16፥83፥7፣ 109፥15፥ሐዘ18፥4፥ኢሳ 30፥8፥ኢር36፥24፥5፥1፥5 1፥60

ፈጥረው፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከእኛ ጋር ነው ወይስ አይደለም” በማለት እግዚአብሔርን (ያህዌ) ተፈታተኑዋልና።

አማሌቃውያን ተሸነፉ

8 አማሌቃውያን መጥተው እስራኤላውያንን ራፊዲም ላይ ወጉ፤ ምሴም ኢያሱን፣ “ከሰዎቻችን አንዳንዶቹን ምረጥና አማሌቃውያንን ለመውጋት ውጣ፤ በነገው ዕለት የእግዚአብሔርን (ኤሎሃም) በትር በእጆቼ ይገፍ በኩረብታው ጫፍ ላይ እቆማለሁ።”

10 ስለዚህ ኢያሱ ሙሴ ባዘዘው መሠረት ከአማሌቃውያን ጋር ተዋጋ፤ ሙሴ፣ አሮንና ሐርም ወደ ኩረብታው ጫፍ ወጡ። 11 ሙሴ እጆቹን ወደ ላይ በሚያሳዝበት ጊዜ ሁሉ እስራኤላውያን ድል ያደርጉ ነበር። እጆቹን ባወረደ ጊዜ ግን አማሌቃውያን ያሸነፉ ነበር። 12 ምሴ ለእጆች እየዛሉ በሄዱ ጊዜ ድንጋይ ወስደው ከቦታቸው አደረጉ፤ እርሱም ተቀመጠበት፤ አሮንና ሐርም አንዱ በአንዱ በኩል ሌላውም በሌላ በኩል ሆነው እጆቹን ወደላይ ያዙ። ይኸውም እጆቹ ፀሐይ እስክትጠልቅ ድረስ ጸንተው እንዲቆዩ ነው። 13 ስለዚህ ኢያሱ የአማሌቃውያንን ሰራዊት በሰይፍ ድል አደረገ።

14 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “ሲታወስ እንዲኖር ይህን በጥቅልል መጽሐፍ ላይ ጻፈው፤ ኢያሱም መስማቱን አረጋግጥ፤ ምክንያቱም የአማሌቃውያንን ዝክር ከሰማይ በታች ፊፅሜ እደመሰሰለሁ” አለው።

15 ሙሴም መሠዊያውን ሠርቶ፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) አርማዬ ነው” ብሎ ሰየመው። 16 ጁ እጆች ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ዙፋን ተዘርግተዋልና፤፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) አማሌቃውያንን ከትውልድ እስከ ትውልድ ይዋጋቸዋል” አለ።

ዮቶር ወደ ሙሴ መጣ

18 የምድያም ካህን የሙሴ አማት ዮቶር፣ እግዚአብሔር (ኤሎሃም) ለሙሴና ለሕዝቡ ለእስራኤል ያደረገላቸውን ሁሉ እንዲሁም እግዚአብሔር (ያህዌ) እስራኤልን ከግብፅ እንዲት እንዳወጣቸው ሰማ።

2 ሙሴ ሚስቱን ሲጋራን ከመለሳት በኋላ አማቱ ዮቶር እርሷንና ሁለት ወንድ ልጆቿን ተቀብሏቸው ነበር። 3 ሙሴ፣ “በባዕድ

17፥15 ዘ6፥8፥20፥22፥14 17፥16 ዘጉ*24፥7፥1፥ሳ፥መ15፥8፥32፥1፥ዘ5 44፥3፣ ኢሰ3፥1፥8፥39፥5፥24 18፥1 ዘ02፥16፣ 2፥18፥6፥6 18፥2 ዘ0 2፥21 18፥3 ዘ02፥22፣ 4፥20፥ሐሥ7፥29

828 ዕብራይስጡ የብዙ ቆ*ጥር ያሳያል። 831 መና ማለት፣ ምንድን ነው? ማለት ነው (ቆ* 15 ይመ)። 87 ማሳህ ማለት መፈተን ማለት ነው። 87 መሪባ ማለት መጣላት ማለት ነው። 16 ወይም፣ ምክንያቱም እጅ በእግዚአብሔር ዙፋን ላይ ተዘርግቶአል ...

አገር መጻተኛ ነኝ። ለማለት የመጀመሪያ ልጁን ስም ጌርሳም አለው። ⁴የአባቴ አምላክ ረዳቴ ነው፤ ከፈርዖን ሰይፍ አድኖ ኛልና። ለማለት ደግሞ ሁለተኛውን ልጁን አልፋዘር አለው።

⁵የሙሴ አማት የቶር ከሙሴ ወንድ ልጆችና ማስት ጋር ሆኖ በምድረ በጻ ከእግዚአብሔር (አሉሃም) ተራራ አጠገብ ወደ ሰፈረበት ወደ ሙሴ መጣ። ፍቶር፣ “እኔ አማትህ የቶር፣ ከሚስትህና ከሁለት ወንዶች ልጆቿ ጋር እየመጣን ነው” ሲል መልእክት ላከበት።

⁷ስለዚህ ሙሴ አማትን ሊቀበለው ወጣ፣ ዝቅ ብሎ እጅ በመንግትም ሳመው፣ ከዚያም ሰላምታ ተለዋውጠው ወደ ድንኳኑ ገቡ። ሙሴም አግዚአብሔር (የህዌ) ለአስራኤል ሲል በፈርዖንና በግብዓውያን ላይ ያደረገውን ሁሉ በመገንደም ላይ ስላጋጠማቸው መከራ ሁሉና አግዚአብሔርም (የህዌ) እንዴት እንዳዳናቸው ለአማቱ ነገረው። ⁹የቶርም አግዚአብሔር (የህዌ) እነርሱን ከግብዓውያን እጅ በመታደግ ለአስራኤል ያደረገውን በጎ ነገር ሁሉ በመስማቱ ተደሰተ። ¹⁰እንዲህም አለ፤ “ከግብዓውያን እጅና ከፈርዖን ለታደጋችሁ፣ ከግብዓውያን እጅ ሕዝቡን ለታደገ ለአግዚአብሔር (የህዌ) ምስጋና ይሁን”። ¹¹“አግዚአብሔር (የህዌ) ከአማልክት ሁሉ በላይ ኅያል እንደ ሆነ አሁን ያውቅሁ፤ እስራኤልን በትዕቢት ይዘው በነበሩት ሁሉ ላይ ይህን አድርጎአልና።” ¹²ከዚያም የሙሴ አማት የቶር የሚቃጠል መሥዋዕትና ሌሎች መሥዋዕቶች ለእግዚአብሔር (አሉሃም) አቀረበ፤ አሮጌም ከሙሴ አማት ጋር በእግዚአብሔር (አሉሃም) ፊት እንጀራ ለመ ብላት ከአስራኤል አለቆች ሁሉ ጋር መጣ።

¹³በማግሥቱ ሙሴ ሕዝቡን ለመጻኘት ተቀመጠ፤ እነርሱም በዙሪያው ከግድት እስከ ማታ ድረስ ቆሙ። ¹⁴አማቱም ሙሴ ለሕዝቡ የሚያደርገውን ሁሉ ባዩ ጊዜ፣ “ምን ማድረግ ነው? እነዚህ ሁሉ ሰዎች ከግድት እስከ ማታ በዙሪያ ቆመው ሳለ፣ ብቻህን በፍርድ ወንበር ላይ ለምን ትቀመጣለህ?” አለው።

¹⁵ሙሴም እንዲህ ብሎ መለሰለት፤ “ምክንያቱም ሰዎቹ የእግዚአብሔርን (አሉሃም) ፈቃድ በመፈለግ ወደ እኔ ይመጣሉ። ¹⁶ክርክር በኖራቸው ቍጥር ጉዳያቸው ወደ እኔ ይመጣል፤ ለግራና ለቀኝ የሚሆነውን እኔ ወስኜ የእግዚአብሔርን (አሉሃም) ሥርዐትና ሕጎች እነገራቸዋለሁ።”

¹⁷የሙሴ አማት መልሶ እንዲህ አለው። “የምትሠራው መልካም አይደለም። ¹⁸አንተና ወደ አንተ የሚመጡት እነዚህ ሰዎች የምታደርጉት ነገር ቢኖር ራሳችሁን ማድከም

18:4 ዘፍ49:25፣ ዘፍ33:29፣ዘፍ23:15
18:5 ዘፀ3:1
18:7 ዘፍ17:3፣ 29:13፣43:28
18:8 ዘፀ15:6፣16፣ ዘጥ20:14፣ዘፀ9:32፣ መገ18:7
18:9 ኢሱ21:45፣ 1፣1578:66፣ዘፀ9:25፣መገ145:7፣ሌ46:3:7
18:10 ዘፍ9:26፣ 24:27
18:11 ዘፀ1:10፣ 12:12፣ዘፍ16:25፣ላጥ1:51
18:12 ዘፍ31:54፣ 26:30፣ዘፀ3:1፣ 10:25፣20:24፣ 24:5፣ዘሌ1:2-9፣ ዘጻ1:2:7
18:15 ጥ19፣ ዘፍ25:22
18:16 ጥ15፣ ዘፀ24:14፣ዘሌ24:12፣ ዘጥ15:34፣ ዘጻ1:17፣2ዘፍ19:7፣ ም424:23፣ወግ2:9
18:18ዘጥ11:11፣ 14:17፣ዘጻ1:9፣12
18:19 ጥ15፣ ዘፀ3:12፣ዘጥ27:5
18:20 ዘፍ39:11፣ ዘጻ4:15፣5:1፣ መገ119:12፣26፣68፣ 143:8
18:21 ዘፍ22:12፣ 47:6፣ዘፀ23:8፣ ዘጥ1:16፣7:2፣ 10:4፣ዘጻ16:18፣19፣1 ሳሙ1:2:3፣ ዕገ7:25፣መገ15:5፣ ም417:23፣28:8፣ መገ7:7፣ሕዘ8:8፣ 22:12፣ሐሥ6:3
18:22 ዘሌ24:11፣ ዘጥ1:17፣ዘጻ1:9፣ 17:18፣
18:25 ዘጥ1:16፣ 7:2፣11:1፣16፣ዘጻ1:13-15፣16፣18፣ 18:26 ጥ22፣ ዘጻ1:17፣16፣18፣ 2ዘፍ19:5፣ዕገ7:25፣ 18:27 ዘጥ10:29-30
19:1 ዘፀ6:6፣ ዘጥ1:13፣14፣ 33:15
19:2 ጥ17፣ዘፀ3:1፣ 17:1፣ ዘጻ5:2-4
19:3 ዘፀ3:4፣ 20:21፣25፣22፣ ሐሥ7:38
19:4 ዘጻ29:2፣ 32:11፣33:12፣ ኢሱ24:7፣ መገ103:5፣ ኢሳ31:5፣40:31፣ ሕዘ16:6፣ሕር4:13፣ 48:40፣ራእ12:14
19:5 ዘፍ17:9፣ ዘፀ3:18፣1:22፣

ነው፤ ሥራው ለአንተ ከባድ ሽክም ነው፤ ብቻህን ልትወጣው አትችልም። ¹⁹ምክር እስጥሃለሁና አሁን እኔን አድምጠኝ፤ እግዚአብሔር (አሉሃም) ከአንተ ጋር ይሁን። አንተ በእግዚአብሔር (አሉሃም) ፊት ጳዩሕዝብ ተወካይ መሆን አለብህ። ክርክራቸውን ወደ እርሱ ታቀርባለህ። ²⁰ሥርዐቶቹንና ሕጎቹን አስተምራቸው፤ እንዴት መኖር እንዳለባቸው ውና ምን መሥራት እንደሚገባቸው አሳያቸው። ²¹ነገር ግን ችሎታ ያላቸውን ሰዎች ከሕዝቡ ሁሉ ምረጥ፤ እነዚህም ሰዎች እግዚአብሔርን (አሉሃም) የሚፈሩ፣ ታማኞችና በግታ ለል የሚገኘውን ጥቅም የሚጸዩ ይሁኑ። የሺህ፣ የመቶ፣ የአምሳ፣ የዐሥር፣ አለቃ አድርገህ ሹማቸው። ²²በማንኛውም ጊዜ ሕዝቡን ይዳኙ፣ ቀላሉን ነገር እነርሱ ይወስኑ፤ አስቸጋሪ የሆነውን ጉዳይ ሁሉ ግን ለአንተ እንዲያቀርቡ አድርግ፤ ሥራውን ስለሚያግዙህ ሽክምን ይቃለላል። ²³አንተ ይህን ብታደርግና እግዚአብሔርም (አሉሃም) ይህን ቢያዘህ፣ ድካምህን መቋቋም ትችላለህ፤ እነዚህም ሰዎች ሁሉ ረክተው ወደ ቤታቸው ይሄዳሉ።

²⁴ሙሴ አማቱን ሰማ፤ ያለውንም ሁሉ ፈጸመ። ²⁵ከአስራኤል መካከል ችሎታ ያላቸውን ሰዎች መረጠና፤ የሕዝብ መሪዎች፣ በሽዎች፣ በመቶዎች፣ በአምሳዎች በዐሥር ጎሮሻ ላይም አለቆች አደረጋቸው። ²⁶ሁል ጊዜም የሕዝብ ዳኞች ሆነው አገለገሉ። አስቸጋሪ ጉዳዮችን ወደ ሙሴ አመጡ፤ ቀላል የሆነውን ራሳቸው ወሰኑ። ²⁷ከዚያም ሙሴ አማቱን በግዛው ሸኘው፤ የቶርም ወደ አገሩ ተመለሰ።

በሲና ተራራ ላይ

19 በሰባተኛው ወር እስራኤላውያን ከግብፅ ለቀው በወጡበት በዚያቸው ዕለት ወደ ሲና ምድረ በጻ መጡ። ²ከራፊዲም ከተነሡ በኋላ ወደ ሲና ምድረ በጻ ገቡ፤ እስራኤልም በዚያ በምድረ በጻው በተራራው ፊት ለፊት ሰፈሩ።

³ከዚያም ሙሴ ወደ እግዚአብሔር (አሉሃም) ወጣ፤ አግዚአብሔርም (የህዌ) ከተራራው ጠራውና እንዲህ አለው። “ለያዕቆብ ቤት የምትሰው ለአስራኤልም ሕዝብ የምትኖረው ይህ ነው። ⁴በግብፅ ላይ ያደረጉትን፣ በንስርም ክንፍ ተሸክሜ ወደ ራሴ እንዴት እንዳመጣችሁ እናንተ ራሳችሁ አይታችኋል። ⁵አሁንም በፍጹም ብትታዘዙኝና ቃል ኪዳኔን ብትጠብቁ እነሆ ከአሕዛብ ሁሉ

³ በዕብራይስጥ ጌርሳም የሚለው የቃል ድምዕ፣ መጻተኛ በዚያ ዓለ ከሚለው ሐረግ ጋር ተመሳሳይ ድምዕ አለው።
⁴ አልፋዘር ማለት፣ አምላክ ረዳት ነው ማለት ነው።

እናንተ የተወደደ ርስቴ ትሆናላችሁ፤ ምንም እንኳን ምድር ሁሉ የእኔ ብትሆንም፤ ልንናንተ ለእኔ የመንግሥት ካህናት የተቀደሰ ሕዝብ ትሆናላችሁ፤ ለእስራኤላውያን የምትነግራቸው ቃሎች እነዚህ ናቸው።”

7 ስለዚህ ሙሴ ተመልሶ የሕዝቡን አለቆች አስጠራ፤ እንዲናገር እግዚአብሔር (ያህዌ) ይዘዘውን ቃሎች ሁሉ ነገራቸው። 8 ሕዝቡም ሁሉ በአንድ ላይ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ያለውን ሁሉ እናደርጋለን” ብለው መለሱ፤ ስለዚህ ሙሴ እነርሱ ያሉትን መልሶ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ወሰደ።

9 እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “ከአንተ ጋር ስናገር ሕዝቡ እንዲሰሙኝና እምነታቸውን ምንጊዜም በአንተ ላይ እንዲጥሉ በከባድ ደመና ወደ አንተ እመጣለሁ” ከዚያም ሙሴ ሕዝቡ ያሉትን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ነገረው።

10 እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “ወደ ሕዝቡ ሂድና ዛሬና ነገ ቀዳሳቸው፤ ልብሳቸውን እንዲያጥቡ አድርግ፤ 11 በሦስተኛውም ቀን ይዘጋጁ፤ ምክንያቱም በዚያ ቀን በሕዝቡ ፊት እግዚአብሔር (ያህዌ) በሲና ተራራ ላይ ይወርዳል። 12 በተራራው ዙሪያ ለሕዝቡ ወሰን አበጅተህ እንዲህ በላቸው፤ ‘ወደ ተራራው እንዳትወጡ ወይም ግርጌውን እንዳትነኩ ተጠንቀቁ፤ ማንም ተራራውን ቢነካ በርግጥ ይሞታል።’ 13 በድንጋይ ይወገራል ወይም በቀስት ይወጋል፤ ምንም እጅ በእርሱ ላይ አያርፍም፤ ሰውም ሆነ እንስሳ በሕይወት እንዲኖር አይተውም።’ ወደ ተራራው መውጣት የሚችሉት ከፍ ባለ ደምፅ መለከት በተነፋ ጊዜ ብቻ ነው።

14 ሙሴ ከተራራው ወርዶ ወደ ሕዝቡ ከሄደ በኋላ ቀዳሳቸው፤ ልብሳቸውንም አጠቡ። 15 ከዚያም ለሕዝቡ፤ “ለሦስተኛው ቀን ራሳችሁን አዘጋጁ፤ የግብረ ሥጋ ግንኙነት ከማድረግ ተቁጠቡ” አላቸው።

16 በሦስተኛውም ቀን ጧት ከባድ ደመና በተራራው ላይ ሆኖ ነጎድጓድና መብረቅ እንዲሁም ታላቅ የቀንዶ መለከት ድምፅ ነበር፤ በሰፊና ያሉት ሁሉ ተንቀጠቀጡ። 17 ከዚያም ሙሴ ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ጋር ለማገናኘት ሕዝቡን ከሰፈር ይዞ ወጣ፤ ከተራራውም ግርጌ ቆሙ። 18 የሲና ተራራ እግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ስለወረደበት በጠስ ተሸፍኖ ነበር። ጢሱ ከምድጃ እንደ ሚወጣ ጢስ ወደ ላይ ተትጎላጎለ፤ ተራራውም በሙሉ በጎይል ተናወጠ። 19 የመለ ከቱም ደምፅ እያለ መጣ፤ ከዚያም ሙሴ ተናገረ፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) በድምፅ መለሰ ለት።”

34:9-19:29-15:26:
1186:33
መዝ78:10:አር7:23:1
ቁር10:26:ቱቆ2:14
19፥6 ዘፍ18:19:
ዘሌ11:44-45:
ዘ84:37:7:6:26:19፥2
8:9:29:13:33:3:3:አ,
44:3:61:6:
62:12:66:21:
አር2:3:አሞ3:2:
1ጴጥ2:5:
19፥7 ዘወ18:12:
ዘሌ4:15:30:19:1:
ዘጥ16:25:
14ሞ8:10
19፥8 ዘወ24:3:7:
ዘ85:27:26:17
19፥9 ፋ16: ከወ
45:5:20:21:24:15-
16:33:9:34:5:ዘ8
4:11:12:36:24ሞ-
22:10:12:2ሀፍ
6:1:መዝ18:11:
97:2:199:7:ማቴ17:
5:ፆሐ12:29-30:
19፥10 ፋ14:22:
ዘፍ35:2:ዘሌ11:44:ዘ
ጥ11:1:18:1:ሳሞ
16:5:አፈ2:16:ፅሐ1
10:22:ፈላ22:14
19፥11 ፋ3:16:
20:ዘፍ11:5:ዘወ
3:1:24:16:31:18:
34:24:29:32:ዘሌ
7:38:26:46:27:34:
ዘጥ3:1:ዘ810:5:
ዘወ9:13:74:24-25
19፥12 ፋ23
19፥13 ፋ21:ዘወ
34:3:አሳ6:4:
ዘኖ15:23:መዝ81:
3:98:6:ፅሐ11:2:20
19፥14 ዘፍ35:2:
19፥15 14ሞ21:4:
1ፆር7:5
19፥16 ፋ9:ዘፍ
3:10:14ሞ2:10:
14ሞ13:7:14:15:
28:5:መዝ99:1:አሳ
29:6:ፅሐ11:18-19:
21:ፈላ4:1
19፥17 ፋ2:
ዘ84:11
19፥18 ዘፍ19:28:
ዘወ3:2:20:18:24:
17:ዘሌ9:24:ዘ84:
11:24:33:36:5:4:
9:3:መሳ5:5:24ሞ2
2:8:1:ነገ18:24:38:
ዘኖ21:26:2ሀፍ7:1:
መዝ18:7:8:68:8:1
04:32:አሳ2:19:
5:25:6:4: 41:15:
64:1:አር4:24:10:1
0:የሚዘ14:ናሆ1:5ፅ
73:6:10:ሐጌ2:
6: ፅሐ12: 18:ፈ-
እ9:2:15:8
19፥19 ፋ9:ዘ84:
33:ዘወ9:13:መዝ81:7
19፥20 ፋ11
19፥21 ፋ13:ዘወ
24:10-11:

20 እግዚአብሔር (ያህዌ) በሲና ተራራ ጫፍ ላይ ወረደ፤ ሙሴን ወደ ተራራው ጫፍ ጠራው፤ ሙሴም ወጣ። 21 እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲህ አለው፤ “ሕዝቡ እግዚአብሔርን (ያህዌ) ለማየት በመጣደፍ ብዙዎቹ እንዳይጠፉ ወረድና አስጠንቅቃቸው ጋይ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቀርቡት ካህናት እንኳ ራሳቸውን መቀደስ አለባቸው፤ አለዚያ እግዚአብሔር (ያህዌ) ፉላቸውን ያወርድባቸዋል።”

22 ሙሴ እግዚአብሔርን (ያህዌ) እንዲህ አለው፤ “ሕዝቡ ወደ ሲና ተራራ ሊወጡ አይችሉም፤ ምክንያቱም አንተ ራስህ ‘በተራራው ዙሪያ ወሰን አድርግ፤ የተቀደሰም በማድረግ ለየው’ በማለት አስጠንቅቀኸኛልና።”

24 እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲህ አለ፤ “ወረድና አርገን ከአንተ ጋር ይዘኸው ወጣ፤ ካህናቱና ሕዝቡ ግን ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለመምጣት መጣደፍ የለባቸውም፤ አለዚያ እርሱ ፉላቸውን ያወርድባቸዋል።”

25 ስለዚህ ሙሴ ወደ ሕዝቡ ወርዶ ነገራቸው።

ዐሥርቱ ትእዛዛት
20:1-17 ተጓ ምሳ - ዘ8 5፥6-21

20 እግዚአብሔር (አሉሂም) እነዚህን ቃሎች ሁሉ እንዲህ ብሎ ተናገረ፤
2“ከግብፅ ከባርነት ምድር ያወጣሁህ እግዚአብሔር አምላክህ (ያህዌ አሉሂም) እኔ ነኝ።
3“ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይኑሩህ።
4“በላይ በሰማይ ወይም በታች በምድር ካለው ወይም በውሃ ውስጥ ከሚኖሩት ነገሮች በማናቸውም ምስል ለራህ ጣዖትን አታብጅ። 5 አትሰገድላቸው፤ አታም ልኮቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ (ያህዌ አሉሂም) የሚጠሉኝን ልጆች ከአባቶቻቸው
‘ነጢአት የተነሣ እስከ ሦስትና አራት

ዘጥ4:20:11:ሳሞ6:19 19፥22 ፋ24: ዘሌ10:3:14ሞ16:5:
24ሞ6:7:2ሀፍ29:5:አፈ2:16: 19፥23 ፋ11:12 19፥24
ፋ22:ዘወ24:1:9: 20፥1 ዘ810:4: ዘወ9:13:መዝ119:9:147:
19፥ግሉ4:4 20፥2 ዘፍ15:7:17:ዘወ6:6:13:3:16:12:ዘሌ
19፥2:20:7:አሳ4:3:3:ሕዝ20:6:19 20፥3 ፋ23:ዘወ34:14:
ዘ86:14: 13:10:2ነገ17:35:መዝ44:20:81:9:አር1:16:7:
6:9:11:13:19:4:25:6:35:15 20፥4 ፋ5:23: ዘወ32:8:
34:17:ዘሌ19:4:26:1:ዘ84:15-19:23:27:15:24ሞ7:22:
1ነገ14:9:2ነገ17:12አሳ40:19:42:8:44:9 20፥5 ዘፍ9:25: ዘወ
23:13:24:34:7:34:14:ዘሌ26:39:ዘጥ14:18:ዘ84:24:
አሲ23:7:24:19:መሳ6:10:2ነገ17:35:አሳ44:15:17:19:
46:6:ናሆ1:2:አር32:18:20:6:

^ሐ6 ወይም ምድር ሁሉ የእኔ ርስት ናት፤ እናንተ...
^ዘ18 ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂቶች የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም፤ ሕዝቡ ሁሉ ይላሉ።
^ዘ19 ወይም፤ እግዚአብሔርም በነጥብ መለሰልት
^ፍ3 ወይም፤ ከእኔ ጋር

ትውልድ ድረስ የምቀጣ ቀናተኛ ክምላክ (አሌክሳ) ነኝ፤ ህዝብ ግን ለሚወዳችኛና ትእዛዛቴን ለሚጠብቁ እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ ፍቅርን የማሳይ ነኝ።

7- የእግዚአብሔር (ያህዌ) የአምላክነቱ ስም ያለ አግባብ አታንግ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ስሙን ያለ አግባብ የሚያነጋውን በደል አልባ አያደርገውምና።

8- የሰንበትን ቀን ቅዱስ አድርገህ አክብር። ስድስት ቀን ትሠራለህ፤ ሥራህንም ሁሉ አከናውን። 10 ሰባተኛው ቀን ግን ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበት ነው። በዕለቱ አንተም ሆኖ ወንድ ልጅህ ወይም ሴት ልጅህ፤ ወንድ አገልጋይህ ወይም ሴት አገልጋይህ፤ ወይም እንስሳትህ፤ ወይም በግቢህ ያለ መጻተኛ ምንም ሥራ አትሠሩም። 11 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሰማይንና ምድርን፤ ባሕርንና በውስጡም ያሉትን ሁሉ በስድስት ቀን ፈጥሮ፤ በሰባተኛው ቀን አርፎአልና። ስለዚህ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሰንበትን ቀን ባረከው፤ ቀደሰውም።

12- አባትህንና እናትህን አክብር፤ እግዚአብሔር ክምላክህ (ያህዌ አሌክሳ) በማሰጠህ ምድር ዕድሜህ እንዲረዝም።

13- አትግደል።

14- አታመንገር።

15- አትሰረቅ።

16- በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር።

17- የባልንጀራህን ቤት አትመኝ፤ የባልንጀራህን ሚስት ወይም የእርሱን ወንድ አገልጋይ ሆኖ ሴት አገልጋይ፤ በሬውንም ሆኖ አህያውን ወይም የእርሱ የሆነውን ማናቸውንም ነገር አትመኝ።

18- ሕዝቡም መብረቁንና ነገድጓዱን የተራራውን መጠስና የመለከቱን ድምፅ ባዩና በሰሙ ጊዜ በፍርሃት ተንቀጠቀጡ፤ በርቀትም ቆሙ። 19 ሙሴን፤ “አንተ ራስህ ተናገርን፤ እኛም እናደምጥሃለን፤ እግዚአብሔር (አሌክሳ) እንዲናገረን አታድርግ፤ አለበለዚያ መሞታችን ነው” አሉት።

20 ሙሴም ለሕዝቡ፤ “አትፍሩ፤ ንጠላት እንዳትሠሩ የእግዚአብሔር (አሌክሳ) ፍርሃት ከእናንተ ጋር ይሆን ዘንድ፤ እግዚአብሔር (አሌክሳ) ሊፈትናችሁ መጥቶአል” አላቸው።

21 እግዚአብሔር (አሌክሳ) ወዳለበት ጥቅጥቅ ወደ ሆነው ጨለማ ሙሴ ቀርቦ ሳለ፤ ሕዝቡ በርቀት ቁሙ ነበር።

ጣዖቶችና መሠዊያዎች
22 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ “ለእስራኤላውያን ይህን ንገራቸው፤

20፥6 ስፎ34:7; ዘካርያ 14:18; ዘጸ27:9; ጴር32:18; ሉቃ1:50; ሮሜ11:28
20፥7 ስፎ22:28; ዘሌ18:21; 19:12; 22:2; 24:11; 16:6; ዘዳ6:13; 10:20; ዘዳ25:9; መዝ163:11; ኢሳይ21:2; ዘሕ20:39; 39:7; ግብፁ 5:33
20፥8 ስፎ16:23; 31:13-16; 35:3; ዘሌ19:3; 30; 26; 2; ኢሳይ6:2; ኢር17:21-27; ዘከ22:8
20፥9 ስፎ23:12; 31:13-17; 34; 21; 35; 2; 3; ዘሌ23:3; ሉቃ13:14
20፥10 ስፎ2:3; ዘወ31:14; ዘሌ23:3; 8; ዘካር28:9; ኢሳይ6:2; ዘከ20:12; 20
20፥11 ስፎ1:3-2; 1; 2; 2; ዘወ1:17; ዕብላ4
20፥12 ስፎ4; 23; 31; 35; ዘዳ5:16; 6; 2; 1; 1; 9; 25; 15; ኤር35:7
20፥13 ስፎ5; 21; 15; 4; 19; 18; 19; ግር7:10; 10; 19; ሉቃ18:20; ሮሜ13:9; ኤ.ፌ.ዳ.2:3; ያዕ2:11
20፥14 ዘሌ18:20; 20:10; ዘካር5:12; 13; 29; ምዕ6:29; 32; ግብፁ5:27; 19; 18; ግር10:19; ሉቃ18:20; ሮሜ13:9; ያዕ2:11
20፥15 ዘሌ19:11; 13; ሕዝ18:7; ግብፁ19:18; 20:20; ሮሜ13:9
20፥16 ስፎ23:17; ዘሌ19:11; 18; መዝ50; 20:10; 15; 119; 29; ኤር9:3; 5; ግብፁ19:18; ግር10:19; ሉቃ18:20; ያዕ2:11
20፥17 ሉቃ12:15; ሮሜ7:7; 1; 3; 9; ኤ.ፌ.ዳ.5:3; ዕብ13:5
20፥18 ስፎ31:10; ዘወ14:31; 19; 16; 19; ዘዳ4:36; ኢሳይ8:1; ኤር6:17; ዘከ33:3; ዕብ12:18; 19; ራእ1:10
20፥19 ዘዳ5:5; 23-27; 18; 16; ኢዮ37:4; 5; 40; 9; መዝ29:3-4; ያዕ3:19
20፥20 ስፎ15:1; 22; 1; ዘዳ4:10; 6; 2; 24; 1; 0; 12; ኢዮ18; 2; 3; 28; 28; መዝ11:1; 10; 128; 1; ምላ1:7; 3; 7; 8; 1; 3; 14; 1; 6; 16; 6; መዝ12:13; ኢሳይ8:13

‘ከሰማይ ሆኜ እንደ ተናገርኋችሁ እናንተ ራሳችሁ አይታችኋል፤ 23 ከእኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይኑሯችሁ፤ ከብር ወይም ከወርቅ ለእናንተ አማልክትን አታብጁ።

24- ‘የጭቃ መሠዊያን ሥራልኝ፤ በእርሱም ላይ የሚቃጠልና የኅብረት መሥዋዕትን ከበጎችህ፤ ከፍለጎችህና ከቀንድ ከብቶችህ ሠዋልኝ፤ ስሜ እንዲከበር በማደርግ በት ቦታ ሁሉ ወደ አንተ እመጣና እባርክሃለሁ። 25 ከድንጋይ መሠዊያ የምትሠራልኝ ከሆነ፤ ከጥርብ ድንጋይ አትሥራ፤ መሣሪያ የነካው ከሆነ ታረክሰለህና። 26 ወደ መሠዊያዬም በደረጃ አትውጣ፤ አለዚያ ኅፍረት ሥጋህ ይገለጣል።

21

‘በፊታቸው የምትደነግጋቸው ሥርዐቶች እነዚህ ናቸው።

ዕብራዊ አገልጋይ

2- ዕብራዊ አገልጋይ ብትዝ ስድስት ዓመት ያገልግላህ፤ በሰባተኛው ዓመት ግን ያለምንም ክፍያ በነጻ ይሂድ። 3- ብቻውን መጥቶ ከሆነ፤ ብቻውን በነጻ ይሂድ፤ ነገር ግን ሲመጣ ባለ ሚስት ከሆነ፤ እርሷ አብራውትሂድ። 4- ጌታው ሚስት አጋብቶት ወንድ ወይም ሴት ልጅ ከወለደችላት፤ ሴትሆኖች ልጆቿ የጌታቸው ይሆናሉ፤ ሰውዬው ብቻ በነጻ ይሂድ።

5- ነገር ግን አገልጋይ፤ ጌታዬን፤ ሚስቴንና ልጆቼን እውዳለሁ ነጻ ሆኜ አልሄድም” ቢል፤ ጌታው ወደ ጻኞቻቸው ይወስደው፤ ወደ በር ወይም ወደ ቡር መቃን ወስዶ ጆሮውን በወሰፌ ይብሳላል፤ ከዚያም ዕድሜ ዘመኑን የእርሱ አገልጋይ ይሆናል።

7- አንድ ሰው ሴት ልጁን አገልጋይ እንድትሆን ቢሸጣት፤ እንደ ወንዶቹ አገልጋዮች በነጻ መሸጥ የለባትም። 8- እርሱ ትሆነው ዘንድ የመረጣትን ጌታዋን ደስ ባታሰኝ፤ ብዎሪ ይስደዳት፤ ለባዕዳን ይሸጣት ዘንድ መብት የለውም፤ ምክንያቱም ለእርሷ ያለውን ታማኝነት አጓድሏልና። 9- ለወንድ ልጁ ትሆን ዘንድ መርጧት ከሆነ እንደ ራሱ

20፥21 ስፎ19:9; ዘዳ5:22; መዝ8:9; 68:4; 97:2; ኢሳ9:1
20፥22 ዘዳ5:24; 26; ሕዝ9:13 20፥23 ቍ3; ስፎ22:20; 32:4; 8:31; 34; 17; ዘዳ29:17-18; ሕዝ9:18 20፥24 ዘዳ8:20; 12; 2; 22; 17; ስፎ18:12; 27; 1; 5; 40; 29; ዘካር16:38; ዘዳ12:5; 1; 6; 6; 11; 2; 6; 2; ኢሳይ8:30; 1; 7; 9; 3; 2; 7; 16; 14; 21; 4; 7; 2; ዘሌ5:4; 1; 2; ዘሌ9:6; 6; 1; 2; 13; ዕብ3:2; ዕብ6:12; ሕዝ43:13 20፥25 ኢሳይ8:31; 1; 7; 6; 7 20፥26 ሕዝ43:17 21፥1 ስፎ24:3; 34; 32; ዘዳ4:14; 6; 1 21፥2 ቍ7; ስፎ22:3; ኤር34:8; 14 21፥5 ዘዳ15:16 21፥6 ስፎ22:8-9; ዘዳ17:9; 19; 17; 25; 1; ኢዮ39:9; 41; 4; መዝ40:6
፳24 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት በመባል ይታወቃል።
፳6 ወይም፤ ወደ ፊ.ራ.ጆች ፳8 ወይም፤ ጌታዎ ይሆን ዘንድ አይወጣም

ልጅ የሚገባትን መብት ይስጣት።¹⁰ ሌላ ሴት ቢያገባ፣ ለመጀመሪያ ሚስቱ ምግብን፣ ልብሷንና የጋብቻ መብቷን አይከልክላት።¹¹ እነዚህን ሦስት ነገሮች የማያሟላላት ቢሆን፣ ያላንዳች የገንዘብ ክፍያ በነጻ መሄድ ይኖርባታል።

በሕይወት ላይ ለሚደርስ ጉዳት

¹² ሰውን ደብድቦ የገደለ ሞት ይገባ ሞል።¹³ ሆኖም እግዚአብሔር (አሉ-ሂም) ፈቅዶ ሰውየው ሳያውቅ በድንገት አድርጎት ከሆነ፣ እኔ ወደ ምወሰኑው ስፍራ ይሸሽ።¹⁴ አንድ ሰው በተንኮላ ሆነ ብሎ ሌላውን ቢገድል፣ ከመሠዊያዬ ተወስዶ ይገደል።

¹⁵ አባቱን ወይንም እናቱን የሚመታብ ይገደል።

¹⁶ አንዱ ሌላውን ጠልፎ የሸጠ ወይም በተያዘ ጊዜ ከእጁ ላይ የተገኘበት ይገደል።

¹⁷ አባቱን ወይንም እናቱን የሚሰድብ ይገደል።

¹⁸ ሰዎች ተጣልተው አንዱ ሌላውን በድንጋይ ወይም በቡጢ ቢመታውና ተመቻው ሳይሞት በአልጋ ላይ ቢውል፣¹⁹ በትሩንም ይዞ ደጅ ለደጅ የሚል ቢሆን፣ በዱላ የመታው ሰው አይጠየቅበትም፤ ሆኖም ለተገኘው ሰው ለባከነበት ጊዜ ገንዘብ ይክፈል፣ ፈጽሞ እስኪደን ክትትል ያድርግላት።

²⁰ አንድ ሰው ወንድ ወይም ሴት ባሪያውን በዱላ ቢመታውና ባሪያውም በዚህ የተነሣ ቢሞት መቀጣት አለበት፤²¹ ነገር ግን ከአንድ ወይም ከሁለት ቀን በኋላ ባሪያው ቢነሣ መቀጣት የለበትም፤ ባሪያውን ብረቱ ነውና።

²² በጥል ላይ ያሉ ሰዎች ነፍስ ጡር ሴት ቢመቱና እርሷም ያለጊዜዋ ብትወልድ፣²³ ጉዳቱም ለክፉ የማይሰጥ ቢሆን፣ ጉዳት ያደረሰባት ሰው የሴትኖዋ ባል የጠየቀውንና ፈራጆቹ የፈቀዱትን ካሳ ሁሉ መክፈል አለበት።²⁴ ነገር ግን የከፋ ጉዳት ቢደርስ ሕይወት በሕይወት፣²⁵ ዓይን በዓይን፣ ጥርስ በጥርስ፣ እጅ በእጅ፣ እግር በግር፣²⁶ ቃጠሎ በቃጠሎ፣ ልብ በልብ፣ ግርፍት በግርፍት ታስከፍላለህ።

²⁶ አንድ ሰው የወንድ ወይም የሴት አገልጋዩን ዐይን መትቶ ቢያጠፋ፣ ስለ ዐይን ካሳ አገልጋዩን ነጻ ይልቀቀው።²⁷ የወንድ ወይም የሴት አገልጋዩን ጥርስ ቢሰብር፣ ስለ ጥርስ ካሳ አገልጋዩን ነጻ ይልቀቀው።

²⁸ በሬ አንድን ወንድ ወይም ሴት ወግቶ ቢገድል፣ በሬው በድንጋይ ተወግሮ ይመት፤ ሥጋውም አይበላ፣ ነገር ግን የበሬው ባለ

21፥10 1ቆ፣7፥3-5
 21፥12 ቀ 15፥17፣
 ዘፍ4፥14፣23፣ዘፀ31፥
 15፣ዘሌ20፥9፣10፥
 24፥16፣27፣29፣ዘኁ-
 1፥51፣35፣16፣30፣31፣
 ዘዳ13፥5፣19፣11፣
 22፥22፣ 27፥16፣አዮ
 31፥11፣ ም፣420፥20፣
 ማ፥26፥52
 21፥13 ዘኁ፥35፣
 10-34፣ ዘዳ፥42፣
 19፥2-13፣አሉ20፥9
 21፥14 ዘፍ፥8፣
 ዘኁ፥35፥20፣ዘዳ19፥
 11-12፣17፣2፥28-34፣
 24፥፡3፥27፣
 20፥10፥ፊ፣110፥26፣
 21፥16 ዘፍ37፥28፣
 ዘፀ22፥4፣ዘዳ24፥7
 21፥17 ቀ 12፣
 ዘዳ5፥16፣ማ፥15፥4፣
 ማ፣7፥10
 21፥21 ዘሌ25፥44-
 46
 21፥22 ቀ 30
 21፥23 ዘሌ24፥19፣
 ዘዳ19፥21
 21፥24 ቀ 23፣
 ማ፥5፥38
 21፥28 ቀ 32፣
 ዘፍ9፥5
 21፥29 ቀ 36
 21፥30 ቀ 22
 21፥32 ዘፍ37፥28፣
 ዘከ11፥12-13፣ማ፥ፋ
 26፥15፣27፥3፥9
 21፥33 ሉቃ14፥5
 21፥36 ቀ 29
 22፥1 ዘሌ6፥1-7፣
 24፥፡፡12፥6፣ም፣46፥
 31፣ሉቃ19፥8
 22፥2 ዘኁ፥35፥27፣
 ኢዮ24፥16፣
 ኢር2፥34፣ዘሆ፣7፥1፣
 ማ፥46፥19-20፣
 24፥43፣
 22፥3 ቀ 1፣
 ዘፀ21፥2፣ማ፥18፥25
 22፥4 ዘፍ43፥12፣
 1ሳ፥፡፡12፥5
 22፥5 ቀ 1

ቤት በጥሬነት አይጠየቅም።²⁹ ሆኖም በሬው የመውጋት ዐመል ያለበት ሆኖ ለባለቤቱም ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶት ሳለ በበረት ሳያስቀረው ቀርቶ አንድን ወንድ ወይም ሴት ቢገድል፣ በሬው በድንጋይ ይወገር፤ ባለቤቱም እንዲሁ ተወግሮ ይመት።³⁰ ሆኖም ካሳ እንዲከፍል ከተጠየቀ፣ የተጠየቀውን ሁሉ በመክፈል ሕይወቱን ይዋጅ።³¹ አንድ በሬ አንድን ወንድ ወይም ሴት ልጅ ቢወጋ በዚሁ ሕግ መሠረት ይፈጸም።³² አንድ በሬ ወንድ ወይም ሴት ባሪያን ቢወጋ ባለቤቱ ሠላሳ የብር ሰቅል፣ ለባሪያው ጌታ መክፈል አለበት፤ በሬውም በድንጋይ ይወገር።

³³ አንድ ሰው ጉድጓድን ከፍቶ ቢተው፣ ወይም ጉድጓድ ቆፍሮ ሳይከደነው ቢቀርና በሬ ወይም አህያ ቢገባበት፣³⁴ የጉድጓዱ ባለቤት ከሳራ ይክፈል፤ ለባለቤቱ መክፈል አለበት፤ የሞተውም እንስሳ ለእርሱ ይሆናል።³⁵ የአንድ ሰው በሬ የሌላውን ሰው በሬ ወግቶ ቢገድለው፣ በሕይወት ያለውን ያለውን ሸጠው ገንዘቡንና የሞተውን እንስሳ እኩል ይክፈሉ።³⁶ ሆኖም በሬው የመዋጋት ዐመል ያለው መሆኑ ከታወቀ፣ ባለቤቱም በረት ሳይዘጋበት ቢቀር፣ ባለቤቱ በሬውን በበሬው ፈንታ ይክፈል፤ የሞተውም እንስሳ ለእርሱ ይሆናል።

ንብረትን ስለ መጠበቅ

22 “አንድ ሰው በሬ ወይም በግ ስርቆ ቢኖር ወይም ቢሸጥ በአንድ በሬ ምትክ አምስት በሬዎች፣ በአንድ በግ ምትክ አራት በጎች ይክፈል።

² አንድ ሌባ በር ሲሰብር ተይዞ ቢደብድብና ቢሞት፣ ተከላካዩ የደም ባለ ዕዳ አይሆንም፤³ ነገር ግን ፀሓይ ከወጣች በኋላ ከተፈጸመ፣ ሰውየው በነፍስ ግድያ ይጠየቃል።

“ሌባ የሰረቀውን መክፈል አለበት፣ ምንም ከሌለው ግን የሰረቀውን ይከፍል ዘንድ ይሸጥ።

⁴ የሰረቀው እንስሳ በሬ ወይም አህያ፣ ወይም በግ ከነሕይወቱ በእጁ ከተያዘ እጥፍ መክፈል አለበት።

⁵ አንድ ሰው ከብቶቹን በመስክ ወይም በወይን ቦታ አሰማርቶ እንዲሁ ስድ ቢለቃቸውና የሌላውን ሰው መስክ ቢግጡ፣ ምርጥ ከሆነው ከራሱ መስክ ወይም የወይን ቦታ መክፈል አለበት።

¹⁵ ወይም፣ የሚገደል
¹⁸ ወይም፣ በሶቃ
²² ወይም፣ ቢያስወርዳት
³² ወይም 0.3 ከሉ ግራም ይደርሳል
³³ ወይም፣ ከመታው

4^፪።የጠላትህ በሬ ወይም አህያ ሲባዝን ብታገኘው ወደ እርሱ መልሰው። 5^፫የሚጠላህ ሰው አህያ፤ ጭነት ከብዶት ወድቆ ብታጥቀው ርዳው እንጂ ትተኸው አትሂድ።

6^፬።በዳኝነት ጊዜ በድኻው ላይ ፍርድ አታንድልበት። 7^፭ከሐሰት ክስ ራቅ፤ በደል የሌለበትን ወይም ትክክለኛውን ሰው ለሞት አሳልፈህ አትስጥ፤ በደለኛውን ንጹሕ አላደርግምና።

8^፮።ገላብ አትቀበል፤ ጉባ፤ አጥርተው የሚያዩትን ሰዎች ዐይን የሰውራል፤ የጻድቃን ንም ቃል ያጣምማልና።

9^፯።መጻተኛውን አትጨቁን፤ በግብፅ መጻተኛ ስለ ነበራችሁ፤ መጻተኛ ምን እንደሚሰማው እናንተ ራሳችሁ ታውቃላችሁና።

የሰንበት ሕጎች

10^፱።ስድስት ዓመት በእርሻህ ላይ ዝራ፤ አዘመራንም ስብስብ፤ 11^፵ ነገር ግን በሰባተኛው ዓመት ምድሪቱን ሳትጠቀምበትና ሳታርሳት እንዲሁ ተቀት፤ ከዚያም በወገንህ መካከል ያሉት ድኾች ከእርሻ ምግብ ያገኛሉ፤ የዱር አራዊትም ከእነርሱ የተረፈውን ይበላሉ። በወይን ቦታህና በወይራ ዛፍችህም ላይ እንዲሁ አድርግ።

12^፶።ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ፤ በሬህና አህያህ በቤትህ የተወለደው ባሪያና መጻተኛው ያርፉ ዘንድ በሰባተኛው ቀን ምንም አትሥራ።

13^{፶፭}።ያልኋችሁን ሁሉ ታደርጉ ዘንድ ተጠንቀቁ፤ የሌሎችን አማልክት ስም አትጥሩ፤ ከአፋችሁም አይስሙ።

ሦስቱ ዐውደ ዓመታዊ በዓላት

14^{፶፯}።በዓመት ሦስት ጊዜ ለእኔ በዓልን ታከብራላችሁ።

15^{፶፱}።ያልገባ የቂጣ በዓልን አክብር፤ እንዳዘዝሱ ሰባት ቀን እርሾ የሌለውን ቂጣ ብላ፤ ይህንንም በአቢብ ወር በተወሰነ ቀን አድርግ፤ በዚያ ወር ከግብፅ ወጥተሃልና።

“ማንም በሬቴ ባይ እጁን አይቅረብ።”

16^{፷፱}።በማሳህ ላይ በዘራኸው እህል በኩራት የመክርን በዓል አክብር።

“በዓመቱ መጨረሻ በማሳህ ላይ ያለውን እህልህን ስትሰበስብ የመክተቻውን በዓል አክብር።”

17^{፻፶}።በዓመት ሦስት ጊዜ ወንድ ሁሉ በጌታ በእግዚአብሔር (አላደይ ያህዌ) ፊት ይቅረብ።

18^{፻፶፮}።የመሥዋዕትን ደም እርሾ ካለበት ነገር ጋር አድርገህ ለእኔ አታቅርብ።

“የበዓል መሥዋዕቴ ስብ እስከ ንጋት ድረስ አይቆይ።”

23:4 ዘ።6:3፤ 19:11 ዘ።22:1-3፤ ሮ።፯12:20

23:5 ዘ።22:4

23:6 ቀ*2።ዘ።8 23:16።ምሳ።22:22

23:7 ዘ።18:23፤ ዘ።20:16፤34:7፤ ዘ።19:18፤25:1፤ ማ።27:4፤ኤ።6:4፤25

23:8 ዘ።18:21፤ ዘ።19:15።ዘ።10:17፤ 27:25፤ኢ።15:34፤ 36:18፤መዘ26:10፤ ምሳ።35፤15:27፤ 17:8፤ኢ።11፤23፤ 5:23።ሚክ3፤11፤7:3

23:9 ቀ*2።ዘ።0 22:21 ዘ።19:33-34፤ ሐዘ22:7

23:11 ዘ።25:1-7፤ ነሀ10:31

23:12 ዘ።2:2-3፤ ዘ።20:9፤ሉቃ13:14

23:13 ቀ*32፤ ዘ።4:9፤23፤12:3፤ 18:20፤ኢሉ23:7፤ መዝ16:4፤ዘ።13:2፤ ሃሌ2:17፤ጠ።9:4፤16

23:14 ቀ*17፤ ዘ።12:14፤34፤23:24፤ ዘ።16:16፤1።ሃ።25፤ 2።ኪ።58፤13፤ሕዝ46:9

23:15 ዘ።12:2፤ 17፤22፤29፤ማ።፩26፤ 17፤ ሉቃ22:1፤ሐሥ12:3

23:16 ዘ።23:15-21።ዘ።22:29፤34:22፤ ዘ።23:34፤39፤42።ዘ።28:26፤ዘ።16:9፤13:1፤ 6፤31፤10፤2።ኪ።58፤13፤ ፀ፡፩።3፤14፤ዘ።14፤16

23:17 ቀ*14

23:18 ዘ።12:8፤ 34፤25፤ ዘ።2፤11

23:19 ዘ።22:29፤ 34፤22፤26።ዘ።18፤12፤ ዘ።14፤21

23:20 ዘ።16:7፤ዘ።0 15:17 23:21 ዘ። 3፤15፤ ዘ።17፤10፤ ዘ። 9፤7፤18፤19፤29፤ 20፤ 31፤27፤ኢሉ24፤ 19፤ 2፤7124፤4፤መዝ 25፤7፤78፤84፤40፤56፤ 106፤33፤107፤11።ኤር 13፤15፤ ሰቆ1፤171 ዮሐ5፤16

23:22 ዘ።12፤3፤ዘ።0 15፤26፤ኢ።44፤11 ኤር30፤20

23:23 ዘ።13፤29፤ 21፤21፤ኢሉ3፤10፤ 24፤8፤11፤ፀ፡፱፤9፤1፤ መዝ135፤11 23:24 ዘ።20፤5፤ 34፤13፤ ዘ።18፤3፤ 20፤23፤26፤1፤ ዘ። 33፤52፤ዘ።8፤5፤9፤4፤1 23፤3፤30-31፤16፤22፤ መሳ2፤2፤2፡፡718:4፤

19^{፻፱}።የምድርን ምርጥ ፍሬ በኩራት ለእም ላክህ ለእግዚአብሔር (አላ-ሃም ያህዌ) አምሳጢ። “ጠባብ ፍፍልን በእናቱ ወተት አትቀቅል።”

የእግዚአብሔር መልእክት መንገድ ስለ መምራቱ

20^{፳፱}።እኔም፤ በጉዟ ላይ ሳለህ የሚጠበቅህንና ወዳዘጋጀሁልህ ስፍራ የሚያስገባህን መልእክት በሬትህ ልክልሃለሁ። 21^{፶፱}።በጥንቃቄ ተከተለው፤ የሚናገረውንም ልብ ብለህ አድምጠው፤ አታምዕበት። ስሜ በርሱ ላይ ነውና ዐመፅ ህን ይቅር አይልም። 22^{፷፱}።የሚናገረውን በጥንቃቄ ብታደምጥና ያልከፈነህ ሁሉ ብታደርግ ለጠላቶችህ ጠላት እሆናለሁ፤ የሚቃወሙህን እቃወማለሁ። 23^{፷፱}።መልእክቴ በሬትህ ይሄዳል፤ አንተንም ወደ አሞራውያን፤ ወደ ኬቢያውያን፤ ወደ ፌርዛውያን፤ ወደ ከነዓናውያን፤ ወደ ኤዋይውያንና ኢያቡባውያን ምድር ያስገባሃል፤ እኔም እነርሱን አጠፋችኋለሁ። 24^{፻፱}።ለአማልክቶቻችሁ አትስገድ፤ ወይም አታምልካቸው፤ ወይም ልምጻቸውን አትከተል፤ እነርሱን ማፈራረስ አለብህ፤ የአምልኮ ድንጋዮቻችሁንም ሰባብር። 25^{፻፱}።አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ) አምልክ፤ በረከቱም በምትበላውና በምትጠጣው ላይ ይሆናል፤ በሽታም ከአንተ ዘንድ አርቃለሁ። 26^{፻፱}።በምድርህም የሚያስወረዳት ወይም መካኑን ሴት አትኖርም፤ ረጅም ዕድሜም እስጥሃለሁ።

27^{፻፱}።በሚያጋጥሙህ አሕዛብ ሁሉ ላይ ማስፈራቱን በሬትህ አልካለሁ፤ ግራም አጋባቸዋለሁ፤ ጠላቶችህ ሁሉ ወደ ኋላ ተመልሰው እንዲሸኑ አደርጋለሁ። 28^{፻፱}።ኤዋይውያንን፤ ከነዓናውያንን፤ ኬቢያውያንን ከመንገድህ ለማስወጣት ተርብን በሬትህ እሰዳለሁ። 29^{፻፱}።ነገር ግን በአንድ ዓመት ጊዜ ውስጥ አላወጣቸውም፤ ምክንያቱም ምድሪቱ፤ ባድማ ሆና፤ የዱር አራዊት ይበዘብሻችኋል። 30^{፻፱}።ፋጥርህ ጨምሮ ምድሪቱን ለመውረስ እስክትበቃ ድረስ ጥቂት በጥቂት ከፊታችሁ አባርራችኋለሁ።

31^{፻፱}።ድንበርህን ከቀይ ባሕር፤ እስከ ፍል ስጥኤም ባሕር፤ ከምድረ በዳሙ እስከ ወንዙ፤ ድረስ አደርገዋለሁ፤ በምድሪቱም ላይ የሚኖሩትን ሰዎች አሳልፌ እስጥሃለሁ።

23:14፤ዘ።71:4፤23፤ 2፤713፤2፤10፤26፤ 17፤10፤2።ኪ።5፤14፤3፤ ኢ።427፤9፤ ኢር10፤2 23:25 ዘ።15፤26፤ ዘ።26፤3-13።ዘ።87፤12-15፤28፤1-14፤ ማ።4፤10 23:26 ዘ።15፤15፤ ዘ።26፤3-4።ዘ።84፤140፤7፤14፤ 28፤4፤ 32፤47፤ሚ።63፤11፤ መዝ9፤10 23:27 ዘ።35፤15፤ ዘ። 15፤14፤14፤24፤ዘ።87፤23፤24፤መሳ224፤1፤መዝ18፤40፤21፤12 23:28 ዘ። 33፤2፤34፤11፤24፤ዘ።13፤29፤ዘ።84፤38፤7፤20፤11፤23፤18፤12፤ ኢ ስ3፤10፤24፤11፤2።መዝ78፤55 23:29 ዘ።7፤22 23:30 ኢሉ23፤5 23:31 ዘ።2፤14፤ዘ።87፤24፤9፤3፤34፤2፤ኢሉ21፤44፤24፤12፤18፤ ፀ፡፱ 4፤20፤መዘ80፤8

31 በፅሁፍይስጥ፤ ያም ቡፍ ይባላል፤ ይኸውም፤ የደንገል ባሕር። *31 የሚጻፉት ራንያን *31 የኤፍሬጥስ

ሠሩ አድርገው።¹¹ውስጡንም ውጭውንም በንጹሕ ወርቅ ለብጠው፤ በዙሪያውም የወርቅ ክፈፍ አብጅለት።¹²አራት የወርቅ ቀለበቶች ሠርተህ ሁለቱን በአንድ በኩል ሁለቱን በሌላ በኩል ከአራቱ እግሮች ጋር አያይዝ።¹³ከዚያም መሎጊያዎችን ከግራር ዕንጨት ሥራ፤ በወርቅም ለብጣቸው።¹⁴መሎጊያዎችንም መሸከሚያ እንዲሆኑ በታቦቱ ማእዘኖች ላይ ባሉት ቀለበቶች ውስጥ አስገባቸው።¹⁵መሎጊያዎቹ ከታቦቱ ቀለበቶች ውስጥ ምንዚዘም መውጣት የለባቸውም።¹⁶የምስጥህንም ምስክር በታቦቱ ውስጥ አኑር።¹⁷

፳፻፲፱። ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፤ ወርዱ አንድ ክንድ ተኩል፤ የሆነ የሰርዮት መክደኛ። ከንጹሕ ወርቅ ሥራለት።¹⁸በሰርዮት መክደኛው ዳርና ዳር ላይ የሚሆኑ ከወርቅ የተቀረጹ ሁለት ኪሩቤል ሥራ።¹⁹አንዱን ኪሩብ በአንደኛው፤ ሁለተኛውን ኪሩብ በሌላኛው ዳር አድርገህ በሁለቱም ጫፎች ሁለቱን ኪሩቤል ከሰርዮት መክደኛው ጋር አንድ ወጥ አድርገህ ሥራቸው።²⁰ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ወደ ላይ በመዘርጋት የሰርዮት መክደኛውን በክንፎቻቸው ይሸፍኑ፤ እርስ በርሳቸው ትይዩ በመሆንም ፊታቸውን ወደ ስርዮት መክደኛው ያድርጉ።²¹የሰርዮት መክደኛውን በታቦቱ አናት ላይ አስቀምጠው፤ እኔ የምስጥህን ምስክርንም በታቦቱ ውስጥ አስቀምጥ።²²በምስክር ታቦት ላይ ባሉት በሁለቱ ኪሩቤል መካከል፤ በሰርዮት መክደኛው ላይ በዚያ እኔ ከአንተ ጋር እገናኛለሁ፤ ለእስራኤላውያን የሚሆኑትን ትእዛዞቼንም እስጥሃለሁ።

የጎብኩት ማስቀመጫ ጠረጴዛ
25:23-29 ተጓ ምብ ዘፀ 37:10-16

²³፳፻፲፱። ርዝመቱ ሁለት ክንድ፤ ወርዱ አንድ ክንድ፤ ከፍታው አንድ ክንድ ተኩል። የሆነ ጠረጴዛ ከግራር ዕንጨት ሥራ።²⁴በንጹሕ ወርቅ ለብጠው፤ በዙሪያውም የወርቅ ክፈፍ አድርገለት።²⁵ዙሪያውንም አንድ ስንዝርጳ ሰፋት ያለው ጠርዝ አብጅለት፤ በጠርዙም ዙሪያ የወርቅ ክፈፍ አድርገለት።²⁶ለጠረጴዛው አራት የወርቅ ቀለበቶች ሠርተህ፤ አራቱ እግሮች ባለበት በአራቱ ማእዘኖች ላይ አያይዘው።²⁷ጠረጴዛውን ለመሸከም የሚያገለግሉትን መሎጊያዎች ይይዙ ዘንድ፤ ቀለበቶቹ ከከፊፉ አጠገብ ይሆኑ።²⁸መሎጊያዎቹን ከግራር ዕንጨት ሥራቸው፤ በወርቅ ለብጣቸው፤ ጠረጴዛውንም ተሸከምባቸው።²⁹ለመጠጥ ቀርባን መፍሰሻ ይሆኑም ዘንድ ዝርግ ሳሕኖችንና ወጭቶችን፤ እንዲሁም ማንቆርቆሪያዎቹንና ጎድጓዳ ሳሕኖቹን ከንጹሕ ወርቅ ሥራቸው።³⁰በማንኛውም ጊዜ በፊቱ እንዲሆን ጎብስተ ገጹን በዚህ ጠረ

25:11 ፋ*24፤ ዘፀ30:3
25:12 ፋ*26፤ ዘፀ30:4
25:13 ፋ*28፤ዘፀ 27:6፤30:5፤ 37:28
25:14 ዘፀ27:7፤ 40:20፤ዘፍ15:15
25:15 1፡78:8
25:16 ዘፀ16:34፤ ፬:19:4
25:17 ፋ*21፤ ዘሌ16:13፤፳፻፲፱:25
25:18 ዘፀ26:1፤ 31፤36:35፤ 1፡76:23፤27፤8:6፤ 2፡ዘፍ3:10-13፤ ፬:19:5
25:20 ዘፍ3:24፤ ዘፀ37:9፤1፡78:7፤ 1፡ዘፍ28:18፤፬:19:5
25:21 ፋ*10-15፤ ዘፀ16:34፤26:34፤ 40:20፤ዘ፳10:5፤ ፬:19:4
25:22 ዘፀ19:3፤ 29:42፤30:6፤36፤ ዘሌ1:1፤16:2፤ ዘ፡፡7:8፤9፤17:4፤ 1፡ላፎ፤4፤2፡ላፎ፤6፤2፤ 22:11፤2፡ዘ፡19:15፤ 1፡ዘ፡13:6፤28:18፤ ፳፻፲፱:10:80:1፤ 99:1፤ሌ:፳7:16፤ ሌ:፳3:16
25:23 ፋ*30፤ዘፀ 26:35፤40:4፤22፤ዘሌ 24:6፤ ዘ፡፡3:31፤ 1፡ዘ፡7:48፤1፡ዘ፡ፍ28: 16፤2፡ዘ፡ፍ48:19፤፳፻፲፱ 41:22፤ 44:16፤፬:1 9:2 25:28 ፋ*13
25:29 ዘ፡፡4:7
25:30 ዘፀ35:13፤ 39:36፤40:4፤23፤ዘሌ 24:5-9፤ዘ፡፡4:7፤ 1፡ላፎ፤21:4-6፤1፡ዘ፡ 7:48፤1፡ዘ፡ፍ23:29
25:31 ዘፀ26:35፤ 31:8፤35:14፤39:37፤ 40:4፤24፤ዘሌ24:4፤ ዘ፡፡3:31፤1፡ዘ፡7:49፤2 1፡ዘ፡ፍ4:7፤ዘ፡፡4:2፤፬:1 9:2፤ፊ:፳1:12
25:36 ፋ*18፤ ዘ፡፡8:4
25:37 ዘፀ27:21፤ 30:8፤ዘሌ24:3-4፤ ዘ፡፡8:2፤1፡ላፎ፤3:3፤ 2፡ዘ፡ፍ13:11
25:38 ፋ*37፤ ዘ፡፡4:9
25:40 ፋ*9፤ ሐሥ7:44፤፬:18:5
26:1 ዘፀ25:18፤ 29:42፤40:2፤ ዘሌ8:10፤ዘ፡፡1:50፤አ ሱ:22፤19:29፤ 2፡ላፎ፤7:2፤ 1፡ዘ፡1:39፤ ሐሥ7:44፤፬:18:2፤ 5:13:10፤ፊ:፳21:3፤
26:2 ፋ*8

እዛ ላይ አስቀምጥ።
የመብራቱ መቅረዝ
25:31-39 ተጓ ምብ - ዘፀ 37 17-24

³¹ከንጹሕ ወርቅ መቅረዝ ሥራ፤ መቆሚያና ዘንግ አብጅለት፤ ጽዋ መሰል አበባዎች፤ እንቡጦችና የፈነዳ አበባዎች ከመቅረዙ ጋር ወጥ ሆነው ይሠሩ።³²ከመቅረዙ ግራና ቀኝ ጎን ጋር የተያያዙ፤ በአንዱ በኩል ሦስት በሌላው በኩል ሦስት በድምሩ ስድስት ቅርንጫፎች ይኑሩት።³³ከመቅረዙ ጋር የተያያዙት ስድስቱ ቅርንጫፎች እያንዳንዳቸው እንቡጥና ቀንበጥ ያሏቸው የለውዝ አበባ ቅርጽ ያሏቸው ሦስት ጽዋ መሰል አበባዎች፤ ጋር ያኑሯቸው።³⁴በመቅረዙም ላይ አበባዎች እንቡጥና ቀንበጥ ያሏቸው አራት የለውዝ አበባ ቅርጽ ያሏቸው ጽዋዎች ይኑሩ።³⁵በመቅረዙ ላይ ላሉት ለስድስቱ ቅርንጫፎች እንቡጥ በመጀመሪያዎቹ ጥንድ ቅርንጫፎች ሥር፤ ሁለተኛውም እንቡጥ በሁለተኛው ጥንድ ሥር፤ ሦስተኛውም እንቡጥ በሦስተኛው ጥንድ ሥር ይሠሩ።³⁶የንቡጦቹና ቅርንጫፎቹ ሁሉ ከመቅረዙ ጋር አንድ ወጥ ሆነው ከንጹሕ ወርቅ ተቀርጸው ይሠሩ።

³⁷ከዚያም ሰባት መብራቶች ሠርተህ ከመቅረዙ ፊት ለፊት ለሚገኘው ስፍራ ብርሃን እንዲሰጡ ከመቅረዙ ላይ አስቀምጣቸው።³⁸መካከኩትሪያና የኮስታሪ ማስቀመጫ ሳህኖቹም ከንጹሕ ወርቅ ይሠሩ።³⁹ለመቅረዙና ለዕቃዎቹ ሁሉ የሚያስፈልገው አንድ መክሊት ገጽሕ ወርቅ ነው።⁴⁰በተራራው ላይ ባሳየህ ፅዕኑ መሠረት መሥራትህን ልብ በል።

የማደሪያው ድንኳን
26:1-37 ተጓ ምብ - ዘፀ 36:8-38

26 “በቀጭኑ ከተፈተለ የበፍታ ድርና በሰማያዊ፤ በሐምራዊና በቀይ ማግ በተሠሩ ዐሥር መጋረጃዎች ማደሪያ ድንኳኑን ሥራ፤ እጅ ብልጎ ሠራተኛም ከፍብልን ይጥሉ ፍባቸው።²መጋረጃዎች ሁሉ እኩል ይሆኑ፤ የእያንዳንዱ መጋረጃ ርዝመት ሃያ ስምንት ክንድ ወርዱም አራት ክንድ ይሆን።³አምስቱን መጋረጃዎች አገጣጥመህ ሰፋ፤ የቀሩትንም አምስት መጋረጃዎች እንደዚሁ አገጣጥመህ ሰፋቸው።⁴ከዳር በኩል ባለው መጋረጃ ጠርዝ ላይ፤ ከሰማያዊ ጨርቅ የተሠሩ ቀለበቶች አድርገው፤ በሌላውም የመጋረጃ ጠርዝ ላይ እንዲሁ አድርገው።⁵ቀለበቶችን ትይዩ በማድረግ አምሳ ቀለበቶችን በአንደኛው

¹⁷ ርዝመቱ 1.1 ሜትር፤ ገፅና ርዝመቱ 0.7 ሜትር ያህል ነው።
¹⁸ በትውፊት፤ የጸጋው ዘፋን በመባል ይታወቃል።
²³ ርዝመቱ 0.9 ሜትር፤ ገፅና 0.5 ርዝመቱ 0.7 ሜትር ያህል ነው።
²⁵ ወደ 8 ሳንቲ ሜትር ያህል ነው።
²⁶ ርዝመቱ 12.5 ሜትር ወርዱ 1.8 ሜትር ያህል ነው።

ጠርዝ መጋረጃ፣ አምሳ ቀለበቶችንም በሌላው ጠርዝ መጋረጃ አድርግ። ስድስት ወጥ ይሆን ዘንድ መጋረጃዎቹን በአንድ ላይ ለማያያዝ አምሳ የወርቅ ማያያዣዎችን ሥራ።

7። ማደሪያ ድንኳኑን ከላይ ሆነው የሚሸፍኑ ዐሥራ አንድ የፍቃድ ጠጉር መጋረጃዎች ሥራ። ስድስት ወጥ ይሆን ዘንድ መጋረጃዎች እኩል ይሁኑ፤ የእያንዳንዱ ርዝመት ሠላሳ ክንድ ወርዱም አራት ክንድ ይሁን። ስምንት መጋረጃዎች በአንድ ላይ፤ እንደዚሁም ስድስት መጋረጃዎች በአንድ ላይ አድርገው ስፋቸው፤ ከማደሪያው ድንኳን ፊት ለፊት ስድስተኛውን መጋረጃ አጠፍኛ በላይ ላይ ደርበው። 10 በአንድ በኩል ባለው መጨረሻ መጋረጃ ጠርዝ ላይ አምሳ ቀለበቶችን፤ እንዲሁም በሌላ በኩል ባለው መጨረሻ መጋረጃ ጠርዝ ላይ አምሳ ቀለበቶችን አድርግ። 11 ከዚያም አምሳ የናስ ማያያዣዎችን ሥራ፤ ድንኳኑን አንድ ወጥ አድርጎ ለማያያዝ በቀለበቶቹ ውስጥ ጨምራቸው። 12 ስለ ድንኳኑ መጋረጃዎች ትርፍ ቁመትም፤ ትርፍ ግማሽ መጋረጃ ከማደሪያው ድንኳን ጀርባ ላይ እንዲንጠለጠል ይሁን። 13 የድንኳኑ መጋረጃዎች በሁለቱም ጉኖች አንድ ክንድ ርዝመት፤ ይኖራቸዋል፤ የተረፈውም የማደሪያውን ድንኳን ጎኖች እንዲሸፍን ሆኖ ይንጠለጠላል። 14 ለድንኳኑ በቀይ የተነከረ የአውራ በግ ቆዳ ልብስ አብጅ፤ በላይም ላይ የአቆስጣ ቆዳ ይሁን።

15 ለማደሪያው ድንኳን ከግራር ዕንጨት ወጋግራዎችን አብጅ። 16 እያንዳንዱም ወጋግራ ርዝመቱ ዐሥር ክንድ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ይሁን፤ 17 ሁለት ጉጦችም ጎን ለጎን ይሁኑለት፤ የማደሪያውን ድንኳን ወጋግራዎች ሁሉ በዚህ መልክ አብጅ 18 ለማደሪያው ድንኳን ክፍል ሃያ ወጋግራዎችን ሥራ። 19 ከሥራቸው የሚሆኑ አርባ የብር መቆሚያዎችን አብጅ፤ እያንዳንዱ ጉጠት ሥር አንድ መቆሚያ ሲሆን፤ ለእያንዳንዱም ወጋግራ ሁለት መቆሚያዎች ይኑሩ። 20 በሌላው ጎን፤ ከማደሪያው ድንኳን በስተ ሰሜን በኩል ሃያ ወጋግራዎችን አብጅ። 21 በእያንዳንዱም ወጋግራ ሥር ሁለት ሁለት መቆሚያ ሆኖ አርባ የብር መቆሚያዎችን አብጅ። 22 በዳር በኩል ለሚገኘው ይኸውም በምዕራብ ጠርዝ ላለው የማደሪያው ድንኳን ስድስት ወጋግራዎች አብጅ። 23 ዳርና ዳር ላሉት ማእዘኖች ሁለት ወጋግራዎች አብጅ። 24 በእነዚህ ሁለት ማእዘኖች ላይ ከታች እስከ ላይ ድረስ ድርብ ሲሆኑ በአንድ ቀለበት ውስጥ የሚገጥሙ መሆን አለባቸው፤ በሁሉ

26፥6 4*11
26፥8 4*2
26፥11 4*6
26፥14 ዘ፡3፡25፡4፡25
26፥19 4*21፡25፡32፡ዘ፡38፡27
26፥21 4*19

26፥30 ዘ፡25፡9፡40፡2፡ዘ፡ፋ፡9፡15
26፥31 ዘ፡25፡18፡ዘ፡ፋ፡5፡2፡ዘ፡ፋ፡3፡14፡ግ፡ፋ፡27፡5፡1፡ሉ፡ቃ፡23፡4፡5፡ዕ፡9፡3
26፥32 4*19
26፥33 ዘ፡27፡21፡35፡12፡40፡3፡21፡ዘ፡16፡2፡16፡ዘ፡ፋ፡3፡3፡14፡5፡1፡ፊ፡16፡16፡7፡50፡8፡6፡2፡ዘ፡ፋ፡4፡1፡4፡3፡ዕ፡9፡2፡3
26፥34 ዘ፡25፡21፡30፡6፡37፡6፡ዘ፡16፡2፡3፡ዕ፡9፡5
26፥35 ዘ፡25፡23፡31፡ዕ፡4፡9፡2
26፥36 ዘ፡35፡15፡40፡5፡28፡መ፡ዘ፡45፡14፡ሐ፡ዘ፡16፡10፡26፡16፡27፡7
27፡1 ዘ፡20፡24፡40፡6፡1፡ፊ፡78፡64
27፡2 ዘ፡29፡12፡30፡2፡43፡7፡25፡ዘ፡4፡7፡1፡ፊ፡71፡50፡5፡2፡28፡መ፡ዘ፡118፡27፡3፡እ፡C17፡1፡ፊ፡ፊ፡3፡15፡አ፡ፋ፡3፡14፡ዘ፡ፋ፡9፡15

ቱም ወገን እንዲሁ መሆን አለበት። 25 ስለዚህ ስምንት ወጋግራዎች አሉ፤ እንዲሁም ዐሥራ ስድስት የብር መቆሚያዎች ሲኖሩ፤ ለእያንዳንዱ ወጋግራ ሁለት ሁለት መቆሚያ ይሆናል።

26። ደግሞም ከግራር ዕንጨት አግዳሚዎችን አብጅ፤ በአንድ በኩል ላሉት የማደሪያው ድንኳን ወጋግራዎች አምስት፤ 27 በሌላው ጎን ላሉት አምስት፤ የማደሪያው ድንኳን ዳር በምዕራብ በኩል ባሉት ወጋግራዎች አምስት አብጅ። 28 መካከለኛው አግዳሚ በወጋግራዎቹ መካከል ከጫፍ እስከ ጫፍ ይተላለፍ። 29 ወጋግራዎቹን በወርቅ ለብጣቸው፤ አግዳሚዎቹን ለመያዝ የወርቅ ቀለበቶች አብጅ፤ አግዳሚዎቹንም በወርቅ ለብጣቸው።

30። ማደሪያ ድንኳኑንም በተራራው ላይ ባየኸው ዕቅድ መሠረት ትክለው።

31። ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማግና በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ መጋረጃ አብጅ፤ እጅ ብልህ ሠራተኛም ኪሩቤልን ይጥሉ። 32 በወርቅ በተለበጡ ከግራር ዕንጨት በተሠሩና በአራቱ የብር መቆሚያዎች ላይ በቆሙት በአራቱ ምስራቆች፤ በወርቅ ኩላቦች ላይ አንጠልጥለው። 33 መጋረጃዎን በማያያዣዎቹ ላይ ስቀለው፤ የምስክሩንም ታቦት ከመጋረጃው በስተኋላ አስቀምጠው፤ መጋረጃውም መቅደሱን ከቅድስተ ቅዱሳኑ ይለያል። 34 በቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ በምስክሩ ታቦት ላይ የማስተሰረደውን ክዳን አስቀምጥ። 35 ጠረጴዛውን ከመገናኛው ድንኳን በሰሜን በኩል ከመጋረጃው ውስጥ አስቀምጠው፤ መቅረቡንም ከእርሱ ትይዩ በማድረግ በደቡብ በኩል አድርገው።

36። ለድንኳኑ ደጃፍ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማግና በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ በጥልፍ ዐዋቂ የተጠለፈ መጋረጃ አብጅ። 37 ለዚህም መጋረጃ የወርቅ ኩላቦችንና ከግራር እንጨት የተሠሩ፣ በወርቅ የተለበጡ አምስት ምስራቆችን አብጅ፤ አምስት የናስ መቆሚያዎችንም አብጅላቸው።

የሚቃጠል መሥዋዕት ማቅረቢያ መሠዊያ 27፡1-8 ተጓ ምብ - ዘ፡ 38፡1-7

27 ስፍታው ሦስት ክንድ ላይ የሆነ መሠዊያ ከግራር ዕንጨት ሥራ፤ ርዝመቱ አምስት፤ ስፋቱም አምስት ክንድ ሆኖ ባለ አራት ማእዘን ይሁን። 2 ቀንዶቹና

፳8 ርዝመቱ 13.5 ሜትር ወርዱ 1.8 ሜትር ያህል ነው።
፳13 ርዝመቱ 0.5 ሜትር ያህል ነው።
፳14 ይህ የባሕር አውሬ ነው።
፳16 ርዝመቱ 4.5 ሜትር፣ ወርዱ 0.7 ሜትር ያህል ነው።
፳1 ወደ 1.3 ሜትር ያህል ነው።
፳1 ርዝመቱ ወርዱ 2.3 ሜትር ያህል ነው።

መሠዋዎው አንድ ወጥ ይሆኑ ዘንድ በአራቱም ማእዘኖች ላይ ቀንድ አድርገላት፤ መሠዋዎውንም በነሐስ ለብጠው።³ ፊቃዎቹን ሁሉ ይኸውም የዐመድ ማስወገጃ ምንቅቶችን፣ መጫሪያዎችን፣ ጉድጓዳ ሳክኖችን፣ ሜንጦዎችንና የፍም መያዣዎችን ከነሐስ አብጃቸው። ሳመድ ማውረጃ የሚሆን እንደ መረብ የሆነ የነሐስ ፍርግርግ አድርገላት በአራቱም የመረብ ማእዘኖች ላይ የነሐስ ቀለቦች አብጅ።⁵ እስከ መሠዋዎው ወገብ እንዲደርስ በመሠዋዎው ዙሪያ ባለው እርዥን ሥር አድርገው።⁶ የግራር ዕንጨት መሎ ጊደዎችን ለመሠዋዎው ሠርተህ በነሐስ ለብጣቸው።⁷ በሽክም ጊዜ በመሠዋዎው ሁለቱም ጎኖች እንዲሆኑ፤ መሎ ጊደዎቹ በቀለቦቹ ውስጥ ይግቡ።⁸ መሠዋዎውን ውስጡን ባይከሆኑ ሳንቃዎች አብጂው፤ ልክ በተራራው ላይ ባየኸው መሠረት ይበጅ።

የመገናኛው ድንኳን አደባባይ

27:9-19 ተጓ ምብ - ዘፀ 38:9-20

⁹ ለመገናኛው ድንኳን አደባባይ አብጅ ለት፣ በደቡብ በኩል ርዝመቱ አንድ መቶ ክንድ ሆኖ ይሁን፤ ከቀጭን በፍታ የተፈተሉ መጋሪጃዎች፤¹⁰ ሃይ ምስራቃች ሃይ የነሐስ መቆሚያዎች፤ የብር ኩላሶችና በምስራቃችም ላይ ዘንጎች ይኑሩት።¹¹ በሰሜንም በኩል አንድ መቶ ክንድ ርዝመት ያላቸው መጋሪጃዎች ይሁኑ፤ ሃይ ምስራቃች ሃይ የነሐስ መቆሚያዎች፤ የብር ኩላሶችና በምስራቃችም ላይ ዘንጎች ይኑሩ።

¹² የአደባባዩ ምዕራብ ጫፍ ስፋቱ አምሳ ክንድ ሆኖ ዐሥር ምስራቃችና ዐሥር መቆሚያዎች ያሉት መጋሪጃዎች ይኑሩት።¹³ በምስራቅ ጫፍ በፀሐይ መውጫ በኩል ያለው አደባባይ አሁንም አምስት ክንድ ስፋት ይኑረው።¹⁴ ሦስት ምስራቃችና ሦስት መቆሚያዎች ያላቸው ርዝመታቸው ዐሥራ አምስት ክንድ ሆነ መጋሪጃዎች በአንድ በኩል ባለው ደጃፍ ይሁኑ።¹⁵ ሦስት ምስራቃች ሦስት መቆሚያዎች ያላቸው ርዝመታቸው ዐሥራ አምስት ክንድ ሆነ መጋሪጃዎች በሌላው በኩል ይሁኑ።

¹⁶ ለአደባባዩ መግቢያ አራት ምስራቃችና አራት መቆሚያዎች ያሉት ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማጽና ከቀጭን በፍታ የተፈተሉ፣ ጥልፍ ጠላፊ የጠለፈበት ሃይ ክንድ ርዝመት ያለው መጋሪጃ ይሁን።¹⁷ በአደባባዩ ዙሪያ ያሉት ምስራቃች ሁሉ የብር ዘንጎች፣ ኩላሶችና የነሐስ መቆሚያዎች ይኑሯቸው።¹⁸ አደባባዩ ርዝመቱ አንድ መቶ ክንድ፣ ስፋቱ አምሳ ክንድ ሆኖ፣ በቀጭኑ ከተፈተለ ማግ ቁመታቸው አምስት ክንድ ሆነ

27:3 ዘፀ4:14፣ 7:13፣ 17:7፣ 40:45፣ 42:1፣ 2:13፣ 1:16፣ 28:17፣ 36:52፣ 18
27:6 ዘፀ25:13
27:7 ዘፀ25:14፣ 28
27:8 ዘፀ25:9
27:9 ዘፀ35:17፣ 40:8፣ 33፣ ዘፀ6:16፣ 26፣ 37፣ 40:14፣ 42፣ 1
27:16 ዘፀ40:33፣ 36፣ 37

27:20 ዘፀ25:6
27:21 ዘፀ16:34፣ 25:37፣ 28:43፣ 29:9፣ 42:30፣ 21፣ 36፣ 33፣ 7፣ ዘፀ1:1፣ 1፣ 3፣ 17፣ 16፣ 26፣ 8፣ 3፣ 31፣ 16፣ 34፣ 17፣ 7፣ ዘፀ1:1፣ 1፣ 18፣ 23፣ 19፣ 21፣ 31፣ 54፣ ኢሉ18፣ 1፣ 1፣ 1፣ 1፣ 39፣ 14፣ 30፣ 25
28:1 ዘፀ6:23፣ 24፣ 9፣ ዘፀ8:2፣ 30፣ 21፣ 1፣ ዘፀ1:18፣ 1-7፣ ዘፀ18:5፣ 1፣ 1፣ 2፣ 28፣ መገፀ9፣ 6፣ 0፣ 15፣ 14
28:2 ፋ*40፣ ዘፀ29:5፣ 29፣ 31፣ 10፣ 35፣ 19፣ 39፣ 1፣ ዘፀ8:7-9፣ 30፣ 16፣ 32፣ ዘፀ1:20፣ 26-28
28:3 ዘፀ31:3፣ 6፣ 35፣ 10፣ 25፣ 35፣ 36፣ 1፣ ዘፀ34፣ 9፣ ኢላ11፣ 2፣ 1፣ 4፣ 12፣ 8 ኤፌ1፣ 17
28:4 ፋ*15-30፣ 31-35፣ 37፣ 39፣ ዘፀ25:7፣ ዘፀ10:5
28:5 ዘፀ25:4
28:6 ዘፀ25:7
28:8 ዘፀ29:5

መጋሪጃዎችና የነሐስም መቆሚያዎች ያሉት ይሁን።¹⁹ ጥቅማቸው ምንም ዓይነት ይሁን፤ ለመገናኛው ድንኳን አገልግሎት የሚውሉ ፊቃዎች በሙሉ የድንኳኑና የአደባባዩ ካስ ማዎችም ሁሉ ሳይቀሩ ከነሐስ የተሠሩ ይሁኑ።

የመቅረቡ ዘይት

27:20-21 ተጓ ምብ - ዘፀ 24:1-3

²⁰ መብራቶቹ ባለማቋረጥ እንዲበሩ ለመብራቱ የሚሆን ተወቅጦ የተጠለለ ገጽሕ ዘይት እንዲያመጡልህ እስራኤላውያንን እዘዘቸው።²¹ በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ከመጋሪጃው በስተውጭ ይኸውም ከምስክሩ ታቦት ፊት ለፊት፣ አሮንና ወንድ ልጆቹ መብራቶቹን ከምሽት እስከ ንጋት በእግረአብሔር (መጠ) ፊት እንዲበሩ ያድርጉ፤ ይህም በእስራኤላውያን ዘንድ ከትውልድ እስከ ትውልድ የዘላለም ሥርዐት ይሆናል።

ልብሰ ተክህኖ

28 “ከህናት ሆነው ያገለግሉኝ ዘንድ ከእስራኤላውያን መካከል ወንድምህ አሮንን ከወንዶች ልጆቹ ከናዳብ፣ ከአብዩድ፣ ከአልዓዘርና ከአታምር ጋር ወደ አንተ አቅርባቸው።² ለእርሱም ማዕረግና ክብር ለመስጠት ለወንድምህ ለአሮን የተቀደሱ መጉናጸፊያዎችን አብጅለት።³ ካህን ሆኖ እንዲያገለግሉኝ የተለየ ይሆን ዘንድ ጥበብ ለሰጠኝቸው በዚህ ጉዳይ ላይ ጥበባችሁ ለሆኑ ሰዎች ሁሉ ለአሮን መጉናጸፊያዎችን እንዲሠሩላት ገብራቸው።⁴ ማሳሰቢያቸው መጉናጸፊያዎች የደረሱ ልብሰ ኤፍድ ቀሚሽ፣ ጥልፍ ሽሚዝ፣ ጥምጥምና መታጠቂያ ናቸው፤ ካህን ሆነው ያገለግሉኝ ዘንድ የተቀደሱ መጉናጸፊያዎችን ለአሮንና ለወንድ ልጆቹ ይሠራሉ።⁵ ወርቅ፣ ሰማያዊ፣ ሐምራዊ፣ ቀይ ማግና እንዲሁም ቀጭን በፍታ ይጠቀሙ።

ኤፍድ

28:6-14 ተጓ ምብ - ዘፀ 39:2-7

⁶ የጥልፍ ዐዋቂዎች ኤፍዱን ከወርቅ፣ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማግና በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ ይሠሩት።⁷ መተሳሰር እንዲችል ሆኖ፣ ዳርና ዳር ከሚገኙት ከሁለቱ ጉኖች ጋር የተያያዙ ሁለት የትከሻ ግጥኖች ይኑሩት።⁸ በጥበብ የተጠለፈው የወገብ መታጠቂያ ከወርቅ፣ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማግና በቀጭኑ ከተፈተለ ሐር ከኤፍድ ጋር አንድ ወጥ

⁹ በዚህና በፋጥር 11 ላይ ወደ 46 ሜትር ያህል ነው።
¹² በዚህና በፋጥር 13 ላይ ወደ 23 ሜትር ያህል ነው።
¹⁴ በዚህና በፋጥር 15 ላይ ወደ 6.9 ሜትር ያህል ነው።
¹⁶ ወደ 9 ሜትር ያህል ነው።
¹⁸ ርዝመቱ 46 ሜትር፣ ወርዱ 23 ሜትር ያህል ነው።
¹⁸ ወደ 2.3 ሜትር ያህል ነው።

ሆኖ የተሠራ ይሁን።

⁹“ሁለት የመረገድ ድንጋዮች ውሰድና የእስራኤልን ልጆች ስምቻቸውን ቅረጽባቸው። ¹⁰እንደ ልደታቸው ቅደም ተከተል ስድስቱን ስሞች በአንዱ ድንጋይ ላይ የቀሩትንም ስሞች በሌላው ላይ ቅረጽባቸው። ¹¹የቅርጽ ሠራተኛ ማኅተም እንደ ሚቀርጽ የእስራኤልን ልጆች ስም በሁለቱ ድንጋዮች ላይ ቅረጽ፤ ከዚያም ድንጋዮቹን በወርቅ ፈርጥ ክፈፋቸው፤ ¹²እስራኤል ልጆች መታሰቢያ ድንጋዮች ይሆኑ ዘንድ በኤፍዱት ከሻ ላይ ካሉት ንግዶች ጋር አያይዛቸው፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት መታሰቢያ እንዲሆኑ አሮን ስሞቹን በትከሻው ላይ ይሸከማቸው። ¹³የወርቅ ፈርጦችን አብጅ፤ ¹⁴እንደ ገመድ ያሉ ሁለት በንጹሕ ወርቅ የተጉነጉኑ ድሪዎችን አብጅተህ ከፈርጡ ጋር አያይዛቸው።

የደረት ኪስ

28:15-28 ተጓ ምብ - ዘፀ 39:8-21

¹⁵የፍርድ መስጫውን የደረት ኪስ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራው አድርገህ አብጀው፤ ልክ እንደ ኤፍዱ ከወርቅ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማግና በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ አብጀው። ¹⁶ርዝመቱ አንድ ስንዝር፣ ስፋቱ አንድ ስንዝር¹¹ ሆኖ ባለ አራት ማእዘንና በድርቡ የታጠፈ ይሁን። ¹⁷ከዚያም በላዩ ላይ በአራት ረድፍ የከበሩ ድንጋዮች አድርግሰት፤ በመጀመሪያው ረድፍ ሰርዲዮን፣ ቶጳዝዮን፣ የሚያበረቀርቅ ዕንቁ፤ ¹⁸በሁለተኛውም ረድፍ በሉር፣ ሰንፔር¹²፣ አልማዝ፤ ¹⁹በሦስተኛው ረድፍ ያክንት፣ ኬልቄዶን፣ አሜቴስጢኖስ፤ ²⁰በአራተኛውም ረድፍ ቢረሊ፣ መረግድና ኢያስጲድ¹³ አድርግሰት፤ በወርቅ ፈርጥም ክፈፋቸው። ²¹የዐሥራ ሁለቱ ነገዶች ስሞች እንደ ማኅተም የተቀረጸባቸው ለእያንዳንዱ የእስራኤል ልጆች ስም ዐሥራ ሁለት ድንጋዮች ይሁኑ።

²²“ለደረት ኪሱ ከንጹሕ ወርቅ እንደ ገመድ ሆኖ የተገጠ ጉንጉን አብጅለት። ²³ለእርሱም ሁለት የወርቅ ቀለቦቶች አብጅተህ ከደረት ኪሱ ሁለት ጎኖች ጋር አያይዘው። ²⁴ሁለቱን የወርቅ ጉንጉኖች በደረት ኪሱ ጉኖች ላይ ካሉት ቀለቦቶች ጋር አያይዛቸው። ²⁵ሌሎቹን የጉንጉን ጫፎች በፊት ላይ ካለው ኤፍድ በትከሻው ላይ ካሉት ንግዶች ጋር በማጋጠም ከሁለቱ የወርቅ ፈርጦች ጋር አያይዛቸው። ²⁶ሁለት የወርቅ ቀለቦቶች አብጅተህ ከኤፍዱ ቀጥሎ ባለው በውስጠኛ ጠርዝ ላይ፣ በሌላ በኩል ካሉት ሁለት የደረት ኪስ ጉኖች ጋር አያይዛቸው። ²⁷ሁለት ተጨማሪ የወርቅ ቀለቦቶች

28:9 መፃ8:6፣ እ.ሳ49:16፣ሐጊ2:23
28:12 ፉ*29፣ ዘፀ30:16፣ዘጥ10:10፣ 31:54፣ዘጳ33:12፣ ኢዮ31:36፣ ኢሱ4:7፣ዘፀ6:14
28:15 ዘፀ25:7
28:17 ሕዝ28:13፣ ራእ21:19-20
28:20 ሕዝ1:16፣ 10:9፣ጳጌ10:6
28:21 ኢሱ4:8፣ ራእ21:12

28:29 ፉ*43
28:30 ዘሌ8:8፣ ዘጥ27:21፣ዘጳ33:8፣ 14፣መ-28:6፣ ዕዝ2:63፣ሕዝ7:65
28:33 ዘጥ13:23፣ 14፣መ-14፣21፣ነገ7፣ 18፣ማሕ4:3፣ ኢር52:22፣ ኢሉ1:12፣ሐጊ2:19
28:36 ፉ*37፣ ዘፀ29:6፣ዘሌ8:9፣ ዘክ14:20
28:38 ዘፍ32:20፣ ዘሌ5:1፣10:17፣ 16:22፣22:9፣16:20፣ 27፣23፣11፣ዘጥ18:11፣ ኢሳ53:5፣6፣11፣ ኢሳ56:7፣ሕዝ4:4-6፣ዕ49:28፣ 1ኢጥ2:24
28:39 ፉ*4፣ ዘፀ29:6፣ዘሌ16:4፣ ሕዝ24:17፣23፣ 44:18
28:40 ፉ*2:4፣ ዘፀ29:8-9፣39:41፣ 40:14፣ዘሌ8:13

አብጅተህ ከኤፍዱ መታጠቂያ ከፍ ብሎ ከመጋጠሚያው አጠገብ ካለው በኤፍዱ ፊት ለፊት፣ በትከሻ ላይ ካሉት ንግዶች ጋር አያይዘው። ²⁸የደረት ኪሱም ቀለቦቶች፣ የደረት ኪሱ ከኤፍዱ ጋር እንዳይላቀቅ፣ ከመታጠቂያው ጋር በማገናኘት በሰማያዊ ገመድ ከኤፍዱ ቀለቦቶች ጋር ይያያዛል።

²⁹“አሮን ወደ መቅደሱ በሚገባበት ጊዜ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ለዘላለም መታሰቢያ ይሆን ዘንድ የእስራኤልን ልጆች ስሞች በፍርድ መስጫው ደረት ኪስ በልቡ ላይ ይሸከማል። ³⁰ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በሚገባበት ጊዜ በአሮን ልብ ላይ ይሆኑ ዘንድ ኦሪሙንና ተሚሙን በደረት ኪሱ አድርግ፤ ስለዚህ አሮን ሁልጊዜ ለእስራኤላውያን የፍርድ መስጫውን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በልቡ ላይ ይሸከማል።

ሌሎቹ አልባሳት

28:31-43 ተጓ ምብ - ዘፀ 39:22-31

³¹“የኤፍዱ ቀሚስ ሙሉ በሙሉ ከሰማያዊ ጨርቅ ይሁን፤ ³²ከላይ በኩል በመካከሉ ዐንገትጊ አድርገህ አብጀው፤ እንዳይቀደድም በማስገቢያው ዙሪያ እንደ ክላድ ያለ ዝም ዝም ጠርዝ¹⁴ ሥራለት። ³³በጨርቁ ጠርዝ ዙሪያ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊና ከቀይ ማግሮማኖቹን፣ በመካከሉም የወርቅ ሻኩራዎችን አብጅ። ³⁴የወርቅ ሻኩራዎቹና ሮማኖቹ በጨርቁ ጠርዝ ዙሪያ በመፈራረቅ ይሆናሉ። ³⁵አሮንም በአገልግሎቱ ጊዜ ይህን መልበስ አለበት፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወደ መቅደሱ በገባና ከመቅደሱ ሲወጣ እንዳይሞት የሻኩራዎቹ ድምፅ ይሰማል።

³⁶“ከንጹሕ ወርቅ ዝርግ ሳሕን አብጅተህ፣ “ቅዱስ እግዚአብሔር (ያህዌ)” በማለት በማኅተም ላይ እንደሚቀረጹ ቅረጸው። ³⁷ከመጠምጠሚያው ጋር እንዲያያዝ ሰማያዊ ፊትል እሰርበት፤ እርሱም በመጠምጠሚያው ፊት በኩል ይሁን። ³⁸ይህም በአሮን ግንባር ላይ ይሆናል፤ እስራኤላውያን ለይተው በሚያቀርቧቸው በማናቸውም የተቀደሱ ስጦታዎች ውስጥ ያለውን በደል ይሸከማል፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ተቀባይነት እንዲኖራቸው ሁልጊዜ በአሮን ግንባር ላይ ይሆናል።

³⁹“ሻሚዙን ከቀጭን በፍታ ሥራ፤ መጠምጠሚያውንም ከቀጭን በፍታ አብጀው፤ መታጠቂያውንም ጥልፍ ጠላፊ የሠራው ይሁን። ⁴⁰የአሮን ወንድ ልጆች ክብርና

¹¹16 ወደ 22 ሲንቲ ሜትር ያህል ነው። ¹²18 ወይም፣ 4፣2፣4 ሳንቲ ፊት ለፊት የአጠገብ የከበሩ ማዕድኖች ትክክለኛ ማንነት በትክክል አይታወቅም። ¹³22 በሰብራይስጡ የዚህ ቃል ትክክለኛ ፍቺው አይታወቅም።

ማዕረግ እንዲኖራቸው ሽሚዞችን፤ መታጠቂያዎችን፤ የራስ ማሰሪያዎችን አብጅላቸው።⁴¹ እነዚህን ልብሶች ለአሮንና ለወንድ ልጆቹ ካለበስህ በኋላ ቅባቸው፤ ካናቸው፤ ካህናት ሆነው ያገለግላችኛም ዘንድ ቀድሳቸው።
⁴²ካወገብ ጀመሮ እስከ ጭን የሚደርስ ሰውነትን የሚሸፍን ከበፍታ የተሠራ የውስጥ ቁምጣ አብጅ።⁴³ አሮንና ወንድ ልጆቹ ወደ መገናኛው ድንኳን በሚገቡበት ጊዜ ወይም በመቅደሱ ለማገልገል ወደ መሠዋዎው ሲቀርቡ፤ በደል ፈጽመው እንዳይሞቱ እነዚህን መልበስ አላባቸው።

“ለአሮንና ለትውልዶቹ ይህ የዘላለም ሥርዐት ይሆናል።”

የካህናት መቀደስ

29፡1-37 ተጓ ምብ - ዘሌ 8፡1-36

29 “ካህናት ሆነው እንዲያገለግሉኝ ትቀድሳቸው ዘንድ የምታደርገው ይህ ነው፤ ነውር የሌለባቸው አንድ ወይፈንና ሁለት አውራ በጎች ውሰድ፤ ጌርሾ ከሌለው ከምርጥ የሰንዴ ዱቄት ቁጣ፤ በዘይት የተለወሰ የቁጣ እንጎቻና በዘይት የተቀባ ኅብስት ጋጋር።³ በሌማት ላይ አድርገህ ከወይፈንና ከሁለቱ አውራ በጎች ጋር አቅርባቸው።⁴ ከዚያም አሮንና ወንድ ልጆቹን ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ በማምጣት በውሃ እጠባቸው።⁵ ልብሶቹን ወስደህ ለአሮን አልብሰው፤ ሽሚዞቹ የአፋድ ቀማሽ፤ አፋዱንና የደረት ኪሶን አልብሰው፤ አፋዱን በእርሱ ላይ በጥበብ በተሠራ መታጠቂያ እሠራው።⁶ መጠምጠሚያውን በራሱ ላይ በማድረግ የተቀደሰውን አክሊል ከመጠምጠሚያው ጋር አያይዘው።⁷ ቅብወ ዘይት ወስደህ በራሱ ላይ በማፍሰስ ቅባው።⁸ ወንዶች ልጆቹን አምጥተህ ሽሚዞች አልብሳቸው።⁹ የራስ ማሰሪያዎችንም አድርግላቸው። ከዚያም አሮንና ወንዶች ልጆቹን መታጠቂያዎችን አስታጥቃቸው፤ ክህነት የዘላለም ሥርዐት ይሆንላቸዋል፤ በዚህም መንገድ አሮንና ወንዶች ልጆቹን ትክኛቸዋለህ።

¹⁰“ወይፈኑን በመገናኛው ድንኳን ፊት ለፊት በማምጣት አሮንና ወንዶች ልጆቹ በራሱ ላይ እጆቻቸውን ይጫኑባት።¹¹ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት እረደው።¹² ከወይፈኑ ደም ወስደህ በመሠዋዎው ቀንዶች ላይ በጣቶችህ አድርግጠት፤ የቀረውንም ከመሠዋዎው ሥር አፍሰው።¹³ ከዚያም በሆድ ዕቃዎች ያለውን ስብ ሁሉ፤ የጉብቱን መሸፈኛና ሁለቱንም ከላላቶች በዙሪያቸው ካለው ስብ ጋር ወስደህ በመሠዋዎው ላይ አቃጥላቸው።”

28:41 ዘፀ29:7-9፣ 30:30፣40:13:15፣ ዘሌ4:3፣16:20:22፣ 8:1-36፣10:7፣ 21:12፣ዘዮ3:3፣3፣ 35:25፣ዕብ7:28
 28:42 ዘሌ6:10፣ 16:4:23፣ኦገ144:18
 28:43 ፋ፣29፣ ዘፀ27:21፣30:20፣ 21፣27:21፣ዘሌ16፣ 13፣22፣9፣ዘዮ1:51፣ 4፣15፣20፣18:22
 29:1 ፋ፣21:44፣ ዘሌ20:7፣ኦገ3:5፣5፣ 1ዜ5:15፣12፣ ኦገ43:23
 29:2 ፋ፣23፣ ዘሌ2:14፣6፣19-23፣ ዘዮ6:15
 29:3 ፋ፣15:19
 29:4 ዘፀ40:12፣ ዘሌ14:8፣16:4፣ ዕብ10:22
 29:5 ዘፀ28:2:8
 29:6 ዘፀ28:36፣ 39፣ኦገ43:23፣ዘዮ3:5
 29:7 ፋ፣21፣ ዘፀ28:41፣30:25፣ 30:31፣37:29፣ 40:9፣ዘሌ21:10፣ 14፣ፀ10:1፣ 15፣1:39፣መገ89:20፣ 133:2፣141:5
 29:8 ዘፀ28:4፣ ዘሌ16:4
 29:9 ዘፀ28:40፣ 27:21፣40:15፣ ዘዮ3:10፣18:7፣25:13፣ ዘገ18:5፣መገ17:5፣ 14፣ፀ2:30፣1፣ገ11:23:1
 29:10 ፋ፣19፣ ዘሌ1:4፣4:15፣ 16:21፣ዘዮ8:12
 29:11 ዘሌ1:5፣ 11፣4:24፣6፣16፣ 25፣14፣13
 29:12 ዘፀ27:2፣ ዘሌ4:7፣9፣9
 29:13 ፋ፣22፣ዘፀ 12፣9፣ዘሌ1:8፣3:3፣ 5፣9፣4፣10፣6፣12፣7:3፣ 5፣31፣9፣10፣ዘዮ18: 17፣14፣ፀ2:15፣1፣ገ78 464፣2፣ዜ5:7፣7፣29፣35፣ 35፣14፣ኦገ43:24፣ኦገ 44:15፣
 29:14 ዘሌ4:12፣ 21፣16፣27፣ዘዮ19:3- 5፣5፣ፀ3:6፣ሚጻ2: 3፣ዕብ13:11
 29:15 ፋ፣3:10፣ ዘሌ3:2፣2፣ዜ5:29፣23
 29:17 ዘሌ1:9፣13
 29:18 ዘፀ8:21፣ 2:4፣ፀ2:15
 29:19 ፋ፣3:10
 29:20 ፋ፣16፣ ዘሌ1:5፣11፣3:2፣14፣1 4:25
 29:21 ፋ፣17፣ ዕብ9:22

14፣ገር ግን የወይፈኑን ሥጋ፤ ቆዳውንና የማይበላውን አሰስ ገሠስ ሥጋ ከሰፈር ውጭ አቃጥለው፤ የጎጠአት መሥዋዕት ነው።

¹⁵“ከሁለቱ አውራ በጎች አንዱን ወስደህ፤ አሮንና ወንዶች ልጆቹ በራሱ ላይ እጆቻቸውን ይጭኑባታል።¹⁶ አውራውንም በግ እረደው፤ ደሙንም ወስደህ በመሠዋዎው ላይ ዙሪያውን እርጨው።¹⁷ አውራ በጉን በየብልቱ ቁራርጠህ፤ የሆድ ዕቃውንና እግሮቹን አጥቦ ከራሱና ከሌሎቹ ቁርጥራጭ ብልቶች ጋር አኑረው።¹⁸ ከዚያም አውራ በጉን በሙሉ በመሠዋዎው ላይ አቃጥለው፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቃጠል መሥዋዕት ጣፋጭ መዓዛና ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መሥዋዕት ነው።

¹⁹“ሌላውን አውራ በግ ወስደህ አሮንና ወንዶች ልጆቹ በራሱ ላይ እጆቻቸውን ይጭኑባታል።²⁰ አውራውንም በግ እረደው፤ ከደሙ መም ወስደህ የአሮንንና የወንዶች ልጆቹን የቀኝ ጆሮዎቻቸውን ጫፍ የቀኝ እጆቻቸውን አውራ ጣቶች፤ የቀኝ እግራቸውንም አውራ ጣቶች ቅባቸው፤ ከዚያም ደሙን በመሠዋዎው ላይ ዙሪያውን እርጨው።²¹ በመሠዋዎው ላይ ካለው ደምና ከቅብወ ዘይቱ ወስደህ በአሮንና በልብሶቹ ላይ እንዲሁም በወንዶች ልጆቹና በልብሶቻቸው ላይ እርጨው። ከዚያም እርሱና ወንዶች ልጆቹ እንዲሁም ልብሶቻቸው የተቀደሱ ይሆናሉ።”

²²“ከዚህ አውራ በግ ስቡን፤ ላቱን፤ በሆድ ዕቃው ውስጥ ያለውን ስብ፤ የጎብቱን ሽፋን፤ ሁለቱን ከላላቶችና በዙሪያቸው ያለውን ስብና ቀኝን ወርቅ ውሰድ፤ ይህ የክህነት አውራ በግ ነው።²³ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በሌማት ካለው ያለ እርሾ ከተጋገረው ቁጣ፤ ዳቦ፤ በዘይት የተሠራ እንጎቻና ኅብስት ውሰድ።²⁴ እነዚህን ሁሉ በአሮንና በወንዶች ልጆቹ እጆች ላይ በማፍር እንደ ሚወዘወዝ መሥዋዕት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዝወዛቸው።²⁵ ከዚያም ከእጃቸው ወስደህ ከሚቃጠለው መሥዋዕት ጋር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መልካም መዓዛ እንዲሆን በመሠዋዎው ላይ አቃጥለው፤ ይህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት ነው።²⁶ ሌአርን ክህነት የአውራ በጉን ፍርምባ ከወሰደህ በኋላ እንደሚወዘወዝ መሥዋዕት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዝወዘው ይህም የአንተ ድርሻ ይሆናል።”

29:22 ፋ፣13 29:24 ዘሌ7:30፣ 9:21፣10:15፣14፣12፣ 23፣1:20፣ ዘዮ6:20፣8:11፣13:15 29:25 ፋ፣18 29:26 ዘሌ7:31፣34

²⁹ ዕብራይስጡ፣ የሰላም መሥዋዕት አድርገላቸው ይላል።

27። ለአሮንና ለወንዶች ልጆቹ ለክህነት የሆኑትን የአውራውን በግ ብልቶች፣ ቀድሳቸው። የተወዘወዘውን ፍርምባና የቀረበውን ወርች 28 ለአሮንና ለወንዶች ልጆቹ የዘወትር የእስራኤላውያን ድርሻ የሚሆነው ይህ ነው፤ ከጎብረት መስዋዕታቸውን እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያቀርቡት ነው።

29። የአሮን የተቀደሱ ልብሶች ለትውልዶቹ ይሆናሉ፤ ይኸውም በእነርሱ ይቀቡና ክህነትን ይቀበሉ ዘንድ ነው። 30 ከህን በመሆን እርሱን የሚተካውና በመቅደሱ ለማገልገል ወደ መገናኛው ድንኳን የሚመጣው ወንድ ልጅ ሰባት ቀን ይለብሳቸዋል።

31። የክህነቱን አውራ በግ ወስደህ ሥጋውን በተቀደሰ ስፍራ ቀቅለው። 32 አሮንና ወንዶች ልጆቹ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ የአውራውን በግ ሥጋና በሌማት ያለውን ዳቦ ይብሉ። 33 ለክህነታቸውና ለመቀደሳቸው ማስተስረያ የሆኑትን እነዚህን መስዋዕቶችን ይብሉ፤ የተቀደሱ ስለ ሆኑ ሌላ ማንም አይለብሳቸው። 34 ከክህነቱ የአውራ በግ ሥጋ ወይም ከቁጣው እስከ ንጋት ድረስ ቢተርፍ አቃጥለው፤ የተቀደሰ ስለሆነ መበላት የለበትም።

35። ክህነታቸውን በሰባት ቀን በመፈጸም ለአሮንና ለወንዶች ልጆቹ ያዘዘሁህን ሁሉ አድርግላቸው። 36 ለማስተስረያ የሚሆን አንድ ወይን የጎጠአት መስዋዕት አድርገህ በየዕለቱ ሠዋ፤ ለመሠዋዎውም ማስተስረያ በማቅረብ መሠዋዎውን አንጸው፤ ትቀድሰውም ዘንድ ቅባው። 37 ለሰባት ቀን ለመሠዋዎው ማስተስረያ በማድረግ ቀድሰው፤ ከዚያም መሠዋዎው እጅግ የተቀደሰ ይሆናል፤ የሚነካውም ሁሉ የተቀደሰ ይሆናል።

38። በየዕለቱ ያለማቋረጥ በመሠዋዎው ላይ የምታቀርበው ይህ ነው፤ ዓመት የሞላቸው ሁለት የበግ ጠቦቶች። 39 አንዱን በማለዳ፣ ሌላውን በምሽት አቅርብ። 40 ከመጀመሪያው የበግ ጠቦት ጋር የኢፍ መስፈሪያ አንድ ዐሥረኛ ምርጥ ዱቄትን ተወቅጦ ከተጠለለ ሩብ ኢፍ ዘይት ጋር ለውስና ሩብ ኢን ወይንን ደግሞ የመጠጥ መስዋዕት በማድረግ አቅርብ። 41 ሌላውን የበግ ጠቦት በማለዳው እንደ ቀረበው ተመሳሳይ ከሆነው የእህልና የመጠጥ መስዋዕት ጋር በምሽት ሠዋው፤ ይህም ጣፋጭ መዓዛና ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መስዋዕት ነው።

42። ይህ የሚቃጠል መስዋዕት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ በሚመጡት ትውልዶች ዘወትር ይደረጋል።

29:27 ዘፀ22:29፣ ዘሌ7:31፣34፣ዘዮ18:11፣12፣ዘዳ18:3
29:28 ፋ22-27፣ ዘሌ7:30፣34፣10፣15
29:29 ዘፀ28:2፣ ዘሌ16:4፣ዘዮ20:28
29:30 ዘሌ6:22፣ ዘዮ3:3፣20፣28
29:31 ዘሌ7:37፣ 10:14፣ዘዮ19:9፣ 2ዘና13፣9፣ከዘ42፣13
29:32 ማቴ12:4
29:33 ዘሌ22:10፣13
29:34 ዘፀ12:10
29:36 ፋ33፣37፣ ዘፀ30:10፣34፣10፣ ዘሌ14:4፣20፣16፣16፣ ዘዮ6:11፣7፣10፣ 8፣12፣19፣1፣6፣46፣ 25፣13፣2ዘና29:24፣6፣ 41፣0፣11
29:37 ዘፀ30:28-29፣40፣10፣ከዘ43፣25፣ማቴ23፣19
29:38 ዘሌ23:2፣ ዘዮ28:3-8፣1ዘና16፣40፣2ዘና8፣13፣ ከዘ46፣13-15፣ ዳን12:11
29:39 ዘዮ28:4፣ 8፣1፣ዘ18፣36፣2ዘና13፣11፣ፀዘ33፣መዘ141፣2፣2፣ዳን9፣21
29:40 ዘና35፣14፣ ዘፀ30:24፣ዘሌ23፣37፣ዘዮ15፣4፣ 28፣5፣2፣ዘ16፣13
29:41 ዘሌ2:1፣ 5፣13፣10፣12፣ ዘዮ4፣16፣6፣17፣ 15፣18፣64፣18፣29፣ 36፣2፣7፣3፣20፣16፣15፣ ፀዘ9፣45፣መዘ141፣2፣ 3፣4፣3፣23፣ዳን9፣21
29:42 ፋ43፣ዘፀ25፣42፣26፣1፣22፣ 27፣21፣30፣8፣10፣21፣3 1፣31፣13፣33፣9፣11፣ ዘዮ7፣89፣ከዘ46፣15
29:43 ዘፀ33፣18፣ 40፣34፣ዘሌ9፣6፣ 1፣7፣8፣11፣2ዘና5፣ 14፣7፣2፣መዘ26፣8፣ 85፣9፣ከዘ1፣28፣ 43፣5፣ ከዘ1፣8፣2፣7
29:44 ፋ1
29:45 ዘና17፣7፣ ዘፀ25፣8፣ዘዮ35፣34፣ ዮሐ14፣17፣ዳግ8፣10፣ 2፣ቆሮ6፣16
29:46 ዘና17፣7፣ ዘፀ6፣6፣19፣4፣6፣ ዘ85፣6፣መዘ114፣1፣ ከዘ2፣5
30:1 ዘፀ25፣6፣ 37፣29፣40፣5፣26፣ ዘዮ4፣11፣1፣7፣6፣20፣ ከዘ41፣22፣25፣6፣ 37፣29፣4፣ሉ፣1፣11፣ ፀ10፣9፣4፣6፣እ8፣3

ጋል፤ በዚያ እገናኝሃለሁ፤ እናገርሃለሁም፤ 43 በዚያ ደግሞ ከእስራኤላውያን ጋር እገናኛለሁ፤ ስፍራውም በክብራ ይቀደሳል።

44። ስለዚህ የመገናኛው ድንኳንና መሠዋዎውን እኔ እቀድሳለሁ፤ ካህናት ሆነው እንዲያገለግሉኝ አሮንና ወንድ ልጆቹን እቀድሳለሁ። 45 ከዚያም በእስራኤላውያን መካከል እኖራለሁ፤ አምላካቸውም (አሉሃም) እሆናለሁ። 46 በመካከላቸውም እኖር ዘንድ ከግብፅ ያወጣኋቸው እኔ አምላካቸው እግዚአብሔር (ያህዌ) መሆኔን ያውቃሉ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) አምላካቸው ነኝ።

የዕጣን መሠዋዎ 30፡1-5 ተጓ ምብ - ዘፀ 37፡25-28

30 ዕጣን የሚጠሰበት መሠዋዎ ከግ ራር ዕንጨት ሥራ። 2 ርዝመቱና ጉኑ ባለ አንድ አንድ ክንድኝ የሆነ ከፍታውም ሁለት ክንድ የሆነ አራት ማእዘን ይሁን፤ ከመሠዋዎው ጋር አንድ ወጥ የሆኑ ቀንዶች ይኑሩት። 3 ላዩን፤ ጉፍቹን ሁሉና ቀንዶቹን በንጹሕ ወርቅ ለብጣቸው፤ ዙሪያውን የወርቅ ክፈፍ አብጅለት። 4 መሠዋዎውን ለመሸም የሚያገለግሉትን መሎጊያዎች የሚይዙ፤ ከክፈፍ በታች ትይዩ የሆኑ ሁለት የወርቅ ቀለቦችን ለመሠዋዎው አብጅ። 5 መሎጊያዎቹንም ከግራር እንጨት ሠርተህ በወርቅ ለብጣቸው። 6 መሠዋዎውን ከመጋረጃው ፊት ለፊት፤ ይኸውም ከምስክሩ ታቦት ፊት፤ ከምስክሩ በላይ ካለው እኔ አንተን ከምገናኝበት ከስር የት መክደኛው ፊት አስቀምጠው።

7። አሮን መብራቶቹን በሚያዘጋጅበት ጊዜ፤ በየማለዳው ደስ የሚያሰኝ ሽታ ዕጣን በመሠዋዎው ላይ ያጠስ። 8 ምሽት ላይ መብራቶቹን በሚያበረብትም ጊዜ ዕጣኑን ማጠን አለበት፤ ይኸውም በሚመጡት ትውልዶች ሁሉ ዕጣኑ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ዘወትር እንዲጠስ ነው። 9 በዚህም መሠዋዎ ላይ ሌላ ዕጣን ወይም ሌላ የሚቃጠል መስዋዕት ወይም የእህል መስዋዕት አታቅርብ፤ የመጠጥ መስዋዕትም አታፍስበት። 10 አሮን በዓመት አንድ ጊዜ በቀንዶቹ ላይ ማስተስረያ ያደርግበታል። ይህ ዓመታዊ ማስተስረያ በሚመጡት ትውልዶች ሁሉ

30:2 ዘፀ27:2፣ ራእ9:13 30:3 ዘፀ25:11 30:4 ዘፀ25:12 30:5 ዘፀ25:13 30:6 ዘፀ25:22፣26፣34 30:7 ዘፀ25:6፣ 40፣27፣ዘዮ3፣10፣ዘዳ33፣10፣1፣ሳሙ2፣28፣1ዘና6፣49፣2ዘና2፣4፣ 26፣18፣29፣7 30:8 ዘፀ25:37፣29፣42 30:9 ዘሌ10፣1፣ዘዮ16፣7፣40 30:10 ዘፀ29:14፣ 42፣ዘሌ4፣3፣6፣25፣ 7፣7፣8፣2፣ 14፣9፣7፣ 16፣2፣16፣18-19፣30፣ 23፣27፣28፣25፣9፣ ዘዮ6፣11
28 በትውልት፣ የሰላም መስዋዕት በመባል ይታወቃል
29 ይህ ምናልባት 2 ሊትር ያህል ነው።
30 ይህ ምናልባት 1 ሊትር ያህል ነው።
31 ርዝመቱና ጉኑ 0.5 ሜትር፣ ከፍታው 0.9 ሜትር ያህል ነው።

ለማስተሰረያ ከሚሆን የግጥሙ መስዋዕት ደም ጋር መደረግ አለበት፤ ይህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) እጅግ ቅዱስ ነው።”

የማስተሰረያ ገንዘብ

¹¹ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ ¹²“የእስራኤላውያንን ጠቅላላ ቁጠራ በምታደርግበት ጊዜ እያንዳንዱ ሰው በሚቁጠርበት ወቅት ለሕይወቱ ቤዛ የሚሆን ምጅ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መክፈል አለበት፤ በዚህም ዐይነት ስትቁጥራቸው በእነርሱ ላይ መቅሠፍት አይመጣም። ¹³ማንም ወደ ተቁጠሩት ዘንድ የሚያልፍ ሃያ አቦሊ በሚመዘን በመቅደሱ ሰቅል ሚዛን ግማሽ ሰቅል መስጠት አለበት፤ ይህ ግማሽ ሰቅል ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቀርብ መሥዋዕት ነው። ¹⁴ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከሃያ በላይ ሆኖ ወደ ተቁጠሩት ያለፉት ሁሉ፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት ማቅረብ አለባቸው። ¹⁵ለሕይወታችሁ ማስተሰረያ እንዲሆን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት በምታቀርቡበት ጊዜ ባለጠጋው ከግማሽ ሰቅል በላይ፤ ድኻውም አጉድሎ አይሰጥ። ¹⁶የማስተሰረያውን ገንዘብ ከእስራኤላውያን ተቀብሎ ለመገናኛው ድንኳን አገልግሎት አውለው፤ ለሕይወታችሁ ማስተሰረያ በማድረግ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት የእስራኤላውያን ማስተሰረያ ይሆናል።”

የመታጠቢያ ስን

¹⁷ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ ¹⁸“ለመታጠቢያ ከናስ ማስቀመጫው ጋር የናስ ስን አብጅ፤ በመገናኛው ድንኳንን በመሠዊያው መካከል አስቀምጠህ ውሃ አድርግበት። ¹⁹አሮጌና ወንዶች ልጆቹ በውስጡ ባለው ውሃ እጃቸውንና እግራቸውን ይታጠቡበታል። ²⁰ወደ መገናኛው ድንኳን በሚገቡበት ጊዜ ሁሉ እንዳይሞቱ በውሃ ይታጠቡ፤ እንዲሁም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የእሳት መሥዋዕት ለማቅረብ ወደ መሠዊያው ለማገልገል በሚቀርቡበት ጊዜ፤ ²¹እንዳይሞቱ እጃቸውንና እግራቸውን ይታጠባሉ፤ ይህም በሚመጡት ትውልዶች ሁሉ ለአሮጌና ለትውልዶቹ የዘላለም ሥርዐት ይሆናል።”

ቅብዐ ዘይት

²²ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ ²³“ምርጥ ቅመሞችን፤ አምስት መቶ ሰቅል ፈሳሽ ከርቤ፤ ግማሽ ይኸውም ሁለት መቶ አምስት ሰቅል ጣፋጭ ቀረፋ፤ ሁለት መቶ አምስት ሰቅል ጠጅ ሣር፤ ²⁴አምስት መቶ ሰቅል ብርጉድ ውሰድ፤ ሁሉም እንደ መቅደሱ ሰቅልና አንድ የኢን መስፈሪያ”

30፥12 ዘፀ38:25; 26:ዘጥ1:2:49:4:2; 29:14:29:12:26:2; 31:26:50:ዘፀ28:58-61:2ጣጡ:24:1; 24:13:1:ገገ8:37; 2:ገገ12:4:ግጥፈ20:28
30፥13 ፋ* 24: ዘፀ38:24:26; ዘሌ5:15:27:3:25; ዘጥ3:47:7:13; 18:16:2:ጥዘ4:10; 45:12:ግጥፈ17:24
30፥14 ዘፀ38:26; ዘጥ1:3:18:14:29:2 6:2:3:2:11; 2:ዘፍ25:5
30፥15 ምፋ22:2; ኤፌ6:9
30፥16 ፋ* 12: ዘፀ38:25-28; 2:ዘፍ24:5:ዘጥ3:1:54
30፥18 ዘፀ31:9; 35:16:38:8; 39:39:40:7:30; 1:ገገ7:38:2:ዘፍ4:6
30፥19 ዘፀ29:4; 40:12:31:32:ዘሌ8:6:መዝ26:6; ዮሐ13:10:10:11:22
30፥20 ዘፀ28:43
30፥21 ዘፀ27:21; 29:42
30፥23 ዘፍ43:11; 37:25:ምፋ7:17; ግጥፈ4:14:አፋ43:24; ኤር6:20
30፥24 ፋ* 13: መዝ45:8:ጥዘ27:19

30፥25 ፋ* 35: ዘፀ29:7:37:29:11:ዘፍ9:30:1:ጣጡ9:16
30፥26 ዘፀ40:9; ዘሌ8:10:ዘጥ7:1
30፥29 ዘፀ29:37; ዘሌ6:18:27:ፀ:10-11:ግጥፈ23:17
30፥30 ዘፀ28:41; 29:7:ዘሌ8:2:12; 30:10:7:16:32; 21:10:12:1:ዘፍ15:1 2:መዝ133:2
30፥31 ዘፀ29:7:42
30፥32 ፋ* 25:37
30፥33 ፋ* 38; ዘፍ17:14
30፥34 ግጥፈ3:6
30፥35 ፋ* 25; ዘፀ25:6
30፥36 ፋ* 32; ዘፀ25:22:29:37; ዘሌ2:3
30፥37 ፋ* 32
30፥38 ፋ* 33
31፥2 ዘፀ17:10; 36:1:2:37:1:38:22; 1:ዘፍ2:20:2:ዘፍ1:5
31፥3 ዘፀ28:3; 1:ገገ7:14:1:ፀር12:4

የወይራ ዘይት ይሁን፤ ²⁵እነዚህን በቀማሚ እንደ ተሠራ እንደሚሸት ቅመም የተቀደሰ ቅብዐ ዘይት አድርግ፤ የተቀደሰ ቅብዐ ዘይት ይሆናል፤ ²⁶ከዚያም የመገናኛውን ድንኳን፤ የምስክሩን ታቦት፤ ²⁷ጠረጴዛ ውሃና ዕቃዎቹን ሁሉ፤ መቅረቢያና ዕቃዎቹን፤ የዕጣን መሠዊያውን፤ ጃማቃጠል መሥዋዕት መሠዊያውንና ዕቃዎቹን ሁሉ እንዲሁም የመታጠቢያ ስን ከነመቆሚያው እንድትቀባበት ይሁን። ²⁸እጅግ የተቀደሰ ይሆንም ዘንድ ቀድሳቸው፤ የሚካቸውም ሁሉ የተቀደሰ ይሆናል።

³⁰ከዚያም ሆነው ያገለግሉኝ ዘንድ አርን ንና ወንዶች ልጆቹን ቅጣቸው፤ ቀድሳቸውም። ³¹እስራኤላውያን ንገራቸው፤ በሚመጡት ትውልዶች ሁሉ ይህ የእኔ የተቀደሰ የቅብዐት ዘይት ይሆናል፤ ³²በማንም ሰው ሰውነት ላይ አታፍሰሱት፤ በተመሳሳይ መንገድ ምንም ዘይት አትሥሩ፤ የተቀደሰ ነው፤ ቅዱስ መሆኑን ልብ በሉ። ³³ተመሳሳይ ዐይነት የሠራና ከከሆናት ሌላ በማንም ሰው ላይ ያፈሰስ ሁሉ ከወገኑ ይወገድ።

ዕጣን

³⁴ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ “ተመጣጣኝ በማድረግ የጣፋጭ ሽቱ ቅመሞች፤ የሚንጠባጠብ ሙጫ፤ በዛጉል ውስጥ የሚገኝ ሽቱ፤ የሚሸት ሙጫ፤ እና ንጹሕ ዕጣን ወስደህ፤ ³⁵በቀማሚ እንደ ተሠራ ጣፋጭ መዐዛ ያለው የተቀመመ ዕጣን አብጅ፤ በጨው የተቀመመ፤ ንጹሕና የተቀደሰ ይሁን። ³⁶ከእርሱም ጥቂቱን ወቅጠህ ዱቄት በማድረግ አልመህ በመገናኛው ድንኳን ከምስክሩ ፊት ለፊት ከአንተ ጋር በምገናኝበት ስፍራ አስቀምጠው፤ ለአንተ እጅግ የተቀደሰ ይሆናል። ³⁷ለራስህ በዚያ ዐይነት መንገድ ምንም ዐይነት ዕጣን አታብጅ። ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰ መሆኑን ልብ በሉ። ³⁸በመልካም ሽታው ይደሰት ዘንድ እርሱን አስመስሎ የሚሠራ ሁሉ ከወገኑ የተወገደ ይሁን።

ባስልኤልና ኤልያብ

31:2-6 ተጽ ምግብ - ዘፀ 35:30-35

31 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²“እነሆ፤ ከይሁዳ ነገድ የሆር የልጅ ልጅ የሆነውን የኡሪን ልጅ ባስልኤልን መርጨዋለሁ። ³በሁሉም ዐይነት የእጅ ጥበብ ሥራ፤ ብልሃት፤ ችሎታና ዕውቀት እንዲኖረው የእግዚአብሔርን (እሴጊም) መንፈስ ሞልቼዋለሁ፤ ⁴ይኸውም በወ

²13 በዚህና በፋጥር 15 ላይ 6 ግራም ያህል ነው።
²³23 ወደ 6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
²⁴24 ወደ 4 ሊትር ያህል ነው።

12ግብፃውያን፣ ‘በተራራዎቹ ላይ ሊገድላቸው ከገጸ ምድርም ሊያጠፋቸው ስለ ፈለገ ነው ያወጣቸው’ ለምን ይበሉ? ከክፉ ቀጥሎ ተመለስ፤ ታገሥ፤ በሕዝብም ላይ ጥፋት አታምጣ። 13ለባሪያዎችህ ለአብርሃም፣ ለይሴክ ቅና ለእስራኤል፣ ‘ዘርህን እንደ ሰማይ ከዋ ክብት አበዛዋለሁ፤ ለዘርህም ተስፋ አድርጌ የሰጠኝቸውን ይህችን ምድር ሁሉ እሰጣቸዋለሁ፤ ለዘላለምም ርስታቸው ትሆናለች’ በማለት በራስህ የማልኸውን አስታውሱ።”

14ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ታገሥ፤ በሕዝቡም ላይ አመጣጣቸዋለሁ ያለውን ጥፋት አላመጣጣቸውም።

15ሙሴም ሁለቱን የምስክር ጽላቶች በእጆቹ ይዞ ከተራራው ወረደ፤ ጽላቶቹም ከፊትና ከኋላ በሁለቱም ጎኖች ተጽፎባቸው ነበር። 16ጽላቶቹ የእግዚአብሔር (አሉሃም) ሥራ ነበሩ፤ በጽላቶቹ ላይ የተቀረጸ ጽሕፈትም የእግዚአብሔር (ያህዌ) ጽሕፈት ነበር።

17ኢየሱስ የሕዝቡን የጨኸት ድምፅ በሰማ ጊዜ ሙሴን፣ “በሰፈሩ ውስጥ የጦርነት ድምፅ አለ” አለው። 18ሙሴም

“የድል ድምፅ አይደለም፤ የሽንፈትም ድምፅ አይደለም፤ የምሰማው የዘፈን ድምፅ ነው” ብሎ መለሰለት።

19ሙሴ ወደ ሰፈሩ ደርሶ ጥጂውንና ጭፈራውን ባየ ጊዜ ቀጣው ነደደ፤ ጽላቶቹን ከእጁ በመወርወር ከተራራው ግርጌ ሰበረቸው። 20የሠሩትን ጥጂ ወስዶ በእሳት አቃጠለው፤ ከዚያም ዱቄት እስኪሆን ፈጨው፤ በውሃ ላይ በተነሡ፤ እስራኤላውያንም እንዲጠጡት አደረገ።

21አሮንንም፣ “ወደዚህ አስከፊ ኅጢአት ትመራቸው ዘንድ እነዚህ ሕዝብ ምን አደረጉህ?” አለው።

22አሮንም መልሶ፣ “ጌታዬ ሆይ አትቁጣ ብሎ መለሰለት፤ ይህ ሕዝብ ሁል ጊዜ ለክፉት ያዘነበለ መሆኑን አንተ ታውቃለህ፤ 23እነርሱም ‘በፊታችን የሚሄዱ አማልክት ሥራልን፤ ይህ ከግብፅ ያወጣን ሙሴ ምን እንዳገኘው አናውቅም’ አሉኝ። 24ስለዚህ፣ ‘ማንኛውም ዐይነት የወርቅ ገጣጌጥ ያለው ሁሉ ያውልቀው አልኝቸው፤ ከዚያም ወርቁን ሰጡኝ፤ ወደ እሳቱ ጣልሁት፤ ይህም ጥጂ ወጣ”

25ሕዝቡ ከቀጥተዋል ውጭ እንደ ሆኑ፣ አሮንም መረን እንደ ለቀቃቸውና በጠላቶቻቸው ምን ዘንድ መሳለቂያ እንደ ሆኑ ሙሴ አስተዋለ። 26ስለዚህ በሰፈሩ መግቢያ ላይ ቆሞ፣ “የእግዚአብሔር (ያህዌ) የሆነ ሁሉ ወደ

32፥12 ቍ14፥10
33፥13፣ ዘኁ14፥13-16፣ ዘዳ፥28
32፥13 ዘፍ12፥7፣ 15፥5፣22፥7፣16፥17፣ ዘዐ2፥24፣33፥13፣ዕብ6፥13
32፥14 ዘዳ፥19፣ 14ጦ፥15፥11፣ 24ጦ፥24፥16፣ 17፡21፥29፣1ዜ፡521፥15፣መዝ106፥45፣ ኤር18፥8፣26፥3፣19፥አ፡7፣3፥6፣ ዮ፡53፥10
32፥15 ዘዳ፥19፣18፣ 31፥18፣34፥29፣ ዘዳ፥15፣ 24ጭ3፥3፣ዕብ9፥4
32፥16 ዘዐ24፥12
32፥17 ዘዐ17፥9
32፥19 ቍ6፥10
34፥1፣ዘዳ፥16፥17፣ዐ9፥3፣መዝ119፥53፣ 158፥1፣ቆር10፥7
32፥20 ዘዳ፥25፥9፣ 21፥12፣3ኢሳ፡7፣12፡7፣23፥6፣ 1ዜ፡514፥12፣ 2ዜ፡534፥7፣ግጂ፡1፥7
32፥22 ዘፍ18፥30፣ ዘዳ፥24፥28፥20፣2፡7፣21፥15፣ዕገ፡9፥13፣ኃ፡9፥28፣ኤር4፥44፥3፣ ሕዝ፡9
32፥23 ቍ1፥ሐ፡7፥40
32፥24 ቍ4
32፥25 ዘፍ38፥23

32፥27 ዘኁ25፥3፣ 5፣ዘዳ33፥9፣ሕዝ፡9፥5
32፥30 ዘሌ14፥44፣ 20፥26፣5፥6፣10፥13፣ 6፥7፣1፣ሳጦ፥12፥20፣ መዝ25፥11፣ 85፥2
32፥31 ዘዐ20፥23፣ 34፥9፣ዘዳ፥18
32፥32ዘኁ14፥19፣ መዝ69፥28፣ሕዝ፡3፣ 9፣ዳ፡7፥10፣12፥1፣ግጂ3፥16፣ሉ፡ቃ፡10፥20፣ ሮግ፡9፥3
32፥33 ዘዐ17፥14፣ ኢዮ21፥20፥ሉ፡3፥5
32፥34 ዘፍ50፥19፣ ዘዐ3፥17፣14፥19፥15፣ 17፥ዘዳ32፥35፣መዝ89፥32፥94፥23፥99፥8፥10፣ 9፥20፣ኢሳ፡27፥1፣ ኤር5፥9፥11፥22፥23፥2፣ 44፥13፥29፥ዐገ፡12፥2፣ ሮግ፡2፥5-6
32፥35 ቍ4
33፥1 ዘፍ12፥7፣ ዘዐ13፥11፣ዘኁ14፥23፣ ዕብ6፥13
33፥2 ዘዐ14፥19፣ 23፥28
33፥3 ዘዐ3፥8፣ 32፥9፥10፣ሐ፡ግ፡7፥51
33፥4 ዘኁ14፥39፣ አዕ4፥1፣ዕገ፡9፥3፣መዝ119፥53
33፥5 ዘዐ32፥9፥10

እኔ ይምጣ” አለ፤ ሌዋውያንም ሁሉ ከእርሱ ጋር ሆኑ።

27ከዚያም፣ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚለው ይህ ነው፤ ‘እያንዳንዱ ሰው በወገቡ ላይ ሰይፍ ይታጠቅ፤ በሰፈር ውስጥ ከዳር እዳር እየተመላለሰ እያንዳንዱ ወንድሙን፣ ዳደሩንና ጎረቤቱን ይግደል’” አላቸው። 28ሌዋውያኑ ሙሴ እንዳዘዛቸው ፈጸሙ፤ በዚያኑም ዕለት ከሕዝቡ ሦስት ሺህ ያህል አለቁ። 29ከዚያም ሙሴ፣ “በራሳችሁ ወንዶች ልጆችና ወንድሞች ላይ በመነሣታችሁ፣ በዛሬዋ ቀን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተለያችሁ ሆናችኋል፤ በዛሬዋም ዕለት ባርኪችኋል” አለ።

30ባማግሥቱም ሙሴ ሕዝቡን፣ “እጅግ የከፋ ኅጢአት ሠርታችኋል፤ አሁን ግን ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) እወጣለሁ፤ ምናልባት ኅጢአታችሁን ማስተሰረይ እችላለሁ ይሆናል” አላቸው።

31ስለዚህ ሙሴ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ተመልሶ እንዲህ አለው፣ “ወዮ እነዚህ ሕዝብ የሠሩት ምን ዐይነት የከፋ ኅጢአት ነው! ለራሳቸውም የወርቅ አማልክት ሠሩ። 32አሁን ግን አቤቱ ኅጢአታቸውን ይቅር በል፤ ያለዚያ ግን ከጸፍኸው መጽሐፍ እኔን ደምስሰኝ።”

33እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “የበደለኝን ሁሉ ከመጽሐፌ እደመስሰዋለሁ፤ 34አሁን ሂድ፤ ሕዝቡን ወደ ተናገርኩት ስፍራ ምራው፤ መልአኪም ጊዜ ትህ ይሄዳል፤ ሆኖም የምቀጣበት በዜሲደርስ፤ ስለ ኅጢአታቸው እቀጣቸዋለሁ።”

35አሮን በሠራው ጥጂ ባደረጉት ነገር እግዚአብሔር (ያህዌ) ሕዝቡን በመቅሠፍት መታ።

33 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፣ “አንተና ከግብፅ ያወጣኸው ሕዝብ ይህን ስፍራ ለቃችሁ ‘ለዘርህ እስጣለሁ’ በማለት ለአብርሃም፣ ለይሴክቅና ለያዕቆብ በመሐላ ተስፋ ወደ ገባሁላችሁ ምድር ሂዱ። 2መልአክን በፊትህ በመላክ፣ ከነዓናውያንን፣ አሞራውያንን፣ ኬጢያውያንን፣ ፈርዣውያንን፣ ኤዊዊዊያንንና ኢዩቡሳውያንን አስወጣለሁ። 3ማርና ወተት ወደምታፈሰው ምድር ውጤ፤ ነገር ግን አንገተ ደንዳና ሕዝብ ስለሆናችሁ፣ በመንገድ ላይ እንዳላጠፋችሁ እኔ ከእናንተ ጋር አልሂድም።”

4ሕዝቡም እነዚህን አሳዛኝ ቃላት በሰሙ ጊዜ ይተክዙ ጀመር፤ ማንም ሰው አንዳች ጌጥ አላደረገም። 5እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን፣ “እስራኤላውያንን፣ እናንተ አንገተ ደንዳና ሕዝብ ናችሁ፤ ለአንዳፍታ እንኳ

ከእናንተ ጋር አብራራችሁ ብሄድ አጠፋችሁ ነበር፤ አሁንም ጌጣጌጦቻችሁን አውልቁ፤ እናንተን ምን ማድረግ እንዳለብኝ እወስናለሁ ብለህ ንገራቸው” አለው። ስለዚህ እስራኤላውያን በኮራብ ተራራ ላይ ጌጣጌጦቻቸውን አወለቁ።

የመገናኛው ድንኳን

7መ-ሴ “የመገናኛው ድንኳን” ብሎ የጠራውን በመውሰድ፣ ከሰፈሩ ውጭ ራቅ ባለ ቦታ ላይ ይተክለው ነበር። እግዚአብሔርን (የሀዘ) መጠየቅ የሚፈልግ ሁሉ ከሰፈሩ ውጭ ወዳለው ወደ መገናኛው ድንኳን ይሄድ ነበር። 8መ-ሴ ወደ ድንኳኑ በወጣ ጊዜ ሕዝቡ በመነጣት ወደ ድንኳኑ እስኪገባ ድረስ በየድንኳኖቻቸው ደጃፍ ላይ ቁመው ይጠባበቁ ነበር። 9መ-ሴ ወደ ድንኳኑ ገብቶ እግዚአብሔር (የሀዘ) ከመ-ሴ ጋር እየተነጋገረ ሳለ የደመናው ማድ ወርዶ በመግቢያው ላይ ይቆም ነበር። 10ሕዝቡ የደመናውን ማድ በድንኳኑ ደጃፍ ላይ ቆሞ ሲያዩት ሁሉም በየድንኳኖቻቸው ደጃፍ ላይ ቆመው ይሰማዱ ነበር። 11ሰው ከባልንጀራው ጋር እንደሚነጋገር እግዚአብሔር (የሀዘ) ከመ-ሴ ጋር ፊት ለፊት ይነጋገር ነበር፤ ከዚያም ሙሴ ወደ ሰፈሩ ይመለሳል፤ ረዳቱ የነበረው ብላቴናው የነዌ ልጅ ኢያሱ ግን ከድንኳኑ አይለይም ነበር።

ሙሴና የእግዚአብሔር ክብር

12መ-ሴ እግዚአብሔርን (የሀዘ) አለው፤ “እነዚህን ሕዝብ ምራ’ ብለህ ነግረኸኝ ነበር፤ ከእኔ ጋር የምትልክው ማን እንደሆነ ግን አላሳወቅኸኝም፤ ‘አንተን በስም አውቅሃለሁ፤ በፊትም ሞገስ አግኝተሃል’ ብለህ ነበር። 13በእኔ ደስ ተሰኝተህ ከሆነ፣ አንተን ዐውቅህና ያለማቋረጥ በፊትህ ሞገስ አገኝ ዘንድ መንገድህን አስተምረኝ፤ ይህ ሕዝብ የአንተ ሕዝብ መሆኑን አስታውሰ።”

14እግዚአብሔር (የሀዘ) “ሀልዎቱ ከአንተ ጋር ይሄዳል፤ ዕረፍትም እሰጥሃለሁ” ብሎ መለሰ።

15ከዚያም ሙሴ እንዲህ አለው፤ “ሀልዎትህ ከእኛ ጋር ካልሄደ ከዚህ አትስደደን። 16አንተ ከእኛ ጋር ካልሄደህ፣ አንተ በእኔና በሕዝብህ መደሰትህን ሌላው እንዴት ያውቃል? እኔንና ሕዝብህንስ በገጸ ምድር ከሚገኙት ከሌሎች ሕዝቦች ሁሉ ልዩ የሚደደርገን ሌላ ምን አለ?”

17እግዚአብሔርም (የሀዘ) ሙሴን፣ “በአንተ ደስ ስላሰኝና በስም ስለማውቅህ፣ የጠየቅኸውን ያንኑ አደርጋለሁ” አለው።

18ከዚያም ሙሴ “እባክህ፤ ክብርህን አሳ

33፥6 ስፀ3፡1
33፥7 ስፍ25፡22፣ ስፀ27፡21፣ ስፃ22፡5
33፥8 ፋ*10፣ ስፃ*16፡27
33፥9 ስፀ13፡21፣ 19፡9፣29፡42፣31፡18፣ ስፀ31፡15፣1፣ፋ፣10፡1፣ ስፀ፡9፡7
33፥10 ፋ*8
33፥11 ስፀ17፡9፣ ስፃ*12፡8፣፵፪5፡4፣ 34፡10
33፥12 ፋ*17፣፵፩፡6፡8፣፵ፀ3፡10፣15፡17፣ ሲ፡43፡1፣14፡5፣3፡49፣ 1፣ ፑ፡10፡14-15፣ 2፡፲፱፡2፡19
33፥13 ስፀ3፡7፣፵፪፡9፡26፡29፣፵፸፡25፡4፡2 7፣1፣51፡13፣7፡15፣ 86፡11፣103፡7፣143፡8
33፥14 ስፀ13፡21፣ ስፀ4፡37፣12፡9፡10፣ 25፡19፣1፣፵78፡56፡24፣ ፡ኢ፡ሰ፡1፣13፡11፡23፣ 21፡44፡22፡4፡23፡1፣ ሲ፡፳፭፡9፡14፡ኢ፡ር 31፡2፡ኢ፡ገ፡1፣13፡2፡4፣፵፱፡11፡28፡፬፡4፡1-11
33፥15 ፋ*3፣፵ፀ 34፡9፡2፡፲፱፡13፡23፡17፡18፡23፡27፡24፡20፡፵፸ ፡፵5፡1፣1፣፳፬፡3፡7፡19፣ ፡ኤ፡ር፡7፡15፡5፡2፡3
33፥16 ስፀ34፡5፣ 1፣ 40፡34፡35፡፵፲፩፡20፡24፡26፡፵፱፡9፡15፣ 14፡14፡23፡9፡፵፱፡4፡7፣ 32፡34፡3፡29፡33፡28
33፥17 ስፍ፡6፡8፣፵ፀ 34፡28፣፵፱፡9፡18፡25፣ 1፣10፡1፣ ፆ፡5፡16
33፥18 ስፀ16፡7፣ ፑ፡ኦ፡1፣14፣1፣24፣1፣፲፱፡፵፱፡16፡2፡፳፯፡15፡8
33፥19 ስፀ6፡3፣34፡5፣ 5፡7፣1፣፵19፡11፣፳፻፵፪፡9፡15
33፥20 ስፍ፡16፡13፣ ስፀ3፡6፣፵፱5፡26፣ፑ፡ኦ 1፣18
33፥22 ስፍ49፡24፣ 1፣፵719፡9፣፵፸፡12፡5፣ 31፡20፡62፡7፡9፡1፣14፣ ሲ፡፳2፡21፣49፡2፣ 51፡16፣ኤ፡ር4፡29
34፥1 ስፀ24፡12፣ 32፡19፣፵፱10፡2፡4
34፥2 ስፀ19፡11
34፥3 ስፀ19፡13
34፥4 ስፀ32፡15፣ ስፀ10፡3
34፥5 ስፀ13፡21፣ 19፡9፣6፡3፣33፡19
34፥6 ስፍ፡19፡16፣ ስፀ22፡27፣፵፱፡14፡18፣ 20፡፵፱፡16፡17፣78፡38፣ 86፡15፣108፡4፣115፡1፣ 138፡2፣143፡1፣ኤ፡ር15፡15፣፳፱፡3፡23፣፳፻፵፪፡4፣

የኝ” አለው።

19እግዚአብሔር (የሀዘ) እንዲህ አለ፤ “መልካምነቴ ሁሉ በፊትህ እንዲያልፍ አደርጋለሁ፤ በፊትህም ስሜን እግዚአብሔርን (የሀዘ) ዐውጃለሁ፤ ለምምረው ምሕረት አደርጋለሁ፤ ለምራራለትም ርኅራኄ አደርጋለሁ፤ 20ነገር ግን፣ ማንም እኔን አይቶ መኖር ስለማይችል፣ ፊቴን ማየት አትችልም።

21ከዚያም እግዚአብሔር (የሀዘ) እንዲህ አለ፤ “በአጠገቤ ስፍራ አለ እንተም በዐለት ላይ ትቆማለህ፤ 22ክብራ በዚያ ሲያልፍ በዐለቱ ስንጥቅ ውስጥ አደርግሃለህ፤ በዚያም እስከማልፍ ድረስ በእጄ እጋርድሃለሁ፤ 23ከዚያም እጄን አነሳለሁ፤ ጀርባዬንም ታያለህ፤ ፊቴ ግን መታየት የለበትም።”

አዲሶቹ የድንጋይ ጽላቶች

34 እግዚአብሔር (የሀዘ) ሙሴን አለው፤ “እንደ መጀመሪያዎቹ ያሉ ሁለት የድንጋይ ጽላቶች ጥረብ፤ እኔም አንተ በሰበርካቸው በመጀመሪያዎቹ ጽላቶች ላይ የነበሩትን ቃሎች እጽፍባቸዋለሁ። 2በማለጃ ተዘጋጅተህ ወደ ሲና ተራራ ውጣ፤ በዚያ በተራራው ጫፍ ላይ በፊቴ ቀም፤ 3ከአንተ ጋር ማንም እንዳይመጣ በተራራው ላይ በየትኛውም ቦታ እንዳይታይ፤ የበግና የፍየል መንጋዎች የቀንድ ከብቶችም እንኳ፣ በተራራው ፊት ለፊት መጋጥ የለባቸውም።”

4ስለዚህ ሙሴ እንደ መጀመሪያዎቹ ያሉ ሁለት የድንጋይ ጽላቶች ጠርቦ፣ እግዚአብሔር (የሀዘ) እንዳዘዘው በማለጃ ወደ ሲና ተራራ ውጣ፤ ሁለቱን የድንጋይ ጽላቶችም በእጆቹ ያዘ። 5ከዚያም እግዚአብሔር (የሀዘ) በደመና ወረደ፤ በዚያም ከእርሱ ጋር ቆሞ ስሙን እግዚአብሔርን (የሀዘ) ዐወጀ። 6እርሱም በሙሴ ፊት እንዲህ እያለ እያወጀ አለፈ፤ “እግዚአብሔር (የሀዘ) ሩጥሩጥ ቸር አምላክ እግዚአብሔር (የሀዘ) ለቀሩጣ የዘገየ፣ ፍቅሩና ታማኝነቱ የበዛ፣ ገፍቅርን ለሺዎች የሚጠብቅ፣ ክፋትን፣ ዐመፅንና ኅጢአትን ይቅር የሚል በደለኛውን ግን ሳይቀጣ ዝም ብሎ አይተውም፤ በአባቶች ኅጢአት ልጆችን የልጅ ልጆቻቸውን እስከ ሦስትና አራት ትውልድ ይቀጣል።”

8ሙሴም ወዲያውኑ ወደ መሬት ዝቅብሎ ሰገደ፤ 9“አቤቱ ኔታ (አዶናይ) ሆይ፤ በፊ

34፥7 ስፀ20፡5፡6፡23፡7፣፵፱5፡10፣1፣፵78፡30፣ኢ፡ሰ፡24፡19፣ኢ፡ፑ፡7፡20፡21፣ 9፡28፡10፡14፣፵፱፡8፡5፣103፡3፣130፡4፡8፣ኢ፡፳4፡25፣፳7፡9፡፵፱፡፲፩፡1፡6፣ ፍ፡፲፡3፣1፣ፑ፡ኦ፡19 34፥9 ስፀ6፡7፣19፡5፣ 32፡9፣33፡13፣ 15፣፵፱፡6፡7፣ 11፣15፡14፡19፣19፡5፣፵፱4፡20፡7፡6፡9፡26፡29፡14፡2፡26፡18፡32፡9፣

ትህ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ፤ ጌታ (አዶናዶ) ከእኛ ጋር ይሂድ፤ ይህ አገገተ ደንዳና ሕዝብ ቢሆንም እንኳን ክፋታችንንና ኅጢአታችንን ይቅር በል፤ እንደ ርስትህም አድርገህ ውሰደን።”

10ከዚያም አላገለገሉም፤ ይህም ሆኖ ለጊዜያዊ ስሜታቸው ከዚህ ቀደም በዓለም ሁሉ ለየትኛውም ሕዝብ ከቶ ያልተደረገ፤ በሕዝብ ሁሉ ፊት ድንቅ አደርጋለሁ፤ በመካከላቸው አብረሃቸው የምትኖር ሕዝብ እኔ አምላክ (የሁዌ) ለአንተ የማደርግልህ ሥራ የቱን ያህል አስፈሪ እንደ ሆነ ያያሉ። 11ዛሬ የማዘንን ፈጽሞ፤ አምራውያንን፤ ከነዓናውያንን፤ ኬሊያውያንን፤ ፈርዛውያንን፤ ኤዊያውያንንና ኢያብሳውያንን በፊትህ አስወግዳለሁ። 12ከምትሄድበት አገር ነዋሪዎች ጋር ቃል ኪዳን እንዳታደርግ ተጠንቀቅ፤ አለዚያ በመካከልህ ወጥመድ ይሆኑብሃል። 13መሠደድ ለምትገባውን ሰባብሩ፤ የማምለኪያ ዐምደቻቸውን አድቅቁ፤ የእሼራ ዐምደቻቸውንም ቀፊረጡ። 14ስሙ ቀናተኛ የሆነው አምላክ (የሁዌ) ቀናተኛ ክምላክ (ዕለም) ነውና ሌላ አምላክ አታምልክ።

15ህዳይታደርግ ተጠንቀቅ፤ ምክንያቱም አምላክ ከቻቸውን ተከትለው ባመነዘሩና መሥዋዕትም መሥዋዕታቸውን ትበላለህ። 16ለወንዶች ልጆችህም ሴቶች ልጆቻቸውን ስታጭባቸውና እነዚህም ሴቶች ልጆች አምላክቻቸውን በመከተል ሲያመነዘሩ፤ ወንዶች ልጆችህን ተመሳሳይ ድርጊት እንዲፈጽሙ ያነሣላቸዋል።

17ቀልጠው የሚሠሩ አማልክትን አታብጅ።

18“የቂጣን በዓል አክብር። እንዳዘዝ ኩህም ለሰባት ቀን እርሻ ያልገባበት ቂጣብላ፤ ይህንንም በተወሰነው ጊዜ በአቢብ ወር አድርግ፤ በዚያ ወር ከግብፅ ወጥተሃልና።

19“የመንጋህ ወይም የበጎና የፍየልህ፤ የቀንድ ከብትህ ተባዕት በከተር ሁሉ ሳይቀር፤ ከማሕፀን በከተር ሆኖ የሚወጣ ሁሉ የእኔ ነው። 20የአሁኗን በከተር በበጎ ጠቦት ወይም ካልሞኘኸው ግን አንገቱን ስበረው። በከተር ወንድ ልጆችህን ሁሉ ዋጅ። “ማንም በፊቱ ባይ እጁን አይቅረብ።

21“ስድስት ቀን ሥራ፤ በሰባተኛው ቀን ግን ዕረፍ፤ በእርሻና በመከር ወቅት እንኳ ቢሆን ማረፍ አለብህ።

22“የሰባተኛ ሰባዔ በዓል ከስንዴው መከር በከተራቶች ጋር፤ እንዲሁም የመክተቻ በዓልን በዓመቱ መጨረሻ ላይ አክብር። 23በዓ

- ዖ5፡11
17፡8-30፡51፡53፤
14፡ሙ10፡1፤24ሙ-
14፡16፤2ዐ56፡21፤
መግ19፡12፤25፡11፤
28፡9፤33፡12፤74፡2፤7
9፡1፡94፡14፡106፡5፤
40፡አ4፡19፡25፡63፤
17፡ኢር10፡16፡33፤
8፡51፡19፤ ሆሴ14፡
2፤ሚክ7፡18፤ዘከ2፡12
34፡10 ዘ6፡6፡18፡9፡
15፡15፡18፡ዘ3፡20፤
33፡16፡ዘ8 5፡2-3
34፡11 ዘ23፡28፤
ዘ86፡25፡አሱ11፡15
34፡12 ዘ10፡7፡
ሙ2፡2
34፡13 ዘ23፡24፤
ዘ፡33፡5፡2፡ዘ87፡5፤
12፡3፡ሙ6፡26፡1፡71
5፡13፡2ዐ5፡15፡16፡17
፡6፡34፡3-4፡ሚክ
5፡14
34፡14 ዘ20፡3፡5፤
ኢ፡9፡6
34፡15 4*12፡ዘ22፡
20፡32፡6፡8፡ዘ923፡6፤
31፡16፡ሙ2፡17፡2፡71
17፡8፡1ዐ5፡5፡25፡2ዐ5፡
11፡5፡1፡ሳ፡ዘ9፡1፡2፤
አ፡፡24፡1፡ቆር8፡4
34፡16 ዘ87፡3፡4፤
12፡31፡17፡17፡20፡18፤
ኢሱ23፡12፡ሙ3፡6፤
14፡3፡1፡71፡1፡2፡4፤
16፡31፡1፡2፡1፡3፡5፤
ፊ፡ዘ9፡2፡10፡3፡፡ህ10፡
30፡13፡25፡26፡ሙ10፡6፤
34፡41፤ ሚ፡፡2፡11
34፡17 ዘ20፡4
34፡18 ዘ1፡2፡2፤
15፡17፡3፡6፡26፡17፡ሱቃ
22፡1፡ሐሥ12፡3
34፡19 ዘ1፡3፡2
34፡20 ዘ1፡3፡2፤
13፡22፡29፡ዘ81፡6፡16፤
ሕዝ 46፡9 34፡21
ዘ92፡2-3፡፡ሳ13፡15፤
ኢሳ5፡6፡2፡58፡13
34፡22 4*26፡ዘ10
23፡16፡19፡ዘሌ2፡12፤
14፡7፡13፡23፡10፡17፤
ዘ፡28፡26
34፡23 ዘ23፡14
34፡24 ዘ23፡28፤
ዘ81፡2፡20፡19፡8፤ ኢ
ዮ12፡23
34፡25 ዘ1፡2፡8፤
23፡18፤
34፡26 ዘ22፡29፤
23፡19፡ዘ፡18፡12
34፡27 ዘ6፡6፡18፤
15፡18፡ዘ17፡14
34፡28 4*1፤
ዘ97፡4፡ዘ31፡18፤
ዘ84፡13፡9፡9፡18፤
10፡4፡ፊ፡ዘ10፡6፤
፡ሚ፡4፡2፡ሐ፡4፡2
34፡29 4*35፡ዘ10
19፡11፡32፡15፡ሙዘ3
4፡5፡ኢሳ60፡5፡፡፡፡7፡13
1 7፡2፡2፡ቆር3፡7፡13
34፡31 ዘ1፡6፡22

መት ሦስት ጊዜ ወንድ ሁሉ በእስራኤል ክምላክ (አሎኒም) በልዑል አምላክ (የሁዌ) ፊት ይቅረብ። 24እሕዛብን ከፊትህ አስወግላለሁ፤ ድንበርህን አሰፋለሁ፤ በዓመት ሦስት ጊዜ በአምላክህ በእምላክህ አይመኝም።

25“እርሻ ካለው ከማንኛውም ነገር ጋር የደም መሥዋዕት ለእኔ አታቅርብ፤ ከፋሲካ በዓል የተረፈው መሥዋዕት እስከ ማለዳ አይቆይ።

26“የአፈርህን ምርጥ በከተራት ለአምላክ ለእምላክ (የሁዌ) ቤት አምጣ፤ “ጠቦት ፍየልን በእናቱ ወተት አትቀቅል።”

27ከዚያም አላገለገሉም፤ መሲን፤ “እነዚህን ቃሎች ጻፋቸው፤ በእነዚህ ቃሎች መሠረት ከአንተና ከእስራኤል ጋር ቃል ኪዳን አድርጌአለሁና” አለው። 28ሙሴ እህል ሳይበላ ወላም ሳይጠጣ ከእምላክህ (የሁዌ) ጋር አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በዚያ ነበር፤ በጽላቶቹ ላይ የቃል ኪዳንን ቃሎች፤ ዐሥርቱ ትእዛዛትን ጻፈ።

የሚያበራው የሙሴ ፊት

29ሙሴ ሁለቱን የምስክር ጽላቶች በእጆቹ ይዞ ከሲና ተራራ በወረደ ጊዜ ከእሱ ለአምላክ (የሁዌ) ጋር ከመነጋገሩ የተነሣ ፊቱ እንደሚያበራ አላወቀም ነበር። 30አርንና እስራኤላውያን ሁሉ ሙሴን ባዩት ጊዜ ፊቱ ያበራ ነበር፤ ወደ እርሱ ለመቅረብም ፈርተው ነበር። 31ሙሴ ግን ጠራቸው፤ ስለዚህ አርንና የማጎብሩ መሪዎች ወደ እርሱ ተመለሱ፤ እርሱም አናገራቸው። 32ከዚያም በኋላ እስራኤላውያን ሁሉ ወደ እርሱ ቀረቡ፤ እምላክህ (የሁዌ) በሲና ተራራ የሰጠውን ትእዛዛት ሁሉ ሰጣቸው።

33ሙሴ ለእነርሱ ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ በፊቱ ላይ መሸፈኛ አደረገ። 34ከእርሱ ጋር ለመነጋገር ወደ እምላክህ (የሁዌ) ሀልጋት በሚገባበት ጊዜ ሁሉ ግን፤ እስከሚወጣ ድረስ መሸፈኛውን ያነሣ ነበር፤ በወጣም ጊዜ የታዘዘውን ለእስራኤላውያን ነገራቸው። 35ፊቱ የሚያበራ መሆኑን አይ፤ ከዚያም ሙሴ ከእምላክህ (የሁዌ) ጋር ለመነጋገር ተመልሶ እስከሄድ ድረስ መሸፈኛውን መልሶ በፊቱ ላይ ያደርግ ነበር።

የሰንበት ሥርዐቶች

35 ሙሴ የእስራኤልን ማኅበረሰብ ሁሉ ሰብስቦ እንዲህ አላቸው፤ “እምላክ 34፡32 ዘ21፡1፤ 35፡14 34፡33 2ቆር3፡13 34፡35 4*29 35፡1 ዘ34፡32

13 እሼራ የምትባለውን ጣቦት አምላክ ምስል ማለት ነው።

አብሔር (ያህዌ) እንድትፈጽሟቸው ያዘዛችሁ ነገሮች እነዚህ ናቸው፤ ²ስድስት ቀን ሥራ ይሠራል፤ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሰንበት ዕረፍት፤ የተቀደሰ ቀን ይሆን ላችኋል፤ በዕለቱ ማናቸውንም ዐይነት ሥራ የሚሠራ ቢኖር ሞት ይገባዋል። ³በሰንበት ቀን በማናቸውም መኖሪያዎቻችሁ ውስጥ እሳት አታንድዱ።”

ለመገናኛው ድንኳን ዕቃዎች

35:4-9 ተጓ ምብ - ዘፀ 25:1-7
35:10-19 ተጓ ምብ - ዘፀ 39:32- 41

⁴ሙሴ ለእስራኤላውያን ማገበረሰብ ሁሉ እንዲሁ አላቸው፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘ ዘው ይህ ነው፤ ⁵ካላችሁ ንብረት ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት አቅርቡ፤ ፈቃደኛ የሆነ ማንም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የወርቅ፣ የብር፣ የናስ መባ ያምጣ፤ ልሳማ ያዋግ፣ ሐምራዊና ቀይ ማጣ፤ ቀጭን ሐር፣ የፍየል ጠጉር፣ ⁷ቀይ የተነከረ የአውራ በግ ቆዳ፣ እንዲሁም አቆስጣ ቆዳጫ፣ የግራር ዕንጨት፣ ለመብራት የወይራ ዘይት፣ ለቅብዐ ዘይቱና ለጣፋጭ ሽታ ዕጣን ቅመም፤ ⁹በኤፉዱና በደረት ኪሱ ላይ የሚሆኑ መረግዶችና ሌሎች ዕንቁዎችን መባ አድርጎ ያምጣ።

¹⁰በመካከላችሁ ጥበበኞች የሆኑ ሁሉ መጥተው እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘውን ሁሉ ይሥሩ፤ ¹¹የመገናኛውን ድንኳን ከነድንኳኑና ከነመደረቢያው፣ ማያያዎቻችን፣ ክፈፎቻችን፣ አግዳጫዎችን፣ ቋጫዎችንና መሠረቶችን፤ ¹²ታቦቱን ከነመሎጊያዎቹ፣ የሰርዮት መክደኛውንና የሚሸፍነውን መጋረጃ፤ ¹³ጠረጴዛውን ከነመሎጊያዎቹ፣ ዕቃዎቹን ሁሉና የሀልዎቱን ኅብስት፤ ¹⁴ለመብራት የሆነውን መቅረዝ ከነዕቃዎቹ፣ ቀንዲሎችንና ለመብራት የሚሆነውን ዘይት፤ ¹⁵የዕጣን መሠዊያውን ከነመሎጊያዎቹ፣ ቅብዐ ዘይቱንና ጣፋጭ ሽታ ያለውን ዕጣን፤ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ የሚሆነውን የመግቢያ መጋረጃ፤ ¹⁶የሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያውን ከናስ መጫሪያው፣ መሎጊያዎቹንና ዕቃዎቹን ሁሉ፤ የናስ ሰኑን ከነማስ ቀመጫው፤ ¹⁷የደባባዩን መጋረጃዎች ከነምሶሶዎቻቸውና ከነመሠረቶቹ፣ የደባባዩን መግቢያ መጋረጃ፤ ¹⁸ለመገናኛው ድንኳንና ለአደባባይ የሚሆኑ የድንኳን ካስማዎችና ገመዶቻቸው፤ ¹⁹በመቅደሱ ውስጥ ለማገልገል የሚለበሱ የፈትል ልብሶችን ይኸውም የካህኑ የአሮንን የተቀደሱ ልብሶችንና ካህናት ሆነው ሲያገለግሉ የሚለብሷቸውን የወንዶች ልጆቹን ልብሶች ይሥሩ።”

²⁰ከዚያም የእስራኤል ማገበረሰብ ሁሉ

35:2 ዘፀ2:3፣ ዘፀ31:14፣34:21፣ ዘፀ5:13-14
35:3 ዘፀ16:23
35:8 ዘፀ25:6
35:10 ዘፀ31:6፣ 39:43
35:11 ዘፀ26:1-37፣ 36:8-38
35:12 ዘፀ25:10-22፣26:33፣37:1-9
35:13 ዘፀ25:23-30፣37:10-16
35:14 ዘፀ25:31
35:15 ዘፀ30:1-6፣ 37:25-28፣30:25፣ 34-38፣26:36
35:16 ዘፀ27:1-8፣30:18፣38:1-7
35:17 ዘፀ27:9፣ 38:9-20
35:18 ዘፀ27:19፣ 38:20
35:19 ዘፀ28:2

ከሙሴ ፊት ወጡ፤ ²¹ፈቃደኛ የነበረና ልቡን ያሥላው ሁሉ በመምጣት ለመገናኛው ድንኳን ሥራ፣ ለአገልግሎቱ ሁሉና ለተቀደሱ ልብሶች የሚሆን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መባ አመጡ። ²²ፈቃደኛ የነበሩ ሁሉ፣ ወንዶችም ሴቶችም መጥተው ከሁሉም ዐይነት የወርቅ ጌጦች አመጡ የአፍንጫ ጌጦችን፣ ሎቲዎችን፣ ቀለበቶችን፣ ድሪዎችንና ጌጣ ጌጦችን ሁሉ አመጡ፤ ሁሉም ወርቃቸውን እንደሚወዘወዝ መሥዋዕት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቀረቡ። ²³ሰማያዊ፣ ሐምራዊ ወይም ቀይ ማጣ ወይም ቀጭን ሐር ወይም የፍየል ጠጉር፣ ቀይ የተነከረ የአውራ በግ ቆዳ ወይም የአቆስጣ ቆዳ አመጡ። ²⁴የብር ወይም የናስ መባ ማቅረብ የቻሉ ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መባ አድርገው አመጡ፤ የግራር ዕንጨት ያለው ሁሉ አስፈላጊ በሆነው ሥራ እንዲውል አመጡ። ²⁵ጥበበኞች የሆኑ ሴቶች ሁሉ በእጃቸው ፈተሉ፤ የፈተሉትንም ሰማያዊ ሐምራዊ ወይም ቀይ ማጣ ወይም ቀጭን በፍታ አመጡ። ²⁶ፈቃደኛ የነበሩና ጥበቡ ያላቸው ሴቶች ሁሉ የፍየል ጠጉር ፈተሉ። ²⁷መሪዎቹም ኤፉዱና በደረት ኪሱ ላይ እንዲሆን የከበሩ ድንጋዮችንና ሌሎች ዕንቁዎች አመጡ። ²⁸እንዲሁም ለመብራቱ፣ ለቅብዐ ዘይቱና ለጣፋጭ ሽታ ዕጣን የሚሆኑ ቅመሞችንና የወይራ ዘይትን አመጡ። ²⁹ፈቃደኛ የሆኑ እስራኤላውያን ወንዶችና ሴቶች ሁሉ፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ በኩል እንዲያከናውኑት ላዘዛቸው ሥራ ሁሉ የበጎ ፈቃድ ስጦታዎችን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አመጡ።

ባስልኤልና ኤልያብ

35:30-35 ተጓ ምብ - ዘፀ 31:2-6

³⁰ከዚያም ሙሴ እስራኤላውያንን አላቸው፤ “እነሆ፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከይሁዳ ነገድ የሆነውን የሆር ልጅ፣ የኡሪን ልጅ ባስልኤልን መርጠክል። ³¹በጥበብ፣ በችሎታና በዕውቀት፣ በማናቸውም ዐይነት ሙያ የእግዚአብሔርን (እሎጊም) መንፈስ ሞልቶበታል፤ ³²ይኸውም በወርቅ፣ በብርና በናስ የጥበብ ሥራ እንዲሠራ ነው፤ ³³ድንጋዮችን እንዲጠርብና እንዲያወጣ፣ የዕንጨት ሥራ እንዲሠራና ማንኛውንም ዐይነት የጥበብ ሙያ እንዲያከናውን ነው። ³⁴እንዲሁም ለእርሱና ከዳን ነገድ ለሆነው ለአላሳሚክ ልጅ ለኤልያብ፣ ለሁለቱም ሌሎችን የማስተማር ችሎታ ሰጣቸው። ³⁵የጥበብ ባለሙያዎች፣ ዕቅድ አውጭዎች፣ በሰማያዊ በሐምራዊና በቀይ ማጣ፣ በቀጭን ሐር ጥልፍ ጠላፊዎችና

²² መስከረም፣ ጥቅምትና ኅዳር ማለት ነው። ²⁷ በዚህና በቀኑ ጥር 23 ላይ እንዳንድ ቅጂዎች፣ የለፍ የአቆስጣ ቆዳ ይላሉ።

35:23 ዘፀ39:1
35:25 ዘፀ28:3
35:27 ዘፀ25:2፣ 1ዜና29:6-8
35:28 ዘፀ25:6
35:29 ቀ* 4-9፣ ዘፀ 25:21-7፣ 36:3፣27:1-24
35:31 ቀ* 35፣2ዜና27:14
35:34 ዘፀ31:6፣2 ዜና2:14
35:35 ቀ* 31

ፈታኖች፣ ሁሉም ዋና የጥበብ ባለሙያዎችና ዕቅድ አውጭዎች በመሆን ማንኛውንም ዐይነት ሥራ ያከናውኑ ዘንድ በጥበብ ሞልቶ አቸዋል።

36 ስለዚህ የመቅደሱን የግንባታ ሥራ ሁሉ እንዴት ማከናወን እንዳለባቸው እግዚአብሔር (ያህዌ) ጥበብንና ችሎታን የሰጣቸው፣ ባስልኤል፣ ኤልያብና ጥበበኛ የሆኑ ሰዎች ሁሉ ሥራውን ልክ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው ይሥሩት።”

2ከዚያም ሙሴ ባስልኤልንና ኤልያብን እንዲሁም እግዚአብሔር (ያህዌ) ችሎታ የሰጣቸውን፣ መጥተው ሥራውን ለመሥራት ፈቃደኛ የሆኑትን ጥበብ ያላቸውን ሰዎች ሁሉ አስጠራ። 3የመቅደሱን የግንባታ ሥራ ለማከናወን እስራኤላውያን ያመጡትን ስጦታ ሁሉ ከሙሴ ተቀበሉ፣ ሕዝቡ የበጎ ፈቃድ ስጦታዎችን በየማለጻጸው ማምጣታቸውን ቀጠሉ። 4ስለዚህ የመቅደሱን ሥራ ሁሉ ይሠሩ የነበሩ ጥበበኞች የሆኑ ባለሙያዎች ሁሉ ሥራቸውን ትተው መጡ፣ 5ሙሴንም፣ “ሕዝቡ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲሠራ ላዘዘው ሥራ ከበቂ በላይ እያመጡ ነው” አሉት። 6ከዚያም ሙሴ ትእዛዝ ሰጠ፣ ይህንንም ቃል ወደ ሰፈሩ ላኩት፣ “ማንም ወንድ ወይም ሴት ለመቅደሱ ሌላ ምንም ስጦታ ማድረግ የለበትም፣” ስለዚህ ሕዝቡ ትርፍ እንዳያመጡ ተከለከሉ፣ 7ምክንያቱም ሥራውን ሁሉ ለማከናወን በእጃቸው ያለው ከበቂ በላይ ነበረ።

የማደሪያው ድንኳን

36፥8-38 ተጓ ምብ - ዘፀ 26፥1-37

8የሥራ ችሎታ ካላቸው ሰዎች መካከል ጥበበኛ የሆኑ ሰዎች ሁሉ የማደሪያውን ድንኳን በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታና ከሰማ ያዊ፣ ከሐምራዊና ከቀይ ማግ፣ በጥልፍ ዐዋቂ፣ ከሩቤል ከተጠለፉበት ከዐሥር መጋረጃዎች ሠሩት። 9መጋረጃዎቹም ሁሉ ተመሳሳይ መጠን ያላቸው ሲሆን፣ ቁመታቸው ሃያ ስምንት ክንድ፣ ወርዳቸው አራት ክንድ ነበር። 10አምስቱን መጋረጃዎች ባንድ ላይ በማጋጠም ሰፏቸው፣ የቀሩትን አምስቱንም እንዲሁ አደረጉ። 11ተጋጥሞ ከተሰፋው መጋረጃ ጠርዝ ጫፍ ላይ ከሰማያዊ ግምጃ ቀለቦቶችን አበጁ፣ ተጋጥሞ በተሰፋው በሌላው መጋረጃ ጫፍ ላይም ተመሳሳይ ነገር አደረጉ። 12በአንደኛው መጋረጃ ላይ አምሳ ቀለቦቶችን በሌላው ተጋጥሞ ከተሰፋው በስተ መጨረሻ ካለው መጋረጃ ላይ አምሳ ቀለቦቶችን እርስ በርሳቸው ትይዩ በማድረግ ሠሩት። 13ከዚያም አምሳ የወርቅ ማያያዣዎችን ሠሩ።

36፥1 ዘፀ28፥3፣ 25፥8
36፥2 ዘፀ25፥2፣ 31፥2፣6፣
36፥3 ዘፀ35፥29
36፥5 2ኪፍ24፥14፣ 31፥10፣
2ቆፍ8፥2-3
36፥7 1ኀገ7፥47
36፥13 4ኦ18

36፥18 4ኦ18

የማደሪያው ድንኳን አንድ ወጥ ይሆን ዘንድም ተጋጥመው የተሰፉትን ሁለቱን መጋረጃዎች አያያዙባቸው።

14ከማደሪያው በላይ ለሚሆነው ድንኳን ከፍተኛ ቆይታ የተሠሩ በጠቅላላ ዐሥራ አንድ መጋረጃዎችን ሠሩ። 15ዐሥራ አንዱ መጋረጃዎች ተመሳሳይ ልክ ሲኖራቸው፣ ቁመታቸው ሠላሳ ክንድ፣ ወርዳቸውም አራት ክንድ ነበር። 16አምስቱን መጋረጃዎች በአንድ በኩል፣ ሌሎቹን ስድስት መጋረጃዎች ደግሞ በሌላ በኩል አንድ ላይ አያያዟቸው። 17በስተመጨረሻ በሚገኘው መጋረጃ ጠርዝ ላይ አምሳ ቀለቦቶችን፣ በሌላ በኩል ባለው በስተ መጨረሻ በሚገኘው መጋረጃ ጠርዝ አምሳ ቀለቦቶችን አበጁ። 18ድንኳኑን አንድ ወጥ አድርጎ ለማያያዝም አምሳ የፍስ ማያያዣዎችን ሠሩ። 19ከዚያም ለድንኳኑ መሸፈኛ የሚሆን ቀይ ከተነከረ የአውራ በግ ቆይ ሠሩ፣ በላይ ላይ የሚሆንም የአቆስጣ ቆይ አበጁ።

20ለማደሪያው ድንኳን ከግራር ዕንጨት ወጋግራዎችን አበጁ። 21እያንዳንዱም ወጋግራ ቀጥመቱ ዐሥር ክንድ፣ ስፋቱ አንድ ክንድ ተኩል ነበር፣ 22ትይዩ የሆኑ ሁለት ጉጦች ነበሩት፣ የማደሪያውን ድንኳን ወጋግራዎች በዚህ መልክ ሠሩ። 23በደቡብ በኩል ላለው የማደሪያው ድንኳን ሃያ ወጋግራዎችን አበጁ፣ 24ለእያንዳንዱ ጉጦት አንድ መቆሚያ፣ ለእያንዳንዱም ወጋግራ ሁለት መቆሚያ ሆኖ አርባ የብር መቆሚያዎችን አበጁ። 25በስተሰሜን በኩል ላለው የማደሪያ ድንኳን ሃያ ወጋግራዎችን ሠሩ፣ 26ለእያንዳንዱ ወጋግራ ሁለት መቆሚያ የሆኑ አርባ የብር መቆሚያዎችን ሠሩ። 27በደቡብ በኩል ይኸውም በስተ ምዕራብ ጫፍ ባለው ማደሪያ ድንኳን ስድስት ወጋግራዎችን ሠሩ። 28ዳርና ዳር ላሉት የማደሪያው ድንኳን ማእዘኖችም ሁለት ወጋግራዎችን ሠሩ። 29በእነዚህ ሁለት ማእዘኖች ላይ ከታች አንሥቶ እስከ ላይ ድረስ ወጋግራዎቹ በአንድ ላይ ተነባብረው በአንድ ቀለበት ውስጥ ተገጥመው ነበር፣ ሁለቱም አንድ አካል ሆነው ተሠርተው ነበር። 30ስለዚህ ስምንት ወጋግራዎችና ለእያንዳንዱም ወጋግራ ሁለት መቆሚያዎች ሆነው ዐሥራ ስድስት የብር መቆሚያዎች ነበሩ።

31እንደዚሁም ከግራር እንጨት አግዳሚዎችን ሠሩ፣ በማደሪያው ድንኳን በአንድ በኩል ላሉት ወጋግራዎች አምስት አግዳሚዎችን ሠሩ፣ 32በሌላ በኩል ላሉት አምስት አግዳሚዎች፣ በምዕራብ በኩል በማደ

8፡፡ ቀጭኑ 1.1 ሜትር፣ ወርዳ 1.8 ሜትር ይህል ማለት ነው።

ራዎው ድንኳን ዳር ላይ ላሉት ወጋግራዎች አምስት አግዳሚዎችን ሠሩ።³³ በወጋግራዎቹ መካከል ከዳር እስከ ዳር እንዲዘረጋ ሆኖ መካከለኛውን አግዳሚ ሠሩ።³⁴ ወጋግራዎቹን በወርቅ ለበጣቸው፤ አግዳሚዎቹን ለመያዝም የወርቅ ቀለቦቻችን ሠሩ፤ እንዲሁም አግዳሚዎቹን በወርቅ ለበጣቸው።

³⁵ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማግና በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ፣ በእጅ ጥበብ ባለ ሙያ ኪሩቤል የተጠለፉበት መጋረጃ አበጁ።³⁶ ለእርሱም አራት ምሰራዎች ከግራር ዕንጨት ሠርተው በወርቅ ለበጣቸው፤ ለእነርሱም አራት የወርቅ ኩላሎችንና አራት የብር መቆሚያዎችን አበጁላቸው።³⁷ በድንኳኑ መግቢያ ጥልፍ ጠላፊ እንደሚሠራው ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማግና በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ መጋረጃ አበጁለት፤³⁸ ለእነርሱም ኩላሎች ያሏቸው አምስት ምሰራዎች ሠሩላቸው፤ የምሰራዎቹን አናቶችና ዘንጎች በወርቅ በመለበጥ አምስቱን መቆሚያዎች ከነሐስ ሠሩ።

የኪዳኑ ታቦት

37፡1-9 ተጓ ምብ - ዘፀ 25፡10-20

37 ባስልኤል ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፣ ወርዱ አንድ ክንድ ተኩል፣ ከፍታው አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ታቦት ከግራር ዕንጨት ሠራ።² ባውስጥና በውጭ በንጹሕ ወርቅ ለበጠው፤ በዙሪያውም የወርቅ ክፈፍ አበጀለት።³ አራት የወርቅ ቀለቦቻችን ሠርቶ ሁለት ቀለቦቻችን በአንድ በኩል፣ ሁለት ቀለቦቻችንም በሌላ በኩል አድርጎ ከአራቱ እግሮቹ ጋር አያያዛቸው።⁴ ከዚያም መሎጊያዎችን ከግራር ዕንጨት ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው።⁵ መሎጊያዎቹንም መሸከሚያ እንዲሆኑ በታቦቱ ጌንና ጌን ባሉት ቀለቦቻች ውስጥ አስገባቸው።

⁶ ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል፣⁷ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ከንጹሕ ወርቅ የሰርዖት መክደኛ ሠራ።⁸ ከዚያም ከተቀጠቀጠ ወርቅ ሁለት ኪሩቤልን ከመክደኛው ጫፎች ላይ ሠራ።⁹ አንዱን ኪሩብ በአንዱ ጫፍ ላይ፣ ሁለተኛውንም ኪሩብ በሌላው ጫፍ ላይ ሠራ፤ ከሁለቱ ጫፎች ላይ ከክዳኑ ጋር አንድ ወጥ አድርጎ ሠራቸው፤¹⁰ ኪሩቤልም የሰርዖት ክዳኑን በመሸፈን ክንፋቸውን ወደ ላይ ዘርግተው ነበር፤ ኪሩቤል ወደ ሰርዖት መክደኛው እየተመለከቱ እርስ በርሳቸው ገጽ ለገጽ ነበሩ።

የጎብስት ማስቀመጫው ጠረጴዛ

37፡10-16 ተጓ ምብ - ዘፀ 25፡23-29

¹⁰ ርዝመቱ ሁለት ክንድ፣ ወርዱ አንድ

36፡35 ዘፀ39፡38፣ ማቴ27፡51፣ ሉቃ23፡45፣ ዕብ9፡3
 36፡37 ዘፀ27፡16
 37፡1 ዘፀ30፡6፣ 31፡2፣ 39፡35፣ ዘፀ10፡3
 37፡2 ፋ11፡26
 37፡6 ዘፀ26፡34፣ 31፡7፣ ዕብ9፡5
 37፡7 ሕዝ41፡18
 37፡9 ዘፀ10፡3፣ ዕብ9፡5
 37፡10 ዕብ9፡2

ክንድ፣ ከፍታውም አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ጠረጴዛ ከግራር ዕንጨት ሠሩ።¹¹ ከዚያም በንጹህ ወርቅ በመለበጥ በዙሪያው የወርቅ ክፈፍ አበጁለት።¹² በዙሪያውም ስፋቱ አንድ ስንዝር፣ የሆነ ጠርዝ በማበጀት በጠርዙ ላይ የወርቅ ክፈፍ አደረጉበት።¹³ ለጠረጴዛው አራት የወርቅ ቀለቦቻች አበጅተው አራቱ እግሮች ካሉበት ከአራቱ ማእዘኖች ጋር አያያዟቸው።¹⁴ ጠረጴዛውን ለመሸከም የሚያገለግሉትን መሎጊያዎች እንዲይዙ ቀለቦቹን ከጠርዙ አጠገብ ሆኑ።¹⁵ ጠረጴዛውን ለመሸከም የሚያገለግሉትን መሎጊያዎች ከግራር ዕንጨት የተሠሩና በወርቅ የተለበጡ ነበሩ።¹⁶ ጠረጴዛውን ዕቃዎች ይኸውም ዝርግ ሳሕኖችን፣ ድስቶችንና ጌድጓዳ ሳሕኖችን እንዲሁም የመጠጥ መሥዋዕቱ ማፍሰሻ የሆኑትን ማንቁርቁሪያዎች ከንጹሕ ወርቅ ሠሯቸው።

መቅረዙ

37፡17-24 ተጓ ምብ - ዘፀ 25፡31-39

¹⁷ መቅረዙን ከንጹሕ ወርቅ ሠሩት፤ መቆሚያውንና ዘንጉን ቀጥቅጠው አበጁት፤ የአበባ ቅርጽ ያላቸው ጽዋዎች፣ እንቡጦችና የፈኩ አበቦች ከእርሱ ጋር አንድ ወጥ ሆነው ተሠርተው ነበር።¹⁸ ሦስቱ በአንድ በኩል ሦስቱ በሌላ በኩል በመሆን ስድስት ቅርንጫፎች ከመቅረዙ ጌኖች ተሠርተው ነበር።¹⁹ ከእንቡጦችና ከፈኩ አበቦች ጋር የሌዝ አበባ የሚመስሉ ሦስት ጽዋዎች በአንዱ ቅርንጫፍ ላይ፣ ሦስቱ ደግሞ በሚቀጥለው ቅርንጫፍ ላይ ነበሩ፤ ከመቅረዙ ለውጡት ለስድስቱም ቅርንጫፎች ሁሉ እንዲሁ ነበር።²⁰ እንቡጦችና የፈኩ አበቦች ያሉባቸው የለውዝ አበባ የሚመስሉ አራት ጽዋዎች በመቅረዙ ላይ ነበሩ።²¹ አንደኛው እንቡጥ ከመቅረዙ ወጣ ብለው በሚገኙት በመጀመሪያው ጥንድ ቅርንጫፎች ሥር ሁለተኛውም እምቡጥ በሁለተኛው ጥንድ ሥር እንዲሁም ሦስተኛው እንቡጥ በሦስተኛው ጥንድ ሥር ነበር።²² እንቡጦቹና ቅርንጫፎቹ ሁሉ ከንጹሕ ወርቅ ተሠርተው ከመቅረዙ ጋር አንድ ወጥ ነበሩ።

²³ የመቅረዙን ሰባት መብራቶች፣ እንዲሁም መኮስተሪያዎችንና የኮስታሪ ማስቀ

37፡11 ፋ2
 37፡14 ፋ27
 37፡17 ዕብ9፡2፣ ሉእ1፡12
 37፡22 ፋ17፣ ዘፋ8፡4
 37፡23 ዘፀ40፡4፣ 25

¹⁵ ቁመቱ 13.5 ሜትር፣ ወርዱ 1.8 ሜትር ያህል ማለት ነው።
¹⁹ ይህ የባሕር አውሬ ነው።
²¹ ከፍታው 1.1 ሜትር ወርዱና ርዝመቱ 0.7 ሜትር ያህል ማለት ነው።
²⁶ ርዝመቱ 1.1 ሜትር ወርዱ 1.1 ሜትር ያህል ማለት ነው።
³⁰ በዚህና በቀጥታ 11-29 ባሉት ክፍሎች ሥሩ።
³¹ ወደ 8 ሳንቲ ሜትር ያህል ማለት ነው።

መጫዎችን ከንጹሕ ወርቅ ሠሩ።²⁴ መቅረ ዙንና ዕቃዎቹን ሁሉ ከአንድ መክሊት^መ ንጹሕ ወርቅ ሠሩ።

የዕጣን መሠዊያው
37፡25-28 ተጓ ምብ - ዘፀ 30፡1-5

²⁵የዕጣን መሠዊያውን ከግራር ዕንጨት ሠሩ፤ ርዝመቱ አንድ ክንድ፣ ወርዱ፣ አንድ ክንድ፣ ከፍታው ሁለት ክንድ^ሠ ነበር፤ ቀን ደቼም ከእርሱ ጋር አንድ ወጥ ሆነው ተሠርተው ነበር።²⁶ ላዩን፣ ጌኖቹን ሁሉና ቀንዶቹን በንጹሕ ወርቅ ለበጣቸው፤ በዙሪያው የወርቅ ክፈፍ አበጁ።²⁷ ለሸክም የሚሆኑትን መሎጊያዎች ለመያዝ ትይዩ የሆኑ ከክፈፍ ሥር ሁለት የወርቅ ቀለበ ቶችን ሠሩ።²⁸ መሎጊያዎቹን ከግራር ዕንጨት ሠሩ፤ በወርቅም ለበጣቸው።

²⁹እንዲሁም የተቀደሰውን ቅብፀ ዘይትና የሸቶ ቀማሚ ሥራ የሆነውን፣ ንጹሕና መልካም መዐዘ ያለውን ዕጣን ሠሩ።

የሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ
38፡1-7 ተጓ ምብ - ዘፀ 27፡1-8

38 ከፍታው ሦስት ክንድራ የሆነ የሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ ከግራር ዕንጨት ሠሩ።¹ ርዝመቱ አምስት ክንድ፣ ወርዱ አምስት ክንድ የሆነ ባለ ዕራት ማእዘን ነበረ።² ቀንዶቹና መሠዊያው አንድ ወጥ ይሆኑ ዘንድ በአራቱም ማእዘኖች ላይ አራት ቀንድ ሠሩ፤ መሠዊያውንም በናስ ለበጡት።³ ዕቃዎቹንም ሁሉ ይኸውም ምንቶቶቹን፣ መጫሪያዎቹን፣ መርጫ ጌድጓዳ ሳህኖቹን፣ ሜንጦዎቹንና የእሳት መያዣዎቹን ከናስ ሠሯቸው።⁴ ለመሠዊያውም ከጠርዝ በታች ሆኖ ከመሠዊያው ግማሽ ቁመት ላይ የሚሆን የናስ ፍርግርግ ማንደጃ ሠሩ።⁵ ለናሱ ፍርፍርግ ማንደጃ አራት ማእዘኖች መሎጊያዎቹን እንዲይዙ የናስ ቀለበቶችን ሠሩ።⁶ መሎጊያዎቹን ከግራር ዕንጨት ሠርተው በናስ ለበጣቸው።⁷ መሠዊያውን ለመሸከም በመሠዊያው ጌኖች ይሆኑ ዘንድ መሎጊያዎቹን በቀለበቶቹ ውስጥ አስገቧቸው፤ ውስጡንም ክፍት በማድረግ ከሳንቃዎች ሠሩት።

የመታጠቢያው ሳሕን

⁸የናስ መታጠቢያ ሳሕንና የናስ መቆሚያውን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ ከሚያገለግሉት ሴቶች መስተዋት ሠሩት።

አደባባይ

38፡9-20 ተጓ ምብ - ዘፀ 27፡9-19

⁹ቀጥሎም አደባባይን ሠሩ፤ የደቡቡ ክፍል ርዝመት አንድ መቶ ክንድ^ሸ ሲሆን፣ በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ የተሠሩ መጋረጃዎች

37፡25 ዘፀ27፡2፣ 30፡34-36፣ ሉቃ1፡11፣ዕብ9፡4፣ፊ፡እ8፡3፣9፡13
37፡27 ቍ14
37፡28 ዘፀ25፡13
37፡29 ዘፀ31፡11፣ 30፡1፣25፣39፡38
38፡2 2ዜ5፡15
38፡3 ዘፀ31፡9
38፡8 ዘፀ30፡18፣ 40፡7፣ዘፀ23፡17፣ 14፡፳፡2፣22፣ 15፡14፡24

38፡20 ዘፀ35፡18
38፡21 ዘኅ1፡50፣ 53፡4፣28፡33፣8፡24፡9፣ 15፡10፣11፡17፡7፣1ዜ5፡23፡32፣ 2ዜ5፡24፡6፣ ሐሥ7፡44፣ፊ፡እ15፡5
38፡22 ዘፀ31፡2
38፡23 ዘፀ31፡6

ነበሩት፤¹⁰ ሃያ ምስሶዎችና ሃያ የናስ መቆሚያዎች፣ የብር ኩላሎችና በምስሶዎቹ ላይ ዘንጎች ነበሩት።¹¹ የሰሜኑም ክፍል ቁመቱ አንድ መቶ ክንድ ነበር፤ ሃያ ምስሶዎችና ሃያ የናስ መቆሚያዎች፣ የብር ኩላሎችና በምስሶዎቹም ላይ ዘንጎች ነበሩት።

¹²የምዕራቡ ጫፍ ወርዱ አምሳ ክንድ^ተ ነበር፤ ዐሥር ምስሶዎችና ዐሥር መቆሚያዎች እንዲሁም የብር ኩላሎችና በምስሶዎቹም ላይ ዘንጎች ያሉት መጋረጃዎች ነበሩት።¹³ በፀሐይ መውጫ በኩል ያለው የምሥራቁም ጫፍ ወርዱ አምሳ ክንድ ነበር።¹⁴ ከሦስት ምስሶዎችና ከሦስት መቆሚያዎች ጋር ርዝመታቸው ዐሥራ አምስት ክንድ^ሰ የሆነ መጋረጃዎች በአንድ በኩል ባለው መግቢያ ላይ ነበሩ።¹⁵ ከሦስት ምስሶዎችና ከሦስት መቆሚያዎች ጋር ርዝመታቸው ዐሥራ አምስት ክንድ የሆኑ መጋረጃዎች በአደባባይ መግቢያ በሌላው በኩል ነበሩ።

¹⁶በአደባባይ ዙሪያ ያሉት መጋረጃዎች በሙሉ በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ የተሠሩ ነበሩ።¹⁷ የምስሶዎቹ መቆሚያዎች ናስ ነበሩ፤ ኩላሎቹና በምስሶዎቹ ላይ ያሉት ዘንጎች ከብር የተሠሩ ነበሩ፤ ጫፎቻቸውም በብር ተለብጠው ነበር፤ ስለዚህ የአደባባይ ምስሶዎች ሁሉ የብር ዘንጎች ነበሯቸው።

¹⁸በአደባባይ መግቢያ ላይ ያለው መጋረጃ ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከቀይ ማግና የጥልፍ ባለሙያ ከጠለፈው፣ በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ የተሠራ ነበር፤ ቁመቱ ሃያ ክንድ^ተ፣ እንደ አደባባይ መጋረጃዎች ከፍታው አምስት ክንድ ነበረ።¹⁹ አራት ምስሶዎችና አራት መቆሚያዎች ነበሩት፤ ኩላሎቻቸውና ዘንጎቻቸው የብር ሲሆኑ፣ ጫፎቻቸው በብር ተለብጠው ነበር።²⁰ የማደሪያው ድንኳንና የአደባባይ ዙሪያ ከሰማያዊ ሁሉ ከናስ የተሠሩ ነበሩ።

ለአገልግሎት የዋሉ ዕቃዎች

²¹ለማደሪያው ድንኳን፣ ይኸውም ለምስክር ድንኳን ሙሴ ባዘዘው፣ በካህኑ በአሮን ልጅ በአታማር መሪነት ሌዋውያኑ በጻፉት መሠረት የዕቃዎቹ ቍጥር ይህ ነው።²² ከይሁዳ ነገድ የሆኑ የልጅ ልጅ፣ የአራ ልጅ የሆነው ባስልአል፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ያዘዘውን ሁሉ አደረገ።²³ ከእርሱም ጋር ከዳን ነገድ የሆነው የአሂሳሚክ ልጅ ኤልያብ፣ ዕቅድ አውጭና የእጅ ጥበብ ባለሙያ፣ በሰማያዊ፣ በሐምራዊ፣ በቀይ

²⁴ ወደ 34 ኪሎ ግራም ያህል ማለት ነው።²⁵ ርዝመቱ ወርዱ 0.5 ሜትር ከፍታው 0.9 ሜትር ያህል ማለት ነው።²⁶ ርዝመቱ 1.3 ሜትር ያህል ማለት ነው።²⁷ ወይም ሥራ²⁸ ወደ 46 ሜትር ያህል ነው።²⁹ ወደ 23 ሜትር ያህል ነው።³⁰ ወደ 6.9 ሜት ያህል ነው።³¹ ወደ 9 ሜትር ያህል ነው።

ማግና በቀጭን በፍታ ጥልፍ ጠላፊ ነበር።
24 ለመቅደሱ ሥራ ሁሉ ከመወዘወዙ ስጦታ በመቅደሱ ሰቅል መሠረት የዋለው ጠቅላላ ወርቅ ሃያ ዘጠኝ መክሊትና ሰባት መቶ ሠላሳ ሰቅል^፳ ነበረ።

25 በቁጠራው ወቅት ተቈጥረው ከነበሩት ማግበረሰብ የተገኘው ብር ለመቅደሱ ሰቅል አንድ መቶ መክሊትና አንድ ሺህ ሰባት መቶ ሰባ አምስት ሰቅሎች^{፳፻} ነበሩ። 26 ከተቁጠሩት ጋር አብረው ከሆኑት ሃያና ከሃያ ዓመት በላይ የሆኑት ስድስት መቶ ሦስት ሺህ አምስት መቶ አምሳ ሰዎች የሰጡት እንደ መቅደሱ ሰቅል ሚዛን በአንድ ሰው አንድ ቤካ ይኸውም ግማሽ ሰቅል^{፳፻} ነበረ። 27 አንድ መቶ የብር መክሊቶች^{፳፻} የመቅደሱንና የመጋረጃዎቹን መቆሚያዎች ለመሥራት አገልግሎት ላይ ውለው ነበር፤ ይኸውም ከአንድ መቶ መክሊቶች አንድ መቶ መቆሚያዎች ሲሆን፤ ለእያንዳንዱ መቆሚያ አንድ መክሊት ማለት ነው። 28 አንድ ሺህ ሰባት መቶ ሰባ አምስት ሰቅሎችን^{፳፻} ለምሰሶዎቹ ኩላባት፤ የምሰሶዎቹን አናት ለመለበጥና ዘንጎቻቸውንም ለመሥራት አገልግሎት ላይ ውለው ነበር።

29 ከመወዘወዙ ስጦታ የሆነው ናስ ሰባ መክሊትና ሁለት ሺህ አራት መቶ ሰቅል^ከ ነበረ። 30 ለመገናኛው ድንኳን መግቢያ ለናስ መሠዊያው ከናስ መጫሪያው፤ ለዕቃዎቹም ሁሉ መቆሚያዎቹን ለመሥራት አገልግሎት ላይ አውለውት ነበር። 31 ለአደባባዩ ዙሪያ፤ ለመግቢያው እንዲሁም ለማደሪያው ድንኳን ካስማዎች ሁሉና ለአደባባዩ ዙሪያ ሁሉ እንዲሁ አገልግሎት ላይ አውለውት ነበር።

የካህናት አልባሳት

39 ለመቅደሱ አገልግሎት ከሰማያዊ፤ ከሐምራዊና ከቀይ ማግ የተፈተሱ ልብሶችን ሠሩ። እንዲሁም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው ለአርን የተቀደሱ ልብሶችን ሠሩ።

ኤፋድ

39፡2-7 ተጓ ምብ - ዘፀ 28፡6-14

2 ኤፋዱን ከወርቅ፤ ከሰማያዊ፤ ከሐምራዊና ከቀይ ማግ፤ በቀጭኑ ከተፈተለ ሐር ሠሩት^{፳፻}። 3 ጥበበኛ ባለሙያ እንደሚሠራው በሰማያዊ፤ በሐምራዊ፤ በቀይ ማግና በቀጭን በፍታ ይሠራ ዘንድ ወርቁን በስሱ ቀጥቅጠው እንደ ክር ቁራረጡት። 4 ለኤፋዱ ከሁለቱ ጌኖቹ ጋር ተያይዘው ያሉትን የትከሻ ንጣዮችን ሠሩ። ይኸውም ማያያዝ እንዲቻል ነው። 5 በጥበብ የተፈተለው መታጠቂያ በተመሳሳይ መልክ ሆኖ እግ

38፡24 ዘፀ30፡13፡16
38፡25 ዘፀ30፡12
38፡26 ዘፀ12፡37፡30፡12፡13፡14፡30
38፡27 ዘፀ26፡19
39፡1 ተ፳41፡
ዘፀ28፡2፡135፡19፡23

39፡7 ዘሌ24፡7፡
አቡ4፡7
39፡8 ዘሌ8፡8
39፡14 ራእ21፡12

ዘአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው፤ ከኤፋዱ ጋር አንድ ወጥ የሆነና ከወርቅ፤ ከሰማያዊ፤ ከሐምራዊና ከቀይ ማግ፤ በቀጭኑ ከተፈተለ ሐር የተሠራ ነበረ።

6 የከበሩ መረግዶችን በወርቅ ፈርጦች በመክፈፍ፤ እንደ ማግተም የእስራኤልን ልጆች ስሞች ቀረጹባቸው። 7 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው በኤፋዱ የትከሻ ንጣዮች ላይ ለእስራኤል ልጆች እንደ መታሰቢያ ድንጋዮች አያያዟቸው።

የደረት ኪስ

39፡8-21 ተጓ ምብ - ዘፀ 28፡15-28

8 የደረት ኪሱንም ጥበበኛ ባለሙያ እንደሚሠራው ሥራ በተመሳሳይ መገዳደር ሠሩት፤ እንደ ኤፋዱም ከወርቅ፤ ከሰማያዊ፤ ከሐምራዊና ከቀይ ማግ በቀጭኑም ከተፈተለ በፍታ ሠሩት። 9 ርዝመቱ አንድ ስንዝር ወርዳም አንድ ስንዝር ሲሆን፤ ጥንድ ድርብ ሆኖ ባለ አራት ማእዘን ነበረ። 10 ከዚያም የከበሩ ድንጋዮችን በአራት ረድፍ በላይ ላይ አደረገባት፤ በመጀመሪያው ረድፍ ሰርድዮን፤ ቶጳዝዮንና የሚያብረቀርቅ ዕንቁ ነበር። 11 በሁለተኛው ረድፍ በሉር፤ ሰንፔርና^{፳፻} አልማዝ፤ 12 በሦስተኛው ረድፍ ያክንት፤ ኬልቄዶንና አሜቴስጢኖስ፤ 13 በአራተኛው ረድፍ በረሊ፤ መረግድና ኢየሱዲ^{፳፻} ነበረ። በወርቅ ፈርጥ ላይ ተደርገው ነበር። 14 ለእያንዳንዱ የእስራኤል ልጆች ስም አንዳንድ ሆኖ፤ በእያንዳንዱ ላይ እንደ ማግተም ከዐሥራ ሁለቱ ነገዶች የአንዱ ስም የተቀረጸበት ዐሥራ ሁለት ድንጋዮች ነበሩ።

15 ለደረት ኪሱም ልክ እንደ ገመድ ከንጹሕ ወርቅ የተገነገኑ ድሪዎችን አበጁ ለት። 16 ሁለት የወርቅ ፈርጦችን ሁለት የወርቅ ቀለቦችን ሠርተው ቀለቦቹን ከደረት ኪሱ ሁለት ጌኖች ጋር አያያዟቸው። 17 ሁለቱን የወርቅ ድሪዎች በደረት ኪሱ ጌንና ጌን ካሉት ቀለቦች ጋር አያያዟቸው። 18 የድሪዎቹን ሌሎች ጫፎች ከፊት ካለው ከኤፋዱ የትከሻ ንጣዮች ጋር በማገናኘት ከሁለቱ የወርቅ ፈርጦች ጋር አያያዟቸው። 19 ሁለት የወርቅ ቀለቦችን ሠርተው ከኤፋዱ ቀጥሎ ካሉት ከሌሎቹ ሁለት የደረት ኪስ ጌኖች ጋር ከውስጠኛው ጠርዝ ላይ አያያዟቸው። 20 ከዚያም ሁለት ተጨማሪ የወርቅ ቀለቦችን ሠር

*24 የወርቅ መጠን ወደ አንድ ሜትርክ ቶን ያህል ነው።
*25 የብሩ መጠን 3.4 ሜትርክ ቶን ያህል ነው። *26 ወደ 5.5 ግራም ያህል ነው። *27 ወደ 3.4 ሜትርክ ቶን ያህል ነው። *28 ወደ 20 ኪሎ ግራም ያህል ነው። *29 የሩስ መጠን 2.4 ሜትርክ ቶን ያህል ነው። *30 በዚህ እንዲሁም በተጥር 7፡8 እና 22 ላይ፤ ሥራ። *9 ወደ 22 ሳንቲ ሜትር ያህል ነው። *11 ወይም 4፣ 7፣ 11፣ 13 ከእነዚህ የከበሩ ማዕድኖች መካከል አንዳንዶቹ ማንነታቸው አይታወቅም።

ተው ልክ ከኤፋዱ መታጠቂያ በላይ፤ ከመጋጠሚያው አጠገብ፤ ከኤፋዱ ፊት ለፊት ካሉት ከትከሻ ንጣዮች ጋር አያያ ዟቸው።²¹ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳ ዘዘው የደረሰ ኪሱ ከኤፋዱ ተነጥሎ ለብ ቻው እንዳይንጠለጠል የደረሰ ኪሱን ቀለበ ቶች ከመታጠቂያው ጋር በማገናኘት፤ ከኤ ፋዱ ቀለበቶች ጋር በሰማያዊ ፊትል አሠ ሯቸው።

ሌሎች የክህናት አልባሳት

39፥22-31 ተጓ ምብ - ዘፀ 28፥31-43

²²የኤፋዱን ቀሚስ በሸማኔ ሥራ ሙሴ በሙሴ ከሰማያዊ ጨርቅ ሠሩት፤²³ ይህም እንደ ክሳዱ ቅድ ከቀሚሱ መካከል ላይ አንገትጌ²⁴ ነበረው፤ እንዳይተረተርም በአንገ ትጊው ዙሪያ ላይ ቅምቅማት ነበረው።²⁴ በቀሚሱ ጠርዝ ዙሪያ ከሰማያዊ፤ ከሐም ራዊና ከቀይ ማግ እንዲሁም በቀጭኑ ከተፈተለ በፍታ ላይ ሮማኖቹን አደረጉ።²⁵ ከንጹሕ ወርቅም ሽቦራዎችን ሠሩ፤ እነዚህንም በሮ ማኖቹ መካከል በጠርዙ ዙሪያ አደረጉ።²⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው ለአገልግሎት ይለበሱ ዘንድ ሽቦራዎቹና ሮማ ኖቹ በቀሚሱ ጠርዝ ዙሪያ ላይ ተሰባጥ ረው ይገኙ ነበር።²⁷ ለአሮጌና ለወንዶች ልጆቹ የሸማኔ ሥራ የሆነውን ከቀጭን በፍታ ሽሚዞችን ሠሩ፤²⁸ እንዲሁም ከቀጭን በፍታ ጥምጥምን፤ የሐር ቆቦቹንና በቀጭኑ ከተፈተለም በፍታ ሱሪዎ ችን ሠሩ።²⁹ መታጠቂያው እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው በቀጭኑ ከተፈ ተለ በፍታና ከሰማያዊ፤ ከሐምራዊና ከቀይ ማግ፤ የጥልፍ ጠላፊ ሥራ ሆኖ የተሠራ ነበረ።³⁰ ከንጹሕ ወርቅ የተቀደሰውን አክሊል ሰሌዳ ሠርተው፤ በማገተም ላይ እንደ ተቀ ረጸ ጽሑፍ፤ “ቅዱስ ለእግዚአብሔር (ያህዌ)” የሚል ቀረጽበት፤³¹ ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው ከመጠምጠሚያው ጋር ለማያያዝ ሰማያዊ ፊትል አሠሩበት።

ሙሴ የማደሪያውን ድንኳን መቈጣጠሩ
39፥32-41 ተጓ ምብ - ዘፀ 35፥10-19

³² በዚህ መሠረት የማደሪያው ድንኳን፤ የመገናኛው ድንኳን ሥራ በሙሴ ተጠና ቀቀ፤ እስራኤላውያን ልክ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው ሁሉን ነገር ሠሩ።³³ ከዚያም የማደሪያውን ድንኳን ወደ ሙሴ አመጡት፤ እነዚህም ድንኳንና ዕቃዎቹ ሁሉ፤ ማያያዣዎቹ፤ ክፈፎቹ፤ አግዳሚዎቹ፤ ምስ ሶዎቹና መቆሚያዎቹ፤³⁴ ቀይ ከተነከረ የአ ውራ በግ ቆዳ የተሠራ መደረቢያ፤ የለፋ የአቆስጣ ቆዳ፤ መደረቢያና መከለያ መጋረጃ፤

39፥27 ዘሌ6፥10፥ 8፥2
39፥28 4*31፥ ዘፀ28፥4፥ዘሌ8፥9፥ አ.ሳ61፥10
39፥30 አ.ሳ23፥18፥ ዘካ14፥20
39፥31 4*28
39፥32 ዘፀ25፥9
39፥33 ዘፀ25፥8- 40፥36፥8-38

39፥35 ዘፀ37፥1
39፥36 ዘፀ25፥23፥ 30፥37፥10-16
39፥37 ዘፀ25፥6፥ 31-39
39፥38 ዘፀ30፥ 1-10፥22-32፥34-38፥ 36፥35፥37፥25-29
39፥39 ዘፀ27፥1-8፥ 30፥18፥38፥1-7
39፥40 ዘፀ27፥9-19፥ 38፥9-20
39፥41 4*1
39፥42 ዘፀ25፥9
39፥43 ዘፀ31፥55፥ ዘፀ25፥9፥35፥10፥ ዘሌ9፥22፥23፥ዘገጥ፥ 6፥23-27፥ዘዳ21፥5፥ 26፥15፥24፥ፀ6፥18፥ 1፥78፥14፥55፥1ዘረፍ 16፥2፥2ዘረፍ30፥27
40፥2 4*17፥34፥ 35፥ዘፀ12፥2፥26፥30፥ ዘሌ1፥1፥3፥2፥6፥26፥ 9፥23፥16፥16፥ ዘጥ1፥1፥3፥78፥9፥1፥1 1፥1፥6፥174፥20፥6፥አ ሰ፥18፥1፥19፥51፥ ኤር7፥12
40፥3 ዘፀ26፥33
40፥4 ዘፀ25፥23፥ 30፥31
40፥5 ዘፀ30፥1
40፥6 ዘፀ27፥1፥ 2፥71፥6፥14፥2ዘረፍ4፥1
40፥7 ዘፀ30፥18
40፥8 ዘፀ27፥9
40፥9 ዘፀ30፥26፥ ዘጥ7፥1
40፥10 ዘፀ29፥36
40፥12 ዘፀ29፥4፥

³⁵ የምስክሩ ታቦት፤ ከመሎጊያዎቹና ከስር የት መክደኛው ጋር፤³⁶ ጠረጴዛው ከዕቃ ዎቹ ሁሉና ከኅብስተ ገጹ ጋር፤³⁷ ከንጹሕ ወርቅ የሆነው መቅረዝ ከተደረደሩት መብራቶችና ከዕቃዎቹ ሁሉ ጋር፤ የመብ ራቱም ዘይት፤³⁸ የወርቅ መሠዊያው፤ ቅብፀ ዘይቱ፤ መልካም መወዛ ያለው ዕጣን እንዲ ሁም የድንኳኑ መግቢያ መጋረጃ፤³⁹ የናስ መሠዊያው ከናስ መጫሪያው፤ መሎጊያ ዎቹና ዕቃዎቹ ሁሉ ጋር፤ የመታጠቢያው ሳሕን ከሰማስቀመጫው፤⁴⁰ የአደባባይ መጋረጃ ዎች ከምስሶዎቹና ከመቆሚያዎቹ ጋር፤ የአደ ባባይ መግቢያ መጋረጃ፤ ገመዶቹና የአደ ባባይ ድንኳን ካስማዎች፤ የማደሪያው የመገናኛው ድንኳን ዕቃዎች ሁሉ፤⁴¹ በመ ቅደሱ ሲያገለግሉ የሚለበሱት የተፈተለ-ት ቀሚሶች፤ ለካህኑ ለአሮን የተቀደሱት ቀሚ ሶችና ወንዶች ልጆቹ ካህናት ሆነው ሲያገለ ግሉ የሚደረጉትን ቀሚሶች ናቸው።

⁴² እስራኤላውያን ልክ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው ሥራውን ሁሉ አስና ወኑ።⁴³ ሙሴ ሥራውን አየ፤ ልክ እግዚአ ብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው መሥራታቸውንም ተመለከተ፤ ስለዚህ ባረካቸው።

የማደሪያውን ድንኳን መትከል

40 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን አለው፤² የማደሪያውን ይኸውም የመገናኛውን ድንኳን በወሩ የመጀመሪያ ቀን ትከለው፤³ የምስክሩን ታቦት በውስጡ አኑር፤ ታቦቱንም በመጋረጃው ጋርደው።⁴ ጠረጴዛውንም ወደ ውስጥ አምጥተህ ዕቃ ዎቹን በላይ ላይ አሰናዳ፤ ከዚያም መቅረ ዙን አስገብተህ መብራቶቹን በቦታቸው አስ ቀምጥ።⁵ የዕባጣኑን የወርቅ መሠዊያ በምስ ክሩ ታቦት ፊት ለፊት አስቀምጠው፤ ከማ ደሪያውም መግቢያ ላይ መጋረጃውን አድርግ።

⁶ የሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያውን በማደሪያው መግቢያ ፊት ለፊት፤ በመገ ናኛው ድንኳን አስቀመጠው።⁷ የመታጠቢ ያውን ሰን በመገናኛው ድንኳንና በመሠዊ ያው መካከል አኑርበት፤ ውሃም አኑርበት።⁸ በዙሪያውም የአደባባይን ቅጥር ትከል፤ መጋረጃውንም በአደባባይ መግቢያ ላይ አድ ርገው።

⁹ ቅብፀ ዘይቱን ወስደህ ማደሪያውንና በውስጡ ያለውን ሁሉ ቅብ፤ እርሱንና ዕቃ ውን ሁሉ ቀድስ፤ የተቀደሰም ይሆናል።¹⁰ ከዚያም የሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ ውንና ዕቃዎቹን ሁሉ ቅብ፤ መሠዊያውን ቀድስ እጅግም የተቀደሰ ይሆናል።¹¹ የመ ግጥም ስር በሰማስቀመጫው የዚህ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።¹² ይህ የባሕር አውሬ ነው።

ታጠቢያው ሰንና ማስቀመጫውን ቅባ፤ ቀድሳቸውም።

12 አሮንና ወንዶች ልጆቹን ወደ መገናኛው ድንኳን መግቢያ አምጥተህ በውሃ እጠባቸው። 13 ከዚያም አሮንን የተቀደሰውን ልብስ አልብሰው፤ ካህን ሆኖ ያገለግላችኋል። 14 ወንዶች ልጆቹን አምጥተህ ሽሚዝ አልብሳቸው። 15 ካህናት ሆነው ያገለግላችኋል። ዘንድ ልክ አባታቸውን እንደ ቀባህ ቅባቸው፤ መቀባታቸውም በሚመጡት ትውልዶች ሁሉ ለሚቀጥል ክህነት ነው። 16 ሙሴ ሁሉንም ነገር ልክ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው አደረገ።

17 እንዲሁም በሁለተኛው ዓመት፣ የመጀመሪያው ወር በገባ በመጀመሪያው ቀን የማደሪያው ድንኳን ተተክሎ። 18 ሙሴ የማደሪያውን ድንኳን በተከለ ጊዜ፣ መቆሚያዎቹን በቦታቸው አኖረ፤ ወጋግራዎቹን አቆመ አግዳሚዎቹን አስገባ፤ ምሰሶዎቹንም ተክሎ። 19 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው ድንኳኑን በማደሪያው ላይ፣ መደረቢያውንም በድንኳኑ ላይ ዘረጋው።

20 ምስክሩን ወስዶ በታቦቱ ውስጥ አስቀመጠው፤ መሎጊያዎቹንም ከታቦቱ ጋር አያዳዩቸው፤ የስርዮት መክደኛውንም በላዩ ላይ አደረገው። 21 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው ታቦቱን ወደ ማደሪያው ድንኳን አስገብቶ መክለያ መጋረጃውን ሰቀለ፤ የምስክሩንም ታቦት ጋረደው።

22 ሙሴ ጠረጴዛውን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ፣ ከማደሪያው በስተ ሰሜን ከመጋረጃው ውጭ አኖረው፤ 23 እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘውም ኅብስቱን በላዩ ላይ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አኖረ።

24 መቅረዙን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ከጠረጴዛው ትይዩ ከማደሪያው ድንኳን በስተደቡብ በኩል አኖረው፤ 25 እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘውም መብራቶቹን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አበራ።

30:19፣ዞፕ8:9
40:13 ዘፀ28:41፣ ዘሌ8:12
40:14 ዘፀ28:40፣ ዘሌ10:5
40:15 ዘፀ29:9
40:16 ዘፀ6:22
40:17 ቀ*2፣ ዞፕ7:1
40:18 ዘፀ36:20-34፣2ዜ5:13
40:19 ዘፀ6:22፣ዘፀ36:19
40:20 ዘፀ16:34፣ ዕብ9:4፣ 25:21፣ 25:17-22፣26:34፣ 31-7
40:21 ዘፀ6:22፣ ዘፀ26:33
40:22 ዘፀ25:23
40:23 ዘፀ6:22፣ ዘፀ25:30፣ዘሌ24:5-8፣
40:24 ዘፀ25:31
40:25 ዘፀ6:22፣ ዘፀ37:23
40:26 ዘፀ30:1
40:27 ዘፀ6:22
40:28 ዘፀ26:36
40:29 ዘፀ6:22፣ ዘፀ20:24፣29:38-42
40:30 ቀ*7፣ዘፀ30:18
40:31 ዘፀ30:19-21
40:32 ዘፀ6:22፣ ዘፀ30:20
40:33 ዘፀ27:9፣ 16፣38፣9-20
40:34 ዘፀ16:7፣ 19፣16፣ዘሌ16:2፣ዞፕ9:15-23፣1ነፕ8:12፣ 2ዜ5:5፣13እ.ሳ6:4፣ ሕዝ10:4፣ዮሐ1:14፣ 12:41፣ራእ15:8
40:35 ዘፀ16:10፣ 1ነፕ8:11፣2ዜ5:5፣ 13-14፣7:2
40:36 ዞፕ9:17-23፣10:13
40:38 ዘፀ13:21፣ 1ቆፎ10:1

26 ሙሴ የወርቅ መሠዊያውን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ከመጋረጃው ፊት ለፊት አኖረው፤ 27 እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘውም መልካም መዐዛ ያለውን ዕጣን አጠነቡት። 28 ከዚያም መጋረጃውን በማደሪያው ድንኳን መግቢያ ላይ ሰቀለው።

29 የሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያውንም በማደሪያው፣ በመገናኛው ድንኳን መግቢያ ላይ አኖረው፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘውም የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የእህሉን መሥዋዕት በላዩ ላይ አቀረቡ።

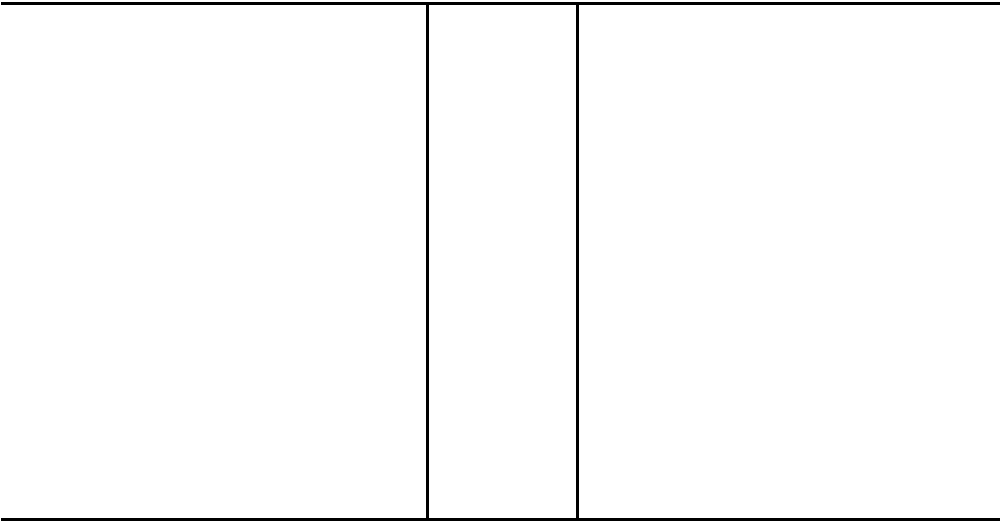
30 የመታጠቢያውን ሰን በመገናኛው ድንኳንና በመሠዊያው መካከል አስቀመጠ፤ ለመታጠቢያው ውሃ አደረገበት፤ 31 ሙሴና አሮን፣ ወንዶች ልጆቹም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ይታጠቡበት ነበር። 32 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው ወደ መገናኛው ድንኳን በገቡና ወደ መሠዊያው በቀረቡ ቀጥሮ ይታጠቡ ነበር።

33 ከዚያም ሙሴ በማደሪያውና በመሠዊያው ዙሪያ አደባባዩን ተክሎ፤ በአደባባዩም መግቢያ ላይ መጋረጃውን ሰቀለ፤ እንደዚህ አድርጎ ሙሴ ሥራውን ፈጸመ።

የእግዚአብሔር ክብር

34 ከዚያም ደመናው የመገናኛውን ድንኳን ሸፈነ፤ የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ክብር ማደሪያውን ሞላ። 35 ደመናው በላዩ ላይ ስለነበረና የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ክብር ማደሪያውን ስለሞላው፣ ሙሴ ወደ መገናኛው ድንኳን መግባት አልቻለም።

36 በእስራኤላውያን ጉዞ ሁሉ ደመናው ከማደሪያው ላይ በተነሣ ጊዜ፣ ይጓዙ ነበር፤ 37 ደመናው ካልተነሣ ግን፣ እስከሚነሣበት ቀን ድረስ አይጓዙም ነበር። 38 ስለዚህ በጉዞ አቸው ሁሉ ወቅት፣ በእስራኤል ቤት ፊት ሁሉ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ደመና በቀን ከማደሪያው በላይ፣ በሌሊትም እሳቱ በደመናው ውስጥ ነበር።

አሪት ዘሌዋውያን

የሚቃጠል መሥዋዕት

1 እግዚአብሔር (ያህዌ) መሥሪያ ጠራው፤ ከመገናኛውም ድንኳን እንዲህ ሲል ተናገረው፤
 2^ሥ እስራኤላውያንን ተናገራቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ከእናንተ ማንም ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከእንስሳ ወገን መባ በሚያቀርብበት ጊዜ ከላሙ፤ ከበገ፤ ወይም ከፍየሉ መንጋ መካከል ያቅርብ።

3^ሥ መባው በሚቃጠል መሥዋዕትነት ከጠላቶች መንጋ መካከል የሚቀርብ ከሆነ፤ እንከን የሌለበትን ተባዕቱን መሥዋዕት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ተቀባይነት እንዲያገኝ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ ያቅርብ።
 4^ሥ የሚቃጠል መሥዋዕት ሆኖ በሚቀርበው እንስሳ ራስ ላይም እጁን ይጫን፤ ይህም ያስተሰርደለት ዘንድ በምትኩ ተቀባይነት ያገኛል።
 5^ሥ ወይፈኑን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይረደው፤ ካህናቱ የአሮን ልጆችም ደሙን አምጥተው በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ባለው በመሠዊዎው ዙሪያ ሁሉ ይርጩት።
 6^ሥ እርሱም የሚቃጠሉውን መሥዋዕት ቁዳ ይግፈፍ፤ ብልቱንም ያውጣው።
 7^ሥ የካህኑ የአሮን ልጆች በመሠዊዎ ላይ ይንጨት ራብርብው እሳት ያንድዱበት።
 8^ሥ ካህናቱ የአሮን ልጆች ጭንቅ ላቱንና ሥቡን ጨምረው ብልቶቹን በመሠዊዎ ላይ በሚንደው ይንጨት ላይ ይደር ድሩት፤
 9^ሥ አቅራቢው የሆድ ዕቃውንና እግሮቹን በውሃ ይጠብብ፤ ካህኑም መባውን ሁሉ በመሠዊዎ ላይ ያቃጥል፤ ይህም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት ይሆናል።

10^ሥ መባው በሚቃጠል መሥዋዕትነት ከበግ ወይም ከፍየሉ መንጋ መካከል የሚቀርብ ከሆነ፤ እንከን የሌለበትን ተባዕቱን ያቅርብ።
 11^ሥ የሚቀርበውን መሥዋዕት ከመሠዊዎ በስተ ሰሜን በኩል በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይረደው፤ ካህናቱ የአሮን ልጆችም ደሙን በመሠዊዎ ላይ ዙሪያውን ሁሉ ይርጩት።
 12^ሥ አቅራቢው ብልቶቹን ያውጣ፤ ካህኑም ጭንቅ ላቱንና ሥቡን ጨምሮ በመሠዊዎ ላይ በሚንደው ይንጨት ላይ ይደርድረው፤
 13^ሥ አቅራቢው የሆድ ዕቃውንና እግሮቹን በውሃ ይጠብብ፤ ካህኑ መባውን ሁሉ አምጥቶ በመሠዊዎ ያቃጥል፤ ይህም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት

1:1 ዘ03:4; 25:22;27:21;40:2
 1:2 ዘሌ7:16;38: 22:21;23:38; 27:9;22:18-19; ዘጥ:15:3
 1:3 ቀ5:10; ዘ98:20;ዘ012:5; ዘሌ6:25;17:9; 22:19;20:27; ዘጥ:6:16;ዘ812: 5-6;11:8;ዘ8:35; አ.ላ58:5; ሚላ1:8;ዕ49:14; 1ጴጥ1:19
 1:4 ቀ3: ዘ932:20;ዘ029:10; 15:36;32:30; ዘሌ4:29;6:25; ሕዝ45:15
 1:5 ቀ3: ዘ029:1;11:20; ዘሌ3:28;8:2;10:6; 21:1;ዘጥ:15:8; ዘ818:3;መዝ50:9; 69:31;ዕ41:2;24: 1ጴጥ1:2
 1:6 ዘ029:17; ዘሌ7:8;
 1:7 ቀ17: ዘ922:9; ዘሌ3:5;6:12
 1:8 ቀ12:ዘ0 29:13;ዘሌ8:20; 9:13;1ጴ9 ቀ3:13;ዘ98:21; ዘ0 29:17;18;ዘሌ2:2;3; 5:16;16;22;19;14;17; 6:23;8;25;36; ዘጥ:18:17; 8:6;11- 13;19;ኤ.ፌ.5;2
 1:10 ቀ3: ዘ922:7; ዘ012:5;ዘሌ3:12; 4:23;28;5;6; ዘጥ:15:11
 1:11 ዘ029:11;20
 1:12 ቀ8
 1:13 ቀ9; ዘ029:17; ዘሌ6:22;ዘ812:27
 1:14 ዘ9:15;9; ሉ.ቃ2:24
 1:15 ዘሌ5:8;9
 1:16 ዘሌ4:12; 6:10;ዘጥ:4:13
 1:17 ቀ7; ዘ9:15;10
 2:1 ቀ2:15;16; ዘ029:240;41; ዘሌ5:11;6:14-18; 7:12;24;7; ዘጥ:15:4;28;5; ነሀ13:9;ኤ.ላ.4;3;23
 2:2 ቀ9:16;

ይሆናል።

14^ሥ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በሚቃጠል መሥዋዕትነት የሚቀርበው መባ ከወፎቹ ወገን ከሆነ፤ ዋናው ወይም የርግብ ጫጩት ያቅርብ።
 15^ሥ ካህኑም ወደ መሠዊዎ ያምጣው፤ ራሱን ቁልምሞ ይቀንጥሰው፤ የተቈረጠውንም ራስ በመሠዊዎ ላይ ያቃጥል፤ ደሙም በመሠዊዎ አጠገብ ይንጠፍጠፍ፤
 16^ሥ የሆድ ዕቃውም ጥሬ ቤቱን ለይቶ ከላባ ምቹ ጋር ከመሠዊዎ በስተ ምሥራቅ በኩል፤ ዐመድ በሚፈሰበት ስፍራ ይጣለው።
 17^ሥ ከእነጭቹ በኩል ለሁለት ራስ ይንጥቀው፤ ነገር ግን ጨርሶ አያለያየው፤ ካህኑም በመሠዊዎ ላይ በሚንደው ይንጨት ላይ ያቃጥላል፤ ይህም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት ይሆናል።”

የእህል ቀርባን

2 “ማንኛውም ሰው የእህል ቀርባን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በሚያቀርብበት ጊዜ፤ ዱቄቱ የላመ ይሁን፤ ዘይት ያፍሰበት፤ ዕጣንም ይጨምርበት፤
 2^ሥ ወደ ካህናቱም ወደ አሮን ልጆች ያምጣው።
 3^ሥ ካህኑ ከላሙ ዱቄትና ከዘይቱ አንድ እፍኝ ሙሉ ያንግላት፤ ዕጣኑንም ሁሉ ይውሰደው፤ ይህንም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ ለመታሰቢያ በመሠዊዎ ላይ ያቃጥላል።
 4^ሥ የተረፈውም የእህል ቀርባን ለአሮንና ለልጆቹ ይሰጥ፤ ይህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርበው ቀርባን እጅግ የተቀደሰ ክፍል ነው።

4^ሥ በማብሰያ ምድጃ የተጋገረ የእህል ቀርባን በምታቀርብበት ጊዜ፤ ከላሙ ዱቄት ተዘጋጅቶ እርሻ ሳይገባበት በዘይት ተለውሶ የተጋገረ ኅብስት ይሁን፤ አለዚያም ላይ እርሻ በስሱ ተጋግሮ ዘይት የተቀባ ቁጣ ይሁን።
 5^ሥ የእህል ቀርባንን በምጣድ የሚጋገር ከሆነ፤ እርሻ ሳይገባበት በዘይት ከተለወሰ ከላሙ ዱቄት ይዘጋጅ።
 6^ሥ ቁራርሰህ ዘይት አፍሰበት፤ ይህ የእህል

ዘሌ1:9;5:11;12:6;15:24;7;ዘጥ:5:26;18:8;መዝ16:5; 73:26;ኤ.ሳ1:13;53:12; 5:6;66:3 2ጳ ቀ10;
 ዘ030:36; ዘሌ6:16;10:2;13 2ጳ ዘ029:2;ዘሌ7:9;12; 8:26; 26:26 2ጳ ዘሌ6:21; 7:9;ሕዝ4:3
 16 ለዚህ ቃል የዕብራይስጡ ትርጓሜ በእርግጠኝነት አይታወቅም።
 14 ወይም እንዲሁም

ቀርባኝ ነው። ገለጻል ቀርባኝን በመጥ በሻ የሚበስል ከሆነ፣ ከላመ ዱቄትና ከዘይት ይዘጋጅ። ስዘህ ሁኔታ የተዘጋጀውን የእህል ቀርባኝ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) አምጥተህ ለካህኑ አስረክብ፤ ካህኑም ወደ መሠዊዎው ይወስደዋል፤ ስዘህም ቀርባኝ ላይ ለመ ታሰቢያ የሚሆነውን ክፍል ያነግና በእሳት የሚቃጠል፣ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት አድርጎ በመሠዊዎው ላይ ያቃጥላል።¹⁰ የተረፈውም ቀርባኝ ለአሮንና ለልጆቹ ይሰጥ፤ ይህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርበው ቀርባኝ እጅግ የተቀደሰ ክፍል ነው።

¹¹ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት በም ታቀርቡት ቀርባኝ ውስጥ እርሾ ወይም ማር ጨምሮችሁ ማቃጠል ስለማይገባችሁ፤ በምታቀርቡት በማንኛውም የእህል ቀርባኝ እርሾ አይቀርቡት።¹² እነዚህን የበኩራት ቀርባኝ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ማቅረብ ትችላላችሁ፤ ነገር ግን ሽታው ደስ የሚያሰኝ ቀርባኝ ሆነው በመሠዊዋ ላይ ለመቃጠል አይቀርቡም።¹³ የምታቀር በውን የእህል ቀርባኝ ሁሉ በጨው ቀምመው፤ የአምላክህ (አላም) የቃል ኪዳን ጨው ከእህል ቀርባኝ አይታጣ፤ በቀርባኝም ላይ ጨው ጨምርበት።

¹⁴ የእህል በኩራት ቀርባኝ ለእግዚ አብሔር (ያህዌ) በምታመጣበት ጊዜ፣ የተ ፈተነና በእሳት የተጠበሰ እሾት አቅርብ።¹⁵ ዘይት ጨምርበት፤ ዕግንም በላዩ አስቀ ምጥ፤ ይህ የእህል ቀርባኝ ነው።¹⁶ ካህኑም ከተፈተነው እህልና ከዘይቱ ወስዶ፣ ከዕ ጣኑ ሁሉ ጋር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መታሰቢያ አድርጎ ያቃጥል።

የኅብረት መስዋዕት

3 ማንኛውም ሰው የሚቀርበው ቀር ባን ከላሞች መንጋ የሚቀርብ የኅብረት መስዋዕት^ሐ ከሆነ፣ እንከን የሌለበትን ተባዕት ወይም እንስት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ።² በሚቀርበው እንስሳ ራስ ላይ እጁን ይጫን፤ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ ይረደው፤ ካህናቱም የአሮን ልጆች ደሙን በመሠዊዎው ላይ ዙሪያውን ይር ጩት።³ ከኅብረት መስዋዕቱ ለእግዚ አብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ ቀርባኝ አድርጎ ያምጣ፤ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍ ነውን ሥብ፣ በሆድ ዕቃው ላይ ያለውን ሥብ ሁሉ፣ ፋሁሉን ከላሊቶች፣ በኩላሊ ቶቹ ላይና በጉድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ እንዲሁም የጉብቱን መሸፈኛ ከኩላሊቶቹ ጋር አንድ ላይ አውጥቶ ያቅርብ።⁵ የአሮንም ልጆች በመሠዊዎው በሚነደው ዕንጨት

2፥7 ዘሌ7:9
2፥9 ቀ²፡ዘፍ8:21
2፥10 ቀ³፡
ዕዝ2:63
2፥11 ዘወ23:18፣
ዘሌ6:16
2፥12 ዘወ34:22
2፥13 ዘዮ18:19፣
2ዜ5:13:5፣
ሕዝ43:24፣ግር9:49
2፥14 ዘወ34:22፣
ዘዮ15:20፣ዘዳ16:13
፣26፣2፡ፋ፡7፡3፡2
2፥15 ቀ¹
2፥16 ቀ¹:2፣
ዘዮ4:16፣
ኤር14:12
3፥1 ቀ⁶፡ዘወ12:5፣
3፡2፡6፡ዘሌ7:11-34፣
17:5
3፥2 ዘወ24:6፣
29:15፣20፡40:2፣
ዘሌ1:5፣17:6፣
ዘዮ8:10፣18:17
3፥3 ዘወ29:13፣
12:9
3፥4 ቀ¹⁰፣
ዘወ29:13፣ዘሌ4:9
3፥5 ቀ¹¹:16፣
ዘወ29:13፣38-42፣
ዘሌ1:7፡9፣7:29-34፣
ዘዮ28:3-10

3፥6 ቀ¹³፣
ዘሌ22:21፣
ዘዮ15:3፣8
3፥7 ዘሌ17:3፣8-9፣
ዘዮ15:5፣፤28:5፣7:8፣
1፡178:62
3፥8 ዘሌ1:5
3፥9 ኢ፡43:46፣
ኤር46:10፣
ሕዝ39:19፣ ሰፍ1:7
3፥11 ቀ⁵:16፣
ዘሌ9:18፣21፡6፡17፣
ዘዮ28:2
3፥12 ዘሌ1:10፣
4:3
3፥13 ዘወ24:6፣
ዘሌ1:5
3፥15 ዘሌ7:4
3፥16 ቀ⁵:11፣
ዘፍ4:4፣ዘሌ1:9፣
7:31፣1፡4፡መ:2፡16
3፥17 ዘፍ9:4፣12፣
ዘወ12:14፡20፣
27:21፣ዘሌ7:25-26
17:10-16፣
ዘ፡12:16፣
ሐዲ15:20
4፥2 ቀ¹³:22፡27፣
ዘሌ5:15-18፣
22:14፣ዘዮ15:22፣
24-29፣35፣11-15፣
ኢሱ20:3፣9፣፡409:57

ላይ ባለው በሚቃጠለው መስዋዕት ላይ አድርገው ያቃጥሉት፤ ይህም በእሳት የሚ ቀርብ፣ ሽታውም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት ይሆናል።

⁶ ከሰጣ ወይም ከፍየሉ መንጋ ለእግ ዚአብሔር (ያህዌ) የኅብረት መስዋዕት የሚያቀ ረብ ከሆነ፣ እንከን የሌለበትን ተባዕት ወይም እንስት ያቅርብ። ገመስዋዕቱ የበግ ጠባቂ ከሆነም፣ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያምጣው፤ ስጠቦቱ ራስ ላይ እጁን ይጫን፤ በመገናኛው ድንኳን ፊት ለፊት ይረደው፤ የአሮንም ልጆች ደሙን በመ ሠዊዎው ላይ ዙሪያውን ይርጩት።⁹ ከኅብ ረት መስዋዕቱ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእ ሳት የሚቀርብ ቀርባኝ አድርጎ ያምጣ፤ ሥቡን፣ እስከ ጀርባ ዐጥንቱ ድረስ የተቆረጠ ላቱን በሙሉ፣ የሆድ ዕቃውን የሸፈነውን ሥብ፣ ከሆድ ዕቃው ጋር የተያያዘውን ሥብ ሁሉ፣¹⁰ ሁለቱን ከላሊቶች፣ ከላሊ ቶቹ ላይና በጉድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ እንዲሁም የጉብቱን መሸፈኛ ከኩላሊቶቹ ጋር አብሮ አውጥቶ ያቅርብ።¹¹ ካህኑም ይህን ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ የመብል ቀርባኝ አድርጎ በመ ሠዊዎው ላይ ያቃጥል።

¹² መስዋዕቱ ፍየሉ ከሆነ፣ በእግዚ አብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ፤¹³ በራሱም ላይ እጁን ይጫንበት፤ በመገናኛው ድንኳን ፊት ለፊት ይረደው፤ የአሮንም ልጆች ደሙን በመሠዊዎው ላይ ዙሪያውን ይርጩት።¹⁴ ከሚቀርበውም መስዋዕት ላይ ለእግዚ አብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ ቀርባኝ አድርጎ ያቅርብ፤ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍ ነውን ሥብ፣ ከሆድ ዕቃው ጋር የተያያ ዘውን ሥብ ሁሉ፣¹⁵ ሁለቱን ከላሊቶች፣ በኩላሊቶቹ ላይና በጉድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ፣ እንዲሁም የጉብቱን መሸፈኛ ከኩላሊቶቹ ጋር አብሮ አውጥቶ ያቅርብ።¹⁶ ካህኑም ይህን ሁሉ በእሳት የሚቀርብና ሽታውም ደስ የሚያሰኝ የመብል ቀርባኝ አድርጎ በመሠዊዎው ላይ ያቃጥል፤ ሥብ ሁሉ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ነው።

¹⁷ ሰምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ፣ ሥብ ወይም ደም ከቶ አትብሉ፤ ይህ ለመጨው ትውልድ ሁሉ የተሰጠ የዘላለም ሥርዐት ነው።¹⁸

የኅብረት መስዋዕት

4 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፣² ለእስራኤል ሕዝብ እን ዲህ በላቸው፣ ማንም ሰው ባለማወቅ ኅጢ

^ሐ1 በትውፊት የላም መስዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም ቀ³:6፡9 ይመዘ።

አት ቢሠራ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) አታድርጉ ብሎ ካዘዛቸውም አንዱን ተላልፎ ቢገኝ፤^{3።} የተቀባውም ካህን በሕዝቡ ላይ በደል የሚያስከትል ኅጢአት ቢሠራ፤ ስለ ሠራው ኅጢአት እንከን የሌለበት አንድ ወይራን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ። ሳይፈኑን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ፤ እጁንም በወይፊት ራስ ላይ ይጫን፤ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ይረደው።⁵ የተቀ ባው ካህን ከወይፊት ደም ጥቂት ወስዶ ወደ መገናኛው ድንኳን ይግባ፤ ልባቱንም በደሙ ውስጥ ነክሮ ከመቅደሱ መጋረጃ ትይዩ፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው። ገነኑ ከደሙ ጥቂት ወስዶ በመገናኛው ድንኳን ውስጥ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያለጠ ውንና ሽታው ጣፋጭ የሆነ ዕጣን የሚታጠንበትን መሠዊያ ቀንዶች ይቅባ። የተረፈውን የወይፊትን ደም ሁሉ በመገናኛው ድንኳን መግቢያ ላይ ባለው በሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ ግርጌ ያፍሰው፤ ስለኅጢአት መሥዋዕት ከሚቀርበው ወይፊት ሥቡን ሁሉ ያውጣ፤ ይኸውም፡- የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሥብና ከሆድ ዕቃው ጋር የተያያዘውን ሥብ፤ ፃሁለቱንም ኩላሊቶች፤ በኩላሊቶቹ ላይና በጎድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ እንዲሁም የጉብቱን መሸፈኛ ከኩላሊቶቹ ጋር አብሮ አውጥቶ ያቅርብ፤¹⁰ ለጎብረት መሥዋዕት ከሚቀርበው ወይፊትን እንዳወጣ ሁሉ ሥቡን ያውጣ፤ ካህኑም የሚቃጠል መሥዋዕት በሚቀርብበት መሠዊያ ላይ ያቃጠሉ።¹¹ ነገር ግን የወይፊትን ቁዳና ሥጋውን ሁሉ፤ ጭንቅላቱንና እግሮቹን፤ ሆድ ዕቃውንና ፈርሱን፤¹² የወይፊትን ብልት ሁሉ ከሰፈር ውጭ በመድወደሚፈሰበት በአምልኮው ሥርዐት መሠረት ንጹሕ ወደ ሆነው ስፍራ ይውሰደው፤ በተቈለለው በመድ ላይ ዕንጨት አንድዶ ያቃጠሉ።

¹³ ሙሉው የእስራኤል ሕዝብ ባለማወቅ ኅጢአት ቢሠራ፤ አታድርጉ ብሎ እግዚአብሔር (ያህዌ) ካዘዘውም አንዱን ተላልፎ ቢገኝ፤ ይህ ሕዝብ ጥፋቱ ባይታወቀውም በደለኛ ነው።¹⁴ የሕዝቡ ጉባኤ ኅጢአት መሥራቱን በተረዳ ጊዜ፤ ለኅጢአት መሥዋዕት የሚሆን አንድ ወይፊትን በመገናኛው ድንኳን ፊት ያቅርብ።¹⁵ የሕዝቡም ሽማግሌዎች በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት እጆቻቸውን በወይፊት ራስ ላይ ይጫኑ፤ ወይፊትም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይታረድ።¹⁶ የተቀባውም ካህን ከወይፊት ደም ጥቂት ወስዶ ወደ መገናኛው ድንኳን

4፥3 4* 14:24:32፤ 11፥18:23:11012:5፤ 28:41፤30:10፤ 11፥3:12:5:6-13፤ 8:14:9:2-22፤ 10:16:16:3:5፤ 19:16:11፥15:27፤ መግ66:15፤ ሕዝ 43:19:23፤ 0:19:13-14
4፥4 4* 15:24፤ 11፥1:3:11፥8:12
4፥5 4* 16፤ 11፥16:14
4፥6 4* 7:11025:8፤ 24:8:11፥16:14:19
4፥7 4* 18:30:34፤ 11፥27:2፤ 2:9:12፤ 11፥5:9:8:15:9:9፤ 16:18
4፥8 4* 19፤ 4፥9 3:4
4፥10 11፥29:13፤ 32:6:11፥9:4
4፥11 11፥29:14፤ 11፥8:17:9:11፤ 11፥19:5
4፥12 11፥29:14፤ 11፥1:16:6:11:30፤ 8:17:9:11፤10:14:11፤ 6:3:11፥19:9፤ 0:11:3:11
4፥13 4* 2
4፥14 4* 3፤ 11፥15:24
4፥15 4* 4፤ 11፥3:16:19:7፤ 29:10:11፥8:14:22፤ 11፥8:10:21፥29:23
4፥16 4* 5
4፥17 4* 6፤ 11፥19:4:18
4፥18 4* 7፤ 11፥5:9:16:30:8:15:1፤ 0:18:17:6፤ 2:11፥29:22
4፥19 4* 8:26
4፥20 4* 26:31፤ 35:11፥29:36፤ 32:30:11፥15:25፤ ሮግ3:25፤ 0:110:10-12
4፥21 4* 12፤ 11፥16:5:15፤ 2:11፥29:21
4፥22 4* 2፤ 11፥3:1:13
4፥23 4* 3፤ 11፥1:10
4፥24 4* 3:4፤ 11፥6:25
4፥25 11፥9:9፤ 16:18:11፥43:20፤ 22
4፥26 11፥32:30፤ 11፥5:10:11:28
4፥27 4* 2
4፥28 4* 3፤ 11፥1:10:5:6፤ ሕ 11፥40:39:44:27
4፥29 4* 4:24፤ 11፥8:20:11፥1:4

ይግባ።¹⁷ ጣቱን በደሙ ውስጥ ነክሮ፤ በመጋረጃው ትይዩ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው።¹⁸ ከደሙ ጥቂት ወስዶ በመገናኛው ድንኳን ውስጥ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያለውን የመሠዊያ ቀንዶች ይቅባ፤ የተረፈውን ደም ሁሉ በመገናኛው ድንኳን መግቢያ ላይ ባለው በሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ ግርጌ ያፍሰው።¹⁹ ከወይፊትም ሥቡን ሁሉ ወስዶ በመሠዊያው ላይ ያቃጠል፤²⁰ ለኅጢአት መሥዋዕት ባቀረበው ወይፊት ላይ እንዳደረገው ሁሉ፤ በዚህኛውም ወይፊት ያድርግ፤ በዚህም መሠረት ካህኑ ስለ ሕዝቡ ያስተሰረደል፤ እነርሱም ይቅር ይባላሉ።²¹ ወይፊትንም ከሰፈር ውጭ ያውጣው፤ የመጀመሪያውን ወይፊት እንዳቃጠለው ሁሉ ይህኛውንም ያቃጠል፤ ይህም ስለ ሕዝቡ የሚቀርብ የኅጢአት መሥዋዕት ነው።

²² አንድ የሕዝብ መሪ ባለማወቅ ኅጢአት ቢሠራ፤ አምላኩም እግዚአብሔር (ኤሌሃም ያህዌ) አታድርጉ ብሎ ከከለከላቸው ትእዛዛት አንዱን ተላልፎ ቢገኝ እርሱ በደለኛ ነው።²³ ኅጢአት መሥራቱን በተረዳ ጊዜ እንከን የሌለበትን ተባዕት ፍየል የግሉ መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ።²⁴ እጁንም በፍየሉ ራስ ላይ ይጫን፤ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበትም ስፍራ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይረደው፤ ይህም የኅጢአት መሥዋዕት ነው።²⁵ ካህኑም ከመሥዋዕቱ ደም በጣቱ ጥቂት ወስዶ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊያ ቀንዶች ይቅባ፤ የተረፈውንም ደም ሁሉ በመሠዊያው ግርጌ ያፍሰው።²⁶ የጎብረት መሥዋዕቱን እንዳቃጠለ ሁሉ ሥቡንም በሙሉ በመሠዊያው ላይ ያቃጠል፤ በዚህም መሠረት ካህኑ የሰውየውን ኅጢአት ያስተሰረደል ታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

²⁷ ከሕዝቡ መካከል አንዱ ሰው ባለማወቅ ኅጢአት ቢሠራ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) አታድርጉ ብሎ ከከለከላቸው ትእዛዛት አንዱን ተላልፎ ቢገኝ እርሱ በደለኛ ነው።²⁸ ኅጢአት መሥራቱን በተረዳ ጊዜ፤ እንከን የሌለበትን እንስት ፍየል ስለ ፈጸመው ኅጢአት የግሉ መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ።²⁹ እጁን ለኅጢአት መሥዋዕት በቀረበችው ፍየል ራስ ላይ ይጫን፤ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበት ስፍራም

¹⁰ በትውፊት የበላይ መሥዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም 4* 26:31:35 ይመዘ።
¹¹ የዕብራይስጡ ቃል ተባዕትንና እንስትን ሊያጠቃልል ይችላል።

ይረዳት።³⁰ ከህኑ በጣቱ ከደሟ ጥቂት ወስዶ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊያ ቀንዶች ይቅባ፤ የተረፈውንም ደም ሁሉ በመሠዊያው ግርጌ ያፍሰው።³¹ ሥቡን ከጎብረት መሥዋዕት በወጣበት አኳኋን ሥቡን ሁሉ ያውጣ፤ ከህኑም ሽታው እግዚአብሔርን^(ሳዎ) ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ በመሠዊያው ላይ ያቃጥለው፤ በዚህም መሠረት ከህኑ የሰውየውን ኅጢአት ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

³² ስለ ኅጢአት መሥዋዕት የበግ ጠበት የሚያቀርብ ከሆነ፤ እንከን የሌለባትን እን ስት ያቅርብ።³³ እጁን በጠቦቷ ራስ ላይ ይጫን፤ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረ ድበት ስፍራም የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ይረዳት።³⁴ ከህኑም ከኅጢአት መሥዋዕቱ ደም በጣቱ ጥቂት ወስዶ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊያ ቀንዶች ይቅባ፤ የተረፈውንም ደም ሁሉ በመሠዊያ ግርጌ ያፍሰው።³⁵ ሥቡ ከጎብረት መሥዋዕት ጠበት በወጣበት አኳኋን ሥቡን ሁሉ ያውጣ፤ ከህኑም በመሠዊያው ላይ *ለእግዚአብሔር*^(ሳዎ) በእሳት በሚቀር በው መሥዋዕት ላይ ያቃጥለው። በዚህ መሠረት ሰውየው የሠራውን ኅጢአት ከህኑ ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

5 “አንድ ሰው ስላየውና ስለሚያውቀው ነገር ሕጋዊ ምስክርነቱን እንዲሰጥ ተጠይቆ ቃሉን ለመስጠት ፈቃደኛ ባይሆን፤ ይህ ሰው ኅጢአት ሠርቶአልና ይጠየቅበታል።

² “ማንኛውም ሰው ሳያውቅ በሥርዐቱ መሠረት የተከለከለውን ርኩስ ነገር ቢነካ፤ ይኸውም፡- የረከሰ የአውሬ በድን ወይም የረከሰ የቤት እንስሳ በድን ወይም በደረቱ እየተሳበ የሚንቀሳቀሰውን የረከሰ ፍጥረት በድን ቢነካ ይህ ሰው ረክሶአል፤ በደለኛም ነው።

³ “ወይም የሰውን ርኩስ ይኸውም ርኩስ የሚያደርገውን ማናቸውንም ነገር ሳያውቅ ቢነካ፤ ነገሩን ባወቀ ጊዜ በደለኛ ይሆናል።

⁴ “ሰዎች በማምለብት በማናቸውም ነገር፤ በሳ ወይም ክፉ ለማድረግ ሳያስብ በግዴለሽነት ቢምል በኋላ ግን ነገሩን ባወቀ ጊዜ በደለኛ ይሆናል።

⁵ “ማንኛውም ሰው ከእነዚህ በአንዱ በደለኛ ሆኖ ቢገኝ፤ የትኛውን ኅጢአት እንደሠራ ገልጾ መናዘዝ አለበት፤ ስለ ኅጢአቱም ቅጣት የኅጢአት መሥዋዕት

4:30 ፉ7
 4:31 ፉ20:35፤ ዘፍ8:21፤ ዘሌ1:4
 4:32 ዘወ29:38፤ ዘሌ1:3፤19:3፤14:10
 4:33 ፉ29፤ ዘሌ1:4:5
 4:34 ፉ7
 4:35 ፉ31
 5:1 ፉ17፤ ዘወ28:38፤ ዘሌ7:18፤ 17:16፤19:8፤ 20:17፤24:15፤ ዘጥ5:31፤9:13፤ 15:31፤9:20፤ 30:15፤ም፡29፤24፤ ማ፡26:63፤
 5:2 ፉ3፤ ዘሌ7:21፤11:8፤11: 24-40፤13:45፤ ዘዳ14:8፤ዘጥ19:22አ .ፆ15:16፤ ማ፡15:15፤ኢ.ሳ6:5፤ 52:11፤ 64:6፤ ሕዝ36:17፤ሐጌ2:13
 5:3 ዘሌ7:20፤ 11:25፤14:19፤ 21:1፤ዘጥ5:2፤9:6፤1 9:7፤11-16፤ ሕዝ44:25
 5:4 ዘጥ30:6:8፤ ኢ.ሳ41:23
 5:5 ዘሌ16:21፤ 26:40፤ዘጥ5:7፤ ኢ ሱ7:19፤ 1፡፡78፤47፤ም፡428፤13
 5:6 ዘወ32:30፤ ዘሌ1:10፤4:3፤28
 5:7 ፉ11፤ ዘፍ15:9፤ዘሌ12:8፤14 ፡21፤14:22፤30፤ 27:8፤ዘጥ6:10
 5:8 ዘሌ1:15፤17
 5:9 ዘወ24:6፤ ዘሌ1:15፤4:7
 5:10 ዘወ32:30፤ ዘሌ1:14-17፤4:26፤ 1ዜፍ15:13
 5:11 ፉ7፤ ዘፍ15:9፤ዘወ16:36፤ ዘሌ2:1
 5:12 ዘወ2:2፤ ዘሌ2:9
 5:13 ዘወ29:41፤ 32:30፤ዘሌ2:3
 5:15 ፉ16:18፤ ዘወ29:3፤30፤13፤ ዘሌ4:2፤6:5፤6:7፤1:7 ፤14:12- 17፤19፤21፤22፤22:14 ፤ዘጥ5:8፤ 6:12፤14፤ 15:6፤18፤9፤28፤11፤11 ሳም፡6:3፤ ዕዝ10:19፤ ኢ.ሳ53:10
 5:16 ፉ15፤ ዘሌ6:4፤27:13፤ ዘጥ5:7
 5:17 ፉ1:15
 5:18 ፉ15፤

እንድትሆነው ከመንጋው አንዲት የበግ ወይም የፍየል እንስት ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) ያቅርብ፤ ከህኑም ስለ ኅጢአቱ ያስተሰርይለታል።

⁷ “ሰውየው ስለ ሠራው ኅጢአት በግ ለማቅረብ ዐቅሙ ካልፈቀደ ሁለት ዋናዎች ወይም ሁለት የዋናስ ጫጨቶች የመጀመሪያውን ለኅጢአት መሥዋዕት፤ ሁለተኛውን ለሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) ያቅርብ።⁸ ወደ ከህኑም ያም ጣቸው፤ እርሱም ለኅጢአት መሥዋዕት የምትሆነውን አስቀድሞ ያቅርብ፤ ራሷን ዐንገቷ ላይ ይቆልም። ነገር ግን ቁርጠ አይጣል፤ ፃኩኅጢአት መሥዋዕቱም ጥቂት ደም ወስዶ በመሠዊያው ዙሪያ ላይ ይርጨው፤ የተረፈውም ደም ሁሉ በመሠዊያው ግርጌ ይፍሰስ፤ ይህም የኅጢአት መሥዋዕት ነው።¹⁰ ከህኑም ቀደም ሲል በታዘዘው መሠረት ሁለተኛውን የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ፤ ከህኑም የሰው የውን ኅጢአት ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

¹¹ “ሰውየው ሁለት ርግግ ሆኖ ወይም ሁለት የዋናስ ጫጨቶች ለማቅረብ ዐቅሙ ካልፈቀደ፤ ስለ ሠራው ኅጢአት የኢፍ መስፈሪያ^ሮ አንድ ዐሥረኛ የላመ ዱቄት ለኅጢአት መሥዋዕት ያቅርብ፤ ነገር ግን የኅጢአት መሥዋዕት ስለሆነ ዘይት አያፍስበት፤ ዕጣንም አይጨምርበት፤¹² ከዚያም ለከህኑ ያቅርብ፤ ከህኑም ለመታሰቢያ እንዲሆን ዕፍኝ ሙሉ ይዘገንለት፤ በእሳት ከሚቀርበውም ቀሩርግን በላይ አድርጎ ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) በመሠዊያው ላይ በእሳት ያቃጥለው፤ ይህም የኅጢአት መሥዋዕት ነው።¹³ ሰውየው ከእነዚህ በአንዱ ኅጢአት ቢሠራ፤ ከህኑ በዚህ ሁኔታ ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል። ከመሥዋዕቱ የተረፈውም እንደ እህል ቀሩርግን ሁሉ ለከህኑ ይሆናል።”

የበደል መሥዋዕት

¹⁴ እግዚአብሔር^(ሳዎ) ሙሴን እንዲህ አለው፤¹⁵ “ማንኛውም ሰው በደል ቢፈጽም ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) ከተቀደሰ ከማናቸውም ነገር በማጥደል ኅጢአት ቢሠራ፤ ከመንጋው እንከን የሌለበትን አውራ በግ የበደል መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር^(ሳዎ) ያቅርብ። የዋጋውም ግምት በቤተ መቅደሱ ስቅል^ሰ መሠረት ተመዝኖ በጥሬ ብር ይሁን፤ ይህም የበደል መሥዋዕት ነው።¹⁶ ከተቀደሱ ነገሮች ያጉደለውንም ይተካ፤

¹¹ ሁለት ሊትር ገደማ ይሆናል
¹⁵ 11.5 ግራም ይሆናል።

የዚህንም ተመን አንድ አምስተኛ በላይ ጨምሮ ለካህኑ ይስጥ፤ ካህኑም ከበጉ ጋር የበደለ መስዋዕት አድርጎ በማቅረብ ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል።

17። ማንኛውም ሰው ኅጢአት ቢሠራ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) አታድርጉ ብሎ ከከለ ከላቸው ትእዛዛት ሳያውቅ አንዱን ተላልፎ ቢገኝ በደለኛ ነው፤ በኅጢአቱም ይጠየቅ ቢታል። 18 እርሱም ከመንጋው ለበደል መስዋዕት የሚሆን እንከን የሌለበት አውራ በግ ወደ ካህኑ ያምጣ፤ ዋጋውም ተመጣ ጣኝ ይሁን። ካህኑም በዚህ ሁኔታ ሰውየው ሳያውቅ ስለ ፈጸመው ስሕተት ያስተሰርይለታል፤ ሰውየውም ይቅር ይባላል። 19 ይህ የበደል መስዋዕት ነው። ሰውየውም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ጥፋት በመፈጸሙ በደለኛ ነው።”

6 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ማንኛውም ሰው በዐደራ የተሰጠውን ወይም በመያዣነት የተቀበለውን በመካድና ባልንጀራውን በማጭበርበር ኅጢአት ቢሠራ፤ እግዚአብሔርንም (ያህዌ) ቢበድል ወይም ባልንጀራውን ቢቀማው ወይም ቢያታልለው፤ 3 ወይም የጠፋ ነገር አግኝቶ አላየሁም ቢል ወይም በሐሰት ቢምል ወይም ሰምቶ የሚያደርጉትን እንዲህ ያለውን ማናቸውንም ኅጢአት ቢሠራ፤ 4 በዚህ ሁኔታ ኅጢአት ቢሠራና በደለኛ ቢሆን፤ የሰረቀውን ወይም የቀማውን ወይም በዐደራ የተሰጠውን ወይም ጠፍቶ ያገኘውን ይመልሳል፤ 5 በሐሰት የማለበትንም ሁሉ ይመልስ፤ የበደል መስዋዕቱን በሚያቀርብበት ጊዜ የወሰደውን በሙሉ የዋናውን አንድ አምስተኛ በመጨመር ለባለ ንብረቱ ይመልስ። 6 ከመንጋውም እንከን የሌለበትን ዋጋው ተመጣጣኝ የሆነ አውራ በግ ስለ በደሉ መስዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ለማቅረብ ወደ ካህኑ ያምጣ፤ 7 በዚህም ሁኔታ ካህኑ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተሰር ይለታል፤ ሰውየውም ስለ ፈጸመው ስለ ማንኛውም በደል ይቅር ይባላል።

የሚቃጠል መስዋዕት

8 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 9። አሮንና ልጆቹን እንዲህ ብለው እዘዛቸው፤ ስለሚቃጠለው መስዋዕት አቀራረብ የምትከተለው ሥርዐት ይህ ነው። የሚቃጠለው መስዋዕት ሌሊቱን ሁሉ እስኪነጋ ድረስ በመሠዊያው ላይ ባለው ማንደጃ ላይ ይቀመጥ፤ እሳቱም በመሠዊያው ላይ ዘወትር ሲነድ ይደር። 10 ካህኑም ከበፍታ የተሠራ የውስጥ ሱሪውን ካጠለቀ

ዘሌ.6:6+14:12፣ 5:19 2ኃገ12:16 6:2 ዘፍ31:7፣ ዘዐ22:7፣ዘሌ.19:11፣ ዘኃኑ5:6፣መዝ73:27ኦ.ር9:4:5፣ ሐሥ5:4፣ቁላ3:9 6:3 ዘዐ23:4፣ 22:11 6:4 ዘሌ.5:16፣ ሕዝ33:15፣ ሉቃ19:8 6:5 ዘሌ.5:15፣ ዘኃኑ5:7 6:6 ዘሌ.5:15፣ ዘኃኑ5:8 6:7 ዘዐ32:30 6:9 ቍ12፣ ዘሌ7:37 6:10 ዘዐ28:39-42:43፣39:27፣28፣ ዘሌ.1:16

6:11 ዘሌ.4:12 6:12 ዘዐ29:13፣ 32:6፣ዘሌ.1:7 6:14 ዘሌ.2:1፣ ዘኃኑ6:15፣15:4፣ 28:13 6:15 ዘሌ.2:1፣2:9 6:16 ቍ26፣ ዘዐ27:9፣29:11፣31፣ ዘሌ.2:3፣11፣8፣31፣ 10:13፣16፣24፣24:9 ዘኃኑ18:10፣ ሕዝ44:29 6:17 ቍ29፣ ዘዐ29:28፣40:10፣ ዘሌ.7:7፣10፣12፣16፣ 8፣21፣22፣24:9፣ ዘኃኑ5:9፣18:9፣10 6:18 ቍ29፣ ዘፍ9:12፣ዘዐ30:29፣ ዘሌ.2:3፣7:6፣ ዘኃኑ5:9፣18:9-10 6:20 ዘዐ16:36፣ 28:41፣29:2፣ ዘሌ.23:13፣ ዘኃኑ4:16፣15:15፣ 28:5 6:21 ዘሌ.2:5 6:22 ዘዐ28:41፣ 29:30፣ዘሌ.1:9

በኋላ፤ የበፍታ ቀሚሱን ይልበስ፤ እሳቱ በመሠዊያው ላይ መስዋዕቱን ከበላው በኋላ የሚቀረውን ዐመድ አንሥቶ፤ በመሠዊያው አጠገብ ያፍሰስ። 11 ከዚያም ልብሱን አውልቆ ሌላ ልብስ ይቀይር፤ ዐመዱንም ተሽክሞ ከሰፈር ውጭ በአምልኮው ሥርዐት መሠረት ንጹሕ ወደ ሆነ ስፍራ ይውሰድ። 12 በመሠዊያው ላይ ያለው እሳት ዘወትር ይንደድ፤ ምን ጊዜም አይጥፋ። ካህኑ ጧት ጧት እሳቱ ላይ ማገዶ ይጨምር፤ በእሳቱ ላይ የሚቃጠለውን መስዋዕት ያዘጋጅ፤ በዚህም ላይ የኅብረት መስዋዕቱን ሥብ ያቃጥል። 13 በመሠዊያው ላይ ያለው እሳት ዘወትር ይንደድ፤ ምን ጊዜም አይጥፋ።

የእህል ቀኑርባን

14። ‘የእህል ቀኑርባን ሥርዐት ይህ ነው። የአሮን ልጆች ቀኑርባኑን በመሠዊያው ትይዩ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርቡት። 15 ካህኑ ከላመው ዱቄትና ከዘይቱ አንድ ዕፍኝ ያንግለት፤ በእህል ቀኑርባን ላይ ያለውንም ዕጣን በሙሉ ይውሰድ፤ ይህንም፤ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት አድርጎ፤ ለመታሰቢያ በመሠዊያው ላይ ያቃጥለው። 16 የተረፈውንም አሮንና ልጆቹ ይብሉት፤ እርሾ ሳይገባበት በተቀደሰው ስፍራ፤ በመገናኛው ድንኳን ቅጥር ግቢ ውስጥ አደባባይ ላይ ይብሉት። 17 ያለ እርሾ መጋገር አለበት፤ በእሳት ከሚቀርብልኝ ቀኑርባን ይህን የእነርሱ ድርሻ አድርጌ ሰጥቻቸዋለሁ። ይህም፤ እንደ ኅጢአት መስዋዕትና እንደ በደል መስዋዕት ሁሉ እጅግ የተቀደሰ ነው። 18 ማንኛውም ከአሮን ዘር የተወለደ ወንድ ሊበላው ይችላል፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከሚቀርበው የእሳት ቀኑርባን ለእርሱ የተመደበ የዘላለም ድርሻው ነው፤ የሚነካውም ሁሉ ቅዱስ ይሆናል።”

19 እግዚአብሔርንም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 20። አሮን ወይም ልጆቹ በተቀበሉበት ዕለት፣ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያቀርቡት ቀኑርባን ይህ ነው። የአፍኛ አንድ ዐሥረኛው የላመ ዱቄት ግማሹን ለጧት፤ ግማሹን ለማታ የዘወትር የእህል ቀኑርባን አድርገው ያቅርቡት። 21 በሚገባ በዘይት ተለውሶ በምጣድ ላይ ይጋገር፤ ከዚያም የእህልን ቀኑርባን ቁራርሰህ፤ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ ይሆን ዘንድ አቅርብ። 22 በእርሱ

፳9 ወይም ለአሮንም በደል ሙሉ የኅጢአት ግዝተኪያ ነው። ፳12 በትውፊት የላለም መስዋዕት ይባላል። ፳18 ወይም የሚነካው ሰው ሁሉ፤ እንዲሁም ቍ 27 ይጠጋ ፳20 ወይም በተቀበሉበት ዕለት አሮን እና ልጆቹ ፳20 ሁለት ሊትር ገደማ ይሆናል ፳21 የዚህ ቃል የዕብራይስጡ ትርጓሜ በእርግጠኝነት አይታወቅም

በታ ተቀብቶ ከህን የሚሆነው ልጁ ይህን ያዘጋጅ፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተመደበ ድርሻ ነውና ፈጽሞ ይቃጠል።²³ ከህኑ የሚያቀርበው የእህል ቀኑርባን ሁሉ ፈጽሞ ይቃጠል እንጂ አይበላ።”

የኅጢአት መሥዋዕት

²⁴ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፡-
²⁵ “አሮንንና ልጆቹን እንዲህ በላቸው፤ ስለ ኅጢአት መሥዋዕት አቀራረብ የምትከተለው ሥርዐት ይህ ነው፤ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበት ስፍራ የኅጢአቱም መሥዋዕት እዚያው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይታረድ፤ ይህም እጅግ ቅዱስ ነው።²⁶ መሥዋዕቱንም የሚያቀርበው ከህን ይብላው፤ ይህም በተቀደሰው ስፍራ በመገናኛው ድንኳን ቅጥር ግቢ ውስጥ፤ በአደባባይ ላይ ይበላ።²⁷ ሥጋውን የሚነካ ሁሉ የተቀደሰ ይሆናል፤ ደሙ በልብስ ላይ በረጭ፤ ያን ልብስ በተቀደሰ ስፍራ እጠብብ።²⁸ ሥጋው የተቀቀ ለበት የሸክላ ዕቃ ይሰበር፤ የናስ ዕቃ ከሆነ ግን ተፈግፍን በውሃ ይታጠብ።²⁹ ከከህናት ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ ከዚህ መብላት ይችላል፤ ይህም እጅግ ቅዱስ ነው።³⁰ ነገር ግን ደሙ ለ ማስተሰረድ እንዲሆን ወደ መገናኛው ድንኳን ወደ ቅድስት የቀረበው የኅጢአት መሥዋዕት ሁሉ በእሳት ይቃጠል እንጂ አይበላ።”

የበደል መሥዋዕት

7 “እጅግ ቅዱስ የሆነው የበደል መሥዋዕት የአቀራረብ ሥርዐት ይህ ነው፡-
² የሚቃጠል መሥዋዕት በሚታረድበት ስፍራ የበደሉም መሥዋዕት እዚያው ይታረድ፤ ደሙም በመሠዊዎ ላይ ዙሪያውን ይረጭ።³ ሥቡን በሙሉ ያቅርብ፤ ይኸውም፡- ላቱን፤ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሥብ፤ ጎሳቱ ከላሊቶች፤ በከላሊቶች ላይና በጉድኑ አጠገብ ያለውን ሥብ እንዲሁም ከከላሊቶች ጋር የሚወጣውን የጉሳቱን ሽፋን አብሮ ያቅርብ።⁵ ከህኑም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ አድርጎ በመሠዊዎ ላይ ያቃጠል፤ ይህም የበደል መሥዋዕት ነው።⁶ ከከህን ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ ከዚህ መብላት ይችላል፤ ነገር ግን በተቀደሰ ስፍራ ይበላ፤ ይህም እጅግ ቅዱስ ነው።

⁷ “የኅጢአት መሥዋዕትና የበደል መሥዋዕት አቀራረብ ሥርዐት አንድ ነው፤ መሥዋዕቶቹ የስርዐቱን ሥርዐት ለሚያስፈጽመው ከህን ይሰጣሉ።⁸ ስለ ማንኛውም ሰው የሚቃጠል መሥዋዕት የሚያቀርበው ከህን ቁዳውን ለራሱ ይውሰድ።⁹ በማሰብ ያምድጃ የተጋገረ፤ በመቀቀያ ወይም በም

6፥25 ዘፀ29፡11፣ 30፡10፤ዘሌ1፡33፣ 4፡24
6፥26 ቀ*16፣ ዘፀ27፡9፣21፣40፡2
6፥27 ዘፀ29፡37፣ ዘሌ10፡10፣ ሕዝ44፡19፣46፡20፣ ሐ2፡12
6፥28 ዘሌ11፡33፣ 15፡12፣ዘኀ19፡15
6፥29 ቀ*17፡18፣ ሕዝ42፡13
6፥30 ዘሌ4፡12፡18፣ ሕዝ45፡15
7፥1 ዘሌ5፡15፣ ሕዝ40፡39
7፥3 ዘፀ29፡13
7፥4 ዘሌ3፡15
7፥5 ዘፀ29፡13
7፥6 ዘሌ6፡18፣ ሕዝ42፡13
7፥7 ቀ*6፣ ዘፀ30፡10፣ ዘሌ2፡3፣5፣15፣6፡17፡2፣ 6፡14፣13፣ዘኀ5፡8፣27፣ 7፡12፡16፣ 1፡ቆር9፡13፣10፡18
7፥8 ዘሌ1፡6
7፥9 ዘሌ2፡4፣5፡7

7፥12 ቀ*13፡15፣ ዘሌ2፡14፣22፡29፣ ዘኀ6፡19፣መዝ50፡14፣ 5፡4፡6፣107፡22፣116፣ 17፡አር33፡11፣ 44፡19
7፥13 ቀ*12፣ ዘፀ34፡22፣ ዘሌ23፡17፣ አፀ4፡5
7፥15 ዘፀ12፡10
7፥16 ዘፍ28፡20፣ ዘፀ35፡29፣ ዘሌ1፡2፣19፡5-8፣ 22፡18፡21፣23፡38፣ ዘኀ15፡3፣29፡39፣ ዘጸ12፡6፣23፡21-23፣መዝ54፡6፣ ሕዝ46፡12
7፥17 ዘፀ12፡10፣ ዘሌ19፡6
7፥18 ዘሌ5፡1፣ 19፡7፣ዘኀ18፡27፣ 2ዘ5፡33፡16
7፥20 ዘፍ17፡14፣ ዘሌ5፡3፣22፡3-7
7፥21 ዘሌ5፡2
7፥23 ዘሌ17፡3፣ ዘጸ14፡4
7፥24 ዘፀ22፡31

ጣድ የበሰለ ማንኛውም የእህል ቀኑርባን ለሚያቀርበው ከህን ይሰጥ።¹⁰ ማንኛውም በዘይት የተለወሰ ወይም ደረቅ የእህል ቀኑርባን ለአሮን ልጆች ሁሉ እኩል ይሰጥ።

የኅብረት መሥዋዕት

¹¹ “አንድ ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የኅብረት መሥዋዕት፤ በሚያቀርበው ጊዜ፤ ሊከተለው የሚገባው ሥርዐት ይህ ነው፡-

¹² “መሥዋዕቱን የሚያቀርበው ለምስጋና መግለጫ ከሆነ፤ ከምስጋና መሥዋዕቱ ጋር ያለ እርሾ የተጋገረና በዘይት የተለወሰ ጎብስት እርሾ ሳይገባበት በሥቡ ተጋግሮ ዘይት የተቀባ ቂጣ በሚገባ ታሸቶ በዘይት የተለወሰም የላመ ዱቄት ጎብስት አብሮ ያቅርብ።¹³ ለምስጋና ከሚሆነው የኅብረት መሥዋዕት ጋር በእርሾ የተጋገረ ጎብስት ያቅርብ።¹⁴ ከእያንዳንዱም ዐይነት አንዳንድ አንገሥቶች ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተለየ ቀኑርባን በማድረግ ያቅርብ፤ ይህም የኅብረት መሥዋዕቱን ደም ለሚረጨው ከህን ይሰጥ።¹⁵ ለምስጋና የሚሆነው የኅብረት መሥዋዕት ሥጋ፤ በቀረበበት ዕለት ይበላ እንጂ አንዳች አይደር።

¹⁶ “መሥዋዕቱ ስለሌለ በመፈጸሙ ወይም በበጎ ፈቃድ የሚቀርብ ከሆነ፤ በቀረበበት ዕለት ይበላ፤ የተረፈውም ሁሉ በማግስቱ ይበላ።¹⁷ እስከ ሦስት ቀን የቆየ ማንኛውም የመሥዋዕቱ ሥጋ ይቃጠል።¹⁸ ማንኛውም የኅብረት መሥዋዕት ሥጋ በሦስተኛው ቀን ከተበላ ተቀባይነት የለውም፤ ርኩስ በመሆኑ ላቀረበው ሰው ዋጋ አይኖረውም፤ ከዚያም የበላ ሰው የበደል ዕዳ ይሆንበታል።

¹⁹ “ርኩስ ከሆነ ነገር ጋር የተነካ ሥጋ ይቃጠል እንጂ አይበላ። ሌላውን ሥጋ ግን በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ የሆነ ማንኛውም ሰው ይበላ፤²⁰ ነገር ግን ንጹሕ ያልሆነ ማንኛውም ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የቀረበውን የትኛውንም የኅብረት መሥዋዕት ሥጋ ቢበላ፤ ከአዝቡ ፈጽሞ ይወገድ።²¹ ማንኛውም ሰው የሰውን ርኩስ ወይም ርኩስ እንስሳን ወይም ማንኛውንም ርኩስ ነገር ቢነካና ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከቀረበው የኅብረት መሥዋዕት ሥጋ ቢበላ፤ ያ ሰው ፈጽሞ ከሕዝቡ ይወገድ።

ሥብና ደም መብላት መከልከል

²² እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤²³ “ለእስራኤላውያን እንዲህ በላቸው፤ ‘የበሬ ወይም የላም፤ የበግ ወይም የፍየል ሥብ አትብሉ።²⁴ ሞቶ የተገኘው ወይም

¹¹ በትውፊት የላላ መሥዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም ቀ* 13-37 ይመ

አውሬ የገደለው ከብት ሥብ ለሌላ ተግባር ይዋል እንጂ አይበላ።²⁵ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርብኝ እንስሳ ሥብ የሚበላ ማንኛውም ሰው ከሕዝቡ ይወገድ።²⁶ በየትኛውም ቦታ ብትኖሩ የማንኛውንም የወፍ ዘር ወይም የእንስሳ ደም አትብሉ።²⁷ ማንኛውም ሰው ደም ቢበላ፣ ያ ሰው ከሕዝቡ ይወገድ።”

የካህኑ ድርሻ

²⁸ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁹ ለእስራኤላውያን እንዲህ በላቸው፤ ‘የኅብረት መሥዋዕት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያቀርብ ማንኛውም ሰው ስለ ራሱ መሥዋዕት አድርጎ ከዚሁ ላይ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያቅርብ።³⁰ በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቀርበውን መሥዋዕት በራሱ እጅ ያቅርቡ። ሥቡን ከፍርምባው ጋር ያቅርብ፤ ፍርምባውን መሥዋዕት አድርጎ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዝውዘው።³¹ ካህኑ ሥቡን በመሠዊያው ላይ ያቃጥል፤ ፍርምባው ግን ለአሮንና ለልጆቹ ይሰጥ።³² የኅብረት መሥዋዕት ታችሁን የቀኝ ወርቅ ላካህኑ የተለየ አድርጋችሁ ስጡት።³³ የኅብረት መሥዋዕት ቱን ደምና ሥብ የሚያቀርቡ የአሮን ልጅ ቀኝ ወርቅን የራሱ ድርሻ አድርጎ ይውሰድ።³⁴ ከእስራኤላውያን የኅብረት መሥዋዕት ላይ የተወዘዘውን ፍርምባና የቀረበውን ወርቅ ወስጃለሁ፤ ለካህኑ ለአሮንና ለልጆቹም ከእስራኤላውያን የሚያገኙት መደበኛ ድርሻቸው እንዲሆን ሰጥቻችኋለሁ።”

³⁵ ካህናት ሆነው እግዚአብሔርን (ያህዌ) እንዲያገለግሉ በቀረቡ ቀን፣ በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከቀረበው መሥዋዕት ላይ ለአሮንና ለልጆቹ የተመደበላቸው ድርሻ ይህ ነው።³⁶ ካህናቱ በተቀቡበት ቀን፣ እስራኤላውያን መደበኛ ድርሻ አድርገው ከትውልድ እስከ ትውልድ ይህን እንዲሰጧቸው እግዚአብሔር (ያህዌ) አዘዘ።

³⁷ እንዲሁ የሚቃጠል መሥዋዕት፣ የእህል ቀርባን፣ የጎጠኦት መሥዋዕት፣ የበደል መሥዋዕት፣ የክህነት ሹመት መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት ሥርዐት ይህ ነው።³⁸ ይህም፣ በሲና ምድር በዳ እስራኤላውያን መሥዋዕታቸውን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲያቀርቡ ባዘዛቸው ቀን በሲና ተራራ ላይ ለሙሴ የሰጠው ሥርዐት ነው።

አሮንና ልጆቹ ካህናት ሆነው መሾማቸው

8-1-36 ተን ምብ ዘፀ 29-1-37
8 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤
² አሮንና ልጆቹን፣ ልብሰ ተክህሮውን፣

7፡26 ዘፍ9፡4
 7፡27 ዘፍ9፡4
 7፡30 ዘፀ29፡4
 7፡31 ዘፀ29፡13፡27
 7፡32 ዘፀ29፡27፤
 ዘሌ10፡14፡15፤
 ዘጥ5፡9፡6፡20፤
 18፡18
 7፡34 ዘፀ29፡22፡
 27፤ ዘሌ10፡15፤
 ዘጥ6፡20፤14ፀ፡
 9፡24፤
 7፡36 ዘሌ8፡12፡30
 7፡37 ዘፀ29፡31፤
 ዘሌ6፡9፡14
 7፡38 ዘፀ19፡11፤
 ዘሌ1፡2፡26፡46፤
 ዘጥ36፡13፤ዘፀ4፡5፤
 29፡1

8፡2 ቀ*18፡22፤
 ዘፀ28፡1፡24፡43፤
 29፡2-3፡30፡10፤
 23-25፡30፡19፡27፤
 ዘሌ1፡5
 8፡3 ዘጥ8፡9
 8፡5 ዘፀ29፡1
 8፡6 ዘፀ29፡4፤
 30፡19፤ሐሥ22፡16
 8፡7 ዘፀ28፡4
 8፡8 ዘፀ25፡7፤
 28፡30
 8፡9 ዘፀ28፡2፡36፤
 39፡28፤ዘሌ21፡10
 8፡10 ቀ*2፤
 ዘፀ26፡1፡30፡26
 8፡11 ዘፀ30፡29
 8፡12 ዘፀ30፡30፤
 ዘሌ7፡36
 8፡13 ዘፀ28፡4፤
 39፡40፤39፡27፤
 ዘሌ21፡10
 8፡14 ዘፀ30፡10፤
 ዘሌ4፡3፡15
 8፡15 ዘሌ4፡7፤
 18፤ሕዝ43፡20፤
 ዕብ9፡22
 8፡17 ዘሌ4፡11፡12
 8፡18 ቀ*2

የመቅቢያ ዘይቱን፣ ለጎጠኦት መሥዋዕት የሚሆነውን ወይፈን፣ ሁለቱን አውራ በጎችና እርሾ ሳይገባበት የተጋገረው ቂጣ ያለበትን መሶብ አምጣ፤³ ማንበሩን በሙሉ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ሰብስብ።”⁴ ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲዘዘው አደረገ፤ ማን በሩም በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ተሰበሰበ።

⁵ ሙሴም ማንበሩን፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲደረግ ያዘዘው ይህ ነው” አላቸው።⁶ ሙሴም አሮንንና ልጆቹን ወደ ፊት አወጣቸው፤ በውሃም አጠባቸው።⁷ አሮንን እጅ ጠባብ አለበሰው፤ መቀነት አስታጠቀው፤ ቀሚስ አጠለቀለት፤ ኤፋድ ደረሰለት፤ በልዩ ጥበብ በተጠለፈው መታጠቂያ ኤፋዱን አስታጠቀው፤ በላዩም አሰረው፤⁸ የደረት ኪሱን በላዩ አደረገለት፤ በደረት ኪሱም ውስጥ አራምንና ቱሚምን አኖረ።⁹ እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘውም መሠረት፣ ሙሴ ጥምጥሙን በአሮን ራስ ላይ አደረገ፤ በጥምጥሙም ላይ በፊት ለፊቱ በኩል የተቀደሰውን አክሲል አደረገለት።

¹⁰ ሙሴም መቅቢያ ዘይቱን ወሰደ፤ ማደራያ ድንኳኑንና በውስጡ የሚገኘውን ሁሉ ቀብቶ ቀደሰ።¹¹ ከዘይቱም ጥቂት ወስዶ በመሠዊያው ላይ ሰባት ጊዜ ረጨ፤ ይቀድሳቸውም ዘንድ መሠዊያውን ከነመገልገል ላይ ዕቃው ሁሉ እንዲሁም የመታጠቢያ ሳኬን ከነማስቀመጫው በዘይት ቀባ።¹² ከመቅቢያ ዘይቱም በአሮን ራስ ላይ አፈሰሰ፤ የተቀደሰ እንዲሆንም ቀባው።¹³ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት ሙሴ፣ የአሮንን ልጆች ወደፊት አቅርቦ እጅ ጠባብ አለበሰባቸው፤ መታጠቂያ አስታጠቃቸው፤ ቆብም ደፋላቸው።

¹⁴ ሙሴም የጎጠኦት መሥዋዕት የሆነውን ወይፈን አመጣ፤ አሮንና ልጆቹም በወይፈኑ ራስ ላይ እጃቸውን ጫኑ።¹⁵ ሙሴም ወይፈኑን ዐረደ፤ ደሙንም ወስዶ መሠዊያውን ያነጻ ዘንድ በጣቱ የመሠዊያውን ቀንዶች ሁሉ ቀባ፤ የቀረውንም ደም በመሠዊያው ሥር አፈሰሰው። ለመሠዊያውም እንዲሁ አድርጎ ያስተሰር ይለት ዘንድ ቀደሰው።¹⁶ ሙሴም የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሁሉ፣ የጎጠኦቱን ሽፋን፣ ኩላሊቶችንና ሥጋቸውን ወስዶ በመሠዊያው ላይ አቃጠለ።¹⁷ ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት ወይፈኑን፣ ቁዳውን፣ ሥጋውንና ፈርሱን ከሰፈርውጭ አቃጠለ።

¹⁸ ሙሴ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን አውራ በግ አቀረበ፤ አሮንና ልጆቹም

³ ወይም በእሳት ከቀረበው

እጃቸውን በበጉ ላይ ጫኑ።¹⁹ ሙሴም በጉን ዐርዶ ደሙን በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ረጨ።²⁰ በጉንም በየብልቱ ቄራረጠ፤ ጭንቅላቱን፣ ብልቶቹንና ሥቡን አቃጠለ።²¹ ሆድ ዕቃውንና እግሮቹን በውሃ አጠበ፤ ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት፣ በጉን በሙሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ፣ ሽታውም ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ በመሠዊያው ላይ አቃጠለው።

²² ሙሴ ለቅድስና የሚሆነውን ሌላ አውራ በግ አቀረበ፤ አሮንና ልጆቹም እጆቻቸውን በበጉ ራስ ላይ ጫኑ።²³ ሙሴ አውራ በጉን ዐረደ፤ ከደሙም ጥቂት ወስዶ የአሮንን ቀኝ ጆሮ ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት አስነካ፤²⁴ የአሮንንም ልጆች ወደ ፊት ጠራ፤ ከደሙም ጥቂት ወስዶ የቀኝ ጆሮአቸውን ጫፍ፣ የቀኝ እጃቸውን አውራ ጣትና የቀኝ እግራቸውን አውራ ጣት አስነካ፤ የቀረውንም ደም በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ረጨ።²⁵ ሥቡን፣ ላቱን፣ ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሥብ ሁሉ፣ የጉብቱን ሽፋን፣ ሁሉቱን ኩላሊቶችና ሥባቸውን እንዲሁም ቀኝ ወርቅን ወስደ፤²⁶ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ካለው፣ ያለ እርሾ የተጋገረ ዳቦ ካለበት መሶብ ላይ አንድ ኅብስት፣ አንድ በዘይት የተጋገረ ዳቦ እንዲሁም ስስ ቂጣ ወስዶ በሥቦቹና በቀኝ ወርቅ ላይ አኖረ።²⁷ እነዚህንም ሁሉ ለአሮንና ለልጆቹ በእጃቸው ሰጣቸው፤ እነርሱም የሚወዘወዝ መሥዋዕት አድርገው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዘወዙት።²⁸ ሙሴም ከእጃቸው ተቀብሎ፣ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ፣ ሽታውም ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ በመሠዊያው ላይ በሚቃጠለው መሥዋዕት ላይ አቃጠለው።

²⁹ ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት፣ ድርሻው የሆነውን ክህነት የመጠስጫውን አውራ በግ ፍርምባ ወስዶ የሚወዘወዝ መሥዋዕት በማድረግ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዘወዘው።

³⁰ ቀጥሎም ሙሴ በመቅቢያው ዘይትና በመሠዊያው ላይ ካለው ደም ጥቂት ወስደ፤ በአሮንና በልብሱ እንዲሁም በአሮን ልጆችና በልብሳቸው ላይ ረጨ፤ በዚህም ሁኔታ አሮንንና ልብሱን፣ ልጆቹንና ልብሳቸውን ቀደሰ።

³¹ ሙሴም አሮንና ልጆቹን እንዲህ አላቸው፡ “ሥጋውን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ቀቅሉት፤ በዚያም፣ ‘አሮንና ልጆቹ ይብሉት’ ተብሎ በታዘዘሁት መሠረት፣ በክህነት መስጫው መሥዋዕት መሶብ ውስጥ ካለው

8:20 ዘሌ.1:8
8:22 ቀ.2:ዘሌ.4:15
8:23 ዘሌ.14:14:25
8:24 ዕብ.18:22
8:25 ዘሌ.3:3-5
8:26 ዘሌ.2:4
8:27 ዘጥ.5:25
8:29 ዘሌ.7:31-34
8:30 ዘወ.28:1:2፣ ዘሌ.7:36
8:31 ዘሌ.6:16

ኅብስት ጋር ብሉት፤³² የተረፈውንም ሥጋና ኅብስት በእሳት አቃጥሉ።³³ የክህነት መቀበያችሁ ሥርዐት እስከሚፈጸምበት እስከሰባት ቀን ድረስ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ቆይ፤ ሥርዐቱንም ለመፈጸም ሰባት ቀን ይወስዳልና።³⁴ ዛሬ የተፈጸመው ይህ ሥርዐት ለእናንተ ማስተሰሪያ እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘ ዘው ነው።³⁵ እንዳትሞቱ ሰባቱን ቀንና ሌሊት ከመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አትለዩ፤ የእግዚአብሔርንም (ያህዌ) ሥርዐት ጠብቁ፤ የታዘዘሁት እንዲህ ነውና።”³⁶ አሮንና ልጆቹም እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት ያዘዘውን ሁሉ አደረጉ።

ካህናቱ አገልግሎታቸውን ጀመሩ

9 በስምንተኛውም ቀን ሙሴ አሮንንና ልጆቹን እንዲሁም የእስራኤልን ሽማግሌዎች ጠራቸው፤² አሮንንም እንዲህ አለው፡ “የጎጠኦት መሥዋዕት እንዲሆንልህ አንድ እንቦሳ እንዲሁም የሚቃጠል መሥዋዕት እንዲሆንልህ አንድ አውራ በግ፣ ወስደህ፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አቅርባቸው፤ ሁለቱም እንከን የሌለባቸው ይሁኑ።³ እስራኤላውያንንም እንዲህ በላቸው፤ ‘ለጎጠኦት መሥዋዕት አንድ አውራ ፍየል፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት እንከን የሌለባቸውን የአንድ ዓመት እምቦሳና የአንድ ዓመት ጠቦት፣ ላለጎብረት መሥዋዕት⁴ አንድ በሬና⁵ አንድ አውራ በግ በዘይት ከተለወሰ የእህል ቀኑር ባን ጋር በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ለመሠዋት አቅርቡ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ዛሬ ይገለጥላችኋልና።”

⁶ እነርሱም ሙሴ ያዘዘቸውን ሁሉ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ አመጡ፤ ሕዝቡም በሙሉ ቀርበው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ቆሙ።⁷ ሙሴም፣ “የእግዚአብሔር (ያህዌ) ክብር ይገለጥላችሁ ዘንድ፣ እንድታደርጉት እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘችሁ ይህ ነው” አለ።

⁸ ሙሴ አሮንን፣ ወደ መሠዊያው ቀርቦ በህ የጎጠኦት መሥዋዕትህንና የሚቃጠለውን መሥዋዕትህን ሠዋ፤ ለራስህና ለሕዝቡም አስተሰርይ፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት የሕዝቡን መሥዋዕት አቅርብ፤ አስተሰርይላቸውም” አለው።

⁹ አሮንም ወደ መሠዊያው መጥቶ ስለራሱ የጎጠኦት መሥዋዕት የቀረበውን

8:33 ዘሌ.14:8፣ 15:13:28፣ ዘጥ.19:11፣ ሕዝ.43:25
8:34 ዕብ.7:16
8:35 ዘሌ.18:30፣ 22:9፣ ዘጥ.3:7፣ 9:19፣ ዘዘ.1:1፣ 1፣ 7:2:3፣ ሕዝ.48:11፣ ዘዘ.3:7
9:1 ዘሌ.4:15፣ ሕዝ.43:27
9:3 ቀ.8:15፣ ዘሌ.4:3፣ 3:2፣ 10:16
9:4 ዘወ.29:43፣ 32:6፣ ዘሌ.4:10፣ 9:6 ዘወ.16:7
9:7 ዘወ.30:10፣ ዘሌ.16:6፣ ዕብ.5:13፣ 7:27
9:8 ዘሌ.4:1-12፣ 10:19

²31 ወይም ብዙ ባዘዘሁት
³4 በትውፊት የሰጠ መሥዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም ቀ. 18:22 ይመጣ።
⁴4 የዕብራይስጥ ቃል ተባብሮና እንስትን ሊያጠቃልል ይችላል፤ እንዲሁም ቀ. 18:19 ይመጣ

እምቦሳ ዐረደው።⁹ ልጆቹም ደሙን አመጡ ለት፤ እርሱም ጣቱን በደሙ ውስጥ ነክሮ የመሠዊያውን ቀንዶች ቀባ፤ የተረፈውንም ደም በመሠዊያው ግርጌ አፈሰሰው።
¹⁰ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት የኅጢአት መሥዋዕቱን ሥብ፤ ከላሊቶቹንና የጉብቱን ሽፋን በመሠዊያው ላይ አቃጠለው፤¹¹ ሥጋውንና ቀሩባቱንም ከሰፈሩ ውጭ በእሳት አቃጠለው።
¹² ከዚህ በኋላ አሮን የሚቃጠለውን መሥዋዕት ዐረደ፤ ልጆቹ ደሙን አቀበሉት፤ እርሱም ደሙን በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ረጨ።¹³ ልጆቹም የሚቃጠለውን መሥዋዕት ብልት አንድ በአንድ፤ ጭንቅላቱን ሳይቀር አምጥተው ሰጡት፤ እርሱም በመሠዊያው ላይ አቃጠለው።
¹⁴ የሆድ ዕቃውንና እግሮቹን አጥቦ በመሠዊያው ላይ ካለው ከሚቃጠለው መሥዋዕት ስት በላይ አቃጠለ።¹⁵ አሮንም የሕዝቡን መሥዋዕት አቀረበ፤ ስለ ሕዝቡ የኅጢአት መሥዋዕት የሆነውን ፍጥ ወስዶ ዐረደው፤ እንደ ፊተኛው ሁሉ ይህንም በኅጢአት መሥዋዕትነት ሠዋው።
¹⁶ የሚቃጠለውንም መሥዋዕት አምጥቶ በሥርዐቱ መሠረት አቀረበው።¹⁷ የእህል ቀሩባቱን አመጣ፤ ከላይም እፍኝ ሙሉ ወስዶ ጣት ጣት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት በተጨማሪ በመሠዊያው ላይ አቃጠለ።
¹⁸ አሮንም ስለ ሕዝቡ የኅብረት መሥዋዕት የቀረቡትን በሬውንና አውራ በጉን ዐረደ፤ ልጆቹም ደሙን አመጡለት፤ እርሱም ደሙን በመሠዊያው ላይ ዙሪያውን ረጨ።¹⁹ የበሬውንና የአውራ በጉን ሥብላቱን፤ የሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሥብ፤ ከላሊቶቹንና የጉብቱን ሽፋን፤²⁰ በፍርምባዎቹ ላይ አስቀመጡ፤ አሮንም ሥቡን በመሠዊያው ላይ አቃጠለ፤²¹ ፍርምባዎቹንና የቀኝ ወርቅንም ሙሴ ባዘዘው መሠረት፤ የመወዝወዝ መሥዋዕት አድርጎ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዘወዘው።
²² አሮንም እጆቹን ወደ ሕዝቡ ዘርግቶ ባረካቸው፤ የኅጢአት መሥዋዕቱን፤ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የኅብረቱን መሥዋዕት ካቀረበ በኋላ ወረደ።
²³ ከዚህ በኋላ፤ ሙሴና አሮን ወደ መገናኛው ድንኳን ገቡ፤ ከዚያ ሲወጡም ሕዝቡን ባረኩ፤ የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ክብር ለሕዝቡ ሁሉ ተገለጠ።²⁴ እሳት ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ወጥቶ፤ በመሠዊያው ላይ የነበረውን በላ፤ ሕዝቡም ሁሉ ይህን ባዩ ጊዜ እልል አሉ፤ በግምባራቸውም ተደፉ።

9፡9 4*12:18፤ 11029:12፤ሕዝ43:20
 9፡11 ዘሌ4:11:12
 9፡12 4*9:10:19
 9፡13 ዘሌ1:8
 9፡14 ዘሌ1:9
 9፡15 ዘሌ4:27-31
 9፡16 ዘሌ1:1-13
 9፡17 ዘሌ3:5
 9፡18 ዘሌ3:1-11
 9፡21 11029:24:26
 9፡22 ዘፍ48:20፤ 11039:43፤ ሉቃ24:50
 9፡23 11040:2፤ 24:16
 9፡24 11019:18፤ መሳ6:21:13:20፤ 1፡17:18:39
 10፡1 4*2፤ 1106:23:24:1፤ 28:1፤30:9፤ ዘሌ16:1:12፤ ዘጉ3:2-4፤ ዘጉ11:1:1፤16:7:18:3፤ 5:46፤26:61፤ 1፡17:50፤2፡125:151፤ ዘፍ6:3፤2ዘፍ4:22ኤር52:19፤ ኢሳይ6:6፤ሕዝ8:11
 10፡2 ዘፍ19:24፤ 38:7፤ዘጉ11:1፤1፤ 16:35፤1ዘፍ24:2፤ ኢዮ1:16፤ መዝ2:12:45:3፤ 106:18፤ኢሳ29:6
 10፡3 11014:4፤ 19:22፤30:29፤ ዘሌ21:6፤22:32፤ ዘጉ16:5፤20:13፤ ኢሳይ16:14:23፤ 49:3፤55:5፤ 60:21፤ሕዝ28:22፤ 38:16
 10፡4 1106:18:22፤ 25:8፤ሐሥ5:6፤9:10
 10፡5 ዘሌ8:13
 10፡6 110ፍ50:3፤ 10፡ዘ06:23፤ ዘሌ13:45፤21:10፤ ዘጉ1:53፤5:18፤ 16:22፤20:29፤ ኢሳይ7:1፤22:18፤ 14መ፡ 25:1፤ ኤር41:5፤ግር14:63
 10፡7 11025:8፤ 28:41
 10፡9 110ፍ29:21፤ 11012:14፤29:40፤ ዘሌ23:13፤ዘጉ6:3፤1፤ 5:5፤ 28:7፤ ዘጸ14:26፤28:39፤ 29:6፤ መሳ13:4፤ ምሳ23:29-35፤ 31:4፤7፤ኢሳይ22:22:13፤28:17፤ 29:9፤56:12፤ ኤር35:6፤ሕዝ44:21፤ ሆሴ4:11፤ግዝ2:11፤ ዕን2:15-16፤ ሉቃ1:15፤ኤፌ5:18፤

የናዳብና የአብዩድ መጥት
10 የአሮን ልጆች ናዳብና አብዩድ እያንዳንዳቸው ጥናዎቻቸውን ወስደው ፍም አደረጉባቸው፤ ዕጣንም ጨመሩ ባቸው፤ እርሱ ያላዘዘቸውን፤ ያልተፈቀደውን እሳት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አቀረቡ።² ከዚህም የተነሣ እሳት ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ወጥቶ በላቸው፤ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ሞቱ።
³ ሙሴም አሮንን እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ)፡- ‘ወደ እኔ በሚቀርቡት መካከል፤ ቅድስናዬን እገልጣለሁ፤ በሕዝቡም ሁሉ ፊት፤ እከበራለሁ’ ብሎ የተናገረው ይህን ነው።” አሮንም ዝም አለ።
⁴ ሙሴ የአሮንን አጎት የዑዝኤልን ልጆች ሚሳኤልንና ኤልዳፋንን ጠርቶ፤ “ወደዚህ ኑና ወንድሞቻችሁን አንሁ፤ ከመቅደሱም ደጃፍ አርቃችሁ፤ ከሰፈር ወደ ውጭ ውስጃቸው” አላቸው።
⁵ እነርሱም መጥተው ሙሴ ባዘዘቸው መሠረት፤ ሚቻቹ የክህ ነት ቀሚላቸውን እንደ ለበሱ ተሸክመው ከሰፈር ወደ ውጭ አወጧቸው።
⁶ ሙሴም አሮንንና የአሮንን ልጆች፤ አልዳዘርንና ኢታምርን እንዲህ አላቸው፤ “እንዳትሞቱ፤ በሕዝቡም ላይ ቀሩባ እንዳይመጣ ጠጉራችሁን አትንጨጩ።” ለብላቸው ሁንም አትቅደዱ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ስላጠፋቸው ሰዎች ወንድሞቻችሁ እስራኤላውያን ሊያለቅሱላቸው ይችላሉ።⁷ የእግዚአብሔር (ያህዌ) የመቅቢያ ዘይት በላያችሁ ነውና እንዳትሞቱ ከመገናኛው ድንኳን አትውጡ።” እነርሱም ሙሴ እንዳላቸው አደረጉ።
⁸ እግዚአብሔርም (ያህዌ) አሮንን እንዲህ አለው፤⁹ “እንዳትሞቱ አንተና ልጆችህ ወደ መገናኛው ድንኳን በምትገቡበት ጊዜ የወይን ጠጅ ወይም ሌላ የሚያስክር መጠጥ አትጠጡ፤ ይህም በልጅ ልጆችሁ ዘንድ የሚጠበቅ ዘላለማዊ ሥርዐት ነው።”¹⁰ የተቀደሰውንና ያልተቀደሰውን፤ ርኩሱንና ንጹሐን ለዩ፤¹¹ እግዚአብሔርም (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት የሰጣቸውን ሥርዐት ሁሉ ለእስራኤላውያን አስተምሩ።
¹² ሙሴም አሮንንና የተረፉትን ልጆቹን

1ጣጥ3:3፤ተቆ1:17 10፡10 ዘፍ7:2፤ ዘሌ6:27:14:57፤ 20:25፤ሕዝ22:26 10፡11 ዘጸ17:10፤ 11፡24:8፤25:1፤ 33:10፤2ዘፍ15:3፤ 17:7፤ዕዝ7:25፤ ነሀ8:7፤ምሳ4:27፤ ሐጌ2:11፤ግሌ2:7 10፡12 11029:41፤ ዘሌ6:14-18

፡፡6 ወይም አጎላጭ

አልዓዛርንና ኢታምርን እንዲህ አላቸው፤ “በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከቀረበው የእህል ቀሩርባን የቀረውን ወስዳችሁ ያለ እርሾ ጋግሩት፤ እጅግ ቅዱስ ስለሆነ በመሠዊያው አጠገብ ብሉት፤¹³ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርበው መሥዋዕት ያንተና የልጆችህ ድርሻ ይህ ስለሆነ፤ በተቀደሰ ስፍራ ብሉት፤ እንዲህ ታዝግላሁና።¹⁴ ከእስራኤላውያን የነበረት መሥዋዕት¹⁵ ላይ የእናንተ ድርሻ ሆኖ ስለተሰጠ፤ የተወዘወዘውን ፍር ምባና የቀረበውን ወርች አንተ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ በአምልኮው ሥርዐት መሠረት ንጹሕ በሆነ ስፍራ ብሉት።¹⁵ የቀረበውን ወርችና የተወዘወዘውን ፍርምባ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት የመወዘወዘ መሥዋዕት ሆኖ በእሳት ከቀረበው ሥብ ጋር ይምጣ። ይህም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘው መሠረት ለአንተና ለልጆችህ ለዘላለም የተመደበ ድርሻ ይሆናል።”

¹⁶ ሙሴ ለጎጠኦች መሥዋዕት የሚቀርበውን ፍየል አጥብቆ ፈለገ፤ መቃጠሉንም በተረዳ ጊዜ የተረፉትን የአሮንን ልጆች አልዓዛርንና ኢታምርን ተቈጣቸው፤ እንዲህም አላቸው፤¹⁷ “የጎጠኦች መሥዋዕቱን ለምን በተቀደሰው ስፍራ አልበላችሁትም? እጅግ የተቀደሰ ነው፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ስርዐት በማስገኘት የሕዝቡን ጎጠኦች እንድታስወግዱበት የተሰጣችሁ ነበር፤¹⁸ ደሙ ወደ ተቀደሰው ስፍራ ስላልገባ፤ በሰጠሁት ትእዛዝ መሠረት ፍየሉን በተቀደሰው ስፍራ መብላት ይገባችሁ ነበር።”

¹⁹ አሮንም ሙሴን፤ “እነሆ፤ በዛሬው ቀን የጎጠኦች መሥዋዕታቸውንና የሚቃጠል መሥዋዕታቸውን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አቀረቡ፤ እኔም እንዲህ ያለ ነገር የደረሰብኝ ሰው ነኝ፤ ታዲያ፤ ዛሬ የጎጠኦች መሥዋዕቱን ብበላ ኖሮ እግዚአብሔርስ (ያህዌ) ደስ ይለው ኖሮአልን?” አለው።²⁰ ሙሴም ይህን በሰማ ጊዜ መልሱ አረካው።

የተፈቀደና ያልተፈቀደ መብል
11:1-23 ተጓ ምብ ዘጸ 14:3-20

11 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤² “እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ‘በየብስ ከሚኖሩ እንስሳት ሁሉ የምትበላቸው እነዚህ ናቸው፡-³ ስኩናው የተሰነጠቀውን የሚያመሰክውን ማንኛውንም እንስሳ መብላት ትችላላችሁ።

⁴ ‘የሚያመሰኩ ሆነው ስኩናቸው ያልተሰነጠቀ ወይም ስኩናቸው የተሰነጠቀ ሆኖ የሚያመሰኩትን አትብሉ፤ ግመል ያመሰክል፤ ስኩናው ስላልተሰነጠቀ ግን በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን።⁵ ሸኮኮ

10:13 ዘሌ.6:16፣ ሕዝ.42:13
10:14 ዘወ.29:31፣ ዘሌ.4:12፣ ዘኀ.5:9
10:15 ዘወ.29:28፣ ዘሌ.7:34፣
10:16 ዘሌ.9:3
10:17 ዘወ.28:38፣ ዘሌ.6:24-30፣ ሕዝ.42:13
10:18 ዘሌ.4:18፣ 6:17-26
10:19 ዘሌ.9:12
11:2 ሐሥ.10:12-14
11:4 ሐሥ.10:14

11:7 ኢ.46:54፣ 66:3-17
11:8 ዘሌ.5:2፣ ዕብ.9:10
11:10 ፋ.12
11:11 ዘሌ.5:2
11:12 ፋ.10
11:14 ዘኖ.11
11:15 ዘኖ.8:7
11:18 ኢ.41:3፣21፣ 14:23፣34፣11:13፣ ሰፎ.2:14
11:19 ዘኖ.1:11፣ ኢ.42:20፣ዘካ.5:9
11:20 ሐሥ.10:14
11:22 ማ.6:34፣ ማር.1:6
1:24 ፋ.27-40፣ ዘሌ.5:2፣13:3፣14:46፣ 15:5፣22:6፣ ዘኀ.19:7፣19
11:25 ፋ.28፣ ዘወ.19:10፣ዘሌ.13:6፣ 34:14፣8:47፣15:5፣ 16:26፣ዘኀ.8:7፣ 19:7፣8፣31፣24

ያመሰክል፤ ስኩናው ስላልተሰነጠቀ ግን በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን።⁶ ጥንቸል ያመሰክል፤ ስኩናው ስላልተሰነጠቀ ግን በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን።⁷ ዐሳማ ስኩናው የተሰነጠቀ ቢሆንም ስለ ማያመሰክ በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን።⁸ የእነዚህን እንስሳት ሥጋ አትብሉ፤ ጥንባቸውንም አትንኩ፤ በእናንተ ዘንድ ርኩሶች ይሁኑ።

⁹ ‘በባሕሮችና በወንዞች ውሃ ውስጥ ከሚኖሩት ፍጡሮች ክንፍና ቅርፊት ያላቸውን መብላት ትችላላችሁ፤¹⁰ ነገር ግን በባሕሮችና በወንዞች ውስጥ ከሚኖሩት ፍጡሮች ሁሉ፤ ከሚንቋቋቁት ወይም በውሃ ውስጥ ከሚኖሩት ሕይወት ካላቸው ሌሎች ፍጡሮች መካከል ክንፍና ቅርፊት የሌላቸው በእናንተ ዘንድ አስጸያፊዎች ይሁኑ፤¹¹ በእናንተ ዘንድ አስጸያፊ ስለሆኑ ሥጋቸውን አትብሉ፤ በድኖቸውንም ትጸዩላችሁ፤¹² ክንፍና ቅርፊት የሌለው ማንኛውም በውሃ ውስጥ የሚኖር ፍጡር በእናንተ ዘንድ አስጸያፊ ይሁን።

¹³ ‘ከአዕዋፍ ወገን እነዚህን ትጸዩላችሁ፤ ጸያፍ ስለሆነም አትብላቸው። ንስር፤ ጥንብ አንሣ፤ ግልገል አንሣ፤¹⁴ ጭላት፤ ማንኛውም ዐይነት ጭልፊት፤¹⁵ ማንኛውም ዐይነት ቀሩር፤¹⁶ ሰጦት፤ ጠላቋ፤ ዝይ፤ ማንኛውም ዐይነት በቋል፤¹⁷ ጉጉት፤ ርኩም፤ ጋጋኖ፤¹⁸ የውሃ ዶሮ፤ ይብራ፤ ስደተኛ አሞራ፤¹⁹ ሸመላ፤ ማንኛውም ዐይነት ሳቢሳ፤ ጅንጅላቴ ወፍና የሌሊት ወፍ።”

²⁰ ‘ክንፍ ኖሮአቸው በአራት እግር የሚንቀሳቀሱ ነፍሳት ሁሉ በእናንተ ዘንድ አስጸያፊዎች ይሁኑ።²¹ ነገር ግን ክንፍ ኖሮ አቸው በአራት እግር የሚንቀሳቀሱ ነፍሳት መካከል ከምድር በሚፈናጠሩበት እግራቸው አንጓ ያለባቸውን መብላት ትችላላችሁ።²² ከእነዚህ ማንኛውንም ዐይነት አንበጣ፤ ፌንጣፍ ከተብከቱ መብላት ትችላላችሁ።²³ ነገር ግን ክንፍ ኖሮአቸው በአራት እግር የሚንቀሳቀሱትን ፍጥረታት ተጸዩሏቸው።

²⁴ ‘ከእነዚህ የተነሣ ትረክሳላችሁ፤ የእነዚህን በድን የሚነካ ሁሉ እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።²⁵ የእነዚህንም በድን የሚያነሣ ሰው ሁሉ ልብሱን ይጠብብ፤ ሆኖም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ነው።

²⁶ ‘ስኩና ያለው ነገር ግን ስኩናው ያልተሰነጠቀና የሚያመሰክ ማንኛውም እንስሳ በእናንተ ዘንድ ርኩስ ይሁን። የእነዚህንም በድን የሚነካ ሰው ሁሉ ይረክሳል።²⁷ አራት

¹⁴ በትውፊት የላላም መሥዋዕት ይባላል
¹⁹ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ያሉ የእያንዳንዱ አዕዋፍ፣ ነፍሳትና እንስሳት ትክክለኛ ማንነታቸው በትክክል አይታወቅም

እግር ካላቸው እንስሳት ሁሉ በመዳፋቸው የሚሄዱት በእናንተ ዘንድ ርኩሳን ናቸው፤ በድናቸውንም የሚነካ ሁሉ እስከ ማታ ድረስ ርኩሳን ይሆናል።²⁸ የእነዚህን በድን የሚያነሳ ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሆኖም እስከ ማታ ድረስ ርኩሳን ይሆናል፤ እንስሳተ ም በእናንተ ዘንድ ርኩሳን ናቸው።

²⁹ ምድር ለምድር ከሚንቀሳቀሱ እን ስሳት መካከል እነዚህ በእናንተ ዘንድ ርኩ ሳን ናቸው፡- ሙጭልጭሳ፣ ዐይጥ፣ እን ሽላሊት በየወገኑ፣³⁰ ዲሊ፣ ዐዘ፣ ገበሎ፣ አርጃኖ፣ ዕሥሥት።³¹ ምድር ለምድር ከሚ ንቀሳቀሱ እንስሳት ሁሉ መካከል እነዚህ በእናንተ ዘንድ ርኩሳን ናቸው፤ ከእነዚህም የሞተውን የሚነካ ሁሉ እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።³² በድኑ በማንኛውም ዕቃ ላይ ቢወድቅ ይ ዕቃ ከዕንጨት፣ ከጨርቅ፣ ከቈዳ ወይም ከበርኖስ የተሠራ ቢሆን ርኩስ ይሆናል፤ በውሃ ውስጥ ይደረግ፤ ሆኖም ርኩስ ነው፤ ከዚያም በኋላ ንጹሕ ይሆናል።³³ በድኑም በሽክላ ዕቃ ውስጥ ቢወድቅ፣ በውስጡ ያለ ነገር ሁሉ ርኩስ ስለሚሆን ዕቃውን ስበሩት።³⁴ ማንኛውም ምግብ እንዲህ ካለው ዕቃ ውሃ ቢፈስስት ይረክሳል፤ ከዚህ ዕቃ የሚጠጣውም ነገር ሁሉ ርኩስ ነው፤³⁵ ከበድናቸው አንዱ የወደቀበት ነገር ሁሉ ይረክሳል፤ ምድጃም ይሁን ማሰር ይሰበር፤ ርኩሳን ናቸው፤ እናንተም ተጸደቁቸው።³⁶ ነገር ግን ምንጭ ወይም የውሃ ማጠራቀሚያ ጉድጓድ ንጹሕ እንደ ሆነ ይቆያል፤ ሆኖም በድኑን የነካ ይረክሳል።³⁷ በሚዘራ ዘር ላይ በድን ቢወ ድቅ ዘሩ ንጹሕ እንደሆነ ይቆያል።³⁸ ነገር ግን በዘሩ ላይ ውሃ ከፈሰሰበት በኋላ በድን ቢወድቅበት ዘሩ በእናንተ ዘንድ ርኩስ ነው።

³⁹ ለእንድትበሉ ከተፈቀደላችሁ እንስ ሳት አንዱ ቢሞት፣ በድኑን የሚነካ ማንኛ ውም ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆ ናል።⁴⁰ ማንም ሰው ከበድኑ ቢበላ ልብሱን ይጠብ፤ ሆኖም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ፤ በድኑን የሚያነሳ ልብሱን ይጠብ፤ ሆኖም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።

⁴¹ ምድር ለምድር የሚንቀሳቀስ ማንኛ ውም ፍጡር ጸያፍ ነው፤ አይበላም።⁴² ምድር ለምድር የሚንቀሳቀሰውን ፍጡር ሁሉ፣ ይኸውም በደረቱ የሚሳበውን ወይም በእራት እግር የሚሄደውን ወይም ብዙ እግሮች ያሉትን አትብሉ፤ ጸያፍ ነው።⁴³ በእነዚህ ፍጡራን ሁሉ ራሳችሁን አስጸያፊ አታድ ርጉ፤ በእነርሱም ራሳችሁን በማጉደፍ አት ርኩሱ።⁴⁴ እኔ እግዚአብሔር

11:28 ዕ49:10
11:29 ፉ41: ሊ466:17
11:32 ዘሌ15:12፣ ዘጉ19:18፣31:20
11:33 ዘሌ6:28
11:39 ፉ40:፣ ዘሌ17:15፣22:4:8፣ ዘጉ19:11፣ዘጸ14:21፣ ሕዝ4:14፣44:31
11:40 ፉ25:39፣ ዘሌ14:8፣17:15፣ 22:8፣ሕዝ44:31፣ ዕ49:10
11:43 ፉ44፣ ዘሌ20:25፣22:5
11:44 ፉ43፣ ዘጠ6:27፣19:10፣ 20:2፣22:31፣31:13፣ ዘሌ19:2፣20:7፣ ዘጉ15:40፣ዘጸ14:2አ ሱ3:5፣ 7:13፣ 24:19፣ 14ጦ2:2፣ 1ዜ5:15፣12፣ 2ዜ5:29፣5፣35:6፣ ሊፆ6:10፣ መዝ99:3፣ሐ443:3፣ 51:15፣ሕዝ20:5፣ ሌፌ1:4፣1ተ44:7፣ 1ጴጥ1:15:16
11:45 ዘፍ17:7፣ ዘዐ19:6፣ዘሌ25:38፣ 55:1ጴጥ1:16
11:47 ዘሌ10:10
12:2 ዘሌ15:19፣ 18:19፣ሊ464:6፣ ሕዝ18:6፣22:10፣ 36:17
12:3 ዘፍ17:10፣ ዘዐ22:30፣ሉቃ1:59
12:6 ዘዐ29:38፣ ዘሌ5:7፣23:12፣ ዘጉ6:12፣14፣7:15፣ሐ ቃ2:22
12:8 ዘፍ15:9፣ ዘሌ4:26፣5:7፣ 14:22፣ሉቃ2:22-24
13:2 ፉ3:4:9፣ 10:15፣19፣28፣38፣ 39:43፣ዘዐ4:6፣ ዘሌ14:3፣32:56፣ ዘጉ5:2፣ዘጸ24:8

አምላካችሁ (ያህዌ ሌሎሃም) ቅዱስ ነኝና እናንተም ተለዩ፤ ቅዱሳንም ሁኑ፤ ምድር ለምድር በሚንቀሳቀስ በማን ኛውም ፍጡር ራ ሳችሁን አታርክሱ።⁴⁵ **አምላ ካችሁ** (ሌሎሃም) እሆን ዘንድ ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ፤ ስለዚህ እኔ ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ።

⁴⁶ ለእንስሳትንና አዕዋፍን፣ በውሃ ውስጥ የሚኖሩትንና ምድር ለምድር የሚንቀሳቀ ሱትን ፍጥረታት ሁሉ በሚመለከት የተሰጠ ሕግ ይህ ነው።⁴⁷ በዚህም በርኩሱና በንጹሐ መካከል፣ እንዲሁም ሕይወት ካላቸው ፍጡ ራን የሚበሉትንና የማይበሉትን ትለያላ ችሁ።”

ከወሊድ በኋላ የመንጸት ሥርዐት

12 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤² እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ሴት አርግዛ ወንድ ልጅ በምትወ ልድበት ጊዜ፣ ልክ እንደ ወር አበባዋ ጊዜ እስከ ሰባት ቀን ትረክሳለች።³ ሕፃናት በስምንተኛው ቀን ይገረዝ።⁴ ሴትዮቶም ከደሟ እስክትነጻ ድረስ ሠላሳ ሦስት ቀን ትቆይ፤ የመንጸቷም ወራት እስኪፈ ጸም ድረስ ማንኛውንም የተቀደሰ ነገር አትንካ፤ ወደ ቤተ መቅደስም አትግባ።⁵ ነገር ግን የወለደችው ሴት ልጅ ከሆነ፣ እንደ ወር አበባዋ ጊዜ ሁለት ሳምንት ትረክሳለች፤ ከዚያም ከደሟ እስክትነጻ ስድሳ ስድስት ቀን ትቆይ።

⁶ ሴትዮቶ ወንድ ወይም ሴት ልጅ ዋን ወልዳ የመንጸትዋ ጊዜ ሲፈጸም፣ ለሚ ቃጠል መሥዋዕት የአንድ ዓመት ጠበቅ፣ ለኅጠአት መሥዋዕት አንድ የዋናው ጫጩት ወይም አንድ ርግብ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ወስዳ ካህኑ ዘንድ ታቅርብ።⁷ ካህኑም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርበው፣ ያስተ ሰር ይላትም፤ ሴትዮቶም ከደሟ ፈላሽ ትነጻለች።

“ ሴትዮቶ ወንድ ወይም ሴት ብትወልድ ሕጉ ይኸው ነው።⁸ ጠበቅ ለማምጣት ዐቅ ምዋ ካልፈቀደ፣ ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት የዋና ጫጩቶች፣ አንዱ ለሚቃጠል መሥዋዕት፣ ሌላው ደግሞ ለኅጠአት መሥ ዋዕት ታቅርብ፤ በዚህም ካህኑ ያስተሰር ይላታል፤ እርስዎም ትነጻለች።”

ተላላፊ የቈዳ በሽታ

13 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤² ማንኛውም ሰው በሰውነቱ ቈዳ ላይ ዕብጠት ወይም ችፍታ ቋቀኑ ቢወጣበትና ይህም ወደ ተላላፊ የቈዳ በሽታ¹⁰ የሚለወጥበት ከሆነ፣ ወደ

ካህን አሮን ወይም ካህናት ከሆኑት ልጆቹ¹³ ወደ አንዱ ያምጡት።¹⁴ ካህኑም በሰውየው ቁዳ ላይ ያለውን ቀሩስል ይመርምር፤ በቀሩስሉ በተበከለው አካባቢ ያለው ጠጉር ወደ ነጭነት ተለውጦ ቢያገኘውና ቦታው ጉድጉድ ወደ ውስጥ ቢገባ፤ ይህ ተላላፊ የቁዳ በሽታ ነው። ካህኑም መርምሮ ይህን ባወቀ ጊዜ፤ ሰውየው በአምልኮው ሥርዐት መሠረት ርኩስ መሆኑ ይገለጽ።¹⁵ ሳቁዳው ላይ ያለው ቋቋቻ ነጭ ሆኖ ቢታይ ነገር ግን ከቁዳው በታች ዘልቆ ባይገባና በቦታው ላይ የሚገኘው ጠጉር ወደ ነጭነት ባይለወጥ፤ ካህኑ በሽተኛውን ሰባት ቀን ያግልለው።¹⁶ ሰባተኛውም ቀን ካህኑ በሽተኛውን ይመርምረው፤ ቀሩስሉ ለውጥ ካላ መጣና በቁዳውም ላይ ካልተስፋፋ እንደገና ሰባት ቀን ያግልለው ው።¹⁷ በሰባተኛው ቀን ካህኑ እንደገና ይመርምረው፤ ቀሩስሉ ከከሰ መና በቁዳው ላይ ካልተስፋፋ፤ ካህኑ ሰውየው ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ፤ ቀሩስሉ ችፍታ እንጂ ሌላ አይደለም። ሰውየው ልብሱን ይጠብ፤ ንጹሕም ይሆናል።¹⁸ ጌራሱን ለካህን አሳይቶ መንጻቱ ከታወቀ በኋላ፤ ችፍታው በቁዳው ላይ እየተስፋፋ ከሆነ፤ እንደገና ካህኑ ፊት ይቅረብ።¹⁹ ካህኑም ይመርምረው፤ ችፍታው በቁዳው ላይ ተስፋፍቶ ከተገኘ ካህኑ ሰው የው ርኩስ መሆኑን ያስታውቅ፤ ተላላፊ የቁዳ በሽታ ነው።²⁰ ማንኛውም ሰው ተላላፊ የቁዳ በሽታ ከያዘው፤ ወደ ካህኑ ያምጡት፤²¹ ካህኑም ይመርምረው፤ በሰውነቱ ላይ ጠጉሩን ወደ ነጭነት የለወጠ ነጭ ዕባጭ ካለና በዕብጠቱም ውስጥ ቀይ ሥጋ ቢታይ፤²² ሥር የሰደደ የቁዳ በሽታ ነውና ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ርኩስ መሆኑ ግልጽ ስለ ሆነም ሰውየውን አያግልለው።²³ ደቄው በአካቱ ሁሉ ላይ በመውጣት በሽተኛውን ከራስ ጠጉር እስከ እግር ጥፍር ያለበሰው መሆኑን ካህኑ እስካየ ድረስ፤²⁴ ካህኑ ይመርምረው፤ ደቄው የሰው የውን ሰውነት ሙሉ በሙሉ ሽፍኖት ከተገኘ፤ ያ ሰው ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ፤ ሙሉ በሙሉ ነጭ ስለ ሆነ ንጹሕ ነው።²⁵ ነገር ግን ቀሩስሉ አመርቅቶ ቀይ ሥጋ ቢታይበት ርኩስ ይሁን።²⁶ ካህኑም የተገለጠውን ቀይ ሥጋ በሚያይበት ጊዜ ርኩስ መሆኑን ያስታውቅ፤ ቀይ ሥጋ ርኩስ ስለ ሆነ፤ ተላላፊ በሽታ ነው።²⁷ ቀይ ሥጋ ተለውጦ ከነጣ ግን ወደ ካህኑ ይሄድ፤²⁸ ካህኑም ይመርምረው፤ ቀሩስሉ ሽፍኖት ወደ ነጭነት ተለውጠው ከተገኙ፤ የታመመው ሰው ንጹሕ

13፥8 4*8:11; 20:30; ዘሌ21:1; ዘጉ9:6
 13፥4 4*2:5:21; 26:33; 46: ዘሌ14:38 ዘጉ12:14:15; ዘ824:9
 13፥5 4*27:32; 34:51; ዘሌ14:9
 13፥6 4*13:17; 23:28; 34: ዘሌ11:25; 14:8; 9:20; 48:15; 8: ዘጉ8:7; ግፋ8:3; ሉ:ቃ5:12-14
 13፥7 ሉ:ቃ5:14
 13፥11 ዘ04:6; ዘሌ14:8; ዘጉ12:10 ግፋ8:2
 13፥15 4*2
 13፥17 4*6
 13፥18 ዘ09:9
 13፥19 4*2:24; 42: ዘሌ14:37
 13፥20 4*2
 13፥23 4*6
 13፥25 4*11
 13፥26 4*4
 13፥27 4*5
 13፥28 4*2
 13፥29 4*43:44
 13፥31 4*4

መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ንጹሕም ይሆናል።²⁹ አንድ ሰው በገላው ላይ ዕባጭ ወጥቶ ቢድን፤³⁰ ዕባጩ በነበረበት ቦታ ላይም ነጭ ዕብጠት ወይም ነጣ ያለ ቀይ ቋቋቻ ቢታይ፤ ካህኑ ዘንድ ይቅረብ።³¹ ካህኑም ይመርምረው፤ ከቁዳው በታች ዘልቆ የገባ ቢሆን በቦታውም ያለው ጠጉር ቢነጣ፤ ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ።³² ነገር ግን ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ነጭ ጠጉር በውስጡ ከሌለ፤ ዘልቆ ካልገባና የከሰመ ቢሆን፤ ካህኑ ሰባት ቀን ያግልለው ው።³³ በቁዳው ላይ ተስፋፍቶ ካገኘውም፤ ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ የሚተላለፍ ነው።³⁴ ቋቋቻው ግን ባለበት ከቁዳና ወደ ሌላ ስፍራ ካልተስፋፋ፤ የዕባጩ ጠባሳ እንጂ ሌላ አይደለም፤ ካህኑም ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ።³⁵ አንድ ሰው እሳት ቁዳውን ቢያቃጥለውና በተቃጠለው ስፍራ ነጣ ያለ ቀይ ወይም ነጭ ቋቋቻ ቢታይበት፤³⁶ ካህኑ ይመርምረው፤ ቋቋቻው ባለበትም ቦታ ያለው ጠጉር ቢነጣ፤ ከቁዳው በታች ዘልቆ ቢገባ፤ በቃጠሎው ሰበብ ከውስጥ የወጣ ተላላፊ በሽታ ነው፤ ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ተላላፊ የቁዳ በሽታ ነው።³⁷ ነገር ግን ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ነጭ ጠጉር የሌለበት፤ ከቁዳውም በታች ዘልቆ ያልገባና የከሰመ ቢሆን፤ ካህኑ ሰውየውን ሰባት ቀን ያግልለው ው።³⁸ በሰባተኛው ቀን ካህኑ ይመርምረው፤ በሽታውም በቁዳው ላይ ተስፋፍቶ ቢያገኘው፤ ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ ተላላፊ የቁዳ በሽታ ነው።³⁹ ቋቋቻው ባለበት ከቁዳና በቁዳው ላይ ካልተስፋፋ፤ ይልቁንም እየከሰመ ከሄደ፤ በቃጠሎው ሰበብ የተከሰተ ዕብጠት ነውና ካህኑ ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ፤ የቃጠሎው ጠባሳ እንጂ ሌላ አይደለም።⁴⁰ በውንድ ወይም በሴት ዐናት ወይም አገጭ ላይ ቀሩስል ቢወጣ፤⁴¹ ካህኑ ቀሩስሉን ይመርምር፤ ከቁዳው በታች ዘልቆ ከገባ፤ በውስጡም ያለው ጠጉር ቢጫና ቀጭን ከሆነ ያ ሰው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ፤ የሚያሳክክ የራስ ወይም የአገጭ ተላላፊ በሽታ ነው።⁴² ካህኑ እንዲህ ዐይነቱን ቀሩስል በሚመረምርበት ጊዜ፤ ከቁዳው በታች ዘልቆ ካልገባና በውስጡም ጥቀር ጠጉር ከሌለ፤ ካህኑ ሰውየውን ሰባት ቀን

¹³2 በትውፊት ለምጽ፤ የዕብራይስጥ ቃል ከቁዳ ጋር ለያይዞ በሽታ አንድ ነው። በዚህ ምዕራፍ ሌላ ስፍራ ይገኛል።
¹⁹ ወይም ዘሮቻ
²³ ወይም ከሌላው የቁዳ ክፍል ጠልቆ ቢገባ፤ በዚህ ምዕራፍ በሌላ ስፍራም ይገኛል።

ያግልለው።³²ካህኑም በሰባተኛው ቀን ቀሩሰሉን ይመርምር፤ የሚያሳክከው ቦታ ያልሰፋ፣ ቢጫ ጠጉር የሌለውና ከቁዳው ቦታች ዘልቆ ያልገባ ከሆነ፣³³ከቁሰለው ቦታ በስተቀር ጠጉሩን ይላጭ፤ ካህኑ ሰባት ተጨማሪ ቀን ሰውየውን ያግልል።³⁴ካህኑ በሰባተኛው ቀን የሚያሳክከውን የሰውየውን ቀሩሰል ይመርምር፤ በቁዳው ላይ ካልሰፋና ከቁዳው ቦታች ዘልቆ ካልገባ ካህኑ ያ ሰው ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ፤ ልብሱን አጥቦ ንጹሕ ይሁን።³⁵ንጹሕ መሆኑ ከተገለጠ በኋላ ግን የሚያሳክከው ቀሩሰል ተስፋፍቶ ቢገኝ፣³⁶ካህኑ ይመርምረው፤ ቀሩሰሉ በቁዳው ላይ ከሰፋ፣ ካህኑ የጠጉሩን ቢጫ መሆን አለመሆን ማየት አያሻውም፤ ሰው የው ርኩስ ነው።³⁷ነገር ግን ቀሩሰሉ በካህኑ አመለካከት ለውጥ ያሳየ ከሆነና በውስጡ ጥቀር ጠጉር ካበቀለ ቀሩሰሉ ድኖአል፤ ሰውየው ነጽቶአል፤ ካህኑም ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ።

³⁸“በወንድ ወይም በሴት ቁዳ ላይ ቋቀኑ ቢወጣ፣³⁹ካህኑ ይመርምራቸው፤ ቋቀኑ ወይም ያለቸ ከሆነ በቁዳ ላይ የወጣ ጉዳት የማያስከትል ችፍታ ነው፤ ሰውየውም ንጹሕ ነው።

⁴⁰“አንድ ሰው የራሱ ጠጉር ከዐናቱ አልቆ መላጣ ቢሆን ንጹሕ ነው።⁴¹ጠጉሩ ከፊት ለፊት ተመልሶ ራሱ በራ ቢሆንም ንጹሕ ነው።⁴²ነገር ግን በመላጣው ወይም በበራው ላይ ነጣ ያለ ቀይ ቀሩሰል ቢወጣ በሰባት፣ ያ ከመላጣው ወይም ከበራው የወጣ ተላላፊ በሽታ ነው።⁴³ካህኑ ይመርምረው፤ በመላጣው ወይም በበራው ላይ ያበጠው ተላላፊ የቁዳ በሽታ የሚመስል ነጣ ያለ ቀሩሰል ከሆነ፣⁴⁴ሰውየው ደዌ አለበት፤ ርኩስም ነው፤ በራሱ ላይ ካለው ቀሩሰል የተነሣም ሰውየው ርኩስ መሆኑን ካህኑ ያስታውቅ።

⁴⁵“እንዲህ ያለ ተላላፊ በሽታ ያለበት ሰው የተቀደደ ልብስ ይልበስ፤ ጠጉሩን ይግለጥ፤^ጳ እስከ አፍንጫውም ድረስ ተሽፋ ፍኖ ‘ርኩስ ነኝ! ርኩስ ነኝ!’ እያለ ይጨኹ።⁴⁶ተላላፊ በሽታው እስካለበት ጊዜ ድረስ ርኩስ ነው፤ ብቻውን ይቀመጥ፤ ከሰፈር ውጪም ይኑር።

በልብስ ላይ የሚታይ ተላላፊ በሽታ

⁴⁷“ከባጣ ጠጉር ወይም ከበፍታ የተሠራ ማንኛውም ዐይነት ልብስ በተላላፊ በሽታ ቢበከል፣⁴⁸በሽማኔ ዕቃ ወይም በእጅ የተሠራ ማንኛውም ዐይነት የባጣ ጠጉር ወይም የበፍታ ልብስ፣ ወይም ማንኛውም ቁዳ ወይም ከቁዳ የተሠራ

13፡32 ፉ5
13፡34 ፉ5፣
ዘሌ11፡25
13፡36 ፉ30
13፡40 ዘሌ21፡5፣
2፡72፣23፣ሌ43፣24፣
15፡2፣22፣12፣
ሕዝ27፡31፣29፡18፣
አጥ8፡10፣ ሚክ1፡16
13፡45 ዘሌ5፡2፣
10፡6፣ሕዝ24፣17፣
22፡ሰ4፣15፣
ሚክ3፡7፣ሉቃ17፡12
13፡46 ዘጥ5፡1-4፣
12፡14፣2፡7፣3፣
15፡5
13፡49 ማር1፡44

ነገር ቢሆን፣⁴⁹በል ብስ ወይም በግዙዛ፣ በሽማኔ ዕቃ በተሠራ ወይም በእጅ በተጠለፈ ወይም ከቁዳ በተሠራ ዕቃ ላይ አረንጓዴ ወይም ቀይ መሳይ ደዌ ቢከሰት፣ እየሰፋ የሚሄድ ተላላፊ በሽታ ስለሆነ ካህኑ ይየው።⁵⁰ካህኑ ደዌ ውን ይመርምር፤ በደዌ የተበከለውንም ዕቃ ሰባት ቀን ያግልል።⁵¹በሰባተኛውም ቀን ይመርምረው፤ ደዌው በልብሱ፣ በሽማኔ ዕቃ በተሠራው ወይም በእጅ በተጠለፈው ጨርቅ ወይም ለማናቸውም አገልግሎት በሚውል ዐገዛ ላይ ተስፋፍቶ ቢገኝ፣ ክፉ ደዌ ነው፤ ዕቃውም ርኩስ ነው።⁵²ልብሱን ወይም በሽማኔ ዕቃ የተሠራውን ወይም በእጅ የተጠለፈውን የባጣ ጠጉር ወይም በፍታ ወይም ደዌው ያለበትን ማንኛውንም ከቁዳ የተሠራ ዕቃ ያቃጥል፤ ደዌው ክፉ ነውና፤ ዕቃው ይቃጠል።

⁵³“ነገር ግን ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ደዌው በልብሱ ወይም በሽማኔ ዕቃ በተሠራው ወይም በእጅ በተጠለፈው ጨርቅ ላይ፣ ወይም ከቁዳ በተሠራው ዕቃ ላይ ተስፋፍቶ ካልተገኘ፣⁵⁴ካህኑ ደዌው ያለበት ነገር እንዲታጠብ ይዘዝ፤ ዕቃውንም ሰባት ቀን ደግሞ ያግልል።⁵⁵ደዌው ያለበት ዕቃ ከታጠበ በኋላ ካህኑ ይመርምረው፤ ደዌው ባይሰፋፋም እንኳ መልኩን ካልለወጠ፣ ርኩስ ነው፤ ደዌው የወጣው በውስጥም ሆነ በውጭ ዕቃው በእሳት ይቃጠል።⁵⁶ዕቃው ከታጠበ በኋላ ካህኑ በሚመረምርበት ጊዜ ደዌው ከሰጥ ቢገኝ፣ በደዌ የተበከለውን ቦታ ከልብሱ ወይም ከቁዳው ወይም በሽማኔ ዕቃ ከተሠራው ወይም በእጅ ከተጠለፈው ጨርቅ ቀዶ ያውጣ።⁵⁷ነገር ግን ደዌው በልብሱ ወይም በሽማኔ ዕቃ በተሠራው ወይም በእጅ በተጠለፈው ጨርቅ ላይ ወይም ከቁዳ በተሠራው ዕቃ ላይ ቢታይ፣ መስፋፋቱ ስለሆነ ደዌው ያለበት ማንኛውም ነገር በእሳት ይቃጠል።⁵⁸ታጥቦ ከደዌ የጠራ ልብስ ወይም በሽማኔ ዕቃ የተሠራ ወይም በእጅ የተጠለፈ ጨርቅ ወይም ከቁዳ የተሠራ ማንኛውም ዕቃ እንደ ገና ይታጠብ፤ ንጹሕም ይሆናል።”

⁵⁹ከባጣ ጠጉር ወይም ከበፍታ የተሠራ ልብስ ወይም በሽማኔ ዕቃ የተሠራ ወይም በእጅ የተጠለፈ ጨርቅ ወይም ከቁዳ የተሠራ ማንኛውም ዕቃ በደዌ ቢበከል፣ ንጹሕ ወይም ርኩስ መሆኑን ለማወቅ ሕጉ ይህ ነው።

ከተላላፊ የቁዳ በሽታ የመንጸት ሥርዐት

14 አግዚአብሔር (ይሁዌ) መሴን እንዲህ አለው፤²“የታመመው ሰው እንዲ

13፡50 ሕዝ44፡23
13፡51 ፉ5፣
ዘሌ14፡44
13፡52 ፉ55፣57
14፡2 ዘሌ13፡57፣
ዘ824፡8፣ማቴ8፡2-4፣
ማር1፡40-44፣
ሉቃ5፡12-14፣17፣14

^ጳ45 ወይም ራሱንም አይሸፍን

ነጻ ወደ ካህኑ በሚወስዱት ጊዜ ሥርዐቱ እንዲህ ነው፡- ³ካህኑ ከሰፈር ወደ ውጭ ወጥቶ ይመርጠው፤ ሰውየው ከተላላፊ የቁዳ በሽታው ተፈውሶ ከሆነ፤ ⁴ካህኑ ስለሚነጻው ሰው፣ ለመብላት ከተፈቀደው የወፍ ዐይነት ሁለት ከነሕይወታቸው፣ የዝግ ዕንጨት፣ ደመቅ ያለ ቀይ ድርና ሂሳጽ እንዲያመጣ ይዘዝ። ⁵ካህኑም ከወፍቹ አንዱን በሽክላ ዕቃ ውስጥ ባለ የምንጭ ውሃ ላይ እንዲታረድ ይዘዝ። ⁶ባሕይወት ያለውንም ወፍ ከዝግባው ዕንጨት፣ ደመቅ ካለው ቀይ ድርና ከሂሳጽ ጋር በምንጨቴ ውሃ ላይ በታረደው ወፍ ደም ውስጥ ይንከር። ⁷ከተላላፊ በሽታ የሚነጻውንም ሰው ሰባት ጊዜ ይርጨው፤ መንጻቱንም ያስታውቅ፤ በሕይወት ያለውንም ወፍ ወደ ውጭ ይልቀቀው።

⁸“የሚነጻው ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ጠጉሩን በሙሉ ይላጭ፤ ሰውነቱን በውሃ ይታጠብ፤ በሥርዐቱም መሠረት ንጹሕ ይሆናል። ከዚህም በኋላ ወደ ሰፈር መግባት ይችላል። ነገር ግን ሰባት ቀን ከድንኳኑ ውጭ ይቆይ። ዓበሰባተኛውም ቀን ጠጉሩን በሙሉ ይላጭ፤ ራሱን፣ ጢሙን፣ ቅንድቡንና ሌላውንም ጠጉር ሁሉ ይላጭ። ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱን በውሃ ይታጠብ፤ ንጹሕም ይሆናል።

¹⁰“በስምንተኛው ቀን ነውር የሌለባቸውን ሁለት ተባዕት የበግ ጠቦቶችና ነውር የሌለባትን አንዲት የዓመት እንስት በግ ያቅርብ፤ እንዲሁም ለእህል ቀሩርባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ የኢፍ ሦስት ዐሥረኛ የላመ ዱቄት ያቅርብ፤ ደግሞ አንድ ሎግም ዘይት ያምጣ። ¹¹ሰውየው የነጻ መሆኑን የሚያስታውቀው ካህን የሚነጻውን ሰውና መሥዋዕቶቹን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ።

¹²“ካህኑም ከተባዕቱ ጠቦቶች በመውሰድ ከሎግ ዘይቱ ጋር የበደል መሥዋዕት አድርጎ ያቅርብ፤ የሚወዘወዝ መሥዋዕት በማድረግም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዝውዛቸው። ¹³ጠቦቱንም፣ የኅጢአት መሥዋዕትና የሚቃ ጠል መሥዋዕት በሚታረድበት በተቀደሰው ስፍራ ይረደው፤ የኅጢአት መሥዋዕቱ ለካ ህኑ እንደሚሰጥ ሁሉ የበደል መሥዋዕቱም ለካህኑ ይሰጥ፤ ይህም እጅግ የተቀደሰ ነው። ¹⁴ካህኑ ከበደል መሥዋዕቱ ደም ወስዶ የሚነጻውን ሰው ቀኝ ጆሮ ታችኛውን ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት ያስነካ። ¹⁵ካህኑም ከሎግ ዘይት ወስዶ በራሱ ግራ እጅ መዳፍ ውስጥ ይጨምር፤ ¹⁶የቀኝ እጁንም ጣት በመዳፍ በያዘው

14:3 ዘሌ.13:2:46
 14:4 ቀ*6:49: 51:52;ዘ012:22; ዘጉ:19:6;መዘ51:7
 14:5 ቀ*50
 14:6 ቀ*4
 14:7 ቀ*51:53; 2:75:10:14; ኢ.ሳ52:15; ሕዝ36:25
 14:8 ቀ*9:20; ዘ029:4;ዘሌ.11:25; 13:11;15:5;17:15; 22:6;ዘጉ:5:2;3; 12:14;15:19;7:8; 20; 31:24; 2ዜ526:21
 14:9 ዘሌ.13:5:6; ዘጉ:6:9;ዘዳ21:12
 14:10 ቀ*12:15; 21:24;ዘሌ.2:14:32 ዘጉ:6:10;15:9; 28:20;ግዜ8:4; ግር1:44;ሉ.ቃ5:14
 14:11 ዘጉ:6:10:16
 14:12 ዘ029:24; ዘሌ.5:18
 14:13 ዘ029:11; ዘሌ.6:24-30;7:7
 14:14 ዘ029:20
 14:15 ቀ*26
 14:16 ቀ*27

ዘይት ውስጥ በመንከር በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሰባት ጊዜ በጣቱ ይርጭ። ¹⁷ካህኑ በመዳፍ ውስጥ ከቀረው ዘይት ጥቂቱን ወስዶ የሚነጻውን ሰው ቀኝ ጆሮ ታችኛውን ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት በበደል መሥዋዕቱ ደም ላይ ደርቦ ይቅባ። ¹⁸በመዳፍ ላይ የቀረውንም ዘይት በሚነጻው ሰው ራስ ላይ ያድርግ፤ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ያስተሰርዳል።

¹⁹“ካህኑም የኅጢአት መሥዋዕቱን ያቅርብ፤ ከርኩሰቱ ለሚነጻውም ሰው ያስተሰርዳል፤ ከዚህ በኋላ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ይረድ፤ ²⁰ከእህል ቀሩርባንም ጋር በመሠዋዕቱ ላይ በማቅረብ ያስተሰርዳል፤ ሰውየውም ንጹሕ ይሆናል።

²¹“ሰውየው ድኻ ከሆነና እነዚህን ለማቅረብ ዐቅሙ ካልፈቀደለት፣ ማስተሰርያ እንዲሆነው የሚወዘወዝ አንድ ተባዕት የበግ ጠቦት ለበደል መሥዋዕት፣ በዘይት የተለወሰ የኢፍ አንድ ዐሥረኛ የላመ ዱቄት ለእህል ቀሩርባን ያቅርብ፤ ደግሞም አንድ ሎግ ዘይት ያምጣ፤ ²²እንዲሁም ሁለት ሮግቦች ወይም ሁለት የሞኖስ ጫጨቶች ዐቅሙ የፈቀደውን አንዱን ለኅጢአት መሥዋዕት፣ ሌላውን ለሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ።

²³“እነዚህንም በስምንተኛው ቀን ስለ መንጻቱ ሥርዐት ወደ ካህኑ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ። ²⁴ካህኑም ለበደል መሥዋዕት የሚሆነውን የበግ ጠቦትና አንድ ሎግ ዘይት ይቀበል፤ የሚወዘወዝ መሥዋዕት በማድረግም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዝውዛቸው። ²⁵ለበደል መሥዋዕት የሚሆነውንም የበግ

ጠቦት ይረድ፤ ከደሙም ጥቂት ወስዶ የሚነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮ ታችኛ ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት ያስነካ፤ ²⁶ከዘይቱም ጥቂቱን በግራ እጁ መዳፍ ውስጥ ያፍስስ፤ ²⁷የቀኝ እጁንም ጣት በመዳፍ በያዘው ዘይት ውስጥ በመንከር በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሰባት ጊዜ ይርጭ። ²⁸በመዳፍ ከያዘው ዘይት ጥቂቱን ወስዶ የበደል መሥዋዕቱን ደም ባስነካበት ቦታ፣ ይኸውም የሚነጻውን ሰው ቀኝ ጆሮ ጫፍ፣ የቀኝ እጁን አውራ ጣትና የቀኝ እግሩን አውራ ጣት ያስነካ። ²⁹ካህኑ

14:17 ቀ*28
 14:18 ቀ*31; ዘሌ.15:15
 14:19 ቀ*31; ዘሌ.5:3;15:15
 14:20 ቀ*8; ዘሌ.15:30
 14:21 ቀ*22:32; ዘሌ.5:7
 14:22 ዘሌ.5:7; 15:30
 14:23 ቀ*10:11; ዘሌ.15:14:29
 14:24 ቀ*10:12; ዘጉ:6:14
 14:25 ዘ029:20
 14:26 ቀ*15
 14:29 ቀ*18

²³ በትውፊት ለምድ ይባላል። የዕብራይስጡ ቃል ከቁዳ ጋር ለተያያዘ በሽታ አንድ ቃል ነው፤ በዚህ ምዕራፍ በሌላ ስፍራም ይገኛል።
¹⁰ 6.5 ሊትር ገደማ ይሆናል
¹⁰ 0.3 ሊትር ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ቀ* 12:15:21:24 ይመ
²¹ 2 ሊትር ገደማ ይሆናል

በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተሰርይለት ዘንድ በመዳፋ ከያዘው ዘይት የቀረውን በሚነጻው ሰው ራስ ላይ ያፍስ፤ ³⁰ከህኑም ርግቦቹን ወይም የዋናዎቹን ጫጩቶች የሰው የው ዐቅም የፈቀደውን ይሠዋል፤ ³¹ከእነዚህም አንዱን ለጎጠኦች መሥዋዕት፤ ሌላውን ለሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ከእህሉ ቀርባን ጋር ያቅርብ፤ በዚህም ሁኔታ ካህኑ ለሚነጻው ሰው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተሰርይለታል።”

³²ተላላፊ የቁዳ በሽታ ይዞት የሚነጻ በትን መደበኛ መሥዋዕት ለማቅረብ ዐቅም ላኑህ። ሰው ሕጉ ይህ ነው።

ልብስ ላይ ከሚታይ ተላላፊ በሽታ መንጻት

³³እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አርንን እንዲህ አላቸው፤ ³⁴“ርስት አድርጌ ወደምስጣቸው ወደ ከነዓን ምድር በገባችሁ ጊዜ፤ በዚያ አገር አንዱን ቤት በተላላፊ በሽታ የበክልሁ እንደሆነ፤ ³⁵ባለቤቱ ወደ ካህኑ ሄዶ፤ ‘በቤቱ ውስጥ ተላላፊ በሽታ የሚመስል ነገር አይቻለሁ’ ብሎ ይነገረው።” ³⁶ከህኑ ወደዚያ ቤት በመግባት በሽታውን መርምሮ ርኩስ መሆኑን ከማስታወቁ በፊት፤ ቤቱን ባዶ እንዲያደርጉት ይዘዝ፤ ከዚህ በኋላ ካህኑ ወደ ቤቱ ገብቶ ይመርምር። ³⁷በግድግዳው ላይ ያለውን ተላላፊ በሽታ በሚመረምርበት ጊዜ፤ መልኩ ወደ አረንጓዴነት ወይም ወደ ቀይነት የሚያደላ የተባረረ ነገር በግድግዳው ቢታይ፤ ³⁸ከህኑ ከቤቱ ወደ ደጅ ወጥቶ ቤቱን ሰባት ቀን ይዝጋው። ³⁹ከህኑም በሰባተኛው ቀን ቤቱን ለመመርመር ይመለስ፤ ተላላፊው በሽታ በግድግዳው ተስፋፍቶ ቢገኝ፤ ⁴⁰የተበክሉት ድንጋዮች ተሰርስረው እንዲወጡና ከከተማው ውጭ ባለው ርኩስ ስፍራ እንዲጣሉ ይዘዝ፤ ⁴¹የቤቱ ግድግዳ በሙሉ በውስጥ በኩል እንዲፋቅና ፍቅፋቂው ከከተማው ውጭ ባለው ርኩስ ስፍራ እንዲደፋ ያድርግ። ⁴²በወጡትም ድንጋዮች ቦታ ሌሎች ድንጋዮች አምጥተው ይተኩ፤ ሌላም ጭቃ ወስደው ቤቱን ይምረጉ።

⁴³“ድንጋዮቹ ወጥተው፤ ቤቱ ከተፈቀፈ ቀና ከተመረጠ በኋላ ተላላፊው በሽታ እንደገና በቤቱ ውስጥ ከታየ፤ ⁴⁴ከህኑ ሄዶ ይመርምረው፤ ተላላፊው በሽታ በቤቱ ውስጥ ተስፋፍቶ ከተገኘ፤ አደገኛ በሽታ ነው፤ ቤቱም ርኩስ ነው።” ⁴⁵ስለዚህ ቤቱ ይፍረስ፤ ድንጋዮቹ ፊንጮቱና ምርጊቱ በሙሉ ከከተማ ውጭ ባለው ርኩስ ስፍራ ይጣል።

⁴⁶“ቤቱ ተዘግቶ ሳለ ማንኛውም ሰው ቢገባበት፤ ያ ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።” ⁴⁷በዚያ ቤት ገብቶ የተኛ ወይም

14:30 ዘሌ.5:7
14:31 ቀ.18:19; 22:ዘሌ.5:7; 15:15:30
14:32 ቀ.21: ዘሌ.13:2
14:34 ዘፍ.12:5; 17:8;48:4; 106:4;ዘጥ.13:2; 27:12;32:22; ዘ83:27;7:1;32:49
14:37 ዘሌ.13:19
14:38 ዘሌ.13:4
14:39 ዘሌ.13:5
14:40 ቀ.45
14:44 ዘሌ.13:51
14:46 ዘሌ.11:24
14:47 ዘሌ.11:25

የበላ ማንኛውም ሰው ልብሶቹን ይጠብ።

⁴⁸“ነገር ግን ቤቱ ከተመረጠ በኋላ ካህኑ ሊመረምረው በሚመጣበት ጊዜ ተላላፊው በሽታ ሳይስፋፋ ቢገኝ፤ በሽታው ስለለቀቀው ቤቱ ንጹሕ መሆኑን ያስታውቅ።” ⁴⁹ቤቱንም ለማንጻት ሁለት ወፎች፤ የዝግባ ፊንጮት፤ ደመቅ ያለ ቀይ ድርና ሂሶጽ ያቅርብ። ⁵⁰ከወፎቹም አንዱን በሽክላ ዕቃ ውስጥ ባለ የምንጭ ውሃ ላይ ይረድ። ⁵¹የዝግባውን ፊንጮት፤ ሂሶጹን፤ ደመቅ ያለውን ቀይ ድርና በሕይወት ያለውን ወፍ ወስዶ በታረደው ወፍ ደምና በምንጩ ውሃ ውስጥ ይንከር፤ ቤቱንም ሰባት ጊዜ ይርጭ። ⁵²ቤቱንም በወፋ ደም፤ በምንጩ ውሃ፤ በሕይወት ባለው ወፍ፤ በዝግባው ፊንጮት፤ በሂሶጹና ደመቅ ባለው ቀይ ድር ያንጸው። ⁵³በሕይወት ያለውንም ወፍ ከከተማ ወደ ውጭ ይልቀቀው፤ በዚህ ሁኔታ ለቤቱ ያስተሰርይለታል፤ ቤቱም ንጹሕ ይሆናል።”

⁵⁴ይህ ሕግ ለማንኛውም ተላላፊ የቁዳ በሽታ፤ ለሚያሳክክ ሕመም፤ ⁵⁵በልብስና በቤት ላይ ለሚመጣ ተላላፊ በሽታ፤ ⁵⁶ለዕብጠት፤ ለችፍታ ወይም ለቋቋቻ፤ ⁵⁷አንድ ነገር ንጹሕ ወይም ርኩስ መሆኑ የሚታወቅበት ነው። ይህ ተላላፊ የቁዳ በሽታ እንዲሁም በልብስና በቤት ላይ ለሚመጣ ተላላፊ በሽታ የሚያገለግል ሕግ ነው።

የሚያረክስ የሰውነት ፈሳሽ

15 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አርንን እንዲህ አላቸው፤ ²“እስራኤላውያን እንዲህ ብላችሁ ንገሯቸው፤ ‘ማንም ሰው ከሰውነቱ ፈሳሽ ነገር ቢወጣ ያ ሰው ርኩስ ነው።’ ³ከሰውነቱ የሚወጣው ፈሳሽ መፍሰሱን ቢቀጥል ወይም ባይቀጥል ሰውየው ርኩስ ነው፤ ፈሳሹም ርኩስት የሚያስከትለው እንደዚህ ነው።-

⁴“ፈሳሽ ነገር የሚወጣው ሰው የተኛ በት የትኛውም መኝታ ርኩስ ይሆናል፤ እርሱ የተቀመጠበት ማንኛውም ነገር ርኩስ ይሆናል።” ⁵ዐልጋውን የነካ ማንኛውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።” ⁶ፈሳሽ ነገር የሚወጣው ሰው በተቀመጠበት በየትኛውም ነገር ላይ የተቀመጠ ሰው ሁሉ ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

14:48 ዘሌ.13:6
14:49 17:4:33
14:50 ቀ.5
14:51 ቀ.4:6;7:3; መዘ.5:7
14:53 ቀ.7:20
14:54 ዘሌ.13:2
14:55 ዘሌ.13:47-52
14:56 ዘሌ.13:2
14:57 ዘሌ.10:10
15:2 ቀ.16:32; ዘሌ.22:4;ዘጥ.5:2;24 መ.3:29;ግ.49:20
15:5 ዘሌ.11:25; 14:8;11:24

⁵³1 የሰብዓ ሊቃናትና የሰርሰት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይሰማ ማለት ዕብራይስጡ ³³የሰው የው ዐቅም የፈቀደውን ያህል አንዱን ለጎጠኦች ይላል

7^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣውን ሰው የነካ ማንኛውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

8^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው ንጹሕ በሆነ ሰው ላይ ቢተፋ፣ የተተፋበት ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

9^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው የተቀመጠበት ኮርቻ ሁሉ ርኩስ ይሆናል፤¹⁰ከበ ታቹ ያለውንም ነገር ሁሉ የነካ ማንም ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል። እነዚህንም ነገሮች የሚያነሣ ማንም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

11^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው እጁን በውሃ ሳይታጠብ ሌላውን ሰው ቢነካ፣ የተነካው ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

12^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው የነካው የሽክላ ዕቃ ይሰበር፣ ከዕንጨት የተሠራ ዕቃ ከሆነ በውሃ ይታጠብ።

13^{cc} ‘ፈላሽ ነገር የሚወጣው ሰው ከፈላሹ ሲነጻ፣ በሕጉ መሠረት ለመንጻቱ ሰባት ቀን ይቀጥር፤ ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በምንጭ ውሃ ይታጠብ፤ ንጹሕ ም ይሆናል።¹⁴በስምንተኛውም ቀን ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት የዋና ጫጩቶች ይዞ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር (ያወ) ፊት በመቅረብ ለካህኑ ይሰጥ።¹⁵ካህኑም አንዱን ለካህኑት መሥዋዕት፣ ሌላውንም ለሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ፤ በዚህ መሠረት ስለ ፈላሹ በእግዚአብሔር (ያወ) ፊት ለሰውየው ያስተሰርይላታል።

16^{cc} ‘አንድ ሰው ዘሩ በሚፈስበት ጊዜ ሰውነቱን በሙሉ በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።¹⁷የፈሰሰው ሰው ዘር የነካው ማንኛውም ልብስ ወይም ቀጥቶ በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።¹⁸አንድ ሰው ከአንዲት ሴት ጋር ግብረ ሥጋ ፈጽሞ ዘር ቢፈሰው፣ ሁለቱም በውሃ ይታጠቡ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናሉ።

19^{cc} ‘ሴት ጊዜውን እየጠበቀ የሚመጣው የደም መፍሰስ ቢኖርባት፣ የወር አበባ ርኩሰት እስከ ሰባት ቀን ይቆያል፤ በዚህ ጊዜ ማንም ሰው ቢነካት እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።

15፥7 ፉ፡16፡19፣ ዘሌ22፡4፡5
15፥8 ዘሌ12፡14
15፥10 ዘሌ19፡10
15፥12 ዘሌ6፡28፣ 11፡32
15፥13 ፉ፡5፣ ዘሌ8፡33
15፥14 ዘሌ14፡22
15፥15 ዘሌ5፡7፣ 14፡18፡19፡31
15፥16 ፉ፡2፡5፣ ዘ823፡10፡11
15፥18 14^መ፡21፡4
15፥19 ፉ፡24

15፥21 ፉ፡27
15፥24 ፉ፡19፣ ዘሌ12፡2፡18፡19፣ 20፡18፣ ሕዝ18፡6
15፥25 ማ፡6፡9፡20፣ ማር5፡25፣ ሉ፡ቃ8፡43
15፥29 ዘሌ14፡22
15፥30 ዘሌ5፡10፣ 14፡20፡31፣ 18፡19፣ 24^መ፡11፡4፣ ማር5፡25፣ ሉ፡ቃ8፡43
15፥31 ዘሌ20፡3፣ ዘሌ5፡3፣ 19፡13፡20፡2
15፥32 ፉ፡2
15፥33 ፉ፡19፡24፡25

20^{cc} ‘በወር አበባ ጊዜ የምትተኛበት ማንኛውም ነገር ርኩስ ይሆናል፤ የተቀመጠችበትም ነገር ርኩስ ይሆናል።²¹መኝታዎን የነካ ማንኛውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።²²የተቀመጠችበትን ማንኛውም ነገር የነካ ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።²³መኝታዎን ወይም የተቀመጠችበትን ማንኛውም ነገር የነካ ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል።

24^{cc} ‘አንድ ሰው ከእርሷ ጋር ቢተኛና የወር አበባ ቢነካው፣ እስከ ሰባት ቀን ድረስ ርኩስ ይሆናል፤ እርሷ የሚተኛበት መኝታ ሁሉ ርኩስ ይሆናል።

25^{cc} ‘ሴት ከወር አበባ ጊዜ ሌላ ብዙ ቀን ደም ቢፈስሳት፣ ወይም የወር አበባ ጊዜ ካለፈ በኋላ የደሙ መፍሰስ ባይቋረጥ፣ ልክ እንደ ወር አበባ ጊዜ፣ ደም መፍሰሱ እስኪቆም ድረስ ርኩስ ትሆናለች።²⁶ደሚ መፍሰሱን በቀጠለበት ጊዜ ሁሉ፣ የምትተኛበት ማንኛውም መኝታ ልክ በወር አበባ ጊዜ እንደነበረው መኝታ ርኩስ ይሆናል፤ የምትቀመጥበትም ማንኛውም ነገር ልክ እንደ ወር አበባ ጊዜ ርኩስ ይሆናል።²⁷እነዚህንም የሚነካ ማንኛውም ሰው ርኩስ ይሆናል፤ ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ ግን ርኩስ ይሆናል።

28^{cc} ‘ከደም ፍላሽ ሳትነጻ ሰባት ቀን ትቀጥር፤ ከዚያም በኋላ በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ ትሆናለች።²⁹በስምንተኛውም ቀን ሁለት ርግቦች ወይም ሁለት የዋና ጫጩቶች ይዞ በመቅረብ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ለካህኑ ትሰጣለች።³⁰ካህኑም አንዱን ለካህኑት መሥዋዕት፣ ሌላውንም ለሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ፤ በዚህ መሠረት ስለፈላሽ ርኩሰት በእግዚአብሔር (ያወ) ፊት ያስተሰርይላታል።

31^{cc} ‘በመካከላቸው ያለችውን ማደሪያዬ ም እንዳያረክሱና በርኩሰታቸው እንዳይሞቱ፣ እስራኤላውያንን ከሚያረክላቸው ነገር ለይላቸው።’

32ፈላሽ ነገር የሚወጣውን፣ ዘሩም በመፍሰሱ ርኩስ የሆነውን ሰው ሁሉ፣³³በወር አበባ ላይ ያለችን ሴት፣ ፈላሽ ነገር የሚወጣቸውን ወንድ ወይም ሴት፣ በሥርዐቱ መሠረት ርኩስ ከሆነች ሴት ጋር የሚተኛውን ወንድ በሚመለከት ሕጉ ይኸው ነው።

³¹ ወይም የመገናኛ ድንኳን

የስርዮት ቀን

16፡2-34 ተጓ ምብ - ዘሌ 23፡26-32፣ ዘኾ 29፡7-11

16 በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በቀረቡ ጊዜ ከሞቱት፣ ከሁለቱ የአሮን ልጆች ሞት በኋላ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ተናገረው። ²እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው “እኔ በስርዮቱ መክደኛ ላይ በደመና ውስጥ እገለግለሁና፣ ወንድምህ አሮን በመጋረጃው ውስጥ ወዳለው ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ማለት በታቦቱ ላይ ወዳለው ወደ ስርዮቱ መክደኛ ፊት፣ በፈ ለገ ጊዜ ሁሉ እንዳይገባና እንዳይሞት ንገረው። ³ወደ ተቀደሰው ስፍራ በሚገባ በት ጊዜ፣ አሮን እንዲህ ያድርግ፡- ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ወይፈን፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ አውራ በግ ይዞ ይምጣ፤ ፋየተቀደሰውን የበፍታ ቀሚስ ይልበስ፤ በሰውነቱ ላይ የሚያርፈውን ከበፍታ የተሠራውን የውስጥ ሱሪ ያጥልቅ፤ የበፍታውን መታጠቂያ ይታጠቅ፤ የበፍታውን መጠምጠሚያ ይጠምጥም፤ ልብሰቹ የተቀደሱ በመሆናቸው እነዚህን ከመልበሱ በፊት ሰውነቱን በውሃ ይታጠብ። ⁵ከእስራኤል ማኅበረ ሰብ ለኅጢአት መሥዋዕት ሁለት ተባዕት ፍየሎች፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ አውራ በግ ይውሰድ።

⁶አሮን ለራሱና ለቤተ ሰቡ ማስተሰረያ ይሆን ዘንድ፣ ወይፈኑን የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ስለ ራሱ ያቅርብ፤ ጎሁለቱንም አውራ ፍየሎች ወስዶ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቁማቸው። ⁸አሮንም አንዱን ዕጣ ለእግዚአብሔር (ያህዌ)፣ ሌላውን ለሚለቀቀው ፍየል ለማድረግ በሁለቱ ፍየሎች ላይ ዕጣ ይጣል። ⁹በዕጣ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የደረሰውንም ፍየል አምጥቶ ለኅጢአት መሥዋዕት በማድረግ ይሠዋ። ¹⁰ወደ ምድረ በዳ ተለቅቆ ማስተሰረያ ይሆን ዘንድ፣ እንዲለቀቅ ዕጣ የወጣበትን ፍየል ከኤሌወቱ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርብ።

¹¹አሮን ለራሱና ለቤተ ሰቡ ማስተሰረያ ይሆን ዘንድ ወይፈኑን የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ስለ ራሱ ያቅርብ፤ ወይፈኑንም ስለ ራሱ የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ይረድ። ¹²በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ካለው መሠዊያ ፍም ተወስዶ የተሞላበትን ጥና ይያዝ፤ ሁለት እጅ ሙሉ መልካም መወዛ ያለው ዕጣን ይውሰድ፤ እነዚህንም ወደ መጋረጃው ውስጥ ይዞ ይግባ። ¹³እንዳይሞትም የዕጣኑ ጠስ በምስክሩ ላይ ያለውን ስርዮት መክደኛ ይሸፍነው ዘንድ፣ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ዕጣኑን በእሳቱ ላይ

16፡1 ዘሌ10፡10
 16፡2 ዘወ25፡22፣
 26፡34፣33፣30፡10፣
 40፡34፣29፡22፡10፣
 40፡19፡9፣7፡25፣
 10፡19፡6፡19
 16፡3 ቀ*5፡6፣
 ዘሌ4፡1-12፣
 ዕብ9፡24፡25
 16፡4 ቀ*32፣
 ዘወ28፡39፡42፡29፡4፣
 29፡30፣ዘሌ8፡13፣
 21፡10፣ዘኾ20፡26፣
 28፡ሕዝ9፡2፣
 44፡17-18፡ዕ10፡22
 16፡5 ቀ*20፣
 ዘሌ4፡3፣13-21፣
 2ዘኖ29፡23፣
 መዝ50፡9
 16፡6 ዘሌ9፡7፣
 ዕብ7፡27፡9፡7፡12
 16፡8 ቀ*10፡26፣
 ዘኾ26፡55፡56፣
 33፡54፣34፡13፣
 ኢቡ4፡2፣18፡6፣
 መዝ20፡9፣
 ንህ10፡34፣አስ3፡7፣
 9፡24፣ መዝ22፡18፣
 ምዕ16፡33
 16፡10 ኢላ53፡4-
 10፣መዝ3፡25
 16፡11 ቀ*6፡24፡33
 16፡12 ዘወ25፡6፣
 30፡34-38፣
 ዘሌ10፡1፣ራእ8፡5
 16፡13
 ዘወ25፡17፣28፡43

16፡14 ዘሌ4፡5፣
 6፣ዕብ9፡7፣13፡25
 16፡15 ዘሌ4፡13-
 21፣ዘኾ19፡19፣
 ኢላ52፡15፣
 ሕዝ36፡25፣
 ዕብ7፡27፡9፡3፡7፣
 12፡13፡11
 16፡16 ዘወ26፡33፣
 29፡4፣36፣40፡2፣ ሮሚ
 3፡25፣ዕብ9፡25
 16፡18 ዘሌ4፡7፡25
 16፡19 ሕዝ43፡20
 16፡20 ቀ*5
 16፡21 ዘወ29፡10፣
 ዘሌ5፡5
 16፡22 ዘወ28፡38፣
 ኢላ53፡12
 16፡23 ዘወ28፡42፣
 ሕዝ42፡14
 16፡24 ቀ*3-5፡11፣
 ዘሌ1፡3፣16፡16

ይጨምረው። ¹⁴ከወይፈኑም ደም ወስዶ በስርዮቱ መክደኛ ፊተኛው ወገን ላይ በጣቱ ይርጭ፤ ደግሞም በስርዮቱ መክደኛ ትይዩ በጣቱ ሰባት ጊዜ ይርጭ።

¹⁵“ፍየሉንም ለሕዝቡ የኅጢአት መሥዋዕት አድርጎ ይረድው፤ ደሙንም ወደ መጋረጃው ውስጥ ወስዶ በወይፈኑ ደም እንዳደረገው በዚህኛው ያድርግ፤ ደሙን በስርዮቱ መክደኛ ላይ፣ እንዲሁም በመክደኛው ትይዩ ይርጭ። ¹⁶ከእስራኤላውያን ርዥሰትና ዐመፅ፣ ከየትኛውም ኅጢአታቸው ይነጻ ዘንድ በዚህ ሁኔታ ለቅድስተ ቅዱሳኑ ያስተሰርይላታል፤ በርዥሰታቸው መካከል በእነርሱ ዘንድ ላላቸውም የመገናኛዎ ድንኳን እንደዚህ ያደርጋል። ¹⁷አሮን ለማስተሰረያ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ከገባ በት ጊዜ ጀምሮ ለራሱ፣ ለቤተሰቡና ለእስራኤል ማኅበረ ሰብ ሁሉ አስተሰርዮ እስኪወጣ ድረስ ማንም ሰው በመገናኛው ድንኳን ውስጥ አይገኝ።

¹⁸“ከዚያም መጥቶ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዳለው መሠዊያ ይምጣ፤ ለመሠዊያውም ያስተሰርይላት፤ ከወይፈኑና ከፍየሉ ደም ወስዶ የመሠዊያውን ቀንዶች ሁሉ ያስነካ፤ ¹⁹ከእስራኤላውያንም ርዥሰት መሠዊያውን ለማንጸትና ለመቀደስ ከደሙ ወስዶ በጣቱ ሰባት ጊዜ ይርጭበት።

²⁰አሮን ለቅድስተ ቅዱሳኑ ለመገናኛው ድንኳንና ለመሠዊያው የሚያደርገውን ስር የት ከፈጸመ በኋላ በሕይወት ያለውን ፍየል ወደ ፊት ያቅርቦው፤ ²¹ሁለት እጆቹን በሕይወት ባለው ፍየል ራስ ላይ ይጫን፤ በላዩም የእስራኤላውያንን ክፋትና ዐመፅ፣ ኅጢአታቸውን ሁሉ በሙሉ ይናዘገበት፤ እነዚህንም በፍየሉ ራስ ላይ ይጫን፤ ፍየሉንም ለዚህ ተግባር በተመደበ ሰው እጅ ወደ ምድረ በዳ ይስደደው። ²²ፍየሉም ኅጢአታቸውን ሁሉ ተሸክሞ ወደ ምድረ በዳ ይሄዳል፤ ሰውየውም ፍየሉን ሰው ሊኖርበት በማይችል ስፍራ ይልቀቀው።

²³“ከዚህ በኋላ አሮን ወደ መገናኛው ድንኳን ሄዶ፣ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሊገባ ሲል የለበሰቸውን የበፍታ ልብሶች አውልቆ፣ በዚያው ይተዋቸው። ²⁴በተቀደሰውም ስፍራ ሰውነቱን በውሃ ይታጠብ፤ የዘወትር ልብሱንም ይልበስ፤ ከዚያም ወጥቶ ለራሱ ማስተሰረያ የሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ፤ ለሕዝቡም ማስተሰረያ የሚቃጠል መሥዋዕት ያቅርብ። ²⁵የኅጢአት መሥዋዕት ተንም በመሠዊያው ላይ ያቃጥል።

⁶ የሚወገደው ፍየል ማለት ነው፤ ዕብራይስጡ **ዐዛይል** ይላል፤ እንዲሁም ቀ* 10፡26 ይመ

26። የሚለቀቀውን ፍጥረት የወሰደው ሰው ልብሱን ይጠብቅ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ሰፈር መግባት ይችላል። 27 ደማቸው ለማስተሰረያነት ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የገባው፣ ለጎጠኦች መሥዋዕት የቀረቡት ወይሬንና ፍጥረት ከሰፈር ውጭ ተወስደው ቈዳቸው፣ ሥጋቸውና ፈርሳቸው ይቃጠላሉ። 28 እነዚህንም የሚያቃጥል ሰው ልብሱን ይጠብቅ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብቅ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ሰፈር መግባት ይችላል።

29። ለእናንተ የተሰጣችሁ የዘላለም ሥርዐት ይህ ነው፡- ሰባተኛው ወር በገባ በዐሥረኛው ቀን ሰውነታችሁን አድክሙ፤ፕ የአገሩ ተወላጅም ሆነ በመከሰሳችሁ የሚኖር መጻ ተኛ ምንም ሥራ አይሥራ፤ 30 የምትነጹበት ስርዐት በዚች ዕለት ይደረግላችኋልና በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት ከጎጠኦቻችሁ ሁሉ ትነጻላችሁ። 31 ይህች የፍጹም ዕረፍት ሰንበት ናት፤ ሰውነታችሁን አድክሙባት፤ የዘላለም ሥርዐት ናት። 32 ሊቀ ካህናት ለመሆን አባቱን በመተካት የተቀባና የተሾመ ካህን ያስተሰርይ፤ የተቀደሰውንም የበፍታ ልብስ ይልበስ፤ 33 ለቅድስተ ቅዱሳን፣ ለመገናኛው ድንኳንና ለመሠዊዎው፣ ለካህናቱና ለማኅበረ ሰቡ ሁሉ ያስተሰርይ።

34። ይህ የዘላለም ሥርዐት ይሁናችሁ፤ በዚህም ሥርዐት መሠረት ለጎጠኦች ሁሉ በዓመት አንድ ጊዜ ስርዐት ይደረግ።” እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘ እንዲሁ ተደረገ።

ደም መብላት ስለ መከላከል

17 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ለአሮንና ለልጆቹ፤ ለእስራኤላውያንም ሁሉ እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘው ይህ ነው፤ 3። ማንኛውም እስራኤላዊ በሰፈር ውስጥ ወይም ከሰፈር ውጭ በሬ፣፣፣ በግ ወይም ፍጥረት ላይ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ማደሪያ ፊት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት አድርጎ ለማቅረብ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ባያመጣው፣ ያ ሰው በከንቱ ደም እንዳፈሰሰ ይቈጠራል፤ ደም በማፍሰሱም ከወገኖቹ ተለይቶ ይጥፋ። 5 እስራኤላውያን የሚሠወቱትን መሥዋዕት ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያመጡበት ምክንያት ከዚህ የተነሣ ነው። ይህንም ካህኑ ዘንድ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አምጥተው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የጎብረት መሥዋዕት፣ በማድረግ ያቅርቡ። 6 ካህኑም ደሙን በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ባለው በእግዚአብሔር (ያህዌ) መሠዊያ ላይ ይርጭ፤

16፥26 ቆ፣8፣
ዘሌ.11:25፣1 4:8
16፥27 ዘ029፣14
16፥28 ዘ፡19:8፣10
16፥29 ቆ፣31፣
ዘ012:14፣19፣
31:15 ዘሌ.23፣27፣
28:32፣25:9፣
ዘ፡29:7፣ኢ.458:3
16፥30 ዘ030፣10፣
መዝ.1:2፣ኢ.ር.33:8 ሕ
ዝ36:33፣
ዘ413:1፣ኢ.ፈ.5:26
16፥31 ዘ፡18:21፣
ኢ.458:3:5፣
ጳጳ10፣12፣
ሐሥ.27:9
16፥32 ቆ፣4፣
ዘ028:2፣30፣30
16፥33 ቆ፣11፣ 16-
18፣ሕዝ.45:18
16፥34 ዘ027:21፣
ዕ.409:7:25
17፥2 ዘሌ.10:6፣12
17፥3 ዘሌ.3:7፣
7:23
17፥4 ቆ፣9፣
ዘ8:17:14፣
ዘ8:12:5-21፣
1፣78:4፣2ዘ.5:1:3
17፥5 ዘሌ.3:1፣
ሕዝ.43:27
17፥6 ዘሌ.1:9፣
3:2፣4:18

17፥7 ዘ፡9:12፣
ዘ012:14፣22:20፣
34:15 ዘኢ.ር.6:9፣
ሕዝ.23:3፣
1፣4፣10:20
17፥9 ቆ፣4፣
ዘሌ.1:3፣13:7
17፥10 ዘ፡9:4
17፥11 ቆ፣14፣
ዕ.409:22
17፥13 ዘሌ.7:26፣
ሕዝ.24:7፣33:25፣
ሐሥ.15:20
17፥14 ዘ፡9:4
17፥15 ዘ022:31፣
ዘሌ.7:24፣11:40፣
14:8
17፥16 ዘሌ.5:1
18፥2 ዘ፡17:7
18፥3 ቆ፣24-30፣
ዘ023:24፣ ዘ8:18:9፣
2፣71:6:3፣17:8፣
1ዘ.5:25

ሥቡንም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ ሽታ እንዲሆን ያቃጥል። 7 ከዚህ በፊት ላይከፍባቸው አጋንንት^ከ ከእንግዲህ ወዲህ ማንኛውንም መሥዋዕት ሊሠወዱ አይገባም። ይህ ለእነ ርሱና ከእነ ርሱ በኋላ ለሚነሣው ትውልድ ሁሉ የዘላለም ሥርዐት ይሁን።

8። እንዲህም በላቸው፤ ‘የሚቃጠል መሥዋዕት ወይም ሌላ መሥዋዕት የሚያቀርብ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በመካከላቸው የሚኖር ማንኛውም መጻተኛ፣ ፃወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ባያቀርብ፣ ያ ሰው ከወገኖቹ ተለይቶ ይጥፋ።

10። ‘ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በመካከላቸው የሚኖር ማንኛውም መጻተኛ ደም ቢበላ፣ ደም በሚበላው በዚያ ሰው ላይ ፊቱን አከብድበታለሁ፤ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ፤ 11 የፍጡር ሕይወት በደሙ ውስጥ ነውና፤ በመሠዊያ ላይ ለሕይወታችሁ ማስተሰረያ እንዲሆን ደሙን ሰጥቻችኋለሁ፤ ለሰውም ሕይወት ስርዐት የሚያስገኝ ደም ነው። 12 ስለዚህ እስራኤላውያንን፤ ‘ከእናንተ ማንም ደም አይብላ፣ በመካከላችሁ የሚኖር መጻተኛም ቢሆን ደም አይብላ’ አልሁ።

13። ‘እንዲበላ የተፈቀደውን ማንኛውንም እንስሳ ወይም ወፍ አድኖ የያዘ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በመካከላችሁ የሚኖር ማንኛውም መጻተኛ ደሙን ከውስጡ ያፍስስ፤ ዐፈርም ያልብሰው፤ 14 የማንኛውም ፍጡር ሕይወት ደሙ ነውና። ስለዚህ እስራኤላውያንን፤ ‘የፍጡር ሁሉ ሕይወት ደሙ ነውና የማንኛውንም ፍጡር ደም አትብሉ፤ የበላው ሰው ሁሉ ተለይቶ ይጥፋ’ አልኋቸው።

15። ‘ሞቶ የተገኘውን ወይም አውሬ የዘጠለውን የበላ ማንኛውም የአገር ተወላጅ ወይም መጻተኛ ልብሱን ይጠብቅ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብቅ፤ በሥርዐቱ መሠረት እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ይሆናል፤ ከዚያም በኋላ ንጹሕ ይሆናል። 16 ልብሱን ባያጥብቅ፣ ሰውነቱንም ባይታጠብቅ ግን ጎጠኦች ሠርቶአልና ይጠየቅበታል።”

18 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ለእስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) እምላካችሁ (አሉሃም) ነኝ፤ 3 በኖራችሁበት በግብፅ እነ ርሱ እንደሚያደርጉት አታድርጉ፤ እኔ

⁷29 ወይም ጽጌ። እንዲሁም ቆ፣ 31 ደም
⁸3 የዕብራይስጡ ቃል ተባዕትና እንስትን ሊያጠቃልል ይችላል።
⁹5 በትውፊት የሰለም መሥዋዕት ይባላል
¹⁰7 ወይም የፍጥረት ማደሪያ

በማስገባቸው በከነዓን እንደሚያደርጉትም አታድርጉ፤ ልማዳቸውንም አትከተሉ።⁴ ሕጌን ታዘዙ፤ ሥርዐቱንም በጥንቃቄ ጠብቁ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።⁵ ሥርዐቱንና ሕጌን ጠብቁ፤ እነዚህን የሚጠብቅ በሕይወት ይኖርባቸዋልና፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

⁶ “ማንም ሰው ግብረ ሥጋ ለመፈጸም ወደ ማንኛውም የሥጋ ዘመዱ አይቅረብ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

⁷ “ከእናትህ ጋር ግብረ ሥጋ በመፈጸም አባትህን አታዋርድ፤ እናትህ ናት፤ ከእርሷ ጋር በግብረ ሥጋ አትገናኝ።

⁸ “ከአባትህ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ይህ አባትህን ያዋርዳል።

⁹ “ከእናትህ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ በቤት ወይም በውጭ የተወለደች ብትሆን ከአባትህ ወይም ከእናትህ ሴት ልጅ ጋር በግብረ ሥጋ አትገናኝ።

¹⁰ “ከወንድ ልጅህ ሴት ልጅ ወይም ከሴት ልጅህ ሴት ልጅ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ይህ አንተን ያዋርዳል።

¹¹ “የአባትህ ሚስት፣ ለአባትህ ከወለደችት ሴት ልጅ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ እናትህ ናት።

¹² “ከአባትህ እናት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ እርሷ የአባትህ የሥጋ ዘመድ ናት።

¹³ “ከእናትህ እናት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ እርሷ የእናትህ የሥጋ ዘመድ ናትና።

¹⁴ “ከአባትህ ወንድም ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ በመፈጸም፣ የአባትህን ወንድም አታዋርድ፤ እርሷ አክስትህ ናት።

¹⁵ “ከምራትህ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ የልጅህ ሚስት ናት፤ ከእርሷም ጋር በግብረ ሥጋ አትገናኝ።

¹⁶ “ከወንድምህ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ይህ ወንድምህን ያዋርዳል።

¹⁷ “ከእናቱና ከሴት ልጁ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ከወንድ ልጁ ሴት ልጅ ወይም ከሴት ልጁ ሴት ልጅ ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ እነርሱ የሥጋ ዘመዶቹ ናቸው፤ ይህም ጸያፍ ነው።

¹⁸ “ሚስትህ በሕይወት እያለች እናቷን ጣውንት አድርገው አታግባት፤ ከእርሷም ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም።

¹⁹ “በወር አበባዋ ርኩሳት ጊዜ ግብረ ሥጋ ለመፈጸም ወደ ሴት አትቅረብ።

²⁰ “ከባልንጀራህ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ በመፈጸም፣ ራስህን በእርሷ አታርክስ።

18:4 4*2፣ ዘፍ26:5፣ዘፍ4:1፣ 1፣711:11፣ ኢር44:10:23፣ ሕዝ11:12
 18:5 ዘፍ26:5፣ ዘፍ4:1፣፣ዐ9:29፣ ኢ.ሳ55:3፣ሕዝ18:9፣ 20:11፣ኢሞ5:4-6፣ ማቴ19:17፣ ሮሜ10:5፣ገላ3:12
 18:7 4*8፣ ዘሌ20:11፣ዘፍ27:20 ሕዝ22:10
 18:8 ዘፍ35:22፣ ዘሌ20:11፣ዘፍ22:30 27:20፣1፣ቆፍ5:1
 18:9 4*11፣ ዘሌ20:17፣ዘፍ27:22 29:13፣13፣ ሕዝ22:11
 18:12 4*13፣ ዘሌ20:19
 18:13 4*12:14፣ ዘሌ20:20
 18:14 4*13
 18:15 ዘፍ11:3:11፣ 38:16፣ሕዝ22:11
 18:16 ዘሌ20:21፣ ማቴ14:4፣ማፍ6:18
 18:17 ዘሌ20:14፣ ዘፍ27:23
 18:18 ዘፍ30:1
 18:19 ዘሌ15:24፣ 25-30
 18:20 ዘፍ20:14፣ ማቴ5:27:28፣ 1፣ቆፍ6:9፣ዕብ13:4
 18:21 ዘሌ20:12፣ 20:2-5፣21:6፣ ዘፍ9:4፣12:31፣ 18:10፣1፣ሕዝ15:7:3 3፣2፣ገዝ16:3፣17:17፣2 1:6፣ 23:10፣ 2ዘፍ28:1-4፣33፣6፣ መዝ106:37:38፣ ኢ.ሳ48:11፣57:5:9፣ ኤር7:30:31፣19:5፣3 2:35፣49:1፣ ሕዝ 16:20፣22:26፣ 36:20፣ኢሞ2:7፣ ሰፍ1:5፣ሚክ6:7፣ ሚላ1:12
 18:22 ዘፍ19:5፣ ዘሌ20:13፣ዘፍ23:18 ሮሜ1:27፣1፣ቆፍ9
 18:23 ዘፍ22:19፣ ዘሌ20:15፣ዘፍ27:21
 18:24 4*3:27፣ 30፣ዘሌ20:23፣ ዘፍ9:4፣18:12
 18:25 4*28፣ ዘሌ20:22:23፣ ዘጥ3:5:34፣ዘፍ9:5፣1 2፣31፣18፣1፣2፣21:23፣ ኢዮ20:15፣ ኢር51:34
 18:26 ዘፍ26:5
 18:28 4*25፣ ዘሌ20:22፣ዕዝ9:11፣ ሰቆ1:17

²¹ “ከልጆችህ ማንኛውንም ለሞሎክ እንዲሠሩም አሳልፈህ አትስጥ፤ የአምላክህንም (ኤሎሃም) ስም አታርክስ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

²² “ከሴት ጋር እንደሚደረገው ሁሉ ከወንድ ጋር አትተኛ፤ ይህ አስጸያፊ ነው።

²³ “ከእንስሳ ጋር ግብረ ሥጋ ለመፈጸም ራስህን አታርክስ። ሴትም ከእንስሳ ጋር ግብረ ሥጋ ለመፈጸም ራስህን አታቅርብ፤ ይህ አስጸያፊ ምግባር ነው።

²⁴ “ከእነዚህ በአንዱ እንኳን ራሳችሁን አታርክስ፤ ከፊታችሁ የማሳድጃቸው አሕዛብ በእነዚህ ሁሉ ረክሰዋልና።²⁵ ምድሪቱም ሳትቀር ረክሰች፤ እኔም ስለ ኅጢአቷ ቀጣኋት፣ ስለዚህ የሚኖሩባትን ሰዎች ተፋቻቸው።²⁶ እናንተ ግን ሥርዐቱንና ሕጌን ጠብቁ፤ እናንተ የአገር ተወላጆችና በመካከላችሁ የሚኖሩ መጻተኞች ከእነዚህ አስጸያፊ ድርጊቶች ማንኛውንም አትፈጽሙ።²⁷ ከእናንተ በፊት በምድሪቱ የኖሩ ሰዎች እነዚህን አስጸያፊ ነገሮች ሁሉ ስለፈጸሙ፣ ምድሪቱ ረክሳለች።²⁸ እናንተም ምድሪቱን ብታረክሱት፣ ከእናንተ በፊት የነበረውን ሕዝብ እንደ ተፋች እንዲሁ እናንተንም ትተፋችኋለች።

²⁹ “ከእነዚህ አስጸያፊ ድርጊቶች ማንኛውንም የሚፈጽም ሰው ሁሉ ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ።³⁰ ትእዛዜን ጠብቁ፤ ከእናንተ በፊት በምድሪቱ የኖሩ ሰዎች ካደረጓቸው አስጸያፊ ድርጊቶች አንዱንም አትፈጽሙ፤ በእነዚህም ራሳችሁን አታርክስ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።

ልዩ ልዩ ሕግጋት

19 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ² “ለመላው የእስራኤል ሕዝብ ጉባኤ እንዲህ ብለህ ተናገራቸው፤ ‘እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ።

³ “ከእናንተ እያንዳንዱ እናቱንና አባቱን ያክብር፤ ሰንበታቱን ጠብቁ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።

⁴ “ወደ ጣዖታት ዘወር አትበሉ፤ ወይም ከቀለጠ ብረት ለራሳችሁ አማልክት አትሥሩ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።

⁵ “የግብረት መሥዋዕት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በምታቀርቡበት ጊዜ፣ መሥዋዕታችሁ

18:30 4*2፣ ዘሌ8:35 19:2 ዘፍ20:2፣ 15:11፣ዘሌ11:44፣ 20:26፣ዘጥ14:5፣መዝ68:26፣1፣ኢጥ1:16 19:3 ዘፍ20:8:12፣ ዘሌ11:44 19:4 ዘፍ20:4፣ዘሌ11:44፣መዝ17:3፣መዝ96:5፣ 115:4-7፣ 135:15

²¹ ወይም በእሳት ወሰጥ እንዲያልፍ

²⁵ በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል

ተቀባይነት እንዲያገኛላችሁ አድርጋችሁ አቅርቡ።⁶ መሥዋዕቱም ባቀረባችሁት ዕለት ወይም በማግሥቱ ይበላ፤ እስከ ሦስተኛው ቀን የተረፈ ማንኛውም ነገር ይቃጠል።⁷ በሦስተኛውም ቀን ቢበላ ርኩስ ነው፤ ተቀባይነትም የለውም።⁸ ከመሥዋዕቱ የሚበላ ማንኛውም ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰውን ነገር አርክሶአልና ይጠየቅበታል፤ ይህም ሰው ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ።⁹ “የምድራችሁን መክር በምትሰበስቡበት ጊዜ፤ በእርሻችሁ ዳርና ዳር ያለውን አትጨዱ፤ ቋርሚያውንም አትልቀሙ።¹⁰ የወይንን እርሻ አትቃርም፤ የወደቀውንም አትልቀም፤ ለድኸቸላ ለመጻተኞች ተውላቸው፤ እኔ እግዚአብሔር ከምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።¹¹ “አትስረቁ፤ “አትዋሹ፤ “ከእናንተ አንዱ ሌላውን አያታል።¹² “በስሜ በሐሰት አትማሉ፤ በዚህም የአምላካችሁን (ኤሎሃም) ስም አታርክሱ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹³ “ባልንጀራህን አታጭብርብር፤ አትቀማውም፤ “የሙያተኛውን ደመወዝ ሳትከፍል አታሳድር።¹⁴ “ደንቁሮውን አትርገም፤ በዐይነ ስውሩም ፊት ዕንቅፋት አታኑር፤ ነገር ግን አምላክህን (ኤሎሃም) ፍራ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹⁵ “ፍርድ አታዛቡ፤ ለድኻው አታድላለት፤ ለትልቁም ሰው ልዩ አክብሮት አትስጥ፤ ለብርቱው አታዳላ፤ ነገር ግን ለባልንጀራህ በትክክል ፍረድ።¹⁶ “በሕዝብ መካከል ሐሜት አትንዛ፤ “የባልንጀራህን ሕይወት አደጋ ላይ የሚጥል ማንኛውንም ነገር አታድርግ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹⁷ “ወንድምህን በልብህ አትጥላው፤ የበደሉ ተካፋይ እንዳትሆን ባልንጀራህን በግልጽ ገሥጸው።¹⁸ “ወገንህን አትበቀል፤ ወይም ምቀኛ አትሁንበት፤ ነገር ግን ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።¹⁹ “ሥርዐቴን ጠብቁ፤ “የተለያዩ እንስሳትን አታዳቅል፤ “በዕርሻህ ላይ ሁለት ዐይነት ዘር አትዝራ፤ “ከሁለት ዐይነት ነገር የተሠራ ልብስ አትልበስ።²⁰ “አንድ ሰው ለሌላ ከታጨች ሴት ባሪያ ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ ሴቲቱም

19፥6 ዘሌ7:16-17
19፥7 ዘሌ7:18
19፥8 ዘፍ17:14፣ ዘሌ5:1፣22፣2:15፣16
ዘኁ18:32
19፥9 ዘሌ23:10፣ 22፣ዘጸ24:19-22፣ ሩት2:23፣7:16፣17፣ ኢዮ24:10
19፥10 ፋ፡9፣ ዘጸ24:19፣20፣21
19፥11 ዘወ20:15፣ 16፣23፣4፣ዘሌ6:2፣ ሉቃ3:14፣ኤፌ4:25
19፥12 ዘወ3:13፣ 20፣7፣ዘጸ18:19፣ ኢሳ42:8፣ኤር5:2፣ 7፣9፣34፣16፣44፣16፣ 26፣ምሳ18:10፣ ሚላ3:5፣ማቴ5:33፣
19፥13 ዘወ20:15፣ 22፣15፣25-27፣ ዘሌ25:14፣17፣ ዘጸ24:15፣ኢዮ7:2፣ 24፣12፣31፣39፣ ኢሳ16:14፣ ኤር22:13፣ ሚላ3:5፣ማቴ20:8፣ 1ጢሞ5:18፣ዮሴ5:4
19፥14 ፋ፡32፣ ዘወ4:11፣ዘሌ21:18፣ 25፣17፣36፣ዘጸ27:18
19፥15 ዘወ23:2፣8፣ ዘጸ24:17፣ኢዮ13:8፣ 10፣32፣21፣34፣19፣ ምሳ24:23፣28፣21፣ሚ ል2:9፣ዮሶ2:1-4
19፥16 ዘወ23:7፣ ዘጸ10:17፣27፣25፣ መዝ15:3፣5፣13፣13፣4 1፣6፣101:5፣ ኤር6:28፣ዮፋ4፣ ሕዝ22:9፣12
19፥17 ሚላ18:15፣ 1ዮሐ2:9
19፥18 ፋ፡34፣ ዘፍ4:23፣ዘጸ12:48፣ 20፣16፣መዝ103:9፣ ማቴ5:43፣19፣16፣ 22፣39፣ወር12:31፣ ሉቃ10:27፣ ዮሐ13:34፣ ሮሜ12:19፣ዮሳ5:14፣ ዕብ10:30፣ዮሶ2:8
19፥19 ዘፍ26:5፣ ዘጸ22:9፣11
19፥20 ዘጸ22:23-27
19፥21 ዘሌ5:15
19፥22 ዘሌ5:15
19፥24 ዘወ22:29
19፥26 ዘፍ9:4፣ 30፣27፣ዘወ22:18፣ 2፣ዮ17:17፣ ኢሳ44:25
19፥27 ዘሌ21:5፣ ዘጸ14:1፣ 2ሳሙ10:4-5፣ ኤር41:5፣48፣37፣ ሕዝ5:1-5
19፥28 ዘሌ21:5፣ ዘጸ14:1፣1፣ዮ17:18፣28፣

ያልተዋጀች ወይም ነጻ ያልወጣች ብትሆን ይቀጣል፤ ነገር ግን ሴቲቱ ነጻ ስላልወጣች አይገደሉም።²¹ ሰውየውም ለበደል መሥዋዕት የሚሆን አንድ አውራ በግ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያምጣ።²² ከሁኑም በበደል መሥዋዕቱ አውራ በግ፤ ሰውየው ስለ ሠራው ኅጢአት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተሰር ይለታል፤ ኅጢአቱም ይቅር ይባልለታል።²³ “ወደ ምድራቱ ገብታችሁ ማንኛውንም ዐይነት ፍሬ የሚሰጥ ዛፍ በምትተክሉበት ጊዜ፤ ፍሬው ለመብላት የተከለከለ መሆኑን ዕውቁ፤ ለሦስት ሰው፤ የተከለከለ ከለረ በመሆኑ አይበላ።²⁴ በአራተኛውም ዓመት ፍሬው ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰ የምስጋና መሥዋዕት ይሆናል።²⁵ በአምስተኛው ዓመት ግን ፍሬውን ትበላላችሁ፤ በዚህም ሁኔታ ፍሬው ይበዛላችኋል፤ እኔ እግዚአብሔር ከምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።²⁶ “ደም ያለበትን ማንኛውንም ሥጋ አትብሉ፤ “ጥንቄላ ወይም አስማት አትሥሩ።²⁷ “የራስ ጠጉራችሁን ዙሪያ አትከርከሙ፤ ጢማችሁንም አሳጥራችሁ አትቀሩረጡ።²⁸ “ለሞተ ሰው ሰውነታችሁን አትንጨ፤ በሰውነታችሁም ላይ ንቅሳት አታድርጉ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።²⁹ “ምድራቱ ወደ ግልሙትና አዘንብላ በርኩሰት እንዳትሞገሳ፤ ሴት ልጅህ ጋለሞታ ትሆን ዘንድ አታዋርዳት።³⁰ “ሰንበታቴን ጠብቁ፤ መቅደሴንም አክብሩ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³¹ “እንዳትረክሱባቸው ወደ ሙታን ጠሪዎች ዘወር አትበሉ፤ መናፍስት ጠሪዎችንም አትፈልጉ፤ እኔ እግዚአብሔር ከምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።³² “ሶድሚው ለገፋ ተነሥለት፤ ሽማግሌውን አክብር፤ ከምላክህም (ኤሎሃም) ፍራ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³³ “መጻተኛ በምድራችሁ ላይ አብሮ አችሁ በሚኖርበት ጊዜ አትበድሉት፤³⁴ አብሮአችሁ የሚኖረው መጻተኛ እንደ ዝግ ወገናችሁ ይታይ፤ እንደ ራሳችሁም ውደዱት፤ እናንተም በግብፅ መጻተኞች ነበራ ኢር16:6፣41፣5፣47፣5 19፥29 ዘፍ34:7፣ ዘሌ21:9፣ዘጸ23:18 19፥30 ዘወ20:8፣ ዘሌ26:2 19፥31 ዘወ22:18፣ ዘሌ20:6፣ 1ሳሙ28:7-20፣1ዜፍ10:13፣ 2፣ዮ21:6፣23፣24፣ኢሳ8:19፣19፣33፣ 29፣4፣47፣12፣65፣4 19፥32 ፋ፡14፣ ዘሌ11:44፣25፣17፣ 1፣ዮ12:8፣ኢዮ29:8፣ 32፣4፣ምሳ23:22፣ ሰቆ5:12፣1ጢሞ5:1 19፥34 ፋ፡ዘጸ12:48፣22፣1፣23፣9፣ዘጸ10:19፣23፣7፣መዝ146:9

፳3 ዕብራይስጡ ያልተገነጠ ይላል

ችሁና፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌ-ሃም) ነኝ።

35። በመስፈሪያ ወይም በሚዛን አታጭ በርብሩ። 36 እውነተኛ መለኪያ፤ እውነተኛ መመዘኛ፤ እውነተኛ የኢፍሳ መስፈሪያ፤ እውነተኛ የኢንሸ መስፈሪያ ይኑራችሁ። ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌ-ሃም) ነኝ። 37። ሥርዐ ቴንና

ሕይወት ሁሉ ጠብቁ፤ ተከተሏቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

ጎጠአት የሚያስከትለው ቅጣት

20 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ለእስራኤላውያን እንዲህ በሳቸው፤ ከልጆቹ አንዱን ለሞሎክ የሚሰጥ፣ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በእስራኤል የሚኖር መጻተኛ ይገደል፤ እርሱንም የአ ገሩ ሕዝብ በድንጋይ ይውገረው። 3 ልጁን ለሞሎክ በመስጠት መቅደሱን አርክሶአልና፤ ቅዱሱን ስሜንም አቃልሎአልና፤ በዚያ ሰው ላይ ጠላት እሆንበታለሁ፤ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ። 4 የአገሩ ሕዝብ፤ ሰውየው ልጁን ለሞሎክ ሲሰጥ አይተው ቸል ቢሉ፤ ሳይገደሉትም፤ 5 በዚያ ሰውና በሌላ ሰው ላይ ጠላት እሆናለሁ፤ እርሱንና ከሞሎክ ጋር በማመንዘር እርሱን የተከተሉትን ሁሉ ከሕዝባቸው መካከል ለይቼ አጠፋቸዋለሁ።

6። “ወደ ሙታን ጠሪዎችና ጠንቋዮች ዘወር በማለት፤ በሚከተላቸውና ከእነርሱም ጋር በሚያመነዘር ሰው ላይ ጠላት እሆንበ ታለሁ፤ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ።

7። “ራሳችሁን ቀድሱ፤ ቅዱሳንም ሁኑ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌ-ሃም) ነኝና። 8 ሥርዐቴን ጠብቁ፤ አድርጉትም፤ የምቀድሳችሁ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

9። “አባቴን ወይም እናቴን የሚረግም ማንኛውም ሰው ይገደል፤ አባቴን ወይም እናቴን ረግሞአልና፤ ደሙ በራሱ ላይ ነው።

10። “አንድ ሰው ከባልንጀራው ሚስት ጋር ቢያመነዘር፤ አመንዝራውና አመንዝራዬቱ ይገደሉ።

11። “አንድ ሰው ከአባቱ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም አባቱን አዋርዶአል፤ ሰውየውና ሴትየዋ ይገደሉ፤ ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።

12። “አንድ ሰው ከልጁ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ ሁለቱም ይገደሉ፤ ነውር አድርገዋልና ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።

13። “አንድ ወንድ ከሴት ጋር ግብረ ሥጋ እንደሚፈጽም ሁሉ ከወንድ ጋር ቢፈ

19:35 ዘጸ25:13-16
19:36 ዘዐ12:17፤ ዘጸ25:13-15፤ መላ6:19፤ 14፡መ፡1፤24፡17፤17፡ፋ፤ ት2፡17፡አ፤ ዮ31፡6፤ምሳ11፡1፤ 20፡10፤ ሕዝ45፡10፤ 11፤ ሆላ12፡7፤ ሚክ6፡11
19:37 ዘፍ26:5፤ 2ኃ17፡37፤ 2ዜ57፡17፤ መዝ19፡5፤ሕዝ18፡9
20:2 4*10:27፤ ዘፍ26፡11፤ ዘዐ19፡12፤ ዘሌ24፡14፤ዘዮ፡15፤35፤ 3፡6፤ዘጸ21፡21፤ ኢሉ7፡25
20:3 4*5፡6፤ ዘሌ15፡31፤18፡21፤ 23፡30፤መዝ74፡7፤ 79፡1፤ኢር7፡30፤ ሕዝ5፡11
20:4 ዘጸ17፡2-5
20:6 4*3፤ ዘሌ19፡31
20:7 ዘዐ6፡2፤ 20፡2፤29፡1፤31፤13፤ዘሌ11፡44፤45፤ ኢፌ1፡4፤18፡ጥ1፤16
20:8 ዘፍ26፡5፤ ዘዐ31፡13፤ሕዝ20፡12
20:9 4*11፤ ዘጸ21፡2፤21፤17፤ ዘጸ21፡20፤21፤ 22፡30፤27፤16፤ ኢሉ2፡19፤ 24፡መ፡1፤16፤3፤29፤ 1ኃ72፡37፤ ኤር35፡16፤ ሕዝ18፡13፤22፡7፤ 33፡4፤5፤ሚል1፤6፤ 2፤10፤ማቴ15፡4፤ ማር7፡10
20:10 ዘፍ38፡24፤ ዘዐ20፡14፤21፤12፤ ዘጸ5፡18፤22፤22፤ ዮሐ8፡5
20:11 4*9፤ ዘሌ18፡7፤8
20:12 ዘፍ11፡31፤ 38፡16
20:13 ዘሌ18፡22
20:14 ዘሌ18፡17፤ 21፡9፤ዘሌ18፡8፤ ዘኁ16፡39፤ዘጸ27፡23፤ መላ14፡15፤15፡6
20:15 4*10፤ ዘዐ22፡19
20:17 ዘፍ17፡14፤ ዘሌ5፡1፤18፡9
20:18 ዘሌ15፡24፤ሕዝ18፡6
20:19 ዘሌ18፡12
20:20 4*21፤ ዘፍ15፡2፤ዘሌ18፡13
20:21 4*20፤ ዘሌ18፡16፤ማቴ14፡4፤ ማር6፡18

ጽም፤ ሁለቱም አስጸያፊ ድርጊት ፈጽመዋልና ይገደሉ፤ ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።

14። “አንድ ሰው አንዲትን ሴትና እናትዋን ቢያገባ፤ አድራጎቱ ጸያፍ ነው፤ በመካከ ላችሁ እንዲህ ዐይነት ርኩሳት እንዳይገኝ ሰውየውና ሴቶቹ በእሳት ይቃጠሉ።

15። “ማንኛውም ሰው ከእንስሳ ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ ይገደል፤ እንስሳዬቱንም ግደሏት።

16። “አንዲት ሴት ወደ እንስሳ ቀርባ ግብረ ሥጋ ብትፈጽም፤ ሴቲቱንና እንስሳ ሳውን ግደሉ፤ ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።

17። “አንድ ሰው የአባቱ ወይም የእናቱ ልጅ የሆነችውን እንቱን አግብቶ ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ አድራጎቱ አሳፋሪ ነው፤ በሕዝባቸው ፊት ከሕዝባቸው ተለይተው ይጥፉ። ሰውየው እንቱን አዋርዶአልና ይጠየቅበታል።

18። “ማንኛውም ሰው በወር አበባዋ ጊዜ ከሴት ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ የፈሳሻን ምንጭ ገልጦአልና፤ እርሷም የፈሳሻን ምንጭ ገልጧለችና፤ ሁለቱም ከሕዝባቸው መካከል ተለይተው ይጥፉ።

19። “ከእናትህም ሆነ ከአባትህ እንት ጋር ግብረ ሥጋ አትፈጽም፤ ይህ የሥጋ ዝምድናን ማቃለል ስለ ሆነ ሁለታችሁም ትጠየቁበታላችሁ።

20። “ማንኛውም ሰው ከአንቱ ሚስት ጋር ግብረ ሥጋ ቢፈጽም፤ አንቱን አዋርዶ አልና ሁለቱም ይጠየቁበታል፤ ያለ ልጅም ይሞታሉ።

21። “ማንኛውም ሰው የወንድሙን ሚስት ቢያገባ አድራጎቱ ርኩሳት ነው፤ ወንድሙን አዋርዶአልና፤ ያለ ልጅም ይቀራሉ።

22። “እንደትኖሩባት እናንተን የማስገባት ምድር እንዳትተፋችሁ ሥርዐቴንና ሕይወት ጠብቁ፤ አድርጉም። 23 ከፊታችሁ የማሳድ ዳቸውን አሕዛብ ልማድ አትከተሉ፤ እነዚህን ሁሉ በማድረጋቸው ተጸደቁታችሁ። 24 እናንተ ግን፤ “ምድራቸውን ትወርሳላችሁ፤ ማርና ወተት የምታፈሰውን አገር ርስት አድርጌ እሰጣችኋለሁ” አልኳችሁ፤ ከአሕዛብ የለዩኋችሁ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌ-ሃም) ነኝ።

25። “ንጹሕ በሆኑትና ንጹሕ ባልሆኑት እንስሳት እንዲሁም ንጹሕ በሆኑትና ንጹሕ

20:22 ዘፍ26፡5፤ ዘሌ18፡25-28 20:23 ዘሌ18፡3፤ 24፡25
20:24 ዘዐ3፡8፤ 33፡16፤ዘኁ፡14፡8፤ 16፡14
20:25 ዘሌ10፡10፤ ዘጸ14፡3-21፤ ሕዝ፡10፡14

36 ኢፍ የደረቅ ነገር መለኪያ/መስፈሪያ ነው
36 ኢን የፈሳሽ ነገር መለኪያ ነው
2 ወይም የሚሆኑ እንዲሁም 4* 3፡4 ይመ
8 ወይም ቅዱስ አድርጌ የገለጻችሁ

ባልሆኑት ወፎች መካከል ልዩነት አድርጉ። ርኩስ ነው ብዬ በለየሁት በማንኛውም እንስሳ ወይም ወፍ ወይም በምድር ላይ በሚንቀሳቀስ በማንኛውም ነገር ራሳችሁን አታርክሱ።²⁶ እናንተ ለእኔ ቅዱሳን ትሆኑ ልኛላችሁ።²⁷ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ቅዱስ ነኝና፤ የኔ ትሆኑ ዘንድ ከአሕዛብ መካከል ለይቻችኋለሁ።

²⁷ “ከመካከላችሁ ሙታን ጠሪ ወይም መናፍስት ጠሪ የሆነ ማንኛውም ወንድ ወይም ሴት ይገደል፤ በድንጋይም ይወገና፤ ደማቸው በራሳቸው ላይ ነው።”

ለካህናት የተሰጠ መመሪያ

21 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “ለካህናቱ ለአሮን ልጆች ንገራቸው፤ እንዲሁም በላቸው፤ ‘ማንኛውም ሰው ከዘመዶቹ መካከል ስለ ሞተው ሰው ራሱን አያርክስ፤ ንገር ግን የቅርብ ዘመዶቹ ስለሆኑት እናቱ፤ አባቱ፤ ወንድ ልጁ፤ ሴት ልጁ፤ ወይም ወንድሙ፤³ እንዲሁም ባለማግባቷ ከእርሱ ጋር ስለ ምትኖር እጉቱ ራሱን ሊያረክስ ይችላል።⁴ ከእርሱ ጋር በጋብቻ ለሚሳመዱት ግን ራሱን አያርክስ።

⁵ “ካህናት ዐናታቸውን አይላጩ፤ የጢማቸውን ዙሪያ አይላጩ፤ ሰውነታቸውንም አይንጨፍ፤ ልክምላካቸው (አሉሂም) የተቀደሱ ይሁኑ፤ የአምላካቸውንም (አሉሂም) ስም አያርክሱ። ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርቡትን መሥዋዕት የአምላካቸውን (አሉሂም) ምግብ ስለሚያቀርቡ ቅዱሳን ይሁኑ።

⁷ “ካህናት በዝሙት የረከሱትንም ሆነ ከባሎቻቸው የተፋቱትን ሴቶች አያግቡ፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሱ ናቸውና።⁸ የአምላክህን (አሉሂም) ምግብ የሚያቀርብ ነውና ቀድሰው፤ እኔ የምቀድሳችሁን እግዚአብሔር (ያህዌ) ቅዱስ ነኝና ቅዱስ ይሁንላችሁ።

⁹ “የካህን ሴት ልጅ ዝሙት አዳሪ ሆና ራሷን ብታረክስ፤ አባቷን ታዋርዳለች፤ በእሳት ትቃጠል።

¹⁰ “ከወንድሞቹ መካከል ተለይቶ በራሱ ላይ ዘይት የፈሰሰበትና የክህነት ልብስ እንዲለብስ የተቀባው ካህን የራስ ጠጉሩን አይንጭ፤¹¹ ወይም ልብሱን አይቅደድ።¹¹ አስከሬን ወዳለበት ስፍራ አይግባ፤ ስለ አባቱም ሆነ ስለ እናቱ ራሱን አያርክስ።¹² የተቀደሰበት የአምላክ (አሉሂም) የቅባት ዘይት በላይ ስለ ሆነ የአምላክን (አሉሂም) መቅደስ ትቶ በመሄድ መቅደሱን አያርክስ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

¹³ “ካህኑ የሚገባት ሴት ድንግል ትሁን።¹⁴ ባል የሞተባትን፤ የተፋታችውን

20፥26 ፋጽ8፣ ዘ033፣16፣ዘሌ19፣2፣ ዘ814፣2፣እሱ24፣19 2፣19፣22፣ መዝ99፣3 20፥27 ፋጽ2፣ ዘ022፣18፣ ዘሌ19፣31፣24፣14 21፣1 ፋጽ11፣ ዘ028፣1፣ዘሌ1፣5፣ 5፣3፣13፣3፣ዘዮ5፣2፣ 6፣6፣19፣11፣31፣19 21፣2 ፋጽ11 21፣3 ዘዮ6፣6 21፣5 ዘሌ13፣40፣ 19፣28፣እሱ7፣29፣ 16፣6፣እዝ5፣1፣ 44፣20 21፣6 ፋጽ8፣17፣ 22፣ዘ019፣22፣ ዘሌ3፣11፣10፣3፣18፣2 1፣22፣25፣0፣78፣28 21፣7 ፋጽ13፣14፣ እዝ44፣22 21፣8 ፋጽ6፣ ዘ031፣13፣ዘሌ3፣11 21፣9 ዘዮ38፣24፣ ዘሌ19፣29 21፣10 ዘ029፣7፣ ዘሌ8፣7፣9፣13፣ 10፣6፣16፣4 21፣11 ፋጽ2፣ ዘሌ19፣28፣ዘዮ5፣2፣6 ፣6፣19፣6፣19፣11፣13፣14 ፣31፣19 21፣12 ዘ025፣8፣ 28፣41 21፣13 እዝ44፣22

21፣17 ፋጽ6፣18፣ 21፣23 21፣18 ዘሌ19፣14፣ 22፣19፣25፣ 24፣መ፣4፣4፣19፣3፣ 19፣26 21፣20 ዘሌ22፣24፣ ዘ823፣1፣እሱ5፣3 21፣21 ፋጽ17፣ ዘሌ3፣11፣22፣19 21፣22 1፣ቀሮ9፣13 21፣23 ፋጽ17፣ ዘ0 25፣8፣ዘሌ20፣8 22፣2 ዘ020፣7፣ ዘሌ19፣8፣እዝ44፣8፣ ዘዮ6፣5፣33 22፣3 ዘሌ7፣20፣ 21፣ዘዮ19፣13፣ 0፣78፣28 22፣4 ዘሌ15፣2- 15፣11፣24-28፣39

ወይም በዝሙት ዐዳሪነት የረከሰችውን ሴት አያግባ፤ ነገር ግን ከወገኖቹ መካከል ድንግሊቱን ያግባ።¹⁵ በወገኖቹ መካከል ዘሩን አያርክስ። እርሱን የምቀድሰው¹⁷ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

¹⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤¹⁷ “አሮንን እንዲህ በለው፤ ‘በሚቀጥሉት ትውልዶች ከዘርህ እንከን ያለበት ማንኛውም ሰው የአምላክን (አሉሂም) ምግብ ይሠዋ ዘንድ አይቅረብ።¹⁸ ሰው ወይም አንካሳ፤ የፊቱ ገጽታ ወይም የሰውነቱ ቅርጽ የተበላሸ ማንኛውም የአካል ጉድ ለት ያለበት ሰው አይቅረብ።¹⁹ እንዲሁም እግሩ ወይም እጁ ሽባ የሆነ፤²⁰ ጉባጣ ወይም ድንክ፤ ማንኛውም ዐይነት የዐይን እንከን ያለበት፤ የሚያዥ ቀሳብ ወይም እክክ ያለበት ወይም ጃንደረባ አይቅረብ።²¹ ከካህኑ ከአሮን ዘር ማንኛውም ዐይነት የአካል ጉድ ለት ያለበት ሰው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መሥዋዕት ሊያቀርብ አይችል፤ እንከን ያለበት ስለ ሆነ፤ የአምላክን (አሉሂም) ምግብ ለማቅረብ አይችል።²² እርሱም የተቀደሰውንና እጅግ ቅዱስ የሆነውን የአምላክን (አሉሂም) ምግብ ይብላ።²³ ነገር ግን እንከን ያለበት ስለሆነ መቅደሱን እንዳያረክስ ወደ መጋረጃው አይቅረብ ወይም ወደ መሠዋዕቱ አይጠጋ፤ የምቀድሳቸው²⁴ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።”

²⁴ ሙሴም ይህን ለአሮን፤ ለልጆቹና ለእስራኤላውያን ሁሉ ነገራቸው።

22 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤² “እስራኤላውያን ቀድሰው ለእኔ የለዩትን ቅዱስ መሥዋዕት በአክብሮት ባለመያዝ፤ ቅዱስ ስሜን እንዳያረክሱ ለአሮንና ለልጆቹ ንገራቸው፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

³ እንዲሁም በላቸው፤ በሚቀጥሉት ትውልዶች ከዘርህ በሥርዐቱ መሠረት ገጽሕ ያልሆነ ማንኛውም ሰው፤ እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ለይተው ወዳቀረቡት ቅዱስ መሥዋዕት ቢቀርብ ያ ሰው ከፊቱ ይወገድ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

⁴ “ከአሮን ዘር ተላላፊ የቈዳ በሽታ¹ ያለበት ወይም ከሰውነቱ ፈላሽ ነገር የሚወ

¹26 ወይም ለእኔ ቅዱሳን ትሆኑልኛላችሁ
²4 ወይም እንደ መሪነቱ በእዝሱ መካከል ራሱን አያርክስ።
³8 ወይም ቅዱስ አድርጎ የምለያችሁ እኔ እግዚአብሔር
⁴10 ወይም ጠጉሩን አይላጭ።
⁵15 ወይም ቅዱስ አድርጎ የምለያችሁ
⁶23 ወይም ቅዱስ አድርጎ የምለያችሁ
⁷4 በትውልድ ለምጽ ይባላል፤ የዕብራይስጡ ቃል ለምጽ ብቻ ሳይሆን ከቈዳ ጋር የተያያዘ በሽታን ያመለክታል

ጣው ማንኛውም ሰው እስኪነጻ ድረስ ቅዱሱን መስዋዕት አይብላ፤ እንዲሁም በአስከሬን የረከሰውን ነገር ወይም የዘር ፈሳሽ ያለበትን ሰው ቢነካ፤ ዓይኑም በደረቱ የሚሳብ የሚያረክስ ነገርን ወይም የሚያረክስ ማንኛውንም ሰው ቢነካ፤ የቱንም ዐይነት ርኩሶት ቢሆን፤ ልንዳይህ ያለውን ማንኛውንም ነገር የሚነካ እስከ ማታ ድረስ ርኩሶ ይሆናል፤ ሰውነቱንም በውሃ ካልታጠበ፤ ለእግዚአብሔር የተቀደሰውን መስዋዕት አይብላ፤ ግዕዛይ በምትጠልቅበት ጊዜ ንጹሕ ይሆናል፤ ከዚያም በኋላ የተቀደሰውን መስዋዕት መብላት ይችላል፤ ምግቡ ነውና።⁹ ልንዳይህ ማንኛውንም ሞቶ የተገኘውን ወይም አውሬ የዘጠለውን አይብላ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

⁹ ካህናት ትእዛዛቱን በመናቅ በደለኛ እንዳይሆኑና እንዳይጠቀሙ ይጠብቋቸው፤ የምቀድሳቸውን እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

¹⁰ ካህናት ቤተሰብ በቀር የካህኑ እንግዳም ሆነ ቅጥር ሠራተኛ የተቀደሰውን መስዋዕት አይብላ፤¹¹ ነገር ግን ካህኑ በገንዘብ የገዛው ወይም በቤቱ የተወለደ ባሪያ ቢኖረው፤ ያ ባሪያ ካህኑ ድርሻ መብላት ይችላል።¹² የካህን ልጅ፤ ካህን ያልሆነ ሌላ ሰው ካገባች፤ ከተቀደሰው መስዋዕት መብላት አትችልም።¹³ ይሁን እንጂ የካህኑ ልጅ ባሏ ቢሞት ወይም ብትፋታ፤ ልጆችም ባይኖሩዋትና እንደ ልጅነት ጊዜዋ በአባቷ ቤት ለመኖር ብትመለስ፤ ከአባቷ ድርሻ መብላት ትችላለች፤ ያልተፈቀደለት ሰው ግን ከተቀደሰው መስዋዕት መብላት አይችልም።

¹⁴ ማንኛውም ሰው ባለማወቅ የተቀደሰውን መስዋዕት ቢበላ፤ የመስዋዕቱን አንድ አምስተኛ ጨምሮ ለካህኑ ይተካ።¹⁵ እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያቀርቡትን የተቀደሰ መስዋዕት ካህናቱ አያርክሱት፤¹⁶ ይህንን የተቀደሰ መስዋዕት እንዲበሉና ቅጣት የሚያስከትል በደል እንዲፈጽሙ አያድርጉ፤ የምቀድሳቸው እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

ለእግዚአብሔር መቅረብ የማይገባው መስዋዕት

¹⁷ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤¹⁸ ለአሮን፤ ለልጆቹና ለእስራኤላውያን በሙሉ እንዲህ ብለህ ተናገር፤ 'ከአናንተ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በእስራኤል የሚኖር መጻተኛ ስእለት ለመፈጸም ወይም የበጎ ፈቃድ ስጦታ ለማበርከት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቃጠል መስዋዕት የሚያቀርብ ቢሆን፤¹⁹ መስዋዕታችሁ ተቀባይነት እንዲኖረው ከላም ወገን ወይም ከበጎች ወይም ከፍለጎች እንከን

22:5 ዘሌ.11:24-28:43;15:7
 22:6 ዘሌ.11:24:14:8;ሐጊ.2:13
 22:7 ዘሌ.18:11
 22:8 ዘሌ.22:31; ዘሌ.11:39;40:44;
 22:9 ሉ.16;
 ዘሌ.28:38;43;
 ዘሌ.8:35;20:8;
 22:10 ሉ.13;
 ዘሌ.12:45;29:33
 22:11 ዘሌ.17:13;
 ዘሌ.12:44
 22:14 ዘሌ.4:2;
 5:15
 22:15 ዘሌ.19:8;
 ዘሌ.18:32
 22:16 ሉ.9;
 ዘሌ.28:38;
 ዘሌ.20:8;
 ዘሌ.18:11
 22:18 ሉ.21;
 ዘሌ.28:20;ዘሌ.1:2;
 7:16;ዘሌ.15:8;16:1;
 9:10;ሉ.8:33;
 መዝ.22:25;76:11;16:18;
 22:19 ዘሌ.1:2;3:21;18-21;
 ዘሌ.28:11;
 ዘሌ.15:21;
 22:20 ዘሌ.28:38;
 ዘሌ.1:3;ዘሌ.15:21;17:1;
 ሐ.7;ሐ.74:23;
 45:18;46:6;
 ማ.ል.1:8;ዕ.19:14;
 1ጴ.1:19;
 22:21 ዘሌ.12:5;
 32:6;ዘሌ.1:2;3:6;
 7:16;ሉ.4:5;
 ማ.ል.1:14
 22:24 ዘሌ.21:20
 22:25 ዘሌ.21:6;
 1:3;
 3:1;ዘሌ.19:2
 22:27 ዘሌ.22:30;
 28:38;ዘሌ.1:3;
 22:28 ዘሌ.22:6-7
 22:29 ዘሌ.7:12
 22:30 ዘሌ.7:15;
 11:44
 22:31 ዘሌ.22:31;
 ዘሌ.4:2;40;
 መዝ.105:45;
 22:32 ዘሌ.10:3;
 18:21;20:8

የሌለበትን ተባዕት ያቅርብ።²⁰ እንከን ያለበትን ማንኛውንም ነገር አታቅርቡ፤ መስዋዕታችሁ ተቀባይነት አይኖረውምና።²¹ ማንኛውም ሰው ስእለት ለመፈጸም ወይም የበጎ ፈቃድ ስጦታ ለማበርከት ከላም ወይም ከበጎ ወይም ከፍለጎ ማንኛውንም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የጎበኘውን መስዋዕት ሲያቀርብ፤ ተቀባይነት ይኖረው ዘንድ ፍጹም የሆነውንና ነውር የሌለበትን ያቅርብ።²² ዕውር ወይም ሰባራ ወይም ጉን ድሽ ወይም ማንኛውንም ዐይነት እከከ ወይም ቋቋቋ ወይም የሚመጣል ቀሩሰል ያለበትን እንስሳ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አታቅርቡ፤ ከነዚህ መካከል የትኛውንም በመሠዋዎህ ላይ በእሳት የሚቃጠል መስዋዕት አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አታቅርቡ።²³ አካሉ ከመጠን በላይ የረዘ መን ወይም ያጠረን በሬዎ ወይም በግ የበጎ ፈቃድ ስጦታ አድርጋችሁ ማቅረብ ትችላላችሁ፤ ይህን እንጂ ስእለት ለመፈጸም ተቀባይነት አይኖረውም፤²⁴ አባለዘሩ የተቀጠቀጠ ወይም የተኩሳሽ፤ የተሰነጠቀ ወይም የተቆረጠ ማንኛውንም እንስሳ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አታቅርቡ፤ እነዚህንም በምድራችሁ አትሠው።²⁵ እንደነዚህ ያሉትን እንስሳት ከባዕዳን በመቀበል ለአምላካችሁ (ሌሎችም) ምግብ አድርጋችሁ አታቅርቡ፤ ነውር ስላለባቸው ፍጹም አይደሉምና ተቀባይነት አይኖራቸውም።²⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤²⁷ ጥጃ ወይም የበጎ ግልገል ወይም የፍየል ግልገል በሚወለድበት ጊዜ ሰባት ቀን ከእናቱ ጋር ይቆይ፤ ከስምንተኛው ቀን ጀምሮ ግን ተቀባይነት ያለው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መስዋዕት ይሆናል።²⁸ ላምን ከጥጃዎ፤ በግንም ከግልገላ ጋር በአንድ ቀን አትረዱ።²⁹ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የምስጋና መስዋዕት በምታቀርቡበት ጊዜ፤ መስዋዕታችሁ ተቀባይነት እንዲኖረው አድርጋችሁ አቅርቡት።³⁰ መስዋዕቱ በዚያኑ ዕለት ይበላ፤ ለሚቀጥለውም ቀን አታሳድሩ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

³¹ ትእዛዛቱን ጠብቁ፤ አድርጓቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³² ቅዱሱን ስሜን አታርክሱ፤ እኔ ቅዱስ መሆኔ በእስራኤላውያን ዘንድ ይታወቅ፤ የምቀድሳችሁ።³³

²⁰ ወይም ቅዱስ አድርጎ የምላዩቸው፤ እንዲሁም ሉ.16 ይሙ።
²¹ በትውፊት የላላ መስዋዕት ይባላል።
²² የብሔራዊ ስጦታ ለተባዕትና እንስሳት ሊያጠቃልል ይችላል።
³² ወይም የቀደሰችሁ
³³ ወይም ቅዱስ አድርጎ የምላዩችሁ

እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።³³ አምላካችሁ (አሎሃም) እሆን ዘንድ ከግብፅ ምድር ያወጣ ጳጳሱ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

23 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁴ 'እስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ተናገር፤ 'የተቀደሱ ጉባኤዎች ብላችሁ የምትቀጁቸው የተመረጡ የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት እነዚህ ናቸው፤

ሰንበት

³ 'ሥራ የምትሠሩበት ስድስት ቀን አላችሁ፤ ሰባተኛው ቀን ግን የዕረፍት ሰንበት፤ የተቀደሰ ጉባኤ ዕለት ነው። የእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበት ስለ ሆነ፤ በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ምንም ዐይነት ሥራ አትሥሩበት።

የፋሲካና የቂጣ በዓል

23:4-8 ተጓ ምብ - ዘፀ 12:14-20፤ ዘኾ 28:16-25፤ ዘዳ 16:1-8

⁴ 'የተመረጡ የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት ብላችሁ በተወሰኑላቸው ጊዜያት የምታውጁቸው የተቀደሱ ጉባኤዎች እነዚህ ናቸው፤ ምድር መሪያው ወር በገባ በዐሥራ አራተኛው ቀን ምሽት የእግዚአብሔር (ያህዌ) ፋሲካ በዓል ይጀመራል። ሰባተኛው ወር በሥራ አምስተኛው ቀን የእግዚአብሔር (ያህዌ) የቂጣ በዓል ይጀመራል፤ ሰባት ቀንም ያለ እርሻ የተገረፈ ቂጣ ትበላላችሁ። ገበያዎች መሪያው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አድርጉ፤ የዕለት ተግባራችሁንም አታከናውኑ። ሰባት ቀን በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ፤ በሰባተኛው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አድርጉ፤ በዚያ ዕለት የተለመደ ተግባራችሁን አታከናውኑ።'

የበኩራት ስጦታ በዓል

⁹ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹⁰ 'እስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ተናገር፤ 'እኔ ወደምሰጣችሁ ምድር ገብታችሁ መከር በምትሰበሰቡበት ጊዜ ከሰበሰባችሁት እህል የመጀመሪያውን ነዶ ለካህኑ አቅርቡ፤ ¹¹ ነዶው ተቀባይነት እንዲያገኝላችሁም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዝወዘው፤ ካህኑ ነዶውን የሚወዝወዘው በሰንበት ቀን ማግስት ነው። ¹² ነዶውን በምትወዝወዙበት ቀን እንከን የሌለበትን የአንድ ዓመት ተባዕት የበግ ጠቦት የሚቃጠል መሥዋዕት እንዲሆን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ፤ ¹³ ከዚህም ጋር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ ሽታውም ደስ የሚያሰኝ እንዲሆን ሁለት ዐሥረኛ የኢፍ መስፈሪያ በዘይት የተለወሰ የሳመ ዱቄት ለእህል ቀሩርባን፤ አንድ አራተኛ የኢፍ መስፈሪያ የወይን ጤጅ

22:43 ዘዳ:17:7፤ ዘዐ6:6፤ 23:2 ዋ4:21፤ 27:37:44፤ ዘኾ29:30፤ ሕዝ44:24፤ ቊ42:16፤ 23:3 ቊ7:21፤ 35:ዘፀ20:9:10፤ ዘኾ28:6:ዕ44:9:10፤

23:4 ናሆ1:15 23:5 ዘዐ12:6:11 23:6 ዘዐ12:17:19 23:7 ቊ3:8 23:8 ዘሌ1:9 23:10 ዘፀ22:29፤ 34:22:ዘሌ19:9፤ ዘኾ15:2:18፤ ሮሜ11:16 23:11 ዘፀ28:38፤ 29:24 23:12 ዘዐ12:5፤ ዘሌ12:6፤ 23:13 ቊ17፤ ዘዳ35:14፤ ዘሌ 2:14-16፤ 6:20፤ 10:9:24:5፤ ዘኾ15:6፤28:9

23:14 ዘዐ34:26፤ ዘሌ3:17:ዘኾ10:8:11 5:21:አሰ5:11፤ 14:ሙ17:17:25:182 ላሙ17:28፤ ፍት2:14:ኤር2:3 23:16 ሐሥ2:1፤ 20:16 23:17 ቊ13፤ ዘዐ34:22 23:18 ቊ13፤ ዘዐ29:41፤30:9፤ 37:16:ኤር19:13፤ 44:18 23:20 ዘፀ29:24 23:21 ቊ3:2፤ ዘዐ32:5፤ 23:22 ዘሌ19:9፤ 10:ዘዳ24:19-21፤ ፍት2:2:15 23:24 ቊ27:36፤ ዘሌ25:9:ዘኾ10:9፤ 10:29:11:31:6፤ 27:11:14፤ 2ኪና13:12:ዕገ13:1፤ መዝ98:6

ለመጠጥ ቀሩርባን አቅርቡ። ¹⁴ ስጦታውን ለአምላካችሁ (አሎሃም) እስከምታቀርቡበት እስከዚያ ቀን ድረስ እንጀራም ቢሆን፤ ቁሎ ወይም እሸት አትብሉ፤ ይህም በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ለሚመጡት ትውልዶች የዘላለም ሥርዐት ነው።

የመከር በዓል

23:15-22 ተጓ ምብ - ዘኾ28:26-31፤ ዘዳ 16:9-12

¹⁵ 'የሚወዘወዘውን የነዶ መሥዋዕት ካቀረባችሁበት የሰንበት ማግስት አንሥታችሁ ሰባት ሙሉ ሳምንታት ቀሩርባን። ¹⁶ እስከ ሰባተኛው ሰንበት ማግስት ድረስ አምሳ ቀን ቀሩርባን፤ ከዚያም የአዲስ እህል ቀሩርባን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ። ¹⁷ በሁለት ዐሥረኛ የኢፍ መስፈሪያ የሳመ ዱቄት፤ በእርሻ የተገረፈ ሁለት እንጀራ ለሚወዘወዘው መሥዋዕት፤ የበኩራት ስጦታ እንዲሆን ከየቤታችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አምጡ። ¹⁸ ከእንጀራውም ጋር ሰባት ነውር የሌለባቸው የአንድ ዓመት ተባዕት የበግ ጠቦቶች፤ አንድ ወይፈንግ ሁለት አውራ በጎች አቅርቡ፤ እነዚህም ከእህል ቀሩርባናቸውና ከመጠጥ ቀሩርባናቸው ጋር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቃጠል መሥዋዕት ይሆናሉ፤ ይህም በእሳት የሚቀርብ ሽታውም እግዚአብሔር (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት ይሆናል። ¹⁹ እንዲሁም አንድ ተባዕት ፍየል ለከጠአት መሥዋዕት፤ ሁለት የአንድ ዓመት ተባዕት ጠቦቶችም ለኅብረት መሥዋዕት፤ አቅርቡ። ²⁰ ካህኑም ሁለቱን የበግ ጠቦቶች ከበኩራቱ እንጀራ ጋር የሚወዘወዘው መሥዋዕት አድርጎ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዘወዛቸዋል፤ እነዚህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ቅዱስ መሥዋዕት፤ የካህኑም ድርሻ ናቸው። ²¹ በዚያኑ ዕለት የተቀደሰ ጉባኤ ዐውጁ፤ የተለመደ ተግባራችሁንም አታከናውኑ፤ ይህም በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ለሚመጡት ትውልዶች የዘላለም ሥርዐት ነው።

²² 'የምድራችሁን መከር በምትሰበስቡበት ጊዜ፤ የዕርሻችሁን ዳርና ዳር አትጨዱ፤ ቃርሚያውን አትልቀሙ፤ እነዚህንም ለድሾችና ለእንግዶች ተወላቸው፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ አሎሃም) ነኝ።'

የመለከት በዓል

23:23-25 ተጓ ምብ - ዘኾ 29:1-6

²³ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁴ 'እስራኤላውያን እንዲህ ብላችሁ፤ 'የሰባተኛው ወር የመጀመሪያ ቀን ዕረፍት

¹13 4.5 ሊትር ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ቊ17 ይመ ²13 1 ሊትር ገደማ ይሆናል ³19 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል

ይሁንላችሁ፤ በዚህ በመለከት ድምፅ የሚከበር የተቀደሰ ጉባኤ ይኑራችሁ።²⁵ መሥዋዕትን በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ እንጂ የተለመደ ተግባራችሁን አታከናውኑበት።”

የሰርዖት ቀን

23፡26-32 ተጓ ምብ - ዘሌ 16፡2-34፣ ዘኁ 29፡7-11

²⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁷ የሰባተኛው ወር ዐሥረኛ ቀን የሰርዖት ቀን ነው፤ የተቀደሰ ጉባኤ አድርገው፤ አንዳች ነገርም አትብሉ፤¹ መሥዋዕትም በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ።²⁸ በእግዚአብሔር (ያህዌ) በአምላካችሁ (ኦሎ-ሂም) ፊት ለእናንተ ስርዖት የሚደረግበት የሰርዖት ቀን ስለ ሆነ፤ በዚያ ዕለት ምንም ሥራ አትሥሩ።²⁹ በዚያ ዕለት ሰውነቱን የሚያገሉ ጉሳቀጥ ማንኛውም ሰው ከወገኖቹ መካከል ተለይቶ ይጥፋ።³⁰ በዚያ ዕለት ማንኛውንም ሥራ የሚሠራውን ሰው ሁሉ ከወገኖቹ መካከል ለይቼ አጠፋዋለሁ።³¹ ማንኛውንም ሥራ ከቶ አትሥሩበት፤ ይህ በምትኖሩበት ስፍራ ሁሉ ለልጅ ልጆቻችሁ የዘለም ሥርዐት ነው።³² ይህ ለእናንተ የዕረፍት ሰንበት ስለ ሆነ፤ ራሳችሁን ዝቅ ዝቅ አድርጉ* በወሩም ከዘጠነኛው ቀን ምሽት ጀምሮችሁ እስከሚቀጥለው ቀን ምሽት ድረስ ሰንበታችሁን አክብሩ።”

የዳስ በዓል

23፡33-43 ተጓ ምብ - ዘኁ 29፡12-39፣ ዘዳ 16፡13-17

³³ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ³⁴ እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ሰባተኛው ወር በገባ በዐሥራ አምስተኛው ቀን የእግዚአብሔር (ያህዌ) የዳስ በዓል ይጀምራል፤ እስከ ሰባት ቀንም ይቆያል።³⁵ የመጀመሪያው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ ነውና የተለመደ ተግባራችሁን አታከናውኑበት።³⁶ ሰባት ቀን መሥዋዕቱን በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ፤ በስምንተኛው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አድርጉ፤ መሥዋዕትን በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ፤ የተለመደ ተግባራችሁንም አታከናውኑበት።

³⁷ የሚቃጠል መሥዋዕትንና የእህል ቀጠላንና፤ መሥዋዕትንና የመጠጥ ቀጠላንን በተመደበላቸው ቀን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ለማቅረብ፤ የተቀደሱ ጉባኤዎችን የምታውጁባቸው የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት እነዚህ ናቸው።³⁸ እነዚህ መሥዋዕቶች ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበት ከምታቀርቡት፤ ከስጦታችሁ፤ ከስእለታችሁና ከሰን ፈቃድ ስጦታችሁ በተጨማሪ የምታቀርቧቸው ስጦታዎች ናቸው።

³⁹ የምድራችሁን ፍሬ ከሰበሰባችሁ

23፡25 ፋ²¹፣ ዘሌ 1፡9
23፡27 ፋ²፣24፣ ዘዐ30፡10፣ ዘሌ 16፡29፣ 23፡28 ፋ³¹
23፡29 ዘፍ 17፡14፣ ዘሌ 7፡20፣ ዘኁ 5፡2
23፡30 ዘሌ 20፡3
23፡31 ዘሌ 3፡17
23፡32 ዘሌ 16፡31፣ ነሀ13፡19
23፡34 ዘዐ23፡16፣ 1፣78፡2፣ ሐ2፡2፣1፣ ዮሐ 7፡2
23፡35 ፋ²፣3
23፡36 ፋ²፣24፣ ዘሌ 1፡9፣1፣78፡2፣ 2፣ዜ 5፡7፣9፣18፣ ዮሐ 7፡37፣ 23፡37 ፋ¹³
23፡38 ዘዐ20፡10፣ ዘሌ 1፡2፣7፡16፣ 2፣ዜ 5፡2፣4፣ ሐገ 45፡17

በኋላ በሰባተኛው ወር ከዐሥራ አምስተኛው ቀን ጀምሮችሁ ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አክብሩ፤ የመጀመሪያው ቀን የዕረፍት ዕለት ነው፤ ስምንተኛውም ቀን እንደዚህ የዕረፍት ዕለት ይሆናል።⁴⁰ የመጀመሪያው ቀን የመልካም ዛፍ ፍሬ፤ የዘንባባ ዝንጣፊ፤ የለመለመ ዛፍ ቅርንጫፍ የአካያ ዛፍ ቅርንጫፍ ይዛችሁ ሰባት ቀን በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ኦሎ-ሂም) ላይ ፊት ደስ ይበላችሁ።⁴¹ በየዓመቱም የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓል አድርጋችሁ ሰባት ቀን አክብሩ፤ ይህም ለልጅ ልጆችሁ የዘላለም ሥርዐት ነው፤ በሰባተኛው ወር አክብሩት።⁴² ሰባት ቀን ዳስ ውስጥ ተቀመጡ፤ በትውልዱ እስራኤላዊ የሆነ ሁሉ ዳስ ውስጥ ይሰን ብት፤⁴³ በዚህም እኔ እስራኤላውያንን ከግብፅ ባወጣሁ ጊዜ፤ ዳስ ውስጥ እንዲቀመጡ ማድረግን የልጅ ልጆቻችሁ የውቃሉ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኦሎ-ሂም) ነኝ።”

⁴⁴ በዚህ ሁኔታም ሙሴ የተመረጡትን የእግዚአብሔር (ያህዌ) በዓላት ለእስራኤላውያን አስታውቀ።

በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት የሚቀርብ ዘይትና ኅብስት

24፡1-3 ተጓ ምብ - ዘዐ27፡20-21

24 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ² ሙሳራቶቹ ያለማቋረጥ እንዲያበሩ ከወይራ ተጨምቆ የተጠለለ ዘይት እንዲያመጡልህ እስራኤላውያንን እዘዛቸው።³ አሮንም በመገኛው ድኅኒን ውስጥ ከምስክሩ መጋረጃ ውጭ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያሉትን መብራቶች ከምሽት እስከ ንጋት ያለ ማቋረጥ ያሰናዳቸው፤ ይህም ለትውልዶቻችሁ ሥርዐት ነው።⁴ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በንጹሕ የወርቅ መቅረብ ላይ ያሉት መብራቶች ያለማቋረጥ መሰናዳት አለባቸው።

⁵ የላመ ዱቄት ወስደህ ዐሥራ ሁለት ኅብስት ጋግር፤ እያንዳንዱ ኅብስትም በሁለት ዐሥረኛ የኢፍጫ መስፈሪያ ዱቄት ይጋገር።⁶ እነዚህንም ስድስት ስድስቱን በሁለት ረድፍ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ባለው የንጹሕ ወርቅ ጠረጴዛ ላይ አኑራቸው።⁷ ከኅብስቱ ጋር የመታሰቢያ ድርሻ ሆኖ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት የሚቀርብ መሥዋዕት እንዲሆን ንጹሕ ዕጣን

²27 ወይም ጹመ፣ እንዲሁም ፋ² 29፡32 ይመ
³32 ወይም ጹመ
⁴38 ወይም እነዚህ በዓላት ከእግዚአብሔር ሰንበት በተጨማሪ የምታቀርቡላቸው ናቸው፤ ስጦታዎቹም
⁵4.5 ሊትር ገደማ ይሆናል

23፡39 ዘዐ23፡16፣ ኢ 462፡9፣ 23፡40 ዘዳ 12፡7፣ 14፡26፣28፡47፣ ነሀ8፡10፣14-17፣ መዘ9፡2፣66፡6፣ 105፡43፣118፡27፣ 137፡2፣ኢ 44፡4፣ ኢ 2፡26
23፡42 ዘዐ23፡16
23፡43 መዘ78፡5
24፡3 ዘዐ12፡14
24፡4 ዘዐ25፡31
24፡5 ዘዐ25፡30፣ ዘሌ 23፡13፣ ዕ 19፡2፣ 24፡6 ዘዐ25፡23-30፣ ዘኁ 4፡7
24፡7 ዘሌ 2፡1፣2፣2

በእያንዳንዱ ረድፍ ላይ አኑር።⁸ ጎብስቱ የእስራኤልን ሕዝብ ይወክል ዘንድ ዘወትር በየሰንበቱ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይደርደር፤ ይህም የዘላለም ቃል ኪዳን ነው።⁹ ጎብስቱ የእርንና የልጆቹ ድርሻ ነው፤ በተቀደሰ በፍራም ይበሉታል፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በእሳት ከሚቀርበው መሥዋዕት እጅግ የተቀደሰ ድርሻቸው ነውና።”

እግዚአብሔርን መስደብ የሚያስከትለው ቅጣት

¹⁰ እናቱ እስራኤላዊት፣ አባቱ ግብፃዊ የሆነ አንድ ሰው በእስራኤላውያን መካከል ወጣ፤ በሰፈርም ውስጥ ከአንድ እስራኤላዊ ጋር ተጣሉ።¹¹ የእስራኤላዊቱ ልጅ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም በማቃለል ሰደበ፤ ስለዚህም ወደ ሙሴ አመጡት፤ የሰውየው እናት ስም ሰሎሚት ነበር፤ እርሷም ከዳን ወገን የተወለደው የደብረይ ልጅ ነበረች።¹² የእግዚአብሔር (ያህዌ) ፈቃድም ግልጽ እስኪሆንላቸው ድረስ በግዙታ አኖሩት።

¹³ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹⁴ “ተሳዳቢውን ከሰፈር ወደ ውጭ አውጣው፤ ሲሳደብ የሰሙት ሁሉ እጃቸውን በራሱ ላይ ይጫኑበት፤ ማኅበሩም ሁሉ በድንጋይ ይውገረው።¹⁵ እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ‘ማንም ሰው ከምላኩን (ኤሎሃም) ቢሳደብ ጎጠኦት ሠርቶአልና ይጠየቅበታል።¹⁶ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም የሚሳደብ ማንኛውም ሰው ይገደል፤ ማኅበሩ ሁሉ ይውገራት፤ መጻተኛም ሆነ የአገር ተወላጅ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም ከሰደበ ይገደል።

¹⁷ “ሰውን ደብድቦ የገደለ ይገደል።¹⁸ የሌላውን ሰው እንስሳ ደብድቦ የገደለ ማንኛውም ሰው ያንኑ ዐይነት እንስሳ ይተካለት።¹⁹ ማንኛውም ሰው በባልንጀራው ላይ ጉዳት ቢያደርስ የዚያው ዐይነት ጉዳት ይፈጸምበት፤²⁰ ይኸውም በስብራት ፈንታ ስብራት፣ በዐይን ፈንታ ዐይን፣ በጥርስ ፈንታ ጥርስ ማለት ነው። በሌላው ሰው ላይ ያደረሰው ጉዳት በእርሱም ላይ ይደረስበት፤²¹ እንስሳ የገደለ ማንኛውም ሰው በገደለው ፈንታ ይተካ፤ ሰው የገደለ ግን ይገደል።²² ለመጻተኛው ሆነ ለአገር ተወላጅ አንድ ዐይነት ሕግ ይኑራችሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ከምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሃም) ነኝ።”

²³ ሙሴም ይህን ለሕዝቡ ነገራቸው፤ እነርሱም ተሳዳቢውን ከሰፈር ወደ ውጭ ወስደው በድንጋይ ወገሩት፤ እስራኤላውያንም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘ

24:8 ዘ025:30፣ ዘጥ4:7፣1ዜፍ9:32፣2 ዜፍ2:4፣ግጥ12:5
24:9 ዘሌ6:16፣ 17፣ግጥ12:4፣ ግር2:26፣ሉቃ6:4፣ 24:11 ዘ03:15፣ 18፣22፣20፣7፣31፣2፣ዘጥ1:4፣7፣2፣10፣1513 ፣21፣7፣2፣ 2፣7፣6፣33፣ኢሱ7:18፣ 1፣7፣7፣14፣ኢጥ1:11፣ 24:12 ዘ018:16
24:14 ፋ*23፣ ዘሌ20:2፣ዘዳ13:9፣ 17፣5፣7፣ሐግ7:58
24:15 ዘ022:28፣ ዘሌ5:1
24:16 ዘ021:12፣ 22፣28፣1፣7፣21፣10፣ 13፣ግጥ6:26፣66፣ ግር14:64፣ ዮሐ10:33፣1፣9፣7፣ ሐሥ7:58
24:17 ፋ*21፣ ዘፍ9:6፣ዘ021:12፣ ዘዳ27:24
24:18 ፋ*21
24:20 ዘ021:24፣ ግጥ5:38
24:21 ፋ*17፣18
24:22 ዘ012:49፣ 22፣21፣ዘጥ9:14፣ ሕዝ47:22፣
24:23 ፋ*14

25:1 ዘ019:11
25:3 ዘ023:10
25:4 ፋ*5፣6፣20፣ ዘሌ26:35፣2ዜፍ36፣2 1፣ኢሳ36፣16፣ 37፣30
25:5 ፋ*4፣11፣ ዘፍ40:10፣ዘጥ6:3፣1 3፣20፣ዘዳ23:24፣ 2፣7፣19፣29፣ዘሀ13፣15 ኢሳ5:2፣
25:6 ፋ*4
25:7 ዘ023:11
25:9 ዘ030:10፣ ዘሌ16:29፣23፣24፣ ዘጥ10:8፣ኢሱ6:4፣ መሳ3፣27፣7፣16፣ 1፣ሳሙ13፣3፣ ኢሳ27:13፣ ዘዘ 9:14፣
25:10 ፋ*11፣27፣ 28፣50፣ዘሌ27:17፣21 ዘጥ36:4፣ ኢሳ61:1፣ኢር34:8፣ 15፣17፣ሕዝ46፣17፣ ሉቃ4:19፣
25:11 ፋ*5፣10
25:13 ፋ*10
25:14 ዘሌ19:13፣ 1፣ሳሙ12፣34፣ 1፣ቆጥ6:8
25:15 ፋ*27፣ ዘሌ27:18፣23
25:16 ፋ*27፣ 51፣52

ዘው አደረጉ።
የሰባተኛው ዓመት ዕረፍት

25 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን በሲና ተራራ ላይ እንዲህ አለው፤ ² “እኔ ስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ወደ ምሰጣችሁ ምድር በምትገቡበት ጊዜ ምድሪቱ ራስዋ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ሰንበት ታክ ብር።³ ስድስት ዓመት በዕርሻህ ላይ ዝራ፤ ስድስት ዓመት ወይንህን ግረዝ፤ ፍሬው ንም ሰብስብ።⁴ ሰባተኛው ዓመት ግን ምድሪቱ የዕረፍት ሰንበት ታድርግ፤ ይህም የእግዚአብሔር (ያህዌ) ሰንበት ነው። በዕርሻህ ላይ አትዝራ፤ ወይንህም አትግረዝ፤⁵ ሳይዘራ የበቀለውን አትጨደው፤ ካልተገረዘው የወይን ተክልህ ፍሬ አትሰብስብ። ምድሪቱ የአንድ ዓመት ዕረፍት ታድርግ።⁶ ምድሪቱም በሰንበት ጊዜዋ የምታስገኘው ማንኛውም ፍሬ ለአንተ፣ ለወንድ ባሪ ያህ፣ ለሴት ባሪ ያህ፣ ለቅጥር ሠራተኛህና ከአንተ ጋር ለሚኖር መጻተኛ ምግብ ይሁን፤⁷ እንዲሁም ለቤት እንስሳችሁና በምድርህ ለሚኖሩ የዱር አራዊት ምድሪቱ የምታበቅለው ሁሉ መኖ ይሁን።

የኢየሴልዩ ዓመት

⁸ “ሰባት የሰንበት ዓመታት ማለትም ሰባት ጊዜ ሰባት ዓመታትን ቀጠር፤ ሰባቱ የሰንበት ዓመታትም አርባ ዘጠኝ ዓመታት ይሆናሉ።⁹ ከዚያም በኋላ በሰባተኛው ወር በዐሥረኛው ቀን፣ መለከት ይነፋ፤ በማስተስረያ ቀንም በምድራችሁ ሁሉ መለከት ንፋ።¹⁰ አምሳኛውን ዓመት ቀድሱ፤ በምድሪቱ ሁሉ ላሉ ነዋሪዎች በሙሉ ነጻነት ዐውጁ፤ ይህም ኢየሴልዩ ይሁንላችሁ፤ ከእኛ ናንተ እያንዳንዱ ወደ ቤተ ሰብርስት፤ ወደ ወገኑም ይመለስ።¹¹ የአምሳኛው ዓመት ኢየሴልዩ ይሁንላችሁ፤ አትዝሩ፤ ሳትዝሩት የበቀለውን አትጨዱ፤ ካልተገረዘውም ይን ይን ሐረግ ፍሬ አትሰብስቡ።¹² ኢየሴልዩ ስለሆነ ለእናንተ የተቀደሰ ይሁን፤ ሳትዝሩት በሜዳ የበቀለውን ብሉ።

¹³ “በዚህ በኢየሴልዩ ዓመት እያንዳንዱ ሰው ወደ ርስቱ ይመለስ።

¹⁴ “ከወገንህ ከአንዱ መሬት ብትገዛ ወይም ብትሸጥላት፣ አንዱ ሌላውን አያታል።¹⁵ ከኢየሴልዩ በኋላ ያሉትን ዓመታት ብዛት መሠረት በማድረግ ከወገንህ ትገዛለህ፤ እርሱም የቀሩትን የመክር ዓመታት ብዛት መሠረት በማድረግ ይሸጥልሃል።¹⁶ የዐዳ መቱ ቀጥጥር ከባዛ ዋጋውን ጨምር፤ የዓመቱ ቀጥጥር ካነሰም፣ ዋጋውን ቀንስ፤ ምክንያቱም የሚሸጥልህ የዓመቱን የምርት

መጠን ነውና።¹⁷ አንዱ ሌላውን አያታል፤ አምላክነን (አሉሃም) ፍራ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (የህዝብ ስም) ነኝ።

¹⁸ ሥርዐቱን ጠብቁ፤ ሕጌን በጥንቃቄ አድርጉ፤ በምድራቱም በሰላም ትኖራላችሁ።¹⁹ ምድራቱ ፍሬምን ትሰጣለች፤ እስክትጠግቡ ትበላላችሁ፤ በዚያም በሰላም ትኖራላችሁ።²⁰ እናንተም፣ “ካልዘራን ወይም ሰብላችንን ካልሰበሰብን በሰባተኛው ዓመት ምን እንበላለን?” በማለት ትጠይቁ ይሆናል።²¹ በስድስተኛው ዓመት በረከቱን አሰድዳላችኋለሁ፤ ምድራቱም ለሦስት ዓመት የሚበቃ ፍሬ ትሰጣለች።²² በስምንተኛው ዓመት በምትዘፋኑት ጊዜ፣ የምትበሉት ቀድሞ ከሰበሰባችሁት ሰብል ይሆናል፤ የዘጠነኛውን ዓመት መከር እስክትሰበስቡ ድረስ ከዚህ እህል ትበላላችሁ።

²³ መሬት ለዘለቄታ አይሸጥ፤ ምክንያቱም ምድራቱ የእኔ ናት፤ እናንተም መጻተኞችና እንግዶች ናችሁ።²⁴ ርስት አድርጋችሁ በምትይዙት ምድር ሁሉ መሬት የሚዋደሱት እንዲኖር አድርጉ።

²⁵ “ከወገንህ አንዱ ደኸይቶ ርስቱን ቢሸጥ፣ የቅርብ ዘመዱ መጥቶ ወገኑ የሸጠውን ይዋደላት።²⁶ ነገር ግን ሰውየው ርስቱን የሚዋደላት ምንም ዘመድ ባይኖረውና፣ እርሱ ራሱ መዋጀት የሚችልበትን ሀብት ቢያገኝ፣²⁷ ርስቱን ከሸጠበት ጊዜ ጀምሮ ያለውን የሸያዎ ዘመን በመቀጠር የዋጋውን ልዩነት ለገዛው ሰው ይመልስ፤ እርሱም ወደ ገዛ ርስቱ ይመልስ።²⁸ ነገር ግን ዋጋውን መመለስ ካልቻለ፣ የሸጠው ርስት እስከ ኢየሁዳዎች ድረስ የገዢው ንብረት ሆኖ ይቆያል፤ በኢየሁዳዎች ዓመት ለባለቤቱ ይመለሳል፤ ሰውየውም ወደ ርስቱ ይመለሳል።

²⁸ ማንኛውም ሰው ቅጥር በተሠራለት ከተማ ውስጥ የሚገኝ መኖሪያ ቤቱን ቢሸጥ ከሸጠበት ጊዜ ጀምሮ እስከ አንድ ዓመት ሊዋጀው ይችላል፤ የመዋጀት መብቱ እስከ አንድ ዓመት ድረስ ነው።³⁰ አንዱ ዓመት ከማለቁ በፊት መዋጀት ካልቻለ ግን፣ ቅጥር በተሠራለት ከተማ ውስጥ ያለው ቤት የገዢውና የልጅ ልጆቹ ንብረት ሆኖ ይቀራል፤ በኢየሁዳዎች አይመለስለትም።³¹ ቅጥር በዙሪያው ባልተሠራለት መንደር ውስጥ የሚገኙ ቤቶች ግን እንደ ዕርሻ መሬት ተቈጥረው ሊዋጁ ይችላሉ፤ በኢየሁዳዎችም ይመለሳሉ።

³² ነገር ግን ሌዋውያን የራሳቸው በሆኑት ከተሞች ውስጥ የሚገኙትን ቤቶቻቸውን ምን ጊዜም የመዋጀት መብት አላ

25፥17 ዘሌ19፥13፣ 14፣32አ,የ31፥16፣ ምላ22፥22፣ኤር7፥5-6፣ 21፥1፣2፣22፥3፣15፣ ዘካ7፥9-10፣1ተሰ4፥6፣ 25፥18 ሉ፥19፣ ዘዩ26፥5፣ዘሌ26፥4፣5ዘ 8፥12፥10፣33፥28፣ ኢ. የ5፥22፣መገ4፥8፣ ኤር23፥6፣30፥10፣ 32፥37፣ 33፥16፣ ሕዝ28፥26፣34፣25፣ 38፥14 25፥19 ሉ፥18፣ ዘሌ26፥4፣ዘ81፥14፣2 8፥12፣ኢሳ55፥10፣ 25፥20 ሉ፥4 25፥21 ዘ016፥5፣ ዘ828፥8፣12፣መገ133 ፥3፣134፥3፣147፥13፣ሕ ዝ44፥30፣ ሕጊ2፥19፣ ማላ3፥10፣ 25፥22 ዘሌ26፥10 25፥23 ዘዩ23፥4፣ ዘ019፥5፣ዘ፣የ36፥7፣ 15፣72፥3፣ ሕጊ46፥18፣ ዕብ11፥13 25፥24 ሉ፥29፥48፣ ሩት4፥7፣ኤር32፥8 25፥25 ሉ፥48፣ ዘሌ27፥13፣19፥31፣ ሩት2፥20፥34፥4፣ ኤር32፥7፣ 25፥26 ሉ፥49 25፥27 ሉ፥10፥15 25፥28 ሉ፥10፣ ዘሌ27፥24፣ 25፥32 ዘ፣የ35፥1- 8፣ኢሳ፥21፥2 25፥34 ዘ፣የ35፥25፣ ሕዝ48፥14 25፥35 ዘ815፥8፣ 24፥14፥15፣ መገ137፥21፥26፣ ምላ21፥26፥ሉ፥2፥6፥35 25፥36 ዘ022፥25፣ ዘሌ19፥32፣ ኤር15፥10፣ 25፥37 ዘ022፥25 25፥38 ዘዩ10፥19፣ 17፥7 25፥39 1፣75፥13፣ 19፥22፣ኤር34፥14 25፥40 ሉ፥53 25፥41 ሉ፥28፣ ኤር34፥8 25፥42 ሉ፥38 25፥43 ዘ642፥18፣ ዘ01፥13፣ ሕዝ34፥4፣ዘ44፥1፣ 25፥47 ነሀ5፥5፣ ኢ.የ24፥9 25፥48 ሉ፥24፥25 25፥49 ሉ፥26 25፥50 ሉ፥10፣ ኢ.የ7፥1፣14፥6፣ ኢሳ16፥14፣21፥16

ቸው።³³ ሌዋውያን በከተማቸው ያለውን ቤታቸውን ቢሸጡና መዋጀት ባይችሉ፣ በኢየሁዳዎች ይመለሳሉ፤ በሌዋውያን ከተሞች የሚገኙ ቤቶች በእስራኤላውያን መካከል የሌዋውያን ንብረት ናቸውና።³⁴ በከተሞቻቸው ዙሪያ ያለው የግጥሽ መሬት ግን አይሸጥ፤ ለዘላለም ቋሚ ንብረታቸው ነውና።

³⁵ “በመካከልህ ከወገንህ አንዱ ቢደኸይ፣ ራሱንም መርዳት ባይችል፣ በመካከልህ ይኖር ዘንድ መጻተኛውን ወይም እንግዳውን እንደምትረዳ እርዳው።³⁶ ወገንህ በመካከልህ ይኖር ዘንድ ምንም ዓይነት ወላደ አትቀበለው፤ አምላክህን (አሉሃም) ፍራው።³⁷ ገዢዎን በዐረግ አታበድረው፤ ምንጠባም በትርፍ አትሸጥላት።³⁸ የከንባንን ምድር ልሰጥህና አምላክህን (አሉሃም) ልሆን፣ ከግብፅ ያወጣህ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ (የህዝብ ስም) ነኝ።

³⁹ “ከወገንህ አንዱ ከመካከልህ ቢደኸይ፣ ራሱንም ለአንተም ቢሸጥ፣ እንደ ባሪያ አድርገህ አታሠራው።⁴⁰ በመካከልህ እንዳለ ቅጥር ሠራተኛ ወይም እንደ እንግዳ አድርገህ ቀጠረው፣ እስከ ኢየሁዳዎች ዓመትም ይሥራሉ።⁴¹ ከዚያም በኋላ እርሱና ልጆቹ በነጻ ይለቁ፤ ወደ ቤተ ሰብና ወደ አባቶቹ ንብረት ይመለስ።⁴² እስራኤላውያን ከግብፅ ያወጣችሁ አገልጋዮቹ ስለሆኑ እንደ ባሪያ አይሸጡ።⁴³ በጭካኔ አትግዛቸው፤ ነገር ግን አምላክህን (አሉሃም) ፍራው።

⁴⁴ “የሚኖሩህ ወንዶችና ሴቶች ባሪያ ወችሁ፣ በዙሪያህ ካሉት አሕዛብ መካከል የገዛሃቸው ባሪያዎች ይሁኑ።⁴⁵ እንደዚሁም በመካከላችሁ ከሚኖሩት መጻተኞችና ከተወለዱት ወገናቸው ባሪያዎችን ግዙ፣ ንብረታችሁም ይሁኑ።⁴⁶ እነርሱንም እንደ ንብረት ለልጆቻችሁ አውርሷቸው፤ በሕይወታቸው ዘመን ሁሉ ባሪያዎች ይሁኑ አችሁ፤ እስራኤላውያን ወገኖቻችሁን ግን በጭካኔ አትግዟቸው።

⁴⁷ “በመካከላችሁ የሚኖር መጻተኛ ወይም እንግዳ ሀብታም ቢሆንና ከወገናችሁ አንዱ ደኸይቶ በመካከላችሁ ለሚኖር መጻተኛ ወይም ከመጻተኛው ወገን ለአንዱ ራሱን ቢሸጥ፣⁴⁸ ከተሸጠ በኋላ ሊዋጀ ይችላል። ከዘመዶቹም አንዱ፣⁴⁹ አኅቱ ወይም የአኅቱ ልጅ ወይም ከወገኖቹ ማንኛውም የሥጋ ዘመዱ ይዋጀው፤ ሀብት ካገኘም ራሱን መዋጀት ይችላል።⁵⁰ እርሱም ራሱን ከሸጠበት ዓመት አንሥቶ እስከ ኢየሁዳ

³⁶ ወይም እጅግ ጠቁ ወላደ፣ እንዲሁም ሉ፥ 37 ይመ

ልዩ ዓመት ድረስ ያለውን ጊዜ ከገዛው ሰው ጋር በመሆን ይቀራጠር፤ ነጻ የሚለቀቅበትም ዋጋ በእነዚያ ዓመታት ለአንድ ቅጥር ሠራተኛ በሚከፈለው መሠረት ይተመናል።⁵¹ በዚህ ዓመት የሚቀረው ከሆነም፤ እርሱን ለመግዛት ከተከፈለው ዋጋ ላይ በቀረው ዓመት መጠን ለሚቀጅበት መልስ ይክፈል።⁵² እስከ ኢየሱሴል ድረስ የሚቀረው ጥቂት ዓመት ከሆነም፤ በቀረው ዓመት መጠን የሚቀጅበትን መልስ ይክፈል።⁵³ ከዓመት እስከ ዓመት እንደ ቅጥር ሠራተኛ ይኑር፤ አሳዳሪውም በፊትህ በጭካኔ አይሣዩም።

⁵⁴ ስለእነዚህ መንገዶች በአንዱ እንኳ መዋጅት ዓይኛል፤ እርሱና ልጆቹ በኢየሱሴል ዓመት በነጻ ይለቀቁ፤⁵⁵ እስራኤላውያን ለእኔ አገልጋዮቼ ናቸውና። እነርሱ ከግብፅ ምድር ያወጣቸው አገልጋዮቹ ናቸው፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌሂም) ነኝ።

በመታዘዝ የሚገኝ በረከት

26 ። ፀሎት፣ ግብረጊዮች ምስል ወይም የማምለኪያ ዐምድ አታቁሙ፤ በምድራችሁም ላይ የተቀረጸ ድንጋይ አታኑሩ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌሂም) ነኝ።

² ። ስንብታቴን ጠብቁ፤ መቅደሴን አክብሩ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።

³ ። በሥርዐቴ ብትሄዱ፤ ትእዛዜንም በጥንቃቄ ብትጠብቁ፤ ግብረጊዮች እስከ ጥንቃቄ ምድሪቱ እህልዎን፤ የሚዳ ዛፎችም ፍሬያቸውን ይሰጡ። ፆምትወቁት እህል፤ የወይን ዘለላ እስከምትቁርጡበት ጊዜ፤ የምትቁርጡትም የወይን ዘለላ፤ እህል እስከምትዘሩበት ጊዜ ያደርሱችኋል፤ ምግባችሁን እስከትጠግቡ ትበላላችሁ፤ በምድራችሁም ላይ በጸጥታ ትኖራላችሁ።

⁶ ። በምድሪቱ ላይ ሰላምን እሰጣለሁ፤ ትተኛላችሁ፤ ማንም አያስፈራችሁም። ክፉ አራዊትን ከምድሪቱ አስወግዳለሁ፤ ሰይፍም በምድራችሁ ላይ አያልፍም። ግብረጊዮችሁን ታላድዳላችሁ፤ እነርሱም በፊታችሁ በሰይፍ ይወድቃሉ።⁸ ከእናንተ አምስቱ መቶውን፤ መቶውም ዐሥሩን ሺህ ያሳድዳሉ፤ ጠላቶቻችሁም በፊታችሁ በሰይፍ ይወድቃሉ።

⁹ ። ፊቴን ወደ እናንተ እመልሳለሁ፤ እንድታፈሩና እንድትበዙም አደርጋችኋለሁ፤ ቃል ኪዳኔንም ከእናንተ ጋር አጸናለሁ።¹⁰ የዓምናውን እህል እየበላችሁ ከጎተረው ሳይልቅ ለዘንድሮው እህል ደግሞ ቦታ

25:52 ፉ16
 25:53 ቁ44፣1
 25:55 ዘላ11:44:45
 26:1 ዘፀ20:4፣
 23:24፣ዘዮ33፣52፣
 መዝ97:7፣ኢ፣948:5፣
 ኢር44:19፣ዕ፡2፣18፣
 26:2 ዘፀ20:8፣
 ዘላ19፣30
 26:3 ዘዳ26:5፣
 ዘፀ24:8፣ዘዳ6:17፣
 7፣12፣11፣13፣22፣
 28:1፣9
 26:4 ዘፀ23:26፣
 ዘላ25:19፣ዘዳ11:14፣
 28:12፣ኢ፣5:10፣
 14:9፣መዝ፣65:9፣
 67:6፣68:9፣104፣13፣
 147:8፣ኤር5:24፣
 ሆሴ6:3፣ኢል2:23፣
 ዘካ10:1፣
 26:5 ዘላ25:18፣
 ዘዳ6:11፣11:15፣
 ሕዝ36:29-30፣
 ኢል2:19፣26፣
 26:6 ፉ22፣
 ዘዳ37:20፣
 ኢዮ11:18-19፣
 መዝ3:5፣4:8፣
 29:11፣37:11፣
 85:8፣147:14፣
 ምላ3:24፣ኢሳ17:2፣
 26:3፣54፣13፣60፣18ኦ
 ኦር30:10፣ኤ፡2:9፣
 ማኳ 4:4፣ሰፎ3:13፣
 26:7 መዝ18፣37፣
 44:5
 26:8 ዘዳ28:7፣
 32:30፣ኢሳ23፣10፣
 መላ15፣15፣
 1ዜ512፣14፣
 ኢሳ30፣17፣
 26:9 ዘዳ1:22፣
 17:6፣7፣9፣9፣23
 26:10 ዘላ25፣22
 26:11 ፉ15፣43፣
 44፣ዘፀ25፣8፣
 ዘዳ31፣6፣
 1ሳሙ12፣22፣
 1፣7፣6፣13፣2፣7፣17፣15
 መዝ74፣7፣7፣6፣2፣
 ሕዝ37፣27
 26:12 ዘዳ3፣8፣
 17:7፣ዘፀ6:7፣
 ኢር7:23፣11፣4፣
 24፣7፣30፣22፣31፣1፣ዘ
 ካ13፣9፣2፣ቆ፣6፣16
 26:13 ዘፀ6፣6፣
 13፣3፣ዘላ11፣44፣
 ኢሳ10፣27፣ኤር2፣20፣
 27፣2፣28፣10፣30፣8፣
 ሕዝ30፣18፣34፣27፣
 ሆሴ11፣4
 26:14 ዘዳ28፣15-
 68፣ሚል2፣ 26:15
 ፉ11፣ ዘዳ17፣7
 26:16 ፉ39፣
 ዘዳ28፣22፣35፣
 መዝ78፣33፣
 መላፋ፣6፣
 1ሳሙ2፣33፣ኢዮ31፣8
 መዝ107፣17፣
 26:25 ዘዳ5፣3፣
 9፣3፣ዘዮ፣16፣46፣

ታስለቅቃላችሁ።¹¹ ማደሪያዬን⁸ በመካከላችሁ አደርጋለሁ፤ ነፍሴም አትጸየፋችሁም።¹² በመካከላችሁ እመላለሳለሁ፤ አምላካችሁ (ኤሌሂም) እሆናለሁ፤ እናንተም ሕዝቤ ትሆናላችሁ።¹³ ለግብፃውያን ባሪያዎች እንዳትሆኑ ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሌሂም) ነኝ፤ የባር ነት ቀንበራችሁን ሰብሬ ቀና ብላችሁ እንድትሄዱ አደርጌ አችኋለሁ።

አለመታዘዝ የሚያስከትለው ቅጣት

¹⁴ ። ነገር ግን ባትሰሙኝ፤ እነዚህን ትዕዛዛት ባትጠብቁ፤¹⁵ ሥርዐቴን ብትንቀጽ።

ሕጌን ብታቃልሉ፤ ትእዛዜንም ሁሉ ባለመፈጸም ቃል ኪዳኔን ብታፈርሱ፤¹⁶ እኔም ይህን አደርግባችኋለሁ፤ ድንገተኛ ድንጋጠጅ፤ የሚቀሥፍ፤ ዐይናችሁን የሚያጠፋና ሰውነታችሁን የሚያመገምን ትኩሳት አመጣባችኋለሁ፤ እህል የምትዘሩት በዘንቱ ነው።

ጠላቶቻችሁ ይበሉታልና።¹⁷ በጠላቶቻችሁ ድል እንድትሆኑ ፊቴን በእናንተ ላይ አክብሮታችኋለሁ፤ የሚጠላችሁ ይዘታችኋል፤ ማንም ሳያሳድዳችሁ ትሸሻላችሁ።

¹⁸ ። ስለእነዚህ ሁሉ በኋላ ባትታዘዙኝ፤ ስለ ኅጢአታችሁ ሰባት ዕጥፍ እቀጣችኋለሁ፤¹⁹ የትዕቢታችሁን ኃይል እሰብራለሁ፤ ሰማያችሁን እንደ ብረት፤ ምድራችሁንም እንደ ናስ አደርጋለሁ።²⁰ ገይላችሁ በዘንቱ ያልቃል፤ ምድራችሁ እሀሳን፤ የምድሪቱ ዛፎችም ፍሬያቸውን አይሰጡኝና።

²¹ ። በእኔ ላይ ማመፅ ብትቀጥሉና ባትታዘዙኝ እንደ ኅጢአታችሁ መጠን ሰባት ዕጥፍ መቅሠፍት እጨምርባችኋለሁ።²² የዳር አራዊትን እስደባችኋለሁ፤ ልጆቻችሁን ይነጥቁችኋል፤ ከብቶቻችሁን ያጠፋባችኋል፤ ቀሩንም ይመነምናል፤ መንገዶቻችሁም ሰው አልባ ይሆናሉ።

²³ ። በዚህ ሁሉ ግን ወደ እኔ ባትመለሱ፤ በእኔም ላይ ማመፍቻችሁን ብትቀጥሉ²⁴ እኔም ጠላት እሆንባችኋለሁ፤ ስለ ኅጢአታችሁ ሰባት ዕጥፍ አስጨንቃችኋለሁ።

ሕዝ4፣17፣24፣23፣ 33፣10፣ 26:17 ፉ3፣36፣37፣ዘላ17፣10፣ ዘዳ28፣7፣25፣48፣ኢሳ7፣4፣12፣ መላ2፣15፣1፣78፣33፣2ዜ56፣24፣ መዝ53፣5፣ 106፣41፣ምላ28፣1፣ ኢሳ30፣17፣ ኤር19፣7፣21፣7፣ ሕዝ5፣7፣ 26:18 ፉ14፣21፣ መዝ99፣8፣ኢር21፣4፣ኦም3፣14
 26:19 ዘዳ28፣23፣ኢዮ38፣38፣ መዝ104፣4፣73፣6፣ ኢሳ1፣6፣6፣25፣11፣28፣1-3፣ኢር13፣9፣48፣29፣ሕዝ24፣21፣ አሞ6፣8፣ሰፎ3፣11፣ 26:20 ዘዳ11፣17፣ 28፣24፣38፣ መዝ127፣1፣ ኢሳ17፣11፣49፣4፣ኢር12፣13፣ሚክ6፣15፣ካፊ1፣6፣
 26:21 ፉ18፣41፣ዘዳ4፣15 26:22 ዘዳ37፣20፣ዘዳ28፣62፣ ኢር4፣2፣5፣6፣14፣16፣15፣3፣16፣4፣ሕዝ14፣15
 26:23 ኢር2፣30፣ 5፣3፣7፣28፣17፣23፣32፣33፣ሰፎ3፣2
 26:24 ለሙ22፣27

⁸11 ወይም የሚገኝ ድንኳን

25 ቃል ኪዳኔን ስላፈረሳችሁ፣ በላያችሁ ሰይፍ በማምጣት እበቀላችኋለሁ፤ በከተሞቻችሁ ውስጥ በምትሰበሰቡበት ጊዜ ቸንፈር እሰድባችኋለሁ፤ ለጠላትም እጅ አልፋችሁት ሰጠላችሁ። 26 የእንጀራችሁ እህል እንዲቋረጥ በማድረግበት ጊዜ፣ ዐሥር ሴቶች በአንድ ምጣድ ላይ እንጀራ ይጋግራሉ፤ እንጀራውንም በሚዛን መዝነው እናንተም ትበላላችሁ፤ ግን አትጠግቡም።

27። በዚህ ሁሉ ግን ባትታዘዙኝ፣ በእኔም ላይ ማመጣችሁን ብትቀጥሉ፣ 28 እኔም በቀጣይ እመጣባችኋለሁ፤ ስለ ኅጢአታችሁም እኔው ራሴ ሰባት ዕጥፍ እቀጣችኋለሁ። 29 የወንዶች ልጆቻችሁን ሥጋና የሴቶች ልጆቻችሁን ሥጋ ትበላላችሁ። 30 የኩረብታ መስገጃዎቻችሁን እደመስሳለሁ፤ የዕጣን መሠዋዊያዎቻችሁን አፈርሳለሁ፤ በድኖቻችሁን በድን በሆኑት ጣዖቶቻችሁ ላይ እጥላለሁ፤ ነፍሴም ትጸደቁችኋለች።

31 ከተሞቻችሁን አፈራርሳለሁ፤ መቅደሶቻችሁንም ወና አደርጋለሁ፤ ጣፋጭ ሽታ ያለውን መሥዋዕታችሁንም አልቀበልም። 32 በዚያ የሚኖሩ ጠላቶቻችሁ እስኪደነቁ ድረስ፣ ምድሪቱን ባድማ አደርጋታለሁ። 33 በአሕዛብ መካከል እበትናችኋለሁ፤ ሰይፍን መዝገፍም አሳድዳችኋለሁ። ምድራችሁ ባድማ፣ ከተሞቻችሁም ፍርስራሽ ይሆናሉ። 34 ምድሪቱ ባድማ በሆነችበት ጊዜ ሁሉና እናንተም በጠላቶቻችሁ ምድር በምትኖሩበት ወቅት ምድሪቱ በሰንበት ዓመቷ ትደሰ ታለች፤ ምድሪቱም በሰንበቷ ታርፋለች፤ ትደሰታለችም። 35 ምድሪቱ እናንተ በነበራችሁባት ጊዜ በሰንበት ያላገኘችውን ዕረፍት፣ ባድማ በምትሆንበት ጊዜ ሁሉ ታገኛለች።

36። ከእናንተ በሕይወት የተረፉትን፣ በጠላቶቻችሁ ምድር ላሉ ድንጋጤ እሰድባችኋለሁ፤ ነፍሱ የሚያንቀሳቅሰው የቅጠል ድምፅ ያስበረጋቸዋል፤ የሚያሳድዳቸውም ሳይኖር ከሰይፍ እንደሚሸሹ ይሮጣሉ፤ ይወድቃሉም። 37 የሚያሳድዳቸው ሳይኖር ከሰይፍ እንደሚሸሹ እርስ በርሳቸው ይሰነካ ከላሉ፤ በጠላቶቻችሁም ፊት መቆም አትችሉም። 38 በአሕዛብ መካከል ታልቃላችሁ፤ የጠላቶቻችሁም ምድር ትውጣችኋለች። 39 ከእናንተ የተረፉት በጠላቶቻችሁ ምድር በራሳቸው ኅጢአትና በአባቶቻችሁ ኅጢአት ምክንያት መንምነው ያልቃሉ።

40። ነገር ግን ለእኔ ያልታመኑበትንና በእኔም ላይ ያመፀቡትን የራሳቸውን ኅጢአትና የአባቶቻችሁን ኅጢአት ቢናዘዙ፣ 41 ይኸውም፣ እኔ ጠላት እንደሆንባቸውና

1፡178;37:ኤር5:17;1 5:3;47:16;50:28;51: 6:11;ሕዝ1:8; 14:17;21:4;33:2;ቅ 7:5; 26:26 1፡178;37: 18;2;2፡74;38; 6:25;8:1;25:3; መዝ105:16; ኢሳ3:1;9:20; ኤር37:21;52:6; ሕዝ4:16;17:15;16; 14:13;ሆሴ4:10; ማዘ6:14 26:27 ፉ*14 26:28 ፉ*18 ዘጸ23:19;መዳ2:14 መዝ78:59; 106:40;ዘጸ7:10; ኢ ዮ34:11;ኢሳ 59:18;65:6-7; 66:6;ኤር17:10; 25:29;ኢል3:4 26:29 2፡76;29: ኤር19:9;ሰፋ4:10;ሕ ዝ5:10;ዘጸ28:53 26:30 ዘጸ12:2; 1፡ሳሙ9:12;10:5; 1፡73;2:4;12:31; 13:2;32:2;2፡71;7:292 3:20;2ዜና34:3; መዝ78:58;106:40ኢ ሳ17:8;21:9; 27:9;ኤር50:2; ሕዝ6:3;6:13; 16:16;ኦፎ6:8;7:9 26:31 2፡72;19: ነሀ1:3;መዝ74:3-7; ኢሳ1:7;3:8;26; 6:11;24:12;61:4;6 3:18;64:11; ኤር44:7;9:11; 25:11;34:22; 44:2;6:22;ሰፋ2:7; ሕዝ24:21;36:33; አዎ5:21;22; 7:9;8:10;ሚዘ2:4;3 ፣12;ሰፍ2:5;3:6 26:32 1፡79;8: 2ዜና29:8;ኢሳ5:6; 52:14;ኢር9:11; 12:11;18:16; 19:8;25:11;26:9; 33:10;34:22; 44:22;48:39; ሕዝ5:14;26:16; 27:35;28:19 26:33 ፉ*31; ዘጸ4:27;28:64; 1፡ሳሙ15:22; ነሀ1:8;ኢዮ36:11; መዝ44:11;106:27ኢ ሳር4:11;7:34; 9:16;13:24;31:104 0:3;15;42:16; 50:17;ኢሳ49:19; ሕዝ5:10;12:15; 17:21;20:23; 22:15;34:6; ኢል3:2;ዘጸ7:14; አዎ9:4 26:34 ፉ*43;

ወደ ጠላቶቻችሁ ምድር እንደሰዳቸው ያደረገኝን ኅጢአት ቢናዘዙ፣ ያልተገረዘው ልባቸው ቢዋረድና ስለ ኅጢአታቸው የሚገባውን ቅጣት ቢቀበሉ፣ 42 በዚያ ጊዜ ከያዕቆብ ጋር የገባሁትን ኪዳኔን፣ ከይስሐ ቅም ጋር የገባሁትን ኪዳኔን፣ ደግሞም ከአብርሃም ጋር የገባሁትን ኪዳኔን አስባለሁ፤ ምድሪቱንም አስባታለሁ። 43 ምድሪቱ እነርሱ ለቀዋት ስለሄዱ ባይ ትቀራለች፣ እነርሱ በሌሉበት ጊዜም ባድማ ሆና በሰንበትዋ ትደሰታለች፤ ሕጌን በማቃለላቸውና ሥርዐቱን በመናቃቸው፣ የኅጢአታቸውን ቅጣት ይቀበላሉ። 44 በዚህ ሁሉ ግን ከእነርሱ ጋር የገባሁትን ኪዳኔን በማፍረስ፣ በጠላቶቻችሁ ምድር ላሉ ፈጽሜ እስካጠፋቸው ድረስ አልተዋቸውም፤ አልጸደቁቸውም፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው (የሀዘ ኢሉጊም) ነኝ። 45 ስለ እነርሱም ስል፣ አምላካቸው (ሌላም) እሆን ዘንድ አሕዛብ እያዩ ከግብፅ ምድር ካወጣችሁ አባቶቻችሁ ጋር የገባሁትን ኪዳኔን አስባለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር (የሀዘ) ነኝ። ”

46 እግዚአብሔር (የሀዘ) በራሱና በእስራኤላውያን መካከል በሲና ተራራ ላይ በሙሴ በኩል ይቆማቸው ሥርዐቶች፣ ሕጎችና ደንቦች እነዚህ ናቸው።

ስለ ስጦታ የወጣ ሕግ

27 እግዚአብሔር (የሀዘ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2። ለእስራኤላውያን እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ማንኛውም ሰው ተመጣጣኝን ዋጋ በመክፈል ለእግዚአብሔር (የሀዘ) ሰውን ለመስጠት የተለየ ስእለት ቢሳል፣ 3 ዕድሜው ከሃያ እስከ ሥልሳ ዓመት ለሆነ ወንድ፣ በቤተ መቅደሱ ሰቅል³ ሚዛን መሠረት፣ ግምቱ አምሳ ጥሬ ሰቅል⁴ ብር ይሁን። 4 ለሴት ከሆነ ግምቱ ሠላሳ ሰቅል⁵ ይሁን።

2ዜና36:21;ኢሳ1:7; ኤር7:34; 25:11;44:6;ሕዝ33:29 26:35 ዘሌ25:4 26:36 ፉ*17; 2፡72;5:5;ኢዮ13:25; መዝ58:7;ሰፋ1:3; 6:4;19;ሕዝ21:7 26:37 ኢሱ7:12; ኤር6:21;13:16; 46:16;ሕዝ3:20; ናሆ3:3 26:38 ዘጸ4:26;ኢዮ4:9;36:12; መዝ1:6;ኢሳ1:28; ኤር16:4;44:27 26:39 ፉ*16;ዘፀ20:5;ኢሳ14:21; ኢሳ24:16 26:40 ዘሌ5:5;መዝ32:5;38:18;ዎ9:2; መዝ106:6;ኤር3:12-15;14:20;ሆሴ5:15; ሉቃ15:18; 1ዮሐ1:9 26 41 ፉ*21;ዘጸ10:16;30:6;2ዜና7:14; 12:6;ኢ 46:7;33:24;40:2;53:5;6:11; ኤር44:9;25:26; ሕዝ20:43;44:7;9;ሐሥ7:51 26:42 ዘፍ28:15;35:11-12; 26:5;ዘፀ2:24;ዘኁ1:1;20;14;31; 1፡ሳሙ8:7 26:43 ፉ*11; መዝ9:25;106:24ኢሳ6:11; 32:14;62:4;ኤር2:15;44:2; ሰቆ1:1;ሕዝ20:13;ሕዝ36:4 26:44 ፉ*11;33;ዘጸ4:31; መዳ2:1;2፡71;7:20;25:11; 2ዜና6:36;36:20;ኤር4:27; 5:10;30:11;31:37;33:26;51:5;ሮሜ11:2 26:45 ዘፀ6:8; ዘሌ25:38;ዘጸ4:31 26:46 ዘፀ19:11; ዘሌ7:38;27:34 27:2 ዘፍ28:20 27:3 ዘፀ30:13

³ 0.6 ኪሎ ግራም ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ፉ* 16 ይመ ⁴ 3 11.5 ግራም ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ፉ* 25 ይመ ⁵ 4 0.3 ኪሎ ግራም ገደማ ይሆናል

፩ድራጫው ከአምስት እስከ ሃያ ዓመት ለሆነ ሰው፣ ወንድ ከሆነ ግምቱ ሃያ ሰቅል፣ ሴት ከሆነች ግምቷ ዐሥር ሰቅል ይሁን። ፩ድራጫው ከአንድ ወር እስከ አምስት ዓመት ለሆነ ሰው፣ ወንድ ከሆነ ግምቱ አምስት ሰቅል ጥሬ ብር፣ ለሴት ከሆነ ሦስት ሰቅል ጥሬ ብር ይሁን። ፮ሥልሳ ዓመት ወይም ከዚያ በላይ ለሆነ ሰው፣ ወንድ ከሆነ ግምቱ ዐሥራ አምስት ሰቅል፣ ሴት ከሆነች ዐሥር ሰቅል ይሁን። ፩እለት የተሳለው ድኻ ከሆነና ግምቱን መክፈል ካልቻለ ግን፣ ለስጦታ ያሰበውን ሰው ወይ ካህኑ ያምጣ፤ ካህኑም የተሳለው ሰው ባለው ዐቅም መሠረት መክፈል የሚገባውን ይተምንለታል።

9። ሰውየው የተሳለው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት ሆኖ መቅረብ የሚችል እንስሳ ከሆነ፣ እንዲህ ያለው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተሰጠ እንስሳ የተቀደሰ ይሆናል። 10 ሰውየው መልካም የሆነውን እንስሳ መልካም ባልሆነው፣ መልካም ያልሆነውንም መልካም በሆነው አይለውጥ ወይም አይተካ፤ አንዱን እንስሳ በሌላው ከተካም ሁለቱ የተቀደሱ ይሆናሉ። 11 እንስሳው በሥርዐቱ መሠረት የረከበ፣ ለእግዚአብሔርም (ያህዌ) መሥዋዕት ሆኖ መቅረብ የማይገባው ከሆነ፣ ሰውየው እንስሳውን ወደ ካህኑ ያቅርብ፤ 12 መልካም ቢሆን ወይም ባይሆን፣ ካህኑ ዋጋውን ይወስን፤ የካህኑም ውሳኔ የጸና ይሆናል። 13 ባለቤቱ እንስሳውን መዋጀት ከፈለገ ግን፣ በተተመነው ዋጋ ላይ አንድ አምስተኛ መጨመር አለበት።

14። አንድ ሰው ቤቱን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ይሆን ዘንድ ቢቀድስ፣ መልካም ቢሆን ወይም ባይሆን ካህኑ ዋጋውን ይተምን፤ ካህኑም የተመነው ዋጋ የጸና ይሆናል። 15 ቤቱን የቀደሰው ሰው መልሶ ሊዋጀው ከፈለገ ግን፣ የዋጋውን አንድ አምስተኛ በዋጋው ላይ መጨመር አለበት፤ ቤቱም ዳግመኛ የራሱ ይሆናል።

16። አንድ ሰው ከወረሰው ርስት ላይ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የዕርሻ መሬት ቢቀድስ፣ ዋጋው የሚተመነው ለመሬቱ በሚያስፈልገው ዘር መጠን ይሆናል፤ ይኸውም ለአንድ ሆሚር መስፈሪያ የገብሰ ዘር አምሳ ሰቅል ጥሬ ብር ነው። 17 ሰውየው ዕርሻውን የቀደሰው በኢየቤልዩ ዓመት ከሆነ፣ የተወሰነው ዋጋ አይለወጥም። 18 ዕርሻውን የሚቀድሰው ከኢየቤልዩ በኋላ ከሆነ ግን፣ ካህኑ ዋጋውን የሚተምነው እስከሚመጣው የኢየቤልዩ ዓመት ድረስ ባሉት ዓመታት ቀጥሮ ልክ ነው፤ የተተመነውም ዋጋ ይቀንሳል። 19 ዕርሻውን

27፥5 ዘ፩37:28
27፥6 ዘ፩3:47፣ 18:16
27፥8 ቀ፣12:14፣ ዘሌ5:11
27፥9 ቀ፣21:26፣ 28:ዘ፩28:20፣ ዘ፩40:9፣ዘሌ1:2፣ ዘ፩፣6:20፣18:17፣ ዘ815:19
27፥10 ቀ፣33
27፥11 ቀ፣27፣ ዘ0 13:13፣ ዘ፩፣18:15
27፥13 ዘሌ5:16፣ 25:25
27፥15 ቀ፣13:20
27፥18 ዘሌ25:10፣ 15

የቀደሰው ሰው መልሶ መዋጀት ከፈለገ፣ በዋጋው ላይ አንድ አምስተኛ መጨመር አለበት፤ ከዚያ በኋላ ዕርሻው እንደገና የራሱ ይሆናል። 20 ዕርሻውን ባይዋጀ ወይም ለሌላ ሰው አሳልፎ ቢሸጥ፣ ከዚያ በኋላ ሊዋጀው አይችልም። 21 እርሻው በኢየቤልዩ በሚለቀቅበት ጊዜ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) እንደተሰጠ ዕርሻ ተቈጥሮ ቅዱስና የካህናቱ ንብረት ይሆናል። 22። አንድ ሰው የወረሰው ርስት ያልሆነውን፣ በገንዘብ የገዛውን የዕርሻ መሬት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ቢቀድስ፣ 23 ካህኑ የእርሻውን መሬት ዋጋ እስከ ኢየቤልዩ ዓመት ድረስ ባለው ጊዜ መጠን ይተምናል፤ ሰውየው የተተመነውን ዋጋ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰ አድርጎ በዚያኑ ዕለት ይክፈል። 24 በኢየቤልዩ ዓመትም የዕርሻው መሬት የቀድሞው ባለ ርስት ለነበረው፣ ለሸጠውም ሰው ይመለሳል። 25 እያንዳንዱ ዋጋ የሚተመነው በቤተ መቅደሱ ሰቅል ልክ ሆኖ አንዱ ሰቅል ሃያ ጌራ ነው። 26። የእንስሳት በኩር ቀድሞውኑ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ስለ ሆነ፣ ማንም ሰው የእንስሳትን በኩር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መቀደስ አይችልም፤ በሬምስ ሆነ በግ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ነውና። 27 እንስሳው ርኩስ ከሆነ ግን፣ ባለቤቱ በተተመነው ዋጋ ላይ አንድ አምስተኛ ጨምሮ ሊዋጀው ይችላል፤ የማይዋጀው ከሆነ ግን በተተመነው ዋጋ ይሸጥ።

28። ነገር ግን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ተለይቶ የተሰጠ ማንኛውም ነገር፡- ሰውም ሆነ እን ስሳ ወይም በውርስ የተገኘ መሬት አይሸጥም፤ አይዋጀምም። ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተሰጠ ማንኛውም ነገር እጅግ የተቀደሰ ነውና።

29። እንዲጠፋ የተወሰነ ማንኛውም ሰው አይዋጀም፤ መገደል አለበት።

30። ከዕርሻ ምርትም ሆነ ከዛፍ ፍሬ፣ ማንኛውም ከምድራቱ የሚገኝ ዐሥራት የእግዚአብሔር (ያህዌ) ነው፤ ለእግዚአብሔርም (ያህዌ) የተቀደሰ ነው። 31 አንድ ሰው ከዐሥራቱ የትኛውንም መዋጀት ቢፈልግ፣ በዋ

25 0.2 ኪሎ ግራም ገደማ ይሆናል
25 110 ግራም ገደማ ይሆናል፤ እንዲሁም ቀ፣ 7 ይመ
26 55 ግራም ገደማ ይሆናል
26 35 ግራም ገደማ ይሆናል
26 16 220 ሊትር ገደማ ይሆናል
21 ወይም የካህኑ
26 የዕብራይስጡ ቃል ተባዕትና እንስትን ሊያጠቃልል ይችላል
28 የዕብራይስጡ አገላለጽ አንድን ነገር ወይም ሰውን እንደ ማይመለስ ሆኖ ለእግዚአብሔር መስጠትን ያመለክታል።
29 የዕብራይስጡ አገላለጽ አንድን ነገር ወይም ሰውን ሙሉ በሙሉ በማስወገድ እንደማይመለስ ሆኖ ለእግዚአብሔር መስጠትን ያመለክታል

<p>ጋው ላይ አንድ አምስተኛ መጨመር አለበት።³² ከቀንድ ከብቶች፣ ከበጎችና ከፍየሎች መንጋ የሚወጣው ዐሥራት ከአረኛ በትር በታች ከሚያልፉት ዐሥረኛው እንስሳ ይሆናል፤ ይህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰ ነው።³³ ሰውየው መልካም</p>	<p>27:32 መዘ89:32፣ ኤር33:13፣ ሕዝ20:37 27:33 ቀ10፣ ዘ4:18:21 27:34 ዘ019:11፣ ዘሌ7:38፣ ሐሥ7:38</p>	<p>የሆነውን መልካም ካልሆነው አይለይ ወይም አይተካ፤ አንዱን በሌላው ቢተካ ግን ሁለቱም እንስሳት የተቀደሱ ይሆናሉ፤ ሊዋጁም አይችሉም። ³⁴ እግዚአብሔር (ያህዌ) በሲና ተራራ ላይ በሙሴ አማካይነት ለእስራኤል ሕዝብ የሰጣቸው ትእዛዛት እነዚህ ናቸው።</p>
---	--	---

አሪት ዘጉልቀኑ

የሕዝብ ቁጠራ

1 እስራኤላውያን ከግብፅ በወጡ በሁለተኛው ዓመት፤ በሁለተኛው ወር፤ በመጀመሪያው ቀን በሲና ምድረ በዳ ሳሉ እግዚአብሔር (ያወቁ) ሙሴን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ተናገረው፤ እንዲሁም አለው፤ 2። የወንዶቹን ስም አንድ በአንድ በመዘር ዘር መላውን የእስራኤል ማኅበረ ሰብ በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው ቀኑ ጠሯቸው። ጓመላው እስራኤል ያሉትን ዕድሜያቸው ሃያና ከዚያም በላይ ሆኖ ለውጊያ ብቁ የሆኑትን ወንዶች ሁሉ አንተና አሮን በየምድባቸው ቀኑ ጠሯቸው። 4ኛውን ደብዳቤ የአባቶች ቤት ተጠሪ የሆነ አንድ ሰው ከእናንተ ጋር ይሁን። 5ኛውን ለደብዳቤ ሰዎች ስም የሚከተለው ነው፡-

- “ከሮቤል የሰዲዮር ልጅ ኤሊሱር፤
- 6ኛውን የሰራሰዳይ ልጅ ሰለሚኤል፤
- 7ኛውን የአሚናዳብ ልጅ ነአሶን፤
- 8ኛውን የሶገር ልጅ ናትናኤል፤
- 9ኛውን የኬሎን ልጅ ኤልያብ፤
- 10ኛውን የሶገር ልጅ ከኤፍሬም የሚሆድ ልጅ ኤሊሳማ፤
- 11ኛውን የፍጥራ ልጅ ገማልኤል
- 12ኛውን የላሚናዳይ ልጅ አኪዌዘር፤
- 13ኛውን የአክራን ልጅ ፋግኤል፤
- 14ኛውን የራጉኤል ልጅ ኤሊሳፍ፤
- 15ኛውን የጎጃም የዌናን ልጅ አኪሬ።”

16 እነዚህ ከማኅበረ ሰብ የተመረጡ የየገዱ አለቆች ሲሆኑ እነርሱም የእስራኤል ጉሣዎች መሪዎች ነበሩ።

17 ሙሴና አሮን ስማቸው የተጠቀሰውን እነዚህን ሰዎች ወሰዱ። 18 ከዚያም በሁለተኛው ወር በመጀመሪያው ቀን ማኅበረ ሰብን በሙሉ በአንድነት ሰበሰቧቸው። የተሰበሰቡትም በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው የትውልድ ሐረጎቻቸውን ተናገሩ። 19 እግዚአብሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ የሆነ ወንዶች ስማቸው አንድ በአንድ ተመዘገበ። እንዲሁ አድርጎም በሲና ምድረ በዳ ቁጠራቸው።

20 ከእስራኤል የበጎር ልጅ ከሮቤል ዝርያ ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያ በላይ ሆኖ በሰራዊቱ ውስጥ ለማገልገል ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሣቸውና፤ በየቤተ ሰባቸው መዘገብ መሠ

1፡1 ቀ፡18፡106፡14
 1፡19፡1፡27፡21፡40፡2
 1፡2 ቀ፡18፡1030፡
 11-16፡11፡3፡40
 1፡3 ቀ፡20፡104፡14
 130፡14፡17፡3፡
 አ.ሱ5፡4፡1፡16፡5፡18
 1፡4 ቀ፡16፡1018፡
 21፡10፡24፡11፡11፡
 7፡2፡30፡13፡1፡26፡
 34፡18፡1081፡15፡
 አ.ሱ7፡1፡22፡14
 1፡5 ስፍ29፡32፡
 ዘ፡2፡10፡7፡30፡
 10፡8፡17፡2፡6፡7፡5
 1፡6 ቀ፡22፡11፡
 2፡12፡7፡36፡41፡
 10፡19፡25፡14
 1፡7 ቀ፡26፡10፡29፡
 35፡106፡23፡ ስ፡7፡
 12፡6፡7፡4፡20፡1፡
 2፡10፡1፡78፡68፡
 ማ፡8፡1፡4፡ሱ፡3፡32
 1፡8 ስፍ30፡18፡
 ዘ፡8፡2፡5፡7፡18፡
 10፡15
 1፡9 ቀ፡30፡11፡
 2፡7፡7፡24፡10፡16
 1፡10 ቀ፡32፡11፡
 2፡18፡7፡48፡53፡10፡
 22፡4፡34፡2፡20፡
 7፡54፡10፡23
 1፡11 ዘ፡2፡22፡7፡
 60፡10፡24፡1፡78፡27
 1፡12 ቀ፡38፡11፡
 2፡25፡7፡66፡10፡25
 1፡13 ቀ፡40፡11፡
 2፡27፡7፡72፡10፡26
 1፡14 ቀ፡24፡11፡
 2፡14፡7፡42፡10፡20
 1፡15 ቀ፡42፡11፡
 2፡29፡7፡78፡10፡27
 1፡16 ቀ፡4፡110
 18፡ 25 ስፍ32፡28
 1፡18 ቀ፡1፡2፡110
 30፡14፡10፡2፡59፡ሶ፡1
 7፡3
 1፡19 ስፍ30፡12፡
 ዘ፡26፡63፡31፡49
 1፡20 ስፍ10፡15፡
 29፡32፡46፡9፡6፡7፡5
 1፡21 ዘ፡26፡7፡
 1፡22 ስፍ29፡33፡
 6፡7፡7
 1፡23 ዘ፡26፡14
 1፡24 ስፍ30፡11፡አ
 ሱ፡13፡24፡28፡6፡7፡5
 1፡25 ስፍ46፡16፡
 ዘ፡26፡18፡1፡16፡ፍ
 5፡11
 1፡26 ቀ፡7፡
 ማ፡8፡1፡2፡6፡7፡5
 1፡27 ዘ፡26፡22
 1፡28 ስፍ30፡18፡

ረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። 21 ከሮቤል ነገድ የተቆጠሩት አርባ ስድስት ሺህ አምስት መቶ ነበሩ።

22 ከስምያን ዝርያ፡-
 ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው መዘገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። 23 ከስምያን ነገድ የተቆጠሩት አምሳ ዘጠኝ ሺህ ሦስት መቶ ነበሩ።

24 ከጋድ ዝርያ፡-
 ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው መዘገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። 25 ከጋድ ነገድ የተቆጠሩትም አርባ አምስት ሺህ ስድስት መቶ አምሳ ነበሩ።

26 ከይሁዳ ዝርያ፡-
 ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው መዘገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። 27 ከይሁዳ ነገድ የተቆጠሩትም ሰባ አራት ሺህ ስድስት መቶ ነበሩ።

28 ከይሳኮር ዝርያ፡-
 ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው መዘገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። 29 ከይሳኮር ነገድ የተቆጠሩትም አምሳ አራት ሺህ አራት መቶ ነበሩ።

30 ከዛብሎን ዝርያ፡-
 ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው መዘገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። 31 ከዛብሎን ነገድ የተቆጠሩትም አምሳ ሰባት ሺህ አራት መቶ ነበሩ።

32 ከዮሴፍ ልጆች፡-
 ከኤፍሬም ዝርያ ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው መዘገብ መ

ሠ ረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። ³³ከአፍሪካም ነገድ የተቆጠሩትም አርባ ሺህ አምስት መቶ ነበሩ።

³⁴ከምናሴ ዝርያዎች፡-
ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሳቸውና በየቤተሰባቸው መዝገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። ³⁵ከምናሴ ነገድ የተቆጠሩትም ሠላሳ ሁለት ሺህ ሁለት መቶ ነበሩ።

³⁶ከብንደም ዝርያ፡-
ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሳቸውና በየቤተሰባቸው መዝገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። ³⁷ከብንደም ነገድ የተቆጠሩትም ሠላሳ አምስት ሺህ አራት መቶ ነበሩ።

³⁸ከዳን ዝርያ፡-
ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሳቸውና በየቤተሰባቸው መዝገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። ³⁹ከዳን ነገድ የተቆጠሩትም ሥልሳ ሁለት ሺህ ሰባት መቶ ነበሩ።

⁴⁰ከአሴር ዝርያ፡-
ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሳቸውና በየቤተሰባቸው መዝገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። ⁴¹ከአሴር ነገድ የተቆጠሩት አርባ አንድ ሺህ አምስት መቶ ነበሩ።

⁴²ከንፍታሌም ዝርያ፡-
ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት ወንዶች ሁሉ በየጉሳቸውና በየቤተሰባቸው መዝገብ መሠረት ስማቸው አንድ በአንድ ተጻፈ። ⁴³ከንፍታሌም ነገድ የተቆጠሩትም አምሳ ሦስት ሺህ አራት መቶ ነበሩ።

⁴⁴በሙሴና በአሮን፤ እያንዳንዳቸውም ቤተሰባቸውን በወክሉት በዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል አለቆች የተቆጠሩት ወንዶች እነዚህ ናቸው። ⁴⁵ስለዚህ እስራኤላውያን ሁሉ ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ሆኖ በእስራኤል ሰራዊት ውስጥ ለመዋጋት ብቁ የሆኑት በየቤተሰባቸው ተቆጠሩ። ⁴⁶ጠቅላላ ቍጥራቸውም ስድስት መቶ ሦስት ሺህ አምስት መቶ አምሳ ነበር።

ራእ7:7
1፡29 ዘፍ30:18፤ ዘኅ26:25
1፡30 ዘፍ30:20፤ ራእ7:8
1፡31 ዘኅ26:27
1፡32 ዘፍ49:26፤ 41:52
1፡33 ዘኅ26:37፤ 1ዜ57:20
1፡34 ዘፍ41:51፤ ራእ7:6
1፡36 ዘፍ35:18፤ 2ዜ57:17፤17ኤር32፤ 44:አብ1፤19፤ራእ7:8
1፡37 ዘኅ26:41
1፡38 ዘፍ30:6፤ ዘፍ33:22
1፡39 ዘኅ26:43
1፡40 ዘፍ30:13፤ ዘኅ26:44፤ራእ7:6
1፡41 ዘኅ26:47
1፡42 ዘፍ30:8፤ ራእ7:6
1፡43 ዘዐ1:1-4፤ ዘኅ2650
1፡44 ዘኅ26:64
1፡45 ቍ3፤ ዘኅ2:32፤14:29
1፡46 ዘዐ12:37፤ 2ሳጦ24:9

⁴⁷የሌዊ ነገድ ቤተሰቦች ግን ከሌሎች ጋር አብረው አልተቆጠሩም፤ ⁴⁸እግዚአብሔር (የሀዌ) ሙሴን እንዲህ ብሎት ነበርና፤ ⁴⁹“የሌዊን ነገድ አትቀጥጥ፤ በእስራኤላውያንም ቁጠራ ውስጥ አታስገባው፤ ⁵⁰በዚህ ፈንታ ሌዊውያንን በምስክሩ ማደሪያ፤ በውስጡ ባሉት በመገልገያ ዕቃዎች ሁሉ እንዲሁም ከዚህ ጋር በተያያዙ በማናቸውም ነገሮች ላይ ኅላፊዎች ይሁኑ፤ ማደሪያውንና በውስጡ ያሉትን የመገልገያ ዕቃዎች ይሸከሙ፤ በውስጡ ያገልግሉ፤ ድንኳናቸውንም በዙሪያው ይትከሉ። ⁵¹ማደሪያው በሚሥበት ጊዜ ሌዊውያን ይነቀሱት፤ ማደሪያው በሚተከልበትም ጊዜ ሌዊውያን ያቁሙት፤ ሌላ ሰው ቢቀርብ ግን ይገደል። ⁵²እስራኤላውያን በየምድባቸው ድንኳናቸውን ይትከሉ፤ እያንዳንዱም ሰው በየሰፈሩና በየዐርማው ሥር ይስፈር። ⁵³ሌዊውያን ግን በእስራኤላውያን ማኅበረ ሰብ ላይ ቍጣ እንዳይወርድ ድንኳናቸውን በምስክሩ ማደሪያ ዙሪያ ይትከሉ፤ የምስክሩ ማደሪያ ድንኳን ኅላፊዎች ሌዊውያን ናቸው።

⁵⁴እስራኤላውያንም እግዚአብሔር (የሀዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት ይህን ሁሉ አደረጉ።

የየንገዱ አሰፋፈር

2 እግዚአብሔር (የሀዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፡- ²“እስራኤላውያን ከምስክሩ ድንኳን ትይዩ ዙሪያውን ጥቂት ራቅ ብለው እያንዳንዱ ሰው በየዐርማውና በየቤተሰቡ ምልክት ሥር ይስፈር።”

³“በምሥራቅ በኩል በፀሐይ መውጫ የይሁዳ ምድብ በየሰራዊቱና በዐርማቸው ሥር ይስፈር፤ የይሁዳ ሕዝብ አለቃ የአሚናዳብ ልጅ ነአሶን ነው፤ ⁴የሰራዊቱም ብዛት ሰባ አራት ሺህ ስድስት መቶ ነው።

⁵“ከእነዚህ ቀጥሎ የይሳኮር ነገድ ይሰፍራል፤ የይሳኮር ሕዝብ አለቃ የሶገር ልጅ ናትናኤል ሲሆን፤ ⁶የሰራዊቱም ብዛት አምሳ አራት ሺህ አራት መቶ ነው።

⁷“ከዚያም የዛብሎን ነገድ ይቀጥላል፤ የዛብሎን ሕዝብ አለቃ የኬሎን ልጅ ኤልያብ ሲሆን፤ ⁸የሰራዊቱም ብዛት አምሳ ሰባት ሺህ አራት መቶ ነው።

⁹በየሰራዊታቸው ሆኑ ከአይሁድ ምድብ የተመዘገቡ አንድ መቶ ስማንያ ስድስት ሺህ አራት መቶ ናቸው፤ እነዚህ አስቀድመው ይወጣሉ።

1፡47 ዘኅ3:17-20፤ 4:3-49
1፡50 ዘዐ16:34፤ 25:9፤26:1፤ዘኅ3:31፤ሐግ7:21፤12፤ 26:1፤ዘኅ3:38፤ 4:5-15
1፡52 ዘኅ10:14፤ መዝ20:5፤ማሕ2:4፤ 6:4
1፡53 ዘዐ38:21፤ ዘኅ2:10፤3:23፤29፤ 38፤16፤46፤18፤24፤5፤ 29፤38፤ዘሌ10:6፤ዘፍ9:22
2፡2 መዝ74:4፤ ኢሳ31:9፤ኤር4:21
2፡3 ዘዐ6:23
2፡5 ዘኅ10:15፤ 1:8
2፡7 ዘኅ1:9፤ 10:16
2፡9 ዘኅ10:14፤ መሳ1:1

10፡፡ብደቡብ በኩል የሮቤል ምድብ ሰራ
ዊት በዐርማቸው ሥር ይሆናል፤ የሮ
ቤል ሕዝብ አለቃ የሰዲዮር ልጅ
ኤሊሱር ሲሆን፤ 11የሰራዊቱም ብዛት
አርባ ስድስት ሺህ አምስት መቶ
ነው።

12፡፡ከእነዚህ ቀጥሎ የስምዖን ነገድ
ይሰፍራል፤ የስምዖን ሕዝብ አለቃ የሱሪ
ሰዳይ ልጅ ሰለሚኤል ሲሆን፤ 13የሰራ
ዊቱም ብዛት አምሳ ዘጠኝ ሺህ ሦስት
መቶ ነው።

14፡፡ከዚያም የጋድ ነገድ ይቀጥላል፤
የጋድ ሕዝብ አለቃ የራጉኤል ልጅ
ኤሊሳፍ ሲሆን፤ 15የሰራዊቱም ብዛት
አርባ አምስት ሺህ ስድስት መቶ አምሳ
ነው።

16በየሰራዊታቸው ሆነው ከሮቤል
ምድብ የተመዘገቡት ወንዶች በሙሉ
አንድ መቶ አምሳ አንድ ሺህ አራት
መቶ አምሳ ናቸው፤ እነዚህ ቀጥለው
ይመጣሉ።

17፡፡ከዚህ በኋላ የመገናኛው ድን
ኳንና የሌዋውያን ምድብ በመካከል
ሆነው ይጓዛሉ፤ እያንዳንዳቸውም አሰፋፊ
ራቸውን በመከተል ቦታቸውን ጠብ
ቀው በዐርማቸው ሥር ይጓዛሉ።

18በምዕራብ በኩል የኤፍሬም ምድብ
ሰራዊት በዐርማቸው ሥር ይሆናል፤ የኤ
ፍሬም ሕዝብ አለቃ የዓሚሁድ ልጅ
ኤሊሳማ ሲሆን፤ 19የሰራዊቱም ብዛት
አርባ ሺህ አምስት መቶ ነው።

20፡፡ከእነዚህም የምናሴ ነገድ ይቀጥላል፤
የምናሴ ሕዝብ አለቃ የፍዳሱር ልጅ
ግግልኤል ሲሆን፤ 21የሰራዊቱም ብዛት
ሠላሳ ሁለት ሺህ ሁለት መቶ ነው።

22ከዚያም የብንያም ነገድ ይቀጥላል፤
የብንያም ሕዝብ አለቃ የጋዴዮን ልጅ
አቢዳን ሲሆን፤ 23የሰራዊቱም ብዛት
ሠላሳ አምስት ሺህ አራት መቶ
ነው።

24በየሰራዊታቸው ሆነው ከኤፍሬም
ምድብ የተመዘገቡት ወንዶች በሙሉ
አንድ መቶ ስምንት ሺህ አንድ መቶ
ናቸው፤ እነዚህ ሦስተኛ ሆነው ይመጣሉ።

25፡፡በሰሜን በኩል የዳን ምድብ ሰራ
ዊት በዐርማው ሥር ይሆናል፤ የዳን
ሕዝብ አለቃ የአሚሳዳይ ልጅ አኪዔ
ዘር ሲሆን፤ 26የሰራዊቱም ብዛት ሥልሳ
ሁለት ሺህ ሰባት መቶ ነው።

27፡፡የአሲር ነገድ ከእነዚህ ቀጥሎ ይሰ
ፍራል፤ የአሲር ሕዝብ አለቃ የኤክራን
ልጅ ፋግኤል ሲሆን፤ 28የሰራዊቱም ብዛት

2:10 ዘጎ:1:5:53
2:12 ዘጎ:1:6:
10:19
2:14 ዘጎ:1:14:
10:20
2:16 ዘጎ:10:18
2:17 ዘጎ:1:50:
10:21

አርባ አንድ ሺህ አምስት መቶ ነው።
29ከዚያም የንፍታሌም ነገድ ይቀጥ
ላል፤ የንፍታሌም ሕዝብ አለቃ የዔ
ናን ልጅ አኪሬ ሲሆን፤ 30የሰራዊቱም
ብዛት አምሳ ሦስት ሺህ አራት መቶ
ነው።

31፡፡በየሰራዊታቸው ሆነው ከዳን ምድብ
የተመዘገቡት ወንዶች ሁሉ አንድ መቶ
አምሳ ሰባት ሺህ ስድስት መቶ ናቸው፤
እነርሱም በዐርማቸው ሥር በመጨ
ረሻ ይመጣሉ።

32በየቤተ ሰባቸው፤ በየምድባቸውና
በየሰራዊታቸው የተመዘገቡት እስራ
ኤላውያን ስድስት መቶ ሦስት ሺህ
አምስት መቶ አምሳ ናቸው፤ 33ያም
ሆኖ ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን
ባዘዘው መሠረት ሊዋወዱ ከሌሎቹ
እስራኤላውያን ጋር አልተቈጠሩም።

34ስለዚህ እስራኤላውያን እግዚአብሔር
(ያህዌ) ሙሴን ያዘዘውን ሁሉ አደረጉ፤ በየዐ
ርማውም ሥር የሰፈሩትና፤ እያንዳንዳ
ቸው በየጎሳቸውና በየቤተ ሰባቸው የተጓ
ዙት በዚህ ሁኔታ ነበር።

ሌዋውያን

3 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን በሲና ተራራ
ላይ ባነጋገረው ጊዜ የአሮንና የሙሴ
ትውልድ ይህ ነበር፤ 2የአሮን ልጆች የበ
ኩሩ ስም ናዳብ፤ የሌሎቹም አብዩድ
አልዓዛርና ኢታምር ይባላል። 3እርሱ
ለክህ ነት አገልግሎት የለደቸው፤ ካሆናት
ለመ ሆን የተቀቡት የአሮን ወንድ
ልጆች ስም ይህ ነው፤ 4ናዳብና አብዩድ
ግን በሲና ምድረ በዳ ባልተፈቀደ እሳት
ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መስዋዕት ባቀረቡ ጊዜ
እዚያው እፊቱ ወድቀው ሞቱ። ወንዶች
ልጆች ስላልነ በሯቸውም አልዓዛርና ኢ
ታምር ብቻ አባ ታቸው አሮን በእይወት
በነበረበት ዘመን በክህነት ያገለግሉ ነበር።

5እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ
አለው፤ 6“የሌዊን ነገድ አምጥተህ ካህኑን
አሮንን በአገልግሎቱ እንዲረዱት ከፊቱ
አቁማቸው፤ 7በመገናኛው ድንኳን የማደሪ
ያውን አገልግሎት በመፈጸም ለእርሱና ለማ
ኅበረ ሰቡ ሁሉ የሚያስፈልጉትን ተግባሮች
ያከናውኑ፤ 8የማደሪያውን ሥራ በመሥራ
ትና የእስራኤላውያንን ግዴታ በመወጣት
የመገናኛውን ድንኳን ሁሉ ይጠብቁ። 9ሌዊ
ውያኑን ለአሮንና ለልጆቹ ስጥ፤ እነርሱም

14 ብዙ የማሰራዊት፤ የአራት ሳምራውያንና የቡልጊት ቅጂች
ጸፀኤል ይላሉ (ዘጎ: 1:14 ይመ)፤ አያሌ የማሰራዊት ቅጂች
ግን ከዚህ ይሰማሉ።

2:18 ዘፍ:48:20፤
ዘጎ:1:10:53፤ኤር
31:18-20
2:20 ዘፍ:48:20፤
ዘጎ:1:10
2:22 ዘጎ:1:11፤
10:24
2:24 ዘጎ:10:22፤
መገ:80:2
2:25 ዘጎ:1:12፤
3:10:25
2:27 ዘጎ:1:13፤
10:26
2:29 ዘጎ:1:15፤
10:27
2:31 ዘጎ:10:25፤
ኢሉ:6:9
2:32 ዘጎ:1:45፤
ዘፀ:12:37
2:33 ዘጎ:1:47፤
2:6:57-62
3:1 ዘፀ:27፤
19:11
3:2፤ ዘፀ:23፤
ዘጎ:1:20
3:3 ዘፀ:28:41፤
29:30
3:4 ዘሌ:10:1:2፤
6:12፤ዘጎ:4:28፤
1ዘፍ:24:1
3:6 ዘጎ:8:6-22፤
18:1-7፤ዘጎ:10:8፤
31:9፤1ዘፍ:15:2፤
2ዘፍ:29:11
3:7 ዘጎ:1:53፤
8:19፤ዘሌ:8:35

ከእስራኤላውያን ተለይተው ለእርሱ ፈጽ መው የተሰጡ ናቸው።¹⁰ አሮገግና ልጆቹን ሹማቸው፤ እነርሱም ክህነታቸውን ይጠብቁ፤ ሌላ ሰው ማደራያውን ቢቀርብ ግን ይገደል።¹¹

¹¹ እግዚአብሔርም (የሀዘ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹² እነሆ፤ በከፍተኛ ሆኖ በሚወለደው ሁሉ ምትክ ሌዋውያኑን ከእስራኤላውያን ወስጃለሁ፤ ስለዚህ ሌዋውያን የእኔ ናቸው፤ ¹³ በከፍተኛ የሆነ ሁሉ የእኔ ነውና። በግብፅ ምድር በከፍተኛ የሆነውን ሁሉ በመታሁ ዕለት ከሰውም ሆነ ከእንስሳ ማናቸውንም የእስራኤልን በከፍተኛ ለራሴ ለይቻለሁ፤ የእኔ ይሁን። እኔ እግዚአብሔር (የሀዘ) ነኝ።¹⁴

¹⁴ እግዚአብሔር (የሀዘ) ሙሴን በሲና ምድር በዳ፤ ¹⁵ ሌዋውያንን በየቤታቸውና በየጉሣቸው ቀጠር፤ የምትቁጥረውም አንድ ወርና ከዚያ በላይ የሆነውን ወንድ ሁሉ ነው። አለው። ¹⁶ ስለዚህ ሙሴ በእግዚአብሔር (የሀዘ) ቃል በታዘዘው መሠረት እነዚህን ቁጠራቸው።

¹⁷ የሌዊ ልጆች ስም ጌድሶን፤ ቀዳትና ሜራሪ ነው። ¹⁸ የጌድሶን ልጆች ጉሣ ስም ሎቢኒና ሰሜኢ ነው። ¹⁹ የቀዳት ጉሣዎች፤ እንበረም፤ ይሰጥ፤ ኬብርን፤ ዑዝኤል። ²⁰ የሜራሪ ጉሣዎች፤ ሞሐሲና ሙሲ። እንግዲህ የሌዋውያን ጉሣዎች በየቤተሰባቸው ሲቁጠሩ እነዚህ ናቸው።

²¹ የሎቢናና የሰሜኢ ጉሣዎች ከጌራሶን ወገን ናቸው፤ እነዚህ የጌራሶን ጉሣዎች ነበሩ። ²² አንድ ወርና ከዚያ በላይ ሆኖአቸው የተቁጠሩት ወንዶች በሙሉ ብዛታቸው ሰባት ሺህ አምስት መቶ ነበር። ²³ የጌራሶን ጉሣዎች በምዕራብ በኩል ከማደራያው ድንኳን ጀርባ ይሰፍራሉ። ²⁴ የጌራሶን ጉሣዎች ቤተሰቦች አለቃ የዳኤል ልጅ ኤሊ ሳፍ ይሆናል። ²⁵ የጌድሶናውያን ኅላፊነት በመገናኛው ድንኳን ማደራያውንና ድንኳኑን፤ መደረቢያዎቹን እንዲሁም በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ ያለውን መጋረጃ፤ ²⁶ የአደባባይን መጋረጃዎች፤ ማደራያ ድንኳኑንና መሠዊያውን የሚጋርደውን የአደባባይን መግቢያ መጋረጃ፤ ገመዶቹንና ከነዚህ ጋር ተያይዞ አገልግሎት የሚሰጠውን ሁሉ መጠበቅ ይሆናል።

²⁷ የእንበረማውያን፤ የይሰግራውያን፤ የኬብርናውያንና የዑዝኤልውያን ጉሣዎች ከቀዳት ወገን ናቸው፤ እነዚህ የቀዳት ጉሣዎች ነበሩ። ²⁸ አንድ ወርና ከዚያ በላይ ሆኖአቸው የተቁጠሩት ወንዶች በሙሉ ብዛታቸው ስም ንት ሺህ ስድስት መቶ ሲሆን፤ ቀዳታው ያንም መቅደሱን የመጠበቅ ኅላፊነት ነበራቸው። ²⁹ የቀዳት ጉሣዎች ከ

3:9 ቍ12:45፤ ዘኁ8:19፤18:6
3:10 ዘ029:9፤ 30:7 ዘ1ኁ:151
3:12 ቍ9:41 ዘ013:2 ዘ1ኁ8:14፤16፤18፤16፤9፤13፤29፤ማ
A2:4
3:13 ዘ013:12፤ ዘሌ11:44
3:14 ዘ019:1
3:15 ቍ22፤39፤ ዘ1ኁ1:19፤18፤16፤26፤62
3:17 ዘ029:34፤ 46፤11 ዘ006:16፤ ዘ1ኁ1:47፤15:21፤4፤6፤11 ዘ05:4፤23፤36፤21 ዘ029፤12
3:18 ዘ006:17
3:19 ዘ006:18
3:20 ዘ046፤11፤ ዘ006:19
3:21 ዘ046፤11፤ ዘ006:17
3:23 ዘ1ኁ2:18
3:25 ዘ025፤9፤ ዘ026፤14፤36፤40፤2፤ ዘ1ኁ4:25፤7፤1
3:26 ቍ31 ዘ027:9፤35፤18 ዘ1ኁ4:26
3:27 ዘ046፤11፤ ዘ006:18 ዘ1ኁ4:15፤ 37፤1 ዘ05:26፤23
3:28 ቍ15፤ ዘ1ኁ4:4፤15 ዘ025፤8፤ 30፤13፤2 ዘ05:30፤19፤ መዝ15:1፤20፤2፤ ሕዝ44:27

3:29 ዘ1ኁ1:53
3:30 ዘ006:22
3:31 ቍ26 ዘ025:10-22፤23፤31፤ 26፤33 ዘ1ኁ1:50፤ 4:5፤15፤18፤3 ዘ04፤10፤ 1-8፤11 ዘ05:28፤15፤2 ዘ05፤ 5፤2፤3፤6፤3፤16፤5፤2፤19
3:32 ቍ28 ዘ006፤ 23፤ ዘ1ኁ4:19፤18፤3
3:33 ዘ006:19፤ ዘ046:11
3:34 ቍ15
3:35 ዘ1ኁ2:25
3:36 ዘ1ኁ4:32፤ 18፤3 ዘ026፤15-25፤ 26-29፤35፤20-29፤ 36፤36
3:37 ዘ027:10-17፤19
3:38 ዘ1ኁ1:53፤ 2:3፤11 ዘ05:9፤27፤23፤ 32፤4፤7፤10 ዘ1ኁ1:51፤18፤5
3:39 ቍ15፤ ዘ1ኁ2:6፤62
3:40 ቍ15፤ ዘ1ኁ1:2
3:41 ቍ12፤ ዘሌ11:44

ማደራያው ድንኳን በደቡብ በኩል ይሰፍራሉ። ³⁰ የቀዳት ጉሣዎች ቤተሰቦች አለቃ የዑዝኤል ልጅ ኤሊ ሳፍ ይሆናል። ³¹ እነርሱም ታቦቱን፤ ጠረጴዛውን፤ መቅረዙን፤ መሠዊያዎቹን፤ ለመቅደሱ አገልግሎት የሚውሉትን ዕቃዎች፤ መጋረጃዎችንና ከነዚህ ጋር ተያይዞ አገልግሎት የሚሰጠውን ሁሉ ይጠብቃሉ። ³² ሞናው የሌዋውያን አለቃ የካህኑ የአሮን ልጅ አልዳዘር ነው፤ እርሱም መቅደሱን ለመጠበቅ ኅላፊ በሆኑት ላይ ተሹሞ ነበር።

³³ የሞሐላውያንና የሙሳውያን ጉሣዎች ከሜራሪ ወገን ናቸው፤ እነዚህም የሜራሪ ጉሣዎች ነበሩ። ³⁴ አንድ ወርና ከዚያ በላይ ሆኖአቸው የተቁጠሩት ወንዶች ሁሉ ብዛታቸው ስድስት ሺህ ሁለት መቶ ነበር። ³⁵ የሜራሪም ጉሣዎች ቤተሰቦች አለቃ የአቢካኢል ልጅ ሱሪኤል ይሆናል፤ የሜራሪም ጉሣዎች ከማደራያው ድንኳን በሰሜን በኩል ይሰፍራሉ። ³⁶ ሜራሪውያንም የማደራያውን ድንኳን ሳንቃዎች፤ መወርወሪያዎች፤ ምስራቃች፤ ምስራቃቸውን የሚቆሙባቸውን ገሰገሶች፤ የማደራያ ዕቃዎችን ሁሉና ከነዚህ ጋር ተያይዞ አገልግሎት የሚሰጠውን ሁሉ ለመጠበቅ ተሹመው ነበር። ³⁷ እንዲሁም የአደባባይን ዙሪያ ምስራቃች ከነመቆሚያ እግሮቻቸው፤ ከነካስ ማቸውና ከነገመዶቻቸው ይጠብቃሉ።

³⁸ ሙሴ፤ አሮንና ልጆቹ ከማደራያው ድንኳን በምሥራቅ በኩል በፀሐይ መውጫ ከመገናኛው ድንኳን ፊት ለፊት ይሰፍራሉ፤ እነርሱም እስራኤላውያንን ወክለው ማደራያ ድንኳኑን ለመጠበቅ ኅላፊዎች ይሆናሉ፤ ወደ ማደራያው ድንኳን የሚቀርብ ማንኛውም ሌላ ሰው ግን ይገደል።

³⁹ አንድ ወርና ከዚያ በላይ ሆኖአቸው፤ ሙሴና አሮን በእግዚአብሔር ትእዛዝ በየጉሣቸው የቁጠሩአቸው የሌዋውያን ወንዶች ልጆች ጠቅላላ ብዛት ሃያ ሁለት ሺህ ነበር።

⁴⁰ እግዚአብሔር (የሀዘ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “በከፍተኛ ሆኖ የተወለዱትን፤ አንድ ወርና ከዚያ በላይ የሆናቸውን እስራኤላውያን ወንዶች ሁሉ ቀጠር፤ ዝርዝራቸውንም ያዝ። ⁴¹ በከፍተኛ በሆኑት በእስራኤላውያን ልጆች ሁሉ ምትክ ሌዋውያንን እንዲሁም በከፍተኛ በሆኑት በእስራኤላውያን ከብቶች ለእኔ አድርጋቸው፤

⁹ ብዙ የማዕሬቲክ ቅጂች ከዚህ ጋር ይሰማሉ። ጥቂት የማዕሬቲክ፤ የአራተ ማራውያንና የሰባ ሊቃናት ቅጂች ግን ለእኔ ይላሉ።
²⁸ የዕብራይስጥ ትርጉም ከዚህ ጋር ይሰማል። አንዳንድ የሰባ ሊቃናት ቅጂች ግን ስምንት ሺህ ያስት መቶ ይላሉ።

እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ።²⁷
⁴²ስለዚህ ሙሴ እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት የእስራኤላውያንን በኮር ሁሉ ቈጠረ፤ ⁴³እንደ ወርና ከዚያ በላይ ሆኖ አቸው በየሰማቸው የተመዘገቡት ወንድ በኮር ሁሉ ብዛታቸው ሃያ ሁለት ሺህ ሁለት መቶ ሰባ ሦስት ነበር።

⁴⁴ደግሞም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ⁴⁵“በእስራኤላውያን በኮር ሮች ምትክ ለዋውያኑን፣ በኮርቶቻቸውም ምትክ የሌዋውያኑን ከብቶች ውስጥ፣ ሌዋውያኑም የእኔ ይሁኑ፤ እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነኝ። ⁴⁶ቀጥራቸው ከሌዋውያን ቀጥር በሁለት መቶ ሰባ ሦስት በልጦ የተገኘውን እስራኤላውያን በኮር ሮች ለመዋጀት፣ ⁴⁷ለእያንዳንዱ በኮር ክብደቱ ባለ ሃያ አባሊ በሆነው በቤተ መቅደሱ ሰቅል ሰቅል ማዘን ልክ አምስት አምስት ሰቅል ተቀበል፤ ⁴⁸የተረፉትንም እስራኤላውያን ለመዋጀት ገንዘቡን ለአርንና ለልጆቹ ስጥ።”

⁴⁹ስለዚህ ሙሴ በሌዋውያኑ ተዋጅተው ቀጥራቸው ትርፍ ከሆነው በኮር ሮች ላይ የመዋጀውን ገንዘብ ተቀበለ፤ ⁵⁰በእስራኤላውያን በኮር ሮች ላይ በቤተ መቅደሱ ሰቅል ልክ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ስልሳ አምስት ሰቅል ሰበሰበ። ⁵¹ሙሴም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ቃል በታዘዘው መሠረት የመዋጀውን ገንዘብ ለአርንና ለልጆቹ ሰጣቸው።

ቀዳታውያን

4 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አርንን እንዲህ አላቸው፤ ²“በሌዋውያን ወገን የቀዳት ዘር የሆኑትን በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው ቀሩጠሩ። ³እንዲሁም በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ይሠሩ ዘንድ ለማገልገል የሚመጡትን ከሠላሳ እስከ አምሳ ዓመት የሆናቸውን ወንዶች ሁሉ ቀሩጠሩ።

⁴“በመገናኛው ድንኳን ውስጥ የቀዳታውያን ሥራ ንዋየ ቅዱሳቱን መጠበቅ ነው። ⁵ስፈሩ ሲነሳ አርንና ልጆቹ ገብተው የሚከለውን መጋረጃ ያውርዱ፤ የምስክሩንም ታቦት ይጠቅልሉበት፤ ⁶ከዚያም በአቆስ ጣው ቀጥሮት ይሸፍኑት፤ ሙሉ በሙሉ ሰማያዊ የሆነ መጉናጸፊያ በላይ ላይ ይዘርጉበት፤ መሎጊያዎቹንም በየቦታው ያስገቡ።

⁷“በገጸ ጎብስቱ ገበታ ላይ ሰማያዊ ጨርቅ ይዘርጉበት፤ በላይም ላይ ወጭቶች፣ ጭልፋዎች፣ ጽዋዎች፣ ለመጠጥ ቀጥሮት የሚሆኑትን ማንቁርቁሪያዎች እንዲሁም ሁል ጊዜ ከዚያ የማይታጣውን ጎብስት ያሰቀ ምጡ። ⁸በእነዚህም ላይ ቀይ ጨርቅ ይዘ

3:43 ቍ15:39
3:45 ቍ9፣
ዘሌ11:44
3:46 ዘ013:13፣
ዘጎ18:15
3:47 ዘሌ27:6፣
25:ዘ030:13
3:48 ቍ50:51
3:49 ቍ48
3:50 ቍ41:45፣
46:48
4:2 ዘ030:12
4:3 ቍ23ዘጎ1፣
47:8፣25፣ዘሌ523:3፣
24:27፣ዕዘ3:8
4:4 ቍ19፣
ዘጎ3:28፣7:9
4:5 ዘጎ1:51፣
ዘ026:31፣33፣
1ዘ523:26
4:6 ዘ025:13-
15፣17፣18፣7፣2ዘ55:8
4:7 ዘ025:30፣
39፣36ዘሌ24:6፣
ኤር52:19
4:8 ዘ026:26-28

4:9 ዘ025:38
4:10 ቍ12
4:11 ዘ030:14
4:12 ቍ10፣
ዘጎ3:31
4:13 ዘ027:1-8፣
ዘሌ1:16፣ዘጎ3:31
4:14 ዘ031:9፣
27:3፣6፣ዘጎ7:84፣
1ዘ528:17፣2ዘ54:8
፣11፣16፣ኤር52:18
4:15 ቍ4፣5፣ዘ0
28:43፣ዘጎ1:51፣3፣2
7፣79፣24፣ወ፣6፣6፣7
4:16 ዘ025:6፣
29:41ዘሌ6:14-23፣
10:6፣29:41፣
ዘጎ3:32
4:19 ቍ15:27፣
ዘጎ3:32
4:20 ዘ019:21

ርጉ፤ የአቆስጣውን ቀጥሮት ደርበውም መሎጊያዎቹን በየቦታቸው ያስገቡ።

⁹“ደግሞም ሰማያዊ ጨርቅ ወስደው ማብሪያ መቅረቡንና መብራቶቹን፣ መኮስ ተሪያዎቹንና የኮርታሪ መቀበያዎቹን፣ እንዲሁም ለዚሁ አገልግሎት የሚውሉትን የዘይት ዕቃዎች ይሸፍኑበት። ¹⁰ከዚያም ይህንና ከዚህ ጋር የተያያዙትን ዕቃዎች ሁሉ በአቆስጣ ቀጥሮት መሸፈኛ ጠቅልለው በመሸከሚያ ሳንቃ ላይ ያስቀምጡት።

¹¹“በወርቅ መሠዊያ ላይ ሰማያዊ ጨርቅ ዘርግተው በአቆስጣ ቀጥሮት በመሸፈን መሎጊያዎቹን በየቦታቸው ያስገቡ።

¹²“እንዲሁም በመቅደሱ ውስጥ ለአገልግሎት የሚሆኑትን ዕቃዎች በሙሉ ወስደው በሰማያዊ ጨርቅ በአቆስጣ ቀጥሮት በመሸፈን በመሸከሚያው ሳንቃ ላይ ያስቀምጡት።

¹³“ከናሱ መሠዊያ ላይ ዐመዱን ጠርገው ሐምራዊ ጨርቅ ያልብሱት፤ ¹⁴ከዚያም ለመሠዊያው አገልግሎት የሚውሉትን ዕቃዎች በሙሉ፤ የእሳት ማንደጃዎቹን፣ ማን ጠዎቹን፣ የእሳት መጨረያዎቹንና ጉድጓዳ ሳኬኖችን በላይ ላይ ያድርጉ፤ በእነዚህም ላይ የአቆስጣ ቀጥሮት መሸፈኛ አልብሰው መሎጊያዎቹን በየቦታቸው ያስገቡ።

¹⁵“አርንና ልጆቹ መቅደሱንና ዕቃዎቹን፣ ንዋየ ቅዱሳቱንም በሙሉ ሸፍነው ከጨረሱ በኋላ ሰፈሩ ለመንቀሳቀስ ዝግጁ ሲሆን ቀዳታውያን ለመሸከም ይምጡ፤ እንዳይሞቱ ግን ንዋየ ቅዱሳቱን መንካት የለባቸውም፤ ስለዚህ በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ያሉትን እነዚህን ዕቃዎች የሚሸከሙ ቀዳታውያን ናቸው።

¹⁶“የከህኑ የአርን ልጅ አልዓዘር በመብራቱ ዘይት፣ ደስ የሚያሰኝ ሽታ ባለው ዕጣን፣ ዘወትር በሚቀርበው በእህል ቀጥሮትና በቅብወ ዘይቱ ላይ ጎላፊነት ይኖረዋል፤ እንደዚህም ማደሪያውንና በውስጡ ያለውን ሁሉ መቅደሱንና ዕቃዎችን ጭምር ይጠብቃል።”

¹⁷እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አርንን እንዲህ አላቸው፤ ¹⁸“የቀዳት ጉሣዎች ከሌዋውያን ተለይተው እንዳይጠፉ፤ ¹⁹ወደ ንዋየ ቅዱሳቱ በሚቀርቡትም ጊዜ በእድሜት እንዲኖሩ እንጂ እንዳይሞቱ አንተ ይህን አድርግላቸው፤ አርንና ልጆቹ ወደ መቅደሱ ይገቡ፤ እያንዳንዱንም ሰው በየሥራው ላይ ይደልድሉት፤ ምን መሸከም እንዳለበትም ያስታውቁት። ²⁰ቀዳታውያን

²⁷47 አምሳ አምስት ግራም ያህል ነው።
⁵⁰50 አሥራ አምስት ኪ.ግ. ተኩል ያህል ነው።

ግን ንዋዩ ቅዱሳቱን ለአንድ አፍታ እንኳን ለማየት አይግቡ፤ ቢገቡ ይሞታሉ።”

ጌድሶናውያን

²¹እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²²“ጌድሶናውያንንም በየቤተ ሰባቸውና በየጉሣቸው ቀጠራቸው፤ ²³ከሰላሳ እስከ አምሳ ዓመት የሆናቸውን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ይሠሩ። ዘንድ ለማገልገል የሚመጡትን ወንዶች ሁሉ ቀጠር።

²⁴“የጌድሶናውያን የሥራና የሽክም አገልግሎታቸው ይህ ነው፤ ²⁵እነርሱም የማደሪያውን መጋረጃዎች፤ የመገናኛውን ድንኳን፤ መደረቢያውንና በላዩ ላይ ያለውን የአቆስጣ ቀርቦት፤ የመገናኛውን ድንኳን ደጃፍ መጋረጃዎች ይሸከሙ፤ ²⁶እንዲሁም በማደሪያውና በመሠዋዊው ዙሪያ ያሉትን የአደባባዩን መጋረጃዎች፤ የአደባባዩን ደጃፍ መጋረጃ፤ ገመዶችና ለዚሁ አገልግሎት የሚውሉትን ዕቃዎች ሁሉ ይሸከሙ፤ በዚህም ያገልግሉ። ²⁷የጌድሶናውያን አገልግሎት ሁሉ፤ ሽክምም ሆነ ሌላ ሥራ አርጎና ልጆቹ በሚሰጡት አመራር መሠረት ይሆናል። የሚሸከሙትን ሁሉ በጉላፊነት ታስረክቧቸዋላችሁ። ²⁸እንግዲህ የጌድሶናውያን ጉሣዎች በመገናኛው ድንኳን የሚኖራቸው አገልግሎት ይህ ነው፤ ተግባራቸውም በካህኑ በአርጎ ልጅ በኢታምር አመራር ሥር ይሆናል።

ሜራሪያውያን

²⁹“ሜራሪያውያንን በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው ቀጠራቸው፤ ³⁰እንዲሁም በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ይሠሩ። ዘንድ ለማገልገል የሚመጡትን ከሰላሳ እስከ አምሳ ዓመት የሆናቸውን ወንዶች ሁሉ ቀጠር። ³¹በመገናኛው ድንኳን ውስጥ አገልግሎቶቻቸውን በሚያከናውኑበት ጊዜ ተግባራቸው ይህ ነው፤ የማደሪያውን ሳንቃዎች፤ መወርወሪያዎች፤ ምሰሶዎችንና መቆሚያ እገሮቻቸውን፤ ይሸከማሉ። ³²እንደዚሁም በአደባባዩ ዙሪያ ያሉትን ምሰሶዎች ከነመቆሚያ እገሮቻቸው፤ ካስማዎችን፤ ገመዶችን፤ ከእነዚህ ጋር ያሉትን ዕቃዎች ሁሉና ማንኛውም ለአገልግሎቱ አስፈላጊ የሆኑትን ነገሮች ሁሉ ይሸከማሉ። እያንዳንዱ ሰው የሚሸከመውን ዕቃ ለይታችሁ በስሙ መድቡለት። ³³እንግዲህ የሜራሪያውያን ጉሣዎች በካህኑ በአርጎ ልጅ በኢታምር ሥር ሆነው በመገናኛው ድንኳን ሲሠሩ አገልግሎታቸው ይህ ነው።”

4:23 ቀ፡3
4:25 ዘ026:14፣
27:10-18፣ዘኅጉ3:25
4:26 ዘ027:9:16፣
ዘኅጉ3:26
4:27 ቀ፡19፣
ዘኅጉ3:25:26
4:28 ዘኅጉ7:7፣
ዘ06:23
4:29 ዘ030:12፣
ዘ9:46:11
4:31 ዘኅጉ3:36
4:32 ዘኅጉ3:37
4:33 ዘ038:21

የሌዋውያን ጉሣዎች ቁጠራ

³⁴ሙሴ፤ አርጎና የማኅበረ ሰቡ አለቆች ቀዳታውያንን በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው ቁጠሯቸው። ³⁵ከሰላሳ እስከ አምሳ ዓመት ሆኖአቸው በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ለማገልገል የመጡት ወንዶች ሁሉ፤ ³⁶በየጉሣቸው የተቁጠሩት ሁለት ሺህ ሰባት መቶ አምሳ ነበሩ። ³⁷ይህ ከቀዳት ጉሣዎች ሁሉ በመገናኛው ድንኳን ያገለገሉት ሰዎች ጠቅላላ ድምር ነው። ሙሴና አርጎ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት በሰጠው ትእዛዝ መሠረት እነዚህን ቁጠሯቸው።

³⁸ጌድሶናውያን በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው ተቁጥረው ነበር። ³⁹በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ይሠሩ። ዘንድ ለማገልገል የሚመጡት ከሰላሳ እስከ ሃምሳ ዓመት የሆናቸው ወንዶች ሁሉ፤ ⁴⁰በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው የተቁጠሩት ሁለት ሺህ ስድስት መቶ ሠላሣ ነበሩ። ⁴¹ይህ ከጌድሶን ጉሣዎች በመገናኛው ድንኳን ያገለገሉት ሰዎች ጠቅላላ ድምር ነው፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) በሰጠው ትእዛዝ መሠረት ሙሴና አርጎ እነዚህን ቁጠሯቸው።

⁴²ሜራሪያውያንም በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው ተቁጥረው ነበር። ⁴³በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ይሠሩ። ዘንድ ለማገልገል የሚመጡት ከሰላሳ እስከ አምሳ ዓመት የሆናቸው ወንዶች ሁሉ፤ ⁴⁴በየጉሣቸው የተቁጠሩት ሦስት ሺህ ሁለት መቶ ነበሩ። ⁴⁵ይህ የሜራሪ ጉሣዎች ጠቅላላ ድምር ነው፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት በሰጠው ትእዛዝ መሠረት ሙሴና አርጎ እነዚህን ቁጠሯቸው።

⁴⁶ስለዚህ ሙሴ፤ አርጎና የእስራኤል አለቆች ሌዋውያኑን በየጉሣቸውና በየቤተ ሰባቸው ቁጠሯቸው፤ ⁴⁷ከሰላሳ እስከ አምሳ ዓመት ሆኖአቸው በመገናኛው ድንኳን ውስጥ አገልግሎት ለመስጠትና ለመሸከም የመጡት፤ ⁴⁸ቀጥራቸው ስምንት ሺህ አምስት መቶ ሰማንያ ነበሩ። ⁴⁹እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት በሰጠው ትእዛዝ መሠረት እያንዳንዱ በየአገልግሎቱና በየሽክም ሥራው ተደለደለ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት ቁጠራቸው።

የሰፈሩ መንጻት

5 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²“ተላላፊ የቆዳ በሽታራ ያለ በትን ወይም ማንኛውም ዐይነት ፈሳሽ

4:34 ቀ፡2
4:35 ቀ፡3
4:37 ዘኅጉ3:27
4:38 ዘ9:46:11
4:43 ቀ፡3
4:45 ቀ፡29
4:46 ዘኅጉ1:19
4:47 ቀ፡3
4:48 ዘኅጉ3:39
4:49 ዘኅጉ1:47
5:2 ዘሌ13:2:3፣
15:2:21፣11፣ዘኅጉ
9:6-10፣ማቴ9:20

፩2 በተለምዶ ለምጽ ማለት ነው፤ የሰበራይስጡ ትርጉም ለምጽን ብቻ ሳይሆን የተለያዩ የቆዳ በሽታዎችን የሚያመለክት ነው።

ከሰውነቱ የሚወጣውን ወይም ሬሳ በመን ካቱ በሥርዐቱ መሠረት የረከሰውን ሰው ሁሉ ከሰፈር እንዲያስወጡ እስራኤላውያንን እዘዝ፤ ያወንድም ሆነ ሴት አስወጡ፤ እኔ በመካከላቸው የምኖርበትን ሰፈራቸውን እንዳያረክቡ ከሰፈር አስወጣቸው።”
 “እስራኤላውያን ይህንኑ አደረጉ፤ ሰዎቹንም ከሰፈር አስወጣቸው፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘውም መሠረት ፈጸሙ።

የካሳ አስፋፊል

⁵እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤
⁶“እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ‘ወንድም ሆነ ሴት በማናቸውም ረገድ ሌላውን ቢበድልና ከዚህም የተነሣ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ያለውን ታማኝነት ቢያጉድል ያ ሰው በደለኛ ነው ገበሠራው ነጠአት ይናዘዝ፤ ስለ በደሉም ሙሉ ካሳ ይክፈል፤ የተመደበበትም ካሳ ላይ አንድ አምስተኛ በመጨመር በደል ላደረሰበት ሰው ይስጥ፤ ⁸ነገር ግን ይህ ሰው ካሳውን የሚቀበልለት ዘመድ ከሌለው ካሳው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ስለሚሆን ማስተሰሪያ እንዲሆነው ከሚያቀርበው አውራ በግ ጋር ለካህኑ ይስጥ። ⁹እስራኤላውያን የሚያመጧቸው የተቀደሱ ስጦታዎች ሁሉ ለተቀባዩ ካህን ይሆናሉ፤ ¹⁰የእያንዳንዱ ሰው የተቀደሰ ስጦታ ለካህኑ ይሆናል፤ ለካህኑ የሚሰጠውም ሁሉ የራሱ ይሆናል።’”

በአመንገራት ስለሚጠረጠሩ ሚስቶች

¹¹ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤
¹²“እስራኤላውያንን ተናገራቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ‘አንዲት ባለትዳር ሴት ወደ ሌላ ወንድ በማዘንበል ለባሏ ያላትን ታማኝነት አጉድላ፤ ¹³ከሌላ ሰው ጋር ብትተኛ፤ ይህም እጅ ከፍንጅ ባለመያዝ ምክንያት ይህ ከባሏ ቢደበቅ፤ የሚመስክ ርባት ሰው ባይኖርና መርከባም ባይገለጥ፤ ¹⁴ባሏ የቅናት መንፈስ አድርጎት ቢጠረጥር ርና በርግጥም ጉድፋ ብትገኝ ወይም ባሏ የቅናት መንፈስ አድርጎት ቢጠረጥርና እርሷ ግን ጉድፋ ባትገኝ፤ ¹⁵ወደ ካህኑ ይውሰዳት፤ ስለ እርሷም አንድ ኪሎ¹⁶ ገብስ ዱቄት ለቀርባን ይውሰድ፤ በሳዩ ላይ ዘይት አያፍስስበት፤ ዕጣንም አይጨምርበት፤ ይህ ስለ ቅናት የቀረበ የእህል ቀርባን በደልን የሚያሳስብ የመታሰቢያ ቀርባን ነውና።

¹⁶“ካህኑ ሴትየዋን ያመጣትና በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት እንድትቆም ያደርጋታል፤ ¹⁷ከዚያም የተቀደሰ ውሃ በሽክላ ዕቃ ቀድቶ በማደራያው ድንኳን ካለው ወለል

5:3 ዘ029:45፤ ዘሌ26:12፤2ቆሮ6:16
 5:6 ዘሌ5:14-6:7፤ 6:2
 5:7 ዘሌ5:5:16፤ ሉቃ19:8
 5:8 ዘሌ5:15፤ 6:6-7
 5:9 ዘሌ6:17
 5:10 ዘሌ7:29-34
 5:12 ቀ፡19-21፤ ዘ020:14
 5:13 ዘ020:14
 5:14 ቀ፡30፤ምላ 6:34፤27:4፤ ማሕ8:6
 5:15 ቀ፡18፤25፤ ዘ106:36፤ዘሌ6:20 ፤ሕዝ21:23፤29:16
 5:18 ቀ፡15፤19፤ ዘሌ10:6፤1ቆሮ11:6
 5:19 ቀ፡12፤18፤29
 5:20 ቀ፡12
 5:21 ኢሰ6:26፤ 1ላሙ14:24፤ህ 10:29
 5:22 ቀ፡18፤መዘ 109:18፤ዘ827:15
 5:23 ኢር45:1
 5:25 ዘሌ8:27
 5:26 ዘሌ2:2
 5:27 ኢላ43:28፤ 65:15፤ኤር26:6፤ 29:18፤42:18፤ 44:12፤22ዘካ8:13
 5:29 ቀ፡19
 5:30 ቀ፡14
 5:31 ዘሌ5:1

ጥቂት ዐፈር ቁንጥሮ በውሃው ውስጥ ይጨምራል። ¹⁸ካህኑ ሴትየዋን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት እንድትቆም ካደረገ በኋላ የጠጉራን መሸፈኛ ይገልጣል፤ ስለ ቅናት የቀረበውን የመታሰቢያ ቀርባን በእጁ ያስይዛታል፤ ከዚያም ካህኑ ርግማን የሚያመጣውን መራራ ውሃ በእጁ ይይዛል።
¹⁹ካህኑም ሴትየዋን ያስምላታል፤ እንዲህም ይላታል፤ “ሌላ ወንድ አብሮሽ ካልተኛ በትዳር ላይ ሆነሽ ወደ ርኩሰት ካላዘነበልሽ ይህ ርግማን የሚያመጣ መራራ ውሃ ጉዳት አያድርሱብሽ፤ ²⁰ነገር ግን በትዳር ላይ እያለሽ ወደ ርኩሰት በማዘንበል ከባልሽ ሌላ ከወንድ ጋር በመተኛት ከጉደፍሽ፤ ²¹እዚህ ላይ ካህኑ እንዲህ በማለት ሴትየዋን በርግማን መሐላ ያስምላታል፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ጭንሽን እያሰለለኛሽ ሆድሽን እያሰበጠ በሕዝብሽ መካከል ርግማንና መሐላ ያድርግብሽ፤ ²²ይህን ርግማን የሚያመጣ ውሃ በጠጣሽ ጊዜም ሆድሽን ያሳብጠው፤ ጭንሽን ያሰለለኛሽ” “ሴትየዋም፤ “አሚን፤ አሚን” ትባል።

²³“ካህኑ እነዚህን መርገሞች በሰሌዳ ላይ ይጻፍ፤ በመራራውም ውሃ ይደምስሳቸው። ²⁴ርግማን የሚያመጣውንም ውሃ ሴትየዋ እንድትጠጣ ያድርግ፤ ውሃውም ወደ ሰውነቷ ገብቶ የመረረ ሥቃይ ያስከትልባታል። ²⁵ካህኑ ለቅናት የቀረበውን የእህል ቀርባን ይቀበላት፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወዘውዞ ወደ መሠዋዎው ያቅርባታል። ²⁶ካህኑ የመታሰቢያ ቀርባን እንዲሆን እፍኝ የእህል ቀርባን ከዚያ ወስዶ በመሠዋዎው ላይ ያቃጥለው፤ ከዚያም በኋላ ሴቲቱ ውሃውን እንድትጠጣ ያድርግ። ²⁷ራሷን በማጉዳድ ለባሏ ያላትን ታማኝነት አጉድላ ከሆነ፤ ርግማን የሚያመጣውን ውሃ እንድትጠጣ ሲደረግ ውሃው ወደ ሰውነቷ ገብቶ ክፉ ሥቃይ ያመጣታል፤ ሆኖ ያብጣል።²⁸ ጭኗ ያሰለለላል፤ በሕዝቦቿም ዘንድ የተረገመች ትሆናለች። ²⁸ዳር ግን ሴትየዋ ካልጉደፈችና ነውር ከሌለባት ከበደሉ ነጻ ትሆናለች፤ ልጆቿም ትወልዳለች።

²⁹“እንግዲህ የቅናት ሕግ ይህ ነው፤ አንዲት ሴት በትዳር ላይ እያለች ወደ ሌላ ሂዳ ከረከሰች፤ ³⁰ወይም አንድ ሰው ሚስቱን ከመጠርጠሩ የተነሣ የቅናት መንፈስ ሲያድርበት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቁማት፤ ካህኑም ሕጉ በሙሉ በሴቲቱ ላይ ተፈጻሚነት እንዲኖረው ያድርግ። ³¹ባልዎውም ከበደል ንጹሕ ይሆናል፤ ሴትየዋ

¹⁵ የኢፍ መስፈሪያ አንድ አሥረኛ ማለት ነው።
²¹ ሴቶች ያስወርዱ ወይም መካን ይሁኑ ማለት ነው።
²⁷ ትመክራለች ወይም ታሳወርዳለች ማለት ነው።

ግን በበደላ ምክንያት የሚመጣውን ፍጻ
ትቀበላለች።”

የናዝራዊነት ሥርዐት

6 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²“እስራኤላውያንን ተናገራቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ‘ወንድም ሆነ ሴት ናዝራዊ ይሆን ዘንድ ራሱን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ለመለየት ስለሌለው ቢሳል፤ ³ከወይን ጠጅና ከሌላም ከሚያሰክር መጠጥ ይታቀብ፤ የወይንም ሆነ የሚያሰክር የሌላ መጠጥ ኸምጣጤ አይጠጣ፤ እንዲሁም የወይን ጭማቂ አይጠጣ፤ የወይን ፍሬም ሆነ ዘቢብ አይብላ፤ ⁴በናዝራዊነቱ ወቅት ከወይን ተክል የሚገኘውን ማንኛውም ነገር፤ የወይን ዘር፤ ግልፋሬውንም እንኳ ቢሆን አይብላ፤

⁵“ ስለሌላ ተስሎ ራሱን በለየበት ጊዜ ሁሉ ምላጭ ራሱን አይንካው፤ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተለየበት ጊዜ እስኪያበቃ ድረስ የተቀደሰ ይሁን፤ የራስ ጠጥሩንም ያሳድግ። ⁶ራሱን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በለየበት ጊዜ ሁሉ ወደ ሬሳ አይቅረብ። ⁷ራሱን ለእግዚአብሔር (ሌላውም) የለየበት ምልክት በራሱ ላይ ስላለ አባቱም ይሁን እናቱ፤ ወንድሙም ይሁን እንቱ ቢሞቱ ለእነርሱ ሲል እንኳ ራሱን አያርክስ። ⁸ራሱን በለየበት ጊዜ ሁሉ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተቀደሰ ነው።

⁹“ ድንገት ሰው አጠገቡ ሞቶ ለእግዚአብሔር የተለየበትን ጠጥሩን ቢያረክስበት፤ በሚነጸብበት ዕለት ማለት በሰባተኛው ቀን ጠጥሩን ይላጭ። ¹⁰በስምንተኛው ቀን ሁለት ሞሽ ወይም ሁለት የርግብ ጫጨቶች ይዞ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ወደ ካህኑ ዘንድ ያምጣ። ¹¹ካህኑም አንዱን ለኅጢአት መሥዋዕት ሌላውን ማስተሰረያ እንዲሆንለት የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ያቅርበው፤ በሬሳ አጠገብ በመገኘቱ ኅጢአት ሠርቶአልና። በዚያኑ ዕለት ጠጥሩን ይቀድስ። ¹²ራሱን የተለየ ያደረገበትን ጊዜ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መቀደስ አለበት፤ እንዲሁም የአንድ ዓመት ተባት ጠቦት የበደል መሥዋዕት አድርጎ ያምጣ። ያለ ፉት ቀኖች አይቈጠሩም፤ በተለየበት ጊዜ ረክስአልና።

¹³“ እንግዲህ ናዝራዊ የመለየቱ ጊዜ ሲያበቃ ሥርዐቱ ይህ ነው፤ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ እንዲመጣ ይደረጋል። ¹⁴እዚያም መሥዋዕቱን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያቅርብ፤ ይኸውም፤ እኸኛ የለበት የአንድ ዓመት ተባት ጠቦት ለሚቃጠል መሥዋዕት፤ እንከን የለበት የአንድ ዓ

6:2 4*5:6#46; 28:20;ሐሥ21:23; መሳ13:5;16:17
6:3 ዘሌ10:9; 25:5;ፍት2:14; መዝ69:21;ምሳ 0:26;ሉቃ1:15
6:5 መዝ52:2; 57:4;59:7;ኢሳ 7:20;ሐዝ5:1; 14መ:1;11
6:6 ዘሌ21:1-3; ዘኁ19:11-22
6:7 ዘኁ9:6
6:9 4*18; ዘሌ14:9
6:10 ዘሌ5:7; 14:10;11
6:11 ዘ68:20; ዘ29:36;30:10
6:12 ዘሌ5:15; 12:6
6:13 ሐሥ21:26; ዘሌ14:11
6:14 ዘ101:2;5; 4*11;ዘሌ3:1;4:3; 5:15;14:10
6:15 ዘሌ2:1; 6:14;ዘ43:14; ዘ29:2
6:16 ዘሌ1:3; 4*10:11
6:17 ዘ29:41; ዘሌ3:1;23:13
6:18 4*9; ሐሥ21:24
6:19 ዘሌ7:12
6:20 ዘሌ7:30; 34:27;9;መዝ9:7
6:21 4*2:13
6:23 ዘ42:15; 1ዜ523:13
6:24 ዘ928:3; ዘ828:3-6;14መ: 29;መዝ17:81; 28:9;128:5
6:25 ዘ943:29; ኢዮ29:24;መዝ4:6 ;25:16;31:16;80:3 ;86:16;11:19;29: 135
6:26 መዝ4:6;8; 44:3;29:11;37:11; 37:127;2;ኢሳ 14:7;ኤር33:6; ዮሐ14:27

መት እንስት ጠቦት ለኅጢአት መሥዋዕት እንዲሁም እንከን የለበት አውራ በግ ለኅብ ረት መሥዋዕት¹⁰ ሲሆን፤ ¹³ከእነዚህም ጋር የሚቀርበውን የእህልና የመጠጥ ቀርባን ያለ እርሾ የተጋገረ ቁጣ ማለት ከላም ዱቄት በዘይት የተለወሱ ዕንጎቻቸው እንዲሁም በስሱ የተጋገረና ዘይት የተቀባ ስስ ቁጣ ያምጣ።

¹⁶“ ካህኑ እነዚህን የኅጢአት መሥዋዕትና የሚቃጠል መሥዋዕት በማድረግ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቀርባል። ¹⁷በመሰብ ያለውን እርሾ የለበት ቁጣ እንዲሁም አውራ በጉን የኅብረት መሥዋዕት አድርጎ ከእህሉና ከመጠጥ ቀርባን ጋር ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያቅርብ።

¹⁸“ ከዚያም ናዝራዊው ተስሎ የተለየበትን ጠጥሩ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ይላጫው፤ ጠጥሩንም ወስዶ ከኅብረቱ መሥዋዕት ሥር በሚነደው እሳት ውስጥ ይጨምረው።

¹⁹“ ናዝራዊው ተስሎ የተለየበትን ጠጥሩ ከተላጨ በኋላ፤ ካህኑ የተቀቀለውን የአውራውን በግ ወርቻ እንዲሁም ከመሰብ ላይ እርሾ የለበትን አንድ ወፍራምና አንድ ስስ ቁጣ ወስዶ ናዝራዊው ያስይዘው ጸዘዘ ያም ካህኑ የሚወዘወዝ መሥዋዕት በማድረግ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ይወዘወዛቸዋል፤ እነዚህም የተቀደሱ ናቸው። ከተወዘዘው ፍርምባና ከቀረበው ወርቻ ጋር የተቀደሱ የካህኑ ድርሻ ይሆናሉ። ከዚህ በኋላ ናዝራዊው የወይን ጠጅ መጠጣት ይችላል።

²¹“ ስለሌላቱን ለመፈጸም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ለሚሳል ናዝራዊ ሕት ይኸው ነው፤ ሊቀርብ ከሚችለው በላይ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ለመስጠት ቃል ለሚገባው ነገር እንደ ናዝራዊነቱ በተሳለው መሠረት መሆን አለበት። በናዝራዊነት ሕግ መሠረት የተሳለውን ስለሌላት መፈጸም ይገባዋል።”

የካህናት ቃለ ቡራኬ

²²እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን አለው፤ ²³“አርንንና ልጆቹን እንዲህ በላቸው፤ ‘እስራኤላውያንን በምትባርኩበት ጊዜ እንዲህ በሉአቸው፤

²⁴“ እግዚአብሔር (ያህዌ) ይባርክህ፤ ይጠብቅህም፤

²⁵እግዚአብሔር (ያህዌ) ፊቱን ያብራላህ፤ ይራራልህም፤

²⁶እግዚአብሔር (ያህዌ) ፊቱን ይመልስልህ፤ ሰላሙንም ይስጥህ።”

¹⁰14 በተለምዶ የድንገት መሥዋዕት ማለት ነው

27። በዚህ ሁኔታ ስሜን በእስራኤላውያን ላይ ያደርጋሉ፤ እኔም እባርካቸዋለሁ።”

ማደሪያው ድንኳን ሲመረቅ የቀረቡ ስጦታዎች

7 መሴ የማደሪያ ድንኳን ተክሎ ካበቃ በኋላ ማደሪያ ድንኳንንና ዕቃዎቹን ሁሉ ቀባቸው፤ ቀደሳቸውም፤ እንደዚሁም መሠዊያውንና ዕቃዎቹን በሙሉ ቀባቸው፤ ቀደሳቸውም። ሕዚያም የእስራኤል አለቆች ሆነው ከተቈጠሩት ነገዶች ኅላፊዎች የነበሩት የየቤተ ሰቡ መሪዎች ስጦታቸውን አቀረቡ።³ ስድስት የተሸፈኑ ሠረገሎችና ዐሥራ ሁለት በሬዎች ይኸውም ከያን ዳንዳ አለቃ አንዳንድ በሬ እንዲሁም ከየሁለቱ አለቆች አንድ ሠረገላ ስጦታ አድርገው ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አመጡ፤ እነዚህንም በማደሪያው ድንኳን ፊት አቀረቧቸው።

4 እግዚአብሔር (ያህዌ) መሴን እንዲህ አለው፤ 5 “በመገናኛውም ድንኳን ለአገልግሎት እንዲውሉ እነዚህን ከእነርሱ ተቀበል፤ ለእያንዳንዳቸውም ለአገልግሎታቸው በሚያስፈልጋቸው መጠን ለሌዋውያኑ ስጣቸው።”

6 ስለዚህ መሴ ሠረገሎቹንና በሬዎቹን ወስዶ ለሌዋውያኑ ስጣቸው፤ ለኔድሶናውያን ለአገልግሎታቸው በሚያስፈልጋቸው መጠን ሁለት ሠረገሎችና አራት በሬዎች ሰጠ።⁸ ለሚራሪያውያንም ለአገልግሎታቸው በሚያስፈልጋቸው መጠን አራት ሠረገሎችና ስምንት በሬዎች ሰጠ። እንግዲህ እነዚህ ሁሉ በካህኑ በአሮን ልጅ በኢታምር ኅላፊነት የሚመሩ ነበሩ።⁹ በተላፊነት የተሰጧቸውን ንዋይተ ቅዱሳት በትከሻቸው መሸከም ስለነበረባቸው፤ መሴ ለቀዳታውያንምንም አልሰጣቸውም።

10 መሠዊያው በተቀበሉት ቀን አለቆች የመሠዊያውን መቀደስ ምክንያት በማድረግ ስጦታዎችን አመጡ፤ በመሠዊያውም ፊት አቀረቡ።¹¹ እግዚአብሔርም (ያህዌ) መሴን፤ “የመሠዊያውን መቀደስ ምክንያት በማድረግ እያንዳንዱ አለቃ ስጦታውን በቀን በቀኑ ያቅርብ” አለው።

12 በመጀመሪያው ቀን ስጦታውን ያቀረበው ከይሁዳ ነገድ የአሚናዳብ ልጅ ነአሶን ነበር፤

13 ስጦታውም፤ እያንዳንዱ ለእህል ቀኑር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልምድ ቆይቶ የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንና ሰባ ስቅል የሚመዘን ኩብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕን፤¹⁴ ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወ

6:27 ዘጸ28:10፣ 24መ፡7:23፣2ዜና 7:14፣ነሀ9:10፣ኤር 25:29፣ሕዝ36:23 7:1 ቀ፡84:88፣ 10030:26፣40:9፣10፣ 17፣2ዜና7:9 7:2 ዘኅ1:5-16፣19 7:3 ዘፋ45:19፣ 14መ፡6:7-14፣ 1ዜና13:7 7:7 ዘኅ4:24-26፣28 7:8 ዘኅ4:31-33 7:9 ዘኅ4:4፣15 7:10 ቀ፡1፣100 29:36፣2ዜና7:9 7:12 ዘኅ1:7 7:13 ቀ፡85፣100 27:3፣30፣13፣ዘሌ2:1፣ 27:3-7፣ዘኅ፡ 6:15፣15:4 7:14 ቀ፡20፣86፣ 10025:6፣1ነገ7:50፣ 2ነገ25:14፣2ዜና 4:22፣24፣14

ርቅ ጭልፋ፤¹⁵ ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፤ አንድ አውራ በግ፤ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤¹⁶ ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤¹⁷ እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፤ አምስት አውራ በግ፤ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆናቸው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የአሚናዳብ ልጅ ነአሶን ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

18 በሁለተኛው ቀን የይሳኮር አለቃ የሶገር ልጅ ናትናኤል ስጦታውን አመጣ፤

19 ስጦታውም፤ እያንዳንዱ ለእህል ቀኑር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልምድ ቆይቶ የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንና ሰባ ስቅል የሚመዘን ኩብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕን፤²⁰ ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤²¹ ለሚቃጠል መሥዋዕት፤ አንድ ወይፈን፤ አንድ አውራ በግ፤ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤²² ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤²³ እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፤ አምስት አውራ በግ፤ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆናቸው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የሶገር ልጅ ናትናኤል ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

24 በሦስተኛው ቀን የዛብሎን ሕዝብ አለቃ የኬሎን ልጅ ኤልያብ ስጦታውን አመጣ፤

25 ስጦታውም፤ እያንዳንዱ ለእህል ቀኑር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልምድ ቆይቶ የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንና ሰባ ስቅል የሚመዘን ኩብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕን፤²⁶ ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤²⁷ ለሚቃጠል መሥዋዕት፤ አንድ ወይፈን፤ አንድ አውራ በግ፤ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤²⁸ ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤²⁹ እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፤ አምስት አውራ በግ፤ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆናቸው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የኬሎን ልጅ ኤልያብ ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

30 በአራተኛው ቀን የሮቤል ሕዝብ አለቃ

7:15 ዘ024:5፣ 29:3፣ዘኅ፡28:11፣ ዘሌ1:3 7:16 ዘሌ4:3 7:17 ዘሌ3:1፣ ዘኅ፡1:7 7:18 ዘኅ1:8 7:20 ቀ፡14 7:24 ዘኅ1:9 7:30 ዘኅ1:5

የሰዲዮር ልጅ ኤሊሱር ስጦታውን አመጣ፤

³¹ስጦታውም፣ እያንዳንዱ ለእህል ቀሩር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልም ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንፍ ሰባ ስቅል የሚመዘን ኩብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕንፍ፤ ³²ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ³³ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግ፣ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤ ³⁴ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ³⁵እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፣ አምስት አውራ በግ፣ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆኑ ችው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የሰዲዮር ልጅ ኤሊሱር ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

³⁶በአምስተኛው ቀን የስምዖን ሕዝብ አለቃ የሱሪሰዳይ ልጅ ስለሚኤል ስጦታውን አመጣ፤

³⁷ስጦታውም፣ እያንዳንዱ ለእህል ቀሩር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልም ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንፍ ሰባ ስቅል የሚመዘን ኩብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕንፍ፤ ³⁸ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ³⁹ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግ፣ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤ ⁴⁰ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ⁴¹እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፣ አምስት አውራ በግ፣ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆኑ ችው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የሱሪሰዳይ ልጅ ስለሚኤል ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

⁴²በስድስተኛው ቀን የጋድ ሕዝብ አለቃ የራጉኤል ልጅ ኤሊሳፍ ስጦታውን አመጣ፤

⁴³ስጦታውም፣ እያንዳንዱ ለእህል ቀሩር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልም ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሰላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንፍ ሰባ ስቅል የሚመዘን ኩብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕንፍ፤ ⁴⁴ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ⁴⁵ለሚቃጠል መሥዋዕት፣ አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግ፣ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤

7:36 ዘኅጵጵ:6
7:42 ዘኅጵጵ:14

⁴⁶ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ⁴⁷እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፣ አምስት አውራ በግ፣ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆኑ ችው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የራጉኤል ልጅ ኤሊሳፍ ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

⁴⁸በሰባተኛው ቀን የኤፍሬም ሕዝብ አለቃ የዓሚሁድ ልጅ ኤሊሳማ ስጦታውን አመጣ፤

⁴⁹ስጦታውም፣ እያንዳንዱ ለእህል ቀሩር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልም ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንፍ ሰባ ስቅል የሚመዘን ኩብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕንፍ፤ ⁵⁰ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ⁵¹ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግ፣ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤ ⁵²ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ⁵³እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፣ አምስት አውራ በግ፣ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆኑ ችው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የዓሚሁድ ልጅ ኤሊሳማ ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

⁵⁴በስምንተኛው ቀን የምናሴ ሕዝብ አለቃ የፍደሱር ልጅ ገማልኤል ስጦታውን አመጣ፤

⁵⁵ስጦታውም፣ እያንዳንዱ ለእህል ቀሩር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልም ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንፍ ሰባ ስቅል የሚመዘን ኩብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕንፍ፤ ⁵⁶ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ⁵⁷ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግ፣ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤ ⁵⁸ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ⁵⁹እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፣ አምስት አውራ በግ፣ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆኑ ችው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የፍደሱር ልጅ ገማልኤል ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

⁶⁰በዘጠነኛው ቀን የብንያም ሕዝብ አለቃ የጋዴዮን ልጅ አቢዳን ስጦታውን አመጣ፤

⁶¹ስጦታውም፣ እያንዳንዱ ለእህል ቀሩር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልም

ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንና ሰባ ስቅል የሚመዘን ከብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕን፤ ⁶²ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ⁶³ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፤ አንድ አውራ በግ፤ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤ ⁶⁴ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ⁶⁵እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፤ አምስት አውራ በግ፤ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆኑት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የጋዴዮን ልጅ አቢዳን ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

⁶⁶በአሥረኛው ቀን የዳን ሕዝብ አለቃ የአሚሳዳይ ልጅ አኪዔዘር ስጦታውን አመጣ፤ ስጦታውም፤ እያንዳንዱ ለእህል ቊር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልምድ ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንና ሰባ ስቅል የሚመዘን ከብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕን፤ ⁶⁸ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ⁶⁹ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፤ አንድ አውራ በግ፤ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት፤ ⁷⁰ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ⁷¹እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፤ አምስት አውራ በግ፤ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆኑት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የአሚሳዳይ ልጅ አኪዔዘር ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

⁷²በዐሥራ አንደኛው ቀን የአሴር ሕዝብ አለቃ የኤክራን ልጅ ፋግኤል ስጦታ አመጣ፤ ስጦታውም፤ እያንዳንዱ ለእህል ቊር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልምድ ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንና ሰባ ስቅል የሚመዘን ከብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕን፤ ⁷⁴ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ⁷⁵ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፤ አንድ አውራ በግ፤ አንድ ዓመት የሆነው ተባዕት የበግ ጠቦት፤ ⁷⁶ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ⁷⁷እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፤ አምስት አውራ በግ፤ አምስት ተባዕት ፍየል እንዲሁም አንድ ዓመት የሆኑት

7:48 ዘኅ1:10
7:53 ዘኅ1:10
7:54 ዘኅ1:10
7:60 ዘኅ1:11
7:66 ዘኅ1:12
7:72 ዘኅ1:13
7:78 ዘኅ1:15

ቸው አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የኤክራን ልጅ ፋግኤል ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

⁷⁸በዐሥራ ሁለተኛው ቀን የንፍታሌም ሕዝብ አለቃ የዔናን ልጅ አኪሬ ስጦታውን አመጣ፤ ስጦታውም፤ እያንዳንዱ ለእህል ቊር ባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ ልምድ ዱቄት የተሞላ በቤተ መቅደሱ ስቅል ሚዛን መቶ ሠላሳ ስቅል የሚመዘን የብር ሳሕንና ሰባ ስቅል የሚመዘን ከብር የተሠራ ጉድጓዳ ሳሕን፤ ⁸⁰ዐሥር ስቅል የሚመዘን በዕጣን የተሞላ የወርቅ ጭልፋ፤ ⁸¹ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፤ አንድ አውራ በግ፤ አንድ ዓመት የሆነው ተባዕት የበግ ጠቦት፤ ⁸²ለኅጢአት መሥዋዕት አንድ ተባዕት የፍየል ጠቦት፤ ⁸³እንዲሁም ለኅብረት መሥዋዕት የሚቀርብ ሁለት በሬ፤ አምስት አውራ በግ፤ አምስት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ። እንግዲህ የዔናን ልጅ አኪሬ ያቀረበው ስጦታ ይህ ነበር።

⁸⁴መሠዊደው በተቀባ ቀን የእስራኤል አለቆች የመሠዊደውን መቀደስ ምክንያት በማድረግ ያቀረቡአቸው ስጦታዎች እነዚህ ናቸው፤ ዐሥራ ሁለት የብር ሳሕኖች፤ ዐሥራ ሁለት ከብር የተሠሩ ጉድጓዳ ሳሕኖችና ዐሥራ ሁለት የወርቅ ጭልፋዎች፤ ⁸⁵እያንዳንዱ የብር ሳሕን መቶ ሠላሳ ስቅል፤ እያንዳንዱም ጉድጓዳ ሳሕን ሰባ ስቅል፤ ባጠቃላይም የብር ሳሕኖቹ ክብደት በመቅደሱ ስቅል ሚዛን ሁለት ሺህ አራት መቶ ስቅል ይመዘን ነበር። ⁸⁶በዕጣን የሞላ ሳሕኖችው ዐሥራ ሁለቱ የወርቅ ጭልፋዎችም እያንዳንዳቸው በመቅደሱ ስቅል ሚዛን ዐሥር ስቅል መዘኑ፤ ባጠቃላይ የወርቅ ጭልፋዎቹ ክብደት አንድ መቶ ሃያ ስቅል ነበር። ⁸⁷ለሚቃጠል መሥዋዕት የቀረቡት እንስሳት የእህል ቊር ባናቸውን ጨምሮ ደምራቸው፡- ዐሥራ ሁለት ወይፈን፤ ዐሥራ ሁለት አውራ በግ፤ ዐሥራ ሁለት አንድ ዓመት የሆኑት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ሆኑ፤ እንዲሁም ለኅጢአት መሥዋዕት የቀረቡ ዐሥራ ሁለት ተባዕት ፍየሎች ነበሩ። ⁸⁸ለኅብረት መሥዋዕት የቀረቡት እንስሳት ደምር ሃያ አራት በሬ፤ ሥልሳ አውራ በግ፤ ሥልሳ ተባዕት ፍየልና ሥልሳ አንድ ዓመት የሆኑት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ነበሩ፤ እንግዲህ መሠዊደው ከተቀባ በኋላ ለመሠዊደው መቀደስ የቀረቡ ስጦታዎች እነዚህ ናቸው።

7:84 ቊር1:10
14:ዘኅ1:14
7:85 ቊር1:3
7:86 ቊር1:3
7:87 ቊር1:15:16
7:88 ቊር1:10
17:ዘኅ1:32:14
7:89 ዘኅ40:2
16:34:29:42:40:2ዘ
ኅ3:31:መዘ80:1:9
9:1

*85 ሃያ ስምንት ኪ.ግ. የሀል ነው።
*86 አንድ ኪ.ግ. ተኩል የሀል ነው።

⁸⁹ሙሴ ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ጋር ለመነጋገር ወደ መገናኛው ድንኳን በገባ ጊዜ ከምስክሩ ታቦት መክደኛ በላይ በሁለቱ ኪሩቤል መካከል ድምፅ ሲናገረው ሰማ፤ አነጋገረውም።

የመብራቶቹ አቀማመጥ

8 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²“አሮንን ተናገረው፤ እንዲህም በለው፤ ‘ሰባቱን መብራቶች በየቦታቸው በምታስ ቀምጥበት ጊዜ በመቅረዙ ፊት ለፊት ላለው አካባቢ ብርሃን ይሰጣሉ።”

³አሮንም እንዲሁ አደረገ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት መብራቶቹ በመቅረዙ ላይ ሆነው ፊት ለፊት እንዲያ በሩ አስቀመጣቸው። ⁴የመቅረዙ አሠራር እንዲህ ነበር፤ ከመቆሚያው እስከ አበቦቹ ያለው ከተቀጠቀጠ ወርቅ የተሠራ ሲሆን፤ የመቅረዙም አሠራር እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ ባሳየው መሠረት ነበር።

የሌዋውያን ለአገልግሎት መለዩት

⁵እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ⁶“ሌዋውያኑን ከእስራኤላውያን መካከል ለይተህ በሥርዐቱ መሠረት አንጻቸው። ገስታ ነጻቸውም እንዲህ አድርግ፤ በሚያነጻ ውሃ እርጫቸው፤ ገሳቸውን በሙሉ ተላጭተው ልብሳቸውን ይጠቡ፤ በዚህም ይንጹ። ⁸በዘይት ከተለወሰ ልምድ ዱቄት የእህል ቀርባን ጋር አንድ ወይደፈን ይውሰዱ፤ ከዚያም ለጎጠኤት መሥዋዕት የሚሆን ሌላ ወይደፈን አንተ ትወስዳለህ። ⁹ሌዋውያኑን ወደ መገናኛው ድንኳን ፊት አምጣ፤ ሙሳውንም የእስራኤል ማኅበረ ሰብ ሰብስብ፤ ¹⁰ሌዋውያኑን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አቅርብ፤ ከዚያም እስራኤላውያን እጃቸውን ይጫኑባቸው። ¹¹ከዚያም አሮን ሌዋውያኑን የእግዚአብሔርን (ያህዌ) አገልግሎት ለማከናወን ዝግጁ እንዲሆኑ ከእስራኤላውያን መካከል እንደሚወዘወዝ መሥዋዕት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቅርባቸው።

¹²ሌዋውያኑ እጃቸውን በወይደፍቹ ራስ ላይ ከጫኑ በኋላ ለሌዋውያኑ ማስተሰሪያ ይሆኑ ዘንድ የጎጠኤት መሥዋዕት፤ ሌላ ውን የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርባቸው። ¹³ከዚያም ሌዋውያኑን በአሮንና በልጆቹ ፊት አቁማቸው፤ እንደሚወዘወዝ መሥዋዕት አድርገህ ህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርባቸው። ¹⁴በዚህ መሠረት ሌዋውያኑን ከእስራኤላውያን ትለያቸዋለህ፤ እነርሱም የእኔ ይሆናሉ።

¹⁵ሌዋውያኑን ከነጻሐቸውና እንደሚወዘወዝ መሥዋዕት አድርገህ ካቀረብህቸው

8:2 ዘ025:37
8:4 ዘ025:9:18:36
8:6 ዘሌ22:2፤ እ.ሳ:16:52:11
8:7 ዘፍ35:2:ዘኅጉ:6:9:19:9:17:31:23: ዘሌ14:8:9: ዘ821:12
8:8 ዘሌ2:1፤ 4:3 ዘኅጉ:15:8-10
8:9 ዘ040:12፤ ዘሌ8:3
8:10 ዘሌ3:2፤ ሐሥ6:6
8:11 ዘ029:24
8:12 ዘ029:10: 36:ዘሌ1:34:43: ዘኅጉ:6:11
8:13 ዘ029:24
8:14 ዘኅጉ:3:12
8:15 ዘ029:24፤ 40:2

8:16 ዘኅጉ:1:20: 3:12
8:17 ዘ04:23: 13:24:22:29
8:18 ዘኅጉ:3:12
8:19 ዘኅጉ:3:7: 9:16:46
8:21 ፋግ:7:12: ዘፍ35:2:ዘኅጉ:16:47
8:22 ፋግ:11
8:24 ዘ038:21፤ 1ዘፍ23:3
8:25 ዘኅጉ:4:3
8:26 ፋግ:11
9:1 ዘ040:2፤ ዘኅጉ:1:1
9:2 ፋግ:7:ዘ012:11
9:3 ዘ012:6:42: 12:2-11:43-49፤ ዘሌ23:5-8፤ ዘ8 16:1-8

በኋላ አገልግሎታቸውን ለመፈጸም ወደ መገናኛው ድንኳን ይመጣሉ፤ ¹⁶እነርሱም ሙሉ በሙሉ የእኔ እንዲሆኑ የተሰጡኝ እስራኤላውያን ናቸው፤ ከማንኛዬቱም እስራኤላዊት በተወለደ በኩር ወንድ ልጅ ምትክ የራሴ እንዲሆኑ ወስኛቸዋለሁ። ¹⁷ከሰውም ሆነ ከእንስሳ በእስራኤል የተወለደ ማንኛውም በኩር ተባዕት የእኔ ነው፤ በግብፅ የነበረውን በኩር ሁሉ በመታሁ ጊዜ የእኔ እንዲሆኑ ለይቻቸዋለሁ። ¹⁸በእስራኤል በተወለዱት ተባዕት በኩሮች ሁሉ ምትክም ሌዋውያኑን ወስኛለሁ። ¹⁹እስራኤላውያንን ወክለው በመገናኛው ድንኳን ውስጥ የሚፈጸሙን አገልግሎት እንዲያከናውኑና እስራኤላውያን ወደ ተቀደሰው ስፍራ ቢቀርቡ እንዳይቀሙ ያስተሰርዩላቸው ዘንድ፤ ከእስራኤላውያን ሁሉ መካከል ሌዋውያኑን ስጦታ አድርጌ ለአሮንና ለልጆቹ ሰጥቻቸዋለሁ።”

²⁰ሙሴና አሮን እንዲሁም የእስራኤል ማኅበረ ሰብ ሁሉ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት በሌዋውያኑ አደረጉ። ²¹ሌዋውያኑ ራሳቸውን አንጹ፤ ልብሶቻቸውንም አጠቡ፤ ከዚያም አሮን እንደሚወዘወዝ መሥዋዕት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አቀረባቸው፤ እንዲነጹም ማስተሰሪያ አደረገላቸው። ²²ከዚህ በኋላ ሌዋውያኑ በአሮንና በልጆቹ ጎሳፊነት ሥር ሆነው ድንኳን ውስጥ የሚፈጸሙን አገልግሎት ለማከናወን ገቡ። እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት እስራኤላውያን በሌዋውያኑ አደረጉ።

²³እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁴“ሌዋውያኑን የሚመለከተው ደንብ ይህ ነው፤ በመገናኛው ድንኳን አገልግሎት ለመሳተፍ ሃያ አምስት ዓመትና ከዚያ በላይ የሆናቸው ወንዶች ይመጣሉ፤ ²⁵ዕድሜያቸው አምሳ ዓመት ሲሞላ ግን መደበኛ አገልግሎታቸውን ይተወ፤ ዳግም ሥራ አይሥሩ። ²⁶ከዚያ በኋላ ወንድሞቻቸው በመገናኛው ድንኳን ሥራቸውን በሚያከናውኑበት ጊዜ የሚዟቸዋል እንጂ ራሳቸው መሥራት የለባቸውም። ጎሳፊነታቸውን እንዲወጡ የምታሰማራቸው በዚህ መልኩ ነው።”

የፋሲካ በዓል

9 ከግብፅ ምድር በወጡ በሁለተኛው ዓመት፤ በመጀመሪያው ወር እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን በሲና ምድር በዓ ተናገረው፤ እንዲህም አለው፤ ²“እስራኤላውያን በተወሰነው ጊዜ የፋሲካን በዓል እንዲያከናውኑ አድርግ፤ ³በዓሉንም በዚህ ወር በሥራ አራተኛው ቀን ፀሓይ በምትጠል

ቅበት ጊዜ በተወሰነው ሕግና ሥርዐት መሠረት ሁሉ አክብሩ።”

4 ስለዚህ ሙሴ ፋሲካን እንዲያከብሩ ለእስራኤላውያን ነገራቸው፤ 5 እነርሱም በመጀመሪያው ወር፣ በዐሥራ አራተኛውም ቀን ፀሐይ በምትጠልቅበት ጊዜ በሲና ምድረ በዳ ፋሲካን አደረጉ፤ እስራኤላውያን እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት ሁሉንም አደረጉ።

6 አንዳንዶቹ ግን የሰው ሬሳ በመንኳታቸው በሥርዐቱ መሠረት ረክሰው ስለ ነበር በዚያን ዕለት የፋሲካን በዓል ማክበር አልቻሉም፤ ስለዚህም በዚያኑ ዕለት ወደ ሙሴና ወደ አሮን መጥተው፣ 7 ሙሴን፣ “በሬሳ ምክንያት ረክሰናል፤ ታዲያ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መሥዋዕት ከሌሎቹ እስራኤላውያን ጋር ሆነን በተወሰነው ጊዜ እንዳናቀርብ ለምን እንከለክላለን?” አሉት።

8 ሙሴም፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ስለ እናንተ የሚያዘውን እስካውቅ ድረስ ጠብቁ” ሲል መለሰላቸው።

9 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 10 “እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፤ ከእናንተ ወይም ከዘርቻችሁ ማንኛውም ሰው በሬሳ ምክንያት ቢረከስ ወይም ሩቅ መንገድ ቢሄድ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ፋሲካ ማክበር ይችላል፤ 11 ይህንም በሁለተኛው ወር፣ በዐሥራ አራተኛው ቀን ፀሐይ በምትጠልቅበት ጊዜ ያክብሩ፤ የፋሲካውንም በግ እርሾ ከሌለበት ቂጣና ከመራራ ቅጠል ጋር ይብሉት። 12 እስከ ነጋ ድረስ ከዚህ ምንም አይነተርፍ፣ ከዐጥንቱም ምንም አይነተርፍ፣ ፋሲካን በሚያከብሩበት ጊዜ ሥርዐቱን በሙሉ መጠበቅ አለባቸው። 13 በሥርዐቱም መሠረት ንጹሕ የሆነ ወይም ሩቅ መንገድ ያልሄደ ሰው ፋሲካን ሳያከብር ቢቀር፣ ያሰው የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መሥዋዕት በተወሰነው ጊዜ አላቀረበምና ከወገኖቹ ፊጽሞ ይለዩ፤ ያም ሰው የኅጢአቱን ዋጋ ይቀበላል።

14 “በመካከላችሁ የሚኖር መጻተኛ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ፋሲካ ለማክበር ቢፈልግ በሕጉና በሥርዐቱ መሠረት መፈጸም አለበት፤ ለመጻተኛውም ሆነ ለአገሬው ተወላጅ የሚኖራችሁ ሕግ አንድ ይሁን።”

ከማደሪያው በላይ የነበረው ደመና

15 ማደሪያው በተተከለ ዕለት ደመናው የምስክሩን ድንኳን ሸፈነው፤ ከምሽት እስከ ንጋት ድረስ ማደሪያውን የሸፈነው ደመና እሳት ይመስል ነበር። 16 ይህ በዚህ ሁኔታ ቀጠለ፤ ደመናው ማደሪያውን ሸፈነው፤ በሌሊትም የእሳት መልክ ነበረው።

9:4 4:2; 10:12; 11:9; 5:3; 13:3; 21:11; 11:27; 2:2; 9:7 4:2; 9:8 10:18; 15:1; 11:24; 12:12; 15:34; 27:5; 21:1; 1:1; 8:5; 8; 9:10 4:6; 2:15; 30:2; 9:11 10:12; 6:8; 9:12 4:3; 10:12; 8:4; 6:19; 19:36; 9:13 11:7; 14; 9:14 10:12; 19:43; 9:15 10:13; 21:1; 26:30; 33:16; 38:21; 9:16 10:40; 38

17 ደመናው ከድንኳኑ ላይ በሚነግበት ጊዜ እስራኤላውያን ገብአቸውን ይጀምሩ ነበር፤ ደመናው በሚቆምበት ቦታ ደግሞ ይሰፍሩ ነበር፤ 18 እስራኤላውያን ገብ የሚጀምሩትም ሆነ የሚሰፍሩት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ነበር። ደመናው በድንኳኑ ላይ በሚቆይበት ጊዜ ሁሉ ከሰፈር አይንቀሳቀሱም ነበር። 19 ደመናው በድንኳኑ ላይ ብዙ ቀን ቢቆይም እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ትእዛዝ ይጠብቃሉ እንጂ ተነሥተው አይጓዙም። 20 አንዳንድ ጊዜ ደመናው በድንኳኑ ላይ የሚቆይ ለጥቂት ቀን ብቻ ነበር፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ይሰፍራሉ፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ገብ ይጀምራሉ፤ 21 አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ደመናው ከምሽት እስከ ንጋት ብቻ ይቆያል፤ ደመናው ንጋት ላይ ሲሥሙ ገብአቸውን ይጀምራሉ፤ ቀንም ይሁን ሌሊት ደመናው ከተነሣ ገብ ይጀምራሉ። 22 ደመናው በድንኳኑ ላይ ለሁለት ቀንም ይሁን ለወር ወይም ለዓመት ቢቆይ፣ እስራኤላውያን በሰፈር ይቆያሉ እንጂ ገብአቸውን አይቀጥሉም። 23 በእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ይሰፍራሉ፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ይጓዛሉ፤ እነርሱም በሙሴ አማካይነት የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይጠብቁ ነበር።

የብር መለኮቶች

10 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2 ከተቀጠቀጠ ብር ሁለት መለኮት አብጅ፤ ማኅበረ ሰቡን ለመጥሪያና ከሰፈራቸው እንዲነሡም ለመቀበብ አድርጋቸው። 3 ሁለቱ መለኮቶች ሲነፉ ማኅበረ ሰቡ በሙሉ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ አንተ ዘንድ ይሰብሰብ፤ 4 ነገር ግን አንዱ መለኮት ብቻ ከተነፋ አለቆች ማለት የእስራኤል ጌሳ መሪዎች አንተ ዘንድ ይሰብሰቡ፤ 5 መለኮቱ ከፍ ባለ ድምፅ ሲነፍ በስተ ምሥራቅ የሰፈሩት ነገዶች ገብ ይጀምሩ፤ 6 መለኮቱ ከፍ ባለ ድምፅ ለሁለተኛ ጊዜ ሲነፍ በስተ ደቡብ የሰፈሩት ነገዶች ገብ ይጀምሩ፤ ከፍ ያለው ድምፅ ገብ ለመጀመር ምልክት ይሆናል። 7 ማኅበሩን ለመሰብሰብ መለኮቶች ይነፉ፤ ነገር ግን ድምፁ አይጨክር።

8 መለኮቶቹን ካሁኑ የኦሮን ልጆች ይገፉ፤ ይህም ለእናንተና ለሚመጡት ትውልድ የዘላለም ሥርዐት ይሁን። 9 በገዛ ምድራችሁ በግፍ በመጣባችሁ ጠላት ላይ ስትዘምቱ መለኮቶቹን ከፍ ባለ ድምፅ ንፉ፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) በኩምላካችሁ (አሉም) ትታሰቡ ባላችሁ፤ ከጠላታችሁም እጅ

9:17 4:21; 1:4; 10:1; 9:18 10:40; 37; 9:19 10:40; 37; 11:8; 8:35; 10:2 4:8; 9:11; 31:6; 33:3; 37:4; 18; 12:35; 1:10; 14:7; 5; 98:6; 150:3; 1:4; 4:5; 19:16; 1:10; 5:8; 8:1; 4:3; 6; 1:15; 10:4 10:18; 21; 10:5 4:14; 10:6 4:18; 10:7 1:4; 5:6; 1:1; 33:3; 3:1; 1:2; 1:1; 1:4; 8; 10:8 11:9; 12; 11:15; 14:35; 29; 10:9 11:8; 1:10; 3; 9:11; 23:24; 1:10; 2:1; 8:6; 9:1; 1:10; 10:18; 12:7; 13:4; 21:5; 13; 12:1; 10:6; 4:42

ትድናላችሁ።¹⁰ እንዲሁም በደስታችሁ ቀናት ማለት በተደነገጉት በዓሎቻችሁና የወር መባቻ በዓል ስታከብሩ በሚቃጠል መሥዋዕታችሁና በጎብ ረት መሥዋዕታችሁ ላይ መለከቱን ንፋ፣ እነዚህም በእምላካችሁ (አሉሃም) ፊት መታሰቢያ ይሆኑላችኋል። እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) እምላካችሁ (አሉሃም) ነኝ።”

እስራኤላውያን ከሲና ተነሡ

¹¹ በሁለተኛው ዓመት፣ ሁለተኛው ወር በገባ በሃይማኖት ቀን ደመናው ከምስክሩ ማደሪያ ላይ ተነሣ።¹² ከዚያም እስራኤላውያን ከሲና ምድረ በዳ ተነሥተው ደመናው በፋራን ምድረ በዳ እስከኪያርፍ ድረስ ከአንዱ ቦታ ወደ ሌላው ቦታ ተጓዙ።¹³ እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት በሰጠው ትእዛዝ መሠረትም ለመጀመሪያ ጊዜ ተጓዙ።

¹⁴ በመጀመሪያ የይሁዳ ሰፈር ሰራዊት በዐርማቸው ሥር ሆነው ተጓዙ፤ አለቃቸውም የአሚናዳብ ልጅ ነኦሶን ነበር።

¹⁵ የይሳኮር ነገድ ሰራዊት አለቃም የሰገር ልጅ ናትናኤል ነበር።¹⁶ እንዲሁም የዛብሎን ነገድ ሰራዊት አለቃ የኬሎን ልጅ ኤል ያብ ነበር።¹⁷ ከዚህ በኋላ ማደሪያው ተነቀለ፤ ድንኳኑን የተሸሸውት ጌድሶናውያን ገና ማራሪያውያንም ገብ ጀመሩ።

¹⁸ ቀጥሎም የሮቤል ሰፈር ሰራዊት በዐር ማቸው ሥር ሆነው ተጓዙ፤ አለቃቸውም የሰዲዮር ልጅ ኤሊሱር ነበር።¹⁹ የሰምያን ነገድ ሰራዊት አለቃም የሱሪስ ዳይ ልጅ ሰለሚኤል ነበር።²⁰ እንዲሁም የጋድ ነገድ ሰራዊት አለቃ የራጉኤል ልጅ ኤሊሳፍ ነበር።²¹ ከዚህ በኋላ ቀዳታውያን ንዋያተ ቅዱሳቱን ተሸክመው ተጓዙ፤ እነርሱ ከመድረሳቸው በፊት ማደሪያው ተተክሎ ነበር።

²² ቀጥሎም የኤፍሬም ሰፈር ሰራዊት በዐርማቸው ሥር ሆነው ተጓዙ፤ አለቃቸውም የዓሚሁድ ልጅ ኤሊሳማ ነበር።²³ እንዲሁም የምናሴ ነገድ ሰራዊት አለቃ የፍዳሱር ልጅ ገማልኤል ነበር።²⁴ የብንያም ነገድ ሰራዊት አለቃም የጋዴዮን ልጅ አቢዳን ነበር።

²⁵ በመጨረሻም የዳን ሰፈር ሰራዊት ለሁሉም ክፍሎች የኋላ ደጀን በመሆን በዐር ማቸው ሥር ተጓዙ፤ አለቃቸውም የአሚሳ ዳይ ልጅ አኪዌዘር ነበር።²⁶ እንዲሁም የአሱር ነገድ ሰራዊት አለቃ የኤክራን ልጅ ፋግኤል ነበር።²⁷ እንዲሁም የንፍታ ሌም ነገድ ሰራዊት አለቃ የዌናን ልጅ አኪሬ ነበር።²⁸ እንዲሁም የእስራኤል ሰራዊት የገብ አሰላፊ ሥርዐት ይህ ነበር።

10፡10 ዘሌ.1፡3፤3፡ 1፡11፡44፤23፡24፤ ዘኅ.6፡14፤28፡11፤ 1፡4፡መ.20፡5፤24፡2፤7 4፡23፤2ዘ.58፡13፤ መገ.81፡3፤ኢ.41፡13 ፤ኤገ.45፡17፤46፡6፤ ኦጥ.8፡5
10፡11 ዘዐ.38፡21፤ 40፡17፤ዘኅ.9፡17
10፡12 ዘፍ.14፡8፤ ዘ81፡1፤33፡2
10፡13 ዘ81፡6
10፡14 ዘኅ.1፡7፤ 52፡2፤3፡9
10፡15 ዘሌ.24፡11፤ ዘኅ.1፡8
10፡16 ዘኅ.1፡9፤2፡7
10፡17 ፋ.21፤ ዘኅ.4፡21-32
10፡18 ዘኅ.1፡5፤ 2፡10-16
10፡19 ዘኅ.1፡6
10፡20 ዘኅ.1፡14
10፡21 ፋ.17፤ ዘኅ.2፡17፤4፡20
10፡22 ዘኅ.1፡10፤ 2፡24
10፡23 ዘኅ.1፡10
10፡24 ዘኅ.1፡11
10፡25 ዘኅ.1፡12፤ 2፡31
10፡26 ዘኅ.1፡13
10፡27 ዘኅ.1፡15
10፡29 ዘፍ.12፡7፤ 15፡14፤ዘዐ.2፡18፤ 3፡1፤መ.4፡11
10፡30 ዘዐ.18፡27፤ ማ.21፡29
10፡31 ኢ.የ.29፡15
10፡32 ዘዐ.2፡48፤ ዘ81፡18፤መገ.22፤ 27-31፤67፡5-7
10፡33 ፋ.12፤ ዘ81፡33፤10፡8፤31፡9፤ ኢ.ሱ.3፡3፤መ.420፤ 27፤2፡4፡መ.15፡24፤ ኤ.ር.31፡2
10፡34 ዘኅ.9፡15-23
10፡35 ዘ85፡9፤ 7፡10፤32፡41፤መ.45፤ 31፤ሳ.መ.2፡1፤2ዘ.56፤ 41፤መገ.17፤13፤44፤ 26፤68፤1፤2፡9፤92፡94 ፤2፡13፤28፤1፡ኢ.ሳ 17፡12-14፤59፤18
10፡36 ዘፍ.15፡5፤ 26፡4፤ዘ81፡1፤10፤10፤ 22፡ካህ 9፡23፤ኢ.ሳ 52፡8፤63፤17
11፡1 ዘዐ.4፡14፤14፤ 11፡16፤7፤ዘሌ.10፡2፤ ዘኅ.12፡2፤21፤28፤ዘ8 1፤34፤መገ.78፤63፤ ኢ.ሳ.26፤11፤ሰ.ቆ.3፤39
11፡2 ዘፍ.20፡7፤ ዘኅ.21፡7፤ዘ89፡19፡20፤ 1፡4፡መ.2፡25፤12፡23፤ መገ.11 06፡23፤ኅ፡ፍ.2፤1 11፡3 ዘ89፡22፤ ዘኅ.16፡35፤

²⁹ በዚህ ጊዜ ሙሴ የሚሰቱን አባት የምድያማዊውን የራጉኤልን ልጅ አባበን፣ “እኔም እግዚአብሔር፣ (ያህዌ) ‘እሰጣችኋለሁ’ ወዳለን ምድር ገብ ጀምረናል፤ በመልካም ሁኔታ ስለምናኖርህ ከአኛ ጋር ሂድ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለእስራኤል በኅ ነገር ለማድረግ ቃል ገብቶአልና አለው።”

³⁰ እርሱም መልሶ፣ “ይህስ አይሆንም፤ አልሂድም፤ ወደ አገሪና ወደ ወገኖቼ ተመልሼ እሂዳለሁ” አለው።

³¹ ሙሴ ግን እንዲህ አለ፤ “እባክህ አትለ የን፤ በምድር በዳ ውስጥ የት መስፈር እንደሚገባን አንተ ታውቃለህ፤ ዐይናችንም ትሆናለህ።³² ከአኛ ጋር ብትሂድ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከሚያደርግልን መልካም ነገር ሁሉ አኛም እናደርግልሃለን።”

³³ ስለዚህ ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ተራራ ተነሥተው የሦስት ቀን መንገድ ተጓዙ፤ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቃል ኪዳን ታቦትም በእነዚያ ሦስት ቀናት ውስጥ የሚያረፉ በትን ቦታ በመፈለግ ፊት ፊታቸው ይሄደ ነበር።³⁴ ከሰፈራቸው በሚነሡበት ጊዜ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ደመና ቀን ቀን ከላያቸው ነበር።

³⁵ ታቦቱ ለገብ በተነሣ ጊዜ ሁሉ ሙሴ፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፤ ተነሥ! ጠላቶችህ ይበተኑ፤ የሚጠሉህም ከፊትህ ይሸሹ” ይል ነበር።

³⁶ ባረፉ ጊዜም፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፤ በብዙ ሺህ ወደሚቁጠሩት እስራኤላውያን ተመለስ” ይል ነበር።

ከእግዚአብሔር የወረደ እሳት

11 በዚህ ጊዜ ሕዝቡ ስለ ደረሰባቸው ችግር በእግዚአብሔር (ያህዌ) ላይ አጉረ መረሙ፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ማግኑረም ረማቸውን በሰማ ጊዜ በባም ተቁጣ፤ ከዚያም የእግዚአብሔር (ያህዌ) እሳት በመካከላቸው ነደደች፤ ከሰፈሩም ዳርቻ ጥቂቱን በላች።² ሕዝቡ ወደ ሙሴ ጮኹ፤ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጸለየ፤ እሳቲቱም ጠፋች።³ ከዚህ የተነሣም የቦታው ስም፣ “ተቤራ” ተባለ፤ የእግዚአብሔር (ያህዌ) እሳት በመካከላቸው ነዳለችና።

እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን የላከላቸው ድርጭት

⁴ ድብልቁ ሕዝብ ሌላ ምግብ ጉመጀ፤ እስራኤላውያንም እንዲህ እያሉ ያገኑረ መርሙ ጀመር፤ “ምነው የምንበላው ሥጋ

¹⁰ በተለምዶ የድንት መሥዋዕት ማለት ነው
³ ተቤራ ማለት ግጭል ማለት ነው

ባገኘን ኖሮ! ⁵በግብፅ ያለምንም ዋጋ የበላ ነው ግሣ እንዲሁም ዳብው፣ በጠኾ፣ ኩራቱ፣ ነጭ ሽንኩርቱ ትዝ ይለናል። ⁶አሁን ግን የምግብ ፍላጎታችን ጠፍቶአል፤ ከዚህ መና በስተቀር የምናየው የለም!”

⁷መናው እንደ ድንብላል ዘር ትንንሽ ሆኖ የሙጫ መልክ ነበረው። ⁸ሕዝቡ ተዘዋዋሪ በመልቀም በወፍሮ ከፈጨ ወይም በሙቀጫ ከወቀጠ በኋላ በምንቸት ይቀቅለው ወይም ይጋግረው ነበር፤ ጣዕምም በወይራ ዘይት የተጋረ ያህል ይጣፍጥ ነበር። ⁹ጤዛው ሌሊት በስፈር ላይ በሚወርድበት ጊዜ መና ውም እንዲሁ ይወርድ ነበር።

¹⁰ሙሴ፣ ሕዝቡ ሁሉ በየቤተ ሰቡ፣ በየድንኳኑ ደጃፍ ሆኖ ሲያለቅስ ሰማ። እግዚአብሔርም ^(ያህዌ) እጅግ ተቈጣ፤ ሙሴም ተጨነቀ። ¹¹እርሱም እግዚአብሔርን ^(ያህዌ) እንዲህ ሲል ጠየቀው፤ “እንዲህ ያለውን መከራ በባሪያህ ላይ ለምን አመጣህ? የዚህ ህን ሕዝብ ሁሉ ሽክም የጫንህብኝስ ምን አስቀደሜህ ነው? ¹²ይህን ሁሉ ሕዝብ የወነሰ ሁት እኔ ነኝን? እኔስ ወለድሁትን? ታዲያ ሞግዚት ሕፃን እንደምትታቀፍ በክንዴ ታቅፌ ለቀድሞ አባቶቻቸው ትሰጣቸው ዘንድ በመሐላ ቃል ወደ ገባላቸው ምድር እንዳስገባቸው የምትነግረኝ ለምንድነው? ¹³ለዚህ ሁሉ ሕዝብ ሥጋ ከወዴት አመጣለሁ? ሁሉም የምንበላው ሥጋ ስጠን? እያሉ ያለቅሱብኛል። ¹⁴እጅግ ከብደኛልና ይህን ሁሉ ሕዝብ ብቻዬን ልሸክም አልችልም። ¹⁵እንዲህስ ከምታደርገኝ በፊትህ ሞገስ አግኝቼ እንደ ሆነ አሁኑኑ ግደለኝ፤ የሚደርስብኝን ጥፋት አልይ።”

¹⁶እግዚአብሔር ^(ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “በሕዝቡ መካከል በመሪነትና በእልቅና ብቃት አላቸው የምትላቸውን ሰባ የእስራኤል ሽማግሌዎች አምጣልኝ፤ ካንተም ጋር ይቆሙ ዘንድ ወደ መገናኛው ድንኳን እንዲመጡ አድርግ። ¹⁷ወደዚያም ወርጄ አነጋግርሃለሁ፤ ባንተ ላይ ካለው መንፈስ ወስጄ በእነርሱ ላይ አደርጋለሁ፤ የሕዝቡንም ሽክም ብቻህን እንዳትሸክም እነርሱ ያግዙሃል።”

¹⁸“ለሕዝቡ እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘ነገ ሥጋ ትበላላችሁና ራሳችሁን በመቀደስ ተዘጋጁ። “በግብፅ ተመችቶን ነበር፤ አሁን ግን ሥጋ ማን ይሰጠናል!” ብላችሁ ያለቀሳችሁትን እግዚአብሔር ^(ያህዌ) ሰምቶ አል፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ^(ያህዌ) ሥጋ ይሰጣችኋል፤ እናንተም ትበላላችሁ። ¹⁹የምትበሉትም ለአንድ ወይም ለሁለት ቀን ወይም ለአምስት፣ ለዐሥር ወይም ለሃያ ቀን አይደለም፤ ²⁰ገባር ግን በአፍንጫችሁ-

ኢዮ1:16;ኢላ10:17
11:4 ቍ18;ዘ016:3
11:5 ዘ016:3፤ ዘጥ2:1;5
11:6 ዘ016:14
11:7 ዘ9:2;12:1;ዘ016:3;11:18 ዘ016:16
11:9 ዘ016:13
11:10 ቍ4
11:11 ዘ9:34;43:0; ዘ05:22;18:18
11:12 ዘ9:12;7:1; ዘ013:5;ዘጥ14:16; ኢላ40:11;49:23; 66:11;12
11:13 ዘ012:37; ዮሐ6:5-9
11:14 ዘ018:18
11:15 ዘ032:32; 1ገ19:4;ኢዮ6:9; 7:15-16;9:21; 10:1;ኢላ38:12; ዮፍ4:3
11:16 ዘ03:16; 18:25;40:2
11:17 ቍ25;29; ዘ018:18;19:20; 1ሳሙ10:6;2ገ2:9; 15:3;12;ኢላ32:15; 40:5;63;11;ኢር19: 1;ኢል 2:28;ሐጌ 2:5
11:18 ዘ016:7; 19:10;መገ78:20;ሐ ሥ7:39
11:20 ቍ33; ዘሌ26:43;ኢሱ24; 27;መሳ8:23;1ሳሙ 10:19;ኢዮ20:13; 23:31;28;መገ78; 29;106;14;15;ኢላ 59:13;ሆሴ13;11
11:21 ዘ012:37
11:22 ግሐ15:33
11:23 ዘጥ23:19; 1ሳሙ15:29;ኢላ 50:2;59:1;ሕዝ 12:25;24:14
11:25 ቍ17;26; 29;ዘ019:9;ዘጥ12; 5;24;2;መሳ3:10; 1ሳሙ10:6;10; 19:20;23;2ዘላ 15:1;ሐሥ2:17
11:26 ቍ25;ዘላ5 12:18;ራእ1:10
11:28 ዘ017:9; 33;11 ዘጥ13:8;26; 65;ኢሱ1:1;14; 10; ግር9:38-40
11:29 ቍ17;ዘጥ 27:18;1ሳሙ10:5; 19:20;2ዘላ5;24:19;ኢ ረ7:25;44:4; 1ቆሮ14:5
11:31 ዘ016:13; መገ78:26-28

እስኪወጣና እስኪያንገራግፋችሁ ድረስ ወር ሙሉ ትበሉታላችሁ፤ በመካከላችሁ ያለውን እግዚአብሔርን ^(ያህዌ) ንቃችሁ በፊቱ፣ “ለምን ከግብፅ ወጣን?” ብላችሁ አልቅሳችኋልና።”

²¹ሙሴ ግን እንዲህ አለ፤ “እነሆ እኔ በስድስት መቶ ሺህ እግረኛ መካከል እገኛለሁ፤ አንተ ደግሞ ወር ሙሉ የሚበሉትን ሥጋ እኔ እሰጣቸዋለሁ!” ብለሃል፤ ²²ታዲያ ስንት የበግ፣ የፍጥናት የከብት መንጋ ቢታረድላቸው ይበቃ ይሆን? በባሕር ያለው ግሣ ሁሉ ቢያዝ ሊደረሳቸው ይችላልን?”

²³እግዚአብሔርም ^(ያህዌ) ለሙሴ፣ “በውኑ የእግዚአብሔር ^(ያህዌ) ክንድ ይህን ያህል አጭር ነውን? የነገርሁ ቃል እውነት መሆን አለ መሆኑን አሁኑኑ ታየዋለህ” ሲል መለሰለት።

²⁴ሙሴም ወጣና እግዚአብሔር ^(ያህዌ) ያለውን ለሕዝቡ ነገራቸው፤ ከሕዝቡም ሽማግሌዎች ሰባውን ሰብስቦ በድንኳኑ ዙሪያ እንዲቆሙ አደረጋቸው። ²⁵ከዚያም እግዚአብሔር ^(ያህዌ) በደመና ወርዶ ተናገረው፤ በሙሴ ላይ ከነበረውም መንፈስ ወስዶ በሰባው ሽማግሌዎች ላይ አሳደረባቸው፤ መንፈሱ ባደረባቸውም ጊዜ ትንቢት ተናገሩ፤ ከዚያ በኋላ ግን አልደገሙትም።⁷

²⁶ኤልያድና ሞዳድ የተባሉ ሁለት ሰዎች ግን ሰፈር ውስጥ ቀርተው ነበር፤ እነርሱም ከሽማግሌዎቹ ጋር ተቈጥረው ሳለ ወደ ድንኳኑ አልሄዱም ነበር፤ ሆኖም የእግዚአብሔር መንፈስ በእነርሱም ላይ ስላደረባቸው ሰፈር ውስጥ እያሉ ትንቢት ተናገሩ። ²⁷አንድ ወጣትም ሮጦ በመሄድ፣ “ኤልያድና ሞዳድ ሰፈር ውስጥ ትንቢት ይናገራሉ” ብሎ ለሙሴ ነገረው።

²⁸ከወጣትነቱ ጀምሮ የሙሴ ረዳት የነበረው የጥቁ ልጅ ኢያሱም ተነሥቶ፣ “ጌታዬ ሙሴ ሆይ፤ ከልክላቸው እንጂ!” ሲል ተናገረ።

²⁹ሙሴ ግን መልሶ፣ “ስለ እኔ ተቈርቶ ረህ ነውን? የእግዚአብሔር ^(ያህዌ) ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ፣ እግዚአብሔርም ^(ያህዌ) መንፈሱን ቢያሳድርባቸው ምንኛ ደስ ባለኝ!” አለ፤ ³⁰ከዚያም ሙሴና የእስራኤል ሽማግሌዎች ወደ ሰፈር ተመለሱ።

³¹በዚህ ጊዜ ነፋስ ከእግዚአብሔር ^(ያህዌ) ዘንድ ወጥቶ ድርጭቶችን ከባሕር ወደ ሰፈር አመጣ፤ በየአቅጣጫውም ከፍታው ሁለት ክንድ፣^ሐ ርቀቱም የአንድ ቀን መንገድ ያህል እስኪሆን ድረስ በስፈሩ ዙሪያ

⁷25 ትንቢት ተናገሩ፤ ከዚያ በኋላም ትንቢት መናገራቸውን አላቆሙም የሚሉ አሉ። ^ሐ31 አንድ ጫትር ያህል ነው።

ከመራቸው፤ ³²በዚያን ዕለት ቀንና ሌሊቱን በሙሉ፤ በማግሥቱም ሙሉውን ቀን እንደዚሁ ሕዝቡ ወጥቶ ድርጭቶች ሰበሰቡ፤ ከዐሥር የቆሮስ¹⁰ መስፈሪያ ያነሰ የሰበሰበ ማንም አልነበረም፤ የሰበሰቡትንም በሰፈሩ ዙሪያ ሁሉ አሰጡት። ³³ነገር ግን ሥጋው ገና በጥርስና በጥርሳቸው መካከል ሳለ አላምጠው ሳይውጡት የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቀላጣ በላያቸው ነደደ፤ እግዚአብሔርም ሕዝቡን በታላቅ መቅሠፍት ክፉኛ መታ። ³⁴ሌላ ምግብ ለማግኘት የጌታዎችን ሰዎች በዚያ ስለ ቀበሩአቸው የቦታው ስም “ቂብሮት ሃታአባ”¹¹ ተባለ።

³⁵ሕዝቡም ከቂብሮት ሃታአባ ወደ ሐጼሮት ተገዙው እዚያው ሰፈሩ።

ማሪያምና አሮን ሙሴን ተቃወሙ

12 ሙሴ ኢትዮጵያዊት ሴት አግብቶ ነበርና ባገባት ኢትዮጵያዊት ምክንያት ማርያምና አሮን ይነቅፉት ጀመር። ²እነርሱም፣ “ለመሆኑ እግዚአብሔር (ያህዌ) የተናገረው በሙሴ አማካይነት ብቻ ነውን? በእኛስ አልተናገረም?” ተባለ። እግዚአብሔርም (ያህዌ) ይህን ሰማ።

³ሙሴ በምድር ላይ ካሉት ሰዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ ትሑት ሰው ነበር።

⁴ወዲያው እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ አሮንንና ማርያምን፣ “ሦስታችሁም ውጤት ወደ መገናኛው ድንኳን ኑ” አላቸው፤ ሦስቱም ወጥተው ሄዱ። ⁵ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) በደመና ዐምድ ወረደ፤ በድንኳኑም ደጃፍ ቆሞ አሮንንና ማርያምን ጠራቸው፤ ሁለቱም ወደ እርሱ በቀረቡ ጊዜ፣ ⁶እንዲህ አላቸው፡ “ቃሊን አድምጡ፤

“የእግዚአብሔር (ያህዌ) ነቢይ በመካከላችሁ ቢኖር፤

በራእይ እገለጥለታለሁ፤ በሕልምም እናገረዋለሁ።

⁷ለአገልጋዩ ሙሴ ግን እንዲህ አይደለም፤ እርሱ በቤቴ ሁሉ የታመነ ነው።

⁸እኔ ከእርሱ ጋር የምነጋገረው ፊት ለፊት ነው።

በግልጽ እንጂ በልዩ ዘይቤ አይደለም፤ እርሱ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መልክ ያያል። ታዲያ እናንተ አገልጋዩን ሙሴን ትቃወሙ ዘንድ ለምን አልፈራችሁም?”

⁹የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቀላጣ በላያቸው ነደደ፤ እርሱም ትቶአቸው ሄደ።

¹⁰ደመናው ከድንኳኑ ላይ በተነሣ ጊዜ፣ እነሆ፤ ማርያም በለምጽጦ ተመታች፤ እንደ በረዶም ነጣች። አሮንም ወደ እርሷ ዘወር

11:33 ቀ፡18-20፣ ዘኅ፡14፣18፣ዘዳ፡9፣7፣ መ፡2፣12፣መዝ፡78፣30፣ 106፣15፣29፣2፣ነገ22፣17፣ኢ፡41፣0፣16፣ኤር፡44፣3፣ሕዝ8፣17፣ 11:34 ዘኅ፡33፣16፣ ዘዳ፡22፣ 11:35 ዘኅ፡33፣17፣ 12:1 ሠ15፣20፣ 2፣21፣ 12:2 ዘኅ፡16፣3፣ 11፣1፣ 12:3 ማቴ፡11፣29፣ 12:5 ሠ13፣21፣ ዘኅ፡11፣25፣ 12:6 ዘፍ፡15፣1፣ 20:3፣1፣መ፡3፣7፣21፣ 20:3፣ማቴ፡27፣19፣ ዕብ1፣1፣ 12:7 ዘዳ34፣5፣ኢሱ፡1፣1-2፣መዝ፡105፣26፣ ዕብ3፣2-5፣ 12:8 ሠ20፣4፣ 24፣2፣መ፡14፣12፣ 1፣ነገ10፣1፣ኢ፡19፣26፣ መ፡17፣15፣49፣4፣ 140፣13፣ም፡1፣6፣ ኢ፡46፣1፣ዳ፡35፣12፣ 12:9 ዘፍ፡17፣22፣ ሠ4፣14፣ 12:10 ሠ4፣6፣ 40፣2፣ዘሌ፡13፣11፣ዘዳ፡24፣9፣2፣ነገ75፣1፣27፣ 2፣ዜ5፣16፣12፣21፣12-15፣26፣19፣ 12:11 2፣ሞ-19፣ 19፣24፣10፣ 12:13 ሠ15፣26፣ መ፡16፣2፣147፣3፣ኢ፡4፣1፣6፣30፣26፣53፣5፣ ኤር፡17፣14፣ሆሴ6፣1፣ 12:14 ዘሌ፡13፣46፣ ዘዳ25፣9፣ኢ፡17፣6፣ 30፣9-10፣ኢ፡45፣0፣6፣ 12:15 ዘሌ፡13፣4፣ 14፣8፣ 12:16 ሠፍ፡21፣21፣ ዘኅ፡11፣35፣10፣12፣ 15፣32፣

13:2 ቀ፡16፣ዘዳ፡1፣22፣ዘሌ፡14፣34፣ 24፣11፣ኢሱ፡1፣3፣ 13:6 ቀ፡30፣ዘኅ፡14፣6፣24፣34፣19፣ዘዳ1፣36፣መ፡1፣12-15፣ 13:8 ዘኅ፡11፣28፣ 13:16 ቀ፡2፣8፣ ዘዳ32፣44፣ 13:17 ቀ፡2፣ኢሱ፡14፣7፣ዘፍ፡12፣9፣ዘዳ1፣7፣ኢሱ፡9፣1፣መ፡1፣9፣

ሲል ለምጽ ወርሶአት አየ፤ ¹¹ሙሴንም እንዲህ አለው፣ “ጌታዬ ሆይ፤ በስንፍናችን የሠራነውን ኅጢአት እባክህ አትቀራጠርብን። ¹²እርሷንም በእናቱ ማሕፀን ሳለ ሞቶ ግማሽ አካሉ ከተበላ በኋላ የተወለደ ጭንጋፍ መስላ እንድትቀር አታድርግ።”

¹³ስለዚህም ሙሴ፣ “አምላክ (አሉ-ሃም) ሆይ፤ እባክህ ፈውሳት” ብሎ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጮኸ።

¹⁴እግዚአብሔርም (ያህዌ) ለሙሴ፣ “አባቷ እጌቷ ላይ ቢተፋባት እስከ ሰባት ቀን በነፍረት መቄየት አይገባትምን? አሁንም ከሰፈር ውጭ ሰባት ቀን እንድትገለል አድርግ፤ ከዚያ በኋላ ግን ልትመለስ ትችላለች” ሲል መለሰለት። ¹⁵ስለዚህም ማርያም ከሰፈር ውጭ ሰባት ቀን ተገለለች፤ ከዚያ እስክትመለስም ሕዝቡ ገዛውን አልቀጠለም ነበር።

¹⁶ከዚያ በኋላ ሕዝቡ ከሐጼሮት ተነሣ፤ በፋራን ምድር በዳም ሰፈሩ።

ከነዓንን መሰለል

13 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²“ለእስራኤላውያን የም ሰጠውን የከነዓንን ምድር እንዲሰልጡ ጥቂት ሰዎች ላክ፤ ከእያንዳንዱም የአባቶች ነገድ አለቃ ይላክ።”

³ስለዚህ ሙሴ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ከፋራን ምድር በዳ እነዚህን ላካቸው፤ ሁሉም የእስራኤላውያን አለቆች ነበሩ፤ ⁴ስማቸውም እንደሚከተለው ነው፤

- ከሮቤል ነገድ፣ የከኩር ልጅ ሳሙኤል፤
- ከሰምዖን ነገድ፣ የሱሬ ልጅ ሰፈጥ፤
- ከይሁዳ ነገድ፣ የዩፎኒ ልጅ ካሌብ፤
- ከይሳኮር ነገድ፣ የዩሴፍ ልጅ ይግአል፤
- ከኤፍሬም ነገድ፣ የነዌ ልጅ አውሴ፤
- ከብንያም ነገድ፣ የራፋ ልጅ ፊልጢ፤
- ከዞብሎን ነገድ፣ የሰዲ ልጅ ጉዲኤል፤
- ከምናሴ ነገድ ይህም የዩሴፍ ነገድ ነው፤ የሱሲ ልጅ ጋዲ፤
- ከዳን ነገድ፣ የግግሊ ልጅ ዓማኤል፤
- ከአሲር ነገድ፣ የሚካኤል ልጅ ስቱር፤
- ከንፍታሌም ነገድ፣ የዩቢ ልጅ ናቢ፤
- ከጋድ ነገድ፣ የማኪ ልጅ ጉዲኤል።

¹⁶እንግዲህ ምድሪቱን እንዲሰልጡ ሙሴ የላካቸው ሰዎች ስም ይህ ነው። ሙሴ ለነዌ ልጅ ለአውሴ፣ “ኢያሱ” የሚል ስም አወጣለት።

¹⁷ሙሴም ከነዓንን እንዲሰልጡ በላካቸው ጊዜ እንዲህ አላቸው፤ “ነገብን ዘልቃችሁ

³⁴ የምኞት መቃብር ማለት ነው።
¹⁰ በዕብራይስጡ ትርጉም ለምጽ ብቻ ሳይሆን፣ የተለያዩ የቆዳ በሽታዎችንም ያመለክታል።

ወደ ተራራማው አገር ግቡ። 18ምድራቱ ምን እንደምትመስልና የሚኖሩባትም ሰዎች ብርቱዎች ወይም ደካሞች፣ ጥቂቶች ወይም ብዙዎች መሆናቸውን እየ። 19የሚኖሩ ባት ምድር ምን ዓይነት ናት? መልካም ወይስ መጥፎ? የሚኖሩባቸውን ከተሞች ምን ይመስላሉ? በግንብ ያልታጠሩ ናቸው ወይስ የተመሸጉ? 20ዐፈሩስ እንዴት ያለ ነው? ለም ወይስ ደረቅ? ደናም ወይስ ደን አልባ? በተቻለ መጠን ከምድራቱ ፍሬ ይዛችሁ ኑ። ወቅቱ የወይን ፍሬ መብሰል የጀመረበት ጊዜ ነበር።

21ስለዚህ ወጥተው ከጺን ምድረ በዳ አንሥቶ በሌሎ ሐማት በኩል እስከ ረአብ ድረስ ዘልቀው ምድራቱን አጠኑ። 22በኔ ጌብ በኩል አልፈው አኪመን፣ ሴሲና ተላሚ የተባሉ የዔናቅ ዝርያዎች ወደሚኖሩበት ወደ ኬብሮን መጡ። ኬብሮን የተመሠረተችው ጣኔዎስ በግብፅ ምድር ከመቁርቁሯ ሰባት ዓመት አስቀደሞ ነበር። 23ወደ ኤሽኮል፣ ሸለቆ በደረሱ ጊዜ የወይን ዘለላ ያንዠረገገ አንድ ቅርንጫፍ ቁረጡ፤ ይህንንም ከሮማንና ከበለስ ጋር በመሎጊያ አድርገው ለሁለት ተሸከሙት። 24እስራኤላውያን የወይን ዘለላ ስለ ቁረጡባትም ያች ስፍራ የኤሽኮል ሸለቆ ተባለች። 25ምድራቱንም አሥሠው ከአርባ ቀን በኋላ ተመለሱ።

ሰላዮቹ ያቀረቡት የአሠሣ ውጤት

26ሰዎቹም፣ ሙሴና አሮን መላውም የእስራኤላውያን ማኅበረ ሰብ ወዳለባት በፋራን ምድረ በዳ ወደምትገኘው ወደ ቃዴስ ተመለሱ፤ ያዩትንም ለእነርሱና ለማኅበሩ ሁሉ አስረዱ፤ የምድራቱንም ፍሬ አሳዩአቸው። 27ለሙሴም እንዲህ ብለው ነገሩት፣ “ወደ ላክሽን ምድር ዘልቀን ገባን፤ ማርና ወተት የምታፈስስ ናት፤ ፍሬዎም ይኸው። 28በዚያ የሚኖሩት ሰዎች ግን ጎያላን ሲሆኑ፣ ከተሞቹም የተመሸጉና ትላልቅ ናቸው፤ እንዲያውም የዔናቅን ዝርያዎች በዚያ አይተናል። 29አማሌቃውያን የሚኖሩት በኔጌብ፣ ኬጢያውያን ኢያቡሳውያንና አሞራውያን በኩረብታማው አገር፣ ከነዓናውያን የሚኖሩት ደግሞ በባሕሩ አቅራቢያና በዮርዳኖስ ዳርቻ ነው።”

30ከዚያም ካሌብ ሕዝቡን በሙሴ ፊት ጸጥ አሰኝቶ፣ “እንወጣ! ምድራቸውን እንወረስ፤ ማሸነፍም እንችላለን” አላቸው።

31ከእነርሱ ጋር የወጡት ሰዎች ግን፣ “ከእኛ ይልቅ ብርቱዎች ስለ ሆኑ፣ ልናሸንፋቸው አንችልም” አሉ። 32እነዚህም ስለ ሰለሷት ምድር በእስራኤላውያን መካከል

13:20 ዘጸ1:25፣ ዘሌ25:5
 13:21 ዘኑ20:1፣ 34:8፣27:14፣33:36፣ ዘጸ32:51፣ኢሱ13፣ 5፣15፣1፣19፣28፣መላ 1፣31፣33፣31፣8፣28፣ 24ሙ10፣6፣1፣78፣65 ፣27፣14፣25፣1፣ዜ፣9፣6፣ 75፣13፣5፣2፣ዜ፣9፣78፣አ ፣65፣2፣9፣ሕዝ47፣ 16፣20፣አሞ6፣14
 13:22 ቀ28፣ዘፍ፣ 13፣18፣23፣19፣ዘጸ2፣1 0፣9፣2፣ኢሳ11፣21፣ 15፣13፣14፣መላ1፣10፣ 20፣መዝ78፣12፣43፣ ኢሳ19፣11፣13፣ 30፣4፣ሕዝ30፣14
 13:23 ዘፍ3፣7፣14፣ 13፣ዘመ28፣33፣ዘኑ 20፣5፣ዘጸ8፣8፣27፣ 18፣31፣ኃህ13፣15
 13:25 ዘፍ7፣4፣ ዘኑ1፣4፣34
 13:26 ዘፍ1፣4፣6፣7፣ ዘኑ3፣2፣8፣ዘጸ1፣25
 13:27 ዘፍ3፣8፣ዘፍ 1፣25፣ኢር2፣7
 13:28 ቀ22፣ዘጸ 1፣28፣9፣1፣2፣ኢሱ 14፣12
 13:29 ቀ17፣ዘፍ፣ 10፣15፣1፣6፣18፣13፣10 ፣14፣7፣ዘፍ3፣8፣ዘኑ 22፣1፣3፣2፣5፣ዘጸ1፣1፣7 ፣1፣20፣17፣ኢሱ1፣2 ፣መላ3፣28፣1፣79፣20፣ 10፣29፣2፣7፣7፣6፣ መዝ4፣26
 13:30 ቀ6
 13:31 ዘጸ9፣1፣ ኢሱ1፣48
 13:32 ዘኑ14፣36፣ 37፣ዘጸ1፣28፣ሕዝ36፣ 13፣14፣አሞ2፣9
 13:33 ቀ28፣ዘፍ፣ 6፣4፣ዘጸ1፣28፣ኢሱ 11፣22፣14፣12፣ መዝ12፣5፣ኢሳ40፣22
 14:1 ዘፍ27፣38፣ዘመ 33፣4፣ዘኑ5፣25፣6፣ዘጸ 1፣45፣መላ20፣23፣26፣ 24ሙ3፣32፣ኢ ዮ31፣29
 14:2 ዘመ15፣24፣ 16፣3፣ዘኑ11፣1፣16፣1 3፣20፣4፣21፣5፣ዕብ 3፣16
 14:3 ቀ31፣ዘፍ፣ 34፣29፣ዘመ5፣21፣ ዘጸ1፣39፣መዝ109፣ 11፣ኢሳ33፣4፣ሕዝ 7፣21፣ 257፣26፣5፣ ሕሥ7፣39
 14:4 ኃህ9፣17
 14:5 ዘሌ9፣24፣ 19፣2፣ዘኑ1፣6፣4፣22፣4 5፣20፣6፣ኢሱ5፣14፣ 24ሙ14፣4፣ዜ፣9፣ 21፣16፣ሕዝ1፣28
 14:6 ዘፍ37፣29፣ 34፣ዘኑ11፣28፣

ከል እንዲህ የሚል መጥፎ ወሬ አሠራ ጨፎ፣ “ያየናት ምድር የሚኖሩባትን ሰዎች የምትበላ ናት፤ እዚያ ያየናቸው ሰዎች ሁሉ ግዙፎች ናቸው፤ 33ኤፊሊምንም በዚያ አይተናል፤ የዔናቅ ዝርያዎች የመጡት ከኔፊሊም ነው። ራሳችንን ስናየው እንደ አንበጣ ነበርን፤ በእነርሱ ዐይን የታየነውም በዚህ መልክ ነበር።

የሕዝቡ ማመፅ

14 በዚያች ሌሊት ማኅበረ ሰቡ ሁሉ ድምፁን ከፍ አድርጎ ጮኸና አለቀሰ። 2እስራኤላውያን በሙሉ በሙሴና በአሮን ላይ አጎራመረሙ፤ ማኅበሩም ሁሉ እንዲህ አሉአቸው፣ “ምነው በግብፅ ወይም በዚህ ምድረ በዳ ሞተን ባረፍንው ኖር! 3እግዚአብሔር (ያህዌ) ወደዚች ምድር የሚያመጣን ለምንድነው? በሰይፍ እንድንወድቅ ነውን? ማሰቶቻችንና ልጆቻችንም ይማረካሉ፤ ታዲያ ወደ ግብፅ መመለሱ አይሻለንም?” 4እርስ በርሳቸውም፣ “አለቃ መርጠን ወደ ግብፅ እንመለስ” ተባለ።

5ከዚያም ሙሴና አሮን እዚያ በተሰበሰቡ ቤት በመላው እስራኤላውያን ማኅበር ፊት በግንባራቸው ተደፉ። 6ምድራቱን ከሰለሷት መካከል የነበሩት የነዌ ልጅ ኢያሱና የዩዌራ ልጅ ካሌብ ልብሳቸውን ቀደዱ፤ 7ለመላው የእስራኤል ማኅበርም እንዲህ አሉ፣ “ኅረን ያየናትና የሰለልናት ምድር እጅግ ሲበዛ መልካም ናት። 8እግዚአብሔር (ያህዌ) በእኛ ደስ ከተሰኘን ማርና ወተት ወደ ምታፈሰው ወደዚያች ምድር መርቶ ያገባናል፤ ለእኛም ይሰጠናል። 9ባቻ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ላይ አታምፁ፤ እንደ እንጀራ እንጉርሳችኋለንና የምድራቱን ሰዎች አትፍሩአቸው። ጥላቸው ተገራክል፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ከእኛ ጋር ነውና አትፍሯቸው።”

10መላው ማኅበር ግን በደንጋይ ሊወግሯቸው ተነጋገሩ፤ ከዚያም የእግዚአብሔር (ያህዌ) ክብር በመገናኛው ድንኳን ለእስራኤላውያን ሁሉ ተገለጠ። 11እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፣ “ይህ ሕዝብ እስከ መቼ ይንቀኛል? እነዚህን ሁሉ ታምራት

መላ11፣35፣ዕዝ9፣3፣አሰ4፣1፣24ሙ13፣31፣27፣19፣1፣ማር14፣63
 14:7 ዘኑ13፣27፣ዘጸ1፣25 14:8 ዘኑ13፣27፣ ዘጸ1፣2፣17፣8፣ 10፣15፣መዝ18፣19፣22፣8፣37፣23፣41፣1፣15፣6፣9፣147፣1፣1፣ምሳ 11፣20፣ኢሳ6፣24፣ሚል2፣17 14:9 ቀ24፣ዘፍ21፣22፣26፣24፣ ዘጸ1፣21፣26፣30፣7፣18፣9፣7፣23፣24፣20፣1፣2፣ዜ፣5፣13፣12፣43፣27፣ መዝ118፣6፣ኢር15፣20፣41፣18፣42፣11፣46፣28፣ሕጌ1፣13
 14:10 ዘመ17፣4፣ 24፣16 14:11 ዘመ3፣20፣4፣17፣23፣21፣ 10፣1፣ዘኑ15፣31፣1፣6፣30፣ዘጸ1፣32፣1፣ሳሙ2፣17፣ሕዝ31፣14፣ ሚል1፣ 13፣መዝ78፣22፣106፣24፣ዮሐ3፣15

21 ወይም በከተማ መግቢያ በኩል
 23 ዘለላ ማለት ነው።

በመካከሉ እያደረገው የማያምንብኝስ እስከ መቼ ነው? ¹²በቸነፈር እመታዋለሁ፤ እደ መስሰዋለሁም፤ አንተን ግን ብርቱና ታላቅ ለሆነ ሕዝብ አደርግሃለሁ።”

¹³ሙሴ እግዚአብሔርን (ያህዌ) እንዲህ አለው፤ “ነገሩን ግብፃውያን ቢሰሙትስ! ይህን ሕዝብ በኃይልህ ከመካከላቸው አወጥተኸዋልና፤ ¹⁴የተደረገውንም በዚች ምድር ለሚኖሩት ሰዎች ይነግሯቸዋል። እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፤ አንተ ከዚህ ሕዝብ ጋር መሆንህን፤ ደግሞም አንተ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፤ ፊት ለፊት እንደታየህና ደመናህ በላያቸው ሌሊትህ ሆነ፤ አንተም ቀን በደመና ዐምድ ሌሊትም በእሳት ዐምድ እፈት እፈታቸው እየሄደህ እንደ መረዋቸው ቀድሞውኑ ስም ተዋል። ¹⁵ታዲያ ይህን ሁሉ ሕዝብ በአንድ ጊዜ ብትፈጀው ዝናህን የሰሙ ሕዝቦች፤ ¹⁶እግዚአብሔር (ያህዌ) ለዚህ ሕዝብ ይሰጠው ዘንድ በመሐላ ቃል ወደ ገባለት ደድር ሊያስገባው ባለመቻሉ በምድረ በዳ ፈጀው” ይሉላል።

¹⁷አሁንም እንዲህ ስትል በተናገረኸው መሠረት የጌታ ኃይል ይገለጥ፤ ¹⁸እግዚአብሔር (ያህዌ) ለቀጣዩ የዘገየ፤ ፍቅሩ የበዛ፤ ኅጢአትንና ዐመፃን ይቅር የሚል፤ በደለኛውን ግን ሳይቀጣ የማይተው፤ ስለ አባቶቻቸውም ኅጢአት ልጆችን እስከ ሦስትና አራት ትውልድ የሚቀጣ ነው። ¹⁹ከግብፃው ከወጡበት ጊዜ አንድም እስካሁን ድረስ ይቅር እንዳልሃቸው ሁሉ እንደ ፍቅርህ ታላቅነት መጠን እባክህ አሁንም የዚህን ሕዝብ ኅጢአት ይቅር በል።”

²⁰እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “በጠየቅኸው መሠረት ይቅር ብያቸዋለሁ፤ ²¹ይሁን እንጂ ሕያው እንደ መሆኔና የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ክብር ምድርን ሁሉ የሞላ እንደ መሆኑ መጠን፤ ²²ክብሩን ደግሞም በግብፃው በምድረ በዳ ያደረግኳቸውን ታምራት አይተው ካልታዘዙኝና ዐሥር ጊዜ ከተፈታተኝ ሰዎች አንዳቸውም፤ ²³ለአባቶቻቸው እስጣቸው ዘንድ በመሐላ ቃል የገባሁላቸውን ምድር አያዩዋትም። የናቀኝ ማንኛውም ሰው ፈጽሞ አያዩትም፤ ²⁴አገልጋዩ ካሌብ ግን የተለየ መንፈስ ስላለውና በፍጹም ልቡ የተከተለኝ በመሆኑ ሂደባት ወደ አበረቻቸው ምድር አስገባዋለሁ፤ ዘሮቹም ይወርሷቸዋል። ²⁵እማሌቃውያንና ከነዓናውያን በሽለቆው የሚኖሩ ስለ ሆነ በነገው ዕለት ተመልሳችሁ በቀይ ባሕር” መንገድ ወደ ምድረ በዳው ሂዱ።”

²⁶እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አርንን

14:12 ስዕ5:3፤ 30:12፤32:10፤ዘ89:14፤29:20፤32:26፤መዝ109:13
14:13 ስዕ32:11-14፤መዝ106:23
14:14 ስዕ13:21፤ 15:14፤33:16፤ዘ7:5፤31:6፤31:85፤4:34:10፤አሱ2:9
14:16 ስዕ32:12፤ ዘ7:11፤12፤አሱ7:7
14:18 ስዕ20:5፤6፤ 34:6፤መዝ145:8፤ ዩና4:2፤ዩ5:11
14:19 ስዕ34:9፤ 17:8፤34፤መዝ78:38፤ 85:2፤103:31፤106:45
14:20 ስዕ34:6፤ መዝ99:8፤106:23፤ መዝ7:18-20
14:21 ቍ28፤ዘላ9:6፤ ዘ832:40፤መሳ8:19፤ፋት3:13፤1፤ሳመ14:39፤19:6፤መዝ72:19፤አሱ6:3፤ 40:5፤49:18፤አር4:2፤ሕዝ5:11፤ዕን2:14፤ሰፎ2:9
14:22 ቍ11፤ዘ1014:11፤17፤32:1፤መዝ81:7፤1፤ዩር10:5
14:23 ቍ11፤16፤ ስዕ33:1፤ ዘ7:32፤ 11፤ዘ81:34፤መዝ95:11፤106፤26፤ዕብ3:18
14:24 ቍ6-9፤ ዘ7:13፤6፤26፤65፤ 32:12፤ዘ81:36፤አሱ14:8፤14፤መዝ25:13፤ 37:9፤11
14:25 ስዩ10:18፤ 14:7፤ዘ23:31፤ ዘ7:21፤4፤14፤7፤ ዘ81:40፤17፤ፃ፡26
14:27 ስዕ16:12፤ ዘ81:34፤35
14:28 ቍ21፤ዘ7:33፤56
14:29 ቍ23፤30፤ 32፤ዘ30፤12፤ዘ7:1፤ 45፤26፤65፤32፤13፤ 1፤ዩር10:5፤ዕብ3:17፤ደሀ1:5
14:30 ቍ29፤ዘ106:8፤ዘ7:11፤28፤13፤6፤ ዘ832:40፤ዘ9:15፤ መዝ106፤26፤ሕዝ20:5፤36፤7
14:31 ስዕ26:43
14:32 ቍ29፤35
14:33 ቍ34፤ዘ16:35፤ሕሥ13፤18፤ ዕብ3:9
14:34 ቍ33፤ ዘ7:13፤25
14:35 ቍ32፤ ዘ7:23፤19
14:36 ቍ2፤ዘ7:13፤4፤16፤32
14:37 ዘ7:13፤32፤

እንዲህ አላቸው፤ ²⁷ይህ ክፉ ማጎበረ ሰብ በእኔ ላይ የሚያግራመርመው እስከ መቼ ነው? የእነዚህን ነጭናጮች እስራኤላውያን ማጎረምረም ስምቻለሁ። ²⁸ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ‘እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲህ ይላል፤ እኔ ሕያው ነኝ፤ ስትናገሩ የሰማኋችሁን እነዚያን ነገሮች አደርግባችኋለሁ፤ ²⁹በተደረገው ቁጠራ መሠረት፤ ሃያ ዓመት ወይም ከዚያ በላይ የሆናችሁና በእኔም ላይ ያጎረመረማችሁ ሁሉ በድናችሁ በዚህ ምድረ በዳ ይወድቃል። ³⁰መኖሪያችሁ እንድትሆን በጽኑ ወደ ማልሁላችሁ ምድር ከዮሬኒ ልጅ ከካሌብና ከነጭ ልጅ ከአያሱ በስተቀር ከእናንተ አንዳችሁም አትገቡባችሁም። ³¹ይማረካሉ ያላችኋቸውን ልጆቻችሁን ግን አገባቸዋለሁ፤ እናንተ የናቃችኋትን ምድር እነርሱ ይደሰቱባቸዋል። ³²እናንተ ግን፤ በድናችሁ በዚህ ምድረ በዳ ወድቆ ይቀራል። ³³ካለማመናችሁ የተነሣ ከእናንተ የመጨረሻው በድን እዚህ ምድረ በዳ እስኪወድቅ ድረስ፤ ልጆቻችሁ መከራ እየበሉ አርባ ዓመት እረኞች ይሆናሉ። ³⁴ምድራቱን ለመሰለል በቁያቸው በት አርባ ቀን ልክ እያንዳንዱ ዓመት እንደ አንድ ዕለት ተቈጥሮ ስለ ኅጢአታችሁ አርባ ዓመት መከራ ትቀበላላችሁ፤ ምን ያህል በእናንተ ላይ እንደ ተነሣሁም ታውቃላችሁ። ³⁵እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) ይህን ተናግራለሁ፤ ደግሞም አንድ ሆኖ በተነሣ ማጎበረ ሰብ ክፉ ማጎበረ ሰብ ሁሉ ላይ እነዚህን ነገሮች አደርጋለሁ፤ መጨረሻቸው በዚህ ምድረ በዳ ይሆናል፤ እዚህም ይሞታሉ።”

³⁶ከዚህ በኋላ ምድራቱን እንዲሰልፉ ሙሴ ልኳቸው የነበሩትና ከዚያ ተመልሰው ስለ ምድራቱ ክፉ ወሬ በማሠራጨት ማጎበረ ሰብ በሙሉ እንዲያግራመርሙበት ያደረገ፤ ³⁷ስለ ምድራቱም ክፉ ወሬ በማሠራጨት ተጠያቂ የሆኑት እነዚህ ሰዎች ተቀሩ። ፈው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሞቱ። ³⁸ምድራቱን እንዲሰልፉ ከተላኩት ሰዎች በሕይወት የተረፉት የነጭ ልጅ አያሱና የዮሬኒ ልጅ ካሌብ ብቻ ነበሩ።

³⁹ሙሴም ይህን ለእስራኤላውያን ሁሉ በነገራቸው ጊዜ ክፉኛ አዘነ። ⁴⁰በማግሥቱም ጠዋት ማልደው ወደ ተራራማው አገር ወጡ፤ እንዲህም አሉ፤ “ኅጢአት ሠርተና ልና እግዚአብሔር (ያህዌ) ተስፋ ወደ ሰጠን ስፍራ እንወጣለን”።

⁴¹ሙሴ ግን እንዲህ አለ፤ “የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ትእዛዝ ለምን ትጥሳላችሁ? ይህም

²⁷25 በዕብራይስጥ ትርጉሙ ያም ስፍ የሚል ሲሆን የሸምቦቆ ባሕር ማለት ነው።

አይሳካላችሁም! ⁴²እግዚአብሔር (ያህዌ) ከእናንተ ጋር ስላይደለ አትውጡ፤ በጠላቶቻችሁ ድል ትመታላችሁ፤ ⁴³እማሌቃውያን ንና ከነዓናውያን በዚያ ያጋጥሟችኋልና። እግዚአብሔርን (ያህዌ) ስለተዋችሁትና እርሱም ከእናንተ ጋር ስለማይሆን በሰይፍ ትወድቃላችሁ።”

⁴⁴ሙሴም ሆነ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ታቦት ከሰፈር ሳይነሥ በስሜት ተገፋፍተው ብቻ ወደ ተራራማው አገር ወጡ። ⁴⁵በዚህ ጊዜ በተራራማው አገር የሚኖሩት አማሌቃውያንና ከነዓናውያን ወርደው ወጉአቸው፤ እስከ ሔርማ ድረስም አሳደዱአቸው።

ተጨማሪ ቀሩርባን

15 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²እስራኤላውያንን ተናገራቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ‘እንድትኖሩበት ወደምሰጣችሁ ምድር ከገባችሁ በኋላ፤ ³ስለሌታችሁን ለመፈፀም ወይም የበጎ ፈቃድ ስጠታ ለማድረግ ወይም በተወሰኑ በዓሎቻችሁ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት ከላም ወይም ከቦታ ማንኛውንም በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ስታቀርቡ ⁴መስዋዕቶቹን ይዞ የሚመጣው ሰው በኢግዳ አንድ አራተኛ ዘይት የተለወሰ የኢፍዶ አንድ ዐሥረኛ የላመ ዱቄት የእህል ቀሩርባን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያቀርባል። ⁵ለማቃጠል ወይም ለዕርድ መስዋዕት ከሚቀርብ ከእያንዳንዱ የበግ ጠቦት ጋር የኢግዳ አንድ አራተኛ የወይን ጠጅ የመጠጥ ቀሩርባን አብራችሁ አዘጋጁ።

⁶ከአውራ በግ ጋር በኢግዳ ሢሶ ዘይት የተለወሰ የኢፍዶ ሁለት ዐሥረኛ ልም ዱቄት የእህል ቀሩርባን አዘጋጁ፤ ⁷እንዲሁም ለመጠጥ ቀሩርባን የሚሆን የኢግዳ አንድ ሦስተኛ የወይን ጠጅ አዘጋጁ፤ ይህንም እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ ሽታ ያለው አድርጋችሁ አቅርቡ።

⁸‘አንዱን ወይፈን ለተለየ ስለት ወይም ለጎብረት የሚቀርብ የሚቃጠል መስዋዕት ወይም የዕርድ መስዋዕት አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በምታዘጋጁበት ጊዜ፤ ⁹ከወይፈኑ ጋር በግማሽ ኢግዳ ዘይት የተለወሰ የኢፍዶ ሦስት ዐሥረኛ የላመ ዱቄት አብራችሁ አምጡ። ¹⁰እንዲሁም ለመጠጥ ቀሩርባን የሚሆን ግማሽ ኢግዳ የወይን ጠጅ አቅርቡ፤ ይህም በእሳት የሚቀርብና ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት ይሆናል። ¹¹እያንዳንዱ ወይፈን ወይም አውራ በግ፤ እያንዳንዱ የበግም ሆነ የፍ የል ጠቦት በዚህ ሁኔታ ይዘጋጁ። ¹²ባዘጋጁችሁት ቀጥር ልክ ይህን ለእያንዳንዱ

16:49:25;9:26:13
1:16:14;10:10:10
403:17:118:44:3
14:38 ቀ:24:30:3
32ዘግ:13:4-16:1
ኢ.ሱ:14:6
14:39 ቀ:28-35:1
ዘ033:4
14:40 ቀ:45:ዘግ:13
13:17:ዘ09:27
14:41 2ዘግ:24:20
14:42 ዘ81:42
14:43 ቀ:45:ዘግ:39
23:ዘግ:13:29:1
መግ:19:13:13:ዘግ
31:8:ኢ.ሱ:6:27:መግ
1:19:16:16:11:ግ:3:3
19:18:14:2ዘግ:5:1
14:44 ዘግ:31:6:1
ዘ81:43
14:45 ቀ:40:43:1
ዘግ:21:3:ዘ81:44:1
ኢ.ሱ:12:14:15:30:1
19:4:መግ:17:1:ግ
መ:30:30:1ዘግ:4:30
15:2 ዘሌ:23:10
15:3 ቀ:24:ዘሌ:1
2:3:9:7:16:1
23:1-44:ዘግ:28
28:13:ፊግ:14
15:4 ዘ01:6:36:1
ዘሌ:6:14
15:5 ዘግ:35:14:1
ዘሌ:3:7:10:9
15:6 ዘሌ:5:15:1
23:13:ዘግ:28:12:1
29:14:ፊግ:46:14
15:7 ቀ:5:ዘሌ:1
19:23:13:ዘግ:28
28:14:29:18
15:8 ዘ01:2:5:1
ዘሌ:1:5:13:6:22:18
15:9 ዘሌ:2:1:14
14:10
15:10 ዘሌ:1:9:1
23:13:ዘግ:28:14
15:12 ፊግ:17
15:13 ዘሌ:1:9:1
16:29
15:14 ቀ:25:ዘ0
12:19:43:22:21:1
ዘሌ:3:17:22:18:1
ዘግ:10:8
15:15 ቀ:14:21
15:16 ዘ01:2:49:1
ዘሌ:22:18:ዘግ:9:14
15:18 ዘሌ:23:10
15:19 ዘግ:18:8:1
ኢ.ሱ:5:11:12
15:20 ዘግ:50:10:1
ዘሌ:2:14:23:14:1
ዘግ:18:27
15:21 ዘሌ:23:14
ፊግ:44:30:ግ:11
11:16
15:22 ዘሌ:4:2
15:23 ቀ:21
15:24 ቀ:3:25:1
26:ዘሌ:5:15:14:14
2:1:23:13:4:3:1
ዘግ:6:15

አድርጉ። ¹³ማናቸውም የአገር ተወላጅ የሆነ በእሳት የሚቀርብ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት በሚቀርብበት ጊዜ እነዚህን ነገሮች በዚህ ሁኔታ ያድርግ። ¹⁴ለሚቀጥሉት ትውልዶች ሁሉ መጻተኛ ወይም በመክሰታት የሚኖር ማናቸውም ሰው በእሳት የሚቀርብ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ መስዋዕት በሚቀርብበት ጊዜ ልክ እናንተ እንደምታደርጉት ያድርግ። ¹⁵ማኅበረ ሰቡ ለእናንተም ሆነ በመክሰታት ለሚኖር መጻተኛ አንድ ዐይነት ደንብ ይኖረዋል፤ ይህም በሚቀጥሉት ትውልዶች ሁሉ የማይሻር ሥርዐት ነው። እናንተም ሆናችሁ መጻተኞቹ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት እኩል ትታያላችሁ። ¹⁶ለእናንተም ሆነ በመክሰታት ለሚኖር መጻተኛ ይኸው ሕግ ሥርዐት እኩል ተፈጻሚነት ይኖረዋል።”

¹⁷እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹⁸‘እስራኤላውያንን ተናገራቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ‘እኔ ወደምወስዳችሁ ምድር ገብታችሁ፤ ¹⁹ምድራቱን በረከት ስትመገቡ ከዚህ ላይ አንሥታችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ቀሩርባን አቅርቡ። ²⁰ይህንም ከመጀመሪያው ዱቄት ላይ ኅብስት ጋግራችሁ ከወውድማ እንደ ተገኘ ቀሩርባን አድርጋችሁ አምጡ። ²¹በሚቀጥሉት ትውልዶች ሁሉ ከመጀመሪያው ዱቄት ላይ አንሥታችሁ ይህን ቀሩርባን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ትሰጣላችሁ።

ባለሚያደረግ ጎጠኦች የሚቀርብ መስዋዕት

²²‘እንግዲህ ካለማወቅ የተነሣ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ ከሰጣቸው ትእዛዛት አንዱን ሳትፈጽሙ ብትቀሩ፤ ይህም ማለት ²³እግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዛቱን ከሰጠበት ዕለት ጀምሮ በተከታታይ ትውልዶች በሙሴ አማካይነት ያዘዛችሁን እነዚህን ትእዛዛት ሁሉ ባታደርጉ፤ ²⁴ይህም የተፈጸመው ሆን ተብሎ ሳይሆንና ማኅበረ ሰቡም ሳይውቀው ከሆነ፤ ማኅበረ ሰቡ በሙሉ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ አድርጎ አንድ ወይፈን በእሳት ለሚቃጠል መስዋዕት ያቅርብ፤ ከዚህም ጋር ሥርዐቱ የሚጠይቀውን የእህል ቀሩርባንና

¹³ ሁለት ሊትር ያህል ነው።
¹⁴ አንድ ሊትር ያህል ነው።
¹⁵ አራት ተኩል ሊትር ያህል ነው።
¹⁶ አንድ ሊትር ያህል ነው።
¹⁸ በተለምዶ የድንት መስዋዕት ይባላል።
¹⁹ ስድስት ተኩል ሊትር ያህል ነው።
²⁰ ሁለት ሊትር ያህል ነው።

የመጠጥ ቀርባን ደግሞም ለኅጢአት መሥዋዕት ተባዕት ፍየል ያቅርብ።²⁵ ካህ ኑም ለመላው የእስራኤል ማኅበረ ሰብ ያስተስርዋል፤ እነርሱም ይቅር ይባላሉ፤ ምክንያቱም ባለማወቅ የተፈጸመ ስለ ሆነና ስለ ስህተታቸውም በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅጢአት መሥዋዕት ለእግ ዚአብሔር (ለያህዌ) ስላቀረቡ ነው።²⁶ ባለ ማወቅ የተደረገውን ስህተት ሁሉም የፈ ጸሙት ስለ ሆነ፤ መላው የእስራኤል ማኅ በረ ሰብና በመካከላቸው የሚኖር መጻተኛ ሁሉ ይቅር ይባላል።

²⁷ ፡፡ ነገር ግን አንድ ሰው ካለማወቅ የተ ነግ በግሉ ኅጢአት ቢሠራ ግን ለኅጢአት መሥዋዕት የአንድ ዓመት እንስት ፍየል ያምጣ።²⁸ ከዚያም ካህኑ፣ ባለማወቅ ኅጢ አት ሠርቶ ለተግዛተው ሰው በእግዚአ ብሔር (ያህዌ) ፊት ያስተስርይሉታል፤ ስር የት በሚደረግለትም ጊዜ ሰውየው ይቅር ይባ ላል።²⁹ ያገር ተወላጅ እስራኤላዊ ይሁን ወይም መጻተኛ ባለማወቅ ኅጢአት ከሠራ በማናቸውም ሰው ላይ ሕጉ እኩል ተፈ ጸሚነት ይኖረዋል።

³⁰ ፡፡ ያገር ተወላጅም ይሁን መጻተኛ ሆን ብሎ ኅጢአት የሚሠራ ማንኛውም ሰው ግን እግዚአብሔርን (ያህዌ) ስለሚያቃልል ያ ሰው ከወገኖቹ ተለይቶ ይጥፋ።³¹ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ቃል ስለ ናቀ፣ ትእዛዙንም ስለ ጣሰ ያ ሰው በእርግጥ ተለይቶ መጥፋት አለበት፤ ጥፋቱ የራሱ ነው።”

ሰንበትን የሻረው በሞት ተቀጣ

³² እስራኤላውያን በምድረ በዳ በነበሩ በት ጊዜ አንድ ሰው በሰንበት ቀን ዕ ንጨት ሲለቅም ተገኘ።³³ ዕንጨት ሲ ለቅም ያገኙ ትም ሰዎች ሰውየውን ወደ ሙሴ፣ ወደ አሮንና ወደ መላው የእስራ ኤል ማኅበር አመጡት፤³⁴ ሰውየው ላይ ምን መደረግ እንዳለበት ግልጽ የሆነ ነገር ባለመኖሩ በጥበቃ ሥር እንዲቈይ አደረጉት።³⁵ ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “ሰውየው ይሙት፤ መላውም ማኅበር ከሰፈር ውጭ በድንጋይ ይውገረው” አለው፤³⁶ ስለዚህ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠ ረት ማኅበሩ ሰውየውን ከሰፈር አውጥቶ እስኪ ሞት ድረስ በድንጋይ ወገረው።

ስለ ልብስ ዘርፍ የተሰጠ መመሪያ

³⁷ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤³⁸ “እስራኤላውያንን ተናገራቸው፤ እንዲ ህም በላቸው፤ ሰሚቀጥሉት ትውልዶች ሁሉ በየልብሳችሁ ጫፍ ላይ ዘርፍ አድ ርጉ፤ እያንዳንዱም ዘርፍ ሰማያዊ ጥለት

15:25 ቍ14:22: 24:ዘሌ4:3:20: ሮሜ3:25
 15:26 ቍ24
 15:27 ዘሌ4:3: 27:ዘኅግ6:14
 15:28 ዘሌ4:20: ዘኅግ8:12:28:22
 15:29 ዘፀ12:49
 15:30 ቍ14:ዘዩ: 17:14:ዘኅግ14:40- 44:ዘዘ81:43:17:13: ኢዮ31:22:መዝ19: 13:27:ዘገ19:6:20:ኢሳ 37:6:23:ሕዝ20:27
 15:31 ዘሌ5:1:ዘኅግ: 14:11:1:ሳሙ15:23: 26:2ሳሙ11:27: 12:9:መዝ119:126: ምሳ13:13:ሕዝ8:20
 15:32 ዘፀ3:14: 15:35:2:3:ዘኅግ12:16
 15:34 ዘኅግ9:8
 15:35 ዘፀ3:14: 15:ዘሌ20:2:ሉቃ 4:29:ሐሥ7:58
 15:36 ዘፀ3:14: ዘሌ20:2:ኤር17:21
 15:38 ዘሌ3:17: ዘኅግ10:8:ዘዘ22:12: ማፋ23:5
 15:39 ዘሌ17:7: ዘዘ4:23:6:12:መሳ 2:17:መዝ73:27:78: 37:106:39:ኤር3:2:7 :24:ሕዝ20:16: ሆሌ4:12
 15:40 ዘዩ26:5: ዘሌ11:44:ዘዘ11:13: መዝ103:18:119: 56:ሮሜ12:1:ቄላ 1:22:1:ጴጥ1:15
 15:41 ዘዩ17:7: ዘፀ20:2
 16:1 ቍ24:ዘዘ 6:24:ዘኅግ26:8:ዘዘ 11:6:መዝ106:17:ይ 0:1:11
 16:2 ዘኅግ1:16: 26:9:27:3
 16:3 ቍ7:ዘፀ 19:6:ዘኅግ12:2: 14:14:መዝ106:16
 16:4 ዘኅግ14:5
 16:5 ዘሌ10:3: ዘኅግ17:5:መዝ65:4: 105:26:ኤር30:21:5 0:44:2ጢጥ2:19
 16:6 ቍ7:16: ዘሌ10:1:ፊጵ8:3
 16:7 ቍ5:6: ዘሌ10:1:ዘፀ30:9
 16:9 ዘዩ30:15: ዘኅግ3:6:ዘዘ10:8:17: 12:21:5:1ሳሙ2: 11:መዝ134:1:ሕዝ 44:11
 16:10 ዘኅግ3:10: 18:7:መሳ17:5:12
 16:11 ቍ41:ዘፀ

ይነረው።³⁹ ልባችሁ የተመኘውን፣ ዐይና ችሁ ያየውን ሁሉ ተከትላችሁ እንዳታመ ነዝፍ እነዚህን ዘርፎች በማየት የእግዚ አብሔርን (ያህዌ) ትእዛዛት በማስታወስ እን ድትታዘዙ ማስታወሻ ይሆኑአችኋል።⁴⁰ ስለ ዚህ ትእዛዛቴን ሁሉ ለመፈጸም ታስባላ ችሁ፤ ለአምላካችሁም (ኤሎሂም) የተቀደሳችሁ ትሆናላችሁ።⁴¹ አምላካችሁ (ኤሎሂም) እሆን ዘንድ ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እኔ አምላካችሁ እግዚአብሔር (ኤሎሂም ያህዌ) ነኝ። እኔ እግዚአ ብሔር አምላካችሁ (ያህዌ ኤሎሂም) ነኝ።

ቆሬ፣ ዳታንና አቤርን

16 የሌዊ ልጅ፣ የቀዳሽ ልጅ፣ የደሰዓር ልጅ የሆነው ቆሬ፣ ከሮቤልም ነገድ የኤልያብ ልጆች ዳታንና አቤርን እንዲሁም የፍሌት ልጅ እን በከፋት ተነሣሥ ተው፤² ሙሴን ተቃወሙት። ከእነዚህም ጋር ታዋቂ የማኅበረ ሰቡ መሪዎች የሆ ኑና በጉባኤ አባልነት የተመረጡ ሁለት መቶ አምሳ እስራ ኤላውያን አብረው ነበሩ።³ እነዚህም ሙሴንና አሮንን ለመቃወም ግንባር ፈጥረው በመምጣት፣ “ምነው ከልክ አላለፋችሁም! የማኅበረ ሰቡ አባላት ሁሉ እያንዳንዳቸው የተቀደሱ ናቸው፤ እግዚአ ብሔርም (ያህዌ) ከእነርሱ ጋር ነው፤ ታዲያ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ማኅበር ላይ የምትታ በዩት ለምንድነው?” አሉአቸው።

⁴ ሙሴም ይህን ሲሰማ በግንባሩ መሬት ላይ ተደፋ፤⁵ ቆሬንና ተከታዮቹን በሙሉ እንዲህ አላቸው። “የእርሱ የሆነውና የተቀ ደሰው ማን መሆኑን እግዚአብሔር (ያህዌ) ነገ ጠዋት ይለያል፤ ወደ ራሱም ያመ ጣዋል፤ የሚመርጠውን ሰው ወደ ራሱ እንዲቀርብ ያደርገዋል።⁶ ቆሬ፣ አንተና ተከታዮችህ ሁሉ እንዲህ አድርጉ፤ ጥናዎ ችን ውሰዱ፤ ገበማስቱም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት እሳትና ዕጣን ጨምሩባቸው፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚመርጠውም ያ ሰው ቅዱስ ይሆናል፤ እናንተ የሌዊ ልጆች፣ ከልክ ያለፋችሁትስ እናንተ ናችሁ!”

⁸ ደግሞም ሙሴ ቆሬን እንዲህ አለው፤ “እናንተ ሌዊውያን አድምጡ! ያየእስራ ኤል አምላክ (ኤሎሂም) እናንተን ከቀሩት እስ ራኤላውያን ማኅበረ ሰብ መለዩና በእግዚ አብሔር (ያህዌ) ማደሪያ አገልግሎት እንድትፈ ጽሙ ወደ ራሱ ማቅረቡ፤ እንድታገለግ ሏቸውም በማኅበረ ሰቡ ፊት እንድትቆሙ ማድረጉ አይበቃችሁምን?¹⁰ አንተንና ከአን ተም ጋር ወገኖችህ የሆኑትን ሌዊውያንን ሁሉ ወደ ራሱ አቅርቧችኋል፤ እናንተ ግን የክህነቱንም ሥራ ደርባችሁ ለመኖዝ ይኸው ትሯሯጣላችሁ።¹¹ አንተና ተከታዮችህ ሁሉ

አባሪ ተባባሪ ሆናችሁ የተነሣችሁት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ላይ ነው፤ ለመሆኑ ታጉረ መርመራቸው ዘንድ አሮን ማነው?”

12ክዚያም ሙሴ የኤልያብን ልጆች ዳታንና አቤሮንን አስጠራቸው፤ እነርሱ ግን እንዲህ አሉ፤ “እኛ አንመጣም! 13በምድረ በዳ ልትገድለን ማርና ወተት ከምታፈሰው ምድር ያወጣሽን አይበቃም? አሁን ደግሞ በእኛ ላይ ጌታ መሆን ያምርሃል? 14ከዚህም በቀር አንተ ማርና ወተት ወደ ምታፈሰው ምድር አላመጣሽንም፤ ወይም ዕርሻዎችንና የወይን ተክል ቦታዎች አላወረሰሽንም፤ ታዲያ የእነዚህን ሰዎች ዐይን ታወጣለህን? በጭራሽ አንመጣም!”

15ሙሴም በጣም ተቈጣ፤ እግዚአብሔር ጊም (ያህዌ) “ቀሩርባናቸውን አትቀበል፤ እኔ ከእነዚህ ሰዎች የወሰድኩት አንድ አህያ እንኳ የለም፤ አንዳቸውንም አልበደልሁም” አለ።

16ሙሴም ቆሬን እንዲህ አለው፤ “አንተና ተከታዮችህ እንዲሁም አሮን ነገ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ትቀርባላችሁ። 17እያንዳንዱም ሰው ጥናውን ይወስዳል፤ ባጠቃላይ ሁለት መቶ አምሳ ጥናዎች ይሆናሉ፤ በዚያም ላይ ዕጣን ጨምሮ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ያቀርባል፤ አንተና አሮንም ጥናዎቻችሁን እንደዚሁ ታቀርባላችሁ። 18እያንዳንዱ ሰው ጥናውን በመያዝ ፍም አድርጎት፤ ዕጣን ጨምሮበት ከሙሴና ከአሮን ጋር በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ቆሙ። 19ቆሬም እነርሱን በመቃወም ተከታዮቹን ሁሉ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ በሰበሰባቸው ጊዜ፤ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ክብር ለመላው ማኅበር ተገለጠ። 20እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤ 21“ሁሉንም በአንድ ጊዜ እንዳጠፋቸው እናንተ ከዚህ ማኅበር ተለዩ።”

22ሙሴና አሮን ግን በግንባራቸው ተደፍተው፤ “የሰብአዊ ፍጡር ሁሉ መንፈስ አምላክ (ኤሎሃም) የሆነህ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፤ አንድ ሰው ኅጢአት በሠራ በመላው ማኅበር ላይ ትቈጣለህን?” ሲሉ ጮኹ።

23ክዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 24“ማኅበሩን ‘ከቆሬ፣ ከዳታንና ከአቤሮን ድንኳኖች ራቁ’ በላቸው።”

25ሙሴ ተነሥቶ ወደ ዳታንና አቤሮን ሄደ፤ የእስራኤልም ሽማግሌዎች ተከተሉት። 26እርሱም፤ “ከእነዚህ ክፉ ሰዎች ድንኳን ራቁ! የእነርሱ የሆነውን ማንኛውንም ነገር አትጎኑ፤ ያለበለዚያ በእነርሱ ኅጢአት ሁሉ እናንተም ትጠፋላችሁ” ሲል ማንበሩን አስጠነቀቀ። 27ለዚህ እነርሱ ከቆሬ፣

16:7:1 ቆሬ 10:10
16:12 ቆሬ 1:14:27
16:13 ዘፍ 13:8፣ ዘኅዳር 13:27:14:2፣ ሐሥ 7:27:35
16:14 ቆሬ 12:10
22:5፣ 23:11፣ ዘለ.20:24፣ 23:11፣ ዘኅዳር 20:5፣ መሳ 16:21፣ 14፣ ሙ 11:2፣ 17:4፣ 25፣ ነሀ 13:15፣ መዝ 105:33፣ ኤር 5:17፣ 39፣ 7፣ ዘኅዳር 2:22፣ ሐጊ 2:19፣ ዘኅዳር 3:10
16:15 ዘፍ 4:14፣ 14፣ ሳሙ 12:3
16:16 ቆሬ 6
16:17 ሕዝ 8:11
16:18 ዘሌ 10:1
16:19 ቆሬ 42፣ ዘዘ 16:7፣ ዘኅዳር 14:10፣ 20:2፣ 6
16:21 ቆሬ 24፣ ዘፍ 19:14፣ ዘዘ 32:10
16:22 ዘፍ 18:23፣ ዘለ.10:6፣ ዘኅዳር 14:5፣ 27:16፣ ኤር 12:10፣ 21:20፣ 27:8፣ 33:4፣ 43:4፣ 14፣ ኤር 32:27፣ ሕዝ 18:4፣ ዕብ 11:2፣ 9
16:25 ዘዘ 19:7
16:26 ዘፍ 19:15፣ ኤር 45:2፣ 11፣ ኤር 5:16
16:27 ቆሬ 12:32፣ ዘዘ 33:8፣ ኤር 7:24፣ ኤር 41:3፣ 16:14፣ 21
16:28 ዘዘ 3:12፣ 17:18፣ 36፣ ዮሐ 5:36፣ 6:38
16:29 ዘኅዳር 24:13፣ ኤር 31:2፣ መዝ 3:19
16:30 ቆሬ 33፣ ዘፍ 37:35፣ ዘኅዳር 14:11፣ 11፣ ሳሙ 2:6፣ ኤር 5:26፣ 21:13፣ መዝ 9:17፣ 16፣ 10:55፣ 15:14፣ 17፣ ኤር 45:14፣ 14:11፣ 38:18፣ ሕዝ 26:20
16:31 ኤር 46:4፣ 1-2፣ ሕዝ 47:1-12፣ ማዝ 1:3-4፣ ዘኅዳር 14:4
16:32 ዘዘ 15:12
16:33 ቆሬ 30፣ መዝ 9:10
16:35 ዘለ.10:2፣ ዘኅዳር 11:1-3፣ 26:10፣ ራሕ 11:5
16:37 ቆሬ 6፣ ዘዘ 6:23
16:38 ዘዘ 20:24፣ 38:1-7፣ ዘለ.10:1፣ ዘኅዳር 26:10፣ ዘዘ 28:46፣ ያም 420:2፣ ኤር 44:29፣ ሕዝ 14:8፣ 2፣ ኤር 2:6
16:39 ዘለ.20:14፣ 2፣ ዘኅዳር 26:18
16:40 ዘዘ 30:19፣ ዘኅዳር 3:102፣ ዘኅዳር 26:18፣ 27:12:3፣ 2፣ ዘኅዳር 26:18፣ ኤር 41:13፣ 66:3፣ ኤር 41:5፣ 44:3

ከዳታንና ከአቤሮን ድንኳን ራቁ። ዳታንና አቤሮን ወጥተው ከሚስቶቻቸው፤ ከልጆቻቸው ወና ከሕፃናቶቻቸው ጋር በየድንኳኖቻቸው ደጃፍ ላይ ቆመው ነበር።

28ሙሴም እንዲህ አለ፤ “እነዚህን ነገሮች ሁሉ እንዳደርግ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ላከኝና ከራሴም እንዳይደለ በዚህ ታውቃላችሁ፤ 29እነዚህ ሰዎች እንደማንኛውም ሰው አሟግት የሚሞቱ ቢሆኑና በሌሎች ሰዎች ላይ የሚደርሰው ብቻ የሚደርስባቸው ከሆነ፤ እኔን እግዚአብሔር (ያህዌ) አልላከኝም። 30ይሁን እንጂ እግዚአብሔር (ያህዌ) ፊደም አዳስ የሆነ ነገር አምጥቶ ምድር አፏን ከፍታ እነርሱንና የእነርሱ የሆነውን ሁሉ ብትውጥና በሕይወታቸው ወደ መቃብር ቢወርዱ፤ ሰዎቹ እግዚአብሔርን (ያህዌ) የናቁ መሆናቸውን የምታውቁት ያን ጊዜ ነው።”

31ይህን ሁሉ ተናግሮ እንደ ጨረሰ የቆመባት ምድር ተሰነጠቀች፤ 32አፏንም ከፍታ ሰዎቹን ከቤተ ሰባቸው እንዲሁም የቆሬን ሰዎች በሙሉ፤ ንብረታቸውንም ሁሉ ዋጠች።

33እነርሱም ካላቸው ከማናቸውም ነገር ጋር ከሕይወታቸው ወደ መቃብር ወረዱ፤ ምድርም በላያቸው ተከደነችባቸው፤ ጠፉ፤ ከማኅበር ሰቡም ተወገዱ። 34ከጨኸታቸው የተነሣ በአካባቢያቸው የነበሩት እስራኤላውያን ሁሉ፤ “ምድርሬቱ እኛንም እኮ ልትውጠን ነው” ብለው ሸኹ።

35እሳትም ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ወርዳ የሚያጥኑትን ሁለት መቶ አምሳ ሰዎች በላቻቸው።

36እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 37“ጥናዎቹ የተቀደሱ ናቸውና ከተቃጠሉት ሰዎች ዘንድ ወስደህ በውስጣቸው ያለውን ፍም አርቆ እንዲደፋ ለካህናት ለአሮን ልጅ ለአልዓዛር ንገረው፤ 38እነዚህም ሕይወታቸውን ለማጥፋት ኅጢአት የሠሩ ሰዎች ጥና ናቸው፤ ጥናዎቹም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት የቀረቡና የተቀደሱ በመሆናቸው ለመሠዊደው መለበጫ እንዲሆኑ ቀጥቅጠህ አሳዎቻቸው፤ እነዚህም ለእስራኤላውያን ማስጠንቀቂያ ይሁኑ።”

39ከዚህ የተነሣም ካህናት አልዓዛር የተቃጠሉት ሰዎች አምጥተዋቸው የነበሩትን የናስ ጥናዎች ሰብስቦ የመሠዊደው መለበጫ እንዲሆኑ ቀጠቀጣቸው፤ 40ይህን ያደረገውም፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት ባዘዘው መሠረት ነው፤ ይህም ከአሮን ዘር በስተቀር ማንም ሰው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ቀርቦ ዕጣን እንዳያጥን

31,4 በራይ ታደርጋቸዋለሁ፤ ወይም ታታላቸዋለሁ ማለት ነው።
030 በራይ-ደስተ ሲላ ማለት ነው።

ያለበለዚያ ግን፣ እንደ ቆሬና እንደ ተከታዮቹ እንደሚሆን ለእስራኤላውያን የተሰጠ ማስጠንቀቂያ ነበር።

⁴¹በማግሥቱም መላው የእስራኤል ማኅበረ ሰብ፣ “እናንተ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ሕዝብ ገድላችኋል” በማለት በሙሴና በአሮን ላይ አገራመረመረ።

⁴²ማግሥቱም ሙሴንና አሮንን ለመቃወም በተሰበሰቡ ጊዜ ወደ መገናኛው ድንኳን ዘወር ሲሉ ደመና ድንኳኑን በድንገት ሸፍኖት አዩ። የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ክብር ተገለጠ። ⁴³ከዚያም ሙሴና አሮን ወደ መገናኛው ድንኳን ፊት ለፊት ሄዱ።

⁴⁴እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ⁴⁵“በቅጽበት አጠፋቸዋለሁና ከዚህ ማኅበር ራቅ” እነርሱም በማገባራቸው ተደፉ።

⁴⁶ከዚያም ሙሴ አሮንን፣ “ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ዘንድ ቀጣ ወጥቶ መቅደሳት ጀምሮ አልፎ ጥናውን ወስደህ ዕጣን በመጨመር ከመሠዊደው እሳት አድርግላለሁ፤ ፈጥኪም ወደ ማኅበሩ ሄደህ አስተሰርይላቸው” አለው። ⁴⁷ስለዚህ አሮን፣ ሙሴ በነገረው መሠረት ወደ ማግሥቱ መካከል ሮጦ ገባ፤ መቅደሳቱም ቀደም ብሎ በሕዝቡ መካከል መስፋፋት ጀምሮ ነበር፤ ሆኖም አሮን ዕጣኑን ዐጥኖ አስተሰርላቸው። ⁴⁸እነርሱም በሕይወት ባሉትና በሞቱት መካከል ቆመ፤ መቅደሳቱም ተከለከለ። ⁴⁹ይሁን እንጂ በቆሬ ምክንያት የሞቱትን ሳይጨምር ዐሥራ አራት ሺህ ሰባት መቶ ሰዎች ተቀሥፈው ሞቱ። ⁵⁰ከዚያም መቅደሳቱ ቆመ፤ አሮንም ሙሴ ወዳለበት ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ተመለሰ።

የአሮን በትር ማቋቋም

17 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²“እስራኤላውያን ንገራቸውና ከየነገዱ አለቆች አንዳንድ፣ ባጠቃላይ ዐሥራ ሁለት በትር ተቀበል፤ የያንዳንዱም ስው ስም በየበትሩ ላይ ጻፈው። ³ለያንዳንዱ የነገድ አለቃ አንዳንድ በትር መኖር ስላለበት በሌዊ በትር ላይ የአሮንን ስም ጻፍ። ⁴በትሮቹንም እኔ ከአንተ ጋር በምገናኝበት በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ከምስክሩ ፊት ለፊት አስቀምጣቸው። ⁵እኔ የምመርጠው ሰው በትርም ታቂጠቀጣለች፤ እስራኤላውያን በእናንተ ላይ ነጋ ጠባ የሚያደርጉትንም ማገራረም ረም በዚህ እገታለሁ።

⁶ሙሴም ለእስራኤላውያን ተናገራቸው፤ አለቆቻቸውም በቀደመት በያንዳንዱ አባቶች ስም ዐሥራ ሁለት በትር ሰጡት፤

16:42 ቍ19:10
16:43 ዘ03:210
16:46 ዘ029:36፣ ዘሌ10:116፣26:25፣ ዘጥ1:53፣8:19፣መዝ106:29
16:47 ዘጥ25:6-8
16:48 ዘጥ25:8፣ መዝ106:30
16:49 ቍ32
17:2 ዘ63:210፣ ዘ04:2፣ዘጥ1:4
17:3 ዘጥ1:3
17:4 ቍ7:10
16:34፣25:22፣40:2
17:5 ቍ8:10
16:7፣ዘጥ1:16:5

የአሮን በትርም በበትሮቹ መካከል ነበረች። ፊት ለፊት ሙሴም በትሮቹን ወስዶ በምስክሩ ድንኳን ውስጥ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አኖራቸው።

⁸በማግስቱ ሙሴ ወደ ምስክሩ ድንኳን ሲገባ በሌዊ ቤት ስም የቀረበችው የአሮን በትር ማቋቋም ብቻ ሳይሆን እንብጥ አውጥታ፣ አብባና ለውዝ አፍርታ አገኛት። ⁹ከዚያም ሙሴ በትሮቹን ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አውጥቶ ወደ እስራኤላውያን ሁሉ አመጣቸው፤ እነርሱም አዩ፤ እያንዳንዱም ሰው የየራሱን በትር ወሰደ።

¹⁰እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “የአሮን በትር ለዐመፀኞቹ ምልክት እንድትሆን መልሱ በምስክሩ ፊት ለፊት አኑራት፤ እነርሱ እንዳይሞቱም በእኔ ላይ የሚያደርጉትን ማገራረም ለይ ይገታዋል” አለው።

¹¹ሙሴም ልክ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው አደረገ።

¹²ከዚያም እስራኤላውያን ሙሴን እንዲህ አሉት፤ “እነሆ መሞታችን ነው! ጠፋን፤ ሁላችንም መጥፋታችን ነው! ¹³ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ማደሪያ የሚጠጋ እንኳ ማንኛውም ሰው ቢሆን ይሞታል፤ ሁላችንም ልንጠፋ ነው እንዴ?”

የካህናትና የሌዋውያን ተግባር

18 እግዚአብሔር (ያህዌ) አሮንን እንዲህ አለው፤ “መቅደሱን በተመለከተ ስለ ሚፈጸም በደል አንተ፣ ልጆቻህና የአባትህ ቤተ ሰቦች ኅላፊነቱን ትሸከማላችሁ፤ ክህነቱን በተመለከተ ስለሚፈጸም በደል ግን ኅላፊነቱ የሚወድቀው በአንተና በልጆቻህ ላይ ብቻ ነው። ²አንተና ልጆቻህ በምስክሩ ድንኳን ፊት በምታገለግሉበት ጊዜ አብረዋችሁ እንዲሆኑና እንዲረዱአችሁ ከአባትህ ነገድ ሌዋውያንን አምጣቸው። ³እነርሱም በአንተ ኅላፊነት ሥር ሆነው የድንኳኑን አገልግሎት በሙሉ ያከናውኑ፤ ይሁን እንጂ ወደ መቅደሱ ዕቃዎችም ሆነ ወደ መሠዊደው አይጠጉ፤ ከተጠጉ ግን እነርሱም አንተም ትሞታላችሁ። ⁴እነርሱም የመገናኛውን ድንኳን ለመንከባከብ ማለትም በድንኳኑ ውስጥ የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ኅላፊነት በመውሰድ አብረዋችሁ ይሁኑ፤ ከዚህ በተረፈ ግን እናንተ ወዳላችሁበት ማንም ሰው አይጠጋ።

⁵“በእስራኤላውያን ላይ ዳግም ቀጣ እንዳይደርስባቸው የመቅደሱና የመሠዊደው እንክብካቤ ኅላፊነት የሚመለከተው እናንተን ይሆናል። ⁶ከእስራኤላውያን መካከል ወገኖቻችሁን ሌዋውያንን ለእናንተ ስጦታ

17:7 ዘ038:21
17:8 ቍ2:7፣10፣ ዘጥ1:50፣ሕዝ17:24፣ሰ:49፣4
17:9 ቍ2
17:10 ቍ8:10
23:21 ዘ089:24፣መዝ66:7፣68:18፣ምላ24:21
17:12 መላ13:22፣ ኢሳይ5:15፣1
17:13 ዘጥ1:51
18:1 ዘ028:38
18:2 ዘጥ3:10
18:3 ቍ7:10፣1:51፣3:32
18:4 ዘጥ3:38
18:5 ቍ3፣ ዘሌ6:12

አድርጌ እኔ ራሴ መርጫቸዋለሁ፤ በመገናኛው ድንኳን ውስጥ የሚከናወነውን ሥራ ሁሉ እንዲሠሩ ለእግዚአብሔር (የሀዘ) የተሰጡ ናቸው።⁷ ይሁን እንጂ በመሠዋዎላይ የሚደረገውንና በመጋረጃ ውስጥ ያለውን ማንኛውንም የክህነት አገልግሎት የምትፈጽሙት አንተና ልጆችህ ብቻ ናችሁ፤ የክህነቱን አገልግሎት ስጦታ አድርጌ ሰጥቻችኋለሁ። ከእናንተ በስተቀር ወደ መቅደሱ የሚጠጋ ቢኖር ግን ይገደል።”

ለካህናትና ለሌዋውያን የሚሰጡ መባዎች

⁸ከዚያም እግዚአብሔር (የሀዘ) አርግን እንዲህ አለው፡ “ለእኔ በሚቀርበው መባ ላይ ጎሳፊነትን የሰጠህ እኔው ራሴ ነኝ፤ እስራኤላውያን የሚያቀርቡልኝም የተቀደሰ መባ ሁሉ ለአንተና ለልጆችህ መደበኛ ድርሻችሁ እንዲሆን ሰጥቻችኋለሁ።⁹ ለእኔ ከሚቀርብልኝ እጅግ ከተቀደሰው መባ ሁሉ፣ በእሳት የማይቃጠለው የራሱ ድርሻ ይሆናል፤ እጅግ የተቀደሰ አድርገው ከሚያመጡልኝ ስጦታ ከእህል ቀሩርግም ሆነ ከገጠኦች ወይም ከበደል መሥዋዕት የሚሆኑ ሁሉ የአንተና የልጆችህ ድርሻ ነው።¹⁰ እጅግ ቅዱስ መሆኑን በማሰብ በተቀደሰ ስፍራ ብላው፤ እያንዳንዱም ወንድ ከዚሁ ይብላ፤ ይህ ለአንተም የተቀደሰ ነው።

¹¹እስራኤላውያን ከሚያቀርቡት ስጦታ፣ ከሚወዘወዘው ቀሩርግን ተለይቶ የሚቀመጠው ስጦታ ሁሉ የአንተ ይሁን። ይህንም ለአንተ፣ ለወንድና ለሴት ልጆችህ መደበኛ ድርሻ አድርጌ ሰጥቻችኋለሁ። ከቤተሰቦችህ በሥርዐቱ መሠረት የነጻ ማንኛውም ሰው ከዚህ መብላት ይችላል።

¹²እስራኤላውያን የመክር በኩራት አድርገው ለእግዚአብሔር (የሀዘ) የሚሰጡትን ምርጥ የወይራ ዘይት በሙሉ፣ ምርጥ የሆነውን አዲስ የወይን ጠጅና እህል ሁሉ ለእናንተ ሰጥቻችኋለሁ።¹³ ለእግዚአብሔር (የሀዘ) የሚያመጡት የምድራቱ በኩር ፍሬ ሁሉ የአንተ ይሆናል። ከቤተሰቦችህ በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ የሆነ ማንኛውም ሰው ይህን መብላት ይችላል።

¹⁴ለእግዚአብሔር (የሀዘ) ፈጽሞ የተሰጠሉ በእስራኤል ያለ ማንኛውም ነገር ሁሉ የአንተ ነው።¹⁵ ማሕፀን የሚከፍትና ለእግዚአብሔር (የሀዘ) የተሰጠ ሰውም ሆነ እንሰሳ የአንተ ነው፤ ነገር ግን ማንኛውም በኩር ሆኖ የተወለደውን ወንድ ልጅና ንጹሕ ካልሆነ እንሰሳ በኩር ሆኖ የተወለደውን ተባቦት ሁሉ ዋጀው።¹⁶ እነዚህም አንድ ወር ሲሆናቸው ሃያ ጌራ በሚመዝነው በቤተ መቅደሱ ስቅልጥ ልክ፣ በተወሰነው በመዋጃው

18:6 ዘኅ3:8-9
18:7 ቀ3:20 ዘዘ0
29:9:40:13 ዘኅኅ
3:10:40:15:49:3:6
18:8 ዘዘ18:1
ዘሌ2:2:16:16:7:6:31
-34:3:6 ዘዘ8
18:1:2 ዘሌ5:31:4
18:9 ዘሌ2:1
5:15:6:17:25
18:10
ዘሌ6:16:17:18
18:11 ዘዘ29:26
ዘሌ7:30:31-34
13:3:22:1-16
ዘኅ6:20
18:12 ዘ6:4:3 ዘዘ0
23:19:34:26 ዘዘ0
7:13:11:14:12:17
2:8:5:1:2:7:18:32
28:5:31:5:5:10:35
37:ኤር31:12:ሕዝ
23:41 ሆሌ2:8:ኤሌ
1:10:ሐጌ1:11
18:13 ቀ4:11
ዘዘ29:27
18:14 ዘሌ27:21
ኤሌ6:17-19
18:15 ዘ6:10:15
ዘዘ13:2:13
ዘኅ3:46
18:16 ዘዘ30:13
ዘሌ27:6 ዘኅ3:15:47

18:17 ዘዘ29:13
ዘሌ1:9:3:2:27:9
18:18 ቀ4:11
ዘሌ7:30
18:19 ዘሌ2:13
2:7:12:4
18:20 ቀ24:ዘኅኅ
26:62 ዘዘ810:9:12:1
2:14:27:18:1-2
ኤሌ13:33:ሕዝ
44:28
18:21 ቀ24:ዘ6
28:22 ዘሌ27:30-
33 ዘኅኅ1:53:31:28
ዘ814:22:ዘዘ10:37
13:5:ሚሌ3:8
0:17:5
18:22 ዘዘ28:43
18:23 ቀ20:ዘዘ0
12:14:27:21 ዘኅኅ
10:8:26:62
ዘ810:9:ሕዝ44:10
18:24 ዘሌ27:30
ዘ826:12
18:26 ቀ21:28
ኅዐ10:38
18:27 ቀ4:12:30
ዘ650:10:ዘሌ7:18 ዘዘ
815:14:ሚሌ6:37:6
ት3:3:6:14
1:4:ሚ23:1

ዋጋ በአምስት ሰቅል ጥሬ ብር ትዋጀዋለሁ።¹⁷ የተቀደሱ ስለሆኑ የበሬ፣ የበግ ወይም የፍፍል በኩር የሆኑትን አትዋጀቸውም፤ ደማቸውን በመሠዋዎላይ ላይ ትረጨዋለሁ፤ ሥባቸውንም ሽታው እግዚአብሔርን (የሀዘ) ደስ የሚያሰኝ እንዲሆን በእሳት የሚቀርብ መሥዋዕት አድርገው ታቃጥለዋለሁ።¹⁸ የሚወዘዘው ቀሩርግን ፍርምባና የቀኙ ወርቅ የአንተ እንደ ሆነ ሁሉ የእነዚህም ሥጋ የአንተ ይሆናል።¹⁹ እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር (የሀዘ) ከሚያቀርቡት ከተቀደሰ ቀሩርግን የሚለዩ ሁሉ ለአንተ፣ ለወንድና ለሴት ልጆችህ መደበኛ ድርሻ አድርጌ ሰጥቻችኋለሁ፤ ይህም ለእግዚአብሔር (የሀዘ) ፊት ለአንተና ለዘርጅህ ዘላለማዊ የጨው ኪዳን ነው።”

²⁰እግዚአብሔር (የሀዘ) አርግን እንዲህ አለው፡ “ከምድራቸው የምትካፈለው ርስት፣ ከእነ ርሱም የምታገኘው ድርሻ የለም፤ በእስራኤላውያን መካከል ድርሻህና ርስትህ እኔ ነኝ።

²¹“በመገናኛው ድንኳን በሚያገለግሉበት ጊዜ ለሚሠሩት ሥራ ደመወዝ እንዲሆናቸው ከእስራኤል የሚወጣውን ዐሥራት ሁሉ ለሌዋውያን ርስት አድርጌ ሰጥቻቸዋለሁ።²² አድራጎቱ ጎጠኦች ስለ ሆነ ሞት እንዳያስከትልባቸው ከእንግዲህ ወዲያ እስራኤላውያን ወደ መገናኛው ድንኳን አይጠኑ።²³ በመገናኛው ድንኳን የሚከናወነውን ሥራ የሚሠሩት ሌዋውያን ናቸው፤ በዚያም ለሚፈጸመው በደል ጎሳፊነቱን ይሸገግሉ። ይህም ለሚመጡት ትውልዶች የዘላለም ሥርዐት ነው፤ ሌዋውያን በእስራኤላውያን መካከል ርስት አይሰጣቸውም።²⁴ በዚህ ፈንታም እስራኤላውያን መባ አድርገው ለእግዚአብሔር (የሀዘ) የሚያቀርቡትን ዐሥራት ለሌዋውያን ርስት አድርጌ ሰጥቻቸዋለሁ፤ እኔም እነርሱን በተመለከተ፣ “በእስራኤላውያን መካከል ርስት አይኖራቸውም” ያልኩት በዚህ ምክንያት ነው።”

²⁵እግዚአብሔር (የሀዘ) ሙሴን እንዲህ አለው፡²⁶ “ሌዋውያንን ተናገራቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ‘ርስት አድርጌ የምሰጣችሁን ዐሥራት ከእስራኤላውያን በምትቀበሉበት ጊዜ፣ እናንተም ካገኛችሁት ላይ አንድ ዐሥርኛ በግ ውጣት ለእግዚአብሔር (የሀዘ) መባ አድርጋችሁ ታቀርባላችሁ።²⁷ ቀሩርግናችሁም ከወድሜ እንደ ገባ እህል ወይም ከመጭመቂያ እንደ

⁴14 የዕብራይስጡ ትርጉም አንድን ነገር ወይም አንድን ሰው በሚያለወጥ ውሳኔ ለእግዚአብሔር መስጠትን ያመለክታል።
⁷16 አምሳ አምስት ገራም ያህል ነው።

ወጣ ወይን ሆኖ ይቆጠርላችኋል።²⁸ እና ንተም ከእስራኤላውያን ላይ ከምትቀበሉት ዐሥራት ሁሉ በዚህ ዐይነት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መባ ታቀርባላችሁ፤ ከዚህም የእግዚአብሔር (ያህዌ) ድርሻ የሆነውን ዐሥራት ለካህኑ ለአሮን ትሰጣላችሁ።²⁹ ከምትቀበሉት ሁሉ ምርጥና እጅግ የተቀደሰውን ክፍል የእግዚአብሔር (ያህዌ) ድርሻ አድርጋችሁ ታቀርባላችሁ።

³⁰ ሌዋውያንን እንዲህ በላቸው፤ ምርጥ የሆነውን ክፍል በምታቀርቡበት ጊዜ፤ እንደ ሙደማ ምርት ወይም እንደ ወይን መቆ መቆያ ውጤት ሆኖ ይቆጠርላችኋል።³¹ የቀረው ግን በመገናኛው ድንኳን ሰባ ችሎት አገልግሎት ደመወዛችሁ ስለ ሆነ፤ እናንተና ቤተ ሰዎቻችሁ በየትኛውም ስፍራ ልትበሉት ትችላላችሁ።³² የተመረጠውን ክፍል ካቀረባችሁ በዚህ በደለኞች አትሆኑም፤ ደግሞም የተቀደሰውን የእስራኤላውያንን መባ አታረክሱም፤ አትሞቱምም።

የመንጸት ሥርዐት ውሃ

19 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤ ¹ እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዘው፤ ሕጉ የሚጠይቀው ሥርዐት ይህ ነው፤ እንከን ወይም ነውር የሌለባት ንና ቀንበር ተጭናባት የማያውቅ አንዲት ቀይ ጊደር እንዲያመጡልህ ለእስራኤላውያን ንገራቸው።² ለካህኑ ለአልዓዘርም ስጠው፤ ከሰፈሩ አውጥተውም በፊቱ ይረድቃሉ።³ ካዚያም ካህኑ አልዓዘር ጣቱን በደሙ ውስጥ ነክሮ፤ ወደ መገናኛው ድንኳን ፊት አቅ ጣጫ ሰባት ጊዜ ይርጨው።⁴ እርሱ እየተ መለከተም ጊደሯን ያቃጥሏት፤ ቁዳዋም፤ ሥጋዎም፤ ደግሞ፤ ፈርሳም ጭምር ይቃጠል።⁵ ካህኑ የዝግባ ዕንጨት፤ ሂሶጽና ብሩህ ቀይ ክር ወስዶ ጊደሪቱ በምትቃጠልበት እሳት ውስጥ ይጨምር።⁶ ከዚህ በኋላ ካህኑ ልብሱን በውሃ ማጠብ፤ ሰውነቱንም መታጠብ አለበት፤ ከዚያም ወደ ሰፈሩ ሊመለስ ይችላል፤ ይሁን እንጂ በሥርዐቱ መሠረት እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ይሆናል።⁷ የሚያቃጥ ለውም ሰው እንደዚህ ልብሱን ማጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ መታጠብ አለበት፤ እርሱም ደግሞ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ይሆናል።

⁸ ጉዳሕ የሆነ ሰው የጊደሯን ሀመድ አፍኖ ከሰፈሩ ውጭ በመውሰድ በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ በሆነ ስፍራ ያኑረው፤ ይህም ለመንጸቱ ውሃ እንዲውል በእስራኤል ማኅበረ ሰብ የሚጠበቅ ይሆናል፤ ከተጠላካትም ለመንጸት ይጠቅማል።⁹ የጊደሯን ሀመድ የሚያፈሰውም ሰው እንደዚህ ልብሱን ማጠብ

18፡28 ሚጳ3፡8
18፡30 ቍ27
18፡31 ቍ23
18፡32 ቍ29፤
ዘሌ19፡8፤22፤15
19፡2 ዘፍ15፡9፤
ዘሌ22፡19-25፤ዘዳ21፡3፤14
ሙ6፡7፤
ዕብ9፡13
19፡3 ዘዐ29፡14፤
ዘኅ3፡4
19፡4 ዘሌ4፡17
19፡5 ዘዐ29፡14
19፡6 ቍ18፤
ዘሌ14፡4፤ሙ15፡7
19፡7 ዘሌ11፡25፤
14፡8

19፡9 ቍ13፤ዘፍ35፡2፤ዘዐ29፡31፤ዘሌ4፡12፤ዘኅ8፡7፤
ዕብ9፡13
19፡10 ዘሌ3፡17፤
15፡10፤14፤46፤22፤18
19፡11 ዘሌ8፡33፤
21፡1፤ዘኅ3፡1፤19
19፡12 ቍ19፡20፤
ዘኅ3፡1፤19፤2፤ዐ5፡
26፡21
19፡13 ቍ22፤ዘሌ7፡20፤15፡31፤21፤11፤
22፡3፤2፤ዐ5፡36፤14፤መዝ79፡1፤ሐጊ2፡13
19፡15 ዘሌ6፡28
19፡16 ዘኅ3፡1፤19፤
15፡13፤2፤2፤ፊ23፡6፤
14፤ሕዝ6፤5፤ግቴ23፡27፤ዘሌ5፡3
19፡17 ቍ9፤
ዘኅ8፡7
19፡18 ቍ6፤16፤
ዘዐ12፡22፤ዘሌ4፡17
19፡19 ዘፍ35፡2፤
ዘሌ16፡14፤15፤ዘኅ3፡
31፤19፤ሕዝ36፤25፤
ዕብ10፡22
19፡20 ቍ12፤
ዘሌ14፡8፤15፤31፤
መዝ74፡7
19፡21 ዘዐ27፡21
19፡22 ዘሌ5፡2፤
15፡4-12
20፡1 ቍ14፤ዘዐ15፡
20፤ዘኅ13፤21፤
26፤33፤36፤ዘዳ1፤46፤

አለበት፤ ያም ሰው እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ይሆናል፤ ይህም ለእስራኤላውያን እንዲሁም በመካከላቸው ለሚኖሩ መጻተኞች የሚሆን ዘላለማዊ ሥርዐት ነው።

¹¹ የሞተን ሰው በድን የሚነካ ማንኛውም ሰው እስከ ሰባት ቀን የረከሰ ይሆናል።¹² ባህህተኛውና በሰባተኛውም ቀን ሁለመናውን በውሃው ያንጸ፤ ንጹሕም ይሆናል። በሦስተኛውና በሰባተኛው ቀን ሁለመናውን ካላነጸ ግን ንጹሕ አይሆንም።¹³ የሞተን ሰው በድን ነክቶ ራሱን ያላነጸ ማንኛውም ሰው የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ማደሪያ ያረክሳል፤ ያም ሰው ከእስራኤል ተለይቶ ይጥፋ። የሚያነጸው ውሃ ስላል ተረጨበት ርኩስ ነው፤ ከርኩሱም አልተላቀቀም።

¹⁴ እንደ ሰው በድንኳን ውስጥ በሚሞትበት ጊዜ የሚፈጸመው ሥርዐት የሚከተለው ነው፤ ወደ ድንኳኑ የሚገባም ሆነ በዚያ ውስጥ ያለ ማንኛውም ሰው እስከ ሰባት ቀን ድረስ የረከሰ ይሆናል።¹⁵ እንዲሁም ያልተከደነ ማንኛውም ክፍት ዕቃ የረከሰ ይሆናል።

¹⁶ ሜዳ ላይ በሰይፍ የተገደለውን ወይም እንዲሁ የሞተውን ወይም ደግሞ ዐፅም ወይም መቃብር የሚነካ ማንኛውም ሰው እስከ ሰባት ቀን ድረስ የረከሰ ይሆናል።

¹⁷ ለረከሰውም ሰው፤ ለማንጸት ከተቃጠለው የጊደር ሀመድ ላይ ማሰር ውስጥ በማ ድረግ በላዩ የምንጭ ውሃ ይጨምሩበት።¹⁸ ከዚያም በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ የሆነ ሰው ሂሶጽ ወስዶ በውሃው ውስጥ ከነከ ረው በኋላ ድንኳኑን፤ በውስጡ ያሉ ትን ዕቃዎች ሁሉ፤ እዚያ የነበሩትንም ሰዎች ሁሉ ይርጫቸው። እንዲሁም የሰው ዐፅም ወይም መቃብር ወይም ደግሞ የተገደለውን ወይም እንዲሁ የሞተውን ሰው የነካው ማንኛውንም ሰው ይርጭ።¹⁹ የነጻው ሰው ያልነጸውን ሰው በሦስተኛውና በሰባተኛው ቀን ይርጨው፤ በሰባተኛው ቀን ያንጸው፤ የሚነጸውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ገላውንም በውሃ ይታጠብ፤ ማምሻውም ላይ የነጻ ይሆናል።²⁰ ይሁን እንጂ አንድ የረከሰ ሰው ራሱን ሳያነጸ ከቀረ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መቅደስ አርክሶአልና ከማኅበረ ሰብ ተለይቶ ይጥፋ፤ የሚያነጸው ውሃ ያልተረጨበት ስለ ሆነ ርኩስ ነው።²¹ ይህም ለእነርሱ የዘላለም ሥርዐት ነው።

“የሚያነጸውን ውሃ የሚረጨውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ የሚያነጸውንም ውሃ የሚነካ ማንኛውም ሰው እስከ ማምሻው ድረስ

የረከሰ ይሆናል። 22የረከሰ ሰው የሚነካው ማናቸውም ነገር ይረከሳል፤ ይህን የነካ ሰው ደግሞ እስከ ማምሻው ድረስ የረከሰ ይሆናል።”

ከዐለት የፈለቀ ውሃ

20በመጀመሪያው ወር መላው የእስራኤል ማኅበረ ሰብ ወደ ጺን ምድር በዳ መጥተው በቃዴስ ተቀመጡ፤ እዚያ ማርያም ሞተች፤ ተቀበረችም።

21በዚህ ጊዜ ለማኅበረ ሰቡ የሚሆን ውሃ አልነበረም፤ ሕዝቡም ሙሴንና አሮንን በመቃወም ተሰበሰቡ። 22ሙሴን ተጣሉት፤ እንዲሁም አሉት፤ “ወንድሞቻችን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በሞቱ ጊዜ ምነው እኛም ያኔ ሞተን ባረፍነው ኖሮ! 23የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ማኅበረ ሰብ ወደዚህ ምድር በዳ ያመጣችሁት ለምንድነው! ከነ ከብቶቻችን እዚሁ እንድናልቅ ነውን? 24ከግብፅ አውጥታችሁ እህል ወይም በለስ፣ ወይን ወይም ሮማን ወደሌለበት ወደዚህ ክፉ ቦታ ያመጣችሁን ለምንድነው? የሚጠጣ ውሃ እንኳ ይታጣ!”

25ሙሴና አሮን ከማኅበረ ሰቡ ወደ መገናኛው ድንኳን ደጃፍ ሄደው በግንባራቸው ተደፉ፤ የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ክብር ተገለጠላቸው። 26እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ “በትራቱን ውሰድ፤ አንተና ወንድምህ አሮን ማኅበሩን በአንድነት ሰብሰቡ፤ እነርሱም እያዩ ዐለቱን ተናገሩት፤ ዐለቱም ውሃ ያወጣል። አንተም ለማኅበረ ሰቡ ከዐለቱ ውሃ ታወጣላቸዋለህ፤ እነርሱና ከብቶቻቸውም ይጠጣሉ።”

27ስለዚህም ሙሴ ልክ እንደታዘዘው በትሩን ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወሰደ። 28እነርሱና አሮንም ማኅበሩን በዐለቱ ፊት አንድ ላይ ሰበሰቡ፤ ሙሴም፤ “እናንተ ዐመፀኛች አድምጡ፤ ከዚህ ዐለት እኛ ለእናንተ ውሃ ማውጣት አለብን?” አላቸው። 29ከዚያም ሙሴ እጁን ዘርግቶ በበትሩ ዐለቱን ሁለት ጊዜ መታው፤ ውሃውም ተን ደለደለ፤ ማኅበረ ሰቡና ከብቶቻቸውም ጠጡ።

30እነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና አሮንን፤ “በእስራኤላውያን ፊት እኔን ቅዱስ አድርጋችሁ ለማክበር ስላልታመናችሁብኝ ይህን ማኅበረ ሰብ ወደምስጠው ምድር ይዛችሁ አትገቡም” አላቸው።

31እስራኤላውያን ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ጋር የተጣለቡት፤ እርሱም ቅዱስ መሆኑን በመክሰላቸው የገለጠበት ይህ የመሪሳ ውሃ ነበር።

መላ11፡17፡መዝ 29፡8
20፡2 ስዕ15፡22፤ 17፡1፤ዘጎሥ16፡19
20፡3 ቍ13፡ዘፍ 13፡7፤ዘዕ5፡21፤17፡2፤ 21፡18፤ዘጎሥ14፡2፤ 16፡31-35
20፡4 ስዕ14፡11፤ ዘጎሥ14፡2፤3፤16፡13
20፡5 ስዕ17፡1፤ ዘጎሥ13፡23፤16፡14
20፡6 ስዕ40፡2፤ ዘጎሥ14፡5፤16፡19
20፡8 ስዕ4፡2፤ 10፡12-13፤17፡6፤ እ.ሳ41፡18፤43፡20፤ እ.ር31፡9
20፡9 ዘጎሥ17፡2፤10
20፡10 ቍ8፤ መዝ106፡32፤33
20፡11 ስዕ17፡6፤ እ.ሳ33፡21
20፡12 ቍ24፤ ዘጎሥ27፡14፤ዘዳ1፡37፤ 3፤27፤32፤51፤ እ.ሳ5፡16፤8፤13
20፡13 ቍ3፤ዘዐ 17፡7፤ዘሌ10፡3
20፡14 ቍ1፤16፤ ዘፍ12፡4፤3፤25፤30፤ 36፤16፤ዘዐ18፤8፤ ዘዳ4፡39፤እ.ሳ2፡11፤ 9፡9

20፡15 ዘፍ15፡13፤ 46፡6፤ዘዐ1፡14
20፡16 ቍ14፤23፤ ዘፍ16፡11፤21፤17፤ዘዐ 2፡23፤12፤42፤14፤19፤ ዘጎሥ33፡37፤ዘዳ26፡8
20፡17 ቍ20፤ ዘጎሥ21፡22፤ዘዳ2፡27፤ መላ11፡17
20፡18 ቍ14፤ ዘጎሥ21፡23
20፡19 ስዕ12፡38፤ ዘዳ2፡6፤28
20፡20 ቍ14፤ 17፡18
20፡21 ዘጎሥ21፡4፤ 23፤ዘዳ28፤መላ11፡18
20፡22 ዘጎሥ33፤ 37፤34፤7፤ዘዳ1፡46፤ 32፡50
20፡23 ቍ16
20፡24 ቍ10፤ ዘፍ25፡8፤ዘዐ17፡7
20፡25 ዘጎሥ33፤38
20፡26 ቍ24፤ዘዐ 28፡1-4፤40፤13፤ዘሌ 16፡4፤ዘጎሥ27፡13፤

ኤዶም እስራኤል እንዳያልፍ ከለከለ

14ሙሴ ከቃዴስ ለኤዶም ንጉሥ እንዲህ ሲል መልእክተኞች ላከ፤

“ወንድምህ እስራኤል የሚለው ይህ ነው፤ የደረሰብን መከራ ሁሉ ምን እንደሆነ አንተም ታውቃለህ። 15የቀድሞ አባቶቻችን ወደ ግብፅ ወረዱ፤ እኛም እዚያ ብዙ ዘመን ኖርን። ግብፃውያን እኛንም አባቶቻችንንም አሠቃዩን፤ 16ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) በጮኸን ጊዜ ግን ጨኸታችንን ሰማ፤ መልአክ ልኮም ከግብፅ አወጣን።

17“አሁንም ያለነው እዚሁ ቃዴስ በግዛትህ ድንበር ላይ ባለችው ከተማ ነው። 17ስለዚህ በአገርህ እንድናልፍ እባክህን ፍቀድልን፤ በየትኛውም ዕርጎ ወይም የወይን ተክል ውስጥ አንገባም፤ ከየትኛውም ጉድጓድ ውሃ አንጠጣም። የንጉሡን አውራ ጉዳና ይዘን ከመጓዝ በስተቀር፤ ግዛትህን አልፈን እስክንሄድ ድረስ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አንልም።”

18ኤዶም ግን እንዲህ ሲል መለሰ፤

“በዚህ በኩል አታልፉም፤ እናልፋለን የምትሉ ከሆነ በስልፍ ወጥተን በስይፍ እንመታችኋለን።”

19እስራኤላውያንም መልሰው፤

“አውራውን መንገድ ይዘን እንሄዳለን፤ እኛም ሆንን ከብቶቻችን የትኛውንም ውሃችሁን ከጠጣን ዋጋውን እንከፍላለን፤ በእግር አልፈን መሄድ ብቻ እንጂ ሌላ ምንም አንፈልግም።” አሏቸው።

20ኤዶምም እንደ ገና፤

“በዚህ ማለፍ አትችሉም።” የሚል መልስ ሰጣቸው።

ከዚያም ኤዶም ብዙና ጎይለኛ የሆነ ሰራዊት አሰልፎ ሊወጋቸው ወጣ፤ 21ስለዚህ ኤዶም በግዛቱ አልፎ እንዳይሄዱ ስለከለከላቸው እስራኤላውያን ተመለሱ።

የአሮን መሞት

22መላው የእስራኤል ማኅበረ ሰብ ከቃዴስ ተነሥቶ ወደ ሐር ተራራ መጣ። 23እግዚአብሔርም (ያህዌ) በኤዶም ወሰን አጠገብ ባለው በሐር ተራራ ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤ 24“አሮን ወደ ወገኖቹ ይሰበሰባል፤ ሁለታችሁም በመሪሳ ውሃ በትእዛዜ ላይ ዐምባችኋልና ለእስራኤላውያን ወደ ምስጣት ምድር አይገባም። 25አሮንንና ልጁን አልዓዘርን ወደ ሐር ተራራ ይዘገቡቸው ወጣ። 26አሮን ወደ ወገኖቹ ስለሚሰበሰብ

13 መሪሳ ማለት መጣላት ማለት ነው።

ልብሱን አውልቀህ ልጁን አልዓዘርን አልብሰው፤ አሮንም እዚያው ይሞታል።”

27 ሙሴ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው አደረገ፤ መላው ማኅበረ ሰብ እያደቀው ወደ ሖር ተራራ ወጡ። 28 ሙሴም የአሮንን ልብስ አውልቆ ልጁን አልዓዘርን አለበሰው፤ አሮንም እዚያው ተራራው ጫፍ ላይ ሞተ። ከዚያም ሙሴና አልዓዘር ከተራራው ወረዱ፤ 29 መላው ማኅበረ ሰብም አሮን መሞቱን በተረዳ ጊዜ፤ የእስራኤል ቤት በሙሉ ሠላሳ ቀን አለቀሰለት።

የዓራድ መደምሰስ

21 በኔጌብ ይኖር የነበረው ከነዓና ዊው የዓራድ ንጉሥ እስራኤል በአታሪም መንገድ መምጣቱን በሰማ ጊዜ በእስራኤላውያን ላይ አደጋ ጥሎ ጥቂቶቹን ማረከ። 2 በዚያን ጊዜ እስራኤል፤ “ይህን ሕዝብ አሳልፈህ በእጃችን ከሰጠኸን ከተሞቻቸውን ፈጽሞ እንደመሰሰለን”^ላ ሲል ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ተሳለ። 3 እግዚአብሔር (ያህዌ) የእስራኤልን ልመና ሰምቶ ከነዓናው ያንን በእጃቸው አሳልፎ ሰጣቸው፤ እነርሱም ሰዎቹንና ከተሞቻቸውን ፈጽመው ደመሰሱ፤ ከዚህ የተነሣም ሰፍራው ሖርማ^ሐ ተባለ።

ከናስ የተሠራው እባብ

4 እስራኤላውያን በኤዶም ዞረው ለመሄድ ስላሰቡ ከሖር ተራራ ተነሥተው ወደ ቀይ ባሕር^መ በሚወስደው መንገድ ተጓዙ፤ ይሁን እንጂ ሕዝቡ በመንገድ ላለ ትዕግሥቱ አለቀ፤ 5 በእግዚአብሔርና (ኤሎሃም) በሙሴም ላይ ተነሥተው፤ “በምድረ በዳ እንድንሞት ከግብፅ ያወጣችሁን ለምንድነው? ምግብ የለ! ውሃ የለ! ይህን የማይረባ ምግብ ሰውነታችን ተጸይሮታል” ሲሉ ተናገሩ።

6 በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር (ያህዌ) መርዘኛ እባቦች ሰደደባቸው፤ ሕዝቡን ነደፉ፤ ብዙ እስራኤላውያንም ሞቱ። 7 ሕዝቡም ወደ ሙሴ መጥቶ፤ “በእግዚአብሔርና (ያህዌ) በአንተ ላይ በመናገራችን በድለናል፤ እባቦቹን ከእኛ እንዲያርቅልን ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጸልይልን” አለ፤ ሙሴም ስለ ሕዝቡ ጸለየ።

8 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፤ “እባብ ሠር ተህ በዕንጨት ላይ ስቀለው፤ የተነደፈውም ሁሉ ወደ እርሱ በማየት ይድናል” አለው፤ 9 ስለዚህ ሙሴ የናስ እባብ ሠርቶ በዕንጨት ላይ ስቀለ፤ ከዚያም በእባብ የተነደፈ ማናቸውም ሰው ወደ ናሱ እባብ በተመለከተ ጊዜ ይድን ነበር።

31:2
20:27 ዘጎሳ:33:38
20:28 ቍ:26:110
29:29 ዘጎሳ:33:38፤ ዘጎሳ:10:6፤32:50
20:29 ዘጎሳ:27:41፤ ዘጎሳ:10:6፤ዘጎሳ:32:50፤34:8
21:1 ዘጎሳ:12:9፤ ዘጎሳ:13:17፤33:40፤ ዘጎሳ:17:አሱ:12:14፤ መሳ:9:16
21:2 ቍ:3:11ሌ 7:16፤ዘጎሳ:22:20፤ ዘጎሳ:23:4፤አሱ:2:10፤ 8:26፤ኤር:25:9፤ 50:21
21:3 ቍ:2:110፤ 10:18፤ዘጎሳ:14:45
21:4 ዘጎሳ:14:25፤ 20:21፤22:ዘጎሳ:2:1:8፤ 11:14፤መሳ:11:18
21:5 ዘጎሳ:14:11፤ ዘጎሳ:11:5፤20:14:2:3 ፤20:5፤መሳ:17:8፤19
21:6 ቍ:7:ዘጎሳ:8፤ 15፤32:33፤አዮ:20፤ 14፤መሳ:58:4፤140:3 ፤ኤር:8:17፤1፤ዮር:10:9
21:7 ዘጎሳ:8:ዘጎሳ:11:2፤14:40፤14፤መ:7:8፤መሳ:17:8:34፤ኤር:27:18፤37:3፤ዮሴ:5፤15፤ሐግ:8:24
21:8 ዮሐ:3:14
21:9 2ኛዘጎሳ:4፤ ዮሐ:3:14-15
21:10 ዘጎሳ:33:43
21:11 ዘጎሳ:36:35፤ ዘጎሳ:33:44፤ዘጎሳ:34:8፤ ኤር:40:11
21:12 ዘጎሳ:2:13:14
21:13 ዘጎሳ:10:16፤ ዘጎሳ:22:36፤ዘጎሳ:24:3
አሱ:12:1፤መሳ:11:13 ፤18፤2ኛዘጎሳ:33፤አሳ:16፤2፤ኤር:48:20
21:14 14፤መ:17፤ 47፤18፤17፤25፤28
21:15 ቍ:28፤ዘጎሳ:29፤18፤አሳ:15፤1
21:16 ዘጎሳ:25:1፤ 33፤49፤መሳ:9፤21፤ አሳ:15:8
21:17 ዘጎሳ:15:1
21:20 ዘጎሳ:23:14፤ ዘጎሳ:17:27፤34:1፤ አሱ:12:3፤13:20
21:21 ዘጎሳ:32:3፤ ዘጎሳ:23፤ዘጎሳ:32፤ 33፤ዘጎሳ:14፤አሱ:2፤ 10፤12፤24፤13፤10፤ መሳ:11፤19-21፤1ኛዘጎሳ:4፤19፤ዘጎሳ:22፤መሳ:135፤11፤136፤19፤ ኤር:48:45
21:22 ዘጎሳ:20:17

ወደ ሞዓብ የተደረገው ጉዞ

10 እስራኤላውያን ተጓዙ፤ በአቦትም ሰፈሩ፤ 11 ከዚያም ከአቦት ተነሥተው፤ በፀሐይ መውጫ ትይዩ ባለው ምድረ በዳ በዲዮዓብሪም ሰፈሩ። 12 ከዚያም ተጉዘው በዘሬድ ሸለቆ ሰፈሩ። 13 ከዚያም ተነሥተው እስከ አሞራውያን ግዛት በሚዘልቀው ምድረ በዳ ባለው በአርኖን አጠገብ ሰፈሩ፤ አርኖን በሞዓብና በአሞራውያን መካከል የሚገኝ የሞዓብ ወሰን ነው። 14 እንግዲህ በእግዚአብሔር (ያህዌ) የመርነት መጽሐፍ እንዲህ ተብሎ የተጻፈው በዚህ የተነሣ ነው፤

“...በሱሩ” ውስጥ የሚገኘው ሞሃብ አርኖንና 15 ወደ ዔር የሚወስዱት በሞዓብ ድንበርም የሚገኙት የሸለቆች ተረተሮች።”

16 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ፤ “ሰዎቹን በአንድነት ሰብስባቸውና ውሃ እስጣቸዋለሁ” ወዳለበት ብሔር ወደተባለው የውሃ ጉድጓድ ጉዞአቸውን ቀጠሉ።

17 ከዚያም እስራኤል ይህን መዝሙር ዘመረ፤

“አንተ ምንጭ ሆይ ፍለቅ!

እናንተም ዘምሩለት፤

18 ልዑላን ለቁፈሩት፤

የሕዝብ አለቆች በበትረ

መንግሥታቸውና በበትሮቻቸው

ላጎደጎዱት፤

የውሃ ጉድጓድ ዘምሩለት።”

ከዚህ በኋላ ከምድረ በዳው ወደ መቴና ሄዱ፤ 19 ከመቴና ወደ ነሃለኤል፤ ከነሃለኤልም ወደ ባሞት፤ 20 ከባሞትም ፊስጋ ላይ ሆኖ ምድረ በዳው ቍልቍል ወደሚታይበት በሞዓብ ወደሚገኘው ሸለቆ ተጓዙ።

የሴዎንና የዐግ ድል መሆን

21 እስራኤል ወደ አሞራውያን ንጉሥ ወደ ሴዎን እንዲህ የሚለው መልእክተኞች ላከ፤

22 “በአገርህ አልፈን እንድንሄድ ፍቀድ ልን፤ ወደ የትኛውም ዕርሻ ሆነ የወይን አትክልት አንገባም፤ ወይም ከየትኛውም ጉድጓድ ውሃ አንጠጣም። ከግዛትህ እስክንወጣ ድረስም የንጉሡን አውራ ጉዳና አንለቅም።”

፳2 የዕብራይስጡ ትርጉም እንደነገረ ወይም አንድን ሕዝብ ፈጽሞ በመደምሰስ፤ በማይሻር ውሳኔ ለእግዚአብሔር መስጠትን ያመለክታል።

፳3 መደምሰስ ወይም ማጥፋት ማለት ነው።

፳4 በዕብራይስጥ ይህ ስፍራ ሲሆን፤ የደንገል ባሕር ማለት ነው። ፳14 የዕብራይስጡ ትርጉም አይታወቅም።

23 ሴምን ግን እስራኤል በግዛቱ ውስጥ እንዲያልፍ አልፈቀደም፤ ሰራዊቱን በሙሉ አሰባስቦ እስራኤልን ለመውጋት ወደ ምድረ በዳው ወጣ፤ ያህጽ እንደ ደረሰም ከእስራኤል ጋር ጦርነት ገጠመ። 24 እስራኤል ግን በሰይፍ መታው፤ ከአርኖን እስከ ያቦቅ ድረስ ያለውንም ምድሩን ወሰደበት፤ ይሁን እንጂ የአሞናውያን ወሰን የተመሸገ ስለ ነበር ከያቦቅ አላለፈም። 25 እስራኤልም ሐሴቦንና በአካባቢዋ ያሉትን መንደሮች ጨምሮ የአሞናውያንን ከተሞች በሙሉ በመያዝ እዚያው ተቀመጠ። 26 ሐሴቦን የቀድሞውን የሞዓብን ንጉሥ ወግቶ እስከ አርኖን ድረስ ያለውን ምድሩን የወሰደበት የአሞናውያን ንጉሥ የሴምን ከተማ ነበረች።

27 እንግዲህ ባለቅኔዎች እንደዚህ ያሉት ለዚህ ነው፤

“ወደ ሐሴቦን ኑ፣ እንደ ገና ትገንባ፤ የሴምንም ከተማ ተመልሳ ትሠራ።

28 እሳት ከሐሴቦን ወጣ፤ ነበልባልም ከሴምን ከተማ ተንባባገ፤ የሞዓብን ዔር፣ በአርኖን ከፍታዎች የሚኖሩትንም በላ። 29 ሞዓብ ሆይ፤ ወድልህ! የከሞስ ሕዝብ ሆይ፤ ተደመሰስህ! ወንዶች ልጆቹን ለሸሽት፤ ሴቶች ልጆቹን ለምርኮ፤ ለአሞናውያን ንጉሥ ለሴምን አሳልፎ ሰጥቶአል።

30 “እኛ ግን ገለበጥናቸው፤ ሐሴቦን እስከ ዴቦን ድረስ ተደመሰሰች፤ እስከ ኖፋ ድረስ ያሉትን፣ እስከ ሜድባ የተዘረጉትን እንዳሉ አፈራርሰናቸዋል።”

31 ስለዚህም እስራኤል በአሞናውያን ምድር ተቀመጠ።

32 ሙሴ ሰላዮችን ወደ ኢያዜር ከላከ በኋላ እስራኤላውያን በአካባቢዋ ያሉትን መንደሮች በመያዝ እዚያ የነበሩትን አሞናውያን አባረሩአቸው። 33 ከዚያም ተመልሰው ወደ ባሳን የሚወስደውን መንገድ በመያዝ ሄዱ፤ የባሳን ንጉሥ ዐግና መላ ሰራዊቱም ኤድራይ ላይ ጦርነት ሊገጥሟቸው ወጡ።

34 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “እርሱን ከመላው ሰራዊቱና ከምድሩ ጋር በእጅህ አሳልፌ ሰጥቼሃለሁና አትፍራው። በሐሴቦን ሆኖ ይዛ በነበረው በአሞናውያን ንጉሥ በሴምን ላይ ያደረገህበትን ሁሉ በእርሱም ላይ አድርግበት” አለው።

21:23 ዘጎ20:18; 21:18; 21:36; 21:37; 20:20; 21:34; 48:21; 34

21:24 ቍ35:19; 19:38; 32:22; ዘጎ32:33; ዘጎ32:33; 37:3; 34:29; 7:15; 10:10; 10:11; 13:22; 22:13; 10:11; 2:9

21:25 ቍ30:13; 13:29; 32:3; ዘጎ14:4; 29:7; ኢሳ:10; 12:2; መሳ:10; 11:1; 26:4; 15:4; 16:8; ኤር48:2; 34:አሞ2:10

21:26 ቍ11:13; 21:11; 13:29; ዘጎ29:7; መዝ:135; 11

21:28 ቍ15:11; 11:1; 22:4; ዘጎ12:2; ኢሳ:17; ኢሳ:15; 2:3; ኤር19:5; 48:45

21:29 ዘጎ24:17; መሳ:10; 6:11; 24:4; 7:1; 15:2; 20:8; 2:3; መዝ:60; 8:1; 7:1; 7:33; 2:27; 23:1; 11:5; 18:2; ኢሳ:15; 5:16; 2:25; 10:6; 48:7; 46

21:30 ዘጎ32:3; ኢሳ:13; 9:16; 17:1; 11:25; 1:15; 19:7; ኢሳ:15; 2:3; ኤር48:18; 22

21:31 ዘጎ13:29

21:32 ዘጎ32:1; 3:35; ኢሳ:2; 1:16; 22:7; 2:2; ኢሳ:13; 25:3; መሳ18:2; 24:10; 10:3; 3:1; ዜና:8; 1:1; 16:8; ኤር48:32

21:33 ዘጎ32:33; ዘጎ14:3; 1:34; 10:3; 14:3; 2:14; ኢሳ:2; 10:9; 10:12; 4:13; 1:2; 30:31; 1:9; 37:1; 174; 13:19; ዘጎ22:መዝ:135; 11; 136; 20

21:34 ዘጎ3:2

21:35 ቍ24:10; 9:10

22:1 ዘጎ13:29; 21:11; 3:1; 12:33; 48:ዘጎ32:49; ኢሳ:2:1; 7

22:2 ዘጎ23:1-3; ኢሳ:24; 9:3; መሳ:11; 25:1; 2:14

22:3 ዘጎ15:15

22:4 ዘጎ19:37; 25:2; ዘጎ32:17; 18:29; ኢያ:25; መዝ:72; 16

22:5 ቍ7:19; 2:14; ዘጎ13:3; ዘጎ24:25; 3:18; 16

35 ስለዚህም እስራኤላውያን ዐግን ከልጆቹና ከመላው ሰራዊቱ ጋር አንድም ሳይቀሩ ሁሉንም ፈጁቸው፤ ምድሩንም ወረሱ።

ባላቅ በለዓምን አስጠራ

22 ከዚህ በኋላ እስራኤላውያን ወደ ሞዓብ ሜዳ ተጉዘው ከዮርዳኖስ ወንዝ አጠገብ ከኢያሪኮ ማዶ ሰፈሩ። 2 በዚህ ጊዜ የሴፎር ልጅ ባላቅ፣ እስራኤል በአሞናውያን ላይ ያደረገውን ሁሉ አየ፤ 3 ሞዓብም ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ተሸበረ፤ በእርግጥም ሞዓብ በእስራኤላውያን ምክንያት በፍርሀት ተውጦ ነበር። 4 ሞዓብም የምድያምን ሽማግሌዎች፣ “በሬ የመስክ ሃር ጠራርን እንደሚበላ ሁሉ፣ ይህም ሰራዊት በዙሪያችን ያለውን ሁሉ ጠራርን የሚያጠፋ ነው” አሏቸው።

ስለዚህ በዚያን ጊዜ የሞዓብ ንጉሥ የነበረው የሴፎር ልጅ ባላቅ፣ “ከወንዙ ጳር ባለች በትውልድ አገሩ በምትገኝ በፋቱራ የነበረውን የቢያርን ልጅ በለዓምን እንዲጠሩት መልእክተኞች ላክ፤ እንዲህም አለ፤

እነሆ ከብዛቱ የተነሣ ምድሩን የሸፈነ ሕዝብ ከግብፅ ወጥቶ በአቅራቢ ያዬ ሰፍሮአል። ስለዚህ ይህን ሕዝብ መቋቋም ስለማልቻል መጥተህ ርገም ልኝ፤ ምናልባትም ድል አድርጌ ከአገሪቱ ላስወጣቸው የምችለው ከዚያ በኋላ ሊሆን ይችላል፤ አንተ የምትባርኸው በሩክ፣ የምትረግመውም ርገም እንደሚሆን ግልጽ አለሁና።”

7 ሞዓብና የምድያም ሽማግሌዎችም ለሚርት የሚከፈለውን ዋጋ ይዘው ሄዱ፤ በለዓም ዘንድ በደረሱ ጊዜም የባላቅን መልእክት ነገሩት።

8 በለዓምም፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚሰጠኝን መልስ አመጣላችኋለሁና የዛሬን ሌሊት እዚህ ዕድሩ” አላቸው። ስለዚህም የሞዓብ አለቆች ከእርሱ ዘንድ ቁዩ።

9 እግዚአብሔርም (አሉሃም) ወደ በለዓም መጥቶ፣ “ከአንተ ጋር ያሉት እነዚህ ሰዎች እነማን ናቸው?” ሲል ጠየቀው።

10 በለዓምም እግዚአብሔርን (አሉሃም) እንዲህ አለው፤ “የሞዓብ ንጉሥ የሴፎር ልጅ ባላቅ ይህን መልእክት ልኩብኛል፤ 11 “ከግብፅ የወጣ ሕዝብ የምድሩን ገጽ አጥለቅልቆ ታል፤ ስለዚህ መጥተህ ርገም ልኝ፤ ምናልባት ልዋጋቸውና ላባርራቸው የምችለው ከዚያ በኋላ ሊሆን ይችላል።”

41 በዕብራይስጥ የኢያሪኮ ዮርዳኖስ የሚባል ሲሆን፣ ይህም የዮርዳኖስ ወንዝ የጥንት ስም ሳይሆን አይቀርም።

45 የኤፍራጥስ ወንዝ ነው።

12 እግዚአብሔር (አሉሂም) ግን በለዓምን፤ “አብረሃቸው አትሂድ፤ የተባረከ ሕዝብ ስለ ሆነም አትርገመው” አለው።

13 በግጥሥቱ ጠዋት በለዓም ተነሥቶ የባላቅን አለቆች፤ “አብራኦችሁ እንዳልሂድ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከልክሎኛልና እናንተ ወደ አገራችሁ ተመለሱ አላቸው።”

14 ስለዚህ የሞቀ አለቆች ወደ ባላቅ ተመልሰው፤ “በለዓም አብሮን ለመምጣት እምቢ አለን” አሉት።

15 ከዚያም ባላቅ ከፊተኞቹ ይልቅ ቀጥ ራቸው የበዛና ይበልጥ የተከበሩ ሌሎች አለቆች ላከ። 16 እነርሱም ወደ በለዓም መጥተው እንዲህ አሉት፤ “የሴፎር ልጅ ባላቅ ይህን እንድንገርህ ልኮናል፤ ወደ እኔ ለመምጣት የሚያግድህ ምንም ነገር አይኑር፤ 17 ወርታህን በእጅጉ እከፍላለሁ፤ የምትለውንም ሁሉ አደርጋለሁ፤ ስለዚህ መጥተህ ይህን ሕዝብ ርገምልኝ።”

18 በለዓም ግን እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “ሌላው ይቅርና ባላቅ በብርና በወርቅ የተ ጥላ ቤተ መንግሥቱን ቢሰጠኝ እንኳ፤ የአ ምላክን የእግዚአብሔርን (አሉሂም ያህዌ) ትእዛዝ በመጣስ ከዚያ ያለፈ ወይም ያነሰ ማንኛ ውንም ነገር ማድረግ አልችልም። 19 አሁንም ሌሎቹ እንዳደረጉት ሁሉ፤ እናንተም ዛሬ እዚሁ ዕድሩና እግዚአብሔር (ያህዌ) ምን እንደሚለኝ ደግሞ ልወቅ።”

20 በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር (አሉሂም) ወደ በለዓም መጥቶ፤ “እነዚህ ሰዎች የመጡት እንድትሂድላቸው እስከ ሆነ ድረስ አብረሃ ቸው ሂድ፤ ነገር ግን እኔ የምነግርህን ብቻ አድርግ።”

የበለዓም አህያ

21 በለዓም በጠዋት ተነሣ፤ አህያውንም ጭኖ ከሞቀ አለቆች ጋር ሂደ። 22 ይሁን እንጂ በለዓም በሂደ ጊዜ እግዚአብሔር (አሉሂም) በጣም ተቈጥቶ ስለ ነበር የእግዚ አብሔር (ያህዌ) መልአክ ሊቃወመው በመንገዱ ላይ ቆመ። በለዓምም በአህያው ላይ ተቀምጦ ነበር፤ ሁለት አሽከሮቹም አብረው ነበሩ። 23 አህያዬቱም የእግዚ አብሔር (ያህዌ) መልአክ የተመዘዘ ሰይፍ ይዞ በመንገድ ላይ መቆሙን ባዮች ጊዜ ከመንገድ ወጥታ ዕርሻ ውስጥ ገባች፤ በለዓ ምም ወደ መንገዱ እንድትመለስ መታት።

24 ከዚያም የእግዚአብሔር (ያህዌ) መልአክ በሁለቱም በኩል ግንብ ባለበት በሁለት የወይን ተክል ቦታ መካከል በሚገኝ ጠባብ መተላለፊያ ላይ ቆመ። 25 አህያዬቱም የእ ግዚአብሔርን (ያህዌ) መልአክ ባዮች ጊዜ

11:823:4፣አሉ13፣ 22:7፣13፣2፣2፣2፣2፣ 6:5፣2፣2፣2፣2፣15 22:6 ቀ፡11፣12፣ 17፣17፣23፣7፣ 11፣13፣24፣9፣10 22:7 ዘ፡30፣27 22:8 ቀ፡19 22:9 ቀ፡20፣ዘ፡6 20:3፣ዘ፡23፣5፣ 24:4፣16 22:12 ዘ፡9፣12፣2 22:17 ቀ፡6፣37፣ 11፡24፣11 22:18 ቀ፡38፣ዘ፡7፣ 23:12፣26፣24፣13፣ 1፣17፣22፣14፣2፣18፣ 13፣አር፡42፣4፣

22:19 ቀ፡8 22:20 ቀ፡35፣38፣ ዘ፡20፣3፣ዘ፡23፣5፣ 12፣16፣26፣24፣13፣ 2፣15፣18፣13 22:22 ዘ፡16፣7፣ 1104፣14፣መ፡13፣3፣ 6፣13 22:23 ቀ፡25፣27፣ አሉ5፣13 22:27 ዘ፡11፣1፣1፣ ያ01፣19 22:28 ቀ፡32፣ 2፡2፣2፣16 22:29 ቀ፡33፣ ዘ፡25፣4፣ም፡12፣10፣ 27፣23፣27፣ማ፡ፋ 15፣19 22:31 ዘ፡21፣19 22:33 ቀ፡29 22:34 ዘ፡39፣9፣ ዘ፡1፣4፣40፣1፣4፣መ፡15፣ 24፣30፣2፡4፣መ፡12፣13፣ 24፣10፣አ፡33፣27፣ መ፡15፣4 22:36 ቀ፡2፣ ዘ፡1፡21፣13

ወደ ግንቡ ተጠግታ የበለዓምን እግር አጣ በቀችው፤ ስለዚህም እንደ ገና መታት።

26 የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መልአክ ወደ ፊት ሂድ ብሎ ወደ ቀንም ሆነ ወደ ግራ መተላለፊያ በሌለበት ጠባብ ቦታ ላይ ቆመ። 27 አህያዬቱም የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መልአክ ባዮች ጊዜ ከበለዓም በታች ተኛች፤ በለዓም ተቈጥቶ ነበርና በበትሩ ደበደባች። 28 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) የአህያዬቱን አፍ ከፊተ፤ በለዓምንም፤ “እንዲህ አድርገው ሦስት ጊዜ የመታኸኝ ምን አድርጌህ ነው?” አለችው።

29 በለዓምም መልሶ አህያዬቱን፤ “ስላላገ ጥሽብኝ ነዎ! በእጄ ሰይፍ ይገፍ ቢሆን ኖሮ አሁኑኑ በገደልሁሽ ነበር” አላት። 30 አህያዬቱም ደግሞ በለዓምን እንዲህ አለ ችው፤ “ከዚህ ጊዜ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ የተቀመጥኩበኝ አህያህ አይደለህም? ታዲያ ይህን የመሰለ ነገር የማድረግ ልማድ ነበረኝ?”

እርሱም፤ “በጭራሽ!” አላት።

31 በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር (ያህዌ) የበለዓ ምን ዐይን ከፊተ፤ እርሱም የእግዚአብሔር (ያህዌ) መልአክ የተመዘዘ ሰይፍ እንደ ያዘ መንገዱ ላይ ቆሞ አየ፤ ጌንበስ ብሎም በግንባሩ ተደፋ።

32 የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መልአክ እንዲህ ሲል ጠየቀው፤ “አህያህን እንዲህ አድርገው ሦስት ጊዜ የመታኸኝ ስለ ምንድነው? መንገድህ በፊት፣ ጠግማ ስለ ሆነ ልቃዎምህ መጥቻለህ። 33 አህያዬቱ አይታኝ ሦስቱ ንም ጊዜ ከፊቱ ዞር ባትልማ ኖሮ በእውነት እስኪሆን አንተን በገደልሁህ አህ ያዬቱን ግን በሕይወት በተውኳት ነበር።

34 በለዓምም የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መል አክ፤ “ነጢአት ሠርቻለሁ፤ እኔን ለመቃ ወም መንገዱ ላይ መቆምህን አላወቅሁም፤ አሁንም ደስ የማትሰኝ ከሆነ እመለላለሁ” አለው።

35 የእግዚአብሔርን (ያህዌ) መልአክ በለዓ ምን፤ “መሃዱን ከሰዎቹ ጋር ሂድ፤ ነገር ግን እኔ የምነግርህን ብቻ ተናገር” አለው። ስለዚህ በለዓም ከባላቅ አለቆች ጋር ሂደ።

36 በለዓም በመምጣት ላይ መሆኑን ባላቅ በሰማ ጊዜ በግዛቱ ዳርቻ በአርኖን ወሰን ላይ ወደምትገኘው ወደ ሞቀብ ከተማ ሊቀ በለው ወጣ። 37 ባላቅ በለዓምን፤ “በቶሎ እንድትመጣ ልኬ ብህ አልነበረምን? ለምን አልመጣህም? በእርግጥ ወርታህን ልከፍል የማልችል ሆኜ ነውን?” አለው።

32 የዚህ ጥገኛ ሐረግ የዕብራይስጡ ትርጉም አይታወቅም።

38 በለዓምም፣ “ይኸው አሁን መጥቻለሁ፤ ግን እንዲያው ማንኛውንም ነገር መናገር እችላለሁ? እኔ መናገር የሚገባኝ እግዚአብሔር (አሎ-ሃም) በአፌ ያስቀመጠውን ብቻ ነው” ብሎ መለሰለት።

39 ከዚያም በለዓምም ከባላቅ ጋር ወደ ቂር ያት ሐጸት ሄደ። 40 ባላቅም ከብቶችና በጎች ሠዋ፣ ከፊሉንም ለበለዓምምና ከእርሱ ጋር ለነበሩት አለቆች ሰጣቸው። 41 ባማግስቱ ጠዋት ባላቅ በለዓምም ወደ ባሞት በአል አወጣው፤ እዚያም ሆኖ ሕዝብ በከፊል አዩ።

የመጀመሪያው የበለዓምም ንግር

23 በለዓምም፣ “እዚህ ሰባት መሠዊያ ሥራ ልኝ፤ ሰባት ኮርማዎችና ሰባት አውራ በጎችም አዘጋጅልኝ” አለው። 2 ባላቅም በለዓምም እንደ ነገረው አደረገ፤ ሁለቱም በእያንዳንዱ መሠዊያ ላይ አንድ ኮርማና አንድ አውራ በግ አቀረቡ።

3 ከዚያም በለዓምም ባላቅን፣ “እኔ ወደዚያ ስሄድ፣ አንተ እዚህ መሥዋዕትህ አጠገብ ቁይ፤ ምናልባትም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሊገናኝኝ ይመጣ ይሆናል፤ የሚገልጥልኝንም ሁሉ እነግርሃለሁ” አለው። ከዚያም በለዓምም ወደ አንድ ገላጣ ኩረብታ ሄደ።

4 እግዚአብሔር (አሎ-ሃም) ተገናኘው፤ በለዓምም፣ “እነሆ፤ ሰባት መሠዊያዎች አዘጋጅቻለሁ፤ በእያንዳንዱም ላይ አንድ ኮርማና አንድ አውራ በግ አቅርቤአለሁ” አለው።

5 እግዚአብሔርም (ያህዌ) በበለዓምም አፍ መልእክት አስቀምጦ፣ “ወደ ባላቅ ተመልሰህ ይህን መልእክት ንገረው” አለው።

6 እርሱም ተመልሶ ሲሄድ ባላቅን ከመላው የሞዓብ አለቆች ጋር በመሠዊያው አጠገብ ቆሞ አገኘው። ገከዚያም በለዓምም ንግሩን እንዲህ ሲል ጀመረ፤

“ባላቅ ከአራም አመጣኝ፤ የሞዓብ ንጉሥ ከምሥራቅ ተራሮች።

‘ና ያዕቆብን ርገምልኝ፤ መጥተህም እስራኤልን አውግዝልኝ’ አለኝ።

8 እግዚአብሔር (አሎ-ሃም) ያልረገመውን፣ እኔ እንዴት ረግማለሁ?

እግዚአብሔር (ያህዌ) ያላወገዘውንስ፣ እንዴት አወግዛለሁ?

9 ከዐለታማ ተራሮች ጫፍ ሆኜ አየዋለሁ፤ በከፍታዎቹም ላይ ሆኜ እመለከተዋለሁ፤

ተለይቶ የሚኖረውን፣ ራሱንም ከሌሎች ሕዝቦች ጋር

22:38 ዘጎሥ23:5:16:26

22:40 ዘጎሥ23:1:14:29:ሕዝ 45:23

22:41 ዘጎሥ21:28:23:13

23:1 ዘጎሥ22:40

23:2 ቍ14:30

23:3 ቍ15

23:4 ቍ16

23:5 ዘዐ4:12:4:15:ዘጎሥ22:20:ኢ459:21

23:6 ቍ17

23:7 ቍ18:ዘፍ24:10:ዘጎሥ22:5:6:2

4:3:21:ኢሱ24:9:24:20:23:1:25:15:1:5:10:13:2

23:8 ቍ20:ዘጎሥ22:12:ኢ443:13

23:9 ዘዐ33:16:ዘጎሥ22:41:ዘጸ32:8

23:10 ዘፍ13:16:3:መዘ16:3:116:15:ኢሱ4:57:1:መዘ37:37

23:11 ዘጎሥ22:6:24:10:ኢሱ24:10:5:10:13:2

23:12 ዘጎሥ22:18:20

23:13 ቍ27:ዘጎሥ22:6:41

23:14 ቍ2:ዘጎሥ21:20:27:12

23:16 ዘዐ4:15:ዘጎሥ22:38

23:17 ቍ6

23:18 ቍ7:ዘጎሥ22:2

23:19 ዘፍ22:17:ዘጎሥ11:23:14:መ-15:29:24:መ7:25:ኢሱ9:32:12:13:33:6:5:መዘ33:11:89:34:102:27:110:4:119:38:ኢ455:9:ኤር4:28:7:16:ዘሴ11:9:9:ሚል3:6:ተቆ1:2:ዕ16:18:7:21:ያዕ1:17

23:20 ቍ5:8:16:ዘፍ22:17:ዘጎሥ22:12:24:1:ኢሱ9:12

23:21 ዘፍ26:3:ዘዐ29:45:46:ዘጸ4:7:32:15:33:5:መዘ3:2:5:34:17-18:85:2:89:15-18:145:18:ኢሱ33:24:40:2:144:2:ኤር50:20:ዘዓ2:10:ሮሚ4:7-8

የማይቁጥረውን፣ ሕዝብ አያለሁ።

10 የያዕቆብን ትቢያ ማን ቁጥሮ ይዘልቃል?

የእስራኤልንስ ሩብ ማን ይቁጥረዋል።

የጸድቁን ሞት እኔ ልሙት፤ ፍጻሜዬም የእርሱ ዐይነት ፍጻሜ ትሁን!”

11 ባላቅም በለዓምም፣ “እንዴት እንዲህ ታደርገኛለህ? ጠላቶቼን እንድትረግምልኝ አመጣሁ፤ አንተ ግን ባረክሃቸው እንጂ ምንም አላደረግህልኝም!” አለው።

12 እርሱም መልሶ “እግዚአብሔር (ያህዌ) በአፌ ያስቀመጠውን መናገር አይገባኝም?” አለው።

ሁለተኛው የበለዓምም ንግር

13 ከዚህ በኋላ ባላቅ፣ “እነርሱን ማየት ወደ ምትቸልበት ወደ ሌላ ቦታ እንሄድ፤ እዚያም ሁሉን ሳይሆን በከፊል ብቻ ታያቸዋለህ፤ እዚያም ሆነህ እነርሱን ርገምልኝ” አለው።

14 ስለዚህም በፊስጋ ተራራ ጫፍ ላይ ወዳለው ወደ ጸፊም ሜዳ ወሰደው፤ እዚያም ሰባት መሠዊያ ሠርቶ በእያንዳንዱ ላይ አንድ ኮርማና አንድ አውራ በግ ሠዋ።

15 በለዓምምም ባላቅን፣ “እርሱን ለመገናኘት ወደዚያ ስሄድ፤ አንተ እዚህ መሥዋዕትህ አጠገብ ቁይ” አለው።

16 እግዚአብሔር (ያህዌ) በለዓምም ተገናኘው፤ በአፍም መልእክት አስቀምጦ፣ “ወደ ባላቅ ተመልሰና ይህን መልእክት ንገረው” አለው።

17 እርሱም ተመልሶ ሲሄድ ባላቅን ከመላው የሞዓብ አለቆች ጋር በመሠዊያው አጠገብ ቆሞ አገኘው፤ ባላቅም፣ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ምን አለ?” ሲል ጠየቀው።

18 ከዚያም ንግሩን እንዲህ ሲል ጀመረ፤

“ባላቅ ሆይ ተነሣ፤ አድምጠኝ፤ የሴፎር ልጅ ሆይ ስማኝ፤

19 ይዋሽ ዘንድ እግዚአብሔር (አሎ-ሃም) ሰው አይደለም፤ ይጸጸትም ዘንድ የሰው ልጅ አይደለም፤

ተናግሮ አያደርገውምን? ተስፋ ሰጥቶስ አይፈጽመውምን?

20 እባርክ ዘንድ ትእዛዝ ተቀብያለሁ፤ እርሱ ባርኳል፤ እኔም ልለውጠው አልችልም።

21 “በያዕቆብ መጥፎ ነገር አልተገኘም፤ በእስራኤልም ትሩስቀልና አልታዮም፤

*21 በያዕቆብ ላይ ወይም በእስራኤል ላይ እገነዝብ አላገኘኝ፤ የመሳሪያዎቹ።

እግዚአብሔር አምላኩ (ያህዌ ኢሉሂም) ከእርሱ ጋር ነው፤ የንጉሡም እልልታ በመካከላቸው ነው።
 22 **እግዚአብሔር** (ኢሉሂም) ከግብፅ አወጣቸው፤ ብርታታቸውም እንደ ሃሽ ብርታት ነው።
 23 በያዕቆብ ላይ የሚሠራ አስማት የለም፤ በእስራኤልም ላይ የሚሠራ ማርት አይኖርም፤ ለያዕቆብና ለእስራኤል፤ **እግዚአብሔር** (ኢሉሂም) ያደረገውን እዩ! ይባላቸዋል።
 24 ሕዝቡ እንደ እንስት አንበሳ ይነሣል፤ ያደነውን እስኪያነክት፤ የገደለውንም ደም እስኪጠጣ፤ እንደማያርፍ አንበሳ ሆኖ ይነሣል።”
 25 በዚህ ጊዜ ባላቅ በለዓምን፤ “እንግዲያ ውስ ፈጽሞ አትርገማቸው፤ ፈጽሞም አትመርቃቸው!” አለው።
 26 በለዓምም፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚለኝን ሁሉ ማድረግ እንዳለብኝ አልነገርሁምን?” ሲል መለሰለት።
ሦስተኛው የበለዓም ንግር
 27 ከዚህ በኋላ ባላቅ በለዓምን፤ “በል እንግዲያው ወደ ሌላ ቦታ ልውሰድህ፤ ከዚያ ሆነህ እንድትረገምልኝ ምናልባት እግዚአብሔር (ኢሉሂም) ይፈቅድልህ ይሆናል” አለው።
 28 ባላቅም በለዓምን ምድረ በዳው ቀላል ቀላል ወደሚታይበት ወደ ፊንገር ጫፍ አወጣው።
 29 በለዓምም፤ “ሰባት መሠዊያዎች እዚህ ሥራልኝ፤ ሰባት ኮርማዎችና ሰባት አውራ በሳችም አዘጋጅልኝ አለው።” 30 ባላቅም በለዓም እንደ ነገረው አደረገ፤ በእያንዳንዱም መሠዊያ ላይ አንድ ኮርማና አንድ አውራ በግሠዋ።
24 በለዓምም እግዚአብሔር (ያህዌ) እስራኤልን መባረክ እንደ ወደደ ባዩ ጊዜ፤ እንደ ሌላው ጊዜ ሁሉ አስማት ለመሻት አልሄደም፤ ነገር ግን ፊቱን ወደ ምድረ በዳ መለሰ። 2 በለዓም አሻግሮ ተመልክቶ እስራኤል በየነገድ በየነገዱ ሆኖ መስፈሩን ሲያይ የእግዚአብሔር (ኢሉሂም) መንፈስ በላዩ መጣበት፤ 3 ንግሩንም እንዲህ ሲል ጀመረ፤
 “የዚያ ዐይኑ የተከፈተለት፤ የቢያር ልጅ የበለዓም ንግር፤ 4 የዚያ የአምላክን (ኢሉሂም) ቃል

23:22 ዘኁ24:8፤ ኢሉ2:10፤9:9፤ዘ8 33:17፤ኢዮ39:9፤ መዝ22:21፤29:6፤ 92:10፤ኢላ34:7
 23:23 ቀላ3፤ዘፍ 30:27፤ዘኁ24:1
 23:24 ዘፍ49:9፤ ዘኁ24:9፤ኢላ49: 26፤ዘ19:2፤ 5፤ሆ2:11
 23:26 ዘኁ22:18፤ 20
 23:27 ቀላ13፤ ዘኁ24:10
 23:28 ዘኁ25:3፤ 18፤31፤16፤ዘ83:29፤ 4፤3፤ኢሉ22:17፤መዝ 106:28፤ሆሰ9:10
 23:30 ቀላ2
 24:1 ዘኁ23:20፤ 23:28
 24:2 ዘኁ11:25፤ 26
 24:3 ቀላ15
 24:4 ዘፍ15:1፤ዘኁ 22:9
 24:5 ኢር4:20፤ 30:18፤ሚል2:12
 24:6 ዘፍ2:10፤ ኢዮ 29:19፤መዝ 1:3፤4:5፤8:10፤14፤16፤ ማሕ4:14፤ዘ31:5
 24:7 ዘ17:8-16፤ ዘ828:1፤2፤ሞ5:12፤ 1ዜ5:14፤2፤መዝ 89:27፤145:11-13
 24:8 ዘ15:6፤ 2፤ሞ18:14፤መዝ 45:5፤ኢር50:17
 24:9 ዘፍ12:2፤3፤ ዘኁ23:24
 24:10 ቀላ3-9፤ዘ10 4:14፤ዘኁ22:6፤23:7 -10፤11፤18-24፤ዘ8 23:5፤ኢዮ27:23፤ 34:37፤ሰቆ2:15፤ሕዝ 21:14፤22:13፤ 25:6
 24:11 ቀላ14:25፤ ዘኁ22:17
 24:12 ዘኁ22:18
 24:13 ዘኁ22:18፤ 20
 24:14 ዘፍ49:1፤ ዘኁ31:8፤16፤ሚክ 6:5

የሚሰማ፤ ሁሉን የሚችል¹⁰ የአምላክን ራእይ የሚያይ፤ ከመሬት የተደፋው ዐይኖቹም የተከፈቱለት ሰው ንግር፤
 5“ያዕቆብ ሆይ፤ ድንኳኖችህ፤ እስራኤል ሆይ፤ ማደሪያዎችህ እንዴት ያማሩ ናቸው!”
 6“እንደ ሽለቆዎች፤ በወንዝ ዳር እንዳለም የአትክልት ስፍራዎች ተዘርግተዋል፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ተተከሉ ሬቶች፤ በውሃም አጠገብ እንዳሉ ዝግባዎች ናቸው።
 7ከማድጋቸው ውሃ ይፈሳል፤ ዘራቸውም የተትረፈረፈ ውሃ ያገኛል፤
 “ንጉሣቸው ከአጋግ ይልቃል፤ መንግሥታቸውም ከፍ ከፍ ይላል፤
 8“እግዚአብሔር (ኢሉሂም) ከግብፅ አወጣቸው፤ ብርታታቸውም እንደ ሃሽ ብርታት ነው፤ ጠላቶች የሆኑአቸውን ሕዝብ ያነክታሉ፤ ዐጥንቶቻቸውን ያደቅቃሉ፤ በፍላጎቻቸው ይወጋቸዋል።
 9እንደ አንበሳ አድፍጠዋል፤ እንደ እንስቲቱም አንበሳ አድብተዋል፤ ሊቀሰቅሳቸውስ የሚችል ማን ነው?
 “የሚባርኩህ ቡሩክ፤ የሚረገሙህም ርጉም ይሁኑ!”
 10 ከዚያም ባላቅ፤ በበለዓም ላይ እጅግ ተቈጣ፤ እጅቹንም አጨብቆብ እንዲህ አለው፤ “ጠላቶቼን እንድትረገምልኝ ጠራህ፤ አንተ ግን ሦስቱንም ጊዜ ባረክሃቸው።” 11 በል ቶሎ ወደ ቤትህ ሂድልኝ፤ ወርታህን አሳምሬ ልከፍልህ ነበር፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ግን እንዳታገኝ ከለከለህ።”
 12 በለዓምም ለባላቅ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ ወደ እኔ ለላክሃቸው ሰዎች እንዲህ ብዬ ነግራላቸው አልነበረምን? 13 ሌላው ይቅርና ባላቅ በብርና በወርቅ የተሞላ ቤተ መንግሥቱን ቢሰጠኝ እንኳ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚለውን ብቻ ከመናገር በስተቀር ከእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ውጭ በራሴ ሐሳብ በጎም ሆነ ክፉ ማድረግ አልችልም።” 14 እንግዲህ ወደ ሕዝቤ

¹⁰ በዕብራይስጥ ጻጻይ ማለት ነው።

እመላሳለሁ፤ ይሁን እንጂ በሚመጣው ዘመን ይህ ሕዝብ በሕዝብህ ላይ የሚያደርገውን ና ልንገርህ።”

አራተኛው የበለጸገ ግንጥ

¹⁵ከዚያም እንዲህ ሲል ንግሩን ጀመረ፤

“የቢያር ልጅ የበለጸገ ግንጥ፤ የዚያ ዐይኑ የተከፈተለት ሰው ግንጥ።”

¹⁶የዚያ የአምላክን (አሌክሳም) ቃል የሚሰማ፤

ከልዑልም ዕውቀትን ያገኘው፤ ሁሉን ከሚችለው ራሱ

የሚገለጥለት፤ መሬት የተደፋው፤ ዐይኖቹም የተገለጡለት ሰው ግንጥ።

¹⁷“አየዋለሁ፤ አሁን ግን አይደለም፤ እመለከተዋለሁ፤ በቅርቡ ግን አይደለም፤

ከክብ ከየዕቅብ ይወጣል፤ በትረ መንግሥት ከእስራኤል ይነሣል።”

የሞግብን ግንባሮች፤ የሜትንም ወንዶች ልጆች ራስ ቅል፣ ያደቃል።

¹⁸ኤዶም ይሸነፋል፤ ጠላቱ ሲደርም ድል ይሆናል፤ እስራኤል ግን እየበረታ ይሄዳል።

¹⁹ገዥ ከየዕቅብ ይወጣል፤ የተረፉትንም የከተማዬቱን ነዋሪዎች ይደመስሳል።”

የመጨረሻዎቹ የበለጸገ ግንጥ

²⁰ከዚያም በለጸገ አማሌቅን አይቶ ንግሩን እንዲህ ሲል ጀመረ፤

“አማሌቅ ከሕዝቦች የመጀመሪያው ነበር፤ በመጨረሻ ግን ይደመስሳል።”

²¹ቁናውያንንም አይቶ ንግሩን እንዲህ ሲል ጀመረ፤

“መኖሪያህ አስተማማኝ ነው፤ ጌጅህም በዐለት ውስጥ ተሠርቶአል፤

²²ያም ሆኖ ግን እናንተ ቁናውያን፤ አሰር በምርኮ ሲወስዳችሁ ትደመስሳላችሁ።”

²³ከዚያም ንግሩን ቀጠለ፤

“አቤት! አምላክ (አሌክሳም) ይህን ሲያደርግ ግን ይተርፋል?

²⁴መርከቦች ከኪቲም ዳርቻዎች ይመጣሉ።”

24:16 ዘፍ:14:18፤ ዘጎሥ:22:9፤አ.ሳ:14:14
24:17 19:37፤ዘፍ: 49:10፤ዘጎሥ:21:29፤ ዘፍ:23:6፤አ.ሳ:15:1-16:14፤ኤ.ር:48:45፤ ማቴ:2:2፤ራ:እ:7
24:18 ዘፍ:9:25፤ 14:6፤ዘፍ:11:44፤አ.ሱ:12:7፤15:10፤መላ:5:4፤2ሳ:መ:8:12፤ 1ዜ.ና:18:11፤መዝ:60:8፤አ.ሳ:11:14፤ አፍ:9:12፤ክ.ሳ:1:2
24:19 ዘፍ:49:10፤ ማክ:5:2
24:20 ዘፍ:14:7፤ ዘሰ:17:14፤ዘፍ:25:19፤ 1ሳ:መ:15:20፤30:17-20፤2ሳ:መ:8:12፤ 1ዜ.ና:18:11
24:21 ዘፍ:15:19፤ መዝ:37:27፤ዎሳ:1:33፤አ.ሳ:32:18፤ሕዝ:34:27
24:22 ዘፍ:10:22
24:24 ቀ:20:22፤ ዘፍ:10:4፤21
24:25 ዘጎሥ:22:5
25:1 ዘፍ:19:37፤ ዘጎሥ:21:16፤31:16፤ አ.ሱ:2:1፤አ.ሳ:66:11፤ ኤ.ር:5:7፤7:9፤9:2፤ አ.ል:3:18፤ሚክ:6:5፤ 1ቆ:10:8፤6:ሐ:2:14
25:2 ዘሰ:20:5፤ 32:6፤ዘፍ:32:38፤ 1ቆ:10:20
25:3 ዘጎሥ:23:28፤ ዘፍ:4:19፤መላ:2:19፤ 1ነፃ:9:9፤ኤ.ር:16፤ 44:3
25:4 ዘሰ:32:12፤ ዘጎሥ:7:2፤13:3፤ዘፍ:4:3፤ 13:17፤አ.ሱ:7:26፤ 2ሳ:መ:21:6፤2ነፃ:23፤ 26፤2ዜ.ና:28:11፤29:10፤30:8፤ዕዝ:10፤ 14፤ኤ.ር:44:3
25:5 ዘሰ:32:27፤ ሆሴ:9:10
25:6 ዘፍ:25:2፤ ዘጎሥ:14:1፤መላ:2:4፤ፋ:7፤1:9፤1ሳ:መ:11:4፤ 2ሳ:መ:15:30፤ዕዝ:10:1፤መዝ:126:6፤ ኤ.ር:41:6
25:7 ዘሰ:6:25፤አ.ሱ:22:13፤መላ:5:8፤20:2፤ 8:1ሳ:መ:13:19፤22፤ 1ነፃ:18:28፤መዝ:35:3፤46:9፤አ.ል:3:10፤ ማክ:4:3
25:8 መዝ:106:30
25:9 ዘጎሥ:14:37፤ 31:16፤1ቆ:10:8
25:11 ዘሰ:20:5፤ዘፍ:32:16፤21፤መዝ:78:58፤106:30
25:12 አ.ሳ:11:9፤ 54:10፤ሕዝ:34:25፤ 37:26፤ሚል:24:5

አሦርንና ዔቦርን ይይዛሉ፤ እነርሱም ደግሞ ይደመስሳሉ።”

²⁵ከዚህ በኋላ በለጸገ ተነሥቶ ወደ ቤቱ ተመለሰ፤ ባላቅም መንገዱን ቀጠለ።

ሞግብ እስራኤልን አሳሳተ

25 እስራኤላውያን በሰጡም በነበሩ በት ጊዜ ወንዶቹ ከሞግብ ሴቶች ጋር ማመንዘር ጀመሩ። ጌንዚህም ሴቶች ወደ አምላክቻቸው መሥዋዕት ሕዝቡን ጋበዙ፤ ሕዝቡም መሥዋዕቱን በላ፤ ለአማ ልክቱም ሰገደ።

³ስለዚህ እስራኤል የፌጎርን በአል በማምለክ ተባብረ፤ የእግዚአብሔርም (የሆዌ) ቀኑን በላዩ ነደደ።

⁴እግዚአብሔር (የሆዌ) ሙሴን፤ “እስፈራው የእግዚአብሔር (የሆዌ) ቀኑን ከእስራኤል እንዲመለስ የሕዝቡን አለቆች ሁሉ ወስደህ ግደልና በጠራራ ፀሐይ ላይ በእግዚአብሔር (የሆዌ) ፊት ስቀላቸው” አለው።

⁵ሙሴም የእስራኤልን ዳኞች፤ “እያንዳንዳችሁ የፌጎርን በአል በማምለክ የተባበሩትን ሰዎቻችሁን ግደሉ አላቸው።”

⁶ከዚህ በኋላ ሙሴና መላው የእስራኤል ማጎበር በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ ላይ እያለቀሱ ሳለ፤ አንድ እስራኤላዊ እነርሱ እያዩት አንዲት ምድያማዊት ሴት ይዞ ወደ ቤተ ሰቡ መጣ። ገዥነህ የአሮን ልጅ የአልዓዘር ልጅ ፊንከስ ይህን ባዩ ጊዜ ማን በሩን ትቶ ጦሩን በእጁ በመያዝ፤ ⁸እስራኤላዊውን ተከትሎ ወደ ድንኳኑ ገባ፤ ጦሩንም ወርውሮ እስራኤላዊውንና ሴቲቱን አጣምሮ ወጋቸው። ከዚያም በእስራኤላውያን ላይ የወረደው መቅሠፍት ተከለከለ፤ ⁹ሆኖም በመቅሠፍቱ የሞተው ሰው ቀኑን ሃያ አራት ሺህ ደርሶ ነበር።

¹⁰እግዚአብሔር (የሆዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤

¹¹“የካህኑ የአሮን ልጅ፤ የአልዓዘር ልጅ ፊንከስ እኔ ለክብረ በመከከላቸው እንደ ምቀና ስለ ቀና ቀኑን ከእስራኤላውያን መልሶታል፤ ስለዚህ እኔም በቅናቴ ጨርሶ አላጠፋኝቸውም፤ ¹²ስለዚህ እነሆ እኔ የሰላም ቃል ኪዳን ከእርሱ ጋር እንደማደርግ ንገረው። ¹³ለአምላክ (አሌክሳም) ክብር ቀንቶ ለእስራኤላውያን ስላስተሰረዩላቸው፤ እርሱና ልጆቹ ዘላቂ የክህነት ቃል ኪዳን ይኖራቸዋል።”

¹⁴ከምድያማዊቷ ሴት ጋር የተገደለው እስራኤላዊ የሰሉ ልጅ ዘንበሪ ይባላል፤ የስምያውያን ቤተ ሰብ አለቃ ነበር። ¹⁵እንዲሁም የተገደለችው ምድያማዊት ሴት

*17 የአራተ ሳምራውያኑ ቅጅ የራሰ ቅል ሲል፤ በማሰራጫ ቅጽ ግን ይቃሉ ትርጉም አይታወቅም።

ከስቢ ትባላለች፤ እርሷም ከምድያማውያን ቤተ ሰብ የአንዱ ነገድ አለቃ የሆነው የሰር ልጅ ነበረች።

¹⁶እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ¹⁷“ምድያማውያንን እንደ ጠላት ቁጥራችሁ ፍጆታቸው። ¹⁸ይኸውም ፊጋር ላይ በተፈጸመው ድርጊትና በፊጋር ምክንያት በመጣው መቅደፍት በተገደለችው በምድያማውያን አለቃ ልጅ፤ በእግዚአብሔር አታልለው የጠላትነት ሥራ ስለሠሩባችሁ ነው።”

ሁለተኛው የሕዝብ ቁጠራ

26 ከመቅደፍቱ በኋላ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴንና የካህናት የአሮጌን ልጅ አልዓዛርን እንዲህ አሳቸው፤ ²“ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያ በላይ የሆናቸውን፤ በእስራኤልም ጦር ሰራዊት ውስጥ ለማገልገል ብቃት ያላቸውን ሁሉ ከመላው የእስራኤል ማገበረ ሰብ ከየቤተ ሰቡ ቀጠሩ።” ³ስለዚህ ሙሴና ካህኑ አልዓዛር ከኢያሪቻ ማይ በየርዳኖስ አጠገብ ባለው በሞዓብ ሜዳ ለሕዝቡ እንዲህ ሲሉ ተናገሩ፤ ⁴“እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት ዕድሜያቸው ሃያና ከዚያ በላይ የሆነውን ቀጠሩ።”

ከግብፅ የወጡት እስራኤላውያንም እነዚህ ነበሩ፤

⁵የእስራኤል የበኩር ልጅ የሆነው የሮቤል ዘሮች እነዚህ ነበሩ፤

በሄኖጎ በኩል፤ የሂኖጎውያን ጉሣ፤

በፈለስ በኩል፤ የፈላሳውያን ጉሣ፤

የአስሮን በኩል፤ የአስሮናውያን ጉሣ፤

በከርሚ በኩል፤ የከርማውያን ጉሣ፤

⁷እነዚህ የሮቤል ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህም የተቁጠሩት አርባ ሦስት ሺህ ሰባት መቶ ሠላሳ ነበሩ።

⁸የፈለስ ልጅ ኤልያብ ሲሆን፤ ዓየኤልያብ ልጆች ደግሞ፤ ነሙኤል ዳታንና አቤሮን ነበሩ። እነዚህ ዳታንና አቤሮን በሙሴና በአሮን ላይ ያመፁ የማጎሰሩ ሽማግሌት ሲሆኑ፤ ቆሬና ተከታዮቹ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ላይ ባመፁ ጊዜ እነርሱም በነገሩ ነበሩበት።

¹⁰ሁለት መቶ አምሳያቸውን ሰዎች እሳት በበላቻቸው ጊዜ የቆሬ ተከታዮች ሲሞቱ እነዚህን ደግሞ ምድር ተከታታ ከእርሱ ጋር ዋጠቻቸው፤ መቀጣጫም ሆኑ፤ ¹¹የቆሬ የዘር ሐረግ ግን አልጠፋም።

¹²የስምያን ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በነሙኤል በኩል፤ የነሙኤላውያን ጉሣ፤ በያሚን በኩል፤ የያሚናውያን ጉሣ፤ በያኪን በኩል፤ የያኪናውያን ጉሣ፤

25:13 ቍ11:110
29:9:36:1:1719:10:1
27:10:16:1:መዝ106:3:25
25:14 ቍ6:1
ዘኅ1:6
25:15 ቍ18:1ዘኅ31:8:ኢሱ13:21:1
ዕ73:7
25:16 ዘኅ31:7
25:17 ዘ023:22:1
ዘኅ31:1-3:ዘ821:1:መላ2:16-18:1ሳሙ17:9:35:27:19:27:10:25:1ህ9:27:መዝ8:2:21:8:17:4:23
25:18 ዘኅ23:28
26:1 ዘኅ14:37:1
25:8
26:2 ዘ030:11-16:ዘኅ1:13
26:3 ቍ63:ዘኅ22:1:33:48:ኢሱ13:32
26:4 ዘ06:14:1
13:3
26:5 ዘ64:6:9:1
ዘኅ1:20:1 ዘሄ5:3
26:6 ዘ64:6:9:1
ዘሄ5:3
26:9 ዘኅ10:16:1
16:1:2
26:10 ዘ03:12:1
15:12:ዘኅ16:35:38
26:11 ዘ06:24:1
ዘኅ16:33:ዘ85:9:12
4:16:27:14:6:2ዘሄ5:25:4:ኤዝ18:20
26:12 ዘ64:6:10:1
ዘሄ4:24
26:13 ዘ64:6:10
26:14 ዘ64:6:10:1
ዘኅ1:23
26:15 ዘ64:6:16
26:18 ዘ64:30:11:1
ዘኅ1:25:ኢሱ13:24-28
26:19 ዘ64:38:3:4:7
26:20 ዘ64:38:5:29:ኢሱ7:17
26:21 ዘ64:38:29
:5:7:4:19:1ዘሄ5 2:9
26:22 ዘኅ1:27
26:23 ዘ64:6:13
26:24 ዘ64:6:13
26:25 ዘ64:30:18
26:26 ዘኅ1:30
26:27 ዘ64:30:20
26:28 ዘ64:41:52:1
ዘኅ1:32:36:1

¹³በዛራ በኩል፤ የዛራውያን ጉሣ፤ በሳኦል በኩል፤ የሳኦላውያን ጉሣ፤

¹⁴እነዚህ የስምያን ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቁጠሩትም ሃያ ሁለት ሺህ ሁለት መቶ ነበሩ።

¹⁵የጋድ ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በጽፎን በኩል፤ የጽፎናውያን ጉሣ፤

በሐጊ በኩል፤ የሐጋውያን ጉሣ፤

በሹኒ በኩል፤ የሹናውያን ጉሣ፤

¹⁶በኤስና በኩል፤ የኤስናናውያን ጉሣ፤

በዔሪ በኩል፤ የዔሪውያን ጉሣ፤

¹⁷በአሮዲጎ በኩል፤ የአሮዲውያን ጉሣ፤

በአርኤሊ በኩል፤ የአርኤላውያን ጉሣ፤

¹⁸እነዚህ የጋድ ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቁጠሩት አርባ ሺህ አምስት መቶ ነበሩ።

¹⁹ዔርና አውናን የይሁዳ ልጆች ነበሩ፤ ነገር ግን በከነዓን ምድር ሞተዋል።

²⁰የይሁዳ ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በሴሎም በኩል፤ የሴሎማውያን ጉሣ፤

በፋሬስ በኩል፤ የፋሬሳውያን ጉሣ፤

በዛራ በኩል፤ የዛራውያን ጉሣ፤

²¹የፋሬስ ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በኤስሮም በኩል፤ የኤስሮማውያን ጉሣ፤

በሐሙል በኩል፤ የሐሙላውያን ጉሣ፤

²²እነዚህ የይሁዳ ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቁጠሩት ሰባ ስድስት ሺህ አምስት መቶ ነበሩ።

²³የይሳኮር ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በቶላ በኩል፤ የቶላውያን ጉሣ፤

በፋዋ በኩል፤ የፋዋውያን ጉሣ፤

²⁴በያሱብ በኩል፤ የያሱብውያን ጉሣ፤

በሺምሮን በኩል፤ የሺምሮናውያን ጉሣ፤

²⁵እነዚህ የይሳኮር ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቁጠሩት ሥልሳ አራት ሺህ ሦስት መቶ ነበሩ።

²⁶የዛብሎን ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤

በሴሬድ በኩል፤ የሴሬዲውያን ጉሣ፤

በኤሎን በኩል፤ የኤሎናውያን ጉሣ፤

በያሕልኤል በኩል፤ የያሕልኤላውያን ጉሣ፤

²⁷እነዚህ የዛብሎን ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቁጠሩት ሥልሳ ሺህ አምስት መቶ ነበሩ።

²⁸የዮሴፍ ዘሮች በምናሲና በኤፍሬም በኩል ያሉት በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤

²³ በዕብራይስጥ የኢያሕ የርዳኖስ የሚባል ሲሆን፤ ይህም የየርዳኖስ ወንዝ የጥንት ስም ሳይሆን አይቀርም።
¹⁷ በአራተ ሳምራውያኑ ቅጅ አሮዲ፤ በማሪሬቲክ ቅጅ አሮድ ተብሎአል።

29 የምናሴ ዘሮች፤
 በማኪር በኩል፤ የማኪራውያን ጉሣ፤
 ማኪርም የገለጻድ አባት ነው፤
 በገለጻድ በኩል፤ የገለጻዳውያን ጉሣ፤
 30 የገለጻድ ዘሮች እነዚህ ነበሩ፤
 በኢዲዘር በኩል፤ የኢዲዘራውያን ጉሣ፤
 በኬሌግ በኩል፤ የኬሌጋውያን ጉሣ፤
 31 በአሥሪኤል በኩል፤ የአሥሪኤልውያን ጉሣ፤
 በሴኬም በኩል፤ የሴኬማውያን ጉሣ፤
 32 በሸሚዳ በኩል፤ የሸሚዳውያን ጉሣ፤
 በአፌር በኩል፤ የአፌራውያን ጉሣ፤
 33 የአፌር ልጅ ሰለጸዳድ ወንዶች ልጆች አልነበሩትም፤ ልጆቹ ሴቶች ብቻ ነበሩ፤ እነርሱም ማህለህ፤ ኑዓ፤ ዔሣላ፤ ሚልካና ቲርጸ ይባላሉ።
 34 እነዚህ የምናሴ ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቆጠሩት አምሳ ሁለት ሺህ ሰባት መቶ ነበሩ።
 35 የኤፍሬም ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በሱቱላ በኩል፤ የሱቱላውያን ጉሣ፤ በቤኬር በኩል፤ የቤኬራውያን ጉሣ፤ በታሐን በኩል፤ የታሐናውያን ጉሣ፤
 36 የሱቱላ ዘሮች እነዚህ ነበሩ፤ በዔዴን በኩል፤ የዔዴውያን ጉሣ፤
 37 እነዚህ የኤፍሬም ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቆጠሩት ሠላሳ ሁለት ሺህ አምስት መቶ ነበሩ። እነዚህም በየጉሣቸው የተቆጠሩ የዮሴፍ ዘሮች ነበሩ።
 38 የብንያም ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በቤላ በኩል፤ የቤላውያን ጉሣ፤ በአስቤል በኩል፤ የአስቤላውያን ጉሣ፤ በአኪራን በኩል፤ የአኪራናውያን ጉሣ፤
 39 በሶፋንን በኩል፤ የሶፋናውያን ጉሣ፤ በሐፋም በኩል፤ የሐፋማውያን ጉሣ፤
 40 የቢላ ዘሮች በአርድና በናዕማን በኩል፤ በአርድ በኩል፤ የአርዳውያን ጉሣ፤ በናዕማን በኩል፤ የናዕማናውያን ጉሣ፤
 41 እነዚህ የብንያም ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህም የተቆጠሩት አርባ አምስት ሺህ ስድስት መቶ ነበሩ።
 42 የዳን ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በስምዔ በኩል፤ የሰምዔያውያን ጉሣዎች። እነዚህ እንግዲህ የዳን ጉሣዎች ሲሆኑ፤
 43 ሁሉም የሰምዔያውያን ጉሣዎች ነበሩ፤ ከእነዚህ የተቆጠሩት ደግሞ ሥልሳ አራት ሺህ አራት መቶ ነበሩ።

26:29 ዘፍ50:23፤ ዘጎ1:34፤መግ11:1፤
 26:30 ዘጎ27:1፤ 36:1፤ኢሱ17:2፤መግ6:11፤8:2፤1ዜ57:14፤17፤
 26:33 ዘጎ27:1፤ 3፤36:2፤11፤ኢሱ17:3፤1ዜ57:15፤
 26:34 ዘጎ1:35፤
 26:35 ዘጎ1:32፤
 26:37 ዘጎ1:33፤
 26:38 ዘፍ46:21፤ ዘጎ1:36፤1ዜ58:40፤
 26:40 ዘፍ46:21፤
 26:41 ዘጎ1:37፤
 26:42 ዘፍ46:23፤ ዘጎ1:38፤መግ18:19፤

44 የአሲር ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በዩምና በኩል፤ የዩምናውያን ጉሣ፤ በየሱዋ በኩል፤ የየሱዋውያን ጉሣ፤ በበሪዓ በኩል፤ የበሪዓውያን ጉሣ፤
 45 እንዲሁም በበሪዓ ዘሮች በኩል፤ በሔቢር በኩል፤ የሔቢራውያን ጉሣ፤ በመልኪኤል በኩል፤ የመልኪኤላውያን ጉሣ።
 46 አሲር ሜራሕ የምትባል ልጅ ነበረችው።
 47 እነዚህ የአሲር ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቆጠሩት አምሳ ሦስት ሺህ አራት መቶ ነበሩ።
 48 የንፍታሌም ዘሮች በየጉሣቸው እነዚህ ነበሩ፤ በዩሕጽኤል በኩል፤ የዩሕጽኤላውያን ጉሣ፤ በጉኒ በኩል፤ የጉናውያን ጉሣ፤
 49 በሺሌም በኩል፤ የሺሌማውያን ጉሣ፤
 50 እነዚህ የንፍታሌም ጉሣዎች ሲሆኑ፤ ከእነዚህ የተቆጠሩት አርባ አምስት ሺህ አራት መቶ ነበሩ።
 51 በጠቃላይ የአስራኤል ወንዶች ቍጥር ስድስት መቶ አንድ ሺህ ሰባት መቶ ሠላሳ ነበር።
 52 እግዚአብሔር (ያዘ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 53 “ምድራቱ በስማቸው ቍጥር ልክ ተደልድላ በርስትነት ለእነርሱ ትሰጥ። 54 በርስት ያለ ቍጥር ላለው ጉሣ ሰፋ ያለውን ርስት፤ አነስ ያለ ቍጥር ላለው ጉሣ ደግሞ አነስ ያለውን ስጥ፤ ርስቱንም እያንዳንዱ በዝርዝር ላይ በተመለከተው ቍጥር መሠረት ይረከባል። 55 የመሬት ድል ድሉም በዕጣ ይሁን፤ እያንዳንዱ የሚወርሰውም በየነገድ አባቶቹ ስም ይሆናል። 56 እያንዳንዱም ርስት በትልልቆቹና በትንንሾቹ ነገዶች መካከል በዕጣ ይደለደላል።
 57 በየጉሣቸው የተቆጠሩት ሌዋውያን እነዚህ ነበሩ፤ በጌድሶን በኩል፤ የጌድሶናውያን ጉሣ፤ በቀዓት በኩል፤ የቀዓታውያን ጉሣ፤ በሜራሪ በኩል፤ የሜራራውያን ጉሣ፤
 58 እነዚህም ደግሞ የሌዊ ጉሣዎች ነበሩ፤ የሊብናውያን ጉሣ፤ የኮብርናውያን ጉሣ፤ የሞሐላውያን ጉሣ፤ የሙሳውያን ጉሣ፤ የቆሬያውያን ጉሣ።
 ቀዓት የእንበሪም ቅድመ አያት ነበር፤ 59 ሚስቱ የካብድ ትባል ነበር፤ እርሷም

39 ጥቂት የማሳራቲክ፤ የአራተ ሳምራውያን፤ የሹልጊትና የሱር ስት ቅጆች 163 የሚሉ ሲሆን፤ አያሌ የማሳራቲክ ቅጆች ግን 164 ላይ ይላሉ።

በግብፅ አገር ከሌዋውያን የተወለደች የሌዊ ዘር ነበረች። ከእንበረምም አሮንን፣ ሙሴንና እሳታቸውን ማርያምን ወለደች።⁶⁰ አሮንም የናዳብና የአብዮድ፣ የአልዓዛርና የኢታምር አባት ነበር።⁶¹ ነገር ግን ናድብና አብዮድ ባለተፈቀደ እሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) መሥዋዕት ስላቀረቡ ሞቱ።

⁶² አንድ ወርና ከዚያ በላይ የሆናቸው ሌዋውያን ወንዶች ሁሉ ተቈጥረው ሃያ ሦስት ሺህ ሆኑ፤ እነርሱም ከሌሎቹ እስራኤላውያን ጋር ርስት ተካፋዮች ስላልነበሩ አብረዋቸው አልተቆጠሩም።

⁶³ ሙሴና ካህኑ አልዓዛር ከኢያሪኮ ማዶ በዮርዳኖስ ወንዝ አጠገብ ካለው ከሞዓብ ሜዳ ላይ የእስራኤልን ሕዝብ በቁጠራ-በት ወቅት የተቆጠሩት እነዚህ ናቸው።⁶⁴ ሙሴና ካህኑ አሮን በሲና ምድረ በዳ እስራኤላውያንን በቁጠራ ጊዜ ከእነዚህ ከተቆጠሩት መካከል አንዳቸውም አልነበሩም፤⁶⁵ ምክንያቱም በእርግጥ በምድረ በዳ እንደሚሞቱ ያን ጊዜ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነግሮአቸው ነበር፤ ከዮሬኒ ልጅ ከካሌብና ከነዌ ልጅ ከኢያሱ በስተቀር ከእነርሱ የተረፈ ማንም ሰው አልነበረም።

የሰለጸዳድ ሴት ልጆች

27 የምናሴ ልጅ፣ የማኪር ልጅ፣ የገላድ ልጅ፣ የአፌር ልጅ፣ የሰለጸዳድ ሴት ልጆች ከዮሴፍ ልጅ ከምናሴ ጉሣዎች ነበሩ፤ ስማቸውም ማህለህ፣ ነዓ፣ ዒግላ፣ ሚልካና ቲርጸ ይባላል። እነርሱም፣² ወደ መገናኛው ድንኳን መገቢያ ቀረቡ፤ በሙሴ፣ በካህኑ በአልዓዛር፣ በመሪዎችና በመላው ማኅበርም ፊት ቆመው እንዲህ አሉ።³ “አባታችን በምድረ በዳ ሞተ፤ ተባብረው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ላይ ካመጡት ከቆሬ ተከታዮች ጋር አልነበረም፤ የሞተው ግን በራሱ ጎጠአት ሲሆን፣ ወንዶች ልጆችም አልነበሩትም።⁴ ታዲያ አባታችን ወንድ ልጅ ባለመውለዱ ስሙ ከጉሣዎቹ ተለይቶ እንዴት ይጠፋል? ለእኛም በአባታችን ዘመዶች መካከል ርስት ስጡን።”

⁵ ስለዚህ ሙሴ ጉዳዮቸውን ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) አቀረበ፤ ⁶ እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲህ አለው፣ ⁷ “የሰለጸዳድ ልጆች ጥያቄ ትክክል ነው፤ በእርግጥ በአባታቸው ዘመዶች መካከል ድርሻቸውን ርስት አድርገው ልትሰጣቸው ስለሚገባ የአባታቸውን ድርሻ ለእነርሱ አስተላልፍላቸው።

⁸ “እስራኤላውያንን እንዲህ በላቸው፣ ‘አንድ ሰው ወንድ ልጅ ሳይተካ ቢሞት ውርሱን

26:60 ዘፀ:23
26:61 ዘሌ:10:1-2 ዘዘጎጉ:3:4
26:62 ዘዘጎጉ:1:47:2:33:3:39:18:23
26:63 ቀጽ3 ዘዘጎጉ:1:19:22:1
26:64 ዘዘጎጉ:1:44:14:29
26:65 ዘዘጎጉ:11:28:13:6:14:28:14:10:5
27:1 ዘዘጎጉ:50:23:11:26:30:33:33:አሱ:17:2:3:11:11:52:21
27:2 ዘዘጎጉ:40:2:17:4:11:1:16:9:6:31:13:3:2:2:36:1
27:3 ዘዘጎጉ:16:2:26:33:65
27:5 ዘዘጎጉ:25:22:ዘዘጎጉ:18:19:ዘዘጎጉ:9:8
27:7 ቀጽ8:አሱ:17:4:አዮ:42:15

27:11 ዘዘጎጉ:35:29
27:12 ዘዘጎጉ:23:14:33:47:ዘሌ:14:34:ዘዘጎጉ:23:27:32:48:52:አፌር:22:20
27:13 ዘዘጎጉ:20:12:28:31:2:ዘዘጎጉ:4:22:31:14:3:2:50:15:2:1
27:14 ዘዘጎጉ:17:7:ዘዘጎጉ:20:1:2:5:12
27:16 ዘዘጎጉ:16:22:አዮ:21:20
27:17 17:22:17:21:5:18:16:3:ዘዘጎጉ:34:5:ዘዘጎጉ:10:2:ግጥ:9:36
27:18 ቀጽ23:ዘዘጎጉ:41:38:ዘዘጎጉ:11:25:29:ዘዘጎጉ:34:9:አሞ:6:6
27:19 ቀጽ23:ዘዘጎጉ:3:28:3:17:14:23
27:20 አሱ:16:17
27:21 ዘዘጎጉ:25:22:ዘዘጎጉ:28:30:አሱ:9:14:መገ:10:6:13:አሱ:8:19:አሱ:1:13:ሚል:2:7:3:1
27:23 ቀጽ19

ለሴት ልጅ አስተላልፍ።⁹ ሴት ልጅ ከሌለችው ደግሞ ውርሱን ለወንድሞቹ ስጡ።¹⁰ ወንድሞች ከሌሉትም ውርሱን ለአባቱ ወንድሞች ስጡ።¹¹ አባቱ ወንድሞች ከሌሉት ውርሱ ከጉሣው መካከል ቅርብ ለሆነ ዘመዱ ይሰጥ፤ እርሱም ይውረሰው። ይህም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት ለእስራኤላውያን ሕጋዊ መመሪያ ይሆናቸዋል።”

ኢያሱ በሙሴ እግር ተተካ

¹² ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፣ “በዓባሪም ሸንተረር ላይ ወዳለው ወደዚህ ተራራ ውጣና ለእስራኤላውያን የሰጠኝቸውን ምድር እይ።¹³ ካዩኸውም በኋላ አንተም እንደ ወንድምህ እንደ አሮን ወደ ሕዝብህ ትሰበሰባለህ፤¹⁴ ምክንያቱም ማኅበረ ሰብ በጸን ምድረ በዳ ባለው ውሃ አጠገብ ባመጡ ጊዜ እኔን በሕዝቡ ፊት ቅዱስ አድርጋችሁ ለማክበር ሁለታችሁም ትእዛዜን ስላልጠበቃችሁ ነው።” ይህም በጸን ምድረ በዳ በቃዴስ የሚገኝ የመሪ ሰው ነው።

¹⁵ ሙሴ እግዚአብሔርን (ያህዌ) እንዲህ አለው፣¹⁶ “የሰብአዊ ፍጡር ሁሉ መንፈስ አምላክ (አሎሃም) የሆነ ጌታ እግዚአብሔር (ያህዌ) በዚህ ማኅበረ ሰብ ላይ ሰው ይሾም፤¹⁷ እርሱም፣ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ሕዝብ እረኛ እንደሌለው የበግ መንጋ እንዳይሆን በፊቱ የሚወጣና የሚገባ፣ መርቶ የሚያወጣውና የሚያገባው እንዲሆን ነው።”

¹⁸ ስለዚህም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፣ “መንፈስ ቅዱስ¹⁹ የደረሰትን የነዌን ልጅ ኢያሱን ወስደህ እጅህን ጫንበት።¹⁹ በካህኑ በአልዓዛርና በመላው ማኅበር ፊት እንዲቆም አድርገው፤ በፊታቸውም ሹመው፤²⁰ መላው የእስራኤል ማኅበር ሰብ እንዲታዘዙትም ከሥልጣንህ ከፍለህ ስጠው።²¹ እርሱም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ሆኖ በኡሪም በመጠየቅ ውሳኔ በሚያስገኝለት በካህኑ በአልዓዛር ፊት ይቆማል፤ እርሱም ሆነ መላው የእስራኤል ማኅበር ሰብ በአልዓዛር ትእዛዝ ይወጣሉ፤ በእርሱም ቃል ይገባሉ።”

²² ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው አደረገ፤ ኢያሱንም ወስዶ በካህኑ በአልዓዛርና በመላው የእስራኤል ማኅበር ፊት አቆመው፤²³ ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት ባዘዘው መሠረት እጁን በራሱ ላይ ጭኖ ሾመው።

¹⁹18 ወይም መንፈስ

የየዕለቱ መሥዋዕት

28 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²“ይህን ትእዛዝ ለእስራኤላውያን ሰጣቸው፤ ‘ሽታው ደስ እንዲያሰኘኝ በእሳት የሚቀርብልኝን የምግብ ቀሩርባን የተወሰነውን ጊዜ ጠብቃችሁ አቅርቡልኝ’ በላቸው። ³ደግሞም እንዲህ በላቸው፤ ‘በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የምታቀርቡት መሥዋዕት ይህ ነው፤ አንድ ዓመት የሆናቸውንና እንከን የሌለባቸውን ሁለት ተባዕት የበግ ጠቦቶች መደበኛ የሚቃጠል መሥዋዕት በማድረግ በየዕለቱ አቅርቡ። ⁴አንዱን ጠቦት ጠቦት ሌላውን ደግሞ ማታ አቅርቡ፤ ⁵ከዚህም ጋር ተወቅጦ በተጠለለ በሂን አንድ አራተኛ የወይራ ዘይት የተለወሰ የኢፍኮ አንድ ዐሥረኛ ልምድ ያህዌን የእህል ቀሩርባን አዘጋጁ። ⁶ይህም ሽታው ደስ እንዲያሰኘኝ በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቀርብ ምሥዋዕት ሲሆን፤ በሲና ተራራ የተደነገገ መደበኛ የሚቃጠል መሥዋዕት ነው። ⁷ከእያንዳንዱ ጠቦት ጋር አብሮት የሚቀርበውም የመጠጥ ቀሩርባን ፊልቶ የወጣለት የሂን አንድ አራተኛ መጠጥ ይሆናል፤ የመጠጥም ቀሩርባን በተቀደሰው ቦታ ላይ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አፍሰሱት። ⁸ሁለተኛውንም ጠቦት ጠቦት ባቀረባችሁት ዐይነት አድርጋችሁ ከእህል ቀሩርባኑና ከመጠጥ ቀሩርባኑ ጋር ማታ አቅርቡት፤ ይህም ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ በእሳት የሚቀርብ መሥዋዕት ነው።

የሰንበት መሥዋዕት

⁹“በሰንበት ዕለት፤ አንድ ዓመት የሆናቸውንና እንከን የማይገኝባቸውን ሁለት ተባዕት የበግ ጠቦቶች መሥዋዕት ከመጠጥ ቀሩርባኑና በዘይት ከተለወሰ የኢፍኮ ሁለት ዐሥረኛ ልምድ ያህዌን ያቅርቡ። ¹⁰ይህም ከመጠጥ ቀሩርባኑ ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ በየሰንበቱ የሚቀርብ የሚቃጠል መሥዋዕት ነው።

የየወሩ መሥዋዕት

¹¹“የየወሩ መባቻ እንከን የሌለባቸውን ሁለት ወይፊኖች፤ አንድ አውራ በግ፤ ዓመት የሆናቸውን ሰባት ተባዕት የበግ ጠቦቶችን የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ። ¹²ከእያንዳንዱ ወይፊን ጋር ለእህል ቀሩርባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ የኢፍኮ ሦስት ዐሥረኛ ልምድ ያህዌን፤ ከአውራውም በግ ለእህል ቀሩርባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ የኢፍኮ ሁለት ዐሥረኛ ልምድ ያህዌን ይቀርባል፤ ¹³እንደዚሁም ከእያንዳንዱ የበግ ጠቦት ጋር ለእህል

28:2 1:9;3:11; ዘሌ.23:1-44
 28:3 ዘዐ12:5; 29:38;አጥ4:4
 28:4 ዘዐ29:39
 28:5 ዘሌ.21:1; 6:20;ዘጎሥ.29:6
 28:6 ዘዐ19:3; ዘሌ.1:3;9
 28:7 ዘሌ.3:7; 10:9;23:13;ዘጎሥ.3:28;6:15
 28:8 ቀሩርባኑ 29:39;ዘሌ.1:9;3:7
 28:9 ቀሩርባኑ 20:10;ዘሌ.23:13 ማቴ.12:5
 28:10 ቀሩርባኑ ዘሌ.23:38
 28:11 ዘሌ.1:3; 5:15;ዘጎሥ.7:15; 10:10
 28:12 ቀሩርባኑ ዘጎሥ.15:6;9:29;3

ቀሩርባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ የኢፍኮ አንድ ዐሥረኛ ልምድ ያህዌን ያቅርቡ፤ ይህም ለሚቃጠል መሥዋዕት ሲሆን ሽታው ደስ የሚያሰኘኝና በእሳት ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የሚቀርብ መሥዋዕት ነው። ¹⁴ከእያንዳንዱ ወይፊን ጋር ለመጠጥ ቀሩርባን የሚሆን የኢፍኮ ግማሽ የወይን ጠጅ፤ ከአውራው በግ ጋር የኢፍኮ አንድ ሦስተኛ፤ ከእያንዳንዱም የበግ ጠቦት ጋር የኢን አንድ አራተኛ የወይን ጠጅ ይቅረብ፤ ይህም በየወሩ መባቻ ዓመቱን ሙሉ የሚቀርብ የሚቃጠል መሥዋዕት ነው። ¹⁵ከመጠጥ ቀሩርባኑ ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት ሆኖ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ይቀርባል።

ፋሲካ

28:16-25 ተን ምብ - ዘዐ 12:14-20; ዘሌ 23:4-8; ዘዳ 16:1-8

¹⁶“የመጀመሪያው ወር በገባ በዐሥራ አራተኛው ቀን የእግዚአብሔር (ያህዌ) ፋሲካ በዓል ይከበራል። ¹⁷በዚሁ ወር በዐሥራ አምስተኛው ቀን በዓል ይሆናል፤ እስከ ሰባትም ቀን ድረስ ያለ እርሾ የተጋገረ ቂጣ ብሉ። ¹⁸በመጀመሪያው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አድርጎ፤ የዘወትር ተግባራችሁንም አትሥሩበት። ¹⁹እንከን የሌለባቸው ሁለት ወይፊኖች፤ አንድ አውራ በግና ዓመት የሆናቸው ሰባት ተባዕት የበግ ጠቦቶች በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት በማድረግ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አቅርቡ። ²⁰ከእያንዳንዱም ወይፊን ጋር ለእህል ቀሩርባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ የኢፍኮ ሦስት ዐሥረኛ ልምድ ያህዌን፤ ከአውራውም በግ ጋር የኢፍኮ ሁለት ዐሥረኛ ልምድ ያህዌን ያቅርቡ፤ ²¹ከሰባቱም የበግ ጠቦቶች ከእያንዳንዳቸው ጋር የኢፍኮ አንድ ዐሥረኛ ልምድ ያህዌን ያቅርቡ። ²²በተጨማሪም ማስተስረኛ እንዲሆናችሁ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርቡ። ²³እነዚህንም ጧት ጧት በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ጋር አቅርቧቸው። ²⁴በዚህም ዐይነት ሽታው እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሆኖ በየዕለቱ ለሰባት ቀን በእሳት ለሚቀርብ መሥዋዕት የምግብ ቀሩርባን አዘጋጁ፤ ይህም ከመጠጥ ቀሩርባኑ ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ጋር ሆኖ በተጨማሪ

¹⁵ አንድ ሊትር ያህል ነው።
¹⁶ ሁለት ሊትር ያህል ነው።
¹⁷ አራት ተኩል ሊትር ያህል ነው።
¹⁸ ስድስት ተኩል ሊትር ያህል ነው።
¹⁹ ሁለት ሊትር ያህል ነው።
¹⁴ አንድ ሊትር ያህል ነው።

28:13 ቀሩርባኑ 1:9;6:14;ዘጎሥ.15:3
 28:14 ቀሩርባኑ 15:7;2ዘ.5:24;ዕብ.3:5
 28:15 ቀሩርባኑ 24:30;ዘሌ.4:3;ዘጎሥ.29:16;19
 28:16 ዘዐ12:11; 2ዘ.5:30;13:35;1
 28:17 ዘዐ12:15; 19
 28:18 ዘዐ12:16
 28:19 ቀሩርባኑ ዘሌ.1:9
 28:20 ቀሩርባኑ ዘሌ.14:10
 28:21 ቀሩርባኑ ዘሌ.4:3; ዘጎሥ.15:28;ሜ.8:3
 28:24 ዘሌ.1:9

ይቀርባል። 25 በሰባተኛው ቀን የተቀደሰ ገባኤ አድርገው የዘወትር ተግባርም አት ሥሩበት።

የሳምንቱ በዓል

28:26-31 ተጓ ምብ - ዘሌ 23:15-22፣ ዘጳ 16:9-12

26 “በየሳምንቱ በሚደረገው በዓል፣ አዲስ የእህል ቀርባን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) በም ታቀርቡበት በፍሬ በኩራት ቀን የተቀደሰ ገባኤ አድርገው የዘወትር ተግባርም አት ሥሩበት። 27 ሁለት ወይፈኖች፣ አንድ አው ራ በግና ዓመት የሆናቸውን ሰባት ተባዕ ት የበግ ጠቦቶች ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ አድርጋችሁ የሚቃጠል መሥዋዕት አቅርቡ። 28 ከእያንዳንዱም ወይ ፈን ጋር ለእህል ቀርባን የሚሆን በዘይት የተለወሰ የኢፍ ሦስት ዐሥረኛ፣ ከአውራው በግ ጋር የኢፍ ሁለት ዐሥረኛ ልም ዱቄት ይቀርባል። 29 ከሰባቱም የበግ ጠቦቶች ከእ ያንዳንዳቸው ጋር የኢ ፍ አንድ ዐሥረኛ ልም ዱቄት ይቅረብ። 30 በተጨማሪም ማስ ተስረያ እንዲሆንላችሁ አንድ ተባዕት ፍየል አቅርቡ። 31 ከእህል ቀርባን ጋር በመደበኛ ነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት በተጨማሪ እነዚህን ከመጠጥ ቀርባናቸው ጋር አቅርቡ። እንስሳቱም እንከን የሌላ ቸው መሆናቸውን አረጋግጡ።

የመለከት በዓል

29:1-6 ተጓ ምብ - ዘሌ 23:23-25

29 “በሰባተኛው ወር በመጀመሪያው ቀን የተቀደሰ ገባኤ አድርገው የዘ ወትር ሥራም አትሥሩበት፤ ይህም የመለ ከት ድምፅ የምታሰሙበት ቀናችሁ ነው። ጳጳስን የሌለባቸውን አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግና ዓመት የሆናቸው ሰባት ተባዕት የበግ ጠቦቶች ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት አድ ርጋችሁ አቅርቡ። 3 ከወይፈኑ ጋር ለእህል ቀርባን የሚሆን የኢፍ ሦስት ዐሥረኛ፣ ከአውራውም በግ ጋር የኢፍ ሁለት ዐሥ ረኛ፣ በዘይት የተለወሰ ልም ዱቄት አቅ ርቡ። 4 ከእያንዳንዱም ሰባት የበግ ጠቦት ጋር በዘይት የተለወሰ የኢፍ አንድ ዐሥ ረኛ ልም ዱቄት አዘጋጁ። 5 ማስተስረያ እንዲሆናችሁም አንድ ተባዕት ፍየል የኅጢ አት መሥዋዕት በማድረግ በተጨማሪ አቅ ርቡ። 6 እነዚህ እንግዲህ በተደነገገው መሠ ረት ከእህል ቀርባናቸውና ከመጠጥ ቀር ባናቸው ጋር በየዕለቱና በየወሩ ከሚቀርቡት የሚቃጠሉ መሥዋዕቶች ሌላ ተጨማሪ ሆኑ። ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ሽታቸው ደስ የሚያ ሰኝ በእሳት የሚቀርቡ መሥዋዕቶች ናቸው።

28:26 ቍ:18:10
34:22:23:16
28:27 ቍ:19
28:28 ቍ:12
28:29 ቍ:13
28:30 ቍ:15
28:31 ቍ:3:19
29:1 ዘኅ:28:18
29:2 ቍ:36:ዘሌ:1:
3:9 ዘኅ:28:2:3:11
29:3 ቍ:14:ዘኅ:ጌ:
28:12
29:4 ዘኅ:28:13
29:5 ዘኅ:28:15
29:6 ዘሌ:19፣
ዘኅ:28:2:3:5:7:11

የማስተስረያ ቀን

29:7-11 ተጓ ምብ - ዘሌ 16:2-34፣ 23:26-32

7 “በዚህ በሰባተኛው ወር በዐሥረኛውም ቀን የተቀደሰ ገባኤ አድርገው ራሳችሁን አዋርዱ። ሥራም አትሥሩ። 8 ሁሉም እን ከን የሌለባቸው አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግና ዓመት የሆናቸው ሰባት ተባዕት የበግ ጠቦቶች፣ ሽታው እግዚአብሔርን (ያህዌ) ደስ የሚያሰኝ የሚቃጠል መሥዋዕት አድ ርጋችሁ አቅርቡ። 9 ከወይፈኑ ጋር ለእህል ቀርባን የሚሆን የኢፍ ሦስት ዐሥረኛ፣ ከአውራ በግ ጋር የኢፍ ሁለት ዐሥረኛ በዘይት የተለወሰ ዱቄት አቅርቡ። 10 ከሰ ባቱ የበግ ጠቦቶችም ከእያንዳንዳቸው ጋር በዘይት የተለወሰ የኢፍ አንድ ዐሥረኛ ልም ዱቄት አዘጋጁ። 11 ማስተስረያ እንዲ ሆንም ለኅጢአት መሥዋዕት ከሚቀርበው እንዲሁም ከእህል ቀርባንና ከመጠጥ ቀርባን ጋር በመደበኛነት ቀርቦ ከሚቃጠ ለው መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የኅጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨ ማሪ አቅርቡ።

የዳስ በዓል

29:12-39 ተጓ ምብ - ዘሌ 23:33-43፣ ዘጳ 16:13-17

12 “በሰባተኛው ወር በዐሥራ አምስተኛው ቀን የተቀደሰ ገባኤ አድርገው የዘወትር ሥ ራ አትሥሩ። ለእግዚአብሔርን (ያህዌ) የሰባት ቀን በዓል አክብሩ። 13 ሁሉም እንከን የሌለባ ቸው ዐሥራ ሦስት ወይፈኖች፣ ሁለት አውራ በጎችና ዓመት የሆናቸው ዐ ሥራ ሁለት ተባዕት የበግ ጠቦቶች የሚቃጠ ል መሥዋዕት በማድረግ ሽታው እግዚ አብሔ ርን (ያህዌ) ደስ እንዲያሰኝ በእሳት አቅርቡ 14 ከዐሥራ ሦስቱ ወይፈኖች ከእያንዳንዳቸው ጋር የኢፍ ሦስት ዐ ሥረኛ፣ ከሁለቱ አውራ በጎችም ከእያንዳንዳቸው ጋር የኢፍ ሁለት ዐሥረኛ በዘይት የተለወሰ ልም ዱቄት የእህል ቀርባን አቅርቡ። 15 እንዲሁም ከዐ ሥራ አራቱ ተባዕት የበግ ጠቦቶች ከእያን ዳንዳቸው ጋር የኢፍ አንድ ዐሥረኛ በዘይት የተለወሰ ልም ዱቄት የእህል ቀርባን አቅ ርቡ። 16 ከእህል ቀርባንና ከመጠጥ ቀር ባን ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚ ቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የኅጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨ ማሪ አቅርቡ።

17 “በሁለተኛው ቀን ሁሉም እንከን የሌ ለባቸው ዐሥራ ሁለት ወይፈኖች፣ ሁለት አውራ በጎችና ዓመት የሆናቸው ዐሥራ አራት

29:7 ዘ031:15፣
ሐሥ 27:9
29:8 ቍ:2
29:9 ቍ:3:18:ዘኅ:
28:12
29:10 ዘኅ:28:13
29:11 ቍ:5:6:ዘሌ:
16:3:ዘኅ:28:15
29:12 ዘሌ:23:24፣
17:18:21:2:32
29:13 ቍ:2:ዘኅ:ጌ:
28:2:3
29:14 ቍ:3፣
ዘኅ:15:6
29:15 ቍ:4፣
ዘኅ:28:13
29:16 ቍ:5:6፣
ዘኅ:28:15
29:17 ቍ:2:ዘሌ:
23:36:ዘኅ:28:3

ጌ፣ ስድስት ተኩል ሊትር ያህል ነው።
፮ አራት ተኩል ሊትር ያህል ነው።
፳ ሁለት ሊትር ያህል ነው።
፳፯ ወይም ጸመ

ተባዕት የበግ ጠቦቶች አቅርቡ።¹⁸ ከወይዘሮች፣ ከአውራ በጎቹና ከበግ ጠቦቶቹ ጋር በተወሰነው ቀጥሮ መሠረት የእህል ቀሩር ሳናቸውንና የመጠጥ ቀሩርሳናቸውን አብራሻሁ አቅርቡ።¹⁹ ደግሞም ከእህሉ ቀሩር ገንና ከመጠጥ ቀሩር ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ አውራ ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨማሪ አቅርቡ።

²⁰ ፤ በሰጠተኛው ቀን ሁሉም እንከን የሌለባቸው ሀሥራ አንድ ወይፈኖች፣ ሁለት አውራ በጎቻና ግመት የሆኑት ሀሥራ አራት ተባዕት የበግ ጠቦቶች አቅርቡ።²¹ ከወይፈኖቹ፣ ከአውራ በጎቻና ከበግ ጠቦቶቹ ጋር የእህል ቀሩርሳናቸውንና የመጠጥ ቀሩር ሳናቸውን በተወሰነው ቀጥሮ መሠረት አብራሻሁ አቅርቡ።²² ደግሞም ከእህሉ ቀሩር ሳናና ከመጠጥ ቀሩር ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨማሪ አቅርቡ።

²³ ፤ በሰጠተኛው ቀን ሁሉም እንከን የሌለባቸው ሀሥራ ወይፈኖች፣ ሁለት አውራ በጎቻና ግመት የሆኑት ሀሥራ አራት ተባዕት የበግ ጠቦቶች አቅርቡ።²⁴ ከወይፈኖቹ፣ ከአውራ በጎቻና ከጠቦቶቹ ጋር የእህል ቀሩር ሳናቸውንና የመጠጥ ቀሩር ሳናቸውን በተደነገገው ቀጥሮ መሠረት አቅርቡ።²⁵ ደግሞም ከእህሉ ቀሩር ሳናና ከመጠጥ ቀሩር ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨማሪ አቅርቡ።

²⁶ ፤ በሰጠተኛው ቀን ሁሉም እንከን የሌለባቸው ዘጠኝ ወይፈኖች፣ ሁለት አውራ በጎቻና ግመት የሆኑት ሀሥራ አራት ተባዕት የበግ ጠቦቶች አቅርቡ።²⁷ ከወይፈኖቹ፣ ከአውራ በጎቻና ከጠቦቶቹ ጋር የእህል ቀሩር ሳናቸውንና የመጠጥ ቀሩር ሳናቸውን በተወሰነው ቀጥሮ መሠረት አቅርቡ።²⁸ ደግሞም ከእህሉ ቀሩር ሳናና ከመጠጥ ቀሩር ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨማሪ አቅርቡ።

²⁹ ፤ በሰጠተኛው ቀን ሁሉም እንከን የሌለባቸው ስምንት ወይፈኖች፣ ሁለት አውራ በጎቻና ግመት የሆኑት ሀሥራ አራት ተባዕት የበግ ጠቦቶች አቅርቡ።³⁰ ከወይፈኖቹ፣ ከአውራ በጎቻና ከበግ ጠቦቶቹ ጋር የእህል ቀሩር ሳናቸውንና የመጠጥ ቀሩር ሳናቸውን በተወሰነው ቀጥሮ መሠረት አቅርቡ።³¹ ደግሞም ከእህሉ ቀሩር ሳናና ከመጠጥ ቀሩር ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨማሪ አቅርቡ።

29:18 ቀ*9:ዘጎሥ
15:4-12:28:7
29:19 ቀ*6:ዘጎሥ
28:3:15
29:20 ቀ*17
29:21 ቀ*18

ዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨማሪ አቅርቡ።

³² ፤ በሰጠተኛው ቀን ሁሉም እንከን የሌለባቸው ሰባት ወይፈኖች፣ ሁለት አውራ በጎቻና ግመት የሆኑት ሀሥራ አራት ተባዕት የበግ ጠቦቶች አቅርቡ።³³ ከወይፈኖቹ፣ ከአውራ በጎቻና ከበግ ጠቦቶቹ ጋር የእህል ቀሩርሳናቸውንና የመጠጥ ቀሩር ሳናቸውን በተወሰነው ቀጥሮ መሠረት አቅርቡ።³⁴ ደግሞም ከእህሉ ቀሩር ሳናና ከመጠጥ ቀሩር ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨማሪ አቅርቡ።

³⁵ ፤ በስምንተኛው ቀን የተቀደሰ ገባኤ አድርገው የዘወትር ሥራም አትሥሩ።³⁶ ሁሉም እንከን የሌለባቸው አንድ ወይፈኖች፣ አንድ አውራ በጎቻና ግመት የሆኑት ሰባት ተባዕት የበግ ጠቦቶች የሚቃጠል መሥዋዕት በማድረግ ሽታው እግዚአብሔርን (ይሆዌ) ደስ የሚደሰኝ ቀሩር ሳናና በእሳት አቅርቡ።³⁷ ከወይፈኖቹ፣ ከአውራ በጎቻና ከበግ ጠቦቶቹ ጋር የእህል ቀሩርሳናቸውንና የመጠጥ ቀሩር ሳናቸውን በተወሰነው ቀጥሮ መሠረት አቅርቡ።

³⁸ ደግሞም ከእህሉ ቀሩር ሳናና ከመጠጥ ቀሩር ሳና ጋር በመደበኛነት ከሚቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ሌላ አንድ ተባዕት ፍየል የጎጢአት መሥዋዕት አድርጋችሁ በተጨማሪ አቅርቡ።

³⁹ በስሌትና በሰን ፈቃድ ከምታቀርባቸው ቀሩር ሳናት በተጨማሪ የሚቃጠሉ መሥዋዕቶቻችሁን፣ የእህል ቀሩር ሳናቸችሁን፣ የመጠጥ ቀሩር ሳናቸችሁንና የጎብረት መሥዋዕቶቻችሁን፣ በተወሰኑት በግሎቻችሁ ላይ ለእግዚአብሔር (ይሆዌ) አቅርቡ።⁴⁰ ሁሉም እግዚአብሔር (ይሆዌ) ያዘዘውን ሁሉ ለእስራኤላውያን ነገራቸው።

ስሌት

30 ሙሴ ለእስራኤል የነገድ አለቆች እንዲህ አላቸው፤ “እግዚአብሔር (ይሆዌ) ያዘዘው ይህ ነው፤ ፈንድ ሰው ለእግዚአብሔር (ይሆዌ) ስሌት በሚላልበት ወይም አንድ ነገር ለማድረግ በመሐላ ራሱን ግዴታ ውስጥ በሚያስገባበት ጊዜ ቃሉን ሳያጥፍ ያለውን ሁሉ መፈጸም አለበት።³ በአባቷ ቤት የምትኖር ሴት ልጅ ለእግዚአብሔር (ይሆዌ) ስሌት ብትሳል ወይም አንድ ነገር ለማድረግ በመሐላ ራሷን ግዴታ ውስጥ ብታስገባ፤⁴ አባቷም መሳሳት ወይም

29:35 ዘሌ23:56
29:36 ቀ*2፣
ዘሌ1:9
29:39 ዘሌ1:3፣
3፣1፣7፣16፣23፣2፣
ዘጎሥ 6፣2፣11፣5
23፣31፣2፣ዘ፣531፣3
30:1 ዘጎሥ1:4
30:2 ዘግ23:21-
23፣መሳ11፣35፣አ፣የ
22፣27፣መዘ22፣25፣
50፣14፣61፣5፣8፣76፣
11፣16፣14፣።ሞላ20:2
5፣መከ5፣4፣5፣አ፣ላ
19፣21፣የ፣፣1፣6፣
2፣9
30:4 ቀ*7

³⁹ በተለምዶ የደገገነት መሥዋዕት ይባላል።

ራሷን ግዴታ ውስጥ ማስገባቷን ሰምቶ ምንም ነገር ሳይላት ቢቀር ስእለቶቿ በሙሉ፣ ራሷንም ግዴታ ውስጥ ያስገባችባቸው ነገሮች ሁሉ መፈጸም ይኖርባቸዋል።⁵ አባቷ ይህንኑ ሰምቶ ከከለከላት ግን የትኛውም ስእለቷ ወይም ራሷን ግዴታ ውስጥ ያስገባችበት መሐላ አይያዝባትም፤ የከለከላት አባቷ ስለ ሆነ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነጻ ያደርጋታል።

⁶ እንዲሁም ከተሳለች ወይም አምልጦ አት ተናግራ ራሷን ግዴታ ውስጥ ካስገባች በኋላ ባል ብታገባ፣ ገባሏም ሰምቶ ምንም ነገር ሳይላት ቢቀር ስእለቶቿ ወይም ራሷን ግዴታ ውስጥ ያስገባችባቸው ነገሮች መፈጸም ይኖርባቸዋል።⁸ ሆኖም ባሏ ይህንኑ ሰምቶ ከከለከላት ግን ለመፈጸም የተሳለችውንም ሆነ አምልጦአት ተናግራ ራሷን ግዴታ ውስጥ ያስገባችበትን ነገር ስለሚያስቀር እግዚአብሔር (ያህዌ) ከዚህ ነጻ ያደርጋታል።

⁹ ባሏ የሞተባት ወይም ከባሏ የተፋታች ሴት የትኛውም ስእለቷ ወይም የገባችበት ግዴታ ሁሉ የጸና ይሆናል።

¹⁰ ከባሏ ጋር የምትኖር ሴት ብትሳል ወይም አንድ ነገር ለማድረግ በመሐላ ራሷን ግዴታ ውስጥ ብታስገባና¹¹ ባሏም ይህንኑ ሰምቶ ምንም ነገር ሳይላትና ባይከለከላት ግን ስእለቶቿም ሆነ ለማድረግ ራሷን ግዴታ ውስጥ ያስገባችባቸው ነገሮች ሁሉ የጸኑ ይሆናሉ።¹² ባሏ ሰምቶ እንዲቀሩ ካደረገ ግን ስእለቶቿንም ሆነ ለማድረግ ቃል የገባቸውን ነገሮች የመፈጸም ግዴታ የለባትም፤ ባሏ እንዲቀሩ ስላደረጋቸው እግዚአብሔር (ያህዌ) ነጻ ያደርጋታል።¹³ የትኛውንም ስእለቷን ወይም ራሷን ለመከላከል በመሐላ የታሰረችበትን ሁሉ ባሏ ሊያጸናው ወይም ሊያፈርሰው ይችላል።¹⁴ ይህን እንጂ ባሏ ግን ስለ ጉዳዩ ከዕለት ወደ ዕለት ምንም ነገር ሳይላት ቢቀር ስእለቶቿን ወይም ራሷን ግዴታ ውስጥ ያስገባችባቸውን ነገሮች ሁሉ እያጸናላት ነው ማለት ነው፤ ስለ ነገሮቹ ሰምቶ ምንም ነገር ሳይላት በመቅረቱ አጽንቶላታል።¹⁵ ስለ ነገሮቹ ከሰማ በኋላ እንዲቀሩ ካደረገ ግን ለፈጸመችው በደል በጎሳፊነት የሚጠየቀው ራሱ ነው።”

¹⁶ እነዚህ እንግዲህ በባልና በሚሰት፣ በአ ባትና አብራው በቤት ውስጥ በምትኖር ልጅ መካከል ያለውን ግንኙነት አስመልክቶ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ የሰጠው ሥርዐቶች ናቸው።

30:5 ቍ8:12:15
30:6 ዘሌ5:4
30:8 ቍ5:ዘፍ3:6

30:12 ኤፌ5:22፣ ቁ43:18
30:15 ቍ5
31:2 ዘፍ25:2፣ ዘኅተ20:26
31:3 መላ11:36፣ 1ሳሙ24:12፣2ሳሙ4:8፣22:48፣መዝ94:1፣149:7፣አሳ34:8፣ኤር11:20፣46:10፣ከዝ25:17
31:5 ቍ6:21
31:6 ቍ5:110፣6:25፣ዘኅተ10:2፣14:44
31:7 ዘኅተ25:16፣ ዘጸ20:13፣መላ21:11፣1ገዢ11:15፣16
31:8 ዘፍ34:29፣ ዘኅተ22:5፣24:14፣25:15፣ኤሌ13:21፣22
31:9 ቍ15:ዘፍ34:29
31:10 ዘፍ25:16፣ ኤሌ6:24፣8:28፣11:11፣መላ18:27፣ዘሌ5፣6:54፣መዝ69:25፣ከዝ25:4
31:11 ቍ26፣ ዘጸ20:14፣2ዘ528:8
31:12 ቍ32:53፣ ዘፍ49:27፣ዘፀ15:9፣ ዘኅተ22:1፣27:2
31:14 ቍ48:110፣18:21፣ዘጸ1:15፣2ሳሙ18:1
31:16 ዘኅተ22:5፣23:28፣24:14፣25:1-9፣14:37፣2ጴጥ2:15
31:17 ዘጸ7:2፣20:16-18፣መላ21:11

ምድያማውያንን መበቀል

31 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፤² ለእስራኤላውያን ምድያማውያንን ተበቀልላቸው፤ ከዚያም ወደ ወገኖችህ ትከማቻለህ” አለው።

³ ስለዚህ ሙሴ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፡ “ምድያማውያንን ለመውጋት እንዲሄዱና ስለ እግዚአብሔርም (ያህዌ) እንዲበቀሏቸው ከሰዎቻችሁ ጥቂቶቹን ለመርነት አዘጋጁ።⁴ ከእያንዳንዱም የእስራኤል ነገድ አንዳንድ ሺህ ሰው ለመርነቱ ላኩ።”⁵ ስለ ዚህ ከእስራኤል ጉሣዎች ተወጣጥቶ ከእያንዳንዱ ነገድ አንድ ሺህ በአጠቃላይ ዐሥራ ሁለት ሺህ ሰው ለመርነት ተዘጋጀ። ልሙሴም የቤተ መቅደሱን ንዋየ ቅዱሳትና ምልክት መስጫ የሆኑትን መለከቶች ከያዘው ከካ ህኑ ከአልዓዛር ልጅ ከፊንሐስ ጋር ከየነ ገዱ አንዳንድ ሺህ ሰው ለመርነት ላኩ።

⁷ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን ባዘዘው መሠረት ከምድያማ ጋር ተዋገ፤ ወንድም በሙሉ ፈጁት፤⁸ ከተገደሉትም መካከል አምስቱ የምድያማ ነገሥታት ኤዊ፣ ሮቆም፣ ሱር፣ ሐርና ሪባ ይገኙባቸዋል፤ የቢዮርን ልጅ በለዓ ምንም በሰይፍ ገደሉት።⁹ ከዚያም እስራኤላውያን የምድያማውያን ሴቶችና ሕፃናት ማረኩ፤ የቀንድ ከብቶቻቸውን፣ የበግና የፍየል መንጋዎቻቸውን ሁሉ ነጻ፤ ሀብታቸውንም በሙሉ ወሰዱ።¹⁰ ምድያማውያኑ የሚኖሩባቸውን ከተሞች ሁሉ ሰፈሯቸውንም በሙሉ አቃጠሉ።¹¹ ሰውና እንስሳትን ጨምሮ የማረኩትንና የዘረፉትን ሁሉ እንዳለ አጋዙት።¹² የማረካቸውን ሰዎች፣ የነዳ አቶችን እንስሳትና የዘረፉትን ሀብት በሙሉ፣ ከኢያሪጦ ማዶ፣ በዮርዳኖስ አጠገብ፣ በሞዓብ ወዳለው፣ ሙሴና ካህኑ አልዓዛር እንዲሁም መላው የእስራኤላውያን ማኅበር ወዳሉበት ሰፈራቸው አመጡአቸው።

¹³ ሙሴ፣ ካህኑ አልዓዛርና የማኅበረ ሰቡ መሪዎች በሙሉ ሊቀበሉአቸው ከሰፈረ ወጡ።¹⁴ ሙሴም ከመርነት በተመለሱት በሰራዊቱ አዛዦች ማለትም በሻለቆችና በመቶ አለቆች ላይ ተቈጣ።

¹⁵ እርሱም እንዲህ አላቸው፡ “ሴቶችን ሁሉ እንዴት በሕይወት ትተውአቸዋላችሁ?”¹⁶ የበለዓምን ምክር ተቀብለው በፌሳር በተፈጸመው ድርጊት እስራኤላውያን ከእግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲመለሱና የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ሕዝብ እንዲቀሠፍ ያደረጉት እነርሱ ናቸው።¹⁷ አሁንም ወንዶቹን ልጆች ሁሉ፣ ወንድ ያወቀሩትንም ሴቶች በሙሉ-

¹¹12 በሰብራይስጥ የኢያሪጦ የርዳኖስ ማለት ሲሆን፣ ይህም የዮርዳኖስ ወንዝ የጥንት ስም ሳይሆን አይቀርም።

ግደሉዋቸው፤ ¹⁸ነገር ግን ወንድ ያላወቁትን ልጃገረዶች ሁሉ ለራሳችሁ አስቀሩአቸው።
¹⁹ከእናንተ መካከል ሰው የገደለ ወይም የተገደለውን የነሃ ሁሉ ከሰፈር ውጭ ሰባት ቀን ይቆይ። በሦስተኛውና በሰባተኛው ቀን ራሳችሁንና ምርኮኞቻችሁን አንጹ።
²⁰ማናቸውንም ልብስ እንዲሁም ከቆይታ ከፍየል ጠጉር ወይም ከዕንጨት የተሠራ ማንኛውንም ነገር አንጹ።”

²¹ከዚያም ካህኑ አልዓዛር ወደ ጦርነት ሄደው የነበሩትን ወታደሮች እንዲህ አላቸው፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሙሴ የሰጠው የሕግ ሥርዓት ይህ ነው፤ ²²ወርቅ፣ ብር፣ ናስ፣ ብረት፣ ቁርቁር፣ እርሳስ ²³እንዲሁም እሳትን መቋቋም የሚችል ማንኛውም ነገር በእሳት ውስጥ ማለፍ አለበት፤ ከዚያም ንጹሕ ይሆናል፤ ይህም ሆኖ መንጻት አለበት። እሳትን መቋቋም የማይችል ማንኛውም ነገር በዚሁ ውሃ ውስጥ ማለፍ አለበት። ²⁴በሰባተኛው ቀን ልብሳችሁን እጠብቃ፤ ትንጻሳችሁም፤ ከዚያም ወደ ሰፈር መግባት ትችላላችሁ።”

ምርኮን መከፋፈል

²⁵እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ ²⁶“አንተ፣ ካህኑ አልዓዛርና በማኅበረ ሰቡ ውስጥ ያሉት የየቤተ ሰቡ አለቆች ሆናችሁ የተማረከውን ሕዝብና እንስሳት ሁሉ ቀጥሎ። ²⁷ምርኮውንም ለሁለት ከፍላጎት ሰጠርነቱ ለተካፈሉት ወታደሮችና ለቀረው ማኅበረ ሰብ አከፋፍሉት። ²⁸በጦርነቱ ከተካፈሉት ወታደሮች ድርሻ ላይ፣ ከሰውም ሆነ ከቀንድ ከብት፣ ከአህያ፣ ከበግ ወይም ከፍየል ከየአምስት መቶው አንዱን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ግብር አውጣ። ²⁹ይህንንም ግብር ከድርሻቸው ላይ ወስደህ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ፈንታ በማድረግ ለካህኑ ለአልዓዛር ሰጠው። ³⁰ከእስራኤላውያን እኩሌታ ድርሻ ደግሞ ከሰውም ይሁን ከቀንድ ከብት፣ ከአህያ፣ ከበግ፣ ከፍየል ወይም ከሌሎች እንስሳት ከየአምሳው አንዳንድ መርጠህ፣ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ማደራደያ ድንኳን በጎላፊነት ለሚጠብቁ ሌዋውያን ስጣቸው።” ³¹ሙሴና ካህኑ አልዓዛርም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው አደረጉ።

³²ወታደሮቹ ማርከው ከወሰዱለት ምርኮ ውስጥ የቀረው ይህ ነበር፤ ስድስት መቶ ሰባ አምስት ሺህ በግ፣ ³³ሰባ ሁለት ሺህ የቀንድ ከብት፣ ³⁴ሥልሳ አንድ ሺህ አህያ ³⁵ወንድ ያላወቁ ሁሉ ሁለት ሺህ ሴቶች። ³⁶በጦርነቱ ላይ የነበሩት ወታደሮች እኩሌታ ድርሻ ይህ ነበር፤

31:19 ዘሌ21:1፣ ዘኅ19:12:16
 31:20 ዘሌ11:32፣ ዘኅ19:19
 31:21 ቍ5
 31:22 ኢሰ6:19፣ 22:8
 31:23 ዘኅ8:7፣ 1ቆር3:13
 31:24 ዘሌ11:25፣ 14:8
 31:26 ቍ11:12፣ ዘኅ1:4:19

31:27 ኢሰ22:8፣ 14ሙ25:13፣ 30:24
 31:28 ቍ37-41፣ ዘኅ18:21
 31:30 ዘኅ3:7፣ 18:3
 31:32 ቍ12
 31:37 ቍ38-41
 31:41 ቍ21:28፣ ዘኅ5:9፣ 18:8
 31:48 ቍ14
 31:49 ዘኅ1:19፣ ኤር23:4
 31:50 ዘዕ30:16
 31:53 ዘኅ34:29፣ ዘጸ20:14
 31:54 ዘዕ27:21፣ 28:12፣ 40:2
 32:1 ቍ24:36፣ ዘኅ31:21፣ ዘዕ12:38፣ ዘኅ21:32፣ መሳ5:16

ሦስት መቶ ሁሉ ሰባት ሺህ አምስት መቶ በግ፤ ³⁷ከነዚህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተሰጠ ግብር ስድስት መቶ ሰባ አምስት ነበር።

³⁸ሁሉ ስድስት ሺህ የቀንድ ከብት፣ ከነዚህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተሰጠው ግብር ሰባ ሁለት ነበር።

³⁹ሁሉ ሺህ አምስት መቶ አህያ፣ ከነዚህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተሰጠው ግብር ሥልሳ አንድ ነበር።

⁴⁰ዐሥራ ስድስት ሺህ ሰው፣ ከነዚህም ለእግዚአብሔር (ያህዌ) የተሰጠው ግብር ሁለት ነበር።

⁴¹ሙሴም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው የእግዚአብሔር (ያህዌ) ድርሻ የሆነውን ግብር ለአልዓዛር ሰጠው።

⁴²ሙሴ ከዘመቱት ሰዎች የለየው የእስራኤላውያን እኩሌታ ድርሻ ማለትም፣ ⁴³የማኅበረ ሰቡ ድርሻ ይህ ነበር፤ ሦስት መቶ ሁሉ ሰባት ሺህ አምስት መቶ በግ፤ ⁴⁴ሁሉ ስድስት ሺህ የቀንድ ከብት፣ ⁴⁵ሁሉ ሺህ አምስት መቶ አህያ፣ ⁴⁶ዐሥራ ስድስት ሺህ ሰው። ⁴⁷ከእስራኤላውያን እኩሌታ ድርሻ ላይ፣ ሙሴ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዳዘዘው ከየአምሳው ሰውና እንስሳ አንዳንድ መርጠ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ማደራደያ ድንኳን በጎላፊነት ለሚጠብቁ ሌዋውያን ስጣቸው።

⁴⁸ከዚያም በኋላ በሰራዊቱ ክፍሎች ላይ የተሾሙት የሻለቆችና የመቶ አለቆች ወደ ሙሴ ቀርበው፣ ⁴⁹እንዲህ አሉት፤ “እኛ አገልጋዮችህ በእጃችን ሥር ያሉትን ወታደሮች ቁጥረናል፤ አንድም የጌደለ የለም። ⁵⁰ስለዚህ እያንዳንዳችን ያገኘውን የወርቅ ጌጣ ጌጥ፣ የእግር ዐልቦዎች፣ የእጅ አንገር ሮች፣ የጣት ቀለቦች፣ የጆሮ ጉትቻዎችና የዐንገት ሐብሎች በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ማስተሰረያ እንዲሆንን መባ አድርገን ለእግዚአብሔር (ያህዌ) አምጥተናል።”

⁵¹ሙሴና ካህኑ አልዓዛር በጌጣ ጌጥ መልክ የተሠራውን ወርቅ ሁሉ ተቀበሉት።

⁵²ሙሴና አልዓዛር ከሻለቆቹና ከመቶ አለቆቹ በመቀበል ስጦታ አድርገው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያቀረቡት ወርቅ ዐሥራ ስድስት ሺህ ሰባት መቶ ሃምሳ ስቅል⁵³ መዘነ። ⁵³እያንዳንዱም ወታደር ለራሱ የወሰደው ምርኮ ነበረው። ⁵⁴ሙሴና ካህኑ አልዓዛር ወርቁን ከሻለቆቹና ከመቶ አለቆቹ ተቀብለው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ለእስራኤላውያን መታሰቢያ እንዲሆን ወደ መገናኛው ድንኳን አመጡት።

⁵⁵ሙሴና ካህኑ አልዓዛር በጌጣ ጌጥ መልክ የተሠራውን ወርቅ ሁሉ ተቀበሉት። ⁵⁶ሙሴና አልዓዛር ከሻለቆቹና ከመቶ አለቆቹ በመቀበል ስጦታ አድርገው ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ያቀረቡት ወርቅ ዐሥራ ስድስት ሺህ ሰባት መቶ ሃምሳ ስቅል⁵⁷ መዘነ። ⁵⁷እያንዳንዱም ወታደር ለራሱ የወሰደው ምርኮ ነበረው። ⁵⁸ሙሴና ካህኑ አልዓዛር ወርቁን ከሻለቆቹና ከመቶ አለቆቹ ተቀብለው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ለእስራኤላውያን መታሰቢያ እንዲሆን ወደ መገናኛው ድንኳን አመጡት።

⁵⁵2 አንድ መቶ ዘጠና ኪ.ግ. ያህል ነው።

ከዮርዳኖስ ማዶ ያሉ ነገዶች

32 እጅግ ብዙ የሆነ የቀንድ ከብት፣ የበግና የፍየል መንጋዎች የነበሩ አቸው የሮቤልና የጋድ ነገዶች የኢያዜርና የገለዓድ ምድር ለከብት ምቹ ስፍራዎች መሆናቸውን አዩ። ንስሐዚህ ወደ ሙሴ፣ ወደ ካህኑ ወደ አልዓዛርና ወደ ማህበር ሰቡ መሪዎች መጥተው እንዲህ አለ።³ “አጣርት፣ ዲቦን፣ ኢያዜር፣ ኒምራ፣ ሐሴቦን፣ ኤልያሊ፣ ሲባማ፣ ናባውና፣ ባያን፣ ፋጎሚክሊከር (ያህዌ) በእስራኤል ሕዝብ ፊት እንዲሸነፍ ያደረገው ይህ ሁሉ ምድር ለከብት ምቹ ነው። እኛ አገልጋዮችህም ከብቶች አሉን።”⁵ “በፊትህ ሞገስ ያገኘን ከሆነ ይህ ምድር ለእኛ ለአገልጋዮችህ በርስትነት ይሰጠን፣ የርዳኖስንም እንደጎሻገር አታደርገን” አለ።

⁶ ሙሴም የጋድንና የሮቤልን ነገዶች እንዲህ አላቸው፡ “እናንተ እዚህ ተቀምጣችሁ ወገኖቻችሁ ወደ ጦርነት ይሂዱ? ፊስራኤላውያን ተሻግረው እግዚአብሔር (ያህዌ) ወደ ሰጣቸው ምድር እንዳይገቡ ተስፋ የምታስቁርጧቸው ለምድን ነው? ፊስባቶቻችሁ ምድሪቱን እንዲሰልሉ ከቃዴስ በርኔ በላክኋቸው ጊዜም ያደረጉት ይህንኑ ነበር። ዓወደ ኤሸኮል ሸለቆ ሄደው ምድሪቱን ካዩ በኋላ፣ እግዚአብሔር (ያህዌ) ወደ ሰጣቸው ምድር እንዳይገቡ እስራኤላውያንን ተስፋ አስቆረጧቸው።¹⁰ በዚያም ቀን የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቀጣ ነደደ፣ እንዲህም ሲል ማለ።¹¹ በፍጹም ልባቸው ስላልተከተሉኝ ከግብፅ ከወጡት፣ ዕድሜያቸው ሃያ ዓመትና ከዚያ በላይ የሆናቸው ሰዎች አንዳቸውም ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ ልሰጥ በመሐላ ቃል የገቡላቸውን ምድር አያዩዋትም።¹² እግዚአብሔርን (ያህዌ) በፍጹም ልባቸው ተከትለውታልና፣ ከቆኔዛዊው ከዮፎኔ ልጅ ከካሌብና ከነዌ ልጅ ከኢያሱ በስተቀር አንዳቸውም አያዩዋትም።¹³ የእግዚአብሔርም (ያህዌ) ቀጣ በእስራኤል ላይ ስለ ነደደ፣ በፊቱ ክፉ ነገር ያደረገው ያቸውልድ በሙሉ እስኪያልቅ ድረስ አርባ ዓመት በምድረ በዳ እንዲንከራተቱ አደረጋቸው።

¹⁴ “እናንተ የጎጠአተኞች ልጆች ይኸው በአባቶቻችሁ እግር ተተክታችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ) በእስራኤል ላይ ይበልጥ እንዲቆጣ ታደርጋላችሁ።¹⁵ እርሱን ከመከተል ብትመለሱ አሁንም ይህን ሁሉ ሕዝብ በምድረ በዳ ይተወዋል፤ ለሚደርስበትም ጥፋት ምክንያቱ እናንተው ትሆናላችሁ።”

¹⁶ ከዚህ በኋላ ወደ እርሱ ቀርበው እንዲህ አለ-ት፣ “እዚህ ለከብቶቻችን በረቶች፣

- 32፡2 ሠላ:4;22፣ ዘጎጉ:27;2
- 32፡3 ቀ፡1;34;36፣ 37;38;ዘጎጉ:21;25፣ 30;33;47;ዘጻ32;49፣ 34፣1;ኢሱ:13;17፣ 19;27፣16;2;7;18;3፣ 1ዜና:8;ኢሳ:15;4፣ 16;8;9;ኤር:48;32፣ 34;ሕዝ:25;9
- 32፡4 ዘጎጉ:21;34፣ ዘፀ:12;38
- 32፡5 ዘጎጉ:13;29
- 32፡7 ዘጎጉ:13;27-14;4
- 32፡8 ዘጎጉ:13;3፣ 26;ዘጻ:19-25
- 32፡9 ዘጎጉ:13;23፣ ዘጻ:1;24
- 32፡10 ዘጎጉ:11;1፣ 14;20-23
- 32፡11 ዘፀ:30;14፣ ዘጎጉ:1;1;4;23፣ 28-30
- 32፡12 ዘጎጉ:14;24፣ 30;መዝ:63;8
- 32፡13 ዘፀ:4;14፣ ዘጎጉ:14;28-35፣ 26;64;65
- 32፡14 ቀ፡10;ዘጻ:1;34;መዝ:78;59
- 32፡15 ዘጻ:30;17-18;2ዜና:7;20
- 32፡16 ቀ፡24;36፣ ዘፀ:12;38;ዘጻ:3;19፣ 14;መዝ:24;3;መዝ:50;9;78;70
- 32፡17 ዘጎጉ:24;4፣ ዘጻ:3;18;20;ኢሱ:4;12;13
- 32፡18 ኢሱ:22;1-4
- 32፡19 ቀ፡22;29፣ ዘጎጉ:21;33;ኢሱ:12;1;22;7
- 32፡20 ቀ፡17
- 32፡21 ቀ፡17
- 32፡22 ዘሌ:14;34፣ ዘጻ:3;18-20;ኢሱ:22;4
- 32፡23 ዘፍ:4;7;ኢሳ:3;9
- 32፡24 ቀ፡1;16፣ ዘጎጉ:30;2
- 32፡25 ቀ፡29;ኢሱ:1;16;18;22;2
- 32፡26 ቀ፡16;24፣ ኢሱ:1;14;1;2;2፣ 22;9;24;መዝ:2;9፣ 1ዜና:5;9
- 32፡27 ቀ፡17;21
- 32፡28 ቀ፡29;ዘጎጉ:1;16;11;28;ዘጻ:3;18-20;ኢሱ:1;13
- 32፡29 ቀ፡19;ዘጎጉ:22;4
- 32፡30 ቀ፡23;29;32
- 32፡31 ቀ፡29

ለሴቶቻችንና ለልጆቻችን ከተሞች መሥራት እንወዳለን፤¹⁷ ይሁን እንጂ ወደ ስፍራቸው እስክናገባቸው ድረስ ታጥቀንና በእስራኤላውያን ፊት ግንባር ቀደም ሆነን ለመሄድ ዝግጁ ነን፤ በዚህም ጊዜ ሴቶቻችንና ልጆቻችን በምድሪቱ ላይ ካሉት ነዋሪዎች እንዲጠበቁ በተመሸጉ ከተሞች ይኖራሉ።¹⁸ እኛም እያንዳንዱ እስራኤላዊርስ

ቱን እስኪወርስ ድረስ ወደየቤታችን አንመለስም።¹⁹ ድርሻችንን ከዮርዳኖስ ወንዝ በስተ ምሥራቅ ስላገኘን፣ ከዮርዳኖስ ማዶ ከእነ ርሱ ጋር የምንካፈለው አንዳችም ርስት አይኖርም።”

²⁰ በዚያም ሙሴ እንዲህ አላቸው፡ “ይህን ብታደርጉ ማለትም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ታጥቃችሁ ለጦርነት ብትዘጋጁ፣ ለእንዲሁም ጠላቶቹን ከፊቱ አላዶ እስኪያስወጣ ድረስ ሁላችሁም በእግዚአብሔር ፊት ለጦርነት ዝግጁ ሆናችሁ የርዳኖስን ብትሻገሩ፣ ጋምድሪቱ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ከተገዛች በኋላ ልትመለሱ ትችላላችሁ፤ ለእግዚአብሔርና (ያህዌ) ለእስራኤል ካለባችሁም ግዴታ ነጻ ትሆናላችሁ፤ ይህችም ምድር በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ርስታችሁ ትሆናላች።”

²³ “ይህን ባታደርጉ ግን እግዚአብሔርን (ያህዌ) ትበድላላችሁ፤ ጎጠአታችሁ እንደ ሚያገኛችሁም ዕውቁ።²⁴ ለሴቶቻችሁና ለልጆቻችሁ ከተሞች፣ ለበግና ለፍየል መንጎቻችሁም ጎረኞች ሥፍራቸው፣ የገባችሁ በትን የተስፋ ቃል ግን ፈጽሙ።”

²⁵ የጋድና የሮቤል ሰዎች ሙሴን እንዲህ አለ-ት፣ “እኛ አገልጋዮችህ ጌታችን ያዘዘንን እንፈጽማለን።²⁶ ልጆቻችንና ሚስቶቻችን፣ የበግና የፍየል እንዲሁም የከብት መንጎቻችን እዚህ በገለዓድ ከተሞች ይቀራሉ፤²⁷ ባሮችህ ግን ልክ ጌታችን እንዳለው እያንዳንዱ ሰው ለጦርነት ዝግጁ ሆኖ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ለመዋጋት እንሻገራለን።”

²⁸ በዚያም ሙሴ ለካህኑ ለአልዓዛር፣ ለነዌ ልጅ ለኢያሱና ለእስራኤል ነገድ ቤተሰብ አለቆች እነርሱን አስመልክቶ ትእዛዝ ሰጠ፤²⁹ እንዲሁም አላቸው፡ “የጋድና የሮቤል ወንድ ሁሉ፣ እያንዳንዱ ለጦርነት በመዘጋጀት በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ከእናንተ ጋር የርዳኖስን የሚሻገር ከሆነ፣ ምድሪቱም በእጃችሁ ስትገባ የገለዓድን ምድር ርስት አድርጋችሁ ስጧቸው።³⁰ ለጦርነት ተዘጋጅተው ከእናንተ ጋር ካልተሻገሩ ግን፣ ርስታቸውን አብረዋችሁ በከነዓን መካፈል አለባቸው።”

³¹ የጋድና የሮቤል ሰዎች እንዲህ ሲሉ

መለሱለት፤ “ባሪያዎችህ እግዚአብሔር (ያህዌ) ያለውን ያደርጋሉ፤ 32ለጦርነት ዝግጁ ሆነን በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ወደ ከነዓን እን ሻገራለን፤ የምንወርሰው ርስት ግን ከዮርዳ ኖስ ወዲህ እዚሁ ይሆናል።”

33ከዚያም ሙሴ፣ የአሞራውያንን ንጉሥ የሲዎንን ግዛትና የባላንን ንጉሥ የዐግን ግዛት ማለትም ምድሪቱንና ከነከተሞቹ በዙሪያዋ ያለውን ግዛት በሙሉ ለጋድና ለሮቤል ነገዶች እንዲሁም ለዮሴፍ ልጅ ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ስጣቸው።

34የጋድ ልጆች፣ ዲዎንን፣ አጣሮትን፣ አሮዔ ርን፣ 35ዋጥሮትሾፋንን፣ ኢያዜርን፣ ዮግብ ሃን፣ 36ቤትነምራንና ቤትሃራንን የተመሸጉ ከተሞች አድርገው ሠሩአቸው፤ እንዲሁም ለበግና ለፍየል መንጎቻቸው ጎረቤቶች አበጁላቸው። 37የሮቤልም ልጆች ሐሴቦ ንን፣ ኤልያሊንና ቂርያታይምን 38እንዲ ሁም ስማቸው የተለወጠውን ናባውን፣ በአ ልሚዎንን፣ ሴባማንን ዐደሱ፤ ላደሷቸውም ከተሞች ስም አወጡላቸው።

39የምናሴ ልጅ የሆነው የማኪር ዘሮች ወደ ገለዓድ ሄደው ምድሪቱን በመያዝ፣ እዚያ የነበሩትን አምራውያን አሳደዱአቸው፤ 40ስለ ዚህ ሙሴ ገለዓድን የምናሴ ዘሮች ለሆ ኑት ለማኪራውያን ሰጣቸው፤ እነርሱም መኖሪያቸውን በዚያው አደረጉ። 41ከም ናሴ ነገድ የሆነው ኢያዕር መኖሪያቸውን ወስደ፣ “የኢያዕር መንደሮች” ብሎ ሰየ ማቸው። 42እንዲሁም ኖባህ ቁናትንና በዙ ሪያዋ ያለትን መንደሮች በመያዝ በራሱ ስም፣ “ኖባህ” ብሎ ጠራቸው።

እስራኤላውያን ከግብፅ እስከ ሞዳብ ሲጓዙ የሰፈሩባቸው ቦታዎች

33 እስራኤላውያን በየነገዳቸው ተከፋፍ ለው በሙሴና በአሮን መሪነት ከግ ብፅ ወጥተው፣ በጉዞ ላይ ሳሉ የሰፈሩባቸው ቦታዎች እነዚህ ናቸው፤ 2ሙሴም በጉዞአ ቸው ላይ ሳሉ የሰፈሩባቸውን ቦታዎች በእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ መዘገበ፣ በየ ቦታው እየሰፈሩ ያደረጉት ጉዞም ይህ ነው፤

3እስራኤላውያን በመጀመሪያው ወር በዐሥራ አምስተኛውም ቀን በፋሲካ ማግስት ከራምሴ ተነሡ፤ ግብግውያን ሁሉ እያዩአቸውም በልበ ሙሉነት ተጓዙ። 4በዚህ ጊዜ ግብግውያን እግዚ አብሔር (ያህዌ) ከመካከላቸው የገደ ለባቸውን በኮሮቻቸውን ይቀብሩ ነበር፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) በግብፅ አማልክት ላይ ፈርዶ ነበር።

5እስራኤላውያን ከራምሴ ተነሡተው

32:32 ቍ17:30፣ እ.ሱ12:6
32:33 ቍ19:11፣ 21:21:24:34:14፣ ዘ82:26:36፣እ.ሱ 1:12:12:5:36:13፣ 24-28:14፣ዐ-13:7
32:34 ዘ82:36፣ 3:12:4:48:እ.ሱ12: 2:13:9:መላ11:26:1 ሳም-30:28:11ዜ5 5:8:ኤር48:19
32:35 ቍ3፣ መላ8:11
32:36 ቍ1:3
32:37 ቍ3:ዘጉ 21:25:እ.ሱ13:19፣ 11ዜ56:76:ኤር48:1፣ 23:ኤዝ25:9
32:38 ቍ3:ኢሳ 15:2:ኤር48:1:22
32:39 ዘ6:10:16፣ 50:23:ዘጉ26:29፣ ዘ82:36
32:40 ዘ6:50:23፣ ዘ83:15
32:41 ዘ83:14፣ እ.ሱ13:30፣መላ10: 4:11ዜ52:23:171 4:13
32:42 መላ8:11፣ 11ዜ52:23:14፣ዐ-15፣ 12:24፣ዐ-18:18፣ መዘ49:11፣ኢሳ 22:16:56:5
33:1 ዘ84:16፣ 6:26:17:11440:36:ዘ ጉ1:1
33:2 ቍ1:ዘ80 17:14
33:3 ዘ6:47:11:ዘ80 14:8:ዘጉ10:2፣ እ.ሱ5:10
33:4 ዘ84:23:12፣ 12:2ዜ524:24:ኤር1 5:3:ኤዝ14:21
33:5 ዘ812:37

33:6 ዘ813:20
33:7 ዘ814:2:9
33:8 ዘ814:2፣ 22:15:23
33:9 ዘ815:27
33:10 ዘ816:1
33:11 ዘ816:1
33:14 ዘ815:22፣ 17:2
33:15 ዘ817:1፣ 19:1
33:16 ዘጉ11:34
33:17 ዘጉ11:35
33:20 እ.ሱ10:29፣ 12:15:15:42:21፣ 13:22:ዘ8:22:19:8፣ 23:31:11ዜ56:57፣ 21ዜ521:10:ኢሳ 37:8:ኤር52:1
33:30 ዘ810:6
33:31 ዘ810:6

በሱኮት ሰፈሩ።
6ከሱኮትም ተነሡተው በምድረ በዳው ዳርቻ በምትገኘው በኤታም ሰፈሩ።
7ከኤታም ተነሡተው ከበኤልዛሬን በስተ ምሥራቅ ወዳለችው ወደ ፊሀሐሮት በመመለስ በሚግዶል አጠገብ ሰፈሩ።
8ከፊሀሐሮት⁸ ተነሡተው በባሕሩ ውስጥ በማለፍ ወደ ምድረ በዳው ሄዱ፤ ከዚ ያም በኤታም ምድረ በዳ ሦስት ቀን ተገዙው በማራ ሰፈሩ።
9ከማራ ተነሡተው ዐሥራ ሁለት የውግ ምንጮችና ሰባ የተምር ዛፎች ወደ ጸባሩ በት ወደ ኤሊም መጥተው በዚያ ሰፈሩ።
10ከኤሊም ተነሡተው በቀይ ባሕር¹⁰ አጠገብ ሰፈሩ።
11ከቀይ ባሕር ተነሡተው በሲን ምድረ በዳ ሰፈሩ።
12ከሲን ምድረ በዳ ተነሡተው በራ ፍቃ ሰፈሩ።
13ከራፍቃ ተነሡተው በኤሊስ ሰፈሩ ።
14ከኤሊስ ተነሡተው በራፊዲም ሰፈሩ፤ በዚያም ሕዝቡ የሚጠጣው ውሃ አልነ በረም።
15ከራፊዲም ተነሡተው በሲና ምድረ በዳ ሰፈሩ።
16ከሲና ምድረ በዳ ተነሡተው በቂብ ሮት ሃታቫ ሰፈሩ።
17ከቂብሮት ሃታቫ ተነሡተው በሐ ዴሮት ሰፈሩ።
18ከሐዴሮት ተነሡተው በሪትማ ሰፈሩ።
19ከሪትማ ተነሡተው በሬሞን ዘፋ ሬስ ሰፈሩ።
20ከሬሞን ዘፋሬስ ተነሡተው በልብና ሰፈሩ።
21ከልብና ተነሡተው በሪሳ ሰፈሩ።
22ከሪሳ ተነሡተው በቀሃላታ ሰፈሩ።
23ከቀሃላታ ተነሡተው በሻፍር ተራራ ሰፈሩ።
24ከሻፍር ተራራ ተነሡተው በሐራዳ ሰፈሩ።
25ከሐራዳ ተነሡተው በመቅሃሎት ሰፈሩ።
26ከመቅሃሎት ተነሡተው በታሐት ሰፈሩ።
27ከታሐት ተነሡተው በታራ ሰፈሩ።
28ከታራ ተነሡተው በሚትቃ ሰፈሩ።
29ከሚትቃ ተነሡተው በሐሽሞና ሰፈሩ።
30ከሐሽሞና ተነሡተው በምሲሮት ሰፈሩ።
31ከምሲሮት ተነስተው በብኔያዕ ቃን ሰፈሩ

⁸8 ብዙ የማዕራቲክ፣ የአራተ ሳምራውያንና የቡልጊት ቅጅች ከፊሀሐሮት ተነሡተው የሚሉ ሲሆን፣ ኢያል የማዕራቲክ ቅጅች ግን ከፊሀሐሮት ፊት ለፊት ተነሡተው ይላሉ።
¹⁰10 በሰባራይቲ ያም ስፍራ ሲሆን፣ የደንገል ባሕር ማለት ነው።

32ከብኔያዕቃን ተነሥተው በሐርሃጊ ድጋድ ሰፈሩ።
 33ከሐርሃጊድጋድም ተነሥተው በዮጥ ባታ ሰፈሩ።
 34ከዮጥባታ ተነሥተው በዔብሮና ሰፈሩ።
 35ከዔብሮና ተነሥተው በዔጽዮንጋብር ሰፈሩ።
 36ከዔጽዮንጋብር ተነሥተው በዲን ምድረ በዳ ባለችው በቃዴስ ሰፈሩ።
 37ከቃዴስ ተነሥተው በኤደም ዳርቻ ባለው በሐር ተራራ ሰፈሩ። 38 በእግዚ አብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ካሁኑ አሮን ወደ ሐር ተራራ ወጣ፤ እዚያም እስራኤላውያን ከግብፅ በወጡ በአርባኛው ዓመት፤ በአምስተኛው ወር፤ ከወሩም በመጀመሪያው ቀን ሞተ። 39 አሮን በሐር ተራራ ላይ ሲሞት፤ ዕድሜው መቶ ሃያ ሦስት ዓመት ነበር።
 40 በከነዓን በምትገኘው በኔጌብ የሚኖረው ከነዓናዊው የዓራድ ንጉሥ፤ የእስራኤላውያንን መምጣት ሰማ።
 41 እነርሱም ከሐር ተራራ ተነሥተው በሴልሞና ሰፈሩ።
 42 ከሴልሞና ተነሥተው በፋኖን ሰፈሩ።
 43 በፋኖን ተነሥተው በአቦት ሰፈሩ።
 44 ከአቦት ተነሥተው በሞዓብ ዳርቻ በምትገኘው በኢየሐባሪም ሰፈሩ።
 45 ከኢየሐባሪም ተነሥተው በዲቦንጋድ ሰፈሩ።
 46 ከዲቦንጋድ ተነሥተው በዓልሞን ዲብላታይም ሰፈሩ።
 47 ከዓልሞን ዲብላታይም ተነሥተው በናባው አጠገብ በሚገኙት በዓብሪም ተራራዎች ላይ ሰፈሩ።
 48 ከዓብሪም ተራራዎች ተነሥተው ከኢ ያሪኮ ማዶ በዮርዳኖስ ወንዝ አጠገብ ባለው በሞዓብ ሜዳ ላይ ሰፈሩ።
 49 እዚያም በዮርዳኖስ ወንዝ አጠገብ በሞዓብ ሜዳ ከቤት የሺሞት እስከ አቤ ልስጢም ባለው ስፍራ ሰፈሩ።
 50 ከኢያሪኮ ማዶ በዮርዳኖስ አጠገብ ባለው በሞዓብ ሜዳ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 51 “እስራኤላውያንን ተናገራቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ‘ወደ ከነዓን ለመግባት ዮርዳኖስን ስትሻገሩ፤ 52 የምድራቱን ነዋሪዎች በሙሉ ከፈታችሁ አሳዳችሁ አስወጧቸው፤ የተቀረጹ ምስሎቻቸውንና ቀልጠው የተሠሩ ጣዖቶቻቸውን በሙሉ አጥፉ፤ እንዲሁም በኩራብታ ላይ የተሠሩትን መስገጃዎቻቸውን ሁሉ አፈራርሱ። 53 ምድሪቱን ርስት አድርጌ ሰጥቻችኋለሁና

33:33 ሰጻ10:7
 33:35 ሰጻ2:8፤ 1ነገ9:26፤22:48
 33:36 ዘኅ13:21
 33:37 ዘጻ36:16፤ ዘኅ20:16:22
 33:38 ዘፀ16:35፤ ዘኅ20:25-28፤ 27:13
 33:40 ዘጻ10:18፤ 12:9፤ዘኅ21:1
 33:43 ዘኅ21:10
 33:44 ዘኅ21:11
 33:47 ዘኅ27:12፤ 32:3
 33:48 ዘጻ13:10፤ ዘኅ22:1፤26:3፤ 27:12፤ኢሱ12:9
 33:49 ዘኅ21:16፤ ኢሱ12:3፤13:20፤ ሕዝ25:9
 33:50 ቍ48
 33:51 ዘኅ34:2፤ ኢሱ3:17
 33:52 ዘሌ 26:1፤ መዝ 106:34-36
 33:53 ዘጻ11:31፤ 17:14፤ኢሱ1:11፤ 21:43
 33:54 ዘሌ16:8፤ ዘኅ26:54፤35:8፤ 36:2፤ኢሱ18:10
 33:55 ኢሱ23:13፤ መላ2:3፤መዝ106:36
 ፤ኢሳ55:13፤ሕዝ 2:6፤28:24፤ግዜ 7:4፤2ቆሮ12:7
 33:56 ዘኅ14:28
 34:1 ዘጻ17:8፤2፤ ዘኅ33:51፤ዘጻ17:8፤ኢሱ23:4፤መዝ 78:54-55፤105:11፤ ሕዝ47:15
 34:3 ዘጻ14:3፤ ዘኅ13:21፤ኢሱ 15:1-3
 34:4 ዘኅ32:8፤ኢሱ 15:3፤4መላ1:36
 34:5 ዘጻ15:18
 34:6 ኢሱ1:4፤9፤1 ፤15፤12:47፤23:4፤ ሕዝ47:10:15፤ 19-20፤48:28
 34:7 ሕዝ47:15-17፤ዘኅ 20:22
 34:8 ዘኅ13:21፤ ኢሱ13:5
 34:10 ኢሱ 15:5
 34:11 ዘጻ3:17፤ ኢሱ11:2፤13:27፤ 15:32፤21:16፤2ገ 23:33፤25:6፤21፤ 1ዘኅ4:32፤ኤር39:5፤ 52:9:27

ውረሷት፤ ነሩባትም። 54 ምድራቱንም በየጠገው ምቹችሁ በዕጣ ተከፋፈሉ። ከፍ ያለ ቍጥር ላለው ሰፋ ያለውን፤ ዝቅተኛ ቍጥር ላለው ደግሞ አነስተኛውን ስጡ፤ ምንም ይሁን ምን በዕጣ የወጣላቸው፤ የየራሳቸው ርስት ይሆናል። አከፋፈሉም በየአባቶቻችሁ ነገ ዶች አንጻር ይሁን።”
 55 “የምድራቱን ነዋሪዎች አሳዳችሁ ላታስወጧቸው ብትቀሩ ግን፤ እንዲኖሩ የተዋችኋቸው ሰዎች ለዐይናችሁ ስንጥር፤ ለጌናችሁም እሾኽ ይሆኑባችኋል፤ በምትኖሩ በትም ምድር ችግር ይፈጥሩባችኋል። 56 እኔም በእነርሱ ላይ ለማድረግ ያሰብሁትን በእናንተ ላይ አደርግባችኋለሁ።”

የከነዓን አዋሳኞች

34 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2 “እስራኤላውያንን እዘዛቸው፤ እንዲህም በላቸው፤ ‘ርስት አድርጋችሁ በዕጣ ወደምትካፈሏት ወደ ከነዓን ምድር በምትገቡበት ጊዜ አዋሳኞቹ እዘዘህ ይሆናሉ፤ 3 “የደቡብ ድንበራችሁ በኤደም ወሳን ላይ ካለው ከጌን ምድረ በዳ ጥቂቱን ይጨምራል፤ በምሥራቅም በኩል የደቡብ ድንበራችሁ ከጨው ባሕር። ጫፍ ይጀምርና ፋበአቅረቢም መተላለፊያ አዳርጦ እስከ ጸን ይሄድና በስተደቡብ እስከ ቃዴስ በርኔ ይዘልቃል፤ ከዚያም በሐጻር አዳር ዐልፎ እስከ ዓጽሞን ይደርስና ካደ ከግብፅ ወንዝ ደረቅ መደብ ጋር በመገናኘት መጨረሻው ባሕሩ። ይሆናል። 6 “የምዕራብ ድንበራችሁ ደግሞ የታላቁ ባሕር ዳርቻ ይሆናል። በምዕራብ በኩል ያለው ወሰናችሁም ይኸው ነው። 7 “የሰሜን ድንበራችሁን ከታላቁ ባሕር እስከ ሐር ተራራ ምልክት አድርገባት፤ ይኸሐር ተራራ እስከ ሌቦሐማት፤ እንደዚህ አድርጉ፤ ከዚያም ወሰኑ እስከ ጽዳድ ይሄድና ያእስከ ዚፍሮን በመቀጠል መጨረሻው ሐጻርዔናን ይሆናል፤ በሰሜን በኩል ያለው ወሰናችሁ ይኸው ነው። 10 “ለምሥራቁ ድንበራችሁም እንደዚሁ ከሐጻርዔናን እስከ ሲፋማ ምልክት አድርጉበት። 11 ወሰኑም ከሲፋማ አንሥቶ ከዓይን በስተ ምሥራቅ እስካለው እስከ ራብላ ቍጥር ይወርድና ከኪኔሬት ባሕር። በስተ ምሥራቅ እስካሉት ሸንተረሮች ድረስ ይዘልቃል። 12 ከዚያም ወሰኑ የዮርዳኖስን ወንዝ ተከትሎ መጨረሻው የጨው ባሕር ይሆናል።”

93 ሙት ባሕር ነው።
 94 የሚደቅራይን ባሕር ነው።
 98 ወይም እስከ ሊቦሐማት መግቢያ ድረስ
 99 የገሊላ ባሕር ማለት ነው።

“እንግዲህ በዙሪያዎ ካሉት ወሰኖቻችሁ ምድራችሁ ይህች ናት።”

13ሙሴ እስራኤላውያንን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፤ “ይህችን ምድር ርስት አድርጋችሁ በዕጣ ደልድሉ፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ለዘጠኙና ለግግሹ ነገድ እንድትሰጥ አዞአል፤ 14የሮቤል ነገድ ቤተ ሰዎች፤ የጋድ ነገድ ቤተ ሰዎች እንዲሁም የምናሴ ነገድ እኩሌታ ርስታቸውን ተቀብለዋልና። 15እነዚህ ሁለቱ ነገዶችና እኩሌታው ነገድ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ፤ ከኢያሪኮ ማዶ በፀሐይ መውጫ በኩል ርስታቸውን ተቀብለዋል።”

16እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 17“ምድራቱን ርስት አድርገው የሚያከፋፍሏቸው ካህኑ አልግዛርና የነዌ ልጅ ኢያሱ ናቸው፤ 18ምድራቱን በማከፋፈሉ እንዲረዱም ከየነገዱ አንዳንድ መሪ ውሰዱ። 19ሰማቸውም ይህ ነው፤

- ከይሁዳ ነገድ፤
- የዮሬኒ ልጅ ካሌብ፤
- 20ከስምያን ነገድ፤
- የዓሚሁድ ልጅ ሰላሚኤል፤
- 21ከብንያም ነገድ፤
- የኪስሎን ልጅ ኤልዳድ፤
- 22የዳን ነገድ መሪ፤
- የዩግሊ ልጅ ቡቂ፤
- 23የዮሴፍ ልጅ የምናሴ ነገድ መሪ፤
- የሱፊድ ልጅ አኒኤል፤
- 24የዮሴፍ ልጅ የኤፍሬም ነገድ መሪ፤
- የሺፍጣን ልጅ ቀሙኤል፤
- 25የዛብሎን ነገድ መሪ፤
- የፊርናክ ልጅ ኤሊሳፊን፤
- 26የይሳኮር ነገድ መሪ፤
- የሖዛ ልጅ ፊልጢኤል፤
- 27የአሴር ነገድ መሪ፤
- የሴሌሚ ልጅ አካሁድ፤
- 28የንፍታሌም ነገድ መሪ፤
- የዓሚሁድ ልጅ ፊዳሄል።”

29እነዚህ በከነዓን ምድር ለእስራኤላውያን ርስት እንዲያከፋፍሉ እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዘዛቸው ሰዎች ናቸው።

ለሌዋውያን የተሰጡ ከተሞች

35 ከኢያሪኮ ማዶ በዮርዳኖስ ወንዝ አጠገብ፤ በሞዓብ ሜዳ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 2“ከሚወርሱት ርስት ላይ ለሌዋውያን የሚኖሩባቸውን ከተሞች እንዲሰጧቸው እስራኤላውያንን እዘዛቸው፤ በየከተሞቹ ዙሪያም የግጦሽ መሬት ሰጧቸው። 3ከተሞቹ ለእነርሱ መኖርያ፤ የግጦሽ መሬቱ ለከብቶቻቸው፤

34:13 ዘሌ.16:8፤ እሱ.13:6፤18:10፤ 14:1-5፤ኢ.449:8፤ 65:9፤ሕዝ.45:1፤ ማዘ.2:5

34:14 ዘኅ.32:19፤ ዘዳ.33:21፤እሱ.14:3

34:17 ዘኅ.11:28፤ ዘዳ. 1:38

34:18 ዘኅ.1:4፤ እሱ.14:1

34:19 ቍ.29:11፤ 29:35፤ዘኅ.26:65፤ ዘዳ.33:7፤መዝ.60:7

34:20 ዘኖ.29:33

34:21 ዘኖ.49:27፤ መሳ.5:14፤መዝ. 68:27

34:23 ዘኅ.1:34

34:24 ዘኅ.1:32

34:25 ዘኖ.30:20

34:27 ዘኅ.1:40

34:29 ቍ.19

35:1 ዘኅ.22:1

35:2 ዘሌ.25:32-34፤እሱ.14:34፤ 21:1-42

35:3 ዘዳ.18:6፤ እሱ.14:4፤21:2

35:5 ዘሌ.25:34፤ እሱ.3:42፤ዘ.51:14፤ 13:9፤23:2፤31:19

35:6 ቍ.11፤እሱ. 21:13

35:8 ዘኅ.26:54፤ 33:54

35:10 ዘኅ.33:51፤ ዘዳ. 9:1፤እሱ.1:2፤11

35:11 ቍ.22-25፤ ዘፀ.21:13

35:12 ቍ.19:24፤ 25:26፤27:28፤ዘዳ. 19:6፤እሱ. 20:3፤ 24፤መዝ.14:1

35:13 ቍ.6:14

35:16 ዘፀ.21:12

35:19 ቍ.12:21

ለበግና ለፍየል መንገዳቸውና ለሌሎቹም እን ስሰቻቸው ይሆናሉ።

4“በየከተሞቹ ዙሪያ ለሌዋውያኑ የምትሰጧቸውም የግጦሽ መሬት ከከተማው ቅጥር አንድ ሺህ ክንድ^ሐ ይዘረጋል።⁵ከዚያም ከተማውን መካከል በማድረግ ወደ ምሥራቅ ሁለት ሺህ ክንድ፤ ወደ ደቡብ ሁለት ሺህ ክንድ፤ ወደ ሰሜን ሁለት ሺህ ክንድ ከከተማው ውጭ ለካ፤ እነዚህንም ቦታዎች ለከተሞቹ የግጦሽ መሬት ያደርጓቸዋል።

የመግጸኛ ከተሞች

35:6-34 ማሙ - ዘዳ. 4:41-43፤ 19:1-14፤ እሱ. 20:1-9

6“ለሌዋውያኑ ከምትሰጧቸው ከተሞች ስድስቱ፤ ሰው የገደለ ሸሽቶ የሚጠጋባቸው መግጸኛ ከተሞች ይሆናሉ። በተጨማሪም አርባ ሁለት ከተሞች ሰጧቸው፤ ግጦሽ መሬቶቻቸውን ጨምሮ በጠቅላላው አርባ ስም ንት ከተሞች ለሌዋውያኑ ሰጧቸው።⁸እስራኤላውያን ከወረሲት ምድር ላይ ለሌዋውያኑ የምትሰጧቸው ከተሞች እያንዳንዱ ነገድ እንዳለው ድርሻ መጠን ይሆናል። ብዙ ካለው ነገድ ላይ ብዙ ከተሞች እንዲሁም ጥቂት ካለው ነገድ ላይ ጥቂት ከተሞችን ውሰዱ።”

9ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፤ 10“እስራኤላውያንን እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘ወደ ከነዓን ለመግባት ዮርዳኖስን በምትሻገሩበት ጊዜ፤ 11ላያስ ሰው ሰው የገደለ ሰው ሸሽቶ የሚጠጋባቸው ከተሞች እንዲሆኑ መግጸኛ ከተሞችን ምረጡ። 12እነዚህም፤ ነፍስ ገዳዩ በማገበሩ ዘንድ ለፍርድ ከመቅረቡ በፊት እንዳይሞት ከደም ተበቃዩ የሚሸሸባቸው የመግጸኛ ከተሞች ይሆናሉ። 13እነዚህ ለሌዋውያኑ የምትሰጧቸው ስድስት ከተሞች መግጸኛ ከተሞቻችሁ ይሆናሉ። 14ስለዚህ ከዮርዳኖስ ወዲህ ሦስቱን እንዲሁም በከነዓን ሦስቱን የመግጸኛ ከተሞች አድርጋችሁ ስጡ። 15እነዚህም ስድስት ከተሞች ላያስበው ሰው የገደለ ማንኛውም ሰው እንዲሸሸባቸው ለእስራኤላውያን፤ ለመጸተኞችና በመ ካከላቸው ለሚኖር ለ ማንኛውም ሕዝብ የመግጸኛ ቦታዎች ይሆናሉ።

16“አንድ ሰው ሌላውን እንዲሞት በብረት ቢመታው ነፍስ ገዳይ ነው፤ በሞትም ይቀጣል። 17ወይም አንድ ሰው መግደል የሚችል ድንጋይ በእጁ ቢይዝና ሌላውን ሰው እንዲሞት ቢመታው ነፍስ ገዳይ ነው፤

^ሐ1 በዕብራይስጥ የኢያሪኮ ዮርዳኖስ ማለት ሲሆን፤ ይህም የዮርዳኖስ ውንዝ የጥንት ስም ሳይሆን አይቀርም።
^ሐ4 አራት መቶ አምሳ ሜትር ያህል ነው።

፳፮ ስሙን መቶ ማረጋገጥ ያህል ነው። በሞትም ይቀጣል።¹⁸ ወይም አንድ ሰው መግደል የሚችል ዕንጨት በእጁ ቢይዝና ሌላውን ሰው እንዲሞት ቢመታው ነፍሱ ገዳይ ነው፤ በሞትም ይቀጣል።¹⁹ ደም መላሹም ነፍሱ ገዳዩን ይግደለው፤ ባገኘውም ጊዜ ይግደለው።²⁰ አንድ ሰው አስባለው ሌላውን በክፋት ገፍትሮ ቢጥለው ወይም እንዲሞት ሆን ብሎ አንዳች ነገር ቢወረውርበት ጋወይም ደግሞ በጥላቻ ተነሣ ሥቶ በእጁ ቢመታውና ቢሞት፤ ያ ሰው በሞት ይቀጣል፤ ነፍሱ ገዳይ ነው፤ ደም መላሹም ገዳዩን ባገኘው ጊዜ ይግደለው።

²² ነገር ግን በጥላቻ ሳይሆን እንዲያው በድንገት አንዱ ሌላውን ገፍትሮ ቢጥለው ወይም ሳያስበው አንዳች ነገር ቢወረውር በት ²³ ወይም መግደል የሚችል ድንጋይ ሳይሆን ጥሎበት ቢሞት፤ ጠላቱ ስላልሆነና ሊጉዳውም አስቦ የላደረገው ስለ ሆነ፤ ²⁴ ማን በሩ በዚህ ሰውና በደመኛው መካከል በእነዚህ ደንቦች መሠረት ይፍረድ። ²⁵ ማንበሩም በነ ፍሰ ገዳይነት የተከሰሰውን ሰው ከደመኛው እጅ በማስጣል ወደ ሸሽበት ወደ መማጸኛው ከተማ ይመልሰው፤ የተቀደሰ ዘይት የተቀባው ሊቀ ካህን እስኪሞትም ድረስ በዚያ ይቆይ።

²⁶ ሆኖም ተከላሹ ሰው ሸሽቶ ከተጠጋ በት መማጸኛ ከተማ ክልል ከወጣ፤ ²⁷ ደም ተበቃዩም ከከተማው ውጭ ካገኘው፤ ተከላሹን ሊገድለው ይችላል፤ በነፍሱ ገዳይነትም አይጠየቅም። ²⁸ ተከላሹም ሊቀ ካህን ሆኖ እስኪሞት ድረስ በመማጸኛው ከተማ ይቆይ፤ ወደ ገዛ ርስቱ መመለስ የሚችለው ከሊቀ ካህንቱ ሞት በኋላ ብቻ ነው።

²⁹ እንግዲህ በየትኛውም በምትኖሩ በት ስፍራ፤ በሚመጡት ትውልዶች ሁሉ የም ትፈጽሟቸው ሕጋዊ ግዴታዎቻችሁ እነዚህ ናቸው።

³⁰ ሰው የገደለ ማንኛውም ሰው በሞት የሚቀጣው ምስክሮች ሲመሰክሩበት ብቻ ነው፤ ይሁን እንጂ ማንም ሰው በአንድ ምስክር ብቻ በሞት አይቀጣም።

³¹ በሞት መቀጣት ስላለበት ሰው የነ ፍሰ ዋጋ አትቀበሉ፤ ፈጽሞ መሞት አለበት።

³² ወደ መማጸኛ ከተማ ሸሽቶ ስለ ገባ ስለ ማንኛውም ሰው የደም ዋጋ በመቀበል ሊቀ ካህንቱ ከመሞቱ በፊት ወደ አገሩ ተመልሶ ሄዶ እዚያ እንዲኖር አታድርጉ።

³³ ደም ምድሪቱን ስለሚያረክሳት፤ ደም ለፈሰሰባትም ምድር ስርዖት ሊደረግላት የሚችለው በሌላ ሳይሆን በዚያው ደሙን ባፈሰሰው ሰው ደም ብቻ በመሆኑ፤ የምትኖሩ

35:20 ዘ021:14
35:21 ቀ:19: ዘ021:14
35:22 ዘ021:13
35:24 ቀ:12
35:25 ቀ:32: ዘ028:41:29:7
35:29 ዘጉ:10:8: 27:11: ዘ012:20
35:30 ዘ817:6: 19:15: ማፋ:18:16: ዮ:ሐ7:51
35:31 ዘ021:30: ኢ:ዮ6:22: መዝ: 49:8: ምሳ13:8
35:33 ዘፋ:4:10
35:34 ዘሌ:18:24: 25: ዘ029:45

ባትን ምድር በደም አታርከሳት፤ ³⁴ የምትኖሩ ባትን፤ እኔም የማድርባትን ምድር አታርክሳት እኔ እግዚአብሔር (ያህዌ) በእስራኤል ላውያን መካከል እኖራለሁና።”

የሰለጸዓድ ሴት ልጆች ርስት
36:1-12 ተጓ ምሳ - ዘጉ: 27:1-11

36 ከዮሴፍ ዝርያ ጉሣዎች የሆኑ የም ፍሰ ልጆች የማኪር ልጆች የገለጸድ ጉሣ የቤተ ሰብ አለቆች ወደ ሙሴና የእስራኤላውያን ቤተ ሰቦች አለቆች ወደ ሆኑት መሪዎች ቀርበው ተናገሩ፤ ² እንዲህም አሉ፤ “ምድሪቱን በዕጣ ከፋፍለህ ለእስራኤላውያን ርስት አድርገህ እንድትሰጣቸው እግዚአብሔር (ያህዌ) አንተን ጌታዬን ባዘዘ ጊዜ የወንድማችንን የሰለጸዓድን ድርሻ ለሴቶች ልጆቹ እንድትሰጥ አዘዘል። ³ ከሌ ሎች የእስራኤል ነገዶች ባል ቢያዝኩ ድርሻ ችው ከእኛ የዘር ርስት ላይ ተወስዶ የሚያገባቸው ሰዎች ላለበት ነገድ ይተላለፋል፤ ይህ ከሆነ ደግሞ በዕጣ ከተደለደለልን ርስት ላይ ከፊሉ ሊቀነስብን ነው። ⁴ የእስራኤላውያን ዓመተ ኢዮቤልዩ በሚመጣበት ጊዜ የእነርሱ ድርሻ ወደ ባሎቻቸው ነገድ ይጨመራል፤ ይህ ከሆነም ድርሻቸው ከአባ ቶቻችን ነገድ ርስት ላይ ይወሰዳል።”

⁵ ከዚህ በኋላ ሙሴ እግዚአብሔር (ያህዌ) በተናገረው መሠረት እስራኤላውያንን እንዲህ ሲል አዘዘቸው፤ “የዮሴፍ ነገድ የተናገረው ትክክል ነው፤ ⁶ እንግዲህ የሰለጸዓድን ሴት ልጆች በተመለከተ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚያዘው ይህ ነው፤ ከአባታቸው ነገድ ወገን እስከ ሆነ ድረስ የወደዱትን ማግ ባት ይችላሉ። ⁷ እያንዳንዱ እስራኤላዊም ከቀደሙት አባቶቹ በወረሰው ርስት ይጸና፤ በእስራኤል ከአንዱ ነገድ ወደ ሌላው ነገድ የሚተላለፍ ርስት አይኖርም። ⁸ እያንዳንዱ እስራኤላዊ የየአባቶቹን ርስት መውረስ ስላለበት፤ በማንኛውም የእስራኤል ነገድ ውስጥ ርስት የምትወርስ የትኛዬ ቱቱም ሴት፤ ከአባቷ ነገድ ወገን የሆነውን አንዱን ማግባት አለባት። ⁹ እያንዳንዱ የእስራኤል ነገድ የወረሰውን መሬት እንዳለ ማቆየት ስላለበት፤ ርስት ከአንዱ ነገድ ወደ ሌላው ነገድ አይተላለፍም።”

¹⁰ ስለዚህም የሰለጸዓድ ሴት ልጆች እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን እንዳዘዘው አደረጉ። ¹¹ የሰለጸዓድ ሴት ልጆች፤ ማህለህ፤ ቲርጸ፤ ዒግላ፤ ማልካ፤ ኑዓ ከአባታቸው ወንድሞች ልጆች ጋር ተጋቡ። ¹² ከዮሴፍ ልጅ ከምናሴ ዝርያ ጉሣዎች ጋር በመጋባታቸው፤ ርስታቸው በዚያው በአባታቸው ጉሣና ነገድ እጅ እንዳለ ቀረ።

36:1 ዘፍ:50:23: ዘጉ:26:28:30:27:2
36:2 ዘጉ:26:33: 33:54
36:4 ዘሌ:25:10
36:7 ዘሌ:25:23
36:8 ዘሌ:23:22
36:11 ዘጉ:26:33
36:12 ዘሌ:7:15

<p>¹³ከኢያሪኮሞ ማዶ፣ በዮርዳኖስ ወንዝ አጠገብ፣ በሞዳብ ሜዳ ሳሉ እግዚአብሔር (ያህዌ) በሙሴ አማካይነት ለእስራኤላውያን</p>	<p>36፥13 ዘሌ7፥38፥ 27፥34 ዘዮ22፥1</p>	<p>የሰጣቸው ትእዛዞችና ደንቦች እነዚህ ናቸው።</p> <p>¹³ በዕብራይስጥ የኢያሪ ኦርዳኖስ የሚል ሲሆን፣ ይህም የዮርዳኖስ ወንዝ የጥንት ስም ሳይሆን አይቀርም።</p>
---	-----------------------------------	--

አራት ዘዳግም

እስራኤል ከኩራብ እንዲሁ የተሰጠ ትእዛዝ

1 ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ዓረብ በተባለው ምድር በዳ ከሱጵ ትይዩ፣ በፋራንና በሶፊያ፣ በላባን፣ በሐጼሮትና በዲዛብ መካከል ሳሉ፣ ሙሴ እስራኤል ሁሉ የተናገረው ቃል ይህ ነው። ² (በሴይር ተራራ መንገድ ከኩራብ እስከ ቃይስ በርኔ ዐሥራ አንድ ቀን ያሽራል)።

³ በአርዳኖስ ዓመት፣ በዐሥራ አንደኛው ወር ከወሩም በመጀመሪያው ቀን እስራኤላውያንን በሚመለከት እግዚአብሔር (የሳዩ) ያዘዘውን ሁሉ ሙሴ ለእነርሱ ነገራቸው። ⁴ ይህ የሆነው በሐሴባን ይገዛ የነበረውን የአሞራውያንን ንጉሥ ሴምንና በአስታሮት ይገዛ የነበረውን የዐሣን ንጉሥ ባላንን በኤድራይ ድል ካደረገ በኋላ ነው።

⁵ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ በሞዳብ ምድር ሳሉ፣ ሙሴ ይህን ሕግ እንዲህ እያለ መግለጥ ጀመረ።

⁶ “እግዚአብሔር አምላካችን (የሳዩ አሉሃም)

በኩራብ እንዲህ አለን። እኔም በዚህ ተራራ ለረጅም ጊዜ ቁይታችኋል። ጎረቤት ነጻነት ወደ ኩራብታማው የአሞራውያን አገር ጉዞ ቀጥሎ፣ ከዚያም በዓረብ፣ በተራራቹ፣ በምዕራብ ኩራ ብታዎች ግርጌ፣ በኔጌብና በባሕሩ ዳርቻ ወዳሉት አገራት ሕዝቦች ሁሉ ሂዳ። እንዲሁም ወደ ከነዓናውያን ምድርና ወደ ሊባ ኖስ፣ እስከ ታላቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ድረስ ዝለቁ። ⁸ እኔም፣ ይህችን ምድር ሰጥቻችኋለሁ። እንግዲህ እግዚአብሔር (የሳዩ) ለአባ ቶቻችሁ ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ ከእነርሱም በኋላ ለዘሮቻቸው ሊስጥ የማለላ ቸውን ምድር ገብታችሁ ውረሱ።”

የመሪዎች መሾም

⁹ እኔም በዚያን ጊዜ እንዲህ አልኳችሁ፣ ብቻዬን ልሸከማችሁ አልችልም። ¹⁰ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሳዩ አሉሃም) ቀጥሎችሁን ጨምሮ አልፎ፣ ስለዚህ ዛሬ እናንተ እንደ ሰማይ ከዋክብት በዝታችኋል። ¹¹ አሁንም የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር (የሳዩ አሉሃም) ሺህ ጊዜ ያብዛችሁ፣ በሰጠውም ተስፋ መሠረት ይባርክችሁ! ¹² ይሁን እንጂ ችግራችሁን፣ ሽክማችሁንና ክርክራችሁን ሁሉ ብቻዬን እንዴት አድርጌ መሽከም እችላለሁ? ¹³ ጥበበኞችን፣ አስተዋዮችንና የተከበሩ ሰዎችን ከየነገዳችሁ ምረጡ፣ እኔም በእናንተ ላይ እሾማቸው

1ክ 4፡7-10;12; 13;29-31;42;8;17;4; 46;ሊ.ሱ3;16; 8;14;11;2;ሕዝ47;8 1፡2 ቍ19; 11፡14;7;10;3;1; 11፡23;18;11;82;14; 9;23;ሊ.ሱ15;3 1፡3 11፡50;3;3 11፡14;33;32;13; 11፡4;1-2;8;2; 34;8;ሊ.ሱ4;19; 0-13;7-9; 1፡4 11፡9;10;16; 14;7;11፡21;21-26;21;33-35; 11፡8;10;ሊ.ሱ9;10; 12;4;11;51;1;44 1፡5 11፡21;11 1፡6 11፡3;1; 11፡10;13;11;82;3 1፡7 ቍ1;19; 11፡2;14;10;18; 11፡21;1;11;82;24;7; 1;1;1;24; 1፡10-15;11;16; 12;8;2;4፡፡24;7; 1፡8 11፡3;11; 11፡14;23;34;2; ሊ.ሱ23;13; 0-16;13-14 1፡9 11፡8;18; 11፡1;1;14; መዝ38;4 1፡10 ቍ11; 11፡15;5;22;17; 11፡10;36;11;87;13; 1፡45;1;2;60;22; 2፡11;6;7;33;24 1፡11 ቍ10; 11፡32;13;2;4፡፡ 24;3;11;52;1;3 1፡12 11፡ 5;22;18;18 1፡13 11፡47;6

1፡15 11፡47;6; 11፡5;14;18;25; 11፡1;4;11;16; 31;14; 1፡10-1;10; 3;2;1;4፡፡8;12; 22;7;1;7;14;27 1፡16 11፡31;37; 11፡12;19;49; 22;21;1;7;3;9; 11፡7;2;1;9;6;7;24 1፡17 11፡18;16; 26;11;19;15; 1፡29;25; 11፡10;34;1;2;1 1፡18 11፡39;11 1፡19 ቍ2;7; 11፡13;26;

ዋለሁ።”

¹⁴ እናንተም፣ “ይደረግ ዘንድ ያቀረብኸው ሐሳብ መልካም ነው” ብላችሁ መለሳችሁልኝ።

¹⁵ ስለዚህ እኔም የየነገደቻችሁን አለቆች ጥበበኞችንና የተከበሩትን ሰዎች ተቀብሎ፣ ሽለቆች፣ መቶ አለቆች፣ አምሳ አለቆችና ዐሥር አለቆች እንዲሁም የየነገዱ ሹማምንት በማድረግ በእናንተ ላይ ሥልጣን እንዲኖራቸው ሸምኋቸው። ¹⁶ በዚያን ጊዜም ዳኞቻችሁን እንዲህ ስል አዘዘኋቸው፣ “በወንድሞቻችሁ መካከል የሚነሳውን ክርክር ያለ አድልዎ እይት፣ ሙግቱ ወንድማማች በሆኑ እስራኤላውያን መካከል ወይም በአንድ እስራኤላዊና በመጻተኛ መካከል ቢሆን፣ በትክክል ኖረዱ። ¹⁷ በፍርድ አድልዎ አታድርጉ፣ ትልቁንም ትንሹንም እኩል እይ፣ ፍርድ የእግዚአብሔር ስለሆነ፣ ማንኛውንም ሰው አትፍሩ። ከዐቅማችሁ በላይ የሆነውን ሁሉ ወደ እኔ አምጡት፣ እኔ አየዋለሁ።” ¹⁸ በዚያን ጊዜ ማድረግ የጎረቤቶችህን ሁሉ ነገርኋችሁ።

የሰላዮች መላክ

¹⁹ ከዚያም አምላካችን እግዚአብሔር (የሳዩ) ባዘዘን መሠረት ከኩራብ ተነሥተን እንዲያችሁት በዚያ ጭልጥ ባለና በሚያስፈራ ምድር በዳ ዐልፈን፣ በኩራብታማው በአሞራውያን አገር በኩል ወደ ቃይስ በርኔ መጣን። ²⁰ እኔም፣ እንዲህ አልኳችሁ፣ “አምላካችን እግዚአብሔር (የሳዩ አሉሃም) ወደሚሰጠን ወደ ኩራብታማው የአሞራውያን አገር ደርሳችኋል። ²¹ እኔም፣ እግዚአብሔር (የሳዩ) ምድሪቱን ሰጥቶአችኋል። አሁንም የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር (የሳዩ አሉሃም) በነገራችሁ መሠረት ውጡ፣ ውረሷችሁ፣ አትፍሩ፣ አትደንገጡም።”

²² ከዚያም ሁላችሁ ወደ እኔ መጥታችሁ፣ “ምድሪቱን እንዲሰልሉልን ሰዎች አስቀድመን እንላክ፣ እነርሱም ወደዚያ የሚያደርሱንን መንገድና የምንሄድባቸውን ከተሞች በማጥናት ተመልሰው ይነግሩናል” አላችሁ።

²³ ይህም ሐሳብ መልካም መሰሎ ታዋቂ፣ እኔም ከእያንዳንዱ ነገድ አንዳንድ ሰው በማድረግ ከእናንተ ዐሥራ ሁለት ሰዎች መረጥሁ። ²⁴ እነርሱም ተነሥተው ወደ ኩራብ ታማው አገር ከወጡ በኋላ ወደ ኤሽኮል ሸለቆ መጥተው ምድሪቱን ሰለሉ።

11፡2;7;8;15;32;10;መዝ136;16; ሊ.ር2;2;6;10;13;5; 1፡21 11፡14;9; 11፡87;18;9;23;ሊ.ሱ1;6;9;18;8;1; 10;8;2;4፡፡10;12; መዝ27;14; 1፡22 11፡42;9;11;13;1-3 1፡23 11፡13;1-3 1፡24 11፡13;21-25;32;9

25 ከምድሪቱም ፍሬ ወደ እኛ ይዘው በመምጣት፤ “አምላካችን እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) የሚሰጠን ምድር መልካም ናት” ብለው ነገሩን።

በእግዚአብሔር ላይ ማመስ

26 እናንተ ግን ለመውጣት ፈቃደኞች አልነበሩችሁም፤ በአምላካችን በእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ትእዛዝ ላይ ዐመፍችሁ። 27 በየድንኳኖቻችሁ ሆናችሁ እንዲህ ስትሉ አገሩ መረማችሁ፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ጠልቶናል፤ ስለዚህም ከግብፅ ያወጣን አሞራውያን እንዲያጠፋን፤ በእጃቸው አሳልፎ ሊሰጠን ነው። 28 ታዲያ ወዴት መሄድ እንችላለን? ወንድሞቻችን፣ ሰዎቹ ከእኛ ይልቅ ብርቱዎችና ቁመተ ረጃጅሞች፣ ከተሞቹም ትልልቆችና እስከ ሰማይ በሚደርስ ቅጥር የታጠሩ ናቸው፤ እንዲያውም በዚያ የዓናቅን ልጆች አይተናችሁልን? ሲሉ እንድንፈራ አድርገውናል።”

29 እኔም አልኳችሁ፤ “አትሸበሩ፤ አትፍሯቸውም። 30 በፊታችሁ የሚሄደው አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ከዚህ በፊት ዐይናችሁ እያየ በግብፅ እንዳደረገችሁ ሁሉ፣ አሁንም ለእናንተ ይዋጋል። 31 በምድረ በዳው እንደ አደረገው ሁሉ። በዚያም አባት ልጁን እንደሚሸከም፤ እናንተን አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) እዚህ ስፍራ እስከ ትደርሱ በመጣችሁበት መንገድ ሁሉ እንዴት እንደ ተሸከማችሁ አይታችኋል።”

32 ይህም ሆኖ በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) አልታመናችሁም፤ 33 በገዛ ላይ ሳላችሁ የምትሰፍሩባቸውን ቦታዎች ለመፈለግና የምትሄዱበትን መንገድ ለማሳየት እርሱ ሌሊት በእሳት፣ ቀን በደመና ይመራችሁ ነበር።

34 እግዚአብሔርም (ያህዌ) እናንተ ያላችሁትን በሰማ ጊዜ ተቈጣ፤ ማለም፤ 35 “ለቀደሙት አባቶቻችሁ ለመስጠት የማልሁላቸውን መልካሚቱን ምድር፣ ከዚህ ክፉ ትውልድ አንድም ሰው አያያትም፤ 36 ከዮፎኒ ልጅ ከካሌብ በስተቀር የሚያየት የለም፤ እርሱ ያያታል፤ እግዚአብሔርን (ያህዌ) በፍጹም ልቡ ስለ ተከተለ፣ የረገ ጣትን ምድር ለእርሱና ለዘሮቹ እሰጣለሁ።”

37 በእናንተ ምክንያት እግዚአብሔር (ያህዌ) እኔን ተቈጥቶ እንዲህ አለኝ፤ “አንተም ብትሆን አትገባባትም። 38 ረዳትህ የነጭ ልጅ ኢያሱ ግን ይገባባታል፤ ምድሪቱን እንዲወርሱ እስራኤልን የሚመራ እርሱ ስለ ሆነ፣ አበረታታው። 39 ይማረክሉ ያላችኋቸው ታናናሾች፣ ክፉና በሰውን ለይተው የማያውቁት ልጆቻችሁ ምድሪቱን ይገቡባታል፤ ለእነርሱም እሰጣቸዋለሁ፤ እነርሱም ይወርሷታል። 40 እና

1፡25 ዘግ፡13፡27፡1
4፡7፡ኢሎ፡1፡2
1፡26 ዘግ፡14፡1-4፡9
1፡27 ዘዳ፡28፡
መዝ፡06፡25
1፡28 ዘግ፡13፡32፡
33፡ዘዳ፡1-3
1፡29 ዘዳ፡22፡
7፡18፡ 20፡13፡
31፡6፡ዐ4፡14
1፡30 ዘዐ14፡14
1፡31 ዘዐ19፡4፡
ዘዳ32፡10-12፡
መዝ28፡9፡አፋ63፡4፡
63፡9፡ኤር31፡32፡
ዐላ11፡3፡ከዳ፡13፡18፡
1፡32 ዘግ፡14፡11፡
ዘዳ፡23፡መዝ78፡22፡
106፡24፡ሰፎ3፡2፡
ዕብ3፡19፡ያሁ8፡15፡
1፡33 ዘዐ13፡21፡
ዘግ፡15፡23፡ 10፡33፡
ዐ9፡12፡መዝ78፡14፡
1፡34 ዘግ፡11፡1፡
32፡14፡14፡23፡28-30፡
ሐጠ20፡15፡ሰብ3፡11፡
1፡35 ዘግ፡14፡29፡
1፡36 ዘግ፡13፡6፡
14፡24
1፡37 ዘግ፡27፡13፡
መዝ፡06፡32
1፡38 ዘግ፡11፡28፡
ዘዳ3፡28፡31፡7፡
ኢሎ፡11፡23፡
መዝ78፡55፡13፡6፡21
1፡39 ዘግ፡14፡3፡
ኢሎ፡15፡16
1፡40 ዘዐ14፡27፡
መላ11፡16

1፡42 ዘግ፡14፡41-43
1፡44 ዘግ፡14፡45፡
24፡18፡መዝ118፡12
1፡45 ዘግ፡14፡1፡ ኢ
ዮ27፡9፡35፡13፡
መዝ18፡41፡28፡1፡
39፡12፡66፡18፡
ምላ1፡28፡28፡9፡
ኢሳ፡15፡ኤር14፡12፡
ሰቆ3፡8፡ሚክ3፡4፡
ዮሐ9፡31
1፡46 ዘግ፡20፡1
2፡1 ዘዐ14፡27፡
ዘግ፡21፡4፡24፡18
2፡3 ዘዳ፡16
2፡4 ቍ፡1፡ዐ63፡6፡8፡
ዘዐ15፡16፡
ዘግ፡20፡14-21፡
ዘዳ15፡16
2፡5 ኢሎ፡24፡4
2፡7 ቍ፡1፡4፡
ዘዐ13፡21፡ ዘግ፡14፡33፡
32፡13፡ዘዳ፡19፡
8፡2-4፡ኢሎ፡5፡6፡
ዐ9፡21፡አሞ2፡10

ንተ ግን፤ ተመልሳችሁ ወደ ቀይ ባሕርህ የሚወስደውን መንገድ ይዛችሁ ወደ ምድረ በዳው ተጓዙ።”

43 እናንተ፤ “እግዚአብሔርን (ያህዌ) በድለናል፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ባዘዘም መሠረት ወጥተን እንዋጋለን ብላችሁ መለሳችሁልኝ። ወደ ተራራማው አገር መሄድ ቀላል መስሎ ስለ ታያችሁ፤ እያንዳንዳችሁ የጦር መሣሪያችሁን ታጥቃችሁ ተነሣችሁ።

42 እግዚአብሔር (ያህዌ) ግን፤ “እኔ ከእናንተ ጋር አልሆንምና ወጥታችሁ እንዳትዋጉ፤ በጠላቶቻችሁ ድል ትነሣላችሁ ብለህ ንገራቸው” አለኝ።

43 እኔም ነገርኋችሁ፤ እናንተ ግን አላዳመጣችሁም፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ትእዛዝ ላይ ዐምፍችሁ፤ በትዕቢታችሁ ወደ ኩረብታማይቱ አገር ዘመታችሁ። 44 በከዚያ ኩረብቶች ላይ የሚኖሩት አሞራውያን ለመጓጓዣ ወጡ፤ እንደ ንብ ሰራዊትም ሆነው አባረሯችሁ፤ ከሴይር አንሥቶ እስከ ሔርማ ድረስ አሳደው መቷችሁ። 45 እናንተም ተመልሳችሁ መጥታችሁ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት አለቀሳችሁ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) ልቅሶአችሁን አልሰማም፤ አላዳመጣችሁም። 46 ስለዚህ ያን ያህል ጊዜ በማጥፋት በቃዴስ ብዙ ቀን ቈያችሁ።

በምድረ በዳ መንከራተት

2 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘኝ መሠረት ተመለስን፤ ቀይ ባሕርን ይዘን ወደ ምድረ በዳው ተጓዘን፤ በሴይር ኩረብታማ አገር ዙሪያ ለረጅም ጊዜ ተንከራተትን።

2 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲህ አለኝ፤ 3 “በዚህ በኩረብታማ አገር ዙሪያ እስኪሰቃችሁ ተንከራታችኋል፤ አሁን ግን ወደ ሰሜን ተመለሱ። 4 ለሕዝቡም እነዚህን ትእዛዞች ሰጣቸው፤ ሴይር በሚኖሩት በወንድሞቻችሁ በዲሳው ዘሮች ግዛት ዐልፋችሁ ትሄዳላችሁ፤ እነርሱ ይፈሯችኋል፤ በሆንም ከፍ ያለ ጥንቃቄ አድርጉ። 5 ከየትኛውም ምድረቸው ላይ ለጫማችሁ መርገጫ ታህል እንኳ መሬት ስለማልሰጣችሁ፤ ለጦርነት አታሰጥታችሁ። ኩረብታማውን የሴይርን አገር ርሶት አድርጌ ለዓሳው ሰጥቼዋለሁ። 6 ከዚያ ለምትበሉት ምግብም ሆነ ለምትጠጡት ውሃ በጥራብር ትከፍሷቸዋላችሁ።”

7 አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በእጃችሁ ሥራ ሁሉ ባርኮአችኋል፤ በዚህ ጭልጥ ባለው ምድረ በዳ ባደረጋችሁት ገዛ ጠባቂአችኋል። በእነዚህ አርባ ዓመታት እግዚአብሔር ከእናንተ

40 ዕብራይስጡ፣ ያም ሳውፍ ይለዋል፤ ይኸውም፣ የደንገል ባሕር ማለት ነው።
42 ዕብራይስጡ፣ ያም ሳውፍ ይለዋል፤ ይኸውም የደንገል ባሕር ማለት ነው።

ጋር ነበርና አንዳችም ነገር አላጣችሁም።
 ስለዚህ በሴይር የሚኖሩ የዔሳው ዘሮች የሆኑ ወንድሞቻችንን ዐልፈናቸው ሄድን። ከኤላትና ከጽዮን ጋር ከሚመጣው ከዓረብ መንገድ ተመልሰን፤ በሞከብ ምድረ በዳ መንገድ ተጓዝን።

⁹ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ)፣ “ከሞዓ ባውያን ምድር አንዳችም መሬት ስለማልሰጣችሁ አታስቸግሯቸው፤ ለጦርነትም አታነግሷቸው፤ ዔርን ለሎጥ ዘሮች ርስት አድርጌ ሰጥቻቸዋለሁ” አለኝ።

¹⁰በዚያም ጠንካራና ቀጥራቸው የበዛ እንዲሁም እንደ ዔናቃውያን ረጃጅም የሆኑ አሚ ማውያን ይኖሩ ነበር። ¹¹እነዚህም እንደ ዔና ቃውያን ሁሉ ራፋይማውያን ናቸው ተብለው ይገመቱ ነበር፤ ሞግባውያን ግን አሚማውያን ብለው ይጠሯቸዋል። ¹²ሐራውያን ቀድሞ በሴይር ይኖሩ ነበር፤ የዔሳው ዘሮች ግን ከዚያ አሳደው አስወጧቸው። እግዚአብሔር (ያህዌ) ርስት አድርጎ በሰጠው ምድር ላይ እስራኤል እንዳደረገው ሁሉ፣ እነዚህም ሐራውያንን ከፊታቸው አጥፍተው መኖሪያቸውን እዚያው አደረጉ።

¹³ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) “አሁኑ ተነሡና የዘሬድን ደረቅ ወንዝ ተሻገሩ” አለን፤ እኛም ወንዙን ተሻገርን።

¹⁴ቃዴስ በርኔን ከለቀቅንበት ጊዜ አንሥቶ የዘሬድን ደረቅ ወንዝ እስከ ተሻገርንበት ጊዜ ድረስ ሠላሳ ስምንት ዓመት ዐለፈ። በዚያን ጊዜም ለጦርነት ብቁ የሆኑት የዚያ ትውልድ

ወንዶች ሁሉ እግዚአብሔር (ያህዌ) ስለ እነርሱ አስቀድሞ በማለው መሠረት ከሰፊሩ ፈጽመው ዐለቁ። ¹⁵ከሰፊር ፈጽሞ እስኪያጠፋቸውም ድረስ የእግዚአብሔር (ያህዌ) እጅ በእነርሱ ላይ ነበር።

¹⁶በሕዝቡ መካከል የነበሩት የመጨረሻ ምቹ ተዋጊዎች ከሞቱ በኋላ፣ ¹⁷እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲህ አለኝ፡- ¹⁸“የሞግብ ዳርቻ ዔርን ዛሬውኑ ታልፋላችሁ። ¹⁹ከየትኛውም የአሞና ውያን ምድር ለእናንተ ርስት ስለማልሰጣችሁ፣ አሞናውያን ዘንድ በደረሳችሁ ጊዜ አታስቸግሯቸው፤ ለጦርነትም አታነግሡላችሁ።”

²⁰ይም ደግሞ በዚያ ይኖሩ የነበሩት የረፋይ ማውያን ምድር እንደ ሆነ ይቆጠር ነበር፤ አሞናውያን ግን ዘምዙማውያን ብለው ይጠሯቸው ነበር። ²¹ዘምዙማውያን ብርቱዎች፣ ቀጥራቸው የበዛና እንደ ዔናቃውያን ቁመተ ረጃጅሞች ነበሩ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከእነርሱ ፊት አጠፋቸው፤ እነርሱም አሳደዳቸው በምትካቸውም ሰፈሩበት። ²²እግዚአብሔር (ያህዌ) ሐራውያንን ከፊታቸው ባጠፋ ጊዜ፣ በሴይር

2:8 ዘጎጋ:20:21፣ 21:4፣ 33:35፣ ዘዳ1:1፣179:26
 2:9 ዘፍ:19:38፣ ዘጎጋ:21:15፣መዘ83:8
 2:10 ዘፍ:14:5፣ ዘጎጋ:13:22:33
 2:11 ዘፍ:14:5
 2:12 ዘፍ:14:6፣ ዘጎጋ:21:25:35
 2:13 ዘጎጋ:21:12
 2:14 ፋ፣7፣ ዘጎጋ:14:29:35፣ ዘዳ1:2፣1፣34:35፣ ኢሉ5:6
 2:15 መዘ106:26፣ ደሀ:81:5
 2:18 ዘጎጋ:21:15
 2:19 ፋ፣9፣ ዘፍ:19:38፣2ዘፍ:20:10
 2:20 ዘፍ:14:5
 2:21 ፋ፣10
 2:22 ዘፍ:14:6

2:23 ዘፍ:10:14፣ 19:ኢሉ13:3፣ 18:23፣27:17:31፣ ኢር47:4፣አፍ9:7
 2:24 ዘጎጋ:21:13-14፣ ዘዳ1:7፣3፣6፣ መዳ11:13:18
 2:25 ዘፍ:35:5፣ ዘዳ15:14-16፣ ዘዳ11:25፣ኢሉ2:9፣ 11:1ዘፍ:14:17፣ 2ዘፍ:14:14፣17:10፣2 0:29፣ኢላ2:19፣ 13:13፣19:16፣
 2:26 ዘዳ1:4፣ 20:10፣ኢሉ13:18፣ መዳ11:21-22፣ 21:13፣24፣መዳ20:19፣ 1ዘፍ:6:79
 2:27 ዘጎጋ:21:21-22
 2:28 ዘዳ23:4፣ ዘጎጋ:20:19
 2:30 ዘዳ4:21፣ 14:7፣መዳ14:4፣ 17:12፣15፣ዘፍ:3:65፣ ሮግ9:18
 2:31 ዘፍ:12:7
 2:32 ዘጎጋ:21:23
 2:33 ዘጎጋ:23:31፣ ዘጎጋ:21:24፣ዘዳ7:2፣3 1:5
 2:35 ዘፍ:34:29፣ 49:27፣ዘዳ3:7

ለሚኖሩት የዔሳው ዘሮች ያደረገው ይህንኑ ነበር። እነርሱም አሳደው በማስወጣት ባስለቀቁት ስፍራ ላይ እስከ ዛሬ ይኖራሉ። ጳጳስ ጋዛ ድረስ ባሉት መንደሮች የኖሩትን ኤዋውያን በተመለከተም፣ ከከፍቶር ሠጥተው የመጡት ከፍቶራውያን እነርሱን አጥፍተው መኖሪያቸውን እዚያው አደረጉ።

የሐሴቦን ንጉሥ የሴዎን ድል መነሣት

²⁴“አሁኑኑ ተነሡና የአርናንን ወንዝ ተሻገሩ፤ እነሆ፣ የሐሴቦንን ንጉሥ፣ አሞራዊውን ሴዎንንና አገሩን በእጃችሁ ሰጥቻችኋለሁ፤ ምድሩን መውረስ ጀምሩ፤ ጦርነት ግጠሙት። ጳጳስ ጋዛ ባሉ አሕዛብ ሁሉ ላይ፣ ማስደንገጣችሁና ማስፈራታችሁ እንዲያድርገባቸው ከዚህች ከዛሬዎ ዕለት እጀምራለሁ። ስለ እናንተ ሰምተው ይርበተባታሉ፤ ከእናንተ የተነሣም ይጨነቃሉ።”

ጳጳስ ጋዛ ምድረ በዳም ለሐሴቦን ንጉሥ ለሴዎን የሰላም ቃል እንዲያደርሱለት እንዲህ በማለት መልእክተኞች ላከው። ²⁷“በአገርህ አቋርጠን እንድናልፍ ፍቀድልን፤ ከዋናው መንገድ አንወጣም፤ ቀኝም ግራም አንልም። ጳጳምጸላውን ምግብ፣ የምንጠጣውንም ውግ፣ በጥሬ ብር ሽጥልን። በእግር እንድናልፍ ብቻ ፍቀድልን፤ ጳጳስ ይር የሚኖሩ የዔሳው ዘሮችና በዔር የሚኖሩ ሞግባውያን እንዳደረጉልን ሁሉ፣ አንተም አምላካችን እግዚአብሔር (ያህዌ አሉም) ወደሚሰጠን ምድር ለመግባት ዮርዳኖስን እስክንሻገር ድረስ እንደዚሁ አድርግልን።” ³⁰ይህን እንጂ የሐሴቦን ንጉሥ ሴዎን እንድናልፍ አልፈቀደልንም። ምክንያቱም አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉም) አሁን እንዳ ደረገው ሁሉ እርሱን በእጃችሁ አሳልፎ ለመ ስጠት መንፈሱን አደንድኖት፤ ልቡንም አጽንቶት ነበር።

³¹እግዚአብሔርም (ያህዌ)፣ “እነሆ፣ ሴዎንንና አገሩን ለእናንተ አሳልፎ ለሰጣችሁ ተነሡ፤ ለዚህ አሁንም እርሱን አሸንፋችሁ ምድሩን ለመውረስ ተነሡ” አለኝ።

³²ሴዎንና መላው ሰራዊቱ በያህጽ ጦርነት ሊገጥሙን በወጡ ጊዜ፣ ³³አምላካችን እግዚአብሔር (ያህዌ አሉም) በእጃችን ላይ ጣለው፤ እኛም፣ እርሱን ከወንድ ልጆቹና ከመላው ሰራዊቱ ጋር አንድ ላይ መታነው። ³⁴በዚያን ጊዜ ከተሞቹን በሙሉ ወስደን የሚኖሩባቸውን ወንዶች፣ ሴቶችና ልጆቻቸውን ጭምር ፈጽመን አጠፋናቸው። አንዳቸውንም በሕይወት አላስቀረንም። ³⁵ከብቶቻቸውንና ከየተሞቻቸው ያገኘውን ምርኮ ግን ለራ

²³ ቀርጠስ ነች
³⁴ የዕብራይስጡ ቃል አንድን ነገር ወይም አንድን ሰው ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን የሚያሳይ ነው።

ሳችን አደረግን።³⁶ በአርኖን ሸለቆ ጫፍ ካለችው ከአሮጌና በሸለቆው ውስጥ ከም ትገኘዋ ከተማ አንገሥቶ እስከ ገለጻድ ካሉት ከተሞች አንዳቸውም እንኳ ሊገቡን አልቻሉም። አምላካችን እግዚአብሔር (የሀዘ ደብዳቤ) ሁሉንም አሳልፎ ሰጠን።³⁷ ይሁን እንጂ አምላካችን እግዚአብሔር (የሀዘ ደብዳቤ) በሰጠው ትእዛዝ መሠረት፤ ወደ ማናቸውም የአሞናውያን ምድር ወይም በየቦታ ወንዝ መውረጃ ወዳለው ምድር፤ ወይም ደግሞ በኩራብ ቶች ወዳሉት ከተሞች ዙሪያ ዐልፋችሁ አልሄዳችሁም።

የባሳን ንጉሥ የዐግ መሸነፍ

3 ከዚያም፤ ተመልሰን የባሳንን መንገድ ይዘን ወጣን፤ የባሳን ንጉሥ ዐግም ከመላው ሰራዊቱ ጋር ሆኖ በኤድራይ ጦርነት ሊገጥመን ተነሣ።² እግዚአብሔር (የሀዘ ደብዳቤ) ፤ “እርሱን፤ መላው ሰራዊቱን ምድሩን በእጅህ አሳልፌ ስለ ሰጠሁህ፤ አትፍራው፤ ሐሴ ቦንን ይዝ በነበረው በአሞናውያን ንጉሥ በሴዎን ላይ ያደረግህበትን በእርሱም ላይ አድርግ በት” አለኝ።

³ ስለዚህ አምላካችን እግዚአብሔር (የሀዘ ደብዳቤ) የባሳንን ንጉሥ ዐግንና ሰራዊቱን ሁሉ እንደዚሁ በእጃችን ላይ ጣላቸው፤ እኛም አንድ እንኳ በሕይወት ሳናስቀር አጠፋናቸው። ሳቢያን ጊዜ ከተሞቹን ሁሉ ያዘን፤ የዐግ ግዛት ከሆነው፤ በባሳን ከሚገኘው ከጠቅላላው የአርኖን ክልል ሥልሳ ከተሞች ውስጥ፤ እኛ ያልያዝነው አንድም ከተማ አልነበረም።⁵ እነዚህ ከተሞች ሁሉ ከፍባሉ ቅጥሮች፤ በመገባደጃቸውና በመወርወርያዎች የተመሸኑ ነበሩ፤ እንዲሁም ቅጥር የሌላቸው አያሌ መንደሮች ነበሩ። ስለዚያ ንግድ ከተማ የሉትን ወንዶቹን፤ ሴቶቹንና ልጆቻቸውን ጭምር በማጥፋት፤ በሐሴቦን ንጉሥ በሴዎን ላይ እንዳደረግነው ሁሉ፤ እነዚህንም ፈጽመን ደመሰስናቸው።⁷ ከብቱን በሙሉና ከየከተሞቻቸው የማረክነውን ሁሉ ግን ለራሳችን አደረግን።

⁸ ስለዚህ በዚያን ጊዜ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ የሚገኘውን፤ ከአርኖን ሸለቆ እስከ አርሞንጌም ተራራ ያለውን ግዛት፤ ከእነዚህ ከሁለቱ የአሞናውያን ነገሥታት ላይ ወሰድንባቸው።⁹ አርሞንጌምን፤ ሲዶናውያን ሢርዮን ብለው ሲጠሩት፤ አሞናውያን ግን ሳኔር ይሉታል።¹⁰ በከፍታው ቦታ ላይ የሚገኙትን ከተሞች በሙሉ፤ ገለጻድን እንዳለ፤ እስከ ሰልካና እስከ ኤድራይ ያለውን ባሳንን ሁሉ እንዲሁም በባሳን ውስጥ የሚገኙትን የዐግ ግዛት ከተሞች በእጃችን አደረግን።¹¹ ከራፋይማውያን ወገን የተረፈ

2፡36 ዘግ32፡34፡39፡መዝ44፡3
2፡37 ቍ18-19፡ዘግ32፡22፡ዘግ21፡24
3፡1 ዘግ32፡19፡21፡33
3፡2 ኢሱ10፡8፡2፡7
19፡6፡ኢሳ7፡4
3፡3 ዘግ21፡24፡35
3፡4 ቍ13፡ዘግ21፡24፡33
3፡6 ዘግ2፡24
3፡7 ዘግ2፡35
3፡8 ዘግ32፡33፡ዘግ4፡48፡ኢሱ11፡3፡17፡12፡13፡13፡58-12፡መዝ3፡3፡1፡ዘግ5፡23፡መዝ42፡6፡89፡12፡33፡3፡መሐ4፡8
3፡9 1ዘግ5፡23፡መዝ29፡6፡መሐ4፡8፡ሐዝ27፡5
3፡10 ኢሱ12፡5፡1፡ዘግ5፡11
3፡11 ዘግ14፡5፡ኢሱ13፡25፡15፡60፡24፡መዝ11፡1፡12፡26፡17፡27፡ዘግ5፡20፡1፡ኢር49፡2፡ሐዝ21፡20፡25፡5፡አሞ1፡14

3፡12 ዘግ2፡36
2፡13 ዘግ14፡5፡ዘግ29፡8
3፡14 ዘግ32፡41፡ኢሱ12፡5፡13፡11፡13፡19፡47፡24፡መዝ10፡6፡23፡34፡2፡ዘግ25፡23፡1፡ዘግ5፡4፡19፡መዝ49፡11፡ኢር40፡8
3፡15 ዘግ50፡23፡ዘግ32፡39-40
3፡16 ዘግ21፡24
3፡17 ዘግ14፡3፡ዘግ34፡11፡ዘግ41፡1፡ሳሙ2፡29፡14፡7፡ሐዝ 47፡8
3፡18 ዘግ32፡17፡ኢሱ1፡13
3፡19 ዘግ32፡16፡ኢሱ1፡14

የባሳን ንጉሥ ዐግ ብቻ ነበር። ዐልጋውራ ከብረት የተሠራ ቁመቱም ዘጠኝ ክንድ፤ ስፋቱ ደግሞ አራት ክንድ፤ ነበር። ይህም እስካሁን በአሞናውያን ከተማ በረባት ይገኛል።

እስራኤላውያን ምድሪቱን መከፋፈላቸው

¹² በዚያን ጊዜ ከያዝነው ምድር ላይ በአርኖን ሸለቆ አጠገብ ካለችው ከአሮጌና አንገሥቶ በስተ ሰሜን ያለውን ግዛት፤ በተጨማሪም ኩራብታማውን የገለጻድ አገር እኩሌታ ከከተሞቹ ለርቤላውያንና ለጋዳውያን ሰጠኋቸው።¹³ ቀሪውን የገለጻድ ምድርና የዐግ ግዛት የሆነውን ባሳንን በሙሉ ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ሰጠሁ። በባሳን የሚገኘው መላው የአርኖን ክልል የራፋይማውያን ምድር በመባል ይታወቅ ነበር።¹⁴ ከምናሴ ነገድ የሆነው ኢያሶር፤ እስከ ጌሹራውያን ንፍ እስከ ማዕከታውያን ወሰን ድረስ የሚገኘውን መላውን የአርኖን ምድር ወሰደ፤ ምድሪቱም በስሙ ተጠራች።¹⁵ ከዚሁ የተነሣ ባሳን እስከ ዛሬ ድረስ ሐቦት ኢያሶር ትባላለች።¹⁶ ገለጻድንም ለማኪር ሰጠሁት።¹⁷ ነገር ግን የሸለቆውን እኩሌታ ወሰን በማድረግ ከገለጻድ አንገሥቶ እስከ አርኖን ሸለቆ፤ ከዚያም የአሞናውያን ድንበር እስከ ሆነው እስከ ያቦቅ ወንዝ ያለውን ግዛት ለርቤላውያንና ለጋዳውያን ሰጠኋቸው።¹⁷ የምዕራቡ ወሰን፤ በዓረባ የሚገኘው ዮርዳኖስ ሲሆን፤ ይኸውም ከፊስጋ ተረተሮች ቦታች፤ ከኪኔሬት አንገሥቶ የጨው ባሕር፤ እስከሚባለው እስከ ዓረባ ባሕር ድረስ ነው።

18 በዚያን ጊዜ እኔ እንዲህ ብዬ አዘገብኋችሁ፤

“አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሀዘ ደብዳቤ) ይህችን ምድር ርስት አድርጎ ለእናንተ ሰጥቶአችኋል፤ ይሁን እንጂ የአካል ብቃት ያላቸው ሰዎች ሁሉ ለጦርነት ዝግጁ ሆነው ከወን ድሞቻችሁ ከእስራኤላውያን ፊት በመ ቅደም መሻገር አለባቸው።¹⁹ ሆኖም ሚስ ቶቻችሁና ልጆቻችሁ፤ (ብዙ ከብቶች እን ዳላችሁም ስለማውቅ) ከብቶቻችሁም በሰጠኋችሁ ከተሞች ውስጥ ይቆዩ፤ ጋዳውያን፤ እግዚአብሔር (የሀዘ ደብዳቤ) ለእናንተ እንዳደረገው ሁሉ ወንድሞቻችሁን እስኪ ያሳርፋችውና አም ላካችሁ እግዚአብሔር (የሀዘ ደብዳቤ) ከዮርዳኖስ ማዶ የሚሰጣቸውን ምድር እነርሱም እንደዚሁ እስኪወርሱ ድረስ ነው፤ ከዚያ በኋላ እያን ዳንዳችሁ ወደ ሰጠኋችሁ ርስት ትመለሱ ሳላችሁ።”

¹⁶ 2፡34 አማራጭ ትርጉም ይመጣል።
¹⁷ ወይም፤ ድንጋይ ተጠርቦ የተዘጋጀ የራሳ ግዛት
¹⁸ ቁመቱ 4 ሜትር ስፋቱ 1.8 ሜትር ይህ ነው።
¹⁹ ወይም፤ የኢያሶር መኖሪያ ተባብሮ ተጠራች
²⁰ ይኸውም የሙት ባሕር ነው።

ሙሴ ዮርዳኖስን እንዲያሻገር መከልከሉ

21 በዚያን ጊዜ ኢየሱስን እንዲህ ስል አዘዝሁት፤ “አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ) በእነዚህ በሁለቱ ነገሥታት ላይ ያደረገውን ሁሉ በገዛ ዓይንህ አይተሃል፤ አሁንም ዐልፈህ በምትሄድባቸው መንግሥታት ላይ ሁሉ እግዚአብሔር ይህንኑ ይደግመዋል። 22 አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ እሱም) ራሱ ይዎጋላችኋልና አትፍሯቸው።”

23 በዚያን ጊዜ እግዚአብሔርን (ያህዌ) እንዲህ ብዬ ለመገሁት፤ 24 “ኂታ እግዚአብሔር (አዶናይ ያህዌ) ሆይ፣ ታላቅነትህንና ብርቱ ክንድህን ለእኔ ለባሪያህ እነሆ፣ ማሳዩት ጀምረሃል፤ ለመሆኑ በሰማይም ሆነ በምድር፣ አንተ የምታደርጋቸውን ሥራዎችና ታላላቅ ድርጊቶች መፈጸም የሚችል አምላክ ማነው? 25 አሁንም ከዮርዳኖስ ማዶ ያለችውን ያችን መል ካሚቱን ምድር፣ ውብ የሆነችውን ኩረ ብታማ አገርና ለባሪያስን እንዲይ ፍቀድልኝ።”

26 እግዚአብሔር (ያህዌ) ግን በእናንተ ሰብተ ተቁጥቶኝ ነበርና አልሰማኝም፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲህ አለኝ፤ “ይበቃል፤ ከእንግዲህ ወዲያ ስለዚህ ነገር አታንሞብኝ። 27 ወደ ፈስጋ ተራራ ጫፍ ውጣ፤ ወደ ምዕራብና ወደ ሰሜን፣ ወደ ደቡብና ወደ ምሥራቅም ተመልከት። አንተ ዮርዳኖስን ስለማትሻገር፣ ምድሪቱን በዐይንህ ብቻ እያት። 28 ነገር ግን ሕዝቡን መርቶ በማሻገር የምታያትን ምድር እንዲወርሱ የሚያደርጋቸው ስለ ሆነ፣ ኢየሱስን ላከው፤ አደፋ ፍረው፤ አበረታታውም።” 29 ስለዚህ እኛ በቤተ ፌንታ አጠገብ ባለው ሸለቆ ውስጥ ቄዳን።

ሙሴ እስራኤላውያን እንዲታዘዙ ማስጠንቀቂያ

4 አሁንም እስራኤል ሆይ፣ በሕይወት እንድትኖሩ፣ የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር (ያህዌ እሱም) ወደሚሰጣችሁ ምድር እንድትገቡና እንድትወርሱ የማስተምራችሁን ሥርዐትና ሕግ ስሙ፣ ጠብቋቸውም። 2 ባዘዘኋችሁ ላይ አትጨምሩ፤ ከእርሱም አትቀንሱ፤ ነገር ግን የምሰጣችሁን የአምላካችሁን የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ትእዛዞች ጠብቁ።

3 እግዚአብሔር (ያህዌ) በብዌልፌንታ ላይ ምን እንዳደረገ በዐይናችሁ አይታችኋል፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከመካከላችሁ በዌልፌንታ የተከተሉትን ሁሉ አጥፍቶ አቸዋል፤ 4 አምላካችሁን እግዚአብሔርን (ያህዌ) የተከተላችሁት እናንተ ሁላችሁ ግን ይኸው እስከ ዛሬ በሕይወት አላችሁ።

5 ገብታችሁ በምትወርሷት ምድር፣ እንድ

3፡22 ዘ014፡14፣ ዘ81፡29፣7፡18፣ 20፡1፣31፡6፣ 2ዘ5፡32፡8፣መዝ23፡4፣ ኢ.041፡10
3፡23 ዘ81፡37፣ 31፡2፣32፡5፣2፣34፡4
3፡24 ዘ08፡10፣ ዘ85፡24፡11፣2፣32፡3፣ 8፡10፣24፡መ፡7፡22፣ መዝ71፡1፣16፣106፡2፣ 145፡12፣150፡2
3፡25 ዘ81፡7፣ 4፡22፡አ.0፡14፡19፡1፣ 11፡17፡1፡27፣13፡5፣ መላ3፡3፡9፡15፣ 1፡74፡33
3፡26 ቍ፡27፣ ዘ81፡37፣31፡2
3፡27 ቍ፡26፣ ዘ6፡13፡14፡ዘዮ፡20፡12፣ 21፡20፡27፡120 ዘ83፡2፡52
3፡28 ዘዮ፡27፡18፡23፣ ዘ83፡17፣ዘ81፡38፣ 31፡3፡23
3፡29 ዘዮ፡23፡28፣ ዘ84፡46፣34፡6፣ ኢ.0፡13፡20
4፡1 ዘሌ፡18፡4፡5፣ ዘ81፡3፣30፡15፡20፣ ሮሜ1፡10፡5
4፡2 ዘሌ፡22፡31፣ ዘ81፡10፡12፡13፣ 12፡32፡አ.0፡17፣ ምላ30፡6፣አ.0፡26፡2፣ መዝ12፡13፣ ራእ22፡18፡19
4፡3 ዘዮ፡25፡1፡9፣ መዝ106፡28
4፡5 ዘ018፡20፣ ዘሌ27፡34፣መዝ71፡17፡11 19፡102፡አ.0፡32፡33፣ ዕዝ9፡11
4፡6 ዘ829፡9፣ 30፡19፡20፣3246፡47፣ 1፡72፡3፣መዝ19፡7፣ 119፡98፡ምላ1፡7፣ ኢዮ1፡1፣28፡28፣ መዝ11፡1፡10፣ ምላ2፡5፣3፣7፡19፡10፣ መዝ12፡13፣ ሕዝ 5፡5፡2፡ጠዋ3፡15
4፡7 ቍ፡32፡34፣ ዘዮ፡23፡21፣2፡ሰሙ፡7፡2 3፣መዝ46፡1፣ ሕ ሥ17፡27
4፡8 መዝ89፡14፣ 97፡2፣119፡7፡62፡144 ፣160፡172፣ሮሜ3፡2
4፡9 ዘ6፡14፡14፣ 18፡19፡ዘ0፡2፣ 23፡13፡ዘ86፡20፡25፣ኢ.0፡6፡4
4፡10 ቍ፡9፡ዘ03፡1፣ 20፡20፡1፡2፣ዘ81፡12፡1 ፣14፡23፣ 17፡19፣ 31፡12፡13፣ መዝ2፡11፡11፡11፡10፣ 147፡11፣ኢላ8፡13፣ ኢ.0፡32፡40

ትፈጽሟቸው እግዚአብሔር አምላክ (እሱም)

የህዌ) ባዘዘኝ መሠረት ሥርዐትንና ሕግን አስተምራለሁ። 6 በጥንቃቄ ጠብቋቸው፤ ስለ እነዚህ ሥርዐቶች ሁሉ ለሚሰሙና፣ “በእውነቱ ይህ ታላቅ ሕዝብ የቱን ያህል ጥበበኛና አስተዋይ ነው” ለሚሉ ሕዝቦች ይህ ጥበባችሁንና ማስተዋላችሁን ይገልጻልና። 7 በምንጠራው ጊዜ ሁሉ አምላካችን እግዚአብሔር (ያህዌ እሱም) ለእኛ ቅርብ እንደ ሆነ አማልክቱ የሚቀርቡት ሌላ ታላቅ ሕዝብ ማነው? ህይዜ እኔ በፊታችሁ እንዳ ስቀመጥሁት ሕግ ያለ፣ ጽድቅ የሆነ ሥርዐትና ሕግ ያሉት ሌላ ታላቅ ሕዝብስ ማነው?

9 ዐይናችሁ ያዩዋቸውን ነገሮች እንዳትረሱ፣ ደግሞም በሕይወት እስካላችሁ ድረስ ከልባችሁ እንዳይጠፉ ብቻ ተጠንቀቁ፣ ነቅታችሁም ራሳችሁን ጠብቁ። እነዚህን ለልጆቻችሁና ከእነርሱ በኋላ ለሚወለዱት ልጆቻቸው አስተምሯቸው። 10 ሰሙ ድራጭ በሚኖሩበት ጊዜ ሁሉ እኔን ማሸጠር እንዳይሻገሩ፣ ለልጆቻቸውም እንዳይሰተምሩ ቃሉን ይሰሙ ዘንድ ሕዝቡን በፊቱ ሰብስብ” ባለኝ ጊዜ፣ በኩራብ በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ያህዌ እሱም) ፊት የቆማችሁበትን ዕለት አስታውሱ። 11 ተራራው በጥቁር ደመናና በድቅድቅ ጨለማ ተውጦ ሳለ ነበልባሉ ሰማይ እስከሚደርስ ድረስ በተቃጠለ ጊዜ መጥታችሁ ከተራራው ገርጌ ቆማችሁ።

12 ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) በአሳቱ ውስጥ ሆኖ ተናገራችሁ፤ እናንተም የቃሉን ደምፅ ሰማችሁ፤ መልክ ግን አላያችሁም፤ ድምፅ ብቻ ነበርና። 13 እርሱ ከጻፉን ይኸውም እንድትከተሏቸው ያዘዘችሁን ዐሠርቱን ትእዛዛዎች ዐወጀላችሁ፤ ከዚያም በሁለት የድንጋይ ጽላቶች ላይ ጻፋቸው፤ 14 ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ በምትወርሷት ምድር ውስጥ የምትከተሏቸውን ሥርዐትና ሕግ እንዳስተምራችሁ በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር (ያህዌ) አዘዘኝ።

ጣዖትን ማምለክ ስለ መከልከሉ

15 እግዚአብሔር (ያህዌ) በኩራብ ተራራ ላይ በእሳት ውስጥ በተናገራችሁ ቀን ምንም ዐይነት መልክ ከቶ አላያችሁም፤ ስለዚህ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ 16 ይኸውም እንዳትረክሱ፣ በወንድ ወይም በሴት መልክ በማናቸውም ዐይነት ምስል የተቀረጸ ጣዖት ለራሳችሁ እንዳታበጁ፤ 17 ወይም በምድር ላይ የሚኖር

4፡11 ዘ03፡1፣ 19፡9፡17፡18፣መዝ18፡11፡97፡2 4፡12 ዘ019፡9፣ 20፡22፡ዘ85፡4፡22፣ ዮሐ5፡37፡ማ፡3፡17፣ ዕብ12፡19
4፡13 ዘ024፡12፣ ዘ89፡9፣ሮሜ9፡4 4፡14 ዘ021፡1
4፡15 ዘ03፡1፣ኢ.0፡23፡11፣ኢ.040፡18፡41፡22፡24፣ ሚላ2፡15
4፡16 ዘ6፡11፡12፣ ዘ020፡4፡5፣ዘ89፡12፣ 31፡29፣ 32፡5፣ መላ2፡19፣ ሮሜ1፡23 4፡17 ሮሜ1፡23

የማናቸውንም እንስሳ ወይም በአየር ላይ የሚባር የማናቸውንም ወፍ፣¹⁸ ወይም በደረቱ የሚሳብ የማናቸውንም ፍጡር ወይም በውሃ ውስጥ የሚኖር የማናቸውንም ዓሣ ምስል እንዳታደርጉ ነው።¹⁹ ወደ ሰማይ ቀና ብለህ ፀሓይን፣ ጨረቃንና ከዋክብትን፣ የሰማይ ስራዊትንም ሁሉ በምትመለከትበት ጊዜ፣ ወደ እነርሱ እንዳትሳብ፣ እንዳትሰማላቸው፣ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) ከሰማይ በታች ላሉ ሕዝቦች ሁሉ ድርሻ አድርጎ የሰጣቸውንም ነገሮች እንዳታመልክ ተጠንቀቅ፤²⁰ እናንተን ግን ልክ ዛሬ እንደ ሆናችሁት ሁሉ ርስቱ ትሆኑለት ዘንድ፣ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) እናንተን ከብረት ማቅለጫ ምድጃ፣ ከግብፅ አውጥቶ አመጣችሁ።

²¹ በእናንተም ምክንያት እግዚአብሔር እኔን ተቁማኝ፣ የርዳኝነግም እንዳልሻርና አምላካችሁ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) ርስት አድርጎ ወደ ሚስጣችሁ ወደ መልካሚቱ ምድር እንዳልገባ ማለ።²² እኔም በዚህች ምድር እሞታለሁ፤ የርዳኝነግ አልሻርም፤ እናንተ ግን ልትሻገሩ ነው፤ ያችንም መልካም ምድር ትወርሳ ላችሁ።²³ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) ከእናንተ ጋር የገባውን ስደት እንዳትረሱ ተጠንቀቁ፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) የከለከለውን ጣዖት በማናቸውም ዐይ ነት መልክ ለራሳችሁ አታብጁ።²⁴ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) የሚባላ እሳት ቀናተኛም አምላክ (አሎሃም) ነውና።

²⁵ ልጆችንና የልጅ ልጆችን ከወለዳችሁና በምድሪቱም ላይ ለረጅም ጊዜ ከኖራችሁ በኋላ ራሳችሁን በማርከስ ማንኛውንም ዐይነት ጣዖት ብታብጁ፣ በአምላካችሁም በእግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) ፊት ክፋት በማድረግ ለቀጣ ብታሳጡ።²⁶ የርዳኝነግ ተሻግራችሁ ከምት ወርሷት ምድር ላይ ፈጥናችሁ እንደምትጠፉ በዚህ ቀን ሰማይንና ምድርን በእናንተ ላይ ምስክሮች አድርጌ እጠራለሁ፤ በዚያ በታ ብዙ ዘመን አትኖሩም፤ ፈጽሞ ትጠፋላችሁ።²⁷ እግዚአብሔር (የህዌ) እናንተን በአሕዛብ መካከል ይሰጥናችኋል፤ እግዚአብሔር በሚበትናችሁ አሕዛብ መካከል የምትተርፉት ጥቂቶቻችሁ ብቻ ናችሁ።²⁸ እዚያም፣ ማየት ወይም መስማት ወይም መብላት ወይም ማሸተት በማይችሉ በሰው እጅ በተወፈ የዕንጨትና የድንጋይ አማልክት ታመልካላችሁ።²⁹ ነገር ግን እዚያም ሆናችሁ አምላካችሁን እግዚአብሔርን (የህዌ ኢሎሃም) በፍጹም ለባችሁና በፍጹም ነፍሳችሁ ብትፈልጉት ታገኙታላችሁ።³⁰ ስትጨነቅና ይህ ሁሉ ነገር ሲደርስብህ ያን ጊዜ፣ በኋለኞቹ ዘመናት ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር (የህዌ) ትመለሳለህ፤ ትታዘዝ ሲታ

4፡19 ዘፍ1፡16፣ 2፡1፣ 37፡9፣ ዘጥ፡25፣ 3፡3፣ ዘዳ13፡5፣ 17፡3፣ 27፡23፣ 11፡ኤር8፡2፣ 4፡3፣ 13፡ሕገ8፡16፣ ኢዮ3፡1፣ 2፡6፣ ሮሜ1፡25
4፡20 ዘፍ17፡7፣ ዘዐ1፡13፣ 3፡10፣ 8፡22፣ 34፡9፣ ተቆ2፡14
4፡21 ዘጥ፡20፡12፣ ዘዳ1፡37
4፡22 ዘጥ፡27፡13-14፣ ዘዳ3፡25
4፡23 ቀ፡9፣ ዘዐ20፡4
4፡24 ዘዐ15፡7፣ 19፡18፣ 20፡5፣ ዕብ12፡29
4፡25 ቀ፡16፡23፣ 17፡11፣ 6፡15፣ 26፣ 16፡25፣ 30፡2፣ ዘገ17፡2፣ 17፡21፡2
4፡26 ዘፍ31፡50፣ ዘዳ6፡15፣ 7፡4፣ 30፡18-19፣ 31፡28፣ 32፡1፣ መዝ50፡4፣ ምሳ14፡5፣ ኢሳ1፡2፣ 34፡1፣ ኤር6፡19፣ ሚክ6፡2፣ 4፡27 ዘሌ26፡33፣ ዘዳ28፡36፣ 64፡29፣ 28፡1፣ 7፡8፣ 4፡6፣ 27፡17፣ 6፣ መዝ44፡11፣ 106፡27፣ ኢሳ17፡6፣ 21፡17፣ ኤር3፡8፣ ሚክ1፡16፣ ኡብ1፡5
4፡28 ዘዳ13፡2፣ 28፡36፣ 64፡29፣ 17፣ 14፡መ፡26፣ 19፣ መዝ15፡4-8፣ 13፡5-15-18፣ ኡሌ8፡19፣ 26፡14፣ 44፡17-20፣ ኡር5፡19፣ 16፡13፣ ሐሥ19፡26፣ 2፡7፣ 29፡20
4፡29 ዘዳ6፡5፣ 30፡1-3፣ 10፣ 14፡መ፡7፣ 3፡13፣ 12፣ 17፡8፣ 48፣ 27፡13፣ 4፣ 21፣ 5፣ 14፣ 54፣ 33፣ 12፣ መዝ78፡34፣ 119፡58፣ ኢሳ45፡19፣ 22፡55፣ 6፣ ኤር26፡19፣ 29፡13፣ ዳን9፡13፣ ሆሌ3፡5፣ አጥ5፡4፣ 4፡30 ዘሌ26፡41፣ ዘዳ30፡2፣ 31፡17፣ 21፡29፣ 17፡8፣ 48፣ 70፡9፣ መዝ4፡118፣ 46፡159፣ 16፣ 107፡6፣ ኤር3፡1፣ 12፡22፣ 4፡1፣ 18፡11፣ 23፡20፣ ሆሌ3፡5፣ ኢሌ2፡12፣ ዕብ1፡2
4፡31 ዘዐ34፡6፣ ዘሌ26፡44፣ 45፣ ዘዳ31፡6፣ 8፣ ኢሌ1፡5፣ 17፡8፣ 57፣ ዘፍ28፡9፣ 20፡5፣ 9፡31፣ መዝ9፡10፣ 27፡9፣ 71፡9፣ 111፡4፣ ኢሳ42፡16፣ ዕብ13፡5

ለህም።³¹ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) መሐሪ አምላክ (አሎሃም) ነውና፣ አይተውህም ወይም አይጠፋህም፤ ወይም ደግሞ ለአባቶችህ በመሐላ ያጸናላችውን ቃል ኪዳን አይረሳም።

እግዚአብሔር አምላክ ነው

³² እግዚአብሔር (የህዌ) ሰውን በምድር ላይ ከፈጠረበት ቀን ጀምሮ እናንተ ከመኖራችሁ በፊት ስለ ነበረው የቀድሞ ዘመን ጠይቁ፣ ከአንዱ የሰማይ ጫፍ እስከ ሌላው የሰማይ ጫፍ ድረስ ጠይቅ፣ እንደዚህ ያለ ታላቅ ነገር ከቶ ተደርጎ ወይስ እንደዚህ ዐይነት ነገር ከቶ ተሰምቶ ያውቃልን? ³³ ከእሳት ውስጥ የእግዚአብሔርን (አሎሃም) ድምፅ እንደ እናንተ የሰማይ በሕይወት የኖረ ከቶ ሌላ ሕዝብ አለን? ³⁴ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) በዐይናችሁ እያደጉ ለእናንተ በግብፅ እንዳደረገው ሁሉ በፊተና፣ በታምራዊ ምልክቶችና በድንቆች፣ በጦርነት፣ በጸናች እጅና በተዘረጋች ክንድ ወይም በታላቅና በአስፈሪ ሥራዎች ከሌላ ሕዝብ መካከል አንድን ሕዝብ የራሱ ለማድረግ የቻለ አምላክ አለን?

³⁵ እግዚአብሔር እርሱ አምላክ (የህዌ ኢሎሃም) መሆኑን፣ ከእርሱም በቀር ሌላ አምላክ አለ መኖሩን ታውቁ ዘንድ እነዚህን ነገሮች እንድ ታዩ ተደረገ።³⁶ ለገሥጽህ ድምፁን ከሰማይ እንድትሰማ አደረገ፣ በምድርም ላይ አስፈሪ እሳቱን አሳየህ፣ ከእሳቱም ውስጥ ቃሉን ሰማህ።³⁷ አባቶችህን ከመውደዱ የተነሣ ከእነርሱም በኋላ ዘራቸውን ስለ መረጠ፣ ከአንተ ጋር በመሆን በታላቅ ኅይሉ ከግብፅ አወጣህ።³⁸ ዛሬ እንደ ሆነው ሁሉ ከአንተ ይልቅ ታላቅና ብርቱ የሆኑትን አሕዛብ ከፊትህ በማስወጣት ወደ ምድራቸው አስገብቶህ ለአንተ ርስት አድርጎ ለመስጠት ነው።

³⁹ እንግዲህ በላይ በሰማይ፣ በታችም በምድር እግዚአብሔር እርሱ አምላክ (የህዌ ኢሎሃም) መሆኑን ዛሬ ዕውቅ፣ በልብህም ያዘው፣ ሌላም የለም።⁴⁰ ለአንተና ከአንተም በኋላ ለልጆችህ መልካም እንዲሆንላችሁ፣ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሃም) ለዘላለም በሚሰጥህም ምድር ዕድሜህ

4፡32 ቀ፡7፣ ዘፍ1፡27፣ ዘዳ28፡64፣ 30፡1፣ 32፣ 7፣ 24፣ ም፡7፣ 23፣ ኢሳ45፡12፣ ኤር9፡16፣ ሚክ24፡31
4፡33 ዘዐ20፡22፣ ዘዳ5፡24-26
4፡34 ዘዐ3፡20፣ 4፡17፣ 14፡30፣ 15፡11፣ ዘዳ5፡15፣ 6፡21፣ 7፡19፣ 15፡15፣ 26፡8፣ 29፡3፣ 34፡12፣ ዘፍ16፡12፣ መዝ9፡1፣ 40፡5፣ 45፡4፣ 65፡5፣ ኢሳ7፡12፣ ኤር32፡20፣ 4፡35 ቀ፡39፣ ዘዐ8፡10፣ ዘዳ7፡9፣ 32፡4፣ 12፣ 14፣ ም፡2፣ 2፣ 15፡78፡60፣ 27፡19፣ 19፣ ኢሳ43፡10፣ ማር12፡32
4፡36 ዘዐ19፡19፣ ዘዳ8፡5፣ ዕብ12፡25፣ 4፡37 ዘዐ3፡20፣ 33፡14፣ ዘዳ7፡8፣ 10፣ 15፡23፣ 5፡33፣ 3፣ መዝ44፡3፣ ኤር31፡3፣ ሆሌ11፡1፣ ሚሌ1፡2፣ 2፣ 11
4፡38 ዘጥ፡3፣ 4፣ 14፣ 15፣ ዘዳ7፡1፣ 9፣ 5፣ 4፡39 ቀ፡35፣ ዘዐ8፡10፣ 15፡11
4፡40 ቀ፡1፣ ዘፍ26፡5፣ ዘዐ23፡26፣ ዘሌ22፡31፣ ዘዳ5፡16፣ 29፡11፣ 1፣ 12፡25፣ መዝ105፡45፣ ኢሳ3፡10፣ 48፡18፣ ኡሌ6፡2-3

እንዲረዝም፤ ዛሬ እኔ የማዘህን ሥርዐቱንና ሕግጋቱን ጠብቅ።

የመማፀኛ ከተሞች

4፡41-43 ማሙ - ዘኑ 35፡6-34፤ ዘዳ 19፡1-14፤ ኢሱ 20፡1-9

41 በዚያን ጊዜ ሙሴ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ሦስት ከተሞችን ለየ፤ 42 ይኸውም የቄዩ ጠላትነት ሳይኖር፤ በድንገት ባልጀራውን የገደለ ማናቸውም ሰው ሸሽቶ ከእነዚህ ከተሞች ወደ አንዲቱ በመሄድ ሕይወቱን ማትረፍ ይችል ዘንድ ነው። 43 ከተሞቹም በምድረ በዳው በከፍተኛ ቦታ ላይ የምትገኘው ሶር ለርቢላውያን፤ በገለጻድ የምትገኘው ራሞት ለጋዳውያን፤ በባሳን ያለችው ጎላን ለምናሴያውያን ነበሩ።

ስለ ሕጉ የተሰጠ ማብራሪያ

44 ሙሴ በእስራኤላውያን ፊት የደነገገው ሕግ ይህ ነው። 45 ከግብፅ በወጡ ጊዜ ሙሴ ለእስራኤላውያን የሰጣቸው መመሪያዎች፤ ሥርዐቶችና ሕጎች እነዚህ ናቸው። 46 ይህም ከግብፅ በወጡ ጊዜ በሙሴና በእስራኤላውያን ድል በተደረገው፤ በሐሴቦን በነገሠው፤ በአሞራውያን ንጉሥ በሴዎን ምድር፤ ከዮር ዳኖስ በስተ ምሥራቅ በቤተ ፌሳር አጠገብ ባለው ሸለቆ ውስጥ በነበሩበት ጊዜ ነው። 47 ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ያለውን፤ የእር ሱን ምድርና የባሳንን ንጉሥ የዐግን፤ የሁ ለቱን አሞራውያን ነገሥታት ምድር ርስት አድርገው ወሰዱ። 48 ይህም ምድር በእርኖን ሸለቆ ዳርቻ ካለው ከአሮዔር አንሥቶ እስከ ሲዎን፤ ተራራ ማለትም እስከ አርሞንዲም የሚደርስ ሲሆን፤ 49 ከዮርዳኖስ ምሥራቅ ያለውን ዓረባን በሙሉና ከፊሊጋ ተረተር በታች ያለውን የዓረባ ባሕር፣ ያጠቃልላል።

ዐሥርቱ ትዕዛዛት

5፡6-21 ተጓ ምብ - ዘፀ 20፡1-17

5 ሙሴ እስራኤልን ሁሉ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ “እስራኤል ሆይ፤ በዛሬዋ ዕለት በጀርአኑህ የምገራችሁን ሥርዐትና ሕግ ስሙ፤ አጥኗቸው፤ በጥንቃቄም ጠብቋቸው። 2 አምላካችን እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) በኮራብ ከእኛ ጋር ቃል ኪዳን ገብቶአል። 3 እግዚአብሔር ይህን ቃል ኪዳን የገባውም ከአባቶቻችን ጋር ሳይሆን፤ ዛሬ እዚህ በሕይወት ከምንገኘው ከእኛ ከሁላችን ጋር ነው። 4 እግዚአብሔር (የህዌ እኛን) በተራራው ላይ በእሳት ውስጥ ሆኖ ፊት ለፊት አነጋገራችሁ። 5 እኛን ብሎን እሳቱን በመፍራት ወደ ተራራው ስላል ወጣችሁ፤ በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔርን (የህዌ) ቃል ለእኛን ተነግራችሁ ዘንድ እኔ በእግዚአብሔርና (የህዌ) በእኛን መካከል ቆምሁ፤ እርሱም እንዲህ አለ፤

4፡42 ዘፀ21:13
4፡43 ኢሱ21:38፤
1ነገ22:3፤2ነገ8:28፤9
፡14
4፡46 ዘኑ21:26
4፡48 ዘዳ2:36፤
3፡8-9
5፡1 ዘፀ18:20
5፡2 ዘኑ17:9፤ዘፀ
3፡1፤19፤፡አር11:2፤
ፀሰ9:15፤ 10:15-17
5፡3 ዘኑ26:63-65፤
ዘዳ11:2-7፤ፀሰ8:9
5፡4 ዘኑ14:14፤14፤
ዘዳ4:12፤ዘፀ19:18
5፡5 ዘኑ3:10፤
ገላ3:19፤ፀሰ12:18-21
5፡6 ዘፀ13:3፤
29:46፤ዘሌ26:1፤
ዘዳ6:4፤መዝ81:10
5፡8 ዘሌ26:1፤
ዘዳ4:15-18፤
መዝ78:58፤97:7
5፡9 ዘፀ34:7፤
ዘኑ26:11፤10:35፤
14:18
5፡10 ዘፀ34:7፤
ዘኑ14:18፤ዘዳ7:9፤
ዳሀ1:5፤ኤር32:18፤
ዳን9:4
5፡11 ዘሌ19:12፤
ዘዳ10:20፤
መዝ139:20፤
ማፋ5:33-37
5፡12 ዘፀ16:23-30፤
31፤13-17፤ማር22:27-28
5፡14 ዘኑ2:2፤
ኤር17:21-24፤
34:9-11፤ኤዳ31:13፤
ማፋ12:2፤ማር27፤
ፀሰ4:4፤
5፡15 ዘኑ15:13፤
ዘፀ6:1፤ዘዳ4:34፤
መዝ108:6፤
ኤር32:21፤
5፡16 ዘፀ21:17፤
ዘሌ19:3፤ዘዳ4:40፤
11:9፤ምሳ31-2፤
ሕገ22:7፤ሚል1:6፤
ማፋ15:4፤19:19፤
ማር7:10፤10:19፤
ሉቃ18:20፤ኤፌ6:2-3
5፡17 ዘኑ9:6፤
ዘሌ24:17፤መዝ3:3፤ኤ
ር40:15፤41:3፤
ማፋ5:21-22፤
19:19፤ማር10:19፤
ሉቃ18:20፤ሮሜ
13:9፤ዳፀ2:11 5፡18
ዘሌ20:10፤
ማፋ5:27-30፤
19:18፤ማር10:19፤
ሉቃ18:20፤ሮሜ13:9፤
ዳፀ2:11
5፡19 ዘሌ19:11፤
ማፋ19:19፤ማር10:19፤
19፤ ሉቃ18:20፤
ሮሜ13:9
5፡20 ዘፀ23:1፤ማፋ
19:18፤ማር10:19፤
ሉቃ18:20
5፡21 ሮሜ7:13-9

6፡፡ከባርነት ምድር፤ ከግብፅ ያወጣሁ ለምሳሌ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) እኔ ነኝ።

7፡፡ዛሬ በቀር፤ ሌሎች አማልክት አይሁኑልህ። 8 በላይ በሰማይ፤ በታች በምድር ላይ፤ ባለው ወይም ከምድር በታች ውሃ ውስጥ በሚኖር በማንኛውም ዐይነት ምስል ለራስህ ጣዖትን አታብጅ።

9 እኔ አምላክ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም)፤ የሚጠሉ ኝን ስለ አባቶቻቸው ኅጢአት እስከ ሦስት ዓመት እስከ አራት ትውልድ ድረስ ልጆቻቸውን የምቀጣ ቀናተኛ አምላክ ነኝ። ለእኔ ነርሱ አትሰገድላቸው፤ ወይም አታምል ካቸው። 10 ለሚወዱኝና ትእዛዜን ለሚጠብቁ ግን እስከ ሺህ ትውልድ ቸርነትንና ናቅርን እገልጻለሁ።

11፡፡ እግዚአብሔር (የህዌ) ስሙን በከንቱ የሚያነገሩትን ሳይቀጣው አይቀርምና፤ የአምላክን የእግዚአብሔርን (የህዌ ኢሎሂም) ስም በከንቱ አታጎጥ።

12፡፡ አምላክ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) ባዘዘው መሠረት የሰንበትን ቀን ቀድሶህ አክብረው። 13 ስድስት ቀን ሥራ፤ ተግባርህንም ሁሉ አከናውን።

14 ሰባተኛው ቀን ግን የአምላክን የእግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) ሰንበት ነው። በዚህም ቀን አንተም ሆነ ወንድ ወይም ሴት ልጅህ፤ ወንድ አገልጋይም ሆነ ሴት አገልጋይህ በሬህ፤ አሁን ወይም ማናቸውም እንሰላሳ፤ ወይም ደግሞ በደጅህ ያለ እንግዳ ምንም ዐይነት ሥራ አትሥር። ይህም አንተ እንዲረፍህ ሁሉ ወንድ አገልጋይም ሆነ ሴት አገልጋይህ እንዲያርፉ ነው። 15 በግብፅ ሳለህ አንተም ባረያ እንደ ነበርህ፤ ከዚያም አምላክ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) በጽናት እጅና በተዘረጋ ክንድ እንዳወጣህ አስታውስ፤ ስለዚህ አምላክ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) የሰንበትን ቀን ታከብረው ዘንድ አዘዘህ።

16፡፡ አምላክ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) በሚሰጥህ ምድር ላይ ዕድሜህ እንዲረዝምና መልካም እንዲሆንልህ፤ አምላክ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) ባዘዘው መሠረት አባትህንና እናትህን አክብር።

17፡፡ አትግደል።

18፡፡ አታመንዝር።

19፡፡ አትስረቅ።

20፡፡ በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር።

21፡፡ የባልንጀራህን ሚስት አትመኝ። በባልንጀራህ ቤትም ሆነ በመሬቱ፤ በወንድ ሆነ

48 የዕብራይስጥና የሶርስቱ ትርጉም፤ ሂርዮን ይለዋል (ዘዳ 3፡9 ይመ) 49 ይኸውም የሙት ባሕር ነው። 57 ወይም ፤ ከፊት ተብሎ መተርጎም ይችላል።

በሴት አገልጋይ፣ በበሬውም ሆነ በአህ ያው ወይም የእርሱ በሆነው ነገር ላይ ዐይ ይ ንሆነ አትጣል።”

22 እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) በተራራው ላይ በእሳቱ፣ በደመናውና በድቅድቁ ጨለማ ውስጥ ለማ ነበራችሁ ሁሉ በከፍተኛ ድምፅ የተናገራችሁ ትእዛዙ እነዚህ ናቸው፤ የጨመረውም ሌላ የለም፤ ትእዛዙንም በሁለት የድንጋይ ጽላቶች ላይ ጽፎ ሰጠኝ።

23 ተራራው በእሳት ሲቃጠል፣ ከጨለማው ውስጥ ድምፁን በሰማችሁ ጊዜ እናንተ የየገባ ድቻችሁ አለቆችና ሽማግሌዎቻችሁም በሙሉ ወደ እኔ ዘንድ መጣችሁ። **24** እንዲሁም አሳችሁ፤ “አምላካችን እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) ክብሩንና ግርማውን አሳይቶናል፤ ከእሳቱም ውስጥ ድምፁን ሰምተናል። እግዚአብሔር አነጋግሮትም እንኳ፤ ሰው በሕይወት ሊኖር እንደ ሚችል በዛሬው ቀን አይተናል።” **25** ከእንግዲህ የአምላካችንን የእግዚአብሔርን (የሆዌ እሌ-ሂም) ድምፅ በየገባ እንግዲህም፣ ይህችሁ ታላቅ እሳት ፈጽማ ታጠፋናለች፣ ታዲያ ለምን እንሙት? **26** ለመሆኑ ከእሳት ውስጥ ሆኖ ሲናገር እኛ እንደ ሰማነው ሁሉ፣ የሕይወት እግዚአብሔርን (የሆዌ እሌ-ሂም) ድምፅ ሰምቶ በሕይወት ለመኖር የቻለ ከሥጋ ለሻ ማን አለ? **27** አንተ ቅረብ፣ አምላካችን እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) የሚነግርህን ሁሉ ንገረን፤ እኛም እንሰማለን፤ እናደርገዋለንም።”

28 ይህን ስትኖሩኝ እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) ሰማ፣ እግዚአብሔርም (የሆዌ እሌ-ሂም) አለኝ። “ይህ ሕዝብ ምን እንዳለህ ሰምቻለሁ፤ ያሉትም ሁሉ መልካም ነው።” **29** ታዲያ ለእነርሱም ሆነ ለልጆቻቸው ለዘላለም መልካም እንዲሆንላቸው፣ እኔን እንዲፈሩና ሁልጊዜ ትእዛዞቼን ሁሉ እንዲጠብቁ እንደዚህ ያለ ልብ በኖራቸው ምናል!

30 ይህ ወደየድንኳናቸው እንዲመለሱ ንገራቸው። **31** አንተ ግን እንዲወርሷት በምሰጣቸው ምድር እንዲጠብቋቸው የምታስተምራቸውን ትእዛዞች፣ ሥርዐቶችና ሕጎች ሁሉ እንድሰጥህ እዚህ ከእኔ ዘንድ ቁይ።”

32 እንግዲህ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) ያዘዛችሁን ለመፈጸም ተጠንቀቁ፤ ቀኝም ግራም አትበሉ። **33** በምትወርሷት ምድር በሕይወት ለመኖር እንድትችሉ፣ መልካም እንዲሆንላችሁና ዕድሜያችሁም እንዲረገም፣ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) ባዘዛችሁ መንገድ ሁሉ ሂዱ።

አምላክህን እግዚአብሔርን ውደድ

6 የርዳኖስን ተሻግራችሁ በምትወርሷት ምድር እንድትጠብቁት አስተምራችሁ ዘንድ። አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም)

5፥22 ዘፀ20፥21፣ 24፥12
5፥23 ዘፀ3፥16
5፥24 ዘፀ19፥19፣ ዘዳ32፥4፣34፥8፣5፥11፣ 5፥2፣ ኢሳ53፥4፣
5፥25 ዘፀ20፥18-19፣ ዘዳ18፥16፣40፥12፣19
5፥26 ዘፀ33፥20፣ ዘዳ43፥3፣መጠ6፥22-23፣ 13፥22፣ኢሳ6፥5
5፥27 ዘፀ19፥8፣ 24፥7
5፥28 ዘዳ18፥17
5፥29 ቀ፥33፣ ዘዳ41፥40፣11፥25፣22፣ 27፣ኢሳ22፥5፣ መጠ78፥7፣81፥13፣
5፥31 ዘፀ24፥12
5፥32 ዘዳ4፥29፣ 10፥12፣17፥11፣20፣ 28፥14፣ኢሳ1፥7፣ 15፥15፣5፥2፣27፥22፣2፣ 2፥4፣27
5፥33 ቀ፥29፣ ኢሳ3፥10፣ኢር7፥23፣ 38፥20፣ሉቃ1፥6፣
6፥2 ዘዳ26፥5፣ ዘፀ20፥12፣20፣ዘዳ4፥9፣ 14፥10፣2፥24፣
6፥3 ዘዳ15፥5፣ ዘፀ3፥8፣13፣5፣19፥5፣ ዘዳ5፥33፣32፣13፥14፣
6፥4 ዘዳ4፥35፣39፣ ዘፀ9፥6፣መጠ8፥10፣ ኢሳ4፥6፣ዘካ14፥9፣ ማር12፥29፣
የሐ10፥30፣1ቆር8፥4፣ ኢሳ4፥6፣ዮፀ2፥19
6፥5 ዘዳ4፥29፣ 10፥12፣11፥1፣22፣ ኢሳ22፥5፣ 14፥10፣12፥24፣ ማቴ22፥37፣ ማር12፥30፣ ሉቃ10፥27፣
6፥6 ቀ፥8፣ዘዳ11፥18፣ 30፥14፣32፥46፣ ምሳ3፥3፣መጠ26፥2፣ 37፥31፣40፥8፣ 119፥11፣ኢሳ51፥7፣ ኢር17፥1፣31፥33፣ ሕዝ40፥4
6፥7 ዘዳ49፥11፣19፣ ምሳ22፥6፣ኢሳ6፥4
6፥8 ቀ፥6፣ዘፀ13፥9፣ ማቴ23፥5
6፥9 ዘዳ11፥20
6፥10 ዘዳ11፥4፣ ዘዳ12፥29፣19፥1፣ ኢሳ24፥13፣ መጠ105፥44
6፥11 ዘሌ26፥5፣ ዘዳ8፥10፣14፥29፣ 31፥20፣ኢር2፥13፣
6፥12 ዘዳ4፥9፣23፣ 25፥17፣38፣ መጠ44፥17፣78፥7፣ 103፥2፣20፥3፣መጠ83፥8፣
6፥13 ዘፀ20፥7፣ ዘዳ13፥4፣14፥10፣7፣3፣
5፥22 ዘፀ20፥21፣ 24፥12
5፥23 ዘፀ3፥16
5፥24 ዘፀ19፥19፣ ዘዳ32፥4፣34፥8፣5፥11፣ 5፥2፣ ኢሳ53፥4፣
5፥25 ዘፀ20፥18-19፣ ዘዳ18፥16፣40፥12፣19
5፥26 ዘፀ33፥20፣ ዘዳ43፥3፣መጠ6፥22-23፣ 13፥22፣ኢሳ6፥5
5፥27 ዘፀ19፥8፣ 24፥7
5፥28 ዘዳ18፥17
5፥29 ቀ፥33፣ ዘዳ41፥40፣11፥25፣22፣ 27፣ኢሳ22፥5፣ መጠ78፥7፣81፥13፣
5፥31 ዘፀ24፥12
5፥32 ዘዳ4፥29፣ 10፥12፣17፥11፣20፣ 28፥14፣ኢሳ1፥7፣ 15፥15፣5፥2፣27፥22፣2፣ 2፥4፣27
5፥33 ቀ፥29፣ ኢሳ3፥10፣ኢር7፥23፣ 38፥20፣ሉቃ1፥6፣
6፥2 ዘዳ26፥5፣ ዘፀ20፥12፣20፣ዘዳ4፥9፣ 14፥10፣2፥24፣
6፥3 ዘዳ15፥5፣ ዘፀ3፥8፣13፣5፣19፥5፣ ዘዳ5፥33፣32፣13፥14፣
6፥4 ዘዳ4፥35፣39፣ ዘፀ9፥6፣መጠ8፥10፣ ኢሳ4፥6፣ዘካ14፥9፣ ማር12፥29፣
የሐ10፥30፣1ቆር8፥4፣ ኢሳ4፥6፣ዮፀ2፥19
6፥5 ዘዳ4፥29፣ 10፥12፣11፥1፣22፣ ኢሳ22፥5፣ 14፥10፣12፥24፣ ማቴ22፥37፣ ማር12፥30፣ ሉቃ10፥27፣
6፥6 ቀ፥8፣ዘዳ11፥18፣ 30፥14፣32፥46፣ ምሳ3፥3፣መጠ26፥2፣ 37፥31፣40፥8፣ 119፥11፣ኢሳ51፥7፣ ኢር17፥1፣31፥33፣ ሕዝ40፥4
6፥7 ዘዳ49፥11፣19፣ ምሳ22፥6፣ኢሳ6፥4
6፥8 ቀ፥6፣ዘፀ13፥9፣ ማቴ23፥5
6፥9 ዘዳ11፥20
6፥10 ዘዳ11፥4፣ ዘዳ12፥29፣19፥1፣ ኢሳ24፥13፣ መጠ105፥44
6፥11 ዘሌ26፥5፣ ዘዳ8፥10፣14፥29፣ 31፥20፣ኢር2፥13፣
6፥12 ዘዳ4፥9፣23፣ 25፥17፣38፣ መጠ44፥17፣78፥7፣ 103፥2፣20፥3፣መጠ83፥8፣
6፥13 ዘፀ20፥7፣ ዘዳ13፥4፣14፥10፣7፣3፣

የሰጠኝ ትእዛዛዎቼ ሥርዐትና ሕግ ይህ ነው፤ **2** ይኸውም፣ የምሰጣችሁን ሥርዐቱንና ትእዛዙን ሁሉ በመጠበቅ፣ ዕድሜያችሁ እንዲረገም፣ አንተ፣ ልጆችህና ከእነርሱ በኋላ የሚመጡት ልጆች ቻቸው በሕይወት ዘመናችሁ ሁሉ አምላካችሁን እግዚአብሔርን (የሆዌ እሌ-ሂም) ትፈሩት ዘንድ ነው። እንግዲህ እስራኤል ሆይ ሰማ፣ የአባቶችህ አምላክ እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) በሰጠህ ተስፋ መሠረት፣ ማርና ወተት በምታፈሰው ምድር መልካም እንዲሆንልህና እጅግ እንድትበዛ፣ ትእዛዙንም ትጠብቅ ዘንድ ጥንቃቄ አድርግ።

4 እስራኤል ሆይ ሰማ፣ አምላካችን እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) አንድ እግዚአብሔርን (የሆዌ እሌ-ሂም) ነው። **5** አምላክህን እግዚአብሔርን (የሆዌ እሌ-ሂም) በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም ጎይልህ ውደድ። ህይወት የምሰጥህን እነዚህን ትእዛዛት በልብህ ያዝ። ገልጆችህም አስጠናቸው፤ በቤትህ ስትቀመጥ፣ በመንገድህ ስትሂድ፣ ስትተኛና ስትነሣም ስለ እነርሱ ተናገር። **8** በእጅህ ላይ ምልክት አድርገህ እስራኤል፣ በማንበርህም ላይ ይሁኑ። ግብትህ መቃኛች በግብህም በሮች ላይ ጸፋቸው።

10 አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) ለአንተ ለመስጠት ለአባቶችህ ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ ወደ ማለላቸው ምድር ሲያስገባህ፣ በዚያም ያልሠራላቸውን ታላላቅና የማሩ ከተሞችን፣ **11** የራስህ ባልነበሩ መልካም ነገሮች ሁሉ የተሞሉ ቤቶችን ያልቁፈሩ ርሃቸውን የውሃ ጉድጓዶች፣ ያልተከለላቸውን የወይን ተክሎችና የወይራ ዛፎች ሲሰጥህና በልተህም ስትጠግብ፣ **12** በዘርነት ምድር ከግብፅ ያወጣህን እግዚአብሔርን (የሆዌ እሌ-ሂም) እንዳትረሳ ተጠንቀቅ!

13 አምላክህን እግዚአብሔርን (የሆዌ እሌ-ሂም) ፍራሬ፣ እርሱን ብቻ አገልግል፤ በስሙም ማል። **14** በዙሪያህ ያሉ ሕዝቦች የሚያመልኩቸውን ሌሎች አማልክት አትከተል፤ **15** ምክንያቱም በመካከልህ ያለው አምላክ እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) ቀናተኛ አምላክ (እሌ-ሂም) ስለሆነ፣ በአንተም ላይ ቀጣው ስለሚነድ፣ ከምድር ገጽ ያጠፋሃል። **16** በማሳህ እንዳደረጋችሁት አምላካችሁን እግዚአብሔርን (የሆዌ እሌ-ሂም) አት ፈታተላት። **17** አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) የሰጣችሁን ትእዛዞች፣ ሥመራያዎችና ሥርዐቶች በጥንቃቄ ጠብቁ። **18** መልካም እንዲሆንልህና እግዚአብሔር (የሆዌ እሌ-ሂም) ለአባቶችህ በመሰጠት

ማቴ4፥10፣5፥33፣ ሉቃ4፥48፣ 6፥15 ዘዳ4፥24፣ 5፥9
6፥16 ዘፀ17፥2፣ማቴ4፥7፣ሉቃ4፥12 6፥17 ዘሌ26፥3፣ ዘዳ11፥22፣ መጠ19፥4፣ 56፥100፣134፣168 6፥18 ዘዳ4፥40፣ 27፥18፥6፣ኢሳ 36፥7፣ 38፥3

14 ወይም፣ እግዚአብሔር አምላካችን ነው፤ እግዚአብሔር አንድ ነው ወይም እግዚአብሔር አምላካችን ነው፤ እግዚአብሔር ብቻውን

እንድትወርሳት፤ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ተስፋ የሰጣቸውን መልካሚትን ምድር ገብተህ ቀናና መልካም የሆነውን አድርግ፤ ¹⁹እግዚአብሔር (ያህዌ) በተናገረው መሠረትም ጠላት ችህን ሁሉ ከፊትህ ታስወጣለህ። ²⁰በሚመጡት ዘመናት ልጅህ፤ “አምላካችን እግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) ደዘዛችሁ የመመሪያዎቹ፤ የሥርዐቶቹና የሰነዶቹ ትርጉም ምንድነው?” ብሎ በሚጠይቅህ ጊዜ፤ ²¹እንዲህ በለው፤ “እኛ በግብፅ የፈርዖን ባሮች ነበርን፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ግን በብርቱ እጅ ከግብፅ አወጣን። ²²እኛ በዐይናችን እያየን እግዚአብሔር (ያህዌ) ታላላቅና አስፈሪ የሆኑ ታም ሬዋ ምልክቶችና ደንቆችን በግብፅ፤ በፈርዖንና በመላው ቤተ ስምቹ ላይ አደረገ። ²³እኛን ግን ለአባቶቻችን በመሐላ ተስፋ ወደ ሰጥቸው ምድር ሊያስገባንና ሊሰጠን ከዚያ አወጣን። ²⁴ዛሬ እንደ ሆነው ሁሉ ምን ጊዜም መልካም እንዳሆንልንና በሕይወት እንድንኖር ይህን ሥርዐት ሁሉ እንድንፈጽም፤ አምላካችንንም እግዚአብሔርን (ያህዌ አሎ-ኃም) እንድንፈራ እግዚአብሔር (ያህዌ) አዘዘን። ²⁵እንግዲህ ይህን ሁሉ ሕግ እርሱ ባዘዘን መሠረት፤ በአምላካችን በእግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) ፊት ተጠንቅ ቀን ከጠበቅን፤ ያ ለእኛ ጽድቃችን ይሆናል።”

አሕዛብን ማስወጣት

7 አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) ልትወርሳት ወደምትገባባት ምድር በሚያመጣህና ብዙዎችን፤ ከአንተ የሚበልጡ ታላላቆችን ብርቱዎች የሆኑትን ሰባቱን አሕዛብ- ከጠያውያን፤ ገርጎሳውያን፤ አሞራውያን፤ ከካናውያን፤ ፊርዛውያን፤ ኤዊያውያንና ኢያውያንን ከፊትህ በሚያሰወጣቸው ጊዜ፤ ²አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) በእጅህ አሳልፎ በሰጠህና አንተም ድል ባደረግሃቸው ጊዜ፤ ሁሉንም ፈጽመህ ደምስሳቸው፤ ከእነርሱ ጋር አትዋዋል፤ አትራራላቸውም። ³ከእነርሱ ጋር ጋብቻ አታድርግ፤ ሴት ልጆችህን ለወንድ ልጆቻቸው አትስጥ፤ ወይም ለወንድ ልጆችህ ሴት ልጆቻቸውን አታመጣ፤ ፋምክንያቱም እኔን ከመከተል ልጆችህን መልሰው ሌሎችን አማልክት እንዲያመልኩ ስለሚያደርጉና ከዚህም የተነሣ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቀጣ በላይህ ነዶ፤ ፈጥኖ ስለሚያጠፋህ ነው። ⁵እንግዲህ በእነርሱ ላይ የምታደርጉት ይህ ነው፤ መሠ ዊያዎቻቸውን አፈራርሱ፤ የማምሳኪያ ዐምዶቻቸውን ሰብደ፤ የአሸራ ምስል ዐምዶቻቸውን ቀፈረሙ፤ ጣዖቶቻቸውንም በእሳት አቃጥሉ። ⁶አንተ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) ቅዱስ ሕዝብ ስለ ሆንህ፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) የራሱ ሕዝብ፤ ርስትም እንድትሆንለት በምድር ላይ ከሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ

4፡9፤ኢር44፡10፤
6፡19 ዘ023፡27፤ ኢሱ21፡44፤ መገ78፡53፤107፡2፤136፡24
6፡20 ዘ10፡2
6፡21 ዘ84፡34
6፡24 ዘ810፡12፤ 30፡6፤መገ27፡12፤ 41፡2፤86፡11፤ ኤር32፡39፤ሮሜ10፡5
6፡25 ዘ824፡13፤ መገ103፡18፤19፡34፤ 55፡ሮሜ9፡31
7፡1 ዘ9፡10፤16፤ 17፡13፤7፡15፤20፤ ዘሌ14፡34፤ዘ81፡7፤ 4፡38፤20፡16-18፤ 31፡3፤ኢሱ3፡10
7፡2 ቀ፡16፤ ዘ023፡32፤ዘካ31፡17፤ ዘ82፡33፤34፤13፡8፤ 19፡13፤25፡12፤ 33፡27፤ኢሱ11፡11፤
7፡3 ዘ034፡15-16፤ ኢሱ22፡16፤8፡79፡7
7፡4 ዘ84፡26፤ መገ3፡6፤
7፡5 ዘ023፡24፤ 34፡13፤ዘ816፡21፤
7፡6 ዘ9፡17፡7፤ ዘ08፡22፤19፡6፤34፡9፤ ዘሌ27፡30፤ዘ814፡2፤2፤ 6፡19፤1፡7፡3፡8፤ መገ30፡4፤37፡28፤ 50፡5፤15፡9፤ ኢሱ41፡9፤43፡1፤ ሕዝ20፡5፤ሮሜ9፡4፤ ቲቶ2፡14
7፡7 ዘ62፡27፤17፤ 34፡30፤ ዘ84፡37፤ 10፡22
7፡8 ዘ03፡20፤6፡6፤ 13፡14፤3፡2፤13፤ ዘኀ14፡8፤ዘ84፡37፤ 1፡7፡10፡9፤2ዘ5፡21፤ መገ44፡3፤ሮሜ11፡28፤
7፡9 ቀ፡1፡2፤ ዘ020፡6፤ዘ84፡35፤ 5፡10፤1፡7፡8፡23፤ 2ዘ5፡6፤14፤ዘ1፡5፤ 9፡32፤መገ18፡25፤ 33፡4፤108፡4፤ 145፡13፤146፡6፤ ኢሱ49፡7፤ኤር42፡5፤ ሆሌ11፡12፤1፡ቁሮ1፡9
7፡10 ዘሌ26፡28፤ ዘኀ10፡35፤ኖሆ1፡2
7፡12 ዘሌ26፡3-13፤ ዘ828፡1-14፤ መገ105፡8-9፤ ሚክ7፡20
7፡13 ዘ9፡17፡6፤ 27፡28፤49፡25፤ዘ01፡7፤ዘ81፡10፤13፤17፤ 28፡4፤ 30፡5፤ዘኀ፡18፡12፤ መገ11፡5፤107፡38፤1፤ 46፡8፤ዘሳ15፡9፤ ኢሱ51፡1፤ኖሐ14፡21
7፡14 ዘ023፡26
7፡15 ዘ09፡9፤ 15፡26፤23፤25፤ ዘ830፡8-10

መረጠህ።

⁷እግዚአብሔር (ያህዌ) እናንተን የወደዳችሁና የመረጣችሁ ከሌሎች ሕዝቦች በቀጥታ ስለ በዛችሁ አይደለም፤ ቀጥራችሁማ ከሕዝቦች ሁሉ እጅግ አነስተኛ ነበር። ⁸ነገር ግን እናንተን በብርቱ እጅ ያወጣችሁ፤ ከባርነት ምድርና ከግብፅ ንጉሥ ከፈርዖን መዳፍ የተቤዣችሁ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) እናንተን ስለ ወደዳችሁና ለአባቶቻችሁ የማላቸውን መሐላ ስለ ጠበቀ ነው። ⁹ስለዚህም አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) ከምላክ (አሎ-ኃም) መሆኑን ዕውቅ፤ እርሱ ለሚወዱትና ትእዛዎቹን ለሚጠብቁት የፍቅርን ኪዳን እስከ ሺህ ትውልድ ድረስ የሚጠብቅ ታማኝ አምላክ (አሎ-ኃም) ነው። ¹⁰ነገር ግን፤ የሚጠሉትን

ዐይናቸው እያየ ይበቀላቸዋል፤ የሚጠሉትን ዐይናቸው እያየ ለመባቀል አይዘገይም።

¹¹ስለዚህ በዛሬው ቀን የምስጥህን ትእዛዎን፤ ሥርዐቱንና ሕግታቱን ለመከተል ጥንቃቄ አድርግ።

¹²እነዚህን ሕግጋት ብታዳምጥና በጥንቃቄ ብትጠብቃቸው፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) ለአባቶችህ እንደ ማለላቸው ከአንተ ጋር የገባውን የፍቅር ኪዳን ይጠብቃል። ¹³ይወድሃል፤ ይባርክሃል፤ ያበዛሃልም። ለአንተ ለመስጠት ለአባቶችህ በማለላቸው ምድር የማሕፀንህን ፍሬ፤ የምድርህን ሰብል፤- እህልህን፤ አዲሱን ወይንና ዘይት፤ የክብት መንጋህን ጥጆች፤ የበግና የፍጥረት መንጋህን ግልገሎች ይባርካል። ¹⁴ከሕዝቦች ሁሉ የበለጠ አንተ ትባርክላለህ፤ ከአንተ ወይም ከከብቶችህ መካከል የማይወልድ ወንድ ወይም ሴት አይኖርም። ¹⁵እግዚአብሔር (ያህዌ) ከማናቸውንም በሽታ ነጻ ያደርግሃል፤ በግብፅ የምታወቃቸውን እነዚያን አሠቃቂ በሽታዎች በሚጠሉህ ሁሉ ላይ እንጂ፤ በአንተ ላይ አያመጣብህም። ¹⁶አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) በእጅህ አሳልፎ የሚሰጥህን ሕዝቦች ሁሉ ማጥፋት አለብህ፤ አትዘገግላቸው፤ ወጥ መድ ስለሚሆኑብህም አማልክታቸውን አታምልክ።

¹⁷እነዚህ አሕዛብ ከእኛ ይልቅ ጠንካሮች ስለ ሆኑ፤ እንዴት አድርገን እናስወጣቸዋለን? ብለህ በልብህ ታስብ ይሆናል።

¹⁸ነገር ግን አትፍራቸው፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሎ-ኃም) በፈርዖንና በግብፅ ሁሉ ላይ

7፡16 ቀ፡2፡24፤ ቀ፡25፡ዘ010፡7፤ ኢሱ6፡2፡10፡26፤ መገ3፡6፤ ዕዝ9፡1፤ መገ106፡36፤ **7፡17** ዘኀ33፡53፤
7፡18 ዘኀ14፡9፤ ዘ81፡21፡29፤ መገ105፡5፤119፡52

²² በዚህና በቀጥታ 26 ላይ የዕብራይስጡ ቃል እንደገና ነገር ወይም አንድን ሰው ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን የሚያሳይ ነው።
²⁵ በዚህ መጽሐፍም ሆነ በሌላ ስፍራ ይህ የአሸራን ምስል ዐምዶ የሚያመለክት ነው።

ያደረገውን በሚገባ አስታውሱ።¹⁹ ታላላቅ ፈተናዎችን፣ ታምራዊ ምልክቶችንና ድንቅ ነገሮችን አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) አንተን ያወጣበትን ብርቱ እጅና የተዘረጋች ክንድ በገዛ ዐይንህ አይተሃል። አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) አሁን በምትፈራቸው ሕዝቦች ሁሉ ላይ ያንኑ ያደርጋል።²⁰ ይልቀውንም አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በሕይወት ተርፈው፣ ከአንተ የተደበቁት እንኳ እስኪጠፉ ድረስ በመክሰታቸው ተርብ ይሰደባቸዋል።²¹ በመካከልህ ያለው አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ታላቅና የሚያሰጥሩ ክፍላጎት ስለሆነ አያስደንግጡህ።²² አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) እነዚህን ሕዝቦች ጥቂት በጥቂት ከፊትህ ያስወጣቸዋል፤ የዱር አራዊቱ ቀጥቶ በአካባቢህ እንዳይበራከት ሁሉንም በአንድ ጊዜ ማጥፋት አይፈቀድልህም።²³ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ግን እስኪጠፋ ድረስ ከባድ ትርምስ ፈጥሮባቸውን በእጅህ ይጥላቸዋል፤ ስማቸውንም ከሰማይ በታች ታጠፋለህ። እስከ ትደመሳኸቸው ድረስ፣ አንተን መቋቋም የሚችል አንድም ሰው የለም።²⁴ የአማልክታቸውን ምስ ሎች በእሳት አቃጥል፤ በላያቸው የሚገኘውን ብርና ወርቅ አትመኝ፤ ለራስህ አታድርግ፤ አለበለዚያ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ዘንድ አስጸያፊ ስለ ሆነ፣ ያሰናክልሃል።²⁶ አስጸያፊ ነገርን ወደ ቤትህ ወይም ወደ ራስህ አታምጣ፤ አለበለዚያ አንተም እንደ እርሱ ለጥፋት ትዳርጋለህ፤ ፈጽመህ ጥላው፤ ተጸያፊ ወም፤ ለጥፋት የተለየ ነውና።

እግዚአብሔርን አትርሳ

8 በሕይወት እንደትኖሩ፣ እንደትበዘና እግዚአብሔር (ያህዌ) ለአባቶቻችሁ በመሐላ ተስፋ የገባላቸውን ምድር ገብታችሁ እንደትወርሱ፣ ዛሬ እኔ የምሰጥህን እያንዳንዱን ትእዛዝ ለመከተል ጥንቃቄ አድርጉ።² አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ትእዛዞቹን መጠበቅህንና በልብህ ያለውን ለማወቅ፣ ትሎት ሊያደርገህና ሊፈትንህ በእነዚህ አርባ ዓመታት በዚህ ምድር በዳ ጉዛህ ሁሉ እንዴት እንደ መራህ አስታውሱ።³ ሰው ከእግዚአብሔር (ያህዌ) አፍ በሚወጣው በእያንዳንዱ ቃል እንጂ፣ በእንጅራ ብቻ እንደማይኖር ሊያስተምርህ አስረብህ፤ አንተም ሆን አባቶቻችሁ የማታውቁትን መና መገባዘን፤⁴ በእነዚህ አርባ ዓመታት ውስጥ ልብስህ አላለቀም፤ እግርህም አላበጠም።⁵ ስለዚህ ሰው ልጁን እንደሚቀጣ፣ አምላክህ እግዚአብሔርም (ያህዌ ኢሎሂም) አንተን እንደሚቀጣህ በልብህ ዕውቅ።⁶ ስማዎንም በመገባዘን የአምላክህን የእግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) ትእዛዞች

7፥19 ዘጸ4፥34፣ መዝ136፥12፣ 7፥20 ዘወ23፥28 7፥21 ዘዳ17፥7፣ ዳ710፥17፣ እ.ሱ3፥10፣ዐ1፥5፣ 9፥32፣መዝ47፥2፣ 66፥3፣68፥35፣ እ.ሳ9፥6፣ጳ79፥4 7፥22 ዘወ23፥28-30 7፥23 ዘወ23፥27፣ እ.ሱ10፥10፣ 7፥24 ቀ፥16፣ ዘወ23፥31፣ዘጳ11፥25፣ እ.ሱ1፥5፣10፥8፣24፣ 21፥44፣23፥9፣ መዝ110፥5 7፥25 ቀ፥16፣ ዘወ4፥14፣20፣17፣ 32፥20፣ዘጳ17፥1፣ እ.ሱ7፥21፣ 7፥26 ዘላ27፥28-29 8፥1 ዘዐ19፥5፣ ዘጸ4፥1፣እ.ዩ36፥11፣ መዝ16፥11፣ሕዝ20፥19 8፥2 ዘዳ22፥1፣ ዘጸ29፥5፣መዝ136፥16፣ አጥ2፥10፣ 8፥3 ቀ፥9፣ ዘጳ3፥19፣ ዘዐ16፥2-3፥4፣ 17፥8፥36፣2፣ዘጳ36፥12፣ እ.ዩ22፥22፣23፥12፣ መዝ25፥5፣44፥9፣ 94፥12፣104፥15፣ 119፥13፣171፣ 138፥4፣ምግ18፥12፣ 28፥21፣እ.ሳ2፥11፣ 51፥14፣እ.ር42፥14፣ 44፥10፣ምግ4፥4፣ ሉቃ4፥4 8፥4 ዘጸ29፥5፣ ዐ9፥21 8፥5 ዘጸ4፥36፥2 ሰሙ7፥14፣እ.ዩ5፥17፣ 33፥19፣ምግ11፥12፣ ዕብ12፥5-11፣ ራእ3፥19 8፥6 ዘዐ33፥13፣ ዘጸ5፥33፣11፣73፥14፣ መዝ81፥13፣ 95፥10 8፥7 ዘጳ11፥9-12፣ መዝ106፥24፣ እ.ር2፥7፣ 3፥19፣ ሕዝ20፥6፣ 8፥8 ዘዳ49፥11፣ ዘዐ9፥31፣ዘጳ13፥23፣ ዘጸ32፥13፣ 17፥14፣25፣ መዝ81፥16 8፥9 ቀ፥3፣ መግ18፥10፣ እ.ዩ28፥2 8፥10 ዘጸ6፥10-12 8፥11 ዘጸ4፥9 8፥12 ምግ30፥9፣ ሆሴ13፥6 8፥14 ቀ፥11፣ መዝ78፥7፣106፥21 8፥15 ዘዐ17፥6፣ ዘጳ21፥6፣ዘጳ1፥19፣32፥10፣32፥13፣እ.ዩ28፥9፣ መዝ78፥15፣114፥8፣እ.ሳ14፥29፣ 30፥6፣ 8፥16 ዘዳ22፥1፣ ዘዐ16፥14፣15 8፥17 ዘጸ9፥4፣7፣24፣31፣27፣ መግ7፥2፣መዝ44፥3፣ እ.ሳ10፥13 8፥18 ዘዳ26፥13፣ ዘጸ26፥10፣ 28፥4፣ 1፥ጠ፥27፣ መዝ25፥13፣112፥3፣ምግ8፥18፣ 10፥22፣ መዝ9፥11፣ ሆሴ2፥8፣ 8፥19 ዘጸ6፥14፣ ዘጸ4፥26፥30፥18፣ መዝ16፥4፣እ.ር7፥6፣13፥10፥25፥6 8፥20 2፣72፥12፣ መዝ10፥16፣ሕዝ5፥17

ጠብቅ።⁷ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ጅረቶችና የኮሬ ውሃ ወዳለበት፣ ምንጮች ከየሸለቁውና ከየኮራብታው ወደሚፈሰቡት ወደ መልካሚቱ ምድር ያገባል፤⁸ ስንዴና ገብስ፣ ወይንና የበለስ ዛፎች፣ ሮማን፣ የወይራ ዘይትና ማር የሚገኝበት ምድር፣ ፃምንም ነገር የማይታጣባት፣ የዳቦም ዕጦት የሌለባት፣ ዐለቶች ብረት የሆኑበት፣ ከኮራ ብቶቻም መዳብ ቁፍረህ ልታወጣ የምትች ልባት ምድር ናት።

¹⁰ በልብህ በምትጠግብበት ጊዜ እንዲህ ያለች መልካም ምድር ስለ ሰጠህ አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) ባርከው።¹¹ በዛሬዬቱ ዕለት የምሰጥህን ትእዛዙን፣ ሕጉንና ሥርዐቱን ባለመጠበቅ አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) እንዳትረሳው ተጠንቀቅ።¹² አለበለዚያ በልብህ ስትጠግብና ጥሩ ጥሩ ቤቶችን ሠርተህ መኖር ስትጀምር፣¹³ ደግሞም የከብት፣ የበግና የፍየል መንጋህ ሲበዛ፣ ብርሃና ወርቅህ ሲበረክት፣ ያለህም ሁሉ በላይ በላይ እየጨመረ ሲሄድ፣¹⁴ ልብህ ይታባይና ከባርነት ምድር፣ ከግብፅ ያወጣህን አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) ትረሳለህ።¹⁵ በዚያ ጭልጥ ባለና አስፈሪ ምድር በዳ፣ በዚያ በሚያስጠማና ውሃ በማይገኝበት ደረቅ መራት፣ መርዳኛ እየሰናከ ገንጥ ባለበት ምድር በዳ መራህ፣ ከጽኑ ዐለትም ውሃ አፈለቀልህ።¹⁶ በመጨረሻ መልካም እንዲሆንልህ፣ አንተን ትሎት ለማድረግ ለመፈተን፣ አባቶችህ ፈጽሞ የማይውቁትን መና በምድር በዳ መገባዘን።¹⁷ ምናልባትም፣ “ይህን ሀብት ያፈራሁት በጉልበቱና በእጅ ብርታት ነው” ብለህ በልብህ ትሰብይሃል።¹⁸ ነገር ግን ሀብት እንድታፈራችሎታ የሰጠህ፣ ለአባቶችህም በመሐላ የገባውን ኪዳን ያጸናልህ እርሱ ስለ ሆነ፣ አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) አስበው።

¹⁹ አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) ብትረሳህ ሰው አሎችን አማልክት ብትተሉል፣ ብታመልክ ለእነርሱ ብትሰግድላቸው በእርግጥ እንደምትጠፉ ዛሬ እመስክርባችኋለሁ።²⁰ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከፊታችሁ ያሉትን አሕዛብ እንዳጠፋቸው ሁሉ፣ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ባለመታዘዛችሁ እናንተም ትጠፋላችሁ።

8፥15 ዘዐ17፥6፣ ዘጳ21፥6፣ዘጳ1፥19፣32፥10፣32፥13፣እ.ዩ28፥9፣ መዝ78፥15፣114፥8፣እ.ሳ14፥29፣ 30፥6፣ 8፥16 ዘዳ22፥1፣ ዘዐ16፥14፣15 8፥17 ዘጸ9፥4፣7፣24፣31፣27፣ መግ7፥2፣መዝ44፥3፣ እ.ሳ10፥13 8፥18 ዘዳ26፥13፣ ዘጸ26፥10፣ 28፥4፣ 1፥ጠ፥27፣ መዝ25፥13፣112፥3፣ምግ8፥18፣ 10፥22፣ መዝ9፥11፣ ሆሴ2፥8፣ 8፥19 ዘጸ6፥14፣ ዘጸ4፥26፥30፥18፣ መዝ16፥4፣እ.ር7፥6፣13፥10፥25፥6 8፥20 2፣72፥12፣ መዝ10፥16፣ሕዝ5፥17

የሕዝቡ አለመታዘዝ

9 እስራኤል ሆይ፤ ሰማይ ሰማይ ጠቀስ ቅጥር ያላቸው ታላላቅ ከተሞች ያሏቸውን፤ ከአንተ ይልቅ ታላቅና ብርቱ፤ የሆኑትን አሕዛብ አስለቅቀህ ለመግባት የርዳኛ ስን አሁን ትሻገራለህ።² ዲናቃውያን ብርቱና ቁመተ ረጃጅም ሕዝቦች ናቸው፤ ስለ እነርሱ ታውቃለህ። “ዲናቃውያን ማን ለቋቋማቸው ይችላል?” ሲባልም ሰምተሃል።³ ይሁን እንጂ እንደሚባሉ እሳት ከፊትህ ቀድሞ የሚሻገረው አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሂም) መሆኑን ዛሬ እርግጠኛ ሁን፤ እነርሱን ያጠፋቸዋል፤ በፊትህም ድል ያደርጋቸዋል፤ አንተም እግዚአብሔር (ያህዌ) በሰጠህ ተስፋ መሠረት ታስወግዳቸዋለህ፤ በፍጥነትም ትደመ ስላቸዋለህ።

⁴ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሂም) እነርሱን ከፊትህ ካስወጣቸው በኋላ፤ “ይህችን ምድር እንድወርስ እግዚአብሔር (ያህዌ) ወደዚህ ያመጣኝ፤ ከጽድቁ የተነሣ ነው” ብለህ በልብህ አታስብ። በዚህ አይደለም፤ እነዚህን አሕዛብ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከፊትህ የሚያሳድግቸው በክፉ ታቸው ምክንያት ነው። ኃምድራቸውን ገብተህ የምትወርሳት ከጽድቅህ ወይም ከልብህ ቅንነት የተነሣ ሳይሆን፤ ለአባቶችህ ለአብርሃም፤ ለይስሐቅና ለያዕቆብ የማለላቸውን ቃል ለመፈጸም አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሂም) እነዚህን አሕዛብ ከክፉ ታቸው የተነሣ ከፊትህ ስለሚያባርራቸው ነው።⁶ ስለዚህ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሂም) ይህችን መልካም ምድር እንድትወርሳት የሚሰጥህ ከጽድቅህ የተነሣ አለመሆኑን አስተውል፤ አንተ ዐንገተ ደንዳና ነህና።

የወርቁ ጥጃ

⁷ አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ አሉሂም) በምድረ በዳ እንዴት እንዳስቆጣኸው አስታውስ፤ ከቶም አትርሳ። ከግብፅ ከወጣህበት ዕለት አንሥቶ እዚህ ቦታ እስከ ደረሰህበት ጊዜ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ላይ እንዳመፅህ ነህ።⁸ በኮሬብ እግዚአብሔርን (ያህዌ) ለቀሩ ለአን ሣሣችሁት፤ እርሱም እናንተን ሊያጠፋችሁ እጅግ ተቈጣ።⁹ እኔም የድንጋይ ጽላቶቼን፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከእናንተ ጋር የገባውን የኪዳን ጽላቶች ለመቀበል ወደ ተራራው በወጣሁ ጊዜ፤ እህል ሳልበላ፤ ውሃም ሳልጠጣ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ቆይቼ።¹⁰ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ጣት የተጻፈባቸውን ሁለት የድንጋይ ጽላቶች እግዚአብሔር (ያህዌ) ሰጠኝ፤ በተከበባችሁበት ዕለት እግዚአብሔር (ያህዌ) ከተራራው ላይ፤ በእሳት ውስጥ ሆኖ ለእናንተ የገራችሁ ትእዛዛት ሁሉ በእነርሱ

9፥1 ዘፍ11፥4፣ ዘፕ፥13፥28፣35፥10፣ ዘዳ4፥38፣
9፥2 ዘፕ፥13፥22፣ ኢ ሱ11፥22
9፥3 ዘዐ15፥7፣ 19፥18፥23፥31፣ ዘዳ31፥3፣ኢ.ሱ3፥11፣ ሱ11፥2፥29
9፥4 ዘዐ23፥24፣ ዘዳ8፥17፣18፥9-14፣ ዘሌ18፥21፥24-30፣ 27፣16፥3፣17፥8፣ 21፥2፥ፅዐ9፥11፣ 9፥5 ዘፍ12፥7፣ ዘዳ4፥38፥11፥23፣ ዘዳ18፥9፣ዘሌ18፥25፣ ሕዝ36፥32፣ኢ.ፊ.2፥9
9፥6 ዘዐ32፥9፣ ሐሥ7፥51
9፥7 ዘፕ፥11፥33፣ ዘዐ14፥11፥23፥21
9፥8 ዘዐ32፥7-10፣ ዘፕ፥16፥46፣ 14፥ጠ፥28፥18፣ ፅዐ9፥14፣ኢ.ዩ.20፥28፣ መዝ2፥12፥7፥11፣ 69፥24፥11፥5፣ ኢ.ሳ.19፥19፣ ሕዝ20፥13፣
9፥9 ዘፍ7፥4፣ ዘዐ24፥12፣ዘዳ4፥13፣
9፥10 ዘዐ31፥18፣ ዘዳ10፥4፣18፥16

9፥11 ዘፍ7፥4፣ ዘዐ24፥12
9፥12 ዘዳ4፥16፣ መሳ2፥17
9፥13 ቀ፥6፣ ዘዳ10፥16
9፥14 ዘዐ32፥10፣ ዘፕ፥14፥12፣ኢ.ሪ.7፥16
9፥15 ዘዐ32፥15
9፥16 ዘዐ32፥4
9፥18 ቀ፥9፣ ዘዐ32፥31፣ዘዳ34፥28
9፥19 ቀ፥26፣ ዘዐ32፥14፥34፥10፣ ዘፕ፥11፥2፣ዘሳጠ፥7፥9፣ ኢ.ር.15፥1፣ሱ11፥2፥21፣
9፥21 ዘዐ32፥20፣ መዝ18፥42፣ ኢ.ሳ.2፥18፥29፥5፣ 40፥12፣ግዝ1፥7
9፥22 ዘዐ17፥7፣ ዘፕ፥1፥53፣11፥3፥34፣
9፥23 ዘፕ፥14፥9፣ ዘዳ1፥2፥21፥32፣ መዝ10፥24

ላይ ነበሩባቸው።

¹¹ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከተፈጸመ በኋላ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሁለቱን የድንጋይ ጽላቶች ማለትም የኪዳንን ጽላቶች ሰጠኝ።¹² ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ)፤ “ተነሣ፤ ከግብፅ ያወጣችሁ ሕዝብህ ረክሰዋልና ፈጥነህ ከዚህ ውረድ፤ እኔ ካዘዘኝቸው ፈጥነው ፈቀቅ ብለዋል፤ ቀልጦ የተሠራ ጣዖትም ለራሳቸው አበጅተዋል” ብሎ ነገረኝ።

¹³ ደግሞም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲህ አለኝ፤ “ይህን ሕዝብ አይቼዋለሁ፤ በእርግጥ ዐንገተ ደንዳና ሕዝብ ነው፤¹⁴ አጠፋቸውና ስማቸውንም ከሰማይ በታች እደመስሰው ዘንድ ተወኝ፤ አንተንም ከእነርሱ ይልቅ ብርቱና ብዙ ሕዝብ አደርግሃለሁ።”

¹⁵ ስለዚህ ተራራው በእሳት እየተቀጣጠለ ሳለ፤ ሁለቱን የቃል ኪዳን ጽላቶች በሁለተኛው እጅጅ እንደያዝሁ¹⁶ ከተራራው ተመልሼ ወረድሁ።¹⁶ በእርግጥ በአምላካችሁ በእግዚአ ብሔር (ያህዌ አሉሂም) ላይ ኅጢአት ሠርታችሁ እንደ ነበር ተመለከትሁ፤ ቀልጦ የተሠራ የጥጃ ምስልም ለራሳችሁ አበጃችሁ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) እናንተን ካዘዘችሁ መንገድ በፍጥነት ወጥታችሁ ነበር።¹⁷ ስለዚህ ሁለቱን ጽላቶች ወስጄ ከእጅጅ አሸቀንጥሬ በፊታችሁ ሰባ በርኝቸው።

¹⁸ ከዚያም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ክፉ ነገርን በመፈጸም ለቀሩ ለእንዲነሣሣ የሚያደርገውን ኅጢአት ሁሉ ስለ ሠራችሁ፤ እህል ወሃ ሳልቀምስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት እንደ ገና በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት በግምባሬ ተደፋሁ።¹⁹ እናንተን ሊያጠፋችሁ ክፉኛ ተቈጥቶ ነበርና፤ እኔም የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ቀሩ ለመግት ፈራሁ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ግን እንደ ገና ሰማኝ።²⁰ እግዚአብሔር (ያህዌ) አርንን ሊያጠፋው ክፉኛ ተቈጥቶ ነበር፤ በዚያን ጊዜ ለአርንም ጸለይሁ።²¹ ደግሞም ያን የኅጢአት ሥራችሁን፤ አበጅታችሁት የነበረውን ጥጃ ወስጄ፤ በእሳት አቃጠልሁት፤ ከዚያም ሰባብሬ እንደ ትቢያ ዱቄት እስኪሆን ድረስ ፈጭቼ ከተራራው በሚወርደው ጅረት ውስጥ በተንሁት።

²² በተባራም፤ በማሳሰፍ በቂብሮት ሐታአዎ እግዚአብሔርን (ያህዌ) አስቆጣሁት።

²³ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከቃዴስ በርኔ ባስ ወጣችሁ ጊዜ፤ “ውጡ፤ የሰጠኝችሁንም ምድር፤ ርስት አድርጋችሁ ውረሷት” አላችሁ። እናንተ ግን በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ያህዌ አሉሂም) ትእዛዝ ላይ ዐመጣችሁ፤ እርሱን አልታመናችሁበትም፤ አልታዘዘችሁትም።

¹⁵ ወይም፤ ሁለቱም የቃል ኪዳን ጽላቶች ከእኔ ጋር ነበሩ፤ እንዲያው በእንዲ፤ ሌላውም በሌላው እጅ ነበር ተብሎ መተርጎም ይችላል።

24 እኔ እናንተን ካወቅኋችሁ ጊዜ ጀምሮ፣ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ላይ እንዳመጣችሁ ናችሁ።
 25 እግዚአብሔር (ያህዌ) እናንተን እንደሚያጠፋችሁ ተናግሮ ስለ ነበር፣ በእነዚያ አርባ ቀናትና አርባ ሌሊቶች በእግዚአብሔር ፊት በግንባራ ተደፋሁ፤ 26 እንዲሁም በማለት ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጸለይሁ።
 “ይታ እግዚአብሔር ሆይ (ያህዌ) በታላቅ ኅይልህ የተቤ ዠኸውንና በኅይል ክንድህ ከግብፅ ያወጣኸውን ያኑር ርስት የሆነውን ሕዝብህን አታጥፍ። 27 ባሪያዎችህን አብርሃምን፣ ይስሐቅንና ያዕቆብን አስብ፤ የዚህን ሕዝብ ልቦ ደንዳናት፣ ክፋትና ኅጢአት አትመልከት።” 28 አለበለ ዚያ እኛን ካመጣበት ምድር ያሉ ሰዎች ‘እግዚአብሔር (ያህዌ) ተስፋ ወደ ሰጣቸው ምድር ሊያገባቸው ስላልቻለና ስለጠላቸው፣ በምድር በዳ ሊገድላቸው አወጣቸው ይላሉ።’ 29 ነገር ግን እነርሱ በታላቅ ኅይልህና በተዘረጋች ክንድህ ያወጣሃቸው ሕዝብህና ርስትህ ናቸው።”

በድጋሚ የተሰጡ የመጀመሪያዎቹ ዐይነት ጽላቶች

10 በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንዲሁላት የድንጋይ ጽላቶች ቀርጸህ ወደ እኔ ወደ ተራራው ላይ ውጣ፤ ታቦትም ከዕንጨት ሥራ። 2 እኔም አንተ በሰበርሃቸው በፊተኞቹ ጽላቶች ላይ የነበሩትን ቃላት በእነዚህኞቹ ጽላቶች ላይ እጽፋቸዋለሁ። አንተም በታቦቱ ውስጥ ታኖራቸዋለህ።”

3 ስለዚህ ከግራር ዕንጨት ታቦት ሠራሁ፤ እንደ ፊተኞቹ ያሉ ሁለት የድንጋይ ጽላቶች ቀረጽሁ፤ ሁለቱንም ጽላቶች በእጆቼ ይገዢ ወደ ተራራው ወጣሁ።

4 እግዚአብሔር (ያህዌ) በስብሰባው ቀን፣ በእሳት ውስጥ ሆኖ ለእናንተ የተናገራቸውንና ቀድሞ ጽፎአቸው የነበሩትን ዐሥሩን ትእዛዛት በእነዚህ ጽላቶች ላይ ጻፋቸው። እግዚአብሔርም (ያህዌ) እነርሱን ለእኔ ሰጠኝ።

5 ከዚያም ከተራራው ተመልሼ ወረ ድሁ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ባዘዘኝ መሠረት በሠራሁት ታቦትም ውስጥ፣ ጽላቶቼን አስቀመጥኋቸው፤ አሁንም እዚያ ናቸው።

6 እስራኤላውያን ከብሔሮች ብኔያዕቃን፣ የያዕቃን ልጆች ከቁፈሯቸው የውሃ ጉድጓዶች ተነሥተው ወደ ሞሴራ ተጓዙ፤ አሮንም በዚያ ቦታ ሞቶ ተቀበረ፤ ልጁ አልዓዛር በእርሱ ምትክ ካህን ሆነ። 7 ከዚያም ተነሥተው ጉድጓዳ ወደተባለ ስፍራ፣ ቀጥሎም የውሃ ፈሳሾች ወዳሉባት የጥባታ ወደምትባል ምድር ተጓዙ። 8 በዚያን ጊዜ፣ ዛሬም እንደ ሚያደርገው ያገለግል ከንድ፣ በእግዚአብሔርም (ያህዌ) ፊት እንዲቆምና በስሙ እንዲባርክ የእግዚአብሔርንም (ያህዌ) የኪ

9፥24 ዘ88፥17
 9፥25 ቍ18፥
 ዘ67፥4፡ዘ83፥17
 9፥26 ቍ19፥
 ዘ86፥6፥32፥11፥
 33፥13፥34፥9፥
 ዘ815፥15፥20፥7፥23፥
 መገ78፥35
 9፥27 ቍ4፥6፥
 ዘ832፥9
 9፥28 ዘ832፥12፥
 ዘ81፥27፥32፥27፥
 ኢሱ7፥9
 9፥29 ዘ833፥13፥
 34፥9፡ዘ84፥34፥32፥9፥
 ንህ1፥10፥ኤር27፥5፥
 32፥17
 10፥1 ዘ834፥1-2
 10፥2 ዘ825፥16፥
 212፥5፥10፥16፥11
 10፥3 ዘ834፥4፥
 37፥1-9
 10፥4 ዘ824፥12፥
 34፥28፥20፥1 ዘ89፥10
 10፥5 ዘ819፥11፥
 25፥10፥21፥
 14፥መ3፥3፥1፥78፥9
 10፥6 ዘ86፥23፥
 ዘ7፥20፥20፥28፥
 27፥13፥33፥30
 10፥7 ዘ7፥33፥32-
 34፥መገ42፥1፥
 መጋ5፥12፥ኢሳ32፥2
 10፥8 ዘ648፥20፥
 ዘ7፥3፥6፥10፥33፥
 16፥9፥1፥ዘ523፥26
 10፥9 ዘ7፥18፥20
 10፥10 ዘ833፥17
 10፥12 ዘ820፥20፥
 ዘ85፥32፥33፥65፥13፥11
 ፥13፥28፥47፥
 1፥72፥3፥3፥3፥19፥4፥
 ማቱ22፥37፥
 1፥ጠ፥1፥5፥
 መገ100፥2፥119፥2፥
 ማጋ16፥8፥
 10፥13 ዘ84፥2፥
 5፥33፥6፥24
 10፥14 ዘ819፥5፥
 ዘ833፥26፥ኢሱ35፥5፥
 1፥78፥27፥ግ9፥6፥
 ኢዮ35፥5፥መገ8፥3፥
 24፥189፥11፥104፥3፥11
 5፥16፥148፥4፥
 ኢሳ19፥1፥ዕን3፥8፥
 ሐሥ17፥24
 10፥15 ዘ7፥14፥8፥
 ዘ84፥37፥መገ105፥6፥1
 35፥4፥ሮጫ11፥28፥
 1፥ጥ2፥9
 10፥16 ዘ6፥17፥11፥
 ዘ832፥9፥13፥
 ዘሌ26፥41፥ዘ830፥6፥ኢ
 ፍር32፥39
 10፥17 ዘ823፥8፥
 ዘሌ19፥16፥ዘ81፥17፥7
 ፥21፥ኢሱ22፥22፥
 መገ1135፥5፥136፥2፥3፥
 ጻገ2፥47፥11፥36፥
 ማሌ2፥9፥
 1፥ጠ፥ግ6፥15

ዳኑን ታቦት እንዲሸከም እግዚአብሔር (ያህዌ) የሌዊን ነገድ ለዮ። 9 ሌዊዎ በወንድሞቹ መካከል ድርሻም ሆነ ርስት የሌለው ከዚህ የተነሣ ነው። አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ) በነገረው መሠረት ርስቱ እግዚአብሔር (ያህዌ) ነው።

10 እኔም በመጀመሪያው ጊዜ እንዳደረግሁት፣ በተራራው ላይ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ቁየሁ፤ በዚህ ጊዜም እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ገና ሰማኝ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) አንተን ሊያጠፋ አልፈቀደም። 11 ስለዚህም እግዚአብሔር (ያህዌ)፣ “ሂድ፤ ለአባቶቻቸው ለመስጠት ወደ ማልሁላቸው ምድር ገብተው እንዲወርሱ ሕዝቡን ምረ።” አለኝ።

እግዚአብሔርን (ያህዌ) ፍራ

12 አሁንም እስራኤል ሆይ፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከአንተ የሚፈልገው ምንድን ነው? አምላክህን እግዚአብሔርን እንድትፈራው፣ በመገደቶቹ ሁሉ እንድትሂድ፣ እንድትወደው፣ በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ እንድታገለግለው፣ 13 መልካም እንዲሆንህና ዛሬ እኔ የምሰጥህን ትእዛዞችና ሥርዐቶች እንድትጠብቅ አይደለምን?

14 ሰማይት፣ ሰማይ ሰማይት፣ ምድርና በእርሷም ያለው ሁሉ የአምላክህ የእግዚአብሔር (ያህዌ) ነው። 15 ነገር ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) አባቶችህን ስላፈቀረ፣ ወደ ዳቸው፣ ዛሬም እንደ ሆነው የእነርሱ ዘር የሆኑ ትሁትን እናንተን ከአሕዛብ ሁሉ ለይቶ መረጣችሁ። 16 ስለዚህ የልባችሁን ሽሌፊት ግራ ዙት፤ ከእንግዲህም ወዲያ ዐንገተ ደንዳና አትሁኑ። 17 አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ) የአማልክት አምላክ (አሉሃም)፣ የጌቶች ሌታ (አይናይ) ታላቅ አምላክ (አሉሃም)፣ ኅይልና የሚያሳይራ፣ አድ ልም የሚያደርግ፣ መማለጃም የማይቀበል ነውና። 18 እርሱ አባት ለሌላቸውና ለመበለቶች ይፈርዳል፤ መጽተኛውንም ማግብና ልብስ በመስጠት ይወዳል። 19 ስለዚህ እናንተም በግብፅ ምድር መጽተኞች ነበራችሁና መጽተኛን ውደዱ። 20 አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ) ፍራ፤ አምልከውም፤ ከእርሱም ጋር ተጣበቅ፤ በስሙም ማል።

21 እርሱ ውዳሴህ ነው፤ በገዛ ዐይኖችህ ያየሃቸውን፣ እነዚያን ታላ ላቅና አስፈሪ ነገሮች ያደረገልህ አምላክህ (አሉሃም) ነው። 22 አባቶችህ ወደ ግብፅ ሲወርዱ ሰባ ነበሩ፤ አሁን ግን አምላክህ እግዚ

10፥18 ዘ822፥21፥ 22-24፥23፥9፥ ዘሌ19፥33፥ዘ7፥10፥32፥
 ዘ827፥19፥ኢዮ29፥13፥ መገ94፥6፥ ኢሳ10፥2፥ ኢር49፥11
 10፥19 ዘ822፥21 ዘሌ19፥34፥ዘ87፥12፥24፥19፥ሕዝ47፥22፥23
 10፥20 ዘ820፥7፥ ዘ811፥22፥13፥4፥30፥20፥ኢሱ23፥8፥
 ፍት1፥14፥ 2፥718፥6፥ መገ119፥31፥ኢሳ38፥3፥ግ፥ፋ4፥10፥
 10፥21 ዘ815፥2፥ 14፥መ12፥24፥ 2፥መገ22፥መገ26፥2፥
 10፥22 ዘ6፥12፥2፥34፥30፥46፥26፥ ዘ7፥10፥36፥ሐሥ7፥14፥

ክብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) እንደ ሰማይ ከዋክብት አብዝቶሃል።

እግዚአብሔርን ውደድ፤ ታዘዘውም

11 እንግዲህ አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ አሎ-ሂም) ውደድ፤ ግዴታውን ሥርዐቱን፤

ሕጉንና ትእዛዙን ሁልጊዜ ጠብቅ። ²የአምላክ ችግን የእግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ተግግሮ ይኸውም ግርማውን፤ ብርቱ እጁንና የተዘረጋች ክንዱን ያዩትና የተለማመዱት ልጆቻችሁ ሳይሆኑ እናንተ እንደ ሆናችሁ ዛሬ አስታውሱ። ³በግብፅ መካከል፤ በግብፅ ንጉሥ በፊር ያንና በመላው አገሩ ላይ ያደረጋችውን ምል ክቶችና የሠረቸውን ነገሮች፤ ⁴በግብግውያን ሰራዊት፤ በፈረሶቻቸውና በሠረገሎቻቸው ላይ፤ እናንተን ባሳደጁችሁ ጊዜ በቀይ ባሕር^ከ ውሃ እንዴት እንዳሰጠዎቸውና እግዚአብሔር (ያህዌ) ፈጽሞ እንዴት እንዳጠፋቸው አስታውሱ። ⁵ካምድረ በዳው አንሥቶ እዚህ እስከ ምትደርሱ ድረስ፤ ለእናንተ ያደረገችሁን ያዩት ልጆቻችሁ አልነበሩም፤ ፍርቢል ልጅ የኤልያብ ልጆች የሆኑትን ዳታንና አቤርንን ከነቤተሰቦቻቸው፤ ከነድንኳናቸውና ከእኔ ንስሳታቸው በመላው እስራኤል መካከል ምድር እንዴት አፏን ከፍታ እንደ ዋጠቻቸው እነርሱ አላዩም። ⁷የእናንተ ዐይኖች ግን እግዚአብሔር (ያህዌ) ያደረጋችውን ሥራዎች ሁሉ አይተዋል።

⁸ስለዚህ ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ ወደምት ወርሷት ምድር ለመግባትና ለመያዝ ብርታት እንድታገኙ፤ ዛሬ እኔ የምሰጣችሁን ትእዛዞች ሁሉ ጠብቁ፤ ⁹ለአባቶቻቸውና ለዘርቻቸው እግዚአብሔር (ያህዌ) ሊሰጣቸው በማለላቸው፤ በዚያች ማርና ወተት በምታፈሱው ምድር ረጅም ዕድሜ ትኖሩ ዘንድ፤ ¹⁰የምትጠባት ምድር እንደ ወጣህባትና ዘርህን ዘርተህባት በእግርህ ውሃ እንዳጠጣሃት የአትክልት ቦታ እንደ ግብፅ ምድር አይደለችም። ¹¹የዮርዳኖስን ተሻግረህ ልትወርሳት ያለችው ምድር ግን፤ ከሰማይ ዝናብ የምትጠጣ፤ ተራሮችና ሸለቆች ያሉባት ምድር ናት። ¹²ይህች ምድር አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) የሚን ከባከባት፤ ከዓመቱ መጀመሪያ እስከ ዓመቱ መጨረሻ የአምላክህ የእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ዐይን ምንጊዜም የማይለዩት ናት።

¹³ዛሬ እኔ የምሰጣችሁን ትእዛዞች በታማኝነት ብትጠብቁ፤ ይኸውም አምላክችሁን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ብትወዱና በፍጹም ልባችሁ፤ በፍጹም ነፍሳችሁም እርሱን በማገልገል፤ በታማኝነት ብትጠብቁ፤ ¹⁴ህልህን፤ ወይንንና ዘይትን እንድትሰበስቡ የበልጉና የክረምቱን ዝናብ በምድርህ ላይ በየወቅቱ አዘንባለሁ። ¹⁵በሜዳ ላይ ለከብቶችህ ሣር እሰጣለሁ፤ አንተም

11:1 ሠሌ:8፡35፤ ዘ86:5
11:2 ዘ83:1፡13፤ ዘ83:24፡5፡24፡13፤ መግ78:6፡136፡12
11:3 ዘ07:8-21
11:4 ዘ014:27፤ 15:1፡ዘኑ21:4
11:6 ዘኑ16:1-35፤ መግ106:16-18፤ ኢሳ24:19
11:7 ዘ85:3 11:8 ዘ83:1፡6-7፤ 23፤ ኢሱ1:7፡ፅ19፡10
11:9 ዘ03:8፤ ዘ85:16፡9፡5፤
11:10 ኢሳ11:15፤ 37:25
11:11 ዘ88:7፡ሕ 73:64፡19፡25
11:12 1፡78፡29፤ 9:3
11:13 ዘ84:29፤ 6፡17፡10፡12፡አር17:24
11:14 ዘሌ26:4፤ መግ147:8፡አር3፡3፡5፤ 24፡አል2:23፤ ሐሥ14:17፤ ያ05:7
11:15 ዘሌ26:5፤ መግ104:14
11:16 ዘ84:19፤ 8:19፤29፡18፤ ኢዮ31:9:27

11:17 ዘሌ26:20፤ ዘ84:26፡6፡15፡9፡19፤ 28:12፡24፡1፡717:1፤ 2ዘኖ6:26፡7፡13፤
11:18 ዘ013:9፤ ዘ86:6-8
11:19 ዘ012:26፤ ዘ84:9-10፡16፡7፤ መግ145:4፤ ኢሳ38:19፤ ኤር32:39፤
11:20 ዘ86:9
11:21 ኢዮ5:26፤ ምሳ3:2፡4፡10፡9፡11
11:22 ዘ86:5፡17፤ 10:20
11:23 ዘ023:28፤ ዘ89:1፤5
11:24 ዘ62:14፤ 15:18፤ዘ81:36፤ 12:20፡19:8፤ ኢሱ1:3፡14:9
11:25 ዘ023:27፤ ዘ82:25፡7:24
11:26 ዘሌ26:14-17፤ ዘ827:13-26፡30፡1፤ 15:19፡መግ124:5፤ ሰፊ2:17፡8፡9፡11፡ሕ 7:1፡11፤ ሚላ2:2፡3፡9፡4፡6
11:27 ዘ828:1-14፤ መግ124:5
11:28 ዘ84:28፤ 13:6፡13፡29፡26፤ 1፡4፡መ፡26፡19፤ 2ዘኖ24:20፤

ትበላላህ፤ ትጠግባለህም።

¹⁶ተጠንቀቁ! አለበለዚያ ተታላችሁ ሌሎች አማልክትን ታመልካላችሁ። ¹⁷ከዚያም የእግዚአብሔር (ያህዌ) ቀጣ በላያችሁ ይነዳል፤ እርሱም ዝናብ እንዳይዘንብ፤ ምድሪ ቱም ፍሬ እንዳትሰጥ በማየትን ይዘጋል፤ እናንተም እግዚአብሔር (ያህዌ) ከሚሰጣችሁ ከመል ከሚቱ ምድር ወዲያውኑ ትጠፋላችሁ። ¹⁸እነዚህን ቃሎቹን፤ በልባችሁና በአእምሮአችሁ አኑሯቸው፤ በእጆቻችሁ ላይ ምልክት አድርጋችሁ እስሯቸው፤ በግምባራችሁም ላይ ይሁኑ። ¹⁹ልጆቻችሁንም አስተምሯቸው፤ ቤት ስትቀመጡ፤ መንገድ ስትሄዱ፤ ስትተኛና ስትነገሱ ስለ እነዚህ አጫውታቸው። ²⁰በቤ ትህ መቃኖችና በግቢህ በሮች ላይ ጸፋቸው፤ ²¹ይህን ካደረጋችሁ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) ለአባቶቻችሁ ለመስጠት በማለላቸው ምድር የእናንተና የልጆቻችሁ ዘመን ከምድር በላይ ያሉ ሰማያትን ርቀት ያህል ይሆናል።

²²አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ትወዱ ዘንድ፤ በመንገዶቹም ሁሉ ትሄዱና ከእርሱም ጋር ትጠባብቁ ዘንድ እንድትከተላቸው የምሰጣ ችሁን እነዚህን ትእዛዞች ሁሉ በጥንቃቄ ብትጠብቁ፤ ²³ከዚያም እግዚአብሔር (ያህዌ) እነዚህን አሕዛብ ሁሉ ከፊታችሁ ያስወጣ ቸዋል፤ እናንተም፤ ከእናንተ ይልቅ ታላላቅና ብርቱ የሆኑትን አሕዛብ ታስለቅቃላችሁ። ²⁴በእግራችሁ የምትረገጡት ስፍራ ሁሉ የእናንተ ይሆናል፤ ግዛታችሁም ከምድር በዳው እስከ ሊባናብ፤ ከኤፍራጥስ ወንዝ አንሥቶ በስተ ምዕራብ እስካለው ባሕር^ከ ይደርሳል። ²⁵ማንም ሰው ሊቋቋማችሁ አይችልም፤ አምላክችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በሰጣችሁ ተስፋ መሠረት ማስደንገጣችሁንና መፈራታችሁን በምትሄዱበት በየትኛውም ምድር ሁሉ ላይ ያሳድራል።

²⁶እነሆ፤ ዛሬ በረከትንና መርገምን በፊታችሁ አኖራለሁ፤ ²⁷በረከቱ ዛሬ የምሰጣችሁን የአምላክችሁን የእግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ትእዛዞች ስትፈጽሙ ሲሆን፤ ጌመርገሙ ደግሞ፤ የአምላክችሁን የእግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ትእዛዞች የማትፈጽሙ፤ የማታውቋቸውንም ሌሎች አማልክት ለመከተል እኔ ከማሳችሁ መንገድ የምትወጡ ከሆነ ነው። ጌልትወርሳት ወደ ምትሄደባት ምድር አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በሚያስገባህ ጊዜ በረከቱን በገሪዛን ተራራ፤ መርገሙን ደግሞ በጌባል ተራራ ላይ ታስማለህ።

11:29 ዘ827:4፤ 12-13፡ኢሱ8:30፤ 33፡መግ9:7፡ዮሐ4:20
¹⁴ ፅብራይስጡ፤ ያም ሳውና ይለዋል፤ ይኸውም የደንገል ባሕር ማለት ነው።
²⁴ የሚዳትራን ያን ባሕር ነው።

30 እነዚህ ተራሮች የሚገኙት ከዮርዳኖስ ማደግ።
 ፀሐይ በምትጠልቅበት አቅጣጫ ካለው መንገድ በስተ ምዕራብ በዓረባ በሚኖሩ የከነዓናውያን ምድር ውስጥ ከኤልገላ ፊት ለፊት በሞሬ ታላላቅ ዛፎች አጠገብ አይደለምን?³¹ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) በሚሰጣችሁ ምድር ትገቡባችና ትወርሷት ዘንድ የርዳኖስን ልትሻገሩ ስለሆነ፤ ምድሪቱን ወርሳችሁ በምትኖሩባት ጊዜ፤³² ዛሬ በፊታችሁ እኔ ያስቀመጥኋቸውን ሥርዐቶችና ሕጎች ሁሉ ለመፈጸም ተጠንቀቁ።

ብቸኛው የማምለኪያ ስፍራ

12 የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም)፤ እንደ-ትወርሷት በሰጣችሁ ምድር ላይ በምትኖሩበት ጊዜ ሁሉ፤ በጥንቃቄ ልትከተሏቸው የሚገባችሁ ሥርዐቶችና ሕጎች እነዚህ ናቸው። ግምድራቸው የምታስለቅ ቋቸው አሕዛብ በረጅሙ ተራሮች፤ በኩረብቶችና በእያንዳንዱ ዙፍ ሥር አማልክታቸውን የሚያመልኩባቸውን ስፍራዎች ሁሉ ፈጽማችሁ አጥፉ።³ መሠዊዎቻቸውን አፍርሱ፤ የማምለኪያ ዐምዶቻቸውን ሰባብሩ፤ የአሽራ ምስል ዐምዶቻቸውን በእሳት አቃጥሉ፤ የአማልክታቸውን ጣዖቶች ቁራርጣችሁ ጣሉ፤ ስማቸውንም ከእነዚያ ስፍራዎች ላይ አጥፉ።

⁴በእነርሱ መንገድ አምላካችሁን እግዚአብሔርን (የሀዘ ሌሎ-ሂም) አታምልኩ።⁵ ያዳሩ ግን አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) ለስሙ ማደሪያ እንዲሆንው፤ በነገዶቻችሁ መካከል የሚመርጠውን ስፍራ እኛ፤ ወደዚያም ስፍራ ሂዱ። ፍደዚያም የሚቃጠሉ መሥዋዕቶቻችሁንና ሌሎች መሥዋዕቶቻችሁን፤ በሥራታችሁንና የእጃችሁን ስጦታ፤ በእለቶቻችሁንና የፈቃዳችሁን ስጦታዎች፤ የቀንድ ከብት መንጋችሁን፤ የበግና የፍየል መንጋዎቻችሁን በከፊት አምጡ።⁷ በዚያም በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) ፊት ትበላላችሁ፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) እናንተን በባረከበት፤ በምታደርጉት ሁሉ አንተና ቤተ ሰዎችህ ሐሄት ታደርጋላችሁ።

⁸ዛሬ እንደምናደርገው ሁሉ፤ እያንዳንዱ የሚመስለውን እንዳደረገ አታደርጉ፤ ግዛገያ ቱም ማረፊያ ወደ ሆነውና አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) ወደሚሰጣችሁ ርስት ገና አልደረሳችሁም።¹⁰ ይህን እንጂ የርዳኖስን ስትሻገሩና አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) ርስት አድርጎ በሚሰጣችሁ ምድር ስትቀመጡ፤ ያለ ሥጋት እንደትኖሩ በከፊታችሁ ካሉት ጠላቶቻችሁ ሁሉ ያሳርፋችኋል።¹¹ ከዚያም አምላካችሁ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) ለስሙ ማደሪያ እንዲሆን ወደሚመርጠው

ኤር42:13:44:16: 11:30 ዘፍ:12:6: አሉ4:19:35:9:19:6: 10:6:14:6:15:7:መ 02:1:23:72:1: ማክ6:5 11:31 ዘጥ:33:53: ዘ812:10:አሉ1:1:23 12:1 ዘ84:9-10: 6:5:1:178:40: መዘ19:5:አጠ20:19 12:2 ዘጥ:21:28: 17:14:23:27:17:10: አሉ5:7:5:አር2:20: 3:6:13 12:3 ዘ 23:13:32:20:34:13 :17:11:18:17:14:15:2 3 12:4 ፋ:30: 27:17:15:አር10:2 12:5 ፋ:11:13:110 20:24: ዘ814:23: 15:20:16:2:11: 18:6:126:24:1:ሞ-2: 29: 2ሞ-7:13: 17:5:5: 8:16:9:3: 2:15:24:46:6:7:12:16: 0:16:12:7:15:መዘ26: 8: 78:68:11:12:12 12:6 ዘፍ:28:20: ዘሉ27:30:አሉ22:27: አሉ46:6:20 12:7 ዘ18:12: ዘሉ23:40:መክ3:12- 13: 5:18-20: አሉ46:2:9 12:8 መላ:17:6: 21:25 12:9 ዘ103:14: ዘ83:20:4:21: መዘ95:11:መክ2:10 12:10 ዘ103:3:14: ዘ811:3:1: 12:11 ፋ:5: ዘሉ1:3:አሉ22:23 12:12 ፋ:7: ዘጥ:18:20: ዘ826:1 1-13 12:13 ፋ:5 12:14 ፋ:11 12:15 ፋ:22: ዘ814:5:15:22 12:16 ፋ:23- 24:ዘፍ:9:4:35:14: ዘሉ17:13:ዘ815:23: ዘፍ:11:18:አር7:18: ዮሐ:19:34: ሐሥ:15:20: 12:17 ፋ:26: ዘሉ27:30:ዘጥ:18:12: 19:ዘ814:23:15:20 12:18 ፋ:5:7:12: ዘ814:23:26:15:20:7: 10:10:መክ3:12-13: 5:18-20 12:19 ፋ:12: ዘ814:27: ነግ:13:10:ሚላ:3:8

ስፍራ፤ እኔ የማዘዘችሁን ሁሉ። የሚቃጠሉ መሥዋዕቶቻችሁንና ሌሎች መሥዋዕቶቻችሁን፤ በሥራታችሁንና የእጃችሁን ስጦታ፤ እንዲሁም በእግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) የተሳሳቸውን ምርጥ ነገሮች ሁሉ ወደዚያ ታመጣችሁ።¹² እዚያም እናንተ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁ፤ ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮቻችሁ፤ እንዲሁም የራሳቸው ድርሻ ወይም ርስት የሌላቸው በየከተሞቻችሁ የሚኖሩት ሌዋውያን በእግዚአብሔር ፊት ሐሄት አድርጉ።¹³ የሚቃጠለውን መሥዋዕትህን በፈለግኸው ስፍራ ሁሉ እንዲታቀርብ ተጠንቀቁ።¹⁴ ከነገዶችህ መካከል በአንዱ፤ አግሊብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) በሚመርጠው ስፍራ ብቻ የሚቃጠሉ መሥዋዕቶችህን አቅርብ፤ እዚያም እኔ የማዘዘህን ሁሉ ጠብቅ፤¹⁵ ሆኖም አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) በሚሰጥህ መጠን፤ በየትኛውም ከተማህ፤ እንስሳትህን ማዳቋም ሆነ ድኩሳ ዐርደህ የምትፈልገውን ያህል ሥጋ ብላ፤ በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ የሆነ ሆነ ያልሆነ ሰው ከዚህ ሥጋ ሊበላ ይችላል።¹⁶ ደሙን ግን እንደ ውሃ መሬት ላይ አፍሰሰው እንጂ አትበላው።¹⁷ የእነዚህን የወይን ጠጅህንና የዘይትህን በሥራት፤ ወይም የቀንድ ከጠት፤ የበግና የፍየል መንጋህን በከፊት፤ ወይም ለመስጠት የተሳልኸውን ወይም የፈቃድህን ስጦታ፤ ወይም የእጅህን ስጦታ፤ በከተሞችህ ውስጥ መብላት የለብህም።¹⁸ አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) በሚመርጠው ስፍራ አንተ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ፤ ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮችህ፤ በከተሞችህ የሚኖር ሌዋዊም፤ በአምላክህ በእግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) ፊት ትበላላችሁ፤ እኛም በነሀው ነገር ሁሉ በአምላክህ በእግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) ፊት ደስ ይልሃል።¹⁹ በምድርም ላይ በምትኖርበት ጊዜ ሁሉ ሌዋዊውን ቸል እንዳትለው ተጠንቀቁ።

²⁰ አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) በሰጠህ ተስፋ መሠረት ግዛትህን ሲያሰፋልህ፤ ሥጋ አምርህ፤ “ሥጋ መብላት አልጋለህ” በምትልበት ጊዜ፤ ያሰኘህን ያህል ሥጋ መብላት ትችላለህ።²¹ ስሙን ለማኖር አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ ሌሎ-ሂም) የመረጠው ስፍራ ከአንተ እጅግ የራቀ ከሆነ፤ ባዘዘህ መሠረት ከቀንድ ከብትህ፤ ከበግና ከፍየል መንጋህ እንስሳት ማረድ ትችላለህ፤ በከተሞችህ ውስጥ የምትፈልገውን ያህል መብላት ትችላለህ።

12:20 ዘፍ:15:8:ዘ1016:3:34:24: ዘ811:24 12:21 ዘሉ17:4:ዘ814:24:

30 ወይም፣ ከዮርዳኖስ በስተ ምዕራብ።

22 ወይም ወይም ድኩላ እንደሚባል አድርገው ብላ፤ በሥርዐቱ መሠረት ንጹሕ የሆኑትና ያልሆኑት ሊበሉ ይችላሉ። 23 ደሙን ግን እንዳትባላ ተጠንቀቅ፤ ደም ሕይወት ስለ ሆነ፣ ሥጋን ከሕይወቱ አትብላ። 24 ደሙን እንደ ወሃ በመሬት ላይ አፍሰሰው እንጂ አትብላው። 25 በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ትክክል የሆነውን ነገር ስለምታደርግ፣ ለአንተም ሆነ ከአንተ በኋላ ለሚመጡት ልጆችህ መልካም እንዲሆንላቸው አትብላው።

26 ነገር ግን የተቀደሱ ነገሮችህን ለመስጠት የተሳልፈሃቸውን ሁሉ ይዘህ እግዚአብሔር (ያህዌ) ወደሚመርጠው ስፍራ ሂድ።

ገጽ 13
 መሥዋዕትህን፣ ሥጋውንም ደሙንም በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) መሠዋዕ ላይ አቅርብ። የመሥዋዕትህ ደም በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) መሠዋዕ ላይ ይፍሰስ፤ ሥጋውን ግን መብላት ትችላለህ። 28 በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) ፊት መልካምና ትክክል የሆነውን ነገር ስለምታደርግ፣ ለአንተና ከአንተም በኋላ ለሚመጡት ልጆችህ ለዘላለም መልካም እንዲሆንላችሁ፣ እኔ የም ሰጥህን እነዚህን ደንቦች ሁሉ በጥንቃቄ ፈጽማቸው።

29 ምትወሯቸውንና የምታስለቅቋቸውን አሕዛብ አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) ከፊታችሁ ያስወግዳቸዋል፤ ባስወጣችኋቸውና በምድራቸው በተቀመጣችሁ ጊዜ ግን፣ 30 ከፊትህ ከጠፉ በኋላ፣ “እዘህ ሕዝቦች አማልክታቸውን የሚያመልኩት እንዴት ነው? እኔም እንደ እነርሱ አደርጋለሁ” ብለህ በመጠየቅ እንዳትጠመድ ተጠንቀቅ። 31 አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ እሎሃም) በእነርሱ መንገድ ፈጽሞ አታምልክ፤ ምክንያቱም አማልክታቸውን ሲያመልኩ እግዚአብሔር (ያህዌ) የሚጸደፈውን ሁሉንም ዐይነት ነገር ያደርጋልና፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን እንኳ ለአማልክታቸው መሥዋዕት አድርገው ያቃጥላሉ።

32 እኔ ያዘዘሁን ሁሉ ጠብቅ፤ አትጨምር በት፤ አትቀንሰላትም።

ሌሎች አማልክትን ማምለክ

13 ነቢይ ወይም ሕልም ዐላሚ ከመካከልህ ተነሥቶ ምልክት ወይም ድንቅ አደርጋለህ ቢልህ፣ ጥቅም ስላለህ ምልክት ወይም ድንቅ ቢፈጸም፣ “አንተ የማታውቃቸውን ሌሎች አማልክት እናምልካቸው” ቢልህ፣ 3 አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) በፍጹም ልባችሁና በፍጹም ነፍሳችሁ ትወዱት እንደ ሆነ ያውቅ ዘንድ ሊፈትናችሁ ነውና፣ የዚያን ነቢይ ቃል ወይም ሕልም ዐላሚውን አትሰማ። 4 አምላካችሁን እግዚአብሔርን (ያህዌ እሎሃም) ተከተሉት፤ ፍሩት፣ ትእዛዞቹንም

12፡22 ቍ15
 12፡23 ዘሌ7፡26፤ ሕዝ33፡25
 12፡24 ቍ16
 12፡25 ቍ28፤ ዘ015፡26፤ ዘ84፡40፤ 13፡18፤ ዘ711፡38፤ 25፡12፡2
 12፡26 ቍ17፤ ዘ7፡5፡9-10
 12፡27 ዘሌ1፡13፤ 3፡1-17
 12፡28 ዘ84፡40፤ መዘ8፡12
 12፡29 ዘ86፡10፤ አሉ23፡4፤ 12፡30 ቍ4፤ ዘ010፡7፤ 12፡31 ዘሌ18፡21፤ 25፡2፤ ዘ73፡27
 12፡32 ዘ84፡2፤ ራእ22፡18-19
 13፡1 ዘ6፡20፡3፤ አር23፡25፤ 27፡9፤ 29፡8፤ ማ፡24፡24፤ ማር13፡22፤ 2፡ተሰ2፡9
 13፡2 ዘ811፡28፤ 18፡22፤ ዘሳሙ2፡34፤ 0፡9፤ 2፡ዘ19፡29፤ 20፡9፤ አሉ7፡11፤ 13፡3 ዘ6፡22፡1፤ ዘ86፡5፤ 1፡ሳሙ28፡6-11
 5፡1፤ ዘ713፡18፤ 22፡22-23፤ አር29፡31፤ 43፡2፤ ሕዝ33፡9፤ 1፡ዘ11፡9፤ 2፡አጥ2፡1፤ 13፡4 ዘ86፡13፤ 10፡20፤ 2፡ዘ723፡3፤ 2፡ዘ5፡34፤ 3፡1፤ መዘ5፡7፤ 2፡ዘሐ1፡6
 13፡5 ቍ10፤ ዘ021፡12፤ 12፡20፤ ዘ84፡19፤ 17፡7፤ 12፡19፤ 19፡12፤ 24፡7፤ መሳ20፡13፤ 1፡ዘሮ5፡13
 13፡6 ዘ811፡28፤ 17፡2፤ 7፡29፤ 18
 13፡8 ዘ87፡2፤ ምሳ1፡10
 13፡9 ቍ5፤ ዘሌ24፡14
 13፡10 ዘ020፡3
 13፡11 ዘ817፡13፤ 19፡20፤ 21፡21፤ 1፡ጠ፡ፎ5፡20
 13፡13 መሳ19፡22፤ 20፡13፤ 1፡ሳሙ2፡12፤ 0፡27፤ 11፡12፤ 25፡17፤ ዘ721፡10
 13፡14 ዘ817፡4፤ መሳ20፡12
 13፡15 ዘ022፡20፤ አሉ24፡6፤ 34፡5፤ 43፡28፤ 47፡6፤ 0፡ዘ8፡13፤ ማ፡4፡6፤ 13፡16 ዘ87፡25፤ 2፡6፤ አሉ6፡24፤ 8፡28፤ 2፡ዘ725፡9፤ አሉ7፡16፤ 17፡1፤ 24፡10፤ 25፡2፤

ጠብቁ፤ ታዘዙት፤ አገልግሎት፤ ከእርሱም ጋር ተጠብቁ። 5 ከግብፅ ባወጣችሁና ከባርነት ምድር በዋጃችሁ በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) ላይ እንድታምፁ ተናግሮአልና፣ አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) እንድትከተሉት ካዘዘችሁ መንገድ እንድትመለሱ አደርጎአልና፣ ያ ነቢይ ወይም ሕልም አላሚ ይገደል፤ ስለዚህ ክፉውን ከመካከልህ አስወግድ። 6 የእናትህ ልጅ ወንድምህ፣ ወንድ ወይም ሴት ልጅህ፣ ወይም የምትወዳት ሚስትህ ወይም የልብ ንደኛህ፣ “ሂድን ሌሎች አማልክትን እናምልክ” (አንተም ሆኑ) አባቶችህ የምታውቋቸውን አማልክት፣ ብሎ በስውር ሊያስትህ ቢሞክር፣ ግብርብም ሆነ በሩቅ፣ ከአንዱ የምድር ጫፍ እስከ ሌላው ድረስ በዙሪያህ ያሉትን የአሕዛብ አማልክት እናምልክ ቢልህ፣ 7 እኔ አትባለው፤ ወይም አታዳምጠው፤ አትራራሉት፤ አትማረው፤ ወይም አትሸገው። 8 የለማመንታት ግደለው፤ እርሱንም ለመግደል በመጀመሪያ የአንተ እጅ፣ ከዚያም በኋላ የሕዝቡ ሁሉ እጅ ይነሡ። 9 የባርነት ምድር ከሆነው ከግብፅ ካወጣህ ከአምላክህ ከእግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) ሊያርቅህ ፈልጎአልና እስኪሞት ድረስ በድንጋይ ውገረው። 10 ከዚያም እስራኤል ሁሉ ሰምተው ይፈራሉ፤ ከመካከልህም ማንም እንደዚህ ያለውን ክፉ ነገር ዳግም አያደርግም።

12 አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) እንድትኖርባቸው ከሚሰጥህ ከተሞች ባንዲቱ ውስጥ እንዲህ ሲባል ብትሰማ፣ 13 ክፉ ሰዎች ከመካከላችሁ ተነሥተው አንተ የማታውቃቸውን፣ “ሌሎች አማልክትን ሂድን እናምልክ” በማለት የከተማቸውን ሕዝብ እየሳቱ ቢሆን፣ 14 ጉዳዩን አጣራ፤ መርምር፤ በሚገዛም ተከታተል፤ ነገሩ እውነት ሆኖ ከተገኘና ይህ አስጸያፊ ነገር በመካከልህ መፈጸሙ ከተረጋገጠ፣ 15 በዚያች ከተማ የሚኖሩትን ሁሉ በሰይፍ ግደላቸው፣ ከተማዬቱን ከሕዝብና ከክብር ይደብሩ ወይም ስሳት። 16 በከተማዬቱ የተገኘውን የምርኮ

ዕቃ ሁሉ በአደባባይ መካከል ላይ ሰብስቦህ፣ ከተማዬቱን ከነምርኮዎ እንዳለ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) የሚቀርብ መሥዋዕት አድርገው በሙሉ አቃጥል። ለዘላለም እንደ ፈረሰች ትቅር፤ ተመልሳም አትሠራ።

17 እግዚአብሔር (ያህዌ) ከብርቱ ቀጣው ይመለስ ዘንድ እርም ነገሮች በእጅህ አይገኙ፤ እርሱ ምሕራቱን ያሳይሃል፤ ይራራልሃል፤ ለአባቶችህ

27፡10፤ 32፡14፤ 19፡37፡26፤ አር39፡8፤ 49፡2፤ 52፡13፤ ሕዝብ64፡1፤ ሚከ1፡6
 13፡17 ዘ6፡1፤ 2፡2፤ 13፡14፤ 26፡24፤ 43፡14፤ ዘ023፡12፤ ዘ7፡25፤ 4፤ ዘ87፡13፤ 30፡3፤

9፡15፡17 የዕብራይስጡ ቃል አንድን ነገር ወይም አንድን ሰው ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን የሚያሳይ ነው።

በመሐላ ተሰፋ በሰጠው መሠረት ቊጥርህን ያበዛዋል፤¹⁸ ይህም የሚሆነው ዛሬ እኔ የምሰጥህን ትእዛዜን ሁሉ በመጠበቅና መልካም የሆነ ወን በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ፊት በማድረግ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ስለ ታዘዝህለት ነው።

ንጹሕና ንጹሕ ያልሆነ ምግብ
14፡3-20 ተጓ ምብ - ዘሌ 11 1-23

14 እናንተ የአምላካችሁ የእግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ልጆች ናችሁ፤ ለሞተ ሰው ሰውነታችሁን አትቡዌቁ፤ ከግንባራችሁ በላይ ያለውን ጠጥር አትላጩ፤ ምክንያቱም አንተ ለአምላክህ በእግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ቅዱስ ሕዝብ ነህ፤ ለራሱ የተለየ ሕዝብ እንድትሆን ነላት እግዚአብሔር (ያዎ) በምድር ላይ ከሚኖሩ ሕዝቦች ሁሉ አንተን መርጠሃል።

³ማናቸውንም ርኩስ ነገር አትብላ። ፋምትበሏቸው እንስሳት እነዚህ ናቸው፤ በሬ፣ በግ፣ ፍያል፣ ፊዋላ፣ ድኩላ፣ ሰስ፣ የበረሃ ፍያል፣ ዋሊያ፣ ሚዳቋ፣ አጋዘን። ስህጻናው ስንጥቅ የሆነውን፣ ለሁለት የተከፈለውንና የሚያመሰክሩ ማናቸውንም እንስሳ ብላ። ግንር ግን ከሚያመሰክሩት ወይም ስህጻናቸው ከተሰጠቀ እንስሳት መካከል ግመልን፣ ጥን ቸልንና ሽኮኮን አትብሉ፤ እነርሱ በያመሰኩ እንኳ፣ ስህጻናቸው የተሰጠቀ ቀ ባለመሆኑ፣ በሥርዐቱ መሠረት በእናንተ ዘንድ ርኩሶች ናቸው። ስዕላማም እንደዚሁ ርኩስ ነው፤ ምንም እንኳ ስህጻናው የተሰጠቀ ቀ ቢሆንም፣ ስለሚያመሰክሩ እርሱ ለእናንተ ንጹሕ አይ ደለም፤ የእነዚህን ሥጋ አትብሉ፤ ጥም ባቸውንም አትንኩ።

⁹ውሃ ውስጥ ከሚኖሩ ፍጡራን ሁሉ ክንፍና ግልፋሬ ያለውን ማናቸውንም ብሉ፤¹⁰ ክንፍና ግልፋሬ የሌለውን ግን አትብሉ፤ ለእናንተ ርኩስ ነው።

¹¹ንጹሕ የሆነውን ወፍ ሁሉ መብላት ትችላላችሁ።¹² የሚከተሉትን ግን አትብሉም፤ እነርሱም፡- ንስር፣ ገዴ፣ ግሃ አውጪ፣¹³ ጭል ፊት፣ ጭላት፣ ማናቸውም ዐ ይነት አድኖ በል አሞራ፣¹⁴ ማናቸውም ዐ ይነት ቁራ፣¹⁵ ሰጎን፣ ጠላቋ፣ ዝዪ፣ ማናቸውም ዐ ይነት በቋል፣¹⁶ ጥጥጥ፣ ጋጋ፣ የውሃ ደሮ፣¹⁷ ይብራ፣ ጥንብ አንሣ አሞራ፣ እርኩም፣¹⁸ ሽመላ፣ ማናቸውም ዐ ይነት ሳቢሳ፣ ጅንጅላቴ ወፍና የሌሊት ወፍ ናቸው።

¹⁹ክንፍ ያላቸው ጥቃቅን ነፍሳት ሁሉ ለእናንተ ርኩስ ናቸው፤ እነርሱን አትብላችሁ።²⁰ ንጹሕ የሆነውን ማናቸውንም ክንፍ ያለውን ፍጡር ግን ብሉ።

²¹ አንተ ግን ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ቅዱስ ሕዝብ ነህና የሞተውን ሁሉ አትብሉ፤ ከተሞቻችሁ በአንዲቱ ለሚኖር

13፡18 ዘ፡812፡25
14፡1
ዮሐ1፡12፡3፣ ሮሜ8፡14፡
9፡8 14፡2
ዘ፡28፡14፡10
8፡22፡22፡31፣ ዘሌ20፡
26፡ዘ፡87፡6፣ እላ46፡13፣
ሚል2፡15፣ ሮሜ12፡1፣
14፡3 ሕዝ4፡14
14፡4 ዘሌ7፡23፣
ሐሥ10፡14፣
14፡5 ዘ፡812፡15፣
እዪ39፡1፣ መዝ104፡18
14፡8 ዘሌ5፡
14፡13 ዘ፡9፡11፣
ኢላ34፡15
14፡14 ዘ፡8፡7
14፡17 መዝ102፡6፣
ኢላ13፡21፣14፡23፣
34፡11፣ ሰፊ2፡14
14፡20 ዘሌ20፡25
14፡21 ፋ፡2፣
ዘ፡23፡19፣
ዘሌ11፡39፣

14፡22 ዘ፡9፡14፡20፣
ዘ፡18፡21፣ ዘሌ27፡30፣
14፡23 ዘ፡4፡10፣
125፡17፣18፣19፣23፡2፣
መዝ4፡7፣22፡23፣
33፡8፣ ሚል2፡5፣
14፡25 ማቴ21፡12፣
ዮሐ2፡14
14፡26 ዘሌ10፡9፣
23፡40፣ ዘ፡812፡18፣ መ
ዘ10፡16-17
14፡27 ዘ፡18፡20፣
26፡62፣ ዘ፡812፡19፣
18፡1-2
14፡28 ዘሌ27፡30፣
ዘ፡826፡12
14፡29 ዘ፡47፡22፣
ዘ፡26፡62፣ ዘ፡86፡11፣
15፡10፣16፡11፣
24፡19-21፣ መዝ141፡1፣
94፡6፣ ምላ22፡9፣
ኢላ1፡17፣58፡6፣
ሚል3፡10
15፡1 ዘ፡831፡10፣
ዘ10፡31
15፡3 ዘ፡831፡15፣
ዘ፡823፡20፣28፡12፣
ፋ፡7፡2፡10
15፡4 ዘ፡8 28፡8

መጻተኛ ስጠው፤ ይብላውም፤ ለውጭ አገር ሰው ሽጠው። የፍያልን ግልገል በእናቱ ወተት አትቀቅል።

ዐሥራት

²² በየዓመቱ ከእርሻህ ከምታገኘው ምርት ከዐሥር አንዱን እጅ ለይተህ አስቀምጥ።²³ ምን ጊዜም አምላክህን እግዚአብሔርን (ያዎ አሎም) ማክበር ትግር ዘንድ፣ የአዲሱን ወይን ጠጅህና የዘይትህን ዐሥራት፣ የቀንድ ከብትህን፣ የበግና የፍያል መንጋህን በከፍራት ስሙ እንዲጠራበት በሚመርጠው ስፍራ፣ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ፊት ብላ።²⁴ ነገር ግን አምላክህ እግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ባርኮህ ሳለ፣ መንገዱ በርቅብህና እግዚአብሔር (ያዎ) የሰሙ ማደሪያ ይሆን ዘንድ የሚመርጠው ስፍራ ከአንተ እጅግ ከመራቁ የተነሣ ዐሥራትህን ወደዚያ ቦታ ማድረስ ካልቻልህ፣²⁵ ዐሥራትህን በብር ለውጥ፣ ብሩንም ይዘህ አምላክህ እግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ወደ ሚመርጠው ስፍራ ሂድ።²⁶ በብሩም ደስ ያለህን ሁሉ ማለትም የቀንድ ከብት፣ በግ፣ የወይን ጠጅ ወይም ሌላ ብርቱ መጠጥ ወይም የምትሻውን ሁሉ ግብት። ከዚያም አንተና ቤተሰብህ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ፊት በዚያ ትባላችሁ፤ ሐላትም ታደርጋላችሁ። ግራሱ ድርሻ ወይም ርስት ስለሌለው በከተሞችህ የሚኖረውን ሌዋዊ ችል አትበለው።

²⁸ በየሦስት ዓመቱ መጨረሻ የዚያን ዓመት ሰብል ዐሥራት በሙሉ አውጥተህ በከተሞችህ ውስጥ አከማች።²⁹ ይህን የምታደርገው የራሱ ድርሻ ወይም ርስት የሌለው ሌዋዊና መጻተኛ፣ በከተሞችህ የሚኖሩ አባት የሌላቸውና መበለቶች መጥተው እንዲበሉና እንዲጠግቡ፣ አንተንም አምላክህ እግዚአብሔር (ያዎ አሎም) በእጅግ ሥራ ሁሉ እንዲባርክህ ነው።

ዕዳ የሚተውበት ዓመት
15፡1-11 ማመ - ዘሌ 25፡8-38

15 በየሰባቱ ዓመት መጨረሻ የዕዳ ምሕረት አድርግ።² አፈጻጸሙም እንደ ሚከተለው ነው፤ እያንዳንዱ አበዳሪ ለእስራኤላዊ ባልንጅራው ያበደረውን ይተውለት፤ እግዚአብሔር (ያዎ) የዕዳ ምሕረት አውጆ አልና፣ አበዳሪው፣ እስራኤላዊ ባልንጅራውን ወይም ወንድሙን ዕዳውን እንዲከፍለው አይጠይቀው።³ ለባዕድ ያበደርኸውን መጠየቅ ትችላለህ፤ ወንድምህ ከአንተ የተበደረውን ማናቸውንም ዕዳ ግን ተወው።⁴ ይሁን እንጂ አምላክህ እግዚአብሔር (ያዎ አሎም) ትወርሳት ዘንድ ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር ውስጥ አብዙቶ

⁵ በዚህ ስፍራ የተጠቀሱት አንዳንድ አዕዋፍና እንስሳት ማንነታቸው በትክክል አይታወቅም።

ስለሚባርክህ፣ በመካከልህ ድኻ አይኖርም፤ ⁵ይህ የሚሆነውም ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ፊጽመህ ስትታዘዝና ዛሬ የምሰጥህን እነዚህን ትእዛዞች ሁሉ በጥንቃቄ ስትከተል ብቻ ነው። ⁶አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በሰጠህ ተስፋ መሠረት ስለ ሚባር ክህ፣ አንተ ለብዙ አሕዛብ ታብድራለህ እንጂ ከማንም አትበደርም፤ ብዙ አሕዛብን ትገለልህ እንጂ ማንም አንተን አይገዛም።

⁷አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በሚሰጥህ ምድር ላይ ካሉት ከተሞች ባንዲቱ ውስጥ ድኻ ቢኖር፣ በድኻ ወንድምህ ላይ ልብህን አታጨክንበት፤ ወይም እጅህን ወደ ኋላ አትሰብስቡበት። ⁸ይልቁንስ እጅህን ፍታለት፤ የሚያስፈልገውንም ሁሉ ቅር ሳይልህ አበድረው። ⁹“ዕዳ የሚሠረዝበት ሰባተኛው ዓመት ተቃርቦአል” የሚል ክፉ ሐሳብ አድርገህ፣ በችግረኛ ወንድምህ ላይ እንዳትጨክንና ምንም ሳትሰጠው እንዳትቀር፣ እርሶም በአንተ ላይ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ) ጮኻ በደለኛ እንዳትሆን ተጠንቀቅ!¹⁰ በልግስና ስጠው፣ ስትሰጠውም ልብህ አይጸጸት፤ ከዚህም የተነሳ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በሥራህ ሁሉና እጅህ ባረፈበት በማናቸውም ነገር ይባርክሃል። ¹¹በምድሪቱ ላይ ድኻች ምንጊዜም አይጠፋም፤ ስለዚህ በዚያ ለሚኖሩ ወንድሞችህ፣ ለድኻች ለችግረኞች እጅህን እንድትዘረጋ አዘሃለሁ።

አገልጋዮችን ዐርነት ማውጣት

15፡12-18 ተጓ ምብ - ዘፀ 21፡2-6
15፡12-18 ማመ - ዘሌ 25፡38-55

¹²ወገንህ የሆነ ዕብራዊ ወንድን ወይም ሴትን ገዝተህ ስድስት ዓመት ካገለገለህ፣ በሰባተኛው ዓመት ዐርነት አውጣው። ¹³በምታሰናብተውም ጊዜ ባይ እጁን አትስደደው። ¹⁴ከመንጋህ፣ ከወድደማህና ከወይን መጭመቂያህ በልግስና ስጠው፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በባረከህ መጠን ስጠው። ¹⁵አንተም ራስህ በግብፅ ባሪያ እንደ ነበርህና አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) እንደ ተቤዠህ አስታውስ፤ ይህን ትእዛዝ ዛሬ የምሰጥህም በዚህ ምክንያት ነው።

¹⁶ነገር ግን አገልጋይህ፣ አንተኛ ቤተ ሰብህን ከመውደዱና ከአንተም ጋር ደስተኛ ሆኖ ከመኖሩ የተነሳ፣ “ከአንተ መለየት አልፈልግም” ቢልህ፣ ¹⁷ጆሮውን ከቤትህ መዝጊያ ላይ በማስደገፍ በወስፊ ትበሳዋለህ፤ ከዚያም ዕድሜ ልኩን አገልጋይህ ይሆናል። በሴት አገልጋይህም ላይ እንደዚሁ አድርግ። ¹⁸አገልጋይህን ዐርነት ማውጣቱ ከባድ

15፡5 ዘፀ15፡26፣ ዘዳ7፡12፣28፣1
15፡6 ዘዳ28፡12-13፣ 44
15፡7 ቍ11፣ ማ፡ቆ26፣11፣ 1ዮ፡ሐ3፣17
15፡8 ማ፡ቆ5፣42፣ ሉ፡ቃ6፣34፣ ሐሥ፡24፣17
15፡9 ቍ1፣ ዘፀ22፡23፣ኢዳ5፣15፣ ማ፡ቆ20፣15፣ዮ፡ዕ5፣4
15፡10 2ቆ፡9፣5፣ ዘዳ14፣29
15፡11 ቍ7፣ ማ፡ቆ26፣11፣ ማር14፡7፣ዮ፡ሐ12፣8
15፡12 ኤር34፣14
15፡14 ዘዮ፡18፣27
15፡15 ዘፀ13፣3፣ 20፣2፣ ዘዳ4፣34፣ 9፡26፣16፣12፣24፣18፣ኤር16፣14፣23፣7፣ 34፣13፣

መስሎ አይታይህ፤ የስድስት ዓመት አገልግሎቱ፣ አንድ የቅጥር ሠራተኛ የሚሰጠው አገልግሎት ዕጥፍ ነውና። አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በምታደርገው ነገር ሁሉ ይባርክሃል።

የእንስሳት በኩራት

¹⁹የቀንድ ከብት፣ የበግና የፍየል መንጋዎችህን ተባዕት በኩር ሁሉ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ቀድሱ። የበሬህን በኩር አትሥራበት፤ የበግህንም በኩር አትሸልት፤ ²⁰እርሱ በሚመርጠው ስፍራ አንተና ቤተ ሰብህ በየዓመቱ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ፊት ትበሉታላችሁ። ²¹አንድ እንስሳ እንከን ካለበት፣ አንካሳ ወይም ዕውር፣ ወይም ደግሞ ማናቸውም ዐይነት ከባድ ጉድለት ያለበት ከሆነ፣ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) አትሠዋው፤ ²²በየከተሞችህም ትበሳዋለህ፤ በሥርዐቱ መሠረት ገጽህ የሆነውም ሆነ ያልሆነው ሰው፣ እንደ ድኩላ እንደ ዋላ ይበላዋል። ጃደሙን ግን እንደ ውሃ መሬት ላይ አፍ ስሰው እንጂ አትብላው።

ፋሲካ

16፡18-ተጓ ምብ - ዘፀ 12፡14-20፣ ዘሌ 23 4-8፣ ዘዮ 28፡16-25

16 አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በአብ ብ ወር ከግብፅ በሌሊት ሰላወጣህ፤ የአብብን ወር ጠብቅ፣ የአምላክህን የእግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ፋሲካ አክብርበት። ²እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሰሙ ማደሪያ ይህን ዘንድ በሚመርጠው ስፍራ ከበግና ከፍየል ወይም ከመንጋህ አንዱን እንስሳ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) ፋሲካ አድርገህ ሠዋው። ³ከባድ ቂጣ ጋር አትብላው፤ ከግብፅ የወጣህበትን ጊዜ በአይወትህ ዘመን ሁሉ ታስብ ዘንድ የመከራ ቂጣ ሰባት ቀን ብላ። ⁴በምድርህ ሁሉ ላይ በአንተ ዘንድ ለሰባት ቀን እርሾ አይኖር፤ በመጀመሪያው ዕለት ምሽት ከምትሠዋውም ላይ ማናቸውንም ሥጋ ጧት ድረስ እንዳቆይ አታድርግ።

⁵አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በሚሰጥህ በማናቸውም ከተማ ፋሲካን መሠዋት አይገባም፤ ነገር ግን ለሰሙ ማደሪያ ይህን ዘንድ አምላክህን የእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በሚመርጠው ስፍራ፣ ፀሐይ ስትጠልቅ ምሽቱ ዠ ላይ ከግብፅ በወጣህበት ሰዓት ዓመታዊ መታሰቢያ (በዚያ) ፋሲካን ሠዋ። ⁷ሥጋውንም ጠብሰህ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎ-ሂም) በሚመርጠው ስፍራ ብላ፤ ስነጋም ወደ ድንኳንህ ተመልሰህ ሂድ።

¹⁶ ወይም፣ ፀሐይ ስትጠልቅ ጊዜ ላይ።

ጳውሎስ ቀን ያልጠነ ቀጣ ብላ፤ በሰባተኛው ቀን ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) የተቀደሰ ገብኤ አድርግ፤ ሥራም አትሥራቡት።

የመከር በዓል

16፡19-12 ተጓ ምብ - ዘሌ 23፡15- 22፤ ዘኁ 28፡26- 31

ጳሊስጥስ ማጨድ ከምትጀምርበት ዕለት አንሥቶ ሰባት ሳምንት ቀሩጠር፤ ¹⁰ዘሊያም በኋላ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በባረከህ መጠን፤ በፈቃድህ የምታመጣውን ስጦታ በማቅረብ የመከሩን በዓል አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) አክብር። ¹¹አንተ፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆችህ፣ ወንዶችና ሴቶች አገልጋዮችህ፣ በከተሞችህ ያለ ሊዋዋና መጻ ተኛ በመካከልህ የሚኖሩ አባት የለላቸውና መበለቶች አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ለሰሙ ማደሪያ እንዲሆን በሚመርጠው ስፍራ በአ ምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ፊት ደስ ይበላችሁ። ¹²አንተም በግብፅ ባሪያ እንደነ በርህ አስታውስ፤ ይህንንም በጥንቃቄ ጠብቅ።

የዳስ በዓል

16፡13-17 ተጓ ምብ ዘሌ 23፡33-43 ዘኁ 29፡12-39

¹³የእህልህን ምርት ከወድማህ፣ ወይንህንም ከመጭመቂያህ ከሰበሰብህ በኋላ፣ የዳስን በዓል ሰባት ቀን አክብር። ¹⁴በዓልህ አንተ፣ ወንድና ሴት ልጆህ፣ ወንድና ሴት አገልጋይህ፣ በከተማው ያለሊዋዋ፣ መጻተኛ፣ አባት አልባ ወና መበለቲቱ ደስ ይበላችሁ። ¹⁵እግዚአብሔር (ያህዌ) በመረጠው ስፍራ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በዓሉን ሰባት ቀን አክብር፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በእ ህል ምርትህና በጅህ ሥራ ሁሉ ይባርክሃል፤ ደስታህም ፍጹም ይሆናል።

¹⁶ወንዶችህ ሁሉ በዓመት ሦስት ጊዜ፣ በቀጣ በዓል፣ በመከር በዓልና በዳስ በዓል ላይ፣ እርሱ በሚመርጠው ስፍራ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ፊት ይቅረቡ፤ ማንም ሰው በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ባዶ እጁን አይቅረብ። ¹⁷አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በባረከህ መጠን እያንዳንዱ እንደ ችሎታው ይስጥ።

ስለ ፍርድ አሰጣጥ

¹⁸አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በሚሰጥህ ከተሞች ሁሉ ለየገደችህ ዳኞችንና አለቆችን ሹም፤ እነርሱም ሕዝቡን በቅን ፍርድ ይዳኙ። ¹⁹ፍርድ አታዛባ፤ አድልዎ አታድርግ፤ ጥም አትቀበል፤ ጉብ የጠባባንን ዐይን ያሳውራል፤ የጻድቃንንም ቃል ያጣም ማልና። ²⁰በሕይወት እንድትኖርና አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) የሚሰጥህን ምድር እንድትወርስ፣ ቅን ፍርድን ብቻ ተከተል።

ሌሎችን አማልክት ስለ ማምለክ

ማቴ 26፡17፣ ሉቃ 2፡41፣ 22፡7፣ ዮሐ 2፡13
16፡9 ዘ023፡16፣ ሐሥ 2፡1
16፡11 ዘ020፡24፣ ዘ812፡7፣ ዘ812፡12፣ 14፣ 29፣ 24፣ ማ፡7፣ 13፣ 19፣ 8፣ 10
16፡12 ዘ815፡15
16፡13 ዘ9፡27፣ 37፣ ዘ023፡16፣ ዘ02፡14፣ 16፡14 ቀ፡11
16፡15 ኢዮ38፡7፣ ማ፡4፣ 7፣ 28፣ 7፣ 30፣ 11
16፡16 ዘ012፡17፣ 23፡14፣ 16፡34፣ 20፣ ዘ831፡11፣ ማ፡18፣ 4፣ 7፣ 3፣ 4
16፡18 ዘ9፡31፣ 37፣ ዘ018፡21፣ 26፣ 16፡19 ዘ018፡21፣ 23፣ 2፣ ዘሌ 19፡15፣ 14፣ ማ፡8፣ 3

16፡21 ዘ034፡13፣ ዘ87፡5፣ 1፣ 7፣ 14፣ 15፣ 2፣ 7፣ 17፣ 16፡21፣ 3፣ 2፣ ዘ5፡33፣ 3
16፡22 ዘ023፡24
17፡1 ዘ012፡5፣ ዘሌ 22፡20፣ ዘ87፡25፣ 1፣ 5፣ 21
17፡2 ዘ813፡6-11
17፡3 ዘ9፡1፣ 16፣ 2፣ 1፣ 3፣ 7፣ 9፣ ዘ022፡20፣ ኤር 7፡31
17፡4 ዘ822፡20፣ 13፡12-14
17፡5 ዘሌ 24፡14
17፡6 ዘኁ 35፡30፣ ዘ819፡15፣ ማ፡6፣ 18፣ 16
17፡7 ዘሌ 24፡14፣ ዘ813፡5፣ ሐሥ 7፡58፣ ዮሐ 8፡7፣ 1፣ 4፣ 5፣ 13
17፡8 ዘ021፡6፣ ዘ812፡5፣ 2፣ ዘ85፡19፣ 10፣ ማ፡11፣ 22፣ 3-5
17፡9 ዘ9፡25፣ 22፣ ዘ021፡6፣ ዘ819፡17፣ 24፣ 8፣ 27፡9፣ ሕዝ 44፡24፣ ሐሥ 2፡11
17፡11 ዘሌ 10፡11፣ ዘ85፡32
17፡12 ቀ፡13፣ ዘ817፡14፣ ዘ13፡5፣ 11፣ 16፡9፣ ዘ813፡5፣ 11፣ 18፡20፣ 19፡20፣ 1፣ 7፣ ዘ840፡ጻር 14፣ 14፣ 1፣ 4፣ 4፣ ዘ11፡13፣ 3

²¹ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በምትሠራው መሠዊያ አጠገብ የኤሼራን ምስል የዕንጨት ዐምድ አታቁም። ²²አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) የሚጠጥውን ማምለኪያ ዐምድ ለአንተ አታቁም።

17 እክን ወይም ጉድለት ያለበትን በሬ ወይም በግ በእርሱ ዘንድ አስጸዶ ነውና ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) አትሠዋ።

²እግዚአብሔር (ያህዌ) በሚሰጥህ ከተሞች በአንዲቱ አብሮህ የሚኖር ወንድ ወይም ሴት ኪዳኑን በማፍረስ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ፊት ክፉ ድርጊት ሲፈጽም ቢገኝ፣ ³ትእዛዜንም በመተላለፍ ባዕዳን አማልክትን ያመለክ፣ ለእርሱም ማለትም ለፀሐይ ወይም ለጨረቃ ወይም ለሰማይ ከሞክብት የሰገደ፣ ⁴አንተም ይህ መደረገን ብትሰማ፣ ነገሩን በጥንቃቄ መርምር፤ የተባለውም እውነት ከሆነና እንዲህ ያለው አስጸዶ ነገር በእስራኤል ዘንድ መፈጸሙ ከተረጋገጠ፣ ⁵ይህን ክፉ ድርጊት የፈጸመውን ወንድ ወይም ሴት ወደ ከተማ ደጅ ወስደህ፣ ያን ሰው እስኪሞት ድረስ በድንጋይ ውገረው። ⁶ሞት የሚገባው ሰው፣ በሁለት ወይም በሦስት ሰዎች ምስክርነት ይገደል፤ ነገር ግን በአንድ ሰው ምስክርነት ብቻ ማንም ሰው አይገደል። ገሲ ገደልም መጀመሪያ የምስክርነቱ እጅ፣ ቀጥሎም የሕዝቡ ሁሉ እጅ ይረፍበት፣ ክፉን ከመ ካከልህ አስወግድ።

የፍርድ አደባባይ

⁸በአንድ የጥፋት ግድያ ዐይነትና በሌላ፣ በአንድ ዐይነት ሕጋዊ ክርክርና በሌላ፣ ወይም በአንድ የክስ ዐይነትና በሌላ መካከል ውሳኔ የሚጠይቅ ማንኛውም ጉዳይ ቢነሥ፣ ከዕቅድም በላይ የሆነ ጉዳይ በከተሞችህ ውስጥ ቢያጋጥምህ፣ ተነሥተህ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ወደሚመርጠው ስፍራ ውጣ፤ ⁹ከሆነት ወደ ሆነት ሊዋወድምና በዚያን ጊዜ ዳኛ ወደ ሆነው ሰው ሄደህ፣ ስለ ጉዳዩ ጠይቃቸው፣ እነርሱም ውሳኔውን ይነግሩሃል። ¹⁰አንተም እግዚአብሔር (ያህዌ) በሚመርጠው ስፍራ እነርሱ በሚሰጡህ ውሳኔ መሠረት ፈጽም፤ እንድትፈጽም የሚሰጡህን መመሪያ ሁሉ በጥንቃቄ አድርግ። ¹¹በሚያስተምሩህ ሕግና በሚሰጡህ መመሪያዎች መሠረት ፈጽም። እነርሱ ከሚገሩህ ቀንም ግራም አት በል። ¹²አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) ለማ ገልገል በዚያ የሚቆመውን ካህን ወይም ዳኛ

²¹ ወይም፣ ለኤሼራ ብሀ ምንም ዐይነት ዛፍ አትትከል።

የሚገኙት ይህን፤ ከአስራ-አልም መካከል ክፉ ውን አስወግድ።¹³ ሕዝቡም ሁሉ ይህን ሲሰማ ይፈራራል፤ ከዚያ ወዲያም እንዲህ ያለውን የንቀት ድርጊት አይደግመውም።

ንጉሥን ስለማንገለጥ

¹⁴ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) ወደ ሚሰ ጥህ ምድር ስትገባ፤ በምትወርሳትና በምትቀመጥላት ምድር፤ “በዙሪያዬ እንዳሉት አሕዛብ ሁሉ፤ እኔም በላዬ ንጉሥ ላንግሥ” ብትል፤ ¹⁵ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) የሚመርጠውን ንጉሥ በላይህ ታኅሣሥ፤ ከገዛ ወንድሞችህ መካከል እንጂ፤ እስራ-አላዊ ወንድምህ ያልሆነውን ባዕድ በላይህ አታንግሥ።¹⁶ ንጉሡም ብዙ ፈረሶችን ለራሱ አያብዛ፤ ወይም ደግሞ የፈረሶችን ቀጥጥ ለመጨመር ሕዝቡን ወደ ግብፅ አይመልስ፤ እግዚአብሔር (የህዌ)፤ “በዚያ መንገድ ፈጽሞ አትመለሱ” ብሎአችኋልና።¹⁷ ልቡ እንዳይሰትም ብዙ ሚስቶችን አያግባ፤ ብዙ ብርና ወርቅም አያግብስብስ።

¹⁸ በመንግሥቱ ዙፋን ላይ በሚቀመጥበትም ጊዜ የዚህን ሕግ ቅጅ ከሌዋውያን ካህናት ወስዶ በጥቅልል መጽሐፍ ለራሱ ይጻፍ።¹⁹ አምላኩን እግዚአብሔርን (የህዌ አሎ-ሂም) ማክበር ይማር ዘንድ፤ የዚህን ሕግ ቃል ሁሉና ይህን ሥርዐት በጥንቃቄ ይከተል ዘንድ ከእርሱ ጋር ይሁን፤ በሕይወቱ ዘመን ሁሉ ያንብበው፤²⁰ እርሱና ዘሮቹ በእስራ-ኤል ላይ ረጅም ዘመን ይገዙ ዘንድ፤ ከሕጉ ቀንም ግራም አይበል፤ ራሱን ከሌሎች ወንድሞቹ በላይ የተሻለ አድርጎ አይቀጥጠር።

የካህናትና የሌዋውያን የመባ ድርሻ

18 ለዋውያን ካህናት፤ የሌዊ ነገድም ሁሉ ከእስራ-ኤል ጋር የመራት ድርሻ ወይም ርስት አይኖራቸውም፤ ለእግዚአብሔር (የህዌ) በእሳት ከሚቀርበው መባ ይብሉ፤ ድር ሻቸው ነውና። ቅዳሼዎቻቸው መካከል ርስት አይኖራቸውም፤ በሰጣቸው ተስፋ መሠረት እግዚአብሔር (የህዌ) ርስታቸው ነው።

³ ኩርማ ወይም በግ የሚሠቀው ሕዝብ ለነሁ የሚሰጠው ድርሻ ወርቅ፤ መንገጭላ ውንና ሆድ ዕቃውን ነው።⁴ የእህልህን፤ የአዳሱን ወይንገና የዘይትህን በዙሪት እንዲሁም ከበሳችሁ በመጀመሪያ የተሻለተውን ጠጉር ትሰጣለህ፤⁵ በእግዚአብሔር (የህዌ) ስም ቆሞ ለዘላለም ያገለግል ዘንድ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) ከነገዶችህ ሁሉ እርሱንና ዘሮቹን መርጠልል።

⁶ አንድ ለዋዊ ከሚኖርበት ከየትኛውም በእስራ-ኤል ካሉት ከተሞችህ መካከል በፍጹም ፈቃድ እግዚአብሔር (የህዌ) ወደሚመ

17፡13 ቍ4:12
17፡14 ዞ፡33፡53፤
ኢሱ21:43፤
14ሙ8:5፡19-20፤
10:19
17፡15 14ሙ16:3፤
24ሙ5:3፤
ኢር30:21
17፡16 ዞ13:17፤
14ሙ8:11፤174:26፡9
፡19፤10:26፡28፡29፤2ዜ
፡14፤14፡መዝ20:7፤ኢ
፡42፡7፤30፡16፤
31፡1፤ኢር42:14፤ ሕ
ዝ17:15፤
17፡17 ዞ34:16፤
24ሙ5:13፤12:11፤1
ነገ10:27፤11:2፤3፤2ዜ
፡1፤11:1፤11:21፤ምሳ3
1:3፤ኢሱ2:7
17፡18 ዞ31:22፤
24፡ኢሱ24:26፤
14ሙ10:25፤
17ዘ፡46፤ዘ፡529:23፤
2ዜና23:11
17፡19 ዞ44:9-10፤
11:13፤ኢሱ1:8፤
15፡3፤3፡11፤38፤
2ነገ22:2
17፡20 ዞ85:32፤ ኢ
ሱ23:6፤12፤
14ሙ8:5፤10:25፤
15፡72:3፤
9፡4፤1ዜና28:8፤
መዝ119:102
18፡1 ዞ፡48:20፤
ኢር33:18፡21፤
14ሮ9:13
18፡2 ዞ፡18:20፤
ኢሱ13:14 18፡3
ዞ29:27፤ዘሌ1:5፤
7፡28-34፤ ዞ፡18:12
18፡4 ዞ22:29፤
ዞ፡18:12
18፡5 ዞ28:1፤
29:9፤ዞ410:8
18፡6 ዞ፡35፤2-3፤
ዞ812:5
18፡7 ቍ4:19፤
15፡18፤32፤22፤16፤መ
ዝ118:26
18፡8 ዞ፡18:24፤
2ዜና31:4፤ዘ12:44፤
47፤13-12
18፡9 ዞሌ18:3፤
ዞ89:5፤12፤29-31፤
2ነገ21:2፤2ዜና28:3፤33
፡2፤34፤33፤
፡16፤21፤9፤11፤
ኢር44:4
18፡10 ዞ7:11፤
ዞሌ18:21፤19፤31፤
14ሙ15:23
18፡11 ዞ22:18፤
14ሙ28:13፤
ኢሱ47:9
18፡12 ዞሌ18:24
18፡13 ዞ፡6:9፤
መዝ119:1፤ማቴ5:48
18፡14 2ነገ21:6

ርጠው ስፍራ ቢመጣ፤ ገበግዚአብሔር (የህዌ) ፊት ቆመው እንደሚያገለግሉት ሌዋውያን ወንድሞቹ፤ እርሱም በአምላኩ በእግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) ስም ያገልግል።⁸ ክቤተ ሰቡ ንብረት ሽያጭ ላይ ገዝቶ በቀበል እንኳ፤ ባልንጀሮቹ ከሚያገኙት ጥቅም እኩል ይካሄዳል። አስጸያፊ ድርጊቶች

⁹ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) ወደሚሰጥህ ምድር በምትገባበት ጊዜ፤ በዚያ የሚኖሩት አሕዛብ የሚፈጽሙትን አስጸያፊ መንገድ አትከተል።¹⁰ በመካከልህ ወንድ ወይም ሴት ልጁን በእሳት የሚሠቀዱ ሚርተኛ፤ ወይም መተተኛ፤ ሞራገልጭ፤ ጠንቋይ¹¹ ወይም በደግምት የሚጠነቀቅ፤ መናናት ጠሪ ወይም ሙት አነጋጋሪ በመካከልህ ከቶ አይገኝ።¹² እነዚህን የሚያደርግ ሁሉ በእግዚአብሔር (የህዌ) ዘንድ አስጸያፊ ነውና፤ ከእነዚህ አጸያፊ ልምዶች የተነሣም አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) እነዚያን አሕዛብ ከፊትህ ያባርራቸዋል።¹³ በአምላክህ በእግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) ፊት ነውር አልባ ሁን።

ነቢይ ስለ መነሣቱ

¹⁴ ምድራቸውን የምታስሰቅቃቸው አሕዛብ፤ መተተኞችን ወይም ሚርተኞችን ያጸምባሉ፤ አንተ ግን ይህን እንድታደርግ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) አልፈቀደልህም።¹⁵ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሎ-ሂም) ከዝግብ ወንድሞችህ መካከል እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያስነሣልሃል፤ እርሱን አድምጥ።¹⁶ በከሬብ ገብኤ በተደረገ በት ዕለት፤ “እንዳልሞት የአምላክህ የእግዚአብሔርን (የህዌ አሎ-ሂም) ድምፅ አልሰማ፤ እንዲህ ያለውንም አስፈሪ እሳት ደግሜ አልይ” ብለህ አምላክህን እግዚአብሔርን (የህዌ አሎ-ሂም) የጠየቅኸው ይህን ነውና።

¹⁷ እግዚአብሔር (የህዌ) እንዲህ አለኝ፤ “የተናገሩት መልካም ነው፤¹⁸ ከወንድሞቻቸው መካከል እንደ አንተ ያለ ነቢይ አስነሣላችኋለሁ፤ ቃሉን በአፉ አደርጋለሁ፤ የማዘውንም ሁሉ ይነግራችኋል።¹⁹ ማንም ሰው ነቢይ በሰሜ የሚናገረውን ቃሉን ባይሰማ፤ እኔ ራሴ በተጠያቂነት እይዘዋለሁ።²⁰ ነገር ግን እንዲናገር እኔ ያዘዘሁትን ቃል በድፍረት በሰሜ የሚናገርም ሆነ በሌሎች አማልክት ስም የሚናገር ነቢይ ይገደል።”

²¹ አንተም በልብህ፤ “እግዚአብሔር (የህዌ)

18፡15 ማቴ21:1፤ ሉቃ2:25-35፤ ዮሐ1:21፤ካሎ3:22፤ 7:37
18፡16 ዞ20:19፤ ዞ85:23-27 18፡18 ዞ፡20:7፤ዞ4:12፤
ኢሳ2:3፤ 26:8፤51:4፤ ሚክ4:2፤ ዮሐ4:25-26፤ 14:24፤
ካሎ3:22 18፡19 ቍ7፤ ዞ23:21፤ ዞሌ19:12፤2ነገ2:24፤
ኢሱ22:23፤ካሎ3:23፤ፅ 12:25 18፡20 ዞ23:13፤ዞ813:1፤5፤
17:12

⁵10 ወይም፤ ወንድ ወይም ሴት ልጁን የሚገደል።

ያልተነገረውን መልእክት እንዴት ማወቅ እንችላለን? ብትል፤ ²²ነቢዩ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ስም የተናገረው ካልተፈጸመ ወይም እውነት ሆኖ ካልተገኘ፤ መልእክቱ እግዚአብሔር (ያህዌ) የተናገረው አይደለም። ያ ነቢይ በድፍረት ተናግሮታልና እርሱን አትፍራው።

መግጸኛ ከተሞች

19፡1-14 ማጣራት - ዘ፡ 35፡6-34፤ ዘ፡ 441-43፤ ኢሱ 2፡1-9

19 አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሃም) ምድራቸውን ለአንተ የሚሰጥባቸውን አካላት በማደግላቸው ጊዜና አንተም እነርሱን አስለቅቀህ በከተሞቻቸውና በቤቶቻቸው በምትቀመጥበት ጊዜ፤ ²አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሃም) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር አማካይ ስፍራ፤ ሦስት ከተሞችን ለራስህ ለይ። ³ሰው የገደለ ሁሉ እንዲሸሸባቸው አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሃም) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር መንገዶችን ሠርተህ፤ በሦስት ክፈላቸው።

⁴በተንኮላ ሳይሆን ድንገት ሳይሰበው ባልንጀራውን ገድሎ ሕይወቱን ለማትረፍ ለሚሸሸ ሰው መመሪያው የሚከተለው ነው። ⁵እነሆ፤ አንድ ሰው ከባልንጀራው ጋር እንጨት ለመቀራረጥ ወደ ጫካ ቢሄድ፤ ዛፍን ለመጣል መጥረቢያውን በሚሰነዘርበት ጊዜ ብረቱ ከእጅታው ወልቆ ባልንጀራውን በመምታት ቢገድለው፤ ያ ሰው ከእነዚህ ከተሞች ወደ አንዱ በመሸሸ ሕይወቱን ማትረፍ ይችላል። ⁶አለበለዚያ በተንኮላ ሳይሆን ድንገት ሳይሰበው ባልንጀራውን ቢገድል፤ መንገዱ ረጅም ከሆነ ደም ተበቃዩ በንዴት ተከታትሎ ይደርስበትና፤ መገደል የማይገባውን ሰው ሊገድል ይችላል። ⁷ሦስት ከተሞችን ለራሱ እንድትለይ ያዘገዘህ በዚህ ምክንያት ነው።

⁸ለአባቶችህ በመሐላ በጥገኛው ቃል መሠረት አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሃም) ወሰንህን ሲያሰፋውና ለእነርሱ በሰጣቸው መሠረት ምድራቸውን ሁሉ ሲሰጥህ፤ ⁹አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ አሉሃም) እንድትወድና ምንጊዜም በመንገዱ እንድትሄድ ዛሬ የማዘህን እነዚህን ሕግጋት ሁሉ በጥንቃቄ የምትጠብቅ ከሆነ፤ በእነዚህ ላይ ሌሎች ሦስት ከተሞችን ትጨምራለህ። ¹⁰አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሃም) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር የንጹሕ ሰው ደም እንዳይፈሰና በሚፈሰውም ደም በደለኛ እንዳትሆን ይህን አድርግ።

¹¹ይሁን እንጂ አንድ ሰው ባልንጀራውን ቢጠላው፤ አድፍጦ ጥቃት ቢያደርስበት፤ ቢገድለውና፤ ከእነዚህ ከተሞች ወደ አንዱ ቢሸሸ፤ ¹²የሚኖርባት ከተማ ሽማግሌዎች ሰው ልከው ከከተማው ያስመጡት፤ እንዲገድለውም ለደም ተበቃዩ አላፈረው ይሰጡት።

18፡22 ቍ፡20፤ ዘ፡13፡2፤1፡4፡3፡20፤1፡1፡22፡28፤ኤ፡28፡9
19፡1 ዘ፡8፡10-11
19፡6 ዘ፡35፡12
19፡8 ዘ፡15፡8፤ ዘ፡34፡24፤ዘ፡81፡1፡24
19፡9 ዘ፡8፡5
19፡10 ዘ፡21፡1-9፤ ም፡4፡17፤ኤ፡7፡6፤26፡15
19፡11 ዘ፡21፡12፤1፡፡3፡15

19፡13 ዘ፡7፡2፤21፡9፤1፡72፡31
19፡14 ዘ፡27፡17፤ኢ፡2፡4፡2፤ም፡41፡5፡25፤22፡28፤23፡10፤መዝ፡16፡6፤ኢ፡41፡23፤ሆሴ፡5፡10
19፡15 ዘ፡81፡7፡6፤ማ፡18፡1፤6፤26፡60፤2፡፡13፡1
19፡16 ዘ፡23፡1፤ም፡4፡19
19፡17 ዘ፡21፡6
19፡18 ዘ፡23፡7
19፡19 ም፡41፡9፡5፤9፡1፡፡4፡5፡13
19፡20 ዘ፡81፡11
19፡21 ቍ፡13፤ዘ፡21፡24፤ማ፡5፡38
20፡1 ዘ፡14፡9፤ዘ፡83፡22፤1፡4፡17፡45፤መዝ፡20፡7፤ኢ፡431፡1፤41፡10
20፡3 1፡4፡17፡32፤ኢ፡፡23፡16፤መዝ፡22፡14፤ኢ፡7፡4፡35፡4፤ኢ፡51፡46
20፡4 ዘ፡14፡14፤1፡፡5፡22፤2፡፡5፡20፡14-22፤ካ፡4፡20፤መዝ፡12፡3፤15፡18፤መዝ፡44፡7፤144፡10
20፡5 ነሀ12፡27
20፡6 ኤ፡31፡5፤ሕዝ፡28፡26፤ሚክ፡1፡6፤1፡፡4፡9፡7
20፡7 ዘ፡24፡5፤ም፡45፡18

፤አትራራላት፤ ገር ግን መልኩም እንዲሆንልህ የንጹሐን ደም በደል ከእስራኤል አስወግድ።

¹⁴አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሃም) እንድትወርሳት በሚሰጥህ ምድር ውስጥ ለአንተ በሚተላለፍልህ ርስት ላይ የቀድሞ ሰዎች ያስቀመጡትን የባልጀራህን የድንበር ምልክት አታንግ።

ምስክሮች

ኛሞገኛውም ማጀል ወይም ሕግ በመተላለፍ ሰውን ጥፋተኛ ለማድረግ፤ አንድ ምስክር አይበቃም፤ ጉዳዩ በሁለት ወይም በሦስት ሰዎች ምስክርነት መረጋገጥ አለበት።

¹⁶ተንኮላኛ የሆነ ምስክር አንድን ሰው በሐሰት ቢከስ፤ ¹⁷ክርክሩ የሚመለከታቸው ሁለቱ ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት፤ በዚያ ወቅት በሚያለግሉት ክፍትና ፈራጆች ፊት ይቆሙ። ¹⁸ፈራጆችም ጉዳዩን በጥልቅ ይመርምሩት፤ ያም ምስክሩ በወንድሙ ላይ በሐሰት የመሰከረ መሆኑ ከተረጋገጠ፤ ¹⁹በወንድሙ ላይ ለማድረግ ያሰበውን በእርሱ ላይ አድርጉበት፤ ክፍውን ከመካከልህ አስ ወግድ። ጭቀሩ ትም ሰዎች ይህን ሰምተው ይፈራሉ፤ እንዲህ ያለው ክፉ ነገርም ለወደፊቱ በመካከልህ ከቶ አይደገምም። ²⁰ኦሪካ አታድርግ፤ ሕይወት በሕይወት፤ ዐይን በዐይን፤ ጥርስ በጥርስ፤ እጅ በእጅ፤ እግር በእግር ይመለስ።

ለጦርነት መውጣት

20 ጠላቶችህን ለመውጋት ወደ ጦርነት ስትሄድ፤ ሠረገሎችንና ፈረሶችን ከእነተ የሚበልጥ ሰራዊትንም በምታደቡት ጊዜ አት ፍራቸው፤ ከግብፅ የወጣ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሃም) ከአንተ ጋር ነውና። ²ወደ ውጊያው ቦታ ስትቃረቡ፤ ካህኑ ወደ ፊት ወጣ ብሎ ለሰራዊቱ ይናገር፤ ³እንዲህም ይባላል፤ “እስራኤል ሆይ ሰግ፤ በዛሬው ቀን ጠላቶቻችሁን ለመግጠም ወደ ጦርነት ልትገቡ ነው፤ ልባችሁ አይባባ፤ አትፍሩ፤ አትደንግጡ፤ በጠላቶቻችሁ ፊት አትሸበሩ፤ ⁴ድልን ያቀዳጃችሁ ዘንድ ስለ እናንተ ጠላቶቻችሁን ለወጋ አብሮአችሁ የሚወጣው አምላካችሁ እግዚአብሔር (ያህዌ አሉሃም) ነውና።”

⁵አለቆችም ለሰራዊቱ እንዲህ ይባላል፤ “አዲስ ቤት ሠርቶ ያሳስመረቀ አለን? ወደ ቤቱ ተመልሶ ይሂድ፤ ያለበለዚያ በጦርነቱ ላይ ይሞትና ቤቱን የሚያስመርቀው ሌላ ሰው ይሆናል። ⁶ወይን ተክሎ ገና ያልበላለት አለን? ወደ ቤቱ ይመለስ፤ ያለበለዚያ በጦርነቱ ላይ ይሞትና ወይኑን ሌላ ሰው ይበላዋል። ⁷ማህበት አጭቶ ያላገቡት አለን? ወደ ቤቱ

ይመለስ፤ ያለበለዚያ በጦርነቱ ይሞትና ሌላ ሰው ያገባታል።⁹ ከዚያም አለቆቹ፣ “የሚፈራ ወይም ልብ የሚገባ ሰው አለን? የወንድሞቹም ልብ እንዳይገባ ወደ ቤቱ ይመለስ” በማለት ጨምረው ይናገሩ።

⁹አለቆቹ ለሰራዊቱ ተናግረው ሲያበቁ፣ አዛዦችን በሰራዊቱ ላይ ይሸሙ።

¹⁰አንድን ከተማ ለመውጋት በምትዘምትበት ጊዜ፣ አስቀድመህ ለሕዝቧ የሰላም ጥሪ አስተላልፍ፤ ¹¹ከተቀበሉህና ደጃቸውን ከከፈቱልህ በከተማዎ ውስጥ ሕዝብ ሁሉ ገባርህ ይሁን፤ ያገልግልህም። ¹²ዕርቀ ሰላምን ባለመቀበል ውጊያን ከመረጡ፣ ከተማዬቱን ክበቡት። ¹³አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) አሳልፎ በእጅህ በሰጠህ ጊዜ፣ በውስጥ ያሉትን ወንዶች በሙሉ በሰይፍ ግደላቸው። ¹⁴ነገር ግን ሴቶቹን ሕፃናትን፣ እንስሳቱንና በከተማዬቱ ውስጥ የሚገኘውን ማናቸውንም ነገር በምርኮ ለራሱ አድርግ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) ከጠላቶችህ የሚሰጥህን ምርኮ ልትጠቀምበት ትችላለህ። ¹⁵እንግዳህ የአካባቢህ አሕዛብ ከተሞች ባልሆኑትና ከአንተ እጅግ ርቀው በሚገኙት ከተሞች ሁሉ ላይ የምታደርገው ይኸው ነው።

¹⁶አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ በአሕዛብ ከተሞች ውስጥ፣ እስትንፋስ ያለውን ነገር አታስተርፍ፤ ¹⁷ኬጠ ደቀውን፣ አዋራዊውን፣ ከሰዓናዊውን፣ ፈርሃዊውን፣ ኤዊያዊውን፣ ኢያቡሳዊውን አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) ባዘዘህ መሠረት ፈጽመህ ይምስሳቸው።¹⁸ አለበለዚያ አማልክታቸውን በሚያመልኩበት ጊዜ የሚፈጽሟቸውን አስጸያፊ ተግባራት ሁሉ ታደርግ ዘንድ ያስተ ምናል፤ በአምላክህ በእግዚአብሔርም (ያህዌ እሎሃም) ላይ ኅጢአት ትሠራለህ።

¹⁹አንድን ከተማ ተሞግተህ ለመያዝ የረጅም ጊዜ ከሰባ ካደረገህ፣ ዛፎቹን በመጥረቢያ ጨፍጭፊህ አታጥፋ፤ የእነርሱን ፍሬ መብላት ትችላለህና አትቀረጣቸው፤ ከሰህ የምታጠፋቸው የሚዳ ዛፎች ሰዎች ናቸውን? ²⁰የሚበላ ፍሬ እንደሚያፈራ የምታውቀውን ዛፍ ግን ልትቆርጠውና ጦርነት የምታካሄድባትን ከተማ በድል እስክትቆጣጠራት ድረስ ለከበባው ምሽግ መሥሪያ ልትጠቀምበት ትችላለህ።

ገዳዩ ላልታወቀ ሰው ስለሚቀርብ ማስተሰሪያ

21 አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) እንድትወርሳት በሚሰጥህ ምድር አንድ ሰው ተገድሎ ሜዳ ላይ ቢገኝና ገዳዩም ማን እንደ ሆነ ባይታወቅ፣ ግሽማግሌ ሆኖና ዳኞችን ወጥተው ራሳው ወድቆ ከተገኘበት አንሥቶ በአቅራቢያው እስካሉት

20፡8 መሳ7፡3
20፡10 ዘ፳2፡26፣ ሉቃ14፡31-32
20፡11 ቍ15፣ 1፡79፡21፣2፡76፣22፡1 ዜ፡22፡2፣ኢሳ31፡8
20፡13 ዘ፡31፣7
20፡14 ዘ፡31፣11፣ 53፣ኢሳ8፡2፣22፡8
20፡15 ቍ11፣ ኢሳ9፡9
20፡16 ዘ፡23፡31-33፣ ዘ፡21፡2-3፣ ዘ፡7፡2፣ኢሳ6፡21፣ 10፡1፣11፣14
20፡18 ዘ፡10፡7፣ 34፡16
20፡20 ኢር6፡6
21፡1 ዘ፡25፣17

21፡3 ዘ፡19፡2
21፡5 ዘ፡48፡20፣ ዘ፡39፡43፣ዘ፡17፡8-11
21፡6 ማ፡27፡24
21፡8 ዘ፡35፡33-34
21፡9 ዘ፡19፡13
21፡10 ኢሳ21፡44፣ 1፡78፡46፣1፡79፡1፣ ፊ፡15፡12፣ኢር40፡1፣ ሕዝ1፡1፣17፡12፣ ፳2፡25፣ሚ፡4፡10
21፡11 ዘ፡6፡2፣ 34፡8
21፡12 ዘሌ14፡9፣ ዘ፡8፡7፣1፣ቆር11፡5
21፡13 መዛ45፡10
21፡14 ዘ፡34፡2
21፡15 ዘ፡4፡19፣ 29፡33
21፡16 ዘ፡26፡10

ከተሞች ድረስ ያለውን ርቀት ይለኩ።³ ከዚያም ሬሳው ወድቆ ከተገኘበት ስፍራ በጣም ቅርብ የሆነችው ከተማ ሽማግሌዎች ለሥራ ያልደረሰችና ቀንበር ያልተጫነባትን ጊደር ይዘው፣⁴ ከዚያ በፊት ታርሶ ወይም ተዘርቶበት ወደማይታወቅ ወራጅ ውሃ ወዳለበት ሽለቆ ያምጡት። በዚያ ሽለቆም የጊደሪቱን ማንነት ይስበሩ፤⁵ እንዲያገለግሉና በእግዚአብሔር (ያህዌ) ስም እንዲባርኩ፣ በማንኛውም የክርክርና የጥቃት ጉዳዮች ሁሉ ላይ ውሳኔ እንዲሰጡ፣ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) መርጦአቸዋልና የዊዊ ልጆች ክህናቱ ወደ ፊት ይቅረቡ።⁶ ከዚያም ሬሳው በተገኘበት አቅራቢያ ባለችው ከተማ የሚኖሩ ሽማግሌዎች ሁሉ፣ በሽለቆው ውስጥ፣

ዐንገቷ በተሰበረው ጊደር ላይ እጃቸውን ይታጠቡ።⁷ እንዲህም ብለው ይናገሩ፤ “እጅቻችን ደም አሳፈሰሰም፤ ድርጊቱ ሲፈጸምም ዐይናቻችን አላዩም።⁸ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሆይ፣ ስለ ተቤኸኸው ሕዝብ ስለ እስራኤል ብለህ ይህን ስርዮት ተቀበል፤ ሕዝብ ህንም በፈሰሰው ንጹሕ ደም በደለኛ አታድርግ።” ስለ ፈሰሰውም ደም ስርዮት ይደረግላቸዋል።⁹ አንተም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ቀና የሆነውን ስታደርግ፣ የንጹሕን ደም የማፍሰስ በደልን ከመካከልህ ታስወግዳለህ።

የተማረከች ሴት ስለ ማግባት

¹⁰ከጠላቶችህ ጋር ጦርነት ልትገምግም ወጥተህ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ እሎሃም) እነርሱን በእጅህ አሳልፎ ሰጥቶህ በማረክህ ጊዜ፣¹¹ ከምርኮኞቹ መካከል መልክ መልካም ሴት አይተህ ብትማርክህ፣ ማስትህ ልታደርጋት ትችላለህ።¹² ወደ ቤትህ ውስጃት፣ ጠጉሯን ትላጭ፣ ጥፍሯንም ትቀረጥ።¹³ ስትማረክ የለበሰችውንም ልብስ ታውልቅ፣ እቤትህ ተቀምጣ ለአባትና ለእናቷ ወር ሙሉ ካለቀ ሰቸላችው በኋላ፣ ልትደርስባትና ባል ልትሆናት፣ እርሷም ማስት ልትሆንህ ትችላለች።¹⁴ በእርሷ ደስተኛ ባትሆን፣ ወደም ትፈልገው አንድ-ትሄድ ነጻነት ስጣት፣ ውርደት ላይ ጥለሃታልና ልትሸጣት ወይም እንደ ባሪያ ልትቆጥራት አይገባህም።

የቡኮር ልጅ መብት

¹⁵አንድ ሰው ሁለት ሚስቶች ቢኖሩት፣ አንደኛዋን የሚወዳት፣ ለላዋን ግን የሚጠላት ቢሆን፣ ሁለቱም ወንዶች ልጆችን ወልደውለት በኮር ልጁ ግን የተወለደው ከሚወዳት ሚስቱ ቢሆን፣¹⁶ ከሌሎች ለልጆቹ በሚያወርስበት ጊዜ፣ የቡኮርናን መብት

³17 የዕብራይጡ ቃል አንድን ነገር ወይም አንድን ሰው ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን የሚያሳይ ነው።
¹⁹ ወይም፣ ለማዘዝ ወረደ፣ የዊዊ ፍሬ ሰው ጥቅም ይሆኑ

ከማይወዳት ሚስቱ ከወለደው በከተር ልጅ ገፍ፣ ከሚወዳት ሚስቱ ለተወለደው ልጅ፣ በአድልዎ መስጠት አይገባውም፤ ¹⁷ይልቀኝም ከተጠሳችው ሚስቱ ለተወለደው ልጅ ካለው ሀብት ሁሉ ሁለት እጅ ድርሻውን በመስጠት ብዙርናውን ያስታውቅ፤ ያ ልጅ የአባቱ ኅይል መጀመሪያ ነውና፤ የብዙርና መብት የራሱ ነው።

የማይታዘዝ ልጅ

¹⁸አንድ ሰው፣ የአባቱን ወይም የእናቱን ትእዛዝ የማይሰማ፣ ቢቀጡትም የማይታረም አልከኛና ዐመፀኛ ልጅ ቢኖረው፣ ¹⁹አባትና እናቱ ይዘው በሚኖሩበት ከተማ በር ወዳሉት አለቆች ያምጡት፤ ጾታውን ልጃችን አልከኛና ዐመፀኛ ነው፤ አይታዘዝም፤ አባቱንና ሰውን ነው። ብለው ለአለቆች ይገባራቸው። ²¹ከዚያም በኋላ የከተማዬቱ ሰዎች ሁሉ እስኪጥኑት ድረስ በድንጋይ ይውገሩት፤ ክፉንም ከመካከልህ አስወግድ፤ እስራኤልም ሁሉ ይህን ሰምቶ ይፈራል።

ልዩ ልዩ ሕጎች

²²አንድ ሰው ለሞት የሚያበቃ በደል ፈጽሞ ቢገደልና በድኑ በዕንጨት ላይ ቢሰቀል፤ ²³በድኑን በዕንጨት ላይ እንደ ተሰቀለ አታሳ ድረው፤ ምክንያቱም በዕንጨት ላይ የተሰቀለ በእግረአብሔር (ያህዌ) ዘንድ የተረገመ ነውና፤ አምላክህ እግረአብሔር (ያህዌ እሱም) ርስት አድርጎ የሚሰጥህን ምድር እንዳታረክስ፣ በዚያኑ ዕለት ቅበረው።

22 የወንድምህ በሬ ወይም በግ ጠፍቶ ሲባዘን ብታየው፣ ወደ እርሱ መልሰህ አምጣለት እንጂ ገም ብለህ አትለፈው፤ ²ወንድምህ በአቅራቢያህ ባይኖር፣ ወይም የማን መሆኑን የማታውቅ ከሆነ፣ ባለቤቱ ፈልጎት እስኪመጣ ድረስ፣ ወደ ቤትህ ወስደህ ከአንተ ዘንድ አቆየው፤ ከዚያም መልሰህ ስጠው። ³የወንድምህን አህያ ወይም ልብስ ወይም የጠፋበትን ማናቸውንም ነገር ሲታየኝ እንደዚሁ አድርግ፤ በቸልታ አትለፈው።

⁴የወንድምህ አህያ ወይም በሬ መንገድ ላይ ወድቆ ብታየው፣ በእግሩ እንዲቆምለት ርዳው እንጂ ዐልፈኸው አትሂድ።

⁵ቤት የወንድ ልብስ አትልበስ፤ ወንድም የሴት ልብስ አይልበስ፤ እንዲህ የሚያደርገውን ሁሉ አምላክህ እግረአብሔር (ያህዌ እሱም) ይጸዩ ፈቃልና።

⁶የመንገድ ስታልፍ፣ አንዳት ወፍ ጫጩቶቻን ወይም ዕንቁላሎቻን የታቀፈችበትን ጉጆ በዛፍ ወይም በመሬት ላይ ብታየኝ፣ እናቲተን ከኩጫ ጨቶቹ አትወሰድ፤ ገጫጩቶቻን መውሰድ ትችላለህ፤ እናቲቱን ግን መልካም

21፥17 ዘፍ25፥31፣ 49፥3፣27፣12፥9፣ ኢላ40፥2፣6፣17፣ ዘዳ9፥12፣ሉቃ15፥12
21፥18 ዘፍ31፥35፣ ምላ1፥8፣30፥17፣ መዝ78፥8፣ኢላ30፥1፣ ኤር5፥23፣ዕፍ3፥1፣ ኤፌ6፥1-3
21፥21 ዘሌ20፥9፣ ዘዳ13፥11፣19፥19፣ 1ቆሮ5፥13
21፥22 ዘዳ22፥26፣ ማቴ26፥66፣ ማር14፥64፣ ሉቃ23፥29
21፥23 ዘሌ18፥25፣ ኢላ8፥29፣10፥27፣ ዕገ16፥11፣ኦስ2፥23፣ 7፡9፣8፥7፡9፣13፥25፣ኢላ50፥11፣ ሕዝ39፥12፣ ዮሐ19፥31፣ገላ3፥13፣ 22፥1 ዘዐ23፥4-5፣ ምላ27፥10፣ዘዳ7፡9
22፥4 ዘዐ23፥5፣ 1ቆሮ9፡9
22፥6 ዘሌ22፥28፣ 22፥7 ዘሌ22፥28፣ ዘዳ5፥29
22፥8 ኢላ2፥8፣ 1ሳሙ9፥25፣ 2ሳሙ11፥2

22፥9 ዘሌ19፥19
22፥10 2ቆሮ6፥14
22፥11 ዘሌ19፥19
22፥12 ዘኁ15፥37-41፣ማቴ23፥5
2፥13 ዘዳ24፥1
22፥15 ዘፍ23፥10
22፥18 ዘዐ18፥21፣ ዘዳ1፥9-18
22፥20 ዘዳ17፥4
22፥21 ዘፍ34፥7፣ 38፥24፣ዘሌ19፥29፣ ዘዳ23፥17-18፣ 1ቆሮ5፥13
22፥22 ዘፍ38፥24፣ ዘዐ21፥12፣ 2ሳሙ11፥4፣ ማቴ5፥27-28፣ ዮሐ8፥5፣1ቆሮ6፥9፣ ዕ11፥34
22፥24 1ቆሮ5፥13

እንዲሆንልህና ዕድሜህም እንዲረዘም ልቀቃት፤

⁸አዲስ ቤት በምትሠራበት ጊዜ፣ ከጣራው ላይ ሰው ወድቆ በቤትህ ላይ የደም በደል እንዲታመጣ፣ በጣራው ዙሪያ መላኩ አብጅለት።

⁹በወይን ተክል ቦታህ ውስጥ ሁለት ዐይነት ዘር አትዘራ፤ ይህን ካደረግን፣ የዘራኸው ሰብል ብቻ ሳይሆን፣ የወይን ፍሬም ይጠፋል።

¹⁰ባሬና አህያ በአንድ ላይ ጠምደህ አትረስ።

¹¹ሱፍና በፍታ አንድ ላይ ተፈትሎ የተሠራ ልብስ አትልበስ።

¹²በምትለብሰው ልብስ ላይ በአራቱ ማእዘኖች ዘርፍ አድርግ።

ጋብቻን በንጽሕና ስለ መጠበቅ

¹³አንድ ወንድ ሚስት አግብቶ አብሮአት ከተኛ በኋላ ቢጠላት፣ ¹⁴ሰሚንም በማጥፋት፣ “ይህችን ሴት አጠጋች፤ ዳሩ ግን በደረሰህበት ጊዜ ድንግልናዋን አላገኘህም” ቢል፣ ¹⁵የልጇቱ አባትና እናት ድንግልናዋን የሚያረጋግጥ ማስረጃ ይዘው በከተማዬቱ በር ወዳሉት አለቆች ያምጡ። ¹⁶የልጇቱም አባት ለአለቆቹ እንዲህ ይበል፣ “ልጄን ለዚህ ሰው ዳርሁለት፣ እርሱ ግን ጠላት፤ ¹⁷ሰሚንም በማጥፋት፣ ‘ልጅህን ከድንግልናዋ አላገኘችም’ ብሎኛል፤ ነገር ግን የልጄ ድንግልና ማረጋገጫ ይኸው ላይሆኑ” ከዚያም ወላጆቿ የደሙን ሽማ በከተማዬቱ አለቆች ፊት ይዘርጉት።

¹⁸ከዚያም በኋላ አለቆቹ ሰውየውን ይዘው ይቅጡት፤ ¹⁹ይህ ሰው የአንዳት እስራኤላዊት ድንግል ስም አጥፍቶአልና አንድ መቶ ስቅልጠር ያስከፍሉት፤ ገንዘቡንም ለልጇቱ አባት ይሰጡት፤ ሴቲቱም ሚስቱ ሆና ትኖራለች፤ በአይወት ዘመኑ ሁሉ ሊፈታት አይችልም።

²⁰ሆኖም ክሱ እውነት ሆኖ ሴቲቱ ድንግል ለመሆኗ ምንም ማረጋገጫ ማቅረብ ካልተቻለ፣ ²¹ገና በአባቷ ቤት ሳለች በማመንዘር በእስራኤል ውስጥ ወራዳ ተግባር ፈጽማለችና ወደ አባቷ ቤት ደጃፍ ያምጣት፤ እዚያም የከተማዋ ሰዎች እስክትሞት ድረስ በድንጋይ ይውገሯት። ክፉንም ከመካከልህ ማስወገድ አለብህ።

²²አንድ ሰው፣ ከሌላ ሰው ሚስት ጋር ተኝቶ ቢገኝ፣ አብሮአት የተኛው ሰውና ሴቲቱ ሁሉም ይገደሉ፤ ክፉን ከእስራኤል ማስወገድ አለብህ።

²³አንድ ሰው የታጨች ድንግል በከተማ ውስጥ አግኝቶ ከእርሷ ጋር ቢተኛ፣ ²⁴ልጃ ገረዲቱ በከተማ ውስጥ እያለች አስጥሎኝ ብላ ስላልጮኸች፣ ሰውየውም የሌላን ሰው ሚስት አስገድዶ ስለ ደፈረ፣ ሁለቱንም ወደ ከተማ ደጃፍ ወስዳችሁ እስኪሞቱ ድረስ

፳19 ወደ አንድ ኪሎ ግራም ነው።

በድንጋይ ውገሯቸው። ክፋውን ከመካከል ማስወገድ አለብህ።

²⁵ነገር ግን አንድ ሰው የታጨችውን ልጃገረድ ከከተማ ውጭ አግኝቶ በማስገደድ ቢደፍራት፤ ይህን ድርጊት የፈጸመው ሰው፤ ብቻ ይገደል። ²⁶በልጃገረዱ ላይ ግን ምንም አታድርጉባት፤ ለሞት የሚያበቃ ኅጢአት ምንም አልሠራችም፤ ይህ ዐይነቱ ጉዳይ፤ አደጋ ጥሎ ባልንጀራውን ከሚገደል ሰው አድራጎት ጋር የሚመሳሰል ነው። ²⁷ምክንያቱም ሰውየው የታጨችውን ልጃገረድ ከከተማ ውጭ ስላገኛትና ብትሮሞኸም እንኳ ለርዳታ የደረሰላት ማንም ሰው ስላልነበር ነው።

²⁸አንድ ሰው ያልታጨች ልጃገረድ አግኝቶ በማስገደድ ቢደርስባትና ቢጋለጡ፤ ²⁹ሰውየው ለልጅቷ አባት አምሳ ስቅልጫ ብር ይክፈል፤ ልጃገረዱን አስገድዶ ደፍሮአታልና እርሷን ማግባት አለበት፤ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ለፈታት አይችልም።

³⁰አንድ ሰው የአባቱን ሚስት ማግባት የለበትም፤ የአባቱንም መኝታ አያርክስ።

ከእግዚአብሔር ጉባኤ መለዩት

23 ብልቱ የተቀጠቀጠ ወይም የተቈረጠ ማናቸውም ሰው ወደ እግዚአብሔር

(የሀዘ) ጉባኤ አይግባ።

²ዲቃላም ይሁን የዲቃላው ዘር የሆነ ሁሉ፤ እስከ ዐሥር ትውልድ ድረስ እንኳን ቢሆን ወደ እግዚአብሔር (የሀዘ) ጉባኤ አይግባ።

³አሞናዋም ሆነ ሞላባዊ ወይም ማናቸውም የእርሱ ዘር፤ እስከ ዐሥር ትውልድ እንኳ ቢሆን ወደ እግዚአብሔር (የሀዘ) ጉባኤ አይግባ። ⁴ምክንያቱም ከግብፅ ከወጣችሁ በኋላ በጉዞ ላይ በነበራችሁበት ጊዜ እህል ውሃ ይዘው አልተቀበሏችሁም፤ በመስጴጦምያ በምትገኘው በጥቶር^ጳ ይኖር የነበረውን የቢየርን ልጅ በለግምም አንተን እንዲረግም በገንዘብ ገዙት። ⁵ይሁን እንጂ አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) በለግምን አልሰማውም፤ አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) ስለሚወድህ ርግማኑን በረከት አደረገልህ። ⁶በሕይወት ዘመንህ ሁሉ ሰላምን ለእነርሱ አትመኝ።

⁷ወንድምህ ስለ ሆነ አይማወውን አትጻዩ። መጸተኛ ሆነህ በአገሩ ኖረሃልና ግብፃዊውን አትጥላው። ⁸እነርሱ የተወለዱላቸው የሦስተኛው ትውልድ ልጆች ወደ እግዚአብሔር (የሀዘ) ጉባኤ መግባት ይችላሉ።

የጦር ሰፈር ጉዳይና አጠባበቅ

⁹ጠላትህን ለመውጋት ወጥተህ በሰፈርህ ጊዜ፤ ከማናቸውም ርክት ስትራስህን ጠብቅ።

¹⁰ከመካከላችሁ ሌሊት ዘር በማፍሰስ የረከሰ

22:27 ዘፍ:39:14
22:28 ዘዐ:20:7፣
34:16
22:30 ዘፍ:29:29፣
ዘሌ:18:8፣20:9፣
14፣ፍ:5:1
23:1 ዘሌ:21:20
23:3 ቀ:4፣
ዘፍ:19:38፣ሀ:13፣2
23:4 ቀ:3፣
ዘፍ:24:10፣ዘጥ:23፣ዘ
ዳ:28፣2፣ጸ:፣2፣15
23:5 ዘዞ:24:10፣
ዘዳ:4:37፣
ኢ:ሱ:24:10፣
ም:426:2
23:6 ዘዞ:24:17፣
ፀ:19:12፣
ኢ:ሳ:15:1፣25:10፣
ኤ:ር:25:21፣27:3፣
48:1፣ሕ:125:8፣
ሰፍ:29፣ግ:፣፩:5:43
23:7 ዘፍ:25:26፣
30፣ዘሌ:19:34
23:9 ዘሌ:15:1-33
23:10 ዘሌ:15:16

23:11 ዘሌ:15:16፣
14፣መ:21:5
23:14 ዘፍ:3:8፣ ዘዐ
3:5
23:15 24፣መ:22:3፣
14፣መ:30:15፣
መ:12:12፣71:1
23:16 ዘዐ:22:21፣
23:6
23:17 ዘፍ:38:21፣
14፣ገ:4:24፣15:1፣2፣
22:46፣24፣123:7፣
ኢ:ፍ:36:14
23:18 ዘፍ:19:5፣
ዘሌ:20:13፣
ራ:ጸ:22:15
23:19 ዘሌ:25:35-
37፣ሀ:5:2-7
23:20 ዘፍ:31:15፣
ዘዳ:15:3:10
23:21 ዘዞ:6:21፣
30:1-2፣መ:11:35፣
ኢ:ፍ:22:27፣
መ:11:54፣፩:1:8፣
65:1፣76:11፣
መ:15:4-5፣
ኢ:ሳ:19:21፣ግ:፣፩:5:33፣
ሐ:ሥ:5:3፣
23:22 ሐ:ሥ:5:4
23:25 ግ:፣፩:12:1፣
ግ:፣ር:23፣ሌ:ቃ:፩:1
24:1 ቀ:3፣
ዘዳ:22:13፣2፣ገ:17:6፣
ኢ:ሳ:50:1፣፩:፩:3:8፣
ግ:፣ሌ:2:16፣
ግ:፣፩:19፣5:31፣
19፣7-9፣ግ:፣ር:10:4-5

ሰው ቢኖር ከሰፈር ወጥቶ እዚያው ይቆይ።
¹¹እየመሸ ሲመጣ ግን ገላውን ይታጠብ፤ ፀሐይ ስትጠልቅም ወደ ሰፈሩ ይመለስ።

¹²ለመጻጻጃ የሚሆንንን ቦታ ከሰፈር ውጭ አዘጋጅ። ¹³ከትጥቅህም ጋር መቁፈሪያ ያዝ፤ በምትጻዳዳበት ጊዜ ዐፈር ቁፍረህ በዐይን ምድርህ ላይ መልሰሰት። ¹⁴አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) ሊጠብቅህ ጠላቶችህንም በእጅህ አሳልፎ ሊሰጥህ በሰፈር ውስጥ ስለሚዘዋወር፤ በመካከልህ አንዳች ነውር አይቶ ከአንተ እንዳይመለስ፤ ሰፈርህ የተቀደሰ ይሁን።

ልዩ ልዩ ሕጎች

¹⁵አንድ ባሪያ ከአሳዳሪው ኩብልሎ ወደ አንተ ቢመጣ፤ ለአሳዳሪው አሳልፈህ አትስጠው።

¹⁶ደስ በሚያስኘው ቦታና ራሱ በመረጠው ከተማ በመካከልህ ይኑር፤ አንተም አታስጨንቀው።

¹⁷ወንድ ወይም ሴት እስራኤላዊ የቤተ ጣዖት አመንዝራ አይሁን። ¹⁸ለዝሙት አዳሪ ሴት ወይም ለወንድቃ^ጳ የተከፈለውን ዋጋ ለማናቸውም ስእለት አድርገህ ለመስጠት ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) ቤት አታምጣ፤ አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) ሁለቱንም ይጸዩፋቸዋልና።

¹⁹የገንዘብ፤ የእህል ወይም የማንኛውንም ነገር ወለድ ለማግኘት ለወንድምህ በወለድ አታብድር። ²⁰ባዕድ ለሆነ ሰው ወለድ ማበደር ትችላለህ፤ ነገር ግን ልትወርሳት በምትገባባት ምድር እጅህ በሚነካው በማናቸውም ነገር አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) እንዳባርክህ ለእስራኤላዊ ወንድምህ በወለድ አታብድረው።

²¹ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) ስእለት ከተሳልህ፤ አምላክህ እግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) አጥብቆ ከአንተ ይሻዋልና፤ ኅጢአት እንዳይሆንህ ለመክፈል አትዘገይ። ²²ላትላል ብትቀር ግን በይላኛ አትሆንም። ²³በአንደበትህ የተናገርኸውን ሁሉ ለመፈጸም ጠንቃቃ ሁን፤ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (የሀዘ እሱም) በገዛ አንደ በትህ ፈቅደህ ስእለት ተስለሃልና።

²⁴ወደ ባልንጀራህ የወደን ተክል ቦታ በምትገባበት ጊዜ፤ የሰኘህን ያህል መብላት ትችላለህ፤ ነገር ግን አንዳችም በዕቃህ አትያዝ። ²⁵ወደ ባልንጀራህ ዕርሻ በምትገባበት ጊዜ፤ እሸት መቅጠፍ ትችላለህ፤ በሰብሉ ላይ ግን ማጭድ አታሳርፍበት።

24 አንድ ሰው አንዲት ሴት ካገባ በኋላ፤ አሳፋሪ ነገር አግኝቶባት ባይደሰትባት፤ የፍቺ ወረቀት ጽፎ በመስጠት ከቤቱ አስወጥቶ ይስደዳት።

^ጳ20 ወደ 0.6 ኪሎ ግራም ነው።
^ጳ4 ደኸውም ስሜን ምዕራብ መስጴጦምያ ነው።
^ጳ18 ዕብራይስጡ፤ ወጃ ይላል።

2ከቤቱ ከወጣች በኋላ ሌላ ባል ብታገባ፤
 3ሁለተኛ ባላም እንደዚህ ጠልቷት የፍቺ ወረቀት በመስጠት ከቤቱ አስወጥቶ ቢሰዳት ወይም ቢሞት፤ ፋኪያ በኋላ የፈታት የመጀመሪያ ባላ፤ የረከሰች በመሆኗ እንደ ገና መልሶ ሊያገባት አይችልም፤ ይህ በእግዚአብሔር (የህዌ) ፊት አስጸያፊ ነው። አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሉሃም) ርስት አድርጎ በሚሰ ጥህ ምድር ላይ ኅጢአት አታምባ።

5አዲስ ሚስት በቅርብ ጊዜ ያገባ ሰው፤ ለጠርነት አይሂድ፤ ወይም ሌላ ሥራ እንዲሠራ አይገደድ። ለአንድ ሞት ነጻ ሆኖ እቤቱ ይቆይ፤ ያገባትን ሚስቱን ደስ ያሾች።

6ወፍሬውን መጃጃን ወይም መጃጃንም እንኳ ቢሆን፤ የብድር መያዣ አድርገው አትወሰድ፤ የሰውን ነፍስ መያዣ አድርጎ መውሰድ ይሆናል።

7አንድ ሰው ከእስራኤላውያን ወንድሞቹ አንዱን ፈንግሎ በመውሰድ ባሪያ ሲያደርገው ወይም ሲሸጠው ቢገኝ፤ ፈንጋዩ ይሙት። ክፉውን ከመካከልህ አስወግድ።

8የለምጽ ደዌን። በተመለከተ ሌዋውያን ከሆነች የሚሰጠህን መመሪያ በትክክል ለመፈጸም ጥንቃቄ አድርግ። እኔ ለእነርሱ የሰጠሁትን ትእዛዝ በጥንቃቄ ተከተል። ያከግብፅ ከወጣችሁ በኋላ በመንገድ ላይ ሳላችሁ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሉሃም) በማርያም ላይ ያደረገባችን አስታውሱ።

10ማናቸውንም ነገር ለባልንጀራህ ስታበድር መያዣ አድርጎ የሚሰጥህን ለመቀበል ወደ ቤቱ አትግባ። 11አንተ ከውጭ ሆነህ ጠብቅ፤ ያበደርኸውም ሰው መያዣውን ከቤት ያምጣልህ። 12ሰውየው ድካ ከሆነ፤ መያዣውን ከአንተ ዘንድ አታሳድርበት። 13መደ ረቢያውን ለብሶት እንዲያደር ፀሐይ ሳትጠልቅ መልሰለት። ከዚያም ያመሰግንሃል፤ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሉሃም) ፊትም የጽድቅ ሥራ ሆኖ ይቆጠርላል።

14ድካና ችግረኛ የሆነውን የምንዳ ሠራተኛ እስራኤላዊ ወንድምህም ሆነ፤ ከከተሞችህ ባንዲቱ የሚኖረውን መጽተኛ አትበዝብዘው። 15የሠራበትን ሐሣብ በዕለቱ፤ ፀሐይ ሳትጠልቅ ክፈለው፤ ድካ በመሆኑ በጉጉት ይጠባብቃል። ያለበለዚያ ወደ እግዚአብሔር (የህዌ) ይጮኸኛ ኅጢአት ይሆንላሃል።

16አባቶች ስለ ልጆቻቸው፤ ልጆችም ስለ አባቶቻቸው አይገደሉ፤ እያንዳንዱ በራሱ ኅጢአት አትገደል።

17ለመጽተኛው ወይም አባት ለሌለው ልጅ ፍትሕ አትገፈገው፤ የመበለቲቱንም መደረቢያ መያዣ አታድርግ። 18አንተም በግብፅ ባሪያ እንደ ነበርህና አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሉሃም) ከዚያ እንደ ተቤገህ

24:4 ኤር 3፡1
 24:5 ዘጸ20፡7
 24:6 ዘወ22፡22
 24:7 ዘወ21፡16፤ 1ቆር5፡13
 24:8 ዘሌ13፡1-46፤ 14፡2፤ዘጸ17፡9
 24:9 ዘዮ12፡10
 24:10 ዘወ22፡25-27
 24:13 ዘወ22፡26፤ 27፡ዘጸ6፡25፤ መዘ106፡31፤ጳጳ74፡27
 24:14 ዘሌ19፡13፤ 25፡35-43፤ ዘጸ15፡12-18፤አዩ24፡4
 ምሳ14፡31፤19፡17፤ አጥ4፡1፤1ጠ፡ሞ5፡18
 24:15 ዘወ22፡23፤ ዘሌ19፡13፤25፡35፤ አዩ12፡19፤ ማቴ20፡8፤ያዕ5፡4
 24:16 ዘዮ26፡11፤ ኤር31፡29-30
 24:17 ዘወ22፡21፤ 22፡23፤2፤ዘጸ10፡18፤ አዩ6፡27፤24፡9፤ 29፡12፤መዘ10፡18፤8 29፡3፤ሞላ23፡10፤ ሕዝ22፡7፤
 24:18 ዘጸ15፡15

24:19 ቍ20፤ ዘሌ19፡9፤ዘጸ10፡19፤1 4፤29፤27፡19፤ ምሳ19፡17፤28፡27፤መዘ11፡1፤ ሕዝ47፡22፤ ዘዘ7፡10፤ሞል3፡5
 24:20 ዘሌ19፡10
 24:22 ቍ18
 25:1 ዘወ21፡6፤ 23፡7፤ዘጸ1፡16-17፤ 17፡8-13፤19፡17፤ 15፡78፤32፤ሐሥ23፡3
 25:2ምሳ10፡13፤ 19፡29፤ሌቃ12፡47-48
 25:3 ኤር20፡2፤ ማቴ27፡26፤ ዮሐ19፡1፤2ቆር11፡24
 25:4 ዘዮ22፡29፤ 1ቆር9፡9፤1ጠ፡ሞ5፡18
 25:5 ፍጥ4፡10፤ 13፡ማቴ22፡24፤ ማር12፡19፤ ሉቃ20፡38
 25:6 ዘጸ38፡9፤ ፍጥ4፡5፤10
 25:7 ዘጸ23፡10፤ ፍጥ1፤15፤44፤1-2፤5-6
 25:9 ዘዮ12፡14፤ አሰ24፡22፤ጳጳ47፡8፤ 11፤አዩ17፡6፤ 30፡10፤ኤላ50፡6

አስታውስ፤ ይህን እንድታደርግ ያዘዘሁህ ለዚህ ነው።

19የዕርሻህን ሰብል በምታጭድበት ጊዜ፤ ተረስቶ የቀረ ነዶ ቢኖር፤ ያን ለመውሰድ ተመልሰህ አትሂድ። አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ አሉሃም) በእጅህ ሥራ ሁሉ እንዲባርክህ ነዶ ውን ለመጽተኛው፤ አባት ለሌለውና ለመ በለቲቱ ተወው። 20የወይራ ዛፍህን ፍሬ በምታራግፍበት ጊዜ በየቅርንጫፉ ላይ የቀረውን ለመቃረም ተመልሰህ አትሂድ፤ ለመ ጸተኛው፤ አባት ለሌለውና ለመባለቲቱ ተወው። 21የወይን ተክልህን ፍሬ ስትሰበሰብ ቃርጫ ያውን ለመሰብሰብ አትመለስበት፤ የቀረውን ለመጽተኛው፤ አባት ለሌለውና ለመበለቲቱ ተወው። 22በግብፅ ባሪያ እንደ ነበርህ አስታውስ፤ ይህን እንድታደርግ ያዘዘሁህ ለዚህ ነው።

25 በሰዎች መካከል ጠብ ቢነሣና ወደ ፍርድ አደባባይ ቢሄዱ፤ ጻኞች ተበዳይን ነጻ፤ በዳይን ግን ጥፋተኛ በማድረግ የፍርድ ውሳኔ ይሰጡ። 2በደለኛው ሰው መገረፍ የሚገባው ሆኖ ከተገኘ፤ ጻኛው መሬት ላይ ያጋድመው፤ ለጥፋቱ ተመጣጣኝ የሆነ ግርፋት እርሱ ባለበት ይገረፍ። 3ሆኖም ግርፋቱ ከአርባ የሚበልጥ አይሁን፤ ከዚህ ካለፈ ግን፤ ወንድምህ በፊትህ የተዋረደ ይሆናል።

4እህል እያበራየ ያለውን በሬ አፉን አትሰር።

5ወንድማማቾች በአንድነት ቢኖሩና ከእነርሱ አንዱ ወንድ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፤ የሚቻል ሚስት ከቤተ ሰቡ ውጭ ባል ማግባት የለባ ትም። የባሏ ወንድም ይውሰዳትና ያጠባብቅ፤ የዋርሳነት ግዴታውንም ይፈጽምላት። ስሙ ከእስራኤል ፈጽሞ እንዳይጠፋ በሚች ወንድሙ ስም ይጠራ።

7ሆኖም ግን አንድ ሰው የወንድሙን ሚስት ለማግባት ባይፈልግ፤ ሴትየዋ በከተማዋ በር ወዳሉት ሽማግሌዎች ሄዳ፤ “የባለቤቱ ወንድም የወንድሙን ስም በእስራኤል ለማ ስጠራት አልፈለገም፤ የዋርሳነት ግዴታውንም አልፈጸመልኝም” ትባላቸው።

8ከዚያም የከተማው ሽማግሌዎችን ሰው ጠርተው ያነጋጋ

ግሩት፤ እርሱም፤ “እርሷን ላገባት አልፈልግም” ብሎ በሐሳብ ቢጻፍ፤ ዳወንድሙም ሚስት በሽማግሌዎች ፊት ወደ እርሱ ቀርባ፤ የአንድ እግሩን ጫማ በማውለቅ በፊቱ ላይ ትትፋበትና “የወንድሙን ቤት በማይሠራ ሰው ላይ እንዲህ ያለው ድርጊት ይፈጸምታል” ትባል። 10የዚያም ሰው የዘር ሐረግ በእስራኤል ዘንድ፤ “ጫማው የወለቀበት ቤት” ተብሎ ይታወቃል።

8 ፅብራይስጡ ለምጽን ብቻ ሳይሆን ቁዳን የሚያጠቁትን ማናቸውንም ዐይነት በሽታዎች ያመለክታል።

11ሁለት ሰዎች ቢደባደቡ፣ የአንደኛው ማሰት ባሏን ከደብዳቤው እጅ ለማስጣል መጥታ፣ እጁን ዘርግታ ብልቱን ብትይዘው፣ 12እጁን ቀሩረጠው፣ አትራራላት።

13በከረጢትህ ውስጥ ከባድና ቀላል የሆኑ ሁለት የተለያዩ ማዛኖች አይኑሩህ።

14በቤትህም ውስጥ ትልቅና ትንሽ የሆኑ ሁለት የተለያዩ መስፈሪያዎች አይኑሩህ።

15አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) በሚሰጥህ ምድር ዕድሜህ እንዲረዝም፣ ትክክለኛና የታመነ ማዛኛ መስፈሪያ ይኑረህ። 16አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) እንዲህ ያሉትን ነገሮች የሚፈጽመውንና የሚያምታታውን ሁሉ ይጸየ ፈጥሮ።

17ከግብፅ በወጣህ ጊዜ፣ አማሌቅ በመንገድ በአንተ ላይ ያደረገህን አስታውስ። 18ደክመህና ዝላህ በነበርህበት ጊዜ፣ በጉዞ ላይ አግኝተውህ፣ ከኋላ ያዘገሙ የነበሩትን ሁሉ ገደሉ፣ እግዚአብሔርንም (የሆዌ ኢሎ-ሂም) አልፈሩም። 19አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር ዙሪያ ካሉት ጠላቶችህ ሁሉ ባሳረፈህ ጊዜ፣ ከሰማይ በታች ያለውን የአማሌቅን መታሰቢያ ደምስስ፣ ከቶ እንዳትረሳ!

ዐሥራትና በኩራት

26 አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ርስት አድርጎ ወደሚሰጥህ ምድር ስትገባ፣ ስትወርሳትና ስትኖርሳት፣ 2አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ከሚሰጥህ ምድር ከምትሰበሰቡ ሰብል ሁሉ፣ በኩራት ወስደህ በቅርጫት ውስጥ አድርገው፣ ከዚያም አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ለሰሙ ማደሪያ እንዲሆን ወደ ሚመርጠው ስፍራ ሂድ፣ 3ከዚያም ወቅት ለሚያገለግለው ካህን፣ “እግዚአብሔር (የሆዌ) ለእኛ ሊሰጠን ለአባቶቻችን ወደ ማለላቸው ምድር እንደ ገባሁ ዛሬ በአምላክህ በእግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ፊት እናገራለሁ” በለው። 4ካህነትም ቅርጫቱን ከእጅህ ተቀብሎ፣ በአምላክህ በእግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) መሠዊያ ፊት ለፊት ያስቀምጠዋል። 5አንተም በአምላክህ በእግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ፊት እንዲህ ብለህ ትናገራለህ፣ “አባቴ ዘላን ሶርያዊ ነበር፣ ከጥቂት ሰዎችም ጋር ወደ ግብፅ ወረደ፣ በዚያም ተቀ መጠ፣ ታላቅ፣ ኅያልና ቀጥጥና የበዛ ሕዝብ ሆኑ። 6ግብግውያን ግን ከዘድ ሥራ በማሠራት አገላለጹ፣ አሠቃዩንም። 7ከዚያ በኋላ የአባ ጭቆናን አምላክ (የሆዌ) ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ጮኸኝ፣ እግዚአብሔርም ጨኸኝ ታችንን ሰማ፣ ጉስቀጥፊናችንን፣ ድካማችንንና የተፈጸመብንን ግፍ ተመለከተ። 8ከዚህ የተነሣ እግዚአብሔር (የሆዌ) በብርቱ እጅና በተ ዘረጋች ክንድ፣ በታላቅ ድንጋጤ፣ በታምራዊ ምልክትና በድንቅ ከግብፅ አወጣን። 9ወደዚህ ስፍራ አመጣን፣ ማርና ወተት የምታፈ ሰውን

25፥12 ዘ87፡2
25፥13 ም411፡1፣
20፡23፣ግ2ክ6፡11
25፥15 ዘ20፡12
25፥16 ም411፡1
25፥17 ዘ9፡36፡12
25፥18 መ136፡1፣
ሮግ23፡18
25፥19 ዘ9፡36፡12፣
ዘ033፡14፣እስ9፡16፣
ሰ413፡18-19
26፡2 ዘ020፡24፣
22፡29፣ዘ81፡2፣5
26፡5 ዘ6፡12፡2፣
20፡13፣25፡20፣
34፡30፣43፡14
26፡6 ዘ01፡13፣
ዘ7፡20፡15
26፡7 ዘ6፡16፡11፣
21፡17፣ዘ03፡9፣
27፡13፣4፡14፡26፣
መ142፡9፡44፡24፣
72፡14
26፡8 ዘ7፡20፡16፣
ዘ03፡20፣ዘ84፡34፣
34፡11-12
26፡9 ዘ03፡8

26፥10 ዘ88፡18
26፥11 ዘ012፡12፣
16፡11
26፥12 ዘ6፡14፡20፣
ዘ7፡18፡24፣
ዘ81፡4፡28-29፣
ሰ417፡7-9
26፥13 መ119፡141፣
153፡176
26፥14 ዘሌ7፡20፣
ዘላ9፡4
26፥15 ዘ039፡43፣
መ168፡5፣80፡14፣
102፡19፣ኢ463፡15፣
ዘካ2፡13
26፥16 ዘ84፡29
26፥17 ዘ019፡8፣
መ148፡14
26፥18 ዘ06፡7፣
ዘ87፡6
26፥19 ዘ84፡7-8፣
7፡6፣28፡1፣13፡44፣
1ዜ5፡14፡2፣
መ1148፡14፣
ኢ440፡11፣62፡7፣
ሰ63፡20
27፡1 መ178፡7

ይህችን ምድር ሰጠን፣ 10አሁንም እግዚአብሔር (የሆዌ) ሆይ፣ “እነሆ፣ አንተ የሰጠኸኝን የምድራቱን በኩራት አምጥቻለሁ።” ቅርጫተኝም በአምላክህ በእግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ፊት አስቀምጠው፣ በአምላክህ በእግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ፊት ስገድ። 11ከዚያም አንተ፣ ሌዋዊውና በመካከልህ የሚኖረው መጻተኛ፣ አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ለአንተና ለቤትህ በሰጠው በጎ ነገር ሁሉ ደስ ይበላችሁ።

12የዐሥራት ዓመት የሆነውን የሦስተኛውን ዓመት ምርት አንድ ዐሥረኛ ለይተህ ካወጣ በኋላ በየከተሞችህ ውስጥ በልተው እንዲጠግቡ፣ ለሌዋዊው፣ ለመጻተኛው፣ አባት ለሌላውና ለመባለቲቱ ስጥቸው፣ 13ከዚያ በኋላ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) እንዲህ ብል፣ “በሰጠኸኝ ትእዛዝ መሠረት የተቀደሰውን ክፍል ከቤቴ አውጥኛለሁ፣ ለሌዋዊው፣ ለመጻተኛው፣ አባት ለሌላውና ለመባለቲቱ ስጥቻ ለሁ። ከትእዛዝህ አልወጣሁም፣ አንዱንም አልረሳሁም። 14በከዘን ላይ ሳለሁ፣ ከተቀደሰው ክፍል ላይ ምንም አልበላሁም፣ ባልነጸሁብ ትም ጊዜ ከዚህ ላይ ያንሁትም ሆነ ለሙ ታን ያቀረብሁት ምንም ነገር የለም፣ አምላክን እግዚአብሔርን (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ታገዣለሁ፣ ያዘዘኸኝንም ሁሉ ፈጽሜአለሁ። 15ከቅዱስ ማደሪያህ ከሰማይ ተመልከት፣ ሕዝብህን እስራኤልንና ለአባቶቻችን በመሐላ ቃል በገባኸው መሠረት፣ ለእኛ የሰጠኸኝን ይህችን ማርና ወተት የምታፈሰውን ምድር ባርክ።”

የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ስለ መጠበቅ

16አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ይህን ሥርዐትና ሕግ ትጠብቅ ዘንድ ዛሬ ያዘዘል፣ አንተም በፍጹም ልብህ፣ በፍጹምም ነፍስህ ትፈጽመው ዘንድ ተጠንቀቅ። 17እግዚአብሔር አምላክህ (የሆዌ ኢሎ-ሂም) እንደ ሆነ በመንገዱም እንደ ምትሂድ፣ ሥርዐቱን፣ ትእዛዙንና ሕጉን እንደ ምትጠበቅና እንደ ምትታዘዝበት በዛሬዬቱ ዕለት ተናግረሃል። 18እግዚአብሔር (የሆዌ) በሰጠህ ተስፋ መሠረት አንተ፣ ሕዝብና ርስቱ መሆንን፣ ትእዛዙንም ሁሉ እንደ ምትጠበቅ በዛሬው ዕለት ተናግሮአል። 19ከፈጠራቸው ሕዝቦች ሁሉ በላይ በምስጋና፣ በስም፣ በክብርም ከፍ እንደሚያደርግህና በሰጠውም ተስፋ መሠረት ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ቅዱስ ሕዝብ እንደ ምትሆን ተናግሮአል።

በጌባል ተራራ ላይ የቆመ መሠዊያ

27 ሙሴና የእስራኤል አለቆች ሕዝቡን እንዲህ ብለው አዘዙ፣ “ዛሬ የማዛችሁን እነዚህን ትእዛዞች ሁሉ ጠብቁ፣ 2አምላክህ እግዚአብሔር (የሆዌ ኢሎ-ሂም) ወደሚሰጥህ ምድር

ለመግባት የርዳኛነት በተሻገራችሁ ጊዜ፤ ጥቂት ትልልቅ ድንጋዮችን አቁምና በኖራ ቅባቸው።³ የአባቶችህ አምላክ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) በሰጠህ ተስፋ መሠረት፤ ማርና ወተት ወደምታፈሰው አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) ወደሚሰጥህ ምድር ለመግባት የርዳኛነት ስትሻገር፤ የዚህን ሕግ ቃላት ሁሉ ጻፍባቸው።⁴ የርዳኛነት እንደ ተሻገርህም፤ ዛሬ ባዘገዙህ መሠረት እነዚህን ድንጋዮች በገባል ተራራ ላይ ትካለቸው፤ በኖራም ቅባቸው።⁵ አዚያም ለአምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) የድንጋይ መሠዊያ ሥራ፤ በድንጋዮቹም ላይ ማናቸውንም የብረት መሣሪያ አታሳርፍላቸው።⁶ የአምላክህን የእግዚአብሔርን (የህዌ ኢሎሂም) መሠዊያ ካልተጠረበ ድንጋይ ሥራ፤ በላዩም ለአምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) የሚቃጠል መሥዋዕት አቅርብበት። ገበዚያም የጎብረት መሥዋዕት⁶ ሠዋ፤ ብላም፤ በአምላክህ በእግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) ፊት ደስ ይበልህ።⁸ በድንጋዮቹ ላይ የዚህን ሕግ ቃላት ሁሉ ግልጽ አድርገህ ጻፍባቸው።”

በጌባል ተራራ ላይ የተነገረ መርገም

⁹መሴና ሊዋውያን ካህናትም ለእስራኤል ሁሉ እንዲህ አሉ፤ “እስራኤል ሆይ፤ ጸጥብለህ አድምጥ! አንተ ዛሬ የአምላክህ የእግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) ሕዝብ ሆኻል፤¹⁰ አምላክህን እግዚአብሔርን (የህዌ ኢሎሂም) ታዘዘ፤ ዛሬ የምሰጥህን ትእዛዙንና ሥርዐቱን ጠብቅ።”

¹¹መሴ በዚያኑ ዕለት ሕዝቡን እንዲህ ብለው አዘዙ፦

¹²የርዳኛነት በተሻገራችሁ ጊዜ፤ ስምዖን፤ ሊዊ፤ ይሁዳ፤ ይሳኮር፤ የሴፍና ብንያም ሕዝቡን ለመባረክ በገሪዛን ተራራ ላይ ይቀሙ።¹³ ርቢል፤ ጋድ፤ አሴር፤ ዛብሎን፤ ዳንናን፤ ጌፍታ ሌምም በገባል ተራራ ላይ ለመርገም ይቆሙ።

¹⁴ሊዋውያን ደምፃቸውን ከፍ አድርገው ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ እንዲህ ብለው ይናገሩ፦

¹⁵የእጅ ጥበብ ባለ ሙያ የሠራውን፤ በአግ ዘአብሔር (የህዌ) ዘንድ አስጸያፊ የሆነውን ምስል የሚቀርጽ ወይም ጣዖትን የሚያበጅ፤ በሰውም የሚያቆም ሰው የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።

¹⁶“አባቱን ወይም እናቱን የሚያቃልል የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።

¹⁷“የባልንጅራውን የድንበር ድንጋይ ከቦታው የሚያንቀሳቅስ የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።

¹⁸“ዐይን ስውሩን በተሳሳተ መንገድ የሚመራ፤ የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።

27:2 ስዕ24:4፤ እ.ቤ4:1፤8:31፤ 24:26፤1ሳሙ7:12
27:3 ስዕ3:8
27:4 ስዕ11:29
27:5 ስዕ20:24:25
27:7 ስዕ32:6፤ ስዕ16:11፤እ.ቤ8:31
27:8 እ.ቤ8:32፤ እ.ቤ8:1፤30:8፤ ዕን2:2
27:9 ስዕ17:9፤ 26:18
27:12 ስዕ30:18፤ ስዕ11:29፤እ.ቤ8:35
27:13 ስዕ11:29
27:15 ስዕ20:4፤ ስዕ5:22፤1ነገ11:5፤7፤2ነገ23:13፤ እ.ቤ44:19፤66:3፤ 1ቆር14:16
27:16 ስዕ31:35፤ ስዕ21:12፤ዘጸ5:16
27:17 ስዕ19:14
27:18 ስዕ19:14
27:19 ስዕ22:21፤ 23:2፤ዘጸ10:18፤ 24:19

27:20 ስዕ34:5፤ ስዕ18:7
27:21 ስዕ22:19
27:22 ስዕ18:9
27:23 ስዕ20:14
27:24 ስዕ4:23፤ ስዕ21:12
27:25 ስዕ23:7-8፤ ስዕ19:16
27:26 ስዕ26:14፤ ስዕ28:15፤ መዝ19:21፤ እ.ቤ11:3፤5፤ገላ3:10
28:1 ስዕ26:3፤ ስዕ24:7፤ዘጸ15:5፤2፤6:19
28:2 እ.ቤ32:24፤ ስዕ1:6
28:3 ስዕ39:5፤ መዝ144:15
28:4 ስዕ49:25፤ ስዕ8:18
28:6 መዝ121:8
28:7 ስዕ26:8፤ 17፤2ዘጸ6:34፤ 28:8 ስዕ15:4

¹⁹“በመጻፋትዎ፤ አባት በሌለውና በመበላተቱ ላይ ፍትሕ የሚያዘባ የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
²⁰“ከአባቱ ሚስት ጋር የሚተኛ የተረገመ ይሁን፤ የአባቱን መኝታ ያረክሳልና።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
²¹“ከማናቸውም እንስሳ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚያደርግ የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
²²“የአባቱ ወይም የእናቱ ልጅ ከሆነችው እንቱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚፈጽም የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
²³“ከዐማቱ ጋር የግብረ ሥጋ ግንኙነት የሚፈጽም የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
²⁴“በድብቅ ባልንጅራውን የሚገድል የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
²⁵“ገጹሕን ሰው ለመግደል ገብ የሚቀበል የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
²⁶“የዚህን ሕግ ቃሎች በመፈጸም የማይ ጻና የተረገመ ይሁን።”

ሕዝቡም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
በመታዘዝ የሚገኝ በረከት

28 ለአምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) በፍጹም ብትታዘዝና እኔ ዛሬ የምሰጥህን ትእዛዙን ሁሉ በጥንቃቄ ብትከተል፤ አምላክህ እግዚአብሔር (የህዌ ኢሎሂም) በምድር ላይ ከሚኖሩ አሕዛብ ሁሉ በላይ ከፍ ያደርግሃል።² አምላክህን እግዚአብሔርን (የህዌ ኢሎሂም) ብትታዘዝ፤ እነዚህ በረከቶች ሁሉ ያንተ ይሆናሉ፤ አይለዩህም።

³በከተማ ትባረካለህ፤ በዕርሻም ትባረካለህ።

⁴የማሕፀንህ ፍሬ፤ የምድርህ አዝመራ፤ የእንስሳትህ ግልገሎች፤ የከብትህ ጥጃ፤ የበግና የፍየል ግልገሎችህም ይባረካሉ።

⁵እንቅብህና ቡሓቃህ ይባረካሉ።

⁶የትግብ ትባረካለህ፤ ስትወጣም ትባረካለህ።

⁷እግዚአብሔር (የህዌ) በአንተ ላይ የሚነሡ ጠላቶችህን በፊትህ እንዲሸነፉ ያደርጋቸዋል፤ በአንድ አቅጣጫ ይመጡብሃል፤ በሰባት አቅጣጫ ከአንተ ይሸሻሉ።

⁸እግዚአብሔር (የህዌ) በጉተራህና እጅህ በነካው ሁሉ በረከቱን ይልካል። አምላክህ

^{6,7} በትወፊት የሰላም መሥዋዕት በመባል ይታወቃል

እግዚአብሔር (ያህዌ አላጎም) በሚሰጥም ምድር ላይ ይባርክሃል።

⁹ የአምላክህን የእግዚአብሔርን (ያህዌ አላጎም) ትእዛዞች የምትጠብቅና በመንገዱ የምትሄድ ከሆነ፣ በመሐለ በሰጠህ ተስፋ መሠረት የተቀደሰ ሕዝቡ አድርጎ ይቆምሃል። ¹⁰ ዝጊያም የምድር አሕዛብ ሁሉ በእግዚአብሔር (ያህዌ) ስም መጠራትህን ያያሉ፤ ይፈሩሃልም። ¹¹ እንደ ዚአብሔርም (ያህዌ) ሊሰጥህ ለአባቶችህ በማለት ምድር በማሕፀን ፍሬ፣ በእንስሳትህም ግልገል፣ በምድርህም ሰብል የተተገ ራፈራል ብልጽግና ይሰጥሃል።

¹² እግዚአብሔር (ያህዌ) ለምድርህ በወቅቱ ዝናብን ለመስጠትና የእጅህን ሥራ ሁሉ ለመባራት መልካምን መዝገብ ሰማዩን ይከፍትልሃል፤ አንተም ለብዙ አሕዛብ ታብድራለህ እንጂ ከአንዳቸውም አትበደርም። ¹³ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ራስ እንጂ ጅራት አያደርግም። ዛሬ የምሰጥህን የአምላክህን የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ትእዛዝ በጥንቃቄ በትጠብቅ መጅውንም ቢሆን እላይ እንጂ ፊጽሞ እታች አትሆንም። ¹⁴ ሌሎችን አማልክት በመከተል እነርሱን በማገልገል ዛሬ ከም ሰጥህ ትእዛዞች ቀንም ግራም አትበል።

አለመታዘዝ የሚያስከትላቸው ርግማኖች

¹⁵ ነገር ግን ለአምላክህ ለእግዚአብሔር (ያህዌ አላጎም) ባትታዘዝ በዛሬዋ ዕለት የምሰጥህን ትእዛዛዎን ሥርዑን ሁሉ በጥንቃቄ ባትከተላቸው፣ እነዚህ ርግማኖች ሁሉ ይደርሱላቸዋል። የጥላቀቃሃልም፡-

- ¹⁶ በከተማ ትረገማለህ፤ በዕርኻም ትረገማለህ።
- ¹⁷ እንቅብህና ቡሐቃህ የተረገሙ ይሆናሉ።
- ¹⁸ የማንሕፀንን ፍሬ፣ የዕርኻህ ሰብል፣ የመንጋህ ጥጆች፣ የበግና የፍየል ግልገሎችህ ይረገማሉ።
- ¹⁹ ስትገባ ትረገማለህ፤ ስትወጣም ትረገማለህ።
- ²⁰ እነርሱን በመተወ ክፉ ድርጊት ከመፈጸምህ የተነሣ፣ እስክትደመሰስ ፈጥነም እስክትጠፋ ድረስ እጅህ በነካው ሁሉ ላይ እግዚአብሔር (ያህዌ) ርግማንን መደናገርን ተማዩን ይሰድሳለሁ። ²¹ እግዚአብሔር (ያህዌ) ልትወርሳት ከምትገባት ምድር ላይ እስኪጠፋህ ድረስም፣ በደዌ ይቀሥፍሃል። ²² እግዚአብሔር (ያህዌ) እስክትጠፋ ድረስ በሚቀሥፍደዌ፣ ትከተላትና ዕባጭ፣ ነገላጃ ሙቀትና ድርቅ፣ ሞገና አረማሞ ይመታሃል። ²³ ዛሬህ በላይ ያለው ሰማይ ናስ፣ ከእግርህ በታች ያለው ምድርም ብረት ይሆናል። ²⁴ እግዚአብሔር (ያህዌ) የምድርህን ዝናብ ወደ ጢራነትና ወደ ትቢያነት ይለውጠዋል፤ ይህም እስክትጠፋ ድረስ ከሰማይ ይወርድሃል።
- ²⁵ እግዚአብሔር (ያህዌ) በጠላቶችህ ፊት እንድትሸነፍ ያደርግሃል፤ በአንድ አቅጣጫ

289 ዘበ19፥6 ዘሉ26፥3
28፥10 ዘጥ6፥27፤
1፤፡78፥43፤ኤር25፥29፤
ጻ39፥18
28፥11 ፋፋ፤
ዘፍ30፥27፤ዘጻ30፥9
28፥12 ፋፋ4፤
ዘሌ25፥19፤26፥4፤
ዘጻ15፥3፤6፤
1፤፡78፥35-36፤18፥1፤
ኢፖ38፥22፤
መግ165፥11፥68፥10፤
104፥13፤135፥7፤
ኢሳ5፥6፤30፤23፤
32፤20፤61፤9፤65፤23፤
ኤር10፥13፤31፤12፤
32፤38-41፤151፤16፤
ሕዝ34፥26፥ግሌ3፥12
28፥13 ዘጻ26፥19፤
ኤር11፥6
28፥14 ዘጻ5፥32፤ ኢሳ1፥17
28፥15 ዘጻ27፥26፤
29፥27፤ኢሳ23፤15፤
1፤፡79፥6፤2፤ዘሳ7፥19፤ኢር12፥5፤ጻ79፥11፤ግሌ2፥2
28፥16 ፋፋ3
28፥17 ፋፋ5
28፥18 ፋፋ4
28፥19 ፋፋ6
28፥20 ፋፋ8፥15፤
ዘጻ32፥22፤ዘሌ26፥17፤
ዘጻ4፥26፤መግ139፥11፤7
6፥6፥80፥16፤
ኢሳ17፥13፤51፥20፤
54፥9፥66፥15፤
ኢር42፥18፤ሕዝ5፥25፤
ግሌ2፥2፤3፤9፤4፥6
28፥21 ዘሌ26፥25፤
ዘጥ4፥12፤ኤር24፥10፤2
8፥26 ዘፍ40፥19፤
መግ79፥2፤ኢሳ18፥6፤
ኤር7፥33፤12፥9፤
15፥2፤16፥4፤19፥7፤34፤
20
አጥ4፥10
28፥22 ፋፋ48፤
ዘሌ26፥16፥25፤
ዘጻ4፥26፤32፥24፤
2፤፡78፥1፤ኢፖ12፥15፤
መግ105፥16፤
ኢር2፥17፤14፥1፤
አጥ4፥9፤
ሕ7፥1፤1፤1፤ግሌ3፥9
28፥23 ዘሌ26፥19፤
28፥24 ዘሌ26፥19፤
ዘጻ11፥17፤1፤፡78፥35፤1
7፤1፤ኢሳ5፥6፤
ኤር14፥1፤ሕ7፥1፤10
28፥25 ፋፋ37፤
ዘሌ26፥17፤
1፤፡4፤10፤2፤ዘፍ29፥8፤3
0፥7፤ መግ78፥62፤
ኤር15፥4፤24፥9፤
26፥6፤29፤18፥44፤12፤
ሕዝ23፥46
28፥27 ዘጻ7፥15
28፥29 ዘፍ19፥11፤
ዘሀ10፥21፤መጻ3፥9፤
አሰ4፥14፤2፤፡71፥3፤5፤
ኢፖ5፥14፤12፥25፤

ትመጣባቸዋለህ፤ ነገር ግን በሰባት አቅጣጫ ከፊታቸው ትሸሽላህ፤ ለምድር መንግሥታትም ሁሉ መሸማቀቂያ ትሆናለህ። ²⁶ ሬሳህ የሰማይ አሞሮችና የምድር አራዊት ሲሳይ ይሆናል፤ በማስፈራራትም የሚያባርራቸው አይኖርም። ²⁷ እግዚአብሔር (ያህዌ) በማትደንበት በግብፅ ብጥንጅ፣ በእባጭ፣ በሚመጣል ቍስልና በዕከክ ያሠቃይሃል። ²⁸ እግዚአብሔር (ያህዌ) በእብደት በዕውርነትና ግራ በማጋባት ያስጨ ንቅሃል። ²⁹ በእኩል ቀን፣ በጨለማ አንዳለ ዕውር በዳበሳ ትሄዳለህ። የምታደርገው ሁሉ አይሳካልም። በየዕለቱ ትጨቁናለህ፤ ትመዘባሉም፤ የሚታደግህ አይኖርም።

³⁰ ሚስት ለማግባት ልጃገረድ ታጫለህ፤ ሌላው ግን ወስዶ ይደናራታል። ቤት ትሠራለህ፤ ግን አትኖርበትም። ወይን ትተክ ላለህ፤ ፍሬውን ግን አትሰላም። ³¹ በሬህ ዐይን እያየ ይታረዳል፤ ከሥጋውም አንዳች አትቀምስም። አህያህም በግድ ይወሰድብሃል፤ አይመለስልህም። በጎችህ ለጠላቶችህ ይሰጣሉ፤ የሚያስተላቸውም አይኖርም። ³² ወንዶችና ሰቶች ልጆችህ ለባዕድ ሕዝብ ይሰጣሉ፤ እጅህም ለማንሣት ዐቅም ታጣለህ፤ ከዛሬ ነገ ይመጣሉ፤ በማለትም ዐይኖችህ ሁሉ ጊዜ እነርሱን በመጠባበቅ ይደክማሉ። ³³ የምድር ርገና የድምጽ ፍሬ ሁሉ የሚታወቀው ሕዝብ ይበሳዋል፤ ዕድሜ ልክህን በጭካኔና በጭቁና ከመኖር በቀር የሚተርፍ ነገር አይኖርም። ³⁴ የምታደው ሁሉ ያሳብድሃል። ³⁵ እግዚአብሔር (ያህዌ) ከእግርህ ጥፍር እስከ ራስህ ጠጥር በሚዛመት፣ ሊድን በማይቸልና በሚያሠቃይ ቍስል ጉልበትህንና እግርህን ይመታሃል። ³⁶ እግዚአብሔር (ያህዌ) አንተንና በላይህ ያነገሥኸውን ንጉሥ፣ አንተና አባቶችህ ወደማታውቁት ሕዝብ ይወስዳችኋል፤ ከዚያም ከዕንጨትና ከድንጋይ የተሠሩ ሌሎች አማልክትን ታመልካለህ። ³⁷ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንድትገባ በሚያደርግበት ምድር ለአሕዛብ ሁሉ መሸማቀቂያ፣ ማላጭና መዘባበቻ ትሆናለህ።

³⁸ በዕርኻ ላይ ብዙ ዘር ትዘራለህ፤ አንበጣ ስለሚበላው የምትሰበስበው ጥቂት ይሆናል።

24፥13፥38፥15፤ኢሳ59፥10፤ኢሳ19፥20፤ 43፥11፤ ሆሴ13፥4፤
ኡብ1፥21 28፥30 ኢፖ31፥10፤ ኢሳ65፥22፤ኤር12፥13፤ አጥ5፥11
28፥32 ፋፋ1 28፥33 ኤር5፥15-17፤ 6፥6፤22፤17፤ሕዝ25፥4
28፥34 ፋፋ67 28፥35 ዘጻ7፥15፤ ኢፖ2፥7፤7፤5፤13፤28፤
30፤17፤30፤ኢሳ1፥6፤ፋጌ1፤6፤2 28፥36 ዘጻ4፥27፤ 28፤ 1፤፡4፤መ-12፥25፤
2፤፡72፤14፤25፤7፤ 11፤2፤ዘሳ33፥11፤3፤6፤21፤ሕዝ5፤12፤ኤር15፥14፤
16፤13፤27፤20፤39፤1፤9፤ 52፤28፤ሰቆ1፥3 28፥37 ፋፋ25፤
1፤፡79፥7፤2፤ዘሳ7፥20፤ሕዝ9፥7፤መግ22፥7፤ 39፥8፤44፤13፤14፤
64፤8፤ኤር18፥16፤ 19፥8፤24፥9፤25፥9፤ 18፤29፤18፤42፤18፤
44፤8፤48፥27፤ ሰቆ2፤15፤ሕዝ5፥15፤ ግዜ6፥16 28፥38 ዘሀ
10፥4፤15፤ ዘሌ26፥20፤ መግ129፥7፤
ኢሳ5፥10፤ኤር12፥13፤ ሆሴ8፥7፤ሕግ1፥6፤ 9፥2፤16፤ ግዜ6፥15

፳፭ ዕብራይስጡ፣ ጸ፩፯ ደላል።

39 ወይን ትተክላለህ፤ ትንከባከበዋለህ፤ ነገር ግን ዘለላውን አትሰበሰቡም። 40 በአገርህ ምድር ሁሉ የወይራ ዛፍ ይኖርሃል፤ ፍሬው ስለሚረገፍብህ ግን ዘይቱን አትጠቀምበትም። 41 ወንዶችና ሴቶች ልጆች ትወልዳለህ፤ ነገር ግን በምርኮ ስለሚወሰዱ፤ አብረውህ አይኖሩም። 42 ዛፍህንና የምድርህን ሰብል ሁሉ የአንበባ መንጋ ይወረዋል።

43 በመካከልህ የሚኖር መጻተኛ ከአንተ በላይ ከፍ ከፍ ሲል አንተ ግን ዝቅ ዝቅ ትላለህ። 44 እርሱ ያበድርሃል እንጂ አንተ አታበድረውም። እርሱ ራስ ይሆናል፤ አንተ ግን ጅራት ትሆናለህ።

45 እነዚህ ርግማት ሁሉ በአንተ ላይ ይመጣሉ፤ አምላክህን እገብራለሁ (የሆዌ አሎሃም) ስላል ታዘዘህና የሰጠህን ትእዛዝ ሥርዐት ስላልጠበቅህ እስክትጠፋ ድረስ ይከተሉሃል፤ ይወርዱብሃልም። 46 ለአንተና ለዘርህ ለዘላለም ምልክትና መገራረጫ ይሆናሉ። 47 በብልጽግና ጊዜ አምላክህን እገብራለሁ (የሆዌ አሎሃም) በደስታና በሁኔታ ስላላገለገልኸው፤ 48 በራብና በጥም፤ በእርዛትና በከፋ ድክነት እግዚአብሔር (የሆዌ) የሚያስነሣብህን ጠላቶችህን ታገለግላለህ፤ እስኪያጠፋህም ድረስ በወንገትህ ላይ የብረት ቀንበር ይጭንብሃል።

49 እግዚአብሔር (የሆዌ) እንደ ንስር ፈጥኖ የሚወርድኝ ቋንቋውን የማታውቀውን ሕዝብ እጅግ ሩቅ ከሆኑ፤ ከምድርም ዳርቻ ያሰነሡባቸዋል። 50 ስምግላ የሚያከብር፤ ለብላቴና የሚይራራ፤ ሲያዩት የሚያስፈራ ሕዝብ ነው። 51 እስክትጠፋም ድረስ የእንጎሳትህን ግልገልና የምድርህን ሰብል ይበላል፤ እስኪያጠፋህም ድረስ እህል፤ አዲስ የወይን ጠጅ ሆነ ዘይት፤ የመንጋህን ጥጃ ሆነ፤ የበግና ፍየል መንጋህን ግልገል አያስቀርላለህም። 52 የምትታመንባቸውን ታላላቅ የተመሸጉ ቅጥሮች እስኪወድቁ ድረስ በመላው አገርህ ያሉትን ከተሞችህን ሁሉ ይከባል፤ አምላክህ እገብራለሁ (የሆዌ አሎሃም) በሚሰጥህ ምድር ያሉትን ከተሞች በሙሉ ይወራቸዋል።

53 ጠላቶችህ ከሰው በሚያስጨንቁህ ጊዜ፤ ከሥቃይ የተነሣ፤ አምላክህ እገብራለሁ (የሆዌ አሎሃም) የሰጠህን የወገብህ ፍሬ የሆኑትን የወንዶችና የሴቶች ልጆችህን ሥጋ ትበላለህ። 54 ሌላው ይቅርና በመካከልህ በጣም ደግና ርኅሩኅ የሆነው ሰው እንኳ ለገዛ ወንድሙ ወይም ለሚወዳት ሚስቱ ወይም ለተረፉት ልጆቹ አይራራላቸውም። 55 ከሚበላው ከልጆቹ ሥጋ ላይም ቅንጣት ታህል እንኳ ከእነርሱ ለአንዱ አያቀምስም፤ ከተሞችህ ሁሉ በመከበባቸው ጠላቶችህ ከሚያደርሱብህ ሥቃይ የተነሣ ለእርሱ የቀረለት ይህ ብቻ ነውና። 56 በመካከልህ ተሰላሳሪና ተቀማጥላ የምትኖር፤

28:39 ዘሌ10:9፤ እሳ5:10፤17:10-11፤ አሌ14:22:25፤ ሰፍ1:13፤ ግሌ23:11 28:40 አር11:16፤ ግክ6:15 28:41 ቍ3:2 28:42 ቍ12:38፤ ዘዳ26:19፤መሳ6:5፤ 7:12፤ኤር46:23 28:43 ቍ13 28:44 ቍ12፤ ዘዳ26:19 28:45 ቍ15፤ ዘ15:9፤ዘዳ4:25-26 28:46 ዘግ16:38፤ መግ17:17፤ኤ ሳ8:18፤20:3፤ኤ ዝ5:15፤ዘክ3:8 28:47 ዘሌ23:40፤ ዘዳ10:12፤ዐ9:35 28:48 ዘዳ49:8፤ ኤር14:3፤28:13-14፤ ሰቆ1:14፤44 28:49 ዘዳ11:7፤ ዘሌ26:44፤24፤መ-1:23፤አ ሳ5:26-30፤ 7:18-20፤39:3፤ኤር4:13-16፤5:15፤6:22፤25:32፤31:8፤48:40፤ 49:22፤ ሰቆ4:19፤ኤ ዘ17:3፤ ሆሌ8:1፤ቆር14:21፤ቆ ሳ1:6 28:50 ኤ ሳ47:6 28:51 ቍ33፤ዘግ18:12፤መ ሳ6:4፤መዝ4:7፤ ኤ ሳ36:17፤ኤግ1:11 28:52 2ገገ6:24፤ ኤር10:18፤ከዝ6:10፤ ሳር1:14-16፤17 28:53 ቍ57፤ ዘሌ26:29፤2ገገ6:28-29፤ ሰቆ2:20 28:55 2ገገ6:29 28:56 ኤሳ47:1፤ ሰቆ4:10 28:57 ቍ53 28:58 ዘዳ3:15፤ ዘዳ31:24፤መዝ96:4፤ኤ ር5:22፤ግሌ1:14፤2:5፤ 3:5፤16፤4:2፤ ኤ ሰ7:9 28:60 ዘዳ15:26 28:61 ዘዳ4:25-26፤29:21፤30:10፤ 31:26፤ኤሰ1:8፤ 8:34፤23:6፤24:26፤ 2ገገ14:6፤22:8፤ 2ዜ5:17፤9፤25:4፤ ዐ8:1፤18፤ግሌ4:4 28:62 ዘዳ22:17፤ ዘሌ26:22፤ዘዳ4:27፤1 ሰ:22 28:63 ዘዳ6:7፤ ዘዳ30:9፤መዝ52:5፤ ምላ1:26፤ኤሳ62:5፤ 65:19፤ኤር12:14፤ 31፤28፤32፤41፤45:4፤ሰ ር3:17 28:64 ዘዳ4:27፤ 32፤11፤28፤32፤17፤ 29፤1 ዘዳ3:1፤

ከልሰላሴና ከቅምጥልነት የተነሣ፤ እግረኛን ዐፈር ክኩት የማይውቅ ሴት፤ የምትወደውን ባሏን፤ የገዛ ወንድ ወይም ሴት ልጆቿን ትንቃለች። 57 ከማሕደሩ የወጣውን እንግዴ ልጇንና የምትወልዳቸውን ሕፃናት ትጠየሩላች፤ ይህን የምታደርገውም በመሰራው ወቅት ጠላቶችህ ከተሞችህን ከሰው በሚያስጨንቁህ ጊዜ፤ እነርሱን ደብቃ ለመብላት ስትል ነው።

58 በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን የዚህን ሕግ ቃሎች በጥንቃቄ ባትከተልና አስደናቂና አስፈሪ የሆነውን የአምላክህን የእግዚአብሔርን (የሆዌ አሎሃም) ስም ባትከብር፤ 59 እግዚአብሔር (የሆዌ አሎሃም) አስፈሪ መቅሠፍት፤ አስጨናቂና ለብዙ ጊዜ የሚቆይ መግት፤ አሥቃቂና በቀላሉ የማይወገድ ደዌ በአንተና በዘርችህ ላይ ይልክ ባችኋል። 60 የምትፈራቸውንም የግብፅ በሽታዎች ሁሉ ያመጣዘዋል፤ በአንተም ላይ ይጣበቃሉ። 61 ደግሞም እግዚአብሔር (የሆዌ) በዚህ የሕግ መጽሐፍ ያልተጻፈውን ማንኛውንም ዐይነት ደዌና መሳሪያ እስክትጠፋ ድረስ ያመጣዘዋል። 62 ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር (የሆዌ አሎሃም) ስላል ታዘዘችሁ፤ እንደ ሰማይ ከዋክብት በዝታችሁ የነበራችሁት እናገባ ጥቂት ብቻ ትቀራላችሁ። 63 እግዚአብሔር (የሆዌ) እናንተን በማበልጸግና ቍጥራችሁን በማብዛት ደስ እንዳተሰኘ፤ እናንተን በማጥፋትና በመደምሰስም ደስ ይለዋል፤ ልትወርሷት ከምትገቡባት ምድር ትነቀላላችሁ።

64 ዘደም እግዚአብሔር (የሆዌ) ከአንዱ የምድር ዳርቻ እስከ ሌላው ዳርቻ በሕዝቦች ሁሉ መካከል ይበትግሃል። በዚያ አንተም ሆኑ አባቶችህ የማታውቋቸውን ከዕንጨትና ከድንጋይ የተሠሩ ሌሎች አማልክትን ታመልክላለህ። 65 በእነዚያ ሕዝቦች መካከል ዕረፍት አታገኝም፤ ለእነርሱም ጫጫ ማረፊያ ቦታ አይኖርም። እዚያም እግዚአብሔር (የሆዌ) የሚጨነቅ አእምሮ፤ በናፍቆት የሚደክም ዐይንና ተሰፋ የሚቆርጥ ልብ ይሰጥሃል። 66 ቀንም ሆነ ሌሊት በፍርሀት እንደ ተዋጥህ፤ ሕይወትህ ዋስትና ሳታገኝ፤ ዘወትር በሥጋት ትኖራለህ። 67 ልብህ በፍርሀት ከመሞላቱና ዐይንህ ከሚያየው የተነሣ ሲነጋ፤ “ምሥው አሁን በሚሸ!” ሲመሸ ደግሞ፤ “ምነው አሁን በኔጋ!” ትላለህ። 68 ዳግመኛ አትመለስ ባትም ባልሁህ መንገድም እግዚአብሔር (የሆዌ) በመርከብ ወደ ግብፅ ይመልስሃል። እዚያም ወንዶችና ሴቶች ባሮች እንድትሆኗቸው ለጠላቶቻችሁ ለመሸጥ ራሳችሁን ታቀርባላችሁ፤ የሚገዛችሁ ግን አይኖርም።

ዕዝ9:7፤ዐ11:8፤ መዝ44:11፤ኤሳ6:12፤ ኤር8:19፤13:24፤ 18፤17፤22፤22፤ 32፤23፤43፤11፤ 52፤27 28:65 ዘሌ26:16፤ 36፤ሰቆ1:3፤ ኤዩ11:20፤ሆሌ9:17 28:67 ቍ34 28:68 ዘዳ13:14

የቃል ኪዳን መታደስ

29 እግዚአብሔር (የህዌ) በኩራብ ከገባው ቃል ኪዳን በተጨማሪ በሞግብ ምድር ከእስራኤላውያን ጋር እንዲያደርግ መሆኑን ያዘዘው የኪዳን ቃሎች እነዚህ ናቸው።

20 መሳሪ እስራኤላውያንን ሁሉ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡- “እግዚአብሔር (የህዌ) በግብፅ፣ በፊርዎን፣ በሹማምንቱ ሁለት በመላ አገሩ ላይ ያደረገውን ሁሉ ዐይኖቻችሁ አይተዋል። 3 እነዚያን ከባድ ፈተናዎች፣ ታምራዊ ምልክቶችና ታላላቅ ድንቆች በገዛ ዐይኖቻችሁ አይታችኋል። 4 ነገር ግን እስከ ዛሬ ድረስ እግዚአብሔር (የህዌ) የሚያስተውል አእምሮ ወይም የሚያይ ዐይን ወይም የሚሰማ ጆሮ አልሰጣችሁም። 5 በምድረ በዳ በመራጃችሁ በእነዚያ አርባ ዓመታት ውስጥ ልብሳችሁ አላረጀም፣ የእግራችሁም ጫማ አላለቀም። 6 ቂጣ አልበላችሁም፣ የወይን ጠጅ ወይም ለላ የሚያስክር መጠጥ አልጠጣችሁም፣ ይህን ያደረግሁት እኔ እግዚአብሔር ክምላካችሁ (የህዌ እሎሃም) እንደ ሆንሁ ታውቁ ዘንድ ነው።

7 ወደዚህ ስፍራ በደረሳችሁ ጊዜ፣ የሐሲቦን ንጉሥ ሴዎንና የባሳን ንጉሥ ዐግ ሊውጉን መጡ፣ ሆኖም ድል አደረግናቸው። 8 ምድራቸውንም ወሰደን፣ ለርባላውያን፣ ለጋዳውያንና ለምናሲ ነገድ እኩልታ ርስት አድርገን ሰጠን።

9 እንግዲህ የምታደርጉት ሁሉ እንዲከናወን ጎሳችሁ፣ የዚህን ኪዳን ቃሎች በጥንቃቄ ተከተሉ። 10 እናንተ ሁላችሁ መረዎቻችሁና አለቆቻችሁ፣ ሽማግሌዎቻችሁና ሹሞቻችሁ እንዲሁም ሌሎች የእስራኤል ሰዎች ሁሉ ዛሬ በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (የህዌ እሎሃም) ፊት ቆማችኋል። 11 ልጆቻችሁና ሚስቶቻችሁ እንጨትህን እየፈለጡ፣ ውኃህንም እየቀዱ በሰፈርህ የሚኖሩ መጻተኞችም አብረው ቆመዋል። 12 እዚህ የቆምኸው እግዚአብሔር (የህዌ) ዛሬ ከአንተ ጋር ወደሚያደርገውና በመላላ ወደሚያጸናው ኪዳን ከአምላክህ ከእግዚአብሔር (የህዌ እሎሃም) ጋር ትገብ ዘንድ፣ 13 ለአንተ በሰጠው ተስፋና ለአባቶችህ ለአብርሃም፣ ለይስሐቅና ለያዕቆብ በማለላቸው መሠረት እርሱ ክምላክህ (እሎሃም) ይህን ዘንድ፣ አንተም ሕዝቡ መሆንህን በዛሬው

ዕለት ለማረጋገጥ ነው። 14 እኔም ይህን የመላላ ኪዳን የማደርገው ከእናንተ ጋር ብቻ አይደለም፣ 15 አብራችሁን በአምላካችን በእግዚአብሔር (የህዌ እሎሃም) ፊት እዚህ ከቆማችሁት ጋር ብቻ ሳይሆን፣ ዛሬ እዚህ ከሌሎችም ጋር ነው።

16 በግብፅ ምድር እንዴት እንደ ኖርዥ ወደ ዚህ ስንመጣም በየአገሮቹ ውስጥ እንዴት እንዳለፍን ራሳችሁ ታውቃላችሁ። 17 በመካከላቸውም አስጸያፊ ምስሎቻቸውንና የዕ

ዘሌ7:38
29:2 ዘ019:4
29:3 ዘ84:34
29:4 እ.ባ6:10፣
32:3፣48:8፣
ኤር5:21፣ሕዝ12:2፣
ማቱ13:15፣ሕፊ4:18፣
ሮሜ11:8
29:5 ዘ88:2:4
29:6 ዘሌ10:9፣
ዘ88:3
29:7 ዘኦ21:21-24፣
25:26፣33-35፣
ዘ82:26-31:1
29:8 ዘኦ32:33፣
ዘ83:12-13፣
መገ78:55፣135:12፣
36:22
29:9 ዘ019:5፣
ዘ84:6፣ኢሳ1:7:8፣
2ዜ53:12፣
መገ25:10፣103:18
29:11 ኢሳ9:21፣
23:27፣1ዜ520:3
29:13 ዘ6:6:18፣
17:7፣ዘ019:6
29:14 ዘ019:5፣ ኢ
ሳ59:21፣
ኤር31:31፣32:40፣
50:5፣ሕዝ16:62፣
37:26፣ዕብ8:7-8
29:15 ዘ6:6:18፣
ሐሥ2:39
29:17 ዘ20:23፣
ዘ84:28
29:18 ዘ811:16፣
13:6፣ዕብ12:15
29:19 መገ36:2፣
72:17፣ኢሳ65:16
29:20 ዘ23:21፣
34:14፣2ኅገ13:23፣
14:27፣መገ74:1፣
79:5፣80:4፣
ሕዝ23:25፣36:5፣
ሳፎ1:18፣ፈረኦ3:5
29:21 ዘ828:6:1፣
32:23፣ሕዝ7:26
29:22 ኤር19:8፣
49:17፣50:13
29:23 ዘ6:13:10፣
14:8፣19:24፣25፣
ኢሳ1:7፣6:11፣9:18፣
64:10፣ኤር12:11፣
44:2፣6፣ሕዝ47:11፣
መገ5:11፣ሳፎ2:9
ማቱ10:15፣
ሮሜ9:29
29:24 1ኅገ9:8፣
2ዜ53:6:19፣
ኤር16:10፣
22:8-9፣52:13
29:25 2ኅገ17:23፣
2ዜ53:6:21
29:27 ዘ828:15
29:28 2ዜ57:20፣
1ኅገ14:15፣መገ7:11
፣9:6፣52:5፣ምሳ2:22፣
ኤር12:14፣31:28፣42
፣10፣ሕዝ19:12

ንጨትና የድንጋይ፣ የብርና የወርቅ ጣዖቶቻቸውን አይ ታችኋል። 18 የእነዚህ ህን ሕዝቦች አማልክት ለማምለክ ልቡን ከአምላካችን ከእግዚአብሔር (የህዌ እሎሃም) የሚመልስ ወንድም ሆነ ሴት ጉሣም ሆነ ነገድ ዛሬ ከመካከላችሁ አለመገኘቱን አረ ጋግጡ፣ ከመካከልህ እንዲህ ያለውን መራራ መርዝ የሚመጣ ሥር እንዳይኖር ተጠንቀቁ።

19 እንዲህ ያለው ሰው የዚህን መሐላ ቃል በሚሰማበት ጊዜ፣ በልቡ ራሱን በመባረክ፣ “እንደ ልቤ ሐሳብ ብርም እንኳ ሰላም አለኝ” ብሎ ያስባል። ይህም በለምለሙም ሆነ በደረቁ መሬት ላይ ጥፋትን ያመጣል። 20 እግዚአብሔር (የህዌ) ለዚያ ሰው ፈጽሞ ይቅርታ አያደርግለትም፣ ቀጣውና ቅናቱ በእርሱ ላይ ይነድብታል። በዚህ መጽሐፍ የተጻፈው ርግማን ሁሉ ይወርድበታል፤ እግዚአብሔር (የህዌ) ስሙን ከሰማይ በታች ይደመስሰዋል። 21 በዚህ የሕግ መጽሐፍ በተጻፈው የኪዳን ርግማን መሠረት፣ እግዚአብሔር (የህዌ) እርሱን ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ ለጥፋት ይለ የዋል።

22 የሚቀጥለው ትውልድ ከእናንተ በኋላ የሚተኩት ልጆቻችሁና ከጎሳችሁ አገር የሚመጡ እንግዶች በምድሪቱ የደረሰውን ታላቅ መቅህ ፍትና እግዚአብሔር (የህዌ) ያመጣባቸውን በሽታዎች ያያሉ። 23 ምድሪቱ በሙሉ የተቃጠለ ጨውና ዲን ዐመድ ትሆናለች። አንዳች ነገር አይተከልባትም፣ ምንም ነገር አያቆጠቀጥባትም፣ የሚያደግ ተክል አይገኝበትም። የሚደርስበት ውድመት እግዚአብሔር (የህዌ) በታላቅ ቀጣ እንደ ገለባባቸው እንደ ሰደምና ገሞራ፣ እንደ አዳማና ሲባዩ ጥፋት ይሆናል። 24 አሕዛብም ሁሉ፣ “እግዚአብሔር (የህዌ) በዚች ምድር ላይ ይህን ለምን አደረገባት? ይህ አስፈሪና የሚነድ ቀጣስ ለምን መጣባት?” ብለው ይጠይቃሉ።

25 መልሱም፣ “የአባቶቻቸው ክምላክ (እሎሃም) ከግብፅ ምድር ባወጣቸው ጊዜ፣ ከእነርሱ ጋር የገባውን ኪዳን ሕዝቡ ስለ ተዉ ነው። 26 ወጥተውም የማይውቁቸውን፣ እርሱም ያላዘዛቸውን ሌሎችን አማልክት አመለከቱ፣ ሰገዱላቸውም። 27 ስለዚህ በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን ርግማን ሁሉ እስኪያመጣበት ድረስ፣ የእግዚአብሔር (የህዌ) ቀጣ በዚህች ምድር ላይ ነደደ። 28 በአስፈሪ ቀጣና በታላቅ መጣት እግዚአብሔር (የህዌ) ከምድራቸው ነቀላቸው፣ አሁን እንደ ሆነውም ወደ ሌላ ምድር ባላቸው” የሚል ይሆናል።

29 ምስጢር የሆነው ለአምላካችን ለእግዚአብሔር (የህዌ እሎሃም) ነው፣ የተገለጠው ግን የዚህን 29:29 ሐሥ1:7፣ 17:11፣ዮሐ5:39፣ 2ዜሞ3:16

*19 ወይም፣ ለመርካት ስኬት ይጨምራል።

ሕግ ቃል ሁሉ እንከተል ዘንድ ለዘላለም የኛና የልጆቻችን ነው።

ወደ እግዚአብሔር በመመለስ የሚኖሩ በረከት

30 በፊትህ ያስቀመጥሁት ይህ በረከትና መርገም ሁሉ በአንተ ላይ ሲመጣና አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በትኖህ በምትኖርበት አገራት መካከል ሆነው ወደ ልብህ ተመልሱ ህገሮቹን በምታስተውልበት ጊዜ፤ ጳጳሩንም ወደ እኔ በማዘዝ ሁሉ መሠረት አንተና ልጆችህ ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ተመልሳችሁ በፍጹም ልባችሁና በፍጹም ነፍሳችሁ እርሱን ስትታዘዙ፤

³አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ምርኮህን ይመልሰልሃል፤ ይራራልሃልም፤ አንተን ከበተ ነበረ አገራት መካከል እንደ ገና ይሰበክሃል። ላከህም በታች እጅግ ሩቅ ወደ ሆነ ምድር ብትጋዝ እንኳ፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ከዚያ ይሰበክሃል፤ መልሶም ያመጣሃል። ፍጹም ልባችሁ ወደ ሆነችው ምድር ያመጣሃል፤ አንተም ትወርሳታለህ። ከአባቶችህ ይበልጥ ያበልጽግሃል፤ ያበዛሃልም። ፍጹም አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) በፍጹም ልብህና በፍጹም ነፍስ እንድትወደው፤ በሕይወትም እንድትኖር፤ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) የአንተንና የዘርህን ልብ ይገርዛል። ፊ አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ይህን ርግማን ሁሉ በሚጠሉህና በሚያሳድዱህ ጠባቶችህ ላይ ያደርገዋል። ፩ አንተም ተመልሱ ለእግዚአብሔር (ያህዌ) ትታዘዙ ለህ፤ ዛሬ እኔ የማዘዝን ትእዛዝ ሁሉ ትጠብቃለሁ። ፎ ከዚያም አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) በእጅህ ሥራ ሁሉና በወገብህ ፍሬ፤ በእነሱ ገዢነት ግልገሎችና በምድርህ ሰብል እጅግ ያበልጽግሃል። በአባቶችህ ደስ እንደ ተሰኘ ሁሉ፤ አምላክህን (ያህዌ) አንተንም በማበልጸግ ደስ ይለዋል። ፧ ይህም የሚሆነው፤ አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) ከታዘዝህና በዚህ የሕግ መጽሐፍ የተጻፉትን ትእዛዞችን ሥርዐቱን በመጠበቅ፤ በፍጹም ልብህና በፍጹም ነፍስህ ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ስትመለስ ነው።

ሕይወትን ወይም ሞትን ስለ መምረጥ

¹¹በዛሬው ዕለት የምሰጥህ ትእዛዝ ይህን ያህል አስቸጋሪ ወይም ከአንተ የራቀች አይደለችም። ¹²እንደጌሬጽማት አምጥቶ ይገባህ ዘንድ፤ ማን ወደ ሰማይ ይወጣል? እንዳትል፤ በላይ በሰማይ አይደለችም። ¹³ደግሞም፤ “እንድናደርጋት አምጥቶ ይነገረን ዘንድ፤ ማን ባሕሩን ይሻገራል?” እንዳትልም፤ ከብሔር ማይ አይደለችም። ¹⁴ነገር ግን ቃሉ ለአንተ በጣም ቅርብ ነው፤ ታደርገውም ዘንድ በአጭር በልብህ ውስጥ ነው።

- 30፥1 ዘፈ26:40-45፣ ዘዳ4:32፣11:26፣ 29:28
- 30፥2 ዘዳ4:29፣30፣ መዝ19:2
- 30፥3 ዘዳ11:4፣ 48:21 ዘዳ4:27፣ 13:17፣መዝ14:7፣ 53:6፣85:1፣126:4፣ሌ 9:11፣1፣ዳር12:15፣ 16:15፣24:6፣29:14፣30፣ 18:33፣11፣48:47፣34፣ 9:6፣ሕዝ16:53፣ ሌ 23:1
- 30፥4 ነዘ1:8-9፣ መዝ9:6፣ ሌ 9:11፣12፣17:6፣ 24:13፣27፣12፣40:11፣ 41:5፣42፣10፣43፣6፣34፣ 8:20፣49፣5፣15፣6፣8፣62፣ 11፣አር10፣50፣2፣29፣31፣ 8:3፣ዘ20:34፣ 41፣34፣13
- 30፥5 ዘዳ7:13፣ ሌር29:14
- 30፥6 ዘዳ6:5፣24፣ 10:16
- 30፥7 ዘዳ7:12፣3፣ ዘዳ7:15
- 30፥9 ዘዳ28:63፣ ሌር11:10፣24፣6፣ 31፣28፣34፣41፣ 42፣10፣45፣4
- 30፥10 ዘዳ5:29፣ 28:61
- 30፥11 መዝ19:8፣ ሌ 9:4፣5፣19፣23፣63፣1
- 30፥12 ምላ30:4፣ ሮሜ10:6
- 30፥13 ሌዮ28:14፣ ሮሜ10:7
- 30፥14 ዘዳ6:6፣ ሮሜ10:8
- 30፥15 ዘዳ2:17፣ ዘዳ11:26፣28፣11፣ ሌ ዮ36:10፣ መዝ25:13፣106:5፣ ምላ3:1-2፣10:16፣ 11:19፣12፣28፣ሌር21፣ 8
- 30፥16 ቀ፡19፣ ዘዳ4:1፣6፣5፣32፣47፣ 19:29
- 30፥18 ዘዳ8:19
- 30፥19 ዘዳ4:26፣ 11:26
- 30፥20 ዘዳ12:7፣ ዘዳ4:1፣6፣5፣8፣3፣ 32:47፣ መዝ27:137፣3፣ ምላ3:22፣ዮሐ5:26፣ ሐሥ17:28
- 31፥2 ዘዳ7:7፣ ዘዳ3:23፣26፣1፣ነገ3፣7
- 31፥3 ዘዳ27:18፣ ዘዳ3:28፣7፣19፣3
- 31፥4 ዘዳ21:33
- 31፥5 ዘዳ2፣33 9:18፣10፣25፣

¹⁵እነሆ፤ ዛሬ ሕይወትንና በረከትን ሞትን ጥፋትን በፊትህ አኑራልሁ። ¹⁶አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) እንድትወድ፤ በመገዳም እንድትሄድና ትእዛዞችን ሥርዐቱንና ሕጉን እንድትጠብቅ አዝሃለሁ፤ ከዚያም በሕይወት ትኖራለህ፤ ትበዛለህም፤ አምላክህን እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ትወርሳት ዘንድ በምትገባበት ምድር ይባርክሃል።

፱ ለሌሎች አማልክት ለመስገድ ብትታለልና ብታመልክቸው፤ ¹⁸በርግጥ እንደምትጠፋ እኔ በዛሬው ዕለት እንግራችኋለሁ፤ የርዳናሽን ተሻግረህ ትወርሳት ዘንድ በምትገባበት ምድር ብዙ አትኖርባትም።

¹⁹ሕይወትን ሞትን በረከትንና ርግማንን በፊትህ እንዳስቀመጥሁ ዛሬ ሰማይንና ምድርን ምስክር አድርጌ እጠራብሃለሁ። እንግዲህ አንተና ልጆችህ በሕይወት እንድትኖሩ ሕይወትን ምረጥ፤ ወይምም አምላክህን እግዚአብሔርን (ያህዌ ኢሎሂም) እንድትወድ፤ ቃሉን እንድታደምጥና ከእርሱ ጋር እንድትጠባብቅ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር (ያህዌ) ሕይወት ነው፤ ለአባቶችህ፤ ለአብርሃም፤ ለይሱሐቅና ለያዕቆብ ሊሰጣቸው፤ በማለላቸው ምድር ረጅም ዕድሜ ይሰጥሃል።

ኢያሱ በሙሴ እግር መተካቱ

31 ከዚያም ሙሴ ወጥቶ እነዚህን ቃሎች ለእስራኤል ሁሉ ተናገረ፤ ²እነሆ፤ መቶ ሃያ ዓመት ሆኖኛል፤ ከእንግዲህ ልወጣና ልገብ አልቸልም፤ እግዚአብሔርም (ያህዌ) የርዳናሽን አትሻገርም ብሎኛል፤ ³አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ራሱ በፊትህ ቀድሞ ይሄዳል፤ እነዚህንም አሕዛብ ከፊትህ ያጠፋቸዋል፤ አንተም ምድራቸውን ትወርሳለህ፤ እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ተናገረው፤ ኢያሱ ሱም አንተን ቀድሞ ይሻገራል። ⁴እግዚአብሔር (ያህዌ) የአሞራውያንን ነገሥታት ሲያንገና ማን ከምድራቸው እንዳጠፋቸው እነዚህንም ያጠፋቸዋል። ⁵እግዚአብሔር (ያህዌ) እነርሱን በፊታችሁ አሳልፎ ይሰጣችኋል፤ እናንተም ያዘዝ ዝጋችሁን ሁሉ በእነርሱ ላይ ታደርጋላችሁ። ⁶ብርቱና ደፋር ሁኑ፤ አትፍሯቸው ወይም አትደንግጡላቸው። አምላክህ እግዚአብሔር (ያህዌ ኢሎሂም) ካንተ ጋር ይሄዳልና፤ አይተውህም፤ አይጥልህምም።

ከዚያም ሙሴ ኢያሱን ጠርቶ በእስራኤል ሁሉ ፊት እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር (ያህዌ) ለአባቶቻቸው ሊሰጥ ወደ ማለላቸው ምድር

- 31፥6 ቀ፡7፣23፣ ዘዳ28:15 ዘዳ1:29፣4፣31፣20፣4፣አሱ1፣6፣ 1፣ገ፣6፣13፣ዘዳ22:13፣ 28፣20፣2ዘዳ32፣7፣መዝ56፣9፣9፣4፣14፣ 118፣6፣ ሌ 9:4፣1፣17፣ ሌር18፣17፣ሕዝ2፣6፣ ማቴ28፣20፣ሐብ13፣5
- 31፥7 ቀ፡23፣ ዘዳ27፣23፣አሱ1፣6

²³ ወይም፤ ከገዛት ይመለከታል።

ከዚህ ሕዝብ ጋር አብረህ ስለምትገባ፣ ምድሪ ቱን ርስታቸው አድርገህ ስለምታከፋፍል በርታ፤ ደፋርም ሁን።⁸ እግዚአብሔር (ያህዌ) ራሱ በፊትህ ይሄዳል፤ ከአንተም ጋር ይሆናል፤ ፈጽሞ አይለይህም፤ አይተውህምም፤ አትፍራ፤ ተስፋም አትቀረጥ።”

ሕጉን ለማንበብ ትእዛዝ ስለ መስጠቱ

ዓሙሴም ይህን ሕግ ጸፎ፤ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) የኪዳን ታቦት ለሚሸከሙ ለሌዊ ልጆች፤ ለካህናቱና ለእስራኤል አለቆች ሁሉ ሰጠ።¹⁰ ከዚያም በኋላ ሙሴ እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ “ዕዳ በሚተወብት፣ የዳስ በዓልም በሚከበርበት፣ በየሰባቱ ዓመት መጨረሻ፣¹¹ እስራኤል ሁሉ እርሱ በሚመርጠው ስፍራ በአምላክህ በእግዚአብሔር (ያህዌ አሎሃም) ፊት ሲታይ ይህን ሕግ በእነርሱ ፊት በጆርአቸው ታላብ ዋለህ።¹² ይሰሙና አምላካችሁን እግዚአብሔርን (ያህዌ አሎሃም) መፍራት ይማሩ ዘንድ፣ የዚህን ሕግ ቃል ሁሉ በጥንቃቄ እንዲከተሉ ሕዝቡን ይኸውም ወንዶችን፣ ሴቶችን፣ ልጆችንና በከተሞችህ የሚኖረውንም መጻተኛ ሰብስብ።¹³ የሮዳኖስን ተሻግረህ በምትወርሷት ምድር በምትኖሩበት ዘመን ሁሉ ይህን ሕግ የማይውቁት ልጆቻቸውም መሞትና አምላካችሁን እግዚአብሔርን (ያህዌ አሎሃም) መፍራት ለማሩ ይገደባሉ። የእስራኤል አለመታዘዝ አስቀድሞ ስለ መነገሩ

¹⁴ እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን፣ “እነሆ የምትሞትበት ቀን ቀርቦአል፤ ትእዛዝ እንደሰጠው ኢየሱስ ጥራውና ወደ መገናኛው ድንኳን ቅረቡ።” ሙሴና ኢየሱስም ሄዱ፤ ወደ መገናኛው ድንኳንም ቀረቡ።

¹⁵ እግዚአብሔርም (ያህዌ) በድንኳኑ ላይ በደመና ዐምድ ተገለጠ፤ የደመናውም ዐምድ ከድንኳኑ ደጃፍ ላይ ቆመ።¹⁶ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ሙሴን እንዲህ አለው፡- “እነሆ፣ ከአባቶችህ ጋር ልታርፍ ነው፤ ይህም ሕዝብ በሚገባበት ምድር በሚገኙ ባዕዳን አማልክት ወዲያውኑ ይመገዝራል። እኔን ይተወኛል፤ ከእነርሱም ጋር የገባሁትን ኪዳን ያፈርሳሉ።¹⁷ በዚያች ቀን እቀጣቸዋለሁ፤ እተዋቸዋለሁም፤ ፊቴን ከእነርሱ እሰውራለሁ፤ እነርሱም ይጠፋሉ። ብዙ ጥፋትና የከፋ ችግር ይደርስባቸዋል፤ በዚያችም ቀን፣ ይህ ጥፋት የደረሰብን፣ ከምላካችን (አሎሃም) ከእኛ ጋር ባለመሆኑ አይደለምን? ይላሉ።¹⁸ ወደ ባዕዳን አማልክት በመዘር ከፈጸሙት ክፋታ ቸው የተነሣ፣ በዚያች ቀን ፊቴን ከእነርሱ ፈጽሞ እሰውራለሁ።¹⁹ እንግዲህ ይህን መዝሙር ለራሳችሁ ጻፉ፤ ለእስራኤል ልጆችም አስተምሩ፤ ስለ

31፥8 ዘፍ28፥15፣ ዘዐ13፥21 ዘዘ84፥31
31፥9 ቀ፥25፣ ዘዐ17፥14፣ ዘዚ9፥15፣2
31፥10 ዘዐ23፥16፣ ዘዘ15፥1፣16፣13
31፥11 ዘዘ12፥5፣ 16፣16፣አሰ8፥34-35፣ 2፣7፣23፥2፣ሀ8፥2
31፥12 ዘዘ4፥10፣ ሐ4፥1፣2፣ ማል1፥6፣ 3፣5፣16
31፥13 ዘዘ11፥2
31፥14 ዘዘ፥25፥8፣ ዘዐ33፥9-11፣ ዘሦ፥27፥13፣19፥23፣ ዘዘ34፥9፣አሰ፥1፥9
31፥15 ዘዐ33፥9
31፥16 ዘዘ፥15፥15፣ ዘዐ34፥15፣ዘዘ42፥28፣ መሳ2፥12፣10፥6፣13፣1፣ 1፣7፣9፥9፣18፣18፣ 19፥10፣አር2፥13፣ 5፣19፣19፥4
31፥17 ዘሦ፥14፥42፣ ዘዘ32፥16፥20፣ መሳ2፥14፥20፣6፣13፣1፣ 0፣7፣2፣7፥13፥3፣ 22፥13፣2፣ዘ፥5፣15፥2፣ 24፥20፣ዕዘ፥22፣ እ ፋ13፥24፣መዘ3፥1፣ 27፥9፣30፥7፣44፥9፣ 104፥29፣106፥29፣40፣አ ፋ1፥15፣2፥6፣ 45፥15፣50፥6፣53፥3፣5 48፥አር4፥20፣7፥18፣ 21፥5፣33፥5፣36፥7፣ ሕ 17፥26፣ሕዘ39፥29፣ ሆሴ9፥12፣ማዘ3፥4
31፥19 ቀ፥22፣ ዘፍ31፥50

31፥20 ቀ፥16፣ ዘፍ6፥10-12፣ ዘዘ6፥10-12፣ 8፥19፣11፥16-17፣ መዘ4፥2፣16፥4፣ 40፥4፣አር13፥25፣ ዳን3፥28፣አዋ2፥4
31፥21 ዘዘ4፥30፣ 1ዜ5፥28፥9፣ሆሴ5፥3፣ዮ ሐ2፥24-25
31፥22 ቀ፥19
31፥23 ቀ፥7፣አ ሰ፥1፥6 31፥24 ዘዘ17፥18፣ 28፥58፣2፣7፥22፥8
31፥25 ቀ፥9
31፥26 ቀ፥19
31፥27 ዘዐ23፥21፣ ዘዘ9፥27
31፥28 ዘዘ4፥26፣ 30፥19፣32፥1፣አ ፋ20፥27፣አሰ26፥21
31፥29 ዘዘ4፥16፣1፣1፣7፥9፣ 22፥23፣2፣7፥22፥16፣6፣ እ9፥20
32፥1 ዘዘ4፥26፣ መዘ49፥1፣አር2፥12፣ ማዘ1፥2

እኔ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ እንዲዘምሩ አድርጉ።²⁰ ወተትና ማር ወደምታፈሰውና ለአባቶቻቸው በመሐላ ቃል ወደ ገባህላቸው ምድር ባመጣችሁት ጊዜ ከበሉና ከጠገቡ፣ ከበለጸጉም በኋላ እኔን ንቀው ኪዳንም አፍርሰው ወደ ባዕዳን አማልክት ይዘራሉ፤ እነርሱንም ያመልክሉ።²¹ ብዙ ጥፋትና የከፋ ችግር በደረሰባቸው ጊዜ ይህ መዝሙር ምስክር ይሆንባቸዋል። በዘራቸው የሚረሳ አይደለምና። ወደ ማልህላቸው ምድር ሳላሰገባቸው በፊት ምን ለማድረግ እንደሚያስቡ እንኳን አስቀድሜ ዐውቃለሁ።”²² ስለዚህም ሙሴ ይህን መዝሙር በዚያች ቀን ጻፈ፤ ለእስራኤላውያንም አስተማራቸው።

²³ እግዚአብሔርም (ያህዌ) ለሃይ ልጅ ለኢየሱስ፣ “በርታ፤ ደፋር ሁን፣ የእስራኤልን ልጆች በመሐላ ቃል ወደ ገባህላቸው ምድር ታስገባቸዋለህና፤ እኔም ከአንተ ጋር እሆናለሁ” በማለት ትእዛዝ ሰጠው።
²⁴ ሙሴ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የዚህን ሕግ ቃል በመጽሐፍ ጽፎ እንዳበቃ፣²⁵ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) የኪዳን ታቦት የሚሸከሙ ሌዊ ወያኔን እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤²⁶ “በእናንተ ላይ ምስክር ሆኖ በዚያ ይኖር ዘንድ በአምላካችሁ በእግዚአብሔር (ያህዌ አሎሃም) የኪዳን ታቦት አጠገብ አስቀምጡት፤ ይህም በእናንተ ላይ ምስክር ሆኖ በዚያ ይኖራል፤ ግዮቱን ያህል ዐመፀኛችና ዐንገተ ደንዳኖች እንደ ሆናችሁ ዐው ቃለሁና። እኔ በሕይወት ከእናንተ ጋር እያለሁ እንደዚህ ካመጣችሁ፣ ከሞትሁ በኋላም የቱን ያህል ልታምፀ! ጃይህን ቃል ይሰሙ ዘንድ እንደናገር፣ ሰማይንና ምድርን ምስክር አድርጌ እንድጠራባቸው፣ የገንድ አለቆቻችሁን በሙሉና ሹሞቻችሁን ሁሉ በፊቴ ሰብስቡ።²⁹ እኔ ከሞትሁ በኋላ ፈጽማችሁ እንደምትረክቡ፣ ካዘገብኩትም መንገድ ዘወር እንደምትሉ ዐውቃለሁና። በእግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ክፋ ድርጊት ስለም ትፈጽሙ፣ እጆቻችሁ በሠራቸውም ነገሮች እርሱን ለቀጣ ስለምታምሙት፣ በሚመጡት ዘመናት ጥፋት ይደርስባችኋል።”

የሙሴ መዝሙር
ዓሙሴም የዚህን መዝሙር ቃል ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ድረስ፣ ለተሰበሰበው የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ በጆርአቸው እንዲህ ሲል አሰማ፡-

32 ሰማያት ሆይ፣ አድምጡ፤ እኔም እና ምድር ሆይ፣ አንቺም የአፌን ቃል ስሜ።
² ትምህርቴ እንደ ዝናብ ትውረድ፣ ቃሌም እንደ ጤዛ ይንጠባጠብ፤

32፥2 2ሳሙ23፥4፣ መዘ65፥10፣68፥9፣ 72፥6፣107፥20፣ 147፥8፣አሳ9፥8፣ 55፥11፣ማዘ5፥7

በቡቃያ ሣር ላይ እንደ ካፊያ፣
 ለጋ ተክልም ላይ እንደ ከባድ ዝናብ
 ይውረድ።
 3እኔ የእግዚአብሔርን (ያህዌ) ስም ዐውጃለሁ፤
 የአምላካችንን (አሉሃም) ታላቅነት አወድሱ!
 4እርሱ ዐለት፣ ሥራውም ፍጹም ነው፤
 መንገዱም ሁሉ ትክክል ነው፤
 የማይሳሳት ታማኝ አምላክ፣
 ቀጥተኛና ጸድቅ አምላክም (አሉሃም) እርሱ
 ነው።
 5በእርሱ ላይ ክፋት ፈጽመዋል፤
 ከነውራቸው የተነሣ ከእንግዲህ ልጆቹ
 አይደሉም፤
 ወልጋዳና ጠማማ ትውልዶች ናቸው።
 6አንተ ተላላና ጥበብ የጉደለህ ሕዝብ፣
 ለእግዚአብሔር (አያህዌ) የምትመልሰለት
 በዚህ መንገድ ነውን?
 አባትህ ፈጣሪህም፣
 የሠራህና ያበጀህ እርሱ አይደለምን?
 7የጥንቱን ዘመን አስታውስ፤
 አባትህን ጠይቅ፤ ይነግርሃልም፤
 ሽማግሌዎችህንም ጠይቅ፤ ያስረዱሃል።
 8ልዑል ለአሕዛብ ርስታቸውን በሰጠ ጊዜ፣
 የሰውንም ዘር በለያየ ጊዜ፣
 በእስራኤል ልጆችን ቀጥጥር ልክ፣
 የአሕዛብን ርስት ድንበር ለየ፣
 9የእግዚአብሔር (ያህዌ) ድርሻ የገዛ ሕዝቡ፣
 ያዕቆብ የተለየ ርስቱ ነውና።
 10እርሱን በምድረ በዳ፣
 ባዶና ጭው ባለ በረሃ ውስጥ አገኘው፤
 ጋሻ ሆነው፤ ተጠነቀቀለትም፤
 እንደ ዐይኑ ብሌን ጠበቀው።
 11ንስር ጎጆዋን በትና፣
 በጫጩቶቿም ላይ እንደምትረብብ፣
 እነርሱን ለመያዝ ክንፎቿን እንደምትዘረጋ፣
 በክንፎቿም እንደምትሸከማቸው፣
 12እግዚአብሔር (ያህዌ) ብቻ መራው፤
 ምንም ባዕድ አምላክ አብሮት አልነበረም።
 13በምድር ከፍታ ላይ አወጣው፤
 የዕርሻንም ፍሬ መገበው፤
 ከዐለት ድንጋይ ማር አበላው፤
 ከባልጩትም ድንጋይ ዘይት መገበው።
 14የላሙንና የበጉን መንጋ ቅቤና ወተት፣
 የሰቡትን በጎቸና ፍየሎች፣
 የባሳንን ምርጥ አውራ በግ፣
 መልካም የሆነውንም ስንዴ፣
 ማለፊያውንም የወይን ጠጅ፣
 15ይሹሩን፣ ወፈረ፣ ረገጠ፤
 ጠገበ፤ ሰውነቱ ደነደነ፤ ለሰለሰ፤
 የፈጠረውንም አምላክ (አሉሃም) ተወ፤
 መጠጊያ ዐለት የሆነውን አዳኙንም ናቀ።
 16በባዕዳን አማልክታቸው አስቀኑት፤
 በእስጸዬ ጣዖቶቻቸውም አስቁጡት።

32:4 ዘፍ18:25፣
 49:24፣ዘፄ4:35፣
 24ሙ22:31፣
 መዝ18:30፣19:7፣
 92:15
 32:5 ቀ፡20፣
 ማቴ17:17፣ሉቃ9:41፣
 ሐሥ2:40
 32:6 ቀ፡15፣28፣
 ዘዐ4:22፣24ሙ7:24፣
 መዝ19:48፣116:12፣ኤ
 ር5:21
 32:7 ዘዐ10:2፣
 ዘፄ4:32፣ኢዮ8:8፣
 15:18፣20:4፣
 መዝ44:1፣74:2፣
 77:5፣78:4፣
 ኢሳ6:9፣
 32:8 ዘፍ11:8፣
 ዘኀ23:9፣ዘፄ33:12፣
 28፣መዝ7:8፣74:17፣
 ኤር23:6፣ሐሥ8:1
 32:9 ዘፄ9:29፣
 14ሙ26:19፣
 መዝ16:5፣73:26፣
 119:57፣142:5፣
 ኤር10:16
 32:10 ዘዐ19:4፣
 ዘፄ1:19፣8:15፣
 ኢዮ12:24፣መዝ7:8፣
 32:10፣107:40፣
 ምላ7:2፣ኤር31:22፣
 ሆሊ13:5፣ዘሳ2:8
 32:11 ዘዐ19:4፣
 መዝ17:8፣18:10-19፣
 61:4
 32:12 ቀ፡39፣
 ዘፄ4:35፣መገ2:12፣
 መዝ18:31፣81:9፣
 106:9፣ኢሳ43:12፣
 45:5፣63:13፣
 ኤር31:32
 32:13 ዘፄ8:8፣
 33:24፣29፣
 24ሙ22:34፣
 ኢዮ29:6፣መዝ8:33፣
 ኢሳ33:16፣58:14፣
 ሕዝ36:2፣ዕብ3:19
 32:14 ዘፍ49:11፣
 ዘኀ21:33፣መገ65:9፣
 81:16፣147:14
 32:15 ዘፍ49:24፣
 ዘፄ31:20፣16፣
 33:5፣ኢሳ14፣
 28፣44:2፣58:2፣65:11
 ፣ኤር5:28፣ 15:6፣ሕ
 ዝ14:5፣
 32:16 ዘኀ25:11፣
 ዘፄ31:17፣ 17114:9፣
 14፣ሮ10:22
 32:17 ዘዐ32:8፣
 22:20፣ዘፄ28:64፣
 መሳ5:8፣ 14፣ሮ
 10:20
 32:18 መሳ3:7፣
 14ሙ129፣ መዝ44:7፣
 20፣ 06:21፣ኤር2:32፣
 ሕዝ23:35፣ሆሊ8:14፣
 13:6 ኢሳ10:13፣
 ኤር40:2-3

17አምላክ ላልሆኑ አጋንንት፡-
 ላላወቋቸው አማልክት፣
 ከጊዜ በኋላ ለተነሡ አማልክት፣
 አባቶቻችሁ ላልፈሯቸው አማልክት ሠዉ።
 18አባት የሆነህን ዐለት ከዳኸው፤
 የወለደህን አምላክ (አሉሃም) ረሳኸው።
 19እግዚአብሔር (ያህዌ) ይህን አይቶ ናቃቸው፤
 በወንድና በሴት ልጆቹ ተቈጥቶአልና።
 20እርሱም፣ “ፊቴን ከእነርሱ እሰውራለሁ።”
 “መጨረሻቸው ምን እንደሚሆንም አያሉሁ
 አለ፤
 ጠማማ ትውልድ፣
 የማይታሙኑም ልጆች ናቸውና።
 21አምላክ ባልሆነው አስቀኑኝ፤
 በከንቱ ጣዖቶቻቸው አስቁጡኝ።
 እኔም ሕዝብ ባልሆነው አስቀናቸዋለሁ።
 በማያስተውልም ሕዝብ
 አስቁጣቸዋለሁ።
 22በቀጣሪ እሳት ተቀጣጥሎአልና፤
 እርሱ እስከ ሲኦል ዘልቆ ይነዳል።
 ምድርን እስከ ሰብሷ ይበላል፤
 የተራሮችንም መሠረት ያቀጣጥላል።
 23“በመዓት ላይ መዓት አመጣባቸዋለሁ።
 ፍላጻዬንም በእነርሱ ላይ እጨርሳለሁ።”
 24የሚያጠፋ ራብ፣
 በልቶ የሚጨርስ ቸንፈርና ከባድ
 መቅሠፍት እስደባቸዋለሁ፤
 የአራዊትን ሹል ጥርስ፣
 በምድር የሚሳብ የአባብ መርዝም
 እስደባቸዋለሁ።
 25ሰይፍ መንገድ ላይ ያስቀረቸዋል፤
 ቤታቸውም ውስጥ ድንጋጤ ይነግሣል፤
 ጉልማሳውና ልጃገረዳ፤
 ሕፃና ሽማግሌው ይጠፋሉ።
 26እበትናቸዋለሁ፤
 ከሰዎችም መካከል መታሰቢያቸውን
 አጠፋለሁ አልሁ፤
 32:19 ዘሊ26:30፣ መዝ78:59፣ ኢዮ6:8
 32:20 ቀ፡5፣ ዘፄ9:23፣31:17፣29፣ መዝ4:6፣44:24 32:23
 ቀ፡42፣ዘፄ29:21፣ 24ሙ22:15 ኢዮ6:4፣ መዝ7:13፣ 18:14፣
 45:5፣77:17፣120:4፣ኢሳ5:28፣ 49:2፣ሕዝ5:16፣ዕጎ3:9፣ 11
 32:24 ቀ፡33፣ ዘፍ26:1፣37:20፣ 41:55፣42:5፣ ዘፄ28:22፣
 24ሙ24:13፣ 1ዜና21:12፣ኢዮ20:16፣መዝ58:4፣9:16፣ ኤር8:17፣
 ኢዮ5:18-19፣ ሚክ7:17 32:25 2ዜና36:17፣ኢሳ13:18፣24:17፣
 ኤር4:31፣14:18፣ ሰቆ1:20፣2፣21፣ሕዝ7:15፣24፣ሮ7:5 32:26
 ዘኀ14:12፣ ዘፄ4:27፣ኢዮ18:17፣ መዝ18:17፣34:16፣
 37:28፣109:15፣ኢሳ14:20
 *5 ወይም የተጠመቀው እርሱ እንጂ የእርሱ ልጆች አይደሉም።
 *6 ወይም የመጣ ላባትህ።
 *8 የማሰራቱ ቅጅ፣ የሙት ባሕር ጥቅል እንዲሁም የሰብሳብ
 ሊቃናት ትርጉም፣ የእግዚአብሔር ልጆች ይላሉ።
 *15 ይሸሩን ማለት ቅን ወይም ትክክለኛ ማለት ሲሆን፣ ይኸውም
 እስራኤልን የሚያሳይ ነው።

27 ነገር ግን ጠላቶቻቸው እንዳይታቡዩ፤
 ‘ድል ያደረገችው እጃችን እንጂ፤
 እግዚአብሔር (ያህዌ) ይህን ሁሉ አሳደረገም
 እንዳይሉ።’”
 የጠላትን መንግሥት ሠጋሁ።
 28 አእምሮ የጉደላቸው፤
 ማስተዋልም የሌላቸው ናቸው።
 29 አስተዋዮች ቢሆኑ ኖሮ ይህን በተገነዘቡ፤
 መጨረሻቸውም ምን እንደሚሆን ባስተዋሉ-
 ነበር።
 30 መጠጊያ ዐለታቸው ካልሸጣቸው፤
 እግዚአብሔር (ያህዌ) ካልተዋቸው በቀር፤
 አንድ ሰው እንዴት ሺሁን ያሳድዳል?
 ሁለቱስ እንዴት ዐሥር ሺሁን እንዲ-
 ሸሹ ያደርጋሉ?
 31 የእነርሱ መጠጊያ ዐለት እንደ እኛ መጠጊያ
 ዐለት አይደለምና፤
 ጠላቶቻችንም እንኳ ይህን አይክዱም።
 32 ወይናቸው ከሰዶም ወይን፤
 ከገሞራም ፍርሻ ይመጣል፤
 የወይናቸው አሬ በመርዝ፤
 ዘለላቸውም በምሬት የተሞላ ነው።
 33 ወይናቸው የእባብ መርዝ፤
 የመራሻጥ እባብም መርዝ ነው።
 34 “ይህ በእኔ ዘንድ ተጠብቆ ያለ፤
 በመዝገቤስ የታተመ አይደለምን?
 35 በቀል የእኔ ነው፤ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ፤
 ጊዜው ሲደርስ እግራቸው ይሰናከላል፤
 የመጥፊያቸው ቀን ቀርቦአል፤
 የሚመጣቸውም ፍርድ
 ፈጥኖባቸዋል።”
 36 ገይላቸው መድከሙን፤
 ባሪያም ሆነ ነጻ ሰው አለመቅረቱን በሚያ-
 ዩበት ጊዜ፤
 እግዚአብሔር (ያህዌ) ለሕዝቡ ይፈርዳል፤
 ለአገልጋዮቹም ይራራል።
 37 እንዲህም ይላል፡ “መጠጊያ ዐለት የሆኗቸው፤
 እነዚያ አማልክታቸው የት አሉ?
 38 የመሥዋዕታቸውን ስብ የበሉ፤
 የመጠጥ ቀርባናቸውንም የወይን ጠጅ
 የጠጡ አማልክት ወዴት ናቸው?
 እስቲ ይነሡና ይርዱኝሁ!
 እስቲ መጠለያ ይሰጧችሁ!
 39 “እኔ ራሴ እርሱ እንደ ሆንሁ እዩ፤
 ከእኔም በቀር ሌላ አምላክ የለም፤
 እገድሳለሁ፤ አድናለሁም፤
 አቁስሳለሁ፤ እፈውሳለሁም፤
 ከእጅም የሚያስጥል ማንም የለም።
 40 እጄን ወደ ሰማይ አነሣለሁ፤
 ለዘላለምም ሕይወት እንደ ሆኑ እናገራለሁ፤
 41 የሚያብረቀርቅ ሰይፌን ስዩ፤
 እጄ ለፍርድ ስትይዘው፤

32፥27 ዘ89፥26-
 28፥መዝ140፥8፤
 32፥28 ኢሳ1፥3፤
 5፥13፤27፥11፤
 ኤር8፥7
 32፥29 ዘ85፥29፤
 መዝ81፥13፤
 ኢሳ47፥7፤ሰቆ1፥9
 32፥30 ዘሌ26፥8፤
 ዘዮ21፥34፤
 1ሳሙ12፥9፤23፥7፤
 መዝ2፥14፤3፥8፤4፥2፤
 10፥7፤መዝ31፥8፤
 44፥12፤106፥41፤
 ኢሳ50፥1፤ 54፥6
 32፥31 ዘ84፥9፤24፤
 ዘ104፥25
 32፥32 ዘ82፥9፤18፤
 ኢዮ6፥4፤20፥16፤
 ኤር23፥14
 32፥33 ቀ፥24
 32፥34 ኢዮ14፥17፤
 ኤር2፥22፤ዘሉ13፥12
 32፥35 ቀ፥41፤
 ዘ9፥4፤24፥30፥2፤
 ዘ103፥234፤መዝ17፥5፤
 35፥6፤37፥31፤38፥16፤
 54፥5፤66፥9፤73፥2፤18፤
 94፥18፤121፥3፤
 ምሳ4፥19፤ኤር23፥12፤
 51፥6፤ሕዝ7፥8-9፤
 ሮሜ12፥19፤ዕብ10፥30
 32፥36 ዘሌ26፥43-45፤
 ዘ830፥1-3፤
 መዝ2፥18፤1፥7፤14፥10፤
 21፥21፤2፥7፤9፥8፤
 መዝ90፥13፤102፥13፤
 103፥13፤106፥45፤
 135፥14፤ኢሳ2፥14፤
 አዎ7፥3፤ዕብ10፥30
 32፥37 መዝ10፥14፤
 ኤር2፥28፤11፥12
 32፥38 ዘዮ25፥1-2፤
 ኤር11፥12፤44፥8፥25
 32፥39 ቀ፥12፤
 ዘ105፥26፤ዘ815፥26፤
 1ሳሙ2፥6፤2፥7፤ 5፥7፤
 ኢዮ5፥18፤9፥12፤
 10፥7፤15፥11፤መዝ7፥2
 ፤ 47፥3፤ 50፥22፤
 68፥20፤ኢሳ6፥10፤
 19፥22፤30፤26፤41፥4፤
 43፥10፥13፤ 44፥7፥4
 6፥4፤ 48፥12፤ 53፥5፤
 57፥18፤ኤር33፥6፤
 ዘ74፥35፤ዘሉ5፥14፤
 6፥1፤ ሚል4፥2፤
 ዮሐ11፥25-26፤
 1ጴጥ2፥24
 32፥40 ዘ6፥14፥22፤
 21፥33፥ራእ1፥18
 32፥41 ቀ፥35፤
 መዝ7፥20፤መዝ17፥2፤4
 5፥3፤ 137፥8፤149፥7፤ኢ
 427፥1፤34፥6፤
 66፥16፤ኤር12፥12፤
 24፥56፤25፥14፤
 46፥10፥50፥29፤
 51፥24፥56፤
 ሕዝ21፥9-10፥5፤1፥2
 32፥42 ቀ፥23፤
 2ሳሙ2፥26፤

ባላጋራዎቼን እበቀላቸዋለሁ፤
 የሚጠሉኝንም እንደ ሥራቸው
 እከፍላቸዋለሁ።
 42 ሰይፌ ሥጋ በሚበላበት ጊዜ፤
 ፍላጻቼ በደም እንዲሰክሩ አደርጋለሁ፤
 ደሙ የታረዱትና የምርኮኞች፤
 የጠላት አለቆችም ራስ ደም ነው።”
 43 አሕዛብ ሆይ፤ ከሕዝቡ ጋር ደስ
 ይበላችሁ።
 እርሱ የአገልጋዮቹን ደም ይመልሳል፤
 ጠላቶቹንም ይበቀላል።
 ምድራቱንና ሕዝቡን ይወግዳቸዋልና።
 44 ሙሴም ከነዌ ልጅ ከኢዮሱ ጋር መጥቶ
 የዚህን መዝሙር ቃሎች በሕዝቡ ጆሮ
 ተናገረ። 45 ሙሴም እነዚህን ቃሎች ሁሉ
 ለመላው እስራኤል ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ፤
 46 እንዲህ አላቸው፤ የዚህን ሕግ ቃሎች ሁሉ
 በጥንቃቄ ይጠብቁ ዘንድ ልጆቻችሁን
 እንድታዟቸው፤ እኔ ዛሬ በግልጥ የምነግራ-
 ችሁን ቃሎች ሁሉ በልባችሁ አኑሩ።
 47 ቃሎቹ ለእናንተ ሕይወታችሁ እንጂ
 እንዲሁ ባዶ ቃሎች አይደሉም፤ በእነርሱ
 ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ፤ በምትወር ሲትም
 ምድር ረጅም ዘመን ትኖራላችሁ።
 ሙሴ በናባው ተራራ ላይ መሞቱ
 48 በዚያችም ዕለት እግዚአብሔር (ያህዌ) መሪነን
 እንዲህ አለው፤ 49 ከኢዮሱ ማይ ባለው የሞግብ
 ምድር፤ ከግባሪም ተራሮች አንዱ ወደ
 ሆነው ወደ ናባው ተራራ ወጥተህ ለእስራ-
 ኤላውያን ርስት አድርጌ የምሰጣትን የዘንድ
 ንን ምድር አሻገረህ ተመልከት። 50 ምድሪያህ
 አሮን በሐር ተራራ ላይ እንደ ሞተና ወደ
 ወገኖቹ እንደ ተሰበሰበ ሁሉ፤ አንተም
 በወጣህበት በዚያ ተራራ ላይ ሙት፤ ወደ
 ወገኖችህም ተሰብሰቡ። 51 ይህ የሚሆንበት
 ምክንያት ሁለታችሁም በደን ምድር በኖሩ
 በቃይስ በመሪነ ወግ አጠገብ በእኔ ላይ
 መታመናችሁን በእስራኤላውያን ፊት ስላ
 ጉደላችሁና ቅድስናዬንም በእስራኤላውያን
 መካከል ስላሳከበራችሁ ነው።
 ኤር12፥12፤44፥1፤46፥10፤14 32፥43 2፥7፥7፤ መዝ65፥3፤
 79፥9፤ 137፥6፤ኢሳ1፥24፤25፥9፤ 65፥18፤66፥10፤33፥2 ዘ109፥18፤
 ዘዮ10፤12፤ኢሳ1፤17፤መዝ5፥4፤ መዝ50፤2፤68፥8፤ 80፥1፤89፥7፤94፥1፤
 ዘ74፥13፤ 7፤10፥8፤13፤ዘካ14፥5፤ ሕሥ7፤53፤ዘ3፤19፤ዕብ2፥2፥ራ-
 እ5፥11፤ኤር9፥9፤ሮሜ15፥10፥ራፊ6፥10፤ 32፥44 ዘዮ13፥8፤ 16
 32፥46 ዘ86፥6፥7፤ ዮሐ1፥17፥7፥19 32፥47 ዘ23፥26፤
 ዘ830፥20፤ 33፥25፤ ኢሳ65፥22 32፥48 ዘዮ27፥12 32፥49
 ዘሌ14፥34፤ ዘዮ22፥1፤27፥12፤3፤2፤3 32፥50 ዘፍ25፥8፤
 ዘዮ20፥22፥29፤ 27፥13 32፥51 ዘዮ13፥21፤ 20፥11-13፤27፥14፤
 ሕዝ47፥19
 43 ወይም፤ ሕዝባች ሆይ ደስ ይበላችሁ።
 43 የሚጠራቱ ቅጅ፤ የሙት ባሕር ጥቅል እንዲሁም የሰብዓ
 ሊቃናት ትርጉም፤ ሕዝባች ሆይ መላእክት ሁሉ ለእርሱ
 ይሰጡ ይላሉ።

52 ስለዚህ ምድራችን ከሩቅ ሆነህ ታያታለህ እንጂ፣ ለእስራኤል ሕዝብ ወደምሰጣት ምድር አትገባም።”

ሙሴ የእስራኤልን ነገዶች ባረከ

33፡1-29 ማሙ - ዘፍ 49፡1-28

33 የእግዚአብሔር (የሀዌ) ሰው ሙሴ ከሙሞቱ በፊት ለእስራኤላውያን የሰጠው ቃለ ቡራኬ ይህ ነው፤ ጳጳሪዎችም አለ፡-

“እግዚአብሔር (የሀዌ) ከሰና መጣ፤ በእነርሱም ላይ ከሴይር እንደ ማለዳ ፀሐይ ወጣ፤

ከፋራን ተራራ አበራላቸው፤ ከአእፋት ቅዱሳን ጋርፊ መጣ፤ በስተቀኙ የሚነድ አሳት ነበር።

3 በእርግጥ ሕዝቡን የምትወድ አንተ ነህ፤ ቅዱሳን ሁሉ በእጅህ ውስጥ ናቸው።

ከእግርህ ሥር ሁሉ ይሰግዳሉ፤ ከአንተ ትእዛዝ ይቀበላሉ፤

4 ይህ ሙሴ የሰጠን ሕግ፣ የያዕቆብ ጉባኤ ርስት ነው።

5 የሕዝቡ አለቆች ከእስራኤል ነገዶች ጋር ሆነው፤

በአንድነት በተሰበሰቡ ጊዜ፣ እርሱ በይጅሩንፊ ላይ ንጉሥ ነበር።

6 “ሮቤል በሕይወት ይኑር፤ አይሙት፤ የወገኖቹ ቍጥርም አይደለበት።”

7 ስለ ይሁዳ የተናገረው ይህ ነው፡-

“እግዚአብሔር (የሀዌ) ሆይ፤ የይሁዳን ጨካኝነት ስማ፤

ወደ ወገኖቹም አምጣው። በዝ እጆቹ ራሱን ይከላከላል፤ አቤቱ ከጠላቶቹ ጋር ሲዋጋ ረዳቱ ሁን!

8 ስለ ሌዊም እንዲህ አለ፡-

“ተሚምህና ኡሪምህ፣ ለምትወደው ሰው ይሁን፤ ማሳህ በተባለው ቦታ ፈተንኸው፤ በመሪባም ውሃ ከእርሱ ጋር ተከራክርህ።

9 ስለ አባቱና ስለ እናቱ ሲናገርም፣ ‘ስለ እነርሱ ግድ የለኝም’ አለ።

ወንድሞቹን አልለያቸውም፤ ልጆቹንም አላወቃቸውም።

ለቃልህ ማን ጥንቃቄ አደረገ፤ ኪዳንህንም ጠበቀ።

10 ሥርዐትህን ለያዕቆብ፣ ሕግህንም ለእስራኤል ያስተምራል። ፅግን በፊትህ፣ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ሁሉ በመሀዊያህ ላይ ያቀርባል።

11 እግዚአብሔር (የሀዌ) ሆይ፤ ኀይለን ሁሉ ባርክላት፤ በእጁ ሥራ ደስ ይበልህ፤ በእርሱ ላይ የሚንሰላሰቡን ሽንጣቸውን ቍረጠው፤

32፡52 ዘዳ3፡37፣ 34፡1-3

33፡1 ዘፍ27፡4፣ ሊ ሰ14፡6፣14፡2፣27፣ 9፡6፣17፡12፣22፣ 13፡1፣27፡11፣9-13፣ 5፡8፣ኤር35፡4

33፡3 ዘዳ4፡37፣ 7፡6፣ሉቃ10፡39፣ ራእ4፡10

33፡4 ዘዳ4፡2፣ ዮሐ1፡17፣7፡19፣ መዝ119፡11

33፡5 ዘዳ16፡8፣ ዘዳ23፡21፣ዘዳ32፡15፣1 ሳሙ10፡19፣ መዝ10፡16፣149፡2

33፡6 ዘፍ34፡5

33፡7 ዘፍ49፡10

33፡8 ዘፍ29፡34፣ ዘዳ17፡7፣28፡30፣ ዘዳ14፡22፣ መዝ106፡16

33፡9 ዘዳ32፡26-29፣ መዝ61፡5፣ሚል2፡5

33፡10 ዘዳ30፡7፣ ዘሌ10፡11፣16፡12-13፣ ዘዳ17፡8-11፣31፡9-13፣ ዕገ7፡10፣ሄዳ8፡18፣ መዝ119፡151፣ ኤር23፡22፣ሚል2፡6፣ መዝ51፡19

33፡11 2ሳሙ24፡23፣ መዝ20፡3፣51፡19

33፡12 ዘፍ35፡18፣ ዘዳ19፡4፣28፡12፣ ዘዳ4፡37-38፣ 12፡10፣32፡8፣ መዝ60፡5፣127፡2፣ ሊ ሳ5፡1

33፡13 ዘፍ27፡28፣ 30፡24፣መዝ148፡7

33፡15 ዕን3፡6

33፡16 ዘፍ37፡8፣ ዘዳ3፡2

33፡17 ዘፍ41፡51፣ 52፡ዘዳ23፡22፣ 14ሳሙ2፡10፣ 2ሳሙ22፡3፣17፡22፣ 11፣መዝ44፡5፣ ሕዝ34፡21

33፡18 ዘፍ30፡18፣20

33፡19 ዘዳ15፡17፣ መዝ4፡5፣348፡1፣ 51፡19፣ኤሳ2፡3፣ 18፡7፣23፡18፣ 45፡14፣60፡5፣11፣ 61፡6፣65፡11፣66፡20፣ ኤር31፡6፣ሐ7፡2፣7፣ ዘዳ14፡14

33፡20 ዘፍ30፡11፣ ዘዳ3፡12-17

33፡21 ዘዳ32፡1-5፣ 31-32፣34፡14፣ ኤሳ22፡1-3

ጠላቶቹንም እንዳያንሠራሩ አድርገህ ምታቸው።”

12 ስለ ብንያም እንዲህ አለ፡-

“የእግዚአብሔር (የሀዌ) ወዳጅ የሆነ በእርሱ ተጠብቆ በሰላም ይረፍ፤ ቀኑን ሙሉ ይጋርደዋልና፤ እግዚአብሔር (የሀዌ) የሚወደውም ሰው በትክክል ሻዎቹ መካከል ያርፋል።”

13 ስለ ዮሴፍ ደግሞ እንዲህ አለው፡-

“እግዚአብሔር (የሀዌ) ምድሩን ይባርክ፤ ድንቅ የሆነውን ጠል ከላይ ከሰማይ በማውረድ፤ ከታች የተንጠለለውን ጥልቅ ውሃ በመሸጠ ት፤

14 ፀሐይ በምታስገኘው ምርጥ ፍሬ፤ ጨረቃም በምትሰጠው እጅግ መልካም ነገር፤

15 ከጥንት ተራሮች በተገኘ ምርጥ ስጦታ፤ በዘላለማዊ ኩረብቶች ፍሬያማነት፤

16 ምድር በምታሰገኘው ምርጥ ስጦታና በሙላቷ፤ በሚቃጠለው ቍጥቋጥም ውስጥ በነበረው በእርሱ ሞገስ። እነዚህ ሁሉ በወንድሞቹ መካከል ገዥ በሆነው፤ በዮሴፍ ዐናት ላይ ይውረዱ።

17 በግርግጥ እንደ በኮር ኩርግ ነው፤ ቀንዶቹም የጉሽ ቀንዶች ናቸው። በእነርሱም ሕዝቦችን፤ በምድር ዳርቻ ላይ ያሉትን እንኳ ሳይቀር ይወጋል፤ እነርሱም የኤፍሬም ዐሥር ሺዎቹ ናቸው፤ የምናሴም ሺዎቹ እንደዚሁ ናቸው።”

18 ስለ ዛብሎንም እንዲህ አለ፡-

“ዛብሎን ሆይ፤ ወደ ውጭ በመውጣትህ፤ አንተም ይሳከር በድንኳኖችህ ውስጥ ደስ ይበልህ፤

19 አሕዛብን ወደ ተራራው ይጠራሉ፤ በዚያም የጽድቅን መሥዋዕት ያቀርባሉ። በባሕሮች ውስጥ ያለውን በተትረፈረፈ ብልጽግና፤ በአሸዋውም ውስጥ የተደበቀውን ሀብት ይደሰቱበታል።”

20 ስለ ጋድም እንዲህ አለ፡-

“የጋድን ግዛት የሚያሰፋ የተመሰገነ ነው! ክንድንና ራስን በመገነጣጠል፤ ጋድ እንደ አንበሳ በዚያ ይኖራል።

21 ለም የሆነውን መሬት ለራሱ መረጠ፤ የአለቃም ድርሻ ለእርሱ ተጠብቆለታል።

የሕዝቡ መሪዎች በተሰበሰቡ ጊዜ፣ የእግዚአብሔርን (የሀዌ) የቅን ፈቃድና፤

*2 ወይም በአእፋት ቅዱሳን። *5 በዚህ ስፍራና በቍጥር 26 ላይ ይሸፍን ማለት፤ ቅን ወይም ትክክለኛ ማለት ሲሆን ይኸውም እስራኤልን የሚያሳይ ነው።

በእስራኤል ላይ የበየውን ፍርድን ፈጸመ።”
 22 ስለ ዳንም እንዲህ አለ፡-
 “ዳን ከባላን ዘሎ የሚወጣ፤
 የአንበሳ ደቦል ነው።”
 23 ስለ ንፍታሌምም እንዲህ አለ፡-
 “ንፍታሌም በእግዚአብሔር (ያህዌ) ሞገስ
 ረክቶአል፤
 በበረከቱም ተሞልቶአል፤
 ባሕሩንና የደቡብን ምድር ይወርሳል።”
 24 ስለ አሴርም እንዲህ አለ፡-
 “አሴር ከሌሎች ልጆች ይልቅ የተባረከ
 ነው፤
 በወንድሞቹ ዘንድ ተወዳጅ ይሁን፤
 እግሩንም በዘይት ውስጥ ያጥልቅ።፤
 25 የደጃፍህ መቀርቀሪያ ብረትና ናስ
 ይሆናል፤
 ኅይልህም በዘመንህ ሁሉ ይኖራል።፤
 26 አንተን ለመርዳት በሰማያት ላይ፤
 በግርማው በደመናትም የሚገመገሙ፤
 እንደ ይሸሩን ክምላክ (ዕለም) ያለ ማንም
 የለም።፤
 27 ዘላለማዊ ክምላክ (አሉላም) መኖርያህ ነው፤
 የዘላለም ክንዶቹም ከሥርህ ናቸው፤
 ‘እርሱን አጥፋው!’ በማለት፤
 ጠላትህን ከፊትህ ያስወግደዋል።፤
 28 ስለዚህ እስራኤል ብቻውን በሰላም
 ይኖራል፤
 የሰማያት ጠል በሚወርድበት፤
 እህልና የወይን ጠጅ ባለበት ምድር፤
 የያዕቆብ ምንጭ የሚነካው የለም።፤
 29 እስራኤል ሆይ፤ አንተ ቡሩክ ነህ፤
 እግዚአብሔር (ያህዌ) ያዳነው ሕዝብ፤
 እንዳንተ ያለ ማን አለ?
 እርሱ ጋሽህና ረዳትህ፤
 የክብርህም ሰይፍ ነው።፤
 ጠላቶችህ በፍርሀት ከፊትህ
 ያፈገፍጋሉ፤
 አንተም የማምለኪያ ኩረብታቸውን መረ
 ማመጃ ታደርጋለህ።፤
 የሙሴ መሞት
 34 ሙሴ ከሞአብ ሜዳ ተነሥቶ ለኢ
 ያሪኮ ትይዩ ወደ ሆነው ፊስጋ
 ጫፍ፤ ወደ ናባው ተራራ ወጣ። በዚያም
 እግዚአብሔር (ያህዌ) ምድራቱን ሁሉ አሳየው፤

33፥22 ዘኁ1፥38፤
 49፥16
 33፥23 ዘፍ30፥8
 33፥24 ዘፍ30፥13፤
 49፥20፤ዘፍ32፥13
 33፥25 ዘፍ32፥47፤
 ነሀ3፥37፥3፤
 መዝ147፥13
 33፥26 ዘፀ15፥7፤
 ዘፀ10፥14፤32፥15፤
 24መ፡22፥10፤
 መዝ18፥9፤10፤68፥4፤3
 3፤104፥3፤፳7፥13
 33፥27 ዘፍ21፥33፤
 ዘፀ15፥18፤34፥11፤
 ዘ፳7፥2፤ኢሱ2፥18፤
 መዝ9፥9፤84፥1፤
 90፥19፤9፤
 ኢ.40፥28፤57፥15
 33፥28 ቀ13፤
 ዘፍ27፥28፤ዘፀ33፥16፤
 ዘሌ25፥18፤ዘ፳32፥8፤
 መዝ169፥ም11፥33፤
 ኢ.41፥30፤
 33፥29 ዘፍ15፥1፤
 ዘፀ18፥4፤ዘኁ33፥52፤
 ዘ፳4፥7፤32፥13፤
 24መ፡22፥45፤
 መዝ1፥1፤10፥14፤
 18፥1፥44፥27፥1፥9፤
 30፥10321-2544፤
 66፥3፥70፥5፥81፥15፤
 115፥9-11፥118፥7፤
 144፥15፤ኢ.445፥24፤
 ሆሴ13፥9፤ዕን3፥19
 34፥1 ዘፍ14፥14፤
 ዘኁ21፥20፤32፥3፤
 ዘ፳32፥49፥52፤
 34፥2 ዘፀ23፥31
 34፥3 ዘፍ12፥9፤
 13፥10፤2ዜና28፥15፤
 መዕ1፥16፤ 3፥13
 34፥4 ዘፍ12፥7፤
 28፥13፤ዘ፳3፥23፤
 ኢሱ21፥43
 34፥5 ዘፍ25፥8፤
 ዘኁ12፥7፤
 34፥6 ዘ፳3፥29፤
 ይሁ1፥9
 34፥7 ዘፍ15፥15፤
 27፥1፤ዘፀ7፥7
 34፥8 ዘፍ37፥34፤
 ዘኁ21፥11፤ዘ፳1፥3፤
 24መ፡11፥27
 34፥9 ዘፍ41፥38፤
 ዘፀ28፥3፤ዘ፳31፥14፤
 ኢ.411፥2፤ሐሥ6፥6

ይኸውም ከገለጻድ እስከ ዳን፤ 2ንፍታሌምን
 ሁሉ፤ የኤፍሬምንና የምናሴን ግዛት፤ እስከ
 ምዕራብ ባሕር፤ ድረስ ያለውን የይሁዳን
 ምድር ሁሉ፤ 3ኤጌብንና የዘንባባ ከተማ
 ከሆነችው ከኢያሪኮ ሸለቆ እስከ ዞዳር
 ያለውን ምድር ሁሉ ነው። 4ከዚያም በኋላ
 እግዚአብሔር (ያህዌ) ሙሴን “ለአብርሃም፤
 ለይሱአቅና ለያዕቆብ፤ ለዘርቻቸው እስጣሊህ፤
 ብዬ በመሐላ ቃል የገባሁላቸው ምድር
 ይህች ናት። በወይን እንድታይት አድርገዋል፤
 ነገር ግን ወደዚያ አትሻገርም” አለው።
 5እግዚአብሔር (ያህዌ) እንደ ተናገረው የእግ
 ዚአብሔር (ያህዌ) አገልጋይ ሙሴ በሞግብ
 ምድር ሞተ። 6በሞግብ ምድር በቤተ
 ፊንታ ፊት ለፊት ባለው ሸለቆ ቀበረው፤
 ይሁን እንጂ መቃብሩ የት እንደ ሆነ እስከ
 ዛሬ ማንም አያውቅም። 7ሙሴ በሞተ ጊዜ
 ዕድሜው መቶ ሃያ ዓመት ነበር፤ ሆኖም
 ዐይኑ አልፏል። 8ጥብቱም አልደከመም።
 9የልቅሳውና የሐዘኑ ጊዜ እስኪያበቃ ድረስ
 እስራኤላውያን በሞግብ ሜዳ ሠላሳ ቀን
 አለቀሱለት።
 9ሙሴ እጆቹን ጭኖበት ነበርና፤ የነዌ
 ልጅ ኢያሱ በጥበብ መንፈስ ተሞላ። ስለዚህ
 እስራኤላውያን አደመጡት፤ እግዚአብሔር
 (ያህዌ) ሙሴን አዘኑ የነበረውንም ሁሉ
 አደረጉ።
 10እግዚአብሔር (ያህዌ) ፊት ለፊት
 ያወቀው
 እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ ከዚያ ወዲህ በእስ
 ራኤል አልተነሣም። 11እግዚአብሔር (ያህዌ)
 ልኮት፤ እነዚያን ታምራዊ ምልክቶችና
 ድንቆች ሁሉ በግብፅ በፈርዖን፤ በሹ
 ማምንቱና በምድራቱ ሁሉ ላይ እንዲደደርግ
 የላከውን ያደረገ ማንም ሰው አልነበረም።
 12ሙሴ በእስራኤል ሁሉ ፊት ያሳየውን ታላቅ
 ኅይል ያሳየ ወይም ያደረገውን አስፈሪ
 ተግባር የፈጸመ ማንም ሰው የለም።
 34፥10 ዘፍ20፥7፤ ዘፀ33፥11፤ዘ፳18፥15፥18
 34፥11 ዘፀ11፥3፤ ዘ፳4፥34 34፥12 ዘ፳4፥34፥ዕብ3፥1-6፤
 *2 ይኸውም የሚዲትራንያን ባሕር ነው።
 *6 ወይም፤ ተቆበረ ተብሎ መተርጉም ይቻላል።

መጽሐፈ ኢያሱ

እግዚአብሔር ኢያሱን አዘዘ

1 የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ከሞተ በኋላ፣ እግዚአብሔር የሙሴን አገልጋይ የነዋን ልጅ ኢያሱን እንዲህ አለው፤ ² “እነሆ፣ ባሪያዬ ሙሴ ሞተ አልፎ፣ እንግዲህ አሁንም አንተና ይህ ሕዝብ ሁሉ ተነሡ፤ ለእሥራኤል ሕዝብ ወደምስግናቸው ምድር ለመግባት የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻገሩ። ³ ለሙሴ በሰጠሁትም ተስፋ መሠረት፣ እግራችሁ የሚረግጠውን ቦታ ሁሉ እሰጣችኋለሁ። ⁴ የርስታችሁ ዳርቻ ከምድረ በዳው እስከ ሊባናስ፣ ከታላቁ ወንዝ ከአፍራጥስ አንሥቶ፣ የኬጢያውያንን ምድር በሙሉ ይዞ፣ በምዕራብ በኩል እስከ ታላቁ ባሕር፣ ይደርሳል። ⁵ በሕይወት በምትኖርበት ዘመን ሁሉ ማንም አይቋቋምም፤ ከሙሴ ጋር እንደ ነበርሁ ሁሉ ከአንተም ጋር እሆናለሁ፤ ከቶ አልጥልህም፤ አልተውህም።

⁶ “ጽና፣ ለቀደመት አባቶቻቸው እሰጣችኋለሁ ብዬ የማልሁላቸውን ምድር እንዲወርሱ፣ ይህን ሕዝብ የምትመረው አንተ ነገር በርታ። ⁷ አይዞህ፣ ብቻ አንተ በርታ፣ ባሪያዬ ሙሴ የሰጠህን ትእዛዝ ሁሉ በጥንቃቄ ጠብቅ፤ በምትሄድበትም ሁሉ እንዲሳካልህ፣ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አትበል። ⁸ ይህ የሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ፤ በውስጡ የተጻፈውን ሁሉ በጥንቃቄ እንደ-ትፈጽመውም ቀንም ሆነ ሌት ከሐሳብህ አትለየው፤ ይህን ካደረግህ ያሰብኸው ይቃናል፤ ይሳካልም፤ ⁹ በምትሄድበት ሁሉ እግዚአብሔር አምላካችሁ ርስት አድርጎ የሚሰጣችሁን ምድር ገብታችሁ ትወርሳላችሁ” በሏቸው።

¹⁰ ኢያሱም የሕዝቡን አለቆች እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ ¹¹ “ወደ ሰፈር ግቡ፣ ለሕዝቡም፣ ስንቃችሁን አዘጋጁ፤ ከአሁን ጀምሮ ባሉት ሦስት ቀናት ውስጥ የዮርዳኖስን ተሻግራችሁ፣ እግዚአብሔር አምላካችሁ ርስት አድርጎ የሚሰጣችሁን ምድር ገብታችሁ ትወርሳላችሁ” በሏቸው።

¹² ኢያሱ የሮቤልን ነገድ፣ የጋድን ነገድና የምናሴን ነገድ እኩሌታ እንዲህ አላቸው፤ ¹³ “የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ እንዲህ ሲል የሰጣችሁን ትእዛዝ አስቡ፤ ‘እግዚአብሔር አምላካችሁ ያሳርፋችኋል፤ ይህችንም ምድር ይሰጣችኋል።’” ¹⁴ ሚስቶቻችሁና ልጆቻችሁ እንዲሁም ከብቶቻችሁ

1፳1 1014:31፣17:9
10834:5፣6:15:3
1፳2 10፣15:14፣
10፣13፣29፣35፣10፣
12፣7፣1081:25
1፳3 10፣50:24፣10፣
132፣1081:8፣11:24፣
1፳4 10፣2:14፣10፣
15፣23፣10፣1083:8፣
10፣34:2-12፣
1083:25፣10፣4:20
1፳5 10፣17፣10፣26:3፣
28፣15፣1084:317:24፣
39:2፣10፣6፣12፣1፣4፣
10፣7፣1፣1፣8:30፣11
1፳6 1081:21፣31፣6፣
10፣45:21፣2፣4፣
10፣27:2፣1፣4፣1፣6፣
1፳7 10፣29:15፣10፣
12፣7፣1084:2፣5፣3፣
11:8፣29፣9፣1፣11
1፳8 10፣23:6፣1፣7፣
3፣3፣10፣26፣8፣1፣
42:7፣10፣178:10፣
11፣36፣1፣4፣24፣
264፣6፣3፣23፣44፣
1፳8 10፣24:6፣3፣
4፣15፣10828:61፣
1፣1፣4፣
1፳9 1፣1-3፣147፣
1፳፣52፣13፣5፣10፣
59፣21፣1፣2፣3፣
1፳9 1፣1-3፣147፣
6፣8፣1፣10፣8፣1፣
4፣5፣2፣7፣19፣6፣
35፣5፣37፣6፣1፣
1፳10 1081:15፣
1፳11 10፣40:13፣
35፣10፣33፣53፣
1፳11 1፣1፣
17፣22፣1፣1፣
1፳12 10፣32:33
1፳13 10833:14፣
1፳14 10813:18፣
32፣26፣1083፣19፣
1፳15 10፣32:20-22፣
1፳16 10፣27:20፣
32፣25
1፳17 10፣27:20
1፳18 10፣32:25፣
1081:21፣31፣6
2፳1 10፣4፣10842:9፣
10፣21፣32፣25፣1፣
33፣48፣1፣3፣1፣
17፣25፣1፣18፣2፣
2፳3 1፣6፣23
2፳4 1፣1፣1፣6፣
17፣22
2፳5 10፣45፣8፣35፣
16፣2፣10፣11:31

ሙሴ በሰጣችሁ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ባለው ምድር ይቆዩ፤ ነገር ግን ተዋጊዎቻችሁ ሁሉ፣ ከሙሉ ትጥቃቸው፣ ከወንድሞቻችሁ ቀድመው ይሻገሩ፤ እናንተም ከወንድሞቻችሁ ጌን ተሰለፉ። ¹⁵ ይህም፣ እግዚአብሔር እስኪያሳርፋችውና ለእናንተም እንዲደረገው ሁሉ፣ እነርሱም እግዚአብሔር አምላካችሁ የሰጣቸውን ምድር እስኪወርሱ ድረስ ነው። ከዚህ በኋላ እናንተም ተመልሳችሁ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ የሰጣችሁን፣ በፀሐይ መውጫ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ያለውን ምድር ትወርሳላችሁ።”

¹⁶ እነርሱም ለኢያሱ እንዲህ ሲሉ መለሱለት፣ “ያዘዝኸንን ሁሉ እናደርጋለን፤ ወደምትልከንም ሁሉ እንሄዳለን።” ¹⁷ ለሙሴ ሙሉ በሙሉ እንደታዘዘን ሁሉ፣ ለአንተም እንታዘዛለን፤ ብቻ እግዚአብሔር አምላካችሁ ከሙሴ ጋር እንደ ነበረ፣ አሁንም ከአንተ ጋር ይሁን። ¹⁸ በትእዛዝህ ላይ የሚያምዕና ለቃልህ የማይታዘዝ ሁሉ ይገደል፤ ብቻ አንተ ጽና፣ አይዞህ፤ በርታ።”

ረዓብና እስራኤላውያን ሰዳዮች

2 ከዚያም የነዌ ልጅ ኢያሱ፣ “ሄዳችሁ ምድራቱን፣ በተለይም የኢያሪኮን ከተማ ሰልሉ” ብሎ ከሰጠም ሁለት ሰዳዮች በስወርላክ፣ ሰዎቹም ሄደው ረዓብ ከተባለች ጋለ ሞታ ቤት ገቡ፤ በዚያም ዐደሩ።

² የኢያሪኮም ንጉሥ፣ “እነሆ፣ ምድራቱን ሊሰልሉ ጥቂት እስራኤላውያን በሌሊት ወደዚህ መጥተዋል” ተብሎ ተነገረው። ³ የኢያሪኮም ንጉሥ፣ “ወደ አንቺ መጥተው ወደ ቤትሽ የገቡት ሰዎች ምድራቱን በሙሉ ለመሰለል ስለሆነ፣ እንድታስወጩ አቸው” የሚል መልእክት ወደ ረዓብ ላከ።

⁴ ሴቲቱ ግን ሁለቱን ሰዎች ተቀብላ ሸሽጋቸው ስለ ነበር፣ እንዲህ አለች፣ “በእርግጥ ሰዎቹ ወደ እኔ መጥተዋል፤ ነገር ግን ከወዴት እንደ መጡ አላውቅም።” ⁵ ጨልሞ የቅጥሩ በር ከመዘጋቱ በፊት ወጥተው ሄደዋል፤ በየት በኩል እንደሄዱ ግን እኔ አላውቅም፤ ልትደርሱባቸው ትችላላችሁና ፈጥናችሁ ተከታተሏቸው።” ⁶ ነገር ግን ሰዎቹን ጣራ ላይ አውጥታ በረበረበችው የተልባ እግር ውስጥ ደብቃቸው ነበር።

^{2፳6} 101:19፣1፣ሌ.6:25፣10፣14፣2፣4፣19፣17፣1፣9፣1፣31፣13፣ ሌ.419:9፣

⁴ የሚረዳው የረዓብ ምናልባትም፣ የሆቴል ቤት፣ ተጠቃሚ

ገሰዎቹም ሰላዮቹን በመከታተል ወደ ዮርዳኖስ መሻገሪያ የሚወስደውን መንገድ ይዘው ሄዱ፤ አሳዳጆቹ ወጥተው እንደሄዱም የቅጥሩ በር ተዘጋ።

8 ሰላዮቹ ከመተኛታቸው በፊት ሴቲቱ ወደ ጣራው ወጥታ፤ 9 እንዲህ አለቻቸው፤ “እግዚአብሔር ይህችን ምድር እንደሰጣችሁ፤ እናንተንም መፍራት እንዳደረገን፤ የዚህች አገር ነዋሪዎች ሁሉ ልባቸው በፊታችሁ መቅለጡንም ዐውቃለሁ። 10 ከግብፅ በወጣችሁ ጊዜ እግዚአብሔር ቀይ ባሕርንም በፊታችሁ እንዳደረገ፤ እናንተም ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ፈጽሞ ያጠፋችኋቸውንም ሁለቱን የአሞራውያን ነገሥታት፤ ሴዎንንና ዐጣን ምን እንዳደረጋችኋቸው ሰምተናል። 11 ይህን በሰማን ጊዜ ልባችን ቀለጠ፤ እናንተን ከመፍራት የተነሳም ያልተሸበረ ሰው አልነበረም፤ እግዚአብሔር ከምላካችሁ በላይም በሰማይ፤ በታችም በምድር እርሱ ከምላክ ነውና። 12 እን ግዲህ እኔ በነነትን እንዳሳየኋችሁ ሁሉ፤ እናንተም በነነትን ለአባቴ ቤት እንድታሳዩ በእግዚአብሔር ማለፍኝ፤ መተማመኛ የሚ ሆን ምልክትም ስጡኝ፤ 13 የአባቴንና የእና ቴን፤ የወንድሞቼንና የእናቶቼን እንዲሁም የእነርሱ የሆነውን ነፍስ ሁሉ እንድታ ተርፉልኝ፤ ከሞትም አድኑን።”

14 ሰዎቹም፤ “የእናንተን ሞት ለእኛ ያድርገው! እኛ የምናደርገውን ሁሉ ካልተናገራችሁ፤ እግዚአብሔር ምድሪቱን በሚሰጠን ጊዜ፤ በነነትና ታማኝነት እናሳይሻለን” አሏት።

15 መናሪያ ቤቷ የከተማውን ቅጥር ተጠግቶ የተሠራ ስለ ነበር፤ ሰዎቹን በመስኮት አሾልካ በገመድ አወረደቻቸው። 16 እርሷም፤ “የሚከታተሏችሁ ሰዎች እንዳያገኛችሁ፤ ወደ ኩረብታዎቹ ሂዱ፤ እነርሱ እስኪመለሱም ድረስ ሦስት ቀን በዚያ ተሸሸጉ፤ ከዚያ በኋላ መንገዳችሁን ትቀጥላላችሁ” አለቻቸው።

17 ሰዎቹም እንዲህ አሏት፤ “ባማልሽን በዚህ መሐላ የምንያዘው፤ 18 ወደ ምድሪቱ በገባን ጊዜ፤ ይህን ቀይ ፈትል እኛን ባወረድሽበት መስኮት ላይ አስረሽ ካንጠለጠልሽው፤ እንዲሁም አባትሽንና እናትሽን፤ ወንድሞችሽንና የአባትሽን ቤተ ሰዎች ሁሉ ወደ ቤትሽ ካመጣሻቸው ብቻ ነው። 19 ማንም ከቤትሽ ወጥቶ መንገድ ላይ ቢገኝ፤ ደሙ በራሱ ላይ ነው፤ እኛ አንጠየቅበትም፤ ነገር ግን ከአንቺ ጋር እቤት ውስጥ ያለ ማንኛውም ሰው ከተነካ የደሙ

2፥7 ቍ16፡22ዘ፡ኑ 22፡1፤መላ3፡28፤7፡ 24፡12፤5፡6፤አሳ16፡2 2፥8 ዘ822፡8፤መላ 16፡27፤2ሳሙ16፡22፤ 7ሀ8፡16፤አሳ15፡ 3፤22፡1፤ኤር32፡29 2፥9 ዘ9፡35፤5፤ ዘ10፡15፡14 2፥10 ዘ9፡8፡1፤10፡ 16፡14፡7፤ዘ1014፡ 21፡ዘ፡ኑ21፡2፡21፤ 23፡22፤ኢሱ3፡17፤ 9፡10፤መገ74፡15 2፥11 ዘ9፡14፡19፤ 42፡28፤ዘ10፡15፡14፤ ዘ፡ኑ20፡14፤ዘ82፡25፤ ኢሱ5፡1፤7፡5፤2ሳሙ 4፡1፤2ሃ75፡15፤ 19፡15፤መገ22፡14፤1 07፡26፤አሳ13፡7፤ 19፡1፤ኤር51፡30፤ዳን 6፡26፤ዮ፡5፡15 5ሆ2፡10፤ 2፥12 ዘ9፡24፡8፡12፡ 14፡47፡31፤ዘ103፡12፤ ኢሱ4፡6፡ፍ፡3፡10፤ 1ሳሙ2፡34፤2ዘ19፡29 2፥13 ቍ18፡አሱ 6፡23 2፥14 ዘ647፡29፤1ሃ 20፡39፤42፤2ሃ710፡24 2፥15 ቍ18፡21፤ዘ9፡ 26፡8፤መላ9፡28፤ 1ሳሙ19፡1፤2፤ኤር 38፡6፡11 2፥16 ቍ7፡22፤ዘ9፡ 14፡10፤ ዕብ11፡31 2፥17 ዘ9፡24፡8 2፥18 ቍ13፡15፡21 2፥19 ዘሌ20፡9፤ ማ፡27፡25 2፥20 ዘ9፡24፡8፤ 47፡31 2፥21 ቍ15፡18 2፥22 ቍ7፡16 2፥24 ዘ10፡15፤ኢሱ 10፡8፤11፡6፤መላ3፡28 ፤7፡9፡14፤20፡28፤1ሳ ሙ14፡10 3፥1 ዘ9፡13፤10፤ኢሱ 2፡1፤ኢዮ40፡23 3፥2 ዘ9፡40፤13፤ዘ9 1፤15፤ኢሱ1፤1፤2፤16 3፥3 ቍ8፡17፤ዘ፡ኑ 4፡15፤10፡33፤ዘ831፡9 ፤1ሳሙ6፡15፤ 1ሃ78፡3 3፥4 ዘ፡ኑ35፡5 3፥5 ዘ1029፡1፤ዘሌ 11፡44፤መላ6፡13፤ 1ዜ5፡16፡9፤24፤መገ2 6፡7፡7፡5፡1 3፥6 ኢሱ1፡5፤4፡14፤ 1ዜ529፡25

ባለ ዕዳ እኛ እንሆናለን። 20 እኛ የምናደርገውን ብትናገሪ ግን፤ ካስማልሽን መሐላ ነጻ እንሆናለን።”

21 እርሷም፤ “ይሁን፤ ባላችሁት ተስማምቻለሁ” ስትል መለሰች፤ ከዚያም ሰደደቻቸው፤ እነርሱም ሂዱ፤ ቀይ ፈትሉንም በመስኮቷ ላይ አንጠለጠለችው።

22 እነርሱም ወጥተው ወደ ኩረብቶቹ ሂዱ፤ የሚከታተሏቸውም ሰዎች በየመንገዱ ሁሉ ላይ ፈልገውና አጥተው እስኪመለሱ ድረስ፤ ሦስት ቀን በዚያው ተሸሸጉ። 23 ሁለቱም ሰላዮች ተመለሱ፤ ከኩረብቶቹም ወርደው ወንዙን በመሻገር፤ ወደ ነዌ ልጅ ወደ ኢያሱ መጥተው ያጋጠማቸውን ነገር ሁሉ ነገሩት። 24 ኢያሱም፤ “በእርግጥ እግዚአብሔር ምድሪቱን በሙሉ በእጃችን አሳልፎ ሰጥቶናል፤ በዚያ የሚኖረውም ሕዝብ ሁሉ እኛን ከመፍራቱ የተነሣ ልቡ መቅለጡን አይተናል” አሉት።

እስራኤላውያን ዮርዳኖስን ተሻገሩ

3 ኢያሱም ማልዶ ተነሣ፤ ከእስራኤላውያንም ሁሉ ጋር ከሰጠም ወደ ዮርዳኖስ መጥተው፤ ወንዙን ከመሻገራቸው በፊት በዚያ ሰፈሩ። 2 ከሦስት ቀን በኋላም የጠሩ አለቆች በሰፈር ውስጥ አለፉ፤ 3 ሕዝቡንም እንዲህ ሲሉ አዘዘ፤ “ሌዎዎን ካሠናቱ የአምላካችሁን የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳን ታቦት ተሸክመው ስታዩ፤ ከሰፈራችሁ ተነሥታችሁ ታቦቱን ተከተሉ፤ 4 ዐሁን በፊት በዚህ መንገድ ሂዳችሁ ስለማታውቁ፤ በየት በኩል መሄድ እንዳለባችሁ በዚህ ትረዳላችሁ፤ ሆኖም በታቦቱና በእናንተ መካከል የሁለት ሺህ ክንድ” ያህል ርቀት ይነር፤ ወደ ታቦቱም አትቅረቡ።”

5 ከዚያም ኢያሱ ሕዝቡን፤ “በነገው ዕለት እግዚአብሔር በመካከላችሁ አስደናቂ ነገር ስለሚያደርግ ራሳችሁን ቀድሱ” አላቸው።

6 ኢያሱም ካህናቱን፤ “የቃል ኪዳንን ታቦት ተሸክማችሁ ሕዝቡን ቀድማችሁ ሂዱ” አላቸው፤ እነርሱም ታቦቱን ተሸክመው ሕዝቡን ቀድመው ሄዱ።

7 እግዚአብሔርም ኢያሱን እንዲህ አለው፤ “ከሙሴ ጋር እንደ ነበርሁ ሁሉ፤ ከአንተም ጋር መሆኔን ያውቁ ዘንድ፤ በእስራኤል ሁሉ ፊት አንተን ከፍ ከፍ ማድረግን በዛሬዋ ዕለት እጅምራለሁ። 8 የቃል ኪዳን ኑን ታቦት የሚሸከሙትንም ካህናት፤ ከዮርዳኖስ ውሃ ዳር ስትደርሱ፤ በወንዙ ውስጥ ገብታችሁ ቁሙ” በላቸው።”

310 ዕብራይስጡ፤ “የም ስውፍ” ይላል፤ ይኸውም የደንገል ባሕር ማለት ነው። 10 የዕብራይስጡ ቃል አንድን ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት ማለት ነው። 4 የዕብራይስጡ ትርጉም 900 ሜትር፤ ይላል።

⁹ኢ.ያሱ የእስራኤልን ሕዝብ “ወደዚህ ቀርባችሁ፤ የክምላካችሁን የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ አላቸው፤ ¹⁰እንግዲህ ሕይወት አምላክ በመካከላችሁ መሆኑንና እርሱም በእርግጥ ከነሳናውያንን፤ ከጢያውያንን፤ ኢዊያውያንን፤ ፊርዛውያንን፤ ጌርጌሳውያንን፤ አሞራውያንንና ኢያቡሳውያንን ከፊታችሁ እንዴት አድርጎ እንደሚያሳድግባቸው የምታውቁት በዚህ ነው። ¹¹እነሆ፤ የምድር ሁሉ ጌታ የቃል ኪዳን ታቦት ቀድሞአችሁ ወደ ዮርዳኖስ ይገባል። ¹²እንግዲህ ከእስራኤል ነገዶች ዐሥራ ሁለት ሰው ምረጡ፤ ከየነገዱም አንዳንድ ሰው ይሁን። ¹³የምድርን ሁሉ ጌታ የእግዚአብሔርን ታቦት የተሸከሙት ካህናት ገና እግራቸውን በዮርዳኖስ ውሃ ውስጥ እንዳስገቡ፤ ቍልቍል የሚወርደው ውሃ ወዲያውኑ ይቋረጣል፤ እንደ ክምርም ሆኖ ይቆማል።”

¹⁴በዚህ ሕዝቡ ዮርዳኖስን ለመሻገር ሰፊናን ለቀው ሲወጡ፤ የቃል ኪዳንን ታቦት የተሸከሙት ካህናት ከፊታቸው ቀድመው ሄዱ። ¹⁵ወቅቱም የመከር ጊዜ በመሆኑ፤ የዮርዳኖስ ወንዝ ሞልቶ ነበር፤ ታቦቱን የተሸከሙት ካህናት ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ በደረሱ ጊዜ እግራቸው ውሃውን እንደ ነካ፤ ¹⁶ከላይ የሚወርደው ውሃ ቆመ፤ በጸርታን አጠገብ “አዳም” ተብላ እስከም ትጠራው ሩቅ ከተማ ድረስ በመካከላቸው እንደ ክምር ተቆለለ፤ ቍልቍል ወደ ዓርባ ጨው ባሕር ሲሆን የሚወርደው ውሃ ፈጽሞ ተቋረጠ፤ ሕዝቡም ከኢያሪኮ ትይዩ ባለው አቅጣጫ ተሻገሩ። ¹⁷የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳንን ታቦት የተሸከሙት ካህናትም፤ ሕዝቡ ሁሉ ማለት እስራኤል በሙሉ ፈጽመው እስከ ስላሳ ድረስ፤ በዮርዳኖስ ወንዝ መካከል በደረቁ ምድር ላይ ቀጥ ብለው ቆመው ነበር።

4 ሕዝቡ ሁሉ ዮርዳኖስን ከተሻገረ በኋላ፤ እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው፤ ²“ከሕዝቡ መካከል ከየነገዱ አንዳንድ ሰው፤ በድምሩ ዐሥራ ሁለት ሰው ምረጥ፤ ³እንዲሁም ከዮርዳኖስ ወንዝ መካከል ልክ ካህናቱ ከቆሙበት ስፍራ ዐሥራ ሁለት ድንጋይ አንሥተው በመሸከም ከእናንተ ጋር እንዲሻገሩና ዛሬ በምታድሩ በት ቦታ እንዲያኖሯቸው ንገራቸው።”

⁴በዚህ ኢያሱ ከእያንዳንዱ የእስራኤል ነገድ የሾማቸውን ዐሥራ ሁለት ሰዎች ጠራ፤ ⁵እንዲህም አላቸው፤ “ከክምላካችሁ ከእግዚአብሔር ታቦት ፊት ቀድሞችሁ ወደ ዮርዳኖስ ወንዝ መካከል ዕለፉ፤ እያንዳንዳችሁም በእስራኤል ነገድ ቍልቍል አንዳንድ ድንጋይ በትኩሻ ተሸክመው”

3፥8 4፥3
 3፥10 ዘፍ26፥34፤ዘፍ3፥8፤23፥23፤ዘፍ5፥26፤7፤1፤21፤ኢሳ9፥1፤11፤3፤12፤8፤17፤15፤2፤4፤11፤መዛ1፥4፤3፤5፤19፤11፤1፤ሳሙ17፥26፤36፤27፤19፥4፤16፤ዘፍ5፤11፤4፤መዛ18፥46፤42፤2፤84፤2፤ኢሳ37፥4፤17፤ኢር10፥10፤23፤36፤8፥26፤26፤ዘሳ1፤10፤ማቴ16፥16፤
 3፥11 ቍ13፤ዘፍ19፤5፤ዘፍ9፥3፤10፤14፤ ኢዮ9፥10፤28፥24፤41፤11፤መዛ50፤12፥9፤7፤5፤ዘፍ6፤5፤
 3፥12 ኢሳ4፥2፤4፤
 3፥13 ቍ11፥16፤ዘፍ14፤22፤ኢሳ4፥7፤ኢሳ11፥15፤
 3፥14መዛ132፥8፤ ሐሥ7፥44-45፤
 3፥15 ዘፍ8፥22፤ኢሳ4፥18፤27፤2፥6፤ዘፍ5፤12፤15፤ኢሳ8፥7፤
 3፥16 ቍ13፤ዘፍ14፥38፤1፤ዘፍ14፥22፤ዘፍ1፥1፤ኢዮ38፥37፤1፤7፤4፤12፤7፤46፤27፤2፤4፤መዛ33፥7፤66፤6፤7፤4፤15፤114፥3፤
 3፥17 ቍ3፤ዘፍ14፤22፤ኢሳ2፥10፤4፥3፤5፤8፥9፤10፤4፥1፤ዘፍ27፥2፤
 4፥2 ኢሳ3፥12፤
 4፥3 ቍ19፥20፤ኢሳ3፥17፤
 4፥4 ኢሳ3፥12፤
 4፥5 ኢሳ3፥17፤
 4፥6 ቍ2፤
 ዘፍ10፥2፤21፥26፤13፥14፤ኢሳ2፥12፤
 4፥7 ዘፍ28፥12፤ ኢሳ3፥13፤
 4፥8 ቍ20፤ዘፍ28፥21፤ኢሳ3፥17፤
 4፥9 ዘፍ28፥18፤35፥20፤ኢሳ24፤26፤1፤ሳሙ7፤12፤
 4፥12 ዘፍ29፥32፤30፤11፤41፤51፤ዘፍ32፥27፥29፤
 4፥13 ዘፍ13፥18፤ዘፍ32፥17፤
 4፥14 ኢሳ3፥7፤
 4፥16 ዘፍ25፥22፤
 4፥18 ዘፍ14፥27፤ኢሳ3፥15፤

ከሙ፤ ⁶ይህም በመካከላችሁ ምልክት እንዲሆናችሁ ነው። ወደ ፊት ልጆቻችሁ፤ ‘እነዚህ ድንጋዮች ምንድን ናቸው?’ ብለው ቢጠይቁችሁ፤ ገዮርዳኖስ ወንዝ በእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ታቦት ፊት መቆሙን፤ እንዲሁም ታቦቱ ዮርዳኖስን በሚሻገርበት ጊዜ፤ የዮርዳኖስ ወንዝ ውሃ መቆሙን፤ እነዚህ ድንጋዮች ለእስራኤል ሕዝብ የዘላለም መታሰቢያ መሆናቸውን ንገሯቸው።”

⁸እስራኤላውያንም ኢያሱ እንዳዘዛቸው አደረጉ፤ እግዚአብሔር ለኢያሱ በነገረው መሠረት፤ በእስራኤል ነገዶች ቍልቍል ልክ ዐሥራ ሁለት ድንጋዮች ከዮርዳኖስ ወንዝ መካከል አነሡ፤ ወደ ሰፊራቸውም ይዘው በመሻገር በዚያ አኖሯቸው። ⁹ኢያሱም የቃል ኪዳንን ታቦት የተሸከሙት ካህናት ቆመውበት በነበረው በዮርዳኖስ ወንዝ መካከል ሌሎች ዐሥራ ሁለት ድንጋዮችን አቆመ፤ እነዚህም ድንጋዮች እስከ ዛሬ ድረስ በዚህ ስፍራ ይገኛሉ።

¹⁰ሙሴ ለኢያሱ በሰጠው መመሪያ መሠረት፤ እግዚአብሔር ለሕዝቡ እንዲነግር ኢያሱን ያዘዘው እስኪፈጸም ድረስ፤ ታቦቱን የተሸከሙት ካህናት በዮርዳኖስ መካከል ቆመው ቈዩ፤ ሕዝቡም ፈጥነው ተሻገሩ፤ ¹¹ሕዝቡ ሁሉ ተሻግረው እንዳበቁ፤ የእግዚአብሔር ታቦትና ካህናቱ፤ ሕዝቡ እያዩአቸው ተሻገሩ። ¹²ዋርቤል ነገድና የጋድ ነገድ፤ የምናሴም ነገድ እኩሌታ ሙሴ ባዘዛቸው መሠረት፤ የጦር መሣሪያቸውን ይዘው ከእስራኤላውያን ፊት ቀድመው ተሻገሩ። ¹³አርባ ሺህ ያህሉ ጦርና ጋሻቸውን ይዘው፤ ለውጊያ ዝግጁ ሆነው፤ በእግዚአብሔር ፊት ወደ ኢያሪኮ ሜዳ ተሻገሩ።

¹⁴በዚያች ዕለት እግዚአብሔር ኢያሱን በእስራኤል ሁሉ ፊት ከፍ ከፍ አደረገው፤ ሕዝቡ ሙሴን እንዳከበሩት ሁሉ፤ ኢያሱንም በሕይወት ዘመኑ ሁሉ አከበሩት።

¹⁵ከዚያም እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው፤ ¹⁶“የምስክሩን ታቦት የተሸከሙትን ካህናት ከዮርዳኖስ ወንዝ እንዲወጡ እዘዛቸው።”

¹⁷ኢያሱም ካህናቱን “ከዮርዳኖስ ውጦ” ብሎ አዘዛቸው።

¹⁸ካህናቱ የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳን ታቦት ተሸክመው ከውሃው በመውጣት እግራቸው ደረቁን መሬት ልክ ሲነካ የዮርዳኖስ ውሃ ወደ ስፍራው ተመለሰ፤ እንደቀድሞው ሁሉ ሞልቶ በዳሩ ሁሉ ይፈስጅመር።

¹⁶ የሙት ባሕር ነው። ⁹ ወይም “ዐሥራ ሁለት ድንጋዮች አቆመ”

19 የመጀመሪያው ወር በገባ በዐሥረኛው ቀን ሕዝቡ የርዳኛስን ተሻግሮ በኢያሪኮ ምሥራቃዊ ዳርቻ በጌልገላ ሰፈረ።²⁰ ኢያሱም ከየርዳኛስ ወንዝ ያወጧቸውን ዐሥራ ሁለት ድንጋዮች በጌልገላ ተከላቸው፤²¹ እስራኤላውያንንም እንዲህ አላቸው፤ “ልጆቻችሁ ወደ ፊት፣ እነዚህ ድንጋዮች ምንድን ናቸው?” ብለው አባቶቻቸውን ቢጠይቁ፤²² እስራኤል ይህን የርዳኛስ በደረቅ ምድር ተሻገረ ብላችሁ ንገሯቸው፤²³ እኛ እስክንሻገር ድረስ ክምላካችሁ እግዚአብሔር ቀይ ባሕርን እንዳደረቀው ሁሉ እናንተም እስክትሻገሩ ድረስ ክምላካችሁ እግዚአብሔር የየርዳኛስን ወንዝ በፊታ ችሁ አደረቀው።²⁴ ይህን ያደረገውም፣ የእግዚአብሔር ክንድ ብርቱ መሆኑን የምድር ሕዝቦች ሁሉ እንዲያውቁና እናንተም ክምላካችሁን እግዚአብሔርን ለዘላለም እንድትፈሩ ነው።”

በጌልገላ የተደረገ ግዝረት

5 በዚህ ጊዜ ከየርዳኛስ ማዶ በምዕራብ በኩል ያሉት የአሞራውያን ነገሥታት ሁሉ፣ በባሕሩም ዳርቻ ያሉ የከነዓ ናውያን ነገሥታት በሙሉ እግዚአብሔር የርዳኛስን እስክንሻገር ወንዙን በእስራኤላውያን ፊት እንዲት እንዳደረቀው በሰሙ ጊዜ፣ ልባቸው በፍርሃት ቀለጠ፣ እስራኤላውያንም ለመቋቋም ድፍረት አጡ።

² በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር ኢያሱን፣ “የባልጩት መቀራጫ አዘጋጅተህ፤ ያልተገረዙትን እስራኤላውያንን ለሁለተኛ ጊዜ ግረዛቸው” አለው።³ ስለዚህ ኢያሱ የባልጩት መቀራጫ አዘጋጅቶ በጊብዓዝ ዓረሎት⁴ በተባለ ስፍራ እስራኤላውያንን ገረዛቸው።

⁴ እንግዲህ ኢያሱ እስራኤላውያንን የገረዘበት ምክንያት ይህ ነው፤ ዕድሜያቸው መሣሪያ ለመያዝ የደረሱ ወንዶች ሁሉ ከግብፅ ከወጡ በኋላ በመንገድ ላይ ሳሉ በምድረ በዳ ሞቱ።⁵ ከዚያ የወጡት ሰዎች ሁሉ ተገርዘው ነበር፤ ከግብፅ ከወጡ በኋላ በምድረ በዳ በጉዞ ላይ ሳሉ የተወለዱት ግን በሙሉ አልተገረዙም ነበር።⁶ ግብፁን ለቀው በወጡ ጊዜ መሣሪያ ለመያዝ የደረሱ ወንዶች ሁሉ ለእግዚአብሔር ስላልታዘዙ፣ እነርሱ ሞተው እስኪያልቁ ድረስ፣ እስራኤላውያን በምድረ በዳ አርባ ዓመት ይንከራተቱ ነበር። እግዚአብሔር ለእኛ ይሰጠን ዘንድ ለአባቶቻቸው ቃል የገባላቸውን የችን ማርና ወተት የምታፈስ ምድር እንደማያዩሉት ምሉኤልና።⁷ ስለዚህ በእነርሱ ምትክ ወንዶች ልጆቻቸውን አስነሣ፤ እንግዲህ

4፥19 ዘጸ11:30
4፥20 ቀ*3:8
4፥21 ቀ*6
4፥22 ዘዐ14:22
4፥23 ዘዐ14:19-22
4፥24 ዘዐ14:31፣ 15:16፣17፣18፣60፣18፣36፣27፣15፣1፣1ዜ5፣29፣12፣3፣1፣4፣3፣67፣2፣83፣18፣89፣13፣98፣1፣1፣06፣8፣118፣15-16፣ኢ.ሳ37:20፣ 52:10
5፥1 ዘዳ42:28፣ ዘጉ*13:29
5፥2 ዘዳ፣17:10:12፣ 14፣ዘዐ4:25
5፥4 ዘጉ*1፣13፣ዘዳ2:14
5፥6 ዘዐ3:8፣16:35፣ ዘጉ*14:23፣29-35፣ 32፣13፣ ዘዳ2:14፣ኢሱ14:10፣ዘዐ107:4

5፥8 ዘዳ34:25
5፥9 ዘጸ11:30
5፥10 ዘዐ12:6:11
5፥11 ዘዐ12:15፣ ዘኢ23:14፣ ዘጉ*15:19
5፥12 ዘዐ16:35
5፥13 ዘዳ18:2፣ ዘጉ*22:23
5፥14 ዘዳ17:3፣ 19:1
5፥15 ዘዳ28:17፣ዘዐ3:5፣ኢሥ7:33
6፥1 ኢሱ24:11
6፥2 ቀ*16፣ዘጸ7:24፣ ኢሱ 8:1
6፥4 ዘዐ19:13፣ዘኢ25:9

ኢያሱ የገረዛቸው እነዚህን ነበር፤ በጉዞ ላይ ሳሉ ባለመገረዛቸው ከነሸለፈታቸው ነበሩና።⁸ ሕዝቡ ሁሉ ከተገረዙ በኋላ ቀ*ስሉ እስኪሸር ድረስ እዚያው በሰፈሩ በት ቦታ ቁዩ።

⁹ ከዚያም እግዚአብሔር ኢያሱን፣ “እነሆ፣ ዛሬ የግብፅን ነውር ከእናንተ ላይ አንከባል ያለሁ” አለው፤ ከዚህም የተነሣ የዚያ ቦታ ስም እስከ ዛሬ ድረስ ጌልገላ¹⁰ ተባለ።

¹⁰ እስራኤላውያን በኢያሪኮ ሜዳ በጌልገላ ሰፍረው ሳሉ፣ ወሩ በገባ በዐሥራ አራተኛው ቀን ምሽት የፋሲካን በዓል አከበሩ።¹¹ የፋሲካም በኋላ በዚያኑ ዕለት የምድራቱን ፍሬ ማለት ያልበካ ቂጫና የተጠበሰ እሸት በሉ።¹² የምድራቱ ፍሬ በበሉበት ቀንተ መናው መውረዱ ቀረ፤ ከዚያ በኋላ ለእስራኤላውያን መና አልወረደላቸውም፤ ነገር ግን በዚያኑ ዓመት የከነዓንን ምድር ፍሬ በሉ።

የኢያሪኮ መውደቅ

¹³ ኢያሱ በኢያሪኮ አጠገብ ሳለ፣ ቀና ብሎ ሲመለከት የተመዘዘ ሰይፍ በእጁ የያዘ አንድ ሰው ከፊቱ ቆሞ አየ፣ ኢያሱም ወደ እርሱ ቀርቦ፣ “ከእኛ ወገን ነህ ወይስ ከጠላቶቻችን?” ሲል ጠየቀው።¹⁴ እርሱም፣ “አይደለሁም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ሰራዊት አለቃ በመሆኔ እነሆ፣ መጥቻለሁ” ሲል መለሰለት፤ ኢያሱም በግንባሩ ተደፍቶ ሰገደና፣ “ጌታ ዬ ለባሪያው የሚነግረው ምንድን ነው?” አለው።

¹⁵ የእግዚአብሔር ሰራዊት አለቃም ኢያሱን፣ “ጫማህን ከእግርህ አውልቅ፤ የቆምህባት ምድር የተቀደሰች ናትና” አለው፤ ኢያሱም እንደታዘዘው አደረገ።

6 በዚህ ጊዜ እስራኤላውያንን ከመፍራት የተነሣ፣ ኢያሪኮ ፈጽማ ተዘግታ ነበር፤ ወደ ውጭ የሚወጡ ሆነ ወደ ውስጥ የሚገቡ አልነበረም።

² እግዚአብሔርም ኢያሱን እንዲህ አለው፤ “እነሆ፣ ኢያሪኮን ከንጉሥዋና ከተዋጊዎቿ ጋር አሳልፈህ በእጅህ ሰጥቻለሁ።³ ከተማዬቱን ከተዋጊዎቻችሁ ጋር አንድ ጊዜ ዙሩ፤ ይህንም ስድስት ቀን አድርጉ።⁴ ሰባት ካህናት፣ ሰባት ቀንደ መለከት ተሸክመው በታቦቱ ፊት ይውጡ፤ በሰባተኛውም ቀን ካህናቱ መለከት እየፉ ከተማዬቱን ሰባት ጊዜ ይዙ።።

²³ ዕብራይስጡ፣ “የም ስውፍ” ይላል፤ ይኸውም የደንገል ባሕር ማለት ነው።
³ ትርጓሜውም የሸለፈት ኩረብታ ማለት ነው።
⁴ በዕብራይስጡ ጌልገላ የሚለው የቃል ድምፅ መንከባለል ከሚለው ቃል ጋር አንድ ዐይነት ነው።
¹² ወይም በበሉበት ጊዜ ተብሎ መተርጉም ይችላል።

5የማያቋርጥ የመለከት ድምፅ ሲነፋ በምትሰሙበት ጊዜ፤ ሕዝቡ ሁሉ ከፍ ያለ ጩኸት ያሰማ፤ ከዚያም የከተማዬቱ ቅጥር ይፈረሳል፤ ሕዝቡም ወደ ላይ ይወጣል፤ እያንዳንዱም ሰው በቀጥታ ይገባል።”

6ሰለህ የነጭ ልጅ ኢያሱ ካህናቱን ጠርቶ፤ “የቃል ኪዳንን ታቦት ተሸከሙ፤ ሰባት ካህናትም ሰባት ቀንደ መለከት ይዘው በእግዚአብሔር ታቦት ፊት ይሂዱ” አላቸው። ፊት ሕዝቡንም፤ “ወደ ፊት ሂዱ፤ ከተማዋን ዙሩ፤ የታጠቁ ተዋጊዎችም በእግዚአብሔር ታቦት ፊት ቀድመው ይሂዱ።”

7ኢያሱም ለሕዝቡ ከተናገረ በኋላ፤ ሰባቱ ካህናት በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ቀንደ መለከት ይዘው መለከታቸውን እየነፉ ወደ ፊት ቀደሙ፤ የእግዚአብሔር የቃል ኪዳንን ታቦትም ተከተላቸው። ያየታጠቁ ተዋጊዎችም መለከት ከሚነፉት ካህናት ፊት ቀድመው ሲሂዱ፤ ደጀን የሆኑት ጠባቂዎች ደግሞ ታቦቱን ተከተሉ፤ በዚህ ጊዜ ሁሉ መለከቶቹ ባለማቋረጥ ይነፉ ነበር።

8ኢያሱ ሕዝቡን፤ “የማሸበሪያ ጩኸት አታሰሙ፤ ድምጻችሁ ከፍ ብሎ አይሰማ፤ ጩኸት እስከምላችሁም ቀን ድረስ ከአፍችሁ አንዲት ቃል አትወጣ፤ የምትጮኹት ከዚያ በኋላ ነው” ሲል አዘዘው።

9ሰለህ ኢያሱ የእግዚአብሔርን ታቦት ተሸክመው፤ ከተማዬቱን አንድ ጊዜ እንዲሁ አደረገ። ከዚያም ሕዝቡ ወደ ሰፈር ተመልሰው ዐደሩ።

10ኢያሱ በማግሥቱ ማልዶ ተነሣ፤ ካህናቱም የእግዚአብሔርን ታቦት ተሸክመው። 13ሰባቱም ካህናት ሰባት ቀንደ መለከት ይዘው በእግዚአብሔር ታቦት ፊት እየሂዱ፤ መለከቱን ባለማቋረጥ ይነፉ ጀመር፤ የታጠቁ ተዋጊዎችም እነዚህን በመቅደም ሲሂዱ፤ የደጀን ጠባቂዎቹ ደግሞ የእግዚአብሔርን ታቦት ይከተሉ ነበር፤ ካህናቱም ሳያቋርጡ መለከት ይነፉ ነበር። 14በሁለተኛውም ቀን ከተማዬቱን አንድ ጊዜ ከጠሩ በኋላ ወደ ሰፈር ተመለሱ፤ ስድስት ቀን ሙሉም እንዲሁ አደረጉ።

15በሰባተኛው ቀን ገና ጎህ ሲቀድ ተነሡ፤ እንደ በፊቱም ከተማዬቱን ሰባት ጊዜ ጠሩ፤ ከተማዬቱን ሰባት ጊዜ የጠሩትም በዚያን ቀን ብቻ ነው። 16በሰባተኛው ዙር ላይ ካህናቱ መለከቱን ሲነፉ፤ ኢያሱ ሕዝቡን እንዲህ ሲል አዘዘ፤ “እግዚአብሔር ይህችን ከተማ ሰጥቶአችኋልና ጩኸት! 17ከተማዬቱና በውስጧ ያለው ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ ስለ ሆነ ፈጽማችሁ አጥፋችኋል፤ እኛ

6:5 4:20፣10:19፣
13:1፣40:4፣5:2፣24:6፣
15:1፣10:13፣11:10፣
12:1፣2:24፣4:9፣5:1፣
ኢ:48፣9:4፣2:13
6:6 4:4
6:7 10:14፣15:11፣19:10፣
35:1፣14:43፣4:3፣
7:1
6:9 4:13፣10:19፣
2:31፣ ኢ:45፣2:12
6:10 4:20፣
14:43፣5:15፣11
6:15 17:18፣44፣42፣
7:4፣35፣15፣14
6:16 4:2
6:17 4:21፣25፣11፣10፣
27፣28፣9:20፣17፣ኢ:10፣
2:14፣ኢ:13፣5፣24፣1፣
34፣2:5፣17:4፣4:6

6:18 ኢ:7፣1:12፣
25፣26፣11:5፣27፣
6:19 4:24፣10:19፣
31፣22
6:20 4:5፣10:11፣
25፣9፣10:4፣34፣7፣22
1:71፣4:1፣ኢ:41፣8፣
3፣27፣13፣ኢ:4፣21፣
2:14፣አጥ:2፣2፣
ፊ:11፣30
6:21 4:17፣10:19፣
20፣16
6:22 11:42፣9:19፣
21፣32፣ኢ:24፣14፣ፊ:11፣
11፣31
6:23 ኢ:2፣13
6:24 4:19፣10:19፣
31፣10፣11:13፣16
6:25 4:17፣ኢ:10፣
2:1፣6፣1፣25
6:26 11:5፣21፣
14፣14፣24፣17፣
16፣34
6:27 11:43፣2፣11:19፣
14፣43፣ኢ:9፣1፣1፣
11፣5፣14፣17

የላክናቸውን ሰላዮች ስለሸበገች ጋለሞታዬቱ፤ ረዳብ ብቻና ከእርሷ ጋር በቤቷ ውስጥ ያሉት ሁሉ ይትረፉ። 18እናንተ ግን እርም ከሆኑት ነገሮች አንዳች በመውሰድ በራሳችሁ ላይ ጥፋት እንዳታመጡ እጃችሁን ሰብስቡ፤ ያለዚያ የእስራኤልን ሰፈር ለጥፋት ትዳርጋላችሁ፤ ክፉ ነገር እንዲደርስ በትም ታደርጋላችሁ፤ 19ብሩና ወርቁ እንዲሁም የኖሱና የብረቱ ዕቃ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ስለ ሆነ፤ ወደ እግዚአብሔር ግምጃ ቤት ይግባ።”

20መለከቱ ሲነፋ ሕዝቡ ጮኹ፤ የመለከቱ ድምፅ ተሰምቶ፤ ሕዝቡ በጎይል ሲጮኹ ቅጥሩ ፈረሰ፤ እያንዳንዱ ሰው ሰተት ብሎ ገባ፤ ከተማዬቱም በእጃቸው ወደ ቀች። 21ከተማዬቱ ውስጥ ያለውን ሁሉ ማለትም ወንዱንና ሴቱን፤ ወጣቱንና ሽማግሌውን፤ ከብቱንና በጉን እንዲሁም አህያውን በሰይፍ ስለት ፈጽመው አጠፉ።

22ኢያሱ ምድሪቱን የሰለሉትን ሁለቱን ሰዎች፤ “ወደ ጋለሞታዬቱ ቤት ሂዱ፤ በማሳችሁላችሁ መሠረት እርስዎንና የእርሷ የሆነውን ሁሉ ከዚያ አውጡ” አላቸው። 23ሰለህ ሁለቱ ወጣት ሰላዮች ገብተው ረዳብን፤ አባቷንና እናቷን፤ ወንድሞቿንና የእርሷ የሆኑትን ሁሉ ከዚያ አወጧቸው። ቤተ ጠባቂዎቹም ሁሉ አውጥተው ከእስራኤል ሰፈር ውጭ አስቀመጧቸው።

24ከዚያም ከተማዬቱን በሙሉ፤ በውስጧ ያለውንም ሁሉ አቃጠሉ፤ ብሩንና ወርቁን፤ የኖሱንና የብረቱን ዕቃ ግን በእግዚአብሔር ግምጃ ቤት አኖሩ። 25ኢያሱና ሰዎች ስለ ደበቁት፤ ጋለሞታዬቱን ረዳብን፤ ቤተ ሰባንና የእርሷ የሆኑትን ሁሉ አዳናቸው፤ እርሷም እስከ ዛሬ ድረስ በእስራኤላውያን መካከል ትኖራለች።

26ከዚያም ጊዜም ኢያሱ፤ እንዲህ ሲል ማለ፤ “ይህችን ከተማ መልሶ የሚሠራት ሰው በእግዚአብሔር ፊት የተረገመ ይሁን፤

“መሠረቷን ሲጥል፤ የበኩር ልጁ ይጥፋ፤ ቅጥሮቿንም ሲያቆም፤ የመጨረሻ ልጁ ይጥፋ” ብሎ ማለ።

27ሰለህ እግዚአብሔር ከኢያሱ ጋር ነበር፤ ዝናውም በምድሪቱ ሁሉ ላይ ወጣ።

17 የዕብራይስጡ ቃል አንድን ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት ማለት ነው።
27 በዚህም ሆነ በኅጥር 22 እና 25 ላይ፤ “የሆላል ቤት ተጠቃሚ” ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።

የአካን ገጠአት

7 እስራኤላውያን ግን እርም የሆነውን ነገር፣ ባለማጥፋታቸው በደሉ፣ ይህም ከይሁዳ ነገድ የሆነው አካን የከርሚ ልጅ፣ የዘንበሪ፣ ልጅ፣ የዛራ ልጅ እርም ከሆነው ነገር ስለ ወስደ የእግዚአብሔር ቀጣ በእስራኤል ልጆች ላይ ነደደ።

8 ኢደሱ ከቤቴል በስተ ምሥራቅ ካለችው ከቤትአዌን አጠገብ ወደምትገኘው ወደ ጋይ ከኢያሪኮ ሰዎችን ልኮ፣ “ወደዚያ ውጡ፣ አገራቱንም ሰልሉ” አላቸው፤ ሰዎቹም ወጥተው ጋይን ሰለሉ።

9 ወደ ኢደሱም ተመልሰው፣ “ጋይን ለመውጋት ሕዝቡ ሁሉ መሄድ አያስፈልገውም፤ በዚያ ያለው ሕዝብ ጥቂት ስለ ሆነ፣ ከተማዬቱን ለመውጋት ሁለት ወይም ሦስት ሺህ ሰው ስለሚበቃ ሕዝቡ ሁሉ ወደዚያ በመሄድ አይድክም” አሉት። ሳስለዚህ ሦስት ሺህ ያህል ሰው ወጣ፤ ከጋይም ሰዎች ፊት ሸሽ፣ ነጋይም ሰዎች እስራኤላውያንንም ከከተማዬቱ ቅጥር በር ቋምሮ እስከ ሽባሪም ድረስ በማባረር ቀጥሎ ላይ ለመገኘት፣ ከእነርሱም ሠላሳ ስድስት ያህል ሰው ገደለባቸው። ከዚህ የተነሳም የሕዝቡ ልብ ቀለጠ፤ እንደ ውግም ፈሰሰ።

10 በዚህ ጊዜ ኢደሱ ልብሱን ቀደደ፤ በእግዚአብሔርም ታዎት ፊት በግዛጥ ተደፋ፤ የእስራኤል ሽማግሌዎችም እንደዚሁ አደረጉ፤ በራሳቸውም ላይ ትቢያ ነሰኑ። ንኢደሱም እንዲህ አለ፡ “ወደ! ልዑል እግዚአብሔርህ፤ የርዳኛሽን አሻግረህ ይህን ሕዝብ ወደ ዚህ ያመጣሽው ለአምራውያን አሳልፈህ በመስጠት እንዲያጠፉን ነው? ምንውሳኝነገር እዚያው ማይ በቀረን ኖሮ! ያይታሆይ፤ እስራኤል በጠላቱ ፊት ሲሸሽ እኔ ምን ልበል? ከነፃናውያንና ሌሎቹ የምድራሬቱ ነዋሪዎች ሁሉ ይህን ሲሰሙ ይከቡናል፤ ስማችንንም ከምድር ገጽ ያጠፋታል፤ እንግዲህ ስለ ታላቁ ስምህ ስትል የምታደርገው ምንድን ነው?”

11 እግዚአብሔር ኢደሱን እንዲህ አለው፡ “ተነሥ! ለምን በግንባርህ ተደፋህ? 12 እስራኤል በድሎአል፤ እንዲጠብቁ ያዘዝኋቸውን ቃል ኪዳኔን ጥሰዋል፤ እርም የሆነውን ነገር ወስደዋል፤ ሰርቀዋል፤ ዋሽተዋል፤ የወሰዱትንም ከራሳቸው ንብረት ጋር ደባልቀዋል። 13 እንግዲህ እስራኤላውያን ጠላቶቻቸውን ለመቋቋም ያልቻሉት በዚህ ምክንያት ነው። ጀርባቸውን አዙረው የሸሹትም ለጥፋት በመዳረጋቸው ነው። እርም የሆነውን ነገር ከመካከላችሁ ካላጠፋችሁ፣ ከዚህ

7፥1 ቍ18፡26፣ዘ0 4፡14፡32፡20፣ዘሌ10፡ 6፡ዞፕ፡14፡አሌ6፡18፡ 22፡20፡ 1ዜ፡5፡7 7፥2 ዘፍ12፡8፣ዞፕ፡ 21፡32፡አሌ8፡1፡28፡ 12፡16፡16፡1፣18፡12፡ መሳ1፡22፡1፣ሳሙ13፡ 5፡14፡23፡30፡27፡ 2፡ሃገ23፡15፡ኤር48፡ 13፡ዞሰ4፡15፡58፡10፡ 5፡አሞ3፡14፡44፡45፡5፡ 6፡7፡10፡13 7፥4 ዘሌ26፡17፣ዘ፡ 28፡25 7፥5 ዘፍ42፡28፣አሌ፡ 22፡7፣መዝ22፡14፣አሌ፡ 13፡7፣ሕዝ21፡7፣ናሆ 2፡10 7፥6 ዘፍ17፡3፣37፡ 29፡አሌ8፡10፡9፡11፡ 20፡4፡23፡2፡መሳ20፡2 3፡1፣ሳሙ4፡12፡2፣ሳሙ 13፡19፡15፡32፡ 1ዜ፡5፡21፡16፡5፡9፡1፡አ ፡ዞ2፡12፡ሰቆ2፡ 10፡አዝ9፡8፡27፡30፡ ራጌ18፡19 7፥7 ዘ05፡22፣ዞፕ፡ 14፡16፡1፣ሳሙ4፡3 7፥9 ዘ032፡12፣ዘ፡ 9፡28፡28፡58፡1፣ሳሙ1 2፡22፡መዝ48፡10፡10፡ 6፡8፡ኤር14፡21 7፥11 ቍ15፡21፣ዘ0 9፡27፣ዘ፡29፡27፣አሌ፡ 6፡17፡19፡23፡16፡ 24፡16፡27፣መሳ2፡20፡ 1፣ሳሙ15፡24፡2፣ሃገ17፡ 7፡መዝ78፡10፡ዞሌ 10፡9፡አሙ5፡1፡2፡ 7፥12 ዘሌ26፡17፡37፡ አሌ6፡18፡መዝ18፡ 40፡21፡12፡44፡9፡ 60፡10 7፥13 ዘሌ11፡44 7፥14 ሳሙ10፡19፣ዘ፡ 9፡16፡33 7፥15 ቍ11፣ዘ፡ 34፡7፣ዘ፡25፡አሌ፡ 6፡18፡1፣ሳሙ14፡39፡2 ፡ሃገ25፡9፡1፣ዘ፡5፡14፡ 12፡አሌ37፡19፡ኤር 43፡12፡ሕዝ30፡16 7፥17 ዞፕ፡26፡20 7፥18 ቍ1፣ዘሌ24፡ 11፡ዞ፡5፡17 7፥19 ዘ014፡17፡ ዘሌ5፡5፡1፣ሳሙ6፡5፡14 ፡43፡መዝ96፡8፡አሌ 442፡12፡አሌር13፡16፡ ዞ፡ሐ9፡24 7፥21 ዘ፡34፡29፡

በኋላ ከእናንተ ጋር አልሆንም።

13 “ተነሣ፤ ሕዝቡን ቀድሱ፤ እንዲህም በላቸው፤ እስራኤል ሆይ፤ እርም የሆነ ነገር በመካከላችሁ ስላለ፣ ይህን ካላስወገዳችሁ ጠላቶቻችሁን ለመቋቋም እንደማትችሉ፣ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ተናግሮአልና፣ ለነገራችሁን ለማዘጋጀት ሰውነታችሁን ቀድሱ።

14 “ማለዳ በየነገድ በየነገዳችሁ ሆናችሁ ቅረቡ፤ እግዚአብሔር የሚለየው ነገድ በየጉሣ በየጉሣው ሆኖ ከሕዝቡ መካከል ወደ ፊት ይወጣል፤ እንዲሁም እግዚአብሔር የሚለየው ጉሣ በየቤተሰቡ ሆኖ ወደ ፊት ይወጣል፤ እግዚአብሔር የሚለየው ቤተሰብ ደግሞ በግለሰብ በግለሰብ ሆኖ ወደ ፊት ይወጣል። 15 እርሙ የተገኘበት ሰው፣ እርሱና ያለው ሁሉ በእሳት ይቃጠላል፤ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን አፍርሶአል፤ በእስራኤልም ዘንድ አሳፋሪ ተግባር ፈጽሞ አልና።”

16 በማግሥቱ ጥዋት ኢደሱ ማልዶ ተነሣ፤ እስራኤልንም በየነገድ በየነገዳቸው ሆነው እንዲቀርቡ አደረገ፤ ከዚያም የይሁዳ ነገድ ተለየ፤ የይሁዳንም ጉሣዎች ወደ ፊት አቀረበ፤ ከእነዚህም የዛራን ጉሣ ለየ፤ እነዚህን ደግሞ በየቤተሰባቸው እንዲወጡ አደረገ፤ ከእነዚህም ዘንበሪ ተለየ። 18 ኢደሱ የዘንበሪን ቤተሰብ አሳላት አንድ በአንድ ወደፊት እንዲቀርቡ አደረገ፤ ከዚያም ከይሁዳ ነገድ የሆነውም የዛራ ልጅ፣ የዘንበሪ ልጅ፣ የከርሚ ልጅ አካን ለብቻው ተለየ።

19 ኢደሱም አካንን፣ “ልጄ ሆይ፤ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር ክብርን ስጥ፤ ለእርሱም ተናዘዝ፤ ያደረግሽውን ሳትደብቅ ንገረኝ” አለው።

20 አካንም መልሶ ኢደሱን እንዲህ አለው፤ “እውነት ነው! የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን በድያህ፤ ያደረግሁትም ይህ ነው። 21 ከምርኮው ዕቃ መካከል ከሰናዖርኩ የመጣ አንድ የሚያምር ካባ፣ ሁለት መቶ ስትልኩ ብርኖ ክብደቱ አምሳ ስትል የሚሆን የወርቅ ቡትላ አይቼ ጉመጆሁ፤ ወሰድኋቸውም፤ ዕቃውም ብሩ ከታች ሆኖ፣ በድንኳኔ ውስጥ መሬት ተቀብሮ አል።”

11 በዚህም ሆነ በቀጥር 11፡12፡13 እና 15 ላይ የዕብራይስጡ ቃል አንድን ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት ማለት ነው። 12 1ዜ፡5፡2፡6 እና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ይመስላል። በዚህም ሆነ በቀጥር 17 እና 18 ላይ ዕብራይስጡ “ዘብደ” ይላል። 25 ወይም እስከ “ድንጋይ መፍለጫው” ተብሎ መተርጎም ይችላል። 19 እውነትን ለመናገር የሚደረግ መሐላ ነው። 21 አንዳንድ ቅጂዎች “ባቢሎን” ይላሉ። 21 2.3 ኪሎ ግራም ያህል ነው። 21 0.6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

22 በዚህ ጊዜ ኢያሱ መልእክተኞች ላከ፤ እነርሱም ወደ ድንኳኑ ሮጡ፤ በዚያም ብሩ ከታች ሆኖ ዕቃው እንደ ተቀበረ አገኘ። 23 ከድንኳኑም አውጥተው፤ ኢያሱና እስራኤላውያን ሁሉ ወዳለብት አምጥተው በእግዚአብሔር ፊት አኖሩ።

24 ኢያሱም ከመላው እስራኤል ጋር ሆኖ፤ የዛራን ልጅ አካንን፤ ብሩን፤ ካባ ውን፤ የወርቁን ቡችላ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቹን፤ የከብቱን መንጋ፤ አህዮቹንና በጎቹን እንዲሁም ድንኳኑንና የእርሱ የሆነውን ሁሉ ወደ አኮር ሸለቆ አስወሰደ።

25 ኢያሱም፤ “እንዲህ ያለውን መከራ ለምን አመጣብዎን? እነሆ፤ ዛሬ በአንተም ላይ እግዚአብሔር መከራ ያመጣለሃል” አለው። ከዚያም እስራኤል በሙሉ በድንጋይ ወገኖቻት፤ የቀሩትንም እንደዚሁ ከወገኑ በኋላ በእሳት አቃጠሏቸው። 26 በአካንም ላይ እስከ ዛሬ ድረስ የሚታየውን ታላቅ የድንጋይ ቀሩልል ከመሩበት፤ ከዚያም እግዚአብሔር ከአስፈሪ ቀሩጣጣ ተመለሰ፤ ስለዚህ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ያ ስፍራ የአኮር ሸለቆ ተባለ።

የጋይ ከተማ ተደመስሰ

8 ከዚያም እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው፤ “አትፍራ፤ አትደንግጥ፤ ሰራዊቱን ሁሉ ይዘህ በመውጣት ጋይን ውጋ፤ የጋይን ንጉሥ፤ ሕዝቡን፤ ከተማውንና ምድሩን አሳልፌ በእጅህ ሰጥቼሃለሁና። 2 ባኢያሪኮና በንጉሥ ላይ ያደረግኸውንም ሁሉ፤ በጋይና በንጉሥ ላይ ትደግመዋለህ፤ በዚህ ጊዜ ግን ምርኮውንና ከብቱን ለራሳችሁ ታደርጉታላችሁ፤ ታዲያ ከከተማ ዬቱ በስተጀርባ የደፈጣ ጦር አዘጋጅ።”

3 ስለዚህ ኢያሱና ሰራዊቱ በሙሉ ጋይን ለመውጋት ወጡ፤ ኢያሱም ምርጥ ከሆኑት ተዋጊዎቹ ሠላሳ ሺህ ጦር አዘጋጅቶ በሌሊት ላካቸው፤ 4 እንዲህ የሚል ትእዛዝም ሰጣቸው፤ “እነሆ፤ ከከተማዬ በስተጀርባ ታደፍጣላችሁ፤ ከከተማዬ አትራቁ፤ ሁላችሁም ነቅታችሁ ተጠባብቁ፤ 5 እኔና አብረውኝ ያሉት ሁሉ ወደ ከተማዬ እንጠጋለን፤ ሰዎቹ ከዚህ በፊት እንዳደረጉት ሊወጉን ወደኛ ሲመጡ፤ እኛ ደግሞ እንሸሻለን፤ 6 እነርሱም፤ ‘ከዚህ ቀደም እንዳደረጉት አሁንም ከእኛ በመሸሸ ላይ ናቸው’ በማለት ከከተማዬ እስክናርቃቸው ድረስ ይከታተሉናል፤ በዚህ ሁኔታ እኛም እንሸሻለን፤ 7 እናንተም ከተደበቃችሁበት ትውጡና ከተማዬ ትይዛላችሁ፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር ከተማዬን በእጃችሁ አሳልፎ ይሰጣችኋልና። 8 ከተማዬን ስትይዙም በእሳት አቃጥሏት፤ እግዚአብሔር

49:27:1187:25: ሌፌ5:5:1ጠ:ጥ 6:10
7:24 ቍ26:11ጥ 16:27:አሱ15:7: ሌፌ5:10:ሆሴ2:15
7:25 ዘፍ38:24: ዘሌ20:2:ዘጸ17:5: ሌፌ6:18:1:17:12: 18:2ዘረ5:10:18:24:2 1:1ፃ9:26:1
7:26 ቍ24:11ፍ 5:20:ዘጥ25:4:1 24ጠ:18:17
8:1 ዘፍ26:24:ዘጥ 14:9:ዘጸ1:21:3:1:6: ሌፌ6:2:7:2:9:3:1 10:1:7:12:9:16:2
8:2 ቍ4:12:27: ዘፍ49:27:ዘጸ20: 14:መሳ9:43:20:29
8:7 መሳ7:7: 14ጠ: 23:4
8:8 ቍ19:መሳ20: 29-38

8:9 2ዘና13:13
8:10 ዘፍ22:3: ሌፌ7:6
8:14 ዘጸ1:1: መሳ20:34
8:15 ሌፌ15:61: 16:1:18:12: መሳ20:36
8:16 መሳ20:31
8:18 ቍ26:1104: 2:17:9-12:አፍ41: 26:መዝ 35:3
8:19 ቍ8:መሳ 20:33
8:20 መሳ20:40

ያዘዘውንም አድርጎ፤ እነሆ አዝግቶችኋለሁ።” 9 ከዚያም ኢያሱ ሰዎቹን ላካቸው፤ እነርሱም ሄደው ከጋይ በስተ ምዕራብ በቤቴልና በጋይ መካከል ባለው ቦታ አደፈጡ፤ ኢያሱ ግን እዚያው ከሕዝቡ ጋር ዐደረገ።

10 በማግስቱ ጧት ኢያሱ ማልዶ በመነሣት ወንዶቹን ሰበሰበ፤ እርሱና የእስራኤል አለቆችም ከፊት ሆነው እየመሯቸው ወደ ጋይ ወጡ። 11 ከእርሱ ጋር የነበሩትም ተዋጊዎች በሙሉ ወጥተው ወደ ከተማ ዬቱ በመጠጋት ከፊት ለፊቷ ደረሱ፤ ከዚያም ከጋይ በስተ ሰሜን መካከል ካለው ሸለቆ ማዶ ሰፈሩ። 12 ኢያሱ ቀደም ብሎ አምስት ሺህ ሰው ያህል በመውሰድ ከከተማዬ በስተ ምዕራብ፤ በቤቴልና በጋይ መካከል እንዲያደፍጡ አድርጎ ነበር።

13 ከከተማዬ በስተ ሰሜን የነበሩትንም፤ ከከተማዬ በስተ ምዕራብ የሸመቁትንም ወታደሮች ሁሉ ስፍራ ስፍራቸውን እንዲይዙ አደረጋቸው፤ በዚያችም ሌሊት ኢያሱ ወደ ሸለቆው ሄደ።

14 የጋይ ንጉሥ ይህን ባየ ጊዜ እርሱና የከተማዬ ወንዶች ሁሉ ማልደው በመገሥገሥ፤ እስራኤልን ለመውጋት ከጎረባ ፊት ለፊት ወደሚገኘው ስፍራ መጡ፤ ንጉሡ ግን ከከተማዬ በስተ ጀርባ ያደፈጠ ኅይል የሚጠበቀው መሆኑን አያውቅም ነበር። 15 ኢያሱና እስራኤል በሙሉ ድል የተመቱ መስለው በመታየት፤ ወደ ምድረ በዳው ሸሹ። 16 የጋይ ሰዎች በሙሉ እንዲያሳድዷቸው ተጠፉ፤ ኢያሱም አሳደዱት፤ በዚህ ሁኔታም የጋይ ሰዎች ከከተማዬ እንዲርቁ ተደረገ። 17 እስራኤልን ለማሳደድ ከጋይና ከቤቴል ያልወጣ ወንድ አልነበረም፤ ከተማዬንም ከፍተው ትተው እስራኤልን ማሳደድ ያዙ።

18 እግዚአብሔርም ኢያሱን፤ “ከተማዬን በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ፤ የያዝኸውን ጦር ወደ ጋይ አነጣጥር” አለው፤ ኢያሱም ጦሩን ወደ ጋይ አነጣጠረ። 19 ይህን እንዳደረገም ያደፈጡት ሰዎች ከተደበቁበት ስፍራ በፍጥነት ወጥተው ወደ ፊት ሮጡ፤ ገብተው ከተማዬን ያዟት፤ ወዲያውኑም በእሳት አቃጠሏት።

20 የጋይ ሰዎች ወደ ኋላ ዞረው ሲመለከቱ የከተማዬ ጠስ ወደ ሰማይ ሲወጣ አዩ፤ ወደ ምድረ በዳ ይሸሹ የነበሩት እስራኤላውያን ፊታቸውን ስላዞሩባቸውም፤ በየትኛውም በኩል ማምለጫ መንገድ አልነበራቸውም። 21 ኢያሱና እስራኤል

*26 “አኮር” ማለት ችግር ወይም መከራ ማለት ነው።

ሁሉ ያደፈጠው ጦር ከተማዬቱን መያዙንና ጢሱ ወደ ላይ መውጣቱን ሲያዩ፣ ወደ ኋላ ተመልሰው በጋይ ሰዎች ላይ አደጋ ጣለባቸው። ፳፻፲፩ጠትም ሰዎች እንደዚሁ ከተማዬቱ ወጥተው መጡባቸው፤ ስለዚህ እስራኤላውያን በዚያም በዚህም ስለ ከበባቸው የጋይን ሰዎች ከመካከል አደረጉቸው፤ እስራኤላውያንም ሰዎቹን ፈጁቸው፤ አንድ እንኳ የተረፈ ወይም ያመለጠ አልነበረም። ፳፻፲፮ ግን የጋይን ንጉሥ ከሕይወቱ ይዘው ወደ ኢያሱ አመጡት።

²⁴እስራኤላውያን የጋይን ወንዶች ሁሉ ባሳደጁቸው ሚዳና ምደረ በዳ ከጨረሷቸውና እያንዳንዳቸውንም በሰይፍ ከፈጁ በኋላ፣ ወደ ከተማዬቱ ተመልሰው በዚያ ያገኙትን ሁሉ ገደሉ። ፳፻፲፱ ያገኙትን ሁሉ አለቁ፤ የወንዶቹና የሴቶቹም ብዛት ዐሥራ ሁለት ሺህ ነበር። ፳፻፲፱ ኢያሱ በጋይ የሚኖሩትን ሰዎች ሁሉ ፈጽሞ እስኪያጠፋቸው ድረስ ጦር ያገጣጠረባትን እጁን አላጠፈም ነበር። ፳፻፲፱ እስራኤላውያንም እግዚአብሔር ኢያሱን ባዘዘው መሠረት፣ በከተማዬቱ ያገኙትን እንስሳትና ምርኮ ብቻ ለራሳቸው አደረጉ።

²⁸ስለዚህ ኢያሱ ጋይን አቃጠላት፣ እስከ ዛሬ እንደሚታየውም ለዘላለም የዐመድ ቍልልና ባደማ አደረጋት። ፳፻፲፱ ጋይንም ንጉሥ በዛፍ ላይ ሰቀለው፣ ሬሳውንም እስኪመሽ ድረስ እዚያው እንዳለ ተወው፣ ፀሐይ ስትጠልቅም፣ ኢያሱ ሬሳውን እንዲያወርዱትና በከተማው በር ላይ እንዲጥሉት አዘዘ፣ የትልልቅ ድንጋይ ቍልልም ከመሩ በት፣ ይህም እስከ ዛሬ ድረስ እዚያው ይገኛል።

ቃል ኪዳን በጌባል ተራራ ታደሰ

³⁰ከዚያም ኢያሱ በጌባል ተራራ ላይ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር መሠዋዊያን ሠራ። ³¹መሠዋዊያውንም የሠራው የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ፣ እስራኤላውያንን ባዘዘቸው መሠረት ሲሆን፣ ይህንም የሠራው በሙሴ የሕግ መጽሐፍ እንደ ተጻፈው ባልተጠረበና የብረት መሣሪያ ባልነካው ድንጋይ ነው፤ በዚህም ላይ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረቡ፣ የጎበረት መሥዋዕትም ሠው። ³²ኢያሱም ሙሴ የጻፈውን የሕግ መጽሐፍ እስራኤላውያን እያዩ በድንጋዮች ላይ ቀረጸው። ³³እስራኤል በሙሉ መጻተኛውም ሆነ ተወላጁ፣ ሽማግሌዎቻቸውም ሆኑ ሹማንንታቸው እንዲሁም ጻጅቻቸው የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳን ታቦት ወደ ተሸከሙት ለዋውያን

8፡22 ዘ፳7፡2፣ እ.ሱ-10፡1
8፡23 1ዳጡ-15፡8
8፡25 ዘ፳20፡16-18
8፡26 ቍ-18፣ ዘ017፡12፣ዘ17፡21፡2
8፡27 ቍ-2
8፡28 ዘ፳35፡20፣ ዘ17፡31፣10፣ዘ፳13፡16፣ እ.ሱ-7፡2፣10፣1፣ኤር 49፡3
8፡29 ዘ፳21፡23፣ 2ዳጡ-18፣17፣ዮሐ 19፡31
8፡30 ቍ-33፣ዘ0 20፡24፣ዘ፳11፡29
8፡31 ዘ020፡25፣ ዘ፳27፡6-7
8፡32 ዘ፳27፡8
8፡33 ዘሌ-16፡29፣ ዘ፳፣11፡29፣31፣12 ዮሐ4፡20

8፡34 ዘ፳28፡61፣ 31፡11
8፡35 ዘ012፡38፣ ዘ፳31፡12
9፡1 ቍ-7፣ዘ፳6፡13፣7፣ ዘ17፡13፣17፣34፣6፣ዘ፳ 3፡25፣ኢሱ-3፣10፣ 11፡19
9፡3 ቍ-17፣ዘ፳6፡12፣ 8፣ኢሱ-8፣1፣10፣10፣ 11፡19፣18፡25፣21፡17 ፣2ዳጡ-2፣12፣15፣25፣2 0፡8፣1፣፲3፣4፣9፡2
1ዘ፳8፡29፣14፣16፣16 ፣39፣21፡29፣2ዘ፳፣1፣3፣ 3፣፲፭፣7፣ኢሱ-28፣ 21፣ኤር28፡1፣41፣12
9፡6 ቍ-22፣ዘ፳6፡26፣ 28፣ዘ፳11፡30
9፡7 ቍ-1፣ዘ023፣ 32፣1፣፲7፣5፣12
9፡8 2፯10፡5
9፡9 ቍ-24፣ዘ፳20፡ 15፣ዘ17፡23፣22

ከሆናት ፈታቸውን አዙረው፣ በታቦቱ ግራና ቀኝ ቆመው ነበር። የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ እንዲባርኩ መመሪያ በሰጠ ጊዜ፣ አስቀድሞ ባዘዘው መሠረት፣ ግማሹ ሕዝብ በገሪዛን ተራራ፣ ግማሹ ደግሞ በጌባል ተራራ ፊት ለፊት ቆመ።

³⁴ከዚህ በኋላ ኢያሱ፣ የሕጉን ቃላት በሙሉ ማለትም በረከቱንና መርገሙን ሁሉ፣ ልክ በሕጉ መጽሐፍ እንደተጻፈው አነበበ። ³⁵ኢያሱ በመላው የእስራኤል ገባኤ ፊት ሴቶች፣ ሕፃናትና በመካከላቸው የኖሩ መጻተኞች ባለብት ያነበበው፣ አንድም ሳይቀር ሙሴ ያዘዘውን ቃል ሙሉ በሙሉ ነበር።

የገባዎን ሰዎች የፈጸሙት ማታለል

9 በዮርዳኖስ ምዕራብ ባለው በተራራ ማው አገር፣ በቁላማው ምድር እንዲሁም እስከ ሊባኖስ በሚደርሰው በመላው በታላቁ ባሕርጽ ዳርቻ የነበሩት የኬጢ ያውያን፣ የአሞራውያን፣ የከነዓናውያን፣ የፊርዛውያን፣ የኤዊያውያን፣ የኢዋብሳውያን ነገሥታት ይህን በሰሙ ጊዜ፣ ፳ኢያሱንና እስራኤልን ለመውጋት በአንድነት መጡ።

³የገባዎን ሰዎች ግን ኢያሱ በኢ ያሪኮና በጋይ ላይ ያደረገውን በሰሙ ጊዜ፣ ⁴ለማታለል ፈለጉ፣ ስለዚህም ያረጀ ስልቻና የተጣፈ አሮጌ የወይን ጠጅ አቀማጻ በአህያ የጫንጅ መልእክተኛ መስለው ሄዱ። ፳ሰዎቹም ያረጁና የተጠጋገነ ነጠላ ጫማ አድርገዋል፤ አሮጌ ልብስ ለብሰዋል፤ ለስንቅ የያዙት እንጀራም በሙሉ የደረቀና የሻገተ ነበር። ፳ከዚያም ኢያሱ ወደ ሰፈረበት ወደ ጌልገላ ሄደው ኢያሱንና የእስራኤልን ሰዎች፣ “የመጣነው ከሩቅ አገር ነው፤ ከእኛ ጋር ቃል ኪዳን ግብ” አሏቸው።

⁷የእስራኤልም ሰዎች ለአዊያውያን፣ “እናንተ የምትኖሩት እዚህ ቅርብ ቢሆንስ? ታዲያ ከእናንተ ጋር እንዴት ቃል ኪዳን እንገባለን?” አሏቸው።

⁸እነርሱም ኢያሱን፣ “እኛ ባሪያዎችህ ነን” አሉት።

ኢያሱ ግን፣ “እናንተ እነማን ናችሁ? የመጣችሁትስ ከየት ነው?” ሲል ጠየቃቸው።

⁹እነርሱም እንዲህ ብለው መለሱለት፣ “እኛ

²⁶ የዕብራይስጡ ቃል እንደገና ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት ማለት ነው። ³¹ በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል። ⁵¹ የሚደተራኒያን ባሕር ነው። ⁵⁴ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች፣ የቡልጌት፣ የሱርያው ትርጉም እንዲሁም የሰብዓ ሊቃ ናት ቅጂ፣ “የሚያስፈልጋቸውን ነገር አዘጋጁ፣ በአሁኖቻቸውም ላይ ጫኑ” ይላሉ።

ባሪያዎችህ የአምላካዊን የእግዚአብሔርን ዝና ሰምተን፤ እጅግ ሩቅ ከሆነ አገር መጥተናል፤ ዝናውንና በግብፅ ያደረገውንም ሁሉ ሰምተናል፤ ¹⁰እንዲሁም ከዮርዳኖስ ማዶ ባሉት በሁለቱ የአሞራውያን ነገሥታት ማለትም በሐሲቦን ንጉሥ በሴዎን፤ አስታሮትን ይገዛ በነበረው በባሳን ንጉሥ በዐግ ያደረገውን ሁሉ ነው። ¹¹ሸማግሌዎቻችንና በአገራችን የሚኖሩት ሁሉ፤ ለመንገዳችሁ የሚሆን ስንቅ ያዙ፤ ሄዳችሁም ተገናኛቸው፤ እኛ ባሮቻችሁ እንሆናለን፤ ከእኛ ጋር ቃል ኪዳን ግቡ በሉአቸው፤ አሉን። ¹²ይህ የያዘነው እንጀራ ወደ እናንተ ለመምጣት ከቤታችን በተነሣ ንበት ቀን ትኩስ ነበር፤ አሁን ግን እንዴት እንደ ደረቀና እንደ ሻገተ ተመልከቱ። ¹³እነዚህ የወይን ጠጅ አቀማዳዎቻችን ያን ጊዜ ስንሞላቸው አዲስ ነበሩ፤ አሁን ግን እንዴት እንደተቀዳደዱ ተመልከቱ፤ ልብሳችንና ጫማችንም ብዙ መንገድ በመጓዛችን አልቀዋል።”

¹⁴የእስራኤልም ሰዎች ከስንቃቸው ላይ ጥቂት ወሰዱ፤ ስለ ጉዳዩ ግን እግዚአብሔርን አልጠየቁም ነበር። ¹⁵ኢያሱም በሰላም ለመኖር የሚያስችላቸውን ቃል ኪዳን ከእነርሱ ጋር አደረገ፤ የጉባኤውም መሪዎች ይህንኑ በመላላ አጸኑላቸው።

¹⁶እስራኤላውያን ከገባዎን ሰዎች ጋር ቃል ኪዳንን ካደረጉ ከሦስት ቀን በኋላ፤ ሰዎቹ እዚያው አጠገባቸው የሚኖሩ ጎረቤቶቻቸው መሆናቸውን ሰሙ። ¹⁷ስለዚህ እስራኤላውያን ተጉዘው በሦስተኛው ቀን ገባዎን፤ ከፊራ፤ ብኤሮትና ቂርያትይዳይሪም ወደ ተባሉት የገባዎን ሰዎች ወደሚኖሩባቸው ከተሞች መጡ። ¹⁸ሆኖም እስራኤላውያን አልወጓቸውም፤ የጉባኤው መሪዎች በእስራኤል አምላክ በእግዚአብሔር ስም ምለውላቸው ነበርና። ማኅበሩም ሁሉ በመሪዎቹ ላይ አጉረመረሙ። ¹⁹ነገር ግን መሪዎቹ ሁሉ ለማኅበሩ እንዲህ ሲሉ መለሱ፤ “በእስራኤል አምላክ በእግዚአብሔር ስም ስለ ማልንላቸው፤ አሁን ጉዳት ልናደርስባቸው አንችልም፤ ²⁰እንዲህ እናደርግላቸዋለን፤ የገባንላቸውን መላላ በማፍረስ ቀጣ እንዳይደርስብን፤ በሕይወት እንዳያሩ እንዲሁ እንተዋቸዋለን፤ ²¹ነገር ግን ለማኅበረ ሰቡ በሙሉ ዕንጨት እየቆረጡ ውሃ እየቀዱ ይኑሩ።” ስለዚህ መሪዎቹ የገቡላቸው ቃል ተጠበቀ።

²²ከዚያም ኢያሱ የገባዎንን ሰዎች ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ “እዚሁ አጠገባችን መኖራችሁ የታወቀ ሆኖ ሳለ፤ የምንኖረው ከእኛን ባራቀ ስፍራ ነው። ብላችሁ ያታላላችሁን ለምንደን ነው? ጳስለዚህ አሁን የተረገማችሁ ናችሁ፤ ጥቂቶቻችሁም ለአምላኪ ቤት ምን ጊዜም ዕንጨት ቁራጭ፣ ውሃ ቀጂ ባሮች ትሆናላችሁ።”

9፡10 ዞጥ21፡24፡25፡33፡35፡21፡24፡35፡ኢሱ2፡10
9፡14 ዘ016፡28፡ዞጥ27፡21
9፡15 ቍ3፡7፡21፡ኢሱ10፡1፡4፡11፡19፡መሳ1፡21፡24፡መ21፡2፡24፡1፡መገ106፡34
9፡16 ቍ22
9፡17 አሱ15፡9፡60፡18፡14፡15፡25፡መሳ18፡12፡14፡መ6፡21፡7፡2፡24፡መ4፡2፡23፡37፡መገ132፡6፡ኤር26፡20
9፡18 ቍ15፡ዘ015፡24፡መ21፡1፡7፡18፡14፡መ20፡17፡መገ15፡4
9፡20 ዞፍ24፡8
9፡21 ቍ15፡ዘ829፡11
9፡22 ቍ6፡16

9፡23 ዞፍ9፡25
9፡24 ቍ9
9፡25 ዞፍ16፡6፡ኤር26፡14
9፡27 ዘ01፡11፡ዘ812፡5፡29፡11
10፡1 ቍ3፡ዘ820፡16፡ኢሱ8፡1፡22፡9፡3፡15፡12፡10፡15፡8፡63፡18፡28፡መሳ1፡7
10፡3 ቍ5፡23፡31፡34፡36፡38፡ዘፍ13፡18፡ኢሱ11፡21፡2፡11-13፡13፡26፡15፡7፡35፡39፡49፡21፡15፡29፡መሳ1፡11፡23፡714፡19፡1፡ዘፍ5፡58፡2፡ዘፍ11፡9፡25፡27፡32፡9፡ዘ11፡29፡30፡አላ36፡237፡8፡ኤር34፡7፡መገ1፡13፡9፡3፡15፡12፡10፡15፡8፡63፡18፡28፡መሳ1፡7፡10፡4 ኢሱ9፡15
10፡5 ቍ16፡ዞጥ13፡29፡ዘ81፡7
10፡6 ዘ811፡30

ናንተ በራቀ ስፍራ ነው። ብላችሁ ያታላላችሁን ለምንደን ነው? ጳስለዚህ አሁን የተረገማችሁ ናችሁ፤ ጥቂቶቻችሁም ለአምላኪ ቤት ምን ጊዜም ዕንጨት ቁራጭ፣ ውሃ ቀጂ ባሮች ትሆናላችሁ።”

²⁴እነርሱም ለኢያሱ እንዲህ ብለው መለሱለት፤ “አምላክህ እግዚአብሔር ባሪያውን ሙሴን እንዳዘዘው፤ ምድሪቱን በሙሉ ለእናንተ እንደሚሰጣችሁና ነዋሪዎቻችንም ከፊታችሁ እንደሚያጠፋቸው በእርግጥ ለእኛ ለባሪያዎችህ ተነግሮናል፤ ስለዚህ ከእናንተ የተነሣ ለሕይወታችን በመሥጋት ይህን አድርገናል። ²⁵እነሆ፤ አሁን በእጅህ ውስጥ ነን፤ በጎና ትክክል መስሎ የታየህን ነገር ሁሉ አድርግብን።”

²⁶ስለዚህ ኢያሱ የገባዎንን ሰዎች ከእስራኤላውያን እጅ አዳናቸው፤ እነርሱም አልገደሏቸውም። ጳጢያችንም ዕለት ኢያሱ የገባዎንን ሰዎች ለማኅበረ ሰቡና እግዚአብሔር በሚመርጠው ስፍራ ለሚቆመው የእግዚአብሔር ለሆነው መሠዊያ እስከ ዛሬ ድረስ ዕንጨት ቁራጮችና ውሃ ቀጂዎች አደረጋቸው።

ፀሓይ ቆመች

10 የአዳናላም ንጉሥ አዶነጌዴቅ፤ ኢያሱ ጋይን ይዞ እንደ ደመሰሳት፤ እንደዚሁም በኢያሮኮና በንጉሥሞ ላይ ያደረገውን ሁሉ፤ በጋይና በንጉሥሞ ላይ ማድረጉን፤ የገባዎን ሰዎችም ከእስራኤል ጋር የሰላም ውል አድርገው በአጠገባቸው መኖራቸውን ሰማ፤ ጳጢያው እርሱና ሕዝቡ ደነገጡ፤ ምክንያቱም ገባዎን እንደ ነገሥታቱ ከተማ ሁሉ ታላቅ ከተማ፤ በስፋቷም ከጋይ የምትበልጥ፤ ሰዎቿም ብርቱ ተዋጊዎች ነበሩ። ³ስለዚህ የአዳናላም ንጉሥ አዶነጌዴቅ፤ ሆሃም ወደ ተባለው የኬብሮን ንጉሥ ጲርአም ወደ ተባለው የየርሙት ንጉሥ፤ ያፊዓ ወደ ተባለው የለኪሶ ንጉሥና ዳቤር ወደተባለው የዔግሎን ንጉሥ በመላክ፤ ⁴ወደዚህ ወጥታችሁ አግዙኝ፤ ከኢያሱና ከእስራኤላውያን ጋር ሰላምን መሥርታለችና ገባዎንን እንምታ” አላቸው።

⁵ከዚያም አምስቱ የአሞራውያን ነገሥታት ማለት የአዳናላም ንጉሥ፤ የኬብሮን ንጉሥ፤ የየርሙት ንጉሥ፤ የለኪሶ ንጉሥና የዔግሎን ንጉሥ ያላቸውን አስተባብረው፤ ሰራዊታቸውንም ሁሉ ይዘው በመውጣት ገባዎንን ወጓት።

⁶የገባዎንን ሰዎች በጌልገላ ወደ ሰፈረው

¹የዕብራይስጡ ቃል በዚህም ሆነ በቀጥታ 28፡35፡37፡39 እና 40 ላይ ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት ማለት ነው።

ወደ ኢ.ያሱ፤ “በተራራማው አገር የሚኖሩ የአሞራውያን ነገሥታት ገይላቸውን አስተባብረው ተሰልፈውብናል፤ እኛን ባሮችህን አትተውን፤ ርጃን፤ ፈጥኸህ በመድረስም አድነን” ሲሉ ላኩበት፡፡

⁷ስለዚህ ኢ.ያሱ ምርጥ የሆኑትን ተዋጊዎች ሁሉ ጨምሮ ሰራዊቱን በሙሉ ይዞ ከኤልገላ ወጣ፡፡ ⁸እግዚአብሔርም ኢ.ያሱን፤ “አትፍራቸው፤ ሁሉንም አሳልፎ በእጅህ ሰጥቻቸዋለሁ፤ አንዳቸውም እንኳ ሊቋቋሙህ አይችሉም” አለው፡፡

⁹ኢ.ያሱ ከኤልገላ ሌሊቱን ሁሉ ሲገምገም አድርጎ ድንገት ወረራቸው፡፡ ¹⁰እግዚአብሔርም የአሞራውያንን ነገሥታት በእስራኤል ፊት አሸባሪቸው፤ በገባዎን እጅግ መታቸው፤ ወደ ቤትሖሮን በሚያስወጣውም መንገድ ሽቅብ ተከተላቸው፤ እስከ ዓዜቅና እስከ መቄዳም ድረስ አሳድዶ መታቸው፡፡

¹¹ከቤትሖሮን ወደ ዓዜቅ ቀራልቀራል በሚወስደው መንገድ ላይ፤ ከእስራኤላውያን ፊት በሚሸሹበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ከሰማይ ትልልቅ የበረዶ ድንጋይ አወረደባቸው፤ በእስራኤላውያን ሰይፍ ካለቁት ይልቅ በወረደው የበረዶ ድንጋይ ያለቁት በልጠው ተገኙ፡፡

¹²እግዚአብሔር አሞራውያንን ለእስራኤል አሳልፎ በሰጠባት ዕለት፤ ኢ.ያሱ እግዚአብሔርን በእስራኤል ፊት እንዲህ አለው፤

“ፀሐይ ሆይ፤ በገባዎን ላይ ቁሚ፤ ጨረቃም ሆይ፤ በኤሎን ሸለቆ ላይ ቀጥ በዩ፤

¹³ስለዚህ ሕዝቡ ጠላቶቹን እስኪበቀል ድረስ፡፡

ፀሐይ ባለችበት ቆመች፤ ጨረቃም አልተንቀሳቀሰችም፡፡

ይህም በያሻር መጽሐፍ ተጽፎ ይገኛል፡፡

ፀሐይ በሰማይ መካከል ቆመች፤ ለመጥለቅም ሙሉ ቀን ፈጀባት፡፡ ¹⁴እግዚአብሔር የሰውን ቃል የሰማበት እንደዚያ ያለ ዕለት ከዚያ በፊትም ሆነ ከዚያ በኋላ አልነበረም፤ እግዚአብሔር ለእስራኤል ተዋጊቶ ነበርና፡፡

¹⁵ከዚያም ኢ.ያሱ ከመላው እስራኤል ጋር ጌልገላ ወዳለው ሰፈር ተመለሰ፡፡

አምስቱ የአሞራውያን ነገሥታት ተገደሉ

¹⁶በዚህ ጊዜ አምስቱ የአሞራውያን ነገሥታት ሸሽተው በመቄዳ ዋሻ ተደብቀው ነበር፡፡ ¹⁷ኢ.ያሱም አምስቱ ነገሥታት በመቄዳ ዋሻ ውስጥ ተደብቀው መገኘታቸውን ሰማ፤ ¹⁸እንዲህም አለ፤ “ትልልቅ ድንጋዮች ወደ ዋሻው አፍ አንከባሉ፤ ጠባቂ ሰዎችም በዚያ አቁሙ፤ ¹⁹ጠላቶቻችሁን አሳዱአቸው

10፥7 ኢ.ሱ8፡1
10፥8 ዘ፳3፡2፣7፡24፡ኢ.ሱ1፡9፡2፣24
10፥10 ቀ፡16፡17፡21፡ዘፀ14፡24፡ዘ፳7፡23፡ኢ.ሱ9፡3፡12፡16፡15፡35፡41፡16፡3፡5፡18፡13፡14፡21፡22፡14፡ፀ፡13፡18፡17፡1፡11፡17፡9፡17፡1፡ዘ.ፍ.6፡8፡7፡24፡2፡ዘ.ፍ.8፡5፡11፡9፡2፡5፡13፡፡ዘ.11፡3፡30፡ኤ.ር.34፡7
10፥11 ዘፀ9፡18፡መላ5፡20፡መዝ18፡12፡ኢ.ላ28፡2፡17፡32፡19፡ዘፀ13፡11፡13
10፥12 ኢ.ሱ19፡42፡21፡24፡መዘ1፡35፡12፡12፡1፡ፀ፡14፡3፡1
1፡ዘ.ፍ.6፡6፡9፡8፡13፡2፡ዘ.ፍ.11፡10፡28፡18፡አፍ.2፡9፡
10፥13 2ሳፀ-1፡18፡ኢ.ላ38፡8፡ፀ፡73፡11
10፥14 ቀ፡42፡ዘፀ14፡14፡መዝ106፡43፡13፡6፡24፡ኢ.ላ63፡10፡ኤ.ር.21፡5
10፥15 ቀ፡43
10፥16 መዝ68፡12
10፥20 ዘ፳20፡16፡2፡ዘ.ፍ.11፡10፡ኢ.ር.4፡5፡5፡17፡8፡14፡35፡11

10፥24 ዘ፳7፡24፡24፡ፀ፡22፡40፡መዝ110፡1፡ኢ.ላ51፡23፡ሚሉ.4፡3
10፥25 ዘ፳31፡6
10፥27 ዘፍ.35፡20፡ዘ፳21፡23
10፥28 ቀ፡30፡32፡35፡39፡ዘ፳20፡16፡ኢ.ሱ6፡21
10፥29 ዘ፡፡33፡20

እንጂ ችላ አትበሉ፤ ከበስተ ኋላ ሆናችሁም አደጋ ጣሉባቸው፤ ወደ ከተሞቻቸው እንዳይገቡ ከልክሏቸው፤ እነሆ፤ እግዚአብሔር እምላካችሁ በእጃችሁ አሳልፎ ሰጥቶአቸዋልና፡፡”

²⁰ስለዚህ ኢ.ያሱና እስራኤላውያን እስከ መጨረሻው ደመሰሷቸው፤ የተረፉት ጥቂቶቹ ግን ወደ ተመሸጉት ከተሞቻቸው ለመድረስ ችለው፡፡ ²¹ከዚያም ሰራዊቱ ሁሉ በደኅና ተመልሶ፤ ኢ.ያሱ ወደ ሰፈረበት ወደ መቄዳ መጣ፤ በእስራኤላውያንም ላይ አንዲት ቃል የተናገረ ሰው አልነበረም፡፡

²²ኢ.ያሱም፤ “ዋሻውን ከፍታችሁ እነዚያን አምስቱን ነገሥታት አውጥታችሁ አምጡልኝ” አላቸው፡፡ ²³እነርሱም አምስቱን ነገሥታት ማለትም የኢየሩሳሌምን ንጉሥ፤ የኬብሮንን ንጉሥ፤ የያርሙትን ንጉሥ፤ የላኪሶንን ንጉሥ የዱግሎንንን ንጉሥ አውጥተው አመጡለት፡፡ ²⁴እነዚህን ነገሥታት ባመጡለትም ጊዜ፤ ኢ.ያሱ መላውን የእስራኤልን ወንዶች ከጠራ በኋላ አብረውት የመጡትን የጦር አዛዦች፤ “ወደዚህ ቅረብና እግሮቻችሁን በእነዚህ ነገሥታት አንገት ላይ አድርጉ” አላቸው፤ እነርሱም ወደ ፊት ቀርበው እግራቸውን በነገሥታቱ አንገት ላይ አሳረፉ፡፡

²⁵ኢ.ያሱም፤ “አትፍሩ፤ አትደንግጡ፤ በርቱ፤ ጽኑ፤ እንግዲህ በምትወጓቸው ጠላቶች ሁሉ ላይ እግዚአብሔር እንደዚሁ ያደርጋልና” አላቸው፡፡ ²⁶ከዚያም ኢ.ያሱ ነገሥታቱን መትቶ ገደላቸው፤ በአምስትም ዛፎች ላይ ሰቀላቸው፤ ሬሳቸውም እስኪመሸ ድረስ አልወረደም ነበር፡፡

²⁷ፀሐይ ለመጥለቅ በማዘቅዘቅ ላይ ሳለች ኢ.ያሱ ትእዛዝ ሰጠ፤ ከዚያም የነገሥታቱን ሬሳ ከዛፎቹ ላይ አውርደው ቀድሞ ተደብቀው ወደነበሩበት ዋሻ ውስጥ ጣሏቸው፡፡ በዋሻውም አፍ ትልልቅ ድንጋዮች አኖሩ፤ ድንጋዮቹም እስከ ዛሬ ድረስ በዚያ ይገኛሉ፡፡

²⁸በዚያች ዕለት ኢ.ያሱ መቄዳን ያዘ፤ ከተማዬቱንና ንጉሥዋንም በሰይፍ ስለት መታ፤ አንድም ሰው ሳያስቀር በውስጣ ያለውን ሁሉ ፈጽሞ ደመሰሰ፤ በኢያሪኮ ንጉሥ ላይ ያደረገውንም ሁሉ፤ በመቄዳ ንጉሥ ላይ አደረገ፡፡

የደቡብ ከተሞች መያዝ

²⁹ከዚያም ኢ.ያሱና ከእርሱ ጋር የነበሩት እስራኤላውያን በሙሉ ከመቄዳ ወደ ልብና አለፉ፤ ወጋትም፡፡ ³⁰እንዲሁም እግዚአብሔር

“13 ወይም “ሕዝቡ እስኪያሸንፍ ድረስ”

ከተማዬቱንና ንጉሥዎን በእስራኤል እጅ አሳልፎ ሰጣቸው፤ ኢያሱ ከተማዬቱንና በውስጧ ያለውን ሁሉ በሰይፍ ስለት አጠፋ፤ አንድም ሰው አላስተረፈም፤ በኢያሱ ንጉሥ ላይ ያደረገውንም በልብና ንጉሥ ላይ ደገ መው።

³¹ከዚያም ኢያሱና ከእርሱ ጋር የነበሩት እስራኤላውያን በሙሉ ከልብና ወደ ለኪሶ አለፉ፤ ወጓትም። ³²እግዚአብሔር ለኪሶን አሳልፎ ለእስራኤል ሰጠ፤ ኢያሱም በሁለተኛው ቀን ያዛት፤ በልብና እንዳደረገው ሁሉ እዚህም ከተማዬቱንና በውስጧ ያሉትን ሁሉ በሰይፍ ስለት ፈጃቸው። ³³በዚህ ጊዜ የጌዝር ንጉሥ ሆራም ለኪሶን ለመርዳት መጣ፤ ኢያሱ ግን አንድ እንኳ ሳያስተርፍ ንጉሡንና ሕዝቡን መታቸው።

³⁴ከዚያም ኢያሱና ከእርሱ ጋር የነበሩት እስራኤላውያን በሙሉ ከልኪሶ ወደ ዔግሎን አለፉ፤ ወጓትም። ³⁵በዚያኑ ዕለት ያዛት፤ በሰይፍም ስለት አጠፋት፤ በልኪሶ እንዳደረጉት ሁሉ እዚህም በውስጧ የሚገኙትን ፈጽመው ደመሰሷቸው።

³⁶ከዚያም ኢያሱና ከእርሱ ጋር የነበሩት እስራኤላውያን በሙሉ ከዔግሎን ወደ ኬብሮን ወጡ፤ ወጓትም። ³⁷ከተማዬቱንም ከንጉሥዎ፤ ከመንደሮቹና በውስጧ ካሉት ጋር ሁሉ አንድም ሰው ሳያስቀሩ በሰይፍ ስለት ፈጃቸው፤ በዔግሎን እንዳደረጉት ሁሉ እዚህም ከተማዬቱንና በውስጧ ያለውን ሁሉ ፈጽመው ደመሰሱ።

³⁸ከዚያም ኢያሱና ከእርሱ ጋር የነበሩት እስራኤላውያን በሙሉ ወደ ኋላ ተመልሰው ዳቤርን ወጓት። ³⁹ከተማዬቱን፤ ንጉሥዎንና መንደሮቹን ይዘው በሰይፍ ስለት ፈጃቸው፤ በውስጧ ያለውንም ሁሉ አንድም ሳያስቀሩ ደመሰሱ፤ በልብናና በንጉሥዎ እንዲሁም በኬብሮን ያደረጉትን ሁሉ እዚህም በዳቤርና በንጉሥዎ ላይ ያገመት።

⁴⁰በዚህ ሁኔታም ኢያሱ ተራራማውን አገር ኔጌቭን፤ የምዕራቡን ቁላና የተራራውን ሸንተረሮች ጨምሮ ምድሪቱን በሙሉ ከነገሥታቷ ጋር ያዘ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ባዘዘውም መሠረት፤ እስትንፋስ ያላቸውን ሁሉ ፈጽሞ ደመሰሰ፤ ማንንም በሕይወት አላስቀረም፤ ⁴¹ኢያሱም ከቃዴስ በርኔ እስከ ጋዛ እንዲሁም የጎሶምን ምድር ሁሉ እስከ ገባዖን ድረስ በሙሉ ያዘ። ⁴²ኢያሱ እነዚህን ሁሉ ነገሥታትና ምድራቸውን ያሸነፈው በአንድ ዘመቻ ብቻ ነበር፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ተሞግቶላቸዋልና።

⁴³ከዚህ በኋላ ኢያሱ ከመላው እስራኤላው

10:31 ቍ3
10:33 ኢሱ12:12፣
16:3:10፣21:21፣መግ
1:29፣24፣መፍ:25፣17
79:15፣1፣ዜፍ6:67
10:34 ቍ3
10:36 ዜፍ13:18፣
ኢሱ14:13፣15:13፣20
7:42፣11፣መግ16:3
10:37 ቍ28
10:38 ቍ3
10:39 ቍ28
10:40 ዜፍ12:9፣
ዜፍ17:7፣24፣20፣
16:17፣ኢሱ12:8፣
15:19፣21፣18፣25፣19
8:14፣መፍ30:27
10:41 ዜፍ14:7፣
10:19፣ኢሱ11፣
16:15፣51
10:42 ቍ14
10:43 ቍ15፣ኢሱ
5:9፣14፣መፍ7:16፣10፣
8:11፣14፣13፣12

11:1 ቍ10፣ኢሱ
12:19፣20፣15፣23፣25፣
19:15፣25፣36፣መግ4:2
7:17፣23፣14፣መፍ12፣
9፣17፣4፣15፣27፣15፣
29፣5፣11፣33፣መፍ83
59፣ኢር49፣28፣33
11:2 ቍ16፣ዘግጥ
34፣11፣ዘፍ1:1፣3፣
17፣ኢሱ12:1፣23፣
17:11፣18፣18፣19፣35፣
፣መግ1:27፣17፣15፣20
34፣11፣1፣ዜፍ7:29
11:3 ኢሱ3:10፣
ዘግጥ13፣17፣ዘፍ3:8፣
ዘፍ7:1፣፣መግ3:3፣5፣17
79:20፣ዘፍ3:8፣፣፣፣፣፣
ዘፍ31፣49፣ኢሱ
15:38፣18፣26፣
መግ11፣11፣20፣1፣21፣
1፣14፣መፍ7:5፣6፣17፣11
5:22፣27፣25፣23
11:4 ዜፍ12:2፣ መግ
7፣12፣14፣መፍ13፣5
11:5 ቍ7፣መግ
5፣19
11:6 ቍ9፣ዘፍ49፣
6፣ኢሱ2:24
11:8 ዜፍ10:15፣ኢሱ
13፣36፣መግ18፣7
11:10 ኢሱ3:25፣
ኢር41፣2፣44፣18
11:11 ዘግጥ31፣10፣
ዘፍ7:2፣20፣16-17
11:12 ዘግጥ33፣50-
52፣ዘፍ7:2

ያን ጋር ጌልገላ ወዳለው ሰፈር ተመለሰ።

የሰሜን ነገሥታት ድል መሆን

11 የአሦር ንጉሥ ኢያቢስ ይህን በሰማ ጊዜ፤ ወደ ማዶን ንጉሥ፤ ወደ የባብ ንጉሥ፤ ወደ ሺምሮን ንጉሥ፤ ወደ አዚፍ ንጉሥ ላከ፤ ²እንዲሁም በተራራማው አገር ከኪኔሬት ደቡብ በዓረባ፤ በምዕራቡ ቁላ አገርና ከዶር ኩረብታ፤ በስተ ምዕራብ ወዳሉት ነገሥታት ላከ፤ ³ደግሞም በምሥራቅና በምዕራብ ወደሚገኙት ወደ ከነዓናውያን፤ ወደ አሞራውያን፤ ወደ ኬጢያውያን፤ ወደ ፊርዛውያንና በኩረብታ ማው አገር ወደሚኖሩት ወደ ኢያብሳውያን፤ እንዲሁም ደግሞ በምጽጳ ምድር በአርሞንዔም ተራራ ግርጌ ወዳሉት ወደ ኤዊያውያን ነገሥታት መልእክት ላከ። ⁴እነዚህም ሰራዊታቸውን ሁሉ እጅግ ብዙ ከሆኑ ፈረሶችና ሠረገሎች ጋር ይዘው ወጡ፤ የሰራዊቱም ብዛት በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ ነበር። ⁵እነዚህ ሁሉ ነገሥታት እስራኤልን ለመውጋት ኅይላቸውን አስተባብረው በማሮን ውሃ አጠገብ በአንድ ነት ሰፈሩ።

⁶እግዚአብሔር ኢያሱን፤ “እነዚህን ሁሉ ነገ በዚች ሰዓት እንደ ሙት አድርጌ፤ በእስራኤል እጅ አሳልፌ ስለምሰጣቸው አትፍራቸው፤ የፈረሶቻቸውን ቋንቋ ትቁርጣለህ፤ ሠረገሎቻቸውንም ታቃጥላለህ” አለው።

⁷ስለዚህ ኢያሱና ሰራዊቱ ሁሉ በድንገት ወደ ማሮን ውሃ መጥተው ወጓቸው። ⁸እግዚአብሔርም በእስራኤል እጅ አሳልፎ ስለሰጣቸው ድል አደረጓቸው፤ በታላቁቱ ሲዶና መንገድ መጨረሻ እስከ ማስሮን፤ በስተ ምሥራቅም እስከ ምጽጳ ሸለቆ ድረስ አሳደዷቸው፤ ከእነርሱም በሕይወት የተረፈ አንድም ሰው አልነበረም። ⁹ኢያሱ እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት የፈረሶቻቸውን ቋንቋ ቁረጠ፤ ሠረገሎቻቸውንም አቃጠለ።

¹⁰በዚያን ጊዜም ኢያሱ ወደ ኋላ ተመልሶ አጸርን ያዘ፤ ንጉሥዎንም በሰይፍ ገደለው፤ አጸርም ቀድሞ በእነዚህ ሁሉ መንግሥታት ላይ የበላይነት ነበራት። ¹¹በውስጧ ያሉትን ሁሉ በሰይፍ ስለት ገደለ፤ እስትንፋስ ካለው ፍጡር አንድ እንኳ ሳያስቀሩ ሁሉንም ደመሰሱ፤ ራሷን አሦርንም በእሳት አቃጠሏት።

¹²ኢያሱ እነዚህን የነገሥታት ከተሞች በሙሉና ነገሥታታቸውን ሁሉ ያዘ፤ በሰይ

² ወይም “ከዶር ከፍታማ ስፍራ”
⁸ 11 የዕብራይስጡ ቃል በዚህም ሆነ በኦፕቲ 12:20 እና 21 ላይ አንድን ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት ማለት ነው።

ፍም ስለት ፈጃቸው፤ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ባዘዘውም መሠረት ፈጽሞ ደመሰሳቸው።¹³ የም ሆኖ ግን ኢያሱ ካቃጠላት ከአጸር በስተቀር፤ እስራኤላውያን በየተራራው ላይ ያሉትን ከተሞች አላቃጠሉም ነበር።¹⁴ እስራኤላውያን ምርኮውን በሙሉ፤ ከእነዚህም ከተሞች የተገኙትን እንሰሳት ለራሳቸው ወሰዱ፤ ሕዝቡን ግን በሙሉ በሰይፍ ስለት ፈጁት፤ እስትንፋስ ካለው ፍጡር አንድም ሳያስቀሩ ፈጽመው ደመሰሱት።¹⁵ የእግዚአብሔር ባሪያውን ሙሴን እንዳዘዘው ሁሉ፤ ሙሴም ኢያሱን አዘዘው፤ ኢያሱም እንዲሁ አደረገ፤ እግዚአብሔር ሙሴን ካዘዘው ሁሉ እርሱ ያልፈጸመው አንዳች ነገር አልነበረም።

¹⁶ ኢያሱ ያንን ምድር በሙሉ ማለት ተራራማውን አገር፤ ኔጌቭን ሁሉ፤ የጎሶምን ምድር በሙሉ፤ የምዕራቡን ቁላ፤ ዓረባን እንዲሁም የእስራኤልን አገር ደጋውንና ቁላውን ጠቅልሎ ያዘ፤¹⁷ እንዲሁም እስከ ሴይር በሚደርሰው ከሐላቅ ተራራ አንሥቶ ከአርሞንዴም ተራራ በታች በሊባኖስ ሸለቆ ውስጥ እስካለው እስከ በአልጋድ ድረስ ያለውን ምድር በሙሉ ያዘ፤ ነገሥታታቸውንም ሁሉ ያዘ፤ መትቶም ገደላቸው።¹⁸ ኢያሱ ከእነዚህ ነገሥታት ጋር ብዙ ዘመን የፈጀ ጦርነት አደረገ።¹⁹ በገባዎን ከሚኖሩ ከአዊያውያን በስተቀር፤ ከእስራኤላውያን ጋር የሰላም ውል ያደረገ አንድም ከተማ አልነበረም፤ ሁሉንም የያዙት በጦርነት ነው።²⁰ የእግዚአብሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት፤ ያለ አንገት ርጎራኔ ፈጽሞ ይደመሰሳቸው ዘንድ እስራኤልን እንዲወጉ ልባቸውን ያደነደነው ራሱ እግዚአብሔር ነው።

²¹ በዚያን ጊዜ ኢያሱ ሄዶ በተራራማው አገር ማለት በኬብሮን፤ በዳቤርና በአናብ እንዲሁም በመላው የይሁዳና የእስራኤል ተራራማ አገሮች ያሉትን የዲናቅን ዘሮች ከነከተሞቻቸው በሙሉ ደመሰሳቸው።²² ከእነዚህም ጥቂቶቹ ብቻ በጋዛ፤ በጌትና በአሸዶድ ሲቀሩ፤ በእስራኤል የቀሩ የዲናቅ ዘሮች ግን አልነበሩም።²³ ስለዚህ ኢያሱ የእግዚአብሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት ምድሪቱን በሙሉ ያዘ፤ እንደ ነገዳቸው አከፋፊ ልል በመመደብም ርስት አድርጎ ለእስራኤላውያን ሰጣቸው።

ከዚያም ምድርቱ ከጦርነት ዐረፈች።

የተሸነፉ ነገሥታት ስም ዝርዝር

12 እንግዲህ እስራኤላውያን ድል ያደረጉትን ከዮርዳኖስ ማዶ በስተ ምሥራቅ የሚገኘውን የዓረባን ክፍል

11፡14 ዘ፳20፡16
 11፡15 ዘ፳34፡11፤ ዘ፳7፡2፤ኢ.ሱ1፡7
 11፡16 ዘ፳13፡17፤ ዘ፳1፡7፤ኢ.ሱ10፡41
 11፡17 ዘ፳14፡6፤ ዘ፳24፡18፤ዘ፳3፡25፤ ዘ፳3፡9፤25፤17፡24፤33፤ 2፤ኢ.ሱ12፡7፤8፤ 13፡5
 11፡19 ኢ.ሱ9፡1፤3፤15
 11፡20 ዘ፳4፡21፤ 14፡17፤ዘ፳7፡16፤መሳ 14፡4፤ሮማ9፡18፤
 11፡21 ዘ፳13፡22፤ 33፤ኢ.ሱ10፡3፤15፤50
 11፡22 ዘ፳10፡19፤ ኢ.ሱ12፡17፤15፤47፤ 19፤13፤1፡ፋ፳፡5፤1፡38፤ 17፡4፤17፡2፤39፤27፡1 4፤25፤1ዜ፡58፤13፤ ኢ.ሳ20፡1፤አፃ፡6፡2
 11፡23 ዘ፳3፡14፤ ዘ፳26፡53፤ዘ፳1፡38፤ 12፡9-10፤25፤19፤ኢ.ሱ 13፡7፤14፤15፤21፤43፤45፤ ዘ፳9፡24፤መዝ105፡44
 12፡1 ዘ፳3፡2፤19፤ 21፤13፤ዘ፳8፡8፤ኢ.ሱ 11፡2፤መዝ136፡21፤

12፡2 ቀ፡5፤ዘ፳19፡ 38፤31፤21፤32፤22፤ 26፤ዘ፳፡21፤21፤25፤3 2፤26፤34፤ዘ፳2፤36፤3፤ 15፤ኢ.ሱ13፤10፤ 11፤16፤25፤17፤1፡20፤ 8፤21፤38፤መሳ5፤17፤7 ፤31፡08፤11፤19
 12፡3 ዘ፳14፡3፤ዘ፳፡ 21፤20፤33፤49፤ኢ.ሱ 11፡2፤13፤20
 12፡4 ዘ፳14፡5፤ዘ፳፡ 21፤21፤33፤ዘ፳1፤4፤ ኢ.ሱ13፤30
 12፡5 ቀ፡2፤ዘ፳፡32፤ 33፤ዘ፳3፤10፤14፤ኢ.ሱ 17፤1፤20፤8፤21፤27፤2 27፤13፤2፤13፤ 1፡ፋ፳፡ 27፡8
 12፡6 ዘ፳3፡29፤ 33፤ዘ፳3፤8፤ኢ.ሱ13፤8
 12፡7 ኢ.ሱ11፤17
 12፡8 ዘ፳1፡7፤ኢ.ሱ 3፤10፤11፤17፤ፅዕ፡9፤1
 12፡9 ዘ፳12፡8፤ዘ፳፡ 33፤48፤ኢ.ሱ8፤1፤ 7፤2፤8፤9፤18፤13፤ መሳ1፤23፤4፤5፤20፤ 18፤21፤2፤ፅዕ11፤31
 12፡10 ኢ.ሱ10፤1
 12፡11 ኢ.ሱ10፤3

በሙሉ ይዞ፤ ከአርኖን ሸለቆ እስከ አርሞንዴም ተራራ የሚዘልቀውን ግዛታቸውን የወሰዱባቸው ነገሥታት እነዚህ ናቸው።

² መቀመጫውን በሐሴቦን አድርጎ የገዛው የአሞራውያን ንጉሥ ሴዎን፤ ከአርኖን ሸለቆ ዳርቻ ላይ ካለችው ከአሮዴር ማለት ከሸለቆው መካከል አንሥቶ፤ የአሞናውያን ወሰን እስከ ሆነው እስከ ያበቅ ወንዝ ድረስ ገዝቶአል፤ ይህም የገለግድን እኩሌታ ይጨምራል።³ እንዲሁም ከኪኔራት... ባሕር። እስከ ሙት።⁴ ባሕር ያለውን ምሥራቃዊውን ዓረባ፤ እስከ ቤት የሸሞትና ከዚያም በስተ ደቡብ እስከ ፈስጋ ተራራ ግርጌ ድረስ ገዝቶአል።

⁴ መቀመጫውን በአስታሮትና በኤድራይ አድርጎ የገዛውና ከመጨረሻዎቹ ከራፋ ይም ዘሮች አንዱ የሆነው የባሳን ንጉሥ ዐግ፤⁵ የአርሞንዴምን ተራራ፤ ሰልካንን፤ ባሳንን ሁሉ እስከ ጌሹራውያንና እስከ ማዕከታውያን ድንበሮች እንዲሁም ከገለግድ እኩሌታ እስከ ሐሴቦን ንጉሥ እስከ ሴዎን ወሰን ድረስ ገዝቶአል።

⁶ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴና እስራኤላውያን እነዚህን ድል አደረጉ፤ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴም ምድራቸውን ለሮቤል፤ ለጋድና ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ርስት አድርጎ ሰጣቸው።

⁷ እንግዲህ ኢያሱና እስራኤላውያን ከዮርዳኖስ በስተ ምዕራብ ድል ያደረጉትን የምድሪቱ ነገሥታት እነዚህ ናቸው፤ ግዛታቸውም በሊባኖስ ሸለቆ ውስጥ ካለው ከበአልጋድ ተነሥቶ በምዕራብ ሴይር እስካለው እስከ ሐላቅ ተራራ ይደርሳል፤ ኢያሱም የእነዚህን ነገሥታት ምድር እንደ ነገዳቸው አከፋፊ ለእስራኤላውያን በማከፋፈል ርስት አድርጎ ሰጣቸው።⁸ ይህም ተራራማው አገር፤ በስተ ምዕራብ ያለው የኮረብታ ግርጌ፤ ዓረባ፤ የተራራው ሸንተረሮች፤ ምድረ በዳውና ነጌብ ማለት የኬጢ ያውያን፤ የአሞራውያን፤ የካንዳውያን፤ የፊርዛውያን፤ የአዊያውያንና የኢያሱሳውያን ምድር ነው፤ ነገሥታቱም እነዚህ ናቸው።

⁹ የኢያሪኮ ንጉሥ፤ አንድ፤ ቤቴል አጠገብ ያለችው አንድ፤ የጋይ ንጉሥ፤

¹⁰ የኢየሩሳሌም ንጉሥ፤ አንድ፤ የኬብሮን ንጉሥ፤ አንድ፤

¹¹ የየርሙት ንጉሥ፤ አንድ፤

⁹ "ገለላ" ናት። ¹⁰ የሙት ባሕር፤ የጨው ባሕርም ይባላል።

የለኪሶ ንጉሥ፤ አንድ፤
 12የዲግሎን ንጉሥ፤ አንድ፤
 የጌዝር ንጉሥ፤ አንድ፤
 13የዳቤር ንጉሥ፤ አንድ፤
 የጌድር ንጉሥ፤ አንድ፤
 14የሌርማ ንጉሥ፤ አንድ፤
 የዓራድ ንጉሥ፤ አንድ፤
 15የልብና ንጉሥ፤ አንድ፤
 የዓዳላም ንጉሥ፤ አንድ፤
 16የመቄዳ ንጉሥ፤ አንድ፤
 የቤቴል ንጉሥ፤ አንድ፤
 17የታዳቅ ንጉሥ፤ አንድ፤
 የአፌር ንጉሥ፤ አንድ፤
 18የአፌቅ ንጉሥ፤ አንድ፤
 የለሸርን ንጉሥ፤ አንድ፤
 19የማዶን ንጉሥ፤ አንድ፤
 የሐጸር ንጉሥ፤ አንድ፤
 20የሸምርን ሚርን ንጉሥ፤ አንድ፤
 የአዚፍ ንጉሥ፤ አንድ፤
 21የታዕናክ ንጉሥ፤ አንድ፤
 የመጊዶ ንጉሥ፤ አንድ፤
 22የቃደስ ንጉሥ፤ አንድ፤
 በቀርሜሎስ የሚገኘው
 የዮቅንግም ንጉሥ፤ አንድ፤
 23በዶር ኩራቢታ፣ የሚገኘው
 የዶር ንጉሥ፤ አንድ፤
 በጌልገላ የሚገኘው የጎይም
 ንጉሥ፤ አንድ፤
 24የቲርሳ ንጉሥ፤ አንድ፤
 እነዚህ በድምሩ ሠላሳ አንድ ነገሥታት
 ናቸው።

ወደ ፊት የሚያዝ ምድር

13 ኢ.ያሱ በሸመገለና ዕድሜው በጁ ገዢ
 እግዚአብሔር እንዲህ አለው፤ ‘እነሆ
 አርጅተሃል፤ ዕድሜህም ገፍቶአል፤ ነገር
 ግን መያዝ ያለበት እጅግ በጣም ሰፊ ምድር
 ገና አለ።

2^c የሚቀረውም ምድር ይህ ነው፤ እር
 ሱም የፍልስጥኤማውያንና የጌሹራውያን
 አገር ሁሉ ነው፤ ጳክራብ በስተ ምሥራቅ
 ከሚገኘው ከሸሐር ወንዝ አንጎቶ፤
 በሰሜን እስከ አቃርን ወሰን ያለው
 አገር፤ ሁሉም እንደ ከነዓናውያን ምድር
 ይቆጠራል፤ ይኸውም በጋዛ፤ በአሽ
 ዶድ፤ በአስቀሎና፤ በጌትና በአቃርን
 የሚኖሩትን የአምስቱን የፍልስጥኤማው
 ያን ገገጦች ምድር የሚያካትት ሲሆን፤
 ይህም የኤዋውያን ምድር ነበር። ፋበደ
 በብ በኩል የከነዓናውያን ምድር ሁሉና
 የሲዶናውያን ይዞታ ከሆነችው ከመዓራ
 አንጎቶ እስከ አፌቅ ያለው የአሞራ

12፥12 ኤሰ10፥333
 12፥13 ኤሰ10፥3
 12፥14 ዞኑ14፥45፤
 21፥1
 12፥15 ዞፍ38፥1፤
 ዞኑ 33፥20፤ኤሰ15፥
 35፤ሚክ1፥15
 12፥16 ኤሰ7፥2፤
 10፥10
 12፥17 ኤሰ11፥22፤
 15፥34፤16፥8፤17፤
 8፤1፤74፥10
 12፥18 ኤሰ13፥4፤
 19፥30፤መሳ1፥31፤
 14፤መ4፥1፤29፥1
 12፥19 ኤሰ11፥1
 12፥22 ኤሰ15፥23፤
 55፥19፥11፥26፥37፤
 20፥7፥21፥32፥34
 መሳ4፥6፥9፥1፤መ4፥15፤
 12፥2፤መ23፥35
 12፥20 ኤሰ11፥1
 12፥21 ኤሰ17፥11፤
 21፥25፤መሳ1፥27፤
 5፥19፤1፤74፥12
 12፥23 ኤሰ11፥2
 12፥24 1፤714፥17፤
 15፥33፤16፥8፥23፤መሐ
 6፥4፤መዘ135፥11፤
 136፥18
 13፥1 ዞፍ 24፥1፤ኤሰ
 14፥10፥23፥1፤2፥1፤ዘ1፥1
 13፥2 ዞፍ10፥14፤ ኤ
 ሰ12፥5፤መሳ3፥31
 13፥3 ዞፍ2፥23፤ኤሰ
 11፥22፥15፥11፥45፥19
 ፥43፤መሳ1፥18፥3፤
 3፥14፥19፥1፥16፥5፥18፤
 14፤መ5፥10፥16፥4፥17፤
 7፥14፥24፤መ1፥20፥1፥ዘ
 ፋ13፥5፤ኤሰ23፥3፤
 14፥29፤ኤሰ2፥18፤
 25፥20፤ሐገ25፥15፤
 አሞ3፥9
 13፥4 ዞፍ14፥7፥15፤
 16፤ኤሰ12፥18፤
 አሞ2፥10
 13፥5 ዞኑ13፥21፤
 34፥8፤ዘፍ3፥8፤1፤75፥1
 8፤ኤሰ11፥17፤መሳ
 3፥3፤መዘ83፥7፤ሐገ
 27፥9
 13፥6 ዞኑ33፥54፤
 34፥13፤ኤሰ11፥8፤
 መዘ80፥8
 13፥7 ኤሰ11፥23፤
 መዘ78፥55
 13፥8 ኤሰ12፥6፥8፥7
 13፥9 ፋ፥16፥17፤
 21፤ዞኑ21፥30፥32፤
 3፥34፤ዘፍ2፥36፤መሳ
 11፥26፤2፤ሳ፤መ24፥5፤ኤ
 ሰ15፥2፤ኤሰ48፤
 8፥18፥21፥22
 13፥10 ዞኑ21፥24፤
 ኤሰ12፥2
 13፥11 ኤሰ12፥2፥5
 13፥12 ዞፍ14፥5፤
 ዞኑ21፥33፤ዘፍ14፤
 3፥8፤ኤሰ12፥4
 13፥13 ዞፍ3፥12፤
 14፤ኤሰ12፥5

ውያን ግዛት፤ ⁵የጌባላውያንም ምድር^ሀ፤
 በምሥራቅም ከበአልጋድ አንጎቶ በአር
 ሞንዴም ተራራ ግርጌ አልፎ፤ እስከ ሐማት
 መተላለፊያ^ሐ ያለው የሊባኖስ ምድር
 ሁሉ ነው።

6^c ከሊባኖስ እስከ ማሴርን ባለው ተራራማ
 ምድር ላይ የሚኖሩትን ሁሉ፤ ሲዶናውያ
 ንንም ጭምር እኔው ራሳ ከእስራኤላውያን
 ፊት አሳድጄ አስወጣቸዋለሁ። ብቻ አንተ
 ባዘዝህህ መሠረት ምድሪቱን ርስት አድር
 ገህ ለእስራኤላውያን አካፍል። ⁷ይህንንም
 ለዘጠኝ ነገድና ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ርስት
 አድርገህ አካፍል።^ገ

ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ያለው ምድር አከፋፈል

⁸ሌላው የምናሴ ነገድ እኩሌታ፤ የሮቤል
 ነገድና የጋድ ነገድ የእግዚአብሔር ባሪያ
 ሙሴ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ እንደየ
 ድርሻቸው ከፋፍሎ በመደበላቸው መሠረት፤
 ራሱ ሙሴ የሰጣቸውን ርስት ተቀበለ።

⁹ይህም ከአርናን ሸለቆ ዳርቻ ካለው
 ከአሮዲና በሸለቆው መካከል ካላቸው
 ከተማ አንጎቶ እስከ ዲቦን የሚደር
 ሰውን የሚደባን ደጋማ ምድር በሙሉ
 ይይዛል፤ ¹⁰እንዲሁም በሐሴቦን ተቀ
 ምጦ እስከ አሞናውያን ዳርቻ የገዛውን
 የአሞራውያንን ንጉሥ የሴዎንን ከተ
 ሞች ሁሉ ያጠቃልላል፤ ¹¹በተጨማሪም
 ገለዳድን፤ የጌሹራውያንንና የማዕካታ
 ውያንን ግዛት ሁሉ፤ የአርሞንዴምን
 ተራራ በሙሉ፤ ባሳንንም ሁሉ እስከ
 ሰልካ ድረስ ይይዛል፤ ¹²ይህም በአስታ
 ሮትና በኤድራይ ሆኖ የገዛውን በባሳን
 ያለውን የዐግን መንግሥት በሙሉ
 ያጠቃልላል፤ ዐግም በሕይወት ከቀሩት
 ከመጨረሻዎቹ ከራፋይም ዘሮች አንዱ
 ነበር፤ እነዚህንም ሙሴ ድል አደረጋ
 ቸው፤ ምድራቸውንም ያዘ፤ ¹³ነገር ግን
 እስራኤላውያን የጌሹርንና የማዕካ
 ትን ሕዝብ ስላላወጡ፤ እስከ ዛሬ
 ድረስ በመካከላቸው ይኖራሉ።

¹⁴ለሌዋ ነገድ ግን ርስት አልሰጠም፤ ለእስራ
 ኤል አምላክ ለእግዚአብሔር በአሳት የሚቀር
 በው ቀርባን፤ በተሰጣቸው ተስፋ መሠረት
 ርስታቸው ነው።

¹⁵ሙሴ በየጌሳቸው መደብ ለሮቤል ነገድ
 የሰጠው ርስት ይህ ነው፤

13፥14 ፋ፥33 ዘፍ 18፥1-2፤ኤሰ14፥3

²³ ወይም፤ ‘ናጮት ዳር’ ማለት ነው። ²⁵ የቤብሎስ አካባቢ ነው።
²⁶ ወይም፤ ‘እስከ ሊቦ ሐማት’

16ድንበራቸው ከአርኖን ሸለቆ ዳርቻ ካለው ከአርኖርና ከሸለቆው መካከል ካለችው ከተማ አንጎሥቶ ያለው ግዛት ሲሆን፤ ማደባ አጠገብ ያለውን ደጋውን አገር በሙሉ፤ 17ሐሴቦንና በደጋው ላይ ያሉትን ከተሞችን በሙሉ፤ እንዲሁም ዲቦንን፤ ባሞት ባላልን፤ ቤት በአልምምን፤ 18የሀጽን፤ ቅዴሞትን፤ ማድኖትን፤ 19ቁርያታ፤ የምን፤ ሲባማን፤ በሸለቆው ከራብታ ላይ ያለችውን ጼሬትሻሐርን፤ 20ቤተፌንገርን፤ የፈስጋን ሸንተረርቶና ቤት የሺሞትን፤

21ማለት በደጋው አገር የሚገኙት ከተሞች ሁሉና መቀመጫውን በሐሴቦን አድርጎ የገዛውን የአሞራውያንን ንጉሥ የሲዎንን ግዛት በሙሉ ያካትታል። ሙሴ ሴዎንንና በዚያው ምድር ተቀማጭ የነበሩትን መሳፍንት፤ አዊ፤ ሮቆም፤ ሱር፤ ሑርና ሪባ የተባሉትን የምድር ምድር አለቆች ድል አደረጋቸው። 22በጦር ሜዳ ከሞቱት ሌላ እስራኤላውያን የቢያርን ልጅ ምዋርተኛውን በላምን በሰይፍ መትተው ገደሉት። 23የሮቤል ነገድ ወሰን የዮርዳኖስ ወንዝ ነው፤ የሮቤል ነገድ በየጉሳቸው የወረሷቸው ከተሞችና መንደሮቻቸው እነዚህ ነበሩ።

24ሙሴ በየጉሳቸው መድቦ ለጋድ ነገድ የሰጠው ርስት ይህ ነው፡

25ድንበራቸው ኢያዜር፤ የገለዓድን ከተሞች በሙሉ በረባት አጠገብ እስካለው እስከ አርኖር የሚደርሰውን የአሞናውያን አገር እኩሌታ፤ 26ከሐሴቦን እስከ ራማት ምጽጳና ከዚያም እስከ ብጦኒም፤ ከመሃናይም እስከ ደቤር ግዛት ያለውን፤ 27በሸለቆው ውስጥ ደግሞ ቤትሀራምን፤ ቤትኒምራን፤ ሱኮትን፤ ዳፎንንና እስከ ኪሬሬትሐ ባሕር ጫፍ የሚደርሰውን ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ያለውን ቀሪውን የሐሴቦን ንጉሥ የሲዎንን ግዛት ያካትታል፤ 28የጋድ ነገድ በየጉሳቸው የወረሷቸው ከተሞችና መንደሮቻቸው እነዚህ ነበሩ።

29ሙሴ ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ማለት ለግሚሱ የምናሴ ቤተሰብ ዘሮች በየጉሳቸው የሰጣቸው ርስት ይህ ነው፡

30ድንበራቸው ከመሃናይም አንጎሥቶ ባላንን በሙሉ ይጨምርና፤ በባላን ያሉትን ሥልሳ የኢያዕር ከተሞች ሁሉ ይዞ የባላን ንጉሥ የሆነን ግዛት ሁሉ የሚያካትት ሲሆን፤ 31የገለዓድን እኩሌታ፤ በባላን የሆነ መንግሥት ዋና ከተማ የሆኑትን አስታሮትንና አድራይን ይጨምራል፤ እነዚህ ለምናሴ ልጅ ለማኪር ዘሮች የተሰጡ

13፡16 ቍ9፡ዘጉጉ 21፡30፡ኢሱ12፡2፤ 14፡፡30፡28፤ ኢሳ15፡2
 13፡17 ቍ9፡ዘጉጉ 32፡3፤22፡41፤1ዜ5 5፡8፤ኤር48፡23፤ ሕዝ25፡9
 13፡18 ዘጉ፡21፡23፤ ዘ82፡26፤ኢሱ21፡37፤ ኤር48፡21
 13፡19 ዘጉ፡32፡3፤ 37 13፡20 ዘ83፡29
 13፡21 ቍ9፡ዘፍ፡25፤ 2፤ ዘጉ፡25፡15፤31፡8
 13፡22 ዘፍ፡30፡27፤ ዘጉ፡22፡5፤23፡23
 13፡23 1ዜ፡5፡7
 13፡25 ዘጉ፡21፡32፤ ዘ83፡11፤ኢሱ 21፡39፤ 12፡2
 13፡26 ዘፍ፡32፡2፤ ዘጉ፡21፡25፤ኢሱ 10፡3፤ኤር49፡3
 13፡27 ዘፍ፡33፡17፤ ዘጉ፡32፡3፤34፡11፤ መሳ12፡1፤መዝ48፡2
 13፡28 ዘፍ፡46፡16፤ ዘጉ፡32፡33፤ሕዝ48፡27
 13፡30 ዘፍ፡32፡2፤ ዘጉ፡21፡33፤32፡41፤ ኢሱ12፡4፤
 13፡31 ዘፍ፡50፡23፤ ዘጉ፡21፡33፤ኢሱ17፡5
 13፡32 ዘጉ፡26፡3፤ 22፡1
 13፡33 ቍ14፡ዘጉጉ 26፡62፤18፡20፤ኢሱ 18፡7፤ሕዝ44፡28
 14፡1 ዘ06፡23፤ዘጉጉ 26፡53፤34፡17-18፤ ኢሱ11፡23፤19፡51፤ 21፡1፤መዝ16፡6፤136፤ 21
 14፡2 ዘሌ16፡8፤ ዘጉ፡34፡13
 14፡3 ዘጉ፡32፡33፤ 34፡14፤35፡23፤ኢሱ 13፡14
 14፡4 ዘፍ41፡52፤ ዘጉ፡35፡2-3፤ኢሱ 21፡2፤መሳ1፡29
 14፡5 ዘጉ፡34፡13
 14፡6 ዘጉ፡136፡26፤ 14፡30፡38፤ዘ811፡30፤ 33፡1
 14፡7 ዘጉ፡1317፡30፤ 14፡6-9፤ኢሱ 15፡3
 14፡8 ዘጉ፡13፡31፤ 14፡24፤32፡12
 14፡9 ዘጉ፡14፡24፤ ዘ811፡24
 14፡10 ዘጉ፡11፡28፤ 14፡30፤ኢሱ5፡6፤ 13፡1

ሲሆን፤ ይህም ለማግሰ፤ የማኪር ልጆች በየጉሳቸው የተሰጡ ናቸው።

32ሙሴ ከኢያሪኮ በስተ ምሥራቅ፤ ከዮርዳኖስ ማዶ በሞዓብ ሜዳ ላለ የሰጣቸው ርስት ይህ ነበር። 33ለሌዊ ነገድ ግን ሙሴ ርስት አልሰጠም፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንደ ተናገራቸው እርሱ ራሱ ርስታቸው ነውና።

ከዮርዳኖስ በስተ ምዕራብ ስላለው ምድር አከፋፈለ

14 ካህኑ አልዓዘር፤ የነጭ ልጅ ኢያሱና የእስራኤል የየነገዱ ጉሣ አባቶች የደለደሉላቸው፤ እስራኤላውያንም በከነዓን ምድር የወረሱት ርስት ይህ ነው። 2ርስታቸውም እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት በሰጠው ትእዛዝ መሠረት፤ ለዘጠኙ ነገድና ለእኩሌታው ነገድ በዕጣ ተከፋፈለ። 3ሙሴ ለሁለቱ ነገድና ለእኩሌታው፤ የዮርዳኖስን ምሥራቅ ክፍል ርስት አድርጎ ሰጣቸው፤ ሌዊውያኑ ግን አብረዋቸው እንዲካፈሉ አላደረገም፤ 4የዮሴፍ ልጆች ምናሴና ኤፍሬም ሁለት ነገዶች ሆነው ነበርና፤ ለሌዊውያኑ ግን ከሚኖሩ ባቸው ከተሞች እንዲሁም ለበግ፤ ለፍጆልና ለከብት መንገዶቻቸው መሰማሪያ እንዲሆን አብሮ የተከለለላቸውን ምድር ብቻ እንጂ ሌላ አልሰጣቸውም፤ 5ስለዚህ እስራኤላውያን እግዚአብሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት፤ ምድሪቱን ተካፈሉ።

ኬብሮን ለካሌብ ተሰጠች

6የይሁዳም ሰዎች በጌልገላ ወደ ኢያሱ ቀረቡ፤ ከዚያም የቄኔዛዊው የዮፎኒ ልጅ ካሌብ እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር በቃዴስ በርኔ ስለ አንተና ስለ እኔ፤ የአምላክ ሰው ለሆነው ለሙሴ የተናገረውን ታውቃለሁ። 7የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ምድሪቱን እንድሰልል ከቃዴስ በርኔ በላ ከኝ ጊዜ የአርባ ዓመት ሰው ነበርሁ፤ እኔም ትክክለኛውን ማስረጃ ይገባለት መጣሁ፤ 8አብረውኝ ወደዚያ የወጣት ወንድሞቼ ግን፤ የሕዝቡ ልብ በፍርሃት እንዲቀልጥ አደረጉ፤ ሆኖም እኔ አምላኬን እግዚአብሔር ርን በፍጹም ልቤ ተከተልሁት። 9ስለዚህም ሙሴ በዚያች ዕለት፤ አምላኬን እግዚአብሔር ርን በፍጹም ልብህ ተከትላለሁና እግርህ የረገጣት ምድር ለዘላለም የአንተና የዘርህ ርስት ትሆናለች።”

10። “አሁንም እነሆ፤ ልክ እግዚአብሔር እንዳለው ይህን ለሙሴ ከተናገረበት ጊዜ

⁴27 የገለላ ባሕር ነው። ⁹ ዘ8 1336 ይሙ።

አንሥቶ እስራኤል በምድረ በዳ ሲንከራተት እኔን አርባ አምስት ዓመት በሕይወት ጠብቆ አኑሮኛል፤ ይኸው ዛሬ ሰማንያ አምስት ዓመት ሆኖ።¹¹ ሙሴ በላከኝ ጊዜ የነበረኝ ብርታት ዛሬም አብሮኝ አለ፤ ልክ እንደዚያን ጊዜ ሁሉ አሁንም ወደ ጦርነት ለመሄድ ኅይለም ብርታቱም አለኝ።¹² አሁንም እግዚአብሔር በዚያች ዕለት ቃል የገባልኝን ይህኛን ኩራብ ታማ አገር ሰጠኝ። ዔናቃውያን በዚያ አንደ ነበሩና ከተሞቻቸውም ታላላቅና የተመሸጉ እንደሆኑ ያን ጊዜ አንተው ራስህ ሰምተሃል፤ ሆኖም ልክ እርሱ እንዳለው በእግዚአብሔር እርዳታ አሳድጄ አወጣቸዋለሁ።¹³

¹³ከዚያም ኢያሱ የዮፎኒን ልጅ ካሌብን ባረከው፤ ኩብሮንንም ርስት አድርጎ ሰጠው።¹⁴ ስለዚህም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ኩብሮን የቄኔዛዊው የዮፎኒ ልጅ የካሌብ ርስት ሆነች፤ የእስራኤልን ክምላክ እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡ ተከትሎአልና።¹⁵ ኩብሮን ቀድሞ ከዔናቃውያን ሁሉ ታላቅ በሆነው በአርባቅ ስም ቂርያትአርባቅ ተብላ ትጠራ ነበር።

ከዚያም ምድሪቱ ከጦርነት ዐረፈች።

ለይሁዳ ነገድ የተመደበው ድርሻ

15፡15-19፡4 ቃ፡ጠ-መላ 1፡11-15

15 ለይሁዳ ነገድ በየጉሣቸው በዕጣ የተመደበው ድርሻ እስከ ኤዶም ምድር የሚወርድ ሲሆን፤ በስተ ደቡብ መጨረሻ እስከ ጺን ምድረ በዳ ድረስ ይዘልቃል።

²የደቡብ ወሰናቸው፣ ከጨው ባሕር ግድብ ደቡባዊ ጫፍ ካለው የባሕር ወሽመጥ ይነሣል፤ ንዚያም የአቅረቢ ምን መተላለፊያ በማቋረጥ በጺን በኩል እስከ ቃይስ በርኔ ደቡባዊ ክፍል ይደርሳል፤ ደግሞም ሐጽሮንን አልፎ ወደ አዳር ይወጣና ወደ ቀርቃ ይታጠፋል፤ ኅበአድሞን በኩል አድርጎም ወደ ግብፅ ደረቅ ወንዝ ይገባና መቆሚያው ባሕሩ ይሆናል፤ እንግዲህ በደቡብ በኩል ያለው ወሰናቸው ይህ ነው።

³በምሥራቅ በኩል ያለው ወሰናቸው ደግሞ የጨው ባሕር ሲሆን፤ ይህም የዮርዳኖስ ወንዝ እስከሚሠርግ በት ይደርሳል።

በሰሜን በኩል ያለው ወሰንም የዮርዳኖስ ወንዝ ከሚሠርግበት የባሕር ወሽመጥ ይነሣና ጭቅብ ወደ ቤትሐ ግላ ይወጣል፤ ከዚያም በሰሜናዊው

14፡11 ዘፍ15፡15፤ ዘፍ34፡7
 14፡12 ዙፕ13፡28፤ 33፡14፡24
 14፡13 ዘፍ23፡19፤ ኢሱ10፡36፤22፡6፤7፤ መላ1፡20፤14፡መ-25፤3
 30፤14፤11፤5፤6፤56
 14፡14 ዙፕ14፡24
 14፡15 ዘፍ23፡2፤ ኢሱ11፡23፤15፤ 13፡መላ3፡11፤17፡4፤2
 4፤5፤4፤11፤5፡22፡9
 15፡1 ዙፕ34፡3፤1 3፡21፤ኢሱ18፡5
 15፡2 ዘፍ14፡3
 15፡3 ዙፕ34፡4፤ ዘፍ1፡2
 15፡4 ዘፍ15፡18፤ ዙፕ34፡4
 15፡5 ዘፍ14፡3፤ዙፕ34፡10፤ኢሱ18፡15-19
 15፡6 ቃ፡61፤ኢሱ18፡17-19፡21

15፡7 ዘፍ11፡30፤ ኢሱ7፡24፤10፡3፤ 18፡16፤17፤24፡መ-17፤ 17፡1፡7፡1፡9
 15፡8 ቃ፡63፤ኢሱ10፡1፤18፡16፡28፤ መላ1፡21፤19፡10፤ 24፡መ-5፤6፤18፡22፤ 27፡23፤10፤11፤5፡11፤4፤ 31፡4፡9፤21፤5፡28፤3፤ ፅግ9፡1፤ኢሱ17፡5፤ ኤር7፡31፤19፡2፤6
 15፡9 ቃ፡10፡11፤ 29፤ኢሱ9፡17፤18፤ 15፡2፡መ-6፤2፤ 11፤5፡13፡6
 15፡10 ቃ፡9፤ዘፍ38፤ 12፡ዙፕ24፤18፤ኢሱ19፡22፤38፤21፤16፤መላ1፡33፤14፡መ-6፡9፤ 17፡4፡9፤27፡14፤11
 15፡11 ቃ፡9፤ኢሱ13፡3፤19፡33
 15፡12 ዙፕ34፡6
 15፡13 ዘፍ23፡2፤ ዙፕ13፡22፤ኢሱ10፤ 36፤21፤12፤14፡መ-25፤ 3፤30፤14፤11፤5፤6፤56
 15፡14 ዙፕ13፤ 22፤33፤መላ1፡10፤20
 15፡16 11፤5፡2፡49
 15፡17 መላ39፡11፤ 11፤5፡4፤13፤27፤15

ቤትዓረባ በኩል አድርጎ የሮቤል ልጅ የሆነ ድንጋይ እስካለበት ይደርሳል። ንዚያም ድንበሩ ከአኮር ሸለቆ ወደ ዳቤር ይወጣና ከወንዙ በስተ ደቡብ ባለው በአዳሚም መተላለፊያ ፊት ለፊት አድርጎ በስተ ሰሜን ወደ ጌልገላ ይታጠፋል፤ በዓይንሳሚስ ምንጭ በኩል አልፎም ወደ ዓይንሮ ጌል ይወጣል።⁸ እንደዚህም የሄኖምን ልጅ ሸለቆ አልፎ ይሄድና የኢያቡሳውያን ከተማ እስከ ሆነችው እስከ ኢየሩሳሌም ደቡባዊ ተረተር በመዝለቅ፤ በራፋይም ሸለቆ ሰሜን ጫፍ በኩል አድርጎ ከሄኖም ሸለቆ በስተ ምዕራብ ካለው ክጸረብታ አናት ላይ ይደርሳል።⁹ ንዚያም በመቀጠል ከተራራው አናት ተነሥቶ ወደ ኔፍቶ ምንጮች በማምራት፤ በዓፍሮን ተራራ ላይ ያሉትን ከተሞች አልፎ ይወጣና ቂርያትይዓሪም ተብሎ ወደ ሚጠራው ወደ በአላ ቊልቊል ይወርዳል፤¹⁰ ንዚያም ከበአላ በምዕራብ በኩል አድርጎ ወደ ሴይር ይታጠፍና ክሳሎን ተብሎ በሚጠራው በይዓሪም ኩራብታ ሰሜን ናዊ ተረተር አልፎ ቊልቊል ወደ ቤት ሳሚስ በመውረድ ወደ ተምና ይሻገራል።¹¹ ደግሞም በአቃሮን ሰሜናዊ ተረተር አድርጎ ወደ ሸክሮን ይታጠፍና በበአላ ተራራ ላይ አልፎ እስከ የብኤኤል ይደርሳል፤ ከዚህ በኋላ ወሰኑ ባሕሩ ላይ ይቆማል።

¹²ምድሪቱ ምዕራባዊ ወሰን የታላቁ ባሕር ጠረፍ ነው።

እንግዲህ በየጉሣው የተደለደለውን የይሁዳን ሕዝብ በዙሪያው የከበቡት ወሰኖቹ እነዚህ ናቸው።

¹³ኢያሱ እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት፤ ከይሁዳ ድርሻ ላይ ከፍሎ ኩብሮን የተባለችውን ቂርያትአርባቅን ለዮፎኒ ልጅ ለካሌብ ሰጠው፤ አርባቅም የዔናቅ አባት ነበረ።¹⁴ ካሌብም ሦስቱን የዔናቅን ዘሮች ሴሲንን፤ አኪመንንና ተላሚንን ከኩብሮን አሳደዳቸው፤¹⁵ ከዚያም በዳቤር ሕዝብ ላይ ዘመተ፤ ዳቤር ቀድሞ ቂርያትሜፍር ትባል ነበር።¹⁶ ካሌብ፣ “ቂርያትሜፍርን ወግቶ ለሚይዝ ሰው ልጄን ዓክሳን እድርለታለሁ” አለ።¹⁷ ስለዚህ የካሌብ ወንድም የቄኔዛ ልጅ ኅቶንያል ከተማዬቱን ያዛት፤ ካሌብም ልጁን ዓክሳን ዳረለት።

¹² በዚህና በቀጥር 5 ላይ የሙት ባሕር ማለት ነው። ¹⁴ ዕብራይስጥ ወሰናችሁ ይላል። ¹⁵ በዚህና በቀጥር 47 ላይ የተጠቀሰው የሚድትራንያን ባሕር ነው።

18ዓክሳ ወደ ጎቶንያል በመጣች ጊዜም፤ ከአባትዋ ላይ የእርሻ መሬት እንዲለምን አጥብቃ ነገረችው።¹⁸ ከአህያዋ ላይ እንደ ወረደች ካሌብ፤ “ምን እንዳደርግልሽ ትፈልገያለሽ?” ሲል ጠየቃት።

19እርስዋም፤ “እባክህ፤ በሳ ነገር አድርግልኝ፤ በኔጌብ መሬት እንደ ሰጠሽኝ ሁሉ፤ አሁንም የውሃ ምንጭ ጉድጓዶች ስጠኝ” አለችው፤ ካሌብም የላይኛውንና የታችኛውን ምንጮች ሰጣት።

20ሊይሁዳ ነገድ በየጉሣቸው የተሰጣቸው ርስት ይህ ነው።

21በኔጌብ አካባቢ በኤዶም ድንበር ላይ በወሰኑ ጫፍ የሚገኙት የይሁዳ ነገድ ደቡባዊ ከተሞች እነዚህ ነበሩ።

ቀብስኤል፤ ዔዴር፤ ያጉር፤ 22ቀና፤ ዲሞና፤ ዓድዓዳ፤ 23ቃዴስ፤ ሐጸር፤ ዩትናን፤ 24ዚና፤ ጤሌም፤ በዓለት፤ 25ሐጸርሐዳታ፤ ሐጸር የምትባለው ቂርያ ትሐጸር 26አማም፤ ሽማፅ፤ ሞላዳ፤ 27ሐጸርጋዳ፤ ሐሽሞን፤ ቤትጳሌጥ፤

28ሐጸር ሹዓል፤ ቤርሳቤህ፤ ቢዝዮትያ 29በአላ፤ ዒዶም፤ ዓጼሞ፤

30ኤልቶላድ፤ ከሲል፤ ሐርማ፤ 31ጺቅላግ፤ ማድማና፤ ሳንሳና 32ልባዎት፤ ሺልሂም፤ ዓይንና ሪሞን ናቸው፤ ባጠቃላይም ከተሞቹና መንደሮቻቸው ሃያ ዘጠኝ ናቸው።

33ምዕራቡ በኩረብታዎች ግርጌ ያሉት ደግሞ እነዚህ ናቸው፤ ኤሽታኦል፤ ጸርዓ፤ አሽና 34ዛኖዋ፤ ዓይንገኒም፤ ታዳዋ፤ ዓይናም፤ 35የርሙት፤ ዓይላም፤ ሰኩት፤ ዓዜቃ፤ 36ሸዓራይም፤ ዓዲታይም፤ ግዴራ፤ ግዴራታይም ናቸው፤ ከተሞቹም ከመንደሮቻቸው ዐሥራ አራት ናቸው።

37ጽናን፤ ሐዳሻ፤ ሚግዳልጋድ፤

38ዲልዓን፤ ምጽጳ፤ ዮቅትኤል፤

39ለኪሶ፤ ቦጽቃት፤ ዒግሎን፤ 40ከቦን፤ ለሐማስ፤ ኪትሊሽ፤ 41ግዴራት፤ ቤት ዳጎን፤ ናዕማና መቄዳ ናቸው፤ ከተሞቹም ከመንደሮቻቸው ዐሥራ ስድስት ናቸው።

42ልብና፤ ዔትር፤ ዓሻን 43ይፍታሕ፤ አሽና፤ ጎጸብ፤ 44ቅዒላ፤ አክዚብና መሪሳ ናቸው፤ ከተሞቹም ከመንደሮቻቸው ዘጠኝ ናቸው።

45አቃሮን በኩረያዋ ካሉ ሰፈሮችና መንደሮቿ ጋር፤ 46እንዲሁም ከአቃሮን በስተ ምዕራብ በአሸዶድ አካባቢ ያሉ ሰፈሮችና መንደሮቻቸው ሁሉ፤ 47አሸዶድ በኩረያዋ ካሉ ሰፈሮ

15፡19 ዘፍ36፡24፤ ኢ.ሱ10፡40

15፡21 ዘፍ35፡21፤ ኢ.ሱ10፡40፤2ሳሙ23፤20፤1ዜፍ11፡22

15፡23 ኢ.ሱ11፡1፤ 12፡22

15፡24 ቍ55፤1ሳሙ23፤14፤2ዜፍ11፡8

15፡25 ኢ.ሱ11፡1

15፡26 ኢ.ሱ19፡2፤ 1ዜፍ4፤28፤ካህ11፡26

15፡28 ዘፍ21፡14፤ ኢ.ሱ19፡3፤1ዜፍ4፤28

15፡29 ቍ9፤ኢ.ሱ19፡3፤1ዜፍ4፤29

15፡30 ዘፍ14፤45፤ ኢ.ሱ 19፡4

15፡31 ኢ.ሱ19፤ 5፤1ሳሙ27፤6፤1ዜፍ2፤49፤4፤30፤12፤1፤ጎህ1፡28

15፡32 ዘፍ34፤11፤ ኢ.ሱ19፡7፤መግ20፤45፤21፤13፤ዘካ14፡10

15፡33 ቍ43፤ኢ.ሱ19፡41፤መግ13፤2፤25፤16፤31፤18፤2፤11፤2ዜፍ11፡10፤ጎህ1፡29

15፡34 ቍ56፤ኢ.ሱ12፡17፤19፤21፤21፤29፤1ዜፍ4፤18፤ጎህ3፤13፤1፡30

15፡35 ቍ48፤ዘፍ38፤1፤ኢ.ሱ10፡3፤10፤1፤74፡10

15፡36 1ሳሙ17፤52፤1ዜፍ4፤31፤12፡4

15፡38 ኢ.ሱ11፡3፤ 2፤ጎህ14፡7

15፡39 ኢ.ሱ10፡3፤ 2፤ጎህ22፡1

15፡41 ኢ.ሱ10፡10፤ 19፤27፤2ዜፍ28፡18

15፡42 ዘፍ33፤20፤ ኢ.ሱ19፡7፤1ሳሙ30፤30፤1ዜፍ4፤32፤6፤59

15፡43 ቍ33

15፡44 ኢ.ሱ19፤29፤መግ1፤31፤1ሳሙ23፤1-2፤1ዜፍ4፤19፤ጎህ3፤17፤18፤ጎህ1፤14፤15

15፡45 ኢ.ሱ13፡3

15፡46 ኢ.ሱ11፡22

15፡47 ዘፍ15፡18፤ ዘፍ34፤6፤ኢ.ሱ1፡22

15፡48 ቍ35፤ኢ.ሱ2፤14፤መግ10፤1ዘሳሙ30፤27፤1ዜፍ6፤57

15፡49 ኢ.ሱ10፡3

15፡50 ኢ.ሱ11፡21፤ 21፤14፤1ሳሙ30፤28

15፡51 ኢ.ሱ10፡41፤ 21፤15፤2ሳሙ15፤12፤ ኤር48፡21 15፡52 ዘፍ25፡14

15፡54 ዘፍ35፡27

15፡55 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

ችና መንደሮች ጋር፤ ጋዛ እስከ ግብፅ ድረቅ ወንዝና እስከ ታላቁ ባሕር ጠረፍ በመለስ ካሉት ሰፈሮቹና መንደሮቿ ጋር።

48በኩረብታማዋም አገር የሚገኙ ከተሞች ደግሞ እነዚህ ናቸው፤ ሳምር፤ የቲር፤ ሶኮ 49ደና፤ ዳቤር የምትባለው ቂርያ ትስና 50ዓናብ፤ ኤሽትሞዓ፤ ዓኒም፤ 51ካሶም፤ ሐሎንና ጊሎ፤ እነዚህም ዐሥራ አንዱ ከተሞችና መንደሮቻቸው ናቸው።

52አራብ፤ ዱማ፤ ኤሽዓን፤ 53ዲም፤ ቤትታዱግ፤ አፌቃ 54ሐምጣ፤

ኬብርን የተባሉትው ቂርያትአርባትና ጸያር ናቸው፤ እነዚህም ዘጠኝ ከተሞችና መንደሮቻቸው ናቸው።

55ዓግን፤ ቀርሚሎስ፤ ዚፍ፤ ዩጣ

56ኢይዝራኤል፤ ዮቅድዓም፤ ዛኖዋሕ፤

57ቃይን፤ ጊብዓና ተምና ናቸው፤ እነዚህም ዐሥር ከተሞችና መንደሮቻቸው ናቸው።

58ሐልሐል፤ ቤትጽር፤ ጌር፤ 59ማዕራት፤ ቤትዓዮትና ኤልትቆን ናቸው፤ እነዚህም ስድስት ከተሞችና መንደሮቻቸው ናቸው።

60ቂርያትይጋሪም የተባሉትው ቂርያ ትስኦልና ረባት፤ እነዚህም ሁለት ከተሞችና መንደሮቻቸው ናቸው።

61በምድረ በዳው ደግሞ እነዚህ ናቸው፤ ቤትዓረባ፤ ሚዲን፤ ስካካ፤ 62ኒብሻን፤ የጨው ከተማና ዓይንጋዲ፤ እነዚህም ስድስት ከተሞችና መንደሮቻቸው ናቸው።

63ነገር ግን የይሁዳ ዘሮች በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ኢየሱሳውያን ከቦታቸው ሊያስለቅቋቸው አልቻሉም፤ ኢየሱሳውያንም እስከ ዛሬ ድረስ ከይሁዳ ሕዝብ ጋር በኢየሩሳሌም አብረው ይኖራሉ።

ለአፍሬምና ለምናሴ ነገድ የተመደበው ድርሻ

16 ለዮሴፍ ዝርያዎች የተመደበው ድርሻ፤ ከዮርዳኖስ ኢየሪኮ ማለት ከኢየሪኮ ምንጮች በስተ ምሥራቅ ይነሣ፤ ምድረ በዳውን በማቋረጥ በኩረብታማው አገር አድርጎ ወደ ቤቴል ይወጣል።

15፡56 ቍ34፤ኢ.ሱ17፤16፤19፤18፤መግ6፤33፤1ሳሙ25፤43፤ ጎዝ8፤45፤ 1ዜፍ3፤1፤ ሆሴ1፤5 15፡57 ዘፍ38፤12፤ ኢ.ሱ18፤28፤24፤33፤ መግ19፤12፤20፤4፤2ሳሙ23፤29፤ 1ዜፍ11፤31 15፡58 1ዜፍ24፤5፤4፤39፤ 12፤7፤2ዜፍ11፤7፤ ጎህ3፤16 15፡60 ቍ9፤ዘዳ3፤11፤ኢ.ሱ9፤17

15፡61 ቍ6፤ኢ.ሱ8፤15 15፡62 1ሳሙ23፤ 29፤24፤1፤ሕዝ47፤10 15፡63 ቍ8፤ ኢ.ሱ10፤1፤16፤10፤17፤12፤መግ1፤21፤ 1፤ጎህ9፤21፤ሕዝ48፤7 16፡1 ኢ.ሱ8፤15፤1፤2፤9

15፡64 ዘፍ35፤27

15፡65 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡66 ዘፍ35፤27

15፡67 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡68 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡69 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡70 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡71 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡72 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡73 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡74 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡75 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡76 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡77 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡78 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡79 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

15፡80 ኢ.ሱ12፡2፤ 1፤16፤መግ10፤12፤1ሳሙ23፤24፤25፤25፤1፤2፤1ዜፍ2፤45

2ሎዛ ከምትባለው ከቤቴል ይነሣና በአጣ ሮት ወደሚገኘው ወደ አርካውያን ግዛት ይሻገራል፤ 3በዚያም በምዕራብ በኩል ቀሩልቀሩል ወደ የፍሌጣውያን ግዛት እስከ ታችኛው ቤትሐሮን ምድር ይወርድና ወደ ጌዝር ዘልቆ ባሕሩ ላይ ይቆማል። 4ስለዚህ የዮሴፍ ዘሮች ምናሴና ኤፍሬም ርስታቸውን ተቀበሉ።

5ኤፍሬም ወገን በየጉሣ በየጉሣቸው የተሰጣቸው ድርሻ ይህ ነው፤

ድንበሩ በምሥራቅ በኩል ከአጣ ሮት አዳር ተነሥቶ እስከ ላይኛው ቤትሐሮን ይወጣና፤ 6እስከ ባሕሩ ይዘልቃል። በስተ ሰሜን ደግሞ ከሚክምታት ተነሥቶ በምሥራቅ በኩል ወደ ተአናት ሴሎ ይታጠፍና ከዚያ በማለፍ እስከ ኢያኖክ ምሥራቅ ይዘልቃል፤ 7ከኢያኖክም በመነሣት ወደ አጣሮትና ወደ ነጻራት ቀሩልቀሩል ይወርድና በኢያሪኮ በኩል አድርጎ የርዳኖስ ላይ ብቅ ይላል። 8ድንበሩ አሁንም ከታጵቅ በምዕራብ በኩል አድርጎ ወደ ቃና ወንዝ ይወርድና ከባሕሩ ላይ ይቆማል። እንግዲህ የኤፍሬም ነገድ በየጉሣ በየጉሣቸው የተካፈሉት ርስት ይህ ነበር። 9ይህም በምናሴ ነገድ ርስት ውስጥ ለኤፍሬም ዘሮች የተመደቡትን ከተሞች በሙሉና መንደሮቻቸውን የሚያጠቃልል ነው።

10ይህ ሁሉ ሆኖ የኤፍሬም ዘሮች በጌዝር የሚኖሩትን ከነዓናውያን ከዚያ አላባረሯቸውም ነበር፤ ከነዓናውያን እስከ ዛሬ ድረስ ከኤፍሬም ዘሮች ጋር አብረው ይኖራሉ፤ ይሁን እንጂ የጉልበት ሥራ እንዲሠሩ ይገደዳሉ።

17 ምናሴ የዮሴፍ የበኩር ልጅ እንደ መሆኑ መጠን፤ ለነገዱ የተመደበለት ድርሻ ይህ ነበር፤ የምናሴ የበኩር ልጅ ማኪር፤ የገለጻውያን አባት ብርቱ ጦረኛ ስለነበር ገለጻውያን ባሳን ድርሻው ሆኑ። 2ስለዚህ ይህ ርስት ለተቀሩት የምናሴ ዘሮች ማለትም ለአባዱዝር፤ ለኬሌግ፤ ለእሥራኤል፤ ለሴኬም፤ ለአፌር፤ ለሸሚዳ ጉሣዎች የተሰጠ ነው፤ እነዚህ በየጉሣዎቻቸው የዮሴፍ ልጅ የምናሴ ሌሎች ወንዶች ዝርያዎች ናቸው።

3በለጻዓድ የአፌር ልጅ፤ የገለጻው ልጅ፤ የማኪር ልጅ፤ የምናሴ ልጅ ነው። እርሱም ሴቶች ልጆች እንጂ ወንዶች ልጆች አልነበሩትም። የሴቶች ልጆቹም ስም ማህለህ፤ ኑዓ፤ ዔግላ፤ ሚልካ፤ ቲርጸ

16፡2 ቍ5፣ዘፍ28፣ 19፣ዘ፣32፣3፣24፣መ፣ 15፣32

16፡3 አሰ10፣1033

16፡4 ኢሱ18፣5

16፡5 ቍ2፣ኢሱ10፣10፣18፣13

16፡6 ቍ7፣ኢሱ17፣ 7፣2፣715፣29

16፡7 ቍ6፣ዘ፣ጉ32፣3

16፡8 ኢሱ12፣17፣ 17፣9፣19፣28

16፡9 ሕዝ48፣5

16፡10 ኢሱ15፣63፣ 17፣13፣መ፣41፣28- 29፣1፣7፣9፣16

17፡1 ዘፍ41፣51፣50፣ 23፣ዘ፣ጉ1፣34፣ኢሱ12፣2፣5፣1፣ዘ፣57፣14

17፡2 ዘጉ26፣30፣ 27፣1፣ ኢሱ22፣7፣ መ፣96፣ 11፣34፣8፣2፣ 1፣ዘ፣57፣14፣18፣19

17፡3 ዘጉ27፣1፣ 26፣33

17፡4 ዘጉ27፣5-7

17፡5 ኢሱ13፣ 30-31

17፡7 ቍ10፣ዘፍ12፣6፣ኢሱ16፣6፣19፣ 24፣31፣21፣6፣30፣21፣ 21፣24፣25፣መ፣41፣ 31፣5፣17፣6፣35፣17፣23፣ 39፣1

17፡8 ኢሱ12፣17

17፡9 ኢሱ16፣8

17፡10 ቍ7፣ዘፍ30፣18፣ሕዝ48፣5

17፡11 ቍ10፣16፣ ኢሱ11፣2፣21፣2፣መ፣ 1፣27፣1፣4፣መ፣28፣7፣31፣ 4፣10፣2፣4፣መ፣21፣1፣21፣፣ 4፣12፣9፣15፣2፣7፣9፣27፣ 1፣ዘ፣57፣29፣መ፣183፣ 10፣ሕዝ 48፣4

17፡12 ኢሱ15፣63

17፡13 መ፣41፣ 27-28

17፡14 ዘጉ26፣ 28-37

ይባላል። 4እነርሱም ወደ ካህኑ ወደ አልዓዛር፤ ወደ ነዌ ልጅ ወደ ኢያሱና ወደ መሪዎቹ ቀርበው፤ “ከወንድሞቻችን ጋር ርስት እንድንካፈል እግዚአብሔር ሙሴን አዞታል” አሏቸው። ስለዚህ ኢያሱ እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት፤ ከአባታቸው ወንድሞች ጋር ርስት ሰጣቸው። 5ምናሴም ከገለጻውያን ከባሳን ምድር ሌላ፤ ዐሥር ቦታ የሚደለደል የመሬት ክፍል በየርዳኖስ ምሥራቅ ነበረው፤ 6የምናሴ ነገድ ሴት ልጆች ከወንዶቹ ጋር ርስት ተካፍለዋልና፤ የገለጻው ምድር ግን ለቀሩት የምናሴ ዘሮች ተሰጠ።

7የምናሴ ርስት ከአሴር አንሥቶ ከሴኬም በስተ ምሥራቅ እስካላቸው እስከ ሚክምታት ይደርሳል፤ ድንበሩም ወደ ደቡብ በመዝለቅ በዓይንታጵቅ የሚኖረውን ሕዝብ ይጨምራል። 8የታጵቅ ምድር የምናሴ ይዞታ ነበር፤ ይሁን እንጂ በድንበሩ ላይ የምትገኘው የታጵቅ ከተማ የኤፍሬም ዘሮች ይዞታ ነበረች፤ 9ከዚያም በመቀጠል ድንበሩ በደቡብ በኩል ወደ ቃና ወንዝ ይደርሳል። በምናሴ ከተሞችም መካከል የኤፍሬም ከተሞች ነበሩ፤ ያም ሆኖ የምናሴ ድንበር የወንዙ ሰሜናዊ ክፍል ሲሆን፤ እስከ ባሕሩ ይዘልቃል። 10በደቡብ በኩል ያለው ምድር የኤፍሬም ሲሆን፤ በሰሜን በኩል ያለው ደግሞ የምናሴ ነበር፤ የምናሴ ግዛት እስከ ባሕሩ የሚደርስ ሲሆን፤ ሰሜናዊ ድንበሩ አሴር፤ ምሥራቃዊ ድንበሩ ደግሞ ይሳኮር ነው።

11እንዲሁም በይሳኮርና በአሴር ውስጥ፤ ቤትሳን፤ ይብልዓም፤ የዶር ሕዝብ፤ ዓይንታጵቅ፤ ታዕናክና መግዶ በዙሪያቸው ካሉ ሰፈሮቻቸው ጋር የምናሴ ነበሩ፤ ሦስተኛውም ናፎት ነው።

12ይሁን እንጂ የምናሴ ዘሮች እነዚህን ከተሞች መያዝ አልቻሉም፤ ከነዓናውያን የያዙትን ላለመልቀቅ ቀሩርጥ ሐሳብ አድርገው ነበርና። 13እስራኤላውያን በበረቱ ጊዜ ግን ከነዓናውያንን የጉልበት ሥራ እንዲሠሩ አስገደዷቸው፤ እንጂ ከዚያ ፈጽመው አላባረሯቸውም ነበር።

14የዮሴፍ ዘሮች ኢያሱን፤ “ቀጥራችን ብዙ ነው፤ እግዚአብሔርም አብዝቶ ባርኮ

11 ይኸውም ናፎት ዶር ነው።

ናል፤ ታዲያ እንዴት ርስታችን አንድ ዕጣና አንድ ድርሻ ብቻ ሆነ?" አሉት።

¹⁵ኢያሱም መልሶ፣ “ቀጥራችሁ ይህን ያህል በዘቶ ኩረብታማው የኤፍሬም ምድር እስከዚህ የሚጠባችሁ ከሆነ፣ ወደ ፌሪዛው ያንና ወደ ራፋይም ምድር ወጥታችሁ ደኑን ለራሳችሁ መንጥሩ” አላቸው።

¹⁶የዮሴፍም ዘሮች፣ “ኩረብታማው አገር አይበቃንም፤ ደግሞም በሜዳው ላይ ያሉት በቤትሳንና በሰፈሮችዎ፣ እንዲሁም በኢይዝራኤል ሸለቆ የሚኖሩት ከነዓናውያን ሁሉ የብረት ሠረገሎች አሏቸው” አሉት።

¹⁷ኢያሱ ግን ለዮሴፍ ዘሮች ለኤፍሬምና ለምናሴ እንዲህ አላቸው፣ “እናንተ ቀጥራችሁ ብዙ፤ እጅግም ጎያል እንደመሆናችሁ ድርሻችሁ አንድ ብቻ አይሆንም፤ ¹⁸ነገር ግን ደን የለበሰው ኩረብታማው አገር የእናንተ ነው፤ ሄዳችሁ መንጥሩት፣ ዳር ድንበሩ ሁሉ የእናንተ ይሆናል፤ ከነዓናውያን የብረት ሠረገላ ቢኖራቸውና ብርቱዎች ቢሆኑም እንኳ ከዚያ ታስወጧቸዋላችሁ።”

የቀሪው ምድር መከፋፈል

18 መላው የእስራኤላውያን ማኅበር በሴሎ ተሰበሰቡ፣ የመገናኛውንም ድንኳን እዚያው ተከሉ፤ ምድሪቱም ጸጥ ብላ ተገዛችላቸው። ²ዳሩ ግን ርስት ገና ያልተሰጣቸው ሰባት የእስራኤል ነገዶች ነበሩ።

³ስለዚህ ኢያሱ እስራኤላውያንን እንዲህ አላቸው፣ “የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር የሰጣችሁን ምድር ለመውረስ ቸል የምትሉት እስከ መቼ ነው? ⁴አሁንም ከእያንዳንዱ ነገድ ሦስት ሦስት ሰው ምረጡ፤ እኔም ምድሪቱን ተዘዋውረው እንዲያጠኑና እያንዳንዱም ነገድ መውረስ የሚገባውን ድርሻ ዝርዝር መግለጫ ጽፈው እንዲያመጡ እልካቸዋለሁ፤ ከዚያም ወደ እኔ ይመለሳሉ። ⁵ምድሪቱንም ሰባት ቦታ ይከፍሏቸዋል፤ ይሁዳ በደቡብ፣ የዮሴፍ ዘሮች በሰሜን በኩል የተመደበላቸውን ርስት ይዘው ይኖራሉ። ⁶የሰባቱን የመሬት ክፍፍል ዝርዝር መግለጫ ጽፋችሁ ወደኔ ታመጡና በአምላካችን በእግዚአብሔር ፊት ዕጣ እጥልላችኋለሁ። ⁷ሌዋውያን ግን ለእግዚአብሔር የሚሰጡት የክህነት አገልግሎት ርስታቸው ስለ ሆነ በእናንተ መካከል ድርሻ አይኖራቸውም፤ ⁸ጋድ፣ ሮቤልና የምናሴ ነገድ እኩሌታም የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ በምሥረቅ ዮርዳኖስ

17:15 ዘፍ:14:5፣ ኢሱ:3:10፣15:8፣ 18:16፣24:5፣18:1 8:6፣23:13፣ኢሳ 15:8፣17:5
17:16 ቍ:11:18፣ ኢሱ:15:56፣መሳ1 ፣19:4፣3:13፣14:1 29:1
17:17 ሕዝ48:5
17:18 ቍ:16፣ 14:1
18:1 ቍ:10:89፣110 27:21፣40:2፣ኢሱ:19 ፣51፣21:2፣መሳ18፣ 31፣21:12፣19፣14፣ 1:3፣3:21፣4:3፣1፣714፣ 2፣መዝ78:60፣ኢር7፣ 12፣26፣6፣40፣2:41፣5 ፣ሐሥ 7:45
18:4 ቍ:8፣መዝ 2:5
18:5 ኢሱ:15:1፣ 16:1-4
18:6 ዘሌ:16:8
18:7 ኢሱ:13:8፣33

የሰጣቸውን ርስት ቀደም አድርገው ወስደዋል።”

⁸ሰዎቹ የምድሪቱን ሁኔታ ለማጥናትና ለመመዝገብ ገዙ ሲጀምሩ ኢያሱ፣ “ሄዳችሁ የምድሪቱን ሁኔታ አጥኑና በዝርዝር ከጻፋችሁ በኋላ ወደ እኔ ተመለሱ፤ እኔም እዚሁ ሴሎ በእግዚአብሔር ፊት ዕጣ እጥልላችኋለሁ” አላቸው። ⁹ስለዚህም ሰዎቹ ሄደው ምድሪቱን ተዘዋውረው አዩ፤ ከነከተሞቻቸው ሰባት ቦታ ከፍለው በጥቅልል ብረና ላይ በዝርዝር ጻፉ፤ ከዚያም በሴሎ ሰፈር ወዳለው ወደ ኢያሱ ተመለሱ። ¹⁰ኢያሱም በሴሎ በእግዚአብሔር ፊት ዕጣ ጣለላቸው፤ ምድሪቱንም እንደየነጻ ደልድሎ ለእስራኤላውያን አከፋፈላቸው።

ለብንደም ነገድ የተመደበው ድርሻ

¹¹ለብንደም ነገድ የሆነው የመጀመሪያው ዕጣ በየጉሣ በየጉሣው ወጣ፤ በዕጣ የደረሰባቸውም ምድር የሚገኘው በይሁዳና በዮሴፍ ነገዶች ርስት መካከል ሲሆን እንደሚከተለው ነው።

¹²በሰሜን ያለው ድንበራቸው ከዮርዳኖስ ይነሣና የኢያሪኮን ሰሜናዊ ተረተር አልፎ፣ በስተ ምዕራብ ወደ ለው ኩረብታማ ምድር በማምራት፣ እስከ ቤትአዌን ምድር በዳ ይዘልቃል። ¹³ከዚያ ደግሞ ወደ ደቡብ ሎዛ ማለት ወደ ቤቴል ተረተር ይሻገርና በታችኛው ቤትሐሮን በስተ ደቡብ ባለው ተራራ በኩል አድርጎ ወደ አጣሮት አዳር ይወርዳል።

¹⁴በስተ ደቡብ ያለው ድንበር ከቤትሐሮን ትይዩ ካለው ኩረብታ ተነሥቶ፣ በምዕራብ በኩል ወደ ደቡብ በመታጠፍ፣ የይሁዳ ነገድ ከተማ ወደ ሆነችው ወደ ቂርያትቦአል ማለት ወደ ቂርያትይዳሪም ያልፋል፤ ይህ እንግዲህ በምዕራብ በኩል ያለው ድንበር ነው።

¹⁵በስተ ደቡብ ያለው ድንበር ደግሞ በምዕራብ በኩል ከቂርያትይዳሪም ጥግ ይነሣና እስከ ነፍቶ ውሃ ምንጭ ይዘልቃል፤ ¹⁶ይኸው ድንበር ከራፋይም ሸለቆ በስተ ሰሜን ባለው በሄኖም ሸለቆ ትይዩ ቀጥልቀጥል ወደ ኩረብታው ግርጌ ይወርዳል፤ ከዚያም ከኢያቡሳውያን ከተማ በደቡብ በኩል ባለው ተረተር አድርጎ ወደ ሄኖም ሸለቆ በመውረድ እስከ ዓይንሮጌል ይዘልቃል። ¹⁷ደግሞም ወደ ሰሜን ይታጠፍና በቤትሳሚስ በኩል አድርጎ እስከ ጌሊሎት ይዘ

18:8 ቍ:1:4
18:10 ቍ:1:11፣ጥ 33:54፣34:13፣ኢሱ 19:51፣ኤር7:12
18:12 ኢሱ:7:2፣ 8:15
18:13 ዘፍ:28:19፣ ዘጥ:32:3፣ኢሱ 12:9፣16:5
18:14 ኢሱ:9፣ 17:10፣10
18:15 ኢሱ:15:9
18:16 ኢሱ:15:7፣ 8:17፣15
18:17 ኢሱ:15:6፣ 7:22፣10

ልቃል፤ ከዚያም በአዱሚም መተላለፊያ ትይዩ እስካለው እስከ ሮቤል ልጅ እስከ ቦህን ድንጋይ ይወርዳል።¹⁸ ወደ ቤትዓረባ ሰሜናዊ ተረተር በመቀጠል ቀሩልቀሩል ወደ ዐረባ ይወርዳል።¹⁹ ከዚያም ሰሜናዊን የቤትሐግላንን ተረተር አልፎ ይሄድና በስተ ደቡብ የዮርዳኖስ ወንዝ እስከሚገባበት እስከ ሙት የባሕር ወሽመጥ ይዘልቃል፤ ይህም ደቡባዊ ድንበሩ ነው።

²⁰ በምሥራቅ በኩል ያለው ድንበር፣ ራሱ የዮርዳኖስ ወንዝ ነው።

ይህ እንግዲህ የብንደም ነገድ ጉሣዎች በርስትነት የወረሳት ምድር ዳር ድንበር ቻሉ ለእነዚህ ነበሩ።

²¹ የብንደም ነገድ በየጉሣቸው የያዘቸው ከተሞች እነዚህ ናቸው፤

ኢያሪኮ፣ ቤትሐግላ፣ ዓመቀጸጽ፣²² ቤትዓረባ፣ ዘግራይም፣ ቤቴል፣²³ ዓዋም፣ ፋራ፣ ኤፍራታ፣²⁴ ክሬርዓምናይ፣ የፍኒ እንዲሁም ጋባ ናቸው፤ እነዚህም ከነ መንደሮቻቸው ዐሥራ ሁለት ከተሞች ናቸው።

²⁵ ገባዎን፣ ራማ፣ ብኢሮት፣²⁶ ምጽጳ፣ ከፊራ፣ አሞቂ፣²⁷ ሬቄም፣ ይርጽኤል፣ ተርአላ፣²⁸ ጼላ፣ ኤሌፍ፣ የኢያቡሳው ያን ከተማ ኢየሩሳሌም፣ ጊብዓ እንዲሁም ቂርያት ነበሩ፤ እነዚህም ከነ መንደሮቻቸው ዐሥራ አራት ከተሞች ናቸው።

እንግዲህ የብንደም ነገድ በየጉሣቸው የወረሱት ይህ ነበር።

ለስምዖን ነገድ የተመደበው ድርሻ

19፡2-10 ተጓ ምብ-1 ዜና 4፡28-33

19 ሁለተኛው ዕጣ ለስምዖን ነገድ በየ ጉሣ በየጉሣው ወጣ፤ ርስታቸውም ዙሪያውን በይሁዳ ነገድ ርስት የተከበበ ነበር፤ ጌይህም የሚከተሉትን ያካትታል፤

ቤርሳቤህ፣ ሢባ፣ ሞላዳ፣³ ሐጸር ሹዓል፣ ባላ፣ ዔጼም፣⁴ ኤልቶላድ፣ በቱል፣ ሔርማ፣⁵ ጸቅላግ፣ ቤት ማርካ ቦት፣ ሐጸርሱሳ፣⁶ ቤተለባኦትና ሻሩሔን ነበሩ፤ እነዚህ ዐሥራ ሦስት ከተሞችና መንደሮቻቸው ናቸው።

⁷ ዓይን፣ ሪሞን፣ ዔቴርና ዓሻን የተባሉት አራት ከተሞቻቸውና መንደሮቻቸው፣⁸ ደግሞም እስከ ባዕላት-ብኤር ወይም ኔጌብ ውስጥ እስካለው እስከ ራማት ድረስ ባሉት ከተሞች ዙሪያ የሚገኙት መንደሮች ሁሉ ከእነዚህ ጋር ይጠቃላሉ።

እንግዲህ በየጉሣው የተደለደለው የስምዖን ነገድ ርስት ይህ ነበር።⁹ የይሁዳ ነገድ

18፡18 ኢሱ11፡2፣ 15፡6
 18፡19 ዘፍ14፡3፣ ኢሱ15፡6
 18፡20 1ሳሙ9፡1
 18፡21 ኢሱ15፡6
 18፡22 ኢሱ15፡6፣ 16፡1፣ 2ዜና13፡4
 18፡23 ዘፍ22፡3፣ መሳ 6፡11፣ 24፡8፣ 27፡32፣ 39፣ 5፣ 1ሳሙ13፡17
 18፡24 ኢሱ21፡17፣ 1ሳሙ13፡3፣ 16፣ 14፡5፣ 17፡15፣ 22፣ 27፡23፣ 8፣ ኢሱ10፡29
 18፡25 ኢሱ9፡3፣ 17፡10፣ 40፣ መሳ4፡5፣ 9፣ 13፣ 14ሙ1፣ 1፣ 19፣ 2፣ 11፣ 7፣ 17፣ 25፣ 1፣ 1፣ 17፣ 15፣ 17፣ 21፣ 30፣ 2፣ 25፣ 26፣ 3፣ 7፣ 29፣ 11፣ 33፣ ኢሱ10፡29፣ ኢር31፡15፣ 34፡1
 18፡26 ኢሱ9፡17፣ 11፡3፣ 30፣ 2፣ 25፣ ነግ7፡29
 18፡28 ኢሱ9፡17፣ 10፡1፣ 15፡8፣ 57፣ 2ሳሙ 21፡14፣ 3ሐዝ 48፡23
 19፡1 ዘፍ49፡7
 19፡2 ዘፍ21፡14፣ ኢሱ15፡26፣ 17፡19፣ 3
 19፡3 ኢሱ15፡28፣ 29
 19፡4 ዘፍ14፣ 45፣ ኢሱ15፡30
 19፡5 ኢሱ15፡31
 19፡7 ኢሱ15፡32፣ 42
 19፡8 ኢሱ10፡40
 19፡9 ዘፍ49፡7፣ 3ሐዝ 48፡24

19፡10 ቀ፡12፡16፣ 27፡34፣ ኢሱ21፡7፣ 34፣
 19፡11 ኢሱ12፡22
 19፡12 ቀ፡10፣ ኢሱ 21፡28፣ 1ዜና6፡72
 19፡13 ኢሱ11፡22፣ 15፡32
 19፡14 ቀ፡27
 19፡15 ዘፍ35፡19፣ ኢሱ11፡1፣ 21፡35
 19፡16 ቀ፡10፣ 3ሐዝ 48፡26
 19፡17 ዘፍ30፡18
 19፡18 ኢሱ15፡56፣ 1ሳሙ28፡4፣ 17፡1፣ 33፣ 27፡4፣ 8
 19፡20 ኢሱ21፡28
 19፡21 ኢሱ15፡34
 19፡22 ኢሱ15፡10፣ መሳ4፡6፣ 12፡8፣ 18፣ መ 7፡89፣ 12፡ኢር46፣ 18
 19፡23 ዘፍ49፡15፣ ኢሱ17፡10፣ 3ሐዝ48፣ 25
 19፡24 ኢሱ17፡7
 19፡25 ኢሱ11፡1

የያዘው ርስት እጅግ ሰፊ ስለ ነበር፣ ከይሁዳ ነገድ ድርሻ ተከፍሎ ለስምዖን ነገድ በርስትነት ተሰጠ፤ ከዚህ የተነሣም የስምዖን ነገድ በይሁዳ ነገድ ድርሻ ርስት ሊካፈል ቻለ።

ለዛብሎን ነገድ የተመደበው ድርሻ

¹⁰ ሦስተኛው ዕጣ ለዛብሎን ነገድ በየጉሣው በየጉሣው ወጣ፤

የርስታቸውም ድንበር እስከ ሣራድ ይደርሳል፤¹¹ ወደ ምዕራብም በመሄድ በመርዓላ በኩል ያልፋል፤ ደባሺትን ተጠግቶም በየቅንጫም አጠገብ እስከ ለው ወንዝ ድረስ ይዘልቃል።¹² ከሣራድም ወደ ምሥራቅ በመታጠፍ፣ የፀሐይ መውጫ ወደ ሆነው አገር ወደ ኪስሎት-ታቦር በመዝለቅ እስከ ዳብራት ሄዶ ወደ ያፊዓ ያቀናል፤¹³ ከዚያም ወደ ምሥራቅ በመቀጠል፤ ወደ ጋትሔ ፍርና ወደ ዒትቃጺን ይዘልቃል፤ ከዚያ ደግሞ ወደ ሪሞን በመሄድ፣ ወደ ኒዓ ይታጠፋል።¹⁴ በስተ ሰሜንም በኩል ወደ ሐናቶን ይዞርና በይፍታ-ሕኤል ሸለቆ ላይ ይቆማል።¹⁵ ደግሞም ቀጣትን፣ ነህላልን፣ ሺምሮንን፣ ይዳላንና ቤተልሔምን ይጨምራል፤ እነዚህም ከነ መንደሮቻቸው ዐሥራ ሁለት ከተሞች ናቸው።

¹⁶ እነዚህ ሁሉ ለዛብሎን ነገድ ርስት ሆነው ለየጉሣ ለየጉሣው የተደለደሉ ከተሞችና መንደሮቻቸው ነበሩ።

ለይሳኮር ነገድ የተመደበው ድርሻ

¹⁷ አራተኛው ዕጣ ለይሳኮር ነገድ በየጉሣው በየጉሣው ወጣ፤¹⁸ ምድራቸውም የሚከተሉትን ያካትታል፤

ኢይዝራኤል፣ ከስሎት፣ ሱነም፣¹⁹ ሐፍራይም፣ ሺኦን፣ አናሐራት፣²⁰ ረቢት፣ ቂሶን፣ አቤጽ፣²¹ ሬሜት፣ ዐይንጋኒም፣ ዐይንሐዳ እንዲሁም ቤትጳጼጽ።²² ድንበራቸውም ታቦርና፣ ሻሕጹማን፣ ቤትሳሚስን ይነካና በዮርዳኖስ ላይ ያቆማል፤ እነዚህ ከነ መንደሮቻቸው ዐሥራ ስድስት ከተሞች ናቸው።

²³ እነዚህ ለይሳኮር ነገድ ርስት ሆነው ለየጉሣ ለየጉሣው የተደለደሉ ከተሞችና መንደሮቻቸው ነበሩ።

ለአሴር ነገድ የተመደበው ድርሻ

²⁴ አምስተኛ ዕጣ ለአሴር ነገድ በየጉሣው በየጉሣው ወጣ፤²⁵ ምድራቸውም የሚከተሉትን ያካትታል፤

ሐልቃት፣ ሐሊ፣ ቤጤን፣ አዚና፣
²⁶አላሜሌክ፣ ዓምዓድ እንዲሁም ማሸክል። ድንበሩ በስተ ምዕራብ ቀርሜሌስንና ሺሐርሊብናትን ይነካል፣ ²⁷ከዚያም በምሥራቅ በኩል ወደ ቤትዳንን ይመለስና ዛብሎንንና የይፍታሕኤልን ሸለቆ ይዞ ካቡልን በስተ ግራ በመተው በሰሜን በኩል ወደ ቤትዳንንና ወደ ንዒኤል ይቃኛል። ²⁸በመቀጠልም ወደ ዔብሮን፣ ወደ ረአብ፣ እንዲሁም ወደ ሐሞንና ወደ ቃና ሸቅብ ወጥቶ እስከ ታላቁ ሲዶና ይደርሳል። ²⁹ድንበሩ ወደ ራማ ከሥራ በኋላ ወደ ተመሸገው ወደ ጢሮስ ከተማ ታጥፎ ወደ ሐሳ ይመለስና በአክዚብ በኩል ሜድትራኒያን ባሕር ደርሶ ይቆማል። ³⁰ይህም የዑማን፣ የአፌቅንና የረአብን ምድር ይጨምራል። በዚህም ሃያ ሁለት ከተሞችና መንደሮቻቸው ይገኛሉ።

³¹እነዚህ ለአሴር ነገድ ሆነው በየጉሣው የተደለደሉ ከተሞችና መንደሮቻቸው ነበሩ።

ለንፍታሌም ነገድ የተመደበው ድርሻ

³²ስድስተኛው ዕጣ ለንፍታሌም ነገድ በየጉሣ በየጉሣው ወጣ፤

³³ድንበራቸውም ከሐሌፍና በጸዕነ ኒም ካለው ከትልቁ የወርካ ዛፍ ይነሣና በአዳማኔቄብና በየብኒኤል አልፎ ወደ ለቁም በመምጣት የርዳኖስ ላይ ይቆማል። ³⁴ድንበሩ በአዝኖት ታቦር ያልፍና ወደ ምዕራብ በመታጠፍ ሐቆቅ ላይ ይቆማል። ይኸው ድንበር በደቡብ ዛብሎንን፣ በምዕራብ አሴርን፣ በምሥራቅ የርዳኖስን ይነካል።

³⁵የተመሸጉትም ከተሞች እነዚህ ናቸው፡ ጸዳም፣ ጸር፣ ሐማት፣ ረቃት፣ ከኔሬት፣ ³⁶አዳማ፣ ራማ፣ አሶር፣ ጃቃዶስ፣ ኤድራይ፣ ዐይንሐጸር፣ ³⁸ይርአን፣ ሚግዳልኤል፣ ሐሬም፣ ቤትዳናትና ቤትሳሚስ። እነዚህ ከመንደሮቻቸው ዐሥራ ዘጠኝ ከተሞች ናቸው።

³⁹እነዚህ ለንፍታሌም ነገድ ርስት ሆነው በየጉሣው የተደለደሉ ከተሞችና መንደሮች ነበሩ።

ለዳን ነገድ የተመደበው ድርሻ

⁴⁰ሰባተኛው ዕጣ ለዳን ነገድ በየጉሣው ወጣ፤ ⁴¹የወረሰትም ምድር የሚከተሉትን ይካትታል፤

ጸርዓ፣ ኤሽታኤል፣ ዒርሼሜሽ፣

19፡26 ኢሱ12፡22፣ 21፡30፣17፡18፣19፣ 2፡12፣25
 19፡27 ቍ10፡14፣ ኢሱ15፡41፣17፡9፣13
 19፡28 ቍ30፡16፣ 10፡19፣11፡13፣21፣ኢሱ 31፣1፡11፣5፡6፣7፡4፣7፡6
 19፡29 ኢሱ15፡44፣ 18፡25፣መሳ5፡17፣ 24፡መ5፡11፣24፡7፣ ዕጣ3፡7፣መገ4፡5፣ 12፡ኢሳ23፡1፣ኤር 25፡22፣ሐጣ26፡2
 19፡30 ቍ28፣ኢሱ 12፡18
 19፡31 ዘፍ30፡13፣ ኢሱ17፡7፣ሐጣ48፡2
 19፡33 ኢሱ15፡11፣ መሳ4፡11
 19፡34 ቍ10፡1፡1፡5 6፡75
 19፡35 ኢሱ11፡2፣ 1፡1፡5፡2፡55
 19፡36 ኢሱ11፡ 1፣18፡25
 19፡37 ዘ፣21፡33፣ ኢሱ12፡22
 19፡38 ኢሱ15፡10፣ መሳ1፡33
 19፡39 ሕገ48፡3
 19፡41 ኢሱ15፡33

ለኢያሱ የተመደበው ድርሻ

⁴²ሸዕለቢን፣ ኤሎን፣ ይትላ፣ ⁴³ኤሎን፣ ተምና፣ አቃሮን፣ ⁴⁴ኢልተቄ፣ ገባቶን፣ ባዕላት፣ ⁴⁵ይሁድ፣ ብኔብረቅ፣ ጋትራምን፣ ⁴⁶ሚያርቆንና በኢዮጴሬት ለፊት ያለው ርቆን።

⁴⁷ነገር ግን የዳን ዘሮች ርስታቸው አልበቃቸውም፣ ወደ ሌሼም ወጥተው አደጋ በመጣል ያዟት፤ ሰዎቹንም በሰይፍ ስለት ፈጅተው ይዞታቸው አደረጓት፤ በዚያው ሰፈሩ፤ ስሟንም ለውጠው በአባታቸው ስም ዳን አሏት።

⁴⁸እነዚህ ለዳን ነገድ ርስት ሆነው በየጉሣው የተደለደሉ ከተሞችና መንደሮች ነበሩ።

ለኢያሱ የተመደበው ድርሻ

⁴⁹እስራኤላውያን ድርሻ ድርሻቸውን ከያዙ በኋላ፣ ለነጭ ልጅ ለኢያሱ በመካከላቸው ርስት ሰጡት፤ ⁵⁰እግዚአብሔር ባዘዘውም መሠረት በኩረብታማው የኤፍሬም ምድር የምትገኘውን ተምናሴራ የምትባለውን የፈለጋትን ከተማ ሰጡት፤ እርሱም ከተማዬቱን ሠራ፤ መኖሪያውም አደረጋት።

⁵¹እንግዲህ ከሁኑ አልዳር፣ የነጭ ልጅ ኢያሱና የእስራኤል ነገድ የየጉሣ መሪዎች ሲሉ ላይ በመገናኛው ድንኳን ደጃፍ፣ በእግዚአብሔር ፊት ዕጣ ያደላደሉት ርስት ይህ ነው፤ የምድራቱንም አከፋፈል በዚህ ሁኔታ ፈጸሙ።

የመጣጠኛ ከተሞች

20፡1-9 ማጠቃለያ፡35፣9-34፣ዘፋ4፡41-43፣19፡1-14

20 ከዚያም እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው፡ ²በሙሴ በኩል በነገርኋችሁ መሠረት የመጣጠኛ ከተሞች እንዲለዩ ለእስራኤላውያን ንገራቸው፤ ³ሳያስበው ድንገት ሰው የገደለ ማንኛውም ሰው ወደዚያ በመሸሸ ከደም ተበቃዩ እንዲያመልጥ ከተማዬቱ መጠለያ ትሁን።

⁴ገዳዩ ከነዚህ ከተሞች ወደ አንዲቱ በሚሸሸበት ጊዜ፣ በከተማዬቱ መግቢያ በር ላይ ቆሞ ጉዳዩን ለከተማዬቱ ሽማግሌዎች ይንገራቸው፤ ከዚያም እነርሱ ወደ ከተማቸው አስገብተው የሚኖሩበትን ስፍራ ሰጥተውት አብርክቸው ይቀመጥ። ⁵ደም ተበቃዩ ተከታትሎት ቢመጣ፣ ሆን ብሎና በክፋት ተነሣጥቶ ወንድሙን የገደለው ባለ መሆኑ፣ ሰዎቹ ነፍስ ገዳዩን አሳልፈው አይስጡት። ⁶በማሳበሩ ፊት ለፍርድ

⁷28 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን ጥቂት ቅጂዎች ኢሱ21፡30 ይሙ፣ አብዩን ይላሉ። ³⁴ የሰባ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ነገር ግን የዕብራይስጥ ቅጂ በምስራቅ ይሁዳንና የርዳኖስን ይከባል ይላል።

እስኪቀርብና በዚያ ጊዜ የሚያገለግለው ሊቀ ካህናት እስኪሞት ድረስ በዚያች ከተማ ይቆይ። ከዚያም ወደ ቤቱ ሸሽቶ ወደ መጣበት ከተማ ሊመለስ ይችላል።”

፯ ስለዚህም በኩረብታማው በንፍታሌም ምድር በገሊላ ቃዴስን፣ በኩረብታማው በኤፍሬም ምድር ሴኬምን፣ በኩረብታማው በይሁዳ ምድር ኬብሮን የምትባለውን ቁርያትአርባቅን ለዩ። ፱ እንደዚሁም ከዮርዳኖስ ማዶ ከኢያሪኮስ በስተምስራቅ በሮቤል ነገድ ይዞታ ውስጥ ከፍታ ባለው ምድረ በዳ ያለችውን ሶሶርን፣ በጋድ ነገድ ይዞታ ውስጥ ባለችው በገለዓድ የምትገኘውን ራሞትንና በምናሴ ነገድ ይዞታ ውስጥ በባሳን የምትገኘውን ኅላንን ለዩ። ፻ ሳያስበው በድንገት ሰው የገደለ ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በመካከላቸው የሚኖር ማንኛውም መጻተኛ ወደ ተለዩት ከተሞች መሸሸ ይችላል፤ በማኅበሩ ፊት ከመቆሙ አስቀድሞም ደም ተበቃዩ መገደል የለበትም።

ለሌዋውያን የተመደቡ ከተሞች
21፡4-39 ተጓ ማብ-11፤ 5 6፡54-80

21 የሌዋውያን ቤተሰብ አለቆች ወደ ካህኑ ወደ አልዓዛር፣ ወደ ነቄ ልጅ ወደ ኢያሱና ወደ ሌሎች የእስራኤል ነገድ አባቶች ዘንድ ቀረቡ። ፯ በከነዓን ምድር በሴሎም፣ “እግዚአብሔር የምንኖርባቸውን ከተሞች፣ ከብቶቻችን ከሚሰማሩባቸው ቦታዎች እንድትሰጡን በሙሴ በኩል አዞልን ነበር” አላቸው። ፹ ስለዚህ እስራኤላውያን ከወረሱት ምድር ላይ የሚከተሉትን ከተሞችና መስማሪያዎች እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት ለሌዋውያኑ ሰጡ።

፺ የመጀመሪያው ዕጣ ለቀዓት ዘሮች በየጉሣቸው ወጣ፤ የካህኑ የአሮን ዝርያዎች ለሆኑት ሌዋውያን ከይሁዳ፣ ከስምዖንና ከብንያም ነገዶች ዐሥራ ሦስት ከተሞች በዕጣ ተመደቡላቸው። ፻ ለቀሩት ለቀዓት ዘሮች ደግሞ ከኤፍሬምና ከዳን ነገድ ጉሣዎች፣ እንዲሁም ከምናሴ ነገድ እኩሌታ ጉሣዎች ዐሥር ከተሞች በዕጣ ተመደቡላቸው።

፺፩ ለጌርሶን ዝርያዎች ከይሳኮር፣ ከአሴር፣ ከንፍታሌም ነገድ ጉሣዎችና ባሳን ውስጥ ካለው ከምናሴ ነገድ እኩሌታ ጉሣዎች ዐሥራ ሦስት ከተሞች ተመደቡላቸው።

፺፪ ለሚራሪ ዝርያዎች በየጉሣቸው ከሮቤል፣ ከጋድና ከዛብሎን ነገዶች ዐሥር ከተሞች ተመደቡላቸው።

20፡7 ዘፍ12፡6፣35፣ 27፡ኢ.ሱ10፡36፣ 12፡22፣ሉ.ቃ1፡39
20፡8 ኢ.ሱ12፡2፣ 5፡21፣36፣1ዜፍ6፣71፣ 78፡80
20፡9 ዘዐ21፡13፣ 1ዜ.4፡2
21፡1 ኢ.ሱ14፡1
21፡2 ዘሌ.25፣32፣ ዘጉ.35፣2-3፣ኢ.ሱ14፡4፣18፣1
21፡4 ቀ.19፣ ዘጉ.3፣17
21፡5 ቀ.26
21፡6 ዘፍ30፣18፣ ዘጉ.3፣17፣ኢ.ሱ17፣7
21፡7 ቀ.40፣ዘዐ6፣16፣ኢ.ሱ19፣10

21፡11 ዘፍ23፣2፣ ኢ.ሱ10፡36
21፡12 ኢ.ሱ15፣13
21፡13 ዘጉ.33፣20፣ 35፡6
21፡14 ኢ.ሱ15፣ 48፡50
21፡16 ዘጉ.34፣ 11፣ኢ.ሱ15፣10፣55
21፡17 ኢ.ሱ9፣3፣ 18፡24፣ኃህ1፣31
21፡18 2ሳሙ.23፣ 27፣1፣ነገ2፣26፣ዕዘ2፣23፣ኃህ7፣27፣11፣32፣ ኢ.ሱ10፡30፣ኢ.ር1፣ 1፣11፣21፣32፣7
21፡19 ቀ.4፣ 2ዜፍ31፣15
21፡21 ኢ.ሱ10፡33፣ 17፡7
21፡22 ኢ.ሱ10፡10፣ 1ሳሙ.1፣1
21፡23 ኢ.ሱ19፡44
21፡24 ኢ.ሱ10፡12፣ 19፡45
21፡25 ኢ.ሱ12፡21

፺ ስለዚህ እስራኤላውያን እግዚአብሔር በሙሴ በኩል ባዘዘው መሠረት፣ እነዚህን ከተሞችና መስማሪያቸውን ለሌዋውያኑ በዕጣ መደቡላቸው።

፺፩ ከይሁዳና ከስምዖን ነገዶች ደግሞ ከዚህ በታች በስም የተጠቀሱትን ከተሞች በዕጣ መደቡላቸው። ፺፪ እነዚህም ከተሞች የሌዊ ልጆች፣ የቀዓት ጉሣዎች ለሆኑት ለአሮን ዝርያዎች ተመደቡ፤ ይህም የሆነው የመጀመሪያው ዕጣ ለእነርሱ ስለወጣላቸው ነበር።

፺፫ እነርሱም በተራራማው የይሁዳ ምድር ያለችውን ኬብሮን የተባለችውን ቁርያት አርባቅን በዙሪያ ያዋ ካለው መስማሪያ ጋር ሰጧቸው፤ አርባቅ የዳናቅ አባት ነበረ። ፺፬ ይሁን እንጂ በከተማዬቱ ዙሪያ ያሉትን ዕርሻዎችና መንደሮች ለዮሮኒ ልጅ ለካሌብ ርስት አድርገው ሰጡት።

፺፭ እንደዚህም ለነፍስ ገዳይ መማጠኛ የሆነችውን ኬብሮንንና ልብናን ከሚሰማሪያቸው ለካህኑ ለአሮን ልጆች ሰጧቸው፤ ፺፮ ደግሞም የቲርን፣ ኤሽትሞዓን፣ ፺፯ ሎንን፣ ዳቤርን፣ ፺፰ ዐይንን፣ ዮጣንና ቤትሳሚስን ከሚሰማሪያቸው ሰጧቸው፤ እነዚህ ዘጠኙ ከተሞች ከሁሉ ነገዶች ይዞታ ላይ ተከፍለው የተሰጡ ናቸው።

፺፯ ከብንያም ነገድ ገባዎች፣ ፺፱ ዐይንና ፺፳ ሰጧቸው፤ ከተሞች ከሚሰማሪያዎቻቸው ሰጧቸው።

፺፻ ለካህናቱ ለአሮን ዝርያዎች ከሚሰማሪያቸው የተሰጧቸው ከተሞች ዐሥራ ሦስት ነበሩ።

፺፻፱ የሌዊ ልጅ የቀዓት ጉሣዎች ለሆኑት ለሌሎች ደግሞ ከኤፍሬም ነገድ ላይ ተከፍለው የሚከተሉት ከተሞች በዕጣ ተመደቡላቸው።

፺፻፺ በተራራማው በኤፍሬም ምድር ለነፍስ ገዳይ መማጠኛ የሆነችው ሴኬምና ጌብር፣ ፺፻፺፱ ብጻይምና ቤትሐሮን ከሚሰማሪያዎቻቸው አራት ከተሞች ተሰጡ አቸው።

፺፻፺፮ እንዲሁም ከዳን ነገድ ኤልተቄን፣ ገባቶን፣ ፺፻፺፯ ኤሎንና ጋትሪ ሞን ከሚሰማሪያዎቻቸው አራት ከተሞች ተሰጧቸው።

፺፻፺፰ ከምናሴ ነገድ እኩሌታ ደግሞ ታዕናክና ጋትሪ ሞን ከሚሰማሪያዎቻቸው ሁለት ከተሞች ተሰጧቸው።

፺፻ ምናልባት፣ ዮርዳኖስ ከኢያሪኮ የዮርዳኖስ ወንዝ የጥንት መጠሪያ ሊሆን ይችላል።

26 እነዚህ ዐሥር ከተሞች ሁሉ ከነማሰ ማሪያዎቻቸው ለተቀሩት የቀዳት ጉሣዎች ተሰጧቸው።

27 የጌርሶን ወገኖች ለሆኑት ለሌሎቹ የሌዊ ጉሳዎች የተሰጧቸው የሚከተሉት ናቸው፡

ከምናሴ ነገድ እኩሌታ በባሳን ውስጥ ለነፍሰ ገዳይ መማጠኛ የሆኑት ከተማ ኅላንና በኤሽትራ እነዚህ ሁለት ከተሞች ከነመሰማሪ ይደቻቸው።

28 ከደሳለኝ ነገድ፣ ቂሶን፣ ዳብራት፣ 29 የርሙትና ዓይን ጋኒም፣ እነዚህ አራት ከተሞች ከነመሰማሪ ይደቻቸው።

30 ከአሴር ነገድ፣ ሚሸአል፣ ዓብደን፣ 31 ሌሊታትና ረአብ እነዚህ አራት ከተሞች ከነመሰማሪ ይደቻቸው።

32 ከንፍታሌም ነገድ፣ በገሊላ ውስጥ ለነፍሰ ገዳይ መማጠኛ የሆኑት ከተማ ቃይስ፣ ሐሞ ትዶርና ቀርታን እነዚህ ሦስት ከተሞች ከነመሰማሪ ይደቻቸው።

33 ለጌድሶናውያን ጉሣዎች የተመደቡት ከተሞች ሁሉ ከነማሰማሪ ይደቻቸው ዐሥራ ሦስት ነበሩ።

34 የሚራሪ ጉሣዎች ለሆኑት ለተቀሩት ሌዋውያን የተሰጧቸው የሚከተሉት ናቸው፡

ከዛብሌን ነገድ የቅንዓም፣ ቀርታ፣ 35 ዲሞናና ነሃል፣ እነዚህ አራት ከተሞች ከነመሰማሪ ይደቻቸው።

36 ከሮቤል ነገድ፣ በሰር፣ ያህጽ፣ 37 ቅዴሞትና ሜናዓት፣ እነዚህ አራት ከተሞች ከነመሰማሪ ይደቻቸው።

38 ከጋድ ነገድ፣ በገሊላ ውስጥ ለነፍሰ ገዳይ መማጠኛ የሆኑት ከተማ ራሞት መሃና ይም፣ 39 ሐሴቦንና ኢያዜር፣ እነዚህ አራት ከተሞች ከነመሰማሪ ይደቻቸው።

40 የሚራሪ ጉሣዎች ለሆኑት ለተቀሩት ሌዋውያን የተመደቡት ከተሞች ሁሉ ዐሥራ ሁለት ነበሩ።

41 እንግዲህ እስራኤላውያን ርስት አድርገው ከያዙት ምድር ለሌዋውያኑ የተሰጧቸው ከተሞች ከነማሰማሪ ይደቻቸው ባጠቃላይ አርባ ስምንት ነበሩ። 42 እነዚህም ከተሞች እያንዳንዳቸው በዙሪያቸው ማሰማሪያዎች ነበሯቸው፤ ማሰማሪያ የሌለው

21፥26 ፋፋ5
 21፥27 ዘኁ35፥6፣ ኢሱ12፥5
 21፥28 ዘፍ30፥18፣ ኢሱ19፥12፥20
 21፥29 ኢሱ10፥3፣ 15፥34
 21፥30 ኢሱ17፥7፣ 19፥26፥28
 21፥31 ኢሱ19፥28
 21፥32 ዘኁ35፥6፣ ኢሱ 12፥22
 21፥33 ፋፋ6
 21፥34 ኢሱ12፥22፣ 19፥10
 21፥35 ኢሱ19፥15
 21፥36 ዘኁ21፥23፣ ዘፍ2፥32፣ኢሱ20፥8፣ መሳ11፥20
 21፥37 ኢሱ13፥18
 21፥38 ዘፍ32፥2፣ ዘፍ44፥3፣ኢሱ12፥2
 21፥39 ኢሱ13፥25
 21፥40 ፋፋ7
 21፥41 ዘኁ35፥7

21፥43 ዘፍ11፥31፣ 17፥14፣34፥4
 21፥44 ዘፀ23፥31፣ 33፥14፣ዘፀ8፥19፣ 21፥10
 21፥45 ኢሱ23፥14፣ ነሀ9፥8
 22፥2 ዘኁ32፥25
 22፥4 ዘፀ33፥14፣ ዘኁ32፥18፥22፣ዘፀ8፥20፣ኢሱ1፥13፥15
 22፥5 ዘፍ5፥29፥6፣ 5፥ኢሱ23፥11፣ኢሳ43፥22፣ ሚጢ3፥14
 22፥6 ዘፍ24፥60፣ ዘፀ39፥43
 22፥7 ዘኁ32፣ 19፥ኢሱ12፥5፣14፣ 13፥17፣2፥ኦቃ24፥50
 22፥8 ዘፍ49፥27፣ ዘኁ31፥22፥27፣ዘፀ20፣ 14፥1፣ሳሙ30፥16፣ 2፥ሳሙ1፥1፣ኢሳ9፥3

ከተማ አልነበረም።

43 ስለዚህ እግዚአብሔር ለቀድሞ አባቶቻቸው ይሰጧቸው ዘንድ የማለባቸውን ምድር ሁሉ ለእስራኤል ሰጠ፤ እነርሱም ምድሪቱን ወረሱ፤ መኖሪያቸውም አደረጉት። 44 እግዚአብሔር ለቀድሞ አባቶቻቸው እንደ ማለባቸው በዙሪያቸው ካሉት አሳረፋቸው፤ አንድም ጠላት ሊቋቋማቸው አልቻለም፤ እግዚአብሔር ጠላቶቻቸውን ሁሉ አሳልፎ በእጃቸው ሰጥቶአቸዋልና።

45 እግዚአብሔር ለእስራኤል ቤት ከሰጠው መልካም የተሰፋ ቃል አንዳችም አልቀረም፤ ሁሉም ተፈጽሞአል።

ከኮርዳናስ በስተ ምሥራቅ ርስት ያገኙ ነገዶች ወደ ቤታቸው ተመለሱ

22 በዚህ ጊዜ ኢ.ደ.ሱ የሮቤልንና የጋድን ነገድ እኩሌታ ጠርቶ፣ 2 እንዲህ አላቸው፡ “የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ያዘዘውን ሁሉ ጠብቃችኋል፤ እኔም ያዘዘኋችሁን በሙሉ ፈጽማችኋል፤ 3 ከረጅም ጊዜ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ወንድሞቻችሁን አልተዋችሁም፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር የሰጣችሁን ተልእኮ በሚገባ ተወጥታችኋል። 4 አሁንም አምላካችሁ እግዚአብሔር በሰጣችሁ ተስፋ መሠረት ወንድሞቻችሁን አሳርፎአቸዋል፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ከኮርዳናስ ማዶ ርስት አድርጎ በሰጣችሁ ምድር ወዳለው ቤታችሁ ተመለሱ። 5 የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ፣ አምላካችሁን እግዚአብሔርን እንድትወዱ፣ በመንገዱ ሁሉ እንድትሄዱ፣ ትእዛዙን እንድትፈጽሙ፣ እርሱም አጥብቃችሁ እንድትይዙት እንዲሁም በፍጹም ልባችሁ፣ በፍጹም ነፍሳችሁ እንድታገለግሉት የሰጣችሁን ትእዛዙንና ሕጉን ነቅታችሁ ጠብቁ።”

6 ከዚያም ኢ.ደ.ሱ መርቆ አሰናቦታቸው፣ እነርሱም ወደ ቤታቸው ተመለሱ። 7 ሙሴ ለምናሴ ነገድ እኩሌታ በባሳን ምድር ርስት ሰጥቶአቸው ነበር፤ ለቀረው እኩሌታ ደግሞ ኢ.ደ.ሱ ከኮርዳናስ በስተ ምዕራብ ከወንድሞቻቸው ጋር ርስት ሰጣቸው። ኢ.ደ.ሱ ወደ ቤታቸው እንዲገቡ ባሰናቦታቸው ጊዜ መረቃቸው፤ 8 እንዲሁም አላቸው፤ “በዙ ሀብት ይዛችሁ ማለትም አያሌ የከብት መንጋ፣ ብርና ወርቅ፣ ናስና ብረት እንዲሁም ቀኑጥሩ እጅግ የበዛ ልብስ ይዛችሁ ወደ ቤታችሁ ተመለሱ፤ ከጠላት የተገኘውንም ይህን ምርኮ ከወንድሞቻችሁ ጋር ተካፈሉት” አላቸው።

9 ስለዚህ የሮቤልና የጋድ ነገዶች እንዲሁም የምናሴ ነገድ እኩሌታ እስራኤላውያንን ከነፃነት ውስጥ ባለቸው በሴሎትተው በእግዚአብሔር ትእዛዝ በሙሴ አማካይነት ወደ ተቀባሊነት ርስታቸው ወደ ገለጻድ ምድር ተመለሱ።

10 የሮቤልና የጋድ እንዲሁም የምናሴ ነገድ እኩሌታ በከነዓን ምድር ወዳለቸው የሮዳዮስ አጠገብ ወደምትገኘው ገሊሎት ወደ ተባለች ስፍራ ሲደርሱ በወንዙ አጠገብ ግዙፍ መሠዊያ ሠሩ። 11 የእስራኤላውያን ይህ ቦታ በሆነችው በከነዓናውያን ምድር ወሰን በገሊሎት ላይ መሠዊያ መሥራታቸውን፣ ሌሎች እስራኤላውያን በሰሙ ጊዜ፣ 12 በእነርሱ ላይ ለመዝመት፣ የእስራኤል ማኅበር ሁሉ በሴሎ ተሰበሰቡ።

13 ስለዚህም እስራኤላውያን የካህኑ የአልዓዛርን ልጅ ፊንሐስን በገለጻድ ምድር ወደ ሚኖሩት ወደ ሮቤልና ወደ ጋድ እንዲሁም ወደ ምናሴ ነገድ እኩሌታ ላኩ። 14 ከእርሱም ጋር እያንዳንዱን የእስራኤልን ነገድ የሚወክሉ ዐሥር አለቆች አብረው ላኩ። እነዚህም እያንዳንዳቸው ከእስራኤላውያን ጉሣዎች የተውጣጡ የየቤተ ሰቡ አለቆች ነበሩ።

15 እነርሱም በገለጻድ ምድር ወዳሉት ወደ ሮቤላውያን፣ ወደ ጋዳውያንና ወደ ምናሴ ነገድ እኩሌታ ሄደው እንዲህ አሏቸው። 16 “መላው የእግዚአብሔር ጉባኤ እንዲህ ይላል፤ ‘በእስራኤል አምላክ ላይ እንዲህ ያለ ክህደት የፈጸማችሁት ለምን ድን ነው? እግዚአብሔርን ከመከተልስ እንዴት ወደ ኋላ ትላላችሁ? እንዴትስ ዛሬ በእግዚአብሔር ላይ ዐምፃችሁ ለራሳችሁ መሠዊያ ትሠራላችሁ? 17 በፊግር የተሠራው ኅጢአት አይበቃንም? ምንም እንኳን በእግዚአብሔር ጉባኤ ላይ መቅሠፍት ቢወርድም፣ እስከ ዛሬዬቱ ዕለት ድረስ ራሳችንን ከዚያች ኅጢአት አላነጻንም። 18 እናንተ፣ አሁንም እግዚአብሔርን ከመከተል ወደ ኋላ ትላላችሁን?’

“ዛሬ እናንተ በእግዚአብሔር ላይ ብታምፁ፣ እርሱ ደግሞ ነገ በመላው እስራኤል ጉባኤ ላይ ይቈጣል። 19 የወረሳችኋት ምድር ረክሳ እንደ ሆነ፣ የእግዚአብሔር ማደሪያ ወደ ተተከለበት ወደ እግዚአብሔር ምድር መጥታችሁ ከእኛ ጋር ርስት ተካፈሉ፣ ነገር ግን ከአምላካችን ከእግዚአብሔር መሠዊያ በስተቀር ሌላ መሠዊያ ሠርታችሁ በእግዚአብሔርም ሆነ በእኛ ላይ አታምፁ። 20 የዛሬ ልጅ አካን፣ እርም የሆነውን ነገር በመውሰድ ኅጢአት ስለ ሠራ፣ በመላው የእስራኤል ጉባኤ ላይ

22:9 ዘጥ32:26፣ አ.ሱ18:1
22:10 ቀ4:19:26-27፣አ.ሱ18:17፣ አ.ሳ19:19፣56:7
22:12 አ.ሱ18:1
22:13 ዘጥ3:32፣ 25:7፣አ.ሱ24:33
22:14 ቀ4:32፣ ዘጥ1:4
22:16 ዘ87:3፣ 12:13-14፣14ጦ13፣ 13፣15:11
22:17 ዘጥ23:28፣ 25:1-9
22:18 ዘሉ10:6
22:19 ቀ4:10፣ዘ026:1
22:20 ዘሉ10:6፣አ.ሱ7:15፣ጦ17:11

ቀጥታ አልመጣም? በሠራው ኅጢአት የሞተውም? እርሱ ብቻ አልነበረም።”

21 ከዚያም የሮቤልና የጋድ ነገዶች እንዲሁም የምናሴ ነገድ እኩሌታ ለእስራኤል ጉሣ መሪዎች እንዲህ ሲሉ መለሱላቸው፤ 22 “ነያሉ አምላክ፣ እግዚአብሔር! ኅያሉ አምላክ፣ እግዚአብሔር! እርሱ ያውቃል! እስራኤልም ይህን ይወቅ! ይህ የተደረገው በማመፅ ወይም ለእግዚአብሔር ባለመታዘዝ ከሆነ፣ ዛሬ አትማሩን! 23 መሠዊያውን የሠራነው እግዚአብሔርን ከመከተል ወደ ኋላ ለማለት፣ የሚቃጠል መሥዋዕትና የእህል ቀሩርባን ልናሳርግበት ወይም የኅብረት መሥዋዕት ልናቀርብበት አስበን ከሆነ፣ ራሱ እግዚአብሔር ይበቀላል።

24 “እኛም ይህን ያደረግነው፣ ወደፊት ዘሮቻችሁ ለዘሮቻችን እንዲህ እንዳይሏቸው ፈርተን ነው። ከእስራኤል አምላክ ከእግዚአብሔር ጋር ምን ግንኙነት አላችሁ? 25 እናንተ የሮቤልና የጋድ ልጆች፣ እግዚአብሔር የሮዳዮስን በመካከላችን መላያ ድንበር ስላደረገው፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ድርሻ የላችሁም። ስለዚህ ዘሮቻችሁ፣ የእኛ ዘር እግዚአብሔርን እንዳይፈራ ሊያደርጉ ይችላሉ።

26 “እኛም ‘እንነጻጻር መሠዊያ እንሥራ፣ የምንሠራው መሠዊያ ግን ለሚቃጠል መሥዋዕት ወይም ለሌላ መሥዋዕት ማቅረቢያ አይውልም’ ያልነው ለዚህ ነው። 27 በሌላም በኩል የሚቃጠል መሥዋዕታችንን፣ ሌላውን ቀሩርባናችንንና የኅብረት መሥዋዕታችንን ይዘን በተቀደሰው ስፍራ እግዚአብሔርን እንደምናመልክ መሠዊያው በእኛና በእናንተ እንዲሁም በሚቀጥሉት ትውልዶች መካከል ምስክር ይሆናል። ስለዚህ ወደፊት ዘሮቻችሁ ዘሮቻችንን፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ድርሻ የላችሁም’ ሊሏቸው አይችሉም።

28 “እኛም፣ ‘ወደ ፊት እኛንም ሆነ ዘሮቻችንን እንዲህ የሚሉ ከሆነ፣ ‘እነሆ፣ አባቶቻችን የሠሩትን የእግዚአብሔርን መሠዊያ ምሳሌ ተመልከቱ፣ ይህ በእኛና በእናንተ መካከል ምስክር እንዲሆን እንጂ፣ ለሚቃጠል መሥዋዕትና ለሌላ መሥዋዕት ማቅረቢያ አይደለም ብለን እንመልሳለን’ አልጉ።

29 በማደሪያው ድንኳን ፊት ካለው ከእግዚአብሔር መሠዊያ ሌላ፣ ለሚቃጠል መሥዋዕት ወይም ለእህል ቀሩርባን እንዲሁም ለሌላ

22:22 ዘ810:17፣ 14ጦ2:3፣16:7፣17፣ 8:39፣1ዜ528:9፣ጦዘ11:4፣409፣44:21፣50፣ 1፣139፣4፣ኤር17:10
22:23 ዘ812:11፣ 18:19፣14ጦ20፣ 16፣ኤር41:5
22:27 ዘ6:21፣30፣ ዘ812:6፣አ.ሱ24:27፣ አ.ሳ19:20
22:28 ዘ6:21፣30
22:29 ዘ026:1፣ አ.ሱ24:16

20 የዕብራይስጡ ቃል አንድን ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት ማለት ነው። 23 በዚህና በቀጥታ 27 ላይ በትውፊት የበላይ መሥዋዕት በመባል ይታወቃል።

መሥዋዕት ማቅረቢያ የሚሆን መሠዋዊያ በመሥራት ዛሬ በእግዚአብሔር ላይ እናምናለን? እርሱን ማምለካችንንም እንተውን? ይህ ከእኛ ይራቅ!”

³⁰የህኑ ፊንሐስና የእስራኤላውያን የጌሣ መሪዎች የነበሩት የማኅበረ ሰቡ አለቆች የሮቤል፣ የጋድና የምናሴ ወገኖች ያሉትን በሰሙ ጊዜ ተደሰቱ። ³¹የህኑ የአልዓዛር ልጅ ፊንሐስም፣ የሮቤልን የጋድንና የምናሴን ወገኖች “በዚህ ነገር እግዚአብሔርን አልበደላችሁምና፣ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር መሆኑን ዛሬ ዐውቀናል፤ እነሆ እስራኤላውያንን ከእግዚአብሔር እጅ አድናችኋል” አላቸው።

³²ከዚያም የህኑ የአልዓዛር ልጅ ፊንሐስና መሪዎቹ፣ ከሮቤልና ከጋድ ወገኖች ጋር በገለጻድ ምድር ከተነጋገሩ በኋላ፣ ወደ ከነዓን ተመልሰው፣ ሁኔታውን ለእስራኤላውያን ነገሩ። ³³እስራኤላውያንም ይህን ሲሰሙ ደስ ብሎአቸው እግዚአብሔርን አመሰግኑ፤ ከዚያም የሮቤልና የጋድ ወገኖች የሚኖሩበትን አገር በጦርነት ለማጥፋት የመሄድን ነገር አላነሡም።

³⁴የሮቤልና የጋድ ወገኖችም፣ እግዚአብሔር አምላክ ለመሆኑ፣ ይህ በመካከላችን ምስክር ነው፤ በማለት መሠዋዊያውን “ምስክር” ብለው ጠሩት።

ኢያሱ ለመሪዎች የተናገረው የመሰናበቻ ቃል

23 እግዚአብሔር እስራኤላውያንን በዙሪያቸው ካሉት ጠላቶቻቸው ሁሉ ካሳረፋቸው እነሆ፣ ብዙ ዘመን አለፈ፤ በዚህ ጊዜ ኢያሱ በጣም አርጅቶ፣ ዕድሜውም ገፍቶ ነበር፤ ²ኢያሱ እስራኤልን ሁሉ አለቆቻቸውን፣ መሪዎቻቸውን፣ ፈራጆቻቸውንና ሹማምንታቸውን በሙሉ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ “እኔ አርጅቻለሁ፤ ዕድሜዬም ገፍቶአል። ³አምላካችሁ እግዚአብሔር ስለ እናንተ ሲል በእነዚህ ሕዝቦች ሁሉ ላይ ያደረገውን ማናቸውንም ነገር እናንተው ራሳችሁ አይታችኋል፤ ስለ እናንተ የተዋጋላችሁ ራሱ አምላካችሁ እግዚአብሔር ነው። ⁴ከዮርዳኖስ አንጦቶ በስተ ምዕራብ እስካለው እስከ ታላቁ ባሕር” ድረስ በሙሉ ካሸናፊቸው ሕዝቦች ያልወረሳችሁትን ቀሪ ምድር ርስት እንዲሆን ለየነገዶቻችሁ እንዴት አድርጌ በዕጣ እንዳከፋፈልኋችሁ አስታውሱ። ⁵ራሱ አምላካችሁ እግዚአብሔር ከፊታችሁ ያስወግዳቸዋል፤ ከፊታችሁም ያለበትን ስፍራ ያስለቅቃቸዋል፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር በሰጣችሁም ተስፋ መሠረት ምድራቸውን ትወርሳላችሁ። ⁶“በርቱ፣ ወደ ግራም ወደ ቀኝም ሳትሉ-

22:31 2ኪ5:15፥2
22:32 ቍ14
22:33 1ዘና29፥20፥
472፥19፥ሉቃ2፥28
22:34 ዘና21፥30
23:1 ዘጸ12፥9፥ኢሱ
13፥1፥21፥44
23:2 ኢሱ7፥6፥13፥
1፥24፥1
23:3 ዘዐ14፥14፥
ዘጸ20፥4
23:4 ዘዮ34፥2፥
6፥ኢሱ19፥51፥መዝ
78፥55
23:5 ቍ13፥ዘዐ
23:30፥መገ2፥21፥መዝ
44፥5፥ኤር46፥15
23:6 ዘጸ17፥20፥
28፥61፥ኢሱ1፥7

23:7 ዘዐ20፥5፥23፥
13፥ኤር5፥7፥12፥16
23:8 ዘጸ10፥20
23:9 ዘጸ7፥24፥
11፥23
23:10 ዘዐ14፥14፥
ዘሉ26፥8፥መገ3፥31
23:11 ዘጸ4፥15፥
ኢሱ22፥5
23:12 ዘና34፥9፥
ዘዐ34፥16፥መዝ
106፥34-35
23:13 ቍ5፥ዘዐ10፥
7፥ዘዮ33፥55፥ዘጸ1፥8፥
1፥79፥7፥2፥ዘገ25፥21
23:14 ኢሱ21፥45፥
1፥፡2፥2፥መዝ119፥
140፥145፥13
23:15 ዘሉ26፥17፥
ዘጸ28፥15፥ኢሱ24፥20፥
1፥፡78፥56፥14፥10፥2፥
22፥16፥ኢሱ24፥6፥34፥
5፥43፥28፥ኤር6፥19፥
11፥8፥33፥14፥35፥17፥
39፥164፥02፥መገ4፥6
24:1 ዘና12፥6፥
49፥2፥ኢሱ7፥6፥23፥2፥
1፥ጣጣ፥12፥7፥1፥፡78፥14
24:2 ዘና11፥26፥32

በሙሴ የሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ሁሉ ለመጠበቅና ለማድረግ እጅግ በርቱ። ⁷በመካከላችሁ ከቀሩት ከእነዚህ ሕዝቦች ጋር አትተባበሩ፤ የአማልክቶቻቸውን ስም አትጥሩ፤ አትማለባቸው፤ አታገልግሏቸው፤ አትስገዱላቸውም፤ ⁸ነገር ግን እስካሁን እንዳደረጋችሁት ሁሉ አምላካችሁን እግዚአብሔርን አጥብቃችሁ ያዙ።

⁹“እግዚአብሔር ታላላቅና ኅያላን ሕዝቦችን ከፊታችሁ አሳድዶ አስወጥቶአቸዋል፤ እስከ ዛሬም ድረስ ማንም ሊቋቋማችሁ አልቻለም። ¹⁰አምላካችሁ እግዚአብሔር በሰጣችሁ ተስፋ መሠረት የሚዋጋላችሁ ስለ ሆነ፣ ከእናንተ አንዱ ሰው ሺውን ያሳድዳል። ¹¹ስለዚህ አምላካችሁን እግዚአብሔርን ለመውደድ ተጠንቀቁ።

¹²ነገር ግን ከእርሱ ተመልሳችሁ ተርፈው በመካከላችሁ ከሚገኙት ከእነዚህ ሕዝቦች ጋር ብትተባበሩ፣ በጋብቻም ብትተሳሰሩና ብትቀላቀሉ፣ ¹³አምላካችሁ እግዚአብሔር ከእንግዲህ ከፊታችሁ እንደማያወጣቸው ይህን ልታውቁ ይገባል፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ከዚህች መልካም ምድር እስክትጠፉ ድረስም ወጥመድና አሸክላ፣ ለጀርባችሁ ጅራፍ፣ ለዐይኖቻችሁም እሾኽ ይሆኑባችኋል።

¹⁴“እነሆ፣ አሁን የምድርን ሁሉ መንገድ ልሄድ ነው፤ አምላካችሁ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ መልካም ተስፋ ሁሉ አንዲተን እንኳ እንዳለቀረባችሁ፣ በፍጹም ልባችሁ በፍጹም ነፍሳችሁ ታውቃላችሁ፤ አንዱም ሳይቀር ሁሉም ተፈጽሞአል። ¹⁵ነገር ግን አምላካችሁ እግዚአብሔር የሰጣችሁ መልካም ተስፋ በሙሉ እንደተፈጸመ ሁሉ፣ እንደዚሁም አምላካችሁ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ከመልካሚቱ ምድር እስኪያጠፉ ችሁ ድረስ ክፉውን ነገር ያመጣባችኋል። ¹⁶አምላካችሁ እግዚአብሔር ያዘዛችሁን ኪዳን ብታፈርሱ፣ ሂዳችሁም ሌሎችን አማልክት ብታገለግሉና ብትሰግዱላቸው የእግዚአብሔር ቍጣ በላያችሁ ይነዳል፤ ከሰጣችሁም ከመልካሚቱ ምድር በፍጥነት ትጠፋላችሁ።”

ቃል ኪዳን በሴኬም ታደሰ

24 ከዚያም ኢያሱ የእስራኤልን ነገዶች ሁሉ በሴኬም ሰበሰበ፤ የእስራኤልንም ሽማግሌዎች፣ መሪዎች፣ ፈራጆችና ሹማምንት ጠራ፤ እነርሱም በእግዚአብሔር ፊት ቆሙ።

²ኢያሱም ሕዝቡን ሁሉ እንዲህ አላቸው፡ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የቀድሞ አባቶቻችሁ፣ የአብርሃም

¹⁴ የሚድቅራንን ባሕር ነው።

ንና የናኮርን አባት ታራን ጨምሮ ከብዙ ዘመን በፊት ከወንዙ ማዶ ኖሩ፤ ሌሎችንም አማልክት አመለኩ።³ እኔ ግን አባታችሁን አብርሃምን ከወንዙ ማዶ ካለው ምድር አምጥቼ፤ በከነዓን ምድር ሁሉ መራሁት፤ ዘርቼን አበዛሁለት፤ ይስሐቅንም ሰጠሁት።⁴ ላይስሐቅ ያዕቆብንና ዔሳውን ሰጠሁት፤ ለዔሳውም ኩረብታማውን የሴይርን ምድር ርስት አድርጌ ሰጠሁት፤ ያዕቆብና ልጆቹ ግን ወደ ግብፅ ወረዱ።

⁵ “ከዚያም ሙሴንና አርኖንን ላክሁ፤ ባሙት መቅሰፍት ግብፃውያንን አስጨገጡ፤ እናንተን ከዚያ አወጣኋችሁ።⁶ አባቶቻችሁን ከግብፅ ባወጣኋቸው ጊዜ፤ ወደ ባሕሩ መጣችሁ፤ ግብፃውያንም በሠረገሎችና በፈረሰኞች እስከ ቀይ ባሕር ድረስ ተከታተሏቸው።⁷ እነርሱ ግን ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ እርሱም በእናንተ ና በግብፃውያን መካከል ጨለማ እንዲሆን አደረገ። ባሕሩን በላይቸው አመጣ፤ አሰጠ ማቸውም። በግብፃውያን ላይ ያደረግሁትንም ራሳችሁ በዐይናችሁ አያችሁ፤ በምድረ በዳም ብዙ ጊዜ ኖራችሁ።

⁸ “በምሥራቅ ዮርዳኖስ ወደሚኖሩት ወደ አሞራውያን ምድር አመጣኋችሁ፤ እነርሱ ወንችሁ፤ እኔ ግን አሳልፌ በእጃችሁ ሰጠኋቸው፤ ከፊታችሁ አጠፋኋቸው፤ እናንተም ምድራቸውን ወረሳችሁ።⁹ የሞላብ ንጉሥ የሴፎር ልጅ ባላቅ፤ እስራኤልን ለመውጋት ተነሣ፤ እናንተንም መጥቶ ይረግማችሁ ዘንድ ወደ ቢያር ልጅ ወደ በለዓም መልእክተኛ ላክ፤¹⁰ እኔ ግን በለዓምን ልሰማው አልፈሉም። ስለዚህ ደግሞ ደጋግሞ መረቃችሁ፤ እኔም፤ ከባላቅ እጅ ታደግኋችሁ።

¹¹ “ከዚያም ዮርዳኖስን ተሻገራችሁ ወደ ኢያሪኮ መጣችሁ፤ አሞራውያን፤ ፊርዛውያን፤ ከነዓናውያን፤ ኬጢያውያን፤ ጌርጌሳውያን፤ ኢዊያውያንና ኢያቡሳውያን እንደ ወንችሁ ሁሉ፤ የኢያሪኮም ነዋሪዎች ወንችሁ።¹² በፊታችሁ ተርብ ላክሁ፤ ይህም እነርሱንና ሁለቱን የአሞራውያን ነገሥታት ጭምር ከፊታችሁ አሳደደ፤ ይህ ደግሞ በራሳችሁ ሰይፍና ቀስት ያደረጋችሁት አይደለም።¹³ ስለዚህ ያልደከማችሁበትን ምድርና ያልሠራችሁትን ከተሞች ሰጠኋችሁ፤ እነሆ፤ በከተሞቹ ትኖራላችሁ፤ ካልተከላችሁት የወይን ተክልና የወይራ ዛፍ ትበላላችሁ።”

¹⁴ “አሁንም እግዚአብሔርን ፍሩ፤ በፍጹም ታማኝነትም ተገዙለት። የቀድሞ

24:3 ስፍ:1;28:12; 1:2;21:3
 24:4 ስፍ:146;25:26; 46:5-6;ዘ፡24:18
 24:5 ስፍ:3;10; 12:51
 24:6 ስፍ:14;9; 22:23
 24:7 ስፍ:14;10;20; 28:19;4;ዘ፡81:46
 24:8 ስፍ:23;23; ዘ፡21:31
 24:9 ዘ፡22:2; 6:23;7
 24:10 ዘ፡23:11; ዘ፡23:5
 24:11 ስፍ:15; 18-21;ዘ፡14;29; 23:23;ዘ፡87:1;ኢ.ሱ 3:10;6:1
 24:12 ስፍ:23; 28:31;መ፡44:3; 6-7;135:11
 24:13 ስፍ:8; ዘ፡86:10-11
 24:14 ቍ:23;ዘ፡9; 31:19;ዘ፡12;12; 18:11;20:3;ዘ፡25;2;ዘ፡810;12;11; 28:18;13;መ፡10; 16:6;ተ:1; 15:1;ሞ፡ 12:14;24;ኢ፡23; 15:5;መ፡119;9;119; 120;ኢ፡455;7;ሐዝ 23:3; 24፡1;12
 24:15 ስፍ:35;2; መ፡6;10;ፍ:ተ:1;15; 16;2;12;1;ዘ፡821; 873;18
 24:16 ኢ.ሱ:22;29
 24:17 ስፍ:10;1; መ፡46:8
 24:18 ስፍ:28;21; ዘ፡23;31;ዘ፡833; 27;ሐ፡7;45
 24:19 ስፍ:20;5; 23;21;34;7;ዘ፡11; 44;20;26
 24:20 ኢ.ሱ:23;15; 14፡መ:12;25;1ዘ፡528; 19;20;2ዘ፡524;18;ሆ ሰ:13;1;ሐ፡7;42
 24:22 ቍ:27;ዘ፡9; 25;9;ፍ:ተ:4;10;መ፡ 119;30;173;ኢ፡48; 2;43;10;44;8;ኢ፡4 2;5;ሚ፡2;14
 24:23 ቍ:14;177 8;58;መ፡119;36; 141;4;ኢ፡31;33
 24:24 ስፍ:19;8; ኢ፡42;6
 24:25 ስፍ:15;25; 24;8;ኢ.ሱ:17;7
 24:26 ስፍ:126; 28;18;ዘ፡817;18; 27;2;28;61;31; 24;መ፡4;11

አባቶቻችሁ ከወንዙ ማዶና በግብፅ ያመለካችሁን አማልክት ከእናንተ አርቁ፤ እግዚአብሔርን ብቻ አምልኩ።¹⁵ እግዚአብሔርን ማምለክ የማያስፈልግ መስሎ ከታያችሁ ግን፤ የቀድሞ አባቶቻችሁ ከወንዙ ማዶ ካመለካችሁ አማልክት ወይም በምድራቸው የምትኖሩባቸው አሞራውያን ከሚያመልካቸው አማልክት ታመልኩ እንደ ሆነ የምታመልኩትን ዛሬውኑ ምረጡ፤ እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን።”

¹⁶ ከዚያም ሕዝቡ እንዲህ ሲል መለሱ፤ “ሌሎችን አማልክት ለማምለክ ብለን እግዚአብሔርን መተው ከእኛ ይራቅ።¹⁷ እኛንና የቀደሙ አባቶቻችንን ከዚያ ከመርነት ምድር ከግብፅ ያወጣን፤ በፊታችንም እነዚያን ታላላቅ ምልክቶች ያደረገ ማንው? ራሱ አምላካችን እግዚአብሔር አይደለም? በጉዞአችን ላይና ባለፍንባቸውም ሕዝቦች ሁሉ ዘንድ የጠበቀን እርሱ ነው።¹⁸ እንዲሁም እግዚአብሔር በምድሪቱ የሚኖሩትን አሞራውያንን ጨምሮ ሕዝቦችን ሁሉ ከፊታችን አሳደደ፤ ስለዚህ እኛም እግዚአብሔርን እናመልካለን፤ አምላካችን ነውና።”

¹⁹ ኢያሱም ሕዝቡን እንዲህ አለ፤ “እግዚአብሔርን ማምለክ አትችሉም፤ እርሱ ቅዱስ አምላክና፤ ቀናተኛም አምላክ ነው፤ ዐመፍችሁን ወይም ጎጠኦቻችሁን ይቅር አይልም።²⁰ እግዚአብሔርን ትታችሁ ባዕዳን አማልክትን የምታመልኩ ከሆነ፤ መልካም ነገር ካደረገላችሁ በኋላ ተመልሶ ክፉ ነገር ያደርግላችኋል፤ ያጠፋችኋልም።”

²¹ ሕዝቡ ግን ኢያሱን፤ “የለም! እኛ እግዚአብሔርን እናመልካለን” አሉት።

²² ከዚያም ኢያሱ፤ “እንግዲህ እግዚአብሔርን ለማምለክ መርጣችኋልና በራሳችሁ ላይ ምስክሮች ናችሁ” አላቸው። እነርሱም፤ “አምን ምስክሮች ነን” ሲሉ መለሱ።

²³ ኢያሱም፤ “እንግዲህ በመካከላችሁ ያሉትን ባዕዳን አማልክት አስወግዱ፤ ልባችሁንም ወደ እስራኤል አምላክ ወደ እግዚአብሔር መልሱ” አላቸው።

²⁴ ሕዝቡም ኢያሱን፤ “እኛ አምላካችንን እግዚአብሔርን እናመልካለን፤ እንታዘዝላለንም” አሉት።

²⁵ በዚያን ቀን ኢያሱ ከሕዝቡ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ፤ የሚመሩበትንም ደንብና ሥርዐት እዚያው ሲከፈል ሰጣቸው።²⁶ ኢያሱም እነዚያን ቃሎች በእግዚአብሔር የሰጠ

¹⁵ በዚህ እንዲሁም ቍ፡፳፫ 3:14 እና 15 ላይ የተጠቀሰው የአፍሪቅስ ማኅ ነው።
¹⁶ ወይም ሠረጸኞች ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
¹⁷ ስለራይስጥ ሰሙና ይላል፤ ይኸውም የደንገል ባሕር ማለት ነው።

<p>መጽሐፍ ጻፋቸው፤ ትልቅ ድንጋይም ወስዶ በባሉጥ ዛፍ ሥር፣ በተቀደሰው በእግዚአብሔር ስፍራ አጠገብ አቆመው።</p> <p>²⁷ኢያሱም ሕዝቡን ሁሉ፣ “እነሆ፤ ይህ ድንጋይ፣ እግዚአብሔር የተናገረንን ሁሉ ሰምቶአል፣ በእኛም ይመሰክርብናል፤ እና ንተም በአምላካችሁ ዘንድ እውነተኛች ሆና ችሁ ባትገኙ ምስክር ይሆንባችኋል” አላቸው።</p> <p>ኢያሱ በተሰፋዪቱ ምድር ተቀበረ</p> <p>24፥29-31ተ፤ ምሳሌ 2፥6-9</p> <p>²⁸ከዚያም ኢያሱ ሕዝቡን ሁሉ ወደየ ርስቱ እንዲሄድ አስናበተ።</p> <p>²⁹ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ባሪያ የነዌ ልጅ ኢያሱ በመቶ ዐሥር ዓመቱ ሞተ።</p> <p>³⁰በኩረብታማው በኤፍሬም አገር በምትገኝው፣ ከገዓስ ተራራ በስተ ሰሜን ባለችው በራሱ ርስት በተምናሴራ ቀበሩት።</p>	<p>24፥27 ፋ፥22፤ዘፍ፥21፥30፤28፥18፤ዘጥ፥11፥20፤ኢሱ፥7፥11፥22፥27፤ምሳሌ፥9፥8፥2፥11</p> <p>24፥28 ምሳሌ፥21፥23፥24</p> <p>24፥29 ዘፍ፥50፥22፥መሳ፥1፥1</p> <p>24፥30 ኢሱ፥19፥50፥24፥መ፥23፥30</p> <p>24፥31 ኢሱ፥7፥6</p> <p>24፥32 ዘፍ፥33፥19፥47፥29-30፤ዮሐ፥4፥5፥ሐሥ፥7፥16፥ዕብ፥11፥22</p> <p>24፥33ዘዐ፥25፤ኢሱ፥15፥57፥22፥13፥14፥መ፥9፥4፥1፥14፥8</p>	<p>³¹ኢያሱ በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ፣ ከኢያሱም በኋላ በሕይወት በኖሩትና እግዚአብሔር ለእስራኤል ያደረገውን ሁሉ በሚያውቁት ሽማግሌዎች ዘመን ሁሉ እስራኤላውያን እግዚአብሔርን አመለኩ።</p> <p>³²እስራኤላውያን ከግብፅ ያወጡት የዮሴፍ ዐዕም፣ ያዕቆብ ከሰኬም አባት ከኤሞር በመቶ ሰቅል፣ ብር በገዛው በሴኬም ምድር ተቀበረ፤ ይህችም የዮሴፍ ዘርች ርስት ሆነች።</p> <p>³³እንዲሁም የአሮን ልጅ አልዓዛር ሞተ፤ እርሱም በኩረብታማው በኤፍሬም አገር በሚገኘው ለልጁ ለፊንሐስ በዕጣ በደረሰው በጊብዓ ምድር ተቀበረ።</p> <p>³² ዕብራይስጡ እንደ መቶ ከሲታሽ ያለል፤ ክብደቱና ዋጋው በትክክል የማይታወቅ የገንዘብ ዐይነት ነው።</p>
--	--	--

መጽሐፈ መሳፍንት

እስራኤላውያን ከቀሩት ከነዓናውያን ጋር ያደረጉት ውጊያ

1 ኢያሱ ከሞተ በኋላ እስራኤላውያን፣ “ከነዓናውያንን ለመውጋት ማን ቀድሞ ይውጣል?” ብለው እግዚአብሔርን ጠየቁ።

²እግዚአብሔርም፣ “ይሁዳ ቀድሞ ይውጣ፤ እነሆ ምድሪቱን በእጁ አሳልፎ ሰጥቼዋለሁ” በማለት መለሰ።

³የይሁዳም ሰዎች ወንድሞቻቸውን የስም ያንን ልጆች፣ “ከነዓናውያንን ለመውጋት ድርሻችን ወደ ሆኑ ምድር አብረን እንወጣ፤ እኛም እንደዚህ ድርሻችሁ ወደ ሆነው ምድር አብረናችሁ እንወጣለን” አሏቸው። ስለዚህ ሆኖ የስምያን ሰዎች አብረዋቸው ሄዱ።

⁴ይሁዳ በከነዓናውያንና በፌርዛውያን ላይ ወጣ፤ እግዚአብሔርም በእጁቸው አሳ ልፎ ሰጣቸው፤ ቤዜቅ በተባለው ስፍራ ዐሥር ሺህ ሰው ገደሉ። ⁵በዚህም አዶኒ ቤዜቅን አግኝተው ተዋጉት፤ ከነዓናውያንንና ፌርዛውያንን ድል አደረጉ። ⁶አዶኒ ቤዜቅም ከዚያ ሸሽ፣ እነርሱ ግን አሳደው ያዙት፤ የእጆቹንና የእግሮቹንም አውራ ጣቶች ቈረጡ።

⁷ከዚያም አዶኒቤዜቅ፣ “የእጆቸውና የእግራቸው አውራ ጣቶች የተቈረጡባቸው ሰባ ነገሥታት ከገበታዬ ሥር የወደቀ ፍርፋሪ ይለቃቅሙ ነበር፤ አሁን ግን እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ የፈጸምሁትን አመጣብኝ” አለ፤ እነርሱም ወደ ኢየሩሳሌም አመጡት፤ በዚያም ሞተ።

⁸የይሁዳ ሰዎች ኢየሩሳሌምን ወግተው ያዟት፤ ከተማዬቱንም በስይፍ ስለት መተው፣ በእሳት አቃጠሏት።

⁹ከዚያም በኋላ የይሁዳ ሰዎች በኩራብ ታማው አገር፣ በኔጌብና በምዕራብ ኮረብታ ግርጌ የሚኖሩትን ከነዓናውያንን ለመውጋት ወረዱ። ¹⁰ቀደም ሲል ቂርዖት አርባቅ ተብላ በምትጠራው በኬብሮን በሚኖሩት ከነዓናውያን ላይ ዘመቱ፤ ሴሲንን፣ አኪ መንንና ተላሚንን ድል አደረጉ።

¹¹ከዚያም ቀደም ሲል ቅርዖትሤፍር ተብላ በምትጠራው በዳቤር በሚኖሩት ሰዎች ላይ ዘመቱ። ¹²ካሌብም፣ “ቅርዖት ሤፍርን ወግቶ ለሚይዛት ሰው ልጄን ዓክሳንን እድርለታለሁ” አለ። ¹³በዚህ ጊዜ የካሌብ ወንድም የቄኔዝ ልጅ ኅቶንያል ከተማዬቱን ያዘ፤ ካሌብም ልጁን ዓክሳንን

1፥1 4ኛ27፡10፣ 18፡11፣23-9፣ ኢ.ሱ24፡29፣ መሳ3፡1-6፡20፡18፣ 1፡7፡20፡14፤2 4ኛ4፡10፣ 49፡10፣ መሳ3፡ 28፣4፡7፡14፣ 7፡9 1፥3 4ኛ17 1፥4 ዘፍ13፡7፣ ኢ.ሱ 3፡10፣ 1፡4፡11፡8 1፥5 4ኛ6፡7 1፥7 ዘሌ24፡19፣ ኢ.ሱ 10፡1፣ ኢ.ር25፡12 1፥8 4ኛ21፣ ኢ.ሱ 15፡63፣ 2፡4፡መ፡5፡6 1፥9 ዘፍ12፡9፣ ዘጥ13፡17፡21፡1፣ ኢ.ሳ30፡6 1፥10 4ኛ20፣ ዘፍ13፡18፡13፡27፣ ዘጥ13፡22፣ ኢ.ሱ 15፡14 1፥11 ኢ.ሱ10፡38

1፥15 ዘጥ13፡6 1፥16 ዘፍ15፡19፣ ዘጥ10፡29፡21፡1፣ ዘፍ34፡3፣ኢ.ሱ 12፡14፣ መሳ3፡13፣ 2ዜ5፡28፡15 1፥17 4ኛ3፣ ዘጥ14፡45 1፥18 ኢ.ሱ11፡22፣ 13፡3 1፥19 ዘጥ13፡ 17፡14፡43፣ ኢ.ሱ17፡16 1፥20 4ኛ10፣ ኢ.ሱ10፡36፡14፡13 1፥21 4ኛ8፣ ኢ.ሱ9፡15፡15፡63 1፥22 ኢ.ሱ7፡2፣ መሳ10፡9 1፥23 ዘፍ28፡19 1፥24 ዘፍ47፡29 1፥25 ኢ.ሱ6፡25

ዳረለት።

¹⁴እርሷም ወደ ኅቶንያል በመጣች ጊዜ፣ አባቷ የዕርሻ መሬት እንዲሰጠው ይለምነው ዘንድ አጥብቃ ነገረችው። ካሌብም እርሷ ከአህያዋ ላይ እንደወረደች “ምን እንዳደርግልሽ ትፈልገያለሽ?” ሲል ጠየቃት።

¹⁵እርሷም፣ “እባክህ አንድ ነገር አድርግልኝ፤ በኔጌብ መሬት እንደ ሰጠኸኝ ሁሉ፣ አሁንም የውሃ ምንጭ ስጠኝ” አለችው፤ ካሌብም የላይኛውንና የታችኛውን ምን ጮች ሰጣት።

¹⁶የቄናዊው የሙሴ ዐማት ዝርያዎች ከፃራድ አጠገብ በኔጌብ ውስጥ በይሁዳ ምድር በዳ ካሉት ሕዝቦች ጋር አብረው ለመኖር፣ ከይሁዳ ሰዎች ጋር በመሆን ከባለ ዘንባባዋ ከተማ ከኢያሪኮ ወጡ።

¹⁷የይሁዳ ሰዎች ከወንድሞቻቸው ከስም ያን ልጆች ጋር ሆነው በጻፋት በሚኖሩት ከነዓናውያን ላይ ዘመቱ፤ ከተማዬቱንም ፈጽሞ ደመሰሷት። ስለዚህ ከተማዬቱ ሔርማሕ ተብላ ተጠራች። ¹⁸ደግሞም የይሁዳ ሰዎች ጋዛ፣ አስቀሎና፣ አቃሮን የተባሉትን ከተሞች ከነግዛቶቻቸው ያዙ።

¹⁹እግዚአብሔር ከይሁዳ ሰዎች ጋር ነበር፤ ስለዚህ ኩራብታማውን አገር ያዙ፤ ነገር ግን በረባዳው ምድር የሚኖሩት ሰዎች ከብረት የተሠሩ ሠረገሎች ስለ ነበሯቸው ከዚያ አሳደው ሊያስወጧቸው አልቻሉም። ²⁰ሙሴ ባዘዘው መሠረት ኬብሮን ለካሌብ ተሰጠች፤ እርሷም ሦስቱን የዴናቅ ልጆች ከውስጣ አሳደደ። ²¹የብን ያም ልጆች በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ኢያ በሳውያንን ከዚያ ሊያስወጧቸው አልቻሉም፤ ስለዚህ ኢያቡሳውያን እስከ ዛሬ ድረስ ከብንያማውያን ጋር በዚያ አብረው ይኖራሉ።

²²የዮሴፍ ወገን ደግሞ ቤቴልን ወገ፣ እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር ነበር። ²³እነርሱም ቀደም ሲል ሎዛ ትባል ወደ ነበረችው ወደ ቤቴል ሰላዮችን በላኩ ጊዜ፣ ²⁴ሰላዮቹም አንድ ሰው ከከተማዬቱ ሲወጣ አይተው፣ “የከተማዬቱን መግቢያ አሳየን፤ እኛም ምሕረት እናደርግልሃለን”

¹⁴ ስብራይስጡ፣ ያህን ሊቃናትና ቫልጊት አጥብቆ ነገረው ይላሉ።
¹⁷ የዕብራይስጡ ቃል አንድን ነገር ወይም ሰው ሙሉ ለሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን የሚያሳይ ነው።
¹⁷ ሔርማሕ ማለት ጥፋት ማለት ነው።
¹⁸ ስብራይስጡና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም አልያዘው ይላሉ።

አሉት። 25 እርሱም አሳያቸው፤ እነርሱም ከሰውየውና ከቤተ ሰቡ በስተቀር የከተማ ዩቱን ሕዝብ በሰይፍ ስለት ፈጁ። 26 ሰውየውም ወደ ኬጢያውያን ምድር ሄዶ ከተማ ሠራ፤ ስሟም ሎዛ ብሎ ጠራት፤ እስከ ዛሬም የምትጠራው በዚሁ ስም ነው።

27 የምናሴ ነገድ ግን በቤትሳን፤ በታዕናክ፤ በዶር፤ በይብለዓም፤ በመጊዶንና በየአካባቢያቸው ያሉት መንደሮች ነዋሪውን ሕዝብ ስላላሰወጡ፤ ከነዓናውያን ኑሮአቸውን በዚያው ለማድረግ ወሰኑ። 28 እስራኤላውያን በበረቱ ጊዜ ግን ከነዓናውያንን የጉልበት ሥራ እንዲሠሩ አስገደዳቸው እንጂ ፊጽሞ አላሰወጧቸውም። 29 እንደዚሁም የኤፍሬም ወገኖች በጌዝር የሚኖሩትን ከነዓናውያንን ማስወጣት አልቻሉም፤ ስለዚህ ከነዓናውያን በመካከላቸው እዚያው መኖርን ቀጠሉ። 30 ተብሎም እንደዚሁ በቂድሮንና በነህሎል የነበሩትን በመካከላቸው የቀሩትን ከነዓናውያንን አላሰወጧም፤ ነገር ግን የጉልበት ሥራ እንዲሠሩ አስገደዳቸው። 31 አሴርም በዓካ፤ በሲዶን፤ በአሕላብ፤ በአክዚብ፤ በሒልባ፤ በአፌቅና በረአብ የሚኖሩትን ሕዝብ በምድራቱ ካሉት ከነዓናውያን ጋር አብረው ኖሩ። 33 ንፍታሌምም በቤትሳ ሚስና በቤትዓናት የሚኖሩትን አላሰወጧም፤ ስለዚህ የንፍታሌም ነገድ በምድራቱ ከሚኖሩት ከነዓናውያን ጋር አብረው ኖሩ፤ ይሁን እንጂ በቤትሳሚስና በቤትዓናት የሚኖሩት ለእነርሱ የጉልበት ሥራ ተገደው ይሠሩ ነበር። 34 የዳን ነገድ በኩረብታ ማው ምድር ብቻ እንዲወሰን እንጂ ወደ ሜዳማው አገር እንዲወርድ አዋራውያን አልፈቀዱለትም። 35 አሞራውያንም በሐጋ ራስ ተራራ፤ በኤሎንና በሸዓልቢም ኑሯቸውን ቀጠሉ፤ ይሁን እንጂ የዮሴፍ ወገን በበረታ ጊዜ ተገደው የጉልበት ሥራ ከመ ሥራት አላመለጡም። 36 የአሞራውያን ድንበር አቅራቢያም መተላለፊያ እስከ ሴላዕና ከዚያም የሚያልፍ ነበር።

የእግዚአብሔር መልአክ በባሕር

2 የእግዚአብሔር መልአክ ከጌልገላ ወደ ባሕር ወጥቶ እንዲህ አለ፤ “ከግብፅ ምድር አወጣራችሁ፤ ለቀደሙትም አባቶቻችሁ ልሰጣቸው ወደ ማልሁላቸው ምድር አመጣኋችሁ፤ እንዲህም አልሁ፤ ከእናንተ ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳኔን አላፈርስም፤ ጌናንተም ከዚህች ምድር ነዋሪዎች ጋር ቃል ኪዳኔን አታደርጁ፤ መሠዋየቸውንም አፍርሱ፤ እናንተ ግን አልታዘዛችሁኝም፤ ይህን ያደረጋችሁት ለምንድነው? ጌልዚህ አሁንም ከፊታችሁ አሳድጁ

1:26 ዘፍ28:19፣ ዘፍ7:1፣ ሕዝ16:3
1:27 ፉ*1፣ ኢሱ11:2፣12:21፣ 17:11፣ ፍ179:21
1:28 ኢሱ17:12-13
1:29 ኢሱ10:33፣ 14:4፣16:10፣ መሳ5:14
1:31 ዘፍ49:13፣ ዘጥ13:21፣ ኢሱ12:18፣ 15:44፣17:7
1:33 ኢሱ15:10፣ 19:38
1:34 ዘፍ30:6፣ ዘጥ13:29፣ መሳ10:11፣18:1፣ 14መ7:14
1:35 ኢሱ19:42፣ መሳ8:13፣174:9
1:36 ኢሱ15:3፣ 27147:መዘ06:34፣ ኢሳ16:1፣42:11
2:1 ፉ*5፣ ዘፍ16:7፣ 17:8፣ ዘ020:2፣ ዘሌ26:42-44፣ ዘፍ7:9፣11:30፣ መሳ6:8
2:2 ዘ023:24:2፣ 3 4:12:13፣ ዘፍ7:25፣2ዜፍ14:3፣ ኤር7:28
2:3 ዘ010:7፣ ዘጥ33:55፣ ኢሱ 23:13
2:4 ዘፍ27:38፣ ዘ25:6፣27:17:13
2:5 ፉ*1
2:7 ፉ*17
2:8 ኢሱ1:1
2:9 ኢሱ19:50
2:10 ዘ05:2፣ 744:8
2:11 መሳ3:7:12፣ 4:1፣6:1፣ 8:33፣ 10:6፣17:1፣5:26፣ 16:31፣22:53፣ 27:10:18፣17:16
2:12 ዘጥ11:33፣ ዘፍ4:25፣31:16፣ 32:12፣መሳ10:6፣ መዝ78:58፣106:36፣ 40
2:13 መሳ3: 7፣ 5:8፣6:25፣8፣ 33:10:6፣14መ7:33፣ 31:10፣17:11:5፣33፣ 2723:13፣509:26፣ መዝ78:56፣ ኤር 11:10
2:14 ዘፍ28:25፣ 31:17፣32:30፣ መሳ3:8፣509:27፣ መዝ44:10፣89:41፣ 106:41፣ሕዝ34:8

እንደማላሰወጣቸው እነግራችኋለሁ፤ ነገር ግን እነርሱ የጌን ውጋት፤ አማልክቶቻቸውም ወጥመድ ይሆኑባችኋል።”

4 የእግዚአብሔርም መልአክ ይህን ቃል ለእስራኤላውያን ሁሉ በተናገረ ጊዜ፤ ሕዝቡ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ፤ 5 ያንን ስፍራ በኪም ብለው ጠሩት፤ በዚያም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቀረቡ።

የለመታዘዘ ውጤት

6 ኢየሱሱ ሕዝቡን ካሰናበተ በኋላ እያንዳንዱ የእስራኤል ነገድ ምድራቱን ለመውረስ ወደ የርስቱ ሄደ። 7 ኢየሱሱ በአይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ እንዲሁም ከእርሱ በኋላ እግዚአብሔር ለእስራኤል ያደረገውን ታላላቅ ነገሮች ሁሉ ያዩ አለቆች በነበሩበት ዘመን ሁሉ ሕዝቡ እግዚአብሔርን አመለከቱ።

8 የእግዚአብሔር አገልጋይ የነዌ ልጅ ኢየሱሱ በመቶ ዐሥር ዓመቱ ሞተ። 9 እነርሱም በኩረብ ታማው በኤፍሬም አገር በምትገኘው ከገዳስ ተራራ በስተ ሰሜን ባለችው በራሱ ርስት ላይ በተምናሔሬስ ቀበሩት።

10 ያ ሁሉ ትውልድ ወደ አባቶቹ ከተከማቸ በኋላ እግዚአብሔርንም ሆነ እርሱ ለእስራኤል ሕዝብ ያደረገውን ነገር የማያውቅ ሌላ ትውልድ ተነሣ ። 11 ከዚያም እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረጉ፤ የበአል አማልክትንም አመለከቱ። 12 ከግብፅ ምድር ያወጣቸውን የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ተው፤ በዙሪያቸው ያሉት ሕዝቦች የሚያመልክቸውን አማልክት ተከተሉ፤ ሰገዱላቸውም። እግዚአብሔርንም አስቈጡት፤ 13 እርሱን ትተው በአልንና አስታሮትን አምልከዋልና 14 እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ በመቈጣቱ ለሚዘርፏቸው አሳልፎ ሰጣቸው፤ በዙሪያቸው ላሉ ጠላቶቻቸው ሸጣቸው። 15 እስራኤላውያን ለውጊያ በሚወጡበት ጊዜ ሁሉ እግዚአብሔር አስቀድሞ በእርሱ ላይ እንደተናገረውና እንደ ማለው ይሸነፉ ዘንድ የእግዚአብሔር እጅ ትከፋባቸው ነበር፤ ከዚህም የተነሣ እጅግ ተጨነቁ።

16 እግዚአብሔርም ከእነዚህ ወራሪዎች የሚያድኗቸውን መሳፍንት አስነሣ፤ 17 እስራኤላውያን ግን ሌሎችን አማልክት

2:15 ዘፍ35:3፣4፣ት1:13፣20መ22:7፣2ዜፍ15:4፣ኢዮ5:5፣ 19:21፣20:22፣ መዝ4:1፣18:6፣32:4 2:16 ሩት1:1፣ 14መ4:18፣ 7:6፣15:11:3፣24መ7:11፣1ዜፍ17:10፣ መዝ106:46፣ ሐሥ13:20፣ዘፍ9:12፣509:28
2:17 ፉ*7፣ዘ034:15፣ዘጥ15:39፣መዝ4:21፣106:36
*5. በዚያ ማለት አልቃገ ማለት ነው። ፍ16 በዚህም ከ17—19 ባለው ክፍል መሪ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።

ተከትለው አመዘኑ፤ ሰዎችንም እንጂ መሳፍንታቸውን አልሰሙም። አባቶቻቸው እግዚአብሔርን በመታዘዝ በሄዱበት መንገድ ሳይሆን፤ አባቶቻቸው የእግዚአብሔርን ሕግ በመከተል ከሄዱበት መንገድ ፈጥነው ፈቀቅ አሉ።¹⁸ እግዚአብሔር መሳፍንትን ባስነሣቸው ቀኝ ጥር ከመስፍኑ ጋር ስለ ሚሆን፤ እርሱ በሕይወት እስካለ ድረስ እግዚአብሔር ከጠላቶቻቸው ያደናቸው ነበር፤ ከጠላቶቻቸው ሥቃይና መካራ ሲደርስባቸው በሚጮኹበት ጊዜ እግዚአብሔር ይራራቸው ነበር።¹⁹ መስፍኑ ከሞተ በራሳ ግን ሕዝቡ ሌሎችን አማልክት በመከተል፤ እነርሱን በማገልገልና በማምለክ ከአባቶቻቸው ይልቅ ወደ ክፉ መንገድ ተመለሱ፤ ክፉ ሥራቸውንና የእልኸኝነት መንገዳቸውንም አይተውም ነበር።

²⁰ ስለዚህ እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ እጅግ ተቈጣጣሪ እንዲሆን አለ፤ “ይህ ሕዝብ ለቀደሙ አባቶቹ የሰጠሁትን ቃል ኪዳን ስለተላለፈ፤ እኔም ስላልሰማ፤²¹ ኢያሱ በሞተ ጊዜ ከተዋቸው በምድራቱ ከነበሩት ሕዝቦች አንዳቸውንም እንኳ በፊታቸው አሳድጄ አላስወጣም።²² ይህን የሚያደርገውም አባቶቻቸው እንዳደረጉት ሁሉ፤ እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን መንገድ የሚጠብቁ መሆን አለመሆናቸውን ለማወቅ እፈትናቸው ዘንድ እነርሱን መሣሪያ ለማድረግ ነው።”²³ ስለዚህ እግዚአብሔር እነዚያን ሕዝቦች በዚያው እንዲኖሩ አደረገ፤ በኢያሱ እጅ አሳልፎ በመስጠት ወዲያውኑ አሳድ አላስወጣቸውም።

3 በዚህ ጊዜ በከነዓን ላይ በተደረጉት ጦርነቶች ተሳትፈው የማያውቁትን እስራኤላውያን ለመፈተን፤ እግዚአብሔር ባለበት የተዋቸው ሕዝቦች እነዚህ ናቸው።² ይህን ማድረግ ቀደም ሲል በጦር ሜዳ ውለው የማያውቁትን የእስራኤል ልጆች የጦርነት ልምድ እንዲያገኙ ለማድረግ ብቻ ነው፤³ እነዚህም አሕዛብ አምስቱ የፍልስ ጥኢም ገዡቶ፤ ከነዓናውያን በሙሉ፤ ሲዶናውያንና ከበአል አርሞንዔም ተራራ እስከ ሐማትስ መግቢያ ባሉት የሊባኖስ ተራሮች የሚኖሩ ኤዊያውያን ነበሩ።⁴ እነዚህ፤ እግዚአብሔር በሙሴ በኩል ለቀደሙ አባቶቻቸው የሰጠውን ትእዛዛት ማክበር አለማክበራቸውን ለማወቅ መፈተኛ እንዲሆኑ እዚያው የቀሩ ነበሩ።

⁵ ስለዚህ እስራኤላውያን ከከነዓናውያን፤ ከኤጢያውያን፤ ከአሞራውያን፤ ከፊርሪውያን፤ ከኢዊያውያንና ከኢያቡሳውያን ጋር አብረው ናሩ።⁶ እስራኤላውያን የእነዚህን

2:18 ስዕ2:23፤ ዘጥ10:9፤ዘ832:36፤ 14ጦ፡7:3፤27113:5፤ ኢሳ19:20፤ 43:3፤11445:15፤21፤ 49:26፤60:16፤63:8
2:19 ዘፍ6:11፤ ዘ032:9፤ ዘ84:16፤32:17፤ መሳ4:18፤8:33፤ ያዕ9:2፤መሳ78:57፤ ኤር 44:3፤9
2:20 ዘ831:17፤ ኢሳ7:11፤23:16፤ 2717:15
2:21 ኢሳ23:5
2:22 ዘፍ 22:1፤ ዘ015:25
2:23 መሳ1:1 3፤1 ዘ015:25 3፤3 ዘፍ 10:14፤ 17፤ ዘጥ13:21፤ ዘ08:8፤ ዘሌ13:21፤ ዘ83:8፤ ኢሳ13:3
3:4 ዘ015:253፤5 ኢሳ3:10፤ 11:3፤ ዕገ9:1፤ መዝ106:35

3:6 ዘ034:16፤ ዘ87:3-4:16፤ ዕገ10:18፤ ያዕ13:23፤ግሌ2:113 47 ዘ034:13፤ ዘ84:9፤32:18፤ መሳ2:11፤13፤8:34፤1 ፃገ16:33፤2ኤ534:7፤ መሳ78:1142፤106: 7፤ኢሳ178፤ ኤር23:27 3፤8 4፤10፤ ዘፍ24:10፤መሳ2:14፤ መሳ44:12፤ ኢሳ 50:1፤52:3
3:9 4፤15፤ ዘ8 28:29፤ ኢሳ15:17፤ መሳ6:6፤7፤10:10፤ 14ጦ፡12:10፤ዘ99:27፤ መዝ106:44፤107:13
3:10 4፤8፤ ዘፍ10:22፤ዘጥ11:25 ፤መሳ6:34፤11፤29፤13 ፤25፤14፤6:19፤ 15:14፤1፤ሳጦ፡11:6፤ 16:13፤1፤ዘ18:46፤ 1፤ዘ512:18፤ 2ኤ524:20፤ ኢሳ11:2
3:12 መሳ2:11፤1 ሳጦ፡12:9
3:13 ዘፍ14:7፤ 19:38፤መሳ1:16፤ 10:11
3:14 ኤር48:1
3:15 4፤9:16፤
3:16 4፤15

ሴቶች ልጆች አገቡ፤ የራሳቸውንም ሴቶች ልጆች ለእነርሱ ወንዶች ልጆች ዳሩ፤ አማልክቶቻቸውንም አመለኩ።

ጎቶንያል

⁷ እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸሙ፤ እግዚአብሔር አምላካቸውንም ረሱ፤ የበአልንና የአስታሮትን አማልክት አመለኩ።⁸ እግዚአብሔር በእስራኤላውያን ላይ እጅግ ተቈጣጣሪ ስለዚህ ለመ ስጹመም⁹ ንጉሥ ለኩስርስቴም አሳልፎ ሰጣቸው፤ እስራኤላውያንም ስምንት ዓመት በባርነት ተገዙለት።¹⁰ እስራኤላውያን ወደ እግዚአብሔር በጮኹ ጊዜ ግን የካሌብን ታናሽ ወንድም የቄኔዝን ልጅ ጎቶንያልን ታዳጊ አድርጎ አስነሣቸው።¹⁰ የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱ ላይ ወረደ፤ የእስራኤል መስፍንታቸውን ሆኖ ወደ ጦርነትም ወጣ። እግዚአብሔር የመስጴጦምያን ንጉሥ ኩስርስቴምን አሳልፎ ስለ ሰጠው ድል አደረገ።¹¹ የቄኔዝ ልጅ ጎቶንያል እስከሞተ ባት ጊዜ ድረስ ምድራቱ ለአርባ ዓመት ሰላም አገኘች።

ናዖድ

¹² እስራኤላውያን እንደ ገና በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸሙ፤ ይህን በማድረጋቸውም እግዚአብሔር የሞዓብ ንጉሥ ዔግሎን በእስራኤል ላይ እንዲበረታታቸው አደረገ።¹³ እርሱም አሞናውያንንና አማሌቃውያንን ካስተባበረ በኋላ እስራኤልን ወጥቶ የዘንባባ ዛፎች¹⁴ ከተማ የሆነችውን ኢያሪኮን ያዙ።¹⁴ እስራኤላውያንም ለሞዓብ ንጉሥ ለዔግሎን ዐሥራ ስምንት ዓመት ተገዙለት።

¹⁵ እስራኤላውያን እንደ ገና ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ እግዚአብሔርም ብንያማ ዊውን የጌራን ልጅ ግራኑን ናዖድን ነጻ እንዲያወጣቸው አስነሣው። እስራኤላውያን ናዖድን ግብር አስይዘው ወደ ሞዓብ ንጉሥ ወደ ዔግሎን ላኩት።¹⁶ እርሱም በሁለት በኩል ስለታም የሆነና አንድ ክንድ ተኩል ርዝመት¹⁷ ያለው ስይፍ አዘጋጅቶ በልብሱ ውስጥ በቀኝ ጭኑ ላይ አሰረው።¹⁷ ግብርንም ወፍራም ለነበረው ለሞዓብ ንጉሥ ለዔግሎን አቀረበ፤¹⁸ ናዖድም ግብርን ካቀረበ በኋላ፤ ግብር ተሸክመው

3:17 4፤15፤ኢዮ 15፤27፤መዝ73:417:18፤መሳ4:1፤20:16፤ 2ሳጦ፡8:26፤1፤ዘ4:21፤ 27፤17:3፤1፤ዘ512:2፤አስ10:1፤መዝ68:29፤ 72፤10፤89:22፤መዝ2:8፤ኢሳ 60:5፤ ሆሌ10:6
፳3 ወይም እስከ መግቢያው ድርስ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።
፳8 ስሜን ምዕራብ መስጴጦንያ ነው።
፳10 ወይም መሬ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።
፳13 ኢያሪኮ ነች
፳16 0.5 ሜትር ያህል ነው

የመጡት ሰዎች ተመልሰው እንዲሄዱ አደረጉ።¹⁹ እርሱ ራሱ ግን ጌልጌላ አጠገብ ድንጋዮችን ተጠርቦው ከሚወጡበት አካባቢ ሲደርስ ወደ ኋላ በመመለስ ወደ ንጉሡ ሄደ። “ንጉሥ ሆይ፤ በምስጢር የምነግረህ ነገር አለኝ” አለው።

ንጉሡም፤ “ጸጥታሄ” ሲል፤ አጠገቡ የነበሩት አገልጋዮች በሙሉ ትተውት ወጡ።

²⁰ንጉሡ ሰገነት ላይ ባለው ነፋሻ ዕልፍኝ፤ ውስጥ ብቻውን ተቀምጦ ሳለ ናይድ ቀረብ ብሎ፤ “ከእግዚአብሔር ዘንድ ለአንተ ያመጣሁት መልእክት አለኝ” አለው። ንጉሡም ከዙፋኑ ተሞገሞ። ²¹ናይድ ግራ እጁን ሰደድ በማድረግ ሰይፉን ከደበቀበት ከቀኝ ጭኑ መዝገብ በንጉሡ ሆድ ሸጠው። ²²እጅታው ሳይቀር ሰይፉ እንዳለ ሆዱ ውስጥ ገባ፤ ስለቱም በጀርባው ወጣ፤ ሞራም ስለቱን ሸፈነው። ናይድ ሰይፉን ስላልነቀለው አንጀቱ ተዘረገፈ። ²³ከዚያም በኋላ ናይድ በዕልፍኝ መገቢያ ወጣ፤ የዕልፍኝንም በር በንጉሡ ላይ ዘግቶ ቁለፈው።

²⁴ናይድ ከሄደ በኋላ፤ የንጉሡ አገልጋዮች ሲመጡ፤ የዕልፍኙ በር ተቁልፎ አገኙት፤ እነርሱም፤ “በውስጠኛው ክፍል እየተጻዳዳ ይሆናል” አሉ። ²⁵እስኪደክማቸውም ድረስ ጠበቁ፤ ነገር ግን ንጉሡ የእልፍኙን በርች ባለመክ ፈቱ ቀጥሎ ወስደው ከፈቱ፤ በዚያም ጌታ ቸው ሞቶ፤ በወለሉም ላይ ተዘርግቶ አገኙት።

²⁶የንጉሡ አገልጋዮች በዕልፍኙ በር ላይ ቆመው ሲጠባበቁ ናይድ ርቆ ሄደ፤ ድንጋዮች ተጠርቦው በሚወጡበት በኩል ወደ ሲርታ ይም አመለጠ። ²⁷ከዚያም እንደ ደረሰ፤ በኩረ ብታማው በኤፍሬም ምድር ቀንዶ መለከቱን ነፋ፤ እስራኤላውያንም በእርሱ መሪነት ከኩረ ብታው ላይ አብረውት ወረዱ።

²⁸እርሱም፤ “ጠላታችሁን ሞዓብን እግዚአብሔር በእጃችሁ አሳልፎ ስለ ሰጣችሁ ተከተሉኝ” በማለት አዘዛቸው፤ እነርሱም ተከተለውት ወረዱ። ከዚያም ከዮርዳኖስ ወደ ሞዓብ የሚያሻግሩትን መልካዎች በመያዝ አንድም ሰው እንዳያልፍ ከለከለ። ²⁹በዚያን ጊዜ ብርቱና ፤ይለኛ የሆኑ ዐሥር ሺህ ሞዓባውያንን ገደሉ፤ አንድም ሰው አላመለጠም። ³⁰በዚያን ቀን ሞዓብ በእስራኤል ድል ሆነች፤ ምድሪቱም ለሰማንያ ዓመት ሰላም አገኘች።

ሰሜጋር

³¹ከናይድ በኋላ ስድስት መቶ ፍልስተኤማውያንን በበሬ መንጃ የገደለው የዓናት ልጅ ሰሜጋር ተነሣ፤ እርሱም

3:20 ሠዕ8:5
አሞ3:15 3:21
24ሙ2:16፤
3:27:20:10
3:24 14ሙ24:3
3:2527:12፤
8:11
3:27 ዘሌ25:9፤
ሙ46:34፤7:18፤
24ሙ2:28፤
ኢሳ18:3፤ኤር42:14
3:28 ዘፍ19:37፤
ዘጥ13:29፤ኢሱ2:7፤
24:መሳ1:2
3:30 ፉ11፤
ዘፍ36:35
3:31ኢሱ13:2፤
23:10፤መሳ5:6፤
10:11፤13:1፤
14ሙ5:1፤31:1፤
24ሙ8:1፤
ኤር25:20፤47:1

4:1 መሳ2:11፤
19:3:15
4:2 ዘፍ32:30፤
ኢሱ11:1፤
14ሙ12:9፤
መገ83:9
4:3 ኢሱ17:16፤
መሳ10:12፤
መገዘ06:42 4:4
ዘ015:20፤
መሳ5:1፤7:12:15
4:5 ኢሱ12:9፤
18:25፤14ሙ14:2፤
22:6
4:6 ዘፍ30:8፤
ኢሱ12:22፤
19:22፤መሳ5:1:12፤
15:18፤6:35፤
14ሙ12:11፤
ብ11:32
4:7 ፉ13፤
ኢሱ11:1፤
መሳ1:2፤5:21፤
17:18:40፤መገ83:9
4:9 ኢሱ12:22
4:10 2ዘ5 36:3፤
ዕዝ1:2፤ኢሳ4 1:2፤
4:2:6፤ 45:3፤
46:11፤48:15 4:11
ዘፍ15:19፤
ዘጥ10:29፤
ኢሱ19:33፤24:26፤
መሳ9:6

እን ደዚሁ ደግሞ እስራኤልን አዳነ።

ዲቦራ

4 ናይድ ከሞተ በኋላ እስራኤላውያን እንደ ገና በእግዚአብሔር ፊት ከፉ ድርጊት ፈጸሙ። ²ስለዚህም እግዚአብሔር በሐጸር ሆኖ ይገዛ ለነበረው ለከነዓን ንጉሥ ለኢያቦስ አሳልፎ ሸጣቸው። የኢያቦስ ሰራዊት አዛዥ፤ በሐሮሺትሐንይም የሚኖረው ሲሣራ ነበረ፤ ³እርሱም ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገሎች ስለ ነበሩት እስራኤላውያንን ሃይዳማት እጅግ አስጨነቃቸው፤ እነርሱም ይረዳቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ።

⁴በዚያን ጊዜ የለፊድት ሚስት ነቢዪቱ ዲቦራ በእስራኤል ላይ ፈራጅ ነበረች። ⁵እርሷም በኩረ ብታማው በኤፍሬም ምድር፤ በራማና በቤቴል መካከል ካለው የዲቦራ ዘንባባ ዛፍ ሥር ተቀምጣ ትፈርድ ነበር፤ እስራኤላውያንም ለፍርድ ወደ እርሷ ይመጡ ነበር። ⁶ዲቦራ፤ በንፍታሌም ውስጥ ቃዴስ በተባለች ከተማ ይኖር የነበረውን የአቢኒአምን ልጅ ባራቅን አስጠርታ እንዲህ አለችው። “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ያዘነገል፤ “ተነሣ ከንፍታሌምና ከዛብሎን ዐሥር ሺህ ሰዎች ይዘህ ወደ ታቦር ተራራ ውጣ፤ ገእኔም የኢያቦስን ሰራዊት አዛዥ ሲሣራን ከሠረገሎቹና ከሰራዊቱ ጋር ቁሶን ወንዝ እንዲመጣ አነሣሣ ዋለሁ፤ በእጅህም አሳልፌ እሰጥሃለሁ።”

⁸ባርቅም፤ “አብረሽኝ የምትሄጃ ከሆነ እሄዳለሁ፤ አብረሽኝ የማትሄጃ ከሆነ ግን አልሄድም” አላት።

⁹ዲቦራ መልሳ፤ “ይሁን እሺ፤ መሄዱን አብሬህ እሄዳለሁ፤ በዚህ ሁኔታ የምጠትሄድ ከሆነ ግን ክብሩ ለአንተ አይሆንም፤ እግዚአብሔር ሲሣራን ለሴት አሳልፎ ይሰጣልና” አለችው። ስለዚህ ዲቦራ ከባርቅ ጋር ወደ ቃዴስ ሄደች። ¹⁰በዚያም ባርቅ ለዛብሎንና ለንፍታሌም ሰዎች ጥሪ አስተላለፈ፤ ዐሥር ሺህ ሰዎች ተከተሉት፤ ዲቦራም አብረው ሄደች።

¹¹በዚያን ጊዜ ቄናዊው ሔቤር፤ ዐማች የአባብ ልጆች ከሆኑት ከሌሎቹ ቄናውያን ተለይቶ በቃዴስ አጠገብ ጻዕናይም ከተባለ ቦታ ከሚገኘው ትልቅ ወርካ ጥግ ድንኳኑን ተክሎ ነበር።

*19 በዚህና በቀጥር26 ላይ ማቶ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።
*20 የዕብራይስጡ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
*23 የዕብራይስጡ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
*24 በትውፊት መሳፍንት ማለት ነው።
*29 ወይም፤ ነገር ግን ለትሄድ ወደ ዐቀደከበት ስፍራ

12የአባላትም ልጅ ባርቅ ወደ ታቦር ተራራ መሄዱን ሲነገሩ በሰማ ጊዜ፣ 13ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገሎችንና ከአራት ሐጎይም እስከ ቂሶን ወንዝ ያለውን ሰራዊቱን በሙሉ አሰባሰበ።

14በዚህ ጊዜ ዲቦራ ባርቅን፣ “ተነሣ! እግዚአብሔር ሲነገሩን በእጅህ አሳልፎ የሰጠባት ቀን ይህች ናት፤ እነሆ እግዚአብሔር በፊትህ ቀድሞ ወጥቶአል” አላቸው። ስለዚህ ባርቅ ዐሥር ሺህ ሰዎችን አስከትሎ ከታቦር ተራራ ወረደ። 15እግዚአብሔር ሲነገሩንና ሠረገሎቹን ሁሉ በባርቅ ፊት በሰይፍ ስለት እጅግ ተሸንፈው ወደ ኋላ እንዲያፈገፍጉ አደረገ፣ ሲነገሩም ከሠረገላው ወርዶ በእግሩ ሸሸ። 16ባርቅ ግን የሲሣራን ሠረገሎችና ሰራዊቱን እስከ አራት ሐጎይም ድረስ አሳደዳቸው፤ የሲሣራ ሰራዊት በሙሉ በሰይፍ ወደቀ፣ በሕይወት የተረፈ አንድም ሰው አልነበረም።

17በሐጻር ንጉሥ በኢያቡስና በቄናዊው በሐቤር ጉሣ መካከል መልካም ግንኙነት ስለ ነበር ሲነገሩ በእግሩ ሸሸቶ የቄናዊው የሐቤር ሚስት ወደ ሆነችው ወደ ኢያዔል ድንኳን ሮጠ።

18ኢያዔልም ወጥታ ሲነገሩን ተቀባለችውና፣ “ጌታዬ፣ ወደ ውስጥ ግባ፣ ፈጽሞ አትፍራ” አለችው። ሲነገሩም ወደ ድንኳኗገባ፣ እርሷም በልብስ ሸፍና ደበቀችው።

19ሲነገሩም፣ “ጠምቶኛልና እባክሽን ውሃ አጠጪኝ” አላት፣ እርሷም የወተት ጮጮውን ከፍታ የሚጠጣውን ሰጠችው፣ እንደ ገናም ሸፈነችው።

20እርሷም፣ “በድንኳኑ በር ላይ ቁሚ፣ ማንም ሰው መጥቶ፣ ‘እዚህ ሰው አለ?’ ቢልሽ፣ ‘የለም በይ’ አላት።

21የሐቤር ሚስት ኢያዔል ግን ሲነገሩ ደክሞ፣ ከባድ እንቅልፍም ወስዶት ሳለ፣ የድንኳን ካስማና መዶሻ ይዞ በቀስታ ወደ እርሷ ቀረበች፣ ከዚያም ካስማውን በመዶሻ ጆሮ ግንዱ ላይ መትታ ከመሬት ጋር ሰፋችው፣ እርሷም ሞተ።

22ባርቅ ሲነገሩን በመከታተል ላይ ስለ ነበር ከዚያ ሲደርስ፣ ኢያዔል ከድንኳኗ ወጥታ “ና፣ የምትፈልገውን ሰው አሳይ ሃለሁ” አለችው። ስለዚህ ከእርሷ ጋር ወደ ድንኳንዋ ገባ፣ ሲነገሩም በጆሮ ግንዱ ላይ ካስማ እንደተመታበት ሞቶ ተዘርሮ ነበረ።

23በዚያች ዕለት እግዚአብሔር የከነዓንን ንጉሥ ኢያቡስን በእስራኤላውያን ፊት እንዲሸነፍ አደረገው፣ 24ከነዓናዊውን

4+12 ኢ.ሱ19:22
4+13 ቀ7:7
ኢ.ሱ17:16;መሳ5:19
4+14 ዘ89:3
መሳ11:2;1ሳሙ8:20;
2ሳሙ5:24
መዝ68:7
4+15 ዘ104:24
መዝ18:14 4+16
ዘ104:28; መዝ83:9
4+17 ቀ18:21;
22; ዘ6:15;19;
ኢ.ሱ11:1;
መሳ5:6;24 4+18
ቀ17 4+19
ዘ6:18;8
4+21ቀ17;
ዘ62:21;15:12;
መሳ5:26;
1ሳሙ26:12;
ኢ.ሳ29:10; ዮና1:5
4+22 ቀ17;
መሳ5:27
4+23 ኢ.ሱ11:1;
ነሀ9:24;መዝ18:47;
44:2;147:3;
144:2
4+24 መዝ83:9;
106:43

5+1 ዘ1015:1;
መሳ4:4;6;
መዝ32:7
5+2 ቀ9;
2ዜና17:16;
መዝ110:3
5+3 ዘ1015:1;
መዝ27:6
5+4 ዘ1013:21;
ዘጥ24:18;ዘ833:2;
2ሳሙ22:8;መዝ18:7;
68:8;77:17:1;
82:5;ኢሳ2:19;
21:13;13:24;18;
64:3;ኢር10:10;
50:46;51:29;
ኢ.ሳ3:16; ኖሆ1:5;6
73:6 5+5 ዘ10
19:18;
መዝ29:6;46:3;
77:18;114:4;
ኢ
ሳ64:3 5+6
ዘሌ26:22;
መሳ3:31;4:17;
መዝ125:5;
ኢ.ሳ33:8;59:8
5+7 መሳ4:4
5+8 ቀ11;
ዘጥ 5:7;ዘ832:17;
ኢ.ሱ2:5;መሳ2:13
5+9 ቀ2
5+10 ዘ949:11;
መሳ12:14 5+11
ቀ8
1ሳሙ 127;
ዳጋ9:16;መዝ6:5

ንጉሥ ኢያቡስን እስኪደመስሱ ድረስ የእስራኤላውያን ክንድ እየበረታ ሄደ።

የዲቦራ መዝሙር

5 በዚያን ዕለት ዲቦራና የአባላትም ልጅ ባርቅ ይህን ቅኔ ተቀኙ፣

2“በእስራኤል ያሉ መሳፍንት ሲመሩ፣ ሕዝቡም በፈቃዱ ራሱን ሲያስገዛ፣ እግዚአብሔርን አመስግኑ-

3“እናንት ነገሥታት ይህን ስሙ፣ ገዢዎችም አድምጡ፣

ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ፣ ደግሜም ለእስራኤል ክምላክ ለእግዚአብሔር እቀኛለሁ።

4“እግዚአብሔር ሆይ፣ ከሴይር በወጣህ ጊዜ፣

ከኤዶም ምድርም በተነሣህ ጊዜ፣ ምድር ተንቀጠቀጠች፣ ሰማያትም ዝናብ አዘነሱ፣

ደመናዎችም ውሃ አፈሰሱ።

5ተራሮች በሲና ክምላክ በእግዚአብሔር ፊት፣

በእስራኤልም ክምላክ በእግዚአብሔር ፊት ተናወጡ።

6“በዓናት ልጅ በሰሜጋር ዘመን፣ በኢያዔል ጊዜ መንገዶች ባድማ ሆኑ፣ ተንገሮችም በጠመዝማዛ መንገድ ሄዱ።

7ለእስራኤል እናት ሆኜ እኔ ዲቦራ እስክነሣ ድረስ በእስራኤል ያለው የከተማ ኑሮ አበቃለት፣

8አዳዲስ አማልክትን በተከተሉ ጊዜ፣ ጦርነት እስከ ከተማው በር መጣ፣ ጋሻም ሆነ ጦር፣

በአርባ ሺህ እስራኤላውያን መካከል አልተገኘም።

9ልቤ ከእስራኤል መሳፍንት፣ ፈቃደኞችም ከሆኑ ሰዎች ጋር ነው፣ እግዚአብሔር ይመስገን።

10“እናንት በነጫጭ አሆኑ የምትጋልቡ፣ በባለ ግላስ ኮርቻ ላይ የምትቀመጡ፣ በመንገድ ላይ የምትጓዙ፣ በውሃ ምንጮች ዙሪያ ያለውን፣

11የዝማሬ ድምፅ ስሙ። ይህም የእግዚአብሔር የጽድቅ ሥራ፣ ጦረኞቹም በእስራኤል ያደረጉትን ያስታውሳል።

“ከዚያም የእግዚአብሔር ሕዝቦች፣ ወደ ከተማዬቴ¹⁰ በርች ወረዱ፣

¹⁰ወይም ከምዝራው ዝማሬ ጋር ተብሎ ሊተረጎም ይችላል

¹¹ወይም አንቺ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።

¹²ወይም ቀስተኞች ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።

¹³ወይም ቀስተኞች ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።

¹¹ ወይም ወደመንገድቸ ተብሎ መተርጉም ይቻላል።
¹² ዲቦራ ሆይ፤ ንቂ፤ ንቂ፤ ንቂ፤ ንቂ፤ ንቂ፤ ቅኔም ተቀኝ፤
 የአቢነኤል ልጅ ባራቅ ሆይ፤ ተነሣ፤
 ምርኮኞችህንም ማርከህ ውሰድ' አለ።።
¹³ የቀሩትም ሰዎች፤
 ወደ መኳንንቱ ወረዱ፤
 የእግዚአብሔር ሕዝብ፤
 እንደ ፤ያል ጠረኛ ወደ እኔ መጣ።።
¹⁴ መሠረታቸው ከአማሌቅ የሆነ አንዳንዶች
 ከኤፍሬም መጡ፤
 ብንደም አንተን ከተከተሉ ሰዎች ጋር ነበር፤
 የጦር አዛዥነት ከማኪር፤
 የሥልጣን በትር የያዙም ከዛብሎን ወረዱ።።
¹⁵ የይሳኮር መሳፍንት ከዲቦራ ጋር ነበሩ፤ ይሳኮርም ራሱ ወደ ሸለቆው ከራዋላ በመከተል፤ ከባርቅ ጋር ነበረ።። በሮቤል አውራጃዎች፤ ብዙ የልብ ምርምር ነበር።።
¹⁶ በበጎች ጉረኖ¹¹ መካከል ለምን ተቀመጥህ? መንጎችን የሚጠራውን ፋጨት ለመስማት ነውን? በሮቤል አውራጃዎች፤ ብዙ የልብ ምርምር ነበር።።
¹⁷ ገለጻድ ከዮርዳኖስ ማዶ ተቀመጠ፤ ዳን ለምን በመርከብ ውስጥ ዘገየ? አሴር በጠረፍ ቀረ፤ በባሕሩ ዳርቻም ተቀመጠ።።
¹⁸ ይዛብሎን ሰዎች ሕይወታቸውን አሳልፈው ሰጡ የንፍታሌም ሰዎች እንደዚሁ በምድራቱ ኩረብታዎች አደረጉ።።
¹⁹ “ነገሥታት መጡ፤ ተዋገም፤ የከነዓን ነገሥታት፤ በመገዶ ውጥጥ” አጠገብ በታዕናክ ተዋገ፤ ብርም ሆነ ሌላ ምርኮ ተሸክመው አልሄዱም።።
²⁰ ከሰማያት ከዋክብት ተዋገ፤ በአካሄዳቸውም ሲሣራን ገጠሙት።።
²¹ ጥንታዊው ወንዝ፤ የቂሶን ወንዝ፤ የቂሶን ወንዝ ጠርጌ ወሰዳቸው፤ ነፍሴ ሆይ፤ በ፤ይል ገሥግሺሄ
²² የፈረሶች ኩቴ ድምፅ በ፤ይል ተሰማ፤ ጋለቡ፤ በ፤ይልም ፈጥነው ጋለቡ።።
²³ የእግዚአብሔር መልአክ፤ ‘ሜሮዝን ርገሙ፤’
 ‘ሕዝቧንም አብራችሁ ርገሙ፤ ከ፤ያላን ሰልፍ እግዚአብሔርን ለመርዳት፤ በእግዚአብሔርም ጉን ለመቆም አልመ

5:12 መሳ4:4:6;
 መግ14:23:57:8:3;
 68:18;
 ኢሳ51:9:17;
 ኢ.4:4:8
 5:14 ዘፍ41:52;
 50:23;
 ዘጥ34:21;
 መሳ1:2 9:3:13
 5:15 ዘፍ30:18;
 መሳ4:4:6
 5:16 ዘፍ49:14;
 ዘጥ32:1
 5:17 ኢሳ12:2;
 17:7:19:29
 5:18 ዘፍ30;
 8:20;መሳ4:6;
 መግ168:27
 5:19 ቀ*30;
 ኢሳ11:5;
 12:21;መሳ4:13;
 ራእ16:16
 5:20 ኢሳ10:11
 5:21 መሳ4:7;
 ኢሳ1:6
 5:22 ኤር8:16
 5:24 ዘፍ15:19;
 መሳ4:17;ሉቃ1:42
 5:25 ዘፍ18:8
 5:26 መሳ4:21
 5:27 መሳ4:22
 5:28 ኢሳ2:15;
 ምሳ7:6
 5:30 ቀ*19;
 ዘ05:9;
 1ሳሙ30:24;
 2ሳሙ1:24;
 መግ145:14;68:12;
 ሕዝ16:10
 5:31 ዘጥ10:35;
 መሳ3:11;
 2ሳሙ18:32;
 23:4;ኢዮ37:21;
 መግ19:4;89:36;
 ኢሳ18:4
 6:1 ዘፍ25:2;
 መሳ2:11
 6:2 1ሳሙ13:6;
 ኢዮ24:8;ኢሳ2:19;
 5:30;8:21;26:16;
 37:3;ኤር41:9;
 48:28;49:8;30;
 ፀሐ11:38
 6:3 ዘፍ25:6;
 ዘጥ13:29;
 ኢሳ 11:14;
 ኤር49:28
 6:4 ዘፍ10:19;
 ዘሌ26:16;ዘፀ28:30;
 51;ኢሳ10:6;
 39:6; 42:22

ጡምና' አለ።።
²⁴ የቄናዊው የሔቤር ሚስት ኢያሄል፤
 ከሴቶች ሁሉ የተባረከች ትሁን፤
 በድንኳን ከሚኖሩ ሴቶች ሁሉ
 የተባረከች ትሁን።።
²⁵ ውሃ ለመነ፤ ወተት ሰጠችው፤
 ለመኳንንት በሚገባ ዕቃ፤ እርሳ
 አቀረበችለት።።
²⁶ እጁንም ካስማ ያዘ፤
 ቀኝ እጁም የሠራተኛ መዶሻ ጨበጠ፤
 ሲሣራን መታችው፤ ራሱንም ተረከከችው፤
 ክፉኛ ወጋችው፤ ጆሮ ግንዳን በሳችው።።
²⁷ በእግሯ ሥር ተደፋ፤ ወደቀ፤
 በዚያም ተዘረረ፤ በእግሯ ሥር ተደፋ፤
 ወደቀ፤ በተደፋበት በዚያ ወደቀ፤
 ሞተም።።
²⁸ “የሲሣራ እናት በመስኮት ተመለከተች፤
 በዐይነ ርግቡ ቀዳዳም ጮኻ ተጣራች፤
 ‘ለምን ሠረገላው ሳይመጣ ዘገየ?
 የሠረገሎቹስ ድምፅ ለምን ጠፋ?’ አለች።።
²⁹ ብልሃተኞች ወይዛዛርቷም መለሱላት፤
 እርሷ ግን ለራሷ እንዲህ አለች፤
³⁰ ምርኮ አግኝተው እየተከፋፈሉ፤
 እያንዳንዱም ሰው አንዲት ወይም
 ሁለት ልጃገረዶች እየወሰደ
 አይደለምን?
 ይህ ሁሉ ምርኮ፤ በቀለም ያጌጡ ልብሶች
 ለሲሣራ ደርሰውት፤
 በጌጣጌጥ የተጠለፉ ልብሶች ለአንገቴ
 ይዞልኝ እየመጣ አይደለምን?’
³¹ “እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶችህ ሁሉ ይጥፉ፤
 አንተን የሚወዱህ ግን፤ የንጋት ፀሐይ
 በ፤ይል እንደሚወጣ እንዲያ
 ይሁኑ።”
 ከዚያም በራሳ ምድሪቱ ለአርባ ዓመት
 ሰላም አገኘች።።
ጌዴዎን
6 እንደ ገና እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸሙ፤ እግዚአብሔርም ለምድያማውያን አሳልፎ ሰጣቸው፤ እነርሱም ሰባት ዓመት ገዟቸው።።
² እስራኤላውያን የምድያማውያን ፤ይል ስለበረታ ባቸው በየዋሻውና በየምሽጉ፤ በየተራራው ጥግ መሸሸጊያ ስፍራ አበጁ።።³ እስራኤላውያን ዘር በሚዘፋሰሱት ጊዜ ሁሉም ድያማ ውያን፤ አማሌቃውያንና ሌሎች የምሥራቅ ሕዝቦች መጥተው አገሩን ይወፉ ነበር።።⁴ እነርሱም በምድሪቱ ላይ ሰፍረው እስከ ጋዛ ያለውን ሰብል በማጥፋት አንዳችም የአህል

¹⁶ ወይም በኮርቻ ላይ ተብሎ መተርጉም ይቻላል።

ዘር አያስተርፉም፤ የበግም ሆነ የከብት ወይም የአህያ መንጋ አይተወም ነበር። ሳከቶቻቸውን ድንኳኖቻቸውን ይዘው ሲመጡ ልክ የአንበሳ መንጋ ይመስሉ ነበር፤ ሰዎቹንም ሆነ ግመሎቻቸውን ለመቀጠር አዲጋች ሲሆን፤ የሚመጡትም ምድሪቱን ለማጥፋት ነበር። ምድያማውያን እስራኤላውያንን ችግር ላይ ስለጣላቸው፤ ይረዳቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ።

ገምድያማውያን ጥቃት የተነሣ እስራኤላውያን ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ እግዚአብሔር አንድ ነቢይ ላከላቸው፤ እርሱም እንዲህ አለ፤ “የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከባርነት ቤት ከግብፅ ምድር ያወጣችሁ እኔ ነኝ። ሳከቶቹንም እጅ ታደግላችሁ፤ ከሚያስጨንቁችሁ ሁሉ አዳንላችሁ፤ እነርሱንም ከፊታችሁ አሳድጄ አስወጣላችሁ፤ ምድራቸውንም ሰጠላችሁ።¹⁰ እናንተንም፤ እኔ እግዚአብሔር ክምላካችሁ ነኝ፤ በምድራቸው ላይ የምትኖሩባቸው የአጥራውያንን አማልክት አታምልኩ አልሏችሁ፤ እናንተ ግን አላዳመጣችሁኝም።”

ገምድያማውያን ለእግዚአብሔር መልእክት የፍራ ወደ ምትባል መንደር መጥቶ፤ በአቢዔዝራዊው በኢዮአስ ዕርሻ ውስጥ በሚገኝ በአንድ የባሉጥ ዛፍ ሥር ተቀመጠ፤ የኢዮአስም ልጅ ጌዴዎን፤ ምድያማውያን እንዲያዩበት ደብቆ በወይን መጭመቂያው ስፍራ ስንዴውን ይወቃ ነበር።¹² የእግዚአብሔር መልእክት ተገልጦ፤ “አንተ ፤ያል ጦረኛ! እነሆ፤ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው” አለው።

ጌዴዎን መልሶ፤ “ጌታዬ ሆይ፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ይህ ሁሉ እንዴት ሊደርስብን ቻለ? እግዚአብሔር ከግብፅ ምድር አውጥቶናል፤ በግለት አባቶቻችን የነገሩን ታምራት የት አለ? አሁን ግን እግዚአብሔር ትቶናል፤ በምድያማውያንም እጅ አሳልፎ ሰጥቶናል” አለው።

ገምድያማውያን ለእግዚአብሔር ወደ እርሱ ዘወር ብሎ፤ “ሂድ፤ ባለህ ጎይል እስራኤላውያንን ከምድያማውያን እጅ ነጻ እንድታወጣ የምልክህ እኔ አይደለሁምን? አለው”።

ጌዴዎንም፤ “ጌታ ሆይ፤ የእኔ ጉሣ ከምናሴ ነገድ እጅግ ደካማ ነው፤ ከቤተሰቤም እኔ የመጨረሻ ነኝ፤ ታዲያ እንዴት እኔ እስራኤልን ላድን እችላለሁ?” አለ።

እግዚአብሔርም፤ “በእርግጥ እኔ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤ ምድያማውያንንም እንደ አንድ ሰው አድርገህ ትመታቸዋለህ” አለው።

6+5 ዘ፳28:42; መፃፀፍ:10:አሳ21:7; 60:6:ኤር49:32
6+6 መፃፀፍ:9
6+7 መፃፀፍ:3+9
6+8 ዘ፳18:15; ኢሳ:24:17; መፃፀፍ:2:11:ነገ20:13; 22:2ነገ71:13:23; ነፃ9:29:ኢዮ36:10; ኤር25:5ነገ፳8:3 0 ያፍ1
6+9 ዘፃ:10:9; መግ14:2:136:24
6+10 ዘ፳20:5; ኢሳ:24:15
6+11 ፋ:29; ዘፍ6:7:ዘፃ:26:30; ኢሳ:18:23; መግ7:1:14:8:1:13; 29 ፣ፋ:2:173:2; 1ፃመ:23:1; ዘፍ5 21:20; ነፃ13: 15; ኢሳ:16:10; 63:3; ሰቆ1:15; ኢሳ:3:13:ሰገ11: 32
6+12 ሱ:1:5; መፃፀፍ:11:1ፋ:2:4; 1ፃመ:10:7; መግ1 129:8
6+13 ዘ፳31:17; ኢሳ35:2ፃመ:7: 22; መግ14:1: 78:3
6+14 ፋ:36; መፃፀፍ:10:1:2ነገ14:2 7:ሰብ11:34
6+15 1ፃመ:9:21; ኢሳ:60:22
6+16 ዘ፳3:12; ዘፃ:14:43:ኢሳ:1:5

ጌዴዎን እንዲህ ብሎ መለሰ፤ “አሁን በፊትህ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ በእርግጥ የምታነጋግረኝ አንተ ራስህ ለመሆንህ ምልክት ስጠኝ፤¹⁸ ተመልሼ እስክ መጣ፤ መሥዋዕቱንም አምጥቼ በፊትህ እስካቀርብ ድረስ እባክህ አትሂድ።”

እግዚአብሔርም፤ “እስክትመለስ እጠብቅሃለሁ” አለው።¹⁹ ጌዴዎን ወደ ቤቱ ሄደ፤ የፍየል ጠባቂው ሀረድ፤ አንድ ኢፍ መስፈሪያ^ዠ ዱቄት ወስዶ እርሾ ያልገባበት ቁጣ ጋገረ። ሥጋውን በቅርጫት፤ መረቁን በምንቸት ይዞ በመምጣት በባሉጥ ሥር ለተቀመጠው አቅረበለት።

የእግዚአብሔር መልእክት፤ “ሥጋውንና ዕርሾ ያልገባበትን ቁጣ ወስደህ፤ በዚያ ዐለት ላይ አኑር፤ መረቁንም በሥጋውና በቁጣው ላይ አፍስስ” አለው፤ ጌዴዎንም እንደ ታዘዘው አደረገ።²¹ መልእክትም በያዘው በትር ጫፍ ሥጋውንና ቁጣውን ነካ፤ ከዐለቱም እሳት ወጥቶ ሥጋውንና ቁጣውን በላ፤ ከዚያም የእግዚአብሔር መልእክት ተሰወረ።²² ጌዴዎን ያየው የእግዚአብሔር መልእክት መሆኑን ባወቀ ጊዜ፤ “ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ የእግዚአብሔር ርን መልእክት ፊት ለፊት አይቻለሁና ወዮልኝ” አለ።

እግዚአብሔርም፤ “ሰላም ለአንተ ይሁን፤ አትፍራ፤ አትሞትም” አለው።

ጌዴዎንም በዚያ ለእግዚአብሔር መሠዋዊያ ሠራ፤ ስሙንም “እግዚአብሔር ሰላም ነው” ብሎ ጠራው፤ ይህ መሠዋዊያ የአቢዔዝራውያን ይዞታ በሆነው በፍራ ዛሬም ቆሞ ይታያል።

በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር ጌዴዎንን እንዲህ አለው፤ “ከአባትህ መንጋ ሰባት ዓመት የሆነውን፤ ሁለተኛውን ወይ ፈን ውሰድ፤ አባትህ ለበአል የሠራውን መሠዋዊያ አፍርስ፤ በአጠገቡ የአሼራን ዐምድሮ ሰባብረህ ጣል።²⁶ በዚህ ፍርስራሽ ጉብታ ላይ ለክምላክህ ለእግዚአብሔር የሚገባውን መሠዋዊያ^ደ ሥራ። ሰባብረህ በጣልኸው የአሼራ ምስል ዐምድ ሁለተኛውን^ገ ወይፈን ወስደህ የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገህ አቅርበው።”

ጌዴዎን ከአገ ልጋዮቹ ዐሥር ሰዎች ወስዶ እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ።

^ዠ 19 22 ሊትር ያህል ነው።
^ደ 25 ወይም፤ ከአባትህ መንጋ በደንብ ያደገውን ኮርግ ወሰድ
^ገ 25 በዚህም ሆነ በመጽሐፍ ክፍሎች ሁሉ የአሼራን ምስል ጣየት የሚያመለክት ነው።
^ደ 26 ወይም፤ የድንጋይ ካብ
^ገ 26 ወይም፤ የደረሰ

ቤተ ሰቡንና የከተማውን ሰው ስለ ፈራ ይህን ያደረገው ቀን ሳይሆን ሌሊት ነበር።
 28 ሌሊቱ ነግቶ የከተማው ሕዝብ ከመኝታው ሲነሣ፤ የበአል መሠዊያ ፈርሶ በአጠገቡ የቆመው የአሽራ ምስል ተሰባብሮ፤ አዲስ በተሠራው መሠዊያ ላይ ሁለተኛው ወይፈን ተሠውቶ ነበር።
 29 እነርሱም፤ “ይህን ያደረገ ማን ነው?” በማለት እርስ በርሳቸው ተጠያየቁ።
 ነገሩን በጥብቅ ሲከታተሉም፤ “የኢዮአስ ልጅ ጌዴዎን መሆኑን ደረሱበት።”
 30 የከተማዬቱም ሰዎች ኢዮአስን፤ “የበአልን መሠዊያ ያፈረሰና በአጠገቡ የቆመውን የአሽራን ምስል ዐምድ የሰበረው ልጅህ በመሆኑ መሞት ስላለበት አውጣልን አሉት።”
 31 በዚህ ጊዜ ኢዮአስ በቀጣ ለገጠላውና በዙፍያው ለነበረው ሕዝብ እንዲህ አለ፤ “ለበአል ትግገቱለታላችሁን? ልታድኑትስ ትሞክራላችሁን? ለእርሱ የሚገባት ለት ቢኖር እስከ ጠዋት ይሙት! እንግዲህ በአል በእርግጥ አምላክ ከሆነ መሠዊያውን ሲያፈርሱበት ራሱን ሊከላከል ይችላል።”
 32 ስለ ዚህም፤ “መሠዊያውን አፍርሶበታልና ራሱ በአል ይገባቸው” ሲሉ በዚያ ዕለት ጌዴዎንን፤ “ይሩ በአል” ብለው ጠሩት።
 33 በዚህ ጊዜ ምድያማውያን ሁሉ፤ አማ ሌቃውያንና ሌሎች የምሥራቅ ሕዝቦች፤ ይላቸውን አስተባብረው የኮርዳናስን ወንዝ በመሻገር በኢይዝራኤል ሽለቆ ሰፈሩ።
 34 ከዚያም የእግዚአብሔር መንፈስ በጌዴዎን ላይ ወረደ፤ እርሱም መለከት ነፋ፤ አቢዓ ዝራውያን እንዲከተሉት ጠራቸው።
 35 እንዲሁም በመላው የምናሴ ምድር መልእክተኞቹን ልኮ እንዲከተሉት ጥሪ አደረገ፤ ደግሞም የአሴር፤ የቱባሎንና የንፍታሌም ሰዎች ወጥ ተው እንዲገጥሟቸው መልእክተኛ ላከባቸው።
 36 ጌዴዎን እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፤ “በተናገርኸው መሠረት እስራኤላውያንን በእጄ የምታድናቸው ከሆነ፤ 37 እነሆ፤ የበግ ጠጉር ባዘቶ በወውድማው ላይ አኖራለሁ። ምድሩ በሙሉ ደረቅ ሆኖ ባዘቶው ላይ ብቻ ጤዛ ቢኖር፤ እንዳልኸው እስራኤላውያንን በእኔ እጅ እንደምታድናቸው ዐውቃለሁ።” 38 እንደዚሁ ሆነ፤ ጌዴዎን በማግስቱ ጠዋት ማልዶ ተነሣ፤ ባዘቶውንም ሲጨምቅ የወጣው ውሃ አንድ ቈሬ ሞላ።
 39 ከዚያም ጌዴዎን እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፤ “እባክህ አትቁጣኝ፤ አንዲት ጥያቄ እንደ ገና ልጠይቅ። በጠጉሩ ባዘቶ ላይ ሌላ

6+28 4*30: 15ገ16:32: 2ገ21:3
 6+29 4*11
 6+30 4*28
 6+31 4*24:15: መገ43:1: ኢር30:13
 6+32 መገ7:1: 8:29:35:9:1: 14*12:11
 6+33 ዘፍ25:6: ዘጥ13:29: ኢሱ15:56: ሕዝ25:4:ሆሴ1:5
 6+34 ኢሱ6:20: 17:2:መገ3:10: 27
 6+35 ኢሱ17:7: መገ4:6:7:23
 6+36 4*14
 6+37 ዘፍ24:14: ዘጥ18:27:24*6: 6:24:16: ኢዮ31:20
 6+39 ዘፍ18:32
 6+40 ዘገ4:3ፃ7: ኢሳ38:7

7+1 ዘፍ12:6: 25:2:መገ6:11:32: 24*23:25
 7+2 ዘፍ8:17: 2ቆሮ4:7
 7+3 ዘፍ20:8: ኢሱ12:2
 7+4 14*14:6
 7+6 ዘፍ14:14
 7+7 ኢሱ8:7: 14*14:6
 7+9 4*13ፃ:15: ኢሱ2:24:መገ1:2

መከራ እንዳደርግ ፍቀድልኝ፤ በዚህ ጊዜ ምድሩ ሁሉ በጤዛ ተሸፍኖ ባዘቶው ደረቅ ይሁን።” 40 በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር እንደ ተጠየቀው አደረገ፤ ምድሩ በሙሉ በጤዛ ሲሸፈን፤ ባዘቶው ብቻ ደረቅ ሆነ።
ጌዴዎን ምድያማውያንን ድል አደረገ
 7 ይሩበአል የተባለው ጌዴዎን፤ ከእርሱም ጋር የነበሩት ሰዎች ሁሉ በጠዋት ተነሥተው በሐርድ ምንጭ አጠገብ ሰፈሩ። የምድያማውያንም ሰፈር እስራኤላውያን ከሰፈሩበት በስተ ሰሜን በኩል፤ በሞሬ ኩረብታ አጠገብ በሸለቆው ውስጥ ነበር። 2 እግዚአብሔር ጌዴዎንን እንዲህ አለው፤ “ምድያማውያንን በእጃቸው አሳልፌ እንዳልሰጥ አብረውህ ያሉት ሰዎች በጣም ብዙ ናቸው፤ እስራኤላውያን የገዛ ይላቸው እንዳዳናቸው በመቀጠር እንዳይታብዩብኝ፤ 3 ማንም የፈራ ቢኖር የገለጻድን ተራራ ትቶ ወደ መጣበት ይመለስ ብለህ ለሕዝቡ ዐውጅ።” ስለዚህ ሃያ ሁለቱ ሺህ ሲመለሱ ዐሥሩ ሺህ ብቻ ቀሩ።
 4 እግዚአብሔር ጌዴዎንን እንዲህ አለው፤ “አሁንም ሰዎቹ ብዙ ናቸው፤ ወደ ወንዝ ይዘሃቸው ወረደ፤ በዚያም አለይልሃለሁ። ‘ይህ ከአንተ ጋር ይሂድ’ የምለው፤ ከአንተ ጋር ይሂዳል፤ ነገር ግን ‘ይህ ከአንተ ጋር አይሂድ’ የምለው፤ ከአንተ ጋር አይሂድም።”
 5 ስለዚህ ጌዴዎን ሰዎቹን ወደ ወንዝ ይዞአቸው ወረደ፤ እዚያም እግዚአብሔር፤ “ውሻ በምላሱ እየጨለፈ እንደሚጠጣ ሁሉ፤ በምላሳቸው የሚጠጡትን፤ በጉልበታቸው ተንበርክከው ከሚጠጡት ለይ” አለው። 6 ሦስት መቶ ሰዎች ውሃውን በእጃቸው እያፈሱ ጠጡ፤ የቀሩት ሁሉ ግን ለመጠጣት በጉልበታቸው ተንበርክኩ።
 7 እግዚአብሔርም ጌዴዎንን፤ “ውሃውን በእጃቸው እያፈሱ በጠጡት ሦስት መቶ ሰዎች አድናችኋለሁ፤ ምድያማውያንንም በእጃችሁ አሳልፌ እሰጣችሁለሁ፤ የቀሩት በሙሉ ወደየመጡበት ይመለሱ” አለው።
 8 ጌዴዎንም የቀሩትን እስራኤላውያን በሙሉ ወደየድንኳናቸው እንዲመለሱ አደረገ፤ ሦስት መቶውን ግን አስቀራቸው፤ እነርሱም የሚመለሱትን ሰዎች ስንቅና መለከት ወሰዱ።
 በዚህ ጊዜ የምድያማውያኑ ሰፈር ከእነርሱ በታች በሸለቆአማው ውስጥ ነበር። 9 በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር ጌዴዎንን እንዲህ አለው፤ “ተነሥ፤ በሰፈሩም ላይ ውረድ፤ በእጅህ አሳልፌ ሰጥቼሃለሁና። 10 አደጋ ለመጣል የምትፈራ ከሆነ ግን፤ ፍራ ከተባለው አገልጋይህ ጋር ወደ ሰፈሩ

32 ይሩበአል ማለት በአል ይጋፈጠው ማለት ነው።

ውረድ፤ ¹¹የሚሉትንም አድምጥ፤ ከዚያ በኋላ በሰፊ ላይ አደጋ ለመጣል ድፍረት ታገኛለህ። ስለዚህም ጌዴዎን አገልጋዩን ፋራን አስከትሎ እስከ ሰፊ ጻርቻ ወረደ። ¹²ብዛታቸው እንደ አንበጣ መንጋ የሆነ ምድያማድያን፤ አማሌቃውያንና ሌሎችም የምሥራቅ ሕዝቦች በሸለቆው ውስጥ ሰፍረው ነበር፤ የግመሎቻቸውም ብዛት በባሕር ጻርቻ እንዳለ አሸዋ ሰፍር ቀጥሮ አልነበረውም።

¹³አንድ ሰው ያየውን ሕልም ለጓደኛው በሚነግርበት ጊዜ ጌዴዎን እዚያ ደረሰ። ያም ሰው፤ “በሕልሜ ክብ የሆነ አንድ የገብስ ቂጣ ከላይ ተንከባሎ በምድያማውያን ሰፊ ላይ ሲወርድ፤ ድንኳንንም ሲመታው ከአመታቱም ኅይለኛነት የተነሳ ድንኳኑ ተገልጦ ሲፈራርስ አየሁ” በማለት ይነግረው ነበር።

¹⁴ጓደኛው መልሶ፤ “ይህ የእስራኤላዊው የኢዮአስ ልጅ የጌዴዎን ሰይፍ እንጂ ሌላ ነገር ሊሆን አይችልም፤ እነሆ፤ **እግዚአብሔር** ምድያማውያንን ሰፊ ላይ በሙሉ በእጁ አሳልፎ ሰጥቶታልና” አለው።

¹⁵ጌዴዎንም ሕልሙንና ፍቺውን በሰማ ጊዜ **እግዚአብሔር** ሰገደ፤ ከዚያም ወደ እስራኤላውያን ሰፊ ወጥቶ፤ “እግዚአብሔር የምድያማውያንን ሰፊ በእጃችሁ አሳልፎ ሰጥቶአልና ተነሡሄ” አላቸው። ¹⁶ሦስቱን መቶ ሰዎች በሦስት ቡድን ከፍሎ፤ እያንዳንዱን ሰው ቀንደ መለኮትና በውስጡ ችቦ ያለበት ባዶ ማሰር በእጁ እንዲይዝ አደረገ።

¹⁷ጌዴዎንም እንዲህ አላቸው፤ እኔን ተመልከቱ፤ የማደርገውንም አድርጉ፤ በሰፊ ጻርቻ ስደርስ እኔ የማደርገውን አይታችሁ ልክ እንደዚያው አድርጉ። ¹⁸እኔና አብረውኝ ያሉት ሁሉ ቀንደ መለኮቶቻችንን በምንጎናብት ጊዜ እናንተም በሰፊ ዙሪያ ሁሉ ቀንደ መለኮቶቻችሁን እየነፋችሁ፤ ‘እግዚአብሔርና ለጌዴዎን’ ብላችሁ ጩኹ።”

¹⁹ዘቦቹ ተቀያይረው የእኩለ ሌሊቱን ጥበቃ በጀመሩበት ጊዜ፤ ጌዴዎንና አብረውት የነበሩት መቶ ሰዎች በሰፊ ጻርቻ ደረሱ፤ እነርሱም ቀንደ መለኮቶቻቸውን ነፋ፤ የያዘቸውንም ማሰሮች ሰበሩ። ²⁰በሦስት ቡድን የተከፈሉት ሰዎች ቀንደ መለኮቶቻቸውን ነፋ፤ ማሰሮቻቸውንም ሰበሩ፤ ችቦዎቻቸውን በግራ እጆቻቸው፤ የሚነፋቸውንም ቀንደ መለኮቶች በቀኝ እጆቻቸው ይዘው፤ “**እግዚአብሔርና** የጌዴዎን ሰይፍ” በማለት ጮኹ። ²¹እያንዳንዱ ሰው በሰፊ ዙሪያ የተመደበበትን ቦታ እንደያዘም ምድያማውያኑ እየጮኹ ሸሱ።

7:12 ዘጎ:13:29: ዘ828:42:አሰ:11:4: ኤር46:23: 49:29

7:14 መሳ6:11

7:15 ሞ9: 14ሙ:15:31

7:16 ሞ19: ዘ6:14:15:15:17: 24:14:ዘላ.25:9: መሳ9:43: 14ሙ:11:11: 24ሙ:18:2 43:27

7:19 ሞ16

7:20 ዘ6:15:17: ዘ832:41

7:21 2ኃ7:7

7:22 አሰ:6:20: 14ሙ:14:20: 18:19:174:12: 19:16:2ዘ5:20:23: ኤሳ9:21:19:2 ሕዝ 8:21:673:14: ሐኄ2:22ዘ14:13

²²የሦስት መቶው ቀንደ መለኮት ድምፅ እንደተሰማም እግዚአብሔር በሰፊ ውስጥ ያለው ሰው አንዱ በሌላው ላይ ሰይፍን እንዲመዝበት አደረገ፤ ሰራዊቱ በጽሬራ አቅጣጫ ወደ ቤት ሺጣ፤ ከዚያም እልፈው በጠባት አጠገብ እስካለው እስከ አቤላሞሐላ ድንበር ድረስ ሸሹተው ሄዱ። ²³በንፍታሌም፤ በአሴርና በመላው የምናሴ ምድር የሚገኙ እስራኤላውያን ተጠርተው ወጡ፤ ምድያማውያንንም አሳደዱ። ²⁴ጌዴዎንም በኤፍሬም ከራብታማ አገር ለሚኖሩት ሁሉ፤ “በምድያማውያን ላይ ውረድ። እስከ ቤትባራ ድረስ ያለውንም የዮርዳኖስ ወንዝ ቀድማችሁ ያዙ” አላቸው።

ስለዚህ የኤፍሬም ሰዎች ሁሉ ተጠርተው ወጡ፤ እስከ ቤትባራ ድረስ ያለውንም የዮርዳኖስ ወንዝ ያዙ። ²⁵እንዲሁም ሔሬብና ዜብ የተባሉትን ሁለቱን የምድያማ መሪዎች ያዙ። ሔሬብን በሔሬብ ዐለት አጠገብ፤ ዜብን ደግሞ በዜብ የወይን መጭመቂያ ላይ ገደሏቸው፤ ምድያማውያንንም አሳደዱ፤ የሔሬብንና የዜብን ራስ ቁርጠው ጌዴዎን ወዳለበት ወደ ዮርዳኖስ ይዘው መጡ።

ዛብሄልና ስልጣና

8 በዚህ ጊዜ የኤፍሬም ሰዎች፤ “ምድያማውያንን ለመውጋት ስትሄድ ለምን አልጠራኸንም? ለምንስ እንዲህ ያለ ነገር አደረግን?” በማለት ጌዴዎንን እጅግ ነቀፉት።

²ጌዴዎን ግን፤ “እናንተ ካደረጋችሁት ጋር ሲንጸጸር የእኔ ከምን ይቆጠራል? የኤፍሬም የወይን ቃርጫዎ ተጠቃሎ ከገባው ከአቢዔ ዝር የወይን መከር አይበልጥምን? ³**እግዚአብሔር** የምድያማውያንን መሪዎች ሐሬብንና ዜብን በእጃችሁ አሳልፎ ሰጣችሁ፤ ታዲያ እናንተ ከፈጸማችሁት ጋር የሚወዳደር ምን ማድረግ እችል ነበር?” ይህን ሲሰሙ ቀጣቸው በረደ።

⁴ጌዴዎንና ሦስት መቶዎቹ ሰዎች ዮርዳኖስን ተሻገሩ፤ ምንም እንኳ ድካም ቢሰማቸውም ጠላቶቻቸውን ያሳድዱ ነበር። ⁵የሱ ኮትንም ሰዎች፤ “የምድያማንም ነገሥታት ዛብሄልንና ስልጣናን በማሳደድ ላይ ስለ ሆንሁ የተከተሉኝም ሰዎች ስለ ደከሙ ብኝ እባካችሁ የሚበሉትን እንጀራ ስጧቸው” አላቸው።

⁶የሱኮት ሹማምንት ግን፤ “ለተከተሉህ ሰዎች እንጀራ እንሰጥ ዘንድ ዛብሄልና ስልጣና በእጅህ ገብተዋልን?” አሉት።

⁷ጌዴዎንም መልሶ፤ “ይህና፤ **እግዚአብሔር** ዛብሄልንና ስልጣናን በእጅ አሳልፎ በሚ

7:23 አሰ:17:7: መሳ6:35: መዝ83:9

7:24 ኤያ2:7

7:25 መሳ8:3:4: መዝ83:11:106:43: ኤሳ9:4:10:26

8:1 ዘ6:25:2: መሳ6:11:12:1: 24ሙ:19:41

8:2 ዘካ:26:30

8:3 መሳ7:25

8:4 መሳ7:25

8:5 ሞ7:12: ዘ6:33:17:አዮ:16: 7:መዝ6:6: 83:11: ኤር45:3

8:6 ሞ14:15: 14ሙ:25:11

8:7 ሞ5

ሰጥበት ጊዜ በምድር በዳ እሾኸና አሜከላ ሥጋችሁን እተለትላለሁ” አላቸው።

⁸ከዚያም ወደ ጵኒኤል ሰዎች ሄዶ ያንኑ ጥያቄ አቀረበላቸው፤ የእነርሱም መልስ የሱኮት ሰዎች ከሰጡት መልስ ጋር አንድ ዐይነት ነበር። ⁹እነርሱም የጵኒኤልን ሰዎች፣ “በድል አድራጊነት በሰላም ስመለስ ከተ ማችሁን የምትጠብቁበትን ይህን ግንብ አፈርሰዋለሁ” አላቸው።

¹⁰በዚህ ጊዜ ዛብሄልና ስልማና ዐሥራ አምስት ሺህ ከሆነ ሰራዊታቸው ጋር ቀርቀር በተባለ ስፍራ ነበሩ፤ ይህም ከምሥራቅ ሕዝቦች ከተውጣጣውና በጦር ሜዳ ከወደ ቀው መቶ ሃያ ሺህ ሰዎች ታጣቂ ሰራዊት የተረፈው ነበር። ¹¹ከዚያም ጌዴዎን ተነሣ፤ ከኖባህና ከዮግብሃ በስተ ምሥራቅ የሚኖሩ ዘላኖች የሚሄዱበትን መንገድ ተከትሎ በጠላት ሰራዊት ላይ በድንገት አደጋ ጣለ። ¹²ሁለቱ የምድያም ነገሥታት ዛብሄልና ስልማና ሸቤ፣ ጌዴዎን ግን አሳዶ ያዛቸው፤ መላ ሰራዊታቸውንም እጅግ በታተነው።

¹³ከዚህ በኋላ የኢዮአስ ልጅ ጌዴዎን በሐሬስ መተላለፊያ በኩል አድርጎ ከጦርነቱ ተመለሰ። ¹⁴እነርሱም የሱኮት ሰው የሆነ አንድ ወጣት ማረከ፤ መረመረውም፤ ወጣተኛው የሰባ ሰባት የሱኮት ሹማምንትና የከተማዬቱ ንም አለቆች ስም ጻፈለት። ¹⁵ከዚያም ጌዴዎን ወደ ሱኮት ሰዎች መጥቶ እንዲህ አላቸው፤ “ለደከሙት ሰዎችህ እንጅራ እንሰጥ ዘንድ ዛብሄልና ስልማና በእጅህ ገብተዋልን በማለት ያላገጣችሁብኝ ዛብሄልና ስልማና እነዚሁላችሁ።” ¹⁶ጌዴዎን የከተማዬቱን አለቆች ወሰደ፤ በምድር በዳ እሾኸና አሜከላ በመቅጣት የሱኮትን ሰዎች ትምህርት ሰጣቸው። ¹⁷እንዲሁም በጵኒኤል ያለውን የከተማዬቱ ንም ሰዎች ገደለ።

¹⁸ዛብሄልና ስልማናንም፣ “በታቦር ላይ የገደላችኋቸው ሰዎች እንዴት ያሉ ነበሩ?” በማለት ጠየቃቸው።

እነርሱም፣ “ሁሉም እንዲህ እንዳንተ ያሉ የንጉሥ ልጆች የሚመስሉ ናቸው” አሉት።

¹⁹ጌዴዎንም፣ “እነርሱ የእናቴ ልጆች ወንድሞቼ ናቸው፤ ባትገድሏቸው ኖሮ እኔም እንደማልገድላችሁ በሕያው እግዚአብሔር ስም አረጋግጥላችሁ ነበር።” ብሎ መለሰላቸው። ²⁰ከዚያም ወደ በኮር ልጁ ወደ ዮቴር ዘወር ብሎ፣ “ማደላቸው” አለው፤ ዮቴር ግን ትንሽ ልጅ ነበርና ስለ ፈራ ሰይፍን አልመዘም።

8+8 4*9:17; 11*32:30; 17*12:25
8+9 4*17
8+10 መ46:5; ኢ.9:4
8+11 ዘ*32:35;42
8+13 መ41:3 5:6:11
8+14 4*6; 11*3:16
8+15 4*6
8+16 4*14:12
8+17 4*8:9
8+18 ኢ.19:22
8+19 ዘ*4:4;21
8+21 4*26; ኢ.43:18

8+23 11*16:8; 11*11:20; 14*12:12
8+24 11*16:11; 35:4;49:27
8+26 4*21
8+27 11*10:7; 25:7;32:2; ኢ.18:23; መ417:5;18:14
8+28 መ43:11; መ18:3;2
8+29 መ46:11; 32
8+30 መ49:2;5; 18:24;12:14; 27*10:1
8+31 11*22:24; መ49:1;10:1; 24*11:21
8+32 11*15:15
8+33 መ42:11; 13:19;9:4;27:46

²¹ዛብሄልና ስልማናም፣ “የሰው ጉልበቱ እንደ ሰውነቱ መጠን ነውና አንተው ራስህ ግደለን አሉት፤ ጌዴዎንም ተነሥቶ ገደላቸው፤ በግመሎቻቸው አንገት ላይ የነበሩትንም ጌጦች ወሰደ።

የጌዴዎን ኤፋድ

²²እስራኤላውያንም ጌዴዎንን፣ “ከምድያውያን እጅ ታድገሽናልና አንተ፣ ልጅህና የልጅ ልጅህ ግዙን” አሉት።

²³ጌዴዎን ግን መልሶ፣ “እኔም ሆኑልኛልኝ አንዝችሁም፤ የሚገዛችሁ እግዚአብሔር ነው” አላቸው። ²⁴እነርሱም፣ “አንድ የምጠይቃችሁ ነገር አለኝ፤ ይኸውም እያንዳንዳችሁ ከምርኮ ካገኛችሁት ውስጥ የጀሮ ጉትቻችሁን እንድትሰጡኝ ነው” አላቸው፤ የወርቅ ጉትቻ ማድረግ የእስማኤላውያን ባህል ነበርና።

²⁵እነርሱም መልሰው፣ “ደስ እያለን እንሰጥሃለን” አሉት፤ ወዲያው ልብስ አነጠፉ፤ በላዩም ላይ እያንዳንዳቸው ከማረኩት ውስጥ የጀሮ ጉትቻ ጣል ጣል አደረጉለት። ²⁶ሌሎቹን ጌጣ ጌጦች ይኸውም የሆንገት ሐብሉን ከእንጥልጥሉ፣ የምድያም ነገሥታት ይለብሱት የነበረውን ሐምራዊ ልብስ ወይም በግመሎቻቸው ዐንገት ላይ ያሉትን ጌጦች ሳይጨምር ጌዴዎን በጠየቃቸው መሠረት የሰጡት የወርቅ ጉትቻ ክብደት ሺህ ሰባት መቶ ሰቅል ያህል መዘነ።

²⁷ጌዴዎን በወርቁ ኤፋድ ሠራ፤ በተወለደበትም ከተማ በየፍራ አኖረው። እስራኤልም በሙሉ ኢፋዱን በማምለክ ስላመዘነ፣ ኢፋዱ ለጌዴዎንና ለቤተ ሰቡ ወጥመድ ሆነ።

የጌዴዎን መሞት

²⁸ስለዚህ ምድያውያን በእስራኤላውያን ተሸነፉ፤ ዳግመኛም ራሳቸውን ከፍከፍ አላደረጉም። ጌዴዎን በሕይወት እስካለ ጊዜ ድረስ ምድሪቱ አርባ ዓመት ሰላም አገኘች።

²⁹የኢዮአስ ልጅ ይሩባኦል ወደ ቤቱ ተመለሰ፤ በዚያም ተቀመጠ፤ ³⁰በዚያ ሚስቶች ስላገባ ሰባ ልጆች ነበሩት፤ ³¹በሴኬም የምትኖረው ቁባቱም እንደዚሁ ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ ስሙንም አቤሜኬክ አለው። ³²የኢዮአስ ልጅ ጌዴዎን ዕድሜ ጦግሞተ፤ በአቢዔዝራውያን ምድር ባለችው በየፍራ፣ በአባቱ በኢዮአስ መቃብር ተቀበረ።

³³ጌዴዎን ሞቶ በዙም ሳይቄይ እስራኤላውያን የበአልን አማልክት በማምለክ

²⁶26 19.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

አመነዘኛ፤ በአልብሪትንም አምላካቸው አደረጉ፤³⁴ በዙሪያቸው ከነበሩት ጠላቶቻቸው እጅ የታደጋቸውን እግዚአብሔር አምላካቸውን አሳሰቡትም።³⁵ እንዲሁም ይሩባአል የተባለው ጌዴዎን ያደረገላቸውን በጎ ነገር ሁሉ አስበው ለቤተ ሰቡ ውለታ መላሽ ሆነው አልተገኙም።

አቤሜሌክ

9 የይሩባአል ልጅ አቤሜሌክ ወደ እናቱ ወንድሞች ወደ ሲኬም ሄደ። እነርሱንና የእናቱን ጉሣዎች በሙሉ እንዲህ አላቸው፤² የሲኬምን ነዋሪዎች ሁሉ እንዲህ ብላችሁ ጠይቋቸው፤ ሰባዎቹ የይሩባአል ልጆች ቢገዟችሁ ይሻላል ወይስ አንድ ሰው ብቻ? የሥጋችሁ ቀራጭ፤ ያጥንታችሁ ፍላጭ መሆኔን ልብ በሉ።”

³የእናቱ ዘመዶች ስለ እርሱ ሆነው እነዚህን ቃሎች ሁሉ ለሲኬም ነዋሪዎች በሙሉ ነገሩ፤ አቤሜሌክንም ለመከተል ልባቸው ዳዳ፤ “እርሱማ ወንድማችን አይደል ብለዋልና”።⁴ እነርሱም በአልብሪት ቤተ ጣዖት ሰባ ስቅል፤ ናስ ሰጡት፤ አቤሜሌክም በዚያ ወርበሎችንና ምናምንቱዎችን ቀጠረበት፤ እነርሱም ተከተሉት።⁵ ከዚያም የፍራ ወደ ሚገኘው ወደ አባቱ ቤት ሄደ፤ ሰባውን የይሩባአልን ልጆች ወንድሞቹን በአንድ ድንጋይ ላይ ዐረዳቸው፤ የይሩባአል የመጨረሻ ልጅ ኢዮአታም ግን ተሸሽሶ ስለነበር አመለጠ።⁶ የሲኬምና የቤት ሚሎ ነዋሪዎች በሙሉ አቤሜሌክን ለማንገሥ ሴኬም ውስጥ በዐምዱ አጠገብ ካለው የባሉጥ ዛፍ ሥር ተሰበሰቡ።

⁷ኢዮአታም ይህ በተነገረው ጊዜ፤ በገሪዛን ተራራ ጫፍ ላይ ወጥቶ ድምፁን ከፍ በማድረግ እንዲህ አላቸው፤ የሲኬም ነዋሪዎች ሆይ፤ እግዚአብሔር ይሰማችሁ ዘንድ እኔን ስሙኝ፤⁸ ከዕለታት አንድ ቀን ዛሬች የሚያገኘሁትን ለመቀባት ወጡ፤ ወይራንም፤ ‘አንተ ንጉሣችን ሁን’ አሉት።

⁹የወይራ ዛፍም፤ “ከዛሬች በላይ ለመወዛወዝ ስል፤ እግዚአብሔርና ሰዎች የሚከበሩበትን ዘይቱን መስጠት ልተውን?” አለ።

¹⁰“ቀጥሎም ዛሬቹ በለሽን፤ ‘መጥተህ ንጉሣችን ሁን’ አሉት።

¹¹“በለሽ ግን፤ ‘ከዛሬች በላይ ለመወዛወዝ ስል፤ እጅግ ጣፋጭና መልካም የሆነውን ፍሬዬን መስጠት ልተውን?’ አለ።

¹²“ከዚያም ዛሬቹ የወይን ተክልን፤ ‘መጥተህ ንጉሣችን ሁን’ አሉት።

¹³ “የወይን ተክሉም፤ ‘ከዛሬች በላይ

8:34 መሳ3:7፣ ህ9:17
 8:35 መሳ6:32፣ 9:16
 9:1 መሳ6:32፣ 8:31
 9:2 ዘፍ29:14
 9:4 መሳ8:33፣ 11:3፣14፣መ:25፣25፣ 2ዜ5:13፣7፣ ኢዮ30:8
 9:5 4*7:21፣ 57:መሳ8:30፣ 2ኅ11:2፣2ዜ5:22፣9
 9:6 4*20፣ ዘፍ12:6፣መሳ4:11፣ 2ኅ12:20
 9:7 4*5፣ ዘ811:29፣ዮሐ4:20
 9:13 ዘፍ14:18፣ መክ2:3፣መ:14፣10

9:15 4*20፣ ዘ83:25፣1ኅ5:6፣ መዘ29:5፣92:12፣ ኢሳ2:13፣30:2
 9:17 መሳ12:3፣ 14፣መ:19፣5፣28፣21፣ ኢዮ13:14፣ መዘ119:109
 9:18 መሳ8:30
 9:19 4*16
 9:20 4*6፣15:45
 9:21 4*5፣ ዘኁ2 1:16
 9:23 14፣መ:16፣14፣ 23፣18፣10፣19፣9፣ 1ኅ122:22
 9:24 4*56-57፣ ዘፍ9:6፣ዘላ35:33፣ ዘ827:25፣መሳ8:30፣ 1ኅ72:32

ለመወዛወዝ ስል፤ አማልክትንና ሰዎችን ደስ የሚያሰኘውን የወይን ጠጅን መስጠት ልተውን? አለ።

¹⁴በመጨረሻም ዛሬቹ በሙሉ የእሾኽ ቀሩጥቋጦን፤ ‘መጥተህ ንጉሣችን ሁን’ አሉት።

¹⁵“የእሾኽ ቀሩጥቋጦውም ዛሬቹን፤ ‘በእርግጥ ቀብታችሁ በላያችሁ የምታነግሡኝ ከሆነ መጥታችሁ በጥላዬ ሥር ተጠለሉ፤ ይህን ባታደርጉ ግን እሳት ከእሾ ቀሩጥቋጦው ይነግሄ የሊባኖስንም ዝግባዎች ይብላ’ አላቸው።

¹⁶“እንግዲህ አቤሜሌክን ስታነግሡት በቅንነትና በእውነት አድርጋችሁት ከሆነ፤ ይሩባአልንና ቤተ ሰቡን በሰን ዐይን ተመልክታችሁ ላደረገው የሚገባውን አይታችሁ ሁለት ከሆነ፤¹⁷ አባቴ ለእናንተ መዋጋቱን፤ ከምድያማውያን እጅ ሊያድናችሁ ሕይወቱን መስጠቱን አሰባችሁ ማለት ነው።¹⁸ ነገር ግን እናንተ ዛሬ በአባቴ ቤተ ሰብ ላይ ዐመግችሁ፤ ሰባ ልጆቹን በአንዲት ድንጋይ ላይ ዐረዳችሁ፤ ዘመዳችሁ ስለ ሆነም አባቴ ከባሪያው የወለደውን ልጅ አቤሜሌክን በሴኬም ነዋሪዎች ላይ አነግረችሁት።¹⁹ እንግዲህ ዛሬ በይሩባአልና በቤተ ሰቡ ላይ ያደረጋችሁት በእውነትና በቅንነት ከሆነ እናንተ በአቤሜሌክ ደስ ይበላችሁ፤ እርሱም በእናንተ ደስ ይበለውሃ²⁰ ይህ ካልሆነ ግን እሳት ከአቤሜሌክ ትውጣና እናንተን፤ የሲኬምንና የቤትሚሎን ነዋሪዎች ትብላ፤ እንዲሁም እሳት ከእናንተ፤ ከሲኬምና ከቤትሚሎን ነዋሪዎች ትውጣና አቤሜሌክን ትብላ።”

²¹ከዚህ በኋላ ኢዮአታም ሸሽቶ አመለጠ፤ ብሔር ወደ ተባለች ቦታም መጣ፤ ወንድሙንም አቤሜሌክን ፈርቶ ስለ ነበር እዚያው ይኖር ጀመር።

²²አቤሜሌክ እስራኤልን ሦስት ዓመት ከገዛ በኋላ፤²³ እግዚአብሔር በአቤሜሌክና በሴኬም ነዋሪዎች መካከል ክፉ መንፈስ ሰደደ፤ ስለዚህም የሴኬም ሰዎች አቤሜሌክን ከዱት።²⁴ እግዚአብሔር ይህን ያደረገውም፤ በሰባው የይሩባአል ልጆች ላይ ስለ ተፈጸመው ግፍና ስለ ፈሰሰው ደማቸው፤ ወንድማቸውን አቤሜሌክና ወንድሞቹን እንዲገድል የረዱትን የሴኬም ሰዎች ለመበቀል ነው።²⁵ የሴኬም ነዋሪዎችም አቤሜሌክን ሸምቀው የሚጠባበቁትን ሰዎች መደቡ፤ ሰዎቹም እርሱን በመጠባበቅ ላይ ሳሉ በዚያ የሚያልፈውን ሁሉ ዘረፉ፤ ወራውም ለአቤሜሌክ ደረሰው።

፳4. 0.8 ኪሎ ግራም ያህል ነው

26 በዚህ ጊዜ የአቤድ ልጅ ገዓል ከወንድሞቹ ጋር ወደ ሴኬም መጣ፤ የሴኬምም ሰዎች ተማመኑት። 27 ወደ ዕርሻ ወጥተው ወይናቸውን ለቅመው ከጨመቁ በኋላ በአምላካቸው ቤት የደስታ በዓል አደረጉ፤ በዚያም እየበሉና እየጠጡ አቤሜሌክን ሰደቡ። 28 የአቤድ ልጅ ገዓል እንዲህ አለ፤ “እንገላለት ዘንድ አቤሜሌክ ማን ነው? ሴኬምስ ምንድን ናት? እርሱ የይሩቦአል ልጅ አይደለምን? ዜቡልስ የእርሱ ረዳት ሹም አይደለምን? ለሴኬም አባት ለኤሞር ሰዎች ተገዙ፤ ለምን ለአቤሜሌክ እንገላለን? 29 ምንም ይህን ሕዝብ የማዘው እኔ በሆንሁ ኖሮሃ” አቤሜሌክን አስወግዶ ደው ነበር፤ ስራዊታችንን ከብዙሃ ወጥቶ! እለው ነበር። 1”

30 የከተማዬቱ ገዥ ዜቡል፣ የአቤድ ልጅ ገዓል ያለውን በሰማ ጊዜ እጅግ ተቁጣ፤ 31 ወደ አቤሜሌክም መልእክተኞች በምስጢር ልኮ እንዲህ አለ፤ “እነሆ፤ የአቤድ ልጅ ገዓልና ወንድሞቹ ወደ ሴኬም መጥተው ከተማዬቱ እንድትሸፍኑት ብህ አድርገዋል። 32 ስለዚህ በሌሊት ሰዎችህን ይዘህ ወጥተህ ሜዳው ላይ ማድፈጥ አለብህ፤ 33 ጠቀት ፀሐይ ስትወጣም ወደ ከተማዬቱ ገሥግሥ፤ ገዓልና ሰዎቹ ሊገጥሙህ በሚወጡበት ጊዜ እጅህ ማድረግ የሚችለውን ሁሉ አድርግ።”

34 ስለዚህ አቤሜሌክና ሰዎቹ በሙሉ በሌሊት ወጡ፤ በአራት ምድብ ሆነውም በሴኬም አጠገብ አደፈጡ። 35 የአቤድ ልጅ ገዓል ከከተማዬቱ ወጥቶ በመግቢያው በር ላይ ሲቆም፤ አቤሜሌክና ሰዎቹ ካደፈጡ በት ወጡ።

36 ገዓል ባያቸው ጊዜ ዜቡልን፣ “ተመልከት፤ ከተራራው ጫፍ ሕዝብ እየወረደ ነው” አለው።

ዜቡልም መልሶ፣ “የተራሮች ጥላ ሰዎች መስሎ ተሳስተህ” ነው። አለው።

37 ገዓልም፣ “ተመልከት እንጂሄ ሕዝብ እኮ ከተራራው ወገብ ላይ እየደረሰ ነው፤ አንዱ ክፍልም በቃላተኞች ዛፍ በኩል አድርጎ እየመጣ ነው” ብሎ እንደ ገና ተናገረ።

38 ከዚያም ዜቡል፣ “እንገላለት ዘንድ አቤሜሌክ ማን ነው? ብለህ የደነፋኸው አሁን የት አለ? ይቃለልህቸውስ ሰዎች እነዚህ አይደሉምን? በል ውጣና ግጠማቸው” አለው።

39 ገዓል የሴኬምን ሰዎች መርቶ በመውጣት አቤሜሌክን ተዋጋው፤ 40 ሆኖም አቤሜሌክ አሳደደው፤ እስከ መግቢያው በር ድረስ

9:26 ቍ28:31:41
9:27 መላ8:33፣ አላ16:10:አሞ5:11:9:13
9:28 ቍ26:14፣33:19:14።25:10
9:29 ቍ38:24፣15:4
9:32 አ.ሰ:8:2
9:33 14።10:7
9:34 አ.ሰ:25:1፣መዝ32:7፣አ.ላ28:15:17፣ኤር49:10
9:38 ቍ28-29

ባለው መንገድ ሲሸሹም ብዙ ሰዎች ቁስለው ወደቁ። 41 አቤሜሌክ በአሩማ ተቀመጠ፤ ዜቡልም ገዓልንና ወንድሞቹን ከሴኬም አስወጣቸው።

42 በመግባት የሴኬም ሕዝብ ወደ ዕርሻ ወጡ፤ ይህም ለአቤሜሌክ ተነገረው፤ 43 እርሱም ሰዎቹን አስከትሎ ወጣ፤ ከዚያም ሰዎቹን ሦስት ቦታ መድቦ በዕርሻዎቹ ውስጥ አድፍጠው እንዲጠባበቁ አደረገ። አቤሜሌክ የሴኬም ሰዎች ከከተማዬቱ መውጣታቸውን እንዳይወቁ ካደፈጠበት ለወጋቸው ተነሣ። 44 ከዚያም አቤሜሌክና አብረውት የነበሩ ምድቦች ቦታ ለመያዝ በፍጥነት ወደ ከተማዬቱ መግቢያ በሚሮጡበት ጊዜ፤ ሌሎች ሁለት ምድቦች ደግሞ እየሮጡ ሄደው በዕርሻው ያሉትን ሁሉ ፈጁቸው። 45 በዚያን ዕለት አቤሜሌክ ቀኑን ሙሉ ከተማዬቱን ሲወጋ ወሎ በመጨረሻ ያዛት፤ ሕዝቧን ፈጀ፤ ከተማዬቱንም አጠፋ፤ በሳይም ጨው ዘራባት።

46 በሴኬም ግምብ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ይህን እንደ ሰሙ፤ በኤልበሪት ቤተ መቅደስ ወዳለው ምሽግ ውስጥ ገቡ። 47 አቤሜሌክም በዚያ መመሽጋቸውን ሲሰማ፤ 48 እርሱና ሰዎቹ ሁሉ ወደ ሰልሞን ተራራ ወጡ፤ አቤሜሌክም መጥረቢያ ወስዶ ጥቂት የዛፍ ቅርንጫፍ ቁረጠ፤ በትከሻውም ላይ አደረገ። የተከተሉትንም ሰዎች፣ “ፍጡኑ፤ እኔ ሳደርግ ያያችሁትን አድርግ” ሲል አዘዛቸው። 49 ሰዎቹም ሁሉ ቅርንጫፎች ቁርጠው አቤሜሌክን ተከተሉት፤ ቅርንጫፎቹንም ምሽጉ ላይ አስደግፈው በመከመር ሰዎቹ በውስጡ እንዳሉ በእሳት አቃጠሏቸው። ስለዚህ በሴኬም ምሽግ ውስጥ የነበሩት አንድ ሺህ ያህል ወንዶችና ሴቶች ሞቱ።

50 ከዚያም አቤሜሌክ ወደ ቴመስ በመሄድ ከተማዬቱን ከቦ ያዛት። 51 ሆኖም በከተማዬቱ ውስጥ ብርቱ ግንብ ስለ ነበር፤ የከተማዬቱ ሕዝብ በሙሉ ወንድ ሴት ሳይባል ወደዚያ ሸሹ፤ ደጁንም በውስጥ ዘግተው ወደ ግንቡ ጣሪያ ወጡ። 52 አቤሜሌክም ተዋግቶ ግንቡን ያዘ፤ ይሁን እንጂ እሳት ለመለኮስ ወደ ግንቡ መግቢያ አጠገብ እንደ ደረሰ፤ 53 አንዲት ሴት ከሳይ የወፍጮ መጅ በራሱ ላይ ለቀቀችበት፤ ጭንቅላቱንም አፈረሰችው።

54 ወዲያውም ጋሻ ጃግሬውን ጠርቶ፣ “ሴት ገደለችው” እንዳይሉ እባክህ ሰይፍህን መዘህ ግደለኝ” አለው። ስለዚህ አገልጋዩ ወጋው፤ እርሱም ሞተ። 55 እስራኤል

9:43 አ.ሰ:8:2፣መላ7:16
9:45 ቍ20:ኤር48:9
9:46 መላ8:33
9:48 መዝ68:14
9:50 24።11:21
9:53 24።11:21
9:54 14።31:4፣24።1:9

529. ዕብርይስጡ አቤሜሌክን እንዲህ አለው ሰራዊታችን ሁሉ ጥራ ! ይላል።

ውያንም አቤሜሌክ መሞቱን ሲያዩ ወደ የቤታቸው ተመለሱ።

⁵⁶አቤሜሌክ ሰባ ወንድሞቹን በመግደል፣ በአባቱ ላይ ስላደረሰው በደል እግዚአብሔር የእጁን ከፈለው። ⁵⁷በዚህ ሁኔታ እግዚአብሔር የሴኬምን ሰዎች ክፋት ሁሉ በራሳቸው ላይ መለሰው፤ የይሩስላል ልጅ የኢዮኤታም ርግማን ደረሰባቸው።

ቶላ

10 ከአቤሜሌክ በኋላ ከይሳኮር ነገድ የሆነ የዱዲ ልጅ፣ የሮሐ ልጅ ቶላ እስራኤልን ለማዳን ተነሣ፤ እርሱም በከራብታማው በኤፍሬም አገር ሳምር በምትባል መንደር ይኖር ነበር። ²ቶላ በእስራኤል ላይ ሃያ ሦስት ዓመት በፈራጅነት ከተቀመጠ በኋላ ሞተ፤ በሳምርም ተቀበረ።

ኢያዕር

³ከቶላ ቀጥሎ ገለዓዳዊው ኢያዕር ተነሣ፤ እርሱም በእስራኤል ላይ ሃያ ሁለት ዓመት በፈራጅነት ተቀመጠ። ⁴ኢያዕር በሠላሳ አህዮች የሚጋልቡ ሠላሳ ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ ልጆቹም እስከ ዛሬ ድረስ የኢያዕር መንደሮች ተብለው የሚጠሩ ሠላሳ ከተሞች በገለዓድ ምድር ነበሯቸው። ⁵ኢያዕር ሞተ፤ በቃሞንም ተቀበረ።

ዮፍታሔ

⁶እስራኤላውያን እንደ ገና በእግዚአብሔር ላይ ክፉ ድርጊት ፈጸሙ፤ በአልንና አስታ ሮትን እንዲሁም የሶሪያን፣ የሲ ዶናን፣ የሞዓብን፣ የአሞንንና የፍልስጥኤ ማውያንን አማልክት አመለኩ፤ እስራኤላውያን እግዚአብሔርን ስለተወና ስላላገለገሉት፣ ⁷ተቈጣቸው፤ በፍልስጥኤ ማውያንና በአሞ ናውያን እጅ ሸጣቸው፤ ⁸እነርሱም በዚያን ዓመት ሰበሯቸው፤ አደቀቋቸውም፤ እስራኤላውያን ሁሉ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ባለው በገለዓድ ምድር፣ ⁹በአሞራውያን አገር ዐሥራ ስምንት ዓመት እን ዲሁም አሞናውያን ይሁዳን፣ ብንያምንና የኤፍሬምን ቤት ለመውጋት የርዳኖስን ስለ ተሻገሩ እስራኤላውያን እጅግ ተጨነቁ። ¹⁰ከዚያም እስራኤላውያን አንተን አምላካችንን በመተው የበአልን አማልክት በማምለካችን አንተን በድለናል” ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮኹ።

¹¹እግዚአብሔርም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ግብግውያን፣ አሞራውያን፣ አሞናውያን፣ ፍልስጥኤማውያን፣ ¹²ሲዶናውያን፣ አማሌቃውያንና ማሞናውያን አሠቃዩአችሁ፤ እናን

9:57 4*5:24; መግ9:4:23
10:1 ስፍ30:18; 46:13;ኢሉ15:48; መግ6:14:8:31
10:3 ስፍ32:41
10:4 ስፍ49:11; ስፍ32:41;1:71:33
10:5 ስፍ32:41
10:6 ስፍ10:15; 19:38;26:1; ስፍ21:29; ስፍ32:15;መግ2:11; 12:13;ሐዝ27:16
10:7 ስፍ31:17; 32:30
10:8 ኢሉ12:2
10:9 4*17; መግ1:22:11:4
10:10 ስፍ9:27; መግ4:9;መግ32:5;ኢር2:27;3:25;8:14;14:4:20
10:11 ስፍ14:7; ስፍ14:30; መግ43:13 31
10:12 ስፍ14:7; ኢሉ15:55; መግ4:3

10:13 ስፍ32:15; ኢር11:10;13:10
10:14 ኢፍ32:37; ኢሉ44:17; 57:13;ኤር2:28; 11:12;ዕን2:18
10:15 14መ3:18; 24መ10: 12; 15:26;ኢሉ1:21; ኢሉ439:8
10:16 ስፍ32:36; ኢሉ24:23; ኢሉ63:9;ኤር18:8
10:17 ስፍ31:49; መግ11:29
10:18 ሳ11:8:9
11:1 ስፍ38:15; ስፍ26:29;መግ6:12; 12:1;14መ12:11; ዕብ11:32
11:3 4*5; መግ11:8:9
11:4 መግ10:9
11:7 ስፍ26:16
11:8 መግ10:18
11:10 ስፍ31:50; ኢሉ1:2
11:11 ስፍ19:9; ኢ

ተም እንድረዳችሁ ወደ እኔ ጮኻችሁ፤ ታዲያ እኔ ከእጃቸው አላዳንኋችሁምን? ¹³እናንተ ግን እኔን ትታችሁ ሌሎች አማልክትን አመለካችሁ፤ ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲያ አላድናችሁም፤ ¹⁴ሂዱና ወደ መሪ ጣችኋቸው አማልክት ጨኹ፤ መከራ በሚያገኛችሁ ጊዜ እስቲ ያድኗችሁ።”

¹⁵እስራኤላውያንም እግዚአብሔርን፣ “ጤአት ሠርተናል፤ መልካም መስሎ የታየህን አድርግብን፤ እባክህን የዛሬን ብቻ አድነን” አሉት። ¹⁶ከዚያም በመካከላቸው ያሉትን ባዕዳን አማልክት አስወገዱ፤ እግዚአብሔርንም አመለኩ፤ እግዚአብሔርም የእስራኤልን ጉሰቀጥልና ሊታገሠው የማይቻለው ሆነ።

¹⁷አሞናውያን ለጦርነት ዝግጁ ሆነው በገለዓድ በሰፈሩ ጊዜ፣ እስራኤላውያንም እን ደዚሁ ተሰብስበው በምጽጳ ሰፈሩ። ¹⁸የገለዓድ ሕዝብ አለቆችም እርስ በእርሳቸው፣ “በአሞናውያን ላይ ጦርነቱን የሚጀምር ሰው በገለዓድ ነዋሪዎች ሁሉ ላይ አለቃ ይሆናል” ተባባሉ።

11 ገለዓዳዊው ዮፍታሔ ፤ያል ጦረኛ ነበረ፤ አባቱ ገለዓድ ነበር፤ እናቱም ጋለሞታ ነበረች። ²እንደዚሁም የገለዓድ ማስት ለገለዓድ ወንዶች ልጆች ወለደች ለት፤ እነርሱም ባደጉ ጊዜ ዮፍታሔን፣ “ከሌላ ሴት ስለ ተወለደህ ከቤተ ሰባችን ምንም ዐይነት ውርስ አይገባህም” በማለት አሳደዱት። ³ስለዚህም ዮፍታሔ ከወንድሞቹ ሸሽቶ መኖሪያውን ጠብ በተባለች ምድር አደረገ፤ እዚያም ወርባሎች ተሰባለው ተከተሉት።

⁴ከጥቂት ጊዜ በኋላም አሞናውያን በእስራኤል ላይ ጦርነት ባደረጉ ጊዜ፣ ⁵የገለዓድ አለቆች ዮፍታሔን ለማምጣት ወደ ጠብ ምድር ሄዱ። ⁶እነርሱም፣ “ከአሞናውያን ጋር መዋጋት እንችል ዘንድ መጥተህ ምራን ” አሉት።

⁷ዮፍታሔም፣ “ምነው ጠልታችሁኝ ከአባቴ ቤት አሳዳችሁኝ አልነበረምን? ታዲያ አሁን ችግር ሲገጥማችሁ ነው የምትፈልጉኝ?” አላቸው።

⁸የገለዓድ አለቆችም፣ “እንግዲህ አሁን ወደ አንተ መጥተናል፤ አሞናውያንን እንድንወጋ በል ተነሥና አብረን እንሂድ፤ በገለዓድ በምንኖረው በሁላችንም ላይ አለቃ ትሆናለህ” አሉት።

⁹ዮፍታሔም፣ “አሞናውያንን ለመውጋት ¹⁰ በዚህና በቀጥር 3 ላይ በትውፊት መላፍንት ይባላል። ¹¹2. እንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ምድያማውያን ይላሉ።

ወደ አገራቸው መልሱንና እግዚአብሔር በእጅ አሳልፎ ቢሰጣቸው በእርግጥ አለቃችሁ እሆናለሁ?" ሲል ጠየቃቸው።

¹²የገለጻድ አለቆችም፣ “እግዚአብሔር ምስክራችን ነው፤ ያልከውንም በእርግጥ እናደርጋለን” አሉት። ¹⁴ስለዚህ የፍታሔ ከጠላድ አለቆች ጋር ሄደ፤ ሕዝቡም በላያቸው ላይ አለቃና አዛዥ አደረጉት፤ የፍታሔም የተናገረውን ቃል ሁሉ ምጽጳ ላይ በእግዚአብሔር ፊት ደገመው።

¹²ከዚያም የፍታሔ ወደ አሞናውያን ንጉሥ፣ “ከእኔ ጋር ምን ጠብ ቢኖርህ ነው መጥተህ አገሬን የወጋኸው?” በማለት መልእክተኞች ላከ።

¹³የአሞናውያንም ንጉሥ ለየፍታሔ መልእክተኞች፣ “ይህን ያደረግሁት እስራኤል ከግብፅ በወጣ ጊዜ በአርዳናና በያቦቅ ወንዞች መካከል ያለውንና እስከ ዮርዳኖስ ያለውን አገሬን ስለ ወሰዱብኝ ነው፤ አሁንም በሰላም መልሱልኝ” አላቸው።

¹⁴የፍታሔም መልእክተኞቹን እንደገና ወደ አሞናውያን ንጉሥ ላካቸው፤ ¹⁵እንዲህም አላቸው፣ “የፍታሔ እንዲህ ይላል፤ እስራኤል የሞግብንም ሆነ የአሞናውያንን ምድር አልወሰደም። ¹⁶እስራኤል ከግብፅ በወጣ ጊዜ በምድረ በጻ አድርጎ ወደ ቀይ ባሕር፣ ከዚያም ወደ ቃዴስ ሄደ። ¹⁷እስራኤልም ወደ ኤዶም ንጉሥ፣ በአገርህ እንዳልፍ እባክህ ፍቀድልኝ በማለት መልእክተኞችን ላከበት፤ የኤዶም ንጉሥ ግን አልሰማውም። ለሞግብ ንጉሥም እንደዚሁ ላከበት፤ እርሱም አልተቀበለውም፤ ስለዚህ እስራኤል በቃዴስ ተቀመጠ።

¹⁸ፋጥሎም የኤዶምንና የሞግብን ምድር በመዞር፣ በምድረ በዳው ተጉዞ ከሞግብ በስተ ምሥራቅ በኩል በማለፍ ከአርዳና ማዶ ሰፈረ፤ የሞግብም ድንበር አርዳናን ስለ ነበር ወደ ሞግብ ክልል አልገባም።

¹⁹ከዚያም እስራኤል በሐሴቦን ወዳለው ወደ አሞናውያን ንጉሥ ወደ ሴዎን መልእክተኞች ልከ፤ ‘ወደ ዝ ስፍራችን ለመሄድ በአገርህ እንዳልፍ ፍቀድልኝ’ አለው። ²⁰ሴዎን ግን በግዛቱ እንዲያልፍ ለመፍቀድ እስራኤልን አላመነውም፤ ሰራዊቱንም ሰብስቦ በያሃድ ከሰፈረ በኋላ ከእስራኤል ጋር ተዋጋ።

²¹ከዚያም የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሴዎንንና ሕዝቡን ሁሉ በእስራኤል እጅ አሳልፎ ሰጣቸው፤ አሸንፏቸውም፤ እስራኤልም በዚያ አገር የሚኖሩትን የአሞናውያንን ምድር

ሱ11:31 ላሞ:8:4; 21:2 ሳሞ:3:17
11:13 ዙጎ:21:13:24
11:15 ዙጎ:29: 19
11:16 ዙጎ:14:7;
ዙጎ:14:25 ዙጎ:14:40
11:17 ቀ:19;
ዙጎ:32:3 ዙጎ:20:14;
17:ኢ:ሱ:24:9;
ኤር:48:1
11:18 ዙጎ:20:21;
21:13 ዙጎ:2:8
11:19 ቀ:17;
ዙጎ:21:21-22;
ሱ:12:2
11:20 ዙጎ:21:23

በሙሉ ወረሰ፤ ²²ከአርዳና እስከ ያቦቅ፣ ከምድረ በዳው እስከ ዮርዳኖስ ድረስ ያለውን ምድር በሙሉ ወረሰ።

²³እንግዲህ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር አሞራውያንን ከሕዝቡ ከእስራኤል ፊት አሳዶ ካስወጣቸው፣ አንተ ለመውሰድ ምን መብት አለህ? ²⁴አምላክህ ካሞሽ የሰጠህን ይዞ ማጭዳቱ ያንተ ፈንታ ነው፤ እኛም እንደዚሁ አምላካችን እግዚአብሔር የሰጠንን ሁሉ ርስት አድርገን እንወርሳለን። ²⁵አንተ ከሞግብ ንጉሥ ከሴፎር ልጅ ከባላቅ ትበልጣለህ? ለመሆኑ እርሱ ከእስራኤል ጋር ተጣልቶአል? ወይስ ተሞግቶአል? ²⁶እስራኤልም በሐሴቦን በመንደሮቹ፣ በአሮዲናና በመንደሮቹ፣ በአርዳናም አቅ ራቢያ ባሉት ከተሞች ሁሉ ሦስት መቶ

ዓመት ተቀምጦ በነበረበት በዚያን ጊዜ ስለ ምን አልወሰዳችኋቸውም ነበር? ²⁷እኔ አልበደልሁም፤ አንተ ግን በእኔ ላይ ዘምተህ በድህረኛል፤ እንግዲህም ፈራጁ ለእግዚአብሔር በእስራኤላውያንና በአሞናውያን መካከል ዛሬ ይፍረድ።”

²⁸የአሞን ንጉሥ ግን የፍታሔ የላከውን መልእክት ከምንም አልቁጠረውም።

²⁹ከዚያም የእግዚአብሔር መንፈስ በየፍታሔ ላይ ወረደ፤ ተነሥቶም ገለጻድንና ምናሴን አቋርጦ ሄደ፤ ገለጻድ ባለቸው በምጽጳ በኩል አድርጎም በአሞናውያን ላይ ዘመተ ባቸው። ³⁰የፍታሔም እንዲህ ሲል ለእግዚአብሔር ተሳለ፤ “አሞናውያንን በእጅ አሳልፈህ ብትሰጠኝ፤ ³¹አሞናውያንን ድል አድርጌ በምመለስበት ጊዜ በመጀመሪያ ሊቀበለኝ ከቤቴ ደጅ የሚወጣው ማንኛውም ሰው ለእግዚአብሔር ይሆናል፤ እኔም የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጌ አቀርባለሁ።”

³²ከዚያም የፍታሔ አሞናውያንን ለመውጋት ወጣ፤ እግዚአብሔርም እርሱን በእጁ አሳልፎ ሰጠው። ³³ከአሮዲና አንሥቶ እስከ ማኒት አካባቢ ከዚያም አልፎ እስከ ክራማም የሚገኙትን ሃያ ከተሞች ፈጽሞ አጠፋቸው፤ አሞናውያንም ለእስራኤል ተገዙ።

³⁴የፍታሔ ምጽጳ ወዳለው ቤቱ ተመለሰ፤ እነሆ፤ ልጁ አታሞ እየደለቀች በመዝፈን ልትቀበለው ወጣች፤ እርሷም አንዲት ልጁ ብቻ ነበረች፤ ከእርሷ በቀር ወንድም ሆነ ሴት ልጅ አልነበረውም።

11:22 ዙጎ:21: 21:26; ዙጎ:2:26
11:24 ዙጎ:2:36; ኢ:ሱ:3:10; ዙጎ:21:29
11:25 ዙጎ:22:2; ኢ:ሱ:24:9
11:26 ዙጎ:21: 25; 32:34; ኢ:ሱ:13:9
11:27 ዙጎ:16:5;
18:25; 2ዙ:520:12
11:29 ዙጎ:31:49;
መሳ:10:1;
መሳ:10:17
11:30 ዙጎ:28:20;
ዙጎ:30:10; ሳሞ:12:1;
ምሳ:1:2
11:31 ዙጎ:8:20;
28:21 ዙጎ:1:3;
መሳ:13:16
11:33 ሕዝ:27:17
11:34 ዙጎ:31:27;
ዙጎ:15:20 ዙጎ:12:10

²¹16. ፅብራይስጡ ያም ሰውፍ ይላል ይህም የዳንኤል ባሕርግለት ነው።
²⁰ ወይም ከእስራኤል ጋር አልተሰጥጥም
²⁷ ወይም መሪው

35ባያትም ጊዜ ልብሱን በመቅደድ፣ “ወይኔ ልጄ ጉድ አደረግሽኝኔ ጭንቅም ላይ ጣልሽኝ፤ ማስቀረት የማልችለውን ስእለት ለእግዚአብሔር ተስያለሁና” ብሎ በጎዘን ጮኸ።

36እርሷም እንዲህ አለች፣ “አባቴ ሆይ መቼም አንዴ ለእግዚአብሔር ቃል ገብተሃል፤ ጠላቶችህን አሞናውያንን አሁን እግዚአብሔር ተበቅሎልሃልና ቃል የገባኸውን ፈጽምብኝ። 37ነገር ግን አንድ ነገር ብቻ እንደትፈቅድልኝ እለምንሃለሁ፤ ከእንግዲህ ባል ስለማላገባ ከባልንጀሮቼ ጋር ወደ ተራሮች ወጥቼ እየዘረዘሁ ሁለት ወር እንዳለቅስ አሰናብተኝ።”

38እርሱም፣ “በይ ሂጂ” ብሎ ለሁለት ወር አሰናበታት፤ እርሷም ከእንግዲህ ባል ስለማታገባ ከልጃገረድ ጓደኞቿ ጋር ወደ ተራሮች ሄደው አለቀሱ። 39ከሁለት ወር በኋላ ወደ አባቷ ተመለሰች፤ እርሱም የተሳለውን አደረገ፤ ድንግልም ነበረች።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይህ በእስራኤል ልማድ ሆኖ፣ 40የእስራኤል ወጣት ሴቶች የገለጻቸውን የዮፍታሔን ልጅ በማሰብ በየዓመቱ እየወጡ የአራት ቀን ጎዘን ያደርጉላታል።

ዮፍታሔና ኤፍሬም

12 የኤፍሬም ሰዎች ፤ይላቸውን አሰባስበው ወደ ጻፎን በመሻገር ዮፍታሔን፣ አሞናውያንን ለመውጋት ስትወጣ አብረንህ እንድንሄድ ያልጠራኸን ለምንድን ነው? ቤተህን በላይህ ላይ እናቃ ጥለዋለን አሉት።”

2የዮፍታሔም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “እኔና ሕዝቤ ከአሞናውያን ጋር ከፍተኛ ትግል ገጥመን በነበረበት ጊዜ ጠርቼያችሁ ከእጃችው አላዳናችሁኝም፤ 3እኔም እንደማትረዱኝ በተረዳሁ ጊዜ በሕይወቴ ቁርጫፍ አሞናውያንን ለመውጋት ተሻገርሁ፤ እግዚአብሔርም ድሉን ሰጠኝ፤ ታዲያ ዛሬ እኔን ለመውጋት የመጣችሁት ለምንድን ነው?”

4ከዚያም ዮፍታሔ የገለጻውን ሰዎች አሰባስቦ ከኤፍሬም ጋር ተዋጋ። ኤፍሬማውያን ገለጻዳውያንን፣ “እናንተ ገለጻዳውያን ከኤፍሬምና ከምናሴ የከዳችሁ ናችሁ” ይሏቸው ስለ ነበር በብርቱ መቷቸው። 5ገለጻዳውያን ወደ ኤፍሬም የሚያሻግሩትን የዮርዳኖስን መልካዎች ያዙ፤ ታዲያ አምልጦ የሚሸሽ አንድ ኤፍሬማዊ ለመሻገር በሚጠይቃቸው ጊዜ፣ የገለጻው ሰዎች “አንተ ኤፍሬማዊ ነህ?” ብለው ይጠይቁ

11:35 ዘጎ:14:6; 30:2; ዘዳ:23:21; መክ:2:4;5
11:36 ዘጎ:31:3; 2ሳጦ:18:19; ሉቃ:1:38
12:1 ኢሉ:13:27; መሳ:1:11:1
12:3 ዘዳ:20:4; መሳ:9:17
12:4 ዘዳ:46:20; 1የገ:17:1; ኢሉ:9:21:19:2
12:5 ኢሉ:2:7

ታል፤ ያም ሰው፣ “አይደለሁም” ብሎ ከመለሰላቸው፣ 6እስቲ “ሺቦሊት” በል ይሉታል፤ ታዲያ ቃሉን በትክክል ማለት ሳይችል ቀርቶ “ሺቦሊት” ካለ ይዘው እዚያው እመልካው ላይ ይገድሉታል፤ በዚያ ጊዜም አርባ ሁለት ሺህ ኤፍሬማውያን ተገደሉ።

7ዮፍታሔ በእስራኤል ላይ ለስድስት ዓመት ፈራጅህ ሆነ። ገለጻዳው የዮፍታሔ ሞተ፤ ከገለጻውም ከተሞች በአንዲቱ ተቀበረ።

ኢብጻን፣ ኤሎም፣ ዔብደን

8ከዮፍታሔ ቀጥሎ የቤተ ልሔሙ ኢብጻን በእስራኤል ላይ ፈራጅ ሆነ። 9እርሱም ሰላሳ ወንዶችና ሰላሳ ሴቶች ልጆች ነበሩት። ሴቶች ልጆቹንም ከጌሣው ውጭ ለሆኑ ሰዎች ዳራቸው፤ ጌሣው ውጭ የሆኑ ሰላሳ ልጃገረዶች አምጥቶ ከወንዶች ልጆቹ ጋር አጋባቸው። ኢብጻን በእስራኤል ላይ ሰባት ዓመት ፈራጅ ሆነ። 10ኢብጻን ሞተ፤ በቤተ ልሔምም ተቀበረ።

11ከእርሱም በኋላ ዛብሎናዊው ኤሎም በእስራኤል ላይ ዐሥር ዓመት ፈራጅ ሆነ። 12ከዚያም ኤሎም ሞተ፤ በዛብሎንም ድር በኢያሎን ተቀበረ።

13ከኤሎም ቀጥሎ የኢርዓቶናዊው የሂሌል ልጅ ዓብደን በእስራኤል ፈራጅ ሆነ። 14እርሱም በሰባ አህዮች ላይ የሚቀመጡ አርባ ወንዶች ልጆችና ሰላሳ ወንዶች የልጅ ልጆች ነበሩት፤ በእስራኤልም ላይ ስምንት ዓመት ፈራጅ ሆነ። 15ከዚያም የሂሌል ልጅ ዓብደን ሞተ፤ ኩረብታማ በሆነው በአማሌቃውያን አገር በኤፍሬምም ድር በኢርዓቶን ተቀበረ።

የሳምሶን መወለድ

13 እስራኤላውያን እንደ ገና በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸሙ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር በፍልስጥኤማውያን እጅ አርባ ዓመት እንዲዘኑ አሳልፎ ሰጣቸው።

2ማኑሄ የተባለ ከዳን ወገን የተወለደ አንድ የጸርዓ ሰው ነበረ፤ ሚስቱ መካን ስለ ነበረች ልጅ አልወለደችም። 3የእግዚአብሔርም መልአክ ለሴቲቱ ተገልጦ እንዲህ አላት፣ “እነሆ፤ አንቺ መካን ነሽ፤ ልጅም አልወለድሽም፤ ነገር ግን ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ። 4አንግዲህ ተጠንቀቁ፤ የወይን ጠጅም ሆነ ሌላ የሚያሰክር መጠጥ አትጠጪ፤ ርዥስ ነገ

12:8 ዘዳ:35:19
12:12 ኢሉ:10:12
12:13 ቍ:15; 2ሳጦ:23:30; ዘዳ:11:31; 27:14
12:14 መሳ:5:10; 8:30
12:15 መሳ:5:14
13:1 መሳ:3:31; 14:4
13:2 ቍ:8; ዘዳ:11:30; 30:6; ኢሉ:15:33; መሳ:16:31
13:3 ቍ:10; ዘዳ:16:7; ኢሉ:7:14; ሉቃ:1:13
13:4 ቍ:14; ዘሉ:10:9; ዘጎ:6:2-4; ሉቃ:1:15
13:5 ዘዳ:3:15

*7. በዚህ እንዲሁም በቍጥር 8-14 ላይ ባለው ክፍል በትውፊት መሳፍንት ይባላል።

ርም አትብዩ፤ ፊምክንገታም ትፀንሻለሽ፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ። በራሱ ላይ ምላጭ አይደረስበት፤ ልጁ ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ ናዝራዊ በመሆን ለእግዚአብሔር የተለየ ይሆናልና፤ እስራኤልንም ከፍልስጥኤ ማውያን እጅ መታደግ ይጀምራል።”

፩ኪያም ሴቲቱ ወደ ባሏ ሄደ እንዲህ አለ ችው፡ “የእግዚአብሔር ሰው ወደ እኔ መጣ፤ የእግዚአብሔር መልአክ የሚመስልና እጅግ የሚያስደነግጥ ነበር። ከየት እንደ መጣ አልጠየቅሁትም፤ እርሱም ስሙን አልነገረኝም፤ ንገር ግን፤ ትፀንሻለሽ፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲያ የወይን ጠጅም ሆነ ሌላ የሚያሰክር መጠጥ አትጠፎ፤ ርኩስ ነገር አትብዩ፤ ልጁም ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ እስኪ ሞት ድረስ ናዝራዊ በመሆን ለእግዚአብሔር የተለየ ይሆናልና” ብሎኛል።”

፪ኪያም ማኑሄ፤ “ይታ ሆይ፤ የሚወለደውን ልጅ እንዴት አድርገን ማሳደግ አንዳለ ብን እንዲያስተምረን ያ ወደ እኛ የላክ ኸው የእግዚአብሔር ሰው እንደ ገና እንዲ መጣ ታደርግ ዘንድ እለምንገለሁ።” ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።

፫እግዚአብሔርም የማኑሄን ጸሎት ሰማ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ሴቲቱ በዕርሻ ውስጥ ሳለች ተገለጠሳት፤ በዚህ ጊዜ ግን ባሏ ማኑሄ አብርካት አልነበረም።¹⁰እርሷም ለባሏ ለመ ንገር ፈጥና በመሄድ፤ “ባለፈው ጊዜ የተገ ለጠልኝ ሰው ዛሬም ተገለጠልኝ” አለ ችው።

፬ማኑሄም ተነሥቶ ሚስቱን ተከተ ላት፤ ሰውየው እንደ ደረሰም፤ “ከሚስቱ ጋር ተነጋገረህ የነበርኸው አንተ ነ።” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፤ “አዎን እኔ ነኝ” አለው።

፭ማኑሄም፤ “ያልኸው በሚፈጸምበት ጊዜ የልጁ ሕይወት የሚመራው እንዴት ነው? እኛስ ምን ማድረግ አለብን?” ሲል ጠየቀው።

፮የእግዚአብሔርም መልአክ እንዲህ አለው፤ “ሚስትህ የነገርኋትን ሁሉ ታደርግ።¹⁴ከወይን ተክል የሚገኝ ማንኛውንም ነገር አትብላ፤ የወይን ጠጅም ሆነ ሌላ የሚ ያሰክር መጠጥ አትጠጣ፤ ርኩስ ነገር አትብላ፤ ያዘዘኋትንም ሁሉ ታደርግ።”

፯ኪያም ማኑሄ የእግዚአብሔርን መል አክ፤ “የፍየል ጠቦት ዐርደን እስክናዘጋጅልህ ድረስ እባክህ ቁይ” አለው።

፲፬የእግዚአብሔርም መልአክ፤ “የግድ ብታቁዎኝ እንኳ የምታቀርበውን ማንኛውንም

ዘ፡6፡2 ፡13፡1
ሳሙ1፡11፡17፡13፤
አጥ2፡11 ፡12
13፡6 ቍ8፤
ዘ፡22፡22፤
1ሳሙ2፡27፡9፡6፤
1፡713፡1፡17፡18፤
መዝ66፡5

13፡7 ዘሌ10፡9፤
1ሳሙ1፡11፤
28፡ኤር35፡6
13፡8 ቍ2፡6
13፡10 ቍ3
13፡14 ቍ4፤
ዘሌ10፡9
13፡15 መሳ6፡19
13፡16 መሳ6፡22፤
11፡31
13፡17 ዘፍ32፡29
13፡18 ዘፍ32፡29

13፡19 መሳ6፡20
13፡20 ዘፍ17፡3፤
ዘሌ9፡24
13፡21 መሳ6፡22
13፡22 ዘፍ16፡13፤
ዘፍ3፡6፡24፡10፤
ዘ፡17፡12፡ዘ፡8፡5፡26
13፡23 መዝ25፡14
13፡24 መሳ14፡1፤
15፡1፤
16፡1ሳሙ2፡21፤
26፡3፡19፡ሳ፡ፆ1፡80፤
ዕብ11፡32
13፡25 መሳ3፡10፤
18፡12
14፡1 ዘፍ38፡12፤
መሳ13፡24
14፡2 ዘፍ21፡21
14፡3 ዘፍ24፡4፤
34፡14፤
ዘፍ4፡16፡1ሳሙ14፡6
14፡4 ዘ፡2፡30፤ እ
ዕብ11፡20፤
መሳ13፡1፡15፡11

ምግብ አልበላም፤ ነገር ግን የሚቃጠል መሥ ሞት የምታዘጋጅ ከሆነ እርሱን ለእግዚአብሔር አቅርበው” አለው። የሚያነጋገረው የእግዚአ ብሔር መልአክ መሆኑን አሳወቀም ነበር።

፲፱ማኑሄ የእግዚአብሔርን መልአክ፤ “የተና ገርኸው ሲፈጸም እንድናከብርህ ስምህ ማን ነው?” በማለት ጠየቀው።

፳እርሱም፤ “ስሜ ድንቅም ስለ ሆነ፤ ለምን ትጠይቀኛለህ?” አለው። ፳፱ማኑሄም የፍየሉን ጠቦት ከእህል ቍርባጉ ጋር ወስዶ በዐለት ላይ ለእግዚአብሔር ሠዋው። ማኑ ሄና ሚስቱ እያዩ እግዚአብሔር አስደናቂ ነገር አደረገ፤²⁰ይኸውም የእሳቱ ነበልባል ከመሠዊያው ወደ ሰማይ ሲወጣ፤ የእግዚ አብሔር መልአክ በነበልባሉ ውስጥ ዐረገ። ማኑሄና ሚስቱ ይህን ሲመለከቱ በግንባራ ችው መሬት ላይ ተደፉ።²¹የእግዚአብሔ ራርም መልአክ ለማኑሄና ለሚስቱ ዳግመኛ ባለመገለጡ፤ ቀደም ሲል የተገለጠላቸው የእግዚአብሔር መልአክ መሆኑን ማኑሄ ዐ ወቀ።

፳፯ሚስቱንም፤ “እግዚአብሔርን ስላየን ያለ ጥርጥር እንሞታለን” አላት።

፳፰ሚስቱ ግን መልሳ እንዲህ አለ ችው፤ “እግዚአብሔር ሊገድለን ቢፈልግ ኖሮ፤ የሚቃጠለውን መሥዋትና የእህል ቍር ባኑን ከእጃችን ባልተቀበለን፤ ደግሞም ይህን ነገር ሁሉ ባላሳየንና እንዲህ ያለውንም ነገር በዚህ ጊዜ ባልነገረን ነበር።”

፳፱ሴቲቱ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሳምሶን ብላ ጠራችው፤ ልጁ አደገ፤ እግዚ አብሔርም ባረከው፤²⁵የእግዚአብሔርም መን ፈስ በጸርዓና በኤሽታኦል መካከል ባለው በዳን ሰፈር ሳለ ያነቃቃው ጀመር።

የሳምሶን ጋብቻ

14 ሳምሶን ወደ ተምና ወረደ፤ እዚ ያም አንዲት ወጣት ፍልስጥኤ ማዊት አየ።²እንደተመለሰም አባቱንና እናቱን፤ “በተምና አንዲት ወጣት ፍልስጥኤ ማዊት አይቻለሁና አሁኑኑ አጋቡኝ” አላቸው።

³አባቱና እናቱም፤ “ከዘመዶችህ ወይም ከሕዝባችን ሁሉ መካከል ለአንተ የምት ሆን ሴት መች ታጣችና ነው ወደ አልተ ገረዙት አሕዛብ ዘንድ ሚስት ፍለጋ የሄ ድኸው?” አሉት።

ሳምሶንም አባቱን፤ “ልቤን የማረከችው እርሷ ናትና እርሷን አጋባኝ” አለው።⁴በዚያን ጊዜ በእስራኤል ላይ ገጥቼ ፍል ስጥኤ ማውያን ስለ ነበሩ፤ ከፍልስጥኤ

¹⁸ ወይም ድንቅ

ማውያን ጋር ጠብ እንዲፈጠር እግዚአብሔር ሆነ ብሎ ያደረገው ነገር መሆኑን አባቱና እናቱ አላወቁም ነበር።⁵ ከዚያም ሳምሶን ከአባቱና ከእናንቱ ጋር ወደ ተምና ወረደ፤ በዚያም ከአንድ የወይን አትክልት ቦታ እንደ ደረሱ፣ ድንገት አንድ የአንበሳ ደቦል እያገጣ መጣበት።⁶ በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ በ፤ይል ወረደበት፤ ስለዚህ የፍየል ጠቦት እንደ ሚገጥመል አንበሳውን ያለ ምንም መሣሪያ በባዶ እጁ ገጥመው፤ ያደርገውን ግን ለአባቱም ሆነ ለእናቱ አልነገራቸውም ነበር።⁷ ወደ ሴቲቱም ወረደ፤ ከእርሷም ጋር ተነጋገረ፤ እጅግም ወደዳት።

⁸ከጥቂት ቀን በኋላም ሊያገባት ተመለሰ፤ የአንበሳውንም በድን ለማየት ከመንገድ ዘወር አለ፤ በበድኑም ውስጥ የንብ መንጋ ሰፍሮ ተመለከተ፤ ማርም ነበረበት፤ ፍጹም ወስደም መንገድ ለመንገድ እየበላ ሄደ፤ ከወላጆቹም ጋር እንደተገናኘም ከማሩ ሰጣቸው፤ እነርሱም በለ። ነገር ግን ማሩን የወሰደው ከአንበሳ በድን መሆኑን አልነገራቸውም ነበር።

¹⁰የሳምሶን አባት ልጅቱን ሊያይ ወረደ፤ ሳምሶንም በነበረው የሙሽራ ወጣ መሠረት በዚያ ግብጥ አደረገ።¹¹ እርሱም ለፍልስጥኤማውያን በታየ ጊዜ፣ ሠላሳ አጃቢዎች ሰጡት።

¹²ሳምሶን እንዲህ አላቸው፤ እንድ እንቁ ቅልሽ እነገራችኋለሁ፤ ታዲያ ፍቺውን በሰርጉ በዓል ሰባት ቀኖች ውስጥ ከሰጣችሁኝ፣ ሠላሳ የቀጭን ፈትል በፍታ ቀሚ ስና ሠላሳ የክት ልብስ እስጣችኋለሁ።

¹³እንቁቅልሼን ካልፈታችሁልን ግን ሠላሳ የቀጭኔ ፈትል በፍታ ቀሚ ስና ሠላሳውን የክት ልብስ እናንተ ትሰጡኛላችሁ።

እነርሱም፣ “በል እንቁቅልሼህን ንገረንና እንሰማው” አሉት።

¹⁴ሳምሶንም፣ “ከሰባተኛው መብል፣ ከብርቱም ጣፋጭ ነገር ወጣ” አላቸው።

እነርሱም እስከ ሦስት ቀን ድረስ እንቁቅልሼን መፍታት አልቻሉም ነበር።

¹⁵በአራተኛው ቀን የሳምሶንን ሚስት፣ “የእንቁቅልሼን ፍች እንዲነገረን ባልሸን እስቲ አግባቢልን፤ ያለዚያ አንቺንም የአባትሽንም ቤተ ሰብ በእሳት እናቃጥሳችኋለን፤ ጠርታችሁ የጋበዛችሁን ልትዘርፉን ነው?” አሏት።

¹⁶ከዚያ የሳምሶን ሚስት ተንሰቅሶቃ እያለቀሰች ከፊቱ በመቅረብ፣ “ለካስ ትጠላኛለህ በእርግጥ አትወደኝም” አላቸው።

14:6 መሳ3:10፣ 14:17:35
14:10 ዘፍ29:22
14:12 ዘፍ29:27፣ 45:22፣ዘዮ12:8፣ 2 ነገ5:5ሕዝ17:2፣ 20:49፣24:3፣ዘሳ12:1
14:14 ቀ18
14:15 ዘሌ20:14፣ መሳ15:6፣16:5፣ መካ7:26
14:16 መሳ16:15

እርሱም፣ “ይህን ለአባቱም ሆነ ለእናቱ አልነገርኋቸውም፤ ታዲያ ለአንቺ ለምን እነገርሻለሁ?” አላት።¹⁷ ሚስቱም በሰርጉ በዓል ሰባት ቀን ሙሉ እያለቀሰች ጨቀጨቀችው፤ አጥብቃ ስለ ነዘነዘችውም በመጨረሻ በሰባተኛው ቀን ነገራት፤ እርሷም በበኩሏ የእንቁቅልሼን ፍች ለሕዝቧ ነገረች።

¹⁸በሰባተኛው ቀን ፀሐይ ከመጥለቋ በፊት የከተማው ሰዎች፣

“ከማር የጣፈጠ ምን ተገኝቶ? ከአንበሳስ ወዲያ ብርቱ ከየት መጥቶህ አሉት።

ሳምሶንም መልሶ፣ “በጊደሬ ባላረሳችሁ፣ እንቁቅልሼንም ባልፈታችሁ” አላቸው።

¹⁹ከዚያም የእግዚአብሔር መንፈስ በሳምሶን ላይ በ፤ይል ወረደበት፤ ወደ አስቀሎናም ወርዶ ከሰዎቻቸው መካከል ሠላሳውን ገደለ፤ ያላቸውንም ከገፈፈ በኋላ ልብሰቻቸውን አምጥቶ እንቁቅልሼን ለፈቱት ሰዎች ሰጣቸው። በቀጣ እንደነደደም ተነሥቶ ወደ አባቱ ቤት ወጣ።²⁰ የሳምሶንም ሚስት ለሚዜው ተዳረች።

ሳምሶን ፍልስጥኤማውያንን ተበቀለ

15 ከጥቂት ጊዜ በኋላ በሰንዴ መከር ወራት ሳምሶን አንድ የፍየል ጠቦት ይዞ ሚስቱን ለማየት ሄደ፤ እርሱም፣ “ሚስቴ ወዳለችበት ጫጉላው ቤት ልግባ” አለ፤ አባቷ ግን እንዲገባ አልፈቀደለትም።

²አባትየውም፣ ፈጽሞ የጠላሃት መሆንህን ስለ ተረዳሁ ለሚዜህ ድሬልታለሁ፤ ታናሽ እኅቷ ከእርሷ ይልቅ ውብ አይደለችምን? እርሷን አግባት” አለው።

³ሳምሶንም መልሶ፣ “ከእንግዲህ በፍልስጥኤማውያን ላይ በሚደርሰው ጉዳት ተጠያቂ አልሆንም” አላቸው።⁴ ከዚያም ወጥቶ በመሄድ ሦስት መቶ ቀበሮች ያዘ፤ የሁለት ሁለቱን ጭራ አንድ ላይ ካሰረ በኋላ ችቦ ወስዶ ጥንድ ሆኖ ከተያያዘው ጭራ ጋር አሰረው።⁵ ችቦውን በእሳት አቀጣጥሎ ቀበሮቹን በፍልስጥኤማውያን የእህል አዝ መራ ላይ ለቀቃቸው፤ ነደውንና የቆመውን አዝመራ እንዲሁም የወይኑንና የወይራውን ተክል አቃጠለ።

⁶ፍልስጥኤማውያን፣ “ይህን ያደረገው ማን ነው?” ብለው ሲጠይቁ፣ “ሚስቴ ለሚዜው

¹⁵ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞችና የሰርጉ ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ፀብራይስጡ ግን ሰባተኛ ይላል።

14:17 አስ1:5
14:18 ቀ14
14:19ኢሉ13:3፣ መሳ3:10፣ 14:10፣11:6
14:20 መሳ15:2፣ 6:4፣ሐ3:35
15:1 ዘፍ29:21፣ 30:14፣38:17፣ መሳ13:24
15:2 መሳ14:20
15:4 ዘፍ15:17፣ መጋ2:15
15:5 ዘፍ15:17፣ ዘፀ22:6፣ 24:10፣14:30-31
15:6 ዘፍ38:24፣

ስለ ተሰጠችበት የተምናዋው ዐማች ሳምሶን ነው” የሚል መልስ አገኘ።

ስለዚህም ፍልስጥኤ ማውያን ወጥተው ሴቲቱንና አባቷን በእሳት አቃጥለው ገደሏቸው። ገሳምሶንም፣ “እንግዲህ እናንተ ይህን ካደረጋችሁ እኔ ደግሞ ሳልበቀላችሁ አልመለስም” አለ። ያክፋኛ መታቸው፣ ከነርሱም ብዙዎችን ገደለ፤ ከዚያም ወርዶ በኢታም ዐለት ዋሻ ተቀመጠ።

፩፡ፍልስጥኤ ማውያን ወጥተው በይሁዳ ሰፈሩ፤ ከዚያም በሌሊት አጠገብ ተበታትኑው አደፈጡ።¹⁰ የይሁዳም ሰዎች፣ “ልትወጡን የመጣችሁት ለምንድን ነው?” ሲሉ ጠየቋቸው።

እነርሱም “እኛ የመጣነው ሳምሶንን ልናስርና ያደረገብንን ልናደርግበት ነው” ብለው መለሱላቸው።

¹¹ከዚያም ሦስት ሺህ ሰዎች ከይሁዳ ተነሥተው በኢታም ዐለት ወዳለው ዋሻ ወርደው ሳምሶንን፣ “ፍልስጥኤ ማውያን ገዢዎችን መሆናቸውን አታውቅም? ያደረግህብንስ ነገር ምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት።

ሳምሶንም፣ “ያደረግሁት እነርሱ ያደረጉብኝን ነው” በማለት መለሰላቸው።

¹²እነርሱም፣ “አስረን ለፍልስጥኤ ማውያን ልንሰጥህ ይኸው መጥተናል” አሉት።

ሳምሶንም፣ “እናንተ ራሳችሁ ሳትገድሉኝ ማለልኝ” አላቸው።

¹³እነርሱም፣ “አስረን ብቻ ለእነርሱ አሳልፈን እንሰጥላለን እንጂ ራሳችን አንገድልም” አሉት፤ ከዚያ በሁለት አዳዲስ ገመድ አስረው ከዐለቱ ዋሻ አወጡት። ¹⁴ሳምሶን ሌሊት እንደ ደረሰም ፍልስጥኤ ማውያን እየሮኩ ወደ እርሱ መጡ፤ በዚህ ጊዜ የአገዛዝ አብሔር መንፈስ በሳምሶን ላይ በ፤ይል ወረደበት። እጆቹ የታሰሩበትም ገመድ እሳት ውስጥ እንደ ገባ የተልባ እግር ፈትል ሆኖ ከእጆቹ ላይ ወደቀ። ¹⁵ከዚያም በቅርቡ የሞተ የአንድ የአህያ መንጋጋ አይቶ ከመሬት አነሣ፤ በዚያም አንድ ሺህ ሰው ገደለ።

¹⁶ሳምሶንም፣

“በአንድ የአህያ መንጋጋ፣

ሺህ ሰው ዘራራ፣

በአንድ የአህያ መንጋጋ፣

ሺህ ሬሳ አነባባሪ፣ ብሎ ፎከረ።

¹⁷ይህን ተናግሮ እንዳበቃ የአህያውን መንጋጋ ከእጁ ወዲያ ወረወረው፤ የዚያም ቦታ ስም ራማት ሌሊት ተብሎ ተጠራ።

¹⁸እጅግ ተጠምቶ ስለ ነበር፣ “እነሆ፤ ለአገ

መሳ14:5 20
15:8 ቍ11:1
ኢሳ2:21
15:9 ቍ14:4
17:19
15:11 መሳ14:4:4
መገ106:40-42
15:12 ዘፍ47:31
15:13 መሳ16:19:2
15:14 ቍ9:3
ኢሳ2:6:መሳ3:10
15:15 ዘሌ26:8
15:16 ኢር22:9
15:17 ቍ9
15:18 ዘፍ20:4:4
መሳ16:28
15:19 ዘፍ45:27:3
ዘ017:6:3
14ሙ30:12:3
ኢሳ40:29
15:20 መሳ16:31

16:1 ዘፍ10:19:4
38:15:መሳ13:24
16:2 ኢሳ2:5:3
14ሙ19:11
16:3 ኢሳ10:36
16:4 ቍ6:3
ዘፍ24:67:34:3
16:5 ቍ6 15:3
18:ዘ010:7:3
ኢሳ13:3:3
መሳ14:15
16:6 ቍ4

ልጋይህ ይህን ታላቅ ድል አገናኝራሃል፤ ታዲያ አሁን በውሃ ጥም ልሙት? እንዴትስ በእነዚህ ባልተገረዙ ፍልስጥኤ ማውያን እጅ ልውደቅ? በማለት ወደ እግዚአብሔር ሮኩ።¹⁹ እግዚአብሔርም በሌሊት ዐለት ሰነጠ ቀለት፤ ከዚያም ውኃ ወጣ፤ ሳምሶንም ያን ሲጠጣ በረታ፤ መንፈሱም ታደሰ። ስለዚህ ያ ምንጭ

ዓይንህቆሬሽ ተባለ፤ እስከ ዛሬም ድረስ በዚያው በሌሊት ይገኛል።

²⁰ሳምሶንም በፍልስጥኤ ማውያን ዘመን በእስራኤል ላይ ለሃያ ዓመት ፈራጅተ ሆነ።

ሳምሶንና ደሊላ

16 አንድ ቀን ሳምሶን ወደ ጋዛ ሄደ፤ እዚያም አንዲት ገሙት አዳሪ አየ፤ አብሮአት ለማደርም ገባ። ጋዛ ሰዎች፣ “ሳምሶን እዚህ ነው!” የሚል ወሬ ደረሳቸው። ስለዚህም ሰዎቹ ቦታውን ከበው፤ ሌሊቱን በሙሉ በከተማዬቱ ቅጥር በር ላይ አድፍጠው ጠበቁት፤ “በማለዳ እንገ ድለዋለን” በማለትም ሌሊቱን በሙሉ እንዳ ደፈጡ አደሩ።

³ነገር ግን ሳምሶን እዚያ የተኛው እስከ እኩል ሌሊት ብቻ ነበር፤ ተነሥቶም የከተማዬቱን ቅጥር በር ከሁለት መቃኖቹ ጋር መወርወሪያውንና ማያያዣውን ጭምር በሙሉ ነቅሎ በትኩረት ላይ ካደረገ በኋላ፤ በከተማዬቱን ፊት ለፊት እስካለው ኩረብታ ጫፍ ድረስ ተሸክሞት ወጣ።

⁴ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሳምሶን በሶሬቅ ሸለቆ የምትኖር ደሊላ የምትባል አንዲት ሴት ወደደ። ⁵ፍልስጥኤ ማውያን ገዢዎች ወደ እርሷ ሄደው፣ “እርሱን አስረን በቀጥ ጥራችን ሥር በማዋል ልናሸንፈው እንዴት እንደምንችልና የብርታቱ ታላቅነት ምስጢር ምን እንደ ሆነ እንዲያሳይሽ እስቲ አባብዬው፤ ይህን ካደረግሽ እያን ዳንዳችን አንድ ሺህ አንድ መቶ ሰቅል⁶ ጥሬ ብር እንሰጥሻለን” አሏት።

⁶ስለዚህም ደሊላ ሳምሶንን፣ “የብር ታትህን ታላቅነት ምስጢርና ታስረህ በቀጥጥር ሥር የምትውለው እንዴት እንደ ሆነ እባክህ ንገረኝ” አለችው።

⁷ሳምሶንም፣ “ማንም ባለደረቁ ሰባት እርጥብ ጠፍ ሮችተ ቢያስረኝ እንደ ማንኛውም ሰው ደካማ እሆናለሁ”

⁴16. በሰብራይስጥ አህያ የሚለው ቃል ፍም ከመረ ወይም አሃበረ ከሚለው ጋር ተመሳሳይ ነው።
⁵17. ራማት ሌሊት ማለት የመንጋጋ ኩረብታ ከምርጫት ነው።
⁶19. ዓይንህቆሬ ማለት የጠረጎች ምንጭ ማለት ነው።
²⁰. በትውሬት መሳፍንት ይባላል።
²⁵. 13 ከሌ ግራም ያህል ነው።
²⁷. በዚህ እንዲሁም በቀጥር 8 እና 9 ላይ የቀሰት አውታር

አላት።
⁸ከዚያም የፍልስጥኤማውያን ገዢዎች ያልደረጁ ሰባት እርጥብ ጠፍሮች አመጡ ላት፤ እርሷም አሰረችው። ፅሁፍን በገጽ ውስጥ ተደብቀው ነበር፤ እርሷም፤ “ሳምሶን፤ ፍልስጥኤማውያን መጡብህ” አለችው፤ ሳምሶን ግን ፈትል እሳት ሲነካው እንደሚበጣጠስ ጠፍሮቹን በቀላሉ በጣጠሳቸው፤ ስለዚህ የብር ታቱ ምስጢር ምን እንደ ሆነ ሊታወቅ አልቻለም።
¹⁰ደሊላም ሳምሶንን፤ “አሞኝተኸኛል፤ ዋሽተኸኛል፤ እባክህ አሁንም አንተን እንዴት ማሰር እንደሚቻል ንገረኝ” አለችው።
¹¹እርሱም፤ ሥራ ላይ ባልዋሉ አዳዲስ ገመዶች ቢያስሩኝ እንደ ማንኛውም ሰው ደካማ እሆናለሁ” አላት።
¹²ደሊላም አዳዲስ ገመዶች ወስዳ አሰረችው፤ ሰዎች በገጽ ውስጥ ተደብቀው ነበር፤ እርሷም፤ “ሳምሶን ፍልስጥኤማውያን መጡብህ” አለችው። እርሱ ግን ክንዱ የታ ሰረባቸውን ገመዶች እንደ ፈትል ክር በጣጠሳቸው።
¹³ደግሞም ደሊላ ሳምሶንን፤ “እስካሁን አሞኝተኸኛል፤ ዋሽተኸኛል። እባክህን አንተን ማሰር የሚቻለው እንዴት እንደ ሆነ ንገረኝ” አለችው።
 እርሱም መልሶ፤ “የራስ ጠጉሬን ሰባት ቁንጃላዎች ከድር ጋር ጉንጉነሽ በችካል ብትቸክዱኛል፤ እንደ ማንኛውም ሰው ደካማ እሆናለሁ” አላት። ደሊላም መተኛቱን አይታ ሰባቱን ቁንጃላዎቹን ከድር ጋር ጉንጉነቸው፤ ¹⁴ከችካልም ጋር ቸከለችው።
 እንደ ገናም፤ “ሳምሶን ፍልስጥኤማውያን መጡብህ” አለችው። ሳምሶን ከእንቅልፍ ነቃ፤ ችካሉን ከነድሩ፤ ከክቁንጃላው ነቀለው።
¹⁵ከዚያም፤ “ሳታምኝ እንዴት ‘እውድሻ ለሁ’ ትለኛለህ? ስታታልለኝና የገደልህንም ታላቅነት ምስጢር ስትደብቀኝ ይህ ሦስተኛ ጊዜህ ነው” አለችው። ¹⁶በሕይወት መኖሩን እስኪ ጠላ ድረስ ዕለት ዕለት በመጨቅጨቅ አሰለቸችው።
¹⁷ስለዚህ ሁሉንም ነገር ነገራት፤ እንዲህም አለ፤ “ከተወለድሁ ጀምሮ ናዝራዊ በመሆን ለእግዚአብሔር የተለየሁ ስለ ሆንሁ ራሴን ምላጭ ክብት አያውቅም፤ የራሴ ጠጉር ቢላጭ ግን ገደል ተለይቶኝ እንደ ማንኛውም ሰው ደካማ እሆናለሁ” አላት።
¹⁸ደሊላ ሁሉንም ነገር እንደ ነገራት በተረዳች ጊዜ፤ ለፍልስጥኤማውያን ገዢዎች “ሁሉንም ነገር ነግሮኛልና ተመልሳችሁ

16:9 ቍ12:4;14
 16:10 ቍ13
 16:11 መ415:13
 16:12 ቍ14
 16:14 ቍ9 :20
 16:15 ቍ5፤ ዘጉ24:10፤ መ414:16
 16:17 ቍ18፤ ዘጉ6:2፤ ሚክ7:5
 16:18 ቍ5፤ ኢሱ13:3፤14ሞ5:8
 16:19ም47:26-27
 16:20 ቍ14፤ ዘጉ 14:42፤ ኢሱ7:12፤ 14ሞ16:14፤18:12፤ 28:15
 16:21 ዘጉ10:19፤ ዘጉ16:14፤ ኢፊ31:10፤ ኢፊ47:2፤ኤር47:1
 16:23 14ሞ5:2፤ ዘፍ10:10
 16:24 14ሞ 19፤ ዘፍ10:9፤ ጳጌ5:4
 16:25 መ49:27፤ 19:6;9:22፤ ፍት3:7፤ እስ1:10
 16:27 ኢሱ2:8
 16:28 415:18፤ ኤር15:15

ኑ” ብላ ላከችባቸው፤ የፍልስጥኤማውያን ገዢዎችም ብሩን ይዘው ተመልሰው መጡ።
¹⁹ደሊላ፤ ሳምሶንን በጭኗ ላይ አስተኝታ እንቅልፍ እንዲወስደው ካደረገች በኋላ አንድ ሰው ጠርታ ሰባቱን የጠጉር ቁንጃላዎቹን አስላጨቻቸው፤ እርሷም ታሰጨ ንቀውቶ ጀመር፤ ገደሉም ተለየው።
²⁰እርሷም፤ “ሳምሶን፤ ፍልስጥኤማውያን መጡብህ” አለችው።
 ሳምሶን ከእንቅልፍ ነቅቶ፤ “እንደ ወትሮው አደርጋለሁ” አለ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር እንደ ተወው አላወቀም ነበር።
²¹ከዚያም ፍልስጥኤማውያን ያዙት፤ ዐይኖቹን አውጥተው ወደ ጋዛ ይዘውት ወረዱ፤ በናስ ሰንሰለት አሰረውም እስር ቤት ውስጥ እህል እንዲፈጭ አደረጉት፤ ²²ነገር ግን ከተሳጨ በኋላ ጠጉሩ እንደ ገና ማደግ ጀመረ።
የሳምሶን አሟሟት
²³በዚህ ጊዜ የፍልስጥኤማውያን ገዢዎች፤ “አምላካችን ዳጎን፤ ጠላታችን ሳምሶንን በእጃችን አሳልፎ ሰጥቶናል” ብለው በመደሰት ለአምላካቸው ለዳጎን ታላቅ መሥዋዕት ለማ ቅረብ ተሰበሰቡ።
²⁴ሕዝቡም ሳምሶንን ባዩት ጊዜ፤ አምላካቸውን ዳጎንን በማመስገን፤ “ምድራችንን ያጠፋውን፤ ብዙ ሰው የገደለብንን፤ጠላታችንን፤ አምላካችን በእጃችን አሳልፎ ሰጠን” አሉ።
²⁵እጅግ ደስ ባላቸው ጊዜ፤ “እንዲያዘናናን ሳምሶንን አምጡት” አሉ፤ ስለዚህ ሳምሶንን ከእስር ቤት ጠርተው አስመጡት፤ በፊታቸውም ተጫወተ።
 በምሶሶዎቹ መካከል ባቆሙት ጊዜ፤ ²⁶ሳምሶን እጁን ይዞ የሚመራውን ልጅ፤ “ቤተ ጣዖቱ ደግፈው ወደ ያዙት ምስሶዎች አስጠጋኝና ልደገፋቸው” አለው። ²⁷በዚህ ጊዜ ወንዶችና ሴቶች ቤተ ጣዖቱን ሞልተውት ነበር፤ የፍልስጥኤማውያን ገዢዎችም በሙሉ በዚያ ነበሩ፤ ሳምሶን ሲጫወት ለማ የት ሦስት ሺህ ያህል ወንዶችና ሴቶች በጣራው ላይ ነበሩ። ²⁸ሳምሶንም ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ጸለየ፤ “ልዑል እግ ዚአብሔር ሆይ፤ አስበኝ፤ አምላክ ሆይ፤ እባክህን አንድ ጊዜ ብቻ ብርታት ስጠኝና ስለ ጠፉት ዐይኖቼ ፍልስጥኤማውያን ንን አንዴ ልበቀላቸው።” ²⁹ከዚያም ቤተ

*19. ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ሲስማማ እንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ግን ታላቅመው ጀመሩ ይላሉ

ጣዖቱን መካከል ላይ ደግፈው የያዙትን ሁለት ምስሶዎች አንዱን በቀኙ፣ አንዱን በግራ እጁ አቅፎ በመያዝ፣ ³⁰“ከፍልስጥ ኤማውያን ጋር አብራ ልሙት” በማለት ባለ ጅሌላ ሲገፋው፣ ቤተ ጣዖቱ በገዢዎቹ በውስጡ በነበሩት በሌሎች ሰዎች ሁሉ ላይ ወደቀባቸው፣ ስለዚህ በሕይወት ከኖረበት ጊዜ ይልቅ በሞቱ ጊዜ ብዙ ሰው ገደለ።

³¹ወንድሞቹና መላው የአባቱ ቤተ ሰብ ራሳውን ለማምጣት ወደዚያ ወረዱ፣ አምጥተውም የአባቱ የማኑሂ መቃብር ባለበት በጸርዓና በኤሽታኦል መካከል ቀበሩት። ሳምሶን በእስራኤል ላይ ሃያ ዓመት ፈራጅ፣ ሆነ።

ሚካ ያሠራቸው ጣዖታት

17 ሚካ የተባለ በኩረብታማው በኤ ፍሬም አገር የሚኖር ሰው ነበር። ጳናቱን፣ “አንድ ሺህ አንድ መቶ ስቅል’ብር ተሰርቆብሽ፣ የሰረቀውን ሰው ስትራገሚ ሰምቼሽ ነበር፣ ብሩ ከእኔ ዘንድ ይገኛል፣ የወሰድሁት እኔ ነኝ” አላት።

ከዚያም እናቱ፣ “ልጄ፣ እግዚአብሔር ይባርክህ” አለችው።

³አንድ ሺህ አንድ መቶውን ስቅል ብር በመለሰላት ጊዜ፣ እናቱ “ብሬን የተቀረጸ ምስልና ቀልጦ የተሠራ ጣዖት ለማበጀት ስለ ልጄን ለእግዚአብሔር እቀድ ሰዋለሁ፣ አሁንም ለአንተው መልሼ እሰጥላለሁ” አለችው።

⁴ስለዚህ ብሩን ለእናቱ መለሰላት፣ እና ቱም ከላዩ ሁለት መቶ፣ ጥሬ ብር ወስዳ ለብር አንጥረኛ ሰጠች፣ አንጥረኛውም የተቀረጸ ምስልና ቀልጦ የተሠራ ጣዖት አደረገው፣ ምስሎቹም በሚካ ቤት ተቀ መጡ።

⁵ሚካ የተባለው ይህ ሰው የአምልኮ ስፍራ ነበረው፣ አንድ ኤፋድና ተራፊም ሠርቶ ከልጆቹ አንዱን ካህን ሆኖ እንዲ ያገለግለው አደረገ። ስለዚያን ዘመን በእስ ራኤል ንጉሥ አልነበረም፣ እያንዳንዱ ሰው ለራሱ መልካም መስሎ የታየውን ያደርግ ነበር። ፊይሁዳ ምድር፣ በይሁዳ ነገድ መካከል በቤተ ልሔም የሚኖር አንድ ሌዋዊ ወጣት ነበር። ስይህም ሰው ሌላ መኖሪያ ስፍራ ለመፈለግ ከተማዬቱን ለቆ ሄደ። በሚንዘበትም፣ ጊዜ በኩረብታማው በኤፍሬም አገር ወዳለው ወደ ሚካ ቤት መጣ።

⁹ሚካም፣ “የየት አገር ሰው ነህ?” ሲል ጠየቀው።

16፡31 መሳ13፡2፣ 15፡20፣4፡ት1፣1፣1 ሳሙ4፡18፣7፡6
17፡1 መሳ18፡2፣ 13
17፡2 ሩት2፡20፣ 3፡10፣1፣ሳሙ15፡13፣ 23፡21፣2፣ሳሙ2፡5
17፡3 ዘ020፡4
17፡4 ዘ032፡4፣ ኢ ሳ17፡8
17፡5 ዘፍ31፡19፣ ዘ029፡9፣ ዘ፡16፡10፣ መሳ8፡27፣ ኢሳ44፡13፣ ሕዝ8፡ 10
17፡6 ዘ812፡8፣ መሳ18፡1፣ 19፡1፣21፡25
17፡7 ዘፍ35፡19፣ መሳ18፡3፣ግቴ2፡1
17፡9 ሩት1፡1
17፡10 ዘፍ45፡8፣ መሳ18፡19
17፡12 ጥ16፡10፣ መሳ18፡4

እርሱም፣ “እኔ በይሁዳ ምድር ከምትኘኝ ከቤተ ልሔም የመጣሁ ሌዋዊ ነኝ፣ መኖ ሪያ ስፍራ እፈልጋለሁ” አለው።

¹⁰ሚካም፣ “እንግዲያውስ” አብረኸኝ ተቀመጥ፣ አባትም ካህንም ሁነኝ፣ እኔም በዓመት ዐሥር ስቅል’ብር ብር እንዲሁም ልብስና ምግብ እሰጥላለሁ” አለው። ስለዚህ ሌዋዊው አብሮት ለመኖር ተሰማማ፣ ወጣ ቱም ለሚካ ከልጆቹ እንደ አንዱ ሆነ ለት። ¹²ሚካም ሌዋዊውን ካህን አድርጎ አስቀመጠው፣ ወጣቱም ካህን ሆነ፣ በቤቱም ኖረ። ¹³ሚካም፣ “ይህ ሌዋዊ ካህን ለሆነ ልኝ፣ እግዚአብሔር በነ ነገር እንደሚያደር ግልኝ አሁን ተረዳሁ” አለ።

ዳናውያን ሰዎች በላይሽ ሰፈሩ

18 በዚያን ዘመን በእስራኤል ንጉሥ አልነበረም፣ የዳን ነገድም በእስራ ኤል ነገዶች መካከል ርስተ ድርሻውን ገና ስላልወሰደ፣ የሚሰፍርበትን የራሱን ርስት ይፈልግ ነበር። ስለዚህ ዳናውያን ምድሪ ቱን እንዲሰልሉና እንዲ መረምሩ አም ስት ፣ያላን ሰዎች ከጸርዓና ከኤሽታኦል ከተሞች ወደዚያ ላኩ፣ እነዚህም ነገዶቻ ቸውን ሁሉ የሚወክሉ ነበሩ። የላካቸውም ሰዎች፣ “ሂዱ፣ ምድሪቱን ሰልሉ” አሏ ቸው።

መልእክተኞቹም ወደ ኩረብታማው የኤፍሬም አገር ገቡ፣ ወደሚያድሩበትም ወደ ሚካ ቤት መጡ። ሳሚካ ቤት አጠገብ እንደ ደረሰም የወጣቱን ሌዋዊ ድምፅ ዐወቁ፣ ስለዚህ ወደዚያ ጉራ ብለው፣ “ወደዚህ ያመ ጣህ ማን ነው? እዚህ ምን ትሠራለህ? የመ ጣኸውስ ለምንድን ነው?”። ሲሉ ጠየ ቁት።

⁴እርሱም፣ “ሚካ ይህን ይህን አደረ ገልኝ ቀጠረኝ፣ ካህንም ሆንሁ” አላቸው።

⁵እነርሱም፣ “መንገዳችን መቃናት አለ መቃናቱን እንድናውቅ እሰክህ እግዚአብሔ ሮን ጠይቅልን” አሉት።

⁶ካህኑም፣ “በሰላም ሂዱ፣ መንገዳችሁን እግዚአብሔር አቃኑኩላችኋል” ብሎ መላላሽ ቸው።

⁷ስለዚህ አምስቱ ሰዎች ከዚያ ተነሥ ተው ወደ ላይሽ መጡ፣ ሲደናውያን ያለ ስጋት በጸጥታ⁷ እንደሚኖሩ ሁሉ፣ በዚ ያም የሚኖረው ሕዝብ በሰላም እንደሚ

17፡13 ዘ፡18፡7
18፡1 ኢሳ19፡47፣ መሳ1፡34፣17፡6
18፡2 ቍ17፣ ዘፍ30፡6፣ዘ፡፡21፡32፣ ኢሳ2፡1፣መሳ17፡1
18፡3 መሳ17፡7
18፡4 መሳ17፡12
18፡5 ዘፍ25፡22፣ መሳ20፡18፡23፣ 27፡1፣ሳሙ14፡18፣ 2፡ሳሙ5፡19፣ 25፡71፡2፣8፡8
18፡6 1ኛ፡22፡6
18፡7 ቍ17፡28፣ ዘፍ34፡25፣

³¹ በትውፊት መሳፍንት ይባላል።
² 2. 13 ከሌ ግራም ያህል ነው።
³ 4. 2. 3 ከሌ ግራም ያህል ነው።
⁸ ወይም የላካት ምግብና እያከፈነ ላለ
¹⁰ 110 ግራም ያህል ነው።
⁷ በሰላም ሆኖ ገብቶ ገብቶ በትክክል አይታወቅም

ኖር አይ። ምድሪቱ አንዳች የሚገድላት ነገር ባለ መኖሩ ሕዝቡ ባለጸጋ ነበር። እንዲሁም ከሲዳሞቻን ርቆ የሚኖር ሲሆን፤ ከማንኛውም ሕዝብ ጋር ግንኙነት አልነበረውም።

⁸ወደ ጸርዓና ወደ ኤሽታኦል እንደ ተመለሱ ወገኖቻቸው፤ “የሂዳችሁበት ጉዳይ እንዴት ሆነ?” በማለት ጠየቋቸው።

⁹መልእክተኞቹም እንዲህ አሏቸው፤ “ምድሪቱ እጅግ መልካም መሆኗን አይተናል፤ እንግዲህ ተነሡሄ ሄደን እንዋጋቸው፤ ተነሡ እንጂ ዝም ትላላችሁን? ወደዚያው ሂዳችሁ ምድሪቱን ለመያዝ አታመንቱ። ¹⁰እዚያ ስትደርሱም ያለ ሥጋት የሚኖር ሕዝብ፤ *እገዚአብሔር* በእጃችሁ የሚሰጣችሁን አንዳች ነገር ያልጉዳላትን ሰፊ ምድር ታገኛላችሁ።”

¹¹ከዚያ በኋላም ከዳን ወገን ለጦርነት ዝግጁ የሆኑ ስድስት መቶ ሰዎች ከጸርዓና ከኤሽታኦል ተነሡ። ¹²ወጥተውም በይሁዳ ምድር ባለቸው በቂርያትይዳሪም ሰፊሩ፤ እንግዲህ ከቂርያትይዳሪም በስተ ምዕራብ ያለው ስፍራ እስከ ዛሬ ድረስ የዳን ሰፊር መባሉ ከዚህ የተነሣ ነው። ¹³ከዚያም ተገብደው ወደ ኩረብታማው የኤፍሬም አገር በመሄድ ወደ ሚካ ቤት መጡ።

¹⁴የላይሽን ምድር ሰልለው የነበሩት አምስቱ ሰዎች ለወንድሞቻቸው፤ “ከእነዚህ ቤቶች በአንዱ ኤፋድ፤ ተራፊም፤ የተቀረጸ ምስልና ቀልጦ የተሠራ ጣዖት እንዳለ ታውቃላችሁን? እንግዲህ ምን ማድረግ እንዳለባችሁ ዕውቁበት” አሏቸው። ¹⁵ስለዚህ ወጣቱ ሌዋዊ ወደሚኖርበት ወደ ሚካ ቤት ጎራ ብለው ሰላምታ አቀረቡለት ። ¹⁶ለጦርነት ተዘጋጅተው የመጡት ስድስት መቶ የዳን ሰዎች በቅጥሩ በር መግቢያ ላይ ቆመው ነበር። ¹⁷ከሁሉ ለጦርነት ከተዘጋ ጁት ስድስት መቶ ሰዎች ጋር በቅጥሩ በር ላይ ቆሞ ሳለ፤ ምድሪቱን ለመሰለል መጥተው የነበሩትን አምስት ሰዎች ወደ ቤቱ ውስጥ በመግባት የተቀረጸውን ምስልና ኤፋዱን፤ ተራፊሙንና ቀልጦ የተሠራውን ምስል በሚወስዱበት ጊዜ ከሁኑ፤ “ምን ማድረጋችሁ ነው?” አላቸው።

¹⁸እነዚህ ሰዎች ወደ ሚካ ቤት ገብተው የተቀረጸውን ምስልና ኤፋዱን፤ ተራፊሙንና ቀልጦ የተሠራውን ምስል በሚወስዱበት ጊዜ ከሁኑ፤ “ምን ማድረጋችሁ ነው?” አላቸው።

¹⁹እነርሱም፤ “ዝም በልሄ አንዲት ቃል እንዳትተነፍሱ፤ ከእኛ ጋር ሁን፤ አባትም ከህንም ሁኑን፤ ለአንተስ የአንድ ቤተ ሰብ ካህን ከመሆን ይልቅ በእስራኤል የአንዱ ነገድና ጌሣ ካህን ሆነህ ማገልገሉ አይሻል

ኢ.ሱ.11፡8፣19፡47
18፡9 ዘ፡13፡30፣ 1፡7፡22፡3
18፡10 ዘ፡8፡9፣ 1ዜ፡54፡40
18፡11 ቍ፡16፡17፣ መ፡13፡2
18፡12 ኢ.ሱ.9፡17፣ መ፡13፡25
18፡13 መ፡17፡1
18፡14 ዘ፡9፡31፡19፣ ኢ.ሱ.19፡47፣ መ፡48፡27
18፡16 ቍ፡11
18፡17 ቍ፡11፣ ዘ፡31፡19፣ግ፡ከ5፡13
18፡18 ቍ፡24፣ ዘ፡31፡19፣ ኢ.44፡2፣ ኢ.43፡11፣48፡7፣ 49፡3፣ወ፡10፡5
18፡19 ዘ፡26፡ 42፣ መ፡17፡10፣ ኢ.ዮ.13፡5፣ 21፡5፣29፡9፣40፡4፣ ኢ.45፡2፡15፣ ግ፡ከ7፡16

18፡24 ቍ፡17-18
18፡26 2ዳ፡3፡39 ፣ መ፡18፡17፣ 35፡10
18፡27 ዘ፡34፡25፣ 49፡47፣ዘ፡31፡10፣ ኢ.ሱ.19፡47
18፡28 ቍ፡7፣ ዘ፡10፡19፣ ዘ፡13፡21
18፡29 ዘ፡14፡14፣ ኢ.ሱ.19፡47፣ 1፡7፡15፡20
18፡30 ዘ፡2፡22
18፡31 ቍ፡17፣ ኢ.ሱ.18፡1፣ መ፡19፡18፣ 20፡18፣ኢ.ር7፡14

ህምን?” አሉት። ²⁰ይህም ካህን ደስ አስኘው፤ እርሱም ኤፋዱን፤ ተራፊሙንና የተቀረጸውን ምስል ይዞ ከሕዝቡ ጋር ሄደ። ²¹እነርሱም ሕፃናታቸውን፤ የከብቶቻቸውን መንጋና ሀብታቸውን ሁሉ ወደ ፊት በማስቀደም ተመልሰው ሄዱ።

²²ከሚካ ቤት ጥቂት ራቅ እንዳሉም፤ የሚካ ጎረቤቶች ለርዳታ ተጠርተው ተሰበሰቡ፤ የዳን ሰዎችንም ተከታትለው ደረሱ ባቸው። ²³ከበሰተ ኋላቸው ሆነው ሲጮኹባ ቸውም፤ የዳን ሰዎች ወደ ኋላቸው ዞረው ሚካን፤ “ሰዎችህን ለውጊያ አስባስቧ መምጣትህ ምን ሆነህና ነው?” አሉት።

²⁴እርሱም፤ “እንዴት፤ ምን ሆነህ ብላችሁ ትጠይቁኛላችሁ? የሠራኋቸውን አማልክቱንና ካህኑን ወስዳችሁ ሄዳችኋል፤ ምን የቀረኝ ነገር አለ?” አላቸው።

²⁵የዳን ሰዎች፤ “አትሚገተን፤ ያለዚያ የተቁጡ ሰዎች ጉዳት ላይ ይጥሉሃል፤ አንተም ቤተ ሰብህም ሕይወታችሁ ታጣላችሁ” አሉት። ²⁶የዳን ሰዎች ይህን ብለው መንገዳቸውን ቀጠሉ፤ ሚካም የማይችላቸው መሆኑን በማየት ተመልሶ ወደ ቤቱ ሄደ።

²⁷ከዚያም ሚካ የሠራውን ጣዖትና ካህን ወስደው ወደ ላይሽ በመሄድ፤ በሰላምና ያለ ስጋት ይኖር የነበረውን ሕዝብ በስይፍ መቱት፤ ከተማዬቱንም በእሳት አቃጠሏት። ²⁸የሚኖሩት ከሲዳና በጣም ርቀው ስለ ነበርና ከማንም ጋር ግንኙነት ስላልነበራቸው የሚታደጋቸው አንድም አልነበረም፤ ከተማዬቱም የምትገኘው በቤትሮዓብ አጠገብ ነበረ።

የዳንም ሰዎች ከተማዬቱን እንደ ገና ሠርተው መኖሪያቸው አደረጉት። ²⁹ከተማዬቱንም ከእስራኤል በተወለደው በአባታቸው በዳን ስም ዳን ብለው ጠሯት፤ ቀድሞ ግን ስሚ ላይሽ ይባል ነበር። ³⁰እዚያም የዳን ሰዎች ለራሳቸው ጣዖታት አቆሙ፤ የሙሴ ልጅ፤⁰ የኔርሳም ልጅ ዮናታንና የእርሱም ልጆች ምድሪቱ እስከ ተሚረከች በት ጊዜ ድረስ ለዳን ነገድ ካህናት ሆኗቸው፤ ³¹ስለዚህም ሚካ የሠራቸውን ጣዖታት፤ *የእገዚአብሔር* ቤት በሴሎ በነበረበት ጊዜ ሁሉ ባለማቋረጥ አመለካቸው።

⁰⁷ በዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ሲስማማ የዕብላን ሊቃናት ትርጉም ግን *ከአራም ሰዎች ጋር* ይላል።
³⁰ ጣንታዊው የዕብራይስጥ ጽሑፍ ትውፊት፤ እንዳንድ የዕብላን ሊቃናት ትርጉም እንዲሁም የዕርሰቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የግብሬቱ ቅጂ ግን *ምናሴ* ይላል።

አንድ ሌዋዊና ቁባቱ

19 በዚያን ዘመን በእስራኤል ንጉሥ አልነበረም፤ በዚህ ጊዜም በኩራብ ታማው በኢፍሬም አገር የሚኖር አንድ ሌዋዊ ከይሁዳ ምድር ከቤተ ልሔም አንዲቱን ሴት ቁባት አድርጎ ወሰዳት።

2 ሴቲቱ ግን በታማኝነት አልጸናችም፤ ትታውም በይሁዳ ምድር ወደሚገኘው ወደ አባቷ ቤት ወደ ቤተ ልሔም ሄደች፤ እዚያም አራት ወር ከቆየች በኋላ፤ 3 ባሏ ታርቆ ሊመልሳት ወደ እርሷ ሄደ፤ ሲሄድም አሽ ከሩንና ሁለት አሆኑትን ይዞ ነበር፤ ሴቲቱም ወደ አባቷ ቤት አስገባችው፤ አባቷም ባየው ጊዜ በደስታ ተቀበለው። 4 የልጇቱ አባትም እዚያው እንዲቆይ አጥብቆ ለመነው፤ ስለዚህ እየባላ እየጠባ ሦስት ቀን አብሮት ተቀመጠ።

5 በአራተኛው ቀን ማልደው ተነሡ፤ እንግዳውም ለመሄድ ተዘጋጀ፤ የልጇቱ አባት ግን፤ “እንድትበረታ እህል ቅመስ፤ ከዚያም መሄድ ትችላለህ” አለው። 6 ስለዚህ ሁለቱ ለመብራትና ለመጠባት አብረው ተቀመጡ። የልጇቷም አባት፤ “እባክህ ዛሬም እዚህ አድረህ ተደሰት” አለው። 7 ሰውየው ለመሄድ ሲነሣም ዐማቱ እንዲያድር ለመነውና እዚያው አደረ። 8 በአምስተኛውም ቀን ጠዋት ሌዋዊው ለመሄድ ሲነሣ፤ የልጇቱ አባት “ሰውነትህን አበርታ፤ ጥላው እስኪበርድም ድረስ በዚህ ቆይ” አለው፤ ስለዚህ ሁለቱም አብረው በሉ።

9 ሰውየውም ከቁባቱና ከአገልጋዩ ጋር ለመሄድ በተነሣ ጊዜ፤ የልጅቱ አባት ዐማቱ “እነሆ ጊዜው እየመሸ ነው፤ እዚህ እደሩ፤ ቀኑ እየተገባደደ ነው፤ እዚህ አድራችሁ ተደሰቱ፤ ነገ ጠዋት ማልዳችሁ በመነሣት መንገዳችሁን ትሂዳላችሁ” አለው። 10 ሌዋዊው ግን በዚያች ሌሊት በዚያ ለማደር ስላልፈለገ ተነሥቶ የተጫኑትን ሁለቱን አህዮቹንና ቁባቱን ይዞ ኢየሩሳሌም ወደ ተባለችው ወደ ኢየሱስ ሄደ።

11 ወደ ኢየሱስ እንደ ቀረቡም ጊዜው እየመሸ ስለ ነበር አገልጋዩ ጌታውን፤ “እንግዲህ ወደዚህች ወደ ኢየሱሳውያን ከተማ ጉራ ብለን እንደር” አለው።

12 ጌታውም፤ “አይሆንም፤ ሕዝቧ እስራኤላዊ ወዳልሆነ ወደ ባዕድ ከተማ አንገባም፤ ወደ ጊብዓ አልፈን እንሂድ” አለው። 13 ቀጥሎም፤ “በልና፤ ወደ ጊብዓ ወይም ወደ ራማ ለመድረስ እንጥቅርና ከዚያ በአንዱ ስፍራ እናድራለን” አለው። 14 ስለዚህም መንገዳቸውን

19፥1 ቍ16፡ 18፡ፍ
ት1፡1
19፡4 ቍ6፡8፤
ዘ3፡2፡6
19፡5 ቍ8፤
ዘፍ18፡5
19፡6 መሳ16፡25
19፡10 ዘፍ10፡16፤
ኢሱ15፡8
19፡11 ዘፍ10፡16፤
ኢሱ3፡10
19፡13 ኢሱ18፡25
19፡14 ኢሱ 15፡57፤
1፡ፋጦ፡ 10፡29

19፥15 ዘፍ19፡2፤
24፡23
19፥16 ቍ1፤
መዝ104፡23
19፥17 ዘፍ29፡4
19፥18 መሳ18፡31
19፥19 ዘፍ14፡18፤
24፡25፤42፡27
19፡21 ዘፍ24፡32-33፤
ሉ፡ቃ7፡44
19፡22 ዘፍ19፡4-5፤
ዘ813፡13፤መሳ16፡25፤
20፡5፤
ሮሜ1፡26-27
19፡23 ዘፍ19፡6፤
34፡7፤ዘሉ19፡29፤
ኢሱ7፡15፤
መሳ20፡6፤ሮሜ1፡27
19፡24 ዘፍ19፡8
19፡25 መሳ20፡5፤
1፡ፋጦ፡31፡4

ቀጠሉ፤ የብንደም ነገድ ወደ ሆነችው ወደ ጊብዓ እንደ ደረሱም ፀሐይ ጠለቀች። 15 ለማደርም ወደዚያው ጎራ አሉ፤ ሂደውም በከተማዬቱ አደባባይ ተቀመጠ፤ ሆኖም በቤቱ ለማሳደር ማንም አልተቀበላቸውም ነበር።

16 በዚያች ምሽት ከኩራብታማው ከኤፍሬም አገር መጥቶ በጊብዓ የሚኖር አንድ መጻተኛ ሽማግሌ ከዕርሻ ሥራው መጣ፤ የዚያ አገር ሰዎች ግን ብንደማውያን ነበሩ። 17 ሽማግሌው ቀና ብሎ መንገደኛውን በከተማዬቱ አደባባይ ላይ ባየው ጊዜ፤ “ከወዴት መጣህ? ወዴትስ ትሂዳለህ?” ሲል ጠየቀው።

18 ሰውየውም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “እኛ የመጣኛው ከይሁዳ ቤተ ልሔም ርቆ ከሚገኘው ከኩራብታማው ከኤፍሬም አገር ነው፤ ከይሁዳ ቤተ ልሔም ነበርሁ፤ አሁን ወደ እግዚአብሔር ቤት እሂዳለሁ፤ ወደ ቤቱ የሚወስደኝ ሰው አላገኘሁም። 19 ለአሁኖቻችን ገለባና ገፈራ አለን፤ እኛ ባሮችህ ለእኔም ሆነ ለገረድህ፤ አብሮን ላለውም ወጣት እንጀራና የወይን ጠጅ ይዘናል፤ ሌላ ምንም ነገር አያስፈልገንም።”

20 ሽማግሌውም፤ “ኑ ግብ በቤቱም እደሩ፤ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ አቀርባለሁ፤ በዐደባባይ ግን አትደሩ” አለው። 21 ስለዚህ ወደ ቤቱ አስገብቶት ለአሁኖቹ ገፈራ ሰጣቸው፤ እንግዶቹም እግራቸውን ታጠቡ፤ በሉ፤ ጠጡም።

22 በግብጥው ላይ እየተደሰቱ ሳለ፤ ጥቂት የከተማዬቱ ወስላቶች ቤቱን ከበቡ፤ በሩንም እየደበደቡ፤ “ዝሙት እንድንፈጽም በት ቤትህ የገባውን ሰው አውጣው” በማለት የቤቱ ባለቤት በሆነው ሽማግሌ ላይ ጮኹበት።

23 የቤቱም ባለቤት ወደ ውጭ ወጥቶ እንዲህ አላቸው፤ “የለም ወዳጆቼ፤ እንዲህ አትሁኑ፤ ሰውየው እንግዳዬ ስለ ሆነ ይህን አሳፋሪ ድርጊት አትፈጽሙ። 24 እነሆ ድንግል የሆነች ልጄና የሰውየው ቀጣት አሉ፤ እነርሱን አሁኑኑ ላውጣላችሁና አስነውሯቸው፤ ያሻችሁንም አድርገባቸው፤ በዚህ ሰው ላይ ግን እንዲህ ያለውን አሳፋሪ ድርጊት አትፈጽሙበት።”

25 ሆኖም ሰዎቹ ሊሰሙት አልፈለጉም፤ ስለዚህ ሌዋዊው ቁባቱን ወደ ውጭ አወጣላቸው፤ ሰዎቹም አመዝናቀው፤ ሌሊቱን ሙሉ ሲፈራረቁባት አድረው ጉሕ ሲቀድሉ ለቀቋት። 26 በነጋም ጊዜ ሴቲቱ ጌታዋ ወዳለበት ቤት ተመልሳ ሄደች። ደጃፋ ላይ ወድቃ ፀሐይ እስክትወጣ ድረስ እዚ

ያው ተዘረረች።

27 ጌታዋ በጠዋት ተነሥቶ በሩን በመክፈት መንገዱን ለመቀጠል ሲወጣ፣ ቁባቱ እጅቅን ከደጃፉ መድረክ ላይ እንደ ዘረጋች ከቤቱ በራፍ ላይ ተዘርራ ወደቃ አገኛት። 28 ሌዋዋውም፣ “በዪ ተነሸና እንሂድ” አላት፤ ነገር ግን መልስ አልነበረም። ከዚያም በአሁኖች ላይ ከጫናት በኋላ ወደ ቤቱ ጉዞውን ቀጠለ።

29 ቤቱ እንደ ደረሰም ቢላዋ አንሥቶ ቁባቱን ዐሥራ ሁለት ቦታ በመቆራረጥ ወደ እስራኤል ምድር ሁሉ ሰደደ። 30 ያየም ሁሉ፣ “እስራኤላውያን ከግብፅ ከጠጡ ጀምሮ እንዲህ ያለ ነገር ከቶ አልታዩም፤ አልተደረገም፤ ምን ማድረግ እንዳለብንም በነገሩ አስቡበት፤ ተመካከሩ በት” ተባባሉ።

እስራኤላውያን ከብንያማውያን ጋር ተዋጉ

20 ከዚያም ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ያሉ እንዲሁም በገለዓድ ምድር የሚገኙ እስራኤላውያን ሁሉ እንደ አንድ ሰው ሆነው ወጡ፤ በምጽጳም በእግዚአብሔር ፊት ተሰበሰቡ። 2 የእስራኤል ሕዝብ ነገዶች ሁሉ ቆጥራቸው አራት መቶ ሺህ በሚሆን፤ ሰይፍ በሚመዙ እግረኞች ወታደሮች በሆኑ በእግዚአብሔር ሕዝብ ጉባኤ መካከል ተገኙ። 3 በዚህ ጊዜ ብንያማውያን፣ እስራኤላውያን ወደ ምጽጳ መውጣታቸውን ሰሙ፤ ከዚያም እስራኤላውያን፣ “ይህ ክፉ ድርጊት እንዴት እንደ ተፈጸመ እስቲ ንገሩን” ተባባሉ።

4 ስለዚህ የተገደለችው ሴት ባል ሌዋዋ እንዲህ ሲል መለሰ፣ “እኔና ቆጥራቱ በዚያ ለማደር በብንያማ ወደምትገኘው ወደ ጊብዓ መጣን። 5 የጊብዓም ሰዎች በሌሊት ሊገድሉኝ ያደርኩበትን ቤት ከበቡት፤ ከዚያም በቁባቱ ላይ ስለ አመነዘሩባት ሞተች። 6 የቁባቱንም ሬሳ ከቆራረጥሁ በኋላ እያንዳንዱን ቆራጭ፣ እያንዳንዱ የእስራኤል ርስት ወዳለበት አገር ሰደድሁ፤ ይህን ያደረግሁትም ሰዎች በእስራኤል ዘንድ አሠቃቂና አስነዋሪ ድርጊት ስለፈጸሙ ነው። 7 አሁንም እናንተ እስራኤላውያን ሁሉ በጉዳዩ ላይ ተወያዩበት፤ ፍርዳችሁንም ስጡ።”

8 ከዚያም ሕዝቡ እንደ አንድ ሰው ሆነው በመነጣት እንዲህ አሉ፣ “ከእኛ ማንም ሰው ወደ ድንኳኑ አይሂድም፤ ማንኛችንም ወደ ቤታችን አንመለስም። 9 ነገር ግን በጊብዓ ላይ የምናደርገው ይህ

19:29 ዘፍ22:6፤ መላ20:6፤ 14:11፤ 19:30 መላ20:7፤ ምላ13:10፤ ሆሴ9:9 20:1 ቍ11፤ ዘፍ21:14፤ ኢሱ11:3፤ መላ21:5፤ ሳሞ3:20፤ 7:5፤ 11:7፤ 24:15፤ 17:11፤ 24:15፤ 17:4፤ 25፤ 21:5፤ 30:5 20:2 14:11፤ 8 20:4 ዘፍ24:23፤ ኢሱ15:57 20:5 መላ19:22፤ 25-26 20:6 መላ19:23፤ 29፤ 24:13፤ 12 20:7 መላ19:30 20:9 ዘሌ16:8

ነው፤ በዕጣው መሠረት እንዘምትበታለን። 10 ከመላው የእስራኤል ነገዶችም ለሰራዊቱ ስንቅ እንዲይዙ፣ ከመቶው ዐሥር፣ ከሺው አንድ መቶ፣ ከዐሥር ሺው ደግሞ አንድ ሺህ ሰው እንወስዳለን። ከዚያም ሰራዊቱ በብንያማ ወደምትገኘው ጊብዓ በማደርስበት ጊዜ፣ ነዋሪዎችዎ በእስራኤል ላይ ለፈጸሙት አስነዋሪ ድርጊት ተገቢውን ቅጣት ይሰጣችኋል።” 11 ስለዚህ የእስራኤል ሰዎች ሁሉ እንደ አንድ ሰው ሆነው በመተባበር በከተማዬቱ ላይ ዘመቱባት። 12 የእስራኤል ነገዶች ለመላው የብጠንያም ነገድ እንዲህ በማለት መልእክተኞች ላኩ፣ “በመካከላችሁ የተፈጸመው ይህ ክፉ ድርጊት ምንድነው? 13 አሁንም እነርሱን ገድለን ይህን ክፉ ድርጊት ከእስራኤል እንድናስወግድ፣ እነዚያን የጊብዓን ወሰላቶች አሳልፋችሁ ስጡን።”

ብንያማውያን ግን ወገኖቻቸውን እስራኤላውያንን አልሰጧቸውም ነበር። 14 ስለዚህ እስራኤላውያንን ለመውጋት ከየከተሞቻቸው በአንድነት ወደ ጊብዓ መጡ። 15 ብንያማውያንም ከመላው የጊብዓ ነዋሪዎች መካከል ከተመረጡት ሰባት መቶ ሰዎች ሌላ፣ ሰይፍ የታጠቁ ሃያ ስድስት ሺህ ሰዎች በአንድ አፍታ ከየከተሞቻቸው በተጨማሪ አሰባሰቡ። 16 በእነዚህም ሁሉ መካከል እያንዳንዳቸው ደንጋይ ወንጭፊው ጠጉር እንኳ የማይሰቱ ሰባት መቶ ምርጥ ግራኞች ነበሩ።

17 እስራኤላውያን፣ ብንያማውያንን ሳይጨምር፣ ሰይፍ የታጠቁ አራት መቶ ሺህ ተዋጊዎች አሰባሰቡ።

18 እስራኤላውያን ወደ ቤቴል ወጡ፤ እግዚአብሔርንም “ብንያማውያንን ለመውጋት ከመካከላችን ማን ቀድሞ ይውጣ?” ሲለጡ ጠየቁ።

እግዚአብሔርም፣ “ይሁዳ ቀድሞ ይውጣ” ብሎ መለሰ።

19 በማግኘቱ ጧት እስራኤላዎችን ተነሥተው በጊብዓ አጠገብ ሰፈሩ። 20 የእስራኤል ሰዎች ብንያማውያንን ለመውጋት ሂደት፣ በጊብዓ ለሚደርጉትም ውጊያ ቦታ ቦታቸውን ያዙ። 21 ብንያማውያን ከጊብዓ ወጡ፤ በዚያችም ዕለት ከእስራኤላውያን ሃያ ሁለት ሺህ ሰዎች ገደሉ። 22 ይሁን እንጂ እስራኤላውያን እርስ በርሳቸው ተብረታትተው በመጀመሪያው ቀን ተሰልፈው በነበረበት ስፍራ ላይ እንደገና ቦታ ቦታቸውን ያዙ። 23 እስራኤላውያን ወጥተው እስኪመሽ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት አለቀሱ። “ወንድሞቻችንን ብንያማውያንን ለመግጠም እንደገና እንው

20:11 ቍ1 20:12 ዘፍ13:14 20:13 ዘፍ13:5፤ 13፤ 14:5፤ 13 20:16 መላ3:15 20:18 ቍ23:28፤ ዘፍ49:10፤ ኢሱ12:9፤ መላ11:1፤ 18:5፤ 31 20:23 ቍ18፤ ዘፍ14:1፤ ኢሱ7:6፤ መላ18:5

ጣን?" ብለው እግዚአብሔርን ጠየቁ።

እግዚአብሔርም፣ “አዎን፤ ውጤና ግጠሟቸው” ብሎ መለሰላቸው።

24 በሁለተኛው ቀን እስራኤላውያን ወደ ብንደማውያን ተጠጉ። 25 በዚህ ጊዜም ብንደማውያን፣ እስራኤላውያንን ሊወጉ ከጊብዓ ወጡ፤ እንደገናም በሙሉ ሰይፍ የታጠቁ ዐሥራ ስምንት ሺህ ሰዎች ገደሉ።

26 የእስራኤልም ሕዝብ ሁሉ ወደ ቤቴል ወጡ፤ እዚያም እያለቀሱ በእግዚአብሔር ፊት ተቀመጡ፤ በዚያን ቀን እስኪመሸ ድረስ ጸሙ፤ በእግዚአብሔር ፊት የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት[።] አቀረቡ። 27 እስራኤላውያንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ጠየቁ፤ በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር የኪዳኑ ታቦት እዚያው ነበር። 28 የአሮን ልጅ፣ የአልዓዛር ልጅ ፊንሐስም በፊቱ ይቆም ነበር። እስራኤላውያንም፣ “ወንድ ሞቻችንን ብንደማውያንን እንደ ገና ሄደን ጦርነት እንግጠማቸው ወይስ ይቅር?” ሲሉ ጠየቁ።

እግዚአብሔርም፣ “ሂዱ፤ በነገው ዕለት በእጃችሁ እሳልፌ እሰጣችኋለሁ” አላቸው።

29 ከዚያም እስራኤላውያን በጊብዓ ዙሪያ ድብቅ ጦር አኖሩ። 30 በሦስተኛውም ቀን ብንደማውያንን ለመውጋት ወጡ፤ ከዚህ በፊት እንዳደረጉት ሁሉ ጊብዓን ለመውጋት ቦታ ቦታቸውን ያዙ። 31 ብንደማውያንም ሊገጥሟቸው ወጡ፤ ከከተማዬ ቱም ርቀው እንዲሄዱ ተደረጉ፤ እንደ በፊቱም እስራኤላውያንን ይገድሉ ጀመር። ከዚህ የተነሣም በሜዳው እንዲሁም ወደ ቤቴልና ወደ ጊብዓ በሚወስደው መንገዶች ላይ ሠላሳ ያህል ሰዎች ወድቀው ነበር።

32 ብንደማውያን፣ “እንደ በፊቱ ይኸው ድል እያደረግናቸው ነው” አሉ፤ እስራኤላውያንም በበኩላቸው፣ “ወደ ኋላ እያፈገፈ ግን ከከተማዬ ቱ ወደ መንገዶቹ እንዲርቁ እናድርጋቸው” ይሉ ነበር።

33 የእስራኤል ሰዎች በሙሉ ከነበሩበት ቦታ አፈግፍገው በበአልታማር ስፍራ ስፍራ ራቸውን ያዙ። ሽምቆ ይጠባበቅ የነበረው የእስራኤል ጦር ደግሞ ካደፈጠበት ከጊብዓ በስተ ምዕራብ ካለው ቦታ ወጣ።

34 ከዚያም ከመላው እስራኤል የተወጣ ጣው ዐሥር ሺህ ጦር በጊብዓ ላይ ፊት ለፊት አደጋ ጣለ። ውጊያው ከመበርታቱ የተነሣም፣ ብንደማውያን መጥፊያቸው እየቀረበ መምጣቱን ገና አላወቁም ነበር።

35 እግዚአብሔር ብንደምን በእስራኤል ፊት መታው፤ በዚያችም ዕለት እስራ

20:25 ቍ21
20:26 ዘ032:6፤ ዘ11:3፤ ዘገን፤ 14:1፤ መሳ21:4፤ 2ሳሙ1:2፤ 21
20:27 ዘገን፤ 10:33፤ መሳ18:5
20:28 ዘገን፤ 25:7፤ ዘ81:8፤ 5፤ እሱ2:24
20:29 እሱ8:2
20:31 እሱ8:16፤ 16:1
20:32 ቍ39
20:33 እሱ8:19
20:34 ቍ41፤ እሱ8:14
20:35 1ሳሙ9:21

20:36 እሱ8:2፤ 15
20:37 እሱ8:19
20:38 እሱ8:4-8፤ 20
20:39 ቍ32፤ መገ78:9
20:40 እሱ8:20
20:41 ቍ34፤ እሱ8:21
20:44 1ሳሙ10:26፤ መገ76:5
20:45 እሱ15:32
20:46 1ሳሙ9:21
20:48 መሳ21:23

ኤላውያን በሙሉ ሰይፍ የታጠቁ ሃያ አምስት ሺህ አንድ መቶ ብንደማውያንን ገደሉ። 36 ከዚህ የተነሣ ብንደማውያን ድል መሆናቸውን ተረዱ።

በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን ጊብዓ ላይ ባኖሩት ድብቅ ጦር ስለ ተማመኑ የተሸነፉ በመምሰል ለብንደማውያን ቦታ ለቀቁ። 37 ከዚያም ሽምቀው የነበሩት ሰዎች በድንገት እየተወረወሩ ወደ ጊብዓ ገቡ፤ በየቦታው ተሰራጭተውም መላዩቱን ከተማ በሰይፍ መቱ። 38 የእስራኤል ሰዎች ያሸመቀው ጦር በከተማዬ ቱ ውስጥ ከባድ የጠሰ ደመና ምልክት እንዲያሳዩ ተሰማሙ። 39 እስራኤላውያንም ወዲያውኑ እንዲያፈገገፍኑ ነበር።

ብንደማውያንን ማጥቃት እንደ ጀመሩ፣ ሠላሳ እስራኤላውያንን ስለ ገደሉ፣ “እንደ መጀመሪያው የጦርነት ጊዜ እያሸነፍና ቸው ነው” አሉ። 40 ነገር ግን የጠሱ

ዐምድ ከከተማዬ ቱ መሥዋዕት በጀመረ ጊዜ፣ ብንደማውያን ወደ ኋላቸው ዞረው የመላዩቱ ከተማ ጠሰ ወደ ሰማይ ሲወጣ አዩ።

41 ከዚያም እስራኤላውያን ዞረው አጠቋቸው፤ በዚህ ጊዜ ብንደማውያን ጥፋት እንደ ደረሰባቸው ስላ ወቁ እጅግ ደነገጡ።

42 ስለዚህም ጀርባቸውን አዙረው ከእስራኤላውያን ፊት ወደ ምድረ በዳው ሸሹ፤ ሆኖም ከጦርነት ማምለጥ አልቻሉም፤ ከየከተሞቹ የወጡ እስራኤላውያንም በዚያው ገደላቸው። 43 ብንደማውያንንም ከበቧቸው፣ አሳደዷቸው፤ ከጊብዓ በስተ ምሥራቅ ትይዩ ባለውም ስፍራ በቀላሉ አሸነፏቸው። 44 በጦርነቱም ላይ ዐሥራ ስምንት ሺህ ብንደማውያን ወደቁ፤ ሁሉም ምርጥ ተዋጊዎች ነበሩ። 45 ብንደማውያን ጀርባቸውን አዙረው በምድረ በዳው በኩል ወደ ሬሞን ዐለት በሚሸሹበት ጊዜ፣ እስራኤላውያን በመንገድ ላይ አምስት ሺህ ሰው ገደሉባቸው፤ እስከ ጊድኦም ድረስ ተከታትለው ሁለት ሺህ ሰዎች በተጨማሪ ገደሉ።

46 በዚያች ዕለት ሰይፍ የታጠቀ ሃያ አምስት ሺህ ብንደማውያን በጦር ሜዳ ወደቁ። ሁሉም ምርጥ ተዋጊዎች ነበሩ። 47 ነገር ግን ስድስት መቶ ሰዎች ጀርባቸውን አዙረው በምድረ በዳው ውስጥ ወዳለው ወደ ሬሞን ዐለት ሸሹ፤ በዚያም አራት ወር ተቀመጡ። 48 ከዚያም እስራኤላውያን ወደ ብንደም ምድር ተመልሰው

²⁶ በትውፊት የሰላም መስዋዕት ይባላል።
³³ እንደገና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ሹልጊት ከዚህ ጋር ይስማማሉ ነገር ግን የዕብራይስጡ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
⁴³ የዕብራይስጡ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

ከተሞቻቸውን በሙሉ እንዲሁም እንስሳቱንና በዚያ ያገኙትን ሁሉ በሰይፍ መቱ፤ በመንገዳቸው ያገኙትን ከተማ ሁሉ በእሳት አቃጠሉ።

ለብንደማው ያን ሚስት ስለ ማግኘት
21 እስራኤላውያን በምጽጳ፣ “ከእኛ አንድም ሰው ሴት ልጁን በጋብቻ ለብንደማው ያን መዳር የለበትም” በማለት ተማም ለው ነበር።

²ሕዝቡ ወደ ቤቴልጽ ሄደው በዚያም እስከ ማታ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ተቀመጡ፤ ድምፃቸውንም ከፍ በማድረግ አምርረው አለቀሱ። ³እንዲሁም አሉ፤ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ ለምን በእስራኤል ላይ ሆነ? ዛሬ ከእስራኤል አንድ ነገድ እንዴት ይታጣግ?”

⁴በማግሥቱ ጠዋት ሕዝቡ መሠዊያ ሠሩ፤ የሚቃጠል መሥዋዕትና የጎብኝት መሥዋዕት¹ አቀረቡ።

⁵በምጽጳ፣ በእግዚአብሔር ጉባኤ ፊት ያልተገኘ ማንኛውም ሰው መገደል አለበት ብለው እስራኤላውያን ተማምለው ስለነበር፣ “ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ሳይወጣ የቀረ ማን አለ?” ሲሉ ጠየቁ።

⁶በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን ስለ ወንድሞቻቸው ስለ ብንደማው ያን በማዘን እንዲህ አሉ፤ “ዛሬ ከእስራኤል ነገዶች አንዱ ታጥቷል፤ ገሴቶች ልጆቻችንን ለእነዚህ ብንደማው ያን በጋብቻ ላንሰጥ በእግዚአብሔር ስለማልን ለተረፉት እንዴት ሚስት ልናገኛቸው እንችላለን?” ⁸ከዚያም፣ “ከእስራኤል ነገዶች ምጽጳ ላይ በእግዚአብሔር ጉባኤ ፊት ሳይወጣ የቀረ ማን ነው?” ሲሉ ጠየቀው፤ ታዲያ ከኢያብስ ገለጻድ አንድም ሰው ለጉባኤው ወደ ሰፈሩ አለመምጣቱን ተረዱ። ⁹ሕዝቡን ሲቈጥሩም ከኢያብስ ገለጻድ ሰዎች አንድም ሰው አልነበረምና።

¹⁰ስለዚህ ዐሥራ ሁለት ሺህ ተዋጊዎች ወደ ኢያብስ ገለጻድ ሄደው በእዚያ የሚኖሩትን በሙሉ ሴቶቹንና ሕፃናቱን ጭምር በሰይፍ እንዲፈጁቸው ጉባኤው መመሪያ ሰጥቶ ላቸው። ¹¹እነርሱም፣ “እንግዲህ የምታደርጉት ይህ ነው፤ ወንዱን በሙሉ እንዲሁም ድንግል ያልሆኑትን ሴቶች ሁሉ ግደሉ” አሏቸው። ¹²በኢያብስ ገለጻድ ከሚኖረው ሕዝብ መካከል ወንድ ያልደረሰባቸው አራት መቶ ደናግል አገኙ፤ በከነዓን ምድር በሲሎ ወደሚገኘውም ሰፈር አመጧቸው።

¹³ከዚያም ጉባኤው በሙሉ በራሞን ዐለት ወዳሉት ብንደማው ያን የሰላም ጥሪ አስተላለፈ። ¹⁴ስለዚህ በዚህን ጊዜ ብንደ

21፡1 ቍ18፡22፣ ኢሱ9፡18፣11፡3
21፡2 ቍ6፡17
21፡4 መሳ20፡26
21፡5 መሳ20፡1
21፡7 ኢሱ9፡18
21፡8 1ሳሙ11፡1፣31፡11፣2ሳሙ24፡4
21፡12፣11፣16፣510፡11
21፡11 ዙኑ31፡7፣17-18
21፡12 ኢሱ18፡1

ማው ያን ተመለሱ፤ ከመገደል የተረፉትንም የኢያብስ ገለጻድ ሴቶች ሰጧቸው፤ ይሁን እንጂ የሴቶቹ ቍጥር ለሁሉም የሚበቃ አልነበረም። ¹⁵እግዚአብሔር በእስራኤል ነገዶች መካከል አስደንጋጭ ስብራት ስላደረገ የእግዚአብሔር ሕዝብ ለብንደማው ያን አዘነ። ¹⁶የጎብኤውም መሪዎች እንዲህ አሉ፤ “እነሆ፣ የብንደም ሴቶች አልቀዋል፤ ታዲያ ለቀሩት ወንዶች ሚስት የምናገኛቸው እንዴት ነው? ¹⁷ከእስራኤል ነገዶች አንዱ የሆነው እንዳይጠፋ አሁን በሕይወት ያሉት ብንደማው ያን ወራሽ የሚሆን ዘር ሊኖራቸው ይገባል። ¹⁸ልጁን ለብንደማዊ የሚደርር ርጉም ይሁን’ ብለን እኛ እስራኤላውያን ስለተማማልን እንግዲህ ልጆቻችንን ልንደርሳቸው አንችልም፤ ¹⁹ይሁን እንጂ ከቤቴል በስተ ሰሜንና ከቤቴል ወደ ሴኬም በሚወስደው መንገድ በስተ ምሥራቅ እንዲሁም ከለቦና በስተ ደቡብ ባላቸው በሲሎ የእግዚአብሔር በዓል በየዓመቱ ይከበራል።”

²⁰ስለዚህም ለብንደማው ያን እንዲህ ሲሉ መመሪያ ሰጧቸው፤ “ሄዳችሁ በወይኑ የአትክልት ስፍራ ተደበቁ፤ ²¹አድፍጣችሁ ተጠባብቁ። የሲሎ ልጃገረዶች ለጭፈራ ወደ ዚያ በሚወጡበት ጊዜ፣ ከወይኑ አትክልት ስታ ወጥታችሁ ከልጃገረዶቹ ለየራሳችሁ ሚስት ጥለፉ፤ ወደ ብንደምም ምድር ሂዱ። ²²እባቶቻቸውም ሆኑ ወንድሞቻቸው ቢቃወሙ፣ ‘በጦርነት ጊዜ ለእያንዳንዳቸው የሚሆኑ ሚስቶች ስላላገኘን ነውና እነርሱን በመርዳት ምሕረት አድርጉልን፤ እናንተም ደግሞ ልጆቻችሁን ፈቅዳችሁ ያልዳራችሁ በመሆናችሁ በደለኞች አትሆኑም’ እንላቸዋለን።”

²³ብንደማው ያን እንደ ተባሉት አደረጉ፤ ልጃገረዶቹ በሚጨፍሩበትም ጊዜ እያንዳንዱ ሰው አንዳንድ እየጠለፈ ሚስት እንድትሆነው ይዞ ሄደ፤ ከዚያም ወደ ርስታቸው ተመለሱ፤ ከተሞቻቸውንም አድሰው በዚያ ኖሩ።

²⁴በዚያን ጊዜ እስራኤላውያን ያን ቦታ ትተው ወደ የቤታቸው፣ ወደ የርስታቸው፣ ወደ የጉሣቸውና ወደ የነገዳቸው ሄዱ።

²⁵በዚያን ዘመን በእስራኤል ንጉሥ አልክሪም፣ እያንዳንዱም ሰው መልካም መስሎ የታየውን ያደርግ ነበር።

¹2. ወይም ወደ እግዚአብሔር ቤት ተባሉ መተርጎም ይቻላል
²4. በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል ።

21፡13 ዙ9፡26፣ ኢሱ15፡32
21፡15 ቍ6
21፡17 ቍ3
21፡18 ቍ1፣ ኢሱ9፡18
21፡19 ኢሱ16፡1፣17፣7፣18፡1
21፡21 ዙ15፡20
21፡22 ቍ1
21፡23 ቍ21፣ ኢሱ24፡28፣ መሳ20፡48
21፡25 ዙ9፡12፣8

መጽሐፈ ሩት

ኑሯሚንና ሩት

1 መሳፍንትም በሚዘዘቡት ዘመን፣ በምድራቱ ላይ ራብ ሆነ፤ አንድ ሰው በይሁዳ ከምትገኘው ከቤተ ልሔም ሚስቱንና ሁለቱን ወንዶች ልጆቹን ይዞ፣ ለተወሰነ ጊዜ ለመኖር ወደ ሞዳብ አገር ሄደ። ዳሰውየው ስም አቤሚኤክ፣ የሚስቱ ኑሯሚን፣ የሁለቱም ወንዶች ልጆቹ ስሞች መሐሎንና ኬሌዎን ነበሩ። እነርሱም የይሁዳ ቤተ ልሔም ኤፍራታውያን ሲሆኑ፣ ወደ ሞዳብ አገር ሄደው በዚያ ኖሩ።

³የኑሯሚን ባል አቤሚኤክ ሞተ፤ ኑሯሚንም፣ ከሁለት ልጆቿ ጋር ብቻዋን ቀረች። ፋልጆቿም የርፋና ሩት የተባሉ የሞዳብ ሴቶችን አገቡ፤ በዚያም ዐሥር ዓመት ያህል ከኖሩ በኋላ፣ ፊላዳንና ኬሌዎን ሁለቱም ሞቱ፤ ኑሯሚንም ሁለት ልጆቿንና ባሏን አጥታ ብቻዋን ቀረች።

⁵እርሷም በሞዳብ ሳለች እግዚአብሔር ሕዝቡን እንደ ገብኘና እህል እንደ ሰጣቸው በሰማች ጊዜ፣ ሁለቱን ምራቶቿን ይዛ ወደ አገሯ ለመመለስ ከዚያ ተነሣች። ገናረችበትን ስፍራ ትታ ከሁለቱ ምራቶቿ ጋር ወደ ይሁዳ ምድር የሚመልሳቸውን መንገድ ይዘው ገብተዋቸውን ቀጠሉ።

⁸ከዚያም ኑሯሚን ሁለቱን ምራቶቿን እንዲህ አለቻቸው፣ “እያንዳንዳችሁ ወደ እናቶቻችሁ ቤት ተመለሱ፤ ለሞቱ ባሎቻችሁ ሁና ለእኔ በጎ ነገር እንዳደረጋችሁ፣ ለእናንተም እግዚአብሔር እንደዚሁ ያድርግላችሁ፤ ፊላዳንና ዳሰውየው በምታገቡት ባል ቤት፣ እግዚአብሔር ያሳርፋችሁ።”

ከዚያም ሳመቻቸው፣ እነርሱም ደምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ።¹⁰ቀጥለውም፣ “አይሆንም! ከአንቺ ጋር ተመልሰን ወደ ወገኖችሽ እንሄዳለን” አሏት።

¹¹ኑሯሚን ግን እንዲህ አለቻቸው፣ “ልጆቼ ሆይ፣ ወደየቤታችሁ ተመለሱ፤ ከእኔ ጋር ለምን ትሄዳላችሁ? ባል የሚሆኗችሁ ሌሎች ልጆች ከእንግዲህ የምወልድ ይመስላችኋልን? ¹²ወደየቤታችሁ ተመለሱ ልጆቼ፣ ሌላ ባል እንዳላገባ እጅግ አርጅቻለሁ፤ አሁንም ተስፋ አለኝ ብል፣ ዛሬ ማታ አግብቼ ከዚያም ልጆች ብወልድ፣ ¹³እስኪያድጉ ድረስ ትጠብቃላችሁ? እነርሱን በመጠበቅ እስኪያሳታገቡ ትቆይላችሁ? ልጆቼ ሆይ፣ እንዲህ

1:1 ስፍ:12:10: 35:19:36:35: 47:4:መሳ:2:16-18: 2:7:6:25: መዘ:105:16:አገ:11:1 1:2 ቍ:3:5: ስፍ:35:16:19: ሩት:2:1:4:3: 1:4:መ:16:18 1:4 ቍ:14: ሩት:4:13:1:7:11:1: 2:ዘ:5:24:26:ፊ:7:9:2: 5:1:3:23:ፃ:7:4:1:5 1:5 ቍ:2:8: ሩት:2:11 1:6 ስፍ:11:31: 36:35:38:16: 50:24:መ:4:31: መዘ:132:15: ኤ:ር:29:10:ሳ:ፎ:2:7: ማ:6:11 1:8 ቍ:5:ፃ:19:19: 38:11:2:ጠ:1:16 1:9 ስፍ:27:27:38: 29:11:ፃ:25:6: ሩት:3:1 1:11 ስፍ:38:11: ስፍ:25:5 1:13 ቍ:20: ስፍ:38:11:ፃ:14: 15: 23:መ:2:15: 1:4:መ:30:6:ጸ:4:5 1:14 ቍ:9: ስፍ:31:28:ፃ:10:20: ሩት:2:11:3:1: ማ:7:6 1:15 ስፍ:25:7: ኤ:ቡ:24:14 1:16 ስፍ:24:58: ኤ:ቡ:24:15: 2:7:2:2:መ:7:45:10 1:17 1:4:መ:3:17: 14:44:20:13: 25:22:2:4:መ:3:9: 35:15:21:19:13: 1:7:2:23:19:2: 20:10:2:7:6:31 1:18 ሐ:ሥ:21:14 1:19 መ:17:7: ማ:4:21:10 1:20 ቍ:13: ስፍ:15:1:17:1: መ:9:1:1 1:21 ኤ:ፍ:1:21: 30:11:መ:188:7: ኤ:453:4 1:22 ስፍ:11:31: ስፃ:31:ፃ:19:9: ሩት:2:2:6:21:4:5: 10:2:ሳ:መ:21:9 2:1 ሩት:1:2:3:2: 4:21:1:4:መ:9:1: 1:7:11:28: 1:ዘ:5:21:2:ፃ:7:4: ማ:6:1:5:ጸ:3:32 2:2 ስፍ:6:8:18:3:3

አይሆንም፤ ሁኔታው ከእናንተ ይልቅ ለእኔ እጅግ መራራ ነው፤ የእግዚአብሔር እጅ በእኔ ላይ ወጥቶአልና።”

¹⁴እነርሱም ደምፃቸውን ከፍ አድርገው እንደ ገና አለቀሱ፤ ከዚያም የርፋ አማቷን ስማ ተሰናበተቻት፣ ሩት ግን ልትለደት ስላልፈለገች ተጠመጠመችባት።

¹⁵ኑሯሚን መልሳ፣ “እነሆ የባልሽ ወንድም ሚስት ወደ ወገኖቼና ወደ አማልክቷ ተመልሳለች፤ አብረካች ተመለሽ” አለቻት።

¹⁶ሩት ግን እንዲህ አለች፣ “ተለይቼሽ እንድቀር ወይም እንድመለስ አትለማመጭኝ፤ ወደምትሄጃበት እሄዳለሁ፤ በምትኖረበትም እኖራለሁ፤ ሕዝብሽ ሕዝቤ፣ አምላክሽ አምላኬ ይሆናል። ¹⁷በምትሞቹበት እሞታለሁ፤ እዚያው እቀበራለሁ። ከእንግዲህ ሞት ከሚ ለየን በቀር ብለይሽ እግዚአብሔር ይፍረ ድብኝ፤ ከዚህም የከፋ ያድርግብኝ።” ¹⁸ሩት አብራት ለመሄድ መቀረጫን በተረዳች ጊዜ፣ ኑሯሚን መጉትጉቷን ተወች።

¹⁹ከዚያም ሁለቱ ሴቶች እስከ ቤተ ልሔም ድረስ ተጓዙ፤ ቤተ ልሔም እንደ ደረሱም፣ በእነርሱ ምክንያት ከተማው በሙሉ ተተረ ማመስ፤ ሴቶቹም፣ “ይህች ኑሯሚን ናትን?” በማለት ተገረሙ።

²⁰እርሷም እንዲህ አለች፣ “ሁሉን የሚችል አምላክ ሕይወቴን እጅግ መራራ አድርጎ ታልና ማራሕ በሉኝ እንጂ፣ ኑሯሚንም ብላችሁ አትጥሩኝ። ²¹በሙላት ወጣሁ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ባደፍን መለሰኝ፤ እግዚአብሔር አስጨንቆኝ፤ ሁሉን የሚችል አምላክ መከራ አምጥቶብኝ ሳለ እንዴት ኑሯሚን ብላችሁ ትጠሩኛላችሁ?” አለቻቸው።

²²ስለዚህ ኑሯሚን ከምራቷ ከሞግባቷ ሩት ጋር በመሆን ከሞዳብ ተመለሰች፤ ቤተ ልሔም የደረሱትም የገብስ አዝመራ በሚሰበሰቡበት ወቅት መጀመሪያ ላይ ነበር።

ሩት በቦዴዝ ዕርሻ

2 ኑሯሚን፣ ከአቤሚኤክ ጉሣ የሆነ ቦዴዝ የሚባል ባለጸጋ የባል ዘመድ ነበራት።

²ሞግባቷ ሩትም ኑሯሚንን፣ “በፊቱ ሞገስ አግኝቼ ቃርሚያ የሚያስቃርመኝ ሰው ባገኝ እስቲ ወደ እህል አዝመራው ልሂድ” አለቻት።

¹ በትውፊት ፈራጆች ተብሎአል።
²⁰ በዚህና በቀጥር 21 ላይ ዕብራይስጡ፣ ጳጳይ ይላል።
²⁰ ግራ ማለት መሪ ማለት ነው። ²⁰ በዚህና በቀጥር 21 ላይ፣ ኑሯሚን ማለት ደቡብ ማለት ነው። ²¹ ወይም እግዚአብሔር ፈትኖኝ

ኑኃሚንም፣ “ልጄ ሆይ፣ ይሁን ሂጂ” አለቻት። ፊልሊህ እርሷም ወጣች፣ ከአጫጆች ጋራ ጋራ እየተከታተለችም ከአዝ መራው ቦታ ትቃርም ጀመር፣ እንዲጋጣሚ ትቃርምበት የነበረው አዝመራ ከአቤሜ ሌክ ጉሣ የሆነው የቦዲዝ ነበር።

ፋቢሁ ጊዜ ቦዲዝ ከቤተ ልሔም መጣ፣ አጫጆቹንም፣ “እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን” ብሎ ሰላምታ ሰጣቸው።

እርሷም፣ “እግዚአብሔር ይባርኩህ” ብሎ መለሱለት።

ካቢያም ቦዲዝ የአጫጆቹን አለቃ፣ “ይህች ወጣት ሴት የማን ናት?” ሲል ጠየቀው።

የአጫጆቹም አለቃ እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ከኑኃሚን ጋር ከሞዓብ ምድር ተመልሳ የመጣች ሞግባቸው ናት። ገእርሷም፣ አጫጆቹን እየተከተለሁ በነደው መካከል እንድቃርም እባክህ ፍቀድልኝ አለችኝ። ለጥቂት ጊዜ በመጠለያው ከማረፊያ በስተቀር፣ ወደ አዝ መራው ቦታ ገብታ ከጥቀት አንሥቶ እስካሁን ያለማቋረጥ ስትቃርም ቁይታለች።”

ፊልሊህም ቦዲዝ ፍትን፣ “ልጄ ሆይ ስማኝ፣ ከእንግዲህ ወደ ሌላ አዝመራ ሄደሽ አትቃርሚ፣ ከዚህም አትራቂ፣ ከሴቶች ልጆቹ ጋር እዚህ ሁኒ። ፊልሊህም የሚያጭዱበትን ዕርሻ ልብ እያልሽ ልጃገረዶቹን ተከተዩ፣ ወንዶቹ እንዲያስቸግሩሽም አስጠንቅቄ አቸዋለሁ፣ ውሃ ሲጠማሽ ደግሞ፣ እየሄድሽ ወንዶቹ ሞልተው ካስቀመጡት እንስራ ቀድተሽ ጠጪ።”

ፋቢሁ ጊዜ ወደ መሬት ዝቅ ብላ እጅ ነግቸው። እርሷም፣ “ባይተዋር የሆንሁትን እኔን ታስቦኝ ዘንድ በፊትህ ሞገስ ለማግኘት የበቃሁት እንዴት ነው?” አለችው።

ፋቢሁም መልሶ እንዲህ አላት፣ “ባልሽ ከሞተ ጀምሮ ለማንኛው ያደረግሽላትን ሁሉ፣ አባት እናትሽን እንዲሁም የተወለድሽበትን አገር ትተሽ ቀድሞ ከማታውቁው ሕዝብ ጋር ለመኖር እንዴት እንደመጣሽ ሃረውኛል።

ፊልሊህም ለባህሪው ሁሉ እግዚአብሔር ዋጋሽን ይክፈልሽ፣ በክንፉ ጥላ ሥር ለመጠለል የመጣሽበት የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ብድራትሽን አትረፍር። ይመልስልሽ።”

ፋቢሁም እንዲህ መልሳ፣ “ጌታዬ ሆይ፣ ምንም እንኳን ከሴት ሠራተኞቹህ እንደ አንዲቱ መቁጠር የማይገባኝ ብሆንም፣ እንድጽናና አድርገሽኛል፣ እንዲሁም እኔን አገልጋይህን በመልካም ግሥር ደስ አሰንተሽኛል፣ ስለዚህ ሞገስህ እንዳይለየኝ እለምንሃለሁ” አለችው።

ፋቢሁም ሰዓት ቦዲዝ፣ “ወደዚህ ቀረብ በዩ፣ እንጂራም ወስደሽ በወይን ሆምጣጤው

2፥3 ፋ፣1፡14፣ 2፡74፡18፣ኤር9፡22፣ አሞ9፡13
2፥4 ዘ፡28፡3፣ ዘ፡6፡24፡መላ6፡12፣ ሉቃ፡1፡28፡2፡4፡3፡16
2፥6 ፍት1፡22
2፥7 ዘ፡37፡7፣ ዘሌ19፡9፡24፡መ፡4፡5
2፥10 ፋ፡19፣ ዘ፡19፡1፡31፡15፣ ዘ፡15፡3፡1፡4፡መ፡20፡41
2፥11 ፍት1፡5፡14፣ 16-17፡ኢላ5፡5
2፥12 ኢላ24፡15፣ 1፡4፡መ፡24፡19፣ 26፡23፡25፣ መዝ17፡8፡18፡20፣ 36፡7፡57፡1፡61፡4፣ 63፡7፡71፡1፡91፡4፡ም፡4
25፡22፡ኤር31፡16
2፥13 ዘ፡18፡3
2፥14 ፋ፡3፡18፣ ዘ፡3፡19፡ዘሌ23፡14

አጥቅሽ” አላት። እርሷም ከአጫጆች አጠገብ እንደ ተቀመጠች፣ ቦዲዝ የተጠበሰ እሽት ሰጣት፣ የቻለችውንም ያህል በልታ ጥቂት ተረፋት። ፊልሊህም ስትነግሥ፣ ቦዲዝ ጉብዣዎቹን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፣ “በነደው መካከል እንኳ ብትቃርም ክፉ አትናገሯት፣ ፊልሊህም ከየታሰረው ነደላይ ጥቂት ጥቂቱን ዘለላ እየመዘዛችሁ በመጣል እንድታነግሡ ተወላት፣ አታስቀይሟት።”

ፊልሊህ ፍት እስኪመሽ ድረስ ከአዝመራ ላይ ቃረመች፣ ከዚያም የሰበሰበችውን ገብስ ወቃች፣ አንድ የኢፍ መስፈሪያም ያህል ሆነ። ፊልሊህም ይዛ ወደ ከተማ ሄደች፣ አማቷም የሰበሰበችው ምን ያህል እንደ ሆነም አየች፣ እንዲሁም ፍት የሚበቃትን ያህል ከበላች በኋላ አስተርፋ የነበረውን አውጥታ ለእርሷ ሰጠቻት።

ፊልሊህም፣ “ዛሬ የቃረምሽው ከየት ነው? የትስ ቦታ ስትሠራ ዋልሽ? መልካም ነገር ያደረገልሽ ሰው የተባረከ ይሁን” አለቻት።

ከዚያም ፍት ስትሠራ ስለዋለችበት ስፍራ ባለቤት ለአማቷ ነገረቻት፣ እርሷም፣ “ዛሬ ስቃርም የሞልሁበት አዝመራ ባለቤት፣ ስሙ ቦዲዝ ይባላል” አለቻት።

ፊልሊህም ምራቷን፣ “በነገቱን ለሕያዎንም ሆነ ለሙታን ማድረጉን ያልተወ እግዚአብሔር ይባርከው” አለቻት፣ ቀጥላም፣ “ሰውየው እኮ የሥጋ ዘመዳችን ነው፣ የመቤገጥ ግዴታ ካለባቸው ዘመዶቻችን አንዱ እርሱ ነው” አለቻት።

ፊልሊህም ሞግባቸው ፍት፣ “ደግሞም፣ እህሌን ሁሉ አጭደው እስኪጨርሱ ድረስ ከሠራተኞቹ አትለዩ! ብሎኛል” አለቻት።

ፊልሊህም ምራቷን ፍትን፣ “የኔ ልጅ፣ እንዲህ ካልሸማ ከሴት ሠራተኞቹ ጋር አብሮ መሄድ ይሻልሻል፣ ወደ ሌላ ሰው አዝመራ ብትሄጃ ጉዳት ሊያየኝን ይችላልና” አለቻት።

ፊልሊህም የገብሱና የሰንዴው አዝመራ ተሰብስቦ እስኪያበቃ ድረስ፣ ፍት የቦዲዝን ሴቶች ሠራተኞች ተጠግታ ቃረመች፣ ከአማቷም ጋር ኖረች።

ቦዲዝና ፍት በእህል ዐውድማው ላይ

3 ከዚህ በኋላ አማቷ ኑኃሚን ፍትን እንዲህ አለቻት፣ “ልጄ ሆይ፣ የሚመችሽን ቤትስ እንድፈልግልሽ አይገባኝምን? ፊልሊህም ሠራተኞቹ ጋር አብረሽ የነበረሽበት ቦዲዝ፣ ዘመዳችን አይደለምን? ዛሬ ማታ በዐውድማው ላይ ገብስ ያበራያል፣

ፋ17 22 ሊትር ያህል ነው። ፋ1 ወይም የምታርፍበትን

3ተጣጠቢ፤ ሽቶ ተቀቢ፤ እንዲሁም የክት ልብስሽን ልበሽ፤ ከዚያም ወደ ዐውድማው ውረጃ፤ ይሁን እንጂ በልቶና ጠጥቶ እስኪያበቃ ድረስ፤ እዚያ መሆንሽን እንዳያውቅ ይሁን። ፋብተኛም ጊዜ፤ የሚተኛ በትን ቦታ ልብ ብለሽ እዩና ሃደሽ እግሩን ገልጠሽ ተኝ፤ ከዚያም የምታደርገውን ራሱ ይነግርሻል።”

5ሩትም፤ “ያልሸውን ሁሉ አደርጋለሁ” አለቻት። ስለዚህ ተነሥታ ወደ ዐውድማው ወረደች፤ አማቷ አደርገው ያለቻትንም ሁሉ አደረገች።

7ቦዲዝ በልቶ ጠጥቶ ከጨረሰና ደስም ከተሰኘ በኋላ፤ ራቅ ካለው የእህል ክምር አጠገብ ለመተኛት ሄደ። ሩት በቀስታ ከአጠገቡ ደረሰች፤ እግሩንም ገልጣ ተኛች። ስለክለ ሌሊት ላይ ሰውዬውን አንዳች ነገር አስደነ ገጠው፤ ገልበጥ ሰልም አንዲት ሴት እግርጌው ተኝታ አገኘ።

9እርሱም፤ “አንቺ ማነሽ?” ሲል ጠየቀ። እርሷም፤ “እኔ አገልጋይህ ሩት ነኝ፤ መቤዣት የሚገባህ ቅርብ የሥጋ ዘመድ አንተ ነህና ልብስህን ጣል አድርግብኝ” አለችው።

10እርሱም መልሶ እንዲህ አላት፤ “ልጄ ሆይ፤ እግዚአብሔር ይባርክሽ፤ ከዚህ በፊት ካደረግሽው ይልቅ የሁኑ በነኝትሽ ይበልጣል፤ ባለጠጋም ሆነ ድኻ፤ ወጣት ወንድ ፊልገሽ አልሄድሽምና። 11አሁንም ልጄ ሆይ፤ አትፍሩ፤ የምትጠይቁውን ሁሉ አደርግልሻለሁ፤ አንቺ ምግባረ መልካም ሴት መሆንሽንም የአገሪ ሰው ሁሉ ያውቀዋል። 12ምንም እንኳ እኔ ቅርብ የሥጋ ዘመድ መሆኔ የተረጋገጠ ቢሆንም፤ ከእኔ ይልቅ መቤዣት የሚገባው ቅርብ የሥጋ ዘመድ አለ። 13ከዚህ ዕድሪ፤ ሲነጋም ሰውየው ሊቤኸሽ ከፊልገ፤ መልካም ነው ይቤኸሽ፤ የማይፈልግ ከሆነ ግን በአያው እግዚአብሔር እምላለሁ፤ እኔ እቤኸሻለሁ፤ እስኪነጋም ድረስ እዚህ ተኝ።”

14ስለዚህም ሩት እስኪነጋ ድረስ እግርጌው ተኛች፤ ዳሩ ግን ማንም ሰው ተለይቶ ሊታወቅ በማይችልበት ሰዓት ቀደም ብላ ተነሣች፤ እርሷም፤ “ሴት ወደዚህ ዐውድማ መምጣቷ እንዳይታወቅ” አላት።

15እንዲሁም፤ “ባላይሽ የደረሰሽውን ልብስ አቅርቦልኝ፤ ዘርግተሽም ያዘርው” አላት፤ ዘርግታ እንደ ያዘሻም፤ ስድስት መስፈሪያ ገብስ ሰፍሮ አሸከማት፤ ከዚያም ወደ ከተማ ተመለሰች።

16ሩት ወደ አማቷ እንደ ተመለሰች፤ ኑኃሚን፤ “ልጄ ሆይ፤ የሄድሽበት ጉዳይ እንዴት ሆነ?” ብላ ጠየቀቻት።

ሩትም ቦዲዝ ያደረገላትን ሁሉ ነገረቻት፤

3+3 ዘፍ41:14፤ ዘ032:6፤ 24መ:12+20:14+2፤ 27:15:10፤መዘ26:6፤ 51:2፤መከ2:3፤ ሊ.41:16+6:13፤ ሌ.4:14፤15:17፤ ሕዝ16:9 3+5 ሌ.4.6:1፤ ቁ43:20 3+6 ዘጉ:18:27 3+7 መ419:6+22፤ 14መ:25+36፤ 24መ:13+28፤ 17:21:7፤2ዘ53:16፤ እስ1:10፤ ማሕ7:2፤ሌ.5:26፤ ሕ2:16 3+9 ሩት2:20፤ ሕዝ16:8 3+10 ሌ.6:2+12፤ መ417:2 3+11 ም412:4፤ 14:1+31:10 3+12 ሩት2:20፤ 4:1 3+13 ዘጉ:14+21፤ ዘ825:5፤ሩት4:5+6፤ ሆሌ.4:15፤ማ6:22+24 3+14 ዘጉ:18:27፤ ሮሜ14:16፤ 2ቆሮ8:21 3+15 ሌ.43:22

3+18 መዘ37:3-5 4+1 ዘፍ:18:1፤ 23:10፤ሩት2:20፤ 3:12 4+2 ዘ03:16፤ ዘ825:7 4+3 ዘሌ.25:25፤ ሩት1:2 4+4 ዘሌ.25:25፤ ሌ.32:7-8 4+5 ዘፍ38:8፤ ሩት1:22+3:13 4+6 ዘሌ.25:25፤ ዘ825:7፤ሩት3:13 4+7 ቀ48፤ ዘሌ.25:24፤ ዘ825:7-9፤ ሌ.48:1-2+16:20 4+8 ዘ825:9 4+9 ሌ.48:2፤ ሌ.32:10+44 4+10 ዘ825:5+6፤ ሌ.6:24+22፤ ሩት1:22

17ቀጥላም፤ “‘ወደ አማትሽ ባዶ እጅሽን አትመለሽ’ በማለት ይህን ስድስት መስፈሪያ ገብስ ሰጠኝ” አለቻት።

18ኑኃሚንም፤ “ልጄ ሆይ፤ የሚሆነውን ነገር እስክታውቁ ድረስ ታገሽ፤ ጉዳዩ ዛሬውኑ እልባት ካላገኘ ሰውየው አያርፍም” አለቻት።

ቦዲዝ ሩትን አገባ

4 ቦዲዝም ወደ ከተማዬቱ በር አደባባይ ወጥቶ ተቀመጠ፤ እርሱም የመቤዣት ቅድሚያ ያለው የቅርብ ዘመድ በመጣ ጊዜ፤ “ወዳጄ ሆይ፤ ወደዚህ ና፤ አጠገቤም ተቀመጥ” አለው፤ ስለዚህም ሰውየው ሃደ ተቀመጠ።

2ቦዲዝ ከከተማዬቱ ሽማግሌዎች ዐሥሩን ጠርቶ፤ “እዚህ ተቀመጡ” አላቸው፤ እነርሱም ተቀመጡ። 3ከዚያም የመቤዣት ቅድሚያ ያለውን ቅርብ የሥጋ ዘመድ እንዲህ አለው፤ “ከሞኖብ የተመለሰችው ኑኃሚን፤ የወንድማችንን የአቤሜሌክን ጢንጠ መሬት ልትሸጥ ነው። ፋንተም ይህንኑ ጉዳይ ማወቅ አለብህ ብዬ ስላሰብሁ፤ አሁን እዚህ በተቀመጡትና በሕዝቤም ሽማግሌዎች ፊት እንድትገዛው ላሳስብህ ወደደሁ፤ አሁንም ራሱም የምትቤዣው ከሆነ ልትቤዣው ትችላለህ፤ ለዚህ ከአንተ ቅድሚያ የሚኖረው የለም፤ ይህን የማታደርግ ከሆነ ግን ከአንተ ቀጥሎ የሚገኝ ስለሆንሁ፤ ንገረኝና ልወቀው።” ሰውየውም “እኔ እቤዣዋለሁ” አለ።

5ከዚያም ቦዲዝ፤ “እንግዲህ መሬቱን ከኑኃሚንና ከሞኖብዊቷ ከሩት ላይ በምትገዛበት ዕለት የሚቼን ስም በርስቱ ለማስጠራት ሚስቱንም አብረህ መውሰድ አለብህ” አለው።

6ም ቅርብ የሥጋ ዘመድ፤ “እንዲህ ከሆነማ የራሴን ርስት አደጋ ላይ ልጥል ስለምችል፤ እኔ ልቤዣው አልችልም፤ አንተው ራሱህ ተቤዣው” አለው።

7በጥንት ዘመን በእስራኤል የመቤዣትም ሆነ ንብረት የማስተላለፍ ጉዳይ የሚጻፍው አንዱ ወገን ጫማውን አውልቆ ለሌላው ወገን ሲሰጠው ነው፤ በእስራኤል ዘንድ መሸጥም ሆነ መግዛት ሕጋዊነት የሚኖረው በዚህ ሁኔታ ነበር።

8ቅድሚያ ያለው ቅርብ የሥጋ ዘመድም ቦዲዝን፤ “እንግዲህ አንተው ራሱህ ግዛው” ብሎ ጫማውን አወለቀ።

9ቦዲዝም ለሽማግሌዎቹና ለሕዝቡ ሁሉ እንዲህ አለ፤ “የአቤሜሌክን፤ የኮሌዎንንና የመሐሎንን ንብረት በሙሉ ከኑኃሚን ላይ ለመግዛቱ፤ በዛሬው ዕለት እናንተ ምስክሮች

11 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች፤ ኩልጌትና ሱርስተ ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን ይነገረኛና ይላሉ።

ናችሁ፤ ¹⁰እንዲሁም የሚቹ ስም ከወንድ ሞቹ መካከልና ከአገሩ ደጅ እንዳይጠፋ፣ የሚቹን ስም በርስቱ ላይ ለማስጠራት የመሐሉን ሚስት የነበረችው ሞፃባዊት ፍትን አግብቼአታለሁ፤ እናንተም ዛሬ ምስክሮች ናችሁ።”

¹¹ከዚያም ሽማግሌዎቹና በከተማዬቱ በር አደባባይ የነበሩት ሁሉ እንዲህ አሉ፤ “እኛ ምስክሮች ነን፤ እግዚአብሔር ይህችን ወደ ቤትህ የምትገባውን ሴት፣ የእስራኤልን ቤት በአንድነት እንደሠሩ እንደራሔልና እንደልያ ያድርጋት፤ አንተም በኤፍራታ የበ ረታህ ሁን፤ ስምህም በቤተ ልሔም የተጠራ ይሁን። ¹²እግዚአብሔር ከዚህች ወጣት ሴት በሚሰጥህ ዘር አማካይነት፣ ቤተ ሰብህን ትዕማር ለይሁዳ እንደ ወለደችው እንደ ፋሬስ ቤተሰብ ያድርገው።”

የዳዊት የትውልድ ሐረግ

4:18 ተጓ ምብ - 1ዜና 2:5-15፣ ማቴ 1:3- 6፣ ሉቃ 3:31- 33

¹³ስለዚህ ቦዴዝ ፍትን ወሰዳት፤ ሚስቱም ሆነች። ከዚያም ወደ እርሷ ገባ፤ እግዚአብሔር እንድትፀንስ አደረጋት፤ ወንድ ልጅም ወለደች። ¹⁴ሴቶቹም ኑሚንን እንዲህ አሏት፤ “ዛሬ የሚቤዥ ቅርብ የሥጋ ዘመድ ያላሳጣሽ እግዚአብሔር ይባረክ፤ በመላው እስራኤልም ስሙ ይግነን። ¹⁵ልጁ ሕይወትሽን ያድላታል፤ በእርጅና ዘመንሽም

4:11 ዘፍ4:19፣ 23:10፣29:16፣ 35:16፣ዘፍ25:9፣ ፍት1:19
4:12 ዘፍ38:6፣24: 29
4:13 ዘፍ8:1፣ 29፣ 31፣32፣30፣6፣ ሉቃ1:57
4:14 ዘፍ24:27፣ ፍት2:20፣ሉቃ1:58
4:15 ዘፍ11:31፣ 14፣18፣25፣ ሉቃ1:2

4:17 ቀ፣22፣14፣16፣1:13፣18፣17፣12፣ 58፣1ዜና2:12፣13፣ 15፣መዝ72:20
4:18 ዘፍ38:29፣ ዘኁ26:21
4:19 ዘወ6:23
4:20 ዘኁ7:12
4:21 ፍት2:1

ይጠርሻል፤ የምትወድሽና ከሰባት ወንዶች ልጆች የምትበልጥብሽ ምራትሽ ወልዳዎላችና።” ¹⁶ከዚያም ኑኃሚን ሕፃኑን ተቀብላ ታቀፈችው፤ ሞግዚትም ሆነችው። ¹⁷ኅረቤቶቿ የሆኑ ሴቶችም፣ “ለኑኃሚን ወንድ ልጅ ተወለደላት” አሉ። ስሙንም ኢየቤድ ብለው ጠሩት፤ እርሱም የዳዊት አባት የሆነው የእሴይ አባት ነበር።

¹⁸እንግዲህ የፋሬስ ቤተ ሰብ ትውልድ ይህ ነው፡-

- ፋሬስ ኤስሮምን ወለደ፤
- ¹⁹ኤስሮምም አራምን ወለደ፤
- አራምም አሚናዳብን ወለደ፤
- ²⁰አሚናዳብም ነአሶንን ወለደ፤
- ነአሶን ሰልሞንን* ወለደ፤
- ²¹ሰልሞንም ቦዴዝን ወለደ፤
- ቦዴዝም ኢየቤድን ወለደ፤
- ²²ኢየቤድም እሴይን ወለደ፤
- እሴይም ዳዊትን ወለደ።

*20 ጥቂት የዕብራይስጥ ቅጂች፣ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናትና ቩላጊት (እንዲሁም ቀጥር 21 እና ከሰባ ሊቃናት 1ዜና 2:11 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን ሳልማ ይላሉ።

መጽሐፈ ሳሙኤል -አንደኛ

የሳሙኤል መወለድ

1 በተራራማው በኤፍሬም አገር በአር ማቴም መሴፋ የሚኖር ሕልቃና የተባለ አንድ ሰው ነበረ፤ እርሱም ኤፍሬማዊ ሲሆን፤ የኤፍሬምኤል ልጅ፤ የኢሊዩ ልጅ፤ የቶሎ ልጅ፤ የናሲብ ልጅ፤ ነበረ። ሕገሱም አንዲቱ ሐና፤ ሌላዬቱ ፍናና የተባሉ ሁለት ሚስቶች ነበሩት፤ ፍናና ልጆች ሲኖሯት፤ ሐና ግን ምንም ልጅ አልነበራትም።

³የም ሰው ሁሉን ቻይ ለሆነው ለእግዚአብሔር ለመስገድና መሥዋዕት ለመሠዋት በየዓመቱ ከሚኖርበት ከተማ ወደ ሴሎ ይወጣ ነበር። በዚያም ሁለቱ የዔሊ ልጆች አፍኒንና ፊንሐስ የእግዚአብሔር ካህናት ነበሩ። ፋሕልቃና ወደ ሴሎ ሄዶ መሥዋዕት የሚሠዋበት ወቅት በደረሰ ጊዜ ሁሉ፤ ለሚስቱ ለፍናና እንዲሁም ለወንድ ልጆቿ ለሴቶች ልጆቿ ሁሉ ከሥጋው ድር ሻቸውን ይሰጣቸው ነበር። ፊናን ግን ይወዳት ስለ ነበር፤ ዕጥፍ ድርሻ ይሰጣት ነበር፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ማሕፀኗን ዘግቶት ነበር። ፋእግዚአብሔር ማሕፀኗን ስለ ዘጋም ጣውንቷ ታስቆጣት፤ ታስሳጫትም ነበር። ፊናም በየዓመቱ ይደጋም ነበር፤ ሐና ወደ እግዚአብሔር ቤት በምትወጣበት ጊዜ ሁሉ፤ እስክታለቅስና መብላት እስኪያቅታት ድረስ ጣውንቷ ታስሳጫት ነበር። ፊናም ሕልቃናም እርሷን፤ “ሐና ሆይ፤ ለምን ታለቅሻለሽ? ለምንስ አትበዩም? ልብሽስ ለምን ያዝናል? ከዐሥር ወንዶች ልጆች እኔ አልበልጥብሽምን?” ይላት ነበር።

⁹አንድ ጊዜ በሴሎ ሳሉ ከበሉና ከጠጡ በኋላ ሐና ተነሥታ ቆመች፤ በዚያ ጊዜ ካህኑ ዔሊ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ለመቃን አጠገብ በወንበር ላይ ተቀምጦ ነበር። ፊናም በነፍሷ ተመርራ አብዝታ በማልቀስ ወደ እግዚአብሔር ጸለየች። ፊናንዲህም ብላ ስለላት ተሳለች፤ “የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ የአገልጋይህን መዋረድ ተመልክተህ ብታስብኝና አገልጋይህን ሳትረሳት ወንድ ልጅ ብትሰጣት፤ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ለእግዚአብሔር እስጠዋለሁ፤ ምላጭም በራሱ ላይ አይደርስም።”

¹²ሐና ባለማቋረጥ ወደ እግዚአብሔር በጸለየች ጊዜ፤ ዔሊ ኢኑን ይመለከት ነበር። ፊናን እርሷም በልቧ ትጸልይ ስለ ነበር፤ ከንፈሯ ይንቀሳቀስ እንጂ ድምጿ አይሰማ

1ቆ አሱ 17:17-18፤ 25:21፤ 20-22
1ሳሙ 9:5፤
1ዜና 6:27:34
1፳2 ዘፍ 4:19
1፳3 ቀኑ 21፤
1023:14፤
10812:5-7፤
ኢሱ 18:1፤
1ሳሙ 2:19:31፤
14:3፤ 20:6:29፤
ሉቃ 24:1
1፳4 ዘፍ 29:34፤
1087:15-18፤
10812:17-18
1፳5 ዘፍ 1:30፤
29:31፤ 37:3
1፳6 ዘፍ 16:4
1፳72ሳሙ 12:17፤
ሉቃ 1024
1፳8 ሩት 4:15
1፳9 1ሳሙ 3:3
1፳10 ኢዮ 3:20፤
7:11፤ 10:1፤ 21:25፤ 2፤
3:2፤ 27:2፤ ኢሱ
ሳ38:15፤ ኤር
20:18
1፳11 ዘፍ 8:1፤
17:1፤ ዘዮ 6:1-21፤
ሳሙ 11:30፤ 13:5፤ 7፤
መዝ 24:10፤ 34:6፤ 7፤
ኢሱ 1፤ 9:1፤ ሉቃ 1:15

1፳15 2ኅገፋ:27፤
መዝ 42:4፤
62:8፤ ሳቆ 2:19
1፳16 መዝ 55:2
1፳17ዘፍ 25:20:21፤
ዘዮ 6:26፤ 1ሳሙ
20:42፤ 27:15፤ 19፤
መዝ 20:3-5፤
ሉቃ 15:33
1፳18 ዘፍ 18:3፤
ሩት 2:13፤ ሳሙ 15:13
1፳19 ዘፍ 8:1፤
29:31፤ ኢሱ 18:25
1፳20 ዘፍ 17:19፤
29:32፤ 30:6፤ ዘፍ
2፤ 10፤
1ሳሙ 7:5፤ 12:23፤
108ፍ 6:27፤ ኢር 15:1፤
ማቴ 1:21፤
ፀሐ 11:32
1፳21 ቀኑ 3፤
108ፍ 28:20፤ ዘዮ
30:2፤ 10812:11
1፳22 ዘፍ 13:2፤
ሉቃ 2:22
1፳23 ዘፍ 21:8፤
25:21

ማም ነበር፤ ዔሊም እንደ ሰከረች አድርጎ ቁጠራት ፊናንንም “ስካና የማይለቅሽ እስከ መቼ ድረስ ነው? የወይን ጠጅሽን ከአንቺ አስወግጃው” አላት።

¹⁵ሐናም እንዲህ ብላ መለሰችለት፤ “ጌታዬ ሆይ፤ ሰክራ አይደለም፤ እኔ ልቧ ክፉኛ የታወከባት ቤት ነኝ፤ ልቤን በእግዚአብሔር ፊት አፈሰስሁ እንጂ፤ የወይን ጠጅም ሆነ ሌላ የሚያስክር መጠጥ አልጠጣሁም። ፊናንን ያህል ጊዜ የጸለይሁት ከባድ ከሆነው ጭንቀቴና ሐዘኔ የተነሣ ስለ ሆነ፤ አገልጋይህን እንደ ምናምንቴ ቤት አትቀጥረኝ።”

¹⁷ዔሊም፤ “በሰላም ሂጂ፤ የእስራኤል አምላክ የለመንሺውን ይስጥሽ” ሲል መለሰላት።

¹⁸እርሷም፤ “አገልጋይህ በፊትህ ሞገስ ታግኝ” አለች፤ ከዚያም መንገዷን ሄደች፤ ምግብም በላች፤ ከዚያም በኋላ በፊቷ ላይ ሐዘን አልታየም።

¹⁹በማግስቱ ጠዋት ተነሥተው በእግዚአብሔር ፊት ሰገዱ፤ ከዚያም በራማ ወደ ሚገኘው ቤታቸው ሄዱ። ሕልቃና ከሚስቱ ከሐና ጋር ተኛ፤ እግዚአብሔርም አሰባት፤ ፊናንንም ሐና ፀነሰች፤ የእርሷን ስም ወረራት በተፈጸመ ጊዜም ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም፤ “እግዚአብሔር ለምኝ ያዋለሁ” ስትል ሳሙኤል አለችው።

ሐና ሳሙኤልን ለእግዚአብሔር ሰጠች

²¹ሰውየውም ሕልቃና ለእግዚአብሔር ዓመታዊውን መሥዋዕት ለመሠዋት ስለሌላ ቱን ለማድረስ ቤተሰቡን ሁሉ ይዞ ወደ ሴሎ ወጣ። ፊናን ግን አልሄደችም፤ እርሷም ባሏን፤ “ሕፃኑ ጡት ከተወ በኋላ፤ ወስጄ በእግዚአብሔር ፊት አቀርባለሁ፤ እስከ ሕይወቴ ፍጻሜም በዚያ ይኖራል” አለችው።

²³ባሏ ሕልቃናም፤ “መልካም መስሎ የታየሽን አድርገ፤ ጡት እስክታስጥዩው ድረስ እዚህ ቆዩ፤ ብቻ እግዚአብሔር ቃሉን ያጽናልሽ” አላት። ስለዚህ ሐና ሕፃኑን ጡት እስክታስጥለው ድረስ እያጠባቸው በቤቷ ተቀመጠች።

⁹ የማይረዳ ድንኳን ግለት ነው ።
²⁰ በሰብራይስጡ ሳሙኤል የሚለው ቃል ደምዕ እግዚአብሔር ሰጥ ከሚለው ሐረግ ጋር ይመሳሰላል።
²³ የሙት ባሕር ጥቅል፤ የሰብዓ ሊቃናትና የሰርሰት ትርጉም ከዚህ ጋር ይመሳሰላል፤ የማሳሰብ ቅጽ ግን ያልሆነ ይላል።

24 ልጁ ጡት በተወ ጊዜ ከእርሱ ጋር አንድ የሦስት ዓመት ወይዘሮም፤ አንድ የአፍ መስ ፈሪያም ዳቁትና አንድ አቀማዳ የወይን ጠጅ ወስዳ፤ በሴሎ ወዳለው ወደ እግዚአብሔር ቤት አመጣችው፤ ልጁም ገና ሕፃን ነበረ።
 25 ወይዘሩን ካረዱ በኋላም ልጁን ወደ ዔሊ አቀረቡት። 26 ሐናም ዔሊን እንዲህ አለችው፡ “ጌታዬ ሆይ፤ በነፍስህ እምላለሁ፤ እዚህ ቦታ ላይ በአጠገብህ ቆማ ወደ እግዚአብሔር ስትጸልይ የነበረች ያችሁ ሴት እኔ ነኝ። ምላሽ ልጅ እንዲሰጠኝ ጸለይሁ፤ እግዚአብሔርም የለመንሁትን ሰጠኝ።” 28 ስለዚህ እኔም ለእግዚአብሔር እስጠዋለሁ፤ በሕይወት ዘመኑም ሁሉ ለእግዚአብሔር የተሰጠ ይሆናል።” እርሱም በዚያ ለእግዚአብሔር ሰገደ።

የሐና የምስጋና ጸሎት

2 ሐናም እንዲህ ብላ ጸለየች፡ “ልቤ በእግዚአብሔር ጸና፤ ቀንዴምረ በእግዚአብሔር ከፍ ከፍ አለ፤ አፌ በጠላቶቼ ላይ ተከፈተ፤ በማዳንህ ደስ ይለኛልና።”

26 እንደ እግዚአብሔር ያለ ቅዱስ ማንም የለም፤

ከአንተም በቀር ሌላ የለም፤ እንደ አምላካችን ያለ ዐለት የለም።

30 ይህን ያህል በመታበይ አትናገሩ፤ እንዲህ የለውም የእብራት ቃል ከአፋችሁ አይውጣ፤

እግዚአብሔር አምላክ ዐዋቂ ነውና፤ ሥራም ሁሉ በእርሱ ይመዘናል።

40 የጎደላን ቀስቶች ተሰባብረዋል፤ ደካሞች ግን በጎይል ታተቀዋል።

5 ጠግበው የነበሩ ለእንጀራ ሲሉ ተገዙ፤ ተርበው የነበሩ ግን እንጀራ ጠገቡ፤ መካኒቱ ሰባት ልጆች ወልዳለች፤ ብዙ ወንዶች ልጆች ወልዳ የነበረችው ግን መካኒት።

60 እግዚአብሔር ይገድላል፤ ያድናልም፤ ወደ መቃብርኸ ያወርዳል፤ ያወጣልም።

7 እግዚአብሔር ያደኸያል፤ ያበለጽጋልም፤ ያዋርዳል፤ ከፍ ከፍም ያደርጋል።

8 እርሱ ድኻውን ከትቢያ ያነሣል፤ ምስኪኑንም ከጉድፍ ከፍ ከፍ ያደርጋል፤ ከመኪንንቱ ጋር ያስቀምጣቸዋል፤ የክብር ዙፋንም ያወርሳቸዋል።

9 ሞድር መሠረቶች የእግዚአብሔር ናቸውና፤ ዓለምን በእነርሱ ላይ አድርጎአል።

10 እርሱ የቅዱሳኑን እግር ይጠብቃል፤ ክፉዎች ግን በጨለማ ውስጥ ይጣላሉ።

11 “ሰው በጎይሉ ድል አያደርግም፤

1:24 ዘጥ:15:8-10
 1:27 1ሳሙ:2:20፤ መዝ:66:19-20
 1:28 መሳ:13:7
 2:1 ዘጥ:10:35፤ መዝ:68:10፤13:5፤18:2፤33:21፤89:17፤24፤148:14፤ዘጠ:10:7፤ሉቃ:1:46-55
 2:2 ዘፍ:49:24፤ ዘወ 8:10፤15:11፤33:22፤ ዘሌ:11:44፤ ዘዳ:32:37፤2ሳሙ:22:2፤32፤23:3፤መዝ:31:3፤7፤1:3፤ኢ:40:25፤46:5
 2:3 ኢሳ:22:22፤1ሳሙ:16:7፤1፤17:8፤39፤1:16፤5:28፤9፤2:16፤5:30፤መዝ:17:10፤31:18፤7፤3:8፤7:5፤4:19፤4:4፤ምሳ:15:11፤16:2፤24:11-12፤ኢር:11:20፤17:10
 2:4 2ሳሙ:1:27፤መዝ:37:15፤46:9፤76:3፤ኢዮ:17:9፤ኢ:40:31፤41:1፤52:1፤57:10
 2:5 መዝ:113:9፤ኢ:45:4፤ኢር:15:9፤ሉቃ:1:53
 2:6 ዘዳ:32:39፤ኢሳ 26:19፤ሕዝ:37:3፤12
 2:7 ዘዳ:8:18፤ኢዮ 5:11፤40:12፤መዝ 75:7፤ኢ:42:12፤13:11፤22:19፤ዳ:74:37
 2:8 2ሳሙ:7:8፤1፤7:16፤2:አዮ:15:7፤36:7፤38:4፤መዝ 72:12፤104:5፤107:41፤113:7-8፤145:14፤146:8፤ምሳ:8:29፤ኢሳ:22:23፤40:12፤ኢር:10:12፤ሕዝ:21:26፤ ያዕ:25
 2:9 1ሳሙ:17:47፤ኢዮ:10:22፤ መዝ 33:16፤17:91፤12፤21:3፤ዘዳ:18:316፤7:29-34፤ምሳ:2:8፤3:26፤ኢ:45:30፤8:22፤59:9፤60:2
 ኢር:13:16፤አሞ:5:18፤20፤ሰፍ:1:14-15፤ዘፋ:6፤ግ:4:8፤12
 2:10 ዘወ:15:6፤19:16፤ዘዳ:33:17፤1ሳሙ:7:10፤12:17፤2ሳሙ:22:14፤ኢዮ 37:4፤5:8፤1፤መዝ:18:1፤13፤21:1፤2፤9፤3፤59:16፤89:24፤9፤6:13፤98:9፤ ኢ:46:6፤ግ:4:25፤31-32፤ሉቃ

10 በእግዚአብሔር ጋር የሚጣሉ ይደቃሉ፤ እርሱ ከሰማይ ያንጉደጉድባቸዋል፤ እግዚአብሔር እስከ ምድር ዳርቻ ይፈርዳል።

“ለንጉሡ ጎይልን ይሰጣል፤ የመሲሐንም ቀንድ ከፍ ከፍ ያደርጋል።”

11 ከዚያ በኋላ ሕልቃና ወደ ቤቱ ወደ ራማ ሄደ፤ ብላቴናው ግን በካህኑ በዔሊ ፊት እግዚአብሔርን ያገለግል ነበር።

የዔሊ ልጆች ክፉ ድርጊት

12 የዔሊ ልጆች ምናምንቴዎች ነበሩ፤ እግዚአብሔርንም አይፈሩም ነበር። 13 በዚያን ጊዜ ካህናቱ ከሕዝቡ ጋር ባላቸው ግንኙነት የሚፈጽሙት ወግ ነበር፤ ይኸውም ማንም ሰው መሥዋዕት በሚያቀርብበት ጊዜ፤ ሥጋው እየተቀቀለ ሳለ የካህኑ አገልጋይ ሦስት ጣት ያለውን ሜንጦ ይዞ ይመጣል፤ 14 ወደ ድስቱ ወይም ወደ ቶፋው ወይም ወደ አፍላላ፤ ወይም ወደ ምንቸቱ ይሰደዋል። ከዚያም ካህኑ ሜንጦው ያወጣውን ማናቸውንም ሥጋ ለራሱ ይወስደዋል። ወደ ሴሎ የሚመጡትን እስራኤላውያን ሁሉ የሚያስተናግዱት በዚህ ዐይነት ነበር። 15 ገር ግን ሥቡ ገና ከመቃጠሉ በፊት የካህኑ አገልጋይ መጥቶ መሥዋዕት የሚያቀርበውን ሰው፤ “ካህኑ ጥሬውን እንጂ የተቀቀለውን ሥጋ ከአንተ ስለማይቀበል፤ ለካህኑ የሚጠበስ ሥጋ ስጠኝ” ይለው ነበር።

16 ለውሎም “በመጀመሪያ ሥቡ ይቃጠል፤ ከዚያ በኋላ የምትፈለገውን ትወስዳለህ” ቢለው እንኳ አገልጋይ፤ “አይሆንም፤ አሁኑኑ ስጠኝ፤ ያለዚያ በግድ እወስዳለሁ” ይለው ነበር።

17 ለእግዚአብሔር የሚቀርበውን መሥዋዕት ይንቁ ስለ ነበር፤ ይህ የወጣቶቹ ጎጠአት በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ታላቅ ነበር።

18 ብላቴናው ሳሙኤል ግን ከበፍታ የሠራኤፋድ ለብሶ በእግዚአብሔር ፊት ያገለግል ነበር። 19 እናቱም ከባሏ ጋር ዓመታዊ መሥዋዕት ለማቅረብ በምትሄድበት ጊዜ ሁሉ ትንሽ መደረቢያ እየሠራች ይዛለች

1ሳሙ:3:1 2:12 ኢር:28:19፤6 2:13 ዘሌ:7:35-36፤ 2:16 ዘሌ:3:3፤14-16፤ 7:35-36፤ 2:17 ቀ:22:29፤ ዘጥ:16:14፤11፤ኢር 7:21፤ሕዝ:22:26፤ሚል:27-9፤2:18 ቀ:11:28፤ 1ሳሙ:22:18፤23:9፤24ሙ:6:14፤ ዘሌ:15:27 2:19 1ሳሙ:1:3 2:20 1ሳሙ 1:27

24 የሙት ባሕር ጥቅልል፤ የሰብዓ ሊቃናትና የሰርቱ ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል የማስፈቱ ቅጅ ግን ሦስት ወይዘሮች ይላሉ።

24 22 ሊትር ያህል ነው። ፋ1 በዚህ ስፍራና በፋጥር 10 ላይ ቀንድ የጥንካሬ ምልክት ነው

22 ወይም አንድ ቅዱስ ግፍ ፊት ይላሉ

26 ፊት ይላሉ

27 ወይም የሚገቱ ሰዎች ስለነበሩ።

ትሄድ ነበር። ²⁰ዔሊም፣ “በጸሎት ባገኘችውና ለእግዚአብሔር በሰጠችው ልጅ ምትክ እግዚአብሔር ከዚህችው ሴት ዘር ይስጥህ” እያለ ሕልቃናንና ሚስቱን ይመርቃቸው ነበር። ከዚያ በኋላ ወደ ቤታቸው ይመለሱ ነበር። ²¹እግዚአብሔርም ሐናን ባረካት፤ ፀነሰችም፤ ሦስት ወንዶች፤ ሁለት ሴቶች ልጆችም ወለደች። ብላቴናውም ሳሙኤል በእግዚአብሔር ፊት አደገ።

²²በዚህ ጊዜ ዔሊ እጅግ አርጅቶ ነበር፤ ልጆቹም በመላው እስራኤል ያደርጉ የነበረውን፤ በሙሉናኛውም ድንኳን ደጃፍ ከሚያገለግሉ ሴቶች ጋር ዝሙት መፈጸማቸውን ሰማ። ²³በዚህም እንዲህ አላቸው፡ “ስለምትፈጽሙት ክፉ ድርጊት ከመላው ሕዝብ እሰማለሁ፤ ለምን እንዲህ ያለ ነገር ታደርጋለህ? ²⁴ልጆቼ ሆይ፤ ትክክል አይደላችሁም፤ በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ተሠራጭቶ የምሰማባችሁ ወሬ ጥፍ አይደለም። ²⁵አንድ ሰው ሌላውን ቢበድል፤ እግዚአብሔር ጣልቃ ገብቶ ይፈርዳል፤ ነገር ግን ሰው እግዚአብሔርን ቢበድል፤ ግን ይማልድለታል?” ይህን እንጂ እግዚአብሔር ሊያጠፋቸው ስለ ፈለገ፤ ልጆቹ የአባታቸውን ተግባር አልሰሙም።

²⁶ብላቴናውም ሳሙኤል በአካልና በሞገስ በእግዚአብሔርና በሰው ፊት እያደገ ሄደ።

በዔሊ ቤተ ሰብ ላይ የተነገረ ትንቢት

²⁷በዚህ ጊዜ አንድ የእግዚአብሔር ሰው ወደ ዔሊ መጥቶ እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ የአባትህ ቤት በግብፅ ምድር በፈርዖን እጅ በነበረ ጊዜ ራሴን ገለጥሁለት? ²⁸የእኔ ካህን እንዲሆን፤ ወደ መሠዊያዬ እንዲወጣ፤ ዕጣን እንዲያጥን፤ በፊቴም ኤፋድ እንዲለብስ ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ አባትህን መረጥሁት። ደግሞም እስራኤላውያን በእሳት የሚያቀርቡትን ቀሩርባን ሁሉ ለአባትህ ቤት ሰጡ። ²⁹ታዲያ በማደሪያዬ እንዲቀርብ ያዘዝሁትን መሥዋዕትና ቀሩርባን የናቃችሁ ለምንድን ነው? አንተና ልጆችህ ሕዝቤ እስራኤል ካቀረበው ቀሩርባን ሁሉ ምርጥ ምርጡን በልታችሁ ራሳችሁን በማወፈር ከእኔ ይልቅ ልጆችህን የምታከብራቸው ስለ ምንድን ነው?”

³⁰“ስለዚህ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘ቤትህና የአባትህ ቤት በፊቴ ለዘላለም ያገለግሉኝ ዘንድ ተስፋ ሰጥቼ ነበር፤’ አሁን ግን እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘ይህን ከእንዲህ አላደርገውም፤ የሚያከብሩኝን አከብራለሁ፤

1፡69 2፡11 ቀ፡18፤ ዘ፡16፡9፤ ኢ፡18፡25፤ 2፡21 ዘ፡21፡1፤ መላ13፡24፤ ሉ፡ቃ1፡80፤ 2፡40 2፡22 ቀ፡17፤ ዘ፡38፡8 2፡25 ዘ፡4፡21፤ 32፡10፡ዘ፡11፡2፤ ኢ ሱ1፡20፡1፤ ሳሙ፡3፡14፡1፤ 1፡7፡13፡6፤ ኢ፡ፆ፡33፤ መዝ፡106፡30፤ ኢ፡41፡18፤ 22፡14፤ ኤር15፡1፤ ዕብ10፡26 2፡26 መላ13፡24፤ ምላ3፡4፤ ሉ፡ቃ2፡5 2፡27 ዘ፡33፡1፤ መላ13፡6 2፡28 ዘ፡28፡1፤ 30፡7፡ዘ፡7፡35-36፤ 1፡ሳሙ፡22፡18፤ 23፡6፡9፡30፡7 2፡29 ቀ፡12፡17፤ ዘ፡8 12፡5 2፡30 ዘ፡102፡9፤ መዝ፡50፡23፡91፡15፤ ምላ8፡17፤ ኢ፡ሳ53፡3፤ ኤር18፡10፤ ፍ፡3፡6፤ ማል2፡9

2፡31 1፡ሳሙ፡4፡11-18፤ 22፡16 2፡32 1፡ሳሙ፡4፡3፤ 22፡17-20፤ 1፡ሃ 2፡26-27፤ ኤር 7፡12፡14 2፡33 ኤር29፡32፤ ማል2፡12 2፡34 ዘ፡813፡2፤ 1፡ሳሙ፡4፡11፤ 1፡ሃ13፡3 2፡35 1፡ሳሙ፡9፡16፤ 10፡1፤ 16፡13፤ 2፡ሳሙ፡2፡4፡18፤ 17፤ 12፡7፤ 20፡25፤ 23፡1፤ 1፡ሃ 1፡8፡32፡34፡2፡35፤ 4፡4፤ 1ዜ፡7፡16፡39፤ 29፡22፤ መዝ፡89፡20፤ ሕዝ 44፡15-16 2፡36 1፡ሳሙ፡3፡12፤ 1፡ሃ2፡27፤ ሕዝ 44፡10-14 3፡1 1፡ሳሙ፡2፡11፤ መዝ፡74፡9፡ሰ፡2፡9፤ ሕዝ7፡26፤ ኢ፡ሳ፡8፡11 3፡2 ዘ፡9፡27፡1፤ 1፡ሳሙ፡4፡15 3፡3 ዘ፡25፡31-38፤ ዘ፡24፡1-4፤ ዘ፡810፡1-5፤ 1፡ሳሙ፡1፡9፤ 1፡ሃ 6፡19፡8፡1 3፡4 ዘ፡9፡22፡1፤ ዘ፡3፡4

የሚንቁኝም ፈጽሞ ይናቃሉ። ³¹እነሆ፤ በዘርህ ሽማግሌ እንዳይገኝ ያንተን ኅይልና የአባትህን ቤተ ሰብ ኅይል የምሰብርበት ጊዜ ይመጣል። ³²በማደሪያዬም መከራ ታያለህ፤ ምንም እንኳን ለእስራኤል በጉ ነገር ቢደረግም፤ በቤተ ሰብህ ውስጥ ሽማግሌ ፈጽሞ አይገኝም። ³³ከመሠዊያዬ የማላስወግዳቸው ዘርችህ በሕይወት የሚተርፉትም ዐይኖችህን በእንባ ለማፍዘዝ፤ ልብህን በሐዘን ለማደንዘዝ ብቻ ነው፤ ሌሎቹ ዘርችህ ግን በሙሉ በለጋነታቸው ባጭር ይቀጭሉ። ³⁴“በሁለቱ ልጆችህ በአፍኒንና በፊንሐስ ላይ የሚደርሰው ላንተ ምልክት ይሆንሃል፤ ሁለቱም በአንድ ቀን ይሞታሉ። ³⁵እንደ ልቤና እንደ አሳቤ የሚያገለግል የታመነ ካህን ለራሴ አስነሣለሁ፤ ቤቱን አጽንቼ አቆማለሁ፤ እርሱም በቀባሁት ፊት ለዘላለም ያገለግላል። ³⁶ከዘርችህም መካከል የተረፈው ማንኛውም ሰው፤ ለአንዲት ጥሬ ብርና ለቀራሽ እንጀራ ሲል በፊቴ ወድቆ ይሰግዳል። ‘የዕለት ጉርሴን እንደገኝ እባክህ በማንኛውም የክህነት ሥራ ላይ መድብኝ’ በማለት ይለምናል።”

እግዚአብሔር ሳሙኤልን ጠራው

3 ብላቴናው ሳሙኤል ከዔሊ በታች ሆኖ እግዚአብሔርን ያገለግል ነበር። በዚያም ዘመን የእግዚአብሔር ቃል ብርቅ ነበረ፤ ራእይም አይታይም ነበር።

²⁰ይኖቹ ከመድከማቸው የተነሣ ማየት የተሳነው ዔሊ አንድ ሌሊት በስፍራው ተኝቶ ነበር። ³ሳሙኤልም ደግሞ የእግዚአብሔር ታቦት ባለበት፤ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ተኝቶ ነበር፤ የእግዚአብሔር መብራትም ገና አልጠፋም ነበር። ⁴እግዚአብሔርም ሳሙኤልን ጠራው፤

ሳሙኤልም፣ “እነሆኝ” አለ፤

⁵ወደ ዔሊም ሮጦ በመሄድ፣ “እነሆኝ የጠራኸኝ” አለው።

ዔሊ ግን፣ “እኔ አልተጣራሁም፤ ተመልሰህ ተኛ” አለው፤ እርሱም ሄዶ ተኛ።

⁶ደግሞም እግዚአብሔር፣ “ሳሙኤል!” ብሎ ጠራው።

ሳሙኤልም ተነሣና ወደ ዔሊ ሄዶ፤ “እነሆኝ የጠራኸኝ” አለው።

ዔሊም መልሶ፣ “ልጄ ሆይ፤ እኔ አልተጣራሁም፤ ተመልሰህ ተኛ” አለው።

⁷በዚያም ጊዜ ሳሙኤል እግዚአብሔርን ገና አላወቀም ነበር፤ የእግዚአብሔርም ቃል ገና አልተገለጠለትም ነበር።

²⁵ ወይም መሳፍንት
³ የማደሪያው ድንኳን ነው

⁸እግዚአብሔር ሳሙኤልን ለሦስተኛ ጊዜ ጠራው፤ አሁንም ሳሙኤል ተነሥቶ ወደ ዔሊ በመሄድ፣ “እነሆኝ የጠራኸኝ” አለው።

ዔሊ በዚህ ጊዜ ብላቴናውን ይጠራ የነበረው እግዚአብሔር መሆኑን ተረዳ። ⁹በዚያ ጊዜ ዔሊ ሳሙኤልን፣ “ሂድና ተኛ፤ ከእንግዲህ በጠራህ ግን፣ እግዚአብሔር ሆይ፤ ባሪያህ ይሰማልና ተናገር” ባለ። አለው። ስለዚህም ሳሙኤል ወደ ስፍራው ተመልሶ ተኛ።

¹⁰እግዚአብሔርም መጥቶ በዚያ ቆመ፤ ቀደም ሲል እንዳደረገው ሁሉ “ሳሙኤል! ሳሙኤል!” ብሎ ጠራው። ሳሙኤልም፣ “ባሪያህ ይሰማልና ተናገር” አለ።

¹¹እግዚአብሔርም ሳሙኤልን እንዲህ አለው፤ “እነሆ፤ የሰማሁን ሁሉ ጆሮ ጭው የሚያደርግ አንድ ነገር በእስራኤል ላይ አደርጋለሁ። ¹²በዚያም ቀን ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በዔሊና በቤተ ሰቡ ላይ የተናገሩትን ሁሉ እፈጽማለሁ። ¹³ዔሊ በሚያውቀው ጎጠአት ምክንያት በቤተ ሰቡ ላይ ለዘላለም እንደምፈርድ ነግራው ነበር ልጆቹ አስጸያፊ ነገር አድርገዋል። እርሱ ግን አልከለከላቸውም። ¹⁴ስለዚህ ‘የዔሊ ቤት በደል በመሥዋዕትም ሆነ በቀሩባን ፈጽሞ አይሰረይም’ ብዬ በዔሊ ቤት ላይ ምያለሁ።”

¹⁵ሳሙኤል እስኪነጋ ድረስ ተኛ፤ ከዚያም ተነሥቶ የእግዚአብሔርን ቤት በሮች ከፊተ፣ ራእዩንም ለዔሊ መንገር ፈራ። ¹⁶ዔሊ ግን ሳሙኤልን፣ “ልጄ ሳሙኤል ሆይ” ሲል ጠራው።

ሳሙኤልም፣ “እነሆኝ” ሲል መለሰ።

¹⁷ዔሊም፣ “እግዚአብሔር የነገረህ ነገር ምን ድንገት? አትደብቀኝ፤ ከነገረህ ውስጥ አንዱ ቱን እንኳ ብትደብቀኝ እግዚአብሔር እንደዚያው ያድርግብህ፤ ከዚያ ለከፋም ይዳርግህ” አለው። ¹⁸ስለዚህ ሳሙኤል ምንም ነገር ሳይደብቅ ሁሉንም ነገረው። ዔሊም፣ “እርሱ እግዚአብሔር ነው፤ መልካም መስሎ የታየውን ያድርግ” አለ።

¹⁹ሳሙኤል እያደገ ሄደ፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ስለ ነበረ፣ ከሚናገረው ቃል አንዳች በምድር አይወድቅም ነበር። ²⁰ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ያሉ እስራኤላውያን በሙሉ ሳሙኤል በእርግጥ የእግዚአብሔር ነቢይ መሆኑን ዐወቁ። ²¹እግዚአብሔር በሴሎ ይገለጥ ነበር፤ በዚያም በቃሉ አማካይነት ራሱን ለሳሙኤል ገለጠ።

4 የሳሙኤልም ቃል ወደ እስራኤል ሁሉ ደረሰ።

3+7 ዘጎ፡2፡6፣ 14፡2፡12፣ ኤር1፡2፡አዋ3፡7
3+10 ዘ03፡4
3+11 2፡7፡12፡1፡2፣ ኢዮ15፡21፣ኤር19፡3
3+12 14፡2፡27-36
3+13 1፡7፡1፡6
3+14 14፡2፡25
3+17 ፋት 1፡17፣ 1፡7፡22፡14፣ ኤር 23፡28፣38፡14፣ 42፡4
3+18 መላ10፡15
3+19 ዘፍ21፡22፣ ዘጎ፡14፡43፣ መላ13፡24፣ 14፡2፡9፡6
3+20 ዘጎ18፡22፣ መላ20፡1፣ ሕር33፡33
3+21 ዘጎ፡12፡6

ታቦቱ በፍልስጥኤማውያን ተማረከ

በዚያ ዘመን እስራኤላውያን ፍልስጥኤማውያንን ሊወጡ ወጡ፤ እስራኤላውያን በአቤንኤዘር፣ ፍልስጥኤማውያን ደግሞ በአፊቅ ሰፈሩ። ²ፍልስጥኤማውያን እስራኤልን ለመግጠም ሰራዊታቸውን አሰለፉ፤ ጦርነቱ እንደ ተፋፋመም፣ እስራኤላውያን በፍልስጥ ኤማውያን ተሸነፉ፤ በጦርነቱም ላይ አራት ሺህ ያህል እስራኤላውያን ተገደሉ። ³ሰራዊቱ ወደ ሰፈር በተመለሰ ጊዜ የእስራኤል አለቆች፣ ዛሬ እግዚአብሔር በፍልስጥኤማውያን እንድንሸነፍ ያደረገን ለምንድን ነው? አብሮን እንዲወጣ፣ ከጠላቶቻችንም እጅ እንዲያድነን የእግዚአብሔርን የኪዳን ታቦት ከሴሎ እናምጣ” አለ።

⁴ስለዚህ ሕዝቡ ሰዎችን ወደ ሴሎ ልከው፣ በኪሩቤል መካከል በዙፋኑ ላይ የተቀመጠውን የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔርን የኪዳን ታቦት አስመጡ፤ ሁለቱ የዔሊ ልጆች አፍኒንና ፊንሐስ ከኪዳን ታቦት ጋር በዚያ ነበሩ።

⁵የእግዚአብሔር የኪዳን ታቦት ወደ ሰፈር በገባ ጊዜ፣ ምድሪቱ እስክትናወጥ ድረስ እስራኤላውያን ሁሉ ታላቅ የደስታ ጨኸት አሰሙ። ⁶ፍልስጥኤማውያንም ይህን ታላቅ ጨኸት ሲሰሙ፣ “በዕብራውያን ሰፈር የምንሰማው ይህ ሁሉ ጨኸት ምንድን ነው?” ሲሉ ጠየቁ።

የእግዚአብሔር ታቦት ወደ ሰፈር መምጣቱን በተረዱ ጊዜ፣ ⁷ፍልስጥኤማውያንም ፈርተው እንዲህ አሉ፤ “አምላክ ወደ ሰፈሩ መጥቶአል፤ ወዮልን! እንዲህ ዐይነት ነገር ገጥሞን አያውቅም። ⁸ወዮልን! ከእነዚህ ኅዩላን አማልክት እጅ ማን ያድነናል? ግብፃውያንን በምድረ በዳ በልዩ ልዩ መቅሠፍት የመቱ እነዚህ አማልክት ናቸው፤ ⁹ፍልስጥኤማውያን ሆይ፤ በርቱ! ወንድነታችሁም ይታይ፤ ያለዚያ ባሪያ እንዳደረጋችኋቸው ሁሉ፣ ዕብራውያን እናንተን መልሰው ባሪያ ያደርጓችኋል። ወንድነታችሁ ይታይ፤ ተዋጉ!”

¹⁰ስለዚህ ፍልስጥኤማውያን ተዋጉ፤ እስራኤላውያንም ስለ ተሸነፉ እያንዳንዱ ወደየድንኳኑ ሸሸ። ታላቅ እልቂት ሆነ፤ ከእስራኤልም ሠላሳ ሺህ እግረኛ ወታደሮች ወደቁ። ¹¹የእግዚአብሔር ታቦት ተማረከ፤ ሁለቱም የዔሊ ልጆች አፍኒንና ፊንሐስ ተገደሉ።

የዔሊ መሞት

¹²በዚያች ዕለት አንድ ብንደማዊ ልብሱን

¹³የማሰራቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ነገር ግን ጥንታዊው የዕብራይስጥ ጽሑፍ ትውፊት እንዲሁም የሰብዓ ሊቃ ናት፣ ልጆቹ እግዚአብሔርን ተጻፈዋል ይላል።

ቀዶ፤ በራሱም ላይ ትቢያ ነስንቦ፤ ከጠሩ ሜዳ እየበረረ ወደ ሴሎ መጣ።¹³ እዚያ እንደ ደረሰም፤ ዔሊ ስለ እግዚአብሔር ታቦት ልቡ ስለ ተጨነቀ፤ በመንገድ ዳር ወንበሩ ላይ ተቀምጦ ይጠባበቅ ነበር። ሰውየውም ወደ ከተማው ገብቶ የሆነውን ሁሉ ባወራ ጊዜ፤ ከተማው ሁሉ በጨኝት ተናወጠ።¹⁴ ዔሊም ጨኝቱን በሰማ ጊዜ፤ “የምን ጨኝት ነው?” ሲል ጠየቀ።

ሰውየውም ፈጥኖ መጣና ለዔሊ ነገረው፤¹⁵ ዔሊ የዘጠና ስምንት ዓመት ሽማግሌ ስለ ነበር

ዐይኖቹ ደክመው ማየት ተስቶአቸው ነበር።¹⁶ ሰውየውም ዔሊን፤ “ከጠሩ ሜዳ ገና አሁን መምጣቴ ነው፤ ከጦርነቱ አምልጪዬ የወ ጣሁትም ዛሬ ውኑ ነው” ብሎ ነገረው።

ዔሊም፤ “እጄ ሆይ፤ ታዲያ እንዴት ሆነ?” ሲል ጠየቀ።

¹⁷ ወሬውን የመጣው ሰው፤ “እስራኤል ከፍልስጥኤማውያን ፊት ሸሹ፤ ሰራዊቱም ከፍተኛ እልቂት ደርሶበታል፤ እንዲሁም ሁለቱ ልጆቻህ አፍኒንና ፊንሐስ ሞተዋል፤ የእግዚአብሔርም የኪዳን ታቦት ተማርኮአል” ብሎ መለሰለት።

¹⁸ ሰውየው ስለ እግዚአብሔር ታቦት በተናገረ ጊዜ፤ ዔሊ በቅጥሩ በር አጠገብ ከተ ቀመጠበት ወንበር ላይ በጀርባው ወደቀ፤ እርሱም ያረጀና ሰውነቱም የሚከብድ ስለ ነበር፤ ዐንገቱ ተሰብሮ ሞተ። እርሱም ለአርባ ዓመት በእስራኤል ላይ ፈራጅ ነበር።

¹⁹ በዚያን ጊዜ ምራቱ የፊንሐስ ሚስት፤ ነፍሱ ጠር ነበረች፤ የምትወልድበትም ጊዜ ተቃርቦ ነበር፤ የእግዚአብሔርን ታቦት መማረክ፤ የዐማቷንና የባሏንም መሞት በሰማች ገዜ ምላሽ ስለ ጠናባት ተንጠርክካ ወለደች።

²⁰ ለመሞትም በምታጣጥርበት ጊዜ፤ በአጠገባ የነበሩት ሴቶች፤ “አይዘኝ፤ ወንድ ልጅ ወልደሻልና በርቺ” አሏት። እርሷ ግን መልስ አልሰጠችም፤ ልብ ብላም አላዳመጠችም።

²¹ የእግዚአብሔር ታቦት ስለ ተማረከ፤ ዐማቷና ባሏም ስለ ሞቱ፤ “ክብር ከእስራኤል ተለይቶአል” ስትል የሕፃኑን ስም አካባቢ አለችው።²² ከዚያም፤ “የእግዚአብሔር ታቦት ተማርኮአልና ክብር ከእስራኤል ተለይቶአል” አለች።

ታቦቱ ወደ አሽዶድና ወደ አቃሮን ተወሰደ

5 ፍልስጥኤማውያን የእግዚአብሔርን ታቦት ከማረኩ በኋላ፤ ከአቤንኤዘር ወደ አሽዶድ ወሰዱት።²³ ከዚያም ወደ ዳጎን ቤተ ጣዖት አግብተው፤ በዳጎን አጠገብ አኖሩት።

4:12 ኢሳይ 7:6፤ 2ኛ ሳሙ 1:2፤ ሕዝ 24:26፤ 33:21
4:13 ቍ 18
4:15 1ኛ ሳሙ 3:2
4:17 1ኛ ሳሙ 22:18፤ መዝ 78:61-64
4:18 መሳ 2:16፤ 16:31፤ 1ኛ ሳሙ 2:31
4:21 ዘፍ 35:18፤ ዘፀ 24:16፤ መዝ 106:20፤ ኤር 2:11፤ ሕዝ 1:28፤ 9:3፤ 10:18
4:22 ዘፀ 24:16፤ መዝ 78:61፤ ኤር 7:12
5:1 ኢሳይ 11:22፤ 13:3፤ 1ኛ ሳሙ 4:1
5:2 መሳ 16:23፤ ኢሳይ 18:19፤ 1:46:1

³ የአሽዶድም ሰዎች በማግስቱ ማለዳ ተነሥተው ሲመለከቱ እነሆ፤ ዳጎን በእግዚአብሔር ታቦት ፊት መሬት ላይ በግንባሩ ተደፍቶ አገኙት። ከዚያም አንሥተው ወደ ቦታው መለሱት።⁴ በሚቀጥለው ቀን ጠዋት ተነሥተው ሲመለከቱ፤ ዳጎን በእግዚአብሔር ታቦት ፊት፤ መሬት ላይ በግንባሩ ተደፍቶ ነበር፤ ራሱና እጆቹ ተሰባብረው በደጃፉ ላይ የወደቁ ሲሆን፤ የቀረው ሌላው አካሉ ብቻ ነበር።⁵ የዳጎን ካህናትም ሆኑ ሌሎች በአሽዶድ ወዳላው ደዳጎን ቤተ ጣዖት የሚገቡ ሁሉ እስከ ዛሬ ድረስ እግራቸው ደጃፉን እንዳይረገጥ ተራምደው የሚያልፉት በዚህ ምክንያት ነው።

⁶ የእግዚአብሔር እጅ በአሽዶድ ሕዝብና በአካባቢዋ ላይ ጠነከረ፤ እርሱም ጥፋት አመጣባቸው፤ በዕባጭም መታቸው።⁷ የአሽዶድ ሰዎች ይህን ባዩ ጊዜ፤ “እጁ በእኛና በአምላካችን በዳጎን ላይ ጠንክሮአልና የእስራኤል አምላክ ታቦት በእኛ ዘንድ መቄ የት የለበትም” አሉ።⁸ ከዚህ በኋላ የፍልስጥኤማውያንን ገዢዎች በሙሉ ጠርተው፤ “የእስራኤልን አምላክ ታቦት ምን እናድርገው?” ሲሉ ጠየቁ።

እነርሱም፤ “የእስራኤልን አምላክ ታቦት ወደ ጌት ውሰዱት” አሏቸው። ስለዚህ የእስራኤልን አምላክ ታቦት ወሰዱት።

⁹ ነገር ግን ታቦቱን ወደዚያ ከወሰዱት በኋላ የእግዚአብሔር እጅ በከተማዬቱ ላይ ሆነ፤ ታላቅ መሸበርም አመጣባቸው፤ ሕፃን ሽማግሌ ሳይል ሕዝቡን በእባጭ መታሉ።¹⁰ ስለዚህ የእግዚአብሔርን ታቦት ወደ አቃሮን ሰደዱት።

የእግዚአብሔር ታቦት እዚያ ሲገባም፤ የአቃሮን ሕዝብ፤ “የእስራኤልን አምላክ ታቦት የመጡብን እኛንና ሕዝባችንን ለማስፈጀት ነው” በማለት ጮኹ።¹¹ የእግዚአብሔር እጅ በርትቶባቸው ስለ ነበር፤ ሞት ከተማዬቱን እጅግ አስደንግጦአት ነበርና ሕዝቡ የፍልስጥኤማውያንን ገዢዎች በሙሉ ጠርተው፤ “የእስራኤልን አምላክ ታቦት ከዚህ አርቀልን፤ ወደ ገዛ ስፍራው ይመለስ፤ ያለዚያ እኛንም ሕዝባችንንም ይፈጃል” አሉ።¹² ያልሞቱትን ደግሞ ዕባጩ ያሁቃያቸው ስለ ነበር፤ የከተማዬቱ ጨኝት እስከ ሰማይ ወጣ።

³18 ወይም እስራኤል መርቶ ነበር
²¹ ኢሳይ 27:1 ማለት ክብር የለም ማለት ነው።
²⁶ ዕብራይስጥ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰብዓ ሊቃናተ የኹልጊት ትርጉም ግን በምረቃቸው ላይ ዐይኖ መታቸት ጀመረ እንዲሁም ሞትና ጥፋት በከተማዬቱ ዙሪያ ነበር ይላል።
²⁹ ወይም ብሉይ ጥቅም አለመሆኑ

የታቦቱ ወደ እስራኤል መመለስ

6 የእግዚአብሔር ታቦት በፍልስጥኤማውያን ግዛት ሰባት ወር ቁዩ። 2ፍልስጥኤማውያን ካህናትንና ጠንቋዮችን ጠርተው፤ “የእግዚአብሔርን ታቦት ምን እናድርገው? ወደ ስፍራው እንዴት መመለስ እንደሚገባን ንገሩን” አሏቸው።

3እነርሱም፤ “የእስራኤልን አምላክ ታቦት የምትመልሱ ከሆነ ከበደል መሥዋዕት ጋር ስደዱት እንጂ ባደውን አትስደዱት፤ በዚያ ጊዜ ትፈረሳላችሁ፤ እኛም ከእናንተ ላይ ለምን እንዳልተነሣ ታውቃላችሁ” አሏቸው።

4ፍልስጥኤማውያንም፤ “የምንልከው የበደል መሥዋዕት ምን መሆን አለበት?” ሲሉ ጠየቁ።

እነርሱም እንዲህ ሲሉ መለሱ፤ “እናንተንም ሆነ አለቆቻችሁን የመታው መቅሠፍት አንድ ዐይነት በመሆኑ፤ በፍልስጥኤማውያን ገዢዎች ቀጥሮ ልክ አምስት የወርቅ ዕባጮችና አምስት የወርቅ ዐይጦች ላኩ። 5አገሩን በማጥፋት ላይ ባሉት ዕባጮችና ዐይጦች ዐይነት ምስሎችን ሠርታችሁ፤ ለእስራኤል አምላክ ክብር ስጡ። ይህን ካደረጋችሁ እኛን ከእናንተ፤ ከአማልክታችሁና ከምድራችሁ ላይ ያነሣ ይሆናል። 6እንደ ግብፃውያንና እንደ ፊርዖን ልባችሁን የምታደነድኑት ለምንድን ነው? እነርሱም እስራኤላውያንን የለቀቁቸው እግዚአብሔር በጸኑ ከቀጣቸው በኋላ አይደለምን?”

7“ስለዚህ አዲስ ሠረገላና ቀንበር ያልተጫነባቸው ሁለት የሚያጠቡ ላሞች አዘጋጁ። ላሞቹን በሠረገላው ጥመዳቸው፤ እንበሶቻቸውን ግን ወደ ቤት መልሷቸው። 8የእግዚአብሔርን ታቦት ወስዳችሁ በሠረገላው ላይ አኑሩ፤ በታቦቱም አጠገብ ባለው ሣጥን ውስጥ ለበደል መሥዋዕት የምትልኩትን የወርቅ ምስሎች አስቀምጡ፤ በፈለገውም መንገድ እንዲሄድ ልቀቁት፤ 9ነገር ግን ወዴት እንደሚሄድ ተመልከቱ፤ ወደ ቤትሳሚስ አቅጣጫ ወደ ገዛ አገሩ የሚሄድ ከሆነ፤ ይህን ታላቅ መከራ ያመጣብን እግዚአብሔር ነው። ወደዚያ ካልሄደ ግን፤ መከራው በአጋጣሚ የደረሰብን እንጂ የእርሱ እጅ እንዳልመታን እናውቃለን።”

10እነርሱም እንደዚሁ አደረጉ። ሁለቱን ላሞች ወስደው በሠረገላው ጠመዳቸው፤ እንበሶቻቸውንም በቤት ውስጥ ዘገባቸው።

11የእግዚአብሔርንም ታቦት፤ የወርቁን ዐይጦችና የዕባጮቹን ምስሎች በሠረገላው ላይ ጫኑ። 12ከዚያም ላሞቹ መንገዳቸውን ይዘው እምቧ! እምቧ! እያሉ ቀጥ

6፡2 1ወ7፡11፤ እ.ሳ44:25
6፡3 4፡9፤ 1ወ 22:29፤34:20፤ ዘሌ5:15
6፡4 እ.ሱ13:3፤ 2ሳሙ24:25
6፡5 እ.ሱ7:19፤ 1ሳሙ5:6፤6:14፤7:10፤2:12፤33
6፡6 1ወ4:21፤ 10:2፤12:33
6፡7 ዘነ፡19:2፤ 2ሳሙ6:3፤ 1ወ5:13፤7
6፡9 እ.ሱ15:10፤ 21:16

6፡13 1ወ30:14፤ 4፡7:23፤ 1ሳሙ12:17
6፡14 1ሳሙ11:7፤ 2ሳሙ 24:22፤ 1፡7:19፤21
6፡15 4፡18፤ እ.ሱ3:3፤21:16
6፡17 እ.ሱ13:3
6፡19 1ወ19:21፤ 2ሳሙ6:7
6፡20 ዘሌ11:45፤ 2ሳሙ6:9፤ መዝ 130:3፤ ሚላ3:2፤6:17
6፡21 እ.ሱ 9:17
7፡1 እ.ሱ6:7፤ 2ሳሙ6:3፤1ወ5:13፤7

ብለው ወደ ቤት ሳሚስ አመሩ። የፍልስጥኤማ ገዢዎችም እስከ ቤትሳሚስ ድንበር ተከተሏቸው።

13በዚህ ጊዜ የቤትሳሚስ ሰዎች በሽለቆው ውስጥ ስንዴአቸውን ያጭዱ ነበር፤ ቀና ብለው ሲመለከቱም ታቦቱን በማይታቸው በጣም ደስ አላቸው። 14 ሠረገላውም ወደ ቤትሳሚስ ወደ ኢያሱ ዕርሻ መጥቶ በአንድ ትልቅ ቋጥኝ አጠገብ ቆመ። ሕዝቡም የሠረገላውን ዕንጨት ፈልጠው፤ ሁለቱን ላሞች የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገው ለእግዚአብሔር አቀረቡ። 15ሌዋውያንም የእግዚአብሔርን ታቦት፤ የወርቅ ዕቃዎቹን ከያዘው ሣጥን ጋር አውርደው በትልቁ ድንጋይ ላይ አኖሩ። በዚያችም ዕለት የቤትሳሚስ ሕዝብ ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረቡ፤ መሥዋዕቶችንም ሠው። 16አምስቱ የፍልስጥኤማ ገዢዎችም ይህን ሁሉ ካዩ በኋላ በዚያኑ ዕለት ወደ ኢያሱ ተመለሱ።

17ፍልስጥኤማውያን ስለ በደል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር የላኩቸው የወርቅ ዕባጮች አንዱ ስለ አሸደደ፤ አንዱ ስለ ጋዛ፤ አንዱ ስለ አስቀሎና፤ አንዱ ስለ ጌትና አንዱ ስለ አቃርን የቀረቡ ናቸው። 18የወርቅ ዐይጦቹም ቀጥሮ፤ አምስቱ የፍልስጥኤማ ገዢዎች በሚያስተዳድሯቸው የተመሸጉ ከተሞችና ከእነዚህ ውጭ ባሉት መንደሮቻቸው ቀጥሮ ልክ ነው። በቤትሳሚሳዊው በኢያሱ ዕርሻ ውስጥ የእግዚአብሔርን ታቦት ያስቀመጡ በትያትልቅ ድንጋይ እስከ ዛሬ ምስክር ነው።

19ነገር ግን እግዚአብሔር ከቤትሳሚስ ሰዎች ጥቂቱን መታ፤ ወደ እግዚአብሔር ታቦት ውስጥ ተመልክተዋልና ከመካከላቸው ሰባ ሰዎችን ገደለ፤ እግዚአብሔር እጅግ ስለ መታቸውም ሕዝቡ አለቀሰ። 20የቤትሳሚስም ሰዎች፤ “ታዲያ በዚህ ቅዱስ አምላክ በእግዚአብሔር ፊት ማን መቆም ይችላል? ታቦቱስ ከዚህ ወጥቶ ወደ ማን ይሄድ?” አሉ።

21ከዚያም ወደ ቂርያትይዓሪም ሰዎች መልእክተኞች ልከው፤ “ፍልስጥኤማውያን የእግዚአብሔርን ታቦት መልሰውልናል፤ ውረዳና ይዛችሁ ወደ ሰፈራችሁ ውጡ” አሏቸው።

7 የቂርያትይዓሪም ሰዎችም መጥተው የእግዚአብሔርን ታቦት ይዘው ወጡ፤ ከዚያም በኩረብታው ላይ ወዳለው ወደ አሚና ዳብ ቤት ወሰዱት። የእግዚአብሔርን ታቦት እንዲጠብቅም ልጁን አልዓዘን ቀደሱት።

19 ጥቂት የዕብራይስጥ ቅጂዎች ከዚህ ጋር ይስማማሉ። አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች የሰባን ሊቃናት ትርጉም ግን አምሳ ሺህ ስለ ይላል።

የፍልስጥኤማውያን መሸነፍ

2 ታቦቱ በቂርዮትዳሪም ከተቀመጠ ረዥም ጊዜ ሆነው፤ በአጠቃላይ ሃያ ዓመት ቁዩ። የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ አዘነ፤ እግዚአብሔርንም ፈለገ። 3 ሳሙኤልም የእስራኤልን ቤት ሁሉ፣ “በፍጹም ልባችሁ ወደ እግዚአብሔር የምትመለሱ ከሆነ፣ ሌሎችን አማል ክትና አስታሮትን ከመካከላችሁ አስወግዱ፤ ራሳችሁንም ለእግዚአብሔር አሳልፋችሁ ስጡ፤ እርሱንም ብቻ አምልኩ፤ እርሱም ከፍልስጥኤማውያን እጅ ይታደጋችኋል።” አላቸው። 4 ስለዚህ እስራኤላውያን የበአልንና የአስታሮትን አማልክት አስወግደው፣ እግዚአብሔርን ብቻ አመለኩ።

5 ከዚያ በኋላ ሳሙኤል፣ “እስራኤልን ሁሉ በምጽጳ ሰብስቦ፣ እኔም ስለ እናንተ ወደ እግዚአብሔር እጸልያለሁ” አለ። 6 እስራኤላውያን በምጽጳ በተሰበሰቡ ጊዜ፣ ውሃ ቀድተው በእግዚአብሔር ፊት አፈሰሱ፤ በዚያች ዕለት ጸሙ፤ በዚያም “እግዚአብሔርን በድለናል” ብለው ተናዘዙ። ሳሙኤልም በምጽጳ እስራኤልን ይፈርድ ነበር።

7 እስራኤል በምጽጳ መሰብሰባቸውን ፍልስጥኤማውያን በሰሙ ጊዜ፣ የፍልስጥኤማውያን ገዢዎች ሊወጋቸው ወጡ፤ እስራኤላውያንም ይህን ሲሰሙ፣ ፍልስጥኤማውያንን ፈሩ። 8 ሳሙኤልንም፣ “አምላካችን እግዚአብሔር ከፍልስጥኤማውያን እጅ ያድኑን ዘንድ ስለ እኛ ወደ እርሱ መጸለይህን አታቋርጥ” አሉት። 9 ሳሙኤልም አንድ የሚጠባ የበግ ግልገል ወስዶ ሙሉ ለሙሉ የሚቃጠል መሥዋዕት በማድረግ ለእግዚአብሔር አቀረበው፤ ስለ እስራኤልም ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ፤ እግዚአብሔርም መለሰለት።

10 ሳሙኤል የሚቃጠለውን መሥዋዕት በሚያሳርግበት ጊዜ፣ ፍልስጥኤማውያን እስራኤልን ለመውጋት ቀረቡ። ይሁን እንጂ በዚያ ዕለት እግዚአብሔር በፍልስጥኤማውያን ላይ ከባድ የንጉድ-ንጉድ ድምፅ ስላንጉዳጉ ደባቸው እጅግ ተሸበሩ፤ ድልም ተመተው ከእስራኤላውያን ፊት ሸሹ። 11 እስራኤላውያንም ከምጽጳ ወጥተው ፍልስጥኤማውያንን በየመንገዱ እየገደሉ ከቤትካር በታች እስካለው ስፍራ ድረስ አሳደዱቸው።

12 ከዚህ በኋላ ሳሙኤል አንድ ድንጋይ ወስዶ በምጽጳና በሼን መካከል አቆመው፤ ስሙንም “እግዚአብሔር እስከ አሁን ድረስ ረድቶናል” ሲል “አቤንኤዘር” ብሎ ጠራው።

13 በዚህ ሁኔታ ፍልስጥኤማውያን ድል ስለተመቱ፣ የእስራኤልን ምድር ዳግመኛ አልወረሩም።

ሳሙኤል በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ፣

7:2 1ዜ5:13:3:5: መዝ 132:6
 7:3 ዘፍ31:19: ዘጸ 6:13:30:10: ኢሱ 24:14: መወ2:12-13: 18:14:መ:12:10: 31:10:2ን18:5: 23:25: ኤር24:7: ኢል2:12: ማቴ 4:10:ሉቃ4:8
 7:5 ቍ8: ዘፍ20:7: ዘዳ:19: ኢሱ11:3: መወ21:5: 14:መ:1:20:10:17: መወ99:6:ኤር15:1
 7:6 ኢሱ11:3: መወ2:16:16:31: ሰቆ2:19
 7:7 14:መ:17:11
 7:8 ቍ5: ዘ032:30:ዘዮ21:7: 14:መ:12:9:23: 1ን18:24:ኢሳ37:4: ኤር15:1:27:18
 7:9 ዘ032:11: ዘ89:19:መወ99:6
 7:10 ዘፍ35:5: ዘ09:23:14:24:1 ሳሙ2:10
 7:12 ዘፍ28:22: ዘ827:2:ኢሱ4:9: 14:መ:4:1
 7:13 መወ13:5
 7:14 ኢሱ13:3: መወ1:34
 7:15 ቍ6: መወ 2:16:18: 14:መ 12:11
 7:16 ቍ6: ዘፍ128:ኢሱ10:43: 14:መ:10:8:ኢሞ5:5: ሐሥ13:20
 7:17 ቍ6: ኢሱ 18:25: 14:መ:8:4: 9:12:14:35:15:34: 19:18:20:6:25:1:2 8:3:3:24:መ:24:25
 8:1 ዘ816:18-19
 8:2 ዘፍ22:19: 1ን19:3:1ዜ56:28: ኦሞ5:4-5
 8:3 ዘ023:2:8: 14:መ:2:12:12:3: 1ን9:29:ኢዮ8:22: 34:27:መወ14:3: 58:3:መወ17:23: ኢሳ53:6
 8:4 መወ11:11: 14:መ 7:17:11:3
 8:5 ቍ19:20: ዘ8 17:14-20: 14:መ:3:20:10:19: 12:2:12:13: ዘሌ13:11
 8:6 14:መ:12:17: 15:11:16:1: ሆሌ13:10
 8:7 ቍ22:

የእግዚአብሔር እጅ በፍልስጥኤማውያን ላይ ከብዳ ነበር። 14 ፍልስጥኤማውያን ከእስራኤል የወሰዱቸው ከአቃሮን እስከ ጌት የነበሩ ከተሞች ለእስራኤል ተመለሱላት፤ ግዛታቸውም ከፍልስጥኤማውያን እጅ ነፃ ወጣች፤ በእስራኤልና በአሞራውያንም መካከል ሰላም ነበረ።

15 ሳሙኤል በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ፣ እስራኤልን ይዳኝ ነበር። 16 በየዓመቱ በቤቴል፣ በኤልገሳና በምጽጳ እየተዘዋወረ፣ በእነዚህ ቦታዎች ሁሉ በእስራኤል ላይ ይፈርድ ነበር። 17 ከዚያም በአርማቴም ወዳለው ቤቱ ይመለስ ነበር፤ በዚያም ደግሞ በእስራኤል ላይ ይፈርድ ነበር። በዚያም ለእግዚአብሔር መሠዋዎ ሠራ።

እስራኤል ንጉሥ ለማንገሥ መጠየቅ

8 ሳሙኤል በሸመገላ ጊዜ፣ ልጆቹን ፈራጆች አድርጎ በእስራኤል ላይ ሾማቸው። 2 የባኩር ልጁ ኢዮኤል ሲሆን፣ ሁለተኛው ልጁ አብያ ነበረ፤ እነርሱም በቤርሳቤህ ይፈርዱ ነበር። 3 ነገር ግን ልጆቹ የአባታቸውን ፈለግ አልተከተሉም፤ ተገቢ ያልሆነ ጥቅም ለማግኘት ሲሉ ከመንገዱ ወጡ፤ ጉብ ተቀበሉ፤ ፍርድም አጣመሙ።

4 ስለዚህ የእስራኤል ሽማግሌዎች ሁሉ በአንድነት ተሰብስበው ሳሙኤል ወዳለበት ወደ አርማቴም መጡ። 5 እነርሱም፣ “አንተ አርጅተሃል፤ ልጆችህ ያንተን ፈለግ አይከተሉም፤ ስለዚህ ሌሎች ሕዝቦች እንደሚያደርጉት ሁሉ የሚመራንም ንጉሥ አንግሥልን” አሉት።

6 ነገር ግን፣ “የሚመራን ንጉሥ አንግሥልን” ማለታቸው ሳሙኤልን አሳደሰተውም፤ ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር ጸለዩ፤ 7 እግዚአብሔርም ሳሙኤልን እንዲህ አለው፤ “ንጉሣቸው እንዳልሆነ የናቁት እኔን እንጂ አንተን አይደለምና ሕዝቡ የሚሉህን ሁሉ አድምጥ። 8 ከግብፅ ምድር ካወጣችሁ ዕለት አንሥቶ እስከ ዛሬ ድረስ እኔን ትተው ሌሎች አማልክትን በማምለክ ያደረጉትን ሁሉ በአንተም ላይ እያደረጉ ነው። አንተ ግን የሚሉህን አድምጣቸው፤ በላያቸው የሚገሥዱ ንጉሥ ምን እንደሚፈጸሙባቸውም አሳውቃቸው፤ በሚገባም አስጠንቅቃቸው።”

10 ሳሙኤልም የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ፣ ንጉሥ እንዲንግሥላቸው ለጠየቀት ሕዝብ ተናገረ።

ዘ 16:8:ዘዮ11:20:14:መ:12:1 8:8 14:መ:12:10: 2ን21:22:ኤር2:17 8:9 ቍ11-18: ዘ817:14-20:14:መ 10:25 8:10 ዘ019:7 ማሕ3:7:9:25

12 አቤኔዘር ማለት የርዳታ ድንጋይ ማለት ነው ምንም ሆነ በዮሐንስ 6 እና 20 ላይ በተወራት መጻፍት ይላል

11 እንዲሁም አለ። “በላያችሁ የሚነግሡው ንጉሥ የሚያደርግባችሁ ይህ ነው፤ ወንዶች ልጆቻችሁን ወስዶ ሠረገለኞችና ፈረሰኞች ያደርጋቸዋል። በሠረገሎቹም ፊት ይርጣሉ። 12 አንዳንዶቹን ሻለቆችና አምሳ አለቆች ያደርጋቸዋል፤ ሌሎቹን መሬቱን እንዲያርሱና እህሉን እንዲያጭዱ፤ የቀሩትን ደግሞ የጦር መሣሪያና ለሠረገላ የሚሆኑትን ዕቃዎች እንዲሠሩ ያደርጋቸዋል። 13 ሴቶች ልጆቻችሁን ወስዶ ሽቶ ቀማማጅ ወጥ ሠሪዎችና እንጀራ ጋጋሪዎች ያደርጋቸዋል። 14 ከእርሻችሁ፣ ከወይንና ከወይራ ተክል በታዎቻችሁ ምርጥ ምርጡን ወስዶ ለባለሚሎቹ ይሰጣቸዋል። 15 ከእህሳችሁና ከወይናችሁ ከሶ ሥር አንዱን ወስዶ ለሽማግሌቱና ለባለሚሎቹ ይሰጣቸዋል። 16 ወንድና ሴት አሽከርቻችሁን እንዲሁም ምርጥ ከብቶቻችሁንና¹⁰ አሁኖቻችሁን ለራሱ ያደርጋቸዋል። 17 ከበግና ከፍየል መንገታችሁ አንድ ዐሥረኛውን ለራሱ ይወስዳል፤ እናንተ ራሳችሁም ባሪያዎቹ ትሆናላችሁ። 18 ያም ቀን በደረሰ ጊዜ፣ ወዳችሁ ከመረጣችሁት ንጉሥ የተነሣ ትጮኻላችሁ፤ ነገር ግን በዚያ ቀን እግዚአብሔር አይመልስ ላችሁም።”

19 ሕዝቡ ግን ሳሙኤልን መስማት እምቢ በማለት፤ እንዲህ አለ። “አይሆንም፤ ንጉሥ እንዲነግሥልን እንፈልጋለን፤ ግንኙም እንደ ሌሎቹ ሕዝቦች የሚመራንና ከፊታችን የሚሄድ፣ ጦርነታችንንም የሚዋጋልን ንጉሥ ያለን ሕዝቦች እንሆናለን።”

21 ሳሙኤልም ሕዝቡ ያለውን ሁሉ ሰማ፤ ያንኑ በእግዚአብሔር ፊት ተናገረው። 22 እግዚአብሔርም፣ “እድምጣቸው፤ ንጉሥም አን ግሥላቸው” አለው።

ከዚያም ሳሙኤል የእስራኤልን ሰዎች፣ “እያንዳንዳችሁ ወደ ከተማችሁ ተመለሱ” አላቸው።

ሳሙኤል ሳኦልን ለንጉሥነት ቀባው

9 ቂስ የተባለ አንድ ታዋቂ ብንደማዊ ሰው ነበረ፤ እርሱም የአቢኤል ልጅ፣ የጽርር ልጅ፣ የብኩራት ልጅ፣ የብንደማዊው የአፌቅ ልጅ ነበር። 2 ቂስም ከእስራኤል ልጆች መካከል በመልክ ቀናነቱ ተወዳዳሪ የማይገኝለት፣ ቁመቱም ከሌሎቹ ሁሉ ይልቅ ከትከሻው በላይ ዘለግ ያለ፣ ሳኦል የተባለ ወጣት ልጅ ነበረው።

3 በዚያም ጊዜ የሳኦል አባት የቂስ አህዮች ጠፍተው ነበር፤ ቂስም ልጁን ሳኦልን፣ “ከአገልጋዮቹ መካከል አንዱን ይዘህ ሂድና አህዮቹን ፈልግ” አለው። 4 ስለዚህ በኩራብ ታማው በኤፍሬም አገርና በሻሊሻ አካባቢ

8:12 ዘ81:15
8:14 1ኃ721:7;
15:2;2ኃ722:12;
ሕዝ46:18;ሚክ2:2
8:11 ዘ64:146;
ዘ817:16;1ሳሙ14:5
2:2;2ሳሙ15:1;
1ኃ71:5;2ዜ51:14;1
ሳሙ17:25
8:15 ዘ64:134;
8:18 1ሳሙ10:25;
28:6;1ኃ71:24;
ኢዮ27:9;35:12;13
:መዝ18:41;66:18;
ምሳ1:28;ኢሳ1:15;
58:4;59:2;
ኤር 14:12;
ሕዝ8:18; ሚክ3:4
8:19 ሓ5:5;
ምሳ 1:24;
ኢሳ50:2; 66:4;
ኤር7:13;8:12;13:10;
44:16;ሐሥ13:21
8:20 ሓ5
8:21 መሳ11:11
8:22 ሓ7
9:1 ኢሳ8:11-20;
ሩት2:1;
1ሳሙ 14:51;
1ዜ58:33;
9:39;አስ2:5;
ሐሥ 13:21
9:2 ዘ6:39;6;
1ሳሙ10:23;24
9:3 ሓ20;
1ሳሙ10:14;16
9:4 ኢሳ 24:33;
1ሳሙ10:2;
2ኃ74:42
9:5 1ሳሙ1:1;
10:2
9:6 ዘ833:1;
መሳ13:6;1ሳሙ3:19
9:7 ዘ6: 32;20;
1ኃ713:7;14:3;
2ኃ74:42;5:5;15;
ኤር40:5
9:9 ዘ6:25;22;
2ሳሙ15:27;
24:11 2ኃ717:13;
1ዜ59:22;21:9;
26:28; 29:29;
2ዜ519:2;
ኢሳ29:10;30:10;
ኦሞ7:12
9:11 ዘ6:24;11:13
9:12 ዘሌ26:30;
ዘኦ28:11-15;
1ሳሙ7:17
9:13 ማቴ14:19;
1ቆሮ10:16;
1ጢሞ4:3-5

ባለው ስፍራ ሁሉ ተዘዋወረ፤ ሆኖም አህዮቹን አላገኙም። ወደ ሻዕሊምም ግዛት ዘልቀው ገቡ፤ አህዮቹ ግን በዚያም አልነበሩም። እንዲሁም በብንደማ ግዛት በኩል ዐለፈ፤ ሆኖም አላገኛቸውም።

5 ወደ ጸፍ ግዛት በደረሱ ጊዜ ሳኦል አብሮት የነበረውን አገልጋይ፣ “አባቴ ይህን ጊዜ ስለ አህዮቹ ማሰቡን ትቶ ስለ እኛ መጨ ነቅ ስለሚጀምር፣ ና እንመለስ” አለው።

6 አገልጋዩ ግን፣ “እነሆ፣ በዚህች ከተማ አንድ የእግዚአብሔር ሰው አለ፤ እርሱም በጣም የተከበረ ነው፤ የሚናገረውም ሁሉ በትክክል ይፈጸማል፤ በየትኛው መንገድ መሄድ እንዳለብን ይነግረን ይሆናልና ወደዚያ እንሂድ” ሲል መለሰለት።

7 ሳኦልም አገልጋዩን፣ “መሄዱን እንሂድ፤ ነገር ግን ለሰውየው ምን እንሰጠዋለን? በስልታዎቻችን የያዝነው ስንቅ አልቆአል። ለእግዚአብሔር ሰው የምናበረክተውም ስጦታ የለንም፤ ታዲያ ምን አለን?” አለው።

8 አገልጋዩ፣ “እኔ የአንድ ሰቅል ጥሬ ብርሩብ” አለኝ፤ በየትኛው መንገድ መሄድ እንዳለብን ይነግረን ዘንድ ገንዘቡን ለእግዚአብሔር ሰው እሰጠዋለሁ” ሲል በድጋሚ መለሰለት። 9 ቀደም ሲል በእስራኤል ዘንድ አንድ ሰው እግዚአብሔርን ለመጠየቅ ሲሄድ፣ “ኑ ወደ ባለ ራእዩ እንሂድ” ይል ነበር፤ ዛሬ ነቢይ የሚባለው በዚያ ጊዜ ባለ ራእይ ይባል ነበርና።

10 ሳኦልም፣ “መልካም፤ ና እንሂድ” አለው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ሰው ወዳለበት ከተማ ሄዱ።

11 በከተማዬቱ መዳረሻ ያለውን ኩራብታ በመውጣት ላይ ሳሉ፣ ውሃ ለመቅዳት የሚ ወጡ ልጃገረዶችን አግኝተው፣ “ባለ ራእዩ እዚህ ነውን?” ሲሉ ጠየቁ።

12 እነርሱም እንዲህ ሲሉ መለሱላቸው፣ “አዎን አለ፤ እነሆ፣ ከፊታችሁ ነው፤ ፈጠን በሉ፤ ሕዝቡ በማምለኪያው ኩራብታ ላይ መሥዋዕት ስለሚያቀርብ፣ ወደ ከተማችን ገና ዛሬ መምጣቱ ነው። 13 ወደ ከተማዬቱም በገባችሁ ጊዜ፣ ለመብላት ወደ ማምለኪያው ኩራብታ ከመውጣቱ በፊት ታገኙታላችሁ። መሥዋዕቱን እርሱ መባረክ ስላለበት፣ እርሱ እስኪመጣ ድረስ ሕዝቡ መብላት አይጀምርም፤ ከዚያ በኋላ የተጋበዘው ሕዝብ ይበላል፤ አሁኑኑ ውጤት ወዲያው ታገኙ ታላችሁ።”

¹⁰ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን ወጣቶችን ይላል።
¹¹ ሦስት ግራም ያህል ነው።

14እነርሱም ወደ ከተማዬቱ ወጡ፤ ወደ ከተማዬቱም በመግባት ላይ ሳሉ፤ እነሆ፤ ሳሙኤል ወደ ማምለኪያው ኩረብታ ለመውጣት እነርሱ ወዳሉበት አቅጣጫ መጣ።

15ሳኦል ከመምጣቱ ከአንድ ቀን በፊት እግዚአብሔር ለሳሙኤል ይህንን እንዲህ ሲል ገልጦለት ነበር፤ 16“ነገ በዚህ ጊዜ ከብንደም ምድር አንድ ሰው ወደ አንተ እልካለሁ፤ በሕዝቤ በእስራኤል ላይ መሪ እንዲሆን ቅባው፤ እርሱም ሕዝቤን ከፍል ስጥኤ ማውያን እጅ ይታደጋል። እነሆ፤ ሕዝቤን ከላይ ተመልክቻለሁ፤ ጨኸቱ ከእኔ ዘንድ ደርሶአልና።”

17ሳሙኤል ሳኦልን ባየው ጊዜ እግዚአብሔር፣ “ያ የነገርሁህ ሰው እነሆ፤ እርሱም ሕዝቤን ይገዛል” አለው።

18ሳኦልም በቅጥሩ በር ላይ ወደ ሳሙኤል ቀረብ ብሎ፣ “የባለ ራእዩ ቤት የት እንደ ሆነ ትነግረኛለህ?” ሲል ጠየቀው።

19ሳሙኤልም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ባለ ራእዩ እኔ ነኝ፤ ዛሬ ከእኔ ጋር ስለ ምትበሉ፤ ከፊቱ ቀድሞችሁ ወደ ማምለኪያው ኩረብታ ውጡ፤ ነገ ጠዋት አሰና ብትሃለሁ፤ በልብህ ያለውንም እነግርሃለሁ። 20ከሦስት ቀን በፊት ስለ ጠፉብህ አሁኖች አትጨነቅ፤ ተገኝተዋልና። የእስራኤል ምኞት ሁሉ ያዘነበለው ወደ አንተና ወደ አባትህ ቤተ ሰብ ሁሉ አይደለምን?”

21ሳኦልም፣ “እኔ ከእስራኤል ነገዶች ውስጥ በጣም አነስተኛ ከሆነው ከብንደም ወገን አይደለሁምን? ጌሣዬስ ከብንደም ነገድ ጌሣዎች ሁሉ የሚያንስ አይደለምን? ታዲያ እንዲህ ያለውን ነገር ስለ ምን ትነግረኛለህ?” ብሎ መለሰለት።

22ከዚያም ሳሙኤል ሳኦልንና አገልጋዩን ወደ አዳራሹ አመጣ፤ ከተጋበዙትም ሠላሳ ያህል ሰዎች ሁሉ በላይ አስቀመጣቸው። 23ሳሙኤልም ወጥ ቤቱን፣ “ለይተህ አስቀምጥ ብዬ የሰጠሁህን የሥጋ ብልት አምጣው” አለው።

24ወጥ ቤቱም የጭኑን ሥጋ እንዳለ አም ጥቶ በሳኦል ፊት አስቀመጠው። ሳሙኤልም፣ “ይህ፣ ‘እንግዶችን ጋብጥለሁ’ ካልሁበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ተወሰነው ጊዜ ድረስ ለአንተ ተለይቶ የተቀመጠልህ ስለ ሆነ ብላው” አለው። ሳኦልም በዚያች ዕለት ከሳሙኤል ጋር አብሮ በላ።

25ከማምለኪያው ኩረብታ ወደ ከተማዬቱ ከወረዱ በኋላ ሳሙኤል በቤቱ ሰገነት ላይ ከሳኦል ጋር ተነጋገረ። 26በማለቱ ተነሡ፤ ሳሙኤል ሳኦልን ከሰገነቱ ላይ ጠርቶ፣

9፡16 ዘፍ 16፡11፤ ዘ03፡8፤30፡25፤ 14ሙ2፡35፤12፡3፤ 15፡1፤23፡4፤26፡9፤ 24ሙ3፡18፤7፡8፤ 17፡8፤16፡27፤11፡12፤ 1ዜ5፡5፡2፡መዘ2፡2፤ 102፡1
9፡17 14ሙ16፡12
9፡20 ቍ3፤ 14ሙ 12፡13፤ 0፡16፡8፤አሳ 60፡4-9፤ 3፡72፡44፤ሐጊ2፡7፤ ማሌ3፡1
9፡21 ዘ03፡11፤ መላ6፡15፤20፡35፤ 46፡14ሙ18፡18፤ መዝ 68፡27፤ ማቱ2፡6፤ ቆር15፡9
9፡24 ዘሐ7፡34
9፡25 ዘዳ22፡8፤ አሱ 2፡8፤ ማቱ24፡17፤ ሉቃ5፡19

10፡1 ዘ029፡7፤ 34፡9፤14ሙ9፡16፤ 16፡1፤24ሙ20፡19፤ 15፡1፤39፤2፡79፤1፤ መዘ78፡62፡71
10፡2 ዘፍ35፡20፤ 14ሙ9፡4፤5
10፡3 ዘፍ35፡8
10፡4 ቍ27፤ 14ሙ 16፡20፤ ምላ18፡16
10፡5 ቍ10፡26፤ ዘፍ31፡27፤ ዘሉ 26፡30፤ ዘጥ11፡29፤ 14ሙ11፡4፤13፡3፤ 15፡34፤16፡16፤ 18፡10፤ 19፡9፡20፤ 15፡1፤40፤20፡35፤ 2፡1 2፡3፤15፡3፤15፤ 4፡1፤6፡1፤9፡1፤ 1ዜ5፡25፤1፤መዘ9፡2፤3፤ አሳ 30፡29፤ሐር31፡4፤ አሞ7፡14፤1ቆር14፡1
10፡6 ቍ6፤ ዘጥ 11፡25
10፡7 አሱ1፡5፤ መላ9፡33፤ 24ሙ7፡3፤17፡8፤17፤ 1ዜ5፡22፤7፡28፤2፡2፤ ዜ5፡6፤7፤መዘ9፡10፤ ሉቃ1፡28፤ዕብ113፡5
10፡8 አሱ4፡20፤ 10፡43፤14ሙ7፡16፤ 11፡14፤13፡8

“ሳሰናብትህ ስለ ሆነ ተዘጋጅ” አለው። ሳኦልም ተዘጋጅቶ እንዳበቃ፣ ከሳሙኤል ጋር ተያይዘው ወደ ውጭ ወጡ። 27ወደ ከተማዬቱ ዳርቻ እየወረዱ ሳሉ፤ ሳሙኤል ሳኦልን፣ “አገልጋይህ ወደ ፊት ቀድሞን እንዲሄድ ንገረው” አለው፤ አገልጋዩም እንደ ተነገረው አደረገ፤ ከዚህ በኋላ ሳሙኤል፣ “አንተ ግን ከእግዚአብሔር የተላከ መልእክት እነግርህ ዘንድ ለጥቂት ጊዜ እዚህ ቁይ” አለው።

10 ከዚያም ሳሙኤል የዘይቱን ብርሌ ወሰደ፤ ዘይቱን በሳኦል ራስ ላይ ካፈ ሰበ በኋላ እንዲህ ሲል ሳመው፤ “በርስቱ ላይ ገዥ ትሆን ዘንድ እግዚአብሔር ቀብቶህ የለምን?” 2ካሬ ከእኔ ተለይተህ ስትሄድ፤ በብንደም ወሰን ላይ በምትገኘው ጼልጸህ በተባለች ስፍራ በራሔል መቃብር አጠገብ ሁለት ሰዎች ታገኛለህ። እነርሱም፣ የምትፈልጋቸው አሁኖች ተኾኑትዋል፤ አሁን አባትህ ስለ አሁኖቹ ማሰብን ትቶ፣ “ስለ ልጄ ምን ባደርግ ይሻለኛል?” እያለ በመጨነቅ ላይ ነው” ይሉሃል።

3“አንተም ጌላህን በመቀጠል በታቦር እስካለው እስከ ትልቁ ዛፍ ድረስ ትሄዳለህ፤ እዚያም ሦስት ሰዎች፣ አንዱ ሦስት የፍ የል ግልገል፤ ሌላው ሦስት ዳቦ፤ ሌላው ደግሞ የወይን ጠጅ የተሞላበት አቁማዳ ይዘው ወደ እግዚአብሔር ወደ ቤቴል ሲወጡ ያገኙሃል። 4እነርሱም ሰላም ይሉሃል፤ ሁለት ዳቦ ይሰጡሃል፤ አንተም ትቀበላቸዋለህ።

5“ከዚያ በኋላ የፍልስጥኤማውያን ጦር ወዳለበት ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወደ ጊባን ትሄዳለህ። ወደ ከተማዬቱ እንደ ደረሰህም የነቢያት ጉባኤ በመሰንቆ፣ በከበሮ፣ በእምቢልታና በበገና ታጅበው ትንቢት እየተናዩ ከማምለኪያው ኩረብታ ላይ ሲወርዱ ታኾኑትዋለህ። 6የእግዚአብሔር መነፅል በነይል ይወርድብሃል፤ ከእነርሱ ጋር ትንቢት ትናገራለህ፤ እንደ ሌላ ሰውም ሆነ ትለወጣለህ። 7እነዚህ ምልክቶች በተፈጸሙ ጊዜ እጅህ ማድረግ የምትችለውን ሁሉ አድርግ፤ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነውና።

8“ከፊቱ ቀድመህ ወደ ጌልገላ ውረድ፤ እኔም የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የነብረት መሥዋዕቱን ለማቅረብ ወደ አንተ እመጣለሁ፤ ነገር ግን ወደ አንተ መጥቼ ምን ማድረግ እንዳለብህ እስክነግርህ ድረስ ሰባት ቀን መቆየት አለብህ።”

፳1 የዕራይስጥ ቅጂ ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የሰባ ሊቃናትና የኩልኔት ትርጉም ግን፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ትግለህ ከከበሩት ጠላቶቹም እጅ ታድነዋለህ፤ እግዚአብሔር ለርሱ ገዥ አድርጎ የሾመህ ምልክቱ ይህ ነው የሚለውን ይጨምራሉ። ፳8 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል።

ሳኦል ነገሠ

9ሳኦል ከሳሙኤል ተለይቶ ለመሄድ ፊቱን በመለሰ ጊዜ፣ እግዚአብሔር የሳኦልን ልብ ለወጠው፣ ምልክቱም ሁሉ በዚያ ዕለት ተፈጸመ። 10ጊብዓ በደረሱ ጊዜ የነቢያቱ ጉባኤ አገኙት፣ የእግዚአብሔር መንፈስ በጎ ይል ወረደበት፣ ከእነርሱም ጋር ትንቢት ተናገረ። 11ቀድሞ የሚያውቁት ሁሉ ከነቢያቱ ጋር ትንቢት ሲናገር ባዩት ጊዜ፣ እርስ በርሳቸው፣ “የቀስን ልጅ ምን ያሳውቃል? ሳኦልም ከነቢያት ወገን ነው?” ሲሉ ተጠያያቁ።

12በዚያ ነዋሪ የሆነ አንድ ሰው፣ “የእነርሱስ አባት ማን ነው?” ብሎ መለሰ። ስለዚህ፣ “ሳኦልም ከነቢያት ወገን ነው?” የሚል ምሳሌያዊ አነጋገር ሆነ። 13ሳኦል ትንቢት መናገሩን ከፈጸመ በኋላ ወደ ማምለኪያው ከራብታ ሄደ።

14በዚህ ጊዜ የሳኦል አጎት እርሱንና አገልጋዩን፣ “የት ነበራችሁ?” ሲል ጠየቃቸው። እርሱም፣ “አሁኖቼን ፍለጋ ሄደን ነበር፤ እንደማይገኙ በተረዳን ጊዜ ግን ወደ ሳሙኤል ሄድን” አለው።

15የሳኦል አጎትም፣ “እባክህ፣ ሳሙኤል ያለህን ንገረኝ” አለው።

16ሳኦልም መልሶ፣ “አሁኖቼ መገኘታቸውን ገልጦ ነገረን” አለው። ይህን እንጂ ስለ መንገሡ ሳሙኤል የነገረውን ለአጎቱ አልተናገረም።

17ሳሙኤል የእስራኤልን ሕዝብ ወደ ምጽጳ ወደ እግዚአብሔር ፊት ጠርቶ፣ 18እንዲህ አላቸው፣ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እስራኤልን ከግብፅ አወጣ ሁት፣ ከግብጻውያን እጅ ይጨቁኛችሁ ከነበሩት ከሌሎቹ መንግሥታት ሁሉ እጅ ታደግኋችሁ።’”

19ዛሬ ግን ከመከራችሁና ከጭንቃችሁ ሁሉ የሚያድናችሁን አምላካችሁን ንቃችሁ፣ የለም፤ ንጉሥ አንግሥልን አላችሁ። ስለዚህ በየነገጻችሁና በየጉሣችሁ ሆናችሁ በእግዚአብሔር ፊት ቅረቡ።

20ሳሙኤል የእስራኤልን ነገዶች ሁሉ ባቀረበ ጊዜ፣ የብንደም ነገድ ተመረጠ። 21ከዚያም የብንደምን ነገድ በየጉሣው ወደ ፊት አቀረበ፣ የማጥሪ ጉሣም ተመረጠ። በመጨረሻም የቀስ ልጅ ሳኦል ተመረጠ። እርሱ ግን ተፈልጎ አልተገኘም። 22ሰዎቹም፣ “ሰውየው መጥቶአል?” ሲሉ እግዚአብሔርን ጠየቁ።

እግዚአብሔርም፣ “አዎን፤ ነገር ግን በዕቃ መካከል ተሸሽጎአል” አለ።

23እነርሱም ርጠው ከተደበቀበት አመጡት፤

10:9 ቍ6:7; ዘ8 13:2
10:10 ቍ5: ዘጉ 11:25; 1ሳሙ11:6
10:11 ቍ12: 1ሳሙ19:24; 2ነገ9:11;ኤር29:26; ዘላ9:7; ግጥ 13:54; ዮሐ7:15
10:12 ቍ 11
10:13 1ሳሙ19:23
10:14 1ሳሙ9:3; 14:50
10:16 1ሳሙ9:3
10:17 1ሳሙ 7:5
10:18 ዘ01:14; ዘጉ 10:9
10:19 ዘጉ11:20; ዘ8 17:14;33:5; ኤሪ7:14;1ሳሙ8:5; መዘ7:10;18:48; 68:20;145:19
10:21 አስ 3:7; ምላ16:33
10:22 ዘፍ25:22; መሳ18:5
10:23 1ሳሙ 9:2

10:24 ዘ817:15; 1ሳሙ9:22;2ሳሙ21:6; 1ነገ1:25;34:39; 2ነገ11:12
10:25 ዘ817:14-20; 1ሳሙ8:9;11-18; 11:14;2ነገ11:12
10:26 ቍ5; መሳ19:14;20:44
10:27 ቍ4; ዘ8 13:13; 1ሳሙ 20:7; 1ነገ10:25; 2ዜና17:5;32:23; መዘ68:29
11:1 ዘፍ19:38; ዘ023:32;መሳ21:8; 1ሳሙ12:12;31:11; 2ሳሙ24:5;10:2; 17:27;21:12; 1ዜና19:1;ኤር37:1
11:2 ዘፍ34:15; ዘጉ 16:14; 1ሳሙ 17:26
11:3 ቍ10; መሳ2:16;1ሳሙ8:4
11:4 ዘፍ27:38; ዘጉ25:6;1ሳሙ 10:5;26
11:6 መሳ3:10
11:7 መሳ19:29; 20:1;21:5; 1ሳሙ6:14
11:8 መሳ4:20;2
11:10 ቍ3

በሕዝቡ መካከል በቆመ ጊዜም ቁመቱ ከሌሎቹ ሁሉ ይልቅ ከትከሻው በላይ ዘለግ ያለ ነበር። 24ሳሙኤልም መላውን ሕዝብ፣ “እግዚአብሔር የመረጠውን ሰው አያችሁን? ከሕዝቡ ሁሉ የሚስተካከለው ማንም የለም” አለ።

ከዚያም ሕዝቡ፣ “ንጉሡ ለዘላለም ይነር!” ብሎ ጮኹ።

25ሳሙኤልም ለንጉሥ የሚገባውን ወግና ሥርዐት ለሕዝቡ ገልጦ ካስረዳ በኋላ በመጽሐፍጽጭ በእግዚአብሔር ፊት አኖረው። ከዚህ በኋላ ሳሙኤል እያንዳንዱን ሰው ወደየቤቱ አሰናበተ።

26ሳኦልም ጊብዓ ወዳለው ቤቱ ሄደ፤ እግዚአብሔርም ልባቸውን የነሳው ጎዳና ሰዎች አብረውት ሄዱ። 27አንዳንድ ምና ምንቴ ሰዎች ግን፣ “እንዲህ ያለ ሰው እንዴት ሊያደገን ይችላል?” በማለት ናቁት፤ ስጦታም አላመጡላትም። ሳኦል ግን ዝም አለ።

ሳኦል የኢያቢስን ከተማ ታደገ

11 አሞናዊው ናዖስ ወጥቶ ኢያቢስ ገለጻድን ከበባት፣ የኢያቢስም ሰዎች ሁሉ፣ “ከእኛ ጋር ቃል ኪዳን አድርግ፣ እኛም እንጠልገለን” አሉት።

2አሞናዊው ናዖስ፣ “ከእናንተ ጋር ቃል ኪዳን የማደርገው የእያንዳንዳችሁን ቀኝ ዐይን አውጥቼ እስራኤልን ሁሉ ካዋረድሁ በኋላ ብቻ ነው” ሲል መለሰ።

3የኢያቢስም ሽማግሌዎች፣ “ወደ መላው እስራኤል መልእክተኞችን እንድንልክ የሰባት ቀን ጊዜ ስጠን፤ ሊታደገን የሚመጣ ሰው ከሌለ፣ ለአንተ እንገዛለን” አሉት።

4መልእክተኞቹም ሳኦል ወዳለበት ወደ ጊብዓ መጥተው ይህን ለሕዝቡ በተናገሩ ጊዜ፣ ሕዝቡ ሁሉ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ። 5በዚህ ጊዜ፣ ሳኦል በሬዎቹን እየነዳ ከዕርሻ ተመለሰ፣ እርሱም፣ “ሕዝቡ የሚያለቅሰው ምን ሆኖ ነው?” ሲል ጠየቁ። እነርሱም የኢያቢስ ሰዎች ያሏቸውን ነገሩት።

6ሳኦል ይህን በሰማ ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ በጉይል ወረደበት፣ እጅግ ተቈቋ። ገጥንድ በሬዎች ወሳዩ ቁራረጠ፣ ሥጋቸውንም በመልእክተኞች እጅ ልኮ፣ “ሳኦልንና ሳሙኤልን የማይከተል ሰው በሬው እንደዚህ ይቁራረጣል” ሲል በመላው እስራኤል አስነገረ። ታላቅ ፍርሀት ከእግዚአብሔር ዘንድ በሕዝቡ ላይ ወደቀ፣ ሕዝቡም እንደ አንድ ሰው ሆኖ ወጣ። 8ሳኦል ቤዜቅ በተባለ ስፍራ ሰራዊቱን በሰበሰበ ጊዜ፣ ቍጥራቸው ከእስራኤል ሦስት መቶ ሺህ፣ ከይሁዳም ሠላሳ ሺህ ነበር።

⁹ከዚያ ለመጡትም መልእክተኞች፣ “ለኢየሱስ ገለጻድ ሰዎች፣ ‘ነገ ፀሓይ ሞቅ በሚልበት ጊዜ ነጻ ትሆናላችሁ’ ብላችሁ ንገሯቸው” አሏቸው። መልእክተኞቹም ሄደው ለኢየሱስ ሰዎች ይህንን በነገሯቸው ጊዜ በደስታ ፈነደቁ። ¹⁰ለአሞናውያንም፣ “እኛ ነገ እጃችንን እንሰጣችኋለን፤ እናንተም መልካም መስሎ የታያችሁን ሁሉ ልታደርጉብን ትችላላችሁ” አሏቸው።

¹¹በማግስቱ ሳኦል ሰራዊቱን ከሦስት ቦታ ከፊለው፣ ሊነጋጋ ሲል፣ የአሞናውያንን ሰፈር ጥሰው በመግባት ፀሓይ ሞቅ እስኪልድረስ ፈጃቸው። በሕይወት የተረፉትም ሁለት እንኳን ሆነው በአንድ ላይ ሊሆኑ እስከማይችሉ ድረስ ተበታተኑ።

የሳኦል ንጉሥነት ተረጋገጠ

¹²ሕዝቡ ሳሙኤልን፣ “ሳኦል እንዴት ሊገዛን ይችላል?” ያሉት እነማን ነበሩ? እነዚህን ሰዎች እንገድላቸው ዘንድ አምላካቸው” አሉት።

¹³ሳኦል ግን፣ “ይህ ዕለት እግዚአብሔር እስራኤልን የታደገበት ቀን ሰለሆነ ንግድ ፊው ዕለት ማንም ሰው አይገደልም” አለ።

¹⁴ከዚያም ሳሙኤል ሕዝቡን፣ “ኑና ወደ ጌልገላ እንሄድ፤ ንግሥናውን እናጽና” አለ።

¹⁵ሕዝቡ ሁሉ ወደ ጌልገላ ሄደ፤ የሳኦልንም ንጉሥነት በእግዚአብሔር ፊት አጸና። በዚያም ሕዝቡ የኅብረት መሥዋዕት፤ በእግዚአብሔር ፊት አቀረበ፤ ሳኦልና እስራኤላውያንም ሁሉ ታላቅ በዓል አደረጉ።

ሳሙኤል ያደረገው የመሰነባበቅ ንግግር

12 ሳሙኤል ለመላው እስራኤል እንዲህ አለ፤ “እነሆ፣ ያላችሁኝን ሁሉ ሰምቼ ንጉሥ አንገሼላችኋለሁ። ²ንጉሥ ሆኖ የሚመራችሁንም ሰው እነሆ፣ አግኝታችኋል። እኔም ዕድሜዬ ገፍቶአል፤ ጠጉራም ሽብቶአል፤ ልጆቼም አብረዋችሁ አሉ፤ ከወጣትነት ጊዜዬ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ስመራችሁ ቁይቻለሁ። ³እነሆ፣ ከፊታችሁ ቆሜአለሁ፤ በእግዚአብሔርና እርሱ በቀጣው ፊት መስክሩብኝ፤ የማንን በሬ ወሰድሁ? የማንን አህያ ወሰድሁ? ማንን አታለልሁ? በማንስ ላይ ግፍ ሠራሁ? አይቶ እንዳላየ ለመሆንስ ከማን እጅ ጉቦ ተቀበልሁ? ከእኔ ነዚህ ሁሉ አንዱን እንኳ አድርጌ ከሆነ እመልስላችኋለሁ።”

⁴እነርሱም፣ “አላታለልሽንም ወይም ግፍ አልሠራህብንም፤ ከማንም እጅ አንዳች ነገር አልተቀበልህም” ብለው መለሱለት።

⁵ሳሙኤልም፣ “በእጅ ምንም እንዳላገኛችሁ እግዚአብሔርና እርሱ የቀጣው ዛሬ በእኛ ንተ ላይ ምስክርኛ ናቸው” አላቸው።

11:11 ዘፍ:19:38፣ መግ:7:16
 11:12 ዘዳ:13:13፣ ሉቃ:19:27
 11:13 1ሳሙ:19:5፣ 2ሳሙ:19:22፣ ዜፍ:11:14
 11:14 ኢሳ:10:43፣ 1ሳሙ:10:8:25
 11:15 ኢሳ:5:9፣ 1ሳሙ:12:1፣ 2ሳሙ:19:15
 12:1 1ሳሙ:8:7፣ 11:15
 12:2 1ሳሙ:8:3:5
 12:3 ዘዘ:8:21፣ 20:17፣ ዘሉ:25:14፣ ዘጉ:16:15፣ 1ሳሙ:8:3፣ ዳ:16:24:6፣ 26:9፣ 11:2ሳሙ:1:14፣ 19:21፣ መዘ:105:15፣ ሐሥ:20:33
 12:5 ዘፍ:3:15፣ 10:22:4፣ ሐሥ:23:9፣ 24:20

2:6 ዘዐ:3:10፣ ማክ:6:4
 12:7 ኢሳ:24:1፣ መግ:5:11፣ ኢሳ:1:18፣ 3:14፣ ኤር:29፣ 25:31፣ ደብ:7:20፣ 20:35፣ ማክ:6:1-5
 12:8 ዘፍ:46:6፣ ዘዐ:2:23፣ 3:10፣ 4:16
 12:9 ዘዳ:2:18፣ 30፣ ኢሳ:11:1፣ መግ:37:12፣ 42:10፣ 7
 12:10 መግ:3:9፣ 1ሳሙ:7:3፣ 8:8
 12:11 መግ:4:6፣ 6:32፣ 11:1፣ 1ሳሙ:7:15
 12:12 1ሳሙ:8:5፣ 11:1፣ 25:30፣ 2ሳሙ:5:2፣ ዜፍ:5:2
 12:13 1ሳሙ:8:5፣ 9:20
 12:14 ኢሳ:24:14፣ ኤር:4:17፣ ደብ:1:18
 12:15 ዘሉ:26:16፣ ኢሳ:24:20፣ ኢሳ:1:20፣ ኤር:4:17፣ 26:4
 12:16 ዘዐ:4:13:14
 12:17 ዘፍ:7:12፣ 30:14፣ ዘዐ:9:18፣ 23:14፣ መ:2:10፣ 6:13፣ 8:6፣ 1፣ 7:18፣ 4:2፣ ኢዮ:37:13፣ 39፣ 42፣ 6:1፣ ያሳ:5:18
 12:18 ዘፍ:3:10፣

እነርሱም፣ “እርሱ ምስክር ነው” አሉ።

⁶ከዚያም ሳሙኤል ለሕዝቡ እንዲህ አለ፤ “ሙሴንና አርንን የመረጠ፣ የቀድሞ አባቶቻችሁንም ከግብፅ ያወጣ እግዚአብሔር ነው። ⁷አሁንም ለእናንተና ለአባቶቻችሁ እግዚአብሔር ስላደረገው የጽድቅ ሥራ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ስለ ምግባታችሁ በዚህ ቁሙ።

⁸“ያዕቆብ ወደ ግብፅ ከገባ በኋላ፣ አባቶቻችሁ እግዚአብሔር እንዲረዳቸው ወደ እርሱ ጮኹ፤ እግዚአብሔርም የቀድሞ አባቶቻችሁን ከግብፅ ምድር አውጥተው በዚህ ስፍራ እንዲኖሩ ያደረገትን ሙሴንና አርንን ላከላቸው።

⁹“እነርሱ ግን አምላካቸውን እግዚአብሔርን ረሱት፤ ስለዚህ ለሐጸር የጦር አዛዥ ለሲሣራ፣ ለፍልስጥኤማውያንና ለሞዓብ ንጉሥ አሳልፎ ሸጧቸው። ¹⁰እነርሱም፣ ‘ገጠአት ሠርተናል፤ እግዚአብሔርን ትተን በአሊ ምንና አስታሮትን አምልከናል። አሁን ግን ከጠላቶቻችን እጅ ታደገን፤ እኛም አንተን እናመልካለን’ ሲሉ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። ¹¹ከዚያም እግዚአብሔር ይሩባኦልን፤ ባርቅን፣ የፍታሔንና ሳሙኤልን፤ ልኮ በሰላም ትኖሩ ዘንድ በዙሪያችሁ ካሉት ጠላቶቻችሁ እጅ ታደጋችሁ።

¹²የአሞናውያን ንጉሥ ናይስ እንደ መጣ ባችሁ ባያችሁ ጊዜ ግን፣ ምንም እንኳ አምላካችሁ እግዚአብሔር ንጉሣችሁ ቢሆንም፣ ‘አይሆንም፤ የሚገዛን ንጉሥ እንፈልጋለን’ አላችሁ። ¹³አሁንም የጠየቃችሁትና የመረጣችሁት ንጉሥ ይኸው፤ እነሆ፣ እግዚአብሔር በላያችሁ ንጉሥ አንገሥኦል። ¹⁴እግዚአብሔርን የምትፈሩና የምታመልኩ፣ የም ትታዘዙትና በትእዛዙ ላይ የማታምፁ ከሆነ፣ እንዲሁም እናንተና በእናንተ ላይ የነገሠው ንጉሥ አምላካችሁን እግዚአብሔርን ከተከተላችሁ መልካም ይሆንላችኋል። ¹⁵እግዚአብሔርን የማትታዘዙና በትእዛዙም ላይ የምታምፁ ከሆነ ግን፣ እኛ በአባቶቻችሁ ላይ እንደ ነበረች ሁሉ በእናንተም ላይ ትሆናለች።

¹⁶“ስለዚህ ጸንታችሁ ቁሙ፤ እግዚአብሔር በዐይናችሁ ፊት የሚያደርገውንም ይህን ታላቅ ነገር ተመልኩኔ ¹⁷አሁን የሰንዴ መከር ጊዜ አይደለምን? እኔ ነጎድጓድና ዝናብ እንዲልክ ወደ እግዚአብሔር እጮኻለሁ፤ እናንተም ንጉሥ እንዲነገሩላችሁ በመጠየቃችሁ

⁸11 **2ድም** በመባል ይታወቃል።
¹¹11 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት የሱርዕት ቅጂች ከዚህ ጋር ይሰማሉ፤ ዕብርይስጡ ግን **2ፊ7** ይላል።
¹¹11 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይሰማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት የሱርዕት ቅጂ ግን **2ፊ10** ይላሉ።

በእግዚአብሔር ፊት የቱን ያህል የከፋ ድርጊት እንደፈጸማችሁ ያን ጊዜ ታውቃላችሁ።”

¹⁸ከዚህ በኋላ ሳሙኤል ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፤ በዚያኑ ዕለት እግዚአብሔር ነጎድ ጓድና ዝናብ ላከ። ስለዚህ ሕዝቡ ሁሉ እግዚአብሔርንና ሳሙኤልን እጅግ ፈሩ።

¹⁹ሕዝቡም ሁሉ ሳሙኤልን፣ “ሌላው በደላችን ሳያንስ፤ ንጉሥ እንዲነግሥልን በመጠየቃችን ተጨማሪ ክፋት ስላደረግን እንዳንሞት፤ ለአገልጋዮችህ ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ጸልይልን” አሉት።

²⁰ሳሙኤልም እንዲህ ብሎ መለሰ፤ “አትፍሩ፤ ይህን ሁሉ ክፋት አድርጋችኋል፤ ሆኖም እግዚአብሔርን በፍጹም ልባችሁ አምልኩት እንጂ እግዚአብሔርን ከመከተል ፈቀዳችሁ አትብሉ። ²¹ሊጠቅሟችሁ ወይም ሊያድኗችሁ የማይችሉ ምናምንቴ ነገሮችን አትከተሉ። ከንቱ ናቸውና። ²²እግዚአብሔር የራሱ ሕዝብ የደርጋችሁ ዘንድ ስለ ወደደ፤ ስለ ታላቅ ስሙ ሲል እግዚአብሔር ሕዝቡን አይተውም። ²³ከዚህም በላይ እኔ ለእናንተ ከመጸለይ ወደ ኋላ በማለት እግዚአብሔርን መበደል ከእኔ ይራቅ፤ እኔ መልካምና ቅን የሆነውን መንገድ አስተምራችኋለሁ።

²⁴በቻ እግዚአብሔርን ፍሩ፤ በፍጹም ልባችሁ በታማኝነት አምልኩት፤ ያደረገላችሁንም ታላላቅ ነገሮች አትርሱ። ²⁵በክፉ ሥራችሁ ብትጸኑ ግን፤ እናንተም ንጉሣችሁም ትጠፋላችሁ።”

ሳሙኤል ሳኦልን መገሠጹ

13 ሳኦል በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሠላሳፌ ዓመት ነበር፤ እስራኤልንም አርባፊ ሁለት ዓመት ገዛ።

²ሳኦል፤ ከእስራኤል ሦስት ሺህ ሰዎች መረጠ። ሁለቱ ሺህ በማክማስና በኩረብታ ማው አገር በቤቴል ከሳኦል ጋር፤ አንዱ ሺህ ደግሞ በብንደም ግዛት በጊብዓ ከዮና ታን ጋር ነበሩ። የቀሩትን ሰዎች ግን ወደ የቤታቸው እንዲሄዱ አሰናበተ።

³ዮናታን ጊብዓ የነበረውን የፍልስጥኤማ ውያን ጦር ሰፊር መታ፤ ፍልስጥኤማውያንም ይህን ሰሙ። ሳኦልም፤ “ዕብራውያን ይሰሙት” በማለት በምድራቱ ሁሉ መለከት አስነፋ። ⁴ስለዚህ እስራኤላውያን ሁሉ፤ “ሳኦል የፍልስጥኤማውያንን ጦር ሰፊር መታ፤ እስራኤልም በፍልስጥኤማውያን ዘንድ እንደ ርኩስ ተቁጥሮ ተጠላች” የሚለውን ወራሰሙ፤ ሕዝቡም ሳኦልን ለመከተል ወደ ጌልገላ ተሰበሰቡ።

⁵ፍልስጥኤማውያን ሦስት^፱ ሺህ

11014:31;መገ109:6
12:19 1108:8;
1189:19;14ሙ7:8;
ኤር37:3;ዮሴ5:18;
1ዮሐ5:16
12:20 11032:30
12:21 11811:16;
ኢሳ40:20;41:24;
29:44;9:ኤር2:5;
11:14;22:16;16;
072:18;ዮሐ2:8;
ሐሥ14:15
12:22 1106:26;11;
1187:7;31:6;
ኢሳ7:9;2ሳሙ7:23;
መገ25:11;106:8
ኢሳ48:9;11;
ኤር14:7;87:9;19;
ዮሐ 7:12;18:ጥ2;9
12:23 1104:11;2;
14ሙ1:20;7:8;
1178:36;መገ25:4;
34:11;86:11;
94:12;ምሳ4:11;
ሮሜ1:10
12:24 11046:2;5;
10:21;ኢሱ24:14;
ኢዮ34:27;መገ12:3;
ኢሳ5:12;
22:11;26:10
12:25 11028:36;
ኢሱ24:20;14ሙ
31:1-5;17:14;10
13:2 ቀ።5:11;
15:23;መገ19:14;
ክሀ11:31;ኢሳ10:28
13:3 11045:9;ኢሱ
18:24;መገ3:27;
14ሙ10:5
13:4 11034:30
13:5 ቀ።2:ኢሱ
7:2;11:4;14ሙ
17:1;6:ኦገ20:8
13:6 መገ46:2;
14ሙ14:11;22;
ሕዝ 33:27
13:7 11035:5;110
19:16;11ሥ32:33
13:8 14ሙ10:8
13:9 110812:5-
14;2ሳሙ24:25;
17:3;4
13:10 14ሙ15
13:1 25:14
13:11 ቀ።2
13:12 11044:29;
ኢሱ10:43;
መገ 119:58;
ኤር26:19
13:13 ቀ።14;ኢሱ
22:16;14ሙ15:23;
24:2ሳሙ7:15;
11ዜና10:13;16:9;
መገ72:5
13:14 14ሙ15:26;
28:16;1:18:8;
24:20;25:30;
2ሳሙ 5:2;16:21;
12:9;17:13;21;
11ዜና10:14;
መገ 18:43;
ኢሳ16:5;
55:4;ኤር30:9;

ሠረገሎች፤ ስድስት ሺህ ፈረሰኞች ቀጥሩ እንደ ባሕር አሸዋ የበሃ ሰራዊት ይዘው እስራኤልን ለመውጋት ተሰበሰቡ፤ ወጥተውም ከቤት አዌን በስተ ምሥራቅ ባለችው በማክማስ ሰፈሩ። ሌሎችላውያን፤ ያለበት ሁኔታ እጅግ የሚያውጋ መሆኑንና ሰራዊታቸውም በከባድ ጭንቀት ውስጥ መግባቱን ባዩ ጊዜ፤ በየዋ ሻውና በየቀጥቋጠው፤ በየዐለቱ መካከ ልና በየገደሉ እንዲሁም በየጉድጓዱ ሁሉ ተደበቁ። ገነዕብራውያንም አንዳንዶቹ ዮርዳኖስን ተሻግረው ወደ ጋድና ወደ ገለግድ ምድር ሄዱ።

ሳኦል ግን በጌልገላ ቁዩ፤ አብሮት የነበረውም ሰራዊት ሁሉ በፍርህት ይንቀጠቀጥ ነበር። ሌሎችም ሳሙኤል በሰጠው ቀጠሮ መሠረት ሰባት ቀን ጠበቀው። ነገር ግን ሳሙኤል ወደ ጌልገላ አልመጣም፤ የሳኦል ሰራዊት መበታተን ጀመረ። ሰዚህ ጊዜ ሳኦል፤ “የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕቱን አምጡልን” አለ። ከዚያም የሚቃጠለውን መሥዋዕት አቀረበ። ¹⁰ልክ መሥዋዕቱን አቅርቦ እንዳበቃ፤ ወዲያውኑ ሳሙኤል መጣ፤ ሳኦልም ሊቀበለው ወጣ።

¹¹ሳሙኤልም፤ “ያደረግኸው ምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።

ሳኦልም እንዲህ ሲል መለሰ፤ ሰራዊቱ መበታተኑን፤ አንተም በቀጠሮኸው ጊዜ አለመምጣትህን፤ ፍልስጥኤማውያንም በማክማስ መሰብሰባቸውን አየሁ፤ ¹²ስለዚህ ፍልስጥኤማውያን ወርደው ወደ ጌልገላ ይመጡ ብኛል፤ እኔም የእግዚአብሔርን ሞገስ አልሰማም። ብዬ አሰብሁ። ስለዚህ የሚቃጠል መሥዋዕት ማቅረብ ግድ ሆነብኝ።”

¹³ሳሙኤልም እንዲህ አለ፤ “የማይገባህን አደረግህ፤ አምላክህ እግዚአብሔር የሰጠህን ትእዛዝ አልጠበቅም፤ ጠብቀኸው ቢሆን

ኖሮ፤ መንግሥትህን በእስራኤል ላይ ለዘላለም ባጸናልህ ነበር፤ ¹⁴አሁን ግን መንግሥትህ አይጸናም፤ እነሆ፤ እግዚአብሔር እንደ ልቡ የሚሆንለትን ሰው አማኝቶአል፤ አንተ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ባለመጠበቅህም፤ እርሱን የሕዝቡ መሪ አድርጎ መርጦታል።”

^፱1 ጥንታዊ ያልሆኑ ጥቂት የሰብዓ ሊቃናት ቅጂች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን መገ1 የሚለውን አይጨምርም ።
^፲1 የሀሥር ብዙት የሆኑት ቀጥሮች በተመለከተ በሐሥ13:21 ይመጣ።
^፳ዕብራይስጡ ግን ኦርባ የሚለውን አይጨምርም።
^፳1:2 ወይም እርሱ በእስራኤል ላይ ለሁለት ዓመት ከነገሠ በኋላ
^፵5 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞችና የብርሱት ቅጂ ከዚህ ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን መገ1 ሺህ ይላል።

49 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል።

15ከዚያ በኋላ ሳሙኤል ከጌልገላ ተነሥቶ በብንድም ግዛት ወዳለው ወደ ጊብዓ ወጣ። ሳኦልም አብረውት የነበሩትን ሰዎች ቁጠራቸው፤ ብዛታቸውም ስድስት መቶ ያህል ነበረ።

እስራኤል ያለ ጦር መሣሪያ

16ፍልስጥኤማውያን በማክማስ ሰፍረው በነበረበት ጊዜ ሳኦል፣ ልጁ ዮናታንና አብረዋቸው የነበሩት ሰዎች በብንድም ግዛት በምትገኘው በጊብዓ ነበሩ። 17በሦስት ምድብ የተከፈሉ ወራሪዎች ከፍልስጥኤማውያን ሰፈር ወጡ፤ አንዱ ምድብ በሦጋል ግዛት ወደሚገኘው ወደ ያፍራ አቀና፤ 18ሌላው ወደ ቤትሖርን፣ ሦስተኛው ደግሞ በምድረ በዳው ትይዩ ካለው ከስቦይም ሸለቆ ቀል ቀል ወደሚያሳየው ድንበር ዞረ።

19ፍልስጥኤማውያን፣ “ዕብራውያን ሰይፍ ወይም ጦር ለራሳቸው አይሥሩ” ብለው ስለነበር፣ በመላው የእስራኤል ምድር ብረት ቀጥቃጭ አልተገኘም። 20ስለዚህ እስራኤላውያን ሁሉ፣ ማረሻቸውንና ደማቸውን ለማሸል፣ ጠገራቸውንና ማጭዳቸውን ለማሳል ወደ ፍልስጥኤማውያን ይወርዱ ነበር። 21 ማረሻና ደማ ለማሸል የሚከፈለው ዋጋ ሁለት ሦስተኛ ሰቅል ሲሆን፣ መንሸና ጠገራ እንዲሁም የበራ መንጃ ለማሸል ደግሞ አንድ ሦስተኛ ሰቅል ነበር።

22ስለዚህ ጦርነቱ በተደረገበት ዕለት ከሳኦልና ከልጁ ከዮናታን በስተቀር፣ አብረዋቸው ከነበሩት ወታደሮች መካከል ሰይፍ ወይም ጦር የያዘ አንድም ሰው አልነበረም።

ዮናታን በፍልስጥኤማውያን ላይ አደጋ መጣሉ

23በዚያ ጊዜ አንድ የፍልስጥኤማውያን ጭፍራ ወደ ማክማስ መተላለፊያ ወጥቶ ነበር።

14 አንድ ቀን የሳኦል ልጅ ዮናታን ወጣት ጋሻ ጃግሬውን፣ “ና በሌላ በኩል ወዳለው የፍልስጥኤማውያን ጦር ሰፈር እንሻገር” አለው። ይህን ግን ለአባቱ አልነገረውም ነበር።

24ሳኦልም በጊብዓ ዳርቻ መጊደን በተባለ ስፍራ ከአንድ የሮማን ዛፍ ሥር ሰፍሮ ነበር፤ ስድስት መቶ ያህል ሰዎችም አብረውት ነበሩ። 25ኢፋድ ይለብስ የነበረውም አኪያ በመካከላቸው ነበር። እርሱም በሴሎ የእግዚአብሔር ካህን የነበረው የዔሌ ልጅ፣ የፊንሐስ ልጅ የኢካቦድ ወንድም የአኪ ጦብ ልጅ ነበር። ዮናታን አለመኖሩን ግን ያወቀ ሰው አልነበረም።

ሕዝ34:23-24፣ 37:24፣43:25፣ ሆሴ3:5፣13:11፣ ሚክ5:2፣ ሐሥ7:46፣13:22 13:15 ቍ2፣ 14:14:2 13:16 ኢሱ18:24 13:17 ኢሱ18:23 ፣14:14:15 13:18 ኢሱ10:10፣ ነሀ11:34 13:19 ዘፍ4:22፣ ዘፍ25:7 13:22 ዘፍ25:7፣ 14:14:6፣17:47፣1 ዘፍ9:39፣ዘ4:6 13:23 ቍ2፣ 14:14:4 14:2 ዘ28:33፣ መ4:5፣14:10፣13:15፣ኢ410:28 14:3 ዘፍ35:18፣ 14:14:13፣122:11፣ 20:መዝ78:60 14:4 14:10፣13:23

14:5 ኢሱ18:24 14:6 መ47:4፣ 14:3፣14:10፣13:22፣ 17:26፣36፣31:4፣ 15፣ 19:12፣መዝ 33:16፣ኤር9:26፣ ሕዝ28:10፣ማቴ 19:26፣ዕብ11:34 14:10 ዘፍ24:14፣ ኢሱ2:24 14:11ዘፍ14:13፣14 መ-13:6 14:12 መ48:16፣ 14:10:17:46፣ 24:10:5:24 14:15 ዘፍ 35:5፣ ዘ014:24፣19:16፣ 14:10፣13:17፣27 7:5-7

4ዮናታን ወደ ፍልስጥኤማውያን ጦር ሰፈር ለመሻገር በፈለገበት መተላለፊያ ገራና ቀኝ አንዱ በጸጽ ሌላው ሴኔ የተባሉ ሁለት ሸጣጣ ዐለቶች ነበሩ። 5አንዱ ዐለት በስተ ሰሜን በኩል በማክማስ አንጻር፣ ሌላው ደግሞ በስተ ደቡብ በኩል በጊብዓ አንጻር ይገኝ ነበር።

6ዮናታን ወጣት ጋሻ ጃግሬውን፣ “ና፣ ወደከዚያ ሸለቆታቸው ጦር ሰፈር እንሻገር፣ ምናልባትም እግዚአብሔር ይሞጋልን ይህ ናል፣ በብዙም ሆነ በጥቂት ለማዳን እግዚአብሔርን የሚያግደው የለምና” አለው።

7ወጣቱም ጋሻ ጃግሬ፣ “በልብህ ያሰብኸውን ሁሉ አድርግ፣ ወደ ኋላም አትበል፣ እኔም በሙሉ ልብ ካንተው ጋር ነኝ” አለው።

8ዮናታንም እንዲህ አለው፣ “እንግዲያውስ ና፣ ወደ ሰዎቹ እንሻገርና እንታያቸው። 9እነርሱም፣ ‘ወደ እናንተ እስክንመጣ እዚያው ጠብቁን’ ካሉን፣ ባለንበት ሆንን እንጠብቃቸዋለን፣ ወደ እነርሱም አንወጣም። 10ነገር ግን፣ ‘ወደ እኛ ውጡ’ ካሉን፣ እግዚአብሔር እነርሱን በእጃችን አሳልፎ የሰጠን ለመሆኑ ምልክቱ ይህ ስለ ሆነ፣ ወደ እነርሱ እንወጣለን።”

11ሁለቱም ለፍልስጥኤማውያን ጭፍራ በታዩ ጊዜ፣ ፍልስጥኤማውያን፣ “እነሆ፣ ዕብራውያን ከተደበቁባቸው ጉድጓዶች እየወጡ ነው” አሉ። 12የፍልስጥኤማውያን ጦር ሰፈር ሰዎችም፣ “ኑ ወደ እኛ ወጡ፣ አንድ ነገር እናሳ ያችሁ” ሲሉ በዮናታንና በጋሻ ጃግሬው ላይ ጮኹባቸው።

ስለዚህ ዮናታን ጋሻ ጃግሬውን፣ “ተከትለኸኝ ውጣ፣ እግዚአብሔር በእስራኤላውያን እጅ አሳልፎ ሰጥቶአቸዋልና” አለው።

13ዮናታን በእጁና በእግሩ ተፍጨርጭሮ፣ ጋሻ ጃግሬውን በማስከተል ወጣ። ፍልስጥኤማውያንም በዮናታን እጅ ወደቁ፣ ጋሻ ጃግሬውም ከበስተኋላው እየተከተለ ገደላቸው። 14ዮናታንና ጋሻ ጃግሬው በመጀመሪያው ቀን ባደረጉት ግዳይ አንድ ጥማድ በምታውል የዕርሻ ቦታ ላይ ሃያ ያህል ሰዎች ገደሉ።

የፍልስጥኤማውያን መሸነፍ

15በሰፈር በዕርሻ ላይና በሕዝብ ሁሉ መካከል ሽብር ሆነ፣ ከተማ ጠባቂዎችና አደጋጣዮችም ሁሉ ተቀጠቀጡ፣ ምድሪቱም ተናወጠች፣ ሽብርም ከእግዚአብሔር ዘንድ የተላከ ነበር።

15 ዕብራይስጥ ከዚህ ጋር ይሰማል፣ የሰባ ሊቃናት ትርጉም ግን፣ ከአገገ ተሥተው ወደ መገድ ሄዱ ከጣፍ ጋር ለመገኘት የተቀረው ሕዝብ ሳኦልን ተከተለ ከአገገ ወጥቶ ሄደ ይላል።
21 በዕብራይስጥ፣ ጊም ይባላል፣ ጸግራም ያህል ነው።
21 4 ግራም ያህል ነው።
14 ዕብራይስጥ ማሽ ቀንበር ይላል፣ ይኸውም በጣም በፊት ለፊት ቀን የሚታረሰውን መሬት የሚያሳይ ነው።
15 ወይም ከፍተኛ የሆነ

16 ብብንም ግዛት በጊብዓ የነበሩ የሳኦል ዘቦች፣ የፍልስጥኤም ሰራዊት በየአቅጣጫው መበታተኑን አዩ። 17 ሳኦልም አብረውት የነበሩትን ሰዎች፣ “እስኪ፣ ሰራዊቱን ቀሩጠሩና ማን ከዚህ እንደ ሄደ እዩ” አላቸው። ይህን ባደረጉ ጊዜም ዮናታንና ጋሻ ጃግሬው በዚያ አልነበሩም።

18 ሳኦልም አኪያን፣ “የእግዚአብሔርን ታቦት ወደዚህ አምጣ” አለው፤ በዚያን ጊዜ ታቦቱ በእስራኤላውያን ዘንድ ነበር። 19 ሳኦል ለካህኑ በመናገር ላይ ሳለ፣ በፍልስጥኤ ማውያን ሰፈር ሁካታው እየጨመረ ሄደ። ስለዚህ ሳኦል ካህኑን፣ “እጅህን መልስ” አለው።

20 ከዚያም ሳኦልና ሰዎቹ ተሰብስበው ወደ ውጊያው ሄዱ። እነርሱም ፍልስጥኤ ማውያን በስይፍቸው እየተጨፋጨፉ በታላቅ ትርምስ ላይ ሆነው አገኛቸው። 21 እነዚያ ቀድሞ ከፍልስጥኤ ማውያን ጉን ተሰልፈው የነበሩትና አብረዋቸውም ወደ ሰፈራቸው የወጡት ዕብራውያን ከሳኦልና ከዮናታን ጋር ወደ ነበሩት እስራኤላውያን ገቡ። 22 በኩረብታማው የኤፍራም አገር ተሸሽገው የነበሩት እስራኤላውያን ሁሉ ፍልስጥኤ ማውያኑ በሸሽት ላይ መሆናቸውን ሰሙ። ጊዜ፣ አጥብቀው በመከታተል አሳደዷቸው። 23 በዚያ ቀን እግዚአብሔር እስራኤልን ታደገው፣ ጦርነቱም ከቤትአዌን ዘልቆ ሄደ።

ዮናታን ማር በላ

24 ሳኦል፣ “ዛሬ ጠላቶቼን ከመበቀሉ በፊት እስከ ማታ ድረስ እህል የሚበላ ሰው የተረገመ ይሁን” ብሎ ሕዝቡን አምሎ ስለ ነበር፣ በዚያች ዕለት የእስራኤል ሰዎች ተጨንቀው ዋሉ፤ ስለዚህ ከሕዝቡ አንድም እህል የቀመሰ አልነበረም።

25 ሰራዊቱ ሁሉ ወደ ጫካ ሲገባ፣ ማር በመሬቱ ላይ ይታይ ነበር። 26 ሕዝቡ ወደ ጫካው በገባ ጊዜ፣ የማሩ ወለላ እየተንጠባጠበ መውረዱን አዩ፤ ሆኖም መሐላውን ፈርቶ ስለ ነበር፣ እጁን ወደ አፉ የዘረጋ ማንም አልነበረም። 27 ነገር ግን ዮናታን አባቱ ሕዝቡን በመሐላ ማሰሩን አልሰማም ነበር። ስለዚህ በእጁ የያዘውን ዘንግ ጫፍ በማሩ ወለላ ውስጥ በማስገባት እጁን ወደ አፉ አደረገ፣ ዐይኑም በራ። 28 ከዚያም አንዱ ወታደር፣ “አባትህ ሰራዊቱን፣ ‘ዛሬ እህል የሚቀምስ ማናቸውም ሰው የተረገመ ይሁን’ በማለት በጽኑ መሐላ አስሮአል። ሰው ሁሉ የተዳከመው በዚህ ምክንያት ነው” አለው።

29 ዮናታንም እንዲህ አለ፣ “አባቴ በምድሪቱ

14:16 2ኛ ሙ-18:24; 2ኛ ሃን-17:17; ኢ-ሳ52:8; ሕዝ-33:2
14:18 ሙ-18:5; 1ኛ ሙ-30:7
14:19 ዙ-27:21
14:20 ሙ-17:22; ሕዝ-38:21; ዙ-14:13
14:21 1ኛ ሙ-29:4
14:22 1ኛ ሙ-13:6
14:23 ዙ-14:30; ኢ-ሱ-7:2
14:24 ኢ-ሱ-6:26
14:27 ቀ-4:3; ሙ-119:10; ም-ሳ 16:24; 24:13
14:29 ኢ-ሱ-7:25; 1ኛ ሃን-18:18

14:31 ቀ-5; ኢ-ሱ-10:12
14:32 ዙ-9:4; 1ኛ ሙ-15:19; ኢ-ሱ-9:10
14:33 ዙ-9:4
14:34 ዙ-19:26
14:35 1ኛ ሙ-7:17
14:36 ዙ-25:22; ሙ-18:5
14:37 1ኛ ሙ-28:6; 15:24 ሙ-22:42; ሙዝ 18:41
14:38 ኢ-ሱ 7:11
14:39 ቀ-44; ዙ-14:21; ኢ-ሱ 7:15; 2ኛ ሙ-12:5; ዙ-19:25; ሙዝ 18:46; 42:2

ላይ ችግር ፈጥሮአል፤ ከዚህ ማር ጥቂት በቀመስሁ ጊዜ ዐይኔ እንዴት እንደ በራተመልከቱሄ 30 ሕዝቡ ከጠላቶቻቸው እጅ ከወሰዱት ምርኮ ዛሬ በልተው ቢሆን ኖሮ ምንኛ በተሻለ ነበር፤ የተገደሉትም ፍልስጥኤ ማውያን ቀሩጠው ከዚህ በበለጠ ነበር።

31 በዚያች ዕለት እስራኤላውያን ፍልስጥኤ ማውያንን ከማክማስ እስከ ኤሎን ድረስ ከመታቸው በኋላ እጅግ ዝለው ነበር። 32 በምርኮው ላይ ተረባርበው በጉን፣ በሬውንና ጥጃውን በመውሰድ በመሬት ላይ ዐር ደው ሥጋውን ከነደሙ በሉት። 33 ከዚያም ለሳኦል፣ “እነሆ፣ ሕዝቡ ሥጋውን ከነደሙ በመብላት እግዚአብሔርን እየበደለ ነው” ተብሎ ተነገረው።

ሳኦልም፣ “ሕግ ተላልፋችኋል፤ በሉ አንድ ትልቅ ድንጋይ አንከባላችሁ አቅርቡልኝ” አለ። 34 እርሱም፣ “በሕዝቡ መካከል እየሠራችሁ፣ ‘እያንዳንዳችሁ በሬዎቻችሁንና በጎቻችሁን አምጡ፤ እዚህ ዐርዳችሁ ብሉ፤ ነገር ግን ሥጋውን ከነደሙ በመብላት እግዚአብሔርን አትበድሉ’ በሏቸው” አለ።

ስለዚህ በዚያች ሌሊት እያንዳንዱ ሰው በሬውን አምጥቶ በዚያ ዐረደው። 35 ሳኦልም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ፤ መሠዊያ ሲሠራም ይህ የመጀመሪያ ጊዜው ነበር።

36 ሳኦልም፣ “ፍልስጥኤ ማውያንን ተከትለን በሌሊት እንወረድና እስኪነጋ ድረስ እንበዝብዛቸው፤ አንድም ሰው በሕይወት አናስቀርላቸው” አለ። እነርሱም፣ “መልካም መስሎ የታየህን ሁሉ አድርግ” ብለው መለሱለት። ካህኑ ግን፣ “እዚህ እግዚአብሔርን እንጠይቅ” አለ።

37 በዚህ ጊዜ ሳኦል፣ “ፍልስጥኤ ማውያንን ተከትሎ ልውረድን? በእስራኤላውያን እጅ አሳልፈህ ትሰጣቸዋለህን?” ሲል እግዚአብሔርን ጠየቀ። ነገር ግን እግዚአብሔር በዚያች ቀን አልመለሰለትም።

38 ስለዚህ ሳኦል እንዲህ አለ፣ “የሰራዊቱ መሪዎች ሁላችሁም ወደዚህ ቅረብ፤ ዛሬ ምን ኅጢአት እንደ ተሠራ እንወቅ። 39 እስራኤልን የታደገ ሕይወት እግዚአብሔርን አድራገው ልጄ የናታን እንኳ ቢሆን መሞት አለበት።” ነገር ግን ከሕዝቡ መካከል የመለሰለት አንድም አልነበረም።

40 ሳኦልም እስራኤላውያንን ሁሉ፣ “እናንተ በዚያ በኩል ቁሙ፤ እኔና ልጄ የናታን ደግሞ በዚህ በኩል እንቆማለን” አላቸው።

ሰዎቹም፣ “መልካም መስሎ የታየህን አድርግ”

18 ዕብራይስጥ፣ ከዚህ ጋር ይስማማል። የሱባዓ ሊቃናት ትርጉም ግን ኢፋዱን ወደዚህ አምጣ፤ በዚያ ጊዜ እርሱ ኢፋዱን በእስራኤል ፊት ለብሶት ነበር ይላል።
25 ወይም ለሁን የምርኮ ማሪዎች በሙሉ
29 ወይም ገላ አንድ ትንሹ ታደሰ

ብለው መለሱለት።

⁴¹ከዚያ በኋላ ሳኦል፣ “ትክክለኛውን መልስ ስጠኝ” ሲል ወደ እስራኤል አምላክ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ ዕጣው በሳኦልና በዮናታን ላይ ወደቀ፤ ሕዝቡም ነጻ ሆኑ።

⁴²ሳኦልም በእኔና በልጄ በዮናታን መካከልም ዕጣ ጣሎ” አላቸው። ዕጣውም በዮናታን ላይ ወደቀ።

⁴³ከዚያም ሳኦል ዮናታንን፣ “እስቲ ያደረግኸውን ንገረኝ” አለው።

ዮናታንም፣ “በዘንገል ጫፍ ጥቂት ማር ቀምሻለሁ፤ እነሆ፤ ለመሞት ዝግጁ ነኝ” አለው።

⁴⁴ሳኦልም፣ “ዮናታን፣ አንተ ካልተገደልህ እግዚአብሔር ይፍረድብኝ፤ የከፋም ነገር ይም ጣብኝ” አለ።

⁴⁵ሕዝቡ ግን ሳኦልን፣ “ለእስራኤል ይህን ታላቅ ድል ያስገኘ ዮናታን መሞት ይገባዋል? አይደረግም፤ ዛሬ ይህን ያደረገው በእግዚአብሔር ርዳታ ስለ ሆነ፣ ሕያው እግዚአብሔርን ከራስ ጠጉሩ አንዲቱ እንኳ መሬት ላይ አትወድቅም” አሉት። ስለዚህ ሰዎቹ ዮናታንን ታደጉት፤ እርሱም ከመሞት ዳኑ።

⁴⁶ሳኦል ፍልስጥኤማውያንን ከማሳደድ ተመለሰ፤ እነርሱም ወደ አገራቸው ተመለሱ።

⁴⁷ሳኦል በእስራኤል ላይ በትረ መንግሥቱን ከጨበጠ በኋላ፣ በዙሪያው ያሉትን ጠላቶቹን ማለትም ሞግብን፣ አሞናውያንን፣ ኤዶምን፣ የሱባን ነገሥታትና፣ ፍልስጥኤማውያንን ወጋቸው። በሄደበት ሁሉ ድል ይነሥ ነበር። ⁴⁸በጀግንነት ተዋግቶ አማሌቃውያንን አሸነፈ፤ እስራኤልንም ይዘርፏቸው ከነበሩት እጅ ታደጋቸው።

የሳኦል ቤተ ሰብ

⁴⁹የሳኦል ወንዶች ልጆች ዮናታን፣ የሱዋ፣ ማልከሳ ነበሩ፤ ሱቶች ልጆቹም ትልቋ ማረብ፣ ትንሿ ማልኮል ይባሉ ነበር። ⁵⁰የሳኦል ማረብ አኪናምም የምትባል የአኪማአስ ልጅ ነበረች፤ የሰራዊቱም አዛዥ አበኔር የሚባል የአጎቱ ዮኔር ልጅ ነበረ። ⁵¹የሳኦል አባት ቂስና የአበኔር አባት ኔር ሁሉቱም የአቢኤል ልጆች ነበሩ።

⁵²በሳኦል ዘመን ሁሉ ከፍልስጥኤማውያን ጋር ከባድ ጦርነት ነበረ፤ ስለዚህ ሳኦል ብርቱ ወይም ጀግና ሰው ባዩ ቀጥጥር ወደ ራሱ ወስዶ እንዲያገለግለው ያደርግ ነበር።

እግዚአብሔር የሳኦልን ንጉሥነት መናቁ

15 ሳሙኤል ሳኦልን እንዲህ አለው፤ “በሕዝቡ በእስራኤል ላይ ቀብቺ እንዳይገሥሱ፤ እግዚአብሔር የላከው እኔን

14:41 ምግ16:33; ሐሥ1:24
14:42 ዮና1:7
14:43 ቀ፡27; ኢሱ7:19
14:44 ቀ፡39; ሩት1:17
14:45 2ሳሙ14:11; 1ነገ1:52; ማ፡10:30
14:47 ዘፍ19:37; 38:11ሳሙ21:7; 2ሳሙ8:3;10:6; 12:31;23:36
14:48 ዘፍ36:12; ዘዮ13:29; መግ3:13; 1ሳሙ15:27; 27:8;28:18; 30:13;2ሳሙ1:13; 1ዜና 4:43
14:49 ዘፍ29:26; 1ሳሙ31:2; 1ዜና 8:33
14:50 1ሳሙ10:14;2ሳሙ28:3;3:6;1ነገ25
14:51 1ሳሙ9:1
14:52 1ሳሙ8:11
15:1 1ሳሙ9:16

15:2 ዘፍ 14:7; 1ሳሙ14:48; 2ሳሙ1:8
15:3 ቀ፡9;19; ዘፍ14:23; ኢሱ 6:17; 1ሳሙ22:19; 27:9;28:18; አስ3:13;9:5
15:6 ዘፍ15:19; ዘዮ24:22;መግ 1:16;1ሳሙ30:29
15:7 ዘፍ16:7; ን1ሳሙ14:48
15:8 ዘፍ17:8-16; ዘዮ24:7;ኢሱ8:23
15:9 ቀ፡3
15:11 ቀ፡35; ዘፍ6:6;ዘፍ32:14; ኢሱ22:16; 1ሳሙ 8:6; ኢዮ21:14; 34:27;መገ28:5; ኢሳ5:12;53:6; ኤር48:10; ሕዝ18:24
15:12 ዘዮ32:42; ኢሱ15:55

ነው፤ ስለዚህ *እግዚአብሔር* የመጣውን መልእክት አድምጥ። ²የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እስራኤል ከግብፅ በወጣ ጊዜ፣ አማሌቃውያን በመንገድ ላይ ስለ ተቃወሙት እቀጣቸዋለሁ። ³አሁንም ሂድ፤ አማሌቃውያንን ውጋ፤ ያላቸውንም ሁሉ ፈጽመህ አጥፋ፤ አንዱንም አታስቀር፤ ወንዱንና ሴቱን፣ ልጁንና ሕፃኑን፣ የቀንድ ከብቱንና በጉን፣ ግመሉንና አህያውን ግደል።’” ተ

⁴ስለዚህ ሳኦል ሰዎቹን ጥላኢም በተባለ ቦታ ሰብስቦ ቁጠራቸው፤ እነርሱም ሁለት መቶ ሺህ እግረኛ ወታደሮችና ከይሁዳም ዐሥር ሺህ ሰዎች ነበሩ። ⁵ሳኦልም ወደ አማሌቅ ከተማ ሄዶ በአንዲት ሸለቆ ውስጥ አደፈጠ። ⁶እርሱም፣ ቁፍውያንን፣ “ከእነርሱ ጋር እንዳላጠፋችሁ ከአማሌቃውያን ራቁ፤ ተለዩአቸውም፤ እስራኤላውያን ከግብፅ ምድር በወጡ ጊዜ፣ ቸርነት አደርጋችሁላቸዋልና” አላቸው። ስለዚህ ቁፍውያን ከአማሌቃውያን ተለዩ።

⁷ከዚያም ሳኦል አማሌቃውያንን ከኤውላጥ አንሥቶ በምሥራቅ ግብፅ እስካለው እስከ ሱር ድረስ ወጋቸው። ⁸የአማሌቃውያንን ንጉሥ አጋግን ከነሕይወቱ ማረከው፤ ሕዝቡን ሁሉ በሰይፍ ስለት ፈጽሞ አጠፋቸው። ⁹ነገር ግን ሳኦልና ሰራዊቱ አጋግን፣ ምርጥ ምርጡን በግና የቀንድ ከብት፣ የሰባውን ጥጃና፣ ጠቦት፣ መልካም የሆነውን ሁሉ ሳይገድሉ ተውት። እነዚህን ፈጽመው ለማጥፋት ፈቃደኞች አልነበሩም፤ ነገር ግን የተናቀውንና የማይጠቅመውን ሁሉ አጠፉ።

¹⁰ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ ሳሙኤል መጣ፤ ¹¹“ሳኦልን በማንግሥ ተጸጽቻለሁ፤ እኔን ከመከተል ተመልሶ አልና፣ ትእዛዜንም አልፈጸመምና።” ሳሙኤልም እጅግ ተጨንቆ፣ ሌሊቱን ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ።

¹²ሳሙኤልም ጠዋት ተነሥቶ በማለዳ ሳኦልን ለመገናኘት ሄደ፤ ነገር ግን፣ “ሳኦል ወደ ቀርሜሎስ ሄዶአል፤ ለራሱ

⁵⁴1 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰብግ ሊቃናት ትርጉም ግን *ሳሙኤል የሰጠውን ስምን ይጠቅም* ብሎ ያለው።
⁵⁵የሳኦል ስም ለዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰጠው ስም ግን *የሰጠው ስም* ብሎ ያለው።
⁵⁶የሳኦል ስም ለዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰጠው ስም ግን *የሰጠው ስም* ብሎ ያለው።
⁵⁷የሳኦል ስም ለዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰጠው ስም ግን *የሰጠው ስም* ብሎ ያለው።
⁵⁸የሳኦል ስም ለዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰጠው ስም ግን *የሰጠው ስም* ብሎ ያለው።
⁵⁹የሳኦል ስም ለዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰጠው ስም ግን *የሰጠው ስም* ብሎ ያለው።

ክብር የመታሰቢያ ሐውልት በዚያ ካቆመ በኋላ ተመልሶ ወደ ጌልገላ ወርዶአል” ተብሎ ተነገረው።

¹³ሳሙኤል ባገኘው ጊዜ ሳኦል፣ “እግዚአብሔር ይባርክህ፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ፈጽሜላሁ” አለው።

¹⁴ሳሙኤል ግን፣ “ታዲያ ይህ በጆሮዬ የምሰማው የበጎች ጨኸትና የበሬዎች ግጥት ምንድን ነው?” ሲል ጠየቀ።

¹⁵ሳኦልም፣ “ሰራዊቱ ከአማሌቃውያን ማርከው ያመጧቸው ናቸው፤ ምርጥ ምርጦቹ በጎችና በሬዎች ለእግዚአብሔር ለአምላክህ መሥዋዕት እንዲሆኑ ሳይገድሉ የተወሰደው ናቸው፤ የቀሩትን ግን በሙሉ አጥፍተናል” ብሎ መለሰ።

¹⁶ሳሙኤልም ሳኦልን፣ “ሰማይ ትናንት ማታ እግዚአብሔር የገረኝን ልገርህ?” አለው።

ሳኦልም፣ “ንገረኝ” ሲል መለሰለት።

¹⁷ሳሙኤልም እንዲህ አለው፣ “በዐይንህ ፊት ታናሽ የነበርህ ብትሆንም፤ የእስራኤል ነገዶች መሪ ሆነህ የለምን? እግዚአብሔር ርም በእስራኤል ላይ ቀብቶ አንግሃሃል።

¹⁸እግዚአብሔርም፣ “ሄደህ እነዚያን ኅጢአተኞቹን አማሌቃውያንን ፈጽመህ አጥፋቸው፤ ጨርሰህ እስክታጠፋቸውም ድረስ ውጋቸው” ብሎ ልኮህ ነበር። ¹⁹ታዲያ እግዚአብሔርን ለምን አልታዘዘህም? ለምርኮውስ ተስባብጧህ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ የሆነውን ነገር ለምን አደረግህ?”

²⁰ሳኦልም መልሶ እንዲህ አለ፣ “እግዚአብሔር ታዘዘሁ፤ እግዚአብሔር በሳከኝ መሠረት ሄኛለሁ፤ አማሌቃውያንን በሙሉ አጥፍቼ ንጉሣቸውን አጋግን አምጥቻለሁ። ²¹ሰራዊቱ ግን ከምርኮው ለእግዚአብሔር ከተለዩት መካከል፣ ምርጥ ምርጡን በግና በሬ፣ በጌ ልገላ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ይሠወዱ ዘንድ ወስደዋል።”

²²ሳሙኤልም እንዲህ አለ፣ “ለእግዚአብሔር ቃል በመታዘዝ ደስ የሚለውን ያህል፣ እግዚአብሔር፣ በሚቃጠል ቀርባንና መሥዋዕት ደስ ይለዋልን?”

እነሆኔ መታዘዝ ከመሥዋዕት፣ ማዳመጥም ከአውራ በግ ሥብ ይበልጣል።

²³ዐመፅ እንደ ጥንቁቅ ያለ ኅጢአት፣ አልኸኝነትም እንደ ጣዖት አምልኮ ያለ ክፉ ነገር ነው፤ አንተ የእግዚአብሔርን ቃል ስለ ናቅህ፣ እርሱም ንጉሥ እንዳትሆን ንቆሃል።”

²⁴ከዚያም ሳኦል ሳሙኤልን እንዲህ አለው፣

15:17 ዘፀ3:11
15:19 ዘዳ14:23፣
14ሙ14:32
15:20 1ሳሙ28:18
15:22 መዝ40:6-8፣
51:16፣ምሳ21:3፣
ኢሳ1:11-15፣
ኤር 7:22፣ሆሴ6:6፣
ኦጥ 5:25፣
ሚክ6:6-8፣
ማር12:33
15:23 ዘዳ18:10፣
14ሙ13:13
15:24 ዘዳ9:27፣
ዘጥ22:34፣
14ሙ 13:13፣
መዝ51:4፣
ምሳ29:25፣
ኢሳ51: 12-13፣
ኤር42:11
15:25 ዘዐ10:17

15:26 ዘጥ15:31፣
14ሙ13:14፣
15ገ14:10
15:27 1ሳሙ28:14፣
1ገዝ11:13፣14:8፣
2ገዝ17:21
15:28 1ሳሙ13:14፣
28:17፣2ሳሙ6:21፣
7:15
15:29 ዘጥ23:19፣
ቲቶ1:2፣ሰባ7:21
15:30 ዘጥ22:34፣ ኢሳ29:13፣
ዮሐ12:43
15:33 ዘዳ9:7-10፣
ኤር18:21
15:34 መዝ19:14፣
14ሙ7:17፣10:5
15:35 ቀፋ11፣
ዘዳ6:6፣14ሙ16:1፣
9:24
16:1 ፍት4:17፣
14ሙ8:6፣10:1፣
13:14፣15:35፣
24ሙ5:2፣7:8፣
15ገ 8:16፣
1ዜና 12:23፣
መዝ78:70፣
ሐሥ13:22

“ኅጢአት ሠርቻለሁ፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝና የአንተን መመሪያ ጥሻለሁ፤ ሕዝቡን ፈርቼ ስለ ነበር፣ የጠየቁኝን ታዘዘሁ። ²⁵አሁንም፣ ኅጢአቴን ይቅር እንድትለኝ፣ ለእግዚአብሔርም እሰግድ ዘንድ አብረኸኝ እንድትመለስ እለምንሃለሁ።”

²⁶ሳሙኤል ግን፣ “ከአንተ ጋር አልመለስም፤ አንተ የእግዚአብሔርን ቃል ንቀሃል፤ እግዚአብሔርም በእስራኤል ላይ ንጉሥ እንዳትሆን ንቆሃል” አለው።

²⁷ሳሙኤል ለመሄድ ዘወር ባለ ጊዜ፣ ሳኦል የልብሱን ጫፍ ያዘ፣ ተቀደደም። ²⁸ሳሙኤልም እንዲህ አለው፣ “እግዚአብሔር የእስራኤልን መንግሥት ዛሬ ከአንተ ቀደታል፤ ከአንተም ለሚሻል ለጎረቤትህ አሳልፎ ሰጥቶታል። ²⁹የእስራኤል ክብር የሆነው እግዚአብሔር አይዋሽም፤ አይጸጸትምም፤ እርሱ ይጸጸት ዘንድ ሰው አይደለምና።”

³⁰ሳኦልም መልሶ፣ “ኅጢአት ሠርቻለሁ፤ ነገር ግን በሕዝቤ አለቆች ፊትና በእስራኤል ፊት አክብረኝ፤ ለአምላክህ ለእግዚአብሔር እሰግድ ዘንድ እባክህ አብረኸኝ ተመለስ” አለው። ³¹ስለዚህ ሳሙኤል አብሮት ተመለሰ፤ ሳኦልም ለእግዚአብሔር ሰገደ።

³²ከዚያም ሳሙኤል፣ “የአማሌቃውያንን ንጉሥ አጋግን አምጡልኝ” አለ።

አጋግም፣ “በውኑ ሞት እንዲህ መራራ ነውን? በማለት እየተንቀጠቀጠ መጣ።

³³ሳሙኤልም፣ “ሰይፍህ ሴቶችን ልጅ አልባ እንዳደረገቻቸው፣ እናትህም በሴቶች መካከል ልጅ አልባ ትሆናለች”

ሲል አጋግን ጌልገላ ላይ በእግዚአብሔር ፊት ቁራረጠው።

³⁴ከዚያም ሳሙኤል ወደ አርማቴም ሄደ። ሳኦል ግን ወደ ቤቱ ወደ ሳኦል ጊብዓ ወጣ። ³⁵ሳሙኤል ለሳኦል ቢያለቅስለትም እንኳ እስከ ሞተበት ዕለት ድረስ ዳግመኛ ሊያየው አልሄደም፤ እግዚአብሔርም ሳኦልን በእስራኤል ላይ በማንገሡ ተጸጸተ።

ሳሙኤል ዳዊትን መቅባቱ

16 እግዚአብሔር ሳሙኤልን፣ “በእስራኤል ላይ እንዳይነግሥ ለናቅሁት ለሳኦል የምታለቅስለት እስከ መቼ ነው? ወደ ቤተ ልሔሙ ሰው ወደ እሴይ ስለምልክህ፣ ዘይት በቀንድ ሞልተህ ሂድ፤ ከልጆቹ አንዱ ንጉሥ ይሆን ዘንድ መርጨዋለሁ” አለው።

²ሳሙኤል ግን፣ “ሳኦል ከሰማ ስለሚገድለኝ እንዴት መሄድ እችላለሁ?” አለ።

እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፣ “አንዲት ጊደር ይዘህ ሂድና፣ ለእግዚአብሔር

ልሠዋ መጥቻለሁ። በል። 3እሴይን ወደ መሥዋዕቱ ጥራው፤ ከዚያም የምታደርገውን አሳይሃለሁ፤ የምንገርህንም ሰው ትቀባል ቸለሁ።”

4ሳሙኤል እግዚአብሔር ያለውን ነገር አደረገ። ቤተሌሐም እንደ ደረሰም፣ የከተ ማዬቱ ሽማግሌዎች እየተንቀጠቀጡ ሊገናኙት መጡ፤ እነርሱም “አመጣጥህ ለሰላም ነውን?” ብለው ጠየቁት።

5ሳሙኤልም፣ “አምን፤ ለሰላም ነው፤ የመጣ ሁትም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ላቀርብ ነው፤ እናንተም ራሳችሁን ቀድሳችሁ ከእኔ ጋር ወደ መሥዋዕቱ ኑ” ሲል መለሰላቸው። ከዚያም እሴይንና ልጆቹን ቀደሳቸው፤ ወደ መሥዋዕቱም እንዲመጡ ጠራቸው።

6እዚያ በደረሱ ጊዜም፣ ሳሙኤል ኤልያብን አይቶ፣ “በእርግጥ እግዚአብሔር የቀባው ሰው እነሆ፣ በእግዚአብሔር ፊት ቆሞአል” ብሎ አሰበ።

7እግዚአብሔር ግን ሳሙኤልን፣ “መልኩን ወይም ቁመቱን አትይ፤ እኔ ንቁዋለሁና። እግዚአብሔር የሚያየው፣ ሰው እንደሚያየው አይደለም። ሰው የውጭውን ገጽታ ያያል፤ እግዚአብሔር ግን ልብን ያያል” አለው።

8ከዚያም እሴይ አሚናዳብን ጠርቶ በሳሙኤል ፊት እንዲያልፍ አደረገ፤ ሳሙኤል ግን፣ “እግዚአብሔር ይህንንም አልመረጠውም” አለው። 9እሴይም ሣሞን አሳለፈ፤ ሳሙኤልም፣ “እርሱንም እግዚአብሔር አልመረጠውም” አለ። 10እሴይም ሰባቱን ልጆቹን በሳሙኤል ፊት እንዲያልፉ አደረገ፤ ሳሙኤል ግን፣ “እግዚአብሔር እነዚህንም አልመረጣቸውም” አለው። 11ቀጥሎም እሴይን፣ “ልጆችህ እነዚሁ ብቻ ናቸውን?” ሲል ጠየቀው።

እሴይም፣ “የሁሉም ታናሽ ገና አልመጣም፤ ነገር ግን በጎች እየጠበቀ ነው” ብሎ መለሰ።

ሳሙኤልም፣ “በል ልከህ አስመጣው፤ እስኪመጣ ድረስ አንቀመጥምና” አለው።

12ስለዚህ ልከ አስመጣው፤ እርሱም ደምግባት ያለው፣ ዐይኑ የሚያምርና መልክ መልካም ነበረ።

እግዚአብሔርም “የመረጥሁት ይህ ነውና ተነሥተህ ቅባው” አለው።

13ሳሙኤልም የዘይቱን ቀንድ ወስዶ በወንድሞቹ ፊት ቀባው። ከዚያ ቀን ጀምሮ የእግዚአብሔር መንፈስ በዳዊት ላይ በካይል መጣ፤ ሳሙኤልም ወደ አርማቴም ሄደ።

ዳዊት ሳኦልን ማገልገል

14የእግዚአብሔር መንፈስ ከሳኦል ስለ ራቀ፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ የታዘዘ ክፉ መንፈስ ያሠቃየው ነበር።

16:3 104:15; 118:17;15
16:4 119:48;7; 140:21;1; 172:13;279:17;A
16:5 119:10;22
16:6 140:17;13; 118:5;2;13
16:7 140:2;3; 240:7;20; 107:44;21;139;23; 147:10;6;2;23
16:8 140:17;13
16:9 140:17;13; 240:13;3;21;21
16:11 119:37;2; 140:17;12; 240:7;8
16:12 119:39;6; 140:9;17
16:13 140:23;5; 11;6;18;12; 240:22;51
16:14 4*23; 109:23;1;16;20;1
40:18;10; 240:7;15

16:16 4*23; 140:10;5;6; 215:29;26-27; 107:49;4
16:18 119:39;2; 6;7;4;17; 140:17;37; 20;13; 240:17;8; 115:5 22;11; 107:1;23
16:19 140:17;15
16:20 119:32;13; 140:10;4
16:21 119:41;46
16:23 4*14; 107:1;23
17:1 140:10;10; 11;15;35; 140:13;5; 215:28;18
17:2 140:21;9
17:4 140:21;9; 240:21;19

15የሳኦል አገልጋዮችም እንዲህ አሉት፤ “እነሆ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ የታዘዘ ክፉ መንፈስ እያሠቃየህ ነው። 16እንደሆነ በገና መደርደር የሚችል ሰው እንዲፈልጉ፣ ጌታችን በፊቱ የሚቆሙትን አገልጋዮቹን ይዘዘ፤ ከዚያም ከእግዚአብሔር የታዘዘው ክፉ መንፈስ ባንተ ላይ በሚመጣ ጊዜ በገና ይደረድርልሃል፤ ደኅናም ትሆናለህ።”

17ስለዚህ ሳኦል አገልጋዮቹን፣ “መልካም አድርጎ በገና መደርደር የሚችል ሰው ፈልጋችሁ አምጡልኝ” አሳቸው።

18ከአገልጋዮቹም አንዱ፣ “መልካም አድርጎ በገና መደርደር የሚችለውን የቤተሌሐሙን የእሴይን ልጅ አይቻለሁ፤ እርሱም ጀግናና ተዋጊ ነው፤ በአነጋገሩ አስተዋይና የደስ ደስ ያለው ነው፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር ነው” ብሎ መለሰ።

19ከዚያም ሳኦል፣ “ከበጎች ጋር ያለውን ልጅህን ዳዊትን ላክልኝ” ሲል መልክተኞችን ወደ እሴይ ላከ። 20እሴይም እንጀራና በወይን ጠጅ የተሞላ አቀማግግ በአህያ አስጭኖ፣ የፍየል ጠቦትም አስይዞ ልጁን ዳዊትን ወደ ሳኦል ላከው።

21ዳዊት ወደ ሳኦል መጥቶ አገልግሎቱን ጀመረ፤ ሳኦልም እጅግ ወደደው፣ እርሱም የሳኦል ጋሻ ጃግራ ሆነ። 22ከዚያም ሳኦል፣ “ዳዊትን ወድጀዋለሁና ከእኔ ዘንድ ሆኖ እንዲያገለግለኝ ፍቀድልኝ” ብሎ ወደ እሴይ ላከ።

23ክፉው መንፈስ ከእግዚአብሔር ዘንድ በሳኦል ላይ በሚመጣበት ጊዜ፣ ዳዊት በገናውን ይዞ ይደረድር ነበር፤ ሳኦልም ይሻለው ነበር፤ ክፉውም መንፈስ ከእርሱ ይርቅ ነበር።

ዳዊትና ጎልያድ

17 ፍልስጥኤማውያን ሰራዊታቸውን ለጦርነት አሰባስበው፣ በይሁዳ ምድር በሰኩት ላይ አስማቹ፣ እነርሱም በሰኩትና በግዜቃ መካከል ባለው በኤሬሰደ ማም ሰፈሩ። 2ሳኦልና እስራኤላውያን ተሰብስበው፣ በዲላ ሸለቆ ሰፈሩ፤ ፍልስጥኤማውያንንም ለመግጠም ቦታ ቦታቸውን ያዙ። 3ሸለቆ በመካከላቸው ሆኖ ፍልስጥኤማውያን አንዱን ኩረብታ እስራኤላውያን ደግሞ፣ ሌላውን ኩረብታ ያዙ።

4ከጌት የመጣ ቁመቱ ከዘጠኝ ጫማ በላይ የሆነ፣ ጎልያድ የተባለ አንድ ጀግና ከፍልስ ጥኤማውያን ሰፈር ወጣ። 5እርሱም ከናስ የተሠራ የራስ ቀር ደፍቶ፣ ክብረቱ አምስት

11 አንጻንድ የሰባ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይሰማ ማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን አንጻንድ ይላል።
14 በዚህ እንዲሁም በቀጥታ 15:16 እና 23 ላይ ጌጃ

ሺህ ሰቅል የሆነ የናስ ጥሩር ለብሶ ነበር።
 ሰበረገገገገገ ሳይ የናስ ገምባሌ አድርጎ፤
 በጫንቃው ሳይ ደግሞ የናስ ጭሬ ይዞ
 ነበር። ገደግም ዘንግ እንደ ሸማኔ መጠ
 ቅለያ የወፈረ፤ የጦሩም ብረት ስድስት
 መቶ ሰቅል ያህል የሚመዝን ነበር። ጋሻ
 ጃግሬውም ከፊት ከፊቱ ይሄድ ነበር።
 ሳይያድ ቆሞ ለተሰለፈው የእስራኤል
 ሰራዊት እንዲህ ሲል ጮኾ ተናገረ፤
 “ለው ጊያ ተሰልፋችሁ መውጣታችሁ ስለ
 ምንድን ነው? እኔ ፍልስጥኤማዊ፤
 እናንተም የሳኦል አገልጋዮች
 አይደላችሁም? አንድ ሰው ምረ
 ጠና እኔ ወደ አለሁበት ይውረድ፤ ማእኔ
 ጋር ሊዋጋና ሊገድለኝ ከቻለ፤ እኛ ባሪያ
 ዎቻችሁ እንሆናለን፤ እኔ ባሸንፈውና
 ብገድለው ግን እናንተ ባሪያዎቻችን ትሆና
 ላችሁ፤ ትገዙልናላችሁ።”¹⁰ከዚያም ፍልስጥኤ
 ማዊው፤ “ካሬ የእስራኤልን ሰራዊት እገዳራ
 ለሆኑ እንዋጋ ዘንድ ሰው ስጡኝ” አለ።¹¹ሳኦልና
 እስራኤላውያን ሁሉ የፍልስጥኤማዊውን ቃል
 በሰሙ ጊዜ እጅግ ፈሩ፤ ደንገጡም።
 ሳይዋጋ በይሁዳ የቤተሌሔሙ ሰው የኤ
 ፍራታዊው የእሴይ ልጅ ነበር። እሴይ
 ስምንት ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ በሳኦልም
 ዘመን ያረጀና ዕድሜው የገፋ ሰው ነበር።
 ሳይሁን የእሴይ ታላላቅ ልጆች ሳኦልን
 ተከትለው ወደ ጦርነት ሄደው ነበር፤ እነ
 ርሱም ታላቁ ኤልያብ፤ ሁለተኛው አሚና
 ዳብ፤ ሦስተኛውም ሣማ ይባላል።¹⁴ሳይዋጋ
 የሁሉም ታናሽ ነበር። ሦስቱ ታላላቅ ወንድ
 ሞቹ ሳኦልን ተከትለው ሄዱ።¹⁵ሳይዋጋ ግን
 የአባቱን በጎነት ለመጠበቅ ከሳኦል ዘንድ
 ወደ ቤተሌሔም ይመላለስ ነበር።
 ሳይዋጋ የፍልስጥኤማዊውም አርባ ቀን ሙሉ ጠዋ
 ትና ማታ ፊት ለፊት ብቅ እያለ ቆሞ ይታ
 ያቸው ነበር።
 ሳይዋጋ ጊዜ እሴይ ልጁን ሳይዋጋን እንዲህ
 አለው፤ “ይህን ዐሥር ኪሎ የተጠበሰ
 እሸትና
 ዐሥር እንጀራ ለወንድሞችህ ይዘህ ወዳ
 ለብት የጦር ሰፈር በቶሎ ድረስ።”¹⁸ይህ
 ንም ዐሥር የአይብ ጥፍጥፍ ለክፍል አዛዣ
 ቸውኝ አብረህ ውሰድ፤ ወንድሞችህም እን
 ዴት እንደሆኑ አይተህ፤ ደግንነታቸውን
 የሚያረጋግጥ ምልክት ከእነርሱ ዘንድ
 አምጣልኝ።¹⁹እነርሱ ከሳኦልና ከእስራኤል
 ሰዎች ሁሉ ጋር ሆነው በዔላ ሸለቆ ከፍል
 ስጥኤማውያን ጋር እየተዋጉ ናቸው።
 ሳይዋጋ በማለዳ በጎቹን ለጠባቂ ትቶ፤
 እሴይ እንዳዘዘው ዕቃውን ይዞ ገዛ ጀመረ።
 ልክ ሰራዊቱ እየከረ ለውጊያ ቦታ ቦታ
 ውን ለመያዝ በሚወጣበት ጊዜ ከጦሩ ሰፈር
 ደረሰ።²¹እስራኤልና ፍልስጥኤማውያን ቦታ

17፡6 ፉ፡45፤
 14፡18፡10
 17፡7 ፉ፡41፤
 24፡21፡19፤
 18፡5፡11፡23፡20፡5
 17፡8 24፡22፡12-17
 17፡10 ፉ፡23፡26፤
 45፡24፡21፡21
 17፡11 24፡35፡16፤
 19፡48፡7፡4፡17፤
 14፡16፡11፤
 መዝ 132፡6
 17፡13 14፡16፡6፤
 8፡9
 17፡15 ዘ፡37፡23፤
 14፡16፡19
 17፡17 ዘ፡19፡36፤
 23፡14፡14፡25፡18
 17፡18 ዘ፡37፡14
 17፡22 ኢ፡1፡11
 17፡23 ፉ፡8-10
 17፡25 14፡8፡15፤
 18፡17
 17፡26 ፉ፡10፤
 ዘ፡85፡26፡ኢ፡3፡10፤
 14፡11፡2፤
 14፡6፡27፡18፡35
 17፡28 ዘ፡27፡41፤
 ም፡18፡19
 17፡32 ዘ፡20፡3፤
 መዝ 8፡45፤
 ኢ፡47፡4፡ኢ፡4፡9፤
 38፡4፡8፡11፡30
 17፡33 ዘ፡13፡31
 17፡34 ኢ፡10፡16፤
 ኢ፡43፡1፡4፤
 ኢ፡49፡19፡ሀ፡13፡8፤
 ኢ፡3፡12
 17፡35 መ፡14፡6
 17፡36 ዘ፡51፡22

ቦታቸውን ይዘው ፊት ለፊት ተፋጠው
 ይጠባበቁ ነበር።²²ሳይዋጋ ዕቃውን ከስንቅ
 ጠባቂው ዘንድ አስቀምጦ ወደ ጦሩ ግንባር
 ርጠ፤ ወንድሞቹንም አግኝቶ
 ደግነታቸውን
 ጠየቀ።²³ከእነርሱም ጋር በሚነጋገርበት ጊ
 ዜ፤ ከጌት የመጣው ፍልስጥኤማዊው ጀግና
 ጎል ያድ ከስልፉ መካከል ወጥቶ እንደ
 ለመደው ሲደነፋ፤ ሳይዋጋ ሰማ።²⁴እስራ
 ኤላውያንም ሰውየውን ባዩት ጊዜ ሁሉም
 በታላቅ ፍር ሀት ከፊቱ ሸሸ።
 ሳይዋጋ ሳይዋጋውንም እርስ በርሳቸው “ይህ
 ሰው በየቀኑ እየመጣ እስራኤልን እንደሚገ
 ዳደር ታያላችሁ? ይህን ሰው ለሚገድል፤
 ንጉሡ ብዙ ሀብት ይሰጠዋል፤ ሴት ልጁን
 ይድርለታል፤ የአባቱንም ቤት በእስራኤል
 ዘንድ ከግብር ነጻ ያደርገዋል” ይባላሉ
 ነበር።
 ሳይዋጋ በአጠገቡ የቆሙትን ሰዎች፤
 “ለመሆኑ ይህን ፍልስጥኤማዊ ገድሎ እን
 ዳህ ያለውን ውርደት ከእስራኤል ለሚያ
 ስወግድ ሰው ምን ይደረግለታል? ደግሞስ
 የሕያው እግዚአብሔርን ሰራዊት ይገዳደር
 ዘንድ ይህ ያልተገረዘ ፍልስጥኤማዊ እርሱ
 ማንው?” ሲል ጠየቀ።
 ሳይዋጋ ሳይዋጋውን “ለሚገድለው ሰው የሚደረግ
 ለትማ ይህ ነው” ሲሉ አስቀድመው ያሉትን
 ደግመው ነገሩት።
 ሳይዋጋ ወንድሙ ኤልያብ፤ ሳይዋጋ ከሰ
 ዎች ጋር ሲነጋገር በሰማ ጊዜ እጅግ ተቈ
 ጥቶ፤ “ለምን ወደዚህ ወረድህ? እነዚያንስ
 ጥቂት በጎች በምድረ በዳ ለማን ተውሃ
 ቸው? ትዕቢትህንና የልብህን ክፋት ዐው
 ቃለህ፤ የመጣኸው ጦርነቱን ለማየት ብቻ
 ነው” አለው።
 ሳይዋጋ ሳይዋጋውን “ታዲያ ምን አደረግህ?
 መጠ የቅ እንኳ አልቸልም?” አለ።³⁰ከዚ
 ያም ወደ ሌላ ሰው ዘወር ብሎ፤ ያንኑ
 ጥያቄ ጠየቀ፤ ሰዎቹም እንደ ቀድሞው
 መለሱለት፤³¹ሳይዋጋ የተናገረው ነገር ወደ
 ሳኦል ጆሮ ደረሰ፤ ሳኦልም ልኮ አስጠራ
 ው።
 ሳይዋጋ ሳኦልን፤ “ከዚህ ፍልስጥኤ
 ማዊ የተነሣ የማንም ሰው ልብ አይሸበር፤
 ባሪያህ ሄዶ ይዋጋዋል” አለው።
 ሳይዋጋ ሳኦልን “አንተ ገና አንድ
 ፍሬ ልጅ ነህ፤ ሰውየው ግን ከልጅነቱ
 ጀምሮ ውጊያ የተለማመደ ስለ ሆነ፤
 ወጥተህ ይህን ፍልስጥኤማዊ ልተገጥመው
 አትችልም” አለው።
 ሳይዋጋ ግን ሳኦልን እንዲህ አለው፤ “አገ
 ልጋይህ የአባቱን በጎነት በሚጠብቅበት ጊዜ፤
 አንበሳ ወይም ድብ መጥቶ ከመንጋው አንድ

፡18 ዕብራይስጡ ጸሊቃ ይላል።

በግ ነጥቆ ሲሄድ፤ ³⁵ተከትሎ በመሄድ እመታውና ከአፉ አስጥል ነበር፤ ፊቱን ወደ እኔ በሚያዘርበትም ጊዜ ጉሮሮውን ይገዜ በመምታት እገድለው ነበር። ³⁶ባሪያህ አን በሳውንም ድቡንም ገድሎአል፤ ይህም ያለ ተገረዘ ፍልስጥኤማዊ የሕያው እግዚአብሔርን ሰራዊት ተገዳድሮአልና መጨረሻው ከእነርሱ እንደ አንዱ ይሆናል። ³⁷ከአንበሳ መዳፍና ከድብ መንጋጋ ያዳኝ እግዚአብሔር አሁንም ከዚህ ፍልስጥኤማዊ እጅ ያድነኛል።”

ሳኦልም፤ “ሂድ፤ እግዚአብሔር ካንተ ጋር ይሁን” አለው።

³⁸ከዚያም ሳኦል ለዳዊት የገዛ ራሱን የጦር ልብስ አለበሰው፤ ጥሩር አጠለቀለት፤ ከናስ የተሠራ ቀርም ደፋላት። ³⁹ዳዊትም ይህን ዐይነት ልብስ ለብሶ ስለማያውቅ፤ ሰይፉን በጦር ልብሱ ላይ ታጥቆ ለመራመድ ጥከረ፤

እርሱም ሳኦልን፤ “ያልተለማመድሁት ስለሆነ እንደዚህ ሆኜ መራመድ አልችልም” አለው። ስለዚህ ሁሉንም አወለቀው። ⁴⁰ከዚያም በትሩን በእጁ ያዘ፤ አምስት ድቡል ቡል ድንጋዮች ከወንዝ መርጦ በእረኛ ኮረጆው ከጨመረ በኋላ፤ ወንጭፉን በእጁ ይዞ፤ ወደ ፍልስጥኤማዊው ቀረበ።

⁴¹ፍልስጥኤማዊውም፤ ጋሻ ጃግሬውን እፊት እፊቱ በማስቀደም፤ ወደ ዳዊት እየቀረበ መጣ። ⁴²እርሱም ዳዊትን ትኩር ብሎ ሲያየው፤ ደም ግባት ያለው፤ መልክ መልካምና አንድ ፍሬ ልጅ ነበር፤ ስለዚህ ናቀው።

⁴³ፍልስጥኤማዊውም ዳዊትን፤ “በትር ይዘህ የምትመጣብኝ እኔ ውሻ ነኝን?” አለው፤ በአማልክቱም ስም ረገመው። እርሱም፤ “እስቲ ወደኔ ና! ሥጋህን ለሰማይ አሞሮኝና፤ ለምድር አራዊት እሰጣለሁ” አለው።

⁴⁵ዳዊትም ፍልስጥኤማዊውን እንዲህ አለው፤ “እንተ ስይፍ፤ ጦርና ጭሬ ይዘህ ትመጣብኛለህ፤ እኔ ግን አንተ በተገዳደርኸው የእስራኤል ሰራዊት አምላክ በሆነው፤ ሁሉን በሚችል በእግዚአብሔር ስም እመጣብሃለሁ።” ⁴⁶እግዚአብሔር ዛሬ አንተን በእጅ አሳልፎ ይሰጣል፤ እኔ መትቼ እጥልሃለሁ፤ ራስህንም እቁርጠዋለሁ። በዚህች ዕለት የፍልስጥኤማዊውንን ሰራዊት ሬሣ ለሰማይ አሞሮኝና ለምድር አራዊት እሰጣለሁ፤ ዓለምም ሁሉ በእስራኤል ዘንድ እምላክ መኖሩን ያውቃል። ⁴⁷እዚህ የተሰበሰቡትም ሁሉ፤ እግዚአብሔር የሚያደገው በሰይፍ ወይም በጦር እንዳልሆነ ያውቃል። ሰልፉ የእግዚአብሔር ስለሆነም ሁላችሁን በእጃችን አሳልፎ ይሰጣል።”

⁴⁸ፍልስጥኤማዊው ሊመታው በቀረበ ጊዜ፤ ዳዊትም ሊገጥመው ወደ ውጊያው ማ

17:37 1ሳሙ:16:18; 18:12:2ቆ 1:10; 2ጢ:4:17
17:38 ዘፍ:41:42
17:41 ቀ:7
17:42 1ሳሙ:16:12; መገዘ:23:3-4; ም:16:18
17:43 1ሳሙ:24:14; 2ሳሙ:3:8:19:8; 2:78:13
17:44 ዘፍ:40:19; 2ሳሙ:21:10; ኤር:34:20; ራ:እ:19:17
17:45 ቀ:6:10; ዘፍ:20:1:2ጢ:13:12; 14:11:32:8; መዝ:20:7-8; 124:8; ዕብ:11:32-34
17:46 ዘፍ:28:26; ኢ:4:24; 1ሳሙ:14:12; 1:718:36; 2:75:8:19:19; ኢ:9:11:9:37:20; 17:47 ዘጠ:14:14; ዘጥ:21:14; 1ሳሙ:29:14:6; 2ዜና:14:11:20:15; መገ:44:6-7; ኤር:39:18; ሆሌ:1:7

ዳ በፍ ጥነት ሮጠ። ⁴⁹እጁንም ወደ ኮርጆው በመስ ደድ አንድ ድንጋይ አውጥቶ ወንጨፈው፤ ፍልስጥኤማዊውንም ግንባሩ ላይ መታው። ድንጋዩም ግንባሩ ውስጥ ገብቶ ተቀረቀረ፤ ፍልስጥኤማዊውም በግምባሩ ተደፋ።

⁵⁰በዚህ ሁኔታ ዳዊት በወንጭፍና በድንጋይ ብቻ ፍልስጥኤማዊውን አሸነፈው፤ በእጁም ሰይፍ ሳይዝ ፍልስጥኤማዊውን መታው፤ ገደለውም።

⁵¹ዳዊት ሮጦ በላዩ ላይ ቆመ፤ ከዚያም የፍልስጥኤማዊውን ሰይፍ ከሰገባው መዞ አወጣው፤ እርሱንም ከገደለው በኋላ ራሱን በሰይፍ ቁረጠው።

ፍልስጥኤማዊውንም ጀግናቸው መሞቱን ባዩ ጊዜ ሸሹ። ⁵²ከዚህ በኋላ የእስራኤልና የይሁዳ ሰዎች ተነሥተው እየፎከሩ ፍልስጥኤማዊውን እስከ ጌት መግቢያና እስከ ዔቅሮን በሮች ድረስ አሳደዷቸው። የፍልስጥኤማዊውንም ራሳ ከሸዳይራይም አንሥቶ እስከ ጌት ከዚያም እስከ ዔቅሮን በሮች ባለው መንገድ ላይ ወድቆ ነበር። ⁵³እስራኤላውያን ፍልስጥኤማዊውንም ከሞሳደድ ተመለሱ፤ ሰፊ ራቸውንም በዘበዙ። ⁵⁴ዳዊትም የፍልስጥኤማዊውን ራስ ይዞ ወደ ኢየሩሳሌም አመጣው፤ ነገር ግን የፍልስጥኤማዊውን የጦር መሣሪያዎች በራሱ ድንኳን ውስጥ አስቀመጠ።

⁵⁵ዳዊት ፍልስጥኤማዊውን ለመግጠም በሚሄድበት ጊዜ ሳኦል ተመልክቶ የሰራዊቱን አዛዥ አበኔርን፤ “አበኔር ሆይ፤ ይህ ልጅ የማን ነው?” ሲል ጠየቀው።

አበኔርም፤ “ንጉሥ ሆይ፤ በሕያው ነፍስህ እምላለሁ፤ አላውቅም” ብሎ መለሰለት።

⁵⁶ንጉሡም፤ “እንግዲህ ወጣቱ የማን ልጅ እንደሆነ ተከታትለህ ድረስበት” አለው።

⁵⁷ዳዊት ፍልስጥኤማዊውን ገድሎ እንደተመለሰ፤ አበኔር ይዞ ንጉሡ ዘንድ አቀረበው። በዚህ ጊዜ ዳዊት የኅልደድን ራስ በእጁ ይዞ ነበር።

⁵⁸ሳኦልም፤ “አንተ ወጣት፤ የማን ልጅ ነው?” ሲል ጠየቀው።

ዳዊትም፤ “እኔ የአገልጋይህ የቤተሉሐሙሰው የእሴይ ልጅ ነኝ” ሲል መለሰ።

ዳ በፍ ጥነት ሮጠ። ⁴⁹እጁንም ወደ ኮርጆው በመስ ደድ አንድ ድንጋይ አውጥቶ ወንጨፈው፤ ፍልስጥኤማዊውንም ግንባሩ ላይ መታው። ድንጋዩም ግንባሩ ውስጥ ገብቶ ተቀረቀረ፤ ፍልስጥኤማዊውም በግምባሩ ተደፋ።

⁵⁰በዚህ ሁኔታ ዳዊት በወንጭፍና በድንጋይ ብቻ ፍልስጥኤማዊውን አሸነፈው፤ በእጁም ሰይፍ ሳይዝ ፍልስጥኤማዊውን መታው፤ ገደለውም።

⁵¹ዳዊት ሮጦ በላዩ ላይ ቆመ፤ ከዚያም የፍልስጥኤማዊውን ሰይፍ ከሰገባው መዞ አወጣው፤ እርሱንም ከገደለው በኋላ ራሱን በሰይፍ ቁረጠው።

ፍልስጥኤማዊውንም ጀግናቸው መሞቱን ባዩ ጊዜ ሸሹ። ⁵²ከዚህ በኋላ የእስራኤልና የይሁዳ ሰዎች ተነሥተው እየፎከሩ ፍልስጥኤማዊውን እስከ ጌት መግቢያና እስከ ዔቅሮን በሮች ድረስ አሳደዷቸው። የፍልስጥኤማዊውንም ራሳ ከሸዳይራይም አንሥቶ እስከ ጌት ከዚያም እስከ ዔቅሮን በሮች ባለው መንገድ ላይ ወድቆ ነበር። ⁵³እስራኤላውያን ፍልስጥኤማዊውንም ከሞሳደድ ተመለሱ፤ ሰፊ ራቸውንም በዘበዙ። ⁵⁴ዳዊትም የፍልስጥኤማዊውን ራስ ይዞ ወደ ኢየሩሳሌም አመጣው፤ ነገር ግን የፍልስጥኤማዊውን የጦር መሣሪያዎች በራሱ ድንኳን ውስጥ አስቀመጠ።

⁵⁵ዳዊት ፍልስጥኤማዊውን ለመግጠም በሚሄድበት ጊዜ ሳኦል ተመልክቶ የሰራዊቱን አዛዥ አበኔርን፤ “አበኔር ሆይ፤ ይህ ልጅ የማን ነው?” ሲል ጠየቀው።

አበኔርም፤ “ንጉሥ ሆይ፤ በሕያው ነፍስህ እምላለሁ፤ አላውቅም” ብሎ መለሰለት።

⁵⁶ንጉሡም፤ “እንግዲህ ወጣቱ የማን ልጅ እንደሆነ ተከታትለህ ድረስበት” አለው።

⁵⁷ዳዊት ፍልስጥኤማዊውን ገድሎ እንደተመለሰ፤ አበኔር ይዞ ንጉሡ ዘንድ አቀረበው። በዚህ ጊዜ ዳዊት የኅልደድን ራስ በእጁ ይዞ ነበር።

⁵⁸ሳኦልም፤ “አንተ ወጣት፤ የማን ልጅ ነው?” ሲል ጠየቀው።

ዳዊትም፤ “እኔ የአገልጋይህ የቤተሉሐሙሰው የእሴይ ልጅ ነኝ” ሲል መለሰ።

ሳኦል በዳዊት ቀና

18 ዳዊት ከሳኦል ጋር የሚያደርገውን ንግግር እንዳበቃ፤ የዮናታን ነፍስ ከዳዊት ነፍስ ጋር ተቁራኘች፤ እንደራሱም አድርጎ ወደደው። ²ከዚያች ዕለት አንሥቶ ሳኦል ዳዊትን አብሮት እንዲኖር አደረገ፤ ወደ አባቱም ቤት እንዲመለስ አሳሰናቸውም። ³ዮናታን እንደ ራሱ አድርጎ ስለ ወደደው፤

²52 አጭር ጥቅም ላይ ላይ ለውጥ ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይደግጋሉ። ዕብ: ይዘጡ ግን ሸሐቆ ይላል።

17:50 1ሳሙ:25:29
17:51 1ሳሙ:21:9; 22:10:11:13:4
17:52 ኢ:15:11; 36
17:55 1ሳሙ:16:21; 26:5
17:58 ፍ:ት:4:17
18:1 ዘፍ:44:30; 1ሳሙ:19:1:20:16:3; 1:2:2ሳሙ:1:26; 4:4
18:3 1ሳሙ:20:8; 16:17:42:22:8; 23:18:24:21; 24ሳሙ:21:7

ከዳዊት ጋር ኪዳን አደረገ፤ ፋዮናታን የለበሰውን ካባ አውልቆ ከነጦር ልብሱ፣ በተጨማሪም ሰይፉን፣ ቀስቱንና መታጠቂያውን ሰጠው።

⁵ሳኦል በሚልከው በማናቸውም ስፍራ፣ ዳዊት ተልእኮውን በሚገባ¹¹ ይፈጽም ስለ ነበር፣ በሰራዊቱ ላይ ሾመው፣ ይህም ሕዝቡን በሙሉ፣ የሳኦልንም የጦር ሹማምንት ደስ አሰኘ።

⁶ዳዊት ፍልስጥኤማቸውን ከገደለ በኋላ፣ ሰዎቹ ወደየቤታቸው በሚመለሱበት ጊዜ፣ ሴቶች ከበሮና መሰንቆ ይዘው እየዘፈኑ፣ እየጨፈሩና እልል እያሉ ንጉሥ ሳኦልን ለመቀበል ከእስራኤል ከተሞች ሁሉ ወጡ። ገሴቶቹም እንዲህ ሲሉ በመቀባበል ዘፈኑ።

“ሳኦል ሺህ ገደለ፤

ዳዊት ግን ዐሥር ሺህ ገደለ።”

⁸ሳኦል እጅግ ተቈጣ፣ ይህም ነገር አላስደሰተውም። እርሱም፣ “ለዳዊት ዐሥር ሺህ አሉለት፣ ለእኔ ግን ሺህ ብቻ! እንግዲህ መንግሥት እንጂ ሌላ ምን ቀረው” አለ። ⁹ከዚያች ዕለት አንጦቶ ሳኦል ዳዊትን በቅናት ዐይን ይመለከተው ጀመር።

¹⁰ባማገስቱም ከእግዚአብሔር የታዘዘ ክፉኸ መንፈስ በሳኦል ላይ በገይል መጣበት፣ በዚህ ጊዜ ዳዊት ወትሮ እንደሚያደርገው ሁሉ በገና ሲደረድር፣ ሳኦል በቤቱ ሆኖ ትንቢት ይናገር ነበር። ሳኦል በእጁ ጦር ይዞ ነበር። ¹¹እርሱም፣ “ዳዊትን ከግድግዳው ጋር አጣብቀዋለሁ” ብሎ በማሰብ ጦሩን ወረወረበት፣ ዳዊት ግን ሁለት ጊዜ ከፊቱ ዘወር አለ።

¹²እግዚአብሔር ከእርሱ ተለይቶ ከዳዊት ጋር ስለ ሆነ፣ ሳኦል ዳዊትን ፈራው። ¹³ስለዚህ ዳዊትን ከአጠገቡ በማራቅ የሺህ አለቃ አደረገው። ዳዊትም ሰራዊቱን እየመራ በፊታቸው ይወጣና ይገባ ነበር። ¹⁴እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ነበር የሚያደርገው ነገር ሁሉ ይሳካለት¹⁰ ነበር።

¹⁵ሳኦልም፣ ዳዊት እንደ ተሳካለት¹⁰ ባየ ጊዜ ፈራው፤ ¹⁶መላው እስራኤልና ይሁዳ ግን ዳዊትን ወደዱት፣ በፊታቸው እየጠወጣና እየገባ የሚመራቸው እርሱ ነበርና።

¹⁷ሳኦል ዳዊትን፣ “ታላቋ ልጄ ሜሮብ እነኝት፣ እርሷን እድርላሃለሁ፤ አንተ ግን በጀግንነት አገልግለኝ፣ የእግዚአብሔርንም ጦርነቶች ተዋጋ” አለው፤ ሳኦል በልቡ፣ “ፍልስጥኤማውያን እጃቸውን ያንሁብት እንጂ እኔ በእርሱ ላይ እጄን አላነሳም” ብሎ ነበርና።

¹⁸ዳዊት ግን ሳኦልን፣ “የንጉሥ ዐማች እሆን ዘንድ እኔ ማን ነኝ? ቤተ ሰቤም ሆነ

18:4 ዘፍ41:42፣ 24:18:11
18:5 ቀ:30፣ 24:18:5፣ 2
18:6 ዘ15:20፣ 24:18:1፣ 20፣ መገ68:25
18:7 ዘ15:21፣ 14:21:11፣ 29:5፣ 12፣ ሳሙ:18:3
18:8 14:13:14
18:9 14:19:1
18:10 መገ9:23፣ 14:10:5፣ 16:14፣ 21:17:6፣ 19:7
18:11 ቀ:25፣ 14:20:7፣ 33፣ 19:10:3፣ 13:2፣ 1
18:12 ቀ:29፣ ሊሱ:1:5፣ መገ 16:20፣ 14:16:13፣ 17:37፣ 20:13፣ 1ዜ5:22:11
18:13 ዘፍ27:17፣ 24:18:5፣ 2
18:14 ዘፍ39:23፣ ዘፍ:14:43፣ 24:18:7፣ 9
18:16 24:18:5፣ 2
18:17 ቀ:25፣ ዘፍ29:26፣ ዘፍ: 21:14፣ 14:17:25፣ 20:33
18:18 ቀ:23፣ ዘ03:11፣ 14:18:9:21

18:19 መገ7:22፣ 24:18:21:8
18:20 ቀ:28:29፣ ዘፍ29:26
18:21 ዘ10:7፣ ዘ87:16
18:23 ቀ:18
18:25 ቀ:11:17፣ ዘፍ34:12፣ መገ8:2፣ 44:16፣ ኤር20:10
18:27 24:18:3፣ 14:16፣ 5:16
18:28 ቀ:20
18:29 ቀ: 12
18:30 ቀ:5

የአባቴ ጉሣስ በእስራኤል ዘንድ ምንድን ነው?” አለው። ¹⁹ይሁን እንጂ¹¹ የሳኦል ልጅ ሜሮብ ለዳዊት የምትዳርበት ጊዜ ሲደርስ ለመላላታቸው ለእስራኤል ተዳረች። ²⁰በዚህ ጊዜ የሳኦል ልጅ ሜሮብ ዳዊትን ወደደቸው፣ ሳኦልም ይህን ሲሰማ ደስ አለው። ²¹ሳኦልም በልቡ፣ “ወጥመድ እንድትሆነው፣ በፍልስጥኤማውያንም እጅ እንዲጠፋ እርሷን እድርላታለሁ” ሲል አሰበ። ስለዚህ ሳኦል ዳዊትን፣ “እነሆ፣ ዛሬ ለሁለተኛ ጊዜ ዐማች ትሆናለህ” አለው።

²²ከዚያም ሳኦል ባለሟሎቹን፣ “ለዳዊት፣ ‘እነሆ፣ ንጉሡ በአንተ ደስ ብሎታል፣ ባለሟሎቹም ሁሉ ይወዱሃል፤ ስለዚህ ዐማች ሁንለት’ ብላችሁ በምስጢር ንገሩት” ብሎ አዘዛቸው።

²³እነርሱም ይህንኑ ለዳዊት ደግመው ነገሩት፤ ዳዊት ግን “ለመሆኑ የንጉሥ አማች መሆንን እስከዚህ ትንሽ ነገር አድርጋችሁ ትቁጥራላችሁ? እኔ አንድ ምስኪን ድኻና እምብዛም የማልታወቅ ሰው ነኝ” አላቸው።

²⁴የሳኦል ባለሟሎችም ዳዊት ያላቸውን በነገሩት ጊዜ፣ ²⁵ሳኦል፣ “ዳዊትን፣ ንጉሡ ስለጅቱ ካንተ የሚፈልገው ጥሎሽ ጠላቶቹን ለመበቀል የመቶ ፍልስጥኤማውያን ሽሌት እንጂ ሌላ አይደለም ብላችሁ ንገሩት” አላቸው። ሳኦል ይህን ያቀደው ዳዊት በፍልስጥኤማውያን እጅ እንዲወድቅ ነበር።

²⁶ባለሟሎቹ ይህን ለዳዊት በነገሩት ጊዜ የንጉሥ ዐማች መሆኑ ደስ አሰኘው። ስለዚህ የተወሰነው ጊዜ ከማለፉ በፊት፣ ²⁷ዳዊትና አብረውት የነበሩት ሰዎቹ ሄደው ሁለት መቶ ፍልስጥኤማውያንን ገደሉ፤ ለንጉሡ ዐማች ይህን ዘንድ፣ ሽሌታቸውን አምጥቶ በቀጥራቸው ልክ ለንጉሡ አቀረቡ፤ ከዚያም ሳኦል ልጁን ሜሮብን ለዳዊት ዳረላት።

²⁸ሳኦል እግዚአብሔር ከዳዊት ጋር እንደ ሆነና ልጁ ሜሮብንም እንደወደደቸው በተረዳ ጊዜ፣ ²⁹ሳኦል ከቀድሞው ይልቅ ፈራው፣ እስከ ዕድሜውም ፍጻሜ ድረስ ጠላቱ ሆነ። ³⁰የፍልስጥኤማውያን ጦር አዛዦች እንደ ወትሮው ሁሉ፣ ለጦርነት ይወጡ ነበር፤ ዳዊትም ከቀሩት የሳኦል መኳንንት የበለጠ ድል አገኘ¹⁰፤ ስሙም የታወቀ ሆነ።

¹⁰ ወይም በብልጥት
¹¹ ወይም የግድግዳ
¹⁴ ወይም እጅግ ብልጥ ነበር
¹⁵ ወይም ብልጥ እንደሆነ
¹⁹ ወይም ስለዚህ ተብሎ
³⁰ ወይም ዳዊት...የበለጠ በብልጥት አደረገ

ሳኦል ዳዊትን ለመግደል ያደረገው መከራ

19 ሳኦል ዳዊትን እንዲገድሉት ለልጁ ለዮናታንና ለባልሚሎቹ ነገራቸው። ዮናታን ግን ዳዊትን እጅግ ይወደው ነበር፤ ለእንዲህ ሲል አስጠነቀቀው፤ “አባቴ ሳኦል ሊገድልህ አጋጣሚ እየፈለገ ነው፤ ነገ ጠዋት ተጠንቀቅ፤ ወደ አንድ መደበ ቂያ ቦታም ሂድ፤ በዚያም ቁይ። ፊንጫም እውጣና አንተ ባለሀብት ዕርጅ ከአባቴ አጠገብ እቆማለሁ፤ ስለ አንተም አነጋግረዋለሁ፤ የተረዳሁትንም እነግርሃለሁ።”

ዮናታን ለአባቴ ለሳኦል ስለ ዳዊት እንዲህ ሲል መልካም ነገር ተናገረ፤ “ንጉሥ በአገልጋዩ በዳዊት ላይ ክፉ ነገር አያድርግ፤ እርሱ አልበደለህም፤ ያደረገውም ነገር በእጅግ ጠቅሞሃል። ፊንጫም ፍልስጥኤማውን የገደለው በገዛ ሕይወቱ ቁርጠ ነው። እግዚአብሔር ለመላው እስራኤል ታላቅ ድልን አቀዳጀ፤ አንተም አይተህ ደስ አለህ። ታዲያ እርሱን በከንቱ በመግደል ዳዊትን በመሰለ ጉዳሕ ሰው ላይ ለምን በደል ትፈጽማለህ?”

ሳኦልም ዮናታንን ካዳመጠው በኋላ፤ “ሕያው እግዚአብሔርን ዳዊት አይገደልም” ብሎ ማለ።

ስለዚህም ዮናታን ዳዊትን ጠርቶ የተባባሰውን ሁሉ ነገረው፤ ወደ ሳኦልም አመጣው፤ ዳዊትም እንደ ቀድሞው በፊቱ ቆመ።

እንደ ገና ሌላ ጠርነት ተነሣ፤ ዳዊትም ወጥቶ ፍልስጥኤማውያንን ወጋቸው፤ ከፊቱም እስኪሸሹ ድረስ እጅግ መታቸው።

ነገር ግን ሳኦል ጦሩን ይዞ በቤቱ ተቀምጦ ሳለ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ክፉ መንፈስ መጣበት፤ ዳዊት በገናውን ይደረድር ነበር፤ ሳኦልም ከግድግዳው ጋር ሊያጣብቀው ጦሩን ወረወረበት፤ ነገር ግን ዳዊት ዘወር በማለቱ ሳኦል የወረወረው ጦር እግድግዳው ላይ ተሰካ። በዚያች ሌሊት ዳዊት ሸሽቶ አመለጠ።

ሳኦልም የዳዊትን ቤት ከበው በማለዳ እንዲገድሉት ሰዎችን ላከ። የዳዊት ሚስት ሚልኮል ግን፤ “ሕይወትህን ለማትረፍ በዚህች ሌሊት ካልሸሸህ፤ በነገው ቀን ትገደላለህ” ብላ አስጠነቀቀችው። ሚልኮልም ዳዊትን በመስኮት አሾልካ አወረደችው፤ እርሱም ሸሽቶ አመለጠ። ለዚያም ሚልኮል የጣዖት ምስል ወስዳ በዐልጋው ላይ አጋደመችው፤ በራስጌውም የፍየል ጠጉር አኖረች፤ በልብስም ሸፈነችው።

ሳኦል ዳዊትን እንዲይዙት ሰዎች በላከ ጊዜ ሚልኮል፤ “እርሱ ታሞክሮ”

19፡1 1ሳሙ-18፡1-9
19፡2 1ሳሙ-20፡5፡19
19፡3 1ሳሙ-20፡12
19፡4 1ሳሙ-20፡32፡22፡14፡25፡21፡9
ሞላ17፡13፡31፡8፡9
፡ኦር18፡20
19፡5 ዘፍ31፡36፡11
ዘፍ10፡10፡10-13፡1
መላ9፡17፡12፡3፡1
1ሳሙ-11፡13
19፡7 1ሳሙ-18፡10
19፡9 መላ9፡23፡1
1ሳሙ-10፡5
19፡10 1ሳሙ-18፡11
19፡11 መላ16፡2፡መዘ59
19፡12 ኦሳ2፡15፡ሐሥ9፡25፡2
ቆር11፡33
19፡13 ዘፍ31፡19
19፡14 ዘዐ1፡19፡ኦሱ 2-4

አለቻቸው።

ሳኦልም ሰዎቹ ዳዊትን እንዲያዩት መልሶ ላካቸው፤ እርሱም፤ “እገድለው ዘንድ ከነዐል ጋው አምጡልኝ” አላቸው። ሆተላኩትም ሰዎች በገቡ ጊዜ እነሆ፤ የጣዖት ምስሉ በዐልጋው ላይ ተጋድሞ በራስጌውም የፍየል ጠጉር ተደርጎለት ነበር።

ሳኦልም ሚልኮልን፤ “እንዲህ አድርገሽ ያታለልሽኝ፤ ጠላቴ እንዲያመልጥ ያሰደድሽው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቃት።

ሚልኮልም፤ “እንዳመልጥ እርጂኝ፤ ያለዚያ እገድልሻለሁ” አለች። ብላ መለሰች ላት።

ዳዊት ሸሽቶ ካመለጠ በኋላ፤ ወደ አርማቴም ወደ ሳሙኤል ሄደ፤ ሳኦል ያደረገበትን ሁሉ ነገረው። ከዚያም እርሱና ሳሙኤል ወደ ነዋት ሄደው ተቀመጡ።

ሳኦልም፤ “እነሆ፤ ዳዊት በአርማቴም በምትገኘው በነዋት ተቀምጦአል” ብለው ነገሩት። ስለዚህ ዳዊትን እንዲይዙ ሰዎችን ላከ፤ ይሁን እንጂ፤ የነቢያትም ጉባኤ በሳሙኤል መሪነት ትንቢት ሲናገሩ ባዩ ጊዜ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በሳኦል ሰዎች ላይ ወረደ፤ እነርሱም እንደዚሁ ትንቢት ተናገሩ።

ሳኦልም ይህ በተነገረው ጊዜ ሌሎች ሰዎች ላከ፤ እነርሱም ትንቢት ተናገሩ፤ ሳኦል ለሦስተኛ ጊዜ ሰዎች ላከ፤ እነርሱም ደግሞ ትንቢት ተናገሩ። በመጨረሻም፤ እርሱ ራሱ ወደ አርማቴም ሄደ፤ ከዚያም በሜኩ ወዳለው ትልቅ የውሃ ማጠራቀሚያ ጉድጓድ እንደ ደረሰ፤ “ሳሙኤልና ዳዊት የትናቸው?” ሲል ጠየቀ።

አንድ ሰውም “በአርማቴም በምትገኘው በነዋት ዘራማ ናቸው” ብሎ ነገረው።

ስለዚህ ሳኦል በአርማቴም ወደምትገኘው ወደ ነዋት ዘራማ ሄደ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱም ላይ ደግሞ ወረደ፤ ወደ ነዋት እስኪደርስ ድረስም ትንቢት እየተናገረ ተጓዘ። ለእርሱም ልብሱን አውልቆ፤ በሳሙኤልም ፊት ደግሞ ትንቢት ተናገረ፤ በዚህ ሁኔታም ቀነንና ሌሊቱን በሙሉ ራቁቱን ተጋደመ። ሕዝቡ፤ “ሳኦልም ደግሞ ከነቢያት እንደ አንዱ ሆኖ ተቁጠረ?” ያለው በዚህ ምክንያት ነው።

ዳዊትና ዮናታን

20 ከዚህ በኋላ ዳዊት በአርማቴም ካለችው ከነዋት ዘራማ ሸሽቶ ወደ ዮናታን በመሄድ፤ “ምን አድርጌአለሁ? ምን በደልሽ ፈጸምሁ? አባትህ ሕይወቴን ለማ

19፡18 1ሳሙ-7፡17
19፡20 ዘዮ-11፡25፡29፡1
ሳሙ-10፡5
19፡23 1ሳሙ-10፡13
19፡24 1ሳሙ-10፡11፡15፡35፡24
ሳሙ-6፡20፡አላ20፡2
20፡1 1ሳሙ-22፡23፡2
3፡15፡24፡9፡11፡25፡29፡መዘ40፡14፡5
4፡3፡63፡9፡70፡2

፡9 ወይም የሚገዳ
፡13 በዚህና በቀጥታ 13 ላይ ዕብራይስጡ ተፈሪያ ይላል።

ጥፋት የሚፈልገውን በፊቱ ምን ተገኝቶብኝ ነው?” ሲል ጠየቀው።

2የኖታንም፣ “ይህን ክፍ አይሁንብህ፤ አት ሞትም! እነሆ፣ አባቴ ትልቅም ይህን ትንሽ ማናቸውንም ነገር አስቀድሞ ሳይነግረኝ አያ ደርገውም። ታዲያ አባቴ ይህን ለምን ይደብቀኛል? ነገሩ እንዲህ አይደለም!” ብሎ መለሰለት።

3ዳዊት ግን፣ “በፊትህ ሞገስ ማግኘቴን አባትህ በሚገባ ያውቃል፤ እርሱም በልቡ፣ ‘የኖታን እንዳያዘን ይህን ማወቅ የለበ ትም’ ብሎአል፤ ነገር ግን ሕያው እግዚአብሔርን! በነፍሱም እምሳሌ! በእኔና በሞት መካከል አንድ እርምጃ ብቻ ቀርቶአል” ብሎ ማለ።

4የኖታንም ዳዊትን፣ “እንዳደርግልህ የም ትፈልገውን ማናቸውንም ነገር አደርግልሃለሁ” አለው።

5ስለዚህ ዳዊት እንዲህ አለ፣ ‘እነሆ፣ ነገ የወር መባቻ በዓል ስለ ሆነ፣ ከንጉሡ ጋር ምሳ መብላት ይጠበቅብኛል፤ ነገር ግን እስከ ከነገ ወዲያ ማታ ድረስ ከዱር ልደ በቅ፣ 6አባትህ ከፈለገኝ፣ ለቤተ ዘመዶቹ ሁሉ ዓመታዊ መሥዋዕት የሚቀርብ ስለ ሆነ፣ ዳዊት ወደ መኖሪያ ከተማው ወደ ቤተሌሌም ቶሎ ለመሄድ አጥብቆ ፈቃድ ጠየቀኝ’ ብለህ ንገረው። ገእርሱም ‘መልካም ነው’ ካለ፣ አገልጋይህን የሚያሰጋው የለም፤ ከተቈጣ ግን፣ ክፉ ነገር እንዳሰበብኝ ታረ ጋግጣለሁ። 8አንተ ግን፣ ለአገልጋይህ በሃትትን አሳይ፣ ከአገልጋይህ ጋር በእግዚአብሔር ፊት ቃል ኪዳን ገብታችኋልና። እኔ በደለኛ ከሆንሁ፣ አንተው ራስህ ግደለኝ፤ ለምንስ ለአባትህ አሳልፈህ ትሰጠኛለህ!’

9የኖታንም፣ “ይህ ከአንተ ይራቅ! አባቴ ክፉ ነገር እንዳሰበብህ ባውቅ ኖሮ እንዴት ሳልነገርህ እቀራለሁ?” አለው።

10ዳዊትም፣ “አባትህ ክፉ ቃል ቢመል ስለህ ማን ይነግረኛል?” ብሎ ጠየቀው።

11የኖታን፣ “በል ና፣ ወደ ሜዳ እንውጣ” አለው፤ ተያይዘውም ወጡ።

12ከዚያም የኖታን ዳዊትን እንዲህ አለው፣ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ምስክር ይሁንብኝ፤ አባቴን ነገ መርምሬ ነገ ወይም ከነገ ወዲያ በዚህ ሰዓት እልክብሃለሁ፤ ስለ አንተ ያለው አመለካከት በነ ከሆነም አሳው ቅጥለሁ። 13ነገር ግን አባቴ ክፉ አስቦብህ፣ ይህን ሳሳውቅህ ብቀርና በሰላም እንድት ሄድ ባላደርግ፣ እግዚአብሔር ክፉ ያድርግ ብኝ፤ ከዚያም የሰሰ ያምጣብኝ። እግዚአብሔር ከአባቴ ጋር እንደ ነበር እንደዚሁ ከአንተም ጋር ይሁን። 14አንተም እኔ በሕ

20:3 ዘ፩:13
20:5 ዘ፩:10:10፣
14ሙ:19:2
20:6 ቍ:28፣
14ሙ:13:17:58
20:7 14ሙ:10:27፣
18:11፣25:17
20:8 14ሙ:18:3፣
24ሙ:14:32
20:12 14ሙ:19:3
20:13 ፍት:1:17፣
14ሙ:16:18፣ 18:12
20:14 ዘ፩:40:14
20:15 14ሙ:24:21፣
24ሙ:9:7
20:16 ኢሳ:2:23፣
14ሙ: 18:1:3
20:17 ኢሳ:9:18፣
14ሙ:18:3
20:18 ቍ:25
20:19 14ሙ:19:2
20:20 2ነገ:13:15
20:22 ቍ:37
20:23 ዘ፩:31:50
20:24 ዘ፩:10:10
20:25 ቍ:18
20:26 ዘሌ:7:20-21
20:28 ቍ:6
20:29 ዘ፩: 8:20

ይወት እስካለሁ ድረስ እንዳልገደል የእግዚአብሔርን በሃት አድርገልኝ። 15እግዚአብሔር የዳዊትን ጠላቶች ሁሉ ከምድረ ገጽ በሚደ መስበት ጊዜ እንኳ የበጎነት ሥራህ ከቤተ ሰቤ በፍጹም አይቋረጥ።

16ስለዚህ የኖታን፣ “የዳዊትን ጠላቶች እግ ዘአብሔር ይፋረዳቸው” በማለት ከዳዊት ቤት ጋር ቃል ኪዳን አደረገ። 17የኖታን ከፍቅሩ የተነሣ ዳዊት እንደ ገና እንዲምል ለት አደረገ፤ ዳዊትን የሚወደውም እንደ ራሱ አድርጎ ነበርና።

18ከዚያም የኖታን ዳዊትን እንዲህ አለው፣ “ነገ የወር መባቻ በዓል ነው፤ መቀመጫህ ባዶ ስለሚሆን፣ አለመኖርህ ይታወቃል። 19ከነገ ወዲያ ምሽት ላይ ይህ ችግር በተ ፈጠረ ዕለት ወደ ተደበቅሀለህ ስፍራ ሂድና ኤዜል በተባለው ድንጋይ አጠገብ ቈይ። 20እኔም በአንድ ዓላማ ላይ እንደሚያጠጥር ሰው ወደ ድንጋዩ አጠገብ ሦስት ፋላጻ እወረውራለሁ፤ 21ከዚያም፣ ‘ሂድና ፍላጻቸውን አምጣቸው’ ብዬ አንድ ልጅ እልካለሁ፤ ልጁ ንም፣ ‘እነሆ፣ ፍላጻቸው ያሉት፣ ከአንተ ወደ ዚህ ነው፤ ሂድህ አምጣቸው’ ያልሁት እንደ ሆነ፣ ሕያው እግዚአብሔርን! ክፉ ነገር አያገኝም፤ አደጋም የለም፤ ውጣና ና። 22ነገር ግን ልጄን፣ ‘እነሆ፣ ፍላጻቸው ያሉት ከአንተ ወዲያ ዐልፎ ነው’ ያልሁት እንደ ሆነ እግዚአብሔር እንድትሂድ ፈቅዶአልና ሂድ። 23አንተና እኔ ስለ ተነጋገርነው ነገር እነሆ፣ እግዚአብሔር በመካከላችን ለዘላለም ምስክር ነው።”

24ስለዚህም ዳዊት በዱር ተደብቀ፣ የወር መባቻ በዓል በተከበረበት ጊዜ፣ ንጉሡ ግብር ለመብላት ተቀመጠ። 25ንጉሡ እንደ ወትሮው በግድግዳው አጠገብ ተቀመጠ፤ የኖታን ከፊት ለፊቱ፣ አበኔር ደግሞ ከአጠ ገቡ ተቀመጠ፤ የዳዊት መቀመጫ ግን ባዶ ነበር። 26ሳኦልም፣ “ዳዊት በሥርዐቱ መሠ ረት እንዳይነጻ የሚያደርገው አንድ ነገር ገጥሞታል፤ በእርግጥም አልነጻም” ብሎ ስላሰበ፣ በዚያ ቀን ምንም አልተናገረም። 27በማግስቱም፣ ወር በገባ በሁለተኛው ቀን የዳዊት መቀመጫ ባዶ ነበር፤ ከዚያም ሳኦል ልጁን የኖታንን፣ “የእሴይ ልጅ ትናንትናም፣ ዛሬም ግብር ላይ ያልተገኘው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።

28የኖታንም እንዲህ ብሎ መለሰለት፣ “ዳዊት ወደ ቤተ ልሔም እንዲሄድ እፈቅ ድለት ዘንድ አጥብቆ ለመነገር። 29እርሱም

፳25 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይወያዛል። ዕብራይስጥ የኖታን ሊነግ ይላል።

‘ቤተ ሰባችን በከተማዬቱ ውስጥ መሥዋዕት ስለሚያደርግ በዚያ እንድንገኝ ወንድሜ አዞኛልና ልሂድ፤ በፊትህ ሞገስ አግኝቼ እንደሆነ ወንድሞቼን ለማየት እንድሄድ አስናብተኝ’ አለኝ። በንጉሡ ግብር ላይ ላይ ገኝ የቀረውም በዚህ ምክንያት ነው።”

³⁰ሳኦል በዮናታን ላይ እጅግ ተቈጣ፤ እንዲህም አለው፣ “አንተ የዚያች ጠማማና ዐመፀኛ ሴት ልጅ! ለአንተው ለራስህ ውርደት፣ ለወላጅ እናትህም ዕፍረት ከሚሆነው ከእሴይ ልጅ ጋር መግጠምህን የማላውቅ መስለህ? ³¹የእሴይ ልጅ በምድር ላይ በሕይወት እስካለ ድረስ አንተም ሆነ መንግሥትህ አትጸኑም። መሞት ስለሚገባው፣ ሰው ላክና አስመጣልኝ!”

³²ዮናታንም፣ “ለምን ይገደላል? ጥፋቱስ ምንድን ነው?” ሲል አባቱን ጠየቀ። ³³ሳኦልም ዮናታንን ለመግደል ጦሩን ወረወረበት። ስለዚህ ዮናታን፣ አባቱ ዳዊትን ለመግደል ቈርጦ መነሣቱን ዐወቀ።

³⁴ዮናታንም በታላቅ ቀጫ ከግብሩ ላይ ተነሣ፤ አባቱም ዳዊትን ስላዋረደው ወሩ በገባ በሁለተኛው ቀን ምግብ አልበላም።

³⁵በማግስቱ ጠዋት ዮናታን አንድ ትንሽ ልጅ አስከትሎ፣ ከዳዊት ጋር ወደ ተቃጠረበት ቦታ ሄደ። ³⁶ልጁንም፣ “ሩጥ! የምስጻቸውን ፍላጻዎች ፈልጋቸው” አለው፤ ልጁም በሮጦ ጊዜ፣ ከእርሱ አሳልፎ አንድ ፍላጻ ወረወረ። ³⁷ልጁም ዮናታን ፍላጻ ባረፈበት ስፍራ እንደ ደረሰ፣ ዮናታን ጠራውና፣ “ፍላጻው ካንተ ወዲያ ዐልፎ የለምን?” አለው። ³⁸እርሱም “የሎ በል! ፍጠን! አትቁም!” ሲል ጮኸበት፤ ልጁም ፍላጻዎቹን ሰብስቦ ወደ ጌታው ተመለሰ። ³⁹ከዮናታንና ከዳዊት በስተቀር ልጁ ስለዚህ ነገር የሚያውቀው አንዳች አልነበረም። ⁴⁰ከዚያም ዮናታን የጦር መሣሪያውን ለልጁ ሰጥቶ፣ “ይዘህ ወደ ከተማ ተመለስ” አለው።

⁴¹ልጁ ከሄደ በኋላ፣ ዳዊት ከድንጋዩ በስተ ደቡብ ከተደበቀበት ቦታ ወጥቶ በዮናታን ፊት ሦስት ጊዜ በምድር ላይ ተደፍቶ ሰገደለት፤ ከዚያም ተሳሳሙ፤ ተላቀሱም፤ በይበልጥ ያለቀሰው ግን ዳዊት ነበር።

⁴²ዮናታንም ዳዊትን፣ “ ‘በአንተና በእኔ፣ በዘሮችህና በዘሮቼ መካከል እግዚአብሔር ለዘላለም ምስክር ነው’ ተባብለን ወዳጅነ ታችን እንዲጸና በእግዚአብሔር ስም ስለ ተማማልን እንግዲህ በሰላም ሂድ” አለው። ከዚያም ዳዊት ተነሥቶ ሄደ፤ ዮናታንም ወደ ከተማ ተመለሰ።

20:31 1ሳሙ:23:17; 24:20
20:32 ዘ6:31:36; 1ሳሙ:19:4; ማቴ:27:23
20:33 1ሳሙ:18:11:17
20:37 ቍ:22
20:41 ዘ6:33:3; ፍት:2:10;
1ሳሙ:24:8;25:23;
2ሳሙ:1:2
20:42 ዘ6:31:50 ; 40:14;1ሳሙ:1:17;18:3;
2ሳሙ:1:26;9:11;
ምላ18:24;
ኢሳ 48:1;
ሐሥ:15:33

21:1 1ሳሙ:16:4; 22:9;19ክሀ11:32; ኢሳ10:32
21:4 ዘ19:15;
ዘሌ15:18;24:8-9;
ማቴ:12:4
21:5 ዘ8:23;9-11; ኢሳ3:5;
2ሳሙ:11:11;
1ተሰ 4:4
21:6 ዘ25:30;
1ሳሙ:22:10;
ማቴ:12:3-4;
ማር:25-28;
ሉቃ:6:1-5
21:71ሳሙ:14:47;
22:9;22:መዘ52
21:9 1ሳሙ:17:2;
4:51
21:101ሳሙ:25:13;
27:2

ዳዊት ወደ ዮብ ሄደ

21 ዳዊትም ካህኑ አቢሜሌክ ወዳለበት ወደ ዮብ ሄደ። አቢሜሌክም እየተንቀጠቀጠ ዳዊትን ሊገናኘው መጣና፣ “ምንው ብቻህን? ሰውስ ለምን አብርህ የለም?” ሲል ጠየቀው።

²ዳዊት፣ ካህኑን አቢሜሌክን እንዲህ አለው፣ “ንጉሡ፣ ስለ ላክሁህ ነገርና ስለ ሰጠሁህ መመሪያ ማንም ሰው ምንም ነገር አይወቅ’ ብሎ አዘኛል። ሰዎቼንም የት እንደምንገናኝ ነግራያቸዋለሁ። ³ታዲያ አሁን በእጅህ ምን አለ? አምስት እንጀራ ወይም የተገኘውን ማንኛውንም ነገር ስጠኝ።”

⁴ካህኑም፣ “ሰው ሁሉ የሚበላው እንጀራ የለኝም፤ ነገር ግን ሰዎቹ በቅርቡ ከሴት የተጠበቁ ከሆኑ፣ የተቀደሰ እንጀራ በዚህ አለ” አለው።

⁵ዳዊትም “እንደተለመደው ሁሉ ከወጣሁ ጊዜ ጀምሮ ሴቶች ከእኛ ተጠብቀዋል፤ ባልተቀደሰ ተልእኮ ውስጥ እንኳ የሰዎቹ ዕቃዎች የተቀደሱ ናቸው፤ ታዲያ ዛሬማ እንዴታ!” ሲል መለሰ። “ስለዚህ ካህኑ የተቀደሰውን እንጀራ ለዳዊት ሰጠው፤ ከእግዚአብሔር ፊት ተነሥቶ በትኩስ እንጀራ ከተተካው ከንብስተ ገጹ በስተቀር በዚያ ሌላ እንጀራ አልነበረምና።

⁷በዚያችም ዕለት ከሳኦል አገልጋዮች አንዱና የእረኞቹ አለቃ የሆነው ኢደማዋው ዶይቅ እዚያው በእግዚአብሔር ፊት እንዲቈይ ተገዶ ነበር።

⁸ዳዊት አቢሜሌክን፣ “የንጉሡ ጉዳይ ስላስቸኮለኝ፣ ሰይፈንም ሆነ ሌላ የጦር መሣሪያ አላመጣሁም፤ እዚህ ካንተ ዘንድ ጦር ወይም ሰይፍ አይገኝምን?” ሲል ጠየቀው።

⁹ካህኑም፣ “በኤላ ሸለቆ አንተ የገደልኸው የፍልስጥኤማዊው የጎልዶድ ሰይፍ እዚህ አለ፤ ከኤፋዱ በስተኋላ በጨርቅ ተጠቅልሎአል ከፈለግህ ውሰደው፤ ከእርሱ በስተቀር ሌላ ሰይፍ እዚህ የለም” ብሎ መለሰለት።

ዳዊትም “እንደ እርሱ ያለ የለምና እርሱኑ ስጠኝ” አለው።

ዳዊት ወደ ጌት ሄደ

¹⁰በዚያች ዕለት ዳዊት ከሳኦል ሸሽቶ ወደ ጌት ንጉሥ ወደ አንኩስ ሄደ። ¹¹የአንኩስ አገልጋዮችም፣ “የምድሪቱ ንጉሥ ዳዊት ይህ አይደለምን? ደግሞስ

‘ሳኦል ሺህ ገደለ፤ ዳዊት ግን ዐሥር ሺህ ገደለ’

⁷⁵ ወይም አካል

ብለው በጭፈራቸው የዘፈኑለትስ እርሱ አይደለምን?” አሉት።

¹²ዳዊት ነገሩን በልቡ አኖረ፤ የጌትን ንጉሥ አንኩስንም እጅግ ፈራው። ¹³ስለዚህ በፊታቸው አእምሮውን እንደሳተ ሰው ሆነ፤ በያዙትም ጊዜ የከተማዬቱን ቅጥሮች እየበጫጨረ፤ ልጋቱንም በጠሙ ላይ እያዘረ በረበ እንደ አብድ ሆነ።

¹⁴አንኩስም አገልጋዮቹን እንዲህ አላቸው፤ ሰውየውን እስቲ ተመልከቱት፤ አብድ እኮ ነው! ታዲያ ወደ እኔ ያመጣችሁት ለምንድን ነው? ¹⁵በፊቴ እንዲህ ይሆን ዘንድ ይህን ሰው እዚህ ያመጣችሁት አብድ አጥቼ ነውን? እንዲህ ያለውስ ሰው ወደ ቤቴ መግባት ይገባዋልን?”

ዳዊት በዓዲላምና በምጽጳ

22 ዳዊት ከጌት ወደ ዓዲላም ዋሻ ሸሸ፤ ወንድሞቹና የአባቱ ቤተ ሰቦች ይህን በሰሙ ጊዜ፣ እርሱ ወዳለበት ወደዚያው ወረዳ። ²የተጨነቁ፣ ዕዳ ያለባቸውና የተከፉ አራት መቶ ያህል ሰዎች፣ ወደ እርሱ ተሰባስቡ፤ መሪያቸውም ሆነ።

³ዳዊት ከዚያ ተነሥቶ፣ በሞዓብ ምድር ወዳለችው ወደ ምጽጳ ሄደ፤ ለሞዓብ ንጉሥ፣ እግዚአብሔር የሚያደርግልኝን እስካ ውቅ ድረስ፣ አባቴና እናቴ መጥተው ካንተ ዘንድ እንዲቀመጡ ፈቃድህ ነውን?” አለው። ⁴እርሱም በሞዓብ ንጉሥ ዘንድ አስቀመጣቸው፤ ዳዊት በዐምባ ውስጥ እስከ ቁየበትም ጊዜ ድረስ ከንጉሡ ዘንድ ተቀመጠ።

⁵ይሁን እንጂ ነቢዩ ጋድ ዳዊትን፣ “በዐምባው ውስጥ አትቁይ፤ ሂድና ወደ ይሁዳ ምድር ግባ” አለው። ስለዚህ ዳዊት ተነሥቶ ወደ ሔሬት ጫካ ገባ።

ሳኦል የኖብን ካህናት መግደሉ

⁶ሳኦልም፣ ዳዊትና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰዎች መገኘታቸውን በሰማ ጊዜ፣ በጊብዓ ኩረብታ ላይ በአጣጥ ዛፍ ሥር፣ ጦሩን በእጁ ይዞ ተቀምጦ ነበር፤ ሹማምንቱም ሁሉ በዙሪያው ቆመው ነበር። ገሳኦልም እንዲህ አላቸው፤ “እናንተ የብንያም ሰዎች ስሙ! በውኑ የእሴይ ልጅ ዕርሻና የወይን ቦታ ለሁላችሁ ይሰጣችኋልን? ሁላችሁንስ ሻለቆችና የመቶ አለቆች ያደርጋችኋልን? ⁸በእኔ ላይ የደለታችሁት ለዚህ ነውን? ልጄ ከእሴይ ልጅ ጋር ቃል ኪዳን ሲያደርግ ማንም አልነገረኝም፤ ዛሬ እንደሚያደርገው ሁሉ፣ ልጄ አገልጋዩን በእኔ ላይ እንዲያደባብኝ ማንሞተኝ ከእናንተ ስለ እኔ ተቈርቆኖ የነገረኝ ማንም የለም።”

⁹ነገር ግን እዚያ ከነበሩት የሳኦል ሹማም

21:11 14:18:7
21:13 መዝ34
22:1 ዘፍ38:1፤ መዝ57:142
22:2 14:23:13፤ 25:13፤ 24:15:20
22:4 ዘፍ19:37
22:5 24:23:14፤ 24:11፤ ዘፍ21:9፤ 29:25:29
22:6 ዘፍ21:33፤ መዝ4:5
22:7 ዘፍ1:15
22:8 ቍ13፤ 14:18:3፤ 23:21፤ 24:20:1
22:9 14:14:3፤ 21:1:7
22:10 ዘፍ25:22፤ 14:17:51፤ 21:6:2 3:2

ንት ጋር ቆሞ የነበረው ኤዶማዊው ዶይቅ እንዲህ አለ፣ “የእሴይ ልጅ በኖብ ወዳለው ወደ አኬጦብ ልጅ ወደ አቢሜሌክ ሲመጣ አይቻለው። ¹⁰አቢሜሌክም እግዚአብሔርን ጠየቀለት፤ እንዲሁም ስንቅና የፍልስጥኤ ማዊውን የሳኦልን ሰይፍ ሰጠው።”

¹¹ከዚያም ንጉሡ፣ የአኪጦብን ልጅ ካህኑን አቢሜሌክን፣ በኖብ ካህናት የነበሩትን የአባቱን ቤተ ሰብ በሙሉ ልኮ አስጠራቸው፤ ሁሉም ወደ ንጉሡ መጡ። ¹²ሳኦልም፣ “የአኪጦብ ልጅ ሆይ፤ እንግዲህ ስማ” አለው።

አቢሜሌክም፣ “እሺ ጌታዬ” ብሎ መለሰ።

¹³ሳኦልም፣ “ዛሬ እንደሚያደርገው ሁሉ፣ በእኔ ላይ እንዲያምፅብኝና እንዲያደባብኝ፣ እንጀራና ሰይፍ በመስጠት፣ እግዚአብሔርን ስለ እርሱ በመጠየቅ ከእሴይ ልጅ ጋር ለምን ደለታችሁብኝ?” አለው።

¹⁴አቢሜሌክም ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰ፤ “የንጉሥ ሰማች፣ የክብር ዘቦችህ አዛዥና በቤተ ሰብዛ ዘንድ እጅግ የተከበረው ዳዊትን የመሰለ ታማኝ ከአገልጋዮችህ ሁሉ ማን አለ? ¹⁵ስለ እርሱ እግዚአብሔርን ስጠይቅስ ያ ቀን የመጀመሪያ ጊዜዬ ነበርን? ፈጽሞ አልነበረም፤ ይህን ጉዳይ በተመለከተ አገልጋይህ የሚያውቀው ምንም ነገር ስለ ሌላ ንጉሥ እኔን አገልጋዩን ወይም ከአባቴ ቤተ ሰብ ማንንም ጥፋተኛ አያድርግ።”

¹⁶ንጉሡ ግን፣ “አቢሜሌክ ሆይ፤ አንተም የአባትህም ቤተሰብ በሙሉ በእርግጥ ትሞታላችሁ” አለው።

¹⁷ከዚያም ንጉሡ በአጠገቡ የቆሙትን ዘቦች፣ “እነዚህም የእግዚአብሔር ካህናት ከዳዊት ጋር ስላበሩ፣ ዳዊት መኩብለሉንም እያወቁ ስላልነገሩኝ ዙሩና ግደሏቸው” ሲል አዘዛቸው።

የንጉሡ ሹማምንት ግን እጃቸውን አንሥተው የእግዚአብሔርን ካህናት ለመምታት ፈቃደኞች አልሆኑም።

¹⁸ንጉሡም ዶይቅን፣ “እንግዲያውስ አንተው ዙርና ካህናቱን ግደላቸው” ብሎ አዘዘው። ኤዶማዊው ዶይቅም ዞረና ገደላቸው። በዚያች ዕለት ሰማንያ አምስት የባፍታ ኤፍድ የለበሱ ካህናትን ገደለ። ¹⁹የካህናቱንም ከተማ ኖብን በሰይፍ መታት፣ በዚያ የሚኖሩትንም ወንዶችንና ሴቶችን፣ ልጆችንና ጡት የሚጠቡ ሕፃናትን፣ እንዲሁም በሬዎችንና አህያዎችን፣ በጎችንም ሁሉ በሰይፍ ስለት ፈጃቸው።

²⁰የአኪጦብ ልጅ፣ የአቢሜሌክ ልጅ አብያታር ግን አምልጦ ዳዊት ወዳለበት ሸሸ። ²¹እርሱም ሳኦል የእግዚአብሔርን

22:13 ቍ8
22:14 14:19:4
22:16 14:23:1
22:17 ዘፍ1:17
22:18 14:21:8 34:17
22:19 14:15:3፤ 21:1
22:20 14:23:2፤ 14:3፤ 23:6 9፤ 30:7፤ 24:15:24፤ 20:25፤ 17:1፤ 7፤ 22:2፤ 26:27:4 4:3፤ 11:5 15:11፤ 27:34

ካህናት እንደ ገደላቸው ለዳዊት ነገረው።
 22 ዳዊትም አብያታርን እንዲህ አለው፡ “ያን ሰለት ኤዶማቸው ደይቅ እዚያ ስለ ነበር፤ ነገሩን በትክክል ለሳኦል እንደሚናገር አውቄአለሁ፤ ለመላው የአባትህ ቤተሰብ ዕልቂት ተጠያቂው እኔ ነኝ። 23 አሁንም ከእኔ ጋር ቁይ፤ አትፍራ፤ የአንተን ሕይወት የሚፈልግ የእኔን ሕይወት የሚፈልግ ነውና። አብረኸኝ በሰላም ትኖራለሁ።”

ዳዊት ቅዱሳን መታደጉ

23 ከዚህ በኋላ “እነሆ፤ ፍልስጥኤማው ያንን በቅዱሳ ላይ ጦርነት ከፍተው፤ ዐውድማውን አያዘረፉት ነው” ብለው ለዳዊት ነገሩት። 2 እርሱም፤ “እነዚህን ፍልስኤማው ያን ሂጄ ልምታን?” ሲል እግዚአብሔርን ጠየቀ።

እግዚአብሔርም፤ “ሂድ፤ ፍልስጥኤማው ያንን ምታ፤ ቅዱሳንም አድናት” ብሎ መለሰለት።

3 የዳዊት ሰዎች ግን፤ “እዚህ በይሁዳ ምድር እያለን እየፈራን ነው፤ የፍልስጥኤማው ያንን ሰራዊት ለመውጋት ወደ ቅዱሳ የምንሄድ ከሆነም ምን ያህል የሚያስፈራ ነው?” አሉት።

4 ዳዊት እንደ ገና እግዚአብሔርን ጠየቀ፤ እግዚአብሔርም፤ “ፍልስጥኤማው ያንን በእጅህ አሳልፌ ስለምሰጥ፤ ወደ ቅዱሳ ውረድ” አለው። 5 ስለዚህ ዳዊትና ሰዎቹ ወደ ቅዱሳ ሄደው፤ ፍልስጥኤማው ያንን ወገ፤ እንስሶቻቸውን ማርከው ወሰዱ፤ በፍልስጥኤማው ያን ላይ ከባድ ጉዳት አደረሱ፤ ዳዊትም የቅዱሳን

ሕዝብ ታደገ። 6 የአቢሚኤክ ልጅ አብያታር ወደ ቅዱሳ ወደ ዳዊት በሸሸ ጊዜ፤ ኤፋዱን ይዞ ወርዶ ነበር።

ሳኦል ዳዊትን ማሳደዱ

7 ሳኦል የዳዊትን ወደ ቅዱሳ መሄድ በሰማ ጊዜ፤ “ዳዊት መዝጊያና የብረት መወርወር ወዳሳት ከተማ መግባቱ፤ ራሱን በራሱ እንደ ማሰር ስለ ሆነ፤ ይህን ሰው እግዚአብሔር በእጄ አሳልፎ ሰጥቶኛል” አለ። 8 ሳኦልም፤ ወደ ቅዱሳ ወርደው ዳዊትንና ሰዎቹን እንዲከቡ፤ ሰራዊቱን በሙሉ ለጦርነት ጠራ።

9 ዳዊትም ሳኦል ክፉ እንዳሰበበት ባወቀ ጊዜ፤ ካህኑን አብያታርን፤ “ኤፋዱን አምጣ” አለው። 10 ከዚያም ዳዊት እንዲህ ሆይ፤ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ላይ፤ ሳኦል ወደ ቅዱሳ መጥቶ፤ በእኔ ምክንያት ከተማዬቱን ለማጥፋት ማሰቡን ባረያህ በት ክክል ሰምቶአል። 11 የቅዱሳ ሰዎች አሳል ፈው ይሰጡኝ ይሆን? ባረያህ

22:22 1 ሳሙ-21:7
 22:23 1 ሳሙ-20:1
 23:1 ዘጥ-18:27፤ ኢሱ-15:44፤ መሳ-6:11
 23:2 ቍ-4:12፤ 1 ሳሙ-22:10፤ 30:8፤ 2 ሳሙ-21:15፤ 19፤ መዝ-50:15
 23:4 ቍ-2፤ ኢሱ-8:7፤ 1 ሳሙ-9:16
 23:6 1 ሳሙ-2:28፤ 22:20
 23:7 ዘዳ-32:30፤ መዝ-31:21
 23:9 1 ሳሙ-2:18፤ 22:20

23:12 ቍ-20
 23:13 1 ሳሙ-22:2
 23:14 ኢሱ-15:24፤ መዝ-32:7፤ 54:3-4፤ 55:7
 23:15 1 ሳሙ-20:1
 23:16 1 ሳሙ-30:6፤ መዝ-18:2፤ 27:14
 23:17 1 ሳሙ-20:31
 23:18 1 ሳሙ-18:3፤ 2 ሳሙ-9:1
 23:19 1 ሳሙ-26:1፤ 3፤ መዝ-154
 23:20 ቍ-12
 23:21 ፍት-2:20፤ 1 ሳሙ-22:8፤ 2 ሳሙ-2:5
 23:23 ዘፍ-31:36
 23:24 ኢሱ-15:55፤ 1 ሳሙ-26:1

እንደሰማውም ሳኦል ወደዚህ ይወርድ ይሆን? የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለባረያህ እንድ ትነገረው እለምንሃለሁ።”

እግዚአብሔርም፤ “አምን ይወርዳል” አለው። 12 ዳዊትም እንደ ገና፤ “የቅዱሳ ነዋሪዎች እኔንና ሰዎቼን ለሳኦል አሳልፈው ይሰጡናል?” ሲል ጠየቀ።

እግዚአብሔርም፤ “አምን አሳልፈው ይሰጡ አችኋል” አለው።

13 ስለዚህ ዳዊትና ስድስት መቶ የሚሆኑ ሰዎቹ ከቅዱሳ ተነሥተው መሄድ ወደ ሚት ሉብት ቦታ ሁሉ ሄዱ፤ ዳዊት ከቅዱሳ መሸሹን በሰማ ጊዜ፤ ሳኦል ወደዚያ መሄዱን ተወ።

14 ዳዊት በምድረ በዳ ባሉ ምሽጎቻቸው በዚፍ ምድረ በዳ ኩረብታዎች ተቀመጠ፤ ሳኦልም በየዕለቱ ይከታተለው ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ዳዊትን አሳልፎ አልሰጠውም።

15 ዳዊት በዚፍ ምድረ በዳ ሐሬሽ በተባለ ቦታ ሳለ፤ ሳኦል ሊገድለው መምጣቱን አየ። 16 የሳኦል ልጅ ዮናታንም ዳዊት ወዳለበት ወደ ሐሬሽ ሄዶ፤ በእግዚአብሔር ስም አበረታታው። 17 እርሱም፤ “አትፍራ፤ አባቱ ሳኦል እኛን በአንተ ላይ አያሰርፍም፤ በእስራኤል ላይ ትነግግላህ፤ እኔም ካንተ ቀጥቶ ሁለተኛ ሰው እሆናለሁ፤ ይህንም አባቴ ሳኦል እንኳ ያውቀዋል” አለው። 18 ሁለቱም በእግዚአብሔር ፊት ቃል ኪዳን አደረጉ። ከዚያም ዮናታን ወደ ቤቱ ሄደ፤ ዳዊት ግን እዚያው ሐሬሽ ተቀመጠ።

19 የዚፍ ሰዎች ወደ ጊብዓ ወደ ሳኦል ወጥተው እንዲህ አሉ፤ “እነሆ፤ ዳዊት ከየሴ ምን በስተደቡብ በኤኬላ ኩረብታ ላይ በሐሬሽ ምሽጎች ውስጥ በመካከላችን ተደብቆ የለምን? 20 አሁንም ንጉሥ ሆይ፤ አንተ ደስ ባለህ ጊዜ ና እንጂ፤ እርሱን ለንጉሡ አሳልፎ ለመስጠት እኛ አለን።”

21 ሳኦል እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ለእኔ ስለ ተቈረቁራችሁ እግዚአብሔር ይባርካችሁ፤ 22 አሁንም ሂዱና አጣሩ ዘወትር የት እንደ ሆነና በዚያ ያየውን ሰው ለይታችሁ ዕውቁ፤ እጅግ ተንኩለኛ መሆኑን ሰምቻለሁና። 23 የሚደበቅባቸውን ቦታዎች ሁሉ ካያችሁ በኋላ ግልጽ መረጃ ይዛችሁ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም አብራችሁ እሂዳለሁ፤ ብቻ በዚያ አገር ይገኝ እንጂ በይሁዳ ነገዶች ሁሉ መካከል ከገባበት ጉድጓድ ገብቼ አወጣቀ ለሁ።”

24 ስለዚህ ሰዎቹ ለመሄድ ተነሥተው ከሳኦል በፊት ወደ ዚፍ ሄዱ፤ በዚህ ጊዜ ዳዊትና ሰዎቹ ከየሴ ምን በስተ ደቡብ በዳ ረባ ውስጥ ባለው በማያን ምድረ በዳ ነበሩ።

25 ሳኦልና ሰዎቹም ዳዊትን ሊፈልጉት ሄዱ፤ እርሱም ይህን በሰማ ጊዜ፣ ወደ ዐለቱ ወርዶ በማዎን ምድረ በዳ ተቀመጠ። ሳኦልም ይህን እንደሰማ፣ ዳዊትን በማሳደድ ወደ ማዎን ምድረ በዳ ዘልቆ ገባ።

26 ሳኦል በተራራው በአንዱ በኩል ሆኖ ሲያ ሳድድ፣ ዳዊትና ሰዎቹ ደግሞ በተራራው በሌላ በኩል ከሳኦል ለማምለጥ ይጣደፉ ነበር። ሳኦልና ወታደሮቹ ዳዊትንና ሰዎቹን ከበው ለመያዝ ተቃርበው ሳሉ፣ 27 አንድ መልእክተኛ ወደ ሳኦል መጥቶ፣ “ፍልስጥኤማውያን አገሩን ወረውታልና ቶሎ ድረስ!” አለው። 28 ከዚያም ሳኦል ዳዊትን ማሳደዱን ትቶ፣ ከፍልስጥኤ ማውያን ጋር ሊዋጋ ሄደ። ከዚህ የተነሳም የዚያን ቦታ ስም “የመለ ያያ ዐለት” ብለው ጠሩት። 29 ዳዊትም ከዚያ ወደ ላይ ወጥቶ በዐይንጋዲ ምሽጎች ተቀ መጠ።

ዳዊት ሳኦልን ከመግደል ታቀበ

24 ሳኦል ፍልስጥኤማውያንን ከማሳ ደድ ከተመለሰ በኋላ፣ “እነሆ፣ ዳዊት በዓይንጋዲ ምድረ በዳ አለ” ብለው ነገሩት። 2 ስለዚህ ሳኦል ከመላው እስራኤል የተመረጡ ሦስት ሺህ ሰዎችን ይዞ ዳዊትንና ሰዎቹን ለመፈለግ “የሜዳ ፍየሎች ዐለት” ወደ ተባለው ቦታ አቅራቢያ ሄደ።

3 ሳኦልም በመንገድ ዳር ወዳለው ወደ አንድ የበጎች ማደሪያ በደረሰ ጊዜ፣ ዋሻ አዎኝቶ ወበጎን ሊሞክር ወደዚያ ገባ። ዳዊትና ሰዎቹም ከዋሻው በውስጠኛው ቦታ ተቀምጠው ነበር። 4 የዳዊት ሰዎችም ዳዊትን፣ “እግዚ አብሔር፣ የወደድኸውን ታደርግበት ዘንድ ጠላትህን በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ” ብሎ ለአንተ የተናገረው ቀን ዛሬ ነው” አሉት። ዳዊትም በልቡ እየተሳበ ሄዶ የሳኦልን ልብስ ጫፍ ማንም ሳያውቅ ቁርጠ ወሰደ።

5 ዳዊት የሳኦልን ልብስ ጫፍ በመቀረጡ ልቡ በሐዘን ተመታ። 6 ለሰዎቹም፣ “እግዚ አብሔር በቀባው በጌታዬ ላይ እንዲህ ያለውን ነገር ከማድረግና እግዚአብሔር የቀባው ስለ ሆነም እጅን በእርሱ ላይ ከማን ሣት እግዚአብሔር ይጠብቀኝ” አሳቸው። 7 ዳዊት ሰዎቹን በዚህ ቃል ገሠጸቸው፣ በሳ ኦል ላይ አደጋ እንዲያደርሱበትም አልፈቀ ደላቸውም። ሳኦልም ከዋሻው ወጥቶ ሄደ።

8 ከዚያም ዳዊት ከዋሻው ወጥቶ ሳኦልን፣ “ጌታዬ ንጉሥ ሆይ!” ብሎ ጠራው። ሳኦ ልም ወደ ኋላው ዞር ባለ ጊዜ፣ ዳዊት ወደ መሬት ጉንበስ ብሎ እጅ ሲነሳው ተመ ለከተ፣ 9 ዳዊትም ሳኦልን እንዲህ አለው፣ “ሰዎች፣ እነሆ፣ ዳዊት ክፉ ነገር ሊያደር ግብህ ይፈልጋል” ሲሉ ለምን ትቀበላቸዋ

23:26 መዝ17:9
23:29 ኢሱ15:62፣
14ሙ24:22፣
2ዜና 20:2፣
ማሕ1:14፣
24:1 ኢሱ15:62
24:2 14ሙ26:2
24:3 መሳ3:24፣
መዝ57:142
24:4 ቀ፡10:11፣
14ሙ25:28-30፣
24ሙ4:8
24:5 14ሙ24:10፣
26:9
24:6 ዘፍ26:11፣
14ሙ12:3
24:8 14ሙ20:41
24:9 14ሙ26:9፣
24ሙ24:10

24:10 ቀ፡4
24:11 ቀ፡4፣
ዘፍ 31:36፣
14ሙ20:1፣
25:28፣26:20፣
መዝ7:3፣35:7
24:12 ዘፍ16:5፣
ዘ፡31:33፣
14ሙ 25:38፣
ኢዮ9:15
24:13 ማቴ 7:20
24:14 14ሙ17:43፣
26:20
24:15 ቀ፡12፣
ዘፍ16:5፣መዝ26:1፣
35:1፣23:24፣43:1፣
50:4፣54:1፣119:13፣
4:154፣135:14፣
ኢ.449:25
24:16 14ሙ26:17
24:17 ዘፍ38:26፣
ዘ89:27፣ማቴ 5:44
24:18 14ሙ26:23
24:19 ፍት2:12፣
2ዜና15:7
24:20 14ሙ13:14፣
20:31
24:21 ዘፍ21:23፣
47:31፣14ሙ18:3፣2
0:14-15፣
24ሙ21:1-9
24:22 14ሙ23:29
25:1 ዘሌ10:6፣
ዘ834:8፣
14ሙ7:17፣28:3

ለህ? 10 በዛሬው ዕለት በዋሻው ውስጥ እግዚ አብሔር አንተን እንዴት አድርጎ በእጄ ላይ እንደ ጣለህ እነሆ፣ በገዛ ዐይንህ አይ ተሃል፤ አንዳንዶች እንድገድልህ ገፋፍተ ወኝ ነበር፤ እኔ ግን፣ ‘እግዚአብሔር በቀባው በጌታዬ ላይ እጄን አሳነሁም’ በማለት ራራ ሁልህ። 11 አባቴ ሆይ፣ የልብስህ ቀራጭ ይኸው በእጄ ላይ ተመልከተው! የልብስህ ጫፍ ቁርጥሁ እንጂ አንተን አልገደል ሁህም። አሁንም ክፋት ወይም ዐመፅ አለመፈጸሜን ዕውቅልኝ፣ ተረዳልኝም፤ እኔ ክፉ አልሠራሁብህም፤ አንተ ግን ሕይወ ቴን ለማጥፋት እያሳደድኸኝ ነው። 12 እግዚ አብሔር በአንተና በእኔ መካከል ይፍረድ። ክፉ ስላደረግህብኝ እግዚአብሔር ይበቀልህ እንጂ፣ እጄስ በአንተ ላይ አትሆንም። 13 በጥንት አባባል፣ ‘ለክፉ አድራጊዎች ክፉ ድርጊት ይወጣል’ እንደ ተባለ፤ አሁንም እጄ በአንተ ላይ አትሆንም።

14 ‘የእስራኤል ንጉሥ የወጣው በማን ላይ ነው? አንተስ የምታሳድደው ማንን ነው? የሞተ ውሻን? ወይስ ቁንጫ? 15 አሁንም እግዚአብሔር ዳኛ ሆኖ በመካከላችን ይፍ ረድ፤ ጉዳዬን ተመልክቶ እርሱው ይሟ ገትልኝ፤ እኔንም ከእጅህ ነጻ በማውጣት እውነተኛ መሆኔን ይግለጠው።’

16 ዳዊት ይህን ተናግሮ ሲያበቃ ሳኦል፣ “ልጄ ዳዊት ሆይ፣ ይህ የአንተ ደምፅ ነውን?” ሲል ጠየቀው፣ ጮኸም አለቀሰ። 17 እንዲ ህም አለ፣ ‘ክፉ ሳደርግህ፣ በነ መልሰህልኛልና፣ አንተ ከእኔ ይልቅ ጸድቅ ነህ። 18 ያደረግ ህልኝን በጎ ነገር ይኸው ነግረኸኛል፣ እግዚአብሔር እኔን በእጅህ ጥሎኝ ነበር፤ አንተ ግን አልገደልኸኝም። 19 ለመሆኑ ጠላቴን አግኝቶ ጉዳት ሳያደርስበት የሚለቀው ማን ነው? ዛሬ ስላደረግህልኝ ቸርነት እግ ዚአብሔር ይመልስልህ። 20 እነሆ፣ አንተ በእርግጥ እንደምትነግሥና የእስራኤል መን ግሥት በእጅህ እንደምትጸና ዐውቃለሁ። 21 ዘሮቹን እንዳታጠፋ ስሜንም ከአባቴ ቤት እንዳትደመስስ አሁን በእግዚአብሔር ማልልኝ።’

22 ዳዊትም ለሳኦል ማለለት፣ ከዚያም ሳኦል ወደ ቤቱ ተመለሰ። ዳዊትና ሰዎቹ ግን ወደ ዐምባው ወጡ።

ዳዊት፣ ናባልና አቢግያ

25 ሳሙኤልም ሞተ፣ እስራኤል ሁሉ ተሰብስበው አለቀሱት፤ አርማቴም ባለው ቤቱም ቀበሩት።

ከዚያም ዳዊት ተነሥቶ ወደ ማዎን ምድረ በዳ ወረደ። 2 በማዎን ምድር በቀርሜሎስ

29 ማንም ሰው ሕይወትህን ለማጥፋት ቢያ ሳድድህ እንኳ፣ የጌታዬ ሕይወት በሕያዋን አንድነት እስራት ውስጥ በአምላክህ በእግዚአብሔር ዘንድ በሰላም ትጠበቃለች፤ የጠላቶችህን ሕይወት ግን፣ እንደ ወንጭፍ ድንጋይ ይወግዳል።³⁰ እግዚአብሔር ለጌታዬ በሰጠው ተስፋ መሠረት በሳውን ነገር ሁሉ ባደረገለትና በእስራኤልም ላይ ባነገረው ጊዜ፣³¹ ጌታዬ የምታገኝበት ምክንያት ወይም የጎሲና ጸጸት አይኖርም፤ በከንቱ ያፈሰሰኸውም ደም ሆነ በገዛ እጅህ የተበቀልኸው የለምና። እግዚአብሔር በሳ ነገር ባደረገልህ ጊዜ እኔን አገልጋይህ አስቦኝ።”

³² ዳዊትም አቢግዳን እንዲህ አላት፣ “ዛሬ እንድታገኘኝ ወደ እኔ የላከኸ፣ የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር የተመሰገኘ ይሁን።³³ ደም እንዳላፈሰና በገዛ እጄ እንዳልበቀል ዛሬ ስለ ጠበቅኸኝ ስለ በሳ ሐሳብሽ አንቺም የተባረክኸኝ ሁኒ።³⁴ ጉዳት እንዳላደርሰኸኝ የጠበቀኝ የእስራኤል ክምላክ ሕያው እግዚአብሔርን እንዲህ በቶሎ መጥተሽ ባታገ ጊኝ ኖሮ፣ እስኪነጋ ድረስ ለናባል አንድ ወንድ እንኳ ባልተረፈ ነበር።”

³⁵ ከዚያም ዳዊት ያመጣችለትን ከእጁ ተቀብሎ፣ “በሰላም ወደ ቤትሽ ሂጄ፣ እነሆ፣ ቃልሽን ሰምቻለሁ፣ የጠየቅሽኝንም ተቀብሎ ያለሁ” አላት።

³⁶ አቢግዳም ወደ ናባል በተመለሰች ጊዜ፣ እነሆ፣ በቤቱ እንደ ንጉሥ ግብዣ ትልቅ ግብዣ አድርጎ አገኘችው፣ ክፉኛም ሰክሮ ልቡ በደስታ ተሞልቶ ነበር። ስለዚህ እስኪነጋ ድረስ ምንም አልነገረችውም።³⁷ ነግቶ የወይን ጠጃ ስካር ካለፈለት በኋላ የሆነውን ሁሉ ስትነግረው ልቡ ቀጥ አለ፣ ሰውነቱም እንደ ድንጋይ በድን ሆነ።³⁸ ዐሥር ቀን ያህል ካለፈ በኋላ፣ እግዚአብሔር ናባልን ቀሠፈው፣ እርሱም ሞተ።

³⁹ ዳዊትም ናባል መሞቱን በሰማ ጊዜ፣ “የናባልን ስድብ የተበቀለልኝና እኔን አገልጋዩን ክፉ ከማድረግ የጠበቀኝ እግዚአብሔር ይመስገን፤ ናባል የሠራውንም ክፉ ነገር በራሱ ላይ መለሰበት” አለ።

ዳዊትም አቢግዳ ሚስት ትሆነው ዘንድ በመጠየቅ መልእክት ላከባት።⁴⁰ አገልጋዮቹም ወደ ቀርጫሎስ ሄደው አቢግዳን፣ “ሚስት ትሆኒው ዘንድ እንድንወስድሽ ዳዊት ወደ አንቺ ልኮናል” አሏት።

⁴¹ እርሷም ተነሥታ በግምባሯ በመደፋት እጅ ከነግች በኋላ፣ “እነሆ፣ እኔ ገረድህ አንተን ለማገልገል፣ የጌታዬንም አገልጋዮች እግር ለማጠብ ዝግጁ ነኝ” አለች።⁴² አቢግዳም ወዲያውኑ በአሁያ ላይ ተቀምጣ

25:29 1ሳሙ-17:50፣ 20:1፣2ሳሙ-4:8፣ ኤር10:18፣22:26
25:30 1ሳሙ-12:12፣ 13:14
25:31 ዘፍ-40:14፣ 2ሳሙ-3:10
25:32 ዘፍ-24:27
25:33 ቀ-26
25:34 ቀ-26
25:35 ዘፍ-19:21
25:36 ቀ-19፣ ፍ-ት 3፣7፣ም-120:1፣ መከ 10:17፣ ኢ-45:11፣ 22:22፣23፣28፣7፣ 56:12፣ሆሴ-4:11
25:37 ዘፍ-15:16
25:38 ዘፍ-32:35፣ 1ሳሙ-24:12፣26:10፣ 2ሳሙ-6:7፣12:15
25:42 2ሳሙ-2:2፣ 3:3፣1ዜፍ-3:1

25:43 1ሳሙ-27:3፣ 30:5፣2ሳሙ-2:2፣ 3:2፣1ዜፍ-3:1
25:44 2ሳሙ-3:15፣ ኢ-410:30
26:1 1ሳሙ-23:19፣ 24:መዝ54
26:2 1ሳሙ-24:2
26:3 1ሳሙ-23:19
26:5 1ሳሙ-17:55
26:6 ዘፍ-10:15፣ 2ሳሙ-2:18፣10:10፣16:9፣18:2፣19:21፣23፣ 18:1ዜፍ-2:16፣ 11:20፣19:11
26:9 ቀ-16፣ ዘፍ-26:11፣ 1ሳሙ-9:16፣ 24:5፣ሳሙ-1:14፣ 19:21፣ሰ-4:20
26:10 ዘፍ-16:5፣ ዘፍ-31:14፣ 1ሳሙ-25:38፣31:6፣ 2ሳሙ-1:1፣ መዝ37:13፣ ሮሜ-12:19
26:12 መሳ 4:21

አምስት አገልጋዮቿን በማስከተል፣ ከዳዊት መልእክተኞች ጋር ሄደች፤ ለዳዊትም ሚስት ሆነችው።⁴³ እንዲሁም ዳዊት ኢይዝራኤላዊቷን አኪናሆምን አገባ፣ ሁለቱም ሚስቶቹ ሆኑ።⁴⁴ ሳኦል ግን የዳዊት ሚስት የነበረችውን ልጁን ሚልኮልን፣ ለጋሊም ተወላጅ ለሌሳ ልጅ ለፈልጢ ስጥቶ ነበር።

ዳዊት ለሁለተኛ ጊዜ ሳኦልን ከመግደል ታቀበ

26 የዚያ ሰዎች ሳኦል ወዳለበት ወደ ጊብዓ መጥተው፣ “እነሆ፣ ዳዊት በየሴሞን ትይዩ በሚገኘው በኤኬላ ኩረብታ ተደብቆአል” ብለው ነገሩት።

² ስለዚህ ሳኦል ተነሣ፣ ከእስራኤል የተመረጡትን ሦስት ሺህ ሰዎችን ይዞ፣ ዳዊትን ፍለጋ ወደ ዚያ ምድር በዳ ወረደ።³ ሳኦልም በየሴሞን ትይዩ በሚገኘው በኤኬላ ኩረብታ ላይ በመንገድ ዳር ሰፈረ፤ ዳዊት ግን በምድር በዳ ነበር። ዳዊትም ሳኦል እዚያ ድረስ እንደ ተከተለው ባወቀ ጊዜ፣ ሳኦል ልኮ በትክክል ሳኦል መምጣቱን አረጋገጠ።

⁵ ዳዊትም ተነሥቶ ሳኦል ወደ ሰፈረበት ቦታ ሄደ፣ ሳኦልና የሰራዊቱ አለቃ፣ የኔር ልጅ አበኔር የተኝባትን ስፍራ አዩ። ሳኦል በሰፈሩ መካከል ተኝቶ ሳለ፣ ሰራዊቱ በዙሪያው ስፍራ ነበር።

⁶ ዳዊትም ኬጢያዊውን አቢሚልክንና የጽፍያን ልጅ የኢዮአብን ወንድም አቢሳን፣ “ወደ ሳኦል ሰፈር አብሮኝ የሚወርድ ማነው?” ሲል ጠየቃቸው።

አቢሳም፣ “እኔ አብሬህ እወርዳለሁ” አለ።

⁷ ስለዚህ ዳዊትና አቢሳ በሌሊት ሰራዊተ ወዳለበት ሄዱ። እነሆ፣ ሳኦል በሰፈሩ ውስጥ ተኝቶ ጦሩም ራሱንም አጠገብ በመሬት ላይ ተተክሎ ነበር፤ አበኔርና ወታደሮቹም በዙሪያው ተኝተው ነበር።

⁸ አቢሳም ዳዊትን፣ “ዛሬ እግዚአብሔር ጠላትህን በእጅህ ላይ ጥሎታል፤ አሁንም እኔ አንድ ጊዜ በጦር ወግቼ ከመሬት ጋር ላጣ ብቀው፣ መድኃኔም አያስፈልገኝም” አለው።

⁹ ዳዊት ግን አቢሳን እንዲህ አለው፣ “አትገደለው! እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጁን አንሥቶ ከበደል ነጻ የሚሆን ማን ነው?¹⁰ ሕያው እግዚአብሔርን ! እግዚአብሔር ራሱ ይቀሥ ፈዋል፤ ወይም ቀኑ ደርሶ ይሞታል፤ ወይም በጦርነት ይሞታል።¹¹ እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጁን ከማንነት እግዚአብሔር ይጠብቅኝ! ነገር ግን በራሱንም አጠገብ ያለውን ጦርና የውሃ መያዣውን ያዘና እንሂድ።”

¹² ስለዚህ ዳዊት በሳኦል ራሱን አጠገብ

የነበረውን ጦርና የውሃውን መያዣ ወሰደ፤ ከዚያም ሄዱ፤ ይህን ያየም ሆነ ያወቀ ወይም የነቃ ማንም አልነበረም። ከእግዚአብሔር ዘንድ ከባድ እንቅልፍ ስለ ወደ ቀባቸው ሁሉም ተኝተው ነበርና።

¹³ከዚህ በኋላ ዳዊት ወደ ማዶ ተሻግሮ በኩረብታው ጫፍ ላይ ራቅ ብሎ ቆመ፤ በመካከላቸውም ሰፊ ርቀት ነበር። ¹⁴ዳዊት ሰራዊቱንና የኔርን ልጅ አብኔርን፤ “አብኔር ሆይ፤ አትመልስልኝምን?” ሲል ተጣራ።

አብኔርም፤ “በንጉሡ ላይ የምትሮኽ አንተ ማንህ?” በማለት መለሰ።

¹⁵ዳዊትም እንዲህ አለ፤ “አንተ ብርቱ ሰው ነህ? በእስራኤል ዘንድ አንተን የሚመስል ማን ነው? እነሆ፤ አንድ ሰው ንጉሡን ጌታህን ለመግደል መጥቶ ነበር፤ ታዲያ አንተ ንጉሥ ጌታህን ያልጠበቅኸው ስለ ምንድን ነው? ¹⁶ያደረግኸው መልካም አይደለም፤ ሕያው እግዚአብሔርን አንተና ሰዎችህ ሞት ይገባችኋል፤ እግዚአብሔር የቀባውን ጌታችሁን አልጠበቃችሁምና። እስቲ ተመልከት፤ በራስጌው የነበሩት የንጉሡ ጦርና የውሃ መያዣ የት አሉ?”

¹⁷ሳኦል የዳዊትን ድምፅ ለይቶ ስላወቀ፤ “ልጄ ዳዊት ሆይ፤ ይህ ድምፅህ ነውን?” አለው። ዳዊትም፤ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፤ አዎን ድምፄ ነው” ሲል መለሰ። ¹⁸በመቀጠልም፤ “ጌታዬ አገልጋዩን የሚያሳድደው ስለምን ድን ነው? ምን አደረግሁ? ምን በደልስ ፈጸምሁ? ¹⁹አሁንም ንጉሥ ጌታዬ የባሪያ ውን ቃል ያድምጥ፤ እግዚአብሔር በእኔ ላይ አነሣሥቶህ እንደ ሆነ፤ ቍርባን ይቀበል፤ ነገር ግን ይህን ያደረጉት ሰዎች ከሆኑ፤ በእግዚአብሔር ፊት የተረገሙ ይሁኑ፤ ሂድ ሌሎችን አማልክት አምልክ ብለው በእግዚአብሔር ርስት ድርሻ እንዳይኖረኝ ዛሬ አሳደውኛልና። ²⁰አንድ ሰው በተራራ ላይ ቆቅ እንደሚያድን የእስራኤልም ንጉሥ ቍንጫ ለመፈለግ ስለ ወጣ፤ ደግሜ ከእግዚአብሔር ፊት ርቆ በምድር ላይ እንዲፈስ አታድርግ።”

²¹ሳኦልም፤ “በድያለሁ፤ ልጄ ዳዊት ሆይ፤ ተመለስ፤ ዛሬ ነፍሴ በፊትህ ስለ ከበረች፤ ከእንግዲህ ወዲያ አልጉዳህም፤ በእርግጥ የሞኝ ሥራ ሠርቻለሁ፤ እጅግ ሲ በዛም ተሳስቻለሁ” አለ።

²²ዳዊትም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “የንጉሥ ጦር እነሆ፤ ከወጣቶችህ አንዱ መጥቶ ይውሰዳት። ²³እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰው እንደ ጽድቁና እንደ ታማኝነቱ ይክፈላል። እኔ ግን ዛሬ እግዚአብሔር አንተን በእጄ

26:17 1ሳሙ:24:16
26:18 አዎ:13:23፤ ኤር:37:18
26:19 ዘፃ4:28፤ 11:28፤20:16፤ 32:9፤1ሳሙ:24:9፤ 2ሳሙ:14:16፤16:11፤ 20:9፤21:3
26:20 1ሳሙ:24:11፤ 14:ኤር:4:29፤ 16:16፤አጥ 9:3
26:21 ዘፃ9:27፤ መዝ72:14
26:23 ዘፃ16:5፤ ፍ:72:12፤ 1ሳሙ 24:18፤ 2ሳሙ:22:21፤ 25:መዝ78:18፤20:24፤62:12

አሳልፎ ሰጥቶኝ ሳለ እግዚአብሔር በቀባው ላይ እጄን አሳነሣሁም። ²⁴እነሆ፤ ዛሬ ሕይወትህ በፊቱ እንደ ከበረች ሁሉ፤ የእኔም ሕይወት በእግዚአብሔር ዘንድ የከበረች ትሁን፤ ከመከራም ሁሉ ያድነኝ።”

²⁵ከዚያም ሳኦል ዳዊትን፤ “ልጄ ዳዊት ሆይ፤ የተባረክህ ሁን፤ ታላቅ ነገር ታደርጋለህ፤ በእርግጥም ይከናወንልሃል” አለው።

ስለዚህም ዳዊት ወደሚሄድበት ሄደ፤ ሳኦልም ወደ ቤቱ ተመለሰ።

ዳዊት በፍልስጥኤማውያን መካከል መኖሩ

27 ዳዊት ግን በልቡ፤ “ከእነዚህ ቀናት በአንዱ በሳኦል እጅ መገደል ስለ ማይቀር፤ የሚበጀኝ ወደ ፍልስጥኤማውያን ምድር መሸሽ ብቻ ነው፤ ከዚያ በኋላም ሳኦል በእስራኤል ሁሉ እኔን ማሳደዱን ይተዋል፤ እኔም ከእጁ አመልጣለሁ” ብሎ አሰበ።

²ስለዚህ ዳዊትና አብረውት ያሉት ስድስት መቶ ሰዎች ተነሥተው የጌት ንጉሥ ወደ ሆኑ ወደ አሜህ ልጅ ወደ አንኩስ ሄዱ። ³ዳዊትና ሰዎቹ በጌት በአንኩስ ዘንድ ተቀመጡ፤ እያንዳንዱ ሰው ከቤተሰቡ ጋር ነበረ፤ ዳዊትም ከሁለቱ ሚስቶቹ ጋር፤ ከኢይዝራኤላዊቷ ከአኪናሆምና የናባል ሚስት ከነበረችው ከቀርሜሎሳዊቷ አቢ ግያ ጋር ነበር። ⁴ሳኦልም፤ ዳዊት ወደ ጌት እንደ ሸሸ በሰማ ጊዜ፤ እርሱን ማሳደዱን ተወ።

⁵ከዚያም ዳዊት አንኩስን፤ “በፊትህ ሞገስ አማኝቼ እንደሆኑ፤ በአገሪቱ ካሉት ከተሞች በአንዲቱ እኖር ዘንድ ስፍራ ይሰጠኝ፤ ስለ ምን አገልጋይህ ካንተ ጋር በንጉሥ ከተማ ይቀመጣል?” አለው።

⁶ስለዚህ በዚያ ዕለት አንኩስ ጸቅላግን ሰጠው፤ ጸቅላግም ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የይሁዳ ነገሥታት ይዞታ ሆነች። ⁷ዳዊት በፍልስጥኤማውያን ምድር አንድ ዓመት ከአራት ወር ተቀመጠ።

⁸በዚያ ጊዜም ዳዊትና ሰዎቹ ወጥተው ጌቩራውያንን፤ ጌርዛውያንንና አማሌቃውያንን ወረሩ። እነዚህ ሕዝቦች ከጥንት ጀምሮ፤ እስከ ሱርና እስከ ግብፅ ባለው ምድር ላይ ይኖሩ ነበር። ⁹ዳዊትም ምድሪቱን በመታባት ጊዜ፤ ወንድም ሆነ ሴት በሕይወት አላስቀረም፤ ነገር ግን በነችንና ላሞችን፤ አህሮችንና ግመሎችን እንዲሁም ልብሶችን ወሰደ፤ ወደ አንኩስም ተመለሰ።

¹⁰አንኩስም፤ “ዛሬ በማን ላይ ዘመታችሁ?” ሲል በጠየቀው ጊዜ ዳዊት፤ “የዘመታችሁ በይሁዳ ደቡብ፤ ወይም በይራሕምኤላውያን ደቡብ፤ ወይም በቄናውያን ደቡብ ላይ

26:24 መዝ54:7
26:25 ፍ:72:12
27:2 1ሳሙ:21:10፤ 30:9፤2ሳሙ:2:3፤ 15:2:39
27:3 1ሳሙ:25:43
27:6 ኤሳ:15:31፤ 19:5፤1ሳሙ:30:1፤ 1ዜና12:20፤ ነፃ11:28
27:7 1ሳሙ:29:3
27:8 ዘፃ16:7
ዘፃ17:14፤ኤሳ:12:5፤ 1ሳሙ:14:48፤30:12
ሳሙ:18:8፤8:12

ነው” በማለት ይመልስ ነበር።¹¹ ዳዊት “እርሱ እንዲህ አድርጎአል’ ብለው ይነግሩ ብናል” ብሎ ስላሰበ፣ ወንድም ሆነ ሴት በሕይወት አስቀርቶ ወደ ጌት አላመጣም። በፍልስጥኤም ግዛት በኖረበት ዘመን ሁሉ፣ እንዲህ ማድረግ የተለመደ ነበር።¹² አንኩስም በልቡ፣ “እርሱ ራሱ የገዛ ሕዝቡ የሆኑት እስራኤላውያን እጅግ እንዲጠሉት ስላደረገ፣ ለዘላለም አገልጋዬ ይሆናል” ብሎ ስላሰበ ዳዊትን አመነው።

ሳኦልና የዓይንዶር ነዋሪዎች ሙታን ጠሪ

28 በዚያን ዘመን ፍልስጥኤማውያን፣ እስራኤልን ለመውጋት ሰራዊታቸውን ሰበሰቡ። አንኩስም ዳዊትን፣ “አንተና ሰዎችህ አብራችሁኝ ለጦርነት መውጣት እን ዳለባችሁ” አለው።

²ዳዊትም፣ “አገልጋይህ ምን እንደሚያደርግ ያን ጊዜ አንተው ራስህ ታያለህ” አለው።

አንኩስም፣ “መልካም፣ በዘመኔ ሁሉ የራሴ የነበር ዘብ አደርግሃለሁ” ሲል መለሰለት።

³በዚህ ጊዜ ሳሙኤል ሞቶ ነበር፤ እስራኤላውያንም ሁሉ በገዛ ከተማው በአርማቴም አልቆሰው ቀበሩት። ሳኦል ሙታን ሳባዎችንና መናፍስት ጠሪዎችን ከምድራቱ አባርቶቸው ነበር።

⁴ፍልስኤማውያን ተሰብስበው በመምጣት በሱንም ሲሰፍሩ፣ ሳኦል ደግሞ እስራኤላውያንን ሁሉ ሰብስቦ በጊልቦን ተራራ ላይ ሰፈረ።⁵ ሳኦል የፍልስጥኤማውያንን ሰራዊት ባየ ጊዜ ፈራ፣ ልቡም እጅግ ተሸበረ።

⁶እርሱም እግዚአብሔርን ጠየቀ፣ እግዚአብሔር ግን በሕልምም ሆነ በኦሪም ወይም በነቢያት አልመለሰለትም።⁷ ሳኦልም አገልጋዮቹን፣ “እስቲ ሙታን ሳባ ሴት ፈልጉልኝና ሂጄ ልጠይቃት” አላቸው።

እነርሱም፣ “እነሆ፣ ሙታን የምትሰብ ሴት በዓይንዶር አለች” አሉት።

⁸ስለዚህ ሳኦል ሌላ ልብስ በመልበስ መልኩን ለውጦ ከሁለት ሰዎች ጋር በሌሊት ወደ ሴቲቱ ሄደ። እርሱም፣ “እባክሽ፣ መናፍስትን ጠይቁልኝ፣ የምነግርሽንም ሰው አስነሺልኝ” አላት።

⁹ሴትዮዋ ግን፣ “እነሆ፣ ሳኦል ሙታን ሳባዎችንና መናፍስት ጠሪዎችን ከምድራቱ እንዴት እንዳጠፋና ያደረገባቸውን ታውቃለህ፣ ታዲያ፣ ታስገድለኝ ዘንድ በሕይወቴ ላይ ወጥመድ የዘረጋኸው ለምንድን ነው?” አለችው።

¹⁰ሳኦልም፣ “ሕያው እግዚአብሔርን በዚህ ነገር ቅጣት አያገኘሽም” ሲል በእግዚአብሔር

27:9 1ሳሙ-15:3
27:10 መሳ-16 ፣ 1ሳሙ-30:29
27:12 ዘፍ-34:30 ፣ 1ሳሙ-29:6
28:1 1ሳሙ-29:1
28:2 1ሳሙ-29:2
28:3 ቍ-9 ፣ ዘ022:18 ፣ 1ሳሙ-7:17 ፣ 25:1
28:4 ኢሳ-19:18 ፣ 1ሳሙ-31:13 ፣ 2ሳሙ-16:21 ፣ 12
28:5 ዘ019:16
28:6 ዘ028:30 ፣ ዘሌ-8:8 ፣ ዘ81:3 ፣ 3 ፣ 1ሳሙ-8:18 ፣ 14:37 ፣ ሕዝ-20:3 ፣ አዋ-8:11 ፣ ሚክ-3:7
28:7 ኢሳ-17:11 ፣ 1ዜ-5:10 ፣ 13 ፣ መዝ-83:10 ፣ ሐሥ-16:16
28:8 2ዜ-5:18 ፣ 29 ፣ 35:22 ፣ 1ነገ-22:30 ፣ 2ነገ-1:3 ፣ ኢ-48:19
28:9 ቍ-3 ፣ ኢዮ-18:10 ፣ መዝ-31:4 ፣ 69:22 ፣ ኢ-48:14
28:12 ዘፍ-27:36 ፣ 1ነገ-14:6
28:13 ቍ-15 ፣ ዘሌ-19:31 ፣ 2ዜ-5:33 ፣ 6
28:14 1ሳሙ-15:27
28:15 ዘ81:3 ፣ 3 ፣ መሳ-16:20 ፣ 1ሳሙ-14:37
28:17 1ሳሙ-15:28
28:18 ዘፍ-14:7 ፣ ዘ89:8 ፣ 1ሳሙ-14:48 ፣ 15:3 ፣ 20
28:19 1ሳሙ-31:2 ፣ 1ዜ-5:8 ፣ 33

ጋር ስም ማለላት።

¹¹ሴትዮዋም፣ “ማንን ላስነሃልህ?” ብላ ጠየቀችው።

እርሱም፣ “ሳሙኤልን አስነሽልኝ” አላት።¹² ሴትዮዋም ሳሙኤልን ባየችው ጊዜ በታልቅ ደምፅ ጮኸች፤ ሳኦልንም፣ “አንተ ሳኦል ሆነህ ሳለ፣ ለምን አታለልኸኝ?” አለችው።

¹³ንጉሥም፣ “አትፍራ፣ ለመሆኑ ምን እያየሽ ነው?” አላት።

ሴትዮዋም፣ “አንድ መንፈስ፣ ከምድር ሲወጣ አያለህ” አለችው።

¹⁴እርሱም፣ “መልኩ ምን ይመስላል?” ሲል ጠየቃት። እርሷም፣ “ካባ የለበሰ አንድ ሽማግሌ ሰው እየወጣ ነው” አለችው።

ሳኦልም ሴትዮዋ ያየችው ሳሙኤል መሆኑን በወቀ፣ በመሬትም ላይ ተደፍቶ እጅ ነሣ።

¹⁵ሳሙኤልም ሳኦልን፣ “አስነሥተህ የምታውቀኝ ለምንድነው?” አለው።

ሳኦልም፣ “እጅግ ተጨንቄአለሁ፣ ፍልስጥኤማውያን እየወጡ ነው፣ እግዚአብሔርም ከእኔ ርቆአል፣ በነቢያትም ሆነ በሕልም አልመለሰልኝም፣ ስለዚህ ምን ማድረግ እንደሚገባኝ እንድትነግረኝ ጠራሁህ” አለው።

¹⁶ሳሙኤልም እንዲህ አለ፣ “ታዲያ እግዚአብሔር ከራቀህ፣ ጠላትም ከሆነህ ለምን ትጠይቀኛለህ? ¹⁷እግዚአብሔር በእኔ የተናገረውን አድርጎአል፣ እግዚአብሔር መንግሥትህን ከእጅህ ነጥቆ ለነጋቢትህ ለዳዊት ሰጥቶታል። ¹⁸እግዚአብሔር ስልታዎንም ተላቅቆ ተራጣውንም በአማሌቃውያን ላይ ስላልፈጸምህ እግዚአብሔር ዛሬ ይህን አድርጎብሃል። ¹⁹እግዚአብሔር አንተንና እስራኤልን ለፍልስጥኤማውያን አሳልፎ ይሰጣል፣ አንተና ልጆችህም ነገ ከእኔ ጋር ትሆናላችሁ፣ እንዲሁም እግዚአብሔር የእስራኤልን ሰራዊት ለፍልስጥኤማውያን አሳልፎ ይሰጣል።”

²⁰ሳሙኤል ከተናገረው ቃል የተነሣ፣ ሳኦል በፍርሀት ተውጦ ወዲያውኑ በቁመቱ መላመሬት ላይ ወደቀ፣ ቀንና ሌሊቱን ሁሉ እህል ስላልቀመሰ ጉልበቱ ዝሎ ነበር።

²¹ሴትዮዋ ወደ ሳኦል መጥታ እጅግ መደንገጡን ባየች ጊዜ እንዲህ አለችው፣ “እነሆ፣ አገልጋይህ ቃልህን ሰምቻለሁ፣ በነፍሴም ቁርጫዬ የነገርኸኝን ፈጽሜአለሁ። ²²አሁንም እባክህ አገልጋይህ የምትልህን ስማ፣ ብርታት አግኝተህ መሄድ እንድትችል፣ ጥቂት ምግብ ላቅርብልህና ብላ።”

²³እርሱም፣ “አልበላም” በማለት እምቢ አለ። ነገር ግን የራሱ ሰዎች ከሴትዮዋ

¹³ ወይም መናፍስት ወይም አግልኮት

ጋር ሆነው አጥበቀው ስለ ለመጎት ቃላቸውን ሰማ፤ ከመሬትም ተነሥቶ በዐልጋ ላይ ተቀመጠ።

²⁴ሴትዮቹም በቤቷ የሠባ ጥጃ ስለነበራት፣ ፈጥና ዐረደችው፤ ዱቄት ወስዳ ለወሰች፤ እርሾ የሌለው እንጀራም ጋገረች። ²⁵ከዚያም ለሳኦልና ለሰዎቹ አቀረበችላቸው፤ እነርሱም በሉ፤ በዚያም ሌሊት ተነሥተው ሄዱ።

አንክስ ዳዊትን ወደ ጸቅላግ መልሶ መላኩ

29 ፍልስጥኤማውያን ሰራዊታቸውን ሁሉ በአፈቅ ሰበሰቡ፤ እስራኤላውያንም በኢይዝራኤል ሸለቆ ባለው ምንጭ አጠገብ ሰፈሩ፤ ጃፍልስጥኤማውያን ገዢዎች በመቶና በሺህ ሆነው ሲዘምቱ፣ ዳዊትና ሰዎቹም ከአንክስ ጋር ደጀን ሆነው ይከተሉ ነበር። ³ፍፍልስጥኤም አዛዦችም፣ “እነዚህ ዕብራውያን እዚህ ምን እያደረጉ ነው?” ብለው ጠየቁ።

አንክስም፣ “ይህ የእስራኤል ንጉሥ የሳኦል አገልጋይ የነበረው ዳዊት አይደለምን?” ከእኔ ጋር መኖር ከጀመረ እነሆ ዓመት አለፈው፤ እኔን ከተጠጋበት ጊዜ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ምንም በደል አላገኘሁትም” አላቸው።

⁴ፍፍልስጥኤማውያን አዛዦች ግን በአን ኩስ ላይ ተቁጥተው እንዲህ አሉ፤ “ይህን ሰው ወደዚያው ወደ ሰጠኸው ቦታ ይመለስ ዘንድ ስደደው፤ በውጊያው ጊዜ በእኛ ላይ ተመልሶ ጠላት እንዳይሆን፣ አብሮን ወደ ጦርነቱ መሄድ የለበትም፤ የእኛን ሰዎች ራስ ቁርጠ ካልወሰደ ከጌታው ጋር እንዴት ሊታረቅ ይችላል? ⁵በዘፈን እየተቀበለ፣

‘ሳኦል ሺህ ገደለ፤

ዳዊት ግን ዐሥር ሺህ’

ብለው የዘመሩለት ይኸው ዳዊት አይደለ ምን?”

⁶ስለዚህ አንክስ ዳዊትን ጠርቶ እንዲህ አለው፤ “ሕያው እግዚአብሔርን አንተ ታማኝ ነህ፤ ወደ እኔ እዚህ ከመጣህበት ቀን ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ምንም ጥፋት ያላገኘህብህ ስለሆነ፣ አብረኸኝ ብትዘምት በበኩሌ ደስተኛ ነበርሁ፤ ነገር ግን ገዢዎቹ አልተቀበሉም፤ ⁷እንግዲህ ተመልሱ በሰላም ሂዱ፤ የፍልስጥኤማውያንን ገዢዎች ደስ የማያሰኝ ምንም ነገር አታድርግ”

⁸ዳዊትም፣ “ለመሆኑ ምን አደረግሁ? እዚህ ከመጣሁበት ዕለት ጀምሮ እስካሁን ድረስ፣ በአገልጋይህ ላይ ምን አገኘህበት? ታዲያ፣ ከንጉሡ ከጌታዬ ጠላቶች ጋር የማልዋጋው ስለ ምንድን ነው?” ብሎ ጠየቀው።

28:21 መጻፍት 17:12:3
28:23 1ኃገ21:4
28:24 ዘፍ18:7
29:1 ኢሰ-17:16፣ 1ሳሙ-4:1፣28:13፣ 1ኃገ18:45፣21:1፣23፣ 2ኃገ9:30፣ኢር50:5፣ ሆሌ1:4፣5፣11፣2:22
29:2 1ሳሙ-28:2
29:3 1ሳሙ-27:7፣ 1ዜና12:19
29:4 1ሳሙ-14:21፣ 1ዜና12:19
29:5 1ሳሙ-18:7
29:6 ቀ*3፣ 1ሳሙ-27:8-12

⁹አንክስም እንዲህ አለው፤ “በእኔ ዘንድ እንደ እግዚአብሔር መልአክ መልካም እንደ ሆኑህ ዐውቃለሁ፤ የፍልስጥኤማውያን አዛዦች ግን፣ ‘አብሮን ለጦርነት መውጣት የለበትም’ ብለዋል። ¹⁰አሁንም አብረውህ ከመጡት ከጌታህ አገልጋዮች ጋር ማለዳ ተነሡ፤ በጥዋት ፀሕይ እንደ ወጣችም ሂዱ” አለው።

¹¹ስለዚህ ዳዊትና ሰዎቹ ወደ ፍልስጥኤማውያን ምድር ለመመለስ በማለዳ ተነሡ፤ ፍልስጥኤማውያንም ወደ ኢይዝራኤል ወጡ።

ዳዊት አማሌቃውያንን አጠፋ

30 በሦስተኛው ቀን ዳዊትና ሰዎቹ ጸቅላግ ደረሱ፤ በዚህ ጊዜ አማሌቃውያን ደቡቡን አገርና ጸቅላግን ወረው ነበር፤ ጸቅላግንም ወግተው አቃጠው ነበር። ጌቶቹን፣ በዚያ የነበሩትን ወጣቶችና ሽማግሌዎቹን ሁሉ ማርከው ወሰዱ፤ የማረኩት ንም ይዘው ከመሄድ በስተቀር አንዱንም አልገደሉም ነበር።

³ዳዊትና ሰዎቹ ወደ ጸቅላግ እንደ ደረሱም፣ እነሆ፣ ከተማዬቱ በእሳት ጋይታ፣ ሚስቶቻቸው፣ ወንዶች ሴቶች ልጆቻቸው ተማርከው አገኙ። ⁴በዚህ ጊዜ ዳዊትና ሰዎቹ ማልቀስ እስከሚያቅታቸው ድረስ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ፤ ⁵ሁለቱ የዳዊት ሚስቶች ማለትም ኢይዝራኤላዊቷ አኪናሆምና የቀርሚሎሳዊው የናባል ሚስት የነበረችው አቢግያም ተማርከው ነበር። ⁶ሰዎቹ ስለ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸው ነፍሳቸው ተመራ ሊወግሩት ስለ ተመከከሩ ዳዊት በጣም ተጨነቀ፤ ነገር ግን ዳዊት በአምላኩ በእግዚአብሔር በረታ።

⁷ከዚያም ዳዊት የአቢማሌክን ልጅ ካህኑን አብያታርን፣ “ኤፋዱን አምጣልኝ” አለው፤ አብያታርም አመጣለት፤ ⁸ዳዊትም፣ “ይህን ወራሪ ሰራዊት ልከተለውን? እደርስባቸዋለሁን?” ሲል እግዚአብሔርን ጠየቀ።

እግዚአብሔርም፣ “በእርግጥ ትደርስባቸዋለህ፤ ምርኩውንም ትመልሳለህ፤ ተከተል” ሲል መለሰለት።

⁹ስለዚህ ዳዊትና አብራውት የነበሩት ስድስት መቶ ሰዎች ወደ ቦሃር ወንዝ መጡ፤ ጥቂቶቹም በቦሃር ወንዝ ቁዩ፤ ¹⁰ሁለት መቶዎቹ እጅግ ዝለው ስለ ነበር ወንዙን መሻገር አልቻሉምና። ነገር ግን ዳዊትና አራት መቶ ሰዎች መከታተላቸውን ቀጠሉ።

¹¹እነርሱም በምድረ በዳ አንድ ግብፃዊ አገኙ፤ ወደ ዳዊትም አመጡት፤ የሚጠ

29:9 ቀ*4፣ 2ሳሙ-14:17፣20፣ 19:27
29:10 1ዜና12:19
30:1 ቀ*14፣ 1ሳሙ-27:6-8
30:3 ዘፍ31:26
30:4 ዘፍ27:38
30:5 1ሳሙ-25:43
30:6 ዘግ17:4፣ ፋት-1:13፣ 1ሳሙ-23:16፣ ዮሐ8:59፣ ሮሜ 4:20
30:7 1ሳሙ-2:28፣ 2:20
30:8 ዘፍ14:16፣ ዘፀ2:17፣ 1ሳሙ-23:2
30:9 1ሳሙ-27:2

ጣውን ውሃና የሚበላውን ምግብ ሰጡት።
12 እንደዚሁም የበለስ ጥፍጥፍ ቀራሽና ሁለት ደረቅ የወይን ዘለላዎች ሰጡት። ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ምንም እህል ስላልበላ፣ ውሃም ስላልጠጣ ይህን ከበላ በኋላ ነፍሱ ተመለሰች።

13 ዳዊትም፣ “አንተ የማን ነህ? የመጣሽ ውስ ከየት ነው?” ብሎ ጠየቀው። እርሱም እንዲህ አለው፣ “እኔ ግብፃዊ ስሆን፣ የአንድ አማሌቃዊ ባሪያ ነኝ፤ ከሦስት ቀን በፊት ታምሜ በነበረበት ጊዜ ጌታዬ ጥሎኝ ሄደ። 14 የከለታውያንን ደቡብ፣ የይሁዳን ግዛትና የካሌብን ደቡብ ወረርን፣ ጸቅላግንም በእሳት አጋዮናት።”

15 ዳዊትም፣ “ታዲያ ወራሪው ሰራዊት ወዳለበት መርተህ ታደርሰኛለህ?” ሲል ጠየቀው። እርሱም፣ “እንደማትገድለኝ ወይም ለጌታዬ አሳልፈህ እንደማትሰጠኝ በእግዚአብሔር ማልልኝ እንጂ እነዚህ ወራሪዎች ወዳለበት አደርስሃለሁ” አለው።

16 ዳዊትን ወደታች መርቶ ባደረሰው ጊዜም፣ ወራሪዎቹ ከፍልስጥኤማውያንና ከይሁዳ ምድር ከወሰዱት ታላቅ ምርኮ የተነሣ በየቦታው ተበታተኑ ይበሉ፣ ይጠጡና ይዘፍኑ፣ ይጨፍሩም ነበር። 17 ዳዊት፣ ከዚያች ዕለት ማታ ጀምሮ እስከ ማግሥቱ ምሽት ድረስ ወጋቸው፣ በግመል ተቀምጠው ከሸሹት አራት መቶ ወጣቶች በስተቀር፣ ከመካከላቸው ያመለጠ አንደም አልነበረም። 18 ዳዊት አማሌቃውያን የወሰዱትን ሁሉ አስጣለ፣ ሁለቱንም ሚስቶቹን አስመለሰ። 19 ትንሽም ሆነ ትልቅ፣ ወንዶችም ሆኑ ሴቶች ልጆች፣ ምርኮም ሆነ ሌላ፣ አማሌቃውያን ከወሰዱት ነገር ምንም የጉደለ አልነበረም፤ ዳዊት ሁሉንም አስመለሰ። 20 እንዲሁም ዳዊት የበገን፣ የፍየሉንና የሳሙን መንጋ ሁሉ ወሰደ፤ ሰዎቹም “ይህ የዳዊት ምርኮ ነው” እያሉ መንጋውን ከሌሎች ከብቶች ፊት ለፊት ይነዱ ነበር።

21 ከዚያም ዳዊት፣ እጅግ በመድከ ማቸው ምክንያት ሊከተሉት ወዳልቻሉት በሰሃር ወንዝ ቀርተው ወደ ነበሩት ወደ ሁለቱ መቶ ሰዎች መጣ፤ እነርሱም ዳዊትንና አብረውት የገቡትን ሰዎች ለመቀበል ወጡ። ዳዊትና ሰዎቹ ወደ እነርሱ እንደ ቀረቡም ዳዊት ሰላምታ ሰጣቸው። 22 ከዳዊት ተከታዮች ክፉዎቹና ምናምንቱዎቹ ሁሉ ግን፣ “አብረውን ስላልዘመቱ ካመጣኑ ምርኮ አናካፍላቸውም፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ሚስቱንና ልጆቹን ይዞ መሄድ ይችላል” አሉ።

23 ዳዊትም እንዲህ አለ፣ “ወንድሞቹ ሆይ፣ የጠበቀን፣ የመጣብንንም ወራሪ በእጃችን

30፡10 ቍ21
30፡12 መሳ15፡19
30፡13 1ሳሙ14፡48
30፡14 ቍ1፣
ኢሱ14፡13፣15፡13፣
24ሙ8፡18፣15፡18፣2
0፡7፣23፣1፣71፣38፡44
፣11፣5፣18፣17፣
ሕግ25፣16፣ሰፍ2፡5
30፡15 ዘዳ 23፡15
30፡16 ቍ7፣
ኢሱ22፡8፣
ሉቃ12፡19
30፡17 ቍ16፣
1ሳሙ11፡11፣1
2ሳሙ1፡18
30፡18 ዘዳ14፡16
30፡21 ቍ10

የጣለልን እግዚአብሔር ነው፤ እርሱ በሰጠን ነገር፣ ይህን ማድረግ አይገባችሁም። 24 የምትሉትን ማን ይቀበላችኋል? ከንዝ ጋር የቀረው ሰው ድርሻ ለመርነት ከወጣው ሰው ድርሻ ጋር አይበላለጥም፤ ሁሉም እኩል ይካፈላሉ።” 25 ዳዊትም ከዚያ ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ይህን ለእስራኤል ደንብና ሥርዐት አደረገው።

26 ዳዊት ወደ ጸቅላግ በመጣ ጊዜ፣ ወዳጆቹ ለሆኑት ለይሁዳ ሽማግሌዎች፣ “ከእግዚአብሔር ጠላቶች የተገኘ ስጦታ እነሆ፣” በማለት ከምርኮው ላይ ከፍሎ ላከላቸው።

27 ይህንም፣ በቤቴል፣ በደቡብ ራምትና በየቲር ለነበሩ፣ 28 በአሮዴር፣ በሂፍሞት፣ በኤሽትሞናና 29 በራካል እንዲሁም በይረሕ ምኤላውያንና በቄናውያን ከተሞች ለሚኖሩ፣ 30 በሔርማ፣ በራራሃን፣ በዓታክ፣ 31 በኬብሮን እንዲሁም ዳዊትና ሰዎቹ በተዘዋወሩባቸው ስፍራዎች ሁሉ ለነበሩት ላከላቸው።

የሳኦል መሞት

31፡1-13 ተጓ ምብ-2ሳሙ1፡4-12፣ 1ዜና10፡1-12

31 በዚህ ጊዜ ፍልስጥኤማውያን እስራኤልን ወገ፣ እስራኤላውያን ከፊታቸው ሸሹ፤ ብዙዎቹም በጊልቦን ተራራ ላይ ተወግተው ወደቁ። 2 ፍልስጥኤማውያን ሳኦልንና ልጆቹን አጥብቀው ተከታተሉ፤ የሳኦልንም ልጆች የናታንን፣ አሚናዳብንና ሚልኪሳን ገደሉ። 3 ወጊያው በሳኦል ላይ በረታብት፣ ቀስተኞችም ደርሰው እጅግ አቁሰሉት።

4 ሳኦልም ጋሻ ጃግሬውን፣ “እነዚህ ያልተገረዙ ሰዎች መጥተው እንዳይወጡኝ፣ እንዳያዋርዱኝ፣ አንተው ሰይፍህን መዘህ ውጋኝ” አለው።

ጋሻ ጃግሬው ግን እጅግ ፈርቶ ስለ ነበር፣ እምቢ አለው። ስለዚህ ሳኦል የራሱን ሰይፍ ወስዶ በላይ ላይ ወደቀበት። 5 ጋሻ ጃግሬውም ሳኦል መሞቱን ባዩ ጊዜ፣ እርሱም እንደዚሁ በሰይፉ ላይ ወደቆ አብሮት ሞተ። 6 ሳኦልና ሦስቱ ልጆቹ፣ አብረውት የነበሩ ሰዎች ሁሉና ጋሻ ጃግሬው የሞቱት በዚያኑ ቀን ነበር።

7 በሸለቆው ማዶና ከየርዳናስ ባሻገር ያሉ እስራኤላውያን የእስራኤል ሰራዊት መሸሹን፣ ሳኦልና ልጆቹም መሞታቸውን ባዩ ጊዜ ከተሞቻቸውን ለቀው ሸሹ፤ ፍልስጥኤማውያንም መጥተው ተቀመጠባቸው።

8 በማግስቱ ፍልስጥኤማውያን የሞቱትን ሰዎች ለመግፈፍ ሲመጡ፣ ሳኦልና ሦስቱ ልጆቹ በጊልቦን ተራራ ላይ ወደቀው አገኙቸው። 9 ከዚያም የሳኦልን ራስ ቁርጠው፣ የጦር መሣሪያውንም ገፈው፣ የምሥራቹን በየቤተ ጣዖቶቻቸውና በሕዝባቸው መካከል

30፡24 ዘዳ31፡27፣
መሳ5፡30
30፡26 ዘዳ33፡11
30፡27 ኢሱ7፡2፣
ኢሱ10፡40፣15፡48
30፡28 ዘዳ32፡34፣
ኢሱ13፡16፣
15፡50፣1ዜና27፡27
30፡29 1ሳሙ15፡6፣
27፡10
30፡30 ዘዳ14፡45፣
21፡3፣ኢሱ15፡42
30፡31 ዘዳ13፡22፣
ኢሱ10፡36፣
2ሳሙ 2፡14
31፡1 1ሳሙ28፡4
31፡2 1ሳሙ14፡49፣
18፡1፣28፡19
31፡3 1ሳሙ28፡4
31፡4 ዘዳ34፡14፣
መሳ9፡54፣
1ሳሙ14፡6
31፡6 1ሳሙ26፡10
31፡8 2ሳሙ1፡20

<p>እንዲናገሩ ወደ ፍልስጥኤም ምድር ሁሉ መልክተኞች ላኩ።¹⁰ የጦር መሣሪያውን በአስታሮት ቤተ ጣዖት ውስጥ አኖሩት፤ ሬሳውን ደግሞ በቤትሳን ግንብ ላይ አንጠ ለጠሉት።</p> <p>¹¹የኢያቢስ ገለጻድ ሰዎች ፍልስጥኤማው ያን በሳኦል ላይ ያደረጉትን በሰሙ ጊዜ፤</p>	<p>31፥9 መሳ16፥24፤ 2ሳሙ1፥20፤4፥4 31፥10 አሰ17፥11፤ መሳ2፥12- 13፤1ሳሙ7፥3 31፥11 መሳ21፥8፤ 1ሳሙ11፥1 31፥12 ዘፍ38፥24፤ መሳ76፥5፤ አጥ 6፥10</p>	<p>¹²ጂግኖቻቸው ሁሉ በሌሊት ወደ ቤትሳን ሄዱ። የሳኦልንና የልጆቹን ሬሳ ከግንቡ ላይ አውርደው ወደ ኢያቢስ አምጥተው አቃጠሉ።¹³ ከዚያም ዐጥንቶቻቸውን ወስደው በኢያቢስ ባለው የአጣጥ ዛፍ ሥር ቀበሩ፤ ሰባት ቀንም ጸሙ።</p> <p>31፥13 ዘፍ21፥33፤2ሳሙ21፥12-14</p>
--	--	---

መጽሐፈ ሳሙኤል - ሁለተኛ

ጳዊት የሳኦልን ሞት ሰማ
1:4-12 ተጓ ምብ - 1ሳሙ 31:1-13፣ 1ዜና10:1-12

1 ሳኦል ከሞተ በኋላ፣ ጳዊት አማሌ ቃውያንን ድል አድርጎ በመመለስ፣ በጸቅላሃ ሁለት ቀን ቄየ። ፊደላትን ቀን የተቀደደ ልብስ የለበሰ፣ በራሱም ላይ ትቢያ የነሰነሰ አንድ ሰው ከሳኦል ሰፊር መጣ። ወደ ጳዊት እንደደረሰው፣ ወደ መሬት ለጥ ብሎ በአክብሮት እጅ ነገ።

³ጳዊትም፣ “ከወደጋት መጣህ?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፣ “ከእስራኤላውያን ሰፊር ሸሽቼ መምጣቴ ነው” በማለት መለሰለት።

⁴ጳዊትም፣ “ምን ነገር ተፈጠረ?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም “ሰዎቹ ከጦርነቱ ሸሽተዋል፣ ብዙዎቹ ወድቀዋል፣ ሞተዋል፣ ሳኦልና ልጁ ዮና ታንም ሞተዋል” አለ።

⁵ከዚያም ጳዊት ወሬውን የነገረውን ወጣት፣ “ሳኦልና ልጁ ዮና ታን መሞታቸውን እንዴት አወቅህ?” ሲል ጠየቀው።

⁶ወሬ ነጋረው ወጣትም እንዲህ አለ። “ድን ገት ወደ ጊልቦን ተራራ ወጥቼ ነበር፣ ከዚያም ሳኦል ጦሩን ተደግፎ ሳለ፣ ሠረገሎችና ፈረሰ ኞች ተከታትለው ደረሱበት፣ ግደኛውም ዞር ሲል እኔን ሰላየ ጦራኝ፣ እኔም፣ ምን ልታዘዝ አልሁ።”

⁸እርሱም፣ “አንተ ማን ነህ?” ሲል ጠየቀኝ፣ “እኔም አማሌቃዊ ነኝ” ብዬ መለስሁለት።

⁹ከዚያም፣ “እኔ በሞት ጣር ወሰጥ እገኛለሁ፣ ነፍሴ ግን አልወጣችም፣ እባክህ በላዬ ቆመህ ግደለኝ አለኝ።”

¹⁰መቼም ከወደቀ በኋላ እንደማይተርፍ ስላወቅሁ፣ በላዩ ቆሜ ገደልሁት፣ በራሱ ላይ የነበረውን ዘውድና የክንዱን አገር ወስጄ እነሆ፣ ለጌታዬ አምጥቻለሁ።”

¹¹ከዚያም ጳዊትና አብረውት የነበሩት ሰዎች ሁሉ ልብሳቸውን ቀደዱ። ¹²ለሳኦልና ለልጁ ለዮና ታን፣ ለእግዚአብሔር ሰራዊትና ለእስራኤል ቤት አዘኑ፣ አለቀሱ፣ እስከ ማታም ድረስ ጸሙ፣ የወደቁት በሰይፍ ነበርና።

¹³ጳዊትም ወሬውን ያመጣለትን ወጣት፣ “ከየት ነው የመጣኸው?” ብሎ ጠየቀው።

እርሱም፣ “እኔ የአንድ መጻተኛ አማሌቃዊ ልጅ ነኝ” ብሎ መለሰ።

¹⁴ጳዊትም፣ “ታዲያ እግዚአብሔር የቀባውን ለማጥፋት እጅህን ስታኅሳ እንዴት አልፈራ

1:1 ዘፍ14:7 ዘጥ-13:29፣ኢሉ22:8፣ 1ሳሙ26:10፣30፣ 17:1ዜና10:13
1:2 ዘፍ37:7፣ 1ሳሙ4:12፣20:41፣2 ሳሙ4:10፣ኢዮ2:12፣ ኦክ27:30
1:6 ቀኑ21:1፣ሳሙ28:4
1:8 ቀኑ13:1፣ሳሙ15:2፣27:8፣30:13፣17
1:9 መሳ9:54
1:10 2ነገ11:12
1:11 ዘፍ37:29፣ ዘጥ14:6
1:13 ቀኑ8:1፣ሳሙ14:48
1:14 1ሳሙ12:3፣ 26:9
1:15 2ሳሙ4:10:12
1:16 ዘሌ20:9፣ ማቴ27:24-25፣ ሐሙ18:6
1:17 ቀኑ26:11፣ፍ50:10፣ኦክ32:2
1:18 ኢሉ10:13
1:19 2ሳሙ3:38፣ 23:8፣መዝ29:1፣ 45:3
1:20 ኢሉ13:3፣ 1ሳሙ18:6፣31:8፣ ማክ1:10
1:21 ቀኑ6:11፣ፍ27:28፣ዘጸ11:17፣ 1ነገ8:35፣17:1፣ 18:1፣2ዜና56:26፣ ኢዮ36:27፣38:28፣ መዝ65:10፣147:8፣ ኢሳ5:6፣18:4፣ 21:5፣ኢር5:24፣ 12:4፣14:4፣ኦክ31:15፣ኦሞ1:12
1:22 ዘጸ32:42፣ ኢሳ34:3፣7:149:26
1:23 ዘጸ28:49፣ መዝ4:18
1:24 መሳ5:30

ህም?” ሲል ጠየቀው።

¹⁵ጳዊትም ከገሥልማሳቹ አንዱን ጠርቶ፣ “በል ቅረብና ውደቅበት” አለው። እርሱም መታው፣ ሞተም። ¹⁶ጳዊትም፣ “እግዚአብሔር የቀባውን ገድያለሁ፣ ስትል የገዛ አፍህ መስክሮብሃልና፣ ደምህ በራስህ ላይ ይሁን” አለው።

ጳዊት ለሳኦልና ለዮና ታን የተቀኘው የሐዘን እንግራግራ

¹⁷ጳዊትም በሳኦልና በልጁ በዮና ታን ሞት ምክንያት ይህን የሐዘን እንግራግራ እየተቀኘ አለቀሰ፣ ¹⁸እንዲሁም የቀስት እንግራግራ የተባለውን ለይሁዳ ሕዝብ እንዲያስተምሩ አዘዘ፣ ይህም በደሃር መጽሐፍ ተጽፎአል።

¹⁹እስራኤል ሆይ፣ ክብርህ በኩረብቶችህ ላይ ተወግቶ ሞቶአል፣ ኅያላኑ እንዴት እንደዚህ ይውደቁ!

²⁰ይህን በጌት አትናገሩ፣ በአስቀሎናም መንገዶች አታውጁት፣ የፍልስጥኤም ቄንጃጅት አይደሉት፣ ያልተገረዙት ሰቶች ልጆች እልል አይበሉ።

²¹እናንተ የጊልቦን ተራሮች ሆይ፣ ጠል አያረሰርሳችሁ፣ ዝናብም አይውረድባችሁ፣ የቀርባን እህል የሚያበቅሉም ዕርሻዎች አይኑራችው፣ በዚያ የኅያሉ ሰው ጋሻ ረክሶአልና፣ የሳኦል ጋሻ ከእንግዲህ በዘይት አይወለወልም።

²²ከሞቱት ሰዎች ደም፣ ከኅያላኑም ሥብ፣ የዮና ታን ቀስት ተመልሳ አልመጣችም፣ የሳኦልም ሰይፍ በከንቱ አልተመለሰችም።

²³ሳኦልና ዮና ታን በሕይወት እያሉ፣ የሚዋደዱና የሚስማሙ ነበሩ፣ ሲሞቱም አልተለያዩም፣ ከንስርም ይልቅ ፈጣኖች፣ ከአንበሳም ይልቅ ብርቱዎች ነበሩ።

²⁴እናንተ የእስራኤል ቄንጃጅት ሆይ፣ ሐምራዊ ቀሚሰና ቀጭን ፈትል ላለባችሁ፣ ልብሶቻችሁንም በወርቀ ዘበ ላስጌጠላችሁ፣ ለሳኦል አልቅሱለት።

²⁵ኅያላኑ እንዴት እንዲህ በጦርነት ወደቁ! የናታን በኩረብቶችህ ላይ ተወግቶ ሞቶአል።

26 ወንድሜ የናታን ሆይ፤ እኔ ስለ አንተ አዘንሁ፤ አንተ ለእኔ እጅግ ውድ ነበርህ፤ ፍቅርህ ለእኔ ድንቅ ነበረ፤ ከሴት ፍቅርም ይልቅ ግሩም ነበር።

27 “እያላኑ እንዴት ወደቁ! የጦር መሣሪያዎቹን እንዴት ከንቱ ይሁኑ!” ዳዊት የይሁዳ ንጉሥ ሆነ

2 ከዚህ በኋላ ዳዊት፣ “ከይሁዳ ከተሞች ወደ አንዲቱ ልውጣን?” ብሎ እግዚአብሔርን ጠየቀ።

እግዚአብሔርም፣ “አዎን ውጣ” አለው። ዳዊትም፣ “ወደ የትኛዬቱ ልሂድ?” ሲል ጠየቀ።

እግዚአብሔርም፣ “ወደ ኬብሮን” ብሎ መለሰለት።

2 ስለዚህ ዳዊት ከሁለቱ ሚስቶቹ ከአይዘራኤላዊቷ ከአኪናሆምና የቀርሜሎሳዊው የናባል ሚስት ከብረቸው ከአቢግያ ጋር ወደ ዚያ ወጣ። 3 እንዲሁም ዳዊት አብረውት የነበሩትን ሰዎች ከነቤተ ሰቦቻቸው አመጣቸው፤ እነርሱም በኬብሮን ከተሞች ተቀመጡ። 4 የይሁዳም ሰዎች ወደ ኬብሮን መጡ፤ በዚያም ዳዊትን ቀብተው በይሁዳ ቤት ላይ አነገሡት።

ሳኦልን የቀበሩት የኢያቢስ ገለጻድ ሰዎች መሆናቸውን ለዳዊት በነገሩት ጊዜ፣ 5 እርሱም የኢያቢስ ገለጻድ ሰዎች ይህን እንዲነግሩ መልእክተኞች ላከ፤ “በእንዲህ ዐይነት ሁኔታ ጌታችሁን ሳኦልን በመቅበር በነገት አሳይታችኋልና እግዚአብሔር ይባርካችሁ፤ 6 አሁንም እግዚአብሔር ጽኑ ፍቅሩንና ታማኝነቱን ይግለጥሳችሁ፤ እናንተ ይህን ስላደረጋችሁ፣ እኔም እንደዚሁ በሳ ነገር አደርግላችኋለሁ፤ 7 እንግዲህ ጠንክሩ፤ በርቱ ጌታችሁ ሳኦል ሞቶአልና፤ የይሁዳ ቤትም እኔን ቀብተው በላያቸው አንግሠውኛል።”

በዳዊት ቤትና በሳኦል ቤት መካከል የተደረገ ጦርነት

8 በዚህ ጊዜ የሳኦል ሰራዊት አዛዥ የኔር ልጅ አበኔር፣ የሳኦልን ልጅ ኢያቡስቱን ወስዶ ወደ መገናደም አሻገረው፤ 9 እርሱንም በገለጻ ደ፣ በአሰር፣ በአይዘራኤል፣ በአፍሬ ምና በብንደም እንዲሁም በእስራኤል ሁሉ ላይ አነገሠው።

10 የሳኦል ልጅ ኢያቡስቱ በእስራኤል ላይ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው አርባ ዓመት ነበረ፤ ሁለት ዓመትም ገዛ። የይሁዳ ቤት ግን ዳዊትን ተከተለ። 11 ዳዊት በኬብሮን ንጉሥ ሆኖ እስራኤልን የገዛው ሰባት ዓመት

1፡26 ቍ17፣14ጦ። 18፡1፣20፡42፣ ኤር22፡18፣34፣5 1፡27 14ጦ፡24 2፡1 11፡13፣18፣ 23፡19፣14ጦ፡23፡2፣ 11-12 2፡2 14ጦ፡25፡42 ፣43 2፡3 11፡13፣18፣ 23፡2፣37፣14፣14ጦ፡ 27፡2፣11፡5፣12፡22 2፡4 መ42፡18፣ 14ጦ፡235፣11፣1፣ 30፡31፣24ጦ፡53፡5፣ 11፡5፣12፡23-40 2፡5 መ41፡72፣ 14ጦ፡23፡21፣ 2ጠ.፡1፣16 2፡6 11፡34፡6 2፡7 ኢሱ፡16፣ መ45፡21 2፡8 11፡32፡2፣ 14ጦ፡14፡50፣24ጦ፡ 3፡27፡45፣11፡58፡33፣ 9፡39 2፡9 11፡32፡26፣ ኢሱ፡19፡24-31፣ 11፡5፣12፡29 2፡11 24ጦ፡5፡5

2፡12 ኢሱ9፡3 2፡13 24ጦ፡8፡16፣ 19፡13፣17፡1፣17፣ 11፡52፡16፣11፡6፣ 27፡34 2፡16 መ43፡21 2፡17 14ጦ፡17፡8፣ 24ጦ፡3፡1 2፡18 14ጦ፡26፡6፣ 24ጦ፡3፡30፡39፡10፡7 ፣11፡1፣14፡1፣16፡10፣ 18፡14፡19፡22፣ 20፡8፡23፡24፣ 24፡3፡17፡1፣7፣ 2፡5፡34፡11፡52፡16፣ 11፡26፡1፡28፡27፡7፣ ም46፡5፡ጣ2፡9 2፡22 24ጦ፡3፡27 2፡23 24ጦ፡3፡27፣ 4፡6፡20፡12

ከስድስት ወር ነበረ።

12 የኔር ልጅ አበኔር፣ ከሳኦል ልጅ ከኢያቡስቱ አገልጋዮች ጋር ሆኖ ከመገናደም ተነሥተው ወደ ገባዎን ሄዱ። 13 እነርሱንም የጽሩያ ልጅ ኢያቡስቱ የዳዊት ሰዎች ወጥተው በገባዎን ኩሬ አጠገብ ተገናኝተው፤ አንዱ ወገን በኩሬው ወዲህ ማዶ፣ ሌላው ወገን ደግሞ በኩሬው ወዲያ ማዶ ተቀመጠ።

14 ከዚያም አበኔር፣ ኢያቡስቱን፣ “ከእናንተም ከእኛም ጉልማሶች ይነሡና በፊታችን በጨበጣ ውጊያ ይጋጠሙ” አለው።

ኢያቡስቱም፣ “ይሁን እሺ ይጋጠሙ” ብሎ መለሰ።

15 ስለዚህ ከብንደም ለሳኦል ልጅ ለኢያቡስቱ ዐሥራ ሁለት፣ ለዳዊት ደግሞ ዐሥራ ሁለት ሰዎች ተነሥተው ተቈጠሩ። 16 ከዚያም እያንዳንዱ ሰው የባለጋራውን ራስ በመያዝ ሰይፍን በጉኑ እየሻጠበት ተያይዘው ወደቁ። ስለዚህም በገባዎን የሚገኘው ያ ቦታ “የሰይፍ ምድር” ተባለ።

17 የዚያን ዕለቱ ጦርነት እጅግ ከባድ ነበር፤ አበኔርና የእስራኤል ሰዎች በዳዊት ሰዎች ድል ሆኑ።

18 ሦስቱ የጽሩያ ወንዶች ልጆች ኢያቡስቱ አቢሳና አሣሄል እዚያው ነበሩ። አሣሄል እንደ ዱር ሚዳቋ በሩጫ ፈጣን ነበረ፤ 19 ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ ሳይል አበኔርን ተከታተለው። 20 አበኔርም ወደ ኋላው ዘመ ብሎ በመመልከት፣ “አሣሄል! አንተ ነህ?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፣ “አዎን እኔ ነኝ” ብሎ መለሰለት።

21 ከዚያም አበኔር፣ “ወደ ቀኝህ ወይም ወደ ግራህ ዘመ በልና አንዱን ጉልማሳ ይዘህ መሣሪያውን ንጠቀው” አለው። አሣሄል ግን እርሱን መከታተሉን አልተወም ነበር።

22 እንደ ገናም አበኔር፣ “እኔን መከታተል ብትተው ይሻልሃል፤ እኔስ ለምን ከመሬት ጋር ላጣብቅህ? ከዚያስ የወንድምህን የኢያቡስቱን ፊት ቀና ብዬ እንዴት አያለሁ?” አለው።

23 አሣሄል ግን መከታተሉን አልተወም፤ ስለዚህ አበኔር በጦሩ ጫፍ ሆዱን ወጋው፣ ጦሩም በጀርባው ዘልቆ ወጣ፤ አሣሄልም እዚያው ወደቀ፤ ወዲያው ሞተ። እያንዳንዱም ሰው አሣሄል ወድቆ ወደ ሞተበት ስፍራ ሲደርስ ይቆም ነበር።

24 ኢያቡስቱ አቢሳ ግን አበኔርን ተከታተሉት፤ ኢያሳደዱም ወደ ገባዎን ምድረ በዳ በሚወሰደው መንገድ ከጋይ አጠገብ ወዳለው ወደ አማ ኩራብታ ሲደርሱ ፀሐይ ጠለቀች። 25 ከዚያም

16 ዕብራይስጥ፣ ሌልታዝ ሀዘሪያ ይባላል፤ ትርጉሙም፣ የመሻገጥ ምድር ወይም የጥላቻ ምድር ግለት ነው።

የብንደም ሰዎች ወደ አበኔር ተሰብስበው ማንበር በመፍጠር በኩረብታው ጫፍ ላይ ተሰለፉ።

²⁶አበኔር ኢዮአብን ጠርቶ፤ “ይህ ሰይፍ ዘላለም ማጥፋት አለበትን? ውጤቱ መራራ መሆኑን አንተስ ሳታውቀው ቀርተህ ነውን? ሰዎችህ ወንድሞቻቸውን ማሳደዱን እንዲያቆሙ ትእዛዝ የማትሰጣቸውስ እስከ መቼ ድረስ ነው?” አለው።

²⁷ኢዮአብም፤ “አያው እግዚአብሔርጃ ይህን ባትናገር ኖሮ፤ ሰዎቹ እስኪነጋ ድረስ ወንድሞቻቸውን ማሳደዱን ባላቆሙም ነበር” ብሎ መለሰ።

²⁸ስለዚህ ኢዮአብ ቀንደ መለከቱን ነፋ፤ ከዚያም በኋላ ሰዎቹ በሙሉ እስራኤልን ማሳደዱን ተው፤ ውጊያውም በዚህ አበቃ።

²⁹አበኔርና ሰዎቹም ለሊቱን ዓረባን አልፈው ሄዱ። ከዚያም ዮርዳኖስን በመሻገር ቤት ሮንንጎ ሁሉ ዐልፈው ወደ መሃናይም መጡ።

³⁰ከዚያም ኢዮአብ አበኔርን ማሳደዱን ትቶ ተመለሰ፤ ሰዎቹንም ሁሉ አንድ ላይ በሰበሰባቸው ጊዜ፤ ከዳዊት ሰዎች አሣሄ ልን ሳይጨምር፤ ዐሥራ ዘጠኝ ሰዎች መጥፋታቸው ታወቀ። ³¹የዳዊት ሰዎች ግን ከአበኔር ጋር ከሰሩት ሦስት መቶ ሥልሳ ብንደማውያን ገደሉ። ³²አሣሄልንም ከወደ ቀበት አንሥተው በቤተልሔም በአባቱ መቃብር ቀበሩት። ከዚያም ኢዮአብና ሰዎቹ ለሊቱን ሁሉ ሲገመገሡ አድረው፤ ሲነጋ ኬብሮን ደረሱ።

3 በዳዊት ቤትና በሳኦል ቤት መካከል የገበ ረው ጦርነት ብዙ ጊዜ ቁዩ፤ ዳዊት እየበረታ ሲሄድ፤ የሳኦል ቤት ግን እየተቃዋመ መጣ።

²ዳዊት በኬብሮን ሳለ፤ ሰድስት ወንዶች ልጆች ተወለዱለት።

የበኩር ልጅ፤ ከኢይዝራኤላዊቷ ከአ ኪናሆም የተወለደው አምናን፤

³ሁለተኛው፤ የቀርሚሎሳዊው የናባል ማስት ከነበረቸው ከአቢግደ የተወለደው ከልኦብ፤ ሦስተኛው፤ ተልማይ ከተባለው ከቬሸር ንጉሥ ልጅ ከመዓካ የተወለደው አቤሲሎም፤

⁴አራተኛው፤ ከአጊት የተወለደው አዶንያስ፤ አምስተኛው፤ ከአቢጣል የተወለደው ሰፍጥያ፤

⁵ስድስተኛው፤ ከዳዊት ማስት ከዔግላ የተወለደው ይትረኃም ነበር። እነዚህ ዳዊት በኬብሮን ሳለ የተወለዱለት ናቸው።

አበኔር ከዳዊት ጋር ተባበረ

⁶የሳኦል ቤትና የዳዊት ቤት በጦርነት ላይ በነበሩበት ጊዜ፤ አበኔር በሳኦል ቤት ላይ ኅይሉን ያጠናክሮ ነበር። ⁷ሳኦልም የኢዮሄልን ልጅ ሪጽፋን በቁባትነት

2:26 ዘጸ32:42፣ ኤር46:10፣14፣15፣ 2:13፣3፣15
2:28 መሳ3:27፣ 2:40-18፣16፣20፣23
2:29 ዘጸ32:2፣ ዘጸ3:17
2:32 ዘጸ49:29
3:1 2:40-2፣17፣ 5:10፣22፣44፣171
14:30፣አስ9:4
3:2 1:40-25፣43፣ 2:40-13፣1
3:3 1:40-25፣42፣ 2:40-13፣1፣28፣37፣ 14:32፣15፣8
3:4 1:71፣5፣11፣ 2:13፣22
3:6 1:40-14፣50
3:7 ዘጸ22:24፣ 2:40-16፣21-22፣ 21:8-11፣171፣3

3:8 1:40-17፣43፣ 2:40-9፣8፣16፣9፣ 2:78፣13
3:9 1:40-15፣28
3:10 መሳ20:1፣ 1:40-25፣28-31፣ 2:40-24፣2
3:13 ዘጸ43:5
3:14 1:40-18፣27
3:15 ዘጸ24:1-4፣ 25:44
3:16 2:40-16፣5፣ 17፣18
3:17 መሳ11:11
3:18 1:40-9፣16፣ 2:40-8፣6

አስቀምጦአት ነበር፤ ኢያቡስቴም አበኔርን፤ “ለምንድን ነው ከአ ባቴ ቁባት ጋር የተኛኝ ው?” አለው።

⁸አበኔርም በኢያቡስቴ ንግግር እጅግ ስለ ተቁጣ እንዲህ አለ፤ “እኔ ለይሁዳ የምውግን የውሻ ጭንቅላት ነኝን? ለአ ባትህ ለሳኦል ቤት ለወንድሞቹና ለዘመ ዶቹ ታማኝነቴን እስከ ዛሬ ድረስ አላን ደልሁም፤ አንተንም አሳልፌ ለዳዊት አል ሰጠሁም፤ አሁን ግን አንተ ከዚህ ሴት ጋር በፈጸምሁት ነገር ትከሰኛለህን? ⁹እኛ ዚአብሔር ለዳዊት በመሐሳ የሰጠውን ተስፋ እዳር እንዲደርስ ሳላደርግ ብቀር እግዚአብሔር በአበኔር ላይ ክፉ ያደርግበት፤ ከዚያ የባስም ያምጣበት፤ ¹⁰የመገለለትም መንገሥትን ከሳኦል ቤት አውጥቶ፤ ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ባለው በእስራኤልና በይሁዳ ምድር ላይ የዳዊትን ዙፋን ለመመሥረት የሰጠው ተስፋ ነው።”

¹¹ኢያቡስቴም አበኔርን አጥብቆ ፈርቶት ስለ ነበር፤ እንደ ገና አንዲት ቃል እንኳ ለመልሰት አልደፈረም።

¹²ከዚያም አበኔር ለዳዊት፤ “ምድራቴ የማን ናት? ከእኔ ጋር ተስማማ፤ እነሆ እስራኤል ሁሉ ወደ አንተ አንዲመለስ እኔ እረዳለሁ” ብለው ለዳዊት እንዲነገሩለት መልክተኞች ላከ።

¹³ዳዊትም፤ “ይሁን እኛ፤ ከአንተ ጋር ስም ምነቴን አደርጋለሁ፤ ነገር ግን ከአንተ አንዲት ነገር እሻለሁ፤ ይኸውም ወደ እኔ ስትመጣ በመጀመሪያ የሳኦልን ሴት ልጅ ሚልኮልን ይዘህልኝ እንድትመጣ ነው፤ ያለዚያ ግን ወደ እኔ እንዳትመጣ” አለ።

¹⁴ከዚያም ዳዊት፤ “የመቶ ፍልስጥኤማውያን ሽሌት ማጫ የከፈልሁባትን ሚስቴን ሚል ኮልን ስጠኝ” ብሎ ወደ ሳኦል ልጅ ወደ ኢያቡስቴ መልክተኞች ላከበት።

¹⁵ስለዚህም ኢያቡስቴ መልክተኞች ላከ፤ ሚል ኮልን ከባላ ከሌላ ልጅ ከፈልጠኤል ወስ ዳት። ¹⁶ባላም እስከ ብራቂም ከተማ ድረስ እያለቀሰ ተከትሎአት ሄደ፤ ከዚያም አበኔር፤ “በል በቃህ! ወደ ቤትህ ተመለስ” አለው። ስለዚህም ተመለሰ።

¹⁷አበኔር ከእስራኤል ሽማግሌዎች ጋር ተመካከረ፤ እንዲህም አለ፤ “ባለፈው ጊዜ ዳዊት በላያችሁ እንዲነገሥ ፈልጋችሁ ነበር፤

¹⁸እግዚአብሔር ለዳዊት፤ ‘በባሪያዬ በዳዊት ሕዝ ቤን እስራኤልን ከፍልስጥኤማውያን እጅና ከጠላቶቻቸው እጅ እታደጋቸዋለሁ’ ብሎ ተስፋ ስለ ሰጠው፤ ይህን አሁኑኑ አድርጉት።”

²⁷ ወይም፤ በዚ ግዛ ይህን ብትናገር ኖሮ ሰዎቹ ወንድ ሞቻቸውን ማደዱን ባቆሙ ነበር ወይም፤ ይህን ብትናገር ኖሮ ሰዎቹ እስኪነጋ ድረስ ወንድሞቻቸውን ማደዱን ባቆሙ ነበር
²⁹ ወይም ግዛ ወይም ሽሌቱ የባራይጠ ቃል ትርጉም ባትክላል አይታወቅም።

¹⁹እንዲሁም አባይ ለብንደራዎች ራሱ ሂደ ይህንኑ ነገራቸው፤ ከዚያም እስራኤልና መላው የብንደራዎች ቤት ለማድረግ የፈለጉትን ሁሉ ለዳዊት ለመንገር ወደ ኬብሮን ሄደ። ²⁰አባይ ከሃያ ሰዎች ጋር ዳዊት ወዳለበት ወደ ኬብሮን መጣ፤ ዳዊትም ለአባይና አብረውት ለአባይ ሰዎች ግብዣ አደረገላቸው። ²¹ከዚያም አባይ ዳዊትን፣ “ከአንተ ጋር ቃል ኪዳን እንዲያደርጉ፣ ልብህ እንደተመኘውም ሁሉን እንድትገዛ ፈጥኝ ሂደ፤ ለጌታዬ ለንጉሠ መላውን እስራኤልን ልሰብስብ” አለው። ስለዚህ ዳዊት አባይን አሰናብተው፤ በሰላምም ሄደ።

ኢዮአብ አባይን ገደለው

²²ዳዊትና የኢዮአብ ሰዎች በዚያኑ ጊዜ ብዙ ምርኮ ይዘው ከዘመቻ ተመለሱ። አባይ ህን ዳዊት በሰላም አሰናብቶት ስለ ሄደ፤ በኬብሮን አልነበረም። ²³ኢዮአብና አብሮት የነበረው ሰራዊት ሁሉ እዚያ እንደ ደረሱ፣ የኔር ልጅ አባይ ወደ ንጉሠ መምጣቱን፣ ንጉሠ እንዳሰናበተውና እርሱም በሰላም እንደ ሄደ፣ ኢዮአብ ሰማ።

²⁴ስለዚህ ኢዮአብ ወደ ንጉሠ ገብቶ እንዲህ አለ፣ “ምን ማድረግህ ነው? እነሆ አባይ መጥቶልህ እንዴት በሰላም እንዲሄድ አሰናብቶኸው? ²⁵የኔርን ልጅ አባይን ታውቀዋለህ፤ የመጣው ሊያታልልህ፣ መውጣት መግባትህን ለማወቅና የምታደርገውን ሁሉ ሊሰልል ነው።”

²⁶ከዚያም ኢዮአብ ከዳዊት ዘንድ ወጣ፤ አባይን እንዲያመጡትም መልክቶች ላከ፤ መልክቶቹም ከሲይር የውሃ ጉድጓድ አጠገብ መላሉት። ዳዊት ግን ይህን አላወቀም ነበር። ²⁷አባይ ወደ ኬብሮን በተመለሰ ጊዜ፣ ኢዮአብ በቁይታ የሚያነጋግረው በመምሰል ዞር አድርጎ ወደ ቅጽሩ በር ይዞት ሄደ፤ እዚያም የሀንድሙን የአሃዘልን ደም ለመባቀል ሲል፣ ሆዱ ላይ ወግቶ ገደለው።

²⁸ዳዊት ይህን ነገር ቁይቶ በሰማ ጊዜ እንዲህ አለ፣ “እኔም ሆንሁ መንግሥቱ ከኔር ልጅ ከአባይ ደም በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም ገጽሕ ነን፤ ²⁹ደሙ በኢዮአብ ራሰና በአባቱ ቤት ሁሉ ላይ ይሁን፤ ፈሳሽ ነገር የሚወጣው ወይም አሠቃቂ የቁዳ በሽታ መያለበት፣ በምርኮዝ የሚሄድ አንኳሳ፣ ወይም በሰይፍ ተመቶ የሚወድቅ ወይም የሚበላው ያጣ ራብተኛ ከኢዮአብ ቤት አይታጣ።”

³⁰አባይ ገባን ላይ በተደረገው ጦርነት የኢዮአብንና የአባሳን ወንድም አሃዘልን ገድሎት ስለ ነበር፣ እነርሱም አባይን ገደሉት።

³¹ከዚያም ዳዊት ለኢዮአብና አብሮት ሰጠ

3+19 1ዜና12:2+16:29
 3+20 1ዜና12:39
 3+21 2ሳሙ5:3+15711:37
 3+27 ዘ021:14+መሳ3:21+2ሳሙ2:8:22:23+4:1+1572:5:32
 3+28 ቍ37:11821:9
 3+29 ዘሌ15:2+20:9+1572:31-33
 3+31 ዘ637:34+መዝ30:11+35:13+69:11+ሌላ20:2

ረው ሕዝብ ሁሉ፣ “ልብሳችሁን ቀዳችሁ፣ ማቅ ለብሳችሁ በአባይ ፊት አልቅሱ” አላቸው፤ ራሱ ንጉሥ ዳዊትም አስከሬኑን አጀበ። ³²ከዚያም አባይን በኬብሮን ቀበሩት፤ ንጉሠም በአባይ መቃብር ላይ ሙሽ አለቀሰ፤ ሕዝቡም ሁሉ እንደዚሁ አለቀሱ።

³³ንጉሠም ለአባይ ይህን የሕዘን እንጉርጉር ተቀኘ፣

“አባይ እንደ ተራ ሰው ይሙት?
³⁴እጆችህ አልታሰሩም፤
 እግሮችህ በእግር ብረት አልገቡም፤
 ሰው በክፉ ሰዎች ፊት እንደሚወድቅ
 አንተም እንደዚሁ ወደቅህ።”

ሕዝቡም ሁሉ እንደ ገና አለቀሱለት።

³⁵ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ እህል በሚቀምስ በት ሰዓት ወደ ዳዊት መጥተው ምግብ እንዲበላ አጥብቀው ለሙኑት። ዳዊት ግን፣ “ፀሐይ ከመጥለቋ በፊት እንጀራ ወይም ሌላ ነገር ብቀምስ፣ እግዚአብሔር ክፉ ያደርግላኝ ከዚያም የባሰ ያምጣለኝ” ብሎ ማለ።

³⁶ሕዝቡም ሁሉ ይህንኑ ተመለከቱ፤ ደስም አላቸው፤ በእርግጥ ንጉሠ ያደረገው ሁሉ ሕዝቡን ደስ አሰኛቸው። ³⁷እንዲሁም በዚያን ዕለት

ሕዝቡ ሁሉና እስራኤል በሙሉ ንጉሠ የኔር ልጅ በአባይ ሞት እጁ እንዳልገባበት ዐወቁ።

³⁸ከዚያም ንጉሠ ለራሱ ሰዎች እንዲህ አለ፣ “በዛሬይቱ ዕለት በእስራኤል መስፍንና ታላቅ ሰው መውደቁን አላወቃችሁምን? ³⁹ምንም እንኳ ዛሬ የተቀባሁ ንጉሥ ብሆንም፤ እኔ ደካማ ሰው ነኝ፤ እነዚህ የጽሩያ ልጆች እጅግ በርታተውብኛል። እግዚአብሔር ለክፉ አድራጊ የእጁን ይስጠው።”

ኢዮአብ ተገደለ

4 አባይ በኬብሮን መሞቱን የሳኦል ልጅ ኢዮአብ በሰማ ጊዜ ወኔ ከዳው፤ መላው እስራኤልም ደነገጠ። ²ከዚህ ጊዜ የሳኦል ልጅ ኢዮአብ የወራሪ ጭፍራቡድን መሪዎች የሆኑ ሁለት ሰዎች ነበሩት፤ አንዱ በዓና ሌላው ደግሞ ራካብ ይባሉ ነበር። እነርሱም ከብንደራዎች ነገድ የብኤሮት ተወላጅ የሆነው የሬሞን ልጆች ነበሩ፤ ብኤሮት ከብንደራዎች ክፍል እንደ አንዱ ትቁጠራለች። ³የብኤሮት ሕዝብ ወደ ጌቱም በመሸሸ እስከ ዛሬም በመጻተኝነት እዚያው ይኖራልና።

⁴የሳኦል ልጅ የናታን ሁለት እግሮቹ ሽባ የሆኑ አንድ ልጅ ነበረው። እርሱም የሳኦልና የየናታን አግሚት ወሬ ከአይዝራኤል በመጣ ጊዜ የአምስት ዓመት ልጅ ነበረ።

²⁹ የዕብራይስጡ ቃል ማናቸውንም ዐይነት የቁዳ በሽታ የሚያመለክት ነው።

3+32 ዘጥ14:1+ምላ24:17
 3+33 ዘ650:10
 3+34 ኢዮ36:8+መዝ2:3+149:8+ኢሳ45:14+5ሆ3:10
 3+35 ሩት1:17+1ሳሙ31:13+2ሳሙ12:17+ኤር16:7
 3+37 ቍ28
 3+38 2ሳሙ1:19
 3+39 መሳ18:26+2ሳሙ2:18+16:9+18:11+1572:32+መዝ41:10+101:8
 4+1 2ሳሙ3:27
 4+2 ኢሱ9:17
 4+3 ዘ011:33
 4+4 ዘሌ21:18+1ሳሙ18:1+31:9+2ሳሙ9:8+12:16+14:19+24:1+21:7-8+1ዜና8:34+9:40

ሸባ የሆነውንም በዚህ ጊዜ ሞግዚቱ እን ሥታው በጥድፊያ ስትሸሸ በመውደቁ ነው። ስሙም ሜምሬቦስቴ ይባል ነበር።

5 በዚህ ጊዜ የብሔርታዊው የሬሞን ልጆች ሬካብና በዓና ወደ ኢየሱስቴ ቤት ለመ ሄድ ተነሡ፤ እርሱም የቀትር ጊዜ ዕረፍት ለማድረግ ዐልጋው ላይ ተኝቶ ሳለ፣ ሙቀት ሲሆን እኩለ ቀን ላይ ደረሱ፤ ስንዴ እንደሚፈልግም ሰው ሆነው ወደ ቤቱ ውስጥ ዘልቀው በመግባት ሆዱ ላይ ወጉት። ከዚያም ሬካብና ወንድሙ በዓና ሹልክ ብለው ወጡ።

7 ወደ ቤቱ ውስጥ የገቡት ኢየሱስቴ በመ ኝታ ክፍሉ ውስጥ ተኝቶ ሳለ ነበር፤ ወግተው ከገደሉትም በኋላ ራሱን ቁርጠው በመው ሰድ፣ ለሊቱን ሁሉ በዓረባ መንገድ ተጓዙ። 8 የኢየሱስቴንም ርስ ወደ ኪብሮን ዳዊት ዘንድ አምጥተው ንጉሡን፣ “አንተን ለገድል ይፈልግ የብረው የጠየቁ የሳኦል ልጅ የኢየሱስቴ ርስ ይሸውልህ፤ እነሆ እግዚአብሔር በዛሬው ቀን ስለ ጌታዬ ስለ ንጉሡ ሳኦልን ዘፍን ተብቅሎአል” አሉት።

9 ዳዊትም ለብሔርታዊው ለሬሞን ልጆች ለሬካብና ለወንድሙ ለበዓና እንዲህ ሲል መለሰ ላቸው፣ “ከመካራ ሁሉ ያዳኝን ሕይወት እግዚ አብሔርን፣ 10 የምሥራች ያመጣልኝ መሰሉት፣ እነሆ ሳኦል ሞተ ብሎ የገረኝን ሰው ይገድ ዲቅ ላግ ላይ ገደልሁት፣ እንግዲህ ለዚያ ሰው ስላመጣው ምሥራች የሰለምሁት ይህን ነበር። 11 ታዲያ በገዛ ቤቱ፣ በገዛ ዐልጋው ላይ ዐርፎ የተኛውን ንጹሕ ሰው የገደሉትን ክፉ ሰዎች እንዴት የባሰ ቅጣት አይጠቸውም? ደሙን ከእጃችሁ መፈለግ፣ እናንተን ከምድራቱ ማጥ ፋት የለብኝምን?”

12 በዚህም ዳዊት የራሱን ሰዎች አዘዘ፣ እናርሱ ንም ገደላቸው፣ እጅና እግራቸውንም ቁርጠ ው በኪብሮን ካለው ኮሬ አጠገብ ሰቀሏቸው። ነገር ግን የኢየሱስቴን ርስ ወስደው ኪብሮን በሚገኝ ገዳ በአብኔር መቃብር አጠገብ ቀበሩት።

ዳዊት በእስራኤል ላይ ነገሠ
5፥1-3 ተጓ ምብ - 1ዜና 11፥1-3

5 የእስራኤል ነገዶች በሙሉ ወደ ኪብሮን ወደ ዳዊት መጥተው እንዲህ አሉ፣ “እነሆ፣ እኛ የዐጥንትህ ፍላጭ፣ የሥጋህ ቀረጭ ነን፤ ጳጳራው ሳኦል በእኛ ላይ ነገሥ በነበረ ጊዜ፣ እስ ራኤልን በጦርነት የምትመራቸው አንተ ነበርህ፤ እግዚአብሔርም፣ “ሕዝቤን እስራኤልን ትጠብ ቃለህ፣ መሪያቸውም ትሆናለህ” ብሎህ ነበር።”

3 ስለዚህም የእስራኤል ሽማግሌዎች በሙሉ ወደ ኪብሮን መጡ፤ ንጉሥ ዳዊትም ኪብ ሮን ላይ በእግዚአብሔር ፊት ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ፣ እነርሱም ዳዊትን

4፥5 ፍት2፥7፣ 2፥4፥2፥8
4፥6 2፥4፥2፥23
4፥7 ዘ83፥17
4፥8 ዘ7፥31፥33፣ 1፥4፥24፥4፥25፥29፥2 ሳ፥20፥21፣ 2፥710፥7
4፥9 ዘ6፥48፥16፣ 1፥71፥29
4፥10 2፥4፥1፥2-16
4፥11 ዘ6፥4፥10፣ 9፥5፥1፥9፥12፣ 7፥2፥14
4፥12 2፥4፥1፥15
5፥1 ዘ6፥29፥14፣ 35፥26፥2፥4፥19፥43
5፥2 ዘ6፥48፥15፣ 1፥4፥11፥6፥12፥12፣ 13፥14፥1፥6፥1፥18፥5፣ 13፥16፥2፥4፥6፥21፣ 7፥7፥7፥6፥2፥6፣ የሐ21፥16
5፥3 ዘ817፥15፣ 2፥4፥2፥4፥3፥21

5፥4 ዘ6፥37፥2፣ 1፥72፥11፥1፥1፥6፥3፥4፣ 26፥31፥1፥ቃ3፥23
5፥5 2፥4፥2፥11፣ 1፥72፥11፥1፥6፥3፥4
5፥6 ኢሱ15፥8፣ መሳ1፥8
5፥7 2፥4፥6፥12፣ 16፥1፥72፥10፥8፥1፣ መዘ7፥6፥2፥ኢ፥29፥1፣ ኤር21፥13፥25፥29
5፥8 2፥720፥20፣ 32፥30፥7፥6፥21፥14
5፥9 1፥79፥15፥24
5፥10 2፥4፥3፥1፣ 7፥9፥መዘ24፥10
5፥11 1፥75፥1፥18፣ 2ዜና2፥3
5፥12 ዘ7፥24፥7
5፥13 ዘ817፥17
5፥14 1ዜና3፥5፣ ኩሁ3፥31
5፥17 2፥4፥23፥14
1ዜና11፥16

ቀብ ተው በእስራኤል ላይ አንገሡት።
4 ዳዊት በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ነበረ፤ አርባ ዓመትም ገዘ። 5 በኪብሮን ተቀ ምጦ በይሁዳ ላይ ሰባት ዓመት ከስድስት ወር፣ ኢየሩሳሌም ሆኖም በመላው እስራኤልና በይ ሁዳ ላይ ሠላሳ ሦስት ዓመት ነገሠ።

ዳዊት ኢየሩሳሌምን ድል አደረገ
5፥6-10 ተጓ ምብ - 1ዜና 11፥4-9
5፥11-16 ተጓ ምብ - 1ዜና 3፥5-9፣ 14፥1-7

6 ንጉሡና ሰዎቹ በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ኢየ በላውያንን ለመውጋት ወደዚያ ሄዱ። ኢየሱሳ ውያም፣ “ዳዊት እዚህ ሊገባ አይችልም” ብለው ስላሰቡ ዳዊትን፣ “ዕውሮችና አንካሳች እንኳ ይከለክሉሃልና ወደዚህች አትገባም” አሉት። 7 ይሁን እንጂ ዳዊት የጸሎትን ዐምባ ያዘ፣ ይህችም የዳዊት ከተማ የተባለችው ናት።

8 በዚያም ዕለት ዳዊት፣ “ኢየሱሳውያንን ድል ማድረግ የሚፈልግ፣ የዳዊት ጠላቶች ወደሚሆኑ፣ ‘አንካሳችና ዕውሮች’ ለመድረስ በውሃ መተላለፊያው” ሽቅብ መውጣት አለ በት” አለ። እንግዲህ፣ “አንካሳችና ዕውሮች” ወደ ቤተ መንግሥት አይገቡም” ያሉት ለዚህ ነው።

9 ከዚያም ዳዊት መኖሪያውን በዐምባዬቱ ላይ አደረገ፣ የዳዊት ከተማም ብሎ ጠራት። ዳዊትም ከሚሎ አንሥቶ ወደ ውስጥ ዙሪ ያዋን ገባት። 10 የሰራዊት ጌታ ኢጢአቤኤር ከእርሱ ጋር ስለ ነበር፣ ዳዊት ከዕለት ወደ ዕ ለት እየበረታ ሄደ።

11 በዚህ ጊዜ የጢሮስ ንጉሥ ኪራም ወደ ዳዊት መልክተኞችን ላከ፣ እንዲህም የገዛባ ዕ ን ጨት፣ አናጢዎችንና ድንጋይ ጠራቢዎችን አብሮ ሰደደ፣ እነርሱም ለዳዊት ቤተ መን ግሥት ሠሩላት። 12 እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ንጉሥነቱን እንዳጸናለት፣ ስለ ሕዝቡ ስለ እስራኤልም መንግሥቱን እንዳሰፋለት ዳዊት ዐወቀ።

13 ዳዊት ከኪብሮን ከሄደ በኋላ፣ ከበሬቶቹ በተጨማሪ በኢየሩሳሌም ሌሎች ቁባቶች አስ ቀመጠ፤ ሚስቶችም አገባ፣ ሌሎች ወንዶችና ሴቶች ልጆችም ተወለዱለት። 14 በኢየሩሳሌም የተ ወለዱለትም ልጆች ሳሙክ፣ ሰባብ፣ ናታን፣ ሰሎሞን፣ 15 ኢየሴካር፣ ኤሊሱዔ፣ ናሬቅ፣ ናፍያ፣ 16 ኤሊሳማ፣ ኤሊዳሄ፣ ኤሊፋላት ይባ ላሉ።

ዳዊት ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረገ
5፥17-25 ተጓ ምብ - 1ዜና 14፥8-17

17 ዳዊት በእስራኤል ላይ ንጉሥ ሆኖ መቀባቱን ፍልስጥኤማውያንን በሰሙ ጊዜ፣ እርሱን ለመ ፈለግ በሙሉ ኃይላቸው ወጡ፤ ዳዊት ግን

8 ወይም ግንጠልጠያ ኩላሳች
9 ወይም በዳዊት የተጠባ

ይህን ሰምቶ ወደ ምሽጉ ወረደ።¹⁸ በዚህ ጊዜም ፍልስጥኤማውያን መጥተው በራፋይም ሸለቆ ተበታትነው ሰፈሩ።¹⁹ ስለዚህም ዳዊት እግዚአብሔርን “ፍልስጥኤማውያንን ወጥቼ ልውጋቸው? በእጅስ አሳልፌህ ትሰጠኛለህ?” ሲል ጠየቀ።

እግዚአብሔርም “አዎን ሂድ፤ በእርግጥ ፍልስጥኤማውያንን በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ” አለው።

²⁰ ስለዚህም ዳዊት ወደ በአልፎረሳም ሂዶ ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረጋቸው። እርሱም “የጉርፍ ውሃ ጥሶ በመውጣት እንደ ሚያፊራርስ፣ እግዚአብሔርም ጠላቶቹን በፊት አፈራረሳቸው” አለ። ከዚህ የተነሳም የዚያ ቦታ ስም በአልፎረሳም ተባለ።²¹ ፍልስጥኤማውያንም ጣዖቶቻቸውን ትተው ሸሽተው ስለ ነበር፣ ዳዊትና ሰዎቹ ወስደው አቃጠሏቸው።

²² ፍልስጥኤማውያን እንደ ገና መጥተው በራፋይም ሸለቆ ተበታትነው ሰፈሩ።²³ ስለዚህም ዳዊት እግዚአብሔርን ጠየቀ። “በስተ ጳላቸው በኩል በመክብብ በበለሳኑ ፊት ለፊት ግጠማቸው እንጂ በቀጥታ ወዳሉ በት አትውጣ፤²⁴ በበለሳኑ ዛፎች ጫፍ ላይ የሰልፍ ጉህ ድምፅ ስትሰማም፣ እግዚአብሔር የፍልስጥኤማውያንን ሰራዊት ለመምታት ቀድሞህ ወጥቶአል ማለት ነውና በዚያን ጊዜ በፍጥነት ወደ ፊት ሂድ።”²⁵ ስለዚህም ዳዊት እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ፤ ፍልስጥኤማውያንንም ከገባ ያንሽ እስከ ጌዘር ድረስ እያሳደደ መታቸው።

ታቦቱ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ

6:1-11 ተጓ ምብ - 1ዜና 13:1-14
6:12-19 ተጓ ምብ - 1ዜና 15:25-16:3

6 ዳዊት እንደ ገና ከእስራኤል የተመረጠ በአጠቃላይ ሠላሳ ሺህ ሰዎች ሰበሰበ። ጌርሱና አብረውት ያሉት ሰዎች ሁሉ በታቦቱ ላይ ባለው ከሩቤል ላይ በተቀመጠው በሰራዊት ጌታ በእግዚአብሔርም ስም¹ የተጠራውን የእግዚአብሔርን ታቦት ከዚያ ለማምጣት በይሁዳ ወዳለችው ወደ በአል ሂዱ።² የእግዚአብሔርንም ታቦት በአዲስ ሠረገላ ላይ አኑረው፣ በኩረብታ ላይ ካለው ከአሚናዳብ ቤት አውጥተው አመጡ፤ ሠረገላውን ይነዱ የነበሩትም የአሚናዳብ ልጆች ያዛና አሐዮ ሲሆኑ።³ የእግዚአብሔርንም ታቦት በሠረገላው ላይ ሆኖ፣ አሐዮ ፊት ፊት ይሂድ ነበር።⁴ ዳዊትና የእስራኤል ቤት በሙሉ በዙግሬ፣ በቦገና፣ በመሳንቆ፣ በከበሮ፣ በጽናጽልና በቃጭል ባለ ኃይላቸው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ያሸበሽቡ ነበር።

5:18 ኢሱ15:8፣ 17:15
5:19 መሳ18:5፣ 14ሙ23:2
5:20 ዘፍ38:29
5:21 ዘፍ7:5፣ኢሳ46:2
5:24 ዘሀ14:24፣ መሳ4:14
5:25 ኢሱ10:33፣ 24ሙ8:12፣21:15፣ኢሳ28:21
6:2 ዘፍ3:24፣ዘሀ25:22፣ዘሌ24:16፣ ዘፍ28:10፣ኢሱ15:9፣14ሙ4:4፣ 7:1፣መሳ99:1፣ 132:14፣ኢሳ63:14
6:3 ቀ*7፣ዘጥ*7:4-9፣14ሙ6:7፣ 24ሙ7:1
6:5 ዘሀ15:20፣ ፀዘ3:10፣ዘሀ12:27፣ መዘ150:5
6:6 ዘጥ*4:15፣ 19-20
6:7 ዘሀ19:22፣ 14ሙ5:6፣19፣25፣ 38፣1ዜና15:13-15
6:8 ዘፍ38:29፣ መሳ7:11
6:9 14ሙ6:20
6:10 1ዜና15:18፣ 26:4-5
6:11 ዘፍ30:27፣ 39:5
6:12 1ነገ8:1
6:13 1ነገ8:5፣6፣ ፀዘ6:17
6:14 ዘሀ15:20፣ 19:6፣14ሙ2:18
6:15 ኢሱ6:5፣ መዘ47:5፣98:6
6:16 14ሙ18:27፣ 24ሙ5:7
6:17 ዘሀ11:1-17፣ 1ነገ8:6፣62-64፣ 1ዜና15:1፣2ዜና1:4

⁶ ወደ ናዮን ወውድማ ሲደርሱም በሬዎቹ ስለ ተደናቀፉ፣ ያዛ እጁን ዘርግቶ የእስራኤልን ታቦት ያዘ። ገዛ በድፍረት ይህን ስላደረገ፣ የእግዚአብሔር ቀጣ በላዩ ላይ ነደደ፤ ስለዚህም እግዚአብሔር ቀሠፈው፣ እርሱም በእግዚአብሔር ታቦት አጠገብ እዚያው ሞተ።

⁸ የእግዚአብሔር ቀጣ ያዛን ስለ ሰበረው፣ ዳዊት ተከፋ፣ አዘነም፤ ያም ቦታ እስከ ዛሬ ድረስ ፔሬዝ ያዛ[†] ተብሎ ይጠራል።

⁹ ዳዊት በዚያን ቀን እግዚአብሔርን ስለፈራ “የእግዚአብሔር ታቦት እንዴት ወደ እኔ ይመጣል?” አለ።¹⁰ ስለዚህ ዳዊት የእግዚአብሔር ታቦት አብሮት እንዲሆን ወደ ዳዊት ከተማ ይዞት ለመሄድ አልፏል።¹¹ በዚህ ፈንታ አቅጣጫ ለውጦ የጌት ሰው ወደ ሆነው ወደ አቢዳራ ቤት ወሰደው።

¹¹ የእግዚአብሔርንም ታቦት የጌት ሰው በሆነው በአቢዳራ ቤት ሦስት ወር ተቀመጠ፤ እግዚአብሔርም አቢዳራንና ቤተ ሰውን ሁሉ ባረከ።

¹² በዚህ ጊዜ፣ “በእግዚአብሔር ታቦት ምክንያት የአቢዳራን ቤተ ሰውና ያለውን ሁሉ እግዚአብሔር ባረከለት” ብለው ለዳዊት ነገሩት። ስለዚህ ዳዊት ወደዚያው ወርዶ፣ የእግዚአብሔርን ታቦት ከአቢዳራ ቤት ወደ ዳዊት ከተማ ቦታላቅ ደረታ አመጣው።¹³ እነዚያ የእግዚአብሔርንም ታቦት ተሸክመው የሰሩት ሰዎች ስድስት ሮምጃ በሄዱ ቀጥሮ፣ አንድ በሬና አንድ የሰባ ጥጃ ይሠቀ ነበር።¹⁴ ዳዊትም የበፍታ ኤፋድ በወገቡ ታጥቆ በሙሉ ኃይሉ በእግዚአብሔር ፊት ይጨፍር ነበር።¹⁵ እንዲህ ባለ ሁኔታም ዳዊትና መላው የእስራኤል ቤት ሆነ እያሉና ቀንደ መለኮቱን እየነጉ የእግዚአብሔርንም ታቦት ወደ ላይ አመጡ።

¹⁶ የእግዚአብሔር ታቦት ወደ ዳዊት ከተማ ሲገባ፣ የሳኦል ልጅ ሚልኮል በመሸነፍ ሆና ትመለከት ነበር። ገጉም ዳዊት በእግዚአብሔር ፊት ሲዘልና ሲያሸበሽብ ባዮቸው ጊዜ በልቧ ናቀችው።

¹⁷ ከዚያም የእግዚአብሔርንም ታቦት አምጥተው፣ ዳዊት በተከለለት ድንኳን ውስጥ አግብተው በተዘጋጀለት ስፍራ አኖሩት፤ ዳዊትም የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት[†]

[†]20 በአልፎረሳም ማለት የሰበረ ጌታ ማለት ነው።
[†]25 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል (1ዜና 14:16 ይመ)፣ ፅብራይስጡ ግን፣ 24 ይላል።
[†]2 ፅብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፣ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ግን፣ ስም የሚለውን አይጨምርም።
[†]3 የሙት ባሕር ጥቅልና አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፣ የማሰራደቱ ቅጅ ግን፣ ኩረብታው ላይ ካለው ከአባ ናዳብ ቤት ከእግዚአብሔር ታቦት ጋር አመጥቶ ይላል።
[†]4 ሌጅ ያዛ ማለት ፀላገን ማለት ነው።
[†]5 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል።

20። ዳዊት ከዚህ በላይ ምን ሊልህ ይችላል? ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ ባሪያ ሆነ አንተ ታውቀዋለህና! 21 ስለ ቃልህና እንደ ልብህ ሐሳብ ይህን ታላቅ ነገር አድርገሃል፤ ባሪያህም እንዲያውቀው ገልጸህለታል።

22 ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዴት ታላቅ ነህ! ከቶ የሚመስልህ ማንም የለም፤ በጆርአችን እንደሰማነው ሁሉ፤ ከአንተ በቀር አምላክ የለም።

23 ለራሱ ሕዝብ ይህን ዘንድ ሊታደገው፤ እግዚአብሔር በፊቱ እንደሄደለት ሕዝብ፤ ለራሱም ስም ያደርግ ዘንድ አሕዛብንና አጣ ልክቶቻቸውን ከፊቱ አሳይ ታላቅና አስፈሪ ታምራት እንዳደረገለትና ከግብፅም እንደ ተበዘገው እንደ ሕዝብ እንደ እስራኤል ያለ በምድር ላይ ማን አለ? 24 ሕዝብህን እስራኤልን ለዘላለሙ ያንተው የራሱ ሕዝብ አድርገህ አጽንተኝክዋል፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተም አምላክ ሆኝክዋል።

25 አሁንም እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፤ ለባሪያህና ለቤቱ የሰጠኸውን ተስፋ ለዘላ ለም ጠብቅለት፤ እንደ ተናገርኸውም ፈጽም፤ 26 ስለዚህ ስም፤ ለዘላለም ታላቅ ይሆናል፤ ስምችም፤ የሰራዊት ጌታ እግ ዚአብሔር የእስራኤል አምላክ ነው! ይላሉ። የባሪያህ የዳዊትም ቤት በፊትህ የጸና ይሆናል።

27 አቤቱ የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ለአንተ ቤት እሠራልለሁ! ብለህ ይህን ለባሪያህ ገልጸህለታል። ስለዚህ ባሪያህ ይህችን ጸሎት ወደ አንተ ለማቅረብ በልቤ ደፈረ። 28 ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ አምላክ ነህ፤ ቃል ህም የታመነ ነው፤ ይህንም መልካም ነገር ለማድረግ ለባሪያህ ተስፋ ሰጥተኝክዋል፤ 29 በፊትህ ለዘላለም ጸንቶ እንዲኖር፤ አሁንም የባሪያህን ቤት እባክህ ባርክ። ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን አንተው ራሱ ተናግረሃል፤ በበረከትህም የባሪያህ ቤት ለዘላለም ይባረካል።

ዳዊት የተቀዳጀቸው ድሎች

8:1-14 ተጓ ምብ - 1ዜና 18:1-13

8 ከዚህ በኋላ ዳዊት ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረጋቸው፤ በቀጥተኛም ሥር አዋላቸው፤ ሚቴግ አማ የተባለችውንም ከተማ ከፍልስጥኤማውያን ቀጥተኛ ነጻ አደረጋት።

እንዲሁም ዳዊት ሞላሳውያንን ድል አደረገ፤ በመሬት ላይ አጋደሞ በጦረ ለኮቸው፤ በገመድ ከተላኩትም ሁለት እጅ ሲገድል፤ አንድ

7:20 1ጳጳ:16:7፤ ኢሳ38:15፤ዮሐ21:17
7:22 1ዘፀ:10፤ 9:14:10:23:20:4፤ 11:83:24፤መሳ6:13፤ መዝ44:1፤48:1፤ 77:13፤86:10፤ ኤር10:6
7:23 ዙጉ6:27፤ 11:84:32-38፤7:7-8፤ 9:26፤10:21፤33:29፤ 1ጳጳ:12:22
7:24 1ዘፀ:6-7፤ 11:826:18፤መዝ 48:14
7:25 ቍ15፤ዙጉ 23:19፤2ዜና19
7:26 1ዘፀ:6:3፤5፤ 9:5፤1ጳጳ:25:28፤ መዝ72:19፤96:8፤ ማቴ6:9
7:28 1ዘፀ:34:6፤ ዮሐ17:17
7:29 ዙጉ6:23-27
8:1 መዝ60:8፤ 87:4፤108:9፤ 0ጠ11:32-33
8:2 1ዙጉ19:37፤ 11ጉ21:29፤መሳ 3:15፤ኢሳ45:14

8:3 1ዘፀ:214:1ጳጳ: 14:47፤2ጳጳ:10፤ 16:19፤1ገን11:23
8:4 1ዘፀ:49:6፤ኢሳ 11:9
8:5 1ዘፀ:14:15፤ 2ጳጳ:10:6፤1ገን11: 24፤2ገን78:7፤14:28
8:6 2ጳጳ:3:18፤ 10:19፤1ገን20:34
8:7 1ገን10:16፤ 14:26፤2ገን11:10
8:8 ሕዝ47:16
8:9 1ገን78:65፤ 2ገን14:28፤2ዜና8፤ 4፤ሉቃ14:31-32
8:11 ቍ12:1፤ገን 7:5፤15:15፤1ዜና 26:26፤2ዜና5:1
8:12 ቍ23፤ዙጉ24፤ 18:20፤1ጳጳ:27:8፤ 2ጳጳ:5:25፤10:14
8:13 2ጳጳ:7:9፤ 2ገን14:7፤1ዜና18፤ 12፤መዝ60 ርዕስ
8:14 1ዘፀ:27:29፤ 37-40፤ዙጉ24፤17- 18፤2ጳጳ:22:44፤ መዝ108:9፤144:10፤ ኢሳ34:5፤63:1፤ ኤር49:7፤ሕዝ25፤12

እጅ ግን በሕይወት ይተው ነበር። ስለዚህ ሞግ ባውያን የዳዊት ተገዦች ሆኑ፤ ገበሩለትም።

3 ከዚህም በቀር ዳዊት በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ ያለውን ግዛት መልሶ ለመያዝ በሄደ ጊዜ፤ የሱባን ንጉሥ የረኡብን ልጅ አድርገው ሰጠው። 4 ዳዊትም አንድ ሺህ ሠረገሎች፤ ሰባት ሺህ ፈረሰኞችና፤ ሃያ ሺህ እግረኞች ማረከበት። ቀጥረው መቶ የሆነ የሠረገላ ፈረሶች ብቻ ሲቀሩ ሌሎቹን በሙሉ ቋንቋቸውን ቁረጠ።

5 የደማስቆዎቹ ሰርያውያን የሱባን ንጉሥ አድርገው ለመርዳት በመጡ ጊዜ ዳዊት ሃያ ሁለት ሺህ ሰው ገደለባቸው። 6 ከዚያም የደማስቆ ክፍል በሆነው የሰርያውያን ግዛት የጦር ሰፈሮችን አቋቋመ። ሰርያውያን ተገዙለት፤ ገበሩለትም። እግዚአብሔርም ዳዊት በሄደበት ሁሉ ድልን ሰጠው።

7 ዳዊት የአድርገው ሹማምንት ያነገባቸውን የወርቅ ጋሻዎች ወስዶ ወደ ኢየሩሳሌም አመጣቸው። 8 ንጉሥ ዳዊት ቤጣ ህናኦ ቤሮታይ ከተባሉ ከአድርገው ከተሞችም እጅግ ብዙ ናስ አጋዘ።

9 የሐማት ንጉሥ ቶዕ ዳዊት መላውን የአድርገውን ሰራዊት ማሸነፉን በሰማ ጊዜ፤ 10 ቶዕ ከአድርገው ጋር ሁልጊዜ ይዋጋ ስለ ነበር፤ ሰላ ምታና በአድርገው ላይ ስለ ተቀዳጀውም ድል የደስታ መግለጫ እንዲያቀርብለት፤ ልጁን የራምን ወደ ንጉሥ ዳዊት ላከው፤ እርሱም የብር፤ የወርቅና የናስ ዕቃ ይዞ መጣ።

11 ንጉሥ ዳዊትም፤ ቀድሞ ካስገበራቸው መንግሥታት ሁሉ በገባለት ብርና ወርቅ እንዳደረገው እነዚህንም ዕቃዎች ለእግዚአብሔር ቀደሳቸው። 12 የገበሩትም መንግሥታት ኤዶምና፤ ሞዓብ፤ አሞናውያን፤ ፍልስጥኤማውያንና አማሌቃውያን ነበሩ። እንዲሁም ከሰባ ንጉሥ ከረኡብ ልጅ ከአድርገው የወሰደውን ምርኮ ለእግዚአብሔር ቀደሰ።

13 ዳዊት የጨው ሽለቆ በተባለው ስፍራ ዐሥራ ስምንት ሺህ ኤዶማውያንን፤ ገድሎ ከተመለሰ በኋላ ስሙ ገነነ።

14 በመላው ኤዶም የጦር ሰፈሮችን አቋቋመ፤ ኤዶማውያን ሁሉ ለዳዊት ተገዙ፤ እግዚአብሔርም ዳዊት በሄደበት ስፍራ ሁሉ ድልን ሰጠው።

34 የሱባን ሊቃናት ትርጉም (እንዲሁም የሙት ባሕር ጥቅልፍ 1ዜና 18:4 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የግዕዝ ቅጂ ግን፤ **በቅ መቶ ሠረገሎችን** ይላል።

38 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ እንደንድ የሱባን ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜና 18:8 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን፤ **ቴባ** ይላሉ።

42 እንደንድ የዕብራይስጥ ቅጂች፤ የሱባን ሊቃናት ትርጉምና የሱርብ ቅጂ ከዚህ ጋር ይስማማል (እንዲሁም 1ዜና 18:11 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን፤ **አራም** ይላሉ።

43 ጥቂት የዕብራይስጥ ቅጂች፤ የሱባን ሊቃናት ትርጉምና የሱርብ ቅጂ (እንዲሁም 1ዜና 18:11 ይመ)፤ ከዚህ ጋር ይስማማል አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን፤ **አራም** ይላሉ።

የዳዊት ሹማዎች

8:15-18 ተጓ ምብ - 1ዜና 18:14-17

15 ዳዊት በመላው እስራኤል ላይ ነገሠ፤ ለሕዝቡም ሁሉ ፍትሕና ርትዕ አሰፈነላቸው።
16 ጭፍያ ልጅ አያሁብ የሰራዊቱ አለቃ ሲሆን፤ የአሁሉድ ልጅ አያሁብም ታሪክ ጸሐፊ ነበረ።
17 እንዲሁም የአኪጦብ ልጅ ሳዶቅና የአብያታር ልጅ አቢሜሌክ ካህናት ሲሆኑ፤ ሠራያ ጸሐፊ ነበረ።
18 የዮዳሌ ልጅ በናዖስ የከራታውያንና የፈሊታውያን አለቃ ሲሆን፤ የዳዊት ወንዶች ልጆች ደግሞ የቤተ መንግሥት አማካሪዎች ነበሩ።

ዳዊትና ሚምፊቦስቴ

9 ዳዊትም፣ “ስለ ዮናታን ስል ቸርነት አደርግለት ዘንድ ከሳኦል ቤት የቀረ ሰው ይኖር ይሆን?” በማለት ጠየቀ።

20 ከዚያን ጊዜ ከሳኦል ቤት ሲባ የሚባል አንድ አገልጋይ ስለ ነበር፤ ወደ ዳዊት እንዲሄድ ነገሩት። ንጉሠም፣ “ሲባ የምትባለው አንተ ክን?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፣ “አዎን እኔ አገልጋይ ነኝ” አለ።

3 ንጉሠም፣ “የእግዚአብሔርን ቸርነት እንዳደርግለት ከሳኦል ቤት የቀረ ሰው የለምን?” ሲል ጠየቀው።

ሲባም ለንጉሠ፣ “እግሮቼ ሽባ የሆኑ አንድ የዮናታን ልጅ አለ” ብሎ መለሰለት።

4 ንጉሠም፣ “የት ነው ያለው?” ብሎ ጠየቀ።

ሲባም፣ “ሎዶባር በተባለ ስፍራ በዓሚኤል ልጅ በማኪር ቤት ይገኛል” ብሎ መለሰለት።

5 ስለዚህም ንጉሠ ዳዊት፣ ሚምፊቦስቴን ከዓሚኤል ከማኪር ቤት ከሎዶባር ልኮ አስመጣው።

6 የሳኦል ልጅ፣ የዮናታን ልጅ ሚምፊቦስቴ ወደ ዳዊት በመጣ ጊዜ፣ አክብሮቱን ለመግለጥ ለጥ ብሎ እጅ ነጥ።

ዳዊትም፣ “ሚምፊቦስቴ!” ብሎ ጠራው።

እርሱም፣ “እነሆ፣ አገልጋይህ” አለ።

7 ዳዊትም፣ “አትፍራ፣ ስለ አባትህ ስለ ዮናታን ስል በእርግጥ ቸርነት አደርግልህሁና። የአባትህን የሳኦልን ምድር በሙሉ እመልስልህሁ፤ ዘወትርም ከማዕድ ትበላለህ” አለው።

8 ሚምፊቦስቴ ለጥ ብሎ እጅ ነጥ፤ “እንደ ሞተ ውሻ ለምቄጠር ለእኔ ይህን ያህል የምታደርግልኝ አገልጋይህ ሽረ ማን ነኝ?” አለ።

9 ከዚያም ንጉሠ የሳኦልን አገልጋይ ሲባን ጠርቶ እንዲህ አለው፣ “የሳኦልና የቤተ ሰቡ የሆነውን ሁሉ ለጌታህ የልጅ ልጅ ሰጥቶላሁ።

8:15 ዘፍ18:19፣ 1ኃ711:38፣14:8፣ 15:11፣22:43፣2ኃ712:2፣አዮ29:14፣ መዝ5:12፣119:121፣ ቆ011:33
8:16 24ሙ2:13፣ 20:24፣1ኃ74:3፣ አ.ሳ36:3:22
8:17 14ሙ2:35፣ 24ሙ15:24፣29፣ 4:34፣2ኃ712:10፣19፣ 2:22፣3:11፣5፣6:8፣53፣ 16:39፣24:3፣27:17፣ 2ዜ.ና31:10፣አ.ሳ36:3፣አር36:12፣ሕዝ40:46፣43፣19፣44፣15፣48፣11፣ማር2:26፣ 20:25፣1ኃ71:8፣
8:18 14ሙ30:14፣ 24ሙ20:23፣23:20፣ 1ኃ71:8፣38፣2:25፣35፣ 46፣44
9:1 14ሙ20፣ 14-17:42፣23:18
9:2 24ሙ16:1-4፣ 19:17፣26፣29
9:3 ዘላ21:18፣ 1ዜና8:34
9:4 24ሙ17:27-29
9:6 ዘፍ37:7
9:7 ቀ፡13፣14ሙ20:14-15፣24ሙ19:28፣21፣7፣1፣7፣ 2:7፣2ኃ725:29፣ አር52:33
9:8 24ሙ3:8፣4:4

9:10 24ሙ16:3
9:11 አዮ36:7፣ መዝ113:8
9:12 24ሙ44
10:2 14ሙ11:1
10:3 ዘጥ21:32
10:4 ዘላ19:27፣ አ.ሳ7:20፣15:2፣ 20:4፣50:6፣52:14፣አር48:37፣ሕዝ5:1
10:6 ዘፍ34:30፣ ዘጥ13:21፣ዘፍ3:14፣ መላ11:3-5፣14ሙ14:47፣24ሙ8:5
10:7 24ሙ2:18

10 አንተ፣ ልጆችህና አገልጋዮችህ የጌታችሁ የልጅ ልጅ የሚባለውን እንዲያየኝ መራቱን እረሱለት፤ ምርቱንም አግቡለት። የጌታህ የልጅ ልጅ ሚምፊቦስቴ ግን ምን ጊዜም ከማእዴ ይበላል።” በዚያን ጊዜ ሲባ ዐሥራ አምስት ወንዶች ልጆችና ሃያ አገልጋዮች ነበሩት።

11 ከዚያም ሲባ ንጉሠን፣ “ጌታዬ ንጉሠ፣ አገልጋዩን የዘዘውን ሁሉ፣ አገልጋይህም ይፈጽመዋል” አለው። ስለዚህም ሚምፊቦስቴ ከንጉሠ ልጆች እንደ አንዱ ሆኖ ከዳዊት፦ ማእድ ይበላ ነበር።

12 ሚምፊቦስቴ ማኪ የተባለ አንድ ትንሽ ልጅ ነበረው፤ የሲባ ቤተ ሰዎች በሙሉ ሚምፊቦስቴን ያገለግሉት ነበር።
13 ሚምፊቦስቴም ሁል ጊዜ ከንጉሠ ማእድ ስለሚበላ ይኖር የነበረው በአዮናሳልም ነው፤ ሁለት እግሮቹም ሽባ ነበሩ።

ዳዊት አሞናውያንን ድል አደረገ

10:1-19 ተጓ ምብ - 1ዜና 19:1-19

10 ከዚህ በኋላ የአሞናውያን ንጉሠ ሞተ፤ ልጁ ሐኖንም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።
2 ዳዊትም፣ “አባቱ ቸርነትን እንዳደረገልኝ ሁሉ፣ እኔም ለናዖስ ልጅ ለሐኖን ወርታውን ልክፈል” ሲል አሰበ። ስለዚህ ስለ አባቱ ሞት የተሰማውን ሐዘን እንዲገልጹለት ዳዊት መልክተኞችን ላከ።

የዳዊት ሰዎች ወደ አሞናውያን ምድር በደረሱ ጊዜ፣ ዳዊትም ለሐኖን ጌታቸውን ሐኖንን፣ “ዳዊት የተሰማውን ሐዘን ለመግለጽ ሰዎች መላኩ አባትህን ለማክበር አስቦ ይመስልሃል? የላካቸው ሰዎች ከተማ ዩቱን እንዲመረምሩ፣ እንዲሰልፉና እንዲያጠፏት አይደለምን?” አሉት።
4 ስለዚህ ሐኖን የዳዊትን ሰዎች ይዞ፣ የእያንዳንዳቸውን ጢም በከፊል ላጨ፣ ልበሳቸውንም ወገባቸው ድረስ አሳጥሮ በመቀረጥ መልሶ ሰደዳቸው።

5 ዳዊት ይህን በሰማ ጊዜ፣ ሰዎቹ እጅግ ዐፍረው ስለ ነበር መልክተኞቹን ላከባቸው፤ ንጉሠም፣ “ጢማችሁ እስኪያደግ በአያሪኮ ቄደና ከዚያ በኋላ ተመለሱ” አላቸው።

6 አሞናውያን፣ ዳዊት እንደ ጠላቸው ባወቁ ጊዜ፣ ከቤትሮዎቻቸው ከሰባ ሃያ ሺህ ሰርያውያን እግረኛ ወታደሮችን እንዲጠምን ንጉሠ መወከን ከአንድ ሺህ ሰዎቹ ጋር ደግሞም ከጠብ ዐሥራ ሁለት ሺህ ሰዎች ቀጠሩ።

7 ዳዊት ይህን ሲሰማ፣ አዮአብን ከመላው ተዋጊ ሰራዊት ጋር ላከው።
8 አሞናውያን ወጥተው

10 ወይም ካህናት ተብሎ መተርጎም ይችላል።
11 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጥ ግን ከእኔ ይለዳል።

በከተማቸው መግቢያ በር ላይ ተሰለፉ፤ የሱባና የረከብ ሰርዮውያን እንዲሁም የጦብና የመዳክ ሰዎች ለብቻ ሚዳው ላይ ተሰለፉ።

⁹ኢዮአብም ከፊትና ከኋላው ጦር እንደ ከበበው ባዩ ጊዜ፣ በእስራኤል ጀግንነታቸው ከታወቀው ጥቂቶቹን መርጦ በሰርዮውያን ግንባር አሰለፋቸው። ¹⁰የቀሩትን ሰዎች ደግሞ በወንድሙ በአባላ ሥር መድቦ በአሞናውያን ግንባር አሰለፋቸው።

¹¹ኢዮአብም እንዲህ አለ፣ ሰርዮውያን የሚያይ ሉብኛ ከሆነ አንተ መጥተህ ትረዳኛለህ፤ አሞናውያን የሚያይሉብህ ከሆነ እኔ መጥቼ እረዳሃለሁ። ¹²እንግዲህ በርታ፣ ለሕዝባችንና ለአምላካችን ከተሞች በጀግንነት እንደ ዋጋ፣ እግዚአብሔርም በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ያድርግ።

¹³ከዚያም ኢዮአብና አብሮት የነበረው ሰራዊት ሰርዮውያንን ለመውጋት ወደፊት ገመገሙ፤ ሰርዮውያንም ከፊቱ ሸሹ። ¹⁴ሰርዮውያን መሸሸውን አሞናውያን ባዩ ጊዜ፣ እነርሱም ከአባላ ፊት ሸሸተው ወደ ከተማዬቱ ወሰጥ ገቡ። ስለዚህም ኢዮአብ አሞናውያንን መውጋቱን አቁሞ ወደ ኢዮሳሌም ተመለሰ።

¹⁵ሰርዮውያን በእስራኤላውያን እንደ ተሸነፉ ባዩ ጊዜ፣ እንደ ገና ተሰባሰቡ። ¹⁶አድርአዛር መልክተኞችን ሰይ ከወንዙ ማዶ ያሉትን ሰርዮውያን አስመጣ፤ እነርሱም በአድርአዛር ሰራዊት አዛዥ በሰባክ መሪነት ወደ ኤላም ሄዱ።

¹⁷ዳዊት ይህን በሰማ ጊዜ፣ መላውን እስራኤልን ሰበሰበ፤ ከዚያም የርዳኛሽን ተሻግሮ ወደ ዔላም ሄደ። ሰርዮውያንም ለጦርነት ተሰልፈው ዳዊትን በግንባር ገጠሙት። ¹⁸ይሁን እንጂ ከእስራኤል ፊት ሸሹ፤ ዳዊትም ሰባት መቶ ሠረገላኞችንና አርባ ሺህ እግረኛ ወታደሮች ገደለባቸው። እንዲሁም የሰራዊታቸውን አዛዥ ሰባክን አቀሰሎት ስለ ነበር፣ እዚያው ሞተ። ¹⁹በአድርአዛር ሥር የነበሩት ነገሥታት ሁሉ በእስራኤል መሸፋቸውን ባዩ ጊዜ ከእስራኤላውያን ጋር ሰላም መሠረቱ፣ ተገዛላቸውም።

ስለዚህም ሰርዮውያን ከዚያ በኋላ አሞናውያንን መርዳት ፈሩ።

ዳዊትና ቤርሳሌህ

11 ነገሥታት ለጦርነት በሚወጡበት፣ በጸደይ ወራት ዳዊት ኢዮአብን ከንጉሡ ሰዎችና ከመላው የእስራኤል ሰራዊት ጋር አዘመተው፣ እነርሱም አሞናውያንን አጠፉ፤ ረባት የተባለችውንም ከተማ ከበቡ፤ በዚህ ጊዜ ግን ዳዊት በኢዮሳሌም ቀርቶ ነበር።

²አንድ ቀን ማታ፣ ዳዊት ከዐልጋው

10:10 1ሳሙ:26:6
10:12 ዘጸ1:21፣ 31:6; መሳ10:15፣ 304:14; ኤፌ6:10
10:14 2ሳሙ:8:12
10:19 2ሳሙ:8:6፣ 1ሃገ11:25; 22:31፣ 2ሃገ5:1
11:1 ዘጸ3:11፣ 24ሙ:2; 18:1፣ 17ገ20:22; 26፣ 1ዜ5:20:1
11:2 ዘጸ22:8፣ ኢሱ2:8; ግፊ5:28

ተነ ሥቶ በቤተ መንግሥቱ ሰገነት ወዲያና ወዲህ ይመላለስ ነበር፤ ከሰገነቱ ላይ እንዳለም፣ አን ዲት ሴት ገላዋን ስትታጠብ አዩ፤ ሴቲቱም እጅግ በጣም ውብ ነበረች። ³ዳዊትም ሰው ልኮ ስለ ሴቲቱ አጠየቀ። ሰውቀውም፣ “ይህች የኤልያብ ልጅ፣ የኬጢያዊው የአርዮን ሚስት ቤርሳሌህ አይደለችምን?” አለ። ⁴ከዚያም ዳዊት መልእክተኞች ልኮ አስመጣጣት፤ እርሱ ወዳለበት ገባች፤ አብሮአትም ተኛ። በዚህም ጊዜ ወርሐዊ የመንጻት ጊዜ ዋን ፈጽማ ነበር። ከዚያም ተመልሳ ወደ ቤቷ ሄደች። ⁵ሴቲቱ ፀነሰች፤ ለዳዊትም፣ “አርግጥለሁ” ብላ ላከችበት።

⁶ስለዚህም ዳዊት ለኢዮአብ፣ “ኬጢያዊውን አርዮንን ወደ እኔ ስደደው” ሲል ላከበት፣ ኢዮአብም ወደ ዳዊት ላከው። ⁷አርዮን በመጣ ጊዜም፣ ዳዊት የኢዮአብንና የሰራዊቱን ሁሉ ደገንነት እንዲሁም ጦርነቱ እንዴት እየተካሄደ እንዳለ ጠየቀው። ⁸ከዚያም ዳዊት አርዮንን፣ “በል እንግዲህ ወደ ቤትህ ወርደህ እግርህን ታጠብ” አለው። አርዮን ከቤተ መንግሥት ተሰናብቶ ወጣ፤ ንጉሡም ማለፊያ ምግብ አስከትሎ ላከለት። ⁹ነገር ግን አርዮን ከጌታው አገልጋዮች ሁሉ ጋር በቤተ መንግሥቱ ቅጽር በር ተኛ እንጂ፣ ወደ ቤቱ አልወረደም ነበር።

¹⁰ዳዊት፣ “አርዮ ወደ ቤቱ አልሄደም” መባሉን ሲሰማ አርዮንን፣ “ከመንገድ ገና አሁን መግባትህ አይደለምን? ወደ ቤትህ ያልሄድኸው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።

¹¹አርዮም ዳዊትን፣ “ታቦቱ፣ እስራኤልና ይሁዳ በድንኳን ሆነው፣ ጌታዬ ኢዮአብና የጌታዬም ሰዎች አውላላ ሜዳ ላይ ሰፍረው፣ ለመብላትና ለመጠጣት እንዲሁም ከሚስቱ ጋር ለመተኛት እንዴት ወደ ቤቱ እሄዳለሁ? እንዲህ ያለውን ነገር እንደ ማሳደርገው በነፍስህ እምላለሁ” አለው።

¹²ከዚያም ዳዊት፣ “እንግዲያውስ ዛሬ እዚህ እደርና ነገ አሰናብትሃለሁ” አለው። ስለዚህ አርዮ በዚያ ዕለትና በማገድ እዚያው ኢዮሳሌም ቁዩ። ¹³በማገድም ዳዊት ራሱ ባለበት ግብጥ አድርጎለት በላ፣ ጠጣ፣ አስከረውም፤ ሲመሸም አርዮ በምንጣፉ ላይ ለመተኛት የጌታው አሸከሮች ወዳለበት ወጥቶ ሄደ እንጂ ወደ ቤቱ አልወረደም።

¹⁴ሲነጋም ዳዊት ለኢዮአብ ደብዳቤ ጽፎ በአርዮን እጅ ላከለት፤ ¹⁵በደብዳቤውም ላይ፣

11:3 2ሳሙ:23:34; 39:1ዜ5:35
11:4 ዘፊ:15; 25-30; 20:10; ዘጸ22:22; መዝ51 ርእስ፣ ያ01:14-15
11:6 1ዜ5:11; 41
11:8 ዘፍ:18:4
11:11 1ሳሙ:21:5; 2ሳሙ:7:2
11:14 1ሃገ21:8

¹¹6 የኢፍራቴስ ወንዝ ነው።
¹¹8 የሰባላ ሊቃናት ትርጉም እንዲሁም (1ዜ5 19:18 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማል። የዕብራይስጡ፣ ፈረሰኛ ይላል።

“አርዮን ወጊያው በተፋፋ መሰባሰብ ግንባር መድበው፤ ከዚያም ተወግቶ እንዲሞት ትታችሁት ሸሹ” ብሎ ጻፈ።

¹⁶ሰለሌም አዮአብ ከተማዬቱን በከበባት ጊዜ፤ እጅግ ጠንካራ ተከላካዮች እንዳሉበት በሚያውቀው ግንባር አርዮንን መደበው። ¹⁷የከተማዬቱም ሰዎች ወጥተው ከአዮአብ ጋር ጦርነት ገጠሙ፤ ከዳዊት ሰራዊት ወስጥ ጥቂቶቹ ወደቁ፤ እንዲሁም ኬጢያዊው አርዮንም ሞተ።

¹⁸አዮአብም በጦርነቱ የሆነውን ሁሉ ለዳዊት ላከ። ¹⁹መልእክተኛውንም እንዲህ አለው፡ “ይህን የጦርነቱን ወሬ ለንጉሡ ከነገርኸው በኋላ፤ ጋንጉሡ በቀጣ ቱግ ብሎ ለመዋጋት ስትሉ ይህን ያህል ወደ ከተማዬቱ የተጠጋችሁት ስለምንድን ነው? ከግንቡ ቅጥር በላይ ፍላጻ እንደሚሰዱባችሁ አታውቁም ኖሮአል? ጃይሩቤሽትን ልጅ አሴሚ ሌክን የገደለው ማው? በቴቤስ ከገንብ ቅጥር የወፍሬ መጅ ለቃባት የገደለችው አንዲት ሴት አይደለችም? ታዲያ እናንተስ ወደ ግንቡ ቅጥር ይህን ያህል የተጠጋችሁት ለምንድን ነው? በማለት ቢጠይቅህ፤ አንተም መልሱ፤ ‘አገልጋይህ ኬጢያዊው አርዮን ሞቶአል’ ብለህ ንገረው።”

²²ሰለሌህ መልእክተኛው ተነሥቶ ሄደ፤ እዚያ እንደ ደረሰም፤ ከአዮአብ የተቀበለውን መልእክት በሙሉ ለዳዊት ነገረው። ²³መልእክተኛውም ለዳዊት እንዲህ አለው፡ “ሰዎቹ አየሱብን፤ እኛም ለመውጋት ወጥተው እስከ ሚዳው ድረስ መጡ፤ እኛ ግን እስከ ከተማዬቱ ቅጽር መግቢያ ድረስ አሳደን መለስናቸው።” ²⁴ከዚያም ባለ ፍላጻዎቹ ከግንቡ ላይ ሆነው በእኛ በአገልጋዮችህ ላይ ቀስት ስለ ለቀቁ፤ ከንጉሡ አገልጋዮች ጥቂቶቹን ገደሉ፤ አገልጋይህ ኬጢያዊው አርዮንም ሞተ።”

²⁵ዳዊትም፤ መልእክተኛውን፤ “እንግዲህ እንዲህ ብለህ ይህን ለአዮአብ ንገረው፤ ‘መኛም ሰይፍ አንድ ጊዜ ይህን፤ ሌላ ጊዜም ሌላውን ትበላለችና በዚህ አትዘን’” አለው።

²⁶የአርዮን ሚስት ባሏ መሞቱን በሰማች ጊዜ አዘነች፤ አለቀሰችለትም። ²⁷የሐዘኑ ጊዜ ከበቃ በኋላም፤ ዳዊት ልኮ ቤርሳቤህን ወደ ቤቱ አስመጣት፤ ሚስቱ ሆነች፤ ወንድ ልጅም ወለደችለት፤ ነገር ግን ዳዊት የሠራው ሥራ እግዚአብሔርን አሳስደሰተውም ነበር።

ናታን ዳዊትን ገሠጸው

11፡1፤ 12፡29-31 ተጓ ምብ - 1 ዜና 20፡1-3

12 እግዚአብሔር ናታንን ወደ ዳዊት ላከው፤ እርሱም ወደ ዳዊት

11፡15 ቀ፡14-17፤ 24።12፡9፡12
11፡21 መ፡48፡31፤ 9፡50-54
11፡27 ዘ፡34፡8፤ 24።12፡9፤ መ፡15፡4-5
12፡1 24።7፡2፤ 14፡4፤ መ፡15፡1ር፡እስ

12፡5 ዘ፡34፡7፤ 14።14፡39፤ 17፡20፡40፤ ር፡22፡1
12፡6 ዘ፡22፡1
12፡7 14።2፡35፤ 24።14፡13፡17፤ 20፡42፡2፡22
12፡8 24።9፡7
12፡9 ዘ፡15፡31፤ 14።13፡14፤ 24።11፡15፡17፤ 15፡5፤ መ፡12፡6፡9፤ 51፡14
12፡10 24።13፤ 28፡18፡14-15፤ 17፡2፡25
12፡11 ዘ፡17፡17፤ 28፡30፡24።16፤ 11፡21-22
12፡12 24።11፡4-15፤ 16፡22
12፡13 ዘ፡13፡13፤ 20፡6፡10፡20፡10፤ 24፡17፡11፡22፡34፤ መ፡13፡21-5፤ 15፡1፡19፤ 103፡12፡ም፡428፡13፤ ኢ፡43፡25፡44፡22፤ ኤ፡2፡35፤ ሚክ 7፡18-19፤ ዘ፡13፡4፡9

መጥቶ እንዲህ አለው፡ “በአንድ ከተማ የሚኖሩ ሁለት ሰዎች ነበሩ፤ ከእነርሱም አንዱ ባለ ጠጋ ሲሆን፤ ሌላው ደግሞ ድካ ነበረ። ²ባለ ጠጋው እጅግ ብዙ በጎችና የቀንድ ከብቶች ነበሩት፤ ³ድካው ግን ከገዛት ከአንዲት ጠቦት በግ በስተቀር ሌላ አልነበረውም። ተንከባከባት፤ አብረውም ከልጆቹ ጋር አደገች፤ አብረው ትበላ፤ ከጽዋው ትጠጣ እንዲሁም በዕቅድ ትተኛ ነበር፤ ልክ እንደ ገዛ ልጁ ነበረች።

⁴ወደ ባለ ጠጋውም ቤት እንግዳ መጣ፤ ባለ ጠጋው ግን ከራሱ በጎች ወይም ቀንድ ከብቶች ወስዶ ለመጣት እንግዳ ምግብ ማዘጋጀት አልፈለገም፤ ከዚህ ይልቅ የድካውን እንስት ጠቦት በግ ወስዶ ቤቱ ለመጣው እንግዳ አዘጋጀው።

⁵ዳዊት በዚያ ሰው ላይ እጅግ ተቈጥቶ ናታንን እንዲህ አለው፡ “ሕያው እግዚአብሔርን ይህን ያደረገው ሰው ሞት ይገባዋል! ⁶እንዲህ ያለውን ነገር በማድረጉና ባለ ማዘኑም ስለ በጊቱ አራት ዕጥፍ መክፈል አለበት።”

⁷ከዚያም ናታን፤ ዳዊትን እንዲህ አለው፡ “ያ ሰው አንተ ነህ፤ የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህን ነው፤ በእስራኤል ላይ ንጉሥ ትሆን ዘንድ ቀባሁህ፤ ከሰለሌም እጅ ታደግሁህ፤ ⁸የጌታህን ቤት ሰጠህህ፤ የጌታህንም ሚስቶች በብብትህ አስታቀፍህህ፤ የእስራኤልንና የይሁዳን ቤት ሰጠህህ፤ ይህም ሁሉ አንሶህ ቢሆን ኖሮ፤ ከዚህ በላይ ጨምሮ በሰጠህህ ነበር። ⁹ታዲያ በፊቱ ክፉ ነገር በማድረግ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ያቃልላህ፤ ስለምንድን ነው? ኬጢያዊውን አርዮን በሰይፍ መታህ፤ ሚስት እንድትሆንም ሚስቱን ወስድሃት፤ እርሱንም በአሞናውያን ሰይፍ ገደልኸው። ¹⁰ሰለሌህ ሰይፍ ለዘላለም ከቤትህ አይርቅም፤ እኔን አቃለኸኛል፤ ሚስት እንድትሆንም የኬጢያዊውን የአርዮን ሚስት ወስደሃታልና።”

¹¹እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “እነሆ ከራስህ ቤት ክፉ ነገር አስነግብሃለሁ፤ ዐይንህ እያየም ሚስቶችህን ወስጄ ለአንተ ቅርብ ለሆነ ሰው ለአንዱ እሰጣለሁ፤ እርሱም በቀን ብርሃን ከሚስቶችህ ጋር ይተኛል። ¹²አንተ ይህን በስውር አድርገኸዋል፤ እኔ ግን ይህን ንጉ ነገር በቀን ብርሃን በእስራኤል ሁሉ ፊት እገልጠዋለሁ።”

¹³ከዚያም ዳዊት ለናታን፤ “እግዚአብሔርን በጣም በድያለሁ” አለው።

²¹ ጌደዎን፤ ይሩሳሌም በመባልም ይታወቃል።

ናታንም እንዲህ አለው፣ “እግዚአብሔር ኅጢአትህን አስወግዶልሃል። አንተ አትሞትም፤ ¹⁴ይህን በመፈጸምህ ግን፣ የእግዚአብሔር ጠላቶች እጅግ እንዲያቃልሉትና ስላደረግህ፣ የተወለደህ ልጅ ይሞታል።”

¹⁵ናታን ወደ ቤቱ ከሄደ በኋላ፣ የአርዮን ሚስት ለዳዊት የወለደችለትን ሕፃን እግ ዘአብሔር ከባድ ሕመም ላይ ጣለው። ¹⁶ዳዊት ስለ ሕፃኑ እግዚአብሔርን ለመነ፣ ጸመም፣ ከዚያም ወደ ክፍሉ ገብቶ በተከታታይ ሌሊቱን መሬት ላይ ተኝቶ ዐደረ። ¹⁷የቤተ ሰው ሽ ማግሌዎችም ከመሬት ሊያሰነሡት በአጠገቡ ቆሙ፣ እርሱ ግን እምቢ አለ፤ አብሮአቸውም አንዳች ነገር አልበላም።

¹⁸በሰባተኛው ቀን ሕፃኑ ሞተ፤ የዳዊት አገልጋዮችም፣ “እነሆ ሕፃኑ በሕይወት እያለ የነገርነውን ዳዊት አልሰማንም ታዲያ አሁን የሕፃኑን መሞት እንዴት አድርገን ልንነግረው እንችላለን? በራሱ ላይ ጉዳት ሊያደርስ ይችላል” ብለው መንገሩን ፈሩ።

¹⁹ዳዊት አገልጋዮቹ በሹክሹክታ ሲነጋገሩ አይቶ፣ ሕፃኑ መሞቱን ዐወቀ፤ ስለዚህ፣ “ሕፃኑ ሞተ?” ብሎ ጠየቃቸው።

እነርሱም፣ “አዎን ሞቶአል” ብለው መለሱለት።

²⁰በዚህ ጊዜ ዳዊት ከመሬት ተነሣ፣ ከታጠባ፣ ከተቀባና ልብሱን ከለወጠ በኋላ ወደ እግዚአብሔርም ቤት ሄደ ሰገደ። ከዚያም ወደ ክፍሉ ገባ፣ በራሱም ጥያቄ ምግብ አቅርበውለት በላ።

²¹አገልጋዮቹም፣ “እንደዚህ ያደረግኸው ለምንድን ነው? ሕፃኑ በሕይወት እያለ ጸምህ፣ አለቀስህ፣ ሕፃኑ ከሞተ በኋላ ግን ተነሥ ተህ በላህ” ብለው ጠየቁት።

²²እርሱም እንዲህ አለ፣ “በእርግጥ ሕፃኑ በሕይወት እያለ፣ ‘እግዚአብሔር ይቅር ብሎኝ ሕፃኑን በሕይወት ያኖረው ይሆናል’ ብዬ ጸምሁ፤ አለቀስሁ።” ²³አሁን ግን ሕፃኑ ስለ ሞተ፣ የምጸመው ለምንድን ነው? መልሼ ላመጣው እችላለሁን? እኔ ወደ እርሱ እሄዳለሁ እንጂ፣ እርሱ ወደ እኔ አይመለስ!”

²⁴ከዚያም ዳዊት ሚስቱን ቤርሳቤህን አጽናናት፣ ወደ እርሷም ገብቶ አብሮአት ተኛ፣ ወንድ ልጅ ወለደች፣ ስሙንም ሰሎሞን አለው። እግዚአብሔርም ወደደው፣ ²⁵እግዚአብሔር ሕፃኑን ስለ ወደደም ስሙ ይዲድያጅ ተብሎ እንዲጠራ በነቢዩ በናታን በኩል ቃል ላከ።

²⁶በዚያን ጊዜም ኢዮአብ የአሞናውያንን ከተማ ረባትን ወግቶ የቤተ መንግሥቱን ምሽግ ያዘ። ²⁷ከዚያም ኢዮአብ እንዲህ በማ

12:14 ኢሳይ2:5፣ ሮሜ2:24
 12:15 1ሳሙ 25:38
 12:16 መዝ57:95:6
 12:17 ዘፍ37:35፣ 14ሙ1:7፣2ሳሙ3:35፣ዳግ6:18
 12:20 ዘፍ41:14፣ ማቴ6:17
 12:21 መሳ20:26
 12:22 ኢሳ 38:1-5፣ዮና3:9
 12:23 ዘፍ37:35፣ 14ሙ31:13፣2ሳሙ13:39፣ኢዮ7:10፣ 10:21
 12:24 1ነገ1:10፣ 11፣1ዘፍ22:9፣ 28:5፣ማቴ1:6
 12:25 ነሀ13:26
 12:26 ዘዳ3:11

ለት ወደ ዳዊት መልክተኞችን ላከ፤ “ረባትን ወግቼ የውሃውን ከተማ ይገድለሁ፤ ²⁸እንግዲህ የቀረውን ሰራዊት አሰባስበህ ከተማዬቱን ክበብና ያዛት፤ ያለበለዚያ እኔ ከተማዬቱን እይዛትና በሰሜ መጠራታ ነው።”

²⁹ስለዚህ ዳዊት መላውን ሰራዊት አሰባ ስቦ ወደ ረባት በመሄድ ወግቶ ያዛት።

³⁰የንጉሣቸውንም ዘውድ ከራሱ ላይ ወሰደ፣ የዘውዱ ክብደት የሚመዝን አንድ መክሊት ወርቅ ሲሆን፣ በከበረ ዕንቁም ያጌጠ ነበር፤ ይህም በዳዊት ራስ ላይ ተጫነ። ዳዊትም ከከተማዬቱ እጅግ ብዙ ምርኮ ወሰደ፤

³¹እዚያ የነበሩትንም ሕዝብ አውጥቶ መጋዝ፣ የብረት መቁፈሪያና መጥረቢያ ተጠቅመው ሥራ እንዲሠሩ አደረጋቸው፣ እንዲሁም የሸክላ ጡብ አሠራቸው። እንዲህ ያለውም ሥራ በሌሎቹ የአሞናውያን ከተሞች ሁሉ እንዲፈጸም አደረገ። ከዚያም ዳዊትና ሰራዊቱ በሙሉ ወደ ኢዮናሳሌም ተመለሱ።

አምናን ትዕማርን ደፈረ

13 የዳዊት ልጅ አቤሴሎም ትዕማር የምትባል ቁንጆ እጎት ነበረችው፤ እርሷንም የዳዊት ልጅ አምናን ወደዳት።

²አምናን እጎቱን ትዕማርን ከማፍቀሩ የተነሣ እስኪታመም ድረስ ተጨነቀ፣ ድንግል ስለ ሆነች እርሷን ማግኘት የማይቻል ሆኖ አግኝቶታልና።

³አምናን ኢዮናዳብ የተባለ ወዳጅ ነበረው፤ እርሱም የዳዊት ወንድም የሳምሳ ልጅ ነው። ኢዮናዳብ እጅግ ተዝብለኛ ሰው ነበር። ፋምናንንም፣ “የንጉሥ ልጅ ሆይ፣ ሰውነትህ ቀን በቀን የሚከሰትን ምክንያት ለምን አትነግረኝም?” ሲል ጠየቀው።

አምናንም፣ “የወንድሜን የአቤሴሎምን እጎት ትዕማርን አፍቅሬ ነው” አለው።

⁵ኢዮናዳብም፣ “እንግዲያው ‘ታምሜአለሁ’ ብለህ ዐልጋ ላይ ተኛ፤ አባትህ ሊጠይቅህ ሲመጣም፣ ‘እጎቱ ትዕማር መጥታ የምበላውን ነገር ብትሰጠኝ ደስ ይለኛል፤ መብሉንም እዚሁ አጠገቤ ሆኖ እያየሁ አዘጋጅታ በእጄ እንድታገርሰኝ እባክህ ፍቀድልኝ ብለህ ንገረው” አለው።

⁶ስለዚህ አምናን የታመመ ሰው መስሎ ተኛ፤ ንጉሡም ሊጠይቀው መጣ፤ አምናንም፣ “እጎቱ ትዕማር መጥታ፣ እያየሁ ሁለት

12:30 አስ8:15፣ መዝ21:3፣132:18
 12:31 1ሳሙ 14:47
 13:1 2ሳሙ3:2፣3፣ 14:27፣1ዜና3:9
 13:3 1ሳሙ16:9

⁵14 የማሰራቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል። ጥንታዊው የዕብራይስጥ የጽሑፍ ትውፊት ግን፣ **ወዚህም እግዚአብሔርን እጅግ ስለቃለሁ ይላል።**
⁶25 ይዲድያ ማለት **በእግዚአብሔር (የሆኑ) የተወደደ** ማለት ነው።
³¹ በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

እንጀራ ጋግራ በእጁ እንድታገርሰኝ እለምንሃለሁ” ብሎ ጠየቀው።

ገዳዊትም፣ “ወንድምሽ አምኖን ቤት ሄደሽ ምግብ እንድታዘጋጁለት” በማለት ለትዕማር እንዲነግሯት ወደ ቤተ መንግሥቱ ላከ።⁸ ስለዚህም ትዕማር ወንድሟ አምኖን ወደ ተኛበት ቤት ሄደች፤ ጥቂት ሊጥ ወስዳ ካባ ካች በኋላ እያየ አዘጋጅታ ጋገረችው። ፻ዘ ያም መጋሪያውን አውጥታ እንጀራውን አቀረበችለት፤ እርሱ ግን መብላት አልፈለገም።

አምኖንም፣ “ሰውን ሁሉ ከዚህ አስወጡልኝ” አለ፤ ያለውም ሰው ሁሉ ትቶት ወጣ።¹⁰ ከዚያም አምኖን ትዕማርን፣ “እንድታገርሽኝ ምግቡን እዚሁ መኝታ ክፍሌ አምጪልኝ” አላት። ትዕማርም ያዘጋጀችውን እንጀራ ይዛ ወንድሟ አምኖን ወዳለበት መኝታ ክፍል ገባች።¹¹ ነገር ግን ምግቡን ስታቀርብለት አፈፍ አድርጎ ያዛትና፣ “እሁቴ ነዪ አብረን እንተኛ” አላት።

¹²እርሷም እንዲህ አለችው፣ “እባክህ ወንድሜ ተው አይሆንም! አታሰገድደኝ፤ እንዲህ ያለው ነገር በእስራኤል ተደርጎ አያውቅም፤ ይህን አሳፋሪ ድርጊት አታድርግ።

¹³እኔስ እንዴት እሆናለሁ? ነውሬንስ ተሸክሜ የት እገባለሁ? አንተስ ብትሆን በእስራኤል ከወራዳዎቹ እንደ አንዱ መቄጠርህ አይደለምን? እባክህ ለንጉሡ ንገረው፤ እንዳላገባህም አይከለክለኝም።”¹⁴ እርሱ ግን ሊሰማት አልፈለገም፤ ከእርሷ ይልቅ ብርቱስ ስለ ነበር፣ በግድ አስነወራት፤ ከእርሷም ጋር ተኛ።

¹⁵ከዚያም አምኖን እጅግ ጠላት፤ እንዲያውም ቀድሞ ካፈቀራት የበለጠ ጠላት። አምኖንም፣ “ተነሽ ውጭልኝ!” አላት።

¹⁶እርሷም፣ “ይህ አይሆንም! እኔን አስወጥቶ መስደድ፣ አስቀድመህ ካደረሰህብኝ በደል የባሰ መፈጸምህ ነው” አለችው። እርሱ ግን አልተቀበላትም፤¹⁷ በግል የሚያገለግለውን ወጣት ጠርቶ፣ “ይህኛን ሴት ከዚህ አስወጣና በሩን ዝጋባት” አለው።¹⁸ ስለዚህም አገልጋዩ አስወጥቶ በሩን ዝጋባት፤ ጌጠኛጦ የሆነና በዚያን ጊዜ ድንገል የሆኑት የንጉሥ ልጆች የሚለብሱትን ዐይነት ልብስ ለብሳ ነበር።¹⁹ ትዕማርም በራሷ ላይ ዐመድ ነሰነ ሰች፤ ጌጠኛጦ ልብሷን ቀደደች፤ ከዚያም እጇን በራሷ ላይ አድርጋ እያለቀሰች ሄደጠች።

²⁰ ወንድሟ አቤሴሎምም፣ “ያ ወንድምሽ አምኖን ካንቺ ጋር ነበርን? እኑቴ ሆይ፣ በይ አሁን ዝም በዩ፤ ወንድምሽ ስለሆነ፤ ነገሩን በልብሽ አትያዘርው” አላት። ትዕማርም በወንድሟ በአቤሴሎም ቤት

13፡9 ዘፍ45፡1
13፡11 ዘፍ38፡16፤
39፡12
13፡12 ዘፍ34፡7፤
ዘሌ20፡17
13፡13 ዘሌ18፡9፤
ዘ822፡21፤23-24
13፡14 ዘፍ34፡2፤
ሕዝ22፡11
13፡18 ዘፍ37፡23
13፡19 ኢሰ7፡6፤
ኢሰ4፡1፤879፡3

ብቸኛ ሴት ሆና ኖረች።
²¹ንጉሥ ዳዊት ይህን ሁሉ በሰማ ጊዜ እጅግ ተቁጣ፤²² አቤሴሎም አምኖንን ክፉም ሆነ ደግ አንዳች ቃል አልተናገረውም፤ ምክንያቱም አምኖን እኅቱን ትዕማርን ስላስነወራት ጠልቶት ነበር።

አቤሴሎም አምኖንን ገደለው

²³ከሁለት ዓመት በኋላ አቤሴሎም በኤፍሬም ድንበር አቅራቢያ ባለችው በቤሳሶር ከተማ በጎቹን ይሸልት ነበር፤ በዚህን ጊዜ የንጉሡን ወንዶች ልጆች ሁሉ በዚያ እንዲገኙለት ጋበዛቸው።²⁴ አቤሴሎምም ወደንጉሡ ሄደ፣ “እነሆ፣ ባሪያህ በጎቹን እየሸለተ ነው፤ ታዲያ ንጉሡና ሹማምንቱ ፈቃዳቸው ሆኖ እባክህ ይገኙልኝ?” ሲል ጠየቀው።

²⁵ንጉሡም፣ “ልጄ ሆይ፣ ሁላችንም መሄድ የለብንም፤ ሸክም እንሆንብሃለን” ሲል መለሰለት። አቤሴሎም አጥብቆ ቢለምነውም ንጉሡ መሄድ አልፈለገም፤ ነገር ግን መርቆ አሰናበተው።

²⁶አቤሴሎምም፣ “እንግዲያውስ ወንድሜ አምኖን አብሮን ይሂድ” አለው።

ንጉሡም፣ “አብሮአችሁ የሚሂደው ስለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።²⁷ ነገር ግን አቤሴሎም አጥብቆ ስለ ለመነው፣ አምኖንና ሌሎቹ የንጉሡ ወንዶች ልጆች ሁሉ አብረውት እንዲሄዱ አደረገ።

²⁸አቤሴሎምም አገልጋዮቹን፣ “አምኖን የወይን ጠጅ ጠጥቶ መንፈሱ መለወጡን ተጠባብቁ፤ ከዚያም እኔ አምኖንን፣ ምቱት” ስላችሁ ግደሉት፤ ያዘዘኝችሁ እኔ ነኝ አትፍሩ፤ በርቱ፣ ጠንክሩ” ብሎ አዘዛቸው።

²⁹የአቤሴሎምም አገልጋዮች ጌታቸው ያዘዛቸውን በአምኖን ላይ ፈጸሙ። ከዚያም የንጉሡ ልጆች በሙሉ ተነሥተው በየበቅሎዎቻቸው ላይ ተቀምጠው ሸሹ።

³⁰እነርሱ በመንገድ ላይ ሳሉም፣ “አቤሴሎም የንጉሡን ልጆች በሙሉ ፈጃቸው፤ አንድም የተረፈ የለም” የሚል ወሬ ለዳዊት ደረሰው።³¹ ንጉሡም ተነሥቶ ቆመ፤ ልብሱን ቀደደ፤ በመሬትም ላይ ተዘረረ፤ በአጠገቡ ቆመው የነበሩት አገልጋዮቹም ሁሉ ልብሳቸውን ቀደዱ።

³²የዳዊት ወንድም የሳምዓ ልጅ አዮናዳብ ግን እንዲህ አለ፤ “የንጉሡን ልጆች በሙሉ እንደ ፈጃቸው አድርጎ ጌታዬ አያስብ፤ እኑቱን ትዕማርን በግድ ካስነወራት ጊዜ አንጎላቶ አቤሴሎም ቁርጠ የተነሣበት

13፡21 ዘፍ34፡7
13፡22 ዘፍ31፡24፤
ዘሌ19፡17-18፤
1ዮሐ2፡9-11
13፡23 14መ25፡7
13፡28 ፍት3፡7፤
2ሳመ3፡3፤12፡10
13፡31 ዘጥ14፡6

¹⁸ በሰብራይስጥ የዚህ ሐርግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
¹⁹ በሰብራይስጥ የዚህ ሐርግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

ጉዳይ ስለ ሆነ፤ የሞተው አምኖን ብቻ ነው።³³ እንግዲህ የሞተው አምኖን ብቻ ስለ ሆነ፤ ‘የንጉሥ ልጆች በሙሉ ተገደሉ’ ተብሎ የተነገረውን ንጉሥ ጌታዬ ማመን የለበትም።”

³⁴ አቤሴሎምም ፈጥኖ ሸሸ።

ለዘብ ጥበቃ የቆመውም ሰው ቀና ብሎ ሲመለከት፤ ከእርሱ በስተ ምዕራብ ካለው መንገድ ብዙ ሰዎች በተራራው ጥግ ቀኝ ልቀኝ ሲወርዱ አየ፤ ዘብ ጠባቂውም ሂዶ ለንጉሡ፤ “ከበስተ ሐሮናይም አቅጣጫ በኩረብታው ጥግ ላይ ሰዎች ቀኝ ልቀኝ ሲወርዱ አያለሁ።” ብሎ ነገረው።

³⁵ ኢዮናዳብም ዳዊትን፤ “እነሆ፤ የንጉሡ ልጆች መጥተዋል፤ አገልጋይህም እንዳለው ሆኖአል” አለው።

³⁶ ገና ተናግሮ ሳይጨርስ፤ የንጉሡ ልጆች ጮኸው እየተላቀሱ ገቡ፤ እንደዚሁም ንጉሡና አገልጋዮቹ ሁሉ እጅግ አለቀሱ።

³⁷ አቤሴሎም ኩብላሎ የጊሹር ንጉሥ ወደ ሆነው ወደ ዓሚሁድ ልጅ ወደ ተልማይ ሄደ፤ ነገር ግን ዳዊት ስለ ሞተው ልጁ ዘወትር የለቅስ ነበር።

³⁸ አቤሴሎም ሸሸቶ ወደ ጊሹር ከሄደ በኋላ፤ በዚያ ሦስት ዓመት ተቀመጠ።

³⁹ ንጉሥ ዳዊት በልጁ በአምኖን ሞት ከደ ረሰበት ሐዘን ከተጽናና በኋላ፤ ወደ አቤሴሎም ለመሄድ መንፈሱ ተነሣ።

አቤሴሎም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ

14 የጽናዩ ልጅ ኢዮኦብ የንጉሡ ልብ አቤሴሎምን እንደ ናፈቀ ተረዳ። ስለዚህም ኢዮኦብ ወደ ቴቁሌ፤ ሰው ልኮ አንዲት ብልጎ የሆነች ሴት አስ መጣ፤ እንዲህም አላት፤ “ሐዘንተኛ በመ ምሰል የሐዘን ልብስ ልበሽ፤ ዘይት አት ቀቢ፤ ለሞተ ሰው ብዙ ጊዜ እንዳዘነች ሴት መስለሽም ታዩ።” ከዚያም ወደ ንጉሡ ሄደች እንዲህ በዩው። “ከዚያም ኢዮኦብ የምትናገራቸውን ቃላት ነገራት።

⁴⁰ የቴቁሌዬቱም ሴት ወደ ንጉሡ ገብታት። በንጉሡ ፊት ወደ መሬት በግምባሯ ተደናታ እጅ በመንሣት አክብሮቷን ከገለጠች በኋላ፤ “ንጉሥ ሆይ! እርዳኝ” አለች።

⁴¹ ንጉሡም፤ “ኛግርሽ ምንድን ነው?” ብሎ ጠየቃት።

እርሷም እንዲህ አለች፤ “እኔ በእርግጥ ባሌ የሞተብኝ መበለት ነኝ፤ ልኔ አገልጋይ ሆኖ ወንዶች ልጆች ነበሩኝ፤ ሜዳ ላይ እርስ በርሳቸው ተጣሉ፤ ገላጋይም ስላ ልነበረ፤ አንዱ ሌላውን መትቶ ገደለው። ጎእነሆ ቤተ ዘመዱ ሁሉ በባሪያህ ላይ ተነሥተው፤ ‘ወንድሙን ስለ ገደለ እንገድለ

13:37 2ሳሙ:3:3
13:39 2ሳሙ:12:19-23:14:13
14:1 2ሳሙ:2:18
14:2 ፍት:3:3
2ሳሙ:20:16:ነሀ
3:5:አ.ሳ:16:1
ኤር:6:1:አሞ:1:1
14:3 ቀ:19
14:7 ዘጥ:35:19:1
ዘ819:10-13:1
ማ:621:38

14:8 1ሳሙ:25:35
14:9 1ሳሙ:25:24:28:ማ:4:27:25
14:11 ዘጥ:35:12:21:1ሳሙ:14:45:ማ:4:10:30
14:13 2ሳሙ:12:7:13:38-39:15:720:40
14:14 ዘጥ:35:15:25-28:ኢዮ:10:8:14:11:17:13:30:23:መዝ:22:15:58:7:አ.ሳ:19:5:0:49:27
14:16 ዘ034:9:1ሳሙ:26:19
14:17 1ሳሙ:29:9:1:7:3:9:8:72:21

ዋለንና ወንድሙን የገደለውን ሰው አሳል ፈሽ ስጪን፤ ከዚያም ወራሽ አልባ ትሆኛለሽ’ ይሉኛል፤ ስለዚህ የቀረኝን አንዱን መብራቴን አጥፍተው፤ ባሌን በምድር ላይ ያለ ስምና ያለ ዘር ሊያስቀሩት ነው።”

⁸ ንጉሡም ሴቲቱን፤ “አንቺ ወደ ቤትሽ ሂጃ፤ ስለ ጉዳይሽ አስፈላጊውን ትእዛዝ እስ ጣለሁ” አላት። ፃነገር ግን የቴቁሌዬቱም ሴት፤ “ንጉሥ ጌታዬ፤ በደሉ በእኔና በአ ባቴ ቤተ ሰብ ላይ ይሁን፤ ንጉሡና ዙፋኑ ከበደል የነጹ ይሁኑ” አለች።

¹⁰ ንጉሡም፤ “ማንም ሰው አንዳች ነገር ቢናገርሽ እኔ ዘንድ አምጪው፤ ዳግም አያስቸግርሽም” ሲል መለሰላት።

¹¹ እርሷም፤ “ደም ተበቃዮቹ ልጄን በማ ጥፋት የባሰ ጉዳት እንዳያደርሱ፤ ንጉሡ ከም ላኩን እግዚአብሔርን ይለምን” አለች።

ንጉሡም፤ “ሕያው እግዚአብሔርን! ከል ጅሽ ራስ ላይ አንዲት ጠጉር እንኳ አት ነካም” አላት።

¹² ከዚያም ሴቲቱ፤ “እኔ አገልጋይህ ለጌ ታዬ ለንጉሡ አንዲት ቃል እንደናገር ፍቀድልኝ” አለችው። እርሱም፤ “እሺ ተናገረ” አላት።

¹³ ሴቲቱም መልሳ እንዲህ አለችው፤ “እን ዲህ ያለውን ነገር በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ያሰብኸው ለምንድን ነው? ንጉሡ ከአገር የተ ሰደደውን ልጁን አልመለሰውም፤ ታዲያ ይህን ሲናገር በራሱ ላይ መፍረዱ አይደለምን?

¹⁴ በመሬት ላይ የፈሰሰ ውሃ እንደማይ ታፈስ ሁሉ፤ እኛም እንደዚሁ እንሞታለን፤ እግዚአብሔር ግን ከአገር የተሰደደ ሰው ከእርሱ እንደ ራቀ በዚያው እንዳይቀር የሚመለስበትን ሁኔታ ያመቻቻል እንጂ ሕይወቱ እንድትጠፋ አይፈቅድም።

¹⁵ “አሁንም ወደዚህ የመጣሁት ሕዝቡ ስላስፈራኝ ይህንኑ ለንጉሥ ጌታዬ ለመነገር ነው። እኔም አገልጋይህ ይህን አሰብሁ፤ ‘ለንጉሡ እነግረዋለሁ፤ ምናልባትም አገልጋዩ የጠየቀችውን ይፈጽምላት ይሆናል፤¹⁶ እግዚአብሔር ከሰጠን ርስት እኔንም ልጄ ንም ሊነቅለን ከተነሣው ሰው እጅ ንጉሡ አገልጋዩን ሊታደግ ይፈቅድ ይሆናል።”

¹⁷ “አሁንም አገልጋይህ፤ ንጉሥ ጌታዬ በሳ ውንና ክፋውን በመለየት እንደ እግዚአብሔር

³⁴ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል። ፅብራ ይሰጡ ግን ይህን ዐረፍተ ነገር አይጨምርም።
³⁹ የሙት ባሕር ጥቅልና አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጂች ከዚህ ጋር ይስማማሉ። የማሰፊቱ ቅጂ ግን፤ የንጉሥ ዳዊት መንፈስ ተነሣ። ይላል።
⁴⁴ ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂች፤ የሰብዓ ሊቃናት፤ የቡልጊትና የሰርስት ትርጉሞች፤ ይላ ይላል። አብዛኛቹ ቅጂች ግን፤ ለንጉሡ ተናገረች ይላሉ።

መልአክ ስለ ሆነ፤ የጌታዬ የንጉሠ ቃል ያጽናናኝ፤ እግዚአብሔር እምላክህም ካንተው ጋር ይሁን' ትላለች።”

¹⁸ከዚያም ንጉሠ ሴቲቱን፤ “እኔም ለምጠ ይቅሽ ነገር አንቺም መልሱን አትደብ ቁኝ” አላት።

ሴቲቱም፤ “ንጉሥ ጌታዬ፤ እሺ ይና ገር” አለችው።

¹⁹ንጉሡም፤ “በዚህ ሁሉ የኢዮአብ እጅ የለበትምን?” ሲል ጠየቃት።

ሴቲቱም መልሳ እንዲህ አለች፤ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ በእያው ነፍሱም እምላለሁ፤ ንጉሥ ጌታዬ ከተናገረው ሁሉ ወደ ቀኝም ወደ ግራም የሚል ማንም የለም። አምን ይህን እንዳደርግ ያዘዘኛና ይህም ሁሉ ቃል በእኔ በአገልጋይህ አንደበት እንዳነገር የላ ከኝ አገልጋይህ ኢዮአብ ነው። ²⁰አገልጋይህ ኢዮአብ ይህን ያደረገውም ያለውን ሁኔታ ለመለወጥ ሲል ነው፤ ነገር ግን ጌታዬ የእግዚ አብሔርን መልአክ ጥበብ የመሰለ ጥበብ ስላለው፤ በምድሪቱ ላይ የሚሆነውን ነገር ሁሉ ያውቃል።”

²¹ንጉሡም ኢዮአብን፤ “መልካም ነው፤ ፈቅጃለሁ፤ ሂድና ወጣቱን አቤሴሎምን መል ሰህ አምጣው” አለው።

²²ኢዮአብም አክብሮቱን ለንጉሡ ለመግ ለጥ ወደ መሬት በግምባሩ ተደፍቶ እጅ ነጭ ንጉሡንም ባረከ፤ ኢዮአብም በመቀጠል፤ “ንጉሡ የአገልጋዩን ልመና ስለ ተቀበ ለው፤ ባሪያህ በፊትህ ሞገስ ማግኘቱን ዛሬ ለማወቅ ችሎአል” አለ።

²³ከዚያም ኢዮአብ ወደ ጌሹር ሂዶ አቤ ሴሎምን ወደ ኢዮሩሳሌም መልሶ አመጣው።

²⁴ንጉሡ ግን፤ “እዚያው እቤቱ ይሂድ፤ ዐይ ኔን ማየት የለበትም” አለ። ስለዚህም አቤ ሴሎም ወደ ቤቱ ሂደ፤ የንጉሡንም ፊት አላየም።

²⁵መቼም በመልኩ ማማር አቤሴሎምን የሚያህል አንድም ሰው በመላው እስራ ኤል አልነበረም፤ ከራስ ጠጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ የሚወጣለት እንከን አልነበረም።

²⁶የራስ ጠጉሩ ሲከብደው በዓመት አንድ ጊዜ ይቆርጠው ነበር፤ የተቆረጠውን በሚ መገነው ጊዜ ክብደቱ በቤተ መንግሥቱ ሚዛን ሁለት መቶ ሰቅል⁴ ይሆን ነበር።

²⁷አቤሴሎም ሦስት ወንዶች ልጆችና ትዕ ማር የተባለች አንዲት ሴት ልጅ ተወለዱለት፤ ሴት ልጇም በጣም ውብ ነበረች።

²⁸አቤሴሎም የንጉሡን ዐይን ሳያይ ሁለት ዓመት በኢዮሩሳሌም ኖረ። ²⁹ከዚያም አቤ ሴሎም ወደ ንጉሡ እንዲሂድለት ኢዮአ

14:19 ፉ*3
14:20 2ሳሙ
18:13፤1ነገ3፤12:28፤
10:23-24፤ኢሳ28:6
14:22 ዘፍ:47:7
14:26 2ሳሙ:18:9
14:27 2ሳሙ
13:1፤18:18

ብን አስጠራው፤ ኢዮአብ ግን ወደ እርሱ መምጣት አልፈለገም፤ ለሁለተኛ ጊዜም ሳከበት፤ ኢዮአብ አሁንም መምጣት አል ፈለገም። ³⁰ከዚያም አቤሴሎም ለአገል ጋዮቹ “ተመልከቱ የኢዮአብ ዕርሻ የሚገኘው ከእኔ ዕርሻ አጠገብ ነው፤ በዕርሻው ላይ የገብስ አዝመራ አለው፤ ሄዳችሁም እሳት ልቀቁበት” አላቸው። ስለዚህ የአቤሴሎም አገልጋዮች ሂደው የኢዮአብን ዕርሻ በእ ሳት አቃጠሉት።

³¹ከዚያም ኢዮአብ ወደ አቤሴሎም ቤት ሂደ፤ “አገልጋዮችህ ለምንድን ነው ዕር ሻዬን ያቃጠሉት?” ብሎ ጠየቀው።

³²አቤሴሎምም፤ ኢዮአብን፤ “ከጌሹር ለምን መጣህ? ለእኔ እስካሁንም እዚያው ብሆን ይሻለኝ ነበር ብሎአል ብለህ እንድ ትነግርልኝ ‘ወደ ንጉሡ እልክህ ዘንድ ወደ እኔ ና’ ብዬ አስጠራሁህ፤ አሁንም ቢሆን፤ የን ጉሡን ዐይን ማየት እፈልጋለሁ፤ ምንም ዐይ ነት በደል ከተገኘብኝ ይግደለኝ” አለው።

³³ኢዮአብም ወደ ንጉሡ ሂዶ ይህንኑ ነገረው። ከዚያም ንጉሡ አቤሴሎምን አስጠ ረው፤ እርሱም መጥቶ በንጉሡ ፊት በግ ምባሩ ተደፍቶ እጅ ነጭ ንጉሡም አቤ ሴሎምን ሳመው።

የአቤሴሎም ዐመፅ

15 ከዚህ በኋላ አቤሴሎም ሠረገላና ፈረሶች እንዲሁም ፊት ፊቱ የሚ ሮጡ አምሳ ሰዎች ለራሱ አዘጋጀ። ²አቤ ሴሎምም በማለዳ ተነሥቶ ወደ ከተማዬቱ መግቢያ በር በሚወስደው መንገድ ዳር ሆን ብሎ ይቆም ነበር። ማናቸውም ባለ ጉዳይ አቤቱታውን ለንጉሡ አቅርቦ ለማስወሰን በሚመጣበት ጊዜ ሁሉ፤ አቤሴሎም ወደ እርሱ እየጠራ፤ “አንተ ከየትኛው ከተማ ነው የመጣኸው? በማለት ይጠይቀዋል፤ ያም ሰው፤ “አገልጋይህ ከአንዱ የእስራኤል ነገ ዶች ነው” ብሎ ይመልስለታል። ³ከዚያም አቤሴሎም፤ “ተመልከት! ጉዳይህማ ትክ ክልና ተገቢም ነው፤ የትኛው የንጉሥ እን ደራሴ ነው ታዲያ የሚያይልህ?” ይለዋል። ⁴ቀጠል አድርጎም፤ “ምነው ዳኛ ሆኜ በም ድራቱ ላይ በተሾምሁ! አቤቱታ ወይም ክስ ያለበት ሁሉ ወደ እኔ እየመጣ ፍትሕ እንዲያገኝ አደርገው ነበር” ይል ነበር።

⁵እንዲሁም ማናቸውም ሰው ወደ እርሱ ቀርቦ እጅ በሚሥጡ ጊዜ፤ አቤሴሎም እኛን ዘርግቶ ይይዘውና ይስመው ነበር። ⁶አቤሴ ሎም ፍትሕ ለማግኘት ወደ ንጉሡ የሚ መጣውን እስራኤላዊ ሁሉ የሚቀርቡው

14:30 ዘፍ:31
14:31 መሳ15:5
14:32 1ሳሙ
20:8፤2ሳሙ:3:3
14:33 ሉቃ15:20
15:1 1ሳሙ:8:11፤
2ሳሙ:12:11
15:2 ዘፍ23:10፤
2ሳሙ:19:8
15:3 ምሳ12:2
15:4 መሳ9:29
15:6 ሮሜ16:18

⁴26 2.3 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

በዚህ መንገድ ስለ ነበር፣ የአሰራራውን ሰዎች ልብ ሰረቀ።
 ስለዚህ ሳሙኤል በኋላም አሴሌምን ንጉሠ-አንዲህ አለው። “ለእግዚአብሔር የተሳሉትን ስጋዎች ለማድረስ ወደ ኬብርን እንድሄድ ፍቀድልኝ፤⁸ እኔ አገልጋይህ በሶርያ ምድር በጌሹር ሳሉሁ ‘እግዚአብሔር ወደ ኢየሩሳሌም የመለሰኝ እንደ ሆነ፤ በኬብርም ለእግዚአብሔር እሰግዳለሁ’ ብዬ ተስ ያለሁ።”

፳፻፲፱ ምዕተኛው ክፍል፡ “በሰላም ሂድ” አለው፤ ስለዚህ አሴሌም ወደ ኬብርን ሄደ።

10 ከዚያም አሴሌም፣ “የቀንደ መለክት ደምፅ ስትሰማ፣ አሴሌም በኬብርን ነገሠ በሉ” የሚሉ የምስጢር ሠራተኞችን ለመላው የአሰራራ ነገዶች አሰማራ።¹¹ ከአሴሌም ሆነው ለሰዎች መቶ ሰዎች አብረውት ሄዱ፤ በእንግድነት ተጋብዘው በየዋህነት ከመሄዳቸው በስተቀር፣ ስለ ጉዳዩ የሚያውቁት አንዳችም ነገር አልነበረም።¹² አሴሌም መሥዋዕት በሚያቀርብበት ጊዜ የዳዊት አማካሪ የሆነው ጊሎአዊው አኪጦ ፊል ከአገሩ ከጊሎ ወደ እርሱ እንዲመጣ ላከበት፤ ስለዚህ ሄራው ጥንካሬ አገኘ፣ የአሴሌምን ተከታዮች ቆጥሮ እየጨመረ መጣ።

የዳዊት ሽሽት

13 መልእክተኛው መጥቶ፣ “የአሰራራ ሰዎች ልብ ከአሴሌም ጋር ሆኖአል” ብሎ ለዳዊት ነገረው።

14 ከዚያም ዳዊት በኢየሩሳሌም ላሉት ሹማ ምንጭ ሁሉ፣ “ተነሡ እንሸሸ። ያለበለዚያ አንዳችንም ከአሴሌም እጅ ማምለጥ አንችልም፤ አሁን-ኔ ከዚህ መውጣት አለብኝ፤ ካልሆነ ገሥግሦ መጥቶ ከያዘን እኛን ያጠፋናል፤ ከተማዬ ተንም በሰይፍ ይመታ ታል” አላቸው።

15 የንጉሡ ሹማምንትም፣ “ጌታችን ንጉሡ የመረጠውን ሁሉ ለማድረግ እኛ አገልጋዮችህ ዝግጁ ነን” ብለው መለሱት።

16 ንጉሡ ከመላው ቤተ ሰብ ጋር ወጣ፤ ቤተ መንግሥቱንም እንዲጠብቁ ዐሥር ቁጣቶች አስቀረ።¹⁷ ስለዚህ ንጉሡ መላውን ሕዝብ አስከትሎ ወጣ፤ ጥቂት ርቀው ከሄዱ በኋላም በአንዳት ቦታ ቆሙ።¹⁸ ሰዎቹ ሁሉ፣ ከለታውያን፣ ፈሊታውያን እንዲሁም ከጌት አብረውት የመጡትን ስድስት መቶ ጌታውያንን ሁሉ ጨምሮ ተሰልፈው በንጉሡ ፊት ዐለፉ።

19 ንጉሡም ጌታውን ኢታይን እንዲህ አለው፡ “ከእኛ ጋር የመጣኸው ለምንድን

15:8 ወጪ:28:20:24:36
 15:10 1:7:13:34:39:2:79:13
 15:12 ፋ:31:34:ኢሉ:15:51:24:16:15:23:17:14:23:34:1:16:5:27:33:አ:ፆ:19:14:መዝ:3:144:9:55:13:ኤር9:4
 15:14 24:19:9:1:72:26:መዝ:3 ርእስ:132:1
 15:16 24:16:21-22:20:3
 15:18 14:መ:30:14:24:መ:20:7:23:1:71:38:44:1:16:5:18:17
 15:19 ወጪ:31:15:3:24:መ:18:2
 15:20 14:መ:22:2:24:መ:2:6
 15:21 ፋ:ት:1:16:17:ም:17:17
 15:23 14:መ:11:4:1:72:37:2:71:23:12:2:16:5:16:2:9:16:30:14:ኢ:ፆ:2:12:ኤር:31:40:ፆ:ሐ:18:1
 15:24 ወጪ:4:15:10:33:14:መ:22:20:24:መ:8:17:19:11
 15:25 ወጪ:15:13:ዘ:15:31:መዝ:43:3:46:4:84:1:132:7
 15:26 መ:10:15:24:መ:22:20
 15:27 ፋ:36:14:መ:9:9:24:መ:17:17:71:42
 15:28 24:መ:17:16

ነው? ተመለሰና ከንጉሡ ከአሴሌም ጋር ተቀመጥ፤ አንተ ለራስህ ከአገርህ ተወስደህ የመጣህ እንግዳ ነህ፤²⁰ የመጣኸውም ገና ትናንት ነው፤ ታዲያ የት እንደምሄድ የማላውቅ ሰው እንዴት ዛሬ ከእኛ ጋር እንድትንከራተት ላድርግ? በል አሁንም ሰዎችህን ይዘህ ተመለስ፤ በነገር፣ ታማኝ ነትም ከአንተ ጋር ይሁን” አለው።

21 ኢታይ ግን፣ “ሕይወት እግዚአብሔርን እንዲሁም በጌታዬ በንጉሡ እምሳለሁ፤ ሕይወትም ይሁን ሞት በየትም ቦታ ንጉሥ ጌታዬ የሚሆነውን ሁሉ አገልጋይም እንደዚያው ይሆናል” ብሎ መለሰለት።

22 ዳዊትም ኢታይን፣ “በል እንግዲያው ቅደምና ሂድ” አለው። ስለዚህ ጌታዊው ኢታይ ሰዎቹን ሁሉና አብረውት የነበሩትን ቤተ ሰቦቹን ይዞ ሄደ።

23 ሕዝቡ ሁሉ በሚያልፍበትም ጊዜ ባላገሩ በሙሉ እየጮኸ አለቀሰ፤ ንጉሡም የቄድሮንን ሸለቆ ተሻገረ፤ ሕዝቡም ሁሉ ተሻግሮ ወደ ምድረ በዳው ተጓዘ።

24 ሳይቅም በዚያ ነበር፤ አብረውት የነበሩትም ሌዋውያን ሁሉ የእግዚአብሔርን የኪዳንን ታቦት ተሸክመው ነበር። እነርሱም የእግዚአብሔርን ታቦት ዐሳረፉ፤ አብያታርም ሕዝቡ በሙሉ ከከተማዬ ለቆ እስኪወጣ ድረስ መሥዋዕት አቀረቡ።

25 ከዚያም ንጉሡ ሳይቅን እንዲህ አለው፡ “አንተ የእግዚአብሔርን ታቦት ወደ ከተማዬ ይዘህ ተመለስ፤ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አማኝኛ እንደ ሆነ፣ እርሱ እኔንም መልሶ ታቦቱንና ማደሪያውን እንደ ገና ለማየት ያበቃኛል፤²⁶ ነገር ግን እርሱ፣ ‘ባንተ አልተደሰትህም’ የሚል ከሆነ፣ መልካም መስሎ የታየውን ነገር ያድርግብኝ፤ እኔም ለመቀበል ዝግጁ ነኝ።”

27 እንዲሁም ንጉሡ ካሁን ሳይቅን እንዲህ አለው፡ “አንተ ነቢይ አይደለህምን? እንግዲህ አንተም ልጅህን አኪማአሰን፤ የአብያታርን ልጅ ዮናታንን ይዘህ በሰላም ወደ ከተማዬ ተመለስ። አንተና አብያታር ሁሉን ልጆቻችሁን ይዛችሁ ሂዱ።²⁸ እኔም ከአንተ ዘንድ ወሬ እስካገኝ ድረስ በምድረ በዳው በሚገኘው በውክ መሻገሪያ እቄያለሁ”²⁹ ስለዚህ ሳይቅን አብያታር የእግዚአብሔርን ታቦት ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም በመመለስ እዚያው ቆዩ።

⁷ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም፤ የሶርስቱ ቅጅና የአይሁዳዊው የታሪክ ጽሑፍ የጻፉት ወልደ ኮሮን ጽሑፎች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፡ ፅብራዊው ግን፣ አርጋ ይላል።
⁸ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፡ ፅብራዊው ግን፣ ከብርግ የሚለውን ቃል አይጨምርም።
²⁴ ወይም አብያታር ሂደ

30 ዳዊት ግን እያለቀሰ የደብረ ዘይትን ተራራ ሸቅብ ወጣ፤ ራሱን ተከናግቦ፤ ባዶ እግሩን ነበር፤ አብሮት ያለውም ሕዝብ ሁሉ እንደ ዚሁ ራሱን ተከናግቦ እያለቀሰ ሸቅብ ይወጣ ነበር።³¹ በዚህ ጊዜ፣ “ከአቤሴሎም ጋር ካሄሩት መካከል አንዱ አኪጦፊል ነው” ብለው ለዳዊት ነገሩት። ስለዚህ ዳዊት፣ “እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህን የአ ኪጦፊልን ምክር ወደ ከንቱነት ለውጠው” ብሎ ጸለየ።
 32 ዳዊትም ሕዝቡ እግዚአብሔርን ወደ ሚያመልክበት ወደ ተራራው ጫፍ ሲደርስ፤ አርካዊው ኩሲ ልብሱን ቀዶ ትቢያ በራሱ ላይ ነስታ ሊገናኘው መጣ።
 33 ከዚያም ዳዊት እንዲህ አለው፣ “አብ ረሽኝ ብትሄድ ሸክም ትሆንብኛለህ፤³⁴ ነገር ግን ወደ ከተማዬ ተመልሰህ አቤሴሎምን፣ ንጉሥ ሆይ፤ አገልጋይህ እሆናለሁ፤ ቀድሞ የአባትህ አገልጋይ እንደ ነበርህ ሁሉ፤ ዛሬም አንተን አገልግላለሁ” ብትለው የአኪጦፊልን ምክር በማፍረስ ትረዳኛለህ።³⁵ ከህናቱ ሳይቅና አብያታር እዚያው ከአንተው ጋር ይሆኑ የለምን? ከቤተ መንግሥቱ የምትሰማትን ሁሉ ንገራቸው።³⁶ የሳይቅ ልጅ አኪማአስና የአብያታር ልጅ ዮና ታን፣ ሁለቱ ወንዶች ልጆቻቸው እዚያው አብረዋቸው ይገኛሉ። የምትሰማትን ሁሉ በእነርሱ ላክልኝ።”
 37 ስለዚህ የዳዊት ወዳጅ ኩሲ ልክ አቤ ሴሎም ኢየሩሳሌም በገባበት ሰዓት እዚያው ደረሰ።
ዳዊትና ሲባ
16 ዳዊት ከተራራው ጫፍ ባሻገር ጥቂት እልፍ ብሎ እንደ ሄደ፣ ሲባ የተባለው የሚምሬቦስቴ አገልጋይ፣ ሁለት መቶ እንጂራ፣ አንድ መቶ ጥፍጥፍ ዘቢብ፣ አንድ መቶ ጥፍጥፍ በለስና አንድ አቀጣ ማዳ የወይን ጠጅ የተጫኑ ሁለት አህዮች እየነዳ ሊገናኘው መጣ።
 2ንጉሡም ሲባን፣ “ይህን ሁሉ ያመጣኸው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።
 ሲባም “አህዮቼን የንጉሡ ቤተ ሰዎች እንዲቀመጡባቸው፣ እንጂራውንና በለሱን ወጣቶቹ እንዲበሉት፣ የወይን ጠጅን ደግሞ በምድረ በዳ የደከሙት እንዲጠጡት ነው” አለው።
 3ከዚያም ንጉሡ፣ “የጌታህ ልጅ የት ነው?” ሲል ጠየቀው።
 ሲባም፣ “የእስራኤል ቤት ዛሬ የአባቴን መንግሥት ይመልስልኛል” ብሎ ስለሚያስብ፣ በኢየሩሳሌም ተቀምጦአል” አለው።

15:30 ዘኁ25:6፣ አስ6:12፣ መዝ30:5
 15:31 ቍ12
 15:32 ቍ37፣ አሱ7:6፣ 16:2፣ 20:16፣ 16:16፣ 17:5፣ 17:4፣ 16
 15:33 2ሳሙ19:35
 15:34 2ሳሙ16:19፣ 17:14፣ ምሳ11:14
 15:35 2ሳሙ17:15-16
 15:36 ቍ27፣ 2ሳሙ17:17፣ 18:19፣ 19:42
 15:37 2ሳሙ16:15፣ 18:27፣ 33
 16:1 1ሳሙ25:18፣ 2ሳሙ9:1-13፣ 11:4፣ 12:40
 16:2 2ሳሙ17:27-29
 16:3 2ሳሙ9:2፣ 9-10
 16:4 2ሳሙ4:4
 16:5 ዘ22:28፣ 2ሳሙ3:16፣ 19:16-23፣ 19:28-9:36:44
 16:8 2ሳሙ19:19፣ 28:21፣ 9:15:53
 16:9 1ሳሙ26:6፣ 2ሳሙ3:8፣ 39፣ ሉቃ9:54
 16:10 2ሳሙ2:18፣ 19:22፣ ሮሜ9:20
 16:11 ዘ45:5፣ 1ሳሙ26:19፣ 2ሳሙ12:11
 16:12 ዘ823:5፣ መዝ41:25፣ 18፣ 109:28፣ ሮሜ8:28
 16:14 2ሳሙ17:2
 16:15 2ሳሙ15:12፣ 37
 16:16 2ሳሙ15:32
 16:17 2ሳሙ19:25
 16:19 2ሳሙ15:34
 16:22 2ሳሙ3:7፣ 12:11-12፣ 15:16

4ከዚያም ንጉሡ ሲባን፣ “የሚምሬቦስቴ የነበረው ሁሉ ከእንግዲህ ያንተ ነው” አለው።
 ሲባም፣ “በታላቅ ትሕትና በግንባሬ ተደፍቼ እጅ እነሣለሁ፤ ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፤ በፊትህ ሞገስ ላግኝ” አለው።
ሳሚ ንጉሥ ዳዊትን ረገመ
 5ንጉሥ ዳዊት ወደ ብራቂም ሲደርስ፣ ከሰአል ቤተ ሰብ ነገድ የሆነ አንድ ሰው ብቅ አለ፤ እርሱም የጌራ ልጅ ሳሚ ነው፤ እየተራገመም ወጣ። ፍንገሡ ወታደሮችና የክብር ዘቦቹ ሁሉ በዳዊት ግራና ቀኝ ቢኖሩም እንኳ፣ በዳዊትና በሹማምንቱ ላይ ሁሉ ድንጋይ ይወረውርባቸው ነበር። ገሳሚም እንዲህ ብሎ ይራገም ነበር፤ “ውጣ! ከዚህ ውጣ! አንተ የደም ሰው፤ አንተ ክፉ ሰው፤ ስመንግሥቱን የወሰድክ በትን የሳኦልን ቤተ ሰው ደም ሁሉ እግዚአብሔር ወደ አንተው እየመለሰው ነው። እግዚአብሔር መንግሥትህን ለልጅህ ለአቤሴሎም አሳልፎ ሰጥቶታል፤ አንተ የደም ሰው ስለ ሆንህ እነሆ፣ መከራ መጥቶ ብሃል።”
 9ከዚያም የጽሩያ ልጅ አቢሳ ንጉሡን፣ “ይህ የሞተ ውሻ፣ ንጉሥ ጌታዬን እንዴት ይራገማል? ልሻገርና ራሱን ልቀረጠው” አለ።
 10ንጉሡ ግን፣ “እናንተ የጽሩያ ልጆች እና ንጉሡን እኔን የሚያገናኘን ምን ነገር አለ? እግዚአብሔር፣ ‘ዳዊትን ረገመው’ ብሎት የሚረግመኝ ከሆነ፣ ‘ይህን ለምን አደረገህ’ ብሎ ግን ሊጠይቀው ይችላል?” አለው።
 11ከዚያም ዳዊት አቢሳንና ሹማምንቱን ሁሉ እንዲህ አሳቸው፣ “ከአብራኬ የወጣው ልጅ ሕይወቴን ሊያጠፋት ከፈለገ፣ ይህ ብንያማዊ ቢያደርገው ምን ያስደንቃል? ስለዚህ ተወት፣ እግዚአብሔር በል ብሎት ነውና ይራገም፤¹² ምናልባትም እግዚአብሔር ሐዘኔን አይቶ በዛሬውም ርግማን ፈንታ በሳ ነገር ያደርግልኝ ይሆናል።”
 13 ስለዚህም ዳዊትና ሰዎቹ መንገዳቸውን ቀጠሉ፤ ሳሚም በአንጻሩ ባለው ኩረብታ ጥግ ጥግ እየሄደ ይራገም፤ ድንጋይ ይወረውርበትና ዐፈር ይበትንበት ነበር።¹⁴ ንጉሡና አብረውት የነበሩት ሰዎች ሁሉ ለመሄድ ወዳሰቡበት ስፍራ ደረሱ፤ በጣም ደክ ሞአቸው ስለነበር በዚያ ዐረፉ።
የኩሲና የአኪጦፊል ምክር
 15 በዚህን ጊዜ አቤሴሎምና የእስራኤል ሰዎች ሁሉ ወደ ኢየሩሳሌም መጡ፤ አኪ

ጦሬልም አብሮት ነበር። 16የዳዊት ወዳጅ አርካዊው ኩሲም ወደ አቤሴሎም መጥቶ “ንጉሥ ሆይ፤ ለዘላለም ንጉሥ፤ ንጉሥ ሆይ፤ ለዘላለም ንጉሥ” አለው።

17አቤሴሎምም፤ ኩሲን፤ “ለወዳጅህ ያለህ ታማኝነት እስከዚህ ድረስ ነው? ለምን ከወዳጅህ ጋር አልሄድህም?” ሲል ጠየቀው።

18ኩሲም፤ አቤሴሎምን እንዲህ አለው፤ “ይህንን አላዳርገውም! እኔ በእግረኤል ስም በዚህ ሕዝብና በእስራኤል ሰዎች ሁሉ ለተመረጠው ለእርሱ እሆናለሁ፤ አብሬውም እኖራለሁ፤ 19እንግዲህ ልጄን ካላገለገልሁ ማንን ላገለግል ነው? አባትህን እንዳገለገልሁ ሁሉ፤ አንተንም አገለግላለሁ።”

20አቤሴሎምም አኪጦሬልን፤ “እስቲ ምክር አምጣ፤ ምን እናድርግ?” አለው።

21አኪጦሬልም መልሶ፤ “ቤተ መንግሥተ ኃይሉን እንዲጠብቁ አባትህ ከተዋቸው ቁባቶቹ ጋር ግባና ተኛ፤ ከዚያም አንተ፤ አባትህን እጅግ የጠላህ መሆንን መላው እስራኤል ይሰማና አብርህ ያለው ሁሉ ክንዱ ይበረታል” አለው። 22ስለዚህ ለአቤሴሎም በሰገነቱ ላይ ድን ኳን ተከለሉት፤ እዚያም መላው እስራኤል እያየው ከአባቱ ቁባቶች ጋር ተኛ።

23በዚያም ጊዜ አኪጦሬል የሚሰጠው ምክር ሁሉ የእግረኤልን ቃል እንደ መጠየቅ ይቆጠር ነበር፤ ዳዊትም ሆነ አቤሴሎም የአኪጦሬልን ምክር የሚቀበሉት በዚህ ሁኔታ ነበር።

17 አኪጦሬልም፤ አቤሴሎምን እንዲህ አለው፤ “ዐሥራ ሁለት ሺህ ሰው መርጨው፤ በዛሬዬቱ ሌሊት አባትህን አሳድደዋለሁ፤ 2የደክመውና ዐቅም ባነሰው ጊዜም አደጋ እጥልበታለሁ፤ ሽብር እለቅበታለሁ፤ ከዚያም አብሮት ያለው ሕዝብ ሁሉ ትቶት ይሸሻል፤ ንጉሡን ብቻ እመታዋለሁ፤ 3ሕዝቡን ሁሉ ወደ አንተ እመልሳለሁ፤ አንተ የምትፈልገው የአንድ ሰው ብቻ መሞት ሁሉም እንዲመለሱ ያደርጋል። ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ በሰላም ይኖራል።” 4ምክሩም አቤሴሎምንና አብረውት የነበሩትን የእስራኤልን ሽማግሌዎች ሁሉ ደስ አሰኘ።

5አቤሴሎም ግን፤ “እስቲ ደግሞ አርካዊውን ኩሲን ጥሩትና የሚለውን እንስማ” አለ። 6ኩሲ ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ አቤሴሎም፤ “አኪጦሬል ይህን ምክር አቅርቦአል፤ ታዲያ እርሱ ያለውን እናድርግ? ካልሆነም እስቲ የአንተን ሐሳብ ንገረን” አለው።

7ኩሲም አቤሴሎምን እንዲህ አለው፤ “አኪጦሬል የሰጠው ምክር በዚህ ጊዜ የሚያዋጣ አይደለም፤ 8አባትህና ሰዎቹ የማይበገሩ ተዋ

16:23 2ሳሙ:15:12;17:14:23:23
17:2 2ሳሙ:16:14:15:1722:31:11:13:7
17:5 2ሳሙ:15:32
17:8 1ሳሙ:16:18:ሀሴ:13:8

ጊዎችና ግልገሎቻችን እንደ ተነጠቁባት የዱር ድብ አስፈሪ መሆናቸውን አንተም ታውቃለህ፤ በተጨማሪም አባትህ በቂ ልምድ ያለው ነው፤ ሌሊቱን ከሰራዊቱ ጋር አያድርም፤ 9እነሆ፤ አሁን እንኳ በአንዱ ዋሻ ወይም በሌላ ቦታ ተደብቆ ይሆናል። እርሱ ቀድሞ አደጋ በመጣል ከሰዎችህ ጥቂት ቢሞቱም ይህን የሰማ ሁሉ፤ ‘አቤሴሎምን የተከተለው ሰራዊት አለቀ’ ብሎ ያወራል። 10አባትህ ታላቅ ጦረኛ፤ አብረውት ያሉትም ጀግኖች መሆናቸውን እስራኤል ሁሉ ስለሚያውቅ፤ ልቡ እንደ አንበሳ ልብ ነው የተባለው ደፋሩ ወታደር እንኳ በፍርሀት ይርዳል።

11“እንግዲህ እኔ የምመክርህ ይህ ነው፤ ቀጥሎ እንደ ባሕር ዳር አሸዋ የበዛው፤ ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ያለው እስራኤል ሁሉ ወዳንተ ይሰብሰብና አንተው ራሱ ወደ ጦርነቱ ምራው፤ 12ከዚያም እርሱ እገባበት ቦታ ሁሉ ገብተን አደጋ እንጥልበታለን፤ ጤዛ በመሬት ላይ እንደሚወርድ እንወርድ ቦታለን፤ እርሱም ሆነ ሰዎቹ አንድ እንኳ አይተርፉም፤ 13ከአንዲቱ ከተማ ቢገባ፤ እስራኤል ሁሉ ገምድ አምጥቶ አንድ ድንጋይ እንኳ እስከማይቀር ድረስ፤ ከተማ ይቱን ወደ ሸለቆ ስበን እንከታታለን።”

14አቤሴሎምና የእስራኤል ሰዎች ሁሉ፤ “ከአኪጦሬል ምክር ይልቅ የአርካዊው የኩሲ ምክር ይሻላል” አሉ፤ እግረኤል በአቤሴሎም ላይ ጥፋት ለማምጣት ሲል መልካም የነበረው የአኪጦሬል ምክር ተቀባይነት እንዲያጣ አድርጎአልና።

15ኩሲም ካህናቱን ሳደቅንና አብያታርን እንዲህ አላቸው፤ “አኪጦሬል አቤሴሎምንና የእስራኤልን ሽማግሌዎች ምን ምን ማድረግ እንዳለባቸው መክሮአቸው ነበር፤ እኔ ግን እንዲህ እንዲህ አድርጉ ብዬ መክሬአቸዋለሁ። 16አሁንም በፍጥነት ላኩና፤ በምድረ በዳው ባለው የወንዙ መሻገሪያ እንዳታድር፤ ሳትዘገይ ፈጥነህ መሻገር አለ ብህ፤ ያለዚያ ግን ንጉሡና አብሮት ያለው ሕዝብ በሙሉ ትዋጣላችሁ፤ ብላችሁ ለዳዊት ንገሩት።”

17በዚህ ጊዜ ዮናታንና አኪማአስ ወደ ከተማዬቱ ከገቡ ስለሚታዩ በዓይኖቻቸው ይጠባብቁ ነበር፤ አንዲት ልጃገረድ አገልጋይ ወደዚያ እየሄደች በምትነግራቸው ጊዜ፤ እነርሱ ደግሞ ይህንኑ ወስደው ለንጉሥ ዳዊት ይነግሩት ነበር። 18ሆኖም አንድ ወጣት አያቸውና ለአቤሴሎም ነገረው፤

17:9 ኤር41:9
17:10 ኢሱ2:9;
11:2ሳሙ:23:8:11:5
11:11:12:8:ሕዝ
21:15
17:11 ዘፍ:12:2;
ኢሱ:11:4:መሳ20:1
17:13 ሚክ1:6
17:14 2ሳሙ:15:12:34:16:23;
2ዘፍ:10:8:ሀሳ4:15;
መዝ9:16
17:16 2ሳሙ:15:28:35
17:17 ኢሱ:15:7;
18:16:2ሳሙ:15:27:36:17:11:9
17:18 2ሳሙ:3:16

11 ወይም፤ ለምረጥ
19 ወይም በመጀመሪያው ጥቃት አንዳንድ ሰዎች ቢወድቁ

ስለ ዚህ ሁለቱም በፍጥነት ተነሥተው በብራቂም ወደሚገኝ ወደ አንድ ሰው ቤት ሄዱ፤ ሰውየው በግቢው ውስጥ ጉድጓድ ስለነበረው ወደዚያው ወረዳ።¹⁹ሚስቱም በጉድጓዱ አፍ ላይ የስጥ ማስጫ ዘርግታ እህል አሰጣች፤ ማንም ይህን አላወቀም ነበር።

²⁰የአቤሴሎም ሰዎች እዚያ ቤት ወደ ሴቲተ ዘንድ መጥተው፤ “አኪማአስና ዮናታን የት አሉ?” ብለው ጠየቁ።

ሴቲቱም፤ “ወንዙን ተሻግረው ሄደዋል” ብላ መለሰችላቸው፤ እነርሱም ፈልገው ስላጧቸው፤ ወደ ኢዮሩሳሌም ተመለሱ።

²¹ሰዎቹ ከሄዱ በኋላ እነዚህ ሁለቱ ከጉድጓዱ ወጥተው ሄዱ፤ ለንጉሥ ዳዊትም፤ “አኪማራል በአንተ ላይ እንዲህ እንዲህ ብሎ ስለ መከረብህ ተነሥተህ በፍጥነት ወንዙን ተሻገር” አሉት። ²²ስለዚህ ዳዊትና አብሮት ያለው ሕዝብ በሙሉ ተነሥቶ ዮርዳኖስን ተሻገረ፤ ሲነጋም ዮርዳኖስን ሳይሻገር የቀረ አንድም ሰው አልነበረም።

²³ አ ከ ጠ ፊ ል ም ም ክ ፍ ን እንዳልተከተሉት ባየ ጊዜ፤ አህያውን ጭኖ ቤቱ ወደሚገኝ በት ወደ መኖሪያ ከተማው ሄደ፤ ቤቱንም መልክ መልክ ካስያዘ በኋላ በገዛ እጅ ታንቆ ሞተ። በዚህ ሁኔታም ሞቶ በአባቱ መቃ ብር ተቀበረ።

²⁴አቤሴሎም ከመላው የእስራኤል ሰዎች ጋር ዮርዳኖስን ሲሻገር፤ ዳዊት ግን መሃናይም ደርሶ ነበር። ²⁵አቤሴሎምም በኢዮአብ ምትክ አሜሳይን በሰራዊቱ ላይ ሾመ፤ አሜሳይ የእስማኤላዊው የዮቴር ልጅ ነበረ፤ ዮቴርም የኢዮአብን እናት፤ የጽሩዶን እናት፤ የናዖስን ልጅ አቢግዶን^ሰ አግብቶ ነበር። ²⁶እስራኤላውያንና አቤሴሎም በገለጻድ ምድር ሰፈሩ።

²⁷ዳዊት መሃናይም ሲደርስ፤ ከአሞናውያን ከተማ ከራባ የመጣው፤ የናዖስ ልጅ ሾቢ፤ ከሎዶባር የመጣው የዓሚኤል ልጅ ማኪርና ከሮግሊም የመጣው ገለጻዊው ቤርዜሊ ²⁸መተኛ ምንጣፎች፤ ወጭቶችና የሸክላ ዕቃዎች ይዘው መጡ፤ እንዲሁም ስንዴና ገብስ፤ ዱቄትና የተጠበሰ እሸት፤ ባቄላና ምስርጃ፤ ²⁹ማር፤ እርጎ፤ በጎችና የላም አይብ እንዲበሉ ለዳዊትና ለሕዝቡ አመጡ ላቸው፤ ይህን ያደረጉትም፤ “ሕዝቡ በምድረ በዳ ተርበክል፤ ደክሞአል፤ ተጠምቶአል” በማለት ነው።

የአቤሴሎም መሞት

18 ዳዊት አብሮት የነበረውን ሕዝብ ቁጠረ፤ የሻለቆችንና የመቶ አለቆችን ሾመላቸው። ²ዳዊትም ሰራዊቱን ሲሦ

17:19 ኢሳ:2:6
17:20 ዘ01:19
17:23 2ሳሙ-
16:23:27:120:1
17:24 ዘ6:32:2
17:25 2ሳሙ-
19:13:20:4:9-12:1
17:72:5:32:11:6:5
2:13-17:11:2:18
17:27 ዘ83:11:1
14ሙ-11:1:24ሙ-
9:4:19:31-39:1
17:72:7:6:112:6:1
17:29 2ሳሙ-
16:2:11:5:12:40:3
ሮሜ:12:13
18:2 መሳ7:16:3
14ሙ-11:1:17:26:6:3
2ሳሙ-15:19

ውን በኢዮአብ፤ ሲሦውን በኢዮአብ ወንድም በጽሩዶ ልጅ በአቢሳ፤ ሲሦውን ደግሞ በጌታዊው በኢታይ አዛዥነት ሥር ላካቸው። ³ንጉሡም ለሰራዊቱ፤ “እኔ ራሴም አብራክ ችሁ በእርግጥ እወጣለሁ” አላቸው።

³ሰዎቹ ግን፤ “አንተ መውጣት የለብህም፤ እንድንሸሸ ብንገደድ፤ ሰዎቹ ከቁም ነገር አይቁጥሩንም፤ ግማሾቻችን እንኳ ብንሞት ደንታቸው አይደለም፤ አንተ ግን ብቻህን ከእኛ ከወሥሩ ሺህ ትበልጣለህ፤ ስለዚህ በከተማ ሆነህ ብትረዳን ይሻላል” አሉት።

⁴ንጉሡም፤ “መልካም መስሎ የታያችሁን ሁሉ አደርጋለሁ” አላቸው። ስለዚህ ሕዝቡ ሁሉ በመቶና በሺህ እየሆነ ተሰልፎ ሲወጣ፤ ንጉሡ በቅጥሩ በር ቆሞ ነበር። ⁵ንጉሡም ኢዮአብን፤ አቢሳንና ኢታይን፤ “ለእኔ ስትሉ በወጣቱ ልጄ በአቤሴሎም ላይ ጉዳት እንዳ ታደርሱበት” ብሎ አዘዘቸው። ንጉሡ ልጁን አቤሴሎምን አስመልክቶ ለእያንዳንዱ አዛዥ ትእዛዝ ሲሰጥ ሰራዊቱ ሁሉ ሰማ።

⁶ሰራዊቱ እስራኤልን ለመውጋት ተሰልፎ ወደ ሜዳ ወጣ፤ ጦርነቱም በኤፍሬም ደን ውስጥ ሆነ። ገእዚያም የእስራኤል ሰራዊት በዳዊት ሰዎች ተመታ፤ በዚያም ቀን ታላቅ እልቂት ሆነ፤ ሃያ ሺህም ሰው ተገደለ። ⁸ውጊያው በገጠሩ ሁሉ ተሰፋፋ፤ በዚያን ቀን ሰይፍ ከጨረሰው ይልቅ ጫካ ወጦ ያስቀረው ሰው በለጠ።

⁹በዚህ ጊዜ አቤሴሎም ከዳዊት ሰዎች ጋር ድንገት ተገናኘ፤ አቤሴሎም በበቅሎ ተቀምጦ ይሄድ ስለ ነበር፤ በቅሎዋ ጥቅጥቅ ያለ ቅርንጫፍ ባለው ትልቅ ወርካ ሥር በሞታ ታልፍበት ጊዜ፤ የአቤሴሎም ራስ በዛፋ ቅርንጫፍ ተያዘ፤ የተቀመጠበትም በቅሎ በሥሩ ስታልፍ፤ እርሱ በሰማይና በምድር መካከል ተንጠልጥሎ ቀረ።

¹⁰አንድ ሰው ይህን አይቶ ለኢዮአብ፤ “እኪህ፤ አቤሴሎም በባሉጥ ዛፍ ላይ ተንጠልጥሎ አየሁት” አለው።

¹¹ኢዮአብም ይህን የነገረውን ሰው፤ “ምን አልህ! ከየኸው ታዲያ ለምንድን ነው ያኔ ውኑ መተህ መሬት ላይ ያልጣልኸው?”

²⁰ ወይም፤ በበጎች ጉረኛ አድርገው ወደ ወሃው ተሻገሩ።
²⁵ ዕብራይስጡና አንዳንድ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉሞች፤ **አስራኤላዊ** ይላሉ፤ አብዛኞቹ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ግን፤ **እስግኤላዊ** ወይም **ይዘራኤላዊ** ይላሉ (1ኪና 2:17 ይመ)።
²⁵ በዕብራይስጥ፤ **አሟዎ** ማለትና፤ **አሚኤል** ማለት አንድ ነው።
²⁸ አብዛኞቹ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉሞችና የሶርስቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል። ዕብራይስጡ ግን፤ **ያዘርና የተቋላ ባቆላ** ይላል።
²³ ሁለት የሰብራይስጥ ቅጂች፤ አንዳንድ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉሞች እንዲሁም ቩልቲት ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የሰብራይስጥ ትርጉሞች ግን፤ **አሁን እንደኛ የሆኑ ሰራዊቶች ሺህ አሉ** ይላሉ።

18:3 1ሳሙ-18:7:3
2ሳሙ-21:17
18:6 ኢሳ-17:15
18:9 2ሳሙ-14:26
18:11 1ሳሙ-
18:4:2ሳሙ-3:39

ይህን አድርገህ ቢሆን ኖሮ፣ ዐሥር ሰቅል¹¹ ጥሬ ብርና የጀግና ሰው ቀበቶም እሸልምህ ነበር” አለው።

¹²ሳውዋው ግን እንዲህ አለ፣ “እኛ እየሰማን ንጉሡ፣ ‘ወጣቱ አቤሴሎም ጉዳት እንዳያ ገኘው ስለ እኔ ብላችሁ ጠብቀውት’¹² ብሎ አንተን፣ አቢሳንና ኢታይን ያዘዛችሁ ስለ ሆነ፣ አንድ ሺህ ሰቅል¹³ ጥሬ ብር በእጄ ላይ ቢመዘንልኝ እንኳ፣ በንጉሡ ልጅ ላይ እጄን አላነግም።”

¹³በሌላ በኩል ደግሞ በነፍሴ ቁርጫቱ ሕይወቱን ባጠፋው ኖሮ፣ ከንጉሡ ተደብቆ የሚቀር ነገር ስለ ሌለ፣ አንተም ራስህ አትቀርብኝም ነበር” ብሎ መለሰለት።

¹⁴ኢዮአብም፣ “ከእንግዲህ በዚህ ሁኔታ ከአንተ ጋር ጊዜ ማጥፋት አልችልም” አለው። ስለዚህ በእጁ ሦስት ጦር ይዞ ሂደና አቤሴሎም እዛፉ ላይ ተንጠልጥሎ ገና በሕይወት እያለ፣ ወርውሮ በልቡ ላይ ተከላቸው።

¹⁵እንዲሁም ከኢዮአብ ጋሻ ጃግሬዎች ዐሥሩ አቤሴሎምን በመክብብ ወግተው ገደሉት።

¹⁶ከዚያም ኢዮአብ ቀንደ መለከት ነፍቶ ስለ ከለከላቸው፣ ሰራዊቱ እስራኤልን ማሳ ደዱን አቆመ። ¹⁷አቤሴሎምን ጫካ ወስ ደው በትልቅ ጉድጓድ ውስጥ ወርውረው ጣሉት፤ በላዩም ትልልቅ ድንጋይ ከመሩበት። በዚህ ጊዜ እስራኤላውያን ሁሉ ወደ የቤታቸው ሸሹ።

¹⁸አቤሴሎም፣ “ሰሜን የሚያስጠራ ልጅ የለኝም” በማለት መታሰቢያ እንዲሆነው በሕይወት እያለ የንጉሥ ሽለቆ በተባለው ስፍራ በራሱ ስም ሐውልት አቁሞ ስለ ነበር፣ እስከ ዛሬ ድረስ የአቤሴሎም ሐውልት ተብሎ ይጠራል።

የዳዊት ሐዘን

¹⁹በዚህ ጊዜ የሳዶቅ ልጅ አኪማአስ፣ “እግዚአብሔር ጠላቶቼን የተበቀለለት መሆኑን ሮጫ ሂጄ ለንጉሡ የምሥራች ልንገረው” አለ።

²⁰ኢዮአብም፣ “ዛሬ የምሥራቸውን ወሬ የምትወስድለት አንተ አይደለም፤ የንጉሡ ልጅ ስለ ሞተ፣ ዛሬ ሳይሆን፣ የምሥራቸውን ሌላ ጊዜ ታደርስለታለህ” አለው።

²¹ከዚያም ኢዮአብ ለኢትዮጵያዊው፣ “ሂደና ያየኸውን ለንጉሡ ንገር” አለው፤ ኢትዮጵያዊውም ኢዮአብን እጅ ነሥቶ እየሮጠ ሂደ።

²²የሳዶቅ ልጅ አኪማአስም እንደ ገና ኢዮአብን፣ “የመጣው ይምጣ፤ እባክህ ኢትዮጵያዊውን ተከትየው ልሩጥ” አለው።

ኢዮአብ ግን፣ “ልጄ ሆይ፣ መሄድ ለምን

18:13 2ሳሙ. 14:19-20
18:14 2ሳሙ.2:18
18:15 2ሳሙ. 12:10
18:16 2ሳሙ.2:28
18:17 ኢ.ሰ.7:26; 8:29
18:18 ዘፍ.14:17; 50:5;ዘኁ.32:42; 2ሳሙ.14:27
18:19 መሳ.11:36; 2ሳሙ.15:36

18:24 1ሳሙ. 14:16;ኤር.51:12
18:26 1ነገ.42; ኢ.ሳ.2:7;61:1
18:27 2ነገ.20
18:32 መሳ.5:31; 1ሳሙ.25:26

አስፈለገህ? ሽልማት የሚያሰጥህ ምን የምሥራች ይዘህ ነው?” ብሎ መለሰለት።

²³አኪማአስም፣ “የመጣው ይምጣ፤ መሄድ እፈልጋለሁ” አለ።

ስለዚህም ኢዮአብ፣ “እንግዲያውማ ሩጥ!” አለው። ከዚያም አኪማአስ በሜዳው መን ገድጎ ሮጦ ኢትዮጵያዊውን ቀድሞት ሂደ።

²⁴ዳዊት በውስጠኛውና በውጭኛው በሮች መካከል ተቀምጦ ሳለ፣ ጠባቂው ቅጥሩ ላይ ወዳለው ወደ በሩ ሰንት ጣራ ወጥቶ ወደ ውጭ ሲመለከት አንድ ሰው ብቻ ውን ሲሮጥ አየ። ²⁵ጠባቂውም ተጣራና ይህንኑ ለንጉሡ ነገረው።

ንጉሡም፣ “ብቻውን ከሆነ መልካም ወሬ ይዞ የመጣ መሆን አለበት” አለ። ሰውየውም እየቀረበ መጣ።

²⁶ከዚያም ጠባቂው ለላ ሰው ሲሮጥ አይቶ፣ ዘበኛውን ተጣራና፣ “እነሆ ሌላም ሰው ብቻ ውን እየሮጠ በመምጣት ላይ ነው!” አለ።

ንጉሡም፣ “ይኸኛውም መልካም ወሬ ይዞ የመጣ መሆን አለበት” አለ።

²⁷ጠባቂውም፣ “የመጀመሪያው ሰው ሩጫ የሳዶቅን ልጅ የአኪማአስን ሩጫ ይመስለኛል” አለ።

ንጉሡም፣ “እርሱማ ጥሩ ሰው ነው፤ የምሥራች ሳይዝ አይመጣም” አለ።

²⁸አኪማአስም ጮኸ ንጉሡን፣ “ሁሉም ነገር ተሳክቶአል” አለ፤ ከዚያም ወደ መሬት ለጥብሎ በንጉሡ ፊት እጅ ነግሮ፣ “በጌታዬ በንጉሡ ላይ እጃቸውን ያነሡትን ሰዎች አሳልፎ የሰጠ አምላክ እግዚአብሔር የተመሰገኑ ይሁን!” አለ።

²⁹ንጉሡም፣ “ብላቴናው አቤሴሎም ደገና ነውን?” ሲል ጠየቀ።

አኪማአስም፣ “ኢዮአብ የንጉሡን አገልጋይና እኔንም ባሪያህን ሊልክ ሲል፣ ትልቅ ሁኔታ አይቻለሁ፤ ምን እንደ ሆነ ግን አላወቅሁም” ብሎ መለሰ።

³⁰ንጉሡም፣ “እልፍ በልና ቁም” አለው፤ ስለዚህ እልፍ ብሎ ቆመ።

³¹ከዚያም ኢትዮጵያዊው ደርሶ፣ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፣ የምሥራች! ዛሬ እግዚአብሔር ከተሳሡብህ ጠላቶችህ ሁሉ ታደጎሃል” አለው።

³²ንጉሡም ኢትዮጵያዊውን፣ “ብላቴናው አቤሴሎም ደገና ነውን?” ሲል ጠየቀው።

¹¹115 ግራም ያህል ነው።
¹²አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች፣ የሰብዓ ሊቃናት፣ የሽልጌትና የሰርዕት ቅጂዎች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኛዎቹን የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን *አብሔራም ማዞ ለይት ሰው ተከትን* ይላሉ።
¹³12 11 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
¹⁴13 ወይም፣ *ወይም እርሱን ባታለው ኖሮ*
¹⁵23 ይህ የዮርዳኖስ ሜዳው ስፍራ ነው።

አትዮጵያዊውም፤ “የጌታዬ የንጉሡ ጠላቶችና ሊጉዱህ የሚነሡብህ ሁሉ እንደዚያ ወጣት ይሁኑ” ሲል መለሰ።

³³ንጉሡም እጅግ አዘኛ፤ በቅጽር በሩ ዐናት ላይ ወዳለችው ቤት ወጥቶ አለቀሰ፤ ሲሄድም፤ “ልጄ አቤሴሎም ሆይ! ልጄ አቤሴሎም! በአንተ ፈንታ ምነው እኔ በሞትሁኖሮ! አቤሴሎም ሆይ፤ ልጄን፤ ወየው ልጄን!” ይል ነበር።

19 ለኢዮአብ፤ “ንጉሡ ዳዊት ስለ ልጄ ስለ አቤሴሎም እያለቀሰ እያዘኘ ነው” ተብሎ ተነገረው። ²ንጉሡ፤ “ስለ ልጄ አዝኖአል” መባሉን በዚያ ቀን ሰራዊቱ ሰምቶ ስለ ነበር፤ የዚያ ዕለት ድል በመላው ሰራዊት ዘንድ ወደ ሐዘን ተለውጦዋል። ³በዚያችም ዕለት ከጦርነት ሸሽቶ በጎፍረት እየተሸማቀቀ ወደ ከተማ እንደሚገባ ሰው ሕዝቡም ተሸማቆ ወደ ከተማ ገባ። ⁴ንጉሡ ፊቱን ሸፍኖ፤ “ልጄ አቤሴሎም ሆይ፤ ልጄን! ወየው ልጄን!” እያለ ጮኸ።

⁵ከዚያም ኢዮአብ ወደ ንጉሡ ቤት ገብቶ እንዲህ አለው፤ “የአንተን፤ የወንዶችንና የሴቶች ልጆችህን፤ የሚስቶችህንና የቁባቶችህን ሕይወት ያተረፉትን ሰዎች ሁሉ ዛሬ አሳፍረሃቸዋል። ⁶የሚጠሉህን ትወዳለህ፤ የሚወዳህን ትጠላለህ፤ የጦር አዛዦችህና ወታደሮቻቸው ለአንተ ምንም እንዳይደሉ ይኸው ዛሬ ግልጽ አድርገሃል፤ ዛሬ አቤሴሎም በሕይወት ኖሮ እኛ ሁላችን አልቀን ቢሆን ደስ እንደሚልህ በዛሬው ዕለት ለማየት በቅቻለሁ። ⁷በል አሁን ተነሥተህ ውጣና ሰዎችህን አበረታታ፤ ባትወጣ ግን በዚች ሌሊት አንድም ሰው አብሮህ እንደማይሆን በእግዚአብሔር እምላለሁ፤ ይህ ደግሞ ከልጅነትህ ጀምሮ እስካሁን ድረስ ከደረሰ ብህ ክፉ ነገር ሁሉ የባሰ መከራ ያሰከት ልብሃል።” ⁸ስለዚህ ንጉሡ ተነሥቶ በበሩ አጠገብ ተቀመጠ፤ ለሕዝቡም፤ “እነሆ ንጉሡ በበሩ አጠገብ ተቀምጦአል” ተብሎ በተነገረ ጊዜ ሕዝቡ በሙሉ ወደ ንጉሡ መጣ።

ዳዊት ወደ ኢዮአብም ተመለሰ

በዚያን ጊዜ እስራኤላውያን በሙሉ ወደ የቤታቸው ሸሽተው ነበር።

⁹በመላው የእስራኤል ነገዶችም፤ ሕዝቡ እንዲህ እያለ እርስ በርስ ይከራከር ነበር፤ “ንጉሡ ከጠላቶቻችን እጅ አውጥቶናል፤ ከፍ ልስጥኤማውያንም እጅ የታደገን እርሱ ነው፤ አሁን ግን በአቤሴሎም ምክንያት ከአገር ሸሽቶ ሄደአል፤ ¹⁰በላያችን ሆኖ እንዲገዛን የቀባነው አቤሴሎም ደግሞ በጦርነት ሞቶ

18:33 ዘፍ:43:14፤ ዘ032:32:24ሙ-19:4
19:7 ምሳ14:28
19:8 24ሙ-15:2
19:9 24ሙ-8:1-14:15:14
19:11 24ሙ-15:24

19:13 ዘፍ:29:14፤ ፍ:7-1:17፤ 24ሙ-2:13:17:25
19:15 14ሙ-11:15
19:16 24ሙ-16:5-13
19:17 ዘፍ:43:16፤ 24ሙ-9:2
19:19 24ሙ-16:6-8
19:21 ዘ022:28፤ 14ሙ-12:3:26:6:9
19:22 14ሙ-11:13:24ሙ-2:18፤ 16:10

አል፤ ታዲያ ንጉሡን የመመለሱን ጉዳይ ለምንድን ነው ዝም የምትሉት?”

¹¹ንጉሥ ዳዊት ወደ ካህናቱ ወደ ሳይቅና ወደ አብያታር እንዲህ ሲል መልእክት ላከ፤ “የእስራኤል ሽማግሌዎችን እንዲህ በሏቸው አለ፤ ‘በመላው እስራኤል የሚባለው ሁሉ ለንጉሡ ባለበት የደረሰው ስለሆነ፤ ንጉሡን ወደ ቤተ መንግሥቱ ለመመለስ እንዴት የመጨረሻ ሰዎች ትሆናላችሁ? ¹²እናንተ የዐጥንቴ ፍላጭ፤ የሥጋዬ ቀራጭ ወንድሞቼ ናችሁ፤ ታዲያ ንጉሡን ለመመለስ እንዴት የመጨረሻ ሰዎች ትሆናላችሁ?’ ¹³አሜሳይንም፤ ‘አንተስ የዐጥንቴ ፍላጭ፤ የሥጋዬ ቀራጭ አይደለህም? ከአሁን ጀምሮ እስከ ሕይወትህ ፍጻሜ በኢዮአብ ምትክ የሰራዊቱ አዛዥ ባላደርግህ፤ እግዚአብሔር ክፉ ያድርግብኝ፤ ከዚህ የባሰም ያምጣብኝ’ ብላችሁ ንገሩት።”

¹⁴እርሱም የይሁዳን ሰዎች ልብ ሁሉ እንደአንድ ሰው ልብ አድርጎ ማረከው፤ እነርሱም “አንተም ሰዎችህም ሁሉ ተመለሱ” ብለው ላኩበት። ¹⁵ከዚያም ንጉሡ ተመልሶ እስከ ዮርዳኖስ ድረስ መጣ።

በዚህ ጊዜ የይሁዳ ሰዎች ንጉሡን ተቀብለው ዮርዳኖስን ለማሻገር እስከ ጌልገላ ድረስ መጥተው ነበር። ¹⁶የብራቂም ሰው የሆነው የጌራ ልጅ ብንያማዊው ሳሚ ከይሁዳ ሰዎች ጋር ሆኖ ንጉሥ ዳዊትን ለመቀበል ፈጥኖ ወረደ። ¹⁷ከእርሱም ጋር አንድ ሺህ ብንያማውያን፤ እንዲሁም የሳኦል ቤተ ሰብ አገልጋይ ሲባ ከዐሥራ አምስት ወንዶች ልጆቹና ከሃያ አሸከሮቹ ጋር ሆኖ አብረውት ነበር። ከዚያም ንጉሡ ወዳለበት ወደ ዮርዳኖስ በጥድፊያ ወረዱ። ¹⁸የንጉሡን ቤተ ሰው ለማምጣትና እርሱ የሚፈልገውንም ሁሉ ለማድረግ በመልካው ተሻገሩ።

የጌራ ልጅ ሳሚ ዮርዳኖስን ተሻገረ፤ በንጉሡም ፊት ተደፍቶ፤ ¹⁹እንዲህ አለ፤ “ጌታዬ በደሌን አይቀጠርብኝ፤ ንጉሥ ጌታዬ ከኢዮአብም በወጣህባት ዕለት የፈጸምሁትን ስሕተት እርሳው፤ ከአእምሮህም አውጣው። ²⁰እኔ አገልጋይህ ኅጢአት መሥራቴን አውቃለሁና፤ ዛሬ ግን ጌታዬን ንጉሡን ለመቀበል ከዮሴፍ ቤት ሁሉ የመጀመሪያ ሆኜ እነሆ መጥቻለሁ።”

²¹ከዚያም የጽሩያ ልጅ አቢሳ፤ “ሳሚ በእግዚአብሔር የተቀባውን የረገመ ስለሆነ፤ መሞት አይገባውምን?” አለ።

²²ዳዊትም፤ “እናንተ የጽሩያ ልጆች፤ እናንተንና እኔን ምን የሚያገናኘን ነገር አለ? ዛሬ ጠላት ሆናችሁኛል! ማንስ ቢሆን ዛሬ

በእስራኤል ዘንድ ሰው መሞት አለበት? እኔ በእስራኤል ላይ ንጉሥ መሆኔን ያወቅሁበት ቀን አይደለምን?” ብሎ መለሰ። ²³ስለዚህ ንጉሡ ሳሚን፣ “አትሞትም” አለው፤ ይህንንም ንጉሡ በመሐላ አጸናለት።

²⁴የሳኦል ልጅ ሜምሬቦስቴም ንጉሡን ለመቀበል ወረደ። ንጉሡ ከተሰደደበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ተመለሰበት ዕለት ድረስ ለእግሩ ተገቢውን ጥንቃቄ አሳደረገም፤ ጢሙን አልተላጩም፤ ልብሱንም አላጠበም ነበር። ²⁵እርሱም ንጉሡን ለመቀበል ከኢየሩሳሌም በመጣ ጊዜ ንጉሡ፣ “ሜምሬቦስቴ፣ አብረኸኝ ያልሄድኸው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።

²⁶እርሱም እንዲህ አለው፣ “ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፤ እኔ አገልጋይህ ሽባ በመሆኔ፣ ‘ከንጉሡ ጋር መሄድ እንድችል አሁያዬ ይጫንልኝና ልቀመጥበት’ ብዬ ነበር፤ ይሁን እንጂ አገልጋዬ ሲባ አታለለኝ። ²⁷በጌታዬ በንጉሡ ፊትም የእኔን የባሪያህን ስም አጥፍቶአል፤ መቼም ንጉሥ ጌታዬ እንደ እግዚአብሔር መልአክ ስለ ሆንህ ደስ ያለህን ሁሉ አድርግ። ²⁸የአባቴ ቤት ሁሉ ከንጉሥ ጌታዬ ሞት እንጂ ሌላ የሚገባው አልነበረም፤ አንተ ግን ባሪያህን በማ እድህ ከሚካፈሉት ጋር አስቀመጥኸው፤ ከዚህ በላይ ይደረግልኝ ብዬ ንጉሡን ለመጠየቅ ምን መብት አለኝ?”

²⁹ንጉሡም፣ “ነገርህን ለምን ታበዛለህ? አንተና ሲባ ዕርሻውን ሁሉ እንድትካፈሉ አዝግባለሁ” አለው።

³⁰ሜምሬቦስቴም ንጉሡን፣ “ንጉሥ ጌታዬ እንኳን በደህና ተመለሰ እንጂ፣ እርሱ ሁሉንም ይውሰደው” አለው።

³¹እንዲሁም ገለጻዳዊው ቤርኬሊ ከሮግ ሊም ወረደ፤ ንጉሡን ለመሸኘትም አብሮት ዮርዳኖስን ተሻገረ። ³²በዚያን ጊዜ ቤርኬሊ በዕድሜ የገፋ የሰማንያ ዓመት ሽማግሌ ነበር፤ እጅግ ባለ ጸጋ ስለ ነበረም ንጉሡ በመሃናይም ሳለ የሚመገበውን አምጥቶለት ነበር። ³³ንጉሡም ቤርኬሊን፣ “ከእኔ ጋር ተሻገርና በኢየሩሳሌም አብረኸኝ ኑር፤ እኔ እመግብሃለሁ” አለው።

³⁴ቤርኬሊ ግን ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “ከንጉሡ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም የም ሄደው ለየትኛው ዕድሜዬ ብዬ ነው? ³⁵እኔ አሁን የሰማንያ ዓመት ሽማግሌ ነኝ፤ ታዲያ ደግና ክፉውን መለየት እችላለሁ? ከእንግዲህ አገልጋይህ የሚበላውንና የሚጠጣውን ጣዕሙን መለየት ይችላል? የሚዘፍኑትን የወንዶችና የሴቶችን ድምፅ አሁ-

19:23 1ነገ2:8-42
19:24 2ሳሙ4:4
19:25 2ሳሙ16:17
19:26 ዘሌ21:28፣ 2ሳሙ9:2
19:27 1ሳሙ29:9
19:28 2ሳሙ9:7፣ 13:16:8
19:31 2ሳሙ17:27-29፣ 1ነገ2:7
19:32 1ሳሙ25:2

19:35 2ዘ5:35፣ 25:፡፡6ገ2:65፣ መዝ90:10፣መዝ2:8፣ 12:1
19:37 ዘ9:49:29፣ ኤር41:17
19:39 ዘ9:47:7
19:41 መላ8:1፣ 12:1
19:43 2ሳሙ5:1
20:1 ዘ6:29:14፣ 31:14፣1ሳሙ22:7-8፣1ነገ12:16
20:3 2ሳሙ15:16
20:4 2ሳሙ17:25

ንም መስማት እችላለሁ? ታዲያ አገልጋይህ ለንጉሥ ጌታዬ ለምን ተጨማሪ ሽክም ይሆናል? ³⁶አገልጋይህ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ከንጉሡ ጋር ጥቂት መንገድ ይሄዳል፤ ነገር ግን ንጉሡ በዚህ ሁኔታ ወሮታ የሚመልስ ልኝ ለምንድን ነው? ³⁷በገዛ ከተማዬ ሞቼ በአባቴና በእናቴ መቃብር አጠገብ እቀበር ዘንድ፣ አገልጋይህን አሰናብተውና ይመለስ፤ ነገር ግን አገልጋይህ ከመጣም እነሆ፤ ከጌታዬ ከንጉሡ ጋር ይሻገር፤ ደስ ያለህንም ነገር አድርግለት።”

³⁸ንጉሡም፣ “ከመጣም ከእኔ ጋር ይሻገራል፤ አንተን ደስ የሚያሰኝህንም ሁሉ አደርግለታለሁ፤ ከእኔ የምትፈልገውን ማናቸውንም ነገር ለአንተም አደርግልሃለሁ” አለው።

³⁹ስለዚህም ሕዝቡ በሙሉ ዮርዳኖስን ተሻገረ፤ ከዚያ በኋላም ንጉሡ ተሻገረ። ንጉሡ ቤርኬሊን ስም መረቀው፣ ቤርኬሊም ወደ ቤቱ ተመለሰ።

⁴⁰ንጉሡ ወደ ጌልገላ ሲሄድ፣ ከመጣም አብሮት ሄደ። የይሁዳ ሰራዊት በሙሉ እንዲሁም ግማሹ የእስራኤል ሰራዊት ንጉሡን አጅቦው አሻገሩት።

⁴¹ወዲያውም የእስራኤል ሰዎች ሁሉ ወደ ንጉሡ መጥተው፣ “ወንድሞቻችን የይሁዳ ሰዎች ንጉሡን በሹልክታ ለብቻቸው ይዘው እርሱንና ቤተ ሰውን ከተከታዮቹ ጋር ዮርዳኖስን ለምን አሻገሩ?” አሉት።

⁴²የይሁዳም ሰዎች ሁሉ፣ ለእስራኤል ሰዎች፣ “ይህን ያደረግነው ንጉሡ የቅርብ ዘመዳችን ስለሆነ ነው፤ ታዲያ ይህ እናንተን የሚያስቁጣ ነው? እኛ ከንጉሡ ተቀብለን አንዳች በልተናልን? ለራሳችንስ ምን የወሰድነው ነገር አለ?” አሉት።

⁴³ከዚያም የእስራኤል ሰዎች ለይሁዳ ሰዎች፣ “እኛ እኮ ከንጉሡ ዐሥር እጅ ድርሻ አለን፤ ከዚህም በተጨማሪ በዳዊት ላይ ከእናንተ ይልቅ እኛ የበለጠ መብት አለን፤ ታዲያ እኛን የናቃችሁን ስለ ምንድን ነው? ንጉሣችን እንዲመለስ በመጀመሪያ የጠየቅ ነው እኛ አይደለንምን?” አሉ።

ነገር ግን የይሁዳ ሰዎች የሰጡት መልስ የእስራኤል ሰዎች ከሰጡት መልስ ይልቅ እጅግ የከረረ ነበር።

ሳቤዔ በዳዊት ላይ ዐመፀ

20 በዚህ ጊዜ የቢክሪ ልጅ ስሙ ሳቤዔ የተባለ አንድ ምናምንቴ ብንያማዊ በዚያ ነበረ፤ እርሱም መለከት ነፍቶ እንዲህ ሲል ጮኸ፣ “እኛ ከዳዊት ድርሻ የለንም፤ ከእሴይም ልጅ ርስት የለንም፤ እስራኤል ሆይ፤ እያንዳንድህ ወደ ድንኳንህ ተመለስ!”

2 ስለዚህ የእስራኤል ሰው ሁሉ ዳዊትን ከድቶ የቢክሪን ልጅ ሳቤዔን ተከተለ። የይሁዳ ሰዎች ግን ከዮርዳኖስ አንጎቶ እስከ ኢየሩሳሌም ድረስ ከንጉሣቸው ሳይ ለዩ አብረውት ሄዱ።

3 ዳዊት ኢየሩሳሌም ወዳለው ቤተ መንግሥቱ በተመለሰ ጊዜ፣ ቤተ መንግሥቱን እንዲጠብቁ ትቶአቸው የሄደውን ዐሥሩን ቁባቶቹን ወሰደ፤ በአንድ ቤትም ውስጥ እንዲጠብቁ አደረገ። ቀለብ ሰጣቸው፣ ይሁን እንጂ ወደ እነርሱ አልገባም ነበር፤ እነርሱም እስከ ሞቱበት ጊዜ ድረስ መባለት ሆነው፣ ለብቻቸው ተገልለው ተቀመጡ።

4 ከዚያም ንጉሡ አሜሳይን፣ “የይሁዳ ሰዎች ሁሉ በሦስት ቀን ውስጥ፣ ወደ እኔ እንዲመጡ ጥራልኝ፤ አንተ ራስህም ተገኝ” አለው። 5 አሜሳይ ይሁዳን ለመጥራት ሄደ፤ ነገር ግን ንጉሡ ከወሰነው ጊዜ በላይ ቁዩ።

6 ዳዊትም አቢሳን፣ “ከአቤሴሎም ይልቅ አሁን የቢክሪ ልጅ ሳቤዔ የበለጠ ጉዳት ሊያደርስብን ስለሆነ የጌታህን ሰዎች ይዘህ አሳደው፤ ያለዚያ የተመሸገ ከተማ አግኝቶ ያመልጠናል” አለው። 7 ስለዚህ የኢዮአብ ሰዎች፣ ከሊታውያን፣ ፈሊታውያን እንዲሁም ሌሎች ኅያላን ጦረኞች በሙሉ በአቢሳ አዛዥነት ወጡ፤ ከኢየሩሳሌም የወጡትም የቢክሪ ልጅ ሳቤዔን ለማሳደድ ነበር።

8 በገባዎን ከታላቁ ቋጥኝ አጠገብ ሳሉ፣ አሜሳይ ሊገናኛቸው መጣ፤ ኢዮአብ የጦር ሜዳ ልብሱን ለብሶ ሰይፉን ከሰገባው በወገቡ ላይ ታጥቆ ነበር፤ ወደ ፊት ራመድ እንዳለም ሰይፉ ከሰገባው ወጥቶ ወደቀ።

9 ኢዮአብም አሜሳይን፣ “ወንድሜ ሆይ፤ እንደምንድን ነህ?” አለው፤ ከዚያም አሜሳይን የሚሰም መስሎ በቀኝ እጁ ጠሙን ያዘው። 10 አሜሳይ ግን በኢዮአብ እጅ ሰይፍ መኖሩን ልብ ስላላለ ጥንቃቄ አሳደረገም፤ ስለዚህ ኢዮአብ ሰይፉን ሆዱ ላይ ሻጠበት፤ አንጀቱም መሬት ላይ ተዘረገ፤ ከዚያም ኢዮአብ መድገም ሳይሰፈልገው፣ አሜሳይ በዚያው ሞተ። ከዚህ በኋላ ኢዮአብና ወንድሙ አቢሳ፣ የቢክሪን ልጅ ሳቤዔን ማሳደድ ጀመሩ።

11 በአሜሳይ ሬሳ አጠገብ ከቆሙት ከኢዮአብ ሰዎች አንዱ፣ “ኢዮአብን የሚወድ፣ የዳዊትም የሆነ ሁሉ ኢዮአብን ይከተል!” አለ። 12 በዚህን ጊዜ የአሜሳይ ሬሳ በደም ተጨማሪቆ በመንገዱ መካከል ወድቆ ነበር፤ በዚያ የሚያልፈው ሰራዊት ሁሉ መቆሙን ያ ሰው አየ፤ ወደ ሬሳው የደረሰው ሰራዊት ሁሉ መቆሙን በተረዳ ጊዜም፣ የአሜሳይን ሬሳ ከመንገድ ወደ ዕርሻ ፈቀቅ

20፡6 2ሳሙ-21፡17
20፡7 1ሳሙ-30፡
14፡2ሳሙ-15፡18
20፡8 ኢሳ-9፡3፤
2ሳሙ-2፡18
20፡10 መሳ3፡21፤
1ሃ12፡5
20፡12 2ሳሙ-2፡23

አድርጎ ልብስ ጣል አደረገበት። 13 የአሜሳይ ሬሳ ከመንገድ ላይ ከተነሣ በኋላ ሕዝቡ ሁሉ ኢዮአብን ተከትሎ የቢክሪን ልጅ ሳቤዔን ሊያሳድድ ሄደ።

14 ሳቤዔም በእስራኤል ነገዶች ሁሉ መካከል ዐልፎ ወደ አቤል ቤትማዕክና ወደ መላው የቢክሪያውያን ግዛት መጣ፤ የቢክሪ ሰዎችም ተሰብስበው ተከተሉት። 15 ከኢዮአብ ጋር ያለውም ሰራዊት መጥቶ ሳቤዔን በአቤል ቤትማዕክ በኩል ከበወ፣ በስተ ውጭም እስከ ከተማዬቱ ግንብ ጫፍ ድረስ ዙሪያውን የዐፈር ድልድል ሠሩ፤ ግንቡን ለመናድ በጎይል በሚደበደቡበት ጊዜ፣ 16 አንዲት ብልህ ሴት ድምፅ ዋን ከፍ አድርጋ፣ “ስሙ! ስሙ! ለኢዮአብ የምነግረው ነገር ስላለ ወደዚህ እንዲመጣ ንገሩት” አለቻቸው። 17 ኢዮአብ ወደ እርሷ ሄደ፤ እርሷም፣ “ኢዮአብ አንተ ነህ?” ስትል ጠየቀችው።

እርሱም፣ “አዎን እኔ ነኝ” ብሎ መለሰላት።

እርሷም፣ “እንግዲህ አገልጋይህ የምትለውን አድምጥ” አለችው።

እርሱም፣ “እሺ፣ አደምጣለሁ” አላት።

18 ከዚያ በመቀጠልም እንዲህ አለች፣ “በቀድሞው ጊዜ ሰዎች፣ ምክርን ከአቤል ጠይቆ ይሉ ነበር፤ ታዲያ እንዳሉትም ይፈጸም ነበር፤ 19 በእስራኤል ሰላማዊና ታማኝ ከሆኑ ሰዎች መካከል አንዱ እኔ ነኝ፤ አንተ በእስራኤል እናት የሆነችውን ከተማ ለማጥፋት ትሻለህ፤ የእግዚአብሔርን ርስት ለመዋጥ የፈለግኸው ለምንድን ነው?”

20 ኢዮአብም እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ይህስ ከእኔ ይራቅ! መዋጡና ማጥፋቱ አሁንም ከእኔ ይራቅ! 21 ነገሩስ እንዲህ አይደለም፤ የኩረብታማው የኤፍሬሙ አገር ሰው፣ የቢክሪ ልጅ ሳቤዔ እጁን በንጉሡ በዳዊት ላይ አንጎቶአል፤ እናንተ ይህን ሰው ብቻ ስጡኝ እንጂ እኔ ከተማዬቱን ትኛ እሄዳለሁ” አላት።

ሴቲቱም ኢዮአብን፣ “የሰውየው ራስ ተቈርጦ በግንቡ ላይ ይወረወርልሃል” አለችው።

22 ከዚህም በኋላ ሴቲቱ ብልህነት የተሞላበት ምክርን ይዛ ወደ ሕዝቡ ሁሉ ሄደች፤ እነርሱም የቢክሪን ልጅ የሳቤዔን ራስ ቁርጠው ለኢዮአብ ወረወሩለት፤ ስለዚህ ኢዮአብ መለከቱን ነፋ፣ ሰዎቹም ከከተማዬቱ ርቀው በየአቅጣጫው ተበታተኑ፤ ኢየንዳንዳቸውም ወደየቤታቸው ሄዱ፤ ኢዮአብም ወደ ንጉሡ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

23 ኢዮአብ በእስራኤል ሰራዊት ሁሉ

20፡14 ዙጎ-21፡16
20፡15 1ሃ11፡20፤
2ሃ11፡29፤ኢሳ
37፡33፤ኤር6፡6፤
32፡24
20፡16 2ሳሙ-14፡2
20፡19 ዙጎ2፡26፤
1ሳሙ-26፡19
20፡21 2ሳሙ-4፡8
20፡22 መካ9፡13
20፡23 2ሳሙ-
2፡28፤8፡16-18፤24፡2

ላይ የበላይ ሆነ፤ የዮዳሄ ልጅ በናዖስ ደግሞ በከሊታውያንና በፊሊያታውያን ላይ አለቃ ሆነ።²⁴ አደኒራም²⁵ በግዳጅ ሥራ ላይ ለተሰማሩት ሰዎች አለቃ ሆነ፤ የአሐሊድ ልጅ ኢዮሣ ፍጥ ደግሞ ታሪክ ጸሐፊ ሆነ፤²⁵ ሱሳ ጸሐፊ፣ ሳዶቅና አብያታር ካህናት ነበሩ፤²⁶ እንዲሁም የኢያዕር ሰው ዒራስ የዳዊት አማካሪ ነበር።

የገባዮናውያን ብቀላ

21 በዳዊት ዘመነ መንግሥት፣ በተከታታይ ለሦስት ዓመት ራብ ሆነ፤ ስለዚህ ዳዊት እግዚአብሔርን ጠየቀ፤ እግዚአብሔርም፣ ሳኦል ገባዮናውያንን ስለገደለ፣ እርሱና ቤቱ የደም ዕዳ አለባቸው።²⁷

²⁷ጉሠ ገባዮናውያንን ጠርቶ አነጋገራቸው። ገባዮናውያን ከአሞራውያን የተረፉ እንጂ ከእስራኤል ወገን አልነበሩም፤ እስራኤላውያን ሊጠብቋቸው ቢሞሉላቸውም፣ ሳኦል ግን ለእስራኤልና ለይሁዳ ካለው ቅናት የተነሣ ሙሉ በሙሉ ሊያጠፋቸው ፈልጎ ነበር።²⁸ ዳዊትም ገባዮናውያንን፣ “ምን ላድርግላችሁ? የእግዚአብሔርን ርስት ትባርኩ ዘንድ ማስተሰረያውን ምን ማድረግ አለብኝ?” ሲል ጠየቃቸው።

²⁹ገባዮናውያንም፣ “ከሳኦልም ሆነ ከቤተ ሰቡ ብር ወይም ወርቅ የመጠየቅ ሙብት የለንም፤ እንዲሁም ከእስራኤል ማንንም ለመግደል መብት የለንም” ብለው መለሱለት።

ዳዊትም፣ “ታዲያ ምን ላድርግላችሁ?” ሲል ጠየቃቸው።

³⁰እነርሱም፣ “እንድንፈራርስና በእስራኤልም ውስጥ በየትኛውም ስፍራ እንዳንኖር ካጠፋንና ደባ ከፈጸመብን ሰው ስለእርሱ ዘሮች ሰባት ወንዶች ልጆች ይሰጠን፤ እኛም ከእግዚአብሔር በተመረጠው በሳኦል አገር በጊብዓ በእግዚአብሔር ፊት እንስቀላቸው” ብለው መለሱለት።

ስለዚህ ንጉሡ፣ “እሺ እስጣችኋለሁ” አለ።

³¹ንጉሥ ዳዊት በራሱና በሳኦል ልጅ በየናታን መካከል በእግዚአብሔር ፊት ስላደረጉት መሐላ ሲል የሳኦልን ልጅ፣ የዮናታንን ልጅ ሚምፊቦስቴን ከሞት አተረፈ።³² ነገር ግን ንጉሡ የኢዮሃል ልጅ ሪጽፋ ለሳኦል የወለደቻቸውን ሁለቱን ወንዶች ልጆች ሄርሞንንና ሚምፊቦስቴንን፣ የሳኦል ልጅ ሚርብሶ ለምሐላታዊው ለቤርዜሊ ልጅ ለኤስድሪኤል የወለደችለትን አምስት ወንዶች ልጆች ጭምር ወሰደ፤³³ ላገባዮና ውያን አሳልፎ ሰጣቸው፤ እነርሱም ገድለው በኩረብታው

20:24 2ኛ-8:16፣17፣14፣12፣18፣2፣10፣18
20:25 1ኛ-2:35፣24፣8፣17
21:1 1ኛ-12:10፣11032፣11፣10832፣24
21:2 ኢሉ9:15
21:3 1ኛ-26:19
21:4 ዘጉ-35፣33-34
21:6 ዘጉ-25፣4፣14፣10፣24
21:7 1ኛ-18:3፣2፣4፣9፣7
21:8 1ኛ-18፣19፣2፣22፣24፣16፣8

ላይ በእግዚአብሔር ፊት ሰቀላቸው። ሰባተም በአንድነት ወደቁ፤ የተገደሉትም በመከሩ ወራት የመጀመሪያ ቀኖች፣ የጉበስ ዐጨዳ በተጀመረበት ዕለት ነበር።

³⁴የኢዮሃል ልጅ ሪጽፋ ማቅ ወስዳ፣ በቋጥኝ ላይ ለራሷ አነጠፈች፤ ከመከር ወቅት መጀመሪያ አንሥቶ ዝናብ ከሰማይ በሬሳ ምቹ ላይ እስከ ወረደ ጊዜ ድረስ ቀን የሰማይ ወፎች ሌሊት የዱር አራዊት እንዲነካቸው አልፏቸውም፤³⁵ የሳኦል ቁባት የኢዮሃል ልጅ ሪጽፋ ያደረገቸውን ዳዊት በሰማ ጊዜ፣³⁶ ሃይ የሳኦልንና የልጁን የዮናታንን ዐፅም ከኢያቢስ ገለጻ፣ ሰዎች ወሰደ፤ የኢያቢስ ሰዎች፣ ፍልስጥኤማውያን ሳኦልን በጊልቦዓ ከገደሉ በኋላ እነርሱን ከሰቀሉት ከቤትሳን አደባባይ በድብቅ ወስደዋቸው ነበር።³⁷ ዳዊትም የሳኦልንና የልጁን የዮናታንን ዐፅም ከዚያ አመጣ፤ እንዲሁም የእነዚያን የተገደሉትን ሰዎች ዐፅም ሰበሰበ።

³⁸የሳኦልንና የልጁን የዮናታንን ዐፅም በብንደም አገር ጸላ በተባለ ስፍራ በሳኦል አባት በቂስ መቃብር ቀበሩት፤ ንጉሡ ያዘዘውንም ሁሉ አደረጉ። ከዚያ በኋላም ስለ ምድራቱ የቀረበውን ጸሎት እግዚአብሔር ሰማ።

በፍልስጥኤማውያን ላይ የተደረገ ጦርነት

21:15-22 ተጓ ምብ - 1ዜና 20:4-8

³⁹እንደ ገና በፍልስጥኤማውያንና በእስራኤል መካከል ጦርነት ተደረገ። ዳዊትም ከሰዎቹ ጋር ሆኖ ፍልስጥኤማውያንን ለመውጋት ወረደ፤ በዚያም ደከመው።⁴⁰ ሰነፋይም ዘሮች አንዱ የሆነ ይሸቢብኖብ የተባለ፣ የናስ ጦሩ ሦስት መቶ ሰቅል⁴¹ የሚመዝንና አዲስ ሰይፍ የታጠቀ ሰው ነበረ፤ እርሱም ዳዊትን ለመግደል አሰበ።⁴² የጽፋዬ ልጅ አቢሳ ግን ዳዊትን ለመታደግ መጣ፤ ፍልስጥኤማውያንም ወግቶ ገደለው። ከዚያም የዳዊት ሰዎች፣ “የእስራኤል መብራት እንዳይጠፋ ከእንግዲህ አንተ ከእኛ ጋር ወደ ጦርነት መውጣት የለብህም” ብለው ማሉለት።

⁴³ከዚህ በኋላ ኅብ በተባለ ስፍራ ከፍልስጥኤማውያን ጋር ሌላ ጦርነት ተደረገ። በዚያን ጊዜም ኩሳታዊው ሴቦካይ፣ ከራፋይም ዘሮች አንዱ የሆነውን፣ ሳፍን ገደለው።

²⁴ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጂች (እንዲሁም 1ኛ 4:6 እና 5:14 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን፣ **አይራም** ይላል።

²⁸ ሁለት የዕብራይስጥ ቅጂች፣ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናትና የሶርስት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ (እንዲሁም 1ኛ-18:19 ይመ)፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥና የሰብዓ ሊቃናት ቅጂች ግን፣ **ግላኦል** ይላሉ።

⁴¹16 3.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

21:10 1ኛ-40:19፣14፣17፣44
21:12 ኢሉ17:11፣መጻፈ1:8፣14፣11፣11፣13
21:14 ኢሉ7:26፣18፣28፣24፣24፣25፣11፣58፣34
21:15 2ኛ-5:25
21:17 2ኛ-18:3፣20፣6፣17፣11፣36፣15፣4፣27፣8፣19፣2፣15፣21፣7፣መጻፈ132፣17
21:18 1ዜና11፣29፣27፣11

19 ጎበ ላይ ከፍልስጥኤማውያን ጋር በተደረገ ሌላ ጦርነትም፣ የቤተሌሐሙ የየዓ ሬዓርጊም፣ ልጅ ኤልያናን፣ የጦሩ ዘንግ እንደ ሸማኔ መጠቅለያ የሆነውን የጌት ሰው ጎልያድን ገደለ።።

20 እንደ ገና ጌት ላይ በተደረገው ጦርነት በእያንዳንዱ እጁና በእያንዳንዱ አግሩ ስድስት ስድስት ጣቶች ባጠቃላይ ሃያ አራት ጣቶች የነበሩት አንድ ግዙፍ ሰው ነበረ፤ እርሱም ደግሞ ከራፋይም ዘር ነበረ። 21 ይህም ሰው እስራኤልን በተገዳደረ ጊዜ፣ የዳዊት ወንድም የሚሞ ልጅ የናታን ገደለው።።

22 እነዚህ አራቱ በጌት የራፋይም ዘርች የነበሩ ናቸው፤ እነርሱም በዳዊትና በሰላም እጅ ወደቁ።።

የዳዊት የምስጋና መዝሙር

22:1-51 ተጓ ምብ - መዝ 18:1-50

22 እግዚአብሔር ከጠላቶቼ ሁሉና ከሳ አልም እጅ በታደገው ጊዜ፣ ዳዊት የዚህን መዝሙር ቃል ለእግዚአብሔር ዘመረ፤ 2 እንዲህም አለ፤

“እግዚአብሔር ዐለቴ ማሳደግና ታዳጊዬ ነው፤ 3 እምላኬ፣ የምጠቀስበት ዐለቴ፣ ጋሻዬና የድኑኔ ቀንድ፣ ነው። እርሱም ጠንካራ ምሽጌ፣ መጠጊያና አዳኝ ነው።

ከጎይለኞች ሰዎች ታድኑኛለሁ። 4 ምስጋና የሚገባውን እግዚአብሔርን እጠራለሁ፤ ከጠላቶቼም እድናለሁ።።

5 “የሞት ማዕበል ከበሰኝ፤ የጥፋትም ጎርፍ አሰጠሁኝ። 6 የሲኦል ገመድ ተጠመጠሙለኝ፤ የሞትም ወጥመድ ተጋረጠላለኝ።

7 በጨነቀኝ ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፤ ወደ አምላኬም ጮኸሁ። እርሱም ከመቅደሱ ድምፄን ሰማ፤ ጨኸቴም ከጀሮው ደረሰ።።

8 “ምድር ተንቀጠቀጠች፤ ተናወጠችም፤ የሰማያትም መሠረቶች፣ ተናገጉ፤ እርሱ ተቈጥቶአልና ራዱ።።

9 ከአፍንጫው የቀሩ ጠሰ ወጣ፤ ከአፉ የሚባላ እሳት ነደደ፤ ከውስጡም ፍሙ ጋለ።።

10 ሰማያትን ሰንጥቆ ወረደ፤ ከእግሩም በታች ጥቅጥቅ ያለ ደመና ነበረ።።

11 በከፍቤል ላይ ተቀምጦ በረረ፤ በነፋስም ክንፍ መጠቀ።።”

12 ጨለማው በዙሪያው እንዲከበው፣ ጥቅጥቅ ያለውም የሰማይ ዝናም ደመና

21:19 1ሳሙ:17:4;
21:21 1ሳሙ:16:9;
17:10
22:1 ዘፀ15:1
22:2 1ሳሙ:2:2;
መዝ31:3;191:2;
መዝ144:2
22:3 ዘፍ15:1;
ዘጸ23:15;32:37;
33:17;መዝ9:9;14:6;
31:2;52:7;59:16;
71:7;91:2;94:22;
ምሳ10:29;ኢሳ25:4;
ኤር16:19;ኤል3:16;
ሉቃ1:69
22:4 መዝ48:1;
96:4;145:3
22:5 መዝ69:14-
15; ዮና2:3
22:6 መዝ116:3;
ሐሠ2:24
22:7 ዘፍ35:3;
መሳ2:15;2ዜና15:4;
መዝ4:1;34:6;15;
77:2;116:4;120:1;
ኢሳ26:16
22:8 ዘፀ19:18;
መሳ5:4;ኢዮ9:6;
26:11;መዝ68:8;
75:3;77:18;97:4;
ኤር10:10
22:9 መዝ50:3;
97:3;ኢሳ6:6;ሐዘ
1:13;10:2;ፀሐ
12:29;ራእ11:5
22:10 ዘፀ19:9;
ዘለ16:2;ዘጸ33:26;
ነገ8:12;ኢዮ26:9;
መዝ104:3;ኢሳ19:1;
ኤር4:13;ዮሀ1:3
22:11 ዘፍ3:24;
ዘፀ25:22;መዝ104:3
22:12 ዘፀ19:9
22:13 ኢዮ37:3;
መዝ77:18
22:14 1ሳሙ:2:10
22:15 ዘጸ32:23
22:16 ዘፀ14:21;
መዝ6:1;50:8;21;
106:9;ኢሳ30:33;
40:24;ዮሀ1:4
22:17 ዘፀ2:10;
መዝ144:7
22:18 ሉቃ1:71
22:19 መዝ23:4
22:20 2ሳሙ:15;
26:3;ኢዮ36:16;መዝ
22:8;31:8;118:5;
ኢሳ42:1;ማቴ12:18
22:21 1ሳሙ:26:23
ኢዮ17:9;22:30;
42:7-8;መዝ24:4;
26:6
22:22 ዘፍ18:19;
መዝ128:1;ምሳ8:32
22:23 ዘጸ6:4-9;
መዝ119:30-32;102

እንዲሰውረው አደረገ።
13 በእርሱ ፊት ካለው ብርሃን፣ የመብረቅ ብልጭታ ወጣ።።

14 እግዚአብሔር ከሰማያት አንጎድጎድ፣ የልዑልም ድምፅ አስተጋባ።።

15 ፍላጻውን ስድዶ ጠላቶቹን በተናቸው፣ መብረቆቹንም ልኮ አወካቸው።።

16 ከእግዚአብሔር ተግሣጽ፣ ከአፍንጫው ከሚወጣው፣ ከእስትንፋሱ ቁጥ የተነሣ፣ የባሕር ሽለቆዎች ታዩ፤ የምድር መሠረቶችም ተገለጡ።።

17 “ከላይ እጁን ዘርግቶ ያዘኝ፤ ከጥልቅ ውሆችም ውስጥ አወጣኝ።።

18 ከብርቱ ጠላቶቼ፣ ከማልቋዳማቸውም ባለጋርጅ ታደገኝ።።

19 በመከራዬ ቀን መጡለኝ፤ እግዚአብሔር ግን ደገፈኝ።።

20 ሰፊ ወደ ሆነ ስፍራ አወጣኝ፤ በእኔ ደስ ስለ ተሰኝም አዳኝኝ።።

21 “እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ መለሰልኝ፤ እንደ እጄም ንጹሕነት ብድራትን ከፈለኝ፤

22 የእግዚአብሔርን መንገድ ጠብቄአለሁና፤ ከአምላኬም ዘወር ብዬ ክፉ ነገር አሳደረግሁም።።

23 ሕጉ ሁሉ በፊቴ ነው፤ ከሥርዐቱም ዘወር አላልሁም።።

24 በፊቴ ያለ ነውር ነበርሁ፤ ራሴንም ከጎጠኦች ጠብቄአለሁ።።

25 እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ፣ በፊቴም እንዳለኝ ንጹሕና ብድራትን ከፈለኝ።።

26 “ለታማኝ ሰው አንተም ታማኝ መሆንህን፣ ለቅን ሰው አንተም ቅን መሆንህን ታሳያለህ።።

27 ለንጹሕ ሰው አንተም ንጹሕ መሆንህን፣ ለጠማማ ሰው ግን አንተም ጠማማ መሆንህን ታሳያለህ።።

28 አንተ የተጠቃውን ሕዝብ ታድናለህ፤ ዐይንህ ግን ያዋርዳቸው ዘንድ፣ ትዕቢተኞችን ይመለከታል።።

22:24 ዘፍ6:9;ኤል1:4 22:25 1ሳሙ:26:23 22:27 ዘለ 26:23-24;መዝ5:8 22:28 ዘፀ38:1;1ሳሙ:28-9;መዝ72:12-13; 131:1;ምሳ30:13;ኢሳ2:12;17:5;15:15;ዳገ4:31;ሐጸ3:11; ሉቃ1:51
፳፱ ወይም፣ የሸማኔው የይዳር ልጅ
፳፱ ዕብራይስጡና የሱባዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን ዚያ 20:5 ላይ ያለው ከዚህ የተለየ ነው።
፳3 ቀንድ የጥንካሬ ወይም የጎይል ምልክት ነው።
፳8 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ሹልጌትና ሰርሱቴ ግን (እንዲሁም መዝ 18:7 ይህም) ተራሮች ይላሉ።
፳፱ አጠቃላይ የዕብራይስጥ ቅጂች (እንዲሁም መዝ 18:10 ይህም) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ እጅግ ብዙ የሆኑ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን ተገለጠ ይላሉ።
፳፯ ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሱባዓ ሊቃናትና የሹልጌት ትርጉሞች (እንዲሁም መዝ 18:24 ይህም) ግን እጅ እጅም ገጽክ ይላሉ።

29 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ መብራቴ ነህ፤
እግዚአብሔርም ጨለማዬን ያበራል።
30 በአንተ ርዳታ በጠላት ሰራዊት ላይ ወደ
ፊት ገፍቼ እሄዳለሁ።
በአምላኬም ጎይል ቅጥሩን እዘላለሁ።
31 የአምላክ መንገዱ ፍጹም ነው፤
የእግዚአብሔርም ቃል የነጠረ ነው፤
ለሚታመኑበትም ሁሉ ጋሻ ነው።
32 ከእግዚአብሔር በቀር አምላክ ማን
አለና፤
ከአምላካችን በቀር ዐለት ማን ነው?
33 ጎይልን የሚያስታጥቀኝ፤
መንገዴንም የሚያቀና እርሱ አምላክ ነው።
34 እግሮቼን እንደ ብሆር እግር ያበረታል፤
በከፍታዎችም ላይ አጽንቶ ያቆመኛል።
35 እጆቼን ለጦርነት ያሰለጥናል፤
ክንዶቼም የናስ ቀስት ይገትራሉ።
36 የማዳንህን ጋሻ ሰጥተኝኛል፤
ድጋፍህ ታላቅ አድርጎኛል።
37 እርምጃዬን አስፋህ፤
እግሮቼም አልተሰነካኩም።
38 ጠላቶቼን አሳደድሁ፤ አጠፋኝቸውም፤
እስኪደመሰሱም ድረስ ወደ ኋላ
አልተመለስሁም።
39 ፈጽሜ አጠፋኝቸው፤ ተመልሰውም
መቆም አልቻሉም፤
ከእግራም ሥር ወድቀዋል።
40 ለጦርነት ጎይልን አስታጠቅኝ፤
ተቃዋሚዎቼንም ከእግራ ሥር
አንበረከካቸው።
41 ጠላቶቼ ፊታቸውን አዙረው እንዲሸሹ
አደረግላቸው።
ባላንጣዎቼንም ደመሰስኝቸው።
42 ለርዳታ ጮኹ፤ ያዳናቸው ግን አልነበረም፤
ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤ እርሱ ግን
አልመለሰላቸውም።
43 በምድር ላይ እንዳለ ትቢያ አድቅቄ
ፈጨኝቸው፤
በመንገድም ላይ እንዳለ ጭቃ
ወቀጥኝቸው፤ ረገጥኝቸውም።
44 በሕዝቤ ከተቃዋሚዎቼ አደጋ አዳንኝ፤
የመንግሥታትም ራስ አደረግኝ።
የማላውቀው ሕዝብ ተገዛልኝ፤
45 ባዕዳን ሊለማመጡኝ መጡ፤
እንደ ሰሙኝም ወዲያውኑ ይታዘዙኛል።
46 ባዕዳን ፈሩ፤
ከምሽጋቸውም እየተንቀጠቀጡ ወጡ።
47 እግዚአብሔር ሕያው ነው፤ ዐለቱ
የተባረከ ይሁን፤
የድኑይ ዐለት አምላክ ከፍ ከፍ ይበል።
48 የሚበቀልልኝ አምላክ፤
መንግሥታትንም ከሥራ የሚያስገዛልኝ

22:29 መዝ27:13፤
ኢሳ25:5፤ሚክ7:8፤
ራእ21:23፤22:5
22:31 ዘፍ15:1፤
ዘጻ32:4፤መዝ12:6፤1
19:140፤ምሳ30:5-6፤
ማቴ5:48
22:32 1ሳሙ2:2፤
2ሳሙ7:22
22:34 ዘጻ32:13፤
ኢሳ35:6፤ዕን3:19
22:35 መዝ7:12፤
11:2፤144:1፤ዘፀ9:13
22:36 ኢፌ6:16
22:37 ምሳ4:11
22:39 መዝ44:5፤
110:6፤ሚላ4:3
22:40 ኢሳ10:24፤1ገዮ5:3
22:41 ዘወ23:27
22:42 1ሳሙ
14:37፤መዝ50:22፤
ኢሳ1:15
22:43 1ገዮ20:10፤
2ገዮ13:7፤መዝ7:5፤
ኢሳ5:25፤10:6፤22:5
5:4፤1:2፤25:አዎ1:3
፤ሚክ7:10፤ዘፀ7:10
22:44 ዘዐ11:3፤
ዘጻ28:13፤2ሳሙ3:1፤
8:1-14፤ኢሳ55:3-5
22:45 ዘጻ33:29፤
መዝ66:3፤81:15
22:46 ሚክ7:17
22:47 ዘዐ15:2፤
ዘጻ 32:15፤መዝ
18:31፤89:26፤95:1
22:48 ዘኅ31:3፤
መዝ144:2
22:49 መዝ27:6፤
140:1
22:50 መዝ9:11፤
47:6፤68:4፤መዝ15:9
22:51 1ሳሙ16:13፤2ሳሙ7:13፤መዝ
21:1፤መዝ89:20፤24:29፤
144:9-10፤ሐሥ
13:23
23:1 ዘዐ11:3፤
1ሳሙ2:10፤35፤መዝ
18:50፤20:6፤78፤70-
71፤84፤9፤ኢሳ45:1
፤ዕን3:13
23:2 ማቴ22:43፤
ማር12:36፤2ጴጥ1:21
23:3 ዘፍ42:18፤
ዘጻ32:4፤1ሳሙ2:2፤
መዝ18:3፤172:3፤
ኢሳ11:1-5
23:4 ዘጻ32:2፤
መሳ5:31፤መዝ
119:147፤130:6፤
ምሳ4:18፤
ማቴ13:43፤ዮሐ1:5
23:5 ዘፍ9:16፤
መዝ89:29
23:6 ኢሳ5:6፤
9:18፤10:17፤27:4፤
33:12፤ሚክ7:4፤ናሆ1
፤10፤ማቴ13:40-41

እርሱ ነው፤
49 እርሱ ከጠላቶቼ እጅ ነጻ ያወጣኛል።
አንተ ከጠላቶቼ በላይ ከፍ ከፍ
አደረግኽኝ፤
ከጨካኝ ሰዎችም እጅ ታደግኽኝ።
50 ስለዚህ እግዚአብሔር ሆይ፤
በመንግሥታት መካከል አመሰግንሃለሁ፤
ለሰምህም ምስጋና እዘምራለሁ።
51 ለንጉሡ ታላቅ ድል ይሰጠዋል፤
ለቀባው ለዳዊትና ለዘሩ፤
ለዘላለም የማይለወጥ ፍቅሩን ያሳዩዋል።”
የዳዊት የመጨረሻ ቃል
23 የዳዊት የመጨረሻ ቃሉ ይህ ነው፤
“በያዕቆብ አምላክ የተቀባው፤
ልዑል ከፍ ከፍ ያደረገው ሰው፤
የእስራኤል ተወዳጁ ዘማሪ፤
የእሴይ ልጅ የዳዊት የትንቢት
ቃል ይህ ነው፤
2“ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ተናገረ፤
ቃሉ በአንደበቴ ላይ ነበረ።
3 የእስራኤል አምላክ ተናገረ፤
የእስራኤልም ዐለት እንዲህ አለኝ፤
ሰዎችን በጽድቅ የሚገዛ፤
በፈሪህ እግዚአብሔርም የሚያስተዳድር፤
4 እርሱ፤ ደመና በለለበት፤
በማለጻ ፀሐይ በምትወጣበት ጊዜ፤
እንዳለው ብርሃን ነው፤
በምድር ላይ ሣርን እንደሚያበቅለው፤
ከዝናብም በኋላ እንዳለው የብርሃን
ጸዳል ነው።”
5“ የእኔስ ቤት በእግዚአብሔር ዘንድ ትክክል
አይደለምን?
ሁሉንም ነገር አዘጋጅቶና ጠብቆ፤
ከእኔ ጋር ዘላለማዊ ኪዳን ያደረገ አይደለምን?
ድኑይን ከፍጻሜ የሚያደርሰው፤
መሻቴን ሁሉ የሚሰጠኝ እርሱ
አይደለምን?
6 ነገር ግን ክፉ ሰዎች ሁሉ፤
በእጅ እንደሚይሰሰሰሰ እንደ እሾኸ
ይጣላሉ።
7 እሾኸ የሚነካ ሁሉ፤
የብረት መሣሪያ ወይም የጦር ዘንግ
ይይዛል፤
ባለብትም ቦታ ፈጽመው በእሳት
ይቃጠላሉ።
530 ወይም በጋራዎቻችን ውስጥ እርግጠኛ
533 የሙት ባሕር ጥቅል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች
የሽልጊትና የሰርዕት ቅጂች (እንዲሁም መዝ 1832 ይመ) ከዚህ ጋር
ይሰማገሉ፤ የማሪቴ ቅጂ ግን፤ ጠንቁ ማህበራዊ የሚሆን ይላል።
546 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች የሽልጊት ቅጂ (እንዲሁም
መዝ 1832 ይመ) ከዚህ ጋር ይሰማገሉ፤ ማሪቴ ግን ራሳቸውን ገዶ ይላል።

የኅያላን የዳዊት ሰዎች ጀብዱ

23:8-39 ተጓ ምብ - 1ዜና 11:10-41

⁸የዳዊት ኅያላን ሰዎች ስም የሚከተለው ነው፤ የታሕክሞንም ስው የሴብ በሴትቤት።

የሦስቱ አለቆች አለቃ ሲሆን፤ እርሱም ጦሩን ሰብቆ በአንድ ውጊያ ላይ ስምንት መቶ ሰው የገደለ ነው።⁸

⁹ከእርሱ ቀጥሎ የአሆሃዊው የዱዲ ልጅ ኤልዲዘር ነበረ፤ እርሱም ለጦርነት አንድ ላይ ተሰብስበው⁹ የነበሩትን ፍልስጥኤማ ውያንን በተገዳደሩ ጊዜ፤ ከዳዊት ጋር ከነ በሩት ከሦስቱ ኅያላን ሰዎች አንዱ ነበር። ከዚያም የእስራኤል ሰዎች ሸሹ።¹⁰ እርሱ ግን የቆመበትን ስፍራ አለቀቀም፤ እጁ እስኪዘልና ከሰይፉ ጋር እስኪጠበቅ ድረስ ፍልስጥኤማውያንን ወጋ፤ በዚያችም ዕለት እግዚአብሔር ታላቅ ድልን ሰጠ። የሸሸ ውም ሰራዊት ወደ ኤልዲዘር የተመለሰው የተገደሉትን ሰዎች ለመግፈፍ ብቻ ነበር።

¹¹ከእርሱም ቀጥሎ የአሮዳዊው የአጌ ልጅ ሣማ ነበር፤ ፍልስጥኤማውያንም ሌሊ በተባለ ስፍራ ምስር በሞላበት አንድ ዕርሻ ላይ፤ በአንድነት ተሰብስበው ሳሉ፤ የእስራኤል ሰራዊት ከፍልስጥኤማውያን ፊት ሸሸ።¹² ሣማ ግን የቆመበትን ስፍራ አለቀቀም፤ ጦርነቱንም ተቋቁሞ ፍልስጥኤማውያንን ገደለ፤ በዚያችም ዕለት እግዚአብሔር ታላቅ ድል ሰጠ።

¹³በመከር ወራት፤ የፍልስጥኤም ሰራዊት በራፋይም ሸለቆ ስፍሮ ሳሉ፤ ከሠላሳዎቹ አለቆች ሦስቱ ዳዊት ወዳለበት ወደ ዓዶ ላም ዋሻ መጡ።¹⁴ በዚያም ጊዜ ዳዊት በምሽግ ውስጥ ነበረ፤ የፍልስጥኤማውያንም ሰራዊት በቤተልሔም ነበረ፤¹⁵ ዳዊትም በፍፍቆት፤ “በቤተልሔም በር አጠገብ ካለችው ጉድጓድ ውሃ ማን ባመጣ ልኝ!” አለ።¹⁶ ስለዚህ ሦስቱ ኅያላን በፍልስጥኤማውያን ሰራዊት መካከል ሰንጥቀው በማለፍ፤ በቤተልሔም በር አጠገብ ካለችው ጉድጓድ ውሃ ቀድተው ለዳዊት አመጡለት። እርሱ ግን አልጠጣውም፤ ይልቁን በእግዚአብሔር ፊት መጋዘን አድርጎ አፈሰሰው።¹⁷ “እርሱም፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዲህ ያለውን ነገር ላደርግ? ይህስ ከእኔ ይራቅ! ይህ በነፍሳቸው ቁርጠው የሄዱ ሰዎች ደም አይደለምን?” አለ፤ ዳዊትም ሊጠጣው አልፈለገም። እንግዲህ ሦስቱ ኅያላን ሰዎች ያደረጉት ጀብዱ እንዲህ ነበር።

¹⁸የጽሩያ ልጅ የኢዮአብ ወንድም አቢሳ የሦስቱ ኅያላን አለቃ ነበረ። በሦስት መቶ ሰዎች ላይ ጦሩን ሰብቆ የገዳላቸውና እንደ

23:8 2ሳሙ-17:10፤ 1ዜና27:2
23:9 1ዜና8:4፤ 27:4
23:13 ዘፍ38:1፤ እ.ሱ-12:15፤17:15
23:14 ሩት1:19፤ 1ሳሙ-22:4-5፤ 2ሳሙ-5:17
23:16 ዘፍ35:14
23:17 ዘሌ17:10-12
23:18 1ሳሙ-26:6

23:20 እ.ሱ-15፤ 21፤2ሳሙ-8:18፤ 1ዜና27:5
23:24 2ሳሙ-2:18
23:25 መሳ7:1
23:26 1ዜና 27:9-10
23:27 እ.ሱ-21፤ 18፤1ዜና27:12
23:28 2ነገ25:23፤ 1ዜና27:13፤ፅዝ 2:22፤ነሀ7:26፤ ኤር40:8
23:29 እ.ሱ-15:57፤ 1ዜና27:15
23:30 እ.ሱ-24:30፤ መሳ12:13

ሦስቱ ኅያላን ሁሉ እርሱም ዝናን ያተረፈ ሰው ነበረ።¹⁹ አቢሳ ከሦስቱ ይልቅ እጅግ የከበረ አልነበረምን? ከእነርሱ እንደ አንዱ ባይሆንም አለቃቸው ነበረ።

²⁰የቀብጽኤል አገር ሰው የሆነው የዮዳሄ ልጅ በናያስ ታላቅ ጀብዱ የሠራ ሌላው ጉብዝ ተዋጊ ነበረ፤ እርሱም ሁለት በጣም የታወቁ የሞዳብን ሰዎች ገደለ፤ እንዲሁም በረዶ በጣለበት ዕለት በጉድጓድ ውስጥ ጉብቶ አንበሳ ገድሎአል፤²¹ ደግሞም አንድ ግዙፍ ግብፃዊ ገድሎአል፤ ግብፃዊው በእጁ ጦር የያዘ ቢሆንም፤ በናያስ ግን ሊገጥመው በትር ይዞ ወደ እርሱ ሄደ፤ ከግብፃዊውም እጅ ጦሩን በመንጠቅ በገዛ ጦሩ ገደለው።

²²የዮዳሄ ልጅ የበናያስ ጀግንነት እንደዚህ ያለ ነበረ፤ እርሱም እንደ ሦስቱ ኅያላን ሁሉ ዝናን ያተረፈ ሲሆን፤²³ ከሠላሳዎቹ ሁሉ በላይ የከበረ ሰው ነበረ፤ ነገር ግን ከሦስቱ እንደ አንዱ አልነበረም። ዳዊትም የክብር ዘበኞቹ አለቃ አድርጎ ሾመው።

²⁴ከሠላሳዎቹ መካከል የሚከተሉት ይገኙ ባቸዋል፤

የኢዮአብ ወንድም አሣሄል፤
የቤተልሔም ሰው የዱዲ ልጅ ኤልዳናን፤

²⁵አሮዳዊው ሣማ፤
አሮዳዊው ኤሊቃ፤

²⁶ፈሊጣዊው ሴሌስ፤
የቴቁሐዊው የዲስካ ልጅ ዒራስ፤

²⁷ዓናቶታዊው አቢዲዘር፤
ኩሳታዊው ምብናዳ፤

²⁸አሆሃዊው ጸልሞን፤
ነጠፋዊው ማህራይ፤

²⁹የነጠፋዊው የበዓና ልጅ ሔሌብ፤
ከብንያም ወገን የጊብሳ ሰው የሆነው የሪባይ ልጅ ኢታይ፤

³⁰ጸርዓቶናዊው በናያስ፤
የገዓስ ሸለቆ ሰው ሂዳይ።

⁸ የታሕክሞን ስው ማለት ሐክሞናዊ ማለት ሊሆን ይችላል። (1ዜና 11:11 ይመ)።

⁹ ፅብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ግን፤ **ኢያሳሳይ** ይላሉ፤ ይኸውም፤ **ያሽብንም** ነው (1ዜና 11:11 ይመ)።

¹⁰ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ (1ዜና 11:11 ይመ)፤ ፅብራይስጡና አብዛኞቹ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ግን **ሰዎች መቶ ሰዎችን የረደው አይናዊው አዳኝ ዝር** ይላሉ።

¹¹ 1ዜና 11:3 ይመ፤ ፅብራይስጡ ግን፤ **በዚያ ተሰበሰቡ ይላል**

¹² አብዛኞቹ የፅብራይስጥ ቅጂች (እንዲሁም 1ዜና 11:20 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ሁለት የፅብራይስጥ ቅጂችና የሰርሰቱ ትርጉም፤ **ሠላሳ** ይላሉ።

¹³ ፅብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜና 11:29 ይመ) ግን፤ **ሲሳይ** ይላሉ።

¹⁴ አብዛኞቹ የፅብራይስጥ ቅጂች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አንዳንድ የፅብራይስጥ ቅጂችና ሹልጌት (እንዲሁም 1ዜና 11:30 ይመ) ግን፤ **ሐሌድ** ይላሉ።

¹⁵ ፅብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜና 11:32 ይመ) ግን፤ **ሀራይ** ይላሉ።

31 ዓረባዊው አቢዓልቦን፣ በርሐማዊው ዓዝሞት፣
 32 ሽዕልቦናዊው ኤሊያሕባ፣ የአሳን ልጆች፣ የናታን የተባለው፣
 33 የአሮዳዊው የሣማ ልጅ፣ የአሮዳዊው የሽራር፣ ልጅ አሐአም፣
 34 የማዕከታዊው የአሐሰባይ ልጅ ኤሌፋት፣
 የጊሎናዊው የአኪጠፊል ልጅ ኤሊአም፣
 35 ቀርሚሎሳዊው ሐጽር፣ አርባዊው ፈግራይ፣
 36 የሰባ ሰው የሆነው የናታን ልጅ ይግዓል፣
 37 አሞናዊው ጸሌት፣ የጽሩያ ልጅ የኢዮአብ ጦር መሣሪያ ያዥ የነበረው ብኤሮታዊው ነሃራይ፣
 38 ይትራዊው ዒራስ፣ ይትራዊው ጋራብ፣
 39 እንዲሁም ኬጢያዊው አርዮ፣ በጠቅላላው ሠላሳ ሰባት ነበሩ።

23:31 2ኛ-3:16
 23:34 ዘጸ:14፣ 2ኛ-11፣ 3:15:12
 23:35 ኢሱ12:22
 23:36 1ኛ-14:47
 23:37 ኢሱ9:17
 23:38 1ዜ፣2:53
 23:39 2ኛ-11:3
 24:1 ዘጸ:12፣ ኢሱ9:15፣1ዜ፣ 27:23፣ኢዮ1:6፣ ዘጸ:31
 24:2 2ኛ-3:10፣ 20:23፣2ዜ፣2:17፣ 17:14፣25:5
 24:3 ዘጸ:11፣ 2ኛ-2:18
 24:5 ዘጸ:21:32፣ ኢሱ13:9
 24:6 ዘጸ:10:19፣ መግ:31
 24:7 ዘጸ:21:31፣ ዘጸ:38፣ዘጸ:17፣ ኢሱ19:29
 24:9 ዘጸ:144-46

ለንጉሡ አሳወቀ፣ በአስራኤል ስምንት መቶ ሺህ፣ በይሁዳ አምስት መቶ ሺህ ሰይፍ መምዘዝ የሚችሉ ብቃት ያላቸው ሰዎች ተገኙ።

10 ዳዊት ተዋጊዎቹን ከቁጠረ በኋላ ኅሊናው ስለ ወቀሰው፣ “ባደረግሁት ነገር ታላቅ ኅጢአት ሠርቻለሁ፤ አሁንም እግዚአብሔር ሆይ፣ የአገልጋይህን በደል እንድታርቅ እለምንሃለሁ፤ የፈጸምሁት ታላቅ የስንፍና ሥራ ነውና” አለ።

11 በማግስቱ ጠዋት ዳዊት ከመነሣቱ በፊት የእግዚአብሔር ቃል የዳዊት ባለ ራዕይ ወደ ሆነው ወደ ነቢዩ ወደ ጋድ መጣ፣ 12 እንዲሁም አለው፣ “ሂድና ዳዊትን፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሦስት ነገሮችን ለምርጫ አቅርቤልሃለሁ፤ በአንተ ላይ አደርግብህ ዘንድ አንዱን ምረጥ” በለው።

13 ስለዚህም ጋድ ወደ ዳዊት ሄደ፣ “በምድርህ የሦስት” ዓመት ራብ ይምጣብህ? ወይስ ጠላቶችህ እያሳደዱህ ሦስት ወር ትሸሸ? ወይስ ደግሞ በምድርህ ላይ የሦስት ቀን ቸንፈር ይምጣ? እንግዲህ አሁን ለላከኝ ምን መልስ እንደምሰጥ አስበህበት ወስን” አለው።

14 ዳዊትም ጋድን፣ “እጅግ ተጨንቄ አለሁ፤ ምሕረቱ ታላቅ ስለሆነ በእግዚአብሔር እጅ እንወደቅ፤ በሰው እጅ ግን አልወደቅ” አለው። 15 ስለዚህም እግዚአብሔር ከዚያች ዕለት ጥዋት አንሥቶ እስከ ተወሰነው ቀን ድረስ በአስራኤል ላይ ቸንፈር ላከ፤ በዚህም ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ድረስ ሰባ ሺህ ሰው አለቀ። 16 የእግዚአብሔር መልአክ ኢዮሳፊምን ለማጥፋት እጁን በዘረጋ ጊዜ፣ የደረሰው ጉዳት እግዚአብሔርን ስላሳዘነው፣ ሕዝቡን የሚቀሥፈውን መልአክ “በቃ! እጅህን መልስ” አለው። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መልአክ በኢዮሳፊዊው በእርፍ ወውድማ አጠገብ ቆሞ ነበር።

17 ዳዊት ሕዝቡን የሚቀሥፈውን መልአክ ባየ ጊዜ እግዚአብሔርን “እነሆ ኅጢአት የሠራሁም የተሳሳትሁም እኔ ነኝ፤ እኔህ ህይወት ሰጥኛ ናቸው፤ ምን አጠፋ? እጅህ በእኔና በአባቴ ቤት ላይ ትሁን” አለ።

33 አንዳንድ የሰባዎች ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜ፣ 11:34 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን ልጅ የሚለውን አይጨምርም።
 33 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰባዎች ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1ዜ፣ 11:35 ይመ) ግን፣ ሳካር ይላሉ።
 32 የሰባዎች ሊቃናት ትርጉም እንዲሁም ቆጥር 4 እና 1ዜ፣ 21:2 ይመ፣ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን፣ የጦር አዛዥ አዮአብ ይላል።
 33 የሰባዎች ሊቃናት ትርጉም (እንዲሁም 1ዜ፣ 21:12 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን፣ ሰባት ይላል።

ዳዊት ተዋጊዎቹን ቁጠረ
 22:1-51 ቀጃ ምብ - መዝ 18:1-50

24 እንደ ጥም እግዚአብሔር በአስራኤል ላይ እጅግ ተቆጣ፣ ዳዊትንም በእነርሱ ላይ በማስነግት፣ “ሂድ አስራኤልንና ይሁዳን ቀጥጠር” አለው።

2 ስለዚህም ንጉሡ ኢዮአብንና አብረውት ያሉትን የጦር አዛዦች፣ “ከዳን እስከ ቤርሳቤህ ወዳሉት የአስራኤል ነገዶች ሁሉ ሂዱ፤ ብዛታቸው ምን ያህል እንደ ሆነ ለማወቅ እንድችልም ተዋጊዎቹን መዝግቡ” አላቸው።

3 ኢዮአብ ግን ንጉሡን፣ “አምላክህ እግዚአብሔር ሰራዊቱን መቶ ዕጥፍ ያድርገው፣ የጌታዬ የንጉሡ ዐይን ይህን ለማየት ይብቃ፤ ንጉሡ ጌታዬ ግን ይህን ለማድረግ የፈለገው ለምንድን ነው?” ሲል መለሰለት።

4 ሆኖም የንጉሡ ቃል ኢዮአብንና የሰራዊቱን አዛዦች ስላሸነፋቸው፣ የአስራኤልን ሰራዊት ለመመዝገብ ከፊቱ ወጥተው ሄዱ።

5 የርዳኖስን ከተሻገሩ በኋላ፣ በሸለቆው ውስጥ ካለችው ከተማ በስተ ደቡብ በምትገኘው በአሮጌር አጠገብ ሰፈሩ፤ ከዚያም በጋድ በኩል አድርገው ወደ ኢዮኤር ሄዱ። 6 እንዲሁም ወደ ገለዓድና ወደ ተባሶን አዳሰይ፣ ቀጥሎም ወደ ዳንዮን ከዚያም ሦረው ወደ ሲዶና ሄዱ። 7 ደግሞም ወደ ጢሮስ ምሽግ፣ ወደ ኤዊያውያንና ወደ ከነዓና ወያኔ ከተሞች፣ በመጨረሻም በይሁዳ ደቡብ ወዳለችው ወደ ቤር ሳቤህ ሄዱ።

8 ምድሪቱን ሁሉ ሦረው ከዘጠኝ ወር ከሃያ ቀን በኋላ ወደ ኢዮሳፊም ተመለሱ።

9 ኢዮአብም የተዋጊዎቹን ጠቅላላ ቀጥሮ

24:10 ዘጸ:12:11፣ 22:34፣1ኛ-24:5
 24:11 1ኛ-9:9፣ 22:5
 24:13 ዘጸ:3፣ 30:12፣ዘሌ:26፣25፣ ዘጸ:28:21-22፣27-28-35፣28:38-42፣48፣ 32:24፣ሐዘ:4፣21
 24:14 ዘጸ:28፣ መዝ:1፣51፣1፣86፣ 5፣103፣8፣13፣119፣13
 2፣130፣4፣ኢሳ:54፣7፣ 55፣7፣ኢር:33፣8፣ 42፣12፣ዳ:9፣9
 24:15 1ዜ፣27:24
 24:16 ዘጸ:6፣6፣ 16፣7፣19፣13፣ዘዘ: 12፣23፣ሐዘ:12፣23
 24:17 ዘጸ:18፣23፣ መዝ:74፣1፣100፣3፣ ኤር:49፣20፣ዮ፣1፣12

ዳዊት መሠዊያ ሠራ
24:18-25 ተጓ ምብ - 1ዜና 21:18-26

¹⁸በዚያን ቀን ጋድ ወደ ዳዊት ዘንድ ሄደ፤ “ውጣና በኢያቡሳዊው በአርና ዐውድማ ላይ ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሥራ” አለው። ¹⁹በእዚህ ዳዊት፣ እግዚአብሔር በጋድ በኩል ባዘዘው መሠረት ወጣ። ²⁰አርናም ቀኝ ልቀኝ ሲመለከት፣ ንጉሡና ሰዎቹ ወደ እርሱ ሲመጡ አየ፤ ከዚያም ወጥቶ ወደ መሬት ለጥ ብሎ ለንጉሡ እጅ ነጣ።

²¹አርናም፣ “ንጉሥ ጌታዬ ወደ አገልጋዩ የመጣው ለምንድን ነው?” አለ።

ዳዊትም መልሶ፣ “መቅሠፍቱ ከሕዝቡ እንዲከለከል ለእግዚአብሔር መሠዊያ እንድሠራ ዐውድማህን ልገዛ ነው” አለው።

²²አርናም ዳዊትን እንዲህ አለ፤ “ንጉሥ ጌታዬ ደስ ያለውን ወስዶ መሥዋዕቱን ያቅርብ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት በሬዎች አለ።

24:18 ዘፍ:22:2፣ 2ዜና3:1
24:21 ዘጥ:16፣ 44-50
24:22 1ሳሙ:6:14
24:23 ዘፍ:23:11
24:24 ዘፍ:23:16፣ ማሌ:1:13-14
24:25 1ሳሙ: 7:17፣2ሳሙ:21:14

ለሚነደውም ዕንጨት፣ የመውቂያው ዕቃና የበሬ ቀንበር አለ። ²³ንጉሥ ሆይ፣ ይህን ሁሉ አርና ለንጉሡ ይሰጣል።” እንዲሁም አርና፣ “እግዚአብሔር ከምላክህ ይቀበልህ” አለው።

²⁴ንጉሡ ግን አርናን፣ “እንዲህማ አይሆንም፤ ዋጋውን ላንተ መክፈል አለብኝ፤ ለክ ምላኬም ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት ያለ ዋጋ አላቀርብም” አለው።

በእዚህም ዳዊት ዐውድማውንና በሬዎቹን በአምሳ ሰቅልፍ ብር ገዛ፤ ²⁵በዚያም ዳዊት ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ፤ የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት²⁴ አቀረበ። ከዚያም እግዚአብሔር ስለ ምድሪቱ የቀረበውን ጸሎት ሰማ፤ በእስራኤል ላይ የመጣውም ቸኅፈር ቆመ።

²⁴ 0.6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
²⁵ በትውፊት፣ የሰላም መሥዋዕት ይባላል።

መጽሐፈ ነገሥት - አንደኛ

አድንደስ ለመንገሥ እንደ ፈለገ

1 ንጉሥ ዳዊት እየሰመገለና ዕድሜው በጣም እየገፋ ሲሄድ፣ ልብስ ቢደራርቡለትም እንኳ ሊሞቀው አልቻለም። ²ስለዚህ አገልጋዮቹ፣ “ንጉሡን የምትንከባከብና የምታገለግል ወጣት ድንግል እንፈልግ፤ እርሷም ጌታችን ንጉሡ እንዲሞቀው በጎኑ ትተኛለች” አሉት።

³ከዚያም በመላው እስራኤል ቁንጆ ልጃ ገረድ ፈልገው ሰነማዊቷን አቢሳን አገኙ፤ ለንጉሡም አመጡለት። ⁴ልጃገረዲቱ እጅግ ቁንጆ ነበረች፤ ንጉሡንም ትንከባከበውና ታገለግለው ነበር፤ ንጉሡ ግን ከእርሷ ጋር ግንኙነት አልነበረውም።

⁵በዚህ ጊዜ ከአጊት የተወለደው አድንደስ፣ “እነግሥቱ” ብሎ ተነሣ፤ ስለዚህ ሠረገሎችንና ፈረሶችን እንዲሁም ከፊት ከፊቱ የሚሄዱ አምሳ ሰዎችን አዘጋጀ። ⁶አባቱም፣ “ለምን እንዲህ ታደርጋለህ?” ብሎ ገሥጾት አያውቅም ነበር፤ አድንደስም እጅግ መልክ መልክና የአቤሴሎም ታናሽ ወንድም ነበር።

⁷አድንደስ ከጽሑፍ ልጅ ከአዮአብና ከካህኑ ከአብያታር ጋር ተመካከረ፤ እነርሱም ድጋፋቸውን ሰጡት። ⁸ነገር ግን ካህኑ ሳደቅ፣ የዮዳል ልጅ በናደስ፣ ነቢዩ ናታን፣ ሳሚ፣ ሬሲና⁵ የዳዊት የክብር ዘበኞች ከአድንደስ ጋር አልተባበሩም።

⁹ከዚያም አድንደስ በዓይነርጌል አቅራቢያ ባለው የዙሐልት ድንጋይ አጠገብ በሳችን፣ በሬዎችንና የሰቡ ጥጆችን ሠዋ፤ ወንድሞቹን ሁሉ፣ የንጉሡን ልጆች እንዲሁም የቤተ መንግሥቱ ሹማምት የነበሩትን የይሁዳ ሰዎች ሁሉ ጠራ። ¹⁰ይሁን እንጂ ነቢዩ ናታንንም ሆነ በናደስን፣ የክብር ዘበኞቹንም ሆነ ወንድሙን ሰሎሞንን አልጠራም።

¹¹ከዚያም ናታን የሰሎሞንን እናት ቤርሳቤህን እንዲህ አላት፣ “ጌታችን ዳዊት ሳያውቅ የአጊት ልጅ አድንደስ መንገሡን አልሰማሽምን? ¹²አሁንም የራስሽንና የልጅሽን የሰሎሞንን ሕይወት እንዴት ማዳን እንደምትችሉ ልምከርሽ። ¹³ወደ ንጉሥ ዳዊት ሂጂና፣ ‘ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፣ ልጅሽ ሰሎሞን ከእኔ ቀጥሎ ይነግሣል፤ በዙፋኔም ይቀመጣል’ ብለህ ‘ለእኔ ለአገልጋይህ አልማልህልኝም ነበር? ታዲያ አድንደስ የነገሠው ስለ ምንድን ነው?’ በዬው፤ ¹⁴አንቺ

1፥3 ቀ*15እ.ሱ19፥
18፥24ሙ37፥1፥72፥
17፥22
1፥5 14ሙ8፥11፥
24ሙ3፥4
1፥6 14ሙ3፥13
1፥7 14ሙ22፥20፥
24ሙ2፥13፥18
1፥8 14ሙ2፥35፥
24ሙ7፥28፥17፥18፥
23፥8፥1፥74፥18
1፥9 24ሙ17፥17፥
1ዜና29፥24
1፥10 ቀ*26፥24ሙ-
12፥24
1፥11 24ሙ3፥4፥
12፥24
1፥12 ምሳ15፥22
1፥13 ቀ*17፥30

እዚያው ሆነሽ ይህን በምትነግረው ጊዜ እኔ እገባና ያልሸው ትክክል መሆኑን አረጋግጣለሁ።”

¹⁵ስለዚህ ቤርሳቤህ፣ ሰነማዊቷ አቢሳ በምታገለግልበት ክፍል እርጅና የተጫጫነውን ንጉሥ ለማነጋገር ሄደች። ¹⁶ቤርሳቤህም ለጥብላ እጅ ከነሣች በኋላ እፊቱ በጎልበቷ ተንበረከከች።

ንጉሡም፣ “ምን ትፈልጊያለሽ?” ሲል ጠየቃት።

¹⁷እርሷም እንዲህ አለችው፣ “ጌታዬ ሆይ፣ ‘ልጅሽ ሰሎሞን ከእኔ ቀጥሎ ይነግሣል፤ በዙፋኔም ይቀመጣል’ ብለህ አንተው ራስህ ለአገልጋይህ በአምላክህ በእግዚአብሔር ምለህልኝ ነበር። ¹⁸እነሆ፣ አሁንም አድንደስ ነግሦአል፤ ንጉሥ ጌታዬ አንተ ግን ስለዚህ ነገር አታውቅም። ¹⁹እርሱ በሬዎችን፣ ኮርማዎችንና በሳችን በብዛት ሠውቶአል፤ የንጉሡን ልጆች በሙሉ፣ ካህኑን አብያታርንና የሰራዊቱን አዛዥ ኢዮአብን ጠርቶአል፤ አገልጋይህን ሰሎሞንን ግን አልጠራውም። ²⁰ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፣ ከአንተ ቀጥሎ በጌታዬ በንጉሡ ዙፋን ላይ ማን መቀመጥ እንዳለበት እንድታሳውቀው የእስራኤል ዐይን ሁሉ አንተን ይመለከታል። ²¹ያለበዚያ ግን ንጉሥ ጌታዬ ከአባቶቹ ጋር በሚያንቀሳፋበት ጊዜ እኔና ልጄ ሰሎሞን እንደ ወንጀለኞች እንቁጠራለን።”

²²እርሷ ከንጉሡ ጋር በመነጋገር ላይ ሳለች ነቢዩ ናታን ገባ። ²³ለንጉሡም፣ “ነቢዩ ናታን መጥቶአል” ብለው ነገሩት፤ እርሱም ንጉሡ ፊት ቀርቦ ለጥብሎ እጅ ነሣ።

²⁴ናታንም እንዲህ አለው፣ “ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፣ ለመሆኑ አድንደስ ከአንተ ቀጥሎ እንደሚነግሥ፣ በዙፋኑም እንደሚቀመጥ አስታውቀሃልን? ²⁵በዛሬው ቀን ታች ወርዶ ብዙ በሬዎች፣ ኮርማዎችና በሳች ሠውቶአል፤ የንጉሡን ልጆች በሙሉ፣ የሰራዊቱን አዛዦችና ካህኑን አብያታርንም ጠርቶአል፤ እነሆ፣ አሁን፣ ‘አድንደስ ለዘላለም ይነር’ እያሉ ከእርሱ ጋር በመብላትና በመጠጣት ላይ ናቸው። ²⁶ነገር ግን እኔን አገልጋይህን፣ ካህኑን ሳደቅን፣ የዮዳሄን

1፥15 ቀ*3
1፥17 ቀ*13
1፥19 ቀ*9
1፥21 ዘፍ15፥15፥
1፥72፥10
1፥26 ቀ*10

⁵ ወይም ሠረገሎች ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።
⁸ ወይም እና ጸደኞቹ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።

ልጅ በናያስናና አገልጋይህን ሰሎሞንን አልጠራም፤ 27 ታዲያ ከእርሱ ቀጥሎ በንጉሥ ጌታዬ ዙፋን ላይ የሚቀመጠውን አገልጋዮቹን ሳያሳውቅ ይህ እንዲሆን ንጉሡ ፈቅዶአልን?”

ዳዊት ሰሎሞን እንዲነግሥ አደረገ

1:28-53 ተጓ ምብ - 1ዜና 29:21-25

28 ከዚያም ንጉሡ ዳዊት፣ “ቤርሳቤህን ጥሩልኝ” አለ፤ እርሷም ንጉሡ ወዳለበት ገብታ በፊቱ ቆመች።

29 ከዚያም ንጉሡ እንዲህ ሲል ማለ፣ “ነፍሴን ከመከራ ሁሉ ያዳናት ሕያው እግዚአብሔርግ።” 30 ልጅሽ ሰሎሞን ከእኔ ቀጥሎ ይነግሳል፤ በእኔም ምትክ በዙፋኔ ይቀመጣል፣ ብዬ በእስራኤል ክምላክ በእግዚአብሔር የማልሁልሽን ዛሬ በእውነት እፊ ጽማለሁ።”

31 ቤርሳቤህም ለጥ ብላ እጅ ከነሣች በኋላ፣ በንጉሡ ፊት ተንበርክካ፣ “ጌታዬ ንጉሥ ዳዊት ለዘላለም ይኑር!” አለች።

32 ንጉሥ ዳዊትም፣ “ካህኑን ሳይቅን፣ ነቢዩን ናታንንና የዮዳሄን ልጅ በናያስን ጥሩልኝ” አለ። እነርሱም ንጉሡ ፊት በቀረቡ ጊዜ፣ 33 እንዲህ አላቸው፣ “የጌታችሁን አገልጋዮች ይዛችሁ በመሄድ ልጄን ሰሎሞንን በራሴ በቅሎ ላይ አስቀምጡት፤ ወደ ግዮንም ይዛችሁት ውረዱ።” 34 በዚያም ካህኑ ሳይቅና ነቢዩ ናታን ቀብተው በእስራኤል ላይ ያንግሡት፤ ቀንደ መለከት ነፍታችሁም፣ “ንጉሥ ሰሎሞን ለዘላለም ይኑር!” ብላችሁ ጨኹ። 35 አጅባችሁት ወደ ላይ ውጡ፤ ከዚያም መጥቶ በዙፋኔ ላይ ይቀመጥ፤ በእኔም ምትክ ይግዛ፤ በእስራኤልና በይሁዳ ላይ ሾሜ ዋለሁ።”

36 የዮዳሄ ልጅ በናያስም ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰ፣ “አሜን! የጌታዬ የንጉሡ ክምላክ እግዚአብሔር ይህንኑ ያጽናው።” 37 እግዚአብሔር ከጌታዬ ከንጉሡ ጋር እንደ ነበረ ሁሉ፣ ከሰሎሞንም ጋር ይሁን፣ ዙፋኑንም ከጌታዬ ከንጉሥ ዳዊት ዙፋን የበለጠ ያድርገው።”

38 ስለዚህ ካህኑ ሳይቅ፣ ነቢዩ ናታን፣ የዮዳሄ ልጅ በናያስ፣ ከሊታውያንና ፈሊታውያን ወርደው ሰሎሞንን በንጉሥ ዳዊት በቅሎ አስቀምጠው በማጀብ ወደ ግዮን አመጡት። 39 ካህኑ ሳይቅም የዘይቱን ቀንድ ከመገናኛው ድንኳን ወስዶ ሰሎሞንን ቀባው፤ ከዚያም ቀንደ መለከቱን ነፍ፣ ሕዝቡም በሙሉ፣ “ንጉሥ ሰሎሞን ለዘላለም ይኑር!” በማለት ዳር እስከ ዳር አስተ

1:29 2ሳሙ4:9
1:30 ቀ*13:1ዜና 23:1
1:32 1ሳሙ2:35
1:33 ቀ*38:መሳ 10:4;2ዜና32:30; 33:14;ዘካ9:9
1:34 1ሳሙ2:35; 10:1;2ሳሙ15:10
1:37 ቀ*47:አሱ 1:5:17
1:38 ቀ*8:33; 1ሳሙ30:14;2ሳሙ 15:18
1:39 ቀ*34:ዘዘ 26:1;27:21;29:7;ዘ ማ*23:21;1ሳሙ 10:1;2ሳሙ15:10; 2ኃ11:12;14:መዝ 47:5;89:20; ዘካ9:9
1:40 1ሳሙ10:5

ጋቡ። 40 ሕዝቡ ሁሉ እንቢልታ እየነፋና እጅግ እየተደሰተ አጀበው፤ ከድምፁ የተነሣም ምድሪቱ ተናወጠች።

41 አዶንያስና የተጠሩት እንግዶች ሁሉ ግብግቡን በማገባደድ ላይ ሳሉ፣ ይህንኑ ሰሙ፤ ኢዮአብም የመለከቱን ድምፅ ሲሰማ፣ “ይህ በከተማዬቱ ውስጥ የሚሰማው ድምፅ ምንድን ነው?” ሲል ጠየቀ።

42 ኢዮአብ ገና ተናግሮ ሳይጨርስ፣ የካህኑ የአብያታር ልጅ ዮናታን ደረሰ፤ አዶንያስም፣ “እንዳንተ ያለ ታማኝ ሰው መልካም ዜና ሳይዝ አይመጣምና ግባ” አለው።

43 ዮናታንም እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ነገሩ ከቶ እንዲህ አይደለም! ጌታችን ንጉሥ ዳዊት ሰሎሞንን አንግሥታል። 44 ንጉሡ ካህኑ ሳይቅ፣ ነቢዩ ናታን፣ የዮዳሄ ልጅ በናያስ፣ ከሊታውያንና ፈሊታውያን አብረውት እንዲሄዱ አድርጎአል፤ እነርሱም በንጉሡ በቅሎ አስቀመጡት። 45 ካህኑ ሳይቅና ነቢዩ ናታን በግዮን ቀብተው አንግሡታል። ከዚያም ደስ ብሎአቸው ወጥተዋል፤ ከተማዬቱም ይህንኑ አስተጋብታለች፤ እንግዲህ የሰማችሁት ድምፅ ይኸው ነው። 46 ከዚህም ሌላ ሰሎሞን በመንግሥቱ ዙፋን ላይ ተቀምጦአል። 47 የመንግሥቱ ሹማምትም ወደ ጌታችን ወደ ንጉሥ ዳዊት መጥተው፣ ‘ክምላክህ የሰሎሞንን ስም ከአንተ ስም የላቀ፣ ዙፋኑንም ከአንተ ዙፋን የበለጠ ያድርገው’ በማለት መልካም ምኞታቸውን ገልጸውለታል። ንጉሡም ዐልጋው ላይ ሆኖ በመስገድ፣ 48 ‘ዛሬ በዙፋኔ ላይ የሚቀመጠውን ወራሽ ዐይኔ እንዲያይ የፈቀደ፣ የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር፣ ምስጋና ይድረሰው’ አለ።”

49 በዚህም አዶንያስና የጠራቸው እንግዶች በሙሉ ደንግጠው ተነሡ፤ በየአቅጣጫውም ተበታተኑ። 50 አዶንያስ ግን ሰሎሞንን በመፍራት ሂደት የመሠዊያውን ቀንድ ያዘ። 51 ከዚያም፣ ለሰሎሞን፣ “አዶንያስ እነሆ፣ ንጉሥ ሰሎሞንን በመፍራት የመሠዊያውን ቀንድ ይዞ ተማጥኖአል፤ እርሱም፣ ‘ባሪያውን በሰይፍ እንዳይገድለው ንጉሡ ሰሎሞን ዛሬውኑ ይማልልኝ ብሎ አል’ ብለው ነገሩት።”

52 ሰሎሞንም፣ “አካሄዱን ካሳመረ ከራስ ጠገኑ አንዲቱ እንኳ መሬት ላይ አትወድቅም፤ ጥፋት ከተገኘበት ግን ይሞታል” ሲል መለሰ። 53 ከዚያም ንጉሥ ሰሎሞን ሰዎች ልኮ ከመሠዊያው ላይ አወረዱት። አዶንያስም መጥቶ ለንጉሥ ሰሎሞን አኩንብሶ እጅ ነጭ ሰሎሞንም፣ “በል ወደ ቤትህ ሂድ” አለው።

1:41 2ዜና23: 12:13
1:42 2ሳሙ15: 27:36;18:26
1:45 ቀ*40
1:46 ዘ817:18
1:47 ቀ*37
1:48 ዘ73:6
1:50 ዘ27:2
1:52 1ሳሙ14:45

ዳዊት ለሰሎሞን የሰጠው መመሪያ

2:10-12 ተጓ ምብ - 1ዜና 29:26-28

2 ዳዊት የሚሞትበት ጊዜ እንደ ተቃረበም፣ ልጁን ሰሎሞንን እንዲህ ሲል አዘዘው፤

²እነሆ፤ እኔ የምድሩን ሁሉ መንገድ ልሂድ ነው፤ እንግዲህ በርታ፤ ሰውም ሁን። ³የአምላክህን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብቅ፤ የምታደርገው ሁሉ እንዲከናወንልህ፤ በምትሄድበትም ሁሉ እንዲሳካልህ፤ በሙሴ ሕግ እንደ ተጻፈው በመንገዶቹ ተመላለስ፤ ሥርዐቶቹንና ትእዛዞቹን ሕግጋቱንና ደንቦቹን ጠብቅ፤ ⁴እግዚአብሔርም፣ ‘ዘሮችህ መንገዳቸውን ቢጠብቁ፤ እንዲህም በፍጹም ልባቸው፣ በፍጹም ነፍሳቸው በታማኝነት በፊቴ ቢመላለሱ፤ በእስራኤል ዙፋን የሚቀመጥ ሰው ከዘርህ አላሳጣህም’ ሲል የሰጠኝን ተስፋ ይፈጽምልኛል።

⁵የጽሑፍ ልጅ ኢዮአብ በእኔ ላይ ያደረገውን፣ እንዲሁም በእስራኤል ሰራዊት አዛዦች በኔር ልጅ በአበኔርና በዬቴሩ ልጅ በአሜሳይ ላይ የፈጸመውን አንተው ራስህ ታውቃለህ፤ ጦርነት ሳይኖር በሰላም ጊዜ ደማቸውን አፍሶአል፤ በዚህም ደም ወገቡ ላይ የታጠቀውን ቀበቶና በእግሩ ላይ ያደረገውን ጫማ በክሎአል። ⁶መደረግ ያለበትን በጥበብህ አድርግ፤ ከነሽቦቱ በሰላም ወደ መቃብር^ሐ እንዲወርድ አታድርግ።

⁷ከወንድምህ ከአቤሴሎም በሸሸሁ ጊዜ መልካም ነገር አድርገውልኛልና ለገለጻዳዊው ለቤርኬሊ ልጆች ግን በሳ ነገር አድርገላቸው፤ ማእድህን ከሚካፈሉ ሰዎችም ጋር አብረው ይብሉ።

⁸“ወደ መሃናይም በሄድሁ ጊዜ፣ ክፉኛ የረገመኝ የባሔሪም ሰው የብንደማዊው የጌራ ልጅ ሳሚ እነሆ፤ ከአንተ ዘንድ ይገኛል፤ ሊቀበልኝ ወደ ዮርዳኖስ ሲወርድ፣ ‘በሰይፍ አልገድልህም’ ብዬ በእግዚአብሔር ስም ምዕለታለሁ፤ ⁹አሁን ግን በደል እንደ ሌለበት ሰው አትተወው፤ ጥበበኛ ነህና መደረግ ያለበትን ታውቃለህ፤ ሽቦቱን በደም ወደ መቃብር አውርድ።”

¹⁰ከዚያም ዳዊት ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ በዳዊትም ከተማ ተቀበረ። ¹¹ዳዊት በኬብሮን ሰባት ዓመት፣ በኢዮሩሳሌም ሠላሳ ሦስት ዓመት ባጠቃላይ አርባ ዓመት በእስራኤል ላይ ነገሠ። ¹²ስለዚህ ሰሎሞን በአባቱ በዳዊት ዙፋን ተቀመጠ፤ መንግሥቱም እጅግ የጸና ሆነ።

የሰሎሞን መንግሥት መጽናት

2:1 ዘፍ27:2፣ ዘጥ27:13
2:2 አሱ1:6፣ 23:14
2:3 ዘጻ46:10፣ 12:17፣1420፣አሱ1:7፣1ዜና22:13
2:4 2ሳሙ7:13፣ 15:2፣ነገ18:36፣20:3፣ 2ዜና23:3፣መዝ26:13፣132:12
2:5 1ሳሙ14:50፣ 2ሳሙ2:18፣3:27፣ 17:25
2:6 ሓ9
2:7 ዘፍ40:14፣ 2ሳሙ9:7፣17:27፣ 19:3፣139
2:8 ሓ36-46፣ ዘፍ32:2፣2ሳሙ16:5-13፣19፣18-23
2:9 ሓ6
2:10 2ሳሙ5:7፣ ሐሥ2:29
2:11 2ሳሙ5:4፣5
2:12 ሓ46፣1ዜና17:14፣29፣23፣2ዜና1:19፣8፣12፣13፣ 17:1፣21፣4

2:13 1ሳሙ16:4፣ 2ሳሙ3:4
2:17 1ነገ1:3
2:19 1ነገ15:13፣ 2ነገ10:13፣24፣15፣ 2ዜና15:16፣መዝ45:9፣ኤር13:18፣22፣26፣ 29:2
2:21 1ነገ1:3
2:22 ዘፍ22:24፣ 1ሳሙ22:20፣1ነገ1:3፣ 1ዜና3:2
2:23 ፋ7:1፣17
2:24 2ሳሙ7:11
2:25 2ሳሙ8:18፣ 12:10
2:26 አሱ21:18፣ 1ሳሙ22:20፣2ሳሙ15:14፣24

¹³በዚህ ጊዜ የአጊት ልጅ አዶንያስ ወደ ሰሎሞን እናት ወደ ቤርሳቤህ ሄደ፤ ቤርሳቤህም፣ “የመጣኸው በሰላም ነውን?” ስትል ጠየቀችው፤

እርሱም፣ “አምን በሰላም ነው” ብሎ መለሰ። ¹⁴ከዚያም፣ “የምንግርሽ ጉዳይ አለኝ?” አላት።

እርሷም፣ “እሺ ተናገር” ብላ መለሰች። ¹⁵እርሱም፣ “መንግሥቱ የእኔ እንደ ነበረና እስራኤልም ሁሉ እኔ እንደነግሥ ዐይናቸውን ጥለውብኝ እንደ ነበር አንቺ ራስሽ ታውቂአለሽ፤ ሆኖም ነገሩ ከእግዚአብሔር የተቆረጠለት ሆነና ሁኔታዎች ተለዋውጠው፣ መንግሥቱ ለወንድሜ ተላለፈ። ¹⁶አሁንም አንዲት ነገር አለምንሻለሁ፤ አታሳፍሪኝ” አላት።

እርሷም፣ “በል እሺ ተናገር” አለችው። ¹⁷እርሱም፣ “ንጉሥ ሰሎሞን መቼም እምቢ አይልሽምና ሱነማዊቷን አቢሳን እንዲደርልኝ ለምኒልኝ” አላት።

¹⁸ቤርሳቤህም፣ “መልካም ነው፤ ይህንኑ ለንጉሡ እነግርልሃለሁ” ብላ መለሰች።

¹⁹ስለዚህም ቤርሳቤህ የአዶንያስን ጉዳይ ልትነግረው ወደ ንጉሥ ሰሎሞን ሄደች፤ ንጉሡም ሊቀበላት ተነሣ፤ እጅ ከነማትም በኋላ በዙፋኑ ላይ ተቀመጠ፤ ንጉሡም ለእናቱ ሌላ ዙፋን አስመጥቶ በቀኙ አስቀመጣት።

²⁰እርሷም፣ “የምለምንህ አንዲት ነገር አለችኝና አባክህ እሺ በለኝ” አለችው።

ንጉሡም፣ “እናቴ ሆይ፤ አሳሳፍርሽምና ንገሪኝ” ሲል መለሰላት።

²¹ስለዚህም፣ “ሱነማዊቷን አቢሳን ወንድምህ አዶንያስ ቢያገባትስ?” አለችው።

²²ንጉሥ ሰሎሞንም እናቱን፣ “ስለምን ሱነማዊቷን አቢሳን ብቻ ለአዶንያስ ትጠይቁለታለሽ? ታላቅ ወንድሜ ስለ ሆነ መንግሥቱንም ጠይቁለት እንጂ፤ ለእርሱ ብቻ ሳይሆን እንዲሁም ለካህኑ ለአብያታርና ለጽሑፍ ልጅ ለኢዮአብ ጠይቁላቸው” አላት።

²³ከዚያም ንጉሥ ሰሎሞን በእግዚአብሔር ስም እንዲህ ሲል ማለ፤ “አዶንያስ ይህን ስለ ጠየቀ በሞት ሳይቀጣ ቢቀር፣ እግዚአብሔር ይፍረድብኝ፤ ከዚህ የባሰም ያምጣ ብኝ፤ ²⁴አሁንም በሚገባ ያጸናኝ፤ በአባቴ በዳዊት ዙፋን ያስቀመጠኝና በሰጠውም ተስፋ መሠረት ሥርወ መንግሥትን የመሠረተልኝ ሕያው እግዚአብሔርን አዶንያስ

^ሐ6 በዚህ ስፍራና በሓጥር 9 ላይ ፅብራይስጡ ሲላል ይላል።

ዛሬ ይሞታል።²⁵ ስለዚህም አድንደሽን እንዲገድለው ንጉሥ ሰሎሞን፣ የዮዳሄን ልጅ በናዶስን አዘዘው፤ በናዶስም አድንደሽን መቶ ገደለው።

²⁶ንጉሡም ከህኑን አብያታርን፣ “ሞት የሚገባህ ሰው ነበርህ፤ ነገር ግን ልዑል እግዚአብሔርን ታቦት በአባቴ በዳዊት ፊት ስለ ተሸከምህ፤ አባቴ የተቀበለውንም መከራ ሁሉ አብረኸው ስለ ተቀበልህ፣ እኔ አሁን አልገድልህም፤ ዓናቶት ወዳለው ዕርሻህ ሂድ” አለው። ²⁷ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ ዔሊ ቤት በሴሎ የተናገረውን ቃል ለመፈጸም፣ ሰሎሞን አብያታርን ከእግዚአብሔር ከህኑት አስወገደው።

²⁸ከአቤሴሎም ጋር ሳይሆን ከአድንደሽ ጋር አሳር የነበረው ኢዮአብም ይህን በሰማ ጊዜ፣ ወደ እግዚአብሔር ድንኳን ሸሽቶ የመሠዊያውን ቀንድ ያዘ። ²⁹ኢዮአብ ወደ እግዚአብሔር ድንኳን ሸሽቶ መሄዱንና በመሠዊያው አጠገብ መሆኑን ንጉሥ ሰሎሞን በሰማ ጊዜ፣ የዮዳሄን ልጅ በናዶስን፣ “ሂድና ግደለው!” ብሎ አዘዘው።

³⁰ስለዚህም በናዶስ ወደ እግዚአብሔር ድንኳን ገብቶ ኢዮአብን፣ “ንጉሡ፣ ከዚህ ውጣ ይልሃል” አለው።

እርሱ ግን “አልወጣም፣ እዚሁ እሞታለሁ” አለው።

በናዶስም፣ “ኢዮአብ የሰጠኝ መልስ ይህ ነው” በማለት ለንጉሡ ተናገረ።

³¹ንጉሡም በናዶስን እንዲህ ሰል አዘዘው፣ “በል እንዳለው አድርግ፣ ግደልና ቅብረው፣ ኢዮአብ በከንቱ ካፈሰሰው ገጽሐ ደምም እኔንና የአባቴን ቤት አንጸን።

³²አባቴ ዳዊት ሳያውቅ ኢዮአብ በሁለቱ ሰዎች ላይ አደጋ ጥሎ በሰይፍ ገድሎአቸዋልና ስላፈሰሰው ደም እግዚአብሔር ይበቀለዋል። የእስራኤል ሰራዊት አዛዥ የኔር ልጅ አበኔርና የይሁዳ ሰራዊት አዛዥ የዬቴሩ ልጅ አሜሳይ ሁለቱም ከእርሱ የተሻሉና ይበልጥ ትክክለኛ ሰዎች ነበሩ።

³³የደማቸውም ዕዳ ለዘላለም በኢዮአብና በዘሩ ራስ ላይ ይሁን። ነገር ግን በዳዊትና በዘሩ፣ በቤቴና በዘፋኑ ላይ የእግዚአብሔር ስላም ለዘላለም ጸንቶ ይነር።”

³⁴ስለዚህም የዮዳሄ ልጅ በናዶስ ወጣ፣ ኢዮአብንም መቶ ገደለው፤ እርሱም በምድረ በዳ ባለው በገዛ ምድሩ ሞተ ተቀበረ።

³⁵ንጉሡም በኢዮአብ ቦታ የዮዳሄን ልጅ በናዶስን በሰራዊቱ ላይ ሾመ፤ በአብያታርም ቦታ ከህኑን ሳዶቅን ተካ።

³⁶ከዚያም ንጉሡ ሳሚን አስጠርቶ እንዲህ አለው፣ “በአድናሳሌም ቤት ሠርተህ እዚያው

2:27 1ሳሙ-2:27-36
2:28 ዘ027:2
2:29 4*25:ዘ021:14
2:30 ዘ021:14፣ 2፣711:15
2:31 ዘ819:13
2:32 ዘ9:24፣57፣2ሳሙ-17:25፣2ዜ52:13
2:34 4*25:2ሳሙ-2:18
2:35 1ሳሙ-2:35፣ 2ሳሙ-8:18
2:36 2ሳሙ-16:5
2:37 ዘሌ20:9፣ 2ሳሙ-15:23፣ዮሐ18:1

ተቀመጥ፤ ከዚያ ግን የትም እንዳትሄድ፤ ³⁷ነገር ግን ከዚያ ወጥተህ የቄድሮንን ሸለቆ ከተሻገርህ እንደምትሞት ዕውቅ፤ ደምህም በራሱህ ላይ ይሆናል።”

³⁸ሳሚም መልሶ ንጉሡን፣ “መልካም፤ ባሪያህ ጌታዬ ንጉሡ ያለውን ይፈጽማል” አለው፤ እርሱም በአድናሳሌም ብዙ ጊዜ ተቀመጠ።

³⁹ከሦስት ዓመት በኋላ ግን፣ ከሳሚ አገልጋዮች ሁለቱ ወደ ጌት ንጉሥ፣ ወደ መዓካ ልጅ ወደ አንኩስ ኩበለሉ፤ ለሳሚም፣ “እነሆ፣ አገልጋዮችህ በጌት ናቸው” ተብሎ ተነገረው። ⁴⁰ሳሚ ይህን ሲሰማም አሁኖቹን ጭኖ አገልጋዮቹን ለመፈለግ ጌት ወዳለው ወደ አንኩስ ሄደ፤ አገልጋዮቹንም ከጌት መልሶ አመጣቸው።

⁴¹ሳሚ ከአድናሳሌም ወደ ጌት ሄደ መመለሱን ሰሎሞን በሰማ ጊዜ፣ ⁴²ንጉሡ ሳሚን አስጠርቶ እንዲህ አለው፣ “ ‘ወደ ሌላ ቦታ የሄድህ ዕለት እንደምትሞት ዕውቅ’ ብዬ በእግዚአብሔር ስም አስምዬ አስጠንቅቄህ አልነበረም? በዚያን ጊዜ አንተም፣ ‘መልካም ነው፤ እኔም እታዘዛለሁ’ ብልኸኝ ነበር፤ ⁴³ታዲያ ለእግዚአብሔር የማልኸውን መሐላ ያልጠበቅኸውና እኔም የሰጠሁህን ትእዛዝ ያልፈጸምኸው ለምን ድን ነው?”

⁴⁴ንጉሡም መልሶ ሳሚን እንዲህ አለው፣ “በአባቴ በዳዊት ላይ ያደረግህበትን ክፉ ነገር ሁሉ ልብህ ያውቀዋል፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ ክፉ ሥራህ ብድሩን ይከፍልሃል። ⁴⁵ንጉሥ ሰሎሞን ግን ይባረካል፤ የዳዊትም ዙፋን በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።”

⁴⁶ከዚያም ንጉሡ የዮዳሄን ልጅ በናዶስን አዘዘው፤ በናዶስም ወጣ፤ ሳሚንም መቶ ገደለው።

በዚህ ጊዜም መንግሥቱ በሰሎሞን እጅ ጸና።

ሰሎሞን ጥበብን ከእግዚአብሔር መለመኑ
3:4-15 ተጻ ምብ - 2ዜና 1:2-13

3 ሰሎሞን የግብፅ ንጉሥ የፈርዖን ወዳጅ ሆነ፤ የፈርዖንንም ልጅ አገባ። እርሱም ቤተ መንግሥቱን፣ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የአድናሳሌምን ዙሪያ ቅጥር ሠርቶ እስኪጨርስ ድረስ በዳዊት ከተማ አስቀመጣት።

²በዚያን ጊዜ ለእግዚአብሔር ስም ገና ቤተ መቅደስ ስላልተሠራ፣ ሕዝቡ አሁንም መሥዋዕት የሚያቀርበው በማምለኪያ ኮራብታ

2:39 1ሳሙ-27:2
2:42 2ሳሙ-19:23
2:44 2ሳሙ-16:5-13
2:45 2ሳሙ-7:13
2:46 4*8:12፣ 2ሳሙ-8:18
3:1 2ሳሙ-5:7፣7:2፣ 1፣172፣10፣78፣19፣10፣ 24፣11፣113፣2ዜና8:11
3:2 ዘሌ17:35፣26፣ 30፣ዘ812፣14፣14፣23፣ 1፣1715፣14፣22፣43

³⁴ ወይም በዝ መቃብሩ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል

ላይ ነበር። ሳሎሞን እግዚአብሔርን ይወድ ነበር፤ በአባቱ በዳዊት ሥርዐትም ይሄድ ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ በኩረብታዎች ላይ መሥዋዕት ይሠዋና ዕባን ያጥን ነበር።

⁴ከሁሉ የሚበልጠው የማምሊኪያ ኩረብታ ገባዎን ስለ ነበረ፤ ንጉሠ መሥዋዕት ለማ ቅረብ ወደዚያ ሄደ። ሳሎሞን በዚያ መሠ ዊያ ላይ አንድ ሺህ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ። ማምሊኪያም እግዚአብሔር ለሳሎ ሞን ሌሊት በሕልም ተገለጠለት፤ አምላክም፤ “አንድ-ሰጥህ የምትፈልገውን ሁሉ ለምን?” አለው።

⁶ሳሎሞን እንዲህ ሲል መለሰ፤ “አባቴ ዳዊት በእውነት፤ በጽድቅና በቅን ልቦና በፊትህ ስለ ተመላለሰ፤ ለባሪያህ ታላቅ ቸር ነትን አሳይተኸክል፤ ይህ ታላቅ ቸርነት እን ዲቀጥል በማድረግ ዛሬም በዙፋኑ ላይ የሚቀመጥ ልጅ ሰጥተኸክል።

⁷“እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ ባሪያህ በአባቴ በዳዊት እግር እግር ተተክቼ እንድነግሥ አድርገሃል፤ እኔ ግን ገና ትንሽ ልጅ ስለ ሆንሁ፤ መውጫና መግቢ ያዬን አላው ቅም። ስባሪያህ አንተ በመረጥኸው ሕዝብ፤ ከብዙቱም የተነሣ ሊ ቁጠር በማይችል ታላቅ

ሕዝብ መካከል ይገኛል። ስለዚህ መልካ ሙንና ክፉውን በመለየት ሕዝብህን ማስ ተዳደር እንዲችል ለባሪያህ አስተዋይ ልብ ስጠው፤ አለዚያም ይህን ታላቅ ሕዝብህን ማን ሊያስተዳድር ይችላል?”

¹⁰ሳሎሞን ይህን በመለመኑ ጌታ ደስ አለው፤ ስለዚህ እንዲህ አለው፤ “ለራስህ ረጅም ዕድሜ፤ ብልጽግና እንድታገኝ ወይም ጠላ ቶችህ እንዲጠፋልህ ሳይሆን፤ በትክክል ማስተዳደር እንድትችል ማስተዋልን ስለ ጠየ ቅህ፤ ¹²ይህንኑ አደርገልሃለሁ፤ ከአንተ በፊት ማንም ያልነበረውን፤ ከአንተም በኋላ ማንም የ ማያገኘውን ጥበብና አስተዋይ ልቡና እስ ጥሃለሁ፤ ¹³ከዚህም በላይ አንተ ያልጠ የቅኸውን ብልጽግናና ክብር እስጥሃለሁ፤ ይኸውም በሕይወት ዘመንህ የሚተካክልህ ማንም ንጉሥ እንዳይኖር ነው። ¹⁴አባትህ ዳዊት እንዳደረገው በመንገዴ ብትሄድ፤ ሥርዐቴንና ትእዛዜን ብትጠብቅ ዕድሜ ህን አረዝመዋለሁ።” ¹⁵ሳሎሞንም ከእንቅ ልፉ ነቃ፤ እነሆ ሕልም መሆኑን ተረዳ።

ከዚያም ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሶ፤ በጌታ ኪዳን ታቦት ፊት ቆመ፤ የሚቃጠል መሥ ዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት አቀረበ፤ ለሹማምቱም ሁሉ ግብግብ አደረገ።

ጥበብን የተሞላ ፍትሕ

¹⁶በዚህን ጊዜ ሁለት ዝመት አዳሪዎች

3፡3 4*2፡ዘሌ17፡ 35፡ዘዳ6፡5፤10፡12፡ 17፡19፡ኢሉ1፡7፤1፡17 14፡8፤2፡7፡1 2፡3፤15፡4፡ 35፡16፡4፤21፡3፡ መገ31፡23፤145፡20 3፡4 ኢሉ9፡3 3፡5 1፡79፡2፤11፡9፡ ማ፡6፡7፡7፤2፡7፡9 3፡6 ዘ፡6፡17፡1፡ 1፡71፡48 3፡7 ዘ፡6፡27፡17፡ 1ዜ፡522፡5፤29፡1፡ ኤር1፡6 3፡8 ዘ፡6፡12፡2፡ ዘ፡87፡6፤1ዜ፡527፡23 3፡9 ዘ፡81፡16፡ 2፡16፡ፊ፡15፡14፡ ያ፡1፡5 3፡11 1ዜ፡522፡12፡ ያ፡4፡3 3፡12 2፡ፋ፡14፡ 20፡1፡7፡4፡29፡30፡31፡ 5፡12፡10፡23፡መከ 1፡1፡1፡6፡1፡የ፡ሐ5፡1415 3፡13 1፡710፡23፡ 2ዜ፡59፡22፡ፊ፡13፡26፡ ም፡43፡12፡16፡8፡18፡ ማ፡ፊ፡33፡ኤ፡ፊ፡3፡20 3፡14 1፡79፡4፡መገ 25፡13፡6፡1፡6፡101፡2፡ 128፡1፡ም፡43፡12፡16 3፡15 4*5፡ዘ፡6፡28፡ 16፡ዘሌ6፡8፤13፡7፡11- 21፡ኢስ1፡3፡9፡2፡18፡5 ፡8፡6፡14፡9፡17፡፡፡፡፡፡ 1

3፡26 መገ102፡ 13፡ኢ፡449፡15፡63፡ 15፡ኤር3፡12፡31፡20፡ ሆሌ11፡8 3፡28 2፡ፋ፡14፡ 20፡ፊ፡2፡3

ወደ ንጉሠ መጥተው ከፊቱ ቆሙ። ¹⁷ከእነርሱም አንዲቱ እንዲህ አለች፤ “ጌታዬ ሆይ፤ ይህች ሴትና እኔ በአንድ ቤት አብረን እንኖራለን፤ አብራኝ እያለ ችም እኔ ልጅ ወለድሁ፤ ¹⁸እኔ ከወለድሁ ከሦስት ቀን በኋላም፤ ይህች ሴት ወለ ደች፤ ያለነው እኛ ብቻ ነን፤ ከሁለታችን በቀር በዚያ ቤት ማንም አልነበረም።

¹⁹“የዚህች ሴት ሕፃን ልጅ ስለ ተኛችበት ሌሊት ሞተ። ²⁰ስለዚህም በእኩለ ሌሊት ተነሥታ፤ እኔ አገልጋይህ ተኝቼ ሳለሁ ልጄን ከአጠገቤ ወሰደችው፤ ከዚያም የእ ኔን ልጅ ራሷ ታቅፋ፤ የሞተ ልጄን አም ጥታ በዕቅፌ አደረገችው። ²¹በማግሥቱ ልጄን ላጠባ ስነሣ እነሆ ሞቶአል፤ ነገር ግን በማለዳ ብርሃን ትክ ብዬ ስመለከ ተው እኔ የወለድሁት ልጅ አለመሆኑን ተገነዘብሁ።

²²ሌላዬቱም ሴት፤ “ነገሩ አንቺ እንደ ምትዬው አይደለም፤ የሞተው የአንቺ፤ በሕ ይወት ያለውም የእኔ ነው” አለች።

የመጀመሪያዋ ሴት ግን አጠንክራ፤ “አይ ደለም! የሞተው የአንቺ፤ በሕይወት ያለው ግን የእኔ ልጅ ነው” አለች፤ በዚህ ሁኔ ታም በንጉሠ ፊት ተከራከሩ።

²³ንጉሠም፤ “ይህችኛዬቱ፤ ‘የእኔ ልጅ በሕይወት ያለው ነው፤ የአንቺ የሞተው ነው’ ትላለች፤ ያችኛዬቱ ደግሞ፤ ‘አይደለም የአንቺ ልጅ ሞቶአል፤ በሕይወት ያለው የእኔ ነው’ ትላለች” አለ።

²⁴ከዚያም ንጉሡ፤ “እንግዲያውስ ሰይፍ አምጡልኝ” አለ፤ ለንጉሡም ሰይፍ አመጡ ለት። ²⁵በዚህ ጊዜ ንጉሡ፤ “በሉ በሕ ይወት ያለውን ልጅ ከሁለት ክፈለፍ ለአንዱ ግማሹን፤ ለሌላዬቱም ግማሹን ስጡ” ብሎ አዘዘ።

²⁶በሕይወት ያለው ልጅ እናት ለልጁ እጅግ ስለ ራራች ንጉሡን፤ “ጌታዬ ሆይ፤ እባክህ በሕይወት ያለውን ሕፃን ለእርሷ ስጣት፤ አትግደለው” አለች።

ሌላዬቱ ግን፤ “ለእኔም ሆነ ለአንቺ አይሰጥም፤ ሁለት ላይ ይከፈል!” አለች።

²⁷ከዚህ በኋላ ንጉሡ፤ “በሉ በሕይወት ያለውን ሕፃን ለመጀመሪያዬቱ ሴት ስጣት፤ አትግደሉት፤ እናቱ እርሷ ናት” አለ።

²⁸እስራኤላውያን ሁሉ ንጉሡ የሰጠውን ፍርድ ሲሰሙ ፈሩት፤ ፍትሕ ለመስጠት የአምላክን ጥበብ የታደለ መሆኑን አይተዋጠ ልና።

የሰሎሞን ሹማምት

4 ንጉሥ ሰሎሞን በእስራኤል ሁሉ ላይ ነገሠ፤ ጊዜውን ጊዜውን ሹማምቱም እነዚህ

*15 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል

ነበሩ፤
 የሳዶቅ ልጅ ዓዛርያስ፤ ካህን፤
 3የሺሻ ልጆች ኤሊሐሬፍና
 አኪያ፤ ጸሐፊዎች፤
 የአሐሊድ ልጅ ኢዮሣፍጥ፤ ታሪክ
 ጸሐፊ፤
 4የዮዳሄ ልጅ በናያስ፤ የሰራዊቱ ዋና
 አዛዥ፤
 ሳዶቅና አብያታር፤ ካህናት፤
 5የናታን ልጅ ዓዛርያስ፤ የአውራጃ
 ገዦች የበላይ ኅሳፊ፤
 የናታን ልጅ ዛብድ፤ ካህንና የንጉሡ
 የቅርብ አማካሪ፤
 6አሐሳር፤ የቤተ መንግሥቱ አዛዥ፤
 የዓብዳ ልጅ አዶኒራም የግዳጅ ሥራ
 ተቈጣጣሪ።
 7እንዲሁም ሰሎሞን ለንጉሡና ለንጉሡ
 ቤት የሚሆነውን ቀለብ ከመላው እስራ-
 ኤል የሚሰበሰቡ ዐሥራ ሁለት የአውራጃ
 ገዦች ነበሩት፤ እነዚህም እያንዳንዳቸው
 በዓመት ውስጥ የወር ቀለብ የሚያቀርቡ
 ነበሩ። 8ከማቸውም እንደሚከተለው ነው፤
 ቤንሐር፤ በኩራብታማው በኤፍሬም
 ምድር፤
 9ቤንጼቄር፤ በማቃጽ፤ በሻዓልቢም፤
 በቤትሳሚስ፤ በኤሎንቤትሐናን፤
 10ቤንሔሴድ፤ በአሩቦት ውስጥ
 የሚገኙት ሰኩትና የኦሬር አገር
 በሙሉ የእርሱ ነበር፤
 11ቤን አሚናዳብ፤ በናፎትራ ዶር፤
 እርሱም የሰሎሞንን ልጅ ጣፊትን
 አግብቶ የነበረ ነው፤
 12የአሐሊድ ልጅ በዓና፤ በታዕናክና
 በመጊዳ እንዲሁም ከጻርታን ቀጥሎ
 ቀላቀላ እስከ ኢይዝራኤል ባለው
 በቤትሳን ሁሉ፤ ከዚያም ዮቅምዓምን
 ተሻግሮ እስከ አቤልምሐላና ድረስ፤
 13ቤንጌበር፤ በገለዓድ ራሞት ከተማ
 እዚያው ገለዓድ ውስጥ የምናሴ
 ልጅ የኢያዕር መንደሮች፤ በባሳንም
 የአርጎብ አውራጃ እንዲሁም በሮቻ
 ቸው የናስ መወርወርያ በሆኑ ሥልሳ
 ባለ ቅጥር ታላላቅ ከተሞች፤
 14የዲዳ ልጅ አሐናዳብ፤ በማሃናይም፤
 15አኪማአስ በንፍታሌም፤ እርሱም
 የሰሎሞንን ልጅ ባስማትን አግብቶ
 የነበረ ነው፤
 16የከሲ ልጅ በዓና፤ በአሲርና በባዓ
 ሎት፤
 17የፋሩዋ ልጅ ኢዮሣፍጥ በይሳኮር፤
 18የኤላ ልጅ ሳሚ በብንያም፤
 19የአራ ልጅ ጌበር፤

4፡2 1ዮ12፡6፤
 1ዜ56፡10፤2ዜ526፡
 17፡አዮ12፡12
 4፡3 2ሳ፡8፡16፡17
 4፡4 2ሳ፡8፡17፡18
 4፡6 ዘፍ41፡40፤
 49፡15፤2ሳ፡20፡24
 4፡7 ቀ*27
 4፡8 ኢሱ24፡33
 4፡9 ኢሱ15፡10፤
 መሳ1፡35
 4፡10 ኢሱ12፡17፤
 15፡35
 4፡11 ኢሱ11፡2
 4፡12 ኢሱ3፡16፤
 17፡11፤መሳ7፡22፤
 1ዜ56፡68
 4፡13 ዞ፡32፡40፤
 41፡ዘ፡3፡4
 4፡14 ኢሱ13፡26
 4፡15 2ሳ፡15፡27
 4፡16 2ሳ፡15፡32
 4፡18 1ዮ1፡8
 4፡19 ዘ፡3፡810፤
 ኢሱ12፡24
 4፡20 ዘ፡12፡2፤
 32፡12፤1ዜ522፡9
 4፡21 ዘ፡2፡14፤ዘ0
 23፡31፤መሳ3፡15፤
 2ዜ59፡26፤ዕዘ4፡20፤
 መዘ72፡8፡11፤ዕቆ
 1፡1፤አዝ16፡13
 4፡22 1ዮ10፡5
 4፡23 ዘ5፡18
 4፡24 ኢሱ14፡15፤
 2ዮ15፡16
 4፡25 ዘ፡8፡8፤መሳ
 20፡1፤2ዮ18፡31፤
 1ዜ522፡9፤መዘ105፡
 33፤ኢሳ36፡16፤ኦር
 5፡17፡23፡6፤አዝ28፡
 26፡39፡26፡ኢሳ2፡
 22፡ሚዘ4፡4፤ዘ3፡10
 4፡26 ዘ፡17፡16
 4፡27 ቀ*7
 4፡29 ዘ፡32፡12፤
 1ዮ3፡12
 4፡30 ዘ፡25፡6፤
 መሳ6፡3፤ኢሳ19፡11፤
 ፋ71፡20፤ሚ፡2፡1፤
 ሐሥ7፡22
 4፡31 1ዮ3፡12
 4፡32 መዘ78፡63፤
 ምሳ1፡1፤10፡1፤25፡1፤
 መዘ12፡9፤ሚዘ1፡1፤አዝ
 ዝ33፡32

በአሞራውያን ንጉሥ በሲምን ምድር፤
 በባሳን ንጉሥ በዐግ አገር፤ እርሱም
 የአውራጃው ብቸኛ ገዥ ነበር።
ለሰሎሞን በየቀኑ የሚገባለት ቀለብ
 20የይሁዳና የእስራኤል ሕዝቦች ብዛታቸው
 እንደ ባሕር ዳር አሸዋ ሆነ፤ ይበሉ፤
 ይጠጡና ይደሰቱም ነበር። 21ሰሎሞንም
 ከወንዙስ አንሥቶ እስከ ፍልስጥኤማውያን
 ምድር፤ ከዚያም እስከ ግብፅ ዳርቻ ያሉትን
 መንግሥታት ሁሉ ዝግግሮች አገሮች
 ግብር አመጡለት፤ በሕይወት ዘመኑም ሁሉ
 ተገዙለት።
 22ለሰሎሞን በየቀኑ የሚገባለትም ቀለብ
 ይህ ነበር፤ ሠላሳ ኮርቶ ማለፊያ ዱቄት፤
 ሥልሳ ኮርቶ መናኛ ዱቄት፤ 23ዐሥር ቅልብ
 ሰንጋዎች፤ ሃያ ግጦሽ መሬት ላይ የሚውሉ
 በሬዎች፤ መቶ በግና ፍፍል እንዲሁም ዋሊያ፤
 ሚዳቋ፤ የበረሐ ፍፍልና ምርጥ አዕዋፍ።
 24ከወንዙ በስተ ምዕራብ፤ ከቲፍሳ እስከ
 ጋዛ ያሉትን መንግሥታት ስለ ዝግግሮች በሁ-
 ሉም አቅጣጫ ሰላም ሆኖለት ነበር። 25በሰ-
 ሎሞን ዘመን ሁሉ ከዳን አንሥቶ እስከ
 ቤርሳቤህ ያለው ይሁዳና እስራኤል፤ እያ
 ንዳንዱ ሰው ከወይንና ከበለሱ ጥላ ሥር
 በሰላም ለመኖር በቃ።
 26ሰሎሞን ሠረገላ የሚገቡት ፈረሶች የሚ
 ያድሩበት አራት ሺህ ጋጣና ዐሥራ ሁለት
 ሺህ ፈረሶች^፪ ነበሩት።
 27የአውራጃው ሹማምትም በየወር ተራ-
 ቸው ንጉሡን ሰሎሞንንና ወደ ንጉሡ ማእድ
 የሚቀርቡትን ሁሉ ምንም ሳያንድሉ ይቀ
 ልቡ ነበር፤ 28እንዲሁም ለሠረገላ ፈረሶችና
 ለፈጣን ፈረሶች የተመደበውን ገብስና ጭድ
 ከተፈለገው ቦታ ድረስ ያመጡ ነበር።
የሰሎሞን ጥበብ
 29አምላክ ለሰሎሞን ጥበብንና እጅግ
 ታላቅ ማስተዋልን እንዲሁም በባሕር ዳር
 እንዳለ አሸዋ የልብ ስፋትን ሰጠው።
 30የሰሎሞን ጥበብ ከምሥራቅ ሰዎች ሁሉ
 ጥበብ በጣም የላቀ ከግብፅም ጥበብ ሁሉ
 የበለጠ ነበር፤ 31እርሱም ከማንም ሰው ይልቅ
 ጥበብኛ ነበር፤ ከኢይዝራኤላዊው ከኤታን፤
 ከማሐል ልጆች ከሄማንና ከከልቀድ
 ደግሞም ከደራል ይልቅ ጥበብኛ ነበር፤
 ዝናውም በዙሪያው ባሉት አሕዛብ ሁሉ
 ተሰማ። 32እርሱም ሦስት ሺህ ምሳሌዎችን
 ተናገረ፤ የመሐልዩም ቀጥር ሺህ አምስት
 ነበር።
 ፳11 ወይም በናፎት ቆመት ተብሎ ሊተረጎም ይችላል
 ፳21 በዚህና በቀ 24 ላይ የተጠቀሰው የኤፍሬፍጥ ወንዝ ነው።
 ፳22 6.6 ከሉ ግራም ያህል ነው።
 ፳22 13.2 ከሉ ግራም ያህል ነው።
 ፳26 ዕብራይስጥና እንዳንድ የዘባን ሊቃናት ትርጉሞች እርግ ይላሉ።
 ፳26 ወይም ሠረገላዎች ተብሎ ማተርጎም ይችላል።

³³ከሊባኖስ ዝግባ አንሥቶ በቅጥር ግንብ ላይ እስከሚበቅለው ሂሶጽ ስለ ዕፀዋት ተናግሮአል፤ እንዲሁም ስለ እንስሳት፣ ስለ ወፎቹ፣ በሆዳቸው ስለሚሳቡ እንስሳትና ስለ ዓሦችም ተናግሮአል፤ ³⁴ጥበቡን ከሰሙት ከዓለም ነገሥታት ሁሉ የተላኩ፣ የየአገሩ ሰዎች ሁሉ የሰሎሞንን ጥበብ ለማድመጥ መጡ።

ቤተ መቅደሱን ለመሥራት የተደረገ ዝግጅት

5:1-16 ተጻ ምብ - 2ዜና 2:1-18

5 የጦሮስ ንጉሥ ኪራም በዘመኑ ሁሉ ለዳዊት ወዳጅ ስለ ነበር፣ ሰሎሞን በአባቱ እግር ለመተካት መቀባቱን በሰማ ጊዜ፣ መልእክተኞቹን ወደ ሰሎሞን ላከ። ጎሰሎሞንም እንዲህ የሚል መልእክት ወደ ኪራም መልሶ ላከ።

³“አባቴ ዳዊት በዙሪያው ሁሉ ከገጠ መው ጦርነት የተነሳ፣ እግዚአብሔር ጠላቶቹን ከእግሩ በታች እስኪጥል ለት ድረስ ለአምላኩ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ መሥራት እንዳልቻለ ታውቃለህ። ⁴አሁን ግን እምላኬ እግዚአብሔር በዙሪያዬ ሁሉ ሰላም ሰጥቶኛል፤ ጠላትም የለብኝም። ⁵እነሆ፣ እግዚአብሔር ለአባቴ ለዳዊት፣ ‘ለስሜ ቤተ መቅደስ የሚሠራልኝ ከአንተ ቀጥሎ በዙፋንህ የማስቀምጠው ልጅህ ነው’ ብሎ እንደነገረው፣ ለአምላኬ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ ለመሥራት አስቤአለሁ።

⁶“ስለዚህ የሊባኖስ ዝግባ እንዲቈረጥልኝ ትእዛዝ ሰጥ፣ ሰዎቼ ከሰዎችህ ጋር አብረው ይሠራሉ፤ የሰዎችህንም ደመወዝ አንተ በወሰንኸው እከፍልሃለሁ፤ ከሰዎቹ መካከል እንደ ሲዶናውያን ዕንጨት በመቀረጥ እስከዚህ የሠለጠነ ሰው አለመኖሩን ራስህም ታውቃለህና።”

⁷ኪራም የሰሎሞን መልእክት በደረሰው ጊዜ እጅግ ደስ ሰለለው፣ “ይህን ታላቅ ሕዝብ እንዲመራ ለዳዊት ጥበበኛ ልጅ ሰጥቶታልና ዛሬ ምስጋና ለእግዚአብሔር ይገባው” አለ።

⁸ስለዚህ ኪራም፣ ለሰሎሞን እንዲህ ሲል ላከበት፡

“የላክኸው መልእክት ደርሶኛል፤ የዝግባውንና የጥዱን ግንድ በማቅረብ ረገድ የምትፈልገውን ሁሉ ለማድረግ ዝግጁ ነኝ፤ ጎሰሞቹ ግንዱን ከሊባኖስ እስከ ባሕሩ ድረስ ጌትተው ያወርዳሉ፤

4:33 ዘሌ14:49
4:34 2ዜና9:23
5:1 2ሳሙ5:11
5:3 2ሳሙ7:5፣
22:40፣1ዜና22:8፣
28:3፣መዝ8:6፣
110:1፣ማቴ22:44፣
1ቆሮ15:25
5:4 ኢሱ14:15፣
1ነገ11:14፣23፣1ዜና
22:9፣ሉቃ2:14
5:5 ዘዳ12:5፣
2ሳሙ7:13፣1ዜና17:12፣1ቆሮ3:16፣ራእ
21:22
5:6 1ዜና14:1፣
22:4
5:7 1ነገ10:9፣
ኢሳ 60:6
5:9 ቍ11፣
ዕነ3:7፣ሕዘ
27:17፣ሐሥ12:20

እኔም ግንዱ ሁሉ ታስሮ አንተ እስከ ወሰንኸው ስፍራ በባሕር ተንሳፎ፣ እንዲደርስ አደርጋለሁ፤ እዚያም እኔ እፈታዋለሁ፤ አንተም ትወስደዋለህ፤ አንተም ለቤተ ሰቤ ቀለብ በመስጠት ፍላጎቴን ታሟላለህ።”

¹⁰በዚህ ሁኔታ ኪራም ለሰሎሞን የሚያስፈልገውን የዝግባና የጥድ ግንድ በሙሉ ያቀርብለት ጀመር፤ ¹¹ሰሎሞን ደግሞ ለኪራም ቤተ ሰው ቀለብ እንዲሆን ሃያ ሺህ የቆሮስ መስፈሪያ ስንዴ፣ ሃያ ሺህ ኮር፣ ግሎሎ የወይራ ዘይት ሰጠው፤ ይህን ባለ ማቋረጥ በየመቱ ለኪራም ይሰጥ ነበር። ¹²እግዚአብሔርም በገባለት ተስፋ መሠረት ለሰሎሞን ጥበብን ሰጠው፤ በኪራምና በሰሎሞን መካከልም መልካም ግንኙነት ነበር፤ ሁለቱም ቃል ኪዳን አደረጉ።

¹³ንጉሥ ሰሎሞን ከመላው እስራኤል የጉልበት ሠራተኞችን መለመለ፤ ቍጥራቸውም ሠላሳ ሺህ ነበር። ¹⁴እነዚህንም አንድ ወር በሊባኖስ እንዲሠሩ፣ ሁለት ወር በቤታቸው እንዲያርፉ በማድረግ፣ ዐሥር ዐሥር ሺዉን ወር ተራ አግብቶ ላካቸው። የጉልበት ሠራተኞቹም አለቃ አዶኒራም ነበር። ¹⁵ሰሎሞንም በኩረብታ ማው አገር ሰባ ሺህ ተሸካሚዎችና ሰማንያ ሺህ ድንጋይ ጠራቢዎች ነበሩት፤ ¹⁶እንዲሁም ሥራውን የሚቁጣጠሩ ሦስት ሺህ ሦስት መቶ ጎሳዎች ነበሩ። ¹⁷እነርሱም በንጉሡ ትእዛዝ ለቤተ መቅደሱ መሠረት የሚሆን ታላላቅና ምርጥ ድንጋይ ፈልፍለው በማውጣት የተጠረበ ድንጋይ አዘጋጁ። ¹⁸የሰሎሞንና የኪራም የእጅ ባለሙያዎች እንዲሁም የገባል ሰዎች፣ ለቤተ መቅደሱ የሚያስፈልገውን ዕንጨትና ድንጋይ ፈልጠው አዘጋጁ።

ሰሎሞን ቤተ መቅደሱን መሥራት ጀመረ

6:1-29 ተጻ ምብ - 2ዜና 3:1-14

6 እስራኤላውያን ከግብፅ በወጡ በአራት መቶ ሰማንያ¹¹ ዓመት፣ ሰሎሞን በእስራኤል ላይ በነገሠ በአራተኛው ዓመት፣ ዚፍ በተባለው በሁለተኛው ወር ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ መሥራት ጀመረ።

²ንጉሥ ሰሎሞን ለእግዚአብሔር የሠራው ቤተ መቅደስ ርዝመቱ ሥልሳ ክንድ፣ ወርዱ ሃያ ክንድ፣ ቁመቱ ሠላሳ ክንድ¹¹ ነበር።

¹¹ 4400 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
¹² 11 ዕብራይስጥና የሶብዓ ሊቃናት ትርጉም ሃያ ኮር ይላሉ (2ዜና 2:10 ይመ) ¹³ 11 440 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
¹⁴ 16 ዕብራይስጥና አንጻንድ የሶብዓ ሊቃናት ትርጉም ሃስት ሺህ ስድስት መቶ ይላሉ
¹⁵ 18 ይኸውም ቢብሉስ የተባለው ስፍራ ነው
¹⁶ ዕብራይስጥና የሶብዓ ሊቃናት ትርጉም አራት መቶ አርባ ይላሉ
¹⁷ 2 ርዝመቱ 27 ሜትር፣ ወርዱ 9 ሜትር እንዲሁም ቁመቱ 13.5 ሜትር ያህል ነው

5:11 ቍ9
5:12 ኢሱ9:7፣
1ነገ3:12፣15:19፣
አዋ1:9
5:13 ዘፍ49:15፣
ዘሌ25:39፣1ነገ9:15
5:14
2ሳሙ20:24፣1ነገ4:6
2ዜና10:18
5:16 1ነገ9:23
5:17 1ነገ6:7፣
1ዜና22:2
5:18 ኢሱ13:5፣
2ሳሙ5:11
6:1 ዕነ3:8፣15:11
6:2 ዘወ26:1

3 በቤተ መቅደሱ ዋነኛ አዳራሽ ፊት ለፊት ያለው በረንዳ ወርዱ እንደ ቤተ መቅደሱ ወርድ ሁሉ ሃያ ክንድ ሲሆን፤ ርዝመቱ ዐሥር ክንድ ወደ ውጭ የወጣ ነበር። 4 ለቤተ መቅደሱም ባለ ዐይነ ርዝመት መስኮቶች አበጀ። 5 በዋናው ቤተ መቅደስ ስና በቅድስተ ቅዱሳን ግድግዳ ዙሪያ ልዩ ክፍሎች ያሉት ተቀጥላ ግንብ ሠራ። 6 የምድር ቤቱ ወርድ አምስት ክንድ። 7 የመካከለኛው ፎቅ ስድስት ክንድ። 8 የሃ ስተኛው ፎቅ ሰባት ክንድ ነበር። የቤተ መቅደሱን ግድግዳ ዘልቆ እንዳይገባም፤ ከቤተ መቅደሱ ግንብ ውጭ ዙሪያውን እርከኖች አደረገ።

7 ቤተ መቅደሱ የተሠራው እዚያው ድንጋዩ ተቆፍሮ ከወጣበት ቦታ በተዘጋጀ ድንጋይ በመሆኑ የመራጃ፣ የመሮ ወይም የሌላ ብረት ነክ መሣሪያ ድምፅ በቤተ መቅደሱ አካባቢ አልተሰማም ነበር።

8 የምድር ቤቱ መግቢያ በስተ ደቡብ በኩል ባለው የቤተ መቅደሱ ጉን ሲሆን ወደ መካከለኛውና ከዚያም ወደ መጨረሻው ፎቅ የሚያስወጣ ደረጃ ነበረው። 9 ቤተ መቅደሱንም በዚሁ ሁኔታ ሠርቶ ጨረሰ፤ ለጣራው ተሸካሚ አደረገለት፤ በዝግባ ሳን ቃም ከደነው። 10 በቤተ መቅደሱም ዙሪያ በሙሉ፤ ቁመታቸው አምስት አምስት ክንድ የሆነ ክፍሎች ሠራ። እነዚህንም ከቤተ መቅደሱ ጋር በዝግባ አግዳሚ ዕንጨቶች አያያዛቸው።

11 የእግዚአብሔርም ቃል እንዲህ ሲል ወደ ሰሎሞን መጣ። 12 ስለምትሠራው ስለዚህ ቤተ መቅደስ ሥርዐቱን ብትከተል፤ ፍርድን በተግባር ብትገልጸው፤ ትእዛዜን ብትጠብቅና ብትመላለስባቸው ለአባትህ ለዳዊት የሰጠሁትን ተስፋ በአንተ እፈጽመዋለሁ።

13 በእስራኤላውያን መካከል እኖራለሁ፤ ሕዝቤን እስራኤልንም አልተወውም።”

14 ስለዚህ ሰሎሞን ቤተ መቅደሱን ሠርቶ ፈጸመ። 15 የውስጡን ግድግዳ ከቤተ መቅደሱ ወለል እስከ ጣራው ድረስ በዋግ ሳንቃ ለበጠ፤ የቤተ መቅደሱንም ወለል የጥድ ሳንቃ አለበሰው። 16 በቤተ መቅደሱም ውስጥ በስተ ጳላ በኩል፤ ሃያውን ክንድ ቅድስተ ቅዱሳን እንዲሆን፤ ከወለሉ አንሥቶ እስከ ጣራው ድረስ በዝግባ ሳንቃዎች ጋረደው። 17 በቅድስተ ቅዱሳን ፊት ለፊት ያለው ዋና አዳራሽ ርዝመቱ አርባ ክንድ ነበር። 18 የቤተ መቅደሱም፤ ውስጡ በሙሉ በዝግባ የተለበጠ ሲሆን፤ ይህም በእንቡጥ አበ ሾችና በፊኩ አበሾች ቅርጽ የተጌጠ ነበር። በሙሉ ዝግባ እንጂ የሚታይ ድንጋይ አልነበረም።

6:3 ሕዝ40:49
6:4 ሕዝ41:16
6:5 ኤር35:2፤ ሕዝ41:56
6:7 ዘ020:25፤ ዘ827:5
6:9 ማሕ1:17
6:11 1ነገ12:22፤ 13:20፤16:17፤17:2፤ 21:17፤ኤር40:1
6:12 2ሳሙ7:12-16፤1ነገ9:5፤11:10
6:13 ዘሌ26:11፤ ዘ831:6፤ዮሐ14:18፤ ዕብ13:5
6:14 1ዜና28:20፤ 2ዜና5:1፤ኤሥ7:47
6:15 1ነገ7:7፤ ሕዝ41:1516
6:16 ዘ26:33
6:18 ቍ29:መዝ74:6፤ሕዝ41:18

19 በቤተ መቅደሱም ውስጠኛ ክፍል የእግዚአብሔር የቃል ኪዳን ታቦት የሚቀመጥበትን ቅድስተ ቅዱሳን ሠራ። 20 ቅድስተ ቅዱሳንም ርዝመቱ ሃያ ክንድ፤ ወርዱ ሃያ ክንድ፤ ቁመቱም ሃያ ክንድ ነበር። ውስጡን በንጹሕ ወርቅ ለበጠው፤ ከዝግባ የተሠራውንም መሠዊያ በወርቅ ለበጠው። 21 ሰሎሞንም ቤተ መቅደሱን በውስጥ በኩል በንጹሕ ወርቅ ለበጠው፤ በወርቅ በተለበጠው ቅድስተ ቅዱሳን ፊት ለፊትም የወርቅ ሰንሰለቶች ዘረጋ። 22 ስለዚህ ውስጡን በሙሉ በወርቅ ለበጠው፤ በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ ያለውን መሠዊያም እንደዚሁ በወርቅ ለበጠው።

23 በቅድስተ ቅዱሳንም ውስጥ ቁመታቸው ዐሥር ክንድ የሆነ ሁለት የኪሩቤል ቅርጽ ከወይራ ዕንጨት ሠራ። 24 የአንደኛው ኪሩብ አንዱ ክንፍ አምስት ክንድ ሲሆን፤ ሌላውም ክንፉ እንደዚሁ አምስት ክንድ ነበር። ይህም ከአንዱ ክንፍ ጫፍ እስከ ሌላው ክንፍ ጫፍ ዐሥር ክንድ ማለት ነው። 25 የሁለተኛውም ኪሩብ ክንፍ እንደዚሁ ዐሥር ክንድ ሆነ፤ ሁለቱ ኪሩቤል በመጠንና በቅርጽ አንድ ዐይነት ነበሩና። 26 የእያንዳንዱም ኪሩብ ቁመት ዐሥር ክንድ ነበር። 27 ክንፎቻቸው አንድ ተዘረጋ፤ ኪሩቤልን ወስዶ በቅድስተ ቅዱሳን አኖራቸው፤ የአንዱ ኪሩብ ክንፍ አንዱን ግድግዳ ሲነካ፤ የሌላው ኪሩብ ክንፍ ደግሞ ሌላውን ግድግዳ ይነካ ነበር። ሌሎቹ ክንፎቻቸውም በቅድስተ ቅዱሳን መካከል እርስ በርሳቸው ይነካኩ ነበር። 28 ኪሩቤልንም በወርቅ ለበጣቸው።

29 በመቅደሱ ግድግዳ ዙሪያ ላይ ሁሉ በውስጥም በውጭም ኪሩቤልን፤ ከዝንባባ ዛፎችና ከፈንዳ አበሾች ጋር ቀረጸ። 30 እንዲሁም የቅድስተ ቅዱሳንን የመቅደሱን ወለል በሙሉ በወርቅ ለበጠው።

31 ለቅድስተ ቅዱሳንም መግቢያ የወይራ ዕንጨት ደጃፎች ሠራ። መቃኛቸውንና መድረኮቻቸውን ባለ አምስት ማእዘን አደረገ። 32 በሁለቱ የወይራ ዕንጨት መዝጊያዎችም ላይ ኪሩቤልን፤ የዝንባባ ዛፎችንና የፈንዳ አበሾችን ቀረጸ፤ በወርቅም ለበጣቸው። 33 እንዲሁም ለዋናው አዳራሽ መግቢያ ባለ አራት

6:19 ዘ025:10፤ 1ሳሙ3:3፤1ነገ8:6
6:20 ዘ030:1፤ ሕዝ41:34
6:23 ዘ037:7
6:27 ዘ93:24፤ ዘ025:18
6:29 ቍ18:32፤ 35፤ሕዝ41:18:25
6:32 ሕዝ41:23

31 16.9 ሜትር ያህል ነው
32 4.5 ሜትር ያህል ነው
33 በዚህ እንዲሁም በቍ10 እና 24 ላይ 2.3 ሜትር ያህል ነው
34 6 2.7 ሜትር ያህል ነው
35 3.1 ሜትር ያህል ነው
36 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም እንዲሁም ዕብራይስጡ፤ የመካከለኛ ይላሉ
37 18 ሜትር ያህል ነው
38 ርዝመቱ፤ ወርዱና ቁመቱ 9 ሜትር ያህል ነው
39 4.5 ሜትር ያህል ነው

ማእዘን የወይራ ዕንጨት መቃን ሠራ፤ ³⁴እያን ዳንዳቸው በማጠፊያ የተያያዙ ሁለት ሁለት ሳንቃዎች ያሏቸው ሁለት መዝጊያዎች አበጀ።
³⁵ኪሩቤልን፣ የዘንባባ ዛፎችንና የፈኩ አበቦችንም ቀረጸባቸው፤ ቅርጹን ሠራ፤ ጥሩ አድርጎም በወርቅ ለበጠው።

³⁶የውስጠኛውን አደባባይ በሦስት ረድፍ ጥርብ ደንጋይና በአንድ ረድፍ የዝግባ ሳንቃ ሠራው።

³⁷የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስም በአራተኛው ዓመት ዜፍ በተባለው ወር መሠረቱ ተጣለ። ³⁸በዐሥራ አንደኛው ዓመት ቡል በተባለውም በስምንተኛው ወር ቤተ መቅደሱ በዝርዝር ጥናቱ መሠረት እንደ ታቀደው ተፈጸመ፤ ሠርቶ የጨረሰውም በሰባት ዓመት ጊዜ ውስጥ ነበር።

ሰሎሞን ቤተ መንግሥቱን ሠራ

7 ሰሎሞን የራሱን ቤተ መንግሥት ሠርቶ ለመጨረስ ዐሥራ ሦስት ዓመት ወስ ደበታል፤ ²የሊባኖስ ዱር የተባለ ቤተ መንግሥት ሠራ፤ ይህም ርዝመቱ መቶ ክንድ፣ ወርዱ አምሳ ክንድ፣ ቁመቱ ሠላሳ ክንድ ሲሆን፣ በአራት ረድፍ የቆሙ የዝግባ ምስሶዎች ደግፈው የያዟቸው አግዳሚ የዝግባ ተሸካሚዎች ነበሩት። ³ቤቱ ከምስ ሶዎቹ ላይ ያረፉ አግዳሚ ተሸካሚዎች አሉት፤ በእያንዳንዱ ዐምድ ላይ ዐሥራ አምስት፣ በድምሩ አርባ አምስት ተሸጋጋሪዎች ሲኖሩ፣ ከእነዚህም ተሸጋጋሪዎች በላይ ከዝግባ የተሠራ የጣሪያ ክዳን ነበር። ⁴መስኮቶቹም ከፍ ብለው የተሠሩ በሦስት ምድብ የተከፈሉና ትይዩ ነበሩ። ⁵በሮቹ በሙሉ ባለ አራት ማእዘን መቃኖች ያሏቸው፣ በሦስት ምድብ የተከፈሉና ትይዩ እንደ ነበሩ።

⁶ሰሎሞን፣ “ባለ ብዙ ምስሶ አዳራሽ” የተባለ ቤት ሠራ፤ የዚህም ርዝመቱ አምሳ ክንድ፣ ወርዱ ሠላሳ ክንድ፣^ኧ ነበር፤ በስተፊት በኩልም ጣራ ያለውና በአዕማድ የተደገፈ መመላለሻ ነበረው።

⁷ዳኝነት የሚያይበትንም የዙፋን ችሎት አዳራሽ ሠራ፤ ይኸውም የፍትሕ አዳራሽ የተባለው ነው፤ ይህንንም ከወለሉ አንሥቶ እስከ ጣራው ድረስ በዝግባ ሳንቃ ሸፈ ነው። ⁸ከአዳራሹ በስተ ጀርባ ባለው አደባባይ መኖሪያው እንዲሆን የተሠራው ቤተ መንግሥትም የዚሁ ተመሳሳይ ነበር። ሰሎሞን ላገባት ለፈርዖን ልጅ ይህንኑ ቤተ መንግሥት የመሰለ አዳራሽ ሠራ።

⁹ከውጭ አንሥቶ እስከ ትልቁ አደባባይ፣ ከመሠረቱ አንሥቶ እስከ ድምድማቱ ያለው የሕንጻ ሥራ በሙሉ፣ በውስጥም

6:36 1ነገ7:12፣ 2ዜ54:9፣ዕዝ6:4
 6:38 1ወ25:9፣ 1ዜ528:19፣ዕ18:5
 7:1 2ላሙ7:2
 7:2 2ላሙ7:2፣ 1ነገ10:17፣2ዜ59:16፣ኢሳ22:8፣ 37:24፣ኤር22:6፣23
 7:7 1ላሙ7:15፣ 1ነገ76:15፣መዝ122:5፣ ምላ20:8
 7:8 1ነገ3:1
 7:12 1ነገ76:36

በውጭም በልክ በልኩ በተቆረጠና አምሮ በተስተካከለ ምርጥ ደንጋይ የተሠራ ነበር።
¹⁰መሠረቱም ዐሥርና^ፈ ስምንት ክንድ፣ ርዝመት ባላቸውና ምርጥ በሆኑ ታላላቅ ደንጋዮች የተሠራ ነበር። ¹¹በላዩም ላይ ምርጥ የሆኑ፣ በልክ በልኩ የተቆረጡ ደንጋዮችና የዝግባ ሳንቃዎች ነበሩ።
¹²የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጠኛ አደባባይ ከመመላለሻ በረንዳው ጭምር እንደ ትልቁ አደባባይ አምሮ በተጠረበ ሦስት ረድፍ ደንጋይና ተስተካክሎ በተከረከመ በአንድ ረድፍ የዝግባ ሳንቃ የታጠረ ነበር።

የቤተ መቅደሱ ዕቃዎች

7:23-26 ተጓ ምሳ - 2ዜ5 4:2-5
 7:38-51 ተጓ ምሳ - 2ዜ5 4:6፣10-5:1

¹³ንጉሥ ሰሎሞንም መልእክተኛ ልኮ ኪራም የተባለውን ሰው ከጢሮስ አስ መጣ፤ ¹⁴የኪራም እናት ከንፍታሌም ነገድ ስትሆን፣ እርሷም መበሉት ነበረች፤ አባቱ የጢሮስ ሰው ሲሆን፣ የናስ ሥራ ባለሙያ ነበር። ኪራም በማናቸውም የናስ ሥራ ጥበብን፣ ማስተዋልንና ዕውቀትን የተሞላ ሰው ነበር፤ እርሱም ወደ ንጉሥ ሰሎሞን መጥቶ የተመደበለትን ሥራ ሁሉ አከና ወነ።

¹⁵ኪራም የእያንዳንዱ ቁመት ዐሥራ ስምንት ክንድ፣ ዙሪያው ዐሥራ ሁለት ክንድ^ላ የሆነ፣ ሁለት የናስ ምስሶዎች ሠራ።

¹⁶እንዲሁም በምስሶዎቹ አናት ላይ የሚሆኑ፣ ሁለት ጉልላት ከቀለጠ ናስ ሠራ፤ የእያንዳንዱም ጉልላት ቁመት አምስት ክንድ^ላ ነበር። ¹⁷በምስሶዎቹ አናት ላይ ላሉት ጉልላቶችም ጌጥ እንዲሆኑ፣ ለእያንዳንዳቸው ሰባት የመረብ ሰንሰለት አበጀ፤ ¹⁸ደግሞም በምስሶዎቹ ላይ ያሉትን ጉልላቶች ለማስጌጥ የእያንዳንዱን መረብ ዙሪያ የሚከቡ ሮማኖች በሁለት ረድፍ^መ ሠራ፤ ለሁለቱም ጉልላቶች^መ ያደረገው ተመሳሳይ ነበር።

¹⁹በመመላለሻው ምስሶዎች አናት ላይ ያሉት ጉልላቶች ቁመታቸው አራት ክንድ^ሪ ሲሆን፣ የሱፍ አበባ ቅርጽ ነበራቸው። ²⁰በሁለቱም የምስሶ ጉልላቶችና ከመርከቡ ቀጥሎ ባለው የክብ ቅርጽ ላይ ዙሪያውን በሙሉ ሁለት መቶ ሮማኖች በተርታ ነበሩ። ²¹ምስሶዎቹ ንም በቤተ መቅደሱ መመላለሻ ላይ አቆሙ፤

7:13 4*45፣ 2ዜ52:13፣4:16
 7:14 ወ31:25፣ 35:31፣2ዜ54:11
 7:15 2ነገ11:14፣ 23:3፣25:17፣2ዜ59:3፣15፣23፣13፣ 34:31፣ኤር27:19፣52፣ 17:21፣ሕዝ40:49
 7:16 4*20:42፣ 2ነገ25:17፣ ኤር52:22
 7:20 4*18፣ 2ዜ53:16፣4:13
 7:21 2ዜ53:17

^{፳2} ርዝመቱ 46 ሜትር፣ ወርዱ 23 ሜትር እንዲሁም ቁመቱ 13.5 ሜትር ያህል ነው።
^{፳5} በዕብራይስጥ የክፍሉ መልእክት በትክክል አይታወቅም።
^{፳6} ርዝመቱ 23 ሜትር፣ ወርዱ 13.5 ሜትር ያህል ነው።
^{፳7} ሹልጊትና የሱርስቱ ትርጉም ከዚህ ጋር ሲሰማው ዕብራይስጡ ግን ማለል ይላል።
^{፳10} 4.5 ሜትር ያህል ነው። ፳10 3.6 ሜትር ያህል ነው።
^{፳13} በዚህ ስፍራ እንዲሁም በ4* 40 እና 45 ላይ ኪራም የሚለው ዕብራይስጡ ሂራም ይለዋል።

¹⁵ ቁመቱ 8.1 ሜትር፣ ዙሪያው 5.4 ሜትር ያህል ነው። በስተ ደቡብ ይቆመውን ምስሶ ይቀምጥ። በስተ ሰሜን በኩል ያለውንም ሰዓሽ ብሎ ጠራው። ²² እናቱ ላይ ያሉት ጉልላቶች የሱፍ አበባ ቅርጽ ነበራቸው። የምስሶዎቹም ሥራ በዚህ ሁኔታ ተፈጸመ።

²³ ቅርጹ ክብ፣ ስፋቱ ከዳር እስከ ዳር ዐሥር ክንድ፣¹ ቁመቱ አምስት ክንድ የሆነ ክብ ገንዳ ከቀለጠ ብረት ሠራ፤ ዙሪያውም ሲለካ ሠላሳ ክንድ⁰ ሆነ። ²⁴ ከከንፈሩም ዝቅ ብሎ፣ በእያንዳንዱ ክንድ ላይ እንደ ቅል ያሉ ዐሥር ቅርጾች ዙሪያውን በሁለት ረድፍ ከበውታል፤ እነዚህም ከገንዳው ጋር አንድ ወጥ ሆነው በሁለት ረድፍ ተሠርተው ነበር።

²⁵ ገንዳውም፣ ሦስቱ ፊታቸውን ወደ ሰሜን፣ ሦስቱ ወደ ደቡብ፣ ሦስቱ ወደ ምዕራብ፣ ሦስቱ ወደ ምሥራቅ ባዙና የዐሥራ ሁለት በሬዎች ምስሎች ላይ የተቀመጠ ሲሆን፣ ገንዳው በላይኛው ሆኖ የሁሉም የኋላ አካል በመካከል ላይ የገጠመ ነበር። ²⁶ የገንዳው ውፍረት አንድጋት¹ ሲሆን፣ የከንፈሩ ጠርዝ ደግሞ እንደ አበባ ቅርጽ ሆኖ፣ የጽዋ ከንፈር የመሰለ ነው፤ ይህም አርባ ሁለት ሺህ ሊትር¹ ያህል ውሃ የሚይዝ ነበር።

²⁷ እንዲሁም ከቦታ ቦታ የሚንቀሳቀሱ ዐሥር ባለ መንኲራኩር የዕቃ ማስቀመጫዎች ከመዳብ ሠራ፣ የእያንዳንዱም ርዝመት አራት ክንድ፣ ወርድ አራት ክንድ፣ ቁመትም ሦስት ክንድ ነበር። ²⁸ የዕቃ ማስቀመጫዎቹ የተሠሩት እንደዚህ ነው፤ እነዚህም ቀጥብለው ከቆሙ ደጋፊዎች ጋር የተያያዙ ባለ አራት ማእዘን ጠፍጣፋ ናሶች ነበሯቸው። ²⁹ ዳርና ዳር ባሉት ድጋፎች መካከል በሚገኙት ጠፍጣፋ ናሶች ላይ የአንበሳችን፣ የኮርማችንና የኪሩቤልን ምስል አደረገ፣ በድጋፎቹም ላይ እንደዚሁ አደረገ። ከአንበሳችንና ከኮርማችን በላይና በታች በኩል ደግሞ የአበባ ጉንጉን የሚመስሉ ተቀጥቅጠው የተሠሩ ቅርጾች ነበሩ። ³⁰ እያንዳንዱ የዕቃ ማስቀመጫ አራት የናስ መንኲራኩርና መንኲራኩሮቹ የሚሸከረከሩ ባቸው የናስ ወስከምቶች እንዲሁም እያንዳንዳቸው በአራቱም ማእዘን ገጽ ላይ የአበባ ጉንጉን ቀልጦ የተሠራባቸው የመታጠቢያ ገንዳ መደገፊያዎች ነበረው። ³¹ በዕቃ ማስቀመጫዎቹም ውስጥ ጥልቀቱ አንድ ክንድ¹ የሆነ ባለ ክብ ክፍተት ነበር፤ ይህም ክፍተት ደቡብ-ሰሜን ሆኖ ከታች ከመቆሚያው በኩል ደግሞ አንድ ክንድ ተኩል¹ ወርድ ሲኖረው፣ በክፍተቱም ዙሪያ ቅርጾች ነበሩ፤ ከፊፎቹ ግን ባለ አራት ማእዘን እንጂ ክብ አልነበሩም። ³² አራቱ መንኲራኩሮች በዕቃ

7:22 2ኛ125:17
7:23 ቀ*47:2ኃ1
25:13፣1ዜ5:18:8፣
2ዜ54:18፣ኤር31፣
39:52:17፣ዘ2:1፣
ራእ4:6
7:25 ኤር52:20
7:27 2ኛ116:17
7:30 2ኛ116:17

ማስቀመጫው ጠፍጣፋ ናስ ሥር ሲሆኑ፣ የመንኲራኩሮቹ ወስከምቶች ደግሞ ከዕቃ ማስቀመጫዎቹ ጋር የተያያዙ ነበሩ፤ የእያንዳንዱም መንኲራኩር ስፋት አንድ ክንድ ተኩል ነበር። ³³ መንኲራኩሮቹ የሠረገ መንኲራኩር መሰል ሲሆኑ፣ ወስከምቶቹ የመንኲራኩሮቹ ክፈፎችና ዕቃፊዎቻቸው እንዲሁም ወስከምቶቹ የሚገቡባቸው ባምቧዎች በሙሉ ከቀለጠ ብረት የተሠሩ ነበሩ።

³⁴ እያንዳንዱ የዕቃ ማስቀመጫ አራት ወጣ ያለእጆታ ነበረው። ³⁵ በዕቃ ማስቀመጫው ጠፍፍ ላይ ግማሽ ክንድ¹ የሆነ ዙሪያ ክብ ነበረበት፤ ድጋፎቹና ጠፍጣፋ ናሶቹ ከዕቃ ማስቀመጫው አናት ጋር የተያያዙ ነበሩ።

³⁶ እርሱም በድጋፎቹና በጠፍጣፋ ናሶቹ ላይ ባለው ቦታ ሁሉ፣ ዙሪያውን የአበባ ጉንጉን እያደረገ ኪሩቤልን፣ አንበሳችንና የዘንባባ ዛፎችን ቀረጸ። ³⁷ ዐሥሩም የዕቃ ተሸካሚዎች የተሠሩት በዚህ ሁኔታ ነበር፤ ሁሉም ከአንድ ቅርጽ ቀልጠው የወጡ ስለሆኑ፣ በመጠንና በቅርጽ ፍጹም ተመሳሳይ ነበሩ።

³⁸ ከዚያም ለእያንዳንዱ የዕቃ ማስቀመጫ የሚሆን፣ እያንዳንዱ ስምንት መቶ ሰማንያ ሊትር የሚይዝ ዐሥር የናስ መታጠቢያ ገንዳ ሠራ፤ ስፋቱም አራት ክንድ ነበር። ³⁹ ከዕቃ ማስቀመጫዎቹም አምስቱን ከመቅደሱ በስተ ደቡብ፣ አምስቱን በስተ ሰሜን በኩል አኖረ፤ ገንዳውንም ከቤተ መቅደሱ በደቡብ ምሥራቅ ጫፍ ላይ በስተ ደቡብ አኖረው። ⁴⁰ እንዲሁም ምንቶቶችን፣ መጫ ሪያዎችንና ድስቶችን ሠራ፤

ኪራምም በዚህ ሁኔታ ለንጉሥ ሰሎሞን የሠራውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ እንደሚከተለው ፈጸመ፤

⁴¹ ሁለቱን ምስሶዎች፣ በምስሶዎቹ አናት ላይ

በክብ ቅርጽ የተሠሩ ሁለት ጉልላቶችን፤

7:38 ዘ30:18
7:40 ዘ27:3፣
ኤር52:18
7:42 ቀ*16

¹⁵ 10.1 ሜትር፣ 5.4 ሜትር ያህል ነው።
¹⁸ ሁለት የዕቃ-ደብዳቤ ቅጾችና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ሲሰጡ፣ አብዛኛዎቹ የዕቃ-ደብዳቤ ቅጾች ግን በሁለት ረድፍ አዕማሮች ሥራ ይላሉ።
¹⁸ ብዙ የዕቃ-ደብዳቤ ቅጾችና የሰብዓ ትርጉም ከዚህ ጋር ሲሰጡ፣ አብዛኛዎቹ የዕቃ-ደብዳቤ ቅጾች ግን ሮማኖች ይላሉ።
¹⁹ በዚህና በቀ* 38 ላይ 1.8 ሜትር ይላል።
²¹ ምናልባት አጻጻግ ማለት ሊሆን ይችላል።
²¹ ምናልባት በእርሱ ዘንድ ጥንቁቅ ማለት ሊሆን ይችላል።
²³ 4.5 ሜትር ያህል ነው።
²³ 13.5 ሜትር ያህል ነው።
²⁶ 8 ሲንቲ ሜትር ያህል ነው።
²⁶ 44 ኪሎ ሊትር ያህል ነው። የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ይህን ዕርፍተ ነገር አይጨምርም።
²⁷ ርዝመቱና ወርዱ 1.8 ሜትር ያህል ሲሆን ቁመቱ 1.3 ሜትር ያህል ነው።
³¹ 0.5 ሜትር ያህል ነው።
³¹ በዚህና በቀ* 32 ላይ 0.7 ሜትር ያህል ነው።
³⁵ 0.2 ሜትር ያህል ነው።

በምሰሶዎቹ ላይ ያሉትን በክብር ቅርጽ የተሠሩትን ሁለት ጉልላት ያስገቡትን ሁለት መረቦች፤
 42 በምሰሶዎቹ አናት ላይ ያሉትንና ክብር ቅርጽ የያዙትን፤
 በሁለት ረድፍ የተቀረጹትን መረቦች፤ የሚያስገቡትን አራት መቶ ሮማኖች፤
 43 ዐሥሩን የዕቃ ማስቀመጫዎች፤ ከዐሥር መታጠቢያ ገንዳዎቻቸው ጋር፤
 44 ገንዳውንና በሥሩ ያሉትን ዐሥራ ሁለት በፊዎች፤
 45 ድስቶችን፤ መጫሪያዎችንና ጉድጓዳ ሳሕኖችን።

ከራም ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገልግሎት እንዲውሉ እነዚህን ዕቃዎች ሁሉ ለንጉሥ ሰሎሞን የሠራለት ከተወለደና ከሚብረቀረቅ ናስ ነበር። 46 ንጉሡም እነዚህን በማቅለጥ በሸክላ ቅርጽ ውስጥ ፈሰው እንዲወጡ ያደረገው በሱኩትና በጻርታን መካከል ባለው በዮርዳኖስ ሸለቆ ነበር። 47 ሰሎሞን ከብዛታቸው የተነሣ እነዚህ ሁሉ ዕቃዎች እንዲመዘኑ አላደረገም፤ ስለዚህም የናሱ ክብደት ምን ያህል እንደ ነበረ አልታወቀም።

48 እንዲሁም ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አግልግሎት እንዲውሉ ከዚህ የሚከተሉትን ዕቃዎች ሁሉ ሠራ፤

- የወርቅ መሠዊያን፤
- ገጸ ጎበስቱ የሚቀመጥበትን የወርቅ ጠረጴዛ፤
- 49 በቅድስተ ቅዱሳኑ ፊት ለፊት አምስቱ በቀኝ፤ አምስቱ በግራ የሚቀመጡ፤ ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ መቅረጦችን፤ ከወርቅ የተሠሩ አበቦችን፤ የመብራት ቀንዲሎችንና መቄስቄሻዎችን፤
- 50 የንጹሕ ወርቅ ሳሕኖችን፤ የመብራት መኩስተሪያዎችን፤ ለመርጫ የሚሆኑ ጉድጓዳ ሳሕኖችንና ጭልፋዎችን፤
- የዕጣን ማቅረቢያ ዕቃዎችን፤ ለውስጠኛው ክፍል ለቅድስተ ቅዱሳኑ በሮችና እንዲሁም ለቤተ መቅደሱ በሮች የሚሆኑ የወርቅ ማጠፊያዎችን።

51 ንጉሥ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ ሁሉ ከፈጸመ በኋላ አባቱ ዳዊት ለእግዚአብሔር የለየውን ብሩንና ወርቁን እንዲሁም ዕቃውን አምጥቶ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ግምጃ ቤት አኖረ።

7:45 ቀ*13:110
 27:3:ኤር52:18
 7:46 ዘፍ13:10:1
 33:17:ኢሉ3:16
 7:47 ቀ*23:110
 36:57:1ዜፍ22:3: ኤር52:20
 7:48 ዘዐ25:23: 30:39:32-43
 7:49 ዘዐ25:31
 7:50 ዘዮ7:14: 2ገ125:13:ኤር52: 19
 7:51 2ሳሙ8:11: 2ገ12:13:24:13: ኤር27:19

8:1 ዘዮ7:2:1ሳሙ- 3:3:2ሳሙ5:7: ራለ11:19
 8:2 ቀ*6:5:ዘሌ23: 34:36:ዘዮ29:12: 1ህ8:17
 8:3 ኢሉ3:3
 8:4 ዘሌ17:4: 1ዜፍ15:13
 8:5 2ሳሙ6:13: 2ዜፍ30:24
 8:6 ዘፍ3:24:110 25:18:26:33:2ሳሙ- 6:17:ፊለ11:19
 8:7 ዘዐ25:20
 8:8 ዘዐ25:13-15
 8:9 ዘዐ16:34: 25:16:10:19:4
 8:10 ዘዐ16:10: ዘሌ16:2:ፊለ15:8
 8:11 ዘዐ16:7: 29:43:2ዜፍ7:2: ራለ15:8
 8:12 ዘዐ40:34: 2ሳሙ22:10
 8:13 ዘዐ15:17: መዘ132:13:135: 21:ግላ23:21
 8:14 ዘዐ39:43
 8:15 1ዜፍ16:36: ሉቃ1:68

ታቦቱ ወደ ቤተ መቅደሱ ገባ

8:1-21:4:3 ምብ - 2ዜፍ 5:2-6:11

8 ከዚያም ንጉሥ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን የኪዳንን ታቦት ከዳዊት ከተማ ከጽዮን ለማምጣት፤ የእስራኤልን ሽማግሌዎች፤ የእስራኤልን ነገድ አለቆችና የእስራኤልን ጉሣዎች ሹማምት ሁሉ እርሱ ወዳለበት ወደ ኢየሩሳሌም ጠራቸው። 2 በዓሉ በሚከበርበት ኤታኒም በተባለው በሰባተኛው ወር፤ የእስራኤል ወንዶች ሁሉ ንጉሥ ሰሎሞን ወዳለበት ተሰበሰቡ።

3 የእስራኤል ሽማግሌዎች ሁሉ በመጡ ጊዜም ካህናቱ ታቦቱን አነሡ፤ 4 የእግዚአብሔርን ታቦት፤ የመገናኛውን ድንኳንና በውስጡ ያሉትን ንዋይተ ቅድሳት ሁሉ አመጡ፤ ካህናቱና ሌዋውያኑም ይህን ሁሉ ተሸከሙ። 5 ንጉሥ ሰሎሞንና አብሮት በዚያ የተሰበሰበው መላው የእስራኤል ገባ ኤም በታቦቱ ፊት በመሆን ስፍር ቀጥጦ የሌለው በግና በሬ ሠዋ።

6 ከዚያም ካህናቱ የእግዚአብሔርን የኪዳንን ታቦት አምጥተው በቤተ መቅደሱ ውስጥ ወዳለው ማደሪያው፤ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ በማስገባት ከኪሩቤል ክንፍ በታች አኖሩት። 7 ኪሩቤልም ታቦቱ ባለበት ቦታ ላይ ክንፉ ቸውን ዘርግተው፤ ታቦቱንና መሎጊያዎቹን ጋረዱ። 8 መሎጊያዎቹ ከመርዘማቸው የተነሣ ጫፎቻቸው ከቅድስተ ቅዱሳኑ ፊት ለፊት ካለው ከመቅደሱ ሆኖ ይታዩ ነበር፤ ከመቅደሱ ወዲያ ላለ ሰው ግን አይታዩም ነበር፤ እስከ ዛሬም ድረስ እዚያው ይገኛሉ። 9 የእስራኤል ልጆች ከግብፅ ምድር በወጡ ጊዜ እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር ኪዳን በገባበት በኮሬብ፤ ሙሴ በታቦቱ ውስጥ ካስቀመጣቸው ሁለት የድንጋይ ጽላቶች በቀር በታቦቱ ውስጥ ምንም አልነበረም።

10 ካህናቱ ከቤተ መቅደሱ በወጡ ጊዜ፤ ደመና የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሞላው። 11 የእግዚአብሔር ክብር ቤተ መቅደሱን ሞልቶት ስለ ነበር፤ ካህናቱ በደመናው ምክንያት አገልግሎታቸውን ማከናወን አልቻሉም ነበር።

12 ከዚያም ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ “እግዚአብሔር ጥቅጥቅ ባለ ደመና ውስጥ እንደ ሚኖር ተናግሮአል፤ 13 እነሆ፤ እኔም ለዘላለም የምትኖርበትን ታላቅ ቤተ መቅደስ ሠር ቼልሃለሁ።”

14 መላው የእስራኤል ገባኤ በዚያ ቆሞ ሳለ፤ ንጉሡ ፊቱን ወደ እነርሱ መልሶ ገባኤውን ባረከ። 15 ከዚያም እንዲህ አለ፤

“ለአባቴ ለዳዊት በገዛ አፉ ተናግሮ የሰጠውን ተስፋ፤ እርሱ ራሱ በእጁ

የፈጸመ የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን፤ እርሱም እንዲህ ብሎ ነበርና፤ ¹⁶ሕዝቤን እስራኤልን ከግብፅ ምድር ካወጣሁበት ዕለት አን ሥቶ፤ ስሜ በዚያ እንዲጠራና ቤተ መቅደስ እንዲሠራበት ከመላው የእስራኤል ነገድ አንድም ከተማ አልመረጥሁም፤ ሕዝቤን እስራኤልን እንዲመራ ግን ዳዊትን መረጥሁት።

¹⁷አባቴ ዳዊት ለእስራኤል ክምላክ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ ለመሥራት በልቡ አስቦ ነበር፤ ¹⁸እግዚአብሔር ግን አባቴን ዳዊትን እንዲህ አለው፤ ‘ለስሜ ቤተ መቅደስ ለመሥራት አስ በሃልና፤ ይህን በልብህ ማሰብህ መልካም ነው፤ ¹⁹ይሁን እንጂ ቤተ መቅደሱን የምትሠራው አንተ ሳትሆን፤ ከአንተ የሚወለደው ልጅህ ነው፤ አምን ለስሜ ቤተ መቅደስ የሚሠራው እርሱ ነው።’

²⁰እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ፈጽሞአል፤ እግዚአብሔር በሰጠው ተስፋ መሠረት በአባቴ በዳዊት እግር ተተክቻለሁ፤ በእስራኤል ዙፋን ተቀምጫለሁ፤ እንዲሁም ለእስራኤል ክምላክ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ ሠርቻለሁ። ²¹ከግብፅ ባወጣችው ጊዜ ከአባቶቻችን ጋር የገባው የእግዚአብሔር ኪዳን በውስጡ ላለበት ታቦት መኖሪያ ስፍራ በዚያ አዘጋጅቻለሁ።”

ሰሎሞን በምረቃው ላይ ያቀረበው ጸሎት
8:22-53 ተጓ ምብ - 2ዜና 6:12-40

²²ከዚያም ሰሎሞን መላው የእስራኤል ገባኤ ባለበት በእግዚአብሔር መሠዊያ ፊት ቆመ፤ እጆቹንም ወደ ሰማይ ዘርግቶ፤ ²³እንዲህ አለ፤

‘የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ በፊትህ በፍጹም ልባችው ጸንተው ለሚኖሩ አገልጋዮችህ ኪዳንህን የምትጠብቅ፤ ጽኑ ፍቅርህን የምትገልጥ አንተ ነህ፤ በላይ በሰማይ፤ በታችም በምድር እንዳንተ ያለ ክምላክ ከቶ የለም፤ ²⁴ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸውን ተስፋ ጠብቀሃል፤ በአፍህ ተናገርህ፤ ይህ ንጉም በዛሬው ዕለት በእጅህ ፈጸምኸው።

²⁵አሁንም የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ሆይ ለአባቴ ለባሪያህ ለዳዊት፤ አንተ እንዳደረግኸው ሁሉ፤ ልጆችህ በፊቴ ለመላለስ በሚያደርጉት ሁሉ ይጠንቀቁ ብቻ እንጂ በእስራኤል ዙፋን ላይ በፊቴ የሚቀመጥ ሰው አታጣም። ስትል የሰጠ

8:16 ዘ83:10፤ ዘ812:5፤14ሙ9:16፤ 16:1፤መዝ89:34
8:17 14ሙ 10:7፤24ሙ7:27፤ 1ዜና22:7፤መዝ 26:8፤132:5፤ሐሥ 7:46
8:19 24ሙ7:5፤13
8:20 24ሙ7:12፤ 1ዜና28:6
8:22 ዘ89:29
8:23 ዘ89:14፤ ዘ87:9፤12፤ዘ1:5፤ 9:32፤8፡9፡4
8:25 24ሙ7:15፤ 1ዜና17:23፤2ዜና1:9
8:26 24ሙ7:25

8:27 ዘ810:14፤ 2ዜና2:6፤መዝ139: 7፤16፤ኢ466፤1፤ኤር 23:24፤ሐሥ7:48፤ 17:24
8:29 4*52፤ዘ8 11:12፤12፤11፤24ሙ 7:13፤2፡፡19፤16፤ 2ዜና7:15፤ዘ1:6፤ መዝ5:1፤28፤2፤31፤ 2፤102፤17፤130፤2፤ 138፤2፤ኢ437፤17፤ 4፡76፤10
8:30 4*39:47፤ ዘ834:7፤9፤ዘሌ26: 40፤42፤ክ1:6፤መዝ 34:6፤85፤2፤ኤር 29:12፤4፡79፡4
8:31 ዘ822:11
8:32 ዘ825:1፤ ሕዝ18:20
8:33 ዘሌ26:17፤ 39፤ኢ437:1፤14፤38
8:35 ዘ828:24፤ 24ሙ1:21፤ኤር5:25
8:36 4*35፤ዘ8 8:3፤14ሙ12:23፤ 1፤717፤1፤18፤1:45፤ መዝ5:8፤27፤11፤ 107:7፤ምላ11:5፤ ኢ445:13፤ኤር5:24 46፤16፤7:23፤10:3፤ 14፤22፤31፤21፤ዘካ 10:1
8:37 ዘ810:13፤ 30፤12፤ዘሌ26:25፤26 4፡፡28፤22፤መዝ 105:34

ኸውን ተስፋ ፈጽሞለት። ²⁶አሁንም የእስራኤል ክምላክ ሆይ፤ ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸው የተስፋ ቃል ይፈጸም።

²⁷እግር ግን ክምላክ በእርግጥ በምድር ላይ ይኖራልን? እነሆ፤ ሰማይ፤ ከሰማያትም በላይ ያለው ሰማይ እንኳ ይይዝህ ዘንድ አይችልም፤ ታዲያ እኔ የሠራሁት ይህ ቤተ መቅደስ ምን ሊበቃ! ²⁸ክምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህም ሆኖ የባሪያህን ጸሎትና ልመና ስማ፤ በዛሬው ዕለት ባሪያህ በፊትህ የሚያቀርበውን ጩኸትና ልመና አድምጥ። ²⁹ባሪያህ ወደዚህ ቦታ የሚያቀርበውን ጸሎት ትሰማ ዘንድ፤ ስሜ በዚያ ይሆናል’ ወዳልኸው በዚህ ስፍራ ወዳለው ቤተ መቅደስ ዐይኖችህ ሌትና ቀን የተከፈቱ ይሁኑ። ³⁰ባሪያህ ሕዝብህ እስራኤል ወደዚህ ስፍራ ጸሎት በሚያቀርቡበት ጊዜ፤ ልመናቸውን ተቀበል፤ መኖሪያህ በሆነው በሰማይ ስማ፤ ስምተህም ይቅር በል።

³¹አንድ ሰው ባልንጀራውን በድሎ መማል ኖሮበት ቢመጣና በዚህ ቤተ መቅደስ ውስጥ በመሠዊያህ ፊት ቢምል፤ ³²ይህን በሰማይ ሆነህ ስማ፤ አድርግም፤ በባሪያዎችህ መካከል ፍረድ፤ ለበደለኛው ስለ አድራጎቱ የእጁን ክፈል፤ ከበደል ነጻ ለሆነውም ንጽሕናውን ይፋ በማድረግ ይህንኑ አረጋግጥለት።

³³ሕዝብህ እስራኤል አንተን ከመበደላቸው የተነሣ፤ በጠላቶቻቸው ድል በሚሆኑበት ጊዜ፤ ወደ አንተም ተመልሰው ስምህን ቢጠፉ፤ በዚህም ቤተ መቅደስ ወደ አንተ ቢጸልዩና ልመናቸውን ቢያቀርቡ፤ ³⁴በሰማይ ሆነህ ስማ፤ የሕዝብህ የእስራኤልን ኅጢአት ይቅር በል፤ ለአባቶቻቸው ወደ ሰጠሃቸውም ምድር መልሰህ አግባቸው።

³⁵ሕዝብም አንተን ከመበደላቸው የተነሣ፤ ሰማይ ተዘግቶ ዝናብ ሳይዘንብ ቢቀር፤ ወደዚህ ስፍራ ቢጸልዩና ስምህን ቢጠፉ፤ ስላስጨነቅሃቸውም ከበደላቸው ቢመለሱ፤ ³⁶በሰማይ ሆነህ ስማ፤ የባሪያዎችህን የሕዝብህን የእስራኤልን ኅጢአት ይቅር በል፤ የሚሄዱበትን ቀናውን መንገድ አስተምራቸው፤ ርስት አድርገህ ለሕዝብህ ለሰጠሃትም ምድር ዝናብ አውርድ።

³⁷በምድሪቱ ላይ ራብ ወይም ቸን ፈር በሚመጣበት፤ ሞገ ወይም አረማሞ

በሚከሰቱበት፤ አንበጣ ወይም ኩብ ኩባ በሚወርደበት ወይም በምድራቸው ውስጥ ባሉት ከተሞቻቸው ጠላት ቢከ ባቸው እንዲሁም ማንኛውም ዓይነት ጥፋት ወይም በሽታ በሚመጣባቸው ጊዜ፤³⁸ ከሕዝብ ከእስራኤል ማንኛውም ሰው የልቡን ጭንቀት ዐውቆ እጆቹን ወደዚህ ቤት በመዘርጋት ጸሎትና ልመና በሚ ያቀርብበት ጊዜ ሁሉ፤³⁹ በ ማደሪያህ በሰማይ ሆነህ ስማ፤ ይቅር በል፤ አድ ርግም። አንተ ብቻ የሰውን ሁሉ ልብ የምታውቅ ስለ ሆነህ ልቡን ለምታው ቀው ለእያንዳንዱ ሰው እንደ ሥራው ሁሉ ክፈለው፤⁴⁰ ይህም እነርሱ ለአባ ቶቻቸውን በሰጠላቸው ምድር በሚኖሩ በት ጊዜ ሁሉ፤ አንተን እንዲፈሩ ነው።

⁴¹“ከሕዝብ ከእስራኤል ወገን ያል ሆነኝ ግን ከስምህ ታላቅነት የተነሣ ከሩቅ የመጣ የባዕድ አገር ሰው ቢኖር፤⁴² ሰዎች ከሩቅ የሚመጡ ስለ ታላቁ ስምህ፤ ስለ ጠንካራዬቱ እጅህ፤ ስለ ተዘረጋችው ክንድህ ሰምተው ነውና፤ እንግዳው መጥቶ ወደዚህ ቤተ መቅ ደስ ቢጸልይ፤⁴³ አንተ በማደሪያህ በሰ ማይ ሆነህ ስማ፤ የጠየቀህንም ሁሉ ፈጽሞለት፤ ይኸውም የምድር ሕዝ ቦች ሁሉ ስምህን ዐውቀው፤ ሕዝብህ እስራኤል አንተን እንደሚፈሩት ሁሉ እንዲፈሩህ፤ እኔ የሠራሁትም ይህ ቤት በስምህ መጠራቱን እንዲያውቁ ነው።

⁴⁴“ሕዝብህ ጠላታቸውን ለመውጋት አንተ ወደምትልካቸው ወደ የትኛውም ቦታ ለመርነት በሚወጡበት ጊዜ፤ አንተ ወደ መረጥሃት ከተማና እኔ ለስምህ ወደ ሠራሁት ቤተ መቅደስ ፈታቸውን መልሰው ለእግዚአብሔር ቢጸልዩ፤⁴⁵ ጸሎ ትና ልመናቸውን በሰማይ ሆነህ ስማ፤ ርዳቸውም።

⁴⁶“መቼም ኅጢአት የማይሠራ የለ ምና ሕዝብ በአንተ ላይ ኅጢአት ቢሠሩ አንተም ተቈጥተህ ሩቅ ወይም ቅርብ ወደ ሆነው ምድር ማርኮ ለሚወስደው ጠላት አሳልፈህ ብትሰጣቸው፤⁴⁷ ተማርከው በሚኖሩበት አገር ሳሉ ልባ ቸው ቢመለስ፤ በተማረኩበትም ምድር ሆነው ንስሐ ቢገቡና ኅጢአት ሠርተ ናል፤ በድለናል፤ ክፉ ድርጊትም ፈጽመ ናል’ ብለው ቢለምኑህ፤⁴⁸ እንዲሁም ማርከው በወሰዷቸው ጠላቶቹ ምድር ሳሉ በፍጹም ልባቸውና በፍጹም ነፍሳ ቸው ወደ አንተ ቢመለሱ፤ ለአባቶ

8:38 ስፃ:29
8:39 ተ*30:አሱ
22:22:መዝ44:21:130:4:የሐ2:24: ራእ2:23
8:40 ተ*3940:ዘጸ 6:13:12:1:መዝ 103:11:130:4
8:41 ስፃ:31:15: ኢሳ56:3:6:61:5
8:42 ዘጸ3:24: 1ነገ10:1:አሳ 60:3:ሐ*8:27
8:43 ዘጸ28:10: ኢሳ4:24:1ሳመ 17:46:መዝ102:15
8:44 1ዜ55:20: 2ዜ514:11
8:45 መዝ9:4: 140:12
8:46 ዘሌ26:33- 39:ዘጸ4:27:21:10:2 8:64:2ነገ25:21:መ ዝ130:3:143:2:ምሳ 20:9:ሮሜ3:9
8:47 ተ*30:ዘሌ 5:5:ሳገ9:7:15: ነሀ1:6:መዝ106:6: ኤር3:25:14:20
8:48 ዘጸ4:29:30: 12:11:ጠ14:ነሀ1:9: መዝ57:11:4:ኤር 23:3:131:8:የፍ2:4:1 የሐ18:10

8:50 2ነገ25:28: 2ዜ530:9:መዝ106: 46:8:ነገ:9
8:51 ዘዐ1:13: 34:9:ዘጸ9:29:አሳ 48:10:ኤር11:4
8:52 ተ*29:አዮ 30:20:መዝ3:4:22:2 :77:1:142:1
8:53 ዘ19:5:34:9
8:55 ዘዐ39:43: ዘጥ6:23
8:56 ዘዐ33:14:ዘጸ 12:10:አሱ23:15: ኤር29:10:ዕብ4:8
8:57 ዘጸ4:31: 31:6:ማቴ28:20: ፀብ13:5
8:58 ኢሱ24:23
8:60 ዘጸ4:35:አሱ 4:24
8:61 ዘጸ6:5:1ነገ 9:4:11:4:15:3:14:2 2:43:2ነገ20:3: 1ዜ528:9:29:19: 2ዜ516:9:17:6: 25:2:መዝ119:80: ኢሳ38:3

ቻቸው ወደ ሰጠሃት ወደዚህ ምድር ወደ መረጥሃትም ወደዚህ ከተማና እኔም ለስምህ ወደ ሠራሁት ቤተ መቅ ደስ ፈታቸውን መልሰው ቢጸልዩ፤⁴⁹ ከማደሪያህ ከሰማይ ሆነህ ጸሎታቸውን ስማ፤ ልመናቸውንም ተቀበል፤ ርዳቸውም።⁵⁰ በአንተ ላይ ስለ ሠሩት ኅጢአት፤ አንተንም ስለ በደለህ በደል ሁሉ ሕዝብህን ይቅር በል፤ የማረካቸውም እንዲራሩላቸው አድርግ።⁵¹ ከዚያች እንደ ብረት ማቅለጫ አቶን አሳት ከሆነ ችው፤ ከግብፅ ምድር ያወጣሃቸው ሕዝ ብህም ርስትህም ናቸውና።

⁵²“አሁንም ዐይኖችህ ለባሪያህና ለሕ ዝብህ ለእስራኤል ልመና የተከፈቱ ይሁኑ፤ ወደ አንተ በሚመኙትም ጊዜ ሁሉ ስማቸው፤⁵³ አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ፤ አባቶቻችንን ከግብፅ ባወጣህ ጊዜ፤ በባሪያህ በሙሴ አማካኝነት እንደ ተናገርኸው ሁሉ፤ ርስትህ ይሆኑ ዘንድ ከምድር ሕዝቦች ሁሉ ለይተሃቸዋልና።”

⁵⁴“ሰሎሞንም ይህን ሁሉ ጸሎትና ልመና ለእግዚአብሔር አቅርቦ ከፈጸመ በኋላ፤ እጆቹን ወደ ሰማይ በመዘርጋት፤ በጥል በቱ ተንበርክኮ ከነበረበት ከእግዚአብሔር መሠዊያ ፊት ተነሣ።⁵⁵ ከዚያም ቆሞ መላውን የእስራኤልን ጉባኤ ከፍ ባለ ድምፅ እንዲህ ሲል መረቀ፤

⁵⁶“በሰጠው ተስፋ መሠረት ለሕ ዝብሁ ለእስራኤል ዕረፍትን ለሰጠ እግዚ አብሔር ምስጋና ይግባው፤ በባሪያው በሙሴ አማ ካይነት ከተሰጠው መልካም ተስፋ ሁሉ አንድም ቃል አልቀረምና።

⁵⁷ አምላካችን እግዚአብሔር ከአባቶቻችን ጋር እንደ ነበረ ሁሉ፤ ከእኛም ጋር ይሁን፤ አይ ተወን፤ አይጣለንም።⁵⁸ በመንገዱም ሁሉ እንደሚደረፍ፤ ለአባቶቻችን የሰጣቸውን ትእዛዞች፤ ሥርዐቶችና ደንቦች እንድንጠ ብቅ ልባችንን ወደ እርሱ ይመልስ።

⁵⁹ በየዕለቱም ባሪያውንና ሕዝቡን እስራ ኤልን በሚያስፈልጋቸው ሁሉ እንዲ ረዳቸው፤ ይህች በእግዚአብሔር ፊት ያቀረብኋት የራሴ ልመና በቀንና በሌ ሊት ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔ ርር ፊት ትቅረብ።⁶⁰ ይኸውም የምድር ሕዝ ቦች ሁሉ እግዚአብሔር ብቻ አምላክ እንደ ሆነና ከእርሱ በቀር ሌላ እንደ ሌለ ያውቁ ዘንድ ነው።⁶¹ ስለዚህ እንደ ዛሬው ዕለት ሁሉ፤ በሥርዐቱ እንደት ኖሩና ትእዛዜን እንደትጠብቁ ልባችሁ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር የተዘ ይሁን።”

8:59 በየዕለቱም ባሪያውንና ሕዝቡን እስራ ኤልን በሚያስፈልጋቸው ሁሉ እንዲ ረዳቸው፤ ይህች በእግዚአብሔር ፊት ያቀረብኋት የራሴ ልመና በቀንና በሌ ሊት ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔ ርር ፊት ትቅረብ።⁶⁰ ይኸውም የምድር ሕዝ ቦች ሁሉ እግዚአብሔር ብቻ አምላክ እንደ ሆነና ከእርሱ በቀር ሌላ እንደ ሌለ ያውቁ ዘንድ ነው።⁶¹ ስለዚህ እንደ ዛሬው ዕለት ሁሉ፤ በሥርዐቱ እንደት ኖሩና ትእዛዜን እንደትጠብቁ ልባችሁ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር የተዘ ይሁን።”

የቤተ መቅደሱ መመረቅ

8:62-66 ተጓ ምብ - 2ዜና 7:1-10

62 ከዚያም ንጉሡና ከእርሱ ጋር ያሉት እስራኤል ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕት አቀረቡ። ጭሎሞንም ሃያ ሁለት ሺህ በሬ፣ መቶ ሃያ ሺህ በግና ፍየል የጎብረት መሥዋዕት⁶³ አድርጎ በእግዚአብሔር አቀረበ፤ ንጉሡና እስራኤላውያንም ሁሉ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በዚህ ሁኔታ ቀደሱ።

64 በዚያኑ ዕለትም ንጉሡ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ፊት ለፊት ያለውን የአደባባይን መካከለኛ ክፍል ቀደሰ፤ በዚያም የሚቃጠለውን መሥዋዕት፣ የእህል ቀሩርግንና የጎብረት መሥዋዕትን ስብ አቀረበ፤ ይህን ያደረገውም በእግዚአብሔር ፊት የሰረዘው የናስ መሠዊያ ከትንሸነቱ የተነሣ የሚቃጠለውን መሥዋዕት የእህሉን ቀሩርግንና የጎብረት መሥዋዕትን ስብ መያዝ ባለመቻሉ ነበር።

65 በዚያን ጊዜም ሰሎሞን አብረውት ካሉት የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ጋር፣ ማለትም ከሐማት መተላለፊያ እስከ ግብፅ ድረቅ ወንዝ⁶⁶ ካለው ምድር ከተሰበሰበው ታላቅ ጉባኤ ጋር በዓሉን አከበረ። እነርሱም ሰባት ቀን፣ በተጨማሪም ሌላ ሰባት ቀን በድምሩ ዐሥራ አራት ቀን በአምላካችን በእግዚአብሔር ፊት በዓሉን አከበሩ።

66 በሚቀጥለው ቀን ሕዝቡን አስናቦተ፤ ሕዝቡም ንጉሡን መረቁ፤ እግዚአብሔር ለባሪያው ለዳዊትና ለሕዝቡ ለእስራኤል ባደረገው በጎ ነገር ሁሉ ከልብ ተደስተው ሐሤት በማድረግ ወደየቤታቸው ተመለሱ።

እግዚአብሔር ለሰሎሞን ዳግመኛ ተገለጠ

9:1-9 ተጓ ምብ - 2ዜና 7:11-22

9 ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የራሱን ቤተ መንግሥት ሠርቶ ከጨረሰና ለመሥራት የፈለገውንም ሁሉ ካከናወነ በኋላ፣ ²እግዚአብሔር ለሰሎሞን በገባዎን ተገልጦለት እንደ ነበረ ሁሉ ዳግም ተገለጠለት። ³እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፤

“በፊቴ ያቀረብኸውን ጸሎትና ልመና ስምቻለሁ፤ ይህን የሠራኸውንም ቤተ መቅደስ ስሜን በዚያ ለዘላለም እንዲኖር በማድረግ ቀድሼዋለሁ፤ ዐይኖቼና ልቤምን ጊዜም በዚያ ይሆናሉ።

⁴“አንተም አባትህ ዳዊት እንዳደረገው፣ በልብ ቅንነትና በትክክለኛነት ብትሄድ፣ የማገዘን ሁሉ ብትፈጽም፣ ሥርዐቴንና ሕጌን ብትጠብቅ፣ ⁵ለአባትህ ለዳዊት፣ ‘በእስራኤል ዙፋን ላይ የሚቀመጥ ከዘርህ ሰው አታጣም’ በማለት

8:62 24:6-13፣ 1ዜና29:21፣ ሕዝ45:17
8:63 ዕዝ6:16
8:64 ዘ027:1፣ 29:13፣24:6-17፣ 27:16፣14፣2ዜና4:1፣ 8:12፣15፣8፣ ሕዝ43:13-17
8:65 ቀ*2:ዘፍ፣ 15:18፣ዘፕ*13:21
8:66 ዘ018:9
9:1 24:6-7፣2
9:2 1ፕ13:5
9:3 ዘ020:24፣ዘ8
11:12፣12:5፣14:10፣ 9:16፣2ፕ19:20፣ 20:5፣መዝ10:17፣ 34:17
9:4 ዘፍ17:1፣ዘ8
17:20፣ዘፕ*13:14፣ 14:8፣15:5፣1ዜና28: 9:ም4:4
9:5 24:6-7፣15፣ 1ዜና22:10
9:6 ዘ828:15፣ 24:6፣7:14፣1ፕ11፣ 10፣2ፕ18:12፣ኤር
17:27፣26:4፣32:23፣ 44:23

በሰጠሁት ተስፋ መሠረት ዘፋንህን በእስራኤል ላይ ለዘላለም አጸናለሁ።

⁶“ነገር ግን አንተም ሆንህ ልጆችህ እኔን ከመከተል ወደ ኋላ ብትመለሱ፣ የሰጠኋችሁን ትእዛዞችና ሥርዐቶች ሳትጠብቁ ብትቀሩ፣ ሄዳችሁም ሌሎችን አማልክት ብታመልኩና ብትሰግዱላቸው፣ ጎረቤት እስራኤልን ከሰጠኋችው ምድር እንቅላቸዋለሁ፤ ስለ ስሜ የቀደሱትን ይህን ቤተ መቅደስም እተወዋለሁ፤ ከዚያም እስራኤል በሕዝቦች ሁሉ ዘንድ መተረቻና መዘባበቻ ይሆናሉ፤ ⁸ይህ ቤተ መቅደስ አሁን የሚያስገርም ቢሆንም እንኳ፣ የፍርስራሽ ክምር ይሆናል፤ ዐጣሪ አገዳሚውም ሁሉ ይገረማል፤ እያፈዘም፣ ‘እግዚአብሔር በዚህች ምድርና በዚህ ቤተ መቅደስ ላይ እንዲህ ያለውን ነገር ያደረገው ስለምን ይሆን?’ ይላል፤ ⁹ራሱ መልሰም፣ ‘አዎን እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ጥፋት ያመጣቸው አባቶቻቸውን ከግብፅ ምድር ያወጣውን አምላካቸውን እግዚአብሔርን ትተው ሌሎች አማልክትን በመከተል ስለ ሰገዱላቸውና ስለመለካቸው ነው’ ይላል።”

ሰሎሞን ያከናወናቸው ሌሎች ሥራዎች

9:10-28 ተጓ ምብ - 2ዜና 8:1-18

¹⁰ሰሎሞን ሁለቱን ሕንጻዎች፣ ማለትም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የንጉሡን ቤተ መንግሥት ሠርቶ በፊጽም በሃያኛው ዓመት መጨረሻ፣ ¹¹ንጉሥ ሰሎሞን በገለላ የሚገኙትን ሃያ ከተሞች ለጢሮስ ንጉሥ ለኪራም ሰጠው፤ ንጉሡ ይህን ያደረገውም፣ የሚያስፈልገውን ሁሉ ዝግባ፣ ጥድና ወርቅ ኪራም ሰጥቶት ስለ ነበር ነው። ¹²ይሁን እንጂ ኪራም ከጢሮስ ተነሥቶ ሰሎሞን የሰጠውን ከተሞች ለማየት በሄደ ጊዜ አልተደሰተባቸውም፤ ¹³እርሱም፣ “ወንድሜ ሆይ፣ እነዚህ የሰጠኸኝ ከተሞች ምንድን ናቸው?” አለ፤ እነዚህንም ‘ከሱልዎ ምድር’ አላቸው፤ እስከ ዛሬም በዚህ ስም ይጠራሉ። ¹⁴በዚያን ጊዜ ኪራም ለንጉሡ መቶ ሃያ መክሊት¹⁵ ወርቅ ልኮለት ነበር።

¹⁵ንጉሥ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ፣ የራሱን ቤተ መንግሥት፣ ማሎን፣ የኢየሩሳሌምን ቅጥር፣ ሐርድን፣ መገደንና ጌዝርን ለመሥራት የገራልበት ሠራተኞች

¹⁶3 በዚያና በቀ* 64 ላይ በትውፊት፣ የዘላለም መሥዋዕት ይባላል።
¹⁷65 ወይም ከመግቢያው ጀምሮ ተብሎ መተርጉም ይቻላል።
¹⁸6 የሰብራይስጡ ትርጉም የብዙ ቀጥርን ያመለክታል።
¹⁹13 ከሌላ የሚለው የሰብራይስጥ ቃል ጋር ተመሳሳይ የሆነ ደምፅ አለው።
²⁰14 4 ሜትሮስ ተጓ ያህል ነው

9:7 ዘሌ18:24-28፣ ዘ84:26፣12:5፣28፣ 37፣ኢሰ23:13፣2ፕ17፣23፣ኢዮ17:6፣ መዝ44:14፣ኢር7:14፣ 24:9፣10፣ሕዝ5:15፣ ኢ.ል2:17
9:8 ዘሌ26:32፣ ዘ829:24፣ኤር7:4-15፣ማቴ23:38
9:9 ዘፕ*25:3፣ዘ8
29:25፣31፣29፣2ፕ17
22:17፣ኤር5:19፣ 13፣22፣16፣11፣13፣ 22:9፣40፣344፣23፣ሰ
44፣12
9:11 ቀ*14
9:13 ኢሰ-19፣27
9:14 ቀ*11
9:15 ኢሰ-10፣33፣ 11፣1011፣24፣መ፣5፣9፣ 1ፕ15:13

መልምሎ ነበር።¹⁶ የግብፅ ንጉሥ ፈርዖን ወጥቶ በጌዝር ላይ አደጋ ጥሎ ያዛት፤ አቃጠላትም፤ ነዋሪዎቿን ከግናውያንን ገድሎ ለልጁ ለሰሎሞን ሚስት መዳሪያ አድርጎ ሰጥቶአት ነበር።¹⁷ ሰሎሞንም ጌዝርን መልሶ ሠራት፤ እንዲሁም የታችኛውን ቤትሐሮ ንን፤¹⁸ በባዕላትን፤ በይሁዳ ምድር በምድረ በዳው የምትገኘውን ተድሞርን¹⁹ ሠራ፤¹⁹ ደግሞም ማናቸውንም በአየሩሳሌም፤ በሊባኖስና በሌሎች ግዛቶቹ ሁሉ ለመሥራት የፈለገውን፤ ሥንቅ የሚከማቸባቸውን፤ ሠረ ገሎች²⁰ የሚጠበቁባቸውን እንዲሁም ፈረሰኞች የሚቀመጡባቸውን ከተሞችና መንደሮች ሁሉ ሠራ።

²⁰ ከእስራኤል ሕዝብ ያልሆኑትን ከአዋራውያን፤ ከኬሊያውያን፤ ከፊርዛውያን፤ ከአውያውያንና ከአያቡሳውያን ሕዝቦች ሁሉ የተረፉትን፤²¹ እስራኤላውያን ዘርቻቸውን ለማጥፋት²² ያልቻሉትንና በምድራቱ የቀሩትን እነዚህን እስከ ዛሬ እንደሚደረገው ሁሉ፤ ሰሎሞን ለግዳጅ ሥራ መለመሳቸው።²² ይሁን እንጂ ሰሎሞን ከእስራኤላውያን ማንንም ባሪያ አላደረገም፤ እነርሱ ወታደሮቹ፤ ሹማምቱ፤ የጦር አለቆቹ፤ ሻምበሎቹ፤ ባልደራሶቹ ነበሩ።²³ እነዚህም ሰሎሞን የሚያሠራውን የሕንጻ ሥራ የሚያከናውኑትን ሠራተኞች የሚቈጣጠሩናቸው፤ ቀጥረውም አምስት መቶ አምሳ ነበር።

²⁴ የፈርዖን ልጅ ከዳዊት ከተማ ሰሎሞን ወዳሠራላት ቤተ መንግሥት ከመጣች በኋላ ሰሎሞን ሚሎንን ሠራ።

²⁵ ሰሎሞንም ለእግዚአብሔር ባሠራው መሠዊያ ላይ በዓመት ሦስት ጊዜ የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት²⁶ በማቅረብ፤ ከዚህ ጋር በእግዚአብሔር ፊት ዕጣን ያሳርግ ነበር፤ በዚህ ሁኔታም የቤተ መቅደሱን ግዳጅ ተወጣ።

²⁶ እንዲሁም ንጉሡ ሰሎሞን በኤደም ያስምድር፤ በኤሎት አጠገብ፤ በቀይ ባሕርግ ዳርቻ ላይ ባለቸው በዔጽዮን ጋብር መር ከሶችን ሠራ።²⁷ በመርከቦቹም ላይ ከሰሎሞን ሰዎች ጋር አብረው እንዲሠሩ፤ ከራም ባሕሩን የሚያውቁ የራሱን መርከቦች ላከ።²⁸ እነዚያም ወደ አፊር ሄደው አራት መቶ ሃያ ሙስሊት²⁹ ወርቅ ይዘው ተመለሱ፤ ይህንም ለንጉሥ ሰሎሞን ሰጡት።

ንግሥተ ሳባ ሰሎሞንን እንደ ጉበኝት
10፡1-13 ተጓ ምብ - 2ዜና 9፡1-12

10 ንግሥተ ሳባ የሰሎሞንን ዝና እና ከእግዚአብሔር ስም ጋር ያለውን ግንኙነት በሰማች ጊዜ፤ አስቸጋሪ በሆኑ

9፡16 1ነገ3፡1፡መዝ
45፡12፡68፡29፤
72፡10
9፡17 ኢሉ10፡10
9፡18 ኢሉ19፡44
9፡19 ዘ01፡11፡ዘዳ
17፡16፡1፡174፡26፤
2ዜና1፡14፡9፡25
9፡20 ዘጥ13፡29፤
ኢሉ11፡3
9፡21 ዘፍ9፡2526፤
49፡15፡ዘ01፡11፤
ዘ820፡11፡ኢሉ15፡63
9፡22 ዘሌ25፡39
9፡23 1ነገ5፡16
9፡24 2ሳሙ5፡9፤
1ነገ3፡1፡11፡27
9፡25 ዘ023፡14
9፡26 ዘጥ33፡35፤
1ነገ10፡22፡22፡48፡2
ነገ14፡22፡1፡66፡2ዜና
20፡37፡ኢሉ2፡16
9፡27 ሕዝ27፡8
9፡28 4፡14፡ዘፍ
10፡29፡1ነገ10፡10፤
11፡14፡21፡2ዜና1፡15፤
፡መዘ2፡8
10፡1 ዘፍ10፡7፡28፤
25፡3፡ዘጥ12፡8፡መሳ
14፡12፡ሕዝ16፡14፤
ግ፡8፡12፡42፡ሐቃ
11፡31
10፡2 ዘፍ24፡10
10፡5 1ነገ4፡22
10፡7 ዘፍ45፡26፤
1ዜና29፡25
10፡8 ምላ8፡34
10፡9 ዘ87፡8፡1ነገ
5፡7፡መዝ11፡7፡33፡5፤
72፡2፡ዘ99፡4፡103፡6፡አ
-442፡10
10፡10 1ነገ9፡28፤
ኢሉ60፡6
10፡11 ዘፍ10፡29

ጥያቄዎች ልትፈትነው መጣች።² ታላቅ አጅብ አስከትላ ሸቶ፤ እጅግ ብዙ ወርቅና የከበሩ ዕንቆች በግመል አስጭና አየሩሳሌም ከደረሰች በኋላ፤ ወደ ሰሎሞን ገብታ በልቧ ያለውን ጥያቄ ሁሉ አቀረበችለት።³ ሰሎሞንም የጠየቀችውን ሁሉ መለሰላት። ንጉሡ አቅቶት የቀረ እንዳች ጥያቄ አልነበረም።⁴ ንግሥተ ሳባ የሰሎሞንን ጥበብ ሁሉ፤ የሠራውንም ቤተ መንግሥት ስትመለከት⁵ እንዲሁም በገበታው ላይ የሚቀርበውን መብል፤ የሹማምቱን አቀማመጥ፤ አሳላፊዎቹን ከነደንብ ልብሳቸው፤ ጠጅ አሳላፊዎቹን፤ ደግሞም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ያቀረበውን የሚቃጠል መሥዋዕት⁶ ስታይ እጅግ ተደነቀች።

⁶ ንጉሡንም እንዲህ አለችው። “ስላክና ወንኸው ሥራና ስለ ጥበብህ ባገሬ ሳሊሁ የሰማሁት ትክክል ነው፤ ገይሁን እንጂ፤ ራሴ መጥቼ እነዚህን ነገሮች በዐይኔ እስኪይደረስ አላመገሁም ነበር፤ በእርግጥ ግማሹን እንኳ አልነገሩኝም፤ ጥበብህና ብልጽግናህ ከሰማሁት በላይ ነው።⁸ ስዎችህ እንዴት ያሉ ዕድለኞች ናቸው! ሁል ጊዜ በፊትህ ቆመው ጥበብህን የሚሰሙ ሹማምትህ እንዴት የታደሉ ናቸው! ፀሐንተደስ ተሰኝቶ በእስራኤል ዙፋን ላይ ያሰቀ መጠህ እግዚአብሔር አምላክህ የተመሰገነ ይሁን፤ እግዚአብሔር በዘላለም ፍቅሩም እስራኤልን ከመውደዱ የተነሣ፤ ፍትሕና ጽድቅ እንዲሰፍን አንተን ንጉሥ አድርጎ አስነሣህ።”

¹⁰ ለንጉሡም መቶ ሃያ ሙስሊት⁸ ወርቅ፤ እጅግ ብዙ ሸቶና የከበረ ድንጋይ ሰጠችው፤ ንግሥተ ሳባ ለንጉሥ ሰሎሞን ያበረከተችለትን ያን ያህል ብዛት ያለው ሸቶ ከዚያ በኋላ ከቶ አልመጣም።

¹¹ ከአፊር ወርቅ ያመጡት የኪራም መር ከሶች፤ እጅግ ብዙ የሰንደል ዕንጨትና¹² ንጉሡም የሰንደልን ዕንጨት ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና ለቤተ መንግሥቱ መደገፊያ፤ ለበገና ለመሳሰቶ መሥሪያ አዋለው። ይህን ያህል ብዛት ያለው የሰንደል ዕንጨት እስከ ዛሬ ድረስ ከቶ አልመጣም፤ አልታየምም።

¹⁸ በዕብራይስጥ ታግር ተብሎ ይጻጻጋል
¹⁹ ወይም ሠረዘኞች ተብሎ መተርጉም ይችላል
²¹ የዕብራይስጡ ቃል ሰውን ወይም ቀስን ፈጽሞ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት የሚለውን ያመለክታል
²⁵ በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል
²⁶ የዕብራይስጡ ያም ስውፍ ይለዋል፤ ይኸውም የደንገል ባሕር ማለት ነው
²⁸ 14.5 ሜትር ከገንጠል ያህል ነው
²⁹ ወይም ወደ ላይ የሚወጣቸው ደረጃዎች ተብሎ መተርጉም ይችላል
³¹ 10 ሜትር ከገንጠል ያህል ነው
³¹ በዚህና በቀጥታ 12 ላይ፤ የአልጎም ዕንጨት ከሚባለው ጋር ተመሳሳይ ሊሆን ይችላል።

13ንጉሥ ሰሎሞንም ለንግሥተ ሳባ ከቤተ መንግሥቱ በልግስና ከሚሰጣት ሌላ፣ የፈለገችውንና የጠየቀችውን ሁሉ ሰጣት፤ ከዚያም ከአጃቢዎቿ ጋር ወደ አገሯ ተመለሰች።

የሰሎሞን ብልጽግናና ክብር

10:14-29 ተጓ ምብ - 2ዜና 1:14-17፣ 9:13-28

14ለሰሎሞን በየዓመቱ የሚገባለት ስድስት መቶ ሥልሳ ስድስት መቅለት ወርቅ ነበር። 15ይህም ከንግድና ከሌላ ገቢ ላይ የሚከፈለውን ቀረጥ፣ የዐረብ ነገሥታት ሁሉ የሚያገቡትንና አገረ ገዡን የሚሰበስቡትን ግብር ሳይጨምር ነው።

16ንጉሥ ሰሎሞን ከተጠፈጠፈ ወርቅ ሁለት መቶ ታላላቅ ጋሻ አሠራ፤ በእያንዳንዱም ጋሻ የገባው ሦስት መቶ ሰቅልፍ ወርቅ ነበር።

17እንዲሁም ከተጠፈጠፈ ወርቅ ሦስት መቶ ትንንሽ ጋሻ አሠራ፤ በእያንዳንዱም ጋሻ የገባው ደግሞ ሦስት ምናንፕ ወርቅ ነው። ንጉሡም እነዚህን የሊባኖስ ዱር በተባለው ቤተ መንግሥት አኖረ።

18ከዚያም ንጉሡ ከዝሆን ጥርስ ትልቅ ዙፋን አሠርቶ በንጹሕ ወርቅ አስለበጠው።

19ዙፋኑ ባለ ስድስት ደረጃ ነው፤ በስተ ጓላውም ዐናቱ ላይ ክብ ቅርጽ ሲኖረው፣ ግራና ቀኝ ባለመደገፊያ ነው፤ በመደገፊያ ምቹም አጠገብ ሁለት አንበሶች ቆመዋል። 20በስድስቱም ደረጃ ጫፍ ላይ ግራና ቀኝ ስድስት ስድስት አንበሶች ቆመዋል። ይህን የመሰለም ዙፋን በየትኛውም አገር መንግሥት ከቶ ተሠርቶ አያውቅም።

21ንጉሥ ሰሎሞን የሚጠጣበት ዋንጫ ሁሉ የወርቅ ሲሆን፣ የሊባኖስ ዱር በተባለው ቤተ መንግሥት ውስጥ የነበረው ዕቃ በሙሉ ከንጹሕ ወርቅ የተሠራ ነበር፤ በሰሎሞን ዘመን መንግሥት ብር ይህን ያህል ዋጋ ስላልነበረው፣ ከብር የተሠራ ዕቃ ፈጽሞ አልነበረም። 22ንጉሡ ከኪራም መርከቦች ጋር አብረው በባሕር ላይ የሚጓዙ የተርሲስ የንግድ መርከቦች፣ ነበሩት። እነዚህም በየሦስት ዓመቱ አንድ ጊዜ ወርቅ፣ ብርና የዝሆን ጥርስ፣ ጦጣዎችና ዝንጆሮዎች ያመጡ ነበር።

23ንጉሥ ሰሎሞንም በሀብትና በጥበብ ከምድር ነገሥታት ሁሉ ይበልጥ ነበር።

24ዓለሙ ሁሉ እግዚአብሔር በሰሎሞን ልብ ያኖረውን ጥበብ ለመስግት ወደ እርሱ መምጣት ይፈልግ ነበር። 25በየዓመቱም የሚመጣውን ሰው ሁሉ የብርና የወርቅ ዕቃ፣ ልብስ፣ የጦር መሣሪያ፣ ሽቶ፣ ፈረስና በቅሎ ስጦታ አድርጎ ያመጣለት ነበር።

10:14 1ነገ:28
10:16 2ሳሙ:8:7
10:17 1ነገ:2
10:21 አ.460:17
10:22 1ነገ:26;
27:መዝ48:7;አ.4
2:16;23:1:14;
60:6:9
10:23 1ነገ:12;
13:ማቴ6:29;12:42
10:24 2ሳሙ:
14:20

10:25 1ሳሙ:
10:27
10:26 ዘ817:16
10:27 ዘ817:17;
1ዜና27:28;አ.ፍ
27:16;አ.460:17;
አጥ7:14
10:29 ዘኅ:13:29
11:1 ቍ:3:ዘ034:
16:1ነገ14:21:31
11:2 ዘ034:16;
1ነገ16:31
11:3 ቍ:1:ዘፍ:
22:24;ዘ817:17;
ነሀ13:26;እስ2:14;
ም43:1:3
11:4 ዘ034:16;
1ነገ8:61;1ዜና
29:19
11:5 ቍ:7:ዘሌ:
18:21;ዘ02:13;
አ.457:9;ሰፍ:1:5
11:6 ዘ84:25
11:7 ዘሌ:18:21;
20:25 ዘኅ:21:29;
2ነገ23:13;
ሐሥ7:43

26ሰሎሞን ሠረገሎችና ፈረሶች ሰበሰበ፤ አንድ ሺህ አራት መቶ ሠረገሎችና ዐሥራ ሁለት ሺህ ፈረሶች ነበሩት። እነዚህንም ሁሉ ሠረገሎች በሚያኖርበት ከተሞችና ራሱ በሚኖርበት በአየሩሳሌም እንዲሆኑ አደረገ። 27ንጉሡም ብሩን በየቦታው እንደሚገኝ ድንጋይ አደረገ፤ የዝግባውም ዕንጨት ብዛት በቁላ እንደሚበቅል ሾላ ሆነ። 28የሰሎሞን ፈረሶች የመጡት ከግብፅና ከቀዌሮ ሲሆን፣ እነዚህንም ከቀዌ ገዝተው ያመጧቸው የቤተ መንግሥቱ ንግድ ሰዎች ነበሩ። 29አንዱን ሠረገላ ከግብፅ የሚያመጡት በስድስት መቶ ሰቅልፍ ብር ሲሆን፣ ፈረሱን ደግሞ በመቶ አምሳ ሰቅልፍ ብር ያመጡ ነበር፤ ለኬጢያውያንና ለሶርያ ነገሥታትም አምጥተው ይሸጡላቸው ነበር።

የሰሎሞን ሚስቶች

11ንጉሥ ሰሎሞን ከፈርዖን ልጅ ሌላ ብዙ የባዕድ አገር ሴቶችን ማለትም ሞዓባውያትን፣ አሞናውያትን፣ ኤዶማውያትን፣ ሲዶናውያትን፣ ኬጢያውያትን አፈቀረ። 2እነዚህም እግዚአብሔር እስራኤላውያንን፣ “ልባችሁን ወደ አማልክታችው በእርግጥ ይመልሱታልና ከእነርሱ ጋር መጋባት የለባችሁም” ካላቸው አሕዛብ ወገን ነበሩ፤ ሆኖም ሰሎሞን ከእነዚህ ጋር ፍቅር ጠና። 3እርሱም ከነገሥታት የተወለዱ ሰባት መቶ ሚስቶችና ሦስት መቶ ቁባቶች ነበሩት፤ ሚስቶቹም ልቡ ወደ ሌላ እንዲያዘኑብል አደረጉት። 4ሰሎሞን በሸመገላ ጊዜ ሚስቶቹ ልቡን ወደ ሌሎች አማልክት መለሱት፤ የአባቱ የዳዊት ልብ እንደ ተገዛ ሁሉ፣ በፍጹም ልቡ ለአምላኩ ለእግዚአብሔር አልተገዛም። 5ሰሎሞንም የሲዶናውያንን ሴት አምላክ አስታሮትን፣ አስጸዶፊውን የአሞናውያንን አምላክ ሚልኮምን ተከተለ። 6ስለዚህ ሰሎሞን በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ፤ እንደ አባቱ እንደ ዳዊትም እግዚአብሔርን እስከ መጨረሻው አልተከተለም።

7ሰሎሞን ከአየሩሳሌም በስተ ምሥራቅ ባለው ተራራ ላይ ለአስጸዶፊው የሞዓብ አምላክ ለካሞሽ እንዲሁም አስጸዶፊ ለሆነው ለአሞናውያን አምላክ ለሞሎክ ማምለኪያ ኩራብታ ሠራ። 8ለአማልክቶቻቸው ዕጣን

*14 23 ሚትሪክ ቶን ያህል ነው
*16 3.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው
*17 1.7 ኪሎ ግራም ያህል ነው
*22 ዕብራይስጡ የተርሲስ መርከቦች ይላል
*26 ወይም ሠረገሎች ተብሎ መተርጉም ይችላል
*28 በዚያ በኩል 29 ላይ ምናልባት በቀልቲያ የምትገኝ ሙዚር ልትሆን ትችላለች
*28 ምናልባትም ኪላቂያ ልትሆን ትችላለች
*29 7 ኪሎ ግራም ያህል ነው
*29 1.7 ኪሎ ግራም ያህል ነው

ለሚያጥኑና መሥዋዕት ለሚያቀርቡ ለሌሎች ሚስቶቻቸውም ሁሉ በዚህ ዐይነት ሠራላቸው።
 9 ሰሎሞን ሁለት ጊዜ ከተገለጠለት ከእስራኤል አምላክ ስለሚገለግለው ልብ ስለሸፈተ፣ እግዚአብሔር ተቈጣው።
 10 ምንም እንኳን ሌሎች አማልክትን እንዳይከተል ሰሎሞንን ቢከለክለውም፣ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አልጠበቀም፤
 11 ስለዚህ እግዚአብሔር ሰሎሞንን እንዲህ አለው፡ “ይህን በማድረግህ ያዘዘህህን ኪዳኔንና ሥርዐቱንም ባለመጠበቅህ፣ መንግሥትህን ከአንተ ወስጄ ከአገልጋዮችህ ለአንዱ አስጠቀህ።
 12 ይህን ግን ስለ አባትህ ስለ ዳዊት ስለ በዘመንህ አላደርገውም፤ መንግሥትህን የምቀዳት ከልጅህ እጅ ነው።
 13 ይህም ሆኖ መንግሥቱን በሙሉ አልነጥቀውም፤ ነገር ግን ስለ ባሪያዬ ስለ ዳዊትና ስለ መረጥኋት ስለ ኢየሩሳሌም ስለ ለልጅህ አንድ ነገድ አስጠቀህ።”

የሰሎሞን ጠላቶች

14 እግዚአብሔር ከኤዶም ንጉሣዊ ቤተሰብ ኤዶማዊውን ሃዳድን በሰሎሞን ላይ አስነሣው።
 15 ከዚያ በፊት ዳዊት ከኤዶም ጋር በተዋጋ ጊዜ፣ የሞቱትን ለመቅበር መጥቶ የነበረው የሰራዊቱ አዛዥ ኢዮአብ የኤዶምን ሰዎች ሁሉ ፈጅቶ ነበር።
 16 ኢዮአብና እስራኤላውያን ሁሉ፣ በኤዶም ያሉትን ወንዶች በሙሉ እስኪያጠፉ ድረስ፣ እዚያው ስድስት ወር ቁይተው ነበርና።
 17 ሃዳድ ግን ገና በልጅነቱ አባቱን ካገለገሉ ጥቂት ኤዶማውያን ጋር ወደ ግብፅ ሸሸ።
 18 እነርሱም ከምድያም ተነሥተው ወደ ፋራን ሄዱ፤ ከፋራንም ሰዎች ይዘው ወደ ግብፅ በመምጣት፣ ወደ ግብፅ ንጉሥ ወደ ፈርዖን ገቡ።
 ንጉሡም ለሃዳድ ቤትና መሬት ሰጠው፤ ቀለብም አዘዘለት።

19 ፈርዖንም ሃዳድን እጅግ ወደደው፣ ስለዚህም ከሚስቱ ከንግሥት ጣፍኔስ እንት ጋር አጋባው።
 20 የጣፍኔስም እንት ጌንባት የተባለውን ልጅ ወለደችለት፤ ጣፍኔስ በፈርዖን ቤት አሳደገችው፤ ጌንባትም ከፈርዖን ልጆች ጋር አደገ።

21 ሃዳድ በግብፅ ሳለ ዳዊት ከአባቶቹ ጋር ማንቀሳፋቱን፣ የሰራዊቱ አዛዥ ኢዮአብም መሞቱን ሰማ።
 ሃዳድም ፈርዖንን፣ “ወደ አገሬ እንድመለስ አስናብተኝ” አለው።

22 ፈርዖንም፣ “እዚህ ምን ጎደለብህና ነው ወደ አገርህ ለመግባት የፈለግኸው?” ሲል ጠየቀው።

ሃዳድም፣ “ምንም የጎደለብኝ የለም፤ ብቻ እንድሄድ ፍቀድልኝ” አለ።

11:9 1ኛ፡3፡5
 11:10 1ኛ፡7፡12፣ 9፡6
 11:11 4ኛ፡31፡11ሌ
 18:4፣14ኛ፡15፡27፣ 2ኛ፡17፡21፣ ማ፡21፡43
 11:12 10ኛ፡89፡33
 11:13 11ኛ፡12፡11፣ 24ኛ፡7፡15፡17፣ 12፡20
 11:14 1ኛ፡7፡4
 11:15 11ኛ፡18፡12
 11:18 11ኛ፡10፡12
 11:23 24ኛ፡8፡3፣ 17፡5፡4

23 እግዚአብሔርም ከጌታው ከሰብ ንጉሥ ኩብ ልሎ የነበረውን የኤልያዳን ልጅ ሬዞንን ሌላ ጠላት አድርጎ በሰሎሞን ላይ አስነሣው፤
 24 ዳዊት የሰብን ጎይል በደመሰሰ ጊዜ፣ ሬዞን ሰዎቹን በዙሪያው አሰባስቦ የወንበዴ አለቃ ሆነ፤ ሰዎቹም ወደ ደማሱቆ ሄደው ተቀመጡ፤ በዚያም አነገሡት።
 25 ሃዳድ ካስከተለበት ችግር ሌላ ሬዞን በሰሎሞን ዘመን ሁሉ ሌላው የእስራኤል ተቃዋሚ ሆነ፤ ሬዞን ሰርያን ገዛ፣ እስራኤልንም ይጠላ ነበር።

ኢዮርብዓም በሰሎሞን ላይ ዐመፀ

26 እንዲሁም ከሰሎሞን ሹማምት አንዱ የሆነው የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም በንጉሡ ላይ ዐመፀ፤ እርሱም ከጸሬዳ የመጣ ኤፍ ሬማዊ ሲሆን፣ እናቱ ጽሩዓ የተባለች መበለት ነበረች።

27 በንጉሡ ላይ ያመፀበትም ምክንያት እንዲህ ነው፤ ሰሎሞን ድጋፍ የሚሆኑ እርከኖች በመሥራት የአባቱን የዳዊትን ከተማ ቅጥር ይጠግን ነበር።
 28 ኢዮርብዓም ከፍተኛ ችሎታ ያለው ሰው ነበር፤ ሰሎሞንም ወጣቱ ሥራውን እንዴት በሚገባ እንደሚያከናውን ወን ባየ ጊዜ፣ በዮሴፍ ነገድ ለሚሠራው የጉልበት ሥራ ሁሉ ጎላሬ አደረገው።

29 በዚያ ጊዜም ኢዮርብዓም ከኢየሩሳሌም ሲወጣ፣ የሴሎው ነቢይ አኪያ በመንገድ ላይ ተገናኘው፤ አኪያም አዲስ መጥናጸፊያ ለብሶ ነበር፤ ሁለቱ ብቻቸውን ሳሉ፣
 30 አኪያ የለበሰውን አዲስ መጥናጸፊያ ይዞ ዐሥራ ሁለት ቦታ ቀደደው።
 31 ከዚያም ኢዮርብዓምን እንዲህ አለው፡ “ዐሥሩን ቍራጭ ለራስህ ወሰድ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይልልና፤ እነሆ፣ መንግሥቱን ከሰሎሞን እጅ እቀዳለሁ፤ ዐሥሩን ነገድ ለአንተ እስጣለሁ።
 32 ነገር ግን ስለ ባሪያዬ ስለ ዳዊትና ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ ስለ መረጥኋት ስለ ኢየሩሳሌም ስለ አንድ ነገድ ይቀርልታል።
 33 ይህን የማደርገውም እኔን ትተው፣ የሲዶናውያንን አምላክ አስታሮትን፣ የሞዓብን አምላክ ካሞሽን፣ የአሞናውያንን አምላክ ሚልኮምን ስላመለኩ እንዲሁም አባቱ ዳዊት እንዳደረገው በመንገዴ ስላልሄዱ በፊቴ ትክክለኛውን ነገር ስላላደረጉ፣ ሥርዐቱንና ሕጌን ስላልጠበቁ ነው።

34 “ይሁን እንጂ መንግሥቱን በሙሉ ከእጁ አልወስድበትም፤ ስለ መረጥሁት፣ ትእዛዜንና ሥርዐቱን ስለ ጠበቀው ስለ ባሪያዬ ስለ ዳዊት ስለ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ እንዲገዛ አድርጌዋለሁ።
 35 መንግሥትን ከልጁ እጅ እወስዳለሁ፤ ለአንተም ዐሥሩን

11:24 24ኛ፡8፡5
 11:25 11ኛ፡10፡22፣ 24ኛ፡10፡19
 11:26 2ኛ፡13፡6
 11:27 1ኛ፡7፡24
 11:28 11ኛ፡39፡4፣ ፋ፡2፡1፣ ምላ22፡29
 11:29 1ኛ፡7፡15፣ 14፡2፣ 2ኛ፡59፡29፣ 10፡15
 11:30 14ኛ፡15፡27
 11:31 4ኛ፡11፣ 14ኛ፡15፡27
 11:32 24ኛ፡7፡15
 11:33 መላ2፡13፣ 1ኛ፡3፡3፣ 2ኛ፡72፡22

24 ዕብራይስጡ በደመሰሰው ጊዜ ይላል።
 25 የዕብራይስጡ፣ የሰብን ሊቃናት፣ የሱልጊጥና የሱርስት ትርጉሞች፣ እኔን ስለ ተወ ይላሉ።

ነገድ እስጥሃሌ።³⁶ ስሜ እንዲኖርባት በመረጥኋት በዚያች በኢየሩሳሌም ከተማ ለባሪያዬ ለዳዊት ምን ጊዜም በፊቴ መብራት እንዲኖረው፣ ለልጁ አንድ ነገድ እስጥሃሌ።³⁷ አንተን ግን እኔ እወስድሃለሁ፤ ልብህ በወደደው ሁሉ ላይ ትነግሳለህ፤ የእስራኤልም ንጉሥ ትሆናለህ።³⁸ ባሪያዬ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ አንተም ያዘዝ ሁህን ሁሉ ብትፈጽም፣ በመንገዴ ብትሄድ፣ ሥርዐቴንና ትእዛዜን በመጠበቅ ትክክል የሆነውን ነገር በፊቴ ብታደርግ፣ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤ የዳዊትን ሥርወ መንግሥት እንዳጸናህ፣ ለአንተም እንዲሁ እስከ ዘላለም የሚኖር ሥርወ መንግሥት አጸናለሁ፤ እስራኤልንም ለአንተ እስጥሃለሁ።³⁹ ከዚህ የተነሣም የዳዊትን ቤት አዋርዳለሁ፤ ነገር ግን ለዘላለም አይደለም።”

⁴⁰ ሰሎሞን ኢየሩሳሌምን ለመግደል ፈለገ፤ ኢየሩሳሌም ግን ወደ ግብፅ ሸሸ፤ ወደ ንጉሡ ወደ ሺሻቅ ሄደ፤ ሰሎሞን እስኪሞት ድረስ በዚያው ተቀመጠ።

የሰሎሞን መሞት

11:41-43 ተጓ ምብ - 2ዜና 9:29-31

⁴¹ የቀረው በሰሎሞን ዘመን መንግሥት የተከናወነው፣ የሠራውም ሁሉ፣ ጥበቡም በሰሎሞን የታሪክ መጽሐፍ ተጽፎ የለምን?⁴² ሰሎሞን በመላው እስራኤል ላይ በኢየሩሳሌም የነገሠው አርባ ዓመት ነው።⁴³ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ በአባቱ በዳዊት ከተማ ተቀበረ፤ ልጁም ሮብዓም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

እስራኤል በሮብዓም ላይ ዐመፀ

12:1-24 ተጓ ምብ - 2ዜና 10:1-11:4

12 እስራኤላውያን ሁሉ ሊያነገሡት ወደ ሴኬም ስለሄዱ፣ ሮብዓም ወደዚያው ሄደ።¹ ጸዮናባጥ ልጅ ኢየሩሳሌም ይህን በሰማ ጊዜ፣ ከንጉሥ ሰሎሞን ሸሽቶ ከሚኖርበት ከግብፅ ተመልሶ መጣ።² ስለዚህም ወደ ኢየሩሳሌም ላኩበት፣ እርሱና መላው የእስራኤል ገባኤም ወደ ሮብዓም መጥተው፣⁴ “አባትህ ከባድ ቀንበር ጫነብን፣ አንተ ግን አሁን የአባትህን የጭካኔ አገዛዝ የጫነብንንም ከባድ ቀንበር ብታቀልልን እንገዛልሃለን” አሉት።

⁵ ሮብዓምም፣ “እንግዲያውስ ሂዱ፤ ከሦስት ቀን በኋላ ተመልሳችሁ ወደ እኔ ኑ” አላቸው። ስለዚህ ሕዝቡ ሄዱ።

⁶ ከዚያም ሮብዓም አባቱ ሰሎሞን በሕይወቱ ሳለ ካገለገሉት ሽማግሌዎች ጋር ተማከረ፤ “ለዚህ ሕዝብ ምን መልስ እንድሰጥ ትመክሩኛላችሁ?” አላቸው።

11:36 2ሳሙ 21:17፣1ኃገ12:17
11:37 2ሳሙ 3:21፣1ኃገ14:7
11:38 ዘ01:21፣ ዘ812:25፣17:19፣ 2ሳሙ:8:15
11:40 1ኃገ12:2፣ 2ዜና10:24፣2:2
11:43 ማቴ1:7
12:1 ቀ:25፣ዘፍ:12:6፣ኢሱ24:32
12:2 1ኃገ11:40

ገእነርሱም፣ “ዛሬ አንተ ለዚህ ሕዝብ አገልጋይ ብትሆን፣ ብትዝለትና ደስ የሚያሰኝ መልስ ብትሰጠው፣ ምን ጊዜም የአንተ አገልጋይ ይሆናል” ብለው መለሱለት።

⁸ ሮብዓም ግን ሽማግሌዎቹ የሰጡትን ምክርን ቆይቶ አብሮ አደግ የሆኑትንና እርሱን የሚያገለግሉትን ወጣቶች፣⁹ “ሐሳብ ለማግኘት፣ የእናንተስ ምክር ምንድን ነው? ‘አባትህ የጫነብንን ቀንበር አቅልልልን’ ለሚሉኝ ለእነዚህ ሰዎች ምን መልስ እንስጥ?” ሲል ወደቃቸው።

¹⁰ ወጣት አብሮ አደግቶም፣ እንዲህ አሉት፣ “አባትህ ከባድ ቀንበር ጫነብን፣ አንተ ግን ቀንበራችንን አቅልልልን” ሳህ ለእነዚህ ሰዎች፣ ‘ትንሿ ጣቴ ከአባቴ ወገብ ይልቅ ትወፍራለች፤¹¹ አባቴ ከባድ ቀንበር ጫነባችሁ፣ እኔ ግን ከዚያ ይብስ አከብደዋለሁ፤ አባቴ በዐለንጋ ገረፋችሁ፣ እኔ ግን በጊንጥ እገርፋችኋለሁ’ በላቸው!” አሉ።

¹² ንጉሡ፣ “በሦስተኛው ቀን ተመልሳችሁ ኑ” ብሎአቸው ስለ ነበር፣ ኢየሩሳሌምና ሕዝቡ ሁሉ በሦስተኛው ቀን ወደ ሮብዓም ተመልሰው መጡ።¹³ ንጉሡም በሽማግሌዎቹ የተሰጠውን ምክር ትቶ፣ ሕዝቡን የሚያስከፋ መልስ ሰጣቸው፤¹⁴ ወጣቶቹ የሰጡትን ምክርም ተቀብለው፣ “አባቴ ቀን በራችሁን አከብደባችሁ፣ እኔ ደግሞ ከዚያ ይብስ አከብደዋለሁ፤ አባቴ በአለንጋ ገረፋችሁ፣ እኔ ደግሞ በጊንጥ እገርፋችኋለሁ” አላቸው።¹⁵ እግዚአብሔር በሴሎናዊው በአኪያ አማካይነት ስለ ናባጥ ልጅ ስለኢየሩሳሌም የተናገረው ቀድሞውኑ እግዚአብሔር የወሰነው ስለ ሆነ፣ መፈጸም ነበረበትና ንጉሡ ሕዝቡን አልሰማም።

¹⁶ እስራኤልም ሁሉ ንጉሡ ሊሰማቸው አለመፈለጉን በተረዱ ጊዜ፣ ለንጉሡ እንዲህ በማለት መለሱ፦

“ከዳዊት ምን ድርሻ አለን?
ከእሴይስ ልጅ ምን የምናገኘው አለ?
እስራኤል ሆይ፣ ወደየድንኳንህ ተመለስ፣
ዳዊት ሆይ፣ እንግዲህ የገዛ
ቤትህን ጠብቅ!

ስለዚህም እስራኤላውያን ወደ ድንኳኖቻቸው ተመለሱ።¹⁷ ሮብዓምም በይሁዳ ምድር በሚኖሩት እስራኤላውያን ላይ ገዥ ሆነ።

¹⁸ ንጉሥ ሮብዓም የጉልበት ሠራተኞች አለቃ የነበረውን አደኒራምን ላከው፣ ነገር ግን እስራኤል ሁሉ በድንጋይ ወግረው ገደሉት። ንጉሡ ሮብዓም ግን እንደ

12:4 1ሳሙ8:11-18፣1ኃገ4:2028
12:6 1ኃገ4:2
12:7 ምላ15:1
12:8 ዘሌ19:32
12:14 ዘ01:14
12:15 ዘ82:30፣ 1ኃገ11:29፣2ዜና 25:20
12:16 ዘ93:14፣ 2ሳሙ20:1፣ኢሳ7:17
12:17 1ኃገ 11:13:36
12:18 ኢሱ7:25፣ 2ሳሙ20:24

¹2 ወይም በግብፅ ቀረ ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
¹¹18 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጂዎች የሰርበት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ (1ኃገ4:6፣ 5:14 ይመ) ፅብራይስጡ፣ አዲሱ ይላል

ምንም ብሎ ሠረገላው ላይ በመውጣት ወደ ኢየሩሳሌም ሸሸ።¹⁹ ስለዚህ ሕዝቡ በዳዊት ቤት ላይ እስከ ዛሬ ድረስ እንዳ መፀ ነው።

²⁰ኢዮርብዓም መመለሱን እስራኤላውያን ሁሉ በሰሙ ጊዜ፣ ወደ ገብኤያቸው በማስጠራት በመላው እስራኤል ላይ እነገሡት። ለዳዊት ቤት በታማኝነት ጸንቶ የተገኘው የይሁዳ ቤት ብቻ ነው።

²¹ሮብዓም ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ፣ የእስራኤልን ቤት ወግተው መንግሥቱን ለሰሎሞን ልጅ ለሮብዓም እንዲመልሱ መላውን የይሁዳ ቤትና የብንደምን ነገድ ሰበሰቡ፣ የሰራዊቱም ቊጥር አንድ መቶ ሰማ ንዶ ሺህ ነበር።

²²ነገር ግን ይህ የአምላክ ቃል፣ የእግዚአብሔር ሰው ወደ ሆነው ወደ ሳማያ መጣ፤

²³“ለይሁዳ ህዝብ ለሰሎሞን ልጅ ለሮብዓም፣ ለመላው የይሁዳ ቤትና ለብንደም ነገድ፣ ለቀረው ሕዝብ ሁሉ እንዲህ በል፤ ²⁴እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ይህ ነገር ከእኔ የሆነ ነውና ወንድሞቻችሁን እስራኤላውያንን ለመውጋት አትውጡ፤ እያንዳንዳችሁ ወደየቤታችሁ ተመለሱ።” ስለዚህ እግዚአብሔር እንዳዘዘው የእግዚአብሔርን ቃል ሰሙ፤ ወደየቤታቸውም ተመለሱ።

በቤቴልና በዳን የቆሙ የወርቅ ጥጆች

²⁵ከዚያም ኢዮርብዓም በኩረብታው አገር በኤፍሬም የምትገኘውን ሴኬምን ምሽግ አድርጎ ሠራ፤ በዚያም ተቀመጠ። ደግሞም ያንን ትቶ በመውጣት የጽኑኤልን ምሽግ ሠራ።

²⁶ኢዮርብዓም በልቡ እንዲህ ሲል አሰበ፤ “መንግሥቱ ለዳዊት ቤት የሚመለስ ይመስላል፤ ²⁷ይህ ሕዝብ መሥዋዕት ለማቅረብ ኢየሩሳሌም ወዳለው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚወጣ ከሆነ፣ እንደ ገና ልቡን ወደ ጌታው ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ ሮብዓም ሊያዘር ነው። ከዚያም እኔን ይገድለኛል፤ ወደ ንጉሡም ወደ ሮብዓም ይመለሳል።”

²⁸ንጉሡ ከመከረበት በኋላ ሁለት የወርቅ ጥጆች አሠርቶ ሕዝቡን፣ “እስራኤል ሆይ፤ ወደ ኢየሩሳሌም እስካሁን የወጣኸው ይበቃል፤ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አማልክትህ እነዚህ ናቸው” አለ። ²⁹አንዱን በቤቴል ሌላውንም በዳን አቆመው። ³⁰ይህም አድራጎት ነጠአት ሆነ፤ ሕዝቡም በዚያ ላለው ለመስገድ እስከ ዳን ድረስ ርቆ ሄደ።

³¹ኢዮርብዓም በማምለኪያ ኩረብቶች ላይ አብያተ ጣቦታትን ሠራ፤ ከሕዝቡ የተለ

12፡19 2ኅገ17፡21
12፡20 1ኅገ11፡13፣
32፡ሐዝ37፡16
12፡21 1ኅገ14፡30፣
15፡6፣16፣2ዜ5፡11፣1፣
12፡22 ዘ833፡1፣
2ኅገ4፡7፣2ዜ5፡12፣57
12፡25 ቊ፡1፣
መጻፍ8፡8
12፡27 ዘ812፡56
12፡28 ዘ032፡4፣
8፣2ዜ5፡11፣5
12፡29 ዘ6፡12፡8፣
ኢሉ7፡2፣መጻፍ
18፡27-31፣አጥ8፡14
12፡30 1ኅገ13፡34፣
14፡16፣15፡26፡30፣
16፡2፣2ኅገ3፡3፣
10፡29፣13፡2፣ 17፡21
12፡31 ዘ029፡9፣
ዘሌ26፡30፣17ገ
13፡32፡33፣2ገ7
17፡29፡32፣2ዜ5
11፡14፣15፡13፡9

ያዩ ክፍሎች ሁሉ፣ ሌዋውያን ካልሆኑት ካህናትን ሾመ።³² በይሁዳ እንደሚደረገው ሁሉ እርሱም በስምንተኛው ወር ዐሥራ አምስተኛው ቀን በዓል እንዲሆን ወሰነ፤ በመሠዋዊውም ላይ መሥዋዕት አቀረበ። ለሠራቸው ጥጆች መሥዋዕት በማቅረብም እንዲህ ያለውን ድርጊት በቤቴል ፈጸመ። በማምለኪያ ኩረብቶች ላይ ላሠራቸው አብያተ ጣቦታት በቤቴል ካህናቱን መደበ።³³ ራሱ በመረጠው በስምንተኛው ወር፣ በዐሥራ አምስተኛው ቀን በቤቴል ባቆመው መሠዋዊ ላይ መሥዋዕት አቀረበ፤ ስለዚህ ለእስራኤላውያን በዓል ወሰነላቸው፤ ፅግንም ለማቅረብ ወደ መሠዋዊው መጣ።

ከይሁዳ የመጣ የእግዚአብሔር ሰው

13 ኢዮርብዓም መሥዋዕት ለማቅረብ በመሠዋዊው አጠገብ ቆሞ ሳለ፣ በእግዚአብሔር ቃል ታዞ አንድ የእግዚአብሔር ሰው ከይሁዳ ወደ ቤቴል መጣ።² መሠዋዊውንም በእግዚአብሔር ቃል በመቃወም እንዲህ አለ፤ “አንተ መሠዋዊ ሆይ! እንግዲህ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ‘እነሆ፣ ኢዮሰያስ የተባለ ለዳዊት ቤት ይወለዳል፤ እርሱም አሁን እዚህ መሥዋዕት የሚያቀርቡትን የኩረብታ ማምለኪያ ካህናት በላይ ይሠዋቸዋል፤ የሰዎችም ዐጥንት በአንተ ላይ ይነዳል።’”³ በዚያች ዕለት ያ የእግዚአብሔር ሰው፣ እንዲህ ሲል ምልክት ሰጠ፤ “እግዚአብሔር የሰጠውም ምልክት፣ ‘እነሆ፣ መሠዋዊው ይሰነጠቃል፤ በላዩም ላይ ያለው ፀመድ ይፈሳል።’” የሚል ነው።

⁴ንጉሥ ኢዮርብዓምም ያ የእግዚአብሔር ሰው በቤቴል መሠዋዊ ላይ ጮኸ የተናገረውን ሲሰማ፣ እጁን መሠዋዊው ካለበት በመዘር ጋት፣ “ያዙት!” አለ፤ ነገር ግን ያች የዘረጋት እጁ ደርቃ ቀረቸ፤ ሊመልሳትም አልቻለም⁵ እንዲሁም ያ የእግዚአብሔር ሰው በእግዚአብሔር ቃል ተመርቶ በሰጠው ምልክት መሠረት መሠዋዊው ተሰነጠቀ፤ ዐመዱም ፈሰሰ።

⁶ከዚያም ንጉሡ የእግዚአብሔርን ሰው፣ “እጅ ወደ ቦታዋ እንድትመለስ ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ለምገልኝ፤ ጸልይልኝም” አለው፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር ሰው እግዚአብሔርን ለመነ፣ የንጉሡ እጅ ወደ ቦታዋ ተመለሰ ሰች፤ እንደ ቀድሞዋም ሆነች።

⁷ንጉሡም የእግዚአብሔርን ሰው፣ “አብረኸኝ ወደ ቤት እንሂድ፤ አንድ ነገር ቅመስ፤ ስጦታም አደርግልሃለሁ” አለው።

12፡32 ዘኅ29፡12፣
2ኅገ10፡29
12፡33 2ኅገ23፡15፣
አጥ7፡13
13፡1 ዘ833፡1፣
መጻፍ13፡6፣አጥ7፡13
13፡2 ዘሌ26፡30፣
2ኅገ23፡15፣16፡20፣
2ዜ5፡34፡5
13፡3 ዘ6፡24፡14፣
ዘ4፡8፣ዮሐ2፡11
13፡6 ዘ6፡20፡7፣
ዘኅ11፡2፣ኤር37፡3፣
ሐሥ8፡24
13፡7 1ሳጦ9፡7

*25 ዕብራይስጡ ለአኤል ይለዋል

⁸የእግዚአብሔር ሰው ግን ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ግማሽ ሀብትህን ብትሰጠኝ እንኳን አብሬህ አልሄድም፤ እዚህ፤ እንጀራ አልበላም፤ ውሃም አልጠጣም።” ⁹በእግዚአብሔር ቃል፤ ‘እንጀራ እንዳትበላ፤ ውሃም እንዳትጠጣ፤ በሄድህበትም መንገድ እንዳ ትመለስ’ ተብሎ ታዝዣለሁና።” ¹⁰ስለዚህም በመጣበት ሳይሆን በሌላ መንገድ ወደ ቤቴል ተመለሰ።

¹¹በዚያን ጊዜ በቤቴል የሚኖር አንድ ሽግ ግሌ ነቢይ ነበር፤ ልጆቹም መጥተው በዚያች ዕለት የእግዚአብሔር ሰው እዚያ ያደረገ ውን ሁሉና ንጉሡንም ምን እንዳለው ለአባታቸው ነገሩት። ¹²አባታቸውም፤ “ለመ ሆኑ የተመለሰው በየትኛው መንገድ ነው?” በማለት ጠየቃቸው፤ ልጆቹም ከይሁዳ የመጣው የእግዚአብሔር ሰው የተመለሰበትን መንገድ ለአባታቸው አሳዩት። ¹³ስለዚህም ልጆቹ ን፤ “በሉ አህያውን ጫኑልኝ” አሳቸው። እነርሱም አህያውን ጫኑለትና ተቀምጠበት ¹⁴እየጋለበ ያን የእግዚአብሔር ሰው ተከተለው። ከዚያም በአንድ የወርካ ዛፍ ሥር ተቀምጦ አገኘውና፤ “ከይሁዳ የመጣኸው የእግዚአብሔር ሰው አንተ ነህን?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፤ “አምን እኔ ነኝ” ብሎ መለሰለት። ¹⁵ስለዚህ ነቢይ፤ “አብረን ወደ ቤት እንሂድና ምግብ ብላ” አለው።

¹⁶የእግዚአብሔርም ሰው እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ተመልሼ ከአንተ ጋር አልሄድም፤ በዚህ ቦታም አብሬህ እንጀራ አልበላም፤ ውሃም አልጠጣም፤ ¹⁷እዚያ እንጀራ እንዳትበላ፤ ውሃም እንዳትጠጣ፤ በሄድህበትም መንገድ እንዳትመለስ’ ተብሎ በእግዚአብሔር ቃል ታዝዣለሁና” አለው።

¹⁸ሽግግሌው ነቢይ ግን፤ “እኔም እኮ እንዳንተው ነቢይ ነኝ፤ መልአክ በእግዚአብሔር ቃል፤ ‘እንጀራ እንዳትበላና ውሃ እንዳትጠጣ መልሰህ ወደ ቤትህ አምጣው’ ብሎኝ ነው” አለው፤ ነገር ግን ውሸቱን ነበር። ¹⁹ስለዚህ የእግዚአብሔርም ሰው አብሮት ተመልሶ በቤቴል ላይ ጠጣም።

²⁰በማእድ ተቀምጠው ሳለ፤ የእግዚአብሔር ቃል መልሶ ወደ አመጣው ወደ ሽግግሌው ነቢይ መጣ፤ ²¹ከይሁዳ ለመጣውም የእግዚአብሔር ሰው፤ “እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ‘የእግዚአብሔርን ቃል አቃለሃል፤ አምላ ክህ እግዚአብሔር የሰጠህንም ትእዛዛት አልጠ በቅህም፤ ²²ተመልሰህ በመምጣት እንዳትበላና እንዳትጠጣ በነገረህ ቦታ እንጀራ በላህ፤ ውሃም ጠጣህ። ስለዚህ

13፡8 ፋ፡16፤ ዘ፡22፡18
13፡16 ፋ፡8

13፡18 ዘ፡19፡14፤ ዘ፡13፡3፤1፤17፡22፡6፤ 12፡2ዜ፡35፤21፤ ኢ፡43፡6፤10
13፡21 ፋ፡26፤ 1፡4፡፡13፤14፤17፡20፡35
13፡24 1፡17፡20፡36
13፡26 ፋ፡21
13፡30 2፡17፡23፡17፤ ኤ፡22፡18
13፡32 ዘ፡26፡30፤ 1፡17፡12፡31፤16፡24፤ 28፡20፡1፤1፤27፡10፡1፤ 15፡13፡23፡16
13፡33 1፡17፡12፡31፤ 15፡26
13፡34 1፡17፡12፡30፤ 14፡10፡15፡29፤2፡17፡9፡9፤ኤ፡35፡17፤ ኦ፡7፡9
14፡2 1፡17፡11፡29

ሬሳህ በአባቶችህ መቃብር አይቀበርም” ሲል ጮኸ ተናገረው።

²³የእግዚአብሔርም ሰው በልቶና ጠጥቶ ካበቃ በኋላ፤ ያ መልሶ ያመጣው ነቢይ አህያውን ጫኑለት። ²⁴ሲሂድ ሳለም አንበሳ መንገድ ላይ አግኝቶ ገደለው፤ ሬሳውም በመንገድ ላይ ተጋደመ፤ አህያውና አንበሳውም አጠገቡ ቆመው ነበር። ²⁵በዚያ ያለፉ ሰዎች ሬሳው በመንገድ ላይ ተጋደሞ፤ አንበሳውም አጠገቡ ቆሞ ሰላዩ፤ ሽግግሌው ነቢይ ወዳለበት ከተማ ሄደው ይህንኑ ተናገሩ።

²⁶ያም ከመንገድ የመለሰው ነቢይ ይህን ሲሰማ፤ “ይህ የእግዚአብሔርን ቃል ያቃለለው ያ የእግዚአብሔር ሰው ነው፤ እግዚአብሔር ባስጠነቀቀው ቃል መሠረት አሳልፎ ሰጥቶት አንበሳ ሰብሮ ገድሎታል” አለ።

²⁷ከዚያም ነቢይ ልጆቹን፤ “በሉ አህያ ጫኑልኝ” አሳቸውና ጫኑለት። ²⁸ከዚያም ሄደው ሰው መንገድ ላይ ተጋደሞ አንበሳውና አህያው በአጠገቡ ቆመው አገኘ፤ አንበሳው ሬሳውን አልበላውም፤ አህያውንም አልሰበረውም። ²⁹ስለዚህ፤ ነቢይ የዚያን የእግዚአብሔር ሰው ሬሳ አንሥቶ በአህያው ላይ ጫነ፤ አልቅሶ ለመቅበርም ራሱ ወደሚኖርበት ከተማ አመጣው። ³⁰ከዚያም ሬሳውን በራሱ መቃብር ቀበረው፤ “አወይ ወንድሜን” እያሉም አለቀሱለት።

³¹ከቀበሩትም በኋላ ልጆቹን እንዲህ አሳቸው፤ “እኔም በምሞትበት ጊዜ የእግዚአብሔር ሰው በተቀበረበት መቃብር ቅበሩኝ፤ ዐጥ ንቶቼንም በዐጥንቶቼ አጠገብ አኑሩ። ³²በቤቴል ባለው መሠዊዩ፤ በሰማርያ ከተሞችና በየኩረብታው ባሉ ማምለኪያ ስፍራዎች ላይ በእግዚአብሔር ቃል ጮኸ ያሰማው መልአክት በትክክል የሚፈጸም ነውና።”

³³ይህም ሁሉ ሆኖ ኢዮርብዓም ከክፋ መንገዱ አልተመለሰም፤ ይልቁንም በኩረብታ ማምለኪያዎች ከየትኛውም ክፍል እንደገና ካህናትን ይሾም ጀመር፤ ከህን ለመሆን የሚፈልገውንም ሁሉ ለየኩረብታ ማምለኪያዎቹ ለዩ። ³⁴ይህም ኅጢአት የኢዮርብዓም ቤት እንዲወድቅና ከምድር ገጽም እንዲደመስስ ምክንያት ሆነ።

አኪያ በኢዮርብዓም ላይ የተናገረው ትንቢት

14 በዚያን ጊዜ የኢዮርብዓም ልጅ አብያ ታመመ፤ ²ኢዮርብዓም ሚስቱን እንዲህ አሳት፤ “ተነሺ፤ የኢዮርብዓም ሚስት መሆንሽ እንዳይታወቅብሽ

ሆነሽ፣ ወደ ሴሎ ሂጂ፣ በዚህ ሕዝብ ላይ እንደምነገሥ የነገረኝ ነቢይ አኪያ እነሆ፣ በዚያ ይኸው። ፊትሂጂም ዐሥር እንጀራ፣ ጥቂት ሙልሙል ዳቦ እና አንድ እንሰራማር ይዘሽ ሂጂ፣ እርሱም በልጁ ላይ የሚደርሰውን ይነግርሻል።” ሳለዚህ የኢዮር ብዳም ሚስት ያላትን አድርጋ በሴሎ ወደ ሚገኘው ወደ አኪያ ቤት ሄደች።

በዚህ ጊዜ አኪያ ከማርጅቱ የተነሣ ዐይኖቹ ፈዘው ነበር። ⁵እግዚአብሔር ግን ለአኪያ፣ “እነሆ፣ የኢዮርብዳም ሚስት ስለ ታመመው ልጁ ልትጠይቅህ ሌላ ሴት መስጠት መጣላችና እንዲህ ብለህ መልሳት” ብሎ ነገረው።

⁶አኪያም የእግረኛን ኮቴ ድምፅ እበሩ ላይ እንደ ሰማ እንዲህ አላት፣ “የኢዮርብዳም ሚስት ሆይ ግቢ፣ ግን ለምንድን ነው ሌላ ሴት መስለሽ ለመታየት የፈለግሽው? ለአንቺ ከባድ ነገር እንድነግርሽ ተልኬአለሁ።” ገሁንም ሂጂና ኢዮርብዳምን የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው ብለሽ ንገረው፣ “ከሕዝቡ መካከል አንሥቼ የሕዝቡ የእስራኤል መሪ አደረግሁ፤ ስካዳዊት ቤት መንግሥቱን ቀድሼ ለአንተ ሰጠሁ፤ አንተ ግን በፊቱ መልካም ነገር በማድረግ ብቻ ትእዛዜን እንደ ጠበቀው፣ በፍጹም ልቡም እንደ ተከተለኝ እንደ ባሪያዬ እንደ ዳዊት አልሆኑም።” ስካዳዊት ከነበሩት ሁሉ ይልቅ አንተ የከፋ ሥራ ሠራህ፣ ለራስህም ከቀለጠ ብረት ለሎች እግልጸክትን ሠራህ፣ ቀራጫዬን አነሣህ፤ ወደ ጳላህም ጣልሽኝ።

¹⁰“ስለዚህ እኔም በኢዮርብዳም ቤት ላይ ጥፋትን አመጣለሁ፤ ባሪያም ይሁን ነጻ ዜጋ የኢዮርብዳምን ወንድ ልጅ ሁሉ ከእስራኤል አስወግዳለሁ፤ ከብትም ዐመድ እስኪሆን ድረስ እንደሚቃጠል፣ እኔም የኢዮርብዳምን ቤት እንዲሁ አቃጥላለሁ።” ¹¹ከኢዮርብዳም ወገን በከተማ የሞተውን ወሾች፣ በባላገር የሞተውን ደግሞ የሰማይ አሞሮች ይበሉታል፤ እግዚአብሔር ተናግሮአልና!

¹²“እንግዲህ አንቺም ወደ ቤትሽ ሂጂ፣ የምትኖረበትን ከተማ እግርሽ እንደ ረገጠ፣ ልጁ ይሞታል፤ ¹³እስራኤልም ሁሉ አልቅ ሰው ይቀብሩታል። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ከኢዮርብዳም ቤት ሁሉ መልካም ነገር ያገኘበት እርሱ ብቻ ስለ ሆነ፣ በወግ በማዕረግ የሚቀበር እርሱ ብቻ ነው።

¹⁴“ከዚህም በላይ፣ እግዚአብሔር የኢዮርብዳምን ቤተ ሰብ የሚያስወግድ ንጉሥ በእስራኤል ላይ ለራሱ ያስነሣል፤

14:3 1ኛ-9:7
 14:6 1ኛ-28:12
 14:7 1ኛ-11:37፣ 15:29
 14:8 1ኛ-15:27፣2ኛ-8:15፣ 1ኛ-3:15፣5:27፣ 14:3፣15:3፣34፣16:2፣ 18:3፣20:3፣22:2
 14:9 ዘፀ-20:4፣ 32:4፣ዘፀ-32:16፣1ኛ-17:1 6:2፣30:33፣21:25፣2 5፣72:19፣11:24፣3፣ 2ዜና-11:1፣15:9፣26፣ መዝ-50:17፣78:58፣ኤር-27:7፣18፣ 8:19፣32:3፣23:3፣ 44:3፣ሕዝ-17፣ 16:26፣23:35
 14:10 ዘፀ-32:36፣ ኤሌ-23:15፣1ኛ-12:25፣15:26፣1ኛ 13:34፣15:29፣2ኛ 9:89፣ዘፀ-13:11
 14:11 ዘፀ-40:19፣ ዘፀ-28:26፣1ኛ-17:16፣4፣2 1:24
 14:13 2ዜና 12:12፣19:3
 14:15 ዘፀ-12:3፣ 29:28፣2ዜና-7:20፣ ኤር-44:3
 14:16 1ኛ-11:2፣30፣ 15:26
 14:17 ኤሌ-12:24፣ 1ኛ-15:33
 14:21 1ኛ-11:1
 14:22 ዘፀ-32:21፣ 2ኛ-17:19፣2ዜና-12:1 መዝ-78:58፣ኤር-44:3፣1ኛ-10:22
 14:23 ዘፀ-23:24፣ ዘፀ-12:2፣3፣16:22፣ ሕዝ-6:13፣ዘፀ-10:1፣ 14:24 ዘፀ-23:17፣ 1ኛ-11:57፣2ኛ-12:1፣2፣ 0፣19፣11:9፣ፀ-ፋ 21:27፣ ኤሌ-13፣ ኤር-16:18፣32:35፣ 44:4
 14:25 2ዜና-12:2
 14:26 2ኛ-8:7፣ 1ኛ-15:15-18

ይህም ዛሬ፣ አሁኑኑ ይሆናል።” ¹⁵እግዚአብሔር እስራኤልን በውሃ ውስጥ እንደሚንቀጠቀጥ ሸንቦቆ ያንቀጠቀጠ ዋል፤ የአሼራን ምስል ዐምድን በመሥራት እግዚአብሔርን ለቀላጣ ያነሣሁት ስለ ሆነ፣ እግዚአብሔር ለቀድሞ አባቶቻቸው ከሰጣቸው ከዚህች ከመልካሚቱ ምድር እስራኤልን ይነቅላቸዋል፤ ከወንዙም ማዶ፣ ይበትናቸዋል። ¹⁶ኢዮርብዳም ኅጢአት ሠርቶ፣ እስራኤልንም እንዲሠሩ በማድረግ፣ እግዚአብሔር እስራኤልን ይተዋቸዋል።

¹⁷የኢዮርብዳም ሚስትም ተነሥታ ወደ ቴርሳ ሄደች፤ የቤቱን መድረክ ወዲያው እንደ ተራመደች ልጁ ሞተ፤ ¹⁸ከዚያም ቀበሩት፤ እግዚአብሔር በባሪያው በአኪያ አማካይነት እንደ ተናገረ፣ እስራኤል ሁሉ አለቀሱለት።

¹⁹የቀረው የኢዮርብዳም ታሪክ፣ ያደረገው ጦርነትና አገዛዙም ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎአል። ²⁰እርሱም ሃያ ሁለት ዓመት ነግሞ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ ልጁ ናዳብም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ ሮብዳም
 14:21-25-31 ተጓ ምብ - 2ዜና 12:9-16

²¹የሰሎሞን ልጅ ሮብዳም በይሁዳ ነገሠ፤ በነገሠም ጊዜ ዕድሜው አርባ አንድ ዓመት ነበር፤ እርሱም እግዚአብሔር ለስሙ መጠሪያ እንድትሆን ከእስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጣት በኢዮሩሳሌም ዐሥራ ሰባት ዓመት ገዛ። እናቱ ናዕማ የተባለች አሞናዊት ነበረች።

²²ይሁዳ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ፣ ከአባቶቻቸው ይልቅ እነርሱ በሠሩት ኅጢአት ይበልጥ የቅናት ቀራጫውን አነሣሁ፤ ²³እንዲሁም በእያንዳንዱ ኩረብታና በየት ልልቁ ዛፍ ጥላ ሥር የማምለኪያ ኩረብ ቶችን አዕማደ ጣዖታት፣ የአሼራን ምስል ዐምድ ለራሳቸው አቆሙ። ²⁴ከዚያም ይልቅ፣ የቤተ ጣዖት ወንድቃዎች በምድራቱ ላይ ነበሩ፤ እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ፊት አሳዶ ያስወጣቸው አሕዛብ የፈጸሙትን አስጸዶ፤ ድርጊት ሁሉ እነዚህም ፈጸሙ።

²⁵ሮብዳም በነገሠ በአምስተኛው ዓመት የግብፅ ንጉሥ ሸሸቅ በኢዮሩሳሌም ላይ አደጋ ጣለ፤ ²⁶የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የቤተ መንግሥቱን ሀብት ወሰደ፤ ሰሎሞን ያሠራቸው የወርቅ ጋሻዎች እንኳን

¹⁵14 በዕብራይስጡ የዚህ ዕረፍተ ነገር ትርጉም በትክክል አይታወቅም
¹⁶15 በዚህም ሆነ በሌሎችም የመጽሐፈ ነገሥት ቀዳማዊ ክፍሎች፣ የአሼራ ጣዖት አምላክ ምስል ነው
¹⁷15 የኢፍራጥስ ወንጌ ነው

ሳይቀሩ ሁሉንም ነገር አጋዘ። ፊላስፊ ገንጥሮ ስርዓትም እነዚህን ለመተካት ሲል፣ የናስ ጋሻዎች አሠርቶ የቤተ መንግሥቱን በር የሚጠብቁት ዘበኞች አዛዦች እንዲይዙ አደረገ።²⁸ ገንጥሮ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሚሄድበት ጊዜ ሁሉ፣ ዘበኞቹ ጋሻዎቹን ያነግባሉ፤ ከዚያም በዘብ ጥበቃው ክፍል መልሰው ያስቀምጡ ነበር።²⁹ የቀረው የሮብም አገዛዝ፣ ያደረገውም ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ፊላስፊ የሮብምና በኢየሱስ ስርዓት መካከል ያላቋረጠ ጦርነት ተደርጎ ነበር።³¹ የሮብምም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ እነርሱ በተቀበሩበትም በዳዊት ከተማ ተቀበረ። እናቱ ናማ የተባለች አሞና ዊት ነበረች። ልጁ አብያምን በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አብያ

15:12:6-8 ተጓ ምብ - 2ዜና 13:1-2:22-14:1

15 የናባጥ ልጅ ኢየሱስንም በነገሠ በሥራ ስምንተኛው ዓመት አብያቦ በይሁዳ ነገሠ፤ ፊላስፊ የሮብም ሆኖ ሦስት ዓመት ገዛ፤ እናቱ መዓካ የተባለች የአቤ ሴሎም ልጅ ነበረች።

³እርሱም አባቱ ከእርሱ በፊት የሠራውን ገጠአት ሁሉ ሠራ፤ እንደ አባቱ እንደ ዳዊትም በፍጹም ልቡ በታማኝነት ለእግዚአብሔር አልተገዛም።⁴ ነገር ግን ከእርሱ ቀጥሎ እንዲነግሥና ኢየሱስንም እንዲያጸናት፣ አምላክ እግዚአብሔር ስለ ዳዊት ሲል በኢየሱስም መብራት ሰጠው።⁵ ዳዊት በኬጢያው በእርዮ ላይ ካደረሰው በደል በቀር፣ በእግዚአብሔር ፊት ትክክል የሆነውን ነገር አድርጓል፤ በሕይወት ዘመኑም ሁሉ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ፈቀቅ ያለበት ጊዜ አልነበረም።

⁶አብያምን በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ በሮብምና በኢየሱስም መካከል ጦርነት ነበር። ገሌሳው አብያ በዘመኑ የፈጸመውና ያደረገው ሁሉ፣ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? በአብያና በኢየሱስ ስርዓት መካከልም ጦርነት ነበር።⁸ አብያም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ በዳዊትም ከተማ ተቀበረ። ልጁም አሳ በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አሳ

15:9-22 ተጓ ምብ - 2ዜና 14:2-3፣ 15:16-16:6
15:23-24 ተጓ ምብ - 2ዜና 16:11-17:1

⁹የእስራኤል ንጉሥ ኢየሱስንም በነገሠ በሃያኛው ዓመት፣ አሳ የይሁዳ ንጉሥ ሆነ፤¹⁰ በኢየሱስም አርባ አንድ ዓመት ነገሠ፤ አያቱ መዓካ ትባላለች፤ እርሷም የአቤሴሎም ልጅ ነበረች።

14:27 1ነገ11:5
14:30 2ሳሙ3:1፣ 1ነገ12:21
14:31 1ነገ11:1
15:2 4*10:13፣ 2ዜና11:20
15:3 1ነገ8:61
15:4 2ሳሙ21:17
15:5 ዘጸ5:32፣ 2ሳሙ11:2-7፣12:9፣ 1ነገ9:4
15:6 4*16:32፣ 1ነገ12:21፣2ዜና 16:9
15:10 4*2

15:11 1ነገ9:4
15:12 1ነገ14:24፣ 2ዜና15:8
15:13 4*2:10
34:13፣1ነገ2:19
15:14 1ነገ8:61፣ 2ዜና14:5፣17:6
15:15 2ሳሙ8:11
15:16 4*6፣ 1ነገ12:21
15:17 ኢሱ18:25
15:18 4*18-20፣ 1ነገ14:26፣20:1፣ 2ነገ6:24፣12:18፣ 13:3፣16:8፣18:14-16፣15:ኤር49:27፣ ኢል3:5
15:19 ዘጸ23:32፣ 1ነገ5:12
15:20 1ነገ20:34
15:21 ኢሱ18:25፣ 1ነገ16:15-17
15:22 4*924፣ ኢሱ11:3፣18:24፣ 2ነገ23:8፣ኤር41:9

¹¹አሳ አባቱ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ፊት መልካም የሆነውን ነገር አደረገ።¹² የቤተ ጣዖት ወንድቃዎችን ከምድሪቱ አባረረ፤ አባቶቹ የሠሯቸውን ጣዖታት ሁሉ አስወገደ።¹³ እስኪያፈውን የአሸራ ምስል ዐምድ በማቆሚያ አያቱን መዓካን ከእቴጌነቷ ሻራት፣ ጣዖቷንም ሰባ ብሮ በቀድሮን ሸለቆ አቃጠለው።¹⁴ አሳ የማ ምላኪያ ኩራብታዎችን ፈጽሞ ባያስወግድም እንኳ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ፣ ልቡ ለእግዚአብሔር የተገዛ ነበር።¹⁵ አባቱና እርሱ ለእግዚአብሔር የቀደሱትን ብርና ወርቅ እንዲሁም ዕቃዎችን አምጥቶ ወደ እግዚአብሔር ቤት አስገባ።

¹⁶አሳና የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ ዘመነ መንግሥታቸውን ያሳለፉት፣ እርስ በርስ በመዋጋት ነበር።¹⁷ የእስራኤል ንጉሥ ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ አሳ ግዛት ማንም እንዳይገባና እንዳይወጣ ለመቈጣጠር ራማን ምሽግ አድርጎ ሠራት።

¹⁸አሳም በእግዚአብሔር ቤትና በቤተ መንግሥቱ ግምጃ ቤት የቀረውን ብርና ወርቅ በሙሉ ወሰደ፤ ከዚያም በታማኝ ሹማ ምቹ እጅ በደማስቆ ይገዛ ለነበረው፣ ለጠብረሞን ልጅ፣ የአዚን የልጅ ልጅ ለሆነው ለሶርያ ንጉሥ ለቤን ሀዳድ ላከው።¹⁹ እንዲሁም አለ፣ “በአባቴና በአባትህ መካከል የስምምነት ውል እንደ ነበረ ሁሉ፣ አሁንም በእኔና በአንተ መካከል ይነር፤ እነሆ፣ የብርና የወርቅ ገጸ በረከት ልኬልሃለሁ። አሁንም የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ ወደ መጣበት እንዲመለስ፣ ሄደህ ከእርሱ ጋር ያደረግሽውን የስምምነት ውል አፍርስ።”

²⁰ቤን ሀዳድም የንጉሥ አሳን ሐሳብ ተቀብሎ፣ የጦር አዛዦቹን በእስራኤል ከተሞች ላይ አዘመተ፤ ዲዮንን፣ ዳንን፣ አቤልቤት ማዕካን እንዲሁም ንፍታሌምን ጨምሮ ጌንሳሬጥን በሙሉ ድል አደረገ።²¹ በአሳም ይህን ሲሰማ፣ በራማ የጀመረውን የምሽግ ሥራ አቁሞ ወደ ቴርሳ ተመለሰ።²² ንጉሥ አሳ አንድም ሰው እንዳይቀር በይሁዳ ሁሉ ዐዋጅ አስነገረ፤ ከዚያም

ሕዝቡ ባኦስ በራማ አስቀምጦት የሰረዘውን ድንጋይና ዕንጨት አጋዘ፤ ንጉሡም በዚህ ምጽጃንና በብንያም ውስጥ ጌባን ሠራ።

²³1 አንዳንድ የዕብራይስጥና የሶስታይት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ትርጉሞች ግን **ሐላ** ጽም ይላሉ።
²⁴1 በዚህ ስፍራና በቀጽ 7 እና 8 ላይ እንዳንድ የዕብራይስጥና የሶስታይት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ትርጉሞች ግን **ሐላ** ጽም ይላሉ።
²⁵6 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አንዳንድ የዕብራይስጥና የሶስታይት ትርጉሞች ግን **ሐላ** ጽም ይላሉ።

²³በአሳ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ነገር በሙሉ፤ ያደረገውም ሁሉና የ ሠ ራቸውም ከተሞች በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎው የሚገኙ አይደሉምን? ንጉሥ አሳ በሸመገለ ጊዜ ግን እግሮቹ ታመሙ። ²⁴አሳ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ እነርሱ በተቀበሩበትም በአባቱ በዳዊት ከተ ማ ተቀበረ፤ ልጁ ኢዮሣፍጥም በእግሩ ተተ ክቶ ነገሠ።

የእስራኤል ንጉሥ ናዳብ

²⁵በይሁዳ ንጉሥ በአሳ ዘመነ መንግሥት በሁለተኛው ዓመት የኢዮርብዓም ልጅ ናዳብ የእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ሁለት ዓ መትም ገዛ። ²⁶እርሱም በአባቱ መንገድ በመሄድ፤ አባቱ የሠራውንና እስራኤልም እንዲሠሩ ያደረገውን ኅጢአት በመሥራ ት በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈ ጸመ።

²⁷ናዳብና መላው እስራኤል በፍልስጥ ኤም የምትገኘውን የገባቶንን ከተማ ከበው ሳሉ፤ ከይሳኮር ነገድ የተወለደው የአኪያ ልጅ ባኦስ ዐም። በመነሣት ናዳብን በገባ ቶን ገደለው። ²⁸ባኦስ ናዳብን የገደለውና በእግሩ ተተክቶ የነገሠው፤ የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሦስተኛው ዓመት ነው።

²⁹ወዲያውኑ እንደ ነገሠም የኢዮርብዓምን ቤተ ሰብ በሙሉ ፈጀ። እግዚአብሔር በሴሎናዊው ባሪያው በአኪያ በኩል እንደ ተናገረው፤ ከኢዮርብዓም ቤተ ሰብ አን ድም ሰው በሕይወት ሳያስቀር፤ ሁሉንም አጠፋቸው። ³⁰ይህም የሆነው ኢዮርብዓም በሠራው ኅጢአትና እስራኤልም እንዲሠሩ በማድረጉ ምክንያት፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔርን ለቀሩ በማነሣቱ ነው።

³¹ሌላው በናዳብ ዘመነ መንግሥት የተ ከናወነው፤ እርሱም ያደረገው ሁሉ በእስራ ኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይ ደለምን? ³²አሳና የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ ዘመነ መንግሥታቸውን ያሳለፉት እርስ በርስ በመዋጋት ነበር።

የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ

³³የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሦስተኛው ዓመት የአኪያ ልጅ ባኦስ በቴርሳ ከተማ፤ በእስራኤል ሁሉ ላይ ነገሠ፤ ሃያ አራት ዓመ ትም ገዛ። ³⁴በኢዮርብዓም መንገድ በመሄ ድና እስራኤልም እንዲሠሩ ያደረገውን ኅጢ አት በመፈጸም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠራ።

16 ከዚያም የእግዚአብሔር ቃል በባ ኦስ ላይ እንዲህ ሲል ወደ አናኒ ልጅ ወደ ኢዩ መጣ፤ ²ከትቢያ አን ሥቼ፤ የሕዝቤ የእስራኤል መሪ አደረግ

15:24 ማቴ1:8
15:26 ዘጸ4:25፤
15፡27 ኢሱ19:44፤
15፡29 15፡13:34
15:30
15፡31 15፡11:41
15:32 ፋ፡6
15:33
15፡34 ፋ፡26

16:1 ፋ፡7፤2ዘ5
16:7፤19፤21፤20:34
16:2 1፡4፡2:8፤
15፡12:30፤14:79
16:3 ፋ፡11፤
15፡21:22፤25፡79:9
16:4 ዘ፡6:40፤19፤
15፡14:11
16:5 15፡15:31
16:6 15፡15:33
16:7 ፋ፡1፤
15፡76:11
16:9 15፡18:3፤
15፡20:12፤16፤
15፡43:145
16:10 25፡79:31
16:11 ፋ፡3
16:13 ዘ፡32:21

ሁህ፤ አንተ ግን በኢዮርብዓም መንገድ ሄድህ፤ ሕዝቤ እስራኤል ኅጢአት እንዲሠራ፤ በኅጢአቱም ለቀሩ እንዲያነሣላች አሳ ትኸው። ³ስለዚህ ባኦስንና ቤቱን ፈጽሜ አጠፋለሁ፤ ቤትህንም እንደ ናባጥ ልጅ እንደ ኢዮርብዓም ቤት አደርገዋለሁ። ⁴በከተማዬቱ ውስጥ የሚሞቱትን የባኦስን ወገኖች ሁሉ ውሾች ይበሏቸዋል፤ በገጠር የሚሞቱትንም ሁሉ የሰማይ አሞሮች ይቀራመቷቸዋል።”

⁵በባኦስ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው፤ ሌላው ያደረገው ሥራው በሙሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ⁶ባኦስ፤ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ በቴርሳም ተቀበረ። ልጁም አሳ በእግሩ ተተክቶ ነገ ሠ።

⁷ከዚህም በቀር የእግዚአብሔር ቃል በነ ቢዩ ኢዩ አማካይነት በባኦስና በቤቱ ላይ የመጣበት ምክንያት፤ በእጁ ሥራ ያስቈጣው ዘንድ እንደ ኢዮርብዓም ቤት ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሁሉ በ ማድረጉና ኢዮርብዓምን በማጥፋቱም ጭምር ነው።

የእስራኤል ንጉሥ ኤላ

⁸የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሃያ ስድስ ተኛው ዓመት የባኦስ ልጅ ኤላ በእስራ ኤል ላይ ነገሠ፤ በቴርሳ ተቀምጦም ሁለት ዓመት ገዛ።

⁹ከሹማምቱ አንዱና የግማሽ ሠረገሎቹ አዛዥ የሆነው ዘምሪ ዐም። ተነሣበት፤ በዚ ያን ጊዜ ኤላ በቴርሳ ከተማ የቤተ መንግ ሥቱ ኅላፊ በሆነው በአርጸ ቤት ጠጥቶ ሰክሮ ነበር። ¹⁰ዘምሪም ገብቶ ኤላን ገደ ለው፤ እርሱም በኤላ እግር ተተክቶ፤ የይ ሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሃያ ሰባተኛው ዓመት ነገሠ።

¹¹ዘምሪ ወዲያው እንደ ነገሠና በዙፋን እንደ ተቀመጠ፤ የባኦስን ቤተ ሰብ በሙሉ ገደለ፤ የሥጋ ዘመድም ሆነ ወዳጅ አን ድም ወንድ አላስቀረም። ¹²በዚህ ሁኔታም በነቢዩ በኢዩ አማካይነት በባኦስ ላይ በተነገረው በእግዚአብሔር ቃል መሠረት፤ የባኦስን ቤተ ሰብ ሁሉ ፈጀ።

¹³ይህም የሆነው ባኦስና ልጁ ኤላ፤ በማ ይረቡ ጣዖቶቻቸው ምክንያት የእስራ ኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ያስቈጡት ዘንድ በሠሩት ኅጢአት ሁሉና፤ እስራኤ ልም እንዲሠሩ በማድረጉ ነበር።

¹⁴ሌላው ኤላ በዘመኑ የፈጸመውና ያደ ረገደው ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን?

⁵24 70 ኪሎ ግራም ያህል ነው

የእስራኤል ንጉሥ ዘምሪ

¹⁵የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሃያ ሰባተኛው ዓመት ዘምሪ በቴርሳ ሆኖ ሰባት ቀን ብቻ ገዛ። በዚህ ጊዜ ሰራዊቱ የፍል ስጥኤማውያን ከተማ የሆነችውን ገባቶንን ከሶ ሰፍሮ ነበር። ¹⁶በዚያም ሰፈር የነበሩ እስራኤላውያን ዘምሪ ዐምቦ ንጉሡን መግደሉን እንደ ሰሙ፣ የሰራዊቱን አዛዥ ምሪን በዚያኑ ዕለት እዚያው ሰፈር ውስጥ በእስራኤል ላይ ማንግዳቸውን ዐወጁ። ¹⁷ከዚያም ምሪን አብረውት ያሉት እስራኤላውያን ሁሉ ከገባቶን ወደ ላይ ወጥተው ቴርሳን ከበሱ። ¹⁸ዘምሪ ከተማዬቱ መያዟን ሲያይ፣ ቤተ መንግሥቱ ውስጥ ወዳለው ግንብ ገብቶ በቤተ መንግሥቱ ላይ እሳት ለቀቀበትና በዚሁ ጥተ። ¹⁹ይህ የሆነውም በእግዚአብሔር ፊት የተጠላ ክፉ ሥራ በመሥራትና በአዮርብዓም መንገድ በመሄድ፣ እንዲሁም ራሱ በሠራው ኅጢአትና እስራኤልም እንዲሠሩ ባደረገው ኅጢአት ምክንያት ነው።

²⁰ሌላው ዘምሪ በዘመኑ የፈጸመው ድርጊትና የካሄደውም ዐመፅ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አደለምን?

የእስራኤል ነጉሥ ምሪ

²¹ከዚያም የእስራኤል ሕዝብ ከሁለት ተከፈለ፣ ይህም ግማሹ የነገሱን ልጅ ታምኒን ለማንገሥ ሲሆን፣ የቀረው ደግሞ ምሪን በመደገፍ ነበር። ²²ሆኖም የምሪ ተከታዮች ከነገሱ ልጅ ከታምኒ ተከታዮች ይልቅ በረቱ፣ ስለዚህ ታምኒ ሞተ፣ ምሪም ነገሠ።

²³የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሠላሳ አንደኛው ዓመት፣ ምሪ በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ዐሥራ ሁለት ዓመትም ገዛ፤ ከዚህም ውስጥ ስድስቱን ዓመት የገዛው በቴርሳ ሆኖ ነው። ²⁴እርሱም የሰማርያን ኩረብታ በሁለት መክሊት ጥሬ ብር ከሳምር ላይ ገዝቶ ከተማ ሠራባት፣ ስሟንም በቀድሞው የተራራዋ ባለ ቤት በሳምር ስም ሰማርያ ብሎ ጠራት።

²⁵ይሁን እንጂ ምሪ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ፤ ከእርሱ አስቀድሞ ከነበሩትም ይልቅ የበለጠ ኅጢአት ሠራ። ²⁶እርሱም እስራኤል በማይረቡ ጣዖቶቻቸው፣ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ለቀራጣ እንዲያነሣሡት ባደረገው በናባጥ ልጅ በአዮርብዓም መንገድ ሁሉና እርሱም ኅጢአት ሠርቶ እስራኤልም እንዲሠሩ ባደረገው ኅጢአት ተመሳሳይ።

²⁷ሌላው ምሪ በዘመኑ የፈጸመው፣ ያደረገውና ያከናወነው ሁሉ በእስራኤል የነገሩ

16:15 ኢሱ19:44
16:23 ኢሱ12:24፣ 1ነገ15:33
16:24 1ነገ13:32፣ ማቴ10:5

16:25 ፋ25-26፣ ዘ84:25ሚክ6:16
16:26 ዘ832:21፣ 1ነገ15:30
16:28 1ነገ13:32
16:30 1ነገ14:9
16:31 መሳ2:11፣ 3:6፣ 1ነገ11:2ነገ9:34

16:32 መሳ6:28፣ 2ነገ10:27፣ 11:18፣ ኤር43:12
16:33 መሳ3:7፣ 1ነገ14:9፣ 21:25፣ 2ነገ13:6
16:34 ኢሱ6:26
17:1 ዘ811:17፣ 28:24፣ መሳ12:4፣ 2ሳመ1:21፣ 1ነገ8:36፣ ኢዮ12:15ሚሳ4:5፣ ማቴ11:14፣ 17:3፣ ሉቃ4:25
17:3 1ነገ18:4፣ 10:ኤር36:19:26
17:4 ዘ98:7

ሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ²⁸ምሪ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ በሰማርያም ተቀበረ፤ ልጁም አክዓብ በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

አክዓብ የእስራኤል ንጉሥ ሆነ

²⁹የይሁዳ ንጉሥ አሳ በነገሠ በሠላሳ ስምንተኛው ዓመት፣ የምሪ ልጅ አክዓብ በእስራኤል ላይ ነገሠ፣ በሰማርያም ሆኖ እስራኤልን ሃያ ሁለት ዓመት ገዛ። ³⁰የምሪ ልጅ አክዓብ ከእርሱ አስቀድሞ ከነበሩት ሁሉ ይልቅ፣ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ። ³¹የናባጥን ልጅ የኢዮርብዓምን ኅጢአት እንደ ቀላል ነገር ከመቀጠሉም በላይ የሰደናውያንን ንጉሥ የኤትብአልን ልጅ ኤልሳቤልን አገባ፤ ሂደም በአልን አመለከ፣ ሰገደለትም። ³²ሰማርያ ላይ በሠራውም የበአል ቤተ ጣዖት ለበአል መሠዊያ አቆመለት። ³³ደግሞም አክዓብ የአሼራን ምስል ዐምድ በማቆም ከእርሱ በፊት ከነበሩት የእስራኤል ነገሥታት ይልቅ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ለቀራጣ የሚያነሣ ድርጊት ፈጸመ።

³⁴የቤቴል ሰው አኪኤል፣ በአክዓብ ዘመን አያሪኮን መልሶ ሠራት። እግዚአብሔር በነጭ ልጅ በአያሪኮ አማካይነት የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ መሠረቷን ሲያኖር በኩር ልጁ አቢሮን ሞተ፤ የቅጽር በሮቹ ንም በሚሠራበት ጊዜ የመጨረሻው ልጁ ሠጉብ ሞተ።

ኤልያስን ቀራዎች መገቡት

17 በዚህ ጊዜ ከገለጻድ ነዋሪዎች አንዱ የሆነው ቴስብያዊው ኤልያስ አክዓብን፣ “የማመልከው ሕይወት እግዚአብሔርን፣ በእኔ ቃል ካልሆነ በቀር፣ በሚቀጥሉት ዓመታት ዝናብ ወይም ጠል አይኖርም” አለው።

²ከዚያም እንዲህ የሚል የእግዚአብሔር ቃል ለኤልያስ መጣለት፤ ³“ከዚህ ተነሥ ተህ ወደ ምሥራቅ ሂድ፤ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ባለው በኮራት ወንዝ ተሸሽግ። ⁴ውሃ ከወንዙ ትጠጣለህ፤ ቀራዎችም እዚያው እንዲመግቡህ አዝግባለሁ።”

⁵ስለዚህ እግዚአብሔር ያዘዘውን ፈጸመ፤ ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ወዳለው ወደ ኮራት ወንዝ ሂዶ በዚያ ተቀመጠ። ⁶ቀራዎችም ጧትና ማታ እንጀራና ሥጋ ያመጡለት ነበር፤ ውሃም ከወንዙ ይጠጣ ነበር።

የሰራጥታዬቱ መበለት

⁷ምድራቱ ላይ ዝናብ ባለመጣሉ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ወንዙ ደረቀ። ⁸ከዚያም እንዲህ

የሚል የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤልያስ መጣ፤ ⁹“ተነሥና ሲደና ውስጥ ወዳለችው ወደ ሰራጥታ ሄደህ ተቀመጥ፤ በዚያም አንዲት መበለት እንድትመግብህ አዝዛለሁ።” ¹⁰ስለዚህ ተነሥቶ ወደ ሰራጥታ ሄደ። ወደ ከተማዬቱ በር እንደ ደረሰም፤ አንዲት መበለት ጭራሮ ስትለቃቅም አገኛት፤ ጠርቶም፤ “የምጠጣው ውሃ በዕቃ ታመጧልኛለሽን?” ሲል ለመናት። ¹¹ልታ መጣለት ስትሄድ አሁንም ጠራትና፤ “እባ ክሸን፤ ቀራራሽ እንጀራም ይዘሽልኝ ነይ” አላት።

¹²እርሷም መልሳ፤ “አምላክህን ሕያው እግ ዚአብሔርን! በማድጋ ካለው ዕፍኝ ዱቄትና በማሰር ካለው ጥቂት ዘይት በቀር ምንም የለኝም። እኮ፤ ለራሴና ለልጄ ምግብ አዘጋጅኼ በልተን እንድንሞት ጭራሮ ለቃቅሜ ወደ ቤት ልወስድ ነው” አለችው።

¹³ኤልያስም መልሶ እንዲህ አላት፤ “አይ ዞሽ አትፍራ፤ ወደ ቤት ገብተሽ እንዳልሽው አድርገ፤ በመጀመሪያ ግን ከዚያ ችው ካለችሽ ትንሽ እንጎቻ ጋግረሽ አምጧልኝ፤ ከዚያም ለራሰሽና ለልጄሽ ጋግረ፤ ¹⁴የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እግዚአብሔር ለምድራቱ ዝናብ እስከሚሰጥበት ዕለት ድረስ፤ ከማድጋው ዱቄት አይጠፋም፤ ከማሰርም ዘይት አያልቅም።’”

¹⁵እርሷም ሄዳ ኤልያስ እንደ ነገራት አደረገች፤ በዚህ ሁኔታም ኤልያስ፤ መበለቱና ቤተ ሰቧ ብዙ ቀን ተመገቡ፤ ¹⁶በኤልያስ በተነገረው የእግዚአብሔር ቃል መሠረት ከማድጋው ዱቄት አልጠፋም፤ ከማሰርም ዘይት አላለቀም ነበርና።

¹⁷ከጥቂት ጊዜ በኋላም የባለቤቱቱ ልጅ ታመመ፤ ሕመሙ እየጠናበት ሄደ፤ በመጨረሻም ትንፋሹ ቀጥ አለ። ¹⁸እርሷም ኤልያስን፤ “የእግዚአብሔር ሰው ሆይ፤ እኔ ምን አደረግሁህ? እዚህ የመጣኸው ‘ነጢአቴን አስታውሰህ ልጄን ለመግደል ነውን?’ አለችው።

¹⁹ኤልያስም መልሶ፤ “ልጅሽን ስጧኝ” አላት፤ ልጄንም ከዕቅድ ወስዶ እርሱ ወደ ሚኖርበት ሰገነት በማውጣት በዐልጋው ላይ አስተኛው። ²⁰ከዚያም፤ “አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ፤ ልጄን እንዲሞት በማድረግ ተቀብላ በምታስተናግደኝ በዚህች መበለት ላይም መከራ ታመጣባታለህን?” ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ። ²¹በልጄም ላይ ሦስት ጊዜ ተዘርግቶ፤ “አምላኬ እግዚአብሔር ሆይ፤ የዚህ ልጅ ነፍስ ትመለስ

17፡6 ሠ16፡8
17፡9 አብ1፡20፤ ሉቃ4፡26
17፡10 ዘፍ24፡17፤ ዮሐ4፡7
17፡12 2ነገ4፡2
17፡14 ፉ1
17፡18 ሉቃ5፡8
17፡20 2ነገ4፡33
17፡21 2ነገ4፡34
፡ሐሥ20፡10
17፡23 ዕብ11፡35

ለት” ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ።

²²እግዚአብሔርም የኤልያስን ጩኸት ሰማ፤ የልጄም ነፍስ ተመለሰችለት፤ እርሱም ዳነ። ²³ከዚያም ኤልያስ ልጄን አስነሥቶ ከሰገነቱ ወደ ምድር ቤት አወረደው፤ ለእናቱም ልጅሽ ይኸውልሽ፤ ድኖልሻል!” ብሎ ሰጣት።

²⁴ከዚያም ሴቲቱ ኤልያስን፤ “አሁን የእግዚአብሔር ሰው መሆንን፤ ከአንደበትህም የወጣው የእግዚአብሔር ቃል እውነት መሆኑን ዐወቅሁ” አለችው።

ኤልያስና አብድዩ

18 ከብዙ ጊዜ በኋላም በሦስተኛው ዓመት እንዲህ የሚል የእግዚአብሔር ቃል ለኤልያስ መጣለት፤ “ሄደህ ለአክዓብ ተገለጥ፤ እኔም በምድራቱ ላይ ዝናብ አዘንባለሁ።” ²ስለዚህም ኤልያስ ራሱን በአክዓብ ፊት ለመግለጥ ሄደ።

በዚህ ጊዜ ራብ በሰማርያ ክፋኛ ጸንቶ ነበር። ³አክዓብም የቤተ መንግሥቱን አዛዥ አብድዩን ጠራው፤ አብድዩም እግዚአብሔርን በጣም የሚፈራ ሰው ነበር። ⁴ኤልሳ ቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት እያሰገደለች በነበረበት ጊዜ፤ አብድዩ መቶውን ነቢያት ወስዶ አምሳ አምሳውን በሁለት ዋሻው ስጥ ሸሽሳ እንጀራና ውሃ ይሰጣቸው ነበር። ⁵አክዓብም አብድዩን፤ “ተነሥና በአገሪቱ ውስጥ ወዳሉት ምንጮችና ሸለቆዎች ሂድ፤ ፈረሶቻችንና በቅሎዎቻችን እንዳይሞቱ በሕይወት እንዲቁዩ ምናልባት ግር እናገኝ ይሆናል።” አለው። ስለዚህ የሚሄዱበትን ምድር ተከፋፈሉ፤ አክዓብ በአንድ በኩል፤ አብድዩም በሌላ በኩል ሄደ።

⁷አብድዩ በመንገድ ላይ ሳለም ኤልያስን አገኘው። አብድዩም ዐወቀው፤ ወደ መሬት ለጥ ብሎ እጅ በመንግት፤ “ጌታዬ ኤልያስ ሆይ፤ በእርግጥ አንተ ነህን?” አለው።

⁸እርሱም፤ “አምን እኔ ነኝ፤ ሂድና ለጌታህ፤ ‘ኤልያስ እዚሁ አለልህ’ ብለህ ንገረው” ሲል መለሰለት።

⁹አብድዩም እንዲህ አለው፤ “ምነው ምን አጠፋሁና ነው ባሪዮህ እንዲሞት ለአክዓብ አሳልፈህ የምትሰጠው? ¹⁰አምላክህን ሕያው እግዚአብሔርን! ጌታዬ አንተን ለመፈለግ መልእክተኛ ያላከበት ሕዝብና መንግሥት የለም፤ የትኛውም ሕዝብ ሆነ መንግሥት አንተ በዚያ አለመኖርህን ባስታወቀው ጊዜ ሁሉ አንተን አላማግኘተን ለማረጋገጥ ያስ ምለው ነበር። ¹¹አሁን ግን አንተ ወደ ጌታዬ ሄጄ፤ ‘ኤልያስ እዚ

17፡24 ፉ18፡17፤ 22፡16፤ መዘ19፡43፤ ዮሐ16፡30፤ 17፡7
18፡1 ፉ15፡ዘ፩
28፡12፤ 1ነገ17፡1፤ ሉቃ4፡25
18፡2 ዘሉ26፡26
18፡3 1ነገ16፡9፤ ነገ7፡2
18፡4 1ነገ17፡3፤ 21፡23፤ 2ነገ9፡7፤ ኢሳ16፡3፤ 25፡4፤ 32፡2፤ ኤር26፡24፤ አብ1፡14
18፡5 ዘፍ47፡4፤ ኤር14፡3
18፡7 2ነገ1፡8፤ ዘቫ13፡4
18፡10 1ነገ17፡3

ህ አለልህ' እንድለው ትፈልጋለህ፤
 12ተለይቼህ ስሃድ የእግዚአብሔር መንፈስ የት እንደሚወስድህ አላ ውቅም፤ ታዲያ ሂጂ ለአክዓብ ከነገርሁት በኋላ ሳያገኝህ ቢቀር እኔን ይገድለኛል፤ ነገር ግን እኔ ባሪያህ ከጌልማሳኑቴ ጀምሮ እግዚአብሔርን አመልካለሁ።¹³ ጌታዬ ሆይ፤ ኤልሳቤል የእግዚአብሔርን ነቢያት ባሰገደ ለች ጊዜ ምን እንዳደረግሁ አልሰማህም? መቶውን የእግዚአብሔር ነቢያት ወሰጄ አምሳ አምሳውን በሁለት ዋሻ በመሸሸግ እህልና ውሃ ሰጠኝቸው።¹⁴ ታዲያ አገተ ሂጂ ለጌታዬ፤ 'ኤልያስ እዚህ አለልህ' እንድለው ትፈልጋለህ፤ እርሱም ይገድለኛል!'
 15ኤልያስም፤ "በሬቱ የቆምሁት ሁሉን የሚገዛ ጌታ እግዚአብሔርን?፤ ዛሬ አክዓብ ፊት በእርግጥ እገለጻለሁ" አለ።

ኤልያስ በቀርሜሎስ ተራራ ላይ

¹⁶ስለዚህ አብድዩ ሂዶ ይህንኑ ለአክዓብ ነገረው፤ አክዓብም ኤልያስን ለማግኘት ሄደ።
 17ኤልያስንም ባየው ጊዜ፤ "እስራኤልን የም ታውክ አገተ ነህ?" አለው።

¹⁸ኤልያስም መልሶ እንዲህ አለ፤ "አን ተና የአባትህ ቤት እንጂ እኔ እስራኤልን አላወክሁም። የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተዋችሁ፤ እነ በአልንም ተከተላችሁ።¹⁹ አሁንም ሕዝቡ በቀርሜሎስ ተራራ እንዲገኙኝ ለመላው እስራኤል ጥሪ አድርግ። ኤልሳቤል ማእድ የሚቀለቡትን አራት መቶ አምሳውን የበአል ነቢያት፤ አራት መቶ ውንም የአሼራ ነቢያት አምጣቸው።"

²⁰ስለዚህ አክዓብ በመላው እስራኤል ጥሪ አደረገ፤ ነቢያቱንም በቀርሜሎስ ተራራ ሰበሰቡ።²¹ ኤልያስም በሕዝቡ ፊት ቀርቦ፤ "በሁለት ሐሳብ የምትዋልሉት እስከ መቼ ድረስ ነው? አምላክ እግዚአብሔር ከሆነ እግዚአብሔርን ተከተሉ፤ በአል አምላክ ከሆነም በአልን ተከተሉ" አለ።

ሕዝቡ ግን አንዲት ቃል አልመለሱም።
 22ከዚያም ኤልያስ እንዲህ አላቸው፤ "እግዚአብሔር ነቢያት የተረፍሁ እኔ ብቻ ነኝ፤ በአል ግን አራት መቶ አምሳ ነቢያት አሉት።²³ ሁለት ወይፈኖች ስጡን፤ እነርሱም አንዱን መርጠው ይውሰዱ፤ በየብልቱም ቁራርጠው፤ በዕንጨት ላይ ያኑሩት፤ ግን እሳት አያንድዱበት፤ እኔም ሁለተኛውን ወይፈን አዘጋጃለሁ፤ በዕንጨትም ላይ አኖረዋለሁ፤ እሳት አላንድብትም።²⁴ ከዚያ እናንተ የአምላካችሁን ስም ጥሩ፤ እኔም የእግዚአብሔርን ስም እጠራለሁ፤ ሰምቶ በእሳት የሚመልሰውም እርሱ እውነተኛ

18:12 2ነገ2:16
 3ሕዝ3:14
 4ሐሥ8:39
 18:15 4*1
 18:17 ኢሳ7:25
 14ሞ14:29:17
 21:20:ኤር38:4
 18:18 ዘ831:16
 1ነገ16:33:21:25
 18:19 ኢሳ19:26
 2ነገ9:22:10:19
 18:20 2ነገ2:25
 4:25
 18:21 4*39:ኢሳ
 24:15:2ነገ17:41:መ
 ዝ100:3:118:27:11
 9:113:ግ4:6:24
 18:22 1ነገ19:10
 ኤር2:8:23:13
 18:24 4*38:ዘፍ
 4:26:ዘ1019:18:ዘሌ
 9:24:14ሞ7:8
 18:26 መዝ115:
 45:135:16:ኢሳ
 41:26:28:44:17
 45:20:346:7:ኤር
 10:5:1*ቆ8:4
 12:2
 18:27 ዕን2:19
 18:28 ዘሌ19:28
 18:29 ዘ29:41
 2ነገ19:12:ኢሳ
 16:12:ኤር10:5
 18:30 1ነገ19:10
 18:31 ዘፍ17:5
 2ነገ17:34
 18:32 ዘ818:7
 ቆ43:17
 18:33 ዘፍ22:9
 18:36 ዘፍ24:12
 ዘ104:5:29:39:41
 ዘጥ16:28:ኢሳ4
 24:14ሞ17:46
 መዝ46:10
 ግ4:22:32

አምላክ ነው።"

ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ፤ "ያልኸው መልካም ነው" አሉ።

²⁵ኤልያስም ለበአል ነቢያት፤ "እናንተ ብዙ ስለ ሆናችሁ በመጀመሪያ አንዱን ወይፈን መርጣችሁ አዘጋጁ፤ የአምላካችሁን ስም ጥሩ፤ ግን እሳት አታንድዱበት" አላቸው።²⁶ ስለዚህ የተሰጣቸውን ወይፈን ወስደው አዘጋጁት።

ከዚያም ከጧት እስከ እኩለ ቀን የበአልን ስም ጠሩ፤ "በአል ሆይ ስማን" እያሉ ጮኹ፤ ድምፅ ግን የለም፤ የሚመልስ አልነበረም፤ በሠሩት መሠዊያ ዙሪያም ጨፈሩ።

²⁷እኩለ ቀንም ላይ ኤልያስ፤ "ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ ጨኹ እንጂ! አምላክ አይደለም እንዴ! ምናልባት በሐሳብ ተውጦ ወይም ሥራ በዝቶበት፤ አልያም በጉዛ ላይ ይሆናል፤ ተኝቶም ከሆነ ቀስቅሱት" እያለ ያፈዝባቸው ጀመር።²⁸ ስለዚህ እየጮኹ እንደ ልማዳቸው ደማቸው እስኪፈስ ድረስ ሰውነታቸውን በሰይፍና በጨቤ ያቁስሉ ነበር።²⁹ እኩለ ቀን ዐለፈ፤ እነርሱም የሠርክ መሥዋዕት እስኪቀርብ ድረስ እየተራወጡ ይዘላብዱ ነበር፤ አሁንም ድምፅ የለም፤ የመለሰና ከቁም ነገር የቈጠረውም አልነበረም።

³⁰ከዚያም ኤልያስ ሕዝቡን በሙሉ፤ "ወደ እኔ ቅረቡ" አላቸው፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ ቀረቡ፤ እርሱም ፈርሶ የነበረውን የእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ።³¹ ከዚያም ኤልያስ፤ "ስምህ እስራኤል ይባላል" ተብሎ የእግዚአብሔር ቃል በመጣለት በያዕቆብ ልጆች ነገድ ቀጥር ልክ ዐሥራ ሁለት ድንጋይ ወስዶ፤³² በድንጋዮቹም ለእግዚአብሔር ስም መሠዊያ ሠራ፤ በመሠዊያውም ዙሪያ ዐሥራ አምስት ሊትር ውም የሚይዝ ጉድጓድ ቁፈረ፤³³ ዕንጨቱን ረበረበ፤ የወይፈኑንም ሥጋ በየብልቱ ከቁረጠ በኋላ በዕንጨቱ ላይ አኖረው። ከዚያም፤ "ውሃ በአራት ጋን ጥልታችሁ፤ በመሥዋዕቱና በዕንጨቱ ላይ አኖሩት" አላቸው።

³⁴ደግሞም፤ "እንደ ገና ጨምሩበት" አላቸው፤ እነርሱም ጨመሩበት።

"ምስተኛም ጨምሩበት" ሲል አዘዛቸው፤ እነርሱም ለምስተኛ ጊዜ ጨመሩበት።
 35ውሃ ውም በመሠዊያው ዙሪያ ፈሰሰ፤ ጉድጓዱ ጎም ሞላው።

³⁶የሠርክ መሥዋዕት በሚቀርብበትም ጊዜ ኤልያስ ወደ መሠዊያው ቀረብ ብሎ እንዲህ ሲል ጸለየ፤ "የአብርሃም፤ የይስሐቅና

³² 15 ሊትር ያህል ነው

የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ የእስራኤል ክምላክ መሆንህ፤ እኔም የአንተ አገልጋይ መሆኔና ይህን ሁሉ በትእዛዝ እንዳደረግሁ ዛሬ ይታወቅ።³⁷ ይህ ሕዝብ፤ አንተ ክምላክ እግዚአብሔር እውነተኛ መሆንህንና ልባቸውን የመለሰሽው አንተ መሆንህን ያውቁ ዘንድ እባክህ ስማች፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህ መልስ ስልኝ።”

³⁸ከዚያም የእግዚአብሔር እሳት ወርዳ መሥዋዕቱን፤ ዕንጨቱን፤ ድንጋዬንና ዐፈሩን ፈጽሞ በሳች፤ በጉድጓዱ ውስጥ ያለውንም ውሃ ላሰች።

³⁹ሕዝቡም ሁሉ ይህን ሲያዩ፤ በግንባራቸው ተደፍተው፤ “ክምላክ እግዚአብሔር እርሱ እውነተኛ ነው! እግዚአብሔር እርሱ እውነተኛ ክምላክ ነው!” አሉ።

⁴⁰ከዚያም ኤልያስ፤ “የበአልን ነቢያት ያዟቸው! አንድም ሰው እንዳያመልጥ” ሲል አዘዘ፤ ሕዝቡም ያዟቸው፤ ኤልያስም ወደ ቂሶን ወንዝ አውርዶ አሳረዳቸው።

⁴¹ኤልያስም አክዓብን፤ “የከባድ ዝናብ ደምዕ ይሰማልና ሂድና ብላ፤ ጠግሙ” አለው።

⁴²ስለዚህ አክዓብ ሊበላና ሊጠጣ ሄደ፤ ኤልያስ ግን ወደ ቀርጫሎስ ተራራ ጫፍ ወጣ፤ ፊቱንም በጉልበቶቹ መካከል አድርጎ ወደ መሬት አቀረቀረ።

⁴³አገልጋዩንም፤ “ውጣና ወደ ባሕሩ ተመልከት” አለው።

አገልጋዩም ሂዶ ተመለከተና፤ “በዚያ ምንም የለም” አለው።

ኤልያስ ሰባት ጊዜ፤ “እንደ ገና ሂድ” አለው።

⁴⁴በሰባተኛው ጊዜ አገልጋዩ፤ “እነሆ፤ የሰው እጅ የምታህል ትንሽ ደመና ከባሕሩ እየወጣች ነው” አለው።

ኤልያስም፤ “ሂድና አክዓብን፤ ‘ዝናቡ ሳያግድህ፤ ሠረገላህን ጭነህ ውረድ’ ብለህ ንገረው” አለው።

⁴⁵ወዲያውኑም ሰማዩ በጥቅር ደመና ተሸፈነ፤ ነፋሱ ነፈሰ፤ ከባድ ዝናብ ጣለ፤ አክዓብም በሠረገላ ተቀምጦ ወደ ኢይዝራኤል ሄደ።⁴⁶የእግዚአብሔርም ጎይል በኤልያስ ላይ ወረደ፤ ኤልያስም ልብሱን ከፍ አድርጎ በቀበቶው ካጠበቀ በኋላ እስከ ኢይዝራኤል ድረስ በአክዓብ ፊት ሮጠ።

ኤልያስ ወደ ኮሬብ ኩበለለ

19 አክዓብ በዚህ ጊዜ፤ ኤልያስ ያደረገውን በሙሉ፤ ነቢያቱንም ሁሉ እንዴት በሰይፍ እንዳስገደላቸው ለኤልሳቤል ነገራት።²ስለዚህም እርሷ፤ “ነገ በዚህ

18፡37 ኢ.ሰ.4፡24
 18፡38 ቀ.24፡110
 19፡18፤ዘለ.9፡24፤2፡7
 1፡10፤ዘ.5፡21፤26፤
 2ዘ.5፡7፤ኢ.ዮ.1፤16
 18፡39 ቀ.21፡110
 9፡24፤መ.14፡6፤10
 18፡40 ዘ.22፡20፤
 ዘ.8፡17፤12፤መ.4፡7፤2
 7፡11፤18
 18፡42 14ሙ
 12፤ 17፤ዮ.6፤18
 18፡44 ኢ.ሰ.6፤15፤
 ሉ.ቃ.12፤54
 18፡45 14ሙ
 29፡1፤1፡78፤36፤
 ኢ.ዮ.37፤13፤ሆ.ሲ.1፤4
 18፡46 መ.43፤10፤
 14ሙ.11፡6፤2፡7
 4፤29፡9፤1፤
 ሉ.ቃ.1፤35፤14፤
 19፡1 ዘ.22፡20፤
 1፡7፤16፤31
 19፡2 ሩ.ት.1፤17፤
 መ.113፤4፤ኢ.ር.
 20፡10፤26፤21፤
 36፤26

19፡3 ዘ.19፡17፤
 31፤21፤ኢ.ሰ.19፡2
 19፡4 ዘ.11፤15፤
 ኢ.ዮ.6፤9፤7፤16፤
 10፤1፤30፤4፤መ.169፤1
 9፤ኢ.ር.20፤18፤
 ዮ.5፤18
 19፡5 ዘ.16፤7፤
 28፤11
 19፡8 ዘ.3፤1፤
 24፤18፤ግ.8፤4፤2
 19፡9 ዘ.33፤9፤
 ዘ.33፤22
 19፡10 ዘ.25፤13፤
 ዘ.83፤1፤16፤1፡7፤18፤22፤
 30፤ኢ.ር.5፤11፤9፤2፤ኤ
 ሙ.22፤3፤ሮሜ
 11፤13፤፡7፡4፤18
 19፡11 ዘ.14፤21፤
 33፤19፤34፤2፡7፡7
 2፤1፤፡5፡1፤6፤
 ግ.8፤17፤13
 19፡12 ቀ.11፤110
 3፤2፤1፡4ሙ.14፤6፤
 ኢ.ዮ.4፤16፤ዘ.4፤6፤
 2፡4፤12፤9

ሰዓት ያንተንም ነፍስ ከእነዚያ እንደ አንዱ ነፍስ ሳላደርጋት ብቀር አማልክት እንዲህ ያድርጉብኝ፤ ከዚህ የባሰም ያምጡብኝ” ስትል ወደ ኤልያስ መልእክተኛ ላከች።

³ኤልያስም ፈርቶ ስለ ነበር፤ ሕይወተኑን ለማትረፍ ሲል ሸሸ። በይሁዳ ምድር ወዳ ለችው ወደ ቤርሳቤህ እንደ መጣም አገ ልጋዩን በዚያ ተወው፤ ፋቦምድረ በዳም ውስጥ የአንድ ቀን መንገድ ተጓዘ፤ ወደ አንድ ክትክታ ዛፍ እንደ መጣም፤ ከሥሩ ተቀምጦ፤ ይሞት ዘንድ “እግዚአብሔር ሆይ፤ በቅቶኛል፤ እኔ ከቀደሙት አባቶቼ አልበልጥምና ነፍሴን ወሰዳት” ብሎ ጸለየ። ከዚያም ከዛፍ ሥር ተጋደመ፤ እንቅልፍም ወሰደው።

በድንገትም አንድ መልአክ ነካ አደረገውና፤ “ተነሥና ብላ” አለው። ህወር ብሎ ሲመለከትም፤ እነሆ፤ በፍም የተጋረጠ እንጎጎና አንድ ገንቦ ውሃ ከራስጌው አገኘ፤ ከበላና ከጠጣም በኋላ ተመልሶ ተኛ።

⁷የእግዚአብሔርም መልአክ እንደ ገና መጥቶ ነካ አደረገውና፤ “ሩቅ መንገድ ስለምትሄድ ተነሥና ብላ” አለው። ስለዚህም ተነሥቶ በላ፤ ጠጣም፤ በምግብም ብርታት አግኝቶ ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወደ ኮሬብ እስኪደርስ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ተጓዘ፤ ምስጢርም ወደ አንዲት ዋሻ ገብቶ ዐደረ።

እግዚአብሔር ለኤልያስ ተገለጠለት

የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እርሱ መጣ፤ “ኤልያስ ሆይ፤ እዚህ ምን ታደርጋለህ?” አለው።

¹⁰እርሱም፤ “እኔ ለሰራዊት ጌታ ለእግዚአብሔር እጅግ ቀንቻለሁ፤ እስራኤላውያን ኪዳንህን ትተዋል፤ መሠዊያዎችህን አፍርሰዋል፤ ነቢያትህንም በሰይፍ ገድለ

ዋልና። የቀረሁት እኔ ብቻ ነኝ፤ አሁንም እኔን ለመግደል ይፈልጋሉ” አለ።

¹¹እግዚአብሔርም፤ “እግዚአብሔር በዚያ ያልፋልና ወደ ተራራው ወጥተህ በእግዚአብሔር ፊት ቁም” አለው።

ከዚያም ታላቅና ጎይለኛ ነፋስ ተራሮቹን ሰነጣጠቀ፤ አለቶችንም በእግዚአብሔር ፊት ብትንትናቸውን አወጣ፤ እግዚአብሔር ግን በነፋሱ ውስጥ አልነበረም፤ ከነፋሱም ቀጥሎ የምድር መነዋወጥ ሆነ፤ እግዚአብሔር ግን በምድር መነዋወጡ ውስጥ አልነበረም።¹²ምድር መነዋወጡም ቀጥሎ እሳት መጣ፤ እግዚአብሔር ግን በእሳቱ

³ ወይም ኤልያስ አይቶ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል

ውስጥ አልነበረም፤ ከእሳቱም ቀጥሎ ለስ ለስ ያለ ድምፅ ተሰማ።¹³ኤልያስም ይህን ሲሰማ፣ ፊቱን በመጥናጸፊያው ሸፍኖ ወጣና በዋሻው ደጃፍ ቆመ።

ከዚያም፣ “ኤልያስ ሆይ፤ እዚህ ምን ታደርጋለህ?” የሚል ድምፅ ሰማ።

¹⁴እርሱም፣ “እኔ ሁሉን ለሚችል ጌታ ለእኝ ዘአብሔር እጅግ ቀንቻለሁ፤ እስራኤላውያን ከዳንህን ትተዋል፤ መሠዊያዎችህን አፍር ሰዋል፤ ነቢያትህንም በሰይፍ ገድለዋልና። የቀረሁት እኔ ብቻ ነኝ፤ አሁንም እኔን ለመግደል ይፈልጋሉ” አለ።

¹⁵እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፤ “በመጣበት መንገድ ተመልሰህ ወደ ደማስቆ ምድረ በዳ ሂድ፤ እዚያ ስትደርስም አዛሄልን በሶርያ ላይ እንዲነገሥ ቅጣው።

¹⁶እንዲሁም የናሚሲን ልጅ ኢዩን በእስራኤል ላይ እንዲነገሥ ቅጣው፤ ደግሞም ነቢይ ሆኖ በእግርህ እንዲተካ የአቤል ምሐላን ሰው የሚፋጥን ልጅ ኤልሳዕን ቅጣው።

¹⁷ከአ ዛሂል ሰይፍ ያመለጠውን ኢዩ ይገድለ ዋል፤ ከኢዩ ሰይፍ ያመለጠውን ደግሞ ኤልሳዕ ይገድለዋል።¹⁸እኔም ጉልበታ ቸው ለበአል ያልተንበረከ ከውንና አፋቸው ምስሉን ያልሳመውን ሰባት ሺህ ሰዎች በእስራኤል አስቀራለሁ።”

የኤልሳዕ መጠራት

¹⁹ስለዚህ ኤልያስ ከዚያ ተነሥቶ ሲሂድ የሥፍራን ልጅ ኤልሳዕን ሀሥራ ሁለት ጥማድ በሬ አውጥቶ ራቱ በሀሥራ ሁለተኛው ጥማድ በሬ ሲያርስ አገኘው። ኤልያስም ወደ እርሱ ወጥቶ መጥናጸፊያውን በላዩ ጣለበት።²⁰ከዚያም ኤልሳዕ በሬዎቹን ትቶ ኤልያስን ተከትሎ እየሮጠ፣ “አባቴንና እናቴን ስሜ እንድሰናበታቸው ፍቀድልኝ፤ ከዚያም እከ ተልሃለሁ” አለው።

ኤልያስም መልሶ፣ “እኔ ምን ያደረግህ ሁህ ነገር አለ? ልትመለስ ትችላለህ” አለው።

²¹ስለዚህም ኤልሳዕ ትቶት ተመለሰ። ሁለቱን በሬዎቹን ወስዶ ዐረደ፤ የፅርሻ ዕቃውን አንድዶ ሥጋቸውን በመቀቀል ለሕዝቡ ሰጠ፤ እነርሱም በሉ። ከዚያም ኤልያስን ለመከተል ሂደ፤ ረዳቱም ሆነ።

ቤን ሀዳድ ሰማርያን ወጋ

20 በዚህ ጊዜ የሶርያ ንጉሥ ቤን ሀዳድ መላ ስራዊቱን በአንድነት አሰባ ሰበ፤ ከእርሱም ጋር ሠላሳ ሁለት ነገሥታት ከነፈረሰቻቸውና ከነሠረገሎቻቸው አብረውት ነበሩ፤ ወጥቶም ሰማርያን ከሶ

19:13 ስዕ3:6
19:14 171
18:22:1 ስዕ11:3
19:15 27:78:7-15
19:16 ፋ21፣ ስዕ7:22፣27:21፣ 3:11፣9:6
19:17 27:78:12፣ 29:10፣32:12፣17፣ 13:3፣7:22፣ኤር 48:44፣አዎ1:4
19:18 ሆሌ13:2፣ ስዕ11:4
19:19 ስዕ41:42፣ 27:72:8፣14፣
19:20 ሉቃ9:61
19:21 ፋ16፣ 14ጠ፡6፣14

ወጋት።²ወደ ከተማዬቱም መልእክተኞች በመላክ የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብን እንዲህ አለው፤ “ቤን ሀዳድ እንዲህ ይላል፤³ ብርና ወርቅህ የእኔ ነው፤ የሚያማምሩት ሚስቶችህና ልጆችህም የእኔ ናቸው።”

⁴የእስራኤልም ንጉሥ፣ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፤ ልክ እንዳልኸው ነው እኔም ሆንሁ የእኔ የሆነው ሁሉ የአንተ ነው” ሲል መለሰለት።

⁵መልእክተኞቹም እንደ ገና መጥተው እንዲህ አሉት፤ “ቤን ሀዳድ የሚለው ይህ ነው፤ ‘ብርህንና ወርቅህን፣ ሚስቶችህንና ልጆችህን እንድትሰጠኝ ልኬብህ ነበር፤ ሆኖም ነገ በዚህ ጊዜ ቤተ መንግሥትህንና የሹማምትህን ቤቶች እንዲበረብሩ፤ ሹማ ምቴን እልካቸዋለሁ። እነርሱም ማናቸውንም ለአንተ ዋጋ ያለውን ሁሉ በእጃቸው በማስገባት ይወስዱታል።”

⁷የእስራኤልም ንጉሥ የአገሩን ሽማግሌዎች ሁሉ ጠርቶ፣ “ይህ ሰው እንዴት ጠብ እንደሚፈልግ ታያላችሁ! ሚስቶቹንና ልጆቹን፣ ብሬንና ወርቁን እንዳስረከበው በጠየቀኝ ጊዜ አልከለክሁትም” አላቸው።

⁸ሽማግሌዎቹና ሕዝቡም ሁሉ፣ “የሚልህን አትቀበለው፤ የጠየቀህንም እሺ አትበለው” አሉት።

⁹ስለዚህ ለቤን ሀዳድ መልእክተኞች፣ “ለጌታዬ ለንጉሡ፣ ‘እኔ ባሪያህ በመጀመሪያ ያልኸኝን ሁሉ አደርጋለሁ፤ ያሁኑን ጥያቄህን ግን ልፈጽመው አልችልም’ ብላችሁ ንገሩት” አላቸው። መልእክተኞቹም ይህንን ይዘው ተመለሱ።

¹⁰ከዚያም ቤን ሀዳድ፣ “ለሚከተለኝ ሰው ሁሉ የሰማርያ ዐፈር አንዳንድ ዕፍኝ የሚዳረስ ሳይሆን ቢቀር፣ አማልክት ይህን ያድርጉብኝ፤ ከዚህ የባሰም ያምጡብኝ” ሲል ሌሎች መልእክተኞችን ወደ አክዓብ ላከ።

¹¹የእስራኤልም ንጉሥ፣ “ታዋቂ ለጦር ነት የሚወጣ ሰው የጦር ትጥቁን እንደ ፈታ ሰው መደንፋት የለበትም” ብላችሁ ንገሩት” አላቸው።

¹²ቤን ሀዳድ ይህን መልእክት የሰማው አብረውት የነበሩት ነገሥታት በድንኳኖቻቸው ውስጥ ሆነው በሚጠጠቡት ጊዜ ነበር፤ ቤን ሀዳድ ሰዎቹን፣ “በሉ ለጦርነት ተዘጋጁ” አላቸው፤ ስለዚህ ከተማዬቱን ለመውጋት ተዘጋጁ።

አክዓብ ቤን ሀዳድን ድል አደረገ

¹³በዚያን ጊዜ አንድ ነቢይ ወደ እስራኤል

20:1 171:13፣32፣ 15:18
20:7 14ጠ፡11፣3፣ 27:5፣7
20:10 24ጠ፡ 22፣43
20:11 ምላ27:1፣ ኤር9:23፣አዎ2:14
20:12 171:6፣9
20:13 ስዕ6:7፣ ስዕ46:8

¹² ወይም ሉቃ ተብሎ ለተረጎም ይችላል፤ በፋ 16 ላይም እንደዚሁ

ንጉሥ ወደ አክዓብ መጥቶ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ይህን ብዙ ሰራዊት ታያለህን? ዛሬ በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ታውቃለህ’” አለው።

¹⁴አክዓብም፣ “ይህን የሚያደርገው ማን ነው?” ሲል ጠየቀ።

ነቢዩም፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ይህን የሚያደርጉት የየአውራጃው አዛዥ የሆኑ ወጣት መኮንኖች ናቸው’” አለው።

“ታዲያ ጦርነቱን የሚጀምረው ማን ነው?” ሲል ጠየቀ።

ነቢዩም፣ “አንተው ትጀምራለህ” ብሎ መለሰ።

¹⁵ሰለዘህ አክዓብ የየአውራጃው አዛዥ የሆኑትን ሁለት መቶ ሠላሳ ሁለት ወጣት መኮንኖች ጠራ፤ ከዚያም የቀሩትን እስራኤላውያን ሰበሰበ፤ እነዚህም በአጠቃላይ ሰባት ሺህ ነበሩ። ¹⁶እነርሱም ቤን ሀዳድና ከእርሱ ጋር ተባብረው የነበሩት ሠላሳ ሁለቱ ነገሥታት በድንኳኖቻቸው ውስጥ ሰክረው ሳለ እኩለ ቀን ላይ መጡ። ¹⁷በግንባር ቀደምትነት የወጡት ግን፣ የየአውራጃው አዛዥ የሆኑት ወጣት መኮንኖች ነበሩ።

በዚህ ጊዜ ቤን ሀዳድ ሰላዮች ልኮ ነበርና እነርሱም፣ “ሰዎች ከሰማርያ ወጥተው ወደዚህ በመምጣት ላይ ናቸው” ብለው ነገሩት።

¹⁸እርሱም፣ “አመጣጣቸው ለሰላምም ይህን ለጦርነት ከነሕይወታቸው ይዛችሁ አምጧቸው” አለ።

¹⁹የየአውራጃው አዛዥ የሆኑ ወጣት መኮንኖችም ሰራዊቱን አስከትለው ከከተማ ይቱ ወጡ። ²⁰እያንዳንዱም በፊቱ የገጠመውን ጠላት ገደለ፤ ሰርያውያን ሸሹ፤ እስራኤላውያንም ያሳድጁቸው ጀመር። የሰርያ ንጉሥ ቤን ሀዳድ ግን በፈረሱ ላይ ሆኖ ከጥቂት ፈረሰኞቹ ጋር አመለጠ። ²¹የእስራኤል ንጉሥ አክዓብም ወደ ፊት በመግፋት ፈረሰኞችን ሠረገሎችን ማረከ፤ በሰርያ ውያንም ላይ ከባድ ጉዳት አደረሰባቸው።

²²ከዚያም በኋላ ነቢዩ ወደ እስራኤል ንጉሥ መጥቶ፣ “በሚመጣው የጸደይ ወራት የሰርያ ንጉሥ ተመልሶ ይመጣብሃልና በርታ፤ ምን ማድረግ እንዳለብህም ዕውቅ” አለው።

²³በዚያኑ ጊዜም የሰርያ ንጉሥ ሹማምት እንዲህ ሲሉ መከሩት፣ “አማልክታቸው የኩረብታ አማልክት ናቸው፤ ያየሉብንም ከዚህ የተነሣ ነው። በሜዳ ላይ ብንገጥማቸው ግን እኛ እንደምናይልባቸው አያጠራ

20:14 መሳ1:1
20:16 1ነገ16:9
20:22 መሳ6:8
2ሳመ11:1
20:23 ቀ28:አሳ
36:20:ፎግ1:21-23

ጥርም። ²⁴እንግዲህ እንዲህ አድርግ፤ ነገሥታቱን በሙሉ ከአዛዥነታቸው አስነሣ፤ በቦታቸውም ሌሎች ሹማምት አድርግ። ²⁵ከእስራኤል ጋር በሜዳው ላይ እንዲጋጠም በፈረሱ ፈንታ ፈረሰ፤ በሠረገላው ፈንታ ሠረገላ በመተካት፤ እንደ ተደመሰሰው ያለ ሰራዊት አቋቁም፤ ከዚያ በኋላ ከእነርሱ ይበልጥ እኛ እንደምንበረታ አያጠራጥርም።” ንጉሡም ባቀረቡት ሐሳብ ተስማማ፤ እንዳሉትም አደረገ።

²⁶በተከታዩም የጸደይ ወራት ቤን ሀዳድ ሰርያውያንን አሰባስቦ እስራኤልን ለመውጋት ወደ አፈቅ ወጣ። ²⁷እስራኤላውያንም እንደዚሁ ተሰብስበው ስንቅ ከተሰጣቸው በኋላ ሊገጥሟቸው ተሰልፈው ወጡ። ሰርያውያን አገር ምድሩን ሞልተውት ሳለ፣ እስራኤላውያን ግን እንደ ሁለት ትናንሽ የፍያል መንጋ ሆነው ከፊት ለፊታቸው ሰፈሩ።

²⁸የእግዚአብሔርም ሰው ወጥቶ ለእስራኤል ንጉሥ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ሰርያውያን እግዚአብሔር የኩረብታ እንጂ የሽለቆ አምላክ አይደለም ብለዋልና ይህን ስፍር ቀጥጥ የሌለው ሰራዊት በእጅህ አሳልፌ እስጥሃለሁ፤ አንተም እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ታውቃለህ’” አለው።

²⁹በየሰፈሩበትም ቦታ ሰባት ቀን ከተፋጠጡ በኋላ በሰባተኛው ቀን ጦርነት ገጠሙ። እስራኤላውያንም በአንዲት ጀምበር ከሰርያ ውያን ሰራዊት መቶ ሺህ እግረኛ ገደሉ። ³⁰የቀሩት ወደ አፈቅ ከተማ ሸሹ። በዚያም በሃያ ሰባቱ ሺህ ላይ ቅጥፍ ተንዶ ወደቀባቸው። ቤን ሀዳድም ወደ ከተማ ይቱ ሸሸቶ በመሄድ ወደ አንዲት እልፍኝ ገብቶ ተደበቀ።

³¹ሹማምቱም፣ “የእስራኤል ቤት ነገሥታት መሐሪዎች መሆናቸውን ሰምተናል፤ አሁንም እንነሣና በወገባችን ላይ ማቅታጥቀን፣ በራሳችን ላይ ገመድ ጠምጥመን ወደ እስራኤል ንጉሥ እንሂድ፤ ምናልባትም ሕይወትህን ያተርፋት ይሆናል” አሉት።

³²እነርሱም በወገባቸው ላይ ማቅታጥቀው፣ በራሳቸው ላይ ገመድ ጠምጥመው ወደ እስራኤል ንጉሥ በመሄድ፣ “አገልጋይህ ቤን ሀዳድ፣

‘እባክህ በሕይወት እንድናርፍ ፍቀድልኝ’ ብሎ ይለምንሃል” አሉት።

ንጉሡም፣ “እስካሁን በሕይወት አለን? ወንድሜ እኮ ነው” አለ።

³³ሰዎቹም ይህን በደግ በመተርጎም ቃሉን ከአፉ ቀበል አድርገው፣ “አዎን ቤን ሀዳድ

20:26 ቀ30:
1ሳመ4:1፣2ሳመ11:1፣2ነገ13:17
20:27 መሳ6:6
1ሳመ13:6
20:28 ቀ23:110
6:7፣ኢር16:19-21
20:30 ቀ26:
1ነገ22:25፣መዝ62:4
፣ኢሳ26:21 ፣30:13
20:31 ዘፍ37:34፣
ኢዳ41:3

ወንድምህ ነው” አሉት።
ንጉሡም፣ “በሉ ሂዱና አምጡት” አላቸው፤ ቤን ሀዳድም በመጣ ጊዜ፣ አክዓብ ሠረገላው ላይ እንዲወጣ አደረገው።

³⁴ቤን ሀዳድም፣ “አባቴ ከአባትህ የወሰዳቸውን ከተሞች እመልሳለሁ፤ አባቴ በሰማርያ እንዳደረገው ሁሉ፣ አንተም በደማስቆ የራስህን ገበያ ማቋቋም ትችላለህ” አለው።

አክዓብም፣ “እንግዲያውስ ስምምነት አድርገን በነጻ እለቅሃለሁ” አለው፤ ስለዚህም ከእርሱ ጋር የውል ስምምነት አድርጎ ለቀቀው።

አንድ ነቢይ በአክዓብ ላይ ፈረደ

³⁵ከነቢያት ልጆች አንዱ ንደኛውን በእግዚአብሔር ቃል ታዞ፣ “ምታኝ” አለው፤ ሰውየው ግን ፈቃደኛ አልሆነም።

³⁶ስለዚህም ነቢዩ፣ “ለእግዚአብሔር ባለ መታዘዝህ፣ ከእኔ ተለይተህ እንደ ሄድህ አንበሳ ይገድልሃል” አለው። ሰውየው ከሄደ በኋላ አንበሳ አግኝቶ ገደለው።

³⁷ነቢዩም ሌላ ሰው አግኝቶ፣ “እባክህ ምታኝ” አለው። ስለዚህ ያ ሰው መትቶ አቁሰለው።

³⁸ከዚያም ነቢዩ ሄዶ ከመንገድ ዳር በመቆም፣ ንጉሡን ይጠባበቅ ጀመር። የራሱን መጠምጠሚያ ወደ ታች አውርዶ ዐይኖቹን በመሸፈንም፣ ማንነቱ እንዳይታወቅ አደረገ። ³⁹ንጉሡ በዚያ በሚያልፍበትም ጊዜ፣ ነቢዩ ጠርቶት እንዲህ አለው፣ “እኔ አገልጋይህ በተፋፋ መው ጦርነት መካከል ገብቼ ሳለሁ፣ አንድ ሰው ምርኮኛ ይዞ መጥቶ ‘ይህን ሰው ጠብቅ፣ ቢያመልጥ በገመዱ ትገባለህ ወይም አንድ መክሊት’ ብር ትከፍላለህ” አለኝ። ⁴⁰ታዲያ እኔ አገልጋይህ ሥራ በዝቶብኝ ወዲያ ወዲህ ስል ሰውየው አምልጦ ሄደ።”

የእስራኤልም ንጉሥ፣ “ራስህ ፈርደሃል፤ ይኸው ይፈጸምብሃል” አለው።

⁴¹ከዚያም ነቢዩ መጠምጠሚያውን በፍጥነት ከዐይኑ ላይ አነሣ፣ የእስራኤልም ንጉሥ ያ ሰው ከነቢያት አንዱ መሆኑን ዐውቀ። ⁴²ነቢዩም ንጉሡን አለው፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ‘እኔ ፈጽሞ ይገደልካ ያልሁትን ሰው ለቀኝዎልና በገመዱ ትገባለህ፤ በሕዝቡም ፈንታ ያንተ ሕዝብ በገመዱ ይገባል።” ⁴³የእስራኤልም ንጉሥ ተበሳጭቶና ተቈጥቶ ሰማርያ ወዳለው ቤተ መንግሥቱ ሄደ።

የናቡቴ የወይን ተክል ቦታ

21 ከጥቂት ጊዜ በኋላ በኢይዝራኤላዊው በናቡቴ የወይን ተክል ቦታ ላይ አንድ

20:34 ዘፍ:10:22፣ 14:15፣ ዘዐ23:32፣ 24።8:6፣ 1፣ 7፣ 115:20፣ ኦር49:23-27
20:35 14።10:5፣ 1፣ 7፣ 113:21፣ አጥ7:14
20:36 1፣ 7፣ 113:24
20:39 ኢሳ:2:14
20:40 24።12:5፣ 14:13
20:42 ኢሳ:2:14፣ 24።12:7፣ ኦር48:10
20:43 1፣ 7፣ 21:4

ነገር ደረሰ፤ ቦታውም በኢይዝራኤል ውስጥ ከሰማርያ ንጉሥ ከአክዓብ ቤተ መንግሥት አጠገብ ነበር። ²አክዓብም ናቡቴን፣ “የወይን ተክል ቦታህ ከቤተ መንግሥቱ አጠገብ ስለ ሆነ፣ የአትክልት ቦታ እንዳደርገው ልቀቅልኝ፤ በምትኩ ከዚህ የበለጠ የወይን ተክል ቦታ እስጥሃለሁ፤ የተሻለ ሆኖ ከታየህም የሚያወጣውን ገዝብ እከፍልሃለሁ” አለው።

³ናቡቴ ግን፣ “ዐፅመ ርስቴን እለቅልህ ዘንድ እግዚአብሔር አይበለው” ሲል መለሰለት።

⁴ኢይዝራኤላዊው ናቡቴ፣ “ዐፅመ ርስቴን አልለቅልህም” ስላለው፣ አክዓብ ተበሳጭቶና ተቈጥቶ ወደ ቤቴ ገባ፤ አኩርፎም በዐልጋው ላይ ተኛ፣ ምግብም መብላት ተወ።

⁵ሚስቱ ኤልሳቤልም ወደ እርሱ ገብታ፣ “እስከዚህ የተበላጩኸው፣ ምግብስ የማትበላው ለምንድን ነው?” ብላ ጠየቀችው።

⁶እርሱም፣ “ኢይዝራኤላዊውን ናቡቴን፣ ‘የወይን ተክል ቦታህን ሽጥልኝ፤ ከፈለግህም በምትኩ ሌላ የወይን ቦታ እስጥሃለሁ’ አልሁት፤ እርሱ ግን፣ ‘የወይን ተክል ቦታዬን አልለቅልህም’ ስላለኝ ነው” አላት።

⁷ሚስቱ ኤልሳቤልም፣ “አንተ አሁን የእስራኤል ንጉሥ ትባላለህ? በል ተነሥና እህል ቅመስ፤ ደስም ይበልህ፤ የኢይዝራኤላዊውን የናቡቴን የወይን ተክል ቦታ እኔ እንድታገኝ አደርግሃለሁ” አለችው።

⁸ስለዚህ በአክዓብ ስም ደብዳቤዎች ጻፈች፤ በገዛ ማሳተሙም አትማ በናቡቴ ከተማ አብረውት ለሚኖሩ ሽማግሌዎችና መኪንንት ላከች። ⁹በደብዳቤዎቹም ላይ እንዲህ ስትል ጻፈች፡

“የአንድ ቀን ጾም ዐውጃ፤ ናቡቴንም በሕዝቡ መካከል ከፍ ባለ ቦታ ላይ አስቀምጡት። ¹⁰እንዲሁም ሁለት የሐሰት ምስክሮች ከፊት ለፊት አስቀምጡና፣ ‘እግዚአብሔርንም ንጉሡንም ሰድቦአል’ ብለው ይመስክሩበት፤ ከዚያም አውጥታችሁ በድንጋይ ወግራችሁ ግደሉት።”

¹¹ስለዚህ በናቡቴ ከተማ የሚኖሩ ሽማግሌዎችና መኪንንት በደብዳቤዎቹ ላይ እንደ ጻፈችላቸው አደረጉ። ¹²የአንድ ቀን ጾም ዐውጃ፤ ናቡቴንም በሕዝቡ መካከል ከፍ ባለ ቦታ ላይ አስቀምጡት። ¹³ከዚያም ሁለት የሐሰት

²39 34 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
⁴2 የዕብራይስጡ ቃል ሰውን ወይም ፉሳን ፈጽሞ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠት የሚለውን ያመለክታል።

21:1 14።29:1፣ 2፣ 7፣ 19:21፣ 10:1
21:3 ዘሉ25:23
21:4 14።28:23፣ 1፣ 7፣ 20:43
21:7 14።8:14
21:8 ዘፍ38:18፣ 24።11:14
21:10 ዘዐ22:28፣ ዘሉ24:15፣ 16፣ ዘዳ13:13፣ ሐሥ6:11
21:12 ኢሳ58:4
21:13 ዘሉ24:16

ምስክሮች መጥተው ከፊት ለፊቱ ተቀመጡ፤ በሕዝቡም ፊት፤ “ናቡ-ቴ እግዚአብሔርንና ንጉሡን ሰድቦአል” ብለው መሰከሩበት። ስለ ዚህ ከከተማዬቱ ውጭ ወስደው በድንጋይ ወግረው ገደሉት።¹⁴ ከዚያም ለኤልሳቤል፤ “ናቡ-ቴ በድንጋይ ተወግሮ ሞቶአል” ብለው ላኩባት።

¹⁵ኤልሳቤልም በድንጋይ ተወግሮ መሞተችን ወዲያው እንደ ሰማች አክዳብን፤ “ናቡ-ቴ በድንጋይ ተወግሮ ሞቶአል፤ በል ተነሣና ኢይዝራኤልዊው ናቡ-ቴ ሊሸጥልህ ያል ፈለገውን የወይን ተክል ቦታ በርስትነት ውሰደው” አለችው።¹⁶ አክዳብ የናቡ-ቴን ሞት ሲሰማ የናቡ-ቴን የወይን ተክል ቦታ በርስትነት ለመያዝ ተነሥቶ ወረደ።

¹⁷ከዚያም የእግዚአብሔር ቃል ወደ ቴስብያዊው ወደ ኤልያስ እንዲህ ሲል መጣ፤¹⁸ “ተነሣና በሰማርያ ሆኖ የሚገዛውን የእስራኤልን ንጉሥ አክዳብን ትገናኝ ዘንድ ውረድ፤ የናቡ-ቴን የወይን ተክል ቦታ በርስትነት ለመያዝ ሃይ አሁን እዚያው ይገኛል።¹⁹ እንዲህም በለው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሰውየውን ገደልኸው፤ ደግሞ ርስቱን ልትወስድ? ከዚያም እንዲህ በለው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ውሾች የናቡ-ቴን ደም በላሰብት ቦታ የአን ተንም ደም ውሾች እንዲሁ ይልሱታል!’”

²⁰አክዳብም ኤልያስን፤ “ጠላቴ ሆይ አገኘኸኝን?” አለው።

ኤልያስም መልሶ እንዲህ አለው፤ “በእግዚአብሔር ፊት የተጠላውን ነገር ለማድረግ ራሱን ሸጠሃልና አምን አግኝቼሃለሁ።²¹ እነሆ ክፉ ነገር አመጣብሃለሁ፤ ዘርህን ፈጽሜ አጠፋለሁ፤ ባሪያም ይሁን ነጻ እያንዳንዱን የአክዳብን የመጨረሻ ወንድ ልጅ ከእስራኤል እጠርጋለሁ።²² ለቀሩ ስላነሣላሽኝና እስራኤልንም ስላሳትሃቸው ቤትህን እንደ ናባጥ ልጅ እንደ ኢዮርብዓም ቤት፤ እንደ አኪያም ልጅ እንደ ባኦስ ቤት አደርገዋለሁ።”

²³ ስለ ኤልሳቤልም እግዚአብሔር፤ ‘በኢይዝራኤል ቅጥር አጠገብኩ ውሾች ኤልሳቤልን ይበላታል’ ይላል።

²⁴ “ደግሞም ከአክዳብ ወገን ሆኖ በከተማ የሞተውን ውሾች ይበሉታል፤ በገጠር የሞተውንም የሰማይ አሞሮች ይበሉታል።”

²⁵ በሚስቱ በኤልሳቤል ተገፋፍቶ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ለማድረግ ራሱን የሸጠ እንደ አክዳብ ያለ ሰው ከቶ አልነበረም።

²⁶ እግዚአብሔር ከእስራኤል ፊት ያሳደዳቸው አሞራውያን እንዳደረጉት ሁሉ፤ እር

21:15 1ሳጦ:8:14
21:19 1ነገ22:38፣
2ነገ9:26:ኢዮ 24:6፣
31:39፣
መግ9:12:68:23፣
ኢሳ14:20:ኤር15:3
21:20 1ነገ18:17፣
2ነገ17:17:ሮግ7:14
21:21 ዘ832:36፣
መግ9:5:2ነገ10:7
21:22 1ነገ12:30፣
16:3
21:23 1ነገ9:10፣
34:36
21:24 ዘ9:40:19፣
ዘ828:26:1ነገ14:11
21:25 1ነገ14:9፣
16:33
21:26 ዘ9:15:16

ሱም ጣይታትን በማምለክ እጅግ የሚያስጸይፍ ርኩሰት ፈጸመ።

²⁷ አክዳብም ይህን ቃል ሲሰማ ልብሱን ቀደደ፤ ማቅ ለብሶ፤ ጸመ፤ በማቅ ላይ ተኛ በሐዘን ኩርምት ብሎም ይሄድ ነበር።

²⁸ ከዚያም እንዲህ የሚል የእግዚአብሔር ቃል ወደ ቴስብያዊው ወደ ኤልያስ መጣ፤²⁹ አክዳብ ራሱን በፊት እንዴት እንዳዋረደ አየህ? ራሱን ስላዋረደ ይህን መከራ በዘመኑ አላመጣበትም፤ ነገር ግን ይህን በቤቱ ላይ የማመጣው በልጁ ዘመን ነው።”

ሚክያስ በአክዳብ ላይ ትንቢት ተናገረ

22:1-28 ተጓ ምብ - 2ዜና 18:1-27

22 በሰርያና በእስራኤል መካከል ለሦስት ዓመት ጦርነት አልነበረም። ጳጳሳትኛው ዓመት ግን የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ የእስራኤልን ንጉሥ ለመጎብኘት ወረደ።³ የእስራኤልም ንጉሥ ሹማምቱን፤ “በገለዓድ የምትኘው ሬማት የእኛ ሆኖ ሳለች፤ ከሰርያው ንጉሥ እጅ ለመመለስ ምንም እንዳላደረግን አታውቁምን?” አላቸው።

⁴ ስለዚህ ኢዮሳፍጥን፤ “በገለዓድ የምትገኘው ሬማት ላይ ለመዝመት አብረኸኝ ለመሄድ ትፈቅዳለህ?” ሲል ጠየቀው።

ኢዮሳፍጥም፤ “እኔ ያው እንደ አንተው ነኝ፤ ሕዝቤ እንደ ሕዝቧ፤ ፈረሶቼም እንደ ፈረሶችህ ናቸው” አለ።⁵ ኢዮሳፍጥም የእስራኤልን ንጉሥ፤ “በመጀመሪያ ግን የእግዚአብሔርን ሐሳብ ጠይቅ” አለው።

⁶ ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ አራት መቶ ነቢያትን በአንድነት ሰብሰቡ፤ “በገለዓድ በምትገኘው ሬማት ላይ ልዝመት ወይስ ልተው?” ሲል ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና ዝመትባት” አሉት።

⁷ ኢዮሳፍጥ ግን፤ “የምንጠይቀው የእግዚአብሔር ነቢይ እዚህ የለምን?” አለ።

⁸ የእስራኤልም ንጉሥ ለኢዮሳፍጥ፤ “መኖሩንም በእርሱ አማካይነት የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምንጠይቀው አንድ ሰው አሁንም አለ፤ ነገር ግን ምን ጊዜም ቢሆን ስለ እኔ ክፉ እንጂ አንዳችም መልካም ትንቢት ተናግሮ ስለማያውቅ እጠላለሁ፤ ይህም ሰው የይምላ ልጅ ሚክያስ ነው” አለ።

⁵23 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጾች፤ ሹልጊትና የሱርብቴ ትርጉም (2ነገ9:26 ይመ)፤ በሮማው ግላ ላይ ይላሉ

21:27 ዘ9:37:34፣
ኢሳ38:15:ኤር4:8
21:29 ዘ10:3፣
20:5:32:14:27ገ
9:26:10:6-10፣
22:20
22:3 ዘ84:43
22:4 2ነገ3:7
22:5 ዘ103:7፣
2ነገ3:11:ኢዮ38:2፣
መግ3:28:73:24፣
107:11
22:6 መግ18:6፣
1ነገ13:18
22:7 ዘጥ:27:21፣
ዘ818:15:1ነገ3:11:5
38
22:8 ቀ*13:ኢሳ
5:20:30:10:ኤር
23:17:ኦሞ5:10

ኢዮሣፍጥም፣ “ንጉሥ እንዲህ ማለት አይገባውም” ሲል መለሰ።

9 ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ ከሹማምቱ አንዱን ጠርቶ፣ “በል የይምላን ልጅ ሚክያስን በፍጥነት አምጣው” አለው።

10 የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ አልባሰ መንግሥታቸውን ለብሰው፣ በሰማርያ ቅጥር በር አጠገብ ባለው አውድ ማሳይ በየዙፋናቸው ተቀምጠው ሳለ፣ ነቢያቱ ሁሉ በፊታቸው ትንቢት ይናገሩ ነበር።

11 በዚህ ጊዜ ሴዴቅያስ የተባለው የክንዓና ልጅ የብረት ቀንዶች አበጅቶ፣ “እግዚአብሔር

እንዲህ ይላል፣ ‘ሰርደውያን እስኪጠፉ ድረስ የምትወጋቸው በእነዚህ ነው’” አለው።

12 የቀሩትም ነቢያት ሁሉ፣ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና በገለጻድ የምትገኘውን ራማትን ወግተህ ድል አድርግ” በማለት በአንድ ቃል ትንቢት ይናገሩ ነበር።

13 ከዚያም ሚክያስን ሊጠራ የሄደው መልእክተኛ፣ “እነሆ፣ ሌሎቹ ነቢያት ንጉሡ ድል እንደሚያደርግ በአንድ ቃል ትንቢት እየተናገሩለት ነውና ያንተም ቃል ከእነርሱ ጋር አንድ እንዲሆን እባክህ መልካም ነገር ተናገር” አለው።

14 ሚክያስ ግን፣ “ሕያው እግዚአብሔርን! ለእርሱ የምነግረው እግዚአብሔር የነገረኝን ብቻ ነው” አለ።

15 እዚያም እንደ ደረሰ ንጉሡ፣ “ሚክያስ ሆይ፣ በገለጻድ በምትገኘው ራማት ላይ እንዘመትባት ወይስ እንተው?” ሲል ጠየቀው።

እርሱም፣ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና ዘምተህ ድል አድርጋት” ብሎ መለሰለት።

16 ንጉሡም፣ “ከእውነት በቀር በእግዚአብሔር ስም አንዳች ነገር እንዳትነግረኝ የማምልህ ስንት ጊዜ ነው?” አለው።

17 ከዚያም ሚክያስ እንዲህ ሲል መለሰ፣ “እስራኤል ሁሉ ጠባቂ እንደሌላቸው በጎች በየተራራው ላይ ተበትነው አየሁ፣ እግዚአብሔርም፣ ‘ይህ ሕዝብ ጌታ የለውም፣ እያንዳንዱ በሰላም ወደየቤቱ ይሄድ’ አለ።”

18 የእስራኤልም ንጉሥ ለኢዮሣፍጥ፣ “ስለ እኔ ክፉ ብቻ እንጂ ከቶ መልካም ትንቢት አይናገርም አላልሁም?” አለው።

19 ከዚያም ሚክያስ እንዲህ አለ፣ “እንግዲህ የእግዚአብሔር ቃል የሚለውን ስማ፣ ‘እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ፣ የሰ

22:11 4:24; 11:83;17:17;16:27;21:28;10:11;1:8-21
22:13 4:8
22:14 ዘጥ:22:18; 14:3;17
22:17 ዘፍ:11:4; ዘጥ:27:17;አ.ሳ 13:14;ፍግጥ:31:8; ግጥ:9:36
22:19 ኢዮ:1:6; 15:8;38:7;መግ 47:8;103:20-21; 148:2;ኢ.ሳ:6:1; 63:15;ኤ.ር:23:18; 22:አገ:1:26; 877:9;ሉቃ:2:13

ማይ ሰራዊት ሁሉ በቀኝና በግራው ቆመው አየሁ፤ 20 እግዚአብሔርም፣ “በገለጻድ በምትገኘው ራማት ላይ ዘምቶ እዚያው እንዲሞት፣ አክዳብን ማን ያስተው?” አለ።

“ታዲያ አንዱ ይህን፣ ሌላውም ያን አለ፤ 21 በመጨረሻም፣ ‘አንድ መንፈስ ወጣ፣ ከዚያም በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ፣ ‘እኔ አስተዋለሁ’” አለ።

22 እግዚአብሔርም፣ ‘እንዴት አድርገህ?’ ሲል ጠየቀው።

“እርሱም፣ ‘እኔ እወጣለሁ፤ በገዛ ነቢያቱም አፍ ሁሉ የሐሰት መንፈስ እሆናለሁ’ አለ።

እግዚአብሔርም፣ “በል እንግዲያው ውጣና አስተው፣ ይሳካልሃል” አለው።

23 “ስለዚህ እነሆ እግዚአብሔር በእነዚህ ሁሉ ነቢያት ላይ አፍ የሐሰት መንፈስ አኖረ፤ በአንተም ላይ መግቱን እንደሚያመጣብህ ተናገረ።”

24 ከዚያም የክንዓና ልጅ ሴዴቅያስ ወጥቶ ሚክያስን በጥሬ መታውና፣ “ለመሆኑ የእግዚአብሔር መንፈስ ከእኔ በየት በኩል ዐልፎ ነው አንተን መጥቶ ያናገረህ?” ሲል ጠየቀው።

25 ሚክያስም፣ “ይህንማ ለመደበቅ ወደ አንዲት እልፍኝ በሄደህ ዕለት ታውቀዋለህ” አለው።

26 ከዚያም የእስራኤል ንጉሥ እንዲህ ሲል አዘዘ፣ “በሉ ሚክያስን ይዛችሁ ወደ ከተማዬ ተገኙ ወደ አምንና ወደ ንጉሡ ልጅ ወደ ኢዮአስ መልሱት፤ 27 ከዚያም፣ ‘ንጉሡ፣ ‘በደኅና እስክመለስ ድረስ፣ ይህን ሰው በእስር ቤት አቁዩት፤ ከደረቅ እንጀራና ከውሃ በስተቀር ሌላ እንዳትሰጡት’ ብሎአል በሉት” አለ።

28 ሚክያስም፣ “አንተ በደኅና ከተመለስህ እግዚአብሔር በእኔ አልተናገረም!” አለ፤ ከዚያም በመቀጠል፣ “በዚህ ያለኸው ሕዝብ ሁሉ ይህን ቃሉን ልብ ብለህ ያዘው፤” አለ።

አክዳብ በገለጻድ በምትገኘው በራማት ተገደለ

22:29-36 ተጓ ምብ - 2ዜና 18:28-34

29 ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ በገለጻድ ወደምትገኘው ራማት ወጡ። 30 የእስራኤል ንጉሥ ኢዮሣፍጥን፣ “እንዳልታወቅ እኔ ልብስ ለውጩና ሌላ ሰው መስዩ እገባለሁ፤ አንተ ግን ልብሰ መንግሥትህን ልበስ” አለው። ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ ራሱን ደብቆ ወደ ጦር ነቴ ገባ።

31 በዚህ ጊዜ የሶርያ ንጉሥ ሠላሳ ሁለቱን

22:22 መሳ:9;23:2ተሰ2:11
22:23 ዘጸ:13:3; 31:29;አገ:14:9
22:24 4:11; ኢዮ:26:4;ኤሥ:23:2
22:25 1ነገ:20:30
22:27 2ዜና 16:10;ኤ.ር:20:2; 26:21;37:15; ሉብ:11:36
22:28 ዘጸ:18:22
22:30 1ሳመ:28:8
22:31 ዘፍ:10:22; 2ሳመ:10:19;17:2

የሠረገላ አዛዦች፤ “ከራሱ ከእስራኤል ንጉሥ በቀር ትንሽም ይሁን ትልቅ ከማንም ጋር እንዳትገጥሙ” ሲል አዞአቸው ነበር፤ ³²የሠረገላ አዛዦቹ ኢዮሣፍጥን ሲያዩት፤ “ያለ ጥርጥር ይህ የእስራኤል ንጉሥ ነው” አሉ፤ ስለዚህ አደጋ ሊጥሉበት ከበቡት፤ ኢዮሣፍጥ ሲጮህ ግን ³³የሠረገላ አዛዦቹ እርሱ የእስራኤል ንጉሥ አለ መሆኑን አውቀው መከታተሉን ተወት።

³⁴ነገር ግን አንዱ ቀስቱን ሳያልም እንዲሁ ሲያስፈነጥር በጦር ልብሱ መጋጠሚያ ላይ የእስራኤልን ንጉሥ ወጋው፤ ንጉሡም ሠረገላ ነጃውን፤ “ቁስያለሁና ወደ ኋላ አዙረህ ከጠሩ ሜዳ አውጣኝ” አለው።

³⁵ጦርነቱም ቀኑን ሙሉ ተፋፍሞ ዋለ፤ በዚህ ጊዜም ንጉሡ በሶርያውያን ፊት ለፊት ሠረገላው ላይ ቀና ብሎ እንደ ተደገፈ ነበር፤ የቀሩሱ ደም በሠረገላው ወለል ላይ ይወርድ ነበር፤ በዚያን ዕለት ማታም ንጉሡ ሞተ። ³⁶ፀሐይ ስትጠልቅም በሰራዊቱ መካከል፤ “እያንዳንዱ ሰው ወደ ቤቱ፤ እያንዳንዱም ወደ ሀገሩ ይሂድ!” የሚል ጩኸት አስተጋባ።

³⁷ንጉሡ ስለ ሞተም ወደ ሰማርያ አምጥተውት እዚያው ተቀበረ። ³⁸ሠረገላውንም አመንዘሮች በታጠቡበት በሰማርያ፤ ኩሬ አጠቡት፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው ቃል ደሙን ውሾች ላሱት።

³⁹ሌላው በአክዓብ ዘመነ መንግሥት የተፈጸመውና ያደረገው ሁሉ፤ ቤተ መንግሥቱን መሥራቱና በዝምን ጥርስ መለበጡ እንዲሁም የሠራቸው የምሽግ ከተሞች በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ የተጻፈ አይደለምን? ⁴⁰አክዓብም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ ልጁ አካዢምም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ
22:41-50 ተጓ ምብ - 2ዜና 20:31-21:1

⁴¹የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ በነገሠ በአራተኛው ዓመት የአሳ ልጅ ኢዮሣፍጥ በይሁዳ ነገሠ። ⁴²ኢዮሣፍጥ ሲነገሥ ዕድሜው ሠላሳ አምስት ዓመት ነበር፤ እርሱም በአዳኝ ሰው ሆኖ አምስት ዓመት ገዛ። እናቱ የሩሳሌት ትባላለች፤ እርሷም የሸልሐ ልጅ ነበረች። ⁴³በአካሄዱም ሁሉ የአባቱን

22:43 1ነገ3:2፤ 8:61፤2ዜና17:3
22:46 ዘጸ23:17
22:47 1ነገ11:14-18፤2ነገ13:9፤18:20
22:48 ዘኀ33:35፤ 1ነገ9:26
22:52 1ነገ15:26
22:53 መሳ2:11፤ 1ነገ21:25

የአሳን መንገድ ተከተለ፤ ከዚያች ፈቀቅ አላለም፤ በእግዚአብሔር ፊት መልካም የሆነውን አደረገ፤ ይሁን እንጂ በየኩረብታው ላይ ያሉትን የማምለኪያ ቦታዎች አላጠፋም፤ ሕዝቡም በዚያ መሥዋዕት ይሠዋ፤ ዕጣንም ያጥን ነበር። ⁴⁴እንዲሁም ኢዮሣፍጥ ከእስራኤል ንጉሥ ጋር በሰላም ኖረ።

⁴⁵ሌላውም ኢዮሣፍጥ በዘመነ መንግሥቱ የፈጸመው፤ ያከናወነውና ያደረገው ጦርነት ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ የተጻፈ አይደለምን? ⁴⁶ከአባቱ ከአሳ ዘመን በኋላ እንኳ ተርፈው በጣዖት ማምለኪያ ቦታዎች የነበሩትን የወንደቃ ቅሬታዎች ከምድሪቱ አስወገደ። ⁴⁷በዚያን ጊዜ ኤዶም ንጉሥ አልነበራትም፤ የሚገዛት እንደራሴ ነበር።

⁴⁸ኢዮሣፍጥ ወርቅ ለማምጣት ወደ አፈር የሚሄዱ የንግድ መርከቦች¹ አሠርቶ ነበር፤ ይሁን እንጂ በዔጽዮን-ብር ስለ ተሰበሩ ከቶ ወደዚያ መሄድ አልቻሉም ነበር። ⁴⁹በዚያን ጊዜም የአክዓብ ልጅ አካዢም ኢዮሣፍጥን “ሰዎቼ ከሰዎችህ ጋር በመርከብ ይሂዱ” ሲል ጠይቆት ነበር፤ ኢዮሣፍጥ ግን እሺ አላለውም።

⁵⁰ኢዮሣፍጥ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ እነርሱ በተቀበሩበት በአባቱ በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁ ኢዮራምም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የእስራኤል ንጉሥ አካዢም

⁵¹የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ በነገሠ በዐሥራ ሰባተኛው ዓመት የአክዓብ ልጅ አካዢም የእስራኤል ንጉሥ ሆኖ በሰማርያ ነገሠ፤ እስራኤልንም ሁለት ዓመት ገዛ። ⁵²እርሱም የአባቱንና የእናቱን፤ እንዲሁም እስራኤልን ያሳተውን የናባጥን ልጅ የኢዮርብዓምን መንገድ በመከተሉ፤ በእግዚአብሔር ፊት የተጠሳ ክፉ ሥራ ሠራ። ⁵³አባቱ እንዳደረገው ሁሉ፤ እርሱም በአልን አመለከ፤ ሰገደለትም። በዚህም የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ለቀጥታ እንዲነሣ አደረገ።

⁵³ ወይም፤ የጦር መሣሪያ በሚታጠቡት በሰማርያ ተብሎ መተርጉም ይችላል
⁵⁴ ዕብራይስጡ የተርከብ መርከቦች ይላል

መጽሐፈ ነገሥት - ሁለተኛ

የእግዚአብሔር ፍርድ በአካዢያስ ላይ

1 አካዢያስ ከሞተ በኋላ ሞዓብ በእስራኤል ላይ ዐመፀ። ሂዚህ ጊዜ አካዢያስ በሰማርያ ካለው እልፍኝ ሰገነቱ ላይ ሳለ፣ ከዐይነ ርግቡ ሾልኮ ወድቆ ነበርና ታመመ፤ ስለዚህ፣ “ሂዳችሁ ከዚህ ሕመም እድን እንደሆነ የአቃሮንን አምላክ ብዔል ዜቡልን ጠይቁ” ሲል መልእክተኞች ላከ።

³ የእግዚአብሔር መልአክ ግን ቴስብዩዊውን ኤልያስን እንዲህ አለው፣ “ተነሥተህ የሰማርያን ንጉሥ መልእክተኞች ለመገናኘት ወጣና፣ ‘የአቃሮንን አምላክ ብዔል ዜቡልን ለመጠየቅ የምትሂዱ በእስራኤል አምላክ ስለሌለ ነውን?’ ብለህ ጠይቃቸው። ሳለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ‘ከተኛህበት ዐልጋ አትነሣም፤ በእርግጥ ትሞታለህ።’” ከዚያም ኤልያስ ሄደ።

⁵ መልእክተኞቹ ወደ ንጉሡ ሲመለሱ እርሱም፣ “ለምን ተመልሳችሁ መጣችሁ?” ሲል ጠየቃቸው።

⁶ እነርሱም እንዲህ ሲሉ መለሱለት፣ “አንድ ሰው ሊገናኘን መጥቶ፣ ‘ወደ ላካችሁ ንጉሥ ተመልሳችሁ ሂዱና፣ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ‘የአቃሮንን አምላክ ብዔል ዜቡልን ለመጠየቅ ሰዎች የምትልኩ በእስራኤል አምላክ ስለሌለ ነውን?’ ስለዚህ ከተኛህበት ዐልጋ አትነሣም፤ በእርግጥ ትሞታለህ።’”

⁷ ንጉሡም፣ “ለመሆኑ ሊገናኛችሁ መጥቶ እንዲህ ያላችሁ ሰው እንዴት ያለ ነው?” ሲል ጠየቃቸው።

⁸ እነርሱም “ሰውየው ጠጉራም ልብስ የለበሰ ነው፤ በወገቡም ላይ ጠፍር ታጥቆ አል” አሉት።

ንጉሡም፣ “ዐወቅሁት፣ ቴስብዩዊው ኤልያስ ነው” አላቸው።

⁹ ከዚያም ንጉሡ አንድ የአምሳ አለቃ ከአምሳ ወታደሮቹ ጋር ወደ ኤልያስ ላከ። የአምሳ አለቃውም ኤልያስ ወደ ተቀመጠበት ኩረብታ ጫፍ ወጥቶ፣ “አንተ የእግዚአብሔር ሰው፣ ንጉሡ፣ ‘ና ወረድ’ ይላሃል” አለው።

¹⁰ ኤልያስም መልሶ የአምሳ አለቃውን፣ “እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ፣ እሳት ከሰማይ ወርዳ፣ አንተንና አምሳውን ሰዎችህን ትብላለህ” አለው። ከዚያም እሳት ከሰማይ ወርዳ የአምሳ አለቃውንና ሰዎቹን

1:1 11፡19:37፣ 2፡7:3:5
1:2 4* 16:መላ
18:5፣ 14፡መ:6:2:አላ
26:14:29:ግር3:22
1:3 4* 15:14፡መ-
28:8:1፡7:17:1
1:4 4* 6:16፣
መግ4:1:8
1:6 4* 4
1:8 1፡7:18:7፣
ግ፡፩:3:4:ግር1:6
1:9 11፡18:25፣
2፡7:6:14:አላ:3:3
1:10 1፡7:18:38፣
ሬ:አ11:5፣13:13

ፈጽማ በላች።

¹¹ እንደገናም ንጉሡ ሌላ የአምሳ አለቃ ከአምሳ ሰዎቹ ጋር ላከ፣ የአምሳ አለቃውም፣ “አንተ የእግዚአብሔር ሰው፣ ንጉሡ፣ ‘አሁኑኑ ና ወረድ’ ይላሃል” አለው።

¹² ኤልያስም መልሶ፣ “እኔ የእግዚአብሔር ሰው ከሆንሁ እሳት ከሰማይ ወርዳ አንተ ንጉሡን ለማሳወን ሰዎችህን ትብላለህ!” አለው። ከዚያም እሳት ከሰማይ ወርዳ እርሱንና ሰዎቹን ፈጽማ በላች።

¹³ ስለዚህም ንጉሡ ሦስተኛውን የአምሳ አለቃ ከአምሳ ሰዎቹ ጋር ላከ። ይህም ሦስተኛው የአምሳ አለቃ ወጥቶ፣ በኤልያስ ፊት በጉልበቱ ተንበርክኮ እንዲህ ሲል ለመነ፣ “አንተ የእግዚአብሔር ሰው፣ እባክህ የእኔና የእነዚህ የአምሳዎቹ አገልጋዮችህ ነፍስ በፊትህ የከበረች ትሁን።” ¹⁴ እነሆ፣ እሳት ከሰማይ ወርዳ፣ የፊተኞቹን ሁለት አምሳ አለቆችና ሰዎቻቸውን ሁሉ በላች፣ አሁን ግን ሕይወቴ በፊትህ የከበረች ትሁን።”

¹⁵ የእግዚአብሔርም መልአክ ኤልያስን፣ “አብረኸው ወረድ፣ ደግሞም አትፍራው” አለው። ስለዚህ ኤልያስ ተነሣ፣ አብሮ ትም ወደ ንጉሡ ወረደ።

¹⁶ ንጉሡንም፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ‘ለመሆኑ የአቃሮንን አምላክ ብዔል ዜቡልን ስለራስህ ለመጠየቅ መልእክተኞች የላክኸው በእስራኤል አምላክ ስለሌለ ነውን? ይህን በማድረግህም ከተኛህበት ዐልጋ ፈጽሞ አትነሣም፤ በእርግጥ ትሞታለህ።’” ብሎ ነገረው። ¹⁷ ስለዚህ አካዢያስ ኤልያስ እንደ ተናገረው እንደ እግዚአብሔር ቃል ሞተ።

አካዢያስ ወንድ ልጅ ስላልነበረው፣ የኢዮሃፍጥ ልጅ ኢዮራም በይሁዳ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት ወንድሙ ኢዮራም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ። ¹⁸ ሌላው አካዢያስ በዘመኑ ያከናወናቸውና የፈጸማቸው ሥራዎች ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ የተጻፉ አይደለምን?

ኤልያስ ወደ ሰማይ ዐረገ

2 እግዚአብሔር ኤልያስን በዐውሎ ነፋስ ወደ ሰማይ የሚወስድበት ጊዜ ሲደርስ፣ ኤልያስና ኤልሳቅ ከኤልገላ ተነሥተው ይጓዙ ነበር። ² ኤልያስም ኤልሳቅ ዕን፣ “እግዚአብሔር እኔን ወደ ቤቴል ልኮ

1:13 መግ7:2:14
1:15 4* 3:አላ
5:1:2:57:11፣
ኤር1:17:አገ12:6
1:16 4* 2:4
1:17 2፡7:3:1፣
8:15:16:አላ
20:6:28:17
2:1 4* 11:11፡ፍ፣
5:24:11:30፣
1፡7:19:11:16:21:2፡7
74:38:አላ:5:28፣
66:15:ኤር4:13፣
5፡ሆ1:3
2:2 4* 6:ፋት
1:16

ኛልና አንተ በዚህ ቁይ” አለው።
 ኤልሳዕ ግን፣ “ሕያው፣ እግዚአብሔርን በሕያው ነፍስህም እምላለሁ ካንተ አልለይም” አለው። ስለዚህ አብረው ወደ ቤቴል ወረዱ።
 3 በቤቴል የነበሩ የነቢያት ማኅበር ወደ ኤልሳዕ ወጥተው፣ “እግዚአብሔር፣ ጌታህን ኤልያስን ዛሬ ከአንተ ነጥሎ እንደ ሚወስደው አውቀሃልን?” አሉት።
 ኤልሳዕም፣ “አዎን ዐውቄአለሁ፤ እናንተ ግን ዝም በሉ” አለ።
 4 ከዚያም ኤልያስ፣ “ኤልሳዕ ሆይ፤ እግዚአብሔር እኔን ወደ ኢያሪኮ ልኮኛልና አንተ በዚህ ቁይ” አለው።
 እርሱም፣ “ሕያው እግዚአብሔርን በሕያው ነፍስህም እምላለሁ፤ ከአንተ አልለይም” ሲል መለሰ። ስለዚህ አብረው ወደ ኢያሪኮ ሄዱ።
 5 በኢያሪኮ የነበሩትም የነቢያት ማኅበር ወደ ኤልሳዕ ወጥተው፣ “ለመሆኑ እግዚአብሔር ፣ ጌታህን ኤልያስን ዛሬ ከአንተ ነጥሎ እንደሚወስደው ዐውቀሃልን?” አሉት።
 እርሱም፣ “አዎን ዐውቄአለሁ፤ እናንተ ግን ዝም በሉ” ሲል መለሰ።
 6 ከዚያም ኤልያስ፣ “እግዚአብሔር እኔን ወደ ዮርዳኖስ ልኮኛልና አንተ እዚህ ቁይ” አለው።
 እርሱም፣ “ሕያው እግዚአብሔርን በሕያው ነፍስህም እምላለሁ፤ ከአንተ አልለይም” ሲል መለሰ። ስለዚህ ሁለቱም አብረው ሄዱ።
 7 ከነቢያትም ማኅበር አምሳው ሄደው፣ ኤልያስና ኤልሳዕ ከቆሙበት ከዮርዳኖስ ትይዩ ራቅ ብለው ቆሙ። 8 ኤልያስም ካባውን አውልቆ ጠቀለለውና ወሃውን መታበት፣ ከዚያም ወሃው ግራና ቀኝ ተከፈለ፤ ሁለቱም በደረቅ ምድር ተሻገሩ።
 9 ከተሻገሩ በኋላም ኤልያስ ኤልሳዕን፣ “ከአንተ ከመወሰዴ በፊት ምን ላደርግልህ እንደምትፈልግ ንገረኝ” አለው።
 ኤልሳዕም፣ “መንፈስህ በዕጥፍ እንዲደድርብኝ እለምንሃለሁ” ብሎ መለሰ።
 10 ኤልያስም፣ “አስቸጋሪ ነገር ጠይቀሃል፤ ይሁን እንጂ እኔ ከአንተ ስወሰድ ብታዮኝ፣ እንዳልከው ይሆንልሃል፤ ያለበለዚያ ግን አይሆንም” አለው።
 11 እያዘገመም ሲነጋገሩ ሳለ፣ የእሳት ሠረገላና የእሳት ፈረሶች ድንገት በመካከላቸው ገብተው ሁለቱን ለዩአቸው፤ ኤልያስም በዐውሎ ነፋስ ወደ ሰማይ ዐረገ።

2:3 14፡10-15
 2:4 ኢሳይያስ 16
 2:5 ሉቃ 3
 2:6 ሉቃ 2:32
 3:15 ሉቃ 2:16
 2:8
 ሉቃ 14:11
 29:11 ግን 19:19
 2:9 ሉቃ 11:17
 11:8
 2:11 ሉቃ 1:10
 5:24 ግን 17:17
 መዝሙር 17:10
 ኢሳይያስ 15:3
 ዕንቅፋት 3:16
 2:12 ሉቃ 3:29
 2:14 ሉቃ 8:17
 19:19
 2:15 ሉቃ 11:17
 14፡10-15
 2:16 ግን 18:12
 ሉቃ 8:39
 2:17 መዝሙር 3:25
 2:21 መዝሙር 15:25
 2:22 ግን 4:16
 2:22 መዝሙር 15:25
 2:23 መዝሙር 22:28
 2ኪና 30:10
 36:16
 ኢሳይያስ 19:18
 መዝሙር 31:18

12 ኤልሳዕም ይህን አይቶ፣ “አባቴ! አባቴ! የእስራኤል ሠረገሎችና ፈረሶች!” ብሎ ጮኸ፤ ዳግመኛም ኤልያስን አሳየውም፤ ከዚያም የገዛ ልብሱን ይዞ ከሁለት ቦታ ቀደደ። 13 እርሱም ከኤልያስ የወደቀውን ካባ አነሣ፣ ተመልሶም በዮርዳኖስ ወንዝ ዳር ቆመ። 14 ከኤልያስ፣ “የወደቀውንም ካባ ይዞ ወሃውን መታና፣ የኤልያስ አምላክ እግዚአብሔር ወዴት ነው?” አለ። ወሃውን ሲመታውም በግራና በቀኝ ተከፍሎለት ተሻገረ። 15 ከኢያሪኮም መጥተው ይህን ያዩ የነበሩት የነቢያት ወገኖች፣ “የኤልያስ መንፈስ በኤልሳዕ ላይ ዐርፎ አል” አሉ፤ ሊያገኙትም ሄደው በፊቱ ወደ መሬት ዝቅ ብለው እጅ ነሡ። 16 ከዚያም፣ “እነሆ እኛ አገልጋዮችህ እዚህ አምሳ ጠንካራ ሰዎች አሉን፤ ምናልባትም የእግዚአብሔር መንፈስ ጌታህን አንሥቶ ከአንዱ ተራራ ላይ አስቀምጦት ወይም ከአንዱ ሽለቆ አግብቶት ይሆናልና እስቲ ሄደው ይፈልጉት” አሉት። ኤልሳዕም፣ “አይሆንም፤ አትላሞቸው” አለ።
 17 አይሆንም ለማለት ዕፍረት እስኪሰማው ድረስ ግድ አሉት፤ ስለዚህ፣ “በሉ እንግዲያው ላኳቸው” አለ። እነርሱም አምሳ ሰዎች ላኩ፤ ሰዎቹም ሦስት ቀን ሙሉ ፈልገው ሳያገኙት ቀሩ። 18 በኢያሪኮ ቁይቶ ወደ ነበረው ወደ ኤልሳዕ በተመለሱም ጊዜ፣ “ቀድሞውንስ ቢሆን አትሂዱ ብያችሁ አልነበረምን?” አላቸው።
የውሃው መፈወስ
 19 የከተማዬቱም ሰዎች ኤልሳዕን፣ “እነሆ ጌታችን፣ እንደምታደጉ ይህች ከተማ ለኑር የተመቸች ናት፤ ይሁን እንጂ ወሃው መጥፎ ሲሆን ምድሪቱም ፍሬ የማትሰጥ ናት” አሉት።
 20 እርሱም፣ “እስቲ በአዲስ ማሰር ጨው ጨምራችሁ አምጡልኝ” አለ፤ እንዳለውም አመጡለት። 21 ከዚያም ወደ ወሃው ምንጭ ሄዶ ጨው ጣለበትና “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ይህን ወሃ ፈውሸዋለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲያ ለሞት ምክንያት አይሆንም፤ ምድሪቱንም ፍሬ እንዳትሰጥ አያደርጋትም’ አለ።” 22 ኤልሳዕ እንደ ተናገረው ወሃው እስከ ዛሬ ድረስ የተፈወሰ ነው።
በኤልሳዕ ላይ አፈዙበት
 23 ኤልሳዕም ከዚያ ተነሥቶ ወደ ቤቴል ወጣ፤ በመንገድ ላይ ሲሄድ ሳለም ልጆች ከከተማ ወጥተው፣ “አንተ መላጣ፤ ወጣ!

አንተ መላጣ ውጣ!” እያሉ አፌዙባት።
 24ኤልሳዕም ዘወር ብሎ ተመለከታቸውና በእግዚአብሔር ስም ረገማቸው፤ ከዚያም ሁለት እንስት ድቦች ከዱር ወጥተው ከልጆቹ አርባ ሁለቱን ሰባበሯቸው። 25እርሱም ወደ ቀርማሎስ ተራራ ሄደ፤ ከዚያም ወደ ሰማርያ ተመለሰ።

ሞዓብ ዐመፀ

3 የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት፤ የአክሁብ ልጅ ኢዮራም በእስራኤል ላይ በሰማርያ ነገሠ ዐሥራ ሁለት ዓመትም ገዛ። 2እርሱም በእግዚአብሔር ፊት የተጠላ ክፉ ድርጊት ፈጸመ፤ ክፉ ድርጊቱ ግን አባትና እናቱ እንደ ፈጸሙት ዐይነት አልነበረም፤ አባቱ ያሠራውንም የበአልን ሐውልት አስወገደ። 3ነገር ግን የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም እስራኤልን ባሳተበት ኅጢአት ተያዘ፤ ከዚያም አልተላቀቀም።

4በዚህ ጊዜ የሞዓብ ንጉሥ ሞሳ በግደረባ ነበር፤ እርሱም መቶ ሺህ ጠቦትና የመቶ ሺህ አውራ በግ ጠጉር ለእስራኤል ንጉሥ ይገብር ነበር። 5አክዓብ ከሞተ በኋላ ግን የሞዓብ ንጉሥ በእስራኤል ንጉሥ ላይ ዐመፀ። 6በዚህ በዚያን ጊዜ ንጉሥ ኢዮራም ከሰማርያ ተነሥቶ በመሄድ እስራኤልን ሁሉ አሰባሰበ። 7ለይሁዳ ንጉሥ ለኢዮሣፍጥ፤ “የሞዓብ ንጉሥ ስለ ዐመፀብኝ አብረኸኝ ትዘምታለህን?” ሲል መልእክት ላከበት።

እርሱም፤ “አዎን አብራህ እዘምታለሁ፤ እኔ እንደ አንተው ነኝ፤ ሕዝቤ እንደ ሕዝብህ፤ ፈረሶቼም እንደ ፈረሶቻህ ናቸው” በማለት መለሰለት።

8ኢዮሣፍጥም፤ “የምንዘምተው በየትኛው መንገድ ነው” ብሎ ጠየቀው፤

ኢዮራምም፤ “በኤዶም ምድረ በዳ አልፈን ነው” ሲል መለሰለት።

9በዚህ የእስራኤል ንጉሥ ከይሁዳ ንጉሥና ከኤዶም ንጉሥ ጋር ለመዝመት ተነሡ። ሰባት ቀን ከዙፍም በኋላ ለሰራዊቱም ሆነ ለእንስሶቻቸው የተረፈ ውሃ አልነበረም።

10የእስራኤልም ንጉሥ፤ “ወዮ! እግዚአብሔር እኛን ሦስት ነገሥታት የጠራን ለሞዓብ አሳልፎ ሊሰጠን ነውን?” አለ።

11ኢዮሣፍጥ ግን፤ “በእርሱ አማካይነት እግዚአብሔርን ለመጠየቅ እንድንችል፤ የእግዚአብሔር ነቢይ እዚህ የለምን?” በማለት ጠየቀ።

ከእስራኤል ንጉሥ የጦር አለቆችም

2:24 ዘፍ4:11፤ ዘ8:18፤19
 2:25 1ነገ18:20
 3:1 2ነገ1:17
 3:2 ዘ023:24፤ 1ነገ15:26፤16:30
 3:3 1ነገ12:30
 3:4 ዘፍ19:37፤ 2ነገ1:13፤7:17፤ኢ. 416:1
 3:5 2ነገ1:1
 3:7 1ነገ22:4
 3:9 1ነገ22:47
 3:11 ዘፍ20:7፤ 25:22፤1ነገ19:16፤22:5

3:12 ዘፍ11:17
 3:15 1ሳሙ10:5፤ ኤር15:17፤ሕዝ1:3
 3:17 መዘ107፤ 35፤ ኢ.412:3፤ 32:2፤35:6፤ 41:18፤65:13
 3:18 ዘፍ18:14፤ 2ነገ20:10፤ኢ.4 49:6፤ኢር32:17፤27፤ ማር10:27
 3:20 ዘ017:6፤ 29:41

አንዱ፤ “ቀድሞ የኤልያስን እጅ ያስታጥብ የነበረው፤” የሣፋጥ ልጅ ኤልሳዕ በዚህ አለ” ብሎ መለሰለት።

12ኢዮሣፍጥም፤ “የእግዚአብሔር ቃል ከእርሱ ዘንድ ይገኛል” አለ፤ ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ፤ ኢዮሣፍጥና የኤዶም ንጉሥ አብረው ወደ እርሱ ወረዱ።

13ኤልሳዕም የእስራኤልን ንጉሥ፤ “ከአንተ ጋር ምን የሚያገናኘን ጉዳይ አለና መጣህ፤ አሁን የአባትህና የእናትህ ነቢያት ወዳሉባት ሂድ” አለው።

የእስራኤልም ንጉሥ መልሶ፤ “ይህም አይሆንም፤ በሞዓብ እጅ አሳልፎ ሊሰጠን እኛን ሦስት ነገሥታት አንድ ላይ የጠራን እግዚአብሔር ነው” አለ።

14ኤልሳዕን እንዲህ አለው፤ “የማገለግለው ሕያው እግዚአብሔርን ፣ የይሁዳን ንጉሥ ኢዮሣፍጥን ባላከብር ኖሮ፤ አንተን አላይም ወይም ጉዳዬ አልልህም ነበር። 15አሁንም ባለ በገና አምጡልኝ።”

ታዲያ ባለ በገናው በሚደረድርበት ጊዜ፤ የእግዚአብሔር እጅ በኤልሳዕ ላይ መጣ፤ 16እንዲህም አለ፤ “እግዚአብሔር የሚለው እንዲህ ነው፤ ‘በዚህ ሸለቆ ብዙ ጉድጓዶች ቁፍሩ። 17እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ ‘ነፋስም ሆነ ዝናብ አታዩም፤ ሸለቆው ግን በውሃ ይሞላል፤ እና ንቱ፤ የቀንድ ከብቶቻችሁና ሌሎች እንስሶቻችሁም ትጠጣላችሁ። 18ይህ በእግዚአብሔር ፊት ቀላል ነገር ነው። ሞዓብንም በእጃችሁ አሳልፎ ይሰጣችኋል።

19የተመሸጉትን ከተሞችና ያማሩትን ከተሞቻቸውን ሁሉ ድል ታደርጋላችሁ። ውብ ዛፎቻቸውን ሁሉ ትቁርጣላችሁ፤ ምን ጮቻቸውን በሙሉ ትደፍናላችሁ፤ መልካሙንም ዕርሻ በድንጋይ ታበላሹታላችሁ።”

20በማግስቱ መሥዋዕት በሚቀርብበት ጊዜ፤ እነሆ፤ ከኤዶም በኩል ውሃ እየጉረፈ መጣ፤ ምድሪቱም ውሃ በውሃ ሆነች።

21በዚህ ጊዜ ነገሥታቱ ሊወጓቸው መምጣታቸውን ሞዓብውያን ሁሉ ስምተው ነበርና፤ ልጅም ሆነ ሽማግሌ፤ መሣሪያ መያዝ የቻለ ሁሉ ተጠርቶ በመውጣት በጠረፉ ላይ ይጠባበቅ ጀመር። 22በማግስቱ ጠዋት ማልደው ሲነሡም፤ ፀሓይ በውሃው ላይ ታንጸባርቅ ነበር። ማዶ ላሉት ሞዓብውያንም፤ ውሃው እንደ ደም ቀልቶ ታያቸው። 23ስለዚህ፤ “ያ እኮ ደም ነው! ያለ ጥርጥር ነገሥታቱ እርስ በርስ ተሞግተው ተራርደዋል። እንግዲህ ሞዓብ ወደ ምርኮህ

*11 የኤልያስ አገልጋይ ነው።

ዙር!” ተባባሉ።

²⁴ሞግባውያን ወደ እስራኤል ሰፈር ሲወጡም፣ እስራኤላውያን ተነሥተው ወንቸው፣ ሞግባውያንም ከፊታቸው ሸሹ። ከዚያም እስራኤላውያን ምድራቱን ወረው ሞግባውያንን ፈጁቸው። ²⁵ከተሞቹን ደመሰሱ፣ መልካሙን የዕርሻ መሬት ሁሉ እስኪሸፍነው ድረስ፣ እያንዳንዱ ሰው አንዳንድ ድንጋይ ጣለበት፣ ምንጮቹን በሙሉ ደፈኑ፣ ጥሩ ጥሩውንም ዛፍ ሁሉ ቈርጠው ጣሉ። ቁርሐራሴት ብቻ ከነድንጋይዋ ቀርታ ነበር፣ እርሷም ቢሆን ባለ ወንጭፋ ሰራዊት ከሶ አደጋ ጣለባት።

²⁶የሞግባውያን ንጉሥ በጦርነቱ መሸነፉን እንዳወቀ፣ ሰይፍ የታጠቁ ሰባት መቶ ሰዎች ይዞ የኤዶም ንጉሥ ወዳለበት ጥሶ ለመግባት ሞከረ፣ ነገር ግን አልተሳካ ላቸውም። ²⁷ከዚያም በእግሩ ተተክቶ የሚነግሠውን፣ የበኩር ልጁን ወስዶ በከተማዬቱ ቅጥር ላይ የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ አቀረበው። በእስራኤልም ላይ ታላቅ ቀጣሪ ሆነ፣ ከዚያም ለቀው ወደ ዝምድራቸው ተመለሱ።

የመበለቲቱ ዘይት

4 የነቢያት ማኅበር ወገን ከሆነው የአንደኛው ሚስት፣ “አገልጋይህ ባሌ ሞቶ አልፎ እርሱም እግዚአብሔርን የሚፈራሰው እንደ ነበር አንተ ታውቃለህ፣ አሁን ግን ባለ ዕድህ ሁለት ወንዶች ልጆቼን ባሪያ አድርጎ ሊወስዳቸው መጥቶአል” ስትል ወደ ኤልሳዕ ጮኸች።

²ኤልሳዕም፣ “ታዲያ እኔ ምን እንዳደርግልሽ ትፈልገያለሽ? በቤትሽ ምን እንዳለ ንገሪኝ” አላት።

እርሷም፣ “አገልጋይህ ከጥቂት ዘይት በቀር በቤቷ ምንም ነገር የላትም” አለች።

³ኤልሳዕም እንዲህ አላት፣ “እንግዲያው ሂጂና ከጎረቤቶችሽ ሁሉ ጥቂት ሳይሆን ብዙ ማድጋ ተዋሺ፣ ፋገብተሽም መዝጊያውን ባንቸኛ በልጆችሽ ላይ የኋሊት ዝጊው፣ ዘይቱንም በማድጋዎቹ ሁሉ ጨምሮ፣ እያንዳንዱ ማድጋ ሲሞላም ወደ አንድ በኩል አኑራው።”

⁵ስለዚህ ትታው ሄዳ መዝጊያውን በራሷ ጎረቤቶቿ ላይ የኋሊት ዘጋችው። ማድኅቹን እያቀረቡላትም እርሷ ትሞላ ጀመር። ⁶ማድጋዎቹ ሁሉ ከሞሉ በኋላ ልጇን፣ “ሌላ ማድጋ አምጣ” አለችው።

እርሱ ግን፣ “ምንም የቀረ ማድጋ የለም” ሲል መለሰላት። ከዚያም ዘይቱ መውረ

3:25 ኢሳይያስ 16:7; ኤር48:31; 36:27 ዘ81:2; 31:2; 2ነገ16:3; 21:6; 2ዜና28:3; መዝ106:38; ኤር19:45; ማክ6:7
4:1 ዘ022:26; ዘሌ25:39; 43:1 ሳሙ10:5; ነሀ5:35; ኢዩ22:6; 24:9
4:2 1ነገ17:12

ዱን አቆመ።

⁷እርሷም ሄዳ ይህንኑ ለእግዚአብሔር ሰው ነገረችው። እርሱም፣ “ሄደሽ ዘይቱን በመሸጥ ዕዳሽን ክፈይ፣ የተረፈውም ለአንቸኛ ለልጆችሽ መተዳደሪያ ይሁን” አላት።

የሱነማዬቱ ልጅ ከሞት ተነሣ

⁸አንድ ቀን ኤልሳዕ ወደ ሱነም ሄደ። በዚያም አንዲት ሀብታም ሴት ነበረች፣ እርስዋም ምግብ እንዲበላ አጥብቃ ለመነቸው፣ በዚያም ባለፈ ቀጥር ምግብ ለመብላት ወደ ቤቷ ይገባ ነበር። ስራቱም ባልዋን እንዲህ አለችው፣ “ይህ አዘውትር በደጃችን የሚያልፍ ሰው፣ ቅዱስ የእግዚአብሔር ሰው መሆኑን ዐውቃለሁ። ¹⁰ስለዚህ በሰገነቱ ላይ አንዲት ትንሽ ክፍል ቤት ሠርተን ዐልጋና ጠረጴዛ፣ ወንበርና ፋኖስ እናስገባለን፣ ከዚያም ወደ እኛ በሚመጣበት ጊዜ ሁሉ ማረፊያ ትሆነዋለች።”

¹¹አንድ ቀን ኤልሳዕ ወደዚያው መጥቶ ወደ ማረፊያ ክፍሉ በመውጣት ጋደም አለ። ¹²አገልጋዩን ግያዝንም፣ “ሱነማዬቱን ጥራት” አለው፣ በጠራትም ጊዜ መጥታ በፊቱ ቆመች። ¹³ኤልሳዕም፣ “ለእኛ ስትይ በጣም ተቸግረሻል፣ ምን እንዲደረግልሽ ትፈልገኛለሽ? ለንጉሡ ወይስ ለሰራዊቱ አዛዥ የምን ነግርልሽ ጉዳይ አለን?” ብለህ ጠይቃት” አለው።

ሴቲቱም መልሳ፣ “እኔ እኮ የምኖረው በገዛ ወገኖቼ መካከል ነው” አለችው።

¹⁴ኤልሳዕም፣ “ታዲያ ምን ይደረግላት” ሲል ጠየቀ።

ግያዝም፣ “ልጅ እኮ የላትም፣ ባሏም ሽምግ ሎአል” አለ።

¹⁵ኤልሳዕም፣ “በል እንግዲያው ጥራት” አለው፣ እርሱም ጠርቶአት መጥታ እበራፋ ላይ ቆመች። ¹⁶ኤልሳዕም የዛሬ ዓመት በዚሁ ጊዜ ወንድ ልጅ ትታቀፊያለሽ” አላት።

እርሷም፣ “አይደለም ጌታዬ፣ ኋላ አገልጋይህን መዋሸት እንዳይሆንብህ? አንተ የእግዚአብሔር ሰው” አለችው።

¹⁷ሴትዮዋም ፀነሰች፣ ኤልሳዕ እንደ ነገራትም በተባለው ጊዜ ወንድ ልጅ ወለደች።

¹⁸እግዚአብሔር አደገ፣ አንድ ቀንም አባቱ ከዐጫጆች ጋር ወደነበረበት ቦታ ሄደ። ¹⁹አባቱንም፣ “ራሴን! ራሴን!” አለው።

አባቱም አገልጋዩን፣ “ተሸክመህ ወደ እናቱ አድርሰው” አለው።

²⁰አገልጋዩም አንጎላው እናቱ ዘንድ አደረሰው፣ ልጁም እስከ እኩል ቀን ድረስ

4:7 1ነገ12:22
4:8 ኢሱ19:18
4:10 ማቴ10:41; ሮሜ12:13
4:12 2ነገ8:1
4:16 ዘ6:18; 10:4
4:18 ፍጥ2:3

በእኛ ላይ ጭን ላይ ተቀመጠ፤ ከዚያም ሞተ።²¹ ወደ ላይ ወጥታም በእግዚአብሔር ሰው ዐልጋ ላይ አስተኛቸው፤ በሩንም ዘግታቦት ወጣች።

²²ከዚያም ባሕን ጠርታ፣ “ወደ እግዚአብሔር ሰው በፍጥነት ደርሼ እንድመለስ አንድ አገልጋይና አንድ አህያ ላክልኝ” አለችው።

²³ባሕንም፣ “ዛሬ ወደ እርሱ መሄድ ለምን አስፈለገሽ? መባቻ ወይም ሰንበት አይደል” አላት።

እርሷም፣ “ምንም አይደል፤ ልሂድ” አለችው።

²⁴ከዚያም አህያውን ጭና አገልጋይዋን፣ “ቶሎ ቶሎ ንዳ፣ እኔ ካልነገርኩህ በቀር ለእኔ ብለህ አታዝግም” አለችው።²⁵ ስለዚህ ተነሥታ የእግዚአብሔር ሰው ወዳለበት ወደ ቀርጫሎስ ተራራ ሄደች።

የእግዚአብሔር ሰው በሩቁ ሲያያት አገልጋዩን ግያዝን እንዲህ አለው፣ “ሱነማዬ ቱን አየሃት፤ ይቻቻትና!²⁶ በል ሩጠህ ሂድና፤ ምነው ደኅና አይደለሽምን? ባልሽ ደኅና አይደለምን? ልጅሽስ ደህና አይደለምን? ብለህ ጠይቃት።”

እርሷ፣ “ሁሉ ነገር ደህና ነው” አለች።

²⁷የእግዚአብሔር ሰው ወዳለበት ተራራ ስት ደርስም እግሩ ላይ ተጠመጠመች፤ ግያዝ ሊያስለቅቃት ሲመጣ፣ የእግዚአብሔር ሰው ግን፣ “እጅግ አዝናለችና ተዋት! እግዚአብሔር ይህን ለምን ከእኔ እንደሰወረውና እንዳልነገረኝ አልገባኝም” አለ።

²⁸እርሷም፣ “ይታዩ፤ ለመሆኑ እኔ ልጅ እንድትሰጠኝ ጠይቄህ ነበርን? ‘አጉል ተስፋ እንዳትሰጠኝ’ አላልሁህምን?” አለችው።

²⁹ኤልሳዕም ግያዝን፣ “እንግዲህ ወገብ ህን ታጠቅ፤ በትሬን ያዝና ሩጥ፤ መንገድ ላይ ሰው ብታገኝ ሰላም አትበል፤ ማንም ሰው ሰላም ቢልህ መልስ አትስጥ፤ በትሬንም በልጁ ፊት ላይ አድርግ” አለው።

³⁰የልጁ እናት ግን፣ “ሕያው እግዚአብሔርን ፤ በሕያው ነፍስህም እምላለሁ፤ ፈጽሞ ትቼህ አልሄድም” አለችው፤ ስለዚህ ተነሥቶ ተከተላት።

³¹ግያዝም ቀድሞአቸው ሄዶ በትሩን በልጁ ፊት ላይ አደረገ፤ ነገር ግን ድምፅም፣ ምላሽም አልነበረም። ስለዚህ ግያዝ ወደ ኤልሳዕ ተመልሶ፣ “ልጁ አልነቃም” አለው።

³²ኤልሳዕ ወደ ቤት ሲገባም ልጁ ሞቶ በዐልጋው ላይ ተጋድሞ ነበር።³³ ወደ ውስጥም ገባ፤ ከዚያም በሩን በራሱና በልጁ

4+21 4*32
4+23 ዞኑ10:10፤
1ዞኑ23:31፤መገ8:13
4+25 1ኅገ18:20
4+27 1ሳሙ1:15
4+29 ዘ04:2፤1ኅገ
18:46
4+32 4*21
4+33 1ኅገ17:20፤
ማ4:6፤6

ላይ ዘግቶ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ።

³⁴በዐልጋው ላይ ወጥቶም በልጁ ላይ ተጋደመና አፉን በአፉ፣ ዐይኑን በዐይኑ፣ እጁን በእጁ ላይ አደረገ። ሙሉ በሙሉ እንደተዘረጋቦትም፣ የልጁ ሰውነት መጣቅ ጀመረ።

³⁵ኤልሳዕም ተነሥቶ በቤቱ ውስጥ ወዲያና ወዲህ ከሄደ በኋላ ወደ ዐልጋው ወጥቶ እንደ ገና በልጁ ላይ ሙሉ ለሙሉ ተዘረጋቦት፤ ልጁም ሰባት ጊዜ አስነጠሰ ውና ዐይኖቹን ከፈተ።

³⁶ኤልሳዕም ግያዝን ጠርቶ፣ “ሱነማዬ ቱን ጥራት” አለው፤ እርሷም ጠራት። እንደ መጣችም፣ “በይ ልጅሽን ውሰጃ” አላት።

³⁷እርሷም ገብታ በእግሩ ላይ ወደቀች፤ በምድርም ላይ ተደፋች፤ ልጁንም ይዛ ወጣች።

መርዛሙ ወጥ

³⁸ኤልሳዕ ወደ ጌልገላ ተመለሰ፤ በዚያም አገር ራብ ነበረ። የነቢያት ማኅበር በፊቱ ተቀምጠው ሳለ አገልጋዩን፣ “ትልቁን ምንቸት ጣድና ለእነዚህ ሰዎች ወጥ ሥራ ላቸው” አለው።

³⁹ከእነርሱም አንዱ ቅጠላ ቅጠል ለማምጣት ወደ ሜዳ ወጥቶ፤ ዱር በቀል ሐረግ አገኘ፤ ከሐረጉም ላይ የቅል ፍሬ ለቅሞ በልብሱ ሙሉ ይዞ ተመለሰና ቁራርጦ በወጡ ምንቸት ውስጥ ጨመረው፤ ምን እንደሆነ ግን ማንም አላወቀም።⁴⁰ ሰዎቹ እንዲመገቡትም ወጡ ወጣ፤ ገና አንደቀመሱትም፣ “የእግዚአብሔር ሰው ሆይ፤ በምንቸቱ ውስጥ የሚገድል መርዝ አለ!” ብለው ጮኹ፤ ሊመገቡትም አልቻሉም።

⁴¹ኤልሳዕም፣ “እስቲ ዱቁት አምጡልኝ” አለ። ያንንም በምንቸቱ ውስጥ ጨምሮ፣ “እንዲመገቡት ለሰዎቹ አቅርቡላቸው” አለ። በምንቸቱም ውስጥ ጉዳት የሚያስከትል ነገር አልተገኘም።

አንድ መቶ ሰው ተመገበ

⁴²አንድ ሰው ከበኩራቱ ፍሬ የተጋገረ ሃይ የገብስ ሙልሙልና ጥቂት የእሸት ዛላ ምች በአቀሩማዳ ይዞ ከበአልሻሊሻ ወደ እግዚአብሔር ሰው መጣ። ኤልሳዕም አገልጋዩን፣ “ሰዎቹ እንዲበሉት ስጣቸው” አለው።⁴³ አገልጋዩም፣ “ይህን እንዴት አድርጌ ለመቶ ሰው አቀርባለሁ?” ሲል ጠየቀ፤

ኤልሳዕ ግን፣ “እንዲበሉት ለሰዎቹ ስጣቸው፤ እግዚአብሔር፣ ‘በልተው ይተርፋችዋል’ ይላልና” አለው።⁴⁴ ከዚያም አቀረበላቸው፤ እግዚአብሔር እንደ ተናገረውም በልተው ተረፋቸው።

4+34 1ኅገ17:21፤
ሐሥ20:10
4+35 ኢ06:15፤
2ኅገ8:5
4+36 ፀ4011:35
4+38 ዘሌ26:26፤
2ኅገ2:18፤1
4+41 ዘ015:25፤
2ኅገ2:21
4+42 1ሳሙ9:4፤7፤
ማ4:14፤17፤ 15:36
4+43 ማ4:14፤20፤
ሉቃ9:13፤ዮሐ6:12

ንዕማን ከለምጽ ተፈወሰ

5 በዚህ ጊዜ ንዕማን የሶርያ ንጉሥ ጦር አሳዥ ነበረ፤ እግዚአብሔር በዚህ ሰው አማካይነት፤ ሶርያ ድልን እንድትገኝናጸፍ ስላደረጋት በጌታው ዘንድ ታላቅና የተከበረ ሰው ነበር። ጀግና ወታደር ቢሆንም ነገር ግን ለምጽኤ ወጥቶበት ነበር።

2 አደጋ ጣዮች ከሶርያ ወጥተው፤ ከእስራኤል ምድር አንዲት ልጃገረድ ማረኩ፤ እርሷም የንዕማንን ማረት ታገለግላት ነበር። 3 እመቤቷንም፤ “ጌታዬ በሰማርያ ያለውን ነቢይ ሄዶ ቢያገኘው እኮ ከዚህ ለምጽ ይፈውሰው ነበር” አለቻት።

4 ንዕማንም ወደ ጌታው ሄዶ ከእስራኤል የመጣችው ልጃገረድ ያለችውን ነገረው።

5 የሶርያም ንጉሥ፤ “በል እንግዲያው አሁኑኑ ሂድ፤ እኔም ለእስራኤል ንጉሥ ደብዳቤ እጽፋለሁ” አለው፤ ስለዚህ ንዕማን ዐሥር መክሊት^ሐ ብር፤ ስድስት ሺህ ሰቅል መርቅና ዐሥር ሙሉ ልብስ ይዞ ሄደ። 6 ለእስራኤልም ንጉሥ የያዘው ደብዳቤ፤ “ከአሠቃቂ የቆዳ በሽታው እንድትፈውሰው ይህን ደብዳቤ አስይዥ አገልጋዬን ንዕማንን ወዳንተ ልኬዋለሁ” የሚል ነው።

7 የእስራኤልም ንጉሥ ደብዳቤውን ወዲያው እንደአነበበ ልብሱን ቀዶ፤ “ለምጽ እንድፈውሰው ይህን ሰው ወደ እኔ መላኩ እኔ ገድዬ ማዳን የምችል አምላክ ሆኜ ነውን? እንግዲህ ጠብ ሲፈልገኝ እዩ!” አለ።

8 የእግዚአብሔር ሰው ኤልሳዕ፤ የእስራኤል ንጉሥ ልብሱን መቅደዱን በሰማ ጊዜ እንዲህ ሲል ላከበት፤ “ልብሱን ለምን ቀዶ ድህ? ሰውየው ወደ እኔ ይምጣ፤ ከዚያም በእስራኤል ነቢይ መኖሩን ያውቃል።”

9 ስለዚህ ንዕማን በፈረሶቹና በሠረገሎቹው ሆኖ በኤልሳዕ ቤት ደጃፍ ሲደርስ ቆመ።

10 ኤልሳዕም፤ “ሂድና በዮርዳኖስ ሰባት ጊዜ ታጠብ፤ ሥጋህ ይፈወሳል፤ አንተም ትነጸ ለህ” ብሎ እንዲነግረው መልእክተኛ ላከ በት።

11 ንዕማን ግን ተቈጥቶ እንዲህ በማለት ሄደ፤ “እኔ እኮ በእርግጥ ወደ እኔ መጥቶ በመቆም የአምላኩን የእግዚአብሔርን ስም የሚጠራ፤ በእጁም ዳዕ ለምጽ በሽታዬ የሚፈውሰኝ መስሎኝ ነበር። 12 ለዚህ ለዚህ የደማስቆ ወንዞች አባናና ፋርፋር ከየትኞቹም የእስራኤል ውሆች አይሻሉምን? ለመታጠብ ለመታጠብም በእነርሱ ታጥቤ መንጻት አልችልምን?” ስለዚህ በቀጣ ተመለሰ።

5:1 10:22; 104:6; 117:12; 103:24; 10:19; ሉቃ:4:27
5:2 27:6; 23:13; 20:24; 2
5:3 10:20; 7
5:5 4:22; 10:24; 53:14; 12:1; ሳሙ:9:7
5:7 10:30; 2:10; 32:39; 17:20; 7:2; 19:14
5:8 17:22; 7
5:10 10:33; 3:3; 11:14; 7:3; 10:9; 7
5:11 10:7; 19
5:12 10:14; 17:29; 19:11; 29:11; ኢ:9:8; 6
5:13 27:6; 21:13; 14
5:14 10:33; 3:3; 104:7; 11:14; 7:3; ኢ:6:15; ኢ:8:33; 25
5:15 ኢ:2:11; 4:24; 14:9; 9:7; 17:46
5:16 4:20; 26:10; 14:23; 18:7; 5:17
5:17 10:20; 24
5:18 27:7; 2
5:19 14:10; 1:17; ሐሥ:15; 33
5:20 10:20; 7
5:22 4:5; 10:6; 45:22

13 የንዕማን አገልጋዮች ግን ወደ እርሱ ቀርበው፤ “አባት ሆይ፤ ነቢይ ከዚህ ከበድ ያለ ነገር እንድታደርግ ቢነገርህ ኖሮ አታደርገውም ነበርን? ታዲያ፤ ‘ታጠብና ንጽ’ ቢልህ ምኑ አስቸገረህ?” አሉት። 14 ስለዚህ ንዕማን ወረደ፤ የእግዚአብሔር ሰው እንደ ነገረውም በዮርዳኖስ ሰባት ጊዜ ብቅ ጥልቅ አለ፤ ሥጋውም እንደ ትንሽ ልጅ ሥጋ ሆነ፤ ነጻም።

15 ከዚያም ንዕማን ከጭፍሮቹ ሁሉ ጋር ወደ እግዚአብሔር ሰው ተመልሶ ሄደ፤ በፊቱም ቆሞ፤ “እነሆ በእስራኤል አገር እንጂ በዓለም ሁሉ ሌላ አምላክ አለመኖሩን ተረድቻለሁ፤ ስለዚህ አሁንም ከአገልጋይህ ስጦታ እንድትቀበል እለምንገለሁ” አለው።

16 ነቢይም፤ “የማገለግለውን ሕያው እግዚአብሔር፤ ምንም ነገር አልቀበልም” ሲል መለሰ። ምንም እንኳን ንዕማን አስጨንቆ ቢለምነውም አልተቀበለም። 17 ንዕማንም እንዲህ አለው፤ “ስጦታውን የማትቀበል ከሆነ፤ ለማንኛውም አምላክ የሚቃጠል ወይም ሌላ መሥዋዕት ስለማቀርብ፤ ሁለት የበቅሎ ጭነት ዐፈር እንድትወስድ ትፈቅድልኝ ዘንድ እለምንገለሁ። 18 ነገር ግን እግዚአብሔር ስለ አንድ ነገር ብቻ አገልጋይህን ይቅር ይበለው፤ ይሾውም ጌታዬ ለመስገድ ወደ ሬሞን ቤተ ጣዖት በሚገባበት ጊዜ ከንዴን ሲደገፍ እኔም እንደ እርሱ በዚያ ብሰግድ፤ በሬሞን ቤተ ጣዖት በመስገዴ እግዚአብሔር አገልጋይህን ይቅር ይበለው።”

19 ኤልሳዕም፤ “በሰላም ሂድ” አለው። ንዕማን ጥቂት ራቅ ብሎ እንደ ሄደ፤ 20 የእግዚአብሔር ሰው አገልጋይ ግያዝ፤ “ጌታዬ፤ ይህ ሶርያዊ ንዕማን ያመጣውን አለመቀበሉ ደግሞ አይደል፤ ሕያው እግዚአብሔር ግን ተከትሎ ሂጄ ከእርሱ አንድ ነገር ማግኘት አለብኝ” ብሎ አሰበ።

21 ስለዚህ ግያዝ ንዕማንን ተከተለው፤ ንዕማንም ግያዝ እየሮጠ ወደ እርሱ መምጣቱን ባየ ጊዜ፤ ሊገናኘው ከሠረገላው ወርዶ፤ “ምነው፤ በደገና መጣህን?” ሲል ጠየቀው።

22 ግያዝም፤ “ሁሉም ደገና ነው፤ ግን ጌታዬ፤ ከነቢያት ማገበር ሁለት ወጣቶች ከኩረብታማው አገር ከኤፍሬም ወደ እኔ አሁን በድንገት ስለመጡ፤ ‘እባክህ

41 በዚህ ስፍራ እንዲሁም በቀጥታ 3:6; 7:11 እና 12 ላይ የዕብራይስጡ ቃል ቆዳን የሚያጠቁ በሽታዎች ሁሉ የሚያሳይ ነው።
45 340 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
46 70 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

አንድ መክሊትም ብርና ሁለት ሙሉ ልብስ ስጣቸው ብለህ ገዢ ብሎ ልኮኛል፣ አለው።

23ንዕምንም፣ “እባክህ ሁለት መክሊት ውሰድ” በማለት ግያዝን አስጨንቆ ለመነው። ከዚያም ሁለቱን መክሊት ብር፣ በሁለት ከረጢት ውስጥ አስሮ ሁለት ሙሉ ልብስ ጨምሮ ለሁለት አገልጋዮቹ አስያዘ፤ እነርሱም ያን ተሸክመው ከግያዝ ፊት ፊት ሄዱ። 24ግያዝም ወደ ኩረብ ታው እንደ ደረሰ፣ ዕቃዎቹን ከአገልጋዮቹ ተቀብሎ በቤቱ ውስጥ አስቀመጠ፤ ሰዎቹንም አሰናብቶአቸው ሄዱ። 25ከዚያም ገብቶ በጌታው በኤልሳዕ ፊት ቆመ። ኤልሳዕም፣ “ግያዝ ሆይ፣ የት ነበርህ?” ሲል ጠየቀው።

ግያዝም፣ “አገልጋይህ የትም አልሄደም” ብሎ መለሰ።

26ኤልሳዕ ግን እንዲህ አለው፤ “ያ ሰው ሊገናኝህ ከሠረገላው ሲወርድ መንፈሴ ከአንተ ጋር አልሄደምን? እንዲያው ለመሆኑ ጊዜው ገንዘብና ልብስ፣ የወይራ ዘይት ተክልና የወይን ተክል ቦታ፣ የበግና የክብት መንጋ፣ ወንድና ሴት አገልጋይ የሚቀበሉበት ነውን? 27ስለዚህ የንዕምን ለምጽ በአንተ ላይ ይጣበቃል፤ ለዘላለምም ወደ ዘርህ ይተላለፋል።” ከዚያም ግያዝ ከኤልሳዕ ፊት ወጣ፤ እንደ በረዶ እስኪነጣም ድረስ ለምጽም ሆኖ ወጣ።

መጥረቢያው ተንሳፊፈ

6 የነበረው ማኅበር ኤልሳዕን እንዲህ አሉት፤ “እነሆ፣ በፊትህ የምንቀመጥ በት ስፍራ ጠቦናል፤ ጎረቤታችሁ ወደ ዮርዳኖስ ሄደን፣ እያንዳንዳችን ምሰሶ ቁርጠን እናምጣ፤ በዚያም የምንቀመጥበትን መኖሪያ እንሥራ።”

እርሱም፣ “ይሁን ሂዱ” አላቸው።

3ከመካከላቸውም አንዱ፣ “አንተስ ከአገልጋዮቹ ጋር አትመጣምን?” አለው።

ኤልሳዕም፣ “እሺ እሂዳለሁ” አለ፤ ፋብሮ አቸውም ሄደ። ወደ ዮርዳኖስም ሄደው ዛፎች መቀረጥ ጀመሩ። 5ከእነርሱም አንዱ ዛፍ እየቆረጠ ሳለ፣ መጥረቢያው በሮ ከውሃው ውስጥ ወደቀ፤ እርሱም፣ “አየ ጉድ ጌታዬ፣ የተውሶ መጥረቢያ እኮ ነው!” ብሎ ጮኸ።

6የእግዚአብሔርም ሰው፣ “በየት በኩል ነው የወደቀው?” ሲል ጠየቀ። ቦታውን ባሳየ ውም ጊዜ ኤልሳዕ እንጨት ቁርጠ ወደ ውሃው ውስጥ በመጣል መጥረቢያውን እንዲንሳፈፍ አደረገው። 7ከዚያም፣ “በልአው ጣና ውሰደው” አለው፤ ሰውየውም እ

5:26 ቍ16፣ ኤር45:5
5:27 ዘ04:6፣ ዘ7:12:10፣ዘ43:5
6:1 14ጦ:10:5
6:6 ዘ015:25፣ 2ገ2:21

ጁን ዘርግቶ ወሰደው።

ኤልሳዕ ሰርያውያንን አሳወረ

8በዚህ ጊዜ የሰርያ ንጉሥ ከእስራኤል ጋር ይዋጋ ነበር፤ ከጦር አለቆቹ ጋር ከተመካከረ በኋላም፣ “በዚህ፣ በዚህ ቦታ እሰፍራለሁ” አለ።

9የእግዚአብሔርም ሰው፣ “ሰርያውያን በዚያ ታች ወርደዋልና በዚያ በኩል እንዳታልፍ ተጠንቀቅ” ሲል ለእስራኤል ንጉሥ ላከበት።

10ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ የእግዚአብሔር ሰው የነገረውን ቦታ አሰቃኝ፤ ኤልሳዕም ንጉሡን እንደዚህ ካሉት ቦታዎች ራሱን እንዲጠብቅ ከአንድ ሁለት ጊዜ በላይ አስጠነቀቀው።

11ይህም የሰርያን ንጉሥ እጅግ ስላበሳ ጨው፣ የጦር አለቆቹን ጠርቶ፣ “ከመካከላችን ከእስራኤል ንጉሥ ጋር የተወዳጀ እንዳለ ለምን አትነግሩኝም?” ሲል ጠየቃቸው።

12ከጦር አለቆቹም አንዱ፣ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፣ ከእኛ በኩል ማንም ሰው የለም፤ ነገር ግን አንተ በእልፍኝ ሆነህ እንኳ የምትናገረውን አንዲቱም ሳትቀር ለእስራኤል ንጉሥ የሚነግረው በእስራኤል ያለው ነቢዩ ኤልሳዕ ነው” አለው።

13ንጉሡም፣ “ሰዎች ልኬ እንዳስይዘው፣ የት እንደሚገኝ ፈልጉ” ሲል አዘዘ። ከዚያም፣ “በድታይን ይገኛል” የማል ዜና ደረሰው። 14ስለዚህ ፈረሶችና ሠረገሎች እንዲሁም ብዙ ሰራዊት ወደዚያ ላከ። እነርሱም በሌሊት ደርሰው ከተማዬቱን ከበሱ።

15የእግዚአብሔር ሰው አገልጋይ በማለዳ ተነሥቶ ወደ ውጭ ሲወጣ፣ በፈረሶችና በሠረገሎች የተጠናከረ ሰራዊት ከተማዬቱን ከቧት ነበር። አገልጋዩም “ጌታዬ ሆይ፣ ምን ማድረግ ይሻለናል?” ሲል ጠየቀ።

16ነቢዩም፣ “ከእኛ ጋር ያሉት ከእነርሱ ጋር ካሉት ይበልጣሉና አትፍራ” አለው።

17ኤልሳዕም፣ “እግዚአብሔር ሆይ፣ ያይ ዘንድ እባክህ ዐይኖቹን ክፈትለት” ብሎ ጸለየ፤ እግዚአብሔርም የአገልጋዩን ዐይኖች ከፈተለት፤ ሲመለከትም፣ የእሳት ፈረሶችና ሠረገሎች በኤልሳዕ ዙሪያ ተራራውን ሞልተውት አዩ።

18ሰርያውያንም ወርደው ወደ እርሱ ሲመጡ ኤልሳዕ፣ “ይህን ሕዝብ ዕውር አድርገው” ብሎ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። ስለዚህ ኤልሳዕ በጠየቀው መሠረት እግዚአብሔር ዕውር አደረጋቸው።

22 34 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

6:9 ቍ12
6:10 ኤር11:18
6:12 ቍ9
6:13 ዘ9:37:17
6:14 2ገ1:9
6:16 ዘ9:15:1፣ 2ዜ5:32:7፣መዝ 55:18፣1ዮሐ4:4፣ ሮጦ8:31
6:17 2ገ2:11:12
6:18 ዘ9:19:11፣ ሐሥ 13:11

¹⁹ኤልሳዕም፣ “መንገዱ በዚህ አይደለም፤ ከተማዬቱም ይህች አይደለችም፤ ወደ ምት ፈልጉት ሰው መርቼ እንዳደርሳችሁም እኔን ተከተሉኝ” አላቸው። ከዚያም መርቶ ወደ ሰማርያ ወሰዳቸው።

²⁰ወደ ከተማዬቱም ከገቡ በኋላ ኤልሳዕ፣ “እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዲያዩ የእነዚህን ሰዎች ዐይን ክፈት” አለ። እግዚአብሔርም ዐይኖቻቸውን ከፈተ። እነርሱም በሰማርያ ውስጥ መሆናቸውን አዩ።

²¹የእስራኤልም ንጉሥ ባያቸው ጊዜ፣ “አባቴ ሆይ፤ ልግደላቸውን? ልፍጃቸውን?” ብሎ ኤልሳዕን ጠየቀው። ²²እርሱም፣ “አትግደላቸው፤ ለመሆኑ በሰይፍህና በቀስ ትህ የሚረክሃቸውን ትገድላቸው ዘንድ ይገባሃልን? አሁንም የሚበሉትንና የሚጠጡትን አስቀርብላቸው፤ በልተው ጠጥተውም ወደ ጌታቸውም ይሂዱ” አለው። ²³ስለዚህ ታላቅ ግብዣ አዘጋጅቶላቸው ከበሉና ከጠጡ በኋላ አሰናብቶአቸው ወደ ጌታቸው ሄዱ። የሶርያ አደጋ ጣዮችም የእስራኤልን ምድር ለመውረር ከዚያ በኋላ አልተመለሱም።

በተከበባችው ሰማርያ የተከሠተ ራብ

²⁴ከተቋቋሙ ጊዜ በኋላም የሶርያ ንጉሥ ቤንሐዳድ ሰራዊቱን ሁሉ ሰበሰበ፤ ወጥቶም ሰማርያን ከበባት። ²⁵ከተማዬቱን እንደ ከበባትም የአንድ አህያ ጭንቅላት በሰማኒያ ሰቅል ብር፣ የጎሞር አንድ ስምንተኛው የርግብ ኩስሽ በአምስት ሰቅል ብር እስኪሸጥ ድረስ ታላቅ ራብ ሆነ።

²⁶የእስራኤልም ንጉሥ በቅጥሩ ላይ በሚመላለስበት ጊዜ አንዲት ሴት ድምፅዋን ከፍ አድርጋ “ጌታዬ፣ ንጉሥ ሆይ፤ እባ ክህ ርዳኝ!” አለች።

²⁷ንጉሡም፣ “እግዚአብሔር ካልረዳሽ እኔ እንዴት ልረዳሽ እችላለሁ? ከወውድማው ነው ወይስ ከወይን መጥመቂያው የምረዳሽ?” ሲል መለሰላት። ²⁸ከዚያም፣ “ለመሆኑ ችግርሽ ምንድነው?” ሲል ጠየቃት።

እርሷም እንዲህ ስትል መለሰችለት፤ “ይህች ሴት፣ ‘ዛሬ እንድንበላው ልጅሽን አምጪው፤ ነገ ደግሞ የእኔን ልጅ እንበላለን’ አለችኝ። ²⁹ስለዚህ ልጄን ቀቅለን በላ ነው። በማግሥቱም፣ ‘እንድንበላው ልጅሽን አምጪው’ አልኟት፤ እርታ ግን ደበቀችው።”

³⁰ንጉሡም ሴቲቱ ያለችውን ሲሰማ ልብ ሱን ቀደደ፤ በቅጥሩ ላይ በሚመላለስበትም ጊዜ በውስጥ ማቅ መልበሱን ሕዝቡ አዩ። ³¹ንጉሡም፣ “የሣፋጥ ልጅ የኤልሳዕ

6:21 2ገ5:13
6:22 ዘ820:11፣
2ዜ528:8-15
6:23 2ገ5:2
6:24 ዘ828:52፣
1ገ715:18፣2ገ718:7
6:25 ዘሌ26:26፣
ፋት1:1፣አሳ 36:12
6:29 ዘሌ26:29፣
ዘ828:53-55
6:30 ዘ637:34፣
2ገ718:37፣አሳ 22:15

6:32 4*31፣1ገ718:4፣ሕዝ8:1፣
14:1፣20:1
6:33 ዘሌ24:11፣
ኢዩ 2:9፣ 14:14፣
ኢሳ 40:31
7:1 4*16
7:2 4*17:19፣
ዘ67:11፣2ገ75:18፣
መገ78:23፣
ሚላ3:10
7:3 ዘሌ13:45-46፣
ዘኦ5:14
7:6 ዘዐ14:24፣
ዘኦ13:29፣2ሳሙ10:6፣ኤር46:21፣
ሕዝ1:24

ራስ ዛሬ በዐንገቱ ላይ ካደረ፣ እግዚአብሔር ይህን ያድርግብኝ፤ ከዚህም የባሰ ያምጣ ብኝ” ብሎ ዛተ።

³²በዚህ ጊዜ ኤልሳዕ በቤቱ ተቀምጦ ነበር፤ ሽማግሌዎችም አብረውት ተቀምጠው ነበር። ንጉሡም መልእክተኛ ቀድሞት እንዲሄድ አደረገ። የተላከውም ሰው ከመድረሱ በፊት ኤልሳዕ ለሽማግሌዎቹ፣ “ይህ ነፍስ ገዳይ ራሴን ለመቀረጥ ሰው መላኩን ታያላችሁ? እነሆ፤ አሁንም መልእክተኛው ሲደርስ በሩን ዘግታችሁ እንዳይገባ አድርጉ። የጌታው የእግሩ ኮቴ ከኋላው ይሰማ የለምን?” አላቸው።

³³ኤልሳዕ ከሽማግሌዎቹ ጋር በመነጋገር ላይ ሳለም፣ መልእክተኛው ወደ እርሱ ወረደ። ንጉሡም ደርሶ፣ “ይህ ጥፋት የመጣው ከእግዚአብሔር ነው፤ ታዲያ እኔ ከእግዚአብሔር ምን እጠብቃለሁ?” አለ።

7 ኤልሳዕም፣ “እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በነገው ዕለት በዚህ ሰዓት፣ በሰማርያ በር አንድ መስፈሪያ ማለፊያ ዱቄት በአንድ ሰቅል፣ ሁለት መስፈሪያ ገብስም በአንድ ሰቅል ይሸጣል’ አለ።

²ንጉሡ በክንዱ ላይ የተደገፈውም የጦር አለቃ፣ የእግዚአብሔርን ሰው፣ “እንዲያው ለመሆኑ፣ እግዚአብሔር የሰማያትን መስኮቶች ቢከፍት እንኳ ይህ ሊሆን ይችላል?” ሲል ጠየቀው።

ኤልሳዕም፣ “ይህን አንተው ራስህ በዐይንህ ታየሃለህ፤ ይሁን እንጂ ከዚያ አንዳች አትቀምስም” አለው።

ከበባው ተወገደ

³በዚህ ጊዜ የሚያወቅቅ የቆዳ በሽታ የያዛቸው አራት ሰዎች በከተማዬቱ መግቢያ በር አጠገብ ነበሩ፤ እነርሱም እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ። “እስክንሞት ድረስ በዚህ የምንቆየው ለምንድን ነው? ⁴ታዲያ፣ ‘ወደ ከተማዬቱ እንግባ ብንል’ በዚያም ራብ ስላለ እንሞታለን፤ በዚህም ብንሆን ያው መሞታችን እንደሁ አልቀረም፤ ስለዚህ ወደ ሶርያውያኑ ሰፈር ዝምብለን እንሂድ፤ ዝም ካሉን ሕይወታችን ትተርፋለች፤ ከገደሉንም ያው ሞቶ መገላገል ነው።”

⁵ከዚያም መሸትሸት ሲል ተነሥተው ወደ ሶርያውያን ሰፈር ሄዱ፤ ወደ ሰፈሩ ጥግ ሲደርሱም አንድም ሰው በዚያ አልነበረም። ⁶ይህ የሆነበትም ምክንያት እግዚአ

²⁵ 1 ኪሎ ግራም ያህል ነው። ²⁶ 0.3 ሊትር ያህል ነው። ²⁷ 25 ወይም፣ ጥሬ ²⁸ 55 ግራም ያህል ነው።

አብሔር የሠረገሎችንና የፈረሶችን እንዲሁም የብዙ ሰራዊት ድምፅ ሰርዖውያን እንዲሰሙ አድርጎ ስለነበር ነው፤ እርስ በእርሳቸው፤ “እነሆ፤ የእስራኤል ንጉሥ በእኛ ላይ አደጋ ለመጣል፤ የኬጢያውያንንና የግብግብያንን ነገሥታት ቀጥሮ አምጥቶብናል” ተባባሉ። ገዢያም መሸትሸት ሲል ተነሥተው ሸሹ፤ ድንኳኖቻቸውን፤ ፈረሶቻቸውንና አህዮቻቸውንም አልወሰዱም ነፍሳቸውን ብቻ ለማዳን ሲሉ ሰፈሩን እንዲሁ እንዳለ ትተው ሄዱ።

⁸እምጽ ያለባቸውም ሰዎች ወደ ሰፈሩ አጠገብ ከደረሱ በኋላ፤ ከድንኳኖቹ ወደ አንዱ ገብተው በሉ፤ ጠጡም፤ ከዚያም ብር፤ ወርቅና ልብስ ይዘው በመሄድ ደበቁት። ተመልሰው በመምጣትም ወደ ሌላው ድንኳን ገብተው ሌሎች ነገሮችን በመውሰድ እንደዚሁ ደበቁ።

⁹እርስ በርሳቸውም፤ “ያደረግነው ትክክል አይደለም፤ ዕለቱ የምሥራች ቀን ነው፤ እኛ ግን የራሳችን ብቻ አደረግነው፤ እስኪነጋም ከቁዩን በደለኞች እንሆናለን፤ ስለዚህ ወደ ቤተ መንግሥት በፍጥነት ሄደን እንንገር” ተባባሉ።

¹⁰ስለዚህ ሄደው የከተማዬቱን መግቢያ በር ጠባቂዎች ጮኸው በመጥራት፤ “ወደ ሰርዖውያን ሰፈር ገባን፤ እዚያም ከታሰሩ ፈረሶችና አህዮች በቀር አንድም ሰው አልነበረም፤ የማንም ድምፅ አልተሰማም፤ ድንኳኖቹም እንዳሉ ናቸው” ብለው ነገ ሯኑ። ¹¹የበሩ ጠባቂዎችም ይህን አስተጋቡ፤ ዜናውም በቤተ መንግሥቱ ተሰማ።

¹²ንጉሡም በሌሊት ተነሥቶ ለጦር አለቆቹ እንዲህ አላቸው፤ “ሰርዖውያን ያደረጉብንን እነግራችኋለሁ፤ መራባችንን ስለሚያውቁ፤ ‘መቼም መውጣታቸው አይቀርም፤ ከዚያም ከነሕይወታቸው እንማርካቸዋለን፤ እኛም ስተት ብለን ወደ ከተማዬቱ እንገባለን’ በማለት በገጠር ለመደበቅ ከሰፈራቸው ወጥተዋል።”

¹³ከጦር አለቆቹም አንዱ እንዲህ አለ፤ “ጥቂት ሰዎች በከተማዬቱ ውስጥ ከተረፉት ፈረሶች አምስቱን ይዘው ይሂዱ፤ ዕጣ ፈንታቸውም በዚህ ከቀሩት እስራኤላውያን ሁሉ ዕድል ጋር አንድ ነው፤ የሚጠብቃቸው ቢኖር በዚህ በሙሉ እንዳለቁት እስራኤላውያን መሆን ብቻ ነው፤ ስለዚህ እንላካቸውና የሆነውን እንይ።”

¹⁴ስለዚህ ሁለት ሠረገሎች ከነፈረሰቻቸው መረጡ፤ ንጉሡም፤ “ሂዱና የሆነውን ነገር እዩ” ብሎ ከሰርዖውያን ሰራዊት

7፡7 መጻፍት 21፤ መዝሙር 48፡46፤ ማገገሚያ 28፡1፤ ኢ.ሳ.30፡17
7፡8 ኢ.ሳ.33፡23፤ 35፡6
7፡12 ኢ.ሳ.8፡4

በኋላ እንዲሄዱ ላካቸው። ¹⁵እነርሱም እስከ ዮርዳኖስ ድረስ ተከተሏቸው። ሰርዖውያን በጥድፊያ ሲሸሹ፤ የጣሎትንም ልብ ስና ዕቃ በየመንገዱ ላይ ተበታተኖ አገኙ፤ መልክተኞቹም ተመልሰው ይህን ለንጉሡ ነገሩት። ¹⁶ከዚያም ሕዝቡ ወጥቶ የሰርዖውያንን ሰፈር በዘበዘ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር እንደ ተናገረው አንድ መስፈሪያ ማለፊያ ዱቄት በአንድ ሰቅል፤ ሁለት መስፈሪያ ገብስም በአንድ ሰቅል ተሸጠ።

¹⁷በዚህ ጊዜ ንጉሡ እጁን ይደግፈው የነበረውን የጦር አለቃ፤ የቅጥሩ በር ኅላፊ አድርጎት ነበርና በበራፉ መተላለፊያ ላይ ሕዝቡ ሲጋፉ ረጋገጠው፤ ያ የእግዚአብሔር ሰው ንጉሡ ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ አስቀድሞ እንደተናገረውም የጦር አለቃው ሞተ። ¹⁸እንዲሁም የእግዚአብሔር ሰው ለንጉሡ፤ “ነገ በዚህ ሰዓት በሰማርያ በር ላይ አንድ መስፈሪያ ዱቄት በአንድ ሰቅል፤ ሁለት መስፈሪያ ገብስም በአንድ ሰቅል ይሸጣል” ያለውም ተፈጸመ።

¹⁹የጦር አለቃው ለእግዚአብሔር ሰው፤ “እግዚአብሔር የሰማይን መስኮቶች ቢከፍት እንኳ ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?” ብሎት ስለነበር፤ የእግዚአብሔር ሰው፤ “ይህን አንተው ራስህ ታያለህ፤ ከዚህ ግን አንዳች አትበላም” ሲል መልሶለት ነበር። ²⁰በበሩ መተላለፊያ ላይ ሕዝቡ ረጋግጦት ስለሞተም፤ የተነገረበት በትክክል ደረሰ።

የሱነማዬቱ ርስት ተመለሰ

8 በዚህ ጊዜ ኤልሳዕ፤ ልጁ ከሞት ያስነሣላትን ሴት፤ “እግዚአብሔር በምድሪቱ ላይ የሰባት ዓመት ራብ ስለ ወሰነ፤ ተነሸና ለጊዜው መቄየት ወደምትችዩ በት ቦታ ከቤተሰብሽ ጋር ሂጂ” አላት። ²ሴቲቱም ተነሥታ የእግዚአብሔር ሰው እንደ ነገራት አደረገች፤ ከነቤተሰቧም ሄዳ፤ በፍልስጥኤም ምድር ሰባት ዓመት ተቀመጠች።

³ከሰባት ዓመት በኋላም፤ ከፍልስጥኤም ምድር ተመልሳ መጣች፤ ስለ ቤቷና ስለ መሬቷ አቤቱታ ለማቅረብ፤ ወደ ንጉሡ ሄደች። ⁴በዚህ ጊዜ ንጉሡ የእግዚአብሔርን ሰው አገልጋይ ግያዝን፤ “ኤልሳዕ ያደረጋቸውን ታላላቅ ሥራዎች ሁሉ እስቲ ንገረኝ” እያለው ነበር። ⁵ኤልሳዕ ልጁን ከሞት ያስነሣላት ሴት ስለ ቤቷና ስለ

7፡15 ኢ.ዮ.27፡22
7፡16 ቀ.1፤ኢ.ሳ. 33፡4-23
7፡17 ቀ.2
7፡19 ቀ.2
8፡1 ዘ.ፍ.12፡10፤ ዘ.ሊ.26፡26፤ ዘ.ዳ. 28፡22፤ ፍ.ት.1፤ 2፤ 2፡74፤ 8፡37
8፡5 2፡74፤ 35

¹1 በዚህ እንዲሁም በቀጥታ 16 እና 18 ላይ 7.3 ሊትር ያህል ነው።
²1 በዚህ እንዲሁም በቀጥታ 16 እና 18 ላይ 11 ግራም ያህል ነው።
³1 በዚህ እንዲሁም በቀጥታ 16 እና 18 ላይ 15 ሊትር ያህል ነው።
³3 በዚህ እና በቀጥታ 8 ላይ የቦብራይስጡ ቃል ቆዳን የሚያጠቁን በሽታዎች ሁሉ የሚያሳይ ነው።

መሬቷ ለማመልከት ወደ ንጉሡ ዘንድ የቀረበችውም፣ ኤልሳዕ የሞተውን ልጅ እንዴት እንዳስ ነግ፣ ግያዝ ለንጉሡ በሚ ነግርበት ወቅት ነበር።

ግያዝም፣ “ንጉሥ ጌታዬ ሆይ፣ ሴቲቱ ይህች ናት፤ ኤልሳዕ ከሞት ያስነሣው ልጄም ይህ ነው” አለ። ልጁም ስለዚህ ጉዳይ ጠየቃትና ነገረችው።

ከዚያም ንጉሡ፣ “የነበራትን ሁሉ እን ዲሁም ትታ ከሄደችበት ጊዜ አንሥቶ እስካሁን ድረስ ያለውን የዕርሻዋን ሰብል በሙሉ እንድትመልስላት” ሲል አንድ ሹም አዘዘላት።

አዛሄል ቤንሃዳድን ገደለ

ጌልሳዕ ወደ ደማስቆ ሄደ፤ በዚያን ጊዜም የሶርያ ንጉሥ ቤንሃዳድ ታሞ ነበር። ለንጉሡም፣ “የእግዚአብሔር ሰው ወደዚህ መጥ ቶኦል ብለው ነገሩት። ስእርሱም አዛሄ ልን፣ “ገጸበረከት ይዘህ ሂድና የእግዚ አብሔርን ሰው ተገናኘው። በእርሱም አ ማካይ ነት፣ ‘ከዚህ በሽታ እድናለሁን?’ ብለህ እግዚአብሔርን ጠይቅ” አለው።

፩አዛሄልም ደማስቆ ካፈራቻቸው ምርጥ ነገሮች ሁሉ የእርባ ግመል ጭነት ገ ጸ በረ ከት ይዞ ኤልሳዕን ለመገናኘት ሄደ። ሄደም እፊቱ ቆመና፣ “የሶርያ ንጉሥ ልጅህ ቤን ሃዳድ፣ ‘ከዚህ በሽታ እድናለሁን?’ ሲል ወደ አንተ ልኮኛል” አለው። ፪አዛሳዕም፣ “ሂድና፣ ‘መዳኑንስ በእርግጥ ትድናለህ’ በለው፤ ነገር ግን እንደሚሞት እግዚአብሔር ገልጦልኛል።” ሲል መለሰለት። ፫አስኪያ ፍር ድረስም፣ አዛሄልን ትኩር ብሎ ተመ ለከተው፤ ከዚያም የእግዚአብሔር ሰው እንባ ውን አፈሰሰ።

፬አዛሄልም፣ “ጌታዬ የሚያለቅሰው ለም ንድን ነው?” ሲል ጠየቀ።

ኤልሳዕም መልሶ፣ “በእስራኤላውያን ላይ የምታደርሰውን ጉዳት ስለማውቅ ነው፤ ምሽጎቻቸውን በአሳት ታቃጥላለህ፤ ጉልማሶቻቸውን በሰይፍ ትገድላለህ፤ ሕፃናታቸውን በምድር ላይ ትፈጠፍጣለህ፤ ያረገዙ ሴቶቻቸውንም ሆድ ትቀድዳለህ” አለው።

፭አዛሄልም፣ “ለመሆኑ እንደ ውሻ የሚ ቁጠር አገልጋይህ ይህን ጀብዱ መፈጸም እንዴት ይችላል?” አለ።

ኤልሳዕም መልሶ፣ “መቼም አንተ በሶርያ ላይ እንደምትነግሥ እግዚአብሔር አሳይቶኛል” አለው።

፮ከዚያም አዛሄል ከኤልሳዕ ዘንድ ወጥቶ

8:7 24:8-5:5
27:6-24
8:8 ዘፍ32:20፤
መሳ18:5-14:9-9:7፤
17:19-15
8:10 ኢሳ38:1
8:11 መሳ3:25፤
ሉቃ19:41
8:12 ዘፍ34:29፤
15:17:17:27
15:16:መዝ137:9፤
ኢሳ13:16፤
ሆሌ13:16:አጥ
1:13:ፍሆ3:10፤
ሉቃ19:44
8:13 14:መ-
17:43:24:መ-38:8፤
17:19:15

8:15 27:11-17
8:16 27:11-17፤
2ዜ521:14
8:18 ቀ*26፤
27:11-1
8:19 ዘፍ6:13፤
24:መ-21:17፤
ራእ21:23
8:20 17:22:47
8:22 ዘፍ27:40፤
ዘፍ33:20፤
ኢሉ21:13፤
27:19:8
8:25 27:19:29
8:26 ቀ*18:17
16:23
8:27 17:15:26፤
16:30

ወደ ጌታው ተመለሰ፤ ቤንሃዳድም፣ “ለመ ሆኑ ኤልሳዕ ምን አለህ?” ሲል ጠየቀው፤ አዛሄልም፣ “በእርግጥ ከበሽታህ እንደም ትድን ነግሮኛል” አለው። ፫በማግስቱ ግን ወፍራም ልብስ ወስዶ በውሃ ከነከረ በኋላ የንጉሡን ፊት ሸፈነው፤ ንጉሡም በዚሁ ሞተ፤ ከዚያም አዛሄል በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮራም

8:16-24 ተጽ-ምብ 2ዜ521:5-10:20

፫የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮ ሆራም በነገሠ በአምስተኛው ዓመት፣ የኢ ዮሃፍጥ ልጅ ኢዮራም በይሁዳ ነገሠ። ፬እርሱም ሲነግሥ ዕድሜው ሠላሳ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢዮሩሳሌም ተቀምጦም ስምንት ዓመት ገዛ። ፭የገባት የአክዓብ ልጅ ስለ ነበረች የአክዓብ ቤት እንዳደረ ረገው ሁሉ፣ እርሱም የእስራኤልን ነገሥ ታት መንገድ ተከተለ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ። ፮ይሁን እንጂ ስለ ባሪያው ስለ ዳዊት ሲል፣ እግዚአብሔር ይሁዳን ሊያጠፋ አልፈለገም፤ ምክንያቱም ለዳዊትና ለዘሩ መብራት እንደሚያሳጣ ተስፋ ሰጥቶ ነበርና።

፯በኢዮራም ዘመነ መንግሥት፣ ኤዶም ያስ በይሁዳ ላይ ዐምፆ የራሱን ንጉሥ አነገሠ። ፯ስለዚህም ኢዮራም ሠረገሎቹን ሁሉ አሰልፎ ወደ ጸፂር ዘመተ። ኤዶ ማውያንም እርሱንና የሠረገላ አዛዦቹን ከበቡ፤ እርሱና የሠረገላ አዛዦቹ ግን በሌሊት ተነሥተው ከበባውን ጥሰው ወጡ፤ ሰራዊቱም ሸሽቶ ተመለሰ። ፳ኤዶምያስም እስከ ዛሬ ድረስ በይሁዳ ላይ እንደ ዐመፀ ነው፤ ልብናም በዚሁ ጊዜ ዐምፆ ነበር። ፳፫በኢዮራም ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ነገር ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ፳፭ኢዮ ራምም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ እንደ እነርሱም ሁሉ በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ፳፮አካዝያስም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አካዝያስ

8:25-29 ተጽ-ምብ - 2ዜ522:1-6

፳፯የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮ ራም በነገሠ በዐሥራ ሁለተኛው ዓመት፣ የኢዮሆራም ልጅ አካዝያስ በይሁዳ ነገሠ። ፳፰አካዝያስ ሲነግሥ ዕድሜው ሀያ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢዮሩሳሌም ተቀምጦም አንድ ዓመት ገዛ። እናቱ ኅቶልያ ትባላለች፤ እርሷም የእስራኤል ንጉሥ የምሪ የልጅ ልጅ ነበረች። ፳፱አካዝያስ ከአክዓብ

፻10 ዕብራይስጥ እንዲሁም “ሂድና፣ በእርግጥ አትድንም በለው እንደሚሞት እግዚአብሔር ገልጦልኛል”

ቤተ ሰብ ጋር በጋብቻ የተሰበሰቡ ስለ ነበር፤ የአክዳብ ቤት እንዳደረገው ሁሉ፤ እርሱም በአክዳብ ቤት መንገድ ሄደ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ ነገር አደረገ።
 28 አካዝያስም ከአክዳብ ልጅ ከኢዮራም ጋር ሆኖ በሶርያ ንጉሥ በአዛሄል ላይ ለመዝመት ወደ ሬማት ዘገለግድ ሄደ፤ ሶርያውያንም በዚያ ኢዮራምን አቁሰ ሉት። 29 ስለዚህ ንጉሥ ኢዮራም፣ በሬ ማት ከአዛሄል ጋር ባደረገው ጦርነት ሶር ያውያን ካደረሱበት ቀኅል ለማገም ወደ ኢይዝራኤል ተመለሰ።
 ከዚያም የአክዳብ ልጅ ኢዮራም ስለ ታመመ የይሁዳ ንጉሥ የኢዮራም ልጅ አካዝያስ ሊጠይቀው ወደ ኢይዝራኤል ወረደ።

ኢዩ ተቀብቶ በእስራኤል ላይ ነገሠ

9 ነቢዩ ኤልሳዕ ከነቢያት ማኅበር አን ዱን ጠርቶ እንዲህ አለው፤ “ወገብህን ታጥቀህ፤ ይህን የዘይት ማሰር በመያዝ በሬማት ወደምትገኘው ገለግድ ሂድ። 2 በዚያም ስትደርስ የናሚሲን የልጅ ልጅ፣ የኢዮማፍጥን ልጅ ኢዩን ፈልገው። ወደ እርሱም ቀርቦ ከጓደኞቹ ለብቻ ከጠል ኸው በኋላ፤ ወደ እልፍኝ አሰገባው። 3 ከዚያም ማሰርውን ይዘህ ዘይቱን በራሱ ላይ አፍስሰና፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እነሆ፤ እኔ በእስራኤል ላይ እንድትነግሥ ቀባሁህ’ ብለህ ዐውጅ። ከዚያም በኋላ ከፍተህ ሩጥ፤ ፈጽሞ አትዘግይ።”

4 ስለዚህ ጌልማሳው ነቢይ በሬማት ወደ ምትገኘው ገለግድ ሄደ። 5 በዚያ እንደደረሰም፣ የሰራዊቱ ጦር መኮንኖች በአንድ ነት ተቀምጠው ነበር፤ እርሱም “መኮንን ሆይ፤ ወደ አንተ ተልኬአለሁ” አለ።

ኢዩም፣ “ለማንኛችን ነው?” ሲል ጠየቀ። እርሱም፣ “መኮንን ሆይ፤ ለአንተ ነው” ብሎ መለሰ።

6 ኢዩም ተነሥቶ ወደ ቤት ገባ፤ ከዚያም ነቢዩ ዘይቱን በኢዩ ላይ አፈሰሰና እንዲህ አለ፤ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በእግዚአብሔር ሕዝብ በእስራኤል ላይ እንድትነግሥ ቀብቼሃ ለሁ። 7 የአገልጋዮቹን የነቢያትን ደም እን ዲሁም የእግዚአብሔርን አገልጋዮች ደም ሁሉ ከኤልሳዕ እጅ እበቀል ዘንድ አንተ የጌታህን የአክዳብን ቤት ትመታለህ። 8 የአክዳብ ቤት በሙሉ ይጠፋል፤ ባሪያም ይሁን ተወላጅ፣ በእስራኤል የሚገኘውን የመጨረሻ ወንድ ልጅ ሁሉ ከአክዳብ እቈርጣለሁ። 9 ከእንግዲህ

8:28 ዘ84:43፣ 2ኃ79:1:14
 8:29 1ኃ719:15፣ 17:21:29፣2ኃ79:21፣ 10:13
 9:1 14ጦ:10:1፣ 5:1፣1ኃ718:46፣2ኃ71 8:28
 9:3 1ኃ719:16
 9:6 1ኃ719:16
 9:7 ዘ94:24፣ዘ8 32:43፣1ኃ718:4፣ ራእ6:10
 9:8 14ጦ:25:22፣ 2ኃ710:17
 9:9 1ኃ713:34፣ 14:10፣16:3

የአክዳብን ቤት፣ እንደ ናባጥ ልጅ እንደ ኢዮርብዓም ቤት፣ እንደ አኪያም ልጅ እንደ ባኦስ ቤት አደርገዋለሁ። 10 ኤልሳዕን ግን በኢይዝራኤል ዕርሻ ውሾች ይበሏታል፤ የሚቀብራትም አይኖርም።” ይህን ተናግሮም መዝ ጊ ያውን ከፍቶ ሮጠ።

11 ኢዩ ወጥቶ የጦር አለቆች ወደሆኑት ጓደኞቹ እንደ ደረሰ፣ ከመካከላቸው አንዱ “ሁሉም ነገር ሰላም ነው? ይህ እብድ ወደ አንተ የመጣው ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቀው።

ኢዩም “ሰውየውንም ሆነ የሚናገረውን እናንተም ታውቃላችሁ” ሲል መለሰ።

12 እነርሱም፣ “ይህም ትክክል አይደለም ይልቅስ እውነቱን ንገረን” አሉት።

ኢዩም እንዲህ አለ፤ “እርሱ የነገረኝማ ይህ ነው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የእስራኤል ንጉሥ እንድትሆን ቀብቼሃ ለሁ።’”

13 ከዚያ ሁሉም ቶሎ ብለው ልበሳቸውን እያወለቁ በሚራመድበት ደረጃ ላይ አነጠፉ፤ ከዚያም መለከት ነፍተው፣ “ኢዩ ነግሦአል” አሉ።

ኢዩ ኢዮራምንና አካዝያስን ገደለ

9:21-29 ተጓ ምብ - 2ዜና22:7-9

14 ስለዚህ የናሚሲ የልጅ ልጅ፣ የኢዮማ ፍጥ ልጅ ኢዩ በኢዮራም ላይ አሜረ። በዚህ ጊዜ ኢዮራምና እስራኤል ሁሉ በሬ ማት የምትገኘውን ገለግድን ከሶርያ ንጉሥ ከአዛሄል ጥቃት ለማዳን ይጠብቁ ነበር። 15 ንጉሥ ኢዮራም ግን የሶርያን ንጉሥ አዛሄልን ጦርነት በገጠመው ጊዜ፣ ሶርያውያን ካደረሱበት ቀኅል ለማገም ወደ ኢይዝራኤል ተመልሶ ነበር። ኢዩም፣ “እንግዲህ ሐሳባችሁ እንዲህ ከሆነ፣ ይህን ነገር ወደ ኢይዝራኤል ሄዶ እንዳይናገር፣ ማንም ሰው ከዚህች ከተማ ሾልኮ እንዳይ ወጣ ጠብቁ” አለ። 16 ከዚያም በሠረገላው ተቀምጦ ወደ ኢይዝራኤል ገሠገሠ፤ ይህን ያደረገውም ኢዮራም በዚያ ስለተኛና የይሁዳ ንጉሥ አካዝያስም እርሱን ለመጠየቅ ወደዚያው ስለወረደ ነው።

17 በኢይዝራኤል ግንብ ማማ ላይ የቆመው ጠባቂ የኢዩ ወታደሮች መቅረባቸውን አይቶ፣ “እረ ወታደሮች መጡ!” በማለት ጮኾ ተናገረ።

ኢዮራምም፣ “አንድ ፈረሰኛ ተጠርቶ፣ እንዲገናኛቸው ላኩትና፣ ‘የመጣችሁት በሰላም ነውን?’ ብሎ ይጠይቅ” ሲል አዘዘ።

18 ፈረሰኛውም ኢዩን ለመገናኘት ጋልቦ ሄደና፣ “ንጉሡ፣ ‘የመጣችሁት በሰላም

9:10 1ኃ721:23
 9:11 14ጦ:10: 11:8፣ሐ10:20
 9:13 24ጦ:15: 10: ማቴ21:8፣ ሉቃ19:36
 9:14 ዘ84:43፣ 2ኃ78:28
 9:15 2ኃ78:29
 9:16 2ዜና22:7
 9:17 14ጦ: 14:16፣16:4፣ ኢ.ሳ21:6

ነውን? ብሎአል” አለው።
 ኢዩም፣ “ስለ ሰላም መጨነቅ የአንተ ጉዳይ አይደለም! ይልቅስ ወደ ጃላ እለፍና ተከተለኝ” አለው።

ጠባቂውም፣ “መልእክተኛው ከእነርሱ ዘንድ ደርሶአል፤ ነገር ግን ተመልሶ አልመጣም” ብሎ አሳወቀ።

¹⁹ስለዚህ ንጉሡ ሌላ ፈረሰኛ ላክ፤ ወደ እነርሱ ዘንድ እንደ ደረሰም፣ “ንጉሡ፣ ‘የመጣችሁት በሰላም ነውን?’ ይላል” አለው።

ኢዩም “ስለ ሰላም መጨነቅ የአንተ ጉዳይ አይደለም! ይልቅስ ወደ ጃላ እለፍና ተከተለኝ” አለው።

²⁰ጠባቂው፣ “መልእክተኛው ከእነርሱ ዘንድ ደርሶአል፤ ነገር ግን ይህም ተመልሶ አልመጣም፤ የወታደሮቹ መሪ ሠረገላ አነዳዱ ልክ እንደ ናሚሲ ልጅ እንደ ኢዩ አነዳድ ነው፤ ሲነዳም እንደ እብድ ነው” ሲል አሳወቀ።

²¹ኢዮራምም፣ “በሉ ሠረገላዬን አዘጋጃ” ብሎ አዘዘ። ሠረገላው እንደ ተዘጋጀም፣ የእስራኤል ንጉሥ ኢዮራምና የይሁዳ ንጉሥ አካዝያስ በየሠረገሎቻቸው ሆነው ኢዩን ለመገናኘት ሄዱ፤ የኢይዝራኤላዊው የናቡቴ ርስት በነበረው ዕርሻ ላይም ተገናኙት። ²²ኢዮራምም ኢዩን ገና ሲያየው፣ “ኢዩ፣ የመጣኸው በሰላም ነውን?” ሲል ጠየቀው።

ኢዩም፣ “የእናትህ የኤልሳቤል የጣዖት አምልኮና መተት እንዲህ በዝቶ እያለምን ሰላም አለ!” ሲል መለሰ።

²³ኢዮራምም ሠረገላውን አዙሮ በመሸሸ፣ “አካዝያስ ሆይ፤ ይህ ክዳት ነው!” አለ።

²⁴ከዚያም ኢዩ ቀስቱን በማስፈንጠር ኢዮራምን በትከሻና ትከሻው መካከል ወጋው፤ ፍላጻውም ዘልቆ ልቡን ስለ ወጋው፣ ሠረገላው ውስጥ ዘፍ ብሎ ወደቀ።

²⁵ኢዩም የሠረገላ ኅላፊውን ቢድቃርን እንዲህ አለው፤ “አንግውና በኢይዝራኤላዊው በናቡቴ ዕርሻ ላይ ጣለው፤ አንተና እኔ አባቱን አክዳብን በየሠረገሎቻችን ሆነን ተከትለነው ስንሄድ፣ እግዚአብሔር ይህን ትንቢት እንዲህ ሲል እንደ ተናገረ በት አስታውሰ። ²⁶ትናንት የናቡቴንና የልጆቹን ደም አይቻለው፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ይህንንም በዚሁ ዕርሻ ላይ በእርግጥ አንተው እንድትከፍል አደርግሃለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤”²⁷ አሁንም በእግዚአብሔር ቃል በተነገረው መሠረት አንግውና በዚሁ ዕርሻ ውስጥ ጣለው።”

9:20 2ሳሙ-18:27
 9:21 1ኅገ21:17:15-19
 9:22 1ኅገ18:19:1-20
 9:23 2ኅገ11:14
 9:24 1ኅገ22:34
 9:25 1ኅገ21:19-22
 9:26 1ኅገ21:19-29

²⁷የይሁዳ ንጉሥ አካዝያስም ይህን ሲያይ፣ ወደ ቤት ሀጋን በሚያወጣው መንገድ ሸሸ፤²⁸ ኢዩም እያሳደደ ድምፁን ከፍ አድርጎ፣ “እርሱንም ግደሉት!” አለ። እነርሱም በይብለዓም ከተማ አጠገብ በገር

ዐቀበት መንገድ ላይ በሠረገላው ውስጥ እንዳለ አቁሰሉት፤ እርሱ ግን ወደ መጊዶ ሸሸቶ፤ እዚያው ሞተ። ²⁸አገልጋዮቹም በሠረገላ አድርገው ወደ ኢዮሩሳሌም ወሰዱት፤ በዳዊትም ከተማ ከአባቶቹ ጋር በመቃብሩ ቀበሩት። ²⁹አካዝያስ በይሁዳ የነገሠው፣ የአክዳብ ልጅ ኢዮራም በነገሠ በዐሥራ አንደኛው ዓመት ነበር።

ኤልሳቤል ተገደለች

³⁰ከዚያም ኢዩ ወደ ኢይዝራኤል ሄደ፤ ኤልሳቤልም ይህን በሰማች ጊዜ ዐይኗን ተኳኸላ፣ ጠጉሯንም አሰማምራ በመስኮት ትመለከት ነበር። ³¹ኢዩ የቅጥሩን በር አልፎ ሲገባ፣ “ጌታህን የገደልህ አንተ ዘምሪ የመጣኸው በሰላም ነውን?”³² ስትል ጠየቀችው።

³²ቀና ብሎ ወደ መስኮቱ ተመለከተና፣ “ማነህ አንተ? ማነው የሚተባበረኝ ሲል ጮኸ ተጣራ። ሁለት ሦስት ጃንደረ ቦችም ቀሩልቀሩል ወደ እርሱ ተመለከቱ፤ ³³ኢዩም፣ “ወደ ታች ወርውሩአት!” አለ። እነርሱም ወረወሯት። ፈረሶቹ ሲረጋግጧትም ደግሟ በግንቡና በፈረሶቹ ላይ ተረጨ።

³⁴ኢዩም ገብቶ በላ፣ ጠጣም። ከዚያም፣ “ምንም ቢሆን የንጉሥ ልጅ ናትና ይህ ችን የተረገመች ሴት በሚገባ ቅበሯት” አለ። ³⁵ሊቀብሯት ሲወጡ ግን ከራስ ቅሷ፣ ከእግሯና ከእጃ በቀር ሌላ ያገኘት አልነበረም። ³⁶ተመልሰውም ይህን ሲነግ

ሩት፣ ኢዩ እንዲህ አለ፤ “እግዚአብሔር ለባሪያው ለቴስቢያዊው ለኤልያስ፣ በኢይዝራኤል ምድር ዕርሻ ውስጥ ውሾች የኤልሳቤልን ሥጋ ይበሉታል፤”³⁷ ሥጋዋም በኢይዝራኤል ምድር ዕርሻ ውስጥ እንደ ፍግ ስለሚሆን፣ ማንም ሰው፣ ‘ይህች ኤልሳቤል ናት’ ሊል አይችልም ብሎ የተናገረው ቃል ይህ ነው።”

የአክዳብ ቤተሰቦች ተገደሉ

10 በዚህ ጊዜ አክዳብ በሰማርያ ሰባ ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ ስለዚህ ኢዩ ደብዳቤ ጽፎ ለኢይዝራኤል ሹማም

9:27 መሳ1:27:27
 9:28 2ኅገ14:20:23:30
 9:29 2ኅገ8:25
 9:30 ኤር4:30:1-4
 9:31 1ኅገ16:9-10
 9:33 መገ7:5
 9:34 1ኅገ16:31
 9:36 1ኅገ21:23:3
 መገ168:23:ኤር15:3
 9:37 መገ183:10:ኤሳ5:25:ኤር8:2:9:22:16:4:25:33:ሰፊ1:17
 10:1 ቀ5:መሳ8:30:1ኅገ13:32:21:1

²⁶ 1ኅገ2:19 ይመ ለ27 ወይም በአትክልት በፍራ በሚገኘው በኩል ሸሸ
³¹ ወይም፣ ጌታውን የገደለው ዘምሪ በሰላም አለውን?
³⁶ 1ኅገ 21:23 ይመ

ንት፤ ለሸማግሌዎችና የአክዓብን ልጆች ለሚያሳድጉ ሞግዚቶች ወደ ሰማርያ ላከ፤ መልእክቱም እንዲህ የሚል ነበር፤ ²“የጌታችሁ ልጆች ከእናንተ ጋር ስለሆኑ፤ ሠረገሎችና ፈረሶች፤ የተመሸገች ከተማና መሣሪያም ስላላችሁ፤ ይህ ደብዳቤ እንደ ደረሰችሁ ወዲያውኑ ³ከጌታችሁ ልጆች መካከል ብልጫ ያለውንና ተገቢ ነው የምትሉትን መርጣችሁ በአባቱ ዙፋን አስቀምጡት። ከዚያም ስለ ጌታችሁ ቤት ተዋገ።”

⁴እነርሱ ግን እጅግ ፈርተው ነበርና፤ “ሁለት ነገሥታት ሊቋቋሙት ያልቻሉትን ሰው እኛ እንዴት ልንቋቋመው እንችላለን?” አለ።

⁵ስለዚህ የቤተ መንግሥቱ አዛዥ፤ የከተማዬቱ ገዥ፤ ሸማግሌዎችና የልጆቹ ሞግዚቶች፤ “እኛ ያንተው አገልጋዮች ነን፤ ትእዛዝህን ሁሉ እንፈጽማለን፤ እኛ ማንንም አናነግሥም፤ ደስ የሚያሰኝህን ሁሉ አንተው አድርግ” በማለት ይህን መልእክት ለአዲሱ ላኩ። ⁶ከዚያም አዲሱ፤ “እንግዲህ የእኔ ወገን ከሆናችሁና ከታዘዛችሁኝ የጌታችሁን ልጆች ራስ ቁርጣችሁ ነገ በዚህ ሰዓት ይዛችሁልኝ ወደ ኢይዝራኤል እንድትመጡ” ሲል ደግሞ ጻፈላቸው።

በዚህም ጊዜ ሰባው የንጉሡ ልጆች በከተማዬቱ ውስጥ ታዋቂ በሆኑ አሳዳጊዎቻቸው ዘንድ ነበሩ። ገደብዳቤውም በደረሰ ሳቸው ጊዜ፤ ሰዎቹ ሰባውን ልዑላን በሙሉ ወስደው ገደሏቸው። ራሳቸውንም በቅርጫት አድርገው አዲሱ ወደ ኢይዝራኤል ላኩ። ⁸መልእክተኛው እንደ ደረሰ ሰም፤ ለአዲሱ፤ “የንጉሡን ልጆች ራስ አምጥተዋል” ብሎ ነገረው። ከዚያም አዲሱ፤ “በከተማዬቱ መግቢያ በር ላይ ሁለት ቦታ ከምራችሁ እስከ ነገ ጧት ድረስ አቁዩላቸው” ብሎ አዘዘ።

⁹በማግስቱም ጧት አዲሱ ወጥቶ በሕዝቡ ሁሉ ፊት በመቆም እንዲህ አለ፤ “እናንተ ንጉሱን ናችሁ፤ ጌታዬን ያሚርሁበትና የገደልሁት እኔ ነኝ። እነዚህን ሁሉ ግን የፈጃቸው ማን ነው?”

¹⁰እንግዲህ እግዚአብሔር በአክዓብ ቤት ላይ ከተናገረው ቃል አንዲቱ እንኳ በምድር ላይ ወድቃ እንደ ማትቀር ዕወቁ። እግዚአብሔር በባሪያው በኤልያስ የተናገረውን ፈጽሞአል።” ¹¹ስለዚህ አዲሱ ከአክዓብ ቤት የቀረውን ሁሉ፤ ታላላቆቹን ሰዎች በሙሉ፤ የቅርብ ወዳጆቹንና ካህናቱን አንድም ሳይቀር በኢይዝራኤል ገደላቸው።

¹²ከዚያም አዲሱ ተነሥቶ ወደ ሰማርያ

10፡5 ኢ.ሰ.9፡8
10፡7 24መ፡48፤
1ነገ21፡21
10፡10 1ነገ
21፡29፤2ነገ9፡7-10
10፡11 ቀ፡14፤
ኢ.ዮ.18፡19፤
ሆሌ.1፡4፤ሚል.4፡1

10፡13 1ነገ
2፡19፤2ነገ78፡29፤
2ዜና22፡8
10፡14 ቀ፡11
10፡15 1ዜና2፡55
፡ዕዝ 10፡19፤
ኤር35፡2፤6፡14-19
፡ሕዝ17፡18
10፡16 ዙ፡25፤13
10፡17 2ነገ9፡8
10፡18 መላ2፡11
10፡19 1ነገ18፡19
10፡20 ዙ32፡5

ሄደ፤ ቤትኤከድ ወደተባለው የሰማ ጠባቂዎችም ቤት ሲደርስ፤ ¹³ከይሁዳ ንጉሥ ከአካዝያስ ሥጋ ዘመዶች ጥቂቶቹን አግኝቶ፤ “እናንተ እነማን ናችሁ?” ሲል ጠየቃቸው፤

እነርሱም፤ “እኛ የአካዝያስ ሥጋ ዘመዶች ነን፤ ንጉሣዊውን ቤተሰብና የእቴጌይቱን ልጆች ለመጠየቅ ወደዚህ ወርደን መጥተናል” አለ።

¹⁴እርሱም፤ “ከነሕይወታቸው ያዟቸው!” ሲል አዘዘ፤ ስለዚህ ከነሕይወታቸው ወስደው በቤት ኤከድ ጉድጓድ አጠገብ አርባ ሁለቱን ሰዎች ገደሏቸው፤ አንድ እንኳ አሳስቆ ረም።

¹⁵ከዚያም ተነሥቶ ሲሄድ የሬካብ ልጅ ኢዮናዳብ ወደ እርሱ ሲመጣ መንገድ ላይ አገኘው። አዲሱም ሰላምታ ሰጥቶት “ልቤ ለልብህ ታማኝ የሆነውን ያህል ያንተስ ልብ ለልቤ እንዲሁ ታማኝ ነውን?” ሲል ጠየቀው።

ኢዮናዳብም፤ “አምን፤ ነው!” ብሎ መለሰ። አዲሱም፤ “እንግዲያውስ እጅህን ስጠኝ” አለው። እጁንም ሰጠው፤ ከዚያም አዲሱ ደግሞ ወደ ሠረገላው አወጣው።

¹⁶አዲሱም፤ “በል አብረን እንሂድና ለእግዚአብሔር ያለኝን ቅናት እይልኝ” አለው፤ ከዚያም በሠረገላው ይዞት ሄደ።

¹⁷አዲሱ ወደ ሰማርያ በደረሰ ጊዜ፤ ከአክዓብ ቤተሰብ በዚያ የቀረውን ሁሉ ገደለ። ለነቢዩ ለኤልያስ በተነገረውም የእግዚአብሔር ቃል መሠረት አጠፋቸው።

የበአል አገልጋዮች ተገደሉ

¹⁸ከዚያም አዲሱ ሕዝቡን ሁሉ በአንድነት ሰብስቦ እንዲህ አለ፤ “አክዓብ በአልን ያገለገለው በጥቂቱ ነው፤ አዲሱ ግን ይበልጥ ያገለግለዋል። ¹⁹አሁንም የበአልን ነቢያት ሁሉ አገልጋዮቹንና ካህናቱንም በሙሉ ጥፋልኝ። ለባአል ትልቅ መሥዋዕት ስለማቀርብ አንድ ሰው እንኳ እንዳይቀር። የማይመጣ ሰው ቢኖር ግን በሕይወት አይኖርም፤ አዲሱ ግን ይህን ማድረጉ የበአልን አገልጋዮች ለማጥፋት ተንኮል መፍጠሩ ነበር።

²⁰አዲሱም፤ “ለበአል ክብር ጉባኤ ጥሩ” አለ፤ እነርሱም ይህንኑ ለሕዝቡ አስታወቁ። ²¹ከዚያም በመላው እስራኤል መልእክት ላከ፤ የበአል አገልጋዮች በሙሉ መጠ፤ ማንም አልቀረም፤ ሁሉም ወደ በአል ቤተ

¹³ ስብረ-ይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ነገር ግን እንደገና የሰባዳ ሊቃናት ትርጉሞችና የቡልጌት ቅጂ፤ “የከተማዬቱ” ይላሉ።

ጣዖት ገቡ፤ የበአል ቤተ ጣዖት ዳር እስከ ዳር ሞላ።²²ኢዩም የልብስ ቤቱን ጎላፊ፣ “ለበአል አገልጋዮች ሁሉ አልባሳት አውጣ” አለው፤ እርሱም አልባሳቱን አወጣላቸው።
²³ከዚያም ኢዩ ከሬካብ ልጅ ከኢዮናዳብ ጋር ወደ በአል ቤተ ጣዖት ገባ። የበአልንም አገልጋዮች፣ “እንግዲህ የበአል አገልጋዮች ብቻ እንጂ የእግዚአብሔር አገልጋዮች እዚህ አብረዋቸው አለመኖራቸውን አረጋግጦ” አላቸው።²⁴ከዚያም የሚቃጠል መሥዋዕትና ሌላም መሥዋዕት ለማቅረብ ገቡ። በዚህ ጊዜም ኢዩ፣ “በእጃችሁ አሳልፎ ከሰጠኋችሁ ሰዎች አንድ እንኳ እንዲያመጥ ያደረገ በገመዱ ይገባበታል” ብሎ በማስጠንቀቅ ውጭ ሰማንያ ሰዎች አዘጋጅቶ ነበር።
²⁵ኢዩ የሚቃጠለውን መሥዋዕት አቅርቦ እንዳበቃ ጠባቂዎቹንና የጦር አለቆቹን፣ “ግቡና ግደሏቸው፤ ግንም እንዳያመልጥ” ሲል አዘዘ። እነርሱም በሰይፍ ፈጃቸው፤ ጠባቂዎቹና የጦር ሹማምንቱም ሬሳውን በሙሉ ወደ ውጭ አውጥተው ጣሉ። ከዚያም ወደ ውስጠኛው የበአል ቤተ ጣዖት ገቡ።²⁶ከድንጋይ የተሠሩትንም ማምለኪያ ምስሎች ከበአል ቤተ ጣዖት አውጥተው አቃጠሉ።²⁷የበአልን ማምለኪያ ምስል ቀጠቀጡ፤ የበአልንም ቤተ አምልኮ አፈረሱ፤ ይህንንም ሕዝቡ እስከ ዛሬ ድረስ የኮስ መጣያው አድርጎታል።
²⁸በዚህ ሁኔታም ኢዩ የበአልን አምልኮ ከእስራኤል አስወገደ።²⁹ይሁን እንጂ ኢዩ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም፤ በቤቴልና በዳን የወርቅ ጥጃዎች እንዲያመልኩ እስራኤልን ካሳተበት ኅጢአት አልራቀም።
³⁰እግዚአብሔርም ኢዩን፣ “በፊቴ መልካም የሆነውን ነገር ስላደረግህና በአክዓብም ቤት ላይ እንዲደርስ በልቤ ያለውን ሁሉ ስለፈጸምህ፤ ዘርህ እስከ አራት ትውልድ ድረስ በእስራኤል ዙፋን ላይ ይቀመጣል” አለው።
³¹ነገር ግን ኢዩ የእስራኤልን አምላክ የእግዚአብሔርን ሕግ በፍጹም ልቡ ለመጠበቅ ጥንቃቄ አላደረገም፤ ኢዮርብዓም፣ እስራኤልን ካሳተበት ኅጢአት አልራቀምና።
³²በዚያ ዘመን እግዚአብሔር የእስራኤልን ምድር መቀናነስ ጀመረ። አዛሄልም እስራኤልን ዳር እስከ ዳር መታ።³³ይኸውም ከዮርዳኖስ በስተ ምሥራቅ ያለውን የገለዓድን ምድር ሁሉ ሲሆን፣ ይህም በአርፍን ወንዝ አጠገብ ካለው ከአሮጌር አንሥቶ የጋድን፣

10:24 ኢሱ2:14
 10:25 ሠ22:20፣ 1፡18፣ 1፡18፣ 1፡18፣ 1፡18
 10:26 ሠ23:24
 10:27 1፡16፣ 32
 10:28 1፡19፣ 17
 10:29 ሠ32:4፣ 1፡12፣ 30፣ 32
 10:30 2፡15፣ 12
 10:31 ሠ4:9፣ 1፡12፣ 30፣ 3፡14፣ 23
 10:32 1፡17፣ 19፣ 17፣ 2፡13፣ 25፣ ሠ11፣ 07፣ 39
 10:33 ሠ፡21፣ 13፣ 32፣ 34፣ ሠ8፡2፣ 36፣ ሠ4፡11፣ 26፣ ኢ፡17፣ 2

የርቤልንና የምናሴን አገር ገለዓድንና ባሳንን ነበር።
³⁴የቀረው በኢዩ ዘመነ መንግሥት የሆነው፣ ያደረገውም ሁሉ፣ ያከናወነውም ሥራ በሙሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን?
³⁵ኢዩ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ በሰማርያ ቀበሩት። ልጁ ኢዮአካዝም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።³⁶ኢዩ በሰማርያ ተቀምጦ በእስራኤል ላይ የነገሠው ሃይ ለጭንት ዓመት ነበር።
ጎቶልያና ኢዮአስ
 11፡1-21 ተፃ ምብ - 2ዜና10-23:21
11 የአካዝያስ እናት ጎቶልያ ልጅ መሞቱን ቤተ ሰብ በሙሉ አጠፋች።²የንጉሥ ኢዮራም ልጅ፣ የአካዝያስ እገት የሳቤት ግን የአካዝያስን ልጅ ኢዮአስን ሊገደሉ ከነበሩት ልዑላን መካከል ስርቃ ወሰደቸው። እንዳይገድሉትም ከጎቶልያ በመደበቅ እርሱንና ሞግዚቱን በአንድ እልፍኝ ሸሽገቻቸው።³ጎቶልያ አገሩን በምትገዛበት ጊዜም ከሞግዚቱ ጋር ስድስት ዓመት በእግዚአብሔር ቤት ተሸሸገ።
⁴በሰባተኛውም ዓመት የዳሄ ልኮ ካራውያንንና ዘብ ጠባቂዎቹን የሚያዙትን የመቶ አለቆች እርሱ ወዳለበት ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንዲመጡ አደረገ። ከእነርሱም ጋር ቃል ከዳን በማድረግ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ አስማላቸው፤ ከዚያም የንጉሡን ልጅ አሳያቸው።⁵እንዲህም ሲል አዘዘቸው፤ “እናንተ የምታደርጉት ይህ ነው፤ በሦስት ምድብ ሆናችሁ በሰንበት ዕለት ዘብ ከምትጠብቁት መካከል አንዱ እጅ ቤተ መንግሥቱን ይጠብቅ፤ ሌላው ከሦስት አንዱ የሱርን በር ይጠብቅ፤ የቀረው ሌላው አንድ ሦስተኛው እጅ ደግሞ ቤተ መቅደሱን ተራ ገብቶ ከሚጠብቀው ከዘብ ጥበቃው ኋላ ያለውን በር ይጠብቅ።⁷እናንተ እንደ ተለመደው በሰንበት ዕለት ከዘብ ጥበቃ ነጻ የምትሆኑት ሁለት ሦስተኛው እጅ ግን ንጉሡ ያለበትን ቤተ መቅደስ ጠብቁ።⁸ሁላችሁም መሣሪያችሁን ይዛችሁ በንጉሡ ዙሪያ ሁኑ፤ የሚቀርባችሁ ቢኖር ግን ይገደል። ንጉሡ በሚወጣበትም ሆነ በሚገባበት ጊዜ ሁሉ አትለዩት።”
⁹የመቶ አለቆቹም ካህኑ የዳሄ ያዘዘውን ሁሉ አደረጉ፤ እያንዳንዳቸውም በሰንበት ዕለት ዘብ ጥበቃ የሚገቡትንና ከዘብ ጥበቃ የሚወጡትን ጭፍሮቻቸውን ይዘው ወደ ካህኑ ወደ የዳሄ መጡ።

10:34 1፡15፣ 31
 11:1 2፡18፣ 18
 11:2 ሠ9:5፣ 2፡12፣ 1
 11:4 4፡19
 11:5 1፡14፣ 27፣ 1ዜና፡25

10ካህነትም በእግዚአብሔር ቤት የነበረውን የንጉሥ ዳዊትን ጦርና ጋሻ ለመቶ አለቆቹ ሰጣቸው። 11ወታደሮቹም እያንዳንዳቸው መሣ ሪያቸውን ይዘው፤ ከቤተ መቅደሱ በስተ ደቡብ አንጎላቶ እስከ ሰሜን ድረስ በመሠዊያውና በቤተ መቅደሱ አጠገብ በን ጉሠ ዙሪያ ቆሙ።

12ዮዳሃም የንጉሡን ልጅ አውጥቶ ዘው ዱን ጫነለት፤ የኪዳንም መጽሐፍ ሰጠው፤ መንገሡን ዐወጀ፤ ኢዮአስም ተቀብቶ ነገሡ። ከዚያም ሕዝቡ፣ “ንጉሡ ሺህ ዓመት ይንገሥ” እያሉ በማጨብጨብ ደስታቸውን ከፍ ባለ ድምፅ ገለጹ።

13ጎዳልያም የሰራዊቱንና የሕዝቡን ጨካኝነት በሰማች ጊዜ ሕዝቡ ወዳለበት ወደ ቤተ መቅደሱ ሄደች። 14እነሆ፣ በወጉ መሠረት ንጉሡ በዐምዱ አጠገብ ቆሞ፣ ሹማምንቱና መለከት ነፊዎቹ ከአጠገቡ ሆነው አዩች። የአገሩም ሕዝብ ሁሉ ይፈነጥዝ፣ መለከትም ይነፋ ነበር። ጎዳልያም ልብሷን ቀዳ፣ “ይህ ክዳት ነው! ክዳት ነው!” በማለት ጮኸች።

15ካህነት ዮዳሃም ጭፍሮቹን የሚያዙትን የመቶ አለቆች፣ “በረድፍ በተሰለፉት ጭፍሮች መካከል አውጧት።” የሚከተላትንም ሁሉ በሰይፍ በሉት” ሲል አዘዘ፤ ይህ የሆነውም ካህነት አስቀድሞ፣ “በእግዚአብሔር ቤት መገደል የለባትም” በማለቱ ነበር። 16ስለዚህ ፈረሶች ወደ ቤተ መንግሥቱ በሚገቡበት ስፍራ ስትደርስ፣ ይዘው እዚያው ገደሏት።

17ዮዳሃም የእግዚአብሔር ሕዝብ ይሆኑ ዘንድ በእግዚአብሔርና በንጉሡ በሕዝቡም መካከል ቃል ኪዳን እንዲኖር አደረገ፤ እንደዚሁም በንጉሡና በሕዝቡ መካከል ቃል ኪዳን መሠረተ። 18የአገሩም ሕዝብ ሁሉ ወደ በአል ቤተ ጣዖት ሄደው አፈራረሱት፤ መሠዊያዎቹንና ምስሎቹን ሁሉ ሰባቡ፤ የበአልን ካህን ማታንንም በመሠዊያዎቹ ፊት ለፊት ገደሉት።

ከዚያም ካህነት ዮዳሃ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የሚጠብቁ ዘበኞችን መደበ። 19ከዚያም መቶ አለቆቹን፣ ካራውያንንና ዘበኞቹን እንዲሁም የአገሩን ሕዝብ በሙሉ በመያዝ ሁሉም በአንድነት ሆነው፣ ንጉሡን ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወስደው በዘብ ጠባቂዎች ቅጥር በር በኩል ታች ወዳለው ቤተ መንግሥት ይዘውት ገቡ፤ ንጉሡም በዙፋኑ ላይ ተቀመጠ፤ 20የአገሩም ሕዝብ ሁሉ ደስ አለው፤ ጎቶ

11:10 2ሳሙ-8:7
11:12 ሠ25:16፣
1ሳሙ-9:16፣10:24፣1
ነገ1:39፣2ነገ123:3፣መ
ዝ47:1፣98:8፣
ኢ-ሳ55:12
11:14 ሠ637:29፣
1ነገ1:39፣7:15፣
2ነገ9:23
11:15 1ነገ2:30
11:16 ሠ64:14፣
ነገ3:28፣ኤር31:40
11:17 ሠ24:8፣
2ሳሙ-5:3፣2ነገ
23:3፣2ዜ፣5:15፣
12:23፣3፣29:10፣
34:31፣ዕዝ10:3፣
ኤር34:8
11:18 ሠ812:3፣
1ነገ16:32፣18:40፣27
ዝ10:25፣23:20
11:19 ቀ4
11:20 ም4
11:10፣28፣12፣ 29:2

12:1 2ነገ11:2
12:2 ሠ812:25፣
2ሳሙ-8:15
12:3 1ነገ3:3፣
2ነገ18:4
12:4 ሠ25:2፣
30:12፣35:29፣ዘጉ
18:19፣2ነገ22:4
12:5 2ነገ22:5
12:9 2ነገ25:18፣
ኤር35:4፣52:24፣
ማር12:41፣
ሉቃ21:1
12:10 2ሳሙ-8:17

ልያ ቤተ መንግሥቱ ውስጥ በሰይፍ ተገድላ ስለ ነበር፤ ከተማዬቱ ጸጥ አለች። 21ኢዮአስ በነገሡ ጊዜ ዕድሜው ሰባት ዓመት ነበር።

ኢዮአስ ቤተ መቅደሱን አደሰ

12:1-21 ተጻ ምብ - 2ዜ፣24:1-14፣24:23-27

12 ኢዮ በነገሡ በሰባተኛው ዓመት ኢዮ አስ ነገሡ፤ በኢዮሩሳሌም ተቀምጦም አርባ ዓመት ገዙ። እናቱ ሳብያ የተባለች፤ የቤርሳቤህ ከተማ ተወላጅ ነበረች። 2ካህነት ዮዳሃ ያስተምረው በነበረበት ዘመን ሁሉ፣ ኢዮአስ በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር አደረገ። 3ይሁን እንጂ የኩረብታ ማምለኪያ ስፍራዎች አልተወገዱም፤ ሕዝቡም በእነዚህ ቦታዎች መሠዋቱንና ማጠኑን እንደ ቀጠለ ነበር።

4ኢዮአስ ካህናቱን እንዲሁ አላቸው፤ “ከሕዝብ ቁጠራ የተገኘውንና በስለሌት የገባውን እንዲሁም በራስ ፈቃድ ለቤተ መቅደሱ የተሰጠውን የተቀደሰ ገንዘብ በሙሉ ሰብስቡ። 5እያንዳንዱም ካህን ገንዘቡን ከገንዘብ ያዢ እጅ ይቀበል፤ እንደ አስፈላጊነቱም በቤተ መቅደሱ ውስጥ የፈረሰውን ለማደስ ይዋል።”

6ይሁን እንጂ እስከ ሃያ ሦስተኛው የኢዮአስ ዘመን መንግሥት ካህናቱ በቤተ መቅደሱ ውስጥ የፈረሰውን አላደሱም ነበር። ገስለዚህ ኢዮአስ ካህኑን ዮዳሃንና ሌሎቹን ካህናት ጠርቶ፣ “በቤተ መቅደሱ ውስጥ የፈረሰውን ያላደሳችሁት ለምንድን ነው?” ሲል ጠየቃቸው፤ ቀጥሎም፣ “ከእንግዲህ ወዲያ ገንዘቡ በቤተ መቅደሱ ውስጥ የፈረሰውን ለማደስ ይዋል እንጂ ከገንዘብ ያገሩች አትቀበሉ” አላቸው። 8ካህናቱም ከእንግዲህ ከሕዝቡ ገንዘብ ላለ መሰብሰብና ቤተ መቅደሱንም ራሳቸው ላለ ማደስ ተስማሙ።

9ከዚያም ካህነት ዮዳሃ አንድ ሣጥን ወስዶ በመክደኛው ላይ ቀዳዳ አበጀለት፤ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሚያስገባው በስተቀኝ በኩል በመሠዊያው አጠገብ አኖረው። በራፋን የሚጠብቁት ካህናትም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚመጣውን ገንዘብ በሙሉ በሣጥኑ ውስጥ ያስገቡ ነበር። 10በሣጥኑም ውስጥ ብዙ ገንዘብ መኖሩን በሚያዩበት ጊዜ ሁሉ፣ የንጉሡ ጸሐፊና ሊቀ ካህናቱ መጥተው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የገባውን ገንዘብ ቁጥረው በየከረጡቱ በማስገባት ቋጥረው ያኖሩት ነበር። 11የገንዘቡ ልክም ተመዝኖ ከታወቀ በኋላ፣ የቤተ መቅደሱን ሥራ

8 ወይም፣ ወደ ቅጥራችሁ የሚደርስ ቢኖር
9 ወይም፣ ከቅጥራችሁ መካከል

በጎሳፊነት እንዲያሠሩ ለተመደቡት ሰዎች ገንዘቡን ያስረክቧቸዋል፤ ይህም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለሚሠሩ አናጢዎችና ግንባኞች፤ ¹²ለድንጋይ ጠራቢዎችና ለድንጋይ ቅርጽ አውጭዎች የሚከፈል እንዲሁም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ለሚታደስበት ዕንጨትና ጥርብ ድንጋይ መግዣ የሚውል ነበር።

¹³ለቤተ መቅደሱ ከገባው ገንዘብ ግን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ግልጋሎት ለሚውሉ የብር ጽዋዎች፤ መከሰተሪያዎች፤ ድስቶች፤ መለኮቶችና ወይም ለሌሎች የወርቅም ሆነ የብር ዕቃዎች መሥሪያ አልዋለም፤ ¹⁴የተከፈለው ግን ቤተ መቅደሱን ለሚያደሱ ሠራተኞች ብቻ ነበር። ¹⁵ለሠራተኞቹ እንዲከፍሉ ገንዘቡ የተሰጣቸው ሰዎች ፍጹም ታማኞች በመሆናቸው ተቈጣጣሪ ማድረግ አላስፈለጋቸውም ነበር። ¹⁶ስለ በደል መሥዋዕትና ስለ ኅጢአት መሥዋዕት የሚቀርበው ገንዘብ ግን የክህናቱ በመሆኑ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አይገባም ነበር።

¹⁷በዚህ ጊዜ የሶርያ ንጉሥ አዛሄል ወጣ፤ ጌትንም አደጋ ጥሎ ያዛት። ከዚያም በኢየሩሳሌም ላይ አደጋ ለመጣል ፊቱን አዞረ። ¹⁸የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአስ ግን አባቶቹ የይሁዳ ነገሥታት ኢዮግፍጥ፤ ኢዮሆራም፤ አካዝያስ ለእግዚአብሔር ቀድሰው የለዩአቸውን የተቀደሱ ዕቃዎች በሙሉ፤ እርሱ ራሱ የቀደሳቸው ስጦታዎች እንዲሁም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና በቤተ መንግሥቱ ዕቃ ቤቶች የተገኘውን ወርቅ ሁሉ ስብስቦ ለሶርያ ንጉሥ ለአዛሄል ላከ ለት፤ አዛሄልም ከኢየሩሳሌም ተመለሰ።

¹⁹ኢዮአስ በዘመነ መንግሥቱ ያከናወነው ሌላው ተግባርና የፈጸመው ሥራ ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ²⁰ሹማምንቱም በእርሱ ላይ ዐመፀብት፤ ቀላቀላ ወደ ሲላ በሚወስደው መንገድ ላይ በቤት ሚሎ ገደሉት። ²¹ገዳዮቹ ሹማምንቱም የሰምዓት ልጅ ዮዛካርና የሹማር ልጅ ዮዛባት ነበሩ። እርሱም ሞተ፤ እንደ አባቶቹም ሁሉ በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁ አሚስያስም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የእስራኤል ንጉሥ ኢዮአካዝ

13 የይሁዳ ንጉሥ የአካዝያስ ልጅ ኢዮአስ በነገሠ በሃያ ሦስተኛው ዓመት፤ የኢዶ ልጅ ኢዮአካዝ በሰማርያ ከተማ በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ዐሥራ ሰባት ዓመትም ገዛ። ²እርሱም የናባጥ ልጅ ኢዮ

12፡12 2ኃገ22፡5-6
12፡13 1ኃገ7፡51
12፡15
2ኃገ22፡7፤1 ቆጥ4፡2
12፡16 ሠሌ4፡1-35፤5፡14-19፤7፡7
12፡17 2ኃገ8፡12
12፡18 1ኃገ15፡18፤
21፤2ኃገ15፡20፤
19፡36፤2ኃገ521፡16-17
12፡20 መግ9፡6፤
2ኃገ14፡5፤19፤15፡10፤
14፡25፤30፤
21፡23፤25፤25
13፡2 1ኃገ12፡26-33

ርብዓም እስራኤልን ያሳተበትን ኅጢአት በመከተል በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠራ፤ ከዚህ ድርጊቱም አልተመለሰም። ³የእግዚአብሔር ቀላጣ በእስራኤል ላይ ነደደ፤ ስለዚህ የሶርያ ንጉሥ አዛሄልና ልጁ ቤንሃዳድ በነበሩበት ዘመን ሁሉ አሳልፎ በእጃቸው ሰጣቸው።

⁴ከዚያም ኢዮአካዝ እግዚአብሔርን ለመነ፤ እግዚአብሔርም የሶርያ ንጉሥ እስራኤልን እንዴት አድርጎ እንዳስጨነቀ አይቶአልና ልመናውን ሰማው። ⁵ስለዚህ እግዚአብሔር ለእስራኤል የሚታደጋቸውን ሰው ሰጠ፤ እነርሱም ከሶርያውያን ጭቁና ተላቀቁ፤ እንደ ቀድሞውም በየድንኳናቸው መኖር ጀመሩ፤ ⁶ይሁን እንጂ እስራኤልን ካሳተው ከኢዮርብዓም ቤት ኅጢአት አልተመለሱም፤ በዚያው ገፋ በት። የአሺራም ምስል ዐምድ።⁷ በሰማርያ መመለኩ ቀጠለ።

⁷ከኢዮአካዝ ሰራዊት የተረፈው አምሳ ፈረሰኞች፤ ዐሥር ሠረገሎችና ዐሥር ሺህ እግረኛ ወታደር ብቻ ነው፤ ይህ የሆነበትም ምክንያት የሶርያ ንጉሥ የቀረውን ስለ አጠፋውና እንደ ዐውድማ ብናኝ ስለ አደረገው ነበር።

⁸ኢዮአካዝ በዘመነ መንግሥቱ ያከናወነው ሌላው ሥራ፤ ያደረገውና የፈጸመውም ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ⁹ኢዮአካዝ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ በሰማርያም ተቀበረ። ልጁ ዮአስም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የእስራኤል ንጉሥ ዮአስ።

¹⁰በይሁዳ ንጉሥ በኢዮአስ ዘመን፤ በሠላሳ ሰባተኛው ዓመት፤ የኢዮአካዝ ልጅ ዮአስ በሰማርያ ከተማ በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ዐሥራ ስድስት ዓመትም ገዛ። ¹¹እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ ሠራ፤ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም እስራኤልን ካሳተበት ኅጢአት ሁሉ አልራቀም፤ በዚያው ገፋ በት።

¹²ዮአስ በዘመነ መንግሥቱ ያከናወነው ሌላ ሥራ፤ ያደረገውና የፈጸመው ሁሉ እንዲሁም በይሁዳ ንጉሥ በአሚስያስ ላይ ያካሄደው ጦርነት ጭምር በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ¹³ዮአስም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ ኢዮርብዓም በእግሩ ተተክቶ በዙፋኑ ተቀመጠ። ዮአስም በሰማርያ ከእስራኤል ነገሥታት ጋር ተቀበረ።

¹⁴በዚህ ጊዜ ኤልሳስ ለሞት ባደረሰው ሕመም ታሞ ያጣጥር ነበር። የእስራኤልም

⁷6 በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ሁሉ ይህ የአሺራን ሴት ጣዖት የሚያመለክት ነው

13፡3 4ኃ24፡118
31፡17፤1ኃገ19፡17
13፡4 ሠጥ10፡9፤
1184፡29፤26፡7፤
24መ፡7፡10
13፡5 ሠፍ45፡7፤
11828፡29፤መግ42፡18
13፡6 1ኃገ12፡30፤
16፡33
13፡7 2ሳመ-
22፡43፤2ኃገ10፡32-33
13፡12 1ኃገ
15፡31፤2ኃገ14፡15
13፡13 2ኃገ 14፡23፤
ሆሊ1፡1
13፡14 2ኃገ2፡12

ንጉሥ የአስ ሊጠይቀው ወርዶ አለቀሰ ለት፣ “ወየው አባቴን! ወየው አባቴን! ወየው የእስራኤል ሠረገሎችና ፈረሰኞች!” እያለም ጮኸ።

¹⁵ኤልሳዕም፣ “አንድ ቀስትና ፍላጆች አምጣ” አለው፤ እርሱም አመጣ፤ ¹⁶የእስራኤልንም ንጉሥ፣ “ቀስቱን በእጅህ ያዘው” አለው፤ ቀስቱን በያዘውም ጊዜ ኤልሳዕ እጆቹን በንጉሡ እጆች ላይ አኖረ።

¹⁷ቀጥሎም፣ “የምሥራቁን መስኮት ክፈት” አለው፤ ከፈተውም፤ ኤልሳዕም፣ “በል አስፈንጥረው” አለው፤ አስፈንጠረውም፤ ከዚያም፣ “የእግዚአብሔር የድል ቀስት! ሶርያ ድል የምትሆንበት ቀስት!” አለ። ኤልሳዕም እንደገና “ሶርያውያንንም አፈቅ ላይ ፈጽመህ ድል ታደርጋቸዋለህ” አለው።

¹⁸ቀጥሎም፣ “በል ቀስቶቹን ውሰድ” አለው፤ ንጉሡም ወሰደ። ኤልሳዕም፣ “መሬቱን ውጋ” አለው። እርሱም ሦስት ጊዜ ወግቶ አቆመ።

¹⁹የእግዚአብሔርም ሰው ተቈጣውና፣ “መሬቱን አምስት ወይም ስድስት ጊዜ መውጋት ነበረብህ፤ እንዲህ ብታደርግ ኖሮ ሶርያን ታሸንፍና ፈጽመህ ትደመሰሳት ነበር፤ አሁን ግን የምታሸንፈው ሦስት ጊዜ ብቻ ነው” አለው።

²⁰ኤልሳዕ ሞተ፤ ቀበሩትም። በዚህም ጊዜ ሞግባውያን አደጋ ጣዮች በየዓመቱ በጸደይ ወራት ወደ እስራኤል ምድር እየሰረጉ ይገቡ ነበር።

²¹አንድ ጊዜ እስራኤላውያን ሰው ሞቶ ሲቀበሩ፣ አንድ የአደጋ ጣይ ቡድን በድንገት አዩ፤ ስለዚህ የሞተውን ሰው ሬሳ ኤልሳዕ መቃብር ውስጥ ጣሉት፤ ሬሳው የኤልሳዕን ዐዕም እንደ ነካም ወዲያውኑ ሰውየው ድኖ በእግሩ ቆመ።

²²በኢዮአካዝ ዘመነ መንግሥት ሁሉ፣ የሶርያ ንጉሥ አዛሄል፣ እስራኤልን ያስጨንቃቸው ነበር። ²³እግዚአብሔር ግን ራራ ላቸው፤ አዘነላቸው፤ ፊቱን መለሰላቸው፤ ይህም ከአብርሃም፣ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር ስለ ገባው ኪዳን ሲል ነው፤ እስከ ዛሬ ድረስ ሊያጠፋቸው አልፈለገም፤ ከፊቱም አላስወገዳቸውም።

²⁴የሶርያ ንጉሥ አዛሄል ሞተ፤ ልጁ ቤን ሃዳድም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ። ²⁵ከዚያም የኢዮአካዝ ልጅ ዮአስ፣ አዛሄል ከአባቱ ከኢዮአካዝ እጅ በጦርነት የወሰዳቸውን ከተሞች ከአዛሄል ልጅ ከቤንሃዳድ አስመልሶ ያዘ። ዮአስ ሦስት ጊዜ ድል አደረገው፤ የእስራኤልንም ከተሞች በዚህ ሁኔታ

13:15 1ሳሙ 20:20
13:17 እ.ሱ8:18፣ 15ገ20:26
13:19 ቍ25
13:20 2ነገ5:2
13:21 ማቴ27:52
13:22 1ነገ19:17
13:23 ስዐ2:24፣ 33:15 ዝጸ29:20፣ 2ነገ17:18፣24:3:20
13:24 ቍ3
13:25 ቍ2ነገ 10:32

መልሶ ያዘ።

የይሁዳ ንጉሥ አሜሲያስ

14:1-7 ተጓ ምብ - 2ዜና25:1-4፣11-12
14:8-22 ተጓ ምብ - 2ዜና25:17- 26:2

14 የእስራኤል ንጉሥ የኢዮአካዝ ልጅ ዮአስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት፣ የይሁዳ ንጉሥ የኢዮአስ ልጅ አሜሲያስ ነገሠ። ²በነገሠም ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሃያ ዘጠኝ ዓመት ገዛ። እናቱም ዮዓዳን የተባለች የኢየሩሳሌም ሴት ነበረች። ³እርሱም በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር አደረገ፣ ነገር ግን አባቱ ዳዊት እንደ አደረገው ዐይነት አልነበረም፤ በማና ቸውም ረገድ የአባቱን የኢዮአስን ፈለግ ተከተለ። ⁴በየኩረብታው ላይ ያሉት ግም ለኪያዎች አልተወገዱም፤ ሕዝቡም በየኩረ ብታው ላይ መሥዋዕት ማቅረቡንና ዕጣን ማጤሱን እንደ ቀጠለ ነበር።

⁵አሜሲያስ መንግሥቱን አጽንቶ ከያዘ በኋላ፣ ንጉሥ አባቱን የገደሉትን ሹማም ንት ገደላቸው፤ ⁶ይሁን እንጂ በሙሴ የሕግ መጽሐፍ እግዚአብሔር፣ “እያንዳንዱ በራሱ ኅጢአት ይገደል እንጂ አባቶች በልጆቻቸው፣ ልጆችም በአባቶቻቸው ኅጢአት አይገደሉ” ሲል ያዘዘ በመሆኑ፣ የነፍስ ገዳዩን ልጆች አልገደላቸውም።

⁷የጨው ሸለቆ በተባለው ቦታ ዐሥር ሺህ ኤዶማውያንን ድል ያደረገ፣ ሴላን በጦርነት የያዘና እስከ ዛሬም ድረስ የቅትኤል ተብላ የምትጠራበትን ስም ያወጣ ላት አሜሲያስ ነው።

⁸ከዚያም አሜሲያስ የኢዩ የልጅ ልጅ፣ የኢዮአካዝ ልጅ ወደ ሆነው ወደ እስራኤል ንጉሥ ወደ ዮአስ፣ “ናና ፊት ለፊት ይዋጣልን” ሲል መልእክተኞች ላከበት።

⁹የእስራኤል ንጉሥ ዮአስ ግን ለይሁዳ ንጉሥ ለአሜሲያስ እንዲህ ሲል ላከበት፣ “አንድ የሊባኖስ ኩርንችት፣ ለአንድ የሊባኖስ ዝግባ፣ ሴት ልጅህን ለልጄ በሚስትነት ስጠው” አለው፤ ከዚያም አንድ የሊባኖስ ዱር አውሬ መጥቶ ኩርንችቱን በእግሩ ረገጠው። ¹⁰በእርግጥ ኤዶምን ድል አድርገሃል፤ ታዲያ ልብህ አለመጠን አይከራራ። ድል በማድረግህ አትንጠራራ፤ አርፈህ ተቀመጥ! ጠብ በመጫር የራስህ ንስ፣ የይሁዳንስ ውድቀት ለምን ትሻለህ?”

¹¹አሜሲያስ ግን አልሰማም፤ ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ ዮአስ ወጣ፤ እርሱና የይሁዳ ንጉሥ አሜሲያስም በይሁዳ ምድር

14:4 2ነገ12:3
14:5 2ነገ12:20፣ 21:24
14:6 ዞጥ26:11፣ ዘጸ28:61፣ እ.ዮ21:20፣ ኤር31:30፣44:3፣ ሕዝ18:4:20
14:7 መሳ1:36፣ 2ሳሙ8:13
14:9 መሳ9:8-15
14:10 2ዜና26:16፣ 32:25
14:11 እ.ሱ15:10

በቤትሳሚስ ፊት ለፊት ጦርነት ገጠሙ።

12ይሁዳ በእስራኤል ድል ሆነ፤ እያንዳንዱም ወደ ድንኳኑ ሸሸ። 13የእስራኤል ንጉሥ ዮአስም የአካዝያስን የልጅ ልጅ፣ የኢዮአስን ልጅ የይሁዳን ንጉሥ አሜሲያስን ቤትሳሚስ ላይ ማረከው። ከዚያም ዮአስ ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ፤ ከኤፍሬም ቅጥር በር አንጎቶ የማእዘን ቅጥር በር እስከተባለው ድረስ ርዝመቱ አራት መቶ ክንድ። የሆነውን ቅጥር አፈረሰ። 14በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና በቤተ መንግሥቱ ግምጃ ቤቶች ያለውን ወርቅና ብር በሙሉ በዚያም የተገኘውን ዕቃ ሁሉ በመውሰድ ምርኮኞችንም ይዞ ወደ ሰማርያ ተመለሰ። 15በዮአስ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ነገር፣ ያደረገውና የፈጸመው ሁሉ በይሁዳ ንጉሥ በአሜሲያስ ላይ ያደረገው ጦርነት ጭምር በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? 16ዮአስ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ በሰማርያም ከእስራኤል ነገሥታት ጋር ተቀበረ፤ ልጁ ኢዮርብዓምም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ። 17የኢዮአስ ልጅ የይሁዳ ንጉሥ አሜሲያስም የእስራኤል ንጉሥ የኢዮአካዝ ልጅ ዮአስ ከሞተ በኋላ ዐሥራ አምስት ዓመት ኖረ። 18በአሜሲያስ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ነገር በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን?

19አሜሲያስ በኢየሩሳሌም ሴራ ስለጠነሰ ሱበት ሸሸቶ ወደ ላኪሶ ሄደ፤ እነርሱ ግን የሚከታተሉት ሰዎች ወደዚያው ልከው አስገደሉት። 20ሬሳውም በፈረስ ተጭኖ መጥቶ በዳዊት ከተማ ከአባቶቹ ጋር በኢየሩሳሌም ተቀበረ።

21ከዚያም የይሁዳ ሕዝብ በሙሉ ዕድሜው ዐሥራ ስድስት ዓመት የሆነውን ዓዛርያስን ወስደው በአባቱ በአሜሲያስ ፋንታ አነገሡት። 22አሜሲያስ ከአባቶቹ ጋር ካንቀላፋ በኋላ ኤሳትን እንደገና ሠርቶ ወደ ይሁዳ የመለሳት ይኸው ዓዛርያስ፤ ነበር።

የእስራኤል ንጉሥ ዳግማዊ ኢዮርብዓም

23የኢዮአስ ልጅ አሜሲያስ በይሁዳ በነገሠ በዐሥራ አምስተኛው ዓመት፣ የእስራኤል ንጉሥ የዮአስ ልጅ ኢዮርብዓም በሰማርያ ነገሠ፤ አርባ አንድ ዓመትም ገዛ። 24በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ ነገር አደረገ፣ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም እስራኤልን ካሳተበት ጎጠኦት አልተመለሰም። 25የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር በጋትሔሬር ነቢይ፣ በአማቴ ልጅ በባሪያው በዮናስ አማካይነት እንደ ተናገረው፣ ከሐማት መተ

14:12 1ነገ22:36
14:13 1ነገ3:1
2ዜና26:9፣33:14፣36
፣19፣ዘ8:16፣12:39፣
ኤር31:38፣39:2፣ዘ41
4:10
14:15 2ነገ13:12
14:19 ኢሱ10:3፣
2ነገ12:20
14:20 2ነገ9:28
14:21 2ነገ15:1፣
2ዜና26:23፣
ኢሳ1:1፣
ሆሌ1:1፣አሞ1:1
14:22 1ነገ9:26
14:23 2ነገ13:13፣
1ዜና5:17፣አሞ1:1፣17
፣10
14:24 1ነገ15:30
14:25 ዘገ13:21፣
ዘ83:17፣ዮና1:1፣
ማቴ12:39

ላለፈያግ አንጎቶ እስከ ሙት ባሕርጠ ድረስ የነበረውን የእስራኤልን ድንበር ያስመለሰ ኢዮርብዓም ነው።

26ባሪያም ይሁን ነጻ ዜጋ፣ በእስራኤል የሚኖር ሁሉ እንዴት እጅግ ይሠቃይ እንደ ነበር እግዚአብሔር አየ፤ የሚረዳቸውም አልነበረም። 27ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የእስራኤልን ስም ከምድረ ገጽ እንደሚያጠፋ ስላልተናገረ፣ በዮአስ ልጅ በኢዮርብዓም አማካይነት ታደጋቸው።

28በኢዮርብዓም ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ነገር፣ የፈጸመው ሁሉና ይሁረ ጋቸው ጦርነቶች እንዲሁም የይሁዳ ግዛት የነበሩትን ደማስቆንና ሐማትን እንዴት ለእስራኤል እንዳስመለሰ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? 29ኢዮርብዓም ከአባቶቹ ከእስራኤል ነገሥታት ጋር አንቀላፋ፣ ልጁ ዘካርያስም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ ዓዛርያስ

15:1-7 ተጻ ምብ - 2ዜና26:3-4፣21-23

15 የእስራኤል ንጉሥ ኢዮርብዓም በነገሠ በሃያ ሰባተኛው ዓመት የይሁዳ ንጉሥ የአሜሲያስ ልጅ ዓዛርያስ ነገሠ። 2ሲነግሥም ዕድሜው ዐሥራ ስድስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦ አምሳ ሁለት ዓመት ገዛ። እናቱም ይኮልያ የተባለች የኢየሩሳሌም ሴት ነበረች። 3አባቱ አሜሲያስ እንዳደረገው ሁሉ ዓዛርያስም በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር አደረገ። 4ይሁን እንጂ በየኩረብታው ላይ ያሉት የማምለኪያ ስፍራዎች አልተወገዱም፤ ሕዝቡም በዚያ መሥዋዕት ማቅረቡንና እጣን ማጤሱን እንደ ቀጠለ ነበር።

5እግዚአብሔርም ንጉሡን እስከሚሞት በት ቀን ድረስ በለምጽጫ መታው፣ በተለየቤትም ይኖር ነበር። በዚያን ጊዜ ቤተ መንግሥቱን በጎሳፊነት የሚመራውና የአገሩንም ሕዝብ የሚያስተዳድረው የንጉሡ ልጅ ኢዮአታም ነበር።

6በዓዛርያስ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ፣ የፈጸመውም ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? 7ዓዛርያስ ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ በዳዊትም ከተማ በአባቶቹ መቃብር አጠገብ ቀበሩት። ልጁ ኢዮአታምም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የእስራኤል ንጉሥ ዘካርያስ

8የይሁዳ ንጉሥ ዓዛርያስ በነገሠ በሠላሳ ስምንተኛው ዓመት፣ የኢዮርብዓም ልጅ

6 ዘ8 24:16 ይሙ፣ 13 ዕብራይስጥ 180 ሜትር ይላል
721 ኢዮአታም 5 ሊቦ 25 የሂረብ ባሕር

14:26 ዘ832:36፣
2ነገ13:4፣መዝ
18:41፣22፣11፣
72:12፣107፣12፣
ኢሳ63:5፣ዕቆ1:7
14:27
ዘ829:20፣መሳ6:14
14:28 2ሳሙ8:5፣
9፣1ነገ15:31
15:1 4ኅ32:2ነገ
14:21
15:3 1ነገ14:8
15:5 4ኅ7:32፣
ዘ6:12፣17:41፣40፣
ዘሌ13:46፣2ዜና
27:1፣ሚክ1:1
15:7 4ኅ5:ኦሳ
6:1፣14:28

ዘካርያስ በሰማርያ ከተማ በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ስድስት ወርም ገዛ።⁹ አባቱ እንዳደረገው ሁሉ፣ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም እስራኤልን ካሳተበት ኅጢአት አልተመለሰም።

¹⁰የያቤስ ልጅ ሰሎም በዘካርያስ ላይ አሜረበት፤ በሕዝቡ ፊት አደጋ ጥሎ ገደለው፤ በእግሩም ተተክቶ ነገሠ።¹¹ በዘካርያስ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተመዝግቦአል።¹² በዚህም እግዚአብሔር ለኢዮ፣ “ልጆቼህ እስከ አራት ትውልድ ድረስ በእስራኤል ዙፋን ላይ ይቀመጣሉ”¹³ ሲል የተናገረው ቃል ተፈጸመ።

የእስራኤል ንጉሥ ሰሎም

¹³የይሁዳ ንጉሥ ያዘያን በነገሠ በሠላሳ ዘጠነኛው ዓመት የኢያቤስ ልጅ ሰሎም በእስራኤል ላይ ነገሠ። በሰማርያ ተቀምጦ አንድ ወር ገዛ።¹⁴ የጋዲ ልጅ ምናሔም ከቴርሳ ወጥቶ ወደ ሰማርያ በመሄድ አደጋ ጥሎ የኢያቤስን ልጅ ሰሎምን ገደለው፤ ከዚያም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

¹⁵በሰሎም ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራና የጠነሰሰውም ሜራ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎአል።

¹⁶በዚያን ጊዜም ምናሔም ከቴርሳ ወጥቶ በቴርሳና በከተማዬቱ ነዋሪዎች ላይ ሁሉ፣ በአካባቢዋም ጭምር አደጋ ጣለ፤ ይህን ያደረገውም የከተማዬቱን በሮች ለመክፈት ፈቃደኞች ባለመሆናቸው ነበር፤ ቲፍሳን መታት፣ የነፍሰጡሮችንም ሆድ ሁሉ ቀደደ።

የእስራኤል ንጉሥ ምናሔም

¹⁷የይሁዳ ንጉሥ ዓዛርያስ በነገሠ በሠላሳ ዘጠነኛው ዓመት፣ የጋዲ ልጅ ምናሔም በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ በሰማርያ ተቀምጦም ዐሥር ዓመት ገዛ።¹⁸ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ፤ በዘመኑም ሁሉ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም እስራኤልን ካሳተበት ኅጢአት አልተመለሰም።

¹⁹ከዚያም የአሦር ንጉሥ ቴልጌልቴልፌ ልሶር⁰ ምድሪቱን ወረረ፤ ምናሔም ርዳታውን ለማግኘትና በመንግሥቱ ላይ ያለውን ይዞታ ለማጽናት ሲል፣ አንድ ሺህ መክሊት⁴ ብር ሰጠው።²⁰ ምናሔም ገንዘቡ እንዲዋጣ ያደረገው ከእስራኤል ሲሆን፣ ይህንንም ያደረገው ለአሦር ንጉሥ ይሰጥ ዘንድ እያንዳንዱ ሀብታም አምሳ፣ አምሳ ሰቅል^T ብር እንዲያዋጣ በማስገደድ ነበር። ስለዚህ የአሦር ንጉሥ በዚያች

15፡9 1ነገ15፡26
15፡10 2ነገ12፡20
15፡11 1ነገ15፡31
15፡12 2ነገ10፡30
15፡13 1ነገ13፡32
15፡14 1ነገ5፡33፣
2ነገ12፡20
15፡15 1ነገ15፡31
15፡16 1ነገ4፡24፣
2ነገ8፡12፣ሆሲ13፡16
15፡18 1ነገ15፡26
15፡19 1ዜ5፡6፣
26
15፡20 2ነገ12፡18

አገር አል ቁየም፤ ተመልሶ ሄደ።

²¹በምናሔም ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ የፈጸመውም ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ²²ምናሔም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ ልጁ ፋቂስያስም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የእስራኤል ንጉሥ ፋቂስያስ

²³የይሁዳ ንጉሥ ዓዛርያስ በነገሠ በአምሳኛው ዓመት፣ የምናሔም ልጅ ፋቂስያስ በሰማርያ ከተማ የእስራኤል ንጉሥ ሆነ፤ ሁለት ዓመትም ገዛ።²⁴ ፋቂስያስ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ፤ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም፣ እስራኤልን ካሳተበት ኅጢአት አልተመለሰም።²⁵ ከጦር አለቆቹ አንዱ የሆነው የሮሜልዩ ልጅ ፋቂሔ አሜረበት፤ አምሳ የገለዓድ ሰዎች ይዞ በመሄድ፣ ሰማርያ ቤተ መንግሥት ባለው ምሽግ ፋቂስያስን ከአርካብና ከአርያ ጋር ገደለው፤ በእግሩም ተተክቶ ነገሠ።

²⁶በፋቂስያስ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ የፈጸመውም ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎአል።

የእስራኤል ንጉሥ ፋቂሔ

²⁷የይሁዳ ንጉሥ ዓዛርያስ በነገሠ በአምሳ ሁለተኛው ዓመት የሮሜልዩ ልጅ ፋቂሔ በሰማርያ ከተማ፣ በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ሃያ ዓመትም ገዛ።²⁸ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ፤ የናባጥ ልጅ ኢዮርብዓም እስራኤልን ካሳተበት ኅጢአት አልተመለሰም።

²⁹በእስራኤል ንጉሥ በፋቂሔ ዘመን፣ የአሦር ንጉሥ ቴልጌልቴልፌ ልሶር መጥቶ ዒዶን፣ አቤልቤት መዓካን፣ ያዋዋን፣ ቃዴ ስንና ሐጸርን፣ ገለዓድንና ገለላን፣ የንፍታሌ ምንም ምድር ጭምር ያዘ። ሕዝቡንም ማርኮ ወደ አሦር ወሰደው።³⁰ ከዚያም የኤላ ልጅ ሆሴዕ በሮሜልዩ ልጅ በፋቂሔ ላይ አሜረበት፤ አደጋ ጥሎም ገደለው፤ የያዘ ያን ልጅ ኢዮአታም በነገሠ በሃያኛው ዓመትም ሆሴዕ በፋቂሔ እግር ተተክቶ ነገሠ።³¹ በፋቂሔ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ የፈጸመውም ሁሉ በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን?

15፡24 1ነገ15፡26
15፡25 2ነገ12፡20፣2ዜ5፡28፣6፣
3ኢ47፡1
15፡27 2ዜ5
28፡6፣ኢ47፡14
15፡29 1ነገ
15፡20፣2ነገ16፡7-9፣
17፡6፣24፣24፡14፣16፣
1ዜ5፡22፣26፣2ዜ5
16፡4፣28፡20፣ኢ4
7፡9፣9፡1፣10፡9፣10፣
14፡6፣17፡28፣13፡6፣1
7፡19፣37፡18፣45፡13፣
ኤር50፡17
15፡30 2ነገ
12፡20፣17፡1
15፡31 1ነገ15፡31

⁰5 የዕብራይስጡ ቃል ቁጽን የሚያጠቁትን ማንኛውንም ዐይነት በሽታዎች ያመለክታል። ⁴10 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል። አንዳንድ የስብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ግን፣ “በኢብላም” ይላሉ ¹² 2ነገ 10፡30 ይሆናል።
¹⁹ **ፋቂሔ ገለፈርም** ይባላል።
⁴19 34 ሚትሪክ ቶን ያህል ነው።
^T20 0.6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአታም

15:33-38 ተጓ ምብ - 2ዜና27:1-4፣7-9

³²የእስራኤል ንጉሥ የሮሜልዩ ልጅ ፋቁሔ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት፤ የይሁዳ ንጉሥ የዎዘያን ልጅ ኢዮአታም ነገሠ።

³³ሲነግሥም ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ ኢዮሩሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ ስድስት ዓመት ገዛ፤ እናቱም የሳዶቅ ልጅ ስትሆን፤ ኢዮሩሳ ትባል ነበር። ³⁴አባቱ ዎዘያን እንዳደረገው ሁሉ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር አደረገ።

³⁵ይሁን እንጂ በየ ኩረብታው ላይ ያሉት የማምለኪያ ስፍራዎች አልተወገዱም፤ ሕዝቡም በዚያ መሥዋዕት ማቅረቡንና ዕጣን ማጤሱን እንደ ቀጠለ ነበር። ኢዮአታም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የላይኛውን በር መልሶ ሠራ።

³⁶በኢዮአታም ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ፤ የፈጸመውም ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ³⁷በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር የሶርያ ንጉሥ ረአሶንና የሮሜልዩ ልጅ ፋቁሔን ይሁዳን እንዲወጉ አደረገ። ³⁸ኢዮአታምም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ አባቶቹ በተቀበሩበትም፤ በአባቱ በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁ አካዝም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አካዝ

16:1-20 ተጓ ምብ - 2ዜና28:1-27

16 የሮሜልዩ ልጅ ፋቁሔ በነገሠ በዐሥራ ሰባተኛው ዓመት፤ የይሁዳ ንጉሥ፤ የኢዮአታም ልጅ አካዝ ነገሠ።

²አካዝ ሲነግሥ ዕድሜው ሃያ ዓመት ነበር፤ በኢዮሩሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ ስድስት ዓመት ገዛ። አባቱ ዳዊት ያደረገውን መልካም ነገር በአምላኩ በእግዚአብሔር ፊት አሳደረገም። ³እርሱም የእስራኤልን ነገሥታት መንገድ ተከተለ፤ ይልቁንም እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ፊት ያሳደዳቸውን የአሕዛብን ርኾሶት ተከትሎ፤ ልጁን በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ አቀረበ።⁴ እንዲሁም ኩረብታ ላይ ባሉ ማምለኪያ ስፍራዎች፤ በኩረብታ አናቶችና ቅጠሉ በተንሰራፋው ዛፍ ሥር ሁሉ ሠዋ፤ ዕጣንም አጤሰ።

⁵የሶርያ ንጉሥ ረአሶንና የእስራኤል ንጉሥ የሮሜልዩ ልጅ ፋቁሔ ኢዮሩሳሌምን ለመውጋትና አካዝን ለመክበብ ወጡ፤ ይሁን እንጂ ሊያሸንፉት አልቻሉም።

⁶በዚያን ጊዜም የሶርያ ንጉሥ ረአሶን የይሁዳን ሰዎች አሳዶ፤ ኤላትን ወደ ሶርያ ግዛት መለሰ፤ ከዚያም ኤዶማውያን ወደ

15:32 ፉ1:5፤ 1ዜና5:17፤ኢሳ 1:1፣ዎሴ1:1
 15:34 1ነገ14:8
 15:35 ዘፍ23:10፤ 2ነገ12:3፣2ዜና 23:20
 15:37 2ነገ16:5፤ ኢሳ7:1፣8፤6፣ 9፤11
 16:1 ኢሳ1:1፤ 7:1፣14፤28፤ዎሴ1:1፤ ሚክ1:1
 16:2 1ነገ14:8
 16:3 ዘሌ18:3፤ 21፤ ዘፀ9:4፣2ነገ 3:27፤17፤19፤ 16:4 ዘዳ12:2፤ 2ነገ22:17፤23፤5፤ ሕዝ6:13
 16:5 2ነገ15:37
 16:6 1ነገ9:26፤ ኢሳ9:12

16:7 2ነገ15:29፤ ኢሳ 2:6፤10:20፤ ኤር2:18፤3:1፤ ሕዝ16:28፤ 23:5፤ዎሴ10:6
 16:8 1ነገ15:18፤ 2ነገ12:18
 16:9 ዘፍ 14:15፤2ነገ15:29፤ ኢሳ22:6፤ አጥ1:5፤9:7
 16:10 ፉ11:1፤ 15:16፤ኢሳ8:2
 16:12 2ዜና 26:16
 16:13 ዘፀ29:40፤ ዘሌ6:8፤13:14-23፤ 7:11-21
 16:14 ዘፀ20:24፤ 40:6፤1ነገ78:64
 16:15 ዘፀ29:38-41፤1ሳጦ9:9
 16:17 1ነገ7:2
 16:18 ሕዝ16:28

ኤላት መጥተው እስከ ዛሬ በዚያ ይኖራሉ።

⁷ከዚህ የተነሣም አካዝ፤ ወደ አሦር ንጉሥ ወደ ቴልጌልቴልፌልሶር፤ “እኔ አገልጋይህም ልጅህም ነኝ፤ ስለዚህ መጥተህ ከሚወጉኝ ከሶርያ ንጉሥና ከእስራኤል ንጉሥ እጅ አድነኝ” ሲል መልእክተኞች ላከበት።

⁸አካዝም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና በቤተ መንግሥቱ ግምጃ ቤቶች የሚገኘውን ብርና ወርቅ አውጥቶ ለአሦር ንጉሥ ገጸ በረከት ላከለት።

⁹የአሦር ንጉሥም፤ የአካዝን ልመና በመቀበል፤ ደማስ ቆን አጥቅቶ ያዛት፤ ሕዝቧን ማርኮ ወደ ቂር አፈለሳቸው፤ ረአሶንንም ገደለው።

¹⁰ከዚያም ንጉሥ አካዝ የአሦርን ንጉሥ ቴልጌልቴልፌልሶርን ለመገናኘት ወደ ደማስ ቆን ሄደ። በደማስቆም ያለውን መሠዊያ አይቶ፤ ንድፉን ከዝርዝር ጥናቱ ጋር ለካህኑ ለእርያ ላከለት።

¹¹ካህኑ እርያም ንጉሥ አካዝ ከደማስቆ በላከለት ዝርዝር ጥናት መሠረት መሠዊያ ሠራ፤ ንጉሡ አካዝ ከመመለሱም በፊት አጠናቀው።

¹²ንጉሡ ከደማስቆ ተመልሶ በመጣ ጊዜ፤ መሠዊያውን አየ፤ ቀርቦም በመሠዊያው ላይ ወጣ፤

¹³ከዚያም የሚቃጠል መሥዋዕትንና የእህል ቀርባኑን በመሠዊያው ላይ አቀረበ፤ የመጠጥ ቀርባኑን አፈሰሰ፤ የሳብረት መሥዋዕቱንም፤ ደም በመሠዊያው ላይ ረጨ።

¹⁴በአዲሱ መሠዊያና በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መካከል፤ በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ የነበረውን የናስ መሠዊያ፤ ከቦታው አሥነሰቶ ከአዲሱ መሠዊያ በስተ ሰሜን በኩል አኖረው።

¹⁵ከዚያም ንጉሥ አካዝ፤ ካህኑን እርያን እንዲህ ሲል አዘዘው፤ “በዚህ በትልቁ አዲስ መሠዊያ ላይ የጣቱን የሚቃጠል መሥዋዕትና የማታውን የእህል ቀርባን፤ የንጉሡን የሚቃጠል መሥዋዕትና የእህል ቀርባን እንዲሁም የመላውን የአገሪቱን ሕዝብ የሚቃጠል መሥዋዕት፤ የእህልና የመጠጥ ቀርባናቸውን አቅርብ፤ የሚቃጠሉውን መሥዋዕት ደምና የሌላውን መሥዋዕት ደም ሁሉ በመሠዊያው ላይ እርጨው፤ የናሱ መሠዊያ ግን እኔ መመሪያ ለመጠየቅ የምጠቀምበት ይሆናል።”

¹⁶ካህኑ እርያም ንጉሡ አካዝ እንዳዘዘው ሁሉ እንዲሁ አደረገ።

¹⁷ንጉሡ አካዝም የጌንና የጌን ሳንቃዎቹን ነቅሎ ወሰደ፤ በተንቀሳቃሹ መቆሚያ ላይ ያሉትን የመታጠቢያ ሳሕኖች አስወገደ። የውሃ ማጠራቀሚያውን ክብገንዳ ከታች ተሸክመው ከያዙት ከዐሥራ

³ ወይም፤ ልጁን ገደለ ሳ13 በትውራታ፤ የዘመ መሥዋዕት

ሁለቱ የናስ ቅርጽ ኮርማዎች ላይ አውርዶ በጠፍጣፋ ድንጋይ ላይ አስቀመጠው።
 18 የአሦርንም ንጉሥ ለማስደሰት ሲል፣ በዕለተ ሰንበት ንጉሣዊ ዙፋን^ጵ እንዲዘረጋ በት በቤተ መቅደሱ ውስጥ የተሠራውን ከፍ ያለ ስፍራና ነገሥታቱ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚገቡበትን በውጭ ያለውን መግቢያ አነሣ።

19 በአካዝ ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ፣ የፈጸመውም ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? 20 አካዝም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ ከእነርሱ ጋር በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁ ሕዝቅያስም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

ሆሴዕ የመጨረሻው የእስራኤል ንጉሥ

17:3-7 ተፃ ምብ - 2ኅገ18:9-12

17 የይሁዳ ንጉሥ አካዝ በነገሠ በሥራ ሁለተኛው ዓመት፣ የኤላ ልጅ ሆሴዕ በሰማርያ ከተማ በእስራኤል ላይ ነገሠ፤ ዘጠኝ ዓመትም ገዛ።² እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ፤ ክፉ ሥራው ግን ከእርሱ አስቀድሞ የነበሩት የእስራኤል ነገሥታት የፈጸሙትን ያህል አልነበረም።³ የአሦር ንጉሥ ሰልም ናሶር ሊወጋው መጣ፤ ሆሴዕም ተገዛለት፤ ገበረለትም።⁴ የአሦር ንጉሥ ግን ሆሴዕ እንደ ከዳድ ተገነዘበ፤ ምክንያቱም ወደ ሳብዕ ንጉሥ ወደ ሲጎር መልክተኞች ስለላከና በያመቱም ያደርግ እንደነበረው ለአሦር ንጉሥ ስላልገበረ ነው፤ ከዚህም የተነሣ ሰልምናሶር ይዞ ወህኒ ቤት አስገባው።⁵ የአሦርም ንጉሥ አገሩን በሙሉ ወረረ፤ ወደ ሰማርያም ገሥግሞ ሦስት ዓመት ከበባት።⁶ በሆሴዕ ዘመነ መንግሥት በዘጠነ ነኛው ዓመት፣ የአሦር ንጉሥ ሰማርያን ያዘ፤ እስራኤላውያንንም በምርኮ ወደ አሦር አፈለሳቸው። እነዚህም በአላሌ፣ ጎዛን ውስጥ በአቦር ወንዝ አጠገብ እንዲሁም በሚደን ከተሞች እንዲሰፍሩ አደረገ።

እስራኤላውያን በጎጠአታቸው ምክንያት ተማረኩ

7 እንግዲህ እስራኤላውያን ይህ ሁሉ ሊደርስባቸው የቻለው፣ ከግብፅ ምድር ከፈርዖን አገዛዝ ከግብፅ ንጉሥ ያወጣቸውን አምላካቸውን እግዚአብሔርን ስለ በደሉት ነው፤ እንዲሁም ሌሎች አማልክትን በማምለክ፣⁸ እግዚአብሔር ከፊታቸው አሳይ ያወጣቸውን የአሕዛብንና የእስራኤልም ነገሥታት ወደ ምድሪቱ ያገቡትን አጸያፊ ልማድ ስለ ተከተሉ ነበር።

9 እስራኤላውያን በአምላካቸው በእግዚ

16:20 ኢሳ14:28
 17:1 2ኅገ15:30
 17:2 ዘዳ:25
 17:3 መ43:15፣ ሆሴ10:14
 17:4 መዝ146:3፣ ኢሳ30:17፣36:6፣ ኤር2:36፣ሆሴ12:1፣31:10
 17:5 ሆሴ13:16
 17:6 ቀ*20፣ ዘዳ4:27፣24:1፣2፣7፣15፣29፣31፣ዘፍ5:26፣ ኢሳ10:9፣42:24፣ አዋ7:17
 17:7 ዘሰ14:15-31፣ኢሳ7:11
 17:8 ዘሰ34:15፣ ዘሌ18:3፣ዘዳ9:4
 17:9 2ኅገ18:8

17:10 ዘሰ23:24፣ 34፣13፣ዘዳ12:2፣ኢሳ17:8፣ሚክ5:14
 17:12 ዘሰ20:4
 17:13 መ46:8፣ 1ሳመ9:9፣2ኅ57:14፣ ኢዮ34:33፣ኤር4:1፣ 18:11፣23፣22፣25፣5፣ 35:15፣36:3፣ሕዝ3፣ 17-19፣ ዘከ14:3፣ማቴ23:34
 17:14 ዘሰ32:9፣ ሐሥ7:51
 17:15 ዘሌ26:11፣ ዘዳ12:4፣29:25፣32:21፣መሳ2:20፣1ኅገ11:11፣2ኅገ18:12፣ መዝ78:10፣ኤር2:5፣ ሕዝ5:6፣ ሆሴ11:2፣ ሚል2:10፣ሮሚ1:21-23
 17:16 ዘዳ2:1፣ዘሰ32:4፣ዘዳ16:21፣ መሳ2:11፣ኢሳ40:26፣ኤር19:13
 17:17 ዘሌ19:26፣ ዘዳ12:31፣18:10-12፣ 1ኅገ21:20፣2ኅገ16:3፣ ሕዝ16:21፣ሮሚ7:14
 17:18 ዘዳ4:14፣ ዘሰ33:15፣2ኅገ3:23፣ 2ተሰ1:9
 17:19 2ኅገ16:3፣ ኤር3:6-10፣ሕዝ23:13፣
 17:20 ቀ*6፣ኤር7:15፣15:1፣

አብሔር ላይ ትክክል ያልሆነ ነገር በስውር አደረገ፤ ከቃፊር መጠባበቂያ ማማ አንሥቶ እስከ ተመሸገው ከተማ ባሉት መኖሪያዎቻቸው ሁሉ በሚገኙት ኩረብቶች ላይ ማምለኪያ ስፍራዎችን ሠሩ።
 10 በእያንዳንዱ ኩረብታ ላይና በእያንዳንዱም የተንሰራፋ ዛፍ ሥር ዐምዶ ጣዖትና የአሼራን ምስል ዐምዶች አቆሙ።¹¹ እግዚአብሔር ከፊታቸው አሳይ ያስወጣቸው አሕዛብ እንዳደረጉትም ሁሉ፣ በየኩረብታው ላይ ዕጣን አጤሱ፤ እግዚአብሔርንም የሚያስቈጣ ክፉ ነገር አደረገ።¹² እግዚአብሔር፣ “ይህን ማድረግ አይገባችሁም” ማለትም ለላቸውም እንኳ እነርሱ ጣዖታትን አመለኩ።¹³ ይህም ሆኖ እግዚአብሔር፣ “ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤ አባቶቻችሁ እንዲፈጽሙት ባዘዘኋቸው ሕግ ሁሉ መሠረት እንዲሁም በአገልጋዮቹ በነቢያት አማካይነት ለእናንተ ባስተላለፍሁት ሕግ መሠረት፣ ትእዛዜንና ሥርዐቱን ጠብቁ” ብሎ በነቢያቱና በባለ ራእዮች ሁሉ እስራኤልንና ይሁዳን አስጠንቅቆ ነበር።

14 ይሁን እንጂ እነዚህም አልሰሙም፤ እግዚአብሔር አምላካቸውን እንዳልታመኑ በት እንደ አባቶቻቸው ዐንገታቸውን አደነደኑ።¹⁵ ሥርዐቱንና ከአባቶቻቸው ጋር የገባውን ኪዳን፣ ለእነርሱም የሰጣቸውን ማስጠንቀቂያ ናቁ፤ ከንቱ ጣዖታትን ተከትለው ራሳቸውም ከንቱ ሆኑ፤ እግዚአብሔር፣ “እነርሱ የሚያደርጉትን እንዳታደርጉ” ብሎ ቢያዛቸው እንኳ በዙሪያቸው ያሉትን አሕዛብ ተከተሉ፤ እግዚአብሔር እንዳያደርጉ የከለከላቸውንም ፈጸሙ እንጂ አልተወጡም። አምላካቸው እግዚአብሔር ያዘዘቸውን ሁሉ አልፈጸሙም፤ አቅልጠውም ሁለት የጥጃ ምስልና የአሼራን ምስል ዐምዶ ሠሩ፤ ለሰማይ ከዋክብት ሰገዱ፤ በአልን አመለኩ፤¹⁷ እንዲሁም ወንዶችንና ሴቶች ልጆቻቸውን በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገው አቀረቡ።” ጥንቄላና መተት አደረገ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ ነገር ለማድረግ ራሳቸውን ሸጡ፤ ለቀጣም አነሣሁት።¹⁸ ስለዚህ እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ እጅግ ተቈጣ፤ የይሁዳ ነገድ ብቻ ሲቀር እስራኤልን ከፊቱ አራቀ።¹⁹ ይሁዳም ቢሆን ከእስራኤል የተቀበለውን ልማድ ተከተለ እንጂ የአምላኩን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አልጠበቀም።²⁰ ስለዚህ እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ ሁሉ ተዋቸው፤ አስጨነቃቸው፤ ከፊቱ እስኪያስወግ

¹⁸18 የብዙሃ ሊቃናት መሥዋዕት ትርጉም፣ የዙፋኑ ሰሌዳ ይላል።
¹⁹12 ዘሰ 20:4-5 ¹⁷ ወይም ልጆቻቸው ገድሉ

ዳቸውም ድረስ በማራኪዎቻቸው እጅ አሳ ልፎ ሰጣቸው።

²¹እስራኤልን ከዳዊት ቤት ከለዩ በኋላ፣ እነርሱ የናባጥን ልጅ ኢዮርብዓምን አነገሡ፤ ኢዮርብዓምም እስራኤል እግዚአብሔርን እንዳይከተል በማሳት ትልቅ ኅጢአት እንዲሠራ አደረገ። ²²እስራኤላውያንም በኢዮርብዓም ኅጢአት ሁሉ ጸኑ፤ ከዚያም አልተመለሱም። ²³እግዚአብሔር በባሪያዎቹ በነበሩት ሁሉ አማካይነት ባስጠነቀቃቸው መሠረት፣ ከፊቱ እስኪያስወግዳቸው ድረስ በዚያው ቀጠሉበት፤ ስለዚህ የእስራኤል

ሕዝብ ከሀገሩ ተማርኮ ወደ አሦር ተወሰደ፤ አሁንም በዚያው ይገኛል።

አሦራውያን በሰማርያ ሰፈሩ

²⁴የአሦርም ንጉሥ ሕዝቡን ከባቢሎን፣ ከኩታ፣ ከአዋና ከሐማት፣ ከሴፈርዋይም ከተሞች አምጥቶ በእስራኤላውያን ቦታ እንዲገቡ በሰማርያ ከተሞች አስፈራቸው፤ እነርሱም ሰማርያን ወርሰው በከተሞቿ ይኖሩ ጀመሩ። ²⁵በዚያ መኖር እንደ ጀመሩም እግዚአብሔርን አላመለኩም፤ ስለዚህ እግዚአብሔር አንበሳት ሰደደባቸው፤ ከእነርሱም ጥቂቶቹን ሰብረው ገደሉ። ²⁶ለአሦርም ንጉሥ፣ “ወደ ሰማርያ ከተሞች ወስደህ ያሰፈርኸው ሕዝብ የዚያ አገር አምላክ የሚፈልገውን አላወቀም፤ ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር ሰብሮ የሚገድል አንበሳ ላከበት” የሚል ወሬ ደረሰው።

²⁷ከዚያም የአሦር ንጉሥ፣ “ከሰማርያ ማርካችሁ ካመጣችኋቸው ካህናት አንዱን፣ በእዚያው እንዲኖር መልሳችሁ ውሰዱትና የአገሩ አምላክ ምን እንደሚፈልግ ሕዝቡን ያስተምር” ሲል አዘዘ። ²⁸ስለ ዚህ ከሰማርያ ማርከው ከወሰዷቸው ካህናት አንዱ ወደ ቤቴል ተመልሶ እግዚአብሔርን እንዴት ማምለክ እንደሚገባቸው አስተማራቸው። ²⁹ያም ሆኖ ግን እያንዳንዱ ወገን በየሰፈረበት ከተማ የራሱን አምላክ ሠራ፤ ያንንም ቀድሞ የሰማርያ ሕዝብ በኩረብታው ላይ በሠራው ማምለኪያ እየወሰደ አቆመ። ³⁰ከባቢሎን የመጡት ሱኩትቦናትን፣ ከኩታ የመጡት ኔርጋልን፣ ከሐማት የመጡት አስማትን ሠሩ። ³¹አዋውያንም ኤልባዝርንና ተርታቅ የተባሉትን አማልክት ሲሠሩ፣ ከሴፈርዋይም የመጡት ደግሞ አድራሜሌክና አናሚሌክ ለተባሉት አማልክታቸው ልጆቻቸውን የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገው አቀረቡ። ³²እግዚአብሔርን አመለኩ፤ ይሁን እንጂ እያንዳንዱ ወገን የመጣበትን ሕዝብ ልማድ

17:21 1ኛ-15:27፣ 1ኛ-11:11፣2:20፣30፣ 17:23 መግ68፣1፣71 9:7፣ሕዝ39፣23-24፣ 17:24 4ኛ-31፣27፣ 15:29፣18፣34፣19፣ 37፣ዕገ14፣2፣10፣አሳ 36፣19፣37፣13፣38፣አዋ 6፣2 17:25 ዘፍ37፣20፣ አሳ5፣29፣15፣9፣ ኤር50፣17 17:29 ዘሌ26፣30፣ 15፣12፣31፣አር 2፣28፣11፣13፣ ማክ4፣5 17:31 4ኛ-24፣ 2ኛ-19፣37 17:32 1ኛ-12፣31

ተከትሎ፣ በየኩረብታው ባሉት ቤተ ጣዖታት የሚያገለግሉትን ካህናት ሾመ። ³³በአንድ በኩል እግዚአብሔርን ሲያመልኩ፣ በሌላ በኩል ግን እንደየአገራቸው ልማድ የየራሳቸውን አማልክት ያመልኩ ነበር።

³⁴ይህንንም ልማዳቸውን እስከ ዛሬ ድረስ አልተውትም፤ እግዚአብሔርን በአግባቡ አያመልኩም፤ እንዲሁም እስራኤል ብሎ ለጠራው ለያዕቆብ ዘሮች የሰጣቸውን ሥርዐቶችና ደንቦች፣ ሕጎችና ትእዛዞችን አይከተሉም። ³⁵እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ጋር ኪዳን ሲገባ እንዲህ ሲል አሠታቸው ነበር፤ “ሌሎችን አማልክት አታምልኩ ትታምልኩ፤ አትስገዱላቸው፤ አታገልግሏቸው፤ አትሠውላቸውም፤ ³⁶ማምለክ የሚገባችሁ ግን በታላቅ ኃይልና በተዘረጋች ክንድ ከግብፅ ምድር ያወጣችሁን እግዚአብሔርን ብቻ ነው። ለእርሱ ስገዱ፤ ለእርሱም መሥዋዕት አቅርቡ። ³⁷የጻፈላችሁን ሥርዐቶችና ደንቦች፣ ሕጎችና ትእዛዞች ምን ጊዜም ተግታችሁ ጠብቁ። ሌሎች አማልክትን አታምልኩ። ³⁸ከእናንተ ጋር የገባሁትን ኪዳን አትርሱ፤ ሌሎች አማልክትም አታምልኩ። ³⁹ይልቅስ አምላካችሁን እግዚአብሔርን አምልኩ፤ ከጠላቶቻችሁ ሁሉ እጅ የሚታደጋችሁ እርሱ ነውና።”

⁴⁰ነገር ግን በቀደመው ልማዳቸው ጸኑ እንጂ አልተመለሱም። ⁴¹እነዚህ ሕዝቦች ምንም እንኳን በአንድ ወገን እግዚአብሔርን ቢያመልኩት የተቀረጹ ምስሎቻቸውንም ያገለግሉ ነበር። ልጆቻቸውና የልጅ ልጆቻቸውም አባቶቻቸው ያደረጉትን ዛሬም እንደ ቀጠሉበት ነው።

የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ

18:2-4 ተጓ ምብ - 2ዜና29፣1- 2፣31፣1 18:5-7 ተጓ ምብ - 2ዜና31፣20-21 18:9-12 ተጓ ምብ - 2ኛ-17፣3፣7

18 የእስራኤል ንጉሥ የኤላ ልጅ ሆሼዕ በነገሠ በሦስተኛው ዓመት የይሁዳ ንጉሥ የአካዝ ልጅ ሕዝቅያስ ነገሠ። ²በነገሠም ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሃያ ዘጠኝ ዓመት ገዛ፤ እናቱ የዘካርያስ ልጅ ስትሆን ስሟ አብያ ይባል ነበር። ³አባቱ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ፣ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር አደረገ። ⁴በየኩረብታው ላይ ያሉትን ማምለኪያዎች አስወገደ፤ አዕማደ ጣዖታትን ሰባ በረ፤ የአሼራን ምስል ዐምዶች ቈራረጠ፤ ሙሴ የሠራውን የናስ እባብ፣ እስራኤላውያን እስከዚያች ጊዜ ድረስ ዕጣን ያጤሱለት ስለነበር ሰባበረው፤ ይህም ነሐሽ

17:34 ዘፍ17፣5፣ 1ኛ-18፣31 17:35 ዘፍ20፣3፣5 17:36 ዘፍ3፣20፣ መዘ136፣12 17:37 ዘሌ19፣37፣ ዘፍ5፣32 17:38 ዘፍ6፣12 17:41 1ኛ-18፣21፣ ዕገ14፣2፣ማ፣6፣24 18:1 አሳ1፣1፣ ሆላ1፣1፣ማክ1፣1 18:2 4ኛ-13፣አሳ 38፣5 18:3 1ኛ-14፣8፣ አሳ38፣5 18:4 ዘፍ23፣24፣ ዘጥ21፣9፣2ኛ-12፣3፣2 1፣3፣2ዜና31፣1፣አሳ 36፣7

⁶² በዕብራይስጥ አብያ ማለት አባጣ ማለት ነው።

ታንዕ ይባል ነበር።
⁵ሕዝቅያስም በእስራኤል አምላክ በእግዚአብሔር ታመነ፤ ከእርሱ በፊትም ሆነ ከእርሱ በኋላ ከይሁዳ ነገሥታት ሁሉ፣ እንደ እርሱ ያለ አልነበረም።
⁶ከእግዚአብሔር ጋር ተጠባቢ፤ እርሱን ከመከተል ወደ ኋላ አላለም፤ እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠውንም ትእዛዞች ጠበቀ።
⁷እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ነበር የሚያደርገው ገው ሁሉ ተከናወነለት። በአዎር ንጉሥ ላይ ዐመፀ፤ ግብር መገበሩንም ተወ።⁸እስከ ጋዛና እስከ ግዛቷ ዳርቻ በመዝለቅ ፍልስጤማውያንን ከመጠበቂያ ማማ እስከ ተመሸገችው ከተማ ድረስ ድል አደረጋቸው።
⁹ሕዝቅያስ በነገሠ በአራተኛው ዓመት፣ የእስራኤልም ንጉሥ የኤላ ልጅ ሆሼዕ በነገሠ በሰባተኛው ዓመት፣ የአዎር ንጉሥ ስልምና ሶር ወደ ሰማርያ ገሥግሞ ከተማዬቱን ከበባት፤¹⁰በሦስተኛውም ዓመት መጨረሻ ያዛት። ሰማርያ የተያዘችውም ሕዝቅያስ በነገሠ በስድስተኛው ዓመት፣ ሆሼዕ በእስራኤል ላይ በነገሠ በዘጠነኛው ዓመት ነበር።¹¹የአዎር ንጉሥ እስራኤልን ማርኮ ወደ አዎር በማፍለስ በአላሌ፣ በነዛን ውስጥ በአቦር ወንዝ አጠገብና በሚዲን ከተሞች አስፈራቸው።¹²ይህ የደረሰባቸውም የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ያዘዘውን የአምላካቸውን የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ ከመስማት ይልቅ ኪዳኑን ስላፈረሱ ነበር፤ ትእዛዞቹን አላደመጡም፤ ደግሞ አልፈጸሙም።
¹³ሕዝቅያስ በነገሠ በዐሥራ አራተኛው ዓመት፣ የአዎር ንጉሥ ሰናክሬም የተመሸገውን የይሁዳን ከተሞች ሁሉ አደጋ ጥሎ ያዛቸው።¹⁴ስለዚህ የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ፣ “በደለኛው እኔ ነኝ፤ ተመለስልኝ፤ እኔም የምትጠይቀኝን ሁሉ እከፍላለሁ።” ሲል በለኪሶ ወደ ሰፈረው ወደ አዎር ንጉሥ ይህን መልእክት ላከ። የአዎርም ንጉሥ፣ የይሁዳን ንጉሥ ሕዝቅያስን ሦስት መቶ መክሊት¹¹ ብርና ሠላሳ መክሊት¹² ወርቅ እንዲያገባለት ጠየቀው።
¹⁵ስለዚህ ሕዝቅያስ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና በቤተ መንግሥቱ ግምጃ ቤቶች የሚገኘውን ብር ሁሉ ሰጠው።
¹⁶በዚህ ጊዜም የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መዝጊያዎችና መቃኖች ላይ የለበጠውን ወርቅ ነቃ ቅሎ ለአዎር ንጉሥ ሰጠው።

18:5 4:19;
 14:20-7:3;22:7
 19:10;መዝ21:7;12
 5:1;ምላ3:26
 18:6 ዘፍ:18;
 10:20
 18:7 ዘፍ39:3;
 27:24;1:10
 4:19;ኢዮ 22:25;
 ኢ.ላ36:5
 18:8 27:17:9
 18:9 ኢ.ላ1:1;
 36:1
 18:11 ኢ.ላ
 37:12;ሕዝ
 16:39;23:9
 18:12 17:9:6;
 27:17:15;21:8;
 47:9:6;10
 18:13 4:2;ኢ.ላ
 1:7;ሚክ1:9
 18:14 27:19:8;
 ኢ.ላ24:5;33:8
 18:15 17
 15:18;ኢ.ላ39:2
 18:16 2ዜፍ29:3
 18:17 27:1 20:20;
 2ዜፍ32:4;
 30:7;2:14;ኢ.ላ
 20:1;22:9
 18:18 4:26;37;
 27:19:2;ኢ.ላ
 22:15;22:20;
 6:36;3:11;22;
 37:2
 18:19 4:5;ኢ.ዮ
 4:6
 18:21 27:24:7;
 ኢ.ላ20:5;6;
 30:5;7;31:1;
 ኢ.ር25:19;37:7;
 46:2;ሕዝ29:6
 18:24 ኢ.ላ10:8
 18:25 27:19:6;
 22:24;3:2ዜፍ
 35:21
 18:26 ዕዝ4:7

ሰናክሬም ኢየሩሳሌምን አስፈራራ

18:13-17-37 ተጓ ምብ - ኢ.ላ36:1-22
 18:17- 35 ተጓ ምብ - 2ዜፍ32:9-19
¹⁷የአዎርም ንጉሥ ከለኪሶ የጦሩን ጠቅ ላይ አዛዥ፣ ዋና አዛዥና የጦር መሪውን ከታላቅ ሰራዊት ጋር የይሁዳ ንጉሥ ወዳለ በት ወደ ኢየሩሳሌም ላከ፤ እነርሱም ወደ ኢየሩሳሌም መጥተው፣ ወደ ልብስ አጣቢው ዕርሻ በሚወስደው መንገድ ላይ የሚገኘው የላይኛው ኩሬ ውሃ በመሰናየ የሚወርድበትን ስፍራ ያዙ።¹⁸ወደ ንጉሡም ላኩበት፤ ከዚያም የቤተ መንግሥቱ አዛዥ የሆነው የኬልቅያስ ልጅ ኤልያቄም፣ ጸሐፊው ሳም ናስ እንዲሁም ታሪክ ጸሐፊው የአሳፍ ልጅ ዮአስ ወደ እነርሱ ሄደ።¹⁹የጦር መሪውም እንዲህ አላቸው፤ “ሕዝቅያስን እንዲህ በሉት፤ “ታላቁ የአዎር ንጉሥ የሚለው ይህ ነው፤ “ለመሆኑ እንዲህ የልብ ልብ እንድታገኝ ያደረገህ ምንድነው? ²⁰የጦር ስልትና ኅይል አለኝ ትላለህ፤ ነገር ግን ወሬ ብቻ ነው። በእኔ ላይ እንዲህ የመፅኸውስ በማን ተመክተህ ነው? ²¹እነሆ፣ እንዲህ የምትመክባት ግብኛ፣ የሚደገፍባትን ሰው እጅ ወግታ የምታቁስል የተቀጠቀጠች ሸንቦቆ ናት። የግብኛ ንጉሥ ፈርዖንም ለሚመኩበት ሁሉ እንደዚሁ ነው። ²²ደግሞም፣ “የምንመካው በአምላካችን በእግዚአብሔር ነው” የምትለኝ ከሆነም፣ ሕዝቅያስ ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን፣ “ማምለክ ያለባችሁ ኢየሩሳሌም ባለው በዚህ መሠዊያ ፊት ነው” ብሎ የኩረብታ ላይ መመለኪያዎቹንና መሠዊያዎቹን ያስፈረሰ በት እርሱ አይደለምን? ²³“ከሆነልህ ከጌታዬ ከአዎር ንጉሥ ጋር ውርርድ ግጠም፣ የሚጋልቧቸው ሰዎች ማግኘት የምትችል ከሆነ፣ ሁለት ሺህ ፈረሶች እስጥሃለሁ። ²⁴የምትመካው በግብኛ ሠረገሎችና¹ ፈረሶች ሆኖ ሳለ ከጌታዬ የበታች የጦር ሹማ ምንት እንኳ አንዱን እንዴት መመለስ ትችላለህ? ²⁵ከዚህም በቀር አደጋ ጥዬ ይህ ችን ስፍራ ለማጥፋት የመጣሁት፣ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ይመስልሃል? በዚች አገር ላይ ዘምጄ እንዳጠፋት የነገረኝ ራሱ እግዚአብሔር ነው።”
²⁶ከዚያም የኬልቅያስ ልጅ ኤልያቄም ሳምናስና ዮአስ የጦር መሪውን፣ “እኛ አገራችሁን ስለምንሰማ፣ እባክህን በሰርያ ቋንቋ ተናገር፤ በቅጥሩ ላይ ያሉት ሰዎች

¹4 ክሉ-ሽታን የሚለው ቃል ደምዕ ክላሳ፣ እባብ እንዲሁም ርኩስ ነገር ከሚለው የቃል ደምዕ ጋር አንድ ዐይነት ነው።
²14 10ግደትሪክ ቶን ያህል ነው። ³14 ግደትሪክ ቶን ያህል ነው። ⁴24 ወይም፣ ሠረገሎች

በሚሰሙት በዕብራይስጥ አትናገረን” አሉት።
 27የጦር አዛዥም፣ “ለመሆኑ ጌታዬ ይህን እንድናገር የላከኝ፣ ለጌታችሁና ለእናንተ ብቻ ነውን? እነርሱም እንደ እናንተው ገና ከሳቸውን ይበሉ ዘንድ፣ ሽንታቸውንም ይጠጡ ዘንድ በቅጥሩ ላይ ለተቀመጡት ጭምር አይደለምን?”

28ከዚያም የጦር አዛዥ ቆሞ ድምፁን ከፍ በማድረግ በዕብራይስጥ ቋንቋ እንዲህ ሲል ተናገረ፣ “እንግዲህ የታላቁን የአሦርን ንጉሥ ቃል ስሙ! 29ንጉሡ የሚለውም ይህ ነው፣ ከእኛ ሊያድናችሁ አይችልምና ሕዝቅያስ እንዲያታልላችሁ። 30ደግሞም ሕዝቅያስ፣ “እግዚአብሔር ያለ ጥርጥር ያድነናል፤ ይህችም ከተማ ለአሦር ንጉሥ አልፋ አትሰጥም” በማለት በእግዚአብሔር እንድት ታመኑ የሚነግራችሁን አትቀበሉ።”

31“ሕዝቅያስንም አትስሙት፤ የአሦር ንጉሥ የሚለው ይህ ነው፣ ከእኔ ጋር ሰላም መሥርቱ፤ እጃችሁን ስጡ፤ ከዚያም ከእናንተ እያንዳንዱ ከገዛ ወይኑና ከገዛ በለሱ ይበላል፤ ከገዛ ጉድጓዱም ውሃ ይጠጣል። 32ይህም የሚሆነው የእናንተኑ ወደ ምትመስለው ምድር እህልና የወይን ጠጅ፣ ዳቦና የወይን ተክል፣ የወይራ ዛፍና ማር ወዳለበት እስካገባችሁ ድረስ ነው፤ እናንተም ሞትን ሳይሆን ሕይወትን ምርጡ።”

“ሕዝቅያስ፣ “እግዚአብሔር ይታደገናል” በማለት ስለሚያሳስታችሁ አትስሙት።

33ለመሆኑ ከአሕዛብ አማልክት ምድሩን ከአሦር ንጉሥ እጅ የታደገ ማን አለ?

34የሐማትና የአርፋድ አማልክት እስቲ የት አሉ? የሴፈርዋይም፣ የሄናና የዒዋም አማልክት ታዲያ የት ደረሱ? ሰማርያን ከእኛ አድነዋታልን? 35ከእነዚህ አገሮች አማልክት ሁሉ አገሩን ከእኔ ለማዳን የቻለ ማን አለ? ታዲያ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ከእኛ ሊታደጋት እንዴት ይችላል?”

36ገር ግን ሕዝቡ ዝም አለ፣ ምንም መልስ አልሰጠም፤ ንጉሡ፣ “መልስ እንዳትሰጡ” ሲል አዝዞ ነበርና።

37ከዚያም የቤተ መንግሥቱ አዛዥ የኬልቅያስ ልጅ፣ ኤልያቄም፣ ጸሐፊው ሳምናስ እንዲሁም ታሪክ ጸሐፊው የአሳፍ ልጅ ዮአስ ልብሳቸውን ቀደዱ፤ ወደ ሕዝቅያስም መጥተው የጦር አዛዥ ያላቸውን ነገሩት።

18:29 2ኃገ19:10
 18:31 ዙጉ13:23፣ 1ኃገ4:25፣ኤር14:3፣ ስቆ4:4
 18:32 ዘቆ30:19
 18:33 2ኃገ19:12
 18:34 2ኃገ 17:24፣ኢሳ 10:9፣ኤር49:23
 18:35 መዘ2:12
 18:37 ቆ18፣ 2ኃገ6:30፣ኢሳ33:7፣ 36:3፣22

ኢየሩሳሌም ከጠላት እጅ እንደምትድን አስቀድሞ መነገሩ

19:1-13 ተገ ምብ - ኢሳ37:1-13

19 ንጉሥ ሕዝቅያስ ይህን ሲሰማ ልብሱን ቀደደ፤ ማቅ ለብሰም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ገባ። 2ከዚያም የቤተ መንግሥቱን አዛዥ ኤልያቄ ምን፣ ጸሐፊውን ሳምናስንና ዋና ዋናዎቹን ካህናት ማቅ ለብሰው ወደ አሞጽ ልጅ ወደ ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲሄዱ ሁሉንም ላካቸው። 3እነርሱም እንዲህ አሉት፣ “ሕዝቅያስ የሚለው ይህ ነው፣ “እንግዲህ ይህች ዕለት የመከራ፣ የዘለፋና የውርደት ቀን ናት፤ ይህችም ቀን ልጆች ሊወለዱ ምጥ እንዳፋፋ መበት፣ ነገር ግን ለመገላገል ዐቅም እንደ ታጣበት ሰዓት ናት። 4ሕይወት እግዚአብሔርን ያንቋሽሽ ዘንድ በጌታው በአሦር ንጉሥ የተላከውን የጦር አዛዥን ቃል ሁሉ እግዚአብሔር አምላክህ ሰምቶ ይሆናልና፤ ስለሰማውም ቃል እግዚአብሔር እንዲገሥጸው በሕይወት ስለተረፉት ወገኖቻችን እባክህ ጸልይ።”

5የንጉሥ ሕዝቅያስ ሹማምንት ወደ ኢሳይያስ በመጡ ጊዜ፣ 6ኢሳይያስ እንዲህ አላቸው፣ “ለጌታችሁ እንዲህ ብላችሁ ንገሩት፣ “እንግዲህ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፣ “የአሦር ንጉሥ አገልጋዮች በእኔ ላይ የወረወሯቸውን የስድብ ቃላት በመስማትህ አትፍራ። 7እነሆ፣ አንድ ዐይነት መንፈስ አሳድርበታለሁ፤ የሆነ ወሬም ሲሰማ ወደ አገሩ ይመለሳል፤ እዚያም በሰይፍ እንዲወድቅ አደርገዋለሁ።”

8የጦር አዛዥም የአሦር ንጉሥ ለኪሶን ትቶ መሄዱን ሲሰማ ተመለሰ፤ ንጉሡንም ልብናን ሲወጋ አገኘው።

9በዚህም ጊዜ የግብኛ ንጉሥ ኢትዮጵያ ዊው ቲርሐቅ፣ ሊወጋው በመገሥገሥ ላይ መሆኑን ሰናክሬም ሰማ፤ ስለዚህ ወደ ሕዝቅያስ እንደ ገና እንዲህ ሲል መልእክተኞች ላከ፤ 10“ሂዱና ለይሁዳ ንጉሥ ለሕዝቅያስ እንዲህ በሉት፣ “የምትመካበት አምላክ፣ “ኢየሩሳሌም በአሦር ንጉሥ እጅ አትወድቅም” በማለት እንዳያታልልህ። 11መኛም የአሦር ነገሥታት በአገሮች ሁሉ ላይ ምን እንዳደረጉ ሰምተሃል፤ ፈጽሞ አጥፍተዋቸዋል፤ ታዲያ አንተስ ከዚህ የምታመልጥ ይመስልሃልን? 12የቀድሞ አባቶቼ ያጠፏቸውን ሕዝቦች ማለትም ጎዛ ንን፣ ካራንን፣ ራፊስን እንዲሁም በተላሳር የነበሩትን የዔድንን ሰዎች አማልክታቸው አድነዋቸዋልን? 13ለመሆኑ የሐማትና የአርፋድ ነገሥታት የት አሉ? የሴፈርዋይም

19:1 ዘቆ37:34፣ ዙጉ14:6
 19:2 ዘቆ37:34፣ 2ኃገ18:18፣ኢሳ 1፣ኤር19:1
 19:3 ዎሴ13:13
 19:4 ዘቆ45:7፣ 14ጦ፡17:26፣ 24ጦ፡16፣12፣ኤር 37:3
 19:6 ዘቆ3፣2፣ኢሳ 1፡9፣2ኃገ18:25
 19:7 ቆ37፣ ዘ014:24፣2ዜና32፣ 21፣ኢሳ10:12፣ ኤር51:46
 19:8 ዙጉ33:20፣ 2ኃገ8:22፣18፣14
 19:10 2ኃገ18:5፣ 29
 19:12 ዘቆ11:31፣ 2ኃገ17:6፣18፣33፣ 2ዜና32:17
 19:13 ኢሳ10:9-11፣ኤር49:23

ከተማ ንጉሥስ የት አለ? ደግሞስ የሃና ወይም የዲዋ ነገሥታት የት አሉ?

የሕዝቅያስ ጸሎት

19:14-19 ተጓ ምብ - ኢሳ37:14-20

14ሕዝቅያስም ደብዳቤውን ከመልእክተኞቹ ተቀብሎ አነበበው፤ ከዚያም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወጥቶ ደብዳቤውን በእግዚአብሔር ፊት ዘረጋው። 15ከዚያም ሕዝቅያስ እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፡ “በኪሩቤል ላይ በዙፋንህ የተቀመጥህ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ በምድር ነገሥታት ሁሉ ላይ አምላክ አንተ ብቻ ነህ፤ ሰማይንና ምድርን የፈጠርህም አንተ ነህ። 16እግዚአብሔር ሆይ፤ አሁንም ጆሮህን አዘንብልና ስማ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐይንህንም ክፈትና እይ፤ ሰናክሬም ሕያው እግዚአብሔርን ይሰድብ ዘንድ የላከውንም ቃል አድምጥ። 17እግዚአብሔር ሆይ፤ የአሦር ነገሥታት እነዚህን አሕዛብንና ምድራቸውን በእርግጥ አጥፍተዋል። 18አማልክቶቻቸውን በእሳት ውስጥ ጥለው አቃጥለዋቸዋል፤ በሰው እጅ የተሠሩ ዕንጨትና ደንጊያ ብቻ እንጂ አማልክት አልነበሩምና። 19አሁንም እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ የምድር መንግሥታት ሁሉ እግዚአብሔር አንተ ብቻ አምላክ መሆንህን እንዲያውቁ፤ ከእኛ አድነን።”

17እግዚአብሔር ሆይ፤ የአሦር ነገሥታት እነዚህን አሕዛብንና ምድራቸውን በእርግጥ አጥፍተዋል።

18አማልክቶቻቸውን በእሳት ውስጥ ጥለው አቃጥለዋቸዋል፤ በሰው እጅ የተሠሩ ዕንጨትና ደንጊያ ብቻ እንጂ አማልክት አልነበሩምና።

19አሁንም እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ የምድር መንግሥታት ሁሉ እግዚአብሔር አንተ ብቻ አምላክ መሆንህን እንዲያውቁ፤ ከእኛ አድነን።”

19:20-37 ተጓ ምብ - ኢሳ37:21-38
19:35-37 ተጓ ምብ - 2ኪፍ32:20-21

20ከዚያም የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ወደ ሕዝቅያስ እንዲህ ሲል መልእክት ላከ፡ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ‘በአሦር ንጉሥ በሰናክሬም ላይ ወደ እኔ ያቀረብኸውን ልመና ሰምቻለሁ። 21እንግዲህ እግዚአብሔር በእርሱ ላይ የተናገረው ቃል ይህ ነው፤

“ ‘ድንግሊቱ የጽዮን ልጅ፤ ትንቅሃለች፤ ታቃልልሃለችም፤ የኢየሩሳሌም ልጅ፤ አንተ በላይዋ ስትበር ራሷን ትነቀንቅብሃለች።

22ለመሆኑ የሰደብኸውና ያቃለልኸው ማንን ነው? ድምፅህንስ ከፍ ያደረግኸው? ዐይንህንስ በኩራት ያነሣኸው በማን ላይ ነው? በእስራኤል ቅዱስ ላይ ነው እንዴ?

23በመልእክተኞችህ አማካይነት፤

19:14 2ኳ75:7
19:15 ዞፍ1:1፤ 3:24;ዞ025:22፤ ኢሳ2:11
19:16 ዞ03:16፤ 1ኳ78:29፤መዝ 31:2;71:2;88:2፤ 102:2
19:18 ዞ84:28፤ መዝ115:4;ኢሳ 44:9;11:ኤር10:3-10፤ ሐሥ17:29
19:19 ኢሱ 4:24;1ሳሙ12: 10;17:46;1ኳ78:43፤ 1ኪፍ16:8፤ ኢዮ6:23፤ መዝ37:7;14
19:20 1ኳ79:3
19:21 ኢዮ16:4፤ መዝ44:14;53:5;64: 8;109:25;ምሳ1:26 ፤3:34;ኢሳ10:5፤ 33:1፤ 47:1፤ ኤር14:17;18:13;16 ፤31;4;46;11;ስቆ2:1 3;አሞ5:2
19:22 ዘሌ19:2፤ 1ሳሙ2:2;2ኳ718:25 ፤ኢዮ 6:10፤ መዝ116:10፤ 22:3;71:22;78:41፤ 89:18;ኢሳ14:4፤ 6:3;57:15;ሆሴ 11:9
19:23 መዝ20:7፤ ኢሳ10:18;34፤ 14:8;33:9;ኤር21:1 4;50:37;ሐዝ 20:47;31:3
19:25ኢሳ 22:11፤ 40:21;28:ሚክ 1:6
19:26 ኢዮ8:12፤ መዝ6:10;37:2፤ 71:24;83:17፤ 129:6;ኢሳ4:2፤ 11:1;13:7፤ 41:23;53:2;ኤር 8:9;23:5;ሐዝ 7:17;ስፎ3:16፤
19:27 መዝ 139:14፤
19:28 ቍ33፤ 2ኪፍ33:11;ኢሳ 30:28;ሐዝ19:9፤ 29:4;38:4፤ አሞ4:2፤
19:29 ዞ07:9፤ ዘሌ25:5;ዞ813:2;መ ዝ107:37;ኢሳ 65:21፤ አሞ9:14፤ ሉቃ2:12
19:30 ዞፍ45:7፤ ኢሳ5:24;11:1፤ 27:6;ሐዝ17:22፤ አሞ2:9

በአምላክ ላይ የሰድብ መዓት አውርደሃል፤

እንዲህም ብለሃል፤ “በብዙ ሠረገሎቼ፤

የተራሮቼን ከፍታ፤ የሊባኖስንም የመጨረሻ ጫፍ ወጥቻለሁ፤

ረጃጅም ዝግባዎቼን፤ ምርጥ የሆኑ ጥዶቼንም ቁርጫለሁ፤

ወደ ሩቅ ዳርቻዎቼ፤ ወደ ውብ ደኖቼም ደርሻለሁ።”

24“በሌሎች አገሮችም የውሃ ጉድጓዶች ቁፍሬአለሁ፤

በዚያም ውሃ ጠጥቻለሁ፤ በእግሬ ጫማዎችም፤ የግብፅን ምንጮች ሁሉ ረገጫ አድርጌአለሁ።”

25“ ከብዙ ጊዜ በፊት፤ ይህን እኔ እንዳደረግሁት አልሰማህም ነበርን?

ዕቅዱን ገና ድሮ አውጥቼ፤ አሁን ግን እንዲፈጸም አደረግሁት፤

ይህም የተመሸጉትን ከተሞች፤ አንተ የድንጋይ ክምር ማድረግህ ነው።

26የሚኖሩባቸውም ሰዎች ጎይላቸው ተሟጦ አልቆአል፤

ደንግጠውም የጎፍረት ማቅ ለብሰዋል፤ ማዳ ላይ እንደ በቀለ ተክል፤

ገና እንዳልጠነከረ የቡቃያ ሥር፤ በቤት ጣራ ላይ በቅሎ፤

ገና ሳይደግ እንደ ጠወለገ ሣርም ሆነዋል።

27“የት እንደምትቀመጥ፤ መቼ መጥተህ መቼ እንደምትሄድ፤ በእኔም ላይ የተቆጣኸውን ቀጣጣ ዐውቃለሁ።

28በእኔ ላይ በመቁጣትህ፤ ንቀትህም ወደ ጆሮዬ ስለ ደረሰ፤

ስናጋዬን በአፍንጫህ አደርጋለሁ፤ ልጓሜን በአፍህ አገባለሁ፤

በመጣህበትም መንገድ እንድትመለስ አደርጋለሁ።”

29“ሕዝቅያስ ሆይ፤ ምልክቱ ይህ ነው፤ “በዚህ ዓመት በገዛ እጁ የበቀለውን፤

በሚመጣው ዓመት ደግሞ የገበውን እህል ትበላላችሁ፤

በሦስተኛው ዓመት ግን ትዘራላችሁ፤ ታጭዳላችሁ፤

ወይንም ትተክላላችሁ፤ ፍሬውንም ትበላላችሁ።

30አሁንም ከዳዊት ቤት የተረፉት፤

ሥራቸውን ወደ ታች ይሰዳሉ፤ ወደ ላይም ፍሬ ያፈራሉ።
 31ከኢየሩሳሌም በሕይወት የተረፉት፤ ከጽዮን ተራራም ከሞት ያመለጡት ይወጣሉና።
 የእግዚአብሔር ቅናሳ ይህን ታደርጋለች።
 32“እንግዲህ እግዚአብሔር ስለ አዋር ንጉሥ የሚለው ይህ ነው፤ “ወደዚች ከተማ ፈጽሞ አይገባም፤ አንዲትም ፍላጻ አይወረውርባትም፤ ጋሻ አንግቦ ወደ እርሷ አይቀርብም፤ በዐፈርም ቀጥሎ አይከባትም።
 33በመጣበት መንገድ ተመልሶ ይሄዳል፤ ተመልሶ ይሄዳል እንጂ ወደዚች ከተማ ፈጽሞ አይገባም፤ ይላል እግዚአብሔር ።
 34ስለ ራሴና ስለ ባሪያዬም ስለ ዳዊት ስል፤ ይህችን ከተማ አድናት ዘንድ እጋር ዳታለሁ።

35በዚያችም ሌሊት የእግዚአብሔር መልአክ ወጥቶ ከአሦራውያን ሰፈር መቶ ሰማንያ አምስት ሺህ ሰው ገደለ። በማግስቱም ሰዎቹ ሲነቁ ቦታው ራሳ በራሳ ሆኖ ተገኘ። 36የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም ከዚያ ተነሥቶ ሄደ፤ ወደ ነጭም ተመልሶ በዚያ ተቀመጠ።
 37አንድ ቀንም ናሳራክ በተባለው አምላክ ቤተ ጣዖት ገብቶ በመስገድ ላይ ሳለ፤ አድራጊሊክና ሳራሳር የተባሉ ልጆቹ በሰይፍ ገደሉት፤ ከዚያም አምልጠው ወደ አራራት ሸፍ። ልጁ አስራዶንም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የሕዝቅያስ መታመም

20:1-11 ተጓ ምብ - 2ዜና32:24-26፤ኢሳ38:1-8

20 በዚያ ጊዜ ሕዝቅያስ በጠና ታሞ ሊሞት ተቃርቦ ነበር። የአሞጽ ልጅ ነቢዩ ኢሳይያስም ወደ እርሱ ሄዶ፤ “እግዚአብሔር፤ ‘ትሞታለህ ከእንግዲህ በሕይወት አትኖርምና ቤትህን አስተካክል’ ብሎሃል” አለው።

2ሕዝቅያስም ፊቱን ወደ ግድግዳው መልሶ እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ 3“እግዚአብሔር ሆይ፤ በታማኝነትና በፍጹም ልብ በፊትህ እንደ ሄድሁ፤ አንተን ደስ የሚያሰኝህንም እንዳደረግሁ አስብ።” ሕዝቅያስም ምርር ብሎ አለቀሰ።

4ኢሳይያስ የመካከለኛውን አደባባይ አልፎ ከመሄዱ በፊት የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እርሱ መጣ፤ 5“ተመለስና የሕዝቤን አለቃ ሕዝቅያስን እንዲህ በለው፤

19:31 ዘፍ45:7፤ ኢሳ9:7፤66:19፤ ሰፍ2:9፤ዘክ14:16
 19:33 ቀ፣28
 19:34 2ሳሙ7:15፤2ገ120:6
 19:35 ዘፍ19:13፤ ዘሰ12:23፤ኢዩ24:24፤ኢሳ17:14፤ 41:12፤5ሆ3:3
 19:36 ዘፍ10:11፤ 2ገ12:18
 19:37 ቀ፣7፤ዘፍ8:4፤2ገ17:24፤31
 20:3 ዘፍ5:22፤ 8:1፤1ገ124:2፤ዜና31:20፤ዘ1:8፤5:19፤ 13:14
 20:5 2ገግ9:3፤ መዝ6:6፤8፤13፤9:12፤56:8

‘የአባትህ የዳዊት አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ጸሎትህን ሰምቻለሁ፤ እንባህንም አይቻለሁ፤ እነሆ፤ እፈውስሃለሁ። ከዛሬ ሦስት ቀን በኋላ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ትወጣለህ፤ በዕድሜህ ላይ ዐሥራ አምስት ዓመት እጨምርልሃለሁ፤ አንተንና ይህችንም ከተማ ከአሦር ንጉሥ እጅ እታደጋለሁ፤ ስለ እኔ ስለ ራሴና ስለ ባሪያዬ ስለ ዳዊት ስል ይህችን ከተማ እከላክልሃታለሁ።”

7ከዚያም ኢሳይያስ፤ “ትኩስ የበለስ ጥፍ ጥፍ አዘጋጃ” አላቸው፤ እነርሱም አዘጋጅተው ዕባጩ ላይ አደረጉለት፤ ተፈወሰም።

8ሕዝቅያስም፤ “እግዚአብሔር እኔን ስለ መፈወሰ፤ ከሦስት ቀን በኋላም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ስለ መውጣቴ ምልክቱ ምንድን ነው?” ሲል ኢሳይያስ ስን ጠየቀው።

9ኢሳይያስም፤ “እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም ምልክቱ ይህ ነው፤ ጥላው ዐሥር ደረጃ ወደ ፊት ይቅደምን? ወይስ ዐሥር ደረጃ ወደ ኋላ ይመለስ?” ሲል ጠየቀው።

10ሕዝቅያስም መልሶ፤ “ጥላው ዐሥር ደረጃ ወደ ፊት መሄዱ ቀላል ነገር ነው፤ ይልቁን ዐሥር ደረጃ ወደ ኋላ ይመለስ” አለ።

11ከዚያም ነቢዩ ኢሳይያስ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፤ እግዚአብሔርም አካዝ በሠራው ደረጃ ላይ የወረደውን ጥላ ዐሥር ደረጃ ወደ ኋላው እንዲመለስ አደረገ።

ከባቢሎን የመጡ መልእክተኞች

20:12-19 ተጓ ምብ - ኢሳ39:1-8

20:20-21 ተጓ ምብ - 2ዜና32:32-33

12በዚያን ጊዜ የባቢሎን ንጉሥ የባልዳን ልጅ መሮዳክ ባልዳን የሕዝቅያስን መታመም ሰምቶ ስለነበር፤ ደብዳቤና ገጽ በረከት ለሕዝቅያስ ላከለት። 13ሕዝቅያስም መልእክተኞቹን ተቀብሎ በዕቃ ቤቱ ያለውን ሁሉ ብሩን፤ ወርቁን ቅመማ ቅመሙንና ከፍ ያለ ሞጋ ያለውን ዘይት የጦር መሣሪያ ግምጃ ቤቱንና በቀረውም ግምጃ ቤት ያለውን በሙሉ አሳያቸው። በቤተ መንግሥቱም ሆነ በመላው ግዛቱ ሕዝቅያስ ሳይሳያቸው የቀረ ምንም ነገር አልነበረም።

14ከዚያም ነቢዩ ኢሳይያስ ወደ ሕዝቅያስ ሄዶ፤ “እነዚያ ሰዎች ምን አሉህ? የመጡትስ ከወዴት ነው?” ሲል ጠየቀው።

ሕዝቅያስም መልሶ፤ “የመጡት ከሩቅ አገር ከባቢሎን ነው” አለው።

20:6 2ገግ19:34፤ 1ዜና17:19
 20:7 ዘፍ9:9
 20:9 ዘ813:2፤ ኢር44:29
 20:10 2ገግ3:18
 20:11 ኢሳ10:13፤2ዜና32:31

15 ነቢዩም፣ “በቤተ መንግሥትህ ምን ምን አዩ?” ሲል ጠየቀው።

ሕዝቅያስም፣ “በቤተ መንግሥቱ ያለውን ሁሉ አይተዋል፤ በግምጃ ቤቶቹ ሳላ ሳያቸው የቀረ ምንም ነገር የለም” አለ።

16 ከዚያም ኢሳይያስ ሕዝቅያስን እንዲህ አለው፣ “የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፣ 17 በቤተ መንግሥትህ ያለው ሁሉ አባቶችህም እስከ ዛሬ ድረስ ያከማቹት በሙሉ ወደ ባቢሎን የሚወሰድበት ጊዜ በእርግጥ ይመጣል፤ አንዳች የሚቀር ነገር የለም ይላል እግዚአብሔር።” 18 የሥጋህ ቁራጭ የዐጥን ትህ ፍላጭ ከሚሆኑት፣ ከምትወልዳቸው ልጆችህ አንዳንዶቹ በምርኮ ይወሰዳሉ፤ በባቢሎንም ቤተ መንግሥት ጃንደረቦች ይሆናሉ።” 19 ሕዝቅያስም፣ “የተናገርኸው የእግዚአብሔር ቃል መልካም ነው” ሲል መለሰ፤ “እኔ እስካለሁ ድረስ ሰላምና ጸጥታ ከተገኘ የሆነው ይሁን” ብሎ አስቦአልፍ። 20 በሕዝቅያስ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ፣ የፈጸመውም ሁሉ ከጌሬውንና ውግውን ወደ ከተማዬቱ ያመጣበትን የመሬት ለመሬት ቦይ እንዴት አድርጎ እንደ ሠራው በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? 21 ሕዝቅያስም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፣ ልጁ ምናሴም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ ምናሴ

21:1-10 ተጓ ምብ - 2ኪና33:1-10
21:17-18 ተጓ ምብ - 2ኪና33:18-20

21 ምናሴ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም አምሳ አምስት ዓመት ገዛ፤ እናቱም ሐፍሴባ ትባል ነበር። 2ምናሴ እግዚአብሔር ከእስራኤላውያን ፊት አሳዶ የወጣቸውን የአሕዛብን አስጸያፊ ልማድ በመከተል በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ። 3 አባቱ ሕዝቅያስ ያፈረሰውን የየኩረብታውን ማምለኪያ ስፍራ መልሶ ሠራ፤ የእስራኤል ንጉሥ አክዓብ እንዳደረገው ሁሉ፣ እርሱም ለበአል መሠዊያም ችን አቆመ፤ የአሼራንም ምስል ዐምድ ሠራ። እንዲሁም ለሰማይ ከዋክብት ሰራዊት ሁሉ ሰገደ፤ አመለካቸውም። 4 እግዚአብሔር፣ “ሰማይን በኢየሩሳሌም አኖራለሁ” ባለበት በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሠዊያም ችን ሠራ። 5 በሁለቱም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባዮች ለሰማይ ከዋክብት ሰራዊት ሁሉ መሠዊያ ሠራ። 6 የገዛ ልጁን የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ አቀረበ፤ መተተኛና ጠንቋይ ሆነ፤ ሙታን አነጋጋሪዎችንና መናፍስት ጠሪ ዎችን

20:17 2ነገ
24:13:2ኪና36:10፣
ኤር20:5:27:22፣
52:17-23

20:18 2ነገ
24:15:43:1:3፣
ሚክ4:10

20:20 2ሳሙ-5:8፣
2ነገ18:17

21:1 ኢሳ62:4፣
21:2 4*16:ዘጸ
4:25:19:4:18:9፣
1ነገ14:24:2ነገ
16:3:ኤር15:4

21:3 ዘፍ21:ዘጸ
16:21:17:3፣
መሳ6:28:1ነገ
3:3:2ነገ18:4፣
ኤር19:13

21:4 ዘፍ20:24፣
2ሳሙ-7:13፣
ኢሳ66:4:ኤር4:1፣
7:30:23:11፣
3:2:34:ሕዝ 23:39

21:5 1ነገ7:12፣
2ነገ23:12

21:6 ዘሌ18:21፣
19:31 ዘጸ18:10:14፣
2ነገ3:27፣
23:26

21:7 ዘፍ20:24፣
ዘሌ15:31:ዘጸ
16:21:2ሳሙ-
7:13:2ነገ23:4

21:8 2ሳሙ-7:10፣
2ነገ18:12

21:9 ዘጸ9:4፣
1ነገ14:9:ሕዝ5:7

21:11 ዘፍ15:16፣
1ነገ14:9:ሕዝ 18:12

21:12 1ሳሙ-
3:11:2ነገ23:26፣
24:3:ኤር15:4:ሕዝ
7:5

21:13 2ነገ
23:27:ኢሳ28:17፣
34:11:ሱፊ2:8፣
አጥ7:79

21:14 2ነገ19:4፣
ፅዝ9:8:ነግ1:2:መዝ
78:60:ኢሳ1:9፣
10:21:ኤር6:9፣
12:7:21:22፣
23:33:40:15:42:2፣
44:7:28:50:20፣
ሚክ2:12-21

21:15 ዘፍ32:22፣
ኤር25:7

21:16 4*2:11፣
2ነገ24:4:ኢዮ
22:14:መዝ10:11:9
4:7:106:38:ኢሳ
29:15:47:10፣
59:3:7:ኤር2:34፣
7:6:19:4:22:17፣
ሱፊ4:13:ሕዝ7:23፣
8:12:19:9:23:34፣
ሆሴ4:2:ሰፎ1:12፣
21:18 4*26፣
አስ1:5:7:7

21:20 1ነገ15:26

ምክር ጠየቀ፤ እግዚአብሔርን ለቀላጣ የሚያሳዩትን ክፉ ድርጊት በፊቱ ፈጸመ።

7 የሠራውን የአሼራን የተቀረጸ ምስል ዐምድ ወስዶ በቤተ መቅደሱ ውስጥ እስቀመጠ፤ ይህም እግዚአብሔር ለዳዊትና ለልጁ ለሰሎሞን፣ “በዚህ ቤተ መቅደስና ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘላለም አኖራለሁ” ያለው ስፍራ ነው። 8 እንዲሁም፣ “ብቻ ያዘዘኋቸውን ሁሉ ተጠንቅቀው በመፈጸምና ባሪ ያዬ ሙሴ የሰጣቸውንም ሕግ በሙሉ በመጠበቅ ይጽኑ እንጂ ከእንግዲህ የእስራኤላውያን እግር፣ ለአባቶቻቸው ከሰጡ ኋላም ምድር ወጥቶ እንዲንከራተት አላደርግም” ያለው ስለዚህ ስፍራ ነው። 9 ሕዝቡ ግን አልሰሙም፤ እግዚአብሔር በእስራኤላውያን ፊት ካጠፋቸው አሕዛብ ይልቅ ክፉ ድርጊት እንዲፈጽሙ ምናሴ አሳታቸው።

10 እግዚአብሔር በባሪያዎቹ በነቢያት አማካይነት እንዲህ ሲል ተናገረ፤ 11 “የይሁዳ ንጉሥ ምናሴ ይህን ሁሉ አስጸያፊ ንጠኢት ሠርቶአል፤ ከእርሱ በፊት ከነበሩት አሞራውያን ይልቅ ክፉ ድርጊት ፈጽሞ አልፈ፤ ይሁዳንም በጣዖታቱ አስቆላል።” 12 ስለዚህ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ‘ለሚሰማ ሁሉ ጆሮዎቹ ጭው እንዲሉ የሚያደርግ ክፉ መከራ በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ላይ አመጣለሁ።’ 13 በሰማርያ ላይ ያዘጋጀሁትን መለኪያ ገመድ፣ የአክዓብንም ቤት የለካሁበትን ቱንቤ በኢየሩሳሌም ላይ እዘረጋለሁ፤ አንድ ሰው ሳሕን እንደሚወለወል ከወለወለም በኋላ እንደሚገለብጠው እኔም ኢየሩሳሌምን ወልውዬ እገለብጣታለሁ።” 14 የርስቴንም ቅሬታ እተዋቸዋለሁ፤ ለጠላቶቻቸው አሳ ልፌ እሰጣቸዋለሁ፤ ለጠላቶቻቸውም ሁሉ ብዝበዛና ምርኮ ይሆናሉ። 15 ይህን የማደርገውም የቀድሞ አባቶቻቸው ከግብፅ ምድር ከወጡበት ጊዜ አንሥቶ እስከ ዛሬ ድረስ በፊቱ ክፉ ድርጊት ስለ ፈጸሙና ለቀላጣ ስላነግሡኝ ነው።”

16 ይልቁንም ምናሴ፣ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት እንዲፈጽም ይሁዳን ካሳተበት ንጠኢት ሌላ፣ ኢየሩሳሌምን ከዳር እስከ ዳር እስኪሞላት ድረስ ብዙ ንጹሕ ደም አፈሰሰ።

17 በምናሴ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ፣ የሠራውን ንጠኢት ጨምሮ የፈጸመው ድርጊት ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለ

*6 ወይም፣ የራሱን ልጅ በዚህ ውስጥ እንዲያልፍ አደረገ።

ምን? 18ምናሴም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ “የዶዛ አትክልት” በሚባለው በቤተ መንግሥቱ አትክልት ውስጥ ተቀበረ። ልጁ አሞንም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አሞን

21:19-24 ተጻ ምብ - 2ዜና33:21-25

19አሞን ሲነገሥ ዕድሜው ሃያ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሁለት ዓመት ገዛ፤ እናቱ ሜሶላም ትባላለች፤ እርሷም የዮጥባ አገር ሰው የሐሩስ ልጅ ነበረች። 20አባቱ ምናሴ እንዳደረገው ሁሉ እርሷም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ። 21አባቱ በሄደበት መንገድ ሁሉ ሄደ፤ አባቱ ያመለካቸውን አማልክት አመለከ፤ ሰገደላቸውም። 22የአባቶቹን አምላክ እግዚአብሔርን ተወ፤ በእግዚአብሔርም መንገድ አልሄደም።

23የአሞንም ሹማምንት ዐመፀ፤ ንጉሡ ንም በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ገደሉት። 24ከዚያም የአገሩ ሕዝብ በንጉሥ አሞን ላይ ያመፀትን ሁሉ ገደሉ፤ ልጁን ኢዮስ ያሰንም በእግሩ ተክተው አነገሡት።

25በአሞን ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ፣ የፈጸመውም ድርጊት ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? 26እርሷም በዶዛ አትክልት ውስጥ ባለው መቃብሩ ተቀበረ፤ ልጁ ኢዮስም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

የሕጉ መጽሐፍ ተገኘ

22:1-20 ተጻ ምብ - 2ዜና34:1-2:8-28

22 ኢዮስም ሲነገሥ ዕድሜው ገና ስምንት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሠላሳ አንድ ዓመት ገዛ። እናቱም የባሱሮት አገር ሰው የአዳዩ ልጅ ይዳዳ ነበረች። 2ኢዮስም በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር አደረገ፤ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አላለም፤ አባቱ ዳዊት በሄደበት መንገድ ሁሉ ሄደ።

3በዘመን መንግሥቱ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት ኢዮስም የሚሰላምን የልጅ ልጅ የኤዜልያስን ልጅ ጸሐፊውን ሳፋንን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ላከው፤ እንዲህም አለው፤ 4“ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ኬልቅያስ ወጣ፤ የበር ጠባቂዎች ከሕዝቡ ሰብስበው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የገባው ገንዘብ ምን ያህል እንደ ሆነ ራሱ እንዲቁጥረው አድርግ፤ 5ይህም የቤተ መቅደሱን ሥራ እንዲቁጠሩ ለተሾሙት ሰዎች ይሰጥ፤ እነርሱም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለሚያድሱት ይከፈላቸው፤ 6የሚከፍሉትም ለአናጺዎች፤ ለግንበኞችና ለድንጋይ ጠራቢዎች ነው። እንዲህም ለቤተ

21:22 1ሳሙ8:8; 1ነገ11:33
21:23 2ነገ12:20
21:24 2ነገ14:5; 2ዜና33:21; 1ዕፎ1:1
21:26 4ኅ18
22:1 ኢሳ15:39; ኤር1:2; 25:3
22:2 ዘጻ5:32; 17:19; 1ነገ14:8
22:3 2ዜና34:20; ኤር39:14
22:4 2ነገ12:45; 0ነገ7:1
22:5 2ነገ12:5
22:6 2ነገ12:11-12

22:7 2ነገ12:15
22:8 ዘጻ28:61; 31:24; 1ሳ3:10
22:10 ኤር36:21
22:11 4ኅ28
22:12 1ሳሙ8:14; 2ነገ25:22; ኤር26:24; 39:14
22:13 ዘጻ25:22; ዘጻ29:24-28; 31:17; 1ሳሙ9:9; ኢሳ5:25; 42:25; አሞ2:4
22:14 ዘጻ15:20
22:16 ዘጻ31:29; ኢሳ23:15; ኤር6:19; 11:11; 18:11; 35:17; 47:9; 11
22:17 1ነገ9:9
22:18 ኤር21:2; 37:3; 7
22:19 ዘጻ10:3; ዘጻ26:31; ኢሳ57:15; 36:1; ኤር24:9; 25:18; 26:6; ማክ6:8

መቅደሱ እድሳት ሥራ የሚሆኑ ሳንቃዎችና የተጠረቡ ድንጋዮች ይግዙበት። ገሰዎቹ ታማኞች ስለሆኑም የተሰጣቸውን ገንዘብ መቁጣጠር አያስፈልግም።”

8ሊቀ ካህናቱ ኬልቅያስ ጸሐፊውን ሳፋንን፣ “የሕጉን መጽሐፍ እኮ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ አገኘሁት” ብሎ ሰጠው፤ እርሱም ተቀብሎ አነበበው። 9ከዚያም ጸሐፊው ሳፋን ሄዶ ለንጉሡ፣ “ሹማምንት ህ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ የነበረውን ገንዘብ አውጥተዋል፤ ቤተ መቅደሱን እየተቁጣጠሩ ለሚያሠሩትም አስረክበዋል” አለው። 10ከዚያም ጸሐፊው ሳፋን ለንጉሡ፣ “ሊቀ ካህናቱ ኬልቅያስ መጽሐፍ ሰጥቶኛል” ብሎ ነገረው። ሳፋንም ለንጉሡ ከመጽሐፍ አነበበለት።

11ንጉሡም የሕጉን መጽሐፍ ቃል ሲሰማ ልብሱን ቀደደ። 12ከዚያም ካህናት ኬልቅያስን፣ የሳፋን ልጅ አኪቃምን፣ የሚክያስን ልጅ ዓክቦርን፣ ጸሐፊውን ሳፋንንና የንጉሡን የቅርብ አገልጋይ ዓሳያን እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ 13“ሂዱና ስለ እኔ፣ ስለ ሕዝቡና ስለ ይሁዳም ሁሉ በተገኘው በዚህ መጽሐፍ የተጻፈው ምን እንደ ሆነ እግዚአብሔርን ጠይቁ፤ ምክንያቱም አባቶቻችን ለዚህ መጽሐፍ ቃል ባለመታዘዛቸው፣ እኛን በተመለከተም በዚህ ላይ የተጻፈውን ሁሉ ባለመፈጸማቸው፣ በእኛ ላይ የሚነደው የእግዚአብሔር ቀሩጣ ታላቅ ነውና።”

14ካህናት ኬልቅያስ፣ አኪቃም፣ ዓክቦርና፣ ሳፋን፣ ዓሳያም የሐርሐስ የልጅ ልጅ፣ የቲቁዋ ልጅ የአልባሳት ጠባቂውን የሴሌምን ሚስት ነቢዬቱን ሕልዳናን ለመጠየቅ ሄዱ። እርሷም የምትኖረው ኢየሩሳሌም ውስጥ በሁለተኛው ሰፈር ነበር።

15ነቢዬቱም፣ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ወደ እኔ ለላካችሁ ሰው እንዲህ ብላችሁ ንገሩት፤ 16“እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ የይሁዳ ንጉሥ ባነበበው መጽሐፍ የተጻፈውን ሁሉ በዚህ ቦታና በሕዝቡ ላይ አመጣለሁ። 17እኔን ስለተውኝና ለሌሎች አማልክት ዕጣን ስላጠኑ፣ እጅቻቸው በሠሯቸውም አማልክት ሁሉን ስላስቁጡኝ፣ ቀሩጣዬ በዚህ ቦታ ላይ ይነዳል፤ አይጠፋምም።” 18እግዚአብሔርን እንድትጠይቁ ወደዚህ ቦታ ለላካችሁ ለይሁዳ ንጉሥ ይህን ንገሩት፤ ስለ ሰማኸው ነገር የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ 19“ርግማንና ለጥፋት የተጻፈው ስለ መሆናቸው በዚህ ቦታና በሕዝቡ ላይ

የተናገርኩትን ስትሰማ ልብህ ስለተነካና ራስህን በእግዚአብሔር ፊት ስላዋረድህ፤ ልብህህንም ቀደህ በፊት ስላለቀስህ እግዚአብሔር ሰምቼ ሃለሁ ብሏል።²⁰ ስለዚህ ወደ አባቶችህ እስብሰብሃለሁ፤ ወደ መቃብር በሰላም ትወርዳለህ፤ በዚህ ቦታም የማመጣውን መከራ ሁሉ ዐይኖችህ አያዩም።²¹ ሰዎቹም መልሱን ለንጉሡ ይዘው ለት ሄዱ።

ኢዮሲያስ ኪዳኑን ዐደለ

23:1-3 ተጓ ምብ - 2ዜና34:29-32
 23:4-20 ተጓ ምብ - 2ዜና34:3-7:133
 23:21-23 ተጓ ምብ - 2ዜና35:1:18-19
 23:28-30 ተጓ ምብ - 2ዜና35:20-36:1

23 ከዚያም ንጉሡ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን ሽማግሌዎች ሁሉ ጠራ።² የይሁዳን ሰዎች ሁሉ፤ የኢየሩሳሌምን ከተማ ነዋሪዎች በሙሉ፤ ካህናቱንና ነቢያቱን ሁሉ ከልጅ እስከ ዐዋቂ አንድም ሰው ሳይቀር ይዞአቸው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መጣ። በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የተገኘውንም የኪዳኑን መጽሐፍ ቃል በጀርአቸው እንዲሰሙት በሙሉ አነበባቸው።³ ንጉሡም በዐምደ ወርቁ አጠገብ በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ እግዚአብሔርን እንደሚከተል ትእዛዞቹን፤ ደንበቹን፤ ሥርዐቶቹን በፍጹም ልቡ፤ በፍጹምም ነፍሱ እንደሚጠብቅ፤ በዚህም መጽሐፍ የተጻፈውን ኪዳኑ እንደሚያጽና በእግዚአብሔር ፊት ኪዳኑን አደሰ፤ ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ ለኪዳኑ ያላቸውን ታማኝነት አረጋገጡ።

⁴ ንጉሡም ለበክል፤ ለአሼራና ለሰማይ ከዋክብት ሰራዊት ሁሉ የተሠሩትን የመገልገያ ዕቃዎች በሙሉ፤ ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንዲያወጡ ሊቀ ካህናቱን ኬልቅያስን በሁለተኛ ማዕረግ ያሉትን ካህናትና የቤተ መቅደሱን በር ጠባቂዎች አዘዘ።⁵ ዕቃዎቹንም ከኢየሩሳሌም ውጭ በቄድሮን ሸለቆ ሜዳ ላይ አቃጠላቸው፤ ዐመዱንም ወደ ቤቴል ወሰደው።⁶ የይሁዳ ከተሞችና በኢየሩሳሌም ዙሪያ በሚገኙ ኩረብቶች ላይ ዕጣን እንዲያጥኑ የይሁዳ ነገሥታት የሾሙአቸውን የጣዖት ካህናት አባረረ እንዲሁም ለበክል፤ ለሰማይና ለጨረቃ፤ ለሰብስብ ከዋክብትና ለመሳሳተ የሰማይ ከዋክብት ሰራዊት የሚያጥኑትን አስወገደ።⁷ የአሼራንም ምስል ዐምድ ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አውጥቶ ከኢየሩሳሌም ውጭ ወዳለው ወደ ቄድሮን ሸለቆ ወስዶ አቃጠለው፤ አድቅቆ ፈጭቶም በሕዝቡ መቃብር ላይ በተነው።⁸ ጌንዲሁም ስለ አምልኮ ባዕድ ሥርዐት በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ የቤተ

22:20 1ነገ21:29: ኢ.447:11: 57:1:ኤር18:11
 23:2 1ዘ24:7: 1183:1:11
 23:3 1181:3:4: 1ነገ7:15:2ነገ11:12
 23:4 2ነገ21:7: 25:18:ኤር35:4
 23:5 2ነገ16:4: ኤር8:2:ኤር43:13
 23:6 11032:20: 117:19:16:ኤር 26:23:31:40
 23:7 11938:21: 1ነገ14:24:ሕዝ 16:16

23:8 ኢ.ሱ18:24: 1ነገ15:22
 23:9 1144:10-14
 23:10 1118:10: ኢ.ሱ15:8:ኢ.ሳ 30:33:ኤር7:31:32: 19:6
 23:11 45:19: 1184:19:109:34: ኤር44:9
 23:12 24ሙ 15:23:2ነገ21:5: 2ዜና33:15:ኤር 19:13:116:15
 23:13 11927:15: 1ነገ11:7:ኤር11:13
 23:14 11023:24: 117:19:16:መዝ 53:5
 23:15 ኢ.ሱ7:2: 1ነገ12:33:13:13

ጣዖት ወንድቃዎችን ክፍሎችና ሴቶች ለአሼራ መጋረጃ የሚፈትሉባቸውን ክፍሎች አፈረሰ።

⁹ ኢዮሲያስ የቤተ ጣዖት ካህናትን ሁሉ ከይሁዳ ከተማ ወደ ኢየሩሳሌም አወጣቸው፤ ከጌባ ጀምሮ እስከ ቤርሳሌህ ድረስ፤ ካህናቱ ዕጣን ያጥኑባቸው የነበሩትን የኩረብታ ማምለኪያ ስፍራዎችን አረከሰ። ከከተማዬቱ በር በስተግራ በኩል፤ በከተማዬቱ ገዥ በኢዮሱ በር መግቢያ አጠገብ የነበሩትን የበሮቹን ማምለኪያ ስፍራዎችን አፈረሰ።¹⁰ የየኩረብታው ማምለኪያ ካህናት ኢየሩሳሌም ባለው በእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ ባያገለግሉም እንኳ ከካህናት ወንድሞቻቸው ጋር እርሾ ያልነካው ቂጣ ይበሉ ነበር።

¹⁰ በሄኖም ሸለቆ የነበረውን ቶፊት የተባለውን ማምለኪያ አረከሰ፤ ይኸውም ማንም ሰው ወንድ ወይም ሴት ልጁን ለሞሎክ በእሳት የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ እንዳያቀርብበት ነው።¹¹ የይሁዳ ነገሥታት ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መግቢያ ላይ ለሙሉ አምልኮ የሰጡ አቸውን ፈረሶች ከዚያ አስወገደ። እነዚህም ናታን ሜሌክ በተባለ በአንድ ሹም ቤት አጠገብ በአደባባይ ላይ ነበሩ። ኢዮሲያስም ለሙሉ አምልኮ የተሰጡትን ሠረገሎች አቃጠለ።

¹² የይሁዳ ነገሥታት በላይኛው የአካዝ እልፍኝ አጠገብ በሰገነቱ ላይ ያቆሟቸውን መሠዊያዎች፤ ምናሴም በሁለቱ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባዮች ላይ ያሠሩቸውን መሠዊያዎች አስወገደ፤ ስብርብ ራቸውን አወጣ፤ ድቃቂውንም አንሥቶ ወደ ቄድሮን ሸለቆ ጣለው።¹³ እንዲሁም ከኢየሩሳሌም በስተ ምሥራቅ ከርኩሶት ኩረብታ በስተ ደቡብ የነበሩትን የአስራኤል ንጉሥ ሰሎሞን ለሲዶናውያን የርኩሶት አምላክ ለአስታሮት፤ ለሞዓብ ሕዝቦች የርኩሶት አምላክ ለካምሽ፤ ለአሞን ሕዝቦች የርኩሶት አምላክ ለሞሎክ ያሠራቸውን የኩረብታ ላይ ማምለኪያዎች ንጉሡ አረከሰ።¹⁴ እሁንም ኢዮሲያስ ማምለኪያ የድንጋይ ሐውልቶችን ሰባበረ፤ የአሼራን ምስል ዐምዶች ቁራረጠ፤ ስፍራውንም በሙታን ዐጥንት ጥላው።

¹⁵ አስራኤልን ባሳተው በናባጥ ልጅ በኢዮርብም የተሠራውን መሠዊያ፤ በቤቴል የነበረውን ያን የኩረብታ ማምለኪያ ስፍራ፤ መሠዊያው ያለበትን ያን የኩረብታ ማም

*17 ወይም፤ በሠሩት ሥራ ሁሉ
 *8 ወይም፤ ከፍተኛ ቦታዎች
 *10 ወይም ማን ወይም ሴት ልጁን የገደለ

ለኪያ ሰፍራ እንኳ እንደዚሁ አፈረሰ፤ ድን ጋዮቹን ሰባበረ፤ እንደ ዱቄትም አደቀቃቸው፤ የአሼራንም ምስል ዐምድ አቃጠለ።
 16ኢዮስያስ ዘወር ሲል በኩረብታው ላይ የነበሩትን መቃብሮች አየ፤ ዐፅሞቹንም ከየ መቃብሩ አስወጣ፤ ያ የእግዚአብሔር ሰው አስቀድሞ እንደ ተናገረው፤ የእግዚአብሔር ቃል ይፈጸም ዘንድ፤ መሠዊያውን ለማርከስ ሲል ዐፅሞቹን በላዩ ላይ አቃጠለበት።
 17ንጉሠም፤ “ያ የማየው የመቃብር ሐውልት የማን ነው?” ሲል ጠየቀ የከተማ ዪቱም ሰማች፤ “ከይሁዳ መጥቶ አሁን አንተ ያደረግኸውን ነገር ሁሉ በቤቴል መሠዊያ ላይ እንደሚደርስ የተናገረ የዚያ የእግዚአብሔር ሰው መቃብር ነው” አሉት።

18ኢዮስያስም፤ “በሉ እንዳለ ተወት፤ ዐፅሙን ማንም ሰው ከቦታው እንዳያንቀሳቅሰው” አለ፤ ስለዚህ የእርሱንና ከሰማርያ የመጣውን ነቢይ ዐፅም ሳይነኩ እንዳለ ተውት።
 19ኢዮስያስም በቤቴል እንዳደረገው ሁሉ በሰማርያም ከተሞች ኩረብቶች ላይ የእስራኤል ነገሥታት አሠርተዋቸው የነበሩትንና እግዚአብሔርን ያስቈጠቡትን ቤተ ጣዖቶች ሁሉ አስወገደ፤ አረከሳቸውም።
 20ኢዮስያስ እነዚያን የየኩረብታውን ማምለኪያ ቦታ ካህናትን ሁሉ፤ በየ መሠዊያው ላይ ዐረዳቸው፤ በመሠዊያዎቹ ላይ የሰው ዐፅም አቃጠለ፤ ከዚያም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

21ንጉሠም መላውን ሕዝብ፤ “በዚህ በኪዳነ-መጽሐፍ በተጻፈው መሠረት የአምላካችሁን የእግዚአብሔርን ፋሲካ አክብሩ” ብሎ አዘዘ።
 22እስራኤልን ከመሩ ከመሳፍንት ዘመን ጀምሮ፤ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት ዘመን ሁሉ፤ እንደዚህ ያለ ፋሲካ መቼም ተከብሮ አያውቅም።
 23በኢዮስያስ ዘመን መንግሥት በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት ግን ይህ ፋሲካ በኢየሩሳሌም ለእግዚአብሔር ተከበረ።
 24ከዚህም በቀር ኢዮስያስ ሙታን አነጋጋሪዎችንና መናፍሰት ጠሪዎችን፤ የየቤተ ሰውን አማልክት፤ ጣዖታትን እንዲሁም በይሁዳና በኢየሩሳሌም የተገኙትን ሌሎች አስጸያፊ ነገሮች ሁሉ አስወገደ፤ ይህን ያደረገውም ካህኑ ኬልቅያስ ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ባገኘው መጽሐፍ የተጻፈው የሕጉ ቃል ተፈጻሚነት እንዲኖረው ለማድረግ ነው።
 25በሙሴ ሕግ በተጻፈው መሠረት በፍጹም ለቡ፤ በፍጹም ነፍሱ፤ በፍጹም ጎይሉ ወደ እግዚአብሔር የተመለሰ፤ እንደ

23:16 1ኃገ 13:2;32
 23:18 1ኃገ 13:29;31
 23:20 ዘፀ22:20; 1ኃገ13:2;2ኃገ11:18
 23:21 ዘፀ12:11; 24:7;ዘጸ16:18
 23:23 ዘፀ12:11; ዘጥ28:16
 23:24 ዘፍ31:19; ዘሉ19:31;ዘጸ7:26;18:11;2ኃገ16:3
 23:25 1ላጦ7:3;ኤር22:15

ኢዮስያስ ያለ ንጉሥ፤ ከእርሱ በፊትም ሆነ ከእርሱ በኋላ ፈጽሞ አልተነሣም።
 26ይህም ሆኖ እንኳ ለቀላጣ እንዲነሣ ምናሴ ካደረጋቸው ነገሮች ሁሉ የተነሣ፤ እግዚአብሔር በይሁዳ ላይ ከነደደው ከአስፈሪው ቀላጣው ገና አልበረደም ነበር።
 27ስለዚህ እግዚአብሔር፤ “እስራኤልን እንዳስወገድሁ ሁሉ ይሁዳንም ከፊቴ አስወግዳለሁ የመረጥኋትን ከተማ ኢየሩሳሌም ንኖ፤ ስሜ በዚያ ይሆናል” ብሎ የተናገረ ሁለትን ይህን ቤተ መቅደስ እተዋለሁ” አለ።

28በኢዮስያስ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ፤ የፈጸመውም ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን?

29ኢዮስያስ ንጉሥ በነበረበት ዘመን የግብፅ ንጉሥ ፈርዖን ኒካዕ የአሦርን ንጉሥ ለመርዳት ወደ ኤፍራጥስ ወንዝ ወጥቶ ነበር፤ ንጉሥ ኢዮስያስም ጦርነት ሊገጥመው ወጣ፤ ሆኖም ፈርዖን ኒካዕ ፊት ለፊት ገጥሞት መግደል ላይ ገደለው።
 30የኢዮስያስም አገልጋዮች ከመግደሉ ራሳውን በሠረገላ ወደ ኢየሩሳሌም አምጥተው በገዛ መቃብሩ ቀበሩት። የአገሩም ሰዎች የኢዮስያስን ልጅ ኢዮአክስን ወሰዱት፤ ቀብተውም በአባቱ እግር አነገሡት።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአክስ

23:31-34 ተጓ ምብ - 2ዘፍ36:2-4

31ኢዮአክስ ሲነገሥ ዕድሜው ሃያ ሦስት ዓመት ነበር፤ እርሱም በኢየሩሳሌም ተቀምጦ ሦስት ወር ገዛ። እናቱ አሚጣል ትባላለች፤ እርሷም የልብና ሰው የኤርም ያስ ልጅ ነበረች።
 32አባቶቹ እንዳደረጉ ሁሉ፤ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ።
 33በኢየሩሳሌም ተቀምጦ እንዳይገዛም ፈርዖን ኒካዕ በሐማት ምድር ራብላ በምትባል ቦታ በሰንሰለት አሰረው።
 በይሁዳም ላይ መቶ መክሊት^ከ ብርና አንድ መክሊት^ከ ወርቅ ግብር ጣለበት።
 34ፈርዖን ኒካዕ የኢዮስያስን ልጅ ኤልያቄምን በአባቱ በኢዮስያስ እግር አነገሠው፤ ኤልያቄም የተባለ ስሙንም ኢዮአቄም ብሎ ለወጠው። ነገር ግን ኢዮአክስን በምርኮ ወደ ግብፅ ወሰደው፤ እርሱም በዚያ ሞተ።
 35ኢዮአቄምም ፈርዖን ኒካዕ የጠየቀውን ብርና ወርቅ ከፈለ፤ ይህን ለማድረግም የመሬት ግብር ጣለ፤ የአገሩም ሰዎች እንደ

23:26 2ኃገ21:6; 12;ኤር23:20; 30:24
 23:27 ዘፀ33:15; 2ኃገ21:13;24:3; ኤር27:10; 32:31
 23:29 4ኃ33-35; 2ኃገ9:27;ኤር46:2
 23:30 2ኃገ9:28
 23:31 2ኃገ 24:18;1ዘፍ3:15; ኤር22:11
 23:32 1ኃገ15:26
 23:33 ዘጥ34:11; 1ኃገ8:65
 23:34 2ኃገ24:6;1ዘፍ3:15; 2ዘፍ36:5-8; ኤር13:22;12
 23:35 ኤር2:16

²⁷ 1ኃገ8:29 ይሙ።
³³ ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰብዓ ሊቀናት ትርጉም ግን 42ዘፍ 36:3 ይመዕ፤ ኒካዕ በሐማት ምድር ራብላ በምትባል ላይ አስወገደው።
³³ 3.4 ሜትሪክ ቶን ያህል ነው። 33 34 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

ገቢው መጠን ብሩንና ወርቁን እንዲከፍሉ አደረገ።

ኢዮአቄም የይሁዳ ንጉሥ

23:36-24 ተጓ ምብ - 2ዜና36:5-8

³⁶ኢዮአቄም ሲነግሥ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ አንድ ዓመት ገዛ። እናቱ ዘቢዳ ትባላለች፤ እርሷም የሩማ ተወላጅ የፊዳያ ልጅ ነበረች። ³⁷ኢዮአቄም አባቶቹ እንደ አደረጉት ሁሉ፣ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ።

24 በኢዮአቄም ዘመነ መንግሥት የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ምድሪቱን ወረረ፤ ኢዮአቄምም ሦስት ዓመት ገበረለት፤ ከዚያ በኋላ ግን ሐሳቡን ለውጦ በናቡከደነፆር ላይ ዐመፀ። ²እግዚአብሔርም በኢዮአቄም ላይ ባቢሎናውያንን፣ ሶርያውያንን፣ ሞዓባውያንንና አሞናውያንን አደጋ ጣዮችን ላከ በት፤ በአገልጋዮቹ በነቢያቱ አማካይነት በተነገረው በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ይሁዳን ያጠፉ ዘንድ እነዚህን ላከ። ³ከፊቱ ያርቃቸው ዘንድ እነዚህ ነገሮች ሁሉ እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት በይሁዳ ላይ በትክክል ሊፈጸሙ ችለዋል፤ ይህም ምናሴ ስለ ሠራው ጎጠአትና ስለ ፈጸመውም ሁሉ፣ ⁴እንዲሁም ንጹሕ ደም ስላፈሰሰ ነው። አያ ሩሳሌምም በንጹሕ ደም እንድትጠቀሙት በማድረግ፣ እግዚአብሔር ይቅርታ ለማድረግ አልፏለችም።

⁵በኢዮአቄም ዘመነ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራ የፈጸመውም ድርጊት ሁሉ በይሁዳ ነገሥታት ታሪክ ተጽፎ የሚገኝ አይደለምን? ⁶ኢዮአቄምም ከአባቶቹ ጋር አንቀላፋ፤ ልጁ ዮአኪንም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

⁷የባቢሎንም ንጉሥ ከግብፅ ደረቅ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ወንዝ የነበረውን ግዛቱን ሁሉ ወስዶበት ስለ ነበር፣ የግብፅ ንጉሥ ከአገሩ ዳግም ለዘመቻ አልወጣም።

የይሁዳ ንጉሥ ዮአኪን

24:8-17 ተጓ ምብ - 2ዜና36:9-10

⁸ዮአኪን ሲነግሥ ዕድሜው ዐሥራ ስምንት ዓመት ነበር፤ እርሱም በኢየሩሳሌም ተቀምጦ ሦስት ወር ገዛ። እናቱ ኔስታ ትባላለች፤ እርሷም የኢየሩሳሌም ሰው የኤልናታን ልጅ ነበረች። ⁹አባቱ እንዳደረገው ሁሉ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ።

¹⁰በዚያን ጊዜ የባቢሎን ንጉሥ የናቡከደነፆር ጦር አለቆች ወደ ኢየሩሳሌም መጥተው ከበረቱ፤ ¹¹የጦር አለቆቹ ከበባ በሚ

23:36 ኤር26:1
23:37 1ነገ15:26
24:1 ሞ10:2ነገ
18:7+25:11+ሐዝ
5:12+ኤር4:7፣
25:19+35:11፣
39:1+40:1+50:17+5
2:15+ሐዝ 32:2፣
8ን1:1+7:4
24:2 2ነገ5:2+ኤላ
28:18+19:15+20:15+1
2:79+25:1+26:1+35:1
11+36:1+ሐዝ
23:23፣ 8ን1:2፣
ሐን1:6
24:3 1ነገ14:9፣
2ነገ13:23+18:25+21
5:12+ኤር15:4
24:4 ዘዐ23:21፣
2ነገ21:16+ኤር
22:3+ሐን3:42
24:5 ኤር22:18-19
24:6 1ዜና3:16፣
ኤር22:19+24:28፣
36:30+ሐዝ19:1
24:7 ዘዩ15:18፣
2ነገ18:21+ኤር14:14፣
25:9+46:24+25
24:8 ሞ15:11ዜና
3:16+ኤር13:18፣
22:24+26:29+23
37:1
24:9 1ነገ15:26፣
24:10 ሞ1፣

24:12 2ነገ 25:27፣
ኤር13:18+22:24-
30+24:1፣ 29:2፣
24:13 1ነገ7:51፣
2ነገ20:17+25:14+15፣ ሐ
ዝ 1:7+ኤላ39:6፣
42:22+ኤር15:13+17:3
3፣ 20:5+27:16፣
28:3+ሐዝ7:21+8ን
1:25+2:23+ሐጤ1:13
24:14 ዘ81:5+11፣
28:36+2ነገ25:12+2ዘ
5:36+20:አዮ5:16፣
ሐዝ9:18+ኤላ3:13፣
ኤር40:7+52:16፣
ማቴ1:11
24:15 ሞ8:1ነገ
2:19+2ነገ20:18+ሐሰ
2:6+ኤላ39:7+ሐን2፣
9+ሐዝ12:17+12-14፣
19:9፣ 8ን1:3
24:16 ሐዝ
2:1፣ኤር24:1
24:17 1ዜና3:15፣
2ዜና36:11+ኤር13፣
37:1+152:1+ሐዝ
17:13
24:18 2ነገ23:31፣
1ዜና3:16+ኤር39:1
24:19 1ነገ15:26፣
ኤር37:2
24:20 ዘ83:3+15፣
ዘ84:26+29:27+2ነገ1
3:23
25:1 ኤላ23:13፣
29:3+ኤር4:16-17፣
21:2+32:1+23:34፣

ያደርጉበትም ሰዓት ናቡከደነፆር ራሱ ወደ ከተማዬቱ መጣ። ¹²የይሁዳ ንጉሥ ዮአኪን፣ እናቱ፣ የክብር አጃቢዎቹ፣ መሳፍንቱና ሹማምንቱ ሁሉ እጃቸውን ለባቢሎን ንጉሥ ሰጡ። የባቢሎን ንጉሥ በነገሠ በስምንተኛው ዓመት ዮአኪንን ማርኮ ወሰደው። ¹³እግዚአብሔር አስቀድሞ እንደ ተናገረው፣ ናቡከደነፆር የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የቤተ መንግሥቱን ሀብት በሙሉ አጋዘ፤ የእስራኤል ንጉሥ ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ያሠራቸውንም የወርቅ ዕቃዎች ሁሉ ወሰደ። ¹⁴ደግሞም የኢየሩሳሌምን ሕዝብ እንዳለ የጦር አለቆቹንና ተዋጊዎቹን በሙሉ፣ የእጅ ባለሙያዎችንና ቀጥቃጮችን ሁሉ ጨምሮ ባጠቃላይ ዐሥር ሺህ ሰው በምርኮ ወደ አገሩ ወሰደ። በዚያ የቀሩት የመጨረሻዎቹ ያገሪቱ ድኾች ብቻ ነበሩ።

¹⁵ናቡከደነፆር ዮአኪንን ማርኮ ወደ ባቢሎን ወሰደው እንዲሁም የንጉሡን እናት፣ ማሰቶቹን፣ ሹማምንቱንና በአገር የታወቁትን ታላላቅ ሰዎችም ከኢየሩሳሌም ወደ ባቢሎን ወሰደ። ¹⁶ደግሞም የባቢሎን ንጉሥ በአጠቃላይ ብርቱ የሆኑትንና ለጦርነት ብቃት ያላቸውን ሰባት ሺህ ተዋጊዎች አንድ ሺህ የእጅ ባለሙያዎችንና ቀጥቃጮችን በምርኮ ወደ ባቢሎን ወሰደ። ¹⁷ከዚያም የዮአኪንን አጎት ማታንዶን በምትኩ አነገሠው፤ ስሙንም ሴዴቅያስ አለው።

የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስ

24:18-20 ተጓ ምብ - 2ዜና36:11-16፣ኤር52:1-3

¹⁸ሴዴቅያስ ሲነግሥ ዕድሜው ሃያ አንድ ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ አንድ ዓመት ገዛ። እናቱ አሚጣል ትባለች፤ እርሷም የልብና ሰው የኤርምያስ ልጅ ነበረች። ¹⁹ኢዮአቄም እንዳደረገው ሁሉ፣ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ። ²⁰እንግዲህ ይህ ሁሉ በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ላይ ሊደርስ የቻለው ከእግዚአብሔር ቀጣዩ የተነሣ ነበር፤ በመጨረሻም ከፊቱ አራቃቸው።

የኢየሩሳሌም መውደቅ

25:1-12 ተጓ ምብ - ኤር39:1-10
25:1-21 ተጓ ምብ - 2ዜና36:17-20፣ኤር52:27
25:22-26 ተጓ ምብ - ኤር40:7- 9+41:1-3+16-18

በዚህ ጊዜ ሴዴቅያስ በባቢሎን ንጉሥ ላይ ዐመፀ።

25 በይሁዳ ንጉሥ በሴዴቅያስ ዘመነ መንግሥት በዘጠነኛው ዓመት በዐሥረኛው ወር፣ ከወሩም በዐሥረኛው ቀን የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር መላ

² ወይም ከአዳዲስ

ሰራዊቱን ይዞ ወደ ኢየሩሳሌም ዘመተ፤ ከከተማዬቱ ቅጥር ውጭ ሰፈረ፤ ዙሪያውንም በሙሉ በዕርድ ከበባት።² ከተማዬቱም እስከ ሴዴቅያስ ዘመነ መንግሥት

ዐሥራ አንደኛ ዓመት ድረስ እንዲሁ እንደ ተከበበች ቁየች።³ በአራተኛው ወር በዘመነኛው ቀን በከተማዬቱ ውስጥ የተከሰተው ራብ ጸንቶ ስለነበር ሕዝቡ የሚቀምሰው አጣ።⁴ ምንም እንኳን ባቢሎና ውያንህ ከተማዬቱን እንደ ከበባት ቢሆንም የከተማዬቱ ቅጥር ተጣሰ፤ ሰራዊቱም ሁሉ በንጉሡ አትክልት አጠገብ ባሉት በሁለቱ ቅጥሮች መካከል በሚገኘው በር አልፎ በሌሊት ሸሸ፤ ሸሸቱም ወደ ዮርዳኖስ ሸለቆን ነበር።⁵ ይሁን እንጂ የባቢሎንን ሰራዊት ንጉሡን ተከታትሎ በኢያሪኮ ሜዳ ላይ ደረሰበት። ወታደሮቹ ሁሉ ተለይተውት ተበታትነው ነበር።⁶ እርሱም ተያዘ፤ በዚያን ጊዜ ራብላ ወደ ነበረው ወደ ባቢሎን ንጉሥ አመጡት፤ ቅጣትም ተፈረደበት።⁷ ሴዴቅያስ ዐይኑ እየዋዘ የዝልጅቱን ገደለበት፤ ከዚያም ሁለት ዐይኖቹን በማውጣት በናስ ሰንሰለት አሰረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት።

⁸ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር በነገሡ በዐሥራ ዘመነኛው ዓመት፤ በአምስተኛው ወር ከወሩም በሰባተኛው ቀን የክብር ዘቡ ሰራዊት አዛዥና የባቢሎን ንጉሥ ከፍተኛ ባለ ሥልጣን የሆነው ናቡከረዳን ወደ ኢየሩሳሌም መጣ።⁹ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ፤ ቤተ መንግሥቱንና በኢየሩሳሌም የሚገኙትን ቤቶች ሁሉ አቃጠለ፤ እያንዳንዱንም ታላላቅ ሕንጻ ለእሳት ዳረገው።¹⁰ በክብር ዘቡ አዛዥ የተመራው መላው የባቢሎን ሰራዊትም በኢየሩሳሌም ዙሪያ የነበረውን ቅጥር አፈረሰው።¹¹ የክብር ዘቡ አዛዥም በከተማዬቱ ቀርቶ የነበረውን፤ ከድቶም በዚያ የተገኘውን ሰው ሁሉ ወደ ባቢሎን ንጉሥ የገባውን ጭምር በምርኮ ወደ ባቢሎን ወሰደው።¹² ሆኖም አዛዥ ከአገራው ሰዎች ምንም የሌላቸውን ድኸኞች ወይን እንዲተክሉ፤ ዕርሻም እንዲያርሱ እዚያው ተዋቸው።¹³ ባቢሎናውያን የናስ

ዐምዶቹን፤ በቤተ መቅደሱ ውስጥ የነበሩትን ተንቀሳቃሽ የዕቃ ማስቀመጫዎችንና ከናስ የተሠራውን የውሃ ማጠራቀሚያ ክብ በርሜል ሰባብረው ናሱን ወደ ባቢሎን ወሰዱ።¹⁴ እንዲሁም ምንቸቶቹን፤ መጫሪያዎቹን፤ መኰስተሪያዎቹን፤ ጭልፋዎቹን፤ ባጠቃላይም ከናስ የተሠሩትን የቤተ መቅደሱን መገልገያ ዕቃዎች ሁሉ ወሰዱ።¹⁵ የክብር ዘቡ አዛዥም ከንጹሕ

34:1-7:ሕዝ21:22: 24:2
 25:3 ሠሌ26:26: እ 422:2:ሐር14:18: 37:21:ሐቆ2:20:14:9
 25:4 ኢያ30:14: መዝ144:14:ኤር4:1 7:6:3:50:15: 51:44:58:ሕዝ 33:21
 25:5 ሠ26:36: ሐዘ 12:14: 17:21
 25:6 ዘጥ34:11: ኢ422:3:ኤር38:23
 25:7 ዘ828:36: ኤር21:7:32:45: 34:3:21:ሕዝ 12:11:19:9:40:1
 25:9 ዘ813:16: ሕዝ1:3:መዝ74:38:17 9:1:ኢሳ ሕዝ1:33 60:7:63:15:18: 64:11:ኢር2:15: 17:27:21:10:26:6: 18:ሐቆ4:11:አም 2:5:ሚክ3:12
 25:10 ኤር50:15
 25:11 ሠሌ26:44: ዘ828:36:27:24:1 25:12 27:24:14
 25:13 17:7:50
 25:14 ዘጥ7:14: 27:24:13:ሐዘ1:7
 25:15 27:1 24:13:ኤር15:13: 20:5:27:16-22
 25:17 17:7:15-22
 25:18 ቀ*1821: 27:12:9:23:4:1ዘ5 6:14: ሐዘ7:1: ሕዝ11:1:ኤር21:1: 29:25:37:3
 25:21 ዘፍ12:7: ዘጥ34:11:ኢሱ 23:13:17:8:46: ኤር34:21: 25:22 27:122:12: ኤር39:14: 40:5:7:41:18: 25:25 27:12:20: ዘሐ7:5: 25:17 8. 1 ሚትር ያህል ነው። *17 1.3 ሚትር ያህል ነው።
 *27 አጭራ ግርዶስ ይባላል።

ወርቅና ብር የተሠሩትን ጽናዎችና የመርጫ ወጭቶችን ወሰደ።¹⁶ ስለሁሉምን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መገልገያ ብሎ ከናስ የሠራቸው ሁለት ዐምዶች፤ የውሃ ማጠራቀሚያው ክብ በርሜልና ተንቀሳቃሽ የዕቃ ማስቀመጫዎቹ ክብ ደታቸው ከሚዛን በላይ ነበር።¹⁷ እያንዳንዱ ዐምድ ዐሥራ ስምንት ክንድጽ ሲሆን፤ የናስ ጉልላት ነበረው፤ የጉልላቱ ርዝመት ሦስት ክንድጽ ሆኖ፤ ዙሪያውን በሙሉ የናስ መርበብና የሮማን ፍሬዎች ቅርጽ ነበረው፤ ሌላውም ዐምድ ከነቅርጾቹ ከዚሁ ጋር ተመሳሳይ ነበር።

¹⁸ የክብር ዘብ አዛዥም ሊቀ ካህኑን ሠራዎን፤ በማዕረግ ከእርሱ ቀጥሎ ያለውን ካህኑን ሶፎንያስንና ሦስቱን የበር ጠባቂዎች እስረኛ አድርጎ ወሰዳቸው።¹⁹ እስከዚያች ጊዜ ድረስ በከተማዬቱ ውስጥ ከቀሩትም የተዋጊዎቹን አለቃና አምስት የንጉሡን አማካሪዎች ወሰዳቸው።²⁰ አዛዥም የአገሩን ሕዝብ ለውትድርና የሚመለምለውን ዋና የጦር አለቃ የነበረውን ጸሓፊውንና በከተማዬቱ ውስጥ የተገኙትን የጸሓፊውን ሥልሳ ሰዎች ወሰዳቸው።²¹ አዛዥም ናቡከረዳንንም እነዚህን ሁሉ ይዞ ልብና ወዳለው ወደ ባቢሎን ንጉሥ አመጣቸው።²² ንጉሡም ሰዎቹን በሐማት ምድር እዚያው ልብና ውስጥ አስገደላቸው። ይሁዳም ከምድሩ በዚህ ሁኔታ ተማርኮ ሄደ።

²² የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር፤ የሳፋን የልጅ ልጅ የሆነውን የአኪቃምን ልጅ ጎዶልያስን እዚያው በቀረው በይሁዳ ሕዝብ ላይ አለቃ አድርጎ ሾመው።²³ መላው የሰራዊቱ ጦር አለቆችና ሰዎቻቸው የባቢሎን ንጉሥ፤ አገረ ገዥ አድርጎ ጎዶልያስን መሾሙን ሲሰሙ፤ እርሱ ወዳለበት ወደ ምጽጳ መጡ፤ እነርሱም የናታንያ ልጅ እስማኤል፤ የቃሬያም ልጅ ዮሐናን፤ የነጦፋዊው የተንሐሜት ልጅ ሠራያ የማዕካታዊው ልጅ ያእዛንያና ሰዎቻቸው ነበሩ።²⁴ ጎዶልያስም፤ “የባቢሎናውያንን ሹማም ንት አትፍሩ፤ እዚሁ አገር ኑሩ፤ የባቢሎንን ንጉሥ አገልግሉ፤ ሁሉም ነገር ይሳካላችኋል” ሲል ይህንኑ በቃለ መሐላ አረጋገገቸው።²⁵ ነገር ግን በሰባተኛው ወር ንጉሣዊ ዝርያ የነበረው የኤሊሳማ የልጅ ልጅ የሆነው የናታንያ ልጅ እስማኤል ዐሥር ሰዎች ይዞ መጥቶ ጎዶልያስንና በምጽጳ አብረውት የነበሩትን የይሁዳን ሰዎችና

²³ ኤር52:6 ይመ።
²⁴ በዚህና በሌላ ቦታ 13:25 እንዲሁም 26 ላይ፤ ከሌሎች
²⁵ ወይም፤ በረሃም ። በዚህም ሆነ በሌላ ቦታ 10 እና 24 ላይ፤ ከሌሎች
²⁶ 17 8. 1 ሚትር ያህል ነው። *17 1.3 ሚትር ያህል ነው።
²⁷ አጭራ ግርዶስ ይባላል።

<p>ባቢሎናውያንን ገደለ።²⁶ ባቢሎናውያንን ከመፍራታቸው የተነሳም ትንሽ ትልቅ ሳይባል ሕዝቡ ሁሉ ከሰራዊቱ የጦር አለቆች ጋር ወደ ግብፅ ሸሹ።</p> <p>ዮአኪን ከእስራት ተፈታ</p> <p>25፥27-30 ተጻ ምብ - ኤር52፥31-34</p> <p>²⁷የይሁዳ ንጉሥ ዮአኪን በተማረከ በሠላሳ ሰባተኛው ዓመት፣ በዐሥራ ሁለተኛው ወር ከወሩም በሃያ ሰባተኛው ቀን</p>	<p>25፥26 ኢ430፥2፣ ኤር43፥7፣ 25፥27 2ነገ24፥12 25፥28 1ነገ8፥50፣ ፀገ5፥5፣17፥6፥28፣ 9፥9፣10፥2፥1፣8ን 2፥48 25፥29 2ሳሙ9፥7 25፥30 11፥43፥34፣ ኢስ2፥9፥19፥22፣ ኤር28፥4</p>	<p>ዮርማርዴቅ⁷ በባቢሎን በነገሠ በዓመቱ ዮአኪንን ከእስራቱ ፈታው።²⁸ በርገራኔም መንፈስ አነጋገረው፤ በባቢሎን አብረውት ከነበሩት ነገሥታት ይልቅ ከፍ ያለውን የክብር ቦታ ሰጠው።²⁹ ዮአኪንም የእስር ቤት ልብሱን ጣለ፤ እስከ ዕድሜው ፍጻሜ ድረስ ከንጉሡ ማዕድ ዘወትር ይመገብ ጀመር፤³⁰ ንጉሡም ለዮአኪን እስከ ዕድሜው ፍጻሜ ድረስ የዕለት ቀለቡን ይሰጠው ነበር።</p>
---	---	--

መጽሐፈ ዜና መዋዕል - አንደኛ

ከአም እስከ አብርሃም ያለው የትውልድ ሐረግ

እስከ ኖኅ ልጆች

1 አዳም፣ ሴት፣ ሄኖስ፣ 2ቃይናን፣ መላ ልኤል፣ ያሬድ፣ 3ሄኖክ፣ ማቴሳላ፣ ላሚሕ፣ ኖሳ።

4የኖሳ ወንዶች ልጆች፤ ሴም፣ ካም፣ ያፌት።

ያፌታውያን

1:5-7 ተጓ ምብ - ዘፍ10:2-5

5የያፌት ወንዶች ልጆች፤ ለ ጋሜር፣ ማሳጣ፣ ማዴ፣ ያዋን፣ ቶቤል፣ ሞሳሕ፣ ቴራስ።
6የጋሜር ወንዶች ልጆች፤ አስከናዝ፣ ሪፋት፣ ቴርጋማ።
7የያዋን ወንዶች ልጆች፤ ኤሊሳ፣ ተርሴስ፣ ኪቲም፣ ሮድኢ።

ካማውያን

1:8-16 ተጓ ምብ - ዘፍ 10:6-20

8የካም ወንዶች ልጆች፤ ኩሽ፣ ምጽራይም፣ ፋጥ፣ ከነዓን።
9የኩሽ ወንዶች ልጆች፤ ሳባ፣ ኤውላጥ፣ ሰብታ፣ ራዕማ፣ ሰብቃታ።
የራዕማ ወንዶች ልጆች፤ ሳባ፣ ድዳን።
10ኩሽ ናምሩድን ወለደ፤ እርሱም በምድር ላይ የመጀመሪያው ኅያል ጦረኛ ሆነ።
11ምጽራይም የሉዲማውያን፣ የዐናማውያን፣ የላህባማውያን፣ የነፍተሂማውያን፣ 12የፊትሩሲማውያን፣ የፍልስጥ ኤማውያን ቅድመ አባቶች የሆኑት የከስሉሂማውያንና የከፍቶሪማውያን ነገዶች አባት ነው።
13ከነዓን የበኩር ልጅ የሆነው የሲዶን እንዲሁም የኬጢያውያን፣ 14የኢያቡሳውያን፣ የአሞራውያን፣ የጌርጌሳውያን፣ 15የኤዊያውያን፣ የዐርካውያን፣ የሲኒውያን፣ 16የአራዴዎያውያን፣ የሰማርያውያን፣ የአማቲያውያን አባት ነው።

ሴማውያን

1:17-23 ተጓ ምብ - ዘፍ 10:21-31፣ 11:10-27

17የሴም ወንዶች ልጆች፤ ኤሳም፣ አሦር፣ አርፋክስድ፣ ሉድ፣ አ

1:1 ዘፍ5:1-32፣ ሉቃ 3:36-38
1:2 ዘፍ5:9፣ 12:15
1:3 ዘፍ5:18፣ 21:25፣ 29፣ ይሁ1:14
1:4 ዘፍ5:32፣ 6:10፣ 10:1

ራም።
የአራም ወንዶች ልጆች፤ ሆ ሀ-ፀ፣ ሁ-ል፣ ጌ-ቴር፣ ሞሳሕ።
18አርፋክስድ ሳላን ወለደ፤ ሳላም ዲቦርን ወለደ።
19ዲቦር ሁለት ወንዶች ልጆች ወለደ፤ በዘመኑ ምድር ስለተከፈለች፣ የአንደኛው ስም ፋሌቅ ተብሎ ተጠራ፤ ወንድሙም የቅጣን ተባለ።
20የቅጣንም፤ አልሞዳድን፣ ሃሌፍን፣ ሐስረሞትን፣ ያራ-ሕን፣ 21ሀድራምን፣ አውዛልን፣ ደቅላን፣ 22የባልን፣ አቢማኤልን፣ ሳባን፣ 23አፊርን፣ ኤውላጥን፣ የባብን ወለደ፤ እነዚህ ሁሉ የቅጣን ወንዶች ልጆች ናቸው።
24ሴም፣ አርፋክስድ፣ ሳባ፣ 25ዲቦር፣ ፋሌቅ፣ ራግው፣ 26ሴርሕ፣ ናኮር፣ ታራ፣ 27እንዲሁም በኋላ አብርሃም የተባለው አብራም።

የአብርሃም ቤተ ሰብ

28የአብርሃም ወንዶች ልጆች፤ ይስሐቅ፣ እስማኤል።

የአጋር ዘሮች

1:29-31 ተጓ ምብ - ዘፍ 25:12-16

29የእነዚህ ዘሮች የሚከተሉት ናቸው፤ የእስማኤል በኩር ልጅ ነባዮት፣ ቴዳር፣ ነብ ዳኤል፣ መብሳም፣ 30ማስማዕ፣ ዱማ፣ ማሣ፣ ኩዳን፣ ቴማን፣ 31ኢጡር፣ ናፌስ፣ ቴድማ፣ እነዚህ የእስማኤል ወንዶች ልጆች ናቸው።

²⁴ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጥ ግን የኖኅ ወንዶች ልጆች የሚለውን አይጨምርም።
²⁵ ወንዶች ልጆች ማለት ዘር ወይም ሕዝብ ማለት ነው፤ እንዲሁም ቍ 6-10፣ 17 እና 20
²⁸ ግብ ናት፤ እንዲሁም ቍ 11
²⁹ አባት ማለት ቅድመ አያት ወይም እንደላት ወይም መሠረት ማለት ነው፤ እንዲሁም ቍ 16
³⁰ ወይም፣ የሲዳናውያን አለቃ
³¹ 4ሌቅ ማለት ማህል ማለት ነው
³² አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች የሰርሕቴ ትርጉም (እንዲሁም ዘፍ 10:28 ይህም) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን፣ 2ባል ይላሉ።
³³ ዕብራይስጥ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጂዎች ግን፣ አርፋክስድ፣ ቃይንም ይላሉ (የዘፍ 11:10 ማብ ይህም)።

1:24 ዘፍ10:21-25፣ ሉቃ3:34-36

የኬጦራ ዘሮች

1:32-33 ተጓ ምብ - ዘፍ 25:1-4

³²የአብርሃም ቁባት ኬጦራ የወለደቻቸው ወንዶች ልጆች ዘምራን፣ የቅሳን፣ ሜዳን፣ ምድያም፣ የሰቦቅና፣ ስዌሕ ናቸው።

የቅሳን ወንዶች ልጆች፣ ሳባ፣ ድዳን።

³³ምድያም ወንዶች ልጆች፣ ጌፌር፣ ሄፌር፣ ሄኖጎ፣ አቢዳዕ፣ ኤልዳዳ።

እነዚህ ሁሉ የኬጦራ ዘሮች ናቸው።

የሣራ ዘሮች

1:35-37 ተጓ ምብ - ዘፍ 36:10-14

³⁴አብርሃም ይስሐቅን ወለደ። የይስሐቅ ወንዶች ልጆች፣ ሄሳው፣ እስራኤል።

የዔሳው ወንዶች ልጆች

³⁵የዔሳው ወንዶች ልጆች፣ ኤልፋዝ፣ ራጉኤል፣ የዕለ፣ የዕላም፣ ቆሬ።

³⁶የኤልፋዝ ወንዶች ልጆች፣ ቴማን፣ አማር፣ ስፎ፣ ጎቶም፣ ቄኔዝ፣ ቲምናዕ፣ አማሌቅ።

³⁷የራጉኤል ወንዶች ልጆች፣ ናሐት፣ ዛራ፣ ሣማ፣ ሚዛህ።

በኤዶም የሚኖሩ የሴይር ሰዎች

1:38-42 ተጓ ምብ - ዘፍ 36:20-28

³⁸የሴይር ወንዶች ልጆች፣ ሎጣን፣ ሦባል፣ ጽብጋን፣ ዓና፣ ዲሶን፣ ኤጽር፣ ዲሳን።

³⁹የሎጣን ወንዶች ልጆች፣ ሖሪ፣ ሄማም፣ ቲሞናዕ የሎጣን እጎት ነበረች።

⁴⁰የሦባል ወንዶች ልጆች፣ ዓልዋን፣ ማኔሐት፣ ሄባል፣ ስፎ፣ አውናም።

የጽብጋን ወንዶች ልጆች፣ አያ፣ ዓና።

⁴¹የዓና ወንድ ልጅ፣ ዲሶን።

የዲሶን ወንዶች ልጆች፣ ሔምዳን፣ ኤስባን፣ ይትራን፣ ክራን።

⁴²የኤጽር ወንዶች ልጆች፣ ቢልሐን፣ ዛዕባን፣ ዓቃን።

የዲሳን ወንዶች ልጆች፣ ዑዕ፣ አራን።

የኤዶም ደስ ነገሥታት

1:43-54 ተጓ ምብ - ዘፍ 36:31-43

⁴³በእስራኤል አንድም ንጉሥ ገና ሳይነ

1:32 ዘፍ10:7፣22:24
1:34 ዘፍ17:5፣ ማቴ 1:2፣ ሉቃ3:34፣ሐሥ 7:8
1:35 ዘፍ36:4፣19
1:36 ዘፍ17:14
1:37 ዘፍ36:17
1:40 ዘፍ36:2

ግሥተ በኤዶም ምድር የገሠነ ነገሥታት እነዚህ ናቸው፤ የቢዖር ልጅ ባላቅ፣ ከተማዬቱም ዲንሃባ ትባል ነበር።

⁴⁴ባላቅ ሲሞትም የባሶራ ሰው የሆነው የዛራ ልጅ ኢዮባብ በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

⁴⁵ኢዮባብ ሲሞት የቴማን አገር ሰው የሆነው ሐሳም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

⁴⁶ሐሳም ሲሞት በሞዓብ ምድር ምድያ ምን ድል ያደረገው የባዳድ ልጅ በእግሩ ተተክቶ ነገሠ። የከተማዬቱም ስም ዓባት ተባለ።

⁴⁷ዓዳድም ሲሞት የመሥራቃ ሰው የሆነው ሠምላ በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

⁴⁸ሠምላም ሲሞት በወንዙቸ አጠገብ ያለችው የረዖቦት ሰው የሆነው ሳኦል በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

⁴⁹ሳኦልም ሲሞት የዓክቦር ልጅ የሆነው በአልሐናንም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።

⁵⁰በአልሐናን ሲሞት ሀዳድ በእግሩ ተተክቶ ነገሠ። ከተማውም ፋዑ ትባል ነበር፤ ሚስቱ መሄጣብኤል ትባል ለች፤ እርሷም የሚዛሃብ ልጅ የመጥፊድ ልጅ ነበረች። ⁵¹ሀዳድም ሞተ።

ዋና ዋናዎቹ የኤዶም ሕዝብ አለቆች እነዚህ ነበሩ።

ቲምናዕ፣ ዓልዋ፣ የቴት፣ ⁵²አሀሊባማ፣ ኤላ፣ ፊኖን፣ ⁵³ቄኔዝ፣ ቴማን፣ ሚብሳር፣ ⁵⁴መግዲኤል፣ ዒራም። እነዚህ የኤዶም አለቆች ነበሩ።

የእስራኤል ወንዶች ልጆች

2:1-2 ተጓ ምብ - ዘፍ 35:23-26

2 የእስራኤል ወንዶች ልጆች እነዚህ ነበሩ፤ ሮቤል፣ ስምዖን፣ ሊዊ፣ ይሁዳ፣ ይሳኮር፣ ዛብሎን፣ ²ዳን፣ ዮሴፍ፣ ብንያም፣ ንፍታሌም፣ ጋድ፣ አሴር።

ይሁዳ

2:5-15 ተጓ ምብ - ፍት 4:18-22፣ ማቴ 1:3-6

እስከ ኤስሮን ወንዶች ልጆች

³የይሁዳ ወንዶች ልጆች፣

ዔር፣ አውናን፣ ሴሎም፣ እነዚህን ሦስቱን ከከነዓናዊት ሚስቱ ከሴዋ ወለደ። የበኩር ልጅ ዔር በእግረ

³⁶ ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂዎች፣ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞችና የሱርስቱ ቅጂ (እንዲሁም ዘፍ 36:11 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ እያሉ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን፣ ያሌ ይላሉ።

⁴¹ ብዙ የዕብራይስጥና አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም ዘፍ 36:26) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ እያሉ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን፣ ሐምራን ይላሉ።

⁴³ ወይም፣ እስራኤላዊ የሆነ ንጉሥ ገና በእነርሱ ላይ ከመገሠሱ በፊት

⁴⁸ ምናልባት ኤፍራጥስን ነው።

1:45 ዘፍ36:11
2:3 ዘፍ29:35፣ 38:2-10፣ ዘፍ26:19

አብሔር ፊት ክፋ ሰው ሆነ፤ እግዚአብሔርም ቀሠፈው።⁴ የልጁም ሚስት የነበረችው ትዕማር ፋሬስ ንና ዛሬን ወለደችለት፤ ይሁንም ባጠቃላይ አምስት ወንዶች ልጆች ነበሩት።

⁵የፋሬስ ወንዶች ልጆች፤ ኤስሮም፣ ሐሙል።

⁶የዛሬ ወንዶች ልጆች፤ ዘምሪ፣ ኤታን፣ ሂማን፣ ከልኮል፣ ዳራ፣ ባጠቃላይ አምስት ናቸው።

⁷የከርሚ ወንድ ልጅ አካን፤ እርሱም ፊጽሞ መደምሰስ የነበረበትን ነገር ሰርቆ በእስራኤል ላይ ጥፋት እንዲመጣ ያደረገ ነው።

⁸የኤታን ወንድ ልጅ፤ አዛርያ።

⁹የኤስሮም ወንዶች ልጆች፤ ይረሕምኤል፣ አራም፣ ካሌብ።^አ

ከኤስሮም ልጅ ከአራም ጀምሮ ያለው የትውልድ ሐረግ

¹⁰አራም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም የይሁዳ ሕዝብ መሪ የሆነውን ነአሶንን ወለደ፤¹¹ነአሶን ሰልሞንንከ ወለደ፤ ሰልሞን ቦጌዝን ወለደ።¹²ቦጌዝ ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድ እሴይን ወለደ።

¹³የእሴይ ወንዶች ልጆች፤ የበኩር ልጅ ኤልያብ፣ ሁለተኛ ልጅ አሚናዳብ፣ ሦስተኛ ልጅ ሣማ፣¹⁴አራተኛ ልጅ ናትናኤል፣ አምስተኛ ልጅ ራዳይ፣¹⁵ስድስተኛ ልጅ አሳም፣ ሰባተኛ ልጅ ዳዊት።¹⁶አኅቶቻቸውም ጽሩያና አቢግያ ነበሩ። የጽሩያ ሦስት ወንዶች ልጆች አቢሳ፣ኢዮ አብና አሣኤል ነበሩ።¹⁷አቢግያ አሜሳይን ወለደች፤ አባቱም ዩቴር የተባለ እስማኤላዊ ነበረ።

የኤስሮም ልጅ ካሌብ

¹⁸የኤስሮም ልጅ ካሌብ ከሚስቱ ከዓዙባና እንዲሁም ከይሪየት ወንዶች ልጆች ወለደ፤ ከዓዙባ የተወለዱት ወንዶች ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ያሳር፣ ሶባብ፣ አርዶን።¹⁹ዓዙባ ስትሞት፣ ካሌብ ኤፍራታን አገባ፤ እርሷም ሆርን ወለደችለት።²⁰ሆር ኡሪን ወለደ፤ ኡሪም ባስልኤልን ወለደ።

²¹ከዚያም በኋላ ኤስሮም ሥልሳ ዓመት

2፥5 ዘፍ46፥12፣ ዘኀ26፥21
2፥7 ኢሱ6፥18፣7፥1
2፥9 ዘኀ26፥21
2፥10 ዘወ6፥23፣ ዘኀ1፥7፣ኦቃ3፥32-33
2፥12 ሩት2፥14፣ 17
2፥13 ሩት4፥17፣ 14፣16፥6
2፥16 14፣18፣ 26፥6
4፣13፥18
2፥17 24፣17፥25
2፥19 ቀ፣42፥50
2፥20 ዘወ31፥2
2፥21 ዘኀ27፥1

ሲሆነው የገለጻድን አባት የማኪርን ልጅ አገባ፤ እርሷም ሠጉብን ወለደችለት።²²ሠጉብም ኢያዕርን ወለደ፤ እርሱም በገለጻድ ምድር ሃያ ሦስት ከተሞች ያስተዳድር ነበር።²³ይሁን እንጂ ጌሹርና አራም፣ ቄናትንና በዙሪያዋ የሚገኙትን ሥልሳ መንደሮች ጨምሮ የኢያዕርን ከተሞች ነጠቁት።²⁴እነዚህ ሁሉ የገለጻድ አባት የማኪር ዘሮች ነበሩ።²⁵ኤስሮም በካሌብ ኤፍራታ ከሞተ በኋላ፣ ሚስቱ አቢያ የቴቁሌን አባትም አሸሐርን ወለደችለት።

የኤስሮም ልጅ ይረሕምኤል

²⁵የኤስሮም የበኩር ልጅ የይረሕምኤል ወንዶች ልጆች፤ የበኩር ልጅ ራም፣ በናህ፣ ኦሪን፣ ኦጼም፣ አኪያ።²⁶ይረሕምኤል ዓባራ የተባለች ሌላ ሚስት ነበረችው፤ እርሷም የአናምን እናት ነበረች።

²⁷የይረሕምኤል የበኩር ልጅ የራም ወንዶች፤

መዓስ፣ የሚን፣ ዔቄር።

²⁸የአናም ወንዶች ልጆች፤ ሸማይና ያዳ።

የሸማይ ወንዶች ልጆች፤ ናዳብና አቢሱር።

²⁹የአቢሱር ሚስት አቢካኤል ትባላለች፤ እርሷም አሕባንንና ሞሊድ የተባሉ ልጆች ወለደችለት።

³⁰የናባድ ወንዶች ልጆች፤ ሴሌድ፣ አፋይም፣ ሴሌድ ወንድ ልጅ ሳይወልድ ሞተ።

³¹የአፋይም ወንድ ልጅ፤ ይሸዒ። ይሸዒም ሶሳን ወለደ።

ሶሳን አሕሳይን ወለደ።

³²የሸማይ ወንድም የያዳ ወንዶች ልጆች፤ ዩቴር፣ ዮናታን፣ ዩቴርም ልጅ ሳይወልድ ሞተ።

³³የዮናታን ወንዶች ልጆች፤ ፌሌት፣ ዛዛ።

እነዚህ የይረሕምኤል ዘሮች ነበሩ።

2፥23 ዘኀ32፥41፣ 42፣ዘዳ3፥14
2፥24 1ዜና4፥5

^አ6 አያል የዕብራይስጥ ቅጂች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አንዳንድ የዕብራይስጥ፣ የሶብያ ሊቃናት ትርጉሞችና የሶርስቱ ቅጂች (እንዲሁም 1ነገ 4፥31 ይመ) ግን፣ **ACB** ይላሉ።
⁷ **ABZ** ማለት፣ **ገግር** ወይም፣ **መከራ** ማለት ነው።
⁷ የዕብራይስጡ ቃል አንድን ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መከሰትን ያመለክታል።
⁹ ዕብራይስጡ፣ **ከሳይ** ይላል፤ ይኸውም፣ **ከሳብ** ማለት ነው።
¹¹ የሶብያ ሊቃናት ትርጉም (እንዲሁም ሩት 4፥21) ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን፣ **ሳልግ**
²³ ወይም፣ **የኢያዕርን መናፈያ ነጠቆ**
²⁴ በዚህም ሆነ በቀጥታ 42፥45፣ 49 - 52 ላይ፣ **አባት** ማለት፣ **የአገር ሽግግል** ወይም፣ **የቦር መሪ** ማለት ነው።

34 ሶሳን ሴቶች ልጆች እንጂ ወንዶች ልጆች አልነበሩትም። እርሱም ኢዮሃን ያልተባለ ግብፃዊ አገልጋይ ነበረው። 35 ሶሳን ልጁን ለአገልጋዩ ለኢዮሃን ማስተካከል ትሆነው ዘንድ ሰጠው፤ እርሷም ዓታይ የተባለ ወንድ ልጅ ወለደችለት።

36 ዓታይ ናታንን ወለደ፤ ናታንም ዛባድን ወለደ፤ 37 ዛባድ ኤፍላልን ወለደ፤ ኤፍላል ያቤድን ወለደ፤ 38 ያቤድ ኢዩን ወለደ፤ ኢዩ ዓዛርያስን ወለደ፤ 39 ዓዛርያስ ኬሌስን ወለደ፤ ኬሌስ ኤልሞንን ወለደ፤ 40 ኤልሞን ሲስማይን ወለደ፤ ሲስማይ ሰሎምን ወለደ፤ 41 ሰሎም የቃምያን ወለደ፤ የቃምያም ኤሊሳማን ወለደ።

የካሌብ ጉሣዎች

42 የይረሕምኤል ወንድም የካሌብ ወንዶች ልጆች፤ የበኩር ልጁ ሞላ ሲሆን፤ እርሱም ዚፍን ወለደ፤ ዚፍም መሪሳንን ወለደ፤ መሪ ሳም ኬብሮንን ወለደ።

43 የኬብሮን ወንዶች ልጆች፤ ቆሬ፣ ተፋግ፣ ሬቄም፣ ሸማዕ። 44 ሸማዕ ረሐምን ወለደ፤ ረሐምም ዮርቅዓምን ወለደ። ሬቄም ሸማይን ወለደ፤ 45 ሸማይም ማዖንን ወለደ፤ ማዖንም ቤት ጸርን ወለደ።

46 የካሌብ ቁባት ዔፋ ሐራንን፣ ሞዳን፣ ጋዜዝን ወለደች። ሐራንም ጋዜዝን ወለደ።

47 የያህዳይ ወንዶች ልጆች፤ ሬጌም፣ ኢዮታም፣ ጊሻን፣ ፋሌጥ፣ ዔፋ፣ ሸዓ።

48 የካሌብ ቁባት ማዕከ ሼቤርን፣ ቲርሐናን ወለደችለት። 49 እንዲሁም የመድማናን አባት ሸዓናን፣ የመክቢናንና የጊብዓን አባት ሱሳን ወለደች። ካሌብ ዓክሳ የተባለች ልጅ ነበረችው። 50 እነዚህ ሁሉ የካሌብ ዘሮች ነበሩ።

የኤፍራታ የበኩር ልጅ የሐር ወንዶች ልጆች፤ ሦባል የቂርያትይዓሪም አባት፤ 51 ሰልሞን የቤተልሔም አባት፤ ሐሬፍ የቤት ጋዴር አባት።

52 የቂርያትይዓሪም አባት የሦባል ዘሮች፤ የመናሕታውያን ነዋሪዎች እኩሌታ፣ ሀርኤ።

2፡36 1ዜና11፡41
2፡45 አሱ 15፡55፣ 58
2፡49 ኢሱ15፡16-31
2፡50
ቀ፡19፣ 1ዜና 4፡4

2፡53 2ሳሙ-23፡38
2፡54 ዕገ2፡22፣
3ሀ 7፡26፣12፡28
2፡55 ዘፍ15፡19፣
አሱ19፡35፣መሳ4፡11፣
2ሃ110፡15፣23፣
ኤር35፡2-9
3፡1አሱ15፡56፣
1ሳሙ-25፡42፣43፣
1ዜና14፡3፣28፡5
3፡2 1ሃ12፡22
3፡4 2ሳሙ-5፡4፣5፣
1ዜና29፡27
3፡5 2ሳሙ-11፡3
3፡9 2ሳሙ-13፡1፣
1ዜና14፡4
3፡10 1ሃ14፡21-
31፣15፡1-8፡9-24፣
2ዜና12፡16፣13፡1-17
፣1-21

53 እንዲሁም የቂርያትይዓሪም ጉሣዎች፤ ይትራውያን፣ ፋታውያን፣ ሹማታውያን፣ ሚሽራውያን፣ ጸርዓውያንና ኤሽታኣውያን ከእነዚህ የመጡ ጉሣዎች ነበሩ።

54 የሰልሞን ዘሮች፤ ቤተልሔም፣ ነጠፋውያን፣ ዓጣሮት ቤት ዮአብ፣ የመናሕታውያን እኩሌታ፣ ጸርዓውያን። 55 በያቤጽ የሚኖሩ የጸሐፍት ጉሣዎች። ቲርዓውያን፣ ሹምዓታውያን፣ ሠካታውያን። እነዚህ ከሬካብ ቤት አባት ከሐማት የመጡ ቄናውያን ናቸው።

የዳዊት ወንዶች ልጆች

3፡1-4 ተገ ምብ - 2ሳሙ 3፡2-5
3፡5-8 ተገ ምብ - 2 ሳሙ 5፡14 -16፣1ዜና 14፡4-7

3 ዳዊት በኬብሮን ሳለ የወለዳቸው ወንዶች ልጆች እነዚህ ነበሩ፤ ከኢይዝራኤል ልጅ ከአኪናሆም የተወለደው የበኩር ልጁ አምናን፣ ሁለተኛው ከቀርሜሎሳዊቷ ከአቢጊያ የተወለደው ዳንኤል፤ 2ሦስተኛው ከጌሹር ንጉሥ ከተልማይ ልጅ ከመዳካ የተወለደው አቤሴሎም፤ አራተኛው የአጊት ልጅ አዶንያስ፤ 3አምስተኛው የአቢጊያ ልጅ ሰፋጥ ያስ፣ ስድስተኛው ከሚስቱ ከዔግላ የተወለደው ይትራንም። 4እነዚህ ስድስቱ የተወለዱት ዳዊት በኬብሮን ሆኖ ሰባት ዓመት ተኩል በገዛበት ጊዜ ነበር።

ዳዊት በአየሩሳሌም ሠላሳ ሦስት ዓመት ነገሠ፤ 5በዚያም የወለዳቸው ልጆች እነዚህ ነበሩ፤ ሳሙስ፣። ሰባብ፣ ናታን፣ ሰሎሞን፤ እነዚህ አራት ወንዶች ልጆች ከዓሚኤል ልጅ ከቤርሳቤህ የተወለዱ ናቸው። 6እንዲሁም ሌሎች ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ ስማቸውም ኢያቤሐር፣ ኤሊሱዔ፣ ኤሊፋላት፣ ገኖጋ፣ ናፌቅ፣ ዮፍያ፣ 8ኤሊሳማ፣ ኤሊዳሄ፣ ኤሊፋላት ይባላል፤ ባጠቃላይ ዘጠኝ ነበሩ። 9ከቁባቶቹ ከወለዳቸው ወንዶች ልጆች ሌላ እነዚህ ሁሉ ልጆቹ ነበሩ፤ እነዚህም ትዕማር የምትባል እግት ነበረቻቸው።

የይሁዳ ነገሥታት

10 የሰሎሞን ልጅ ሮብዓም ነበረ፤ የሮብዓም ልጅ አቢያ፣ የአቢያ ልጅ አሳ፣

42 የዚህ ቃል የዕብራይስጡ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
45 ወይም፣ ለፍራውያን
45 ዕብራይስጡ፣ ሺማ ይላል፤ ቫሞክ ከሚለው ጋር አንድ ነው።

የአሳ ልጅ ኢዮሣፍጥ፤
 11 የኢዮሣፍጥ ልጅ ኢዮራም፤
 የኢዮራም ልጅ አካዝያስ፤
 የአካዝያስ ልጅ ኢዮአስ፤
 12 የኢዮአስ ልጅ አሜስያስ፤
 የአሜስያስ ልጅ ዓዛርያስ፤
 የዓዛርያስ ልጅ ኢዮአታም፤
 13 የኢዮአታም ልጅ አካዝ፤
 የአካዝ ልጅ ሕዝቅያስ፤
 የሕዝቅያስ ልጅ ምናሴ፤
 14 የምናሴ ልጅ አሞጽ፤
 የአሞጽ ልጅ ኢዮስያስ።
 15 የኢዮስያስ ወንዶች ልጆች፤
 በኮሩ ሱሪያ፤
 ሁለተኛ ልጁ ኢዮአቄም፤
 ሦስተኛ ልጁ ሴይቅያስ፤
 አራተኛ ልጁ ሰሎም።
 16 የኢዮአቄም ዘሮች፤
 ልጁ ኢኮንያ፤ ልጁ ሴይቅያስ።

ከምርኮ በኋላ የነበረው የነገሥታቱ የትውልድ ሐረግ

17 የምርኮኛው የኢኮንያን ዘሮች፤
 ልጁ ሰላትያል፤ 18 መልኪራም፤
 ፊዳያ፤ ሼናጸር፤ ይቃምያ፤ ሆሻማ፤
 ነዳብያ።
 19 የፊዳያ ወንዶች ልጆች፤
 ዘሩባቤል፤ ሰሜኢ።
 የዘሩባቤል ወንዶች ልጆች፤
 ማሱላም፤ ሐናንያ፤
 እገታቸው ሰሎሚት ትባላለች።
 20 ሌሎችም አምስት ልጆች ነበሩ፤
 እነርሱም ሐሹባ፤ አሄል፤ በራክያ፤
 ሐሳድያ፤ ዮሻብሐሴድ።
 21 የሐናንያ ዘሮች፤
 ፈላጥያ፤ የሻያ፤ እንዲሁም የረፋያ፤
 የአርናን፤ የአብድዩና የሴኬንያ
 ወንዶች ልጆች።
 22 የሴኬንያ ዘሮች፤
 ሸማያና ወንዶች ልጆቹ፤
 ሐጡስ፤ ይግአል፤ ባሪያሕ፤ ነዓርያ፤
 ሻፋጥ፤ ባጠቃላይ ስድስት ነበሩ።
 23 የነዓርያ ወንዶች ልጆች፤
 ኤልዮዔናይ፤ ሕዝቅያስ፤ ዓዝሪቃም፤
 ባጠቃላይ ሦስት ነበሩ።
 24 የኤልዮዔናይም ወንዶች ልጆች፤
 ሆዳይዋ፤ ኤልያሴብ፤ ፊልያ፤ ዓቁብ፤
 ዮሐናን፤ ደላያ፤ ዓናኒ፤ ባጠቃላይ
 ሰባት ናቸው።

ሌሎቹ የይሁዳ ጌሣዎች
 4 የይሁዳ ዘሮች፤
 4 ፋራስ፤ ኤስሮም፤ ከርሚ፤ ሆር፤ ሦባል።

3፡11 2፡78፤16-
 25፤10፤14፤11፤1-
 12፤12፤21፤2፤2፤21፤1፤
 ፡22፤1-10፤11-24፤27
 3፡13 2፡71፤6፤1-
 20፤18፤1-20፤21፤
 21፤1-18፤ 2፤5
 29፤1፤33፤1፤አሳ1፤1፤
 ኤር26፤19፤ሆሴ1፤1፤
 ሚክ1፤1
 3፡14 2፡72፤1፤19-
 26፤22፤1፤2፤2፤33፤21
 ፤34፤1፤ኤር1፤2፤3፤6፤2
 5፤3፤ሰፊ፤1፤1
 3፡15 2፡723፤31፤
 34፤ኤር37፤1
 3፡16 2፡724፤6፤ 8፤18
 3፡17 ስዝ32
 3፡18 ስዝ8፤ 5፤14፤
 ኤር 22፤30
 3፡19 ስዝ2፤2፤3፤2፤
 5፤2፤ህ7፤7
 3፡22 ስዝ8፤2-3

20 የሞባል ልጅ ራያ ኢኢትን ወለደ፤ ኢኢት
 ደግሞ አሐማይንና ላሃድን ወለደ፤ እነ
 ዚህም የጸርዓውያን ጌሣዎች ናቸው።
 3 የኢሳም ወንዶች ልጆች እነዚህ ናቸው፤
 ኢይዝራኤል፤ ይሸማ፤ ይደባሽ። እነ
 ታቸው ሃጽሌል፤ ትባላለች። ፋፋ-
 ኤልጌዶርን ወለደ፤ ኤጽር ደግሞ ሐሻ
 ምን ወለደ። እነዚህ የኤፍራታ የበ
 ኩር ልጅና የቤተልሔም አባት የሆ
 ነው የሆር ዘሮች ናቸው።
 5 የቴቁሔ አባት አሸሐር፤ ሔላና ነዕራ
 የተባሉ ሁለት ሚስቶች ነበሩት።
 6 ነዕራም አሐዛምን፤ ኦሬርን፤ ቴምኒን፤
 አሐሽታሪን ወለደችለት፤ የነዕራ ዘሮች
 እነዚህ ነበሩ።
 7 የሔላ ወንዶች ልጆች፤
 ዴሬት፤ ይጽሐር፤ ኤትናን ናቸው።
 8 የቆጽ ወንዶች ልጆች ደግሞም ዓኑብ፤
 ጸቤባና፤ የሃሩም ናቸው።
 9 የቤጽ ከወንድሞቹ ይልቅ የተከበረ ሰው
 ነበረ፤ እናቱም “በጣር የወለድሁት” ስትል
 ስሙን ያቤጽ አለችው። 10 የቤጽም ወደ
 እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ጮኸ፤ “አቤቱ፤
 እንድትባርከኝና ግዛቴንም እንድታሰፋ-
 አለምንሃለሁ። እጅህ በእኔ ላይ ትሁን፤
 ከሥቃይና ከጉዳትም ጠብቀኝ እግዚአብሔ
 ሮም የለመነውን ሰጠው።
 11 የሹሐ ወንድም ክሉብ ምሒርን ወለደ፤
 ምሒርም ኤሽቶን ወለደ። 12 ኤሽቶን
 ቤትራፋንና ፋሴሐን ወለደ፤ የዒር
 ናሐሽን ከተሞች የቁረቁረ እርሱ
 ነው። እነዚህ የሬካ ሰዎች ናቸው።
 13 የቄኔዝ ወንዶች ልጆች፤
 ኅቶንያል፤ ሠራያ፤
 የኅቶንያል ወንዶች ልጆች፤
 ሐታት፤ መዖኖታይ። 14 መዖኖታይ ደግሞ
 ያፍራን ወለደ።
 ሠራያ የኢዮአብ አባት ሲሆን፤ ኢዮአብ
 ጌሐራሽምን። ወለደ፤ የእደ ጥበብ ባለ
 ሙያዎች
 ስለ ነበሩ ይህ ስም ተሰጣቸው።
 15 የዮፎኔ ልጅ የካሴብ ወንዶች ልጆች፤
 ዒሩ፤ ኤላ፤ ነዓም።
 የኤላ ልጅ፤
 ቄኔዝ።

፮ እንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጂ (እንዲሁም ቩልጌት ይመ)
 ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ስብራይስጡን ግን አባት ይላል
 ፫ ላይ በቃል ሲተረጎም አባት ሆኖ ማለት ነው፤ ይህም
 ምናልባት፤ አባት ማለት፤ የጌሣው፤ እንደሆነ፤ እንደሆነ
 ወይም፤ መሠረት መሆኑን የሚያመለክት ነው
 ፬ ወይም፤ የዒር ናሐሽ አባት ነው
 ፭ እንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞችና የቩልጌት ቅጂ
 ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ስብራይስጡ ግን፤ መዖኖታይ የሚ
 ለውን አይጨምርም።
 ፯ ጌሐራሽም ማለት የእደ ጥበብ ሽለቆ ማለት ነው።

4፡1 ዘፍ29፤35፤
 ዘዮ26፤21፤
 1ዜ5 2፡3
 4፡4 ፋት 1፡19፤
 1ዜ52፤50
 4፡5 1ዜ52፤24
 4፡13 ኢሳ15፤17

16 የይሃሌልኤል ወንዶች ልጆች፤
 ዘፍ፣ ዘፋ፣ ቲርያ፣ አሣርኤል።
 17 የዕዝር ወንዶች ልጆች፤
 ዬቴር፣ ሜሬድ፣ ዔፌር፣ ያሎን።
 ከሜሬድ ሚስቶች አንዲቱ ማርያ
 ምን፣ ሸማይንና የኤሽትምዓን አባት
 ይሸባን ወለደች።¹⁸ አይሁዳዊት ሚስት
 ቱም የጌዶርን አባት ዮሬድን፣ የሦ
 ኮን አባት ሔቤርን፣ የዛኖዋን አባት
 ይቀቲኤልን ወለደች፤ እነዚህም ሜሬድ
 ያገባት የፈርዖን ልጅ የቢትያ ልጆች
 ናቸው።

19 የሆዲያ ሚስት የነሐም እኅት ወን
 ዶች ልጆች፤
 የገርሚው የቅዱሳ አባት፣ ማዕከታ
 ዊው ኤሽትምዓን።

20 የሺሞን ወንዶች ልጆች፤
 አምኖን፣ ሪና፣ ቤንሐናን፣ ቲሎን።
 የይሸዲ ዘሮች፣ ዞሔትና ቤንዞሔት።

21 የይሁዳ ልጅ የሴሎም ወንዶች ልጆች፤
 የሌካ አባት ዔር፣ የመሪሳና በቤት
 አሽቤዓ የበፍታ ጨርቅ ሠሪ የሆኑት
 ጌማዎች አባት ለዓዳ፣²² የቁም፣
 የኮዚባ ሰዎች፣ ኢዮአስ፣ ሞዓብን
 የገዛ ሣራፍና ያሹቢሌሔም። ታሪካቸው
 ወም ጥንታዊነት ያለው ነው።²³ ሰዎቹ
 በነጣዔምና በጋዴራ የሚቀመጡ
 ሸክላ ሠሪዎች ነበሩ፤ በዚያ በመቀ
 ምጥ እየኖሩ ለንጉሡ ሸክላ ይሠሩ
 ለት ነበር።

ስምዖን

4፥28-33 ተጓ - ምብ ኢሱ 19፡2-10

24 የስምዖን ዘሮች፤
 ነሙኤል፣ ያሚን፣ ያሪን፣ ዛራ፣ ሳኡል፤
²⁵ ስሎም የሳኡል ልጅ ነው፤ መብሳም
 የስሎም ልጅ ነው፤
 ማስማዕ ደግሞ የመብሳም ልጅ ነው።

26 የማስማዕ ዘሮች
 ልጁ ሃሙኤል፣ ልጁ ዘኩር፣ ልጁ
 ሰሜኢ።

²⁷ ሰሜኢ ዐሥራ ስድስት ወንዶችና ስድስት
 ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ ወንድሞቹ ግን ብዙ
 ልጆች አልነበሯቸውም፤ ስለዚህ ጌማቸው
 በሙሉ እንደ ይሁዳ ሕዝብ ብዙ አልነ
 በረም።²⁸ የኖሩባቸውም ቦታዎች እነ ዚህ
 ናቸው፤ ቤርሳቤህ፣ ሞላደ፣ ሐጻርሹዓል፣²⁹ ቢ
 ልሃ፣ ዔጼም፣ ቶላድ፣³⁰ ቤቱኤል፣ ሐርማ፣ ጸቅ
 ላግ፣³¹ ቤትማርካቦት፣ ሐጻርሱሲም፣ ቤት
 ቢሪ፣ ሸዓራይም፣ እስከ ዳዊት ዘመን መን
 ግሥት ድረስ የኖሩት በእነዚህ ከተሞች
 ነው።³² በአካባቢያቸው የሚገኙት መንደ
 ሮች ደግሞ ኤሞን፣ ዓይን፣ ሬሞን፣ ቶኬን፣

4፥17 ዘ፣15:20
 4፥18 ኢሱ-15:34
 4፥19 ዘ83:14፣
 ኢሱ-15:44
 4፥21 ዘ9:38:5
 4፥24 ዘ9:29:33፣
 ዘ7: 26:12
 4፥28 ዘ9:1:14፣
 ኢሱ 15:26
 4፥29 ኢሱ-15:29
 4፥30 ዘ7:14:45፣
 ኢሱ-15:31
 4፥31 ኢሱ-15:36
 4፥32 ዘ7: 34:11፣
 ኢሱ-15:42

ዓሻን የተባሉ አምስት ከተሞች ናቸው፤
³³ በእነዚህም ከተሞች ዙሪያ እስከ በአል
 የሚዘልቁ መንደሮች ነበሩ፤ መኖሪያቸው
 በዚህ ሲሆን፣ የትውልድ መዝገ ብም
 አላቸው።

³⁴ ሞሾባብ፣ የምሌክ፣ የአሜስያስ ልጅ ኢዮ
 ስያስ፣³⁵ ኢዮኤል፣ የዮሺብያ ልጅ፣
 የሠራያ ልጅ፣ የዓሚኤል ልጅ ኢዩ
³⁶ እንዲሁም ኤልዩዔይ፣ ያዕቆባ፣
 የሸሐያ፣ ዓሚያ፣ ዓዲዔል፣ ዩሲምኤል፣
 በናያስ፣³⁷ የሺሬ ልጅ ዚዛ፣ የአሎን
 ልጅ፣ የይዳያ ልጅ፣ የሺምሪ ልጅ፣
 የሸማያ ልጅ፤

³⁸ እነዚህ ስማቸው ከላይ የተዘረዘረው
 ሰዎች የየጌማቸው መሪዎች ነበሩ፤ የየቤተ
 ሰባቸውም ብዛት እጅግ በጣም እየጨመረ
 ሄደ፤³⁹ እነርሱም ለከተላቸው ግጦሽ
 ፍለጋ ከሸለቆው በስተምሥራቅ እስካለው
 እስከ ጌደር መግቢያ ድረስ ዘልቀው
 ሄዱ።⁴⁰ በዚያም ለምለምና የማሪ የግጦሽ
 ቦታ አገኙ፤ ምድሪቱም ሰፊ፣ ሰላምና
 ጸጥታ የሰፈነባት ነበረች። በቀድሞ ዘመን
 በዚህ ምድር ይኖሩ የነበሩት አንዳንድ
 የካም ዘሮች ናቸው።

⁴¹ እነዚህ ስማቸው ከላይ የተዘረዘረው
 ወደዚህ ቦታ የመጡት በይሁዳ ንጉሥ
 በሕዝቅያስ ዘመን ነበረ፤ እነርሱም በድን
 ኳኖቻቸው ውስጥ በነበሩት በካም ወገ
 ኖችና በምዑናውያን ላይ አደጋ በመጣል
 ፈጽመው አጠፉአቸው።⁴² ይህም እስከ
 ዛሬ ድረስ በግልጽ ይታያል።
 ለመንገዳቸው በቂ የግጦሽ ቦታ
 ስላገኙም፣ በዚያ መኖር ጀመሩ።⁴³ ከእነዚ
 ሁ አምስት መቶ የሚሆኑ የስምዖን
 ወገኖች በይሸዲ ልጆች በፈላጊያ፣ በነዓ
 ርያ፣ በረፋያና በዑዝኤል ተመርተው
 የሲይርን ኩረብታማ አገር ወረሩ።
⁴³ አምልጠው የቀሩትን አማሌቃ ውያን
 ፈጅተው እስከ ዛሬ በዚያው ይኖራሉ።

ሮቤል

5 የእስራኤል የበኩር ልጅ የሮቤል ልጆች፤
 ሮቤል የበኩር ልጅ ቢሆንም፣ የአባቱን
 መኝታ ስላረከሰ፣ የበኩርና መብቱ ለእስ
 ራኤል ልጅ ለዮሴፍ ልጆች ተሰጥቶ
 አልፎ፤ ከዚህም የተነሣ ትውልዱ የበኩርን
 ቱን ተራ ይዞ ሊቁጠር አልቻለም።² ይሁዳ
 ከወንድሞቹ ይልቅ ብርቱ ነበረ፤ ገዥ የወ
 ጣው ከእርሱ ቢሆንም፣ የበኩርና መብቱ
 የተላለፈው ለዮሴፍ ነበረ።³ የእስራኤል
 የበኩር ልጅ የሮቤል ወንዶች ልጆች፤
 ሄኖና፣ ፋሉሶ፣ አስሮን፣ ከርሚ።

⁴¹ የዕብራይስጡ ቃል አንድን ሰው ወይም ነገር ሙሉ
 በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን ያመለክታል።

4፥39 ኢሱ-15:58
 4፥40 መሳ18:7-10
 4፥41
 2ዜና20:1፣ 26:7
 4፥42 ዘ9:14:6
 4፥43 ዘ9:14:7፣
 ኢሱ3: 1፣9:16
 5፥1
 ዘ9:29:32፣35:22፣
 48:5:16፣49:4:26:1
 ዜና 26:10
 5፥2 ዘ9:25:31፣
 49:10:12፣14፣9:1
 6:12:12፣
 24፣6:21፣
 1ዜና11:2፣
 2ዜና7:18፣9፣26
 5፥3 ዘ9:29:32፣
 46:9:10፣6:14፣
 ዘ7:26:5-11

⁴የኢየሁዳ ዘርች ልጁ ሸማያ፣ ልጁ ጎጣ፣ ልጁ ሰሜኢ፣ ⁵ልጁ ማካ፣ ልጁ ራያ፣ ልጁ ቢኤል፣ ልጁ ምስር ንጉሥ ቴልጌልቴልፌልሶር ማርኮ የወሰደው ልጁ ብኤራ።

⁷የቤተ ሰቡ የዘር ትውልድ በየጉሣ በየጉሣው ሲቆጠር እንደሚከተለው ነው።
የጉሣ አለቃ የሆነው ኢየሁዳ፣ ዘካር ያስ፣ ልክዳስ ልጅ፣ የሸማዕ ልጅ፣ የሦሃዝ ልጅ ቤላ፣ እነዚህ ከአሮጌር እስከ ናባውና እስከ በአልሚያን ድረስ በሚገኘው ምድር ላይ ሰፈሩ። ማካ ቶቻቸው በገለጻድ ምድር በዝተው ስለ ነበር በምስራቅ በኩል ወደ ኤፍራጥስ ወንዝ እስከ ምድረ በዳው ዳርቻ ድረስ የሚገኘውን ምድር ያዙ።

¹⁰በሳሌልም ዘመነ መንግሥት በእ ጃቸው ተመትተው ድል ከተደረጉት አጋራውያን ጋር ተዋጉ፤ በመላው የገ ለዓድ ምስራቃዊ ክፍል የሚገኙትን መኖሪያዎቻቸውን ያዙ።

ጋድ

¹¹የጋድ ነገድ ደግሞ ከእነርሱ ቀጥሎ እስከ ሰልካ ድረስ በሚገኘው በባሳን ምድር ኖሩ።

¹²አለቃው ኢየሁዳ፣ ሁለተኛው ሳፋም ከዚያም ያናይና ሰፋጥ ሆነው በባሳን ተቀመጡ። ¹³ቤተ ዘመዶቻቸውም በየቤተ ሰቡ እነዚህ ነበሩ። ማካ ኤል፣ ሚሶ ሳም፣ ሳባ፣ ዮራይ፣ ያሳን፣ ዙኤ፣ አቤድ፣ ባጠቃላይ ሰባት ነበሩ።

¹⁴እነዚህ ደግሞ የቡዝ ልጅ፣ የቤዳይ ልጅ፣ የአዬሳይ ልጅ፣ የሚካኤል ልጅ፣ የገለጻድ ልጅ፣ የአዳይ ልጅ፣ የዑራ ልጅ፣ የሁራ ልጅ፣ የአ ቢካኤል ልጆች ናቸው።

¹⁵የቤተ ሰባቸውም አለቃ የጉኒ ልጅ፣ የአብዳኤል ልጅ አሁኑ ነበረ።

¹⁶ጋዳውያንም በገለጻድ፣ በባሳንና እስከ ዳርቻቸው በሚገኙት መንደሮች እንዲ ሁም በሰረን በሚገኙ የግጦሽ ስፍራዎች ሁሉና ከዚያም ወዲያ አልፈው ተቀመጡ።

¹⁷እነዚህ ሁሉ በትውልድ መዝገብ የሰ ፈሩት በይሁዳ ንጉሥ በኢየሁዳውያንና በእስ ራኤል ንጉሥ በኢየሁዳውያን ዘመነ መንግ ሥት ነው።

¹⁸የሮቤል፣ የጋድና የምናሴ ነገድ እኩ ሌታ አርባ አራት ሺህ ሰባት መቶ ሥልሳ ብቁ የጦር ሰዎች ነበሩአቸው። እነርሱም ጋሻ መያዝ፣ ሰይፍ መምዘዝና ቀስት

5፡6 4፡26፣ 2፡7 15፡19፣ 16፡10፣2ዜና28፡20
5፡7 ኢሱ13፡15-23
5፡8 ዘግ፡32፡3፡34፣ አሰ13፡17፣ መግ 1 1፡26
5፡9 ዘፍ2፡14፣ ዘግ፡ 32፡26
5፡10 ተ፡22፡1ዜና 27፡31
5፡11 ዘፍ30፡11፣ ዘግ፡1፡25፣ ዘፍ3፡10፣ ኢሱ13፡24-28
5፡17 2፡74፡23፣ 15፡32
5፡18 ዘግ፡1፡3

መሳብ የሚችሉ ጠንካራና በውጊያ የሠ ለጠኑ ናቸው። ¹⁹እነዚህም በአጋራውያን፣ በኢጦር፣ በናፌስ፣ በናዳብ ላይ ዘመቱ። ²⁰በጦርነቱም ላይ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ ው ስለ ነበር፣ በውጊያው ረዳቸው፣ አጋራ ውያንንና የጦር አጋሮቻቸውን ሁሉ አሳ ልፎ ሰጣቸው፣ ስለ ታመኑበትም ጸሎታ ቸውን ሰማ። ²¹የአጋራውያንንም እንስ ሶች ማረኩ፣ እነዚህም አምሳ ሺህ ግመ ሎች፣ ሁለት መቶ አምሳ ሺህ በጎችና ሁለት ሺህ አህዮች ነበሩ። እንዲሁም አንድ መቶ ሺህ ሰው ማረኩ። ²²ውጊያው የእግዚአብሔር ስለ ነበር ሌሎችም ብዙ ሰዎች ተገደሉ። እስከ ምርኮ ጊዜ ድረስ ምድሪቱ በእጃቸው ነበረች።

እኩሌታው የምናሴ ነገድ

²³የምናሴ ነገድ እኩሌታ ሕዝብ ቀጥር ብዙ ነበረ፤ እነርሱም ከባሳን ጀምሮ እስከ በአልአርሞንዴም ድረስ ባለው ምድር ሰፈሩ፤ ይህም እስከ ሳኔር አርሞንዴም ተራራ ድረስ ማለት ነው።

²⁴የየቤተ ሰቡም አለቆች እነዚህ ነበሩ። ዔፌር፣ ይሽዒ፣ ኤሊኤል፣ ዓዝርኤል፣ ኤርምያ፣ ሆዳይዋ፣ አያድኤ፣ እነዚህ ጀግና ተዋጊዎች፣ የታወቁ ሰዎችና የየ ቤተ ሰባቸው አለቆች ነበሩ። ²⁵ይሁን እንጂ ለአባቶቻቸው አምላክ ታማኞች አልሆኑም፤ እግዚአብሔር ከፊታቸው ያጠፋ ችውን የምድሪቱን አሕዛብ አማልክት በማ ምለክ አመነዘሩ። ²⁶ስለዚህ የእስራኤል አምላክ የአሦርን ንጉሥ የፎሐን መንፈስ ይኸውም የቴልጌልቴልፌልሶርን መንፈስ አነሣሥቶ የሮቤልን፣ የጋድንና፣ የምናሴን ነገድ እኩሌታ ማርኮ እንዲወስድ አደረገ። እነዚህንም ወደ አላሌ፣ ወደ አሮር፣ ወደ ሃራና ወደ ጎዛን ወንዝ ዳርቻ አፈለሳቸው፤ እነርሱም እስከ ዛሬ ድረስ በዚያ ይገኛሉ።

ሌዊ

6 የሌዊ ወንዶች ልጆች፣ ጌድሶን፣ ቀዳት፣ ሚራራ። ²የቀዳት ወንዶች ልጆች፣ እንበረም፣ ይሰዓር፣ ኬብሮን፣ ዑዝኤል። ³የእምበረም ልጆች፣ አሮን፣ ሙሴ፣ ማርያም። የአሮን ወንዶች ልጆች፣ ናዳብ፣ አብዮድ፣ አልዓዛር፣ ኢታምር። ⁴አልዓዛር ፊንሐስን ወለደ፣ ፊንሐስ አቢሱን ወለደ፣ ⁵አቢሱ ቡቂን ወለደ፣ ቡቂ እዚን ወለደ።

5፡19 ዘፍ25፡15
5፡20 ፡78፡44፣2ዜና6፡34፣1 3፡14፣14፡11፣ መዝ20፡7-9፣22፡5፣ 26፡1፣ 37፡40፣46፡5 54፡4፣107፡6፣ ኢ.ሳ26፡3፣፳76፡23
5፡22 ተ፡10፣ ዘፍ 20፡4፣2፡715፡29፣ 2ዜና32፡8
5፡23 ዘፍ3፡8፡9፣ 4፡8፣1ዜና7፡14
5፡25 ዘፍ34፡15፣ ዘሌ18፡3፣ዘፍ32፡15- 18፣1ዜና9፡1፣10፡13፣ 2ዜና12፡2፣26፡16፣28፣ 19፣29፡6፣307፡36፡14
5፡26 ተ፡6፣2፡715፡19፡29፣ 17፡6፣ኢ.ሳ37፡7
6፡1 ዘፍ29፡34፣ ዘግ፡3፡17
6፡2 ዘፍ6፡18
6፡3 ዘፍ6፡23፣15፡20፣ ዘሌ10፡1-20
6፡4 ስዝ7፡5

6ኣዚ ዘራእያን ወለደ፤
 ዘራእያ መራቡትን ወለደ፤
 7መራቡት አማርያን ወለደ፤
 አማርያ አኪጦብን ወለደ፤
 8አኪጦብ ሳደቅን ወለደ፤
 9ሳደቅ አኪማአስን ወለደ፤
 አኪማአስ ዓዛርያስን ወለደ፤
 ዓዛርያስ ሉሎን ወለደ፤
 10ሉሎን ዓዛርያስን ወለደ፤
 እርሱም ሰሎሞን በኢየሩሳሌም ባሠራው ቤተ መቅደስ በክህነት ያገለገለ ነበር፤
 11ዓዛርያስ አማርያን ወለደ፤
 አማርያም አኪጦብን ወለደ፤
 12አኪጦብ ሳደቅን ወለደ፤
 ሳደቅ ሰሎሞን ወለደ፤
 13ሰሎሞን ኬልቅያስን ወለደ፤
 ኬልቅያስ ዓዛርያስን ወለደ፤
 14ዓዛርያስ ሠራያን ወለደ፤
 ሠራያ ኢዮሴዴቅን ወለደ።
 15 እግዚአብሔር የይሁዳና የኢየሩሳሌም ሕዝብ በናቡከደነፆር እጅ ተማርከው እንዲወሰዱ ባደረገ ጊዜ ኢዮሴዴቅም አብሮ ተማርከ ሄደ።
 16 የሌዊ ወንዶች ልጆች፡
 ጌድሶን፣ ቀዓት፣ ሜራራ፤
 17 የጌድሶን ወንዶች ልጆች፡
 ሎቤኒ፣ ሰሜኢ።
 18 የቀሃት ወንዶች ልጆች፡
 እምበረም፣ ይስዓር፣ ኬብሮን፣
 ዑዝኤል።
 19 የሜራራ ወንዶች ልጆች፡
 ሞሐሊ፣ ሙሴ።
 በየአባቶቻቸው ቤተ ስብ የተቁጠሩት የሌዊ ጌዛዎች የሚከተሉት ናቸው፡
 20 ከጌርሶን፡
 ልጁ ሎቤኒ፣ ልጁ ኢኤት፣
 ልጁ ዛማት፣ 21 ልጁ ዮአክ፣
 ልጁ አዶ፣ ልጁ ዛራ፣ ልጁ ያትራ
 ይ።
 22 የቀዓት ዘሮች፡
 ልጁ አሚናዳብ፣ ልጁ ቆሬ፣ ልጁ
 አሴር፣ 23 ልጁ ሕልቃና፣ ልጁ አቢ
 ሳፍ፣ ልጁ አሴር፣ 24 ልጁ ኢኤት፣
 ልጁ ኡርኤል፣ ልጁ ያዝያ፣ ልጁ
 ሳውል።
 25 የሕልቃና ዘሮች፡
 አማሊ፣ አኪሞት።
 26 ልጁ ሕልቃና፣ ልጁ ሱሬ፣ ልጁ
 ናሐት፤
 27 ልጁ ኤልያብ፣ ልጁ ይሮሐም፣
 ልጁ ሕልቃና፣ ልጁ ሳሙኤል።
 28 የሳሙኤል ወንዶች ልጆች፡
 የበኩር ልጁ ኢዮኤል።

6፥8 24፡8፥17፣
 1ዜና12፡28፣07፡72
 6፥10 1፣74፡2
 6፥13 2፣722፡1-
 20፣2ዜና34፡9፣35፡8
 6፥14
 2፣725፡18፣07፡22
 6፥15 ንግ12፡1፣
 ሐጊ1፡1፣14፣
 2፡24፣ዘ፡6፡11
 6፥16 ዘ፡29፡34፣
 ዘ፡3፡17-20፣26፡57
 6፥17 106፡17
 6፥18 106፡18
 6፥19 ዘ፡46፡11፣
 106፡19፣11፡23፡21፣
 24፡26
 6፥22 106፡24
 6፥24 1ዜና15፡5
 6፥27 14፡1፡1፡20
 6፥28
 ቍ፡33፡14፡8፡2
 6፥31
 1ዜና9፡33፣15፣19፣25
 ፡1፣2ዜና29፡25-26፣0
 7፡3፡10፡70
 12፡45፣መግ68፡25
 6፥33 4፡28፣ 1፡71
 4፡31፣1ዜና15፣17፣25፣1
 6፥34 14፡1፡1፡1
 6፥37 106፡24
 6፥38 106፡21
 6፥39 1ዜና15፡17፣
 25፡1-19፣2ዜና29፡13፣
 ንግ11፡17
 6፥44 1ዜና15፡17

ሁለተኛው ልጁ አብያ።
 29 የሜራራ ዘሮች፡
 ሞሐሊ፣ ልጁ ሎቤኒ፣ ልጁ ሰሜኢ፣
 ልጁ ያዛ፣
 30 ልጁ ሳምዓ፣ ልጁ ሐግያ፣ ልጁ ዓዛያ።
የቤተ መቅደሱ መዘምራን
 6፡54-80 ተጓ ምብ - ኢሱ21፡4-39
 31 ታቦቱ ከገባ በኋላ፣ ዳዊት የመዘምራን አለቃ አድርጎ በእግዚአብሔር ቤት የሾማቸው ሰዎች እነዚህ ናቸው። 32 እነርሱም ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በኢየሩሳሌም እስኪሠራ ድረስ፣ በማደሪያው ይኸውም በመገናኛው ድንኳን ፊት ሆነው እየዘመሩ ያገለግሉ ነበር። አገልግሎታቸውንም የሚያከናውኑት በወጣላቸው ደንብ መሠረት ነው።
 33 ከወንዶች ልጆቻቸው ጋር ሆነው ያገለገሉ ሰዎች እነዚህ ናቸው፡
 ከቀዓታውያን ልጆች፣ ዘማሪው ኤማን፣
 የኢዮኤል ልጅ፣ የሳሙኤል ልጅ፣
 34 የሕልቃና ልጅ፣ የይሮሐም ልጅ፣
 የኤሊኤል ልጅ፣ የቶቀ ልጅ፣
 35 የሱፍ ልጅ፣ የሕልቃና ልጅ፣ የመሐት
 ልጅ፣ የአማሊ ልጅ፣
 36 የሕልቃና ልጅ፣ የኢዮኤል ልጅ፣ የዓዛርያስ ልጅ፣ የሰሮንያስ ልጅ፣
 37 የታሐት ልጅ፣ የአሴር ልጅ፣ የአብያ
 ሳፍ ልጅ፣ የቆሬ ልጅ፣
 38 የይስዓር ልጅ፣ የቀዓት ልጅ፣ የሌዊ
 ልጅ፣ የእስራኤል ልጅ።
 39 እንዲሁም የሕማን ወንድም አሳፍ በስተቀኙ ሆኖ ያገለግል ነበር።
 አሳፍ የበራክያ ልጅ፣ የሳምዓ ልጅ፣
 40 የሚካኤል ልጅ፣ የበዓሊያ ልጅ፣
 የመልክያ ልጅ፣ 41 የኤትኒ ልጅ፣
 የዛራ ልጅ፣ የዓዳያ ልጅ፣
 42 የኤታን ልጅ፣ የዛማት ልጅ፣
 የሰሜኢ ልጅ፣ 43 የኢኤት ልጅ፣
 የጌድሶን ልጅ፣ የሌዊ ልጅ፣
 44 በስተግራቸው በኩል አብረዋቸው ያሉት የሜራራ ልጆች፣ የቂሳ ልጅ ኤታን፣ የአብዲ ልጅ፣ የማሎክ ልጅ፣ 45 የሐሽብያ ልጅ፣ የአሜስያስ

፳26 አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂች፣ የሰባን ሊቃናት ትርጉምና የሰርኮቱ ቅጂ ከዚህ ጋር ይስማማሉ፣ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን፣ **ኪሞትና 26 ሕልቃና፣ የሕልቃና ወንዶች ልጆች፣**
 ፳27 አንዳንድ የሰባን ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 14፡19-20 እና 1 ዜና 6፡33-34 ይሙ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፣ ዕብራይስጥ ግን፣ **ልጁ ሳሙኤል** የሚለውን ሐረግ አይጨምርም።
 ፳28 አንዳንድ የሰባን ሊቃናት ትርጉሞችና ሰርኮቱ (እንዲሁም 14፡19-20 እና 1 ዜና 6፡33 ይሙ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፣ ዕብራይስጥ ግን፣ **ልጁ** የሚለውን ስም አይጨምርም።

ልጅ፣ የኩልቅያስ ልጅ፣ ⁴⁶የአማሲ ልጅ፣ የባኒ ልጅ፣ የሴሜር ልጅ፣ ⁴⁷የሞሐሊ ልጅ፣ የሙሲ ልጅ የሚራራ ልጅ፣ የሌዊ ልጅ፣

⁴⁸ሌዊውያን ወንድሞቻቸው ግን የእግዚአብሔርን ቤት የማደራያ ድንኳን ተግባር እንዲያከናውኑ ተመድበው ነበር። ⁴⁹የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ባዘዘው መሠረት ስለ እስራኤል ማስተሰሪያ በቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ የሚከናወነውን ተግባር ሁሉ፣ በመሠዊያው ላይ የሚቃጠል መሥዋዕትና በዕጣኑ መሠዊያ ላይ የሚቀርበውን መሥዋዕት የሚያቀርቡት ግን አሮንና ዘሮቹ ብቻ ነበሩ።

⁵⁰የአሮን ዘሮች እነዚህ ነበሩ፤ ልጁ አልዓዛር፣ ልጁ ፊንሐስ፣ ልጁ አቢሱ ⁵¹ልጁ ቡቂ፣ ልጁ አዚ፣ ልጁ ዘራኒያ፣

⁵²ልጁ መራዮት፣ ልጁ አማርያ፣ ልጁ አኪ ጦብ፣ ⁵³ልጁ ሳዶቅ፣ ልጁ አኪማአስ።

⁵⁴መኖሪያዎቻቸው እንዲሆኑ የተመደቡ ላቸው ቦታዎች እነዚህ ናቸው፤ የመጀመሪያው ዕጣ የእነርሱ ስለ ሆነ፣ ከቀዳት ጉሣ ለሆኑት ለአሮን ዘሮች የተመደቡላቸው መኖሪያዎች እነዚህ ነበሩ።

⁵⁵ለእነርሱም በይሁዳ ምድር የምትገኘው ኬብሮንና በዙሪያዋ ያለው የግጦሽ ቦታ ተሰጠ፤ ⁵⁶በኬብሮን ዙሪያ የሚገኙት የዕርሻ ቦታዎችና መንደሮች ግን ለዮፎኒ ልጅ ለካሌብ ተሰጡ።

⁵⁷ለአሮን ዘሮች የመግፀኛ ከተሞች የሆኑትን ኬብሮንን፣ ልብናን፣ የቲርን፣ ኤሽትሞንን፣ ⁵⁸ሐሎንን፣ ዳቤርን፣ ⁵⁹ዓሳንን፣ የታንፋ፣ ቤትሳሚስን ከነመሰማሪያዎቻቸው ሰጡ። ⁶⁰ከብንያም ነገድ ድርሻ ላይ ገባዎንን፣ ጌባን፣ ጋሌማን፣ ዓናቶትን ከነመሰማሪያዎቻቸው ሰጡ። ለቀዳት ዘሮች የተከፋፈሉት እነዚህ ከተሞች ባጠቃላይ ዐሥራ ሦስት ናቸው።

⁶¹ለቀዳት የቀዳት ዘሮች ደግሞ ከምናሴ ነገድ እኩሌታ ድርሻ ዐሥር ከተሞች ተሰጧቸው።

⁶²ለጌድሶን ነገድ በየጉሣቸው ከይሳከር፣ ከአሴር፣ ከንፍታሌምና በባሳን ከሚገኘው ከምናሴ ነገድ ድርሻ ላይ ዐሥራ ሦስት ከተሞች ተመደቡላቸው።

⁶³ለሚራራ ዘሮች በየጉሣቸው ከሮቤል፣ ከጋድና ከዛብሎን ድርሻ ላይ ዐሥራ ሁለት ከተሞች ተመደቡላቸው።

⁶⁴እስራኤላውያንም ከተሞቹን በዚህ

6፡48 1ዜና23፡32
6፡49 1ዘገ27፡1-
3፣30፣7፣2ዜና26፡18
6፡53 2ሳሙ8፡17
6፡54 1ዞጉ31፡10
6፡56
ኢሱ14፡13፣15፡13
6፡57
1ዞጉ33፡20፣
ኢሱ15፡48
6፡58 ኢሱ10፡3
6፡59 ኢሱ15፡42
6፡60 ኤር1፡1
6፡64 1ዞጉ35፡1-8

6፡67 ኢሱ10፡33
6፡68
ኢሱ10፡10፣
15፡4፣12
6፡69
ኢሱ10፡12፣
ኢሱ19፡45
6፡71
ኢሱ20፡8፣1ዜና23፡7
6፡72 ኢሱ19፡12
6፡74 ኢሱ19፡28
6፡75
1ዞጉ13፡21፣
ኢሱ19፡34
6፡76
1ዞጉ32፡37፣
ኢሱ 19፡28
6፡78 ኢሱ20፡8
6፡79 1ዘገ2፡26
6፡80 1ዞና32፡2፣
ኢሱ20፡8
6፡81
1ዞጉ21፡32፣
2ዜና11፡14

ሁኔታ መድበው ከነመሰማሪያዎቻቸው ለሌዊውያኑ ሰጧቸው። ⁶⁵ቀደም ብለው የተጠቀሱትንም ከተሞች ከይሁዳ፣ ከስምያንና ከብንያም ነገድ ላይ ወስደው መደቡላቸው።

⁶⁶ለአንዳንድ የቀዳት ጉሣዎችም ከኤፍሬም ነገድ ድርሻ ላይ የሚኖሩበት ቦታ ተሰጧቸው።

⁶⁷በኬራብታማው በኤፍሬም ምድር የሚገኙትን የመግፀኛ ከተሞች ሴኬምን፣ ጊዘርን፣ ⁶⁸የቅምዓምን፣ ቤትሐሮን፣ ⁶⁹ኤሎንንና ጋትሪሞን ከነመሰማሪያዎቻቸው ሰጧቸው።

⁷⁰እንዲሁም እስራኤላውያን ከምናሴ ነገድ እኩሌታ ድርሻ ላይ ዓኔርና ቢልዓም የተባሉትን ከተሞች ከነመሰማሪያዎቻቸው ወስደው ለቀዳት የቀዳት ጉሣዎች ሰጧቸው።

⁷¹ጌድሶናውያን ከዚህ የሚከተሉትን ከተሞች ወሰዱ፤ ከምናሴ ነገድ እኩሌታ፣ በባሳን የሚገኘውን ኅላንና አስታሮትን ከነመሰማሪያዎቻቸው ወሰዱ፤

⁷²ከይሳከርም ነገድ፣ ቃዴስን፣ ዳብራትን ⁷³ጌሞትንና ዓኔምን ከነመሰማሪያዎቻቸው ወሰዱ፤

⁷⁴ከአሴር ነገድ መዓላልን፣ ዓብደን፣ ⁷⁵ሐቆቅንና፣ ረአብን ከነመሰማሪያዎቻቸው ወሰዱ፤

⁷⁶ከንፍታሌም ነገድ በገሊላ የሚገኘውን ቃዴስን፣ ሐሞንንና፣ ቂርያታይምን ከነመሰማሪያዎቻቸው ወሰዱ።

⁷⁷ከሌዊውያን የቀዳት የሚራራ ጉሣዎች ደግሞ ከዚህ የሚከተለውን ወሰዱ፤ ከዛብሎን ነገድ የቅኒዓምን፣ ቀርታህን፣⁷⁸ ሬሞንና፣ ታቦርን ከነመሰማሪያዎቻቸው ወሰዱ።

⁷⁸ከዮርዳኖስ ወንዝ ማዶ ኪኢያሪኮ በስተምሥራቅ ከሚገኘው ከሮቤል ነገድ፣ በምድረ በዳ የሚገኘውን ቦሶርን፣ ያሳን፣ ⁷⁹ቅዴሞትንና ሚናዓትን ከነመሰማሪያዎቻቸው ወሰዱ፤

⁸⁰ከጋድ ነገድ በገለዓድ የምትገኘውን ሬማትን፣ መሃናይምን፣⁸¹ ሐሴቦንና ኢያዜርን ከነመሰማሪያዎቻቸው ወሰዱ።

⁶⁵9 የሱርስቱ ቅጅ (እንዲሁም የሱብዓ ሊቃናትና ኢሱ 21፡16) ከዚህ ጋር ይስማማል። ዕብራይስጡ ግን፣ የታገ የሚለውን ስም አይጨምርም።

⁷⁶0 ኢሱ 21፡17 ከዚህ ጋር ይስማማል። ዕብራይስጡ ግን ገባዎን የሚለውን ስም አይጨምርም።

⁷⁷7 የሱብዓ ሊቃናት ትርጉምንና ኢሱ 21፡34 ይመስላል። ዕብራይስጡ ግን፣ የቅኒዓምን ቀርታህን የሚለውን አይጨምርም።

ይሳካር

7 የይሳካር ወንዶች ልጆች፤ ቶላ፤ ፉዋ፤ ያሱብ፤ ሺምርን፤ ባጠቃላይ አራት ናቸው።

2የቶላ ወንዶች ልጆች፤ አዘ፤ ረፋይ፤ ይሪኤል፤ የሕማይ፤ ይብሃም፤ ሸሙኤል፤ እነዚህ የየቤተሰባቸው አለቆች ናቸው፤ በዳዊት ዘመን መንግሥት ከቶላ ዘርፍ፤ በየትውልድ ሐረጎቻቸው የተቆጠሩት የቶላ ዘርፍ ብርቱ ተዋጊዎች ነበሩ፤ ተጥራቸውም ሃያ ሁለት ሺህ ስድስት መቶ ነበረ።

3የአዘ ወንድ ልጅ፤ ይዝረሕያ፤ የይዝረሕያ ወንዶች ልጆች፤ ሚካኤል፤ አብድዩ፤ ኢዩኤል፤ ይሺያ፤ አምስቱም አለቆች ነበሩ። 4ብዙ ሚስቶችና ልጆች ስለ ነበሩአቸው፤ ከቤተሰባቸው የትውልድ ሐረግ ለውጊያ ብቁ የሆኑ ሠላሳ ስድስት ሺህ ሰዎች ነበሩአቸው።

5ከይሳካር ጉሣዎች ሁሉ የተመዘገቡት ተዋጊዎች የቤተሰቦቹ ትውልድ ቁጥር ባጠቃላይ ሰማንያ ሰባት ሺህ ነበሩ።

ብንያም

6ሦስቱ የብንያም ወንዶች ልጆች፤ ቤላ፤ቤኬር፤ ይዲኤል።

7የቤላ ወንዶች ልጆች፤ ኤሴቦን፤ አዘ፤ ዑዝኤል፤ ኢያሪሙት፤ ዒሪ፤ ባጠቃላይ አምስት ሲሆኑ፤ የቤተሰብ አለቆች ናቸው፤ በትውልድ ሐረግ መዝገባቸው ሃያ ሁለት ሺህ ሠላሳ አራት ተዋጊ ሰዎች ተመዝግበዋል።

8የቤኬር ወንዶች ልጆች፤ ዝሚራ፤ ኢዮአስ፤ አልዓዛር፤ ኤልዮዔ ናይ፤ የምሪ፤ ኢያሪሙት፤ አብያ፤ ዓ ናቶት፤ ዓሌሚት፤ እነዚህ ሁሉ የቤኬር ልጆች ነበሩ። 9በትውልድ ሐረግ መዝገባቸውም ውስጥ የየቤተሰባቸው አለቆችና ሃያ ሺህ ሁለት መቶ ተዋጊዎች ተመዝግበዋል።

10የይዲኤል ልጅ፤ ቢልሐን።

የቢልሐን ወንዶች ልጆች፤ የዑስ፤ ብንያም፤ ኤሁድ፤ ክንዓና፤ ዜታን፤ ተርሴስ፤ አኪሳኦር፤ 11እነዚህ ሁሉ የይዲኤል ልጆች የየቤተሰብ አለቆች ነበሩ፤ እነርሱም ለውጊያ ብቁ የሆኑ ዐሥራ ሰባት ሺህ ተዋጊዎች ነበሯቸው።

7፥1 ዘፍ30፡18፡46፡13 7፥6 ዘኑ26፡38

7፥13 ዘፍ30፡8 7፥14 ዘፍ41፡51 ዘኑ26፡30፤ ኢሰ17፡1፤ ዘፍ 523 7፥15 ዘኑ26፡33፤ 36፡1-12 7፥17 ዘኑ26፡30 7፥18 ኢሰ-17፡2 7፥19 ኢሰ-17፡2 7፥20 ዘፍ41፡52 ዘኑ1፡33 7፥24 ኢሰ-10፡10

12ሳፈንና ሐፊም የዒር ዘርፍ ሲሆኑ፤ ሐሺም ደግሞ የአሔር ዘር ነው።

ንፍታሌም

13የንፍታሌም ወንዶች ልጆች፤ ያሕጽሔል፤ ጉኒ፤ ዩጽር፤ ሺሌም፤ እነዚህ የባላ ዘርፍ ናቸው።

ምናሴ

14የምናሴ ዘርፍ፤ ሶርያዊት ቁባቱ የወለደችለት ልጅ አሥርኤል ነው። እርሷም የገለዓድን አባት ማኪርን የወለደች ናት፤ 15ማኪርም ከሐፊምና ከሳፊም ወገኖች ሚስት አገባ። እኅቱም መዓካ ትባል ነበር። ሌላው ዘሩ ሰለጳዓድ ሲሆን፤ እርሱም ሴቶች ልጆች ብቻ ነበሩት። 16የማኪር ሚስት መዓካ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ፋሬስ አለችው። የወንድሙም ስም ሱርስ ይባላል፤ ወንዶች ልጆቹም አላምና ራቄም ነበሩ።

17የአላም ወንድ ልጅ፤ ባዳን፤ እነዚህ የምናሴ ልጅ፤ የማኪር ልጅ፤ የገለዓድ ወንዶች ልጆች ናቸው።

18እኅቱ መለኬት ኢሱድን፤ አቢዓ ግርግርንና መሕላን ወለደች።

19የሸሚዳ ወንዶች ልጆች ደግሞ እነዚህ ነበሩ፤ አሒያን፤ ሴኬም፤ ሊቅሒ፤ አኒዓም።

ኤፍሬም

20የኤፍሬም ዘርፍ፤ ሹቱላ፤ ልጁ ባሬድ፤ ልጁ ታሐት፤ ልጁ ኤልዓዳ፤ ልጁ ታሐት፤21 ልጁ ዛባድ፤ ልጁ ሹቱላ፤ ኤድርና ኤልዓድ ከብቶች ለመስረቅ በወረዱ ጊዜ፤ የአገሩ ተወላጆች በሆኑት በጌት ሰዎች ተገደሉ። 22አባታቸውም ኤፍሬም ብዙ ቀን አለቀሰላቸው፤ ዘመዶቹም መጥተው አጽናኑት። 23ከዚያም ወደ ሚስቱ ገብቶ ተኛ፤ እርሷም ፀነሰች፤ ወንድ ልጅም ወለደች፤ በቤተሰብ ላይ ከደረሰው መከራ የተነሣ ስሙን በሪዓ አለው። 24ሴት ልጁ ስሚ ሲአራ ይባላል፤ እርሷም የታችኛውንና የላይኛውን ቤት ሐሮንንና አዜን ሺራን የተባሉትን ከተሞች የቆረቆረች ናት።

25ልጁ ፋሬ፤ ልጁ ሌሴ፤ ልጁ ቴላ፤ ልጁ ታሐን፤ 26ልጁ ለአዳን፤ ልጁ ዓሚ

25 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ሰብራይስጡ ግን፤ ልጁ የሚለውን ቃል አይጨምርም

ሁድ፣ ልጅ ኤሊሳማ፣ ²⁷ልጅ ነዌ፣ ልጅ ኢያሱ።
²⁸ምድራቸውና መኖሪያቸው ቤቴልንና በዙሪያዎ የሚገኙትን ከተሞች፣ በስተምሥራቅ ነዓራን፣ በስተ ምዕራብ ጌዘርንና መንደሮቻን፣ እንዲሁም ሴኬምንና መንደሮቻን፣ ከዚያም አልፎ ዓያንና መንደሮቻን በሙሉ ያጠቃልል ነበር። ²⁹በምና ሴም ወሰን ላይ ቤትሳን፣ ታዕናክ፣ መጊዶና ዶር ከነመንደሮቻቸው ነበሩ። በእነዚህም መንደሮች የእስራኤል ልጅ የዮሴፍ ዘሮች ይኖሩ ነበር።

አሴር

³⁰የአሴር ወንዶች ልጆች፣ ዪምና፣ የሱዋ፣ የሱዊ፣ በሪዓ፣ እጎታቸውም ሜራሕ ትባል ነበር።
³¹የበሪዓ ወንዶች ልጆች፣ ሐቤርና የቢርዛዊት አባት መልኪ ኤል።
³²ሐቤርም ያፍሌጥን፣ ሳሚርን፣ ኮታምንና እጎታቸውን ሰላን ወለደ።
³³የያፍሌጥ ወንዶች ልጆች፣ ፋሴክ፣ ቢምሃል፣ ዓሲት፣ የያፍሌጥ ወንዶች ልጆች እነዚህ ነበሩ።
³⁴የሳሚር ወንዶች ልጆች፣ አኪ፣ ሮኦጋ፣^ሐ ይሐባ፣ አራም።
³⁵የወንድሙ የኤላም ወንዶች ልጆች፣ ጸፋ፣ ይምና፣ ሰሌስ፣ ዓማል።
³⁶የጸፋ ወንዶች ልጆች፣ ሰዋ፣ ሐርኔፍር፣ ሦጋል፣ ቤሪ፣ ይምራ፣ ³⁷ቤጸር፣ ሆድ፣ ሳማ፣ ሰሊሳ፣ ይትራን፣ ብኤራ።
³⁸የዩቴር ወንዶች ልጆች፣ ዮሮኒ፣ ፊስጳ፣ አራ።
³⁹የዑላ ወንዶች ልጆች፣ ኤራ፣ ሐኒኤል፣ ሪጽያ።
⁴⁰እነዚህ ሁሉ የአሴር ዘሮች ናቸው፤ እነ ርሱም የቤተ ሰብ አለቆች፣ ምርጥ ሰዎች፣ ብርቱ ተዋጊዎችና ድንቅ መሪዎች ነበሩ። በትውልድ መዝገባቸው እንደተጻፈው ለውጊያ ብቁ የሆኑት ወንዶች ቍጥር ሃያ ስድስት ሺህ ነበር።

የብንያሚዊው የሳኦል ትውልድ ሐረግ

8፡28-38 ተጓ ምብ -1 ዜና 9፡34-44

8 ብንያም የበኩር ልጁን ቤላን፣ ሁለተኛ ልጁን አስቤልን፣ ሦስተኛ ልጁን አሐራን፣ ሁለተኛ ልጁን ኖሐን፣ አምስተኛ ልጁን ራፋን ወለደ።
³የቤላ ወንዶች ልጆች እነዚህ ነበሩ።

7፡28 ኢሱ10፡33
 7፡29
 ኢሱ11፡2፣17፡11
 7፡30 ዘ፡1፡40
 8፡1 ዘ፡46፡21
 8፡3 ዘ፡46፡21
 8፡4 2ሳሙ23፡9

8፡6 መሳ3፡12-30
 8፡12 ዕዝ2፡33፣
 ጎህ6፡2፣7፡37፣11፡35
 8፡13
 ኢሱ10፡12፣11፡22
 8፡29 ኢሱ9፡3

አዳር፣ ጌራ፣ አቢሁድ፣^ሐ አቢሱ፣ ናዕማን፣ አሐዋ፣ ⁵ጌራ፣ ሰፋፋ፣ ሐራም።
⁶በጌባ ይኖሩ የነበሩትና በኋላም በምርኮ ወደ መናሐት የተወሰዱት የኤሁድ ዘሮች እነዚህ ናቸው፤ ገናዕማን፣ አኪያ፣ ጌራ፣ በምርኮ ጊዜ እየመራ የወሰዱ ቸው የጸዛና የአሐሐድ አባት ጌራ ነበረ።
⁸ሰሐራይም ሚስቶቹን ሐሺምንና በዕራን ከፈታ በኋላ በሞዓብ ምድር ወንዶች ልጆች ወለደ። ፃከሚስቱ ከሐዴሽ ዮባ ብን፣ ዲብያን፣ ማሴን፣ ማልካምን፣ ¹⁰ይዑጽን፣ ሸክያንና ሚርማን ወለደ፤ እነዚህም የቤተ ሰብ አለቆች የነበሩ ልጆቹ ናቸው። ¹¹ሐሺም ከተባለች ሚስቱ አቢጡብና ኤልፍዓል የተባሉ ወንዶች ልጆች ነበሩት።
¹²የኤልፍዓል ወንዶች ልጆች፣ ዔቤር፣ ሚሻም እንዲሁም አኖንና ሎድ የተባሉ ከተሞችን ከነመንደሮቻቸው የቁረቁረ ሻሜድ፣ ¹³በኤሎን ይኖሩ ለነበሩ ቤተ ሰቦች አለቆችና የጋት ነዋሪዎችን አስወጥተው ያሳደዱ በሪዓና ሽማዕ።
¹⁴አሐዮ፣ ሻሻቅ፣ ይሬምት፣ ¹⁵ዝባድያ፣ ዓራድ፣ ዔድር፣ ¹⁶ሚካኤል፣ ይሸጳና ዮሐ የበሪዓ ወንዶች ልጆች ነበሩ።
¹⁷ዝባድያ፣ ሚሱላም፣ ሕዝቂ፣ ሐቤር፣ ¹⁸ይሸምራይ፣ ይዝሊያና ዮባብ የኤል ፍዓል ወንዶች ልጆች ነበሩ።
¹⁹ያቂም፣ ዝክሪ፣ ዘብዲ፣ ²⁰ኤሊዔናይ፣ ጸልታይ፣ ኤሊኤል፣ ²¹ዓዳያ፣ ብራያና፣ ሺምራት የሰሜኢ ወንዶች ልጆች ነበሩ።
²²ይሸጳን፣ ዔቤር፣ ኤሊኤል፣ ²³ዓብደን፣ ዝክሪ፣ ሐናን፣ ²⁴ሐናንያ፣ ኤላም፣ ዓን ቶትያ ²⁵ይፍይያና ፋኑኤል የሶሴቅ ወንዶች ልጆች ነበሩ።
²⁶ሸምሽራይ፣ ሸሃሪያ፣ ኅዩልያ፣ ²⁷ያሬ ሸያ፣ ኤልያስና፣ ዝክሪ የይሮሐም ወንዶች ልጆች ነበሩ።
²⁸እነዚህ ሁሉ በየትውልድ ሐረጋቸው የተቁጠሩ አለቆችና የቤተ ሰብ መሪዎች ሲሆኑ፣ የሚኖሩትም በኢየሩሳሌም ነበረ።
²⁹የገባዎን አባት። ይዲኤል፣ በገባዎን ኖረ፣ ሚስቱ መዓካ ትባል ነበር።
³⁰የበኩር ልጁም አብደን ይባል ነበር፤ የእርሱም ተከታዮች ዱር፣ ቂስ፣

^ሐ34 ወይም፣ ወንድሙ ሳሚር ርኦጋ
^ሐ3 ወይም፣ የሁድ አባት ጌራ
^ሐ29 አባት ማለት፣ የግዝጊት መሪ ወይም የጦር መሪ ማለት ነው።
^ሐ29 አንዳንድ የሱባዓ ሊቃናት ትርጉሞች (1 ዜና 9፡35 ይሙ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን ይዲኤል የሚለውን አይጨምርም

በአልፎ ነርፍሰ ልዩ፣³¹ ነርፍሰ፣ አሁን፣
 ዛሬና³² የሽምግ አባት ሚቅሎት
 ነበሩ። እነዚህም ከሥጋ ዘመዶቻቸው
 ጋር በኢየሩሳሌም ከተማ አቅራቢያ
 ይኖሩ ነበር።

³³ ነር ቂስን ወለደ፤ ቂስ ሳኦን ወለደ፤
 ሳኦንም የናታንን፣ ሜልኪሳን፣ አሚ
 ናዳብን፣ አስበአልን³⁴ ወለደ።

³⁴ የናታን ወንድ ልጅ
 መሪበአል³⁵፣ እርሱም ሚካን ወለደ።

³⁵ የሚካን ወንድ ልጆች፣
 ፒቶን፣ ሜሌክ፣ ታራዓ፣ አካዝ።

³⁶ አካዝ ይሆናል፤ ወለደ፤ ይሆናልም ዓሌ
 ሚትን፣ ዓዝሞትን፣ ዘምሪን ወለደ፤
 ዘምሪም ሞጸን ወለደ።³⁷ ሞጸ ቢንግን
 ወለደ፤ ቢንግ ረፋይን ወለደ፤ ረፋይ
 ኤልሞን ወለደ፤ ኤልሞንም ኤሴልን
 ወለደ።

³⁸ ኤሴል ስድስት ወንዶች ልጆች ነበሩት፤
 ስማቸውም፡-
 ዓዝራቃም፣ ቦክሩ፣ እስማኤል፣ ሸዓ
 ርያ፣ አብድዩ፣ ሐናን ይባላል፤ እነዚህ
 ሁሉ የኤሴል ልጆች ነበሩ።

³⁹ የወንድሙ የኤሴቅ ወንዶች ልጆች፣
 የበኩር ልጅ አላም፣ ሁለተኛ ልጅ
 ኢያስ፣ ሦስተኛ ልጅ ኤሊፋት።

⁴⁰ የአላም ልጆች በቀስት መንደፍ
 የሚችሉ ብርቱ ተዋጊዎች ነበሩ፤ እነ
 ርሱም ባጠቃላይ ቊጥራቸው አንድ
 መቶ ሃምሳ ወንዶች ልጆችና የልጅ
 ልጆች ነበሩት። እነዚህ ሁሉ የብ
 ንያም ትውልዶች ነበሩ።

9 እስራኤል ሁሉ በየትውልድ ሐረጋ
 ቸው ተቈጥረው ስማቸው በእስራኤል
 ነገሥታት መዝገብ ላይ ሰፈረ።

የኢየሩሳሌም ከተማ ሕዝብ

9:1-17 ተጓ ምብ - ነገ 11:3-19

የይሁዳ ሕዝብ ከፈጸሙት በደል የተ
 ነሣ ተማርከው ወደ ባቢሎን ተወሰዱ።
 ጊዛም መሪያ በየርስታቸውና በየከተሞ
 ቻቸው ተመልሰው የሰፈሩት ጥቂት እስራ
 ኤላውያን፣ ካህናት፣ ሌዋውያንና በቤተ
 መቅደሱ ውስጥ የጉልበት ሥራ የሚሠሩ
 አገልጋዮች ነበሩ።

³ በኢየሩሳሌም ይኖሩ የነበሩ የይሁዳ፣
 የብንያም፣ የኤፍሬምና የምናሴ ነገዶች
 የሚከተሉት ናቸው፤

⁴ ከይሁዳ ልጅ፣ ከፋራስ ዘሮች፣ የባኒ
 ልጅ፣ የአምሪ ልጅ፣ የያምሪ ልጅ፣
 የዓሚሁድ ልጅ ዑታይ።

⁵ ከሰሌናውያን፡-
 የበኩር ልጅ ዓሣያና ወንዶች ልጆቹ።

8:33
 14:49፣ 19:28
 8:34
 24:12፣ 4:19፣ 12:21፣ 7-14
 8:40 ዘገ-26:38
 9:1
 11:21፣ 10:11፣ 16:5፣ 25:11፣ 1:10፣ 12:38፣ 14:8፣ 15:3፣ 28:18፣ 14:19፣ 17:21፣ 21:5፣ 284:8፣ 2921:23፣ 21:5፣ 2:15፣ 3:7፣ 8:10፣ 3:16፣ 12:1፣ 13:4፣ 15:18፣ 16:24፣ 5፣ 28:23፣ 29:24፣ 30:1
 9:2 ኢሱዓ:27፣ ፀዝ2:43፣ 58:70፣ 8:20፣ 7:60
 9:4
 11:38፣ 29:46፣ 12

9:12
 ፀዝ2:38፣ 10:22፣ ነገ0:3፣ ኤር21:1፣ 38:1
 9:15
 21:5፣ 20:14፣ 7:11፣ 22
 9:16 ነገ12:28
 9:17
 ቊ፣ 22:11፣ 16:26፣ 1፣ 21:5፣ 8:14፣ 31:14፣ ፀዝ2:42፣ 7:45
 9:18
 11:5፣ 26:14፣ ሕዝ43:1፣ 46:1

6 ከዛራውያን፡-
 ይዑኤል፣
 የሕዝቡ ቊጥር ስድስት መቶ ዘጠና
 ነበረ።
 ከይሁዳ ነገድ የሰው ቊጥር ስድስት
 መቶ ዘጠና ነበር።

7 ከብንያምያን፡-
 የሐስኑአ ልጅ፣ የሆዳይዋ ልጅ፣ የሚ
 ሱላም ልጅ ሰሌ።⁸ የይሮሐም ልጅ
 ብኔያ፣ የሚክሪ ልጅ፣ የአዚ ልጅ
 ኤላ፣ የይብንያ ልጅ፣ የራጉኤል
 ልጅ፣ የሰፋ ጥያ ልጅ ሜሱላም።
 ፃበትውልድ ሐረግ መዝገቡ ላይ በተ
 ጻፈው መሠረት ከብንያም ነገድ የሕ
 ዝቡ ቊጥር ዘጠኝ መቶ ሃምሳ ስድ
 ስት ነበረ፤ እነዚህ ሁሉ ወንዶች
 የቤተ ሰብ አለቆች ነበሩ።

10 ከካህናቱ፡-
 ዮዳኤ፣ ዮአራብ፣ ያኪን፤
¹¹ የእግዚአብሔር ቤት አለቃ የሆነው
 የአኪሙብ ልጅ፣ የመራዮት ልጅ፣
 የሳደቅ ልጅ፣ የሚሱላም ልጅ፣
 የኬልቅያስ ልጅ ዓዛርያስ።

¹² የመልክያ ልጅ፣ የጳስኮር ልጅ፣ የይ
 ሮሐም ልጅ ዓዳያ፣ የኢሜር ልጅ፣
 የምሽላሚት ልጅ፣ የሚሱላም ልጅ፣
 የየሕዘራ ልጅ፣ የዓዳኤል ልጅ መዕሃይ።

¹³ የቤተ ሰብ አለቃ የነበሩት ካህናት
 ቊጥር አንድ ሺህ ሰባት መቶ ሥልሳ
 ነበረ፤ እነዚህም በእግዚአብሔር ቤት
 ለሚከናወነው አገልግሎት ብቁ ሰዎች
 ነበሩ።

14 ከሌዋውያን ወገን፡-
 ከሜራሪ ዘሮች የአሳብያ ልጅ፣ የዓ
 ዝሪቃም ልጅ፣ የአሱብ ልጅ ሸማያ፣
¹⁵ በቅበቃር፣ ኤሬስ፣ ጋላልና የአሳፍ
 ልጅ፣ የዝክሪ ልጅ፣ የሚካ ልጅ
 መታንያ።¹⁶ የኤደታም ልጅ፣ የጋ
 ላል ልጅ፣ የሰሙስ ልጅ አብድያ።
 እንዲሁም በነ ጦፋውያን ከተሞች
 የኖረው የሕልቃና ልጅ፣
 የአሳ ልጅ በራክያ።

¹⁷ የቤተ መቅደሱ በር ጠባቂዎች፡-
 ሰሌም፣ ዓቁብ፣ ጤልሞን፣ አሁን
 ንና ወንድሞቻቸው፣ አለቃቸውም
 ሰሌም ነበረ፤¹⁸ እርሱም በስተ ምሥ
 ራቅ በሚገኘው በንጉሡ በር እስካሁን

³⁰ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 11ኛ 9:36 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጡ ግን “ኔር” የሚለውን ስም አይጨምርም
³³ ኢሱዓ ስም በመባልም ይታወቃል
³⁴ ሚሪባቴ በመባልም ይታወቃል

ድረስ ተመድቦአል። እነዚህም የሌ
 ዋውያኑ ሰፈር በር ጠባቂዎች ነበሩ።
 19የቆሬ ልጅ የአብያሳፍ ልጅ፣ የቆሬ
 ልጅ ሰሎምና ከእርሱም ቤተ ሰብ
 የሆኑት ቆሬያውያን ወደ እግዚአብሔር
 ማደሪያ⁰ የሚያስገባውን በር ይጠብቁ
 እንደ ነበር ሁሉ፣ እነዚህም ወደ ቤተ
 መቅደሱ የሚያስገባውን በር ይጠብቁ
 ነበር።²⁰ በቀድሞ ጊዜ የበር ጠባቂ
 ዎቹ አለቃ የአልዓዛር ልጅ ፊንሐስ
 ነበር፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ ጋር
 ነበረ።²¹ ወደ መገናኛው ድንኳን የሚ
 ያስገባውን በር የሚጠብቀው ደግሞ
 የሚሱሳም ልጅ ዘካርያስ ነበረ።
²² መግቢያ በሮቹን እንዲጠብቁ የተመ
 ረጡት ባጠቃላይ ሁለት መቶ ዐሥራ
 ሁለት ነበሩ። እነርሱም በትውልድ ሐረ
 ጋቸው መሠረት በሚኖሩባቸው መንደ
 ሮች ተቈጥረው ተመዘገቡ፤ በር ጠባቂዎቹን
 በዚያ ቦታ ላይ የመደቡአቸው ዳዊትና
 ባለ ራእዩ ሳሙኤል ነበሩ።²³ የማደሪያ
 ውን ድንኳን ማለትም የእግዚአብሔርን
 ቤት የሚጠብቁትም እነርሱና ዘሮቻቸው
 ነበሩ።²⁴ በር ጠባቂዎቹም በምሥራቅ፣
 በምዕራብ፣ በሰሜንና፣ በደቡብ በሚገኙት
 በአራቱም ማዕዘኖች ላይ ነበሩ።²⁵ ወንድ
 ሞቻቸውም በየመንደሮቻቸው ሆነው በየጊ
 ዜው እየወጡ የጥበቃውን ሥራ ሰባት
 ሰባት ቀን ያግዙአቸው ነበር።²⁶ ሌዋውያን
 የነበሩት አራቱ የበር ጠባቂ አለቆች ግን
 በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሚገኙትን
 ክፍ ሎችና ግምጃ ቤቶች በኅላፊነት ይጠ
 ብቁ ነበር።²⁷ የጥበቃውን ሥራ
 የሚያከናውኑት እነርሱ በመሆናቸው
 የሚያድሩትም በዚያው በእግዚአብሔር ቤት
 አካባቢ ነበር፤ ጠዋት
 ጠዋትም ደጃቹን የሚከፍቱት እነርሱ
 ነበሩ።²⁸ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ለቤተ
 መቅደሱ አገልግሎት የሚውሉ ዕቃዎችን
 በኅላፊነት ይጠብቁ ነበር፤ ዕቃዎቹም በሚ
 ገቡበትና በሚወጡበት ጊዜ ሁሉ ይቁጥሩ
 ነበር፤²⁹ ሌሎቹ ሌዋውያን ደግሞ ዕቃዎቹንና
 የቤተ መቅደሱን ንዋያተ ቅድሳት፣ ዱቄ
 ቱን፣ የወይን ጠጅን፣ የወይራ ዘይቱን፣ ዕ
 ጣኑን፣ የሽቱውን ቅመማ ቅመም እንዲጠ
 ብቁ ተመድበው ነበር።³⁰ ከካህናቱም አን
 ዳንዶቹ የሽቱውን ቅመማ ቅመም ይለው
 ሱና ያዘጋጁ ነበር።³¹ የቆሬያዊው የሰ
 ሌም በኩር ልጅ ሌዋዊው ማቲትያ የቀኑ
 ርባኑን እንጀራ የመጋገር ኅላፊነት ተሰ
 ጥቶት ነበር።³² በየሰንበቱ ለሚዘጋጀው ገጸ
 ኅብስትም ኅላፊነቱ የተሰጠው ከቀዳታው
 ያን ወንድሞቻቸው መካከል ለአንዳንዶቹ

9፥19 ኤር35፥4
 9፥20 ዘኁ25፥11
 9፥21 1ዜ526፥2፥14
 9፥22 ቀኑ17፥1፥ሳሙ9፥9
 9፥25 2ኃ711፥5
 9፥26 1ዜ526፥22
 9፥27 ዘኁ3፥38፥
 ኢሳ22፥22
 9፥29 ዘኁ3፥28፥
 1ዜ523፥29
 9፥30 ዘዐ30፥25
 9፥32 ዘሌ24፥5-
 8፥1ዜ523፥29፥
 2ዜ513፥11

ነበር።
³³ የሌዋውያን ቤተ ሰብ አለቆች የነበሩት
 መዘምራት ደግሞ በቤተ መቅደሱ ክፍሎች
 ውስጥ እንዲኖሩና ከሌላው ሥራ ሁሉ ነጻ
 እንዲሆኑ ተደርጎ ነበር፤ ምክንያቱም
 ቀንና ሌሊት የሚሠሩት ሥራ ነበራቸው።
³⁴ እነዚህ ሁሉ የሌዋውያን ቤተ ሰብ አለ
 ቆች ሲሆኑ፣ በትውልድ ሐረጋቸው መሠ
 ረት ተመዘገቡ፤ የሚኖሩትም በኢየሩሳ
 ሌም ነበረ።
የሳኦል ትውልድ ሐረግ
 9፥34-44 ተጓ ምብ -1 ዜና 8፥28-38
³⁵ የገባዎን አባት⁺ ይዲኤል የሚኖረው
 በገባዎን ነበረ፤
 የሚስቱም ስም መዓካ ይባላል።³⁶ የበ
 ኩር ልጅ ዓብደን ሲሆን፣ የእርሱም
 ተከታዮች ዱር፣ ቂስ፣ በአል፣ ኔር፣
 ናዳብ፣³⁷ ጌይር፣ አሁዮ፣ ዛኩር፣
 ማቅሎት ነበሩ።³⁸ ማቅሎት ሳምአን
 ወለደ፤ እነርሱም ከዘመዶቻቸው ጋር
 በኢየሩሳሌም አቅራቢያ ይኖሩ ነበር።
³⁹ ኔር ቂስን ወለደ፤ ቂስ ሳኦልን ወለደ፤
 ሳኦል ዮናታን፣ ማልኪሳን፣ አሚናዳ
 ብን፣ አስበአልን^ቸ ወለደ።
⁴⁰ የዮናታን ወንድ ልጅ፣
 መሪበአል^ገ ነው፤ መሪበአል ሚካን
 ወለደ።
⁴¹ የሚካ ወንዶች ልጆች፣
 ፒቶን፣ ሚሌክ፣ ታራዓ፣ አካዝ።
⁴² አካዝ የዕራን ወለደ፤ የዕራም ናሌሜ
 ትን፣ ዓዝሞትን፣ ዘምሪን ወለደ፤
 ዘምሪም ሞጸን ወለደ።⁴³ ሞጸም ቢን
 ዓን ወለደ፤ ልጁ ረፋዩ ነበረ፤ ልጁ
 ኤልዓሣ፣ ልጁ ኤሴል።
⁴⁴ ኤሴል ስድስት ወንዶች ልጆች ነበሩት፤
 ስማቸውም፡-
 ዓዝሪቃም፣ ቦክሩ፣ እስማኤል፣ ሸዓርያ፣
 አብድዩ፣ ሐናን እነዚህ የኤሴል
 ወንዶች ልጆች ናቸው።
ሳኦል ራሱን ገደለ
 10፥1-12 ተጓ ምብ -14ሙ 31፥1-13፥ 2ሳሙ 1፥4-12
10 ከዚህ በኋላ ፍልስጥኤማውያን
 እስራኤልን መውጋት ጀመሩ፤
 እስራኤላውያንም ከፊታቸው ሸኩ፣ ብዙዎች
 በጊልቦዓ ተራራ ላይ ሞቱ።² ፍልስጥኤ
 ማውያን ሳኦልንና ልጆቹን ይበልጥ አሳደዱ
⁰19 በዚህ በቀጥታ 21 እና 23 ላይ ቤተ መቅደሱን
 ያመለክታል።
⁺35 አባት ማለት፣ የግዝራሰሰ መሪ ወይም፣ የጦር መሪ
 ማለት ነው።
^፯39 ኢፕሞቪት በመባልም ይታወቃል።
^፺40 ሚሪባቱ በመባልም ይታወቃል።

9፥33 1ዜ56፥31፥25፥1-
 31፥2ዜ55፥12፥
 መዝ134፥1
 9፥35 1ዜ58፥29
 9፥39 1ሳሙ9፥1፥
 13፥22፥
 2ሳሙ2፥8፥1ዜ58፥33
 9፥40 2ሳሙ4፥4

አቸው፤ የሳኦልንም ልጆች የናታንን፤ አሚ ናዳብንና ሜልኪሳን ገደሉ፤ ሳኦል በተ ሰለፈበት ግንባር ውጊያው በረታ፤ ቀስተኞ ችም አግኝተው አቁሰሉት።

⁴ሳኦል ጋሻ ጃግሬውን፤ “እነዚህ ሸለፈታ ሞች መሳሰሉት እንዳያደርጉኝ ሰይፍህን መዝዘህ ውጋኝ” አለው።

ጋሻ ጃግሬው ግን እጅግ ፈርቶ ስለ ነበር አልደፈረም፤ ስለዚህ ሳኦል በገዛ ሰይፍ ላይ ወድቆ ሞተ። ⁵ጋሻ ጃግሬውም ሳኦል መሞቱን ሲያይ፤ እርሱም በሰይፍ ላይ ወድቆ ሞተ። ⁶ስለዚህ ሳኦልና ሦስት ልጆቹ ሞቱ፤ ቤተ ሰዎቹም ሁሉ አብረው ሞቱ።

⁷በሸለቆው ውስጥ የነበሩት እስራኤላውያን ሁሉ ሰራዊቱ እንደ ሸሸ፤ ሳኦልና ልጆቹም እንደ ሞቱ ባዩ ጊዜ ከተሞቻቸውን ለቀው ሸሹ፤ ፍልስጥኤማውያንም መጥተው ከተሞቹን ያዙ።

⁸በማግሥቱ ፍልስጥኤማውያን የሞቱትን ለመግፈፍ ሲመጡ፤ ሳኦልና ልጆቹ በጊልቦን ተራራ ላይ ወድቀው አገኙአቸው። ⁹ሳኦልን ከገፈፉ፤ ራሱን ከቁረጡና መሣሪያውንም ከወሰዱ በኋላ፤ ለአማልክ ቶቻቸውና ለሕዝቡ የምሥራቹን እንዲነገሩ ወደ መላው የፍልስጥኤም ምድር መልክተኞችን ላኩ። ¹⁰ከዚያም መሣሪያውን በአማልክቶቻቸው ቤተ ጣዖት አኖሩ፤ ራሱንም በዳጎን ቤተ ጣዖት ውስጥ አንጠለጠሉት።

¹¹የኢያቢስ ገለጻድ ነዋሪዎች ሁሉ ፍልስጥኤማውያን በሳኦል ላይ ያደረጉትን በሰሙ ጊዜ፤ ¹²ብርቱ የሆኑ ሰዎች ሄደው የሳኦልንና የልጆቹን ሬሳ አንገሥተው ወደ ኢያቢስ አመጡ፤ ዐጽማቸውንም ኢያቢስ ውስጥ በሚገኘው ትልቁ ዛፍ ሥር ቀበሩ፤ ከዚያም ሰባት ቀን ጸሙ።

¹³ሳኦል እግዚአብሔርን ስላልታዘዘ ሞተ፤ የእግዚአብሔርን ቃል አልጠበቀም፤ ይልቁንም ከሙታን ጠሪ ምክርን ጠየቀ፤ ¹⁴ይህን ከእግዚአብሔር አልጠየቀም፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ገደለው፤ መንግሥቱንም ወደ እሴይ ልጅ ወደ ዳዊት እንዲተላለፍ አደረገ።

ዳዊት በእስራኤል ላይ ነገሠ

11፡1-3 ተጓ ምብ - 2ሳሙ 5፡1-3

11 እስራኤል ሁሉ በኬብሮን ወደ ዳዊት መጥተው እንዲህ አሉት፡፡ “እነሆ፤ እኛ የገዛ ሥጋህና ደምህ ነን፤ ጋብቀደመው ዘመን ሳኦል ንጉሥ ሆኖ ሳለ እስራኤልን ወደ ጦርነት የምትመራ አንተ

10፡10 መሳ16፡23
10፡11 መሳ21፡8
10፡13
ዘሌ19፡31+20፡6፤
ዘጸ18፡9-14፤
1ሳሙ 13፡13፤
2ሳሙ1፡1፤
ዘኖ5፡25
10፡14
1ሳሙ13፡14፤
ዘኖ12፡23
11፡1
ዘኖ13፡18+23፡19፤
1ዜኖ9፡1
11፡2
1ሳሙ18፡5፤16፤1ዜኖ5፤
5፤2፤መዝ78፡1፤
ማ፡4፡2፡6

ነበርህ፤ እግዚአብሔር እምላክህም፤ ‘ሕዝቤን እስራኤልን የምትጠብቅ አንተ ነህ፤ ንጉሣቸውም ትሆናለህ’ ብሎሃል” ።

³የእስራኤል ሽማግሌዎች ሁሉ ንጉሥ ዳዊት ወዳለበት ወደ ኬብሮን መጡ፤ ዳዊትም በኬብሮን በእግዚአብሔር ፊት ከእነርሱ ጋር ቃል ኪዳን ገባ። እግዚአብሔር በሳሙኤል አማካይነት በሰጠው ተስፋ መሠረት ዳዊትን ቀብተው በእስራኤል ላይ አነገሡት።

ዳዊት ኢየሩሳሌምን ድል አደረገ

11፡4-9 ተጓ ምብ - 2ሳሙ 5፡6-10

⁴ዳዊትና እስራኤላውያን ሁሉ ኢያቢስ ወደምትባለው ወደ ኢየሩሳሌም ሄዱ። በዚያም የሚኖሩ ኢያቢሳውያን ⁵ዳዊትን “ወደዚህ ፈጽሞ አትገባም” አሉት፤ ዳዊት ግን የጽዮንን ምሽግ ያዘ፤ እርሷም የዳዊት ከተማ ናት።

⁶ዳዊትም፤ “ኢያቢሳውያንን ቀድሞ የሚወጋ ሰው የሰራዊቱ አዛዥ ይሆናል” አለ፤ ስለዚህ የጽዮን ልጅ ኢዮአብ በመጀመሪያ ወጣ፤ እርሱም አዛዥ ለመሆን በቃ።

⁷ከዚያም ዳዊት መኖሪያውን በዐምባዬቱ ውስጥ አደረገ፤ ከዚህም የተነሣ የዳዊት ከተማ ተባለች። ⁸ዳዊትም ከሚሎጀምሮ የከተማዬቱን ዙሪያ ቅጥር ሠራ፤ ኢዮአብ ደግሞ የቀረውን የከተማዬቱን ክፍል መልሶ ሠራ። ⁹እግዚአብሔር ጸባ እታ ከእርሱ ጋር ስለ ነበር ዳዊት በየጊዜው እየበረታ ሄደ።

የዳዊት ኅያላን ሰዎች

11፡10-41 ተጓ ምብ - 2 ሳሙ 23፡8-39

¹⁰የዳዊት ኅያላን ሰዎች አለቆች እነዚህ ናቸው፤ እነርሱም እግዚአብሔር በሰጠው ተስፋ መሠረት መንግሥቱ በምድሪቱ ሁሉ ትስፋ ዘንድ ከሌሎቹ እስራኤላውያን ጋር ሆነው ለመንግሥቱ ብርቱ ድጋፍ ሰጡ። ¹¹የዳዊት ኅያላን ሰዎች ስም ዝርዝር ይህ ነው።

ሐክሞናዊው ያሹብዓም የጦር መኮንኖች አለቃ ነበረ፤ እርሱም ጦሩን አንገሥቶ በአንድ ጊዜ ሦስት መቶ ሰው ገደለ።

¹²ከእርሱም ቀጥሎ ከሦስቱ ኅያላን አንዱ የሆነው የአሆሃዊው የዱዲ ልጅ አልዓዛር ነው፤ ¹³እርሱም ፍልስጥኤማውያን ለጦር ነት በተሰበሰቡ ጊዜ በፈስደሚም ከዳዊት ጋር አብሮ ነበረ፤ ገብስ በሞላበት የእርሻ ቦታ ወታደሮቹ ከፍልስጥኤማውያን ፊት ሸሹ። ¹⁴ይሁን እንጂ በእርሻው መካከል ቦታ ይዘው ስለ ነበረ ፍልስጥኤማውያንን ገደሉ፤

¹¹ መሳ ወይም እንደ አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች፤ **ሦስት** (እንዲሁም 2ሳሙ 23፡8 ይላሉ

11፡3
1ሳሙ16፡1-13
11፡4
ዘኖ10፡16፤15፡18-
21፤ኢሰ3፡10፤15፡8
11፡6 2ሳሙ2፡13
11፡8
2ሳሙ5፡9፤ዘኖ32፡5
11፡9
ኦስ 9፡4
11፡10
ቀ*1፡1ዜኖ12፡23
11፡11
2ሳሙ17፡10
11፡14 ዘሰ14፡30፤
1ሳሙ 11፡13

እግዚአብሔርም ታላቅ ድል ሰጣቸው።

¹⁵ከፍልስጥኤማውያን ሰራዊት ጥቂቱ በራፋይም ሸለቆ ሰፍሮ ሳለ፣ ከሰላሳዎቹ አለቆች ሦስቱ ዳዊትን ለመገናኘት በዓ ዶላም ዋሻ አጠገብ ወደሚገኘው ወደ ዐለቱ ወረዳ። ¹⁶በዚያን ጊዜ ዳዊት በምሽጉ ውስጥ ነበረ፤ የፍልስጥኤማውያን ሰራዊት ደግሞ በቤተሉሔም ነበረ። ¹⁷ዳዊትም ውሃ ፈልጎ ነበርና፤ “ከቤተ ሉሔም በር አቅራቢያ ከሚገኘው ጉድጓድ የምጠጣው ውሃ ማን ባመጣልኝ?” አለ። ¹⁸በዚህ ጊዜ ሦስቱ የፍልስጥኤማውያንን ሰራዊት ጥሰው በ ማለፍ በቤተሉሔም በር አጠገብ ከሚገኘው ጉድጓድ ውሃ ቀድተው ለዳዊት አመጡለት፤ እርሱ ግን ሊጠጣው ስላልፈለገ በእግዚአብሔር ፊት አፈሰሰው፤ ¹⁹ከዚያም “ይህን ከማድረግ እግዚአብሔር ይጠብቀኝ፤ ይህ በሕይወታቸው ቁርጠው የሄዱትን የእነዚህን ሰዎች ደም እንደ መጠጣት አይደለምን?” አለ። ይህን ለማምጣት በሕይወታቸው ቁርጠው ስለ ነበር፣ ዳዊት ሊጠጣው አልፈለገም።

ሦስቱ ኅያላን ሰዎች የሠሩት ይህንን ነበር።

²⁰የኢዮአብ ወንድም አባሳ የሦስቱ አለቃ ነበረ። እርሱም ጦሩን አንጎሥቶ ሦስት መቶ ሰዎች ገደለ፤ ከዚህም የተነሣ እንደ ሦስቱ ሁሉ ዝነኛ ሆነ። ²¹ከሦስቱ አንዱ ሆኖ ባይቁጠርም እንኳ፤ እጥፍ ክብር አገኘ፤ አዛዦቻቸውም ሆነ።

²²ከቀብስኤል የመጣውና ታላቅ ጀብዱ የሠራው የዮዳል ልጅ በናያስ ብርቱ ተዋጊ ነበረ። እርሱም እጅግ የታወቁ ሁለት የሞ አብ ሰዎችን ገደለ። እንዲያውም አንድ ጊዜ በረዶ ምድርን በሸፈነበት ቀን ወደ አንድ ጉድጓድ ወርዶ አንበሳ ገደለ። ²³ደግሞም ቁመቱ አምስት ክንድ፣ የሆነ አንድ ግብፃዊ ገደለ፤ ግብፃዊው የሸማኔ መጠቅለያ የመሰለ ጦር በእጁ ቢይዝም፣ በናያስ ግን ቆመጥ ይዞ ገጠመው፤ ከግብፃዊው እጅ ጦሩን ነጥቆ በገዛ ጦሩ ገደለው። ²⁴የዮዳል ልጅ በናያስ የፈጸመው ጀብዱ ይህ ነበር፤ እርሱም እንደ ሦስቱ ኅያላን ዝነኛ ሆነ። ²⁵ከሰላሳዎቹም ይልቅ የበለጠ ክብር ተገኝቶ ይሁን እንጂ ክሦስቱ አንዱ አልነበረም፤ ዳዊትም የክብር ዘቡ አጥኝቶ አደረገው።

²⁶ኅያላንም እነዚህ ነበሩ፤

- የኢዮአብ ወንድም አሣሄል፣
- የቤተሉሔሙ የዱዲ ልጅ ኤልያናን፣
- ግሮራዊው ሳሞት፣ ፊሎናዊው ሴሌድ፣
- ጸዮቴቀሩሕ ሰው የሆነው የዲስካ ልጅ፣

11፥15 1ዜና14፥9፣ አሳ 17፥5
 11፥16 2ሳሙ5፥17
 11፥18 ዘጳ12፥16
 11፥20 1ሳሙ26፥6
 11፥22 ኢሱ15፥21፣ 1ሳሙ17፥36
 11፥23 1ሳሙ17፥7
 11፥26 2ሳሙ2፥18

ዒራስ፣ የዓናቶቱ ሰው አቢዔዜር፣
²⁹ኩሳታዊው ሴቤካይ፣
 አሆሃዊው ዔላይ፣
³⁰ጎጦፋዊው ማህራይ፣
 የነጦፋዊው የበዓና ልጅ ሔሌድ፣
³¹ከብንያም ወገን የጊብዓ ሰው የሆነው የሪባይ ልጅ ኤታይ፣
 ጲርዓቶናዊው በናያስ፣
³²የገዓስ ሸለቆዎች ሰው የሆነው ኡሪ፣
 ዓረባዊው አቢኤል፣
³³ባሕሩማዊው ዓዝሞት፣
 ሰዓልቦናዊው ኤሊያሕባ፣
³⁴የጊዞናዊው የአሳን ልጆች፣
 የሃራራዊው የሻጌ ልጅ ዮናታን፣
³⁵የሃራራዊው የሳኮር ልጅ አሐአም፣
 የኡር ልጅ ኤሊፋል፣
³⁶ምኪራታዊው አፌር፣
 ፍሎናዊው አኪያ፣
³⁷ቀርሚሎሳዊው ሐጽሮ፣
 የኤዝባይ ልጅ ነዕራይ፣
³⁸የናታን ወንድም ኢዮኤል፣
 የሃገሪ ልጅ ሚብሐር፣
³⁹አሞናዊው ጼሌቅ፣
 የጽሩያ ልጅ የኢዮአብ ጋሻ ጃግሬ ቤሮ ታዊው ነሃራይ፣
⁴⁰ይትራዊው ዒራስ፣
 ይትራዊው ጋራብ፣
⁴¹ኬጢያዊው አርዮ፣
 የአሕላይ ልጅ ዛባድ፣
⁴²የሮቤላዊው የሸዛ ልጅ ዓዲና፣
 እርሱም የሮቤላውያንና አብረውት ለነበሩት የሰላሳ ሰዎች አለቃ ነበረ።
⁴³የማዕከል ልጅ ሐናን፣
 ሚትናዊው ኢዮሣፍጥ፣
⁴⁴አስታሮታዊው ያዝያ፣ የአሮጌራዊው የኮታም ልጆች ሻማና ይዲኤል፣
⁴⁵የሺምሪ ልጅ ይዲኤል፣
 ወንድሙም ቴዳዊው ዮሐ፣
⁴⁶መሐዋዊው ኤሊኤል፣
 የኤልነም ልጆች ይሪባይና ዮሻውያ፣
 ሞዓባዊው ይትማ፣
⁴⁷ኤሊኤል፣ የቤድና ምጸባዊው የዕሢኤል።

ከዳዊት ጋር የተቀላቀሉ ተዋጊዎች

12 ዳዊት ከቂስ ልጅ ከሳኦል ፊት ሸሽቶ በጸቅላግ ሳለ ወደ እርሱ የመጡት ሰዎች እነዚህ ናቸው፤ እነርሱም በጦርነቱ ላይ ከረዱት ተዋጊዎች መካከል ነበሩ። ስዎቹ ቀስተኞች ሲሆኑ፣ በቀኝም ሆነ በግራ እጃቸው ፍላጻ መወርወርና ድንጋይ መወንጨፍ የሚችሉ ነበሩ።

²³ 2.3 ሚትር ያህል ነው።

11፥27 1ዜና27፥8
 11፥28 1ዜና27፥12
 11፥29 ሳሙ21፥18
 11፥31 መሳ12፥13፣1ዜና27፥14
 11፥41 2ሳሙ11፥6፣1ዜና2፥36
 11፥44 ዘጳ1፥4
 12፥1 ኢሱ15፥31
 12፥2 መሳ3፥15፣2ሳሙ3፥19

እነርሱም ከብንያም ነገድ የሆነው የሳኦል ሥጋ ዘመዶች ነበሩ፤

³አለቃቸው አሒዔዝር ነበረ፤ ከእርሱም በኋላ ኢዮአስ ነበረ፤ ሁለቱም የጊብዓዊው የሸማዓ ልጆች ነበሩ፤ የግዝ ሞት ልጆች ይዝኤልና ፋሌጥ፤ በራኪያ፤ ዓናቶታዊው ኢዩ፤ ፋገባዎናዊው ሰማያስ ከሠላሳዎቹ መካከል ኅያልና የሠላሳዎቹም መሪ ነበረ፤ ኤርምያስ፤ የሕዚኤል፤ ዮሐናን፤ ገድሮታዊው የዛባት፤ ⁵ኤሉዛይ፤ ኢያራሙት፤ በዓልያ፤ ሰማራያ፤ ሐሩፋዊው ሰፋጥያስ፤ ፊጫዎውያን-ሕልቃና፤ ይሺያ፤ ዓዘርኤል፤ የዛር፤ ያሸብዓም፤ ገግጊር ሰው ከሆነው ደግሞ የይሮሐም ልጆች የዔላና ዝባድያ።

⁸ዳዊት በምድረ በዳ በሚገኘው ምሽጉ ውስጥ ሳለ፤ ከጋድ ነገድ የሆኑ ሰዎች መጥተው የእርሱን ሰራዊት ተቀላቀሉ፤ እነርሱም ለውጊያ የተዘጋጁ ጋሻና ጦር ለመያዝ የሚችሉ ብርቱ ተዋጊዎች ነበሩ፤ ፊታቸው እንደ አንበሳ ፊት የሚያስፈራና በየተራራውም ላይ እንደሚዘል ሚዳቋ ፈጣኖች ነበሩ።

⁹የእነዚህም አለቃ ዔዴር ነበረ፤

ሁለተኛው አዛዥ አብድዌ፤ ሦስተኛው ኤልያብ፤

¹⁰አራተኛው መስመና፤ አምስተኛው ኤርምያስ፤

¹¹ስድስተኛው ዓታይ፤ ሰባተኛው ኢሊኤል፤

¹²ስምንተኛው ዮሐናን፤

ዘጠነኛው ኤልዛባድ፤

¹³ዐሥረኛው ኤርምያስ፤ ዐሥራ አንደኛው መክባናይ።

¹⁴እነዚህ ጋዳውያን የጦር አዛዦች ነበሩ፤ ከእነርሱ ታናሽ የሆነው እንደ መቶ፤ ታላቅ የሆነው ደግሞ እንደ ሺህ አለቃ ይቆጠር ነበር። ¹⁵በመጀመሪያው ወር የዮርዳኖስ ወንዝ ከአፍ እስከ ገደፍ ሞልቶ ሳለ፤ ወንዙን ተሻግረው በስተ ምሥራቅና በስተ ምዕራብ ሽለቆዎች ይኖሩ የነበሩትን ሁሉ ከዚያ ያባረሩት እነዚህ ሰዎች ነበሩ።

¹⁶ሌሎች ከብንያምና ከይሁዳም ወገን የሆኑ ሰዎች ዳዊት ወደሚገኝበት ምሽግ መጡ። ¹⁷ዳዊትም እነዚህን ሰዎች ሊቀበል ወጥቶ እንዲህ አላቸው፤ የመጣችሁት ልትረዱኝና በሰላም ከሆነ፤ ከእኔ ጋር እንድትሰለፉ ልቀበላችሁ ዝግጁ ነኝ፤ ነገር ግን እጄ ከበደል ገደብ ሆኖ ሳለ፤ ለጠላቶቼ አሳልፋችሁ ልትሰጡኝ ከሆነ፤ የአባቶቻችን አምላክ ይመልከተው፤ ይፈረደ

12፡4 ኢ.ሱ.15፡36
12፡7 ኢ.ሱ.15፡58
12፡8 ዘ፡30፡11፤24፡2፤1
8፡17፡10
12፡14 ዘ፡26፡8፤ ዘ፡32፡30
12፡15 ኢ.ሱ.3፡15
12፡16 24፡3፡19

12፡18 መ፡3፡10፤14፡25፡5-6፤24፡17፡25፤1ዜ.5
28፡12፤2ዜ.5፡15፡1፤ 320፡14፤24፡20
12፡19 14፡29፡2-11
12፡20 14፡27፡6
12፡23 14፡16፡1፤ 24፡3፡4፤ 1ዜ.5፡10፡14፡11፡10
12፡28 1ዜ.5፡8፡15፡11፡16፤ 39፡27፡17
12፡29 24፡2፡8-9፡13፡19

ውም”።

¹⁸ከዚያም የእግዚአብሔር መንፈስ በሠላ ሳዎቹ አለቃ በዓማገይ ላይ ወረደ፤ እርሱም እንዲህ አለ፤

“ዳዊት ሆይ፤ እኛ የአንተ ነን፤

የእሴይ ልጅ ሆይ፤ እኛ ከአንተ ጋር ነን፤

ሰላም ፍጹም ሰላም ለአንተ ይሁን፤

አንተን ለሚረዱም ሁሉ ሰላም ይሁን፤

አምላክህ ይረዳሃልና”።

ስለዚህ ዳዊት ተቀበላቸው፤ የሰራዊቱም አለቃ አደረጋቸው።

¹⁹ዳዊት ከፍልስጥኤማውያን ጋር ተባብሮ ሳኦልን ለመውጋት በሄደ ጊዜ፤ ከምናሴ ነገድ የሆኑ ጥቂት ሰዎች ከድተው ከዳዊት ሰራዊት ጋር ተቀላቀሉ። እርሱ ግን ርዳታ አላደረገላቸውም፤ ምክንያቱም የፍልስጥኤማውያን ገዦች ምክር ካደረጉ በኋላ እንዲህ ሲሉ ልከውት ነበር፤ “ከድቶ ወደ ጌታው ወደ ሳኦል ቢሄድ እኛን ያስጨርሰናል”። ²⁰ዳዊት ወደ ጌታላማ በሄደ ጊዜ ከድተው ወደ እርሱ የተቀላቀሉ የምናሴ ነገድ ሰዎች እነዚህ ነበሩ፤ ዓድና፤ የዛባት፤ ይዲኤል፤ ሚካኤል፤ የዛባት፤ ኤሊሁ፤ ጸልታይ፤ እነዚህ በምናሴ ግዛት ሳሉ የሻለቆች ነበሩ። ²¹ሁሉም ብርቱ ተዋጊዎችና በዳዊትም ሰራዊት ውስጥ አዛዦች ስለ ነበሩ፤ አደጋ ጣዮችን በመውጋት ረዱት። ²²ሰራዊቱም እንደ እግዚአብሔር ሰራዊት እስኪሆን ድረስ፤ ዳዊትን ለመርዳት በየዕለቱ ብዙ ሰዎች ይሳርፉ ነበር።

ሌሎችም በኩብርን የዳዊትን ሰራዊት ተቀላቀሉ

²³እግዚአብሔር ለዳዊት በገባለት ቃል ኪዳን መሠረት የሳኦልን መንግሥት አንሥተው ለእርሱ ለመስጠት ዳዊት ወደ ሚገኝበት ወደ ኬብርን የመጡት ሰዎች ቀጥሮ ይህ ነው፤

²⁴ጋሻና ጦር አንግበው ለጦርነት የተዘጋጁት የይሁዳ ሰዎች ስድስት ሺህ ስምንት መቶ፤

²⁵ከስምያን ነገድ ለጦርነት ዝግጁ የሆኑ ሰባት ሺህ አንድ መቶ።

²⁶ከሌዊ ነገድ አራት ሺህ ስድስት መቶ፤ ²⁷የአሮን ቤተ ስብ መሪ የሆነውን የዳዊትን ጨምሮ ሦስት ሺህ ሰባት መቶ ሰዎች፤ ²⁸ወጣቱ ብርቱ ተዋጊ ጸድቅና ከቤተ ሰቡ ሃያ ሁለት የጦር አለቆች፤

²⁹የሳኦል ሥጋ ዘመድ የሆኑ የብንያም ሰዎች ሦስት ሺህ፤ ከእነዚህም አብዛ

²² ወይም፣ ታላቅና ገደል ሰራዊት

ኞቹ እስከዚያ ጊዜ ድረስ ለሳኦል ቤት ታማኝ ነበሩ።

³⁰ከኤፍሬም ሰዎች በጎሣዎቻቸው ዘንድ ታዋቂ የሆኑ ብርቱ ተዋጊዎች ሃያ ሺህ ስምንት መቶ።

³¹ከምናሴ ነገድ እኩሌታ ዐሥራ ስም ንት ሺህ ሰዎች፤ እነርሱም ዳዊትን ለማንገሥ በየሰማቸው ተጽፈው የመጡ ነበሩ።

³²ዘመኑን የተረዱና እስራኤላውያንም ምን ማድረግ እንደሚገባቸው የተገነ ዘቡ የይሳኮር ሰዎች ሁለት መቶ አለቆች፤ በእነርሱም ሥር ሆነው የሚ ታዘዙ ዘመዶቻቸው።

³³ልምድ ያላቸው፣ በሁሉም ዐይነት መሣሪያ ለመዋጋት የተዘጋጁና ዳዊትን ለመርዳት የመጡት መንታ ልብ የሌላቸው የዛብሎን ሰዎች ሃምሳ ሺህ።

³⁴ከንፍታሌም ሰዎች አንድ ሺህ የጦር አለቆች፤ ከእነርሱም ጋር ጋሻና ጦር የያዙ ሠላሳ ሰባት ሺህ ሰዎች።

³⁵ከዳን ሰዎች ለጦርነት የተዘጋጁ ሃያ ስምንት ሺህ ስድስት መቶ።

³⁶ከአሴር ሰዎች ልምድ ያላቸውና ለጦርነት የተዘጋጁ ወታደሮች አርባ ሺህ።

³⁷ከምሥራቅ የርዳኖስ ከሮቤል፣ ከጋድና ከምናሴ ነገድ እኩሌታ ልዩ ልዩ ዐይነት መሣሪያ የታጠቁ አንድ መቶ ሃያ ሺህ ሰዎች።

³⁸እነዚህ ሁሉ በሰራዊቱ ውስጥ ለማገገ ልገልገል ፈቃደኞች የሆኑ ተዋጊዎች ናቸው፤ ወደ ኬብሮን የመጡትም ዳዊትን በእስራኤል ሁሉ ላይ ለማንገሥ ወስነው ስለ ነበር ነው። የቀሩትም እስራኤላውያን ሁሉ ዳዊትን ለማንገሥ በአንድ ሐሳብ ጸኑ። ³⁹የሚያስፈልጋቸውንም ቤተ ሰቦቻቸው አዘጋጅተውላቸው ስለ ነበር፤ ሰዎቹ እየበሉና እየጠጡ ከዳዊት ጋር ሦስት ቀን ቈዩ። ⁴⁰እንዲሁም ሩቅ ከሆነው ከይሳኮር፣ ከዛብሎንና ከንፍታሌም አገር ሳይቀር ጎረቤቶቻቸው በአህያ፣ በግመል፣ በበቅሎና በበሬ ጭነው ምግብ አመጡላቸው፤ በእስራኤል ታላቅ ደስታ ስለ ሆነ ዱቄት፣ የበለስና የዘቢብ ጥፍጥፍ፣ የወይን ጠጅ፣ የወይራ ዘይት፣ የቀንድ ከብትና በጎች በገፍ ቀርበው ነበር።

የታቦቱ መመለስ

13፡1-14 ተጓ ምብ -2 ሳሙ6፡1-11

13 ዳዊትም ሻለቆችና መቶ አለቆች ከሆኑት የጦር ሹማምቱ ሁሉ ጋር

12፡32 እስ1፡13
12፡38 1ዜ59፡1
12፡39
2ሳሙ3፡20፤
ኢሳ25፡6-8
12፡40
1ሳሙ25፡18፤
2ሳሙ16፡1፤17፡29፤
1ዜ59፡22

13፡3
1ሳሙ7፡1-2፤
2ዜ5 1፡5
13፡5ዘጎ፡13፡21፤
ኢሳ13፡3፤1ሳሙ7፡2፤
1ዜ511፡1፤15፡3
13፡6 ዘፀ25፡22፤
ኢሳ15፡9፤2ሳሙ19፡15
13፡7 1ሳሙ7፡1
13፡8
1ዜ515፡16፤19፡24፤2
ዜ55፡12፤መገ9፡2፤3
13፡10
ዘለ10፡2፤1ዜ515፡13
13፡11
1ዜ515፡13፤መገ7፡11
13፡13
1ዜ515፡18፤24፤
16፡38፤26፡4-5፤15
13፡14 2ሳሙ6፡11

ተማከረ። ²ከዚያም ለመላው የእስራኤል ማኅበር እንዲህ አለ። “እንግዲህ ነገሩ መልካም መስሎ ከታያችሁና የአምላካችን የእግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ፣ በእስራኤል ግዛት ሁሉ ለሚኖሩ በሩቅም ሆነ በቅርብ ላሉት ለቀሩት ወንድሞቻችን እንዲሁም በየራሳቸው ከተሞችና መሰማሪያዎች የሚኖሩ ካህናትና ሌዋውያን መጥተው ከእኛ ጋር እንዲሰባሰቡ እንላክባቸው። ³በሳኦል ዘመነ መንግሥት ሳንፈልገው” የነበረውን የአምላካችንን ታቦት መልሰን ወደ እኛ እና ምጣ። ⁴ነገሩም በሕዝቡ ሁሉ ዘንድ ተቀባይነት ስላገኘ መላው ማኅበር ይህንን ለማድረግ ተስማማ።

⁵ስለዚህ ዳዊት የእግዚአብሔርን ታቦት ከቂርያትይዳሪም ለማምጣት ከግብፅ ወንዝ ከሺሖር ጀምሮ እስከ ሐማት መተላለፊያ” ድረስ የሰፈሩትን እስራኤላውያን ሁሉ ሰበ ሰበ። ⁶ዳዊትና እስራኤላውያን ሁሉ በኪሩብና በኪሩብ መካከል የተቀመጠውን ስሙም በእርሱ የተጠራውን፣ የእግዚአብሔር አምላክን ታቦት ከዚያ ለማምጣት በይሁዳ ወዳለቸው ቂርያትይዳሪም ወደ ተባላቸው ወደ በአላ ሄዱ።

⁷የእግዚአብሔርንም ታቦት ከአሚናዳብ ቤት በአዲስ ሠረገላ ላይ አድርገው አመጡት፤ ሠረገላውን ይነዱ የነበሩትም ያዛና አሒዮ ነበሩ። ⁸ዳዊትና እስራኤላውያን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ሆነው በቅኔና በበገና፣ በመ ሰንቆና በከበሮ፣ በጸናጽልና በመለከት በሙሉ ንይላቸው በዓሉን በደስታ ያክብሩ ነበር።

⁹ወደ ኪዳን ዐውድማ በደረሱ ጊዜ በሬዎቹ አደናቅፏቸው ስለ ነበር፣ ያዛ ታቦቱን ለመደገፍ እጁን ዘረጋ። ¹⁰ታቦቱን በእጁ ስለ ነካ፣ የእግዚአብሔር ቀኝ ግ በግላ ላይ ነደደ፤ ስለዚህም በዚያው በእግዚአብሔር ፊት ሞተ።

¹¹የእግዚአብሔር ቀኝ ግ ያዛን በድንገት ስለ ቀሰው ዳዊት አዘነ፣ ያም ቦታ እስከ ዛሬ ድረስ የያዛ ስብራት” ተብሎ ይጠራል።

¹²ዳዊት በዚያን ዕለት እግዚአብሔርን ስለ ፈራ፣ “ታዲያ የእግዚአብሔርን ታቦት ወደ እኔ እንዴት ማምጣት እችላለሁ?” አለ። ¹³ስለዚህ ታቦቱን ወደ ዳዊት ከተማ በመውሰድ ፈንታ የጋት ሰው ወደ ሆነው ወደ አቢዳራ ቤት ወሰደው። ¹⁴የእግዚአብሔርም ታቦት በአቢዳራ ቤት ከቤተ ሰቡ ጋር ሦስት ወር ተቀመጠ፤ እግዚአብሔርም ቤተ ሰቡንና ያለውንም ሁሉ ባረከ።

¹³ ወይም፣ ችላ ብለን
¹⁵ ወይም፣ እስከ ሌቦ ሐመት
¹¹ ወይም፣ ፔሬዝ ያዛ

የዳዊት ቤትና ቤተ ሰቡ

14፡1-7 ተጓ ምብ - 2ሳሙ 5፡11-16 1ዜና3፡5-8

14 በዚህ ጊዜ የጢሮስ ንጉሥ ኪራም ለዳዊት ቤተ መንግሥት እንዲሠሩ መልክተኞችን ድንጋይ ጠራቢዎችንና አናጢዎችን ከዝግባ ዕንጨት ጋር ላከ። ²ዳዊትም እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ አንግሦ እንዳጸናውና ስለ ሕዝቡም ስለ እስራኤል ሲል መንግሥቱን ከፍ ከፍ እንዳደረገለት አስተዋለ።

³ዳዊትም በኢየሩሳሌም ብዙ ሚስቶች አገባ፤ ከእነርሱም ወንዶችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ። ⁴በዚያ ሳለ የወለዳቸው የልጆቹ ስም ይህ ነው፤ ሳሙስ፣ ሶባብ፣ ናታን፣ ሰሎሞን፣ ኃኢያቤሐር፣ ኤሊሱዌ፣ ኤሊፋላት፣ ፍጋ፣ ናፊቅ፣ ያፍያ፣ ጎኤሊሳማ፣ ኤሊዳሄ፣ ኤሊፋላት።

ዳዊት ፍልስጥኤማውያንን ድል አደረገ

14፡8-17 ተጓ ምብ - 2 ሳሙ 5፡17-25

⁸ዳዊት በእስራኤል ሁሉ ላይ ተቀብቶ መንገሡን ፍልስጥኤማውያን በሰሙ ጊዜ፣ እርሱን ፍለጋ በሙሉ ጎይላቸው ወጡ፤ ዳዊት ይህን ሰምቶ ስለ ነበር ሊገጥማቸው ወጣ። ⁹በዚህ ጊዜ ፍልስጥኤማውያን መጥተው የራፋይምን ሸለቆ ወረሩ። ¹⁰ስለዚህ ዳዊት፣ “ወጥቼ በፍልስጥኤማውያን ላይ አደጋ ልጣልን? አንተስ በእጄ አሳልፈህ ትሰጣቸዋለህ? ሲል እግዚአብሔርን ጠየቀ። እግዚአብሔርም፣ “አዎን ውጣ! በእጅህ አሳልፌ እሰጣቸዋለሁ” ብሎ መለሰለት።

¹¹ስለዚህ ዳዊትና ሰዎቹ ወደ በአልፕራሲም ወጡ፤ በዚያም ድል አደረጋቸው። ዳዊትም፣ “ውሃ ነድሎ እንደሚወጣ ሁሉ እግዚአብሔርም ጠላቶቼን በእጄ አፈረሳቸው” አለ፤ ከዚህም የተነሣ ያን ቦታ “በአልፕራሲም” ብለው ሰየሙት። ¹²ፍልስጥኤማውያን አማልክቶቻቸውን በዚያው ጥለዋቸው ስለ ነበር፣ ዳዊት በእሳት እንዲያቃጥሏቸው አዘዘ።

¹³ፍልስጥኤማውያን ሸለቆውን እንደ ገና ወረሩ፤ ¹⁴ዳዊትም እንደ ገና እግዚአብሔርን ጠየቀ። እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል መለሰለት “ዙሪያውን ከሰህ በሾላው ዛፍ ፊት ለፊት አደጋ ጣልባቸው እንጂ በቀጥታ ወደ ላይ አትውጣ፤ ¹⁵በሾላው ዐናት ላይ የሰልፍ ድምፅ ስትሰማ ወዲያውኑ ለጦር ነት ውጣ፤ ይህም የፍልስጥኤማውያንን ሰራዊት ለመምታት እግዚአብሔር በፊትህ መጥቶአል ማለት ነውና።”¹⁶ስለዚህ ዳዊት እግዚአብሔር እንዳለው አደረገ፤ ከገባዎን ጀምሮ እስከ ጊዘር ድረስ ፍልስጥኤማውያንን መታቸው።

14፡1 1ኃ75፡6፣ 1ዜና17፡6፣22፡4፣ 2ዜና2፡3፣ ዕዝ3፡7፣ሐጊ1፡8
14፡2 ዘኁ24፡7፣ዘጸ26፡19
14፡3 1ዜና3፡1
14፡4 1ዜና3፡9
14፡8 1ዜና11፡1
14፡9 ቍ13፣ ኢሱ15፡8፣ 1ዜና11፡15
14፡11 መዘ94፡16፣ ኢሳ 28፡21
14፡12 ዘዕ32፡20፣ኢሱ7፡15
14፡13 ቍ9
14፡16 ኢሱ9፡3፣10፡33

14፡17 ዘዕ15፡14-16፣ዘጸ2፡25፣ ኢሱ6፡27፣ መዘ2፡1-12
15፡1 2ሳሙ6፡17፣1ዜና16፡1፣17፡1፣መዘ32፡18
15፡2 ዘኁ3፡6፣4፡15፣ ዘጸ 10፡8፣13፡9፣25፣ 1ዜና16፡4፣23፡13፣ 2ዜና5፡5፣29፡11፣ 31፡2፣ መዘ34፡1፣ 135፡2
15፡3 1ዜና13፡5
15፡4 ዘኁ3፡17-20
15፡5 1ዜና6፡24
15፡8 ዘዕ6፡22
15፡9 ዘዕ6፡18
15፡11 1ሳሙ22፡20፣ዘና12፡28
15፡12 ዘዕ29፡1፣ 30፡19-21፣30፣ 40፡31-32፣ዘሌ11፡44
15፡13 ዘሌ5፡10፣1፣17፡8፣4፣ 1ዜና13፡11
15፡15 ዘዕ25፡14፣2ሳሙ6፡7

¹⁷ከዚህም የተነሣ የዳዊት ዝና በየአገሩ ሁሉ ተሰማ፤ እግዚአብሔርም መንግሥታት ሁሉ እንዲፈሩት አደረገ።

ታቦቱ ወደ ኢየሩሳሌም ተወሰደ

15፡25-16፡3 ተጓ ምብ - 2ሳሙ 6፡12-19

15 ዳዊት በስሙ በተጠራቸው ከተማ ለራሱ ቤቶችን ሠራ፤ ለእግዚአብሔር ታቦት ቦታ አዘጋጅቶ ድንኳን ተክለ። ²ከዚያም ዳዊት፣ “የእግዚአብሔርን ታቦት እንዲሸከሙና ለዘላለም በሬቱ እንዲያገለግሉ እግዚአብሔር ከመረጣቸው ከሌላውያን በቀር፣ የእግዚአብሔርን ታቦት ማንም አይሸከም” ሲል አዘዘ።

³ዳዊት የእግዚአብሔርን ታቦት ወዳዘጋ ጀለት ስፍራ እንዲያመጡ እስራኤልን ሁሉ በኢየሩሳሌም ሰበሰበ። ⁴የአሮንን ዘሮችና ሌላውያንም በአንድነት ሰበሰቡ።

⁵ከቀዳት ዘሮች፣ አለቃውን ኡርኤልንና አንድ መቶ ሃያ የሥጋ ዘመዶቹን፣

⁶ካሜራሪ ዘሮች፣ አለቃውን ዓሣያንና ሁለት መቶ ሃያ የሥጋ ዘመዶቹን፣

⁷ከጌድሶን ዘሮች፣ አለቃውን ኢዮኤልንና አንድ መቶ ሠላሳ የሥጋ ዘመዶቹን፣

⁸ከኤሊዳፋን ዘሮች፣ አለቃውን ሸማያንና ሁለት መቶ የሥጋ ዘመዶቹን፣

⁹ከኬብርን ዘሮች፣ አለቃውን ኤሊኤልንና ሰማንያ የሥጋ ዘመዶቹን፣

¹⁰ከዑዝኤል ዘሮች፣ አለቃውን አሚናዳብንና አንድ መቶ ዐሥራ ሁለት የሥጋ ዘመዶቹን።

¹¹ከዚያም ዳዊት ካህናቱን ሳይቅንና አብያታርን፣ ሌላውያንን ኡርኤልን፣ ዓሣያን፣ ኢዮኤልን፣ ሸማያን፣ ኤሊኤልንና አሚናዳብን ጠርቶ፣ ¹²እንዲህ አላቸው፣ “እንግዲህ እናንተ የሌላውያን ቤተ ሰብ አለቆች ስለ ሆናችሁ፣ እናንተና ወንድሞቻችሁ ሌላውያን ራሳችሁን ቀድሱ፣ ከዚያም የእስራኤልን አምላክ የእግዚአብሔርን ታቦት ወዳዘጋጀሁለት ቦታ አምጡ።

¹³የአምላካችን የእግዚአብሔር ቀኝ ጠላቶችን ላይ እንዲህ የነደደው እናንተ ሌላውያን ቀድሞም ስላላመጣችሁት ነው፤ እኛም ብንሆን ምን ማድረግ እንዳለብን በታዘ ዘው መሠረት አልጠየቅነውም።”¹⁴ስለዚህ ካህናቱና ሌላውያን የእስራኤልን አምላክ የእግዚአብሔርን ታቦት ለማምጣት ራሳቸውን ቀደሱ። ¹⁵ሙሴ በእግዚአብሔር ቃል እንዳዘዘው፣

ሌዋውያኑ የእግዚአብሔርን ታቦት በትኩረት ላይ በመሎጊያዎች አድርገው ተሸከሙ።

¹⁶ዳዊትም በዜማ መሣሪያ ማለትም በመሰንቆ፣ በበገናና በጸናጽል እየታጀቡ የደስታ ዜማዎችን የሚያዜሙ መዘምራንን ከወንድሞቻቸው መካከል እንዲሾሙ ለሌዋውያኑ መሪዎች ነገራቸው።

¹⁷ስለዚህ ሌዋውያኑ የኢዮኤልን ልጅ ኤማንን ሾሙ፤ ከወንድሞቻቸው የበራክያን ልጅ አሳፍን፣ ከወንድሞቻቸው ከሜራሪ ዘርች የቀሳን ልጅ ኤታንን ሾሙ፤ ¹⁸ከእነ ዘርሱም ጋር ወንድሞቻቸው በደረጃ ተሾሙ፤ እነርሱም ዘካርያስ፣ ያዝኤል፣ ሰሚራሞት፣ ይሐኤል፣ ዑኒን፣ ኤልያብ፣ በና ያስ፣ መዕሄያን፣ መቲትያ፣ ኤሊፍሌሁ፣ ሚቅኤያ፣ ደግሞም በር ጠባቂዎቹ ያቤድ ኤዶምና ይዲኤል¹¹ ነበሩ።

¹⁹መዘምራኑ ኤማን፣ አሳፍና ኤታን በናስ ጸናጽል ድምፁን ከፍ አድርገው እንዲያ ሰሙ ተሾሙ። ²⁰ዘካርያስ፣ ያዝኤል፣ ሰሚራሞት፣ ይሐኤል፣ ዑኒን፣ ኤልያብ፣ መዕሄያና በና ያስ ደግሞ በአሳሞት¹² ቅኝት መሰንቆ ይገርፉ ነበር። ²¹እንዲሁም መቲትያ፣ ኤሊፍሌሁ፣ ሚቅኤያ፣ ያቤድኤዶም፣ ይዲኤል፣ ያዝኤል፣ በሺሚኒት¹³ ቅኝት በገና ይደረደሩ ነበር። ²²ዋዘ ማሬው ኅላፊ ሌዋዊው አለቃ ክናንያ ነበረ፤ ይህን ኅላፊነት የወሰደው በዝማሬ የተካኔ ስለ ነበር ነው።

²³በራክያና ሕልቃና የታቦቱ በር ጠባቂዎች ነበሩ። ²⁴ካህናቱ ሰበኒያ፣ ኢዮሣፍጥ፣ ናትናኤል፣ ዓማሣይ፣ ዘካርያስ፣ በና ያስና አልዓዛር በእግዚአብሔር ታቦት ፊት መለከት ይነፉ ነበር። ያቤድኤዶምና ይሐያ ደግሞ የታቦቱ በር ጠባቂዎች ነበሩ።

²⁵ስለዚህ ዳዊት የእስራኤል ሽማግሌዎችና የሻለቃው አዛዦች የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳንን ታቦት ከያቤድኤዶም ሴት በደስታ ለማምጣት ሄዱ። ²⁶የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳንን ታቦት የተሸከሙትን ሌዋውያን እግዚአብሔር ረድቶአቸው ስለ ነበር፣ ሰባት ኮርማዎችና ሰባት አውራ በጎች ሠዉ። ²⁷ታቦቱን የተሸከሙት ሌዋውያን ሁሉ፣ መዘምራኑና የመዘምራኑ አለቃ ክናንያ የለበሱትን ዐይነት ከቀጭን በፍታ የተሠራ ልብስ ዳዊትም ለብሶ ነበር፤ እንዲሁም ከበፍታ የተሠራ ኤፋድ ለብሶ ነበር። ²⁸በዚህ ሁኔታ መላው የእስራኤል ሕዝብ በሆታ ቀንደ መለከትና እም ቢልታ እየተነፉ፣ ጸናጽል እየጸነጸሉ፣ መሰንቆና በገና እየደረደሩ የእግዚአብሔርን የኪዳንን ታቦት አመጡ።

15፡16 1ዜና6፡31፣13፡8፣23፡5፣2ዜና7፡6፣29፡26፣ ፀዝ2፡41፣5ዐ11፡23፣ 12፡27፣36፣ ኢዮ21፡12፣መዝ 68፡25፣150፡5፣አሞ6፡5
15፡17 1ዜና6፡33፣39፡44
15፡18 2ዳም6፡10፣1ዜና26፡4-5
15፡19 1ዜና16፡41፣25፡6
15፡24 2ዜና5፡12፣7፡6፣29፡26
15፡25 2ዜና1፡4፣5፡2፣አር3፡16
15፡26 ዘዮ23፡1-4፡29
15፡27 1ሳሙ2፡18
15፡28 ዘዐ19፡13፣ 17፡1፣39፣1ዜና9፡1፣ ዘካ4፡7

²⁹የእግዚአብሔር የኪዳንን ታቦት ወደ ዳዊት ከተማ ሲገባ የሳኦል ልጅ ሚልኮል በመስኮት ሆኖ ተመለከተች፤ ንጉሡ ዳዊት ደስ ብሎት ሲያሸበሽብ አይታ በልቧ ናቀችው።

16 ከዚያም የእግዚአብሔርን ታቦት አምጥተው ዳዊት በተከለለት ድንኳን ውስጥ አኖሩት፤ የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕትም¹⁴ በእግዚአብሔር ፊት አቀረቡ። ²ዳዊት የሚቃጠል ውን መሥዋዕትና የኅብረቱን መሥዋዕት ከሠዋ በኋላ፣ ሕዝቡን በእግዚአብሔር ስም ባረከ። ³ከዚያም ለእስራኤል ሁሉ ለወንድም ለሴቱም አንዳንድ ሙልሙል ዳቦ፣ አንዳንድ ጥፍጥፍ ተምር፣ ሙዳ ሙዳ ሥጋና አንዳንድ ጥፍጥፍ ዘቢብ ሰጠ።

⁴በእግዚአብሔር ታቦት ፊት እንዲያገለግሉና ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር ልመና፣ ምስጋናና ውዳሴ እንዲያቀርቡ ከሌዋውያን ሰዎች ሾመ፤ ⁵አለቃው አሳፍ ነበረ፤ ከእርሱ ቀጥሎ ዘካርያስ ሁለተኛ ሆኖ ተሾመ፤ ከዚያም ይዲኤል፣ ሰሚራሞት፣ ይሐኤል፣ መቲትያ፣ ኤልያብ፣ በና ያስ፣ ያቤድኤዶም፣ ይዲኤል ተሾሙ፤ እነርሱም በመሰንቆና በበገና ይዘምሩ ነበር፤ አሳፍ ደግሞ ጸናጽል የሚጸነጽሉ ሆኖ ተመደበ። ⁶እንዲሁም ካህናቱ በና ያስና የሕዚኤል ዘወትር በእግዚአብሔር የኪዳንን ታቦት ፊት መለከት እንዲነፉ ተመደቡ።

የዳዊት የምስጋና መዝሙር

16፡8-22 ተጓ ምብ - መዝ 105፡1-15
16፡23-33 ተጓ ምብ - መዝ 96፡1-13
16፡34-36 ተጓ ምብ - 106፡ 147-48

⁷በዚያም ቀን ዳዊት በመጀመሪያ ለአሳፍና ለሥራ ንደኞቹ ይህን የእግዚአብሔር ምስጋና መዝሙር ሰጠ።

⁸ለእግዚአብሔር ምስጋና አቅርቡ፤ ስሙንም ጥሩ፤

ለአሕዛብ ያደረገውን ሁሉ ንገሩ፤

⁹ዘምሩለት፤ ውዳሴም አቅርቡለት፤ ድንቅ ሥራውን ሁሉ ንገሩ፤

¹⁰በቅዱስ ስሙ ተጓደዱ፤

እግዚአብሔርን የሚፈልጉ ሁሉ፣ ልባቸው ሐሄት ያድርግ።

¹¹ወደ እግዚአብሔርና ወደ ኅይሉ ተመልከቱ፤

¹⁴18 ሦስት የዕብራይስጥ ቅጂዎች በርካታ የሰጠው ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም ቀ።20 እና 1ዜና 165 ይመዘኑ) በርካታ የዕብራይስጥ ቅጂዎች የክርስቶስ ልጅ ወይም ክርስቶስ ለን ይላሉ።
¹⁵18 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰጠው ሊቃናት ትርጉም (እንዲሁም ቀ።21) ግን ይዲኤልና ያዝኤል ይላሉ።
¹⁶21፣22 ምናልባት የዜማ ስም ነው።
¹⁷1 በዚህና በተጥር 2 ላይ በትውፊት የዘመ መሥዋዕት ይለገሳል።

16፡1 1ዜና15፡1
16፡2 ዘዐ39፡43፣ዘዮ 6፡23-27
16፡3 ኢሳ16፡7
16፡4 1ዜና15፡2
16፡7 መዝ47፡7
16፡8 ቀ።34፣2ዮ19፡19፣ መዝ107፡1፣118፡1፣13 6፡1
16፡9 ዘዐ15፡1፣ መዝ7፡17
16፡10 መዝ8፡1፣29፡2፣66፡2
16፡11 ቀ።10፣ 1ዜና28፡9፣2ዜና7፡14 ፣14፡4፣15፡2፣12፡1፣61 ፣2፡18፣4፣20፡4፣34፡3 መዝ24፡6፣27፡8፣105፡4 ፣119፡2፣58፣ ምሳ 8፡17

ዘወትር ፊቱን ፈልጉ።
 12 ያደረጋቸውን ድንቅ ሥራዎች፤ ታምራቱንና የሰጠውንም ፍርድ አስታውሱ።
 13 እናንተ የባሪያው የእስራኤል ዘሮች፤ እናንተ የተመረጣችሁ የያዕቆብ ልጆች።
 14 እርሱ እግዚአብሔር አምላካችን ነው፤ ፍርዱም በምድር ሁሉ ላይ ነው።
 15 ኪዳንን እስከ ዘላለም፤ ያዘዘውንም ቃል እስከ ሺህ ትውልድ ያስባል።
 16 ከአብርሃም ጋር የገባውን ቃል ኪዳን፤ ለይስሐቅ የማለውን መሐላ።
 17 ይህንንም ለያዕቆብ ሥርዐት አድርጎ አጸና፤ ለእስራኤልም የዘላለም ኪዳን አደረገ።
 18 እንዲህ ሲል፤ “ምትወርሰው ርስት እንዲሆን፤ የከነዓንን ምድር ለአንተ እሰጣለሁ።”
 19 ቶጥራቸው ገና ጥቂት ሳለ፤ በእርግጥ ጥቂትና መጻተኞች ሳሉ፤
 20 ከአንዱ ሕዝብ ወደ ሌላው ሕዝብ፤ ከአንዱም መንግሥት ወደ ሌላው መንግሥት ተንከራተቱ።
 21 ማንም እንዲጨቀናቸው አልፈቀደም፤ ስለ እነርሱም ነገሥታትን ገሠጸ፤
 22 እንዲህ ሲል፤ “የቀባኋቸውን አትንኩ፤ በነቢያቱ ላይ ክፉ አታድርጉ።
 23 ምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር ዘምና፤ ማዳኑንም ዕለት ዕለት ዐወጃ።
 24 ክብሩን ለአሕዛብ ተናገሩ፤ ድንቅ ሥራዎቹን ለሕዝቦች ሁሉ ንገሩ።
 25 እግዚአብሔር ታላቅ ነው፤ ምስጋናውም ብዙ ነው፤ ከአማልክትም ሁሉ በላይ ሊፈራ የሚገባው ነው።
 26 የአሕዛብ ሁሉ አማልክት ጣይታት ናቸው፤ እግዚአብሔር ግን ሰማያትን ሠራ።
 27 በፊቱ ክብርና ሞገስ አለ፤ ብርታትና ደስታም በማደሪያው ስፍራ።
 28 የአሕዛብ ወገኖች ለእግዚአብሔር ስጡ፤ ክብርና ኃይልን ለእግዚአብሔር አምጡ።
 29 ለስሙ የሚገባውን ክብር ለእግዚአብሔር ስጡ፤ መባ ይዛችሁ በፊቱ ቅረቡ፤ በቅድስናውም ክብሩ ለእግዚአብሔር ስጧ።
 30 ምድር ሁሉ በፊቱ ትንቀጥቀጥ፤ ዓለም በጽኑ ተመሥርታለች።

16፥12 ዘ84፥34፤መዝ77፥11፤ 78፥43
 16፥14 ኢ.ሳ.4፥4፤ 26፥9
 16፥15 ዘ9፥8፥1፤ መዝ98፥3፤11፥5፤ 115፥12፤136፥23
 16፥16 ዘ9፥12፥7፤ 15፥18፤22፥16፥18
 16፥17 ዘ9፥35፥9-12
 16፥18 ዘ9፥13፥14-17
 16፥19 ዘ9፥7፤7
 16፥20 ዘ9፥20፥13
 16፥21 ዘ9፥12፥17፤20፥3፤ ዘ10፥15፥18፤መዝ9፥5
 16፥22 ዘ9፥20፥7
 16፥24 ኢ.ሳ.42፥12፤ 66፥19
 16፥25 ዘ10፥18፥11፤ ዘ8 32፥39፥2 ዜና 2፥5፤መዝ118፥3፤48፥1፤ 76፥7፤89፥7፤135፥5፤ኢ.ሳ.40፥25
 16፥26 መዝ8፥3፤102፥25
 16፥28 መዝ29፥1-2
 16፥29 2ዜና20፥21፤ መዝ8፥1፤29፥1-2
 16፥30 መዝ2፥11፤ 33፥8፤76፥8፤93፥1፤ 99፥1፤114፥7
 16፥31 መዝ9፥7፤ 47፥8፤93፥1፤97፥1፤ 99፥1፤146፥10፤ ኢ.ሳ.44፥23፤49፥13፤ 52፥7፤104፥5፤19
 16፥32 ዘ102፥11፤ኢ.ሳ.42፥10
 16፥33 1ሳ.ሙ.2፥10፤ መዝ7፥8፤96፥10፤ 98፥9፤110፥6፤ ኢ.ሳ.2፥4፤ 14፥8፤55፥12
 16፥34 ቍ.8፤ 2ዜና 5፥13፤7፥3፤10፥11፤3፤11፤ መዝ 25፥7፤ 34፥8፤ 100፥5፤105፥1፤ 135፥3፤ 136፥1-26፤145፥9፤ ኢ.ሳ.12፥4፤ ኤር33፥11፤5፥1፤7
 16፥35 ዘ832፥15፤መዝ118፥46፤ መዝ72፥18-19
 16፥37 2ዜና78፥14
 16፥38 1ዜና13፥13፤ 26፥4-5፤10፤ 16፥39 ኢ.ሳ.9፥3፤ 1ሳ.ሙ.2፥35፤2ሳ.ሙ.8፤ 17፤1ዜና12፥28፤ 2ዜና1፥3
 16፥40 ዘ1029፥38፤ ዘ17፥28፥1-8

አትናወጥምም።
 31 ሰማያት ደስ ይበላቸው፤ ምድር ሐሜት ታድርግ፤ በአሕዛብም መካከል፤ “እግዚአብሔር ነገሠ!” ይበሉ።
 32 ባሕርና በውስጡ ያለው ሁሉ ይናወጥ፤ ሜዳዎችና በእርሷ ላይ ያሉ ሁሉ ሐሜት ያድርጉ።
 33 ያን ጊዜ የዱር ዛፎች በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይላቸዋል፤ በደስታ ይዘምራሉ፤ በምድረ በዳ ላይ ሊፈርድ ይመጣልና።
 34 ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 35 “አዳኛችን እግዚአብሔር ሆይ ታደገን፤ ለቅዱስ ስምህ ምስጋና እንድናቀርብ፤ በምስጋናህም እንድንከብር ሰብስበን፤ ከአሕዛብም መካከል ታደገን” ብላችሁ ጩኹ።
 36 ከዘላለም እስከ ዘላለም፤ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። ከዚያም ሕዝቡ ሁሉ፤ “አሜን፤ እግዚአብሔር ይመስገን” አሉ።
 37 ዳዊትም ለእያንዳንዱ ቀን በተመደ በው መሠረት ዘወትር እንዲያገለግሉ አሳ ፍንና የሥራ ባልደረቦቹን በዚያው በእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ታቦት ፊት ተዋቸው።
 38 እንዲሁም ያቤድኤዶምና ሥልሳ ስም ንቱ የሥራ ባልደረቦቹ አብረዋቸው እንዲያገለግሉ በዚያው ተዋቸው። የኤዶታም ልጅ ያቤድኤዶምና ሐሳ የቅጥሩ በር ጠባ ቂዎች ሆኑ።
 39 ዳዊት ካህኑን ሳይቅንና የሥራ ባልደረቦቹን ካህናት በገባዎን ከፍተኛ ቦታ ላይ በሚገኘው በእግዚአብሔር ድንኳን ተዋቸው፤
 40 የተዋቸውም ለእስራኤል በተሰጠው ትእዛዝ መሠረት በእግዚአብሔር ሕግ እንደ ተጻፈው ሁሉ በመሠዊያው ላይ የሚቀርበውን የሚቃጠል መሥዋዕት ጧትና ማታ በየጊዜው እንዲያቀርቡ ነው።
 41 እንዲሁም “ፍቅሩ ለዘላለም ነውና” እያሉ እንዲያቀርቡ ኤማንና ኤዶታም እንዲሁም ተመርጠውና ስማቸው ተመዝግቦ የተመደቡ ሌሎችም አብረዋቸው ነበሩ።
 42 ድምፀ መለከቱንና ጸናጽሉን ለማስማት፤ ደግሞም መንፈሳዊ መዝሙር ሲዘመር ለሚጠቀሙ ባቸው ሌሎች መሣሪያዎች ኃላፊዎቹ ኤማ
 16፥41 1ዜና15፥19 16፥42 1ዜና25፥3፤2ዜና7፥6
 529 ወይም፤ ከኮባሩ ጋር ለእግዚአብሔር

ንና ኤዶታም ነበሩ፤ የኤዶታምም ልጆች በሩን እንዲጠብቁ ተመድበው ነበር።

⁴³ከዚያም ሕዝቡ ተነሣ፤ እያንዳንዱም ወደየቤቱ ሄደ። ዳዊትም ቤተ ሰቡን ለመባረክ ወደ ቤቱ ተመለሰ።

እግዚአብሔር ለዳዊት የሰጠው ተስፋ

17፡1-15 ተጓ ምብ -2 ሳሙ 7፡1-17

17 ዳዊት በቤተ መንግሥቱ ተደላ ድሎ በተቀመጠበት ጊዜ፣ ነቢዩ ናታንን “እነሆ እኔ ከዝግባ በተሠራ ቤት ውስጥ እኖራለሁ፤ የእግዚአብሔር የኪዳን ታቦት ግን በድንኳን ውስጥ ይኖራል” አለው።

ኛታንም ለዳዊት፣ “እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ስለ ሆነ፣ ያሰብኸውን ሁሉ አድርግ” ሲል መለሰለት።

³በዚያም ሌሊት የእግዚአብሔር ቃል ወደ ናታን መጥቶ እንዲህ አለው፡

⁴“ሂድና ለባሪያዬ ለዳዊት እንዲህ ብለህ ንገረው፤ ‘እግዚአብሔር የሚለው ይህን ነው፤ እኔ የምኖርበትን ቤት የምትሠራልኝ አንተ አይደለህም። ስለሰራዊት ከግብፅ ካወጣሁ በት ቀን ጀምሮ እስከዛሬ ድረስ፣ ከአንዱ ድንኳን ወደ ሌላው ድንኳን፣ ከአንዱ ማደሪያ ወደ ሌላው ማደሪያ እሄድ ነበር እንጂ፣ በቤት ውስጥ አልኖርሁም። ስለሰራዊትም ጋር በሄድሁባቸው ቦታዎች ሁሉ፣ ሕዝቤን እንዲጠብቁ ላዘዝኋቸው መሪዎቻቸው፤ ከቶ፣ “ለምን ከዝግባ ዕንጨት ቤት አልሠራችሁልኝም ያለሁበት ጊዜ አለን?”

⁷“እንግዲህ አሁንም ለባሪያዬ ለዳዊት እንዲህ ብለህ ንገረው፤ “የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር የሚለው ይህን ነው፤ ‘የሕዝቤ የእስራኤል ገዥ እንድትሆን በጎችን ከመጠበቅና ከመከተል አንሥቼ ወሰድሁ። ስህድህ በት ሁሉ ከአንተ አልተለየሁም፤ ጠላቶችህንም ሁሉ ከፊትህ አጠፋሁልህ፤ አሁንም ስምህን እንደ ምድር ታላላቅ ሰዎች ስም ገናና አደርገዋለሁ። ስለሕዝቤ ለእስራኤል መኖሪያ ስፍራ እስጠዋለሁ፤ የራሳቸውም መኖሪያ ስፍራ እንዲኖራቸው ከእንግዲህም በኋላ እንዳይኖሩ አደርጋቸዋለሁ። ክፉ ሰዎች በመጀመሪያ እንዳደረጉት ሁሉ፣ ከእንግዲህ አይጨቁኗቸውም፤ ¹⁰ከዚህ ቀደም በሕዝቤ በእስራኤል ላይ መሪዎች በሾምሁ ጊዜ ጨቋኞቹ ያደረጉትን ዛሬ አያደርጉ

17፡1 1ዜና15፡1
17፡2 1ዜና22፡7
28፡2፤2ዜና6፡7
17፡4
1ዜና22፡10፤28፡3
17፡6 1ዜና14፡1
17፡7 2ሳሙ6፡21

ትም፤ ጠላቶቻችሁን ሁሉ አዋርዳችኋለሁ።

“ ‘እግዚአብሔር ቤት እንደሚሠራልህ በግልጽ እንግርግላለሁ፤ ¹¹ከመን ሆነ ጨርሰህ ወደ አባቶችህ በምትሄድበት ጊዜ፣ ከአብራካም ከተከፈሉት ልጆችህ አንዱ በእግርህ እንዲተካ አደርጋለሁ፤ መንግሥቱንም አጸናለታለሁ፤ ¹²ቤት የሚሠራልኝም እርሱ ነው፤ እኔም ዙፋኑን ለዘላለም አጸናለሁ። ¹³አባት እሆነዋለሁ፤ እርሱም ልጅ ይሆነኛል፤ ጽኑ ፍቅሬን ከአንተ በፊት ከነበረው ላይ እንደወሰድሁ፣ ከእርሱ ላይ ከቶ አልወስድም። ¹⁴በቤቴና በመንግሥቴ ላይ ለዘላለም አኖረዋለሁ፤ ዙፋኑም ለዘላለም ይጸናል።”

¹⁵ናታንም የዚህን ሁሉ ርእይ ቃል ለዳዊት ነገረው።

የዳዊት ጸሎት

17፡16-27 ተጓ ምብ -2 ሳሙ 7፡18-29

¹⁶ከዚያም ንጉሥ ዳዊት ገባ፤ በእግዚአብሔር ፊት ተቀምጦም እንዲህ አለ፡

“እግዚአብሔር ከምላክ ሆይ፤ ለመሆኑ እስከዚህ ያደረሰኸኝ እኔ ማን ነኝ? ቤተ ሰቤስ ምንድን ነው? ¹⁷ከምላክ ሆይ፤ ይህ በፊትህ በቂ እንዳልሆነ ቁጥረህ ስለ ወደፊቱ የባሪያህ ቤት ተናገርህ። እግዚአብሔር ከምላክ ሆይ፤ እኔንም ከሰዎች ሁሉ እጅግ የከበረ ሰው አድርገህ ተመለከትኸኝ።

¹⁸“ባሪያህን ስላከበርኸው፣ ዳዊት ከዚህ በላይ ምን ማለት ይችላል? ባሪያህን እኮ ታውቀዋለህ፤ ¹⁹እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለ ባሪያህ ብለህና እንደ ፈቃድህም መሠረት ይህን ታላቅ ነገር አድርገሃል፤ እነዚህም ታላላቅ ተስፋዎች ሁሉ እንዲታወቁ አደረግህ።

²⁰“አቤቴ፤ እንደ አንተ ያለ የለም፤ በጆሮአችን እንደ ሰማነው ሁሉ ከአንተ በቀር አምላክ የለም” ²¹ከግብፅ ተቤዥተህ እንዳወጣኸው እንደ ሕዝብህ እንደ እስራኤል ያለ ማን አለ? እነርሱ እግዚአብሔር ለራሱ ሊቤግቸው ከምድር ሕዝቦች መካከል የመረጣቸው ናቸው፤ በሕዝብህም ፊት ታላላቅና አስፈሪ ነገሮችን በማድረግ መንግሥታትን በፊታቸው አሳደድህ።

²²ሕዝብህንም እስራኤልን ለዘላለም የራስህ ሕዝብ አደረግኸው፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተም ከምላክ ሆንህለት።

⁵በዚህና በተጥር 10 ላይ በትውፊት፣ መሳጭት ይሳላል

17፡10 መሳ2፡16
17፡12
1ዮሳ5፡5፤1ዜና22፡10፤
2ዜና7፡18፤13፡5
17፡13
1ዜና28፡6፤
ሉቃ1፡32፤
2ቆሮ6፡18፤ዕብ1፡5
17፡14
1ዮሳ2፡12፤1ዜና28፡5፤
29፡23፤2ዜና9፡8፤
መዝ132፡11፤
ኤር33፡17
17፡19
2ሳሙ7፡16-17፡25፤
2ዮሳ20፡6፤ኢሳ9፡7፤
37፡35፤55፡3
17፡20 ዘወ8፡10፤
9፤14፤15፤11፤
ኢሳ44፡6፤46፡9
17፡21 ዘወ6፡6
17፡22 ዘወ19፡5-6

23 “እግዚአብሔር ሆይ፤ አሁንም ስለ ባሪያህና ስለ ቤቱ የሰጠኸው ተስፋ ለዘላለም የጸና ይሁን፤ የሰጠኸውንም ተስፋ ፈጽም፤ 24 ይህም ስምህ ጸንቶ እንዲኖርና ለዘላለምም ታላቅ እንዲሆን ነው። ከዚያም ሰዎች “የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በእውነት የእስራኤል አምላክ ነው!” ይላሉ። የባሪያህ የዳዊትም ቤት በፊትህ የጸና ይሆናል።

25 “አምላክ ሆይ፤ ቤት እንደምትሠራለት ለባሪያህ ገልጸህለታል፤ ስለዚህ ባሪያህ ወደ አንተ ለመጸለይ ድፍረት አገኘ። 26 እግዚአብሔር ሆይ፤ በእውነት አንተ አምላክ ነህ፤ ይህንንም መልካም ተስፋ ለባሪያህ ሰጥተሃል። 27 በፊትህ ለዘላለም እንዲኖር አሁንም የባሪያህን ቤት ልትባርክ ወደሃል፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ የባሪያህን አንተ ስለ ሆንህ፤ ለዘላለም የተባረከ ይሆናል።”

ዳዊት የተቀዳጃቸው ድሎች

18፡1-13 ተጓ ምብ - 2 ሳሙ 8፡1-14

18 ከዚህ በኋላ ዳዊት ፍልስጥኤማውያንን ድል መትቶ ተገዥ አደረጋቸው፤ ጌትንና በዙሪያዎም የሚገኙትን መንደሮች ከፍልስጥኤማውያን እጅ ወሰደ።

2 እንዲሁም ዳዊት ሞዓባውያንን ድል አደረጋቸው፤ እነርሱም ገባሮቹ ሆኑ፤ ግብርም አመጡለት።

3 ከዚህም በላይ ዳዊት በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ የነበረውን ግዛት ለመቈጣጠር በሄደ ጊዜ፤ የሱባን ንጉሥ አድርጎአቸው እስከ ሐማት ድረስ ዘልቆ ወጋው። 4 ዳዊትም አንድ ሺህ ሠረገላ፤ ሰባት ሺህ ፈረሰኛና ሃያ ሺህ እግረኛ ወታደር ማረክ፤ አንድ መቶ የሠረገላ ፈረሶች ብቻ አስቀርቶ የቀሩትን ቋንቋቸውን ቈረጠ።

5 ሶርያውያንም የሱባን ንጉሥ አድርጎአቸው ለመርዳት ከደማስቆ በመጡ ጊዜ፤ ከእነርሱ ሃያ ሁለት ሺህ ሰው ገደለ። 6 ከዚያም በሶርያ ግዛት ውስጥ ባለችው በደማስቆ የጦር ሰፈር አቋቋመ፤ ሶርያውያን ገባሮቹ ሆኑ፤ ግብርም አመጡለት። እግዚአብሔርም ዳዊትን በሄደበት ሁሉ ድል አጉናጸፈው።

7 ዳዊትም የአድርጎአቸው ጦር አለቆች ያነገቡትን የወርቅ ጋሻ ወሰደ፤ ወደ ኢየሩሳሌምም አመጣው። 8 ዳዊት ከአድርጎአቸው ከተሞች ከጢብሐትና ከኩን እጅግ ብዙ ናስ ወሰደ፤ ሰሎሞን የናሱን ባሕር፤ ዐምዶቻችንና ልዩ ልዩ የናስ ዕቃዎቻችን የሠራው

17፡23 1ኛገ8፡25
17፡27
መገ16፡11፤21፡6
18፡2 ዙጉ21፡29
18፡3
ዘፍ2፡14፤1ዜፍ19፡6
18፡4 ዘፍ49፡6
18፡5 2ኛገ16፡9
18፡8
1ኛገ7፡23፤2ዜፍ4፡2-5

በዚሁ ነበር።
9 የሐማት ንጉሥ ቶቤ ዳዊት የሱባን ንጉሥ የአድርጎአቸውን ሰራዊት ሁሉ ድል እንደ መታ ሲሰማ፤ 10 እጅ እንዲነሣውና ደስታውንም እንዲገልጥለት ልጁን አዳራምን ወደ ንጉሥ ዳዊት ላከው፤ ቶቤ ከአድርጎአቸው ጋር ብዙ ጊዜ ጦርነት ገጥሞ ነበር። አድራምም ከወርቅ፤ ከብርና ከናስ የተሠሩ ልዩ ልዩ ዕቃዎች አመጣለት።

11 ንጉሥ ዳዊት ከኤዶም፤ ከሞዓብ፤ ከአሞናውያን፤ ከፍልስጥኤማውያንና ከአማሌቃውያን ከእነዚህ ሁሉ መንግሥታት የማረከውን ወርቅና ብር ከዚህ ቀደም እንዳደረገው ሁሉ፤ እነዚህንም ዕቃዎች ለእግዚአብሔር ቀደሰ።

12 የጽሩያ ልጅ አቢሳ በጨው ሸለቆ ዐሥራ ስምንት ሺህ ኤዶማውያን ገደለ። 13 እርሱም በኤዶም የጦር ሰፈሮች አቋቋመ፤ ኤዶማውያንም ሁሉ ለንጉሥ ዳዊት ገባሮች ሆኑ። እግዚአብሔርም ዳዊትን በሄደበት ሁሉ ድል አጉናጸፈው።

የዳዊት ሹማምት

18፡14-17 ተጓ ምብ - 2ሳሙ 8፡15-18

14 ዳዊት በመላው እስራኤል ላይ ነገሠ፤ ለሕዝቡም ሁሉ ፍትሕንና ጽድቅን አሰፈነላቸው። 15 የጽሩያ ልጅ ኢዮአብ የሰራዊቱ አዛዥ ነበረ፤ የአሐላድ ልጅ ኢዮሣፍጥ ደግሞ የቤተ መዛግብቱ ኅላፊ ነበረ። 16 የአኪጠብ ልጅ ሳዶቅና የአቤሜሌክ ልጅ አብያታር ካህናት ነበሩ፤ ሱሳ ደግሞ ጸሓፊ ነበረ። 17 የዮጻጻ ልጅ በናያስ የከሊታውያንና የፈሊታውያን አዛዥ ነበረ። የዳዊት ወንዶች ልጆቹ ደግሞ ከንጉሡ ቀጥሎ የበላይ ሹማምት ነበሩ።

ከአሞናውያን ጋር የተደረገ ጦርነት

19፡1-19 ተጓ ምብ - 2 ሳሙ 10፡1-19

19 ከዚህ በኋላ የአሞናውያን ንጉሥ ናያስ ሞተ፤ ልጁም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ። 2 ዳዊትም፤ “አባቱ ለእኔ በሳ ነገር እንዳደረገልኝ እስቲ እኔም ለናያስ ልጅ ለሐናን በሳ ነገር ላድርግለት” ብሎ አሰበ። ስለዚህ ዳዊት ስለ አባቱ ሞት ሐዘኑን ለመግለጽ ወደ ሐናን መልክተኞችን ላከ።

የዳዊት ሰዎች ሐዘናቸውን ለመግለጽ ሐናን ወደሚኖርበት ወደ አሞናውያን ምድር በመጡ ጊዜ፤ 3 የአሞናውያን መኪንንት ለሐናን “ዳዊት ሐዘኑን ለመግለጽ ሰዎችን ወደ አንተ የላከው አባትህን አክብሮ ይመስልሃልን? ሰዎቹ ወደ አንተ የመጡት አገሪቱን ለመመርመር፤ ለመ

18፡11
ዙጉ24፡18፡20
18፡12 1ኛገ11፡15
18፡14
1ዜፍ11፡1፤29፡26
18፡15 2ሳሙ5፡6-8
18፡16
1ዜፍ6፡8፤24፡6
18፡17 1ሳሙ30፡14፤
2ሳሙ15፡18
19፡1
ዘፍ19፡38፤መላ10፡17
፡11፤33፤2ዜፍ20፡1-
2፤ሳፍ2፡8-11
19፡3 ዙጉ21፡32

ሰለልና ለመያዝ አይደለምን?” አሉት።
4 ስለዚህ ሐኖን የዳዊትን ሰዎች ይዞ ላጫ
ቸው፤ ልብሳቸውንም እስከ መቀመጫቸው
ድረስ መኻል ለመኻል ቀዶ ሰደዳቸው።

5 በሰዎቹ ላይ የደረሰባቸውን ዳዊት በሰማ
ጊዜ እጅግ ዐፍረው ስለ ነበር፣ ወደ እነ
ርሱ መልክተኞችን ላከ፤ ንጉሡም፣ “ጤማ
ችሁ እስኪያድግ ድረስ በአያሪኮ ቈዩና
ከዚያ በኋላ ትመጣለችሁ” አለ።

6 አሞናውያን በዳዊት ዘንድ እንደ ተጠሉ
ባወቁ ጊዜ፣ ሐኖንና አሞናውያን ከመስ
ጴጦምያ፣ ከአራምመዓካና ከሱባ ሠረገሎ
ችንና ፈረሰኞችን ለመከራየት አንድ ሺህ
መክሊትጦ ብር ላኩ፤ ገዢያም ሠላሳ
ሁለት ሺህ ሠረገሎችንና ፈረሰኞችን እን
ዲሁም የመዓካን ንጉሥና ወታደሮች በገ
ንዘብ ቀጠሩ፤ እነርሱም መጥተው በሜ
ድባ አጠገብ ሲሰፍሩ፣ አሞናውያን ደግሞ
ከየከተሞቻቸው ተሰብስበው ለጦርነት ወጡ።

8 ዳዊት ይህን ሲሰማ ኢዮአብንና መላ
ውን ተዋጊ ሰራዊት ላከ። 9 አሞናውያንም
መጥተው ወደ ከተማቸው በሚያስገባው
በር ላይ ለጦርነት ተሰለፉ፤ የመጡት ነገ
ሥታት ደግሞ ብቻቸውን በሜዳው ላይ
ነበሩ።

10 ኢዮአብም ከፊቱና ከኋላው ጦር
መኖሩን አየ፤ ስለዚህ በእስራኤል የታወቁ
ትን ጀግኖች መርጦ ሰርዖውያንን እንዲ
ገጥሙ አሰለፋቸው። 11 የቀሩትም ሰዎች
በወንድሙ በአቢሳ ሥር ሆነው አሞናው
ያንን እንዲገጥሙ አሰለፋቸው። 12 ኢዮአ
ብም እንዲህ አለ፡ “ሰርዖውያን ከበረቱ
ብኝ አንተ ትረዳኛለህ፤ አሞናውያን ከበረ
ቱብኝ ደግሞ እኔ እረዳሃለሁ።” 13 እንግዲህ
በርቱ፣ ስለ ሕዝባችንና ስለ አምላካችን
ከተሞች ብለን በጀግንነት እንዋጋ፣ እግዚ
አብሔርም ደስ ያሰኘውን ያድርግ።”

14 ከዚያም ኢዮአብና አብረውት ያሉት
ወታደሮች ሰርዖውያንን ለመውጋት ወደ
ፊት ገሠገሡ፤ ሰርዖውያንም ከፊታቸው
ሸሹ። 15 አሞናውያንም ሰርዖውያን መሸሻ
ቸውን ሲያዩ፣ እነርሱም ከወንድሙ ከአ
ቢሳ ፊት ሸሹተው ወደ ከተማዬቱ ገቡ፤
ስለዚህ ኢዮአብ ወደ ኢዮሩሳሌም ተመ
ለሰ።

16 ሰርዖውያን በእስራኤል መሸነፋቸውን
ሲያዩ፣ መልክተኞችን ልከው ከኤፍራጥስ
ወንዝ ማዶ ያሉትን ሰርዖውያን አስመጡ፤
እነዚህንም የሚመራቸው የአድርአዛር ሰራ
ዊት አዛዥ ሾፋክ ነበረ።

17 ዳዊት ይህን ሲሰማ፣ እስራኤልን ሁሉ
ሰብስቦ ዮርዳኖስን ተሻገረ፤ ወደፊት በመገ

19፡6
ዘፍ34፡30፤ዘፍ18፡3
19፡7 ዘኁ21፡30
19፡11 1ሳጦ26፡6

19፡17 ዘፍ9፡1
20፡1 ዘፍ3፡11፤
አሞ1፡13-15
20፡3 ዘፍ29፡11
20፡4 ዘፍ14፡5፤
ኢሱ10፡33
20፡5 1ሳጦ17፡7

ሥገሥም ከፊት ለፊታቸው የውጊያ
መሥመሩን ያዘ። ዳዊትም ሰርዖውያንን
ጦርነት ለመግጠም ወታደሮቹን አሰለፈ፤
እነርሱም ተዋጉት። 18 ይሁን እንጂ ከእስራ
ኤል ፊት ሸሹ። ዳዊትም ሰባት ሺህ ሠረ
ገለኞችና አርባ ሺህ እግረኛ ወታደሮች
ገደለ። የሠራዊታቸው አዛዥ ሾፋክም በጦ
ርነቱ ላይ ሞተ።

19 የአድአዛርም ሹማምት በእስራኤል
መሸነፋቸውን ሲያዩ፣ ከዳዊት ጋር ታረቁ፤
ገባሮቹም ሆኑ።

ስለዚህ ሰርዖውያን ከዚህ ጊዜ ጀምሮ
አሞናውያንን ለመርዳት ፈቃደኞች አልሆ
ኑም።

የራባ ከተማ መያዝ

20፡1-3 ተጻ ምብ - 2 ሳጦ 11፡1፤12፡29-31

20 ነገሥታት ለጦርነት በሚሄዱበት
በጸደይ ወራት፣ ኢዮአብ የጦር ሰ
ራዊቱን እየመራ ሂዶ የአሞናውያንን
አገር አጠፋ፤ ወደ ራባትም ሂዶ ከበባት፤
ዳዊት ግን ኢዮሩሳሌም ቀርቶ ነበር። ኢዮ
አብም ራባትን ወግቶ አፈራረሳት፤ 2 ዳዊት
የንጉሣቸውን ዘውድ ከራሱ ላይ ወሰደ፤
ክብደቱም አንድ መክሊትጦ ወርቅ ነበረ፤
ይህንንም በዳዊት ራስ ላይ ጫነለት፤ እን
ዲሁም ከከተማዬቱ እጅግ ብዙ ምርኮ
ወሰደ። 3 በዚያ የነበረውንም ሕዝብ አው
ጥቶ መጋዝ፣ ዶማና መጥረቢያ ይዘው
እንዲሠሩ አደረጋቸው። ዳዊት በሌሎቹም
የአሞን ከተሞች ሁሉ ይህንኑ አደረጉ።
ከዚያም ዳዊትና መላው ሰራዊቱ ወደ ኢዮሩ
ሳሌም ተመለሱ።

ከፍልስጥኤማውያን ጋር የተደረገ ጦርነት

2፡4-8 ተጻ ምብ - 2ሳጦ 21፡15-22

4 ከዚያም በኋላ ከፍልስጥኤማውያን ጋር
በጌዝር ጦርነት ተደረገ፤ በዚያ ጊዜ ኩሳ
ታዊው ሴቦካይ የራፋይም ዘር የሆነውን
ሲፋይን ገደለ፤ ፍልስጥኤማውያንም ድል
ተመቱ።

5 ከፍልስጥኤማውያን ጋር ሌላ ጦርነት
ተደረገ፤ የያዒር ልጅ ኤልያናን የጦሩ የቦ
ውፍረቱ እንደ ሸማኔ መጠቅለያ የሚ
ያህለውን የጌት ተወላጅ የሆነውን የኅል
ያድን ወንድም ላሕሚን ገደለ።

6 ደግሞም ጌት ላይ በተደረገ ሌላ ጦርነት፣
በእጆቹና በእግሮቹ ላይ ስድስት ስድስት
ጣት በድምሩ ሃያ አራት ጣት የነበሩት
አንድ ግዙፍ ሰው ነበረ፤ ይህም እንደዚሁ

፳፬ሚን ምዕራብ ባሕር መስጴጦምያ ነው
፳፭ 34 ሚትሪክ ቶን ያህል ነው
፳፮ 34 ኪሎ ግራም ያህል ነው

ከራፋይም ዘር ነበረ። ገእርሱም እስራኤልን በተገዳደረ ጊዜ የዳዊት ወንድም የሳምዓ ልጅ ዮናታን ገደለው።

⁸ቤት የነበሩ የራፋይም ዘሮች እነዚህ ናቸው፤ እነርሱም በዳዊትና በሰዎቹ እጅ ወደቁ።

ዳዊት ተዋጊ ሰራዊቱን ቈጠረ

21፡1-26 ተጓ ምብ -2 ሳሙ 24፡1-25

21 ሰይጣን በእስራኤል ላይ ተነሥቶ ዳዊት የእስራኤልን ሕዝብ እንዲቁጥር አነሣገው። ²ዳዊትም ኢዮአብንና የሰራዊቱን አዛዦች፣ “ሪዳችሁ ከቤርሳቤህ እስከ ዳን ያሉትን እስራኤላውያን ቀጠሩ፤ ከዚያም ምን ያህል እንደ ሆኑ አውቅ ዘንድ ንገሩኝ” አላቸው።

³ኢዮአብ ግን፣ “እግዚአብሔር የእስራኤልን ሰራዊት አሁን ካለው በላይ በመቶ እጥፍ ያብዛው፤ ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፤ ሁለሱ ቢሆኑ የጌታዬ ተገዢዎች አይደሉምን? ታዲያ ጌታዬ ይህን ማድረግ ለምን አስፈለገው? ለምንስ በእስራኤል ላይ በደል ያመጣል?” አለ።

⁴ይሁን እንጂ የንጉሡ ቃል ኢዮአብን አሸነፈው፤ ስለዚህ ኢዮአብ ወጣ፤ በመላው እስራኤል ከተዘዋወረ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ። ⁵ኢዮአብም የተዋጊዎቹን ሰዎች ቀጥሮ ለዳዊት አቀረበ፤ እነዚህም በመላው እስራኤል አንድ ሚሊዮን አንድ መቶ ሺህ፣ በይሁዳ ደግሞ አራት መቶ ሰባ ሺህ ሲሆኑ፤ ሁሉም ሰይፍ መምዘዝ የሚችሉ ነበሩ።

⁶ኢዮአብ ግን የንጉሡ ትእዛዝ አስጸደፈ ነበረና፣ የሌዊንና የብንያምን ነገድ ጨምሮ አልቁጠረም። ገይህ ትእዛዝ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ ነበር፤ ስለዚህ እግዚአብሔር እስራኤልን ቀጣ።

⁸ከዚያም ዳዊት እግዚአብሔርን፣ “ይህን በማድረግ እጅግ በድያለሁ፤ የፈጸምሁትም የስንጥና ሥራ ስለ ሆነ፣ የባሪያህን በደል እንድትሰወግድ እለምንሃለሁ” አለ።

⁹እግዚአብሔርም የዳዊት ባለ ራእይ የሆነውን ጋድን እንዲህ አለው፤ ¹⁰“ሂድና ለዳዊት እንዲህ ብለው ንገረው፤ ‘እግዚአብሔር የሚለው ይህን ነው፤ እነሆ፣ ሦስት ምርጫ ሰጥቼሃለሁ፤ በአንተ ላይ እንዳደርስብህ አንዱን ምረጥ”

¹¹ስለዚህ ጋድ ወደ ዳዊት ሄዶ እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር የሚለው ይህን ነው፤ በል እንግዲህ አንዱን ምረጥ፤ ¹²የሦስት ዓመት ራብ ወይስ ሦስት ወር በጠላቶችህ እጅ መጥፋት ወይስ ሦስት

21፡1
2ኪና14፡8፣18፣21፣25
፡5፣መዝ109፡6
21፡2
1ኪና27፡23-24
21፡3 ዘ81፡11
21፡5 1ኪና9፡1
21፡9
1ሳሙ9፡9፣12፡5

21፡12
ዘና19፡13፣ዘ832፡24፣
ሕዝ30፡25
21፡13 መዝ6፡4፣
86፡15፣130፡4፣7
21፡14 1ኪና27፡24
21፡15
ዘና6፡6፣19፡13፣
32፡1፣ዘ832፡14፣
መዝ 125፡2
21፡16
ኢሉ7፡6፣ዘኮ14፡5
21፡17
2ሳሙ7፡8፣ዮና1፡12
21፡18 2ኪና3፡1
21፡20 መሳ6፡11

ቀን የእግዚአብሔር ሰይፍ መቅሠፍት በምድራቱ ላይ ወርዶ የእግዚአብሔር መልአክ እስራኤልን ሁሉ ያጥፋ? ለላከኝ ምን እንደምመልስ ቀጥሎን ንገረኝ።”

¹³ዳዊትም ጋድን፣ “እጅግ ተጨንቄ አለሁ፤ ሳሕራቱ ታላቅ ስለሆነ በእግዚአብሔር እጅ መውደቅ ይሻለኛል፤ በሰው እጅስ አልውደቅ” አለ።

¹⁴ስለዚህ እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ መቅሠፍት ላከ፤ ከእስራኤልም ሰባ ሺህ ሰው ዐለቀ። ¹⁵እንዲሁም እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን እንዲያጠፋ መልአክ ላከ፤ መልአኩ ሊያጠፋትም ሲል እግዚአብሔር አይቶ ስለሚደርሰው ጥፋት አዘነ፤ ሕዝቡን የሚያጠፋውንም መልአክ፣ “እጅህን መልስ” አለው። የእግዚአብሔርም መልአክ በኢየሱሳዊው በኦርና ዐውድማ አጠገብ ቆሞ ነበር።

¹⁶ዳዊት ቀና ብሎ ሲመለከት፣ የእግዚአብሔር መልአክ በሰማይና በምድር መካከል ቆሞ አየ፤ መልአኩም በኢየሩሳሌም ላይ የተመዘ ሰይፍ በእጁ ይዞ ነበር፤ ከዚያም ዳዊትና ሽማግሌዎቹ ማቅ እንደ ለበሱ በግምባራቸው ተደፉ።

¹⁷ዳዊት እግዚአብሔርን፣ “ተዋጊዎቹ እንዲቁጠሩ የዘዘው እኔ አይደለሁምን? ኅጢአት የሠራሁትም ሆነ የበደልሁት እኔ ነኝ፤ እነ ዚህ እኮ በጎች ናቸው፤ ታዲያ እነርሱ ምን አደረጉ? እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ እጅህ በእኔና በአባቴ ቤት ላይ ትሁን እንጂ፣ መቅሠፍቱ በሕዝብህ ላይ አይውረድ” አለ።

¹⁸ከዚያም የእግዚአብሔር መልአክ ዳዊት ወጥቶ በኢየሱሳዊው በኦርና ዐውድማ ላይ ለእግዚአብሔር መሠዊያ ይሠራ ዘንድ እንዲነግረው ጋድን አዘዘው። ¹⁹ዳዊትም ጋድ በእግዚአብሔር ስም በነገረው ቃል መሠረት ለመፈጸም ወጣ።

²⁰ኦርና ስንዴ በመውቃት ላይ ሳለ ዘወር ሲል መልአኩን አየ፤ አብረውት የነበሩት አራት ወንዶች ልጆቹም ተሸሸጉ። ²¹ዳዊት ወደ እርሱ እየቀረበ መጣ፤ ኦርና ቀና ብሎ ሲመለከት፣ ዳዊትን አየው፤ ከዐውድማውም ወጥቶ መሬት ላይ ለጥ ብሎ በመደፋት ለዳዊት እጅ ነሣ።

²²ዳዊትም፣ “በሕዝቡ ላይ የወረደው መቅሠፍት እንዲወገድ ለእግዚአብሔር መሠዊያ እሠራ ዘንድ ዐውድማህን ልውሰደው፤ ሙሉውን ዋጋ እስፍልሃለሁ” አለው።

²³ኦርናም ዳዊትን፣ “እንዲሁ ውሰደው፤ ጌታዬ ንጉሥ ደስ ያለውን ያድርግ፤ እነሆ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት በሪዎቹን፣

መውቀያ በትሮቹን ለማቀጣጠያ ዕንጨት፣ ስንዴውን ደግሞ ለእህል ቀርቦን እንዲሆን እስጣለሁ፤ ሁሉንም እኔ እስጣለሁ።” አለ።

²⁴ንጉሥ ዳዊት ግን ለአርና “አይደረግም፤ ሙሉውን ዋጋ እኔ እከፍላለሁ፤ የአንተ የሆነውን ለእግዚአብሔር ለማቅረብ አልፈልግም፤ ዋጋ ያልከፈልሁበትንም የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጌ አላቀርብም” ሲል መለሰለት።

²⁵ስለዚህ ዳዊት ለአርና የቦታውን ዋጋ ስድስት መቶ ሰቅል^አ ወርቅ ከፈለ። ²⁶ዳዊትም በዚያ ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠርቶ የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት^አ አቀረበ። እግዚአብሔርንም ጠራ፤ እግዚአብሔርም የሚቃጠል መሥዋዕት በሚቀርብበት መሠዊያ ላይ ከሰማይ በእሳት መለሰለት።

²⁷ከዚያም እግዚአብሔር ለመልአኩ ተናገረ፤ መልአኩም ሰይፉን ወደ አፎቱ መለሰ።

²⁸በዚያን ጊዜ ዳዊት፣ እግዚአብሔር በኢያቡሳዊው በአርና ዐውድማ ላይ እንደ መለሰለት ሲያይ፣ በዚያው ቦታ መሥዋዕት ማቅረብ ጀመረ። ²⁹ሙሴ በምድረ በዳ የሠራው የእግዚአብሔር ማደሪያ ድንኳንና የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበት መሠዊያ በዚያ ጊዜ በገባን ኮረብታ ላይ ነበረ።

³⁰ዳዊት የእግዚአብሔርን መልአክ ሰይፍ ስለ ፈራ ወደዚያ ሄዶ እግዚአብሔርን ለመጠየቅ አልቻለም።

22 ከዚያም ዳዊት፣ “እንዲሁም የእግዚአብሔር አምላክ ቤት በዚህ ይሆናል፤ እንዲሁም ስለ እስራኤል የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበት መሠዊያ በዚህ ይቆማል” አለ።

ቤተ መቅደሱን ለመሥራት የተደረገ ገዢዎች

²ስለዚህ ዳዊት በእስራኤል የሚኖሩ መጻተኞች እንዲሰበሰቡ አዘዘ፤ ከመካከላቸውም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚሠራበትን ጥርብ ድንጋይ እንዲያዘጋጁ ጠራቢዎችን መደበ። ³ለቅጥር በሮቹ ምስማርና ማጠፊያ የሚሆን ብዙ ብረትና ከብዛቱ የተነሣ ሊመዘን የማይቻል ናስ አዘጋጀ። ⁴እንዲሁም ሲዶናውያንና ጢሮሳውያን በብዛት አምጥተውለት ስለ ነበር፣ ስፍር ቀኑጥር የሌለው የዝግባ ዕንጨት አሰናዳ።

⁵ዳዊትም፣ “ልጄ ሰሎሞን ወጣት ነው፤ ልምዱም የለውም፤ ለእግዚአብሔር የሚሠራው ቤተ መቅደስ ደግሞ እጅግ የሚያምር፣ በአሕዛብም ሁሉ ዘንድ ዝናው የተሰማና እጅግ የተዋበ መሆን አለበት፤ ስለ

21፥26 መግ19፥18፣መግ21፥21
21፥29 ኢሰ9፥3
22፥1 ዘፍ28፥17
22፥2 ዘዐ፥11፣ ዘዳ20፥11፣ 1፣17፣17-18፣2ዘፍ8፥10፣ ዕዝ3፥7፣ኢሰ5፥6
22፥3 1፣17፣47፣1ዘፍ29፥2-5
22፥4 1፣17፣5፥6
22፥5 1፣17፣3፣7፣ 1ዘፍ29፥1፣2ዘፍ2፥5

22፥6 ሐሥ7፥47
22፥7 ዘዳ12፥5፣11፣1፣17፣8፣17፣ 1፣1ዘፍ17፥2
22፥8 1፣17፣5፥3፣1ዘፍ28፥3
22፥9 ቀ፥18፣ኢሰ14፥15፣ 2፣2፣2፣24፣1፣17፣4፣20፣ 5፥4፣1ዘፍ23፥1፣25፣ 2ዘፍ5፥14፣6፣7፣15፣15፣ 20፣30፣36፣21
22፥10 2፣2፣2፣2፣7፣13፣14፣ 1፣17፣9፣5፣1ዘፍ17፥4፣1 2፣2፣2፣2፣5፥15
22፥11 1፣1፣4፣1፣16፣18፣18፣18፣12
22፥12 1፣17፣3፥11
22፥13 ዘዳ31፥6፣ 1፣17፣2፥3፣1ዘፍ28፥7
22፥14 1ዘፍ29፥2፥5፥19
22፥15 ዕዝ3፥7
22፥16 2ዘፍ2፥7
22፥17 1ዘፍ28፥1

ዚህ ሁሉንም እኔ አዘጋጃለሁ” አለ። እንዳለውም ዳዊት ከመሞቱ በፊት በብዛት አዘጋጀ።

⁶ከዚያም ልጁን ሰሎሞንን ጠርቶ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር ቤት እንዲሠራ አዘዘው።

⁷ዳዊትም ሰሎሞንን እንዲህ አለው፤ “ልጄ ሆይ፤ ለአምላኬ ለእግዚአብሔር ስም ቤት ለመሥራት በልቤ አስብ ነበር፤ ⁸ነገር ግን እግዚአብሔር እንዲህ የሚል ቃል መጣልኝ፤ “አንተ ብዙ ደም አፍሰሰሃል፤ ብዙ ጦርነትም አድርገሃል፤ በፊቴ በምድር ላይ ብዙ ደም ያፈሰስህ ስለ ሆነ አንተ ለሰሜ ቤት አትሠራልኝም፤ ⁹ነገር ግን የሰላምና የዕረፍት ሰው የሆነ ልጅ ትወልዳለህ፤ በየአቅጣጫው ካሉ ጠላቶቹ ዐሳርፈዋለሁ፤ ስሙም ሰሎሞን ይባላል። በዘመኑም ለእስራኤል ሰላምንና ጸጥታን እስጣለሁ። ¹⁰ለሰሜ ቤት የሚሠራልኝ እርሱ ነው። እርሱ ልጅ ይሆነኛል፤ እኔም አባት እሆነዋለሁ። ዙፋኑንም በእስራኤል ላይ ለዘላለም አጸናለሁ።

¹¹አሁንም ልጄ ሆይ፤ እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ይሁን፤ እንድትፈጽመው በተናገረውም መሠረት፣ ተሳክቶልህ የአምላክህን የእግዚአብሔርን ቤት ለመሥራት ያብቃህ። ¹²በእስራኤል ላይ አለቃ ባደረገህ ጊዜ፣ የአምላክህን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትፈጽም ዘንድ እግዚአብሔር ጥበብንና ማስተዋልን ይስጥህ። ¹³እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት ለእስራኤል የሰጠውን ሕግንና ሥርዐቱን ተጠንቅቀህ ብትጠብቅ ይሳካልሃል፤ አይሁ መንክር፣ በርታ፣ ተስፋም አትቀረጥ።

¹⁴“ለእግዚአብሔር ቤት እንዲሆንም አንድ ሺህ መክሊት^ሐ ወርቅ፣ አንድ ሚሊዮን መክሊት^ጥ ብር፣ ከብዛቱ የተነሣ ሊመዘን የማይቻል ናስና ብረት ለማዘጋጀት በተቻለኝ ሁሉ ጥሬአለሁ። በተረፈ አንተ ጨምርበት። ¹⁵ድንጋይ ጠራቢዎች፣ ግን በኞች፣ አናጢዎች የሆኑ ብዙ ሠራተኞች፣ እንዲሁም በልዩ ልዩ ሙያ የተጠበቡ ሰዎች አሉህ፤ ¹⁶እነዚህም ቀጥረው እጅግ የበዛ የወርቅ፣ የብር፣ የናስና የብረት ሠራተኞች ናቸው። በልሥራህን ጀምር፤ እግዚአብሔርም ከአንተ ጋር ይሁን።”

¹⁷ከዚያም ዳዊት የእስራኤል መሪዎች ሁሉ ልጁን ሰሎሞንን እንዲረዱት አዘዘ፤

^አ25 7 ኪሎ ግራም የሀላ ነው
^ጥ26 በትውፊት፣ የሰላም መሥዋዕት ይባላል
^ሐ14 3,450 ሜትርከ ቶን የሀላ ነው
^ጥ14 34,500 ሜትርከ ቶን የሀላ ነው

18 እንዲሁም አለ። “እግዚአብሔር አምላካችሁ እስካሁን ከእናንተ ጋር አይደለምን? በየ አቅጣጫውስ ዕረፍትን ሰጥቷችሁ የለምን? የምድራቱን ነዋሪዎች በእጄ አሳልፎ ሰጥቶኛል፤ ምድራቱም ለእግዚአብሔርና ለሕዝቡ ተገዝታለች።
 19 አሁንም እግዚአብሔር አምላካችሁን ለመፈለግ ልባችሁንና ነፍሳችሁን ሰብስቡ። የእግዚአብሔርን የኪዳኑን ታቦትና ንዋያተ ቅድሳቱን ለእግዚአብሔር ስም ወደ ሚሠራቸው ቤተ መቅደስ አምጥታችሁ የአምላክን የእግዚአብሔርን መቅደስ ሥሩ።”

ሌዋውያን

23 ዳዊት በሸመገለና ዕድሜው በገፋ ጊዜ፣ ልጁን ሰሎሞንን በእስራኤል ላይ አነገሠው።

2 እንዲሁም መላውን የእስራኤልን መሪዎች፣ ካህናቱንና ሌዋውያኑን ሁሉ በአንድነት ሰበሰቡ። 3 ዕድሜያቸው ሠላሳና ከዚያ በላይ የሆኑ ወንዶች ሁሉ ተቈጠሩ፤ ቀጥረውም በጠቅላላው ሠላሳ ስምንት ሺህ ነበረ። 4 ዳዊትም እንዲህ አለ። “ከእነዚህ መካከል ሃያ አራቱ ሺህ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ ይቈጠሩ፤ ስድስቱ ሺህ ደግሞ ሽሞችና ዳኞች ይሁኑ፤ 5 አራቱ ሺህ የቅጥሩ በር ጠባቂዎች ይሁኑ፤ አራቱ ሺህ ደግሞ ለዚህ ብዬ ባዘጋጀሁት የዜማ መሣሪያ እግዚአብሔርን ያመስግኑ።”

6 ዳዊትም ሌዋውያኑን በሌዊ ልጆች በጌድሶን፣ በቀዳትና በሜራሪ በየጌማቸው መደባቸው።

ጌድሶናውያን

7 ከጌድሶናውያን ወገን፣ ለአዳን፣ ሰሜኢ።

8 የለአዳን ወንዶች ልጆች፣ የመጀመሪያው ይሐኤል፣ ዜቶም፣ ኢዮኤል፣ ባጠቃላይ ሦስት ናቸው።

9 የሰሜኢ ወንዶች ልጆች፣ ሰሎሚት፣ ሐዝኤል፣ ሐራን፣ ባጠቃላይ ሦስት ናቸው። እነዚህ የለአዳን ቤተ ሰብ አለቆች ናቸው።

10 የሰሜኢ ወንዶች ልጆች፣ ኢኢት፣ ዚዛ፣ የዑስ፣ በሪዓ፣ እነዚህ አራቱ የሰሜኢ ልጆች ናቸው።

11 የመጀመሪያው ኢኢት፣ ሁለተኛው ደግሞ ዚዛ፣ ነበረ፤ የዑስና በሪዓ ግን ብዙ ወንዶች ልጆች አልነበሯቸውም፤ ስለዚህ የተቈጠሩት በሥራ መደብ እንደ አንድ ቤተ ሰብ ሆነው ነው።

22:18 ቀ፡9፣24፡7፡1
 22:19 2ዜና7:14
 23:1 1ኛ71:30፣1ዜና22:9፣2 8:5፣29:28፣2ዜና1:8
 23:3 ዞ፡4:3-49፣8:24፣1ዜና21:7
 23:4 1ዜና26:29፣2ዜና19:8፣34:13፣ ፀዝ3:8፣ዎ4:10፣ ሕዝ44:24
 23:5 1ዜና15:16፣ዎ12:4፣5 ፡መዝ92:3
 23:6 ዞ፡3:17፣ 1ዜና24:20፣2ዜና8:1 4፣23፣18፣18፣29፣25
 23:7 1ዜና6:71

ቀዳታውያን

12 የቀዳት ወንዶች ልጆች፣ እንበረም፣ ይስዓር፣ ኬብርን፣ ዑዝኤል፣ ባጠቃላይ አራት ናቸው።

13 የእንበረም ወንዶች ልጆች፣ አሮን፣ ሙሴ።

አሮን የተቀደሰ እንዲሆን ተለየ፤ እርሱና ዘሮቹ ለዘላለም ቅዱስ የሆኑትን ነገሮች እንዲቀድሱ፣ በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕት እንዲያቀርቡ፣ በፊቱ እንዲያገለግሉና በስሙም ለዘላለም እንዲባርኩ ተለዩ። 14 የእግዚአብሔር ስውየሙሴ ወንዶች ልጆችም እንደ ሌዊ ነገድ ሆነው ተቈጠሩ።

15 የሙሴ ወንዶች ልጆች፣ ጌርሳም፣ አልዓዛር።

16 የጌርሳም ዘሮች፣ ሱባኤል።

17 የአልዓዛር ዘሮች፣ የመጀመሪያው ረዓብያ ነበረ። አልዓዛር ሌሎች ወንዶች ልጆች አልነበሩትም፤ የረዓብያ ወንዶች ልጆች ግን እጅግ ብዙ ነበሩ።

18 የይስዓር ወንዶች ልጆች፣ የመጀመሪያው ሰሎሚት።

19 የኬብርን ወንዶች ልጆች፣ የመጀመሪያው ይሪያ፣ ሁለተኛው አማርያ፣ ሦስተኛው የሐዘኤል፣ አራተኛው ይቅምዓም ነበሩ።

20 የዑዝኤል ወንዶች ልጆች፣ የመጀመሪያው ሚካ፣ ሁለተኛው ይሺያ ነበሩ።

ሜራሪያውያን

21 የሚራሪ ወንዶች ልጆች፣ ሞሐሊ፣ ሙሴ።

የሞሐሊ ወንዶች ልጆች፣ አልዓዛርና ቂስ ነበሩ።

22 አልዓዛር ወንድ ልጅ ሳይወልድ ሞተ፤ ልጆቹ ሴቶች ብቻ ነበሩ፤ እነርሱንም የአጎታቸው የቂስ ልጆች አገቡአቸው።

23 የሙሴ ወንዶች ልጆች፣ ሞሐሊ፣ ዔደር፣ ኢያሪሙት ባጠቃላይ ሦስት ናቸው።

24 እንግዲህ እነዚህ የቤተ ሰብ አለቆች ሆነው እያንዳንዳቸው በየስማቸው ተመዝግበው የተቈጠሩት የሌዊ ዘሮች ናቸው፤ ዕድሜአቸውም ሃያና ከዚያ በላይ የሆኑ ናቸው።

*11 አንድ የዕብራይስጥ ቅጅ፣ የሰብዓ ሊቀናትና የቡልጌት ትርጉሞች (እንዲሁም ቀ፡ጥር 11 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ግን ጿ ይላሉ።

ቸው በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ የሚያገለግሉ ነበሩ።²⁵ ዳዊት እንዲህ ብሎ ነበርና፤ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ዕረፍት ሰጥቷል፤ በኢየሩሳሌምም ለዘላለም ለመኖር መጥቷል፤²⁶ ሌዋው ያን ከእንግዲህ ወዲህ ድንኳኑን ወይም የመገልገያ ዕቃውን ሁሉ መሸከም የለባቸውም።”

²⁷ዳዊት በሰጠው የመጨረሻ መመሪያ መሠረት የተቆጠሩት ሌዋውያን ዕድሜያቸው ሃያና ከዚያ በላይ ነበረ።

²⁸የሌዋውያኑ ተግባር በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገልግሎት የአሮንን ዘሮች መርዳት፣ የቤተ መቅደሱን ቅጥር ግቢና ክፍሎች መንከባከብ፣ የተቀደሱ ዕቃዎችን ሁሉ ማንጻትና በእግዚአብሔር ቤት ያሉትን ሌሎች ተግባሮች ማከናወን ነበር።²⁹ እንዲሁም መባ ሆኖ የሚቀርበውን ኅብስተ ገጽ፣ የእህል ቀርባኑን ዱቄት፣ ያለ እርሾ የሚገረውን ቂጣ የሚገገግ፣ የሚያባኩና የሚሰፈረውንም ሆነ የሚለካውን ሁሉ በኅላፊነት የሚቆጣጠሩ እነርሱ ነበሩ።³⁰ በየዕለቱም እግዚአብሔርን ለማመስገንና ለመወደስ ጠዋት ጠዋት ይቆሙ ነበር፤ ይህንንም ማታ ማታ³¹ እንዲሁም በየሰንብቱ፣ በወር መባቻ በዓልና በተደነገጉት በዓላት ሁሉ ይፈጽሙ ነበር፤ በተወሰኑላቸው ቀጥርና በተሰጠውም መመሪያ መሠረት ዘወትር በእግዚአብሔር ፊት ያገለግሉ ነበር።

³²ስለዚህ ሌዋውያኑ ለመገናኛው ድንኳንና ለመቅደሱ እንዲሁም በወንድሞቻቸው በአሮን ዘሮች ሥር ሆነው ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ያለባቸውን ኅላፊነት ያከናወኑ ነበር።

የካህናት አመዳደብ

24 የአሮን ልጆች አመዳደብ እንደ ሚከተለው ነበር፤

የአሮን ልጆች ናዳብ፣ አብዩድ፣ አልዓዛር፣ ኢታምር ነበሩ።² ናዳብና አብዩድ ግን ዘር ሳይተኩ ከአባታቸው በፊት ሞቱ፤ ስለዚህ አልዓዛርና ኢታምር ካህናት ሆነው ያገለግሉ ነበር።³ ዳዊትም የአልዓዛር ዘር የሆነው ሳይቅና የኢታምር ዘር የሆነው አቢሜሌክ እየረዱት እንደየአገልግሎታቸው ሥርዐት እየለዩ መደባቸው።⁴ ከኢታምር ይልቅ በአልዓዛር ዘሮች መካከል ብዙ መሪዎች ተገኙ፤ አከፋፈላቸውም እንደሚከተለው ነበር፤ ከአልዓዛር ዘሮች ዐሥራ ስድስት የቤተ ሰብ አለቆች፤ ከኢታምርም ዘሮች ስምንት የቤተ ሰብ አለቆች፤⁵ ከአልዓዛርና ከኢታምር ዘሮች መካከል የመቅደሱ ሹማምትና የእግዚአብሔር ሹማምት

23፥25 1ዜና22፥9
23፥26 ዘጥ4፥5፥15፥7፥9፥18፥10፥8
23፥28 2ዜና29፥15፥3፥5፥13፥9፥17፥23፥3
23፥29 ዘወ25፥30፥ዘለ2፥4-7፥6፥20-23፥19፥35-36፥1ዜና19፥29፥32
23፥30 1ዜና9፥33፥መዘ134፥1
23፥31 ዘጥ28፥9-29፥39፥2፥ገ4፥23፥ኢ41፥13-14፥ቁ42፥16
23፥32 ዘጥ3፥6-8፥38፥1ዜና6፥48፥2ዜና23፥18፥31፥2፥ሐዝ44፥14
24፥1 ዘወ6፥23፥ዘጥ3፥2-4፥1ዜና23፥6፥28፥13፥2ዜና5፥11፥8፥14፥23፥8፥31፥2
35፥4፥5፥ፅዝ6፥18
24፥2 ዘለ10፥1-2
24፥3 2ላመ8፥17
24፥5 ቀ31፥1ዜና25፥8፥26፥13
24፥6 1ዜና18፥16
24፥7 ፅዝ2፥36፥5፥12፥6
24፥8 ፅዝ2፥39፥10፥21፥5፥10፥5
24፥10 ነፃ12፥4፥17፥ሉቃ1፥5
24፥14 ፅዝ2፥37፥10፥20፥ኤር20፥1
24፥15 ነፃ10፥20
24፥20 1ዜና23፥6
24፥21 1ዜና23፥17
24፥23 1ዜና23፥19
24፥26 1ዜና6፥19

ስለ ነበሩ፣ ያለ አድልዎ በዕጣ ለየአቸው።⁶ የሌዋውያን የናትናኤል ልጅ ጸሐፊው ሸማያ በንጉሡና በሹማምቱ፣ በካህኑ በሳይቅ፣ በአብያታር ልጅ በአቢሜሌክ እንዲሁም በካህናቱና በሌዋውያኑ ቤተ ሰብ አለቆች ፊት ስማቸውን ጻፈ፤ የጻፈውም አንዱን ቤተ ሰብ ከአልዓዛር ሌላውን ደግሞ ከኢታምር በመውሰድ ነው፤

⁷የመጀመሪያው ዕጣ ለየአራብ፣ ሁለተኛውም ዕጣ ለየዳሄ ወጣ፤

⁸ሦስተኛው ለካሪም፣ አራተኛው ለሥያሪም፣

⁹አምስተኛው ለመልክያ፣ ስድስተኛው ለሚያሚን፣

¹⁰ሰባተኛው ለአቆብ፣ ስምንተኛው ለአብያ፣

¹¹ዘጠነኛው ለኢያሱ፣ ዐሥረኛው ለሴኬንያ፣

¹²ዐሥራ አንደኛው ለኤሊያሴብ፣ ዐሥራ ሁለተኛው ለያቂም፣

¹³ዐሥራ ሦስተኛው ለአፖ፣ ዐሥራ አራተኛው ለየሼብአብ፣

¹⁴ዐሥራ አምስተኛው ለቤልጋ፣ ዐሥራ ስድስተኛው ለኢሜር፣

¹⁵ዐሥራ ሰባተኛው ለኤዚር፣ ዐሥራ ስምንተኛው ለሃፊጼጽ፣

¹⁶ዐሥራ ዘጠነኛው ለፊታያ፣ ሃያኛው ለኤዜቄል፣

¹⁷ሃያ አንደኛው ለየሲን፣ ሃያ ሁለተኛው ለጋሙል፣

¹⁸ሃያ ሦስተኛው ለድላያ፣ ሃያ አራተኛው ለመዓዘያ ወጣ።

¹⁹የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ባዘዘ ውና ከቀድሞ አባታቸው ከአሮን በተሰጣቸው መመሪያ መሠረት ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሚገቡበት ጊዜ፣ የተወሰኑላቸው ሥርዐት ይህ ነበር።

የተቀሩት ሌዋውያን

²⁰ከቀሩት የሌዊ ዘሮች ደግሞ፡-

ከእንበረም ወንዶች ልጆች፣ ሱባኤል፣

ከሱባኤል ወንዶች ልጆች፣ ዩሕድያ።

²¹ከረዓብያ ወንዶች ልጆች፣ አለቃው ይሺያ።

²²ከይስዓራውያን ወገን፣ ሰሎሚት

ከሰሎሚት ወንዶች ልጆች፣ ያሐት።

²³የኬብሮን ወንዶች ልጆች፣ የመጀመሪያው ይሪያላ፣ ሁለተኛው አማርያ፣

ሦስተኛው የሕዚኤል፣ አራተኛው ይቀምዓም።

²³ ሁለት የዕብራይስጥ ቅጂዎች ጥቂት የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም 1 ዜና23፥19 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን፣ የይሪያ ወንዶች ልጆች ይላሉ

24የዑዝኤል ልጅ፤ ሚካ።
 ከሚካ ወንዶች ልጆች ሻሚር።
 25የሚካ ወንድም ይሺያ፤
 ከይሺያ ወንዶች ልጆች ዘካርያስ።
 26የሜራሪ ወንዶች ልጆች፤
 ሞሐሊ፣ ሙሲ።
 የያዝያ ወንድ ልጅ በኖ።
 27የሜራሪ ወንዶች ልጆች፤
 ከያዝያ በኖ፣ ሾሃም፣
 ዘኩር፣ ዔብሪ።
 28ከሞሐሊ፤ አልዓዛር፤ ይህ ሰው ወንዶች
 ልጆች አልነበሩትም።
 29ከቂስ፤ የቂስ ወንድ ልጅ፤
 ይረሐምኤል።
 30የሙሲ ወንዶች ልጆች፤ ሞሐሊ፣
 ዔዳር፣ ኢያሪሙት።

እነዚህ እንግዲህ እንደየቤተ ሰባቸው የተቆጠሩ ሌዋውያን ነበሩ። 31ወንድሞቻቸው የአሮን ዘሮች እንዳደረጉት ሁሉ፣ እነዚህም በንጉሥ ዳዊት፣ በሳዶቅ፣ በአቢሜሌክ እንዲሁም የካህናቱና የሌዋውያኑ ቤተ ሰብ አለቆች ባለቤት ዕጣ ተጣጣሉ፤ የበኩሩም ቤተ ሰቦች እንደ ትንሹ ውኃ ድም ቤተ ሰብ እኩል ዕጣ ተጣጣላቸው።

የቤተ መቅደሱ መዘምራን

25 ዳዊት ከሰራዊቱ አለቆች ጋር ሆኖ በመሰንቆ፣ በበገናና በጸናጽል ድምፅ እየታጀቡ ትንቢት የሚናገሩትን ከአሳፍ፣ ከኤማንና ከኤዶታም ቤተ ሰብ መካከል መርጦ መደብ፤ ይህን አገልግሎት የሚያከናውኑትም ሰዎች ዝርዝር እንደ ሚከተለው ነው፤

2ከአሳፍ ወንዶች ልጆች፤
 ዘኩር፣ ዮሴፍ፣ ነታንያ፣ አሺርኤላ።
 የአሳፍ ልጆች በአሳፍ አመራር ሥር ነበሩ፤ አሳፍም በንጉሡ አመራር ሥር ነበረ።

3ከኤዶታም ወንዶች ልጆች፤
 ጎዶልያስ፣ ጽሪ፣ የሻያ፣ ሰሜኢ⁴፣
 ሐሸብያ፣ መቲትያ። እነዚህ ስድስቱ በመሰንቆ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ነና እየወደሰ ትንቢት በተናገረው አባታቸው በኤዶታም አመራር ሥር ነበሩ።

4ከኤማን ወንዶች ልጆች፤
 ቡቅያ፣ መታንያ፣ ዓዛርዔል፣ ሱባኤል፣ ኢያሪሙት፣ ሐናንያ፣ ሐናኒ፣ ኤልያታ፣ ጊዶልቲ፣ ሮማንቲዔዘር፣ ዮሸብቃሻ፣ መሎቲ፣ ሆቲር፣ መሐዝዮት። 5እነዚህም ሁሉ የንጉሡ ባለራእይ የኤማን ልጆች ነበሩ። እርሱን ከፍ ከፍ እንዲያደርጉትም እግዚአብሔ

24፥31 ሞ5
 25፥1
 14ሙ10፥5፣27፣3፣15፣
 1፣11፣5፣6፣31፣33፣15፣1
 6፣16፣41፣42፣
 2፣11፣5፣12፣8፣14፣34፣
 12፣35፣15፣
 ዕገ3፣10፣5፣11፣17
 25፥3 ዘፍ4፣21፣
 1፣11፣5፣16፣41፣42፣
 መዝ33፣2
 25፥6
 1፣11፣5፣15፣16፣19፣
 2፣11፣5፣23፣18፣29፣25

ጋር በገባለት ቃል መሠረት ሰጡት።
 እግዚአብሔር ለኤማን ዐሥራ አራት ወንዶችና ሦስት ሴቶች ልጆች ሰጠው።
 6እነዚህ ሁሉ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በጸናጽል፣ በመሰንቆና በበገና ድምፅ ለሚቀርቡው የእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት በአባቶቻቸው አመራር ሥር ነበሩ። አሳፍ፣ ኤዶታምና ኤማን ደግሞ በንጉሡ የበላይ አመራር ሥር ነበሩ።
 7እነዚህም ከቤተ ዘመዶቻቸው ጋር በመሆን ሁሉም ወደ እግዚአብሔር በሚቀርቡው ዜማ የሠለጠኑና የተካኑ ነበሩ፤ ቀጥራቸውም ሁለት መቶ ሰማንያ ስምንት ነበረ። 8የሥራ ድር ሻቸውንም ለመወሰን ወጣት፣ ሽማግሌ፣ መምህርም ሆነ ደቀ መዝሙር ሳይባል እኩል ዕጣ ተጣጣሉ።

9የመጀመሪያው ዕጣ ከአሳፍ ወገን ለሆነው ለዮሴፍ ወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፤

ቀጥራቸውም 12⁶
 ሁለተኛው ለጎዶልያስ ወጣ፤ እርሱን ጨምሮ ለቤተ ዘመዶቹና ለወንዶች ልጆቹ፤

ቀጥራቸውም 12
 10ሦስተኛው ለዘኩር፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፤

ቀጥራቸውም 12
 11አራተኛው ላይጽሪ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፤

ቀጥራቸውም 12
 12አምስተኛው ለነታንያ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፤

ቀጥራቸውም 12
 13ስድስተኛው ለቡቅያ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፤

ቀጥራቸውም 12
 14ሰባተኛው ለይሸርኤል፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፤

ቁጥራቸውም 12
 15ስምንተኛው ለየሻያ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፤

ቁጥራቸውም 12
 16ዘጠነኛው ለመታንያ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፤
 ቁጥራቸውም 12

⁶3 እንደ የዕብራይስጥ ቅጂና ጥቂት የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም ቀጥር17 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን ለሚኤ የሚለውን አይጨምሩም
⁷5 ዕብራይስጡ፣ ቃንቶ ከፍ ከፍ እል ይላል
⁸9 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ የሚለውን አይጨምርም
⁹6 ድምሩን በተመለከተ ቀጥር 7 ይመ፤ ዕብራይስጡ፣ “12” የሚለውን አይጨምርም

25፥8 1ዜና26፥13
 25፥9 1ዜና6፥39

17 ሀሥረኛው ለሰሜኢ፣ ወጣ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

18 ሀሥረ ኦንዶኛው ለዓዘርኤል፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

19 ሀሥረ ሁለተኛው ለሐሻብያ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

20 ሀሥረ ሦስተኛው ለሱባኤል፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

21 ሀሥረ አራተኛው ለመቲትያ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

22 ሀሥረ አምስተኛው ለኢያሪሙት፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

23 ሀሥረ ስድስተኛው ለሐናንያ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

24 ሀሥረ ሰባተኛው ለዮሽብቃሻ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

25 ሀሥረ ስምንተኛው ለሐናኒ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

26 ሀሥረ ዘጠነኛው ለመሎቲ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

27 ሃያኛው ለኤልያታ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

28 ሃያ አንደኛው ለሆቲር፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

29 ሃያ ሁለተኛው ለጊዶልቲ፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

30 ሃያ ሦስተኛው ለመሐዝቶት፣ ለወንዶች ልጆቹ ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

31 ሃያ አራተኛው ለሮማንቲዔዘር፣ ለወንዶች ልጆቹና ለቤተ ዘመዶቹ ወጣ፣ ቀጥራቸውም 12

የቤተ መቅደሱ በር ጠባቂዎች

26 የቤተ መቅደሱ በር ጠባቂዎች አመዳደብ፤

ከቆረቆረ ወገን፣ ከአሳፍ ወንዶች ልጆች አንዱ የሆነው የቆረ ወንድ ልጅ ሚሱሳም።

2 ሚሱሳም ወንዶች ልጆች ነበሩት፤

25:31 1ዜና9:33
26:1 1ዜና9:17

26:2 1ዜና9:21
26:5
24ሙ6:10፣1ዜና13:1
3:16:38
26:10
ዘጸ21:16፣1ዜና5:1
26:12 1ዜና9:22
26:13 1ዜና24:5
26:14
1ዜና9:18:21

የመጀመሪያው ዘካርያስ፣ ሁለተኛው ይዲኤል፣ ሦስተኛው ዮዛባት፣ አራተኛው የትኒኤል፣ 3 አምስተኛው ኤሳም፣ ስድስተኛው ይሆሐናን፣ ሰባተኛው ኤሊሆዔናይ።

4 የቤድኤዶም እንደዚሁ ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ የመጀመሪያው ሸማያ፣ ሁለተኛው ዮዛባት፣ ሦስተኛው ኢዮአስ፣ አራተኛው ሣካር፣ አምስተኛው ናትናኤል፣ 5 ስድስተኛው ዓሚኤል፣ ሰባተኛው ይሳኮር፣ ስምንተኛው ፒሳቲ፤ እግዚአብሔር የቤድኤዶምን ባርከታልና።

6 እንዲሁም ልጁ ሸማያ ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ እነርሱም በቂ ችሎታ ስለ ነበራቸው የአባታቸው ቤት መሪዎች ሆነው ነበር። 7 የሸማያ ወንዶች ልጆች፣ የትኒ፣ ራፋኤል፣ የቤድ፣ ኤልዛባድ፣ ዘመዶቹ ኤሊሁና ሰማክያም እንደዚሁ በቂ ችሎታ ነበራቸው። 8 እነዚህ ሁሉ የቤድኤዶም ዘሮች ሲሆኑ፣ እነ ርሱም ሆኑ ወንዶች ልጆቻቸውና ቤተ ዘመዶቻቸው ሥራውን ለመሥራት በቂ ችሎታ ነበራቸው። የቤድኤዶም ዘሮች ባጠቃላይ ሥልሳ ሁለት ነበሩ።

9 ሚሱሳም በቂ ችሎታ ያላቸው ወንዶች ልጆችና ቤተ ዘመዶች ነበሩት፤ ቀጥራቸውም ባጠቃላይ ዐሥራ ስም ንት ነበረ።

10 ከሚራሪ ወገን የሆነው ሐሳ ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ የመጀመሪያው ሸምሪ ነበረ፤ የበኩር ልጅ ባይሆንም እንኳ፣ አባቱ ቀዳሚ አድርጎት ነበር። 11 ሁለተኛው ኬልቅያስ፣ ሦስተኛው ጥበልያ፣ አራተኛው ዘካርያስ፣ የሐሳ ወንዶች ልጆችና ቤተ ዘመዶቹ ባጠቃላይ ዐሥራ ሦስት ነበሩ።

12 የቤተ መቅደሱም ጠባቂዎች በአለቆቻቸው ሥር ተመድበው ልክ እንደ ቤተ ዘመዶቻቸው ሁሉ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ ለማከናወን ምድብ ተራ ነበራቸው። 13 ለእያንዳንዱም በር ወጣት ሽማግሌ ሳይባል ለሁሉም እኩል ዕጣ ተጣለ።

14 የምሥራቁ በር ዕጣ ለሴሌምያ ወጣ። ከዚያም ምክር ዐዋቂ ለሆነው ለልጁ ለዘካርያስ ዕጣ ጣሉ፤ እርሱም የሰሜኑ በር

ደረሰው። 15የደቡብ በር ዕጣ ለየቤድኤ ደም ሲወጣ፣ የግምጃ ቤቱ ዕጣ ደግሞ ለልጆቹ ወጣ። 16የምዕራብ በርና በላይኛው መንገድ ላይ የሚገኘው የሸሌኬት በር ዕጣዎች ለሰፊንና ለሐሳ ወጣ።

17በአንዱ ዘብ ጥበቃ ትይዩ ሌላ ዘብ ጥበቃ ነበረ፤ በየቀኑም በምሥራቅ በኩል ስድስት፣ በሰሜን በኩል አራት፣ በደቡብ በኩል አራት፣ በዕቃ ቤቱ በኩል በአንድ ጊዜ ሁለት ሌዋውያን ይጠብቁ ነበር።

18በምዕራብ በኩል የሚገኘውን አደባባይ ደግሞ በመንገዱ ላይ አራት፣ በአደባባይ ላይ ደግሞ ሁለት ሆነው ይጠብቁ ነበር።

19እንግዲህ የቆራና የሚራራ ዘሮች የሆኑት በር ጠባቂዎች ድልድል ይህ ነበር።

የግምጃ ቤት ኅላፊዎችና ሌሎች ሹማዎች

20ከሌዋውያን መካከል አኪያ የእግዚአብሔር ቤት ግምጃ ቤትና የተቀደሱት ዕቃዎች የሚቀመጡበት ግምጃ ቤት ኅላፊ ነበረ።

21የለአዳን ዘሮች፣ በለአዳን በኩል ጌድሶናውያን የሆኑትና ለጌድሶናዊው ለለአዳን ቤተ ሰቦች አለቆች የሆኑት የለአዳን ዘሮች እነዚህ ነበሩ፣ ይሐኤሊ፣ 22የይሐኤሊ ወንዶች ልጆች፣ ዜቶምና ወንድሙ አዩኤል። እነዚህም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ግምጃ ቤት ኅላፊዎች ነበሩ።

23ከእንበረማውያን፣ከይስግራውያን፣ ከኪብርናውያን፣ ከዑዝኤላውያን፣

24የሙሴ ልጅ የጌርሳም ዘር የሆነው ሱባኤል የግምጃ ቤቱ የበላይ ኅላፊ ነበረ። 25በአልዓዛር በኩል የሚዛመዱት፣ ልጁ ረዓብያ፣ ልጁ የሻያ፣ ልጁ አዮራም፣ ልጁ ዝክሪ፣ ልጁ ሰሎሚት። 26ሰሎሚትና የሥጋ ዘመዶቹ ንጉሥ ዳዊት፣ የቤተ ሰቡ ኅላፊዎች፣ የሻለቆችና የመቶ አለቆች እንዲሁም ሌሎች የሰራዊቱ አዛዦች ቀድሰው ላቀረቧቸው ንዋያተ ቅድሳት ኅላፊዎች ነበሩ። 27በጦርነት ከተገኘውም ምርኮ ከፊሉን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ማደሻ እንዲሆን ቀደሱት።

28ባለ ራእዩ ሳሙኤል፣ የቂስ ልጅ ሳኦል፣ የኔር ልጅ አበኔር፣ የጽሩያ ልጅ ኢዮአብ የቀደሱትን ሁሉና እንዲሁም ሌሎቹን ንዋያተ ቅድሳት ሰሎሚትና ቤተ ዘመዶቹ ይጠብቁ ነበር።

29ከይስግራውያን፣ ከናንያና ወንዶች ልጆቹ ከቤተ መቅደሱ ውጭ ባለው ሥራ በእስራኤል ላይ ሹማዎትና ዳኞች ሆነው ተመደቡ።

30ከኪብርናውያን፣ ከሸብያ፣ ጠንካራና

26:15 1ዜና13:13፣ 2ዜና25:24
26:19 2ዜና35:15፣707:11፣ ሕዝብ44:11
26:20 1ዜና28:12፣2ዜና24:5
26:21 1ዜና23:7፣29:8
26:22 1ዜና9:26
26:23 ዘኅ3:27
26:24 1ዜና23:18
26:25 1ዜና 23:18
26:26 2ላሙ8:11
26:28 1ላሙ9:9
26:29 ዜና17:8-13፣1ዜና23:4

26:30 1ዜና27:17
26:31 2ላሙ5:4፣1ዜና23:19
27:2 2ላሙ23:8
27:4 2ላሙ23:9
27:5 2ላሙ23:20
27:7 2ላሙ2:18
27:8 1ዜና11:27

ጌብዝ የሆኑ አንድ ሺህ ሰባት መቶ ሰዎች ከዮርዳኖስ በስተ ምዕራብ በሚገኘው የእስራኤል ምድር ላለው የእግዚአብሔር ሥራና ለንጉሡም አገልግሎት ኅላፊዎች ሆነው ተመደቡ። 31በኪብርናውያን በኩል በቤተ ሰቦቻቸው የትውልድ መዝገብ መሠረት ይሪያ አለቃቸው ነበረ። በዳዊት ዘመነ መንግሥት በአርባኛው ዓመት መዛግብቱ ተመርምረው ስለ ነበር፣ በገለግድ ውስጥ ኢያዜር በተባለ ቦታ ከኪብርናውያን መካከል ጠንካራ ሰዎች ሊገኙ ችለዋል። 32ይሪያም ጠንካሮችና የቤተ ሰባቸው አለቆች የሆኑ ሁለት ሺህ ሰባት መቶ ሥጋ ዘመዶች ነበሩት። ንጉሥ ዳዊትም እነዚህን የእግዚአብሔር ለሆነውና የንጉሡም በሆነው ጉዳይ ላይ ሮቤልን፣ ጋድንና የምናሴን ነገድ እከሌታ ኅላፊ አድርጎ ሸማቸው።

የሰራዊቱ ዋና ዋና ክፍሎች

27 የእስራኤል የቤተ ሰቡ አለቆች፣ የሻለቆች፣ የመቶ አለቆች እንዲሁም ዓመቱን ሙሉ በየወሩ የሚመደቡትን ዋና ዋና ክፍሎች በተመለከተ ንጉሡን ያገለገሉ አለቆቻቸው ዝርዝር ይህ ነው። እያንዳንዱ ዋና ክፍል ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረው።

2የመጀመሪያው ወር የመጀመሪያው ዋና ክፍል የበላይ የዘብድኤል ልጅ ያሾብግም ሲሆን፣ በሥሩ የሚታዘዙ ሃያ አራት ሺህ ሰዎች ነበሩ። 3እርሱም የፋሬስ ዘር ሲሆን፣ በመጀመሪያው ወር የሰራዊቱ ሹማዎት ሁሉ የበላይ ነበር።

4በሁለተኛው ወር የክፍለ ጦሩ የበላይ አዛዥ አሆነው ዱዲ ሲሆን፣ የዚሁ ክፍል መሪ ደግሞ ሚቅሎት ነው። በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።

5በሦስተኛው ወር የሦስተኛው ክፍለ ጦር የበላይ አዛዥ የካህኑ የዮዳሄል ልጅ በናያስ ነበረ። ዋናው እርሱ ሲሆን፣ በሥሩ ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ። 6ይህም ከሙላሳዎቹ ይልቅ ኅያል ሲሆን፣ የሙላሳዎቹ የበላይ ነበረ፤ ልጁ ዓሚዛባድም የክፍሉ ሰራዊት አዛዥ ነበረ።

7በአራተኛው ወር አራተኛው የበላይ አዛዥ የኢዮአብ ወንድም አሙዘል ሲሆን፣ በእግሩ የተተካውም ልጁ ዝባድያ ነው። በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።

8በአምስተኛው ወር አምስተኛው የበላይ አዛዥ ይዝራዊው ሸምሁት ሲሆን፣

በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።
9 በስድስተኛ ወር ስድስተኛው የበላይ አዛዥ የቴቁሐዊው የዲስካ ልጅ ዲራስ ሲሆን፤ በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።

10 በሰባተኛው ወር ሰባተኛው የበላይ አዛዥ የኤፍሬም ወገን የሆነው ፍሎናዊው ሴሌስ ሲሆን፤ በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።

11 በስምንተኛው ወር ስምንተኛው የበላይ አዛዥ ከካሳውያን ወገን የሆነው ከሳታዊው ሲሆን፤ በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።

12 በዘጠነኛው ወር ዘጠነኛው የበላይ አዛዥ ከብንያም ወገን የሆነው ዓናቶታዊው አቢዔዜር ሲሆን፤ በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።

13 በዐሥረኛው ወር ዐሥረኛው የበላይ አዛዥ ከካሳውያን ወገን የሆነው ነጦፋዊው ፍኤሬ ሲሆን፤ በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።

14 በዐሥራ አንደኛው ወር ዐሥራ አንደኛው የበላይ አዛዥ ከኤፍሬም ወገን የሆነው ጲርዓቶናዊው በናያስ ሲሆን፤ በሥሩም ሃያ አራት ሺህ ሰው ነበረ።

15 በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሁለተኛው የበላይ አዛዥ ከካቶንያል ቤተ ሰብ የሆነው ነጦፋዊው ሔልዳይ ነበረ።

የየነገዱ የጦር ሹማዎች

16 የየነገዱ የእስራኤል የጦር ሹማዎች፤ በሮቤል ነገድ ላይ የተሾመው፤ የዘክሪ ልጅ አልዓዘር፤ በስምያን ነገድ ላይ የተሾመው፤ የመዓካ ልጅ ሰፋጥያስ።

17 በሌዊ ነገድ ላይ የተሾመው የቀሙኤል ልጅ ሐሸብያ፤ በአሮን ነገድ ላይ የተሾመው፤ ሳዶቅ።

18 በይሁዳ ነገድ ላይ የተሾመው፤ የዳዊት ወንድም ኤሊሁ፤ በይሳኮር ነገድ ላይ የተሾመው፤ የሚካኤል ልጅ የምሪ።

19 በዛብሎን ነገድ ላይ የተሾመው፤ የአብድዩ ልጅ ይሸማያ፤ በንፍታሌም ነገድ ላይ የተሾመው፤ የዓገሪኤል ልጅ ኢያሪሙት።

20 በኤፍሬም ነገድ ላይ የተሾመው፤ የዓዛዝያ ልጅ ሆሴዕ፤ በምናሴ ነገድ እኩሌታ ላይ የተሾመው፤ የፈዳያ ልጅ ኢዩኤል።

21 በገለዓድ ባለው የምናሴ ነገድ እኩሌታ ላይ የተሾመው፤ የዘካርያስ ልጅ አዶ፤ በብንያም ነገድ ላይ የተሾመው፤

27፡9 24፡፡23፡26
27፡10
24፡፡23፡26
27፡11
24፡፡21፡18
27፡12
24፡፡23፡27
27፡13
24፡፡23፡28
27፡14 1ዜ፡፡11፡31
27፡15
ኢ.ቡ-15፡17፡24፡፡23፡29
27፡17
24፡፡8፡17፡11፡15፡12፡28፡26፡30

27፡23
ዘ፡፡12፡2፡24፡፡24፡1፡1
1ዜ፡፡21፡2፡5
27፡24
24፡፡24፡15፡1
1ዜ፡፡21፡14
27፡28 1ነገ10፡27
27፡29 ሙሐ2፡1፡
ኢ.433፡9፡35፡2፡
65፡10
27፡31 1ዜ፡፡5፡10
27፡33
24፡፡15፡12፡37
27፡34
14፡፡22፡20፡
24፡፡2፡13
28፡1
1ዜ፡፡22፡17፡
1ዜ፡፡27፡1-31፡29፡6

የአበኔር ልጅ የዕሢኤል።
22 በዳን ነገድ ላይ የተሾመው፤ የይሮሐም ልጅ ዓዛርኤል፤ እንግዲህ የእስራኤል ነገድ አለቆች እነዚህ ነበሩ።

23 እግዚአብሔር እስራኤልን እንደ ሰማይ ከዋክብት እንደሚያበዛቸው ተስፋ ሰጥቶ ስለ ነበር፤ ዳዊት ዕድሜያቸው ሃያና ከዚያ በታች የሆነውን አልቁጠረም ነበር። 24 የጽሩያ ልጅ ኢዮአብ መቀራጠር ጀመረ፤ ሆኖም አልፈጸመውም፤ መቁጠራቸው በእስራኤል ላይ ቀሩጣ ስላመጣ፤ የተቁጠረውም በንጉሡ ዳዊት መዝገብ አልገባም።

ንጉሡ የሾማቸው የበላይ ተቈጣጣሪዎች

25 የዓዳኤል ልጅ ዓዘምት የቤተ መንግሥቱ ዕቃ ቤት ኅላፊ ነበረ፤

የያዚያ ልጅ ዮናታን በየአውራጃው በየከተማው፤ በየመንደሩና በየቃፊር መጠበቂያው ላሉት ዕቃ ቤቶች ኅላፊ ነበረ።

26 የክሎብ ልጅ ዔገሪ ምድሪቱን ለሚያርሱት ገበሬዎች ኅላፊ ነበረ።

27 ራማታዊው ሰሜኢ የወይን ተክል በታዎች ኅላፊ ነበረ፤ ሸፋማዊው ዘብዲ የወይን ጠጅ ዕቃ ቤት ኅላፊ ነበረ።

28 ጊድራዊው በአልሐናን በምራባዊው ኩረብታዎች ግርጌ ለሚግኙት የወይንና የወርካ ዛፎች ጥበቃ ኅላፊ ነበረ።

29 ሳሮናዊው ሰጥራይ በሳሮን ለሚሰማሩት የከብት መንጋዎች ኅላፊ ነበረ፤ የዓድላይ ልጅ ሻፋጥ በሸለቆው ውስጥ ላሉት የከብት መንጋዎች ኅላፊ ነበረ።

30 እስማኤላዊው ኡቢያስ የግመሎች ኅላፊ ነበረ። ሜሮናታዊው ዬሕድያ የአህዮች ኅላፊ ነበረ።

31 አጋራዊው ያዚዝ የበግና የፍየል መንጋዎች ኅላፊ ነበረ።

እነዚህ ሁሉ የንጉሥ ዳዊት ንብረት ኅላፊዎች ነበሩ።

32 አስተዋይ የሆነው የዳዊት አጎት ዮናታን አማካሪና ጸሓፊ ነበረ፤ የሐክሞኒም ልጅ ይሐኤል ደግሞ የንጉሡ ልጆች ሞግዚት ነበረ።

33 አኪጦፊል የንጉሡ አማካሪ ሲሆን፤ አርካዊው ኩሲ ደግሞ የንጉሡ ወዳጅ ነበረ። 34 የበናያስ ልጅ ዮዳሄና አብያታር በአኪጦፊል እግር ተተኩ።

ኢዮአብም የንጉሡ የክብር ዘብ አዛዥ ሆነ።

ዳዊት ስለ ቤተ መቅደሱ ያወጣው ዕቅድ

28 ዳዊት በኢዮሩሳሌም እንዲሰበሰቡ የነገዱን የጦር አለቆች፤ ንጉሡን

የሚያገለግሉትን የከፍለ ጦር አዛዦች፣ የሻለቆቹን፣ የመቶ አለቆቹን፣ የንጉሠና የልጆቹ ንብረትና ከብት ሁሉ ጎሳፊ የሆኑትን፣ እንዲሁም የቤተ መንግሥቱን ሹማ ምት፣ ጎሳጎና ጀግና ተዋጊዎቹን፣ በአጠቃላይ የእስራኤልን ሹማምት ሁሉ ጠራ።

²ከዚያም ንጉሥ ጻዊት በእግሩ ቆሞ እንዲህ አላቸው፤ “ወንድሞቼና ወገኖቼ ሆይ፤ እስቲ አድምጡኝ፤ ለእግዚአብሔር ለቃል ኪዳን ታቦት ማደራያና ለአምላካችን እግር ማረፊያ የሚሆን ቤት ለመሥራት ዐስሴ ዕቅድ አውጥቼ ነበር። ³እግዚአብሔር ግን እንዲህ አለኝ፤ ‘ጦረኛ ሰው ስለሆን ህና ደምም ስላፈሰሰህ፣ አንተ ለሰሜ ቤት አትሠራም’።

⁴ነገር ግን የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ለዘላለም እንድንገሥ ከቤተ ሰቤ ሁሉ እኔን መረጠ፤ መሪ እንዲሆንም ይሁዳን መረጠ፤ ከይሁዳም ቤት የእኔን ቤተ ሰብ መረጠ፤ ከአባቴ ልጆች መካከል ደግሞ በመላው እስራኤል ላይ እንድንገሥ ፈቃዱ ሆነ። ⁵እግዚአብሔር ብዙ ልጆች ሰጥቶኛል፤ ከወንዶቹ ልጆቹ ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ዙፋን ላይ ተቀምጦ በእስራኤል ሁሉ ላይ እንዲገሥ ደግሞ ልጄን ሰሎሞንን መርጠታል። ⁶እንዲሁም አለኝ፤ ‘ቤቴንና አደባባዮቼን የሚሠራልኝ ልጅህ ሰሎሞን ነው፤ ምክንያቱም ልጄ እንዲሆን መርጬዎቻለሁ፤ እኔም አባት እሆንዋለሁ። ⁷አሁን እንደሚያደርገው ሁሉ፣ ትእዛዞቼንና ሕጎቼን ምንጊዜም ሳያወላውል የሚፈጽም ከሆነ፣ መንግሥቱን ለዘላለም አጸናታለሁ’።

⁸እንግዲህ አሁንም ይህቸን መልካሚቱን ምድር እንድትወርሱና ለልጆቻችሁም የዘላለም ርስት አድርጋችሁ እንድታወርሱ አቸው፣ የእግዚአብሔርንም ትእዛዝ ሁሉ በጥንቃቄ እንድታከብሩ በእስራኤል ሁሉ ፊት፣ በእግዚአብሔር ጉባኤና እግዚአብሔርም እየሰማ አዛችኋለሁ።

⁹አንተም ልጄ ሰሎሞን ሆይ፤ እግዚአብሔር ልብን ሁሉ ስለሚመረምርና ሐሳብን ሁሉ ስለሚያውቅ፣ የአባትህን አምላክ ዕውቅ፤ በፍጹም ልብና በበጎ ፈቃድ አገልግለው። ከፈለግኸው ታገኝዋለህ፤ ከተውከው ግን እርሱም ለዘላለም ይተውሃል። ¹⁰ለመቅደስ የሚሆን ቤት እንድትሠራ እግዚአብሔር የመረጠህ መሆኑን አሁንም ዐስብ፤ በርት ተህም ሥራ።

¹¹ከዚያም ጻዊት የቤተ መቅደሱን መመላለሻ፣ የሕንጻውን፣ የዕቃ ቤቶቹን፣ የፍቁንና የውስጥ ክፍሎቹን እንዲሁም

28፥2 1፡4-10፡7፣ 1ዜና17፡2፣2ዜና6፡41፣ መዝ199፡5፣132፡1-5፣7፣ኢ.460፡13

28፥3 2፡4-7፣5፣1፣7፣15፡3፣1፣1ዜና17፡4፣22፡8

28፥4 ዘና49፡10፣ ዘዮ24፡17-19፣4፡16፡1-13፣ 1ዜና11፡1፣2ዜና6፡6

28፥5 2፡4-12፡24፣1ዜና3፡1፣1፣7፡14፣23፡1

28፥6 2፡4-7፣13፣1፣7፡8፡20፣1፣1ዜና17፡13

28፥7 1ዜና22፡13

28፥8 ዘ84፡1፣6፡1፣ 17፡14-20፡1 ዘና9፡1

28፥9 ዘ84፡31፣ እ.ሱ-24፡20፣ 1፡4-2፡3፣1፣7፡9፡7፣1፣1ዜና16፡11፣1፣1ዜና29፡19

2ዜና6፡30፣7፡19፡15፣ 2፣መዝ7፡9፡40፣16፡14፣4፡23፣74፡1፣77፡7

የማስተሰራየውን ቦታ ንድፍ ለልጅ ለሰሎሞን ሰጠው። ¹²ደግሞም መንፈስ ቅዱስ በልቡ ያሳደረውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አደባባይ፣ በዙሪያው ያሉትን ክፍሎች ሁሉ፣ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ዕቃ ቤቶችና የንዋዩ ቅድሳቱን ግምጃ ቤቶች ንድፍ ሁሉ ሰጠው። ¹³እንዲሁም የካህናቱንና የሌዋውያኑን አመዳደብ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገልግሎት ሥራና ለአገልግሎቱ ስለሚጠቀምባቸው ዕቃዎች ሁሉ መመሪያ ሰጠው። ¹⁴ለልዩ ልዩ አገልግሎት የሚውሉትን የወርቅ ዕቃዎች ሁሉ መጠን፣ ለልዩ ልዩ አገልግሎት የሚውሉትን የብር ዕቃዎች ሁሉ መጠን አሳወቀው። ¹⁵እንደየመቅረዙ አገልግሎት ዐይነት ለወርቁ መቅረዞችና ለቀንዲሎቻቸው የሚሆነውን የእያንዳንዱ ችውን የወርቅ መጠን፣ ለብሩ መቅረዞችና ለቀንዲሎቻቸው የሚያስፈልገውን የእያንዳንዱ ችውን የብር መጠን፣ ¹⁶ለየንዳንዱ፣ ጎብስተ ገጽ ጠረጴዛ የሚያስፈልገውን የወርቅ መጠን፣ ለእያንዳንዱም የብር ጠረጴዛ የሚያስፈልገውን የብር መጠን፣ ¹⁷ለሹካዎቹ፣ ለጉድጓዳ ሳሕኖቹ፣ ለማንቆርቆሪያዎቹ የሚያስፈልገውን ንጹሕ የወርቅ መጠን፣ ለእያንዳንዱ የብር ሳሕን የሚያስፈልገውን የብር መጠን፣ ¹⁸ለዕጣኑ መሠዊያ የሚሆነውን የጠራ ወርቅ መጠን እንዲሁም ክንፎቻቸውን ዘርግተው የእግዚአብሔርን የቃል ኪዳን ታቦት የሚሸፍኑትን ከወርቅ የተሠሩትን የኪሩቤል ሠረገሎች ማለት፣ ንድፍ ሰጠው።

¹⁹ጻዊትም፣ “ይህ ሁሉ፣ በእኔ ላይ ባለው በእግዚአብሔር እጅ በጽሑፍ ተገለጠልኝ፤ የንድፍንም ዝርዝር እንድረዳ ማስተዋልን ሰጠኝ” አለ።

²⁰ደግሞም ጻዊት ልጁን ሰሎሞንን እንዲህ አለው፤ “እንግዲህ በልብ በርታ፤ ጠንክር፤ ሥራውንም ጀምር። አትፍራ፤ ተስፋም አትቀሩረጥ፤ እግዚአብሔር አምላኪ ከአንተ ጋር ነውና፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገልግሎት ሥራ እስኪፈጸም ድረስ አይተውህም፤ አይጥልህም። ²¹ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሥራ ሁሉ የሚያስፈልጉት ካህናትና ሌዋውያን ምድብም ዝግጁ ነው። በሁሉም የእጅ ሙያ የሠለጠኑ ፈቃደኛ ሰዎች በሥራው ሁሉ ይረዱሃል። ሹማምቱና ሕዝቡ ሁሉ ትእዛዝህን ይፈጽማሉ።”

ቤተ መቅደሱን ለመሥራት የቀረቡ ስጦታዎች

29 ከዚያም ንጉሥ ጻዊት ለመላው ጉባኤ እንዲህ አለ፤ “እግዚአብሔር

28፥11 ዘ025፡9፣ ሐሥ7፡44፣40፡18፡5

28፥12 1ዜና12፡18፣26፡20

28፥13 1ዜና24፡1

28፥15 ዘ025፡31

28፥16 ዘ025፡23

28፥17 ዘ027፡3

28፥18 ዘ0 25፡20፡22፣30፡1-10

28፥19 ዘ025፡9፣1፣7፡6፡38

28፥20 ዘ84፡31፣31፡6፣ኢ. ሱ-24፡20፣1፣7፡6፡14፣1፣1ዜና22፡13፣2ዜና7፡11፣1፣19፡1፣ኤ.2፡4

28፥21 ዘ035፡25-36፣36፡5

29፡1 1፣7፡3፡7፣1፣1ዜና22፡5፣2 1ዜና13፡7

የመረጠው ልጅ ሰሎሞን ገና ወጣትና ልምድም የሌለው ነው። ይህ ታላቅ ሕንጻ የሚሠራው ለሰው ሳይሆን ለእግዚአብሔር አምላክ በመሆኑ፤ ሥራው ከባድ ነው። ጳጳሩም ያለኝን ሀብት ለአምላኬ ቤተ መቅደስ ለወርቁ ሥራ ወርቁን፤ ለብሩ ሥራ ብሩን፤ ለናሱ ሥራ ናሱን፤ ለብረቱ ሥራ ብረቱን፤ ለዕንጨቱ ሥራ ዕንጨቱን እንዲሁም ለፈርጥ የሚሆነውን መረግድ፤ ኬልቄዶን፤ ልዩ ልዩ ጎብር ያላቸውን የከበሩ ድንጋዮች፤ ማናቸውንም ዐይነት የሚያምር ድንጋይና ዕብክበረድ፤ ይህን ሁሉ በብዛት አዘጋጅቻለሁ። ጳጳሪም በቀር ለአምላኬ ቤት ካለኝ ፍቅር የተነሣ ለዚህ ለተቀደሰ ቤት ከዚህ በፊት ከሰጠሁት በተጨማሪ ለዚህ ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የግል ሀብቱ የሆነውን ወርቅና ብር እሰጣለሁ፤ ፋይህም ሦስት ሺህ መክሊት¹⁰ የአፈር ወርቅና ሰባት ሺህ መክሊት¹¹ ንጹሕ ብር ለቤተ መቅደሱ የግድግዳ ግንብ ማስጌጫ ጳጳሩም ለወርቁ ሥራ፤ ለብሩ ሥራ፤ በባለሙያዎች ለሚሠራው ሥራ ሁሉ የሚሆን ነው። ታዲያ ዛሬ ራሱን ለእግዚአብሔር ለመቀደስ ፈቃደኛ የሚሆን ማን ነው?”

⁶ከዚያም የቤተ ሰቡ መሪዎች፤ የነገዱ የእስራኤል ሹማዎች፤ የሻለቆችና የመቶ አለቆች እንዲሁም በንጉሡ ሥራ ላይ የተመደቡ ሹማዎች በፈቃዳቸው ሰጡ፤ ፊሊግ ዪክሊኬር ቤተ መቅደስ ሥራ የሰጡትም አምስት ሺህ መክሊት¹² ወርቅ፤ ዐሥር ሺህ ዳሪክ¹³ ወርቅ፤ ዐሥር ሺህ መክሊት¹⁴ ብር፤

ዐሥራ ስምንት ሺህ መክሊት¹⁵ ናስ አንድ መቶ ሺህ መክሊት¹⁶ ብረት ነው። ፊሊግ ድንጋዮች ያለውም ሁሉ፤ በጌድሶናዊው በይሁዳ አማካይነት ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ግምጃ ቤት አስገባ። ፊሊግ ድንጋዮች ለግምጃ ቤት አስገባ። ፊሊግ ድንጋዮች ለግምጃ ቤት አስገባ።

የዳዊት ጸሎት

¹⁰ዳዊትም በመላው ጉባኤ ፊት እግዚአብሔርን እንዲህ ሲል አመሰግነ፤

“የአባታችን የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤

ከዘላለም እስከ ዘላለም ለአንተ ምስጋና ይሁን።

¹¹እግዚአብሔር ሆይ፤ በሰማይና በምድር ያለው ሁሉ የአንተ ነውና፤ ታላቅነት፤ ኃይል፤ ክብርና ግርማ የአንተ ነው።

29፡2 ቍ7:14:16፤1ዜ522: 2-5፤ዕዝ1:4፤6:5፤ ኢላ54:11፤ሐጊ2:8 29፡3 2ዜ524:10፤ 31፤3፤35:8 29፡4 ዘ9:10:29፤ 1ዜ522:14 29፡6 ቍ9:1025:1-8፤ 35:20-29፤36:2፤ 2ዜ524:10፤1ዜ527: 1፤28፤1፤ዕዝ7:15 29፡7 1ዜ25:2፤ 1ዕ7:70-71 29፡8 1ዜ35:27፤ 1ዜ526:21 29፡9 1ዕ78:61 29፡11 1ዕዝ24:8፤59: 17፤62፤11፤89፤11፤6- 8:5፤12-13

29፡12 2ዜ51:12 ፤20:6፤32:27፤ ዕዝ7:27፤ መካ5:19 29፡14 ቍ2፤ መዝ8:4፤144:3 29፡15 ዘ9:17:8፤ 23:4፤ኢዮ7:6፤ 8:9፤ 14:2፤32:7፤መዝ39:1 2፤102:11፤ 144:4፤መካ6:12፤ ዕብ11:13 29፡17 1ዜ528:9፤መዝ15:1-5፤ 139:23፤ምላ11:20፤1 5፤11፤17:3፤ ኤር11:20፤17፤10 29፡19 1ዕ78:61፤ 11:4፤1ዜ522:14፤ 28:9፤መዝ72:1፤ ኢላ38:3 29፡21 1ዕ78:62፤1ዜ512:40

እግዚአብሔር ሆይ፤መንግሥትም የአንተ ነው፤ አንተም እንደ ራስ ከሁሉ በላይ ከፍ ከፍ ያልህ ነህ።

¹²ባለጠግኑና ክብር የሚገኘው ከአንተ ነው፤ አንተም የሁሉ ገዢ ነህ፤ ከፍ ከፍ ለማድረግ፤ ለሁሉም ብርታትን ለመስጠት፤ ብርታትና ኃይል በእጅህ ነው።

¹³አምላካችን ሆይ፤ አሁንም እናመሰግንሃለን፤ ለከበረው ስምም ውዳሴ እናቀርባለን።

¹⁴ሁሉ የተገኘው ከአንተ ነው፤ ለአንተም የሰጠንህ ከእጅህ የተቀበልነውን ብቻ ነው። ታዲያ እንዲህ ያለ ቸርነት እና ድርግ ዘንድ እኔ ማነኝ? ሕዝቤስ ማነው? ¹⁵እኛም እንደ ቀድሞ አባቶቻችን በፊትህ መጻተኞችና እንግዶች ነን፤ ዘመናችንም በምድር ላይ እንደ ጥላ ነው፤ ተስፋ ቢስም ነው። ¹⁶እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ ለተቀደሰው ስምህ ቤተ መቅደስ እንሠራልህ ዘንድ ይህ በብዛት ያዘጋጀው ሁሉ፤ ከእጅህ የተገኘ ሁሉም የአንተ ነው።

¹⁷አምላኬ ሆይ፤ ልብን እንደምትመረምርና ቅንነትን እንደምትወድ ዐውቃለሁ፤ እኔም ይህን ሁሉ የሰጠሁት በበጎ ፈቃድና በቀና መንፈስ ነው። አሁንም በዚህ ያለው ሕዝብ በበጎ ፈቃዱ እንዴት እንደ ሰጠ አይቻለሁ። ¹⁸የአባቶቻችን የአብርሃም፤ የይስሐቅ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን ዐሳብ ለዘላለም በሕዝብህ ልብ ጠብቀው፤ ልባቸውንም ለአንተ ታማኝ አድርገው። ¹⁹ትእዛዞችህን፤ ደንብህንና ሥርዐትህን እንዲጠብቅ፤ እኔ ባዘጋጀሁለት ነገሮች ታላቅ ሕንጻ ለመሥራት እንዲችል፤ ለልጄ ለሰሎሞን ፍጹም ፈቃደኝነት ስጠው።

²⁰ከዚያም ዳዊት ለመላው ጉባኤ፤ “አምላካችሁን እግዚአብሔርን ወድሱት” አላቸው። ስለዚህ የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ወደሱ፤ በእግዚአብሔር በንጉሡም ፊት ተደፍተው ሰገዱ።

ሰሎሞን ንጉሥ መሆኑ በይፋ ታወቀ

29፡21-25 ተጓ ምብ-1፤71 1፤28-53

²¹ባለጠግኑና ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ሆኖ፤ የሚቃጠል መሥዋዕትም አቀረበ፤ ይህም አንድ ሺህ ወይፈን፤ አንድ ሺህ

²² የዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም
²³ 100 ሜትር ኩን ያህል ነው
²⁴ 240 ሜትር ኩን ያህል ነው
²⁵ 170 ሜትር ኩን ያህል ነው
²⁶ 84 ኪሎ ግራም ያህል ነው
²⁷ 345 ሜትር ኩን ያህል ነው
²⁸ 610 ሜትር ኩን ያህል ነው
²⁹ 345 ሜትር ኩን ያህል ነው

<p>አውራ በግ፣ አንድ ሺህ የበግ ጠቦት ሲሆን፣ ከመጠጥ ቀሩርባኖቻቸውና ከሌሎች መሥዋዕቶች ጋር ስለ እስራኤል ሁሉ በብዛት አቀረቡ። ጊዜያዊም ዕለት በእግዚአብሔር ፊት በታላቅ ደስታ በሉ፤ ጠጡም።</p> <p>ከዚያም የዳዊት ልጅ ሰሎሞን ንጉሥ መሆኑን ለሁለተኛ ጊዜ በይፋ ዐወቁ፤ ገዥ እንዲሆንም በእግዚአብሔር ፊት ቀቡት፤ ሳይቅንም ካህናቸው እንዲሆን ቀቡት።</p> <p>²³ሰሎሞንም ነግሥ በአባቱ በዳዊት ምትክ በእግዚአብሔር ዙፋን ላይ ተቀመጠ፤ ተከናወነለት፤ እስራኤልም ሁሉ ታዘዙለት።</p> <p>²⁴የጦር አለቆቹና ኅያላኑ ሁሉ እንዲሁም የንጉሡ የዳዊት ወንዶች ልጆች በሙሉ ታማኝነታቸውን ለንጉሥ ሰሎሞን አረጋገጡለት።</p> <p>²⁵እግዚአብሔርም ሰሎሞንን በእስራኤል ሕዝብ ዘንድ ሁሉ እጅግ ከፍ ከፍ አደረገው፤ ከእርሱ በፊት ለነበሩት የእስራኤል ነገሥታት ያላገናጸፋቸውን ንጉሣዊ ክብር ሁሉ ሰጠው።</p>	<p>29፡22 1ሳሙ-2፡35፣ 1ዜና12፡40</p> <p>29፡23 ዘጸ17፡18፣1ነገ2፡12፣11ዜና17፡14</p> <p>29፡24 1ነገ1፡9</p> <p>29፡25 አሌ3፡7፣1ነገ10፡7፣ 2ዜና1፡1፣12፡መክ2፡9</p> <p>29፡26 1ዜና11፡1፣18፡14</p> <p>29፡27 ዘፍ23፡19፣ 2ሳሙ-5፡4-5፣1ዜና 3፡4</p> <p>29፡28 ዘፍ15፡15፣ 1ዜና23፡1፣ ሐሥ13፡36</p> <p>29፡29 1ሳሙ-9፡9፣ 22፡5፣2ሳሙ-7፡2</p>	<p>የዳዊት መሞት</p> <p>29፡26-28 ተጓ ምብ - 1 ነገ 2፡10-12</p> <p>²⁶የእሴይ ልጅ ዳዊት በእስራኤል ሁሉ ላይ ነግሥ ነበር። ²⁷እርሱም በኬብሮን ሰባት ዓመት፣ በኢየሩሳሌም ሠላሳ ሦስት ዓመት፣ በአጠቃላይ አርባ ዓመት ነገሠ።</p> <p>²⁸በዙ ዘመን ባለጠግነትና ክብር ሳይገድልበት ዕድሜ ጠግቦ ሞተ፤ ልጁ ሰሎሞንም በእግሩ ተተክቶ ነገሠ።</p> <p>²⁹በንጉሥ ዳዊት ዘመነ መንግሥት ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የተከናወነው ድርጊት በባለ ራሽዩ በሳሙኤል የታሪክ መጽሐፍ፣ በነቢዩ በናታን የታሪክ መጽሐፍ፣ በባለ ራሽዩ በጋድ የታሪክ መጽሐፍ ተጽፎአል። ³⁰የተጻፈውም በሥልጣን ላይ በነበረበት ጊዜ ከፈጸማቸው ዝርዝር ጉዳዮችና በዙሪያው ከከበቡት፣ ከእስራኤልና ከሌሎች አገር መንግሥታት ታሪክ ጋር ነው።</p>
---	---	--

መጽሐፈ ዜና መዋዕል - ሁለተኛ

ሰሎሞን ጥበብ እንዲሰጠው ጠየቀ

1:2-13 ተጓምብ-3:4-15
1:14-17 ተጓ ምብ-10:26-29; 2ዜና9:25-28

1 አምላኩ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ነበር፣ እጅግም ስላገኘው፣ የዳዊት ልጅ ሰሎሞን በመንግሥቱ ላይ ተደላድሎ ተቀመጠ።

²ከዚያም ሰሎሞን ለመላው እስራኤል፣ ለሻለቆች፣ ለመቶ አለቆች፣ ለዳኞች፣ ለእስራኤል መሪዎች ሁሉ እንዲሁም ለየቤተ ሰቡ አለቆች ተናገረ። ³የእግዚአብሔር ባሪያ መሳሪ በምድረ በዳ የሠራው የክምላክ የመገናኛ ድንኳን በዚያ ስለ ነበር፣ ሰሎሞንና መላው ገብዓት በግዳጃው ኩረብታ ሄዱ። ሳቢያ ጊዜ ዳዊት የክምላክን ታቦት ከቂሪ ያት ይግራም በአየሩሳሌም ድንኳን ተክሎ ወዳ ዘጋጀለት ስፍራ አምጥቶት ነበር። ⁵ይሁን እንጂ የሆር ልጅ፣ የኦሪ ልጅ ባስልኤል የሠራው መሠዊያ በገባዎን በእግዚአብሔር ማደሪያ ድንኳን ፊት ለፊት ይገኝ ነበር። ስለዚህ ሰሎሞንና ገብዓት ይህንኑ ፈለጉ። ⁶ሰሎሞንም በእግዚአብሔር ፊት በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ወዳለው ወደ ናሱ መሠዊያ ወጥቶ በላይ ላይ አንድ ሺህ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረበ።

⁷በዚያ ሌሊት እግዚአብሔር ለሰሎሞን ተገልጦ፣ “እንድስጥህ የምትፈልገውን ሁሉ ጠይቀኝ” አለው።

⁸ሰሎሞን እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፣ “ለአባቴ ለዳዊት ታላቅ በጎነት አድርገህለታል፤ እኔንም በእግሩ ተክተህ አንገሠኸኛል። ⁹አሁንም እግዚአብሔር ክምላክ ሆይ፣ ያነገሥኸኝ ብዛቴ እንደ ትቢያ በሆነ ሕዝብ ላይ ስለ ሆነ፣ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸው ተስፋ ይጽና። ¹⁰ይህን ሕዝብ ለመምራት እንድችል፣ ጥበብና ዕውቀትን ስጠኝ፣ ይህ ካልሆነ ይህን ታላቅ ሕዝብህን ማን ሊገዛ ይችላል?”

¹¹እግዚአብሔርም ሰሎሞንን እንዲህ አለው፣ “የልብህ መሻት ይህ ስለ ሆነ፣ ብልጥግናና ሀብት ወይም የጠላቶችህን ነፍስ ወይም ረጅም ዕድሜ ስላልጠየቅህ፣ ነገር ግን ባነ ገሥህህ ሕዝቤ ላይ የምትገዛበትን ጥበብና ዕውቀት ስለ ጠየቅህ፣ ¹²ጥበብና ዕውቀት ይሰጥሃል፤ እንዲሁም ከአንተ በፊት የነበረ የግኛውም ንጉሥ ያላገኘውን፣ ከአንተ በኋላም የግንዛው የማያገኘውን ብልጽግና፣ ሀብትና

1:11 ዘጸ21:22;
39:2; ዘኁ14:43;
1ነገ2:12;1ዜና29:25
፣2ዜና12:1
1:2 1ዜና9:1
1:3 ዘወ40:18;
ዘሌ17:4;ኢሰ9:3
1:4 2ሳሙ6:17;
1ዜና15:25
1:5 ዘወ31:2;
38:2;1ዜና13:3
1:7 2ዜና7:12
1:8 1ዜና23:1
1:9 ዘጸ12:2;
2ሳሙ7:25;
1ነገ8:25
27:17; 2ሳሙ5:2;
ምላ8:15-16

ክብር እሰጥሃለሁ።”

¹³ሰሎሞንም የመገናኛው ድንኳን ካለበት ከገባዎን ኩረብታ ወደ አየሩሳሌም ተመለሰ፤ በእስራኤልም ላይ ነገሠ።

¹⁴ሰሎሞን ሠረገሎችንና ፈረሶችን ሰበሰበ፤ እርሱም አንድ ሺህ አራት መቶ ሠረገ ሎችና ዐሥራ ሁለት ሺህ ፈረሶች ነበሩት፤ እነርሱንም በሠረገላ ከተሞችና እርሱ ባለበት በአየሩሳሌም ከተማ አኖራቸው። ¹⁵ንጉሡም ወርቁና ብፍ በአየሩሳሌም እንደ ተራ ድንጋይ እንዲበዛ፣ ዝግባውም በየኩረብታው ግርጌ እንደሚገኝ የሾላ ዛፍ እንዲበዛ አደረገ። ¹⁶የሰሎሞንም ፈረሶች የመጡት ከግብፅና ከቀዳሽ ነበር፤ ከቀዳሽ የገዛቸውም የንጉሡ ነጋዴዎች ነበሩ። ¹⁷ከግብፅ ያሰገ ቧቸውም አንዱን ሠረገላ በስድስት መቶ ስቅል ጠር፣ አንዱን ፈረስ በአንድ መቶ አምሳ ስቅል ጠር ገዝተው ነው። እነዚህንም ደግሞ ለከጢ ያዊያንና ለሦርያውያን ነገሥታት ሁሉ ይሸጡላቸው ነበር።

ቤተ መቅደሱን ለመሥራት የተደረገ ዝግጅት
2:1-18ተጓ ምብ-1ነገ8:1-16

2 ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ፣ ለራሱም ቤተ መንግሥት እንዲሠራ አዘዘ። እርሱም፣ የሚሸጡ ሰባ ሺህ፣ ከኩረብታ ላይ ድንጋይ የሚፈልጡ ሰማንያ ሺህ ሰዎችና ሦስት ሺህ ስድስት መቶ የሥራ ተቈጣጣሪዎች አሰማራ።

³ከዚህ በኋላ፣ ሰሎሞን ለጢሮስ ንጉሥ ለኪራም የሚከተለውን ይህን መልእክት ላከ፣ “አባቴ ዳዊት የሚኖርበትን ቤተ መንግሥት ሰሠራ እንደ ላከህለት ሁሉ፣ ለእኔም የዝግባ እንጨት ላክልኝ። ⁴ሽታው ደስ የሚያሰኝ ዕጣን በፊቴ የሚታጠንበትን፣ የተቀደሰ እንጀራ በየጊዜው የሚቀር ብብትን፣ በየጣቱና በየማታው፣ በየሰንበቱና በየመጣቻው እንዲሁም በተወሰኑት በአምላካችን በእግዚአብሔር በዓላት የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብበትን ቤተ መቅደስ ለአምላኬ ለእግዚአብሔር ስም ሠርጅ እቀድስ ዘንድ አስቤአለሁ። ይህም ለእስራኤል የዘላለም ሥርዓት ነው።

⁵“ክምላካችን ከሌሎች አማልክት ሁሉ ይበልጥ ታላቅ ስለ ሆነ፣ የምሠራውም ቤተ መቅደስ ታላቅ ይሆናል።

1:11 ዘጸ17:17
1:12 1ዜና29:12;
25; 2ዜና9:22;
ነወ13:26
1:14 1ሳሙ8:11;
1ነገ9:19
1:15 1ነገ9:28;
ኢሳ60:5
2:1 ዘጸ12:5;
መክ2:4
2:2 2ዜና10:4
2:3 2ሳሙ5:11;
1ዜና14:1
2:4 ዘወ25:30;
29:42;30:7;
ዘሌ23:38;ዘኁ28:14
ዘዳ12:5;2ዜና13:11
፣29:28
2:5 ዘወ12:12;
1ዜና16:25;22:5

¹⁴ ወይም ሠረገሎች ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
¹⁶ በዚህና በዳኑር 17 ላይ የተጠቀሱትም በዘላቂያ አሠራሪ የሆኑትንም ሙዚር ልትሆን ትችላለች።
¹⁶ ምናልባት ኪሊቲያ ናት።
¹⁷ 7 ኪሊ ግራም ያህል ነው።
¹⁷ 1.7 ኪሊ ግራም ነው።

6ኅገር ግን ሰማይና ከሰማያት በላይ ያለው ሰማይ እንኳን እርሱን ይይዘው ዘንድ አይችልምና፤ ቤተ መቅደስ ሊሠራለት የሚችል ማንኛውንም በፊት ስላን የሚታጠንበትን እንጂ ቤተ መቅደስ እሠራለት ዘንድ እኔ ማን ነኝ?

7። ስለዚህ አንተ በወርቅና በብር፣ በናስና በብረት፣ በሐምራዊና በደማቅ ቀይ፣ በሰማያዊ ግምጃ ሥራ ዕውቀት ያለውን እንዲሁም አባቱ ዳዊት ካዘጋጃቸው ከእኔ የእጅ ባለሙያዎች ጋር በይሁዳና በኢየሩሳሌም የቅርጽ ቅርጽ ጥበብ ሥራ የሚሠራ ሰው ላክልኝ።

8። ስምችህ ከሊባኖስ እንጨት በመቀረጥ ሥራ ዐዋቂዎች መሆናቸውን ስለማውቅ፣ ከሊባኖስ የዝግብ፣ የጥድና የሰንደል ዕንጨትም ላክልኝ፤ ስምቼም ከስምችህ ጋር አብረው ይሠራሉ። 9። የምሠራው ቤተ መቅደስ ትልቅና እጅግ ውብ መሆን ስላለበት፣ በዙ ጠርብ ያዘጋጃልኛልና።

10። ዕንጨቱን ለሚቈርጡ አገልጋዮችህ ሃይ ሺህ የቆሮስ መስፈሪያ ስንዴ ዱቄት፣ ሃይ ሺህ የባዶሶ መስፈሪያ ወይን ጠጅና ሃይ ሺህ የባዶሶ መስፈሪያ ዘይት እሰጣለሁ።

11። የጠርብ ንጉሥ ኪራምም ለሰሎሞን እንዲህ ሲል በደብዳቤ መለሰለት፡

“እግዚአብሔር ሕዝቡን ስለሚወድድ አንተን በእነርሱ ላይ አነገሠህ፤”

12። ኪራምም በመቀጠል እንዲህ አለ፡

“ሰማይንና ምድርን የፈጠረ የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ይባረክ! ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስን፣ ለራሱም ቤተ መንግሥትን የሚሠራ፣ ብልጻካትንና ማስተዋልን የተሞላ ጥበበኛ ልጅ ለንጉሥ ዳዊት ሰጥቶአልና።

13። እጅግ ብልሃተኛ የሆነውን ኪራምክሊን ልኬልሃለሁ። 14። እርሱም እናቱ ከዳን ወገን፣ አባቱም የጠርብ አገር ሰው ነው። በወርቅና በብር፣ በናስና በብረት፣ በድንጋይና በዕንጨት፣ እንዲሁም በሐምራዊና በሰማያዊ፣ በቀይ ግምጃና በቀጭን በፍታ ሥራ የሠለጠነ ሲሆን፣ በልዩ ልዩ ቅርጽ ቅርጽ ሥራ ልምድ ያካበተና የተሰጠውን ማናቸውንም ንድፍ በሥራ መተርጎም የሚችል ባለሙያ ነው። እርሱም ከአንተ የእጅ ሥራ ባለሙያዎችና ከጌታዬ ከአባትህ የእጅ ሥራ ባለሙያዎች ጋር አብሮ ይሠራል።

15። አሁንም ጌታዬ በሰጠው ተስፋ መሠረት ስንዴውንና ገብሱን፣ የወይራ ዘይቱንና የወይን ጠጅን ለአገልጋዮቼ ይላክ። 16። እኛም የሚያስፈልገንን ግንድ

2፡6 ስዕ3፡11፤ 1ኅ78፡27፤ኤር23፡24
2፡7 ስዕ35፡31፤ 1ዜና22፡16
2፡10 ዕዝ3፡7
2፡11 1ኅ710፡9፤ 2ዜና9፡8
2፡12 ዐዎ9፡6፤ ማዘ8፡3፤ 33፡6፤96፡5፤102፡25፤ 146፡6
2፡13 1ኅ71፡13
2፡14 ስዕ31፡6፤ 35፡31፤35
2፡15 ዕዝ3፡7
2፡16 ኢዎ19፡46፤ ዮና1፡3
2፡17 2ሳሙ24፡2፤ 1ዜና22፡2
2፡18 1ዜና22፡2፤ 2ዜና58፡8

ሁሉ ከሊባኖስ ቈርጠንና አስረን እስከ ኢዮጴ ድረስ ቀላቀላ በማንሳፈፍ እን ሰድልሃለን፤ አንተም ወደ ኢየሩሳሌም ታስወስደዋለህ።”

17። ሰሎሞን አባቱ ዳዊት ካደረገው ቈጠራ በኋላ፣ በእስራኤል ምድር የነበሩትን መጻተኞች ሁሉ ቈጠረ፤ ቀጥሎቸውም አንድ መቶ አምሳ ሦስት ሺህ ስድስት መቶ ሆነ። 18። ከእነዚህም ሰባ ሺውን ተሽኮሚዎች፣ ሰማንያ ሺውን በኩረብታው ላይ ድንጋይ ፈላጮች፣ ሦስት ሺህ ስድስት መቶውን ደግሞ የሥራው ተቈጣጣሪዎች ሆነው ሰዎቹን እንዲያሠሩ መደበ። ሰሎሞን ቤተ መቅደስ ሠራ

3፡1-14 ተጻ ምብ —1ኅ76፡1-29

3 ሰሎሞንም በኢየሩሳሌም እግዚአብሔር ለአባቱ ለዳዊት በተገለጠበት በሞሪያ ተራራ ላይ በኢየሱሳዊው በአርና ዐውድማ ዳዊት ባዘጋጀው ቦታ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ መሥራት ጀመረ። 2። በነገሠም በአራተኛው ዓመት፣ በሁለተኛው ወር፣ በሁለተኛው ቀን ቤተ መቅደሱን መሥራት ጀመረ።

3። ሰሎሞን ለሕንጻው የጣለው መሠረት በቀድሞው ስፍር ልክ ርዝመቱ ስድሳ ክንድ፣ ወርዱም ሃይ ክንድ ነበር። 4። በቤተ መቅደሱ መግቢያ በር ላይ ያለው በረንዳ፣ ርዝመቱ በቤተ መቅደሱ ወርድ ልክ ሃይ ክንድ ሲሆን፣ ከፍታውም ሃይ ክንድ ነበር።

ውስጡንም በንጹሕ ወርቅ ለበጠው። 5። የቤተ መቅደሱን ዋና ክፍል በጥድ እንጨት አልብሶ በተጣራ ወርቅ ለበጠው፤ የዘንባባና የሰንሰለት አምሳልም ቀረጸበት። 6። ቤተ መቅደሱን በከበረ ድንጋይ አስጌጠው፤ የተጠቀመበትም ወርቅ የፈርዋይም ወርቅ ነበር። 7። የጣራውን ተሽኮሚዎች፣ መቃኖችን፣ የቤተ መቅደሱን ግድግዳና መዝገያዎች በወርቅ ለበጠ፤ በግድግዳዎቹም ላይ የኪሩቤልን ምስል ቀረጸ።

8። እንደዚሁም ቅድስተ ቅዱሳንን ሠራ፤ ርዝመቱ ከቤተ መቅደሱ ወርድ ጋር እኩል ሲሆን፣ ርዝመቱ ሃይ ክንድ፣ ስፋቱም ሃይ ክንድ ነበር። ውስጡንም በስድስት መቶተ መክሊት የተጣራ ወርቅ ለበጠው። 9። የወርቅ ምስማሮቹም አምሳ፣ ስቅል ይመዝኑ ነበር፤ የላይኛውንም ክፍሎች እንደዚሁ በወርቅ ለበጠ።

፳1 4,400,000 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
፳10 440,000 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
፳3 ርዝመቱ 27 ሜትር ወርዱ 9 ሜትር ያህል ነው።
፳4 በዚህና በቀጥታ 8፡11 እንዲሁም 13 ላይ 9 ሜትር ያህል ነው።
፳4 እንደገና የሰባ ሊቃናት ትርጉሞችና የሰርብ ቅጅ ከዚህ ጋር ይሰማሉ። ሰባ-ይስጡ ግን አንድ መቶ ሃይ ይላል።
፳8 21 ሜትር ነው ያህል ነው።
፳9 0.6 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

3፡1 ስዕ28፡7፤ 2ሳሙ24፡18፤ ሐሥ7፡47
3፡2 ዕዝ5፡11
3፡3 ሕዝ41፡2
3፡5 ሕዝ40፡16
3፡7 ስዕ3፡24፤ ሕዝ41፡18
3፡8 ስዕ26፡33
3፡9 ስዕ26፡32

¹⁰በቅድስተ ቅዱሳኑ ውስጥ የሁለት ኪሩቤል ምስል አስቀርጾ በወርቅ ለበጣቸው።
¹¹ከዳር እስከ ዳር ገጥሞ የተዘረጋው የኪሩ ቤል ክንፍ በጠቅላላው ሃያ ክንድ ነበር፤ የመጀመሪያው ኪሩብ አንዱ ክንፍ አምስት ክንድ፣ ሆኖ የቤተ መቅደሱን ግድግዳ ሲነካ፣ ሌላው አምስት ክንድ የሆነው ክንፍ ደግሞ የሁለተኛውን ኪሩብ ክንፍ ይነካ ነበር። ¹²እንደዚሁም የሁለተኛው ኪሩብ አንዱ ክንፍ አምስት ክንድ ሆኖ በአንጻሩ ያለውን የቤተ መቅደስ ግድግዳ ሲነካ፣ አምስት ክንድ የሆነው ሌላው ክንፍ ደግሞ የመጀመሪያውን ኪሩብ ክንፍ ይነካ ነበር። ¹³የተዘረጋው የእነዚህ ኪሩቤል ክንፍ ሃያ ክንድ ሲሆን፣ ፊታቸውን ወደ ቤተ መቅደሱ ዋና ክፍል አዙረው፣ በእግራቸው ቆመዋል።

¹⁴ደግሞም ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊ፣ ከደ ማቅ ቀይ ፊትልና ከቀጭን በፍታ መጋ ረጃ ሠርቶ፣ የኪሩቤልን ምስል በጥልፍ ጠለፈበት።

¹⁵በቤተ መቅደሱም ፊት ለፊት በአን ድነት ቀመቱ ሠላሳ አምስት ክንድ፣ የሆነ፣ በእያንዳንዱም ላይ አምስት ክንድ ጉልላት ያለው ሁለት ዐምድ ሠራ። ¹⁶እርስ በርሳቸው የተጠላለፉ ሰንሰለቶች ሠርቶ ከዐ ምዶቹ ጫፍ ጋር አገናኛቸው፤ ከዚያም መቶ የሮማን ፍሬዎች ሠርቶ ከሰንሰለቶቹ ጋር አያያዛቸው።

¹⁷ዐምዶቹንም አንዱን በደቡብ፣ ሌላውን በሰሜን አድርጎ በቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት አቆማቸው፤ በደቡብ በኩል ያለውን፣ “ያኪን”፣። በሰሜን በኩል ያለውንም “ቦዲን”፣። ብሎ ጠራቸው።

የቤተ መቅደሱ ዕቃዎች መግለጫ

4፡2-6፡10-5፡1ተጻ ምብ—1፡7 7፡23-26፡38-51

4 ርዝመቱ ሃያ ክንድ፣ ወርዱ ሃያ ክንድ፣ ቁመቱ ዐሥር ክንድ፣ የሆነ የናስ መሠዊያ ሠራ። ²እንዲሁም የጌት ስፋት ከጠርዝ እስከ ጠርዝ ዐሥር ክንድ፣ ቁመቱ አምስት። ክንድ የሆነ ክብ በርሜል ቀልጦ ከፈሰሰ ብረት ሠራ፤ ዙሪያውም ሲለካ ሠላሳ ክንድ፣። ሆነ። ³ከበርሜሉ ከንፈር በታችም በእያንዳንዱ ክንድ ርቀት ላይ ዙሪያውን

ዐሥር የኮርማ ቅርጾች፣ ነበሩበት፤ ኮር ማዎቹም ከበርሜሉ ጋር አንድ ወጥ ሆነው በሁለት ረድፍ ቀልጠው ተሠርተው ነበር።

⁴በርሜሉ በዐሥራ ሁለት ኮርማዎች ላይ የቆመ ሲሆን፣ ኮርማዎቹም ሦስቱ ወደ ሰሜን፣ ሦስቱ ወደ ምዕራብ፣ ሦስቱ ወደ ደቡብ፣ ሦስቱ ወደ ምሥራቅ ይመለከቱ ነበር። በርሜሉ በእነዚህ ላይ ያረፈ ሲሆን፣

3፡10 ስዕ25፡18
 3፡13 ስዕ25፡18
 3፡14 ስፍ3፡24፣ ስዕ26፡31፡33
 3፡15 1፡7፡15፣ 22፣ ራእ3፡12
 3፡16 1፡7፡17፡29
 4፡1 ስዕ20፡24፣ 40፡6፣1፡78፡64
 4፡2 ራእ4፡6፣15፡2
 4፡4 ስፍ2፡3፡5፣ ሕዝ48፡30-34፣ ራእ21፡13

የሁሉም ጀርባ ወደ መካከል የዞረ ነበር። ⁵የበርሜሉ ውፍረት አንድ ስንዝር፣፣ ከንፈሩ ደግሞ የጽዋ ከንፈር ወይም የሱፍ አበባ ይመስል ነበር፤ ይህም ሦስት ሺህ የባዶስ መስፈሪያ፣፣ የሚይዝ ነበር።

⁶እንዲሁም ዐሥር የመታጠቢያ ገንዳዎች አሠርቶ አምስቱን በደቡብ፣ አምስቱን ደግሞ በሰሜን በኩል አስቀመጠ፤ ገንዳዎች ለሚ ቃጠል መሥዋዕት የሚቀርቡት ነገሮች የሚ ታጠቡባቸው ሲሆኑ፣ በርሜሉ ግን ለካህ ናት መታጠቢያ የሚያገለግል ነበር።

⁷በተሰጠው የአሠራር መመሪያ መሠረት፣ ዐሥር የወርቅ መቅረዞች ሠርቶ ወደ ቤተ መቅደሱ በማስገባት፣ አምስቱን በስተደቡብ፣ አምስቱን በስተሰሜን አኖራ ቸው።

⁸ዐሥር ጠረጴዛ ሠርቶም ወደ ቤተ መቅደሱ በማስገባት አምስቱን በስተ ደቡብ፣ አምስ ቱን ደግሞ በስተ ሰሜን በኩል አኖራቸው፤ ደግሞም አንድ መቶ ጌድጓዳ የወርቅ ሳሕ ኖች ሠራ።

⁹የካህናቱንም አደባባይ ሠራ፣ እንዲሁም ታላቁን አደባባይና በሮቹን ከሠራ በኋላ በናስ ለበጣቸው። ¹⁰በርሜሉንም ከቤተ መቅ ደሱ በስተደቡብ ምሥራቅ ባለው ማዕዘን በቀኝ በኩል አኖረው።

¹¹እንዲሁም ምንቸቱን፣ መጫሪያዎችንና ጌድጓዳ ሳሕኖችን ሠራ። ኪራምም ለቤተ መቅደሱ አገልግሎት የሚውሉትን ዕቃዎች ለንጉሥ ሰሎሞን ሠርቶ ጨረሰ፤ እነዚህም ¹²ሁለቱ ዐምዶች፣

በአዕማዱ ጫፍ ላይ ያሉት ሁለት ባለ ሳሕን ቅርጽ ጉልላት በዐምዶቹ ላይ ያሉትን ሁለቱን፣ ባለ ሳሕን ቅርጽ ጉልላት የሚያስጌጡ ሁለት ዙር መርበቦች፣ ¹³በዐምዶቹ ላይ ያሉትን ሁለቱን፣ ባለሳሕን ቅርጽ ጉልላት እንዲያስጌጡ ለያንዳንዱ መርበብ ሁለት ዙር ሮማኖች ለሁለቱም ዙር መርበቦች በድምሩ አራት መቶ ሮማኖች፣ ¹⁴መቆሚያዎች ከመታጠቢያ ሳሕኖቻቸው፣

¹¹ በዚህና በተጥር 15 ላይ 2.3 ሜትር ያህል ነው።
¹³ ወይም፣ ወደ ቤተ መቅደሱ አዎቹ ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
¹⁵ 16 ሜትር ያህል ነው።
¹⁶ ወይም፣ በቤተ መቅደሱ ወስጥ ሰንሰለት ሠርቶ ተብሎ መተርጎም ይቻላል። በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
¹⁷ ምናልባት ያኪን ማለት፣ እርሱ አገጃ ማለት ሊሆን ይችላል።
¹⁸ ማለት ሊሆን ይችላል።
¹⁹ በርሜሉና ወርዱ 9 ሜትር ፋጭ፣ 4.5 ሜትር ያህል ነው።
²² 2.3 ሜትር ያህል ነው።
²³ 13.5 ሜትር ያህል ነው።
²⁴ 0.5 ሜትር ያህል ነው።
²⁵ 8 ሳንቲ ሜትር ያህል ነው።
²⁶ 66 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።

4፡6 ስዕ30፡18፣ ነሀ13፡59፣ ሕዝ40፡38
 4፡7 ስዕ25፡31-40
 4፡8 ስዕ25፡23፣ ስፍ4፡14
 4፡9 1፡7፡36፣ 2ዜ533፡5
 4፡11 1፡7፡14
 4፡14 1፡7፡27-30

15 በርሚሎና እርሱን የተሸከሙት ዐሥራ ሁለት ኮርማዎች፤
 16 ምንቸኞችና መጫሪያዎች፤
 ሜንጦዎችና ከነዚህም ጋር የተያያዙ ዕቃዎች።

ከራምአቢ ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መገልገያ እንዲሆን ለሰሎሞን የሠራቸው ዕቃዎች በሙሉ ከተወለወለ ናስ የተሠሩ ነበሩ።
 17 ንጉሠም እነዚህ ዕቃዎች በዮርዳኖስ ሸለቆ፣ በሱኮትና በጽሬዳ መካከል ባለው በሸክላ ዐፈር ቦታ ቀልጠው በሸክላ ቅርጽ ተሠርተው እንዲ ወጡ አደረገ።¹⁸ እነዚህ ሰሎሞን ያሠራቸው ነገሮች ሁሉ እጅግ ብዙዎች ስለ ሆኑ የናሱ ክብደት ምን ያህል እንደሆነ አልታወቀም ነበር።

¹⁹ እንደዚህም ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መገልገያ የሚሆኑትን ዕቃዎች ሠራ ፤ እነዚህም፡-

የወርቅ መሠዊያ፣
 የገጽ ኅብስቱ ጠረጴዛ፣

²⁰ በተሰጠው መመሪያ መሠረት፣ በቅድስተ ቅዱሳኑ ፊት ለፊት እንዲነድዱ፣ ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ መቅረቦች ከቀንዳሎቻቸው፣

²¹ የወርቅ አባባ ቅርጽ ሥራዎች፣
 ቀንዳሎችና መካከተሪያዎች ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ ነበሩ።

²² ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ የመብራት ማጥፊያዎች፣ ለመርጨት የሚያገለግሉ ጉድጓዳ ሳሕኖች፣ ጭልፋዎችና ጥናዎች፣ እንደ ዚህም የቤተ መቅደሱ የወርቅ መዝጊያዎች፣ ይኸውም የቅድስተ ቅዱሳኑ የውስጠኛው መዝጊያዎችና የቤተ መቅደሱ ዋናው አዳራሽ መዝጊያዎች ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ ነበሩ።

5 ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሠራው ሥራ ሁሉ ከተጠናቀቀ በኋላ፣ አባቱ ዳዊት የቀደሰውን ብሩንና ወርቁን፣ ዕቃዎቹንም ሁሉ አምጥቶ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ግምጃ ቤት አኖራቸው።

ታቦቱ ወደ ቤተ መቅደስ ገባ

5፥2-6፥11 ተጓ ምብ— 1፡7 8፥1-21

² ከዚያ በኋላ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን የኪዳን ታቦት ከዳዊት ከተማ ከጽዮን እንዲ ያመጡ፣ የእስራኤልን ሽማግሌዎች፣ የየነ ገዱን መሪዎች ሁሉና የእስራኤላውያንን የቤተሰብ አለቆች በኢየሩሳሌም ሰበሰበ።³ የእስራኤልም ሰዎች ሁሉ የሰባተኛው ወር በዓል በሚከበርበት ጊዜ፣ በንጉሡ ፊት ተሰበሰቡ።

⁴ የእስራኤል ሽማግሌዎች በተሰበሰቡም ጊዜ ለዋውያኑ ታቦቱን አካሄዱ፤⁵ ታቦቱን የመገናኛ ድንኳኑንና በውስጡ ያሉትን

4፥16 1፡77፥13
 4፥17 ዘፍ33፥17
 4፥18 1፡77፥23
 4፥19 ዘፍ25፥23
 4፥20 ዘፍ25፥31
 4፥22 ዘሌ10፥1፤ ዘጥ7፥14
 5፥1 2፡4፡ም8፥11፤ 1፡76፥14
 5፥2 ዘጥ3፥31፤ 1ዜ5፥15፥25
 5፥3 1ዜ59፥1
 5፥5 ዘጥ3፥31፤ 1ዜ5፥15፥2
 5፥7 ራእ11፥19
 5፥8 ዘፍ3፥24
 5፥10 ዘፍ16፥34፤ ዘ810፥2፤ዕ49፥4
 5፥11 1ዜ524፥1

የተቀደሱ ዕቃዎች ሁሉ ይዘው ወደ ላይ ወጡ፤ ሌዋውያን የሆኑ ካህናትም ተሸከሟቸው።⁶ ነገሥ ሰሎሞንና በአጠገቡ የተሰበሰበው መላው የእስራኤል ጉባኤ ስፍር ቀሩጥር የሌላቸውን በጎችና በሬዎች በታቦቱ ፊት ሠዉ።

⁷ ካህናቱም የእግዚአብሔርን የኪዳን ታቦት የቤተ መቅደሱ ውስጠኛ ክፍል ወደ ሆነው ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ አግብተው ከኪሩቤል ክንፍ በታች ባለው ስፍራው አኖሩት።⁸ ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ከታቦቱ በላይ ባለው ስፍራ ላይ ዘርግተው፣ ታቦቱንና መሎጊያዎቹን ሸፈኑ።⁹ መሎጊያዎቹም በጣም ረጃጅም ከመሆናቸው የተነሣ፣ ታቦቱ እስካለበት ድረስ ያሉት ጫፎቻቸው ከቅድስተ ቅዱሳኑ ፊት ለፊት ይታዩ ነበር፤ ከመቅደሱ ውጭ ግን አይታዩም ነበር፤ ዛሬም እዚህም ቦታ ይኸው።¹⁰ እስራኤላውያን ከጾብ ከወጡ በኋላ ከኪሩቤል ጋር ከዳን ባደረገ ጊዜ፣ ሙሴ በኩራብ ተራራ በውስጡ ካስቀመጣቸው ከሁለቱ ጽላቶች በቀር በታቦቱ ውስጥ ምንም አልነበረም።¹¹ ካህናቱም ከቤተ መቅደሱ ወጡ፤ እዚያ የነበሩት ካህናት በምድባቸው መሰረት ባይሆንም፣ ሁሉም ራሳቸውን ቀድሰው ነበር።¹² መዘምራን የነበሩት ሌዋውያን ሁሉ፣ አሳፍ፣ ኢግን፣ ሃማገና ኢዲታም፣ ወንዶች ልጆቻቸውና የሥጋ ዘመዶቻቸው ሁሉ ያማረ ቀጭን በፍታ ለብሰው፣ ከመሠዊያው በስተ ምሥራቅ በኩል ቆመው ጸናጽል ይጸኑ ጽሉ፣ በገና ይደረድሩና መሰንቆ ይመቱ ነበር፤ እነርሱም መለከት በሚነሩ አንድ መቶ ሃያ ካህናት ታጅበው ነበር።¹³ መለከት ነፊዎችና ዘማሪዎችም በአንድነት አንድ ደምፅ ሆኖ ለእግዚአብሔር ውዳሴና ምስጋና አቀረቡ፤ በመለከት፣ በጸናጽልና በሌሎች መሣሪያዎች ታጅበውም ድምፃቸውን ከፍ በማድረግ እግዚአብሔርን እያወደሱ፣

“እርሱ ቸር ነው፣ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።”

እያሉ ዘመሩ።

ከዚያም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በደመና ተሞላ።¹⁴ የእግዚአብሔር ክብር የአምላክን ቤተ መቅደስ ሞልቶት ስለነበር፣ ከደመናው የተነሣ ካህናቱ አገልግሎታቸውን ማከናወን አልቻሉም።

6 ከዚያም ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ “እግዚአብሔር ጥቅጥቅ ባለ ደመና ውስጥ እንደሚኖር ተናግሮአል፤² እኔም አንተ ለዘላለም ትኖርበት ዘንድ፣ ይህን ታላቅና ድንቅ ቤተ መቅደስ ሠራሁልሁ።”

³ መላው የእስራኤል ጉባኤ እዚያው ቆመው ሳሉ፣ ንጉሡ ዘወር ብሎ ባረካቸው፤⁴ እንዲህም አለ፣

5፥12 1፡710፥12፤ 1ዜ59፥33፤13፥8፤፣25 ፤1፡መዘ68፥25
 5፥13 ዘፍ40፥34፤ 1ዜ5፥16፥34፤2ዜ57፥3
 ፣20፥21፤ዕዘ3፥11፤ መዘ100፥5
 106፥1፤107፥1፤118፥1 ፤136፥1፤ኤር33፥11
 5፥14 ዘፍ19፥16፤ 29፥43፤ 40፥35፤ ራእ15፥8
 6፥1 ዘፍ19፥9
 6፥2 ዕዘ16፥12፤ 7፥15፤መዘ135፥21

“ለአባቴ ለዳዊት በቃሉ የሰጠውን ተስፋ በእጁ የፈጸመ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይመስገን፤ እንዲህ ብሏልና፤⁵ ሕዝቤን ከግብፅ ካወጣሁበት ጊዜ ጀምሮ፤ ስሜ የሚጠራበት ቤተ መቅደስ ይሠራበት ዘንድ ከማናቸውም የእስራኤል ነገድ ከተሞች አንድም አልመረጥሁም፤ ወይም የሕዝቤ የእስራኤል መሪ ይሆን ዘንድ ማንም አልመረጥሁም።⁶ አሁን ግን ስሜ በዚያ እንዲሆን ኢየሩሳሌምን፤ ሕዝቤን እስራኤልን እንዲገዛም ዳዊትን መርጫለሁ።”

⁷“አባቴ ዳዊት፣ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር ስም ቤተ መቅደስ ለመሥራት በልቡ አስቦ ነበር፤ ስንግዘ አብሔር ግን፣ ለአባቴ ለዳዊት እንዲህ አለው፤ ‘ለስሜ ቤተ መቅደስ ለመሥራት በልብህ አስበህ ነበር፤ ይህን በልብህ በማሰብህ መልካም አድርገሃል፤ ይህን እንጂ ቤተ መቅደሱን የምትሠራው አንተ አይደለህም፤ ለስሜ ቤተ መቅደስ የሚሠራልኝ ከአብራክህ የሚከፈለው፣ የገዛ ልጅህ ነው።’”

¹⁰“እግዚአብሔርም የተናገረውን ቃል ፈጽሞ አል፤ እኔም እግዚአብሔር በሰጠው ተስፋ መሠረት በአባቴ በዳዊት እግር ተተክቼ፣ በእስራኤል ዙፋን ላይ ተቀምጫለሁ፤ ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔርም ስም ቤተ መቅደስ ሠርቻለሁ።¹¹ በዚያም እግዚአብሔር ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ያደረገው ኪዳን ያለበትን ታቦት አኑራለሁ።”

ሰሎሞን በምረቃው ጊዜ ያቀረበው ጸሎት

6፡12-40ተ፤ ም፡1-17፤ 8፡22-53
6፡41-42ተ፤ ም፡41-መዝ፡132፡8-10

¹²ከዚህ በኋላ ሰሎሞን መላው የእስራኤል ጉባኤ ባለባት በእግዚአብሔር መሠዊያ ፊት እጆቹን ዘርግቶ ቆመ።¹³ ሰሎሞንም ርዝመቱ አምስት ክንድ፣ ገደቡ ወርዱ አምስት ክንድ፣ ከፍታውም ሦስት ክንድ፣ የሆነ የናስ መድረክ በውጭው አደባባይ መካከል አሠርቶ ነበር፤ በመድረኩም ላይ ወጥቶ በመቆም በመላው የእስራኤል ጉባኤ ፊት ተንበርክኮ እጆቹን ወደ ሰማይ ዘረጋ፤¹⁴ እንዲህም አለ፤

“የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ በፍጹም ልባቸው በመንገድህ ከሚሄዱት ባሪያዎች ጋር የፍቅር ከጻጸን የምትጠብቅ በሰማይም ሆነ በምድር እንደ አንተ ያለ አምላክ የለም፤ ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት የሰጠኸውን ተስፋ አጽንተሃል፤ በአፍህ የተናገርኸውን ዛሬም እንደ ሆነው በእጅህ ፈጸምኸው።”

6፡6 ዘ፡20፡24፤ ዘ፡81፡2፤ 1ዜ፡5፡28፤ 4፡1፤ 4፡14፤ 6፡7 14፡10፡7፤ 1ዜ፡5፡17፤ 2፡1ሐ፡7፡46
6፡11 ዘ፡81፡2፤ መዝ፡25፡10፤ 50፡5
6፡13 ዘ፡8፡4፤ መዝ፡9፡5፤ 6
6፡14 ዘ፡8፡10፤ 15፡11 ዘ፡87፡9
6፡15 1ዜ፡9፡22፡10

6፡16 24፡10፡7፤ 13፤ 15፡2ዜ፡5፡23፤ 3፤ መዝ፡132፡12
6፡18 መዝ፡11፡4፤ 4፡40፤ 22፡66፤ 1፤ 2፡አ21፤ 3
6፡20 ዘ፡3፡16፤ ዘ፡81፡2፤ 1፤ 2ዜ፡5፡7፤ 14፤ 30፡20፤ መዝ፡34፡15
6፡21 መዝ፡51፡1፤ 4፡አ33፡24፤ 40፡2፤ 43፡25፤ 44፡22፤ 55፡7፤ ሚ፡አ7፡18
6፡22 ዘ፡22፡11
6፡23 4፡አ3፡11፤ 65፡6፤ ማ፡16፤ 27
6፡24 ዘ፡26፡17
6፡26 ዘ፡26፡19፤ ዘ፡81፡1፤ 7፤ 28፡24፤ 29፡1፤ 21
6፡27 4፡አ30፡39፤ 2ዜ፡57፡14

¹⁶“አሁንም የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለባሪያህ ለአባቴ ለዳዊት፣ ‘ልጅህ አንተ እንደ አደረግኸው ሁሉ በሚያደርጉት ሁሉ ሕጌን በመጠበቅ በፊቴ ቢመላለሱ፤ በእስራኤል ዙፋን ላይ በፊቴ የሚቀመጥ ሰው ከቶ አታጣም’ ብለህ የሰጠኸውን ተስፋ አጽናለት።¹⁷ እንግዲህ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለባሪያህ ለዳዊት የሰጠኸው የተስፋ ቃል ይፈጸም።”

¹⁸“ባውኑ እግዚአብሔር ከሰው ጋር በምድር ላይ ይኖራልን? እነሆ፤ ሰማያትና ሰማያዊዎች እንኳ አንተን ሊይዙ አይችሉም፤ ታዲያ እኔ የሠራሁት ይህ ቤተ መቅደስማ ምንኛ ያንስ! ስህተት እንጂ እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፤ የባሪያህን ጸሎትና ስለ ምሕረት ያቀረበውን ልመና አድምጥ፤ ባሪያህ በፊትህ የሚያቀርበውን ጨኸትና ጸሎት ስማ።²⁰ ስምህ እንደሚጠራበት ወደ ተናገርኸው ወደዚህ ቤተ መቅደስ ዓይኖችህ በቀንም በሌሊትም የተገለጡ ይሁኑ፤ ባሪያህ ወደዚህ ስፍራ የሚጸልዩትን ጸሎት ስማ።²¹ ባሪያህና ሕዝብ እስራኤል ወደዚህ ስፍራ በሚጸልዩበት ጊዜ ልመናቸውን ስማ፤ ከማደራረህ ከሰማይ ስማ፤ ስምተህም ይቅር በል።”

²²አንድ ሰው ባልንጀራውን ቢበድልና እንዲምል ቢጠየቅ፤ እርሱም መጥቶ በቤተ መቅደሱ በመሠዊያህ ፊት ቢምል፤²³ ከሰማይ ሆኖ ስማ፤ አድርገው። በደለኛውን፤ በደለን በራሱ ላይ አድርገህ እንደ ሥራው በመክፈል በባሪያዎችህ መካከል ፍረድ።²⁵ ጸሎትም በደለኛ አለመሆኑን አስታውቅ፤ እንደ ጸሎትናውም ክፈለው።”

²⁶“ሕዝብ እስራኤል አንተን ከመበደላቸው የተነሣ በጠላቶቻቸው ፊት ድል ቢሆኑ፤ ወደ አንተ ተመልሰውም በዚህ ቤተ መቅደስ ውስጥ በፊትህ በመጸለይና ልመናቸውን በማቅረብ ስምህን ቢጠሩ፤²⁵ በሰማይ ሆኖ ስማ፤ የሕዝብህን የእስራኤልን ኅጢአት ይቅር በል፤ ለእነርሱና ለአባቶቻቸው ወደ ሰጠሃቸውም ምድር መልሳቸው።”

²⁶“ሕዝብ አንተን ከመበደላቸው የተነሣ፤ ሰማያት ተዘገተው ዝናብ ባይዘገብ፤ አንተ ስለ አስጨነቅሃቸው ወደዚህ ስፍራ ቢጸልዩ፤ ስምህን ቢጠሩና ከኅጢአታቸው ቢመለሱ፤²⁷ በሰማይ ሆኖ ስማ፤ የባሪያዎችህን የሕዝብህን የእስራኤልን ኅጢአት ይቅር በል፤ የሚኖሩ በትን ቀናውን መንገድ አስተምራቸው፤ ለሕዝብህ ርስት አድርገህ በሰጠኸውም ምድር ላይ ዝናብን ላክ።”

¹³ 2.3 ሚትር ይህል ነው።
¹⁴ 1.3 ሚትር ይህል ነው።

28። በምድራቱ ላይ ራብ ወይም ቸነፊር ወይም ሞጎ ወይም አረማሞ ወይም አንበጣ ወይም ከብኩባ በሚወርድባት ጊዜ፣ ወይም ደግሞ በየትኛውም ከተማቸው ሳሉ ጠላት በሚከባቸው ጊዜ፣ ወይም ማና ቸውም አደጋ ወይም ደዌ በሚደርስባቸው ጊዜ፣ 29ከሕዝብህ ከእስራኤል ማንም ሰው ጭንቀቱና ሕመሙ ተሰምቶት፣ እጁን ወደዚህ ቤተ መቅደስ በመዘርጋት ጸሎትና ልመና ቢያቀርብ፣ 30በሰማይ በማደራሪያህ ሆነህ ስማ፣ ይቅርም በል፣ የሰውን ልብ የምታውቅ አንተ ብቻ ስለ ሆንህ ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው መጠን ክፈለው፣ 31ይህም ለአባቶቻችን በሰጠ ሃቸው ምድር በሚኖሩበት ጊዜ ሁሉ አንተን እንዲፈሩህና በመንገዶቻችን እንዲሄዱ ነው።

32ከሕዝብህ ከእስራኤል ወገን ያልሆነ ባዕድ ሰው ስለ ታላቁ ስምህ፣ ስለ ኀያሉ እጅህና ስለ ተዘረጋው ክንድህ ስምቶ ከሩቅ አገር በመምጣት ወደዚህ ቤተ መቅደስ በሚጸልይበት ጊዜ፣ 33በሰማይ በማደራሪያህ ሆነህ ስማ፣ የምድር ሕዝቦች ሁሉ እንደገዛ ሕዝብህ እንደ እስራኤል፣ ስምህን በማወቅ እንዲፈሩህ፣ የሠራሁትም ይህ ቤት ስምህ የሚጠራበት ቤት መሆኑን እንዲያውቁ ባዕዱ ሰው የሚጠይቅህን ሁሉ አድርግ። 34ሕዝብህ አንተ በምትልካቸው ቦታ ሁሉ ጠላቶቻቸውን ለመውጋት በሚወጡበት ጊዜ፣ አንተ ወደ መረጥኻት ወደዚህች ከተማ፣ እኔም ለስምህ ወደ ሠራሁት ወደዚህ ቤተ መቅደስ ወደ አንተ ቢጸልዩ፣ 35ጸሎታቸውንና ልመናቸውን በሰማይ ስማ፣ የጠየቁህንም አድርግላቸው።

36መቼም የማይበድል ሰው የለምና፣ አንተን በበደሉህ ጊዜ፣ ተቈጥተሃቸው ሩቅ ወይም ቅርብ ወደ ሆነ አገር በምርኮ ለሚወስዳቸው ጠላት አሳልፈህ ብትሰጣቸው፣ 37በተማረኩበት አገር ሆነው የልብ ጸጸት ተሰምቶአቸው ንስሐ ቢገቡና በምርኮ ሳሉ፣ ‘ገጢአት ሠርተናል፣ በድለናል፣ ክፉ ድርጊትም ፈጽመናል’ ቢሉ፣ 38ተማርከው በሚኖሩበትም ምድር ሆነው በፍጹም ልባቸው፣ በፍጹምም ነፍሳቸው ቢመለሱና ለአካቶቻቸው ወደ ሰጠሃቸው ምድር፣ አንተም ወደ መረጥኻት ከተማና እኔም ለስምህ ወደ ሠራሁት ቤተ መቅደስ ቢጸልዩ፣ 39ጸሎታቸውንና ልመናቸውን በሰማይ በማደራሪያህ ስማ፣ የጠየቁህንም አድርግላቸው። የበደሉህንም የሕዝብህን ገጢአት ይቅር በል።

6፥28 2ዜና20፥9
6፥30 4፥27፣
14መ፥2፥3፣መዝ17፥9፥14
4፥21፥ምሳ16፥2፣
17፥3
6፥31 ዘ86፥13፣
መዝ34፥7፥9፥103፥11፣
13፥ምሳ8፥13
6፥32 ዘ03፥19፥
20፥2ዜና9፥6
6፥33 ዘ02፥43
6፥34 ዘ828፥7፣
1ዜና5፥20
6፥36 ዘሌ26፥44፣
1፥78፥46፣
እ.ኤ.አ.11፥12፣
15፥14፣መዝ143፥2፣
መዝ7፥20፥ኤር9፥5፥1
3፥23፥17፥9፣
ሮሜ3፥9፣ኤ.ፊ.2፥3
6፥37 1፥78፥48፣
2ዜና7፥14፥12፥6፥12፣
30፥11፥33፥12፥19፥23
፥34፥27፣
36፥12፥ኤ.ላ58፥3፣
ኤር24፥7፥29፥13
6፥39 4፥27፣
2ዜና30፥9

6፥40 1፥78፥29፣
52፣ 2ዜና7፥15፣
5፥1፥6፥11፣መዝ17፥6፣
116፥1፥130፥2፣
ኢ.ላ37፥17
6፥41 1ዜና28፥2፣
መዝ3፥7፥6፥13፥6፥2
7፥13፥59፥4፥116፥12፣
132፥16፥142፥7፣
ኢ.ላ33፥10
6፥42 መዝ2፥2፣
89፥24፥2
7፥1 ዘ016፥10፣
19፥18፥ዘሉ9፥24፣
1፥718፥38፣
መዝ26፥8
7፥2 ዘ029፥43፣
40፥35፥1፥78፥11
7፥3 1ዜና16፥34፣
2ዜና5፥13፥ዕዝ3፥11
7፥6 1ዜና15፥
16፥ 24
7፥7 ዘ029፥13
7፥8 ዘ9፥15፥18፣
ዘጉ13፥21፥1ዜና9፥1፣
2ዜና30፥26፣
5፥8፥17

40አሁንም አምላኬ ሆይ፣ በዚህ ስፍራ ወደ ቀረበው ጸሎት ዓይኖችህ የተገለጡ፣ ጆሮ ምችህም የሚያደምጡ ይሁኑ። 41አሁንም እግዚአብሔር አምላክ ሆይ ተነሥ፣ ከኀይልህ ታቦት ጋር ወደ ማረፊያ ቦታህ ግብ። እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ ካህናትህ ድኑትን ይልበሱ፣ ቅዱሳንህም በቸርነትህ ደስ ይበላቸው። 42እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፣ የቀባኸውን አትተው፣ ለባሪያህ ለዳዊት ቃል የገባህለትን ጽኑ ፍቅር አስብ።

የቤተ መቅደሱ መመሪያ

7፥1-10ተ፥3 ምብ— 1፥78፥62-66

7 ሰሎሞን ጸሎቱን በፈጸመ ጊዜ እሳት ከሰማይ ወርዶ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ሌላውንም መሥዋዕት በላ፣ የእግዚአብሔርም ክብር ቤተ መቅደሱን ሞላው። 2የእግዚአብሔርም ክብር የእግዚአብሔር ክብር ቤተ መቅደስ ስለ ሞላው ካህናቱ ወደዚያ መግባት አልቻሉም። 3እስራኤላውያንም ሁሉ እሳቱ ሲወርድ፣ የእግዚአብሔርንም ክብር ከቤተ መቅደሱ በላይ ሲያዩ፣ በመተላለ ፊያው ወለል ላይ ተንበረከኩ፣ በግንባራቸውም ወደ መሬት ተደፍተው ሰገዱ። እንዲህ እያሉም ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀረቡ።

“እርሱ ቸር ነውና፣ ፍቅሩም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።”

እያሉም እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

4ከዚህ በኋላ ንጉሠና ሕዝቡ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕት አቀረቡ። 5ንጉሥ ሰሎሞንም ሃያ ሁለት ሺህ በሬ፣ መቶ ሃያ ሺህ በግና ፍየል ሠዋ፣ ንጉሠና ሕዝቡም ሁሉ በዚህ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቀደሱ። 6ካህናቱም እንደ ሌዋውያን፣ ንጉሥ ዳዊት እግዚአብሔር እንዲወደስበት የሠራውን “ፍቅሩ ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል” በማለት እግዚአብሔርን ባመሰገነ ጊዜ የተቀመጠበትን የእግዚአብሔርን የዜማ መሣሪያ ይዘው በተመደ በዛቸው ስፍራ ቆሙ። ካህናቱ በሌዋውያን ትይዩ ሆነው መለኮቶቻቸውን ሲነፉም እስራኤላውያን ሁሉ ቆመው ነበር።

7ሰሎሞን የሠራው የናስ መሠዋዎ የሚቃጠለውን መሥዋዕት፣ የእህሉን ቀርባንና ስብን መያዝ ስልታሉ ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ፊት ለፊት ያለውን የመካከለኛውን አደባባይ ክፍል ቀድሰው፣ የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የነቢዮች መሥዋዕቶችም ስብ በዚያ አቃጠሉ።

8በዚያን ጊዜ ሰሎሞን ከእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ጋር ለሰባት ቀን በዓሉን አክበረ፤ ሕዝቡም ከሐማት መግቢያ እስከ ግብፅ ወንዝ ድረስ ካለው ምድር የመጣ እጅግ ታላቅ

፳፯ በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል

ጉባኤ ነበር። ፊት ለፊት ለሰባት ቀን ስለ ቀደሱና የሰባት ቀን በዓል በተጨማሪ ስላከ በሩ፣ በስምንተኛው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ አደረጉ።¹⁰ ስሎሞንም በሰባተኛው ወር፣ በሃይ ሦስተኛው ቀን ወደየቤታቸው እንዲ ሄዱ ሕዝቡን አሰናበተ፤ ሕዝቡም እግዚ አብሔር ለዳዊትና ለሰሎሞን እንዲሁም ለሕዝቡ ለእስራኤል ስላደረገው በጎ ነገር ሁሉ በልባቸው ደስ እያላቸውና ሐሜት እያደረጉ ሄዱ።

እግዚአብሔር ለሰሎሞን ተገልጦለት

7፡11-22ተጳ ምብ—1፡7፡9፡1-9

¹¹ ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የቤተ መንግሥቱን ሥራ ጨረሰ፤ ለእግዚ አብሔር ቤተ መቅደስና ለራሱ ቤተ መን ግሥት ያደርግ ዘንድ በልቡ ያሰበውን ሁሉ ካከናወነ በኋላ፣ ¹² እግዚአብሔር በሌሊት ተገልጦለት እንዲህ አለው፤

“እሎትህን ሰምቻለሁ፤ ይህንንም ስፍራ መሥዋዕት የሚቀርብበት ቤተ መቅደስ እንዲሆን ለራሴ መርጬዋለሁ።

¹³ ምናብ እንዳይዘንብ ሰማይትን በምዘጋ ቡት ገዜ ወይም ምድራቱን እንዳይሰላ አንበጣ በማዘበት ገዜ፣ ወይም በሕዝቤ ላይ ቸን ፈር በምሰድበት ገዜ፣ ¹⁴ በስሜ የተጠራው ሕዝቤ ራሱን አዋርዶ ቢጸልይ፣ ፊቱን ቢፈ ልግና ከክፉ መንገዱ ቢመለስ፣ ከሰማይ እሰማዋለሁ፤ ጎጠኦቱን ይቅር እሳለሁ፤ ምድሩንም እፈውሳለሁ። ¹⁵ አሁንም በዚህ ስፍራ ወደሚጸለዩው እሎት ዓይኖቼ ይገለጣሉ፤ ጆሮዎቼም ያዳምጣሉ። ¹⁶ ስሜ ለዘላለም በዚያ ይኖር ዘንድ ይህን ቤተ መቅደስ መርጬለሁ፤ ቀድሸዋለሁም። ዓይ ኖቼም ልቤም ዘወትር በዚያ ይሆናሉ።

¹⁷ አንተም ደግሞ አባትህ ዳዊት እንዳ ደረገው ሁሉ በፊቴ ብትሂድ፣ ያዘዘሁህን ሁሉ ብትፈጸም፣ ሥርዐቶቼንና ሕግጋቴን ብትጠብቅ፣ ¹⁸ ለአባትህ ለዳዊት፣ ‘ከዘርህ እስራኤልን የሚገዛ አታጣም’ ብዬ በገባሁለት ቃል ኪዳን መሠረት የመገገ ሥትህን ዙፋን አጸናለሁ።

¹⁹ እናንተ ግን እኔን ከመከተል ተመል ሳችሁ የሰጠኝችሁን ሥርዐቱንና ትእዛዜን ብትተው፣ ሄዳችሁም ሌሎችን አማልክት ብታገለግሉና ብታመልኩ፣ ²⁰ በዚያን ገዜ እስራኤልን ከሰጠኝቸው ምድራ እነቅላ ችዋለሁ፤ ለስሜ የቀደስሁትን ይህን ቤተ መቅደስ እተዋለሁ፤ በሕዝቦችም ሁሉ ዘንድ መተረቻና መዘባባቻ አደርገዋለሁ። ²¹ ይህ ቤተ መቅደስ አሁን እጅግ የሚያሰደንቅ ቢሆንም በአጠገቡ የሚያልፉ ሁሉ በመ ገረም፣ ‘እግዚአብሔር በዚህች ምድርና

7፡9 ዘላ.23፡26፣ 2ዜ.530፡23
7፡11 1ዜ.528፡20
7፡12 ዘዳ.12፡5፡11፣ 2ዜ.51፡7
7፡13 ዘዳ.11፡7፣ አዋ.4፡7
7፡14 ዘወ.10፡3፣ 15፡26፣ ዘላ.26፡41፣ ዘግ.6፡27፣ 2፡17፣ 17፡13፣ 1ዜ.516፡11፣ 2ዜ.56፡2
0፡27፣ 37፡30፡20፣ መዘ.60፡2፣ ኢ.ሳ.30፡26፣ 53፡5፣ 55፡7፣ 57፡18፣ ኢ.ር.33፡6፣ ሕዝ.18፡32፣ ዘዘ.1፡4፣ ግሌ.4፡2

7፡15 1፡7፡8፡29፣ 2ዜ.56፡40፣ ያህ.1፡6
7፡16 ዘዳ.12፡5፣ 2ዜ.533፡7
7፡17 ዘላ.19፡37፣ 1፡7፡9፡4
7፡18 2ሳ.ሙ.7፡13፣ 1ዜ.55፡2፣ 17፡12፣ 2ዜ.513፡5፣ 123፡3፣ ኢ.ሳ.9፡7፣ 155፡4፣ ኤ.ር.33፡17፡21፣ ሚክ.5፡2
7፡19 ዘዳ.28፡15፣ 1ዜ.528፡9፣ 2ዜ.512፡1፣ 124፡18፣ ኤ.ር.9፡13፣ 11፡8
7፡20 ዘዳ.28፡37፣ 29፡28፣ 1፡7፡14፣ 15፣ ኤ.ር.12፡14፣ 16፡13፣ 50፡11
7፡21 ዘዳ.29፡24፣ ኤ.ር.19፡8
7፡22 ኤ.ር.16፡11
8፡1 2ሳ.ሙ.7፡2
8፡4 2ሳ.ሙ.8፡9
8፡5 ኢሱ.10፡10
8፡6 ኢሱ.19፡44
8፡7 ዘዳ.10፡16፣ 15፡18-21፣ ዕገ.9፡1
8፡8 2ዜ.52፡18
8፡11 1፡7፡3፡1
8፡12 1፡7፡8፡64፣ 2ዜ.515፡8

በዚህ ቤተ መቅደስ ላይ እንዲህ ያለውን ነገር ያመጣው ከቶ ለምን ይሆን? ይላሉ፤ ²² ሕዝቡም፣ ‘ይህን ሁሉ ጥፋት ያመ ጣባቸው፣ ከግብፅ ምድር ያወጣቸውን የአባቶቻቸውን አምሳክ እግዚአብሔርን ትተው ሌሎችን አማልክት ስለ ተከተሉ፣ ስላመለካቸውና ስላገለገሏቸው ነው’ ብለው ይመልሳሉ።”

ሰሎሞን ያከናወናቸው ሌሎች ሥራዎች

8፡1-18ተጳ ምብ—1፡7፡9፡10-28

8 ሰሎሞን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የራሱን ቤተ መንግሥት የሠራባቸው ሃይ ዓመት ከተፈጸመ በኋላ፣ ጊራም የሰጠውን ከተሞች አድሶ እስራኤላውያን እንዲ ሰፍሩባቸው አደረገ።³ ከዚያም ሰሎሞን ወደ ሐማት ሱባ ዘመተ፣ ያዛትም። ሳምድረ በዳውም ውስጥ ተደሞርገና ቀድሞ በሐማት ሠርቶአቸው የነበሩትን የዕቃ ቤት ከተሞች ሁሉ ሠራ።⁵ እንዲሁም የላይኛውን ቤት ሐሮንና የታችኛውን ቤት ሐሮን የተመሸጉ ከተሞች አድርጎ ከቅጥሮቻቸው፣ ከበሮቻ ቸቸውና ከመዝገያዎቻቸው ጋር ሠራ።⁹ ደግ ሞም ባዕላትንና የዕቃ ቤት ከተሞቹን ሁሉ፣ ሠረገሎችና፣ ፈረሶች የሚኖሩባቸውን ከተሞች ሁሉ፣ ባጠቃላይ በኢየሩሳሌም፣ በሊባኖስና በግዛቱ ሁሉ ለመሥራት የፈለጋቸውን ነገሮች ሁሉ ሠራ።

እስራኤላውያን ያልሆኑ ግን ከኬጢ ያውያን፣ ከአሞራውያን፣ ከፊርዚያውያን፣ ከኤዊያውያንና ከኢያቡሳውያን የቀሩ ት

ሕዝቦች ሁሉ፣ እስራኤላውያን ያላጠፏቸውን፣ በምድራቱ የቀሩ ዘርቻቸውን የጥልበት ሥራ ይሠሩ ዘንድ ሰሎሞን መለመላቸው፣ እስከ ዛሬም ይሠራሉ።⁹ ይሁን እንጂ ሰሎሞን ማንም እስራኤላዊ ባሪያ ሆኖ በግዳጅ ሥራውን እንዲሠራ አሳደረገም፣ እነርሱ ተዋጊዎች፣ የሻምበል አዛዦች፣ የሠረገሎችና የሠረገላ ነጃዎች አዛዦች ነበሩና።¹⁰ ከእነዚህ ህም ሁለት መቶ አምሳያት የንጉሥ ሰሎሞን ሹማምንት ሰዎቹን የሚቈጣጠሩ ነበሩ።

¹¹ ሰሎሞንም፣ “የእግዚአብሔር ታቦት የገ ባበት ቦታ ሁሉ ቅዱስ ስለሆነ፣ ሚስቴ በእስራኤል ንጉሥ በዳዊት ቤተ መንግ ሥት መኖር አይገባትም” በማለት የፈርዖንን ልጅ ከዳዊት ከተማ እርሱ ወደሠራላት ቤተ መንግሥት አመጣት።

¹² ሰሎሞንም በቤተ መቅደሱ መመላለሻ ፊት ለፊት ባሠራው የእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ የሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር

³ ወይም ሠረገሎች ተብሎ መተርጉም ይቻላል።
⁸ ወይም ከኤዕ ሐማት ተብሎ መተርጉም ይቻላል።

አቀረበ።¹³ ሙሴ ስለ መሥዋዕት አቀራረብ ባዘዘው መሠረት በእያንዳንዱ የበዓል ቀን ይኸውም በየሰንበቱ፣ በየወሩ መባቻና በሦስቱ የዓመት በዓላት ማለትም በቂጣ በዓል፣ በመካር በዓልና በዳስ በዓል ጊዜ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር አቀረቡ።¹⁴ የአባቱን የዳዊትን ሥርዐት በመከተልም፣ ካህናቱን በየአገልግሎት ክፍላቸው ሊዋውያኑንም ምስ ጋናውን እንዲመሩና በየዕለቱ ሥራቸው ካህናቱን እንዲረዱ መደባቸው። ደግሞም የእግዚአብሔር ሰው ዳዊት ባዘዘው መሠረት የቤተ መቅደሱን በር ጠባቂዎች በልዩ ልዩ በርኖች ጥበቃ ላይ በየክፍላቸው መደባቸው።¹⁵ እነርሱም ንጉሠ ግምጃ ቤቱን ጨምሮ ስለ ማናቸውም ነገር ለካህናቱና ለሌዋውያኑ የሰጠውን ትእዛዝ አልተላለፉም ነበር።

¹⁶ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሠረት ከተጣለበት ዕለት አንሥቶ እስከ ፍጻሜው ድረስ ያለው የሰሎሞን ሥራ ሁሉ ተከናወነለት፤ በዚህ ሁኔታም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሥራ ከፍጻሜ ደረሰ።

¹⁷ ከዚያም ሰሎሞን የኤዶም የባሕር ጠረፍ ወደ ሆኑት ወደ ዔዮንጋብርና ወደ ኤሎት ሄደ።¹⁸ ከራምም ባሕሩን በሚያውቀው በራሱ መኮንኖች የሚታዘዙ መርከቦችን ላከለት፤ እነዚህም ከሰሎሞን ሰዎች ጋር በመሆን ወደ አፈር ተጓዙ፤ ከዚያም አራት መቶ አምሳ መክሊት^ፀ ወርቅ አምጥተው ለንጉሥ ሰሎሞን ሰጡት።

የሳባ ንግሥት ሰሎሞንን ጉበኝች

9፡1-12 ተጽ ምሳ— 1ኛ10፡1-13

9 የሳባ ንግሥት የሰሎሞንን ዝና በሰማች ጊዜ አስቸጋሪ በሆኑ ጥያቄዎች ልት ፈትነው ወደ ኢየሩሳሌም መጣች። ቅመማ ቅመማ፣ እጅግ ብዙ ወርቅና የከበሩ ድንጋዎችን በግመሎች አስጭና ከታላቅ ጓዝ ጋር ደረሰች፤ ወደ ሰሎሞንም ቀርባ በልቧ ያለውን ሁሉ አጫወተችው።² ሰሎሞንም የጠየቀችውን ሁሉ መለሰላት፤ ለመልሰላት የተሳኘው አንዳች ነገር አልነበረም።³ የሳባ ንግሥት የሰሎሞንን ጥበብና የሠራውን ቤተ መንግሥት፣ ፋባገበታው ላይ የሚቀርበውን መብል፣ የሹማምቱን አቀማመጥ፣ አስተናባሪዎቹንና አለባባቸውን፣ ጠጅ አሳፊዎቹንና አለባባቸውን እንዲሁም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ያቀረባቸውን የሚቃጠሉ መሥዋዕቶች^ፈ ባዮች ጊዜ እጅግ ተደነቀች።

⁵ ንጉሡንም እንዲህ አለችው፤ “ስለ ሥራ ህና ስለ ጥበብህ በአገሪ ሳለሁ የሰማሁት ሁሉ እውነት ነው።⁶ ነገር ግን መጥቼ በዓ ይኔ እስካየሁ ጊዜ ድረስ የነገሩኝን አላመንሁም ነበር፤ በእርግጥም የጥበብ እኩሌታ እንኳ አልተነገረኝም፤ እኔ ከሰማሁት ዝና እጅግ ትልቃለሁ።⁷ ሰዎችህ ምንኛ ታድ

8፡13 ስ12፡17፣ 23፡14፣16፣29፣38፣ ዙ፡10፣10፣28፣9፣16-25፣29፣12-38፣ህ8፡17
8፡14 1ዜ59፡17፣ 23፡6፣24፣1፣25፣1፣ ህ1 2፡24፣36፣45
8፡18 2ዜ59፡9
9፡1 ዘ6፡10፣7፣ ሕዝ23፡42፣ ማቆ12፡42፣ ሉቃ11፡31
9፡3 1ኛ75፡12
9፡6 2ዜ56፡32
9፡8 1ኛ72፡12፣ 1ዜ57፡14፣3
2ዜ52፡11፣13፡8

ለዋልሄ ዘወትር በፊትህ ቆመው ጥበብህን የሚሰሙ ሹማዎችህስ ምንኛ ታድለዋልሄ ፀለአምላክህ ለእግዚአብሔር ንጉሥ ሆነህ እን ድትዝ፣ በአንተ ደስ የተሰኘውና በዙፋኑ ላይ ያሰቀመጠህ አምላክህ እግዚአብሔር ብሩክ ይሁን፤ አምላክህ ለእስራኤል ካለው ፍቅርና ለዘላለም ሊደጽናቸው ካለው ፍላጎት የተ ነሣ፤ ፍትሕና ጽድቅ እንዲሰፍን ታደርግ ዘንድ አንተን በላያቸው ላይ አንግሦሃልና ።”

⁹ ከዚያም ለንጉሡ አንድ መቶ ሃያ መክሊት^ፀ ወርቅ፣ እጅግ ብዙ ቅመማ ቅመማና የከበሩ

ድንጋዮች ሰጠችው፤ የሳባ ንግሥት ለንጉሥ ሰሎሞን እንደሰጠችው ዐይነት ቅመማ ቅመም ያለ ከቶ አልነበረም።¹⁰ የኪራም ሰዎችና የሰሎሞን ሰዎች ወርቅ ከአፈር እንደዚሁም ሰንደልና^ፀ የከበሩ ድንጋዮች አመጡ።¹¹ ንጉሡም የሰንደሉን እንጨት ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና ለቤተ መንግሥቱ ደረጃ መሥሪያ እንደዚሁም ለመዘምራት የመሰንቆና የበገና መሥሪያ አደረገው፤ ይህን የመሰለ ነገር በይሁዳ ምድር ከቶ አልታየም።

¹² ንጉሥ ሰሎሞን ለሳባ ንግሥት የፈለገ ችውንና የጠየቀችውን ሁሉ ሰጣት፤ ስጦታውም እርስዋ ካመጣችለት በላይ ነበር። ከዚያም ከአጃቢዎቹ ጋር ወደ አገሯ ተመለሰች።

የሰሎሞን ብልጽግና

9፡13-28 ተጽ ምሳ— 1ኛ10፡14-29፣2ዜ51፡14-17

¹³ ሰሎሞን በየዓመቱ የሚቀበለው ወርቅ ክብደቱ ስድስት መቶ ሥልሳ ስድስት መክሊት^ፀ ነበር።¹⁴ ይህም ከታላላቅና ከተራ ነጋዴዎች ከሚገባው ቀረጥ ሌላ ነበር፤ እንዲሁም መላው የዐረብ ነገሥታትና የግዛ ምድሩ አገረ ገዦች ለሰሎሞን ወርቅና ብር ያመጡ ለት ነበር።

¹⁵ ንጉሥ ሰሎሞን ሁለት መቶ ከጥፍጥፍ ወርቅ የተሠራ ታላላቅ ጋሻዎች አበጀ፤ በእያንዳንዱም ጋሻ የገባው ጥፍጥፍ ወርቅ ስድስት መቶ ሰቅል^ፈ ነበር።¹⁶ እንዲሁም ሦስት መቶ ትንንሽ ጋሻዎች በጥፍጥፍ ወርቅ ሠራ፤ በእነዚህም በእያንዳንዳቸው የገባው ጥፍጥፍ ወርቅ ሦስት መቶ ሰቅል^ፀ ነበር። ንጉሡም ጋሻዎቹን “የሊባኖስ ደን” በተባለው ቤተ መንግሥት ውስጥ አኖራቸው።

¹⁷ ከዚያም ንጉሡ በዝሆን ጥርስ ያጌጠና በንጹሕ ወርቅ የተለበጠ ትልቅ ዙፋን ሠራ።

¹⁸ ዐሥራ ስድስት ሜትሪክ ቶን ያህል ነው።
¹⁴ ወይም ወይላይ የሚመጣቸውን ደረጃዎች ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
^ፀ 9 4 ሜትሪክ ቶን ያህል ነው።
¹⁰ የአላሙን እንጨት ሊሆን ይቻላል
¹³ 23 ሜትሪክ ቶን ያህል ነው።
¹⁵ 3.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
¹⁶ 1.7 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

18ዙፋኑ ስድስት መውጫ መውረጃ ደረጃዎች ሲኖሩት፤ ከዙፋኑ ጋር የተያያዘ ከወርቅ የተሠራ የእግር መርገጫ ነበረው። መቀመጫውም ግራና ቀኙ መደገፊያ ያለው ሆኖም ከመደገፊያዎቹም አጠገብ አንዳንድ አንበሳ ቆሞ ነበር። 19እንዲሁም በስድስቱ ደረጃዎች ዳርና ዳር ላይ አንዳንድ አንበሳ፣ ባጠቃላይ አሥራ ሁለት አንበሳቸው ቆመው ነበር፤ ይህን የመሰለ ዙፋን በየትኛውም አገር ተሠርቶ አያውቅም። 20ንጉሥ ሰሎሞን የሚጠጣ ባቸው ዕቃዎች በሙሉ ከወርቅ የተሠሩ ነበሩ፤ “የሊባኖስ ደን” ተብሎ በሚጠራው ቤተ መንግሥት ውስጥ የነበሩትም ዕቃዎች ሁሉ ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ ነበሩ፤ በሰሎሞን ዘመን ብር ዋጋ እንደ ሌለው ስለሚቆጠር ከብር የተሠራ አንድም ነገር አልነበረም። 21ንጉሡ በኪራም ሰዎች የሚነዱ የንግድ መርከቦች ነበሩት። እነዚህም በየሦስት ዓመቱ አንድ ጊዜ ወርቅ፣ ብር፣ የዝሆን ጥርስ፣ ጠጣቸውና ዝንጆሮዎች እየያዙ ይመለሱ ነበር።

22ንጉሥ ሰሎሞን በሀብትም ሆነ በጥበብ ከምድር ነገሥታት ሁሉ የበለጠ ነበር። 23የምድር ነገሥታት ሁሉ እግዚአብሔር በልቡ ያኖረውን ጥበብ ለመስማት ከሰሎሞን ጋር መገናኘት ይፈልጉ ነበር። 24በየዓመቱ ወደ እርሱ የሚመጡትም ሁሉ የብርና የወርቅ ዕቃ፣ የልብስ፣ የጦር መሣሪያና የቅመማ ቅመም እንደዚሁም የፈረስና የበቅሎ ገጸ በረከት ያመጡለት ነበር።

25ሰሎሞን አራት ሺ የፈረሶችና የሠረገሎች ጋጥ ነበረው፤ እንዲሁም በሚኖርበት በኢየሩሳሌምና በሰረገላ ከተሞች አሥራ ሁለት ሺህ ፈረሶች ነበሩት። 26እርሱም ከኢፍራጥስ ወንዝ፣ እስከ ፍልስጥኤም ምድርና እስከ ግብፅ ዳርቻ ድረስ ባሉት ነገሥታት ሁሉ ላይ ገዛ። 27ንጉሡ በኢየሩሳሌም ብሩን እንደ ማንኛውም ድንጋይ፣ የዝግጠውንም ዕንጨት ብዛት በየኩረብታው ግርጌ እንደሚበቅል ሾላ አደረገው። 28ለሰሎሞን ከግብፅና ከሌሎች አገሮች ሁሉ ፈረሶች ያመጡለት ነበር።

የሰሎሞን መሞት

9፡29-31፡4፡3 ምብ—1ዜና11፡41-43

29ሰሎሞን በዘመን መንግሥቱ የሠራው ሌላው ነገር በነቢዩ በናታን ታሪክና በሴሎናዊው በአሁያ ትንቢት እንዲሁም ባለራእዩ አዶ ስለናገጥ ልጅ ስለ ኢዮርብዓም ባየው ራእይ ውስጥ የተጻፈ አይደለምን? 30ሰሎሞን በኢየሩሳሌም ተቀምጦ በእስራኤል ሁሉ ላይ አርባ ዓመት ነገሠ። 31ከዚያም እንደ አባቶቹ አንቀላፋ፣ በአባቱም በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁም ሮብዓም በእርሱ ፋንታ

9፡22 1ዮ73፡13፣ 2ዜና1፡12
 9፡23 1ዮ74፡34
 9፡24 2ዜና32፡23፣ መዝላ5፡12፣68፡29፣72፡10፣አ፡18፡7
 9፡25 1ሳሙ8፡11
 9፡26 ዘ፡15፡18-21፣1ዮ74፡21፣ መዝ72፡8-9
 9፡29 2ሳሙ7፡23፣ 1ዮ71፡29፣ 2ዜና10፡2
 9፡31 1ዮ72፡10

ነገሡ።
እስራኤል በሮብዓም ላይ ዐመፀ
 10፡1-11፡4፡3 ምብ—1ዜና12፡1-24

10 እስራኤላውያን ሁሉ ሊያነግሡት ወደዚያ ሄደው ሰለነበር፣ ሮብዓም ወደ ሴኬም ሄደ። 2ከንጉሥ ሰሎሞን ሸሽቶ በግብፅ ይኖር የነበረው የናገጥ ልጅ ኢዮርብዓም ይህን ሲሰማ፣ ከግብፅ ተመልሶ መጣ። 3እርሱንም ልከው አስጠሩት፣ ከዚያም እርሱና እስራኤል ሁሉ ወደ ሮብዓም ሄደው እንዲህ አሉት፣ 4“አባትህ በላያችን ከባድ ቀንበር ጫነብን፣ አንተ ግን አስጨናቂውን ሥራና በላያችን የጫነብንን ከባድ ቀንበር አቅልልን፣ እኛም እንገዛልሃለን።”

5ሮብዓምም፣ “ከሦስት ቀን በኋላ ተመልሳችሁ ወደ እኔ ኑ” አላቸው፤ ስለዚህ ሰዎቹ ወጥተው ሄዱ።

6ከዚያም ንጉሥ ሮብዓም፣ “ለዚህ ሕዝብ ምን እንድትመልስለት ትመክሩኛላችሁ?” በማለት አባቱ ሰሎሞንን በሕይወት ሳለ ያገለገሉትን የእስራኤልን ሽማግሌዎች ጠየቃቸው።

7እነርሱም፣ “ለእዚህ ሕዝብ ደግ ከሆን ህለት፣ ደስ ካሰኘውና የሚስማማው መልስ ከሰጠኸው ምን ጊዜም ይገዛልሃል” አሉት።

8ሮብዓም ግን ሽማግሌዎች የሰጡትን ምክር ትቶ፣ አብሮ አደጎቹን አገልጋዮቹ ከሆኑት ወጣቶች ምክር ጠየቀ፣ 9እንዲሁም አላቸው፣ “ አባትህ የጫነብንን ቀንበር አቅልልልን ለሚሉኝ ለእነዚህ ሰዎች የምትሰጡኝ ምክር ምንድነው? ምንስ ብለን እንመልስላችው?”

10አብሮ አደጎቹም ወጣቶች እንዲህ ሲሉ መለሱለት፣ “ለጠየቀህ ሕዝብ፣ አባትህ በላያችን ከባድ ቀንበር ጫነብን፣ አንተ ግን ቀንበራችንን አቅልልልን” ለሚሉህ እንዲህ በላቸው፣ “ትንሿ ጣቴ ከአባቴ ወገብ ይልቅ ትወፍራለች፣ 11አባቴ ከባድ ቀንበር ጫነባችሁ፤ እኔ ግን የባሰ አክብደዋለሁ፤ አባቴ በዐለንጋ ገረፋችሁ፤ እኔ ግን በጊንጥ እገርፋችኋለሁ።”

12ንጉሡ፣ “ከሦስት ቀን በኋላ ተመልሳችሁ ኑ” ባላቸው መሠረት ኢዮርብዓምና ሕዝቡ ሁሉ ከሦስት ቀን በኋላ ወደ ሮብዓም ተመለሱ። 13ንጉሡም የሽማግሌዎችን ምክር በመናቅ፣ አመናጭቆ መለሰላቸው፤ 14እርሱም የወጣቶቹን ምክር በመቀበል፣ “አባቴ ቀንበራችሁን አክበደ፤ እኔ ደግሞ የባሰ አክብደዋለሁ፤ አባቴ በአለንጋ ገረፋችሁ፤ እኔ ደግሞ በጊንጥ እገርፋችኋለሁ” አላቸው።

21 ዕብራይስጥ፣ ወደ ተርጠህ ለሄዱ የሚችሉ መርከቦች ይላል።
 25 ወይም፣ ሠረገሎች ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
 26 የኢፍራጥስ ወንዝ ነው፣ ነገር ግን አንዳንድ ቅጂዎች ኢፍራጥስ የሚለውን ቃል አይጨምሩም።
 28 በኪልቂያ የምትገኘው ሙዝር ነች።

10፡2 1ዮ71፡40፣ 2ዜና9፡29
 10፡3 1ዜና9፡1
 10፡4 2ዜና2፡2
 10፡6 አዮ8፡8-9፣12፡12፣15፡10፣ 32፡7
 10፡7 ምሳ15፡1
 10፡8 2ሳሙ17፡14፣ ምሳ13፡20

15 እገዛዎቹ በሰላናዊው በአሁኑ አማካይነት ለናባጥ ልጅ ለአዮርብም የተናገረው ቃል ይፈጸም ዘንድ፣ ወስኖ ስለነበር፣ ንጉሡ ሕ ዘበን አላዳመጠም።

16 መላው እስራኤልም ንጉሡ ሊሰማቸው አለመፈለጉን በተረዱ ጊዜ፣ እንዲህ ሲሉ መለሱለት፡

“ከዳዊት ምን ድርሻ አለን? ከእሴይስ ልጅ ምን ክፍል አለን? እስራኤል፣ ሆይ፣ ወደ ድንጋዝን ተመለስ፤ ዳዊት ሆይ፣ አንተም የገዛ ቤትህን ጠብቅ።”

ስለዚህ እስራኤላውያን ሁሉ ወደ የቤ ታቸው ተመለሱ። 17 ይሁን እንጂ በይሁዳ ከተሞች የሚኖሩትን እስራኤላውያን አሁንም የሚገዛቸው ሮብም ነበር።

18 ንጉሥ ሮብም የገባሮች ኅላፊ የክረምን አድራምን ላከው፤ እስራኤላውያን ግን በድን ጋይ ወግረው ገደሉት። ንጉሥ ሮብም ግን እንደምንም ብሎ ሰረገላው ላይ በመ ውጣት ወደ ኢየሩሳሌም ሸሽቶ አመለጠ።

19 ስለዚህ እስራኤል እስከ ዛሬ ድረስ በዳዊት ቤት ላይ እንደ ዐመፀ ነው።

11 ሮብም ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ፣ እስራኤልን ወግተው መንግሥቱን ወደ ሮብም እንዲመልሱ ከይሁዳና ከብ ንያም ቤት አንድ መቶ ሰማንያ ሺህ ወታ ደሮች ሰበሰቡ።

2 ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ወደ እግ ዚክሊኤር ሰው ወደ ሸማያ እንዲህ ሲል መጣ፤ 3 “ላይሁዳ ንጉሥ ለሰሎሞን ልጅ ለሮብምና በይሁዳና በብንያም ላሉ እስራ ኤላው ያን ሁሉ እንዲህ በል፤ 4 “እግዚ አብሔር እንዲህ ይላል፤ ይህ ነገር ከእኔ ዘንድ ስለ ሆነ፣ ወንድሞቻችሁን ለመውጋት ወደዚያ አትውጡ፣ እያንዳንዳችሁም ወደ የቤታችሁ ሂዱ” አላቸው። ስለዚህ ለእግዚ አብሔር ቃል በመታዘዝ በአዮርብም ላይ መዝመቱን ትተው ተመለሱ።

ሮብም የይሁዳን ከተሞች መሸገ

5 ሮብም መኖሪያውን በኢየሩሳሌም በማ ድረግ ለመከላከያ የሚሆኑ ከተሞችን በይ ሁዳ ሠራ፤ እነዚህም ፍቤተ ልሔም፣ ኤጣም፣ ቴቁሔ፣ ግብትጻር፣ ሦኮ፣ ዓዶላም፣ ጸጌት፣ መሪሳ፣ ዚፍ፣ ዓአድራይም፣ ለኪሶ፣ ዓዜቃ፣ 10 ጸርዓ፣ ኤሎን፣ ኬብሮን ናቸው። በይሁዳና በብንያም ወሰኖች የተመሸጉት ከተሞች እነዚህ ነበሩ። 11 እነዚህንም ምሽጎቻቸውን አጠ ኝክሮ፣ አዛገቶችን ሾመባቸው፣ ምግብ፣ ዘይትና የወይን ጠጅ አከማቸባቸው። 12 በየከተሞቹም ሁሉ ጋሻና ጦር አከማቸቶ ይበልጥ አጠናክሮቸው። በዚህ ዓይነት ይሁዳንና ቢንያምን የራሱ አደረገ።

10:15 1ኅገ11:29፣ 2ኪና11:4፣ 25:16-20
10:16 2ሳሙ-20:1፣ 1ኪና9:1
10:18 2ሳሙ-20:2 4፣ 1ኅገ5:14
11:1 1ኅገ12:21
11:2 1ኅገ12:22፣ 2ኪና12:5-7:15
11:4 2ኪና28፣ 8-11
11:10 ኢሎ-10:20፣ 2ኪና12:4:17:2:19፣ 21:3
11:14 ዙኑ35:2-5፣ 1ኪና6:81

13 በመላው እስራኤል ያሉት ካህናትና ሌዋውያን ከየክልላቸው ሁሉ ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። 14 አዮርብምና ልጆቹ ሌዋውያንን ከእግዚአብሔር የነገሱት አገልግሎት ሰላባረ ሯቸው ሌዋውያኑ ማሰማሪያ ቦታቸውንና ንብረታቸውን ሁሉ ትተው ወደ ይሁዳና ወደ ኢየሩሳሌም መጡ፤ 15 እርሱም ለየኩረብታው መስገጃ እንዲሁም ለሠራቸው የፍየልና የጥጃ ምስሎች የራሱን ካህናት ሾመ። 16 ከእያንዳንዱም የእስራኤል ነገድ ከልባቸው የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን የሚፈልጉ ሁሉ፣ ለአባቶቻቸው አምላክ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያቀርቡ ዘንድ፣ ሌዋውያኑን ተከት ለው ወደ ኢየሩሳሌም ሂዱ። 17 በዚህ ሁኔታ የዳዊትንና የሰሎሞንን መንገድ በመከተል፣ ለሦስት ዓመት የይሁዳን መንግሥት አበረቱ፤ የሰሎሞንን ልጅ ሮብም ምንም ረዱ።

የሮብም ቤተሰብ

18 ሮብም መሐላትን አገባ፤ አባቷ የዳዊት ልጅ ኢያሪሙት ሲሆን፣ እናቷም አቢካኤል የተባለች፤ የእሴይ ያልጅ ልጅ የኤልያብ ልጅ ነበረች። 19 እርስዋም የዑስ፣ ሰማርያና ዛሃም የተባሉ ወንዶች ልጆች ወለደችለት። 20 ዘዚያም የአቤሴሎምን ልጅ መዳካን አገባ፤ እርሷም አብያ፣ ዓታይ፣ ዜዛ፣ ሰሎሚት የተባሉትን ወለደችለት። 21 ሮብም መዳካን ከሌሎቹ ሚስቶቹና ቁባቶቹ ይልቅ አብ ልጠ ወደዳት። ባጠቃላይ ዐሥራ ስምንት ሚስትና ስልጣ ቁባት፣ ሃያ ስምንት ወንድና ሥልሳ ሴት ልጆች ነበሩት።

22 ሮብም የማዕካን ልጅ አቢያን ሊያ ነግሠው ስለፈለገ ከልዑላን ወንድሞቹ አልቆ ዋና አደረገው። 23 ዝግንዶች ልጆቹም ጥቂቱን በይሁዳና በብንያም አውራጃዎች እንዲሁም በተመሸጉት ከተሞች ስለ ሾማ ቸው፣ ዘዴኛነቱን አሳይቶአል። የሚያስ ፈልጋቸውን በብዛት ሰጣቸው፣ ብዙ ሚስ ጾታችም አጋባቸው።

ሺሻቅ በኢየሩሳሌም ላይ ዘመተ

12:9-16ተጓ ምብ— 1ኪና14:21:25-31
12 ሮብም መንግሥቱን ከመሠረተና ካ ጸና በኋላ እርሱና እስራኤል ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕግ ተወ። 2 እግዚአብሔርን ከመበደላቸው የተነሳም፣ ሮብም በነገሠ በአምስተኛው ዓመት የግብፅ ንጉሥ ሺ ሻቅ በኢየሩሳሌም ላይ ዘመተ። 3 ከግብፅ አብረውት የመጡትን ዐሥራ ሁለት ሺህ ሠረገላዎች፣ ስድሳ ሺ ፈረሰኞችና ስፍር ቁጥር የሌላቸውን የሊብያ፣ የሱስጊምና

*10ኪና ካልፀ መጽሐፍ ተደጋግሞ እንደተጠቀሰው ይህ የይሁዳ ክፍል ነው

11:15 ዘኢ17:7፣ 1ኅገ12:28:31፣ 13:33፣ 2ኪና13:8
11:16 2ኪና15:9
11:17 2ኪና12:1
11:20 1ኅገ15:2፣ 2ኪና12:16:13:2
11:21 ዘ417:17
11:22 ዘ821፣ 15-17
11:23 2ኪና21:3
12:1 ቍ13፣ 1ኪና9:1፣ 2ኪና1:1፣ 7፣ 19፣ 11:17
12:2 1ኅገ11:40፣ 14:22-24፣ 1ኪና5:25
12:3 ዘ6:10:6፣ 2ኪና14:9፣ 16:8፣ ኢላ 418:2፣ 4ገ11:43 ካላ 4ግ9:7፣ 5ግ3:9

የኢትዮጵያ ወታደሮች ይዞ፤ ፋተመሸጉትን የይሁዳ ከተሞች በቁጥጥሩ ሥር በማድረግ እስከ ኢየሩሳሌም ዘለቀ።

⁵ከዚህ በኋላ ነቢዩ ሸማያ ወደ ሮብዳምና ሺሻቅን ፈርተው በኢየሩሳሌም ወደ ተሰባሳቢ ሰባት ወደ እስራኤል መሪዎች መጥቶ፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እናንተ ትታችሁኛል፤ ስለዚህ እኔም በሺሻቅ እጅ ትቼ አችኋለሁ’ ” አላቸው።

⁶የእስራኤል መሪዎችና ንጉሡ ራሳቸውን በማቀረድ፤ “እግዚአብሔር ጻድቅ ነው” አሉ።

⁷እግዚአብሔርም ራሳቸውን እንዳዋረዱ ባዩ ጊዜ፤ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ ሸማያ መጣ፤ “ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ስላዋረዱ እታደጋቸዋለሁ እንጂ አላጠፋቸውም፤ ቀጣዩም በሺሻቅ እጅ በኢየሩሳሌም ላይ አይፈስሱም። ⁸ይሁን እንጂ እኔን በማገልገልና የሌሎችን አገሮች ነገሥታት በማገልገል መካከል ያለውን ልዩነት ያውቁ ዘንድ፤ ለእርሱ ይገዛሉ።”

⁹ምክብሪት ንጉሥ ሺሻቅ ኢየሩሳሌምን በወረረ ጊዜ፤ የቤተ መቅደሱን ንብረትና የቤተ መንግሥቱን ንብረት ዘርፎ ወሰደ፤ ሰሎሞን ያሠራው የወርቅ ጋሻ ሳይቀር፤ እንዳለ ሁለንም አጋዘው። ¹⁰ንጉሥ ሮብዳምም በተወሰዱት ፈንታ የናስ ጋሻዎች ሠርቶ፤ የቤተ መንግሥቱን ቅጥር በሮች ለሚጠብቁ የዙብ አለቆች ቡጎላፊነት ሰጠ። ¹¹ንጉሡ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በሚሄደበት ጊዜ ሁሉ፤ ዘበኞቹ ጋሻዎቹን አንግበው ያጅቡት ነበር፤ ከዚያም በኋላ ጋሻዎቹን ወደ ዘበኞች ክፍል ይመልሱ ነበር።

¹²ሮብዳም ራሱን ዝቅ አድርጎ ስላዋረደ የእግዚአብሔር ቀጣዩ ከእርሱ ተመላሰ፤ ፈጽሞም አላጠፋውም፤ በይሁዳም ደግሞ በጥቂቱም ቢሆን መልካም ነገር ተገኝቶ ነበር።

¹³ንጉሥ ሮብዳም በሚገባ ተደላድሎ በኢየሩሳሌም በንጉሥነቱ ቀጠለ፤ ሲነግሥ ዕድሜው አርባ አንድ ዓመት ነበር፤ እግዚአብሔር ስሙን በዚያ ለማኖር ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ በመረጣት በኢየሩሳሌም ከተማ ተቀምጦም፤ ዐሥራ ሰባት ዓመት ገዛ፤ እናቱም ናዕማ የምትባል አሞናዊት ነበረች። ¹⁴እግዚአብሔርን ይሻ ዘንድ ልቡን ስላላዘጋጀ ክፉ ነገር አደረገ።

¹⁵ሮብዳም በዘመነ መንግሥቱ ያከናወናቸው ተግባሮች ሁሉ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ድረስ ነቢዩ ሸማያ በጻፈው የታሪክ መዝገብና በባለ ራሱ አደ በዘገበው የትውልድ ሐረግ ታሪክ የሚገኝ አይደለምን? በሮብዳምና በኢየሩሳሌም መካከል የማይቋርጥ ጦርነት

12:4 2ዜና11:10
12:5 ዘጻ28:15፤ 2ዜና11:2
12:6 ዘዐ9:27፤ ዘሌ26:41፤2ዜና76:37፤ ዕዕ9:15፤ መዝ11:7፤116:5፤ ጳጳ9:14
12:7 ዘጻ9:19፤ መዝ69:24፤78:38፤ኢር7:20፤42:18፤ ሐዝ5:13
12:8 ዘጻ8:48
12:9 2ዜና9:16
12:12 1ዮ114:13፤ 2ዜና6:37፤19:3
12:13 ቀፋ1:10
20:24፤ዘጻ12:5፤ 1ዮ12:12

ነበር። ¹⁶ሮብዳም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፤ በዳዊትም ከተማ ተቀበረ፤ ልጁ ኦብያም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አብያ

13:1-2:22-14:1 ተገምገሞ—1ዜና15:1-2:6-8

13 ኢየሩሳሌም በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት አብያ በይሁዳ ነገሠ። ሻኪየሩሳሌም ተቀምጦም ሦስት ዓመት ገዛ፤ እናቱ ሚካያስ ትባላለች፤ እርሷም የገብዓ ተወላጅ የአርኤል ልጅ ነበረች።

በአብያና በኢየሩሳሌም መካከል ጦርነት ነበር። ³አብያ አራት መቶ ሺህ ብርቱ ተዋጊዎች ይዞ ዘመተ፤ ኢየሩሳሌምም ስምንት መቶ ሺህ ብርቱ ተዋጊዎች ይዞ በመውጣት ጠበቀው።

⁴አብያ በኩረብታማው በኤፍሬም አገር በጽማራይም ተራራ ላይ ቆሞ፤ እንዲህ አለ፤ “ኢየሩሳሌምና እስራኤል ሁሉ አድምጡኝ! ⁵የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ዳዊትና ዘሮቹ በእስራኤል ላይ ለዘላለም እንዲነገሡ በጨው ኪዳን የሰጣቸው መሆኑን አታውቁምን? ⁶ዳዊት ልጅ የሰሎሞን ባሪያ የነበረው የናባጥ ልጅ ኢየሩሳሌም ግን በጌታው ላይ ዐመፀ። ⁷የሰሎሞን ልጅ ሮብዳም ገና ሕፃን ሳለ፤ ምንም ማድረግ በማይችልበትና እነርሱንም ለመቋቋም አቅሙ በማይፈቅድለት ጊዜ የማይረቡ ጥቂት ወርቦሎች በዙሪ ያው ተሰበሰቡበት፤ በረቱበትም።

⁸አሁንም እናንተ በዳዊት ዘርዐትው ልድ እጅ ያለውን የእግዚአብሔርን መንግሥት ልትቋቋሙ አስባችኋል። በእርግጥም በሰራዊት ረገድ እጅግ ብዙ ናችሁ፤ አማልክቶቻችሁ ይሆኑ ዘንድ ኢየሩሳሌም የሠራቸውንም የወርቅ ጥጆች ይዘችኋል። ⁹ደግሞስ የአሮን ልጆች የሆኑትን ካህናትና ሌዋውያን አባርራችሁ፤ ሌሎች ሕዝቦች እንደሚደርጉት ሁሉ፤ እናንተም የራሳችሁን ካህናት አልሾማችሁምን? አንድ ኮርማና ሰባት አውራ በግ ይዞ ራሱን ለመቀደስ የሚመጣ ማናቸውም ሰው አማልክት ላልሆኑ ለእነዚያ ጣዖታት ካህን ይሆናል።

¹⁰ለእኛ ግን አምላክችን እግዚአብሔር ነው፤ እርሱንም አልተውንም፤ እግዚአብሔርን በማገልገል ላይ ያሉት ካህናት የአሮን ልጆች ሲሆኑ፤ ረዳቶቻቸውም ሌዋውያን ናቸው። ¹¹እነርሱም በየጣቱና በየማታው የሚቃጠል መሥዋዕትና ሽታው ደስ የሚያሰኝ ዕጣን ለእግዚአብሔር ያቀርባሉ፤ የገጹን ኅብስት በሥርዐቱ መሠረት በነጻው ጠረጴዛ ላይ ያኖራሉ፤ በየማታውም በወርቁ መቅረዝ ላይ

12:15 2ዜና11:2
12:16 1ዜና3:10፤ 2ዜና11:20
13:2 1ዮ15:6፤ 2ዜና11:20፤15:16
13:4 ኢሱ18:22፤ 1ዜና11:1
13:5 ዘሌ2:13፤8 2ሳሙ7:13፤ 1ዜና17:12
13:6 1ዮ11:26
13:7 መዳ9:4፤ 1ዜና29:1
13:8 ዘዐ32:4፤ 1ሳሙ4:3፤2ዜና9:8፤ 11:15
13:9 ዘዐ29:31፤ 35-36፤1ዮ12:31፤ 2ዜና11:14-15፤ ኤር2:11፤70:4፤ 13:11 ዘዐ25:6፤ 37፤29:39፤1ዜና9:32፤2ዜና2:4

¹² ብዙ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች የሱርዐቱ ቅጂ ለንዲህም 2ዜና 11:20 እና 1ዮ15:2 ከዚህ ጋር ይወያዛሉ። ዕብራይስጥ ግን፤ **ግሪያ** ይላል።

ያሉትን ቀንዲሎች ያበራሉ፤ እኛም የአምላካችንን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እንፈጽማለን፤ እናንተ ግን ትታችሁታል።¹² እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነው፤ መሪአችንም እርሱ ነው። መለስት የያዙ ካህናቱም የጦርነቱን ድምፅ በእናንተ ላይ ያሰማሉ። እናንተ የእስራኤል ሰዎች ሆይ፤ አይቀናችሁምና፤ ከአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር ጋር አትዋጉ።”

¹³ በዚህ ጊዜ ኢዮርብም ከሰራዊቱ ከፊሉን ከይሁዳ ሰራዊት በስተ ጀርባ እንዲያደፍጡ ላከ፤ የቀረውም ሰራዊት ከእርሱ ጋር የይሁዳን ሰራዊት ፊት ለፊት እንዲገጥሙ አደረገ።¹⁴ የይሁዳም ሰዎች ዙሪያቸውን ሲመለከቱ ከፊትና ከኋላ መከበባቸውን አይፈኝ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጮኹ፤ ካህናቱም መለ ከታቸውን ነፋ።¹⁵ የይሁዳም ሰዎች በፉከራ የጦርነት ድምፅ አሰሙ፤ እግዚአብሔር ኢዮርብምንና እስራኤልን ሁሉ በአብያና በይሁዳ ፊት ፈጽሞ መታቸው።¹⁶ እስራኤላውያን ከይሁዳ ፊት ሸሹ፤ እግዚአብሔርም በእጃቸው አሳልፎ ሰጣቸው።¹⁷ አብያና ሰዎቹም ከባድ ጉዳት አደረሱባቸው፤ ከዚህ የተነሣም ከእስራኤል ብርቱ ተዋጊዎች መካከል አምስት መቶ ሺህ ሰዎች ተገደሉ።¹⁸ በጦርነቱም የእስራኤል ሰዎች ተዋረዱ፤ የይሁዳ ሰዎች ግን በአባቶቻቸው አምላክ በእግዚአብሔር ታምላለፍ ድል ነሡ።

¹⁹ አብያም ኢዮርብምን አሳድዶ የቤቴልን፣ የይሻናንና የዔፍፍርንን ከተሞች ከነመንደሮቻቸው ወሰደበት።²⁰ ኢዮርብም በአብያ ዘመን እንደ ገና ሊያንሠራራ አልቻለም፤ ከዚያም እግዚአብሔር ስለ ቀሠፈው ሞተ።

²¹ አብያ ግን ይበልጥ እየበረታ ሄደ፤ ዐሥራ አራት ሚስቶች አግብቶም ሃያ ሁለት ወንዶችና ዐሥራ ስድስት ሴቶች ልጆች ነበሩት።

²² በአብያ ዘመን የተከናወነው ተግባር፣ እርሱ የፊጸመውና የተናገረው ሁሉ በነቢዩ በአዶ የታሪክ መዛግብት ተጽፎአል።

14 አብያ እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፣ በጻዊትም ከተማ ተቀበረ፤ ልጁም አሳ በእርሱ ፈንታ ነገሠ፤ በዘመኑም በምድሪቱ ለዐሥር ዓመት ሰላም ሆነ።

የይሁዳ ንጉሥ አሳ
14:2-3ተፃ ምሳ—1ዜና15፥11-12

² አሳ በአምላክ በእግዚአብሔር ፊት መልካምና ቅን የሆነውን ነገር አደረገ፤³ ባዕዳን መሠዊያዎችንና ማምለኪያ ኩራብታዎችን አስወገደ፤ ማምለኪያ ዐምዶችን አፈረሰ፤ አሺራ ለተባለች ጣዖት አምላክ የቆሙ የዕንጨት ቅርጽ ምስሎችንም⁴ ቈራረጠ፤ ፋኦብ

13፥12 ዘጎ፥10፥8-9፥መሳ2፥15፣ ኢዮ9፥4፣ ምሳ21፥30፣29፥1፣ ሐሥ5፥39
13፥13 ኢሳ8፥9፣ 2ዜና20፥22
13፥14 1ዜና5፥20፣ 2ዜና14፥11፣18፥31
13፥15 1ዜና9፥1
13፥16 2ዜና16፥8
13፥18 2ዜና14፥11፣ 16፥7፣ መዝ22፥5
14፥2 2ዜና21፥12
14፥3 ዘዕ23፥24፣ 34፥13፥መሳ2፥2

14፥4 1ዜና16፥11
14፥5 1ዮ15፥14፣ ኢሳ27፥9፣ጳጳ16፥4
14፥6 1ዜና22፥9
14፥7 1ዜና22፥9
14፥8 1ዜና21፥1
14፥9 ዘዳ10፥8-9፣2ዜና11፥8፣12፥3፣24፥24
14፥11 1ዮሙ17፥45፣ 1ዮ18፥44፣ 2ዜና13፥14፣18፣ 25፥8፣ መዝ9፥19፥60፣11-12፣79፥9
14፥12 1ዮ18፥45
14፥13 ዘዳ10፥19፣ 2ዳሙ22፥38፣2ዜና15፥11፣18፥19፣24፣ መዝ4፥2፥19፣ 135፥10
14፥14 ዘዳ35፥5፣ ዘዳ2፥25፣11፥25

ቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን እንዲፈልጉ፣ ሕጉንና ትእዛዙንም እንዲፈጽሙ የይሁዳን ሕዝብ አዘዘ።⁵ ከእያንዳንዱም የይሁዳ ከተሞች የየኩራብታውን መስገጃ ስፍራዎችንና የዕጣን መሠዊያዎችን አስወገደ፤ መንግሥቱም በእርሱ አዝዞ ዘመን ሰላም አገኘች።⁶ በምድሪቱ ሰላም ስለ ሰፈነ፣ በይሁዳ የተመሸጉ ከተሞችን ሠራ። እግዚአብሔር ዕረፍት ስለ ሰጠውም፣ በዘመኑ የተዋጋው ማንም አልነበረም።⁷ እግዚአብሔርም ለይሁዳ ሕዝብ እንዲህ አላቸው፤ “እነዚህን ከተሞች እንሥራ፤ ማማ፣ መዝጊያና መወርወርያ ያላቸውን ቅጥሮች በዙሪያቸው እናብጅ። አምላካችንን እግዚአብሔርን ስለ ፈለግነው ምድሪቱ አሁንም የኛው ናት፤ እኛ ፈለግነው፤ እርሱም በሁሉም አቅጣጫ ዕረፍት ሰጠን” እነርሱም ሠሩ፤ ተከናወኗቸውም።

⁸ አሳ ታላላቅ ጋሻና ጦር የያዙ ሦስት መቶ ሺህ የይሁዳ ሰዎች እንዲሁም ጋሻና ቀስት የያዙ ሁለት መቶ ሰማንያ ሺህ የብንያም ሰዎች ነበሩት፤ እነዚህ ሁሉ ብርቱ ተዋጊዎች ነበሩ።

⁹ ኢትዮጵያዊው ዝሪ አንድ ሚሊዮን⁵ ሰራዊትና ሦስት መቶ ሠረገላ ይዞ በመውጣት እስከ መሪሳ ድረስ መጣባቸው።¹⁰ አሳም ሊገጥመው ወጣ፤ መሪሳ አጠገብ ባለው በጽፋታ ሸለቆም የውጊያ ቦታ ቦታቸውን ያዙ።

¹¹ በዚህ ጊዜ አሳ ወደ አምላክ ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ጮኸ፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤ ደካሞችን ከጎይለኞች የሚታደግ እንደ አንተ ያለ ማንም የለም፤ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ፤ በአንተ ታምነናልና፤ ይህን ታላቅ ሰራዊት በስምህ እንገጥመዋለን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አምላካችን አንተ ነህ፤ ሰውም አያሸንፍህም።”

¹² እግዚአብሔርም ኢትዮጵያውያንን በአሳና በይሁዳ ፊት መታቸው፣ ኢትዮጵያውያንም ሸሹ፤¹³ አሳና ሰራዊቱም እስከ ጌራራ ድረስ አሳደዷቸው፤ እጅግ ብዙ ቀጥጥር ያላቸው ኢትዮጵያውያን ስለወደቁም፣ ሊያንሰራሩ አልቻሉም፤ በሰራዊቱም ፊት ተደመሰሱ። የይሁዳም ሰዎች እጅግ ብዙ ምርኮ ወሰዱ።¹⁴ በጌራራ ዙሪያ ባሉት ከተሞች ሁሉ ላይ ታላቅ ድንጋጤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለ ወደቀባቸው ከተሞቹን ሁሉ አጠፏቸው፤ እጅግ ብዙ ምርኮም በዚያ ስለ ነበር፣ በዘ በዘቸው።¹⁵ እንዲሁም በእረኞች ሰፈር ላይ አዶ ጥለው እጅግ ብዙ በጎች፣ ፍየሎችና ግመሎች ማረኩ ወደ ኢዮሳፊምም ተመለሱ።

⁵ በሁለተኛው የዜና መዋዕል መጽሐፍ ተደጋግሞ እንደተጠቀሰው ይህ አሺራ የምትባለው ጣዖት አምላክ ምስል ነው።
⁶ ዕብራይስጡ **አላፋፍ** ወይም **አፋፍ ጊጌ አፋፍ** ይባላል።

ንጉሥ አሳ ያደረገው ተሐድሶ

15፡16-19፡ተጓ ምብ—1ዜና15፡13-16

15 የእግዚአብሔር መንፈስ በየደድ ልጅ በአዛርያስ ላይ መጣ።¹ እርሱም አሳን ሊገናኘው ወጣ፤ እንዲሁም አለው፤ አሳ፤ እናንተም ይህንኑ ብንደም ሁሉ ሆይ፤ አድምጡኝ፤ እናንተ ከእግዚአብሔር ጋር ስትሆኑ፤ እርሱም ከእናንተ ጋር ይሆናል፤ ብትፈልጉት ይገኛላችኋል፤ ብትተውት ግን፤ ይተዋችኋል።² እስራኤል ያለ እውነተኛ አምላክ፤ ያለ አስተማሪ ካህንና ያለ ሕግ ብዙ ዘመን አሳልፈዋል።³ ሳሙከራቸው ጊዜ ግን፤ ወደ እስራኤል አምላክ ወደ እግዚአብሔር ተመልሰው ፈለጉት፤ እርሱም ተገኝቶቸው።⁴ በዚያን ዘመን በምድር ነዋሪዎች ሁሉ ዘንድ ታላቅ ሁከት ስለ ነበር፤ በሰላም ወጥቶ መግባት አስተማማኝ አልነበረም።⁵ እግዚአብሔር በተለያዩ መከራ ያስጨንቃቸው ስለ ነበር፤ አንዱ መንግሥት በሌላው መንግሥት፤ አንዱም ከተማ በሌላው ከተማ ይደመሰስ ነበር። ገናንተ ግን የድካማ ችሁን ዋጋ ስለምታገኙ በርቱ፤ እጃችሁም አይላላ።⁶

⁸አሳ ይህን ቃልና የነቢዩን የየደድን ልጅ፤ የዓዛርያስን ትንቢት በሰማ ጊዜ በረታ። ከመላው ይህንኑ ከብንደም ምድር፤ በኤፍ ሬምም ኩረብታዎች ላይ ከወጣቸው ከተሞች አስጸያፊዎቹን ጣዖታት አስወገደ። ከእግዚአብሔር መቅደስ ሰበሰበ ፊት ለፊት የነበረ ውንግም የእግዚአብሔር መሠዋዕት አደሰ።

⁹አምላኩ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር መሆኑን ባዩ ጊዜ፤ ከእስራኤል ብዙ ሰዎች እርሱን ተጠግተው ነበር፤ እርሱም ይሁዳንና ብንደምን እንዲሁም ከኤፍሬም፤ ከምናሴና ከሰምንን መጥተው ከእነርሱ ጋር የተቀመጡትን ሰበሰበ።

¹⁰እነርሱም በአሳ ዘመን መንግሥት በሰሥራ አምስተኛው ዓመት፤ በሦስተኛው ወር በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ።¹¹ በዚያን ጊዜ በምርኮ ካመጡት ውስጥ ሰባት መቶ በሬ፤ ሰባት ሺ በግና ፍያል ለእግዚአብሔር ሠው።¹² የአባቶቻቸውንም አምላክ እግዚአብሔርን በፍጹም ልባቸውና በፍጹም ነፍሳቸው ይሹ ዘንድ ቃል ኪዳን አደረጉ።¹³ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን የማይፈልግ ሁሉ ግን፤ ትንሽም ሆነ ትልቅ፤ ወንድም ሆነ ሴት እንዲገደል አደረጉ።¹⁴ ይህንንም በታላቅ ድምፅ ፤ በእልልታ፤ በእምቢልታና በመለኮት ድምፅ ለእግዚአብሔር ማለ።¹⁵ በፍጹም ልባቸው ስለማሉም የይሁዳ ሕዝብ በመከላከል ደስ ተሰኙ። እግዚአብሔርን ከልብ ፈለጉት፤ እርሱም ተገኝቶቸው፤ ስለዚህ እግዚአብሔር በሁሉም አትጣጫ ሰረፍት

15፡11 ዘገጠ፡11፡25፡26
 15፡2 ዘገጠ፡31፡17፡1
 1ዜና28፡9፤2ዜና7፡14፡20፡17፤
 መገ78፡34፤
 ኢሳ45፡19፤
 55፡6፤ኤር29፡13፤
 ሆሴ3፡5፤ያዕ4፡8
 15፡3 ዘሌ10፡11፤
 ሰቆ2፡9፤አሞ8፡11
 15፡4 ዘገጠ፡29
 15፡5 መላ5፡6፤
 19፡20፤ዘገጠ፡10
 15፡6 ኢሳ19፡2፤
 ማቴ24፡7፤ማር13፡8፤
 ሉቃ21፡10
 15፡7 ኢሳ1፡7፤
 9፤1ሳሙ24፡19፤
 መገ18፡20፤58፡11፤
 ምሳ14፡14፤
 ኤር31፡16
 15፡8 1ዮሴ፡64፤
 15፡12፤2ዜና8፡12፤
 17፡2

15፡9 2ዜና11፡16-17
 15፡10 ዘሌ23፡15-21
 15፡11 2ዜና14፡13
 15፡12 2ዮሴ11፡17፤1ዜና16፡11
 15፡13 ዘገጠ፡22፡20፤
 ዘገጠ፡13፡9-16
 15፡15 ዘገጠ፡29፤
 1ዜና22፡9
 15፡16 ዘገጠ፡34፡13፤
 2ሳሙ15፡23፤
 1ዮሴ19፡2፤2ዜና13፡2
 15፡18 2ዜና14፡13
 16፡1 2ዮሴ9፡9፤
 ኤር41፡9
 16፡2 2ዜና19፡1-
 20፡37፤22፡1-9
 16፡3 2ዜና20፡35፤
 25፡7
 16፡4 2ዮሴ15፡29
 16፡6 ኤር41፡9
 16፡7 1ዮሴ1፡1፤
 2ዜና13፡18
 16፡8 ዘገጠ፡10፡6፤8-
 9፤2ዜና12፡3፤13፤16፤
 24፡24
 16፡9 1ሳሙ13፡13፤
 1ዮሴ17፡15፤6፤
 2ዜና19፡2፤25፡7፤28፤
 16-21፤ኢዮ24፡23፤
 መገ33፡13-15፤
 ምሳ15፡3፤ኤር16፡17፤ዘገጠ፡9፡4፤10

ሰጣቸው።
¹⁶እንዲሁም ንጉሥ አሳ አያቱን ማዓካን ለአስጸያፊዎ የአሸራ ጣዖት ዐምድ ሰላቆመች ከእቴጌነት ክብሯ ሻራት። አሳም ዐምዱን ቁርጠ በመሰባበር በቁድሮን ሸለቆ አቃጠለው።¹⁷ ምንም እንኳን ማምለኪያ ኩረብታዎችን ሙሉ በሙሉ ከእስራኤል ባያስወግድም፤ የአሳ ልብ በዘመኑ ሁሉ ፈጽሞ ለእግዚአብሔር የተገዛ ነበር።¹⁸ እርሱና አባቱ የቀደሱትን ብሩን፤ ወርቁንና ልዩ ልዩ ዕቃ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገቡ።

¹⁹እስከ ሠላሳ አምስተኛው የአሳ ዘመን መንግሥት ድረስ ምንም ዓይነት ጦርነት አልነበረም።

የአሳ የመጨረሻ ዓመታት

16፡1-6፡ተጓ ምብ—1ዜና15፡17-22
16፡11-17፡ተጓ ምብ—1ዜና15፡23-24

16 አሳ በነገሠ በሠላሳ ስድስተኛው ዓመት፤ የእስራኤል ንጉሥ ባኦስ በይሁዳ ላይ ዘምቶ፤ ከእስራኤል ንጉሥ ከአሳ ግዛት ማንም እንዳይወጣ፤ ወደዚያም ማንም እንዳይገባ ለመከላከል ራማን መሸገ።

²አሳም ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስና ከራሱም ቤተ መንግሥት ግምጃ ቤቶች ብርና ወርቅ ወስዶ በደማስቆ ተቀምጦ ይገዛ ለነበረው ለሶርያ ንጉሥ ለወልደ አደር ላከ፤ ቅዚያም “ቀድሞ በአባቴና በአባቴህ መካከል እንደ ነበረው ሁሉ፤ ዛሬም በእኔና በአንተ መካከል የስምምነት ውል ይኑረን፤ እነሆ፤ ብርና ወርቅ ልኬልሃለሁ፤ ከእኔ ተመልሶ ይሄድ ዘንድ ከባኦስ ጋር ያደረገ ግሽውን የስምምነት ውል አፍርሽ” አለው።

⁴ወልደአደር የንጉሥ አሳን ሐሳብ ተቀበለ፤ የጦር አዛዦቹንም በእስራኤል ከተሞች ላይ አዘመተ። እነርሱ ዲዮንን፤ ዳንን፤ አቤል ማይምንና የንፍታሌምን የዕቃ ግምጃ ቤት ከተሞች ሁሉ ድል አድርገው ያዙ።⁵ ባኦስ ይህን በሰማ ጊዜ ራማን መገንባቱን አቆመ፤ ሥራውንም አቋረጠ። ምንም እንኳን የይሁዳን ሰዎች ሁሉ አመጣቸው፤ እነርሱም ባኦስ ይሠራበት የነበረውን ድንጋይና እንጨት ወሰዱ፤ አሳም ጌባንና ምጽጳን ሠራባት።

⁷በዚያን ጊዜም ባለ ራእዩ እናኒ ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ አሳ መጥቶ እንዲህ አለው፤ “በአምላክህ በእግዚአብሔር ሳይሆን በሶርያ ንጉሥ ስለ ታመንህ፤ የሶርያ ንጉሥ ስራዎች ከእጅህ አምልጦአል። ስኢ ትዮጵያውያንና ሊቢያውያን ብዙ ቍጥር ካላቸው ሠረገላ ምቻቸውና፤ ፈረሶቻቸው ጋር ኅያል ስራዎች

⁷ የሱልጊትና የሱርስቱ ቅጅ (እንዲሁም ፋጥር1) ከዚህ ጋር ይስማማል። ዕብራይስጡ ግን የደድን ልጅ የሚለውን አይጨምርም።
⁸ ወይም ሠረገላዎች

አልነበሩም? ይህን እንጂ በእግዚአብሔር ስለ ታመኘው በእጅህ አሳልፎ ሰጠህ፤ ግብፁ ጸም ልባቸው የሚታሙበትን ለማበርታት የእግ ሀይሉ በእግር ወይኖች በምድር ሁሉ ላይ ይመለከታሉና። የሞኝነት ሥራ ስለ ሠራህ ከእንግዲህ ወዲያ ጦርነት አይለይህም።

¹⁰ከዚህ የተነሣም አሳ ባለ ራህዳን ተቆጣጠረ፤ በጣም ስለ ተናደደም እስር ቤት አስገባው። በዚያን ጊዜም አሳ አንዳንድ ሰዎችን ክፉኛ አስጨነቃቸው።

¹¹በአሳ ዘመነ መንግሥት ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የተከናወነው ሥራ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት የታሪክ መዛግብት ተጽፎአል። ¹²አሳ በነገሠ በሠላሳ ዘጠነኛው ዓመት እግሮቹን ክፉኛ ታመመ፤ ሕመሙ በጸናበትም እንኳ፤ በዚያ ሁሉ ሕመም የባለ መድኃኒቶችን እንጂ የእግዚአብሔርን ርዳታ አልፏል። ¹³አሳም በነገሠ በአርባ አንድ ኛው ዓመት ሞተ፤ እንደ አባቶቹም ሁሉ አንቀላፋ። ¹⁴በዳዊት ከተማ ከዐለት አስፈልፋሉ ለራሱ ባሠራውም መቃብር ቀበሩት። በቅ መማ ቅመምና በልዩ ልዩ ጣፋጭ ሽቶዎች በተሞላ ቃሬዛ ላይ አኖሩት፤ ስለ ክብሩም ትልቅ እሳት አነደዱ።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ

17 ልጁ ኢዮሳፍጥ በእርሱ ፈንታ ነገሠ፤ በእስራኤል ላይ በረታ። ጌርሱም በተመሸጉት የይሁዳ ከተሞች ሁሉ ውስጥ ወታደር አኖረ፤ እንዲሁም በይሁዳ ምድርና አባቱ አሳ በያዘውም በኤፍሬም መንደሮች ዘበኞች አስቀመጠ።

³በሊጋት ዕድሜው አባቱ ዳዊት በሄደበት መንገድ ስለሄደ፤ እግዚአብሔር ከኢዮሳፍጥ ጋር ነበር፤ የበአልንም አማልክት አልጠ የቀም፤ ፋገር ግን ከእስራኤል ድርጊት ይልቅ፤ የአባቱን ክምባክ ፊልገ፤ ትእዛቱንም ተከተለ።

⁵እግዚአብሔርም መንገሥቱን በእጁ አጸናለት፤ መላው ይሁዳም ስጦታ አመጣለት፤ ከዚህ የተነሣም ታላቅ ብልጽግናና ክብር አገኘ። ልቡም በእግዚአብሔር መንገድ የጸና ነበር፤ እንደዚሁም ማምለኪያ ኩረብታዎችንና የአ ሼራ ዐምዶችን ከይሁዳ አስወገደ።

⁷በነገሠ በሦስተኛው ዓመት በይሁዳ ከተ ሞች ያስተምሩ ዘንድ ሹማምቱን ማለትም ቤን ጎይልን፤ አብድያስን፤ ዘብርያስን፤ ናትና ኤልንና ሚካያን ላካቸው። ⁸ከእነዚህም ጋር ጥቂት ልዋውያን ነበሩ፤ ስማቸውም- ሸ ማያ፤ ነታንያ፤ ዝባድያ፤ አሞራ፤ ሰሚራሞት፤ ዮናትን፤ አደንያስ፤ ጦብያና ጠባዶንያ ነበር። ከህናቱ ደግሞ ኢሊሳማና ኢዮራም ነበሩ። ⁹እነርሱም የእግዚአብሔርን የሕጉን መጽሐፍ ይዘው በመሄድ በይሁዳ ሁሉ

16፥10 1ኅገ22:27
16፥12 2ዜፍ7:14፤ 21:18፤26:19፤ መዝ103:3፤ኤር17:5 -6
16፥14 ዘፍ50:2፤ 5፤2ዜፍ21:19፤ ኤር34:5
17፥1 1ኅገ2:12
17፥2 2ዜፍ11:10፤ 2ዜፍ15:8
17፥3 1ኅገ22:43
17፥4 2ዜፍ22:9
17፥5 1ዳጦ:10፤ 27፤ 2ዜፍ18:1
17፥6 ዘዐ34:13፤ 1ኅገ 8:61፤ 15:14፤2ዜፍ19:3፤20:3 3፤21:12

ላለው ሕዝብ አስተማሩ፤ በይሁዳ ከተሞች ሁሉ በመዘዋወርም ሕዝቡን አስተማሩ። ¹⁰በይሁዳ ዙሪያ ባሉ ነገሥታት ሁሉ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፍርሀት ስለወደቀባቸው ኢዮሳፍጥን አልተዋጉትም። ¹¹ከፍልስጥኤ ማውያንም አንዳንዶቹ እጅ መንሻ አመጡ ለት፤ ጥሬ ብርም ገበሩለት፤ ዐረቦችም ሰባት ሺህ ሰባት መቶ አውራ በግና ሰባት ሺህ ሰባት መቶ አውራ ፍየል መንጋ አመጡለት።

¹²ኢዮሳፍጥም እያየለ ሄደ፤ በይሁዳም ምሽጎችና የዕቃ ማከማቻ ከተሞች ሠራ። ¹³በይሁዳም ከተሞች እጅግ ብዙ ሰንቅና ትጥቅ ነበረው። ደግሞም በቂ ልምድ ያላቸውን ተዋጊዎች በኢየሩሳሌም አስቀመጠ። ¹⁴እነ ርሱም በየቤተ ሰቦቻቸው ሲመዘገቡ እንደ ሚከተለው ነው፤ ከይሁዳ የየሻለቃው አዛዦች፤ አዛዥ ዓድና ከሦስት መቶ ሺ ተዋጊዎች ጋር፤ ¹⁵ከእርሱ ቀጥሎም አዛዥ የሆሐ ናን ከሁለት መቶ ሰማንያ ሺህ ጋር፤

¹⁶ከዚያ ቀጥሎም ለእግዚአብሔር አገልግሎት በፈቃደኝነት ራሱን የሰጠው የዝክሪ ልጅ ሞሽያ ከሁለት መቶ ሺህ ተዋጊዎች ጋር፤

¹⁷ከብንያምም ጀግናው ወታደር ኤሊያሄ ቀስትና ጆኅ ከሆኑ ከሁለት መቶ ሺ ሰዎች ጋር፤

¹⁸ቀጥሎም ዮዛባት ለጦርነት ዝግጁ ከሆኑ ከአንድ መቶ ሰማንያ ሺህ ሰዎች ጋር፤

¹⁹እነዚህ እንግዲህ በመላው ይሁዳ በተመሸጉት ከተሞች ካስቀመጣቸው ሌላ፤ ንጉሡን ያገለግሉ የነበሩ ሰዎች ናቸው።

ሚካያ በአክዓብ ላይ ትንቢት ተናገረ

18:1-27ተፃ ምብ—1ዜፍ22:1-28

18 ኢዮሳፍጥ ታላቅ ሀብትና ክብር ባገኘ ጊዜ ከአክዓብ ጋር በጋብቻ ተሰሰረ። ጌከጥቂት ዓመታት በኋላም አክዓ ብን ሊጎበኝ ወደ ሰማርያ ወረደ። አክዓብም ለእርሱና አብድሮ ለሰጠው ሕዝብ ብዙ ቦጽ በሬ ዐረደ፤ ከዚያም በሬማት ዘገለግሎ ላይ አደጋ እንዳጥል አግባባው። ³የእስራኤል ንጉሥ ኢዮሳፍጥን፤ “ሬማት ዘገለግሎን ለመውጋት አብረሽኝ ትሄዳለህ?” ሲ ል ጠየቀው።

ኢዮሳፍጥም፤ “እኔ እንደ አንተው ነኝ፤ ሕዝ ቤም እንደ ሕዝብህ ነው፤ በጦርነቱ አብረ ናችሁ እንሰለፋለን” ሲል መለሰለት። ⁴ደግ ሞም ኢዮሳፍጥ የእስራኤልን ንጉሥ፤ “አስ ቀድመህ ግን የእግዚአብሔርን ፊቃድ ጠይቅ” አለው።

⁵ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ አራት መቶ ነቢያትን በአንድነት ሰብሰቦ፤ “ሬማት ዘገለግ ድን ለመውጋት ልሂድን ወይስ ልቅር?” ሲል ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ

17፥7 ዘሌ10:11፤ ዘጸ6:4-9፤2ዜፍ 19:4-11፤35፤3፤ 508:7፤ሚል2:7
17፥8 2ዜፍ19:8፤ 508:7-8፤ዮሴ4:6
17፥9 ዘጸ28:61
17፥10 ዘፍ35:5፤ ዘጸ2:25
17፥11 2ዜፍ9:14፤ 21:16
17፥14 2ሳጦ:24:2
17፥16 መላ5:9
17፥17 ዘኑሳ:136
17፥19 2ዜፍ11: 10 ፤25:5
18፥1 2ዜፍ17:5፤ 19:1-3፤21:6፤22:3

አሳልፎ ይሰጣታልና ሂድ” ብለው መለሱለት።
⁶ኢዮሳፍጥ ግን፣ “እንጠይቀው ዘንድ ሌላ የእግዚአብሔር ነቢይ እዚህ የለምን?” አለ።
⁷የእስራኤልም ንጉሥ ለኢዮሳፍጥ፣ “መኖሩ ንግ በእርሱ አማካይነት የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምንጠይቅበት አንድ ሰው አሁንም አለ፤ ነገር ግን ምን ጊዜም ቢሆን ስለ እኔ ክፉ እንጂ ደግ ትንቢት ስለማይናገር እጠላለሁ፤ እርሱም የይምላ ልጅ ሚካያ ነው” ሲል መለሰ።
 ኢዮሳፍጥም፣ “ንጉሥ እንዲህ ማለት አይገባውም” አለው።
⁸የእስራኤልም ንጉሥ ከሹማምንቱ አንዱን ጠርቶ “ሂድና የይምላን ልጅ ሚካያን በፍጥነት አምጣው” አለው።
⁹የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ ልብሰ መንግሥታቸውን ለብሰው፣ በሰማርያ ቅጥር በር መግቢያ አጠገብ ባለው ዐውደማ ላይ በየዙፋናቸው ተቀምጠው፣ ነቢያቱ ሁሉ በፊታቸው ትንቢት ይናገሩ ነበር።¹⁰የክንፍ ልጅ ሴዴቅያስም የብረት ቀንዶች ሠርቶ፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘ሰርያውያን እስኪጠፉ ድረስ በእነዚህ ትወጋቸዋለሁ’” አለ።
¹¹ሌሎቹ ነቢያት ሁሉ፣ “እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና፣ በሬማት ገለጻድ ላይ አደጋ ጣልባት” በማለት ተመሳሳይ ትንቢት ይናገሩ ነበር።
¹²ሚካያን ሊጠራ ሄዶ የነበረውም መልእክተኛ፣ “እነሆ፣ ሌሎቹ ነቢያት በአንድ አፍ ሆነው፣ ንጉሡ ድል እንደሚያደርግ እየተ ነበዩ ነው፣ ያንተም ቃል እንደቃላቸው ይሁን፣ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘውን ተናገር” አለው።
¹³ሚካያ ግን፣ “አያው እግዚአብሔርጃ ክምላኔ የሚለውን ብቻ እናገራለሁ” አለ።
¹⁴እዚያ በደረሰም ጊዜ ንጉሡ፣ “ሚካያ ሆይ፣ ሬማት ዘገለጻድን ለመውጋት እንሂድ ወይስ ልቅር?” ሲል ጠየቀው።
 እርሱም መልሶ፣ “ሂዱና ድል አድርጉ፤ በእጃችሁ አልፈው ይሰጣሉና” አለው።
¹⁵ንጉሡም፣ “ከእውነት በቀር ምንም ነገር በእግዚአብሔር ስም እንዳትነግረኝ ስንት ጊዜ አምለሃለሁ?” አለው።
¹⁶ከዚያም ሚካያ “እስራኤል ሁሉ እረኛ እንደሌላቸው በነች በተራሮች ላይ ተበታትነው አየሁ፤ እግዚአብሔርም፣ ‘እነዚህ ሰዎች ጌታ የላቸውም፤ እያንዳንዱም በሰላም ወደ የቤቱ ይመለስ’ ብሎአል” ሲል መለሰ።
¹⁷የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮሳፍጥን፣ “ስለ እኔ ክፉ ብቻ እንጂ፣ ደግ ትንቢት እንደማይናገር አልነገርሁህምን?” አለው።

18:11 2ዜና22:5
 18:13 ዘኁ22:18:20:35
 18:16 ዘኁ27:17:1ዜና9:1
 18:18 ዳን 7:9
 18:21 1ዜና21:1:ኢዮ1:6: ዩሐ8:44
 18:22 ኢዮ12:16: ሕዝ14:9
 18:23 ሐሥ23:2
 18:26 ዕብ11:36
 18:29 1ሳሙ28:8

¹⁸ሚካያም በመቀጠል እንዲህ አለ፡ “እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፣ እግዚአብሔር በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ፣ የሰማይም ሰራዊት ሁሉ በቀኙና በግራው ቆመው አየሁ።¹⁹እግዚአብሔርም፣ ‘የእስራኤል ንጉሥ አክባብ በሬማት ገለጻድ ላይ ዘምቶ እዚያው እንዲሞት ማን ያሳስተው?’ አለ።
 “አንዱ አንድ ሐሳብ፣ ሌላውም ሌላ ሐሳብ አቀረበ።²⁰በመጨረሻም አንድ መንፈስ ወደ ፊት ወጥቶ፣ በእግዚአብሔር ፊት በመቆም፣ ‘እኔ አሳስተዋለሁ’ አለ።
 “እግዚአብሔርም፣ ‘እንዴት አድርገህ?’ ሲል ጠየቀው።
²¹“እርሱም፣ ‘እሂድና በነቢያቱ ሁሉ አፍ የሐሰት መንፈስ እሆናለሁ’ አለ።
 “እግዚአብሔርም፣ ‘እንግዲያውስ ሂድህ አሳስተው፣ ይሳካልሃልም’ አለው።
²²“አሁንም እነሆ፣ እግዚአብሔር በእነዚህ ነቢያት ላይ አፍ የሐሰት መንፈስ አኖረ፤ እግዚአብሔርም ጥፋት አዞብሃል።
²³ከዚያም የክንፍም ልጅ ሴዴቅያስ ወጥቶ ሚካያን በጥፊ መታውና፣ “ለመሆኑ የእግዚአብሔር መንፈስ አንተን ያነጋገረህ፣ በየት በኩል አልፎኝ ነው?” አለው።
²⁴ሚካያም፣ “ለመሸሸግ ወደ እልፍኝህ በምትሂድበት በዚያ ዕለት ታገኘሃለህ” አለው።
²⁵ከዚያም የእስራኤል ንጉሥ እንዲህ ሲል አዘዘ፤ “ሚካያን ይዛችሁ ወደ ከተማዬ ተሽጋ ወደ አሞንና ወደ ንጉሡ ልጅ ወደ ኢዮአስ መልሳችሁ ላኩት።²⁶እነርሱንም፣ ‘ንጉሡ፣ ይህን ሰው እስር ቤት አስገቡት፤ በደህና እስክመለስም ድረስ ከደረቅ ቁጣና ከውሃ በስተቀር ምንም አትስጡት ብሎአል’ በሏቸው።”
²⁷ሚካያም፣ “አንተ በደህና ከተመለስክማ እግዚአብሔር በእኔ አልተናገረም ማለት ነው!” አለ፤ ቀጥሎም፣ “እናንተ ሕዝብ ሁላችሁ ስሙኝ” አለ።

አክባብ በሬማት ገለጻድ ተገደለ
 18:28-34 ተገግ ምብ—1ዜና22:29-36
²⁸ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ ወደ ሬማት ገለጻድ ወጡ።
²⁹የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮሳፍጥን፣ “እኔ ልብሴን ለውጬ ወደ ጦርነቱ እገባለሁ፤ አንተ ግን ልብሰ መንግሥትህን ልበስ” አለው። ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ ልብሱን ለውጦ ሌላ ሰው መስሎ ወደ ጦርነቱ ገባ።
³⁰በዚህ ጊዜ የሶርያ ንጉሥ የሠረገላ አዛዦቹን፣ “ከእስራኤል ንጉሥ በቀር፣ ትንሽም

ሆነ ትልቅ ከሌላ ከማንም ጋር አትዋገጥ” ብሎ አዘዛቸው።³¹ የሠረገላው አዛዦችም አዮሣፍጥን ባዩ ጊዜ፣ “የእስራኤል ንጉሥ ይህ ነው” ብለው አሰቡ፤ ሊወጉትም ከበቡት፤ አዮሣፍጥ ግን ጮኸ፤ እግዚአብሔርም ረዳው፤ አምላክም ከእርሱ መለሳቸው፤³² የሠረገላ አዛዦቹም የእስራኤል ንጉሥ አለመሆኑን በተረዱ ጊዜ እርሱን ከማሳደድ ተመለሱ።
³³ ይሁን እንጂ ቀስቱን በነሲብ ቢያስፈነጥረው በጥሩና መጋጠሚያዎች መካከል አልፎ የእስራኤልን ንጉሥ ወጋው። ንጉሡም ሠረገላ ነጂውን “ተመለስና ከጦርነቱ አውጣኝ፤ ቈስያለሁና” አለው።³⁴ ጦርነቱ ቀኑን ሙሉ እንደ ተፋፋመ ዋለ፤ የእስራኤልም ንጉሥ በሶርያውያን ፊት ለፊት በሠረገላው ላይ እስከ ምሽት ድረስ ተደግፎ ነበር፤ ፀሐይ ስትጠልቅም ሞተ።

19 የይሁዳ ንጉሥ አዮሳፍጥ አዮሳሌም ወዳለው ቤተ መንግሥቱ በደኅና በተመለሰ ጊዜ፣ ጳጳስ ራእይ የአናኒ ልጅ አዩ ሊገናኘው ወጣ፤ እንዲህም አለው፣ “አንተ ክፉውን መርዳኝና እግዚአብሔርን የሚጠሉትን ማፍቀርህን ተገቢ ነውን? ስለዚህ የእግዚአብሔር ቀጣ ባንተ ላይ ነው፤³ ይሁን እንጂ የአሸራን ዐምዶች ከምድሪቱ ስላስወገድህና እግዚአብሔርን ለመፈለግ ልብህን ስላዘጋጅህ፣ መልካም ነገር ተገኝቶብሃል።”

አዮሣፍጥ ዳኞችን ሾመ

⁴ አዮሣፍጥ በአዮሳሌም ተቀመጠ፤ ከቤርሳቤህ እስከ ኩረብታማው አገር እስከ ኤፍሬም ድረስ እንደገና በመውጣት ወደ ሕዝቡ መካከል ገብቶ ወደ አባቶቻቸው አምላክ ወደ እግዚአብሔር መለሳቸው።⁵ በምድሪቱም ላይ በተመሸጉት የይሁዳ ከተሞች ሁሉ ዳኞችን ሾመ፤ ልንዳህም አሳቸው፤ “እናንተ የምትፈርዱት ለሰው ሳይሆን፣ ፍርድ በምትሰጡበት ጊዜ ሁሉ ከእናንተ ጋር ለሆነው ለእግዚአብሔር ስለሆነ፣ በምትሰጡት ውሳኔ ሁሉ ብርቱ ጥንቃቄ አድርጉ፤ ገአሁንም እግዚአብሔርን መፍራት በእናንተ ላይ ይሁን፤ በአምላካችን በእግዚአብሔር ዘንድ ፍርድ ማጣመም፣ አድልዎ ማድረግና መግለጃ መቀበል ስለሌለ ተጠንቅቃችሁ ፍረዱ።”

⁸ አዮሣፍጥም በአዮሳሌም የእግዚአብሔርን ሕግ እንዲያስፈጽሙና ለሚነሡ ክርክሮችም እልባት እንዲሰጡ ከሌዋውያን፣ ከክህናትና ከእስራኤል ቤት አለቆች ጥቂት ሰዎች ሾመ፤ እነርሱም መኖሪያቸው በአዮሳሌም ሆነ።⁹ እነርሱንም እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፣ “እግዚአብሔርን በመፍራት፣ በታ

18:31 2ዜና13:14
 18:34 2ዜና22:5
 19:2 1ዮና16:1፤ 2ዜና16:2-9፤ 24:18፤32:25፤ መዝ7:11፤ 139:21-22
 19:3 1ዮና14:13፤ 2ዜና17:6፤18:1፤20:35፤25:7
 19:5 ዘና47:6፤ ዘዘ18:26
 19:6 ዘሌ19:15፤ ዘዳ16:18-20፤ 17:8-13
 19:7 ዘና18:25፤ ዘዘ18:16፤ ዘዳ10:17፤ኢዮ8:3፤ 13:10፤32:21፤ 34:19
 19:8 1ዜና23:4፤ 2ዜና17:8-9፤ ሕዝ44:24

ማንነትና በፍጹም ልብ አገልግሎ።¹⁰ በየከተማው ከሚኖሩት ወገኖቻችሁ ስለ ደም መፋሰስ ወይም ሕግን፣ ትእዛዛትን፣ ደንብንና ሥርዐትን ስለ መተላለፍ በሚቀርብላችሁ በማናቸውም ጉዳይ እግዚአብሔርን እንዳይበድሉ አስጠንቅቋቸው፤ ያለዚያ ግን ቀጣይ በእናንተና በወንድሞቻችሁ ላይ ይመጣል፤ ይህን ብታደርጉ በደለኞች አትሆኑም።

¹¹ “የእግዚአብሔር በሆነው ነገር ሁሉ ላይ የካህናቱ አለቃ አማርያ፣ የንጉሡ በሆነው ነገር ሁሉ ላይ የይሁዳ ነገድ መሪ የሆነው የእስግኤል ልጅ ዝባድያ በላያችሁ ተሾመዋል፤ ሌዋውያኑ ደግሞ በፊታችሁ አለቆች ሆነው ያገለግላሉ፤ በርትታችሁ ሥሩ፤ እግዚአብሔርም መልካም ከሚያደርጉ ጋር ይሁን።”

አዮሣፍጥ ሞደብንና አሞንን ድል ማድረግ

20 ከዚህ በኋላ ሞደብንና አሞን ውያን ከጥቂት ምዑናውያን ጋር ሆነው አዮሣፍጥን ለመውጋት መጡ።

እነዎችም መጥተው አዮሣፍጥን፣ “ግዙፍ ሰራዊት ለወጋህ ከሙት¹⁰ ባሕር ወዲያ ካለው ከኤዶም¹¹ መጥቶብሃል፤ እነሆም፣ ሐሴሶን ታማር በተባለው በዓይንጋዳ ናቸው” አሉት።³ አዮሣፍጥም እጅግ ስለ ፈራ እግዚአብሔርን ለመጠየቅ ወሰነ፤ በይሁዳም ሁሉ ጸምዐዎ።⁴ የይሁዳ ሕዝብም የእግዚአብሔርን ርዳታ ይሻ ዘንድ በአንድነት ተሰበሰቡ፤ ከይሁዳ ከተሞች ሁሉም እግዚአብሔርን ለመፈለግ መጡ።⁵ አዮሣፍጥም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፣ ከአዲሱ አደባባይ ፊት ለፊት በይሁዳና በአዮሳሌም ጉባኤ መካከል ቆመ፤ ልንዳህም አለ፤

“የአባቶቻችን አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ በሰማይ የምትኖር ክምላክ አይደለህምን? የምድር ሕዝቦችን መንግሥታት ሁሉ የምትገዛ አንተ ነህ፤ ኅይልና ሥልጣን በእጅህ ነው፤ ለቋቋምህም የሚችል ማንም የለም። ገአምላካችን ሆይ፤ የዚህችን ምድር ነዋሪዎች ከሕዝብህ ከእስራኤል ፊት አሳድደህ ያስወጣህና ለወዳጅህ ለአብርሃም ዘርች ለዘላለም የሰጠሃቸው አንተ አይደለህምን? ልንከርሱም ተቀመጡባት፤ ለስምህ መቅደስ ሠሩባት፤ እንዲህም አሉ።⁹ የፍርድ ሰይፍም ሆነ የቸንፈር ወይም የራብ መሳሪያ ቢደርስብን ስምህ በተጠራባች በዚህ

³ ወይም፣ ከሚጠሉት ጋር መተላለፍ
⁴ እንደገና የሰብዓ ሊቃናት ተርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን ዕብራይስጡ የዲያውያን ይላል።
⁵ እንደ የዕብራይስጥ ቅጂ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ዕብራይስጡ ግን አፊም ይላል።
⁶ ይህ ምንም እንኳን የሙት ባሕር መሆኑን ግልጽ ቢሆንም አንዳንድ ቅጂዎች ሙት የሚለውን ቃል አይጨምሩም።

19:10 ዘዳ17:8-13
 19:11 1ዜና28:20
 20:1 1ዜና4:41፤ መዝ8:36
 20:2 ዘና14:7፤ 1ሳሙ23:29፤2ዜና24:24፤መ21:14
 20:3 1ሳሙ7:6፤ ዕዝ8:23፤ ያህ1:4፤ኦስ4:16፤ ኢሳ58:6፤ ኤር36:9፤ዳን9:3፤ ኢል1:14፤ 2፤15፤ዮና3:5-7
 20:4 ኤር36:6
 20:6 ዘዳ4:39፤ 1ዜና29:11-12፤2ዜና25:8፤ ኢዮ25:2፤ 41:10፤42:2፤ ኢሳ14:27፤ ኤር32:27፤49:19፤ ማቴ6:9
 20:7 ዘና12:7፤ ኢሳ41:8፤ዮዕ2:23
 20:8 2ዜና6:20
 20:9 2ዜና6:28

ፊት ለፊት፣ በፊትህ ቆመን በጭንቀታችን ወደ አንተ እንጮሃለን፤ አንተም ትሰማናለህ፤ ታድኑናለህም።¹⁰

¹⁰እስራኤል ከግብፅ በወጡ ጊዜ፣ ግዛታቸውን እንዳይወርሩባቸው በማድረግህ ከእነርሱ ተመልሰው ሳይጠጁቸው የቀሩት የአሞን፣ የሞዓብና የሴይር ተራራ ሰዎች እነሆ እዚህ አሉ።¹¹እነሆ፣ አንተ ርስት አድርገህ ከሰጠሽን ምድር እኛን በማፈናቀል ወርታ ለመልሱልን መጥተዋል።¹²እምላካችን ሆይ፣ አንተ አትፈርድባቸውም? የመጣንን ይህን ታላቅ ሰራዊት እንቋቋም ዘንድ አቅም የለንምና የምናደርገውን እናውቅም ነገር ግን ዓይኖቻችን ወዳንተ ናቸው።

¹³የይሁዳ ሰዎች ሁሉ ከሚስቶቻቸው፣ ከልጆቻቸውና ከሕፃኖቻቸው ጋር በእግዚአብሔር ፊት ቆመው ነበር።

¹⁴በዚህ ጊዜ የአሳፍ ዘር በሆነው በሌዋዊው በዘካርያስ ልጅ፣ በየሕዚኤል ላይ የእግዚአብሔር መንገድ መጣ። ዘካርያስም የበናያስ ልጅ ሲሆን፣ በናያስም የማታንን ልጅ የሆነው የይዲኤል ልጅ ነው።

¹⁵እርሱም እንዲህ አለ፡ “ንጉሥ አዮህ ፍጥ፣ እናንተም በይሁዳና በኢየሩሳሌም የምትኖሩ ሁሉ አድምጡ! እግዚአብሔር እንዲህ ይላችኋል፡ ‘ውጊያው የእግዚአብሔር እንጂ የእናንተ አይጠደለምና፤ ከዚህ ታላቅ ሰራዊት የተነሣ አትፍሩ፣ አትደንግጡ፣¹⁶ነገ በእነርሱ ላይ ውረዱ፤ እነርሱ በጸጽ መተላለፊያ ሽቅብ ይወጣሉ፤ እናንተም በይሩኤል ምድረ በዳ ውስጥ በሽለቆው መጨረሻ ላይ ታገኛቸዋላችሁ።¹⁷ይህን ጦርነት የምትዋጉት እናንተ አይደላችሁም፤ ይሁዳና ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ቦታ ቦታችሁን ይዙ፤ ጸንታችሁ ቁሙ፤ እግዚአብሔር የሚሰጣችሁንም ማዳን እዩ። አትፍሩ፣ አትደንግጡም፤ ነገውኑ ውጤት ግጠሙ አቸው፤ እግዚአብሔርም ከእናንተ ጋር ይሆናል።’”

¹⁸ኢየሱፍናት በግምባሩ ወደ መሬት ተደፋ፤ የይሁዳና የኢየሩሳሌምም ሕዝብ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ወደቁ፤ ሰገዱም።¹⁹ከቀዓትና ከቆሬ ወገኖች ጥቂት ሌዋውያንም ቆመው፣ እጅግ ከፍ ባለ ድምፅ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

²⁰በማግሥቱ ጠዋት በማለዳ ተነሥተው ወደ ቴቁሐ ምድረ በዳ ሄዱ። መንገድ እንደ ጀመሩም ኢየሱፍናት ቆሞ፣ “ይሁዳና የኢየሩሳሌም ሕዝብ ሆይ፣ አድምጡኝ! በአምላካችሁ በእግዚአብሔር እመኑ፤ ትጻኑ ማላችሁ። በነቢያቱም እመኑ፤ ይሳካችሁ ማል” አላቸው።²¹ከሕዝቡም ጋር

20፡10 ዘ፡20፡14-21 ዘ፡82፡4-6፡9፡18-19
20፡11 መ፡83፡1-12
20፡12 መ፡11፡27፡መ፡25፡15፡ኢ፡430፡15፡45፡22፡ግ፡27፡7
20፡14 ዘ፡69፡15፡12፡18
20፡15 1፡4፡መ፡17፡47፡2፡ዘ፡53፡7፡መ፡191፡8

20፡17 ዘ፡14፡13
20፡18 ዘ፡24፡26፡2፡ዘ፡529፡29
20፡20 ዘ፡39፡3፡ም፡16፡3፡ኢ፡47፡9
20፡21 ዘ፡516፡29፡2፡ዘ፡55፡13፡መ፡1136፡1
20፡22 ዘ፡513፡13
20፡23 ዘ፡19፡38፡መ፡7፡22፡1፡4፡መ፡14፡20፡2፡ዘ፡521፡8፡ሕ፡ገ፡38፡21
20፡29 ዘ፡35፡5፡ዘ፡14፡14፡ዘ፡82፡25
20፡30 ዘ፡522፡9
20፡33 2፡ዘ፡517፡6

ከተመካከረ በኋላ ከሠራዊቱ ፊት ቀድመው በመሄድ፣

“እግዚአብሔርን አመስግኑ፣ ፍቅሩ ለዘላለም ጽንቶ ይኖራልና” እያሉ ለእግዚአብሔር የሚዘምሩና ስለ ቅድስናውም ክብር የሚያወድሱ ሰዎችን መደቡ።

²²መዘመርና ማወደስ እንደ ጀመሩም፣ እግዚአብሔር ይሁዳን በወረሩት በአሞን፣ በሞዓብና በሴይር ተራራ ሰዎች ላይ ድብቅ ጦር አመጣባቸው፤ ተሸነፉም።²³የአሞንና የሞዓብ ሰዎችም የሴይርን ተራራ ሰዎች ለማጥፋትና ለመደምሰስ ተነሣባቸው። ከሴይር የመጡትን ሰዎች ካጠፉ በኋላም፣ እርስ በርስ ተጠፋፋ።

²⁴የይሁዳ ሰዎች ምድረ በዳውን ተጠፋፋ ወደሚያሳዩው ቦታ መጥተው ግዙፉን ሰራዊት ሲመለከቱ፣ መሬቱ ሬሳ በሬሳ ሆኖ አዩ፤ አንድም ሰው አላመለጠም።²⁵ኢዮህ ማፍጥና ሰዎችም ምርኮአቸውን ለማጋዝ ሄዱ፤ በዚያም መካከል እጅግ ብዙ መሣሪያና ልብስ፣ ግሊሽሙ ከሚችሉትም በላይ ውድ ዕቃዎችን አገኙ። ምርኮውም ከመብዛቱ የተነሣ ለመሰብሰብ ሦስት ቀን ፈጀ።²⁶በአራተኛውም ቀን እግዚአብሔርን ባመሰ ገንብት በበረከት²⁷ ሸለቆ ተሰበሰቡ፤ ያም ስፍራ እስከ ዛሬ ድረስ የበረከት ሸለቆ ተብሎ የተጠራው ከዚህ የተነሣ ነው።

²⁷እግዚአብሔር በጠላቶቻቸው ላይ እንዲደሰቱ ስላደረጋቸው፣ የይሁዳና የኢየሩሳሌም ሰዎች ሁሉ በኢየሱፍናት እየተመሩ፣ በታላቅ ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።²⁸ወደ ኢየሩሳሌም ከተማ እንደገቡም በበገ፣ በመሰንቆና በመለከት ድምፅ ታጅበው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አመሩ።

²⁹እግዚአብሔር የእስራኤልን ጠላቶች እንዴት እንደተዋጋቸው በሰሙ መንግሥታት ሁሉ ላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፍርሀት ወደቀባቸው።

³⁰አምላኩ በየአቅጣጫው ዕረፍት ስለ ሰጠው፣ የኢየሱፍናት መንግሥት ሰላም አግኝቶ ነበር።

የኢየሱፍናት ዘመን መንግሥት ፍጻሜ

20፡31-21፡1 ተፃ ምብ —1ዜና22፡41-50

³¹ኢየሱፍናት በይሁዳ ላይ ነገሠ። መንገሥ በጀመረ ጊዜም ዕድሜው ሠላሳ አምስት ዓመት ሲሆን፣ በኢየሩሳሌም ተቀጥጦ ሃያ አምስት ዓመት ገዛ። እናቱም የሸልሐ ልጅ ዓዘብ ነበረች።³²እርሱም በአባቱ በአሳ መንገድ ሄደ፤ ከዚያም ፈቀቅ አላለም፤ በእግዚአብሔርም ፊት መልካም የሆነውን ነገር አደረገ።³³ያም ሆኖ ግን ማምለሲያ ኩረብታዎች

²⁵ አንጻንድ የዕብራይስጥና የሱልጌት ቅጂች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ነገር ግን አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች ሬሳ ይላሉ።
²⁶ በዕብራይስጡ፣ በራካ ማለት በረከት ማለት ነው።

ሙሉ በሙሉ አልተወገዱም፤ ሕዝቡም ገና ልቡን በአባቶቹ አምላክ ላይ አልጣለም ነበር።

³⁴በኢዮሃና፣ ዘመነ መንግሥት ከመጀመሪያ እስከ፣ መጨረሻ የተከናወኑት ሌሎች ተግባራት የአናኒ ልጅ ኢዮ በዘገበው የእስራኤል ነገሥታት የታሪክ መጽሐፍ ተመዝግቦአል።

³⁵ከዚህ በኋላ የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሃና፣ ሥራው እጅግ ክፉ ከሆነው ከእስራኤል ንጉሥ ከአካዚያስ ጋር የሰምምነት ውል አደረገ። ³⁶የንግድ መርከብ ለመሥራትም ተስማሙ፤ መርከቦቹንም በዔጽዮን ጋብር አሠሩ። ³⁷የመሪ ሰው የሆነው የይዳያ ልጅ አልዓዛር በኢዮሃና ላይ፣ 'ከአካዚያስ ጋር የሰምምነት ውል ስለ አደረግህ፣ እግዚአብሔር ሥራህን ያፈርሰዋል' ሲል ትዝታ ተናገረበት፤ መርከቦቹም ተሰበሩ፤ ለንግዱም ሥራ መን ቀሳቀስ አልቻሉም።¹⁶

21 ኢዮሃና፣ እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፤ እነርሱ በተቀበሩበትም በዳዊት ከተማ ተቀበረ። ልጁ ኢዮራምም በእርሱ ፈንታ ነገሠ። ²የኢዮራም ወንድሞች የሆኑት የኢዮሃና ልጆችም ዓዛርያስ፣ ይሐኤል፣ ዘካርያስ፣ ዔዛርያስ፣ ሚካኤልና ሰፋጥያስ ይባላሉ። እነዚህ ሁሉ የእስራኤል ንጉሥ የኢዮሃና ልጆች ነበሩ። ³አባታቸውም ብዙ የብርና የወርቅ፣ የውድ ዕቃዎችም ስጦታ እንዲሁም በይሁዳ ያሉትን የተመሸኑ ከተሞች ሰጣቸው፤ ነገር ግን መንግሥቱን ለኢዮራም ሰጠ፤ የበኩር ልጁ ነበርና።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮራም

21:5-10:20 ተገ 9 ምብ —2ዜና8:16-24

⁴ኢዮራም በአባቱ መንግሥት ላይ ተደላ ድሉ ከተቀመጠ በኋላ ወንድሞቹን በሙሉ ከጥቂት የእስራኤል አለቆች ጋር በሰይፍ ገደለ።

⁵ኢዮራም በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሰላሳ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ስምንት ዓመት ገዛ። ⁶እርሱም የአክዓብን ልጅ አግብቶ ስለ ነበር የአክዓብ ቤት እንደ አደረገው ሁሉ የእስራኤል ነገሥታት የሄዱበትን መንገድ ተከተለ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ። ⁷ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ከዳዊት ጋር ካደረገው ኪዳን የተነሣ፣ የዳዊትን ቤት ማጥፋት አልፈለገም፤ ለዳዊትና ለዘና ለዘላለም የሚጸና መብራት እንዲኖር ለማድረግ ተስፋ ሰጥቶ ነበርና።

⁸በኢዮራም ዘመነ መንግሥት ኤዶም በይሁዳ ላይ ዐምዶ፣ የራሱን ንጉሥ አነገሠ። ⁹ስለዚህ ኢዮራም የጦር ሹማምንቴንን ሰረገሰዎቹን ሁሉ ይዞ ወደዚያው ሄደ።

20:34 1ነገ16:1
20:35 2ዜና16:3፣ 19:1-3
20:37 1ነገ9:26
21:1 1ዜና3:11
21:3 2ዜና11:10:23
21:4 መዓ9:5፣ 1ነገ2:12
21:6 1ነገ12:28-30፣ 2ዜና18:1፣ 22:3
21:7 2ሳሙ7:13፣ 15:21፣ 17:23:3
21:8 2ዜና20:22:23
21:10 ዙግ33:20
21:12 2ነገ1:16-17፣ 2ዜና14:2፣ 17:3-6

ኤዶማውያንም እርሱንና የሰረገሳ አዛዦቹን ሁሉ ከበቡ፤ እርሱ ግን በሌሊት ተነሥቶ የከበቧቸውን መታ። ¹⁰ኤዶምም እስከ ዛሬ ድረስ በይሁዳ ላይ እንደ ዐመፀ ነው።

ኢዮራም የአባቶቹን አምላክ እግዚአብሔርን ስለ ተወ፣ የልብና ከተማ በዚያኑ ጊዜ ዐመፀችበት።

¹¹ከዚህም በላይ በይሁዳ ኩረብቶች ላይ መስገጃ ስፍራዎች ሠርቶ የኢየሩሳሌም ሕዝብ በዚያ እንዲያመነዝር አደረገ፤ ይሁዳንም አሳተ።

¹²ከነቢዩ ከኤልያስ እንዲህ የሚል ደብዳቤ ለኢዮራም መጣ፤

'የአባትህ የዳዊት አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ አንተ በአባትህ በኢዮሃና ወይም በይሁዳ ንጉሥ በአሳ መንገድ አልሄድም። ¹³ነገር ግን በእስራኤል ነገሥታት መንገድ ሄደሃል፤ የአክዓብ ቤት የእስራኤልን ሕዝብ እንዲያመነዝር እንዳደረገ ሁሉ፣ አንተም ይሁዳና የኢየሩሳሌም ሕዝብ እንዲያመነዝሩ አሳትሃቸው፤ እንዲሁም ካንተ የሚሻሉትን፣ የገዛ ወንድሞችህንና የአባትህን ቤተ ሰብ አባላት ገደልሃቸው፤ ¹⁴ስለዚህ እነሆ፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን፣ ልጆችህን፣ ሚስቶችህንና ያህን ሁሉ በታላቅ መቅሠፍት ይመታል። ¹⁵አንተም ራስህ በየዕለቱ እየባሰ በሚሄድ የአንጀት በሽታ ክፉኛ ትታመግለህ፤ በመጨረሻም ሕመሙ አንጀትህን ወደ ውጭ ያወጣዋል።'

¹⁶እግዚአብሔርም ፍልስጥኤማውያንንና በኢትዮጵያውያን አጠገብ የሚኖሩ ዐረቦችን በኢዮራም ላይ በጠላትነት እንዲሠሩ አደረገ። ¹⁷እነርሱም በይሁዳ ላይ ወጡ፤ ወረሯትም። በንጉሡ ቤተ መንግሥት የሚገኘውን ዕቃ ሁሉ፣ ከወንዶች ልጆቹና ከሚስቶቹ ጋር ወሰዱ፤ ከመጨረሻ ልጁ ከአካዚያስ፣ በስተቀር አንድም ልጅ አልቀረለትም።

¹⁸ከዚህ ሁሉ በኋላ እግዚአብሔር ሊድን በማይችል የአንጀት በሽታ ኢዮራምን ቀሠፈው። ¹⁹ሕመሙም ሲያሠቃየው ከቄዩ በኋላ፣ በሁለተኛው ዓመት መጨረሻ ላይ በዚህ ሳቢያ አንጀቱ ወጥቶ በከባድ ሥቃይ ሞተ። ሕዝቡም ለአባቶቹ ክብር እሳት ያድዱ ነበር፤ ለእርሱ ግን አላነደዱለትም።

²⁰ኢዮራም ሲነግሥ ዕድሜው ሠላሳ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ስምንት ዓመት ገዛ። በሞተ ጊዜም ማንም አላዘነለትም፤ በዳዊትም ከተማ እንጂ ብነገሥታቱ መቃብር አልቀበሩትም።

¹⁶36 ዕብራይስጥ ወይ ተርጉሞ ለሄዱ የሚገኙ መርከቦች ይላል።
¹⁷37 ዕብራይስጥ ወይ ተርጉሞ ማድ አልቻለም ይላል።
¹⁸2 በሁለተኛው የዜና መዋዕል መጽሐፍ ተደጋጋሚ እንደተጠቀሰው ይዞ ይላል።
¹⁹17 በዕብራይስጥ አካዚ እና ኢዮሳስ አንድ ናቸው።

የይሁዳ ንጉሥ አካዝያስ

22፡1-6ተፃ ም፡ብ —2ዜ፡58፡25-29
22፡7-9ተፃ ም፡ብ —2ዜ፡59፡21-29

22 ከወረሰች ጋር ወደ ሰፊር የመጡት ወራሪዎች፤ ታላላቅ ወንድሞቹን ሁሉ ገድለዋቸው ስለ ነበር፤ የኢየሱሳም ሕዝብ የኢየሱሳምን የመጨረሻ ልጅ አካዝያስን በአባቱ ምትክ አነገሡት። ስለዚህ የይሁዳ ንጉሥ የኢየሱሳም ልጅ አካዝያስ መግዛት ጀመረ።
²አካዝያስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ ሁለት^፪ ዓመት ነበር፤ በኢየሱሳም ተቀምጦም አንድ ዓመት ገዛ። እናቱም ኅቶልያ የተባለች የዘንቦሪ የልጅ ልጅ ነበረች።

³እናቱ ክፋትን እንዲያደርግ ትመክረው ስለ ነበር፤ እርሱም በአክዓብ ቤት መንገድ ሄደ። ፋክላቱ ሞት በኋላ የአክዓብ ቤት አማካሪዎቹ በመሆን ወደ ጥፋት ስለ መሩት፤ የአክዓብ ቤት እንዳደረገው ሁሉ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ። ፊን ዲሁም የእስራኤል ንጉሥ የአክዓብ ልጅ ኢዮራም የሰርያን ንጉሥ አዛሄል ለመውጋት ወደ ራማት ገለባድ በሄደ ጊዜ የእነዚህ ሰዎች ምክር ተከትሎ ከኢየሱሳም ጋር አብ ሮት ሄደ፤ ሰርያውያንም አዮራምን አቁሰሱት።

⁶ስለዚህ ከሰርያ ንጉሥ ከአዛሄል ጋር ባደረገው ጦርነት ራማት⁷ ላይ ከደረሰበት ቍስል ለመዳን ወደ ኢይዝራኤል ተመለሰ።

የአክዓብ ልጅ ኢዮራም በመቀጥ ስለ-ም የይሁዳ ንጉሥ የኢየሱሳም ልጅ አካዝያስ ሊጠይቀው ወደ ኢይዝራኤል ወረደ።

⁷አካዝያስ ኢየሱሳምን ለመጠየቅ መሃዱን፤ እግዚአብሔር ለአካዝያስ መውደቅ ምክንያት አደረገው፤ አካዝያስ እንደ ደረሰም የናሚሲን ልጅ ኢዮን ለመቀበል ከኢየሱሳም ጋር ወጣ፤ ኢዮን የአክዓብን ቤት እንዲያጠፋ እግዚአብሔር የቀባው ሰው ነበር። ፊደይ በአ ክዓብ ቤት ላይ ፍርድ በሚፈጽምበት ጊዜ፤ አካዝያስን ያጅቡ የነበሩትን የይሁዳን መሳፍንትና የዘመዶቹን ወንዶች ልጆች አግኝቶ ገደለቸው። ፊደይም አካዝያስን ለመፈለግ ሄደ፤ የእርሱም ሰዎች አካዝያስን በሰማርያ ከተደበቀበት አግኝተው ያዙት፤ ወደ ኢዮን አምጥተው ገደሉት። “እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡ የፈለገው የኢየሱሳም ልጅ ነው” በማለት ቀበሩት። ስለዚህ ከአካዝያስ ቤት የመንግሥቱን ሥልጣን ይይዝ ዘንድ የሚችል ሰው አልነበረም።

ኅቶልያና ኢዮአስ

22፡10-23፡21ተፃ ም፡ብ—2ዜ፡51፡1-21

¹⁰የአካዝያስ እናት ኅቶልያ ልጇዋ መሞቱን ባየች ጊዜ፤ የይሁዳን ንጉሣውያን ቤተ ሰብ በሙሉ አጠፋች፤ ¹¹የንጉሥ ኢዮራም ልጅ ዮሳቤት ግን፤ ከሚገደሉት መሳፍንት

22፡1 2ዜ፡52፡16-17፡23፡20-21፡26፤ 1፤33፡25፤ 36፡1
22፡3 2ዜ፡518፡1፤ 21፡6
22፡5 2ዜ፡518፡11፤ 34
22፡6 1፡719፡15፤ 2፡718፡13-15

22፡7 2፡719፡16
22፡8 2፡710፡13
22፡9 መ፡9፡5፤ 2ዜ፡517፡4
23፡2 ዘ፡፡35፡2-5
23፡3 2፡4፡7፡12፤ 1፡72፡4፡2፡711፡17፡2
ዜ፡56፡16፡7፡18፤ 21፡7
23፡6 ዘ፡3፡7
23፡8 2፡711፡9፤ 1ዜ፡524፡1

መካከል ኢዮአስን ደብቃ ወሰደችው፤ ከሞ ግዚቱም ጋር በእልፍኝ ሸሸገችው። የኢዮራም ልጅ የካህኑ የዮዳሄ ሚስት ዮሳቤት፤ የአካዝያስ እንት በመሆኗ፤ ሕፃኑን የደበቀችው ኅቶልያ እንዳትገድለው ነበር።
¹²እርሱም ኅቶልያ ምድሪቱን በገዛችበት ጊዜ ሁሉ፤ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተደብቆ ስድስት ዓመት አብሮአቸው ኖረ።

23 በሰባተኛው ዓመት ዮዳሄ በረታ፤ የመቶ አለቆች ከሆኑት ከይሮሐም ልጅ ከወዛርያስ፤ ከይሆሐናን ልጅ ከይስማኤል፤ ከዮቤድ ልጅ ከወዛርያስ፤ ከዮዳሄ ልጅ ከማዕኔይ፤ ከከከሪ ልጅ ከአሌሳፋጥ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ። ጌኔርሶም ወደ መላው ይሁዳ ሄደው፤ ለሞድያንና የእስራኤል ቤት አለቆችን ከየከተማው ሁሉ ሰበሰቡ። ወደ ኢየሱሳም በመጡ ጊዜም፤ ፊንደው ሁሉ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ከንጉሡ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ።

ዮዳሄም እንዲህ አላቸው፤ “እግዚአብሔር ለዳዊት ዘር በሰጠው ተስፋ መሠረት እኔም የንጉሡ ልጅ ይነግሃል። ፋንግዲህ እናንተ የምታደርጉት ይህ ነው፤ በሰንበት ዕለት ተረኛ ከሆናችሁት ከእናንተ ከካህናቱና ከሌዋውያኑ አንድ ሦስተኛው በሮቹን ጠብቁ፤ ፊንደ ሦስተኛው ቤተ መንግሥቱን፤ አንድ ሦስተኛው “የመሠረት ቅጽር በር” የተባለውን ጠብቁ፤ የቀሩት ሰዎች በሙሉ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ ይሁኑ። ፊተረኛ ከሆኑት ካህናትና ሌዋውያን በቀር ማንም ሰው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አይገባ፤ እነርሱ የተቀደሱ ስለሆኑ ይግቡ፤ የቀሩት ሰዎች በሙሉ ግን፤ ወደ ቤተ መቅደሱ እንዳይገቡ እግዚአብሔር ያዘዘውን ይጠብቁ። ጌዋውያኑም የጦር መሣሪያቸውን በእጃቸው ይዘው በንጉሡ ዙሪያ ይቁሙ፤ ወደ ቤተ መቅደሱ የሚገባ ማንኛውም ሰው ይገደል፤ ንጉሡ በሚሄድ ድበትም ቦታ ሁሉ አብረውት ይሁኑ።”

⁸ሌዋውያኑና ይሁዳ ሁሉ ልክ ካህኑ ዮዳሄ እንዳዘዘው አደረገ፤ ካህኑ ዮዳሄ ከጥበቃ ክፍሎች የትኛውንም አላሰናበተም ነበርና፤ እያንዳንዱ በሰንበት ቀን በሥራ ላይ የሚሰማሩትን፤ ከሥራ የሚወጡትን የራሱን ሰዎች ወሰደ፤ ፊደይም በቤተ መቅደሱ የነበሩትን የንጉሥ ዳዊት ጦሮች፤ ታላላቅና ታናናሽ ጋሻዎች ለመቶ አለቆቹ ሰጣቸው።

⁸2 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናትና የሰርሰቱ ቅጾች (እንዲሁም 2፡718፡26 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ዕብራይስጥ ግን ለርባ አራት ይላል።

⁹6 ወይም አይግባ የሚለውን የእግዚአብሔር ትእዛዝ ይጠብቁ

¹⁰6 ጥቂት የዕብራይስጥ ቅጾች የሰብዓ ሊቃናት፤ የሱልጊትና የሰርሰቱ ትርጉም (2፡718፡29) ከዚህ ጋር ይስማማሉ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ግን፤ አሳርያ ይላሉ።

10 ሰዎቹም ሁሉ እያንዳንዳቸው መሣሪያቸውን በእጃቸው እንደ ያዙ ከቤተ መቅደሱ ደቡብ አንጦቶ እስከ ሰሜን ድረስ በመሠዊያውና በቤተ መቅደሱ አጠገብ በንጉሡ ዙሪያ እንዲቆሙ አደረገ።

11 ዮዳሄና ወንዶች ልጆቹ የንጉሡን ልጅ አምጥተው ዘውድ ጫኑለት፤ የኪዳንንም መጽሐፍ ሰጥተውት አንገሡት፤ ቀብተውትም፤ “ንጉሡ ለዘላለም ይኑር!” እያሉ ጮኹ።

12 ኅዳርያም የሚሯሯጠውንና ደስታውን ለንጉሡ የሚገልጠውን ሕዝብ ሁኔታ ስትሰማ፤ ሕዝቡ ወዳለበት ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሄደች። 13 ንጉሡ በመግቢያው ላይ ባለው በዐምዱ አጠገብ ቆሞ አየች፤ የጦር መኮንኖችና መለከት ነፊዎችም በንጉሡ አጠገቡ ነበሩ፤ የምድራቱ ሕዝብ ሁሉ ይደሰቱ፤ መለከትም ይነፉ ነበር፤ መዘምራንም በዜማ ዕቃ ታጅበው የበዓሉን ዝማሬ ይመሩ ነበር፤ ኅዳርያም ልብሷን ቀድዳ፤ ይህ ዐመፅ ነጠ ይህ ዐመፅ ነጠ።

14 ክህነዮዳሄም የወታደር አዛዥ ወደ ሆኑት ወደ መቶ አለቆቹ፤ “በሰልፉ መካከል አውጥታችሁ አምጧችሁ፤ የሚከተላት ካለም በሰይፍ ግደሉት” ሲል ላከባቸው። ክህነዮ፤ “በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አትግደሏት” ብሎ ነበርና። 15 እርሷም በቤተ መንግሥቱ ግቢ የፈረሰ መግቢያ በር ወደ ተባለው ቦታ እንደ ደረሰች ያዟት፤ በዚያም ገደሏት።

16 ዮዳሄም ራሱ፤ ሕዝቡና ንጉሡ የእግዚአብሔር ሕዝብ እንደሚሆኑ ቃል ኪዳን ገዮ።

17 ከዚህ በኋላ ሕዝቡ በሙሉ ሄዶ የበአልን ቤተ ጣዖት አፈረሰው፤ መሠዊያዎቹንና ጣዖታቱን አደቀቀ፤ የበአልን ካህን ማታንንም በመሠዊያዎቹ ፊት ለፊት ገደለት። 18 ዮዳሄ በመህላ ሕግ እንደተጻፈውና ዳዊትም እንዳዘዘው፤ በደስታና በመዝሙር የሚቃጠለውን የእግዚአብሔርን መሥዋዕት እንዲያቀርቡ ዳዊት ለመደባቸው ካህናትና ሌዋውያን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ጎሳፊነት ሰጣቸው።

19 እንዲሁም በማንኛውም ነገር የረከሰ ሰው እንዳይገባ፤ በቤተ መቅደሱ ቅጥር በሮች ላይ

ጠባቆች አቆሙ። 20 የመቶ አለቆቹን፤ መኪንንቱን፤ የሕዝቡን ገዢዎችና የአገሩን ሕዝብ ሁሉ ይዞ ንጉሡን ከላይ ከቤተ መቅደሱ ወደታች አመጣው። በላይኛውም መግቢያ በኩል ወደ ቤተ መንግሥቱ ገብተው ንጉሡን በመንግሥቱ ዙፋን ላይ አስቀመጡት። 21 መላውም የአገሩ ሕዝብ ተደሰተ፤ ኅዳርያ ስለ ተገደለችም ከተማዬቱ ሰላም አግኝታ ነበር።

ኢዮአስ ቤተ መቅደሱን ማደሱ
24:1-14ጠተን ምብ 2ገ1 —12፣11-16

23፣11 ዘጸ17፣18
23፣13 1ገ1፣41፣7፣15
23፣15 ኢር31፣40
23፣16 ዜና29፣10፣34፣31፣5፣9፣38
23፣17 ዘጸ13፣6-9
23፣18 1ዜና23፣6፣28-32፣25፣6
23፣19 1ዜና9፣22
23፣20 2ገ1፣15፣35

24:23-27ተን ምብ —2ገ12፣17-21

24 ኢዮአስ በነገሡ ጊዜ ዕድሜው ሰባት ዓመት ነበር፤ በኢዮሩሳሌም ተቀምጦም አርባ ዓመት ገዛ። እናቱ ሳብያ የተባለች የቤርሳሴህ ሴት ነበረች። 2ካህነዮዳሄ በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ፤ ኢዮአስ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ነገር አደረገ። 3 ዮዳሄ ሁለት ሚስቶች መረጠለት፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችም ወለደ።

4 ክፍለ-ጊዜ በኋላ ኢዮአስ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለማደስ ወሰነ። 5 ካህናቱንና ሌዋውያኑን ሰብስበም፤ “ወደ ይሁዳ ከተሞች ሄዳችሁ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በየዓመቱ ለማደስ የሚሆን ገንዘብ ከእስራኤል ሁሉ ሰብስቡ፤ ይህንንም አሁኑኑ አድርጉት” አላቸው ሌዋውያኑ ግን ቸል አሉ።

6 ስለዚህ ንጉሡ ሊቀ ካህን ዮዳሄን ጠርቶ፤ “የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴና የእስራኤል ጉባኤ ለምስክሩ ድንኳን እንዲወጣ የወሰኑትን ግብር ከይሁዳና ከኢዮሩሳሌም እንዲያመጡ ሌዋውያኑን ያላተጋግቸው ለምን ድን ነው?” አለው።

7 በዚህ ጊዜ የዚያች ክፉ የኅዳርያ ልጆች የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሰብረው በመግባት የተቀደሱ ዕቃዎች እንኳ ሳይቀሩ፤ ለበአል ጣዖታት አገልግሎት እንዲወሉ አድርገው ነበር።

8 በንጉሡም ትእዛዝ የገንዘብ መሰብሰቢያ ሣጥን ሠርተው በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መግቢያ በር አጠገብ በውጭ በኩል አኖሩት። 9 ከዚህ በኋላ እስራኤል በምድረ በዳ ሳሉ የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ያዘዘውን ግብር የእግዚአብሔር እንዲያመጡ በይሁዳና በኢዮሩሳሌም ዐዋጅ ተነገረ።

10 ሹማምንቱ ሁሉ፤ ሕዝቡም ሁሉ ግብሩን በደስታ አመጡ፤ እስኪሞላም ድረስ በሣጥኑ ውስጥ ጨመሩ። 11 ሣጥኑ በሌዋውያኑ እጅ ወደ ንጉሡ ሹማምንት በሚደርስበት ጊዜ፤ እነርሱም በውስጡ ብዙ ገንዘብ መኖሩን በሚያዩበት ጊዜ ሁሉ፤ የቤተ መንግሥቱ ጸሓፊና የሊቀ ካህናቱ ሹም ይመጡና ሣጥኑን አጋብተው ወደ ቦታው ይመልሱት ነበር። ይህን በየ ቀኑ በማድረግ እጅግ ብዙ ገንዘብ ሰበሰቡ። 12 ንጉሡና ዮዳሄም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ እንዲያሠሩ ለተመደቡት ሰዎች ገንዘቡን አስረከቧቸው፤ እነርሱም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለማደስ ድንጋይ ጠራቢዎችንና ዐናጠዎችን እንዲሆሙ ቤተ መቅደሱን ለመጠገን የብረትና የናስ ሠራተኞችን ቀጠሩ።

14 ወይም ከቅጥር ወጥቶ አውጥታችሁ አምጡት ተብሎ
16 ወይም በእግዚአብሔር ሕዝብና በንጉሡ መካከል የተደረገው ቃል ኪዳን ...

23፣21 2ዜና22፣1
24፣2 2ዜና25፣2፣26፣5
24፣5 ዘጸ30፣16፣1ዜና11፣1፣26፣20፣5፣10፣32-33፣ግ፣6፣17፣24
24፣6 ዘጸ38፣21
24፣10 ዘጸ25፣2፣1ዜና29፣3፣6፣9
24፣12 2ዜና34፣11

¹³በሥራው ላይ የተሰማሩት ሰዎች ትግላን ስለ ነበሩ፤ ሥራው በእጃቸው ተከናወነ፤ የእግዚአብሔርንም ቤተ መቅደስ ቀደም ሲል በነበረው ዓይነት መሠረት አደሱት፤ አጠናክሩትም። ¹⁴ከጨረሱም በኋላ ቀሪውን በገንዘብ ወደ ንጉሡና ወደ ዮዳሄ አመጡ፤ በገንዘብም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ዕቃዎች ማለትም ለአገልግሎትና ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚ ውሉ ዕቃዎች እንደዚሁም ጭፍፍዎችና ሌሎች የወርቅና የብር ዕቃዎችም ተሠሩ። ዮዳሄ በሕይወት በነበረበት ዘመን ሁሉ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የሚቃጠል መሥዋዕት ዜትር ይቀርብ ነበር።

¹⁵ዮዳሄ ሽምግሎ ዕድሜ ከጠገበ በኋላ በመቶ ሁላሳ ዓመቱ ሞተ። ¹⁶እርሱም በእስራኤል ወሳኙ ለእግዚአብሔርና ለቤተ መቅደሱ መልካም ሀር ተክልና በዳዊት ከተማ በነገሥታቱ መቃብር ተቀበረ።

የኢዮአስ ክፋት

¹⁷ከዮዳሄ ሞት በኋላ የይሁዳ ሹማምንት መጥተው ለንጉሡ ታማኝነታቸውን ገለጡ፤ ንጉሡም አዳመጣቸው። ¹⁸እነርሱም የአባቶቻቸውን አምላክ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ትተው፤ የአሸራን ዐምዶችና ጣዖታትን አመለኩ፤ በበደላቸውም ምክንያት የእግዚአብሔር ቁጣ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ መጣ። ¹⁹ወደ እግዚአብሔር ይመልሷቸው ዘንድ እርሱ ነቢያቱን ወደ ሕዝቡ ሰደደ፤ ነቢያቱም መስ ከሩባቸው፤ እነርሱ ግን አላዳመጡም።

²⁰የእግዚአብሔርም መንፈስ በኮህናቱ በዮዳሄ ልጅ በዘካርያስ ላይ መጣ፤ እርሱም በሕዝቡ ፊት ቆሞ፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትተላለፋላችሁ? አይሳካላችሁም፤ እናንተ እግዚአብሔርን ስለ ተዋቅሁት እርሱም ትቶአችኋል” አላቸው።

²¹እነርሱ ግን አሳደሩት፤ በንጉሡም ትእዛዝ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ ላይ በድንጋይ ወግረው ገደሉት።

²²ንጉሥ ኢዮአስ የዘካርያስ አባት ዮዳሄ ያደረገላትን ቸርነት አላሰበም፤ በዚህ ፈንታ ልጄን ገደለው፤ በሚሞትበትም ጊዜ፤ “እግዚአብሔር ይደዋው፤ እርሱ ይበቀልህ” አለ።

²³በዓመቱም መጨረሻ፤ የሶርያ ሰራዊት በኢዮአስ ላይ ዘመተ፤ ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን ወርም የሕዝቡን መሪዎች ሁሉ ደመሰሰ፤ ምርኮው ም ሁሉ ወደ ንጉሡ ወደ ደማሽቆ ላከ። ሕዳርያ ሰራዊት ሰዎች ጥቂት ቢሆኑም እንኳ እግዚአብሔር በጣም የሚበልጠውን ሰራዊት በእጃቸው አሳልፎ ሰጠ፤ ይሁዳ የአባቶቹን አምላክ እግዚአብሔርን ስለ ተወ፤ በኢ

24:18 ዘፀ34:13፤ ኢሱ24:20፤ 2ዜና7:19፤19:2፤33:3፤ኤር17:2
24:19 ዘዮ11:29፤ ኤር7:25፤ዘካ1:4
24:20 ዘዮ14:4
41፤ ዘ831:17፤ መሳ3:10፤ዜና12:18፤ ማቴ23:35፤ ሉቃ11:51
24:21 ኢሱ7:25፤ ኤር20:2፤26:21
24:22 ዘዮ9:5
24:23 2ወ12:17-18
24:24 ዘሉ26:23-25፤ዘ28:25፤2ዜና14:9፤16:8፤20:2፤12
24:25 2ዜና21:20
24:26 ፍት1:4፤ 2ወ12:21

ዮአስ ላይ ተፈረደበት። ጆርዮውያንም በወጡ ጊዜ ኢዮ አስን ክፋኛ አቀሩ ስለው፤ ጥለውት ሄዱ፤ የኮህናት የዮዳሄን ልጅ ስለ ገደለም፤ ሹማ ምንቱ አሢረውበት በዐልጋው ላይ እንዳለ ገደሉት። በዚህ ሁኔታም ሞቶ በዳዊት ከተማ ተቀበረ እንጂ በነገሥታቱ መቃብር አልተቀበረም።

²⁶በእርሱ ላይ ያህሩትም የአጥፍዊቱ የስምዓት ልጅ ዛባድና የሞዓባዊቱ የሰማሪት ልጅ ዮዛባት ነበሩ። ²⁷የወንዶች ልጆቹ ታሪክ፤ ስለ እርሱ የተነገሩት ብዙ ትንቢቶችና የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መታደስ በነገሥታቱ የታሪክ መዛግብት ተጽፈዋል። ልጁ አሚስያስም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አሚስያስ

25:1-4 ተጻ ምብ —2ዜና14:1-6
25:11-12 ተጻ ምብ —14:7
25:17-28 ተጻ ምብ 2ዜና14:8-20

25 አሚስያስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሃያ ዘጠኝ ዓመት ገዛ። እናቱም የዓዳን የተባለች የኢየሩሳሌም ሴት ነበረች። ²እርሱም በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነገር አደረገ፤ ነገር ግን በፍጹም ልቡ አልነበረም። ³መንግሥቱን በቁጥጥር ሥር ካጸና በኋላ፤ ንጉሥ የነበረውን አባቱን የገደሉትን ሹማምንት በሞት ቀጠቸው። ⁴እግዚአብሔር በመሥራት መጽሐፍ በተጻፈው ሕግ “ሰው ሁሉ በገዛ ኅጢአቱ ይሙት እንጂ ወላጆች ስለ ልጆቻቸው አይገደሉ፤ ልጆችም ስለ ወላጆቻቸው አይገደሉ” ብሎ ባዘዘው መሠረት አደረገ እንጂ ልጆቻቸውን አልገደለም።

⁵አሚስያስ የይሁዳን ሕዝብ በአንድነት ሰብስቦ፤ እንደየቤተሰቡ በሻለቆችና በመቶ አለቆች በመደልደል በመላው ይሁዳና በብሪን ያም መደባቸው። ከዚያም ዕድሜያቸው ሃያና ከሃያ በላይ የሆናቸውን ሰብስቦ፤ ለውትድርና አገልግሎት ብቁ ሆነው ጋሻና ጦር መያዝ የሚችሉ ሦስት መቶ ሺህ ሰዎች አገኙ። ⁶አንዲህም በመቶ መካከት፣ ጥሬ ብር አንድ መቶ ሺህ ተዋጊዎች ከእስራኤል ቀጠረ።

⁷ነገር ግን አንድ የእግዚአብሔር ሰው ወደ እርሱ መጥቶ እንዲህ አለው፤ “ንጉሥ ሆይ፤ እግዚአብሔር ከእስራኤልም ሆነ ከማናቸውም የኤፍሬም ሕዝብ ጋር አይደለምና፤ እነዚህ የእስራኤል ወታደሮች ከአንተ ጋር አይዘመቱ። ⁸ይህ ጦርነቱን በቁራጥነት ብትዋጋም እንኳ፤ የመርዳትና የመጣል ኅይል ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለ ሆነ እግዚአብሔር በጠላቶችህ ፊት ይጥልሃል።”

⁹አሚስያስም የእግዚአብሔርን ሰው፤ “ታዲያ ለእነዚህ ለእስራኤል ወታደሮች የከፈልኩት መቶ መካከት እንዴት ይሁን?” ሲል ጠየቀው

25:2 1ዮ78:61፤ 2ዜና24:2
25:4 ዘዮ26:11፤ ዘ828:61
25:5 ዘፀ30:14፤ 24መ24:2፤ዜና21:1፤2ዜና17:14-19
25:7 2ዜና16:2-9፤19:1-3
25:8 2ዜና14:11፤ 20:6
25:9 ዘ88:18፤ ምሳ10:22

³23 ምናልባት መስከረም፤ ተቅምትና ኅዳር
⁴ ዘ8 24:16
⁶ በዚህና በቁጥር 9 ላይ 3.4 ሚትሪክ ቶን ያህል ነው

የእግዚአብሔር ሰው፣ “እግዚአብሔር ከዚህ አብልጦ ሊሰጥህ ይችላል” ሲል መለሰለት።
 10 ስለዚህ አሜሪካን ከኤፍሬም ወደ እርሱ የመጡትን ወታደሮች ወደየመኖሪያ ስፍራቸው አሰናበታቸው። እነርሱም በይሁዳ ላይ ክፉኛ ተሰላጭተው ነበርና በታላቅ ቀጣ ወደ መኖሪያ ስፍራቸው ተመለሱ።

11 አሜሪካን ኃይሉን በሚገባ አደራጅቶ ሰራዊቱን ወደ ጨው ሸለቆ መራ፤ በዚያም ዐሥር ሺህ የሴይር ወታደሮችን ገደለ። ዎይሁዳ ሰራዊት ሌሎች ዐሥር ሺህ ሰዎች ማረኩ፤ ወደ አንድ ዓለት ዐናት ላይም አውጥተው ቀልቀው ለቀቁአቸው፤ ሁሉም ተፈጠረጠሩ።

13 በዚያን ጊዜ አሜሪካን ያሰናበታቸውና በጦርነቱ እንዳይካሄዱ የከለከላቸው ወታደሮች፣ ከሰማርያ እስከ ቤትሐሮን ያሉትን የይሁዳ ከተሞች ወረሩ፤ ሦስት ሺህ ሰው ገደሉ፤ እጅግ ብዙ ምርኮም ወሰዱ።

14 አሜሪካን ኤደማውያንን ደምስሶ በተመለሰ ጊዜ፣ የሴይርን ሕዝብ አማልክት ይዞ መጣ፤ ለራሱም አማልክት አድርጎ በማቆም ሰጠዳቸው፤ መሥዋዕትም አቀረቡላቸው። ይህም እግዚአብሔርም ቀጣ በአሜሪካን ላይ ነደደ፤ ነቢይንም ላከበት፤ ነቢያትም፣ “የገዛ ሕዝባቸውን ከእጅህ ማዳን ያልቻሉትን የአሕዛብን አማልክት ርዳታ የጠየቅኸው ለምንድን ነው?” አለው።

16 እርሱም በመናገር ላይ ሳለ፣ ገዢ፣ “ለመሆኑ አንተን የገዢ አማካሪ አድርገን ሾመዳልን? ዝም አትልም እንዴ! መሞት ትፈልጋለህ?” አለው።

ነቢያትም ዝም አለ፤ ሆኖም፣ “ይህን አድርገህ ምክራንም አልሰጠህምና፤ እግዚአብሔር ሊያጠፋህ እንደወሰነ ዐውቃለሁ” አለ።

17 የይሁዳ ንጉሥ አሜሪካን አማካሪዎቹን ካሞከረ በኋላ፣ የእስራኤል ንጉሥ የኢዩ ያልጅ ልጅ፣ የኢዩአካዝ ልጅ ወደ ሆነው ወደ ኢዩአስ፣ “እስቲ ናና ፊት ለፊት እንጋጠም” ሲል ላከበት።

18 የእስራኤል ንጉሥ ኢዩአስ ግን፣ ለይሁዳ ንጉሥ ለአሜሪካን እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “አንድ የሊባኖስ ኮርንችት፣ ማስት እንድትሆነው ሴት ልጅህን ለልጅ ስጠው” ሲል ወደ ሊባኖስ ዝግባ ላከበት። ከዚያም የዱር አውሬ ከሊባኖስ ወጥቶ ኮርንችቱን ረገጠው።

19 ኢደምን አሸንፏልህ ብለው ራሱን በትዕቢት ክብኸዋል፤ ኮርተሃልም፤ ግን ዐርፈህ እቤትህ ተቀመጥ! በራሱም በይሁዳ ላይ ውድቀት ታመጣ ዘንድ ችግር የምትጠራው ስለ ምንድን ነው?”

20 የኢደምን አማልክት ማምለክ በመፈለጋቸው፣ እግዚአብሔር በጠላቶቻቸው እጅ

25፥10 ቍ13
 25፥12 መዝ141፥6፣ አብ1፥3
 25፥14 ዘፀ20፥3፣ 2ዜና28፥23፣ አ.944፥15
 25፥15 አ.936፥20
 25፥18 መሳ9፥8-15

አሳልፎ ሊሰጣቸው ወስኖአልና፣ አሜሪካን አሳዳመጣቸውም። 21 ስለዚህ የእስራኤል ንጉሥ ኢዩአስ አደጋ ጣለ። እርሱና የይሁዳ ንጉሥ አሜሪካን በይሁዳ ውስጥ ቤትሳሚስ በተባለ ስፍራ ፊት ለፊት ተጋጠሙ። 22 ይሁዳ በእስራኤል ክፉኛ ተመታ፤ እያንዳንዱም ሰው ወደየመኖሪያው ሸሸ። 23 የእስራኤል ንጉሥ ኢዩአስም የአካዝያስን የልጅ ልጅ የኢዩአስን ልጅ አሜሪካንን ቤትሳሚስ ላይ ማርኮ ወደ ኢዩሳሌም አመጣው፤ ከኤፍሬም በር እስከ ማዕዘኑ በር ድረስ አንድ መቶ ሰማንያ ሜትር፣ ያህል ርዝመት ያለውንም የኢዩሳሌምን ቅጥር አፈረሰ። 24 እርሱም በየቤድኤዶም ጥበቃ ሥር የነበረውንና በቤተ መቅደሱ የተገኘውን ወርቅ፣ ጥሬ ብርና ዕቃ በሙሉ፣ ከቤተ መንግሥቱም ንብረትና በመደብ ከያዛቸው ሰዎች ጭምር ወስዶ ወደ ሰማርያ ተመለሰ።

25 የይሁዳ ንጉሥ የኢዩአስ ልጅ አሜሪካን፣ የእስራኤል ንጉሥ የኢዩአካዝ ልጅ ኢዩአስ ከሞተ በኋላ አሥራ አምስት ዓመት ኖረ።

26 በአሜሪካን ዘመን መንግሥት ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው የተከናወነው ሌላው ተግባር ሁሉ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት የተጻፈ አይደለምን? 27 አሜሪካን ስያሜ እግዚአብሔርን መካተል ከተወበኋላ፣ በኢዩሳሌም ስላመጡት ወደ ለኪሶ ሸሸ፤ ነገር ግን የሚከታተሉትን ሰዎች ከኋላው ልከው በዚያው በለኪሶ ገደሉት። 28 በፈረስ ተጭኖ ከመጣ በኋላም፣ እንደ አባቶቹ ሁሉ በይሁዳ ከተማ ተቀበረ።

የይሁዳ ንጉሥ ያዝያን

26፥1-4ተገ 3 ምብ — 2ዜና14፥21-22፣15፥1-3
 26፥1-23ተገ 3 ምብ — 2ዜና15፥5-7

26 ከዚህ በኋላ የይሁዳ ሕዝብ በሙሉ ዕድሜው ዐሥራ ስድስት ዓመት የነበረውን ያዝያንን ወስደው በአባቱ በአሜሪካን ስያሜ ፈንታ አነገሙት። 2 አሜሪካን እንደ አባቶቹ ሁሉ ካንቀላፋ በኋላ፣ አላትን እንደገና የሠራት፣ ወደ ይሁዳም የመለሳት ያዝያን ነበር።

3 ያዝያን በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ዐሥራ ስድስት ዓመት ሲሆን፣ በኢዩሳሌም ተቀምጦ አምሳ ሁለት ዓመት ገዛ። እናቱ ይኮልያ የተባለች የኢዩሳሌም ሴት ነበረች። 4 እርሱም አባቱ አሜሪካን እንደ አደረገው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ።

5 እግዚአብሔርን መፍራት ባስተማረው በዘክርያስ 23 ስብራይስጥ፣ 80 ሜትር ያህል ነው ያለው፤ አንዳንድ ቅጂዎች ግን ስድስት መቶ ሜትር ያሉሉ።
 *3 ብዙ የዕብራይስጥ ትርጉሞች፣ የሰብዓ ሊቃናትና የሱርዕት ቅጂ ከዚህ ጋር ይሰማሉ፤ አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን እንደ እግዚአብሔር ራሴ በተማረው

25፥20 2ዜና10፥15
 25፥23 2ዜና14፥13፣ 2ዜና26፥9፣ሃሀ8፥16፣1
 2፥39፣ኢር31፥38
 25፥24 ዘና26፥15
 25፥27 አ.ሰ10፥3
 26፥1 2ዜና22፥1
 26፥5 2ዜና24፥2
 27፥6

ዘመን እግዚአብሔርን ፈለገ፣ እግዚአብሔርን በፊለገ መጠንም አምላክ ነገሮችን አከናወነለት።

፩በፍልስጥኤማውያን ላይ ዘምቶ የጌትን፣ የየብናንና የአዛጣንን ቅጥሮች አፈረሰ። ከዚያም በአዛጣን አጠገብና በቀሩትም የፍልስጥኤም ግዛቶች ውስጥ ከተሞችን እንደ ገና ሠራ። ፯እግዚአብሔርም በፍልስጥኤማ ውያን፣ በጉርበአል በሚኖሩ ዐረቦችና በምዑናውያን ላይ ድልን አቀዳጀው። ፮አሞናውያን ለምዚያን ግብር ገበሩለት፤ ጎይሉ ስለ ገነም ዝናው እስከ ግብፅ ዳርቻ ወጣ።

፱ምዚያንም በአዳሩሳሌም በማዕዘኑ በር፣ በሸለቆው በርና በቅጥሩ ማዕዘን ማማዎች ሠርቶ መሸጋቸው። ፲፬እንዲሁም በየኩረብታው ግር ጌና በየሜዳው ላይ ብዙ የቀንድ ኩባት ስለ ነበረው፣ በምድረ በዳ የግንብ ማማዎች ሠራ። ብዙ የውሃ ጉድጓዶችም ቁፈረ። ግብርና ይወድ ስለ ነበረም በኩረብታዎችና ለም በሆኑ መሬቶች ላይ ዕርሻ የሚያርሱና ወይን የሚተክሉ ሰራተኞች ነበሩት።

፲፱ምዚያን ከንጉሡ ሹማምንት አንዱ በሆነው በሐናንያ መሪነት፣ በጸሐፊው በይዲኤልና በአለቃው በመዕህይ አማካይነት ተሰብስቦ በተቈጠረው መሠረት በየምድቡ ለጠርነት ዝግጁ ሆኖ የሚወጣ፣ በሚገባ የሠለጠነ ሰራዊት ነበረው። ፲፯በተዋጊዎቹ ላይ የተሸሙት የየቤተሰቡ መሪዎች ጠቅላላ ቀጥጥር ሁለት ሺህ ስድስት መቶ ነበር። ፲፮በእዚህም የሚመራ ሦስት መቶ ሰባት ሺህ አምስት መቶ ሰው ያለው ሰራዊት አለ። ይህም ንጉሡ በጠላቶቹ ላይ በሚያደርገው ዘመቻ ለመሰለፍ የሚበቃ ጠንካራ ኃይል ነበር። ፲፭ምዚያን ለሰራዊቱ ሁሉ ጋሻ፣ ጦር፣ የራስ ቁር፣ ጥሩር፣ የቀስት ማስፈንጠሪያ ደጋንና የሚወነጨፍ ድንጋይ አደለ። ፲፮በአዳሩሳሌምም፣ ንድፍ ቻቸው በባለሙያዎች የተዘጋጁ፣ በመጠበቂያ የግንብ ማማዎችና በየማዕዘኑ መካከል ከደዎች ላይ ፍላጻ የሚስፈንጠርባቸውንና ትል ልቅ ድንጋዮች የሚወረርባቸውን መሥሪያዎች አሠራ። እስከበረታም ድረስ በሚያስደንቅ ሁኔታ ስለታዘዘ፣ ዝናው በርቀትና በስፋት ተሰደ።

፲፱ምዚያን ከበረታ በኋላ ግን ዕብራይ ለውድ ቀት ዳረገው። በዕጣን መሠዊያው ላይ ዕጣን ለማጠን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ በመግባቱ እግዚአብሔርን በደለ። ፲፱ከሆኑም ዓዛር ያስ ቈራጥ ከሆኑ ከሌሎች ሰማንያ የእግዚአብሔር ካህናት ጋር ተከተሉት ዝ። ፲፮እነርሱም ፊት ለፊት በመጋፈጥ፣ “ምዚያን ሆይ፣ ለእግዚአብሔር ማጠን ለተለዩትና የኦሮን ዘርች ለሆኑት ለካህናቱ እንጂ ለአንተ የተገባ አይደለም፣ እግዚአብሔርን በድላሃልና ከመ

26፡6 ኢ.፳2፡6፣ 11፡14፣14፡29፣ኢ.ር25 ፣20፡አሞ1፡8፣3፡9 26፡7 2ዜና20፡1፣ 21፡16 26፡8 ዘፍ19፡38 26፡9 2ኃገ14፡13፣ 2ዜና25፡23፣ህ2፡13፣ 3፡13 26፡14 ኢ.ር46፡4 26፡16 ዘ832፡5፣ 2ኃገ14፡10፣16፡12፣ዘ ፡ፋ5፡25 26፡17 1ኃገ4፡2 26፡18 ዘ830፡7፣ ዘጥ16፡39፣18፡1- 7፣ዜና6፡49 26፡19 ዘጥ12፡10

ቅደሱ ውጣ፣ ከእግዚአብሔር አምላክ ዘንድም ክብር አይሆንልህምና” አሉት።

፲፱ጥና በእጁ ይዞ ዕጣን ለማጠን ዝግጁ የነበረው ምዚያን ተቈጣ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ በዕጣን መሠዊያው ፊት ሆኖ ካህናቱ ላይ እየተቈጣ ሳለ፣ በግንባሩ ላይ ለም ጽላ ወጣበት። ፳ሊቀካህናቱ ዓዛር ያስና ሌሎቹ ካህናት ሁሉ በተመለከቱት ጊዜ፣ በግንባሩ ላይ ለምጽ እንደ ወጣበት አይ። ስለዚህ አጣድፈው አስወጡት፤ በእርግጥ እርሱም ራሱ ለመውጣት ቸዮሎ ነበር፤ እግዚአብሔር አስጨንቆታልና።

፳፱ንጉሥ ምዚያን እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ ለምጽም ነበረ። ለምጽም በመሆኑም ከቤተ መቅደስ ተወግዶ ነበርና በተለየ ቤት ተቀመጠ። ከዚያም ልጁ ኢዮአታም የቤተ መንግሥቱን አስተዳደር በጎሳፊነት ተረክቦ የአገሩን ሕዝብ ይመራ ጀመር።

፷በምዚያን ዘመነ መንግሥት ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው የተከናወነውን ሌላውን ተግባር ሁሉ የአሞጽ ልጅ ነቢዩ ኢሳይያስ ጽፎታል። ፷፱ምዚያንም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ። ሕዝቡም “ለምጽ አለበት” ብለው የነገሥታቱ በሆነው መቃብር አጠገብ ባለው ቦታ ቀበሩት፤ ልጁም ኢዮአታም በእርሱ ፈንታ ነገሡ።

የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአታም

27፡1-4፣7-9ተፃ ምብ —2ዜና15፡33-38

27 ኢዮአታም በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ሲሆን፣ በአዳሩ ሳለም ተቀምጦ ዐሥራ ስድስት ዓመት ገዛ። እናቱም አዳሩሳ የተባለች የሳይቅ ልጅ ነበረች። ፯አባቱ ምዚያን እንዳደረገው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ፣ ይህን እንጂ እንደ አባቱ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አልገባም። ሕዝቡም በበደሉ እንደ ገፋበት ነበር። ፮ኢዮአታም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የላይኛውን በር እንደገና ሠራው፣ በየፊልም በኩል ባለው ቅጥር ላይ፣ አያሌ የማሻሻል ተግባር አከናወነ። ፭ይሁዳ ኩረብታዎች ላይ ከተሞችን፣ ደን በለበሱ ስፍራዎችም ምሽጎችንና ማማዎችን ሠራ።

፮ኢዮአታም የአሞናውያንን ንጉሥ ወግቶ ድል አደረጋቸው። በዚያ ዓመትም አሞና ውያን አንድ መቶ መቶ ስም ጥሬ ብር፣ ዐሥር ሺህ ቆሮሰም ስንዴና ዐሥር ሺህ ቆሮስ ገብስ ገበሩለት። አሞናውያን በሁለተኛውና በሦስተኛው ዓመት ይህን ግብር አመጡለት።

፯ኢዮአታም በአምላኩ በእግዚአብሔር ፊት በታማኝነት ስለተመላለሰ፣ እየበረታ ሄደ።

¹⁹ የዕብራይስጡ ቃል በዚህም ሆነ በቀጥጥር 20፡21 እና 23 ላይ ማንኛውንም ዕይነት የቁዳ በሽታ የሚያመልክት ነው።
²⁰21 ወይም **ከጎሳፊ በሚረከቡት** ባት ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
²⁵ 3.4 ሚትሪክ ቶን ያህል ነው።
²⁶ 2, 200 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።

26፡21 ዘ84፡6፣ ዘኢ.13፡46፣14፡8፣ ዘጥ5፡2፣19፡12 26፡22 2ኃገ15፡1፣ ኢ.፳1፡1፣16፡1 26፡23 2ኃገ14፡21፣ ኢ.፳1፡1፣16፡1፣ አሞ1፡1 27፡1 2ኃገ15፡5፣ 32፡1ዜና3፡12 27፡3 2ዜና33፡14፣ ህ3፡26 27፡5 ዘፍ19፡38 27፡6 2ዜና26፡5

ግእዮአታም ዘመነ መንግሥት የተገኘውን ሌላው ተግባር፤ ያደረጋቸው ጦርነቶችና የ ሠራቸው ነገሮች በሙሉ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል።⁸ እርሱም በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓ መት ነበር፤ በአዮሳሊም ተቀምጦም ዐሥራ ስድስት ዓመት ገዛ።⁹ እዮአታም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፤ በዳዊት ከተማ ተቀበረ፤ ልጁ አካዝም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አካዝ

28:1-27+3 ምጣ 2ዜና16፥10-20

28 አካዝ መንግሥት በጀመረ ጊዜ ዕድሜው ሃያ ዓመት ነበር፤ በአዮሳሊም ተቀም ጦም ዐሥራ ስድስት ዓመት ገዛ። እርሱም በእግ ዘአብኤር ፊት ቅን ነገር አንዳደረገው እንደ አባቱ እንደ ዳዊት አላደረገም።² በእስራ ኤል ነገሥታት መንገድ ሄደ፤ በአሊምን ለማምለክም የተቀረጹ ጣዖታትን ሠራ።³ እግዚ አብኤር ከእስራኤላውያን ፊት ያሰወገዳ ቸውን አሕዛብ ልማድ በመከተል፤ በሄኖም ልጅ ሸቆ ዐጠ፤ ወንዶች ልጆቹንም የማቃጠል መሥዋዕት አድርጎ አቀረበ።⁴ በኩረብታ መስ ገጃዎችና በተራሮች አናት ላይ፤ በየዛፉም ጥላ ሥር መሥዋዕት አቀረበ፤ ዕጣንም ዐጠ።

⁵ ስለዚህ አምላኩ እግዚአብሔር ለሰርዮ ንጉሥ አሳልፎ ሰጠው፤ ሰርዮውያንም ድል አደረጉት፤ ከሕዝቡም ብዙዎቹን ምርኮኞች አድርገው ወደ ደማስቆ ወሰዷቸው።

ደግሞም ለእስራኤል ንጉሥ አልፎ ተሰጠ ፤ እርሱም ከባድ ጉዳት አደረሰበት።⁶ ይሁዳ የአባቶቹን አምላክ እግዚአብሔርን ስለ ተወ፤ የሮሜልዩ ልጅ ፋቱኤ በአንድ ቀን ከይሁዳ መቶ ሃያ ሺህ ወታደሮች ገደለ።⁷ ገጠረኛው ኤፍሬማዊ ዝክሪም የንጉ ሠን ልጅ መዕኔ ያን፤ የቤተ መንግሥቱ ኅላፊ የሆነውን

ዓዝሪቃምንና ለንጉሡ በማዕረግ ሁለተኛ ሰው የሆነውን ሕልቃናን ገደለ።⁸ እስራኤላ ውያንም ከገዛ ወገኖቻቸው ሁለት መቶ ሺ ባለ ትዳር ሲቶችን፤ ወንዶችና ሲቶች ልጆችን ማረኩ፤ እንዲሁም እጅግ ብዙ ምርኮ ይዘው ወደ ሰማርያ ተመለሱ።

⁹ የደዴ የተባለ የእግዚአብሔር ነቢይ በዚ ያ ስለ ነበር፤ ሰራዊቱ ወደ ሰማርያ በተመለሰ ጊዜ ለመቀበል ወጣ፤ እንዲሁም አላቸው፤ “የአባቶ ቻችሁ አምላክ እግዚአብሔር ይሁዳን ስለ ተቁጣ በእጃችሁ አሳልፎ ሰጣችሁ፤ እናንተ ግን እስከ ሰማይ በማደርስ ቀጣይ ፈጃችኋቸው።”¹⁰ አሁንም የይሁዳንና የአዮሳሊምን ወንዶችና ሲቶች፤ ባሪያዎቻችሁ ልታደርግቸው ትፈልጋላችሁ፤ እናንተ ሰጡ ብትሆኑ ኅጢአት ሠርታችሁ አምላካችሁን እግዚአብሔርን አልበደላችሁምን?¹¹ እግዲህ ስሙኛ፤ የእግዚ

28:1 1ዜና3፥13፥
ኢሳ1፥1
28:2 ዘፀ34፥17
28:3 ዘሌ18፥21፥
ዘዳ18፥9፥ኢሳ15፥8፥
2ኃ73፥27፥2ዜና33፥2፥
ሕዝ20፥26
28:5 ኢሳ7፥1
28:6 ቀ፥8፥
2ኃ715፥25፥27፥
ኢሳ9፥21፥11፥13
28:8 ዘዳ28፥25-
41፥2ዜና29፥9
28:9 ዕዝ9፥6፥
ኢሳ10፥6፥
47፥6ዘክ1፥15፥
ራእ18፥5
28:10 ዘሌ25፥39-46
28:11 2ዜና11፥4
28:15 ዘዳ34፥3፥
መላ1፥16፥2ኃ76፥22፥
ምላ25፥21-
22፥ሉቃ10፥25-37

28:16 2ኃ16፥7፥
ሕዝ23፥12
28:17 2ዜና29፥9፥
መዝ137፥7፥
ኢሳ34፥5፥ 63፥1፥
ኢር25፥21፥
ሕዝ16፥57፥ 25፥12፥
አጥ1፥11
28:18 ዘዳ38፥12፥
ኢሳ10፥12፥
15፥41፥1ሳሙ17፥1፥አ
ሳ9፥12፥11፥14፥
ኤር25፥20፥
ሕዝ 16፥27፥
57፥25፥15
28:19 1ዜና5፥25
28:20 2ኃ715፥29፥
16፥7፥1ዜና5፥6፥
ኢሳ7፥17፥8፥7፥10፥5-6
፡20፥36፥1
28:21 2ዜና16፥2-
9፥ኤር2፥36
28:22 ኤር5፥3፥
15፥7፥17፥23
28:23 1ዜና11፥1፥
2ዜና25፥14፥
ኢሳ10፥20፥
ኢር18፥5፥44፥17-18
28:24 2ኃ716፥18፥

አብኤር አስፈሪ ቀጣ በእናንተ ላይ ነድአልና፤ በምርኮ ያመጣችኋቸውን ወገኖቻችሁን መልሷቸው።”

¹² ከዚያም ከኤፍሬም መሪዎች ጥቂቶቹ የዮሐናን ልጅ ዓዛርያስ፤ የምሺሌሞት ልጅ በራቅያ፤ የሰሎም ልጅ ይሒዝቅያ፤ የሐድላይ ልጅ ዓሚሳይ ከጦርነቱ የተመለሱትን በመ ቃወም፤¹³ እነዚህን ምርኮኞች እዚህ ማምጣት አልነበረባችሁም፤ ያለዚያ እኛ በእግዚአብሔር ፊት በደለኞች እንሆናለን፤ በኅጢአታችንና በበደላችን ላይ ለላ ልትጨምሩ ታስባላችሁን? በደላችንም ቀደሞውኑ በዙፋኑል፤ ቀጣውም በእስራኤል ላይ ነውና” አለ።

¹⁴ ስለዚህ ወታደሮቹ በሹማምንቴና በጉ ባኤው ሁሉ ፊት ምርኮኞቹን ለቀቁ፤ የተ ማረከውንም ዕቃ መለሱ።¹⁵ በስም የተጠቀሱ ሰዎችም ምርኮኞቹን ተረክበው ዕራቁታቸውን ለቀሩት ሁሉ ከምርኮው አለባሏቸው፤ ልብሰና ጫማ፤ ምግብና መጠጥ ሰጧቸው፤ በቅባትም ቀባቸው፤ የደክሙትንም ሁሉ በአሀድ ላይ አስቀ መጣቸው። ከዚያም ወገኖቻቸው ወደማገ ጉባት የዘንባባ ከተማ ተብላ ወደምትጠራው ወደ ኢዶሪኮ ወስደዋቸው፤ ወደ ሰማርያ ተመ ለሱ።

¹⁶ በዚያን ጊዜ ንጉሡ አካዝ ወደ አሦር ንጉሥ ልኮ ርዳታ ጠየቀ፤¹⁷ አደማውያን እንደ ገና መጥተው በይሁዳ ላይ አደጋ በመጣል ምርኮኞቹን ወስደው ነበርና።¹⁸ ፍልስጥአማውያን ደግሞ በየኩረብታው ግርገና በይሁዳ ደቡብ ያሉትን ከተሞች በመውረር ቤት ሳማሽን፤ አሎንን፤ ግድሮትን፤ ሦኮን፤ ተምናን፤ ጊምዝ ንና በአካባቢአቸው የሚገኙትን መንደሮች ሁሉ ያዙ፤ ተቀመጠባቸውም።¹⁹ የእስራኤል⁰ ንጉሥ አካዝ ክፋትን በይሁዳ ምድር ስላስፋፋና ለእግዚአብሔርም የነበረውን ታ ማኝነት በከ ፍተኛ ደረጃ ሰጠደለ፤ እግዚ አብኤር ይሁዳን አዋረደ።²⁰ የአሦር ንጉሥ ቴልጌልቴልፌልሰር ወደ እርሱ መጥቶ ነበር፤ ሆኖም ችግር ፈጠረበት እንጂ አልረዳውጠ ም።²¹ አካዝ ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፤ ከቤተ መንግሥቱና ከመሳፍንቱ ጥቂት ዕቃዎች ወስዶ ለአሦር ንጉሥ ሰጥቶ ነበር፤ ይህም አልረዳው።

²² ንጉሥ አካዝ በተጨማሪ ጊዜም፤ ለእግ ዘአብኤር የነበረውን ታማኝነቱን ከምን ጊዜ ወም ይበልጥ አንደለ፤²³ እርሱም “የሰርዮ ነገሥታት አማልክት እነርሱን ስለ ረጂቸው፤ እኔንም ደረዳኝ ዘንድ እሠዋላችኋለሁ” ሲል እርሱን ሳሸፉት የደማስቆ አማልክት መሥዋዕት አቀረበ።

⁴16 አንድ የዕብራይስጥ ቅጅ፤ የሰብዓ ሊቃናትና የሱርዮቱ ቅጅ እንዲሁም (2ኃ716፥7) ከዚህ ጋር ይስማማል። አብዛኞቹ የዕብ ሬይስጥ ትርጉሞች ግን ነገሥታት ይላሉ።
⁹19 በዚያ ክልል መጽሐፍ ተደጋጭ እንደተጠቀሰው ይህ ይህን ነው።

24 አካባቢ የሕዝብ ልምድን ቤተ መቅደስ ዕቃዎች ሁሉ አንድ ላይ ሰብስቦ ወሰደ፤ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በሮች ዘጋ፤ በኢየሩሳሌምም በየአውራ ጎዳናው ማዕዘን ላይ መሠዊዳ አቆመ።
 25 በይሁዳ ከተሞች ሁሉ ለሌሎች አማልክት መሥዋዕት የሚያቃጥልባቸውን የኩረብታ መስገኛዎች ሠራ። በዚህም የአባቶቹን አምላክ እግዚአብሔርን ለቀጣዮቹ አነሣ።

26 በአካባቢ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ለላው ተግባርና አካሄዱ ሁሉ ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል። ምላሽ እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀሳፋ፤ በኢየሩሳሌምም ከተማ ተቀበረ፤ የተቀበረው ግን በእስራኤል ነገሥታት መካከ መቃብር አልነበረም። ልጁ ሕዝቅያስም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

ሕዝቅያስ ቤተ መቅደሱን አነጻ

29፡1-2 ተጓ ምብ —1ዜና18፡2-3

29 ሕዝቅያስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦ ሃያ ዘጠኝ ዓመት ገዛ። እናቱም አቡ የተባለች፤ የዘቅያስ ልጅ ነበረች። ሕገቱ ዳዊት እንዳደረገው ሁሉ፣ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ቅን ነገር አደረገ።

3 በዘመኑ መንግሥቱ በመጀመሪያው ዓመት፣ በመጀመሪያው ወር የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በሮች ከፊተ፣ አደሳቸው። 4 ወገኑን ለዋውያኑ አስገብቶ በምሥራቅ በኩል ባለው አደባባይ ላይ በመሰብሰብ፣ 5 እንዲህ አላቸው፡ “እናንተ ለዋውያን፣ ለሙዳ፣ ራሳችሁን አሁኑኑ ቀድሱ፣ የአባቶቻችሁን አምላክ የእግዚአብሔርንም ቤተ መቅደስ ቀድሱ። ርኩስ ነገርንም ሁሉ ከመቅደሱ አስወግዱ። 6 አባቶቻችን ታማኞች አልነበሩም፤ በአምላካችን በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸሙ፤ ተውትም። ከእግዚአብሔር ማደሪያ ፊታቸውን መለሱ፤ ጀርባቸውንም አዞሩት። 7 የሰበሰቡንም በሮች ዘገ፤ መብራቶቹንም አጠፉ። ለእስራኤል አምላክ ለእግዚአብሔር ዕጣን አላጠኑም፤ በመቅደሱም የሚቃጠል መሥዋዕት አላቀረቡም። 8 በዚህ የእግዚአብሔር ቀጣ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ ወርዶአል፤ እናንተ በገዛ ዓይናችሁ እንደ ምታዩት ለድንጋጤ፣ ለመደካቂያና ለመዘባቻ አሳልፎ ሰጣቸው። 9 በዚህ ምክንያት አባቶቻችን በሰይፍ ወደቁ፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችን፣ ማስቶቻችንም ተማረኩ።

10 አሁንም አስፈሪ ቀጣው ከእኛ እንዲመለስ፣ ከእስራኤል አምላክ ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳን ለመግባት አስቤአለሁ። 11 ልጆቹ ሆይ፣ እንግዲህ ቸል አትበሉ፤ በፊቱ እንድትቆሙና እንድትገለግሉት፣ በፊቱም አገልጋዮቹ እንድት ሆኑና ዕጣን

2ዜና29፡19፡30፡14፣ ማል1፡10
 28፡27 2ዜና21፡20፣ ኢሳ14፡28-32
 29፡1 1ዜና3፡13
 29፡2 2ዜና34፡2
 29፡3 2ዜና18፡16
 29፡5 ዘሌ11፡44፣ ነሀ13፡9
 29፡6 1ዜና5፡25፣ ዕገ9፡7፣ መዝ106፡6-47፣ ኢር2፡27፣ 18፡17፣ ሕዝ23፡35፣ 47፡9-56

29፡7 ዘ030፡7
 29፡8 ዘሌ26፡32፣ ዘ828፡25፣ ኤር18፡16፣ 19፡8፣ 25፡9፣ 18
 29፡9 2ዜና28፡5-8፣ 17
 29፡10 ዘኑ25፡4፣ 2ዜና11፡17፣ 2ዜና23፡16፣ 30፡8፣ ዕገ10፡14
 29፡11 ዘኑ3፡6፣ 8፡6፣ 14፣ 1ዜና15፡2
 29፡12 ዘኑ3፡17-20፣ 2ዜና31፡15
 29፡13 ዘ06፡22፣ 1ዜና6፡39
 29፡15 ዘና23፡28፣ ኢሳ1፡25
 29፡16 2ዓሙ15፡23
 29፡19 2ዜና28፡24
 29፡21 ዘሌ4፡13-14፣ ዕገ16፡17፣ 8፡35

እንድትገለግሉት እግዚአብሔር መርጠኦችኋልና።”

12 ከዚያም እነዚህ ሌዋውያን በሥራው ላይ ተሰማሩ፤ ከቀዳት ዘሮች የአማራ ልጅ መሐተን የዓዛርያስ ልጅ ኢዮኤል፤ ከሜራሪ ዘሮች፣ የአብዱ ልጅ ቂስና የይሃሌልኤል ልጅ ዓዛርያስ፤ ከጌድሶን ዘሮች፣ የዛማት ልጅ ዮአክና የዮአክ ልጅ ዔድን፤ 13 ከኤሊጻፋን ዘሮች፣ ሺምሪና ይዲኤል፤ ከአሳፍ ዘሮች፣ ዘካርያስና መታንያ፤ 14 ከኤማን ዘሮች፣ ይሒኤልና ሰሜኢ፣ ከኤዶታም ዘሮች፣ ሸማያና ዑዝኤል።

15 ወንድሞቻቸውን ከሰበሰቡና ራሳቸውን ከቀደሱ በኋላ፣ ንጉሡ የእግዚአብሔርን ቃል ተከትሎ ባዘዘው መሠረት የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለማንጸት ገቡ። 16 ወገኑ የእግዚአብሔርን መቅደስ ለማንጸት ወደ ውስጡ ገቡ። በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ያገኙትንም ማናቸውንም የረከሰ ነገር ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ አወጡት። ለዋውያኑም ተሽክመው በመውሰድ በቆድሮን ሽለቆ ውስጥ ባለውት። 17 ማንጸቱንም በመጀመሪያው ወር፣ በመጀመሪያው ቀን ጀምረው በዚያው ወር በስምንተኛው ቀን እስከ መቅደስ ሰበሰብደረሱ፤ በሚቀጥሉትም ስምንት ቀናት የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቀደሱ፤ የመቀደሱም ሥራ በመጀመሪያው ወር በሥራ ስድስተኛው ቀን ተጠናቀቀ።

18 ከዚያም ወደ ንጉሡ ወደ ሕዝቅያስ ገብተው እንዲህ አሉ፡ “የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በሙሉ፣ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚቀርብትን መሠዊዳ ከሰቃዎቹ ሁሉ፣ ገጽ ኅዝብቱ የሚቀመጥበትን ጠረጴዛ፣ ከሰቃዎቹ አንጽተናል። 19 ንጉሡ አካባቢ ነገሥ ሳለ ታማኝነቱን ትቶ፣ ከቦታቸው ያሦቸውን ዕቃዎች ሁሉ አዘጋጅተን ቀድሰናቸዋል፤ እነሆ፣ ዕቃዎቹ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሠዊዳ ፊት ለፊት ናቸው።”

20 የሞገስቱም ጧት በማለዳ፣ ንጉሡ ሕዝቅያስ የከተማዬቱን ሽማግሌን በአንድነት ሰብሰቦ፣ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወጣ፤ 21 እነ ርሱም ስለ መንግሥቱ፣ ስለ መቅደሱና ስለ ይሁዳ ሰባት ወይፈኖች፣ ሰባት አውራ በጎች፣ ሰባት ተባዕት የበግ ጠቦቶችና ሰባት ተባዕት የናዌል ጠቦቶች ለካጠኦት መሥዋዕት አቀረቧቸው፤ ንጉሡም እነዚህን በእግዚአብሔር መሠዊዳ ላይ እንዲያቀርቡ የኦሮን ዘሮች ካሆኑትን አዘዘ።

24 ወይም ለረ ተብሎ መተርጉም ይቻላል።

22፤ ሆኖም ወይፈኖቹን ዐርደው ደሙን በመውሰድ በመሠዊዎው ላይ ረጨቱ፤ አውራ በጎቹንም ዐርደው ደሙን በመሠዊዎው ላይ ረጨቱ፤ እንደዚሁም ጠቦቶቹን ዐርደው ደሙን በመሠዊዎው ላይ ረጨቱ።²³ ለጎጠኦች መሥዋዕት የሚሆኑትን ፍየሎች በንጉሡና በገባኤው ፊት አቀረቡ፤ እነርሱም እጆቻቸውን ጫኑባቸው።²⁴ ንጉሡ የሚቃጠል መሥዋዕትና የጎጠኦች መሥዋዕት ስለ እስራኤል ሁሉ እንዲቀርብ አዞ ስለ ነበር፤ ካህናቱ ፍየሎቹን ዐርደው ስለ እስራኤል ሁሉ ማስተሰርያ እንዲሆን የጎጠኦች መሥዋዕት በማድረግ ደሙን በመሠዊዎው ላይ አቀረቡ።

²⁵ ንጉሡ ሕዝቅያስም በዳዊት፣ በንጉሡ ባለ ራእይ በጋድና በነቢዩ በናታን በተሰጠው መመሪያ መሠረት ሌዋውያኑን ጸና ጽል፣ በገናና መሰንቆ አስይዞ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መደባቸው፤ ይህም በነቢያት አማካይነት ከእግዚአብሔር የተሰጠ ትእዛዝ ነበር።²⁶ ስለዚህ ሌዋውያኑ የዳዊትን የዜማ ዕቃዎች፣ ካህናቱም መለኮቶቻቸውን ይዘው ዝግጁ በመሆን ቆሙ።

²⁷ ከዚህ በኋላ ሕዝቅያስ የሚቃጠለው መሥዋዕት በመሠዊዎው ላይ እንዲቀርብ አዘዘ። መሥዋዕቱ ማረጋገጫ በጀመረ ጊዜም፣ በእስራኤል ንጉሥ በዳዊት የዜማ ዕቃዎችና በመላኮት የታጀበ ዝግጥም ጀመረ።²⁸ መዘምራኑ በሚዘምሩበትና መለኮተኞቹም በሚነፉበት ጊዜም መላው ጉባኤ አጎንብሰው ሰገዱ፤ የሚቃጠለው መሥዋዕት እስኪጠናቀቅ ድረስም ይህ ሁሉ ቀጠለ።

²⁹ መሥዋዕቱ ሁሉ ቀርቦ ካበቃ በኋላ፣ ንጉሡና አብረውት የነበሩት ሁሉ ተንበርክከው ሰገዱ።³⁰ ንጉሡ ሕዝቅያስና ሹማምንቱ፣ ሌዋውያኑ በዳዊትና በባለ ራእይ በአሳፍ ቃል እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ አዘዘ። እነርሱም ውዳሴውን በደስታ ዘመሩ፤ ራሳቸውንም አጎንብሰው ሰገዱ።

³¹ ከዚያም ሕዝቅያስ፣ “እነሆ፤ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር ቀድሳችኋል፤ አሁንም ቅረቡ፤ መሥዋዕትና የምስጋና ስጦታ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አምጡ” አሳቸው። ስለዚህ ዝባኤው መሥዋዕትና የምስጋና ስጦታ አመጡ፤ ልባቸው የፈቀደ ሁሉም የሚቃጠል መሥዋዕት አመጡ።

³² ገባኤውም የመጣው የሚቃጠለው መሥዋዕት ብዛት ሰባ ወይፈኖች፣ መቶ አውራ በጎችና ሁለት መቶ ተባዕት የበግ ጠቦቶች ናቸው፤ ሁሉም የሚቃጠል መሥዋዕት ሆነው ለእግዚአብሔር የሚቀርቡ ነበሩ።³³ ለመሥዋዕት የተቀደሱት እንስሳት ባጠቃላይ ስድስት መቶ ወይፈን፣ ሦስት ሺህ በጎችና ፍየሎች ነበሩ።³⁴ ይህን እንጂ ካህናቱ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ቈዳ ሁሉ ለመገልፍ ቀጥረው

29:22 ዘሌ.4:18፣ ዘኀ.18:17
 29:23 ዘሌ.4:15:16:5
 29:24 ዘወ.29:36፣ ዘሌ.4:26፣ ዘሆ.11:1፣ ዕገ.8:35
 29:25 1ሳ.22:5፣ 1ዜ.9:25:6፣ 28:19
 29:26 1ዜ.9:15:16:24
 29:27 1ሳ.20:16:16
 29:28 2ዜ.9:24
 29:29 2ዜ.5:20:18

29:31 ዘወ.25:2፣ 35:22፣ ዕብ.13:15-16
 29:32 ዘሌ.1:1-17
 29:34 2ዜ.9:30:3፣ 15፣ ዕገ.44:11
 29:35 ዘዳ.4:4፣ 35:14፣ ዘወ.29:13፣ ዘሌ.7:11-21
 29:36 2ዜ.9:35:8
 30:1 ዘዳ.41:52፣ ዘወ.12:11፣ ዘኀ.28:16፣ 1ዜ.9:9፣ 30:2 ዘኀ.9:10
 30:3 ዘኀ.9:6-13፣ 2ዜ.9:29:34
 30:5 መሳ.20:1
 30:7 ዘዳ.28:25፣ 1ዜ.9:25፣ መገ.78:8፣ 57፣ 106:6፣ ኤ.11:10፣ ሕዝ.20:18
 30:8 ዘወ.32:9፣ ዘኀ.25:4፣ 2ዜ.9:29:10
 30:9 ዘወ.3:21፣ 22:27፣ ዘዳ.43:1፣ 30:2-5፣ 1ነገ.8:50፣ 2ዜ.9:6:39፣ ኤ.41:16፣ 85:7፣ ኤ.25:5፣ ሕዝ.33:11፣ ሚ.7:18

እጅግ ጥቂት ነበር፤ ስለዚህ ወገኖቻቸው የሆኑት ሌዋውያን ሥራው እስኪያልቅና ሌሎች ካህናት እስኪቀደሱ ድረስ ረዳቸው፤ ሌዋውያኑም ራሳቸውን ለመቀደስ ከካህናቱ ይልቅ

ጠንቃቆች ነበሩና።³⁵ ከሚቃጠለው መሥዋዕት ጋር የሚቀርበውን የኑበረት መሥዋዕት ተስብና የመጠጡን ቀጥረውን ጨምሮ የሚቃጠለው መሥዋዕት እጅግ ብዙ ነበር። በዚህ ሁኔታም የእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት እንደገና ተደራጀ።³⁶ ሕዝቅያስና ሕዝቡ ነገሩ ሁሉ እንዲህ በተፋጠነ ሁኔታ እንዲከናወን እግዚአብሔር ስለረዳቸው ሐሴት አደረጉ።

ሕዝቅያስ ፋሲካን ማክበሩ

30 ሕዝቅያስ የእስራኤልን አምላክ የእግዚአብሔርን ፋሲካን ለማክበር በአየሩሳሌም ወዳለው ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንዲመጡ፣ ለመላው እስራኤልና ለይሁዳ መልእክት ላከ፤ ለአፍራምና ለምናሲም ደብዳቤ ጻፈ።² ንጉሡም ሹማምንቱና መላው የአየሩሳሌም ዝባኤ የፋሲካንን በዓል በሁለተኛው ወር ለማክበር ተስማሙ።³ በቂ ካህናት ራሳቸውን ስላልቀደሱና ሕዝቡም ገና በአየሩሳሌም ስላልተሰበሰቡ፣ በዓሉን በወቅቱ ለማክበር አልቻሉም ነበር።⁴ ንጉሡና መላው ጉባኤም ዕቅዱ ትክክል ሆኖ አገኙት።⁵ ስለዚህ የእስራኤልን አምላክ የእግዚአብሔርን ፋሲካን ለማክበር ሕዝቡ እንዲመጡ፣ ከበርሳቤህ እስከ ዳን ድረስ ዐዋጅ እንዲነገር ወሰኑ፤ በተጻፈው መሠረት በዓሉ ብዛት ባለው ሕዝብ ተከብሮ አያውቅም ነበርና።

⁶ መልእክተኞቹም በንጉሡ ትእዛዝ፣ የንጉሡንና የሹማምንቱን ደብዳቤ ይዘው ወደ እስራኤልና ወደ ይሁዳ ሁሉ ሄዱ፤ ደብዳቤውም እንዲህ የሚል ነበር፡፡

“የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፤ እርሱ ወደ ተረፋችሁት፣ ከአሦር ነገሥታትም እጅ ወዳመለጣችሁት ወደ እናንተ እንዲመለስ፣ እናንተም የአብርሃም፣ የይስሐቅና የእስራኤል አምላክ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር ተመለሱ።⁷ እንደምታዩት ሁሉ መሣለቂያ እንስኪያደርጋቸው ድረስ፣ ለአባቶቻቸው አምላክ ለእግዚአብሔር እንዳልታመኑ እንደ አባቶቻችሁና እንደ ወንድሞቻችሁ አትሁኑ። ጳጳሩ አባቶቻችሁም አንዙ ደንጻኖች አትሁኑ፤ ለእግዚአብሔር ተገዙ፤ እርሱ ለዘላለም ወደ ቀደሰውም መቅደስ ኑ። አስፈሪ ቀጣው ከእናንተ እንዲመለስም፣ እግዚአብሔር ከምላካችሁ አገልግሎት። ጳጳሩን ወደ እግዚአብሔር ብትመለሱ አምላካችሁ እግዚአብሔር ቸርና

*35 በትውፊት የሰላም መሥዋዕት ይባላል።

ርጉጥ ስለሆነ ወንድሞቻችሁና ልጆቻችሁን በማረካቸው ዘንድ ምሕረትን ያቸፍሉ፤ ወደ ዘህች ምድር ይመለሱ። እናንተ ወደእርሱ ብትመለሱ፤ እርሱም ፊቱን ከእናንተ አይ መልስም።

¹⁰መልእክተኞቹም በኢፍሬምና በምናሴ ምድር ካንዱ ከተማ ወደ ሌላው ከተማ በመዘዋወር እስከ ዛብሎን ድረስ ሄዱ፤ ሕዝቡ ግን አንዳሽ ሻቸው፤ ተሳለቀባቸውም።

¹¹ሆኖም ከአሴር፣ ከምናሴና ከዛብሎን ጥቂት ሰዎች ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። ¹²እንዲሁም ንጉሠና ሹማምንቱ በእግዚአብሔር ቃል መሠረት ያዘዙትን እንዲፈጽሙ አንድ ልብ ይሰጣቸው ዘንድ የእግዚአብሔር እጅ በይሁዳ ላይ ነበር።

¹³በሁለተኛው ወር የቂጣን በዓል ለማክበር እጅግ ብዙ ሕዝብ በኢየሩሳሌም ተሰበሰበ።

¹⁴በኢየሩሳሌም የነበሩትን መሠዊያዎች ነቃ ቅለው፣ የዕጣን መሠዊያዎችንም ከስፍራው አንሥተው ወደ ቄድሮን ሸለቆ ጣሉ።

¹⁵በሁለተኛው ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን የፋሲካውን በግ ዐረዱ። ካህናቱና ሌዋውያኑ አፍረው ስለ ነበር ራሳቸውን ቀደሱ፤ የሚ ቃጠል መሥዋዕትንም ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አመጡ። ¹⁶ከዚያም በእግዚአብሔር ሰው በመሰሉ ሕግ እንደ ታዘዘው መደበኛ ቦታቸውን ያዙ። ካህናቱም ከሌዋውያኑ እጅ የተቀበሉትን ደም ረጨ። ¹⁷ከገባኤው መካከል አብዛኛዎቹ ራሳቸውን ያልቀደሱ ስለ ነበሩ፣ ሌዋውያኑ በሥርዐቱ መሠረት ራሳቸውን ላላገደትና ጠባቂዎቻቸውን ለእግዚአብሔር መቀደስ ላልቻሉት ሁሉ የፋሲካውን በጎች ማረድ ጸገረባቸው። ¹⁸ምንም እንኳን ከኤፍሬም፣ ከምናሴ፣ ከይሳኮርና ከዛብሎን ከመጡት አብዛኛዎቹ ራሳቸውን ያላገዱ ቢሆንም ከተጻፈው ትእዛዝ ውጭ ፋሲካውን በሉ። ሕዝቅያስ ግን እንዲህ ሲል ጸለየ፡ “ቸሩ እግዚአብሔር ሆይ፤ ይቅር በላቸው፤ ¹⁹ምንም እንኳን በመቅደሱ ሥርዐት መሠረት የጹ ሆነው ባይገኙም የአባቶቻቸው ክምላክ የሆነውን እግዚአብሔር አምላካቸውን ለመ ፈለግ ልባቸውን የሚያዘጋጁትን ሁሉ ይቅር በላቸው።” ²⁰እግዚአብሔርም ሕዝቅያስን ሰማው፤

ሕዝቡንም ፈወሰ።

²¹ሌዋውያኑና ካህናቱ በእግዚአብሔር የዜማ ዕቃ ታጅበው፣ በየዕለቱ ለእግዚአብሔር እየዘ መኖሩ፣ በኢየሩሳሌም የነበሩት እስራኤላውያን የቂጣን በዓል በታላቅ ደስታ ለሰባት ቀን አከበሩ።

²²ሕዝቅያስም በእግዚአብሔር አገልግሎት አስተዋዩች የነበሩትን ሌዋውያን ሁሉ በን ምሥራ አበረታታ። ሰባቱንም ቀን የተወሰነላቸውን ድርሻ እየበለጸ የነበሩት መሥዋዕቱንም፣

30፡10 2ዜና36፡16
30፡11 ቍ25፡
2ዜና6፡37
30፡12 ኤር32፡
39፡ሕዝ11፡19
30፡13 ዙፕ28፡16
30፡14 2ሞ15፡ 23፡
2ዜና28፡24
30፡15 2ዜና29፡34
30፡16 2ዜና 35፡10
30፡17 2ዜና35፡
11፡ ዕዝ6፡20
30፡18 ዙ012፡43-
49፡ዙፕ9፡6-10
30፡20 2ዜና6፡20፡
7፡14፡ሚል4፡2፡
ዖ፡5፡16
30፡21 ዙ012፡15፡
17፡13፡6
30፡23 2ዜና7፡9

30፡24 1፡ገ፡5፡5፡
2ዜና35፡7፡
ዕዝ6፡17፡8፡35
30፡25 ቍ11
30፡26 2ዜና7፡8
30፡27 ዙ039፡43
31፡1 2፡ገ፡18፡4፡
2ዜና32፡12፡
ኤላ36፡7
31፡2 1ዜና15፡2፡
23፡28-32፡24፡1፡
2ዜና29፡9፡መዝ7፡17፡
9፡2፡47፡6፡7፡1፡22
31፡3 ዙፕ28፡1-
29፡40፡1ዜና29፡3፡2ዙ
፡ና35፡7፡ሕዝ45፡17
31፡4 ዙፕ18፡8፡
ዙ818፡8፡ዕዝ13፡10
31፡5 ዙፕ18፡12፡
24፡ዙ812፡17፡ዕዝ13፡
12፡ሕዝ44፡30
31፡6 ዙሌ27፡30፡

እያቀረቡ የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

²³ጉባዔውም ሁሉ በተከታታይ ሰባት ቀን በዓሉን እንደገና ለማክበር ተስማሙ፤ ስለዚህ በዓሉን ለሰባት ተጨማሪ ቀን በታላቅ ደስታ አከበሩ። ²⁴የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ አንድ ሺህ ወይፈን፣ ሰባት ሺህ በግና ፍየል ለጉ ባኤው ሰጠ፤ ሹማምንቱም እንደዚሁ አንድ ሺህ ወይፈን፣ ዐሥር ሺህ በግና ፍየል ሰጡ። እጅግ ብዙ ካህናትም ራሳቸውን ቀደሱ። ²⁵መላው የይሁዳ ገብአ፣ ካህናቱና ሌዋውያኑ፣ ከእስራኤል የተሰበሰበው ጉባኤ ሁሉ፣ እን ዲሁም ከእስራኤል የመጡ መጻተኞችና በይሁዳ የሚኖሩ መጻተኞች ደስ አላቸው። ²⁶ከእስራኤል ንጉሥ ከዳዊት ልጅ ከሰሎሞን ጊዜ አንሥቶ በኢየሩሳሌም እንዲህ ያለ በዓል ተደርጎ ስለማያውቅ፣ በኢየሩሳሌም ታላቅ ደስታ ሆነ። ²⁷ከዚያም ካህናቱና ሌዋውያኑ ተነሥተው ሕዝቡን ባረኩ፤ እግዚአብሔርም ሰማቸው፤ ጸሎታቸውም ወደ ሰማይ ወደ ቅዱሱ ማደራያው ደረሰ።

31 ይህ ሁሉ ከተፈጸመ በኋላ፣ በዚያ የነበሩት እስራኤላውያን ወደ ይሁዳ ከተሞች ወጥተው፣ የማምለኪያ ድንጋዮችን ሰባበሩ፤ የአሼራ ምስል ዐምዶች ቈረጠ፤ እንዲሁም በመላው ይሁዳና በደንጋዮች፣ በኤፍ ሬምና በምናሴ የነበሩትን የኩረብታ መስገ ጃዎችና መሠዊያዎች አጠፉ፤ እስራኤላውያን እነዚህን ሁሉ ካጠፉ በኋላ ወደየከተሞቻቸው ወደ የርስታቸው ተመለሱ።

ለካህናት የተደረገ ስጦታ

31፡20-21 ተጓ ምብ —1ዜና18፡5-7

²ሕዝቅያስ ካህናቱና ሌዋውያኑ የሚቃጠል መሥዋዕትና የሳብረት መሥዋዕት፣ እንዲ ያቀርቡ፣ እንዲያገለግሉና እንዲያመላኩ እንዲሁም በእግዚአብሔር ማደሪያ ደጆች ውዳሴውን እንዲዘምሩ፣ ካህናትንም ሆኑ ሌዋውያንን እያንዳንዳቸውን እንደየተግባራቸው በየክፍሉ መደባቸው። ³በእግዚአብሔር ሕግ እንደተጻፈው ንጉሠ ጠዋትና ማታ እንደዚሁም በየሰንበቱ፣ በየወሩ መባቻውና በተወሰኑ በዓላት፣ የሚ ቃጠለውን መሥዋዕት ከራሱ ንብረት ሰጠ። ⁴ካህናቱና ሌዋውያኑም መላ ጊዜያቸውን ለእግዚ አብሔር ሕግ አገልግሎት ማዋል ይችሉ ዘንድ፣ በኢየሩሳሌም የሚኖረው ሕዝብ ተገቢውን ድርሻ እንዲሰጣቸው አዘዘ። ⁵ትእዛዙ እንደ ወጣ እስራኤላውያን ወዲያውኑ የእህሉንና የአዲሱን ወይን ጠጅ፣ የዘይቱንና የማሩን እንዲ ሁም የዕርሻውን ፍሬ ሁሉ በከተራት በልሥሥ፣

²21 ወይም ሌዋውያንና ካህናት በእግዚአብሔር የዜማ ዕቃ ታጅበው በየዕለቱ እግዚአብሔርን ያመሰገኑ ዘር
* 22 በትውፊት፣ የበላም መሥዋዕት ይባላል።
* 2 በትውፊት፣ የበላም መሥዋዕት ይባላል።

ሰጠ፤ ካላቸው ከማንኛውም ነገር ሁሉ ላይ እጅግ ብዙ የሆነ ዐሥራት አውጥተው አመጡ። ሰባይሁዳ ከተሞች ይኖሩ የነበሩት የእስራኤልና የይሁዳ ሰዎችም ከከብቶቻቸው፤ ከቦጋና ከፍየል መንገዳቸውና ለአምላካቸው ለእግዚአብሔር ከለዩአቸው የተቀደሱ ነገሮች ዐሥራት አውጥተው አመጡ፤ ከመሩትም። ገይህንም በሦስተኛው ወር ጀምረው፤ በሰባተኛው ወር አጠናቀቁ።⁸ ሕዝቅያስና ሹማምንቲም መጥተው ክምሩን ባዩ ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰግኑ፤ ሕዝቡን እስራኤልንም ባረኩ።

⁹ሕዝቅያስም ካህናቱንና ሌዋውያኑን ስለ ክምሩ ጠየቃቸው፤¹⁰ ገሰዶቅ ቤተሰብ የሆነው ሊቀ ካህናቱ ዓዛርያስም፤ “ሕዝቡ ስጦታውን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ማምጣት ከጀመረሰት ጊዜ አንሥቶ በቂ ምግብ አግኝተናል፤ ብዙም ተርፎናል፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን ስለባረከም ይህን ያህል ብዛት ያለው ሊተርፍ ችሎአል” አለ።

¹¹ሕዝቅያስም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ጎተራ እንዲያዘጋጅ አዘዛቸው፤ እነርሱም አዘጋጁ።¹² ከዚያም ስጦታውን፤ ዐሥራቱንና የተቀደሱ ስጦታዎቹን በታማኝነት አምጥተው አስገቡ። ሊዋዊው ኮናንያ የእነዚህ ዕቃዎች ጎሳፊ ሲሆን ወንድሙ ስሜኢ ደግሞ በማዕረግ ሁለተኛ ነበር።¹³ ይሁዲል፤ ዓዛርያ፤ ናሖት፤ አሥራ፤ ይሬሞት፤ የዛባት፤ ኤሊኤል፤ ስማኪያ፤ መሐትና በናያስ በንጉሡ ሕዝቅያስና በእግዚአብሔር ቤተ ጎሳፊ በዓዛርያስ ተሹመው በኮናንያና በወንድሙ በስሜኢ ሥር ሆነው ተቈጣጣሪዎች ነበሩ።

¹⁴የምሥራቁ በር ጠባቂ የሆነው የሊዋዊው የይምና ልጅ፤ ቆሬ ደግሞ በበጎ ፈቃድ፤ ለእግዚአብሔር በቀረበው ስጦታ ላይ የእግዚአብሔርን መባና የተቀደሱትንም ነገሮች ለማከፋፈል፤ ጎሳፊ ነበረ።¹⁵ ዲድን፤ ማንያ ማን፤ ኢያሱ፤ ሹማያ፤ አማርያና ሲኪንያ (የክፍቱ ከተሞች ተገኝተው፤ ለካህናት ወገኖቻቸው ለታላላቆቹም ሆነ ለታናናሾቹ፤ እንደየምድባቸው፤ በማከፋፈል ረገድ በታማኝነት ረዱት።

¹⁶በተጨማሪም፤ ስማቸው በትውልድ መዝገቡ ውስጥ የነበረና የየዕለቱ ልዩ ልዩ ተግባራቸውን እንደየጎሳፊነታቸው መጠንና እንደ የምድብ ሥራቸው ለማከናወን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ማምጣት ለማችሉት፤ ዕድሜአቸው ሦስት ዓመትና ከዚያም በላይ ለሆናቸው ወንዶች ልጆች እንደዚሁ አከፋፈሉ።¹⁷ በትውልድ መዝገብ በየቤተ ሰባቸው ተቈጥረው ለገቡት ካህናት፤ ዕድሜአቸው ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ ለሆናቸው ለዋውያን እንደየጎሳፊነታቸው መጠንና እንደየምድብ ሥራቸው አከፋፈላቸው።¹⁸ በዚህ የትውልድ

ፍት3:7፣1013:10-12
31፣7 ዘ023:16
31፣8 መዝ144:13-15
31፣10 ዘ036:5፣24
መ8:17፣ሕዝ44:30፣⁹ሃ2A3:10-12
31፣12 2ዜ435:9
31፣13 2ዜ435:9

መዝገብ ላይ የተዘረዘሩትን መላውን የማጎበረሰቡን ሕፃናት፤ ማህበራትን፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆች ጨመሯቸው፤ ራሳቸውን በመቀደስ ታማኝነት ነበሩና።

¹⁹በከተሞቻቸው ዙሪያ ባሉት የዕርሻ ቦታዎች፤ ወይም በሌሎች ከተሞች ሁሉ ለሚኖሩት ለካህናቱ ለአሮን ዘሮች፤ በመካከላቸው ላሉት ወንዶችና በሌዋውያን የትውልድ መዝገብ ለተመዘገቡት ሁሉ እንዲያከፋፍሉ በየሰማቸው የተጻፉ ሰዎች ነበሩ።

²⁰ሕዝቅያስ በአምላኩ በእግዚአብሔር ፊት መልካም፤ ቅጽ ታማኝ ሆኖ በመገኘት በመላው ይህን የፈጸመው ተግባር ይህ ነው።

²¹እግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በማገልገልም ሆነ፤ ለእግዚአብሔር ሕግና ትእዛዝ በመገዛት አንጻር ያደረገውን ሁሉ በፍጹም ልቡ ክምላክን በመፈለግ አከናወነ፤ ተሳካሊትም።

ሰናክሬም በኢየሩሳሌም ላይ ዛተ

32፡9-19፡4፣ ምብ —2ዜ518፡17-35፣ኢ436፡2-20
32፡20-21፡4፣ ምብ —2ዜ519፡35፣ኢ437፡36-38

32 ሕዝቅያስ እንዲህ ባለ ታማኝነት ነገሮችን ሁሉ ካከናወነ በኋላ፤ የአሦር ንጉሥ ሰናክሬም መጥቶ ይሁዳን ወረረ። ድል አድርጎ የራሱ ሊደርጋቸው በማሰብም የተመሸጉትን ከተሞች ከበበ።

²ሕዝቅያስም ሰናክሬም መምጣቱንና አዩሩ ሳለምም ለመውጋት ማሰቡን ባወቀ ጊዜ፤ ቅዱስ ማዩቱ ውጭ ያሉት የውሃ ምንጮች እንዲዙ ዘቱ ከሹማምንቲና ከወር አለቆቹ ጋር ተማክረ፤ እነርሱም ረዱት።⁴ ብዙ ሰዎችም ተሰብስበው “የአሦር ነገሥታት” መጥተው ስለምን ብዙ ውሃ ያገኛሉ?” በማለት ምንጮቹን ሁሉና በምድር ውስጥ ለውስጥ ይተላለፍ የነበረውን ውሃ ዘጉ።⁵ ከዚህ በኋላም ንጉሡ ጠንክሮ በመሥራት፤ ከትጥሩ የፈራረሱትን ሁሉ ጠገኖ፤ በላዩም ማማ ሠራበት፤ በውጭ በኩልም ሌላ ቅጥር በመገገባት የዳዊትን ከተማ ድጋፍ እርከን አጠናክረ፤ እንደዚሁም ብዙ የወር መሣሪያዎችንና ጋሻዎችን ሠራ።

⁶የወር መኮንኖችንም በሕዝቡ ላይ ሾሞ በከተማዬቱ በር አደባባይ ላይ በፊቱ ከሰበሰበ በኋላ እንዲህ ሲል አበረታታቸው፤⁷ “በርቱ፤ ጠንክሩ፤ ከእኛ ጋር ያለው ከእርሱ ጋር ካለው ስለማበልጥ፤ የአሦርን ንጉሥና አብሮት ያለውን ብዙ ሰራዊት አትፍሩ፤ አትደንገጡም።⁸ ከእነርሱ ጋር ያለው የሥጋ ክንድ ሲሆን፤ ከእኛ ጋር ያለው ግን የሚረዳንና ጠላታችንን የሚዋጋልን አምላካችን እግዚአብሔር ነው።” ሕዝቡም የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ በተናገረው ቃል ተበረታታ።

⁹ከዚህ በኋላ ሰናክሬም ከሰራዊቱ ሁሉ

⁴ ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል የሰባን ሊቃናትና የሰርዕት ትርጉም ግን፤ ገጹም ይላል።

31፣15 ኢሰ21፡9-19፣2ዜ429፡12
31፣16 1ዜ423፡3
31፣19 ዘጥ35፡2-5
31፣20 2ነገ20፡3
31፣21 ዘዳ29፡9
32፣1 ኢ436፡1፣37፡9፣17፡37
32፡2 ኢ422፡7፣ኤር1፡15
32፡4 2ነገ18፡17፣ኢ422፡9፣11፣ናሆ3፡14
32፡5 1ዜ511፡8፣ኢ422፡8፡10
32፡7 ዘጥ14፡9፣ዘዳ31፡6፣2ነገ7፡16፣2ዘ4፡20፡15
32፡8 ዘዳ3፡22፡1
ሳሙ17፡45፣1ዜ45፡2
2፣ኢ440፡9፣መዝ20፡7፣ኢ428፡6፣52፡10
ኤር17፡5፣32፡21
32፡9 ኢሰ10፡3፣ 31

ጋር ለኪሶን ከቦ ሳለ፣ የሚከተለውን መልእክት በጦር መኮንኖቹ አማካይነት፣ ለሕዝቅያስና ከእርሱ ጋር በኢየሩሳሌም ለነበሩት ለይሁዳ ሕዝብ ላከ።

¹⁰የአሃር ንጉሥ ሰናክሬም የሚለው ይህ ነው፤ በተከበበችው በኢየሩሳሌም እስከዚህ የቁያችሁት በማን ተማምናችሁ ነው? ¹¹ሕዝቅያስ፣ 'አምላካችን እጢአቤሔር ከአሃር ንጉሥ እጅ ያደኘል' ማለቱስ በራብ፣ በጥማት እንድትሞቱ ሊያስታችሁ አይደለምን? ¹²ዳህዳህ ለኢየሩሳሌም፣ 'በአንድ መሠዊያ ፊት ሰገዱ፤ በላይም መሥዋዕት አቃጥሉ' በማለት የራሱን አምላክ የኮረብታ መስጠጃ ስፍራዎችንና መሠዊያዎችን ያሰወገደስ ሕዝቅያስ አይደለምን?

¹³እኔና አባቶቼ በሌሎች አገሮች ሕዝቦች ሁሉ ላይ ያደረገውን አታውቁም? ታዲያ የእነዚያ መንግሥታት አማልክት ምድራቸውን ከእጄ ለማዳን ችለዋልን? ¹⁴አባቶቼ ከጠፏቸው ከእነዚህ የመንግሥታት አማልክት ሁሉ፣ ሕዝቡን ከእጄ ሊያድን የቻለ ከእነዚህ አምላክ የትኛው ነው? ታዲያ አምላካችሁ እንዴት ከእጄ ሊያድናችሁ ይችላል? ¹⁵አሁንም ሕዝቅያስ በዚህ ዐይነት አይታልላችሁ፤ አያስታችሁም። የየትኛውም አገር ሕዝብ ወይም መንግሥት አምላክ ሕዝቡን ከእጄ ወይም ከአባቶቼ እጅ መታደግ የቻለ ስለሌለ አትመኑት። የእናንተ አምላክም ከእጄ ያደናችሁ ዘንድ ምንኛ ያንስ!

¹⁶የሰናክሬም ሹማምንትም በእግዚአብሔር አምላክና በባሪያው በሕዝቅያስ ላይ ከዚህ የከፋ ብዙ ነገር ተናገሩ። ¹⁷ንጉሡም እንደዚሁ የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን በመሳደብ፣ 'የሌሎቹ አገሮች ሕዝቦች አማልክት፣ ከእጄ እንዳልታደጉ ሁሉ፣ የሕዝቅያስም አምላክ ሕዝቡን ከእጄ ሊታደግ አይችልም' ሲል በእርሱ ላይ ደብዳቤ ጻፈ። ¹⁸ከዚያም በማስደንገጥና በማስፈራራት ከተማዬቱን ለመያዝ ሲሉ በቅጥሩ ላይ ወደተቀመጠው ወደ ኢየሩሳሌም ሕዝብ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በዕብራይስጥ ቋንቋ ጮኹ። ¹⁹የሰው እጅ በሠራቸው በሌሎች የምድር አሕዛብ አማልክት ላይ እንደ ተናገሩት ሁሉ፣ በኢየሩሳሌም አምላክ ላይም ተናገሩ።

²⁰ንጉሥ ሕዝቅያስና የአሞጽ ልጅ ነቢዩ አሳይያስም ስለዚህ ጉዳይ በጸሎት ወደ ሰማይ ጮኹ። ²¹እግዚአብሔርም መልአክ ልኮ በአሃር ንጉሥ ሰፊር ተዋጊዎችን፣ መሪዎችንና የጦር መኮንኖችን እንዲያጠፋቸው አደረገ። ስለዚህ ንጉሡ በወርደት ወደ ዝ አገሩ ተመለሰ። ወደ አምላኩ ቤተ ጣዖት እንደገባም፣ የዝ ወንዶች

32፡10 ሕዝቅያስ 29፡16
32፡11 ኢ.ሳ.37፡10
32፡12 2ዜና31፡1
32፡13 ቀ.4፡15
2፡15 ዘዐ5፡2፡አ. ሳ37፡10፣8፡3፡15
32፡17 2ኃ፡19፡12፣ መዝ፡74፡22፣ ኢ.ሳ.37፡4፡14፡17
32፡19 መዝ፡1፡54-8፡3፡ሳ.2፡8፡17፡8፣ 37፡19፡ኤር1፡16

32፡20 ኢ.ሳ.1፡15፣ 37፡15
32፡21 ዘና19፡13፣ 2ኃ፡19፡7፣ኢ.ሳ.37፡7፣ 38፡ኤር41፡2
32፡23 1ሳሙ-10፡27፣2ዜና9፡24፣ መዝ፡68፡18፣29፡17፡6-11፣ኢ.ሳ.16፡1፣ 18፡7፣ 45፡14፣ ሰፍ3፡10፣ዘክ14፡16-17
32፡24 ቀ.5፡31
32፡25 2ኃ፡14፡10፣ 2ዜና19፡2
32፡26 2ዜና34፡27፣28፡ኢ.ሳ.39፡8፣ ኤር26፡18-19
32፡27 ዜና 29፡12፣2ዜና9፡24
32፡29 ኢ.ሳ.39፡2
32፡30 2ሳሙ-5፡8፣ 1ኃ፡1፡33፣2ኃ፡18፡17
32፡31 ቀ.24፡ዘ፡6፣ 22፡1ዘ፡88፣16፡አ.ሳ. 13፡1፣ 38፡7፡39፡1

ልጆቹ በሰይፍ ገደሉት። ²²እግዚአብሔርም ሕዝቅያስንና የኢየሩሳሌምን ሕዝብ ከአሃር ንጉሥ ከሰናክሬምና ከሌሎችም እጅ ሁሉ አዳናቸው፤ በዙሪያቸው ካሉትም ሁሉ ጠበቃቸው። ²³ብዙዎችም ለእግዚአብሔር መግ ይዘው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ፤ ለይሁዳ ንጉሥ ለሕዝቅያስም ውድ የሆኑ ገዳ በረከቶች አመጡለት፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮም

በአሕዛብ ሁሉ ፊት ከፍ ከፍ አለ። የሕዝቅያስ ዕብሪት፣ ያከናወናቸው ተግባሮችና ሞቱ

32፡24-33 ተፃ ምብ —2ዜና20፡1-21፣ኢ.ሳ.37፡21-38፣38፡1-8

²⁴በዚያ ጊዜ ሕዝቅያስ ታሞ ለሞት ተቃርቦ ነበር፤ ወደ እግዚአብሔርም ጸለየ፤ እርሱም መለሰለት፤ ምልክትም ሰጠው። ²⁵የሕዝቅያስ ልብ ግን ታብየ እንጂ ስለ ተደረገለት በነ ነገር ተገቢ ምላሽ አልሰጠም፤ በዚህ ምክንያት የእግዚአብሔር ቁጥጣራ በእርሱ፣ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ላይ ወረደ። ²⁶ይሁን እንጂ ሕዝቅያስና የኢየሩሳሌም ሕዝብ ስለ ልባቸው ትዕቢት ረሳቸውን አዋረዱ፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ቁጥጣራ በዘመኑ መንግሥቱ አልመጣባቸውም።

²⁷ሕዝቅያስ እጅግ ብዙ ሰብትና ክብር ነበረው፤ ከዚህ የተነሳም ለብሩ፣ ለወርቁ፣ ለከበሩት ዕንቁዎቹ፣ ለቅመማ ቅመሞቹ፣ ለጋሻዎቹና ለተላያዩ ውድ ዕቃዎቹ ሁሉ ምጃ ቤቶችን ሠራ። ²⁸እንደዚህም ለእህሉ፣ ለወይን ጠጃና ለዘይቱ ማስገጥጥ የሚሆኑ ምጃ ቤቶች ለተላያዩ እንስሳት በረት ለሰገና ለፍጻል መንጋም በረት ሠራ። ²⁹እጢአቤሔር ታላቅ ብልጽግና ስለ ሰጠው፣ ብዙ የበግና የፍቃድ፣ የእንስሳትም መንጋ ሰበሰበ፤ መንደሮችንም ሠራ።

³⁰የላይኛውን የግዮንን ምንጭ መውጫ ገደቡ፣ ውግውን በቦይ ቆሎቶል ወደ ምዕራብ የዳዌት ከተማ እንዲወርድ ያደረገም ይኸው

ሕዝቅያስ ነበር፤ ሥራውም ሁሉ ተከናወነለት። ³¹ነገር ግን በምድራቱ ላይ ስለ ተፈጸመው ታምራዊ ምልክት እንዲጠይቁት፣ የባቢሎን ገዢዎች መልእክተኞችን በላኩ ጊዜ፣ እጢአቤሔር ሊፈትነውና በልቡ ያለውን ሁሉ ሊያውቅ ስለፈለገ ተወው።

³²በሕዝቅያስ ዘመኑ መንግሥት የተከናወነው ሌላው ሥራና ቸርነቱ በአሞጽ ልጅ በነቢዩ በአሳይያስ ራእይ፣ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል። ³³ሕዝቅያስም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀላፋ፣ የዳዌት ዘሮች መካከ መቃብር በሆነው ኩረብታም ተቀበረ። በሞተም ጊዜ ይሁዳ ሁሉና የኢየሩሳሌም ሕዝብ በሙሉ አከበሩት። ልጁ ምናሴም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

²² ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል የሰብኛ ሊቃናት የሹልጊት ቅጂ ግን አሳረፋቸው ይላል።

የይሁዳ ንጉሥ ምናሴ
33፥1-10 ተጓ ምብ —2ዜና21፥1-10
33፥18-20 ተጓ ምብ 2ዜና21፥17-18

33 ምናሴ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም አምሳ አምስት ዓመት ገዛ። ጳጳሪው አብሔር ከእስራኤላውያን ፊት አሳዶ ያስ ወጣቸውን ሕዝቦች አስጸያፊ ልማድ በመከተ ልም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ። ጳጳሪው ሕዝቡን ያጠፋቸውን የኩራብታ መስገጃ ስፍራዎች መልሶ ሠራ፤ ለበአሊም መሠዊያዎችን አቆመ፤ የአሽራንም ዐምዶች ሠራ፤ ለሰማይ ከዋክብት ሰራዊትም ሰገደ፤ አመለካቸውም። ፋንጊክሊክር፤ “ስሜ ለዘላለም በኢየሩሳሌም ይኖራል” ባለበት በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሠዊያዎችን ሠራ። ስህሉም የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባዮች ላይ፤ ለሁሉም የሰማይ ከዋክብት ሰራዊት መሠዊያዎችን ሠራ። የህዳም ልጅ ሸለቆ ወንዶች ልጆቹን በእሳት ሠዋ፤ አስማት፤ መተትና ጥንቁቅ አደረጉ። መታን ጠሪዎችንና መናናት ሳቢዎችን ጠየቀ። ለቀጣ ያሥጥው ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገር አደረገ።

ገደቧውን የተጠረበ ምስል ወስዶም በእግዚ አብሔር ቤተ መቅደስ አኖረ፤ ስለዚህም ቤተ መቅደስ እግዚአብሔር ለዳዊትና ለልጁ ለሰሎሞን እንዲህ ብሎ ነበር፤ “በዚህ ቤተ መቅደስና ከእስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘላለም አኖራለሁ። ስሙሴ አማካይነት ያዘዘቸውን ሕግጋቱን፤ ደንቦቹንና ሥርዓቶቹን ሁሉ በጥንቃቄ ይፈጽሙ እንጂ፤ ለቀድሞ አባቶቻችሁ ከሰጠኋቸው ምድር የእስራኤላውያን እግር ከእንግዲህ ለቆ እንዲወጣ አላደርግም።” ምናሴ ግን እግዚአብሔር በእስራኤላውያን ፊት ካጠፋቸው አሕዛብ የባሰ ክፉ ድርጊት ይፈጽሙ ዘንድ፤ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን ሕዝብ አሳተ።

እግዚአብሔር ለምናሴና ለሕዝቡ ተናገረ፤ እነርሱ ግን መስማት አልፈለጉም። ስለዚህ እግዚአብሔር የአሦርን ንጉሥ ሰራዊት አዛዦች አመጣባቸው፤ እነርሱም በምናሴ አፍንጫ መንጠቆ አገቡበት፤ በናስ ሰንሰለት አስረውም ወደ ባቢሎን ወሰዱት። በዘመናዊው ጊዜ የአምሳኩን የእግዚአብሔርን በጎነት ፈለገ፤ በአ ባዮቹም ክፍላኝ ፊት ርሰን እጅግ አዋረደ። ወደ እርሱም በጸለየ ጊዜ፤ በጭንቀት ልመናው ራርቶለት እግዚ አብሔር ጸሎቱን ሰማው።

ስለዚህ ወደ ኢየሩሳሌም፤ ወደ መንግሥቱም መለሰው፤ ምናሴም እግዚአብሔር ክፍላኝ መሆኑን ጠቀሰ።

እነዚህ በኋላ በሸለቆው ውስጥ ከሚገኘው ከግዮን ምንጭ ምዕራብ አንጎላቶ እስከ ዓሣ

33፥1 1ዜና3፥13
33፥2 ዘጸ18፥9፤ ኢር15፥4
33፥3 ዘጸ16፥21-22፤17፥3፤2ዜና24፥18
33፥4 2ዜና7፥16
33፥5 2ዜና4፥9
33፥6 ዘወ22፥18፤ ዘሌ18፥21፤19፥31፤ ዘጸ18፥10፤ 1ጳጳ፡28፥13
33፥7 2ዜና7፥16
33፥8 2ሳጦ፥7፤10
33፥9 ኤር15፥4፤ ሕዝ5፥7

33፥11 ዘጸ28፥36፤ 2ኃገ19፥28፤መዝ149፥8፤ኢሳ37፥29፤ሕዝ29፥4፤38፥4፤አሞ4፥2
33፥12 2ዜና6፥37
33፥14 1ኃገ1፥33፤ 2ዜና27፥3፤ህግ3፥3፤26፤12፤39፥4፤1፤10
33፥15 2ኃገ23፥12
33፥16 ዘሌ7፥11-18
33፥19 2ኃገ21፥2፤ 1፤17፤2ዜና6፥37
33፥20 2ኃገ21፥18፤ 2ዜና21፥20
33፥21 1ዜና3፥14
33፥23 ዘወ10፥3፤ 2ዜና7፥14፤መዝ18፥27፤147፥6፤ህግ43፥34
33፥25 2ዜና22፥1
34፥1 1ዜና3፥14፤ ሰፎ1፥1

በር መግቢያ ድረስ ያለውን የዳዊትን ከተማ የውጭውን ቅጥር፤ የየፊልን ኩራብታ እንዲከብ በማድረግ፤ ይበልጥ ከፍ አድርጎ እንደ ገና ሠራው። በተመሸጉትም የይሁዳ ከተሞች ሁሉ የጦር አዛዦችን አኖረ።

እንግዶች አማልክትንና ጣዖታቱን ከእግዚ አብሔር ቤተ መቅደስ አስወገደ፤ በቤተ መቅደሱ ኩራብታና በኢየሩሳሌም የሠራቸውንም መሠዊያዎች ሁሉ አራቀ፤ ከከተማዬቱም ውጭ ጣላቸው። በእግዚአብሔርን መሠዊያ አደሰ፤ በላዩም የኅብረት መሥዋዕትና የምስጋና መሥዋዕት አቀረበ፤ ይሁዳም የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን እንዲያገለግሉ አዘዘ። ሕዝቡ ግን በኩራብታ መስገጃ ስፍራዎች መሠዋቱን ቢቀጥልም፤ የሚሠዋው ግን ለአንዱ አምላክ እግዚአብሔር ብቻ ነበር።

በምናሴ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ለላው ተግባር፤ ወደ ክፍላኝ ያቀረበው ጸሎተኛ ባለራእዮች በእስራኤል አምላክ በእግዚ አብሔር ስም የነገሩት ቃል በእስራኤል ነገሥታት ታሪክ ተጽፎአል። ጸሎተኛ እግዚ አብሔር ራርቶ ልመናውን እንዴት እንደ ተቀበለው፤ ኅጢአቱ ሁሉና ታማኝነቱን ማገድደሉ፤ እንደዚሁም ራሱን ከማዋረዱ በፊት ያሠራቸው የኩራብታ መስገጃ ስፍራዎች፤ ያቆማቸው የአሽራ ምስል ዐምዶችና ጣዖታት ሁሉ በባለ ራእዮች መካከል ብት ተጽፈዋል። ምናሴም እንደ አባቶቹ ሁሉ አንቀሳፋ፤ በቤተ መንግሥቱም ተቀበረ። ልጁም አሞጽ በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ አሞጽ

አሞጽ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ሃያ ሁለት ዓመት ነበር፤ እርሱም በኢየሩሳሌም ተቀምጦ ሁለት ዓመት ገዛ። ጳጳሪው ምናሴ እንዳደረገው ሁሉ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ። አሞጽም ምናሴ የሠራቸውን ጣዖታት ሁሉ አመለከ፤ መሥዋዕትም አቀረበላቸው። አሞጽ በእግዚአብሔር ፊት ርሰን እንዳዋረደ እንደ አባቱ እንደ ምናሴ ራሱን አላዋረደም፤ ነገር ግን በበደል ላይ በደል እየጨመረ ሄደ።

አሞጽ ሹማምንት በእርሱ ላይ አሳረው በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ገደሉት። በእግዚአብሔርን ያገሩ ሕዝብ በንጉሡ አሞጽ ላይ ያሳረቱትን ሁሉ ገደሉ፤ ልጁን ኢዮሲዮስንም በእርሱ ፈንታ አነገሡት።

ኢዮሲዮስ ያደረገው ተሐድሶ

34፥1-2ተጓ ምብ —2ዜና22፥1-2
34፥3-7ተጓ ምብ —2ዜና23፥4-20
34፥8-13ተጓ ምብ —2ዜና22፥3-7

34 ኢዮሲዮስ በነገሠ ጊዜ ዕድሜው ስምንት ዓመት ነበር፤ በኢየሩሳሌም ተቀምጦም ሁሳሳ አንድ ዓመት ገዛ።

ወይም ወንዶች ልጆቹን ገደለ
ግ8 በዜና መዋዕሉ መጽሐፍ ተደጋግሞ እንደተጠቀሰው ይህ ይሁዳ ነው።

2አርሰም በእግዚአብሔር ፊት መልካም የሆነውን ነገር አደረገ፤ ወደ ቀኝም ወደ ግራም ሳይል፤ በአባቱ በዳዊት መንገድ ሄደ።

3በዘመነ መንግሥቱ በሰምንተኛው ዓመት ገና ወጣት ሳለ፤ የአባቱን የዳዊትን አምላክ መፈለግ ጀመረ፤ በዐሥራ ሁለተኛውም ዓመት ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን ከኩረብታ መሰጠጃ ስፍራዎች፤ ከአሺራ፤ ምስል ዐምዶች፤ ከተቀረጹ ጣያታትና ቀልጠው ከተሠሩ ምስሎች አነጻ። 4በአርሰም ትእዛዝ የበአሊም መሠዊዎችን አፈራረሰ፤ እርሱም ከበላያቸው የነበሩትን የዕጣን መሠዊዎችን አደቀቀ፤ የአሺራን ምስል ምዶችን፤ ጣያታትን ምስሎችን ሰጥቶ ከፊጫቸው በኋላ ይመላቸው በሰጥቶ ሰዎች መቃብር ላይ በተሩ። 5የካህናቱን ዐጥንት በመሠዊዎቻቸው ላይ አቃጠለ፤ በዚህ ዐይነትም ይሁዳንና ኢየሩሳሌምን አነጻ። 6እስከ ንግድታሌም ባሉ በምናሴ፤ በኤፍሬምና በስ ምዶን ከተሞች እንዲሁም በዙሪያቸው ባሉ የፈራረሱ አካባቢዎች፤ ገመሠዊዎችንና የአሺራ ምስል ዐምዶችን አፈራረሰ፤ ጣያታትን እንደ ዱቄት አደቀቀ፤ በመላው እስራኤል የሚገኙትንም የዕጣን መሠዊዎች አካክተ፤ ከዚያም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።

8ኢዮስያስ በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት፤ ምድሪቱንና ቤተ መቅደሱን ካነጻ በኋላ፤ የኤዘልያስን ልጅ ሳፋንን፤ የከተማ ዪቱን ገዥ መዕሤያንና የጸሐፊውን የኢዮ አካዝን ልጅ ኢዮአክን የአምላኩን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ይጠግኑ ዘንድ ላካቸው።

9እነርሱም ወደ ሊቀ ካህኑ ወደ ኬልቅያስ ሄደው፤ ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የመጣውን ገንዘብ ሰጡት፤ ገንዘቡም በር ጠባቂዎች የነበሩት ሌዋውያን፤ ከምናሴ፤ ከኤፍሬምና ከመላው የእስራኤል ቅሬታዎች እንደዚሁም ከመላው ይሁዳና ከብንያም፤ ከኢየሩሳሌምም ነዋሪዎች የሰበሰቡት ነበር። 10እነርሱም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሥራ እየተቆጣጠሩ እንዲያሠሩ ለተሾሙት ሰዎች ዐደራ ሰጡ፤ እነዚህም ሰዎች ገንዘቡን ቤተ መቅደሱን ለጠጡትና ላደሱት ሰዎች ከፈሉ። 11እንዲሁም የይሁዳ ነገሥታት እንዲፈርሱ ላደረጓቸው

ሕንጻዎች ጥርብ ድንጋዮችን፤ ሠረገላዎችንና ማገጣጠሚያ ዕንጨቶችን እንዲገዙ ለዐናጢ ዎችና ለግንበኞች ገንዘብ ሰጡ።

12ሰዎቹም ሥራውን በታማኝነት አከናወኑ። የበላይ ሆነው አመራር የሚሰጧቸውም ከሞራሪ ጌሣ የሆኑት ሌዋውያን፤ ኢኤትና አብድዩ፤ ከቀዳት ጌሣ ዘርያስና ሚሱላም አሉ። በዚህ ዕቃ የላቀ ችሎታ የሚሰጧቸው ሌዋውያን ሁሉ፤ ዩዮጶሊቦት ሠራተኞች ጎሳፊ በመሆን፤ በሥራው ላይ የተመደቡትን ሠራተኞች ይቆጣጠሩ ነበር።

34፥2 2ዜና29፥2
34፥3 1ዜና16፥11
34፥4 ዘፀ32፥20፤
34፥13፤ዘሌ26፥30፤27
723፥11፤ሚክ1፥5
34፥5 1ነገ13፥2
34፥7 ዘፀ32፥20
34፥9 1ዜና6፥13
34፥11 2ዜና24፥
12፤33፥4-7
34፥12 2ነገ12፥15፤
1ዜና25፥1
34፥13 1ዜና23፥4

34፥15 2ነገ22፥8፤
ዕገ7፥6፤ዕፀ8፥1
34፥19 ዘፀ28፥3-
68፤ኢሳ36፥22፤37፥1
34፥20 2ነገ22፥3
34፥21 ሰቆ2፥4፤
4፥11፤ሕዝ36፥18
34፥22 ዘፀ15፥20፤
ነዕ6፥14
34፥24 ዘፀ28፥15-
68፤2ዜና36፥14-
20፤ምሳ16፥4፤ኢ
ሳ3፥9፤ኢር40፥2፤42፥1
0፤44፥2፤11
34፥25 2ዜና33፥3-
6፤ኢር22፥9

ጥቅቶቹ ለዋውያን ደግሞ ጎሳፊዎች፤ ጸሐፊዎችና በር ጠባቂዎች ነበሩ።

የሙሴ ሕግ መጽሐፍ መገኘት

34፥14-28ተፃ ምሳ — 2ዜና22፥8-20
34፥29-32ተፃ ምሳ — 2ዜና23፥1-3

14ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የገባውን ገንዘብ በሚያወጡበት ጊዜ፤ ካህኑ ኬልቅያስ በሙሴ አማካይነት የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ሕግ መጽሐፍ አገኘ። 15ኬልቅያስም ጸሐፊውን ሳፋንን፤ “የሕግን መጽሐፍ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወስጥ አገኘህ” አለው፤ ከዚያም መጽሐፉን ለሳፋን ሰጠው።

16ሳፋንም መጽሐፉን ወደ ንጉሠ ወስዶ እንዲህ አለው፤ “ሽማግሌንትህ የታዘዙትን ሁሉ በመፈጸም ላይ ናቸው። 17በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የነበረውንም ገንዘብ አውጥተው ለተቆጣጣሪዎቹና ለሠራተኞቹ አስረክቡዎል።”

18ከዚያም ጸሐፊው ሳፋን ንጉሡን፤ “ካህኑ ኬልቅያስ መጽሐፍ ሰጥቶቻል” አለው። ሳፋንም መጽሐፉን ለንጉሡ አነበበለት።

19ንጉሡም የሕግን ቃል በሰማ ጊዜ ልብሱን ቀደደ። 20እርሱም ለኬልቅያስ፤ ለሳፋን ልጅ ለአኪቃም፤ ለሚክያስ ልጅ ለዓብደን፤ ለጸሐፊው ለሳፋንና ለንጉሡ የቅርብ አገልጋይ ለዓሳያ ይህን ትእዛዝ ሰጠ። 21“ሄዳችሁ ስለ እኔ እንደዚሁም በእስራኤልና በይሁዳ ስላሉት ቅሬታዎች በተገኘው መጽሐፍ ውስጥ ስለ ተጻፈው ነገር እግዚአብሔርን ጠይቁ። አባቶቻችን የእግዚአብሔርን ቃል ስላልጠበቁ በላያችን ላይ ታላቅ የእግዚአብሔርን ቀራጣ ፈሰሰአል፤ በዚህ መጽሐፍ በተጻፈው መሠረት አልተመላለሱምና።”

22ኬልቅያስና ንጉሡ ከእርሱ ጋር የላካቸው ሰዎች የአልባሳት ጠባቂ የነበረው የሐስራ ልጅ፤ የቲቁዋ ልጅ የሴሌም ሚስት ወደ ሆነችው ወደ ነቢይቱ ወደ ሕልዳና ሄደው ነገሯት። እርሷም በኢየሩሳሌም ውስጥ በሁለተኛው ክፍለ ከተማ ትኖር ነበር።

23ነቢይቱም እንዲህ አለቻቸው፤ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ወደ እኔ ለላካችሁ ሰው እንዲህ ብላችሁ ንገሩት። 24እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በይሁዳ ንጉሥ ፊት በተነበበው መጽሐፍ በተጻፈው ርግማን ሁሉ መሠረት፤ በዚህ ስፍራና በሕዝቡ ላይ ጥፋትን አመጣለሁ። 25እኔን ትተውኝ ለሌሎች አማልክት ዕጣን ስላጠኑና እጃቸው በሠራው ነገር ሁሉ 26ለቀጣ ስላነሣ ሡኝ፤ ቀራጣዬ በዚህ ስፍራ ይነድዳል፤ አይጠፋም። 27እግዚአብሔርን ለመጠየቅ

22 አንድ የዕብራይስጥ ቅጅ እንዲሁም ቩልጊትና የሱርስት ትርጉሞች በዚህ ሲሰማሙ አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጾች ግን ከእርሱ ጋር የላካቸው የሚላውን አይጨምሩም።
25 ወይም ባደረጉት ነገር ሁሉ

የላካችሁን የይሁዳን ንጉሥ እንዲህ በሉት፤ ስለ ሰማኸው ቃል የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ²⁷በዚህ ስፍራና በሕዝቡ ላይ የተናገረውን በሰማህ ጊዜ፤ ልብህ ስለ ተነካና በእግዚአብሔርም ፊት ራስህን ስለ አዋረድህ፤ እንዲሁም በእኔ ፊት ራስህን ዝቅ ስላደረግህ፤ ልብስህንም በመቅደድ በፊቴ ስለ አለቀሰህ፤ ሰምቼ ሃለሁ ይላል እግዚአብሔር። ²⁸እነሆ፤ ወደ አባቶችህ እስባሰብሃለሁ፤ በሰላምም ትቀበራለህ፤ በዚህ ቦታና በየዋሪዎቹ ላይ የማመጣውን መከራ ሁሉ በዓይኑህ አታይም።” መልሷም ይዘው ወደ ንጉሡ ሄዱ።

²⁹ከዚያም ንጉሡ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን ሽማግሌዎች ሁሉ በአንድ ላይ ሰበሰበ። ³⁰እርሱም ከትንሽ እስከ ትልቅ ካሉት ከይሁዳ ሰዎች፤ ከኢየሩሳሌም ሕዝብ፤ ከኮህናትና ከሌዋውያን ጋር ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወጣ። በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የተገኘውንም የኪዳን መጽሐፍ ቃል ሁሉ ለሕዝቡ አነበበላቸው። ³¹ንጉሡም በዐምዱ አጠየብ ቆሞ፤ እግዚአብሔር ርን ይከተል ዘንድ በፍጹም ልቡና በፍጹም ነፍሱ ትእዛዞቹን፤ ሕግጋቶቹን ሥርዐቱን ለመጠበቅ፤ በዚህ መጽሐፍ ለተጻፈውም የኪዳን ቃል ለመታዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ኪዳን አደሰ።

³²ከዚህ በኋላ በኢየሩሳሌምና በብንደም የሚኖረው ሁሉ በዚህ ነገር ቃል እንዲገባ አደረገ፤ የኢየሩሳሌምን ሕዝብ የአባቶቹ ክምላክ ባዘው የክምላክ ቃል ኪዳን መሠረት ፈጸሙ።

³³ኢዮሲያስም አስጸያፊ ጣዖታትን ሁሉ ከመላው የእስራኤል ግዛት አስወገደ፤ በእስራኤል የነበሩትም ሁሉ አምላካቸውን እግዚአብሔርን እንዲያመልኩ አደረገ፤ እርሱ በሕይወት እያለም የአባቶቻቸውን አምላክ እግዚአብሔርን ከመከተል ወደ ኋላ አላሉም።

ኢዮሲያስ ፋሲካን ማክበሩ

35:1-18-19ተፃ— ምብ 2ዜና 23፥21-23

35 ኢዮሲያስ በኢየሩሳሌም ለእግዚአብሔር ፋሲካን አደረገ፤ በመጀመሪያውም ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን የፋሲካው በግታረደ። ²ከዐናቱን በየአገልግሎታቸው መደብ፤ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አገልግሎትም እንዲተገ አበረታታቸው። ³እስራኤልን ሁሉ ያስተምሩ ለነበሩትና ራሳቸውን ለእግዚአብሔር ለቀደሱት ሌዋውያን እንዲህ አላቸው፤ “የእግዚአብሔርን ታቦት የዳዊት ልጅ ሰሎሞን ባሠራው ቤተ መቅደስ አኑሩ፤ በእናንተ ትከሻ አት ሸከሙት፤ አሁንም አምላካችሁን እግዚአብሔርንና ሕዝቡን እስራኤልን አገልግሉ።” ⁴በእስራኤል ንጉሥ በዳዊትና በልጁ በሰሎሞን

34:27 ዘፀ10፥3፤ 2ዜና6፥37፤32፥26
34:28 2ዜና32፥26፤ 35፥20-35
34:30 2ኀገ23፥2
34:31 ዘዳ13፥4፤ 1ኀገ7፥15፤2ኀገ11፥17፤ 2ዜና23፥16
34:33 ዘዳ18፥9
35፥1 ዘፀ12፥1-30፤ዘኀ28፥16
35፥3 2ዜና17፥7
35:4 ቍ10፤ 1ዜና24፥1፤ዕዘ6፥18
35:6 ዘሌ11፥44
35:7 2ዜና30፥24፤ 31፥3

በተጻፈው መመሪያ መሠረት፤ እንደየቤተሰባችሁ በክፍል በክፍላችሁ ራሳችሁን አዘጋጁ። ⁵“ሌዋውያን ባልሆኑ ወንድሞቻችሁ አንጻር እንደየቤተ ሰቡ ምድብ በተቀደሰው ስፍራ ቀሙ፤ ለእያንዳንዱም የቤተ ሰብ ምድብ ሌዋውያን ይኑሩት።” የከዚያም የፋሲካውን በጎች እረዱ፤ ራሳችሁን ቀድሱ፤ እግዚአብሔር በመላኔ አማ ካይነት ባዘዘውም መሠረት ዕርደቶችን ለወንድሞቻችሁ አዘጋጁ።”

⁷ኢዮሲያስም እዚያ ለነበሩት ሕዝብ ሁሉ ለፋሲካው መሥዋዕት እንዲሆኑ ባጠቃላይ ሠላሳ ሺህ በግና ፍጥል እንዲሁም ሦስት ሺህ ወይፈን ከራሱ ሃብት ሰጠ።

⁸ሽማግሌዎችም ለሕዝቡ፤ ለኮህናቱና ለሌዋውያኑ በገዛ ፈቃዳቸው አዋጥተው ሰጡ። የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አለቆች የሆኑት ኬልቅያስ፤ ዘርያስና ይሁኤልም ለፋሲካ መሥዋዕት የሚቀርቡ ሁለት ሺህ ስድስት መቶ በግ እንዲሁም ሦስት መቶ ወይፈን ሰጡ። ⁹ደግሞም ኮናንያ፤ ወንድሞቹ ሽማግሌና ናትናኤል እንደዚህም የሌዋውያኑ መሪዎች ሐሸቢዮ፤ ይዳኤልና የዛባት ለፋሲካ መሥዋዕት እንዲሆኑ አምስት ሺህ በግና ፍጥል አምስት መቶም በሬ ለሌዋውያኑ ሰጧቸው።

¹⁰የአገልግሎቱ ዝግጅት በተጠናቀቀ ጊዜ፤ ንጉሡ ባዘዘው መሠረት ከዐናቱ በየክፍላቸው ከተመደቡት ሌዋውያን ጋር ቦታ ቦታቸውን ይዘው ቆሙ። ¹¹የፋሲካው በጎች ታረዱ፤ ከህናቱ የተቀበሉትን ደም ረጨ፤ ሌዋውያኑም የየኮቹን ቁዳ ገፈፉ። ¹²በመላ ሕግ እንደ ተጻፈው ለእግዚአብሔር እንዲያቀርቡም፤ እንደ የቤተ ሰቡና እንደየምድቡ ለሕዝቡ ለመስጠት የሚቃጠለውን መሥዋዕት ለ፤ ወይፈናቸውን እንደዚህ አደረጉ። ¹³እነርሱም የፋሲካውን መሥዋዕት በሥርዐቱ መሠረት ጠበሱ፤ የተቀደሰውንም ቍርገን በምንቸት፤ በሰታቴና በድስት ቀቀለ፤ ወዲያውኑም ለሕዝቡ አደሉ። ¹⁴ከዚህ በኋላ ለራሳቸውና ለኮህናቱ ዝግጅት አደረገ፤ ምክንያቱም ከዐናቱ የአሮን ልጆች የሚቃጠለውን መሥዋዕትና ስቡን እስከ ሌሊት ድረስ ያቀርቡ ስለ ነበር ነው። ስለዚህ ሌዋውያኑ ለራሳቸውና ለኮህናቱ ለአሮን ልጆች ዝግጅት አደረጉ።

¹⁵መዘምራት የአላፍ ዘርች በዳዊት፤ በአላፍ፤ በኢማንና በንጉሡ ባለ ራእይ በኤዶታም በተሰጠው መመሪያ መሠረት በቦታቸው ነበሩ። በእያንዳንዱ በር ላይ የነበሩት በር ጠባቂዎችም ሌዋውያን ወገኖቻቸው ስላዘጋጁላቸው፤ ከጥበቃ ቦታቸው መለዩት አያስፈልጋቸውም ነበር።

¹⁶በዚህ ዓይነት የፋሲካን በዓል በማክበርና የሚቃጠል መሥዋዕት በእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ በማትረብ የእግዚአብሔር

35:8 1ዜና6፥13፤ 29፥3፤2ዜና29፥31-36
35:9 2ዜና31፥2፤ 13
35፥10 ቍ4፤ 2ዜና30፥16
35፥11 2ዜና30፥17
35፥13 ዘፀ12፥2-11
35፥14 ዘፀ29፥13
35፥15 1ዜና25፥1፤ 26፥12-19፤2ዜና2 9፥30፤ዐ1 2፥46፤መዘ6 8፥25

አግልግሎት ሁሉ ንጉሥ አዮሲያስ ባዘዘው መሠረት በዚያኑ ቀን ተከናወነ።¹⁷ በዚያን ጊዜ በስፍራው የተገኙ እስራኤላውያን የፋሲካን በዓል አከበሩ፤ የቂ ጣንም በዓል እንደዚሁ ሰባት ቀን አከበሩ።¹⁸ ከነቢዩ ከሳሙኤል ዘመን ወዲህ እንዲህ ያለ ፋሲካ በእስራኤል ዘንድ ተከብሮ አያ ውቅም፤ አዮሲያስ ከካህናቱ፣ ከሌዋውያኑ፣ ከመላው ይሁዳና ከእስራኤል፣ በዚያ ክፍሎችም ከአዮሳሌም ሰዎች ጋር እንዳከበረው አድርጎ ያከበረ አንድም የእስራኤል ንጉሥ የለም።¹⁹ ይህ ፋሲካ የተከበረው በአዮሲያስ ዘመን መንግሥት በዐሥራ ስምንኛው ዓመት ነበር።

የአዮሲያስ መዋዕት

35፥20-36፥1 ተጽ ምብ — 2ዜና23፥28-30

²⁰ ከዚህ ሁሉ በኋላ አዮሲያስ ቤተ መቅደሱን አደራጅቶ ባጠናቀቀ ጊዜ፣ የግብፅ ንጉሥ ኒካዕ በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ፣ በከር ከሚሽ ላይ ለመዋጋት ወጣ፤ አዮሲያስም ጦር ነት ሊገጥመው ወጣ።²¹ ኒካዕ ግን፣ “የይሁዳ ንጉሥ ሆይ፤ አገገኛና እኔን የሚያጣገን ምን ድነው? ጦርነት ከገጠምሁት ቤት ጋር እንጂ በአሁኑ ጊዜ አንተን የምወጋህ አይደለህም፤ እግዚአብሔር እንድፈጥን አዞኛል፤ ስለዚህ ከእኔ ጋር ያለውን እግዚአብሔርን መቃወምህን ተው፤ ያለዚያ ያጠፋሃል” አለው።

²² አዮሲያስ ግን ሌላ ሰው መስሎ በጦርነት ሊገጥመው ወጣ እንጂ ወደ ኋላ አልተመለሰም፤ በመገደ ሜዳ ላይ ሊዋጋው ሄደ እንጂ ኒካዕ ከእግዚአብሔር ታዛ የነገረውን ሊሰማ አልፈለገም።

²³ ቀስተኞች ንጉሥ አዮሲያስን ወጉት፤ እርሱም የጦር መኮንኖቹን፣ “ክፋኛ ቁስያሊህና ከዚህ አውጥኝ” አላቸው።²⁴ ስለዚህ ከሠረገሳው አውርደው በራሱ ሠረገሳ ላይ አስቀምጠውት ወደ አዮሳሌም ወሰዱት፤ እዚያም ሞተ፤ በአባቶቹ መካከ መቃብር ተቀበረ፤ የይሁዳና የአዮሳሌም ሕዝብ ሁሉ አለቀሱለት።

²⁵ አርምያስ ለአዮሲያስ የሕዘን እንጥርጥሮ ግጥም ጻፈለት፤ ወንዶችና ሴቶች መሾ አውራጆች ሁሉ እስከ ዛሬ ድረስ በዚህ ግጥም አዮሲያስን ያስታውሱታል፤ ይህም በእስራኤል የተለመደ ሆኖ በልቅሶ ግጥም መጽሐፍ ተጽፎአል።

²⁶ በአዮሲያስ ዘመን መንግሥት የተከናወነው ሌላው ድርጊትና በእግዚአብሔር የሕግ መጽሐፍ በተጻፈው መሠረት ያከናወነው መንፈሳዊ ተግባር፣ ግንባራ መሪያው እስከ መጨረሻው ያደረገው ሁሉ በይሁዳና በእስራኤል ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል።

36 የአገሩም ሰዎች የአዮሲያስን ልጅ አዮአሐዝን ወስደው በአባቱ ፈንታ በአዮሳሌም አነገሡት።

35፥20 ዘፍ2፥14፣ አሳ10፥9፣ኤር46፥2
 35፥21 1ነገ13፥18፣ 2ነገ18፥25
 35፥22 1ሳሙ28፥8
 35፥23 1ነገ22፥34
 35፥25 ዘፍ50፥10፣ 2ዜና34፥28፣ኤር22፥10፣15፥16
 36፥1 2ዜና22፥1
 36፥4 ኤር22፥10-12፣ሕዝ19፥4
 36፥5 ኤር22፥18፣ 25፥1፣26፥1፣35፥1፣36፥1፣45፥1፣46፥2
 36፥6 ኤር25፥9፣ 27፥6፣ሕዝ19፥9፣ 29፥18፣ዳን1፥1
 36፥7 ቍ18፥8ወዘ1፣7፣ ኤር27፥16፣ ዳን1፥2
 36፥9 ኤር22፥24-28፣24፥1፣27፥20፣29፣ 21፥5፣2፥31

የይሁዳ ንጉሥ አዮአሐዝ

36፥2-4 ተጽ ምብ — 2ዜና23፥31-34

² አዮአሐዝ በነገሠ ጊዜ፣ ዕድሜው ሃያ ሦስት ዓመት ነበር፤ በአዮሳሌም ተቀምጦም ሦስት ወር ገዛ።³ ከዚያም የግብፅ ንጉሥ በአዮሳሌም ካለው ዘፋኑ አወረደው፣ በአገሩም ላይ አንድ መቶ መክሊት⁴ ብርና አንድ መክሊት⁵ ወርቅ ግብር ጣለበት።⁶ የግብፅም ንጉሥ የአዮአሐዝን ወንድም ኤልያቄምን በይሁዳና በአዮሳሌም ላይ አነገሠው፤ ስሙም ለውጦ አዮአቄም አለው።⁷ ኒካዕም የኤልያቄምን ወንድም አዮአሐዝን ይዞ ወደ ግብፅ ወሰደው።

የይሁዳ ንጉሥ አዮአቄም

36፥5-8 ተጽ ምብ — 2ዜና23፥36-24፥6

⁵ አዮአቄም በነገሠ ጊዜ፣ ዕድሜው ሃያ አምስት ዓመት ነበር፤ በአዮሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ አንድ ዓመት ገዛ። በአምሳኩም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ።⁶ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር በእርሱ ላይ ዘመተ፤ ወደ ባቢሎንም ይወስደው ዘንድ በናስ ሰንሰለት አሰረው።⁷ እንደዚሁም ናቡከደነፆር የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ዕቃ ወሰደ፤ ባቢሎን ባለው በራሱ ቤተ ጣዖት⁸ አኖረው።

⁹ አዮአቄም ዘመን መንግሥት የተጠከናወነው ሌላው ተግባር የፈጸመው አስጸያፊ ድርጊትና በእርሱ ላይ የተገኘበት ሁሉ በእስራኤልና በይሁዳ ነገሥታት መጽሐፍ ተጽፎአል። ልጁ የአኪንም በእርሱ ፈንታ ነገሠ።

የይሁዳ ንጉሥ የአኪን

36፥9-10 ተጽ ምብ — 2ዜና24፥8-17

⁹ የአኪን በነገሠ ጊዜ፣ ዕድሜው ዐሥራ ስምንት¹⁰ ዓመት ነበር፤ በአዮሳሌም ተቀምጦም ሦስት ወር ከዐሥር ቀን ገዛ፤ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ።¹⁰ በጸደይም ወራት ንጉሡ ናቡከደነፆር ልኮ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ ከፍተኛ ዋጋ ካጠገው ዕቃዎች ጋር ወደ ባቢሎን ወሰደው። የየአኪንንም አጎት¹¹ ሴዴቅያስን በይሁዳና በአዮሳሌም ላይ አነገሠው።

የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስ

36፥11-16 ተጽ ምብ — 2ዜና24፥18፣ኤር52፥1-3

¹¹ ሴዴቅያስ በነገሠ ጊዜ፣ ዕድሜው ሃያ አንድ ዓመት ነበር፤ በአዮሳሌም ተቀምጦም ዐሥራ አንድ ዓመት ገዛ።¹² እርሱም በአምሳኩ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ድርጊት ፈጸመ፤ የእግዚአብሔርን ቃል በተናገረው በካቦይ በኤርምያስ

³ 3.4 ሜትሪክ ቶን ያህል ነው።
⁴ 3.4 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
⁷ ወይም ቤተ መንግሥት ተብሎ መተርጎም ይቻላል።
⁹ አንድ የዕብራይስጥ ቅጂ ጥቂት የሰብዓ ሊቃናትና የሰርበት ትርጉሞች (እንዲሁም 2ነገ24፥8) ከዚህ ጋር ይስማማሉ። ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን ስምንት ይላሉ።
¹⁰ ዕብራይስጡ ወንድም ያህል (እንዲሁም 2ነገ24፥17 ይመ) ።

ፊትም ራሱን ዝቅ አላደረገም።¹³ እንደዚህም በእግዚአብሔር ስም አምሎት በነበረው በንጉሥ ናቡከደነፆር ላይ ዐመፀ፤ አንገቱን አደነደነ፤ ልቡንም አጠነከረ እንጂ ወደ እስራኤል ከምላክ ወደ እግዚአብሔር አልተመለሰም።¹⁴ ከዚህም ላይ የካህናቱና የሕዝቡ መሪዎች ሁሉ፣ አስጸያፊ የሆኑትን የአሕዛብን ልማዶች በመከተልና በኢየሩሳሌም የተቀደሰውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በማርከስ፣ ባለመታመናቸው ከጊዜ ወደ ጊዜ እየባሉ ሄዱ።

የኢየሩሳሌም መውደቅ

36፥17-20 ተጓ ምብ — 2ኪና25፥1-21፥ኤር52፥4-7
36፥22-23 ተጓ ምብ — ዕገፊ1፥1-3

¹⁵ የአባቶቻቸው አምላክ እግዚአብሔር ለሕዝቡና ለማደራያው ስላዘነ፣ መልእክተኞቻቸውን ይልክ ነበር።¹⁶ እነርሱ ግን የእግዚአብሔር ቀጣ በሕዝቡ ላይ እስኪሥጡና ፈውስም እስከ ማይገኝላቸው ድረስ በእግዚአብሔር መልእክተኞች ላይ ተሳለቁ፤ ቃሉን ናቁ፤ ነቢያቱንም አቃለሉ።¹⁷ ስለዚህ የባቢሎናውያንን ንጉሥ አመጣባቸው፤ እርሱም ወጣቶቻቸውን በቤተ መቅደሱ ውስጥ በሰይፍ ፈጀ፤ ወጣቱንም ሆነ ወጣቲቱን፣ ሽማግሌውንም ሆነ በዕድሜ የገፋውን አሳስቀረም፤ እግዚአብሔር ሁሉንም ለናቡከደነፆር አሳልፎ ሰጠው።¹⁸ እርሱም ትልልቁንም ሆነ ትንንሹን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ዕቃ በሙሉ፣ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሀብት፣ የንጉሡንና የሽማግሌን ሀብት ሁሉ ወደ ባቢሎን አጋዘ።

36፥13 ዘፀ32፥9፣ ዘፀ9፥27፣ሕዝ17፥13
36፥14 1ኪና5፥25
36፥15 ኢሳ5፥4፣ 44፥26፣ኤር7፥13፣25፣ 11፥7፣25፣3-4፣ 35፥14፣15፣44፥4-6 ሕጊ1፥13፣ዘካ1፥4፣ ሚላ2፥7፣3፣1፣ ማቴ5፥12
36፥16 2ካገ2፥23፣ ዕገ5፥12፣ነዕ9፥30፣ ኢዮ8፥2፣ምሳ1፥30-31፣29፥1፣ ኢሳ28፥14፣ 22፣ 29፥20፣57፥4፣ ኤር5፥13፣7፥26፣ 20፥8፣25፥4፣30፣12፥34 3፥2፣44፥3፣ፀፃ9፥6፣ሚክ2፥11፣ዘካ1፥2
36፥17 ዘፍ10፥10፣ ዘፀ32፥25፣ዕነ5፥12፣ኤር6፥11፣9፥21፣1 8፥21፣32፥28፣ 44፥7፣ 51፥22፣ ሰቆ2፥21፣ ሕዝ9፥6፣23፥47
36፥18 ቍ7፥10፣ ኤር27፥20
36፥19 1ካገ9፥8-9፣2ካገ14፥13፣ መዝ79፥1-3፣ ኤር11፥16፣17፥27፣ 21፥10፣14፣22፥7፣ 32፥29፣39፥8፣ ሰቆ2፥6፣14፣11፣ ሕዝ20፥47፣ አሞ2፥5፣ዘካ11፥1

¹⁹ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ በእሳት አቃጠሉ፤ የኢየሩሳሌምን ቅጥሮች አፈረሱ፤ ቤተ መንግሥቶቹን በሙሉ አቃጠሉ፤ በዚያ የነበረውንም የከበረ ዕቃ በሙሉ አጠፉ።²⁰ ከሰይፍ የተረፉትን ቅሬታዎች በምርኮ ወደ ባቢሎን ወሰዳቸው፤ እስከ ፋርስ መንግሥት መነሣትም ድረስ የእርሱና የልጆቹ አገልጋዮች ሆኑ።²¹ ምድሪቱም የሰንበት ዕረፍት አገኘች፤ በኤርምያስ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ይፈጸም ዘንድ፣ ሰባው ዓመት እስኪያበቃ ድረስ፣ ባድማ በነበረችበት ዘመን ሁሉ ዐረፈች።²² በኤርምያስ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ይፈጸም ዘንድ፣ በፋርስ ንጉሥ በቂሮስ ዘመነ መንግሥት መጀመሪያ ዓመት፣ በዋዛቱ ሁሉ ዐዋጅ እንዲያስነግርና ይህም እንዲጸፍ እግዚአብሔር የፋርስን ንጉሥ የቂሮስን መንፈስ አነሣ፤ እርሱም እንዲህ አለ፤²³ “የፋርስ ንጉሥ ቂሮስ እንዲህ ይላል፤ “የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር የምድርን መንግሥታት ሁሉ ሰጥቶኛል፤ በይሁዳ በምትገኘው በኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ እሠራለት ዘንድ አገዛኛል፤ ከሕዝቡ በመካከላችሁ የሚገኝ ማናቸውም ሰው፣ እግዚአብሔር ከምላኩ ከእርሱ ጋር ይሁን፤ እርሱም ወደዚያው ይውጣ።”

36፥20 ዘሌ26፥44፣ 2ካገ24፥14፣ዕነ2፥1፣ ነዕ7፥6፣ኤር27፥7
36፥21 ዘሌ25፥4፣ 1ኪና22፥9፣ ኤር1፥1፣ 25፥11፣27፥22፣ 29፥10፣40፥1፣ ፀፃ9፥2፣ዘካ1፥12፣7፥5 ኢሳ44፥28፣ 45፥1፣13፣ፀፃ7፥1፣21፥6፣28፥10፥1
36፥22

²⁴17 ወይም ከለጻውያን

መጽሐፈ ዕዝራ

ቂርስ ምርኮኞቹ እንዲመለሱ ፈቀደ
 1፡1-3 ተጓ ምብ 2ዜና 36፡22-23

1 ቂርስ የፋርስ ንጉሥ በሆነ በመጀመሪያው ዓመት እግዚአብሔር የቂርስን መንፈስ አነግሥቶ በመንግሥቱ ሁሉ ዐዋጅ እንዲያስነግርና ይህም በጽሑፍ እንዲሰፍር አደረገ፤ ይህ የሆነው በኤርምያስ አፍ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው።

የፋርስ ንጉሥ ቂርስ የሚለው ይህ ነው፤ “የሰማይ ክምላክ እግዚአብሔር የምድርን መንግሥታት ሁሉ ሰጥቶኛል፤ በይሁዳ ምድር በምትገኘው በኢየሩሳሌምም ለአርሱቤተ መቅደስ እንድሠራ አዞኛል።³ ከሕዝቡ መካከል በእናንተ ዘንድ የሚኖር ማናቸውም ሰው ክምላክ ከአርሱ ጋር ይሁን፤ በይሁዳ ወደምትገኘው ወደ ኢየሩሳሌም ይወጣ፤ በዚያ ለሚኖረው ክምላክ፤ ለእስራኤል ክምላክ ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ይሥራ፤ ሳለበት ስፍራ የሚቀሩ በየትኛውም አገር የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ በኢየሩሳሌም ለሚገኘው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ስጦታ እንዲሆን በሰነ ፈቃድ ከሚያቀርቡት መባ በተጨማሪ ብርና ወርቅ፣ ዕቃና እንስሳ በመስጠት ይርዷቸው።”

⁵ ከዚያም እግዚአብሔር መንፈሳቸውን ያነግሳው የይሁዳና የብንያም ቤተ ሰብ አለቆች እንዲሁም ነገሥቱና ሌዋውያኑ ሁሉ ለመሄድና በኢየሩሳሌም የሚገኘውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለመሥራት ተዘጋጁ። ስራዎቻቸውም ሁሉ በሰነ ፈቃድ ከሰጡት መባ በተጨማሪ ከብርና ከወርቅ የተሠሩ ዕቃዎችን፣ ቁሳቁሶችን፣ እንስሶችንና ሌሎች ጠቃሚ የሆኑ ስጦታዎችንም በመለዝ ረጃቸው። ገዢም በላይ ንጉሥ ቂርስ፣ ናቡከደነፆር ከኢየሩሳሌም ወሰደ በአማልክቱ ቤተ ጣዖት ያኖራቸውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ገዥ በሰላሰሳ ፊት እንዲቁጠሩ አደረገ።

የዕቃዎች ዝርዝር ይህ ነበር፤

የወርቅ ሳሕን	30
የብር ሳሕን	1000
ዝርግ የብር ሳሕን ^ሐ	29
¹⁰ ጌድጓዳ የወርቅ ሳሕን	30
ባለ ግጣም የብር	
ጌድጓዳ ሳሕን	410
ሌሎች ቁሳቁሶች	1000

1ዳ1 ዕዝ6:22፣7:27፣
 ኢር25:11፣12፣
 29፣
 10፣14፣18፣12፣16
1ዳ2 መሳ4:10፣
 መገ72:11፣ላ41:2፣
 25:44፣28:45፣13፣
 46:11፣49፣ 7፣23፣
 60:3፣10፣ ሐ7:1፣2
1ዳ4 ዙ3:22፣
 ዙ7:15፣3፣10፣37፣
 ዕዝ 4:3፣
 5:13፣6:3፣14፣
 መዝ50:14፣54፣6፣
 116፣17፣72፣8፣11፣
 ኢሳ10:20፣22፣
 ራእ21:24
1ዳ5 ቀ^ሐ1፣
 ዙ5:20፣22፣2፣11፣1፣
 3:10፣12፣23፣15፣28፣9፣
 25:5፣31፣1፣34፣9፣
 36፣22፣4፣11፣10፣9፣
 ነሀ11:4፣12፣34፣
 መዝ127:1፣ሐ21:14፣
 ፊል2:13
1ዳ6 ዙ3:22
1ዳ7 2፣72፣4:13፣
 2ዜና36:7፣10፣15፣14፣
 6:5፣ ኢር52:17፣19
1ዳ8 1ዜና3:18

2ዳ1 ቀ^ሐ70፣
 2፣72፣4:16፣25፣12፣
 1ዜና9:2፣2ዜና36:20፣
 ነሀ7:73፣11:3
2ዳ2 1ዜና3:19፣
 6:14፣8፣13፣2:5፣2፣
 10:18፣ነሀ10:2፣
 11:11፣12፣8፣
 ሐ7:1፣1፣2፣24፣
 ዙ3:1፣10፣ 6:9፣15፣
 ማቴ1:12፣ሐቃ3:27
2ዳ3 ዕዝ8:3፣
 10:25፣ ነሀ3:25
2ዳ13 ዕዝ8:13
2ዳ21 ሚክ5:2

ዘጠቃላይ አምስት ሺህ አራት መቶ የወርቅና የብር ዕቃዎች ነበሩ። ሰላሰሳ ምርኮኞቹ ከባቢሎን ወደ ኢየሩሳሌም ሲመለሱ ይህን ሁሉ ዕቃ ይዞ ወጣ።

ወደ አገራቸው የተመለሱ ምርኮኞች ዝርዝር

2፡1-70 ተጓ ምብ ነህ 7፡6-73

2 የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ወደ ባቢሎን ለመመለስ ወደየራሳቸው ከተሞች ወደ ይሁዳና ወደ ኢየሩሳሌም የመጡት የአገሩ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ ጳውሎትም ከዙናባቤል፣ ከኢያሱ፣ ከነህምያ፣ ከሠራያ፣ ከሪዕላያ፣ ከመርዶክቦስ፣ ከበላሳን፣ ከመሴፋር፣ ከበጊዋይ፣ ከሬሁም፣ ከበዓና ጋር ነበር።

የተመለሱት የእስራኤል ሰዎች ዝርዝር የሚከተለው ነው፤

ጳዩሩሮስ ዘርች	2,172
ፋሰፋጥያስ ዘርች	372
ፆሌራ ዘርች	775
ፍክኢያሱና ከኢዮአብ ዘር	
የሆኑት የፊሐት ሞዓብ ዘርች	2,812
7የኤላም ዘርች	1,254
8የዛቱዕ ዘርች	945
9የዘካይ ዘርች	760
10የባኒ ዘርች	642
11የቤባይ ዘርች	623
12የዓዝጋድ ዘርች	1,222
13የአዶኒቃም ዘርች	666
14የበጊዋይ ዘርች	2,056
15የዓዲን ዘርች	454
16የሕዝቅያስ ልጅ የአጤር ዘርች	98
17የቤሳይ ዘርች	323
18የዮራ ዘርች	112
19የሐሱም ዘርች	223
20የጋቤር ዘርች	95
21የቤተ ልሔም ሰዎች ^ሐ	123
22የነጠፋ ሰዎች	56
23የዓናቶት ሰዎች	128
24የዓዝሞት ዘርች	42
25የቂርያት ይዓሪም ^መ	

^{ሀ7} ወይም፣ **አምላክ**
^{ሀ9} በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
^{ሐ21} ወይም **ልጆች ዘርች**
^{መ25} የሰባ ሊቃናት ትርጉም (እንዲሁም ነህ 7:29 ይመስላል) ይሰጡ ግን፣ **ቂርያት እሪም** ይላል።

የከፊራና የብሔሮች ዘሮች	743
26የራማና የቤባ ዘሮች	621
27የማክማስ ሰዎች	122
28የቤቴልና የጋይ ሰዎች	223
29የናባው ዘሮች	52
30የመጌብስ ዘሮች	156
31የሌላው ኤላም ዘሮች	1,254
32የካሪም ዘሮች	320
33የሎድ፣ የሐዲድና የአኖም ዘሮች	725
34የኢያሪኮ ሰዎች	345
35የሴናዓ ዘሮች	3,630
36ካህናቱ፡- ከኢያሱ ቤተ ሰብ የዮዳዊ ዘሮች	973
37የኢሜር ዘሮች	1,052
38የፋስኮር ዘሮች	1,247
39የካሪም ዘሮች	1,017
40ሌዋውያኑ፡- በሆዳይዋ በኩል የኢያሱና የቀድምኤል ዘሮች	74
41መዘምራኑ፡- የአሳፍ ዘሮች	128
42የቤተ መቅደሱ በረኞች፡- የሰሎም፣ የአጤር፣ የጤልዋን፣ የዓቁብ፣ የሐጢጣና የሶባይ ዘሮች	139
43የቤተ መቅደሱ አገልጋዮች፡- የሲሐ፣ የሐሙፋና የጠብያት ዘሮች፤ 44የኬራስ፣ የሲዓ፣ የፋዶን ዘሮች፤ 45የልባና፣ የአጋባ፣ የዓቁብ ዘሮች፤ 46የአጋብ፣ የሰምላይ፣ የሐናን ዘሮች፤ 47የኤዴል፣ የጋሐር፣ የራያ ዘሮች፤ 48የረአሰን፣ የኔቆዳ፣ የጋሴም ዘሮች፤ 49የገዛ፣ የፋሴሐ፣ የቤሳይ ዘሮች፤ 50የአስና፣ የምዑናውያን፣ የንፉሰሲም ዘሮች፤ 51የበቅቡቅ፣ የሐቁፋ፣ የሐርሐር ዘሮች፤ 52የበስሎት፣ የምሐዳ፣ የሐርሳ ዘሮች፤ 53የበርቆስ፣ የሲሣራ፣ የቴማ ዘሮች፤ 54የንሲያና የሐጢፋ ዘሮች፤ 55የሰሎምን አገልጋዮች ዘሮች፡- የሶጣይ፣ የሶፊሬት፣ የፍሩዳ ዘሮች፤ 56የየሶላ፣ የደርቆን፣ የኤዴል ዘሮች፤ 57የሰፋጥያስ፣ የሐጢል፣ የፈክራት፣ የሐዲ ቦይም፣ የአሚ ዘሮች፤ 58የቤተ መቅደሱ አገልጋዮችና የሰሎምን አገልጋዮች ዘሮች	392
59ከዚህ የሚከተሉት ደግሞ ከቴልሚላ፣ ከቴላሬሳ፣ ከክሩብ፣ ከአዳን፣ ከኢሜር ከተ	

2:26 ኢሳ18:25	
2:28 ዘፍ12:8	
2:34 ነፃ116:34፤ 2ዜ528:15	
2:36 1ዜ524:7	
2:37 1ዜ524:14	
2:38 1ዜ59:12	
2:39 1ዜ524:8	
2:40 ዘፍ29:34፤ ዘፍ3:9፤ ዘፍ18:6፤ ፍፃ7፤ 1ዜ516:4፤ ፀዘ7:7፤ 3:9፤ 8:15፤ ዐ12:24	
2:41 1ዜ515:16	
2:42 1ሳሙ3:15፤ 1ዜ59:17	
2:43 1ዜ59:2፤ ነሀ11:21	
2:58 1ዜ59:2	
2:59 ዘፍ1:18	

ሞች የመጡ ናቸው፤ ነገር ግን ቤተ ሰባቸው የእስራኤል ዘር መሆናቸውን ማስረዳት አልቻሉም፤
⁶⁰የዳላያ፣ የጠብያና የኔቆዳ፣ ዘሮች 652
⁶¹ከካህናቱ መካከል የኤብያ፣ የአቆስና የቤርዜሊ ዘሮች፤ ቤርዜሊ በዚህ ስም ሊጠራ የቻለው የገለጻዊውን የቤርዜሊን ልጅ አግብቶ ስለ ነበር ነው።
⁶²እነዚህ በትውልድ መገዛቡ ውስጥ የቤተ ሰባቸውን ዝርዝር ፈለጉ፤ ነገር ግን ማግኘት አልቻሉም፤ ስለዚህ እንዳልነጹ ተቈጥረው፣ ከካህናት አገልግሎት ተገለሉ።⁶³አገረ ገዢውም በኤሪምና በቴማም እግግተኛነትን የሚጠይቅ ካህን እስኪነሣ ድረስ፣ እጅግ ከተቀደሰው ምግብ እንዳይበሉ አዘዛቸው።
⁶⁴ከምርኮ የተመለሱት ሰዎች ብዛት 42,360 ነበረ፤ ፍይህም 7,337 ከሚሆኑት ከወንዶችና ከሴቶች አገልጋዮቻቸው በተጨማሪ ነው፤ 200 ወንድና ሴት ዘማሪዎችም ነበሯቸው።⁶⁶736 ፈረሶች፣ 245 በትሎዎች፣⁶⁷435 ግመሎችና 6,720 አህዮች ነበሯቸው።
⁶⁸በኢየሩሳሌም ወደሚገኘው ወደ እግዚአብሔር ቤት በደረሱ ጊዜ፣ አንዳንድ የቤተ ሰብ መሪዎች በቀድሞው ቦታ እንደ ገና ለሚሠራው የእግዚአብሔር ቤት በበጎ ፈቃድ 61,000 የወርቅ ዳሪክ^ሞ፣ 5,000 ምናጎ ብር፣ 100 ልብስ ተክህኖ ለግምጃ ቤቱ ሰጡ።
⁷⁰ካህናቱ፣ ሌዋውያኑ፣ መዘምራኑ፣ በር ጠባቂዎቻቸው የቤተ መቅደስ አገልጋዮቻቸው፣ ከሌሎች ሰዎች ጋር በየራሳቸው ከተሞች ሰፈሩ፤ የቀሩት እስራኤላውያንም በየከተሞቻቸው ተቀመጡ።
መሠዊያው እንደ ገና ተሠራ
3 ሰባተኛው ወር በደረሰ ጊዜ፣ እስራኤላውያን በየከተሞቻቸው ሳሉ፣ ሕዝቡ እንደ አንድ ሰው ሆነው በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ።²ከዚያም የኢየሱዴቅ ልጅ ኢያሱና ካህናት ዘመዶቹ እንዲሁም የሰላትያል ልጅ ዘሩባቤልና የሥራ ባልደረቦቹ፣ በእግዚአብሔር ስው በሙሴ ሕግ በተጻፈው መሠረት የሚቃጠል መሥዋዕት ለማቅረብ፣ የእስራኤልን አምላክ መሠዊያ መሥራት ጀመሩ።³በዚህ ረድቻው ካሉት አሕዛብ የተነሣ ፍርሀት በያደርባቸውም፣ መሠዊያውን በቀድሞው መሠረት ላይ ሠሩ፤ በመሠዊያውም ላይ ጠዋትና ማታ የሚቀርበውን የሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር አቀረቡ።⁴ከዚያም ለእያንዳንዱ ቀን እንደታዘዘው፣ በሚያስፈልገው
^ሞ69 500 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
^ሪ69 2.9 ሜትር ከ ቶን ያህል ነው።

ቀጥር ልክ የሚቃጠል መሥዋዕት በ ማቅረብ የዳስ በዓልን በተጻፈው መሠረት አከበሩ። ካዚያም በኋላ መደበኛውን የሚቃጠል መሥዋዕት፣ የወር መባቻን መሥዋዕት፣ በተቀደሱት የእ ማዘላብሔር በዓላት የሚቀርበውን መሥዋዕትና በበጎ ፈቃድ ለእ ማዘላብሔር የሚሰጠውን መባ አቀረቡ። ልዩ ልዩ የእ ማዘላብሔር ቤተ መቅደስ መሠረት ገና ያልተጣለ ቢሆንም፣ በሰባተኛው ወር በመጀመሪያው ቀን ለእ ማዘላብሔር የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረቡ።

ቤተ መቅደሱ እንደገና ተሠራ

ካዚያም ለድንጋይ ጠራቢዎችና ለዐናጢ ዎች ገንዘብ ሰጠ፣ ከፋርስ ንጉሥ ከጢሮስ በተፈቀደው መሠረት የዞግባ ዛፎች ከሊባኖስ ወደ ኢየሱስ በባሕር እንዲያመጡላቸው፣ ለሲ ዶናና ለጢሮስ ሰዎችም ምግብ፣ መጠጥና ዘይት ሰጠ።

ከኢየሱስ ወደሚገኘው ወደ እ ማዘላ ብሔር ቤት በደረሱ በሁለተኛው ዓመት በሁለተኛው ወር፣ የሰላትያል ልጅ ዘሩ ባቤልና የኢየሱስ ልጅ ኢየሱስ እንዲሁም የቀሩት ወንድሞቻቸው (ካህናቱ፣ ሌዋውያኑ፣ ከምርኮ ወደ ኢየሱስም የተ መለሱት ሁሉ) ሃያ ዓመትና ከዚያም በላይ የሆኑት ሌዋውያን የእ ማዘላብሔርን ቤት ሕንጻ ሥራ እንዲቆጣጠሩ ሾሟቸው፣ ሥራውንም ጀመሩ። ኢየሱስ ወንዶች ልጆቹና ወንድሞቹ፣ የዮሐንስ ዘርች ቀድሞኤልና ወንዶች ልጆቹ፣ የኢንሐዳድ ወንዶች ልጆች፣ ልጆቻቸውና ወንድሞቻቸው፣ ሌዋውያንም ሁሉ የእ ማዘላ ብሔርን ቤት የሚሠሩትን ሰዎች ለመቆጣጠር በአንድ ላይ ሆኑ።

ከዚያም የእ ማዘላብሔርን ቤተ መቅደስ መሠረት በጣሉ ጊዜ፣ ካህናቱ ልብስ ተክሆኖአቸውን ለብሰውና መለከታቸውን ይዘው፣ ሌዋውያኑ የአሳፍ ልጆች ደግሞ ጸናጽል ይዘው፣ በእስራኤል ንጉሥ በዳዊት መመሪያ መሠረት እግ ዘላብሔርን ለመወደስ ስፍራቸውን ያዙ። ከዚያም በምስጋናም ለእ ማዘላብሔር እንዲሁ ሲሉ ዘመሩ።

“ቸር ነውና፣ ለእስራኤልም ምሕረቱ ለዘላ ለም ነውና።” የእ ማዘላብሔር ቤት መሠረት ስለተጣለ፣ ሕዝቡ ሁሉ በታላቅ ደምዕ እልል እያሉ፣ ለእ ማዘላብሔር ምስጋና አቀረቡ።¹² የቀድሞውን ቤተ መቅደስ ያዩ በዕድሜ የሽመገሉ ብዙ ካህናት፣ ሌዋውያንና የቤተ ሰብ አለቆች የዚህ ቤተ መቅደስ መሠረት ሲጣል ባዩ ጊዜ፣ ደምዳሜውን ከፍ አድርገው አለቀሱ፣ ሌሎቹ ግን የደስታ ጨኸት አሰሙ።¹³ የሕዝቡ ጨኸት ድብልቅልቅ ያለ ስለ ነበር፣ የደስታውን እልልታ ከልቅሰው ጨኸት መለዩት የሚችል ማንም

3+5 ዘላ.23:1744፣ ዘጉ.28:14+29:39፣ ሐ42:16
3+7 ዘላ.5:14:1፣ 22:15፣ ሐ11:274፣ ኢ.435:2፣ 60:13
3+8 ዘጉ.4:3፣ 11:56:1 ዘላ.4:9
3+9 ሐ12:40
3+10 ዘጉ.10:2፣ 24፣ 65፣ 11:56:31፣ 166:25፣ 1:21:55:13፣ ሐ15:166:3 ሐ12:35፣ ሐ.2.2:15 ሐ16:12
3+11 ኢሳ.6:5:10፣ 11:5፣ 16:34:41፣ 21:57:3፣ መ130:5፣ 107:1፣ 118:1፣ 138:8፣ ሐ.2.18 ሐ14:9:8:9
3+12 ኤር.3:19፣ 50:4፣ ሐ.2.3:9
3+13 አዩ.8:21፣ 33:26፣ መ127:6፣ 42:4፣ ኢ.416:9፣ ኤር.48:33

4+1 ነሀ.2:20
4+2 2ገ.17:24:41
4+3 ሐ11:174
4+4 ሐ11:3:3
4+6 አሰ.1:13:13፣ 9:5፣ 8:39:1
4+7 2ገ.18:26፣ ሐ17:1፣ ሐ102:1፣ ኢ.436:11:471:42:4
4+9 ሐ.23፣ 11:9:10:10፣ ሐ15:6:3፣ 6:6:13፣ ሐ101:1፣ አሰ.12:478:2
4+10 ሐ.17፣ 2ገ.17:24፣ ሐ14:2

አልነበረም፣ ድምፁም ከሩቅ ይሰማ ነበር።

ቤተ መቅደሱ እንዲሠራ የተነሣ ተቃውሞ

4 የይሁዳና የብንያም ጠላቶች ከምርኮ የተመለሱት ሰዎች የእስራኤልን ክምላክ የእ ማዘላብሔርን ቤተ መቅደስ በመሥራት ላይ መሆናቸውን ሰሰሙ፣ ግድ ዘሩ ባቤልና ወደ ቤተ ሰብ አለቆች መጥተው፣ “እኛም እንደ እናንተ አምላካችሁን የምንፈልግ ነን፣ የአሦር ንጉሥ አሰራዶን ወደዚህ ካምጣን ጊዜ ጀምሮ ለእርሱ በሰውላት ቈይተናል፣ ስለዚህ አብረን ከእናንተ ጋር እንሥራ” አላቸው።

ከዚያም ኢየሱስ ሌሎቹ የእስራኤል ቤተ ሰቦች አለቆች ግን፣ “ለክምላካችን ቤተ መቅደስ እንድትሠሩ ከእኛ ጋር የሚያገናኛችሁ ምንም ነገር የለም። የፋርስ ንጉሥ ቂሮስ ባዘዘን መሠረት ለእስራኤል ክምላክ ለእ ማዘላብሔር ቤተ መቅደስ የምንሠራው እኛ ብቻ ነን ሲሉ መለሱላቸው።

ከዚያም የምድሪቱ ነዋሪዎች የይሁዳን ሕዝብ ተሰፋ ማስቈረጥና ሥራውንም እንዳይቀጥሉ ማስፈራራት ጀመሩ። ካፋርስ ንጉሥ ከቂሮስ ዘመን መንግሥት ጀምሮ እስከ ፋርስ ንጉሥ እስከ ዳርዮስ ዘመን መንግሥት ድረስ ዕቅዶቻቸውን የሚያሰናክሉ መሳሪያዎችን በገንዘብ ገዙባቸው።

በጠረክሲስና በአርጤክስስ ዘመን የተደረገ ሌላው ተቃውሞ

በአርጤክስስ ዘመን መንግሥት መጀመሪያ በይሁዳና በኢየሱስም ነዋሪዎች ላይ የጽሑፍ ክስ መሠረቱባቸው።

ግፋርስ ንጉሥ በአርጤክስስ ዘመን ቢሽላም፣ ማትራዳጠ፣ ጣብኤልና ተባባሪዎቹ ወደ አርጤክስስ ደብዳቤ ጻፉ። ደብዳቤው የተጻፈው በአረማይስጥ ፊደል፣ በአረማይስጥ ቋንቋ ነበረ።

አገረ ገዢ ራህምና ጸሐፊው ሲምሳይ በኢየሱስም ላይ ለንጉሡ ለአርጤክስስ እንዲህ የሚል ደብዳቤ ጻፉ።

የደብዳቤው የተጻፈው፣ ከአገረ ገዢ ራህም፣ ከጸሐፊው ሲምሳይ በትራፖሊስ፣ በፋርስ፣ በአርክ፣ በባቢሎን፣ እንዲሁም በሰብ ማለትም በኢላማውያን ላይ ዳኞችና ገዢዎች ከሆኑት ከተባባሪዎቻቸው፣¹⁰ ደግሞም ታላቁና ኃያሉ አሰናፊር¹¹ አፍልሶ በሰማርያ ከተማና ከኤፍራጥስ

⁹ ሐ16:20፣ ይህ ይላል፣ ምናልባት ከዮሐንስ ጋር ተመሳሳይ ነው።
¹⁰ ወይም፣ ቤተ መቅደስን ለመሥራት ሲሠሩ አወገዙ።
¹¹ ወይም፣ በአረማይስጥ ቋንቋ ተጻፎ በዚያው ቋንቋ የተተረጎመ።
¹² ሐ11 4:8-6:18 ያለው ክፍል የተጻፈው በአረማይስጥ ቋንቋ ነው።
¹³ በአረማይስጥ ቋንቋ “አሸርባይል” ማለት ነው።

ወንዝ ማዶ እንዲሰፍሩ ካደረጋቸው ሌሎች ሕዝቦች ነው።

¹¹የላኩለት ደብዳቤ ቅጅ ይህ ነው፤

ለንጉሥ አርጤክስስ፤

በኤፍራጥስ ወንዝ ማዶ ከሚኖሩት አገልጋዮችህ የተላከ፤

¹²ካሕንተ ዘንድ ወደ እኛ የመጡት አይሁዳውያን ወደ ኢየሩሳሌም በመሄድ ዐመፀኛና ርብሕ ከተማ እንደ ገና በመሥራት ላይ ናቸው፤ ቅጥርቻንም እንደ ገና በመሥራትና መሠረቶቻችንም በመጠገን ላይ መሆናቸው በንጉሡ ዘንድ የታወቀ ይሁን።

¹³ከዚህም በላይ ይህች ከተማ ከተሠራች፤ ቅጥርቻም እንደ ገና ከተገነቡ፤ ቀረጥና እጅ መንሻ ወይም ግብር እንደሚይዘኩ፤ የቤተ መንግሥቱም ገቢ እንደሚቀንስ በንጉሡ ዘንድ የታወቀ ይሁን። ¹⁴አሁንም እኛ ስለ ቤተ መንግሥቱ ስለሚገደን፤ የንጉሡም ክብር ሲነሳ ዝም ብሎ ማየት ተገቢ ሆኖ ስላላገኘነው፤ ይህ ነገር በንጉሡ ዘንድ የታወቀ እንዲሆን ይህን መልእክት ልከናል። ¹⁵ስለዚህ በአባቶችህ ቤተ መዛግብት ምርመራ ይደረግ፤ በእነዚህ መዛግብት ውስጥ ይህች ከተማ ዐመፀኛ ከተማ እንደ ሆነች፤ ነገሥታትንና አውራጃዎችን የጉዳትና ከጥንት ጀምሮ የዐመፀ ጉሬ ስለ መሆኗ ማስረጃ ታገኛለህ፤ እንግዲህ ከተማዬቱ የተደመሰሰችው በዚህ ምክንያት ነው።

¹⁶ይህች ከተማ ተመልሳ የምትሠራና ቅጥርቻም እንደ ገና የሚከሱ ከሆነ፤ ከኤፍራጥስ ማዶ ምንም ነገር እንደማይኖርህ ንጉሥ ታውቅ ዘንድ እንወዳለን።

¹⁷ንጉሡም ይህን መልስ ላከ፤

ለአገረ ገዢ ሬሁም፤ ለጸሐፊው ሲም ሳይ፤ በሰማርያና በኤፍራጥስ ማዶ ለሚኖሩ ተባባሪዎቻቸው፤

ሰላም ለእናንተ ይሁን፤

¹⁸የላካችሁልኝ ደብዳቤ በፊቴ ተተርጉሞ ተነባል። ¹⁹እኔም ትእዛዝ ሰጥቼ ምርመራ ተደርጎአል፤ በምርመራውም መሠረት ይህች ከተማ ከጥንት ጀምሮ በነገሥታት ላይ ስታምፅ የኖረች የዐመፀና የወንጀል መናኸሪያ እንደ ሆነች ማስረጃ ተገኝቶአል። ²⁰ኢየሩሳሌም ከኤፍራጥስ ማዶ ያለውን አገር ሁሉ የገዙ፤ ቀረጥ፤ ግብርና እጅ መንሻም ይቀበሉ የነበሩ ነዳገን ነገሥታት ነበሯት። ²¹አሁንም እኔ ትእዛዝ እስከምሰጥበት ድረስ ይህች ከተማ እንደ ገና እንዳትሠራ ሥራውን ያቆሙ ዘንድ ለእነዚህ ሰዎች ትእዛዝ አስተላልፉ።

²²ይህን ነገር ቸል እንዳትሉ ተጠንቀቁ፤ በነገሥታቱ ላይ የሚደርሰው ኪሣራ ለምን እየበዛ ይሄዳል?

4:12 ዕዝ5:3:9
4:13 ዕዝ7:24:1
5:5:4
4:15 ዕዝ5:17:1
6:1:1 አሰ3:8
4:17 ቀ*10
4:19 2ኃገ18:7
4:20 ዘፍ15:18ፃ21:1
ዘ23:31:1 አሰ1:14:1
1ኃገ4:21:1 ዘፍ18:3:1
መዝ7:2:8ፃ11
4:22 ዳገ6:2

²³የንጉሡ የአርጤክስስ ደብዳቤ ቅጅ በሬሁም፤ በጸሐፊው በሲምሳይና በተባባሪዎቻቸው ፊት እንደ ተነበቡ፤ ወዲያውኑ በኢየሩሳሌም ወደሚገኙት አይሁድ ሄደው ሥራውን እንዲያቆሙ አስገደዷቸው።

²⁴ስለዚህም በኢየሩሳሌም የሚሠራው የእግዚአብሔር ቤት ሥራ እስከ ፋርስ ንጉሥ እስከ ዳርዮስ ዘመን መንግሥት ሁለተኛ ዓመት ድረስ ተቋረጠ።

ለዳርዮስ የተላከ የተንትናይ ደብዳቤ

5 በዚያን ጊዜ ነቢዩ ሐጌና የአዶ ልጅ ነቢዩ ዘካርያስ፤ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ አይሁድ ከእነርሱ በላይ በሆነው በእስራኤል ክምላክ ስም ትገቢት ተናገሩ ላቸው። ²ከዚያም የሳላትያል ልጅ ዘሩባይልና የኢዮሴዴቅ ልጅ ኢዮሴ በኢየሩሳሌም ያለውን የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ገና ለመሥራት ተነሡ፤ የሚያገኙትም የእግዚአብሔር ነቢዮች አብረዋቸው ነበሩ።

³በዚህ ጊዜ በኤፍራጥስ ማዶ ገዥ የነበረው ተንትናይ፤ ሰተርቡዝናይና ተባባሪዎቻቸው ሄደው፤ “ይህን ቤተ መቅደስ እንደገና ለመሥራትና ውቅርንም ለመጠገን የፈቀዱ ላችሁ ማን ነው?” ሲሉ ጠየቋቸው። ⁴ደግሞም፤ “ይህን ሕንጻ የሚከሱት ሰዎች ስም ማን ይባላል?” በማለት ጠየቋቸው። ⁵የአምላካቸው

ዐይን ግን በአይሁድ መሪዎች ላይ ነበረ፤ ነገሩ ወደ ዳርዮስ ደርሶ የጽሑፍ መልስ እስኪያገኙ ድረስ አልተከለከሉም።

በኤፍራጥስ ማዶ ገዥ የነበረው ተንትናይ፤ ሰተርቡዝናይና ተባባሪዎቻቸውና በኤፍራጥስ ማዶ የነበሩ ሹማምንት ለንጉሥ ዳርዮስ የላኩት ደብዳቤ ቅጅ ይህ ነው፤ ግላኩትም ደብዳቤ

እንዲህ የሚል ነበር፤

ለንጉሥ ዳርዮስ፤

የከበረ ሰላምታ እናቀርባለን።

⁸የታላቁ ክምላክ ቤተ መቅደስ ወደሚገኝበት ወደ ይሁዳ አውራጃ ሄደን እንደ ነበር በንጉሡ ዘንድ የታወቀ ይሁን። ሕዝቡ ቤተ መቅደሱን በታላላቅ ድንጋዮች እየገነቡና ቅጥርንም በወፍራም ምሰሶዎች እየሠሩ ነው፤ ሥራው በትጋት በመከናወንና በእነርሱም አመራር በመፋጠን ላይ ይገኛል።

⁹እኛም መሪዎቻችን፤ “ይህን ቤተ መቅደስ እንደ ገና ለመሥራትና ይህንም ውቅር ለመጠገን የፈቀደላችሁ ማን ነው?” ብለን ጠየቅናቸው። ¹⁰የመሪዎቻቸውን ስም በጽሑፍ እናሳውቅህ ዘንድ ስማቸውን ደግሞ ጠየቅን።

*4 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ይመጣ፤ የአረማይስጥ ትርጉም እንዲህ ይላል፤ ይህን ሕንጻ የሚከሱት ሰዎች ስም ነገር ናቸው።

4:23 ቀ*9
4:24 ነወ2:1ፃ8:1
ዳገ9:25:1 አሰ1:15:1
ዘክ1:1
5:1 ዕዝ6:14:1
ሐጌ1:1:13:12:14:1
2:19:10:20:ዘክ1:1:1
4:9ፃ10:7:1:8:9
5:2 ቀ*8 ዘፍ3:19:1
ዕዝ2:2:1 አሰ1:14:1
2:2:5:21 ዘክ4:6ፃ10
5:3 ዕዝ4:12:16:6
5:5 2ኃገ25:28:1
ዕዝ7:6:9:28:18:18:1
22:31:1 ነወ2:8:18:1
መዘ33:18:1 አሰ66:14
5:8 ቀ*2
5:9 ዕዝ4:12

¹¹የሰጡን መልስ ይህ ነው፡፡
 “እኛ የሰማይና የምድር አምላክ አገልጋዮች ነን፤ አሁንም እንደ ገና የምንሠራው ቤተ መቅደስ፤ ከብዙ ዘመናት በፊት ታላቁ የእስራኤል ንጉሥ ሠርቶ የጨረሰውን ነው፡፡ ¹²ነገር ግን አባቶቻችን የሰማይን አምላክ አስቈጥተውት ስለ ነበር፤ ለባቢሎኑ ንጉሥ ለከለዳዊው ናቡከደነፆር አሳልፎ ሰጣቸው፤ እርሱም ይህን ቤተ መቅደስ አፈራርሶ ሕዝቡን ወደ ባቢሎን አፈለሰ፡፡ ¹³“ይሁንና ቁርስ፤ የባቢሎን ንጉሥ በሆነ የመጀመሪያው ዓመት ይህን የእግዚአብሔር ቤት እንደ ገና እንዲሠራ ንጉሥ ቁርስ ትእዛዝ ሰጠ፡፡ ¹⁴ናቡከደነፆር ከአዳራሱም ቤተ መቅደስ አውጥቶ ባቢሎን በሚገኘው ቤተ መቅደስ ውስጥ ያኖራቸውን የእግዚአብሔርን ቤት የወርቅና የብር ዕቃዎች ከባቢሎን ቤተ መቅደስ አስመጣ፡፡
 “ከዚያም ንጉሥ ቁርስ፤ አገረ ገዥ አድርጎ ለሸመውና ሰላብሳር ተብሎ ለሚጠራው ሰው ሰጠው፤ ¹⁵ቀጥሎም እነዚህን ዕቃዎች ይዘህ ሂድና በአዳራሱም ቤተ መቅደስ ውስጥ አኑራቸው፤ የእግዚአብሔር ቤት ቀድሞ በነበረበት ቦታ እንደ ገና ይሠራ አለው፡፡ ¹⁶ስለ ዚህ ይህ ሰላብሳር መጥቶ በአዳራሱም የሚገኘውን የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ መሠረት ጣለ፤ ከዚያን ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እነሆ በመሠራት ላይ ነው፤ ሆኖም ገና አላለቀም፡፡
¹⁷አሁንም ንጉሥን ደስ የሚያሰኘው ቢሆን፤ ይህ የእግዚአብሔር ቤት በአዳራሱም እንዲሠራ ንጉሥ ቁርስ በእርግጥ ትእዛዝ ሰጥቶ እንደ ሆነ በባቢሎን ቤተ መንግሥት ግምጃ ቤት የተቀመጡት መዛግብት እንዲመረመሩ ያድርግ፤ ከዚያም ንጉሡ ስለዚህ ጉዳይ የወሰነውን ይላክልን፡፡”
የዳርዮስ ዐዋጅ
6 ከዚያም ንጉሥ ዳርዮስ በባቢሎን ግምጃ ቤት የተቀመጡት መዛግብት እንዲመረመሩ ትእዛዝ ሰጠ፡፡ ጳጳሪዎችን አውራጃ በሚገኘው በአሕምታ ከተማ አንድ ጥቅልል ብራና ተገኘ፤ በውስጡም እንዲህ የሚል ቃል ተጽፎበት ነበር፡፡
 ማስታወሻ፡፡
³በንጉሥ ቁርስ የመጀመሪያው ዓመት በአዳራሱም ስለሚገኘው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ንጉሡ የሰጠው ትእዛዝ ይህ ነው፡፡
 ቤተ መቅደሱ መሥዋዕት የሚቀርብበት ቦታ ሆኖ እንደ ገና ይሠራ፤ መሠረቱም ይጣል፤ ቁመቱ ሥልሳ ክንድ፤ ወርዱም ሥልሳ ክንድ ይሁን፤ ፋሎስት ዙር ታላላቅ ድንጋዮችና

5:11 1ነገ6:1፤ 2ዜ53:1፤3፤ 5:12 ዘ821:10፤ 28:36፤29፤24:1፤ 2ዜ53:6፤16፤ኤር1:3 5:13 ዕዝ1:2፤2፤4 5:141ዜ53:18፤ ዕዝ1:7 5:16 ዕዝ3:10 5:17 ዕዝ4:15 6:1 ዕዝ4:15 6:3 ዕዝ3:10፤ ሐጌ2:3 6:4 ፋ*8፤ 1ነገ6:36፤ዕዝ7:20

በአንድ ዙር ዕንጨት ይሠራ፤ ውጫም ከቤተ መንግሥቱ ግምጃ ቤት ይከፈል፡፡ ⁵እንዲሁም ናቡከደነፆር በአዳራሱም ከሚገኘው ቤተ መቅደስ አውጥቶ ወደ ባቢሎን የወሰዳቸው የእግዚአብሔር ቤት የወርቅና የብር ዕቃዎች፤ በአዳራሱም ወዳለው ቦታቸው ወደ ቤተ መቅደሱ እንዲመለሱ ይሁን፤ በእግዚአብሔርም ቤት ይቀመጡ፡፡
⁶አሁንም በኤፍራጥስ ማዶ አገረ ገዥ የሆነው ተንትናይ፤ ሰተርቡዝናይና እናን ተም በዚያ አውራጃ የምትገኙ ተባባሪዎች ታቸው ሁሉ ወደዚያ አትድረሱ፡፡ ገበዚህም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሥራ ጣልቃ አት ግቡ፤ ይህን የእግዚአብሔርን ቤት የአይሁድ አገረ ገዥና የአይሁድ መሪዎች በቀድሞው ቦታ ላይ መልሰው ይሥሩት፡፡
⁸በተጨማሪም የአይሁድ መሪዎች ይህን የእግዚአብሔር ቤት እንደ ገና ሲሠሩ፤ እናንተ ምን እንደ ምታደርገላቸው ይህን ትእዛዝ ሰጥቻለሁ፤ ሥራውም እንዳይቋረጥ የእነዚህ ሰዎች ወጪ በሙሉ ከመንግሥት ግምጃ ቤትና ከኤፍራጥስ ማዶ ከሚገኘው ገቢ ላይ ይከፈል፡፡ ፃለሰማይ አምላክ የሚቃጠል መሥዋዕት ይህን ዘንድ የሚሰጠውን ነገር፤ ማለት ወይፈኖችን፤ አውራ በጎችንና ተባቦት ጠባቶችን ስጧቸው፤ እንዲሁም ስንዴው፤ ጨው፤ የወይን ጠጅና ዘይቱ በአዳራሱም ያሉት ካህናት በሚጠይቋችሁ መሠረት ያለ ማቋረጥ በየቀኑ ይሰጣቸው፡፡ ¹⁰ይህ የሚሆነው የሰማይ አምላክን ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት እንዲቀርቡ፤ ለንጉሡና ለወንድ ልጆቹም ደኅን ነት እንዲጸልዩ ነው፡፡
¹¹ደግሞም ይህን ትእዛዝ የሚለው ጥ ማንም ሰው ቢኖር፤ ከቤቱ ምስሰ ተንቅሎ በምሰሰው ላይ እንዲሰቀል፤ ስለ ወንጀሉም ቤቱ የቁሻሻ መጣያ እንዲሆን አዝግባለሁ፡፡ ¹²ይህን ትእዛዝ ለማፍረስ ወይም በአዳራሱም የሚገኘውን ቤተ መቅደስ ለማጥፋት እጁን የሚሮሣ ማንኛውንም ንጉሥ ወይም ሕዝብ፤ ስሙን በዚያ እንዲኖር ያደረገ አምላክ ያጥፋል፡፡
 እኔ ዳርዮስ በትጋት እንዲፈጸም ይህን ትእዛዝ ሰጥቻለሁ፡፡
የቤተ መቅደሱ ሥራ ፍጻሜና ምረቃ
¹³ከዚያም ንጉሥ ዳርዮስ ባዘዘው መሠረት በኤፍራጥስ ማዶ አገረ ገዥ የነበረው ተንትናይ፤ ሰተርቡዝናይና ተባባሪዎቻቸው ሥራው በትጋት እንዲፈጸም አደረጉ፡፡ ¹⁴ስለዚህ የአይሁድ መሪዎች በነቢዩ በሐጌና በአዶ ልጅ በዘካርያስ ትንቢት እየተጽናኑ ሥራውን ቀጠለ፤ የቤተ መቅደሱንም ሥራ በእስራኤል አምላክ ትእዛዝ እንዲሁም
 3 27 ጫት ያህል ነው፡፡
 *14 ወይም፤ ቤተ መንግሥት

የፋርስ ነገሥታት ቁርስ፣ ዳርዮስና አርጤ ክስስ በሰጡት ትእዛዝ መሠረት ሠርተው ጨረሱ።¹⁵ ይህም ቤተ መቅደስ ንጉሥ ዳርዮስ በነገሠ በስድስተኛው ዓመት አዳር ተብሎ በሚጠራው ወር በሦስተኛው ቀን ተጠናቀቀ።

¹⁶ከዚያም የእስራኤል ሕዝብ፣ ካህናቱ፣ ሊዋውያኑና የቀሩትም ምርኮኞች የእግዚአብሔርን ቤት ምረቃ በዓል በደስታ አከበሩ።¹⁷ ለዚህ ለእግዚአብሔር ቤት ምረቃም አንድ መቶ ወይሬ ኖችን፣ ሁለት መቶ አውራ ቡንጉን፣ አራት መቶ ተባባሪ ጠቦቶችን ሰጡ፤ ለመላው እስራኤል የጎጢአት መሥዋዕትም ዐሥራ ሁለት ተባዕት ፍየሎችን በእያንዳንዱ የእስራኤል ነገድ ልክ አቀረበ።¹⁸ በሙሴ መጽሐፍ ቡድን መሠረት በኢየሩሳሌም ላለው ለእግዚአብሔር አገልግሎት ካህናቱን በየማዕረጋቸው፣ ሊዋውያኑንም በየክፍላቸው መደቧቸው።

የፋሲካ በዓል

¹⁹ምርኮኞቹ በመጀመሪያው ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን የፋሲካን በዓል አከበሩ።²⁰ ካህናቱና ሊዋውያኑ ራሳቸውን አገዱ፣ ሁሉም በሥርዐቱ መሠረት ነጽተው ነበር። ሊዋውያኑም የፋሲካውን በግ ለምርኮኞቹ ሁሉ፣ ለካህናት ወንድሞቻቸውና ለራሳቸው ዐረዱ።²¹ ስለዚህ ከምርኮ የተመለሱት እስራኤላውያን የእስራኤልን ክምላክ እግዚአብሔርን በአምልኮ ይፈልጉት ዘንድ ራሳቸውን ከአረማውያን ጎረቤቶቻቸው ርኩሰት ከለዩት ሁሉ ጋር በሉ።²² እግዚአብሔር ደስ እንዲሰጥ ስላደረጋቸው የቀጣን በዓል ሰባት ቀን በደስታ አከበሩ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር የአሦርን ንጉሥ ልብ ለውጦ በእስራኤል ክምላክ በእግዚአብሔር ቤት ሥራ እንዲያግዛቸው አድርጎ ነበር።

ዕዝራ ወደ ኢየሩሳሌም መጣ

7 ከእነዚህም ነገሮች በኋላ በፋርስ ንጉሥ በአርጤክስስ ዘመን መንግሥት፣ ዕዝራ የሠራያ ልጅ፣ የዓዛርያስ ልጅ፣ የኮልቅያስ ልጅ² የሰሎም ልጅ፣ የሳጾቅ ልጅ፣ የአኪጦብ ልጅ፣³ የአማርያ ልጅ፣ የዓዛርያስ ልጅ፣ የመራቶት ልጅ፣⁴ የዛሪ ራኒያ ልጅ፣ የአኪ ልጅ፣ የቡቂ ልጅ፣⁵ የአቢሱ ልጅ፣ የፊንሐስ ልጅ፣ የአልዓዛር ልጅ፣ የታላቁ ካህን የአሮን ልጅ፣⁶ ይህ ዕዝራ ከባቢሎን መጣ። እርሱም የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠውን ሕግ በሚገባ የሚያውቅ የሕግ መምህር ነበር። የክምላኩ የእግዚአብሔር እጅ በእርሱ ላይ ስለ ነበረች፣ የጠየቀውን ሁሉ ንጉሠ ፈቀደለት።⁷ እንደዚህም አንዳንድ እስራኤላውያን፣ ከካህናት፣ ከሊዋውያን፣ ከመዘምራን፣ ከበር ጠባ ቂዎችና ከቤተ መቅደሱ

6:15 ዞ1:14:9
6:16 17:8:63
6:17 24:6:13
24:29:21:30:24
6:18 ዞ3:36:79
8:9:11:18:17:32
11:5:24:1
21:5:35:4:15:5
6:19 ዞ12:11
ዞ7:28:16
6:20 21:5:30:17
6:21 ዞ8:18:9
11:5:22:19:40:19:1
ህ9:2:3:መ11:4:2
ሕዝ36:25
6:22 ዞ12:17
ዕዝ1:1
7:1 27:22:4
25:18
ዕዝ4:7:36:14
7:2 17:11:8
2:35:11:5:76:8
ህ11:11:ሕዝ40:46
43:19:44:15
7:5 11:5:6:4
7:6 27:25:28
ዕዝ5:5:ህ12:36
ኢሳ41:20
7:7 ዕዝ8:1

አገልጋዮች ጋር በመሆን በንጉሡ በአርጤክስስ ዘመን መንግሥት በሰባተኛው ዓመት ወደ ኢየሩሳሌም መጡ።

⁸ዕዝራ በንጉሡ ሰባተኛ ዓመት በአምስተኛው ወር ኢየሩሳሌም ደረሰ።⁹ መልካሚቱ የእግዚአብሔር እጅ በእርሱ ላይ ስለ ነበረች፣ ከባቢሎን በመጀመሪያው ወር በመጀመሪያው ቀን ተነሥቶ በአምስተኛው ወር በመጀመሪያው ቀን ኢየሩሳሌም ደረሰ።¹⁰ ዕዝራ የእግዚአብሔርን ሕግ በማገናኘትና በማድረግ፣ ለእስራኤልም ሥርዐቱንና ሕጉን በማስተማር ራሱን ፈጽሞ ሰጥቶ ነበር።

ንጉሥ አርጤክስስ ለዕዝራ የሰጠው ደብዳቤ

¹¹እግዚአብሔር ለእስራኤል የሰጠውን ሕግና ትእዛዝ ዐዋቂ ለነበረው ለካህናት ለመምህሩ ዕዝራ ንጉሥ አርጤክስስ የሰጠው የደብዳቤ ቅጅ ይህ ነው።

¹²ከንጉሡ ነገሥት አርጤክስስ፣ ለሰማይ ክምላክ ሕግ መምህር ለሆነው ለካህን ለዕዝራ።

ሰላም ለአንተ ይሁን።

¹³ካህናቱንና ሊዋውያኑን ጨምሮ በመንግሥቱ ውስጥ የሚኖርና ከአንተ ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ የሚፈልግ ማንኛውም እስራኤላዊ መሄድ እንዲችል ይህን ትእዛዝ ሰጥቻለሁ።¹⁴ በእጅህ በሚገኘው በክምላክ ሕግ መሠረት፣ ስለ ይሁዳና ስለ ኢየሩሳሌም እንድትመረምር በንጉሡና በሰባት አማካሪዎቹ ተልክሃል።¹⁵ ከዚህም በላይ፣ ንጉሡና አማካሪዎቹ መኖሪያው በኢየሩሳሌም ለሆነው ለእስራኤል ክምላክ በፈቃዳቸው የሰጡትን ብርና ወርቅ ይዘህ ሂድ።¹⁶ እንዲሁም ከመላው ባቢሎን አውራጃ የምታገኘውን ብርና ወርቅ በሙሉ፣ ሕዝቡና ካህናቱም በኢየሩሳሌም ላለው ለክምላካቸው ቤተ መቅደስ በፈቃዳቸው የሚሰጡትን መባህሉ ይዘህ ሂድ።¹⁷ በዚህም ገንዘብ ወይሬ ኖችን፣ አውራ ቡንጉንና ጠቦቶችን፣ ከእህል ቀሩርባኖቻቸውና ከመጠጥ ቀሩርባኖቻቸው ጋር መግዛት እንዳለብህ አትርሳ፤ እነዚህንም በኢየሩሳሌም በሚገኘው በክምላካችሁ ቤተ መቅደስ መሠዊያ ላይ አቅርብ።

¹⁸ ከዚህ የሚቀረውንም ብርና ወርቅ አንተና ወንድሞ ችህ አይሁድ እንደ ክምላካችሁ ፈቃድ ደስ ለሚላችሁ ነገር ሁሉ አውሉት።¹⁹ ለክምላክም ቤተ መቅደስ በዐደራ የተሰጠ ህንፃ ዕቃ ሁሉ በኢየሩሳሌም ክምላክ ፊት አቅርብ።²⁰ ከዚህም

¹² በዕዝ 7:12፣26 ላይ የሚገኘው ክፍል የተጻፈው በአረማይስጥ ቋንቋ ነው።

በላይ ለክምላክህ ቤተ መቅደስ ለመስጠት የምትፈልገውን ነገር ሁሉ ከንጉሡ ግምጃ ቤት መውሰድ ትችላለህ።

²¹በኤፍራጥስ ማዶ የምትገኙ በጅሮን ዶች ሁሉ፣ የሰማይ ክምላክ ሕግ መምህር የሆነው ካህኑ ዕዝራ የሚጠይቃችሁን ሁሉ በትጋት እንድትሰጡት እኔ ንጉሥ አርጤ ክስስ እነሆ አዝግባለሁ። ²²እስከ አንድ መቶ መክሊት፣ ብር፣ እስከ አንድ መቶ ቁርሃሽ ስንዴ፣ እስከ አንድ መቶ ባዶስ፣ መስፈሪያ ወይን ጠጅ፣ እስከ አንድ መቶ ባዶስ የወይራ ዘይትና የሚፈለገውን ያህል ጨው ስጡት። ²³የሰማይ ክምላክ የሚያዘው ሁሉ፣ ለሰማይ ክምላክ ቤተ መቅደስ በፍጹም ትጋት ይደረግ፣ በንጉሡና በልጆቹ መንግሥት ላይ ለምን ቀጣይ ይውረድ? ²⁴ደግሞም በካህናቱ፣ በሌዋውያኑ፣ በመዘምራት፣ በበር ጠባቂዎቹ፣ በቤተ መቅደሱ አገልጋዮች ወይም በሌሎቹ በዚህ በእግዚአብሔር ቤት ሠራተኞች ላይ ቀረጥ፣ ግብርና እጅ መገኛ ለመጣል ሥልጣን እንደ ሌላችሁ ይህን ዕውቁ።

²⁵አንተም ዕዝራ ከክምላክህ እንደ ተሰጠህ ጥበብ መጠን፣ ከኤፍራጥስ ማዶ ለሚገኙት ሕዝቦች ሁሉ የክምላክህን ሕግ የሚያውቁ ዳኞችንና ፈራጆችን ሹምላቸው፤ ሕጉን የማያውቅ ሰው ቢኖር፣ አንተ ራስህ አስተምረው። ²⁶ለክምላክህ ሕግና ለንጉሡ ሕግ የማይታዘዝ ማንኛውም ሰው፣ የሞት ወይም የስደት ወይም የንብረት መወረስ ወይም የእስራት ቅጣት ይፈጸምበት።

²⁷በአዳዲሱም የሚገኘው የእግዚአብሔር ቤት በዚህ ሁኔታ እንዲከበር ይህን በንጉሡ ልብ ያኖረ የአባቶቻችን ክምላክ እግዚአብሔር በሩክ ይሁን፣ ²⁸እንዲሁም በንጉሡ፣ በአማ ካሪዎቹና በጎዳላን ሹሞቹ ፊት ሁሉ ሞገስን የሰጠኝ ክምላክ የተመሰገነ ይሁን፣ የአምላኬ የእግዚአብሔር እጅ በእኔ ላይ ስለነበረች፣ አብረውኝ እንዲሄዱ ከእስራኤል መካከል የታወቁ ሰዎችን ለመሰብሰብ ብርታት አገኘሁ።

ከዕዝራ ጋር የተመለሱት የየቤተ ሰቡ አለቆች ስም ዝርዝር

8 በንጉሡ በአርጤክስስ ዘመን መንግሥት ከባቢሎን አብረውኝ የወጡት የየቤተ ሰቡ አለቆችና አብረዋቸው የተመዘገቡት እነዚህ ናቸው፡

²ከፊንሐስ ዘርች ጌርሶን፣ ከአታምር ዘርች ዳንኤል፣ ከዳዊት ዘርች ሐጡስ፣ ³እርሱም ከሴኬንያ ዘርች ነው፤

ከፋሮስ ዘርች ዘካርያስና ከእርሱም ጋር 150 ወንዶች ተመዝግበው ነበር፤

7:23 ዕዝ6:10
7:24 ዕዝ4:13፣ 8:36
7:25 ዘ18:21:26፣ ዘሌ10:11
7:26 ዕዝ6:11
7:27 ዕዝ11:1፣ 1ዜ4:29:12
7:28 2ዮ25:28፣ ዕዝ5:5
8:1 ዕዝ7:7
8:3 1ዜ5:22፣ ዕዝ2:3
8:4 ዕዝ2:6

⁴ከፋሮስ ሞዳብ ዘርች የዘራኢያ ልጅ ኤሊሆዴናይና ከእርሱም ጋር 200 ወንዶች፣ ⁵ከዛቱዝ ዘርች የየሕዚኤል ልጅ ሴኬንያና ከእርሱም ጋር 300 ወንዶች፤

⁶ከዳዲን ዘርች የዮናታን ልጅ ዔቤድና ከእርሱም ጋር 50 ወንዶች፤

⁷ከኤላም ዘርች የጎቶልያ ልጅ የሻያና ከእርሱም ጋር 70 ወንዶች፤

⁸ከሰፋጥያስ ዘርች፣ የሚካኤል ልጅ ዝባድያ፣ ከ80 ወንዶች ጋር፤

⁹ከኢዮአብ ዘርች የይሁኤል ልጅ አብድዩና ከእርሱ ጋር 218 ወንዶች፤

¹⁰ከባኒም ዘርች የዮሲፍያ ልጅ ሰሎሚትና ከእርሱም ጋር 160 ወንዶች፤

¹¹ከቤባይ ዘርች የቤባይ ልጅ ዘካርያስ ከእርሱም ጋር 28 ወንዶች፤

¹²ከዓዝጋድ ዘርች የሃቃጣን ልጅ ዮሐናንና ከእርሱም ጋር 110 ወንዶች፤

¹³ከአይኒቃም ዘርች፣ የመጨረሻዎቹ ስማቸው ይህ ነው፡ ኤሊፋላት፣ ይዑኤልና ሽማያ፤

ከእነርሱም ጋር 60 ወንዶች፤ ¹⁴ከባንዳይ ዘርች ዑታይና ዘቡድ፣ ከእነርሱም ጋር 70 ወንዶች።

ወደ ኢየሩሳሌም መመለስ

¹⁵እኔም ወደ አገጥሞ በሚፈለገው ወንዝ አጠገብ ሰዎቹን ሰበሰብኋቸው፤ በዚያም ሦስት ቀን ቁየን፣ ሕዝቡንና ካህናቱን ስመለከት፣ ከሌዊ ወገን የሆነ አንድም ሰው በዚያ አላገኘሁም። ¹⁶ስለዚህ መራሕዮቱን አልዳዘርን፣ አርኤልን፣ ሸማያን፣ ኤልናታንን፣ ያራብን፣ ኤልናታንን፣ ናታንን፣ ዘካርያስንና ሚሱላምን እንዲሁም መምህራኑን ዮራሳብንና ኤልናታንን አስጠራኋቸው፤ ¹⁷እነርሱንም ካሲፍያ በሚባል ስፍራ አለቃ ወደ ሆነው ወደ አዶ ላክኋቸው፤ በአምላካችን ቤት የሚያገለግሉ ሰዎችን ያመጡልን ዘንድ በካሲፍያ የቤተ መቅደስ አገልጋዮች ለሆኑት ለአዶና ለሥጋ ዘመዶቹ የሚናገሩትን አስታወቅኋቸው። ¹⁸መልካሚቱ የአምላካችን እጅ በእኛ ላይ ስለነበረች፣ ከሞሐሊ ዘርች የእስራኤል ልጅ የሌዊ ልጅ የሆነውን ሰራብያ ተብሎ የሚጠራውን አስተዋይ ሰው፣ ከእርሱም ጋር ዐሥራ ስምንት የሚሆኑ ወንዶች ልጆቹንና ወንድሞቹን አመጡልን፤ ¹⁹እንዲሁም ሐሽብያንና ከሚራሪ ዘርች የሻያን፤

8:6 ዕዝ2:15፣ ነሀ7:20:10:16
8:13 ዕዝ2:13
8:15 4*21:31፣ ዕዝ2:40
8:17 ዕዝ2:43
8:18 4*24:10:55

¹22 3.4 ሚትሪክ ቶን ያህል ነው።
²22 22 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
³22 2.2 ኪሎ ሊትር ያህል ነው።
⁴5 አንዳንድ የዘጠነ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም መጻሕፍት ዕብራይስጥ 8:22) ይህን ስም ይጨምራሉ፤ ዕብራይስጡ ግን ሳቱ የሚለውን አይጨምርም።
⁵10 አንዳንድ የዘጠነ ሊቃናት ትርጉሞች (እንዲሁም መጻሕፍት ዕብራይስጥ 8:36) ይህን ስም ይጨምራሉ፤ ዕብራይስጡ ግን ሳቱ የሚለውን አይጨምርም።

ከወንድሞቹና ከአጎቶቹ ወንዶች ልጆች ጋር 20 ወንዶችን አመጡልን።²⁰ በተጨማሪም ዳዊትና ሹማምቱ ሌዋውያኑን እንዲረዳ ካቋቋሙት ከቤተ መቅደሱ አገልጋዮች ቡድን 220 አመጡ፤ እነዚህም ሁሉ በየሰማቸው ተመዘገቡ።

²¹ ራሳችንን በአምላካችን ፊት ዝቅ እንድናደርግ፣ ጉዛውም ለእኛና ለልጆቻችን፣ ለንብረታችንም ሁሉ የተቃና እንዲሆንልን፣ እዚያው በአጎዋ ወንዝ አጠገብ ጾም ዐወ ጅሁ።²² መልካሚቱ የአምላካችን እጅ በሚፈልጉት ሁሉ ላይ ናት፤ እርሱን በሚ ተወ. ሁሉ ላይ ግን ቀጣው ትወርደባቸዋለች። ብለን ለንጉሡ ነግረንው ስለ ነበር፣ በመንገድ ላይ ከጠላት የሚጠብቁን ወታደ ሮችንና ፈረሰኞችን እንዲሰጠን ንጉሡን ለመጠየቅ ዐፍራ ነበር።²³ ስለዚህ ጾምን፣ ወደ አምላካችንም ስለዚህ ነገር ልመና አቀረብን፤ እርሱም ጸሎታችንን ሰማ።

²⁴ እኔም ከዋና ዋናዎቹ ካህናትም ዐሥራ ሁለት ሰዎችን፣ ከእነርሱም ጋር ሰራ ብያን፣ ሐሽቢያንና ከወንድሞቻቸውም መካ ከል ዐሥር ሰዎችን ለየሁ።²⁵ ንጉሡ፣ አማካሪዎቹ፣ ሹሞቹና በዚያ የነበሩ እስራ ኤል ሁሉ ለአምላካችን ቤት የሰጡትን ብር፣ ወርቅና ዕቃ ሁሉ መዝኜ ሰጠኝቸው።²⁶ ስድስት መቶ አምሳ መክለት^ወ ብር፣ አንድ መቶ መክለት የብር ዕቃዎች፣ አንድ መቶ መክለት ወርቅ፣²⁷ አንድ ሺህ ዳሪክ^ወ የሚያወጡ ሃያ የወርቅ ወጭቶችና እንደ ወርቅ ነጥረው ከሚያብረቀርቅ ናስ የተሠሩ ሁለት ዕቃዎችን መዝኜ በእጃቸው አስረከ ብኝታቸው።

²⁸ እንዲህም አልኝቸው፤ “እናንተና እነ ዚህ ዕቃዎች ለእግዚአብሔር ተቀድሳችኋል፤ ብሩና ወርቁ ለአባቶቻችሁ አምላክ ለእግዚ አብሔር በበጎ ፈቃድ የቀረበ መባ ነው።²⁹ ኢየሩሳሌም በሚገኘው በእግዚአብሔር ቤት ክፍሎች ውስጥ በዋና ዋናዎቹ ካህናት፣ በሌዋውያኑና በየቤተ ሰቡ የእስራ ኤል አለ ቆች ፊት እስክትመዘኛቸው ድረስ በጥን ቃቄ ጠብቋቸው።”³⁰ ከዚያም ካህናቱና ሌዋውያኑ ኢየሩሳሌም ወደሚገኘው ወደ አምላካችን ቤት እንዲ ሄድ የተመዘኘውን ብር፣ ወርቅና ንዋይተ ቅድሳት ተረከቡ።

³¹ እኛም በመጀመሪያው ወር ዐሥራ ሁለተኛው ቀን ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ከአጎዋ ወንዝ ተነሳን። የአምላካችን እጅ በላይ ችን ነበረች፤ እርሱም ከጠላቶቻችንና በመ ንገድ ላይ ከሚሸምቁ አዳኝን።³² ኢየሩ ሳሌምም ደረሰን፤ በዚያም ሦስት ቀን ዐረ ፍን።

8:20 1ኪና9:2
8:21 4ኑ15:መ16:8፤
27:11፤107:7
8:22 ዙ831:17፤
ዕዝ5:5፤102:9፤
ኤር41:16
8:23 2ኪና20:3፤
ሐሥ14:23
8:24 4ኑ18
8:25 4ኑ33
8:28 ዙሌ21:6፤
22:2ኛ3
8:31 4ኑ15:ዕዝ5:5
8:32 ዙ640:13

³³ በአራተኛው ቀን ብሩን፣ ወርቁንና ንዋይተ ቅድሳቱን በአምላካችን ቤት መዝ ነን ለአሪዮ ልጅ ለካህኑ ለሚሪሞት በእጁ አስረ ከብነው፤ ከእርሱም ጋር የፊንሐስ ልጅ አልዳዘር፣ ሌዋውያኑ የኢያሱ ልጅ ዮዛባ ትና የቢንዊ ልጅ የዓድያ ነበሩ።³⁴ ሁሉም ነገር ተቈጠረ፤ ተመዘኘም፤ የተመዘኘውም ሁሉ በዚያኑ ጊዜ ተመዘገበ።

³⁵ ከዚያም ከምርኮ የተመለሱት፣ ለእስ ራኤል ሁሉ ዐሥራ ሁለት ወይፈኖችን፣ ዘጠና ስድስት አውራ በጎችን፣ ሰባ ሰባት ተባዕት ጠቦቶችን፣ ለእስራኤል አምላክ የሚቃጠል መሥዋዕት አቀረቡ፤ ለጎጠአት መሥዋዕት ደግሞ ዐሥራ ሁለት ተባዕት ፍየሎችን አቀረቡ፤ ይህም ሁሉ ለእግዚአብሔር የቀ ረበ የሚቃጠል መሥዋዕት ነበር።³⁶ የንጉ ሡንም ትእዛዝ ለንጉሡ እንደራሴዎቻችን በኤፍራጥስ ማዶ ለሚገኙት አገረ ገዢዎች ሰጠ። እነርሱም ሕዝቡንና የእግዚአብሔርን ቤት ረዱ።

ከዕዕዳን ጋር ስለተደረገው ጋብቻ የዕዝራ ጸሎት

9 እነዚህ ነገሮች ከተፈጸሙ በኋላ መሪዎቹ ወደ እኔ መጥተው እንዲህ አሉኝ፤ “ካህና ቱንና ሌዋውያኑን ጨምሮ የእስራኤል ሕዝብ ከጎረቤቶቻቸው ከከነዓናውያን፣ ከኪሊያው ያን፣ ከፊርዛውያን፣ ከኢያብሳውያን፣ ከአሞና ውያን ርክሶት ራሳቸውን አልለዩም። ኋቶ ቻቸውን ለራሳቸውና ለልጆቻቸው ማስት አድርገው ወስደዋል፤ የተቀደሰውንም ዘር ከምድር ሕዝቦች ጋር ደባልቀዋል፤ በዚህ በደል ዋናኛ የሆኑትም መሪዎቹና ሹማምቱ ናቸው።

³ እኔም ይህን በሰማሁ ጊዜ፣ መኑናጸፊያ ዬንና ካባዬን ቀደድሁ፤ የራሴን ጠጉ ርና ጢሜን ነጨሁ፤ እጅግ ደንገጨም ተቀመጥሁ። ሳይል ከፊጸሙት ምርኮኞች የተነ ሣም በእስራኤል አምላክ ቃል የተንቀጠ ቀጡት ሁሉ በዙሪያዬ ተሰበሰቡ፤ እኔም እስከ ሠርክ መሥዋዕት ድረስ እጅግ እንደ ደነገጥሁ በዚያው ተቀመጥሁ።

⁵ ከዚያም፣ የሠርክ መሥዋዕት በሚቀር ብበት ጊዜ፣ የተቀደደውን መኑናጸፊያ ዬንና ካባዬን እንደለበስሁ በሐዘን ከተቀ መጥሁበት ተነሣሁ፤ በጉልበቴም ተንባ ርክኬ ወደ አምላኬ ወደ እግዚአብሔር እጆ ቼን በመዘርጋት፣ ሌንዲህ ስል ጸለይሁ፤

“አምላኬ ሆይ፣ ጎጠአታችን ከራሳችን በላይ ሆኖአል፤ በደላችንም እስከ ሰማያት ድርሶአል፤

8:33 4ኑ25:ዕዕ3:4፤
21:24፤11:16
8:35 ዙሌ1:3፤
2ኪና29:21-24፤30:24፤
8:36 ዕዝ7:21ኛ24፤
ነሀ2:7፤አሰ9:3
9:1 ዙ6:10:16፤
19:37፤38፤ዙ13:5፤23
፣28፤ዙ820:17፤
ኢሱ3:10፤15:8፤
መሳ3:5፤1፤79:20፤
2ኪና58:7፤ዕዝ6:21፤
ነሀ9:8
9:2 ዙ22:31፤
34:16፤ዙሌ27:30፤
ዙ814:2፤ፍጥ1:4፤
ዕዝ10:2፤መዝ106:35
9:3 ዙ32:19፤
33:4፤ዙጥ1:4፤6
9:4 ዕዝ103:ነሀ1:4፤
መዝ19:120፤136፤አ
ሳ66:2፤5፤8710:2
9:5 ዙ2941፤ ዕ886፤
መዝ28:2፤134:2
9:6 2ኪና28:9፤
ኢየ42:6፤መዝ38:4፤
ኢሳ59:12፤ ኤር3:25፤
14:20፤31:19፤ራእ18:5

^ዕ26 22 ሜትሪክ ቶን ያህል ነው።
^ዕ26 3.4 ሜትሪክ ቶን ያህል ነው።
^ዕ26 8.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው።

አምላክ ሆይ፤ ፊቴን ወደ አንተ ቀና ለማድረግ ፈራሁ፤ እጅግም ፈራሁ። ገነዘብቶቻችን ዘመን ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ በደላችን ታላቅ ነው። ከገነዘብቶቻችንም የተሞላ ህሬ እንደሆነው ሁሉ እኛምሆንን፤ ነገሥታቶቻችንና ካህናቶቻችን በባዕዳን ነገሥታት እጅ ወድቀን ለሰይፍ፤ ለምርኮ፤ ለብዝበዛና ለውርደት ተዳርገናል።⁸ “አሁን ግን እግዚአብሔር አምላካችን ቅሬታ ይተውልን ዘንድ፤ በመቅደሱም ውስጥ ጽኑ ስፍራ ይሰጠን ዘንድ፤ ለጥቂት ጊዜ ቸርነቱን አሳይቶናል፤ ስለዚህ አምላካችን ለዐይናችን ብርሃን ሰጠን፤ በባርነትም ሳለን ለጥቂት ጊዜ ዕረፍት ሰጠን።⁹ ባርነት ብንሆንም፤ አምላካችን ግን ባርነት ሆነን እንድንቀር አልተወጣንም፤ ነገር ግን በፋርስ ነገሥታት ፊት ቸርነቱን አሳዩን፤ የአምላካችንን ቤት እንደገና እንድንሠራና ፍርስራሾቻችን እንድንጠግን አዲስ ሕይወት ሰጠን፤ በይሁዳና በኢየሩሳሌምም የመከላከያ ቅጥር ሰጠን።¹⁰ አሁን ግን አምላካችን ሆይ፤ ከዚህ በኋላ ምን እንላለን? ትእዛዞቻችንን አቃለናልና፤¹¹ ይቃለ ልኛውም በባርነት ስለሆነ አማካይነት፤ ለመውረስ የምትገቡባት ምድር በሕዝቦቿ ርዥነት ተበክላለች፤ ከዳር እስከ ዳርም በአስ ጸያፊ ድርጊታቸውና በርዥነታቸው ተሞልቷል።¹² ስለዚህ ሴቶች ልጆቻችሁን ለወንዶች ልጆቻቸው አትስጡ፤ ሴቶች ልጆቻቸውንም ለወንዶች ልጆቻችሁ አትውሰዱ። ብርቱዎች እንድትሆኑ፤ የምድራቱን መልካም ነገር እንድትሰሉና ለልጆቻችሁም የዘላለም ርስት እንድታወርሱ ከእነርሱ ጋር ምንም ዓይነት ውል አታድርጉ ብለው የሰጠኸውን ትእዛዝ ነው።¹³ ይህ ሁሉ የደረሰብን በክፉ ሥራችንና በብዙ በደላችን ምክንያት ነው፤ አምላካችን ሆይ፤ አንተ ግን እንደ በደላችን ብዛት አልቀጣኸንም፤ ይልቁንም ቅሬታን ተውህልን።¹⁴ ታዲያ ትእዛዞቻችንን እንደ ገና ተላልፈን እንዲህ ያለውን አስጸያፊ ድርጊት ከሚፈጽሙ ሕዝቦች ጋር መጋባት ተገቢ ነውን? አንተስ ቅሬታ እስከማይኖር ወይም፤ አንድም ሰው እስከማይድን ድረስ ተቈጥተህ አታጠፋንም? ¹⁵ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ጻድቅ ነህ፤ እኛም በዚህ ዕለት ተርፈን በሕይወት አለን። እነሆ በፊትህ ከነበደላችን ቀርበናል፤ ከበደላችን የተነሣ ግን በፊትህ ሊቆም የሚችል ማንም የለም።

ሕዝቡ ገጠአቱን ተናዘዘ

10 ዕዝራ በእግዚአብሔር ቤት ፊት ወድቆ በሚጸልይበት፤ በሚናዘዝበትና በሚ

9:7 ዘጸ28:37:64፣ 2ዘና29:6፣2ዘ21:1፣፳32
 9:8 ዘፍ45:7፣ መዝ133:19:8፣ 25:16:67:1፣ 119:58፣መዝ12:11፣ ኢላ22:23፣33:2
 9:9 ዘ1:14፣ 2ኃገ25:28፣ካፀ9:36፣ መዝ69:35፣106:46፣ኢላ43:1፣ 44:26፣ 48:20፣52:9፣63:9፣ኢር32:44፣ ዘሰ1:16፣፳17
 9:10 ዘጸ11:8፣ ኢላ1:19፣፳20
 9:11 ዘላ18:25፣፳28፣ ዘጸ45:9፣4፣18፣9፣ 1ኃገ14:24
 9:12 ዘፍ45:18፣ ዘፍ34:15፣ዘጸ11:8፣መዝ103:17፣ጳጳ፳5፣ ኢላ3:20
 9:13 ዘ፳2:22፣ ኢየ11:6፣15፣522:5፣ 33:27፣መዝ103:10
 9:14 ዘጸ9:8፣14፣ ነሀ13:27
 9:15 ዘፍ18:25፣ 1ኃገ8:47፣2ዘና12:6፣ ካፀ9:8፣መዝ51:4፣ 767:129፣4፣130:3፣ 145:7፣ኢላ24:16፣ ኢር12:1፣23፣633:16፣ ጳጳ1:18፣፳7፣፳7፣፳635፣ ሚላ3:2

10:2 4*26፣ ዘጸ30:8፣፳10፣ዕዝ9:2
 10:3 ዘ፳4:16፣ 2ኃገ11:17
 10:5 ዳ5:12፣13፣25
 10:6 ዘ፳4:28፣ ዘጸ9:18፣መዝ102:4፣ ዮ43:7
 10:9 ዕዝ1:5
 10:10 2ዘና28:13፣ ዕዝ7:21
 10:11 ዘጸ24:1፣ ካፀ9:2፣ሚጳ2:10፣፳16
 10:12 ኢላ6:5
 10:14 ዘኃ25:4፣ ዘጸ16:18፣2ዘና29:10

ያለቅስበት ጊዜ ወንዶች፤ ሴቶችና ልጆች የሚገኙበት እጅግ ብዙ የእስራኤል ማኅበር በዙሪያው ተሰበሰበ፤ እነርሱም እንደዚሁ አምርረው አለቀሱ። ገዢያም ከአላም ዘሮች አንዱ የሆነው የይሁሐል ልጅ ሲከንያ ዕዝራን እንዲህ አለው፤ በዙሪያችን ካሉት አሕዛብ፤ ባዕዳን ሴቶችን በማግታችን ለአምላካችን ታማኞች ሆነን አልተገኘንም፤ ይህም ሆኖ አሁንም ለእስራኤል ተስፋ አለ።³ አሁንም እንደ ጌታዬ ምክርና የአምላካችንን ትእዛዝ እንደሚፈሩ ሰዎች እነዚህን ሴቶችና ልጆቻቸውን ለመስደድ በአምላካችን ፊት ቃል ኪዳን እንግባ፤ በሕግም መሠረት ይፈጸም።⁴ ዕዝራ፤ ነገሩ በእጅህ ነው፤ ተነሥ፤ እኛም እንደግፍሃለን፤ በርትተህም፤ አድርገው።⁵ ዕዝራም ተነሥቶ ዋና ዋና ካህናት፤ ሊዋውያንና እስራኤል ሁሉ የቀረበውን ሐሳብ እንዲፈጽሙ አስማላቸው፤ እነርሱም ማሉ። ግዚያም ዕዝራ ከእግዚአብሔር ቤት ፊት ተነሥቶ ወደ ኤልያሲብ ልጅ ወደ ዮሐናን ክፍል ገባ፤ ምርኮኞቹ ታማኞች ሆነው ባለመገኘታቸው ያለቅስ ነበር፤ በዚያም ምግብ አልቀመሰም፤ ውሃም አልጠጣም።⁷ ገዢያም ምርኮኞቹ ሁሉ በኢየሩሳሌም እንዲሰበሰቡ በይሁዳና በኢየሩሳሌም ዐዋጅ ተነገረ፤ ጳዋጅም በሦስት ቀን ውስጥ ያልመጣ ማንም ሰው በሹማምቱና በሽማግሌዎቹ ውሳኔ መሠረት ንብረቱ ሁሉ እንዲወረስ፤ ራሱም ከምርኮኞቹ ገባኤ እንዲወገድ የሚያዝ ነበር።⁹ ስለዚህ በሦስት ቀን ውስጥ የይሁዳና የብንያም ሰዎች ሁሉ፤ በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ፤ በዘጠነኛው ወር በሃያኛውም ቀን ሕዝቡ ሁሉ ስለ ወቅቱ ጉዳይና ስለ ከባዱ ዝናብ በመጨነቅ በእግዚአብሔር ቤት ፊት ባለው አደባባይ ተቀምጠው ነበር።¹⁰ ከዚያም ካህኑ ዕዝራ ተነሥቶ እንዲህ አላቸው፤ “እናንተ ታማኞች አልነበራችሁም፤ በእስራኤል በደል ላይ በደል በመጨመር ባዕዳን ሴቶችን አገባችሁ።¹¹ አሁንም ለአባቶቻችሁ አምላክ ለእግዚአብሔር ተናዘዙ፤ ፈቃዱን ፈጽሙ፤ በዙሪያችሁ ካሉት አሕዛብና ከባዕዳን ሚስቶቻችሁ ተለዩ።”¹² ገባኤውም ሁሉ እንዲህ ሲሉ በታላቅ ድምፅ መለሱ፤ “እውነት ብለሃል፤ ያልኸውን መፈጸም ይገባናል።¹³ ይሁን እንጂ በዚህ የተሰበሰበው ሕዝብ ብዙ ነው፤ ወቅቱም ክረምት ነው፤ ስለዚህ ውጭ መቆም አንችልም፤ ከዚህም በላይ በዚህ ነገር ብዙ ንጠአት ስለሠራን፤ ይህ ጉዳይ በአንድና በሁለት ቀን የሚያልቅ አይደለም።¹⁴ ስለዚህ ሹሞቻችን

በማገበና ሁሉ ምትክ መደረግ ያለበትን ያድርጉ። ከዚያም በዚህ የተነሣ የመጣው የአምላካችን ብርቱ ቀኑ ስለሆነ እስከ መለስ ድረስ፤ በየከተሞቻችን ያሉ ባዕዳን ሴቶችን ያገቡ ሁሉ በየከተማው ካሉት ሽ ማግለጻችን ያገቡ ሁሉ በየከተማው ቀን ይምጡ።¹⁵ ይህ ንንም ነገር የተቃወሙት ከሜ ሰላምና ከሌዋ ዋው ከሳባታይ ድጋፍ ያገኙት የአሜሪካ ልጅ ዮናታንና የቴቱዋ ልጅ የሕ ዝያ ብቻ ናቸው።

¹⁶ ስለዚህ ምርኮኞቹ እንደ ተባለው አደረጉ፤ ካህኑ ዕዝራም ከእያንዳንዱ የቤተ ሰብ ምድብ አንዳንድ የቤተ ሰብ ጎሳዬ የሆነ ሰው መረጠ፤ ሁሉም በየሰማቸው ተመዘ ገቡ። ከዚያም በዐሥረኛው ወር በመጀ መሪያው ቀን ጉዳዩን ለመመርመር ተቀ መጡ፤ ¹⁷ በመጀመሪያው ወር በመጀመ ሪያው ቀን ባዕዳን ሴቶችን ያገቡትን ወን ዶች ሁሉ አጣርተው ጨረሱ።

ከባዕዳን ሴቶች ጋር የተጋቡት ሰዎች

¹⁸ ከካህናት ዘሮች መካከል ባዕዳን ሴቶ ችን ያገቡት ከዚህ የሚከተሉት ናቸው፡

ከአዮሴዴቅ ልጅ ከአዮሴ ዘሮችና ከወንድ ሞቹ መካከል፤ መዕሄያ፤ አልዳዘር፤ ያራብና ነዶልያስ። ¹⁹ እነዚህ ሁሉ ሚስቶቻቸውን ለመፍታት ቃል በመግባት እጃቸውን ሰጡ፤ ስለ በደላቸውም እያንዳንዳቸው ከመንጋው አንዳንድ አውራ በግ ለበደል መሥዋዕት አቀረቡ።

²⁰ ከአሜር ዘሮች፡
አናኒና ዝባድያ።

²¹ ከካሪም ዘሮች፡
መዕሄያ፤ ኤልያስ፤ ሸማያ፤ ይሐኤ ልና ያዝያ።

²² ከፋስኩር ዘሮች፡
ኤልዮዴናይ፤ መዕሄያ፤ ይስ ማኤል፤
ናትናኤል፤ የዛባትና ኤልዳሣ።

²³ ከሌዋውያንም መካከል፡
የዛባት፤ ሰሜኢ፤ ቆሊጣስ የሚባል ቆልያ፤ ፈታያ፤ ይሁዳ፤ አልዳዘር።

²⁴ ከመዘምራንም መካከል፡
ኤልያሴብ፤ ከበር ጠባቂቶቹም፤ ሰሎም፤ ጤሌም፤ አራ።

²⁵ ከሌሎቹ እስራኤላውያን መካከል፡

10:15 ነዕ11:16
10:18 መ36:20
10:19 ዘሌ5:15
6:6:27
10:15
10:20 ዘሌ5:24:14
10:21 ዘሌ5:24:8
10:22 ዘሌ5:9:12
10:23 ነዕ8:7:9:4
10:24 ነዕ3:1
12:10:13:7:28
10:25 ዕዝ2:3

10:26 ፋ*28:3
ዘሌ53:22:ዕዝ2:3

ከፋርስ ዘሮች፤ ራምያ፤ ይዝያ፤ መልክያ፤ ማያሚን፤ አልዳዘር፤ መልክያና በናያስ።

²⁶ ከኤላም ዘሮች፡
መታንያ፤ ዘካርያስ፤ ይሐኤል፤ አብዲ፤ ይሬሞትና ኤልያ።

²⁷ ከዛቱዕ ዘሮች፡
ዒሊዮዴናይ፤ ኢልያሴብ፤ መታንያ፤ ይሬሞት፤ ዛባድና ዓዚዛ።

²⁸ ከቤባይ ዘሮች፡
ይሆሐናን፤ ሐናንያ፤ ዛባይና አጥላይ።

²⁹ ከባኒ ዘሮች፡
ሚሰላም፤ መሉክ፤ ዓዳያ፤ ያሰብ፤ ሸዓልና ራሞት።

³⁰ ከፊሐት ሞዳብ ዘሮች፡
ዓድና፤ ክላል፤ በናያስ፤ መዕሄያ፤ መታንያ፤ ባስልኤል፤ ቢንዊና ምናሴ።

³¹ ከካሪም ዘሮች፡
አልዳዘር፤ ይሸያ፤ መልክያ፤ ሸማያ፤ ስምዖን፤ ³² ብንያም፤ መሉክና ሰማራ።

³³ ከሐሱም ዘሮች፡
መትናይ፤ መተታ፤ ዛባድ፤ ኤሊፋላት፤ ይሬማይ፤ ምናሴና ሰሜኢ።

³⁴ ከባኒ ዘሮች፡
መዕዳይ፤ ዓምራም፤ አኤል፤

³⁵ በናያስ፡
ቤድያ፤ ከልቅያ፤ ³⁶ ወንያ፤ ሜሪሞት፤ ኤልያሴብ፤ ³⁷ መታንያ፤ መትናይና የዕሁ።

³⁸ ከቢንዊ ዘሮች፡
ሰሜኢ፤ ³⁹ ሰሌምያ፤ ናታን፤ ዓዳያ፤ ⁴⁰ መክነድባይ፤ ሴሴይ፤ ሸራይ፤ ⁴¹ ኤዝር ኤል፤ ሰሌምያ፤ ሰማራያ፤ ⁴² ሰሌም፤ አማርያና ዮሴፍ።

⁴³ ከናባው ዘሮች፡
ይዒኤል፤ መተትያ፤ ዛባድ፤ ዘባና፤ ያዳይ፤ አዮኤልና በናያስ።

⁴⁴ እነዚህ ሁሉ ባዕዳን ሴቶችን ያገቡ ናቸው፤ ከእነርሱም ጥቂቶቹ ከእነዚህ ሴቶች ልጆችን ወልደው ነበር።

^{37:38} የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም (እንዲሁም መጽሐፈ ዕዝራ ሱቱኤል 9፣34) ይመጣል። ዕዝራ ይሰጠው ግን፤ የዕሁ፤ ባኒና ሊቃኖ ይላል።
⁴⁴ ወይም ከልጆቻቸው ጋር ባከሉቸው

መጽሐፈ ነህምያ

የነህምያ ጸሎት

1 የሐካልያ ልጅ የነህምያ ቃል፤ በገረቤቶች ዓመት ካሲሎ በተባለው ወር በሱላ ግንብ ሳለሁ፤ ሕዝብን ያደገክ አንዱ የሆነው አናኒ፤ ከሌሎች ጥቂት ሰዎች ጋር ከይሁዳ መጣ፤ እኔም ከምርኮ ስለ ተረፍኩት የአይሁድ ቅሬታዎችና ስለ ኢየሩሳሌም ጠየቅኳቸው።

³ እነርሱም በሕይወት ተርፈው “ግምርኮ ወደ አገራቸው የተመለሱት ሰዎች በታላቅ መከራና ወርደት ላይ ይኖሩት፤ የኢየሩሳሌም ቅጥር ፈረርሶአል፤ በርቶም በእሳት ተቃጥለዋል” አለኝ።

⁴ ይህን ነገር በሰማሁ ጊዜ አያሌ ቀናት ዐዘንሁ፤ ጸምሁ፤ ጸለደሁም። ፊኪያም እንዲህ አልሁ፤

“ለሚወዱህና ትእዛዝህን ለሚያከብሩ የፍቅርህን ቃል ከዳን የምትጠብቅ ታላቅና የተፈራረሙ አምላክ፤ የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለባሪያህ ስለ አገልጋዮችህ ስለ እስራኤል ሕዝብ ቀንና ሌሊት በፊትህ የሚጸልዩ የውን ጸሎት ለመስማት ጆሮህ ይንቃ፤ ዐይንህም ይከፈት። እኔንና የአባቴን ቤት ጨምሮ እኛ እስራኤላውያን አንተን በመበደል የሠራህን ግጥሙን እናዘዝላለሁ። ገበአንተ ላይ እጅግ ክፉ ሥራ ሠርተናል፤ ለባሪያህም ለመሴ የሰጠኸውን ትእዛዝ፤ ሥርዐትና ሕግ አልጠበቅንም።

⁸ “ለባሪያህ ለመሴ እንዲህ ስትል የሰጠኸውን ቃል አስብ፤ ‘ታማኞች ካልሆናችሁ፤ በአሕዛብ መካከል እበትናችኋለሁ፤ ዓወደ እኔ ብትመለሱና ትእዛዜን ብትፈጽሙ፤ የተሰደዱት ወገኖቻችሁ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ እንኳ ቢበተኑ፤ ከዚያ እስከሰባቸው ቀለሁ፤ ለሰማይም ማደራያ ወደ መረጥሁት ስፍራ አመጣችኋለሁ።’

¹⁰ እነዚህም በታላቁ ገይልህና በብርቱ እጅህ የተቤገኙትን ባሪያዎችህና ሕዝብህ ናቸው። ¹¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ የባሪያህን ጸሎት፤ ስምህን በመፍራት ደስ የሚሰኙትን የባሪያ ዎችህንም ጸሎት ጆሮህ ታድምጥ። በዚህ ሰው ፊት ሞገስን አድርገህለት ዛሬ ለባሪያህ መከናወንን ሰጠው።” በዚያን ጊዜ እኔ የንጉሡ ጠጅ አሳላፊ ነበርሁ።

1:1 ስገ14:9፤ አስ2:8 ስገ2:1
1:2 2ገ12:14፤ ሳግ7:26፤ ኤር52:28
1:3 ዘሉ26:31፤ 2ገ125:10፤ ዐ12:3፤ 13:17፤ ኢሳ22:9፤ ኤር39:8 ፤ 52:14፤ ሰቆ2:9
1:4 2ዜ520:3፤ ሰገ109:4፤ መዝ137:1፤ ጳጳ9:3
1:5 ዘጳ7:9፤ 21፤ 1ገ178:23፤ ዐ4:14፤ ጳጳ9:3
1:6 1ገ178:29፤ 3፤ 47፤ 2ዜ57:15
1:7 መዝ106:6
1:8 ዘፍ8:1፤ ዘሉ26:33፤ 2ገ120:3፤ ሳግ4:14፤ 5:19፤ 6:14፤ 13፤ 22፤ 29፤ 31
1:9 ዘፍ8:1፤ 1ገ1 8:48፤ መዝ 106:47፤ 107:3፤ ኢሳ 11:12፤ 56:8፤ ኤር 29:14፤ 42፤ 12፤ ሕዝ 11፤ 7:20፤ 34-38፤ 36፤ 24-38፤ ሚክ 2:12
1:10 ዘፍ 32:11፤ ኢሳ 51:9-11 1:11 ዘፍ 40:1፤ ዘፍ :21፤ 2ዜ56:40
1:9 ዘፍ 30:4፤ 1ገ1 8:48፤ መዝ 106:47፤ 107:3፤ ኢሳ 11:12፤ 56:8፤ ኤር 29:14፤ 2:12፤ ሕዝ 11፤ 7:20፤ 34-38፤ 36፤ 24-38፤ ሚክ 2:12
1:10 ዘፍ 32:11፤ ኢሳ 51:9-11
1:11 ዘፍ 40:1፤ ዘፍ :21፤ 2ዜ56:40
2:1 ስገ14:7፤ 16፤ 14
2:3 1ገ11:31፤ ሳግ1:3፤ መዝ137:6፤ ጳጳ2:4፤ 3:9፤ 5:10፤ 16፤ 21
2:6 ዐ5:14፤ 13፤ 6
2:7 ሰገ118:36፤ ሰገ 4:24፤ 5:5፤ ሳግ2:2
2:9 ሰገ118:22
2:10 ሴ19፤ ዐ4:1፤ 3:7፤ 16፤ 1-2፤ 5:12፤ 14፤ 13፤ 4-7፤ 28፤ አስ10:3

አርጠክስስ ነህምያ ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄድ ፈቀደለት

2 በንጉሡ በአርጠክስስ ዘመን መንግሥት በገረቤቶች ዓመት ኒሳን ተብሎ በሚጠራው ወር የወይን ጠጅ በመጣለት ጊዜ፤ የወይን ጠጁን አንሥቼ ለንጉሡ ሰጠሁት። ቀድሞ በፊቱ ዐዘኜ አላውቅም ነበር፤ ስለዚህ ንጉሡ፤ “ሳትታመም ፊትህ ለምን እንዲህ ዐዘነ? መቼም ይህ የልብ ሐዘን እንጂ ሌላ አይደለም” አለኝ።

እኔም በጣም ፈረቼ ነበር፤ ስለንጉሡም “ንጉሡ ለዘላለም ይኑር፤ አባቶቼ የተቀበሩበት ከተማ ስትፈረስ፤ በርቶም በእሳት ሲቃጠሉ ለምን ፊቱ አይዘን?” አልሁት።

⁴ ገሥም፤ “ታዲያ ምን ትፈልጋለህ?” አለኝ። ከዚያም ወደ ሰማይ አምላክ ጸለደሁ፤ ስለንጉሡም፤ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ቢሆን ባሪያህ በፊትህ ሞገስ ቢያገኝ፤ እንደ ገና እንድሠራት አባቶቼ ወደ ተቀበሩበት ወደ ይሁዳ ከተማ እንድሄድ ይፈቀድልኝ?” አልሁት።

⁶ ከዚያም ንጉሡ አጠገቡ ከተቀመጠችው ንግሥት ጋር በመሆን፤ “ጉዞህ ምን ያህል ቀን ይፈጃል? መቼ ስትመለሳለህ?” ሲል

ጠየቀኝ። ንጉሡም እኔን ለመስደድ ደስ አለው፤ እኔም ጊዜውን ወሰንሁ።

⁷ ደግሞም እንዲህ አልሁት፤ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ቢሆን፤ ይሁዳ እስክደርስ ድረስ በደገና እንዲያሳልፉኝ ከኤፍራጥስ ማዶላሉት አገረ ገዡች ደብዳቤ ይሰጠኝ፤ ስለንዲሁም ለንጉሡ ደን ጠባቂ ለአሳፍ፤ በቤተ መቅደሱ አጠገብ ላለው ግምብ በርቶ፤ ለከተማዬቱ ቅጥርና እኔም ለምገባበት ቤት ሠረገላ የሚሆን እንጨት እንዲሰጠኝ ደብዳቤ ይጻፍልኝ፤ መልካሚቱ የአምላክ እጅ በእኔ ላይ ነበረችና ንጉሡም ፈቀደ ልኝ። ስለዚህ በኤፍራጥስ ማዶ ወደሚገኙት አገረ ገዡች ሄጄ የንጉሡን ደብዳቤ ቤዎች ሰጠኋቸው፤ ንጉሡም የጦር አለቆችና ፈረሰኞች አብረውኝ እንዲሄዱ አድርጎ ነበር።

¹⁰ ሐሮናዊው ሰንባላጥና አሞናዊው ሹሞ ጠብያ ይህን በሰሙ ጊዜ ስለ እስራኤላውያን ደናንነት የሚቈረቁር ሰው በመምጣቱ እጅግ ተብላጩ።

ነህምያ የኢየሩሳሌምን ቅጥሮች ተዘዋወሮ ተመለከተ

¹¹እኔም ወደ ኢየሩሳሌም ሄድሁ፤ በዚያም ሦስት ቀን ከቄሮሁ በኋላ፤ ¹²ከተቂት ሰዎች ጋር በሌሊት ወጣሁ። ለኢየሩሳሌም አደር ገው ዘንድ እግዚአብሔር በልቤ ያኖረውን ነገር ለማንም አልነገርሁም፤ ከተቀመጥሁበት እንስሳ በቀር ከእኔ ጋር ሌሎች እንስሳት አልነበሩም።

¹³በሌሊትም ወጥቼ በሸለቆው በር በኩል አድርጌ ወደ ዘንዶው የውሃ ጉድጓድና ወደ ቆሻሻ መድፊያው በር ሄድሁ፤ የፈረሱትንም የኢየሩሳሌምን ቅጥሮችና በእሳት የወደደውትን በሮች ተመለከትሁ።

¹⁴ዚያም ወደውሃ ምንጭ በርና ወደ ንጉሡ ኩሬ ሄድሁ፤ ይሁን እንጂ የተቀመጥሁበትን እንስሳ ማሳለፍ የሚያስችል በቂ ቦታ አልነበረም። ¹⁵ስለዚህ ቅጥሩን እየተመለከትሁ ሌሊቱን ሸለቆውን ዐልፌ ወደ ላይ ወጣሁ፤ በመጨረሻም ተመልሼ በሸለቆው በር በኩል ገባሁ። ¹⁶ለአይሁድ ወይም ለካህናቱ ወይም ለመኪንንቱ ወይም ለሹማምቱ ወይም ሥራውን ለሚሰሩት ሰዎች ገና ምንም የተናገርሁት ነገር ስላልነበረ፤ ወዴት እንደ ሄድሁ ወይም ምን እንዳደረግሁ ሹማምቱ አላወቁም።

¹⁷ከዚያም፤ “ያለንበትን ችግር ይኸው ታያላችሁ፤ ኢየሩሳሌም ፈርሳለች፤ በሮቿም በእሳት ጋይተዋል፤ አሁንም ኑና የኢየሩሳሌምን ቅጥር እንደ ገና እንሥራ፤ ከእን ግዲህስ መሣለቂያ አንምንም አልጓቸው። ¹⁸እንዲሁም መልካሚቱ የአምላኬ እጅ በእኔ ላይ እንደ ነበረችና ንጉሡም ምን እንዳለኝ ነገርጓቸው።

እነርሱም፤ “እንደ ገና መሥራቱን እንጀምር!” ካሉ በኋላ ይህን መልካም ሥራ ጀመሩ።

¹⁹ነገር ግን ሐርናዊው ሰንባላጥ፤ አሞናዊው ሹም ጠብያና ዐረባዊው ጌሳም ይህን ሲሰሙ አፊዙብን፤ አንቋሽሹንም፤ እንዲሁም፤ “የምታደርጉት ይህ ምንድን ነው? በንጉሡ ላይ ልታምፁ ትፈልጋላችሁ?” አሉ።

²⁰እኔም፤ “የሰማይ አምላክ ያከናውንልናል፤ እኛ ባርያዎቹ እንደ ገና ሥራውን እንጀምራለን፤ እናንተ ግን በኢየሩሳሌም ድርሻ ወይም ይገባናል የምትሉት ወይም የታሪክ መታሰቢያ የላችሁም” ስል መለስሁላቸው።

የቅጥሩ ሠራተኞች

3 ሊቀ ካህናቱ ኤልያሴብና ወንድሞቹ ካህናት ለሥራ ተነሡ፤ የበጎች በር

2:11 ዘፍ40:13
2:13 2ዜፍ26:9፤
ነሀ1:3፤3:13፤12:31
2:14 2ነገ18:17፤
ነሀ3:15፤12:37
2:17 ነሀ1:3፤
መዝ102:6፤
ኢ.430:13፤58:12፤
ሕዝ5:14
2:18 ዕዝ5:5
2:19 ቀ*10፤
ነሀ6:1፤2:6፤
መዝ44:13-16
2:20 ዕዝ4:1፤3፤
ሐሥ8:21
3:1 ቀ*32፤
ዕዝ10:24፤
ነሀ12:39፤
መዝ48:12፤
ኢ.458:12፤
ኤር31:38፤
ዘካ14:10፤ዮሐ5:2

3:2 ነሀ7:36
3:3 2ዜፍ33:14
3:4 ዕዝ8:33
3:5 ቀ*27:29፤142
3:6 ነሀ12:39
3:7 ኢ.49:3
3:8 ነሀ12:38
3:11 ነሀ12:38
3:13 ኢ.ሱ 15:34፤
2ዜፍ26:9፤ነሀ21:3

የተባለውንም እንደ ገና ሠሩ። ቀደሱት፤ መዝጊያዎቹንም በየቦታቸው ላይ አቆሙ። መቶ ማማ እስከሚባለው ግንብና ሐናንኤል ማማ ተብሎ እስከ ሚጠራው ድረስ ሠርተው ቀደሱት፤ ²ቀጥሎ ያለውንም የኢያሪኮ ሰዎች ሠሩ፤ እነርሱ ከሠሩት ቀጥሎ ደግሞ የአምሪ ልጅ ዘኩር ሠራ።

³የዓሣ በሩን የሃስናአ ልጆች ሠሩ፤ እነርሱም ምስሶዎቹን አቁመው መዝጊያዎቹን፤ መቀርቀሪያዎቹንና መወርወሪያዎቹን በየቦታቸው አኖሩ።

⁴የአቆስ ልጅ የአርዮ ልጅ ሜሪሞት ከዚያ ቀጥሎ ያለውን ክፍል መልሶ ሠራ። ከእርሱ ቀጥሎ ያለውን የሚሴዜቤል ልጅ የበራክያ ልጅ ሜሱሳም መልሶ ሠራ። ከእርሱ ቀጥሎ ያለውን የበዓና ልጅ ሳዶቅ መልሶ ሠራ፤ ⁵የሚቀጥለውን ክፍል የቴቱሐ ሰዎች መልሰው ሠሩ፤ መኪንንቶቻቸው ግን በተቈጣጠሪ አሠሪዎቻቸው ሥር ሆነው በሥራው መጠመድ አልፈለጉም።

⁶አሮጌውን ስር የፋሴሐ ልጅ ዮዳሄና የበሶድያ ልጅ ሜሱሳም መልሰው ሠሩ፤ እነርሱም ምስሶዎቹን አቁመው መዝጊያዎቹን፤ ማይያሃዎቹንና መወርወሪያዎቹን በየቦታቸው አኖሩ። ⁷ከእነርሱም ቀጥሎ የዕድሳቱ ሥራ የተከናወነው በኤፍራጥስ ማይ በሚገኘው አገረ ገዥ ሥልጣን ሥር ባሉት በገባዎንና በምጽጳ ሰዎች በገባዎናዊው በመልጥያና በሚሮኖታዊው በያዶን ነበር። ⁸ከወርቅ አንጥረኞች አንዱ የሆነው የሐርሃያ ልጅ ዑዝኤል የሚቀጥለውን ክፍል ሠራ፤ ከሹቱ ቀ ማሚዎች አንዱ የሆነው ሐናንያ ደግሞ ከዚያ ቀጥሎ ያለውን መልሶ ሠራ። እነርሱም “ሰፊው ቅጥር” ተብሎ እስከሚጠራው ድረስ ኢየሩሳሌምን መልሰው ሠሩ። ⁹ከዚያ የሚቀጥለውን ክፍል የኢየሩሳሌም አውራጃ እኩሌታ ገዥ የሆነው የሆር ልጅ ረፋያ መልሶ ሠራ። ¹⁰የኤርማፍ ልጅ ይዳያ ከቤቱ ፊት ለፊት ያለውን ክፍል መልሶ ሠራ፤ የአሰ በንያ ልጅ ሐጠስ ደግሞ ከእርሱ ቀጥሎ ያለውን መልሶ ሠራ። ¹¹የካሪም ልጅ መል ክያና የፊሐት ሞዓብ ልጅ አሱብ ሌላውን ክፍልና “የእቶን ግንብ” ተብሎ የሚጠራውን መልሰው ሠሩ። ¹²የኢየሩሳሌም አውራጃ እኩሌታ ገዥ የሆነው የአሎኤስ ልጅ ሰሎም ከሴት ልጆቹ ጋር በመሆን ቀጥሎ ያለውን ክፍል መልሶ ሠራ።

¹³“የሸለቆ በር” ተብሎ የሚጠራውን የሐኖንና የዛኖ ነዋሪዎች ዐደሱት፤ መልሰው

¹¹13 ወይም ቀበር ወይም በላሱ
¹⁵5 ጌቶቻቸው፤ ወይም ገዥቻቸው
¹⁶6 ወይም የይገናን

ሠሩት፤ ከሠሩትም በኋላ መዝጊያዎቹን በየ ቦታቸው አኖሩ፤ መወርወሪያዎቹንና መቀ ርቀሪያዎቹንም አበጁ። እንዲሁም “የቆሻሻ መጣያ በር” ተብሎ እስከሚጠራው ድረስ ያለውን አንድ ሺህ ክንድም ቅጥር መልሰው ሠሩ።

14 “የቆሻሻ መጣያ በር” ተብሎ የሚጠራው የቤት ሐካሪም አውራጃ ገዥ የሆነው የሬካብ ልጅ መልክያ መልሶ ሠራ፤ መልሶ ከሠራ በኋላም መዝጊያዎቹን፣ መቀርቀሪያዎቹንና መወርወሪያዎቹን በየቦታቸው አኖረ።

15 የምጽጳ አውራጃ የኮልሐይ ልጅ ሰሎም “የምንጭ በር” ተብሎ የሚጠራውን መልሶ ሠራ፤ መልሶ ከሠራም በኋላ ከድኖ መዝጊያዎቹን በየቦታቸው አኖረ፤ መወርወሪያዎቹንና መቀርቀሪያዎቹንም አበጀ። “የንጉሥ አትክልት ቦታ” ተብሎ በሚጠራው አጠገብ የሚገኘውን የቪላን መዋኛ ግንብም፣ ከጭት ከተማ ጀምሮ ቀልቀል እስከሚወርደው ደረጃ ድረስ መልሶ ሠራ። 16 ከእርሱም በኋላ የቤት ጸር አውራጃ እኩሌታ ገዥ የዓገብቅ ልጅ ነህምያ እስከ ዳዊት መቃብር ትይዩ እስከ ሰው ሠራሹ ኩሬና “የጀግኖች ቤት” ተብሎ እስከሚጠራው ድረስ ያለውን መልሶ ሠራ።

17 ከእርሱ ቀጥሎ ሌዋውያኑ በባኒ ልጅ በሬሁ ሥር ሆነው የዕድሳት ሥራ ሠሩ። ከእርሱ ቀጥሎ የቅዱሳ አውራጃ እኩሌታ ገዥ ሐሸብያ አውራጃውን መልሶ ሠራ። 18 ከእርሱ ቀጥሎ ያለውን ክፍል ደግሞ የሌላው የቅዱሳ አውራጃ እኩሌታ ገዥ የኤንሐዳድ ልጅ በዋይና በእርሱም ሥር የነበሩት የአገሩ ሰዎች መልሰው ሠሩ። 19 ከእርሱም ቀጥሎ ወደ ጦር መሣሪያ ግምጃ ቤት በሚያወጣውና እስከ ማእዘኑ በሚደርሰው ትይዩ ያለውን ሌላ ክፍል የምጽጳ ገዥ የኢያሱ ልጅ ኤጽር መልሶ ሠራ። 20 ከእርሱም ቀጥሎ የዘባይ ልጅ ባሮክ ከማእዘኑ ጀምሮ እስከ ሊቀ ካህኑ እስከ ኤልያ ሴብ ቤት መግቢያ ያለውን ሌላ ክፍል በት ጋት መልሶ ሠራ። 21 ከእርሱ ቀጥሎ ከኤል ያሴብ ቤት መግቢያ ጀምሮ እስከ መጨረሻው ያለውን ሌላ ክፍል የአቆስ ልጅ የአርዮ ልጅ ሜሪሞት መልሶ ሠራ።

22 ከእርሱም ቀጥሎ ያለውን ክፍል ከአካባቢው የመጡት ካህናት መልሰው ሠሩ። 23 ከእነርሱ ቀጥሎ ብንያምና አሱብ ከቤታቸው ፊት ለፊት ያለውን መልሰው ሠሩ፤ ከእነርሱም ቀጥሎ የሐናንያ ልጅ የመዕሤያ ልጅ ግዛርያስ በቤቱ አጠገብ ያለውን መልሶ ሠራ። 24 ከእርሱም ቀጥሎ ከዓዛርያስ ቤት ጀምሮ እስከ ማዕዘኑና እስከ ማዕዘኑም ጫፍ ያለውን ሌላውን ክፍል

3፡14 ኤር6፡1
3፡15 ኢሳ8፡6፤
ዮሐ9፡7
3፡16 ኢሳ15፡58፤
ሐሥ2፡29
3፡17 ኢሳ15፡44
3፡21 ዕዝ8፡33
3፡24 ዕዝ8፡33

የኤንሐዳድ ልጅ ቢንዊ መልሶ ሠራ፤ 25 የአዛይ ልጅ ፋላል ከቅጥሩ ማእዘን ትይዩና በዘብ መጠበቂያው አደባባይ አጠገብ ካለው ከላይኛው ቤተ መንግሥት መጠበቂያ ግንብ ጀምሮ ያለውን መልሶ ሠራ። ከእርሱም ቀጥሎ የፋሮስ ልጅ ፈዳያና 26 በሦፊል ኩረብታ ላይ የሚኖሩት የቤተ መቅደሱ አገልጋዮች “የውሃ በር” ተብሎ ከሚጠራው ትይዩ ጀምሮ በስተምሥራቅ እስከሚገኘው ግንብ ድረስ መልሰው ሠሩ። 27 ከእነርሱ ቀጥሎ የቴቁሐ ሰዎች ከታላቁ ግንብ ትይዩ ጀምሮ እስከ ሦፊል ቅጥር ድረስ ያለውን ሌላ ክፍል መልሰው ሠሩ።

28 “የፈረስ በር” ተብሎ ከሚጠራው በላይ ያለውን ደግሞ ካህናቱ እያንዳንዳቸው በየ መኖሪያ ቤታቸው ትይዩ ያለውን መልሰው ሠሩ። 29 ከእነርሱም ቀጥሎ የኢሜር ልጅ ሳዶቅ በቤቱ ትይዩ ያለውን መልሶ ሠራ። ከእርሱ ቀጥሎ ያለውን “የምሥራቅ በር” ጠባቂ የሆነው የሴኬንያ ልጅ ሸማያ መልሶ ሠራ። 30 ከእርሱ ቀጥሎ ያለውን ሌላ ክፍል ደግሞ የሰሌምያ ልጅ ሐናንያና የሴሌፍ ስድስተኛ ልጅ ሐኖን መልሰው ሠሩ። ከእነርሱም ቀጥሎ የበራክያ ልጅ ሜሱላም ከመኖሪያው ትይዩ ያለውን መልሶ ሠራ። 31 ከእርሱ ቀጥሎ ከወርቅ አንጥረኞች አንዱ መልክያ በመቁጣጠሪያው በር ትይዩ እስከሚገኘው እስከ ቤተ መቅደሱ አገልጋዮች እስከ ነጋዴዎቹ ቤት፣ እንዲሁም ከማእዘኑ በላይ እስከ ሚገኘው ክፍል ያለውን መልሶ ሠራ። 32 ከማእዘኑ በላይ ከሚገኘው ክፍል ጀምሮ እስከ በጎች በር ያለውን ደግሞ ወርቅ አንጥረኞቹና ነጋዴዎቹ መልሰው ሠሩ።

ቅጥሩ እንዳይሠራ የተደረገ ተቃውሞ

4 ሰንባላጥ ቅጥሩን እንደምንሠራ በሰማ ጊዜ ተቁጣ፣ እጅግም ተበሳጨ። በአይሁድም ላይ ተሳታፊ፣ ግንባራዎቹና በሰማርያ ሰራዊት ፊት፣ “እነዚህ ደካማ አይሁድ ምን እያደረጉ ነው? ቅጥራቸውን መልሰው ሊሠሩ ነውን? መሥዋዕት ሊያቀርቡ ነውን? በአንዲት ጀንበር ሠርተው ሊጨርሱ ነውን? እንደዚያ ተቃጥሎ የፍርስርሽ ክምር የሆነውን ድንጋይ ነፍስ ሊዘሩት ይችላሉ?” አለ።

3 በአጠገቡም ቆሞ የነበረው አሞናዊው ጠቢያ፣ “ለመሆኑ የሚገኙት ምንድን ነው? በድንጋይ የሚሠሩት ቅጥር እኮ ቀበሮ

3፡25 ዕዝ2፡3፤
ኢር32፡2፤37፡21፤
39፡14
3፡26 2ዜና
33፡14፤ህግ7፡46፤8፡1፤
3፡16፤11፡21፤12፡37
3፡27 4ኛ5፤
መዝላ8፡12
3፡28 2ኛ7 11፡16
3፡32 4ኛ1ኛሐ5፡2
4፡1 ህግ2፡10
4፡2 ዕዝ4፡9-10፤
መዝ79፡1፤ኢር26፡18
4፡3 ህግ2፡10
ኢዮ13፡12፤15፡3

“13 450 ሜትር ያህል ነው።”

እንኳ ብትወጣበት ሊፈርስ ይችላል” አለ።
 4 አምላካችን ሆይ፤ ተንቀናልና ስማን፤ ስድባቸውን በራሳቸው ላይ አውርድባቸው፤ በምርኮ ምድር እንዲበዘበዙ አሳልፈህ ስጣቸው። 5 የፈረሰውን በሚሠሩት ፊት የሰድብ ናዳ አውርደዋልና” በደላቸውን ይቅር አትበል፤ ኅጢአታቸውንም ከፊትህ አታጥፋው።

6 ሕዝቡ ከልቡ ስለሚሠራ፤ ቅጥሩን እኩሌታው ድረስ መልሰን ሠራነው።

7 ስንባላጥ፤ ጠቢያ፤ ዐረቦች፤ የአሞንና የአሸድ ሰዎች፤ የኢየሩሳሌም ቅጥር ሥራ እየተፋጠነና ክፍት ቦታዎቹም ሁሉ እየተሞሉ መሆናቸውን በሰሙ ጊዜ እጅግ ተቈጠ። 8 መጥተውም ኢየሩሳሌምን ይወጉ ዘንድ፤ ሽብርንም ይፈጥሩ ዘንድ ሁሉም በአንድነት አደሙ። 9 እኛ ግን ወደ እግዚአብሔር ጸለይን፤ ዛቻቸውንም ለመቋቋም ቀንና ሌሊት የሚጠብቁ ዘቦችን መደብን።

10 በዚህ ጊዜ የይሁዳ ሕዝብ፤ “የሠራተኞቹ ጉልበት እየደከመ ነው፤ ከፍርስራሹም ብዛት የተነሣ ቅጥሩን መልሰን ለመሥራት አንችልም” አለ።

11 ጠላቶቻችን ደግሞ፤ “በመካከላቸው ገብተን እስክንገድላቸውና ሥራውን እስክናስቆም ድረስ አያውቁም ወይም አያዩም” አለ።

12 ከዚያም በአጠገባቸው የሚኖሩ አይሁድ መጥተው፤ “እናንተ የትምቦታ ብትሆኑ፤ እኛን ማጥቃታቸው አይቀርም!” በማለት ዐሥር ጊዜ ደጋግመው ነገሩን።

13 ስለዚህ ከቅጥሩ በስተኋላ በሚገኙ ግልጽ ቦታዎች ላይ ከሕዝቡ አንዳንዶቹ ሰይፍቸውን፤ ጦራቸውንና ቀስታቸውን እንደያዙ በየቤተ ሰባቸው በመመደብ ቦታቸውን እንዲይዙ አደረጉሁ። 14 ነገሩን በጥሞና ከተመለከትሁ በኋላ መኳንንቱን፤ ሹማምቱንና የቀረውን ሕዝብ፤ “አትፍሯቸው፤ ታላቁንና የተፈራውን እግዚአብሔርን አስቡ፤ ስለ ወንድሞቻችሁ፤ ስለ ወንዶችህ ሴቶች ልጆቻችሁ፤ ስለ ሚስቶቻችሁና ስለ ቤት ንብረታችሁ ተዋጉ አልኟቸው።

15 አድማቸውን እንዳወቅንባቸውና እግዚአብሔርም ዕቅዳቸውን ከንቱ እንዳደረገባቸው ጠላቶቻችን በሰሙ ጊዜ፤ ሁላችን ወደ ቅጥሩ፤ እያንዳንዳችንም ወደየሥራችን ተመለስን።

16 ከዚያን ቀን ጀምሮ ከሰዎቹ እኩሌቶቹ ሥራውን ሠሩ፤ የቀሩት ደግሞ ጋሻና ጦር፤ ቀስትና ጥር ይዘው ነበር። የጦር አለቆች ከመላው የይሁዳ ሕዝብ በስተኋላ ቆሙ፤ 17 እነርሱም ቅጥሩን ይገነቡ ነበር

4:4 መዝ44:13፤ 123:3-4፤ኢ.ር.33:24
 4:5 2ኃ114:27፤ መዝ51:1፤69:27-28፤ 109:14፤ኢ.ሳ.29፤ ኤ.ር.18:23፤ሰቆ1:22
 4:7 ነሀ2:10
 4:8 መዝ2:2፤ 83:1-18
 4:10 ዜና23:4
 4:14 ዘና28:15፤ ዘዳ1:29፤24ሙ-10:12
 5ኃ1:5-8
 4:15 2ኃሙ 17:14፤ ኢ.የ.5:12
 4:17 መዝ149:6

ዕቃ የሚሸከሙት በአንድ እጃቸው ሥራቸውን ሲሠሩ፤ በሌላው እጃቸው የጦር መሣሪያቸውን ይዘው ነበር። 18 እያንዳንዱም ግንበኛ ቅጥሩን በሚሠራበት ጊዜ ሰይፍን በወገቡ ላይ ታጥቆ ነበር፤ መለከት የሚነፋው ሰው ግን ከእኔ አይለይም ነበር።

19 ከዚያም ለመኳንንቱ፤ ለሹማምቱና ለቀረው ሕዝብ እንዲህ አልሁ፤ “ሥራው ታላቅ ነው፤ ብዙም ነው፤ እርስ በርሳችን በቅጥሩ ላይ እጅግ ተራርቀናል፤ ጸየመለከት ድምፅ በምትሰሙበት ጊዜ፤ ወደ እኛ ተሰብስቡ። አምላካችን ስለ እኛ ይዋጋል።”

20 ስለዚህ ነገ ሲቀድ ጀምሮ ከዋክብት እስኪወጡ ድረስ እኩሌቶቹ ሰዎች ጦራቸውን እንደ ያዙ ሥራውን ቀጠልን። 21 በዚያን ጊዜ ለሕዝቡ፤ “ሌሊት ዘብ በመጠበቅና ቀን ሥራ በመሥራት እንዲያገለግለን እያንዳንዱ ሰው ከነረዳቱ በኢየሩሳሌም ይቆይ” አልኟቸው። 22 እኔም ሆንሁ ወንድሞቹ፤ ሰዎቹም ሆኑ ከእኔ ጋር ያሉት ጠባቂዎች ልብሳችንን አላወለቅንም፤ ለውሃ እንኳ በምንሄድበት ጊዜ እያንዳንዱ ሰው የጦር መሣሪያውን እንደያዘ ነበር።

ነህምያ ድኾችን ረዳ

5 በዚህ ጊዜ ወንዶቹና ሚስቶቻቸው አይሁድ ወንድሞቻቸውን በመቃወም ብርቱ ጨኽት አሰሙ። 2 አንዳንዶቹ፤ “እኛም ሆን ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችን በቀጥር ብዙ ነን፤ ታዲያ ለመብላትም ሆነ በሕይወት ለመቁየት እህል ማግኘት አለብን” አለ።

3 ሌሎቹ በራቡ ወቅት እህል ለማግኘት ስንል እርሻችንን፤ የወይን ተክል ቦታችንንና ቤታችንን እስከ ማስያዝ ድርሰናል አለ።

4 ሌሎቹ ደግሞ እንዲህ አለ። “የእርሻችንንና የወይን ተክል ቦታችንን ግብር ለንጉሡ ለመክፈል ገንዘብ እስከ መበደር ድርሰናል። 5 ምንም እንኳ ከአገራችን ሰዎች ጋር በሥጋና በደም አንድ ብንሆንም፤ እንደ እነርሱ ልጆች ሁሉ የእኛም ወንዶች ልጆች ጥሩዎች ቢሆኑም፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችንን ባሮች እንዲሆኑ ሰጥተናል፤ አንዳንድ ሴቶች ልጆቻችን አሁንም በባርነት ላይ ናቸው፤ እርሻችንና የወይን ተክል ቦታችን የሌሎች በመሆናቸው እኛ ደካሞች ሆንናል።

6 እኔም ጨኽታቸውንና እነዚህን አቤቱታዎች በሰማሁ ጊዜ፤ እጅግ ተቈጣሁ፤ ከዚያም ነገሩን በሐሳቤ ካወጣሁ ካወረድሁ በኋላ፤ መኳንንቱንና ሹማምቱን

5 ወይም የፈረሰውን በሚሠሩት ፊት እንድትቆጣ አድርገውላል

4:18 ዘኃ-10:2
 4:20 ዘዐ14:14፤ ዘዳ20:4፤ ኢ.ሱ-10:14፤ሕዝ33:3
 5:3 ዘና47:23፤ መዝ109:11
 5:4 ዕዝ4:13
 5:5 ዘና29:14፤ ዘሌ.25:39-43፤47፤ዘዳ15:7-11፤ 2ኃ74:1፤ኢ.ሳ.50:1
 5:7 ዘዐ22:25-27፤ ዘሌ.25:35-37፤ዘዳ23:19-20፤ 24:10-13

ገሠጽኋቸው፡ “ከገዛ አገራችሁ ሰዎች ላይ እንዴት ዐራጣ ትበላላችሁ!” አልኋቸውም። ስለዚህ ከእነርሱ ጋር ለመነጋገር ታላቅ ስብሰባ ጠራሁ፤ ልዩልነቱን ተሸጠው የነበሩትን አይሁድ ወንድሞቻችንን በተቻለን ሁሉ ተቤቸውናቸዋል፤ አሁንም እናንተ ወንድሞቻችሁን ትሸጣላችሁ፤ ይህም መልሱን እንድንቤገባቸው ለማድረግ ብቻ ነው!” አልኋቸው፤ እነርሱም የሚመልሱት አልነበራቸውምና ዝም አሉ።

9 ስለዚህ በመቀጠል እንዲህ አልሁ፤ “ይህ የምታደርጉት ነገር ትክክል አይደለም፤ የጠላቶቻችንን የአሕዛብን ስድብ ለማስወገድ የአምላካችንን መንገድ በፍርሀት መከተል አይገባችሁም? 10 እኔ፣ ወንድሞቼና ሰዎቼም እንደዚሁ ለሕዝቡ ገንዘብና እህል አበድረናል፤ ዐራጣው ግን ያብቃ። 11 እርሻቸውን፣ የወይንና የወይራ ዘይት ተክል በታቸውንና ቤታቸውን በቶሎ መልሱላቸው፤ እንዲሁም የምታስከፍሏቸውን የገንዘቡን፣ የእህሉን፣ የአዲሱን ወይንና ዘይት አንድ መቶኛ ዐራጣ መልሱላቸው። 12 እነርሱም፣ “እንመልሳለን፤ ምንም ዓይነት ትርፍ አንጠይቃቸውም፤ እንዳልኸን እናደርጋለን” አሉ። ካህናቱን ጠራኋቸው፤ መኳንንቱንና ሹማምቱንም የገቡትን ቃል እንዲፈጽሙ አማልኋቸው። 13 እንዲሁም የልብሱን ዘርፍ አራግሬ፣ “ይህን የተሰፋ ቃል የማይፈጽመውን ማናቸውንም ሰው አምላክ ቤቱንና ንብረቱን እንደዚህ ያራግፈው፤ እንደዚህ ያለውም ሰው ይርገፍ፤ ባደም ይሁን” አልሁ። በዚህም ገብኤው ሁለ፣ “አሜን” በማለት እግዚአብሔርን አመሰገነ፤ ሕዝቡም የገቡትን ቃል ፈጸሙ።

14 ከዚህም በላይ በይሁዳ ምድር አገረ ገዥ ሆኜ ከተሾምሁበት፣ ከአርጤክስስ ሃያኛ ዓመት ጀምሮ እስከ ሠላሳ ሁለተኛው ዘመን መንግሥቱ ድረስ፣ ለዐሥራ ሁለት ዓመት እኔም ሆኑ ወንድሞቼ ለአንድ አገረ ገዥ የተመደበውን ምግብ ተቀብለን አልበላንም። 15 ከእኔ በፊት የነበሩት የቀድሞዎቹ አገረ ገዦች ግን ከምግቡና ከወይኑ ሌላ፣ በሕዝቡ ላይ ከባድ ሽክም በመጫን አርባ ሰቅል ብር ይወስዱ ነበር፤ ረዳቶቻቸውም እንዲሁ ይጭኑባቸው ነበር። እኔ ግን እግዚአብሔርን ከመፍራቴ የተነሣ እንዲህ ያለውን አላደረግ ሁም። 16 ከዚህ ይልቅ ራሴን ለዚህ ቅጥር ሥራ ሰጠሁ። ሰዎቼም ሁሉ ለሥራው እዚያው ይሰበሰቡ ነበር፤ ምንም መሬት አልነበረንም።

17 ከዚህም በላይ በዙሪያችን ካሉት፣ ወደ

5:8 ሠሌ.25:47፣ ኤር.34:8
5:9 እ.ሳ.52:5
5:10 ሠ.22:25
5:11 እ.ሳ.58:6
5:12 ዕ.ዘ.10:5
5:13 ሠ.27:15-26፣ ማ.4:10:14
5:14 ሠ.9:42:6፣ ዕ.ዘ.6:7፣ ነሀ.2:6፣ ኤር.40:7፣ ሐ.ጊ.1:1
5:15 ሠ.620:11
5:16 2ተ.ሰ.3:7-10

እኛ ከሚመጡት አሕዛብ ሌላ አንድ መቶ አምሳ አይሁድና ሹማምት ከማእዴ ይካ ፈሉ ነበር። 18 በየዕለቱም አንድ በሬ፣ ስድስት ምርጥ በጎችና የተወሰኑ ዶሮዎች፣ በየዐሥሩም ቀን ብዛት ያለው ልዩ ልዩ የወይን ጠጅ ይዘጋጅልኝ ነበር። ይህም ሁሉ ሆኖ ለአንድ አገረ ገዥ የተመደበውን ምግብ ከቶ ጠይቄ አላውቅም፤ በሕዝቡ ላይ የተጣለው ሽክም ከባድ ነበርና።

19 አምላክ ሆይ፤ ለዚህ ሕዝብ ያደረገሁትን ሁሉ በባሕርይ አስብልኝ።

በቅጥሩ ሥራ ላይ የተነሣ ሌላ ታቃውሞ

6 እስከዚያች ጊዜ ድረስ ለበሮቹ መዝጊያ ባልገጥምላቸውም እንኳ፣ ቅጥሩን መሥራቱንና የቀረ ክፍት ቦታ አለመኖሩን ሰንባላጥ፣ ጠብያ፣ ዓረባዊው ጌሳምና የቀሩትም ጠላቶቻችን በሰሙ ጊዜ፣ ጌሳምና ጌሳም “ናና በአኖ ሜዳ ከሚገኙት መንደሮች በአንዲቱ እንገናኝ” ሲሉ ይህችን መልእክት ላኩብኝ። እነርሱ ግን እኔን ለመገራዳት ዐቅደው ነበር። 3 እኔም፣ “ታላቅ ሥራ እየሠራሁ ስለሆነ፣ ወዳላችሁበት ስፍራ መውረድ አልችልም፤ ትቼው ወደ እናንተ ወርጂ ሥራው ለምን ይቆማል?” በማለት ይህን መልስ የሚያደርሱ መልእክተኞችን ወደ እነርሱ ላክሁ።

4 አራት ጊዜም ይህንኑ ዐይነት መልእክት ላኩብኝ፤ እኔም በእያንዳንዱ ጊዜ ያንኑ መልስ ሰጠሁ።

5 ከዚያም ሰንባላጥ ለአምስተኛ ጊዜ ያንኑ መልእክት በረዳቱ ላኩብኝ፤ በእጁም ማንተም የሌለው ያልታሸገ ደብዳቤ ይዞ ነበር፤ ፊትዳቤቡም እንዲህ የሚል ነበር፤ “አንተና አይሁዳውያን ለማመፅ እንደ ምትደልቱና ቅጥሩንም እንደምትሠሩ በሕዝቦች መካከል ተወርቅልል፤ ጌሳምም እውነት መሆኑን አረጋግጦአል፤ ከዚህም በተጨማሪ በተወራው መሠረት አንተ ንገሣቸው እንደምትሆን፣ ገስለ አንተም ‘በአይሁድ ንጉሥ አለ’ ብለው በአየሩሳሌም የሚያውጁ ነቢያትን እንኳ ሳይቀር እንደ ሾምህ ተወርቷል፤ ይህም ነገር ለንጉሡ መድረሱ አይቀርም፤ ስለዚህ መጥተህ በአንድነት እንመካከር።”

8 እኔም “አንተ የምትለውን የመሰለ ምንም ነገር አልተደረገም፤ ይህ አንተ 623

5:18 1ኛ.74:23
5:19 ሠ.68:1፣ 2ኛ.720:3፣ ሠ.1:8
6:1 ነሀ.2:10:19
6:2 1ኪ.58:12
6:5 ነሀ.2:10
6:6 ነሀ.2:19

በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትግርም በትክክል አይታወቅም።
15 0.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው።
16 ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ እንደደገፍ የዕብራይስጥ ቅጂዎች፣ የሰብዓ ሊቃናት፣ የቡልጊትና የሱሪስት ቅጂዎች ግን አልነበረም ይላሉ።
*2 የዕብራይስጡ ቅጂ፣ ኬፍሪም ይላል።

በአእምሮህ የፈጠርኸው ነው” ብዬ መልስ ላክሁበት።

⁹ሁሉም፣ “እጃቸው መሥራት እስኪ ሳነው ድረስ ይዝላል፤ ሥራውም ሳይጠናቀቅ ይቀራል” ብለው በማሰብ ሊያስፈራሩን ሞከሩ። እኔ ግን፣ “አሁንም እጄን አበርታ” ስል ጸለይሁ።

¹⁰እንደ ቀን ቤቱ በላዩ ላይ ተዘግቶበት ወደ ነበረው ወደ መሔጣብኤል ልጅ ወደ ድላዩ ልጅ ወደ ሸማያ ሄድሁ፤ እርሱም፣ “ሰዎች ሊገድሉህ ይመጣሉ፤ በእርግጥም በሌሊት ሊገድሉህ ይመጣሉ፤ በእግዚአብሔር ቤት ባለው በቤተ መቅደሱ ውስጥ እንገናኝ፤ የቤተ መቅደሱንም በሮች እንዝ ጋቸው” አለኝ።

¹¹እኔ ግን፣ “እንደ እኔ ያለ ሰው ሸሽቶ ይደበቃል? ወይም ደግሞ ሕይወቱን ለማዳን ሲል ወደ ቤተ መቅደስ መግባት ይገባዋል? አልሄድም!” አልሁ። ¹²በእኔ ላይ ትንቢት የተናገረው ጠብያና ሰንባላጥ በገንዘብ ስለ ደለሉት እንጂ እግዚአብሔር ወደ እኔ እንዳልላከው ተረዳሁ። ¹³በገንዘብ የተገዛው እኔን ለማስፈራራት ነው፤ ይኸውም ይህን በመፈጸም ኅጢአት እንድሠራና በዚህም መጥፎ ስም ሰጥተው ተቀባይነት እንዳይኖረኝ ለማድረግ ነው።

¹⁴አምላኬ ሆይ፤ ስለ ፈጸሙት ድርጊት ጠብያንና ሰንባላጥን አሰብ፤ ሊያስፈራሩኝ የሞከሩትን ነቢያቱን ኖዓድያንና ሌሎችን ነቢያትም አሰብ።

የቅጥሩ ሥራ መጠናቀቅ

¹⁵ቅጥሩም ኤሌል በተባለው ወር ሃያ አምስተኛ ቀን፣ በአምሳ ሁለት ቀን ውስጥ ተጠናቀቀ። ¹⁶ጠላቶቻችን ሁሉ ይህን ሲሰሙ፣ በዙሪያችን ያሉ አሕዛብ ሁሉ ፈሩ፤ በራሳቸው መተማመንም አልቻሉም፤ ምክንያቱም ይህ ሥራ የተከናወነው በአምላካችን ርዳታ መሆኑን ተገንዝበዋል።

¹⁷በዚያን ጊዜ የይሁዳ መኪንንት ለጠብያ ብዙ ደብዳቤ ይልኩ ነበር፤ ከጠብያም መልስ ይላክላቸው ነበር። ¹⁸በይሁዳ የሚኖሩ ሰዎች ምለውለት ነበር፤ ምክንያቱም የኤራልጅ የሴኬንያ አማት ከመሆኑም በላይ ልጁ የሆሐናን የሌራክያን ሴት ልጅ አግብቶ ነበር። ¹⁹ከዚህም በተጨማሪ ስለ መልካም ሥራው በየጊዜው ይነግሩኝና እኔም ያልሁትን ይነግሩት ነበር፤ ጠብያም እኔን ለማስፈራራት ደብዳቤ ይልክብኝ ነበር።

7 ቅጥሩ እንደ ገና ከተሠራና መዝጊያ ምቹንም በየቦታቸው ከገጠምሁ በኋላ፣

6፡10 ዘገ18፡7
6፡12 ነገ2፡10፤
ሕግ13፡22-23
6፡13 ኤር20፡10
6፡14 ዘገ 15፡20፤
ነገ1፡8፤2፡10፤
ኤር23፡9-40፤
ሕግ13፡17-23፤
ዘገ13፡2-3፤
ሕግ21፡9፤6፡2፡20
7፡1 1ዜ5 9፡27፤
26፡12-19፤
ነገ8፡9 ወግ168፡25

7፡2 1ገ18፡3፤
ነገ1፡2፤2፡8፤10፡23
7፡4 ነገ11፡1
7፡6 2ዜ536፡20፤
ነገ1፡2
7፡7 1ዜ53፡19
7፡20 ዕዝ8፡6

በር ጠባቂዎች፣ መዘምራንና ሌዋውያን ተመደቡ። ²በኢየሩሳሌምም ላይ ወንድሜን አናኒን እንዲሁም ፍጹም ታማኝና ከሌሎች ሰዎች ይልቅ እግዚአብሔርን ይበልጥ የሚፈራውን የግንቡን አዛዥ ሐናንያን ኅላፊ አደረግኋቸው። ³ለእነርሱም፣ “የኢየሩሳሌም በሮች ፀሐይ ሞቅ እስክትል ድረስ አይከፈቱም፤ በር ጠባቂዎቹ ዘብ በሚቆሙት ጊዜ ሁሉ፣ በሮቹን ይዘጓቸው፤ መወርወሪያም ያደርጉባቸው፣ እንዲሁም ከኢየሩሳሌም ነዋሪዎች አንዳንዶቹን በየጥብቃቸው ቦታቸው፣ አንዳንዶቹን ደግሞ በየቤታቸው አጠገብ እንዲቆሙ መደብ” አልኋቸው።

ከምርኮ የተመለሱት ሰዎች ዝርዝር

⁴ከተማዬቱ ታላቅና ሰፊ ነበረች፤ የሚኖር ርባት ሕዝብ ግን ጥቂት ሲሆን፣ ቤቶች ገና አልተሠሩባትም ነበር። ⁵ስለዚህ መኪንንቱን፣ ሸማምቱንና ተራውን ሕዝብ ሰብስቦ በየቤተ ሰቡ ይመዘገቡ ዘንድ እግዚአብሔር ይህን በልቤ አኖረ። ወደ ምድራቸው ለመመለስ የመጀመሪያ የሆኑትን ሰዎች የትውልድ ሐረግ መዝገብ አገኘሁ፤ ተጽፎ ያገኘሁትም ይህ ነው።

⁶የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ማርኮ ከወሰዳቸው ምርኮኞች መካከል የተመለሱት የአውራጃው ተወላጆች እነዚህ ናቸው። እያንዳንዳቸውም በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ወደሚገኙት ወደየራሳቸው ከተሞች ተመለሱ።

⁷የተመለሱትም ከዘሩባቤል፣ ከኢያሱ፣ ከነህምያ፣ ከአዛርያስ፣ ከረዓምያ፣ ከኩሐማኒ፣ ከመርዶክቶስ፣ ከበላሳን፣ ከሚስጴሬት፣ ከበጉዋይ፣ ከኩሐምና ከበዓና ጋር ነው። የእስራኤል ሰዎች ዝርዝር።

⁸ ከፋሮስ ዘሮች	2,172
⁹ ከሰፋጥያስ ዘሮች	372
¹⁰ ከኤራ ዘሮች	652
¹¹ ከኢያሱና ከኢዮአብ ዘር የሆኑት የፈሐት ሞዓብ ዘሮች	2,818
¹² ከኤላም ዘሮች	1,254
¹³ ከዛቱዕ ዘሮች	845
¹⁴ ከዘካይ ዘሮች	760
¹⁵ ከቢንዊ ዘሮች	648
¹⁶ ከቤባይ ዘሮች	628
¹⁷ ከዓዝጋድ ዘሮች	2,322
¹⁸ ከአዶኒቃም ዘሮች	667
¹⁹ ከበጉዋይ ዘሮች	2,067
²⁰ ከዓዲን ዘሮች	655
²¹ በሕዝቅያስ የትውልድ	

ሐረግ ከአጤር ዘሮች	98
22ኛከሐሰም ዘሮች	328
23ኛከቤሳይ ዘሮች	324
24ኛከሐሪፍ ዘሮች	112
25ኛከገባያን ዘሮች	95
26ኛከቤተ ልሔምና ከነጠፋ ሰዎች	188
27ኛከዓናቶት ሰዎች	128
28ኛከቤት አዝሞት ሰዎች	42
29ኛከቂርያት ይዓሪም፣ ከከፊራና ከብኢሮት ሰዎች	743
30ኛከራማና ከባሳ ሰዎች	621
31ኛከማክማስ ሰዎች	122
32ኛከቤቴልና ከጋይ ሰዎች	123
33ኛከሌላው ናባው ሰዎች	52
34ኛከሌላው ኤላም ዘሮች	1,254
35ኛከካሪም ዘሮች	320
36ኛከኢያሪኮ ዘሮች	345
37ኛከሎድ፣ ከሐዲድና ከአኖም ዘሮች	721
38ኛከሴናዓ ዘሮች	3,930
39ኛካህናቱ፡- በኢያሱ ቤተ ሰብ መስመር ከዮዳኤ ዘሮች	973
40ኛከኢሜር ዘሮች	1,052
41ኛከፋስኮር ዘሮች	1,247
42ኛከካሪም ዘሮች	1,017
43ኛሌዋውያኑ፡- በቀድምኤል በኩል በሆዳይዋ የትውልድ መስመር የኢያሱ ዘሮች	74
44ኛመዘምራኑ፡- ከአሳፍ ዘሮች	148
45ኛበር ጠባቂዎቹ፡- ከሰሎም፣ ከአጤር ፣ ከሌልሞን፣ ከዓቁብ፣ ከሐጢማና ከሶባይ ዘሮች	138
46ኛየቤተ መቅደሱ አገልጋዮች፡- ከሲሐ፣ ከሐሠፋ፣ ከጠብዖት ዘሮች፣ 47ኛከኬራስ፣ ከሲዓ ፣ ከፋዶን፣ 48ኛከልባና፣ ከአጋባ፣ ከሰምላይ ዘሮች፣ 49ኛከሐናን፣ ከኤዴል፣ ከጋሐር ዘሮች፣ 50ኛከራያ፣ ከረአሶን፣ ከኔቆዳ ዘሮች፣ 51ኛከጋሴም፣ ከዖዛ፣ ከፋሴሐ ዘሮች	
52ኛከቤሳይ፣ ከምዑኒም፣ ከንፋሰሲም ዘሮች፣ 53ኛከበቅቡቅ፣ ከሐቀፋ፣ ከሐርሐር ዘሮች፣ 54ኛከበስሎት፣ ከምሐዳ፣ ከሐርሻ ዘሮች፣ 55ኛከቦርቆስ፣ ከሲሣራ፣ ከቴማ ዘሮች፣	

7፡26	24ጦ-23፡28
1ዜና	2፡54
7፡27	ኢሱ21፡18
7፡29	ኢሱ 18፡25፡26
7፡32	ዘፍ12፡8
7፡36	ነህ3፡2
7፡37	1ዜና8፡12
7፡44	ነህ11፡23
7፡45	1ዜና 9፡17
7፡46	ነህ3፡26

56ኛከንስያ፣ ከሐጢፋ ዘሮች፡፡
 57ኛየሰሎሞን አገልጋዮች ዘሮች፡-
 የሶጣይ፣ የሶፊሬትና፣ የፍሩዳ ዘሮች፣
 58ኛየሶላ፣ የደርቆን፣ የጊዴል ዘሮች፣
 59ኛየሰፋጥያስ፣ የሐጢል፣ የፈከራት ዘሮች፣ የሐባባይምና የአሞን ዘሮች፡፡
 60ኛየቤተ መቅደሱ አገልጋዮችና የሰሎሞን አሸከሮች ዘሮች 392
 61ኛከዚህ ቀጥሎ ያሉት ደግሞ ከቴልሜላ፣ ከቴላሬሳ፣ ከክሩብ፣ ከአዳንና ከኢሜር የተመለሱ ናቸው፤ ይሁን እንጂ ዘሮቻቸው ከአስራኤል ወገን መሆናቸውን ማስረዳት አልቻሉም፤
 62ኛየዳላያ፣ የጦብያ፣ የኔቆዳ ዘሮች 642
 63ኛካህናቱ መካከል፡-
 የኤብያ፣ የአቆስ፣ የቤርዜሊ ዘሮች፣ ይህ ሰው የገለጻዳዊውን የቤርዜሊን ሴት ልጅ አግብቶ በዚህ ስም ለመጠራት በቅቶአል፤
 64ኛእነዚህ የየቤተ ሰብ ትውልድ ሐረጎች ውን ከመዝገብ ለማግኘት ፈልገው ነበር፤ ነገር ግን ሊያገኙት አልቻሉም፤ ስለዚህ እንዳልነጹ ተቆጥረው ከክነነት ተከለከሉ፡፡
 65ኛስለዚህም አገረ ገዢ በኡሪምና በቴሚም አገልግሎት የሚሰጥ ካህን እስኪነሣ ድረስ እጅግ ከተቀደሰው ምግብ እንዳይበሉ አዘዛቸው፡፡
 66ኛየመገባሩ ቀጥር በሙሉ 42,360 ነበር፤ 67ኛይህ 7,337 የወንድና የሴት አገልጋዮቻቸውን አይጨምርም፤ 245 ወንዶችና ሴቶች መዘምራን ነበሯቸው፡፡ 68ኛ736 ፈረሶች፣ 245 በቅሎዎች፣ 69ኛ435 ግመሎችና 6,720 አህዮችም ነበሯቸው፡፡
 70ኛአንዳንድ የየቤተ ሰብ አባቶች ለሥራው መዋሮ አደረጉ፤ አገረ ገዢም 1,000 የወርቅ ዳሪክ፣ 50 ድሰቶቹ 530 አልባስ ተክህኖ ለግምጃ ቤቱ ሰጠ፡፡ 71ኛየቤተ ሰብ አባቶችም እንዳንዶች ለሥራው የሚሆን 20,000 የወርቅ ዳሪክ፣ 2,200 የብርምናን ለግምጃ ቤቱ ሰጡ፡፡ 72ኛቀረው ሕዝብ ባጠቃላይ የሰጠው 20,000 የወርቅ ዳሪክ፣ 2,000 የብርምናንና 67 አልባስ ተክህኖ ነበር፡፡
 73ኛካህናቱ፣ ሌዋውያኑ፣ በር ጠባቂዎች ፣ መዘምራኑና የቤተ መቅደሱ አገልጋዮች፣ ከሕዝቡም የተወሰነው ክፍልና የቀሩት እስራኤላውያን በየራሳቸው ከተሞች ሰፈሩ፡፡
 *68 አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጾች (እንዲሁም ሐዘ 2፡66) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ ብዙ የዕብራይስጥ ቅጾች ግን ይህንን ጥቅስ አይጨምሩም፡፡
 *70 8.5 ከሌ ግራም ያህል ነው፡፡
 *71 170 ከሌ ግራም ያህል ነው፡፡
 *72 1.1 ሜትሪክ ቶን ያህል ነው፡፡

ዕዝራ ሕጉን አነበበ

ሰባተኛው ወር በደረሰና እስራኤላውያን ሁሉ በየከተሞቻቸው በተቀመጡ ጊዜ፤

8 ሕዝቡ ሁሉ ከ“ውሃ በር” ፊት ለፊት በሚገኘው አደባባይ ላይ እንደ አንድ ሰው ተሰበሰቡ፤ ከዚያም እግዚአብሔር ለእስራኤል ያዘዘውን የሙሴ ሕግ መጽሐፍ እንዲያመጣ ለጸሓፊው ለዕዝራ ነገሩት።

²ስለዚህ ካህኑ ዕዝራ በሰባተኛው ወር የመጀመሪያ ቀን ወንዶች፣ ሴቶችና ማስተዋል የሚችሉ ሁሉ በተገኙበት ጉባኤ ፊት የሕጉን መጽሐፍ አመጣ። ³እርሱም በ“ውሃው በር” ትይዩ ወደሚገኘው አደባባይ ፊትን አቅንቶ፣ በወንዶች፣ በሴቶችና በሚያስተውሉ ሰዎች ሁሉ ፊት በመቆም፣ ከማለጃ ጀምሮ እስከ ቀትር ድረስ ድምፁን ከፍ አድርጎ አነበበ፤ ሕዝቡም ሁሉ የሕጉን መጽሐፍ በጥምና አደመጡ።

⁴ጸሓፊው ዕዝራ ለዚህ ተብሎ በተሠራውና ከፍ ብሎ በሚገኘው የዕንጨት መድረክ ላይ ቆሞ ነበር፤ በአጠገቡም በስተቀኙ በኩል መቲትያ፣ ሽማግሌ፣ ዓናያ፣ አርዮ፣ ኬልቅያስ፣ መዕሤያ፣ በስተ ግራው በኩል ደግሞ ፊዳያ፣ ሚሳኤል፣ መልክያ፣ ሐሱም፣ ሐሸበዳ፣ ዘካርያስና ሚሴላም ቆመው ነበር።

⁵ዕዝራም መጽሐፉን ከፈተ፣ ከሕዝቡ ከፍ ብሎ ቆሞ ስለ ነበረ፣ ሁሉም ያዩት ነበረ፤ በከፊተውም ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ቆሙ። ⁶ዕዝራም ታላቁን አምላክ እግዚአብሔርን አመሰገነ፤ ሕዝቡም ሁሉ እጆቻቸውን በማንግት፣ “አሜን! አሜን!” ብለው መለሱ፤ ከዚህ በኋላ በግምባራቸው ወደ መሬት ተደፍተው ለእግዚአብሔር ሰገዱ።

⁷ሌዋውያኑ ኢያሱ፣ ባኒ፣ ሰራብያ፣ ያሚን፣ ዓቁብ፣ ሳባታይ፣ ሆዲያ፣ መዕሤያ፣ ቆሊጣስ፣ ዓዛርያስ፣ የዛባት፣ ሐናን፣ ፊልያ ሕዝቡ በዚያው ቆመው እንዳሉ ሕጉን አስረዷቸው።

⁸ሕዝቡ የሚነበበውን መረዳት እንዲችሉ ከእግዚአብሔር ሕግ መጽሐፍ ካነበቡላቸው በኋላ ይተረጉሙላቸውና ይተነትኑላቸው ነበር።

⁹ከዚያም አገረ ገዢ ነህምያ፣ ካህኑና ጸሓፊው ዕዝራ፣ ሕዝቡንም የሚያስተምሩት ሌዋውያን፣ “ይህች ቀን ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር የተቀደሰች ናት፤ አትዘኑ፣ አታ ልቅሱም” አሏቸው፤ ምክንያቱም ሕዝቡ ሁሉ የሕጉን ቃል በሚሰሙበት ጊዜ ያለቅሱ ነበር።

¹⁰ነህምያም፣ “ሂዱ፣ ጥሩ ምግብ በመብላት፣ ጣፋጮን በመጠጣት ደስ ይበላችሁ፤ ምንም የተዘጋጀ ነገር ለሌላቸውም

8፡1 ዘጸ28፡61፣ 2ዜና34፡15፣ሃዕ3፡26
8፡2 ዘሌ23፡23-25፣ ዘኑ29፡1-6፣ ዘጸ31፡11
8፡3 ሃዕ3፡26
8፡4 2ዜና 6፡13
8፡5 መላ3፡20
8፡6 ዕዝ9፡5፣ 1ጢሞ2፡8
8፡7 ዘሌ10፡11፣ 2ዜና17፡7፣ዕዝ10፡23
8፡9 ዘጸ12፡7፣12፣ 16፡14-15 ሃዕ7፡1
8፡10 ዘሌ23፡40፣ ዘጸ12፡18፣16፡11፣ 14-15፣1ጣሙ25፡8፣ 2ሳሙ6፡19፣አዕ9፡22፣ ሉቃ14፡12-14

8፡12 አዕ9፡22
8፡14 ዘዕ23፡16
8፡16 2ዜና25፡23፣ ሃዕ3፡26
8፡17 1ሃጸ2፡2፣ 2ዜና7፡8፣8፡13፣ ሆሌ12፡9
8፡18 ዘሌ 23፡36፣ ዘጸ28፡61፣31፡11፣ 33፡10፣ዕዝ3፡4
9፡1 ዘሌ 26፡40-45
9፡2 ዘሌ 26፡40፣ ዕዝ6፡21፣10፡11፣ ሃዕ10፡28፣13፣3፣30፣ መዝ106፡6

ካላችሁ ላይ ከፍላችሁ ላኩላቸው። ይህች ቀን ለጌታችን የተቀደሰች ናት፤ የእግዚአብሔር ደስታ ብርታታችሁ ስለሆነ አትዘኑ” አላቸው።

¹¹ሌዋውያኑም፣ “ይህች ቀን የተቀደሰች ስለሆነች ዝም በሉ፤ አትዘኑም” በማለት ሕዝቡን ሁሉ አረጋጉ።

¹²ስለዚህ ሕዝቡ ሁሉ የተነገራቸውን ቃል ተረድተው ስለ ነበረ፣ ለመብላት፣ ለመጠጣት፣ ከምግባቸው ከፍለው ለመላክና ሐሜትም ለማድረግ ሄዱ።

¹³ከወሩም በሁለተኛው ቀን የየቤተ ሰቡ ሁሉ ኅላፊዎች፣ የሕጉን ቃል ለመማር ከካህናቱና ከሌዋውያኑ ጋር በጸሓፊው በዕዝራ ዙሪያ ተሰበሰቡ። ¹⁴እስራኤላውያን በሰባተኛው ወር በሚውለው በዓል በዳስ ውስጥ እንዲቀመጡ እግዚአብሔር በሙሴ አማካይነት የሰጠውን ትእዛዝ በሕጉ ውስጥ ተጽፎ አገኘ። ¹⁵ስለዚህ በየከተሞቻቸውና በኢየሩሳሌም ይህን ቃል እንዲያውጁና እንዲያሠራጩ እንዲህ በማለት አዘዛቸው፤ “ወደ ኩረብቶች ውጡ፤ ከዘይትና ከበረራ ወይራ፣ ከባርስነት፣ ከዘንባባና ከለምለም ዛፎች ቅርንጫፎችን አምጡ፤ በተጻፈው መሠረት ዳሶችን ሥሩ።”

¹⁶ስለዚህ ሕዝቡ ወጥተው ቅርንጫፎች አመጡ፤ እያንዳንዳቸውም በየቤታቸው ጣራ ሰገኑት፤ በየግቢያቸው፣ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ፣ በ“ውሃ በር” አደባባይና በኤፍ ሬም በር አደባባይ ላይ ዳስ ሠሩ። ¹⁷ከምርኮ የተመለሰውም ማኅበር ሁሉ ዳሱን ሠርቶ ተቀመጠ። ከነዌ ልጅ ከኢያሱ ዘመን ጀምሮ እስከዚያን ጊዜ ድረስ እስራኤላውያን እንደዚያ አድርገው በዓሉን እክብረው አያውቁም፤ ደስታቸውም ታላቅ ነበር።

¹⁸ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ እስከ መጨረሻው ድረስ፣ ዕዝራ በየዕለቱ ከእግዚአብሔር ሕግ መጽሐፍ ያነብ ነበር። እነርሱም በዓሉን ሰባት ቀን አከበሩ፤ በስምንተኛውም ቀን በሕጉ መሠረት የተቀደሰ ጉባኤ ተደረገ።

እስራኤላውያን ጎጠኢታቸውን ተናዘዙ

9 በዚያኑ ወር ሃያ አራተኛ ቀን እስራኤላውያን ጸመው፣ ማቅ ለብሰው፣ በራሳቸው ላይ ትቢያ ነስገሰው በአንድነት ተሰበሰቡ። ²የእስራኤላውያን ዘር የሆኑትም ራሳቸውን ከባዕዳን ሁሉ ለዩ። ቆመውም ጎጠኢታቸውንና የአባቶቻቸውን በደል ተናዘዙ። ³በያሉበትም ቦታ ቆመው

¹⁵ ዘሌ23፡37-49 ይ.መ

ከአምላካቸው ከእግዚአብሔር ሕግ መጽሐፍ ሩብ ቀን አነበቡ፤ የቀረውን ሩብ ቀን ደግሞ ንስሐ በመግባትና ለአምላካቸው ለእግዚአብሔር በመስገድ አሳለፉ። ፋሌዋውያኑ ኢየሱስ፣ ባኒ፣ ቀድምኤል፣ ሰበንያ፣ ቡኒ፣ ሰራብያ፣ ባኒ፣ ከናኒ፣ በመውጫ ደረጃዎች ላይ ቆሙ፤ ወደ አምላካቸው ወደ እግዚአብሔርም በታላቅ ድምፅ ጮኹ። ፋሌዋውያኑ ኢየሱስ፣ ቀድም ኤል፣ ባኒ፣ አሰበንያ፣ ሰራብያ፣ ሆዲያ፣ ሰበንያና ፈታያ፣ “ተነሥታችሁ ቀሙ፤ ከዘለዓለም እስከ ዘለዓለም የሚኖረውን አምላካችሁን እግዚአብሔርን ወድሱ” አለ።

“ክቡር ስምህ የተመሰገነ ይሁን፤ ከምስጋና ሁሉና ከውዳሴም በላይ ከፍ ከፍ ይበል። ፀአንተብቻ እግዚአብሔር ነህ። ሰማያትን፣ ከሰማያት በላይ ያሉትን ሰማያትና የከዋክብታቸውን ሰራዊት ሁሉ፣ ምድርንና በላይዋ ያለውን ሁሉ፣ ባሕሮችንና በውስጣቸው ያሉትንም ሁሉ ፈጥረሃል። ለሁሉም ሕይወትን ትሰጣለህ፤ የሰማይ ሰራዊትም ይሰግዱልሃል።”

7። አብራምን የመረጥኸውና ከከለዳው ያን ዑር አውጥተህ አብርሃም የሚል ስም የሰጠኸው አንተ እግዚአብሔር አምላክ ነህ። ፀአቡ ለአንተ የታመነ ሆኖ ስላገኘኸውም፣ የከነዓናውያንን የኬጢያውያንን፣ የአዋራውያንን፣ የፊርዛውያንን፣ የኢያቡሳውያንንና የጌርጌሳውያንን ምድር ለዘሮቹ ለመስጠት ከእርሱ ጋር ቃል ኪዳን ገባህ፤ ጸድቅ ስለ ሆንህም የሰጠኸውን ተስፋ ጠበቅህ።

9። አንተ በግብፅ የአባቶቻችንን ሥቃይ አየህ፤ በቀይ ባሕርም፣ ጨኸታቸውን ሰማህ። 10 ታምራታዊ ምልክቶችንና ድንቆችን በፈርዖንና፣ በሹማምቱ ሁሉ፣ በምድሩም ሕዝብ ሁሉ ላይ ላክህ፤ ይህንም ያደረግኸው ግብፃውያን እንዴት በእብራት እንዳስጨነቋቸው ስላወቅህ ነው። እስከ ዛሬም የሚጠራ ስም ለራሱ እንዲኖርህ አደረግህ። 11 በደረቅ ምድር እንዲሻገሩ ባሕሩን በፊታቸው ከፈልህ፤ ያሳደጁቸውን ግን በጎይለኛ ውሃ ውስጥ እንደሚጣል ድንጋይ ወደጥልቁ ውስጥ ወረወርሃቸው። 12 ቀን በደመና ማድ፣ በሚሄዱበት መንገድ ታበራላቸውም ዘንድ ሌሊት በእሳት ማድ መራሃቸው።

13። በሰና ተራራ ላይ ወረድህ፤ ከሰማይም ተናገርሃቸው። ትክክለኛ ደንቦችንና እውነተኛ ሕጎችን፣ መልካም ሥርዐቶችንና ትእዛዞችን ሰጠሃቸው። 14 የተቀደሱ ሰች ሰንበትህን አስታወቅሃቸው፤ ትእዛዞችን፣ ሥርዐቶችንና ሕጎችን በባሪያህ በሙሴ አማካይነት ሰጠሃቸው። 15 በተራራ ጊዜ ከሰማይ መና ሰጠሃቸው፤ በተጠሙም ጊዜ ከዐለት ውሃ አፈለቅህላቸው፤ ልትሰጣቸው በተዘረጋች እጅ ወደ ማልህላቸውም ምድር ገብተው እንዲወርሱ አዘዝሃቸው።

16። እነርሱና አባቶቻችን ግን ትምክሕ ተኞችና ዐንገተ ደንዳኖች ሆኑ፤ ትእዛዞችንም አልፈጸሙም። 17 ለመስማት አልፈለጉም፤ በመካከላቸውም ያደረግሃቸውን ታምራት ማስታወስ አልቻሉም። አንገታቸውን አደነደኑ፤ በዐመፃቸውም ወደ ባርነታቸው ለመመለስ መሪ ሾሙ። አንተ ግን ይቅር ባይ አምላክ፣ ቸርና ርኅሩኅ፣ ለቀጣም የዘገየህና ምሕረትህ የበዛ ነህ። ስለዚህ አልተውሃቸውም፤ 18 የጥጃ ምስል ለራሳቸው አቅልጠው፣ ከግብፅ ያወጣህ አምላክ ይህ ነው፣ ባሉና አስጸዶ የሰድብ ቃል በተናገሩ ጊዜ እንኳ አልተለየሃቸውም።

19። ከርሳራኔህ ብዛት የተነሣ በምድር በዳ አልተውሃቸውም፤ ቀን የደመናው ማድ በመንገዳቸው ላይ መምራቱን፣ ሌሊትም የእሳቱ ማድ በሚሄዱበት ላይ ማብራቱን አላቆመም። 20 የስተምራቸው ዘንድ ቸር መንፈስህን ሰጠሃቸው፤ መናውን ከአፋቸው አልከለከሉም፤ በተጠሙ ጊዜ ውሃ ሰጠሃቸው። 21 በምድር ገብተው የተነሣ ዓመት መገባቸው፤ ምንም ያሉት አልነበረም፤ ልብሳቸው አላለቀም፤ እግራቸውም አላበጠም። 22 በሩቅ የሚገኙትን ድንበሮች እንኳ ሳይቀር፣ መንግሥታትንና አሕዛብን ሰጠሃቸው። የሐሴቦን ንጉሥ የሴዎንን ምድር፣ የባሳን ንጉሥ የዐግን ምድር ወረሱ። 23 ወንዶች ልጆቻቸውን እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛሃቸው፤ አባቶቻቸው ገብተው እንዲወርሱ ወዳዘዝሃቸውም ምድር አገባሃቸው። 24 በምድሪቱ ወንዶች ልጆቻቸው ገቡባት፤ ወረሷትም። በምድሪቱ ላይ ይኖሩ የነበሩትን ከነዓናውያን በፊታቸው አንበረከክህ፤ ያሻቸውን ያደርጉባቸው ዘንድ ከነዓናውያንን ከንጉሥቻቸውና ከምድሪቱ ሕዝቦች ጋር በእጃቸው አሳልፈህ ሰጠሃቸው። 25 የተመሸጉ ከተሞቻቸውንና የሰባውን ምድር ያዙ፤ በመልካም ነገር ሁሉ የተሞሉ ቤቶቻቸውን፣ የተቆፈሩ የውሃ ጉድጓዶቻቸውን፣ የወይን ተክላቸውን፣ የወይራ ዛፎቻቸውንና ስፍር ቀጥር የሌላቸውን የፍሬ ዛፎች ያዙ። እስኪጠግቡ በሉ፤ ወፈሩም፤ በታላቅ በጎነትህም ደስተሱ።

9፡4 እስ10:23
 9፡5 24ሙ7:26፣ መዝ78:4
 9፡6 ዘፍ1:1፣ ዘፀ8:19፣ዘፀ6:4፣ 10:14፣ሙ9:5፣5፣ 103:20፣146:6፣ 148:2፣ኢሳ37:16፣ 40:26፣45:12፣ ዮና19፣ሐሥ4:24፣ ራእ10:6
 9፡7 ዘፍ11:28፣ 16:11፣17:5
 9፡8 ዘፍ15:6፣ 15:18-21፣ ኢሳ21:45፣ ዕዝ9:1፣15
 9፡9ዘፀ2:23-25፣ 3:7፣14:10-30
 9፡10 ዘፀ3:20፣ 6:6፣10:1፣ ዘኁ6:27፣ መዝ74:9፣ ኢር32:20፣879:15
 9፡11 ዘሳ4:28፣ 15:4-5፣ 5፣10መዝ78:13፣ ዕብ11:29
 9፡12 ዘሳ13:21፣ 15:13፣ዘፀ1:33
 9፡13 ዘሰ19:11፣ 19፣20፣1:22፣ ዘፀ4:7-8፣ መዝ119:137
 9፡14 ዘፍ2:3፣ ዘፀ20:8-11
 9፡15 ዘፍ14:22፣ ዘሰ16:4፣17:6፣ ዘኁ20:7-13፣ ዘፀ1:8፣21፣ መዝ78:24-25፣ ዮሐ6:31
 9፡16 ዘፀ32:9፣ ዘፀ1:26-33፣ 31:29፣ኢር7:26፣ 17:23፣19:15
 9፡17ዘፀ22:27፣ 34:6፣ዘኁ14:1-4፣ 17-19፣ ዘፀ4:31፣ መሳ8:34፣መዝ77:11፣ 78:11፣12፣24፣86፣1 5፣103:8፣ 105:5፣ 106:7፣ 130:4፣ ኢር7:26፣19:15፣ ሕዝ5:6፣879:9፣ ናሆ1:3
 9፡18 ዘፀ20:23፣ 32:4
 9፡19 ዘሰ13:21፣22
 9፡20 ዘሰ16:15፣ 17:6፣ዘኁ9:17፣ 1:17፣ መዝ23:3፣143፣10፣ ኢሳ 63:11-14፣ ሐጊ2:5፣ ዘፀ4:6
 9፡21 ዘሰ16:35፣ ዘፀ2:7፣8፣4
 9፡22 ዘኁ21:21፣ 33፣ዘፀ2:26፣3፣11፣

ትን፣ ሥርዐቶችንና ሕጎችን በባሪያህ በሙሴ አማካይነት ሰጠሃቸው። 15 በተራራ ጊዜ ከሰማይ መና ሰጠሃቸው፤ በተጠሙም ጊዜ ከዐለት ውሃ አፈለቅህላቸው፤ ልትሰጣቸው በተዘረጋች እጅ ወደ ማልህላቸውም ምድር ገብተው እንዲወርሱ አዘዝሃቸው።

16። እነርሱና አባቶቻችን ግን ትምክሕ ተኞችና ዐንገተ ደንዳኖች ሆኑ፤ ትእዛዞችንም አልፈጸሙም። 17 ለመስማት አልፈለጉም፤ በመካከላቸውም ያደረግሃቸውን ታምራት ማስታወስ አልቻሉም። አንገታቸውን አደነደኑ፤ በዐመፃቸውም ወደ ባርነታቸው ለመመለስ መሪ ሾሙ። አንተ ግን ይቅር ባይ አምላክ፣ ቸርና ርኅሩኅ፣ ለቀጣም የዘገየህና ምሕረትህ የበዛ ነህ። ስለዚህ አልተውሃቸውም፤ 18 የጥጃ ምስል ለራሳቸው አቅልጠው፣ ከግብፅ ያወጣህ አምላክ ይህ ነው፣ ባሉና አስጸዶ የሰድብ ቃል በተናገሩ ጊዜ እንኳ አልተለየሃቸውም።

19። ከርሳራኔህ ብዛት የተነሣ በምድር በዳ አልተውሃቸውም፤ ቀን የደመናው ማድ በመንገዳቸው ላይ መምራቱን፣ ሌሊትም የእሳቱ ማድ በሚሄዱበት ላይ ማብራቱን አላቆመም። 20 የስተምራቸው ዘንድ ቸር መንፈስህን ሰጠሃቸው፤ መናውን ከአፋቸው አልከለከሉም፤ በተጠሙ ጊዜ ውሃ ሰጠሃቸው። 21 በምድር ገብተው የተነሣ ዓመት መገባቸው፤ ምንም ያሉት አልነበረም፤ ልብሳቸው አላለቀም፤ እግራቸውም አላበጠም። 22 በሩቅ የሚገኙትን ድንበሮች እንኳ ሳይቀር፣ መንግሥታትንና አሕዛብን ሰጠሃቸው። የሐሴቦን ንጉሥ የሴዎንን ምድር፣ የባሳን ንጉሥ የዐግን ምድር ወረሱ። 23 ወንዶች ልጆቻቸውን እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛሃቸው፤ አባቶቻቸው ገብተው እንዲወርሱ ወዳዘዝሃቸውም ምድር አገባሃቸው። 24 በምድሪቱ ወንዶች ልጆቻቸው ገቡባት፤ ወረሷትም። በምድሪቱ ላይ ይኖሩ የነበሩትን ከነዓናውያን በፊታቸው አንበረከክህ፤ ያሻቸውን ያደርጉባቸው ዘንድ ከነዓናውያንን ከንጉሥቻቸውና ከምድሪቱ ሕዝቦች ጋር በእጃቸው አሳልፈህ ሰጠሃቸው። 25 የተመሸጉ ከተሞቻቸውንና የሰባውን ምድር ያዙ፤ በመልካም ነገር ሁሉ የተሞሉ ቤቶቻቸውን፣ የተቆፈሩ የውሃ ጉድጓዶቻቸውን፣ የወይን ተክላቸውን፣ የወይራ ዛፎቻቸውንና ስፍር ቀጥር የሌላቸውን የፍሬ ዛፎች ያዙ። እስኪጠግቡ በሉ፤ ወፈሩም፤ በታላቅ በጎነትህም ደስተሱ።

9፡23 ዘፍ12:2፣ ዘሌ26:9፣ ዘኁ10:36፣ 9፡24 ኢሳ 11:23፣ መሳ4:23፣ 2ዜና14:13 9፡25 ዘሰ18:9፣ ዘፀ6:10-12፣8:8-11፣ 11:11፣ 2:12-15፣መዝ23:6፣ 25:7፣69:16

፻ ዕብራይስጥ፣ ምሥጢራል፣ ይኸውም የደንበሮች ማዕቅ ነው።

26። ጎር ግን እንቢተኞች ሆኑ፤ ዐመፀብ ህም፤ ሕግም አሸቀንጥረው ጣሉ፤ ወደ አንተ እንዲመለሱ ሲያስጠነቅቁቸው የነበሩት ነቢያት ህን ገደሉ፤ አስጸያፊ የሰድብ ቃልም ተናገሩ። 27 ስለዚህ ላስጨነቁቸው ጠላቶቻቸው አሳልፈህ ሰጠሃቸው። በተጨማሪ ጊዜ ግን ወደ አንተ ጮኹ፤ አንተም ከሰማይ ሰማሃቸው፤ ከርጎራኤህም ብዛት የተነሣ ከጠላቶቻቸው እጅ የሚያድኗቸውን ታዳጊዎች ሰጠሃቸው።

28። ጎር ግን ዕረፍት ባገኙ ጊዜ፤ በፊት ህክፍውን ነገር እንደ ገና ፈጸሙ፤ ከዚያም ይገዟቸው ዘንድ በጠላቶቻቸው እጅ ጣልሃቸው፤ እንደ ገና ወደ አንተ በጮኹ ጊዜ፤ ከሰማይ ሰማህ፤ በርጎራኤህም በየጊዜው ታደግሃቸው።

29። ወደ ሕግ እንዲመለሱ አስጠነቅቅሃቸው፤ እነርሱ ግን እብረተኞች ሆኑ። ትእዛዞችህንም አልፈጸሙም፤ አንድ ሰው ቢፈጽማቸው በሕይወት የሚኖርባቸውን ሥርዐቶችህን ተላለፉ። እምቢተኞች ሆነው ጀርባቸውን አዞሩብህ፤ ዐንገታቸውን አደነደኑ፤ መስማትም አልፈለጉም። 30 በዙ ዘመን ታገሥሃቸው፤ በነቢያትህ አማካይነት በመንፈስ አስጠነቅቅሃቸው። ነገር ግን አላደመጡም፤ ከዚህም የተነሣ ጎረቤቶቻቸው ለሆኑ አሕዛብ አሳልፈህ ሰጠሃቸው። 31 አንተ ግን ቸርና መሐሪ አምላክ ነህና ከምሕረትህ ብዛት የተነሣ፤ ፈጽመህ አላጠፋሃቸውም፤ አልተውሃቸውምም።

32። አሁንም አምላካችን ሆይ፤ ቃል ኪዳንህንና ዘላለማዊ ፍቅርህን የምትጠብቅ ታላቅ፤ ገያልና የተፈራህ አምላክ ሆይ፤ ከአሦር ነገሥታት ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ በእኛ፤ በነገሥታታችንና በመሪዎቻችን፤ በካህናታችንና በነቢያታችን፤ በአባቶቻችንና በመላው ሕዝብህ ላይ የደረሰው ይህ ሁሉ መከራ በፊትህ እንደ ቀላል ነገር አይታይ። 33 በደረሰብን ሁሉ አንተ ጻድቅ ነህ፤ እኛ በደለኞች ነን፤ አንተ ግን ትክክለኛውን አደረግህ። 34 ነገሥታታችን፤ መሪዎቻችን፤ ካህናታችንና አባቶቻችን ሕግህን አልጠበቁም፤ ትእዛዞችህን ወይም የሰጠሃቸውን ማስጠንቀቂያዎች አልሰሙም። 35 በገዛ መንግሥታቸው፤ በሰጠሃቸው ታላቅ በጎነትህና በፊታቸውም ባዘጋጀህላቸው ሰፊና ለም ምድር እንኳ፤ አንተን አላገለገሉም፤ ከክፉ መንገዳቸውም አልተመለሱም።

36። እኮሆ፤ ዛሬም ባሮች ነን፤ አባቶቻችን ፍሬዋንና በረከቷን እንዲበሉ በሰጠሃቸው ምድር ባሮች ነን። 37 ከነጠአታችን የተ

9:26 ኢ.ሳ.7:25፤ 1ነገ14:9።ሙሳ2:12-13፤ ኤር230:268።44:10፤ ማፋ21:35-36፤ 23:29-36።ሐሥ7:52
9:27 ዞ።25:17፤ ሙሳ2:14፤3:9፤ ሙሳ5:1፤11:103:8፤ 106:45፤ 119:156፤ 9:29 ፋ።16-17፤ ዘ።30:16፤ሙሳ6:8፤ 1ላሙ8:3፤ሙሳ5:5፤ ኢሳ2:11፤ ኤር19:15፤43:2፤ ዘ።7:11-12
9:28 ዘ።32:22፤ ሙሳ2:17፤ 2ኛላሙ24:14፤ ሙሳ22:4፤106:43፤ 136:24
9:30 2ነገ17:13-18፤ 2ዜና36:16፤ ኤር16:11፤ዘ።7:12
9:31 ዘ።4:31፤ ኢሳ48:9፤65:9
9:32 ዘ።18:8፤ ዘ።79:21፤1፡78:23፤ ኢዮ9:19፤ ሙሳ24:8፤189:8፤ 93:4፤፳79:4
9:33 ዘ።18:25፤ ኤር44:3፤፳79:7-8፤14
9:34 2ነገ23:11፤ ኤር44:17
9:35 ዘ።28:45-48፤ ኢሳ63:7
9:36 ዕገ9:9
9:37 ዘ።28:33፤ ሰፋ5:5

9:38 2ዜና23:16፤ ኢሳ44:5
10:1 ዕገ2:2
10:2 1ዜና9:12
10:5 1ዜና24:8
10:8 ነሀ12:1
10:9 ነሀ12:1
10:16 ዕገ8:6
10:20 1ዜና24:15
10:23 ነሀ7:2
10:28 2ዜና 6:26፤ ነሀ9:2፤ ሙሳ11:35:1

ነሣ የተትረፈረፈው መኸር ሲሳይ የሆነው በላያችን ላስቀመጥሃቸው ነገሥታት ነው፤ እነርሱም ደስ እንዳሰኛቸው በሰውነታችንና በቀንድ ከብቶቻችን ላይ ያዛሉ። እኛም በታላቅ ጭንቀት ውስጥ እንገኛለን።

የሕዝቡ መስማማት

38። ከዚህ ሁሉ የተነሣም ጽሑፍ ላይ በማስፈር ግዴታ የምንገባበትን የውል ስምምነት እናደርጋለን፤ መሪዎቻችን፤ ሌዋውያናቸችንና ካህናቶቻችንም ማኅተሞቻቸውን ያኖሩበ ታል።”

10 የተመጣው እነዚህ ናቸው፤ የሐካልያ ልጅ አገረ ገዢ ነህምያ፤

- 1 ሲዴቅያስ፤ ጊሥራይ፤ ዓዘርያስ፤ ኤርምያስ፤
- 3 ፋስኮር፤ አማርያ፤ መልክያ፤
- 4 ሐሙስ፤ ሰበንያ፤ መሐክ፤
- 5 ካሪም፤ ሜሪሞት፤ አብድዩ፤
- 6 ዳንኤል፤ ጌንቶን፤ ባርክ፤
- 7 ሚሱላም፤ አብያ፤ ሚያሚን፤
- 8 መዓዝያ፤ ቤልጋይ፤ ሸማያ፤ እነዚህ ካህናት ነበሩ።
- 9 ሌዋውያኑ፡-
- የአዛንያ ልጅ ኢያሱ፤ ከኤንሐዳድ ወንዶች ልጆች ቢንዊ፤ ቀድምኤል፤
- 10 ወንድሞቻቸው፡-
- ሰባንያ፤ ሆዲያ፤ ቆሊሳስ፤ ፊልያ፤

ሐናን፤

- 11 ሚካ፤ ረአብ፤ ሐሸብያ፤
- 12 ዘኩር፤ ሰራብያ፤ ሰበንያ፤
- 13 ሆዲያ፤ ባኒ፤ ብኒኑ።
- 14 የሕዝብ መሪዎች፡-
- ፋሮስ፤ ፈሐት፤ ሞዓብ፤ ኤላም፤

ዛቱዕ፤ ባኒ፤

- 15 ቡኒ፤ ዓዝጋድ፤ ቤባይ፤
- 16 አዶንያስ፤ በጉዋይ፤ ዓዲን፤
- 17 አጤር፤ ሕዝቅያስ፤ ዓዘር፤
- 18 ሆዲያ፤ ሐሱም፤ ቤሳይ፤
- 19 ሐሪፍ፤ ዓናቶት፤ ኖባይ፤
- 20 መግጺዓስ፤ ሚሱላም፤ ኤዘር፤
- 21 ሚሱዜቤል፤ ሳዶቅ፤ ያዱአ፤
- 22 ፈላጥያ፤ ሐናን፤ ዓናያ፤
- 23 ሆሴዕ፤ ሐናንያ፤ አሱብ፤
- 24 አሱኤስ፤ ፈልሃ፤ ሶቤቅ፤
- 25 ሬሁም፤ ሐሰብና፤ መዕሤያ፤
- 26 አኪያ፤ ሐናን፤ ዓናን፤
- 27 መለክ፤ ካሪምና በዓና።
- 28 የቀሩት ሕዝብ፡- ማለት ካህናቱ፤

ሌዋውያኑ፤ በር ጠባቂዎቻችን መዘምራኑ፤ የቤተ መቅደሱ አገልጋዮች፤ ስለ እግዚአብሔር ሕግ ብለው ራሳቸውን ከጎረቤት አሕ

ዛብ የለዩ ሁሉ፣ ሚስቶቻቸው፣ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸው፣ የሚያውቁና የሚያሰተውሉ ሁሉ ቃለ መሐላ ፈጸሙ፤ ²⁹እነርሱም ከወንድሞቻቸውና ከመኳንንታቸው ጋር በመሆን በእግዚአብሔር ባሪያ በሙሴ አማካይነት የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ሕግ የኔታችንን የእግዚአብሔርን ትእዛዞች፣ ደንቦችና ሥርዐቶች ሁሉ ለመታዘዝ በዚህ ርግማንና መሐላ ቃል ገቡ። ³⁰ሴት ልጆቻችንን በዙሪያችን ላሉት አሕዛብ አንሰጥም፤ የእነርሱን ሴቶች ልጆች ለወንዶች ልጆቻችን አንወስድም።

³¹አሕዛብ ጎረቤቶቻችን በሰንበት ቀን ለመሸጥ ሸቀጥ ሸቀጥ ወይም እህል ቢያመጡ፣ በሰንበት ወይም በማናቸውም በተቀደሰ ቀን ከእነርሱ አንገዛም። በየሰባት ዓመቱም ምድሪቱን እናሳርፋለን፤ ዕዳንም ሁሉ እንሠርዛለን።

³²በየዓመቱ ለእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት የሚሆን የሰቅል አንድ ሦስተኛ ለመስጠት ቃል እንገባለን፤ ³³ይህም በጠረጴዛው ላይ ለሚቀርበው ገጸ ጎበድ፣ ዘወትር ለሚቀርበው የእህል ቀርባን፣ የሚቃጠል መሥዋዕት፣ በሰንበት፣ በወር መባቻና በተደነገጉ በዓላት ለሚቀርበው መሥዋዕት፣ ለተቀደሱ መባቻ፣ ለእስራኤል ስርዓት ለሚቀርበው የጎጠአት መሥዋዕትና ለአምላካችን ቤት ሥራ ሁሉ የሚውል ነው።

³⁴እኛ፣ ማለት ካህናቱ፣ ሌዋውያኑና ሕዝቡ በየዓመቱ በተወሰነው ጊዜ በሕጉ እንደተጻፈው፣ በአምላካችን በእግዚአብሔር መሠዋዕቱ ላይ የሚነደውን ዕንጨት የእያንዳንዳችን ቤተ ሰብ መቼ ወደ አምላካችን ቤት ማምጣት እንዳለበት ለመወሰን ዕጣ ተጣ ጣልን።

³⁵የሰብላችንንና የእያንዳንዱን ዛፍ ፍሬ በኩራትም ወደ እግዚአብሔር ቤት ለማምጣት ቃል እንገባለን።

³⁶እንዲሁም በሕጉ እንደተጻፈው የወንድ ልጆቻችንንና የቀንድ ከብቶቻችንን፣ የመንጋዎቻችንን፣ የበግና የፍየል መንጋዎቻችንን በኩራት ወደ አምላካችን ቤት፣ ወደ ሚያገለግሉትም ካህናት እና መጣለን።

³⁷ከዚህም በላይ የቡሆኦችንን፣ የእህል ቀርባናችንን፣ የዛፍቻችንን ፍሬ ሁሉ፣ አዲሱን የወይን ጠጃችንንና የዘይታችንን በኩራት ወደ ካህናቱ፣ ወደ አምላካችን ቤት ዕቃ ቤቶች እናመጣለን። እኛ በምንሠራባቸው ከተሞች ሁሉ ያለውን ዐሥራት የሚሰበሰቡት ሌዋውያን ስለሆኑ፣ የሰብላ

10፡29 ዘኁ5፡21፣ መዝ119፡106
 10፡30 ዘዐ34፡16፣ ነሀ13፡23
 10፡31 ዘዐ23፡11፣ ዘሌ25፡1-7፣ዘዳ15፡1፣ ነሀ13፡16፣18፣ ኤር17፡27፣ ሕዝ23፡38፣አጥ8፡5
 10፡33 ዘሌ 24፡6፣ ዘኁ10፡10፣ዘረ26፡1-11
 መዝ81፡3፣ኢሳ1፡14
 10፡34 ዘሌ 16፡8፣ ነሀ13፡31
 10፡35 ዘዐ22፡29፣ ዘኁ18፡12፣ዘዳ26፡1-11
 10፡36 ዘዐ13፡2፣ ዘኁ18፡14-16፣ ነሀ13፡31
 10፡37 ዘሌ27፡30፣ዘኁ18፡12፣ 21፣ዘዳ14፡22-29፣ ሕዝ44፡30

ችንን ዐሥራት ወደ ሌዋውያኑ እናመጣለን። ³⁸ዐሥራቱን በሚቀበሉበት ጊዜም ከእርን ዘር የተወለደው ካህን ከሌዋውያኑ ጋር አብሮ ይገኛል፤ ሌዋውያኑም የዐሥራቱን አንድ ዐሥረኛ ወደ ላይ እስካለው፣ እስከ አምላካችን ቤት ዕቃ ቤቶች ማከማቻ ድረስ ያመጡታል። ³⁹የእስራኤል ሕዝብና ሌዋውያኑ ጭምር፣ ከእህሉ፣ ከአዲሱ ወይን ጠጅና ከዘይቱ ያዋጡትን፣ የመቅ ደሱ ዕቃዎች ወደ ሚቀመጡበት፣ አገልጋይ ካህናት፣ በር ጠባቂዎቹና መዘምራኑ ወደ ሚያርፉበት ዕቃ ቤቶች ያምጡ።

“እኛም የአምላካችንን ቤት ቸል አንልም”

አዲሶቹ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች
 11፡3-19 ተጓ ምብ 1ዜና 9፡1-17

11 በዚህ ጊዜ የሕዝቡ መሪዎች መኖሪያቸውን በኢየሩሳሌም አደረጉ፤ ከቀረው ሕዝብ ከዐሥር አንዱ እጅ በቅድስቲቱ ከተማ በኢየሩሳሌም፣ የቀሩት ዘጠኙ እጅ ደግሞ በየራሳቸው ከተሞች እንዲኖሩ ዕጣ ተጣጣሉ። ²ሕዝቡም በኢየሩሳሌም ለመኖር በራሳቸው ፈቃድ የተነሣሡትን ሰዎች ሁሉ አመሰገኑ።

³እንግዲህ በኢየሩሳሌም የተቀመጡት የአውራጃዬቱ መሪዎች እነዚህ ናቸው፤ በዚህ ጊዜም በይሁዳ ከተሞች የሚኖሩ የተወሰኑ እስራኤላውያን፣ ካህናት፣ ሌዋውያን፣ የቤተ መቅደሱ አገልጋዮችና የሰሎሞን አገልጋዮች ዘሮች እያንዳንዳቸው በተለያዩ ከተሞች ባሉት በየራሳቸው ንብረት ላይ ተቀመጡ፤ ⁴ካይሁዳና ከብንያም ወገን የሆኑት የተቀሩት ሰዎች ደግሞ በኢየሩሳሌም ተቀመጡ፤ ከይሁዳ ዘሮች፡-

ከፋሬስ ዘር የመላልኤል ልጅ፣ የሰፋጥያስ ልጅ፣ የአማርያ ልጅ፣ የዘካርያስ ልጅ፣ የዖዘያ ልጅ አታያ፣ ⁵ከሴሎ ዘር የዘካርያስ ልጅ፣ የዮሮብ ልጅ፣ የዓዳያ ልጅ፣ የዖዛያ ልጅ፣ የኮልሐዜ ልጅ፣ የባሮክ ልጅ መዕሤያ። ⁶በኢየሩሳሌም የተቀመጡት የፋሬስ ዘሮች በጠቅላላ 468 ብርቱ ሰዎች ናቸው።

⁷ከብንያም ዘሮች፡- የዮሻያ ልጅ፣ የኢቲኤል ልጅ፣ የመዕሤያ ልጅ፣ የቆላያ ልጅ፣ የፈዳያ ልጅ፣ የዮእድ ልጅ፣ የሚሱላም ልጅ ሰሉ፣ ⁸ተከታዮቹም ጌቤና ሳላይ 928 ወንዶች፣ ⁹የእነዚህም አለቃ የዝኮሪ ልጅ ኢዩኤል ሲሆን፣ የሐሰኑአ ልጅ ይሁዳ የከተማዬቱ

10፡38 ዘኁ18፡26
 10፡39 ነሀ13፡11፣ 12
 11፡1 ነሀ7፡4፣73፣ ኢሳ48፡2፣52፣1፣ 64፣10፣ዘካ14፡20-21
 11፡3 ዕዝ2፡1
 11፡4 ዕዝ1፡5፣2፣70

“ሁለተኛ አውራጃ”

የበላይ ነበር።

¹⁰ከካህናቱ፡-

የዮሥፍን ልጅ ዮዳኤ፤ ያኪን፤ ¹¹የአገዛዚ ክብሔር ቤት አለቃ የአኪጣብ ልጅ፤ የመራዮት ልጅ፤ የሳዶቅ ልጅ፤ የሚሰላም ልጅ፤ የኪልቅያስ ልጅ ሠራዮ፤ ¹²የቤተ መቅደሱን ሥራ ያከናውኑት ወንድሞቻቸው፤ 822 ሰዎች፤ የመልክያ ልጅ፤ የፋስኮር ልጅ፤ የዘካርያስ ልጅ፤ የአማሲ ልጅ፤ የፈላልያ ልጅ፤ የይርሐም ልጅ ዓዳያ፤ ¹³ወንድሞቹ የሆኑት የየቤተ ሰቡ አለቆች 242 ወንድሞች፤ የአሜር ልጅ፤ የምሺሌሞት ልጅ፤ የአሕዛይ ልጅ፤ የኤዘርኤል ልጅ አማሲያ፤ ¹⁴እንዲሁም ብርቱ የሆኑት ወንድሞቹ¹⁵ 128 ሰዎች፤ የእነርሱም ዋና አለቃ የሐግዶሊም ልጅ ዘብድኤል ነበር።

¹⁵ከሌዋውያኑ፡-

የቡኒ ልጅ፤ የአሳብያ ልጅ፤ የዓዝሪ ቃም ልጅ፤ የአሱብ ልጅ ሻማያ፤ ¹⁶እንዲሁም የአገዛዚ ክብሔር ቤት የውጩ ሥራ ኅላጌዎች የነበሩት፤ ከሌዋውያን አለቆች ሁለቱ ሳባ ታይና የዛባት። ¹⁷በምስጋናና በጸሎት ጊዜ ይመራ የነበረው የዋናው አለቃ የአሳፍ ልጅ፤ የዘብዳ ልጅ፤ የሚካ ልጅ መታንያ፤ ከወንድሞቹ ሁለተኛ የሆነው በቅበቃር፤ የኤዶታም ልጅ፤ የጋላል ልጅ፤ የሳሙስ ልጅ አብድያ። ¹⁸በቅድስቲቱ ከተማ ውስጥ የነበሩት የሌዋውያኑ ቀኑ ጥር 284 ነበረ።

¹⁹በር ጠባቂዎች፡-

ዓቁብ፤ ጤልሞንና በሮቹን የሚጠብቁ ወንድሞቻቸው፤ 172 ሰዎች።

²⁰የቀሩት እስራኤላውያንም ከካህናቱና ከሌዋውያኑ ጋር በይሁዳ ከተሞች ሁሉ በየርስታቸው ተቀመጡ።

²¹የቤተ መቅደሱ አገልጋዮች በየጌል ኩረብታ ላይ ተቀመጡ፤ ሲሐና ጊሽጳ በእነርሱ ላይ ያዙ ነበር።

²²በአየሩሳሌም የሌዋውያኑ ዋና አለቃ የሚካ ልጅ፤ የመታንያ ልጅ፤ የሐሻብያ ልጅ፤ የባኒ ልጅ እዚ ነበረ፤ እዚ በአገዛዚ ክብሔር ቤት አገልግሎት ለሚዘመረው መዝሙር ኅላጌ ከነበሩት ከአሳፍ ዘሮች አንዱ ነበረ። ²³መዘምራኑ የየዕለቱን ተግባራቸውን በሚቁጣጠረው በንጉሡ ትእዛዝ ሥር ነበሩ።

²⁴የይሁዳ ልጅ የዛራ ዘር የሆነው የሜሴዜ ቤል ልጅ ፈታያ ሕዝቡን በሚመለከት ጉዳይ ሁሉ የንጉሡ ተወካይ ነበር።

11:11 2ኅገ25:18፤ ፅዝ2:2፤7:2
11:16 ፅዝ8:33፤ 10:15
11:17 1ዜ59:15፤ 25:1፤2ዜ55:12፤ ነሀ12:8
11:18 ራእ21:2
11:21 ፅዝ2:43፤ ነሀ3:26
11:22 1ዜ59:15
11:23 1ዜ515:16፤ ነሀ7:44
11:24 ዘ9:38፤30

11:25 ዘ9:35፤27፤ ዘ7:21፤30
11:26 ኢሳ15:26፤27
11:27 ዘ9:21፤14፤ ኢሳ15:28
11:28 1ሳሙ27:6
11:29 ኢሳ10:3፤ 15:33፤35
11:30 ኢሳ10:3፤ 10፤15፤28፤34፤35፤39
11:31 ኢሳ12:9፤ 21፤17፤1ሳሙ13:2፤አሳ10:29
11:32 ኢሳ21:18፤ 1ሳሙ21፤አሳ10:30፤ ኤር1:1
11:33 ኢሳ11:1፤ 18፤25፤2ሳሙ4:3
11:34 1ሳሙ13:18
11:35 1ዜ58:12
12:1 1ዜ53:19፤ ፅዝ2:2፤3፤2፤ ነሀ10:1-89፤ዘ4:6-10
12:4 ቀ16፤ 1ዜ524:10፤ዘካ1:1፤አ-ቃ1:5
12:6 1ዜ524:7
12:8 ፅዝ2:2፤ ነሀ11:17
12:10 ፅዝ10:24፤ ነሀ3:20

²⁵ይሁዳ ሕዝብ ጥቂቱ በመንደሮችና በእርሻ በታዎች፤ በቂርያት አርባቅና በዙሪያዎቹ ባሉ መኖሪያዎቹ፤ በዲቦንና በመኖሪያዎቹ፤ በይቀብጽኤልና በመንደሮቹ ተቀመጡ፤ ²⁶በኢያሱ፤ በሞላዳ፤ በቤትጳሌጥ፤ ²⁷በሐጸርሹዓል፤ በቤርሳቤህና በመኖሪያዎቹ፤ ²⁸በጸቅላግ፤ በምኮናና በመኖሪያዎቹ፤ ²⁹በዓይንሪሞን፤ በጸርዓ፤ በየርሙት፤ ³⁰በዛኖዋ፤ በዓዶላምና በመንደሮቻቸው፤ በለኪሶና በእርሻዎቹ፤ በዓዜቃና በመንደሮቹ። ስለዚህ ከቤርሳቤህ ጀምሮ እስከ ሄኖም ሸለቆ ባለው ስፍራ ሁሉ ተቀመጡ።

³¹ከጌባ የመጡት የብንያም ዘሮች በማክማስ፤ በጋያ፤ በቤቴልና በመኖሪያዎቹ፤ ³²በዓናቶት፤ በኖብና በሐናንያ፤ ³³በሐጸር፤ በራማና በጊቴም፤ ³⁴በሐዲድ፤ በስቦይምና በንበላት፤ ³⁵በሎድና በአኖ፤ ደግሞም “የእጅ ጥበብ ባለሙያዎች ሸለቆ” በተባለው ስፍራ ተቀመጡ።

³⁶በይሁዳ ከነበሩት ሌዋውያን ከፊሎቹ በብንያም ምድር ተቀመጡ።

ካህናትና ሌዋውያን

12 ከሰላትያል ልጅ ከዘናባቤልና ከኢያሱ ጋር የተመለሱት ካህናትና ሌዋውያን እነዚህ ነበሩ።

- ሠራያ፤ ኤርምያስ፤ ፅዝራ፤
- 2አማርያ፤ መላክ፤ ሐጡስ፤
- 3ሴኬንያ፤ ሬሁም፤ ሜሪሞት፤
- 4አዶ፤ ጌንቶን፤ አብያ፤
- 5ሚያሚን፤ መዓድያ፤ ቢልጋ፤
- 6ሻማያ፤ ዮሥፍን፤ ዮዳኤ፤
- 7ሰላ፤ ዓሞቅ፤ ኬልቅያስና ዮዳኤ።

እነዚህ በኢያሱ ዘመን የካህናቱና የወንድሞቻቸው አለቆች ነበሩ።

⁸ሌዋውያኑ ደግሞ ኢያሱ፤ ቢንዊ፤ ቀድምኤል፤ ሰራብያ፤ ይሁዳ እንዲሁም ከወንድሞቹ ጋር የምስጋና መዝሙር ኅላጌ የሆነው መታንያ ነበሩ። ⁹ወንድሞቻቸው የሆኑት በቅበቅያና ዑኒም በአገልግሎት ጊዜ ከእነርሱ ትይዩ ይቆሙ ነበር።

¹⁰ኢያሱ የአቂምን ወለደ፤ የአቂም ኤልያሴብን ወለደ፤ ኤልያሴብ የአዳን ወለደ፤ ¹¹የአዳ ዮናታንን ወለደ፤ ዮናታንም ያዳአን ወለደ።

¹²በየአቂም ዘመን የካህናቱ ቤተሰብ አለቆች እነዚህ ነበሩ።

- ከሠራያ ቤተ ሰብ፤ ምራያ፤
- ከኤርምያስ፤ ሐናንያ፤
- ¹³ከዕዝራ፤ ሜሴላም፤
- ከአማርያ፤ ይሆሐናን፤

¹⁴ አብዛኞቹ የሰብያ ሊቃናት ቅጽ፣ ከዚህ ጋር ይፀማሉ፤ ፅብራ ይሰጡ ግን ወንድሞቻቸው ይላል።

14ከሙሊኪ፣ ዮናታን፣
 ከሰብንያ፣ ዮሴፍ፣
 15ከካሪም፣ ዓድና፣
 ከመራዮት፣ ሔልቃይ፣
 16ከአዶ፣ ዘካርያስ፣
 ከጌንቶን፣ ሜሱላም፣
 17ከአብያ፣ ዝክሪ፣
 ከሚያሚንና ከሞዓድያ፣ ፈልጣይ፣
 18ከቢልጋ፣ ሳሙስ፣
 ከሸማያ፣ ዮናታን፣
 19ከዮራሪብ፣ መትናይ፣
 ከዮዳኤ፣ አዚ፣
 20ከሳላይ፣ ቃላይ፣
 ከዓሞቅ፣ ዔቤር፣
 21ከኬልቅያስ፣ ሐሸብያ፣
 ከዮዳኤ፣ ናትናኤል።

22በኤሊያሴብ፣ በዮአዳ፣ በዮሐናንና በያዱአ ዘመን የሌዋውያን ቤተ ሰብ አለቆችና ካህናቱ፣ በፋርሳዊው በዳርዮስ ዘመን መንግሥት ተመዝግበው ነበር። 23ከሌዋውያን ዘሮች መካከል እስከ ኤሊያሴብ ልጅ እስከ ዮሐናን ድረስ ያሉት የየቤተ ሰቡ ጎሳፊዎች በታሪክ መጽሐፍ ተመዝግበው ነበር። 24የሌዋውያን መሪዎች ሐሸብያ፣ ሰራብያ፣ የቀድሞኤል ልጅ ኢያሱ ነበሩ፤ እነርሱም ከወንድሞቻቸው ፊት ለፊት ሆነው የእግዚአብሔር ሰው ዳዊት በሰጠው መመሪያ መሠረት እየተቀበሉ ውዳሴና ምስጋና ያቀርቡ ነበር።

25በቅጥሩ በሮች አጠገብ ያሉትን ዕቃ ቤቶች የሚጠብቁት ዘቦች ደግሞ መታንያ፣ በቅ ቡቅያ፣ አብድዩ፣ ሜሱላም፣ ጤልሞንና ዓቁብ ነበሩ። 26እነዚህም በኢዮሴዴቅ ልጅ፣ በኢያሱ ልጅ በዮአቂም፣ በአገረ ገዢ በነህምያ፣ በካህናና በጸሐፊው በዕዝራ ዘመን አገለገሉ።

የኢየሩሳሌም ቅጥር ምረቃ በዓል

27የኢየሩሳሌም ቅጥር ሲመረቅ ሌዋውያን በምስጋና መዝሙር፣ በጸናጽል፣ በበገናና በመሰንቆ ድምፅ የምረቃውን በዓል በደስታ እንዲያከብሩ ከሚኖሩበት ተፈልገው ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። 28መዝምራኑንም እንደዚሁ በኢየሩሳሌም ዙሪያ ካለው ከነጠፋውያን መንደሮች በአንድነት ሰበሰቧ ቧቸው። 29በኢየሩሳሌም ዙሪያ የራሳቸውን መንደሮች ሠርተው ስለ ነበር፣ መዝምራኑን ያመጧቸው ከቤት ጌልገላ፣ ከጌባና ከዓዝምት አካባቢ ነው። 30ካህናቱና ሌዋውያኑ በሥርዐቱ መሠረት ራሳቸውን ካገሉ በኋላ፣ ሕዝቡን፣ ቅጥሩና በሮቹን አነጹ።

31እኔም የይሁዳን መሪዎች በቅጥሩ ግንብ አናት ላይ እንዲወጡ አደረገሁ፤ ደግሞም

12:16 ፉ*4
 12:17 1ዜና24:10
 12:24 2ዜና8:14+ፊ
 12:27 ዘዳ20:5፣
 2ሳሙ6:5፣
 1ዜና15:16፣28:25:6፣
 መዝ92:3
 12:28 1ዜና
 2:54+9:16
 12:30 ዘ019:10፣
 ኢዮ1:5
 12:31 ነገ2:13

12:34 ዕዝ1:5
 12:35 ዕዝ3:10
 12:36 1ዜና15:16፣
 2ዜና8:14+ዕዝ7:6
 12:37
 ነገ2:14:3:26
 12:38 ነገ3:8+11
 12:39 2ነገ14:13፣
 2ዜና33:14+ነገ3:16

ምስጋና እንዲያቀርቡ ሁለት ታላላቅ የመዘምራን ቡድን መደብሁ። አንዱ በቅጥሩ ግንብ አናት በስተ ቀኝ በኩል “ቄሻሻ መጣያ በር” ወደሚባለው ሄደ። 32እነዚህ ህንፃ ሆሻያና ከይሁዳ አለቆች እኩሌቶቹ ተከተሏቸው፤ 33የተከተሏቸውም ከዓዛርያስ፣ ከዕዝራ፣ ከሜሱላም፣ 34ከይሁዳ፣ ከብንያም፣ ከሸማያ፣ ከኤርምያስና፣ 35እንዲሁም መለከት ከያዙ ጥቂት ካህናትና ከአሳፍ ልጅ፣ ከዘክርያስ ልጅ፣ ከሚካያ ልጅ ከመታንያ ልጅ፣ ከሸማያ ልጅ፣ ከዮናታን ልጅ፣ ከዘካርያስ ጋር ነበር። 36ወንድሞቹ ሸማያ፣ ኤዝርኤል፣ ሚላላይ፣ ገላላይ፣ መዓይ፣ ናትናኤል፣ ይሁዳና አናኒም የእግዚአብሔር ሰው ዳዊት ባዘዘው መሠረት የዜማ መሣሪያዎቹን ይዘው ሄዱ፤ ስልፋን የሚመራውም ጸሐፊው ዕዝራ ነበር። 37“ከምንጭ በር” ተነሥተው በቅጥሩ ወደ “ዳዊት ከተማ” ደረጃዎች ወጡ፤ ከዚያም በቅጥሩ መውጫ በኩል አድርገው ከዳዊት ቤት በላይ በስተ ምሥራቅ ወደ ሚገኘው ወደ “ውሃ በር” ሄዱ።

38ሁለተኛው የመዝምራን ቡድን በስተግራ በኩል ሄደ፤ እኔም ከከፊሉ ሕዝብ ጋር ሆኜ በቅጥሩ ግንብ ላይ፣ የአቶኑን ግንብ በማለፍ እስከ ሰፊው ቅጥር ተከተልኳቸው፤ 39ከዚያም ከኤፍሬም በር በላይ፣ በአሮጌ በር፣ በዓሣ በር፣ በሐናንኤል ግንብ፣ በመቶዎቹ ግንብ አልፎ እስከ “በጎች በር” ድረስ ተከተልኳቸው። እነርሱም “በዘበኞች በር” አጠገብ ሲደርሱ ቆሙ።

40ቅጥሉም ምስጋና ያቀረቡት ሁለቱ የመዝምራን ቡድኖች፣ የእግዚአብሔር ቤት ቦታቸውን ያዙ፤ እኔም ከግማሾቹ ሹማምት ጋር ቦታዬን ያዝሁ፤ 41እንደዚሁም ካህናቱ ኤልያቂም፣ መዕሤያ፣ ሚንያሚን፣ ሚካያ፣ ኤልዮዴናይ፣ ዘካርያስና ሐናንያ መለከታቸውን ይዘው፣ 42መዕሤያ፣ ሸማያ፣ አልዓዛር፣ አዚ፣ ይሆሐናን፣ መልክያ፣ ኤላምና ኤጽር ቦታቸውን ያዙ፤ መዝምራኑ በይዝረሕያ መሪነት ዘመሩ። 43እግዚአብሔር ታላቅ ደስታ ስለ ሰጣቸው፣ በዚያች ዕለት ደስ ብሏቸው ብዙ መሥዋዕት አቀረቡ፤ ሴቶችና ልጆችም እንደዚሁ ደስ አላቸው፤ ከዚህም የተነሣ በኢየሩሳሌም የነበረው የደስታ ድምፅ እስከ ሩቅ ድረስ ይሰማ ነበር።

31 ወይም ከቅጥሩ ገን እንደሄዱ
 32 ወይም ከቅጥሩ ገን
 33 ወይም ከቅጥሩ ገን
 34 ወይም በደኛና በር

44 በዚያን ቀን ስጦታው፤ በከፍተኛና በሥራቱ የሚቀመጥበት ዕቃ ቤት የሚጠብቁ ሰዎች ተሾሙ። እነርሱም በየከተሞች ዙሪያ ከሚገኙት የእርሻ ቦታዎች ሕጉ በሚያዘው መሠረት የካህናቱንና የሌዋውያኑን ድርሻ ወደ ዕቃ ቤቱ ማምጣት ነበረባቸው፤ ይህም በሚያገለግሉ ካህናትና ሌዋውያን ደስ ተሰኝተው ነበርና። 45 እንደ መዘምራትና በር ጠባቂዎቹ ሁሉ፤ እነዚህም የአምላካቸውን አገልግሎትና የመንጸተን ሥርዐት በዳዊትና በልጁ በሰሎሞን ትእዛዝ መሠረት ፈጸሙ። 46 ቀድሞ የዳዊትና በአሳፍ ዘመን ለእግዚአብሔር የሚቀርቡትን የውዳሴ መዝሙሮችና ምስጋና የሚመሩ የመዘምራን አለቆች ነበሩ። 47 በዘሩባቤልና በነህምያም ዘመን እስራኤል ሁሉ ለመዘምራትና ለበር ጠባቂዎቹ የየዕለቱን ድርሻ ይሰጡ ነበር፤ የሌሎችን ሌዋውያን ድርሻም ለብቻ ያስቀምጡ ነበር፤ ሌዋውያኑም ለአሮን ዘርፍ ድርሻቸውን ያስቀምጡላቸው ነበር።

ነህምያ በመጨረሻ የወሰደው የተሐድሶ እርምጃ

13 በዚያም ቀን የሙሴን መጽሐፍ ከፍ ባለ ድምፅ ለሕዝቡ አነበቡ፤ አዋናዊም ሆነ ሞግባዊ ወደ እግዚአብሔር ጉባኤ ፈጽሞ እንዳይገባ የሚከለክል ተጽፎ ተገኘ። 2 ይህ የሆነው እስራኤልን በምግብና ውሃ መስተንግዶ በመቀበል ፈንታ፤ በላዎም እንዲረገምላቸው በገንዘብ ስለገዙት ነበር። ይሁን እንጂ አምላካችን ርግማኑን ወደ በረከት ለወጠው። 3 ሕዝቡም ይህን ሕግ በሰሙ ጊዜ፤ የባዕድ ወገን የሆኑትን ሁሉ ከእስራኤል ለዩ።

4 ቀድሞ የአምላካችን ዕቃ ቤቶች ኅላፊ ሆኖ የተሾመው ካህኑ ኤልያሴብ ነበር፤ እርሱም ከሙሴያ ጋር የጠበቀ ወዳጅነት ነበረው። 5 ከዚህ በፊት የእህል ቀርባኑ፤ ዕጣኑ፤ የቤተ መቅደሱ ዕቃዎች፤ የእህሉ ዐሥራትና፤ ለሌዋውያን፤ ለመዘምራትና ለበር ጠባቂዎች የታዘዘው አዲሱ ወይንና ዘይት፤ ለካህናቱም የሚመጣው ስጦታ ቤት እንዲኖርበት ሰጥቶት ነበር።

6 ይህ ሁሉ ሲሆን እኔ በኢየሩሳሌም አል ነበርሁም፤ ምክንያቱም በባቢሎን ንጉሥ በአርጠክስስ ሠላሳ ሁለተኛ ዓመት ተመልሼ ወደ ንጉሡ ሄጄ ነበር። ከጥቂት ጊዜም በኋላ የንጉሡን ፈቃድ ጠይቄ ገወደ ኢየሩሳሌም ተመለስሁ፤ በዚያም ኤልያሴብ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ለሙሴያ አንድ መኖሪያ ክፍል በመስጠት የፈጸመውን

12:44 ዘሌ27:30፣ ዘዳ18:8፣ ዘህ13:4
 12:45 1ዜ56:31፣ 23:5፣ 2ዜ58:14
 12:46 2ዜ53:15፣ 29:27፣ መዝ137:4
 12:47 ዘዳ18:8
 13:1 ቀ*23፣ ዘዳ23:3
 13:2 ዘኅ22:3-11፣ 23:7-11፣ ዘዳ23:34-5
 13:3 ቀ*23፣ ዘዳ9:2
 13:4 ነህ2:10፣ 12:44
 13:5 ዘሌ27:30፣ ዘኅ18:21
 13:6 ነህ2:6
 13:7 ዕዝ10:24፣ ነህ2:10
 13:8 ማቱ21:12-13፣ ማር11:15-17፣ ሉቃ19:45-46፣ ዮሐ2:13-16

13:9 ዘሌ 2:1፣ 1ዜ523:28፣ 2ዜ529:5
 13:10 ዘዳ12:19፣ 2ዜ531:4
 13:11 ዘዳ10:37-39፣ ሐጊ1:1-9፣ ማጌ3:8-9
 13:12 ዘዳ18:8፣ 1ገ7:51፣ 2ዜ531:5-6፣ ዘዳ10:37-39፣ ማጌ3:10
 13:13 ዘዳ1244፣ ሐሥ6:1-5
 13:14 ዘዳ8:12፣ 2ገ720:3
 13:15 ዘዳ20:8-11፣ 34:21፣ ዘዳ5:12-15
 13:16 ዘዳ10:31
 13:18 ዘዳ10:31፣ ኤር44:23
 13:19 ዘሌ23:32

ክፉ ድርጊት ተረዳሁ። 8 እኔም በጣም ዐዘንሁ፤ የሙሴያንም የቤት ዕቃ ሁሉ ከክፍሉ እያወጣሁ ወደ ውጭ ጣልሁ። 9 ክፍሎቼንም እንዲያነጹ ትእዛዝ ሰጠሁ፤ ከዚያም የእግዚአብሔርን ቤት ዕቃዎች፤ የእህሉን ቀርባንና ዕጣኑን ጭምር መልሼ አስገባሁ።

10 እንዲሁም ለሌዋውያን የተመደበው ድርሻ እንዳልተሰጣቸውና አገልግሎቱን በኅላፊነት የሚመሩ ሌዋውያንና መዘምራን ሁሉ ወደ የርስታቸው መመለሳቸውን ተረዳሁ። 11 ስለዚህ ሹማምቱን ገሥጬ “ቤተ መቅደሱ እስከዚህ ቸል የተባለው ለምንድን ነው?” ብዬ ጠየቅኳቸው። ከዚያም እነርሱን በአንድነት ሰብስቤ ወደ ምድብ ሥራቸው እንዲመለሱ አደረገሁ።

12 ይሁዳም ሁሉ የእህሉን፤ የአዲሱን ወይንና የዘይቱን ዐሥራት ወደ ዕቃ ቤቶቹ አስገቡ። 13 ለዕቃ ቤቶቹም ካህኑን ሰሌምያን፤ ጸሓፊውን ሳይቅንና ፊዳያ የተባለውን ሌዋዊ ኅላፊ አድርጌ ሹምሁ፤ መደብሁ፤ እንዲሁም የመታንያን ልጅ፤ የዘኩርን ልጅ ሐናን ረዳታቸው አደረገሁ፤ ምክንያቱም እነዚህ ሰዎች ታማኞች ነበሩ። ሥራቸውም ለወንድሞቻቸው የተመደበውን ቀለብ ማከፋፈል ነበረ።

14 አምላኬ ሆይ፤ ስለዚህ ነገር አስበኝ፤ ለአምላኬ ቤትና ለአገልግሎቱ ስል በታማኝነት ያከናወንሁትን አታጥፋ።

15 በእነዚያ ቀናት በይሁዳ በሰንበት ቀን የወይን መጭመቂያ የሚረግጡ፤ እህል የሚያስገቡና፤ የወይን ጠጅ፤ የወይን ዘለላ፤ የበለስና ሌሎችን የጭነት ዐይነቶች ሁሉ በአህያ ላይ የሚጭኑ ሰዎች አየሁ፤ ይህን ሁሉ ወደ ኢየሩሳሌም ያስገቡ የነበረው በሰንበት ቀን ነበረ። ስለዚህ በዚያን ቀን ምግብ እንዳይሸጡ ከለከልኳቸው። 16 በኢየሩሳሌም የሚኖሩ የጦርስ ሰዎችም ዓሣና ልዩ ልዩ ሸቀጣ ሸቀጥ በሰንበት ቀን እያመጡ ለይሁዳ ሕዝብ በኢየሩሳሌም ይሸጡ ነበር። 17 እኔም የይሁዳን መኪንንት በመገሰጽ እንዲህ አልኳቸው፤ “ሰንበትን በማርከስ ይህ የምትፈጽሙት ክፉ ድርጊት ምንድን ነው? 18 የቀድሞ አባቶቻችሁ ያደረጉት ይህንኑ አልነበረምን? አምላካችንስ ይህን ሁሉ ጥፋት በእኛና በዚች ከተማ ላይ ያመጣው በዚህ በደላችን አይደለምን? አሁንም እናንተ ሰንበትን በማርከስ የባሰ መከራ በእስራኤል ላይ ታመጣላችሁ።”

19 በሰንበት ዋዜማ በኢየሩሳሌም በሮች ላይ የምሽቱ ጥላ ማረፍ ሲጀምር በሮቹ እንዲዘጉና፤ ሰንበት እስኪያልፍ ድረስ

<p>እን ዳይከፈቱ አዘዝሁ፤ በሰንበት ቀን ጭነት እንዳይገባም ከራሴ ሰዎች አንዳንዶቹን በየቦሩ ላይ አቆምሁ።²⁰የልዩ ልዩ ሸቀጣ ሸቀጥ ነጋዴዎችና ቸርቻሪዎች ከኢየሩሳሌም ውጭ አንድ ወይም ሁለት ጊዜ አድረዋል።²¹እኔ ግን፣ “ከቅጥሩ ውጭ የምታድሩት ለምንድን ነው? እንዲህ ያለውን ነገር ዳግመኛ ብታደርጉ እጄን አነሣገችኋለሁ” ስል አስጠነቀቅኋቸው፤ እነርሱም ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በሰንበት ቀን አልመጡም።²²ከዚያም ሌዋውያኑ ራሳቸውን እንዲያነጹ፣ ሂደውም የቅጥሩን በር እንዲጠብቁና የሰንበትንም ቀን እንዲቀድሱ አዘዝኋቸው።</p> <p>አምላኬ ሆይ፤ ስለዚህም ደግሞ አስበኝ፤ እንደ ታላቅ ፍቅርህም ብዛት ምሕረት አድርግልኝ።</p> <p>²³በእነዚያም ቀናት የአሸዶድን፣ የአሞንንና የሞዓብን ሴቶች ያገቡ አይሁድ አገኘሁ።²⁴ከልጆቻቸውም እኩሌቶቹ የአሸዶድን፣ ወይም ከሌሎቹ ሕዝቦች የአንዱን ቋንቋ እንጂ የአይሁድን ቋንቋ መናገር አይችሉም ነበር።²⁵እኔም ገሠጽኋቸው፤ ርግማንም አወረድሁባቸው። አንዳንዶቹን መታረኛቸው፤ ጠጉራቸውንም ነጨሁ። በእግዚአብሔር ስም እንዲህ ስል አማልኋቸው፤ “ሴቶች ልጆቻችሁን ለወንዶች ልጆቻቸው</p>	<p>13፡22 ዘፍ8፡1፤ ነሀ1፡8 13፡23 ፉ1፤ ዘፀ34፡16፤ፋ-ገ1፡4፤ ፀዎ9፡1-2፤ ነሀ10፡30፤ግከ2፡11 13፡24 አስ1፡22፤ 3፤12፤8፡9 13፡25 ዘፀ34፡16፤ ፀዎ10፡5 13፡26 ዘፀ34፡16፤ 24።12፤25፤ 15፡73፤13፤11፤3፤ 2ዜና1፡12</p> <p>13፡27 ፀዎ9፡14 13፡28 ፀዎ10፡24፤ ነሀ2፡10 13፡29 ዘጥ3፡12፤ ነሀ1፡8 13፡30 ነሀ9፡2 13፡31 ዘፍ8፡1፤ ነሀ1፡8፤10፤34፤35-36</p>	<p>አትሰጡ፤ ሴቶች ልጆቻቸውንም ለወንዶች ልጆቻችሁ አትውሰዱ።²⁶የእስራኤል ንጉሥ ሰሎሞን ኅጢአት የሠራው እንዲህ ከመሰለው ጋብቻ የተነሣ አይደለምን? በብዙ በመንግሥታት መካከል እንደ እርሱ ያለ ንጉሥ አልነበረም፤ በአምላኩም የተወደደ ነበረ፤ እግዚአብሔርም በእስራኤል ሁሉ ላይ ንጉሥ አደረገው። ነገር ግን ባዕዳን ሴቶች ወደ ኅጢአት መሩት።²⁷እናንተም ደግሞ ባዕዳን ሴቶችን በማግባት ይህን የመሰለ ታላቅ በደል እንደምትፈጽሙና ለአምላካችንም ታማኞች እንዳልሆናችሁ መስማት ይገባናልን?</p> <p>²⁸ከሊቀ ካህኑ ከኤልያሴብ ልጅ ከዮአዳ ልጆች አንዱ የሐሮናዊው የሰንባላጥ አማች ነበረ፤ እኔም ከአጠገቤ አባረርሁት።²⁹አምላኬ ሆይ፤ የክህነትን ማዕረግ፣ የክህነትንና የሌዋውያንን ቃል ኪዳን ስላረኩህ አስባቸው።</p> <p>³⁰ስለዚህ ካህናቱንና ሌዋውያኑን ከማናቸውም ባዕድ ነገር ሁሉ አነጻጻቸው፤ የእያንዳንዱንም ተግባር በመለየት በየሥራቦታቸው መደብኋቸው።³¹በተወሰነው ጊዜ ስለ ሚዋጣውም የማገዶ ዕንጨትና ስለ በኩራቱ መመሪያ ሰጠሁ። አምላኬ ሆይ፤ በቸርነት አስበኝ።</p>
---	---	--

መጽሐፈ አስቴር

ንግሥት አስጢን ከክብሯ ወረደች

1 ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ ያለትን አንድ መቶ ሃያ ሰባት አገሮች ይዞ በነበረው በአርጤክስዕ ዘመን መንግሥት እንዲህ ሆነ፤ ጸብያን ዘመን ንጉሡ አርጤክስዕ የገዛው በሱሳ ግንብ ባለው ንጉሣዊ ዙፋኑ ሆኖ ነበር። ጸብያንም በነገሠ በሦስተኛው ዓመት ለመኳንንቱና ለሹማ ምቱ ሁሉ ታላቅ ግብዣ አደረገ። በግብዣውም የፋርስና የሜዶን የጦር አዛዦች፣ መሳፍንትና የየአውራጃው መኳንንት ተገኝተው ነበር።

⁴ለእነርሱም የመንግሥቱን ሰፊ ሀብት፣ የግርማውን ታላቅነትና ክብር አንድ መቶ ሰማንያ ቀን ሙሉ አሳያቸው። ስለነዚህ ቀናት ካለፉ በኋላ፣ ንጉሡ በሱሳ ግንብ ለነበሩት፣ ከትንሽ እስከ ትልቅ ላለው ሕዝብ ሁሉ፣ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ዙሪያውን በአትክልት በተከበበው አደባባይ ሰባት ቀን የፈጀ ግብዣ አደረገ። አደባባይም ከኑጭና ከሰማያዊ በፍታ የተሠሩ መጋረጃዎች ነበሩት፤ እነርሱም የብር ቀለበት በተበጀላቸው፣ ከኑጭ በፍታና ከሐምራዊ ቀለም በተሠሩ ገመዶች በዕብነ በረዱ ምሰሶዎች ላይ ተንጠልጥለው ነበር። ኑጭና ቀይ ቀለማት ተሰበጣጥረው በተነጠፉበት ወለል ላይ የወርቅና የብር ድንክ ዐልጋዎች ነበሩ፤ እነርሱም ከዕብነ በረድ፣ ቀስተ ደመና ከሚመስሉ ቀለሞችና ከሌሎች የከበሩ ድንጋዮች የተሠሩ ነበሩ። ገደብ ይን ጠጁም አንዱ ከሌላው ልዩ በሆነ የወርቅ ዋንጫ ይቀርብ ነበር፤ ከንጉሡም ልግስና የተነሣ የቤተ መንግሥቱ የወይን ጠጅ የተትረፈረፈ ነበር። ጸንጉሡ ለእያንዳንዱ ሰው የሚፈልገውን ያህል እንዲያቀርቡለት የወይን ጠጅ አሳላፊዎቹን ሁሉ አዝዞ ስለ ነበረ፣ በንጉሡ ትእዛዝ መሠረት እያንዳንዱ ተስተናጋጅ እንዲጠጣ ተፈቅዶለት ነበር።

⁹ንግሥት አስጢንም በንጉሥ አርጤክስዕ ቤተ መንግሥት እንደዚሁ ለሴቶች ግብዣ አድርጋ ነበር።

¹⁰በሰባተኛው ቀን ንጉሥ አርጤክስዕ ከወይን ጠጁ የተነሣ ደስ ስለ ተሰኘ፣ አገልጋዮቹ የሆኑትን ሰባቱን ጃንደሮች ምሁማንን፣ ባዛንን፣ ሐርቦናን፣ ገበታን፣ ዘፋኛን፣ ዜታርንና ከርከስን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው፤ ¹¹ይኸውም ንግሥት

1:1 ስገ4:6:አስ 8:9:9:30:873:2:6:1
1:2 ስገ4:9: አስ2:8
1:3 1:73:15
1:5 መሳ14:17: 2:721:18
1:6 አስ7:8:አገ 23:41:አግ3:12: 6:4
1:7 አስ2:18: 8:75:2
1:9 1:73:15
1:10 ዘፍ14:18: መሳ16:25:ፋት 3:7:አስ3:15:5:6:7: 2:3ግሳ3:14-7: 8:75:1-4
1:11 መሳ45:11: ግሕ2:4:አገ116:14

አስጢን የደስ ደስ ያላት ነበረችና ውበቷ ለሕዝቡና ለመኳንንቱ እንዲታይ ዘውዷን ጭና ንጉሡ ፊት እንዲያመጣት ነበር። ¹²አገልጋዮቹ የንጉሡን ትእዛዝ በነገሯት ጊዜ ግን፣ ንግሥት አስጢን መሄድ አልፈለገችም። ከዚያም ንጉሡ በጣም ተቈጣ፣ እጅግም ተናደደ።

¹³ሕግንና ፍትሕን በተመለከተ የሊቃውንቱን ምክር መጠየቅ በንጉሥ ዘንድ የተለመደ ነበርና፣ ስለ ዘመናት ሁኔታ ዕውቀት ካላቸው ጠቢባን ጋር ተነጋገረበት፤ ¹⁴እነዚህ አርቄስዮስ፣ ሼታር፣ አድማታ፣ ተርሺሽ፣ ሜሬስ፣ ማሌሴዓር፣ ምሙካ የተባሉ ሰባቱ የፋርስና የሜዶን መኳንንት በንጉሡ ዘንድ የተለየ ስፍራና በመንግሥቱም አመራር ውስጥ ከፍተኛ ቦታ ያላቸው ነበሩ።

¹⁵ንጉሡም፣ “በጃንደሮቹ በኩል የተላኩትን የንጉሥ አርጤክስዕን ትእዛዝ ስላልፈጸመች፣ በሕገ መሠረት በንግሥት አስጢን ላይ ምን መደረግ አለበት?” ሲል ጠየቃቸው።

¹⁶ከዚያም ምሙካ በንጉሡና በመኳንንቱ ፊት እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ንግሥት አስጢን የበደለችው ንጉሡን ብቻ ሳይሆን፣ መኳንንቱን ሁሉና በመላው የንጉሥ አርጤክስዕ አውራጃዎች የሚኖሩትን ሕዝቦች ጭምር ነው። ¹⁷ይህ የንግሥቲቱ አድራጎት በሌሎቹ ሁሉ ዘንድ ስለሚሰማ፣ ባሎቻቸውን ይንቃሉ፤ ንጉሥ አርጤክስዕ ንግሥት አስጢን ወደ እርሱ እንድትመጣ ቢያዛትም፣ እርሷ ግን መሄድ አልፈለገችም” ይላሉ። ¹⁸በዚህች በዛሬዬቱም ዕለት የንግሥቲቱን አድራጎት የሰሙ የፋርስና የሜዶን መኳንንት ሚስቶች፣ ለንጉሡ መኳንንት ሁሉ በዚህ ዐይነት ሊመልሱ ነው፤ እንዲህ ከሆነ ደግሞ ማብቂያ የሌለው ንቀትና ጠብ ይፈጠራል።

¹⁹“ስለዚህ ነገሩ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ አስጢን ወደ ንጉሡ ወደ አርጤክስዕ ዘንድ ከእንግዲህ ወዲህ ፈጽሞ እንዳትገባ ንጉሣዊ ዐዋጅ ይውጣ፤ ይህም የማይሻር ሆኖ በፋርስና በሜዶን ሕጎች ይጻፍ፤ እንዲሁም ንጉሡ የእቴጌነቷን ክብር ከእርሷ ለምትሻል ለሌላዬቱ ይስጥ። ²⁰ከዚያም የንጉሡ ዐዋጅ በሰፊው ግዛቱ ሁሉ ሲነገር፣ ከትንሽ እስከ ትልቅ ያለት ሴቶች ሁሉ ባሎቻቸውን ያከብራሉ።”

1:12 ዘፍ39:19: አስ2:21:7:7: ምሳ19:12
1:13 1:ዜ5:12:32
1:14 አስ7:14
1:18 ምሳ19:13: 27:15
1:19 አስ8:8: መዘ8:4:876:8:12

21ንጉሡና መኳንንቱ ሁሉ በዚህ ምክር ተደሰቱ፤ ንጉሡም ምመሳ ያቀረበውን ሐሳብ በሥራ ላይ አዋለው። ጳጳሮችንም ሰው በራሱ ቤተ ሰብ ላይ ገዥ እንዲሆን መልእክት አስተላለፈ። መልእክቱም ለየአውራጃዎቹ በየራሳቸው ጽሑፍና ለእያንዳንዱ ሕዝብ በየራሱ ቋንቋ ተጻፎ በግዛቱ ሁሉ ተበተነ።

አስቴር ንግሥት ሆነች

2 ከዚህ በኋላ ንጉሡ አርጤክስስ ቍጣው ሲበርድለት አስጢንን፣ ያደረገችውን ነገርና በእርሷም ላይ ያስተላለፈውን ዐዋጅ ዐሰበ። ጳጳሪዎችም የንጉሡ የቅርብ አገልጋዮች እንዲህ የሚል ሐሳብ አቀረቡ፤ “ለንጉሡ ቁንጅ ልጃገረዶች ይፈለጉላችኋል። ስለዚህን ሁሉ ቁንጅ ልጃገረዶች በሰላ ግንብ ወደ ሚገኘው ልዩ የሴቶች መኖሪያ ቦታ እንዲ ያመጡ፣ ንጉሡ በግዛቱ በሚገኙት አውራ ጃዎቹ ሁሉ ባለሥልጣኖችን ይሹም፤ እነር ሱም የሴቶች የበላይ ኅላፊ በሆነው በንጉሡ ጃንደረባ በሄጌ ኅላፊነት ሥር ይሁኑ፤ የው በትም እንክብካቤ ይደረግላቸው። ላከዚ ያም ንጉሡን ደስ የምታሰኘው ልጃገረድ በአስጢን ፈንታ ንግሥት ትሁን።” ምክሩ ንጉሡን ደስ አሰኘው፤ በተባለውም መሠ ረት አደረገ።

3 በዚህ ጊዜ ከብንደም ነገድ የቀስ ልጅ፣ የሰሜኢ ልጅ፣ የኢያዕር ልጅ መርዶክዮስ የሚባል አንድ አይሁዳዊ በሰላ ግንብ ይኖር ነበር። ልጅሱም የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ከማረካቸው ከይሁዳ ንጉሥ ከኢኮንያግጋ ጋር ከአዳናሳለም በምርኮ ከተወሰዱት አንዱ ነበር። ገመርዶክዮስ አንዲት ሀደሳ የምትባል የአጎቱ ልጅ ነበረችው፤ አባትና እናት ስላ ልነበራት፣ ያሳደጋት እርሱ ነበር። አስቴር ተብላ የምትጠራው ይህች ልጃገረድ በተክለ ሰውነቷም ሆነ በመልካ እጅግ ውብ ነበረች። አባቷና እናቷ ከሞቱ በኋላ መርዶክዮስ እንደ ራሱ ልጅ አድርጎ ወሰዳት።

4 የንጉሡ ትእዛዝና ዐዋጅ በወጣ ጊዜ፣ ብዙ ልጃገረዶች ወደ ሰላ ግንብ ተወስ ደው ለጠባቂው ለሄጌ ተሰጡ፤ አስቴርም ወደ ንጉሡ ቤተ መንግሥት ተወስዳ፣ ለሴቶቹ ጠባቂ ለሄጌ በዐደራ ተሰጠች። ልጃገረዱ ቱም ደስ አሰኘችው፤ በእርሱም ዘንድ መወደድን አተረፈች፤ እርሱም የውበት መንከባከቢያዋንና የተለዩ ምግብ ወዲያውኑ ሰጣት። ከቤተ መንግሥቱ የተመረጡ ሰባት ደንገጦቹን በመመደብም እርሷንና ደን ገጦቹን ምርጥ ወደ ሆነው የሴቶች መጠበቂያ አዛወረ።

5 መርዶክዮስ እንዳትናገር አዞአት ስለ ነበር፣ አስቴር የየት አገር ሰውና የእነማን

1፡22 ህዐ13፡24
2፡1 አስ7፡10
2፡5 1፡ፋ፡9-11
2፡6 2፡ገ24፡15፤
ጳጳ1፡1-5፤15፡13
2፡7 ዘፍ39፡6፤
41፡45
2፡8 ህዐ1፡1፤
አስ1፡2፤ጳጳ8፡2
2፡9 ዘፍ37፡3፤
39፡21፤1፡ፋ፡9-11፤
-24፤2፡ገ25፡30፤አስ
9፡19፤ሕዝ16፡9-13፤
ጳጳ1፡5
2፡10 ፋ፡20

ወገን እንደ ሆነች አልገለጸችም። 11 መር ዶክዮስም አስቴር እንዴት እንደ ሆነችና ምንስ እንዳጋጠማት ለማወቅ፣ በየዕለቱ በሴቶች መጠበቂያ አደባባይ አጠገብ ወዲ ያና ወዲህ ይመላለስ ነበር።

12 እንዲት ልጃገረድ ወደ ንጉሥ አርጤክስስ ዘንድ ለመግባት ተራዋ ከመድረሱ በፊት ስድስት ወር በከርቤ ዘይት፣ ስድስት ወር ደግሞ ልዩ ልዩ ሽቱ በመቀባትና በተለያዩ የፊት ቀለሞች በመዋብ ባጠቃላይ ዐሥራ ሁለት ወር መቁየት ነበረባት። 13 ወደ ንጉሡ ዘንድ የምትገባውም በዚህ ሁኔታ ሲሆን፣ ሴቶቹ ከሚኖሩበት ስፍራ ወደ ንጉሡ ቤተ መንግሥት ስትሄድ፣ መውሰድ የምትፈ ልገው ማናቸውም ነገር ይሰጣት ነበር። 14 ሲመሽ ወደዚያው ትሄዳለች፣ ሲነጋም የቁባቶች ኅላፊ በሆነው በንጉሡ ጃንደረባ በሻአሽጋዝ ጥበቃ ሥር ወደሚገኘው ወደ ሌላው የሴቶች መጠበቂያ ቤት ትመለሳ ለች፣ ደስ የተሰኘባት ካልሆነችና በሰማም ካልጠራት ዳግመኛ ወደ ንጉሡ ዘንድ አትገባም።

15 መርዶክዮስ እንደ ልጁ አድርጎ ያሳደ ጋት የአጎቱ የአቢካኢል ልጅ አስቴር ወደ ንጉሡ ዘንድ የምትሄድበት ተራ በደረሰ ጊዜ የሴቶች ልዩ ጥበቃ ቤት ኅላፊ የሆነው ሄጌ የነገራትን እንጂ፣ ሌላ ምንም አልጠ የቀችም። አስቴር በሚያዩዋት ሁሉ ዘንድ ሞገስ አገኘች። 16 በነገሡ በሰባተኛው ዓመት ቴቤት በተባለው በዐሥረኛው ወር ወደ ንጉሥ አርጤክስስ ቤተ መንግሥት ተወ ሰደች።

17 በዚህ ጊዜ ንጉሡ ከሌሎቹ ሴቶች ሁሉ ይበልጥ አስቴርን ወደዳት፣ ከሌሎቹ ደናግልም ሁሉ ይልቅ በእርሱ ዘንድ ሞገ ስንና መወደድን አገኘች። ስለዚህ የእቴጌ ነት ዘውድ በራሷ ላይ ጫነላት፣ በአስጢ ንም ፈንታ ንግሥት አደረጋት። 18 ንጉሡም ስለ አስቴር ክብር ለመኳንንቱና ለሹ ማምቱ ሁሉ ታላቅ ግብዣ አደረገ፣ በዓ ሉም በየአውራጃዎቹ ሁሉ እንዲከበር ዐወጀ፣ በንጉሣዊ ልግስናውም ስጦታ አደረገ።

መርዶክዮስ በንጉሡ ላይ የተጠነሰሰውን ሤራ ደረሰበት

19 ደናግሉ ለሁለተኛ ጊዜ ተሰብስበው ሳለ፣ መርዶክዮስ በንጉሡ በር ተቀምጦ ነበር። 20 አስቴር ግን ልክ መርዶክዮስ እንደ ነገራት የማን ወገንና የየት አገር ሰው እንደ ሆነች ደብቃ ነበር፤ ይህ የሆነበት ምክን ያት መርዶክዮስ በሚያሳድጋት ጊዜ ታደ

16 በዕብራይስጥ፣ **ኢኮንያ** የሚለው ስም **ኢዮአቶ** ከሚለው ጋር አንድ ዐይነት ነው።

2፡12 ምላ27፡9፤
መላ1፡3፤ኢሳ3፡24
2፡14 1፡ገ11፡3፤
አስ4፡11፤መላ6፡8፤
ጳጳ5፡2
2፡15 ዘፍ18፡3፤
30፡27፤አስ5፡8፤7፡3፤8
፤5፡9፤29፤መዝ 45፡14
2፡17 ሕዝ16፡9-13
2፡18 ዘፍ40፡20፤
1፡ገ13፤15፤አስ1፡7
2፡19 አስ4፡25፤13፤
2፡20 ፋ፡10

ርግ እንደ ነበረው ሁሉ፣ አሁንም ምክሩን ትከተል ስለ ነበር ነው።

²¹መርዶክቶስ በንጉሡ በር ተቀምጦ ሳለ፣ በሩን ከሚጠብቁት ከንጉሡ የጦር አለቆች ሁለቱ ገበታና ታራ ተቆጡ፤ ንጉሥ አርጤክስስንም ለመግደል ደለቱ። ²²መርዶክቶስም አድማውን ስለ ደረሰበት፣ ለንግሥት አስቴር ገለጠላት፤ እርሷም ይህን ከመርዶክቶስ ማግኘቷን ለንጉሡ ገልግለችው። ²³ነገሩ ሲጣራም እውነት ሆኖ ተገኘ፤ ሁለቱም ሹማምት በስቅላት ሞት ተቀጡ። ይህ ሁሉ በንጉሡ ፊት በታሪክ መዝገብ ተጻፈ።

ሐማ አይሁድን ለማጥፋት የሸረበው ሜራ

3 ከዚህም ነገር በኋላ ንጉሥ አርጤክስስ የአጋጋዊውን የሐመዳቱን ልጅ ሐማን ከፍ ከፍ አደረገው፤ ከሌሎቹም መኳንንት ሁሉ ከፍተኛውን ሥልጣን በመስጠት አከበረው። ²ንጉሡ ስለ እርሱ ይህ እንዲደረግለት አዘዘ ስለ ነበር፣ በንጉሡ በር ያሉት የመንግሥቱ ሹማምት ሁሉ ለሐማ ተንበርክከው እጅ በመንግሥት አክብሮታቸውን ይገልጡለት ነበር። መርዶክቶስ ግን ወድቆ አልሰገደለትም፤ አክብሮትም አላሳየውም።

³ታዲያ በንጉሡ በር ያሉት የንጉሡ አገልጋዮች መርዶክቶስን፣ “የንጉሡን ትእዛዝ ለምን ትተላለፋለህ?” ሲሉ ጠየቁት። ⁴ይህንንም በየቀኑ ይነግሩት ነበር፤ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። አይሁዳዊ መሆኑን ነግሮአቸው ስለ ነበር፣ የመርዶክቶስ ባሕርይ እስከ መቼ ሊቀጥል እንደሚችል ለማየት ሲሉ ይህንኑ ለሐማ ነገሩት።

⁵ሐማም መርዶክቶስ ወድቆ እንዳልሰገደለትና እንዳልከበረው ሲያይ እጅግ ተቆጣጠረ። ⁶ይልቁንም መርዶክቶስ ከእነማን ወገን መሆኑን በተረዳ ጊዜ፣ መርዶክቶስን ብቻ መግደል እንደ አምንት ቆጠረው፤ ስለዚህ ሐማ በመላው የአርጤክስስ መንግሥት ውስጥ የሚገኙትንና የመርዶክቶስ ወገን የሆኑትን አይሁድ ሁሉ ለማጥፋት ዘዴ ፈለገ።

⁷ንጉሥ አርጤክስስ በነገሠ በዐሥራ ሁለተኛው ዓመት ኒሳን በተባለው በመጀመሪያው ወር፣ ቀኑንና ወሩን ለመለየት ፉር የተባለ ዕጣ ሐማ ባለበት ጣሉ፤ ዕጣውም አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ላይ ወደቀ።

⁸ከዚያም ሐማ ንጉሥ አርጤክስስን እንዲህ አለው፣ “በአሕዛብ መካከል በመንግሥትህ አውራጃዎች ሁሉ ተሠራጭቶና ተበታትኖ የሚኖር አንድ ሕዝብ አለ፤ ይህም ሕዝብ ከሌሎች ሕዝቦች ሁሉ የተለየ ልማድ ያለውና የንጉሡንም ሕግ የማይታዘዝ ነው፤

2፡21 ዘፍ40፡2፣ አስ1፡12፣3፡5፣5፡9፣ 7፡7
2፡23 ዘፍ40፡19፣ ዘ821፡22-23፣አስ6፡1፣10፡2፣6፡2፣ መዝ7፡14-16፣ምላ26፡27፣መክ10፡8
3፡1 ዘዐ17፡8-16፣ ዘፑ24፡7፣ዘ825፡17-19፣1፡4፣መ፡14፡48
3፡3 አስ5፡9፣ ዳን3፡12
3፡4 ዘፍ39፡10
2፡5 አስ2፡21
3፡6 አስ9፡24፣መዝ74፡8፣83፡4፣ምላ16፡25
3፡7 ቀ፡13፣ዘሌ16፡8፣1፡4፣መ፡10፡21፣ አስ9፡24፣ 26፡3፣9፡19
3፡8 ዕዝ4፡15፣ኢር29፡7፣ዳን6፡13፣ሐሥ16፡20-21

ታዲያ ይህን ሕዝብ ዝም ማለቱ ለንጉሡ አይበጅም። ነገሩ ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ እነርሱን ለማጥፋት ዐዋጅ ይውጣ፤ እኔም ይህን ተግባር ለሚፈጽሙ ሰዎች የሚውል ዐሥር ሺህ መክሊት ብር ወደ መንግሥት ግምጃ ቤት አስገባለሁ።”

¹⁰ስለዚህ ንጉሡ የቀለበት ማጎተሙን ከጣቱ አውልቆ የአይሁድ ጠላት ለሆነው ለአጋጋዊው ለሐማዳቱ ልጅ ለሐማ ሰጠው። ¹¹ንጉሡም ሐማንን፣ “ገንዘብን እዚያው ያዘው፤ ሕዝቡንም እንዳሻህ አድርገው” አለው።

¹²ከዚያም በመጀመሪያው ወር ዐሥራ ሦስተኛው ቀን የንጉሡ ጸሐፊዎች ተጠሩ። እነርሱም የሐማን ትእዛዝ በሙሉ በየአውራጃው ፈደልና በየሕዝቡ ቋንቋ፣ ለንጉሡ እንደራሴዎች፣ ለልዩ ልዩ አውራጃ ገዢዎችና ለልዩ ልዩ ሕዝቦች መኳንንት ጻፉ። ይህም የተጻፈው በራሱ በንጉሡ አርጤክስስ ስም ሲሆን፣ የታተመውም በራሱ ማጎተሙ ነበር። ¹³አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር፣ በዐሥራ ሦስተኛው ቀን ወጣት፣ ሽማግሌ፣ ሰቲና ሕዝብ ሳይባል አይሁድ ሁሉ በዚያኑ ዕለት እንዲጠፉ፣ እንዲገደሉና እንዲደመሰሱ፣ ሁብታቸውም እንዲዘረፍ ደብዳቤ ለንጉሡ አውራጃዎች ሁሉ በመልእክተኞች እጅ ተላከ። ¹⁴እያንዳንዱም አውራጃ ሕዝብ እንዲታወቅ፣ እነርሱም ለዚያ ቀን ዝግጁ እንዲሆኑ፣ የዋናው ዐዋጅ ቅጅ ሕግ እንዲወጣና ወደ እያንዳንዱም አውራጃ እንዲላክ ተደረገ።

¹⁵መልእክተኞቹ በንጉሡ ትእዛዝ ተቻኩለው ወጡ፤ ዐዋጁም በሰላ ግንብ ተላለፈ። ንጉሡና ሐማ ለመጠጣት ተቀመጡ፤ የሰላ ከተማ ግን ግራ ተጋብታ ነበር።

መርዶክቶስ የአስቴርን ርዳታ ጠየቀ

4 መርዶክቶስ የተደረገውን ሁሉ ባወቀ ጊዜ፣ ልብሱን ቀደደ፤ ከዚያም ማቅለብሰ፣ በራሱ ላይ ዐመድ ነስንሶ ድምፁን ከፍ በማድረግ አምርሮ እየጮኸ ወደ ከተማዬቱ መካከል ወጣ። ²ማቅ የለበሰ እንዲገባ ስለማይፈቀድለት፣ የሂደው እስከ ንጉሡ በር ድረስ ብቻ ነበር። ³የንጉሡ ዐዋጅና ትእዛዝ በደረሰበት አውራጃ ሁሉ፣ በአይሁድ መካከል ታላቅ ሐዘን ሆነ፤ ጸሙ፣ አለቀሱ፣ ጮኹም። ብዙዎቹም ማቅና ዐመድ ላይ ተኙ።

⁴የአስቴር ደንገጦሮችና ጃንደሮች መጥተው ስለ መርዶክቶስ በነገሯት ጊዜ፣ እጅግ አዘኙ፤ እርሷም በማቁ ፈንታ የሚለብሰውን ልብስ ላከችለት፤ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። ከዚያም አስቴር ከንጉሡ

3፡9 አስ7፡4
3፡10 ዘፍ41፡42
3፡12 ዘፍ38፡18፣ ነሀ13፡24
3፡13 ቀ፡7፣1፡4፣መ፡15፣3፡6፣7፡4፣6፣ አስ8፡11፣9፡10
3፡14 አስ8፡8፣9፡1
3፡15 አስ1፡10፣ 8፡14፣15
4፡1 ዘዐ11፡6፣ ዘፑ14፡6፣2፡4፣መ፡13፡19፣መዝ30፡11፣ሕዝ27፡30-31
4፡2 አስ2፡19

ጃንደረቦች መካከል እርሷን እንዲያገለግል የተመደበውን ሁታክን ጠርታ፤ መርዶክዮስ ምን ችግር እንደ ገጠመውና ስለ ምንስ እንደዚህ እንደ ሆነ እንዲያጣራ ላከችው።

6 ስለዚህ ሁታክ በንጉሡ በር ፊት ለፊት ወደሚገኘው ወደ ከተማዬቱ አደባባይ ወደ መርዶክዮስ ወጣ። ፊት መርዶክዮስ የደረሰበትን ነገር ሁሉ፣ እንዲሁም ሐማ የአይሁድን ሕዝብ ለማጥፋት ወደ ንጉሡ ግምጃ ቤት ለማግባት ቃል የገባውን የገዝብ ልክ ጭምር ነገረው። 8 አይሁድን ለማጥፋት በሱሳ የወጣውን የዋናውን ዐዋጅ ቅጅም ለአስቴር እንዲያሳያትና ጠርጠር እንዲያሰረዳት ሰጠው፤ ወደ ንጉሡም ዘንድ ገብታ ስለ ሕዝቧ ምሕረት እንድትጠይቅና እንድትማልድ አጥብቆ ይነግራት ዘንድ አሳሰበው።

9 ሁታክም ተመልሶ መርዶክዮስ የነገረውን ሁሉ ለአስቴር አስታወቃት። 10 እርሷም ለመርዶክዮስ እንዲህ እንዲለው ነገረችው፤ 11 “የንጉሡ ባሮችና በንጉሡ አውራጃዎች የሚገኙ ሰዎች ሁሉ ወንድም ሆነ ሴት፣ ማንም ሰው ሳይጠራ ንጉሡ ወዳለበት ወደ ውስጠኛው አደባባይ የሚገባ፣ ንጉሡ አንድ ሕግ ብቻ እንዳለው ያውቃል፤ ይኸውም እንዲህ ያደረገው ሰው ይገደላል፤ አንድ ሰው ከእንዲህ ዐይነቱ ሞት የሚተርፈው፣ ንጉሡ የወርቅ ዘንጉን ሲዘረጋለት ብቻ ነው። እኔ ግን ወደ ንጉሡ ዘንድ እንድገባ ከተጠራሁ ከሰላሳ ቀን በላይ ሆኑ።”

12 የአስቴር ቃል ለመርዶክዮስ በተነገረው ጊዜ፣ 13 ይህን መልስ ላከባት፤ “አንቺ በንጉሡ ቤት በመሆንሽ ብቻ ሌላው የአይሁድ ሕዝብ ሲጠፋ አንቺ የምትተርፈህ እንዳይመስልሽ፤ 14 በዚህ ጊዜ አንቺ ዝም ብትዩ፣ ለአይሁድ ርዳታና ትድግና ከሌላ ስፍራ ይመጣላቸዋል፤ አንቺና የአባትሽ ቤት ግን ትጠፋላችሁ፤ ደግሞስ አንቺ ንግሥት ለመሆን የበቃሽው ለዚህ ጊዜ እንደ ሆነ ማን ያውቃል?”

15 ከዚያም አስቴር ለመርዶክዮስ ይህን መልስ ላከችበት፤ 16 “ሂድና በሱሳ ያሉትን አይሁድ ሁሉ በአንድነት ሰብስብ፤ ስለ እኔም ጽሑፍኝ፣ ቀንም ይሁን ሌሊት ለሦስት ቀን አትብሉ፤ አትጠጡም። እኔና ደንገጡሮቼም እናንተ እንደምታደርጉት ሁሉ እንጸማለን፤ ይህ ከተፈጸመ በኋላ ግን ነገሩ ምንም እንኳን ከሕግ ውጭ ቢሆንም፣ ወደ ንጉሡ ዘንድ እሄዳለሁ፤ ከጠፋሁም ልጥፋ።”

17 ስለዚህ መርዶክዮስ ሄደ፤ የአስቴርንም

4፡7 አሰ7:4
4፡11 አሰ2፡14፣
5፡2፡8፡4፣መዝ125፡3፣
8፡7፡9
4፡14 ዘፍ45፡7፣
50፡20፣ዘፍ28፡29፣
አሰ9፡16፡22፣አዮ
34፡29፣መዝ28፡1፣35፣
22፣መክ3፡7፣አሳ
42፡14፣57፡11፣62፡1፣
64፡12፣አሞ5፡13
4፡16 ዘፍ43፡14፣
2ዜና20፡3፣አሰ9፡31

5፡1 ም፡21፡1፣ሕዝ
16፡13
5፡2 አሰ4፡11
5፡3 አሰ7፡2፣
8፡75፡16፣ማር6፡23
5፡6 አሰ1፡10፡9፣
12፡8፡75፡16፣ማር
6፡23
5፡8 አሰ2፡15፣
1፡73፡15
5፡9 አሰ2፡21፣3፡3፣
ም፡41፡4፡17
5፡10 አሰ6፡13
5፡11 አሰ9፡10፡13፣
ም፡413፡16
5፡12 አዮ22፡29፣
ም፡416፡18፣29፡23

ትእዛዝ ሁሉ ፈጸመ።

አስቴር ለንጉሡ ያቀረበችው ልመና

5 በሦስተኛው ቀን አስቴር የክብር ልብ ለፊት ባለው በቤተ መንግሥቱ ውስጠኛ አደባባይ ገብታ ቆመች። ንጉሡም አዳራሹ ውስጥ በመግቢያው ትይዩ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ነበር። 2 ንግሥት አስቴር በአደባባይ ላይ ቆማ ሲያያት ደስ አለው፤ በእጁ የያዘውን የወርቅ ዘንግ ዘረጋላት፤ አስቴርም ቀረብ ብላ የዘንጉን ጫፍ ነካች።

3 ከዚያም ንጉሡ፣ “ንግሥት አስቴር ሆይ፤ ለምን መጣሽ? ከእኔ የምትፈልገው ስምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይሰጥሻል” አላት።

4 አስቴርም መልሳ፣ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘው ቢሆን፣ ባዘጋጀሁለት ግብጥ ላይ ንጉሡ ዛሬ ከሐማ ጋር ይገኛልኝ” አለች።

5 ንጉሡም፣ “አስቴር ያለችውን እንድንፈጽም፣ ሐማን በፍጥነት ጥሩት” አለ። ስለዚህ ንጉሡና ሐማ አስቴር ወዳዘጋጀችው ግብጥ ሄዱ። 6 የወይን ጠጅ እየጠጡ ሳለ ንጉሡ ዳግመኛ አስቴርን፣ “እስቲ የምትፈልገው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ ደግሞስ የምትጠይቁት ምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይፈቀድልሻል” አላት።

7 አስቴርም እንዲህ ስትል መለሰች፣ “ልመናዬም፣ ጥያቄዬም ይህ ነው፤ 8 በንጉሡ ዘንድ ሞገስ ካገኘሁና የምፈልገውን ሊሰጠኝና ልመናዬንም ሊፈጽምልኝ ንጉሡን ደስ ካሰኘው፣ ንጉሡና ሐማ በማዘጋጀላቸው ግብጥ ላይ ነገ ይገኙልኝ። ከዚያም እኔ ለንጉሡ ጥያቄ መልስ እሰጣለሁ።”

ሐማ በመርዶክዮስ ላይ ያወረደው ቀጣ

9 ሐማ በዚያን ቀን ደስ ብሎትና መንፈሱ ረክቶ ወጣ፤ ነገር ግን መርዶክዮስን በንጉሡ በር ላይ ሲያየው ከተቀመጠበት አለመነጣቱንና በፊቱም አለመንቀጥቀጡን ሲመለከት፣ ቀጣው በመርዶክዮስ ላይ ነደደ። 10 ሐማ ግን እንደ ምንም ራሱን ተቈጣጥሮ ወደ ቤቱ ሄደ።

ወዳጆቹንና ሚስቱን ዞሳራን አስጠርቶ በአንድነት ከሰበሰባቸው በኋላ፣ 11 ሐማ ስለ ሁታክ ታላቅነት፣ ስለ ልጆቹ ብዛት እንዲሁም ንጉሡ የቱን ያህል እንዳከበረው፣ ከሌሎቹም መኳንንትና ሹማምት ይበልጥ እንዴት ከፍ ከፍ እንዳደረገው እያጋነነ ነገራቸው። 12 ሐማም፣ “ምን ይኸ ብቻ?” አለ፤ “ንግሥት አስቴር ባዘጋጀችው ግብጥ

ላይ ከንጉሡ ጋር እንደገኝ የጋበዘችው ሰው አንድ እኔ ብቻ ነኝ፤ ነገም ከንጉሡ ጋር ጋብዞኛለች።¹³ ነገር ግን አይሁዳዊው መርዶክዮስ በንጉሡ በር ላይ ተቀምጦ ካየሁት ይህ ሁሉ እኔን ደስ አያሰኘኝም።”
¹⁴ሚስቱ ዞሳሬና ወዳጆቹ በሙሉ፣ “ቆሙቱ አምሳ ክንድሳ የሆነ መስቀያ አስተክልና መርዶክዮስ እንዲሰቀልበት በጠዋት ለንጉሡ ንገረው፤ ከዚያም ደስ ብሎህ ከንጉሡ ጋር ወደ ግብዣው ግባ” አሉት። ይህም ሐሳብ ሐማን እጅግ ደስ አሰኘው፤ መስቀያውንም አስተክሏል።

መርዶክዮስ ከፍ ከፍ አለ

6 በዚያች ሌሊት ንጉሡ እንቅልፍ መተኛት አልቻለም። ስለዚህ በዘመነ መንግሥቱ የተመዘገበው የታሪክ መጽሐፍ ቀርቦ እንዲነበብለት አዘዘ።² በዚያም በሩን ከሚጠብቁት ከንጉሡ የጦር አዛዦች ሁለቱ፤ ገበታና ታራ ንጉሥ አርጤክስስን ለመግደል አሳረው እንደ ነበርና ይህንንም መርዶክዮስ እንደ ተናገረ ተጽፎ ተገኘ።

³ንጉሡም፣ “ታዲያ ይህን በማድረጉ መርዶክዮስ ያገኘው ክብርና ማዕረግ ምን ድን ነው?” ሲል ጠየቀ።

የቅርብ አገልጋዮቹም፣ “ምንም አልተደረገለትም” ብለው መለሱ።

⁴ንጉሡም፣ “በአደባባዩ ማን አለ?” ሲል ጠየቀ። በዚህ ጊዜ ሐማ በተከለው ዕንጨት ላይ መርዶክዮስ ይሰቀል ዘንድ ለንጉሡ ለመናገር በውጭ በኩል ወደሚገኘው የቤተ መንግሥቱ አደባባይ ገና መድረሱ ነበር።

⁵የቅርብ አገልጋዮቹም፣ “እነሆ፤ ሐማ በአደባባዩ ቆሞአል” አሉት።

ንጉሡም፣ “ግባ በሉት” ብሎ አዘዘ።

⁶ሐማ በገባ ጊዜ ንጉሡ፣ “ንጉሥ ሊያ ከብረው ለወደደው ሰው ምን ሊደረግለት ይገባል?” ሲል ጠየቀው።

በዚህ ጊዜ ሐማ፣ “ንጉሡ ከእኔ ይልቅ የሚያከብረው ማን አለ?” ሲል በልቡ ዐሰበ።⁷ ስለዚህ ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ንጉሡ ሊያከብረው ለወደደው ሰው፣ ፩ንጉሡ የሚገናኝልው ልብስ መንግሥት፣ ንጉሡም የሚቀመጥበትና የንጉሡን ዘውድ በራሱ ላይ ያደረገ ፈረስ ይምጣለት። ፱ከዚያም ልብ ሱና ፈረሱ እጅግ ከከበሩት ከንጉሡ ልዑላን መሳፍንት በአንዱ እጅ ይሰጥለት። ንጉሡ ሊያከብረው የወደደውን ሰው ያልብሱት፤ በፈረሱም ላይ አስቀመጠውም በከተማ ዬቱ ዋና ዋና መንገዶች ላይ እየመሩ፣ ንጉሡ ሊያከብረው ለሚወደው ሰው ይህ

5፡13 አስ2፡19
 5፡14 ዕገ6፡11፤
 አስ7፡9
 6፡1 አስ2፡23፤
 ቆገ2፡1፤6፡18
 6፡2 አስ2፡21-23
 6፡3 መዘ9፡13-16
 6፡8 ዘፍ41፡42፤
 1፡71፡33፤ኢሳ52፡1
 6፡9 ዘፍ41፡43

ተደርጎለታል’ ይበሉ።”

¹⁰ንጉሡም ሐማንን፣ “በል ፈጥነህ ሂድ፤ ልብሱንና ፈረሱን ውሰድ፤ በንጉሡ በር ላይ ለሚቀመጠው ለአይሁዳዊው ለመርዶክዮስም ልክ እንዳልኸው አድርግለት፤ ከተናገርኸውም አንዳች ነገር እንዳይገድል” ሲል አዘዘው።

¹¹ስለዚህ ሐማ ልብሱንና ፈረሱን ወስዶ መርዶክዮስን አለበሰው፤ በዋና ዋና መንገዶች ላይ እየመራም፣ “ንጉሥ ሊያከብረው ለሚወደው ሰው ይህ ተደርጎለታል” እያለ በፊቱ ያውጅ ነበር።

¹²ከዚያም በኋላ መርዶክዮስ ወደ ንጉሡ በር ተመለሰ፤ ሐማ ግን አዝኖና ራሱን ተከናኝቦ በጥድፊያ ወደ ቤቱ ሄደ።¹³ የደረሰበትንም ሁሉ ለሚስቱ ለዞሳሬና ለወዳጆቹ ሁሉ ነገራቸው።

አማካሪዎቹና ሚስቱ ዞሳሬም፣ “በፊቱ መውደቅ የጀመርህለት መርዶክዮስ ዘሩ ከአይሁድ ወገን ከሆነ፣ ልትቋቋመው አትችልም፤ ያለ ጥርጥር ትጠፋለህ” አሉት።¹⁴ ከእርሱ ጋር በመነጋገር ላይ ሳሉ፣ የንጉሡ ጃንደሮች ደርሰው ሐማን አስቴር ወዳዘጋጀችው ግብዣ አጣደፉት።

ሐማ ተሰቀለ

7 ስለዚህ ንጉሡና ሐማ ከንግሥት አስቴር ጋር ለመጋበዝ ሂዱ።² በሁለተኛውም ቀን የወይን ጠጅ እየጠጡ ሳሉ፣ ንጉሡ እንደ ገና፣ “ንግሥት አስቴር ሆይ፤ የምትለምኘው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ የምትጠይቁውን ምንድን ነው? እስከ መንግሥቱ እኩሌታ እንኳ ቢሆን ይደረግልሻል” አላት።

³ከዚያም ንግሥት አስቴር እንዲህ ስትል መለሰች፣ “ንጉሥ ሆይ፤ በፊትህ ሞገስ አግኝቼና ግርማዊነትህን ደስ የሚያሰኝ ከሆነ፣ ሕይወቴን ታደጋት፤ ልመናዬ ይህ ነው፤ ሕዝቤን አትርፍ፤ ጥያቄዬም ይኸው ነው።⁴ እኔና ሕዝቤ ለጥፋት፣ ለዕርድና ለመደምሰስ ተሽጠናልና። ወንዶችና ሴቶች ባሮች ለመሆን የተሸጥን ቢሆን ኖሮ፣ ዝም ባልሁ ነበር፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ጭንቀት ንጉሡን ለማስቸገር የሚበቃ አይደለም።”

⁵ንጉሥ አርጤክስስም ንግሥት አስቴርን፣ “ለመሆኑ እርሱ ማን ነው? እንዲህ ያለውን ነገር ለማድረግ እስከዚህ የደፈረው ሰው የታለ?” ሲል ጠየቀ።

⁶አስቴርም፣ “ያ ባላጋራና ጠላት ይህ ክፉው ሐማ ነው” አለች።

¹⁴ 23 ሚትር ያህል ነው። ፋ4 ወይም፣ ዝም ባልሁም ነበር፤ ነገር ግን ባላጋራን የሚሰጠው ካግ ንጉሡ ከሚያጣው ነገር ጋር ከቶ አይዘጸርም

6፡11 ዘፍ41፡42
 6፡12 2ሳሙ፡15፡30፤
 አስ7፡8፤ኡር14፡3፤4፤
 ሚክ3፡7
 6፡13 አስ5፡10፤
 7፡7፤መዘ57፡6፤ምሳ
 26፡27፤28፡18
 6፡14 1ነገ3፡15
 7፡1 ዘፍ40፡20-22፤
 ማፋ22፡1-14
 7፡2 አስ፡10፤5፡3፤
 9፡12
 7፡3 አስ2፡15
 7፡4 አስ3፡9፤4፡7

ከዚያም ሐማ በንጉሠና በንግሥቲቱ ፊት እጅግ ደነገጠ። ገንጉሡ ከተቀመጠ በት በቀላጣ ተነሣ፤ የወይን ጠጅንም ትቶ ወደ ቤተ መንግሥቱ የአትክልት ቦታ ሄደ። ሐማ ግን ገንጉሡ ሊያጠፋው ቁርጠ መነሣቱን ስላወቀ፤ ንግሥት አስቴር ሕይ ወቱን እንድታተርፍላት ለመማጠን በዚያው ቀረ።

⁸ንጉሡ ከቤተ መንግሥቱ የአትክልት ቦታ ወደ ግብዣው አዳራሽ ሲመለስ አስቴር ደገፍ ባለችበት ድንክ ዐልጋ ላይ ሐማ ተደፍቶ ነበር።

ንጉሡም፤ “ይባስ ብሎ አብራኝ ያለች ውን ንግሥት በገዛ ቤቴ ሊደፍራት ያስባልን?” ሲል ተናገረ።

ይህ ቃል ከንጉሡ አፍ ገና እንደ ወጣ፤ የሐማን ፊት ሸፈኑት። ፻ከዚያም ንጉሡን በቅርብ ከሚያገለግሉት ጃንደረቦች አንዱ የሆነው ሐርቦና፤ “እነሆ ቁመቱ አምሳ ክንድ” የሆነ ግንድ በሐማ ቤት አጠገብ ተተክሎአል፤ ይህን የዘጋጀው ንጉሡን ለማዳን በጎ ነገር ለተናገረው ለመርዳክዮስ ነው” አለ።

ንጉሡም፤ “በዚህ ላይ ስቀሉት” አለ።¹⁰ስለዚህ ለመርዳክዮስ ባዘጋጀው ግንድ ላይ ሐማን ሰቀሉት፤ ከዚያም የንጉሡ ቀላጣ በረደ።

ንጉሡ በአይሁድ ስም የተናገረው ዐዋጅ

8 በዚያኑ ዕለት ንጉሥ አርጤክስስ የአይሁድን ጠላት የሐማን ቤት ንብረት ለንግሥት አስቴር ሰጣት፤ አስቴርም መርዳክዮስ እንዴት እንደሚሰማዳት ለንጉሡ ነግራው ስለ ነበር፤ መርዳክዮስ ወደ ንጉሡ ዘንድ ቀረበ።²ንጉሡ ከሐማ መልሶ የወሰደውን ባለ ማኅተም ቀለበት አውልቆ ለመርዳክዮስ ሰጠው፤ አስቴርም መርዳክዮስን በሐማ ቤት ንብረት ላይ ሾመችው።

³አስቴር በንጉሡ እግር ላይ ወድቃ በማልቀስ ልመናዋን እንደ ገና አቀረበች። አጋጋዊው ሐማ በአይሁድ ላይ የሸረበው ክፉ ሤራ እንዲሸር ለመነችው።⁴ከዚያም ንጉሡ የወርቅ ዘንጉን ለአስቴር ዘረጋላት፤ እርሷም ተነሥታ በፊቱ ቆመች።

⁵እንዲህም አለች፤ “ንጉሡን ደስ የሚያሰኘውና እኔም በፊቱ ሞገስ አግኝቼ ከሆነ፤ ጉዳዩም በንጉሡ ዘንድ ተገቢ ሆኖ ከተገኘና በእኔም ደስ ከተሰኘ፤ የአጋጋዊው የሐመዳቱ ልጅ ሐማ በንጉሡ አውራጃዎች ሁሉ የሚገኙትን አይሁድ ለማጥፋት የሸረበውን ሤራና የጻፈውን ደብዳቤ የሚሸር ትእዛዝ ይጻፍ። ሳብሐዘቤ ላይ መጣት ሲወ

7:7 ዘፍ34:7፤ 2ኃገ21:18፤አስ1:12፤ 6:13፤ም9:19፤12፤ 20:1-2
7:8 ዘፍ34:7፤ 39:14፤አስ1:6፤16፤12፤ ዮሐ13:23
7:9 ዘፍ21:22-23፤ አስ1:10፤15፤14፤መገ7:14፤16፤9፤16፤ምላ11:5-6፤ማፋ7:2
7:10 ዘፍ40:22፤ አስ2:1፤9፤25፤ምላ10:28፤፳፭:24
8:1 ምላ22:22-23
8:2 ዘፍ24:22፤ 41:41፤42፤ምላ13:22፤14፤35፤፳፯:248
8:3 ዘወ17:8-16
8:4 አስ4:11
8:5 አስ2:15
8:6 ዘፍ44:34

ርድ እያየሁ እንዴት ልታገሥ እችላለሁ? የቤተ ሰቤንስ መጥፋት እያየሁ እንዴት መቋቋም እችላለሁ?”

⁷ንጉሥ አርጤክስስም ለንግሥት አስቴርና ለአይሁዳዊው ለመርዳክዮስ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እነሆ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት ስላቀደ፤ ቤት ንብረቱን ለአስቴር ሰጥቻለሁ፤ እርሱንም በዕንጨት ላይ ሰቅለውታል።⁸በንጉሥ ስም የተጻፈና በቀለበቱ የታተመ ደብዳቤ ሊሻር ስለማይችል፤ እናንተ ደግሞ አይሁድን በተመለከተ መልካም መስሎ የታያችሁን ሌላ ዐዋጅ በንጉሡ ስም ጽፋችሁ በንጉሡ የቀለበት ማኅተም አትሙት።”

⁹ኒሳን በተባለው በሦስተኛው ወር ሃያ ሦስተኛ ቀን የቤተ መንግሥቱ ጸሐፊዎች በአስቸኳይ ተጠርተው ነበር፤ እነርሱም የመርዳክዮስን ትእዛዝ ሁሉ ለአይሁድ፤ እንዲሁም ከህንድ ጀምሮ እስከ ኢትዮጵያ ድረስ፤ በአንድ መቶ ሃያ ሰባት አውራጃዎች ለሚገኙ እንደራሴዎች፤ የአውራጃ ገዢዎችና መኪንንት ሁሉ ጻፉ። እነዚህም ትእዛዞች የተጻፉት በእያንዳንዱ አውራጃ ፊደልና በእያንዳንዱ ሕዝብ ቋንቋ፤ እንደ ዚሁም ለአይሁድ በገዛ ፊደላቸውና በገዛ ቋንቋቸው ነበር።¹⁰መርዳክዮስ ትእዛዙን በንጉሥ አርጤክስስ ስም ጽፎ በንጉሡ የቀለበት ማኅተም አተመው፤ ከዚያም በተለይ ለንጉሡ በተገሩ ፈጣን ፈረሶች በሚጋልቡ መልእክተኞች እጅ ላከው።

¹¹የንጉሡም ዐዋጅ በየከተማው የሚኖሩ አይሁድ ሁሉ እንዲሰበሰቡና ራሳቸውን ከጥቃት እንዲከላከሉ እንዲሁም በራሳቸው፤ በሚስቶቻቸውና በልጆቻቸው ላይ አደጋ የሚያደርስባቸውን የየትኛውንም ዜጋ ወይም አውራጃ የታጠቀ ኅይል እንዲያጠፉ፤ እንዲገድሉ፤ እንዲደመስሱና የጠላቶቻቸውን ሀብት እንዲዘርፉ ፈቀደላቸው።¹²አይሁድ በመላው የንጉሥ አርጤክስስ አውራጃ ሁሉ ይህን እንዲፈጽሙ የተወሰነው አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን ነበር።¹³አይሁድ በዚያን ቀን ጠላቶቻቸውን ለመበቀል ዝግጁ እንዲሆኑ፤ የዋናው ዐዋጅ ቅጅ ሕግ ወደየአውራጃው እንዲላክና የየአገሩም ሕዝብ እንዲያውቀው ተደረገ።

¹⁴በቤተ መንግሥቱ ፈረሶች የተቀመጡ መልእክተኞችም፤ በንጉሡ አስቸኳይ ትእዛዝ ጋልበው ወጡ፤ ዐዋጁም በሰላ ግንብ ተነገረ።

¹⁵መርዳክዮስ ሰማያዊና ነጭ የቤተ

8:7 ዘፍ21:22-23
8:8 ዘፍ38:18፤ 41:42፤አስ1:19፤3፤12-14፤፳፭:15
8:9 ነወ13:24፤ አስ1:1
8:11 ዘፍ14:23፤ አስ3:13፤9፤15፤16
8:12 አስ3:13፤9፤1
8:13 አስ3:14
8:14 አስ3:15
8:15 ዘፍ41:42፤ አስ3:15፤9፤4፤10፤2፤2፤4፤ም-12:30

⁹ 23 ሜትር ያህል ነው።

መንግሥት ልብሰ ለብሶ፣ ትልቅ የወርቅ አክሊል ደፍቶ፣ ከቀጭን በፍታና ከሐምራዊ ግምጃ የተሠራ መጎናጸፊያ ተጎናጽፎ ከንጉሡ ፊት ወጣ፣ የሱሳ ከተማም ደስታ የተሞላበት በዓል አከበረች።¹⁶ ጊዜውም ለአይሁድ የደስታና የፈንጠዝያ፣ የተድላና የክብር ወቅት ሆኗቸው።¹⁷ የንጉሡ ዐዋጅ በደረሰበት በእያንዳንዱ አውራጃና በእያንዳንዱ ከተማ አይሁድ ደስ አላቸው፤ ሐሜት አደረጉ፣ የፈንጠዝያና የደስታም ቀን ሆኗቸው። አይሁድን ከመፍራታቸው የተነሣ፣ ከሌሎች አገር ዜጎች ብዙ ሕዝብ አይሁድ ሆኑ።

የአይሁድ ድል ማድረግ

9 አዳር በተባለው በዐሥራ ሁለተኛው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን፣ በንጉሡ ትእዛዝ የወጣው ዐዋጅ የሚፈጸምበት ዕለት ነበር። በዚህም ዕለት የአይሁድ ጠላቶች የበላይነቱን እንደሚያገኙ ተማምነው ነበር። ሁኔታው ግን ተለወጠና አይሁድ በሚጠሏቸው ላይ የበላይነትን አገኙ።² የእነርሱን መጥፋት በሚፈልጉ ወገኖች ላይ አደጋ ለመጣል አይሁድ በንጉሥ አርጤክስስ አውራጃዎች ሁሉ ባሉት ከተሞቻቸው ተሰበሰቡ። የሌሎቹ አገር ዜጎች ሕዝብ ሁሉ ፈርተዋቸው ስለ ነበር፣ ማንም ሊደፍራቸው አልቻለም።³ የአውራጃው መኪንንት ሁሉ፣ እንደራሴዎች፣ የአውራጃ ገዢዎች እንዲሁም የንጉሡ አስተዳዳሪዎች አይሁድን ረዷቸው፤ ይህን ያደረጉትም መርዶክዮስን ስለ ፈሩ ነበር።⁴ መርዶክዮስ በቤተ መንግሥቱ ታዋቂ ሆነ፣ ዝናው በየአውራጃው ሁሉ ተሰማ፤ ጎይሉም እየበረታ ሄደ።

⁵ ስለዚህ አይሁድ ጠላቶቻቸውን ሁሉ በሰይፍ እየመቱ ገደሏቸው፣ አጠፏቸውም፣ በሚጠሏቸውም ላይ ደስ ያላቸውን አደረጉ።⁶ አይሁድ በሱሳ ግንብ አምስት መቶ ሰው ገደሉ፤ አጠፉም።⁷ ፖርሻንዳታን፣ ደልፎንን፣ አስፓታን፣⁸ ፖራታን፣ አዳልያን፣ አሪዳታን፣⁹ ፓርማሽታን፣ አሪሳይን፣ አሪዳይንና ዋይዛታንም ገደሉ።¹⁰ እነዚህም የአይሁድ ጠላት የሆነው የሐመዳቱ ልጅ የሐማ ዐሥር ወንዶች ልጆች ነበሩ። በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።

¹¹ በሱሳ ግንብ የተገደሉት ሰዎች ብዛት በዚያኑ ዕለት ለንጉሡ ተነገረው።¹² ንጉሡም ንግሥት አስቴርን፣ “አይሁድ በሱሳ ግንብ አምስት መቶ ሰውና ዐሥሩን የሐማ ልጆች ገድለዋል፤ አጥፍተዋልም። በተቀሩት በንጉሡ አውራጃዎች ምን አድርገው ይሆን? አሁንስ የምትለምኝው ምንድን ነው? ይሰጥሻል፤ የምትጠይቁውስ ምንድን ነው?”

8፡16 አስ4፡1-3፣ መግ97፡10-12፣ 112፡4፣ኤር29፡4-7
8፡17 መ15፡14፣ 16፡ዘ811፡15፣አስ9፡3፣መዝ35፡27፣45፡15፣51፡8፣ምሳ11፡1፣10፡8፣76፡26
9፡1 አስ3፡12-14፣ 8፡12፣ምሳ22፡22-23፣ ኤር29፡4-7
9፡2 ዘፍ22፡17፣ መዝ35፡26፣40፡14፣70፡2፣71፡13፣24
9፡3 ዕዝ8፡36፣አስ8፡17
9፡4 መ11፡13፣ 24፡መ3፡1፣ዜና11፡9፣ አስ8፡15
9፡5 ዘፍ25፡17-19፣ 14፡መ15፡3፣ዕዝ4፡6
9፡10 ዘፍ14፡23፣ 14፡መ14፡3፣21፣5፡33፣ አስ3፡13፣5፡11፣መዝ27፡3-5
9፡12 አስ5፡6፣7፣2

9፡13 ዘፍ21፡22-23፣ አስ5፡11
9፡14 ዕዝ6፡14
9፡15 ዘፍ14፡23፣ አስ8፡11
9፡16 ዘፍ25፡19፣ 1ዜና4፡43፣አስ4፡14፣8፡11
9፡17 1ኃ፡3፣15
9፡19 አስ2፡9፣3፣7፣ራ፣እ11፡10
9፡22 2ኃ፡25፣30፣ ዕዝ8፡10፣12፣አስ4፡14፣ መዝ30፡11-12
9፡24 መ17፡8-16፣ 1ዜ16፡8፣አስ3፡6፣7
9፡25 ዘፍ21፡22-23፣

ይፈቀድልሻል” አላት።

¹³ አስቴርም፣ “ንጉሥን ደስ የሚያሰኘው ከሆነ፣ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ የዛሬውን ዐዋጅ ነገም እንዲደግሙት ፈቃድህ ይሁን፤ ዐሥሩ የሐማ ወንዶች ልጆችም ዕንጨት ላይ ይሰቀሉ” አለች።

¹⁴ ንጉሡም ይህ እንዲሆን አዘዘ። በሱሳ ዐዋጅ ተነገረ፤ ዐሥሩንም የሐማ ወንዶች ልጆች ሰቀሏቸው።¹⁵ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ አዳር በተባለው ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን በአንድነት መጡ፤ በሱሳም ሦስት መቶ ሰዎች ገደሉ፤ በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።

¹⁶ በዚህ ጊዜ በሌሎች በንጉሡ አውራጃዎች የሚኖሩ የተቀሩት አይሁድ ራሳቸውን ለመከላከልና ከጠላቶቻቸውም ለመገላገል ተሰበሰቡ፤ ከሚጠሏቸውም ሰባ አምስት ሺህ ገደሉ፤ በምርኮው ላይ ግን እጃቸውን አልዘረጉም።¹⁷ ይህ የሆነው አዳር በተባለው ወር ዐሥራ ሦስተኛ ቀን ነበር፤ በዐሥራ አራተኛው ቀን ዐረፉ፤ ዕለቱንም የተድላና የደስታ ቀን አድርገው ዋሉ።

የፋሪም በዓል መክበር

¹⁸ በሱሳ የሚኖሩ አይሁድ ግን በዐሥራ ሦስተኛውና በዐሥራ አራተኛው ቀን ተሰብስበው ነበር፤ ከዚያም በዐሥራ አምስተኛው ቀን ዐረፉ፤ ዕለቱንም የተድላና የደስታ ቀን አድርገው ዋሉ።

¹⁹ በየመንደሩ የሚኖሩ የገጠር አይሁድ፣ የአዳርን ወር ዐሥራ አራተኛ ቀን የተድላና የደስታ፣ እርስ በርሳቸውም ስጦታ የሚላዋጠቡት ቀን አድርገው የሚያከብሩት ከዚህ የተነሣ ነው።

²⁰ መርዶክዮስ የተፈጸሙትን እነዚህን ድርጊቶች ጻፈ፤ ደብዳቤ አዘጋጅቶም በመላው የንጉሥ አርጤክስስ አውራጃ በቅርብና በሩቅ ለሚገኙት አይሁድ ሁሉ ላከ፤²¹ የላከውም የአዳርን ወር ዐሥራ አራተኛና ዐሥራ አምስተኛ ቀን በየዐመቱ እንዲያከብሩ ነው፤²² የሚያከብሩበትም ምክንያት አይሁድ ከጠላቶቻቸው ዕረፍት ያገኙበት፣ ሐዘናቸው ወደ ደስታ፣ ልቅሳቸውም ወደ ክብር በዓል የተለወጠበት ቀን ስለሆነ ነው። ቀኖቹንም የተድላና የደስታ ቀኖች አድርገው፣ እርስ በርሳቸውም የምግብ ስጦታ እየተለዋወጡና ለድኾችም ስጦታ እየሰጡ እንዲያከብሩ ጻፈላቸው።

²³ ስለዚህ አይሁድ መርዶክዮስ የጻፈላቸውን ለመፈጸምና የጀመሩትን በዓል ለማክበር ተስማሙ።²⁴ ምክንያቱም የአይሁድ ሁሉ ጠላት የሆነው የአጋጋዊው የሐመዳቱ ልጅ ሐማ አይሁድን ለማጥፋት

አሳር ነበር፤ ሊፈጃቸውና ሊያጠፋቸውም ፉር የተባለ ዕጣ ጥሎ ነበር። ²⁵ሄራው በንጉሡ ዘንድ እንደ ታወቀ ሐማ በአይሁድ ላይ የሸረበው ሄራ በገዛ ራሱ ላይ እንዲጠመጠም፣ እርሱና ወንዶች ልጆቹም በዕንጨት ላይ እንዲሰቀሉ የጽሑፍ ትእዛዝ አስተላለፈ። ²⁶ስለዚህ እነዚህ ቀኖች ፉር ከሚለው ቃል “ፉሪም” ለመባል በቁ። በዚህ ደብዳቤ ስለ ተጻፈው ሁሉ፣ ስላዩትና ስለ ደረሰባቸውም ነገር ሁሉ፣ ²⁷አይሁድ በታዘዘውና በተወሰነው ጊዜ እነርሱና ዘሮቻቸው፣ እነርሱን የተጠጋቸውም ሁሉ እነዚህን ሁለት ቀኖች በየዓመቱ ባለማቋረጥ እንዲያከብሩ ሥርዐት አድርገው ራሳቸው ወሰኑ። ²⁸እነዚህም ቀኖች በእያንዳንዱ ትውልድ፣ በእያንዳንዱ ቤተሰብ፣ በእያንዳንዱ አውራጃና በእያንዳንዱ ከተማ መታሰብና መከበር ይኖርባቸዋል፤ ይህም እነዚህ የፉሪም ቀኖች በአይሁድ ዘንድ ሳይከበሩ እንዳይቀሩ፣ መታሰቢያቸውም ከዘሮቻቸው መካከል እንዳይደመሰስ ነው።

²⁹ስለዚህ የአቢካኢል ልጅ ንግሥት አስቴር ከአይሁዳዊው ከመርዶክዮስ ጋር በመሆን፣ ፉሪምን አስመልክተው ይህችን ሁለተኛዬቱን ደብዳቤ ለማጽናት በሙሉ ሥልጣን ጻፉ። ³⁰መርዶክዮስም የመልካም ምኞት መግለጫና ማረጋገጫ የሆነውን

እስ7:10፡መዝ7:16
 9፡26 እስ3፡7
 9፡29 እስ2፡15
 9፡30 እስ1፡1

 9፡31 እስ4፡1-3፡16
 10፡1 መዝ72፡10፡97:1
 10፡2 ዘፍ41፡44፡እስ2፡23፡8፡15
 10፡3 ዘፍ41፡40፡43፡ክ2፡10፡ኤር29፡4-7፡ጳጌ5፡7፡16፡3

ደብዳቤ በአርጤክስስ ግዛት ውስጥ በሚገኙት አንድ መቶ ሃያ ሰባት አውራጃዎች ለሚኖሩት አይሁድ ሁሉ ላከ፤ ³¹የላከውም አይሁዳዊው መርዶክዮስና ንግሥት አስቴር ባወጁላቸውና እንደዚሁም የጸሙንና የሰቄ ቃውን ጊዜ በሚመለከት ለራሳቸውና ለዘራቸው ባጸኑት ውሳኔ መሠረት እነዚህ የፉሪም ቀኖች በተወሰነላቸው ጊዜ እንዲከበሩ ነው። ³²የአስቴር ዐዋጅ ስለ ፉሪም የወጣውን ሥርዐት አጸና፣ ይህም በመዘገብ ተጻፈ።

የመርዶክዮስ ታላቅነት

10 ንጉሥ አርጤክስስ እስከ ባሕር ዳርቻ በሚዘልቀው ግዛቱ ሁሉ ላይ ግብር ጣለ። ²የጎይሉና የብርታቱ ሥራ ሁሉ እንዲሁም ንጉሡ መርዶክዮስን ለዚህ የላቀ ማዕረግ እንዴት እንዳደረሰው የሚናገረው በሜዶንና በፋርስ የታሪክ መጽሐፍ የተጻፈ አይደለም? ³አይሁዳዊው መርዶክዮስ በማዕረግ ከንጉሡ ከአርጤክስስ ቀጥሎ ሁለተኛ፣ ከአይሁድ መካከልም ቀዳሚውን ስፍራ የያዘ ሰው ነበር፤ ለወገኖቹ መልካም በማድረግና ለአይሁድም ሁሉ ደገንነት የቆመ በመሆኑ፣ በብዙዎቹ አይሁድ ወገኖቹ ዘንድ እጅግ የተከበረ ነበር።

²⁵ ወይም፣ አስቴር በንጉሡ ፊት በወጣች ጊዜ

መጽሐፈ ኢዮብ

መግቢያ

1 የዕ በሚባል አገር የሚኖር ኢዮብ የተለበት፣ ቅን፣ እግዚአብሔርን የሚፈራና ከክፋት የራቀ ነበር። ²እርሱም ሰባት ወንዶችና ሦስት ሴቶች ልጆች ነበሩት። ³ሀብቱም ሰባት ሺህ በጎች፣ ሦስት ሺህ ግመሎች፣ አምስት መቶ ጥማድ በሬዎችና አምስት መቶ እንስት አህዮች ነበረ። እጅግ ብዙ ባሮችም ነበሩት፤ በምሥራቅ አገር ከሚኖሩትም ሰዎች ሁሉ ይልቅ እጅግ ታላቅ ሰው ነበረ።

⁴ወንዶች ልጆቹም ተራ በተራ በየቤታቸው ግብዣ ያደርጉ ነበር፤ ከእነርሱም ጋር እንዲበሉና እንዲጠጡ ሦስቱን እኅቶቻቸውን ይጋብዙ ነበር። ⁵የግብዣው ጊዜ ካለፈ በኋላ ኢዮብ ልኮ ያስመጣቸውና፣ “ምናልባት ልጆቼ ኅጢአት ሠርተው እግዚአብሔርንም በልባቸው ረግመው ይሆናል” በማለት ጠዋት በማለዳ ስለ እያንዳንዳቸው የሚቃጠል መሥዋዕት በማቅረብ ያነጻጽቸው ነበር፤ ኢዮብ ይህን ዘወትር ያደርግ ነበር።

የመጀመሪያው የኢዮብ ፈተና

⁶አንድ ቀን መላእክት^ሀ በእግዚአብሔር ፊት ሊቆሙ በመጡ ጊዜ፣ ሰይጣንም^ለ መጥቶ በመካከላቸው ቆመ። ⁷እግዚአብሔርም ሰይጣንን፣ “ከወዴት መጣህ?” አለው።

ሰይጣንን፣ “በምድር ሁሉ ዞርህ፤ ወዲያና ወዲህም ተመላለስህባት” ብሎ ለእኚግዚአብሔር መለሰ።

⁸እግዚአብሔርም ሰይጣንን፣ “አገልጋዬን ኢዮብን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ነቀፋ የሌለበት፣ ቅን፣ እግዚአብሔርን የሚፈራና ከክፋት የራቀ ሰው የለም” አለው።

⁹ሰይጣንን፣ ለእግዚአብሔር እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “ኢዮብ እግዚአብሔርን የሚፈራው እንዲሁ ነውን? ¹⁰በእርሱና በቤተ ሰቦቹ፣ ባለው ንብረትስ ሁሉ ዙሪያ ዐጥር ሠርተህ ለት የለምን? የበጎቹና የላሞቹ መንጋምድርን ሁሉ እስኪሞሉ ድረስ የእጁን ሥራ ባርከህለታል። ¹¹እስቲ፣ እጅህን ዘርግተህ ያለውን ሁሉ ንካበት፣ በእርግጥ ፊት ለፊት ይረግምሃል።”

¹²እግዚአብሔርም ሰይጣንን፣ “እነሆ፣ እርሱ

1:1 ቀ*8:ዘፍ6:9፣ 10:23፣22:12፣ዘፋ4:6 ፣አዮ2:3፣23:7፣10፣ መዝ11:7፣107:42፣ ምሳ21:29፣ሕዝ14: 14:20፣ሚክ7:2፣1ተሰ 5:22፣ዮ05:11
1:2 ቀ*13:18፣ፋት 4:15፣አዮ4:2፣13፣ መዝ127:3፣144:12
1:3 ቀ*8:ዘፍ12፣ 16:13፣2፣25:6፣አዮ 29:25፣42:10፣መዝ 103:10
1:4 ቀ*13:18
1:5 ዘፍ8:20፣1ነገ 21:10፣13ነግ12:30፣ አዮ8:4፣መዝ10:3፣ 74:10
1:6 ዘፍ6:2፣2ሳሙ 24:1፣1ነገ22:19፣ 2ዜና18:21፣አዮ2: 1፣መዝ109:6፣ሉቃ 22:31
1:7 ዘፍ3:1፣1ጴጥ 5:8
1:8 ቀ*1:ዘ020፣ 20፣አሱ1:7፣መዝ25: 12፣112:1፣128:4
1:9 1ጢሞ6:5
1:10 ፋ*3:12፣ 1ሳሙ25:16፣አዮ2: 4፣8፣7፣29፣6፣42፣12፣ 7፣መዝ34:7
1:11 ዘሌ24:11፣ አዮ2:5፣19፣21፣አሳ 3:8፣65:3፣ሉቃ22:31 ፣ራዕ12፣9-10 1:12 ቀ*10:አዮ 2:6፣1ቆሮ10:13
1:13 ፋ*2:4
1:14 ዘፍ36:24
1:15 ዘፍ10:7፣ አዮ9:24
1:16 ዘፍ18:17፣ ዘሌ10:2፣ዘዮ*11:1- 3፣1ነገ18:38፣2ነገ1:1 2፣አዮ20:26
1:17 ዘፍ11:28፣ አዮ9:24
1:18 ፋ*2:4
1:19 አዮ16:7፣ 19:13-15፣መዝ11: 6፣አሳ5:28፣21:1፣ ኤር4:11፣13፣24፣ 18:17፣ሕዝ17:10፣ 24:26፣ዘዮሌ13:15፣ ማቴ7:25
1:20 ዘፍ37:29፣ አሳ3:24፣15:2፣22: 12፣ኤር7:29፣16:6፣ ሕዝ27:31፣29፣18፣ ሚክ1:16፣ማር14: 63፣1ጴጥ5:6
1:21 መሳ10፣ 15፣ፋት1፣ 21፣

ያለው ሁሉ በእጅህ ነው፤ እርሱን ራሱን ግን እንዳትነካው” አለው።

ከዚህ በኋላ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ሄደ።

¹³አንድ ቀን የኢዮብ ወንዶችና ሴቶች ልጆች በታላቅ ወንድማቸው ቤት ተሰብስበው ይበሉና የወይን ጠጅ ይጠጡ ነበር፤ ¹⁴መልእክተኛም ወደ ኢዮብ መጥቶ እንዲህ አለው፣ “በሬዎች እያራራ፣ አህዮችም በአጠገባቸው እየጋጡ ሳለ፣ ¹⁵ሳባውያን ጥቃት አድርሰውባቸው ይዘዋቸው ሄዱ፤ አገልጋዮቹንም በሰይፍ ገደሉ። እኔም ብቻዬን አመለጥሁ፤ ልነግርህም መጣሁ።”

¹⁶እርሱም እየተናገረ ሳለ፣ ሌላ መልእክተኛ መጥቶ፣ “የእግዚአብሔር እሳት ከሰማይ ወረደች፤ በጎችንና አገልጋዮችንም በላች፤ እኔም ብቻዬን አመለጥሁ፤ ልነግርህም መጣሁ” አለው።

¹⁷እርሱም እየተናገረ ሳለ፣ ሌላ መልእክተኛ መጥቶ፣ “ከለዳውያን በሦስት ቡድን መጥተው ጥቃት አደረሱ፤ ግመሎችህንም ይዘው ሄዱ፤ አገልጋዮቹን በሰይፍ ገደሉ፤ እኔም ብቻዬን አመለጥሁ፤ ልነግርህም መጣሁ” አለው።

¹⁸እርሱም እየተናገረ ሳለ፣ ሌላ መልእክተኛ መጥቶ እንዲህ አለው፣ “ወንዶቼና ሴቶች ልጆችህ በታላቅ ወንድማቸው ቤት ተሰብስበው እየበሉና እየጠጡ ሳለ፣ ¹⁹እነሆ፣ ታላቅ ዐውሎ ነፋስ ከምድረ በዳ መጣ፤ የቤቱንም አራት ማእዘናት መታ፣ እርሱም በልጆቹ ላይ ወድቆ ገደላቸው። እኔም ብቻዬን አመለጥሁ፤ ልነግርህም መጣሁ።”

²⁰ኢዮብም ተነሣ፤ ልብሱን ቀደደ፤ ራሱን ተላጨ፤ በምድርም ላይ ተደፍቶ ሰገደ፤ ²¹እንዲህም አለ፤

“ዕራቅቴን ከእናቴ ማሕጎን ወጣሁ፤ ዕራቅቴንም እሄዳለሁ።^ለ እግዚአብሔር ሰጠ፤ እግዚአብሔር ነሣ፤ የእግዚአብሔር ስም በሩክ ይሁን።”

²²በዚህ ሁሉ፣ ኢዮብ አልባደለም፤ በእግዚአብሔርም ላይ ክፉ አልተናገረም።

1ሳሙ2:7፣አዮ2:10፣መዝ7:14፣5:15፣ኤር440:2፣ኤፌ5:20፣ 1ተሰ5:18፣1ጢሞ6:7፣ዮ05:11 1:22 አዮ2:10፣መዝ39:1፣ ምሳ10:19፣13:3፣አሳ53:7፣ሮሜ9:20

^ሀ በዕብራይስጡ የእግዚአብሔር ልጆች ይላል ^ለ ሰይጣን ማለት ከሳሽ ማለት ነው ^ሐ21 ወይም ወደዚያ እመለሳለሁ

ሁለተኛው የኢዮብ ፈተና

2 በሌላ ቀን ደግሞ፤ መላእክትም በእግዚአብሔር ፊት ለመቆም መጡ። ሰይጣንም ከእነርሱ ጋር በእግዚአብሔር ፊት ሊቆም መጣ። ²እግዚአብሔር ሰይጣንን፤ “ከወይት መጣህ?” አለው።

ሰይጣንም፤ “በምድር ሁሉ ዘርህ፤ ወዲያና ወዲህም ተመላለስሁባት” ብሎ ለእግዚአብሔር መለሰ።

³እግዚአብሔርም ሰይጣንን፤ “አገልጋዩን ኢዮብን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ነቀፋ የሌለበት፤ ቅን፤ እግዚአብሔርን የሚፈራና ከክፋት የራቀ ሰው የለም፤ ያለ ምክንያት እንዳጠፋው ብትወተውኝም፤ ይኸው ፍጹምነቱን እንደ ጠበቀ ነው” አለው።

ሰይጣንም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ቀርቦት ስለ ቀርቦት ነው” እንዲሉ ሰው ለሕይወቱ ሲል ያለውን ሁሉ ይሰጣል፤ ⁵እስቲ እጅህን ዘርግተህ ዐጥንቱንና ሥጋውን ዳስ፤ በእርግጥ ፊት ለፊት ይሰድብሃል።”

⁶እግዚአብሔርም ሰይጣንን፤ “እነሆ፤ እርሱ በእጅህ ነው፤ ሕይወቱን ግን እንዳትነካ” አለው።

⁷ከዚህ በኋላ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ሄደ፤ ኢዮብም ከእግር ጥፍፍ እስከ ራስ ጠገኑና በክፋት ቀስል መታው። ⁸ኢዮብም ገላውን ለማከክ ገል ወሰደ፤ በዐመድም ላይ ተቀመጠ።

⁹ሚስቱም፤ “አሁንም ታማኝነትህን አልተውህምን? ይልቁን እግዚአብሔርን ርገምና ሙት!” አለችው

¹⁰እርሷም፤ “አነጋገርሽ እንደማታስተውል” ሴት ነው፤ መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ጋር ዘንድ ተቀበልን፤ ክፋውንስ አንቀበልምን? አላት።

በዚህ ሁሉ፤ ኢዮብ በንግግሩ አልበደለም።

ሦስቱ የኢዮብ ወዳጆች

¹¹ሦስቱ የኢዮብ ወዳጆች ቴማናዊው ኤልፋዝ፤ ሹሐዊው በልዳዶስ፤ ናዕማታዊውም ሶፋር በኢዮብ ላይ የደረሰውን መከራ ሁሉ በሰሙ ጊዜ፤ ሄደው ሊያስተዳድሩትና ሊያጽናኑት በመስማማት ከየመኖሪያቸው በአንድነት መጡ። ¹²እነርሱም ከፍቅ ሆነው ሲመለከቱት እርሱ መሆኑን ሊለዩ አልቻሉም፤ በዚህ ጊዜ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ፤ ልብሳቸውንም ቀደው በራሳቸው ላይ ትቢያ ነሰሱ። ¹³ሰባት ቀንና ሰባት ሌሊት ከእርሱ ጋር መሬት ላይ ተቀመጡ፤ ሥቃዩ ታላቅ መሆኑንም ስለ

2፡1 ዘፍ6፡2፤ ኢዮ1፡6
2፡2 ዘፍ3፡1
2፡3 ዘወ20፡20፤ኢዮ1፡1፤1፤6፤29፡19፤17፤13፤1፤8፤27፡6፤31፤6፤32፡1፤40፡8፤መዝ44፡17
2፡4 ኢዮ1፡10
2፡5 ዘወ20፡7፤ኢዮ1፡1፤1፤16፡8፤19፡20፤3፤3፤21፤መዝ102፡5፤ሰቆ4፡8
2፡6 ኢዮ 1፡12፤2ቆር12፡7
2፡7 ዘዳ28፡35፤ኢዮ1፡16፤16
2፡8 ዘፍ18፡27፤አስ4፡3፤ኢዮ1፡16፤15፤19፤9፤30፡19፤42፡6፤መዝ7፡5፤ኢሳ58፡5፤36፡1፤3፤ኤር6፡26፤ሰቆ3፡3፤29፡አዘ26፡16፤ዮና3፡5-8፤ማቆ11፡21
2፡9 ዘወ20፡7፤2ገገ6፡33፤ኢዮ6፡29፤13፤15፤27፡5፤33፡9፤35፡2፤1፤ተሰ5፡8
2፡10 ኢዮ1፡21፤22፡6፤24፤መዝ2፡24፤ሰቆ3፡38፤ዮሶ1፡12፤5፤11
2፡11 ዘፍ25፡2፤36፡11፤37፡35፤ኢዮ6፡10፤11፤1፤20፤1፤ዮሐ11፡19
2፡12 ዘፍ37፡29፤ኢሱ7፡6፤2ሳሙ1፡2፤15፤23፤ኢዮ17፡7፤ኢሳ52፡14፤ማር14፡63
2፡13 ዘፍ50፡10፤ምሳ17፡28፤ኢሳ3፡26፤ 23፡2፤47፡1፤5፤ኤር48፡18፤ሰቆ2፡10፤ሕዝ26፡16፤ዮና3፡6፤ሐጌ2፡22
3፡1 ኤር15፡10፤20፡14
3፡3 ቀ፡11፡16፤ኢዮ10፡18-19፤መዝ4፡2፤6፡3፤ኤር20፡14-18፤ማቆ26፡24
3፡5 ኢዮ10፡21፤22፤ 34፡22፤38፡17፤መዝ23፡4፤44፡19፤88፤12፤ኤር2፡6፤13፤16
3፡6 ኢዮ23፡17፤30፡26
3፡7 መዝ20፡5፤33፤3፡65፤13፤ኢሳ26፡19፤ኤር51፡48
3፡8 ዘፍ1፡21፤ኢዮ10፡18፤41፡18፤10፤25፤መዝ74፡14፤104፤26፤ኤር20፡14
3፡9 ኢዮ41፡18፤ሶ73፡4
3፡11 ቀ፡3
3፡12 ዘፍ48፡12፤ኢሳ66፡12
3፡13 ቀ፡7፤ኢዮ7፡8-10፤21፤10፤22፤13፤19፤14፤10-12፤

ተረዱ፤ አንዳች ቃል የተናገረው አልነበረም።

ኢዮብ ይናገራል

3 ከዚህ በኋላ፤ ኢዮብ አፋን ከፍቶ የተወለደበትን ቀን ረገመ፤ ²እንዲህም አለ፤

³“የተወለድሁበት ቀን ይጥፋ፤ ‘ወንድ ልጅ ተፀነሰ’ የተባለበት ሌሊት።

⁴ያ ቀን ጨለማ ይሁን፤ እግዚአብሔር ከላይ አይመልከተው፤ ብርሃንም አይብራብት።

⁵ጨለማና የሞት ጥላፋ ይውረሱት፤ ደመናም በላዩ ላይ ይረፍ፤ ብርሃኑን ጽልመት ይሞጠው።

⁶ያ ሌሊት በድቅድቅ ጨለማ ይያዝ፤ ከዓመቱ ቀናት ጋር አይቈጠር፤ ከወራቱ በአንዱም ውስጥ አይግባ።

⁷ያ ሌሊት መካን ይሁን፤ እልልታም አይሰማበት።

⁸ሌዋታንን ለማነሣሣት የተዘጋጁ፤ ቀንንም የሚረግሙ ያን ቀን ይርገሙት።

⁹አጥቢያ ኮከቦቹ ይጨልሙ፤ ብርሃንን እየጠበቀ ይጣ፤ የንጋት ሮራ ሲፈነጥቅ አይይይ።

¹⁰መከራን ከዐይኔ ይሰውር ዘንድ፤ የእናቴን ማሕፀን ደጅ በላዩ አልዘጋምና።

¹¹“ምነው ገና ስወለድ በጠፋሁ! ምነው ከማሕፀን ስወጣ በሞትሁ!

¹²የሚቀበሉኝ ገራልቦቹች፤ የሚያጠቡኝ ጡቶች ለምን ተገኙ? ለምን ጊዜ በሰላም በተኛሁ፤ አንቀላፍቼም ባረፍሁ ነበር፤

¹³አሁን ፈርሶ የሚታየውን ስፍራ ለራሳቸው ካሠሩት፤ ከምድር ነገሥታትና ከአማካሪዎች ጋር፤

¹⁴ከታቸውን በብር ከሞሉ፤ ወርቅም ከነበራቸው ገዢዎች ጋር ባረፍሁ ነበር።

¹⁵ወይም እንደ ተቀበረ ጭንጋፍ ብርሃንም እንዳላዩ ሕፃን በሆንሁ ነበር።

¹⁶በዚያ ክፉዎች ማወካቸውን ይተዋሉ፤ ደካሞችም በዚያ ያርፋሉ፤

17፡13፤19፤27፤21፤13፤23፤27፤19፤30፤23፤መዝ139፡11፤ኢሳ8፡ 22
3፡14 ኢዮ9፡24፤12፤17፤15፤28፤ኢሳ14፡9፤ኤር51፡37፤ሕዝ32፡28-32፤ፍሆ3፡7 3፡15 ኢዮ12፡21፤15፤29፤20፤10፤27፤17፤መዝ49፡16-17፤ምሳ13፡22፤28፡8፤መዝ2፡26፤ኢሳ2፡7፤45፤1፤ሶር1፡11 3፡16 ቀ፡3፤መዝ58፡8፤71፡6፤መዝ4፡3፤36፡3 3፡17 ቀ፡13፤26፤ኢዮ30፡26፤መዝ4፡2፤ኢሳ14፡3

¹⁷በዚያ ክፉዎች ማወካቸውን ይተዋሉ፤ ደካሞችም በዚያ ያርፋሉ፤

17፡13፤19፤27፤21፤13፤23፤27፤19፤30፤23፤መዝ139፡11፤ኢሳ8፡ 22
3፡14 ኢዮ9፡24፤12፤17፤15፤28፤ኢሳ14፡9፤ኤር51፡37፤ሕዝ32፡28-32፤ፍሆ3፡7 3፡15 ኢዮ12፡21፤15፤29፤20፤10፤27፤17፤መዝ49፡16-17፤ምሳ13፡22፤28፡8፤መዝ2፡26፤ኢሳ2፡7፤45፤1፤ሶር1፡11 3፡16 ቀ፡3፤መዝ58፡8፤71፡6፤መዝ4፡3፤36፡3 3፡17 ቀ፡13፤26፤ኢዮ30፡26፤መዝ4፡2፤ኢሳ14፡3

¹⁸የሰብራዎት የእግዚአብሔር ልጆች ይላል
¹⁹እንደማታስተውል ተብሎ የተተረጎመው የሰብራዎት ቃል ግብረ ገባዊ ሕጻን ያመለክታል
²⁰ወይም ከዚህ ጥፋ ²¹ወይም ባሕርን

18 ምርኮኞች እንደ ልባቸው ይቀመጣሉ፤
 ከእንግዲህም የአስጨናቂዎቻቸውን
 ጨካኝነት አይሰሙም።

19 ትንሹም ትልቁም በዚያ ይገኛል፤
 ባሪያው ከጌታው ነጻ ወጥቶአል።

20 “በመከራ ላሉት ብርሃን፤
 ነፍሳቸው ለተማረረች ሕይወት ለምን
 ተሰጠ?

21 ሞትን በጉጉት ለሚጠብቁና ለሚያገኙት፤
 ከተሰወረ ሀብት ይልቅ ለሚሹት፤

22 ወደ መቃብር ሲቃረቡ ደስ እያላቸው፤
 በሐሜት ለሚሞሉ ሕይወት ለምን
 ተሰጠ?

23 መንገዱ ለተሰወረበት ሰው፤
 እግዚአብሔርም በጦር ላጠረው፤
 ሕይወት ለምን ተሰጠ?

24 ትክክ ምግብ ሆኖኛልና፤
 የሥቃይ ጨካኝም እንደ ውሃ ይፈላል።

25 የፈራሁት ነገር መጥቶብኛል፤
 የደነገጥሁበትም ደርሶብኛል።

26 ሰላም የለኝም፤ ርጋታም የለኝም።
 ሁከት እንጂ ዕረፍት የለኝም”

ኤልፋዝ

4 ተምናዊው ኤልፋዝም እንዲህ ሲል መለሰ፤
 2 “አንድ ሰው ከአንተ ጋር ለመናገር
 ቢሞክር፤ ቅር ይልሃልን?
 ዳሩ ግን ከመናገር ማን ሊቈጠብ
 ይችላል?
 3 እነሆ፤ አንተ ብዙዎችን ታስተምር እንደ
 ነበር አስብ፤
 የደከሙትንም እጆች ታበረታ ነበር፤
 4 ቃልህ የተሰናከሉትን ያነሣ ነበር፤
 የሚብረከረከውንም ጉልበት ታጸና
 ነበር።
 5 አሁን ግን መከራ አገኘህ፤ አንተም ተስፋ-
 ቈረጥህ፤
 ሽንቄጠህ፤ ደነገጥም።
 6 እግዚአብሔርን መፍራት መታመኛህ
 ቀና አካሄድህም ተስፋህ አይደለምን?
 7 “አሁንም አስተውል፤ ንጹሕ ሆኖ የጠፋ፤
 ማን ነው?
 ቅኖችህ መች ተደምስሰው ያውቃሉ?
 8 እኔ እንዳየሁ፤ ክፋትን የሚያርሱ፤
 መከራንም የሚዘሩ ያንኑ ያጭዳሉ።
 9 በእግዚአብሔር እስትንፋስ ይጠፋሉ፤
 በቀጣውም ወላፊን ይደመስሳሉ።
 10 አንበሳ ያገሣል፤ ቀጠውም አንበሳ
 ይጮኻል፤
 የደቦል አንበሳው ጥርስ ግን
 ተሰብሮአል።

3፡18 ስፍ15፡13፤
 ኢዮ39፡7፤ኢሳ51፡14
 3፡19 ኢዮ9፡22፤
 17፡16፤21፡33፤24፡
 24፤30፡23፤መዝ12፡5
 3፡20 1ሳሙ1፡
 10፤ሕዝ27፡30-31
 3፡21 መዝ119፡
 127፡9፤24፡6-8፤9፡6
 3፡22 ኢዮ7፡16፤
 መክ4፡3፤ኤር8፡3
 3፡23 ኢዮ6፡4፤16፡
 13፤19፡12፤መዝ88፡
 8፤ምሳ4፡19፤ኢሳ59፡
 10፤ኤር13፡16፤23፡
 12፤ሰቆ24፡13፡7፤
 ሆሴ2፡6
 3፡24 1ሳሙ1፡15፤
 ኢዮ6፡7፤30፡16፤33፡
 20፤መዝ5፡1፤6፡6፤22፡
 14፤32፡3፤38፡8፤9፡42፡
 3፡4፤80፡5፤107፡
 18፤ኢሳ35፡10፤53፡
 12፡ሰቆ2፡12
 3፡25 ስፍ42፡36፤
 ኢዮ7፡9፤9፡28፤30፡
 15፤ሆሴ13፡3
 3፡26 ቀ፡17፡ኢዮ
 7፡4፤14፡10፤18፡19፡8፤
 መዝ6፡6፤ኢሳ48፡
 22፡ጥፋ4፡5፤ማቴ11፡
 28፡ጥሐ14፡27
 4፡1 ስፍ36፡11፤ኢዮ
 15፡1፤22፡1
 4፡2 ኢዮ32፡20፤
 ኤር4፡19፤20፡9
 4፡3 ዘጸ32፡2፤ኢዮ
 26፡2፤29፡23፤መዝ
 71፡9፤ኢሳ13፡7፤35፡
 3፤ሆሴ6፡3፤ሰፎ3፡16፤
 ዕብ12፡12
 4፡4 ኢዮ16፡5፤29፡
 11፡15፤16፡25፤ኢሳ
 1፡17፤35፡3፤ኤር31፡8
 ፡ሰቆ12፡12
 4፡5 ኢሱ1፡9፤ፍት
 1፡13፤ኢዮ1፡11፤
 6፡14፤19፡21፤30፡21፤
 መዝ38፡2፤ምሳ24፡
 10፤ኢሳ53፡4
 4፡6 ስፍ6፡9፤2፡7
 18፡19፤ መዝ27፡3፤
 71፡5፤ምሳ3፡26
 4፡7 ኢዮ5፡11፤
 8፡20፤3፡6፤7፤መዝ37፡
 25፤41፡12፤91፡9፡-
 10፤ምሳ12፡21፤19፡
 23፤2ጴጥ2፡9
 4፡8 ምሳ14፡18፤ኢ
 ዮ5፡3፤6፤15፤17፡35፤
 መዝ7፡14፤15፡9፤15፡
 ምሳ 11፡18፤22፡8፤ኢ
 ሳ17፡11፤59፡4፤ሆሴ8፡
 7፤10፡13፤ገላ6፡7-8
 4፡9 ስዐ15፡10፤ሰሌ
 26፡38፤ኢዮ41፡21፤
 40፡13፤ኢሳ25፡7፤
 2ተሰ2፡8
 4፡10 ኢዮ5፡15፤
 29፡17፤36፡6፤38፡
 15፤መዝ17፡12፤22፡
 13፡21፤35፡10፤
 58፡6፤ምሳ28፡15

11 ብርቱው አንበሳ አደን በማጣት
 ይሞታል፤
 የአንበሳዬቱም ግልገሎች ይበተናሉ።

12 “ቃል በምስጢር መጣልኝ፤
 ጀርዬም ሹክሹክታውን ሰማች።
 13 በሚያስጨንቅ የሌሊት ሕልም ውስጥ፤
 ከባድ እንቅልፍም በሰዎች ላይ በወደቀ
 ጊዜ፤
 14 ፍርሀትና መንቀጥቀጥ ያዘኝ፤
 ዐጥንቶቼም ሁሉ ተናወጡ።
 15 መንፈስ ሽው ብሎ በሬቴ አለፈ፤
 የገላዬም ጠጉር ቆመ።
 16 እርሱም ቆመ፤
 ምን እንደ ሆነ ግን መለየት አልቻልሁም፤
 አንድ ቅርጽ በዐይኔ ፊት ነበረ፤
 በእርጭታ ውስጥ እንዲህ የሚል ድምፅ
 ሰማሁ፤
 17 “ሥጋ ለባሽ ከእግዚአብሔር ይልቅ ጻድቅ
 ሊሆን ይችላልን?
 ሰውስ ከፈጣሪው ይልቅ ንጹሕ ሊሆን
 ይችላልን?
 18 እግዚአብሔር በአገልጋዮቹ ላይ እምነት
 ካልጣለ፤
 መላእክቱንም በስሕተታቸው ከወቀለ፤
 19 ይልቁንስ በጭቃ ቤት የሚኖሩ፤
 መሠረታቸው ከዐፈር የሆነ፤
 ከብልም ይልቅ በቀላሉ የሚጨፈለቁ
 እንዴት ይሆኑ?
 20 በንጋትና በምሽት መካከል ይደቃሉ፤
 ሳይታሰቡም ለዘላለም ይጠፋሉ።
 21 ያለ ጥበብ ይሞቱ ዘንድ፤
 የድንኳናቸው ገመድ አልተነቀለምን?”

5 “እስቲ ተጣራ፤ የሚመልስህ አለን?
 ከቅዱሳንስ ወደ ማንኛው ዘወር
 ትላለህ?
 2 ሞኝን ሰው ብስጭት ይገድለዋል፤
 ቂሉንም ቅናት ያጠፋዋል።

4፡11 ዘጸ28፡41፤ኢዮ5፡4፤27፡14፤29፡17፤መዝ34፡10፤58፡6፤
 ምሳ30፡14 4፡12 ቀ፡17፡21፤ኢዮ26፡14፤32፡13፤33፡14፤ኤር
 9፡23 4፡13 ኢዮ33፡15 4፡14 ኢዮ21፡6፤መዝ48፡6፤55፡5፤
 119፡120፡161፤ኤር5፡22፤23፡9፤ዳን10፡8፤ዕን3፡16፤2ቆሮ7፡15
 4፡15 ዳን5፡6፤7፡15፤28፡10፡8፤ማቴ14፡26 4፡16 1፡7፡19፡12
 4፡17 ኢዮ8፡3፤9፡2፤10፡3፤13፡8፤14፡4፤15፡14፤21፡14፤25፡4
 ፤31፡15፤32፡22፤35፡10፤36፡3፤13፤37፡23፤40፡19፤መዝ18፡26፤
 51፡5፤119፡73፤143፡2፤ምሳ20፡9፤መካ7፡20፤ኢሳ51፡13፤ሚላ
 2፡10፤ሐሥ17፡24 4፡18 ኢዮ15፡15፤ 21፡22፤25፡5፤ዕብ1፡14
 4፡19 ስፍ2፡7፤ኢዮ 5፡4፤7፡17፤10፡9፤15፡16፤17፡14፤22፡16፤
 25፡6፤33፡6፤መዝ22፡6፤ኢሳ41፡14፤64፡8፤ሮሚ9፡21፤2ቆሮ4፡7፤ 5፡1
 4፡20 ኢዮ14፡2፤20፡15፤33፡20፡7፤24፡24፤መዝ89፡47፤ 90፡5-
 6፤ዮሐ4፡14 4፡21 ኢዮ8፡22፤18፡21፤36፡12፤ምሳ5፡23፤ ኢ
 ሳ38፡12፤ኤር9፡3፤ዮሐ8፡24 5፡1 ኢዮ15፡15፤ መዝ89፡5፡7፤
 ዕን1፡2 5፡2 ኢዮ21፡15፤36፡13፤ምሳ12፡16፤ገላ5፡26

21 አንዳንድ ተርጓሚዎች ቀ፡ 17 ላይ ይቆማሉ

3 ቂል ሰው ሥር ሰዶ አየሁት፤
 ግን ድንገት ቤቱ ተረገመ።
 4 ልጆቹ የኑሮ ዋስትና የራቃቸው፤
 በፍርድ አደባባይ ጥቃት የደረሰባቸው፤
 ታዲያ የሌላቸው ናቸው።
 5 ከእሾህ መካከል እንኳ አውጥቶ፤
 ራብተኛ ሰብሉን ይበላበታል፤
 ጥማተኛም ሀብቱን ይመኝበታል።
 6 ችግር ከምድር አይፈልቅም፤
 መከራም ከመሬት አይበቅልም።
 7 ፍንጣሪው ከአሳቱ ላይ ሽቅብ
 እንደሚወረወር፤
 ሰውም ለመከራ ይወለዳል።
 8 “እኔ በሆን ኖሮ፤ ወደ እግዚአብሔር
 በቀረብሁ፤
 ጉዳዬንም በፊቱ በገለጽሁለት ነበር።
 9 እርሱ፤ የማይመረመሩ ድንቅ ነገሮች፤
 የማይቁጠሩም ታምራት ያደርጋል።
 10 ምድሪቱን በዝናብ ያረሰርሳል፤
 ሜዳውንም ውሃ ያጠጣል።
 11 የተዋረዱትን በከፍታ ቦታ ያስቀምጣል፤
 ያዘኑትንም ወደ አስተማማኝ ስፍራ
 ያወጣቸዋል።
 12 እጃቸው ያሰቡትን እንዳይፈጽም፤
 የተንኮለኞችን ዕቅድ ያከሸፋል።
 13 ጠቢባንን በጥበባቸው ይይዛል፤
 የተንኮለኞችንም ሤራ ያጠፋል።
 14 ቀኑ ጨለማ ይሆንባቸዋል፤
 በቀትርም ጊዜ በሌሊት እንዳለ ሰው
 በዳበሳ ይሄዳሉ።
 15 ችግረኛውን ከአፋቸው ሰይፍ፤
 ከኃይለኛውም እጅ ያድነዋል።
 16 ስለዚህ ድካ ተስፋ አለው፤
 ዐመፅም አጅን ትዘጋለች።
 17 “እነሆ፤ እግዚአብሔር የሚገላጸው ሰው
 ምስገን ነው፤
 ስለዚህ ሁሉን የሚችለውን* አምላክ
 ተግሣጽ አትናቅ።
 18 እርሱ ያቅሰሳል፤ ይፈውሳል፤
 እርሱ ይሰብራል፤ በእጁም ይጠግናል፤
 19 እርሱ ከስድስት መቅዋፍት ይታደግሃል፤
 በሰባተኛውም ጉዳት አያገኝህም።
 20 በራብ ጊዜ ከሞት፤
 በጦርነትም ከሰይፍ ያድንሃል።
 21 ከምላሽ ጅራፍ ትሰወራለህ፤
 ጥፋት ሲመጣም አትፈራም።
 22 በጥፋትና በራብ ላይ ትሥቃለህ፤
 የምድርንም አራዊት አትፈራም።
 23 ከሜዳ ድንጋዮች ጋር ትዋዋላለህና፤
 የዱር አራዊትም ከአንተ ጋር
 ይሰማግላል።

5:3 ኢዮ4:8፤
 24:18፤መዝ37:22፤
 35-36፤109:9-10፤
 ምላ3:33፤6:15፤ኢሳ
 40:24፤ኢር12:2፤
 ሕዝ17:6
 5:4 ኢዮ4:11:19፤
 20:10፤27:14፤መዝ
 109:12፤ኢሳ9:17፤
 አሞ5:12፤1ዮሐ2:1
 5:5 ዘሌ26:16፤
 መሳ2:15፤ኢዮ20፤
 18፤31:8፤ሚክ6:15
 5:6 ኢዮ4:8
 5:7 ዘዳ3:17፤ኢዮ
 10:17፤15:35፤ መዝ
 51:5፤58:3፤90:10፤
 ምላ22:8
 5:8 ኢዮ8:5፤
 11:13፤13:3፤15፤
 23:4፤40:1፤መዝ35:2
 3፤50:15፤ኢር12:1፤1
 ቆሮ4:4
 5:9 ዘዳ29:29፤ኢዮ
 9:4፤10:11፤7:25፤2፤
 6፤14፤33:12፤36፤
 5፤22፤26፤37፤5፤14፤
 16፤23፤42፤3፤መዝ40፤
 5፤71፤15፤17፤72፤18፤
 78፤4፤11፤2፤131፤1፤
 139፤6፤17፤145፤3፤ኢ
 440፤28፤ሮሜ11:33
 5:10 ዘሌ26:4፤ኢ
 ዮ36፤28፤37፤6፤13፤38
 ፤28፤34፤መዝ135፤7፤
 ኢር14፤22፤ማቴ5፤45
 5:11 1ሳሙ2:7-
 8፤ኢዮ4:7፤መዝ
 75፤7፤113፤7-8፤ኢሳ
 61፤2፤ማቴ5፤4፤
 23፤12፤ሮሜ12፤15፤
 ዮሐ4:10
 5:12 ነሀ4:15፤ኢዮ
 12፤23፤መዝ33፤10፤
 78፤59፤140፤8፤ኢሳ
 8፤10፤19፤3፤
 ኢር19፤7
 5:13 ኢዮ9:4፤
 15፤5፤18፤7፤37፤24፤
 መዝ36፤3፤ምላ21፤30
 ፤29፤6፤ኢሳ29፤14፤
 44፤25፤ኢር8፤8፤9፤18
 ፤18፤1፤57፤ኢዮ20፤
 23፤1ቆሮ3፤19፤2ቆሮ1
 1፤3፤ኢፌ4:14 5:14
 ዘዳ28:29፤ኢ
 ዮ15፤22፤30፤18፤5፤
 6፤18፤20፤26፤22፤11፤
 27፤20፤ኢሳ8፤22፤
 አሞ8፤9፤ዮሐ12፤35
 5:15 ዘዳ22:23፤
 ኢዮ4፤10፤8፤6፤22፤
 27፤31፤22፤33፤26፤
 36፤15
 5:16 ኢዮ20፤19፤
 31፤16፤መዝ63፤11፤1
 07፤42፤ምላ17፤5፤22፤
 22፤ኢሳ11፤4፤4፤1፤
 17፤6፤1፤ሮሜ3፤19
 5:17 ዘዳ17፤1፤ዘዳ
 8፤5፤ኢዮ15፤11፤

24 ድንኳንህ በሚያስተማምን ሁኔታ እንዳለ
 ታውቃለህ፤
 በረትህን ትቃኛለህ፤ አንዳችም
 አይገድልብህም።
 25 ዘሮችህ አያሌ እንደሚሆኑ፤
 የምትወልዳቸውም እንደ ሣር
 እንደሚበዙ ታውቃለህ።
 26 የእህል ነዶ ጉምርቶ በወቅቱ
 እንደሚሰበሰቡ፤
 ዕድሜ ጠግበህ ወደ መቃብር ትሄዳለህ።
 27 “እነሆ፤ ይህን ሁሉ መርምረናል፤ እውነት
 ሆኖ አግኝተነዋል
 ስለዚህ ልብ በል፤ ተቀበለውም።”
 ኢዮብ
 6 ኢዮብም እንዲህ ሲል መለሰ፤
 2 “ምነው ሐዘኔ በተመዘነ!
 መከራዬም ሚዛን ላይ በተቀመጠ!
 3 ከባሕር አሸዋ ይልቅ በከበደ፤
 ኃይል ቃሌም ባላስገረመ ነበር!
 4 ሁሉን የሚችል አምላክ ፍላጻ በውስጤ
 ነው፤
 መንፈሴም መርዙን ትጠጣለች፤
 የእግዚአብሔር ማስደንገጥ ተሰልፎብኛል።
 5 የሚዳ አህያ ሣር እያለው፤
 በሬስ ድርቆሽ እያለው፤ ይጮኻልን?
 6 የማይጣፍጥ ምግብ ያለ ጨው ይበላልን?
 ወይስ የዕንቁላል ውሃ ጣዕም አለውን?
 7 እንዲህ ዐይነቱን ምግብ እየገፋለሁ፤
 ለመንካትም አልፈልግም።
 8 “ምነው ልመናዬ በተመለሰልኝ፤
 እግዚአብሔር የምመኘውን በሰጠኝ
 9 እግዚአብሔር አድቅቆ ያጠፋኝ ዘንድ፤
 ምነው እጁ በተፈታ!
 33፤19፤36፤10፤መዝ94፤12፤ምላ3፤11፤ኢር31፤18፤ሶጫ37፤ቅብ
 12፤5-11፤ዮሐ1፤12 5:18 ዘዳ32፤39፤መዝ147፤3፤ኢሳ57፤15፤
 61፤1፤ሆሴ6፤1 5:19 መዝ34፤19፤9፤10፤ምላ3፤25-26፤24፤ 15-
 16፤ዳን3፤17፤6፤16 5:20 ቆሮ22፤መዝ22፤20፤33፤19፤37፤
 19፤9፤1፤7፤140፤7፤144፤10፤ኢር39፤18 5:21 ቆሮ15፤መዝ12፤2-
 4፤23፤4፤27፤31፤1፤20፤9፤1፤5 5:22 ቆሮ20፤ዘሌ25፤18፤ኢዮ
 8፤21፤39፤7፤18፤22፤41፤29፤መዝ91፤13፤ሆሴ2፤18፤ማር1፤13
 5:23 2ኃ፤7፤19፤25፤ኢዮ40፤20፤መዝ91፤12፤ኢሳ11፤6-9፤
 28፤15፤65፤25፤ሕዝ34፤25፤ሆሴ2፤18፤ማቴ13፤8 5:24 ኢዮ
 8፤6፤12፤6፤21፤9፤22፤23 5:25 ዘዳ28፤4፤መዝ72፤16፤11፤2፤ 2፤ኢ
 44፤3፤4፤48፤19 5:26 ዘዳ15፤15፤ዘዳ11፤21፤መዝ8፤13፤
 ምላ3፤21-26 5:27 ኢዮ8፤5፤11፤13፤22፤27፤32፤10፤17 6:2 ኢ
 ዮ31፤6፤ምላ11፤1፤ዳን5፤27 6:3 ቆሮ11፤26፤1ኃ፤74፤29፤ኢዮ
 7፤11፤16፤6፤21፤4፤23፤2፤ምላ27፤3 6:4 ዘዳ17፤1፤ዘዳ32፤23፤
 32፤ኢዮ3፤23፤7፤20፤9፤34፤13፤21፤16፤12፤13፤18፤11፤19፤12፤
 21፤20፤23፤6፤27፤20፤30፤15፤21፤33፤16፤34፤6፤መዝ38፤2፤88፤
 15-18፤ኢር 15፤18፤30፤12፤ሶቆ፤12 6:5 ዘዳ16፤12፤ኢዮ24፤
 6፤30፤7፤ኢሳ30፤24 6:6 ኢዮ33፤20፤መዝ107፤18 6:7 ኢዮ
 3፤24 6:8 ኢዮ14፤13 6:9 ዘዳ11፤1፤15፤ኢዮ19፤2፤መዝ31፤22
 *17 በዕብራይስጥ ጻጺይ ማለት ሲሆን በዚህ ቀጥተኛ በኢዮብ
 መጽሐፍ ውስጥ እንዲሁ ነው
 *6 በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም አይታወቅም

10 ፋታ በማይሰጥ ሕመም ውስጥ
 እየተደሰትሁ፤
 ይህ መጽናኛ በሆነልኝ ነበር፤
 የቅዱሱን ትእዛዝ አልጣሁምና።

11 “አሁንም ተስፋ አደርግ ዘንድ ብርታቴ፤
 እታገሥስ ዘንድ አለኝታዬ ምንድን ነው?
 12 የድንጋይ ጉልበት አለኝን?
 ሥጋዬስ ናስ ነውን?
 13 ያልተሳካልኝ ሰው ነኝና፤
 ራሴን ለመርዳት ምን ጉልበት አለኝ?
 14 “ለወዳጁ በንነት የማያሳይ ሰው፤
 ሁሉን የሚችለውን አምላክ መፍራት
 ትቶአል።
 15 ወንድሞቼ ግን እንደማያዛልቅ ጅረት፤
 ለጊዜው ሞልቶ እንደሚፈስ ወንዝ
 የማይታመኑ ናቸው፤
 16 በረዶ በሚሟ ጊዜ ወንዙ ይደፈርሳል፤
 ዐመዳይም በቀለጠ ጊዜ ይሞላል፤
 17 በበጋ ወራት ግን ይጠፋል፤
 በሙቀትም ጊዜ መፋሰሻው ላይ
 አይገኝም።
 18 ሲራራ ነጋዴዎች ውሃ አጥተው
 መንገዳቸውን ይቀይራሉ፤
 ወደ በረሃም ገብተው ይጠፋሉ።
 19 የቴማን ነጋዴዎች ውሃ ይፈልጋሉ-
 የሳባ መንገዶቻችን ተስፋ ያደርጋሉ፤
 20 እርግጠኞች ሆነው ስለ ነበር ተሰቀቁ፤
 እዚያ ደረሱ፤ ግን ዐፈሩ።
 21 አሁንም እናንተ እንደዚያ ሆናችሁብኝ፤
 መከራዬን አይታችሁ ፈራችሁ።
 22 ለመሆኑ፤ ‘ስለ እኔ ሆናችሁ አንድ ነገር
 ስጡልኝ፤
 በዕዳ የተያዘብኝንም በሀብታችሁ
 አስለቅቁልኝ!’ ብያለሁን?
 23 ወይስ፤ ‘ከጠላት አስጥሉኝ፤
 ከጨካኝም እጅ ተቤገድኝ’ አልኟችሁን?
 24 “አስተምሩኝ፤ እኔም ዝም እላለሁ፤
 ምኑ ላይ እንደ ተሳሳትሁ ጠቀሙኝ።
 25 የቅንነት ቃል ምንኛ ነው!
 የእናንተ ክርክር ግን ምን ፋይዳ አለው?
 26 የተናገርሁትን ለማረም፤
 ተስፋ የቁረጠውንም ሰው ቃል እንደ
 ነፋስ ለመቀጠር ታስባላችሁን?
 27 በድኻ አደገ ላይ ዕጣ ትጣጣላችሁን?
 ወይስ ወዳጃችሁን ትሸጣላችሁን?
 28 “አሁን ግን ፈቃዳችሁ ቢሆን ወደ እኔ
 ተመልከቱ፤
 ፊት ለፊት እዋሻችኋለሁን?
 29 መለስ በሉ፤ ፍርድ ገምድል አትሁኑ፤
 ጽድቁ ጸንታ ቆማለችና መለስ ብላችሁ

6:10 ዘሌ11:44፣
 2ኃ19:22፣ኢዮ2፥
 11፣15፣11፣22፣22፣
 23፣12፣መዝ38፣17፣
 94፣19፣119፣102፣
 ኢሳ31፣1፣ኤር4፣19፣
 45፣3፣ማር8፣38
 6:11 ፋ3
 6:12 ኢዮ26፣2
 6:13 ኢዮ26፣2
 6:14 ዘዳ17፣1፣
 14ሙ20፣42፣ኢዮ4፣
 5፣12፣4፣15፣4፣17፣2፣6
 ፣19፣19፣21፣21፣3፣30፣
 1፣10፣መዝ38፣11፣
 69፣20፣1ዮሐ3፣17
 6:15 ኢዮ13፣4፣
 16፣2፣21፣34፣መዝ
 22፣1፣38፣11፣
 ኤር15፣18
 6:16 መዝ147፣18
 6:17 ኢዮ24፣19
 6:19 ዘዳ10፣7፣28፣
 25፣15
 6:20 ኤር14፣3፣
 ኢሌ1፣11
 6:21 መዝ38፣11
 6:22 ዘዮ35፣3፣31፣
 ኢዮ33፣24፣መዝ
 49፣7፣ኤር15፣10
 6:23 2ኃ19፣19
 6:24 ኢዮ2፣10፣
 19፣ 4፣33፣33፣መዝ
 39፣1፣14፣13፣ምሳ10፣
 19፣11፣12፣17፣27፣
 መዝ5፣2
 6:25 ኢሳ22፣23፣
 መዝ12፣11
 6:26 ፋ3፣ዘዳ41፣
 6፣ኢዮ8፣2፣15፣3፣
 16፣3፣ኤር5፣13
 6:27 ዘዳ22፣22፣
 24፣ኢዮ31፣17፣21፣
 ኢሳ10፣2፣ሕዝ24፣
 6፣ኢሌ3፣3፣ክብ1፣
 11፣5፣ሆ3፣10
 6:28 ኢዮ9፣15፣
 24፣25፣27፣4፣32፣
 10፣33፣1፣3፣34፣6፣
 36፣3፣4
 6:29 ኢዮ2፣3፣19፣
 21፣10፣7፣11፣2፣12፣4
 ፣19፣6፣23፣7፣10፣27፣2፣
 ፣33፣9፣32፣34፣5፣36፣3
 5፣2፣40፣8፣42፣6፣መዝ
 66፣10፣ኢሳ40፣
 27፣ዘዳ13፣9
 6:30 ኢዮ12፣11፣
 27፣4
 7:1 ዘሌ25፣50፣
 ኢዮ5፣7፣14፣14፣ኢሳ
 40፣2
 7:2 ዘሌ19፣13፣
 ኢዮ14፣1፣6፣መዝ
 2፣23
 7:3 ኢዮ16፣7፣መዝ
 6፣6፣42፣3፣56፣8፣
 መዝ4፣1፣ኢሳ16፣9፣
 ኤር9፣1፣ሰቆ1፣2፣16
 7:4 ፋ13፣14፣
 ዘዳ28፣67
 7:5 ዘዳ28፣35፣

አስተውሉ።።
 30 ክፋት በአንደበቴ አለን?
 አፌስ ተንኩልን መለየት አይችልምን?
 7 “የሰው ሕይወት በምድር ላይ ብርቱ
 ተጋድሎ አይደለምን?
 ዘመኑስ እንደ ምንደኛ ዘመን
 አይደለምን?
 2 የምሽትን ጥላ እንደሚመኝ አገልጋይ፤
 ደመወዙንም እንደሚናፍቅ ምንደኛ፤
 3 እንዲሁ ከንቱ ወራት ታደሉኝ፤
 የገሥቀኛልና ሌሊቶችም ተወሰኑልኝ።
 4 በተኛሁ ጊዜ ‘መቼ ነግቶ እነሣለሁ?’
 እላለሁ፤
 ሌሊቱ ይረዝማል፤ እስኪነጋም
 እገባበጣለሁ።
 5 አካሌ ቁስሎ ትልና ቅርፊት ለብሶአል፤
 ቁዳዬ አፈክፍኩአል፤ ፋሳሌም
 አመርቅዞአል።።
 6 “ዘመኔ ከሸማኔ መወርወሪያ ይልቅ
 ይፈጥናል፤
 ያለ ተስፋም ያልቃል።።
 7 ሕይወቴ ትንፋሽ ያህል እንደ ሆነች
 አስብ፤
 ዐይኔም ከእንግዲህ ደስታን አያይም።።
 8 አሁን የሚያየኝ ሰው ዐይን ከእንግዲህ
 አያየኝም፤
 ትፈልገኛለሁ፤ እኔ ግን የለሁም።።
 9 ደመና በኖ እንደሚጠፋ፤
 ወደ መቃብርተ የሚወርድም
 አይመለስም።።
 10 ወደ ቤቱ ዳግመኛ አይመለስም፤
 ስፍራውም ከእንግዲህ አያውቀውም።።
 11 “ስለዚህ ከቶ ዝም አልልም፤
 በመንፈሴ ጭንቀት እናገራለሁ፤
 በነፍሴም ምሬት አገራመርማለሁ።።
 12 በላዬ ጠባቂ ታደርግ ዘንድ፤
 እኔ ባሕር ነኝን ወይስ የባሕር አውሬ?
 13 አልጋዬ ያጽናናኛል፤
 መኝታዬም ማጥረምረማን ይቀንስልኛል
 ባለሁ ጊዜ፤
 ኢዮ17፣14፣21፣26፣ 24፣20፣25፣6፣ኢሳ14፣11 7:6 ኢዮ9፣25፣
 13፣15፣14፣19፣17፣11፣15፣19፣10፣መዝ37፣4፣39፣5፣15፣2፣9፣ኢሳ
 38፣12 7:7 ፋ16፣ዘዳ27፣46፣ኢዮ10፣20፣መዝ39፣4፣5፣11፣62፣
 9፣78፣39፣89፣47፣144፣4፣መዝ7፣15፣ያዕ4፣14 7:8 ኢዮ3፣13፣
 8፣18፣15፣29፣20፣7፣9፣21፣27፣17፣መዝ37፣36፣103፣16፣ኢሳ41፣
 12፣ዮሐ16፣16፣ሐሥ20፣25 7:9 ላሙ12፣23፣ኢዮ3፣13፣25፣
 11፣8፣14፣13፣17፣16፣26፣6፣38፣17፣አሞ9፣2 7:10 ፋ8፣ኢዮ
 18፣21፣21፣18፣27፣21፣23፣መዝ37፣10፣58፣9፣104፣35፣ኤር18፣
 17፣19፣8 7:11 ፋ13፣1፣ላሙ1፣10፣ኢዮ6፣3፣9፣27፣35፣10፣1፣
 13፣13፣21፣4፣23፣2፣መዝ6፣3፣22፣2፣40፣9፣ኢሳ38፣15፣17 7:12
 ፋ20፣ዘዳ1፣21፣ኢዮ38፣8፣11፣ኢሳ1፣4 7:13 ፋ11
 *9 የዕብራይስጥ ሊቃ ዳላ

14 አንተ በሕልም ታስፈራራኛለህ፤ በራእይም ታስደነግጠኛለህ፤
 15 ስለዚህ እንዲህ ሆኖ ከመኖር፣ መታነቅና መሞትን እመርጣለሁ።
 16 ሕይወቴን እጸዮፋለሁ፤ ዘላለም መኖር አልፈልግም፤
 ዘመኔ እንደ እስትንፋስ ነውና ተወኝ።
 17 “ከፍ ከፍ ታደርገው ዘንድ፣ ልብህንም ትጥልበት ዘንድ ሰው ምንድን ነው?
 18 በየማለዳው ትመረምረዋለህ፤ በየጊዜውም ትፈትነዋለህ።
 19 ዐይንህን ከእኔ ላይ አታነግምን? ምራቄን እንኳ እስከውጥ ፋታ አትሰጠኝም?
 20 ሰውን የምትከታተል ሆይ፤ ኅጢአት ብሠራ፣ አንተን ምን አደርግሃለሁ?
 ለምን ዒላማህ አደረግሽኝ? ለምንስ ሸክም ሆንህብህ?
 21 መተላለፌን ለምን ይቅር አትልም? ኅጢአቴንስ ለምን አታስወግድልኝም? ትብደ ውስጥ የምጋደምበት ጊዜ ደርሶአል፤ ትፈልገኛለህ፤ እኔ ግን የለሁም።”

በልዳዶስ
 8 ሹሐዊውም በልዳዶስ እንዲህ ሲል መለሰ፤
 2 “እንዲህ ያለውን ነገር የምትናገረው፣ ቃልህም እንደ ብርቱ ነፋስ የሚሆነው እስከ መቼ ነው?
 3 እግዚአብሔር ፍትሕን ያጣምማልን? ሁሉን ቻይ አምላክስ ጽድቅን ያጣምማልን?
 4 ልጆችህ በእርሱ ላይ ኅጢአት ሠርተው ከሆኑ፣ ለኅጢአታቸው ቅጣት አሳልፎ ሰጥቶአቸዋል።
 5 ነገር ግን አንተ ወደ እግዚአብሔር ብትመለከት፣ ሁሉን ቻይ አምላክን ብትማፀን፣ ፍንጹህና ቅን ብትሆን፣ እርሱ ስለ አንተ አሁኑኑ ይነግል ወደ ተገቢውም ስፍራህ ይመልስሃል።
 7 ጅምራህ አነስተኛ ቢመስልም፣ ፍጻሜህ እጅግ ታላቅ ይሆናል።
 8 “የቀደመውን ትውልድ ጠይቅ፣ አባቶቻቸውም የደረሱበትን መርምረህ አግኝ፤
 9 እኛ ትናንት ስለ ተወለድን አንዳች

7፡14 ዘፍ41፡8፤ኢዮ 3፡26፤9፡34
 7፡15 1ነገ19፡4፤ ኢዮ6፡9፤ዮፍ4፡3፤ ራእ9፡6
 7፡16 ፋ7፡19፤1ነገ 19፡4፤ኢዮ3፡22፤9፡ 21፤10፡20፤መዝ 39፡13
 7፡17 ኢዮ4፡19፤ 22፡2፤መዝ8፡4፤144፡3 ፣ዕ02፡6
 7፡18 ኢዮ14፡3፤ 23፡10፤መዝ17፡3፤ 26፡2፤66፡10፤73፡14፤ 139፡1-6፤23፡143፡2
 7፡19 ፋ16፤ኢዮ 9፡18፤13፤26፤14፤6፡2 7፡2፤መዝ139፡7
 7፡20 ፋ12፤ኢዮ 6፡4፤35፤6፤ኤር7፡19
 7፡21 ፋ8፤ዘፍ3፤ 19፤ኢዮ3፤13፤9፡28፤ 10፡9፤14፤16፤6፤34፤ 15፡መዝ7፡5፤22፡15፤ 90፡3፤104፡29፤119፡1 20፡ኢላ43፡25፤ ኤር31፡34፤ዕ01፡3
 8፡1 ዘፍ25፡2፤ኢዮ 18፡1፤25፡1
 8፡2 2ዜፍ36፡16፤ኢዮ 6፡26፤11፤2፤8፡2
 8፡3 ዘፍ18፡25፤ኢዮ 4፡17፤34፤12፤ኢላ 29፡15፤ኤር12፡1፤ ሮሜ3፡5
 8፡4 ኢዮ1፡19
 8፡5 ኢዮ5፡8፤ 27፡9፤15
 8፡6 ኢዮ5፡15፤24፤ 22፡27፤33፤26፤34፤28 ፤ኢላ58፡9፤65፡24
 8፡7 ኢዮ1፡10፤ 21፡13፤22፡21፤ 36፡11፤መዝ25፡13፤ኤር 29፡11፤31፡17 8፡8 ዘፍ32፡7፤ መዝ71፡18
 8፡9 ዘፍ47፡9፤ 1ዜፍ29፡15፤2ዜፍ10፤ 6፤መዝ39፡6
 8፡10 ምሳ1፡8፤2፡1- 2፡4፤1
 8፡11 ዘዕ2፡3፤ኢዮ 40፡21፤ኢላ19፡6፤ 35፡7
 8፡12 ፋ19፤2ነገ 19፡26፤ኢዮ18፡16፤ 20፡5፤መዝ90፡5-6፤ 102፡11፤ኢላ34፡4፤ 40፡7፡24
 8፡13 ኢዮ6፡9፤ 11፡20፤13፡16፤15፡34 ፤20፡5፤27፡8፤34፡30፤ መዝ9፡17፤37፡1- 2፤38፡50፤22፡73፤17፤ 112፡10፤ምሳ10፡28፤ 11፡7፤ኢላ51፡13፤ ኤር15፡9፤17፡6
 8፡14 ፋ15፤ኢዮ 27፡18፤ኢላ59፡5
 8፡15 ፋ14፤
 9፡2 ኢዮ4፡17፤ሮሜ 3፡20
 9፡3 ፋ12፡14፡

አናውቅምና፤
 ዘመናችንም በምድር ላይ እንደ ጥላ ነው።
 10 እነርሱ የሚያስተምሩህና የሚነግሩህ፣ ከልቦናቸውም ቃልን የሚያወጡ አይደሉምን?
 11 ደንገል ረግረግ በሌለበት ስፍራ ይበቅላልን? ቄጠማስ ውሃ በሌለበት ይለመልማልን?
 12 ገና በማደግ ላይ እያለ ሳይታጨድ፣ ከሌሎች ዕፅዋት ፈጥኖ ይደርቃል።
 13 እግዚአብሔርን የሚረሱ መጨረሻቸው እንዲህ ነው፤ አምላክ የለሽ ኑሮ የሚኖሩም ሁሉ ተስፋቸው ትጠፋለች።
 14 መተማመኛው ቀጭን ክር፣ጎ ድጋፍም የሽረረት ድር ነው።
 15 ድሩ ላይ ቢደገፍ፣ ይበጠስበታል፤ አጥብቆም ቢይዘው አይጸናም።
 16 ውሃ እንደ ጠገበ ተክል፣ ፀሐይ እየሞቀው፣ ቅርንጫፉን ሁሉ በአትክልቱ ስፍራ ላይ ይዘረጋል።
 17 ሥሩን በድንጋይ ክምር ላይ ይጠመጥማል፤ በዐለትም መካከል ስፍራ ያበጃል።
 18 ከስፍራው ሲወገድ ግን፣ ያ ቦታ ‘አይቼህ አላውቅም’ ብሎ ይክደዋል።
 19 እነሆ፣ ሕይወቱ በዚህ ያከትማል፤ ሌሎች አትክልትም ከመሬት ይበቅላሉ።
 20 “እነሆ፣ እግዚአብሔር እንከን የሌለበትን ሰው አይጥልም፤ የክፉዎችንም እጅ አያበረታም፤
 21 እንደ ገና አፍህን በሣቅ፣ ከንፈሮችህንም በእልልታ ይሞላል።
 22 ጠላቶችህ ኅፍረት ይለብሳሉ፤ የክፉዎችም ድንኳን ይጠፋል።”

ኢዮብ
 9 ኢዮብ እንዲህ ሲል መለሰ፤
 2 “በእርግጥ ነገሩ እንዲህ እንደ ሆነ ዐውቃለሁ፤
 መዝ49፡11፤ማቴ7፡26-27 8፡16 መዝ37፡35፤80፡11፤ኢላ16፤ 8፡ኤር11፡16 8፡18 ኢዮ7፡8፤14፡20፡20፡9፤መዝ103፡16
 8፡19 ፋ12፤ኢዮ15፡30፤መዝ119፡90፤መዝ1፡4 8፡20 ዘፍ18፡ 25፤ኢዮ1፡1 8፡21 ዕዝ3፡13፤ኢዮ5፡22፤35፡10፤መዝ47፡5፤107፤ 22፤118፡15፤126፡2፤132፡16፤ኢላ35፡6 8፡22 1ሳሙ8፡3፤ኢዮ 4፡21፤18፡6፤14፡21፤21፡28፤27፡8፤18፡34፡26፤36፡6፤38፡13፤ መዝ6፡10፤35፡26፤44፡7፤52፡5፤53፡5፤71፡13፤86፡17፤109፡29፤ 132፡18፤ምሳ14፡11፤ሕዝ7፡27፤26፡16
 *20 ጥቂት የማሰራጩን ጽሑፍ ቅጆች፣ የጥንት የዕብራውያን ጽሑፍ ትውፊትና ሰብዓ ሊቃናት እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛው የማሰራጩን ጽሑፍ ቅጆች ግን ለራሴ ሸክም ሆኑ ይላሉ።
 *14 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም
 *19 ወይም ያለው ደስታ ሁሉ

ነገር ግን ሥጋ ለባሽ በእግዚአብሔር ፊት እንዴት ጸድቅ ሊሆን ይችላል?
 3 ሰው ከእርሱ ጋር ለመከራከር ቢፈልግ፤ ከሺህ ጥያቄ እንዲን እንኳ መመለስ አይችልም።
 4 ጥበቡ ጥልቅ፣ ኅይሉም ታላቅ ነውና፤ እርሱን ተቃውሞ ያለ አንዳች ጉዳት የሄደ ማን ነው?
 5 ሳያውቁት፣ ተራሮችን ይነቅላቸዋል፤ በቀጣውም ይገለብጣቸዋል።
 6 ምድርን ከስፍራዎ ያናውጣታል፤ ምስራቅዎንም ያንቀጠቅጣል።
 7 ፀሐይን ያዛታል፤ አትወጣምም፤ ከዋክብትንም በማጎተም ያሸጋል።
 8 እርሱ ብቻውን ሰማያትን ዘርግቶአል፤ በባሕርም ማዕበል ላይ ይራመዳል።
 9 እርሱ የድብና የአራዮን፣ የፕልያዲስና የደቡብ ከዋክብት ፈጣሪ ነው።
 10 የማይመረመሩ ድንቅ ነገሮችን፣ የማይቁጠሩ ታምራትንም ያደርጋል።
 11 እነሆ! በአጠገቤ ሲያልፍ አላየውም፤ በጉኔም ሲሄድ፣ ልገነዘበው አልችልም።
 12 በነጥቅ፣ ማን ይከለክለዋል? “ምን መሥራትህ ነው?” የሚለውስ፣ ማን ነው?
 13 እግዚአብሔር ቀጣውን አይመልስም፤ ረዓብን የሚረዱ እንኳ ይሰግዱለታል።
 14 “ታዲያ፣ ከእርሱ ጋር እሚገት ዘንድ፣ ልከራከረውም ቃላት እመርጥ ዘንድ፣ እንዴት እችላለሁ?
 15 ጸድቅ ብሆንም እንኳ፣ ልመልስለት አልችልም፤ ዳኞቹን ምሕረት ከመለመን ሌላ ላደርግ የምችለው የለም።
 16 ጠርቼው “አቤት!” ቢለኝም፣ ያዳምጠኛል ብዬ አሳምንም።
 17 በዐውሎ ነፋስ ይሰብረኛል፤ ቀጥሎም ያለ ምክንያት ያበዛል፤
 18 ምራትን አጠገብኝ እንጂ፣ ለመተንፈስ እንኳ ፋታ አልሰጠኝም።
 19 የገይል ነገር ከተነሣ፣ እርሱ ኅያል ነው! የፍትሕም ነገር ከተነሣ፣ መጥሪያ ሊሰጠውኝ የሚችል ማን ነው?
 20 ንጹሕ ብሆን እንኳ፣ አንደበቴ ይፈርድብኛል፣ እንከን የለሽ እንኳ ብሆን፣ በደለኛ ያደርገኛል።
 21 “ያለ ነቀፋ ብሆንም እንኳ፣ ስለ ራሴ ግድ የለኝም፤ የገዛ ሕይወቴንም እንቃታለሁ።

29:32;ኢዮ10:2;12:14;13:9;14:22;4:23;7:13;37:19;40:25;መዝ44:21;ኢሳ14:24
 9:4 ቀ 19:2ዜና 13:12;ኢዮ5:9;13:11;6:12;13:16;23:6;24:22;26:12;28:12;20:23;30:18;38:36;መዝ51:6; 93:4;95:3;9ምሳ 2:6;8:14;መዝ2:26; ኢሳ40:26;63:1; ኤር50:24;8:72; 20:4;35
 9:5 መዝ18:7; 46:2;3:ኢሳ13; 13:መዝ1:4; ማቴ 17:20
 9:6 ዘ019:18; 2ሳሙ22:8;ኢዮ26:14;36:29;37:4-5; መዝ75:3;ኢሳ2:21; 13:13;24:18-20; አጥ8:8;ዕ3:4; ዕብ12:26
 9:7 አሳ13:10; 34:4;ኤር4:23;28; ሕዝ32:8;ኢሳ2:2; 10:31;3:15;ዕፎ1: 15;ዘክ14:6
 9:8 ዘ6:1;1:8;ኢዮ 38:16;መዝ77:19; ምሳ8:28;ኢሳ48:13 ;ዕ7:3;15:ማቴ 14: 25;ማር6:48; ዮሐ6:19
 9:9 ዘ6:1;16;ኢዮ 32:22;40:15;19
 9:10 ዘ86:22;ኢዮ 5:9;መዝ72:18;136: 4;ኤር32:20
 9:11 ኢዮ23:8-9; 35:14
 9:12 ቀ 3:ዘግ:23; 20;ዘጸ32:39;ኢዮ 11:10;ኢሳ14:27; 29:16;43:13;45; 9:ጳጳ2:21;4:32; ሮሜ9:20
 9:13 ዘግ:14;18; ኢዮ10:15;26;12; መዝ78:38;87:4; 89:10;ኢሳ3:11; 6:5;30:7;48:9; 51:9
 9:14 ቀ 3
 9:15 ቀ 20:29; ዘፍ:18;25;1ሳሙ24; 12;ኢዮ8:5;10:15; 13:19;15:6;23:4;3 4;5-6;40:2;5;42; 7;መዝ50:6;96:13
 9:16 ኢዮ13:22; ሮሜ9:20-21
 9:17 ኢዮ2:3; 16:12;14;30;16:22 ;መዝ10:10;83:15; ኢሳ38:13;ኖግ14

22 ሁሉም አንድ ነው፤ ‘እርሱ ጸድቁንና ኅጥሉን ያጠፋል’ የምለውም ለዚህ ነው።
 23 መዓት ወርዶ ደንገት ሰው ሲጨርስ፣ በንጹሐን መከራ ይሣለቃል።
 24 ምድር በክፉዎች እጅ ስትወድቅ፣ እርሱ የፈራጆቹን ዐይን ይሸፍናል፤ ታዲያ፣ ይህን ያደረገው እርሱ ካልሆነ ማን ሊሆን ይችላል?
 25 “ዘመኔ ከሚሮጥ ሰው ይልቅ ይፈጥናል፣ አንዳችም ደስታ ሳያይ ያልፋል።
 26 ከደንገል እንደ ተሠራ ታንኳ፣ ለመንጠቅ ቀጥሎ አንደሚበር ንበር ይፈጥናል።
 27 ማጥራምረሜን እረሳለሁ፤ ገጽታዬን ቀይራ ፈገግ እሳለሁ ብል፣
 28 ንጹሕ አድርገህ እንደማትቁጥረኝ ስለማውቅ፣ መከራዬን ሁሉ እፈራለሁ።
 29 በደለኛ መሆኔ ካልቀረ፣ ለምን በከንቱ እለፋለሁ?
 30 ሰውነቴን በሳሙናህ ብታጠብ፣ እጄንም በልዩ መታጠቢያ ባንጻ፣
 31 ልብሴ እንኳ እስኪጸደፈኝ ድረስ፣ በዐዘቅት ውስጥ ታሰጥመኛለሁ።
 32 “መልስ እሰጠው ዘንድ፣ እሚገተውም ዘንድ፣ እርሱ እንደ እኔ ሰው አይደለም።
 33 በሁለታችን ላይ እጅ የሚጭን፣ በመክከላችንም የሚዳኝ ቢኖር፣
 34 ግርማው እንዳያስፈራኝ፣ እግዚአብሔር በትፋን ከእኔ ላይ ቢያነሣ፣
 35 ሳልፈራው በተናገርሁት ነበር፤ አሁን ባለሁበት ሁኔታ ግን፣ አልችልም።
10 “ሕይወቴን እጅግ ጠላሁ፤ ስለዚህም ማጥራምረሜን ያለ ገደብ እለቃለሁ፤ በነፍሴም ምራት እናገራለሁ።
 9:18 ኢዮ7:19;10:1 9:19 ቀ 4:33;ዘ9:32;ኤር49:19
 9:20 ቀ 15 9:21 ቀ 14;ዘፍ6:9;ዘግ:11;15;ኢዮ6:29;7:16; 10:1;13:13;34:6;7 9:22 ኢዮ3:19;10:8;መዝ9:2;3;ሕዝ 21;3 9:23 ኢዮ24:1;12;መዝ64:4;ዕ71:3;ዕብ11:36;1ጴጥ 1:7 9:24 ኢዮ1:5;17;3:14;10:3;12:6;9:13;1:16;11; 19:7;21;7:16;22:18;24;12;23;27;2;31;35;35;15;40;8; መዝ73:3;12;መዝ8:11;ኢሳ41:20;ኤር12:1;ዕቆ3:9 9:25 ኢ ዮ7:6;7:10;20 9:26 ኢዮ24:18;39:29;መዝ46:3;ኢሳ18:2;ዕ71:8 9:27 ኢዮ7:11 9:28 ዘ034:7;ኢዮ3:25;7:21 9:29 ቀ 3: 15;መዝ37:33 9:30 ኢዮ14:4;17;17;9;31;7;33;9;ኢሳ1: 15;18;ኤር2:22;ሆሴ13:12;ሚል3:2 9:31 ኢዮ7:20;34:9; 35;3;መዝ35:7;40:2;5;19;7;3;13;ኤር2:22;ናሆ3:6;ሚል2:3 9:32 ቀ 3:ዘግ:23;19;መዝ143:2;መዝ6:10;ሮሜ9:20 9:33 ቀ 19;1ሳሙ:2;25 9:34 ኢዮ6:4;7:14; 21;9;33;7;መዝ 32;4;39;10;7;3;5 9:35 ኢዮ7:11;15;13;21 10:1 ዘግ: 11;15;1ሳሙ:1;10;1;7;19;4;ኢዮ7:11;9;18;21 ገደብ ሊቃናት ይመልከቱ፣ የዕብራይስጡ ሊሰጠኝ ይላል ለ30 ወይም በረዶ

2 እግዚአብሔርን እንዲህ አለዋለሁ፤ በምን ላይ እንዳልተስማማን ንገረኝ እንጂ አትፍረድብኝ።
3 የክፉዎችን ዕቅድ በደስታ እየተቀበልህ፤ እኔን ግን ስታስጨንቀኝ፤ የእጅህንም ሥራ ስታዋርድ ደስ ይልሃልን?
4 አንተ ዐይንህ የሥጋ ለባሽ ዐይን ነውን? ሚቶ የሆነ የሰው ልጅ እንደሚያይታልህን?
5 ዘመንህ እንደ ሚቶ ሰው ዘመን ነውን? ወይስ ዓመታትህ እንደ ሰው ዓመታት ናቸውን?
6 ታዲያ፤ በደልን የምትፈላልግብኝ፤ ጎጠኦቼንም የምትከታተለው ለምንድን ነው?
7 እኔ በደለኛ እንዳልሆንሁ፤ ከእጅህም ሊያስጠኝ ማንም እንደማይችል አንተ ታውቃለህ።
8 እጅህ አበጀኝኝ፤ ሠራችኝም፤ መልሰህ ደግሞ ታጠፋኛለህን?
9 እንደ ሸክላ እንዳበጀኝኝ አስብ፤ አሁን ደግሞ ወደ ትቢያ ትመልሰኛለህን?
10 እንደ ወተት አላፈሰስኻምን? እንደ እርሳስ አላረጋኸኝምን?
11 ቈዳና ሥጋ አለበሽኝ፤ በዐጥንትና በጅማትም አገጣጥመህ ሠራኸኝ።
12 ሕይወትን ሰጠኸኝ፤ በጎነትንም አሳየኸኝ፤ እንክብካቤም መንፈሴን ጠበቀ።
13 ይህን ሁሉ ግን በልብህ ሸሸግህ፤ ነገሩ በሐሳብህ እንደ ነበር ዐውቃለሁ።
14 ጎጠኦቼን ብሠራ ትመለከተኛለህ፤ መተላለፌንም ሳትቀጣ አታልፍም።
15 በደለኛ ብሆን ወዮልኝ፤ ሽሕገ ብሆንም፤ ራሴን ቀና አላደርግም፤ ውርደትን ተከናኝቤአለሁና፤ በመከራም ተዘፍቄአለሁ።^h
16 ራሴን ከፍ ከፍ ባደርግ፤ እንደ አንበሳ ታደባብኛለህ፤ አስፈሪ ኅይልህን ደጋግመህ ታሳየኛለህ፤
17 አዳዲስ ምስክሮችን ታመጣብኛለህ፤ ቀጣህንም በላዬ ትጨምራለህ፤ ሰራዊትህም ተከታትሎ ይመጣብኛል።
18 ታዲያ ለምን ከማሕፀን አወጣኸኝ? ምነው ዐይን ሳያዮኝ በሞትሁ ኖሮ!
19 ምነው ባልተፈጠርሁ! ወይም ከማሕፀን ቀጥታ ወደ መቃብር በወረድሁ!
20 ጥቂት የሆነው ዘመኔ እያለቀ አይደለምን? ከሥቃዬ ፋታ እንዳገኝ ተወት አደርገኝ፤

10፡2 ኢዮ9፡3፣13፡3፣40፡1፣ኢ43፡13፣ ሆሴ4፡1፣5፡1፣12፡2፣ ሚክ6፡2፣ሮሜ8፡33
10፡3 4ኛ8፡ዘፍ1፡26፣ኢዮ4፡17፣9፡22፣ 24፡14፣15፡16፣9፡14፣ 19፡6፣21፡22፣10፡30፣ 13፡21፣31፡23፣34፡6፣ 19፡መዝ8፡6፣9፡5፣6፣ 100፡3፣138፡8፣149፡2 ፣ኢ460፡21፣64፡8
10፡4 14ኛ1፡16፣7፣ ኢዮ11፡1፣14፡16፣ 24፡23፣28፡24፣31፣ 4፣34፡21፣41፡11፣ መዝ1፡4፣33፡15፣ 119፡168፣139፡12፣ም ሳ5፡21፣15፡3፣ኤር11፡ 20፡23፣16፡17
10፡5 ኢዮ36፡26፣ መዝ39፡5፣90፡2፣4፣ 102፡24፣28፡ጥ3፡8
10፡6 ኢዮ14፡16
10፡7 4ኛ15፡ዘፍ32፣ 39፡ኢዮ6፡29፣11፡4፣ 16፡17፣27፡5፣6፣13፣1፣ 6፣32፡1
10፡8 4ኛ3፡ዘፍ2፣7፣ 24ኛ14፡1፣4፡ኢዮ 30፡15
10፡9 ዘፍ2፡7፣ኢዮ 4፡19፣7፡21፣ኢ4 29፡16
10፡11 መዝ139፡ 13፡15
10፡12 ዘፍ2፡7፣24፣ 12፡45፣5፣1፣ኢጥ2፡25
10፡13 ኢዮ23፡13፣ መዝ15፡3
10፡14 ዘፍ34፡7፣ ኢዮ7፡21፣13፡27
10፡15 4ኛ7፣ኢዮ 9፡13፣15፣መዝ25፡16
10፡16 14ኛ17፣ 34፣ኢዮ5፡9፣መዝ7፣ 2፣ኢ428፡21፣29፡14፣ 38፡13፣65፡7፣ኢር5፡6 ፣25፡38፣ሰቆ3፡10፣ዘሳ 5፡14፣13፡7
10፡17 ፍት1፡21፣ 1፣7፡21፡10፣ኢዮ5፡7፣ 16፡8
10፡18 ኢዮ38፡26፣ መዝ22፡9፣መዝ6፡12
10፡19 ኢዮ3፡3፣ ኤር15፡10
10፡20 ኢዮ7፡7፣ 16፡9፣25፣14፣1፣መዝ4 ፣27፡1
10፡21 24ኛ1፡2፣ 23፣ኢዮ3፡5፣13፣ 16፡22፣መዝ39፡ 13፣መዝ12፡5
10፡22 14ኛ2፣ 9፣ኢዮ3፡5፣13
11፡1 ኢዮ2፡11
11፡2 ዘፍ4፡16፣ ኢዮ6፡29፣8፡2፣16፣3
11፡3 ኢዮ12፡4፣ 16፡10፣17፡2፣21፡3፣ 30፡1፣መዝ1፡1፣

21 ወደማልመለስበት ስፍራ፤ ወደ ጨለማና ወደ ሞት ጥላሽ አገር ከመሄዴ በፊት፤
22 ብርሃኑ እንደ ጨለማ ወደ ሆነበት፤ የሞት ጥላ ወዳረበበበት፤ ሥርዐት የለሽ ወደ ሆነ ምድር፤ ድቅድቅ ጨለማ ወደ ሰፈነበት አገር ሳልሄድ ተወኝ።”
ሰፋር
11 ነዕምታዊው ሰፋር እንዲህ ሲል መለሰ፤
2 ይህ ሁሉ ቃል መልስ ማግኘት አይገባውምን? ወይስ ተናጋሪ ሰው እንደ እውነተኛ ይቈጠርን?
3 በውኑ የአንተ መዘላበድ ሰውን ዝም ያሰኛልን? ስታፈህስ የሚገሥጽህ የለም?
4 እግዚአብሔርንም፤ ‘ትምህርቴ የጠራ፤ በዐይንህም ፊት የጸዳሁ ነኝ’ ትለዋለህ።
5 ምነው እግዚአብሔር ቢናገርህ! ከንፈሩንም በአንተ ላይ ቢከፍት!
6 እውነተኛ ጥበብ ባለ ብዙ ፈርጅ ናትና፤ የጥበብንም ምስጢር ምነው በገለጠልህ! እግዚአብሔር ለጎጠኦቼህ የሚገባውን እንዳላስከፈለህ ባወቅህ ነበር።
7 እግዚአብሔርን ጥልቅ ምስጢር ልትለካ ትችላለህን? ወይስ ሁሉን የሚችለውን አምላክ መርምረህ ትደርስበታለህን?
8 ከሰማይ ይልቅ ከፍ ይላል፤ ምን ልታደርግ ትችላለህ? ከሲኦልም ይጠልቃል፤ ምን ልታውቅ ትችላለህ?
9 መጠኑ ከምድር ይልቅ ይረዝማል፤ ከባሕርም ይልቅ ይሰፋል።
10 እርሱ ተከታትሎ መጥቶ በዝዛት ቢያስቀምጥህ፤ የፍርድ ሸንጎም ቢሰበስብ፤ ማን ሊከለክለው ይችላል?
11 በእውነት እርሱ ሸፍጠኞችን ያውቃል፤ ክፋት ሲሠራም ልብ ይላል።
 ኢ.ፌ.4፡29፡5፣4 11፡4 ኢዮ9፡21፡10፡7 11፡5 ዘፀ20፡19፣ ኢዮ23፡5፣32፡13፣38፡1 11፡6 ዕገ9፡13፣ኢዮ9፡4፣15፡5፣ 1፡ቀሮ2፡10 11፡7 ኢዮ5፡9፣መዝ3፡11 11፡8 ዘፍ15፡5፣ኢዮ 7፡9፣15፡13፣25፡22፡12፡25፡2፣33፡3፣13፣40፡2፣መዝ57፡10፣139፣ 8፣ኢ455፡9፣ኢ.ፌ.3፡18 11፡9 ኢዮ22፡12፣35፡5፣36፡26፣ 37፡5፣23፣ኢ440፡26፣ኢ.ፌ.3፡19፡20 11፡10 ኢዮ9፡12፣ራ.እ3፡7 11፡11 ኢዮ10፡4፣ 31፡37፣34፡11፡25፣36፡7፣መዝ10፡14
^h15 ወይም መከራዬን ማቆየት
^h21 ወይም ከባድ ጥላ እንዲሁም ቀ፣ 22
^h8 ወይም ከመቃብር

12 ጅል ሰው ጥበብኛ ከሚሆን ይልቅ፣ የሚዳ አህያ ሰው ሆኖ ቢወለድ ይቀላል።⁹

13 “ነገር ግን ልብህን ብትሰጠው፣ እጅህንም ወደ እርሱ ብትዘረጋ፣

14 በእጅህ ያለውን ንጢአት ብታርቅ፣ ክፋትም በድንኳን እንዳይኖር ብታደርግ፣

15 በዚያን ጊዜ ሳታፍር ቀና ትላለህ፤ ያለ ፍርሀት ጸንተህ ትቆማለህ፤

16 መከራህን ትረሳለህ፤ ዐልፎ እንደ ሄደ ጐርፍም ታስበዋለህ።

17 ሕይወትህ ከቀትር ይልቅ ያበራል፤ ጨለማውም እንደ ንጋት ይሆናል።

18 ተስፋ ስላለ ተደላድላህ ትቀመጣለህ፤ ዙሪያህን ትመለከታለህ፤ በሰላምም ታርፋለህ።

19 ያለ አንዳች ሥጋት ትተኛለህ፤ ብዙ ሰዎችም ደጅ ይጠኑሃል።

20 የክፉዎች ዐይን ግን ትጨልማላች ማምለጫም አያገኙም፤ ተስፋቸውም ሞት ብቻ ነው።”

ኢዮብ

12 ኢዮብ እንዲህ ሲል መለሰ፤
 2 “በእርግጥ ሰው ማለት እናንተ ናችኋል!
 ጥበብም ከእናንተ ጋር ትሞታለቻ!
 3 ነገር ግን እኔም እንደ እናንተ አለምሮ አለኝ፤ ከእናንተ አላንስም፤ እንዲህ ያለውን ነገር የማያውቅ ማን ነው?
 4 እግዚአብሔርን ጠርፎ የመለሰልኝ ሰው ብሆንም፣ ለባልንጀሮ፣ መሣቂያ ሆኛለሁ፤ ጸድቅና ያለ ነቀፋ ሆኜ እያለሁ፣ መሣቂያ ሆኛለሁ።

5 የደላቸው በመከራ ያፈዘሉ፤ እግሩ የተንሸራተተውንም ይገፈትራሉ።

6 የቀማኞች ድንኳን አይታወክም፤ አምላካቸውን በእጃቸው ይዘው እየዘገዙ።”

7 እግዚአብሔርንም እያብቁጡ በሰላም ይኖራሉ።

8 ለምድር ተናገሩ፤ ታስተምራችኋለች፤ የባሕርም ዓሣ ይነገራችኋለች።

9 የእግዚአብሔር እጅ ይህን እንዳደረገ፣ ከእነዚህ ሁሉ የማያውቅ ማን ነው?

11:12 ዘፍ:16:12: 2ዘፍ:6:36
 11:13 ዘዓ:29: 14ሙ:7:3:አዮ:5:8: 27:መዝ:78:8
 11:14 ኢሱ:24:14: አ:22:23:መዝ:101:4
 11:15 ዘፍ:4:7: 14ሙ:2:9:አዮ:22: 26:መዝ:3:6:20:8:13 7:23:40:2:119:5:አ: 6:6:14
 11:16 ኢሱ:7:5: አዮ:22:11:መዝ:58: 7:112:10:አ:426: 16:37:3:65:16: ሕዝ:21:7
 11:17 ኢዮ:17: 12:18:6:22:28:29: 3:መዝ:18:28:37:6: 11:2:4:119: 105:አ:45:20: 58:8:10:62: 1:ዮ:ሐ:8:12
 11:18 ዘሌ:26:6: መዝ:5:54:8:127:2: ምላ:3:24:መዝ:5:12: አ:11:10:14:3: 28:12:30:15:32: 18:ዘዳ:10
 11:19 ዘሌ:26:6: አ:445:14
 11:20 ዘጸ:28:6:5: አዮ:8:13:12:10: 17:5:18:18:27:22: 34:22:36:6:መዝ: 139:11-12:ኤር:11: 11:23:24:25:35: አጥ:2:14:9:2-3
 12:2 ኢዮ:15:8: 17:10
 12:3 ኢዮ:13:2: 15:9
 12:4 ዘፍ:6:9:38: 23:አዮ:6:14:29:11: 3:15:16:16:10: 19:14:መዝ:9:15
 12:5 መዝ:17:5: 37:31:38:16:66: 9:7:3:2:19:4:18: 123:4
 12:6 ኢዮ:5:24: 9:24
 12:7 ኢዮ:18:3: 35:11:ማቴ:6:26: ሮሜ:1:20
 12:9 ኢዮ:9:24: አ:41:3
 12:10 ዘፍ:2:7: ዘሥ:16:22:አዮ:11: 20:ጳጳ:23: ሐሥ:17:28
 12:11 ኢዮ:34:3
 12:12 ቀ:20:1:ነገ: 4:2:አዮ:15:10:17: 4:3:2:7:9:34:4:10
 12:13 ዘሥ:23:19: 1:ነገ:12:አዮ:9:4: 32:8:38:36:ምላ:2:6: 21:30:አ:440:13- 14:45:9:ኤር:32:19: 8:7:1:17:1:ቆሮ:1:24
 13:1 ኢዮ:9:24

10 የፍጥረት ሁሉ ሕይወት፣ የሰውም ሁሉ መንፈስ በእጁ ናትና፤

11 ምላሽ የምግብን ጣዕም እንደሚለይ፣ ጆሮ ቃላትን አይለይምን?

12 ጥበብ ያለው በአረጋውያን ዘንድ አይደለምን? ማስተዋልስ ረጅም ዕድሜ ባላቸው ዘንድ አይገኝምን?

13 “ጥበብና ንይል የእግዚአብሔር ናቸው፤ ምክርና ማስተዋልም በእርሱ ዘንድ ይገኛሉ።

14 እርሱ ያፈረሰውን መልስ የሚገነባ የለም፤ እርሱ ያሰረውን የሚፈታ አይገኝም።

15 እርሱ ውሃን ቢከለክል፣ ድርቅ ይሆናል፤ ቢለቀውም ውሃው ምድሪቱን ያጥለቀልቃል።

16 ብርታትና ድል ማድረግ በእርሱ ዘንድ ይገኛል፤ አታላዩም ተታላዩም በእርሱ እጅ ናቸው።

17 አማካሪዎችን ከጥበባቸው ያራቁታል፤ ፈራጆችንም ማስተዋል ይነሣል።

18 ነገሥታትን ድግ ያስፈታል፤ ገመድም በወገባቸው ያስራል።”

19 ከህናትን ከክህነታቸው ያዋርዳል፤ ለዘመናት የተደላደሉትንም ይገለብጣል።

20 ዕውቅ መካሪዎችን ቋንቋ ያሳጣል፤ የሽማግሌዎችንም ማስተዋል ይወስዳል።

21 የተከበሩትን ውርደት ያከናወናል፤ ብርቱዎችንም ትጥቅ ያስፈታል።

22 የጨለማን ጥልቅ ነገሮች ይገልጣል፤ የሞትንም ጥላ ወደ ብርሃን ያወጣል።

23 ሕዝቦችን ታላቅ ያደርጋል፤ መልሶም ያጠፋቸዋል፤ ሕዝቦችን ያበዛል፤ ያፈላሳቸዋልም።

24 የዓለም መሪዎችን ማስተዋል ይነሣል፤ መንገድ በሌለበት በረሃም ያቅበዘብዛቸዋል፤

25 ብርሃን በሌለበት ጨለማ በዳበሳ ይሄዳሉ፤ እንደ ሰካሪምም ይንገዳገዳሉ።

12:14 ዘዳ:13:16:አዮ:9:3:16:9:19:10:መዝ:127:1:አ:422: 22:24:20:25:2:ሕዝ:26:14:ራ:ሕ:3:7 12:15 ዘፍ:7:24:ዘጸ:28: 22:1:ነገ:17:1:አዮ:28:26:አ:440:12 12:16 2ዘፍ:18:22:አዮ: 9:4:13:7:9:27:4:ፎሜ:2:11 12:17 ቀ:19:አዮ:3:14:19:9: አ: 420:4:1:ቆሮ:1:20 12:18 ቀ:21:አዮ:34:18:መዝ:107:14: 40:116:16:አ:45:27:40:23:ናግ:1:13 12:19 ቀ:17:ዘጸ:24: 15:አዮ:9:24:14:20:22:8:24:12:22:34:20:28:35:9:አ:42: 22:31:8:40:17:23:ኤር:25:18:ጳጳ:22:1:34:ሐ:ቃ:1:52 12:20 ቀ: 12:24:ጳጳ:33:34 12:21 ቀ:18:አዮ:3:15:አ:434:12 12:22 ኢዮ:3:5:መዝ:139:12:ጳጳ:22:22:1:ቆሮ:4:5 12:23 ዘዳ:4:24: አዮ:5:12:መዝ:2:1:46:6:107:38:አ:49:3:13:4:26:15:5:4: 3:ኤር:25:9:ሐሥ:17:26 12:24 ቀ:20:መዝ: 107:40:12:25 ዘጸ:28:29:አዮ:18:6:21:17:29:3:መዝ:107: 27:አ:424:20

⁹12 ወይም የዱር አህያ ለግዳ ሆኖ ለወለድ ይኖራል
¹⁰6 ወይም የእግዚአብሔር እጅ በምታመጣላቸው ነገር
¹¹18 ወይም የነገሥታትን ድግ... ፤ ሆኖ ያበራል

13 “ይህን ሁሉ ዐይኔ አይቶአል፤
 ጆሮዬም ሰምቶ አስተውያለሁ፤
 ጎረቤትን ተቃዋሚነትን እኔም
 ዐውቃለሁ፤
 ከእናንተ የማንሰ አይደለሁም።
³ነገር ግን ሁሉን ከሚችል አምላክ ጋር
 መነጋገር እፈልጋለሁ፤
 ከእግዚአብሔርም ጋር መዋቀስ እሻለሁ።
⁴እናንተ ግን፣ በሐሰት የምትለብጡ ናችሁ፤
 ሁላችሁ የማትረቡ ሐኪሞች ሆናችኋል።
⁵ምንው ስም ብትሉ!
 ያ ከጥበብ ይቁጠርላችሁ ነበር!
⁶እንግዲህ ክርክሪን ስሙ፤
 የከንፈራንም አቤቱታ አድምጡ።
⁷እግዚአብሔር ብላችሁ በክፋት
 ትናገራላችሁን?
 ስለ እርሱ በማታለል ታወራላችሁን?
⁸ለእርሱ ታደላላችሁን?
 እግዚአብሔር ጥብቅና ልትቆሙ ነው?
⁹እርሱ ቢመረምራችሁ መልካም ነገር
 ይገኝላችኋል?
 ሰውን እንደምታታልሉ፣ ልታታልሉት
 ትችላላችሁን?
¹⁰በስውር አድልዎ ብታደርጉ፣
 በእርግጥ እርሱ ይገሥጃችኋል።
¹¹ግርማው አያስደነግጣችሁም?
 ክብሩስ አያስፈራችሁም?
¹²ምሳሌዎቻችሁ የዐመድ ምሳሌዎች
 ናችሁ፤
 መከላከያችሁም የጭቃ ምሽግ ነው።
¹³“ዝም በሉ፣ እኔ ልናገር፤
 የመጣው ይምጣብኝ።
¹⁴ሥጋዬን በጥርሱ፣
 ሕይወቴንም በእጄ ለምን እይዛለሁ?
¹⁵ቢገድለኝም እንኳ በእርሱ ተስፋ
 አደርጋለሁ፤
 ስለ መንገዴም ፊት ለፊት
 እከራከረዋለሁ።^f
¹⁶ነጠአተኛ በእርሱ ፊት መቅረብ
 ስለማይችል፤
 ይህ ድፍረቴ ለመዳኔ ይሆናል።
¹⁷ቃሌን በጥንቃቄ አድምጡ፤
 እኔ የምለውንም ጆሮአችሁ በሚገባ
 ይሰማ፤
¹⁸እንግዲህ ጉዳዬን ይገዛ ቀርቤአለሁ፤
 እንደሚፈርድልኝም ዐውቃለሁ።
¹⁹ሊከሰኝ የሚችል አለ?
 ካለም፣ ዝም ብዬ ሞቴን እጠብቃለሁ።
²⁰“አምላክ ሆይ፣ እነዚህን ሁለት ነገሮች
 ብቻ ሰጠኝ፤
 ያን ጊዜ ከፊትህ አልሰወርም፤
²¹እጅህን ከእኔ ላይ አንጣ፤

13:2 ኢዮ12:3
 13:3 ኢዮ5:8;
 17:9;14-20:10;2:
 40:2
 13:4 ኢዮ6:15;
 መዝ19:69;ኢሳ9:
 15;ኢር8:22;23:32
 13:5 ቍ13:መሳ
 18:19;ምሳ17:28
 13:6 ኢዮ33:1;
 36:4
 13:7 ኢዮ12:16;
 16:17
 13:8 ዘሌ19:15
 13:9 ኢዮ9:3;
 12:16;ጣ6:7
 13:10 ዘሌ19:15;
 2ዜና19:7
 13:11 ዘዐ3:6;ኢዮ
 31:23
 13:12 ነሀ4:2-3
 13:13 ቍ5:ኢዮ
 7:11;9:21
 13:14 መሳ9:17
 13:15 ኢዮ5:8;7:
 6;27:5;መዝ23:4;
 27:1;ምሳ14:32;
 ኢሳ12:2;ዳ33:28
 13:16 ዘዳ3:8;
 ኢዮ8:13;መዝ30:5;
 ኢሳ12:1;54:7-
 8;ሆሴ14:4;ፊል1:19
 13:17 ኢዮ21:2
 13:18 ቍ3:ኢዮ2:
 3;9:21;23:4;
 37:19
 13:19 ኢዮ3:13;
 9:15;10:8;340:4;
 ኢሳ50:8;ሮሜ8:33
 13:21 ዘዐ9:3;ኢዮ
 6:4;ዕብ10:31
 13:22 ኢዮ9:16;
 35:14;15
 13:23 1ሳሙ26;
 18;ኢዮ7:21;9:21;
 14:17;33:9
 13:24 ዘዳ32:20;
 ኢዮ16:9;19:11;
 33:10;መዝ88:14-15;
 ኤር30:14;ዕቀ2:5
 13:25 ዘሌ26:36;
 ኢዮ19:2;22:28;
 21:18;መዝ14:35;5:
 83;13;ኢሳ17:
 13;42:3;43:17;
 ሆሴ13:3
 13:26 ኢዮ18:7;
 20:11;21:23;መዝ
 25:7
 13:27 ዘዳ40:15;
 ኢዮ10:14;33:11;
 ኤር20:2;ሐሥ16:24
 13:28 ዘዳ28:35;
 መዝ39:11;102:26;
 ኢሳ50:9;51:8;ሆሴ
 5:12;ማር2:21;
 ያዕ5:2
 14:1 ዘዳ3:17;ኢዮ
 7:2;10:20;15:14;
 ማቴ11:11

በግርማም አታስፈራራኝ፤
²²ከዚያ በኋላ ጥራኝ፤ እኔም
 እመልስልሃለሁ፤
 ወይም እኔ ልናገር፤ አንተ መልስልኝ።
²³በደሌና ኅጢአቴ ምን ያህል ነው?
 መተላለፌንና ኅጢአቴን አስታውቀኝ።
²⁴ፊትህን ለምን ትሰውራለህ?
 እንደ ጠላትህ ለምን ትቁጥረኛለህ?
²⁵ኅፋስ ያረገፈውን ቅጠል ታስጨንቃለህ?
 የደረቀውን እብቅ ታሳድዳለህ?
²⁶መራራ ነገር ትጽፍብኛለህ፤
 የወጣትነቴንም ኅጢአት ታወርሰኛለህ።
²⁷እግራን በእግር ግንድ ታጣብቃለህ፤
 ውስጥ እግራም ላይ ምልክት አድርገህ፤
 ዱካዬን አጥብቀህ ትከታተላለህ።
²⁸“እንደ በሰበሰ ግንድ፣
 ብል እንደ በላው ልብስ፣ ሕይወት
 እያደር ማለቅ ነው።
14 “ከሴት የተወለደ ሰው፣
 ዘመኑ አጭርና በመከራ
 የተሞላ ነው፤
²እንደ አበባ ይፈካል፤ ይረግፋልም፤
 እንደ ጥላ ይፈጥናል፤ አይጸናምም።
³እንደዚህ ባለ ሰው ላይ ዐይኔህን
 ታሳርፋለህ?
 ለፍርድስ በፊትህ ታቀርበዋለህ?^g
⁴ክርክሱ ነገር ውስጥ ንጹሕን ግን ሊያወጣ
 ይችላል?
 አንድ እንኳ የሚችል የለም!
⁵የሰው ዕድሜ አስቀድሞ የተወሰነ ነው፣
 የወራቱንም ብዛት ወስኑ አስቀምጠሃል፤
 ሊያልፈው የማይችሉውንም ገደብ
 አኖርህለት።
⁶እንግዲህ ዘመኑን እንደ ምንደኛ
 እስኪፈጽም ድረስ፣
 ፊትህን ከእርሱ መልስ፣ ተወው።
⁷“ዘፍ እንኳ ቢቈረጥ፣
 እንደ ገና ሊያቁጠቀጥ፣
 አዳዲስ ቅርንጫፍም ሊያበቅል ተስፋ
 አለው።
⁸ሥሩ በምድር ውስጥ ቢያረጅ፣
 ጉቶው በመሬት ውስጥ ቢሰሰብስም፣
 14:2 ኢዮ4:20:8; 9:መዝ37:2;39:4;49:12;90:5-6;102:
 11;103:15;109:23;144:4;መዝ6:12;ኢሳ40:6-8;ያዕ1:10
 14:3 ኢዮ7:18;መዝ8:4;144:3 14:4 ኢዮ4:17;9:30;
 መዝ51:10;ዮሐ3:6;ሮሜ5:12;7:14;ኤፌ2:1-3 14:5 ኢዮ
 21:21;24:1;መዝ31:15;39:4;90:12;139:16;ሐሥ17:26
 14:6 ኢዮ7:1;2:19;መዝ39:13;ኢሳ16:14;21:16 14:7 ኢ
 ዮ19:10;24:20;መዝ52:5; ኢሳ6:13;11:1;53:2;60:21
 14:8 ኢሳ6:13; 11:1;53:2
^g15 ወይም በእርግጥ እርሱ ይገድለኛል፤ ተስፋ የለኝም፤ ይህን
 እንጂ ... ^h3 ሰብዓ ሊቃናት፣ ከሌሊትና ሰርሰት እንዲሁ
 ሲሆን ዕብራይስጥ ግን ታቀርብኛለህ፤ ይላል

9የውሃ ሽታ ባገኘ ጊዜ ያቁጠቀሳል፤
እንደ ተተክለም ችግኝ ቅርንጫፍ
ያወጣል።

10ሰው ግን ይሞታል፤ ክንዱንም
ይንተራሳል፤
ነፍሱም ትወጣለች፤ ከእንግዲህስ የት
ይገኛል?

11ውሃ ከባሕር ውስጥ እንደሚያልቅ፤
የወንዝ ውሃም ጠፍቶ እንደሚደርቅ፤
12እንደዚሁም ሰው ይተኛል ቀናም
አይልም፤
ሰማይ እስከሚያልፍ ድረስ አይነቃም፤
ከእንቅልፉም አይነሣም።

13“ምነው መቃብር፤ ውስጥ በሰወርኸኝ!
ጥጣም እስከሚያልፍ በሸሸኝኸኝ!
ምነው ቀጠሮ ሰጥተህ፤
ከዚያ በኋላ ባስታወስኸኝ!
14ሰው ከሞተ በኋላ ተመልሶ በሕይወት
ይኖራል?
እድሳቴ፣ እስከሚመጣ ድረስ፤
ተጋድሎ የሞላበትን ዘመኔን ሁሉ
እታገሣለሁ።

15ትጠራኛለህ፤ እኔም እመልስልሃለሁ፤
የእጅህንም ሥራ ትናፍቃለሁ።

16በዚያን ጊዜ በእርግጥ እርምጃዬን
ትከታተላለህ፤
ነገር ግን ኅጢአቴን አትቀጣጠርም።

17መተላለፌ በከረጢት ይቋጠራል፤
ኅጢአቴንም ትሸፍናለህ።

18“ተራራ እንደሚሸረሸርና
እንደሚወድቅ፤
ዐለትም ከስፍራው እንደሚወገድ፤
19ውሃ ድንጋይን እንደሚሰረቡር፤
ጐርፍም ዐፈርን አጥቦ እንደሚወስድ፤
አንተም የሰውን ተስፋ ታጠፋለህ።

20አንድ ጊዜ ፈጽመህ ትሰረታለህ፤ እርሱም
ያልፋል፤
ገጽታውን ትቀይራለህ፤ ትሸኘሃለህም።

21ልጆቹ ቢከበሩ አያውቅም፤
ቢዋረዱም አያይም።

22የገዛ አካሉ ሕመም ብቻ ይሰማዋል፤
ለራሱም ብቻ ያለቅሳል።”

ኤልፋዝ
15 ቴማናዊው ኤልፋዝ እንዲህ ሲል
መለሰ፤

2“ጠቢብ ሰው በከንቱ ንግግር መልስ
ይሰጣልን?
ወይስ በምሥራቅ ነፋስ ሆዱን ይሞላል?
3በማይረባ ቃል፤
ፍሬ ቢስ በሆነም ንግግር ይከራከራልን?
4አንተ ግን እግዚአብሔርን መፍራት
ታጣጥላለህ፤

14፡9 ዘ።26፡4፤
ኢዮ29፡19፤መዝ1፡3፤
ኤር17፡8፤ሕዝ31፡7፤
34፡27፤ዘሰ10፡1፤
14፡10 ፋ፡12፤ኢዮ
10፡21፤13፡19
14፡11 2ሳሙ
14፡14
14፡12 ፋ፡10፤መዝ
102፡26፤ሐሥ3፡21፤
ራእ20፡11፤21፡1
14፡13 ዘ።8፡1፤
ኢዮ6፡8፤7፡9፤መዝ
30፡5፤ኢሳ26፡20፤
54፡7
14፡14 2ነገ6፡33፤
ኢዮ7፡1
14፡15 ኢዮ10፡3፤
13፡22
14፡16 ኢ10፡4፡6፤
መዝ139፡1-3፤ምሳ5፡
21፤ኤር16፡17፤32፡
19፤1፡4፤13፡5
14፡17 ዘ።32፡34፤
ኢዮ9፡30፤13፡23፤
ኤር32፡10
14፡18 ኢዮ18፡
4፤ሕዝ38፡20
14፡19 ዘ።7፡23፤
ኢዮ7፡6፤ሕዝ13፡13
14፡20 ኢዮ4፡20፤
7፡10፤8፡18፤12፡9፤
27፡19፤ዮሰ1፡10
14፡21 ኢዮ21፡21፤
መዝ9፡5፤ኢሳ63፡16
14፡22 ኢዮ21፡21፤
መዝ8፡7፤ኢሳ21፡
3፤ኤር4፡19
15፡1 ኢዮ4፡1
15፡2 ዘ።4፡1፡6
15፡3 ዘ።4፡2-3፤
ኢዮ6፡26
15፡4 ኢዮ25፡6
15፡5 ኢዮ5፡13፤
11፡6፤22፡5፤ምሳ
16፡23
15፡6 ኢዮ9፡15፤
18፡7፤መዝ10፡2፤ማ
ፋ12፡37፡ሉቃ19፡22
15፡7 1ሳሙ2፡8፤
ኢዮ38፡21፤መዝ90፡
2፤ምሳ8፡25
15፡8 ኢዮ12፡2፤
29፡4፤ኢሳ9፡6፤40፡
13፡41፤28፤ኤር፡23፡1
8፤ሮጫ11፡34፤
1፡4፤ሮ2፡11
15፡9 ኢዮ12፡3
15፡10 2ዜና10፡
6፤ኢዮ12፡12
15፡11 ዘ።37፡35፤
ዘ88፡3፤32፡39፤ኢዮ
5፤17፤6፡10፤22፡22፤2
3፤12፤36፡16፤መዝ
119፡11፤72፤ኤር15፡
16፤ዘሰ1፡13፤2፡4፤
1፡3-4
15፡12 ኢዮ11፡13፤
36፡13
15፡13 ኢዮ11፡8፤
22፡5፤32፡3፤
15፡21 ፋ፡24፤
14ሙ3፡11፤ኢዮ18፡

አምልኮት እግዚአብሔርን ትከለክላለህ።
5-ኅጢአትህ አፍህን ታስተምረዋለች፤
የተንኩለኛችንም አነጋገር መርጠህ
ትይዛለህ።

6የሚፈርድብህ አንደበትህ እንጂ እኔ
አይደለሁም፤
የሚመስክርብህም እኔ ሳልሆን የገዛ
ከንፈርህ ነው።

7“ለመሆኑ ከሰው ሁሉ ቀድመህ የተወለደህ
አንተ ነህን?
ወይስ ከኩረብቶች በፊት ተገኝተሃል?
8በእግዚአብሔር የመማክርት ጉባኤ ላይ
ነበርህን?
ጥበብስ የተሰጠው ለአንተ ብቻ ነው?
9እኛ የማናውቀው አንተ ግን የምታውቀው
ምን ነገር አለ?
እኛስ የሌለን አንተ ያለህ ማስተዋል የቱ
ነው?

10በዕድሜ ከአባትህ የሚበልጡ፤
የሸበቱ ሽማግሌዎች ከእኛ ጋር አሉ።

11በእግዚአብሔር ማጽናናት፤
በርጋታ የተነገረህ ቃል አነሳህን?
12ልብህ ለምን ይሸፍታል?
ዐይንህንስ ምን ያገራጠርጠዋል?
13በእግዚአብሔር ላይ እንድትቁጣ፤
እንደዚህ ያለ ቃል ከአፍህ እንዲወጣ
ያደረገህ ምንድን ነው?

14“ንጹሕ ይሆን ዘንድ ሰው ምንድን ነው?
ጻድቅስ ይሆን ዘንድ፤ ከሴት የተወለደ
ምንድን ነው?

15እነሆ፤ እግዚአብሔር በቅዱሳኑ እንኳ
አይታመንም፤
ሰማያትም በእርሱ ፊት ንጹሐን
አይደሉም።

16ታዲያ፤ ክፋትን እንደ ውሃ የሚጠጣ!
አስጸያፊና ርከስ ሰውማ እንዴት ይታመን!

17“አድምጠኝ፤ በግልጽ አስረዳሃለሁ፤
የየሁትንም እነግርሃለሁ፤
18ጠቢባን ከአባቶቻቸው የተቀበሉትን፤
ሳይሸሸጉ የተናገሩትን አስረዳሃለሁ፤
19ምድራቱ ለአባቶቻቸው ተሰጠች፤
በመካከላቸውም ባዕድ አልተቀመጠም፤
20ክፋ ሰው ዕድሜውን ሙሉ፤
ጨካኝም በተመደበለት ዘመን ሁሉ
ይሠቃያል።

መዝ94፡4፤ምሳ29፡11፤ጳጳ11፡30 15፡14 2ዜና6፡36፤ኢዮ4፡17፤
14፡1 15፡15 ኢዮ4፡18፤5፡1 15፡16 ዘ።5፡2፤ኢዮ4፡19፤12፡
4፤20፤12፡34፤7፤መዝ4፡1፤ምሳ19፡28 15፡17 ኢዮ4፡8 15፡18
ዘ832፡7 15፡19 ዘ።12፡1፤ኢዮ22፡8 15፡20 ፋ፡24፤ኢዮ24፡
1፤27፡13-23፤ኢሳ 2፡12፤38፡22፤50፡11፤66፡24፤ኤር46፡10፤አብ
1፤15፤ሰፊ1፡7 ጳጳ 13 በዕብራይስጥ ሲላላ ማለት ነው
*14 ወይም መፈታቴ

21 የሚያስደነግጥ ድምፅ በጆሮው ላይ
ይጮኻል፤
በሰላም ጊዜ ቀማኞች አደጋ
ያደርሱበታል።

22 ከጨለማ ወጥቶ ማምለጥ
ይፈራል፤
ለሰይፍም የተመደበ ነው።

23 የአሞራ እራትጦ ለመሆን ይቅበዘበዛል፤
የጨለማ ቀን መቅረቡን ያውቃል።

24 ጭንቀትና ሐዘን ያስፈራሩታል፤
ለማጥቃት እንደ ተዘጋጀ ንጉሥም
ያይሉበታል፤

25 እጁን በእግዚአብሔር ላይ አንሥቶአልና፤
ሁሉን የሚችለውን አምላክም ደፍሮአል፤

26 ወፍራምና ጠንካራ ጋሻ አንግቦ፤
ሊቋቋመው ወጥቶአል።

27 “ፊቱ በስብ ቢሸፈን፤
ሽንጡ በሥጋ ቢደነድንም፤

28 መኖሪያው በፈራረሱ ከተሞች፤
የፍርስራሽ ክምር ለመሆን በተቃረቡ፤
ሰው በማይኖርባቸው ወፍ ቤቶች ውስጥ
ይሆናል።

29 ከእንግዲህ ባለ ጠጋ አይሆንም፤ ሀብቱም
አይቈይም፤
ይዘታውም በምድር ላይ አይሰፋም።

30 ከጨለማ አያመልጥም፤
ቅርንጫፎቹን ነበልባል ያደርቃቸዋል፤
በእግዚአብሔርም እስትንፋስ ይወሰዳል።

31 በአጸፋው አንዳች አያገኝምና፤
ከንቱን ነገር በመታመን ራሱን
አያታልል።

32 ጊዜው ሳይደርስ ይጠወልጋል፤
ቅርንጫፉም አይለመልምም።

33 ፍሬው በጮርቃነት እንደ ተለቀመበት
የወይን ተክል፤
አበባውም እንደ ረገፈበት የወይራ ዛፍ
ይሆናል።

34 የዐመፀኞች ጉባኤ ትመክናለች፤
የጉብ ሰብኞችም ድንኳን በእሳት
ትበላለች።

35 መከራን ይፀንሳሉ፤ ክፋትንም ይወልዳሉ፤
በሆዳቸውም ተንኩል ይጠነሰሳሉ።”

ኢዮብ
16 ኢዮብም እንዲህ ሲል መለሰ፤
2[።] ይህን የሚመስል ብዙ ነገር
ሰምቻለሁ፤
እናንተ ሁላችሁ የምታስጨንቁ
አጽናኞች ናችሁ።

3 ይህ ከንቱ ንግግር አያልቅምን?
ትለፈልፍ ዘንድ የሚገፋፋህ ምንድን
ነው?

4 እናንተ በእኔ ስፍራ ብትሆኑ ኖሮ፤

11:20:25:22:10፤
27:20:ኢ.ሳ.13:3፤
ኤ.ር.6:25:20:3:51፤
25:53:56:1:ተ.ሰ.5:3
15:22 ፋ.23:ኢ.ዮ
5:14:16:13:18:19፤
19:29:20:24:24፤
17:27:14:33:18፤
36:12:38:15:መዝ
91:5:ም.ሳ.7:23:ማሕ
3:8:ኢ.ሳ.1:20:ኢ.ር
44:27:ሆ.ሳ.9:13፤
አ.ሞ.5:19
15:23 ፋ.22:ኢ.ዮ
18:12:መዝ.109:10፤
ም.ሳ.30:17:ሕዝ.39፤
17:ማ.ቆ.24:28:ሉ.ቃ
17:37
15:24 ፋ.20:ኢ.ዮ
18:14:ኢ.ሳ.8:22፤
9:1
15:25 ኢ.ዮ.11:8፤
35:12:36:9:40:8፤
መዝ.2:2-3:44:16፤
73:9:17:5:ም.ሳ.21:3
0:ኢ.ሳ.3:16:10:32፤
37:23:45:9
15:26 ኢ.ር.44:16
15:27 መ.ሳ.3:17
15:28 ኢ.ዮ.3:14፤
ኢ.ሳ.5:9
15:29 ኢ.ዮ.3:15፤
7:8:ኢ.ሳ.5:8 15:30
ፋ.32: 34:ዘፀ
15:10:ኢ.ዮ
5:14:8:19:16:7፤
18:16:20:26:22፤
20:29:19:13:12፤
ኢ.ሳ.40:23-24:ሆ.ሴ
9:1-16:ማ.ሌ.4:1
15:31 ኢ.ዮ.20:7፤
22:13:27:9:31:5፤
5:13:ም.ሳ.1:16:6:18
፤15:29:ኢ.ሳ.1:15፤
30:12:44:20:47:10፤
59:4:7:ኤ.ር.7:4:8፤
11:11:ማሕ.2:11:3:4
፤ማ.ቴ.6:19:ማር
13:5:ያ.ዕ.1:16፤
15:32 ፋ.30:ኢ.ዮ
22:16:36:14:መዝ
55:23:109:8:ም.ሳ
10:27:መዝ.7:17
15:33 ኢ.ዮ.4:20፤
ዕ.ን.3:17
15:34 ፋ.30:ዘፀ
23:8:1:ሳ.ሞ.8:3:ኢ.ዮ
8:13:ዕ.ብ.10:27
15:35 ኢ.ዮ.4:8፤
5:7:ኢ.ሳ.29:20:ገላ
6:7:ያ.ዕ.1:15
16:2 ኢ.ዮ.6:15፤
መዝ.69:20
16:3 ኢ.ዮ.6:26፤
11:2:18:2
16:4 2ገዝ.9:21፤
መዝ.22:7:ኢ.ሳ.37፤
22:ኢ.ር.48:27:ሰቆ
2:15:ሰቆ.2:15፤
ማ.ቴ.27:39
16:5 ዘፍ.37:25፤

እኔም እንደ እናንተ መናገር እችል
ነበር፤
ቃላት አሳክቼ በመናገር፤
በእናንተ ላይ ራሴን መነቅነቅ በቻልሁ
ነበር።

5 ይልቁንም አንደቤቱ ባበረታታችሁ፤
የከንፈሬም ማጽናናት ባሳረፋችሁ ነበር።

6 “በናገር ሕመሜ አይሻለኝም፤
ዝም ብልም አይተወኝም።

7 እግዚአብሔር ሆይ አሁንስ አድክመኸኛል፤
ወገኖቼንም ሁሉ አጥፍተሃል።

8 ጭምትርትር ያደረግኸኝ ምስክር
ሆኖብኛል፤
ዐጥንቴን ያወጣው ክሳቴም ያጋልጠኛል።

9 በቀጣው ሰነጠቀኝ፤ በጥላቻው
አስጨነቀኝ፤
ጥርሱን ነከሰብኝ፤
ባላጋራዬ ክፉ ዐይኑን ተክለብኝ።

10 ሰዎች በፊዝ አፋቸውን ከፈቱብኝ፤
በንቀት ጉኑንጨጭን ጠፈጠፉኝ፤
በአንድነትም በላዬ ተሰበሰቡ።

11 እግዚአብሔር ለክፉዎች አሳልፎ ሰጠኝ፤
በጠማኞችም እጅ ጣለኝ።

12 በሰላም እኖር ነበር፤ እርሱ ግን ሰባበረኝ፤
ዐንገቴን ይዞ አደቀቀኝ፤
ማንጣጠሪያ ዒላማው አደረገኝ፤

13 የእርሱ ቀስተኞች ከበቡኝ፤
ያለ ርኅራኄ ከላላቴን ይበጣጥሳል፤
ሐሞቴን መሬት ላይ ያፈሳል።

14 ደጋግሞ ይቀጠቅጠኛል፤
እንደ ጠረኛም ተንደርድሮ ይመጣብኛል።

15 “በቁዳዬ ላይ ማቅ ሰፍቻለሁ፤
ክብሬን በዐፈር ውስጥ ቀብሬአለሁ።

16 ፊቱ ከልቅሶ የተነሣ ቀልቶአል፤
ጨለማም በዐይኖቼ ቆብ ላይ ዐርፎአል፤

17 ነገር ግን በእጅ ዐመፀ አይገኝም፤
ጸሎቴም ንጹሕ ነው።

18 “ምድር ሆይ፤ ደሜን አትሸፍኺ፤
ጨኸቴም ማረፊያ አያግኝ!

ኢ.ዮ.29:25 16:6 ኢ.ዮ.6:37:21 16:7 መ.ሳ.8:5:ኢ.ዮ.1:19፤ 7:3
16:8 ኢ.ዮ.10:17:17:7:19:20:33:21:መዝ.6:7:22:17፤
88:9:102:5:109:24:ሰቆ.5:17 16:9 ኢ.ዮ.9:5:12:14:13:24:18፤
4:19:11:30:21:መዝ.35:16:37:12:112:10:ሰቆ.2:16:ሆ.ሴ.6፤
1:ሐ.ሥ.7:54 16:10 ፋ.7:ኢ.ዮ.11:3:12:4:19:12:18:21:3፤
30:1:9:12:መዝ.22:13:27:3:35:15:21:69:12:119:51:ኢ.ሳ
50:6:ሰቆ.3:30:ማሕ.5:1:ሐ.ሥ.7:57:23:2 16:11 ኢ.ዮ.9:24
16:12 ኢ.ዮ.6:4፤ 9:17:ሰቆ.3:12 16:13 ኢ.ዮ.3:23:20:24፤
ም.ሳ.7:23:ሰቆ.3:13 16:14 ኢ.ዮ.9:17:10:3:ኢ.ሌ.2:7 16:15
ዘፍ.37:34፤ ኢ.ዮ.2:8 16:16 ፋ.20:ኢ.ዮ.2:7:17:7:30:17:30፤
33:19:መዝ.66:ኢ.ሳ.2:14 16:17 ኢ.ዮ.6:28:10:7:13:7:አ.ሳ.5:3
9:55:7:59:6:ኤ.ር.18:11:1:ዮ.5:3:8:ሰቆ.3:13 16:18 ዘፍ.4:10፤
ኢ.ዮ.19:24:መዝ.5:2:18:6:66:18-19:102:1:119:169:ኢ.ሳ
26:21:ዕ.ብ.11:4 ²³ ወይም ለአሞራ እራት ለመፈለግ

19 አሁን እንኳ ምስክራ በሰማይ አለ፤
 ጠበቃዬም በላይ በአርያም ይገኛል።
 20 ወዳጆቼ በንቀት ቢመለከቱኝም፤^ጫ
 ዐይኔ ወደ እግዚአብሔር ያነባል።
 21 ሰው ለወዳጁ እንደሚማልድ፤
 በእግዚአብሔር ፊት የሚማልድ ሰው ምኑው
 በተገኘ!

22 ከጥቂት ዓመታት በኋላ፤
 ወደማልመለስበት መንገድ እሄዳለሁ።

17 መንፈሴ ደክሞአል፤
 ዘመኔ አጥርአል፤
 መቃብርም ተዘጋጅቶልኛል።
 2 አላጋጮች ከሰውኛል፤
 ትኩረቴም ትንኩሳቸው ላይ ነው።

3 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ተያዥ ሁነኝ፤
 ከአንተ ሌላ ዋስ የሚሆነኝ ማን አለ?
 4 እንዳያስተውሉ ልባቸውን ይዘሃል፤
 ስለዚህ ድል አትሰጣቸውም።
 5 ለጥቅም ሲል ወዳጁን የሚያወግዝ፤
 የልጆቹ ዐይን ይታወራል።

6 እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ መተረቻ፤
 ፊቱ ላይ የሚተፋበት ሰውም አደረገኝ።

7 ዐይኔ ከሐዘን የተነሣ ፈዘዘ፤
 መላ አካሌም እንደ ጥላ ሆነ።
 8 ቅኖች በዚህ ነገር ይደነግጣሉ፤
 ንጹሐንም በዐመፀኞች ላይ ይነሣሉ።

9 ጻድቃን ማን በያዙት መንገድ ይጸናሉ፤
 ንጹሐ እጅ ያላቸውም እየበረቱ ይሄዳሉ።

10 ነገር ማን እናንተ ሁላችሁ፤
 እስቲ ተመልሳችሁ እንደ ገና ሞክሩ!
 ከመክሰላችሁ አንድም ጠቢብ አላገኝም።

11 ዕድሜዬ አለቀ፤ ዕቅዴም ከሸፈ፤
 የልቤም ሐሳብ ከንቱ ሆነ።
 12 እነዚህ ሰዎች ሌሊቱን ወደ ቀን
 ይለውጣሉ፤
 ጨልሞም እያዩ፤ “ብርሃን ቀርቦአል”
 ይላሉ።

13 ተስፋ የማደርገው ቤት መቃብር^አ ብቻ
 ከሆነ፤
 መኝታዬንም በጨለማ ካነጠፍሁ፤

14 መበስበስን፤ ‘አንተ አባቴ ነህ፤
 ትልንም፤ ‘አንቺ እናቴ’ ወይም ‘እሳቴ
 ነሽ’ ካልሁ፤

15 ታዲያ፤ የእኔ ተስፋ ወዴት ነው?
 ተስፋዬን የሚያደልኝስ ማን ነው?

16 ወደ ሞት^አ ደጅ ይወርዳልን?
 አብረንስ ወደ ትቢያ እንሄዳለንን?”

በልዳዶስ
18 ሹሐዊው በልዳዶስ እንዲህ ሲል
 መለሰ፤

16:19 ዘፍ31:50፤
 ኢዮ19:27:21:17፤
 22:12:25:2:27:13፤
 31:2:42:2:መዝ113፤
 5:ኢሳ33:5:157:15፤
 58:4:66:1:ማር11፤
 10:ሞ21:9:1:ተሰ25፤
 16:20 ቆ16:ሰቆ
 2:19:የሐ15:15፤
 ሮሜ8:34

16:21 1:78:45፤
 መዝ9:4:140:12
 16:22 ኢዮ10:21
 17:1 መዝ88:3-4፤
 143:4:መዝ12:1-7፤
 ኢሳ38:12
 17:2 ኢዮ6:14፤
 11:3:መዝ22:7፤
 119:51:ኤር20:7፤
 ሰቆ3:14
 17:3 መዝ35:2፤
 27:40:17:119:122፤
 ምሳ6:1:ኢሳ38:14
 17:4 ኢዮ12:12
 17:5 ዘፀ22:15፤
 ኢዮ11:20
 17:6 ቆ2:ዘኩ
 12:14:1:ነገ9:7:ኢዮ
 30:9:ኤር15:4
 17:7 ኢዮ2:12፤
 16:8:16
 17:8 ዘሰ4:14
 17:9 1ሳሙ2:4፤
 2ሳሙ22:21:ኢዮ9፤
 30:መዝ84:7:ምሳ
 4:18
 17:10 ኢዮ12:2
 17:11 ቆ15:ኢዮ
 7:6:ኢሳ38:10
 17:12 ኢዮ5:17-
 26:11:17:ኢሳ
 50:11
 17:13 2ሳሙ14፤
 14:ኢዮ3:13:መዝ
 88:18:139:8
 17:14 ኢዮ4:19፤
 7:5:13:28:30:28፤
 30:መዝ16:10:49:9
 17:15 ኢዮ7:6፤
 መዝ31:22:ሰቆ3፤
 18:ኤዝ37:11
 17:16 ዘፍ2:7፤
 ኢዮ3:19:7:9:20፤
 11:21:26:33:28:መ
 ዝ9:13:30:3፤
 107:18:ኢሳ38:10፤
 17:የፍ2:6
 18:1 ኢዮ8:1
 18:2 ኢዮ8:2፤
 16:3
 18:3 ኢዮ12:7፤
 መዝ73:22
 18:4 ኢዮ13:14፤
 14:18:169
 18:5 ኢዮ5:14:12፤
 25:21:17:24:17፤
 35:15:38:15:ምሳ13፤
 9:20:20:24:20:ኤር
 25:10:ማቴ25፤
 8:የሐ8:12
 18:6 ኢዮ5:14፤
 8:22:11:17:12:25

20 ይህን ንግግር የምትጨርሰው መቼ ነው?
 እስኪ ልብ ግዛ፤ ከዚያ በኋላ
 እንነጋገራለን።

3 ለምን እንደ ከብት መንጋ እንቁጠራለን?
 እንደ ደንቁርስ ለምን ታየናለህ?

4 አንተ በቀጣ የነደድህ እንደ ሆነ፤
 ምድር ባዶዋን ትቀራለች?
 ወይስ ዐለት ከሥፍራው ተነቅሎ
 ይወሰዳል?

5 የክፉዎች መብራት ይጠፋል፤
 የእሳቱም ነበልባል ድርግም ይላል።

6 የድንኳኑ ብርሃን ይጨልማል፤
 መብራቱም በላዩ ይጠፋል፤

7 የርምጃው ብርታት ይደክማል፤
 የገዛ ዕቅዱም ይጥለዋል።

8 እግሩ በወጥመድ ይያዛል፤
 በመረብም ይተበተባል።

9 አሽክላ ተረከዙን ይይዘዋል፤
 ወስፈንጥርም ይጣብቀዋል።

10 በምድር ላይ የሽምቦቆ ገመድ፤
 በመንገዱም ላይ ወጥመድ በስውር
 ይቀመጥለታል።

11 ድንጋጤ በዙሪያው ያስፈራራዋል፤
 ተከትሎም ያሳድደዋል።

12 መቅደፍት ሊውጠው ቀርቦአል፤
 ጥፋትም የእርሱን ውድቀት
 ይጠባብቃል።

13 ደዌ ቁዳውን ይበላል፤
 የሞት በኮርም ቅልጥሙን ይወጣል።

14 ተማምኖ ከሚኖርበት ድንኳን ይነቀላል፤
 ወደ ድንጋጤም ንጉሥ ይነዳል።

15 ድንኳኑ በእሳት ይያያዛል፤^ዞ
 በመኖሪያውም ላይ ዲን ይበተናል።

16 ሥሩ ከታች ይደርቃል፤
 ቅርንጫፉም ከላይ ይረገፋል።

17 መታሰቢያው ከምድር ገጽ ይጠፋል፤
 ስሙም በአገር አይነሣም።

18 ከብርሃን ወደ ጨለማ ይጣላል፤
 ከዓለምም ይወገዳል።

18:7 ኢዮ5:13:13:26:15:6 18:8 ኢዮ19:6:መዝ9:15፤
 10:9:35:7:57:6:66:11፤140:5:ሰቆ1:13:ሚክ7:2:ሰገ1:15
 18:9 ኢዮ22:10:30:12:ምሳ5:22:ኢሳ24:18:ኤር48:44፤
 አሞ5:19 18:10 1ሳሙ28:9:መዝ140:5:ምሳ7:22:ኢሳ51፤
 20 18:11 ቆ14:18:ኢዮ6:4:15:21:20:8:25:24:17:መዝ
 31:13:55:4:88:15:ኢሳ22:18:28:19:ኤር15:8:ሰቆ2:22
 18:12 ኢዮ15:23:21:17:31:3:ኢሳ8:21:9:20:65:13 18:13
 ዘኩ12:12:ዘኩ14:12 18:14 ቆ11:ኢዮ8:22:15፤ 24
 18:15 ቆ18:ዘፍ19:24:ኢዮ20:26 18:16 ዘፍ27:28፤ ኢ
 ዮ8:12:15:30:ኢሳ5:24:ሆሴ5:12:አሞ2:9 18:17 ዘፍ9፤
 14:32:26:ኢዮ24:20:መዝ9:5:34:16:69:28:ምሳ2:22:10፤
 7:ኢሳ14:22:49:15 18:18 ቆ11:ኢዮ5:14:11:20:30:8

^ጫ20 ወይም ወዳጆቹ አማላጅ ቢሆኑልኝም
^አ13 በዕብራይስጡ፤ ሊሌ ይላል
^አ16 በዕብራይስጡ፤ ሊሌ ይላል
^ዞ15 ወይም ምንም አይተርፍለትም ማለት ነው

19 በሕዝቡ መካከል ልጅ ወይም ዘር አይኖረውም፤ በኖረበትም አገር ተተኪ አያገኝም።
 20 ባጋጠመው ሁኔታ የምዕራብ ሰዎች ይደነግጣሉ፤ የምሥራቅም ሰዎች በፍርሀት ይዋጣሉ።
 21 በእርግጥ የክፉ ሰው መኖሪያ፤ እገዚአብሔርንም የማያውቅ ሰው መድረሻ ይህ ነው።”

ኢዮብ

19 ኢዮብም እንዲህ ሲል መለሰ፤
 “ነፍሴን የምታስጨንቁት፤ በቃልስ የምትደቀሱኝ እስከ መቼ ነው?
 2 እነሆ፤ ዐሥር ጊዜ ዘለፋችሁኝ፤ ያለ ዕፍረትም በደላችሁኝ።
 3 በእውነት ተሳስቼ ከሆነ፤ ስሕተቱ የራሴ ጉዳይ ነው።
 4 ነገር ግን ራሳችሁን በእኔ ላይ ከፍ ብታደርጉ፤ መዋረዴንም እኔን ለመሞገት ብትጠቀሙብት፤
 5 እገዚአብሔር እንደ በደለኝ፤ በመረቡም እንደ ከበበኝ ዕውቁ።
 6 “ተበደልሁ!” ብዬ ብጮኸ ማንም አይመልስልኝም፤ ድምጹን ከፍ አድርጌ ባሰማም፤ ፍትሕ አላገኝም።
 7 እንዳላልፍ መንገዴን ዘግቶአል፤ መሃጃዬንም በጨለማ ጋርዶአል።
 8 ክብራን ገፍፎኛል፤ ዘውዴንም ከራሴ ላይ ወስዶአል።
 9 እስክወገድ ድረስ በሁሉ አቅጣጫ አፈራርሰኛል፤ ተስፋዬንም እንደ ዛፍ ነቅሎታል።
 10 ቀኑ ጣው በላዬ ነዶአል፤ እንደ ጠሳቱም ቁጥሮኛል።
 11 ስራዊቱ ገፍተው መጡ፤ በዙሪያዬ ምሽግ ሠሩ፤ ድንኳኔንም ከበው ሰፈሩ።
 12 “ወንድሞቼን ከእኔ አርቆአል፤ ከሚያውቁኝም ተገለልሁ።
 13 ዘመዶቼ ትተውኛል፤ ወዳጆቼም ረስተውኛል።
 14 የቤቴ እንግዶችና ሴት አገልጋዮቼ እንደ መጸተኛ ቁጠሩኝ፤ እንደ ባዕድም ተመለከቱኝ፤
 15 አገልጋዬን ብጣራ፤ በእንደበቴም ብለምነው፤ አይመልስልኝም።
 16 እስትንፋሴ ለሚሰቴ እንኳ የሚያስጠላት

18:19 2ኃገ10፤ 11:አዮ27:14-15፤ መዝ21:10:37:28፤ 109:13:አሳ1:4፤ 14:20:22:አር22:30:ሕዝ17:8
 18:20 መዝ22:6-7:37:13:አሳ52:14፤ 53:2-3:አር46:21፤ 50:27:31:ሕዝ7:7፤ 27:35
 18:21 አዮ4:21፤ 7:10:21:28:አሳ57:20:1ተሰ4:5
 19:2 አዮ6:9፤ 13:25
 19:3 ዘፍ31:7፤ አዮ20:3
 19:4 አዮ6:24
 19:5 መዝ35:26፤ 38:16:55:12
 19:6 አዮ6:29፤ 10:3:18:8
 19:7 አዮ9:24፤ 30:20:24:28:31፤ 35:መዝ5:2:22:2፤ ዕን1:2-4
 19:8 አዮ3:26፤ 23:17:30:26:መዝ6:4:አሳ59:9:አር8፤ 15:14:19:ሰቆ3:2:7፤ ሆሴ2:6
 19:9 ዘፍ43:28:ዘዐ12:42:አዮ2:8:12፤ 17:29:14:መዝ15:4፤ 50:23:89:39:44፤ ምሳ14:31፤ ሰቆ5:16
 19:10 አዮ7:6፤ 12:14:14:7
 19:11 አዮ13:24፤ 16:9
 19:12 አዮ3:23፤ 16:10:13
 19:13 ቀ19:አዮ16:7:42:11:መዝ31:11:38:11:69:8፤ 88:8
 19:14 ቀ19፤ 24:መ:15:12:አዮ12:4:16:20:መዝ88፤ 18:አር20:10:38:22
 19:15 ዘፍ14:14፤ መዝ2:7
 19:17 መዝ38:5
 19:18 2ኃገ2:23፤ አዮ16:10
 19:19 ቀ13:14፤ አዮ6:14:30:10፤ መዝ5:5:12-13፤ ዮሐ13:18
 19:20 አዮ2:5
 19:21 መሳ2:15፤ አዮ4:5:16:14፤ 10:3:ሰቆ3:1
 19:22 ቀ6:2ዜና8:9:አዮ13:25:መዝ14:4:27:2:69:26፤ ምሳ30:14:አሳ53:4
 19:23 ዘዐ17:14፤ መዝ40:7:አሳ8:1
 19:24 አዮ16:18፤

ሆነ፤ የገዛ ወንድሞቼም ተጸደኩኝ።
 18 ሕፃናት እንኳ ይንቁኛል፤ ባዮኝም ቀኑ ጥር ያሳግጡብኛል።
 19 የቅርብ ወዳጆቼ ሁሉ ተጸደኩኝ፤ የምወዳቸውም በላዬ ተነሡ።
 20 ቁዳና ዐጥንት ብቻ ሆኜ ቀረሁ፤ ድድ ብቻ ቀርቶልኝ አመለጥሁ።
 21 “ወዳጆቼ ሆይ፤ ራሩልኝ፤ የእገዚአብሔር እጅ መታኛለችና ዕዘኑልኝ።
 22 እገዚአብሔር እንዳሳደደኝ ለምን ታሳድዱኛላችሁ? አሁንም ሥጋዬ አልበቃችሁምን?
 23 “ምነው ቃሌ በተጻፈ ኖሮ! በመጽሐፍም በታተመ!
 24 ምነው በብረትና በእርሳስ በተጻፈ ኖሮ! በዐለትም ላይ በተቀረጸ!
 25 የሚቤዝኝ ሕያው እንደ ሆነ፤ በመጨረሻም በምድር ላይ እንደሚቆም ዐውቃለሁ።
 26 ቁዳዬ ቢጠፋም፤ ከሥጋዬ ብለይም፤ እገዚአብሔርን አየዋለሁ።
 27 ሌላ ሳይሆን እኔው በገዛ ዐይኔ፤ እኔ ራሴ አየዋለሁ፤ ልቤ በውስጤ ምንኛ ዛለ!
 28 “የችግሩ መንሥኤ በውስጡ አለ፤ እኛ እንዴት እናሳድደዋለን?” ብትሉ፤
 29 ቀኑ ጣ በሰይፍ መቀጣትን ያስከትላልና፤ ራሳችሁ ሰይፍን ፍሩ፤ በዚያን ጊዜ ፍርድ፣ እንዳለ ታውቃላችሁ።”

ሰፋር

20 ናዕማታዊውም ሰፋር እንዲህ ሲል መለሰ፤
 2 “እጅግ ታውኬአለሁና፤ ሐሳቤ መልስ እንደሰጥ ይገቡተኛል።
 3 የሚያቃልለኝን ንግግር ሰምቼ አለሁ፤ መልስም እስጥ ዘንድ መንፈሴ ገፋፋኝ።
 4 “ሰው በምድር ላይ ከተቀመጠ ጊዜ ጀምሮ፤
 አር17:1 19:25 ዘዐ6:6:ዘሌ25:25:1ሳመ:14:39:አዮ16፤ 19:መዝ68:5:78:35:ምሳ23:11:አሳ41:14:43:14:44:6፤ 24:47:4:48:17:49:26:54:5:59:20:60:16 19:26 ዘጉ12:8:ማሐ5:8:1ቆሮ13:12:1ዮሐ3:2 19:27 መዝ42:1፤ 63:1:84:2:ሉቃ2:30 19:28 አዮ13:25 19:29 አዮ15:22:27:13-23:መዝ1:5:9:7:58:11:መዝ3:17:11:9፤ 12:14
 20:1 አዮ2:11 20:2 መዝ42:5:ሰቆ1:20 20:3 አዮ19:3
 20:4 ዘፍ4:32:32:7
 4:28 አብዛኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች፤ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉምና ቡልጊት፤ በእኔ ይሉሉ
 4:29 ወይም ሁሉን ቻዩን ታውቃላችሁ ማለት ነው
 4:4 ወይም አጻም ማለት ነው

ከጥንቱ እንዴት እንደ ነበረ ታውቃለህ?
 5 የጎጠኑትን መፈንጨት ለአጭር ጊዜ፤ የክፍያዎችም ደስታ ለቅጽበት መሆኑን አታውቅም?
 6 እስከ ሰማይ ከፍ ከፍ ቢልም፤ ዐናቱም ደመናትን ቢነካ፤
 7 እንደ ኩባት ለዘላለም ይጠፋል፤ ቀድሞ ያዩትም፤ 'የት ገባ?' ይላሉ።
 8 እንደ ሕልም በሮ ይጠፋል፤ አይገኝምም፤ እንደ ሌሊትም ራእይ በቅጽበት ያልፋል።
 9 ቀድሞ ያየው ዐይን ዳግመኛ አያየውም፤ የነበረበትም ቦታ ከእንግዲህ አይመለከተውም።
 10 ልጆቹ ለድኸት ካሳ መክፈል አለባቸው፤ እጆቹም ሀብቱን መልሰው መስጠት ይገባቸዋል።
 11 ዐጥንቱን የሞላው የወጣትነት ብርታት፤ ከእርሱ ጋር በዐፈር ውስጥ ይተኛል።
 12 ክፋት በአፉ ውስጥ ቢጣፍጥ፤ ከምላሱም ቦታች ቢደብቀው፤
 13 አውጥቶ ለመጣል እየሳሳ፤ በአፉ ውስጥ ቢያቆየው፤
 14 ምግቡ በሆዱ ውስጥ ይመራል፤ በውስጡም እንደ እባብ መርዝ ይሆናል።
 15 የዋጠውን ሀብት ይተፋል፤ እግዚአብሔርም መልሶ ከሆዱ ያወጣዋል።
 16 የእባብ መርዝ ይጠባል፤ የእፍኝትም ምላስ ይገድለዋል።
 17 ማርና ቅቤ በሚያፈሱ ጅረቶች፤ በወንዞችም አይደሉትም።
 18 የለፋብትን ሳይበላው ይመልሳል፤ ከንግዱም ባገኘው ትርፍ አይደሉትም፤
 19 ድኸትን በመጨቁን ባዶ አስቀርቶ አቸዋልና፤ ያልሠራውንም ቤት ነጥቆአል።
 20 ክፉ ምኞቱ ዕረፍት አይሰጠውም ሀብቱም ሊያድነው አይችልም።
 21 ያለውን አሟጦ ስለሚበላ፤ ዘላቂ ብልጽግና አይኖረውም።
 22 በተደላ መካከል እያለ ጉስቶልና ይመጣበታል፤ በከባድ መከራም ይዋጣል።
 23 ሆዱን በሞላ ጊዜ፤ እግዚአብሔር የሚነድ ቀጣውን ይሰድበታል፤ መግቱንም ያወርድበታል።
 24 ከብረት መሣሪያ ቢሸሸም፤ የናስ ቀስት ይወጋዋል።
 25 ቀስቱን ከጀርባው፤ የሚያብለጨልጨውንም ጫፍ ከጉባቱ

20፥5 ኢዮ8:12; 13:መዝ37:35-36; 73:19:94:3
 20፥6 ዘፍ11:4; ኢዮ33:17;ኢሳ14:13-14;16:6; ኦብ1:3-4
 20፥7 ኢዮ4:20; 7:8;14:20
 20፥8 ኢዮ18:11; 27:20;34:20;መዝ73:20;90:5;10:መክ5:3;6:12; 12:7;ኢሳ17:14; 29:7
 20፥9 ኢዮ7:8
 20፥10 ቀ15:18; 20:ኢዮ3:15;5:4; 31:8
 20፥11 ኢዮ13:26; 17:16;21:24
 20፥12 ኢዮ15:16; መዝ10:7;140:3
 20፥13 ዘዮ11:18-20
 20፥14 ዘዮ21:6; ምሳ 20:17;ኤር2:19;4:18;ራእ10:9
 20፥15 ቀ10: ዘሌ18:25
 20፥16 ዘዳ32:24;32
 20፥17 ዘዳ32:13; 14:ኢዮ29:6; መዝ36:8
 20፥18 ቀ10:ኢዮ5:5;መዝ109:11
 20፥19 ዘዳ15:11; 24:14;ኢዮ5:16; 24:4;14:3;59:መዝ10:2;9:4;6:109;16:ምሳ14:31;28:28; ኢሳ5:8;አሞ8:4
 20፥20 ቀ10:ምሳ11:4;መዝ5:12;ሰፊ1:18;ሉቃ12:15
 20፥21 ኢዮ7:8
 20፥22 ቀ29:መሳ2:15;ኢዮ21:17; 30:3;1:2-3;ሉቃ12:16-20
 20፥23 ቀ14:ዘዮ11:18-20;መዝ78:30-31;ሰቆ4:11;ኦዝ5:13;6:12
 20፥24 ኢዮ15:22; ኢሳ24:18;ኤር46:21;48:44
 20፥25 ኢዮ15:21; 18:11;መዝ88:15-16
 20፥26 ኢዮ1:16; 5:14;15:34;18:15; 26:6;28:22;31:12;መዝ21:9
 20፥27 ዘዳ31:28
 20፥28 ቀ29:ዘዮ14:28-32;ዘዳ28:31; ኢዮ21:17;20:30; 40:11;መዝ60:3;75:8;ምሳ16:4;ኢሳ24:18;51:17;አሞ5:18; ማቴ7:26-27;ዮሐ3:36;ሮሜ1:18

ይመዛል፤ ፍርሀትም ይይዘዋል፤
 26 ሀብቱ ለድቅድቅ ጨለማ ተዳርጎአል፤ ሰው ባላራገበው እሳት ይበላል፤ በድንኳኑም ውስጥ የተረፈውን ይልሳል።
 27 ሰማያት ጎጠኑትን ይገልጡበታል፤ ምድርም ትነሣበታለች፤
 28 በእግዚአብሔር የቀጣ ቀን ቤቱን ጉርፍ፤ መኖሪያውንም ወራጅ ውሃ፤ ይወስድበታል።
 29 እግዚአብሔር ለጎጠኑትን የወሰነው ዕድል ፈንታ፤ ከአምላክም ዘንድ የተመደበላቸው ቋሚ ቅርስ ይህ ነው።”

ኢዮብ

21 ኢዮብም እንዲህ ሲል መለሰ፤
 2 “ቃሌን በጥንቃቄ ስሙ፤ የምታጽናኑኝም በዚህ ይሁን፤
 3 ንግግራን በትዕግሥት አድምጡ፤ ከተናገርሁ በኋላ፤ መሣለቅ ትችላላችሁ።
 4 “በውኑ ቅርታዬ በሰው ላይ ነውን? ትዕግሥት ማጣትስ አይገባኝምን?
 5 ተመልከቱኝና ተገረሙ፤ አፋችሁን በእጃችሁ ለጉሙ።
 6 ስለዚህ ነገር ባሰብሁ ቀጥር እደነግጣለሁ፤ ሰውነቴም በፍርሀት ይንቀጠቀጣል።
 7 ጎጠኑትን ለምን በሕይወት ይኖራሉ? ለምን ለእርጅና ይበቃሉ? ለምንስ እያየሁ ይሄዳሉ?
 8 ዘራቸው በዐይናቸው ፊት፤ ልጆቻቸውም በዙሪያቸው ጸንተው ሲኖሩ ያያሉ፤
 9 ቤታቸው ያለ ሥጋት በሰላም ይኖራል፤ የእግዚአብሔርም በትር የለባቸውም።
 10 ኮርማቸው ዘሩ በከንቱ አይወድቅም፤ ያስረግዛል፤ ላማቸውም ሳትጨነግፍ ትወልዳለች።
 11 ልጆቻቸውን እንደ በግ መንጋ ያስማራሉ፤ ሕፃናታቸውም ይበርቃሉ።
 12 በከበሮና በክራር ይዘፍናሉ፤ በዋሽንትም ድምፅ ይፈነጫሉ።
 ኢፌ5:6 20፥29 ቀ22:ኢዮ15:20;22:5;31:2;36:17;ኤር13:25;ራእ21:8 21፥2 ቀ34:ኢዮ13:17 21፥3 ኢዮ6:14; 11:3;16:10 21፥4 ኢዮ6:3;7:11 21፥5 መሳ18:19 21፥6 ዘዳ45:3;ኢዮ4:14 21፥7 ቀ13:ኢዮ9:24;12:19;መዝ37:1; 73:3;መዝ7:15;8:14;ዕን1:13;ሚሳ3:15 21፥8 መዝ17:14; ሚሳ3:15 21፥9 ኢዮ5:24;9:34 21፥10 ዘዳ23:26 21፥11 መዝ78: 52;107:41 21፥12 ዘዳ4:21;1ዜና15:16;መዝ33: 2;71:22;81:2;108:2;ኢሳ5:12;ማቴ11:17
 28 ወይም በቤቱ ውስጥ ያለውን ንብረት ወራጅ ውሃ ይወስድበታል ማለት ነው”

13 ስድሚያቸውን በተደላ ያሳልፋሉ፤ በሰላምም። ወደ መቃብር። ይወርዳሉ።
 14 እግዚአብሔርንም እንዲህ ይሉታል፤ 'አትድረስብን! መንገድህንም ማወቅ አንፈልግም።'
 15 እናገለግለው ዘንድ፣ ሁሉን ቻይ አምላክ ማን ነው?
 ወደ እርሱ ብንጸልይስ ምን እናገኛለን?
 16 ይሁንና ብልጽግናቸው በእጃቸው አይደለም፤ ከኅጢአተኞች ምክር እርቃለሁ።
 17 'የኅጢአተኞች መብራት የጠፋው ስንት ጊዜ ነው? የእግዚአብሔር ቀጣ መከራ የመጣባቸው፣ መቅሠፍትም የደረሰባቸው ስንት ጊዜ ነው?
 18 በነፋስ ፊት እንዳለ ገለባ፣ በወውሎ ነፋስም እንደ ተወሰደ ዕብቅ የሆኑት ስንት ጊዜ ነው?
 19 እናንተ፣ 'እግዚአብሔር የሰውን ቅጣት ለልጆቹ ያከማቻል' ትላላችሁ፤ ነገር ግን ያውቀው ዘንድ ለሰውየው ለራሱ ይክፈለው፤
 20 ዐይኖቹ የራሱን ውድቀት ይዩ፤ ሁሉን ከሚችል አምላክም ቀጣ ይጠጣ።
 21 ሰው ወራቱ በተገባደደ ጊዜ፣ ለቀሪ ቤተ ሰቡ ምን ይገደዋል?
 22 'ከፍ ባሉት ላይ ለሚፈርድ አምላክ፣ ዕውቀትን ሊያስተምረው የሚችል አለን?
 23 አንድ ሰው በፍጹም ተደላ ደስታ እየኖረ፣ በሙሉ ብርታቱም እያለ ይሞታል፤
 24 ሰውነቱ፣ በምቅት፣ በጥንቱም በስብ ተሞልቶ እያለ በሞት ይለያል።
 25 ሌላው ሰው ደግሞ አንዳች መልካም ነገር ሳያይ፣ በተመረረች ነፍስ ይሞታል፤
 26 ሁለቱም በዐፈር ውስጥ አንድ ላይ ይተኛሉ፤ ትልም ይወርዳቸዋል።
 27 'እነሆ፣ ምክራችሁን፣ በእኔ ላይ ያሜራችሁትንም ተረድቻለሁ።
 28 እናንተ፣ 'የትልቁ ሰው ቤት፣ ኅጢአተኛውም የኖረበት ድንኳን የት አለ?' አላችሁ፤
 29 መንገደኞችን አልጠየቃችሁምን? የነገሯችሁንን ነገር በጥሞና አላዳመጣችሁምን?
 30 ክፉ ሰው በመቅሠፍት ቀን እንደሚጠበቅ፣

21፡13 ላዮ፣ 3፡13፣ 8፡7፣ 12፡4፣ 19፡1፣ 20፡10፣ 1-12፣ 49፡14፣ 94፡3፣ ኢሳ፡14፡15
 21፡14 ዘ፡32፡15፣ 1፡4፣ 15፡11፣ ኢዮ፡4፡17፡22፡17፣ መገ፡95፡10፡ም፡1፡29፡ኢሳ፡30፡11፣ ኢር፡20፡31
 21፡15 ኢዮ፡5፡2፣ 34፡9፣ 35፡3፣ መገ፡73፡13፣ 139፡20፣ ኢሳ፡48፡5፣ ኢር፡6፡44፡17
 21፡16 ኢዮ፡22፡18፣ መገ፡1፡1፣ 26፡5፣ 36፡1
 21፡17 ኢዮ፡18፡5፣ 12፡20፡22፡28
 21፡18 ዘ፡67፡23፣ 19፡15፣ ኢዮ፡7፡10፣ 13፡25፣ ም፡410፡25
 21፡19 ዘ፡20፡5፣ ኢር፡25፡14፣ 31፡29፣ 50፡29፣ 51፡6፣ 24፡56፣ 2፡18፡2፣ ዮ፡49፡2
 21፡20 ዘ፡32፡33፣ ዘዮ፡16፡22፣ 2፡27፡14፡6፣ ኢዮ፡6፡4፡20፡28፣ ኢር፡25፡15፣ 42፡16፣ 6፡14፡10
 21፡21 ኢዮ፡14፡5፣ 21፡22፣ መገ፡9፡5-6
 21፡22 ኢዮ፡4፡18፣ 35፡11፣ 36፡22፣ 39፡17፣ መገ፡82፡1፣ 86፡8፣ 94፡12፣ 135፡5፣ ኢሳ፡40፡13-14፣ ኢር፡32፡33፣ ሮ፡11፡34
 21፡23 ዘ፡61፡5፣ 15፡15፣ ኢዮ፡3፡13፣ 13፡26
 21፡24 ኢዮ፡20፡11፣ መገ፡73፡4፣ ም፡3፡8
 21፡25 ኢዮ፡10፡1
 21፡26 ኢዮ፡7፡5፣ 17፡16፣ 24፡20፣ መገ፡9፡2-3፣ ኢሳ፡14፡11
 21፡28 ኢዮ፡1፡3፣ 8፡22፣ 12፡21፡29፣ 25፡31፡37
 21፡30 ኢዮ፡20፡22፣ 28፡31፣ 3፡3፣ ኢሳ፡5፡30፣ ሮ፡2፡5፣ 2፡8፡ጥ፡9
 21፡31 ኢዮ፡34፡11፣ መገ፡62፡12፣ ም፡24፡11-12፣ ኢሳ፡59፡18
 21፡32 ኢሳ፡14፡18
 21፡33 ኢዮ፡3፡19፡22
 21፡34 ላዮ፡2፡ኢዮ፡6፡15፡8፡20
 22፡1 ኢዮ፡4፡1
 22፡2 ኢዮ፡7፡17፣ ሉቃ፡17፡10
 22፡3 ኢዮ፡35፡7፣ መገ፡143፡2፣ ም፡9፡12፣ ኢሳ፡11፡1፣ ከ፡1፡8
 22፡4 ኢዮ፡9፡3፣ 19፡29፣ መገ፡143፡2፣ ኢሳ፡3፡14፣ ከ፡20፡35
 22፡5 ዕገ፡9፡13፣ ኢዮ፡15፡5፣ 13፡20፡29፣ 29፡17
 22፡6 ዘ፡22፡26፣ 22፡11 ዘ፡67፡23፣

በቀጣም ቀን እንደሚተርፍ፣ አታውቁም?
 31 ተግባሩን ፊት ለፊት የሚነግረው ማን ነው?
 የእጁንስ ማን ይሰጠዋል?
 32 ወደ መቃብር ይወስዱታል፤ ለመቃብሩም ጠባቂ ይደረግለታል።
 33 የሰለቂው ዐፈር ምቹ ይሆንለታል፤ ሰው ሁሉ ይከተለዋል፤ ስፍር ቀጥር የሌለው ሕዝብ በፊቱ ይሄዳል።
 34 'መልሳችሁ ከሐሰት በስተቀር ሌላ አይገኝበትም፤ ታዲያ፣ በማይረባ ነገር እንዴት ልታጽናኑኝ ትችላላችሁ!'
ኤልፋዝ
22 ቴማናዊውም ኤልፋዝ እንዲህ ሲል መለሰ፤
 2 'ሰው እግዚአብሔርን ሊጠቅም ይችላልን? ጠቢብ እንኳ ቢሆን ምን ይጠቅመዋል?
 3 አንተ ጸድቅ ብትሆን ሁሉን የሚችለውን አምላክ ምን ደስ ታስኘዋለህ? መንገድህ ያለ ነቀፋ ቢሆንስ የሚተርፈው ምንድን ነው?
 4 'እርሱ የሚገሥጽህ፣ ፍርድ ቤትም የሚያቀርብህ ስለምትፈራው ነውን?
 5 ክፋትህ ታላቅ፣ ኅጢአትህ ፍጹም የሌለው አይደለምን?
 6 ያለ አንዳች ምክንያት ከወንድሞችህ መያዣ ወስደሃል፤ ሰዎችን ገፈህ፣ ያለ ልብስ ዕራቀታቸውን አስቀርተሃል።
 7 የዛለትን ውሃ አላጠጣህም፤ የተራቡትንም ምግብ ከልክለሃል።
 8 ባለ ርስትና ኅያል፣ በእርሱም የምትኖር ክቡር ሰው ብትሆንም፤
 9 መበለቶችን ባይ እጃቸውን ሰደሃል፤ የድካ ሰደሃችንም ክንድ ሰብረሃል።
 10 ድንገተኛ አደጋ ያኖጠህ፤ ወጥመድም ዙሪያህን የከበህ ለዚህ ነው።
 27 ዘ፡82፡4፣ 12-13፣ 2፡27፡4፣ 1 22፡7 ላዮ፡9፡ኢዮ፡29፡12፣ 31፡17፡21፣ 31፡ኢሳ፡58፡7፣ 10፡ከ፡18፡7፣ ማ፡6፡10፡42፣ 25፡42 22፡8 ኢዮ፡12፡19፣ 15፡19፣ ኢሳ፡3፡35፣ 13፡9፣ 15 22፡9 ላዮ፡7፡ኢዮ፡6፡27፣ 24፡3፡21፣ 29፡13፣ 31፡16፣ መገ፡146፡9፣ ኢሳ፡17፡10፡2፡ኢሳ፡1፡53
 22፡10 ኢዮ፡10፡3፣ 15፡21፣ 18፡9
 ላ13 በዕብራይስጡ፣ ሲላ ይላል
 ማ13 ወይም በፍጥነት ማለት ነው
 ማ17-20 ላዮ፡17፡18 ቃለ አጋናዎች ሲሆኑ ላዮ፡19፡20 ደግሞ ብድራዎች ናቸው።
 ፍ24 የዚህ ቃል የዕብራይስጡ ትርጉም በትክክል አይታወቅም
 ፍ30 ወይም ለመቅሠፍት ቀን ተጠባቂ እንደሚይ ማለት ነው
 ፍ33 ወይም ስፍር ቀጥር አንድ ሌላው ሕዝብ ማለት ነው

11 እንዳታይ ጨለማ የሆነብህ፤ ጎርፍም ያጥለቀለቀህ ለዚህ ነው።

12 “እግዚአብሔር ከፍ ባለው ሰማይ የሚኖር አይደለምን? በፍቅ ከፍታ ያሉትን ከዋክብት ያያል!

13 ይህም ሆኖ ሳለ እንዲህ አልህ፤ ‘እግዚአብሔር ምን ያውቃል? በእንዲህ ያለ ጨለማ ውስጥስ ይፈርዳልን? በሰማይ ክብብ ላይ ሲራመድ፤ እንዳያየን ጥቅጥቅ ያለ ደመና ይሸፍንዋል።’

15 ነጠአተኞች በሄዱባት፤ በጥንቷ መንገድ እንደ ተመላለሱ ትቀራለህን?

16 ጊዜያቸው ሳይደርስ ተነጠቁ፤ መሠረታቸውም በጎርፍ ተወሰደ።

17 እግዚአብሔርንም ‘አትድረስብን! ሁሉን የሚችል አምላክም ምን ያደርግልናል?’ አሉ።

18 ቤታቸውን በመልካም ነገር የሞላው ግን እርሱ ነው፤ ስለዚህ ከነጠአተኞች ምድር እርቃለሁ።

19 “ጸድቃንም የእነዚያን ጥፋት አይተው ይደሰታሉ፤ ጉሉካንም እንዲህ ብለው ያፈዙባቸዋል፤ በእርግጥ ጠላቶቻችን ጠፍተዋል፤ ሀብታቸውም በእሳት ተበልቶአል።”

21 “ለእግዚአብሔር ተገዛ፤ ከእርሱም ጋር ሰላም ይነርህ፤ በረከትም ታገኛለህ።

22 ምክርን ከአፉ ተቀበል፤ ቃሉንም በልብህ አነር።

23 ሁሉን ወደሚችል አምላክ ብትመለስ ትጠገናለህ፤ ክፋትን ከድንኳንህ ብታርቅ፤

24 የወርቅህን አንኳር ትቢያ ላይ፤ የአፈር ወርቅህንም ጥልቅ ሸለቆ ውስጥ ብትጥለው፤

25 ሁሉን ቻዩ አምላክ ወርቅ ይሆንልሃል፤ ምርጥ ብር ይሆንልሃል።

26 በዚያ ጊዜ ሁሉን በሚችል አምላክ ደስ ይልሃል፤ ፊትህንም ወደ እግዚአብሔር ታቀናለህ።

27 ወደ እርሱ ትጸልያለህ፤ እርሱም ይሰማሃል፤ አንተም ስእለትህን ትሰጣለህ።

28 ያሰብኸው ይከናወንልሃል፤ በመንገድህም ላይ ብርሃን ይበራል።

29 ሰዎች ቢዋረዱና አንተ፤ ‘ከፍ አድርጋቸው’ ብትል፤ እርሱ ዝቅ ያሉትን ያድናል።

ኢዮ5:14፣36:28፣ 38:34፣37:መዝ69: 1-2፣124:4-5፣ኢሳ 58:10-11፣ሰቆ3:54 22:12 ኢዮ11:8፣ 16:19 22:13 ፋ*14፣መዝ 10:11፣59:7፣64:5፣7 3፣1፣94:7፣139: 11፣ኢሳ29:15፣ሕዝ 8:12፣9:9፣ሰፊ1:2፣ ኤፌ6:12 22:14 ፋ*13፣2ገገ 21:16፣ኢዮ26:9፣ 37:18፣መዝ18:11፣ 97:2፣105:39፣ምሳ 8:27፣ኢሳ40:22፣ ኤፌ23:23-24 22:15 ኢዮ23:10፣ 34:8፣36፣መዝ11:1፣ 50:18 22:16 ዘፍ7:23፣ ኢዮ4:19፣15፣32፣ ማቴ7:26-27 22:17 ኢዮ21:15 22:18 ኢዮ12:6፣ 21:16 22:19 ኢዮ21:3፣ መዝ5:11፣9:2፣32፣ 11፣52:6፣58:10፣64፣ 10፣97:12፣107:42 22:20 ኢዮ15:30፣ መዝ18:39 22:21 ዘፍ 17:1፣ ኢዮ8:7፣መዝ34:8- 10፣ምሳ3:10፣ኢሳ 26:3፣12፣27:5፣ኤር 9፣24፣ሮሜ5:1፣ 1።ጥ5:6 22:22 ዘፍ8:3፣ኢዮ 6:10፣15፣11፣28፣23፣ መዝ37:31፣40:8፣ ምሳ2:6፣ሕዝ3:10 22:23 ኢዮ5:24፣ 11:14፣ኢሳ19:22፣ 31፣6፣44፣22፣55፣7፣5 9፣20፣ኤር3:14፣22፣ ሕዝ18:32፣ዘሳ1:3፣ ሚል3:7፣ሐሥ20:32 22:24 ዘፍ10:29፣ ኢዮ1:10፣28፣6፣31፣ 25፣መዝ19:10፣ኢሳ 2፣20፣30፣22፣31፣7፣4 0፣19-20፣ማቴ6:19 22:25 2ገገ18:7፣ ኢዮ31:24፣መዝ49: 6፣52፣7፣ምሳ11:28፣ኢ ፣43፣36፣ማቴ6: 20-21 22:26 ኢዮ11:15፣ 17፣27፣10፣33፣26፣መ ገ2:8፣16፣6፣27፣6፣37 ፣4፣100፣1፣ኢሳ 58:14፣61፣10 22:27 ዘኅ30:2፣ ኢዮ5:15፣27፣መዝ 86:7፣ኢሳ30:19 22:28 ኢዮ11:17፣ 33፣28፣መዝ97:11፣ 103፣11፣145፣19፣ ምሳ4:18

30 በጎ ያልሆነውን ሰው እንኳ፤ ከአንተ እጅ ጉዳሕና የተነሣ ያድነዋል።”

ኢዮብ

23 ኢዮብም እንዲህ ሲል መለሰ፤ ²“ዛሬም ሐዘኔ መራራ ነው፤ እያቃሰትሁ እንኳ እጁ ባላዬ ከብዳለች።

³እርሱን የት እንደማገኘው ባወቅሁ፤ ወደ መኖሪያውም መሄድ በቻልሁ!

⁴ጎረቤቴን በፊቱ አቀርብ ነበር፤ አፌንም በሙግት እሞላው ነበር።

⁵የሚመልስልኝ ቃል ምን እንደ ሆነ ባወቅሁ ነበር፤ የሚለኝንም ባስተዋልሁ ነበር።

⁶በታላቅ ጎይሉ ከእኔ ጋር ይሚገት ይሆን? አይደለም፤ ይልቁን ያደምጠኛል።

⁷ቅን ሰው ጎረቤቴን በእርሱ ፊት ያቀርባል፤ እኔም ከፊራጄ ለዘላለም ነጻ እሆናለሁ።

⁸“ዳሩ ግን ወደ ምሥራቅ ብሄድ፤ በዚያ የለም፤ ወደ ምዕራብም ብሄድ፤ እርሱን አላገኘውም፤

⁹በሰሜን እየሠራ ሳለ አላየውም፤ ወደ ደቡብ በሚዞርበት ጊዜ ደብዛው አይገኝም።

¹⁰ግን እኔ የምሄድበትን መንገድ ያውቃል፤ ከፊተኝንም በኋላ እንደ ወርቅ እወጣለሁ።

¹¹እግርጄ እርምጃውን በጥብቅ ተከታትለዋል፤ ፈቀቅ ሳልል መንገዱን ጠብቄአለሁ።

¹²ከአፉ ከወጣው ትእዛዝ አልራቅሁም፤ የአንደበቱን ቃል ከዕለት እንጀራሌ አብልጬ ይኅላለሁ።

¹³“እርሱ ግን ራሱን ችሎ ብቻውን የሚኖር ነው፤ የሚቋቋመውስ ማን ነው? እርሱ የፈቀደውን ያደርጋል።

¹⁴በእኔ ላይ የወሰነውን ይፈጽማል፤ ይህን የመሰለ ዕቅድም ገና ብዙ አለው።

22:29 እስ5:12፣መዝ18:27፣ማቴ23:12 22:30 2ሳሙ22: 21፣ኢሳ1:18፣ሮሜ4:5 23:2 1ሳሙ1:10፣ኢዮ6:3፣7:11፣መዝ 6:6፣32:4፣ኤር45:3፣ሕዝ21:7 23:3 ዘፍ4:29 23:4 ኢዮ9: 15፣13፣18 23:5 ኢዮ11:5 23:6 ኢዮ6:4፣9:4 23:7 ዘፍ 3:8፣ኢዮ1:16፣29፣9:3፣13:3 23:9 ኢዮ9:11 23:10 ኢዮ 1:1፣ 6፣29፣7:18፣22:15፣27:6፣31፣6፣36፣7፣መዝ7:9፣11፣5፣ 12፣6፣34፣15፣37፣18፣94:11፣119፣168፣139፣1-3፣146፣8፣1።ጸጥ 1:7 23:11 ኢዮ31:7፣መዝ17:5፣40:4፣44:18፣19፣51፣59፣ 157፣125፣5፣ኤር11:20 23:12 ኢዮ6:10፣ 15፣11፣ማቴ4:4፣ ፋሐ4:32፣34 23:13 ኢዮ9:3፣10፣13፣ኢሳ55:11 23:14 1ተሰ 3:3፣1።ጸጥ4:12

*2 በሰብዓ ሊቃናት ትርጉም፤ በሰርስትና በዕብራይስጥ ላይ፤ እጅ ሰላዬ ይላል

15 በፊቱ የደነገጥሁትም ለዚህ ነው፤
 ይህን ሁሉ ሳስብ እፈራለሁ።
 16 እግዚአብሔር ልቤን አባባው፤
 ሁሉንም የሚችል አምላክ አስደነገጠኝ።
 17 ይህም ሆኖ ሳለ ጨለማው፤
 ፊቴንም የጋረደው ጽልመት ልሳኔን
 አልዘጋውም።

24 “ሁሉን የሚችል አምላክ ለምን
 የፍርድ ቀን አይወስንም?
 እርሱን የሚያውቁትስ ለምን ያን ቀን
 እንዲያው ይጠባበቃሉ?
 2 ሰዎች ድንበር ይገፋሉ፤
 የሰረቁትን መንጋ ያስማራሉ።
 3 የድካ ሰደጉን አህያ ቀምተው ይሄዳሉ፤
 የመበለቲቱንም በሬ በመያዣነት
 ይወስዳሉ።
 4 ችግረኛውን ከመንገድ ያስወግዳሉ፤
 የምድራቱም ድኾች ይሸሸጋሉ።
 5 በምድረ በዳ እንዳሉ የሚዳ አህዮች፤
 ድኾች ምግብ ፍለጋ ይራወጣሉ፤
 ከበረሃው ምድር ለልጆቻቸው ምግብ
 ይሻላሉ።
 6 ከሚዳ መኖ ይሰበስባሉ፤
 ከክፉዎች የወይን ቦታም ይቃርማሉ።
 7 ዕራቁታቸውን ያለ ልብስ ያድራሉ፤
 በብርድም ጊዜ የሚለብሱት የላቸውም።
 8 ከተራራ በሚወርድ ዝናብ በስብስቀል፤
 መጠለያ አጥተው ቋጥኝ ዐቅፈዋል።
 9 አባት የሌለው ልጅ ከዕቅፍ ተነጥቋል፤
 የድካውም ልጅ በዕዳ ተይዞአል።
 10 ዕራቁታቸውን ያለ ልብስ ይሄዳሉ፤
 ነዶ ይሸከማሉ፤ ግን ይራባሉ።
 11 በየተረተሩ የወይራ ዘይት ያወጣሉ፤
 ወይን እየጠመቁ፤ ለራሳቸው ግን ይጠማሉ።
 12 የሚሾች ጣር ጨካኝት ከከተማዋ ይሰማል፤
 የቄሰሉት ሰዎች ነፍስ ለርዳታ ይጮኻል፤
 እግዚአብሔር ግን ተጠያቂዎቹን ዝም
 ብሎአል።

13 “በብርሃን ላይ የሚያምፁ፤
 ጉዳናውን የማያውቁ፤
 በመንገዱም የማይጸኑ አሉ።
 14 ቀኑ ሲመሸ፤ ነፍስ ገዳይ ይነሣል፤
 ድኾችንና ችግረኞችን ይገድላል፤
 በሌሊትም እንደ ሌባ ያደባል፤
 15 አመንዝራ በዐይኑ ድንግዝግዝታን
 ይጠባበቃል፤
 ‘ማንም አያደኝም’ ብሎ ያስባል፤
 ፊቴንም ይሸፍናል።
 16 በጨለማ፤ ቤት ሰርስረው ይገባሉ፤
 በቀን ግን ይሸሸጋሉ፤
 በብርሃንንም አይፈልጉም።
 17 ድቅድቅ ጨለማ ለሁላቸው እንደ ንጋት+

23:15 ዘፍ45:13;ኢ
 ሱ24:14;መዝ34:9;3
 6:1; 111:10;ምሳ
 1:7;መዝ3:14;12:
 13;2ቆሮ5:11
 23:16 ዘዐ3:6;
 ዘ820:3;ኢዮ27:2;ራ
 እ6:16 23:17 ኢ
 ዮ3:6; 19:8
 24:1 ኢዮ9:23;
 14:5;15:20;ሐሥ
 1:7;2ኢጥ3:7
 24:2 ዘዐ20:15;
 ዘ819:14;28:31
 24:3 ኢዮ6:27;
 22:9
 24:4 ኢዮ20:19;
 29:12;16:30;25:
 31;19:መዝ12:5;
 41:1;82:3;34:ምሳ
 28:12;ኢሳ11:4
 24:5 ዘፍ16:12;ኢ
 ዮ30:3;መዝ104:23
 24:6 ቍ18:ፍት
 2:22;17:21;19:
 ኢዮ6:5
 24:7 ዘዐ22:27
 24:8 መሳ6:2;
 ሰቆ4:5;474:25;33
 24:9 ዘሌ25:47;ዘ
 ዳ24:17;27:14;1ኢዮ
 29:17;መዝ14:4;
 ምሳ30:14;ኢሳ3:14
 :10;1-2:ኤዝ18:12
 24:10 ዘሌ19:9;
 ዘ824:12-13
 24:11 ኢሳ5:2;
 16:10;ሚክ6:15;
 ሐጌ2:16
 24:12 ኢዮ9:23;
 12:19;30:28;መዝ
 5:2;22:24;39:12;1
 19:147;ኢሳ30:
 19;ኢር50:46;51:
 52;54;ኤዝ26:15;
 ራሌ6:10
 24:13 ቍ16;ኢዮ
 17:12;38:15;20:መ
 ዝ18;28;ኢሳ5:20
 :የሐ3:19-20;ኢፌ
 5:8-14;1ተሰ5:4-5
 24:14 ኢዮ20:19;
 መዝ10:9;37:32;
 ኢሳ3:15;ሚክ3:3
 24:15 ኢዮ31:9;
 27;መዝ10:11;ምሳ
 1:10;7:8-9
 24:16 ቍ13;ዘዐ
 22:2;ማቴ6:19
 24:17 ኢዮ15:22;
 18:5;11
 24:18 ቍ6;ኢዮ5:
 3;9:26;22:16;ኢሳ
 57:20;ይሳ1:13
 24:19 ኢዮ6:17;
 21:13
 24:20 ኢዮ7:5;14:
 7;18:17;21:26;መ
 ዝ31;12:8;74:14
 24:21 ኢዮ22:9
 24:22 ዘዳ28:6;6;

ነው፤
 አሸባሪውን ጨለማቸ ይወዳጃሉ።

18 “ይሁን እንጂ፤ በውሃ ላይ
 የሚኮረፈረፍ ዐረፋ ናቸው፤
 የወይን ቦታው ሰው የማይደርስበት፤
 ርስታቸው ርጉም ነው።

19 ድርቅና ሙቀት የቀለጠውን በረዶ
 ከቦታው እንደሚያስወግድ፤
 ሲእልምን ንጠአተኞችን ትነጥቃለች።

20 የተሸከመቻቸው ማሕፀን ትረሳቸዋለች፤
 ትል ይባጠቡባቸዋል፤
 ክፉዎች እንደ ዛፍ ይሰበራሉ፤
 የሚያስታውሳቸውም የለም።

21 የማትወልደውን መካኒቱን ይባጠቡጣሉ፤
 ለመበለቲቱም አይራሩም።

22 ነገር ግን እግዚአብሔር ብርቱዎችን
 በኅይሉ ጉትቶ ይጥላል፤
 ቢደላደሉም የሕይወት ዋስትና
 የላቸውም።

23 ያለ ሥጋት እንዲኖሩ ትቶአቸው
 ይሆናል፤
 ዐይኖቹ ግን በመንገዳቸው ላይ ናቸው።

24 ለጥቂት ጊዜ ከፍ ከፍ ይላሉ፤ ሆኖም
 ይጠፋሉ፤
 ዝቅ ዝቅ ብለው፤ እንደ ሌሎቹ
 ይከማቻሉ።
 እንደ አህል ራስም ይታጨዳሉ።

25 “ይህ እንዲህ ካልሆነማ፤ የሚያስተባብለኝ
 ማን ነው?
 ቃሉን ከንቱ የሚያደርገውስ ማን ነው?”

በልዳዳስ

25 ሹሐዊውም በልዳዳስ እንዲህ ሲል
 መለሰ፤

2 “ገርነትና ግርማ የእግዚአብሔር ናቸው፤
 በሰማይም ከፍታ ሥርዐትን ያደርጋል።

3 ሰራዊቱ ሊቁጠር ይችላልን?
 ብርሃኑስ የማይወጣው በማን ላይ ነው?
 4 ሰው በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ይሆን
 ዘንድ፤
 ከሴትስ የተወለደ ንጹሕ ይሆን ዘንድ
 ይችላልን?

ማቴ6:27;ኢዮ9:4;12:19;ዮፀ4:14 24:23 2ዜና16:9;ኢዮ
 9:24;10:4;አሞ6:1 24:24 27:19;35:5;ኢዮ3:19;4:20;መዝ
 37:10;83:13;ኢሳ5:24;17:5;13:40;24:41;2:15 24:25
 ኢዮ6:28;16:17 25:1 ኢዮ8:1 25:2 2ዜና20:6;ኢዮ9:
 4;11:8;16:19;መዝ47:9;89: 18;ዘካ9:7;ራእ1:6 25:3
 ማቴ5:45;ዮፀ1:17 25:4 ኢዮ4:17

፳11 ወይም ከፍጥረት መካከል የወይራ ዘይት ማለት ነው፤
 ሆኖም የዚህ ቃል የዕብራይስጡ ትርጉም በትክክል
 አይታወቅም
 ፳17 ወይም ለእርሱ ንጋት እንደ ሞት ጥፋ ነው
 ፳17 ወይም ከሞት ጥፋ ማለት ነው
 ፳19 አንዳንድ ቅጂዎች መቃብር ይሉታል

5 በፊቱ ጨረቃ እንኳ ብሩህ ካልሆነች፤
ከዋክብትም ንጹሐን ካልሆኑ፤
6 ይልቁን ከብል የሚቈጠር የሰው ልጅ፤
ትል የሆነውማ ሰው ምንኛ ያንስ!”

ኢዮብ

26 ኢዮብም እንዲህ ሲል መለሰ፤
26:1 “ኃይል የሌለውን ምንኛ ረዳኸው!

ደካማውንስ ምንኛ አዳንኸው!

3 ጥበብ የሌለውን ምንኛ መከርከው!

ታላቅ ዕውቀትንስ ምንኛ ገለጥህለት!

4 ይህን ቃል እንድትናገር የረዳህ ማን ነው?

የማንስ መንፈስ በአንደበትህ ተጠቀመ?

5 “ከውሆችና በውስጣቸው ከሚኖሩ በታች

ያሉ፤

የሙታን መንፈስ በጭንቅ ላይ ናቸው።

6 ሲኦል፣ በእግዚአብሔር ፊት ዕራቀኦቻን

ናት፤

የጥፋትንም፣ ስፍራ የሚጋርድ የለም።

7 የሰሜንን ሰማይ በሕዋው ላይ ዘረጋው፤

ምድርንም እንዲያው በባዶው ላይ

አንጠለጠላት።

8 ውሆችን በደመናዎቹ ይጠቀልላል፤

ክብደታቸውም ደመናዎቹን

አይሸነፉም።

9 ደመናዎቹን በላዩ ዘርግቶ፤

የሙሉውን ጨረቃ ፊት ይጋርዳል።

10 ለብርሃንና ለጨለማ ድንበር ይሆን

ዘንድ፤

በውሆች ላይ የአድማስ ክብብ አበጀ።

11 የሰማይ ምስራቃት ይንቀጠቀጣሉ፤

በተግሣጹም ይደነግጣሉ።

12 በጎይሉ ባሕርን ያናውጣል፤

በጥበቡም ረዓብን ይቈራርጣል።

13 በእስትንፋሱ ሰማይትን አጠራ፤

እጁም ተወርዋሪውን እባብ ወጋች።

14 እነዚህ የሥራው ዳር ዳር ናቸው፤

ስለ እርሱ የሰማንው ምንኛ አነስተኛ

ነው!

የጎይሉንስ ነጉድጓድ ማን ሊያስተውል

ይችላል?”

27

ኢዮብም እንዲህ ሲል ንግግሩን

ቀጠለ፤

27:1 “ፍትሕ የነሣኝ ሕያው እግዚአብሔርን!

ነፍሴንም መራራ ያደረጋት፤ ሁሉን ቻይ

አምላክን!

3 በውስጡ የሕይወት እስትንፋስ፤

በአፍንጫዬም ውስጥ የእግዚአብሔር

መንፈስ እስካለ ድረስ፤

4 ከንፈሪ ጎጠኦትን አትናገርም፤

አንደበቴም ሽንገላ አይወጣውም።

25፥5 ኢዮ4፥18፤
31፥26

25፥6 ኢዮ4፥19፤
7፥5፤መ180፥17፤
144፥3፤ሕ12፥1

26፥2 ኢዮ4፥3፤
6፥12

26፥3 ኢዮ34፥35

26፥4 ነገ22፥24

26፥5 መ188፥10፤
ኢሳ14፥9፥26፥14

26፥6 ኢዮ10፥2፥
11፥8፥20፥26፥38፥17፤
41፥11፤መ139፥8፥1

1-12፥ምሳ15፥11፤
ዕብ4፥13፥ራእ9፥11

26፥7 ኢዮ9፥8፥38፥
6፥መ1104፥5፥ምሳ3፥
19-20፥8፥27፥ኢሳ
40፥22

26፥8 ዘፍ1፥2፥ኢዮ
36፥27፥37፥11፤መ11
147፥8፥ምሳ30፥4

26፥9 ጳጳም፥22፥
10፥ኢዮ22፥14

26፥10 ዘፍ1፥4፤
ኢዮ28፥3፥38፥8-11፤
ምሳ8፥27፥ኢሳ40፥22

26፥11 ጳጳም፥22፥8

26፥12 ዘፍ14፥21፤
ኢዮ9፥13፥12፥13

26፥13 ኢዮ9፥8፤
ኢሳ27፥1

26፥14 ኢዮ4፥12፤
9፥6፥42፥5፥ዕጌ3፥2፤
1፥፳፥13፥12

27፥1 ኢዮ29፥1

27፥2 1ሳጦ፥1፥10፤
ኢዮ6፥29፥7፥19፥9፤
24፥10፥1፥23፥16፥49፤
4፥14፥ኢሳ45፥9

27፥3 ዘፍ2፥7፥ኢዮ
32፥8፥33፥4፥34፥14፤
መ11 44፥4

27፥4 ኢዮ6፥28፤
12፥16፥16፥17

27፥5 ኢዮ2፥9፤
10፥7፥32፥2

27፥6 ኢዮ2፥3፥10፤
7፥23፥10፥29፥14፤
34፥17፤መ11 9፤
121፥132፥9፥ኢሳ59፤
17፥61፥10፥ሐ1፥23፤
1፥፳፥፳2፥15

27፥7 ኢዮ8፥22፤
31፥35

27፥8 ዘዮ16፥22፤
ኢዮ8፥13፥22፥11፥20፤
ሉቃ12፥20

27፥9 ዘፍ1፥45፤
1ሳጦ፥8፥18፥ኢዮ
15፥31

27፥10 ኢዮ22፥26

27፥11 ፋ13፥ኢዮ
36፥23

27፥13 ኢዮ16፥19፤
20፥29

27፥14 ኢዮ4፥11፤
5፥4፥15፥22፥ሰፋ2፥22

27፥15 መ178፥64

27፥16 ነገ10፥27፤

5 እናንተን እንደ ቅኖች መቀጥጠር፤

የማላደርገው ነገር ነው፤

ጨዋነቴንም እስክሞት ድረስ

አልጥልም።

6 ጽድቄን አጥብቄ እይዛለሁ፤ አልለቀውምም፤

በዘመኔም ሁሉ ኅሊናዬ አይወቅሰኝም።

7 “ጠላቴ እንደ በደለኛ፤

ባላንጣዬም እንደ ክፉ ይሁን።

8 እግዚአብሔር ሲያስወግደው፤

ነፍሱንም ሲወስድበት ዐመፀኛ ምን

ተስፋ አለው?

9 በውኑ መከራ በገጠመው ጊዜ፤

እግዚአብሔር ጨኸቱን ይሰማልን?

10 ሁሉን በሚችል አምላክ ደስ ይለዋልን?

ዘወትርስ እግዚአብሔርን ይጠራልን?

11 “ስለ እግዚአብሔር ክንድ አስተምራችኋለሁ፤

የሁሉን ቻዩንም አምላክ ዕቅድ

አልሸሸኝም።

12 ሁላችሁ ይህን አይታችኋል፤

ታዲያ፣ ይህ ከንቱ ንግግር ምንድን ነው?

13 “እግዚአብሔር ለክፉው የመደበው ዕድል

ፈንታ፤

ግፊኛም ሁሉን ከሚችል አምላክ

የሚቀበለው ቅርስ ይህ ነው።

14 ልጆቹ የቱንም ያህል ቢበዙም ለሰይፍ

ይዳረጋሉ፤

ዘሩም ጠግቦ አያደርገው።

15 የተረፉለትም በመቅሠፍት አልቀው

ይቀበራሉ፤

መበለቶቻቸውም አያለቅሱላቸውም።

16 ብርን እንደ ዐፈር ቢከምር፤

ልብስንም እንደ ሽክላ ጭቃ ቢያከማች፤

17 እርሱ ያከማቸውን ጸድቃን ይለብሱታል፤

ብሩንም ንጹሐን ይከፋፈሉታል።

18 የሚሠራው ቤት እንደ ሸረራት ድር፤

እህል ጠባቂም እንደ ቀለሰው መጠለያ

ነው።

19 ሁሉንም ሆኖ ይተኛል፤ ዘለቁታ ግን የለውም፤

ዐይኑን በገለጠ ጊዜ ሀብቱ ሁሉ በቦታው

የለም።

20 ድንጋጤ እንደ ጉርፍ ድንገት

ያጥለቀልቀዋል፤

ዐውሎ ነፋስም በሌሊት ይዞት ይሄዳል።

21 የምሥራቅ ነፋስ ይወስደዋል፤ እርሱም

አይገኝም፤

ከስፍራውም ይጠርገዋል።

ዘፋ9፥3 27፥17 ዘፍ3፥22፥ኢዮ3፥15፥7፥8፥መ139፥6፥49፥10፤
ምሳ13፥22፥28፥8፥መ12፥26 27፥18 ኢዮ8፥14፥22፥ኢሳ1፥8፤
24፥20 27፥19 ኢዮ3፥13፥7፥8፥14፥20 27፥20 ኢዮ6፥4፤
15፥21፥20፥8 27፥21 ኢዮ7፥10፥30፥22፥38፥24፥ኤር13፥24፤
22፥22

፡6 የዕብራይስጥ ቅጽ ከዚህ ጋር ይስማማል። አንዳንድ ቅጾች

ግን፣ ሞት ይላሉ።

፡6 ዕብራይስጥ፣ ለጳጳን ይላሉ።

22 ከነፋሱ ብርታት ለማምለጥ ይረግጣል፤
ነገር ግን እየተወረወረ ያለ ርኅራኄ
ይደርስበታል፤

23 እጁንም እያጨበጨበ ያሾፍበታል፤
በፋጩትም ከስፍራው ያሽቀነጥረዋል።

28 “የብር ማዕድን የሚወጣበት፣
ወርቅም የሚነጠርበት ስፍራ አለ።
2-በረት ከመሬት ውስጥ ይገኛል፤
መዳብም ከማዕድን ድንጋይ ቀልጠ
ይወጣል።

3 ሰው፣ እስከ ጨለማ መጨረሻ ይዘልቃል፤
ከድቅድቅ ጨለማ የማዕድን ድንጋይ
ለማግኘት፤
እስከ ውስጠኛው ዋሻ ገብቶ ይፈልጋል።

4 ኖሰው እግር ረገጣት በማያውቅበት ስፍራ፤
ከሰዎች መኖሪያ ርቆ መውረጃ ጉድጓድ
ይቈፍራል፤
ሰው በሌለበት ቦታ ይንጠላጠላል፤
ይወዛወዛል።

5 ከላይዋ ምግብን የምታስገኝ ምድር፣
ከታች በእሳት እንደሚሆን
ትለዋወጣለች።

6 ስንፔርስ ከወለደች ይወጣል፤
ከወፈረም የወርቅ አንኳር ይገኛል።

7 ያን መንገድ ጭልፊት አያውቀውም፤
የአሞራም ዐይን አላየውም፤

8 ኩፍ አራዊት አልረገጡትም፤
አንበሳም በዚያ አላለፈም።

9 ሰው እጁን በቡላድ ድንጋይ ላይ ያነሣል፤
ተራሮችንም ከሥር ይገለብጣል።

10 በድንጋይ ውስጥ መተላለፊያ ያበጃል፤
ዐይኖቹም የከበሩ ነገሮችን ሁሉ
ያያሉ።

11 የወንዞችን ምንጭ ይበረብራል፤^h
የተሰወረውንም ነገር ወደ ብርሃን
ያወጣል።

12 “ነገር ግን ጥበብ ከወዴት ትገኛለች?
ማስተዋልስ መኖሪያዋ የት ነው?

13 ሰው ዋጋዋን አያውቅም፤
በሕያዋንም ምድር አትገኝም።

14 ውቅያኖስ፣ ‘በእኔ ውስጥ የለችም’ ይላል፤
ባሕርም፣ ‘በእኔ ዘንድ አይደለችም’
ይላል።

15 ንጹሕ ወርቅ ሊገዛት አይችልም፤
ዋጋዋም በብር አይመዘንም።

16 በአፊር ወርቅ፣
በከበረም መረግድና በስንፔር
አትገመትም።

17 ወርቅም ብርሌም አይወዳደሯትም፤
በወርቅ ጌጥም አትለወጥም።

18 ዛግልና አልማዝ ከቀጥሮ አይገቡም፤
የጥበብ ዋጋ ከቀይ ዕንቁም ይበልጣል።

27፡22 2ኛ፡7፡15፤
ኢዮ11፡20፤ኤር
13፡14፤ሕዝ5፡11፤
24፡14

27፡23 ዙፋን24፡10፤
ኢዮ7፡10፤ናሆ3፡19

28፡1 መዝ12፡6፤
66፡10፤ኤር9፡7፤ዳን
11፡35፤ሚል3፡3

28፡2 ዘፃ8፡9 28፡3
ኢዮ26፡10፤
38፡19፤መዝ1፡13፤7፡2
5፡8፤17

28፡4 4ኛ፡10፤
2፡4መ፡5፡8

28፡5 ዘፍ1፡29፤መ
ዝ10፡14፤14፤5፡15

28፡6 4ኛ፡16፤ኢዮ
22፡24፤ማሕ5፡14፤
ኢሳ5፡4፡11

28፡7 4ኛ፡21

28፡8 ኢዮ41፡34፤
ኢሳ5፡9

28፡9 ዘፃ8፡15፤
ዮና2፡6

28፡10 4ኛ፡4፤
ምላ2፡4

28፡11 ዘፍ7፡11፤
ኢሳ48፡6፤ኤር33፡3

28፡12 4ኛ፡20፡23፤
28፡ምላ1፡20፤3፡13-
20፤8፡1፡9፡1-3፤
መዝ7፡24

28፡13 ዘፃ29፡29፤
መዝ27፡13፤5፡2፤5፡11
6፡9፤14፡2፤5፡ምላ3፤
15፡ኢሳ38፡11፤ኤር
11፡19፤ሕዝ26፡20፤
32፡24፤ምክ13፡44-46

28፡14 ዘፃ30፡13፤
መዝ4፡27፤ሮሜ10፡7

28፡15 4ኛ፡17፤ምላ
3፤13-14፤8፡10-11፤
16፡16፤ሐሥ8፡20

28፡16 4ኛ፡6፤ዘፍ፡
10፡29፤ዘወ24፡10

28፡17 4ኛ፡15፤መዝ
119፡72፤ምላ8፡10

28፡18 ምላ3፡15፤
8፡11፤ሕዝ27፡16፤
ራእ21፡11

28፡19 ዘወ28፡17፤
ምላ3፡14-15፤8፡10-
11፡19፤ኢሳ11፡11

28፡20 ኢዮ9፡4

28፡21 4ኛ፡7

28፡22 ኢዮ20፡26፤
ምላ8፡32-36፤ራእ9፡11

28፡23 ኢዮ9፡4፤
22፡22፤ምላ8፡22-31፤
መዝ3፡11፤8፡17

28፡24 ኢሳ3፡11፤
ኢዮ10፡4፤36፡32፤
37፡3፤38፡18፡24፡35፤
መዘ3፤13፡14፤66፡7፤
ኢሳ11፡12፡ፊ፡13

28፡25 ኢዮ12፡15፤
38፡8-11

28፡26 ኢዮ36፡28፤
33፡37፡3፡6፡8፡11፡38፤
27፡መዝ65፡12፤

19 የኢትዮጵያ ቶኅዝዮን ሊስተካከላት
አይችልም፤
ዋጋዋም በንጹሕ ወርቅ አይተመንም።

20 “ታዲያ፣ ጥበብ ከወዴት ትመጣለች?
ማስተዋልስ የት ትገኛለች?

21 ከሕያዋን ፍጥረታት ዐይን ሁሉ
ተሰውራለች፤
ከሰማይ ወፎችም ተሸሽጋለች።

22 ጥፋትናኽ ሞት፣
‘ወሬዋን ብቻ ሰማን’ ይላሉ።

23 ወደ እርሷ የሚወስደውን መንገድ
የሚረዳ፣
መኖሪያዋንም የሚያውቅ እግዚአብሔር
ብቻ ነው፤

24 እርሱ የምድርን ዳርቻ ይመለከታልና፤
ከሰማይ በታች ያለውንም ሁሉ ያያል።

25 ለነፋስ ጎይልን በሰጠ ጊዜ፣
የውሆችን መጠን በለካ ጊዜ፣

26 ለዝናብ ሥርዐትን፣
ለነጉድጓድም መንገድን ባበጀ ጊዜ፣

27 በዚያን ጊዜ ጥበብን ተመለከታት፤
ገመግማትም፤
አጸናት፤ መረመራትም።

28 ከዚያም ሰውን፣
‘እግዚአብሔርን መፍራት ጥበብ ነው፤
ከክፋትም መራቅ ማስተዋል ነው አለው።”

29 ኢዮብም እንዲህ ሲል ገምጥን ቀጠለ፤
2-እግዚአብሔር የተጠበቅሁበትን ዘመን፣
ያለፈውንም ወራት ምንኛ ተመኘህ!፤

3 ያን ጊዜ መብራቱ በራሴ ላይ ይበራ ነበር፤
በብርሃኑም በጨለማ ውስጥ ዐልፌ አሄድ
ነበር፤

4 እኔም ብርቱ ነበርሁ፤
የእግዚአብሔርም ወዳጅነት ቤቴን ይባርክ
ነበር፤

5 ሁሉን የሚችል አምላክ ከእኔ ጋር ነበር፤
ልጆቼም በዙሪያዬ ነበሩ፤

6 መንገዴ በቅቤ የራሰ ነበር፤
ዐለቱም የወይራ ዘይት ያመነጭልኝ
ነበር።

7 “ወደ ከተማዬ ቦር ብርቅ ባልሁ ጊዜ፣
በአደባባይዋም በወንበር በተቀመጥሁ ጊዜ፣

104፡14፤147፡8፤ኢሳ35፡7፤ኤር51፡16 28፡27 ምላ3፡19፡8፡22፡31
28፡28 ዘወ20፡20፡ዘፃ4፡6፤ኢዮ37፡24፤መዝ11፡5፤97፡10፤ምላ3፤
7፡8፡13 29፡1 ኢዮ27፡1 29፡2 ዘፍ3፡1፤30፤ኤር1፡12፤31፡28፤
44፡27 29፡3 ኢዮ11፡17፡1፡2፡25 29፡4 ኢዮ15፡8፤መዝ25፤
14፤ምላ3፡32 29፡5 ራት4፡1፤መዝ127፡3-5፤128፡3 29፡6
ዘፍ49፡20፤ዘፃ32፡13፤ኢዮ20፡17፤መዝ81፡16 29፡7 4ኛ፡21፤
ኢዮ5፡4፤31፡21፤ኤር20፡2፤38፡7

ኅፍ በዚያ ቦታ 16 ላይ፣ 4፡፡፡ ላይ
ከ1 የሰባ ሊቃናት ትርጉምና ሹልጊት ከዚህ ጋር ይስማ
ማል፣ ዕብራይስጡ ግን ይፈልጋል ይላል
ከ22 ዕብራይስጡ፣ ዐባይ፣ ይላል

8ጌብዛዝት አይተውኝ ገለል ይሉ፤
 ሽማግሌዎችም ተነሥተው ይቆሙ ነበር።
 9የሰፈሩ ታላላቅ ሰዎች ከመናገር ይቆጠቡ፤
 እጃቸውንም በአፋቸው ላይ ይጭኑ
 ነበር፤
 10የመኪንንት ድምፅ ጸጥ ይል፤
 ምላሳቸውም ከላንቃቸው ጋር ይጣበቅ
 ነበር፤
 11የሰሙኝ ሁሉ ያሞጋግሱኝ፤
 ያዩኝም ያመሰግኑኝ ነበር፤
 12ለርዳታ የሚጮኸውን ችግረኛ፤
 ድኻ ዐደጉንም ታድጌአለሁና።
 13በሞት አፋፍ ላይ የነበረ መርቆኛል፤
 የመበለቲቱንም ልብ አሳርፌአለሁ።
 14ጽድቅን እንደ ልብስ ለበስሁ፤
 ፍትሕም መጉናጸፊያዬና ጥምጥሜ
 ነበር።
 15ለዕወራን ዐይን፤
 ለአንካሶችም እግር ነበርሁ።
 16ለችግረኛው አባት፤
 ለባይተዋሩ ተሟጋች ነበርሁ።
 17የነጢአተኛውን ክራንቻ ሰበርሁ፤
 የነጠቀውንም ከጥርሶቹ አስጣልሁ።
 18“እኔም በልቤ እንዲህ አልሁ፤ ‘ከመኔ
 እንደ አሸዋ በዝቶ፤
 በቤቴ ተደላድዬ እሞታለሁ፤
 19ሥሬ ወደ ውሃ ይዘረጋል፤
 ጠልም በቅርንጫፌ ላይ ያድራል፤
 20ክብራ በውስጤ አዲስ እንደ ሆነ፤
 ቀስትም በእጄ እንደ በረታ ይኖራል።’
 21“ሰዎች ምክሬን በጸጥታ በመጠባበቅ፤
 በጉጉት አዳመጡኝ።
 22እኔ ከተናገርሁ በኋላ፤ የሚናገር ሰው
 አልነበረም፤
 ቃሌም እየተንጠባጠበ በጀሯቸው ይገባ
 ነበር።
 23ዝናብ እንደሚጠብቅ ሰው ጠበቁኝ፤
 ቃሌንም እንደ በልግ ዝናብ ጠጠ፤
 24በሚቅሁላቸው ጊዜ እውነት
 አልመሰላቸውም፤
 የፊቴም ብርሃን ብርቃቸው ነበር።
 25መንገድ መርጨላቸው አለቃቸው ሆኜ
 ተቀመጥሁ፤
 በሰራዊትም መካከል እንዳለ ንጉሥ
 ኖርሁ፤
 ሐዘንተኞችንም እንደሚያጽናና ነበርሁ።
30 “አሁን ግን በዕድሜ ከእኔ የሚያንሱ፤
 ከመንጋቤ ጠባቂ ውሾች ጋር
 እንዳይቀመጡ፤
 አባቶቻቸውን የናቅኋቸው፤
 እነዚህ ይህለቁብኛል።
 2ጎሩልበት የከዳቸው፤

29፡8 ዘሌ.19፡32፤
 1ጢ.፳፯፡5፤
 29፡9 ቀ*21፡መሳ
 18፡19፤አ.ዮ31፡21፤
 40፡4፤ምሳ30፡32
 29፡10 ቀ*22፡መዝ
 137፡6
 29፡11 ኢ.ዮ4፡4፤
 ዕብ11፡4
 29፡12 ዘጸ24፡17፤
 ኢ.ዮ24፡4፤31፡17፡21፤
 መዝ72፡12፤ምሳ21፡13
 29፡13 ዘጸ10፡18፤
 ኢ.ዮ22፡9፤31፡20
 29፡14 2ሳ፡፳፯፡8፤
 15፡አ.ዮ19፡9፤27፡6፤
 ኢ.4፡24፡6፤14
 29፡15 ዘጉ10፡31፤
 ኢ.ዮ4፡4
 29፡16 ዘዐ18፡26፤
 ኢ.ዮ4፡4፤24፡4፤ምሳ
 22፡22-23
 29፡17 ኢ.ዮ4፡10፤
 11፡24፡9፤መዝ3፡7
 29፡18 መዝ1፡1-3፤
 15፡5፤16፡8፤30፡6፤62፤
 2፡139፤18፤ምሳ3፡1-2
 29፡19 ዘፍ27፡28፤
 ዘጉ24፡6፤ኢ.ዮ14፡9፤
 15፡30፤መዝ133፡3
 29፡20 ዘፍ49፡24፤
 ኢ.ዮ30፡11፤መዝ18፡
 34፡9፤2፡14፤አሳ
 38፡12
 29፡21 ቀ*7፡9
 29፡22 ቀ*10፤
 ዘጸ32፡2
 29፡23 ኢ.ዮ4፡3
 29፡24 ዘጉ6፡25፤
 ምሳ16፡14፡15
 29፡25 ኢ.ዮ1፡3፤
 4፡4፤21፡28
 30፡1 ኢ.ዮ6፡14፤
 11፡3፤መዝ119፡21፤አ
 45፡6፤10
 30፡3 ኢ.ዮ24፡5፤
 ኢ.፳8፡21፤ኢ.ር17፡6
 30፡4 1፡7፡19፡4፤
 ኢ.ዮ39፡6
 30፡6 ኢ.፳2፡19፤
 ዘላ10፡8
 30፡7 ኢ.ዮ6፡5፤
 39፡5-6 30፡8
 መሳ9፡4፤ኢ.ዮ18፡18
 30፡9 ኢ.ዮ12፡4፤
 16፡10፤17፡6፤መዝ69፡
 11፤ሰቆ3፡14፡63
 30፡10 ዘጸ25፡9፤ኢ.
 ዮ19፡19፤ግ፡26፡67
 30፡11 ዘፍ12፡17
 ፡ፋ፡ት1፡21፤ኢ.ዮ29፡
 20፡41፡13፤መዝ32፡9
 30፡12 ኢ.ዮ16፡10፤
 18፡9፤መዝ109፡6፤
 140፡4-5፤ዘሳ3፡1
 30፡13 ኢ.ዮ10፡3፤
 ኢ.፳3፡12
 30፡14 2፡725፡4
 30፡15 ዘዐ3፡6፤ኢ.ዮ
 3፡25፤6፡4፤10፡8፤

የክንዳቸው ብርታት ምን ፋይዳ
 ይሞላልኝ ነበር?
 3ከችጋርና ከራብ የተነሣ ጠወለጉ፤
 ሰው በማይኖርበት በረሐኝ፤
 በደረቅም ምድር በሌሊት ተንከራተቱ።¹⁰
 4ከቀጥቋጠ ምድር ጨው ጨው የሚል
 አትክልት ለቀሙ፤
 ምግባቸውም የክትክታ ሥር ነበር።
 5ከኅብረተ ሰቡ ተለይተው ተባረሩ፤
 ሰዎች እንደ ሌባ ይጮኹባቸዋል።
 6በዐለት መካከል በምድር ጉድጓድ፤
 በደረቅ ሸለቆ ዋሻ ውስጥ ለመኖር
 ተገደዱ።
 7በጫካ ውስጥ ያናፋሉ፤
 በእሾሃማ ቀጥቋጠ መካከልም
 ይታፈሯሉ።
 8ስማቸው የማይታወቅ አልባሌ ናቸው፤
 ከምድሪቱም ተባረዋል።
 9“አሁን ግን ልጆቻቸው በዘፈን
 ይሞላቁብኛል፤
 በእነርሱም ዘንድ መተረቻ ሆኛለሁ።
 10ይጸዩኛል ወደ እኔም አይቀርቡም፤
 ያለ ምንም ደሉኝታ በፊቴ ይተፋሉ።
 11እግዚአብሔር የቀስቴን አውታር ስላላላውና
 በመከራም ስለ መታኝ፤
 በፊቴ መቁጠብን ትተዋል።
 12በቀኝ በኩል ባለጌዎችህ ሆ! ብለው
 ተነሡብኝ፤
 ለእግራም ወጥመድ ዘረጉ፤
 የዐፈር ድልድልም አዘጋጁብኝ።
 13መንገድ ዘጉብኝ፤
 የሚገታቸው¹¹ ሳይኖር፤
 ሊያጠፉኝ ተነሡ።
 14በሰፊ ንቃቃት ውስጥ እንደሚመጣ ሰው
 መጡብኝ፤
 በፍርስራሽም መካከል እየተንከባለሉ
 ደረሱብኝ።
 15በድንጋጤ ተውጫለሁ፤
 ክብራ በነፋስ እንደሚወሰድ ተወስዶአል፤
 በሰላም መኖራም እንደ ደመና አልም
 ብሎ ጠፍቶአል።
 16“አሁን ነፍሴ በውስጤ አለቀች፤
 የመከራ ዘመንም ይዞኛል።
 17ደዌ በሌሊት ዐጥንቴን ይበሳል፤
 የሚቈረጥመኝም ፋታ አይሰጠኝም።
 31፡2-3፡23፤መዝ55፡4-5 30፡16 ቀ*27፤ኢ.ዮ3፡24፡9፡17
 30፡17 ዘጸ28፡35፤ኢ.ዮ16፡16
 1024 በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል
 አይታወቅም
 103 ወይም ተወቃዩ
 1012 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም
 1013 ወይም ግንም ሊረዳው አይችልም አሉ

18 እግዚአብሔር በታላቅ ኅይሉ ልብሴን፣
 ጨምድድክል፤
 በልብሴም ክሳድ አንቆ ይዞኛል።
 19 እርሱ ጭቃ ውስጥ ጥሎኛል፤
 እኔም ከዐፈርና ከመድ አልተሻልሁም።
 20 እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ ጮኸሁ፤
 ነገር ግን አልመለስህልኝም፤
 በፊትህም ቆምሁ፤ አንተ ግን ዝም
 አልሸኝ።
 21 ተመልሰህ ጨካኝ ሆንህብኝ፤
 በክንድህም ብርታት አስጨነቅኸኝ።
 22 ወደ ላይ ነጥቀህ በነፋስ ፊት አበረርሽኝ፤
 በዐውሎ ነፋስም ወዲያ ወዲህ
 ወዘወዝሸኝ።
 23 ለሕያዋን ሁሉ ወደ ተመደበው ስፍራ፤
 ወደ ሞት እንደምታወርደኝ ዐውቃለሁ።
 24 የተጐዳ ሰው ተጨንቆ ድረሱልኝ ብሎ
 ሲጮኸኝ፤
 በእርግጥ ክንዱን የሚያነግብት ማንም
 የለም።
 25 በመከራ ውስጥ ላሉት አላለቀስሁምን?
 ለድሸኸት ነፍሴ አላዘነችምን?
 26 ነገር ግን መልካም ስጦታቸው ክፉ ነገር
 ደረሰብኝ፤
 ብርሃንንም ስጠባበቅ፤ ጨለማ መጣብኝ።
 27 በውስጤ ያለው ነውጥ አላቋረጠም፤
 የመከራ ዘመንም መጣብኝ።
 28 በዐሐይ አይደለም እንጂ፤ ጠቋኞች ፊ
 እዞራለሁ፤
 በገባኤ መካከል ቆሜ ለርዳታ እጮኸለሁ።
 29 የቀበሮች ወንድም፤
 የጉጉዮችም ባልንጀራ ሆኛለሁ።
 30 ቈዳዩ ጠቀኖ ተቀረፈ፤
 ዐጥንቴም በትኩሳት ነደደ።
 31 በገናዬ ለሐዘን፤
 እምቢልታዬም ለልቅሶ ተቃኝቶአል።
31 “ወደ ኩረዳዬቱ ላለመመልከት፤
 ከዐይኔ ጋር ቃል ኪዳን ገብቻለሁ።
 2 ከላይ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሰው ዕድል
 ፈንታው፤
 ከአርያም ሁሉን ከሚችል አምላክስ
 ዘንድ ቅርሱ ምንድነው?
 3 ለኅጢአተኞች ጥፋት፤
 ክፉ ለሚያደርጉም መቅሠፍት
 አይደለምን?
 4 እርሱ መንገዱን አያይምን?
 እርምጃዬን ሁሉ አይቁጥርምን?
 5 በሐሰት ሂጄ እንደ ሆነ፤
 እግራም ወደ ሸንገላ ቸኩሎ ከሆነ፤
 6 እግዚአብሔር በእውነተኛ ሚዛን ይመዘነኝ፤
 ነውር እንደሌለብኝም ይወቅ።

30:18 ኢዮ9:4
 30:19 ዘፍ3:19፤
 ኢዮ2:8፤መዝ40:2፤
 69:2፤14:1፤30:1፤ኢር
 38:6፤22
 30:20 ነገ8:52፤
 ኢዮ19:7፤መዝ34፤
 17:ምሳ2፤3፤ሰቆ3:8፤
 ሚክ4:9
 30:21 ኢዮ4:5፤
 6:4፤10:3፤ኢሳ9:12፤
 14:26፤31:3፤ኢር6:2
 3፤30:14፤50:42፤
 ሕዝ6:14
 30:22 ኢዮ9:17፤
 27:21፤ይሁ1:12
 30:23 24ሙ14፤
 14፤ኢዮ3:13፤19፤
 10:3
 30:24 ኢዮ19:7፤
 መዝ145፤14፤ኢሳ
 42:3፤57:15
 30:25 ኢዮ24:4፤
 መዝ35፤13-14፤ኦቃ
 19:41፤ሮሜ12፤15፤
 ፊል3:18
 30:26 ኢዮ3:6፤
 17፤19:8፤መዝ82:5፤
 ኢር4:23
 30:27 ፋ16፤መዝ
 38:8፤ሰቆ2:11
 30:28 ኢዮ17፤
 14፤19:7፤24:12፤
 ሰቆ4:8
 30:29 መዝ44፤
 19፤102፤6፤ኢሳ34፤
 13፤ኢር 9፤11፤
 ሚክ1:8
 30:30 ዘፍ28፤35፤
 ኢዮ16፤16፤17፤14፤
 መዝ102፤3፤ሰቆ1፤13፤
 3፤4፤48፤5፤10
 30:31 ዘፍ4፤21፤
 8፤8፤መዝ137፤2፤ኢሳ
 16፤11፤248፤ሕዝ
 26፤13
 31:1 ዘፍ20፤14፤17፤
 ዘፍ5፤18፤ምሳ4፤25፤
 17፤24፤ሞቴ5፤28፤
 28፤ጥ2፤14
 31:2 ዘዮ26፤55፤
 ኢዮ16፤19፤20፤29፤
 መዝ11፤6፤16፤5፤50፤1
 8፤መዝ3፤22፤5፤19፤9፤
 9
 31:3 ኢዮ18፤12፤
 21፤30፤34፤22፤ሮሜ
 2፤9
 31:4 ፋ14፤2ዜና
 16፤9፤ኢዮ10፤4፤መዝ
 139፤3፤ፍገ4፤37፤5፤23
 31:5 ኢዮ15፤31
 31:6 ዘፍ6፤9፤ዘሌ
 19፤36፤ኢዮ2፤3፤6፤2፤
 23፤10፤መዝ139፤23
 31:7 ኢዮ9፤30፤
 23፤11፤መዝ7፤3
 31:8 ፋ12፤ኢዮ
 5፤5፤20፤10፤ሚክ
 6፤15፤ዮሐ4፤37
 31:9 ዘፍ11፤16፤
 ኢዮ24፤15፤ምሳ5፤3፤

7 አረማመዴ ከመንገድ ወጣ ብሎ፤
 ልቤ ዐይኔን ተከትሎ፤
 ወይም እጄ ረክሶ ከሆነ፤
 8 የዘራሁትን ሌላ ይብላው፤
 ሰብሌም ተነቅሎ ይጥፋ።
 9 ልቤ ሌላዋን ሴት ከጅሎ፤
 በባልንጀራዬ ደጅ አድብኜ ከሆነ፤
 10 ሚስቴ የሌላ ሰው እህል ትፍጭ፤
 ሌሎች ሰዎችም ይተኛት፤
 11 ይህ አሳፋሪ፤
 ፍርድም የሚገባው ኅጢአት ነው።
 12 ይህ የሚያቃጥልና የሚያጠፋፋ እሳት
 ነው።
 ቡቃያዬንም ሊነቃቅል ነበር።
 13 ምንዶችና ሴቶች አገልጋዮቹ አቤቱታ
 ባቀረቡ ጊዜ፤
 ፍርድ አዛብኜ ከሆነ፤
 14 እግዚአብሔር ሲነሣ ምን አደርጋለሁ?
 ሲጠይቀኝስ ምን መልስ እሰጣለሁ?
 15 እኔን በማሕፀን ውስጥ የፈጠረኝ እነርሱን
 የፈጠረ አይደለምን?
 በሆድ ውስጥ የሠራንስ እርሱ ራሱ
 አይደለምን?
 16 ለድካ የሚያስፈልገውን ከልክዬ ከሆነ፤
 ወይም የመበለቲቱን ዐይን አፍዝገፍ
 ከሆነ፤
 17 እንጀራዬን ከድካ አደጉ ጋር ሳልካፈል፤
 ለብቻዬ በልኜ ከሆነ፤
 18 ይልቁን ድካ አደጉን ከታናሽነቴ ጀምሮ
 እንደ አባት አሳደግሁት፤
 መበለቲቱንም ከተወለድሁ ጀምሮ
 መንገድ መራጃት፤
 19 በልብስ ዕጦት ሰው ሲጠፋ፤
 ወይም ዕርቃኑን ያልሸፈነ ድካ አይቼ፤
 20 በበጎኛ ጠጉር ስላሞቅሁት፤
 ልቡ ባርኮኝ ካልሆነ፤
 21 በአደባባይ ተሰሚነት አለኝ ብዬ፤
 በድካ አደጉ ላይ እጄን አንሥቼ ከሆነ፤
 22 ትኩረቴ ከመጋጠሚያው ይነቀል፤
 ክንዴም ከመታጠፊያው ይሰበር፤
 7:5፤ያዕ1:14 31:10 ዘፍ28፤30፤መሳ16፤21 31:11 ዘፍ38፤
 24፤ዘፍ21፤12፤ምሳ6፤32-33፤ዮሐ8፤4-5 31:12 ፋ8፤ኢዮ15፤
 30፤26፤6 31:13 ዘፍ21፤2-11 ዘሌ25፤39-46 ዘፍ5፤14፤24፤14-
 15 31:14 ፋ4፤37፤ ኢዮ33፤5፤መዝ10፤13፤15፤94፤7፤ኢሳ10፤
 3፤ኢር5፤31፤ሆሴ9፤7፤ሚክ7፤4፤ፋላ4፤1 31:15 ኢዮ4፤17፤10፤
 3፤ምሳ22፤2፤ኢፌ6፤9 31:16 ዘሌ25፤17፤ኢዮ5፤16፤22፤7፤9፤
 ያዕ1፤27 31:17 ኢዮ6፤27፤22፤7 31:18 ኢሳ5፤18 31:19
 ኢዮ22፤6፤24፤ኢሳ58፤7 31:20 መሳ6፤37፤ኢዮ29፤13 31፤ 21 ኢዮ
 22፤7፤29፤7፤9፤ያዕ1፤27 31:22 ዘዮ15፤30፤ ኢዮ5፤15፤38፤
 15፤መዝ10፤15፤37፤17፤137፤5
 18 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፡ ዕብራይ
 ስጦ ግን፤ እንደ ልብሰ ሆኖብኛል ይላል።
 12 ዕብራይስጡ ለባዶን ይላል።

23 የእግዚአብሔርን ቀዳሚ በመፍራት፤ እንዲህ ያሉ ነገሮች መፈጸም አልቻልሁም።

24 “ወርቅን ተስፋ አድርጌ፤ ወይም ንጹሐን ወርቅ፤ ‘አንተ መታመኛዬ ነህ’ ብዬ ከሆነ፤

25 እጅ ባገኘኸው ሀብት፤ በባለጠግነቴም ብዛት ደስ ብሎኝ ከሆነ፤

26 የፀሐይን ድምቀት አይቼ፤ ወይም የጨረቃን አካሄድ ግርማ ተመልክቼ፤

27 ልቤ በሰው ርታታ ልሎ፤ ስለ ክብራቸው አፌ እጅን ስሞ ከሆነ፤

28 ለልዑል እግዚአብሔር ታማኝ አለመሆኔ ነውና፤ ይህም ደግሞ የሚያስቀጣኝ በደል በሆነ ነበር።

29 “በጠላቴ ውድቀት ደስ ብሎኝ፤ በደረሰበትም መከራ ሐሜት አድርጌ እንደ ሆነ፤

30 እኔ ግን በነፍሱ ላይ ክፉ እንዲመጣ በመራገም፤ አንደበቴን ለኅጢአት ከቶ አሳልፌ አልሰጠሁም።

31 የቤቴ ሰዎች፤ ‘ከኢዮብ ከብት ሥጋ አስቈርጠ፤ ያልጠገበ ማን ነው’ ብለው ካልሆነ፤

32 ነገር ግን ቤቴ ለመንገደኛው ዘወትር ክፍት ስለ ነበር፤ መጽተኛው በጉዳና ላይ አያድርም ነበር።

33 ሰዎችጃ እንደሚያደርጉት በደሌን በልቤ በመሰወር፤ ኅጢአቴን ሸሽኪ ከሆነ፤

34 ሕዝቡን በመፍራት፤ የወገኖቼንም ንቀት በመሸሸ፤ ወደ ደጅ ሳልወጣ፤ ዝም ብዬ ቤት ውስጥ አልተቀመጥሁም።

35 “ምነው የሚሰማኝ ባገኝ! የመከላከያ ፊርማዬ እነሆ፤ ሁሉን የሚችል አምላክ ይመልስልኝ፤ ከሳሼም ክሱን በጽሑፍ ያቅርብ።

36 በእርግጥ ትከሻዬ ላይ በደረብሁት፤ እንደ አክሊልም ራሴ ላይ በደፋሁት ነበር።

37 እያንዳንዱን ርምጃዬን በገለጽሁለት፤ እንደ ልዑል እየተንጎራደድሁ በቀረብሁት ነበር።

38 “ዕርሻዬ በእኔ ላይ ጮኻ ከሆነ፤ ትልሞቿ ሁሉ በእንባ ርሰው እንደ ሆነ፤

39 ፍሬዋን ያለ ዋጋ በልቼ፤ የባለመሬቶቿን ነፍስ አሳዝኜ ከሆነ፤

31:23 ዘፍ:20:11፤ ኢዮ:10:3፤ 13:11፤ 30:15
 31:24 ኢዮ:22:25፤ ማቴ:24:12፤ 12:15
 31:25 ዘፍ:12:16፤ ኢዮ:22:24፤ ማገ:49፤ 6:52፤ 7:62፤ 10:14፤ 10:14፤ ሕዝ:28:5፤ ሉቃ:12:20-21
 31:26 ዘፍ:1:16፤ ኢዮ:25:5
 31:27 ዘፍ:11:16፤ ኢዮ:24:15፤ ኢር:8:2፤ 16:11፤ ያዕ:1:14
 31:28 ዘፍ:38:24፤ ዘዮ:11:20፤ ዘፍ:17:2-7፤ ሕዝ:8:16
 31:29 ዘዮ:14:1፤ ማገ:35:15፤ ምሳ:17:5፤ 24:17-18፤ አብ:1:12፤ ማቴ:5:44
 31:30 ኢዮ:5:3፤ ሮ:ግ:12:14
 31:31 ኢዮ:22:7
 31:32 ዘፍ:19:2-3፤ ማገ:19:20፤ ማቴ:25:35፤ ሮ:ግ:12:13
 31:33 ዘፍ:3:8፤ ማገ:32:5፤ ምሳ:28:13
 31:34 ዘፍ:23:2፤ ማገ:32:3፤ 39:2
 31:35 ኢዮ:9:24፤ 27:7፤ 30:28
 31:36 ዘፍ:28:12፤ ኢዮ:29:14
 31:37 ቆ:14፤ ኢዮ:11:11፤ 21:28
 31:38 ዘፍ:4:10፤ ማገ:6:10
 31:39 ዘሌ:19:13፤ 1:17፤ 2:19፤ ያዕ:5:4
 31:40 ዘፍ:3:18፤ ማገ:72:20፤ ኢር:5:13፤ 64፤ ሰፎ:2:9፤ ማቴ:13:7-26
 32:1 ቆ:15፤ ኢዮ:2:3፤ 10:7
 32:2 ቆ:1፤ ዘፍ:22:21፤ ኢዮ:13:19፤ 27:5፤ 30:21፤ 35:2
 32:3 ቆ:12-13፤ ኢዮ:15:13፤ 42:7
 32:4 ዘሌ:19:32
 32:6 ኢዮ:15:10
 32:7 ዘፍ:29:15፤ 2:10፤ 5:10፤ 6
 32:8 ቆ:18፤ ኢዮ:12:13፤ 27:3፤ ማገ:119:34፤ ያዕ:1:5
 32:9 ኢዮ:12:12፤ 20፤ ማገ:119:100፤ ሉቃ:24:7፤ 1:4፤ 1:26፤ 1:ጠፍ:4፤ 12
 32:10 ኢዮ:5:27፤ 33:1፤ 31-33፤ 34:2፤ 16፤ 37:2፤ 14፤ ማገ:34:11
 32:12 ቆ:3
 32:13 ኢዮ:4:12፤ 11:5፤ ማገ:9:11

40 በስንዴ ፈንታ እሾህ፤ በገብስም ምትክ ዐረም ይብቀልብኝ።” የኢዮብ ቃል ተፈጸመ።

ኤሊሁ

32 ኢዮብ በበኩሉ ራሱን እንደ ጻድቅ ሰዎች ለእርሱ መልስ መስጠታቸውን ተወ። ሕራም ወገን የሆነው፤ የቡዛዊው የባርክ ኤል ልጅ ኤሊሁ ግን ኢዮብ ከእግዚአብሔር ይልቅ ራሱን ጻድቅ ስላደረገ፤ እጅግ ተቈጣው። ሦስቱ የኢዮብ ንደኞች በኢዮብ ላይ መፍረድ፤ እንዲሁ ነገሩን ሊያሳምኑት ስላልቻሉ፤ በእነርሱም ላይ ተቈጣ። ላኪሁ፤ ሌሎቹ በዕድሜ ይበልጡት ስለ ነበር ከእነ ርሱ ቀድሞ ለኢዮብ ሳይናገር ቈዩ። ስንገር ግን እነዚህ ሦስቱ የሚሉትን ባጡ ጊዜ ቀዳሚው ነደደ።

፪ ስለዚህ የቡዛዊው የባርክኤል ልጅ ኤሊሁ እንዲህ አለ፤

“እኔ በዕድሜ ታናሽ ነኝ፤ እናንተ ግን አዛውንቶች ናችሁ፤ ከዚህም የተነሣ የማውቀውን ለመናገር አልደፈርሁም፤ ፈርቼ ዝም አልሁ።

7 ስድሜ ይናገራል፤ ረጅም ዘመን ጥበብን ያስተምራል’ ብዬ ነበር።

8 ነገር ግን በሰው ያለው መንፈስ፤ ሁሉን የሚችል አምላክ እስትንፋስ፤ ማስተዋልን ይሰጣል።

9 ጠቢባን የሚሆኑት በዕድሜ የገፉ ብቻ አይደሉም፤ የሚያስተውሉም ሽማግሌዎች ብቻ አይደሉም።

10 ስለዚህ፤ ስሙኝ፤ እኔም የማውቀውን ልንገራችሁ እላለሁ።

11 እናንተ በምትነጋገሩበት ጊዜ ታገሥሁ፤ ቃላት እየመረጣችሁ፤ ስትናገሩ በጥሞና ሰማኝችሁ፤

12 በሙሉ ልብ አዳመጥኝችሁ፤ ነገር ግን ከእናንተ የኢዮብን ቃል ያስተባበለ ማንም የለም፤ ለንግግሩም አጸፋ የመለሰ አልተገኘም።

13 እኛ ጥበብ አግኝተናል፤ ሰው ሳይሆን እግዚአብሔር ይርታው’ አትበሉ።

፳33 ወይም አጻም እንደረገጠ
 ፳3 የማዕሬቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ጥንታዊው የዕብራውያን ጽሑፍ ትውፊት ግን ኢዮብንም ሆነ እግዚአብሔርን ከጌታ ይላል። ግ ወይም፤ ብዙ ወይም፤ ታላቅ

14ኢዮብ ግን ቃሉን በእኔ ላይ አልሰነዘረም፤ እኔም እንደ እናንተ አነጋገር መልስ አልሰጠውም።

15“እነርሱ ተስፋ ቁርጠው፤ የሚሉት የላቸውም፤ የሚናገሩትም ጠፍቶአቸዋል።

16እንግዲህ እነርሱ መልስ ስላጡ፣ ጸጥ ብለውም ስለ ቆሙ፣ በትዕግሥት ልጠብቅን?

17እኔም የምለው ይኖረኛል፤ የማውቀውንም እገልጣለሁ።

18የምናገረው ሞልቶኛልና፤ በውስጤ ያለውም መንፈስ ገፋፍቶኛል።

19ውስጤ እንደ ተከደነና ሙተንፈሻ እንዳጣ የወይን ጠጅ፣ ለፈነዳ እንደ ተቃረበም አዲስ የወይን ጠጅ አቁማጃ ሆኖአል።

20ተናግሪ መተንፈስ አለብኝ፤ አፌንም ከፍቼ መልስ መስጠት ይገባኛል።

21ለማንም አላደላም፤ ሰውንም አላቁላምጥም።

22ማቁላመጥን ባውቅበትማ ኖሮ፣ ፈጣሪዬ ፈጥኖ ባጠፋኝ ነበር።

33 “አሁን ግን ኢዮብ ሆይ፣ ንግግሪን ስማ፤ የምለውንም ሁሉ አድምጥ።

2እንግዲህ አፌን እከፍታለሁ፤ አንደበቴም ይናገራል።

3ቃሌ ከቅን ልብ ይወጣል፤ ከንፈሪም የማውቀውን በትክክል ይናገራል።

4የእግዚአብሔር መንፈስ ፈጥሮኛል፤ ሁሉን የሚችለውም አምላክ እስትንፋስ ሕይወት ሰጥቶኛል።

5የምትችል ከሆነ መልስልኝ፤ ተዘጋጅተህም በፊቴ ቁም።

6በእግዚአብሔር ፊት እኔም እንዳንተው ነኝ፤ የተፈጠርሁትም ደግሞ ከዐፈር ነው።

7እኔን መፍራት የለብህም፤ እጄም ሊከብድብህ አይገባም።

8“በእርግጥ የተናገርኸውን ሰምቻለሁ፤ እንዲህም ስትል አድምጫለሁ፤

9“ነጠአት የሌለብኝ ንጹሕ ነኝ፤ ከበደል ነጻ ነኝ፤ እድፈትም የለብኝም፤

10እግዚአብሔር ግን ሰበብ ፈልጎብኛል፤ እንደ ጠላቱም ቁጥሮኛል፤

11እግሬን በግንድ አጣብቆአል፤ እንቅስቃሴዬንም ሁሉ ይከታተላል።”

12ግር ግን እግዚአብሔር ከሰው ስለሚበልጥ፣ ትክክል እንዳልሆንህ እነግርሃለሁ።

13የሰውን አቤቱታጌ እንደማይሰማ፣

32:14 ኢዮ23:4
32:15 ቀ*1
32:17 ኢዮ5:27፣ 33:3፣36:4
32:18 ቀ*8፣ሐሥ 4:20፣1ቆሮ9:16፣ 2ቆሮ5:14
32:19 ኢር20:9፣ ኦግ3:8፣ማቴ9:17
32:20 ኢዮ4:2፣ ኤር6:11
32:21 ዘሌ19:15፣ 2ዜና19:7፣ኢዮ13: 10፣ምላ29:5፣ማቴ 22:16፣1ተሰ2:5
32:22 ኢዮ4:17፣ ኤር6:11
33:1 ዘሌ19:15፣ 2ዜና19:7፣ኢዮ13: 10፣ምላ29:5፣ማቴ 22:16፣1ተሰ2:5
33:2 ኢዮ4:17፣ 9:9፣መዝ12:2-4
33:1 ኢዮ6:28፣ 13:6፣32:10
33:3 ነገ3:6፣ኢዮ 6:28፣መዝ7:10፣11:2 ፣64:10
33:4 ዘፍ1:2፣ዘኀ 16:22፣ኢዮ10:3፣ 12:10፣27:3
33:5 ቀ*32፣ኢዮ 13:18፣31:14
33:6 ኢዮ4:19፣ ሐሥ14:15፣ዮሴ5:17
33:7 ኢዮ9:34፣ 2ቆሮ2:4
33:9 ኢዮ2:9፣9: 30፣10:7፣13:23
33:10 ኢዮ13:24
33:11 ኢዮ13:27፣ 14:16፣ምላ3:6፣ ኢሳ30:21
33:12 ኢዮ5:9፣ መዝ8:4፣50:21፣መዝ 7:20፣ኢሳ55:8-9
33:13 ኢዮ11:8፣ 40:2፣ኢሳ45:9
33:14 ቀ*29፣ኢዮ 4:12፣መዝ62:11
33:15 ዘፍ2:21፣ 15:1፣20:3፣ኢዮ4: 13፣ጳጳ2:19፣ማቴ 27:19፣ሐሥ16:9
33:16 ኢዮ6:4፣ 36:10፣15፣መዝ88: 15:16
33:17 ኢዮ20:6
33:18 ቀ*22:24፣ 28:30፣ኢዮ15:22፣ መዝ28:1፣30:9፣69:1 5፣88:6፣103:4፣ምላ1 ፣12፣ኢሳ44:15፣ 38:17፣ዮጳ2:6፣ዘኀ9: 11፣ማቴ26:52
33:19 ዘፍ17:1፣ ዘጸ8:5፣ኢዮ5:17፣ 16:16፣መዝ6:2፣38:3 ፣ኢሳ38:13፣2ቆሮ 12:7-10፣ዮሴ1:3
33:20 ኢዮ3:24፣ 6:6፣መዝ102:4፣ 107:18
33:21 ኢዮ2:5፣ 16:8
33:22 ቀ*18፣ 33:28 ቀ*18፣ዘዐ 15:13፣ኢዮ17:16፣ 22:28፣መዝ34:22፣

ለምን ታማርርበታለህ?

14ሰው ባያስተውለውም፣ እግዚአብሔር በተለያየ መንገድ ይናገራል፤

15ሰዎች ዐልጋቸው ላይ ተኝተው ሳሉ፣ ከባድ እንቅልፍ ሲወድቅባቸው፣ በሕልም፣ በሌሊትም ራእይ፣ ይናገራል።

16በጆሯቸው ይናገራል፤ በማስጠንቀቂያም ያስደነግጣቸዋል፤

17ሰውን ከክፉ ሥራው ይመልሳል፤ ከትዕቢት ይጠብቃል፤

18ነፍሱን ከጉድጓድ፣^ላ ሕይወቱንም ከሰይፍ፣ ጥፋት ያድናል።

19ደግሞም ሰው ታሞ በዐልጋው ላይ ሳለ፣ በዐጥንቱ የዘወትር ሥቃይ ይገሥጻል።

20ያኔም ሕይወቱ መብልን ትጠላለች፤ ነፍሱም ምርጥ ምግብን ትጠየላለች።

21እንዳልነበረ ሆኖ ሥጋው ይመነምናል፤ ተሸፍኖ የነበረው ዐጥንቱም ገጠ ይወጣል።

22ነፍሱ ወደ ጉድጓድ፣^ዐ ሕይወቱም ወደ ሞት፣^ላ መልእክተኞች ትቀርባለች።

23“ሆኖም ትክክለኛውን መንገድ ለሰው ያመለክት ዘንድ፣ መካከለኛም ይሆንለት ዘንድ፣ ከሺህ አንድ መልእክ ቢገኝ፣

24ለሰውየውም በመራራት፣ ‘ቤዛ አግኝቼለታለሁና፣ ወደ ጉድጓድ፣^ጥ እንዳይወርድ አድነው’ ቢለው፣

25በዚህ ጊዜ ሥጋው እንደ ሕፃን ልጅ ገላ ይታደሳል፤ ወደ ወጣትነቱም ዘመን ይመለሳል።

26ወደ እግዚአብሔር ይጸልያል፤ ሞገስም ያገኛል፤ የእግዚአብሔርን ፊት ያያል፤ ሐሄትም ያደርጋል፤ እግዚአብሔር ወደ ጽድቅ ቦታው ይመልሰዋል።

27ከዚያም ወደ ሰዎች መጥቶ እንዲህ ይላል፤ ‘ነጠአትን ሠርቻለሁ፤ ትክክል የሆነውን አጣምሜአለሁ፤ ነገር ግን የእጄን አላገኘሁም።

ኢዮ 38:17፣መዝ9:13፣88:3፣107:18፣116:3 33:23 ኢዮ 36:9-10፣ሚክ6:8፣ገሳ3:19፣ዕብ8:6፣9:15 33:24 ቀ*18፣ኢዮ 6:22 33:25 2ነገ5:14፣መዝ103:5 33:26 ዕዝ3:13፣ኢዮ 5:15፣22:26፣መዝ13:5፣50:15፣51:1፣2፣ምላ8:35፣12:2፣18:22፣ ሉቃ2:52፣1ዮሐ1:9 33:27 ዘኀ22:34፣ዕዝ9:13፣መዝ22:27፣ 51:13፣ሉቃ15:21፣ ሮሜ6:21፣ዮሴ2:13

^ላ13 ወይም፣ ለምግብ ምንም እንደግይመልስ
^ዐ18 ወይም፣ ነፍሱን ከመቃብር
^ላ18 ወይም፣ መገን ከመገኘር
^ጥ22 ወይም፣ ነፍሱ ወደ ሞት
^ላ22 ወይም፣ ወደ ሞት
^ጥ24 ወይም፣ ወደ መቃብር

28 ነፍሴ ወደ ጉድጓድህ እንዳትወርድ፤
 ታድጎአታል፤
 በሕይወትም ሆኜ ብርሃን አያለሁ።”

29 “እግዚአብሔር ይህን ሁሉ፤
 ሁለት ሦስት ጊዜ ለሰው ያደርጋል።”

30 ይኸውም የሕይወት ብርሃን ይበራለት
 ዘንድ፤
 ነፍሱን ከጉድጓድ ለመመለስ ነው።

31 “ኢዮብ ሆይ፤ ልብ ብለህ ስማኝ፤
 እኔ ልናገር፤ አንተ ዝም በል።”

32 የምትለው ካለህ ስም፤ መልስ ስጠኝ፤
 ትክክለኛነትህንም ማወቅ እፈልጋለሁና
 ተናገር፤

33 አለበለዚያ፤ ዝም ብለህ ስማኝ፤
 እኔም ጥበብን አስተምርሃለሁ።”

34 ኤሊሁ በመቀጠል እንዲህ አለ፤
 “እናንተ ጠቢባን፤ ቃሌን ስሙ፤
 ዐዋቂዎችም አድምጡኝ።”

3ምላስ ምግብን አጣጥሞ እንደሚለይ፤
 ጅርም የንግግርን ለዛ ለይቶ ያውቃል።

4 የሚበጀንን እንምረጥ፤
 መልካሙንም አብረን እንወቅ።

5 “ኢዮብ እንዲህ ይላል፤ ‘እኔ ንጹሕ ነኝ፤
 እግዚአብሔር ግን ፍትሕ ነሣኝ፤

6 እውነተኛ ብሆንም፤
 እንደ ውሸታም ተቈጥራለሁ፤
 በደል ባይኖርብኝም፤
 በማይፈወስ ቍስል ተመትቻለሁ።”

7 ፌዝን እንደ ውሃ የሚጠጣት፤
 እንደ ኢዮብ ያለ ሰው ማን ነው?

8 ከክፉ አድራጊዎች ጋር ይተባበራል፤
 ከገጠአተኞችም ጋር ግንባር ይፈጥራል።

9 “እግዚአብሔርን ለማስደሰት መሞከር፤
 ለሰው አንዳች አይጠቅምም” ብሎ አልፏል።

10 “ስለዚህ፤ እናንተ አስተዋዮች ስሙኝ፤
 ክፋትን ማድረግ ከእግዚአብሔር ዘንድ፤
 በደልንም መፈጸም ሁሉን ከሚችል
 አምላክ ይራቅ።”

11 ለሰው እንደ ሥራው ይመልስለታል፤
 እንደ አካሄዱም ይከፍለዋል።

12 በእውነት እግዚአብሔር ክፋትን አይሠራም፤
 ሁሉን የሚችል አምላክ ፍትሕን
 አያጣምምም።

13 ምድርን እንዲገዛ የሾመው አለን?
 የዓለምን ሁሉ ባለቤት ያደረገው ማን ነው?

14 እርሱ መንፈሱን መልሶ ቢወስድ፤
 እስትንፋሱንም ወደ ራሱ ቢሰበስብ፤

15 ሥጋ ለባሽ ሁሉ በአንድነት በጠፋ፤
 ሰውም ወደ ዐፈር በተመለሰ ነበር።

107:20
 33:29 ፋ 14:መዝ
 139:16:ምላ16:9፤
 20:24:ኤር10:23፤
 1ቆሮ12:6:ኤፌ1:11፤
 ፊል2:13
 33:30 ፋ 18:መዝ
 49:19:56:13፤116:9
 :ኤላ53:11:60:1፤
 ኤፌ5:14:ዮሐ5:19
 33:31 ፋ 33:ኢዮ
 32:10:ኤር23:18
 33:32 ፋ 5፤ ኢዮ
 6:29:35:2
 33:33 ፋ 31:ኢዮ
 6:24:32:10:ምላ10:፤
 8:10:19
 34:2 ኢዮ32:10
 34:3 ኢዮ12:11
 34:4 ኢዮ12:12፤
 1ተሰ5:21:ዕብ5:14
 34:5 ኢዮ6:29፤
 10:7
 34:6 ኢዮ6:4:28፤
 9:21:10:3:ኤር10:1
 9
 34:7 ኢዮ9:21፤
 15:16
 34:8 ኢዮ22:15
 34:9 ኢዮ9:29-
 31:21:15
 34:10 ፋ 12:16፤
 ዘፍ:18:25:ዘዳ32:4:አ
 .ዮ8:3፤12:12:32፤
 10:36:23:መዝ92:፤
 15:ፎሚ3:5:9:14
 34:11 ኢዮ21:31፤
 ኤር17:10:32:19:ሕ
 ዝ33:20:ማቴ16:27
 34:12 ፋ 10:ኢዮ
 8:3፤መዝ9:16:ቀላ
 3:25:2ተሰ1:6:ቴቶ
 1:2:ዕብ6:18
 34:13 ኢዮ36:23፤
 38:4:6:ኤላ40:14፤
 ዕብ1:2
 34:14 ዘፍ:6:3፤
 ዘዮ:16:22:ኢዮ27:3
 34:15 ዘፍ:2:7:6፤
 13:ኢዮ7:21:9:22፤
 መዝ90:10:3:ሰቆ3:22፤
 ሚል3:6:ዮሐ3:16
 34:16 ፋ 10:ኢዮ
 32:10
 34:17 ፋ 29:30፤
 2ሳሙ:23:3-4:ኢዮ
 10:7:40:8:ምላ20:8፤
 26:24:23-25፤
 28:28:ፎሚ3:5-6
 34:18 ዘፍ:22:28፤
 ኢዮ12:18:ኤላ
 40:24
 34:19 ዘሌ:19:15፤
 ኢዮ10:3:13:10፤
 ሕሥ10:34:ዮሐ2:5
 34:20 ፋ 25:ዘዐ
 11:4:ኢዮ12:19፤
 20:8

16 “ማስተዋል ካለህ ይህን ስማ፤
 እኔ የምለውንም አድምጥ።”

17 ፍትሕን የሚጠላ ሊያስተዳድር ይችላልን?
 አንተስ ጸድቁንና ኅይዳ የሆነውን
 ትኩንናለህ?

18 ነገሥታትን ‘የማትረቡ ናችሁ’
 መኪንንትንም፤ ‘ክፉዎች ናችሁ’
 የሚላቸው እርሱ አይደለምን?

19 ሁሉም የእጁ ሥራ ስለ ሆኑ፤
 እርሱ ለገዢዎች አያደላም፤
 ባለጠጋውንም ከድኅው አብልጦ
 አይመለከትም።

20 እነርሱም እኩለ ሌሊት ላይ በድንገት
 ይሞታሉ፤
 ሕዝብ ተንቀጥቅጦ ሕይወቱ ያልፋል፤
 ኅይዳውም የሰው እጅ ሳይነካቸው
 ይወገዳሉ።

21 “ዐይኖቹ የሰውን አካሄድ ይመለከታሉ፤
 ርምጃውንም ሁሉ ይከታተላሉ።”

22 ክፉ አድራጊዎች የሚደበቁበት፤
 ጨለማ ስፍራ ወይም የሞት ጥላ የለም።

23 ሰው ለፍርድ ፊቱ ይቀርብ ዘንድ፤
 እግዚአብሔር ቀጠሮ አይዘለትም።

24 ያለ ምንም ጥያቄ ኅይዳንን
 ያንኩታኩታል፤
 ሌሎችንም በቦታቸው ይሾማል።

25 እርሱ ሥራቸውን ሁሉ ስለሚያውቅ፤
 በሌሊት ይገለብጣቸዋል፤
 እነርሱም ይደቃሉ።

26 ስለ ክፉታቸውም፤
 በሰው ሁሉ ፊት ይቀጣቸዋል፤

27 እርሱን ከመከተል ተመልሰዋልና፤
 መንገዱንም ችላ ብለዋል።

28 የድኅነት ልቅሶ ወደ እርሱ እንዲደርስ
 ሰበብ ሆኑ፤
 የመከረኞችን ጨኸት ስማ።

29 እርሱ ዝም ቢል፤ ማን ሊወቅሰው
 ይችላል?
 ፊቱንስ ቢሰውር፤ ማን ሊያየው
 ይችላል?
 እርሱ ከሰውም፤ ከሕዝብም በላይ ነው፤

30 ይህም የሆነው ዐመፀኛው ሕዝቡን
 እንዳይገዛ፤

34:21 ኢዮ14:16:ምላ15:3:ኤር32:19:ዕብ4:13 34:22
 ዘፍ:3:8:ኢዮ3:5:11:20:መዝ74:20 34:23 ኢዮ11:11፤
 መዝ114 34:24 ኢዮ12:19:ኤላ8:9:9:4:ኤር51:20:ጳጳ
 2:21:34 34:25 ፋ 20:ኢዮ11:11:ምላ5:21-23 34:26
 ዘፍ:6:5:ኢዮ8:22:28:24:መዝ9:5:ኤር44:5 34:27 1ሳሙ
 15:11:መዝ14:3 34:28 ዘፍ:22:23:ኢዮ5:15:12:19 34:29
 ፋ 17:መዝ13:1:28:1:83:1:18:97:9:109:1:ፎሚ8:34 34:30
 ፋ 17:ኢዮ 8:13:መዝ25:15:3:14፤
 91:3፤124:7፤140:5:ምላ29:2-12
 *28 ወይም፤ ወደ መቃብር እንዳይሄድ ታድላኛል
 *30 ወይም፤ ነፍሱን ከሞት ለመመለስ ነው

ወጥመድም በፊታቸው እንዳይዘረጋ ነው።

31 ሰው ለእግዚአብሔር እንዲህ ቢል፣ የተሻለ ነበር፤
 ‘እኔ በደለኛ ነኝ፤ ከእንግዲህ ግን አልበድልም፤
 32 ማየት ያልቻልሁትን አስተምረኝ፤ ኅጢአት ሠርቼ እንደ ሆነም፣ ደግሜ አልሠራም።’

33 ታዲያ አንተ ለመናዘዝ ፈቃደኛ ሳትሆን፤ እግዚአብሔር እንደ ወደድህ ይከፍልሃልን?
 መወሰን ያለብህ አንተ ነህ እንጂ፣ እኔ አይደለሁም፤
 እንግዲህ የምታውቀውን ንገረኝ።

34 አስተዋዮች ይናገራሉ፤ የሚሰሙኝም ጠቢባን እንዲህ ይሉኛል፤
 35 ኢዮብ ያለ ፅውቀት ይናገራል፤ ቃሉም ማስተዋል ይገድለዋል።’

36 ምንድን ኢዮብ እስከ መጨረሻ በተፈተነ ኖሮ!
 እንደ ክፉ ሰው መልሶአልና፤
 37 በኅጢአቱም ላይ ዐመፅን ጨምሮአል፤ በመካከላችን ሆኖ በንቀት አጨብጭቦአል፤
 በእግዚአብሔርም ላይ ብዙ ተናግሮአል።

35 ኢሊሁ ንግግሩን በመቀጠል እንዲህ አለ፤
 2 ለእግዚአብሔር ፊት ገጽሕ ነኝ። ማለትህ፣ ትክክል ይመስልሃልን?
 3 ደግሞ የገኘሁት ጥቅም ምንድን ነው? ኅጢአት ባለመሥራቱስ ምን አተረፍሁ? ብለህ ጠይቀኸኛል።

4 ለአንተና አብረውህ ላሉት ባልንጀሮችህ፣ መልስ መስጠት አልፈጋለሁ።

5 ቀና ብለህ ወደ ሰማይ እይ፤ ከአንተ በላይ ከፍ ብለው ያሉትንም ደመናት ተመልከት።

6 ኅጢአትህን ቢበዛ ምን ያደርገዋል? ትጉዳዋለህ?
 ኅጢአትህን ቢበዛ ምን ያደርገዋል?
 7 ጻድቅ ብትሆንም ለእርሱ ምን ትሰጠዋለህ? ከእጅህ ምን ይቀበላል?
 8 ክፉትህ የሚገዳው እንዳንተ ያለውን ሰው ብቻ ነው፤ ጽድቅህም የሚጠቅመው የሰውን ልጆች ብቻ ነው።

9 ሰው ከጭቁና ብዛት የተነሣ ይጮኻል፤ ከኅይወት ክንድ ሥር ለመውጣት ለርዳታ ይጣራል።

10 ነገር ግን እንዲህ የሚል የለም፤ ‘ፈጣሪዬ

34:31 መዝ5:15፤ ሉቃ15:21፤ ሮሜ7:24፤ 1ዮሐ1:8፤ 10
 34:32 ዘፀ33:13፤ ኢዮ33:27፤ 35:11፤ 38:36፤ መዝ15:2፤ 25:4፤ 27:11፤ 51:6፤ 86:11፤ 139:23-24፤ 143:8፤ ሉቃ19:8
 34:33 2ኃገ17:13፤ ኢዮ33:23፤ 36:10፤ 15:18፤ 21:41፤ 11:42፤ 6ም417:23፤ ዮና38፤ 35:16፤ 38:24፤ 23
 34:35 ኢዮ26:3፤ 35:16፤ 38:24፤ 23
 34:36 ኢዮ6:29፤ 22:15
 34:37 ኢዮ23:2፤ 27:23፤ 35:16
 35:2 ኢዮ2:9፤ 32:2፤ 33:32
 35:3 ኢዮ9:29-31፤ 21:15
 35:5 ዘፀ15:5፤ ዘዳ10:14፤ ኢዮ11:7-9፤ መዝ19:1-4
 35:6 ኢዮ7:20
 35:7 ኢዮ22:2-3፤ ሉቃ17:10፤ ሮሜ11:35፤ 1ቆሮ4:7
 35:8 ሕዝ18:5-9፤ 24:ዘዳ7:9-10
 35:9 ዘፀ2:23፤ ኢዮ5:15፤ 12:19፤ 20:19
 35:10 ኢዮ4:17፤ 8:21፤ መዝ42:8፤ 77:6፤ 119:62፤ 149:5፤ ሐሥ16:25
 35:11 ኢዮ12:7፤ 21:22፤ ሉቃ12:24
 35:12 1ሐዳ8:18፤ ኢዮ15:25፤ መዝ66:18
 35:13 ዘዳ11:45፤ 1ሳሙ8:18፤ ኢዮ15:31፤ ም415:8
 35:14 ኢዮ9:11፤ 31:35፤ መዝ37:6
 35:15 ኢዮ9:24፤ 18:5፤ መዝ10:11፤ ሆሊ7:2፤ አሞ8:7
 35:16 ኢዮ34:35፤ 37:1ቆሮ4:20፤ ቲቶ1:10፤ ይሁ1:10
 36:3 ኢዮ4:17፤ 6:28
 36:4 ኢዮ6:28፤ 13:6፤ 32:17፤ 37:5፤ 16:23
 36:5 ዘዮ23:19፤ ኢዮ9:4፤ መዝ5:2፤ 22:24፤ 31:22፤ 69:33፤ 102:17፤ 103:10፤ ሮሜ11:29
 36:6 ኢዮ4:10፤ 34:26
 36:7 1ሳሙ2:7-8፤ ኢዮ4:7፤ 11:11፤ መዝ11:5፤ 33:18፤ 34:15፤ 113:8፤ ኢሳ22:23፤ ማፌ6:18

እግዚአብሔር ወዴት ነው?
 በሌሊት መዝሙርን የሚሰጥ፤
 11 ከምድር እንስሳት ይልቅ የሚያስተምረን፤ ከሰማይ ወፎቶም ይልቅ ጠቢባን የሚያደርገን፤ እርሱ የት አለ?’

12 ከዐመፀኞች ትዕቢት የተነሣ፤ ሰዎች ሲጮኹ አይመልሰላቸውም፤

13 በእርግጥ እግዚአብሔር ከንቱ ጨካኝታቸውን አይሰማም፤ ሁሉን የሚችል አምላክ አያዳምጣቸውም።

14 ጉዳይህን ፊቱ አቅርቦህ፤ ብዙ ጠብቀኸው፤ ግን እንዳላየኸው ስትናገር፤ ታዲያ፣ አንተን እንዴት ይስማህ!

15 ደግሞም፣ ቍጣው ቅጣት እንደሚያስከትል፤ ኅጢአትንም ከቍጥር እንደሚያስገባ ተናግረሃል።

16 ስለዚህ ኢዮብ አፉን በከንቱ ይከፍታል፤ ፅውቀት አልባ ቃላትም ያበዛል።

36 ኢሊሁ በመቀጠል እንዲህ አለ፤
 2 ለእግዚአብሔር ፈንታ ሆኜ የምለው አለኝ፤ ጥቂት ታገሠኝና እነግርሃለሁ።

3 ፅውቀቴን ከሩቅ አመጣለሁ፤ ፈጣሪዬ ጻድቅ እንደ ሆነ እገልጻለሁ።

4 ቃሌ ሐሰት እንዳልሆነ አረጋግጣለሁ፤ በፅውቀቱ ፍጹም የሆነ ሰው ከአንተ ጋር ነው።

5 ለእግዚአብሔር ኅያል ነው፤ ግን ማንንም አይንቅም፤ ኅያል፣ በዐላማውም ጽኑ ነው።

6 ክፉዎችን በሕይወት አያኖርም፤ ለተቸገሩት ግን በቅን ይፈርዳል።

7 ዐይኖቹን ከጻድቃን ላይ አያነሣም፤ ከነገሥታት ጋር በዙፋን ላይ ያስቀምጣቸዋል፤ ለዘላለምም ከፍ ከፍ ያደርጋቸዋል።

8 ነገር ግን ሰዎች በሰንሰለት ቢታሰሩ፣ በመክራም ገመድ ቢጠፈሩ፣

9 በእብራት የፈጸሙትን በደል፣ ተግባራቸውን ይነግራቸዋል።

10 ተግባራትን እንዲሰሙ ያደርጋቸዋል፤ ከክፉታቸውም እንዲመለሱ ያዛቸዋል።

11 ታዘው ቢያገለግሉት፣ ቀሪ ዘመናቸውን በተደላ፣

36:8 ቍ10:15፤ 21፤ 2ሳሙ3:34፤ 2ኃገ23:33፤ መዝ107:10፤ 14፤ 119:67፤ 71 36:9 ኢዮ15:25 36:10 ቍ8:መሳ6:8፤ ኢዮ5:17፤ 33:16፤ 34:33፤ 1ተሰ5:22

፳2 ወይም፣ ጽድቅ ከእግዚአብሔር ጽድቅ ይበልጣል
 ፳3 ወይም፣ ያገኘው
 ፳5 ሲማከስ፣ ቴዎድሮስን ሹልጊት ከዚህ ጋር ይሰማማል፤ ነገር ግን በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም

ዕድሜያቸውንም በርካታ ይፈጽማሉ።
 12 ባይሰሙ ግን፣ በሰይፍ፣ ይጠፋሉ፤ ያለ ዕውቀትም ይሞታሉ።
 13 “ልባቸው ከእግዚአብሔር የራቀቱ፣ ቀጣን ያስተናግዳሉ፤ በሰንሰለት ባሰራቸውም ጊዜ እንኳ ወደ እርሱ አይጮኹም።
 14 በቤተ ጣዖት ውስጥ ዝሙት በሚፈጽሙት መካከል፣ ገና በወጣትነታቸው ይቀጫሉ።
 15 ነገር ግን የሚሠቃዩትን ከሥቃያቸው ያድናቸዋል፤ በመከራቸውም ውስጥ ይናገራቸዋል።
 16 “አንተንም ከመከራ መንጋጋ፣ ጭንቀት ወደሌለበት ወደ ሰፊ ስፍራ፣ ምርጥ ምግብ ወደ ሞላበት ማእድ ያወጣሃል።
 17 አሁን ግን ለክፋዎች የሚገባው ፍርድ በላይህ ተጭኖአል፤ ፍርድና ብይን ይዘውሃል።
 18 ባለጠግነት እንዳያታልልህ፣ የእጅ መንሻ ብዛትም እንዳያስትህ ተጠንቀቅ።
 19 ባለጠግነትህም ሆነ ብርቱ ጥረትህ ሁሉ፣ ችግር ውስጥ እንዳትገባ ሊረዳህ ይችላልን?
 20 ሰዎች ከቤታቸው ሰላም የሚወሰዱበትን፣ ሌሊት አትመኝ።
 21 ከመከራ ይልቅ መርጠኸዋልና፣ ወደ ክፋት እንዳትመለስ ተጠንቀቅ።
 22 “እነሆ፣ እግዚአብሔር በኃይሉ ከፍ ከፍ ብሎአል፤ እንደ እርሱስ ያለ አስተማሪ ማን ነው?
 23 እርሱን መንገድ የሚመራው፣ ወይም ‘ይህን አጥፍተሃል’ የሚለው ማን ነው?
 24 ሰዎች በመዝሙር ያወደሱትን፣ የእርሱን ሥራ ማወደስ አትዘንጋ።
 25 ሰው ሁሉ አይቶታል፤ ሰዎችም በትኩረት ተመልክተውታል።
 26 እነሆ፣ እግዚአብሔር ከአእምሯችን በላይ ታላቅ ነው! የዘመነም ቀጥር ከመታወቅ ያልፋል።
 27 “የውሃን ነጠብጣብ ወደ ላይ ያተናል፤ መልሶም በዝናብ መልክ በጅረቶች ላይ ያወርዳል።
 28 ደመናት ጠል ያንጠባጥባሉ፤ ዶፍም በሰው ላይ ይወርዳል።
 29 ደመናትን እንዴት እንደሚዘረጋ፣ ከድንኳንም እንዴት እንደሚያንጉደጉድ

36፡11 ስፀ8፡22፣ ዘሌ26፡33፣ ዘፀ8፡1፣ 28፡1፣ 30፡15፣ ኢዮ8፡7፣ ኢሳ1፡19፣ ሐጊ1፡12፣ ዮሐ14፡21፣ 1ጠ፡4፡8
 36፡12 ዘሌ26፡38፣ ኢዮ4፡21፣ 15፡22፣ ሌፋ4፡18
 36፡13 ኢዮ4፡17፣ 5፡2፣ 15፡12፣ አሞ4፣ 11፣ ሮሜ2፡5
 36፡14 ዘፀ23፡17፣ ኢዮ15፡32
 36፡15 ቀጽ8፡ኢዮ5፣ 15፡33፣ 16፡34፣ 33፣ 2ቆ፡12፣ 10
 36፡16 ዘፍ17፡1፣ 2ባሙ22፡20፣ አዮ15፣ 11፣ መዝ18፡19፣ 23፡5፣ 78፡19፣ 118፡5፣ ሆሌ2፡14
 36፡17 ኢዮ20፡29፣ 22፡11
 36፡18 ስፀ23፡8፣ ኢዮ34፡33፣ አሞ5፡12
 36፡19 መዝ49፡6፣ ኤር9፡23
 36፡20 ኢዮ34፡20፣ 25
 36፡21 ቀጽ8፡ኢዮ34፣ 33፣ መዝ66፡18፣ ፀሐ11፡25
 36፡22 ኢዮ5፡9፣ 9፡4፣ 21፡22፣ ሮሜ11፡34
 36፡23 ዘፍ18፡25፣ ኢዮ27፡11፣ 34፡10፣ 13፣ ሮሜ11፡33
 36፡24 ስፀ15፡1፣ 1ዜፍ16፡24፣ መዝ35፡27፣ 92፡5፣ 111፡2፣ 138፡5፣ 145፡10፣ ራእ15፡3
 36፡25 ሮሜ1፡20
 36፡26 ዘፍ21፡33፣ ኢዮ5፡9፣ 10፡5፣ 1ቆ፡13፣ 12፡ፅሐ11፡12
 36፡27 2ባሙ1፡21፣ ኢዮ26፡8፣ 28፡26፣ 38፡28፣ ኢሳ55፡10
 36፡28 ኢዮ5፡10፣ 22፡11፣ 28፡26፣ መዝ65፡10፣ 72፡6፣ ኢሳ2፡23፣ ማቴ5፡45
 36፡29 ኢዮ9፡6፣ 37፡16፣ መዝ18፡7-15፣ 19፡4፣ 5፣ 29፡3፣ 104፡2፣ ምሳጽ28፣ ኢሳ40፣ 22፣ ኢር10፡13
 36፡30 ስፀ19፡16፣ ኢዮ37፡11፣ 15፣ መዝ18፡12፣ 14፣ 68፡22፣ 97፡4፣ ኢሳ51፡10፣ ኤር10፡13፣ ፅጌ3፡11
 36፡31 ዘፀ28፡23-24፣ 1ነገ17፡1፣ ኢዮ37፡13፣ መዝ104፡14-15፣ 27-28፣ 145፡15፣ ኢሳ30፡23፣ አሞ4፡7-8፣ ኤሥ14፡17
 36፡32 ኢዮ28፡24፣ 37፡12፣ 15፣

ሊረዳ የሚችል ማን ነው?
 30 መብረቁን በዙሪያው እንዴት እንደሚበትን ተመልከት፤ የባሕሩንም ወለል ይሸፍናል።
 31 እርሱ ሕዝብን የሚያስተዳድረው፣ ምግብንም አትረፍርፎ የሚሰጣቸው በዚህ መንገድ ነው።
 32 እጆቹን በመብረቅ ይሞላቸዋል፤ ዒላማውንም እንዲመታ ያዘዘዋል።
 33 ነጉድንዱ ውሽንፍር እንደሚከተለው ያመለክታል፤ ከብቶችም እንኳ መምጣቱን ይጠቀማሉ።
37 ልቤ በዚህ በኃይል ይመታል፤ ከስፍራውም ዘለል ዘለል ይላል።
 2 ስሙ! የድምፁን ጨኸት ስሙ፤ ከአፉ የሚወጣውን ጉርምርምታ አድምጡ።
 3 መብረቁን ከሰማይ ሁሉ በታች ያበርቃል፤ ወደ ምድርም ዳርቻ ይልካል።
 4 ከዚያም በኋላ የድምፁ ጨኸት ይመጣል፤ በድምፁም ግርማ ያንጉደጉዳል፤ ድምጹ በተሰማ ጊዜ፣ መብረቁን የሚከለክል የለም።
 5 የእግዚአብሔር ድምፅ በሚያስደንቅ ሁኔታ ያንጉደጉዳል፤ እኛ የማናስተውለውንም ታላቅ ነገር ያደርጋል።
 6 በረዶውን፣ ‘በምድር ላይ ወደቅ’ ውሽንፍሩንም ‘ዶፍህን አውርደው’ ይላል።
 7 እርሱ የፈጠራቸው ሰዎች ሁሉ ሥራውን ያውቁ ዘንድ፣ እያንዳንዱ ሰው እንዳይሠራ ይገታዋል።
 8 እንስሳት ይጠለላሉ፤ በየዋሻቸውም ይቈደሉ።
 9 ዐውሎ ነፋስ ከማደራያው፣ ብርድም ከብርቱ ነፋስ ይወጣል።
 10 የእግዚአብሔር እስትንፋስ በረዶ ያስገኛል፤ ሰፋፊ ውሆች ግግር በረዶ ይሆናሉ።
 11 ደመናትን ርጥበት ያሸክማቸዋል፤ መብረቁንም በውስጣቸው ይበትናል።
 መዝ18፡14፣ 29፡7-9 36፡33 ኢዮ28፡26፣ 37፡5፣ 40፡9 37፡1 መዝ38፡10፣ ኢሳ15፡5፣ ኤር4፡19፣ ፅጌ3፡16 37፡2 ቀጽ5፣ ኢዮ32፣ 10፣ መዝ18፡13፣ 29፡3-9 37፡3 2ባሙ22፡13፣ ኢዮ36፣ 32፣ መዝ18፡14፣ ማቴ24፡27፣ ሉቃ17፡24 37፡4 ስፀ20፡19፣ 1፣ ሳሙ2፡10 37፡5 1፣ ሳሙ2፡10፣ ኢዮ5፡9፣ 11፣ 7-9፣ 36፡4፣ 33፣ ዮሐ12፡29 37፡6 ዘፍ7፡4፣ ዘፀ28፡12፣ ኢዮ5፡10፣ 28፡26፣ 38፡22 37፡7 መዝ104፡19-23፣ 109፡27፣ 111፡2 37፡8 ኢዮ28፡26፣ 38፡40፣ መዝ104፡22 37፡9 መዝ50፡3፣ 147፡17 37፡10 ኢዮ38፡29-30፣ መዝ147፡17 37፡11 ኢዮ26፡8፣ 28፡26፣ 36፡30
 412 ወይም፣ ወንዙን ያቋርጧል
 420 በዕብራይስጥ ከቀጽ18-20 ያለው ክፍል ትርጉሙ በትክክል አይታወቅም
 430 ወይም፣ የሚያስተዳድረው
 47 ወይም፣ ሰዎችን ሁሉ በኃይሉ ያስፈራቸዋል ማለትም ነው

12 ያዘዘውን ለመፈለግ፤
 እርሱ በሚሰጠው መመሪያ፤
 በመላው የምድር ገጽ ላይ ይሸከረከራለ።
 13 ሰዎችን ለመቅጣት ደመና ያመጣል፤
 ወይም በዚሁ ምድሩን አጠጥቶ፤ ፍቅሩን
 ይገልጻል።
 14 “ኢዮብ ሆይ፤ ይህን ስማ፤
 ቆም ብለህ የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ
 ዐስብ።
 15 እግዚአብሔር ደመናትን እንዴት
 እንደሚቆጣጠር፤
 መብረቁንም እንዴት እንደሚያበርቅ
 ታውቃለህ?
 16 ደመናት ሚዛን ጠብቀው እንዴት
 እንደሚንሳፈሩ፤
 በዕውቀቱ ፍጹም የሆነውን፤ የእርሱን
 ድንቅ ሥራ ታውቃለህ?
 17 ምድር በደቡብ ነፍስ ጸጥ ባለች ጊዜ፤
 ከሙቀት የተነሣ በልብስህ ውስጥ
 የምትዘለፈለፍ ሆይ፤
 18 ከቀለጠ ናስ እንደ ተሠራ መስተዋት
 የጠነከረውን ሰማይ ሲዘረጋ፤
 አብረኸው መዘርጋት ትችል ነበርን?
 19 “ከጨለማችን የተነሣ እኛ ጉዳያችንን
 መግለጽ አንችልም፤
 ለእርሱ የምንለውን ንገረን።
 20 እኔ መናገር እንደ ፈለግሁ ሊነገረው
 ይገባልን?
 ይዋጥ ዘንድ የሚጠይቅ ሰው አለን?
 21 እንግዲህ ነፍስ ሰማያትን ካጠራ በኋላ፤
 እጅግ የምታበራዋን ፀሐይ፤
 ሊመለከት የሚችል የለም።
 22 እንደ ወርቅ በሚያበራ ክብር ከሰሜን
 ይወጣል፤
 እግዚአብሔር በሚያስፈራ ግርማ ይመጣል።
 23 ሁሉን የሚችል አምላክ ከአእምሯችን
 በላይ ነው፤ በንይልና በፍርድ ታላቅ
 ነው፤
 ጽድቁም ብዙ ነው፤ ማንንም
 አይጨቀኑም።
 24 ስለዚህ፤ ሰዎች ይፈሩታል፤
 በልባቸው አስተዋዮች እንደ ሆኑ
 የሚያስቡትን አይመለከትም”
 እግዚአብሔር ተናገረ
38 እግዚአብሔርም በወሎ ነፍስ ውስጥ
 ሆኖ ለኢዮብ መለሰለት፤
 እንዲህም አለው፤
 2 “ዕውቀት በግደለው ቃል፤
 ዕቅድን የሚያጨልም ይህ ማን ነው?
 3 እስቲ እንደ ወንድ ወገብህን ታጠቅ፤
 እኔ ልጠይቅህ፤

37:12 ቆ3:መዝ
 147:16:148:8
 37:13 ዘፍ7:4:ዘፀ
 9:22-23:1:ሳሙ12:
 17:1:ነገ18:45:ኢዮ
 5:10:36:31:38:27
 37:14 ኢዮ5:9:
 32:10
 37:15 ኢዮ36:
 30:32
 37:16 ኢዮ5:9:
 36:4:29 37:17 ሐ
 ሥ27:13 37:18
 ዘፍ1:1:ዘፀ
 28:23:ኢዮ22:14
 37:19 ኢዮ9:3:
 13:18:ሮሜ8:26
 37:21 መሳ5:
 31:ሐሥ22:11:
 26:13
 37:22 ዘፀ24:17:
 መዝ19:5
 37:23 ኢዮ4:17:
 5:9:8:3:36:4:መዝ4
 4:1:ኢሳ63:9:ኤር
 25:5:ሳቆ3:33:ሕዝ
 18:23:32:ሮሜ11:
 33:1:ጢሞ6:16
 37:24 ዘፍ22:12:
 ኢዮ5:13:28:28:መ
 ከ12:13:ሚክ6:8:ማ
 ቱ10:28:ኢፌ5:15
 38:1 ዘፀ14:21:
 1:ሳሙ2:10:ኢዮ11:
 5:40:6:ኢሳ21:
 1:ሕዝ1:4
 38:2 ነገ22:5:
 ኢዮ34:35:ኢሳ40:
 13:ማር10:38:
 1:ጢሞ1:7
 38:3 ኢዮ40:7:
 42:4:ማር11:29
 38:4 ቆ5:18:ዘፍ
 1:1:1:ሳሙ2:8:ኢዮ
 34:13:ምሳ30:4
 38:5 ቆ4:መዝ
 102:25:ምሳ8:29:
 ኢሳ40:12:48:13:
 ኤር31:37:39:ዘካ
 1:1:6:4:9:10
 38:6 ኢዮ26:7:
 ምሳ8:25
 38:7 ዘፍ1:16:ዘፀ
 16:15:ነገ22:19:መ
 ዝ19:1-4:148:2-3
 38:8 ቆ11:
 ዘፍ1:9-10:መዝ33:
 7:ምሳ8:29:ኤር5:22
 38:9 ዘፍ1:2
 38:10 ነሀ3:3:ኢዮ
 7:12:26:10:28:25:
 መዝ33:7:104:9:
 ኢሳ40:12
 38:11 ቆ8:መዝ
 65:7:89:9:104:6-9
 38:12 መዝ57:8:
 74:16:ኢሳ5:8
 38:13 ኢዮ8:22:
 መዝ104:35 38:14
 ዘፀ28:11
 38:15 ዘፍ17:14:

አንተም መልሰልኝ።
 4 “ምድርን በመሠረትሁ ጊዜ አንተ የት
 ነበርህ?
 በእርግጥ የምታስተውል ከሆንህ፤
 ንገረኝ።
 5 ካወቅህ፤ መጠኗን ለይቶ ማን ወሰነ?
 በላይዋስ መለኪያ ገመድ የዘረጋ ማን ነው?
 6 መሠረቶቿ ምን ላይ ተተክሉ?
 የማእዘን ድንጋይዋንስ ማን አቆመ?
 7 ይህም የሆነው የንጋት ከዋክብት
 በዘመሩበት ጊዜ፤
 መላእክትም፤ እልል ባለበት ጊዜ ነበር።
 8 “ባሕር ከማሕፀን በወጣ ጊዜ፤
 በር የዘጋበት ማን ነው?
 9 ደመናውን ልብሱ፤
 ጨለማንም መጠቅለያው አደረገሁለት፤
 10 ድንበር ወሰንሁለት፤
 መዝጊያና መወርወሪያውን አበጀሁለት።
 11 “እስከዚህ ድረስ ትመጣለህ፤ ማለፍ ግን
 አትችልም፤
 የዕቡይ ማዕበልህም ገደብ ይህ ነው’
 አልሁት።
 12 “ከተወለድህ ጀምሮ ንጋትን አዘህ
 ታውቃለህ?
 ወይስ ወጋገን ስፍራውን እንዲይዝ
 አድርገሃል?
 13 በዚህም የምድርን ዳርቻ ይዞ፤
 ክፉዎችን ከላይዋ እንዲያራግፍ
 አድርገሃል?
 14 ምድር ከማኅተም በታች እንዳለ የሸክላ
 ጭቃ ቅርጻ ይወጣል፤
 ቅርጻ እንደ ልብስ ቅርጽ ጉልቶ
 ይታያል።
 15 ክፉዎች ብርሃናቸውን ተከልክለዋል፤
 ከፍ ያለው ክንዳቸውም ተሰብሮአል።
 16 “ወደ ባሕር ምንጭ ወርደህ ታውቃለህ?
 ወይስ ወደ ጥልቀቱ ገብተህ በመሠረቱ
 ላይ ተመላልሰሃልን?
 17 የሞት ደጆች ተገልጠውልሃልን?
 የሞትንስ ጥላ በሮች አይተሃልን?
 18 የምድርን ስፋት ታውቃለህ?
 ይህን ሁሉ ዐውቀህ ከሆነ፤ ንገረኝ።
 19 “ወደ ብርሃን መኖሪያ የሚያደርሰው
 መንገድ የትኛው ነው?
 የጨለማ መኖሪያስ ወዴት ነው?
 ዘፀ28:29:ኢዮ4:10:ኢዮ15:22:18:5:31:22 38:16 ዘፍ1:7:
 ኢዮ9:8 38:17 ኢዮ7:9:33:22:ማቴ16:18:ራእ1:18
 38:18 ቆ4:ኢዮ28:24:ኢሳ40:12 38:19 ዘፍ1:4:ኢዮ28:
 3:መዝ139:11-12
 13 ወይም፤ ፍቅሩንም ለመገለጽ ደመናን ያመጣል
 24 ወይም፤ በልባቸው አስተዋዮች ወደ ሆኑ
 7 ወይም፤ የእግዚአብሔር ልጆች

20 ወደ ማደሪያቸው ልትወስዳቸው ትችላለህ?
የመኖሪያቸውን መንገድ ታውቃለህ?
21 ያን ጊዜ ተወልደሃል! ዕድሜህ ትልቅ ነውና፤
አንተስ በእርግጥ ሳታውቅ አትቀርም!
22 “ወደ በረዶው መጋዘን ገብተሃልን?
የዐመዳዩንስ ማከማቻ አይተሃልን?
23 ይኸውም ለመከራ ጊዜ፤
ለጠርነትና ለውጊያ ቀን ያስቀመጡት ነው።
24 መብረቅ ወደሚሰራጭበት ቦታ የሚያደርሰው መንገድ፤
የምሥራቅም ነፋስ በምድር ላይ ወደሚበተንበት ስፍራ የሚወስደው የትኛው ነው?
25 ለዝናብ መውረጃን፤ ለመብረቅም መንገድን ያበጀ ማን ነው?
26 በዚህም ማንም የማይኖርበትን ምድር፤ ሰውም የለለበትን ምድር በዳ የሚያጠጣ፤
27 ባድማውንና በረሐውን መሬት የሚያጠግብ፤ ሣርም እንዲበቅልበት የሚያደርግ ማን ነው?
28 ዝናብ አባት አለውን? የጤዛን ጠብታ ማን ወለደው?
29 በረዶ ከማን ማሕዘን ይወጣል? የሰማዩንስ ዐመዳይ ማን ይወልዳል?
30 ውሆች እንደ ድንጋይ ይጠነክራሉ፤ የጥልቁ ገጽ እንደ በረዶ ይጋገራል።
31 “ፕልያዲስ የተባሉትን ውብ ከዋክብት ልትለጉም፤ ወይም የኦርዮንን ማሰሪያ ልትፈታ ትችላለህ?
32 ማዛርት የተባለውን የክዋክብት ክምችት በወቅቱ፤ ልታወጣ፤ ወይም ድብ የተባለውን ኮከብና ልጆቹን ልትመራ ትችላለህ?
33 የሰማዩትን ሥርዐት ታውቃለህ? ይህንስ በምድር ላይ እንዲሠለጥን ማድረግ ትችላለህ?
34 “ድምፅህን ወደ ደመናት አንሥተህ፤ ራስህን በጌርፍ ማጥለቅለቅ ትችላለህ?
35 መብረቆችን መስደድ ትችላለህ? እነርሱስ፣ ‘እነሆ፣ እዚህ አለን’ ይሉሃል?
36 ለልብ፣ ጥበብን፤ ለአእምሮም ማስተዋልን የሰጠ ማን ነው?
37 ትቢያ ሲጠጥር፤ ጎረቤቶችም እርስ በርስ ሲጠበቁ፤
38 ደመናትን ለመቀጠር ጥበብ ያለው ማን ነው?

38፡20 ኢዮ24፡13
38፡21 ኢዮ15፡7
38፡22 ዘፀ28፡12፤ ኢዮ37፡6፤መዝ105፡32፤147፡17
38፡23 ዘዐ9፡26፤ ኢሱ10፡11፤መዝ27፡5፤ኢሳ28፡17፤30፡30፤ኢዝ13፡11፤13፤ራእ16፡21
38፡24 ኢዮ27፡21፤ 28፡24፤ኢር10፡13፤51፡16
38፡25 ኢዮ28፡26
38፡26 ኢዮ36፡27፤ መዝ84፡6፤107፡35፤ኢሳ41፡18
38፡27 ኢዮ28፡26፤ 37፡13፤መዝ104፡14
38፡28 2፡፴፡1፤ 21፡ኢዮ5፡10
38፡29 መዝ147፡16-17
38፡30 ኢዮ37፡10
38፡31 ኢዮ9፡9፤ ኢዮ5፡8
38፡32 ዘዩ1፡16፤ 27፡23፤5፤ኢሳ13፡10፤ 40፡26፤45፡12፤ ኢር19፡13
38፡33 ዘዩ1፡16፤ መዝ48፡6፤ኢር31፡36
38፡34 ኢዮ5፡10፤ 22፡11
38፡35 ኢዮ36፡32
38፡36 ኢዮ9፡4፤ 12፤13፤34፤32፤ዩዕ1፡5
38፡37 ኢሱ3፡16፤ ኢዮ22፡11
38፡38 ዘሉ26፡19፤ 15፡18፤45
38፡39 ዘዩ49፡9
38፡40 ዘዩ49፡9፤ ኢዮ37፡8
38፡41 ዘዩ1፡30፤ 8፡7፤መዝ147፡9፤ማተ6፡26፤ሉቃ12፡24
39፡1 ዘዩ49፡21፤ ዘዩ14፡5
39፡2 ዘዩ31፡7-9
39፡5 ዘዩ16፡12
39፡6 ኢዮ24፡5፤ 30፡47፤መዝ107፡34፤ ኢር2፡24፤14፡6፤ 17፡6
39፡7 ኢዮ3፡18፤ 5፡22
39፡8 ኢሳ32፡20
39፡9 ዘዩ42፡27፤ ዘዐ21፡6፤ዘዮ23፡32
39፡10 ኢዮ41፡13፤ መዝ52፡9
39፡11 ቍ19፡ኢዮ40፡16፤41፡12፤22፤መዝ147፡10
39፡13 ዘዩ5፡9

የሰማዩትን የውሃ ገንቦ ዘንቦል ማድረግ ማን ይችላል?
39 “ለአንበሳዬቱ አድነህ ግዳይ ታመጣለህን? የተራቡ የአንበሳ ግልገሎችንስ ታጠግባለህን?
40 እነርሱ በዋሻ ውስጥ ያደባሉ፤ በደን ውስጥም ይጋደማሉ።
41 ልጆቼ ወደ እግዚአብሔር ሲጮኹ፤ ምግብ አጥተው ሲንከራተቱ፤ ለቀራ መብልን የሚሰጥ ማን ነው?
39 “የበረሃ ፍያል የምትወልድበትን ጊዜ ታውቃለህ? ዋልያ ስታምጥስ ተከታትለህ አይተሃል?
2 የእርግዝናቸው ወራት ምን ያህል እንደ ሆነ ትቈጥራለህ? የሚወልዱበትን ጊዜ ታውቃለህ?
3 ተንበርክኸው ይወልዳሉ፤ ከምጣቸውም ጣር ይገላገላሉ።
4 ግልገሎቻቸውም ይጠነክራሉ፤ በሜዳም ያድጋሉ፤ ተለይተው ይሄዳሉ፤ ወደ እነርሱም አይመለሱም።
5 “ለሜዳ አህያ ነጻነት የሰጠው ማን ነው? እስራቱንስ ማን ፈታለት?
6 ምድረ በዳውን መኖሪያው፤ የጨውንም ምድር ማደሪያው አድርጌ ሰጠሁት።
7 በከተማ ውክታ ይሥቃል፤ የነጂውንም ጨኸት አይሰማም።
8 በየተራራው ይሰማራል፤ ሐመልማሉንም ሁሉ ለማግኘት ይወጣል።
9 “ጌሽ ያገለግልህ ዘንድ ይታዘዛልን? በበረቱህስ አጠገብ ያድራልን?
10 እንዲያርስልህ ልትጠምደው ትችላለህ? ወይስ እየተከተለህ ዕርሻህን ይጎለግላለህ?
11 ጌልበቱ ብርቱ ስለ ሆነ ትተማመንበታለህ? ከባዱን ሥራህንስ ለእነርሱ ትተዋለህ?
12 እህልህን እንዲሰበስብልህ፤ በወድድማህም ላይ እንዲያከማችልህ ታምነዋለህ?
13 “ሰህን ክንፎቿን በደስታ ታራግባለች፤ ነገር ግን እንደ ሽመላ ላባዎች ሊሆኑ አይችሉም።
14 ዕንቁላላን መሬት ላይ ትጥላለች፤ እንዲሞቅም በአሸዋ ውስጥ ትተወዋለች።
32 ወይም በወቅቱ የሚወጣ የገጋት ክከለ
36 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም

15 እግር እንደሚሰብረው፤ የዱር አውሬም እንደሚረግጠው አታሰብም።

16 የእርሷ እንዳልሆኑ ሁሉ በልጆቿ ትጨክናለች፤ ድካሟም በከንቱ ቢቀር ደንታ የላትም፤

17 እግዚአብሔር ጥበብ ነሥቶአታልና፤ ማስተዋልንም አልሰጣትም።

18 ለመሸምጠጥም ክንፎቿን ስትዘረጋ፤ በፈረስና በጋላቢው ትሥቃለች።

19 ለፈረስ ጉልበትን ትሰጠዋለህን? ዐንገቱንስ ጋማ ታለብሰዋለህን?

20 እንደ አንበሳ የምታስዘለለው አንተ ነህን? የማንኩራፋቱም ገናናት አስፈሪ ነው።

21 በጉልበቱ እየተመካ በብርቱ ይጉደፍራል፤ ጦርነት ሊገጥም ይወጣል።

22 ያለ አንዳች ሥጋት፤ በፍርሀት ላይ ይሥቃል፤ ሰይፍ ቢመዘገበትም ወደ ኋላ አይልም።

23 ከሚብረቀረቀው ጦርና አንኳሴ ጋር፤ የፍላጻው ኮረጃ ጉኑ ላይ ይንኳኳል።

24 በወኔ መሬቱን እየጉደፈረ ወደ ፊት ይሸመጥጣል፤ የመለኮት ድምፅ ሲሰማ ያቅጠጠጠዋል።

25 መለኮቱ ሲያንባርቅ፤ ‘እሰይ’ ይላል፤ የአዛዦችን ጨኸትና የሰራዊቱን ውካታ፤ ጦርነትንም ከሩቅ ያሸታል።

26 ጭልፊት የሚበረው፤ ክንፎቹንም ወደ ደቡብ የሚዘረጋው፤ በአንተ ጥበብ ነውን?

27 ንስር ወደ ላይ የሚመጥቀው፤ ጎጆውንም በከፍታ ላይ የሚሠራው፤ በአንተ ትእዛዝ ነውን?

28 በገደል ላይ ይኖራል፤ በዚያም ያድራል፤ ምሽጉም የቋጥኝ ጫፍ ነው።

29 እዚያ ሆኖ የሚነጥቀውን ይቃኛል፤ ዐይኑም ከሩቅ አጥርቶ ያያል።

30 ጫጨቶቹ ደም ይጠጣሉ፤ እርሱም በድን ካለበት አይታጣም።”

40 እግዚአብሔርም ኢዮብን እንዲህ አለው፤

2 ሁሉን ከሚችል አምላክ ጋር ተከራክሮ የሚረታው አለን? እግዚአብሔርን የሚወቅስ እርሱ መልስ ይስጥ!”

3 ኢዮብም ለእግዚአብሔር እንዲህ ሲል መለሰ፤

4 “እኔ ከንቱ ሰው፤ ምን እመልስልሃለሁ?

39:15 2ነገ14:9
 39:16 ቆ17:፤ ሰፋ4:3
 39:17 ቆ16:፤ኢዮ 21:22
 39:18 ኢዮ5:22
 39:19 ቆ11
 39:20 ኢዮ41:25፤ ኢር8:16፤ኢል2:4-5፤ ራእ9:7
 39:21 ቆ11፤ ኢር8:6
 39:22 ኢዮ5:22
 39:23 ኢዮ5:28፤ ኢር5:16፤ፍግ3:3
 39:24 ዘዮ10:9፤ ኢር4:5፤19፤ሕዝ7:14፤አግ3:6
 39:25 ኢሰ6:5፤ ኢር8:6፤አግ1:14፤ 2:2
 39:26 ኢር8:7
 39:27 ኢር49:16፤ አብ1:4፤ዕገ2:9
 39:28 ኢር49:16፤ አብ1:3
 39:29 ኢዮ9:26
 39:30 ግቴ24፤ 28፤ኢቃ17:37
 40:1 ኢዮ5:8፤ 10:2
 40:2 ኢዮ9:3፤15፤ 11:8፤13:3፤33:13፤ሮ ግ9:20
 40:4 መሳ18:19፤ 29:9፤42:6
 40:5 ኢዮ9:3፤15
 40:6 ዘዐ14:21፤ ኢዮ38:1
 40:7 ኢዮ38:3
 40:8 ኢዮ2:3፤ 15:25፤27:2፤34:17፤ ሮግ3:3
 40:9 ዘዐ20:19፤ 2ዜፍ32:8፤ኢዮ36:33፤መዝ98:1፤ኢሳ 6:8፤ሕዝ10:5
 40:10 መዝ29:1- 2፤45:3፤93:1፤96:6፤ 104:1፤145:5
 40:11 ኢዮ20:28፤ መዝ7:11፤18:27፤ ኢሳ2:11፤5:25፤9: 12፤19፤10:5፤13:3፤ 5፤23፤9፤24፤10፤25፤ 12፤26፤5፤30፤27፤32፤ 19፤42፤25፤51፤20፤ኢር 7:20፤ፍሆ1:6፤ ሰፍ1:18
 40:12 1ጣሙ2:7፤ መዝ10:4፤52:5፤60:1፤ 2፤ኢሳ22:5፤25፤11፤ 28:3፤63:2-3፤6፤ኢር 48:29፤49:16፤8፤3፤ 5:20፤ግዘ5:8፤7፤10፤ ሰፍ2:10፤ዘካ10:5፤ሚ ል4:3፤1፤ጴጥ5:5
 40:13 ዘዮ16:31- 34፤ኢዮ4:9
 40:14 ዘዐ15:6፤ 12፤መዝ18:35፤

እጅን በአፌ ላይ አጭናለሁ።

5 አንድ ጊዜ ተናገርሁ፤ የምመልሰው የለኝም፤ ሁለተኛም ተናገርሁ፤ ከእንግዲህ አንዳች አልጨምርም”

6 እግዚአብሔርም በወውሎ ነፋስ ውስጥ ሆኖ፤ ለኢዮብ እንዲህ ሲል ተናገረ፤

7 “እንግዲህ እንደ ወንድ ወገብህን ታጠቅ፤ እኔ እጠይቅሃለሁ፤ አንተም መልስልኝ።

8 ፍርዴን ታቃልላለህን? ወይስ አንተ ጻድቅ ለመሆን እኔን ትኩንኛለህ?

9 እንደ እግዚአብሔር ክንድ ያለ ክንድ አለህን? ድምፅህን እንደ እርሱ ድምፅ ሊያንጉደጉድ ይችላልን?

10 እንግዲያስ ክብርንና ልዕልንና ተጉናጸፍ፤ ግርማ ሞገስንም ተላበስ፤

11 ቆጣህን አፍስስ፤ ትዕቢተኛውን ሁሉ ተመልክተህ አዋርደው፤

12 ትዕቢተኛውን ሰው ሁሉ ተመልክተህ ዝቅ አድርገው፤ ክፉዎችንም በቆሙበት ስፍራ አድቅቃቸው።

13 ሁሉንም በአንድ ላይ ከዐፈር ደባልቃቸው፤ ፈታቸውንም በመቃብር ውስጥ ሸፍን።

14 እኔም ቀኝ እጅህ እንደምታድንህ፤ በዚያን ጊዜ አረጋግጬ እቀበላለሁ።

15 “አንተን እንደ ፈጠርሁ፤ የፈጠርሁትን፤ ‘ብሃሞት’ ጉማሬን ተመልከት፤ እንደ በሬ ሣር ይበላል፤

16 በርታቱ ወገብ ውስጥ፤ ጎይሉም በሆዱ ጡንቻ ላይ ነው።

17 ጅራቱ፤ እንደ ጥድ ዛፍ ይወዛወዛል፤ የወርቅ ጅማት የተጉነጉነ ነው።

18 ዐጥንቱ እንደ ናስ ቱቦ፤ እጅና እግሮቹም እንደ ብረት ዘንግ ናቸው።

19 እርሱ የእግዚአብሔር ሥራ አውራ ነው፤ በሰይፍ ሊቀርበውም የሚችል ፈጣሪው ብቻ ነው።

20 ከራብቶች ምግብን ያበቅሉለታል፤ አውሬዎችም ሁሉ በዙሪያው ይፈነጫሉ።

20:6፤48:10፤60:5፤108:6፤ኢሳ41:10፤63:5 40:15 ኢዮ9:9፤ ኢሳ11:7፤65:25 40:16 ኢዮ39:11፤41:9 40:17 ኢዮ41: 15 40:18 ኢዮ41:12፤ኢሳ11:4፤49:2 40:19 ዘፍ3:24፤ ኢዮ4:17፤9:9፤14:13፤መዝ40:5፤139:14፤ኢሳ27:1 40:20 ኢዮ5:23፤መዝ104:14፤26

፺15 ጉማሬ ወይም ዝሆን
 ሳ17 ምናልባት ግጭ ግለት ሊሆን ይችላል

21 በውሃ ላይ በሚያደጉ ዕፀዎች ጥላ ሥር ይተኛል፤ በረግረግ ስፍራ ደንገል መካከል ይደበቃል።

22 በውሃ ላይ የሚያደጉ ዕፀዎች በጥላቸው ይጋርዱታል፤ የወንዝ አካያ ዛፎች ይሸፍኑታል።

23 ወንዙ በጎይል ቢጎርፍም፤ አይደነግጥም፤ ዮርዳኖስ እስከ አፉ ቢሞላም፤ እርሱ ተረጋግቶ ይቀመጣል።

24 ዐይኑን ሸፍነህ ልትይዘው፤ አጥምደህም አፍንጫውን ልትበሳትትላለህ?

41 “ሌቀታንን” በመንጠቆ ልታወጣው፤ ወይም ምላሱን በገመድ ልታስረው ትችላለህ?

2 መሰነጊያ በአፍንጫው ልታስገባ፤ ወይም ጉንጨፎን በሚንጠ ልትበሳትትላለህ?

3 እርሱ እንድትሞረው ይለማመጥሃል? በለስላሳ ቃላትስ ይናገርሃል?

4 ለዘላለም ባሪያ ታደርገው ዘንድ፤ ከአንተ ጋር ይዋወላል?

5 እንደ ወፍ አልምደኸው ከእርሱ ጋር ልትጫወት ትችላለህ? ወይስ ለሴት አገልጋዮችህ መጫወቻነት ታስረዋለህ?

6 ኃይልዎችስ በእርሱ ላይ ይከራከራሉን? ለቸርቻሪዎችስ ያከፋፍሉታል?

7 ቁዳው ላይ አንካሴ ልትሰካ፤ ጭንቅላቱንም በዓሣ መውጊያ ጦር ልትበሳትትላለህ?

8 እርሱን እስቲ ንካው፤ ግብግቡን ታስታውሳለህ፤ ከቶም አያላምድህም።

9 እርሱን በቀጥተኛ ሥር አውላለሁ ማለት ዘበት ነው፤ በዐይን ማየት እንኳ ብርክ ያስይዛል።

10 ሊቀሰቅሰው የሚደፍር የለም፤ ማን ፊቱ ሊቆም ይችላል?

11 ነክቶት በሰላም የሚሄድ ማን ነው? ከሰማይ በታች ማንም የለም።

12 ስለ ብርታቱና ስለ አካላቱ ውበት፤ ስለ እጅና እግሩ ከመናገር አልቁጠብም።

13 የደረሰውን ልብስ ማን ሊያወልቅ ይችላል? ማንስ ሊለገሩመው ወደ መንጋጋው ይቀርባል?

14 አስፈሪ ጥርሶች የተገጠጡበትን፤ የአፉን ደጅ ማን ደፍሮ ይከፍታል?

15 ጀርባው፤ አንድ ላይ የተጣበቁ፤ የጋሻ ረድፎች አሉት፤

40:21 ዘፍ41:2፤አ. ፆ8:11፤መዝ68:30፤ አ.435:7

40:22 መዝ1:3፤ አ.444:4

40:23 አ.ሰ3:1፤ አ.48:7፤11:15

40:24 2ኃ19፤ 28፤አ.ዮ41:2፤7:26፤ አ.437:29

41:1 አ.ዮ3:8፤ አሞ4:2

41:2 አ.40:24፤ ሕዝ19:4

41:4 1ኃ120:31

41:7 አ.ዮ40:24

41:8 አ.ዮ3:8

41:9 አ.ዮ40:16

41:10 2ዘፋ20:6፤ አ.ዮ3:8፤አ.446:5፤ አ.ሪ50:44፤ፊላ6:17

41:11 አ.ሰ3:11፤ አ.ዮ10:4፤34:33፤ ሐሥ4:24፤ሮሚ 11:35፤1ቆር10:26

41:12 አ.ዮ39:11፤ 40:18

41:13 አ.ዮ30:11፤ 39:10

41:14 መዝ22:13

41:15 አ.ዮ40:17

41:18 አ.ዮ3:9

41:19 ዳን10:6

41:20 መዝ18:8

41:21 አ.ዮ4:9፤ መዝ18:8፤አ.410: 17፤11:4፤30:27፤ 33:14፤40:7፤66: 14-16፤ኤር4:4

41:22 አ.ዮ39:11

41:24 ማቴ18:6

41:25 አ.ዮ3:8፤ 39:20

41:26 አ.ሰ8:18፤ አ.ዮ40:24

41:27 ፋ፡29

41:28 መዝ91:5

41:29 ፋ፡27፤አ.ዮ 5:22

41:30 አ.428:27፤ 41:15፤አሞ1:3

41:31 1ሳሙ 2፤14፤ሕዝ32:2

41:33 አ.ዮ40:19

41:34 አ.ዮ28:8፤ መዝ18:27፤101:5፤ 131:1፤ምሳፊ:17፤ 21:4፤30:13

16 እጅግ የተቀረረቡ ስለ ሆኑ፤ ነፋስ በመካከላቸው አያልፍም፤

17 እርስ በርስ የተገጣጠሙ ናቸው፤ አንዱ ከአንዱ ጋር ተጣብቆአልና ማንም ሊለያያቸው አይችልም።

18 እንጥሽታው የብርሃን ብልጭታ ያወጣል፤ ዐይኖቹም እንደ ማለዳ ጮራ ናቸው።

19 ከአፉ ፍም ይወጣል፤ የእሳት ትንታግ ይረጫል።

20 በሸምበቆ ማገደ ላይ ከተጣደ ድስት እንደሚወጣ እንፋሎት፤ ከአፍንጫው ጢስ ይትገለገላል።

21 እስትንፋሱ ከሰል ያቀጣጥላል፤ የእሳትም ነበልባል ከአፉ ይወጣል።

22 ብርታት በዐንገቱ ውስጥ አለ፤ አሸባሪነትም በፊቱ እመር እመር ይላል።

23 የሥጋው ንብርብር እርስ በርስ የተጣበቀ፤ በላዩ የጸናና ከቦታው የማይናጋ ነው።

24 ደረቱ እንደ ዐለት የጠጠረ፤ እንደ ወፍጮ ድንጋይም የጠነከረ ነው።

25 እርሱ በተነሣ ጊዜ፤ ጎያላን ይርዳል፤ በሚንቀሳቀስበትም ጊዜ ወደ ጌላ ያፈገፍጋል።

26 ጦር፤ ፍላጻ ወይም አንካሴ፤ ሰይፍም ቢያገኘው አንዳች አይገዳውም።

27 እርሱ ብረትን እንደ አገዳ፤ ናስንም እንደ ነቀዘ ዕንጨት ይቁጥራል።

28 ቀስት አያባርረውም፤ የወንጭፍ ድንጋይም ለእርሱ እንደ ገለባ ነው።

29 ቁመጥ በእርሱ ፊት እንደ ገለባ ነው፤ ጦር ሲሰበቅ ይሥቃል።

30 የሆዱ ሥር እንደ ሸካራ ገል ነው፤ እንደ መውቂያ መሣሪያም በጭቃ ላይ ምልክት ጥሎ ያልፋል።

31 እንደሚፈላ ምንቸት ጥልቁን ያናውጠዋል፤ ባሕሩንም እንደ ሽቶ ብልቃጥ ያደርገዋል።

32 ያለፈበትን መንገድ ብርህ ያደርጋል፤ ቀላዩንም ሽበት ያወጣ ያስመስለዋል።

33 ያለ ፍርሀት የተፈጠረ፤ እንደ እርሱ ያለ በምድር ላይ የለም።

34 ከፍ ያሉትን ሁሉ በንቀት ይመለከታል፤ በትዕቢተኞችም ሁሉ ላይ ንጉሥ ነው።”

ኢዮብ

42 አዮብም እንዲህ ሲል ለእግዚአብሔር መለሰ፤

¹ ምናልባት ዐዘ ሊሆን ይችላል

⁴ ፋ፡ 11 እንዳንድ ትርጉሞች፤ “በዕዳ የሚጠይቀኝ ማን ነው? ከሰማይ በታች ያለው ሁሉ ንብረቱ ነው” ይላል።

2^cአንተ ሁሉን ማድረግ እንደምትችል፣
ዕቅድህም ከቶ እንደማይሰናከል
በወቅቱ።

3አንተ፣ ‘ያለ ዕውቀት ዕቅድን
የሚያደበዝዝ ይህ ማን ነው’ አልኸኝ፤
በእርግጥ ያልገባኝን ነገር፣
የማላውቀውንና ላስተውለው
የማልችለውን ጉዳይ ተናገርሁ።

4^c ‘ስማኝ፣ ልናገር
እኔ እጠይቃለሁ፤
አንተ ትመልስልኛለህ’ አልኸኝ።

5ጆሮዬ ስለ አንተ ሰምታ ነበር፤
አሁን ግን ዐይኔ አየችሁ።

6ስለዚህ ራሴን እንቃለሁ፤
በትቢያና በዐመድ ላይ ተቀምጬ ንስሐ
እገባለሁ።”

መደምደሚያ

7እግዚአብሔር ይህን ለኢዮብ ከተናገረ
በኋላ፣ ቲማናዊውን ኤልፋብን እንዲህ አለው፤
“እንደ አገልጋዩ እንደ ኢዮብ ስለ እኔ
ቅን ነገር ስላልተናገራችሁ፣ ቀጣዩ በአ
ንተና በሁለቱ ባልንጀሮችህ ላይ ነድክል።
8አሁን እንግዲህ ሰባት ወይፈኖችና ሰባት
አውራ በጎች ይዘችሁ ወደ አገልጋዩ ወደ
ኢዮብ ሂዱ፤ የሚቃጠል መሥዋዕትም ስለ
ራሳችሁ አቅርቡ። እንደ አሳፋሪ ተግባራ
ችሁ እንዳላደርግባችሁ አገልጋዩ ኢዮብ
ስለ እናንተ ይጸልያል፤ እኔም ጸሎቱን
እቀበላለሁ፤ እንደ አገልጋዩ እንደ ኢዮብ
ስለ እኔ ቅን ነገር አልተናገራችሁምና።”

42:2 ዡ፡18፡14፣
2ዡ፡20፡6፣ኢዮ፡16፣
19፣ግ፡19፡26፣ሐሥ
4፡28፣ኤ፡1፡11
42:3 ኢዮ፡5፡9፣
34፡35
42:4 ኢዮ፡38፡3
42:5 መላ፡13፡22፣
ኢዮ፡26፡14፣ኢላ፡6፡5፣
ግ፡6፡5፡8፣ሉ፡2፡30፡3፣
ሜ፡10፡17፣
ኤ፡1፡17-18
42:6 ዡ10፡3፡ፅዝ
9፡6፣ኢዮ፡28፡16፡29፣
34፡33፣40፡4፣ሐዝ
6፡9፣ሮ፡21፡23
42:7 ቀ፡8፡አሱ
1፡7፣ኢዮ፡9፡15፣32፡3
42:8 ቀ፡7፡ዘፍ
8፡20፡20፡7፡ዘ፡ኑ
23፡1፡29፡ኢዮ
1፡8፡22፡30፡ፅዝ
45፡23፣ዶ፡5፡15-
16፣1ዮ፡ሐ5፡16
42:9 ዡ፡19፡21፣
20፡17፣ኢዮ፡2፡11፣
ሐዝ14፡14
42:10 ዡ፡30፡3፣
ኢዮ፡1፡3፣መዝ14፡7፣
85፡1-3፣126፡5-6፣
ፊል2፡8-9፣ዶ፡5፡11
42:11 ዡ፡37፡35፣
ኢዮ፡19፡13
42:17 ዡ፡15፡15

9ቲማናዊው ኤልፋብ፣ ሹሐዊው በልዳዶ
ስና ናዕማታዊው ሶፋር እግዚአብሔር እንደ
ተናገራቸው አደረጉ፤ እግዚአብሔርም የኢ
ዮብን ጸሎት ተቀበለ።

10ኢዮብ ለወዳጆቹ ከጸለየ በኋላ፣ እግዚ
አብሔር እንደ ገና አበለጸገው፣ ቀድሞ
በነ በረው ፈንታ ዕጥፍ አድርጎ ሰጠው።
11ወን ድሞቹና እጎቶቹ፣ ቀድሞም ያውቀ
ት የነበሩ ሁሉ ወደ እርሱ መጡ፤ በቤተ
ም ከእርሱ ጋር ምግብ በለ።
እነርሱም ሐዘና ችውን ገለጡለት፤ እግዚ
አብሔርም ካመጣ በት መከራ ሁሉ አ
ጸናኑት፤ እያንዳንዳቸውም ጥሬ ብርናኝ
የወርቅ ቀለበት ሰጡት።

12እግዚአብሔርም ከፊተኛው ይልቅ የኋ
ለኛውን የኢዮብን ሕይወት ባረከ። እር
ሱም ዐሥራ አራት ሺህ በጎች፣ ስድስት ሺህ
ግመሎች፣ አንድ ሺህ ጥማድ በሬዎች፣
አንድ ሺህ እንስት አህዮችም ነበሩት።

13ደግሞም ሰባት ወንዶችና ሦስት ሴቶች
ልጆች ነበሩት፤ 14የመጀመሪያዎን ደግማ፣
ሁለተኛዎን ቃሥያ፣ ሦስተኛዎንም አማል
ቶያስ ቂራስ ብሎ ሰየማቸው። 15እንደ ኢዮብ
ሴቶች ልጆች የተዋቡ ሴቶች በምድራቱ
ሁሉ አልተገኙም፤ አባታቸውም ከወንድሞ
ቻቸው ጋር ርስት ሰጣቸው።

16ከዚህ በኋላ ኢዮብ አንድ መቶ አርባ
ዓመት ኖረ፤ ልጆቹንና የልጅ ልጆቹን
እስከ አራት ትውልድ ድረስ አዩ። 17በዚህ
ሁኔታ አርጅቶ፣ ዕድሜ ጠግቦ ሞተ።

¹¹11 ዕብራይስጡ፣ ከኢታ ይላል፤ ከኢታ የገንዘብ ዐይነት
ነው፣ ግን ክብደቱና መጠኑ በትክክል አይታወቅም

መጽሐፈ መዝሙር

<p align="center">አንደኛ መጽሐፍ ከመዝሙር 1-41 መዝሙር 1</p> <p>ሁለቱ መንገዶች</p> <p>¹በክፍቶች ምክር የማይሄድ፤ በኅጢአተኞች መንገድ የማይቆም፤ በፌዘኞችም ወንበር የማይቀመጥ፤ ሰው ብፁዕ ነው።</p> <p>²ነገር ግን ደስ የሚሰኘው በእግዚአ ብሔር ሕግ ነው፤ ሕጉንም በቀንና በሌሊት ያሰላስለዋል።</p> <p>³እርሱም በወራጅ ውሃ ዳር እንደ ተተከለች፤ ፍሬዋን በየወቅቱ እንደምትሰጥ፤ ቅጠሏም እንደማይጠወልግ ዛፍ ነው፤ የሚሠራውም ሁሉ ይከናወንለታል።</p> <p>⁴ክፍቶች ግን እንዲህ አይደሉም፤ ነገር ግን ነፋስ ጠራርጎ እንደሚወስደው፤ ገለባ ናቸው።</p> <p>⁵ስለዚህ ክፍቶች በፍርድ ፊት፤ ኅጢአተኞችም በጻድቃን ማኅበር መቆም አይችሉም፤</p> <p>⁶እግዚአብሔር የጻድቃንን መንገድ ይጠብቃልና፤ የክፍቶች መንገድ ግን ትጠፋለች።</p> <p align="center">መዝሙር 2</p> <p>መሢሐዊ ትዕይንት</p> <p>¹ሕዝቦች ለምን ያሜራሉ?። ሰዎችስ ለምን ከንቱ ነገር ያውጠ ነጥፍሉ?</p> <p>²የምድር ነገሥታት ተነሡ፤ ገዢዎችም በእግዚአብሔርና በመሢሐሉ ላይ፤ ሊመክሩ ተሰበሰቡ፤</p> <p>³“ሰንሰለታቸውን እንበጥስ፤ የእግር ብረታቸውንም አውልቀን እንጣል” አሉ።</p> <p>⁴በሰማይ ዙፋን ላይ የተቀመጠው ይሥቃል፤ ጌታም ይሃለቅባቸዋል።</p> <p>⁵ከዚያም በቀጣው ይናገራቸዋል፤ በመዓቱም ያስደነግጣቸዋል፤</p> <p>⁶ደግሞም፤ “እኔ ግን በተቀደሰው ተራራዬ፤ በጽዮን ላይ የራሴን ንጉሥ ሾምሁ” ይላል።</p>	<p>1:1 ዛፍ49:6፣ዘጸ 33:29፣ኢዮ11:3፣ 21:16፣ መዝ10:2- 11፣26:4-9፣37:38፣ 40:4፣51:13፣89:15፣ 104:35፣128:4፣ምሳ 1:22፣ኢሳ 28:14፣ ሆሊ7:5 1:2 ዛፍ24:63፣ መዝ 19:7፣112:1፣ 119:11፣16:35፣ሕዝ 11:20፣18:17፣ሮሚ 7:22 1:3 ዛፍ39:3፣ዘጥ- 24:6፣ኢዮ14:9፣መዝ 46:4፣52:8፣65:9፣92:2 12:14፣128:3፣ኢሳ 1:30፣33:21፣64:6፣ኤ ር 11:16፣31:9፣ ሕዝ17:5፣47:12፣ዘካ 4:3 1:4 ኢዮ13:25፣ኢሳ 40:24፣ኤር13:24 1:5 ኢዮ19:29፣መዝ 5:5፣26:12፣35:18፣ 82:1፣89:5፣107:32፣ 111:1፣149:1 1:6 ዘሌ26:38፣መዝ 9:6፣37:18፣121:5፣1 45:20፣ናሆ17 2:1 መዝ21:11፣ 83:5፣ምሳ24:2 2:2 1ሳጦ-9:1፣ መዝ48:4፣ዮሐ1:41፣ ሐሥ4:25-26 2:3 2ሳጦ-3:34፣ ኢዮ36:8 2:4 መዝ37:13፣ ምሳ1:26፣ኢሳ37:16፣ 40:22፣66:1 2:5 መዝ61:1፣21:9 ፣27:9፣38:1፣79:6፣ 90:7፣110:5 2:6 ዘሀ15:17፣2ገዮ 19:31፣መዝ9:11፣10፣ 16፣24፣10፣48፣21፣11፣ 78፣68፣110፣2፣133:3 2:7 2ሳጦ-7:14፣ ማቴ3:17፣43፣ሐሥ 13:33፣ዕብ11:5፣5:5 2:8 ኢዮ22:26፣ መዝ22:27፣67:7፣ ማቴ21:38፣ራእ2:26 2:9 ዛፍ49:10፣ዘዐ 15:6፣ኢሳ30:14፣ ኤር19:10፣ራእ2:27 ፣12:5፣19:15 2:10 መዝ141:6፣ ምሳ8:15፣27:11፣ ኦሞ2:3 2:11 ዘሀ16:30፣ መዝ9:2፣35:9፣103:1 1፣104:34፣ኢሳ 61:10 2:12 ቀኑ7፣ዘጸ9:8፣ መዝ5:11፣34:8፣64:</p>	<p>⁷የእግዚአብሔርን ሕግ ዐውጃለሁ፤ እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “አንተ ልጄ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወለድሁሁ፤”^ሐ</p> <p>⁸ለምነኝ፤ መንግሥታትን ርስት አድርጌ፤ የምድርንም ዳርቻ ግዛት እንዲሆንህ እስጥሃለሁ።</p> <p>⁹አንተም በብረት በትር ትቀጠቅጣቸዋለህ።^መ እንደ ሸክላ ዕቃ ታደቃቸዋለህ።”</p> <p>¹⁰ስለዚህ እናንተ ነገሥታት ልብ በሉ፤ እናንተ የምድር ገዢዎች፤ ተጠንቀቁ።</p> <p>¹¹እግዚአብሔርን በፍርሃት አገልግሉት፤ ለእርሱ መራድም ደስ ያሰኛችሁ።</p> <p>¹²እንዳይቋጠፍ በመንገድ እንዳትጠፉ፤ ዝቅ ብላችሁ ልጁን ሳሙት፤ ቀጥጣው ፈጥኖ ይነዳልና። እርሱን መጠሊያ የሚያደርጉ ሁሉ የተባረኩ ናቸው።</p> <p align="center">መዝሙር 3</p> <p>የመከራ ተቀባዩ የጧት ጸሎት</p> <p>ዳዊት ከልጁ ከአቤሰሎም በሸሸ ጊዜ የዘመረው መዝሙር</p> <p>¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶቼ ምንኛ በዙ! ስንቱስ በእኔ ላይ ተነሣ!</p> <p>²በዙዎች ነፍሴን፤ “እግዚአብሔር አይታደግሽም” አሏት። ሲላ”</p> <p>³እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ግን ዙሪያዬን የምትከልል ጋሻ ነህ፤ ክብሬና፤ ራሴንም ቀና ቀና የምታደርግ አንተ ነህ።^ሐ</p> <p>⁴ወደ እግዚአብሔር ድምጹን ከፍ አድርጌ እሮሞሃለሁ፤ እርሱም ከተቀደሰ ተራራው ይመልስልኛል። ሲላ</p> <p>⁵እተኛለሁ፤ አንቀላፋለሁ፤ እግዚአብሔር ደግፎ ይዘኛልና እነቃለሁ።</p> <p>10:84፣12:ራእ6:16 3:1 ርዕስ 2ሳጦ-15:14 3:2 መዝ2:8፣ 71:1፣ኢሳ36:15፣37:20 3:3 ዛፍ15:1፣መዝ27:6 3:4 ኢዮ 30:20፣መዝ2:6 3:5 ዘሌ26:6፣መዝ17:15፣139:18</p> <p>^ሐ1 ዕብራይስጥ እንዲህ ሲሆን ሰብዓ ሊቃናት ግን ይቋቋሉ ይላል። ^ሐ2 ወይም የተቀባው ^ሐ3 ወይም ... አላትህ ሆንህ ^መ9 ወይም በብረት ዘንግ ትሰባራቸዋለህ ^መ2 በመዝሙር ዳዊት ውስጥ በተደጋጋሚ የሚገኝ ሲሆን የቃሉ ትርጉም በትክክል አይታወቅም፤ የመሳሪያ ምልክት ላይ ሆን አይቀርም</p>
---	--	---

⁶በየአቅጣጫው የከበበኝን፤
አእላፍ ሕዝብ አልፈራም።
⁷እግዚአብሔር ሆይ ተነሥ!
አምላኬ ሆይ፤ ታደገኝ፤
የጠላቶቼን ሁሉ መንጋጋ ትመታለህ፤
የክፍዎችንም ጥርስ ትሰባብራለህ።
⁸ማዳን የእግዚአብሔር ነው፤
በረከትህ በሕዝብህ ላይ ይሁን።

መዝሙር 4

የሠርክ ጸሎት
ለመዘምራን አሊቃ፣ በበጎናዎች የሚዜም የዳዊት መዝሙር

¹የጽድቁ አምላክ ሆይ፤
በጠራሁህ ጊዜ መልሰልኝ፤
ከጭንቀቴ አሳርፈኝ፤
ማረኝ፤ ጸሎቴንም ስማ።
²ሰዎች ሆይ፤ እስከ መቼ ድረስ ክብሬን
ዝቅዕ ታደርጋላችሁ?
እስከ መቼስ ድረስ ከንቱ ነገርን
ትወዳላችሁ?
ሐሰትንስ ትሻሻላችሁ?

ሴላ

³እግዚአብሔር ጻድቁን ለራሱ እንደ ለየ
ዕወቁ፤
እግዚአብሔር ወደ እርሱ በተጣራሁ
ጊዜ ይሰማኛል።

⁴ስትቁጡ ገጠአት አትሥሩ፤
በአልጋችሁም ላይ ሳላችሁ፤
ልባችሁን መርምሩ፤ ጸጥም በሉ።

ሴላ

⁵የጽድቅን መሥዋዕት አቅርቡ፤
በእግዚአብሔርም ታመኑ።

⁶ብዙዎች፣ “አንዳች በሳ ነገር ማን
ያሳየናል? ይላሉ፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ የፊትህ ብርሃን
በላያችን ይብራ።

⁷ስንዴና አዲስ የወይን ጠጅ በብዛት
ባመረቱ ጊዜ ከሚያገኙት ደስታ
ይልቅ፤
አንተ ልቤን በታላቅ ሐሣት
ሞልተኸዋል።

⁸በሰላም እተኛለሁ፤ አንቀላፋለሁም፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ ያለ ሥጋት
የምታሳድረኝ አንተ ብቻ ነህና።

መዝሙር 5

የጣት ጸሎት
ለመዘምራን አሊቃ፣ በየሽንት የሚዘመር፣ የዳዊት መዝሙር

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ቃሌን አድምጥ፤
መቃተቴንም ቸል አትበል።
²ንጉሤና አምላኬ ሆይ፤

3፡6 ኢዮ11፡15፤
መዝ23፡4፤27፡3፤
118፡11
3፡72፤26፡4፤41፡አዮ
16፡10፡29፡17፡መዝ6፡
4፡7፡1፤57፡4፤59፡1፤1
09፡21፡11፡19፡153፡ምሳ
30፡14፡አሊ25፡9
፡33፡22፡35፡4፡36፡
15፡37፡20፡አሊC
42፡11፡ሰቆ3፡16፡
ማ፡6፡13

3፡8 ዙኑ6፡23፡መዝ
27፡1፡29፡11፡37፡39፡
62፡1፡129፡8፡አሊሳ
43፡3፡11፡44፡6፡8፡45፡
21፡ሆሴ13፡4፡ዮና
2፡9፡ራ፡7፡10
4፡1 ዘፍ32፡7፡መሳ
2፡15፡መዝ13፡3፡17፡6
፡30፡10፡54፡2፡69፡16
፡84፡8፡86፡7፡88፡2፡
102፡2

4፡2 ዘ016፡7፡መሳ
2፡17፡1፡ሳጦ4፡21፡2
፡719፡26፡አዮ8፡22
፡መዝ31፡6፡35፡26፡4
0፡4፡አሊC13፡25፡
16፡9፡አሞ2፡4
4፡3 መዝ6፡8፡12፡1
፡30፡4፡31፡23፡79፡2፡
ሚክ7፡2፡7፡1፡ጢሞ
4፡7፡2፡ጸ፡ጥ3፡11

4፡4 መዝ6፡3፡6፡ዳን
2፡28፡አፌ4፡26
4፡5 መዝ31፡6፡
115፡9፡ምሳ3፡5፡28፡26፡
አሊ26፡4፡ዮሐ14፡1
4፡6 ዙኑ6፡25
4፡7 ዘፍ27፡28፡ዘዳ
28፡51፡አሊ9፡3፡
35፡10፡65፡14፡18፡
ሐሥ14፡17

4፡8 ዘሊ26፡6፡ዘኑኑ
6፡26፡ዘዳ33፡28፡አዮ
11፡18፡አሊC 32፡37
5፡1 1፡718፡29፡መዝ
17፡1፡38፡9፡40፡1፡11
6፡2፡አሊ35፡10፡
51፡11፡839፡18
5፡2 ኢዮ19፡7፡
24፡12፡36፡5፡መዝ
44፡4፡68፡24፡84፡3

5፡3 መዝ62፡1፡
119፡81፡130፡5፡አሊሳ
28፡19፡50፡4፡አሊC
21፡12፡ሐላ46፡13፡
07 2፡1፡ሰቆ3፡5፡
ሮሜ8፡19
5፡4 መዝ1፡5፡11፡5
፡104፡35፡ምሳ2፡22
5፡5 2፡719፡32፡
መዝ1፡5፡45፡7፡73፡3፡
75፡4፡101፡3፡119፡
104፡ምሳ8፡13፡አሊሳ
33፡19፡37፡33

5፡6 ምሳ19፡22፡ዮሐ
844፡አሥ53፡ፊ፡218
5፡7 ዘዳ138፡4፡2፡ሞ
138፡2፡አሊC44፡10፡
ዳ76፡26
5፡8 1፡718፡36፡መዝ

ወደ አንተ እጸልያለሁና፤
ድረስልኝ ብዬ ስጮህ ስማኝ።

³እግዚአብሔር ሆይ፤ በማለዳ ድምዴን
ትሰማለህ፤
በማለዳ ልመናዬን በፊትህ አቀርባለሁ፤
ፈቃድህንም በጥሞና እጠባበቃለሁ፤

⁴አንተ በክፋት ደስ የምትሰኝ አምላክ
አይደለህም፤
ክፉም ከአንተ ጋር አያደርም።

⁵እብራተኞች በፊትህ መቆም አይችሉም፤
ክፉ አድራጊዎችንም ሁሉ ጠላህ።

⁶ሐሰት የሚናገሩትን ታጠፋቸዋለህ፤
ደም የተጠሙትንና አታላቸውን፤
እግዚአብሔር ይጸየፋቸዋል።

⁷እኔ ግን በምሕረትህ ብዛት
ወደ ቤትህ እገባለሁ፤
አንተንም በመፍራት፤

⁸እግዚአብሔር ሆይ፤ ከጠላቶቼ የተነሣ፤
በጽድቅህ ምራኝ፤
መንገድህንም በፊቴ አቅናልኝ።

⁹በንግግራቸው ውስጥ እውነት የለም፤
ልባቸው የጥፋት ጐሬ ነው፤

¹⁰አምላክ ሆይ፤ የእጃቸውን ስጣቸው!
ተንኮላቸው መውደቂያቸው ይሁን፤
ከገጠአታቸው ብዛት የተነሣ
አስወግዳቸው፤
በአንተ ላይ ዐምፀዋልና።

¹¹አንተን መጠጊያ የሚያደርጉ ሁሉ ግን
ደስ ይበላቸው፤
ዘላለም በደስታ ይዘምሩ፤

¹²እምህን የሚወዱ በአንተ ደስ እንዲላቸው፤
ተከላካይ ሁንላቸው።

¹³እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ጻድቃንን
ትባርካቸዋለህ፤
በሞገስህም እንደ ጋሻ ትከልላቸዋለህ።

መዝሙር 6

በጭንቅ ጊዜ የቀረበ ጸሎት
ለመዘምራን አሊቃ፣ በበጎናዎች የሚዘመር፣ የዳዊት መዝሙር በሸሚኒትቶ

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ በቀኑ ጣህ
አትገሥጸኝ፤

23፡3፡31፡1፡71፡2፡85፡13፡89፡16፡ምሳ8፡20፡ዮሐ1፡23 5፡9 መዝ
12፡2፡28፡3፡36፡3፡ምሳ15፡4፡አሊC5፡16፡9፡8፡ሉቃ11፡44፡ሮሜ3፡13
5፡10 መዝ78፡40፡106፡7፡107፡11፡ሰቆ1፡5፡3፡42 5፡11 አዮ
22፡19፡መዝ3፡1፡69፡3፡6፡81፡1፡90፡14፡92፡4፡95፡1፡119፡13፡2፡
145፡7 5፡12 ዘፍ15፡1፡መዝ32፡7፡112፡2 6፡1 መዝ2፡5

፳3 ወይም እግዚአብሔር ... ወደ ላይ የምታነሣ ከብሬ ሆይ
፳2 ወይም ወደ ራሳችሁ ፳2 ወይም የሐሰት አግልክት
፳6 መዝሊያ ርእሰ ሲሆን በመዚቃ ውስጥ የሚጠቀሙበት
ቃል ሳይሆን አይቀርም።

በመዓትህም አትቅጣኝ።
 2 እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐቅመ ቢስ ነኝና ማረኝ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐጥንቶቼ ተናግጦ ተዋልና ፈውሰኝ።
 3 ነፍሴ እጅግ ታውካለች፤
 እስከ መቼ፤ አንተ እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ እስከ መቼ ድረስ ይሆናል?
 4 እግዚአብሔር ሆይ፤ ተመለስና ሕይወቴን ታደጋት፤
 ስለ ጽኑ ፍቅርህም አድነኝ፤
 5 በሞት የሚያስታውስህ የለምና፤ በሲኦልስ ማን ያመሰግንሃል?
 6 ከመቃተቴ የተነሣ ዝያለሁ፤ ሌሊቱን ሁሉ በልቅሶ ዐልጋዬን አርሳለሁ፤
 መኝታዬንም በእንባዬ አሾቃለሁ።
 7 ዐይኖቼ በሐዘን ብዛት ደክመዋል፤ ከጠላቶቼም ሁሉ የተነሣ ማየት ተስኖአቸዋል።
 8 እናንተ ክፉ አድራጊዎች ሁሉ፤ ከእኔ ራቁ፤
 እግዚአብሔር የልቅሶዬን ድምፅ ሰምቶአልና።
 9 እግዚአብሔር ልመናዬን አድምጦአል፤ እግዚአብሔር ጸሎቴን ይቀበላል።
 10 ጠላቶቼ ሁሉ ያፍራሉ፤ እጅግም ይደነግጣሉ፤ በመጡበት ይመለሳሉ፤ ድንገትም ይዋረዳሉ።

መዝሙር 7

በስደት ጊዜ የጻፈቁ ሰው ጸሎት
 ጻዊት በብንደማዊው በኩዝ ምክንያት ለእግዚአብሔር የዘመረው መዝሙር

1 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ አንተ መሸሸጊያዬ ነህ፤ ከሚያሳድዱኝ ሁሉ አድነኝ፤ ታደገኝም፤
 2 አለበለዚያ እንደ አንበሳ ይዘነግጥሉኛል፤ የሚያድነኝ በሌለበትም ይበጫጭቁኛል።
 3 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ ይህን አድርጌ ከሆነ፤ በደልም በእጄ ከተገኘ፤
 4 በሳ ለዋለልኝ ክፉ መልሼ ብሆን፤ ጠላቴንም በከንቱ ዘርፌ ከሆነ፤
 5 ጠላቴ አሳዶ ይያዘኝ፤ ሕይወቴን ከምድር ይቀላቅል፤ ክብራንም ከዐፈር ይደባልቅ። ሲላ
 6 እግዚአብሔር ሆይ፤ በመዓትህ ተነሥ፤ በቀኑ በተነሡብኝ ላይ ተነሥ፤ አምላኬ ሆይ፤ ንቃ፤ ትእዛዝም አስተላልፍ፤
 7 የሕዝቦች ጉባኤ ይክበብህ፤

6:2 ዞጽ12:13:መዝ 4:1:22:14:26:11:3 1:10:32:3:38:3:42: 10:61:2:77:3:102: 3:142:3:ኢሳ 40:31:ኤር3:12: 8:18:1:2:15:3:120: ሕዝ21:7
 6:3 1ሳጦ1:14: 1:5:18:8:21:ኢዮ7:11 :መዝ4:23:1:7:38:8 :5:54:89:46:ኢሳ 6:11:ኤር4:14:ዕን 1:2:ዝ1:12:ዮሐ 12:27:ሮጫ9:2: 2ቆር2:4
 6:4 መዝ13:5:25: 16:31:2:16:69:16: 71:2:77:8:85:7:86: 16:88:2:10:2:2:119 :41:132:ኢሳ 54:8:10
 6:5 መዝ30:9: 88:10-12:115:17: መዝ9:10:ኢሳ38:18
 6:6 መሳ8:5:ኢዮ 3:24:7:3:16:16:23: 2:መዝ12:5:7:3:1 02:5:ሰቆ:1:8:11:21: 22:ሉቃ7:38:ሐሥ 20:19
 6:7 ኢዮ16:8:መዝ 31:9:69:3:119:82: ኢሳ38:14
 6:8 መዝ5:5: 119:115:139:19: ማቴ 7:23
 6:9 መዝ28:6: 116:1
 6:10 2ነገ19:26: መዝ40:14
 7 ርዕስ ዕን3:1
 7:1 መዝ2:12:3:7 :11:1:3:1:15: 119:86:157:161
 7:2 ዘፍ49:9:መዝ 3:2:71:1:1:ራሳ4:7
 7:3 ኢሳ59:3
 7:4 መዝ35:7:19 :ምሳ24:28
 7:5 ዘዐ15:9:2ሳጦ 22:43:2ነገ9:33: ኢዮ7:21:ኢሳ10:6: ሰቆ3:16
 7:6 2ዜ56:41: መዝ35:23:44:23: 138:7
 7:7 መዝ68:18
 7:8 ዘፍ3:5:20:5 :ዘዮ24:16:1ሳጦ26 :23:1ዜፍ16:33:መዝ 18:20:ምር5:7
 7:9 1ዜፍ28:9:መዝ 26:2:37:23:40:2:ኢር 11:20:ራሕ2:23
 7:10 ኢዮ33:3: መዝ3:3
 7:11 ዘፍ18:25: ዘጸ 9:8:መዝ9:8: 67:4:75:2:96:13:9 8:9:ኢሳ11:4:ኤር 11:20

አንተም ከላይ ሆነህ ግዛቸው፤
 8 እግዚአብሔር በሕዝቦች ላይ ይፈርዳል። እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ጽድቁ ፍረድልኝ፤ ልዑል ሆይ፤ እንደ ቅን አካሄዴ መልስልኝ።
 9 ልብንና ከላሊትን የምትመረምር፤ ጻድቅ አምላክ ሆይ፤ የክፉዎችን ዐመፅ አጥፋ፤ ጻድቁን ግን አጽና።
 10 ጋሻዬ ተ ልዑል አምላክ ነው፤ እርሱ ልብ ቅኖችን ያደናቸዋል።
 11 እግዚአብሔር ጻድቅ ዳኛ ነው፤ ቍጣውንም በየዕለቱ የሚገልጥ አምላክ ነው።
 12 ሰው በንስሐ የማይመለስ ከሆነ ግን፤ ሰይፍን ይስላል፤ ቀስቱን ይገትራል።
 13 የሚገደሉ ጦር ዕቃዎቹን አስናድቶአል፤ የሚንበለበሉትን ፍላጻዎቹንም አዘጋጅቶአል።
 14 ክፉትን እያማጠ ያለ ሰው፤ ቅጥፈትን አርግዞ፤ ሐሰትን ይወልዳል።
 15 ጉድጓድ ምሶ ዐፈሩን የሚያወጣ፤ ባዘጋጀው ጉድጓድ ራሱ ይገባበታል።
 16 ተንኩሉ ወደ ራሱ ይመለሳል፤ ዐመፀውም በገዛ አናቱ ላይ ይወርዳል።
 17 ስለ ጽድቁ ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀርባለሁ፤ የልዑል እግዚአብሔርን ስም በመዝሙር አወድሳለሁ።

መዝሙር 8

የፈጣሪ ግርማ በፍጥረቱ ላይ
 ለመዘምራን አለቃ፤ በዋሽንት የሚዜም፤ የጻዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ ስምህ በምድር ሁሉ ላይ ምንኛ ግርማዊ ነው!
 ክብርህ ከሰማይት በላይ፤ ከፍ ከፍ ብሎአል።
 2 ከልጆችና ጡት ከሚጠቡ ሕፃናት አፍ፤ ምስጋናን አዘጋጀህ፤ ከጠላትህ የተነሣ፤ ባላገጣገና ቂመኛን ጸጥ ታሰኝ ዘንድ።

፳5 ወይም በመቃብር *10 ወይም የኔ ለዐል
 ፳12 ወይም ሰው ገሱ ካልገባ እግዚአብሔር ሰይፍን ...
 ግ2 ወይም ብርታትን

7:12 ዘጸ32:41:2ሳጦ22:35:መዝ21:12:ኢሳ5:28:13:18:ሕዝ 3:19 7:13 መዝ11:2:18:14:64:3 7:14 ኢሳ59:4:ዮዕ1:15
 7:15 ኢዮ4:8:መዝ 35:7:8:40:2:94:13:ምሳ26:27
 7:17 ዘፍ14:18: 2ዜፍ31:2:መዝ5:8:ሮጫ15:11:ዕብ2:12
 8:1 ዘዐ15:11:1ዜፍ16:10:መዝ57:5:8:5:113:4:148:13: ዕን3:3:ሉቃ2:9 8:2 መዝ143:12:ማቴ21:16

3 የጣቶችህን ሥራ፤ ሰማያትህን ስመለከት፤ በስፍራቸው ያኖርሃቸውን፤ ጨረቃንና ከዋክብትን ሳይ፤
 4 በሐሳብህ ስፍራ ትሰጠው ዘንድ ሰው ምንድን ነው? ትጠነቀቅለትም ዘንድ የሰው ልጅ ምንድን ነው?
 5 ከመላእክት በጥቂት አሳነሰኸው፤ የክብርንና የሞገስን ዘውድ አቀዳጀኸው።
 6 በእጅችህ ሥራ ላይ ሾምኸው፤ ሁሉንም ከእግሩ በታች አሰገዛህለት፤
 7 በሳችንና ላሞችን ሁሉ፤ የዱር አራዊትንም፤
 8 የሰማይ ወፎችንና፤ የባሕር ዓሦችን፤ በባሕር ውስጥ የሚርመሰመሱትንም ሁሉ አሰገዛህለት።
 9 እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ ስምህ በምድር ሁሉ ላይ ምንኛ ግርማዊ ነው!
 መዝሙር 9፣ በክፉ ላይ ፍርድ ለመዘምራን አለቃ፤ በሙትላቤን ቅኝት፤ የዳዊት መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ በፍጹም ልቤ አመሰግንሃለሁ፤ ስለ ድንቅ ሥራዎችህም ሁሉ እናገራለሁ።
 2 በአንተ ደስ ይለኛል፤ ሐሜትም አደርጋለሁ፤ ልዑል ሆይ፤ ስምህን በመዝሙር እወድሳለሁ።
 3 ጠላቶቼ ወደ ኋላ በተመለሱ ጊዜ፤ ተሰነክለው ከፊትህ ይጠፋሉ፤
 4 ፍርዴም ገሩዳዬም በአንተ እጅ ናቸውና፤ ቅን ፍርድ እየሰጠህ በዙፋኑህ ላይ ተቀምጠሃል።
 5 ሕዝቦችን ገሠጽህ፤ ክፉዎችንም አጠፋህ፤ ስማቸውንም እስከ ወዲያኛው ደመሰስህ።
 6 ጠላቶች ለዘላለም ጠፉ፤ ከተሞቻቸውንም ገለባበጥሃቸው፤ መታሰቢያቸውም ተደምስሶአል።
 7 እግዚአብሔር ግን ለዘላለም በዙፋኑ ላይ ነው፤ መንበሩንም ለፍርድ አጽንቶአል።
 8 ዓለምን በጽድቅ ይዳኛል፤ ሕዝቦችንም በፍትሕ ይገዛል።
 9 እግዚአብሔር ለተጨቄኑት አምባ ነው፤ በመከራም ጊዜ መጠጊያ ይሆናቸዋል።

8:3 ዘፍ:16:15:5 ፤ ዘ08:19:ዘ8:10:14 ፤ ዘ16:5:16:26 ፤ 2ዜፍ 2:12:2:መዝ102:25:1 ቀሮ15:41
 8:4 1ዜፍ29:14
 8:5 ዘፍ:1:26:መዝ 21:5:103:4
 8:6 ዘፍ:1:28:1፡7 5:3:ኢዮ10:3:መዝ 19:1:102:25:145:1 0:ኢሳ26:12:29: 23:45:11:1:ቀሮ15:2 5:27:ኢፌ.1:22: ሰብ:10:2:6-8
 8:7 ዘፍ:2:19:13:5 ፤26:14
 8:8 ዘፍ:1:26
 8:9 ቀ፡1
 9:1 ዘ84:34:መዝ 86:12:11:11:1 ፤19:2 ፤10:145:138:1
 9:2 2ዜፍ31:2: ኢዮ22:19:መዝ14:7 ፤31:7:70:4:92:1:9 7:8:1:26:3:ምሳ23:1 5:ኢሳ25:9:ኢር 30:19:ኢሳ2:21: ሰፎ3:14:ማቴ5:12: ራእ19:7
 9:4 1፡78:45:ኢዮ 16:21:መዝ7:11:11: 4:47:8:67:4:98:9: ኢሳ6:1:1፡፩፡፡2:23
 9:5 ዘፍ:20:7:37: 10:1ዜፍ16:21:ኢዮ 18:17:መዝ5:5:10 5:14:ኢሳ26:14: 66:15
 9:6 ዘ829:28:መዝ 34:16:109:15:መዝ 9:5:ኢሳ14:22:26: 14:ኢር2:3:46:1-51: 58:ሰፎ2:8-10
 9:7 1ዜፍ16:31: መዝ11:4:47:8:93:2 ፤ኢሳ6:1:66:1:ራእ 19:6
 9:8 ቀ፡4:መዝ7:11 ፤11:7:45:6:72:2
 9:9 ዘ833:27: 2ሳሙ:22:3:መዝ10:1 8:32:7:74:21:121: 7
 9:10 ዘፍ:28:15:ዘፍ 4:31:መዝ22:1:37:2 5:70:4:71:11:91:1 4:ኢሳ49:14:ኢር 15:18:ሰብ13:5
 9:11 መዝ2:6:7: 17:18:49:44:11:57 ፤9:105:1:106:27:ኢ ፡ሳ24:13:ሕዝ20: 23:1ጠጥ3:16
 9:12 ቀ፡18:2ሳሙ 4:11:መዝ10:17:22: 24:72:4:ኢሳ 49:13
 9:13 ዘዮ:10:9:ኢዮ 17:16:መዝ3:7:6:2: 18:3:41:4:51:1: 86:3:16:119:132: ማቴ16:18
 10 ስምህን የሚያውቁ ይታመኑ-በሃል፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ የሚሹህን አትተዋቸውምና።
 11 በጽዮን ለሚኖር ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ሥራውንም በሕዝቦች መካከል በሃልጽ አውሩ፤
 12 ደም ተበቃዩ አስቦአቸዋልና፤ የጭቀኖችንም ጨኸት አልዘነጋም።
 13 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶቼ የሚያደርሱብኝን መከራ ተመልከት፤ አይተህም ራራልኝ፤ ከሞት ደጅም አንሥተህ መልሰኝ፤
 14 ይህን ስታደርግልኝ፤ በጽዮን ሴት ልጅ ደጅ፤ ምስጋናህን አውጃለሁ፤ በማዳንም ሐሜት አደርጋለሁ።
 15 አሕዛብ በቁፈሩት ጉድጓድ ገቡ፤ እግራቸውም ራሳቸው በሰውር ባስቀመጡት ወጥመድ ተያዙ።
 16 እግዚአብሔር በትክክለኛ ፍርዱ የታወቀ ነው፤ ክፉዎችም በእጃቸው ሥራ ተጠመዱ። ሕጋዮችን ሴላ
 17 ክፉዎች ተመልሰው ወደ ሲኦል^ላ ይወርዳሉ፤ እግዚአብሔርን የሚዘነጉ ሕዝቦችም ሁሉ እንደዚሁ።
 18 ችግረኞች ግን መቼም ቢሆን አይረሱም፤ የድኸችም ተስፋ ለዘላለም መና ሆኖ አይቀርም።
 19 እግዚአብሔር ሆይ ተነሥ፤ ሰውም አያይል፤ አሕዛብም በፊትህ ይፈረድባቸው።
 20 እግዚአብሔር ሆይ፤ ድንጋጤ አምባባቸው፤ ሕዝቦች ሰው ከመሆን እንደማያልፉ ይወቁ። ሴላ

9:14 2ዘገ:9:21:መዝ13:5:35:9:50:23:51:12:15:ኢሳ1:8: 10:32:37:22:62:11:ኢር4:31:6:2:ሰቀ1:6:ሚክ1:13:ሰፎ 3:14:ዘካ2:10:ማቴ21:5:ዮሐ12:15:1፡፩፡፡2:9 9:15 ኢዮ 4:8:መዝ35:7:8:57:6 9:16 ምሳ5:22 9:17 ዘዮ:16:30: ኢዮ8:13:ምሳ5:5 9:18 ቀ፡12:መዝ25:3:39:7:71:5: 74:19:ምሳ23:18:ኢር14:8 9:19 2ዜፍ14:11:መዝ3:7: 110:6:ኢሳ24:4:ኢሳ3:12 9:20 ዘፍ35:5:መዝ31:1:3 62:9:ኢሳ 413:8:31:3:ሕ28:2:ሉቃ21:26
 ምዕ9 መዝ9 እና 10 በመጀመሪያው የጥንት ቅጅ ላይ አንን ምቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆህያት የሚጀምሩ እንዲሁም ጅምራዎ ወይም መጨረሻው ትርጉም አዘል የሆነ አንድ ወጥ ግጥም ነበር። በሰብዓ ሊቃናት ውስጥ ሁለቱም አንድ መዝሙር ናቸው።
 ጎ16 ወይም በተመሥረደ ግስብ
 ጎ17 ወይም መቃብር

መዝሙር 10^h
ለፍትሕ የቀረበ ልመና
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ለምን እንዲህ ርቀህ ቆምህ?
 በመከራ ጊዜስ ለምን ድምፅህን አጠፋህ?
 2 ክፉዎች የተጨነቀውን በእብሪት ያሳድዳሉ፤
 በወጠኑት ተንኩል ይጠመዱ።
 3 ክፉ ሰው በልቡ ምኞት ይከፍራል፤ ስግብግቡን ይበርካል፤ እግዚአብሔርንም ይዳፈራል።
 4 ክፉ ሰው ከትዕቢቱ የተነሣ እግዚአብሔርን አይፈልግም፤ በሐሳቡም ሁሉ አምላክ የለም፤
 5 መንገዱ ዘወትር የተሳካ ነው፤ ዕቡይ፤ ከሕግም የራቀ ነው። በመሆኑም በጠላቶቹ ላይ ያፈጠጠ።
 6 በልቡም፤ “ከስፍራዬ የሚነቀንቀኝ የለም፤ ከትውልድ እስከ ትውልድም መከራ አያገኘኝም” ይላል።
 7 እፋ መርገምን፤ ቅጥፈትንና ግፍን የተሞላ ነው፤ ሽንገላና ክፉት ከምላሱ ሥር ይገኛሉ።
 8 በየመንደሩ ሥርቻ ያደፍጣል፤ ንጹሐንን በሰዋራ ስፍራ ይገድላል። ዐይኖቹንም በምስኪኖች ላይ ያነጣጥራል።
 9 በደኑ ውስጥ እንዳለ አንበሳ በስውር ያደባል፤ ረዳት የሌለውን ለመያዝ ያሸምቃል፤ ድኻውንም አፈፍ አድርጎ በወጥመዱ ይጉትታል።
 10 ምስኪኑም ይደቅቃል፤ ዐንገቱን ይደፋል፤ ያልታደለውም በክንዱ ሥር ይወድቃል።
 11 በልቡም፤ “እግዚአብሔር ረስቶአል፤ ፊቱን ሸፍኖአል፤ ፈጽሞም አያይም” ይላል።
 12 እግዚአብሔር ሆይ ተነሥ፤ አምላክ ሆይ፤ ክንድህን አንሣ፤ ረዳት የሌላቸውንም አትርሳ።
 13 ክፉ ሰው በእግዚአብሔር ላይ ለምን ክፉ ይናገራል?
 በልቡስ፤ “ስለ ሥራዬ አይጠይቀኝም” ለምን ይላል?
 14 አንተ ግን መከራንና ሐዘንን ታያለህ፤ በእጅህም ዋጋ ለመክፈል ትመለከታለህ፤ ምስኪኑም ራሱን በአንተ ላይ ይጥላል፤ ለድኻ አደግም ረዳቱ አንተ ነህ።
 15 የክፉውንና የበደለኛውን ክንድ ስበር፤ የእጁንም ስጠው፤

10፤1 መዝ13፤1፤ 22፤11፤35፤22፤ 38፤21፤71፤12
 10፤2 ቀ9፤ኢዮ 20፤19
 10፤3 ኢዮ1፤5፤መዝ 49፤6፤94፤4፤ኤር 48፤30
 10፤4 መዝ36፤1
 10፤5 መዝ18፤27፤ 101፤5፤ምሳ6፤17፤ኢሳ 13፤11፤ኤር48፤29
 10፤6 ራእ18፤7
 10፤7 ኢዮ20፤12፤ መዝ73፤8፤119፤134፤ መዝ4፤1፤ኢሳ30፤12 ፤ሮግ3፤14
 10፤8 መዝ37፤32፤ 59፤3፤71፤10፤ምሳ1፤1 1፤ኤር5፤26፤ሆሴ6፤9፤ ሚክ7፤2
 10፤9 ቀ2፤ኢዮ 18፤8
 10፤10 ኢዮ9፤17
 10፤11 ኢዮ22፤13፤ 14፤መዝ42፤9፤77፤9
 10፤12 መዝ3፤7፤ 9፤12፤17፤7፤20፤6፤ 106፤26፤ኢሳ26፤11 ፤ሚክ5፤9
 10፤13 ቀ3፤ኢዮ 31፤14
 10፤14 ቀ7፤ዘጸ 33፤29፤መዝ22፤11፤3 7፤5
 10፤15 ኢዮ31፤22
 10፤16 ዘ01፤5፤18 ፤ዘጸ8፤20
 10፤17 ዘ022፤23፤ መዝ9፤12
 10፤18 ዘጸ24፤17፤ መዝ9፤9፤146፤9
 11፤1 ዘፍ14፤10፤ መዝ7፤1፤50፤11
 11፤2 2ሳሙ22፤35 ፤ኢዮ33፤3፤መዝ 7፤10፤13፤108፤58፤7
 11፤3 መዝ18፤15፤ 82፤5፤ኢሳ24፤18
 11፤41፤78፤48፤2ዜና 6፤18፤መዝ9፤7፤18፤6፤ 27፤4፤33፤18፤66፤7፤ ምሳ15፤3፤ዮና2፤7፤ሚ ክ1፤2፤ዕገ2፤20፤ሚጥቴ 5፤34፤23፤22፤ፊጌ4፤2
 11፤5 ዘጸ7፤13፤ኢዮ 23፤10፤28፤28፤መዝ5፤ 5፤45፤7፤ኢሳ1፤14
 11፤6 ዘፍ19፤24፤ 41፤6፤ኢዮ1፤19፤ፊጌ 9፤17
 11፤7 2ዜና12፤6፤ ዕዝ9፤15፤ኢዮ1፤1፤ መዝ9፤8፤17፤15፤33፤5 ፤99፤4፤140፤13፤ኢሳ 28፤17፤30፤18፤56፤1፤ 61፤8፤ኤር 9፤24፤ሉቃ23፤50፤2ጠ ፤ሞ4፤8
 12፤1 ኢሳ57፤1፤ ሚክ7፤2

ምንም እስከማይገኝ ድረስ።
 16 እግዚአብሔር ከዘላለም እስከ ዘላለም ንጉሥ ነው፤ ሕዝቦችም ከምድሩ ይጠፋሉ።
 17 እግዚአብሔር ሆይ፤ የተገፉትን ምኞት ትሰማለህ፤ ልባቸውን ታበረታለህ፤ ጆርህንም ወደ እነርሱ ጣል ታደርጋለህ፤
 18 ከዐፈር የተፈጠረ ሰው ከእንግዲህ እንዳያስጨንቃቸው፤ አንተ ለድኻ አደገና ለተገፋው ትሟገታለህ።

መዝሙር 11

የጻድቃን ትምክህት
 ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር
 1 በእግዚአብሔር ታምኛለሁ፤ ታዲያ ነፍሴን፤ “እንደ ወፍ ወደ ተራራ ብረሪ” ለምን ትሏታላችሁ?
 2 ደግሞም ለምን እንዲህ ትሉኛላችሁ? “ክፉዎች፤ እነሆ፤ ቀስታቸውን ገትረዋል፤ የቅኑን ሰው ልብ በጨለማ ለመንደፍ፤ ፍላጻቸውን በአውታሩ ላይ ደግነዋል።
 3 መሠረቱ ከተናደ፤ ጻድቅ ምን ማድረግ ይችላል?”
 4 እግዚአብሔር በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤ የእግዚአብሔር ዙፋን በሰማይ ነው። ዐይኖቹ ሰዎችን ይመለከታሉ፤ ቅንድቦቹም የሰው ልጆችን ይመረምራሉ።
 5 እግዚአብሔር ጻድቁንና ኅጥአን ይመረምራል፤^፬ ዐመፃን የሚወዱትን ግን፤ ነፍሱ ትጠላቸዋለች።
 6 እርሱ በክፉዎች ላይ የእሳት ፍምጥ ዲን ያዘንባል፤ የጽዋቸውም ዕጣ ፈንታ፤ የሚለበልብ ዐውሎ ነፋስ ነው።
 7 እግዚአብሔር ጻድቅ ነውና፤ የጽድቅ ሥራም ይወዳል፤ ቅኖችም ፊቱን ያያሉ።

መዝሙር 12

ከክፉ ዓለም ለመዳን የቀረበ ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፤ በስምንተኛው ቅኝት የሚዘመር፤ የዳዊት መዝሙር።
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ደግ ሰው የለምና
 ማዕ10 መዝ9 እና 10 በመጀመሪያው የጥንት ቅጅ ላይ አንን ምች ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆህያት የሚጀምሩ እንዲሁም ድማሬው ወይም መጨረሻው ትርጉም አዘል የሆነ አንድ ወጥ ግጥም ነበር በሰብሳ ሊቃናት ውስጥ ሁለቱ አንድ መዝሙር ናቸው።
 ማ3 ወይም ጻድቅ ምን ይደርገን ነው?
 ማ5 ወይም ጻድቅ እግዚአብሔር ገጥኦን ይመረምራል

አንተው ድረስልኝ!
 ከሰዎችም መካከል አንድ ታማኝ
 አይገኝም።
 2እርስ በርሳቸው ውሸት ይነጋገራሉ፤
 በሽንገላ ከንፈርና በሁለት ልብ
 ይናገራሉ፤
 3ሽንጋዩን ከንፈር ሁሉ፤
 ነገር የምታበዛውንም ምላስ እግዚ
 አብሔር ያጥፋ!
 4እነዚህም፤ “በአንደበታችን እንረታለን፤
 ከንፈራችን የእኛ ነው፤⁰ ጌታችንስ
 ማነው?”
 የሚሉ ናቸው።
 5እግዚአብሔር፤ “ስለ ድኾች መከራ፤
 ስለ ችግሮችም ጩኸት፤
 አሁን እነሣለሁ፤
 በናፈቁትም ሰላም አኖራቸዋለሁ”
 ይላል።
 6የእግዚአብሔር ቃል የጠራ ቃል ነው፤
 ሰባት ጊዜ እንደ ተጣራ፤
 በምድር ላይ በከውር እንደ ተፈተነ
 ብር ነው።
 7እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ትጠብቀናለህ፤
 ከዚህም ትውልድ ለዘላለም
 ትከልለናለህ።
 8በሰዎች ዘንድ ክፋት ከፍ ከፍ ባለ ጊዜ፤
 በመፀኞች በየአቅጣጫው በዛቻ
 ይዞራሉ።

መዝሙር 13

በአምላኩ የታመነ ሰው አቤቱታ
 ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

1እግዚአብሔር ሆይ፤ እስከ መቼ ድረስ
 ለዘላለሙ ትረሳኛለህ?
 ፊትህንስ ከእኔ የምትሰውረው እስከ
 መቼ ድረስ ነው?
 2ከሐሳቤ ጋር የምሟገተው፤
 ልቤም ቀኑን ሙሉ የሚያዝነው እስከ
 መቼ ነው?
 ጠላቴስ በእኔ ላይ የሚያይለው እስከ
 መቼ ድረስ ነው?
 3እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ ተመልስት፤
 ስማችንም፤
 የሞት እንቅልፍ እንዳልተኛ ዐይኖቼን
 አብራ፤
 4በዚህም ጠላቴ፤ “አሸናፊሁት” እንዳይል፤
 ባላጋራዎቼም በውድቀቴ ደስ
 እንዳይላቸው ርዳኝ።
 5እኔ ግን በጸናች ፍቅርህ እታመናለሁ፤
 ልቤም በማዳንህ ደስ ይለዋል።
 6ቸርነቱ በዝቶልኛልና፤
 ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ።

12፡2 መዝ5፡6፡9፤
 34፡13፤141፡3፤ምላ6፡
 19፤12፡17፤13፡3፤
 ኢሳ32፡7፤ሮሜ16፡18
 12፡3 መዝ73፡9፤
 ምላ26፡28፤28፡23፤
 ዳግ7፡8፤ዮሴ፡5፤ራእ
 13፡5
 12፡4 ምላ18፡21፤
 ዮሴ፡6
 12፡5 መዝ3፡7፤6፡6
 ፤34፡6፤35፡10፤44፡24
 ፤62፡10፤72፡14፤73፡8
 ፤መዝ4፡1፤5፡8፤ኢሳ
 3፤15፤5፡7፤30፡12፤
 59፡13፤ሐሥ7፡34
 12፡6 2ሳሙ-22፡31
 ፤አዎ23፡10፤28፡1፤መዝ
 18፡30፤119፡140፤
 ኢሳ48፡10፤ዘክ13፡9
 12፡7መዝ16፡1፤27፡5
 ፤37፡28፤ዮሐ17፡12
 12፡8 መዝ5፡10-11
 13፡1 ዘዳ31፡17፤
 መዝ16፡3፤22፡24፤
 42፡9፤ኢሳ8፡17፤
 54፡9፤ ሰቆ5፡20
 13፡2 መዝ12፡4፤
 55፡2፤94፡3፤139፡23፤
 ኢሳ33፡18፤ዳግ7፡28
 13፡3 ዕዝ9፡8፤መዝ
 4፤1፤9፤12፤25፤18፤
 31፤7፤35፤23፤59፡4፤
 76፡5፤80፡14፤90፡5፤
 107፡41፤119፡50፤153
 ፤ኤር51፡39
 13፡4 1ግዝ19፡2፤መዝ
 25፤2፤38፤16፤18፤13
 13፡5 ኢዮ33፡26፤
 መዝ16፡4፤9፤14፤ኢሳ
 25፡9፤33፡2
 13፡6 ዘሰ15፡1፤መዝ
 7፤17
 14፡1 መዝ10፡4
 14፡2 ዕዝ6፡21፤ኢዮ
 41፡34፤መዝ85፡11፤9
 2፤6፤102፤19፤ዮሐ3፤50
 14፡3 1ሳሙ-8፡3፤
 1ግዝ8፡46፤መዝ143፡2
 ፤መዝ7፡20፤ሮሜ
 3፤10-12፤1ጢሞ
 5፤15፤2ጴጥ2፡7
 14፡4 መዝ27፡2፤
 79፡6፤82፡5፤ኢሳ64፡7
 ፤65፡1፤ኤር4፡22፤10፤
 25፤ዮሴ7፡7፤ሚክ3፡3
 14፡6 2ሳሙ-22፡3
 14፡7 ዘዳ30፡3፤
 መዝ 2፤6፤ኤር48፡47
 15፡1 ዘሰ15፡17፤
 25፡8፤29፡46፤2ዘኖ
 22፡19፤መዝ20፡2፤23፤
 6፤27፡4፤61፡4፤78፡69
 ፤150፡1
 15፡2 ዘፍ፡9፤መዝ
 18፤32፤ምላ16፤13፤
 ኢሳ45፡19፤ኤር7፡28
 ፤9፤5ዘክ8፡3፤16፤ሮሜ
 9፤1፤ኤፌ1፤4፤4፤25፤
 1፤ተሰ3፤13፤ቲቶ1፤6
 15፡3 ዘሌ19፡16
 15፡4 ዘዳ23፡21፤

መዝሙር 14

አምላክ የለሽ ሰዎች
 14፡1-7 ተጻ ምላ-መዝ53፡1-6
 ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር።

1ሞኝዘ በልብ፤
 “እግዚአብሔር የለም” ይላል።
 ብልሹዎች ናቸው፤ ተግባራቸውም
 ጸያፍ ነው፤
 በጎ ነገር የሚሠራ አንድም የለም።
 2የሚያስተውል፤ እግዚአብሔርን የሚፈልግ
 መኖሩን ለማየት፤
 እግዚአብሔር ከሰማይ
 ወደ ሰው ልጆች ተመለከተ።
 3ሁሉም ከመንገድ ወጥተዋል፤
 በአንድ ላይም ብልሹ ሆነዋል፤
 አንድ እንኳ፤
 መልካም የሚያደርግ የለም።
 4የእግዚአብሔርን ስም የማይጠሩት፤
 ሕዝቤን እንደ እንጀራ የሚበሉት፤
 ክፉ አድራጊዎች ሁሉ ዕውቀት
 የላቸውምን?
 5ባለብት ድንጋጤ ውጦአቸዋል፤
 እግዚአብሔር በጻድቃን መካከል
 ይገኛልና።
 6እናንተ የድኾችን ዕቅድ ለማፋለስ
 ትሻላችሁ፤
 እግዚአብሔር ግን መጠጊያቸው ነው።
 7ምነው እስራኤልን የሚያደን ከጸዮን
 በወጣ!
 እግዚአብሔር የሕዝቡን ምርኮ
 በሚመልስበት ጊዜ፤
 ያዕቆብ ደስ ይበለው፤ እስራኤልም
 ሐሜት ያድርግ።

መዝሙር 15

የእግዚአብሔር ቤተኛ
 የዳዊት መዝሙር

1እግዚአብሔር ሆይ፤ በድንኳንህ ውስጥ
 ማን ያድራል?
 በተቀደሰው ከራብታህስ ማን መኖር
 ይችላል?
 2አካሄዱ ንጹሕ የሆነ፤
 ጽድቅን የሚያደርግ፤
 ከልቡ እውነትን የሚናገር፤
 3በምላሱ የማይሸነግል፤
 በባልንጀራው ላይ ክፉ የማይሠራ፤
 ወዳጁን የማያማ፤
 4ነውረኛ በፊቱ የተናቀ፤

⁰ ወይም ከንፈራችን ግረሻ ምላጫችን ነው
¹ በመዝሙር ዳዊት ውስጥ ምን ወይም ተፋፋ ተብለው የተ
 ተረጉሙት የዕብራይስጥ ቃላት ግብር ገባዊ ንቅድ
 ትን የሚያመለክቱ ናቸው።

እግዚአብሔርን የሚፈሩትን ግን የሚያከብር፤
 ዋጋ የሚያስከፍለውም ቢሆን፤
 ቃለ መሐላውን የሚጠብቅ፤
 ፊንገዘቡን በአራጣ የማያበድር፤
 በንጹሐን ላይ ጉሶ የማይቀበል፤
 እነዚህን የሚያደርግ፤
 ከቶ አይናወጥም።

መዝሙር 16

እግዚአብሔር ርስት
 የዳዊት ቅኔ

1 አምላክ ሆይ፤ መጠጊያዬ ነህና፤
 በከለላህ ሰውረኝ።

2 እግዚአብሔር፤ “አንተ ጌታ ዬ ነህ፤
 ከአንተ በቀር በሌላው የለኝም”
 አልሁት።

3 በምድር ያሉ ቅዱሳን፤
 ሙሉ ደስታ የማገኝባቸው ክቡራን
 ናቸው።”

4 ሌሎችን አማልክት የሚከተሉ፤
 ሐዘናቸው ይበዛል፤
 እኔ ግን የደም ቀጠናቸውን አላፈስም፤
 ስማቸውንም በአፌ አልጠራም፤

5 እግዚአብሔር የርስት ድርሻዬና ጽዋዬ
 ነው፤
 ዕጣዬም በእጅህ ናት።

6 መካለያ ገመድ ባማረ ስፍራ
 ተጥሎልኛል፤
 በእርግጥም የተዋበች ርስት አግኝቻለሁ።

7 የሚመክረኝን እግዚአብሔርን እርካለሁ፤
 በሌሊት እንኳ ልቤ ቀናውን
 ያመለክተኛል።

8 እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በፊት
 አድርጌአለሁ፤
 እርሱ በቀኝ ስላለ አልናወጥም።

9 ስለዚህ ልቤ ደስ አለው፤ ነፍሴም
 ሐሜት አደረገኝ፤
 ሥጋዬም ያለ ሥጋት ዐርፎ
 ይቀመጣል፤

10 በሰኢል ውስጥ አትተወኝምና፤
 ቅዱስህም መበስበስን እንዲያይ
 አታደርግም።

11 የሕይወትን መንገድ ታሳየኛለህ፤ጽ
 በአንተ ዘንድ የደስታ ሙላት፤
 በቀኝህም የዘላለም ፍሥሐ አለ።

መዝሙር 17

የንጹሕ ሰው አቤቱታ
 የዳዊት ጸሎት

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ በቅንነት የቀረበውን

ኢ.ሱ.9፡18፤ኢ.ዮ.19፡9፤
 ማ.ቴ.5፡33፤ሐ.ሥ.28፡10
15፡5 ዘ።18፡21፤
 22፡25፤14፡መ.8፡3፤
 ኢ.ዮ.29፡18፤መዝ
 21፡7፤112፡6፤ሐ.ሥ
 2፡25፤24፡26፤ዕብ
 12፡28፤2ጸ.ጥ.1፡10
16፡1 መዝ.2፡12፤
 12፡7
16፡2 መዝ.31፡14፤
 73፡25፤118፡28፤140፡6
16፡3 ዘ።33፡3፤መዝ
 30፡4፤85፡8፤101፡6፤ዳ
 ግ.7፡18፤ሐ.ሥ
 9፡13፤ሮ.ሜ.1፡7
16፡4 ዘ።18፡11፤
 20፡3፤23፡13፤ዘ።
 8፡19፤31፡20፤መዝ
 32፡10፤ም.ላ.23፡29
16፡5 ዘ።2፡2፤ኢ.ዮ
 31፡2፤መዝ.23፡5፤75፡8
 ፤116፡13፤ኢ.ሳ.5፡1፤
 17፡ሰቆ.4፡21፤ሐዝ.23፡
 32፡34፤ዕን.2፡16
16፡6 ዘ።19፡14፤
 ኢ.ዮ.22፡26፤መዝ
 104፡9፤ም.ላ.8፡29፤
 ኤ.ር.5፡22
16፡7 አዮ.35፡10፤መዝ
 42፡8፤73፡24፤77፡6፤
 ም.ላ.15፤22፤ኢ.ሳ.11፡2
16፡8 ነገ.2፡19፤
 ዘ።56፡39፤መዝ.15፡5፤
 73፡23
16፡9 ዘ።33፡28፤
 መዝ.4፡7፤13፡5፤28፡7፤
 30፡11
16፡10 ዘ።16፡30
 ፤27፡19፤22፡ኢ.ዮ
 17፡14፤መዝ.30፡3፤31፡14
 17፡86፤13፤ሀ።13፡14
 ፤ሐ.ሥ.2፡31፤13፡35
16፡11 መዝ.21፡6፤
 80፡17፤139፡24፤ማ.ቴ
 7፤14፤ሐ.ሥ.2፡25፡28
17፡1 መዝ.5፡1፤2፤
 30፡10፤39፡12፤64፡1፤
 80፡1፤140፡6፤142፡6፤
 143፡1፤ኢ.ሳ.29፡13
17፡2 መዝ.24፡5፤
 26፡1፤99፡4፤ኢ.ሳ.46፤
 13፤50፡8፡9፤54፡17
17፡3 ኢ.ዮ.7፡18፤
 23፡10፤መዝ.39፡1፤13
 9፤1፤ኤ.ር.12፡3፤50፡20
17፡5 ዘ።32፡35፤
 ኢ.ዮ.23፡11፤መዝ
 44፡18፤73፡2፤119፡13
 3፤121፡3
17፡6 መዝ.4፡1፤86፤
 7፤116፡2
17፡7 መዝ.2፡12፤
 10፡12፤31፡21፤
 69፡13፤106፡45፤
 107፡43፤117፡2
17፡8 ዘ።6፡24፤
 ዘ።32፡10፤ፋ.ት.2፡12
 ፤መዝ.27፡5፤31፡20፤
 32፡7፤36፡7፤63፡7፤
 ም.ላ.7፡2፤ኢ.ሳ.34፡15
17፡9 መዝ.109፡3

አቤቱታዬን ስማ፤
 ጨኸትንም አድምጥ፤
 ከአታላይ ከንፈር ያልወጣውን፤
 ጸሎቴን አድምጥ።
 2 ጽድቄ ከአንተ ዘንድ ይምጣ፤
 ዐይኖችህም ፍትሕን ይዩ።

3 ልቤን መረመርኸው፤ በሌሊት ጠጋ
 ብለህ ፈተንኸኝ፤
 ፈተኸኸኝ አንዳች አላገኘህብኝም፤
 አንደበቴም እላፌ አልሄደም።

4 ከሰዎች ተግባር፤
 በከንፈርህ ቃል፤
 ከዐመፀኞች መንገድ፤
 ራሴን ጠብቄአለሁ።

5 አረማመዴ በመንገድህ ጸንቶአል፤
 እግሮቼም አልተንሸራተቱም።

6 አምላክ ሆይ፤ ስለምትመልስልኝ አንተን
 እጣራለሁ፤
 ጆሮህን ወደ እኔ ጣል አድርገህ፤
 ጸሎቴን ስማ።

7 ከጠላቶቻቸው መተገኛ ያደረጉህን፤
 በቀኝ እጅህ የምትታደግ ሆይ፤
 ጽኑ ፍቅርህን ድንቅ አድርገህ ግለጥ።

8 እንደ ዐይንህ ብሌን ጠብቀኝ፤
 በክንፎችህም ጥላ ሰውረኝ፤

9 ከሚያስጨንቁኝ ከክፉዎች፤
 ከሚከብቡኝ አደገኛ ባላንጣዎቼ
 ጋርደኝ።

10 ደንዳና ልባቸውን ደፈኑት፤
 በአፋቸውም ትዕቢት ይናገራሉ።

11 አሳደው ደረሱብኝ፤ ከበቡኝም፤
 መሬት ላይ ሊዘርፍኝም አፈጠጠብኝ።

12 እነርሱ ለንጥቂያ እንደሚገኝ አንበሳ፤
 በስውርም እንደሚያደባ ደቦል አንበሳ
 ናቸው።

13 እግዚአብሔር ሆይ፤ ተነሥተህ
 ግጠማቸውና ጣላቸው፤
 በሰይፍህም ከክፉዎች ታደገኝ።

14 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዲህ ካሉት
 ሰዎች በክንድህ አድነኝ፤
 ዕድል ፈንታቸው ይህችው ሕይወት
 ብቻ ከሆነች፤ ከዚህ ዓለም ሰዎች
 ታደገኝ።

17፡10 14፡መ.2፡3፤መዝ.73፡7፤119፡70፤ኢ.ሳ.6፡10 17፡11 መዝ
 88፡17 17፡12 ዘ።49፡9፤መዝ.7፡2፤ኤ.ር.5፡6፤12፡8፡ሰቆ.3፡10
 17፡13 ዘ።10፡35፤መዝ.35፡8፤55፡23፤73፡18 17፡14 መዝ
 49፡17፤ኢ.ሳ.2፡7፤57፡17፤ሐ.ሥ.16፡8፡25

*3 ወይም በምድሪት ላሉ አረማውያን ካህናትና ደስ
 ለተሰኙባቸው መኳንንት ሁሉ ይህን እጻሉ
 *10 ወይም በመቃብር
 *10 ወይም በአንተ የተታመነውን
 *11 ወይም ታላቅቀኛለህ

ከመዝገብህ ሆዳቸውን ሞላህ፤
 ልጆቻቸውም ተትረፍረፍላቸዋል፤
 ለልጆቻቸውም ሀብት ያከማቻሉ።።
 15 እኔ ግን በጽድቅ ፊትህን አያለሁ፤
 ስነቃም ክብርህን አይኛ እረካለሁ።።

መዝሙር 18
የድል መዝሙር

18 ርእሱ-50 ተጓ ምብ-24ሙ-22፤1-51
 ለመዝሙሩን አለቃ፣ የእግዚአብሔር ባሪያ የዳዊት መዝሙር፣ ይህም እግዚአብሔር ከሳይና ከጠላቶቹ ሁሉ እጅ በታደገው ጊዜ፣ ለእግዚአብሔር እንዲህ ሲል የዘመረው ነው።-

- 1 ጉልበቴ እግዚአብሔር ሆይ፤
 እወድሃለሁ።።
- 2 እግዚአብሔር ዐለቴ፣ መጠጊያዬና
 ታዳጊዬ ነው፤
 አምላኬ የምሸሸግበት ዐለቴ፤
 እርሱ ጋሻዬ፣ የደንኑቱ ቀንድናግ
 ዐምባዬ ነው።።
- 3 ምስጋና የሚገባውን እግዚአብሔርን
 እጠራለሁ፤
 ከጠላቶቼም እድናለሁ።።
- 4 የሞት ገመድ አነቀኝ፤
 የጥፋት ጉርፍም አጥለቀለቀኝ።።
- 5 የሲኦል ገመድ ተጠመጠሙብኝ፤
 የሞት ወጥመድም ተጋረጠብኝ።።
- 6 በተጨማሪም ጊዜ እግዚአብሔርን
 ጠራሁት፤
 እንዲረዳኝም ወደ አምላኬ ጮኽሁ፤
 እርሱም ከመቅደሱ ድምዳሜ ሰማ፤
 ጨኸቴም ከፊቴ ደረሰ፤ ወደ ጀሮውም
 ገባ።።
- 7 ምድር ተንቀጠቀጠች፣ ተናወጠችም፤
 የተራሮችም መሠረት ተናጋ፤
 ጌታ ተቈጥቶአልና ተንቀጠቀጠ።።
- 8 ከአፍንጫው ጢስ ወጣ፤
 የሚባላ እሳት ከአፍ፤
 የፍም ነበልባል ከእርሱ ፈለቀ።።
- 9 ሰማያትን ሰንጥቆ ወረደ፤
 ከእግሩም በታች ጥቅር ደመና ነበረ።።
- 10 በኪናቤል ላይ ተቀምጦ በረረ፤
 በነፋስም ክንፍ መጠቀ።።
- 11 ጨለማን መሰወሪያው፣ በዙሪያውም
 አጎብሩ አደረገው፤
 በዝናብ አዘል ጥቅር ደመናም ተሸፈነ።።
- 12 በፊቴ ካለው ብርሃን የተነሣ፤
 ደመናት፣ የበረዶ ድንጋይና መብረቅ
 ወጠ።።
- 13 እግዚአብሔር ከሰማያት አንጉደጉደ፤
 ልዑልም ድምፁን አስተጋባ።።
- 14 ፍላጻውን አስፈንጥሮ በተናቸው፤

17:15 ዘጎ:12:8፣
 መዝ3:5፣ማቴ5:8፣
 1ዮሐ3:2
 18:1 ዘዐ15:2፣ዘዳ
 33:29፣1ሳሙ2:10፣
 መዝ22:19፣28:7፣
 59:9፣81:1፣ኢሳ12:2፣
 49:5፣ኤር16:19
 18:2 ዘዳ:15:1፣ዘዐ
 33:22፣1ሳሙ2:1፣
 መዝ2:12፣9:9፣28:7፣
 8፣31:2፣3፣40:17፣84፣
 9፣94:22፣119፣
 114፣144:2፣ኢሳ17፣
 10፣ኤር16:19፣ሉቃ
 1:69
 18:3 ዘዳ:16:25
 ፣መዝ9:13
 18:4 መዝ9:34፣
 116:3፣124:4፣ኢሳ
 5:30፣17:12፣ኤር
 6:23፣15:42፣55፣ሕዝ
 43:2
 18:5 ምሳ13:14
 18:6 ዘዳ:30፣ኢዮ
 16:18፣መዝ30:2፣66፣
 19፣99:6፣102:2፣116
 ፣1፣120:1
 18:7 መሳ5:4፣5፣
 ኢዮ9:5፣መዝ97:4
 ፣ኢሳ5:25፣64:3፣ኤር
 10:10
 18:8 ዘዐ15:7፣
 19፣18፣ኢዮ41:20፣
 21፣መዝ50:3፣97:3፣
 ምሳ25:22፣ዳግ7:10፣
 ሮሜ12:20
 18:9 ዘዳ:11፣5፣ዘዐ
 20:21፣ዘዳ33:26፣
 መዝ57:3፣104:3
 18:10 ዘዳ:3፣24፣
 ዘዳ33:26፣መዝ
 104:3፣ሕዝ10:18
 18:11 ዘዐ19:9፣ዘዳ
 4:11፣ኢዮ22:14፣
 ኢሳ4:5፣ኤር43:10
 18:12 ኢሳ10:11፣
 ኢዮ36:30፣መዝ
 104:2
 18:13 ዘዳ:23፣
 1ሳሙ2:10
 18:14 ዘዳ32:23፣
 መሳ4:15፣ኢዮ36:30፣
 ራእ4:5
 18:15 ዘዐ15:8፣
 መዝ 11:3፣76:6፣
 104:7፣106:9፣ኢሳ
 50:2
 18:16 ዘዐ15:5፣መዝ
 69:2፣ምሳ18:4፣20:5
 18:17 ሞ48፣ምሳ
 18:26፣መዝ38:19፣5
 9፣1፣143:9
 18:18 መዝ20:2፣
 ምሳ1:27፣16:4፣ኢሳ
 3:1፣ኤር17:17፣
 40:2፣ሕዝ1:13
 18:19 ዘጎ:14:8፣
 መዝ31:8
 18:20 ራት:2፣12
 ፣1ሳሙ26:23፣2ዜና
 15:7፣ኢዮ22:30

መብረቅ አዥጉድጉድ አሳደዳቸው።።
 15 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከተማላጽህ የተነሣ፤
 ከአፍንጫም እስትንፋስ የተነሣ፤
 የባሕር ወለል ተገለጠ፤
 የዓለምም መሠረት ራቶቱን ቀረ።።

16 ከላይ እጁን ወደ ታች ዘርግቶ ያዘኝ፤
 ከብዙ ጥልቅ ውሃም አወጣኝ፤
 17 ከነያላን ጠላቶቹ አዳነኝ፤
 ከእኔ ከሚበረቱ ባላንዎቻችንም ታደገኝ።።

18 እነርሱ በመከራዬ ቀን መጡብኝ፤
 እግዚአብሔር ግን ድጋፍ ሆነኝ።።

19 ወደ ሰፊ ስፍራ አወጣኝ፤
 ደስ ተሰኝቶብኛልና አዳነኝ።።

20 እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ መልሶልኛል፤
 እንደ እጄ ንጽሕናም ከፍሎኛል፤
 21 የእግዚአብሔርን መንገድ ጠብቄአለሁና፤
 አምላኬንም በመተው ክፉ አሳደረግሁም።።

22 ሕጎቹ ሁሉ በፊቴ ናቸው፤
 ሥርዐቱን ከፊቴ አላረቅሁም።።

23 በፊቴ ነቀፋ አልነበረብኝም፤
 ራሴንም ከነጠኤት ጠብቄአለሁ።።

24 እግዚአብሔር እንደ ጽድቁ መጠን፤
 በፊቴም እንደ እጄም ንጽሕና
 ከፍሎኛል።።

25 ከታማኝ ጋር ታማኝ ትሆናለህ፤
 እንከን ከሌለበት ጋር ያል እንከን
 ትሆናለህ፤።

26 ከንጹሐ ጋር ንጹሕ ሆነህ ትገኛለህ፤
 ለጠማማው አንተ ትጠምበታለህ።።

27 አንተ ትሐታንን ታድናለህ፤
 ትዕቢተኛውን ዐይን ግን ታዋርዳለህ።።

28 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ መብራቴን
 ታበራለህ፤
 አምላኬ ሆይ፤ ጨለማዬን ብርሃን
 ታደርገዋለህ።።

29 በአንተ ጉልበት በሰራዊት ላይ እረ
 ማመዳለሁ፤^አ
 በአምላኬም ጎይል ቅጥር እዘላለሁ።።

፣መዝ24:4፣1ቆሮ3:8 18:21 2ዜና34:33፣መዝ37:34፣119:2፣
 102:ምሳ8:3፣23:26 18:22 መዝ19:30 18:23 ዘዳ:6-9
 18:24 1ሳሙ26:23 18:25 መዝ25:10፣31:23፣37:28፣
 40:11፣50:5፣89:24፣146:6፣ምሳ28 18:26 ምሳ3:34፣15:26፣
 ማቴ5:8፣10:16፣ሉቃ16:8፣ፊል1:10፣1ጢሞ5:22፣ቲቶ 1:15፣
 1ዮሐ3:3 18:27 2ዜና33:23፣ኢዮ41:34፣መዝ10:5፣ምሳ33:33-
 34፣ማቴ23:12 18:28 1ገዢ1:36፣ኢዮ29:3፣መዝ97:11፣
 112:4፣132:17፣ዮሐ1:5፣ሐሥ26:18፣2ቆሮ4:6፣2ጴጥ1:19
 18:29 ሞ32:39፣ኢሳ45:5፣ዕብ11:34

^ገ2 ቀጃሮ በዚህ በታ ብርታትን ያመለክታል
^ግ5 ወይም የመቃብር

^ግ13 አንዳንድ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂችና ሰብዓ ሊቃናት
 (በተጨማሪ 2ሳሙ-22፣14 ይሙ) እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛ
 ምቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች ግን ... አስተጋባ፤
 በድንጋይ ዝናብ በድንገተኛ መብረቅ መካከል የሚለውን
 ይጨምራሉ።።

^ግ29 ወይም ... በመሰናከል ውስጥ መርጥ እቸላለሁ

30 የአምላክ መንገድ ፍጹም ነው፤
 የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ ነው።
 መጠጊያ ለሚያደርጉት ሁሉ፤
 እርሱ ጋሻ ነው።

31 ከእግዚአብሔር በቀር ማን አምላክ አለ?
 ከአምላካችን በቀር ዐምባ ማን ነው?

32 ኅይልን የሚያስታጥቀኝ፤
 መንገዴንም የሚያቃና እግዚአብሔር
 ነው።

33 እርሱ እግሮቼን እንደ ብሔር እግሮች
 ያደርጋል፤
 በከፍታዎችም ላይ ያቆመኛል።

34 እጆቼን ለጦርነት ያሠለጥናቸዋል፤
 ክንዴም የናስ ቀስት መገተር ይችላል።

35 የድል ጋሻ ሰጥተኝኛል፤
 ቀኝ እጅህም ደግፋ ይዛኛለች፤
 ዝቅ ብለህም ከፍ አደረግኸኝ።

36 ከሥራ ያለውን ስፍራ ለአረማመዴ
 አሰፋህልኝ፤
 እግራም አልተንሸራተተም።

37 ጠላቶቼን አሳድጄ ያዘኝቸው፤
 እስኪጠፉም ወደ ኋላዬ
 አልተመለስሁም።

38 እንዳያንሰራሩ አድርጌ አደቀቅኝቸው፤
 ከእግራም ሥር ወደቁ።

39 አንተ ለጦርነት ኅይልን አስታጠቅኸኝ፤
 ባላንጦቼ እግራ ላይ እንዲደፉ
 አደረግህ።

40 ጠላቶቼ ወደ ኋላቸው እንዲሸሹ አደረግህ፤
 እኔም የሚጠሉኝን አጠፋኝቸው።

41 ለርዳታ ጮኸኝ፤ የሚያስጥላቸው ግን
 አላገኘም፤
 ወደ እግዚአብሔር ጮኸኝ፤ እርሱም
 አልመለሰላቸውም።

42 ነፋስ ጠርጎ እንደሚወስደው ትቢያ
 አደቀቅኝቸው፤
 እንደ መንገድ ላይ ጭቃም አውጥቼ
 ጣልኝቸው።

43 ከሕዝብ ግርግር አወጣኸኝ፤
 የሕዝቦች መሪ አድርገህ አስቀመጥኸኝ፤
 የማላውቀውም ሕዝብ ተገዛልኝ።

44 ትእዛዜን እንደ ሰሙ ይታዘዙልኛል፤
 ባዕዳንም በፊቴ አንገት ደፉ።

45 ባዕዳን በፍርሃት ተዋጡ፤
 ከምሽጋቸውም እየተንቀጠቀጡ ወጡ።

46 እግዚአብሔር ሕያው ነው! ዐምባዬ
 ይባረክ፤
 ያዳኝኝ አምላክ ከፍ ከፍ ይበል።

47 እርሱ በቀሌን የሚመልስልኝ፤
 ሕዝቦችንም የሚያስገዛልኝ አምላክ ነው።

48 ከጠላቶቼም የሚታደግኝ እርሱ ነው።
 አንተ ከባላንጦቼ በላይ ከፍ ከፍ

18:30 ዘፋ32:4፤
 መዝ2:12፤33:12፤6፤
 ፆፃ430:5

18:31 ዘፋ49:24፤
 ዘፋ4:35፤32:39፤መዝ
 35:10፤86:8፤89:6፤እ
 ፋ44፤6:8፤45:5፤6
 ፤14:18፤21፤46:9

18:32 ፋ፤29፤መዝ
 15:2፤19:13፤ዕብ
 10:14፤1፤ጴ፡5፤10፤
 ያዕ3:2

18:33 ዘፋ32:13፤
 መዝ42:1፤ምፋ5:19፤
 ኢ፡435:6፤ዕ፡73:19

18:34 መዝ144:1፤

18:35 መዝ35:5፤
 37:5፤17፤41፤31፤1፤1
 2፤54፤45፤52፤22፤119፤
 116፤ኢ፡44:1፤4:10፤
 13፤43፤2፤46:4

18:36 ኢ፡ፆ፡18:7፤
 መዝ31:8፤8፤66:9

18:37 ዘሌ26:7

18:38 መዝ36:12፤
 ፋ47፤3፤68፤21፤1፤10፤6
 ፤140፤10፤ኢ፡1 26:14

18:39 ፋ፤32፤47፤
 መዝ47:3፤144:2፤
 ኢ፡ሳ 45:5፤24

18:40 ፋ፤37፤ኢ፡ሱ
 7፤12

18:41 1፡ሳጦ፡8:18፤
 ፤14፤37፤2፤71፤4፤26፤
 መዝ50:22፤ኢር11:11

18:42 ዘፋ9:21፤
 ኢ፡ሳ2:22

18:43 2፡ሳጦ፡8:1-
 14፤ኢ፡ሳ55:5

18:44 መዝ54:3፤
 ፤144:7፤11፤ኢ፡ሳ25:5

18:45 1፡ሳጦ፡17:32፤
 መዝ9:9፤ኢ፡ሳ66:2፤
 ሆሌ3:5፤11፤10፤ሚክ
 7፤17፤2፡ቆሮ4:1፤ዕብ
 12:3

18:46 ፋ፤31፤ዘዐ
 33፤22፤ኢ፡ሱ3:10፤
 1፡ሳጦ፡14፤39፤ዘ፡ፍ፡16
 ፤35፤መዝ21:13፤35፤2
 7፤40፤16፤108:5፤
 ሉ፡ቃ፡1፤47፤2፡ቆሮ13:4

18:47 ፋ፤39፤ዘፋ
 4፤24፤መፋ4:23

18:48 ፋ፤17፤መዝ
 7፤10፤37፤40፤140:1፤
 ፋ73:17

18:49 መዝ7:17፤
 9፤2፤11፤101፤1፤108:1፤
 146፤2፤ሮ፡፲፡15፤9

18:50 2፡ሳጦ፡23:1፤
 መዝ89:4፤144:10

19:1 ዘፋ፤18፤መዝ
 4፤2፤8፤1፤6፤50፤6፤
 89፤5፤97፤6፤103፤22፤
 148፤3፤ኢ፡ሳ6:3፤
 40፤22፤ሮ፡፲፡1፤19

19:2 መዝ74:16

19:4 መፋ5:31፤
 ኢ፡ፆ፡36:29፤መዝ
 104:2፤ሮ፡፲፡10፤18

አደረግኸኝ፤
 ከጨካኞች አዳንኸኝ።

49 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለዚህ በአሕዛብ
 መካከል አመሰግንሃለሁ፤
 ስምህንም በመዝሙር እወድሳለሁ።

50 እርሱ ላንገሠው ታላላቅ ድሎችን
 ይሰጣል፤
 ጽኑ ፍቅሩንም ለቀባው፤
 ለዳዊትና ለዘሩ ለዘላለም ይገልጣል።

መዝሙር 19
 እግዚአብሔር የጽድቅ ፀሐይ
 ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር

1 ሰማያት የእግዚአብሔርን ክብር ይናገራሉ፤
 የሰማይም ጠፈር የእጁን ሥራ
 ያውጃሉ።

2 ቀን ለሌላው ቀን ይናገራል፤
 ሌሊትም ለሌሊት ዕውቀትን
 ይገልጣል፤

3 ንግግር የለም፤ ቃል የለም፤
 ድምፃቸው በጆሮ የሚሰማ አይደለም።፩

4 ያም ሆኖ ድምፃቸው ወደ ምድር ሁሉ፤
 ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ
 ይወጣል።

እርሱ በሰማያት ለፀሐይ ድንኳን
 ተክሎአል፤

5 ፀሐይም ከእልፍኙ እንደሚወጣ ሙሽራ
 ይወጣል፤
 ወደ ግቡም እንደሚረጥ ብርቱ ሰው
 ደስ ይለዋል።

6 መውጫው ከሰማያት ዳርቻ ነው፤
 ዑደቱም እስከ ሌላኛው ዳርቻ ነው፤
 ከትኩሳቱም የሚሰወር የለም።

7 የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ነው፤
 ነፍስንም መልሶ ያለመልማል፤
 የእግዚአብሔር ሥርዐት የታመነ ነው፤
 አላዋቂውን ጥበበኛ ያደርጋል።

8 የእግዚአብሔር ሕግጋት ትክክል ናቸው፤
 ልብን ደስ ያስኛሉ።

የእግዚአብሔር ትእዛዝ ብሩህ ነው፤
 ዐይንን ያበራል።

9 እግዚአብሔርን መፍራት ንጹሕ ነው፤
 ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 የእግዚአብሔር ፍርድ የታመነ፤
 ሁለንተናውም ጸድቅ ነው፤

19:5 1፡ሳጦ፡17፤4፤ኢ፡ፆ፡36፤29፤ኢ፡ል2፤16 19:6 ዘፋ30:4፤
 መዝ113:3፤መዝ1:5 19:7 ዘፋ4:6፤መዝ1:2፤23፤3፤93:5፤
 11፤1፤7፤19፤130፤138፤142፤144፤ፆ፡1፤25 19:8 ዕዝ9:8፤
 መዝ33:4፤38፤10፤19፤14፤128 19:9 መዝ34:11፤11፤10፤
 119፤138፤ም፡1፤7፤መዝ12፤13፤ኢ፡ሳ33:6

፳፭ ወይም የሚናገሩት የላቸውም ቃላት የለም፤ ከእርሱ
 ምንም ድምፅ አይሰማም

፳፮ ሰብዓ ሊቃናት የሩምና ሱርስት እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ
 ግን ድንበራቸው ይላል።

10ከወርቅ ይልቅ የከበረ፣
 እጅግ ከጠራ ወርቅም የተሻለ ነው፤
 ከማር ይልቅ ይጣፍጣል፤
 ከማር ወለላም ይበልጥ ይጥማል።
 11ደግሞም አገልጋይ በእርሱ ጥንቃቄ
 ያደርጋል፤
 እርሱንም መጠበቅ ወሮታ አለው።
 12ስሕተቱን ማን ሊያስተውል ይችላል?
 ከተሰወረ በደል አንጻኝ።
 13ባረያህን ከድፍረት ኅጢአት ጠብቅ፤
 እንዳይሠለጥንብኝም ርዳኝ፤
 ያን ጊዜ ያለ እንከን እሆናለሁ፤
 ከታላቅ በደልም እነጸለሁ።
 14መጠጊያዬና አጻኚ እግዚአብሔር ሆይ፤
 የአፌ ቃልና የልቤ ሐሳብ፣
 በፊትህ ያማረ ይሁን።

መዝሙር 20

ጸሎት ለንጉሡ

ለመዝሙሩን አለቃ፣ የጻዊት መዝሙር

1እግዚአብሔር በጭንቅ ቀን ይስማህ፤
 የያዕቆብም አምላክ ስም ይጠብቅህ።
 2ከመቅደሱ ረድኤት ይላክልህ፤
 ከጽዮንም ደግጦ ይያዝህ።
 3ቀድሞኅን ሁሉ ያስብልህ፤
 የሚቃጠል መሥዋዕትህን ይቀበልልህ።
 4የልብህን መሻት ይስጥህ፤
 ዕቅድህን ሁሉ ያከናውንልህ።
 5በአንተ ድል ደስ ይበለን፤
 በአምላካችን ስም አርማችንን ከፍ
 እናደርጋለን፤
 እግዚአብሔር የለመንኸውን ሁሉ
 ይፈጽምልህ።
 6እግዚአብሔር፣ የቀባውን እንደሚያደን
 አሁን አወቅሁ፤
 የማዳን ኅይል ባለው ቀኝ እጁ፣
 ከተቀደሰው ሰማይ ይመልስለታል።
 7እነዚህ በሰረገላ፣ እነዚያ በፈረስ
 ይመካሉ፤
 እኛ ግን ትምክህታችን የአምላካችን
 የእግዚአብሔር ስም ነው።
 8እነርሱ ተሰነካክለው ወደቁ፤
 እኛ ግን ተነሳሽ፣ ጸንተንም ቆምን።
 9እግዚአብሔር ሆይ፤ ንጉሥን አድን፤
 እኛም በጠራንህ ቀን ስማን።⁴

መዝሙር 21

ምስጋና ስለ ንጉሡ

ለመዝሙሩን አለቃ፣ የጻዊት መዝሙር

1እግዚአብሔር ሆይ፤ ንጉሥ በኅይልህ
 ደስ ይለዋል፤
 በምትሰጠውም ድል እጅግ ሐሲት

19:10 2ሳሙ-14:27፣
 ኢዮ22:24፣መዝ
 119:72:103፣ምላ
 8:10፣ማሕ4:11፣ሕዝ
 3:3
 19:12 መዝ51:2፣
 90:8፣መዝ12:14
 19:13 ዘፍ6:9፣
 ዘኁ15:30፣መዝ
 18:32፣19:133
 19:14 ዘወ6:6፣ኢዮ
 19:25፣መዝ18:31፣
 104:34
 20:1 ዘወ3:6፣መዝ
 4:1፣46:7፣11፣59:1፣6
 9:29፣91:14
 20:2 ዘኁ3:28፣
 መዝ2:6፣18:18፣30:1
 0፣33:20፣37:40፣40፣
 17፣54፣4፣118፣7፣128
 ፣51፣34፣3፣
 135:21
 20:3 ዘዳ33:11፣
 ሐሥ10:4
 20:4 መዝ21:2
 ፣37:4፣140:8፣145:1
 6፣19፣ምላ16:3፣ኢሳ
 26:8፣ሕዝ24:25፣ዳን
 11:17፣ሮሚ10:1
 20:5 ዘኁ1:52፣
 1ሳሙ1:17፣ኢዮ3:7
 ፣መዝ60:4፣ኢሳ5:26
 ፣ 11:10፣12፣13፣2፣
 30፣17፣49፣22፣62፣
 10፣ኢር50:2፣
 51:12፣27
 20:6 2ሳሙ-23:1
 ፣ኢዮ40:14፣መዝ
 28:8፣ዕጌ3:13
 20:7 ዘዳ17:16፣
 2ንግ19:23፣2ዜ፣ፍ32፣8
 ፣መዝ33:17፣147፣
 10፣ምላ21:31፣ኢሳ
 31:1፣36፣8፣9
 20:8 ኢዮ11:15፣
 መዝ27:2፣37:23፣
 ምላ10:25፣ኢሳ7:9፣
 40:30፣ኤር46:6፣
 50:32፣ሚክ7:8
 20:9 መዝ17:6
 21:1 1ሳሙ-2:10
 ፣2ሳሙ-22:51
 21:2 መዝ20:4
 21:3 2ሳሙ-12:30
 ፣ዘወ6:11፣ፊ-ኦ14:14
 21:4 መዝ10:16፣
 45፣17፣48፣14፣133፣3
 21:5 4ኁ፣መዝ8:5
 ፣18፣50፣44፣4፣45፣3፣
 93፣1፣96፣6፣104፣1
 21:6 1ዜ፣ፍ17:27
 ፣መዝ43:4፣126:3
 21:7 ዘፍ14:18፣
 2ንግ18:5፣መዝ6:4፣
 15፣5፣55፣22
 21:8 ኢሳ10:10
 21:9 ዘዳ32:22፣
 መዝ50:3፣ኤር15:14
 21:10 ዘዳ28:18
 21:11 ኢዮ10:3፣
 መዝ2:1፣10፣2፣26፣
 10፣37፣7

ያደርጋል።
 2የልቡን መሻት ሰጠኸው፤
 የከንፈሮቹንም ልመና አልከለከልኸውም።^{ሰላ}
 3መልካም በረከት ይዘህ በመንገዱ ላይ
 ጠብቀኸው፤
 የንጹሕ ወርቅ ዘውድም በራሱ ላይ
 ደፋህለት።
 4እይወትን ለመነህ፤
 ረዥም ዘመናትንም እስከ ዘላለም
 ሰጠኸው።
 5ባቀዳጀኸው ድል ክብሩ ታላቅ ሆነ፤
 ክብርንና ሞገስን አገናኝሮኸው።
 6ዘላለማዊ በረከትን ሰጠኸው፤
 ከአንተ ዘንድ በሚገኝ ፍስሐም ደስ
 አሰኘኸው፤
 7ንጉሡ በእግዚአብሔር ተማምኖአልና፤
 ከልዑልም ጽኑ ፍቅር የተነሣ፤
 ከቆመበት አይናወጥም።
 8እጅህ ጠላቶችህን ሁሉ ታገኛቸዋለች፤
 ቀኝ እጅህም የሚጠለህን ፈልጋ
 ትይዛለች።
 9በምትገለጥበት ጊዜ፣
 እሳት እንደሚንቀለቀልበት ምድጃ
 ታደርጋቸዋለህ፤
 እግዚአብሔር በመግቱ እንዳልነበሩ
 ያደርጋቸዋል፤
 እሳቱም ሙጥጥ አድርጋ ትበላቸዋለች።
 10ዘራቸውን ከምድር፣
 ዘር ማንዘራቸውንም ከሰው ልጆች
 መካከል ታጠፋለህ።
 11ክፋት ቢያስቡብህ፣
 ተንኩል በወጥኑብህም አይሳካላቸውም፤
 12በመጠብቅ ትመልሳቸዋለህና፤
 ቀስትህንም በፊታቸው ላይ ታነጣጥራለህ።
 13እግዚአብሔር ሆይ፤ በብርታትህ ከፍ
 ከፍ በል፤
 ኅይልህን እናወድሳለን፤ እንዘምራለንም።
 መዝሙር 22
 የጻዊት ሰው መከራና ተስፋ
 ለመዝሙሩን አለቃ፣ በ“ንጋት ኢዝን” ዜማ የሚዘምን፣
 የጻዊት መዝሙር
 1አምላኬ፣ አምላኬ ለምን ተውኸኝ?
 እኔን ከማዳን፣
 ከመቃተቴም ቃል ለምን ራቅህ?
 2አምላኬ ሆይ፤ በቀን ወደ አንተ
 አሮጌኸኋለሁ፤
 21:12 ዘወ23:27 21:13መዝ18:1፣46 22:1 ኢዮ3:24፣
 6:15፣መዝ9:10፣10:1፣ማሕ27:46፣ማር15:34 22:2 ኢዮ19:7፣
 መዝ42:3፣88:1
 49 ወይም አድጎ! ንጉሥ ሆይ! ሰግኝ

አንተ ግን አልመለስህልኝም፤
በሌሊት እንኳ አላረፍሁም።
3 አንተ ግን ቅዱሱ ነጋሚ፤
የእስራኤልም ምስጋና ነህ።
4 አባቶቻችን በአንተ ታመኑ፤
ተማመኑብህ፤ አንተም ታደግሃቸው።
5 ወደ አንተ ጮኹ፤ ዳኑም፤
በአንተም ታመኑ፤ አላፈሩም።
6 እኔ ግን ትል እንጂ ሰው አይደለሁም፤
ሰው ያላገጠብኝ፤ ሕዝብም የናቀኝ
ነኝ።
7 የሚያዩኝ ሁሉ ይገለብቀኛል፤
ራሳቸውንም እየነቀነቁ እንዲህ እያሉ
ይዘልፉኛል።
8 “በእግዚአብሔር ተማምኖአል፤
እንግዲህ እርሱ ያድነው፤
ደስ የተሰኘበትን፤
እስቲ ይታደገው።”
9 አንተ ግን ከማሕፀን አወጣኸኝ፤
በእናቴም ጡት ሳለሁ፤
መታመኛ ሆንኸኝ።
10 ከማሕፀን ስወጣም በአንተ ላይ ተጣልሁ፤
ከእናቴ ሆድ ጀምሮም አንተ አምላኬ
ነህ።
11 መከራ እየተቃረበ ነውና፤
የሚረዳኝም የለምና፤
ከእኔ አትራቅ።
12 በዙ ስርማዎች ከበቡኝ፤
ኅይለኛ የባላን በሬዎችም ዙሪያዬን
ቆሙ።
13 እንደሚነጥቅና እንደሚያገግ አንበሳ፤
አፋቸውን ከፈቱብኝ።
14 እንደ ውሃ ፈሰስሁ፤
ዐጥንቶቼም ሁሉ ከመጋጠሚያቸው
ወለቁ፤
ልቤ እንደ ሰም ሆነ፤
በውስጤም ቀለጠ።
15 ጉልበቴ እንደ ገል ደረቀ፤
ምላሴ ከላንቃዬ ጋር ተጣበቀ፤
ወደ ሞት ዐፈርም አወረድኸኝ።^ሀ
16 ውሾች ከበቡኝ፤
የክፉዎች ሸንጎ በዙሪያዬ ተሰልፎአል፤
እጆቼንና እግሮቼንም ቸነከሩኝ።^ለ
17 ዐጥንቶቼን ሁሉ አንድ በአንድ
መቀጥ ጠር እችላለሁ፤
እነርሱም አፍጥጠው ይመለከቱኛል።
18 ልብሶቼን ተከፋፈሉ፤
በእጆ ጠባቤም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ።
19 አንተ ግን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ከእኔ
አትራቅ፤
አጋገር ሆይ፤ እኔን ለመርዳት ፍጠን።
20 ነፍሴን ከሰይፍ ታደጋት፤

22:3 115:5;2:27;19:22;መዝ17:22;148:14;ማር1:24
22:4 መዝ78:53;107:6
22:5 115:5;20:21;13:18;መዝ25:3;31:17;71:1;ኢሳ8:17;25:9;26:3;30:18;49:23;ሮሜ9:33
22:6 2ሳሙ12:14;ኢዮ4:19;መዝ31:11;64:8;69:19;109:25;119:141;ኢሳ49:7;53:3;60:14;ሚላ2:9;ማቴ16:21
22:7 ኢዮ17:2;መዝ35:16;66:9;127:4;18:ማቴ27:39;41:44;ማር15:29;31:32;ሉቃ23:36;39 22:8 2ሳሙ22:20;መዝ3:2; 91:14;ማቴ3:17;27:43
22:9 ኢዮ10:18;መዝ71:6;17:8;7:5ሆ1:7
22:10 መዝ71:6;ኢሳ46:3;49:1
22:11 ፋፍ19;27;14:26;መዝ10:1;14;ኢሳ41:28
22:12 ዘጸ32:14;መዝ17:9;27:6;49:5;68:30;109:3;140:9;ኢሳ2:13;ሕዝ 27:6;39:18;አሞ4:1
22:13 ፋፍ24;ዘፍ49:9;ሰቆ3:46;ሕዝ22:25;ሰፍ3:3
22:14 ኢሳ7:5;ኢዮ23:16;መዝ6:2;68;2:9;7:5;መዝ107:26;ጳጳ5:6;ሚክ1:4
22:15 ኢዮ7:21;መዝ104:29;1137:6;ኢሳ45:9;ሰቆ4:4;ሕዝ3:26;ዮሐ19:28
22:16 ኢሳ51:9;53:5;ዘባ12:10;ዮሐ20:25;ፊል3:2
22:17 መዝ25:2;30:1;35:19;38:16;ሰቆ2:17;ሚክ7:8;ሉቃ23:35
22:18 ዘሌ16:8;ማቴ27:35;ማር9:12;15:24;ሉቃ23:34;ዮሐ19:24
22:19 ፋፍ11;መዝ18:1;38;22;40;13;70:5;141:1
22:20 ኢዮ5:20;መዝ35:17;37:14;ፊል3:2
22:21 ፋፍ12;13;ዘዮ23:22;ኢዮ4:10
22:22 መዝ26:12;35:18;40:9;10;68:26;ሰቆ12:12

ውድ ሕይወቴንም ከውሾች ጡጫ አድናት።
21 ከአንበሳች አፍ አድነኝ፤
ከአውራሪስ ቀንድም ታደገኝ።^ሐ
22 ስምህን ለወንድሞቼ እነግራለሁ፤
በጉባኤም መካከል አመሰግንሃለሁ።
23 እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩ፤
አወድሱት፤
እናንተ የያዩብ ዘር ሁላችሁ፤ አክብሩት፤
የእስራኤልም ዘር ሁላችሁ፤ እርሱን ፍሩት።
24 እርሱ የተጨነቀውን ሰው ጭንቀት፤
አልናቀም፤ ቸልም አላለምና፤
ፊቱንም ከእርሱ አልሰወረም፤
ነገር ግን ድረስልኝ ብሎ ሲጮኸ ሰማው።
25 በታላቅ ጉባኤ የማቀርበው ምስጋናዬ
ከአንተ የመጣ ነው፤
እርሱን በሚፈሩት ፊት ስአለቴን
እፈጽማለሁ።
26 ምስኪኖች በልተው ይጠግባሉ፤
እግዚአብሔርን የሚሹትም
ያመሰግኑታል፤
ልባችሁም ለዘላለም ሕያው ይሁን!
27 የምድር ዳርቻዎች ሁሉ ያስታውሳሉ፤
ወደ እግዚአብሔርም ይመለሳሉ፤
የሕዝቦች ነገዶች ሁሉ፤
በፊቱ ይሰግዳሉ።
28 መንግሥት የእግዚአብሔር ናትና፤
ሕዝቦችንም የሚገዛ እርሱ ነው።
29 የምድር ከበርቴዎች ይበላሉ፤
ይሰግዱለታልም፤
ነፍሱን በሕይወት ማቆየት
የማይችለው፤ ወደ ዐፈር፤
ተመላሽ የሆነው ሁሉ በፊቱ
ይንበረከካል።
30 የኋለኛው ትውልድ ያገለግላል፤
ለመጨረሻ ትውልድ ስለ ኔቃ
ይነገረዋል።
22:23 ዘጸ14:23;መዝ33:2;8:15;15:66;8:86;12:103;1:106;1:113;1:17;1:135;19:ኢሳ24:15;25:3;29:23;60:9;ኢር3:17 22:24 ኢዮ24:12;36:5;መዝ9:12;13:1;27:9;69;17;102;2:17;14:3;7:ሰቆ5:7 22:25 ዘዮ30:2;መዝ26:12;35:18;40:9;82:1 22:26 መዝ40:16;107:9
22:27 መዝ2:8;86:9;102:22;ጳጳ7:27;ሚክ4:1
22:28 መዝ47:7;ዘባ14:9 22:29 መዝ45:12;89:48;95:6;96:9;99:5;ኢሳ26:19;27:13;49:7;66:23;ዘባ14:16
22:30 መዝ102:18;ኢሳ53:10;54:3;61:9;66:22
፳3 ወይም አንተ ግን ቅዱስ ነህ በእስራኤል ምስጋና ላይ በዙፋን ተቀምጥላል
፳15 ወይም ... ዐፈር ወስጥ ተኛኸኝ
፳16 አንዳንድ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች፤ ሰብዓ ሊቃናትና ሱርስት እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች እንደ አንበሳ ይላሉ።
፳21 ወይም ሰምተኸኛል
፳25 ዕብራይስጡ እኔ በሚረፍኝ ይላል።

31ገና ላልተወለደ ሕዝብ፤
 ጽድቁን ይነግራሉ፤
 እርሱ ይህን አድርጎአልና።

መዝሙር 23
መልካሙ እረኛ
 የጻዊት መዝሙር

1እግዚአብሔር እረኛዬ ነው፤
 አንዳች አይገድልብኝም።

2በለመለመ መስክ ያሳርፈኛል፤
 በዕረፍት ውሃ ዘንድ ይመራኛል፤

3ነፍሴንም ይመልሳታል።
 ስለ ስሙም፤
 በጽድቅ መንገድ ይመራኛል።

4በሞት ጥላ ሸለቆ ውስጥ፤
 ብሄድ እንኳ፤
 አንተ ከእኔ ጋር ስለ ሆንህ፤
 ክፉን አልፈራም፤
 በትርህና ምርኩዝህ፤
 እነርሱ ያጽናኑኛል።

5ጠላቶቼ እያዩ፤
 በፊቴ ማዕድ አዘጋጀህልኝ፤
 ራሴን በዘይት ቀባህ፤
 ጽዋዬም ሞልቶ ይፈስሳል።

6በሕይወቴ ዘመን ሁሉ፤
 በጎነትና ምሕረት በእርግጥ
 ይከተሉኛል፤
 እኔም በእግዚአብሔር ቤት፤
 ለዘላለም እኖራለሁ።

መዝሙር 24
ወደ መቅደስ መግቢያ ጸሎት
 የጻዊት መዝሙር

1ምድርና በእርሷ ያለው ሁሉ፤
 ዓለምና በውስጥ የሚኖር ሁሉ የእግዚ
 አብሔር ነው፤

2እርሱ በባሕር ላይ መሥርቶአታልና፤
 በውሆችም ላይ አጽንቶአታል።

3ወደ እግዚአብሔር ተራራ ማን ሊወጣ
 ይችላል?
 በተቀደሰ ስፍራውስ ማን ይቆማል?
 4ንጹሕ እጅና ቅን ልብ ያለው፤
 ነፍሱን ለሐሰት ነገር የማያስገዛ፤
 በውሸት የማይምል፤

5እርሱ በረከትን ከእግዚአብሔር ዘንድ፤
 ምሕረትንም ከአዳኝ አምላኩ ይቀበላል።

6እርሱን የሚፈልግ ትውልድ እንዲህ
 ነው፤
 የያዕቆብ አምላክ ሆይ፤ ፊትህንፊት
 የሚፈልግ እንዲህ ያለ ነው።

ሲላ

7እናንተ ደጆች፤ ቀና በሉ፤
 እናንተ የዘላለም በሮች፤

22:31 መዝ5:8፤
 40:9፤71:18፤78:6፤1
 02:18፤ሉቃ18:31፤2
 4:44
 23:1 ዘፍ48:15፤
 መዝ28:9፤34:9፤10:8
 4:11፤107:9፤ዮሐ
 10:11፤ፊል4:19
 23:2 መዝ36:8፤
 46:4፤ራእ7:17
 23:3 መዝ5:8፤
 19:7፤25:9፤11፤31:3፤
 73:24፤79:9፤106:8፤
 109:21፤143:11፤ ኢ
 942:16
 23:4 ኢዮ3:5፤መዝ
 3:6፤16:8፤27:1፤
 107:14፤ኢሳ43:2
 23:5 ኢዮ3:6፤16፤
 መዝ16:5፤45:7፤
 92:10፤ሉቃ7:46
 23:6 ነሀ9:25
 24:1 ዘዐ9:29፤ኢዮ
 41:11፤ዮሐ10:26
 24:2 ዘፍ1:6፤መዝ
 104:3፤2ኡጥ3:5
 24:3 መዝ2:6፤
 15:1፤65:4
 24:4 2ሳሙ22:21
 ፤መዝ51:10፤73:1፤
 ሕዝ18:15፤ማቴ5:8
 24:5 ዘዳ11:26፤
 መዝ17:2
 24:6 መዝ27:8፤
 105:4፤119:58፤ሆሴ5
 ፤15
 24:7 መዝ29:3፤
 44:4፤74:12፤118:19
 ፤20፤ኢሳ26:2፤60፤
 11:18፤62:10፤ ዘካ
 9:9፤ማቴ21:5፤ሐሥ
 7:2፤ 1ቆሮ 2:8
 24:8 ዘዐ15:3፤6፤
 ዘዳ4:34፤1ዜና29:11፤
 መዝ89:13፤ኤር
 50:34፤ኤፌ6:10
 24:10 1ሳሙ1:11
 25:1 መዝ86:4፤
 143:8
 25:2 መዝ31:6፤
 143:8
 25:3 መዝ22:5፤
 ኢሳ24:16፤29:22፤
 ዕን1:13፤ሶጦ3:4፤
 2ጢሞ3:4
 25:4 ኢዮ34:32
 25:5 ቍ3፤መዝ
 24:5፤31:3፤33፤20፤3
 9፤7፤42:5፤43፤37፤1፤5
 ፤130፤7፤131፤3፤ዮሐ1
 6:13
 25:6 መዝ5:7፤
 98:3፤ኢሳ63:7፤15፤
 ኤር31:20፤ሆሴ11:8
 25:7 ዘዐ23:21፤
 1ዜና16:34፤ኢዮ
 13:26፤መዝ16:4፤34:8
 ፤51፤1፤69፤16፤73:1፤
 107:17፤109:26፤11
 9፤124፤ኢሳ54:4
 ፤ኤር3:25፤31፤19፤32
 ፤30፤ሕዝ16:22፤60

የክብር ንጉሥ እንዲገባ ብድሩን በሉ!
 8ይህ የክብር ንጉሥ ማን ነው?
 እግዚአብሔር ነው ብርቱና ኅያል፤
 እግዚአብሔር ነው በውጊያ ኅያል።

9እናንተ ደጆች፤ ቀና በሉ፤
 እናንተ የዘላለም በሮች፤
 የክብር ንጉሥ እንዲገባ ብድሩን በሉ!

10ይህ የክብር ንጉሥ ማን ነው?
 የሰራዊት አምላክ፤
 እርሱ የክብር ንጉሥ ነው። ሲላ

መዝሙር 25
በአደጋ ጊዜ የቀረበ ጸሎት
 የጻዊት መዝሙር

1እግዚአብሔር ሆይ፤ ነፍሴን ወደ አንተ
 አነሣለሁ፤

2አምላክ ሆይ፤ በአንተ እታመናለሁ፤
 እባክህ አታሳፍረኝ፤
 ጠላቶቼም አይዘባኑብኝ።

3አንተን ተስፋ የሚያደርጉ፤
 ከቶ አያፍሩም፤
 ነገር ግን እንዲያው ያለ ምክንያት፤
 ተንኮለኞች የሆኑ ያፍራሉ።

4እግዚአብሔር ሆይ፤ አካሄድህን
 እንዳውቅ አድርገኝ፤
 መንገድህንም አስተምረኝ።

5አንተ አዳኝ፤ አምላክም ነህና፤
 በእውነትህ ምራኝ፤ አስተምረኝም፤
 ቀኑን ሙሉ አንተን ተስፋ
 አድርጌአለሁ።

6እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህንና
 ፍቅርህን አስብ፤
 እነዚህ ከጥንት የነበሩ ናቸውና።

7የልጅነቴን ኅጢአት፤
 መተላለፌንም አታስብብኝ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ቸርነትህ
 ብዛት፤
 እንደ ምሕረትህም መጠን አስበኝ።

8እግዚአብሔር መልካምና ቅን ነው፤
 ስለዚህ ኅጢአተኞችን በመንገድ
 ይመራቸዋል።

9ዘቅ ያሉትን በፍትሕ ይመራቸዋል፤
 ለትሑታንም መንገዱን
 ያስተምራቸዋል።

፤23:3፤2ጢሞ2:22 25:8 መዝ32:8፤92:15፤ኢሳ26:7፤ 28:26
 25:9 ቍ4፤መዝ23:3፤27:11

ሀ4 ወይም እጅግ ጨለማ በሆነው ሸለቆ ውስጥ
 ፋ4 ወይም በሐሰትም ያለግህ
 66 ሁለት የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂቶና ሱርስት (እንዲሁም
 ሰብዓ ሊቃናት ይሙ) እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛዎቹ የዕብራይ
 ይስጥ የጥንት ቅጂቶ ግን ያዕቆብ ፈትህን ..
 25 ይህ መዝሙር እያንዳንዱ ጥቅስ ተከታታይ ፊደላት
 ባለት የዕብራይስጥ ሆነያት የሚጀምር፤ ጅምረው ወይም
 ጅምራውና መጨረሻው ትርጉም የሚሰጥ ግጥም ነው።

10 ኪዳንና ሥርዐቱን ለሚጠብቁ፤
 የእግዚአብሔር መንገድ ሁሉ ቸርነትና
 እውነት ናቸው።

11 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጎጠኦቼ ታላቅ
 ነውና፤
 ስለ ስምህ ይቅር በልልኝ።

12 እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ማን ነው?
 በተመረጠለት መንገድ ያስተምረዋል።

13 ዘመኑን በተደላ ደስታ ያሳልፋል፤
 ዘፍም ምድርን ይወርሳል።

14 እግዚአብሔር ምስጢሩን ከሚፈሩት
 ወዳጆቹ አይሰውርም፤
 ኪዳንንም ይገልጥላቸዋል።

15 ዐይኖቹ ሁልጊዜ ወደ እግዚአብሔር
 ናቸው፤
 እግሮቹን ከወጥመድ የሚያላቅቃቸው
 እርሱ ነውና።

16 እኔ ብቸኛና የተጨነቅሁ እንደ መሆኔ፤
 ወደ እኔ ተመለስ፤ ምሕረትም
 አድርገልኝ።

17 የልቤ መከራ በዝቶአል፤
 ከጭንቀቱ ገላግለኝ።

18 ጭንቀቱንና መከራዬን ተመልከት፤
 ጎጠኦቼንም ሁሉ ይቅር በለኝ።

19 ጠላቶቹ እንዴት እንደ በዙ ተመልከት፤
 እንዴት አምርረው እንደሚጠሉኝ
 እይ።

20 ነፍሴን ጠብቃት፤ ታደገኝም፤
 መገረደሁን ነህና አታሳፍረኝ።

21 አንተን ተስፋ አድርጌአለሁና፤
 ታማኝነትና ቅንነት ይጠብቁኝ።

22 አምላክ ሆይ፤ እስራኤልን፤
 ከመከራው ሁሉ አድነው።

መዝሙር 26

የንጹሕ ሰው ጸሎት
 የዳዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ያለ ነቀፋ እንደ
 መሆኔ፤
 አንተው ፍረድልኝ።
 ወዲያ ወዲህ ሳልልም፤
 በእግዚአብሔር ታምኛለሁ።

2 እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈትነኝ፤
 መርምረኝም፤
 ልቤንና ውስጤን መርምር፤
 ምሕረትህ ከፊቴ አልተለየምና፤
 በእውነትህም ተመላለስሁ።

4 ከማይረቡ ጋር አልተቀመጥሁም፤
 ከግብዣም ጋር አልተባበርሁም።

5 የክፉዎችን ማህበር ተጸደቅሁ፤
 ከዐመፀኞች ጋር አልተቀመጥም።

6 እጆቼን በየዋህነት እታጠባለሁ፤

25:10 መዝ18:25፤
 103:18፤132:12

25:11 መዝ109:16፤
 32:30፤34:9፤መዝ131:3፤
 78:38፤79:9፤ኤር14:7

25:12 ፋ8:አዮ1:8

25:13 ዘጎ:14:24፤
 ዘዳ30:15፤17:3፤14፤
 ኢዮ8:7፤ማቴ5:5

25:14 ዘፍ:17:2፤
 ምላ3:32፤ዮሐ7:17

25:15 2ዜና20:12፤
 ኢዮ34:30፤መዝ119:110፤123:2፤ዕብ12:2

25:16 ዘጎ:6:25፤
 መዝ16:4፤68:6

25:17 17:1፤29፤
 መዝ16:3፤34:6፤17፤39፤
 240:12፤54:7፤116፤3

25:18 2ላሙ:16፤12፤
 መዝ113:3፤103:3፤
 ሮሜ12:12

25:19 መዝ3:1፤
 9:13፤35:19፤38:19፤
 69:4

25:20 ፋ3:መዝ2:1፤
 21:17፤13፤22:21፤
 43:1፤71:2፤86:2፤116:4፤
 140:1፤142:6፤144:11

25:21 ፋ3:ዘፍ20:5፤
 179:4፤መዝ85:10፤111:8፤
 ምላ10:9፤ኢሳ60:17፤
 ሚላ2:6

25:22 መዝ130:8፤
 ስ:ቃ24:21

26:1 1ሳሙ:24:15፤
 27:20፤3፤መዝ15:2፤
 22:4፤40:4፤ምላ20:7፤
 ኢሳ12:2፤25:9፤
 ኤር17:7፤8፤23፤
 ዕብ10:23

26:2 ዘዳ6:6፤መዝ7:9፤
 66:10፤ኤር11:20፤
 20:12፤ሕዝ11:5

26:3 1ነገ:4፤መዝ6:4፤
 10:11፤43:3፤86፤
 11፤119:30

26:4 መዝ1:1፤
 28:3፤ማቴ6:2

26:5 መዝ139:21

26:6 መዝ73:13፤
 ማቴ27:24

26:7 ኢሳ3:5፤መዝ9:1፤
 ኢሳ42:12፤60:6

26:8 ዘዐ29:43፤
 2ዜና7:1፤መዝ96:6፤122:6፤
 ኢሳ66:10

26:9 መዝ5:6፤
 28:3፤55:23፤139:19፤
 ምላ29:10

26:10 ኢዮ36:18፤
 መዝ21:1፤ኢሳ1:23፤
 ሕዝ22:12

26:11 መዝ31:5፤
 69:18፤119:134፤
 ቲጥ2:14

እግዚአብሔር ሆይ፤ መወደያህንም
 እዞራለሁ፤

7 የምስጋናን ድምፅ አሰማ ዘንድ፤
 ታምራትህንም አወራ ዘንድ ነው።

8 እግዚአብሔር ሆይ፤ የምትኖርበትን
 ቤት፤
 የክብርህን ማደሪያ ቦታ ወደድሁ።

9 ነፍሴን ከጎጠኦቼ ጋር፤
 ሕይወቴንም ከደም አፍሳሾች ጋር
 አታስወግዳት።

10 በእነርሱ እጅ የተንኮራ ፅቅድ አለ፤
 ቀኝ እጃቸውም ጉቦን ያጋብሳል።

11 እኔ ግን በተአማኒ ሕይወት እንዳለሁ፤
 አድነኝ፤ ምሕረትንም አድርገልኝ።

12 እግሮቼ በደልዳላ ስፍራ ቆመዋል፤
 በታላቅ ጉባኤ መካከልም እግዚአ
 ብሔርን እባርክዋለሁ።

መዝሙር 27

ከእግዚአብሔር ጋር ያለው ሰው ድፍረት
 የዳዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔር ብርሃኔና መድኅኔ ነው፤
 የሚያስፈራኝ ማን ነው?
 እግዚአብሔር ለሕይወቴ ዐምባዋ ነው፤
 ማንን እፈራለሁ?

2 ሥጋዬን ይበሉ ዘንድ፤^ቀ
 ክፉዎች ገፍተው በመጡ ጊዜ፤
 ጠላቶቼና ባላጋራዎቼ በተነሡብኝ ጊዜ፤
 እነርሱ ተሰነክለው ወደቁ።

3 ሰራዊት ቢከበኝ እንኳ፤
 ልቤ አይፈራም፤
 ጦርነት ቢነሣብኝ እንኳ፤
 ልቤ ሙሉ ነኝ።

4 እግዚአብሔርን አንዲት ነገር
 እለምነዋለሁ፤
 እርሷንም እሻለሁ፤
 ይኸውም በሕይወቴ ዘመን ሁለ፤
 በእግዚአብሔር ቤት እኖር ዘንድ፤
 የእግዚአብሔርን ክብር ውበት አይ
 ዘንድ፤
 በመቅደሱም ሆኜ አሳሳል ዘንድ ነው።

5 በመከራ ቀን፤
 በድንኳኑ ውስጥ ይሰውረኛልና፤
 በድንኳኑም ንዳ ይሸሸገኛል፤
 በዐለትም ላይ ያቆመኛል።

26:12 መዝ22:25፤27:11፤40:2፤143:10፤
 ኢሳ26:7፤40:3-4፤
 45:13፤ዘካ4:7፤ሉ:ቃ6:17

27:1 መዝ1:5፤2፤2ላሙ:22፤29፤ኢዮ13፤
 15፤መዝ3:8፤9፤9፤56:4፤11፤118:6

27:2 መዝ9:3፤20:8፤
 37:24፤83:11፤19፤ሮሜ11:11

27:3 ዘፍ:4፤7፤ኢዮ4:6፤መዝ3:6

27:4 መዝ23:6፤14፤ሉ:ቃ10:42

27:5 ኢዮ38:23፤
 መዝ21:7፤17፤8፤40:2

*2 ወይም ስግን ሊያጠፋ

6 በዚህ ጊዜ በዙሪያዬ ባሉ ጠላቶቼ ላይ፤ ራሴ ከፍ ከፍ ይላል፤ በድንኳኑም ውስጥ የአልልታ መሥዋዕት እሠዋለሁ፤ ለእግዚአብሔር እቀኛለሁ፤ እዘምርለታለሁም።

7 እግዚአብሔር ሆይ፤ ድምጹን ከፍ አድርጌ ስጮኸ ስማኝ፤ ራራልኝ፤ ስማኝም።

8 “ፊትን ፈልጉ” ባለህ ጊዜ፤¹⁰ ልቤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ፊትህን እሻለሁ አለኝ።

9 ፊትህን ከእኔ አትሰውር፤ ተቈጥተህ አገልጋይህን አታርቀው፤ መቼም ረዳቴ ነህና። አዳኝ አምላኬ ሆይ፤ አትጣለኝ፤ አትተወኝም።

10 አባቴና እናቴ ቢተወኝ እንኳ፤ እግዚአብሔር ይቀበላል።

11 እግዚአብሔር ሆይ፤ መንገድህን አስተምረኝ፤ ስለ ጠላቶቼም፤ በቀና መንገድ ምራኝ።

12 ለጠላቶቼ ፍላጎት አሳልፌህ አትስጠኝ፤ የሐሰት ምስክሮች ተነሥተውብኛልና፤ ዐመፅ የሚረጩኔ ናቸው።

13 የእግዚአብሔርን ቸርነት፤ በሕያዋን ምድር እንደሚይ፤ ሙሉ እምነቴ ነው።

14 እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ፤ አይዘህ፤ በርታ፤ እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ።

መዝሙር 28
ልመናና ምስጋና
የዳዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ እጣራለሁ፤ ዐለቴ ሆይ፤ ሰምተህ እንዳልሰማ አትሁንብኝ፤ አንተ ዝም ካልኸኝ፤ ወደ ጉድጓድ እንደሚወርዱ እሆናለሁ።

2 ለርዳታ በጮኸሁ ጊዜ፤ ወደ ቅዱስ ማደሪያህ፤ እጆቼን በዘረጋሁ ጊዜ፤ የልመናዬን ቃል ስማ።

3 በልባቸው ተንኩል እያለ፤ ከባልንጆሮቻቸው ጋር በሰላም ከሚናገሩ፤ ከክፉ አድራጊዎችና፤ ከዐመፅ ሰዎች ጋር ጌትተህ አትውሰደኝ።

4 እንደ ሥራቸው፤ እንደ ክፉ ተግባራቸው ክፈላቸው፤

27፥6 ሠ15፥1፤ 24ሙ22፥49፥ፅዝ 3፥13፤ኢዮ22፥26፤ መዝ3፥3፤18፥48፤22፤ 12፥33፤2፥50፤14፥54፤ 6፥9፤2፥1፤107፥22፤ 11፥6፥17፥147፥7፤ ኤፌ5፥19
27፥7 መዝ4፥1፥5፥3 ፤18፥6፥55፥17፥119፥1 49፥130፥2፥ኢሳ 28፥23
27፥8 ሠ15፥11
27፥9 ሠ4፥9፥25፤ ሠ84፥31፥31፥17፥33፥2 9፥መዝ2፥5፥18፥46፥2 2፥24፥37፥28፥119፥8፤ ኢሳ41፥17፥62፥12 ፤ኤር14፥9
27፥11 ሠ33፥13፤ ፅዝ8፥21፤መዝ5፥8፤ 72፥4፥78፥42፥106፤ 10፥ኢር21፥12
27፥12 ሠ819፥16፤ ማፋ26፥60፥ኤሥ6፥13 ፤1፥ቆር15፥15 27፥13 ሠ33፥19፤ 2ዚና6፥41፤ኢዮ28፥13 ፤መዝ23፥6፥31፥19፤ 145፥7
27፥14 ሠ81፥21፤ መሳ5፥21፤መዝ33፥20 ፤130፥5፥6፤ኢሳ8፥17 ፤30፥18፥ፅዝ2፥3፥ፅፎ 3፥8፤ኤሥ1፥4፤ኤፌ 6፥10
28፥1 ሠ81፥45፤ኢሰ 4፥14፤ኢዮ33፥18
28፥2 ፅዝ9፥5፤መዝ 5፥7፥11፥4፥17፥1፥16፥1 ፤63፥4፥11፥6፥1፥30፥2 ፤141፥2፥142፥1፥143፤ 1፥ፅዝ2፥19፤ 1፥ጠፎ2፥8
28፥3 መዝ12፥2፤ 26፥4፥55፥21፤ኢር9፥
28፥4 መዝ62፥12፤ ሰቆ3፥64፥2፥ጠፎ4፥ 14፥ራእ18፥6፥22፥12
28፥5 ኢሳ5፥12
28፥6 4፥2፥ዘፍ24፤ 27፥2ቆር1፥3፤ኤፌ1፥3 ፤1ኢጥ1፥3
28፥7 ሠ81፥6፥15፤ መዝ13፥5፥16፥9፤18፥1 ፤33፥3፥40፥3፥69፤ 30፥112፥7፥144፥9፥14 9፥1፥ኢሳ26፥3
28፥8 ሠ15፥2፤መዝ 18፥1፥20፥6፥27፥1፤ ፅዝ 3፥13
28፥9 ሠ34፥9፥ዘዳ 1፥31፥32፥11፥1፥ዘፍ 11፥2፥16፥35፤መዝ 23፥1፥78፥52፥71፤ 80፥1፥106፥47፥118፥2 5፥ኢሳ40፥11፥46፥3፤ 63፥9፥ኢር31፥10፤ ሕዝ34፥12፥16፥23፤ 31፥ሚዘ7፥14
29፥1 4፥2፥24ሙ 1፥19፥2ዚና1፥6፥28፥1 መዝ8፥1፥103፥20፤

እንደ እጃቸው ሥራ ስጧቸው፤ አጸፋውን መልሰላቸው።

5 ለእግዚአብሔር ሥራ ግድ ስለሌላቸው፤ ለእጆቹም ተግባራት ስፍራ ስላልሰጡ፤ እርሱ ያፈርሳቸዋል፤ መልሶም አይገነባቸውም።

6 የልመናዬን ቃል ስምቶአልና፤ እግዚአብሔር የተባረከ ይሁን።

7 እግዚአብሔር ብርታቴና ጋሻዬ ነው፤ ልቤ በእርሱ ይታመናል፤ እርሱም አግዞኛል፤ ልቤ ሐሤት አደረገ፤ በዝማሬም አመሰግናለሁ።

8 እግዚአብሔር ለሕዝቡ ብርታታቸው ነው፤ ለቀባውም የመዳን አምባ ነው።

9 ሕዝብህን አድን፤ ርስትህንም ባርክ፤ እረኛ ሁናቸው፤ ለዘላለሙም ዐቅፊህ ይዛቸው።

መዝሙር 29
ለማዕበሉ ጌታ የቀረበ ውዳሴ
የዳዊት መዝሙር

1 እናንተ ኃያላን፤ ለእግዚአብሔር ስጡ፤ ክብርንና ብርታትን ለእግዚአብሔር ስጡ።

2 ለስሙ የሚገባ ክብር ለእግዚአብሔር ስጡ፤ በቅድስናው ግርማ ለእግዚአብሔር ስገዱ።

3 የእግዚአብሔር ድምፅ በውሆኝ ላይ ነው፤ የክብር አምላክ አንጐደጐደ፤ እግዚአብሔር በታላላቅ ውሆኝ ላይ አንጐደጐደ።

4 የእግዚአብሔር ድምፅ ኃያል ነው፤ የእግዚአብሔር ድምፅ ግርማዊ ነው።

5 የእግዚአብሔር ድምፅ ዝግባን ይሰብራል፤ እግዚአብሔር የሊባኖስን ዝግባ ይሰባብራል።

6 ሊባኖስን እንደ ጥጃ፤ ስርዮንንም* እንደ አውራሪስ ግልገል ያዘልላል።

7 የእግዚአብሔር ድምፅ የእሳት ነበልባል ይረጫል።

ኢሳ10፥13 29፥2 ሠ15፥16፥29፥መዝ9፥6፥7-9 29፥3 ሠ15፥10፤ 1ሳሙ2፥10፤ኢዮ37፥5፤መዝ18፥13፥24፥7፥46፥6፥68፥33፥77፥17፤ ኢር10፥13፥25፥30፤ኤል2፥11፤ኣሞ1፥2፤ኤሥ7፥2 29፥4 መዝ68፥33 29፥5 መሳ9፥15 29፥6 ዘኃ፥23፥22፥ዘ83፥9፥ኢዮ39፥9፤መዝ 92፥10፥114፥4 29፥7 ሕዝ1፥14፥ፊጋ8፥5

*8 ወይም ልዩ ሆይ ለአንተ “ፊቴን ...” አለ
*6 ኦርሞንዴም የተባለው ተራራ ነው።

8 የእግዚአብሔር ድምፅ ምድረ በዳውን ያናውጣል፤
 የእግዚአብሔር ድምፅ የቃዴስን ምድረ በዳ ያናውጣል።
 9 የእግዚአብሔር ድምፅ ወርካዎችን ይወዘውዛል፤^ቸ
 ጫካዎችንም ይመነጥራል፤
 ሁሉም በእርሱ ቤተ መቅደስ ሆኖ “ይክበር!” ይላል።
 10 እግዚአብሔር በጐርፍ ላይ ዙፋኑን ዘርግቶ ተቀምጦአል፤^ገ
 እግዚአብሔር በንጉሥነቱ ለዘላለም በዙፋኑ ላይ ይቀመጣል።
 11 እግዚአብሔር ለሕዝቡ ብርታትን ይሰጣል፤
 እግዚአብሔር ሕዝቡን በሰላም ይባርካል።
መዝሙር 30
ከክፉ አደጋ የዳነ ሰው ምስጋና
 ለቤተ መቅደሱ ምረቃ የተዘመረ፣ የዳዊት መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከታች አንጎላትን ስኛልና፤
 ጠላቶቼም በላይ እንዳይደሰቱ አድርገሃልና፤
 ከፍ፣ ከፍ አደርግሃለሁ።
 2 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ ትረዳኝ ዘንድ ወደ አንተ ጮኸሁ፤
 አንተም ፈወሰኸኝ።
 3 እግዚአብሔር ሆይ ነፍሴን ከሲኦል^ከ አወጣሃት፤
 ወደ ጉድጓድ ከመውረድም መልሰህ ሕይወ አደረግኸኝ።
 4 እናንተ ቅዱሳን፣ ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤
 ቅዱስ ስሙንም አወድሱ።
 5 ቀረጣው ለአጭር ጊዜ ነው፤
 ቸርነቱ ግን እስከ ዕድሜ ልክ ነውና፤
 ሌሊቱን በልቅሶ ቢታደርም፤
 በማለዳ ደስታ ይመጣል።
 6 እኔም በተረጋጋሁ ጊዜ፤
 “ከቶ አልናወጥም” አልሁ።
 7 እግዚአብሔር ሆይ፤ በአንተ ሞገስ፤
 ተራሮቼን ጸኑ፤
 ፊትህን በሰወርህ ጊዜ ግን፤
 ውስጤ ታወክ።
 8 እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ ተጣራሁ፤
 ወደ ጌታ ም እንዲህ ብዬ ጮኸሁ፤
 9 “በእኔ ወደ ጉድጓድ መውረድ፤
 በመሞቴ ምን ጥቅም ይገኛል?^አ
 ዐፈር ያመሰግንሃልን?
 ታማኝነትህንስ ይናገራልን?
 10 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስማ፤ ማረኝም፤

29፡8 ዘኁ13፡26፣ 20፡1
 29፡9 ዘኁ13፡32፣ መዝ26፡8፣ኢሳ2፡13 ፣ሕዝ27፡6፣ኣሞ2፡9
 29፡10 ዘዳ6፡17፣ ዘዐ15፡18
 29፡11 ዘሉ26፡6፣ ዘኁ6፡26፣መዝ18፡1፣ 28፡8፣68፡35
 30፡1 ዘዐ15፡2፣ኢዮ11፡8፣መዝ22፡17፣63፡9፣107፡26፣ምሳ9፡18፣ ኢሳ14፡15
 30፡2 ዘኁ12፡13፣ መዝ5፡2፣88፡13
 30፡3 መዝ16፡10፣ 28፡1፣55፡23፣56፡13፣ 69፡15፣86፡13፣143፡7 ፣ምሳ1፡12፣ኢሳ38፡17፣ዮና2፡6
 30፡4 ዘዐ3፡15፣መዝ16፡3፣33፡1፣21፣47፡7፣ 68፡4፣103፡1፣145፡21
 30፡5 2ሳሙ15፡30 ፣ዕዝ3፡11፣ኢዮ14፡13 ፣መዝ6፡6፣103፡9፣12 ፣6፡6፣ኢር31፡16፣2 ቁሮ 4፡17
 30፡6 ኢዮ29፡18
 30፡7 ዘዳ31፡17
 30፡9 ኢዮ33፡18፣ መዝ6፡5፣88፡11፣ኢሳ38፡18
 30፡10 መዝ4፡1፣17፣ 1፣20፡2
 30፡11 ዘዐ15፡20፣ ዘዳ16፡15፣2ሳሙ3፡31 ፣ኢሳ4፡1፣መዝ16፡9፣3 5፡13
 30፡12 መዝ35፡18፣4 4፡8፣52፡9፣75፡1፣118፣ 21፣ራእ11፡17
 31፡1 መዝ5፡8፣7፡1
 31፡2 ዘዐ2፡17፣2ሳሙ22፡3፣መዝ6፡4፣18፡2
 31፡3 መዝ18፡2፣ 23፡3
 31፡4 1ሳሙ28፡9 ፣ኢዮ18፡10፣መዝ9፡9
 31፡5 ኢሳ45፡19፣ 65፡16፣ሉቃ23፡46፣ሐሥ7፡59
 31፡6 ዘዳ32፡21፣ መዝ4፡5
 31፡7 መዝ13፡3፣ 25፡17፣ሉቃ22፡44
 31፡8 ዘዳ32፡30፣ 2ሳሙ22፡20
 31፡9 መዝ4፡1፣ 6፡7፣63፡1
 31፡10 ቁሮ7፣መዝ6፡2፣6፣22፡15፣25፡18፣ 32፡4፣38፡10፣73፡6
 31፡11 ዘዳ30፡7፣ መዝ3፡7፣22፡6፣25፡19 ፣38፡11፣102፡8

እግዚአብሔር ሆይ፤ ረዳት ሁነኝ።”
 11 ዋይታዬን ወደ ሽብሽባ ለወጥሁልኝ፤
 ማቴን አውልቀህ፤ ፍስሐን አለበስኸኝ፤
 12 እንግዲህ፤ ነፍሴ ታመስገንህ፤ ዝምም አትበል፤
 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ ለዘላለም አመሰግንሃለሁ።
መዝሙር 31
የመከራ ጊዜ ጸሎት
 31፡1-4 ተጓ ምብ-መዝ71፡1-3
 ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ በአንተ ተተማኛለሁ፤
 እንግዲህ እፍረት ከቶ አይደረስብኝ፤
 በጽድቅም ታደገኝ።
 2 ጆሮህን ወደ እኔ መልሰህ ስማኝ፤
 ፈጥነህ አድነኝ፤
 መጠጊያ ዐለት ሁነኝ፤
 ታድነኝም ዘንድ ምሽግ ሁነኝ።
 3 አንተ ዐለቱና መጠጊያዬ ነህና፤
 ስለ ስምህ ስትል ምራኝ፤
 መንገዱንም ጠቀሙኝ።
 4 አንተ መጠጊያዬ ነህና፤
 በስውር ከተዘረጋብኝ ወጥመድ አውጣኝ።
 5 መንፈሴን በእጅህ አደራ አሰጣለሁ፤
 እግዚአብሔር የእውነት አምላክ ሆይ፤
 አንተ ተቤዠኝ።
 6 ለከንቱ ጣይታት ስፍራ የሚሰጡትን ጠላሁ፤
 ነገር ግን በእግዚአብሔር ታመንሁ።
 7 በምሕረትህ ደስ እሰኛለሁ፤ ሐሤትም አደርጋለሁ፤
 መከራዬን አይተላላልና፤
 የነፍሴንም ጭንቀት ዐውቀሃል።
 8 ለጠላት አሳልፈህ አልሰጠኸኝም፤
 ነገር ግን እግሮቼን ሰፊ ቦታ ላይ አቆምሃቸው።
 9 እግዚአብሔር ሆይ፤ በመከራ ውስጥ ነኝና ማረኝ፤
 ዐይኖቼ በሐዘን ደክመዋል፤
 ነፍስና ሥጋዬም ዝለዋል።
 10 ሕይወቴ በመጨነቅ፤
 ዕድሜዬም በመቃተት አለቀ፤
 ከመከራዬ^ከ የተነሣ ጉልበት ከዳኝ፤
 ዐጥንቴም በውስጤ ሟግግ።
 11 ከጠላቶቼ ሁሉ የተነሣ፤
 ለኅረቤቶቼ መዘበበቻ፤

^ኘ ወይም እግዚአብሔር አጋን እንድትወልድ ያደርጋል
^ኘ ወይም ይቀመጣል ።³ ወይም ከመቃብር
^ኘ ወይም ከረብታግ የሆነች አገራ
^ኘ ወይም ዝም ብለ ... ይገኛል?
^ኘ ወይም ከሆሊ

ለወዳጆቹ መሳለቂያ ሆኖለሁ፤
 መንገድ ላይ የሚያገኙኝም ይሸሹኛል።
 12 እንደ ሞተ ሰው ተረሳሁ፤
 እንደ ተሰበረ የሸክላ ዕቃም
 ተቁጠርሁ።
 13 የብዙ ሰዎችን ሹክሹክታ እሰማለሁና፤
 ዙሪያው ሁሉ ሽብር አለ፤
 በእኔ ላይ ባህሩ ጊዜ፤
 ሕይወቴን ለማጥፋት ይለቱ።
 14 እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ግን በአንተ
 እታመናለሁ፤
 “አንተ አምላኬ ነህ” እልሃለሁም።
 15 ዘመኔ ያለው በእጅህ ነው፤
 ከጠላቶቼ እጅ ታደገኝ፤
 ከሚያሳድዱኝም አድኑኝ።
 16 ፊትህን በአገልጋይህ ላይ አብራ፤
 በምሕረትህም አድኑኝ።
 17 እግዚአብሔር ሆይ፤
 ወደ አንተ እሮክሰሁና አልፈር፤
 ክፉዎች ግን ይፈሩ፤
 ሲአልኸ ገብተውም ጸጥ ይበሉ።
 18 በጸድቁ ላይ በእብራት የሚናገሩ፤
 ትዕቢትንና ንቀትን የተሞሉ፤
 ዋሾ ከንፈሮች ድዳ ይሁኑ።
 19 በሰዎች ልጆች ፊት፤
 ለሚፈሩህ ያስቀመጥሃት፤
 መጠጊያ ላደረጉህም ያዘጋጅሃት፤
 በጎነትህ ምንኛ በዛኝ!
 20 ከሰዎች ሜራ፤
 በማደሪያው ውስጥ ትሸሸጋቸዋለህ፤
 ከአንደበት ጭቅጭቅም፤
 በድንኳንህ ውስጥ ትከልላቸዋለህ።
 21 በተከበበች ከተማ ውስጥ፤
 የሚያስደንቅ ምሕረቱን ያሳዩኝ፤
 እግዚአብሔር ይባረክ።
 22 እኔ በደነገጥሁ ጊዜ፤
 “ከዐይንህ ፊት ተወግጃለሁ” አልሁ፤
 አንተ ግን ወደ አንተ ስሮኸኸ፤
 የልመናዬን ቃል ሰማህ።
 23 እናንተ ቅዱሳኑ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን
 ውደዱት!
 እግዚአብሔር ታማኞችን ይጠብቃል፤
 ትዕቢተኞችን ግን ፈጽሞ
 ይበቀላቸዋል።
 24 እግዚአብሔርን ተስፋ የምታደርጉ ሁሉ፤
 በርቱ፤ ልባችሁም ይጽና።

መዝሙር 32

ግልጥ ኑዛዜ
 የጻዊት ትምህርት

1 መተላለፍ ይቅር የተባለለት፤

31፡12 መዝ28፡1፤
 88፡4
 31፡13 ዘፍ37፡18፤
 ዘሌ19፡16፤አዮ18፡
 11፤መዝ41፡7፤50፡20
 ፤56፡6፤71፡1፤10፡83፤3፤
 አሳ13፡8፤ኤር6፡25፤
 20፡3፤10፡46፤5፤49፡5
 ፤ሰቆ2፡22፡ግቴ12፡14
 31፡14 መዝ4፡5
 31፡15 ኢዮ14፡5
 31፡16 ዘኑ6፡25፤
 መዝ6፡4
 31፡17 1ሳሙ2፡9፤
 መዝ22፡5፤19፡4፤17፡11
 5፡17
 31፡18 1ሳሙ2፡3፤
 መዝ1120፡2፤ግሳ10፡1
 8፤26፤24፤ይሁ1፡15
 31፡19 መዝ2፡12፤
 23፡5፤27፡13፤ሮሜ
 11፡22
 31፡20 ዘፍ37፡18፤
 መዝ17፡8፤55፡8
 31፡21 1ሳሙ23፡7
 ፤መዝ17፡7፤28፡6
 31፡22 ኢዮ6፡9፤
 17፡1፤መዝ6፡9፤37፡9፤
 66፡19፤88፡5፤116፡1፤
 11፤145፤19፤አሳ
 38፡12
 31፡23 ዘፍ32፡41፤
 መዝ4፡3፤18፡25፤94፡2
 ፤ፊጊ2፡10
 31፡24 መዝ27፡14
 32፡1 መዝ85፡2
 ፤103፡3
 32፡2 ዮሐ1፡47
 ፤ሮሜ4፡7-8፤ፊጊ
 14፡5
 32፡3 ኢዮ3፡24፤
 31፡34፤መዝ6፡6፤
 31፡10
 32፡4 1ሳሙ5፡6፤
 ኢዮ9፡34፤መዝ22፡15
 ፤38፡2፤39፡10
 32፡5 ዘሌ26፡40፤
 አዮ31፡33፤መዝ103
 ፤12፤ግሳ28፡13፤1
 ዮሐ1፡9
 32፡6 ዘዐ15፡10፤
 መዝ69፡1፤13፤አሳ
 43፤2፤55፡6
 32፡7 መዝ45፡1፤
 9፤35፤መዝ9፡9
 32፡8 መዝ25፡8፤
 33፡18፤34፡11
 32፡9 ኢዮ30፡11፤
 39፡10፤ያዕ3፡3
 32፡10 መዝ4፡5፤
 ግሳ16፡20፤ሮሜ2፡9
 32፡11 መዝ64፡10
 33፡1 መዝ5፡11፤
 11፡7፤101፡1፤147፡1
 33፡2 ዘፍ4፡21፤
 መዝ92፡3፤144፡9፤1ቆ
 ሮ14፡7፤ፊጊ5፡8
 33፡3 ኢዮ3፡7፤መዝ
 35፡27፤40፤3፤47፡1፤አ
 ፡42፤10፤ፊጊ5፡9
 33፡4 መዝ18፡25፤

‘ነጢአቱም የተሸፈነለት፤
 እንዴት ቡሩክ ነው!
 2 እግዚአብሔር ‘ነጢአቱን የማይቁጥርበት፤
 በመንፈሱም ሽንገላ የሌለበት ሰው፤
 እርሱ ቡሩክ ነው።
 3 ቀኑን ሙሉ ከመቃተቴ የተነሣ፤
 ዝም ባልሁ ጊዜ፤
 አጥንቶቼ ተበላሹ፤
 4 በቀንና በሌሊት፤
 እጅህ ከብዳብኛለኝና፤
 ‘ነይሌም የበጋ ትኩሳት እንደላሰው ነገር፤
 ከውስጤ ተሟጠጠ። ሲላ
 5 ‘ነጢአቱን ለአንተ አስታወቅሁ፤
 በደሌንም አልሸሸግሁም፤
 ደግሞም “መተላለፊን
 ለእግዚአብሔር እናዘዛለሁ” አልሁ፤
 አንተም የ‘ነጢአቱን በደል፤
 ይቅር አልህ። ሲላ
 6 ስለዚህ ጸድቅ ሁሉ፤
 በጭንቅ ጊዜ ወደ አንተ ይጻልይ፤
 ‘ነይለኛ ጎርፍ አካባቢውን ቢያጥለ
 ቀልቅም፤
 እርሱ አጠገብ አይደርስም።
 7 አንተ መሸሸጊያዬ ነህ፤
 ከመክራ ትጠብቀኛለህ፤
 በድል ዝማሬም ትከብባኛለህ። ሲላ
 8 አስተምርሃለሁ፤ በምትሄድበትም
 መንገድ እመራሃለሁ፤
 እመክርሃለሁ፤ በዐይኔም እከታተልሃለሁ።
 9 በልባብና በልግም ካልተገሩ በቀር፤
 ወደ አንተ እንደማይቀርቡት፤
 ማስተዋል እንደሌላቸው፤
 እንደ ፈረስና እንደ በቅሎ አትሁኑ።
 10 የክፉዎች ዋይታ ብዙ ነው፤
 በእግዚአብሔር የሚታመን ግን፤
 ምሕረት ይከብበዋል።
 11 ጸድቃን ሆይ፤ በእግዚአብሔር ደስ
 ይበላችሁ፤ ሐሜትም አድርጉ፤
 ቅን ልብ ያላችሁም ሁሉ፤ እልል በሉ።

መዝሙር 33

ውዳሴ ለቸር አምላክ

1 ጸድቃን ሆይ፤ በእግዚአብሔር ደስ
 ይበላችሁ፤
 ቅኖች ሊወድሱት ይገባቸዋል።
 2 እግዚአብሔርን በመስንቆ አመስግኑት፤
 ዐሥር አውታር ባለውም በገና ዘምሩለት።
 3 አዲስ መዝሙር ዘምሩለት፤
 በገናውን ባማረ ቅኝት ደርድሩ፤
 እልልም በሉ።
 4 የእግዚአብሔር ቃል እውነት ነውና፤

⁵17 ወይም መቃብር

የሚሠራውም ሁሉ የታመነ ነው።
 5 እርሱ ጽድቅንና ፍትሕን ይወዳል፤
 ምድርም በምሕራቱ የተሞላች ናት።
 6 በእግዚአብሔር ቃል ሰማያት ተሠሩ፤
 በአፉም እስትንፋስ የከዋክብት
 ሰራዊት።
 7 የባሕርን ውሃ በአንድ ዕቃ ይሰበስባል፤^፱
 ቀላዩንም በአንድ ስፍራ ያከማቻል።
 8 ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን ትፍራው፤
 በዓለም የሚኖር ሕዝብ ሁሉ በፊቱ
 ይንቀጥቀጥ።
 9 እርሱ ተናግሮአልና፤ ሆኑ፤
 አዞአልና፤ ጸኑም።
 10 እግዚአብሔር የሕዝቦችን ምክክር
 ከንቱ ያደርጋል፤
 የሕዝብንም ዕቅድ ያጨናግፋል።
 11 የእግዚአብሔር ሐሳብ ግን ለዘላለም
 ይጸናል፤
 የልቡም ሐሳብ ለትውልድ ሁሉ ነው።
 12 እግዚአብሔር አምላኩ የሆነው ሕዝብ፤
 ለርስቱ የመረጠውም ወገን የተባረከ
 ነው።
 13 እግዚአብሔር ከሰማይ ይመለከታል፤
 የሰውንም ልጆች ሁሉ ያያል፤
 14 ከማደሪያው በታ ሆኖ፤
 በምድር ወደሚኖሩት ሁሉ
 ይመለከታል፤
 15 እርሱ የሁሉን ልብ የሠራ፤
 የሚያደርጉትን ሁሉ የሚያስተውል
 ነው።
 16 ንጉሥ በሰራዊቱ ታላቅነት አይድንም፤
 ጀግናም በነይሉ ብርታት
 አያመልጥም።
 17 በፊረስ ድል አደርጋለሁ ማለት ከንቱ
 ተስፋ ነው፤
 በብርቱ ጉልበቱም ማንም አያድንም።
 18 እነሆ፤ የእግዚአብሔር ዐይኖች በሚፈሩት
 ላይ ናቸው፤
 ምሕራቱንም በሚጠባበቁት ላይ
 አትኩረዋል።
 19 በዚህም ነፍሳቸውን ከሞት ያድናል፤
 በራብ ዘመንም በሕይወት
 ያኖራቸዋል።
 20 ነፍሳችን እግዚአብሔርን ተስፋ
 ታደርጋለች፤
 እርሱ ረዳታችንና መጠጊያችን
 ነው።
 21 ልባችን በእርሱ ደስ ይለዋል፤
 በቅዱስ ስሙ ታምነናልና።
 22 እግዚአብሔር ሆይ፤ ተስፋ ባደረግክህ፤
 በእኛ ላይ ምሕራትህ ትሁን።

19:8፣25:10፣119:14
 2:ፊ-እ19:9፣22:6
 33:5 መዝ6:4፣
 11:7
 33:6 ዘፍ1:3፣16
 ፡፱፱8:19፣2ዜ52:12
 ፣ዕ411:3
 33:7 ዘፍ1:10፣እሱ
 3:16
 33:8 ዘፍ6:13፣4፣
 23 ፣መዝ2:11፣49:1
 ፣ኢሳ18:3፣ሚክ1:2
 33:9 መዝ148:5
 33:10 ኢዮ5:12፣
 መዝ2:1፣ኢሳ44:25
 33:11 ዙኑ23:19፣
 ኤር51:12፣29
 33:12 ዘ፱8:22፣
 34:9፣ዘ፱7:6፣መዝ4፣
 3፣65:4፣84:4፣144:1
 5
 33:13 ኢዮ28:24
 ፣መዝ11:4፣14:2፣53፣
 2፣102:19፣ዕ44:13
 33:14 ዘፊ15:31፣
 1፣78:39
 33:15 ኢዮ10:4፣8
 ፣መዝ119:73፣ኤር
 32:19
 33:16 1ሳሙ:14:6
 33:17 መዝ20:7
 33:18 ዘ፱3:16፣
 መዝ6:4፣11:4፣ጴጥ
 3:12
 33:19 ኢዮ5:20፣
 መዝ56:13፣ሐሥ
 12:11
 33:20 መዝ27:14
 33:21 1ሳሙ:2:1፣
 መዝ30:4፣99:3፣
 ኢል2:23
 33:22 መዝ6:4
 34 ርዕስ 1ሳሙ:
 21:13
 34:1 መዝ71:6፣
 ኤፌ5:20፣1ተሰ5:18
 34:2 መዝ44:8፣
 69:32፣107:42፣119፣
 74፣ኤር9:24፣1ቆሮ1፣
 31
 34:3 ዘ፱15:2፣መዝ
 63:3፣86:12፣፳74:37
 ፣ዮሐ17:1፣ሮሜ15:6
 34:4 ቀ*17:ዘ፱
 32:11፣መዝ18:43፣2
 2፣4፣56:13፣77:2፣86፣
 13
 34:5 ዘ፱34:29፣
 መዝ25:3፣44:15፣
 69:7፣83:16
 34:6 መዝ25:17
 34:7 ዘፍ32:1፣መዝ
 22:4፣37:40፣41:1፣
 97:10፣ኢሳ31:5፣
 ፳7:3፣28:፳፱፣18:10፣
 ሐሥ12:11
 34:8 መዝ2:12፣
 ፀብ6:5፣1ጴጥ2:3
 34:9 ዘ፱6:13፣
 መዝ23:1፣ፊ-እ14:7

መዝሙር 34^፬
የእግዚአብሔር ፍትሕ ውዳሴ
 እንደ እብድ ሆኖ አቤሚሊክ ፊት በመቅረቡ ተባርሮ
 በወጣ ጊዜ የዘመረው፤ የጻዊት መዝሙር
 1 እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እባርከዋለሁ፤
 ምስጋናውም ዘወትር ከአፌ አይለይም።
 2 ነፍሴ በእግዚአብሔር ተመካች፤
 ትሑታንም ይህን ሰምተው ሐሜት
 ያደርጋሉ።
 3 ኑና ከእኔ ጋር እግዚአብሔርን አክብሩት፤
 ስሙንም በአንድነት ከፍ ከፍ
 እናድርግ።
 4 እግዚአብሔርን ፈለግሁት፤ እርሱም
 መለሰልኝ፤
 ከፍርሀቴም ሁሉ አዳነኝ።
 5 ወደ እርሱ የሚመለከቱ ያበራሉ፤
 ፊታቸውም ከቶ አያፍርም።
 6 ይህ ችግረኛ ጮኸ፤ እግዚአብሔርም
 ሰማው፤
 ከመከራውም ሁሉ አዳነው።
 7 እግዚአብሔርን በሚፈሩት ዙሪያ
 የእግዚአብሔር መልአክ ይሰፍራል፤
 ያድናቸዋልም።
 8 እግዚአብሔር ቸር መሆኑን ቀምሳችሁ
 እዩ፤
 እርሱን መጠጊያ የሚያደርግ ምንኛ
 ቡሩክ ነው!
 9 እናንተ ቅዱሳን፤ እግዚአብሔርን ፍሩት፤
 እርሱን የሚፈሩት አንዳች አያጠምና።
 10 እንበሰች ሊያጡ፤ ለራቡም ይችላሉ፤
 እግዚአብሔርን የሚሹ ግን መልካም
 ነገር አይገድልባቸውም።
 11 ልጆቼ ሆይ፤ ኑ፤ ስሙኝ፤
 እግዚአብሔርን መፍራት
 አስተምራችኋለሁ።
 12 ሕይወትን የሚወድ፤
 በጎውንም ያይ ዘንድ ዕድሜን የሚመኝ
 ማን ነው?
 13 አንደበትህን ከክፉ ነገር ከልክል፤
 ከንፈርህንም ከሸንገላ ጠብቅ።
 14 ከክፉ ሽሽ፤ መልካሙንም አድርግ፤
 ሰላምን ፈልጋት፤ ተከተላትም።
 15 የእግዚአብሔር ዐይኖች ወደ ጻድቃን
 ናቸው፤
 34:10 መዝ23:1 34:11 መዝ19:9፣32:8፣66:16
 34:12 መዝ3:13 34:13 መዝ12:2፣39:1፣141:3፣
 ምሳ13:3፣21:23፣ዮፀ1:26፣1ጴጥ2:22 34:14 መዝ37:27
 ፣ኢሳ1:17፣ሮሜ14:19፣3ዮሐ1:11 34:15 ኢዮ23:10፣
 36:7፣መዝ33:18፣ሚል3:16፣ዮሐ9:31
 ፱7 ወይም የሐረርን ውሃ ይሰበስባል
 ፱34 እዮንጻጻ የዚህ መዝሙር ጥቅስ ተከታታይ ፊደላት ባሉት
 የዕብራይስጥ ሆሀያት የሚጀመር ሲሆን ጅምራው ወይም
 ጅምራውና መጨረሻው ትርጉም የሚሰጥ ግጥም ነው።

ጆሮዎቼም ለጨኸታቸው ክፍት ናቸው።
 16 መታሰቢያቸውን ከምድር ለማጥፋት፤ የእግዚአብሔር ፊት በክፉ አድራጊዎች ላይ ነው።
 17 ጻድቃን ሲጮኹ፤ እግዚአብሔር ይሰማቸዋል፤ ከመከራቸውም ሁሉ ያድናቸዋል።
 18 እግዚአብሔር ልባቸው ለተሰበረ ቅርብ ነው፤ መንፈሳቸው የተሰበረውንም ያድናቸዋል።
 19 የጻድቅ መከራው ብዙ ነው፤ እግዚአብሔር ግን ከሁሉም ያድናቸዋል።
 20 ዐጥንቶቹን ሁሉ ይጠብቃል፤ ከእነርሱም አንድ አይሰበርም።
 21 ነጠአተኞችን ክፋት ይገድላቸዋል፤ ጻድቃንን የሚጠሉ ይፈረድባቸዋል።
 22 እግዚአብሔር የባሪያዎቹን ነፍስ ይቤዣል፤ እርሱንም መጠጊያ ያደረገ አይፈረድበትም።

መዝሙር 35
የተጨቄነ ሰው ጸሎት
 የጻድቅ መዝሙር

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ የሚታገሉኝን ታገላቸው፤ የሚዋገኝንም ተዋጋቸው።
 2 ትልቁንና ትንሹን ጋሻ ያዝ፤ እኔንም ለመርዳት ተነሥ።
 3 በሚያሳድዱኝ ላይ፤ ጦርና ጭሬ ምዝገብ፤ ነፍሴንም፤ “የማድንሽ እኔ ነኝ” በላት።
 4 ሕይወቴን የሚፈልጓት፤ ይቅለሉ፤ ይዋረዱ፤ እኔን ለማጥፋት የሚያሣድሩ፤ አፍረው ወደ ኋላቸው ይመለሱ።
 5 በነፍስ ፊት እንዳለ እብቅ ይሁኑ፤ የእግዚአብሔር መልአክ ያሳዳቸው።
 6 መንገዳቸው ጨለማና ድጥ ይሁን፤ የእግዚአብሔር መልአክ ያባርራቸው።
 7 ያለ ምክንያት ወጥመዳቸውን በስውር አስቀምጠውብኛልና፤ ያለ ምክንያት ለነፍሴ ጉድጓድ ቈፍረውላታል።
 8 ያልታሰበ ጥፋት ይምጣባቸው፤ የሰውፍት ወጥመድ ይደባቸው፤ ይጠፉም ዘንድ ወደ ጉድጓዱ ይወደቁ።
 9 ነፍሴም በእግዚአብሔር ደስ ይላታል፤ በማዳኑም ሐሜት ታደርጋለች።

34፡16 ዘ።17፡10፤መዝሙር 3፡10-12
 34፡17 መዝሙር 145፡19
 34፡18 ዘ።4፡7፤ መዝሙር 1፡17፤109፡16፤ 119፡15፤145፡18፤147፡3፤አ።95፡8፤ 61፡1
 34፡19 ሞ፡17፤አ።5፡19፤መዝሙር 25፡17፤2ጠ፡ጥ3፡11
 34፡20 ዮሐ19፡36
 34፡21 መዝሙር 7፡9፤ 9፡16፤11፡5፤37፡20፤73፡27፤94፡23፤106፡43፤ 112፡10፤140፡11፤ም፡414፡32፤24፡16
 34፡22 ዘ።6፡6፤ 15፡13፤መዝሙር 12፡ሉ፡ቃ፡1፤68፡ፊ፡14፤3
 35፡1 ዘ።14፡14፤ 1፡ላ።24፡15
 35፡2 ዘ።50፡24፤ አ።17፡3፤መዝሙር 7፡35፡3
 35፡3 ዘ።25፡7፤ አ።8፡18፤መዝሙር 27፡1
 35፡4 መዝሙር 25፡3፤ 38፡12፤40፡14፤69፡6፤ 19፡70፡2፤83፡17፤129፡5፤አ።45፡16፤አ።4፡30፤ሚ፡2፡9
 35፡5 አ።13፡25፤ መዝሙር 4፡3፤4፡7
 35፡7 አ።9፡31፤ 18፡8፤መዝሙር 7፡4፤15፤55፤ 23
 35፡8 መዝሙር 7፡15፤ አ።47፡11፤ተሰ፡5፡3
 35፡9 መዝሙር 11፡9፤14፡13፤5፤27፡1፤ ሉ፡ቃ፡1፡47
 35፡10 ዘ።9፡14፤ መዝሙር 25፡18፤17፡31፤ 37፡14፤74፡21፤86፡1፤ 109፡16፤113፡5፤ 140፡12፤አ።44፡17
 35፡11 ዘ።23፡1፤ ማ፡26፡60
 35፡12 መዝሙር 38፡20፤ 109፡5፤ም፡17፡13፤ አ።18፡20
 35፡13 2፡ላ።3፡31፤ 15፡720፡31፤አ።30፡25፤መዝሙር 11፡69፤ 10፡11፤109፡24
 35፡14 መዝሙር 38፡6፤ 42፡9፤43፡2
 35፡15 አ።16፡10፤ 31፡29
 35፡16 አ።16፡9፤ መዝሙር 22፡7፤ማር፡9፤18፤ 10፡34፤ሐሥ፡7፡54
 35፡17 መዝሙር 3፡22፡20፤22፡21፤57፡4፤ 58፡6
 35፡18 መዝሙር 22፡25፤42፡4፤109፡30
 35፡19 ሞ፡7፤መዝሙር 9፡13፤38፡19፤69፡4፤ ም፡46፡13፤10፡10፤

10 የሠራ አካላቴ እንዲህ ይልሃል፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ አንተ ማን አለ?
 ድኻውን ከእርሱ ከሚበረቱ፤ ችግረኛውንና ምስኪኑን ከቀማኞች ታድናለህ”።
 11 ጨካኝ ምስክሮች ተነሡ፤ ስለማላውቀውም ነገር ጠየቁኝ።
 12 በባን ፈንታ ክፉ መለሱልኝ፤ ነፍሴንም ብቸኛ አደረጋት።
 13 እኔ ግን እነርሱ በታመሙ ጊዜ ማቅ ለበሰሁ፤ ነፍሴንም በጾም አደከምኋት፤ ጸሎቴም መልስ አጥቶ ወደ ጉዳይ ተመለሰ።
 14 ለወዳጄ ወይም ለወንድሜ እንደ ማደርግ፤ እየተንቁራጠጥሁ አለቀሰሁ፤ ለእናቴም እንደማለቅስ፤ በሐዘን አንገቴን ደፋሁ።
 15 እነርሱ ግን እኔ ስሰናከል በእልልታ ተሰበሰቡ፤ ግፈኞች በድንገት ተሰበሰቡብኝ፤ ያለ ዕረፍትም በጫጨቁኝ።
 16 እንደ ምናምንቴዎች አፈዙብኝ፤። ጥርሳቸውንም አፋጨቁብኝ።
 17 ጌታ ሆይ፤ እስከ መቼ ዝም ብለህ ታያለህ? ነፍሴን ከክፉ ሥራቸው፤ ብርቅ ሕይወቴን ከአንበሳች ታደጋት።
 18 በታላቅ ጉባኤ መካከል አመሰግንሃለሁ፤ ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበትም አወድስሃለሁ።
 19 ከምድር ተነሥተው ጠላቶቼ የሆኑት፤ በላይ ደስ አይበላቸው፤ እንዲያው የሚጠሉኝ፤ በዐይናቸው አይጣቀሱብኝ።
 20 የሰላም ንግግር ከአፋቸው አይወጣም፤ ዳሩ ግን በምድሪቴ በጸጥታ በሚኖሩት ላይ፤ ነገር ይሸርባሉ።
 21 አፋቸውን አስፍተው ከፈቱብኝ፤ “እሰይ! እሰይ! በዐይናችን አየነው” አሉ።
 22 እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን አይተሃልና ዝም አትበል፤ ጌታ ሆይ፤ ከእኔ አትራቅ።

ዮሐ15፡25 35፡20 መዝሙር 12፡55፤21፤አ።9፡8፤ ሚክ6፡12 35፡21 አ።16፡10፤መዝሙር 40፡15፤70፡3፤ ሕዝ25፡3 35፡22 ዘ።3፡7፤መዝሙር 110፡1፤14

¹³ ወይም ... ማገድ ህጋ
¹⁶ ሰብዓ ሊቃናት እንዲሁ ሲሆን በዕብራይስጥ ግን ምናም ጌቱ ፈዘኞች ማለት ሊሆን ይችላል።

23 አምላኬ፣ ጌታ ዬ፣ ለእኔ ለመሚገት ተነሥ!
 ልትከራከርልኝም ተንቀሳቀስ።
 24 እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፣ በጽድቅህ ፍረድልኝ፤
 በእኔም ላይ ደስ አይበላቸው።
 25 በልባቸው፣ “እስይ! ያሰብኑው ተሳካ! ዋጥ አደረግኑውም” አይበሉ።
 26 በጭንቀቱ ደስ የሚላቸው፣ ይፈሩ፤ ግራም ይጋቡ፤ በእኔ ላይ ራሳቸውን ከፍ ከፍ የሚያደርጉ፤
 እፍረትንና ውርደትን ይከናከቡ።
 27 ፍትሕ ማግኘቴን የሚወዱ፣ እልል ይበሉ፤ ሐሄትም ያደርጉ፤ ዘወትርም፣ “የባርያው ሰላም ደስ የሚለው፣
 እግዚአብሔር ከፍ ከፍ ይበል!” ይበሉ።
 28 አንደበቴ ጽድቅህን፣ ምስጋናህንም ቀኑን ሙሉ ይናገራል።
መዝሙር 36
የጎጥኡ ክፋት፣ የእግዚአብሔር በህዝብ ለመዘምራን አለቃ፣ የእግዚአብሔር ባሪያ የጻዊት መዝሙር
 1 ክፍውን ሰው፣ በደል በልቡ ታናግረዋለች፤¹ እግዚአብሔርን መፍራት፣ በፊቱ የለም፤
 2 በደሉ ግልጽ ወጥቶ እንዳይጠላ፣ ራሱን በራሱ እጅግ ይሸነግላልና።
 3 ከአንደበቴ የሚወጣው የክፋትና የተንኩል ቃል ነው፤ ማስተዋልንና በጎ ማድረግን ትቶአል።
 4 በመኝታው ላይ ክፋትን ያውጠነጥፍል፤ ራሱን በጎ ባልሆነ መንገድ ይመራል፤ ክፋትንም አያርቅም።
 5 እግዚአብሔር ሆይ፣ ምሕረትህ እስከ ስማዎት ይደርሳል፤ ታማኝነትህም እስከ ጠፈር ይመጥቃል።
 6 ጽድቅህ እንደ ታላላቅ ተራሮች፣ ፍርድህም እጅግ ጥልቅ ነው፤ እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ሰውንም እንስሳንም ታድናለህ።
 7 አምላክ ሆይ፣ ምሕረትህ እንዴት ክቡር ነው!
 የሰዎች ልጆች ሁሉ፣ በክንፎችህ ጥላ ሥር መጠጊያ ያገኛሉ።
 8 ከቤትህ ሲሳይ ይመጣሉ፤ ከበረከትህም ወንዝ ይጠባሉ።
 9 የሕይወት ምንጭ ከአንተ ዘንድ ነውና፤ በብርሃንህም ብርሃንን እናያለን።

35፡23 1፡4፡24፡15፣ መዝ17፡6፣17፡13፣80፡2
 35፡24 መዝ22፡17
 35፡25 ቍ21፡ምዘ 124፡3፣ምሳ1፡12፡ሰቆ 2፡16
 35፡26 ኢዮ8፡22፣ 19፡5፣መዝ41፡22፡17 ፣38፡16፣109፡29፣ ሚክ7፡10
 35፡26 ኢዮ8፡22፣ 19፡5፣መዝ41፡22፡ 17፣38፡16፣109፡29፣ ሚክ7፡10
 35፡27 ኢዮ17፡3፣ መዝ9፡4፣20፡5፣33፡3፣ መዝ147፡11፣149፡4
 35፡28 መዝ5፡8፣ 51፡14፣71፡15፡24፡72 ፣15
 36፡1 ኢዮ21፡6፣ 23፡15፣ኤር2፡19፣36፣ 16፡24፣ሮሜ3፡18
 36፡2 ዘጻ29፡19
 36፡3 ኢዮ5፡13፣ መዝ5፡6፣9፡10፡7፣43፣ 1፡94፡8፣144፡8፡11፡አ 444፡20፣ኤር4፡22 ፣13፡23፣አሞ3፡10
 36፡4 መዝ52፡3፣ ምሳ4፡16፣አሳ65፡2፣ ሮሜ12፡9
 36፡5 መዝ57፡10፣ 71፡19፣89፡12፡103፣ 11፡108፡4፣119፡90
 36፡6 ዘፍ1፡2፡7፣ 11፡ኃሀ9፡6፣መዝ5፡8፣6 8፡15፣104፡14፣ 145፡16
 36፡7 ፍት2፡12፣ መዝ6፡4፣17፡8፣57፡1 ፣91፡4
 36፡8 ኢዮ20፡17፣ መዝ23፡2፣3፣5፣65፡4፣ ኢሳ25፡6፣ኤር31፡12፡ 14፡ራእ22፡1
 36፡9 መዝ4፡6፣ 27፡1፣76፡4፣87፡7፣ 104፡2፣ምሳ10፡11፣ 16፡22፣ኢሳ2፡5፡9፡2፣ 60፡1፡19፣ኤር2፡13፣ ዮሐ1፡4፣1ጴጥ2፡9
 36፡10 መዝ7፡10፣ 11፡2፡94፣15፡125፡4፣ ኤር9፡24፡22፡16፣ 31፡3
 36፡11 መዝ71፡4፣ 140፡4
 36፡12 መዝ18፡38
 37፡1 መዝ73፡3፣ ምሳ3፡31፣23፡17፡18፣ 24፡19
 37፡2 ቍ38፡2፡7 19፡26፣ኢዮ14፡2፣ መዝ90፡6፡9፡2፣7፣ 102፡4፣ኢሳ40፡7፣ ያዕ1፡10
 37፡3 ዘጻ30፡20፣ ሕዝ34፡14፣ዮሐ10፡9
 37፡4 ኢዮ7፡6፣ 27፡10፣መዝ21፡2፡14 5፡19፣ማቴ6፡33

10 ለሚያውቁህ ምሕረትህ፣ ልባቸውም ለቀና ጽድቅህ ዘወትር አይቋረጥባቸው።
 11 የትዕቢተኛ እግር በላዬ አይምጣ፤ የክፋውም ሰው እጅ አያሳድኝ።
 12 ክፉ አድራጊዎች እንዴት እንደ ወደቁና እንደ ተጋደሙ፣ ቍልቍልም እንደ ተወረወሩና መነሣት እንደማይችሉ ተመልከት!
መዝሙር 37^ዶ
የጻድቁና የክፋው ዕጣ ፈንታ የጻዊት መዝሙር
 1 ፀመፀኞችን በማየት አትሸበር፤ በክፉ አድራጊዎችም አትቅና፤
 2 እንደ ሣር ፈጥነው ይደርቃሉና፤ እንደ ለምለም ቅጠልም ይጠወልጋሉ።
 3 በእግዚአብሔር ታመን፣ መልካምንም አድርግ፤ በምድሪቱ ተቀመጥ፤ ዘና ብለህ ተሰማራ።
 4 በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤ የልብህንም መሻት ይሰጥሃል።
 5 መንገድህን ለእግዚአብሔር ዐደራ ስጥ፤ በእርሱ ታመን፣ እርሱም ያከናውንልሃል፤
 6 ጽድቅህን እንደ ብርሃን፣ ያንተን ፍትሕ እንደ ቀትር ፀሐይ ያበራዋል።
 7 በእግዚአብሔር ፊት ጸጥ በል፤ በትዕግሥትም ተጠባበቀው፤ መንገዱ በተቃናለት፣ ክፋትንም በሚሸርብ ሰው ልብህ አይሸበር።
 8 ከንዴት ተቈጠብ፤ ቍጣንም ተወው፤ ወደ እኮይ ተግባር እንዳይመራህ አትከፋ።
 9 ክፉ ሰዎች ይጠፋሉና፤ እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ ግን ምድርን ይወርሳሉ።
 10 ለአፍታ እንጂ፣ ክፉ ሰው አይዘልቅም፤ ስፍራውንም ብታስስ አታገኘውም።
 37፡5 መዝ4፡5 37፡6 ኢዮ11፡17፣መዝ18፡24፣103፡17፣ 112፡3
 37፡7 ቍ1፡ዘዐ14፡14፣መዝ21፡11፡26፡10፡27፡14፣ 40፡1፣119፡150፡5፣ኢሳ38፡13፣41፡1፣ኤር12፡1፣ዕን3፡16፣ ኢር12፡1፣ዕን3፡16፣ሮሜ8፡25 37፡8 ቍ1፡ኢፌ4፡31፣ቁሳ3፡8
 37፡9 ቍ22፡መዝ25፡13፣31፡22፡101፡8፣ 118፡10፡ምሳ2፡22፣ ኢሳ25፡9፡26፡8፡40፡31፣49፡8፡23፣51፡5፣57፡13፣ማቴ5፡5
 37፡10 ኢዮ7፡10፣ሕዝ27፡36
 *1 ወይም ... ገቢአት ከጎጥኡ ይመዘገባል
 *ም37 የዚህ መዝሙር እያንዳንዱ ጥቅስ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆኖ የሚጀምር ሲሆን ጅምር ፊው ወይም ጅምርውና መጨረሻው ትርጉም የሚሰጥ ግጥም ነው።

11 ገሮች ግን ምድርን ይወርሳሉ፤
በታላቅ ሰላምም ሐሜት ያደርጋሉ።

12 ክፉዎች በጸድቃን ላይ ያሜራሉ፤
ጥርሳቸውንም ያፋጨባቸዋል።

13 እግዚአብሔር ግን ይሥቅባቸዋል፤
ቀናቸው እንደ ደረሰ ያውቃልና።

14 ድኸችንና ችግሮችን ለመጣል፤
አካሄዳቸው ቀና የሆነውንም
ለመግደል፤
ክፉዎች ሰይፋቸውን መዘዙ፤
ቀስታቸውንም ገተሩ።

15 ሰይፋቸው የገዛ ልባቸውን ይወጋል፤
ቀስታቸውም ይሰበራል።

16 የጸድቅ ጥቂት ሀብት፤
ከክፉዎች ብዙ ጥሪት ይበልጣል።

17 የክፉዎች ክንድ ይሰበራልና፤
ጸድቃንን ግን እግዚአብሔር ደግፎ
ይይዛቸዋል።

18 እግዚአብሔር የንጹሐንን የሕይወት
ዘመን ያውቃል፤
ርስታቸውም ለዘላለም ይኖራል።

19 በክፉ ጊዜ ዐንገት አይደሉም፤
በራብ ዘመንም ይጠግባሉ።

20 ክፉዎች ግን ይጠፋሉ፤
የእግዚአብሔር ጠላቶች እንደ መስክ
ውበት ይሆናሉ፤
ይጠፋሉ፤ እንደ ጢስም ተነው ይጠፋሉ።

21 ኅጢአተኛ ይበደራል፤ መልሶም
አይከፍልም፤
ጸድቅ ግን ይቸራል።

22 እግዚአብሔር የባረካቸው ምድርን
ይወርሳሉ፤
እርሱ የሚረግማቸው ግን ይጠፋሉ።

23 የሰው አካሄድ በእግዚአብሔር ይጸናል፤
በመንገዱ ደስ ይለዋል።

24 በሰናከልም አይወድቅም፤
እግዚአብሔር በእጁ ደግፎ ይይዘዋልና።

25 ጉልላ ስርዓት አሁን አርጅቻለሁ፤
ነገር ግን ጸድቅ ሲጣል፤
ዘሩም እንጂራ ሲለምን አላየሁም።

26 ሁልጊዜ ቸር ነው፤ ያበድራልም፤
ልጆቹም የተባረኩ ይሆናሉ።

27 ከክፉ ራቅ፤ መልካሙንም አድርግ፤
ለዘላለምም ትኖራለሁ።

28 እግዚአብሔር ፍትሕን ይወዳልና፤
ታማኞቹንም አይጥልም፤
ለዘላለምም ይጠብቃቸዋል፤
የኅጢአተኛው ዘር ግን ይጠፋል።

29 ጸድቃን ምድርን ይወርሳሉ፤

37፡11 ዘሌ26፡6፤
ዘኀ6፡26፤14፡24፤
ማቴ5፡5

37፡12 ኢዮ16፡9፤
መዝ2፡1፤31፡12፤
35፡16፤112፡10

37፡13 14፡መ፡26፤
10፤ሕዝ12፡23

37፡14 መዝ11፡2፤
22፡20፤35፡10

37፡15 14፡መ፡24፤
መዝ9፡16፤46፡9፤ኢር
49፡35

37፡16 ምላ15፡16፤
16፡8

37፡17 ኢዮ38፡15፤
መዝ10፡15፤44፡1፤2፤1
40፡12፤145፡14፤
146፡7

37፡18 ፋ27፡29፤
ኢዮ23፡10፤መዝ
44፡21

37፡20 መዝ34፡21
፡68፡2፤102፡3፤ኢሳ
51፡6

37፡21 ዘሌ25፡35፤
መዝ12፡5

37፡22 ፋ9፡ኢዮ
5፡3

37፡23 ዘኀ14፡8፤
ኢዮ11፡15፤መዝ
7፡9፤66፡9፤147፡11

37፡24 2ዜ59፡8፤
መዝ 13፡4፤27፡2፤
38፡17፤41፤12፤55፤22
፤119፤165፤145፤14፤
ምላ3፡23፤10፡9

37፡25 ፋ28፡ዘዮ
51፡1፤መዝ11፡5፤14
5፤15፤ማር10፡46፤ፀሐ
13፡5

37፡26 ዘሌ25፡35፤
ዘጸ28፡4፤መዝ112፡2

37፡27 ዘኀ24፡21
፤መዝ34፡14፤3ዮሐ
1፤11

37፡28 ዘዮ17፡14፤
ዘጸ7፡6፤32፡26፤መዝ
18፡25፤97፡10፤ምላ
2፤22

37፡29 ፋ9፡ምላ
2፤21፤ኢሳ34፡17

37፡30 መዝ49፡3፤
ምላ10፡13

37፡31 ዘዳ6፡6፤
32፡35፤ኢዮ22፡22

37፡32 መዝ10፡8፤
11፡5

37፡33 ኢዮ32፡3፤
መዝ34፡22፤79፡11፤
2ጸ፡ፋ2፡9

37፡34 ፋ9፡መዝ
18፡21፤27፡14፤52፡6

37፡35 ኢዮ5፡3

37፡36 ፋ10፡ምላ
12፡7፤ኢሳ41፡12፤ጸ፡7
11፡9

37፡37 ፋ18፡ዘዮ
6፡9፤መዝ117፤18፡25
፤ኢሳ57፡1-2

37፡38 ፋ29፤መዝ

በእርሷም ለዘላለም ይኖራሉ።

30 የጸድቅ አፍ ጥበብን ይናገራል፤
አንደበቴም ፍትሐዊ ነገር ያወራል።

31 የአምላኩ ሕግ በልቡ አለ፤
አካሄዱም አይወላገድም።

32 ክፉዎች ጸድቁን ይከታተሉታል፤
ሊገድሉትም ይሻሉ።

33 እግዚአብሔር ግን በእጃቸው
አይጥለውም፤
ፍርድ ፊት ሲቀርብም አሳልፎ
አይሰጠውም።

34 እግዚአብሔርን ደጅ ጥና፤
መንገዱንም ጠብቅ፤
ምድራቱን ትወርስ ዘንድ ከፍ ከፍ
ያደርግሃል፤
ክፉዎችም ሲጠፉ ታያለህ።

35 ክፉና ጨካኝን ሰው፤
እንደ ሊባኖስ ዝግባ ለምልሞ አየሁት፤

36 ዳግመኛ በዚያ ሳልፍ፤ እነሆ፤ በቦታው
አልነበረም፤
ብራሊገውም አልተገኘም።

37 ንጹሐንን ልብ በል፤ ቅኑንም አስተውል፤
የሰላም ሰው ተስፋ አለውና።ጄ

38 ኅጢአተኞች ግን በአንድነት ይጠፋሉ፤
የክፉዎችም ዘር ይወገዳል።

39 የጸድቃን ድነት ከእግዚአብሔር ዘንድ
ነው፤
በመከራ ጊዜም መጠጊያቸው እርሱ
ነው።

40 እግዚአብሔር ይረዳቸዋል፤
ይታደጋቸዋልም፤
ከክፉዎች እጅ ነጥቆ ያወጣቸዋል፤
እርሱን መጠጊያ አድርገዋልና
ያደናቸዋል።

መዝሙር 38

የጭንቅ ሰዓት ጸሎት
የጳጳሩ መዝሙር፤ ለመታሰቢያ

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ በቀጣህ አትገሥጸኝ፤
በመዓትህም አትቅጣኝ።

2 ፍላጻዎችህ ወግተውኛልና፤
እጅህም ተጭናኛለች።

3 ከቀጣህ የተነሣ ሰውነቴ ጤና አጥቶአል፤
ከኅጢአቴም የተነሣ ዐጥንቶቼ ሰላም
የላቸውም።

4 በደሌ ውጦኛል፤
እንደ ከባድ ሽክምም ተጭናኛል።

1፡1፤173፡19 37፡39 መዝ3፡8፡9፡9 37፡40 1ዜ55፡20፤መዝ
2፡12፤18፡48፤20፡2፤34፡7 38፡1 መዝ6፡1 38፡2 ኢዮ6፡4
38፡3 ኢዮ33፡19፤ምላ3፡8፤ኢሳ4፡22፤66፡14 38፡4 ዘኀ11፡14፤
ፀዝ9፡6፤መዝ40፡12፤65፡3፤ኢሆ11፡46

ጄ37 ወይም ዘር ይወገዳል 38 ወይም ትውልድ

5 ከንዝህላልነቴ የተነሣ፤
 ቀኑ ስለ ሸተተ፤ መገለጫ፤
 6 ሀንገቴን ደፋሁ፤ ጉብጥሁም፤
 ቀኑንም ሙሉ በትካዜ ተመላለሱ።
 7 ወገቤ እንደ እሳት ነድክል፤
 ሰውነቴም ጤና የለውም።
 8 እጅግ ዝያለሁ፤ ፈጽሞም ደቅቄ አለሁ፤
 ከልቤም መታወክ የተነሣ እሮካለሁ።
 9 ጌታ ሆይ፤ ምኞቴ ሁሉ በፊትህ
 ግልጽ ነው፤
 ጭንቀቴም ከአንተ የተሰወረ አይደለም።
 10 ልቤ በጎይል ይመታል፤ ጉልበት
 ከድቶኛል፤
 የዐይኔም ብርሃን ጠፍቶአል።
 11 ከቀኑ ስለ የተነሣ ወዳጆቼም
 ባልንጀሮቼም ሸሹኝ፤
 ጎረቤቶቼም ርቀው ቆሙ።
 12 ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሹ ወጥመድ
 ዘረጉብኝ፤
 ሊጉዱኝ የሚፈልጉ ሊያጠፉኝ ዛቱ፤
 ቀኑንም ሙሉ ተንኩል ይሸርባሉ።
 13 እኔ ግን እንደማይሰማ ደንቄሮ፤
 አፍንም መክፈት እንደማይችል ዲዳ
 ሆንሁ።
 14 በእርግጥም ጆሮው እንደማይሰማ፤
 እንደበቴም መልስ መስጠት እንደ
 ማይችል ሰው ሆንሁ።
 15 እግዚአብሔር ሆይ፤ በተስፋ
 እጠብቅሃለሁ፤
 ጌታ አምላኬ ሆይ፤ አንተ መልስ
 ትሰጠኛለህ።
 16 እኔ፤ “ጠላቶቼ በእኔ ላይ ደስ
 አይበላቸው፤
 እግሬም ሲንሸራተት፤ በላዬ
 አይከሩሩብኝ” ብያለሁና።
 17 ልወድቅ ተቃርቤአለሁ፤
 ከሥቃይም ከቶ አልተላቀቅሁም።
 18 በደሌን እናዘዛለሁ፤
 ጎጠኦቼም አውካኛለኝ።
 19 ብርቱዎች ጠላቶቼ ብዙ ናቸው፤
 ያለ ምክንያት የሚጠሉኝም ስፍር
 ቀጥጥር የላቸውም።
 20 መልካሙን ስለ ተከተልሁ፤
 በበጎ ፈንታ ክፉ የሚመልሱልኝ
 ጠሉኝ።
 21 እግዚአብሔር ሆይ፤ አትተወኝ፤
 አምላኬ ሆይ፤ ከእኔ አትራቅ።
 22 ጌታ ዬ መድኅኔ ሆይ፤
 እኔን ለመርዳት ፍጠን።

38፡5 ቀ11፡አዮ
 19፡17፤መዝ69፡5፤14
 7፡3፤ምላ5፡23፤12፡23
 ፤13፡16፤መዝ10፡3
 38፡6 መዝ35፡14፤
 57፡6፤145፡14፤146፡8
 38፡7 ቀ3፡አዮ
 14፡22
 38፡8 መዝ6፡3፤6፤
 22፡1፤34፡18፤ምላ
 5፤11፡17፡22
 38፡9 ኢዮ3፡24፤
 መዝ119፡20፤143፡7
 38፡10 ኢዮ37፡1፤
 መዝ67፡19፤8፡31፤
 10፡88፡9
 38፡11 ቀ5
 38፡12 መዝ31፡4፤
 35፡4፡20፡41፡5፤
 140፡5፤141፡9
 38፡13 መዝ115፡6
 ፤135፡17፤ኢላ43፡8፤
 ማር7፡37
 38፡15 መዝ17፡6፤
 27፡14
 38፡16 ዘ832፡35፤
 መዝ22፡17
 38፡17 ቀ7፡አዮ
 6፡10፤መዝ37፡24
 38፡18 ዘሌ26፡40
 38፡19 መዝ18፡17
 ፤25፡19፤35፡19
 38፡20 ዘ644፡4፤
 መዝ54፡5፤59፡10፤11
 9፡23፤1ዮሐ3፡12
 38፡21 መዝ10፡1፤
 22፡11፤27፡9፤35፡22፤
 71፡12፡18፤119፡8
 38፡22 ዘ651፡6፤35
 ፤መዝ2፡19፡40፡13
 39፡1 1ነ፡2፡4፡አዮ
 1፡22፤6፡24፤መዝ34፡1
 3፤119፡9፤59፡9፡20፡
 11፤ፆ፡1፡26፡3፡2
 39፡2 ቀ9፡አዮ
 31፡34፤መዝ6፡3፤25፡5
 7፤31፡10፤77፡4
 39፡3 መዝ12፡48፡9
 ፤77፡12፤119፡15፤
 ኤር5፡14፤20፡9፤
 23፡29፤ሉቃ24፡32
 39፡4 ዘ647፡9፤
 ኢዮ7፡7፤14፡2፤5
 39፡5 ኢዮ7፡7፤10፤
 20፤መዝ62፡9፤89፡45
 ፤102፡23
 39፡6 ኢዮ8፡9፤27፡17
 ፤መዝ102፡11፤127፡2
 ፤መዝ6፤12፡ሉቃ12፡20
 ፤ፆ፡1፤11፤4፤14
 39፡7 መዝ9፡18፤
 25፡5
 39፡8 ዘ828፡37፤
 መዝ64፡32፡1፤51፡1፤
 14፤69፡7፤79፡4፤ኢላ
 43፡28፤53፤58፤10፤
 8፡39፡16
 39፡9 ቀ2፡መዝ
 38፡13፤ኢላ38፡15
 39፡10 ዘ89፡3
 ፤2ዘ፡521፡14፤ኦዝ

መዝሙር 39
 ታላቅ እግዚአብሔር - ታናሽ ሰው
 ለመዘምራት አለቃ፤ ለኤዲታም፤ የዳዊት መዝሙር
 1 እኔ፤ “በአንደበቴ እንዳልበድል፤
 መንገዴን እጠብቃለሁ፤
 ክፉዎችም በእኔ ዘንድ እስካሉ ድረስ፤
 ልንም በአፌ አስገባለሁ” አልሁ።
 2 እንደ ዲዳ ዝም አልሁ፤
 ለበጎ ነገር እንኳ አፌን ዘጋሁ፤
 ሆኖም ጭንቀቴ ባለ።
 3 ልቤ በውስጤ ጋለ፤
 በማሰላስልበትም ጊዜ እሳቱ ነደደ፤
 ከዚያም በአንደበቴ እንዲህ ተናገርሁ፤
 4 “እግዚአብሔር ሆይ፤ የሕይወቴን ፍጻሜ፤
 የዘመኔንም ቀጥጥር አስታውቀኝ፤
 አላፊ ጠፊ መሆኑንም ልረዳ።
 5 እነሆ፤ ዘመኔን በስንዝር ለክተህ
 አስቀመጥህ፤
 ዕድሜዬም በፊትህ እንደ ኢምንት
 ነው፤
 በእርግጥ የሰው ሁሉ ሕይወት ተን
 ነው። ሲላ
 6 ሰው የጥላ ውልብታ ነው፤
 በከንቱም ይታወካል፤
 ለማን እንደሚሆን ሳየውቅ ሀብት
 ንብረት ያከማቻል።
 7 “ጌታ ሆይ፤ አሁንስ ወደ ማን
 ልመልክት?
 ተስፋዬ በአንተ ላይ ነው።
 8 ከጎጠኦቼ ሁሉ አድነኝ፤
 የሰነፎች መሣለቂያ አታድርገኝ።
 9 ይህን ያደረግህ አንተ ነህና፤
 ዝም እላለሁ፤ አፌንም አልከፍትም።
 10 ክንድህን አንሣልኝ፤
 ከእጅህ ምት የተነሣ ደክሜአለሁና።
 11 ሰዎችን ስለ ጎጠኦቻቸው ለመቅጣት
 ትገሥጻቸዋለህ፤
 ሀብታቸውንም ብል እንደ በላው
 ታደርጋለህ፤
 በእርግጥ ሰው ሁሉ ተን ብቻ ነው። ሲላ
 12 “እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎቴን ስማ፤
 ጨኸቴን አድምጥ፤
 ልቅሶዬንም ቸል አትበል፤
 በአንተ ፊት እኔ መጻተኛ ነኝና፤
 እንደ አባቶቼም እንግዳ ነኝ።
 13 ላለመመለስ ከመሰናበቴ በፊት፤
 ዳግመኛ ደስ ይለኝ ዘንድ ዐይንህን
 ከላዬ አንሣ።
 7፡9፤24፡16 39፡11 ዘ828፡20፤ኢዮ7፡7፤13፤28፤መዝ90፡7፤
 94፡10፤ኢላ26፡16፤51፡8፤66፡15፤ኦዝ15፡ሉቃ12፡33፤ፆ፡5፡2፤
 2ጴጥ2፡16 39፡12 ዘፍ23፡4፤47፡9፤ዘሌ25፡23፤ዘ81፡45፤2ገገ
 20፡5፤1ዘ፡529፡15፤መዝ17፡1፤ፊብ11፡13 39፡13 ኢዮ10፡21

መዝሙር 40
የምስጋናና የርዳታ ልመና ጸሎት
 40፡13-17 ተገ ምብ-መዝገቦ፡1-5
 ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔርን ደጅ ጠናቀው፤
 እርሱም ዘንበል አለልኝ፤ ጨኸኛዬንም ሰማ።

2ከሚረዳው ጉድጓድ፣
 ከሚያዘቅጥ ማጥ አወጣኝ፤
 እግሮቼን በበለት ላይ አቆመ፤
 አካሄዴንም አጸና።

3ለክምላካችን የሚሆን ውዳሴ፣
 አዲስ ዝማሬን በአፌ ላይ አኖረ፤
 ብዙዎች ያያሉ፤ ይፈራሉም፤
 በእግዚአብሔር ይታመናሉ።

4እግዚአብሔርን መታመኛው ያደረገ፣
 ወደ ትዕቢተኞች የማይመለከት፣
 የሐሰት አማልክትንም ወደሚከተሉት
 የማይደይ፣
 ሰው ብፁዕ ነው።

5እግዚአብሔር ክምላኬ ሆይ፤
 አንተ ያደረግኸው ድንቅ ነገር ብዙ
 ነው፤
 ለእኛ ያቀድኸውን፣
 ሊዘረዝርልህ የሚችል ማንም የለም፤
 ላውራው ልናገረው ብል፣
 ስፍር ቀጥጥ አይኖረውም።

6መሥዋዕትንና ቀርባንን አልፈለግህም፤
 ጆሮቼን ግን ከፈትህ፤^፳
 የሚቃጠል መሥዋዕትን፣
 የነጠካትንም መሥዋዕት አልሻህም።

7እኔም እንዲህ አልሁ፤ “እነሆ፤
 መጥቻለሁ፤
 ስለ እኔ በመጽሐፍ ተጽፎአል፤
⁸ክምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ላደርግ እሻለሁ፤
 ሕግህም በልቤ ውስጥ አለ።”

9በታላቅ ጉባኤ ውስጥ ጽድቅን አበሠርሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ
 እንደምታውቀው፣
 ከንፈሮቼን አልገጠምሁም።

10ጽድቅህን በልቤ አልሸሸግሁም፤
 ታማኝነትህንና ማዳንህን እናገራለሁ፤
 ምሕረትህንና እውነትህን፣
 ከታላቅ ጉባኤ አልደበቅሁም።

11እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህን
 አትንፈገኝ፤
 ቸርነትህን እውነትህ ዘወትር
 ይጠብቁኝ፤

12ስፍር ቀጥጥ የሌለው ክፋት ከሰኛልና፤
 የነጠካቱ ብዛት ስለ ያዘኝ ማየት
 ተስኖኛል፤

40፡1 መዝ፡9፣
 31፡22፣34፡15፣37፡7፣
 116፡1፣145፡19

40፡2 እዮ9፡31፣
 30፡19፣መዝ7፡15፣27፡
 5፣31፡8፣69፡14

40፡3 ዘ014፡31፣መዝ
 28፡7፣52፡6፣64፡9፣96፡
 1፣ራእ5፡9

40፡4 ዘ831፡20፣
 መዝ4፡2፣26፡1፣34፡8፣
 84፡12፣101፡5፣138፡6፣
 ፡ምላ3፡34፣16፡5፣ኢላ
 65፡5፣1ጴጥ5፡5

40፡5 ዘ84፡34፣
 መዝ 71፡15፣75፡1፣
 105፡5፣136፡4፣
 139፡17፣18

40፡6 ዘ021፡6፣1ሳሙ
 15፡22፣መዝ50፡8፣
 51፡16፣ኢላ1፡11፣
 ኤር 6፡20፣ሆሴ6፡6፣
 ኦሞ5፡22

40፡7 እዮ19፡23፣
 ኤር36፡2፣45፡1፣ሕዝ
 2፡9፣ዘላ5፡1

40፡8 ዘ86፡6፣ኢዮ
 22፡22፣ማ፡26፡39፣
 ሮሜ7፡22፣ዕብ10፡5-7

40፡9 ኢሳ22፡22፣
 መዝ22፡25፡31

40፡10 መዝ22፡22
 ፡89፡1

40፡11 መዝ26፡3፣
 61፡7፣ምላ20፡28፣ዘሳ1
 ፡12

40፡12 መዝ25፡17
 ፡38፡4፣65፡3፣69፡4፣7
 3፡26

40፡13 መዝ22፡19
 ፡38፡22

40፡14 1ሳሙ20፡1
 ፡አስ9፡2፣መዝ35፡4፡
 26

40፡15 መዝ35፡21

40፡16 ዘ84፡29፣
 1ዜና28፡9፣መዝ9፡2፡1
 0፣35፡27፣119፡2

40፡17 መዝ18፡2፣
 20፡2፣86፡1፣109፡22፣
 119፡60፣144፡3

41፡1 ዘ814፡29፣
 ኢዮ24፡4፣25፡17

41፡2 ዘ86፡24፣ዕዘ
 9፡9፣መዝ12፡5፣32፡7፣
 37፡22፣71፡20፣119፡8
 8፡159፣138፡7፣143፡1
 1

41፡3 2ሳሙ13፡5
 ፣27፡14፣መዝ6፡6

41፡4 ዘ832፡39
 ፣6፡2፣9፡13፣5፡14

41፡5 መዝ38፡12

41፡6 ዘሌ19፡16፣
 መዝ12፡2፣101፡7፣
 ፡ምላ26፡24፣ማ፡5፡11

41፡7 መዝ71፡10

41፡8 2ነገ1፡4

ከራሴ ጠጉር ይልቅ በዝቶአል፤
 ልቤም ከድቶኛል።

13 እግዚአብሔር ሆይ፤ ታድነኝ ዘንድ
 ፈቃድህ ይሁን፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔን ለመርዳት
 ፍጠን።

14ኑሴን ለመንጠቅ የሚፈልጉ፣
 ይፈሩ፤ ይዋረዱም፤
 ጉዳቴንም የሚሹ፣
 ተዋርደው በመጡበት ይመለሱ።

15በእኔ ላይ፣ “እስይ! እስይ!” የሚሉ፣
 በራሳቸው እፍረት ይደንግጡ።

16አንተን የሚፈልጉ ሁሉ ግን፣
 ሐሄት ያድርጉ፤ በአንተም ደስ
 ይበላቸው፤
 ዘወትር የአንተን ማዳን የሚወዱ፣
 “እግዚአብሔር ከፍ ከፍ ይበል”
 ይበሉ።

17እኔ ድካኝ ችግረኛ ነኝ፤
 ጌታ ግን ያስብልኛል።
 አንተ ረዳቴና አዳኼ ነህ፤
 ክምላኬ ሆይ፤ አትዘግይ።

መዝሙር 41
የሕመምተኛና የብቸኛ ሰው ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት መዝሙር

1ለድኸኝ የሚያስብ ሰው ምስገን ነው፤
 እርሱንም እግዚአብሔር በክፉ ቀን
 ይታደገዋል።

2እግዚአብሔር ይጠብቀዋል፤ በሕይወትም
 ያኖረዋል፤
 በምድርም ላይ ይባርከዋል፤
 ለጠላቶቹም ምኞትም አሳልፎ
 አይሰጠውም።

3ታሞ ባለበት ዐልጋ ላይ እግዚአብሔር
 ይንከባከበዋል፤
 በበሽታውም ጊዜ መኝታውን
 ያነጥፍለታል።

4እኔም፣ “እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረት
 አድርግልኝ፤
 አንተን በድያለሁና ነፍሴን ፈውሳት”
 አልሁ።

5ጠላቶቼ በክፋት በመናገር፣
 “የሚሞተው መቼ ነው? ስሙስ
 የሚደመስሰው ምን ቀን ነው?”
 ይላሉ።

6ሊጠይቀኝ የሚመጣ ቢኖር፣
 በልቡ ስድብ እያጠራቀመ፣ ከዐንገት
 በላይ ይናገራል፤

^፳4 ወይም ሐሰትን ወደግዘተሉት ተብሎ መተርጎም ይችላል።
^{፳፭}6 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሱብዓ ሊቃናት ትርጉም ግን፣ አካልን ግን አዘጋጅሏል ይላል።

ወጥቶም ወሬ ይነዛል።
 7ጠላቶቼ ሁሉ ግንባር ፈጥረው ይንሾካሾኩብኛል፤ እንዲህ እያሉም፣ የከፋ ነገር በላዬ ያውጠኑጥናሉ፤
 8ክፉ ደዌ ይዘታል፤ ከእንግዲህም ከተኛበት አይነሣም።”
 9እንጀራዬን ተካፍሎኝ የበላ፣ የምተማመንበትም የቅርብ ወዳጄ፣ በእኔ ላይ ተረከዙኝ አነሣ።
 10እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ግን ምሕረት አድርግልኝ፤ የእጃቸውን እንድከፍላቸው አስነሣኝ።
 11ጠላቴ በላዬ ድል አላገኘምና፣ እንደ ወደድኸኝ በዚህ አወቅሁ።
 12ስለ ጭንቀቴ ደግፈህ ይዘኸኛል፤ በፊትህም ለዘላለም ታኖረኛለህ።
 13የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር፣ ከዘላለም እስከ ዘላለም የተባረከ ይሁን፤ አሜን። አሜን።

ሁለተኛ መጽሐፍ መዝሙር 42-72

በስደት ላይ ያለ ሌዋዊ ልቅለ
 ለመዘሙራን አለቃ፣ የቆራ ልጆች ትምህርት።
 1ጥላ የምንጭ ውሃ እንደምትናፍቅ፣ አምላክ ሆይ፤ ነፍሴም እንዲሁ አንተን ትናፍቃለች።
 2ነፍሴ አምላክን፣ ሕይወ አምላክን ተጠማች፤ መቼ ደርሼ ነው የአምላክን ፊት የማየው?
 3ሰዎች ቀኑን ሙሉ፣ “አምላክህ የት አለ?” ባሉኝ ቀኑ ጥር፣ እንባዬ ቀንና ሌሊት፣ ምግብ ሆነኝ።
 4ነፍሴ በውስጤ እየፈሰሰች፣ እነዚህን ነገሮች አስታወስሁኝ፤ ታላቅ ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር ቤት እየመራሁ፣ በእልልታና በምስጋና መዝሙር፣ በአእምሮ ሕዝብ መካከል፣ እንዴት ከሕዝቡ ጋር እሄድ እንደ ነበር ትዝ አለኝ።
 5ነፍሴ ሆይ፤ ለምን ትተክገርያለሽ? ለምንስ በውስጤ ትታወኪያለሽ? ተስፋሽን በአምላክ ላይ አድርገ፤ አዳኚና አምላኪን፣ ገና አመሰግንዋለሁና። ነፍሴ በውስጤ ተክዛለች፤

41፡9 ዘ።30፡2፣ 24፡15፣12፡አዮ 19፡14፣19፡መዝ55፡ 20፡89፣34፡ማቴ26፡ 23፡ሉቃ22፡21፣ዮሐ 13፡18
 41፡10 ቀ።4፣24፡መ- 3፣39፡መዝ3፣39፣13
 41፡11 ዘ።14፡8፣ መዝ25፡2
 41፡12 አዮ47፣መዝ 18፡35፣21፡6፣25፡21፣ 37፡17፣61፡7፣63፡8
 41፡13 ዘ።24፡27፣ መዝ72፡18፣19፣89፡5 2፣106፡48
 42፡1 ዘ።10፡7አዮ 19፡27፣መዝ18፡33፣ 119፡131፣አ.ል፡1፡20
 42፡2 ኢ.ሱ.3፡10፣ 14፡መ-14፣39፣መዝ43፡4 ፣63፡1፣84፡7፣143፡6፣ ማቴ16፡1፣6፣ሮጌ9፡26
 42፡3 ቀ።10፡አዮ 3፡24፣መዝ79፡10፣11 5፡2፣ኢ.ል2፡17፣ሚክ 7፡10
 42፡4 ኢ.ሱ.6፡5፣ 14፡መ-1፣15፣ሰዎ3፡13 ፣መዝ35፡18፣55፡14 ፣95፡2፣100፡4፣109፡30 ፣122፡1፣147፡7፣አ.ሳ 2፡2፣30፡29፣ዮፍ2፡9
 42፡5 አዮ20፡2፣መዝ 9፡1፣18፡46፣25፡5፣ 38፡6፣71፡14፣77፡3፣ ሰዎ3፡20፣ማቴ26፡38
 42፡6 ቀ።11፡ዘ።ፍ 13፡10፣ዘ።፣13፡29፣ ዘ።83፡8፣4፡48፣መዝ 43፡5፣63፡6፣77፡11
 42፡7 ዘ።1፡2፣7፡11 ፣መዝ69፡2፣ዮፍ2፡3
 42፡8 መዝ16፡7፣ 57፡3፣77፡6፣133፡3፣ መዝ5፡18፣8፡15
 42፡9 አዮ20፡19፣ መዝ9፡13፣10፡11፣18፡ 31፣35፡14፣43፡2፣ 106፡42
 42፡10 ቀ።3፡ዘ።ፋ 32፡27፣መዝ6፡2፣44፡1 6፡89፡51፣102፡8፣ 119፡42
 42፡11 ቀ።5፡መዝ43፡ 43፡1 መላ6፡31፣ መዝ25፡20፣36፡3፣ 109፡2
 43፡2 መዝ35፡14፣ 42፡9፣44፡9፣74፡1፣88፡ 14፡89፡38
 43፡3 24፡መ-15፡25 ፣መዝ2፡6፣25፡5፣26፡3 ፣27፡1
 43፡4 ዘ።4፡21፣ መዝ16፡3፣21፡6፣26፡6 ፣42፡2፣84፡3
 43፡5 መዝ42፡6

ስለዚህ በዮርዳኖስ ምድር፣ በኦርሞንኤም ከፍታ፣ በሚዛር ተራራ አስብሃለሁ።
 7በጌጌቴህ ማስገምገም፣ አንዱ ጥልቅ ሌላውን ጥልቅ ይጣራል፤ ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ፣ ሙሉ በሙሉ አጥለቀለኝ።
 8እግዚአብሔር ምሕረቴን በቀን ያዝዛል፤ ዝማሬውም በሌሊት በእኔ ዘንድ አለ፤ ይህም ለሕይወቴ አምላክ የማቀርበው ጸሎት ነው።
 9እግዚአብሔር ዐለቴን፣ “ለምን ረሳኸኝ?” ጠላትስ እያስጨነቀኝ፣ ለምን በሐዘን እመላለሳለሁ?” እለዋለሁ።
 10ጠላቶቼ ቀኑን ሙሉ፣ “አምላክህ የት አለ?” እያሉ፣ በነገር ጠዘጠዙኝ፣ ዐጥንቴም ደቀቀ።
 11ነፍሴ ሆይ፤ ለምን ትተክገርያለሽ? ለምንስ በውስጤ ትታወኪያለሽ? ተስፋሽን በአምላክ ላይ አድርገ፣ አዳኚና አምላኪን፣ ገና አመሰግንዋለሁ።

መዝሙር 43^አ

በስደት ላይ ያለ ሌዋዊ ልቅለ
 1አምላክ ሆይ፤ ፍረድልኝ፤ ከጽድቅ ከራቀ ሕዝብ ጋር ተሟገትልኝ፤ ከአታላዮችና ከክፉዎች ሰዎችም አድነኝ።
 2አምላክ ሆይ፤ አንተ ብርታቴ ነህና፣ ለምን ተውኸኝ? ጠላትስ እያስጨነቀኝ፣ ለምን በሐዘን እመላለሳለሁ?
 3ብርሃንህንና እውነትህን ላክ፤ እነርሱ ይምሩኝ፤ ወደ ተቀደሰው ተራራህ፣ ወደ ማደሪያህ ያድርሱኝ።
 4እኔም ወደ እግዚአብሔር መሠዊያ አቀናለሁ፤ ፍጹም ደስታዬ ወደ ሆነው አምላክ እሄዳለሁ፤ እግዚአብሔር አምላኪ ሆይ፣ በበገና አመሰግንሃለሁ።
 5ነፍሴ ሆይ፤ ለምን ትተክገርያለሽ? ለምንስ በውስጤ ትታወኪያለሽ? ተስፋሽን በአምላክ ላይ አድርገ፣ አዳኚና አምላኪን፣ ገና አመሰግንዋለሁና።

^አም42 በብዙ የዕብራይስጥ ቅጂዎች መዝሙር42 እና 43 አንድ መዝሙር ነው።
^አ43 በብዙ የዕብራይስጥ ቅጂዎች መዝሙር42 እና 43 አንድ መዝሙር ነው።

መዝሙር 44
ብሔራዊ ሰቆቃ
 ለመዘሙሩን አለቃ፣ የቆሬ ልጆች ትምህርት።⁰
 1 አምላክ ሆይ፣ በጆርአችን ሰምተናል፤ አባቶቻችን በቀድሞ ዘመን፣ እነርሱ በነበሩበት ዘመን፣ ያደረግኸውን ነግረውናል።
 2 ሕዝቦችን በእጅህ አሳደህ አወጣሃቸው፤ አባቶቻችንን ግን ተከልሃቸው፤ ሕዝቦችን አደቀቅህ፤ አባቶቻችንን ግን ነጻ አወጣሃቸው።
 3 ምድሪቱን የወረሱት በሰይፋቸው አልነበረም፤ ድልንም የተጎናጸፉት በክንዳቸው አይደለም፤ አንተ ወደሃቸዋልና ቀኝ እጅህ፣ ክንድህና የፊትህ ብርሃን ይህን አደረገ።
 4 እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ንጉሤ ነህ።⁴ ያዕቆብም ድል እንዲያደርግ የወሰነህ አንተ ነህ።
 5 በአንተ ጠላቶቻችን በመጡበት እንዲ መለሱ እናደርጋለን፤ በስምህም ባላጋራዎቻችንን ከእግራችን በታች እንረግጣለን።
 6 በቀስቴ አልተማመንም፤ ሰይፌም አያስጥለኝም።
 7 አንተ ግን በጠላቶቻችን ላይ ድልን ትሰጠናለህ፤ ባላንጣዎቻችንንም ታሳፍራለህ።
 8 ዘወትር በእግዚአብሔር እንመካለን፤ ስምህንም ለዘላለም እንወድሳለን። ሲላ
 9 አሁን ግን እነሆ ትተኸናል፤ አሳፍረኸናልም፤ ከሰራዊታችንም ጋር አትወጣም።
 10 ከጠላት ፊት እንድናፈገፍግ አደረግኸን፤ ባላንጣዎቻችንም ዘረፍን።
 11 እንደሚታረዱ በጎች አደረግኸን፤ በሕዝቦችም መካከል በተንኸን።
 12 ሕዝቡን በርካሽ ዋጋ ሸጥኸው፤ ከሽያጩም ያገኘኸው ትርፍ የለም።
 13 ለጎረቤቶቻችን ስድብ፣ በዙሪያችን ላሉትም መሣቂያና መዘበቻ አደረግኸን።
 14 በሕዝቦች ዘንድ መተረቻ፣ በሰዎች መካከል በንቀት ራስ መነቅነቂያ አደረግኸን።
 15 ውርድጹ ቀኑን ሙሉ በፊቴ ነው፤ ፊቴም ዕፍረትን ተከናኝቦአል።
 16 ይህም ከሚዘልፍና ከሚያላግጥ ሰው ድምፅ የተነሣ፤

44:1 ስጻ32:7፣ መጻፍ:13፣24:7፣ 22:1፣ዜፍ17:20፣ኢዮ 37:23፣ኤር26:11
 44:2 ስ15:17፣ ኢሱ3:10፣መጻፍ:23፣ 2ዜፍ14:13፣መዝ80: 9፣ኢጻ60:21፣ኤር 32:23፣ሐሥ7:45
 44:3 ስ15:16፣ዘጻ 4:37፣ኢሱ24:12፣ መዝ77:15፣78:54፣ 79:11፣89:10፣15፣ 98:1፣ኢጻ40:10፣ 52:10፣63:5
 44:4 መዝ5:2፣21: 5፣24:7
 44:5 ኢሱ23:5፣ መዝ60:12፣108:13
 44:6 ዘፍ48:22፣ ሆሴ1:7
 44:7 ዘጻ20:4፣ኢዮ 8:22
 44:8 መዝ30:12፣ 34:2፣52:11፣14፣ፎፍ 1:31፣2፣ፎፍ10:17
 44:9 ዘጻ8:3፣ 31:17፣ኢሱ7:12፣ መዝ43:2፣107:39፣ 108:11፣ኢጻ5:15
 44:10 ዘሌ26:17 ፣መጻፍ:2፣14
 44:11 ፋ፣22፣ዘሌ 26:33፣መዝ9:11፣ ኤር12:3፣ሐዝ6:8፣ ዘካ2:6
 44:12 ዘጻ32:30፣ ኢጻ50:1፣52:3፣ኤር 15:13
 44:13 ዘጻ28:37፣ 2ዜፍ29:8፣መዝ79:4፣ 80:6፣89:4፣ኢጻ 30:3፣ኤር25:9፣42:1 8፣44:8፣ሐዝ23:32 ፣መዝ2:6
 44:14 1ኃግ9:7፣ 2ኃግ19:21
 44:15 ዘፍ30:23፣ 2ዜፍ32:21፣መዝ 34:5፣35:26
 44:16 1ጳጳ:18፣25፣ መዝ10:13፣42:10፣ 55:3፣74:10፣ኤር 11:19፣ሮጫ12:19
 44:17 ዘጻ6:12፣ 32:18፣መዝ19:16፣ 61:153፣176:9፣3፣1
 44:18 መዝ19: 51፣157
 44:19 2ዜፍ14:13 ፣ኢዮ3:5፣30:29፣ መዝ51:8፣ኢጻ34:13
 44:20 ዘጻ20:3፣ዘጻ 32:18፣መጻፍ:7፣ኢጻ 43:12፣ኤር5:19
 44:21 1ጳጳ:16፣7 ፣1ኃግ8:39፣ምላ15: 11፣ኤር12:3፣17:10
 44:22 ፋ፣11፣ኢጻ 53:7፣ኤር11:19፣ 12:3፣ሮጫ8:36
 44:23 መዝ7:6፣

ከጠላትና ከተበቃይ ሁኔታ የተነሣ ነው።
 17 አንተን ሳንረሳ፣ ለኪዳንም ታማኝነታችንን ሳናንድል፣ ይህ ሁሉ ደረሰብን።
 18 ልባችን ወደ ኋላ አላለም፤ እግራችንም ከመንገድህ አልወጣም።
 19 አንተ ግን ተኩላዎች በሚውሉበት ቦታ ሰባብረህ ጣልኸን፤ በሞት ጥላም ሸፈንኸን።
 20 የአምላካችንን ስም ረስተን፣ እጃችንንም ወደ ባዕድ አምላክ ዘርግተን ቢሆን ኖሮ፣
 21 እግዚአብሔር ይህን ማወቅ ይሳነዋልን? እርሱ ልብ የሰወረውን የሚረዳ ነውና።
 22 ይሁን እንጂ ቀኑን ሙሉ ስለ አንተ ሞትን እንጋፈጣለን፤ እንደሚታረዱ በጎችም ተቈጥረናል።
 23 ጌታ ሆይ፣ ንቃ! ለምንስ ትተኸለህ? ተነሥ፤ ለዘላለምም አትጣለን።
 24 ፊትህን ለምን ትሰውራለህ? መከራችንንና መጠቃታችንን ለምን ትረሳለህ?
 25 ነፍሳችን ዐፈር ውስጥ ሰጥጣለች፤ ሆኖችንም ከምድር ጋር ተጣብቆአል።
 26 ተነሥና እርዳን! ስለ ምሕረትህ ስትል ተቤዠን።
መዝሙር 45
የንጉሣዊ ሰርግ መዝሙር
 ለመዘሙሩን አለቃ፣ “በጽጌረዳ” ዜማ፣ የቆሬ ልጆች ትምህርት፣ የፍቅር መዝሙር፣^T
 1 ልቤ መልካም ሐሳብ አፈለቀ፤ የተቀኘሁትን ቅኔ ለንጉሥ አሰማለሁ፤ አንደበቴም እንደ ባለ ሙያ ጸሓፊ ብርዕ ነው።
 2 አንተ ከሰዎች ሁሉ ይልቅ ውብ ነህ፤ ከንፈሮችህም የጸጋ ቃል ያፈልቃለህ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ለዘላለም ባርኮሃል።
 3 ነገዶል ሆይ፣ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፣ ግርማ ሞገስንም ተላበስ።
 59:5፣74:1፣77:7፣78:65 44:24 ዘጻ26:7፣32:20፣መዝ13:1፣ ሰቆ5:20 44:25 መዝ119:25 44:26 ዘኑ:10:35፣መዝ 6:4፣12:5፣26:11፣102:13 45 ርዕስ ማሕ1:1 45:2 መዝ 21:6፣ሉቃ4:22 45:3 ዘጻ32:41፣24ጳጳ:1፣19፣ኢዮ40:10፣ መዝ21:5፣149:6፣ራእ1:16
 *44ርእስ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።
 *4 የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም የሱርስቱ ቅጅ ንጉሤ ነህ እምነም ነህ ይለሉ፤ ፀብራይስጥ ደግሞ፣ ንጉሤ እግዚአብሔር ሆይ ይላል።
 T45ርእስ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

4 ስለ እውነት፣ ስለ ትሕትና ስለ ጽድቅ፣ ሞገስን ተጉናጽፈህ በድል አድራጊነት ገሥግሥ፤ ቀኝ እጅህም ድንቅ ተግባር ታሳይ።

5 የሾሉ ፍላጻዎችህ በንጉሥ ጠላቶች ልብ ይሰካሉ፤ ሕዝቦችም ከእግርህ በታች ይወድቃሉ።

6 አምላክ ሆይ፣ ዙፋንህ ከዘላለም እስከ ዘላለም ይኖራል፤ የመንግሥትህ በትር የቅንነት በትር ናት።

7 ጽድቅን ወደድህ፣ ዐመገን ጠላህ፣ ስለዚህ እግዚአብሔር አምላክህ፣ ከጓደኞችህ ይልቅ አንተን የደስታ ዘይት ቀባህ።

8 ልብስህ ሁሉ በከርቤ፣ በአደስና በጥንጅት መዐዛ ይወዳል፤ በዝህን ጥርስ ከተዋቡ ቤተ መንግሥቶችም፣ የበገናና የመሰንቆ ድምፅ ደስ ያሰኙሃል።

9 ከተከበሩት ሴቶችህ መካከል የነገሥታት ሴቶች ልጆች ይገኛሉ፤ ንግሥቱቱም በአፊር ወርቅ አገጣ በቀኝህ ቆማለች።

10 ልጄ ሆይ፣ አድምጪ፣ አስተወይ፣ ጆሮሽንም አዘንብይ፤ ሕዝብሽንና የአባትሽን ቤት እርሺ።

11 ንጉሥ በውበትሽ ተግርኮአል፤ ጌታሽ ነውና አክብራው።

12 የጠረሰ ሴት ልጅ እጅ መንሻ ይዞ ትመጣለች፤ ሀብታሞችም ደጅ ይጠኑሻል።

13 የንጉሥ ልጅ ከላይ እስከ ታች ተሸልግ እልፍኝ ውስጥ አለች፤ ልብሷም ወርቀ ዘቦ ነው።

14 በጥልፍ ሥራ ባጌጠ ልብስ ወደ ንጉሥ ትወሰዳለች፤ ደናግል ጓደኞቿም ተከትለዋት፣ ወደ አንተ ይመጣሉ።

15 በደስታና በሐሜት ወደ ውስጥ ይመሯቸዋል፤ ወደ ንጉሡም ቤተ መንግሥት ይገባሉ።

16 ወንዶች ልጆችህ በአባቶችህ እግር ይተካሉ፤ ገዢዎም አድርገሽ በምድር ሁለት ስሚያቸዋለሽ።

17 ስምሽን በትውልድ ሁሉ ዘንድ መታሰቢያ አደርጋለሁ፤ ስለዚህ ሕዝቦች ከዘላለም እስከ ዘላለም ያወድሱሃል።

45:4 ዘ84:34፣ መዝ21:8፣165:5፣66:3፣ ሰ62:3፣6፣16:2

45:5 ዘጥ24:8፣ ዘ83:2፣23፣መዝ9:13፣ 9:2፣9

45:6 ዘ9:21፣33፣ ሰቆ5:19

45:7 መዝ2:2፣ 11:5፣123:5፣33:5፣ አ.ሳ45:1፣61:1፣ዘዛ4:14፣ፀ41:8-9

45:8 ዘ9:37፣25፣ዘዐ30:24፣ዘጥ24:6፣ 1፣72:2፣39፣መዝ144:9፣150:4፣ምሳ27:9፣ መ.ሐ1:3፣4፣10፣አ.ሳ38፣20፣ጥ.ሐ 19:39

45:9 ዘ9:10፣29፣ 1፣72:19፣መ.ሐ6:8፣አ.ሳ62:5

45:10 ፍት1:11፣ 16፣አ.ር5:1

45:11 አስ1:11፣ ሰቆ2:15፣አ.ፊ5:33፣1 አ.ጥ3:6

45:12 አ.ሰ19:29፣ 1፣59:16፣2፣ዘፍ9:24

45:13 ዘፀ39:3፣ አ.ሳ61:10

45:14 መሳ5:30፣ አስ2:15፣መ.ሐ1:3

45:15 አስ8:17

45:16 14፣መ.2:8፣ መዝ68:27፣113:8

45:17 ዘፀ3:15፣ መዝ21:4፣33:11፣11 9:90፣135:13፣ 138:4፣6፣ላ22:5

46:1 ዘ84:30፣ መዝ9:9፣18፣1፣6፣25፣ 17፣34፣18፣37፣39፣61 3፣37፣3፣26፣9፣1፣2፣9፣14

2፣5፣አ.ሳ33:16፣ አ.ር16:19፣17፣17፣ ሰቆ 3፣57፣አ.ል3፣16 ፣ፍዎ17፣7፣ሐ.ቃ1፣54

46:2 ፋ፣6፣ዘፍ4:7 ፣ዘዐ15:8፣መዝ3:6፣ 18፣7፣82:5፣97:5፣ አ.ሳ13፣13፣24፣1፣19 ፣20፣54፣10፣አ.ር4፣23 ፣8፣71፣1፣19፣አዎ8:14 ፣9፣5፣ጫክ14፣ፍዎ 1፣5፣ፀ73፣6፣ራሕ6፣14

46:3 መሳ5:5፣አ.ጥ9:26፣መዝ93:3፣አ.ሳ17:13፣አ.ር5:22፣ ሕዝ1:24፣ራሕ19:6

46:4 ዘፍ2:10፣ 14፣18፣24፣መ.15፣25፣ መዝ1:3፣48:1፣8፣ 87:3፣101:8፣6፣ራሕ3፣12፣22:1

46:5 ዘ823:14፣ 1፣ዘፍ5:20፣መዝ26:8፣ 125:1፣አ.ሳ12:6፣ ዘዛ2:5

46:6 ፋ፣2፣አ.ጥ12:23፣መዝ29:3፣68፣ 32፣74፣23፣102:22፣ አ.ሳ5:30፣13፣4፣13፣ 17:12፣23፣11፣33፣34

መዝሙር 46^ላ
እግዚአብሔር ከእኛ ጋር
 ለመዘምራን አሊቃ፣ የቆራ ልጆች መዝሙር፣ በደናግል የዘመነ ስልት የሚዘመር፣ መዝሙር።

1 አምላካችን መጠጊያችንና ኅይላችን፣ በሚደርስብን መከራ ሁሉ የቅርብ ረዳታችን ነው።

2 ስለዚህ ምድር ብትነዋወጥ እንኳ፣ ተራሮችም ወደ ባሕር ጥልቅ ቢሰምጡ አንፈራም።

3 ውሆች ቢያስገመግሙ፣ ዐረፋ ቢደፍቁም፣ ተራሮችም ከውሆቹ ሙላት የተነሣ ቢንቀጠቀጡም አንደናገጥም። ሲላ

4 የእግዚአብሔርን ከተማ፣ የልዑልን የተቀደሰ ማደሪያ ደስ የሚያሰኝ የወንዝ ፈሳሾች አሉ።

5 እግዚአብሔር በመካከላ ነው፤ አትናወጥም፣ አምላክ በማለዳ ይረዳታል።

6 ሕዝቦች በዐመፅ ተነሡ፤ መንግሥታትም ወደቁ፤ ድምፁን ከፍ አድርጎ አስማ፣ ምድርም ቀለጠች።

7 የሰራዊት አምላክ ከእኛ ጋር ነው፤ የያዕቆብ አምላክ መጠጊያችን ነው። ሲላ

8 ኑና የእግዚአብሔርን ሥራ፣ ምድርንም እንዴት ባደማ እንዳደረጋት እዩ።

9 ከዳር እስከ ዳር ጦርነትን ከምድር ያስወግዳል፤ ቀስትን ይሰብራል፤ ጦርን ያክታል፤ ጋሻንምፊ በእሳት ያቃጥላል።

10 ራራ፣ እኔም አምላክ እንደ ሆንሁ ፅወቁ፤ በሕዝቦች ዘንድ ከፍ ከፍ እላለሁ፤ በምድርም ላይ ከፍ ከፍ እላለሁ።”

11 የሰራዊት አምላክ ከእኛ ጋር ነው፤ የያዕቆብ አምላክ መጠጊያችን ነው። ሲላ

መዝሙር 47
እግዚአብሔር፣ የእስራኤል ንጉሥ የዓለም ጌታ
 ለመዘምራን አሊቃ፣ የቆራ ልጆች መዝሙር።

1 ሕዝቦች ሁላችሁ እጆቻችሁን

፣ሕዝ26:18፣ጫፋ8 46:7 ፋ፣11 ዘፍ21:22፣14፣መ.1፣11፣ መዝ18:2፣20፣1 46:8 መዝ66:5፣አ.ሳ17:9፣64፣10፣8፣79፣26፣ ሉ.ቃ21:20 46:9 መዝ37:15፣አ.ሳ24፣9፣5፣22፣6፣ሕዝ39፣9፣ ሆሴ2:18 46:10 ዘ84:35፣1፣718:36፣39፣መዝ18:46፣100፣3፣ አ.ሳ2፣11፣37፣16፣20፣43፣11፣45፣21፣ሕዝ36፣23 46:11 ፋ፣7፣ መዝ 20:1

ሳ12 ወይም፣ የጢርሳዎቹን ልሳስ ተከህና ከሰጣታዎቹ መካከል አለ ማፋ6 ርሰስ ምናልባት የመዚ.ቃውን ሁኔታ ሊያሳይ ይችላል። ሳ9 ወይም ሠረገላም

አጨብጭቡ፤
 ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር እልል በሉ።።
 2 በምድር ሁሉ ላይ ታላቅ የሆነው ንጉሥ፤
 ልዑል እግዚአብሔር የሚያስፈራ ነውና።።
 3 ሕዝቦችን ከእኛ በታች አደረገ፤ መንግሥታችንም ከእግራችን ሥር አስገዛልን።።
 4 ለሚወደው ለያዕቆብ ክብር የሆነችውን፤ ርስታችንን እርሱ መረጠልን።።
 5 አምላክ በእልልታ፤ እግዚአብሔር በመለከት ድምፅ ዐረገ።።
 6 አምላካችንን አወድሱት፤ አወድሱት፤ ንጉሳችንን አወድሱት፤ አወድሱት፤
 7 እግዚአብሔር የምድር ሁሉ ንጉሥ ነውና። ምርጥ ዝማሬ ለቅርብላት።።
 8 እግዚአብሔር በሕዝቦች ላይ ነግሦአል፤ እግዚአብሔር በተቀደሰ ዙፋኑ ላይ ተቀምጦአል።።
 9 ከአብርሃም አምላክ ሕዝብ ጋር፤ የሕዝቦች መኳንንት ተሰበሰቡ፤ የምድር ነገሥታት የእግዚአብሔር ናቸውና። እርሱም እጅግ ከፍ ከፍ ያለ ነው።።
መዝሙር 48
የእግዚአብሔር ተራራ ጽዮን
 ዝማሬ፡ የቆሬ ልጆች መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ታላቅ ነው፤ በአምላካችን ከተማ በተቀደሰው ተራራ ከፍ ያለ ምስጋና ይገባዋል።።
 2 የምድር ሁሉ ደስታ የሆነው፤ በሰሜን በኩል ሰርቀት የሚታየው፤ በከፍታ ላይ አምሮ የደመቀው የጽዮን ተራራ፤ የታላቁ ንጉሥ ከተማ ነው።።
 3 እግዚአብሔር በአዳራሾቹ ውስጥ ሆኖ፤ ብርቱ ምሽግ እንደ ሆናት አስመስክሮአል።።
 4 እነሆ፤ ነገሥታት ተባብረው መጡ፤ አንድ ላይ ሆነውም ገሠገሡ።።
 5 እይተውም ተደነቁ፤ ደንግጠውም ፈረጠጡ።።
 6 ምጥ እንደ ያዛት ሴት፤ በዚያ ብርክ ያዛቸው።።
 7 የምሥራቅ ነፋስ የተርሴስን መርከብ እንደሚሰባብር፤ አንተ አብረከረክሃቸው።።
 8 እንደ ሰማን፤ በሰራዊት አምላክ ከተማ፤

7:1 2፡11:1:2
 ፡መዝ33:3
 47:2 ዘፍ14:18፤ ዘ87:21፤መዝ2:6:48
 ፡2:9:5:3፤ማቴ5:35
 47:3 መዝ18:39፤ 47:አላ14:6
 47:4 መዝ2:8፤ 16:6:178:55፤አጥ 6:8:187:1፤ኢጥ1:4
 47:5 ዘዮ10:2፤ 2፡4፡6፡15፡አዮ 8:21፤መዝ68:18፤ 106:5፤ኢል4:8
 47:6 2፡4፡22:50
 47:7 ዘኖ16:7፤ ዘከ14:9፤ቀላ3:16
 47:8 1፡122:19፤ 1ዜ፡16:31፤መዝ9:4፤ ራ፡አ4:9
 47:9 ኢዮ25:2፤ መዝ46:10:97:9
 48:1 ዘ833:19፤ 2፡4፡22:4፤1ዜ፡16: 25፤መዝ26:18:3፤ 46:4:86፤10:87:1:9 6:4:99:2፤135:5:14 7:7:አላ11:9፤ 32:16፤ኤር10:6፤ 31:23፤ጳጳ9:16፤ሚክ 4:1 ዘካ8:3
 48:2 ኢሳ13:27፤ መዝ2:6:150:2:ሰቆ 2:15፤ሕዝ16:14፤ ማቴ5:35
 48:3 ቀ 13፤መዝ 18:2:122:7
 48:4 2፡4፡10:1-19
 48:5 ዘዐ15:16፤ ኢሳ13:8፤ኤር46:5፤ ጳጳ5:9
 48:6 ዘፍ3:16፤ ኢዮ4:14
 48:7 ዘፍ10:4:41፤ 6:1፤ሃ110:22:22:48
 48:8 ኤር23:6፤ ዘከ8:13፤14:11
 48:9 መዝ64:39:3
 48:10 ዘዐ6:3፤ኢሱ 7:9፤1፡4፡2፡10፤ መዝ22:27:65:5፤ 98:3፤100:1፤ኢሳ 11:12፤24:16፤ 42:10፤49:6
 48:11 መዝ97:8
 48:12 ነሀ3:1
 48:13 ቀ 3፤2፡4፡መ 20:15፤መዝ71:18፤ 78:6፤109:13፤ኢሳ 26:1፤ሰቆ2:8፤ዕን2:1
 48:14 መዝ25:5፤ 73:24፤ምሳ፡22፤ ኢሳ49:10፤57:18፤ 58:11
 49:1 መዝ33:8፤ 78:1፤ኢሳ1:2
 49:2 መዝ62:9
 49:3 መዝ37:30 ፤119:130
 49:4 ዘዮ12:8፤ 1፡4፡መ 16፤16፤መዝ3

በአምላካችን ከተማ፤
 እንዲሁ አዮን፤
 እግዚአብሔር ለዘላለም ያጸናታል።።
 ሲላ
 9 አምላክ ሆይ፤ በቤተ መቅደስህ ውስጥ ሆነን፤ ምሕረትህን እናስባለን።።
 10 አምላክ ሆይ፤ ምስጋናህ እንደ ስምህ፤ እስከ ምድር ዳርቻ ይዘልቃል፤ ቀኝ እጅህም ጽድቅን የተሞላላች ናት።።
 11 ስለ ፍርድህ፤ የጽዮን ተራራ ሐሜት ታድርግ፤ የይሁዳ ምንደርኖችም ደስ ይበላቸው።።
 12 በጽዮን አካባቢ ተመላለሱ፤ ዙሪያዎንም ሂዱ፤ የጥበቃ ግንባቻቸውንም ቀጥጡ፤
 13 ለሚቀጥለው ትውልድ ትናገሩ ዘንድ፤ መከላከያ ዕርዳታን ልብ ብላችሁ ተመልከቱ፤ መጠበቂያ ማግኛቸውን እይ።።
 14 ይህ አምላክ ከዘላለም እስከ ዘላለም አምላካችን ነውና፤ እስከ መጨረሻው የሚመራንም እርሱ ነው።።
መዝሙር 49
የሀብት ከንቱነት
 ለመዘሙራን አለቃ፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር።።
 1 እናንተ ሕዝቦች ሁላችሁ፤ ይህን ስሙ፤ በዓለም የምትኖሩ ሁሉ፤ ይህን አድምጡ።።
 2 ዝቅተኞችና ከፍተኞች፤ ባለጠነችና ድኸች ይህን በአንድነት ስሙ።።
 3 አፌ የጥበብን ቃል ይናገራል፤ የልቤም ሐሳብ ማስተዋልን ይሰጣል።።
 4 ጆሮዬን ወደ ምሳሌ አዘነብላለሁ፤ እንቆቅልኼንም በበገና እፈታለሁ።።
 5 የአጭባርባሪዎች ክፋት በከበበኝ ጊዜ፤ በክፉ ቀን ለምን እፈራለሁ?
 6 በሀብታቸው የሚመኩትን፤ በብልጽግናቸውም የሚታመኑትን ለምን እፈራለሁ?
 7 የሌላውን ሕይወት መቤዠት የሚችል ሰው፤ ወይም ለእግዚአብሔር ወጆ የሚከፍልለት ማንም የለም።።
 8 የነፍስ ቤዛ ውድ ነውና፤ በቂ ዋጋም ከቶ ሊገኝለት አይችልም፤
 3:2:78:2፤ምሳ1:6፤ሕዝ12:22፤16:44፤18:2-3፤ሉቃ4:23
 49:5 መዝ23:4፤27:1 49:6 ኢዮ22:25፤36:19፤መዝ10:3፤ 73:12፤ኤር48:7 49:8 ዘዮ35:31፤ማቴ16:26
 ማ፡ ዕብራይስጡ ማህል ያለል፤ ይኸውም የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የሙዚቃውን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።።

⁹ ወይም ጋሾች
⁶² ዛሬን የሚለው የዕብራይስጡ ቃል የተቀደሰ ተራራን ወይም የሰሜንን አቅጣጫ ሊያመለክት ይችላል።
 9 በዚህም ዘላለም ይኖራል፤ መስበሰስንም አያይም።

10 ጠቢባን ሟች መሆናቸው የሚታይ ነው፤ ቂልና ሞኝም በአንድነት ይጠፋሉ፤ ጥሪታቸውንም ለሌላው ጥለው ይሄዳሉ።

11 መሬቶችን በስማቸው ቢሰይሙም፤ መቃብራቸው የዘላለም ቤታቸው፤ ከትውልድ እስከ ትውልድም መኖሪያቸው ይሆናል።

12 ሰው በሀብቱ እንደ ተከበረ አይዘልቅም፤ ታይተው የሚጠፉ እንስሳትን ይመስላል።^ሰ

13 ይህ የተላላዎች ዕድል ፈንታ፤ የእነርሱንም አባባል ተቀብለው ለሚከተሏቸው፤ መጨረሻ ግብ ነው። ሴላ

14 እንደ በጎች ለሲኦል^ሸ የተዳረጉ ናቸው፤ ሞትም እረኛቸው ይሆናል፤ ቅኖች በማለዳ ይገዟቸዋል፤ አካላቸው ከክብር ቤታቸው ርቆ፤ በሲኦል ይፈራርሳል።

15 እግዚአብሔር ግን ነፍሴን^ፖ ከሲኦል እጅ ይቤገራል፤ በእርግጥም በእርሱ ዘንድ ተቀባይነት አለኝ። ሴላ

16 ሰው ባለጠጋ ሲሆን፤ የቤቱም ክብር ሲበዛለት አትፍራ።

17 በሚሞትበትም ጊዜ ይዞት የሚሄደው አንዳች የለምና፤ ክብሩም አብሮት አይወርድም።

18 በሕይወት ሳለ ራሱን እንደ ተባረከ ቢቁጥርም፤ ሰዎች በበለጸገህ ጊዜ ቢያወድሱህም፤

19 ብርሃን ከቶ ወደማያዩት፤ ወደ አባቶች ማገበር ይቀላቀላል።

20 ሰው በሀብቱ እንደ ተከበረ አይዘልቅም፤ ታይተው የሚጠፉ እንስሳትን ይመስላል።

መዝሙር 50
በመንፈስና በእውነት ማምለክ
 የአሳፍ መዝሙር

1 ኅያሉ አምላክ፤ እግዚአብሔር ተናገረ፤ ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ ምድርን ጠራት።

2 ፍጹም ውብ ከሆነችው ከጽዮን፤ እግዚአብሔር አበራ።

3 አምላካችን ይመጣል፤ ዝምም አይልም፤ የሚባላ እሳት በፊቱ፤

49፡9 መዝ16፡10፤ 22፡29፤89፡48
 49፡10 ኢዮ27፡17፤ መዝ92፡6፤94፡8፤መዝ2፡16፤18፡21፤ሉቃ12፡20

49፡11 ዘጸ3፡14፤ መዝ106፡31፤ማር5፡3፤ሉቃ8፡27

49፡12 ቀ*20፤ኢዮ14፡2፤2፡2፤ሉቃ2፡12

49፡13 ሉቃ12፡20

49፡14 ዞጥ16፡30፤ ኢዮ21፡13፤መዝ9፡17፤55፡15፤ኢሳ14፡2፤ኢር43፡11፤ሕዝ31፡14፤ጳጳ7፡18፤1ቁር6፡2

49፡15 ዘፍ5፡24፤ መዝ56፡13፤ዎሴ13፡14

49፡17 መዝ17፡14፤ 1፤1፤ጠጥ6፡7

49፡18 መዝ10፡6፤ ሉቃ12፡19

49፡19 ዘፍ15፡15፤ ኢዮ33፡30

49፡20 ቀ*12፤ምላ16፡16

50፡1 ኢሉ22፡22፤ መዝ113፡3

50፡2 ዘጸ33፡2፤መዝ2፡6፤48፡2፤ ሰቆ2፡15

50፡3 ቀ*21፤ዘሌ10፡2፤ኢዮ37፡9፤መዝ18፡8፤83፡15፤96፡13፤107፡25፤147፡18፤ኢሳ29፡6፤30፡28፤42፡14፤64፡12፤65፡6፤ዮፍ1፡4፤ፍሆ1፡3

50፡4 ዘጸ4፡26፤31፤28፤ ኢሳ1፡2፤ዕብ10፡30

50፡5 ዘወ24፡7፤ዘጸ7፡6፤2፤ዘፍ6፡11፤መዝ18፡25

50፡6 ዘፍ16፡5፤ ኢዮ9፡15፤መዝ19፡1

50፡7 ዘወ20፡2፤ መዝ48፡14፤ዕብ2፡4

50፡8 2ሳመ፡22፤16፤ መዝ40፡6

50፡9 ዘሌ1፡5፤1፤6፤5፤ዘጥ32፡16

50፡10 መዝ104፡20፤24፤ኢሳፍ6፡9፤ዘ5፡8

50፡11 መዝ8፡7፤ 80፡13፤ግ፡6፤26

50፡12 ዘወ19፡5፤ዘጸ10፡14፤ኢሳ3፡11፤መዝ24፡1፤1ቁር10፡26

50፡14 ዞጥ30፡2፤ ዕዝ1፡4፤መዝ7፡8፤27፡6፤66፤13፤76፤11

50፡15 መዝ3፡7፤ 4፤1፤22፤23፤69፤17፤81፤7፤86፤7፤107፤6፤142፤2፤ኢሳ55፡6፤58፡9፤ዘካ13፡9፤ዮዕ5፤13

50፡16 መዝ25፡10፤ ኢሳ29፡13

50፡17 1ነገ14፡9፤ ምላ1፡22

የሚያስፈራራ ዐውሎ ነፋስም በዙሪያው አለ።

4 በሕዝቡ ይፈርድ ዘንድ፤ በላይ ያለውን ሰማይንና ምድርን እንዲህ ብሎ ይጠራል፤

5 “በመሥዋዕት ከእኔ ጋር ኪዳን የገቡትን፤ ቅዱሳኔን ወደ እኔ ሰብስቧቸው።”

6 ሰማያት ጽድቁን ያውጃሉ፤ እግዚአብሔር ራሱ ፈራጅ ነውና። ሴላ

7 “ሕዝቤ ሆይ፤ ስማኝ፤ ልንገርህ፤ እስራኤል ሆይ፤ በአንተ ላይ ልመስክር፤

8 አምላክህ እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ስለ መሥዋዕትህ አልነቀፍሁህም፤ የሚቃጠል መሥዋዕትህም ሁልጊዜ በፊቴ ነው።

9 እኔ ግን ኮርማህን ከበረት፤ ፍየሎችህንም ከጎረቤት የምፈልግ አይደለሁም፤

10 የዱር አራዊት ሁሉ፤ በሺ ተራራዎች ላይ ያለውም እንስሳ የእኔ ነውና።

11 በየተራራው ያለውን ወፍ ሁሉ ዐውቃለሁ፤ በሜዳ የሚገኘው ተንቀሳቃሽ ፍጡር ሁሉ የእኔ ነው።

12 በራብ ለአንተ አልነግርህም፤ ዓለምና በውስጧ ያለውም ሁሉ የእኔ ነውና።

13 ለመሆኑ፤ እኔ የኩርማ ሥጋ እበላለሁን? የፍየልንስ ደም እጠጣለሁን?

14 እግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕት አቅርብ፤ ለልዑልም ስእለትህን ስጥ።

15 በመከራ ቀን ጥራኝ፤ አድንገህህ፤ አንተም ታከብረኛለህ።”

16 ክፉውን ግን እግዚአብሔር እንዲህ ይለዋል፤ “ሕጌን ለማኑብኑብ፤ ኪዳኔንም በአፍህ ለመናገር ምን መብት አለህ?

17 ተግማጹን ትጠላለህና፤ ቃሌንም ወደ ኋላህ ትጥላለህ።

18 ሌባውን ስታይ አብረኸው ነጎድህ፤ ዕድል ፈንታህንም ከአመንዝሮች ጋር አደረግህ።

19 አፍህን ለክፋት አዋልህ፤

50፡18 ኢዮ22፡15፤ሮሜ1፡32፤1፤ጠጥ5፡22 50፡19 መዝ10፡7፤ 3፤6፤3፤52፤2፤101፡7

12 በሱባግ ሊቃናት ትርጉምና በሱርሱቱ ቅጂ ቀ*12 ከቀ*20 ጋር አንድ ዐይነት ነው፤ ዕብራይስጡ ግን ከዚህ ይለያል።

14 በዚህ እና በቀ*15 ላይ ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል አንዳንድ የእንግሊዘኛ ቅጂች ግን መቃብር ይላሉ።

*15 ወይም ሕይወቴን

አንደበትህም ሽንገላን ጉነጉነ፡፡
 20 ተቀምጠህ ወንድምህን አማኸው፤
 የእናትህንም ልጅ ስም አጎደፍህ፡፡
 21 ይህን አድርገህ ዝም አልሁ፤
 እንዳንተም የሆንሁ መሰለህ፡፡
 አሁን ግን እገሥጽሃለሁ፤
 ፊት ለፊትም እወቅሰሃለሁ፡፡
 22 “እናንተ እግዚአብሔርን የምትረሱ፤ ይህን
 ልብ በሉ፤
 አለበለዚያ ብትንትናችሁን አወጣለሁ፤
 የሚያደናችሁም የለም፡፡
 23 የምስጋናን መሥዋዕት የሚሠቀ
 ያከብረኛል፤
 መንገዱንም ቀና ለሚያደርግ፤
 የእግዚአብሔርን ማዳን አሳየዋለሁ፡፡”¹¹

መዝሙር 51

የጎጠኦት ኑዛዜ
 ለመዘምራን አለቃ፣ ጻዊት ወደ ቤርሳቤህ ከገባ በኋላ፤
 ነቢዩ ናታን ወደ እርሱ በመጣ ጊዜ፣ የጻዊት መዝሙር፡፡

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ቸርነትህ መጠ
 ን፤
 ምሕረት አድርግልኝ፤
 እንደ ርኅራኄም ብዛት፤
 መተላለፊን ደምስስ፡፡
 2 በደሌን ፈጽሞ እጠብልኝ፤
 ከጎጠኦቱም አንጻር፡፡
 3 እኔ መተላለፊን አውቃለሁና፤
 ጎጠኦቱም ዘወትር በፊቴ ነው፡፡
 4 በውሳኔህ ትክክል፤
 በምትሰጠው ፍርድም ንጹሕ ትሆን
 ዘንድ፤
 አንተን፤ በእርግጥ አንተን ብቻ በደልሁ፤
 በፊትህም ክፉ ነገር አደረግሁ፡፡
 5 ስወለድ ጆምሮ በደለኛ፤
 ገና እናቴም ስትጸንሱኝ ጎጠኦተኛ ነኝ፡፡
 6 እነሆ፤ እውነትን ከሰው ልብ ትሻለህ፤[†]
 ስለዚህ ጥልቅ ጥበብን በውስጤ
 አስተምረኝ፡፡[‡]
 7 በሂሳብ እርጩኝ፤ እኔም እንጸለሁ፤
 እጠበኝ፤ ከበረዶም ይልቅ ነጭ
 እሆናለሁ፡፡
 8 ሐሜትንና ደስታን አሰማኝ፤
 ያደቀኝሃቸው ዐጥንቶቼም ደስ
 ይበላቸው፡፡
 9 ፊትህን ከጎጠኦቱ መልስ፤
 በደሌንም ሁሉ ደምስስልኝ፡፡
 10 አምላኬ ሆይ፤ ንጹሕ ልብ ፍጠርልኝ፤
 ቀና የሆነውንም መንፈስ በውስጤ
 አድስ፡፡
 11 ከፊትህ አትጣለኝ፤
 ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ

50:20 ማቴ10:21
 50:21 መዝ6:1፤
 18:15፤76:6፤85:5፤1
 04:7፤አሳ42:14፤
 50:2፤57:11፤16፤
 62:1፤64:12፤
 50:22 ዘጸ32:39
 ፤ኢዮ8:13፤ኢሳ
 17:10፤ሚ25:8
 50:23 መዝ9:14፤
 85:13፤91:16፤98:3
 ፤ኢሳ52:10
 51 ርዕስ2ሳሙ
 11:4፤12:1
 51:1 2ሳሙ12:13
 ፤24:14፤2ዜ56:21፤
 ነዕ4:5፤9:27፤መዝ
 9:13፤25:7፤39:8፤
 86:15፤119:88፤አሳ
 63:7፤ሐሥ3:19
 51:2 ሩት3:3፤
 ምሳ20:30፤ኢሳ4:4፤
 ኢር2:22፤13:27፤
 ሕዝ36:25፤ዘክ13:1፤
 ማቴ23:25-26፤ሐሥ
 22:16፤ዕብ9:14፤
 1ዮሐ1:9
 51:3 ኢሳ59:12
 51:4 ዘፍ20:6፤
 1ሳሙ15:24፤ሉቃ
 15:21፤ዳግ3:4
 51:5 ዘሌ5:2፤ኢዮ
 5:7
 51:6 ኢዮ9:4፤
 34:32፤መዝ119:66፤
 143:10
 51:7 ዘዐ12:22፤
 ዘዮ19:6፤ኢሳ1:18፤
 4:4፤43:25፤44:22፤ሕ
 ዝ36:25፤ዘክ13:1 ፤ዕ
 409:19
 51:8 ዘዐ12:46፤
 ኢሳ35:10፤ኢር33፤
 11፤ኢል1:16
 51:9 2ሳሙ12:13
 ፤ኢር16:17፤ዘክ4:10
 51:10 መዝ24:4፤
 78:37፤ከክ18:31፤
 36:26፤ማቴ5:8፤
 ሐሥ15:9
 51:11 ዘዳ4:14፤
 ዘዐ33:15፤መዝ27:9፤
 71:9፤106:33፤138:8
 ፤ኢሳ63:10፤ኢፌ4:30
 51:12 ኢዮ33:26፤
 መዝ18:35፤110:3
 51:13 ዘዐ33:13፤
 ኢዮ33:27፤መዝ1:1
 ፤ሐሥ9:21-22
 51:14 2ሳሙ12:9
 ፤መዝ5:8፤25:5፤
 35:28፤39:8፤68:20፤
 71:15፤88:1
 51:15 ዘዐ4:15
 51:16 1ሳሙ15:22
 51:17 ምሳ15:8፤
 ሕጌ2:14፤ማቴ11:29
 51:18 መዝ69:35
 ፤102:16፤147:2፤
 ኢሳ14:32፤44:26፤
 51:3፤ዘክ1:16-17
 51:19 ዘጸ33:19፤

አትውሰድ፡፡
 12 የማዳንህን ደስታ መልስልኝ፤
 በእሽታ መንፈስም ደግፈህ ያዘኝ፡፡
 13 እኔም ለሕግ ተላላፊዎች መንገድህን
 አስተምራለሁ፤
 ጎጠኦተኞችም ወደ አንተ ይመለሳሉ፡፡
 14 የድኑቴ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤
 ደም ከማፍሰስ አድነኝ፤
 አንደበቴም ስለ ጽድቅህ በእልልታ
 ይዘምራል፡፡
 15 ጌታ ሆይ ከንፈሮቼን ክፈት፤
 አፌም ምስጋናህን ያውጃል፡፡
 16 መሥዋዕትን ብትወድ ፍሮ ባቀረብሁልህ
 ነበር፤
 የሚቃጠል መሥዋዕትም ደስ
 አያሰኝህም፡፡
 17 እግዚአብሔር የሚቀበለው መሥዋዕት
 የተሰበረ መንፈስ ነው፤[†]
 እግዚአብሔር ሆይ፤
 አንተ የተሰበረውንና የተዋረደውን
 ልብ አትንቅም፡፡
 18 በበጎ ፈቃድህ ጽዮንን አበልጽጋት፤
 የኢየሩሳሌምንም ቅጥሮች ሥራ፡፡
 19 የጽድቅ መሥዋዕት፤ የሚቃጠል
 መሥዋዕትና፤
 ሙሉ የሚቃጠል መሥዋዕት ያን
 ጊዜ ደስ ያሰኝሃል፤
 ኮርማዎች በመሠዊያህ ላይ
 የሚሠወጡትም ያን ጊዜ ነው፡፡

መዝሙር 52

የክፋዎች ዕጣ ፈንታ
 ለመዘምራን አለቃ፣ ኤይማዊው ደይቅ ወደ ሳሌል
 መጥቶ፣ “ጻዊት ወደ እቢሜሌክ ቤት መጥቶአል”
 ብሎ በነገረው ጊዜ፣ የጻዊትን ትምህርት

1 ነያል ሆይ፤ በክፋት ለምን ትኩራራለህ?
 አንተ በእግዚአብሔር ዐይን የተናቀህ፤
 እንዴትስ ዘወትር ትታብያለህ?
 2 አንተ ማታለልን ሥራዬ ብለህ የያዘህ፤
 አንደበትህ እንደ ሰላ ምሳጭ፤
 ጥፋትን ያውጠነጥናል፡፡
 3 ከበጎ ነገር ይልቅ ክፋትን፤
 እውነትን ከመናገር ይልቅ ሐሰትን
 ወደድህ፡፡ ሲላ

መዝ66:13፤15፤96:8፤ኢር17:26 52 ርዕስ 1ሳሙ21:7፤22:9
 52:1 መዝ10:3፤44:8፤94:4 52:2 ዘዮ6:5፤መዝ5:9፤ 50:19
 52:3 ዘዐ10:10፤1ሳሙ12:25፤መዝ58:3፤ኢር9:5፤ አዎ5:14-
 15፤ዮሐ3:20፤ራእ21:8

[†]23 ወይም መንገዱን ለሚገዛበ ተብሎ መተርጎም ይችላል፡፡
[‡]6 በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም፡፡
[§]6 አስተምረህኛል ወይም ትፈልጋለህ ተብሎ መተርጎም
 ይቻላል፡፡
^{||}7 ወይም አምላክ ሆይ የእኔ መሥዋዕት የተሰበረ
 ነርሱ ምናልባት የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል፡፡

4 አንተ አታላይ አንደበት ሆይ፤
ጌጂ ቃላትን ሁሉ ወደድህ!
5 እግዚአብሔር ግን ለዘላለም
ያንኩታኩትሃል፤
ይነጥቅሃል፤ ከድንኳንህም መንጥቆ
ያወጣሃል፤
ከሕያዋንም ምድር ይነቅልሃል። ሴላ
6 ጻድቃን ይህን ዐይተው ይፈራሉ፤
እንዲህ እያሉም ይሥቁበታል፤
7 “እግዚአብሔርን መጠጊያ ያላደረገ፤
ነገር ግን በሀብቱ ብዛት የተመካ፤
በክፋቱም የበረታ፤
ያ ሰው እንሆ!”
8 እኔ ግን በእግዚአብሔር ቤት፤
እንደ ለመለመ የወይራ ዛፍ ነኝ፤
ከዘላለም እስከ ዘላለም፤
በእግዚአብሔር ምሕረት እታመናለሁ።
9 ስላደረግኸው ነገር ለዘላለም አመሰግንሃለሁ፤
ስምህ መልካም ነውና ስምህን ተስፋ
አደርጋለሁ፤
በቅዱሳንም መካከል አመሰግንሃለሁ።

መዝሙር 53

አምላክ የለሾች
53:1-6 ተጓ ምሳ-መዝ14:1-7
ለመዘምራን አለቃ፤ በማኸላት፤ የጻዊት ትምህርት።^ሃ
1 ቂል በልቡ፤
“እግዚአብሔር የለም” ይላል።
ብልሹዎች ናቸው፤ ተግባራቸውም
ጸያፍ ነው፤
በጎ ነገርን የሚያደርግ አንድ እንኳ
የለም።
2 በማስተዋል የሚመላለስ፤
እግዚአብሔርን የሚፈልግ እንዳለ ለ
ማየት፤
እግዚአብሔር ከሰማይ፤
ወደ ሰው ልጆች ተመለከተ።
3 ሁሉም ወደ ሌላ ዘወር አሉ፤
በአንድነትም ተበላሹ፤
አንድ እንኳ፤
በጎ የሚያደርግ የለም።
4 ሰው እንጀራ እንደሚበላ ሕዝቤን
የሚበሉት፤
እግዚአብሔርንም ጠርተው የማያውቁት፤
እነዚያ ክፉ አድራጊዎች ከቶ አይማሩ
ምን?
5 የሚያስፈራ ነገር በሌለበት፤
በዚያ፤ በፍርሀት ተዋጡ፤
እግዚአብሔር የዘመቱብህን ሰዎች ዐጥንት
በተነ፤
እርሱ እግዚአብሔር ስለ ናቸው፤ አንተ

52:4 መዝ5:9፤
10:7፤109:2፤120:2፤
3፤ምሳ10:31፤12፤19
52:5 ዘ828:63፤
29:28፤ኢዮ28:13፤
40:12፤ኢሳ22:19፤
ሕዝ17:24
52:6 ኢዮ22:19
52:7 2ሳሙ22:3
፤መዝ49:6፤ምሳ11፤
28፤ማር10:23
52:8 መዝ11:3፤6:4
፤13፤5፤ራእ11:4
52:9 ዘ87:6፤ኢዮ
7:6፤መዝ116:3፤25:3፤
30:12፤54:6
53:1 መዝ10:4፤
74:22፤107:17፤ምሳ1
0:23
53:2 2ዜና15:2፤
መዝ33:13፤82:5፤
ኢር4:22፤8:8
53:3 ሮሜ3:10-12
53:5 ዘሌ26:17
፤27፤17፤20፤23፤14፤አ
ዮ8:22፤መዝ141:7
፤ኢር6:30፤81:14፤
19፤ሰቆ5:22፤ሕዝ6:5
54፥ ርዕስ1ሳሙ
23:19፤26:1
54:1 1ሳሙ24:15፤
2ዜና20:6፤መዝ20:1
54:2 መዝ4:1፤5:1
፤5:5
54:3 1ሳሙ20:1፤
መዝ18:48፤36:1፤
86:14፤140:14፤11
54:4 1ዜና5:20፤
መዝ18:35፤20:2
54:5 ዘ83:2፤35፤
መዝ89:49፤94:23፤
ምሳ24:12፤ኢሳ42:3
54:6 ዘሌ7:12፤16፤
ዕዝ1:4፤መዝ27:6፤
44:8፤52:9፤69:30፤
138:2፤142:7፤145:1
54:7 መዝ34:6፤
59:10፤92:11፤
112:8፤118:7
55:1 መዝ27:9፤
ሰቆ3:56
55:2 1ሳሙ1:15-
16፤መዝ4:1፤77:3፤8
6፤6-7፤142:2
55:3 2ሳሙ16:6-
8፤መዝ17:9፤44:16፤
71:11፤143:3
55:4 ኢዮ18:11፤
መዝ6:3
55:5 ዘ828:67፤
ኢዮ4:14፤ኢሳ21:4፤
ኢር46:5፤49:5፤ሕዝ
7:18፤2ቆሮ7:15

አሳፈርሃቸው።
6 ምነው ለእስራኤል የሚሆን መዳን
ከጽዮን በወጣ!
እግዚአብሔር የሕዝቡን ምርኮ
በሚመልስበት ጊዜ፤
ያዕቆብ ሐሜት ያድርግ፤ እስራኤል
ደስ ይበለው።

መዝሙር 54

ለፍትሕ አምላክ የቀረበ አቤቱታ
ለመዘምራን አለቃ፤ በበጎዎች፤ ዜፋውያን ወደ ሳኦል
መጥተው፤ “ጻዊት በእኛ ዘንድ ተደብቆአል” ባሉት
ጊዜ፤ የጻዊት ትምህርት።^ሐ
1 እግዚአብሔር ሆይ፤ በስምህ አድነኝ፤
በጎይልህም ፍረድልኝ።
2 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎቴን ስማልኝ፤
የአፈንም ቃል አድምጥ።
3 ባዕዳን ተነሥተው ብኛልና፤
ግፈኞች ነፍሴን ሽተዋታል፤
እግዚአብሔርንም ከምንም አልቁጠሩም። ሴላ
4 እነሆ፤ እግዚአብሔር ረዳቴ ነው፤
ጌታ ም ደግፎ ይይዘኛል።
5 የገዛ ክፉታቸው በሚያደቡበኝ ላይ
ይመለስባቸው፤
በቃልህ ታማኝ ነህና አጥፋቸው።
6 በበጎ ፈቃድ መሥዋዕት እመዋልሃለሁ፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ መልካም ነውና፤
ለስምህ ምስጋና አቀርባለሁ፤
7 ከመከራ ሁሉ ታድሳኛልና፤
ዐይኔም የጠላቶቼን ውድቀት ለማየት
በቅቶአል።

መዝሙር 55

በስደት ጊዜ የቀረበ ጸሎት
ለመዘምራን አለቃ፤ በበጎዎች፤ የጻዊት ትምህርት^ሐ
1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎቴን ስማ፤
ልመናዬን ቸል አትበል፤
2 ወደ እኔ ተመልከት፤ መልስልኝም።
በውስጤ ታውኬአለሁ፤
ተናውጬ አለሁም፤
3 በጠላት ድምፅ ተሸበርሁ፤
በክፉዎች ድንፋታ ደነገጥሁ፤
መከራ አምጥተው ብኛልና፤
በቀላጣም ተነሥተው ጠላት ሆነው ብኛል።
4 ልቤ በውስጤ ተጨነቀብኝ፤
የሞት ድንጋጤም በሳዬ መጣ።
5 ፍርሀትና እንቅጥቃጤ መጣብኝ፤
ሽብርም ዋጠኝ።

^ሃርእሱ ምናልባት የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።
^ሐርእሱ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚ
ያሳይ ሊሆን ይችላል።
^ሐርእሱ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚ
ያሳይ ሊሆን ይችላል።

6ኛ እኔም እንዲህ አልሁ፤ “ምነው የርግብ ክንፍ በኖረኝ!
 በርሬ በሄድሁና ባረፍሁ ነበር፤
 7እነሆ፤ ኩብልዬ በራቀሁ፤ በምድረ በዳም በሰነበትሁ ነበር፤ ሴላ
 8ክወውሎ ነፋስና ክውሽንፍር ሸሸኜ፤ ወደ መጠለያዬ ፈጥኜ በደረሰሁ ነበር።”
 9ጌታ ሆይ፤ ግፍንና ሁከትን በከተማዬቱ ውስጥ አይኜ አለሁና፤ ግራ አጋባቸው፤ ቋንቋቸውንም ደበላልቅ።
 10ቀንና ሌሊት ቅጥሯ ላይ ወጥተው ይዘሯታል፤ ተንኩልና መከራ በውስጧ አለ።
 11ጥፋት በመካከሏ ይገኛል፤ ግፍና አታላይነትም ከሰዳናዋ አይጠፋም።
 12የሚዘልፈኝ ጠላት አይደለምና፤ ቢሆንም ኖሮ በታገሥሁት ነበር፤ የሚጠላኝ፤ ራሱንም ቀና ቀና ያደረገብኝ ባላንጣ አይደለም፤ ቢሆንም ከእርሱ በተሸሸግሁ ነበር።
 13ነገር ግን አድራጊው አንተ ነህ፤ እኩዎቼ፤ ባልንጀራዬና ወዳጄ፤
 14በእግዚአብሔርም ቤት አብረን በሕዝብ መካከል ተመላለስን፤ ደስ የሚል ፍቅር በአንድነት ነበረን።
 15ሞት ሳይታሰብ ድንገት ይምጣባቸው፤ በሕይወት ሳሉ ወደ ሲኦል፣ ይውረዱ፤ ክፍት በመካከላቸው አድራሰኝና።
 16እኔ ግን ወደ እግዚአብሔር እጣራለሁ፤ እግዚአብሔርም ያድነኛል።
 17በማታ፤ በጥዋትና በቀትር፤ እርሙካለሁ፤ እቃትታለሁም፤ እርሱም ድምዳሜ ይሰማል።
 18በተቃውሞ የተነሡብኝ ብዙዎች ናቸውና፤ ከተቃጣብኝ ጦርነት፤ ነፍሴን በሰላም ይቤዣታል።
 19አካሄዳቸውን አልቀየሩምና፤ እግዚአብሔርንም አልፈሩትምና፤ ከጥንት ጀምሮ በዙፋኑ ላይ ያለ አምላክ፤ ሰምቶ ያዋርዳቸዋል። ሴላ
 20ባልንጀራዬ የምለው ሰው እጁን በወዳጆቹ ላይ ሰነዘረ፤ ቃል ኪዳኑንም አፈረሰ።
 21አፉ ከቅቤ ይልቅ የለዘበ ነው፤ በልቡ ግን ጦርነት አለ፤

55:7 1ሳ።23:14
 55:8 መዝ31:20፤ 77:18፤አሳ4:6፤25:4፤28:2፤29:6፤32:2
 55:9 ዘፍ4:17፤11:9፤መዝ11:5፤ኢሳ59:6፤ኤር6:7፤ሕዝ7:11፤ዕን1:3፤ሐሥ2:4
 55:10 1ጴጥ5:8
 55:11 መዝ5:9፤ 10:7
 55:13 2ሳ።15:12
 55:14 መዝ42:4፤ ሐሥ1:16-17
 55:15 መዝ49:14፤ 64:7፤ምሳ6:15፤ኢሳ29:5፤47:9፤11፤1ተሰ5:3
 55:17 መዝ5:3፤ 88:13፤92:2፤141:2፤ ሐሥ3:1፤10:3፤ 9:30
 55:19 ዘሰ15:18፤ ዘ83:3፤27፤መዝ29:10፤36፤1፤64:4፤78:59
 55:20 መዝ7:4፤ 41:9
 55:21 መዝ12:2፤ 57:4፤59:7፤64:3፤ ምሳ5:3፤6፤24፤12፤ 18:፤ራእ1:16
 55:22 መዝ15:5፤ 18:35፤21:7፤37:24፤ 112:6፤ማፋ6:25-34፤1ጴጥ5:7
 55:23 ኢዮ15:32፤ መዝ5:6፤9፤15፤11፤1፤25፤2፤30፤3፤56፤3፤73፤18፤19፤4፤13፤ኢሳ14:15፤ሕዝ28:8፤ 1ጴጥ8:31
 56:1 መዝ6:2፤ 17:9፤57:1-3
 56:2 መዝ35:1፤ 25፤124:3
 56:3 መዝ55:4-5፤ 23
 56:4 ቀ*10፤መዝ27:1፤118:6፤ማቴ10:28፤ዕብ13:6
 56:5 መዝ41:7፤ 2ጴጥ3:16
 56:6 መዝ17:11፤ 59:3፤71፤10፤94:21፤ ማር3:6
 56:7 መዝ36:12፤ 55:23፤ምሳ19:5፤ ሕዝ17:15፤ሮሜ2:3፤ዕብ12:25
 56:8 2ኃጥ20:5፤ ኢሳ4:3፤ዳግ7:10፤ 12:1፤ሚል3:16
 56:9 ዘዮ14:8፤ዘ83:1፤6፤መዝ9:3፤102:2፤ ሮሜ8:31

ቃሉ ከዘይት ይልቅ የለሰለሰ ነው፤ ይሁን እንጂ የተመዘዘ ሰይፍ ነው።
 22የከበደህን ነገር በእግዚአብሔር ላይ ጣል፤ እርሱ ደግፎ ይይዘሃል፤ የጸድቁንም መናወጥ ከቶ አይፈቅድም።
 23አንተ ግን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ክፋዎችን ወደ ጥፋት ገድድጓድ ታወርዳቸዋለህ፤ ደም የተጠሙ ሰዎችና አታላዮች፤ የዘመናቸውን እኩሌታ አይኖሩም። እኔ ግን በአንተ እታመናለሁ።
 መዝሙር 56
 በእግዚአብሔር መደገፍ
 ለመዘምራን አለቃ፤ “ርግቤቱ ሩቅ ባለው ወርካ ላይ” በተባለው ቅኝት፤ ፍልስጤማውያን በጌት በያዙት ጊዜ፤ የዳዊት ቅኝ።
 1እግዚአብሔር ሆይ፤ የሰዎች መረገጫ ሆኛለሁና ማረኝ፤ ቀኑንም ሙሉ በውጊያ አስጨንቀውኛል።
 2ጠላቶቼ ቀኑን ሙሉ በላዩ ቆሙ፤ በትዕቢት የሚዋጉኝ ብዙዎች ናቸውና።
 3ፍርሀት በሚይዘኝ ጊዜ፤ እምነቴን በአንተ ላይ አደርጋለሁ።
 4ቃሉን በማመስግነው አምላክ፤ በእግዚአብሔር ታምኛለሁ፤ አልፈራም፤ ሥጋ ለባሽ ምን ሊያደርገኝ ይችላል?
 5ቀኑን ሙሉ ቃሉን ያጣምሙታል፤ ዘወትርም ሊጉዱኝ ያሄራሉ።
 6ይደልታሉ፤ ያደባሉ፤ ርምጃዬን ይከታተላሉ፤ ነፍሴንም ለማጥፋት ይሻሉ።
 7እግዚአብሔር ሆይ፤ ከቶ እንዳያመልጡ፤ ሕዝቦቼን በቀጣህ ጣላቸው።
 8ሰቆቃዬን መዝግብ፤ እንባዬን በዕቃህ አጠራቅም፤⁰ ሁሉስ በመዝገብህ የተያዘ አይደለምን?
 9ወደ አንተ በተጣራሁ ቀን፤ ጠላቶቼ ወደ ኋላቸው ይመለሳሉ፤ በዚህም፤ አምላክ ከጉኔ መቆሙን ዐውቃለሁ።
 10ቃሉን በማመስግነው አምላክ፤ ቃሉን በማመስግነው በእግዚአብሔር፤
 11 ሰብራይስጡ ሲኦል ይላል፤ አንዳንድ የእንግሊዘኛ ቅጂች ግን ሙቃብር ይላሉ።
 12 ርእሱ የሥነ ጽሑፉን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።
 13 እንባዬን በወይን አቶግዳህ ወሰጥ ጨምሮ ወይም እንባዬን በሙሉ ለሙሉ መዝገብ

11 በአምላክ ታምኛለሁ፤ አልፈራም፤ ሥጋ ለባሽ ምን ሊያደርገኝ ይችላል?

12 እግዚአብሔር ሆይ፤ የአንተ ስእለት አለብኝ፤ የማቀርብልህም የምስጋና መሥዋዕት ነው፤

13 በሕያዋን ብርሃን፤።።። በእግዚአብሔር ፊት እመላለስ ዘንድ፤ ነፍሴን ከሞት፤።። እግራንም ከመሰናክል አድነሃልና።

መዝሙር 57

በጨካኝ ጠላቶች ዘንድ

57:7-11 ተጓ ምብ-መዝ108:1-5

ለመዘምራን አለቃ፤ “አታጥፋ” በሚለው ቅኝት የሚዘመር፤ ከሳኦል ፊት ሸሽቶ በሞሽ በነበረበት ጊዜ፤ የዳዊት ቅኔ።።

1 ማረኝ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ማረኝ፤ ነፍሴ አንተን መጠጊያ አድርጋለሽና፤ በክንፎችህ ሥር እጠለላለሁ።

2 ለእኔ ያሰበውን ወደሚፈጽምልኝ አምላክ፤ ወደ ልዑል እግዚአብሔር እሮጮኻለሁ።

3 ከሰማይ ልኮ ያድነኛል፤ የረገጡኝን ያዋርዳቸዋል፤ ሲላ እግዚአብሔር ምሕረቱንና ታማኝነቱን ይልካል።

4 ነፍሴ በአንበሳች ተከብባለሽ፤ በሚዘነግጥሉ አራዊት መካከል ወድቄ አለሁ፤ እነዚህም፤ ጥርሳቸው ጦርና ፍላጻ፤ ምላሳቸውም የተሳለ ሰይፍ የሆኑ ሰዎች ናቸው።

5 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከሰማይት በላይ ከፍ ከፍ በል፤ ክብርህም በምድር ሁሉ ላይ ትስፈን።

6 ለእግራ ወጥመድን ዘረጉ፤ ነፍሴንም አገቡበዉት፤ በመተላለፊያዬ ላይ ጉድጓድ ቁፈሩ፤ ነገር ግን ራሳቸው ገቡበት። ሲላ

7 እግዚአብሔር ሆይ፤ ልቤ ጽኑ ነው፤ ልቤ ጽኑ ነው፤ እቀኛለሁ፤ አዜማለሁ።

8 ነፍሴ ሆይ፤ ንቂ! በገናና መሰንቆም ተነሡ! እኔም በማለዳ እነሣለሁ።

9 ጌታ ሆይ፤ በሕዝቦች መካከል አመሰግንሃለሁ፤ በሰዎችም መካከል እዘምርልሃለሁ፤

10 ምሕረትህ እስከ ሰማይ ከፍ ብላለሽና፤ ታማኝነትህም እስከ ደመናት ትደርሳለሽ።

56:12 መዝ150:14
56:13 ኢዮ33:30፤ መዝ30:3፤33:19፤ 49:15፤86:13፤ 107:20፤116:8

57 ርዕስ14፡መ-22:1 ፤24:3፤መዝ142፡ርዕስ

57:1 ሩት2:12፤ መዝ2:12፤9:9፤34:22 ፤ኢሳ26:20፤ማቴ 23:37

57:2 መዝ138:8
57:3 መዝ18:9፤16 ፤25:10፤40:11፤56:1 ፤69:14፤115:1፤142: 6፤144:5፤7

57:4 መዝ35:17፤ 55:21፤ምላ30:14

57:5 ቍ11፤መዝ 108:5

57:6 እዕ6:13፤ መዝ7:15፤9:15፤10:9 ፤31:4፤38:6፤140:5፤ 145:14፤ምላ 28:10፤መዝ10:8

57:7 መዝ112:7
57:8 መዝ33:2፤ 149:3፤150:3

57:10 መዝ36:5

57:11 ቍ5፤መዝ 8:1፤113:4

58:1 መዝ82:2
58:2 መዝ94:20፤ ኢሳ10:1፤ማቴ15:19 ፤ሉቃ6:38

58:4 ዘኁ21:6
58:5 መዝ81:11፤ መዝ10:11፤ኢር8:17

58:6 ኢዮ4:10፤ መዝ3:7
58:7 ዘሉ26:36፤ ኢዮ11:16፤መዝ11:2 ፤57:4፤64:3

58:8 ኢዮ3:16፤ ኢሳ13:7
58:9 ኢዮ7:10፤ 21:8፤መዝ118:12፤ መዝ7:6

58:10 ዘጻ32:35፤ ኢዮ22:19፤መዝ7:9፤ 68:23፤91:8፤ኢር 11:20፤ሮሚ12:17-21

58:11 ዘፍ15:1፤ 18:25፤መዝ128:2፤ ሉቃ6:23

11 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከሰማይት በላይ ከፍ ከፍ በል፤ ክብርህም በምድር ሁሉ ላይ ትስፈን።

መዝሙር 58

የምድር ዳኞች ፈራጅ

ለመዘምራን አለቃ፤ “አታጥፋ” በሚለው ቅኝት የሚዘመር፤ የዳዊት ቅኔ።።

1 ነገላን ሆይ፤ በውኑ ጽድቅ ከአፋችሁ ይወጣል?

የሰው ልጆች ሆይ፤ በቅን ትፈርዳላችሁን?

2 የለም፤ በልባችሁ ክፋትን ታውጠ ነጥናላችሁ፤ በእጃችሁም ዐመፅን በምድር ላይ ትጉነጉናላችሁ።

3 ክፋቶች በማሕፀን ሳሉ ከመንገድ የወጡ ናቸው፤ ሲወለዱ ጀምሮ የተሳሳቱና ወሽታሞች ናቸው።

4 መርዛቸው እንደ እባብ መርዝ ነው፤ አልሰማ ብላ ጆሮዋን እንደ ደፈነች እፋኝት ናቸው።

5 ጆሮዋንም የደፈነችው የመተተኛውን ወይም የጠቢቡን ደጋሚ ቃል ላለመስማት ነው።

6 አምላክ ሆይ፤ ጥርሳቸውን በአፋቸው ውስጥ ስበር፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ የአንበሳቸውን መንጋጋ አወላልቅ!

7 ፈጥሮ እንደሚያልፍ ወራጅ ውሃ ይጥፋ፤ ቀስታቸውን ሲስቡ ፍላጻቸው ዱልዱም ይሁን።

8 ሲሄድ እንደሚቀልጥ ቀንድ አውጣ ይሁን፤ ፀሐይን እንደማያይ ጭንጋፍ ይሁን።

9 የእሾኸ እሳት ገና ድስታችሁን ሳይሰማው፤ እርጥቡንም ደረቁንም እኩል በዐውሎ ነፋስ ጠራርን ይወስዳቸዋል።።።

10 ጻድቃን በቀልን ባዩ ጊዜ ደስ ይላቸዋል፤ እግራቸውንም በግፈኞች ደም ይታጠባሉ።

11 ሰዎችም፤ “በእርግጥ ለጻድቃን ብድራት ተቀምጠላቸዋል፤ በእውነትም በምድር ላይ የሚፈርድ አምላክ አለ” ይላሉ።

*13 ወይም እኔን ከሞት

*13 ወይም በሌያዎን ምድር

*ርእሱ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

*ርእሱ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

^{ጾ9} በዕብራይስጥ፣ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትንሹል አይታወቅም።

መዝሙር 59

ክፋዎችን በመቃወም የቀረበ ጸሎት

ለመዘምራን አለቃ፣ “አታጥፋ” በሚለው ቅኝት የሚዜም፤ ዳዊትን ለመግደል ሰዎች ቤቱን ከብበው እንዲጠብቁት ሳለል በላካቸው ጊዜ፤ የዳዊት ቅኝ⁷

¹አምላክ ሆይ፣ ከጠላቶቼ እጅ አድነኝ፤ ሊያጠቁኝ ከሚሰሩኝ ጠብቀኝ።

²ከክፋ አድራጊዎች ታደገኝ፤ ደም ከተጠሙ ሰዎችም አድነኝ።

³እነሆ በነፍሴ ላይ አድብተዋልና፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ጨካኞች ያለ በደሌ፣ ያለ ኅጢአቴ በላዬ ተሰብስበው ዶለቱብኝ።

⁴እነርሱ ያለ በደሌ ሊያጠቁኝ ተዘጋጅተው መጡ፤ አንተ ግን ትረዳኝ ዘንድ ተነሥ፤ ሁኔታዬንም ተመልከት።

⁵የሰራዊት አምላክ የሆንህ፤ አንተ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ ሕዝቦችን ሁሉ ለመቅጣት ተነሥ፤ በተንኮላቸው በደል የሚፈጽሙትንም ሁሉ አትማራቸው። ሴላ

⁶እንደ ውሻ እያላዘኑ፣ በምሽት ተመልሰው ይመጣሉ፤ በከተማዬቱም ዙሪያ ይራወጣሉ።

⁷ከአፋቸው የሚወጣውን ተመልከት፤ ሰይፍ በከንፈራቸው ላይ አለ፤ “ማን ሊሰማን ይችላል?” ይላሉና።

⁸እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ግን ትሥቅባቸዋለህ፤ ሕዝቦችን ሁሉ በንቀት ታያቸዋለህ።

⁹ብርታቴ ሆይ፤ አንተን እጠብቃለሁ፤ አምላክ ሆይ፤ አንተ መጠጊያዬ ነህና።

¹⁰እግዚአብሔር በምሕራቱ ይገናኘኛል፤ አምላኬ የጠላቶቼን ውድቀት ያሳደድኛል።

¹¹ጋሻችንም ጌታ ሆይ፤ አትግደላቸው፤ አለበለዚያ ሕዝቤ ይረሳል፤ በካይልህ አንከራታቸው፤ ዝቅ ዝቅም አድርጋቸው።

¹²ከአፋቸው ስለሚወጣው ኅጢአት፣ ከከንፈራቸውም ስለሚሰነዘረው ቃል፣ በትዕቢታቸው ይያዙ። ስለ ተናገሩት መርገምና ውሸት፣

¹³በቀሩጣ አጥፋቸው፤ ፈጽመህም አስወግዳቸው፤ በዚህም እግዚአብሔር የያዕቆብ ገዥ መሆኑ፣ እስከ ምድር ዳርቻ ይታወቃል። ሴላ

¹⁴እንደ ውሻ እያላዘኑ፣ በምሽት ተመልሰው ይመጣሉ፤ በከተማዬቱም ዙሪያ ይራወጣሉ።

59 ርዕስ14ሙ19፡11
59፡1 መዝ20፡1፣ 143፡9
59፡2 14፡4፣26፡9፣ 36፡12፣53፡4፣92፡7፣9 4፡16፣139፡19፡ም429 ፣10
59፡3 መዝ56፡6
59፡4 መዝ13፡3፣ 119፡3፣7፡45፡11
59፡5 9፡5፣44፡23 ፣69፡6፣80፡4፣84፡8፣ኢ 410፡3፣ኤር18፡23
59፡6 ቍ14፡መዝ 22፡16
59፡7 ኢዮ22፡13፣ መዝ55፡21፣94፡4፣ ም410፡32፣12፡23፣ 15፡2፡28
59፡8 መዝ2፡4፣ 37፡13፣ም41፡26
59፡9 መዝ9፡9፣ 18፡1፡2፣62፡2፣71፡3
59፡11 ዘ፡4፡9፣ 6፡12 ፣መዝ3፡3፣84፡ 9፣89፡10፣10፡6፡27 ፣144፡6፣ኢ433፡3
59፡12 መዝ10፡7፣ 64፡8፣ም410፡14፣12፡ 13፣ኢ42፡12፣5፡15 ፣ሰፍ3፡11
59፡13 መዝ83፡18 ፣104፡35
59፡15 ኢዮ15፡23

59፡16 ዘ፡4፡30፣ 14ሙ2፡10፣24ሙ22 ፣3፣መዝ5፡3፣88፡13፣1 01፡1፣108፡1
59፡17 ቍ10
60 ርዕስ24ሙ8፡13
60፡1 24ሙ5፡20 ፣መዝ44፡9፣79፡5፣ 80፡3
60፡2 2ዜና7፡14፣ መዝ18፡7
60፡3 መዝ71፡20፣ 75፡8፣ኢ429፡9፣51፣ 17፣63፡6፣ኤር25፡16፣ ዘካ12፡2፣ራእ14፡10
60፡4 ኢሳ5፡26፣ 11፡10፡12፣18፡3
60፡5 ዘ፡33፡12፣ ኢዮ40፡14
60፡6 ዘ፡61፡26፣ 33፡17
60፡7 ዘ፡641፡52፣ 49፡10፣ዘካ34፡19፣ ኢሱ13፡31
60፡8 24ሙ8፡1
60፡10 ኢሱ7፡12
60፡11 መዝ146፡3

15ምግብ ፍለጋ ይራወጣሉ።

ካልጠገቡም ያላዝናሉ።

¹⁶እኔ ግን ስለ ካይልህ እዘምራለሁ፤ በማለጃም ስለ ምሕረትህ እዘምራለሁ፤ አንተ መጠጊያዬ፣ በመከራም ቀን ዐምባዬ ነህና።

¹⁷ብርታቴ ሆይ፤ ውዳሴ አቀርብላለሁ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ መጠጊያዬ፣ የምትወደኝም አምላኬ ነህና።

መዝሙር 60

ከሸንፈት በኋላ የቀረበ ብሔራዊ ጸሎት

60፡5-12 ተጓ ምብ.መዝ108፡6-13

ለመዘምራን አለቃ፣ “የኪዳን ጽጌረጃ”። በሚለው ቅኝት የሚዘመር፤። በሰሜናዊ ምዕራብ መስጴጦምያ^{ጾ8} በ ማእከላዊ ሶርያ የሚኖሩትን ኦሪማውያን^{ጾ9} በወጋቸው ጊዜ፣ ኢዮአብም ተመልሶ በጨው ሽለቆ አሥራ ሁለት ሺህ ኤዶማውያንን በፈጀ ጊዜ፣ ለትምህርት፣ የዳዊት ቅኝ

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ጣልኸን፣ አንኩታኩትኸን፤ ተቈጣኸንም፤ አሁን ግን መልሰህ አብጀን።

²ምድሪቱን አናወጥሃት፤ ፍርክስክስ አደረግሃት፤ ትንገዳገዳላችና ስብራቷን ጠግን።

³ለሕዝብህ አበሳውን አሳየኸው፤ ናላ የሚያዞር የወይን ጠጅ እንድንጠጣም ሰጠኸን።

⁴ነገር ግን ከቀስት እንዲያመልጡ፣ ለሚፈሩህ ምልክት አቆምህላቸው። ሴላ

⁵ወዳጆቻህ ይድኑ ዘንድ፣ በቀኝ እጅህ ርዳን፤ መልስም ስጠን።

⁶እግዚአብሔር ከመቅደሱ እንዲህ ሲል ተናገረ፤ “ደስ እያለኝ የሴኬምን ምድር እሸነሽናለሁ፤ የሱኮትን ሽለቆ አከፋፍላለሁ።

⁷ገለፃድ የእኔ ነው፤ ምናሴም የእኔ ነው፤ ኤፍሬም የራስ ቍሬ ነው፤ ይሁዳም በትረ መንግሥቱ ነው።

⁸ሞግብ የመታጠቢያ ገንዳዬ ነው፤ በኤዶምያስ ላይ ጫማዬን እወረውራለሁ፤ በፍልስጥኤም ላይ በድል እልል እላለሁ።”

⁹ወደ ተመሸገው ከተማ ማን ያመጣኛል? ማንስ ወደ ኤዶምያስ ይመራኛል?

¹⁰አምላክ ሆይ፤ የጣልኸን አንተ አይደለህምን?

¹¹ርእሱ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

¹²ወይም **ላዕል** ተብሎ መተርጉም ይችላል።

¹³ርእሱ የሥነ ጽሑፍን ቅርጽ ወይም የመዝሙሩን ሁኔታ የሚያሳይ ሊሆን ይችላል።

¹⁴ርእሱ የአራማውያን ወይም የሰሜን ምዕራብ መስጴጦምያ ነው።

¹⁵ርእሱ በመካከለኛው ሶርያ የሚገኙት ኦሪማውያንን የሚያመለክት ነው።

እግዚአብሔር ሆይ፤ ከሰራዊታችን ጋር እኮ አልወጣ አልህ!
 11 በጠላት ላይ ድልን አቀዳጀን፤ የሰው ርዳታ ከንቱ ነውና።
 12 በእግዚአብሔር ክንደ ብርቱ እንሆናለን፤ ጠላቶቻችንን የሚረጋግጥልን እርሱ ነውና።

መዝሙር 61
የግዙተኛ ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፤ በበገናዎች የሚዘመር፤ የዳዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጨካኝቱን ስማ፤ ጸሎቴንም አድምጥ።
 2 ልቤ በዛለ ጊዜ፤ ከምድር ዳርቻ ወደ አንተ እጣራለሁ፤ ከእኔ ይልቅ ከፍ ወዳለው ዐለት ምራኝ።
 3 አንተ መጠጊያዬ፤ ከጠላትም የምተገንብህ ጽኑ ግንብ ሆነኸኛልና።
 4 በድንኳንህ ለዘላለም ልኑር፤ በክንፎችህም ጥላ ልከለል። ሲላ
 5 አምላክ ሆይ፤ ስእለቴን ሰምተሃልና፤ ስምህን የሚፈሩትንም ሰዎች ርስት ለእኔ ሰጠህ።
 6 የንጉሡን ዕድሜ አርዝምለት፤ ዘመኑንም እስከ ብዙ ትውልድ ጨምርለት፤
 7 በእግዚአብሔር ፊት ለዘላለም ይንገሥ፤ ይጠብቁት ዘንድ ምሕረትህንና ታማኝነትህን አዘጋጅለት።
 8 ስለዚህ ለስምህ ዘወትር ውዳሴ አቀርባለሁ፤ ስእለቴንም በየጊዜው እፈጽማለሁ።

መዝሙር 62
ተስፋ በእግዚአብሔር ላይ ብቻ
 ለመዘምራን አለቃ፤ ለኤደታም፤ የዳዊት መዝሙር

1 ነፍሴ ፀረፍት የምታገኘው በእግዚአብሔር ብቻ ነው፤ ድኑቴም የሚመጣልኝ ከእርሱ ዘንድ ነው።
 2 ዐለቴና መድኃኒቴ እርሱ ብቻ ነው፤ መጠጊያዬም እርሱ ነው፤ ከቶም አልናወጥም።
 3 ሰውን የምታጠቁት እስከ መቼ ነው? ይህን የዘመመ ግድግዳ፤ የተንጋደደደ ዐጥር፤ ሁላችሁ ገፍታችሁ ልትጥሉት ትሻሻችሁ?

፡ምሳ።5
 60:12 ኢዮ40:12፤ መዝ44:5
 61:1 መዝ4:1፤ 64:1፤86:6
 61:2 መዝ6:2፤ 18:2፤31:2፤94:22
 61:3 መዝ9:9፤ 46:1፤59:9፤62:7፤ ምሳ18:10
 61:4 ዘጻ32:11፤ መዝ15:1፤ማቴ 23:37
 61:5 ዘዐ6:3፤ዘኑ30:2፤ዘጻ33:9፤ዘ11:1፤መዝ56:12፤ 102:15፤ኢሳ59:19፤ ማቴ6:9
 61:6 1ነገ3:14፤ መዝ21:4
 61:7 መዝ40:11፤ 41:12፤ሉቃ22:69፤ ኤፌ1:20፤ቁላ3:1
 61:8 ዘዐ15:1፤ዘኑ30:2፤ዘጻ23:21፤መዝ7:17፤30:4
 62:1 ፉ5፤መዝ5:3
 62:2 ዘዐ15:2፤ኢዮ29:18፤መዝ18:31፤59:9፤89:26
 62:3 ኢሳ30:13
 62:4 መዝ28:3፤ 55:21
 62:5 ፉ1
 62:7 መዝ61:3
 62:8 1ሳመ1:15፤ መዝ37:5፤42:4፤ኢሳ26:4፤ማቴ26:36-46
 62:9 ኢዮ7:7፤መዝ49:2፤ኢሳ40:15
 62:10 ኢዮ31:25፤ መዝ2:5፤ኢሳ61:8፤ ሕዝ22:29፤ሆ3:1፤ ማቴ19:23-24፤ 1ጢሞ6:6-10፤17
 62:11 ዘከፍ29:11፤ ራእ19:1
 62:12 ኢዮ21:31፤ መዝ28:4፤86:5፤103:8፤130:7፤ማቴ16:27፤ሮሜ2:6፤1ቆሮ3:8፤ቁላ3:25
 63:1 መዝ42:2፤84:2፤143:6
 63:2 ዘዐ16:7፤መዝ15:1፤27:4፤68:24
 63:3 መዝ36:7፤ 69:16፤106:45፤ 109:21
 63:4 መዝ28:2፤ 104:33፤146:2፤ኢሳ38:20፤1ጢሞ2:8
 63:5 መዝ36:8፤ ማቴ5:6

4 ከታላቅ ክብሩ ሊያዋርዱት፤ ይህን አንድ ነገር ወጠኑ፤ ሐሰት ባለበት ነገር ደስ ይሰኛሉ፤ በአፋቸው ይመርቃሉ፤ በልባቸው ግን ይራገማሉ። ሲላ

5 ነፍሴ ሆይ፤ ዐርፈሽ እግዚአብሔርን ብቻ ጠብቂ፤ ተስፋዬ ከእርሱ ዘንድ ነውና።
 6 ዐለቴና መድኃኒቴ እርሱ ብቻ ነው፤ መጠጊያዬም እርሱ ነው፤ እኔም አልናወጥም።፬

7 መዳኔና ክብራ በእግዚአብሔር ነው፤ ብርቱ ዐለቴና መሸሸጊያዬ በእግዚአብሔር ነው።

8 ሰዎች ሆይ፤ ሁልጊዜ በእርሱ ታመኑ፤ ልባችሁን በፊቴ አፍሰሱ፤ እግዚአብሔር መጠጊያችን ነውና። ሲላ

9 ከተናቀ ወገን መወለድ ከንቱ፤ ከከበረውም መወለዱ ሐሰት ነው። በሚዛን ላይ ከፍ ብለው ቢታዩም፤ ሁሉም በአንድነት ከነፋስ የቀለሉ ናቸው።

10 በዝርፊያ አትታመኑ፤ በቅሚያም ተስፋ አታድርጉ፤ በዚህ ብትበለጹም፤ ልባችሁ ይህን አለኝታ አያድርግ።

11 እግዚአብሔር አንድ ነገር ተናገረ፤ እኔም ይህን ሁለት ጊዜ ሰማሁ፤ ኃይል የእግዚአብሔር ነው።

12 ጌታ ሆይ፤ ምሕረትም የአንተ ነው፤ አንተ ለእያንዳንዱ፤ እንደ ሥራው ትከፍለዋለህ።

መዝሙር 63
እግዚአብሔርን መፈለግ
 በይሁዳ ምድር በዳ በነበረ ጊዜ፤ የዳዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ አምላኬ ነህ፤ አንተን ከልብ እሻለሁ፤ ውሃ በሌለበት፤ በደረቅና በተራቁተ ምድር፤ ነፍሴ አንተን ተጠማች፤ ሥጋዬም አንተን ናፈቀች።

2 ስለዚህ በመቅደስ ውስጥ አየሁህ፤ ኃይልህንና ክብርህንም ተመለከትሁ።

3 ምሕረትህ ከሕይወት ይበልጣልና፤ ከንፈሮቼ ያመሰግኑሃል።

4 እንግዳህ፤ በሕይወቴ ዘመን አመሰግንሃለሁ፤ በአንተም ስም እጆቼን አነሣለሁ።

5 ነፍሴ በቅቤና በስብ እንደሚረካ ሰው ትረካለች፤

፬ ወይም **ልዑል እግዚአብሔር ድንገቴና ክብሩ ነው** ተብሎ መተርጉም ይቻላል።

6 በመኝታዬ አስብሃለሁ፤
 ሌሊቱንም ሁሉ ስለ አንተ
 አሰላለሁ።
 7 አንተ ረዳቴ ነህና፤
 በክንፎችህ ሥር ተጠልዬ በደስታ
 እዘምራለሁ።
 8 ነፍሴ አንተን የሙጥኝ ብላለች፤
 ቀኝ እጅህም ደግፋ ይዛኛለች።
 9 ነፍሴን ለማጥፋት የሚሹ ግን፤
 ወደ ምድር ጥልቅ ይወርዳሉ።
 10 ለሰይፍ አልፈው ይሰጣሉ፤
 የቀበሮዎችም ምግብ ይሆናሉ።
 11 ንጉሥ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለዋል፤
 በእግዚአብሔርም ስም ቃል የሚገቡ ሁሉ
 ይከብራሉ።
 የሐሰተኞች አንደበትም ትዘጋለች።
መዝሙር 64
የተሳዳቢዎች ቅጣት
 ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት መዝሙር
 1 አምላክ ሆይ፤ የብሶት ቃሌን ስማ፤
 ሕይወቴንም ከሚያስፈራ የጠላት ዛቻ
 ከልላት።
 2 ከክፉዎች አድማ ሰውረኝ፤
 ከዐመፀኞችም ሸንጎ ጋርደኝ።
 3 እነርሱ ምላሳቸውን እንደ ሰይፍ ይስላሉ፤
 መርዘኛ ቃላቸውንም እንደ ፍላጻ
 ያነጣጥራሉ።
 4 አሸምቀው ጉዳሉን ሰው ይነድፉታል፤
 ድንገት ይነድፉታል፤ አይፈሩምም።
 5 ክፉ ተግባር ለማከናወን እርስ በርስ
 ይመካከራሉ።
 በሴር ወጥመድ ለመዘርጋት ይነጋገራሉ፤
 “ማንስ ሊያየን ይችላል?”⁶ ይባባላሉ።
 6 ግፍን የውጠነጥናሉ፤
 ደግሞም፤ “የረቀቀች ሤራ
 አዘጋጅተናል” ይላሉ።
 አቤት! ልቡ፤ አእምሮውም እንዴት
 ጥልቅ ነው!
 7 እግዚአብሔር ግን በፍላጻው ይነድፋቸዋል፤
 እነርሱም ድንገት ይቁስላሉ።
 8 በገዛ ምላሳቸው ያሰናክላቸዋል፤
 ጥፋትንም ያመጣባቸዋል፤
 የሚያዩአቸውም ሁሉ በትዝብት
 ራሳቸውን ይነቀንቃሉ።
 9 የሰው ልጆች ሁሉ ይፈራሉ፤
 የእግዚአብሔርን ሥራ በይፋ ያወራሉ፤
 ያደረገውንም በጥሞና ያሰላስላሉ።
 10 ጻድቅ በእግዚአብሔር ደስ ይበለው፤
 እርሱንም መጠጊያ ያደርገው፤
 ልቦ ቅኖችም ሁሉ ደስ ይበላቸው።

63፥6 ዘፃ6፥4-9፤
 መዝ16፥7፤119፥148፤
 ማቴ14፥25
 63፥7 ፍት2፥12፤
 መዝ27፥9፤118፥7
 63፥8 ዘፃ32፥12፤
 መዝ41፥12፤ሆሴ6፥3
 63፥9 መዝ40፥14፤
 55፥15፤71፥20፤95፥4፤
 139፥15
 63፥10 ኤር18፥21፤
 ሰቆ5፥18፤ሕዝ35፥5፤
 አጥ1፥11
 63፥11 ኢዮ5፥16፤
 ኢሳ19፥18፤45፥23፤
 65፥16፤ሮጫ3፥19
 64፥1 መዝ140፥1፤
 142፥2
 64፥2 ዘዐ1፥10፤መዝ
 56፥6፤59፥2
 64፥3 መዝ7፥13፤
 55፥21፤58፥7፤ኢሳ
 49፥2
 64፥4 ኢዮ9፥23፤
 መዝ10፥8፤11፥2፤
 55፥19
 64፥5 ኢዮ22፥13፤
 መዝ9፥13፤119፥110፤
 140፥5፤141፥9
 64፥8 ዘፃ28፥37፤
 2ኃ19፥21፤መዝ59፥
 12፤109፥25፤ሞላ
 18፥7
 64፥9 መዝ40፥3፤
 ኤር51፥10
 64፥10 ኢዮ22፥19፤
 መዝ11፥1፤125፥20፤
 31፥2፤32፥11
 65፥1 ዘፃ23፥21፤
 መዝ2፥6፤116፥18
 65፥2 መዝ86፥9፤
 ኢሳ66፥23
 65፥3 መዝ40፥12፤
 79፥9፤ሮጫ3፥25፤ሐብ
 9፥14
 65፥4 ዘፃ1፥16፥5፤
 መዝ33፥12፤36፥8
 65፥5 ዘፃ4፥34፤መዝ
 18፥4፤45፥4፤48፥10፤
 68፥19፤85፥4፤106፥22
 ፤107፥23፤ኢሳ 64፥3
 65፥6 መዝ18፥1፤
 93፥1፤ኢሳ51፥9፤አጥ
 4፥13
 65፥7 ዘፃ32፥41፤
 መዝ2፥1፤74፥23፤89፥9
 ፤93፥3-4፤107፥29፤
 139፥20፤ኢሳ17፥12-
 13፤ማቴ8፥26
 65፥8 መዝ100፥2፤
 107፥22፤126፥2፤ኢሳ
 24፥16፤52፥9
 65፥9 ዘፃ27፥28፤
 ዘሊ26፥4፤ዘፃ32፥14፤
 መዝ68፥9-10፤
 104፥14፥24
 65፥10 ዘፃ32፥2፤
 2ሳሙ1፥21፤ኢዮ
 36፥28፤ሐሥ14፥17
 65፥11 ዘፃ28፥12፤
 ኢዮ36፥28፤መዝ

መዝሙር 65
የምስጋና መዝሙር
 ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት የምስጋና መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ በጽዮን ለአንተ ውዳሴ
 ይገባል፤^፲
 ለአንተ የተሳልነውን እንፈጽማለን።
 2 ጸሎትን የምትሰማ ሆይ፤
 የሰው ልጆች ሁሉ ወደ አንተ ይመጣሉ።
 3 ነጠአት ባጥለቀለቀን ጊዜ፤
 አንተ መተላለፍችንን ይቅር አልህ።^፱
 4 አንተ የመረጥኸው፤ ወደ ራስህ
 ያቀረብኸው፤
 በአደባባይም ያኖርኸው ምስገን ነው!
 ከተቀደሰው መቅደስህ፤
 ከቤትህም በረከት እንረካለን።
 5 እግዚአብሔር አዳኞችን ሆይ፤
 በጽድቅ ድንቅ አሠራር መልስልን፤
 አንተ ለምድር ዳርቻ ሁሉ፤
 በርቀት ላለውም ባሕር ተስፋ ነህ።
 6 ተራሮችን በብርታትህ መሠረትህ፤
 ኅይልንም ታጥቀሃል።
 7 አንተ የባሕሮችን ማስገምገም፤
 የማዕበላቸውን ፋጨት፤
 የሕዝቦችንም ሁከት ጸጥ ታደርጋለህ።
 8 ቀው በምድር ዳርቻ ያሉት ከድንቅ
 ሥራህ የተነሣ ይደነግጣሉ፤
 የንጋትንና የምሽትን መምጫዎች፤
 በደስታ አልል እንዲሉ
 ታደርጋቸዋለህ።
 9 ምድርን ትጉበኛለህ፤ ታጠጣለህም፤
 እጅግ ታበለጽጋታለህም።
 ለሰዎች እህልን ይለግሱ ዘንድ፤
 የእግዚአብሔር ወንዞች ውሃን የተሞሉ
 ናቸው፤
 አንተ እንዲህ እንዲሆን ወስነሃልና።^{፲፱}
 10 ትልሚን በውሃ ታረሰሰላለህ፤
 ቦይዋን ታስተካክላለህ፤
 በካፊያ ታለሰሰላለህ፤
 ቡቃያዎንም ትባርካለህ።
 11 ለዘመኑ በጎነትህን ታጉናጽፈዋለህ፤
 ሠረገላህም በረከትን ተሞልቶ ይፈስሳል።
 12 የምድር በዳው ሣር እጅግ ለመለመ፤
 ኩረብቶችም ደስታን ተጉናጸፉ።
 13 መገዳዎች መንጋ በመንጋ ሆኑ፤
 104፥28፤147፥14፤ ሉቃ6፥38፤ዮሐ10፥10 65፥12 ኢዮ28፥26፤
 መዝ98፥8፤ኢጳ2፥22 65፥13 መዝ72፥16፤98፥8፤144፥13፤ኢሳ
 14፥8፤30፤23፤44፤23፤49፤13፤55፤12፤ዘሰ8፥12
 65 ወይም ማን ሊያደኛው ይችላል
 ፲1 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
 ፱3 ወይም አንተ ተባብህን
 ፲፱ ወይም “አንተም ለዚህ ነው ምድርን ያዘጋጀሃት”

ሽለቆችም በእህል ተሸፈኑ፤
እልል ይላሉ፤ ይዘምራሉም።

መዝሙር 66
የኅብረት ምስጋና
ለመዘምራን አለቃ፣ ማኅሌት፣ መዝሙር

1ምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል ይበል!
2ለስሙ ክብር ዘምሩ፤
ውዳሴውንም አድምቁ!
3እግዚአብሔርን እንዲህ በሉት፤ “ሥራህ
እንዴት ግሩም ነው!
ጠላቶችህ ከጎይልህ ታላቅነት የተነሣ፤
በሬትህ ይርዳሉ።”

4ምድር ሁሉ ይሰግድልሃል፤
በዝማሬ ያመሰግኑሃል፤
ለስምህም ይዘምራሉ። ሲላ

5ኑና፤ እግዚአብሔር ያደረገውን እዩ
በሰዎች መካከል ሥራው አስፈሪ ነው!
6ባሕሩን የብስ አደረገው፤
ወንዙን በእሣር ተሻገሩ፤
ኑ፤ በእርሱ ደስ ይበለን።

7በጎይሉ ለዘላለም ይገዛል፤
ዐይኖቹ ሕዝቦችን ይመለከታሉ፤
እንግዲህ ዐመፀኞች ቀና ቀና አይበሉ። ሲላ

8ሕዝቦች ሆይ፤ አምላካችንን ባርኩ፤
የምስጋናውንም ድምፅ አሰሙ።
9እኛን በሕይወት የሚያኖረን፤
እግራችንንም ከመንሸራተት የሚጠብቅ
እርሱ ነው።

10አምላክ ሆይ፤ አንተ ፈተንኸን፤
እንደ ብርም አነጠርኸን።
11ወደ ወጥመድ አገባኸን፤
በጀርባችንም ሸክም ጫንህብን።
12ሰዎች በራሳችን ላይ እንዲፈነጩ
አደረግህ፤
በእሳትና በውሃ መካከል አለፍን፤
የኋላ ኋላ ግን ወደ በረከት አመጣኸን።

13የሚቃጠል መሥዋዕት ይገዢ ወደ
መቅደስህ እገባለሁ፤
ስለሌሌንም ለአንተ እፈጽማለሁ፤
14በመከራ ጊዜ ከአፌ የወጣ፤
በከንፈሬም የተናገርሁት ስለሌላት ነው።

15ፍሪዳዎችን የሚቃጠል መሥዋዕት
አድርጌ፤
አውራ በጎችንም የሚጤስ ቀኑርባን
አድርጌ አቀርብልሃለሁ፤
ኩርማዎችንና ፍየሎችንም እሠዋልሃለሁ። ሲላ

16እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሁሉ፤ ኑና ስሙ፤
ለነፍሴ ያደረገላትን ልንገራችሁ።
17በአፌ ወደ እርሱ ጮኸሁ፤

66፤1 መዝ81፤1፣
84፤8፣95፤1፣98፤4፣
100፤1
66፤2 መዝ79፤9፣
86፤9፣ኢ4፤28፤12፣
43፤21
66፤3 ዘ87፤21፤10፣
21፤2፣ላሙ22፤45፣
መዝ65፤5፣106፤22፣
111፤6፣145፤6
66፤4 መዝ7፤17፣
22፤27፣67፤3
66፤5 ቀ3፣መዝ
106፤22
66፤6 ዘ98፤1፣ዘ10
14፤22፣ዘሌ23፤40፣
1፣ቆር10፤1
66፤7 ዘ83፤16፤15፣
18፤ዘጥ17፤10፣መዝ
11፤4፣112፤10፣140፤8
፣145፤13
66፤8 መዝ22፤23
66፤9 ዘ83፤2፣35፣
ኢ፣፣12፤5፣መዝ30፤3
66፤10 ዘ81፤5፣25፣
ኢ፣፣6፤29፣28፤1፣
መዝ12፤6
66፤11 ዘ93፤17፣
ዘ101፤14፣መዝ38፤4፣
142፤7፣146፤7፣ኢ፣፣9
10፤27፣42፤7፣22፣
61፤1
66፤12 መዝ18፤19
፣ኢ፣፣45፤23
66፤13 መዝ22፤25፣
50፤14፣51፤19፣116፤1
4፣መዝ5፤4፣ዮ9፤2፣9
66፤15 ዘሌ16፤5፣
መዝ51፤19
66፤16 መዝ34፤11
፣71፤15፣24
66፤18 ዘ81፤45፣
1፣4፣መ፤8፣18፣ዮ8፤4፣3
66፤19 መዝ18፤6
66፤20 መዝ22፤24
67፤1 ዘጥ6፤24-26
67፤2 መዝ98፤2፣
ኢ፣፣40፤5፣52፤10፣
62፤1፣2፣ከሥ10፤35
፣ቲ፣፣2፤11
67፤3 ቀ5
67፤4 መዝ9፤4፣
68፤32፣96፤10-13፣
100፤1-2
67፤6 ዘ98፤22፣
12፤2፣ዘሌ26፤4፣መዝ8
5፤12፣ኢ፣፣45፤10፣
ሕዝ34፤27፣ዘ፣፣8፤12
67፤7 መዝ2፤8፣
33፤8
68፤1 ዘጥ10፤35፣
መዝ12፤5፣18፤14፣89፣
10፣92፤9፣132፤8፣
144፤6፣ኢ፣፣417፤13፣
21፤15፣33፤3
68፤2 ዘጥ10፤35፣
መዝ9፤3፣22፤14፣37፤2
0፣80፤16
68፤3 መዝ64፤10፣
97፤12
68፤4 ቀ3፣ዘ10

በአንደበቴም አመሰግንሁት።
18-ጎጠኦችን በልቤ አስተናግጄ ቢሆን
ኖሮ፤
ጌታ ባልሰማኝ ነበር።
19አሁን ግን እግዚአብሔር በእርግጥ ሰምቶኛል፤
ጸሎቴንም አድምጦአል።
20ጸሎቴን ያልናቀ፤
ምሕራቱንም ከእኔ ያላራቀ፤
እግዚአብሔር ምስጋና ይድረሰው።

መዝሙር 67
የመከር ጊዜ መዝሙር
ለመዘምራን አለቃ፣ በበጎዎች የሚዘመር፣ የዳዊት
መዝሙር፣ ማኅሌት

1እግዚአብሔር ይማረን፤ ይባርከን፤
ፊቱንም በላያችን ያብራ፤ ሲላ

2መንገድህ በምድር ላይ፤
ማዳንም በሕዝቦች ሁሉ መካከል
ይታወቅ ዘንድ።

3እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰዎች ያመሰግኑህ፤
ሰዎች ሁሉ ምስጋና ያቅርቡልህ።

4ለሕዝቦች በቅን ስለምትፈርድላቸው፤
ሰዎችንም በምድር ላይ ስለምትመራ፤
ሕዝቦች ደስ ይበላቸው፤ በእልልታም
ይዘምሩ። ሲላ

5እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰዎች ያመሰግኑህ፤
ሰዎች ሁሉ ምስጋና ያቅርቡልህ።

6ምድር ፍሬዎን ሰጠች፤
እግዚአብሔር አምላካችንም ይባርከናል።

7እግዚአብሔር ይባርከናል፤
የምድርም ዳርቻዎች ሁሉ እርሱን
ይፈሩታል።

መዝሙር 68
ብሔራዊ የድል መዝሙር
ለመዘምራን አለቃ የዳዊት መዝሙር፣ ማኅሌት

1እግዚአብሔር ይነሣ፤ ጠላቶቹ ይበተኑ፤
የሚጠሉትም ከፊቱ ይሸሹ።

2ጠስ እንደሚበንን፤
እንዲሁ አብንናቸው።
ሰም በእሳት ፊት እንደሚቀልጥ፤
ክፋዎችም እንዲሁ ከእግዚአብሔር ፊት
ይጥፉ።

3ጸድቃን ግን ደስ ይበላቸው፤
በእግዚአብሔር ፊት ሐሜት ያድርጉ፤
ደስታንና ፍስሐን የተሞሉ ይሁኑ።

4ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ለስሙም ተቀኙ፤
በደመናት ላይ የሚሄደውን ከፍ
አድርጉት።^ሐ
ስሙ እግዚአብሔር በተባለው ፊት፤

^ሐ4 ወይም በምድር በጻ ለሚሄደው መንገድን አዘጋጃለት ።

እጅግ ደስ ይበላችሁ።
⁵እግዚአብሔር በተቀደሰ ማደሪያው፣
 ለድኻ አደጉ አባት፣ ለባልቴቲቱም
 ተሟጋች ነው።
⁶እግዚአብሔር ብቸኞችን በቤተ ሰብ
 መካከል ያኖራል።
 እስረኞችን ነጻ አውጥቶ ያስፈነድቃል፤
 ዐመፀኞች ግን ምድረ በዳ ይኖራሉ።
⁷እግዚአብሔር ሆይ፤ በሕዝብህ ፊት በወጣህ
 ጊዜ፣
 በምድረ በዳም በተጓዝህ ጊዜ፣ ሲላ
⁸በሲና አምላክ፣ በእግዚአብሔር ፊት፣
 በእስራኤል አምላክ፣ በእግዚአብሔር ፊት፣
 ምድር ተንቀጠቀጠች፤
 ሰማያትም ዶፍ አወረዱ።
⁹እግዚአብሔር ሆይ፤ በቂ ዝናብ አዘነብህ፤
 ክው ያለውን ርስትህን አረሰረህ።
¹⁰መንጋህ መኖሪያው አደረጋች፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከበረከትህ ለድኾች
 ሰጠህ።
¹¹ጌታ እንዲህ ሲል ቃሉን አስተላለፈ፤
 ትእዛዙን የሚያውጁትም ብዙ ሰራዊት
 ናቸው።
¹²“የሰራዊት ነገሥታት ፈጥነው ይሸሻሉ፤
 በሰፈር የዋሉ ሴቶችም ምርኮን
 ተካፈሉ።
¹³በበጎች በረት መካከል” ብትገኙ እንኳ፣
 ከብር እንደ ተሠሩ የርግብ ክንፎች፣
 በቅጠል ወርቅ እንደ ተለበጡ ሳባዎች
 ናችሁ።”
¹⁴ሁሉን ቻዩረ በዚያ የነበሩትን ነገሥታት
 በበተነ ጊዜ፣
 በሰልጣን እንደሚወርድ በረዶ
 አደረጋቸው።
¹⁵አንተ ብርቱ ተራራ፣ የባሳን ተራራ
 ሆይ፤
 አንተ ባለ ብዙ ጫፍ ተራራ፣ የባሳን
 ተራራ፤
¹⁶አንተ ባለ ብዙ ጫፍ ተራሮች ሆይ፤
 እግዚአብሔር ሊኖርበት የመረጠውን
 ተራራ፣
 በእርግጥ እግዚአብሔር ለዘላለም
 የሚኖርበትን ተራራ ለምን በምቀኝነት
 ዐይን ታያላችሁ?
¹⁷የእግዚአብሔር ሠረገላዎች እልፍ አእላፍ
 ናቸው፤
 ሺህ ጊዜም ሺህ ናቸው፤
 ጌታ ከሲና ወደ መቅደሱ ገባ።
¹⁸ወደ ላይ ዓረግህ፤
 ምርኮ አጋበስህ።

6:3+20:21 ዘጸ33:26
 24:22:50:መዝ7:
 17:30:4:66:2:83:1
 8:96:2:100:4:135:
 3
68:5 ዘወ22:22ዘጸ
 10:18:26:15:መዝ1
 0:14:ኤር25:30
68:6 መዝ25:16:
 79:11:102:20:113:
 9:146:7:ኢሳ35:7
 149:10:58:11:
 61:1:ሉቃ4:18
68:7 ዘዐ13:21:
 መዝ78:40:106:14
68:8 ዘጸ33:2:
 24:መዝ21:10:22:8:
 መዝ45:4:5:መዝ11:3
68:9 ዘጸ32:2:ኢዮ
 36:28:ሕዝ34:26
68:10 ዘጸ28:12:
 መዝ65:9
68:11 ሉቃ2:13
68:12 ኢሳ10:16:
 መዝ45:30
68:13 ዘጸ49:14
68:14 መዝ49:48:
 24:መዝ22:15
68:15 ጥ22:ዘዮ
 21:33:መዝ36:6:
 ኤር22:20
68:16 ዘጸ12:5:
 መዝ26:132:13:14
68:17 2ካ2:11:
 ኢሳ66:15:ጳጳ7:10:
 ሰገ3:8
68:18 ዘዮ17:10
 መዝ45:12:መዝ7:7:4
 7:5:ኤሌ4:8
68:19 መዝ65:5:
 81:6
68:20 1ኣመ-10:19
 :መዝ56:13:ኤር
 45:5:ሕዝ6:8
68:21 መዝ74:14
 :110:5:ሰገ3:13
68:22 ኢዮ36:30:
 ማቴ18:6
68:23 1ካ21:19:
 2ካ79:36:መዝ58:10
68:24 መዝ63:2
68:25 ዘጸ31:27:
 1ዘጸ56:3:15:16:2ዘ
 15:5:12:ኢሳ5:12:
 ራ-ሰ18:22
68:26 ዘሌ19:2:
 መዝ22:22:ሰ42:12
68:27 ዘዮ34:21:
 መዝ45:18:1ኣመ
 9:21
68:28 ዘዐ9:16:
 መዝ29:11:ኢሳ26:
 12:29:23:45:11:
 60:21:64:8
68:29 2ዘጸ9:24:
 32:23
68:30 ኢዮ40:21:
 መዝ18:14:22:12:8
 9:10:120:7:140:2:
 ኢሳ27:1:34:7:
 51:9:ኤር50:27:
 ሕዝ29:3

እግዚአብሔር አምላክ ሆይ፤ አንተ^ሰ በዚያ
 ትኖር ዘንድ፣
 ከዐመፀኞችም ሳይቀር፣
 ከሰዎች ስጦታን ተቀበልህ።
¹⁹ሸክማችንን በየዕለቱ የሚሸከምልን፣
 አዳኝ አምላካችን፣ ጌታ ይባረክ።
 ሲላ
²⁰አምላካችን የሚያድን አምላክ ነው፤
 ከሞት ማምለጥ የሚቻለውም በጌታ
 በእግዚአብሔር ነው።
²¹በእርግጥ እግዚአብሔር የጠላቶቹን ራስ፣
 በጎጠኢታቸውም የሚጸኑትን ሰዎች
 ጠጉራም አናት ይፈነካክታል።
²²ጌታ እንዲህ ይላል፤ “ከባሳን መልሼ
 አመጣቸዋለሁ፤
 ከባሕርም ጥልቀት አውጥቼ
 አመጣቸዋለሁ።
²³እግርህ በጠላትህ ደም ውስጥ
 እንዲጠልቅ፣
 የውሻህም ምላስ ከጠላትህ ድርሻውን
 እንዲያገኝ ነው።”
²⁴አምላክ ሆይ፤ የክብር አካሄድህ ታየ፤
 ይህም አምላኪና ንጉሤ ወደ ቤተ
 መቅደሱ የሚያደርገው የክብር
 አካሄድ ነው።
²⁵መዝምራን ከፊት፣ መሣሪያ የሚጫወቱ
 ከኋላ ሆነው ሲሄዱ፣
 ከበሮ የሚመቱ ቈንጃጅትም
 በመካከላቸው ነበሩ።
²⁶እግዚአብሔርን በገባኤ አመስግኑት፤
 ከእስራኤል ምንጭ የተገኛችሁ እግዚ
 አብሔርን አመስግኑ።
²⁷የሚመራቸው ትንሹ ብንደም ነው፤
 በዚያ በብዙ የሚቈጠሩ የይሁዳ
 መሳፍንት፣
 እንዲሁም የዛብሎንና የንፍታሌም
 መሳፍንት ይገኛሉ።
²⁸እግዚአብሔር ሆይ፤ ኅይልህን እዘዝ፣^ሰ
 አምላክ ሆይ ቀድሞ እንዳደረግህልን
 አሁንም ብርታትህን አሳየን።
²⁹በኢየሩሳሌም ስላለው ቤተ መቅደስህ፣
 ነገሥታት እጅ መንሻ የመጡልሃል።
³⁰በሸምበቆ መካከል ያሉትን አራዊት፣
 በሕዝቡ ጥጆች መካከል ያለውንም
 የኮርማ መንጋ ገሥጽ፤
 ብር ይገብር ዘንድም ይንበርከክ።

^ሰ6 ወይም ብቸኞችን በገዛ ምድራቸው
^ሰ13 ወይም በዚያ ግዛቶች
^ሰ14 ዕብራይስጡ ሻዳይ ይላል።
^ሰ18 ወይም እናንተ
^ሰ28 ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂች፣ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉምና
 የሶርስቱ ቅጂ እግዚአብሔር ሆይ፤ ኅይልህን ጥራ ይላሉ።
 ኢብሳኞቹ የዕብራይስጥ ቅጂች ግን እግዚአብሔር ለአንተ
 ኅይል ይጠራል። ይላሉ።

ጦርነትን የሚወዱ ሕዝቦችንም በትናቸው።
 31 መኪንንት ከግብፅ ይመጣሉ፤ ኢትዮጵያ እጆቿን ወደ እግዚአብሔር ትዘረጋለች።
 32 የምድር መንግሥታት ሆይ፤ እግዚአብሔር ዘምሩ፤ ለኔታ ተቀኙ። ሲላ
 33 ከጥንት ጀምሮ ከነበሩት ሰማያት በላይ ለወጣው፤ በኅይል ደምፀ ለሚያስገመግመው ዘምሩ።
 34 ግርማው በእስራኤል ላይ፤ ኅይሉም ከደረሰች በላይ ነው፤ እግዚአብሔርን ብርታት የአንተ ነው በሉት።
 35 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ በመቅደስህ ድንቅ ነህ፤ የእስራኤል አምላክ ለሕዝቡ ኅይልና ብርታትን ይሰጣል።
 እግዚአብሔር ይባረክ!

መዝሙር 69

እንጉርጉሮ

ለመዘምራን አለቃ፤ በ"ጽጌረዳ" ዜማ፤ የጻዊት መዝሙር

1 አምላክ ሆይ፤ አድነኝ፤ ውሃ እስከ ዐንገቴ ደርሶብኛልና።
 2 የእግር መቆሚያ በሌለው፤ በጥልቅ ረግረግ ውስጥ ሰጥሜአለሁ፤ ወደ ጥልቅ ውሃ ገባሁ፤ ሞገዱም አሰጠመኝ።
 3 በጨኸት ደከምሁ፤ ጉሮሮዬም ደረቀ፤ አምላኬን በመጠበቅ፤ ዐይኖቼ ፈዘዙ።
 4 ያለ ምክንያት የሚጠሉኝ፤ ከራሴ ጠጉር በዙ፤ ሕይወቴን ለማጥፋት የሚፈልጉ፤ በከንቱም የሚጠሉኝ ብዙዎች ሆኑ፤ ያልሰረቅሁትን ነገር፤ መልሰህ አምጣ ተባልሁ።
 5 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ሞኝነቴን ታውቃለህ፤ በደሴም ከአንተ የተሰወረ አይደለም።
 6 ኔታ የሰራዊት አምላክ ሆይ፤ አንተን ተስፋ የሚያደርጉ፤ በእኔ ምክንያት አይፈሩ፤ የእስራኤል አምላክ ሆይ፤ አንተን አጥብቀው የሚሹ፤ ከእኔ የተነሣ አይዋረዱ።
 7 ስለ አንተ ስድብን ታግሻለሁና፤

68:31 ኢሳ11:11፤ 18:1፤19:19፤43:3፤4 5:14፤ሰፎ3:10
 68:32 መዝ7:17፤ 46:6፤67:4
 68:33 ዘ09:23፤ዘ8 33:26፤መዝ29:3፤4፤ ኢሳ30:30፤33:3፤ 66:6
 68:34 ፉ28፤ መዝ45:3
 68:35 ዘ9:28፤17፤ ዘ87:21፤መዝ28:6፤ 29:11፤18:1፤66:20፤ ኢሳ40:29፤41:10፤ 50:2፤2ቆ1:3
 69:1 መዝ32:6፤ 42:7፤ዮ2:5
 69:2 ኢዮ30:19
 69:3 መዝ6:6፤ 119:82
 69:4 መዝ25:19፤ 35:19፤38:19፤40:14 ፤119:95፤ኢሳ 32:7፤ዮሐ15:25
 69:5 መዝ38:5፤ 44:21
 69:7 መዝ39:8፤ 44:15፤ኢር15:15
 69:8 ኢዮ19:13- 15፤መዝ31:1፤38፤ 11፤ኢሳ53:3፤ዮሐ7:5
 69:9 መዝ89:50- 51፤ዮሐ2፤17፤ሮሚ 15:3
 69:10 መዝ35:13
 69:11 2ሳሙ3:31 ፤መዝ35:13
 69:12 ዘ6:18፤1፤ 23:10፤ኢዮ30:9
 69:13 መዝ17:7፤ 51:1፤ኢሳ49:8፤ 2ቆ6:2
 69:14 ፉ2፤መዝ 144:7
 69:15 ዘኑ16:33፤ መዝ28:1፤124:4-5
 69:16 መዝ63:3
 69:17 መዝ22:24፤ 50:15፤66:14፤ 143:7
 69:18 መዝ49:15
 69:19 መዝ22:6
 69:20 ኢዮ16:2፤ መዝ142:4፤ኢሳ63:5
 69:21 ዘኑ6:3፤ ማቴ27:34፤48፤ማር 15:23፤36፤ሉቃ23፤ 36፤ዮሐ19:28-30
 69:22 1ሳሙ28:9 ፤ኢዮ18:10
 69:23 ሮሜ11:9-10
 69:24 መዝ79:6፤ ኢር10:25
 69:25 ዘሌ26:43፤ ማቴ23:38፤ሐሥ 1:20

እፍረትም ፊቴን ሸፍኖአልና።
 8 ለወንድሞቼ እንደ ባዕድ፤ ለእናቴም ልጆች እንደ እንግዳ ሆንሁባቸው።
 9 የቤትህ ቅናት በላችኝ፤ የሚሰድቡህም ስድብ በላዬ ዐርፎአል።
 10 ነፍሴን በጾም ባስመረርሁ ጊዜ፤ እነርሱ ሰደቡኝ።
 11 ማቅ በለበሱ ጊዜ፤ መተረቻ አደረጉኝ።
 12 በቅጥሩ ደጅ ለሚቀመጡት የመነጋገሪያ ርእስ፤ ለሰካራሞችም መዝፈኛ ሆንሁ።
 13 እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ግን በወደድኸው ሰዓት፤ ወደ አንተ እጸልያለሁ፤ አምላክ ሆይ፤ በታላቅ ምሕረትህ፤ በማዳንህም እርግጠኝነት መልስልኝ።
 14 ከረግረግ አውጣኝ፤ እሰጥም ዘንድ አትተወኝ፤ ከጥልቅ ውሃ፤ ከእነዚያ ከሚጠሉኝ ታደገኝ።
 15 ጐርፍ አያጥለቅልቀኝ፤ ጥልቅ ውሃም አይዋጠኝ፤ ጉድጓዱም ተደርምሶ አይዘጋብኝ።
 16 እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህ በጎ ናትና ስማኝ፤ እንደ ርጎራኔም ብዛት መለስ በልልኝ።
 17 ፊትህን ከባሪያህ አትሰውር፤ ጭንቅ ውስጥ ነኝና ፈጥነህ መልስልኝ።
 18 ወደ እኔ ቀርበህ ታደገኝ፤ ስለ ጠላቶቼም ተቤዠኝ።
 19 የደረሰብኝን ስድብ፤ ዕፍረትና ውርደት ታውቃለህ፤ ጠላቶቼንም አንድ በአንድ ታውቃቸዋለህ።
 20 ስድብ ልቤን ጐድቶታል፤ ተስፋዬም ተሟጦአል፤ አስተዛዛኝ ፈለግሁ፤ አላገኘሁምም፤ አጽናኝም ፈለግሁ፤ አንድም አልነበረም።
 21 ምግቤን ከሐሞት ቀላቀሉ፤ ለጥማቴም ሆምጣጤ ሰጡኝ።
 22 የቀረበላቸው ማእድ ወጥመድ ይሁንባቸው፤ ለማኅበራቸውም አሸክላ ይሁን።
 23 ዐይኖቻቸው እንዳያዩ ይጨልሙ፤ ጀርባቸውም ዘወትር ይጉብጥ።
 24 መዓትህን በላያቸው አፍስስ፤ የቀጣህም መቅሠፍት ድንገት ይድረስባቸው።
 25 ሰፈራቸው ባደማ ይሁን፤

በድንኳኖቻቸው የሚኖር አይገኝ፤
 26 አንተ የመታካቸውን አሳደዋልና፤
 ያቁሰልካቸውንም ሥቃያቸውን
 አባብሰዋል።
 27 በበደላቸው በደል ጨምርባቸው፤
 ወደ ጽድቅም አይግቡ።
 28 ከሕይወት መጽሐፍ ይደምሰሱ፤
 ከጻድቃንም ጋር አይጻፉ።
 29 ነገር ግን እኔ በሥቃይና በጭንቅ ላይ
 እገኛለሁ፤
 አምላክ ሆይ፤ ማዳንህ ደግፎ ይያዘኝ።
 30 የእግዚአብሔርን ስም በዝማሬ አወድሳለሁ፤
 በምስጋናም ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ።
 31 ከበሬ ይልቅ፤
 ቀንድና ጥፍር ካበቀለ እምቦሳም ይልቅ
 ይህ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኝዋል።
 32 ድኾች ይህን ያያሉ፤ ደስም ይላቸዋል፤
 እናንተ እግዚአብሔርን የምትሹ ልባችሁ
 ይለምልም!
 33 እግዚአብሔር ችግረኞችን ይሰማልና፤
 በእስራት ያለውንም ሕዝቡን
 አይንቅም።
 34 ሰማይና ምድር፣ ባሕርም፣
 በውስጣቸውም የሚንቀሳቀስ ሁሉ
 ያመስግኑት።
 35 እግዚአብሔር ጽዮንን ያድናታልና፤
 የይሁዳንም ከተሞች መልሶ
 ይሠራቸዋልና፤
 ሕዝቡም በዚያ ይሰፍራል፤
 ይወርሳታልም።
 36 የባሪያዎቹም ዘርች ይወርሳታል፤
 ስሙንም የሚወዱ በዚያ ይኖራሉ።

መዝሙር 70

የጭንቀት ጨኸት
 70፡1-5 ተጓ ምብ-መዝ40፡13-17
 ለመዘምራን አለቃ፣ የጻዊት መዝሙር፣ ለመታሰቢያ

1 አምላክ ሆይ፤ ታድነኝ ዘንድ ዘንበል በል፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔን ለመርዳት
 ፍጠን።
 2 ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሹ፤
 ይፈሩ፤ ሁከትም ይምጣባቸው፤
 የእኔን መጉዳት የሚሙኝ፤
 በውርደት ወደ ኋላቸው ይመለሱ።
 3 በእኔ ላይ፣ “እሴ! እሴ!” የሚሉ፤
 ተሸማቀው ወደ ኋላ ይመለሱ።
 4 ነገር ግን የሚሹህ ሁሉ፤
 በአንተ ሐሜት ያድርጉ፤ ደስም
 ይበላቸው፤
 “ማዳንህን የሚወዱ ሁሉ ሁልጊዜ፣
 እግዚአብሔር ከፍ ይበል!” ይበሉ።
 5 እኔ ግን ምስኪንና ችግረኛ ነኝ፤

69፡26 ኢዮ19፡22፤
 ዘካ1፡15
 69፡27 ነሀ4፡5፤መዝ
 109፡14
 69፡28 ዘ832፡32-33፤
 ሕዝ13፡9፤ሉቃ10፡20
 69፡29 መዝ20፡1
 69፡30 መዝ28፡7፤
 34፡3
 69፡31 መዝ50፡9-
 13፤51፡16
 69፡32 መዝ22፡26
 ፣34፡2
 69፡33 መዝ12፡5
 69፡34 መዝ96፡11
 ፣98፡7፤ኢሳ44፡23
 69፡35 ዕዝ9፡9፤
 መዝ51፡18፤አብ1፡17
 69፡36 መዝ25፡13
 ፣37፡29
 70፡1 መዝ22፡19
 ፣71፡12
 70፡2 መዝ16፡10፤
 35፡4፤26፡7፤1፤13፤109
 ፣29፤129፡5
 70፡3 መዝ35፡21
 70፡4 መዝ9፡10፤
 31፡6-7፤32፡11፤
 35፡27፤118፡24
 70፡5 መዝ18፡2፤
 30፡10፤33፡20፤86፡1፤
 109፡22፤119፡60፤
 141፡1
 71፡1 ዘ823፡15፤
 ፍጥ2፡12፤መዝ22፡5
 71፡2 2ኃ19፡16
 71፡3 መዝ18፡2
 71፡4 ዘ948፡16፤2
 ነገ19፡1፤መዝ140፡4
 71፡5 ኢዮ4፡6፤መዝ
 9፤18፤25፡5፤ኢር17፡7
 71፡6 ኢዮ3፡16፤
 መዝ9፡1፤22፡9፤10፤34
 ፤15፤29፤119፡164፤1
 45፡2
 71፡7 ዘ828፡46፤
 24፡መ፡22፤3፤መዝ61፡3
 ፤ኢሳ8፡18፤1ቆሮ4፡9
 71፡8 ቆሮ15፤መዝ
 51፡15፤63፡5፤96፡6፤1
 04፡1
 71፡9 ዘ84፡31፤
 31፡6፤መዝ51፡11፤
 92፡14፤ኢሳ46፡4
 71፡10 ዘ1፡10፤
 መዝ3፡7፤10፡8፤31፡13
 ፤59፡3፤ምሳ1፤18፤
 ማቴ12፡14
 71፡11 መዝ7፡2፤9፤
 10፤ኢሳ40፡27፤54፡7፤
 ሰቆ፤20፤ማቴ27፡46
 71፡12 መዝ22፡19
 ፤38፡21፡22
 71፡13 ኢዮ8፡22፤
 መዝ25፡3፤70፡2፤ኢር
 18፡19
 71፡14 መዝ25፡3፤
 42፡5፤130፡7፤131፡3
 71፡15 ቆሮ8፤መዝ
 51፡14፤66፡16
 71፡16 ዘ9፡16፤

አምላክ ሆይ፤ ፈጥህ ድረስልኝ፤
 ረዳቴም፣ ታዳጊዬም አንተ ነህና፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ አትዘግይ።

መዝሙር 71

የሸማግሌ ጸሎት
 71፡1-3 ተጓ ምብ-መዝ31፡1-4

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተን መጠጊያ
 አደረግሁ፤
 ከቶም አልፈር።
 2 በጽድቅህ ታደገኝ፤ አስጥለኝም፤
 ጆርህን ወደ እኔ አዘንብል፤ አድነኝም።
 3 ምንጊዜም የምሸሸበት፤
 መጠጊያ ዐለት ሁነኝ፤
 አንተ ዐለቴ ምሽጌ ነህና፤
 ታድነኝ ዘንድ ትእዛዝ ይወጣ።
 4 አምላክ ሆይ፤ ከክፉ እጅ፤
 ከግፈኛና ከጨካኝ መጻፍ አውጣኝ።
 5 ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ተስፋዬ፤
 ከልጅነቴም ጀምሮ መታመኛዬ ነህና።
 6 ከተወለድሁ ጀምሮ በአንተ ተደገፍሁ፤
 ከእናቴ ማሕፀን ያወጣኸኝ አንተ ነህ፤
 አንተ የዘወትር ምስጋናዬ ነህ።
 7 ብዙዎች እንደ ጉድ አዩኝ፤
 አንተ ግን ጽኑ አምባዬ ነህ።
 8 ቀኑን ሙሉ ክብርህን ያወራ ዘንድ፤
 አፌ በምስጋናህ ተሞልቶአል።
 9 በእርጅናዬ ዘመን አትጣለኝ፤
 ጉልበቴም ባለቀበት ጊዜ አትተወኝ።
 10 ጠላቶቼ ተነጋግረው ብኛልና፤
 ሕይወቴን ለማጥፋት የሚሹ በአንድ
 ላይ አሳርፈዋል፤
 11 እነርሱም፣ “እግዚአብሔር ትቶታል፤
 የሚያስጥለው የለምና፤
 ተከታትላችሁ ያዙት” አሉ።
 12 አምላክ ሆይ፤ ከእኔ አትራቅ፤
 አምላክ ሆይ፤ እኔን ለመርዳት ፍጠን።
 13 ባላንጣ የሆኑ ብኝ ይፈሩ፤ ይጥፉም፤
 ሊጉዱኝ የሚፈልጉ፤
 ንቀትንና ውርደትን ይከናከቡ።
 14 እኔ ግን ሁልጊዜ ተስፋ አደርጋለሁ፤
 በምስጋና ላይ ምስጋና አቀርብልሃለሁ።
 15 እንደበቴ ስለ ጽድቅህ፤
 ቀኑን ሙሉ ስለ ማዳንህ ይናገራል፤
 ማቆሚያ ልኩንም አላውቅም።
 16 መጥቼ የጌታ እግዚአብሔርን ብርቴ
 ሥራ ዐውጃለሁ፤
 የአንተን ጽድቅ ብቻ እናገራለሁ።
 17 አምላክ ሆይ፤ አንተ ከልጅነቴ ጀምረህ
 አስተማርኸኝ፤

71፡16 መዝ9፡1፤ 77፡12፤106፡2፤118፡15፤145፡4
 71፡17 ዘ84፡5፤ኢዮ 5፡9፤መዝ26፡7፤86፡10፤96፡3፤ኢር7፡13

እኔም እስከ ዛሬ ድረስ ድንቅ ሥራህን ዐውጃለሁ።
 18 አምላክ ሆይ፤ ሳረጅና ስሸብትም አትተወኝ፤ ክንድህን ለመጭው ትውልድ፤ ኅይልህን ጳላ ለሚነሣ ሕዝብ ሁሉ፤ እስከምገልጽ ድረስ።
 19 አምላክ ሆይ፤ ጽድቅህ እስከ ሰማያት ይደርሳል፤ አንተ ታላላቅ ነገሮችን አደርገሃል፤ አምላክ ሆይ፤ እንደ አንተ ያለ ማን ነው?
 20 ብዙ መከራና ጭንቅ ብታሳዩኝም፤ ሕይወቴን እንደ ገና ታድሳለህ፤ ከምድር ጥልቅም፤ እንደ ገና ታወጣኛለሁ።
 21 ክብራን ትጨምራለህ፤ ተመልሰህም ታጽናኛለህ
 22 አምላክ ሆይ፤ ስለ ታማኝነትህ፤ በበገና አመሰግንሃለሁ፤ የእስራኤል ቅዱስ ሆይ፤ በመሰንቆ እዘምርልሃለሁ።
 23 ዝማሬ በማቀርብልህ ጊዜ ከንፈሮቼ በደስታ ይሞላለሁ፤ አንተ የተቤዝሃትም ነፍሴ እልል ትላለች።
 24 አንደበቴ ስለ ጽድቅህ፤ ቀኑን ሙሉ ያወራል፤ የእኔን መጉዳት የሚፈልጉ፤ አፍረዋልና፤ ተዋርደዋልም።
 መዝሙር 72
 በተስፋ የሚጠበቀው ንጉሥ ስለ ሰሎሞን
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ፍርድህን ለንጉሥ፤ ጽድቅህንም ለንጉሥ ልጅ ዐድል፤
 2 እርሱም ሕዝብህን በጽድቅ ይዳኛል፤^ቀ ለተቸገሩትም በትክክል ይፈርዳል።
 3 ተራሮች ብልጽግናን፤ ከራብቶችም የጽድቅን ፍሬ ለሕዝቡ ያመጣሉ።
 4 ለተቸገረው ሕዝብ ይሟገታል፤ የድኸችን ልጆች ያድናል፤ ጨቋኙንም ያደቀዋል።
 5 ፀሓይ እስካለች ድረስ፤ ጨረቃም በምትኖርበት ዘመን ሁሉ፤ ከትውልድ እስከ ትውልድ ይኖራል።^ብ
 6 እንደ ዝናብ በታጨደ መስክ ላይ ይወርዳል፤ እንደ ካሬያም ምድርን ያረሰርሳል።
 7 በዘመኑ ጽድቅ ይሰፍናል፤ ጨረቃ ከሰፍራዋ እስከምትታጣ

ኢ.ዩ.8:1፤መዝ22:30፤ 31፤78:4፤145:4፤ኢ.ሳ 46:4፤ኢ.ል1:3
 71:19 መዝ35:10 ፤36:5፤177:13፤89:8፤ 126:2፤ሉ.ቃ1:49
 71:20 መዝ25:17 ፤63:9፤80:3፤19፤85:4 ፤ሆሴ6:2
 71:21 መዝ18:35 ፤23:4፤86:17፤ኢ.ሳ 12:1፤40:1-2፤ 49:13፤54:10
 71:22 2ነገ9:22፤ ኢ.ዩ21:12፤መዝ33:2 ፤92:3፤144:9
 71:23 መዝ15:13፤ መዝ20:5
 71:24 ቀ13:አስ 9:2፤መዝ35:28
 72:1 ዘጸ1:16፤ መዝ9:8
 72:2 ኢ.ሳ9:7፤ 11:4-5፤16:5፤32:1፤ 59:17፤63:1፤ኤ.ር 23:5፤33:15
 72:4 ቀ13:መዝ 9:1፤27:11፤176:9፤ኢ ሳ11:4፤29:19፤ 32:7፤49:13
 72:5 1ሳሙ13:13 ፤መዝ33:11
 72:6 ዘጸ32:2
 72:7 መዝ92:12፤ ምሳ14:11
 72:8 መዝ23:31፤ 1ነገ4:21፤ዘጸ9:10
 72:10 ዘፍ10:4፤7፤ 1ነገ9:16፤2ዜ.ና9:24፤ አስ10:1
 72:11 ዘፍ27:29 ፤ዕዝ1:2
 72:13 ኢ.ሳ60:10፤ ኢ.ል2:18፤ሉ.ቃ 10:33
 72:14 1ሳሙ26:21 ፤መዝ69:18፤ሕዝ 13:23፤34:10
 72:15 ዘፍ10:7፤ መዝ35:28
 72:16 ዘፍ27:28፤ ዘኁ22:4፤መዝ4:7፤ 92:12፤104:16፤ኢ.ሳ 4:2፤27:6፤44:4፤ 58:11፤66:14፤ሕዝ 34:27
 72:17 ዘፍ12:3፤ መዝ3:15፤መዝ89:36፤ ሉ.ቃ1:48
 72:18 1ዜ.ና29:10 ፤ኢ.ዩ5:9፤መዝ14:13 ፤106:48፤ሉ.ቃ1:68
 72:19 ዘኁ14:21፤ 2ሳሙ7:26፤መዝ 41:13
 72:20 ፍት4:17
 73:1 መዝ24:4፤ ማቴ5:8

ድረስም ሰላም ይበዛል።
 8 ክብራክ እስከ ባሕር ድረስ፤ ከታላቁም ወንዞች እስከ ምድር ዳርቻ ይገዛል።
 9 የበረራ ዘላኖች በፊቱ ይሰግዳሉ፤ ጠላቶቹም ዐፈር ይልሳሉ።
 10 የተርሴስና የደሴቶች ነገሥታት፤ ግብር ያመጡለታል፤ የዐረብና የሳባ ነገሥታት፤ እጅ መንሻ ያቀርባሉ።
 11 ነገሥታት ሁሉ ይሰግዱለታል፤ ሕዝቦችም ሁሉ ይገዙለታል።
 12 ችግረኛው በጮኸ ጊዜ፤ ምስኪኑንና ረዳት የሌለውን ይታደገዋል።
 13 ለድኸችና ለችግሮች ይራራል፤ ምስኪኖችንም ከሞት ያድናል።
 14 ሕይወታቸውን ከጭቁናና ከግፍ ያድናል፤ ደማቸውም በእርሱ ፊት ክቡር ነው።
 15 ዕድሜው ይርዘም! ከዐረብ ወርቅ ይምጣለት፤ ዘወትር ይጸልዳለት፤ ቀኑንም ሙሉ ይባርኩት።
 16 በምድራቱ ላይ እህል ይትረፍረፍ፤ በተራሮችም ዐናት ላይ ይወዛወዝ። ፍሬው እንደ ሊባኖስ ይንዠርገግ፤ በከተማ ያለውም እንደ ሜዳ ሣር እጅብ ብሎ ይውጣ።
 17 ስሙ ለዘላለም ጸንቶ ይኑር፤ ዝናው ፀሓይ የምትኖረውን ዘመን ያህል ይዘለቅ፤ ሕዝቦች ሁሉ በእርሱ ይባረኩ፤ ሕዝቡ ሁሉ ቡሩክ ነህ ይበለው።
 18 ብቻውን ድንቅ ነገር የሚያደርግ፤ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ይባረክ።
 19 ክብር ስሙ ለዘላለም ይባረክ፤ ምድርም ሁሉ በክብሩ ይሞላ። አሜን፤ አሜን።
 20 የእሴይ ልጅ የዳዊት ጸሎት እዚህ ላይ ተፈጸመ።
 ሦስተኛ መጽሐፍ ከመዝሙር 73-89 መዝሙር 73 የፍትሕ አሸናፊነት የአሳፍ መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ልባቸው ንጹሕ ለሆነ፤ ለእስራኤል እንዴት ቸር ነው!
 *2 ወይም እርሱ ሕዝቡን በጽድቅ ይጸና
 *5 ወይም የተፈራ ይሆናል
 *8 የኤፍራጥስ ወንዝ ነው።

2 እኔ ግን አግራ ሊሰናከልኝ፤
 አዳልጠኝም ልወድቅ ጥቂት ቀረኝ።
 3 ክፉዎች ሲሰካላቸው አይቼ፤
 በዐመፀኞች ቀንቼ ነበርና።
 4 እንዳች ጣር የለባቸውም፤
 ሰውነታቸውም ጤናማና የተደላደለ
 ነው።
 5 በሰዎች የሚደርሰው ጣጣ
 አይደርስባቸውም፤
 እንደ ማንኛውም ሰው መከራ
 አያገኛቸውም።
 6 ስለዚህ ትዕቢት የዐንገት ጌጣቸው ነው፤
 ዐመፀንም እንደ ልብስ ተጉናጽፈዋል።
 7 የሰባ ዐይናቸው ይጉረጠረጣል፤^ቸ
 ልባቸውም በከንቱ ሐሳብ ተሞልቶ
 ይፈሰሳል።
 8 በፌዝና በክፋት ይናገራሉ፤
 ቀና ቀና ብለውም በዐመፀ ይዝታሉ።
 9 እፋቸውን በሰማይ ላይ ያላቅቃሉ፤
 አንደበታቸውም ምድርን ያካልላል።
 10 ስለዚህ ሕዝቡ ወደ እነርሱ ይነጉዳል፤
 ውሃቸውንም በገፍ? ይጠጣሉ።
 11 “ለመሆኑ እግዚአብሔር እንዴት ያውቃል?
 በልዑልስ ዘንድ ዕውቀት አለ?” ይላሉ።
 12 እንግዲህ፤ ክፉዎች ይህን ይመስላሉ፤
 ሁልጊዜ ግድ የለሽና ሀብት በሀብት
 ናቸው።
 13 ለካ ልቤን ንጹሕ ያደረግሁት በከንቱ
 ነው፤
 እጄንም በየሆነት የታጠብሁት
 በከንቱ ኖርኦል!
 14 ቀኑን ሙሉ ተቀሠፍሁ፤
 ጠዋት ጠዋትም ተቀጣሁ።
 15 “እኔ እንደዚህ እናገራለሁ” ብልማ ኖሮ፤
 የልጆችህን ትውልድ በከዳሁ ነበር።
 16 ይህን ነገር ለመረዳት በሞክርሁ ጊዜ፤
 አድካሚ ተግባር መስሎ ታዋኝ።
 17 ይኸውም ወደ አምላክ መቅደስ እስክገባ፤
 መጨረሻቸውንም እስካይ ድረስ ነበር።
 18 በእርግጥ በሚያዳልጥ ስፍራ
 አስቀመጥኻቸው፤
 ወደ ጥፋትም አወረድሃቸው።
 19 እንዴት ፈጥነው በቅጽበት ጠፉ!
 በድንጋጤ ፈጽመው ወደሙ።
 20 ሰው ከሕልሙ ሲነቃ እንደሚሆነው፤
 ጌታ ሆይ፤ አንተም በምትነሣበት ጊዜ፤
 እንደ ቅዠት ከንቱ ታደርጋቸዋለህ።
 21 ነፍሴ በተማረረኝ ጊዜ፤
 ልቤም በተቀሠፈ ጊዜ፤
 22 ስሜት የሌለውና አላዋቂ ሆንሁ፤
 በፊትህም እንደ እንሰሳ ሆንሁ።

73፡2 ስጻ32፡35፤
 መዝ69፡2፤ኤ.ፌ.4፡27
 73፡3 ኢዮ9፡24፤
 21፡7፤ምሳ3፡31፤23፡1
 7፡24፡1-2፤ኤ.ር.12፡1፤
 ማ.ል3፡15
 73፡5 ቀ*12፡ሕዝ
 23፡42
 73፡6 ዘፍ6፡11፤
 41፡42፤ዘሌ.26፡19፤
 ምሳ4፡17፤መ.ሐ4፡9፤
 ሕዝ16፡11
 73፡7 መዝ17፡10
 73፡8 መዝ10፡7፤
 12፡5፤17፡10፤41፡5፤ሕ
 ዝ25፡15፤ቁላ3፡8
 73፡12 ቀ*5፤መዝ
 49፡6
 73፡13 ዘፍ44፡16፤
 ኢዮ9፡29፡31፤21፡15
 73፡14 ቀ*5
 73፡16 መዝ8፡17
 73፡17 ዘ015፡17፤
 ኢዮ8፡13፤መዝ15፡1
 ፡ፈ.ል3፡19
 73፡18 ስጻ32፡35፤
 መዝ17፡13፤35፡6
 73፡19 ዘፍ19፡15፤
 ዘጻ28፡20፤ምሳ24፡22
 ፤ኢ.ላ47፡11
 73፡20 ኢዮ20፡8፤
 መዝ78፡65፤ምሳ12፡
 11፤28፡19፤ኢ.ላ29፡8
 73፡22 መዝ49፡10
 ፡12፡20፤92፡6፤94፡8፤
 መዝ3፡18፤9፡12
 73፡23 ዘፍ48፡13
 73፡24 1ካ22፡5፤
 መዝ48፡14
 73፡25 መዝ16፡2፤
 ፊ.ል3፡8
 73፡26 ስጻ32፡9፤
 መዝ18፡1፤31፡10፤40፡
 12፤84፡2
 73፡27 ዘሌ.6፡2፤
 መዝ34፡21፤ኤ.ር.5፡11
 ፤ዘሆ.4፡1፤29፡1
 73፡28 መዝ9፡9፤
 26፡7፤40፡5፤ጳፊ3፡2፤ዕ
 ብ10፡22፤ዮ.04፡8
 74፡1 መዝ43፡2፤
 44፡23፤79፡13፤95፡7፤
 100፡3
 74፡2 ዘ015፡13፡16
 ፤34፡9፤ዘጻ32፡7፤መዝ
 2፡6፤43፡3፤368፡16፤
 ኢ.ላ46፡13፤48፡20፤
 ኢ.ል3፡17፡21፤ኦብ
 1፡17፤1ቆ፡6፤20
 74፡3 ኢ.ላ44፡26፤
 52፡9
 74፡4 ዘዮ.2፡2፤
 ኤ.ር.4፡6፤ሐቅ2፡7
 74፡5 ኤ.ር.46፡22
 74፡6 1ካ16፡18
 74፡7 ዘሌ.15፡31፤
 20፡3፤መዝ75፡1፤
 ሐዳ*21፡28
 74፡8 2ካ25፡9፤
 2ዜና3፡6፡19፤መዝ94፡
 5፤ኤ.ር.21፡10፤34፡22፤

23 ይህም ሆኖ ዘወትር ከአንተ ጋር
 ነኝ፤
 አንተም ቀኝ እጄን ይዘኸኛል።
 24 በምክርህ መራኸኝ፤
 ኋላም ወደ ክብር ታስገባኛለህ።
 25 በሰማይ ከአንተ በቀር ማን አለኝ?
 በምድርም ከአንተ ሌላ የምሻው
 የለኝም።
 26 ሥጋዬና ልቤ ሊደክሙ ይችላሉ፤
 እግዚአብሔር ግን የልቤ ብርታት፤
 የዘላለም ዕድል ፈንታዬ ነው።
 27 እነሆ፤ ከአንተ የሚርቁ ይጠፋሉና፤
 አንተ ታማኞች ያልሆኑልህን ሁሉ
 ታጠፋቸዋለህ።
 28 ለእኔ ግን ወደ እግዚአብሔር መቅረብ
 ይሻለኛል፤
 ጌታ እግዚአብሔርን መጠጊያዬ
 አድርጌዋለሁ፤
 ስለ ሥራህም ሁሉ እናገር ዘንድ።
 መዝሙር 74
 ስለ መቅደሱ መፍረስ የቀረበ ጸሎት
 የአላፍ ትምህርት
 1 አምላክ ሆይ፤ ለዘላለም የጣልሽን
 ለምንድን ነው?
 በማስማሪያህ ባሉ በጎችህስ ላይ ቀጣህ
 ለምን ነደደ?
 2 ጥንት ገንዘብህ ያደረግሃትን ጉባኤ፤
 የዋጀሃትን የርስትህን ነገድ፤
 መኖሪያህ ያደረግሃትን የጽዮን ተራራ
 አስብ።
 3 እርምጃህን ለዘላለሙ ባድማ ወደ ሆነው
 አቅና፤
 ጠላት በመቅደስህ ውስጥ ያለውን ሁሉ
 አበላሽቶአል።
 4 ጠላቶችህ በመገናኛ ስፍራህ መካከል
 ደነፉ፤
 አርማቸውንም ምልክት አድርገው
 በዚያ አቆሙ።
 5 በጫካ መካከል ዛፎችን ለመቀረጥ፤
 መጥረቢያ የሚያነሣ ሰው መስሉ።
 6 በእደ ጥበብ ያጌጠውን ሥራ ሁሉ፤
 በመጥረቢያና በመደሻ ሰባበሩት።
 7 መቅደስህን አቃጥለው አወደሙት፤
 የሰምህንም ማደሪያ አረከሱ።
 8 በልባቸውም፤ “ፈጽሞ እንጨቀላናቸዋለን”
 አሉ፤
 እግዚአብሔር በምድሪቱ ላይ
 የተመለከበትን ስፍራ ሁሉ አቃጠለ።
 *7 የዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሱርስቱና የሱብሳ
 ሊቃናት ትርጉም ግን፤ *ከድድሩው ላባሞ ወደ ይመጣ*
 ይላል።
 *10 በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

9 የምናየው ምልክት የለም፤
 ከእንግዲህ የሚነሣ አንድም ነቢይ
 የለም፤
 ይህ እስከ መቼ እንደሚቀጥል
 የሚያውቅ በእኛ ዘንድ የለም።

10 አምላክ ሆይ፤ ጠላት የሚያሾፈው እስከ
 መቼ ነው?
 ባላንጣስ ለዘላለም በስምህ ያላግጣልን?
 11 እጅህን ለምን ትሰበስባለህ?
 ቀኝ እጅህን ለምን ብብብትህ ሥር
 ታቆያለህ?

12 አምላክ ሆይ፤ አንተ ከጥንት ጀምሮ
 ንጉሤ ነህ፤
 በምድር ላይ ማዳንን አደረገህ።
 13 ባሕርን በጎይልህ የከፈልህ አንተ ነህ፤
 የባሕርንም አውሬ ራሶች በውሃ ውስጥ
 ቀጠቀጥህ።

14 የሌዋታንን ራሶች አደቀቅህ፤
 ለምድር በዳ ፍጥረታትም ምግብ
 አድርገህ የሰጠሃቸው፤
 15 ምንጮችንና ፈሳሾችን ያፈለቅህ
 አንተ ነህ፤
 ሳያቋርጡ የሚፈሱትንም ወንዞች
 አደረቅህ።

16 ቀኑ የአንተ ነው፤ ሌሊቱም የአንተ
 ነው፤
 ጨረቃንና ፀሐይን አንተ
 አጸናሃቸው።

17 የምድርን ዳርቻ ሁሉ የወሰንህ አንተ
 ነህ፤
 በጋውንም ክረምቱንም አንተ ሠራህ።

18 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላት እንዴት
 እንደሚያሾፍ፤
 ከንቱ ሕዝብም ስምህን እንዴት
 እንዳቃለለ አስብ።

19 የርግብህን ነፍስ አሳልፈህ ለዱር
 አራዊት አትስጥ፤
 የችግረኞች ሕዝብህን ሕይወት
 ለዘላለሙ አትርሳ።

20 ኪዳንህን አስብ፤
 የዐመፅ መናኸሪያ በምድሪቱ ጨለማ
 ስፍራዎች ሞልተዋልና።

21 የተጨቁኑት አፍረው አይመለሱ፤
 ድኸኞች ችግረኞች ስምህን ያመስግኑ።

22 አምላክ ሆይ፤ ተነሥ፤ ለዐላማህ
 ተሟገት፤
 ከንቱ ሰው ቀኑን ሙሉ
 እንደሚያላግጥብህ አስብ።

23 የባላጋራዎችህን ድንፋታ፤
 ዘወትር የሚነሣውን የጠላቶችህን
 ፍክራ አትርሳ።

52:13
 74:9 ዘ04:17፤
 10:1፤14:3፤1
 74:10 ቀ22:መዝ
 6:3፤44:16፤79:5፤
 80:4
 74:11 ዘ015:6፤ህ
 5:13፤ሕዝ5:3
 74:12 መዝ2:6፤
 24:7፤27:1፤68:24
 74:13 ዘ014:21፤
 ኢሳ27:1፤51:9፤ሕዝ
 29:3፤32:2
 74:14 ኢዮ3:8፤
 ኢሳ13:21፤23:13፤
 34:14፤ኤር50:39
 74:15 ዘ014:29፤
 17:6፤ዘ፡20:11፤
 ኢሳ2:10
 74:16 ዘ፡11:16፤
 መዝ136:7-9
 74:17 ዘ፡8:22፤
 ዘ83:28፤ሐሥ17:26
 74:18 ዘ፡32:6
 74:19 ዘ፡8:8፤
 መዝ9:18፤ኢሳ59:11
 74:20 ዘ፡6:18፤
 ኢዮ34:22
 74:21 መዝ9:9፤
 10:18፤35:10፤103:6
 ፤ኢሳ58:10
 74:22 መዝ17:13
 ፤53:1
 74:23 ዘ፡25:17
 ፤መዝ46:6፤65:7፤
 ኢሳ31:4
 75:1 ኢሳ3:5፤
 መዝ44:1፤71:16፤77:፤
 12፤105:2፤107:8፤15
 ፤145:5፤12:18
 75:2 ዘ013:10፤
 መዝ7:11
 75:3 1ሳሙ2:8፤
 2ሳሙ22:8፤ኢሳ
 24:19
 75:4 1ሳሙ2:3፤
 መዝ5:5፤ዘ፡11:21
 75:5 ኢዮ15:25
 75:7 ዘ፡16:5፤
 1ሳሙ2:7፤ኢዮ5:11
 ፤መዝ50:6፤58:11፤1
 47:6፤ሕዝ21:26፤
 ዳ32:21፤ራእ18:8
 75:8 ምሳ23:30
 ፤ኢሳ51:17፤ኤር
 25:15፤ዘ፡12:2
 75:9 ዘ፡24:12፤
 መዝ40:10፤76:6፤
 108:1
 75:10 መዝ89:17
 ፤92:10፤112:9፤
 148:14
 76:1 መዝ99:3
 76:2 ዘ፡5:18፤
 2ሳሙ5:7፤መዝ2:6፤ፅ
 47:1
 76:3 መዝ46:9፤
 ሕዝ39:9
 76:4 መዝ36:9
 76:5 መሳ20:44፤
 መዝ13:3፤ግ፡69:24

መዝሙር 75
ለመለኮታዊው ዳኛ የቀረበ ዝማሬ
 ለመዘምራን አለቃ፡ “አታጥፋ” በሚለው ቅኝት
 የሚዜም፤ የአሳፍ መዝሙር ማሕሌት

1 አምላክ ሆይ፤ ምስጋና እናቀርብልሃለን፤
 ስምህ ቅርብ ነውና ምስጋና
 እናቀርብልሃለን፤
 ሰዎችም ስለ ደንቅ ሥራህ ይናገራሉ።

2 አንተም እንዲህ አልህ፤ “ለይቼ
 በወሰንኋት ሰዓት፤
 በቅን የምፈርድ እኔ ነኝ።

3 ምድርና ሕዝቦቿ ሁሉ በሚናወጡበት
 ጊዜ፤
 ምሰሶቿን አጽንኼ የምይዝ እኔ ነኝ። ሲላ

4 እብራተኛውን፤ ‘አትደንፋ’፤
 ክፉውንም ‘ቀንድህን ከፍ
 አታድርግ እለዋለሁ፤

5 ቀንድህን ወደ ሰማይ አታንሣ፤
 ዐንገትህንም መዝዘህ አትናገር።”

6 ክብር ከምሥራቅ ወይም ከምዕራብ፤
 ወይም ከምድር በዳ አይመጣምና፤

7 ነገር ግን የሚፈርድ እግዚአብሔር ነው፤
 እርሱ አንዱን ዝቅ፤ ሌላውን ከፍ
 ያደርጋል።

8 በእግዚአብሔር እጅ ጽዋ አለ፤
 በሚገባ የተቀመመና ዐረፋ የሚወጣው
 የወይን ጠጅ ሞልቶበታል፤
 ይህን ከውስጡ ወደ ውጭ ገለበጠው፤
 የምድር ዐመፀኞችም አተላው ሳይቀር
 ይጨልጡታል።

9 እኔ ግን ይህን ለዘላለም ዐውጃለሁ፤
 ለያዕቆብም አምላክ ዝማሬ አቀርባለሁ።

10 የክፉዎችን ሁሉ ቀንድ እስብራለሁ፤
 የጸድቃን ቀንድ ግን ከፍ ይላል።

መዝሙር 76
ግርማው ለሚያሰፈራው አምላክ የቀረበ ቅኝ
 ለመዘምራን አለቃ፡ በጠናዎች፤ የአሳፍ መዝሙር
 ማሕሌት

1 እግዚአብሔር በይሁዳ ታወቀ፤
 ስሙም በእስራኤል ታላቅ ነው።

2 ድንኳኑ በሳሌም፤
 ማደሪያውም በጽዮን ነው።

3 በዚያም ተወርዋሪውን ፍላጻ፤
 ጋሻንና ሰይፍን፤ ጦርንም ሰበረ። ሲላ

4 አንተ ብርሃን ተላብሰህ ደምቀሃል፤
 ግርማዊነትህም ከዘላለም ተራሮች
 ይልቃል።

5 ልብ ሙሉ የሆኑት ተዘርፈዋል፤
 አንቀላፍተውም ተኝተዋል፤

ከጦረኞቹም መካከል፤
 እጁን ማንቀሳቀስ የቻለ የለም።
 6 የደብዳቤ አምላክ ሆይ፤ ከተግሣጾህ
 የተነሣ፤
 ፈረስና ፈረስኛው ጭልጥ ብለው
 ተኝተዋል።
 7 መፈራት ያለብህ አንተ ብቻ ነህ፤
 በተቈጣህ ጊዜ ማን በፊትህ መቆም
 ይችላል?
 8 አንተ ፍርድን ከሰማይ አሰማህ፤
 ምድርም ፈርታ ጸጥ አለች፤
 9 አምላክ ሆይ፤ ይህም የሆነው አንተ
 የምድር ጉስቋሎችን ለማዳን፤
 ለፍርድ በተነሣህ ጊዜ ነው። ሲላ
 10 ሰውን ብትቈጣ እንኳ ለክብርህ
 ይሆናል፤
 ከቀጣ የተረፉትንም ትገታቸዋለህ።
 11 ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር ተሳሉ፤
 ስእሉቱንም አግቡ፤
 በእርሱ ዙሪያ ያሉ ሁሉ፤
 አስፈሪ ለሆነው ለእርሱ እጅ መንሻ
 ያምጡ።
 12 እርሱ የገዢዎችን መንፈስ ይሰብራል፤
 በምድር ነገሥታትም ዘንድ የተፈራ
 ነው።
 መዝሙር 77
 የእስራኤል ጥንተ ነገር አሰላሰሎ
 ለመዘምራን አለቃ፣ ለአዲታም፣ የአሳፍ መዝሙር
 1 ድምፄን ከፍ አድርጌ ወደ እግዚአብሔር
 ጮኸሁ፤
 ይሰማኝም ዘንድ ወደ አምላክ ጮኸሁ።
 2 በመከራዬ ቀን እግዚአብሔርን
 ፈለግሁት፤
 በሌሊትም ያለ ድካም እጆቼን ዘረጋሁ፤
 ነፍሴም አልጽናና አለች።
 3 አምላክ ሆይ፤ አንተን ባሰብሁ ቀጥር
 ቃተትሁ፤
 ባወጣሁ ባወረድሁም መጠን
 መንፈሴ ዛለች። ሲላ
 4 ዐይኖቼ እንዳይከደኑ ያዘሃቸው፤
 መናገር እስኪሳኝ ድረስ ታወክሁ።
 5 የድሮውን ዘመን አሰብሁ፤
 የጥንቶቹን ዓመታት አውጠነጠንሁ።
 6 ዝምሬዬን በሌሊት አስታወስሁ፤
 ከልቤም ጋር ተጫወትሁ፤ መንፈሴም
 ተነቃቅቶ እንዲህ ሲል ጠየቀ፡-
 7 ለመሆኑ፤ ጌታ ለዘላለም ይጥላልን?
 ከእንግዲህስ ከቶ በነነትን አያሳይምን?
 8 ምሕረቱስ ለዘላለም ጠፋ?
 የገባውስ ቃል እስከ ወዲያኛው ተሻረን?

76:6 ስዕ15:1፣መዝ
 50:21
 76:7 1ዜና16:25
 ፣ዕዘ9:15፣መዝ2:5፣
 ናሆ1:6፣ራእ6:17
 76:8 1ዜና16:30
 ፣ሕዝ38:20
 76:9 መዝ9:8፣
 58:11፣72:4፣74:22፣
 82:8፣96:13
 76:10 ዘወ9:16፣
 ሮሜ9:17
 76:11 ዘሌ22:18፣
 2ዜና32:23፣መዝ
 50:14፣መዝ5:4-5
 77:1 1ነገ8:52
 77:2 ዘዳ32:7፣
 37:35፣ዘወ9:29፣
 24፣መዝ 22:7፣ኢዮ
 11:13፣መዝ16:6፣
 22:2፣88:1፣118:5፣
 ማቴ2:18
 77:3 ስዕ2:23፣መዝ
 6:2፣26፣78:35፣ኤር
 45:3
 77:4 መዝ39:2
 77:5 ዘዳ32:7፣
 መዝ44:1፣143:5፣
 መዝ7:10
 77:7 1ዜና28:9፣
 መዝ85:1፣102:13፣
 106:4
 77:8 መዝ16:4፣
 90:14፣2ኢጥ3:9
 77:9 መዝ25:6፣
 40:11፣51:1፣ኢሳ
 49:15
 77:10 ስዕ15:6
 77:11 ነወ9:17
 77:12 ዘዳ24:63፣
 መዝ143:5
 77:13 ስዕ15:11፣
 መዝ71:19፣86:8
 77:14 ስዕ3:20፣
 34:10
 77:15 ስዕ6:6
 77:16 ስዕ14:21፣
 28፣መዝ114:4፣ኢሳ
 50:2፣ዕን3:8፣10
 77:17 ስዕ9:23፣
 ዘዳ32:23፣መዝ5:4፣
 መዝ29:3
 77:18 መዝ5:4፣2
 ሳሙ22:13፣መዝ
 55:8
 77:19 ስዕ14:22፣
 ኢዮ9:8
 77:20 ስዕ4:16፣13፣
 21፣ዘዮ33:1፣መዝ
 78:52፣ኢሳ63:11
 78:1 ኢሳ51:4፣
 55:3
 78:2 መዝ49:4፣
 ማቴ13:35
 78:3 መዝ6:13
 78:4 ዘዳ11:19፣
 32:7፣ኢዮ5:9፣መዝ
 26:7፣71:17፣18

9 እግዚአብሔር ቸርነቱን ዘነጋ?
 ወይስ ከቀጣው የተነሣ ርኅራኄውን
 ነፈገ?” ሲላ።
 10 እኔም፤ “የልዑል ቀኝ እጅ እንደ
 ተለወጠ ማሰቤ፤
 ይህ ድካሜ ነው” አልሁ።
 11 የእግዚአብሔርን ሥራ አስታውሳለሁ፤
 የጥንት ታምራትህን በእርግጥ
 አስታውሳለሁ፤
 12 ሥራህን ሁሉ አሰላስላለሁ፤
 ድንቅ ሥራህን ሁሉ አውጠነጥናለሁ።
 13 አምላክ ሆይ፤ መንገድህ ቅዱስ ነው፤
 እንደ አምላካችን ያለ ታላቅ አምላክ
 ማን ነው?
 14 ታምራትን የምታደርግ አምላክ አንተ
 ነህ፤
 በሕዝቦችም መካከል ኅይልህን
 ትገልጣለህ።
 15 የደብዳቤህንና የየሴፍን ልጆች፤
 ሕዝብህን በክንድህ ተቤዠሃቸው። ሲላ
 16 አምላክ ሆይ፤ ውሆች አዩህ፤
 ውሆች አንተን አይተው ተሸማቀቁ፤
 ጥልቆችም ተነዋወጡ።
 17 ደመናት ውሃን አንጠባጠቡ፤
 ሰማያት አንጉደጉዱ፤
 ፍላጾችህም ዙሪያውን አብለጩለጩ።
 18 የነጉድጓድህ ድምፅ በወውሎ ነፋስ
 ውስጥ ተሰማ፤
 መብረቅህ ዓለምን አበራው፤
 ምድርም ራደች፤ ተነቀጠቀጠች።
 19 መንገድህ በባሕር ውስጥ ነው፤
 መሄጃህም በታላቅ ውሃ ውስጥ ነው፤
 ዱካህ ግን አልታወቀም።
 20 በሙሴና በአሮን እጅ፤
 ሕዝብህን እንደ በግ መንጋ መራኸው።
 መዝሙር 78
 በእስራኤል የተገኘ ታሪክ
 የአሳፍ ትምህርት
 1 ሕዝቤ ሆይ፤ ትምህርቴን ስማ፤
 ጆሮህንም ወደ አንደበቴ ቃል
 አዘንብል።
 2 አፌን በምሳሌ እከፍታለሁ፤
 ከጥንት በነበረ እንቁቅልሽ እናገራለሁ፤
 3 ይህም የሰማነውና ያወቅነው፤
 አባቶቻችንም የነገሩን ነው።
 4 እኛም ከልጆቻቸው አንደብቀውም፤
 የእግዚአብሔርን ምስጋና፤
 ኅይሉንና ያደረገውን ድንቅ ሥራ፤
 ለሚቀጥለው ትውልድ እንናገራለን።
 10 በሕዝብህ ላይ የምታወርደው ቀጣ ለክብርህ ይሆናል
 ወይም በቀጣውም መታሰቢያነት ራህን ታስታዎታለህ
 የሚሉ አሉ።

5 ለያዕቆብ ሥርዐትን መሠረተ፤
 በእስራኤልም ሕግን ደነገ፤
 ልጆቻቸውንም እንዲያስተምሩ፤
 አባቶቻችንን አዘዘ።
 6 ይህም የሚቀጥለው ትውልድ እንዲ
 ያውቅ፤
 እነርሱም በተራቸው ለልጆቻቸው፤
 ገና ለሚወለዱት እንዲነግሩ ነው።
 7 እነርሱም በእግዚአብሔር ይታመናሉ፤
 የእግዚአብሔርን ሥራ አይረሱም፤
 ትእዛዞቹንም ይጠብቃሉ።
 8 ነገር ግን እንደ አባቶቻቸው፤
 እልክኞችና ዐመፀኞች፤
 ልቡን ያላቀና፤
 መንፈሱም በእግዚአብሔር የማይታመን
 ትውልድ አይሆኑም።
 9 የኤፍሬም ልጆች የታጠቁ ቀስተኞች
 ቢሆኑም፤
 በጦርነት ቀን ወደ ኋላ ተመለሱ።
 10 የእግዚአብሔርን ኪዳን አልጠበቁም፤
 በሕጉም መሠረት ለመሄድ እንቢ አሉ።
 11 እርሱ የሠራውን ሥራ፤
 ያሳያቸውንም ድንቅ ነገር ረሱ።
 12 አባቶቻቸው በዐይናቸው እያዩ፤
 በግብፅ አገር፤ በጣኔዎስ ምድር
 ታምራት አደረገ።
 13 ባሕርን ከፍሎ አሻገራቸው፤
 ውሃውንም እንደ ክምር አቆመ።
 14 ቀን በደመና መራቸው፤
 ሌሊቱንም ሁሉ በእሳት ብርሃን።
 15 ዐለቱን በምድረ በዳ ሰነጠቀ፤
 እንደ ባሕር የበዛ ውሃ
 አጠጣቸው፤
 16 ምንጭ ከቋጥኝ አፈለቀ፤
 ውሃን እንደ ወንዝ አወረደ።
 17 እነርሱ ግን በምድረ በዳ በልዑል
 ላይ በማመፅ፤
 በእርሱ ላይ ኅጢአት መሥራታቸውን
 ቀጠሉ።
 18 እጅግ የተመኙትን ምግብ በመጠየቅ፤
 እግዚአብሔርን በልባቸው ተፈታተኑት።
 19 እንዲህም ብለው በእግዚአብሔር ላይ
 ተናገሩ፤
 “እግዚአብሔር በምድረ በዳ ማዕድ
 ማሰናዳት ይችላልን?
 20 ዐለቱን ሲመታ፤ ውሃ ተንደለደለ፤
 ጅረቶችም ጉረፉ፤
 ታዲያ፤ እንጀራንም መስጠት ይችላል?
 ሥጋንስ ለሕዝቡ ሊያቀርብ ይችላል?”
 21 እግዚአብሔር ይህን ሲሰማ፤ እጅግ
 ተቈጣ፤
 በያዕቆብም ላይ እሳት ነደደ፤

78:5 መዝ19:7፣
 81:5፣147:19
 78:6 መዝ22:31
 78:7 ዘጸ5:29፣
 6:12
 78:8 ዘዐ23:21፣
 32:9፣ዘጸ21:18፣
 2ዘና30:7፣ኢፋ
 30:9፣65:2
 78:9 ቀ*57፣መገ
 20:39፣ዘኤፍ12:2፣
 ሆሴ7:16
 78:10 ዘዐ16:28፣
 ኢሳ7:11፣2ኃ717:15
 ፣ኤር11:8
 78:11 መዝ106:13
 78:12 ዘዐ11:9፣
 ዘኁ13:22፣ዘዐ9:17፣
 መዝ106:22
 78:13 ዘዐ14:21፣
 22፣15:8፣መዝ66:6፣
 136:13
 78:14 ዘዐ13:21፣
 105:39
 78:15 ዘኁ20:11፣
 1ቆር10:4
 78:17 ቀ*32:40፣
 ዘጸ9:22፣ኢፋ30:13፣
 63:10፣ዕብ3:16
 78:18 ዘዐ15:24፣
 17:2፣ዘኁ11:4፣
 1ቆር10:9
 78:19 ዘኁ21:5
 78:20 ዘኁ11:18፣
 20:11፣ኢፋ35:6
 78:21 ዘኁ11:1
 78:22 ዘጸ1:32፣
 ዕብ3:19
 78:23 ዘፍ7:11፣
 2ኃ7:2
 78:24 ዘዐ16:4፣
 ዮሐ6:31
 78:26 ዘኁ11:31
 78:27 ዘዐ16:13፣
 ዘኁ11:31
 78:29 ዘኁ11:20
 78:30 ዘኁ11:33
 78:31 ኢፋ10:16
 78:32 ቀ*11:17፣
 22
 78:33 ዘኁ14:29፣
 35
 78:34 ዘጸ4:29፣
 ሆሴ5:15
 78:35 ዘፍ49:24፣
 ዘጸ9:26
 78:36 ሕዝ33:31
 78:37 ቀ*8:ሐሥ
 8:21
 78:38 ዘዐ34:6፣
 ኢፋ9:13፣መዝ25:11
 ፣85:2፣ኢፋ1:25፣27:9
 ፣30:18፣48:10፣
 87:11፣35
 78:39 ዘፍ6:3፣
 ኢፋ7:7፣ኢፋ29:5፣
 ዮዕ4:14
 78:40 ዘዐ23:21፣
 መዝ95:8፣106:14፣ኢ
 4:4፣30

ቀጣውም በእስራኤል ላይ ተነሣ፤
 22 በእግዚአብሔር አሳመኑምና፤
 በእርሱም ማዳን አልታመኑም።
 23 እርሱ ግን ከላይ ደመናትን አዘዘ፤
 የሰማይንም ደጆች ከፈተ፤
 24 ይበሉም ዘንድ መና አዘነበላቸው፤
 የሰማይንም መብል ሰጣቸው።
 25 ሰዎች የመላእክትን እንጀራ በሉ፤
 ጠግበው እስከሚተርፍ ድረስ ምግብ
 ላከላቸው።
 26 የምሥራቁን ነፋስ ከሰማይ አስነሣ፤
 የደቡብንም ነፋስ በኅይሉ አመጣ።
 27 ሥጋን እንደ ዐፈር፤
 የሚበሩትን ወፎች እንደ ባሕር አሸፍ
 አዘነበላቸው፤
 28 በሰፈራቸውም ውስጥ፤
 በድንኳናቸው ዙሪያ አወረደ።
 29 እነርሱም እስኪጠግቡ ድረስ በሉ፤
 እጅግ የጌመጁትን ሰጥቶአቸዋልና።
 30 ነገር ግን ገና ምኞታቸውን ሳያረኩ፤
 ምግቡ ገና በአፋቸው ውስጥ እያለ፤
 31 የእግዚአብሔር ቀጣ በሳያቸው ላይ መጣ፤
 ከመካከላቸውም ብርቱ ነን ባዮችን
 ገደለ፤
 የእስራኤልንም አበባ ወጣቶች ቀጠረ።
 32 ይህም ሁሉ ሆኖ በበደላቸው ገፋበት፤
 ድንቅ ሥራዎቹንም አሳመኑም።
 33 ስለዚህ ዘመናቸውን በከንቱ፤
 ዕድሜአቸውንም በድንጋጤ ጨረሱ።
 34 እርሱ በገደላቸው ጊዜ ፈለጉት፤
 ከልባቸው በመሻትም ወደ እግዚአብሔር
 ተመለሱ።
 35 እግዚአብሔር ዐለታቸው፤
 ልዑል ክምላክ ቤዛቸው እንደ ሆነ
 አሰቡ።
 36 ነገር ግን በአፋቸው ሸነገሉት፤
 በአንደበታቸው ዋሹት።
 37 ልባቸው በእርሱ የጸና አልነበረም፤
 ለኪዳንም ታማኞች አልነበሩም።
 38 እርሱ ግን መሐሪ እንደ መሆኑ፤
 በደላቸውን ይቅር አለ፤
 አላጠፋቸውም፤
 ቀጣውን ብዙ ጊዜ ገታ፤
 መዓቱንም ሁሉ አላወረደም።
 39 ወጥቶ የማይመለስ ነፋስ፤
 ሥጋ ለባሾች መሆናቸውን አሰበ።
 40 በምድረ በዳ ስንት ጊዜ ዐመፀበት!
 በበረሃስ ምን ያህል አሳዘኑት!
 41 ደግመው ደጋግመው እግዚአብሔርን
 ተፈታተኑት፤
 የእስራኤልንም ቅዱስ አስቈጡት።
 78:41 ዘዐ17:2፣ 2ኃ719:22፣መዝ71:22፣89:18

42 እነርሱን በዚያን ቀን ከጠላት የታደገበትን፤
 ያን ጎይሉን አሳስታውሱም፤
 43 በግብፅ ያደረገውን ታምራዊ ምልክት፤ በጣኔዎስም በረሐ ያሳየውን ድንቅ ሥራ አሳስቡም፡፡
 44 ወንዞቻቸውን ወደ ደም ለወጠ፤ ከጅረቶቻቸውም መጠጣት አልቻሉም፡፡
 45 የዝንብ ሰራዊት ሰደደባቸው፤ ነደፏቸውም፤
 ንጉንቸርም ላከባቸው፤ ሰዎችንም አጠፉ፡፡
 46 አዝመራቸውን ለኩብኩባ፤ ሰብላቸውንም ለአንበሳ ሰጠባቸው፡፡
 47 የወይን ተክላቸውን በበረዶ፤ የበለስ ዛፋቸውንም በውርጭ አጠፉ፡፡
 48 ከብቶቻቸውን ለበረዶ፤ የከብት መንጋቸውን ለመብረቅ እሳት ዳረገ፡፡
 49 ጽኑ ቀጣውን በሳያቸው ሰደደ፤ መዓቱን፤ የቅናቱን ቀጣና መቅሠፍቱን ላከባቸው፤ አጥፊ የመላእክት ሰራዊትም ሰደደባቸው፡፡
 50 ለቀጣው መንገድ አዘጋጀ፤ ነፍሳቸውንም ከሞት አላተረፈም፤ ነገር ግን ሕይወታቸውን ለመቅሠፍት አሳልፎ ሰጠ፡፡
 51 የዐፍላ ጉልበታቸው መጀመሪያ የሆኑትን በካም ድንኳን፤ በኮሮቻቸውንም ሁሉ በግብፅ ምድር ፈጀ፡፡
 52 ሕዝቡን ግን እንደ በግ አወጣቸው፤ በምድረ በዳም እንደ መንጋ መራቸው፡፡
 53 በሰላም መራቸው፤ እነርሱም አልፈሩም፤ ጠላቶቻቸውን ግን ባሕር ዋጣቸው፡፡
 54 ቀኝ እጁም ወዳስገኘቸው ወደዚህ ተራራ፤ ወደ ቅድስት ምድር አገባቸው፡፡
 55 ሕዝቦችን ከፈታቸው አባረረ፤ ምድራቸውን ርስት አድርጎ አከፋፈላቸው፤ የእስራኤልንም ነገዶች በጠላቶቻቸው ቤት አኖረ፡፡
 56 እነርሱ ግን አምላክን ተፈታተኑት፤ በልዑልም ላይ ዐመፀ፤ ሥርዐቱንም አልጠበቁም፡፡
 57 ተመልሰው እንደ አባቶቻቸው ከዳተኛ ሆኑ፤ እንደማይስተማምን ጠማማ ቀስት ተወላገዱ፡፡
 58 በኩረብታ ማምለኪያዎቻቸው

78:42 መሳ3:7፤ ነሀ9:17፤መዝ27:11
 78:43 ዘ03:20፤ 10:1
 78:44 ዘ07:20:21፤ መዝ105:29
 78:45 ዘ08:2:6፤ 24፤መዝ105:31
 78:46 ዘ010:13፤ 5፡3፤15
 78:47 ዘ09:23፤መዝ105:32፤147:17
 78:48 ዘ09:25
 78:49 ዘ09:19፤13፤ ዘ015:7፤1፡4፤10፤10
 78:51 ዘ012:12፤ መዝ105:23፤ 106:22፤135:8
 78:52 ኢዮ21:11፤ መዝ28:9
 78:53 ዘ014:28፤ 15:7፤106:10
 78:54 መዝ44:3
 78:55 ዘ01:38፤ ኢሱ13:7፤መዝ44:2፤ ሐሥ13:19
 78:57 ፋ፡9፤2ዜ፡5 30:7፤ሕዝ20:27
 78:58 ዘ020:4፤ ዘሌ26:30፤ዘ85:8፤32 ፤21፤መሳ2:12
 78:59 ዘሌ26:28፤ ዘኡ32:14፤ዘ83:2፤19 ፤መዝ55:19
 78:60 ኢሱ18:1፤ ሕዝ8:6
 78:61 1ሳሙ4:17 ፤መዝ132:8
 78:62 ዘ828:25፤ 1ሳሙ10:1
 78:63 ዘኡ11:1፤ 1ነገ4:32፤ኤር7:34፤1 6:9፤25፤10
 78:64 1ሳሙ4:17
 78:65 መዝ44:23
 78:66 1ሳሙ5:6
 78:67 ኤር7:15፤ ዘሌ9:13፤12፤1
 78:68 ዘ015:17፤ ዘኡ1:7፤መዝ68:16፤ 108:8
 78:69 መዝ15:1
 78:70 1ሳሙ16:1
 78:71 ዘ9:37:2፤ መዝ28:9
 78:72 ዘ9:17:1
 79:1 ዘ034:9፤ዘሌ20:3፤2ነገ25:9፤ነሀ4:2፤ኢሳ6:11
 79:2 ዘ828:26፤ኤር7:33፤ፊላ19:17-18
 79:3 ኤር16:4፤ 25:33፤ፊላ11:9
 79:4 መዝ39:8፤ 44:13፤80:6፤ሕዝ5:14

አስቈጡት፤ ተቀርጸው በተሠሩ ጣዖቶቻቸው አስቀኑት፡፡
 59 እግዚአብሔር ይህን በሰማ ጊዜ እጅግ ተቈጣ፤ እስራኤልንም ፈጽሞ ተወ፡፡
 60 በሰዎች መካከል ያቆማትን ድንኳን፤ የሴሎን ማደሪያ ተዋት፡፡
 61 የጎይሉን ምልክት አስማረካት፤ ክብሩንም ለጠላቶቹ እጅ አሳልፎ ሰጠ፡፡
 62 ሕዝቡን ለሰይፍ ዳረገ፤ በርስቱም ላይ እጅግ ተቈጣ፡፡
 63 ጎልማሳቸውን እሳት በላቸው፤ ልጃገረዶቻቸውም የሰርግ ዘፈን አልተዘፈነላቸውም፡፡
 64 ካህናታቸው በሰይፍ ተገደሉ፤ መበለቶቻቸውም ማልቀስ ተሳናቸው፡፡
 65 ጌታ ም ከእንቅልፍ እንደሚነቃ ተነሣ፤ የወይን ጠጅ ስካር እንደ በረደለት ጀግናም ብድግ አለ፡፡
 66 ጠላቶቹን መትቶ ወደ ኋላ መለሳቸው፤ የዘላለም ውርደትም አከናከባቸው፡፡
 67 የዮሴፍን ድንኳን ተዋት፤ የኤፍሬምንም ነገድ አልመረጠም፡፡
 68 ነገር ግን የይሁዳን ነገድ፤ የወደዳትን የጽዮንን ተራራ መረጠ፡፡
 69 መቅደሱን እንደ ታላቅ ከፍታ፤ ለዘላለም እንደ መሠረታት ምድር ሠራት፡፡
 70 ባሪያውን ዳዊትን መረጠ፤ ከበጎች ጉራኖ ውስጥ ወሰደው፤
 71 ለሕዝቡ ሊያዕቆብ፤ ለርስቱም ለእስራኤል እረኛ ይሆን ዘንድ፤ የሚያጠቡ በጎችን ከመከተል አመጣው፡፡
 72 እርሱም በቅን ልቡ ጠበቃቸው፤ ብልጎት በተሞላ እጁም መራቸው፡፡
 መዝሙር 79
 ብሔራዊ ስቆቃ የአሳፍ መዝሙር
 1 አምላክ ሆይ፤ ሕዝቦች ርስትህን ወረሩ፤ የተቀደሰውን ቤተ መቅደስህን አረከሱ፤ ኢየሩሳሌምንም አፈራርሰው ጣሏት፡፡
 2 የባሪያዎችህን ራሳ ለሰማይ ወፎች፤ የቅዱሳንህንም ሥጋ ለምድር አራዊት፤ ምግብ አድርገው ሰጡ፡፡
 3 ደማቸውንም በኢየሩሳሌም ዙሪያ፤ እንደ ውሃ አፈሰሱ፤ የሚቀብራቸውም አልተገኘም፡፡
 4 እኛም ለኃረቤቶቻችን መዘባበቻ፤ በዙሪያችንም ላሉት መሣቂያ

መሣላቂያ ሆንን።
 5 እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ እስከ መቼ ነው? የምትቁጣውስ ለዘላለም ነውን?
 ቅናትህስ እንደ እሳት ሲነድ ይኖራልን?
 6 በግያውቁህ ሕዝቦች ላይ፤ ስምህን በግይጠሩ፤ መንግሥታት ላይ፤ መዓትህን አፍስስ፤
 7 ያዕቆብን በልተውታልና፤ መኖሪያ ቦታውንም ባድማ አድርገዋል።
 8 የአባቶቻችንን ኅጠኦች በእኛ ላይ አትቀጠርብን፤ ምሕረትህ ፈጥና ወደ እኛ ትምጣ፤ በጭንቅ ላይ እንገኛለንና።
 9 አዳኞችን የሆንን አምላክ ሆይ፤ ስለ ስምህ ክብር ብለህ እርዳን፤ ስለ ስምህ ስትል፤ ታደገን፤ ኅጠኦቻችንንም ይቅር በል።
 10 ሕዝቦች፤ “አምላካቸው የት አለ?” ለምን ይበሉ?
 የፈሰሰውን የአገልጋዮችህን ደም በቀል፤ ዐይናችን እያየ ሕዝቦች ይወቁት።
 11 የእስረኞች ሰቂቃ በፊትህ ይድረስ፤ በክንድህም ብርታት፤ ሞት የተፈረደባቸውን አድን።
 12 ጌታ ሆይ፤ ጎረቤቶቻችን በአንተ ላይ የተዘበቡትን መዘባበት፤ ሰባት ዕጥፍ አድርገህ አስታቅፋቸው።
 13 እኛ ሕዝብህ፤ የማስማሪያህ በጎችህ፤ ለዘላለም ምስጋና እናቀርብልሃለን፤ ከትውልድ እስከ ትውልድም፤ ውለታህን እንናገራለን።

መዝሙር 80
ለእስራኤል ተሐድሶ የቀረበ ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፤ “የኪዳን ጽጌረዳ” በሚለው ቅኝት የሚዜም፤ የአሳፍ መዝሙር

1 የሴፍን እንደ በግ መንጋ የምትመራ፤ የእስራኤል እረኛ ሆይ፤ ስማን፤ በኪሩቤል ላይ በዙፋን የምትቀመጥ ሆይ፤ በብርሃንህ ተገለጥ፤
 2 በኤፍራም፤ በብንያምና በምናሴ ፊት ደምቀህ ታይ። ኅይልህን አንቀሳቅስ፤ መጥተህም አድነን።
 3 አምላክ ሆይ፤ መልሰን፤ እንድንም ዘንድ፤ ፊትህን አብራልን።
 4 የሰራዊት አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤

79፡5 ዘ፳29፡20፤ መዝ74፡1፤10፤85፡5፤8 9፡46፤ሰፎ3፡8
 79፡6 መዝ2፡5፤ 14፡4፤69፡24፤110፡5፤ 147፡20፤ኤር10፡25፤ ራእ16፡1
 79፡7 ኢሳ9፡12፤ ኤር10፡25
 79፡8 ዘፍ9፡25፤ መዝ116፡6፤142፡6፤ኤር44፡21
 79፡9 2ዜ5፡14፤11፤ መዝ25፡11፤31፡3፤ ኤር14፡7
 79፡10 ቀ፳3፡መዝ42፡3፤94፡1፤ራእ6፡10
 79፡12 ዘፍ4፡15፤ ኢሳ65፡6፤ኤር32፡18
 79፡13 መዝ44፡8፤ 74፡1
 80፡1 ዘ፳25፡22፤ መዝ77፡20
 80፡2 ዘኑ2፡18-24፤ መዝ35፡23፤54፡1፤ 69፡1፤71፡2፤109፡26፤ 116፡4፤119፡94
 80፡3 ቀ፳7፡19፤ዘኑ6፡25፤መዝ71፡20፤85፡4፤ኤር31፡18፤ሰቆ5፡21
 80፡4 ዘ፳29፡20፤ መዝ74፡10

በሕዝብህ ጸሎት ላይ ቀጣህ የሚነደው፤ እስከ መቼ ድረስ ነው?
 5 የእንባ እንጀራ አበላሃቸው፤ ስፍር የሞላ እንባም አጠባሃቸው።
 6 ለጎረቤቶቻችን የጠብ ምክንያት አደረግኸን፤ ጠላቶቻችንም ተሳጥቀብን።
 7 የሰራዊት አምላክ ሆይ፤ መልሰን፤ እንድንም ዘንድ፤ ፊትህን አብራልን።
 8 ከግብፅ የወይን ግንድ አመጣህ፤ አሕዛብን አባርረህ እርሷን ተከልሃት።
 9 መሬቱን መንጠርህላት፤ እርሷም ሥር ሰዳ አገሩን ሞላች።
 10 ተራሮች በጥላዋ ተሸፈኑ፤ ግዙፍ ዝግቦችም በቅርንጫፎቿ ተጠለሉ።
 11 ቅርንጫፎቿን እስከ ባሕሩ፤ ቀጥቋጠዋንም እስከ ወንዙ፤ ዘረጋች።
 12 ታዲያ ዐላፊ አግዳሚው ፍሬዋን እንዲለቅም፤ ለምን ቅጥሯን አፈረስህ?
 13 ዕርያ ከዱር ወጥቶ ያበለሻታል፤ በሜዳ የሚንጋጋ እንስሳ ሁሉ ይበላታል።
 14 የሰራዊት አምላክ ሆይ፤ እንግዲህ ወደ እኛ ተመለስ፤ ከሰማይ ተመልከት፤ እይም፤ ይህችን የወይን ተክል ተንከባከባት፤
 15 ይህች ቀኝ እጅህ የተከላት ቡቃያ፤ ለራስህ ያጸደቅሃት ተክል፤ ስት።
 16 እርሷም በእሳት ተቃጥላለች፤ የግንባርህ ተግሣጽ ያጠፋቸዋል።
 17 ለራስህ ባበረታኸው የሰው ልጅ ላይ፤ በቀኝ እጅህ ሰው ላይ እጅህ ትሁን።
 18 ከእንግዲህ አንተን ትተን ወደ ኋላ አንመለስም፤ ሕያዋን አድርገን፤ እኛም ስምህን እንጠራለን።
 19 የሰራዊት አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤ መልሰን፤ እንድንም ዘንድ፤ ፊትህን አብራልን።

መዝሙር 81
ለዳስ በዓል የሚዜም ቅኔ
 ለመዘምራን አለቃ፤ በዋሽንት የሚዜም፤ የአሳፍ መዝሙር

1 ብርታታችን ለሆነው አምላክ በደስታ

71 ሚድትራኒያን ላይሆን አይቀርም።
 11 የኤፍራም ወንዝ ለማለት ነው።
 15 ወንድ ልጅ የሚሉ ትርጉሞች አሉ።

ዘምሩ፤
 ለያዕቆብ አምላክ እልል በሉ።
 2ዝማሬውን ጀምሩ፤ ከበሮውን ምቱ፤
 በበገናና በመሰንቆ ጥዑም ዜማ አሰሙ።
 3በሙሉ ጨረቃ፤ በክብረ በዓላችን ዕለት፤
 በወሩ መግቢያ፤ ጨረቃ ስትወለድ
 መለከት ንፋ፤
 4ይህ ለእስራኤል የተሰጠ ሥርዐት፤
 የያዕቆብም አምላክ ድንጋጌ ነው።
 5ሙሉ ለሙሉ ግብፅን ለቆ በወጣ ጊዜ፤
 ይህን ለዮሴፍ ደነገገለት፤
 በማላውቀውም⁵⁵ ቋንቋ እንዲህ ሲል
 ሰማሁ፡-
 6“ትከሻውን ከሸክም ገላገላሁት፤
 እጅንም ቅርጫት ከመያዝ አላረፍሁ።
 7በመከራህ ጊዜ ጠራኸኝ፤ እኔም
 ታደግሁህ፤
 በነጉድጓድ መሰወሪያ ውስጥ መለስሁልህ፤
 በመሪባ ውሃ ዘንድ ፈተንሁህ። ሴላ
 8“ሕዝቤ ሆይ፤ ሳስጠነቅቅህ ስማኝ፤
 እስራኤል ሆይ፤ ምነው ብታደምጠኝ!
 9በአንተ ዘንድ ባዕድ አምላክ አይኑር፤
 ለሌላም አምላክ አትስገድ።
 10ከግብፅ ምድር ያወጣሁህ፤
 እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ፤
 አፍህን በሰፊው ክፈተው፤ እኔም
 አሞላዋለሁ።
 11“ሕዝቤ ግን አላደመጠኝም፤
 እስራኤልም እጅ አልሰጥ አለኝ።
 12ስለዚህ በገዛ ዕቅዳቸው እንዲሄዱ፤
 አሳልፎ ለደንዳናው ልባቸው
 ሰጠኋቸው።
 13“ምነው ሕዝቤ ቢያደምጠኝ ኖሮ፤
 እስራኤል በመንገዴ በሄደ ኖሮ፤
 14ጠላቶቻቸውን ፈጥኜ ባንበረከክኋቸው
 ነበር፤
 እጄን በባላጋራዎቻቸው ላይ ባነሣሁ
 ነበር።
 15እግዚአብሔርን የሚጠሉ በፊቱ ይርዳሉ፤
 ቅጣታቸውም እስከ ዘላለም የሚዘልቅ
 ነው።
 16እናንተን ግን ምርጡን ሰንዴ አበላችኋለሁ፤
 ከዐለቱም ማር አጠግባችኋለሁ።”
 መዝሙር 82
 ሙሉናን ዳኞች
 የአሳፍ መዝሙር
 1እግዚአብሔር በአማልክት ጉባኤ መካከል
 ተሰየመ፤
 በአማልክትም ላይ ይፈርዳል፤ እንዲህም
 ይላል፡-

81:2 ስዕ15:20፤
 ኢዮ21:12፤መዝ92:3
 81:3 ስዕ19:13፤
 ነዕ10:33
 81:4 ቀ*1
 81:5 ስዕ11:4፤
 መዝ114:1
 81:6 ስዕ1:14፤ኢሳ
 9:4፤52:2
 81:7 ስዕ2:23፤
 17:7፤19:19፤ዘ8
 33:8
 81:8 መዝ50:7፤
 78:1
 81:9 ስዕ20:3
 81:10 ስዕ6:6፤
 13:3፤29:46፤መዝ
 107:9፤ሕዝ2:8
 81:11 ስዕ32:1-6
 81:12 ሕዝ20:25፤
 ሕሥ7:42፤ሮግ1:24
 81:13 ስዕ5:29
 81:14 መዝ47:3፤
 ኦሞ1:8
 81:15 2ሳጦ22:45
 81:16 ስዕ32:14
 82:1 ኢዮ21:22፤
 መዝ7:8፤58:11፤ኢሳ
 3:13፤66:16፤ኢል
 3:12
 82:2 ስዕ1:17፤መዝ
 58:1-2፤ዎሳ18:5
 82:3 ስዕ24:17፤
 መዝ140:12፤ኤር
 5:28፤22:16
 82:5 መዕ5:4፤ኢዮ
 30:26፤መዝ11:3፤
 14:4፤53:2፤ኢሳ
 5:30፤8:21-22፤9:2፤
 59:9፤60:2፤ኤር13:1
 6:23፤12:ሰቆ3:2
 82:6 ዮሐ10:34
 82:7 መዝ49:12
 ፤ሕዝ31:14
 82:8 መዝ2:8፤
 12:5፤76:9
 83:1 መዝ28:1፤
 35:22፤ኢሳ42:14፤
 57:11፤62:1፤64:12
 83:2 መዕ8:28፤
 መዝ2:1፤ኢሳ17:12
 83:3 ስዕ1:10፤መዝ
 17:14፤31:13
 83:4 እስ3:6፤ኤር
 11:19፤33:24
 83:5 መዝ2:2
 83:6 ስዕ25:16፤
 2ዜና20:1፤መዝ137:7፤
 ኢሳ43:4፤5፤ኤር
 49:7፤ኦሞ1:11
 83:7 ስዕ14:7፤
 19:38፤ስዕ15:14፤
 17:14፤ኢሳ-13:5፤
 ኢሳ23:3፤ሕዝ27:3
 83:8 ስዕ10:11፤
 ስዕ2:9

2“ፍትሕን የምታጓድሉት እስከ መቼ
 ነው?
 ለክፉዎች የምታደሉትስ እስከ መቼ
 ነው? ሴላ
 3ለዐቅመ ቢሶችና ለድካ አደጎች
 ፍረዱላቸው፤
 የችግረኛውንና የምስኪኑን መብት
 አስከብሩ።
 4ወገን የሌለውንና ችግረኛውን ታደጉ፤
 ከግፈኛውም እጅ አስጥሏቸው።
 5“ዕውቀትም ማስተዋልም የላቸውም፤
 በጨለማ ውስጥ ወዲያ ወዲህ
 ይመላለሳሉ፤
 የምድርም መሠረቶች ሁሉ ተናወጡ።
 6“እኔም፤ ‘እናንተ አማልክት ናችሁ፤
 ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ’
 አልሁ።
 7ነገር ግን እንደ ማንኛውም ሰው
 ትሞታላችሁ፤
 እንደ ማንኛውም ገዥ
 ትወድቃላችሁ።”
 8አምላክ ሆይ፤ ተነሥ፤ በምድር ላይ
 ፍረድ፤
 ሕዝቦች ሁሉ ርስትህ ናቸውና።
 መዝሙር 83
 በእስራኤል ጠላቶች ላይ የቀረበ ጸሎት
 የአሳፍ መዝሙር፤ ማሕሌት
 1አምላክ ሆይ፤ ዝም አትበል፤
 አምላክ ሆይ፤ ጸጥ አትበል፤ ጭጭ
 አትበል።
 2ጠላቶችህ እንዴት እንደ ተነሣሡ፤
 ባላንጣዎችህም እንዴት ራሳቸውን ቀና
 ቀና እንዳደረጉ ተመልከት።
 3በሕዝብህ ላይ በተንኩል አሜሩ፤
 በውድ ልጆችህ ላይ በአንድነት
 ተመካከሩ።
 4“የእስራኤል ስም ከእንግዲህ እንዳይታወስ፤
 ኑና ሕዝብ እንዳይሆኑ እንደምስሳቸው”
 አሉ።
 5በአንድ ሐሳብ ተስማምተው ተማከሩ፤
 በአንተም ላይ ተማማሉ፤
 6የኤዶምና የእስማኤላውያን ድንኳኖች፤
 የሞዓብና የአጋራውያን ድንኳኖች፤
 7ጌባል፤ ለሞንና አማሌቅ፤
 ፍልስጥኤምም ከጢሮስ ሕዝብ ጋር
 ሆነው ደለቱ፤
 8አሦርም ከእነርሱ ጋር ተባበረ፤
 የሎጥ ልጆችም ረዳት ሆኑ። ሴላ

⁵⁵ እንዳንደች የግናውቀውን ድምፅ ሰማን ይላሉ።
⁵⁷ ቢብሉስ ለማለት ነው።

9 በምድብም ላይ እንዳደረግኸው አድርግባቸው፤
 በቂሶንም ወንዝ በሲግራና በኢያቢስ ላይ ያደረሰኸው ይድረስባቸው።
 10 እነርሱም በዐይንደር ጠፉ፤ እንደ ምድርም ጉድፍ ሆኑ።
 11 መኪንንታቸውን እንደ ሔሬብና እንደ ዜብ፣ መሳፍንታቸውንም ሁሉ እንደ ዛብሄልና እንደ ስልጣና አድርጋቸው፤
 12 እነዚህም፣ “የእግዚአብሔርን የግጦሽ ቦታ፣ ወስደን የግላችን እናድርግ” የሚሉ ናቸው።
 13 አምላክ ሆይ፣ በወውሎ ነፋስ እንደሚነዳ ትቢያ፣ በነፋስም ፊት እንዳለ ገለባ አድርጋቸው።
 14 እሳት ደንን እንደሚያጋይ፣ ነበልባልም ተራራን እንደሚያቃጥል፣
 15 እንዲሁ በግጥደህ አሳዳቸው፤ በግዕዝም አስደንግጣቸው።
 16 እግዚአብሔር ሆይ፣ ስምህን ይሹ ዘንድ፣ ፊታቸውን በዕፍረት ሙላው፤
 17 ለዘላለም ይፈሩ፤ ይታወኩም፤ በውርደትም ይጥፉ።
 18 ስምህ እግዚአብሔር የሆነው አንተ ብቻ፣ በምድር ሁሉ ላይ ልዑል እንደ ሆንህ ይወቁ።

መዝሙር 84

ወደ መቅደሱ ጉዞ መዝሙር
 ለመዘምራን አለቃ፣ በዋሽንት የሚዜም የቆሬ ልጆች መዝሙር
 1 የሰራዊት አምላክ ሆይ፣ ማደሪያህ ምንኛ የተወደደ ነው! 2 ነፍሴ የእግዚአብሔርን አደባባዮች ትናፍቃለች፤ እጅግም ትንጋለታለች፤ ልቤና ሥጋዬም፣ ለሕያው አምላክ እልል በሉ።
 3 ንጉሤና አምላክ የሰራዊት አምላክ ሆይ፣ መሠዊያህ ባለበት ስፍራ፣ ድንበጥ እንኳ መኖሪያ ቤት፣ ዋናው ጫጩቶቿን የምታኖርበት ጉጆ አገኘች።
 4 ባቤትህ የሚኖሩ የተባረኩ ናቸው፤ እነርሱም ለዘላለም ያመሰግኑሃል። ሴላ
 5 አንተን ብርታታቸው ያደረጉ፣ በልባቸው የጽዮንን መንገድ የሚያስቡ ቡሩካን ናቸው።
 6 በልቅሶ ሸለቆ በሚያልፉበት ጊዜ፣

83፡9 ዘፍ25፡2፣ እሱ11፡1፣ መግ4፡2፣ 23-24፣7፡1-23
 83፡10 14ጦ፡28፡7 ፣27፡9፡37፣ኢ፡45፡25፣ ኤር8፡2፡19፡22፣16፡4፣ 25፡33፡1፡1፣7
 83፡11 መግ7፡25፣ 8፡5
 83፡12 2ዜ፡20፡11 ፣ሕዝ35፡10
 83፡13 ኢዮ13፡25
 83፡14 ዘፍ32፡22 ፣ኢ፡49፡18
 83፡15 ኢዮ9፡17፣ መዝ50፡3
 83፡16 መዝ34፡5፣ 109፡29፣132፡18
 83፡17 2ክ፡19፡26፣ መዝ35፡4
 83፡18 ኢዮ34፡29፣ መዝ7፡8፣18፡13፣ 68፡4
 84፡1 ዘፍ33፡27፣ መዝ27፡4፣43፡3፣ 90፡1፣132፡5
 84፡2 ኢዮ3፡10፣ ኢዮ19፡27
 84፡3 መዝ2፡6፣ 5፡2፣43፡4፣44፡11
 84፡5 መዝ81፡1፣ ኤር31፡6
 84፡6 ኢዮ38፡26፣ ኢል2፡23
 84፡7 ዘፍ16፡16፣ 1፣78፡1፣ኢዮ17፡9
 84፡8 መዝ4፡1
 84፡9 14ጦ፡16፡6፣ መዝ2፡2፣18፡50፣ 59፡11፣132፡17
 84፡10 1ዜ፡23፡5
 84፡11 ዘፍ15፡1፣ መዝ34፡10፣ኢ፡4
 60፡19፣ኤር43፡13፣ ራእ21፡23
 84፡12 መዝ2፡12
 85፡1 ዘፍ30፡3፣ መዝ1፡4፣7
 85፡2 ዘፍ32፡30፣ ዘዮ14፡19፣መዝ 78፡38
 85፡3 ዘፍ32፡12፣ዘፍ 13፡17፣መዝ78፡38፣ 106፡23፣ፍ፡79፡16፣ ዮ፡43፡9
 85፡4 መዝ65፡5፣ 71፡20
 85፡5 መዝ50፡21
 85፡6 መዝ80፡18፣ ፊል3፡1
 85፡7 መዝ64፣ 27፡1
 85፡8 ዘሌ26፡6፣ ም፡426፡11፣27፡22፣ ኢ፡460፡17፣ዮሐ 14፡27፣2፡ተ፡ሰ3፡16

የምንጭ መፍለቂያ ቦታ ያደርጉታል፤ የበልጉም ዝናብ ያረሰርሰዋል።⁰
 7 ከጎይል ወደ ጎይል ይሸጋገራሉ፤ እያንዳንዱም በጽዮን ባለው አምላክ ፊት ይቀርባል።
 8 የሰራዊት አምላክ ሆይ፣ ጸሎቴን ስማ፣ የያዕቆብ አምላክ ሆይ አድምጠኝ። ሴላ
 9 አምላክ ሆይ፣ ጋሻችንን እይልን፣ የቀባኸውንም ተመልከት።
 10 በሌላ ስፍራ ሺህ ቀን ከመኖር፣ በአደባባይህ አንዲት ቀን መዋል ይሻላል።
 በክፍሎች ድንኳን ከመቀመጥ ይልቅ፣ በአምላክ ቤት ደጅ መቆም እመርጣለሁ።
 11 እግዚአብሔር አምላክ ፀሐይና ጋሻ ነውና፣ እግዚአብሔር ሞገስንና ክብርን ይሰጣል።
 እግዚአብሔር በቅንነት የሚሄዱትን፣ መልካም ነገር አይነፍጋቸውም።
 12 የሰራዊት አምላክ ሆይ፣ በአንተ የታመነ ሰው በሩካ ነው።
 መዝሙር 85
 ለሰላም የቀረበ ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፣ የቆሬ ልጆች፣ መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ፣ ለምድርህ በጎ ውለሃል፤ የያዕቆብንም ምርኮ መለስህ።
 2 የሕዝብህን በደል ይቅር አልህ፤ ኅጢአታቸውንም ሁሉ ሸፈንህ።
 3 መዓትህን ሁሉ አራቅህ፤ ከብርቱ ቀሩጣህም ተመለስህ።
 4 መድኃኒታችን የሆንህ አምላክ ሆይ፣ መልሰን፤ በእኛ ላይ የተቃጣውን ቀሩጣህን መልሰው።
 5 የምትቁጣን ለዘላለም ነውን? ቀሩጣህስ ከትውልድ እስከ ትውልድ ይቀጥላልን?
 6 ሕዝብህ በአንተ ሐሄት ያደርግ ዘንድ፣ መልሰህ ሕያዋን አታደርገንምን?
 7 እግዚአብሔር ሆይ፣ ምሕረትህን አሳየን፣ ማዳንህን ለግሰን።
 8 እግዚአብሔር አምላክ የሚናገረውን እሰማለሁ፤ ለሕዝቡ፣ ለቅዱሳን ሰላምን ይናገራልና፤ ዳሩ ግን ወደ ከንቱ ምግባራቸው አይመለሱ።
 9 ወይም ይላርኩልላ ፊግ ወይም ለሌላ

፯ክብሩ በምድራችን ይኖር ዘንድ፤
 ማዳኑ ለሚፈሩት በእርግጥ ቅርብ ነው።

10ምሕረትና ታማኝነት ተገናኙ፤
 ጽድቅና ሰላም ተቃቀፉ።

11ታማኝነት ከምድር በቀለች፤
 ጽድቅም ከሰማይ ተመለከተች።

12እግዚአብሔር በነ ነገር ይለግሳል፤
 ምድራችንም ፍሬዋን ትሰጣለች።

13ጽድቅ በፊቱ ይሄዳል፤
 ለአረማ መዳም መንገድ ያዘጋጃል።

መዝሙር 86

የመከራ ጊዜ ጸሎት
 የጻዊት ጸሎት

1እግዚአብሔር ሆይ፤ ጆሮህን ወደ እኔ ጣል፤ ስማኝም፤
 እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝና።

2ለአንተ የተለየሁ ሰው ነኝና ነፍሴን ጠብቃት፤
 አንተ አምላኬ ሆይ፤
 በአንተ የታመነብህን ባሪያህን አድን።

3ጌታ ሆይ፤ ማረኝ፤
 ቀኑን ሙሉ ወደ አንተ እጮኻለሁና።

4የባሪያህን ነፍስ ደስ አሰኛት፤
 ጌታ ሆይ፤ ነፍሴን ወደ አንተ አነሳለሁና።

5ጌታ ሆይ፤ አንተ ቸርና ይቅር ባይ ነህ፤
 ለሚጠሩህ ሁሉ ምሕረትህ ወሰን የለውም።

6እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎቴን አድምጥ፤
 የልመናዬን ጨኸት ስማ።

7አንተ ስለምን ፍልስልኝ፤
 በመከራዬ ቀን ወደ አንተ እጣራለሁ።

8ጌታ ሆይ፤ ከአማልክት መካከል እንደ አንተ ያለ የለም፤
 ከአንተም ሥራ ጋር የሚወዳደር ሥራ የለም።

9ጌታ ሆይ፤ አንተ የሠራሃቸው ሕዝቦች ሁሉ፤
 መጥተው በፊትህ ይሰግዳሉ፤
 ለስምህም ክብር ይሰጣሉ፤

10አንተ ታላቅ ነህና፤ ታምራትም ትሠራለህ፤
 አንተ ብቻህን አምላክ ነህ።

11እግዚአብሔር ሆይ፤ መንገድህን አስተምረኝ፤
 በእውነትህም እሄዳለሁ፤
 ስምህን እፈራ ዘንድ፤
 ያልተከፋፈለ ልብ ስጠኝ።

12ጌታ አምላኬ ሆይ፤ በፍጹም ልቤ አመሰግንሃለሁ፤
 ስምህንም ለዘላለም አከብራለሁ፤

13ለእኔ ያሳየሃት ምሕረት ታላቅ ናትና፤

85፡9 ስዕ29፡43፤ መዝ27፡1፤ኢሳ43፡3፤ 45፡8፤46፡13፤51፡5፤5 6፡1፤60፡19፤62፡11፤ሐ 72፡9፤ዘ2፡5

85፡10 መዝ72፡2-3፤89፡14፤115፡1፤ም፡9 3፡3፤ኢሳ32፡17

85፡11 ኢሳ45፡8

85፡12 ዘሌ26፡4፤ መዝ67፡6፤84፡11፤ዘ1 8፡12፤ያ01፡17

86፡1 መዝ17፡6

86፡2 መዝ25፡2፤ 31፡14

86፡3 መዝ4፡1፤ 9፡13፤57፡1፤88፡9

86፡4 መዝ46፡5፤ 143፡8

86፡5 ስዕ34፡6፤ህ፡9፤17፤መዝ103፡8፤14 5፡8፤ኢሌ2፡13፤ዮ፡4፤2

86፡6 መዝ5፡2፤17፤1

86፡7 ኢዮ22፡27፤ መዝ34፡4፤4፤3፤27፤5፤5 0፡15፤80፡18፤ 91፡15፤ 94፡13፤ኢሳ30፡19፤ 58፡9፤65፡24፤ዕ፡7 3፡16፤ዘ13፡19

86፡8 ስዕ8፡10፤ኢዮ 21፡22፤መዝ18፡31

86፡9 መዝ65፡2፤ 66፡4፤ኢሳ19፡21፤ 27፡13፤43፡7፤44፡23፤ 49፡7፤ዘ18፡20-22፤ 14፡16፤ራ15፡4

86፡10 ስዕ3፡20፤ዘጻ 6፤4፤2፡ሰማ፡7፡22፤ መዝ48፡1፤17፤17፤72፤ 18፡ኢሳ43፡10፤ማር 12፡29፤1፤ቆሮ8፡4

86፡11 ስዕ33፡13፤ዘጻ 6፡24፤1፡ሰማ፡12፡23፤ መዝ25፡5፤26፡3፤ኢር 24፡7፤32፡39፤ሐዝ 11፡19፤1፤ቆሮ7፡35

86፡12 መዝ9፡1

86፡13 መዝ16፡10 ፤34፡4፤49፡15፤56፡13 ፤116፡8

86፡14 መዝ54፡3

86፡15 4ኛ5፡ዘ፡9 34፡6፤ዘ፡14፤18፤ህ፡9 ፤17፤መዝ51፡1፤103፡8 ፤11፡4፤116፡5፤ 145፡8፤ኢሌ2፡13

86፡16 መዝ6፡4፤ 9፡13፤18፡1፤116፡16

86፡17 ስዕ3፡12፤ ማ፡6፡24፤3፤ዮ፡ሐ2፡11

87፡1 መዝ48፡1

87፡2 መዝ2፡6

87፡3 መዝ46፡4

87፡4 2፡ሰማ፡8፡1፤ ኢዮ9፡13፤መዝ45፡12 ፤83፡7፤ኢሳ19፡25፤ ኢሌ3፡4

87፡6 ስዕ32፡32፤ መዝ69፡28፤ኢሳ 4፡3፤ሚሌ3፡16

87፡7 መዝ36፡9፤

ነፍሴንም ከሲኦል¹³ ጥልቀት አውጥተሃል።

14አምላክ ሆይ፤ እብራተኞች ተነሥተውብኛል፤
 የዐመፀኞችም ገብኤ ነፍሴን ይሻታል፤
 አንተንም ከምንም አልቈጠሩም።

15ጌታ ሆይ፤ አንተ ግን መሐሪና ርኅሩኅ አምላክ ነህ፤
 ለቀኑጣ የዘገየህ፤ ምሕረትህና ታማኝነትህ የበዛ።

16ወደ እኔ ተመልከት፤ ማረኝም፤
 ለባሪያህ ጎይልህን ስጥ፤
 የሴት ባሪያህንም¹⁴ ልጅ አድን።

17የሚጠሉኝ አይተው ያፍሩ ዘንድ፤
 የበጎነትህን ምልክት አሳዩኝ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ረድተኸኛልና፤ አጽናንተኸኛልም።

መዝሙር 87

ጽዮን የሕዝቦች እናት
 የቆሬ ልጆች መዝሙር፤ ማሕሌት

1መሠረቱን በተቀደሱ ተራሮች አቆመ፤

2እግዚአብሔር ከያዕቆብ ማደሪያዎች ሁሉ ይልቅ፤
 የጽዮንን ደጆች ይወዳል።

3የእግዚአብሔር ከተማ ሆይ፤
 ስለ አንቺ ክቡር የሆነ ነገር እንዲህ ተብሎ ይነገራል፤ ሲላ

4“ከሚያውቁኝ መካከል፤
 ረዓብንና¹⁵ ባቢሎንን እጠቅሳለሁ፤
 እነሆ፤ ፍልስጥኤምና ጢሮስ ከኢትዮጵያ ጋር፤
 ‘ይህ ሰው በዚያ ነው የተወለደው’ ይላሉ።”

5በእርግጥም ስለ ጽዮን፤
 “ይህም ያም ሰው በእርሷ ውስጥ ተወለዱ፤ ልዑልም ራሱ ያጸናታል” ይባላል።

6እግዚአብሔር ሕዝቡን ሲመዘግብ፤
 “ይህ ሰው የተወለደው በዚያ ነው” ብሎ ይጽፋል። ሲላ

7የሚያዘሙም መሣሪያ የሚጫወቱም፤
 “ምንጩ ሁሉ በአንቺ ውስጥ ይገኛል” ይላሉ።

መዝሙር 88

ስቃይ
 ማሕሌት፤ የቆሬ ልጆች መዝሙር፤ ለመዘምራን አለቃ፤ በማኸላት የሚዘመር፤ የይዘራኤላዊው የኤማን ትምህርት

1አዳኝ የሆንህ አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤

149፡3 88፡1 መዝ3፡4፤22፡2፤51፡14፤ሐ-ቃ18፡7

¹³ አንዳንዶች መቃባር ይላሉ።

¹⁴ 16 ታማኝ ወንድ ልጅህን የሚሉ አሉ።

¹⁵ 4 የግብፅ ቅኔያዊ ስያሜ ነው።

¹⁶ ወይም ረዓብ ባቢሎን ፍልስጥኤም ኢትዮጵያ

በቀንና በሌሊት በፊትህ አሮካላለሁ።
²ጸሎቴ በፊትህ ትድረሰ፤
 ጆሮህንም ወደ ጨኸቴ አዘንብል፤
³ነፍሴ በመከራ ተሞልታለችና፤
 ሕይወቴም ወደ ሲኦል¹ ተቃርባለች።
⁴ወደ ጉድጓድ ከሚወርዱት ጋር
 ተቈጠርሁ፤
 ዐቅምም አጣሁ።
⁵በሙታን መካከል እንደ ተጣለ፤
 ተገድለው በመቃብር ውስጥ እንደ
 ተጋደሙ፤
 አንተ ከእንግዲህ እንደማታስባቸው፤
 ከእጅህም ወጥተው እንደ ተወገዱ
 ሆንሁ።
⁶በዐዘቅት ጥልቀት ውስጥ ጣልኸኝ፤
 በጨለማ ጉድጓድ ውስጥ ከተትኸኝ።
⁷የቀጣህ ክብደት በላዬ ዐርፎአል፤
 በማዕበልህም ሁሉ አጥለቅልቀኸኛል።

ሴላ

⁸የሚቀርቡኝ ባልንጀሮቼን ከእኔ አራቅህ፤
 እንዲጸዩኝም አደረግህ፤
 ተከብቤአለሁ፤ ማምለጥም አልችል፤
⁹ዐይኖቼም በሐዘን ፈዘዙ።
 እግዚአብሔር ሆይ፤ ዘወትር ወደ አንተ
 እጣራለሁ፤
 እጆቼንም ወደ አንተ ዘረጋሁ።
¹⁰ድንቅ ሥራህን ለሙታን ታሳያለህን?
 የሙታንስ መናፍስት ተነሥተው
 ያመሰግኑሃልን?

ሴላ

¹¹ምሕረትህ በመቃብር ውስጥ፤
 ታማኝነትህስ እንጠርጠሰሞ
 ይነገራልን?
¹²ድንቅ ሥራህ በጨለማ ስፍራ፤
 ጽድቅህስ በመረሳት ምድር
 ትታወቃለችን?
¹³እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ ግን ትረዳኝ
 ዘንድ ወደ አንተ እሮካላለሁ፤
 በጣትም ጸሎቴን በፊትህ አደርሳለሁ።
¹⁴እግዚአብሔር ሆይ፤ ለምን ታርቀኛለህ?
 ፊትህንስ ከእኔ ለምን ትሰውራለህ?
¹⁵እኔ ከልጅነቴ ጀምሮ ችግረኛና ለሞት
 የተቃረብሁ ነበርሁ፤
 መፍትህ አሠቃያኝ፤ ግራም ተጋባሁ።
¹⁶ቀጣህ በላዬ ላይ ተከነበለ፤
 መፍትህም አጠፋኝ።
¹⁷ቀኑን ሙሉ እንደ ጎርፍ ከበቡኝ፤
 በአንድነትም ዙሪያዬን አጥረው
 ያዙኝ።
¹⁸ወዳጄንና ባልንጀራዬን ከእኔ አራቅህ፤
 ጓደኞቼ ጨለማ ብቻ ሆኖ ቀረ።

88፡3 ኢዮ33፡22፤
 መዝ6፡3፤25፡17
 88፡4 መዝ18፡1፤
 31፡12
 88፡5 መዝ31፡22
 88፡6 መዝ30፡1፤
 69፡15፤ሰቆ3፡55፤ዮፍ2
 ፡3
 88፡7 መዝ7፡11፤
 42፡7
 88፡8 ኢዮ3፡23፤
 19፡13፤መዝ31፡11፤ኤ
 ር32፡2፤33፡1
 88፡9 ኢዮ11፡13፤
 መዝ5፡2፤38፡10፤
 143፡6
 88፡10 መዝ6፡5
 88፡11 መዝ30፡9
 88፡13 መዝ5፡3፤
 30፡2፤55፡17፤
 119፡147
 88፡14 መዝ13፡1፤
 43፡2
 88፡15 ኢዮ6፡4፤
 18፡11፤መዝ9፡12፤12
 9፡1፤ኤር22፡21፤ሐዝ
 16፡22፤ሆሴ2፡15፤
 2ቆሮ4፡8
 88፡16 ኢዮ6፡4፤
 መዝ7፡11
 88፡17 መዝ124፡4
 88፡18 ቀፍ8፡መዝ
 38፡11

መዝሙር 89

መዝሙርና ለእግዚአብሔር ታማኝነት የቀረበ ጸሎት

የይዘራኤላዊው የኤታን ትምህርት

¹ስለ እግዚአብሔር ምሕረት ለዘላለም
 እዘምራለሁ፤
 በአፌም ታማኝነትህን ከትውልድ እስከ
 ትውልድ እገልጻለሁ።
²ምሕረትህን ለዘላለም እንደምትመሠርት፤
 ታማኝነትህንም በሰማይ እንደምታጸና
 እናገራለሁና።
³አንተም እንዲህ ብለሃል፤ “ከመረጥሁት
 ጋር ኪዳን ገብቻለሁ፤
 ለባሪያዬ ለዳዊት ምያለሁ፤
⁴ዘርህን ለዘላለም አተክላለሁ፤
 ዙፋንህንም ከትውልድ እስከ ትውልድ
 አጸናለሁ።” ። ሴላ
⁵እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰማያት ድንቅ
 ሥራህን፤
 ታማኝነትህንም በቅዱሳን ገብኤ
 መካከል ያወድሳለሁ፤
⁶በላይ በሰማያት ከእግዚአብሔር ጋር
 ማን ሊስተካከል ይችላል?
 ከሰማያውያን ፍጥረታትስ መካከል
 ማን እግዚአብሔርን ይመስለዋል?
⁷እግዚአብሔር በቅዱሳን ገብኤ መካከል
 በጣም የሚፈራ፤
 በዙሪያውም ካለት ሁሉ በላይ እጅግ
 የሚከበር ነው።
⁸የሰራዊት አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፤
 እንደ አንተ ያለ ማን ነው?
 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ኃይል ነህ፤
 ታማኝነትህም ከብቦሃል።
⁹የባሕርን ቀጣ ትቁጣጠራለህ፤
 ሞገዱም ሲነሣ ጸጥ ታደርገዋለህ።
¹⁰አንተ ረዓብን የተሰየፈ ያህል
 አደቀቅኸው፤
 በብርቱ ክንድህም ጠላቶችህን
 በተንሃቸው።
¹¹ሰማያት የአንተ ናቸው፤ ምድርም
 የአንተ ናት፤
 ዓለምንና በውስጧ ያለውን ሁሉ አንተ
 መሠረትህ።
¹²ሰማንንና ደቡብን የፈጠርህ አንተ ነህ፤
 ታቦርና አርሞንዬም በስምህ ሐሜት
 ያደርጋለሁ።
¹³አንተ ክንድ ብርቱ ነህ፤
 እጅህ ኃይል ናት፤ ቀኝ እጅህም ከፍ
 ከፍ ያለች ናት።
¹⁴ጽድቅና ፍትሕ የዙፋንህ መሠረቶች

¹³ መቃብር የሚሉ አሉ።
¹¹ በዕብራይስጥ አባጃት ማለት ነው፤ የመውደጃያ ስፍራ ነው።

ናቸው፤
 ምሕረትና ታማኝነት በፊትህ ይሄዳሉ።
 15 እግዚአብሔር ሆይ፤ እልልታን
 የሚያውቅ፤
 በፊትህም ብርሃን የሚሄድ ሕዝብ
 ምስጉን ነው።
 16 ቀኑን ሙሉ በስምህ ደስ ይላቸዋል፤
 በጽድቅህም ሐሜት ያደርጋሉ፤
 17 አንተ የብርታታቸው ክብር ነህና፤
 በሞገስህም ቀንዳችንን^ጩ ከፍ ከፍ
 አደረግህ።
 18 ጋሻችን^አ የእግዚአብሔር ነውና፤
 ንጉሣችንም የራሱ የእስራኤል ቅዱስ
 ነው።
 19 በዚያን ጊዜ በራእይ ተናገርህ፤
 ታማኝ ሕዝብህንም እንዲህ አልህ፤
 “ገያሉን ሰው ሥልጣን አገናኝሁት፤
 ከሕዝብ መካከል የተመረጠውንም ከፍ
 ከፍ አደረግሁት።
 20 ባሪያዬን ዳዊትን አገኘሁት፤
 በተቀደሰው ዘይቱም ቀባሁት።
 21 እጄ ይደግፈዋል፤
 ክንዴም ያበረታዋል።
 22 በጠላት አይበለጥም፤
 ክፉ ሰውም አይበግረውም።
 23 ባላንጣዎቹን በፊቱ አደቅቃቸዋለሁ፤
 ጠላቶቹንም እቀጠቅጣለሁ።
 24 ታማኝነቴና ምሕረቴ ከእርሱ ጋር
 ይሆናል፤
 በሰሜም ቀንዱ ከፍ ከፍ ይላል።
 25 እጁን በባሕር ላይ፤
 ቀኝ እጁንም በወንዞች ላይ አኖራለሁ።
 26 እርሱም፤ ‘አንተ አባቴ ነህ፤
 አምላኬና መዳኛ ዐለቴም ነህ’ ብሎ
 ይጠራኛል።
 27 እኔም ደግሞ በኩሬ አደርገዋለሁ፤
 ከምድር ነገሥታትም በላይ ከፍ ይላል።
 28 ምሕረቴንም ለዘላለም ለእርሱ
 እጠብቃለሁ፤
 ከእርሱ ጋር የገባሁት ኪዳንም ጸንቶ
 ይኖራል።
 29 የዘር ሐረጉን ለዘላለም፤
 ዙፋኑንም በሰማያት ዕድሜ ልክ
 አጸናለሁ።
 30 “ልጆቹ ሕጌን ቢተዉ፤
 ደንቤን ባይጠብቁ፤
 31 ሥርዐቴን ቢጥሱ፤
 ትእዛዜንም ባያከብሩ፤
 32 ነጢአታቸውን በበትር፤
 በደላቸውን በጅራፍ እቀጣለሁ።
 33 ምሕረቴን ግን ከእርሱ አላርቅም፤
 ታማኝነቴንም አላንድልበትም።

89:15 መዝ1:1፤
 44:3
 89:16 መዝ30:4፤
 105:3
 89:17 ቍ24:መዝ
 18:1፤75:10፤92:10፤
 112:9፤148:14
 89:18 መዝ18:2፤
 47:9፤ኢሳ16:5፤
 33:17:22
 89:20 ዘፀ29:7፤
 14መ:2፤35፤24መ:22
 ፡51፤ነገ1:39፤መዝ
 78:70፤ሐሥ13:22
 89:21 ቍ13:መዝ
 18:35
 89:22 መሳ3:15፤
 24መ:7:10
 89:23 24መ:7:9፤
 መዝ18:40
 89:24 24መ:7:15
 89:25 መዝ72:8
 89:26 24መ:7:14
 ፤22፤47፤መዝ62:2፤
 ኤር3:4፤ዕብ1:5
 89:27 ዘኀ:24:7፤
 መዝ2:6፤ቍ1:18፤ፈ
 እ1:5፤19፤16
 89:28 ቍ33-34፤
 ኢሳ55:3
 89:29 ቍ4:36
 89:32 24መ:7:14
 89:33 24መ:7:15
 89:34 ዘኀ:23:19
 89:36 ቍ4
 89:37 ኤር33:20-
 21
 89:38 ዘኢፍ28:9፤
 መዝ44:9፤78:59
 89:39 ሰቆ5:16
 89:40 መዝ80:12
 ፤ኢሳ22:5፤ሰቆ2:2
 89:41 መሳ2:14፤
 መዝ44:13
 89:42 መዝ13:2፤
 80:6
 89:43 መዝ44:10
 89:45 መዝ39:5፤
 44:15፤109:29
 89:46 መዝ79:5
 89:47 ዘፍ:47:9፤
 ኢዮ7:7፤መዝ39:5፤
 1፤ጴጥ1:24
 89:48 ዘፍ:5:24፤
 መዝ22:29
 89:50 ዘጠ69:19
 89:51 መዝ74:10

34 ኪዳኔን አላፈርስም፤
 ከአፌ የወጣውንም አላጥፍም።
 35 በአንድ ጊዜ በቅድስናዬ ምያለሁና፤
 ዳዊትን አልዋሸውም።
 36 የዘር ሐረጉ ለዘላለም፤
 ዙፋኑም በፊቱ እንደ ፀሐይ ጸንቶ
 ይኖራል፤
 37 በሰማይ ታማኝ ምስክር ሆና
 እንደምትኖረው፤
 እንደ ጨረቃ እርሱ ለዘላለም
 ይመሠረታል።” ሲላ
 38 አሁን ግን ናቅኸው፤ ጣልኸውም፤
 የቀባኸውንም እጅግ ተቈጣኸው።
 39 ከባሪያህ ጋር የገባኸውን ኪዳን አፈረስህ፤
 የክብር ዘውዱን ትቢያ ላይ ጥለህ
 አቃለልኸው።
 40 ቅጥፍን ሁሉ አፈራረስህ፤
 ምሽጉንም ደመሰስህ።
 41 ባላፊ አግዳሚው ሁሉ ዘረፈው፤
 ለጎረቤቶቹ መዘባበቻ ሆነ።
 42 የጠላቶቹን ቀኝ እጅ ከፍ ከፍ አደረግህ፤
 ባላንጣዎቹም ሁሉ ደስ አላቸው።
 43 የሰይፍን ስለት አጠፍህ፤
 በጦርነትም ጊዜ አልረዳኸውም።
 44 ግርማዊነቴን አጠፋህበት፤
 ዙፋኑንም ከዐፈር ደባለቅኸው።
 45 የወጣትነት ዘመኑን አላጠርኸው፤
 ዕፍረትንም አከናከቸው። ሲላ
 46 እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ እስከ መቼ
 ይሆናል? ራስህንስ ለዘላለም
 ትሰውራለህን?
 ቍጣህስ እንደ እሳት የሚነደው እስከ
 መቼ ነው?
 47 ዘመኔ ምን ያህል አጭር እንደ ሆነች
 አስብ፤
 የሰውን ልጆች እንዲያው ለከንቱ
 ፈጠርሃቸው!
 48 ሞትን ሳያይ ሕያው ሆኖ የሚቀር
 ሰው አለን?
 ራሱን ከሲኦል እጅ ማዳን የሚችል
 ማን ነው? ሲላ።
 49 ጌታ ሆይ፤ ለዳዊት በታማኝነትህ
 የማልህለት፤
 የቀድሞው ምሕረትህ የት አለ?
 50 ጌታ ሆይ፤ ባሪያህ^አ እንዴት እንደ
 ተፈጠረ፤
 የብዙ ሰዎችንም ነቀፋ እንደ ታቀፍሁ
 አስብ።
 51 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶችህ
 የተሳለፉበትን፤
^ጩ17 የጥንካሬ ምልክት ነው።
^አ18 ወይም ልዑል ማለት ነው።
^ጩ50 ግርግር የሚለው አለ።

የቀባኸውን ሰው እርምጃ የነቀፉበትን ሁኔታ አስብ።

⁵² እግዚአብሔር ለዘላለም ይባረክ፤ አሜን፤ አሜን።

አራተኛ መጽሐፍ ከመዝሙር 90-106

መዝሙር 90

የሰው ልጅ ሕይወት

የእግዚአብሔር ሰው የሙሴ ጸሎት

¹ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ከትውልድ እስከ ትውልድ መጠጊያችን ሆንህልን።

² ገና ተራሮች ሳይወለዱ፣ ምድርንና ዓለምን ከመፍጠርህ በፊት፣ አንተ ከዘላለም እስከ ዘላለም አምላክ ነህ።

³ ሰዎችን ወደ ዐፈር ትመልሳለህ፤ “የሰው ልጆች ሆይ፤ ወደ ቦታችሁ ተመለሱ” ትላለህ።

⁴ ሺህ ዓመት በፊትህ፣ እንዳለፈችው እንደ ትናንት ቀን፤ እንደ ሌሊትም እርቦ ነውና።

⁵ እንደ ጌርፍ ጠርገህ ስትወስዳቸው፣ እንደ ሕልም ይበናሉ፤ እንደ ማለዳ ሣር ታድሰው ይበቅላሉ፤

⁶ ሣሩም ንጋት ላይ አቈጥቶ ጦ ይለመልማል፤ ምሽት ላይ ጠውልኅ ይደርቃል።

⁷ በቀላጣህ አልቀናልና፤ በመዓትህም ደንግጠናል።

⁸ በደላችንን በፊትህ፣ የተሰወረ ኅጢአታችንንም በገጸህ ብርሃን ፊት አኖርህ።

⁹ ዘመናችን ሁሉ በቀላጣህ ዐልፎአልና፤ ዕድሜአችንንም በመቃተት እንጨርሳለን።

¹⁰ የዕድሜአችንን ዘመን ሰባ ዓመት፣ ቢበዛም ሰማንያ ነው፤ ከዚያ በላይ ከሆነም ድካምና መከራ ብቻ ነው፤

ቶሎ ያልፋልና፤ እኛም ወዲያው እንነጉዳለን።

¹¹ የቀላጣህን ኅይል ማን ያውቃል? መዓትህም የመፈራትህን ያህል ታላቅ ነው።

¹² ጥበብን የተሞላ ልብ ይኖረን ዘንድ፣ ዕድሜያችንን መቀጠር አስተምረን።

¹³ እግዚአብሔር ሆይ፤ ተመለስ፤ ይህ እስከ መቼ ይሆናል? ለአገልጋዮችህም ራራላቸው።

¹⁴ በዘመናችን ሁሉ ደስ እንዲሉን፤

89:52 መዝ11:13
:72:19
90:1 ዘ833:27፣
ኤ.4:2:22:6-21:3
90:2 ዘ621:33፣
ኢ.ዮ10:5:15:7፣
መዝ102:24-27:ምሳ
8:23-26:ኢ.9:6፣
57:15
90:3 ዘ62:7:ኢ.ዮ
7:21:34:15፣
1ቆ15:47
90:4 ኢ.ዮ10:5፣
2ኢ.ጥ3:8
90:5 ዘ619:15
90:6 ኢ.440:6-8፣
ማ.6:30:የ61:10
90:8 መዝ19:12፣
2ቆ4:2:ኤ.5:12:ዕ
ብ4:13
90:9 መዝ78:33
90:10 2ላሙ-19:35
:ኢ.ዮ5:7:20:8፣
34:15:ኢ.423:15፣
17:ኢ.ር25:11
90:11 መዝ7:11፣
76:7
90:12 ዘ832:29፣
መዝ39:4:139:16፣
ምሳ16:9:20:24
90:13 ዘ832:36፣
መዝ6:3
90:14 መዝ5:11፣
31:7:77:8:103:5:1
07:9:143:8፣
145:16:19
90:16 መዝ44:1
:47:3:2
90:17 ኢ.426:12
91:1 ዘ833:22፣
መዝ63:7:ኢ.449:2
:2:40:4:20
91:2 ቀ.9:24ሙ
22:2:3:መዝ9:9
91:3 1ነገ8:37፣
መዝ124:7:ምሳ6:5
91:4 ዘ832:10፣
ሩት2:12:መዝ17:8
:35:2:ኢ.427:3፣
31:5:ዘዘ12:8
91:5 ኢ.ዮ5:21
91:8 መዝ37:34፣
58:10
91:10 ምሳ12:21
91:11 ዘ632:1፣
መዝ34:7:ዕብ11:14
91:12 ማ.4:6፣
ሉ.ቃ4:10-11
91:13 8ጥ6:22፣
ሉ.ቃ10:19
91:15 1ሳሙ2:30
:1ዮኤ12:26
91:16 ዘ86:2፣
መዝ21:4:50:23

ሐሜትም እንድናደርግ፤ ምሕረትህን በማለዳ አጥግባን።

¹⁵ መከራ ባሳየሽን ዘመን መጠን፤ ክፉም ባየንባቸው ዓመታት ልክ ደስ አሰኘን።

¹⁶ ሥራህ ለአገልጋዮችህ፣ ክብርህም ለልጆቻቸው ይገለጥ።

¹⁷ የጌታ የአምላካችን ሞገስ በላያችን ይሁን፤ የእጆቻችንን ሥራ ፍሬያማ አድርግልን፤ አዎን፤ ፍሬያማ አድርግልን።

መዝሙር 91

የእግዚአብሔር ጥበቃ

¹ በልዑል መጠጊያ የሚኖር፣ ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ሥር ያድራል።

² እግዚአብሔርን “መጠጊያዬ፣ ምሽጌ፣ የምታመንብህ አምላኬ” እለዋለሁ።^T

³ እርሱ ከአዳኝ ወጥመድ፣ ከአሰቃቂ ቸንፈር ያድንሃልና።

⁴ በላባዎቹ ይጋርድሃል፤ በክንፎቹ ሥር መሸሸጊያ ታገኛለህ፤ ታማኝነቱ ጋሻና መከታ ይሆንሃል።

⁵ የሌሊትን አስደንጋጭነት፣ በቀን የሚወረወረውንም ፍላጻ አትፈራም፤

⁶ በጨለማ የሚያደባ ቸንፈር፣ በቀትር ረፍራፊውም አያሠጋም።

⁷ በአጠገብህ ሺህ፣ በቀኝህም አሥር ሺህ ይወድቃል፤ ወደ አንተ ግን አይቀርብም።

⁸ በዐይንህ ብቻ ትመለከታለህ፤ የክፉዎችንም መቀጣት ታያለህ።

⁹ እግዚአብሔርን መሸሸጊያ፣ ልዑልንም መጠጊያህ አድርገሽዋልና።

¹⁰ ክፉ ነገር አያገኝህም፤ መቅሠፍትም ወደ ድንኳንህ አይገባም፤

¹¹ በመንገድህ ሁሉ ይጠብቁህ ዘንድ፣ መላእክቱን ስለ አንተ ያዛቸዋልና።

¹² እግርህ ከድንጋይ ጋር እንዳይጋጭ፣ በእጆቻቸው ወደ ላይ ያነሡሃል።

¹³ በአንበሳና በእፋኝት ላይ ትጫማለህ፤ ደቦሉን አንበሳና ዘንድውን ትረግጣለህ።

¹⁴ “ወደኛልና እታደገዋለሁ፤ ስሜን አውቆአልና እከልለዋለሁ።

¹⁵ ይጠራኛል፤ እመልስለታለሁ፤ በመከራው ጊዜ ከእርሱ ጋር እሆናለሁ፤ አድነዋለሁ፤ አክብረዋለሁ።

¹⁶ ረጅም ዕድሜን አጠግባለሁ፤

⁹¹7 ወብቶ ለማለት ነው።
⁴¹ በዕብራይስጥ ቛይይ ማለት ነው።
^{T2} አንዳንድ ትርጉሞች ይልላ ይላሉ።

ማዳኔንም አሳዩዋለሁ።”

መዝሙር 92

ጻድቅ ሰው ሲደሰት

በሰንበት ቀን የሚመዘኑ መዝሙር፣ ማሕላት

¹ እግዚአብሔርን ማመስገን መልካም ነው፤ ልዑል ሆይ፤ ለስምህ መዘመር ጥሩ ነው፤

² ምሕረትህን በማለዳ፤ ታማኝነትህንም በሌሊት ማወጅ መልካም ነው፤

³ ዐሥር አውታር ባለው በገና፤ በመሰንቆም ቅኝት ታጅቦ ማወጅ ጥሩ ነው።

⁴ እግዚአብሔር ሆይ፤ በሥራህ ስለ ተደሰትሁ፤ ስለ እጅህ ሥራ በደስታ እዘምራለሁ።

⁵ እግዚአብሔር ሆይ፤ ሥራህ እንዴት ታላቅ ነው! ሐሳብህ ምን ያህል ጥልቅ ነው!

⁶ ደንዝ ሰው ይህን አዳውቅም፤ ነጉሳም አያስተውለውም።

⁷ ክፉዎች እንደ ሣር ቢበቅሉ፤ ክፉ አድራጊዎች ቢለመልሙ፤ ለዘላለሙ ይጠፋሉ፤

⁸ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ግን ለዘላለም ልዑል ነህ።

⁹ ጠላቶችህ እግዚአብሔር ሆይ፤ ጠላቶችህ ይጠፋሉና፤ ክፉ አድራጊዎችም ሁሉ ይበተናሉ።

¹⁰ የእኔን ቀንድ ግን እንደ አውራሪስ ቀንድ¹⁰ ከፍ ከፍ አደረግኸው፤ በለጋ ዘይትም አረሰረሰኸኝ።

¹¹ ዐይኖቼ የባላንጠጅን ውድቀት አዩ፤ ጆሮዎቼም የክፉ ጠላቶቼን ድቀት ሰሙ።

¹² ጻድቃን እንደ ዘንባባ ይንሰራፋሉ፤ እንደ ሊባኖስ ዝግባም ይንገረገጋሉ።

¹³ በእግዚአብሔር ቤት ተተክለዋል፤ በአምላካችንም አደባባይ ይንሰራፋሉ።

¹⁴ ባረጁ ጊዜ እንኳ ያፈራሉ፤ እንደ ለመለሙና እንደ ጠነክሩም ይኖራሉ።

¹⁵ “እግዚአብሔር ትክክለኛ ነው፤ እርሱ ዐለቴ ነው፤ በእርሱ ዘንድ እንከን የለም” ይላሉ።

መዝሙር 93

የእግዚአብሔር ግርማ

¹ እግዚአብሔር ነገሠ፤ ግርማንም ተጎናጸፈ፤ እግዚአብሔር ግርማን ለበሰ፤ ብርታትንም ታጠቀ፤

92:1 መዝ9:2፣ 27:6፣135:3፣147:1

92:2 መዝ55:17

92:3 1ሳሙ-10:5፣ ነሀ12:27፣መዝ33:2፣ 71:22፣81:2

92:4 መዝ5:11፣ 8:6፣27:6፣111:7፣ 143:5

92:5 ኢዮ36:24፣ መዝ40:5፣139:17፣አ-ሳ28:29፣31:2፣ ሮሜ 11:33፣ራእ15:3

92:6 መዝ73:22

92:7 መዝ37:2

92:9 መዝ45:5፣ 68:1፣89:10

92:10 መዝ23:5፣ 29:6፣89:17

92:11 መዝ54:7፣ 91:8

92:12 መዝ1:3፣ 52:8፣72:7፣ኤር 17:8፣ሆሴ14:6

92:13 መዝ135:2

92:14 መዝ1:3፣ ዮሐ15:2

92:15 ኢዮ34:10

93:1 1ዜና16:30፣ 31፣ኢዮ40:10፣መዝ 21:5፣24:2፣36:5፣6፣78፣ 69፣96፣10፣97፣1፣119 ፣90

93:2 ዘፍ21:33፣ 2ሳሙ7:16

93:3 ኢዮ9:8፣መዝ 46:3፣96:11፣98:7፣1 07:25፣29፣ክላፍ:30 ፣17፣12-13፣51:15፣ ኤር6:23፣31፣35፣ ዕን3:10

93:4 ነሀ9:32፣ኢዮ 9:4፣መዝ18:4፣65:7፣ ኤር6:23፣ዮና1:15

93:5 መዝ5:7፣ 23:6፣29:2፣96:9

94:1 ዘፍ4:24፣ዘጻ 33:2፣መዝ80:1፣ ሮሜ12:19

94:2 ዘፍ18:25፣ ዘኁ-10:35፣መዝ 31፣23፣ዕብ12:23፣ ዮሐ5:9

94:3 መዝ13:2

94:4 መዝ52:1፣ ኤር43:2

94:5 መዝ28:9፣ 44:2፣74:8፣ኢሳ 3:15፣ኤር8:21

94:6 ዘጻ10:18፣ 24:19፣ኢሳ1:17

94:7 ዘፍ24:12፣ ኢዮ22:14

94:8 ዘጻ32:6፣ መዝ73:22

94:9 ዘሐ4:11፣ ምሳ20:12

94:10 ዘሐ35:34፣ ኢዮ35:11፣መዝ 39:11፣ኢሳ28:26

94:11 መዝ139:2

ዓለም እንዳትናወጥ ጸንታለች፤ ማንም አይነቀንቃትም።

² ዙፋንህ ከጥንት ጀምሮ የጸና ነው፤ አንተም ከዘላለም እስከ ዘላለም አለህ።

³ እግዚአብሔር ሆይ፤ ወንዞች ከፍ አደረጉ፤ ወንዞች ድምፃቸውን ከፍ አደረጉ፤ ወንዞች የሚያስገመግም ማዕበላቸውን ከፍ አደረጉ።

⁴ ከብዙ ውሆች ድምፅ ይልቅ፤ ከባሕርም ሞገድ ይልቅ፤ ከፍ ብሎ ያለው እግዚአብሔር ኃያል ነው።

⁵ ሥርዐትህ የጸና ነው፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ እስከ ዘላለሙ፤ ቤትህ በቅድስና ይዋባል።

መዝሙር 94

የእግዚአብሔር ፍትሕ

¹ የበቀል አምላክ፤ አንተ እግዚአብሔር ሆይ፤ የበቀል አምላክ ሆይ፤ ደምቀህ ተገለጥ።

² አንተ የምድር ዳኛ ሆይ፤ ተነሥ፤ ለትዕቢተኞች የእጃቸውን ስጣቸው።

³ ክፉዎች እስከ መቼ እግዚአብሔር ሆይ፤ ክፉዎች እስከ መቼ ይፈነጫሉ?

⁴ የእብራት ቃላት ያዥጉደጉዳሉ፤ ክፉ አድራጊዎች ሁሉ ጉራ ይነዛሉ።

⁵ እግዚአብሔር ሆይ፤ ሕዝብህን አደቀቁ፤ ርስትህንም አስጨነቁ።

⁶ መበለቲቱንና መጻተኛውን ገደሉ፤ የድካ አደጉንም ነፍስ አጠፉ።

⁷ እነርሱም “እግዚአብሔር አያይም፤ የያዕቆብም አምላክ አያስተውልም” አሉ።

⁸ እናንት በሕዝቡ መካከል ያላችሁ ደንዞች፤ ልብ በሉ፤ እናንት ቁሎች፤ ጥበበኞች የምትሆኑት መቼ ነው?

⁹ ጆሮን የተከለው እርሱ አይሰማምን? ዐይንንስ የሠራ እርሱ አያይምን?

¹⁰ ሕዝቦችን በተግሣጽ ወደ መንገድ የሚመልስ፤ ዕውቀትንስ ለሰው ልጆች የሚያስተምር አይቀጣምን?

¹¹ እግዚአብሔር የሰው ሐሳብ መና፤ ከነቱም እንደ ሆነ ያውቃል።

¹² እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ የምትገሥጸው፤ ከሕግህም የምታስተምረው ሰው ምስገን ነው።

ፆምሳ15:26፣ማቴ9:4፣1ቆሮ3:20 94:12 ዘጻ8:3፣1ሳሙ-12:23፣ ኢዮ5:17፣1ቆሮ11:32፣ዕብ12:5

¹⁰ ጥንካሬን የሚያመለክት ነው።

13 ለግጥሙ ተከራካሪ ጉድጓድ አስኪማሰላቸው ድረስ፤
 እርሱን ከመከራ ታሳርፈዋለህ።
 14 እግዚአብሔር ሕዝቡን አይጥልምና፤ ርስቱንም አይተውም።
 15 ፍርድ ተመልሶ በጽድቅ አሠራር ላይ ይመሠረታል፤ ልባቸውም ቀና የሆነ ሁሉ ይከተሉታል።
 16 ክፉዎችን የሚቋቋምልኝ ማን ነው? ከክፉ አድራጊዎችህ ጋር የሚሟገትልኝ ማን ነው?
 17 እግዚአብሔር ረዳቴ ባይሆን ኖሮ፤ ነፍሴ ወደ ዝምታው ዓለም ፈጥና በወረደች ነበር።
 18 እኔ፤ “እግራ አዳለሙን” ባልሁ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህ ደግፎ ያዘኝ።
 19 የውስጤ ጭንቀት በበዛ መጠን፤ ማጽናናትህ ነፍሴን ደስ አሰኛት።
 20 ዐመፀን ሕጋዊ የሚያደርግ፤ የጥፋት ዙፋን ከአንተ ጋር ሊያብር ይችላልን?
 21 በጸድቁ ላይ ተሰልፈው ይወጣሉ፤ በንጹሐም ላይ ሞት ይፈርዳሉ።
 22 ለእኔ ግን እግዚአብሔር ምሽግ፤ አምላኪም መጠጊያ ዐለት ሆኖኛል።
 23 በደላቸውን ወደ ራሳቸው ይመልሳል፤ በክፉታቸውም ያጠፋቸዋል፤ እግዚአብሔር አምላካችን ይደመስላቸዋል።

መዝሙር 95

የየዕለቱ መዝሙር

1ኑ፤ ደስ እያለን ለእግዚአብሔር እንዘምር፤ በድነታችንም ዐለት እልል እንበል።
 2 ምስጋና ይዘን ፊቱ እንቅረብ፤ በዝማሬም እናወድሰው።
 3 እግዚአብሔር ታላቅ አምላክ ነውና፤ ከአማልክትም ሁሉ በላይ ታላቅ ንጉሥ ነው።
 4 የምድር ጥልቆች በእጅ ናቸው፤ የተራራ ጫፎችም የእርሱ ናቸው።
 5 እርሱ ፈጥሮአታልና፤ ባሕር የእርሱ ናት፤ እጅም የብስን አበጀ።
 6 ኑ፤ እናምልከው፤ እንስገድለትም፤ በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር ፊት እንንበርከክ፤
 7 እርሱ አምላካችን ነውና፤ እኛም በእጅ ጥበቃ ሥር ያለን በጎቹ፤ የመሰማሪያውም ሕዝብ ነን።

94:13 መዝ7:15፤ 55:23፤86:7
 94:14 ዘፀ31:6፤ መዝ57:28፤ሮሜ11:2
 94:15 መዝ7:10፤ 11:2፤36:10፤97:2
 94:16 ዙፋን10:35፤ መዝ17:13፤59:2፤ ኢሳ14:22
 94:17 መዝ31:17፤ 124:2
 94:18 ዘፀ32:35፤ ኢዮ12:5
 94:19 ኢዮ6:10፤ መዝ11:10
 94:20 መዝ58:2፤ ኤር22:30፤36:30
 94:21 ዘፍ18:23፤ መዝ56:6፤106:38፤ ምሳ17:15፤26:28፤21፤ኢሳ5:20፤23፤ ማቴ27:4
 94:22 2ሳሙ22:3፤ መዝ18:2፤61:2
 94:23 ዘፀ32:34፤ መዝ9:5፤37:35፤ 54:5፤145:20
 95:1 2ሳሙ22:47፤ መዝ15:11፤34:11፤ 80:2፤81:1፤ኢሳ44:23፤ሰፊ33:14
 95:2 መዝ42:4፤ 81:2፤100:2፤ሚክ6:6፤ኤፌ5:19
 95:3 መዝ47:2፤ 48:1፤86:10፤96:4፤97:9፤145:3፤147:5
 95:4 መዝ63:9
 95:5 ዘፍ1:9፤መዝ146:6
 95:6 2ሳሙ12:16፤ 2ዘኖ6:13፤መዝ22:2፤ 9፤100:3፤149:2፤ ኢሳ17:7፤54:5፤87፤ 6፤10-11፤ዘሆሴ8:14፤ ፊል2:10
 95:7 መዝ74:1
 95:8 ዘዐ17:7፤ዘፀ33:8፤መዝ78:40፤ ማር10:5፤ፊል3:8፤ 15፤4:7
 95:9 ዘዮ14:22፤ 1፡4፤10:9
 95:10 ዘዐ16:35፤ ዘዮ14:34፤ዘፀ8:6፤ መዝ58:3፤119:67፤ 176፤ምሳ12:26፤ 16፤29፤ኢሳ53:6፤ ኤር31:19፤50:6፤ ሕዝ34:6፤ ሐሥ7:36፤ዕብ3:17
 95:11 ዘዮ14:23፤ ዘፀ1:35፤ዕብ37-11፤43
 96:1 መዝ30:4፤ 33፤3፤40:3፤98:1፤14 4፤9፤149:1፤ኢሳ42:10፤ራእ5:9
 96:2 መዝ27:1፤
 96:3 መዝ8:1፤ 71:17፤ራእ15:3

ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፤
 8 በምድረ በዳ በነበራችሁበት ቀን በማሳህ፤
 በመሪባምሐ እንዳደረጋችሁት፤ ልባችሁን አታደንድኑ።
 9 ሥራዬን ቢያዩም፤ አባቶቻችሁ በዚያ ፈተኔኝ፤ ተፈታተኔኝም።
 10 ያን ትውልድ አርባ ዓመት ሙሉ ተቈጣሁት፤ እኔም፤ “ልብ የሸፈተ ሕዝብ ነው፤ መንገዴንም አላወቀም” አልሁ።
 11 ስለዚህ፤ “ፈጽሞ ወደ ዕረፍቴ አይገቡም” ብዬ፤ በቀላጣዬ ማልሁ።

መዝሙር 96

እግዚአብሔር፤ ንጉሥም ዳኛም
 96:1-13 ተጓ ምሳ1-11፤516:23-33

1 ለእግዚአብሔር አዲስ ዝማሬ ዘምሩ፤ ምድር ሁሉ፤ ለእግዚአብሔር ዘምሩ።
 2 ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ስሙንም ባርኩ፤ ማዳኑንም ነጋ ጠባ አውሩ።
 3 ክብርን በሕዝቦች መካከል፤ ድንቅ ሥራውንም በሰዎች ሁሉ ፊት ተናገሩ።
 4 እግዚአብሔር ታላቅ ነውና፤ ውዳሴም የሚገባው ነው፤ ከአማልክትም ሁሉ በላይ ሊፈራ ይገባዋል።
 5 የሕዝብ አማልክት ሁሉ ጣዖታት ናቸው፤ እግዚአብሔር ግን ሰማያትን ወራ።
 6 ክብርና ግርማ በፊቱ ናቸው፤ ብርታትና ውበትም በመቅደሱ ውስጥ አሉ።
 7 የሕዝቦች ወገኖች ሆይ፤ ለእግዚአብሔር ስጡ፤ ክብርንና ብርታትን ለእግዚአብሔር ስጡ።
 8 ለስሙ የሚገባ ክብርን ለእግዚአብሔር ስጡ፤ ቀረባንን ይዛችሁ ወደ አደባባዩ ግቡ።
 9 በተቀደሰ ውበት ለእግዚአብሔር ስገዱ፤ ምድር ሁሉ፤ በፊቱ ተንቀጥቀጡ።
 10 በሕዝቦች መካከል፤ “እግዚአብሔር ነገሠ” በሉ

96:4 ዘፀ28:58፤1ዘኖ16:25፤መዝ48:1፤89:7፤95:3 96:5 ዘፍ1:1፤ ዘሌ19:4፤2ዘኖ2:12 96:6 መዝ21:5፤29:1፤89:17
 96:7 መዝ22:27፤29:1 96:8 መዝ45:12፤51:19፤65:4፤ 72:10፤84:10፤92:13፤100:4 96:9 ዘዐ15:14፤23:25፤መዝ33:8፤93:5፤114:7፤ዮፋ1:9 96:10 መዝ24:2፤58:11፤67:4፤ 78:69፤93:1፤97:1፤98:9፤119:90

፳8 ማሳህ ፈተኛ ማለት ነው።
 ፳9 መሪባ ጠብ ማለት ነው።

ዓለም በጽኑ ተመሥርታለች፤
 አትናወጥም፤
 እርሱ ለሕዝቦች በእኩልነት ይፈርዳል።
 11 ሰማያት ደስ ይበላቸው፤ ምድርም
 ሐሜት ታድርግ፤
 ባሕርና በውስጧ ያለው ሁሉ ያስተጋባ፤
 12 መስኮና በላዩ ያለው ሁሉ ይፈንጥዝ፤
 ያን ጊዜ የዱር ዛፎች ሁሉ በደስታ
 ይዘምራሉ፤
 13 እርሱ ይመጣልና በእግዚአብሔር ፊት
 ይዘምራሉ፤
 በምድር ላይ ሊፈርድ ይመጣል፤
 በዓለም ላይ በጽድቅ፤
 በሕዝቦችም ላይ በእውነት ይበይናል።

መዝሙር 97

የእግዚአብሔር ድል አድራጊነት

1 እግዚአብሔር ነገሠ፤ ምድር ደስ ይበላት፤
 በሩቅ ያሉ የባሕር ጠረፎች ሐሜት
 ያድርጉ።
 2 ደመናና ጥቅጥቅ ያለ ጭጋ በዙሪያው
 አለ፤
 ጽድቅና ፍትሕ የዙፋኑ መሠረት
 ናቸው።
 3 እሳት በፊቱ ይሄዳል፤
 በዙሪያው ያሉትንም ጠላቶቹን
 ይፈጃል።
 4 መብረቁ ዓለምን አበራ፤
 ምድርም አይታ ተንቀጠቀጠች።
 5 ተራሮች በእግዚአብሔር ፊት፤
 በምድርም ሁሉ ጌታ ፊት እንደ ሰም
 ቀለጠ።
 6 ሰማያት ጽድቁን ያውጃሉ፤
 ሕዝቦችም ሁሉ ክብሩን ያያሉ።
 7 ለተቀረጸ ምስል የሚሰግዱ፤
 በጣያታትም የሚመኩ ሁሉ ይፈሩ፤
 እናንተ አማልክት ሁሉ፤ ለእርሱ ስገዱ።
 8 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለ ፍርድህ፤
 ጽዮን ሰምታ ደስ አሳት፤
 የይሁዳም ሴት ልጆች ሐሜት አደረጉ።
 9 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ በምድር
 ሁሉ ላይ ልዑል ነህና፤
 ከአማልክትም ሁሉ በላይ እጅግ ከፍ
 ያልህ ነህ።
 10 እግዚአብሔርን የምትወዱ ክፋትን
 ጥሉ፤
 እርሱ የታማኞቹን ነፍስ ይጠብቃልና፤
 ከመጠኞችም እጅ ይታደጋቸዋል።
 11 ብርሃን ለጸድቃን፤
 ሐሜትም ለባቸው ለቀና ወጣ።
 12 እናንተ ጸድቃን በእግዚአብሔር ደስ
 ይበላችሁ፤

96:11 መዝ97:1፤
 ኢሳ49:13፤ሪእ12:12
 96:12 መዝ65:13
 ፤ኢሳ44:23፤55:12
 ፤ሕዝ17:24
 96:13 መዝ7:11፤
 86:11፤ሐሥ17:31፤
 ራእ19:11
 97:1 ሰ015:18፤
 አሰ10:1፤መዝ93:1፤9
 6:10፤11፤99:1፤ኢሳ
 24:23፤52:7
 97:2 ሰ019:9፤ኢዮ
 22:14፤መዝ89:14
 97:3 2ሳሙ22:9፤
 ኢሳ9:19፤ዳን7:10፤
 ኢል1:19፤2:3፤ዕን3:5
 97:4 2ሳሙ22:8፤
 ኢዮ36:30፤መዝ
 18:7፤104:32፤ራእ
 6:12
 97:5 ኢሳ3:11፤
 መዝ22:14፤46:2፤6
 97:6 መዝ19:1፤
 50:6፤98:2
 97:7 ሰ012:12፤ዘሌ
 26:1፤ዘ85:8፤መዝ
 16:4፤ኢሳ42:17፤
 ኤር10:14፤ዕብ11:6
 97:8 መዝ9:2፤
 48:11
 97:9 ኢዮ34:29፤
 መዝ7:8፤47:9
 97:10 ኢዮ28:28፤
 መዝ31:23፤34:7፤37፤
 28:40፤145:20፤ምሳ2
 ፤8:ኤር15:21፤20:13
 ፤ዳን3:28፤6:16፤
 አጥ5:15፤ሮሜ12:9፤
 97:11 ኢዮ22:28፤
 መዝ7:10፤11:5
 97:12 ኢዮ22:19፤
 103:15፤መዝ99:3፤
 104:34፤ኢሳ41:16፤
 ፊል4:4
 98:1 ሰ015:1፤6፤
 ኢሳ4:24፤ኢዮ40:9፤
 መዝ30:4፤44:3፤96:1
 ፤3፤ኢሳ12:5፤15:9
 ፤52:10፤53:1፤59:16
 ፤63:5፤ሉቃ1:51
 98:2 መዝ67:2፤
 97:6፤ኢሳ52:10፤
 ሉቃ3:6
 98:3 ዘፍ49:10፤
 1ዘዮ16:15፤መዝ
 48:10፤50:23
 98:4 መዝ20:5፤
 ኢሳ12:6፤44:23፤
 52:9፤54:1፤55:12
 98:5 መዝ33:2፤
 92:3፤147:7፤ኢሳ
 51:3
 98:6 ሰ019:13፤ዘዮ
 10:2፤2ሳሙ6:15፤
 መዝ2:6፤20:5፤47:7
 ፤100:1፤ኢሳ12:6
 98:7 መዝ24:1፤
 93:3
 98:8 2ኅዝ11:12፤
 መዝ148:9፤ኢሳ
 44:23፤55:12

ቅዱስ ስሙንም አመስግኑ።

መዝሙር 98

የዓለም ሁሉ ጻፎ

መዝሙር

1 ለእግዚአብሔር አዲስ ዝማሬ አቅርቦ፤
 እርሱ ድንቅ ነገሮችን አድርጎአልና፤
 ቀኝ እጁ፤ ቅዱስ ክንዱም፤
 ማዳንን አድርገውለታል።
 2 እግዚአብሔር ማዳንን አሳወቀ፤
 ጽድቁንም በሕዝቦች ፊት ገለጠ።
 3 ለእስራኤል ቤት ምሕረቱን፤
 ታማኝነቱንም አሰበ፤
 የምድር ዳርቻዎችም ሁሉ፤
 የአምላካችንን ማዳን አዩ።
 4 ምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል በሉ፤
 ውዳሴን አፍልቁ፤ በደስታና በዝማሬ
 አመስግኑ።
 5 ለእግዚአብሔር በገና ደርድሩለት፤
 በበገናና በዝማሬ ድምፅ ዘምሩለት፤
 6 በእንባልታና በመለከት ድምፅ፤
 በንጉሡ በእግዚአብሔር ፊት እልል
 በሉ።
 7 ባሕርና በውስጧ ያለው ሁሉ፤
 ዓለምና የሚኖሩባትም ሁሉ ያስዝምግሙ።
 8 ወንዞች በእጃቸው ያጨብጭቡ፤
 ተራሮችም በአንድነት ይዘምሩ፤
 9 እነዚህ በእግዚአብሔር ፊት ይዘምሩ፤
 እርሱ በምድር ላይ ሊፈርድ
 ይመጣልና፤
 በዓለም ላይ በጽድቅ፤
 በሕዝቦችም ላይ በእውነት ይበይናል።

መዝሙር 99

ጸድቅና ቅዱስ አምላክ

1 እግዚአብሔር ነገሠ፤
 ሕዝቦች ይንቀጥቀጡ፤
 በኪሩቤል ላይ በዙፋን ተቀምጦአል፤
 ምድር ትናወጥ።
 2 እግዚአብሔር በጽዮን ታላቅ ነው፤
 ከሕዝቦችም ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ
 ብሎአል።
 3 ታላቁንና አስፈሪውን ስምህን ይወድሱ፤
 እርሱ ቅዱስ ነው።
 4 ፍትሕን የምትወድ ጎያል ንጉሥ ሆይ፤
 አንተ ትክክለኝነትን መሠረትህ፤
 ፍትሕንና ቅንነትንም፤
 ለያዕቆብ አደረግህ።

98:9 መዝ96:10 99:1 ሰ015:14፤25:22፤2ሳሙ6:2፤1ዘዮ
 16:30፤31፤መዝ97:1 99:2 ሰ015:1፤መዝ2:6፤46:10፤48:1፤
 97:9፤113:4፤148:13 99:3 ሰ015:11፤ዘሌ11:44፤መዝ30:4፤
 33:21፤76:1፤97:12፤103:1፤106:47፤11፤101:45፤21፤148:5፤
 ራእ4:8 99:4 ዘፍ18:19፤1፤7፤10:9፤መዝ2:6፤98:9፤ራእ15:3

⁵አምላካችንን እግዚአብሔርን ከፍ ከፍ አድርጉት፤ በእግሩ መርገጫ ስገዱ፤ እርሱ ቅዱስ ነውና ።

⁶ሙሴና አሮን ካህናቱ ከሆኑት መካከል ነበሩ፤ ሳሙኤልም ስሙን ከጠሩት መካከል አንዱ ነበረ፤ እነርሱ ወደ እግዚአብሔር ተጣሩ፤ እርሱም መለሰላቸው።

⁷ከደመና ዐምድ ውስጥ ተናገራቸው፤ እነርሱም ሥርዐቱንና የሰጣቸውን ድንጋጌ ጠበቁ።

⁸እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ አንተ መለስህላቸው፤ ጥፋታቸውንም ብትበቀልም እንኳ፤ አንተ ይቅር የምትላቸው አምላክ ነህ።

⁹አምላካችንን እግዚአብሔርን ከፍ ከፍ አድርጉት፤ በቅዱስ ተራራውም ላይ ስገዱ፤ አምላካችን እግዚአብሔር ቅዱስ ነውና።

መዝሙር 100

እግዚአብሔርን ለማመስገን የቀረበ ግብዣ የምስጋና መዝሙር

¹ምድር ሁሉ ለእግዚአብሔር እልል በሉ፤

²እግዚአብሔርን በደስታ አገልግሉት፤ በፍስሐ ዝማሬ ፊቱ ቅረቡ።

³እግዚአብሔር አምላክ መሆኑን ዕውቁ፤ እርሱ ፈጠረን፤ እኛም የእርሱ ነን፤ እኛ ሕዝቡ የማሰማሪያው በጎች ነን።

⁴በምስጋና ወደ ደጆቹ፤ በውዳሴም ወደ አደባባዮቹ ግቡ፤ አመስግኑት፤ ስሙንም ባርኩ፤

⁵እግዚአብሔር ቸር፤ ምሕራቱም ለዘላለም ነውና፤ ታማኝነቱም ከትውልድ እስከ ትውልድ ነው።

መዝሙር 101

ትክክለኛ አስተዳደር

የዳዊት መዝሙር

¹ስለ ምሕረትና ስለ ፍትሕ እዘምራለሁ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለአንተ በምስጋና እቀኛለሁ።

²እንከን የማይገኝባትን መንገድ አጥብቄ እይዛለሁ፤ አንተ ወደ እኔ የምትመጣው መቼ ነው? በቤቴ ውስጥ፤ በንጹሕ ልብ እመላለሳለሁ።

³በዐይኔ ፊት፤

99፥5 ሠ15፥2 99፥6 ሠ24፥6፤28፥1፤ 1፥4ሙ7፥5፤መዝ4፥3፤9 1፥15 99፥7 ሠ13፥21፤ 19፥9፤ዘጥ፥11፥25 99፥8 ሠ22፥27፤ዘሌ 26፥18፤ዘጥ፥14፥20 100፥1 መዝ98፥6 100፥2 ሠ810፥12፤ መዝ95፥2 100፥3 2፥4ሙ24፥17 ፥1፤7፤18፥2፤ኢዮ10፥3 ፥መዝ46፥10፥74፥1፤7 9፥13፥ኢላ19፥25፤ 63፥8፥17-19፥64፥9 100፥4 መዝ42፥4፤ 96፥8፥116፥17 100፥5 1ዜ፥16፥34 ፥ዕዝ3፥11፤መዝ 106፥1፤108፥4፤ 119፥90 101፥1 መዝ33፥1፤ 51፥14፥89፥1፤145፥7 101፥2 ሠፍ17፥1፤ 1፤7፤3፥14፥ፊል1፥10 101፥3 መዝ5፥5፤ ኤር16፥18፥ሕዝ 11፥21፤ሆሴ9፥10

መዝሙር 102

በክፉ ጊዜ የቀረበ ጸሎት

ባዘኛ ልመናውን በእግዚአብሔር ፊት ባፈሰስ ጊዜ፤ የተጨነቀ ሰው ጸሎት

101፥4 ምላ3፥32፤ 6፥16-19፥11፥20 101፥5 ሠ20፥16፤ ዘሌ19፥16፤መዝ10፥5 101፥6 ፉ2፤መዝ 119፥1 101፥8 2፥4ሙ3፥39 ፥መዝ5፥3፥46፥4፤ 75፥10፥118፥10-12፤ ኤር21፥12 102፥1 ሠ2፥23፤ መዝ4፥1 102፥2 23፥19፥16፤ መዝ22፥24፥31፥2፤ 88፥2 102፥3 መዝ37፥20 ፥ሰቆ1፥13፥ፆ04፥14 102፥4 1፥4ሙ1፥7፤ ዕዝ10፥6፤ኢዮ33፥20 ፥መዝ37፥2፥90፥5-6 102፥5 መዝ6፥6 102፥6 ሠ814፥15-17፤ኢዮ30፥29፤ኢሳ 34፥11፤ሰፎ2፥14 102፥7 መዝ38፥11 ፥77፥4 102፥8 ሠ22፥28፤ መዝ31፥11፥442፥10፤ኢ ፋ65፥15፤ኤር24፥9 ፥25፥18፥42፥18፤ 44፥12፤ሕዝ14፥8፤ዘካ 8፥13፥ሉቃ22፥63-65 ፥23፥35-37 102፥9 መዝ6፥6፤ 42፥3፥80፥5፤ኢሳ 44፥20

ክፉ ነገር አላኖርም። የከሐዲዎችን ሥራ እጠላለሁ፤ ከእኔም ጋር አይጣበቅም።

⁴ጠማማ ልብ ከእኔ ይርቃል፤ ለክፋትም ዕውቅና አልሰጥም።

⁵ባልንጀራውን በስውር የሚያማውን፤ አጠፋዋለሁ፤ ትዕቢተኛ ዐይንና ኩራተኛ ልብ ያለውን፤ እርሱን አልታገሠውም።

⁶ከእኔ ጋር ይኖሩ ዘንድ፤ ዐይኖቼ በምድሪቱ ታማኞች ላይ ናቸው፤ በንጽሕና መንገድ የሚሄድ፤ እርሱ ያገለግለኛል።

⁷አታላይ የሆነ ማንም ሰው፤ በቤቴ ውስጥ አይኖርም፤ ሐሰትን የሚናገር፤ በፊቴ ቀና ብሎ አይቆምም።

⁸በምድሪቱ ላይ ያሉትን ክፉዎች ሁሉ፤ በየማለዳው አጠፋቸዋለሁ፤ ክፉ አድራጊዎችንም ሁሉ፤ ከእግዚአብሔር ከተማ እደመስሳቸዋለሁ።

መዝሙር 102

በክፉ ጊዜ የቀረበ ጸሎት

ባዘኛ ልመናውን በእግዚአብሔር ፊት ባፈሰስ ጊዜ፤ የተጨነቀ ሰው ጸሎት

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎቴን ስማ፤ ጨኸቴም ወደ አንተ ይድረስ።

²በመከራዬ ቀን፤ ፊትህን ከእኔ አትሰውር፤ ጆሮህን ወደ እኔ አዘንብል፤ በጠራሁህ ቀን ፈጥነህ መልስልኝ።

³ዘመኔ እንደ ጢስ ተኖ አልቆክልና፤ ዐጥንቶቼም እንደ ማንደጃ ግለዋል።

⁴ልቤ ሞግ እንደ መታው ሣር ደርቆአል፤ እህል መብላትም ዘንግቻለሁ።

⁵ከጨኸቴ ድምፅ የተነሣ፤ ዐጥንቴ ከቁዳዬ ጋር ተጣበቀ።

⁶የምድረ በዳ እርኩም መሰልሁ፤ በፍርስራሽ መካከል እንዳለ ጉጉት ሆንሁ።

⁷ያለ እንቅልፍ አድራለሁ፤ በቤቴ ጉልላት ላይ እንዳለ ብቸኛ ወፍ ሆንሁ።

⁸ጠላቶቼ ቀኑን ሙሉ ይዘልፉኛል፤ የሚያክፋኝም ስሜን እንደ ርግማን ቈጥረውታል።

⁹ዐመድ እንደ እህል ቅሜአለሁና፤ መጠጫንም ከእንባ ጋር ቀላቅያለሁ።

⁸ ወይም የተፈጸመባቸውን በደል ማለት ነው።

10 ከቀጣህና ከመዓትህ የተነሣ፤
 ወደ ላይ አንሥተኸኝ የነበርሁትን
 መልሰህ ጣልኸኝ።
 11 ዘመኖቼ እንደ ምሽት ጥላ ናቸው፤
 እኔም እንደ ሣር ደርቄአለሁ።
 12 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ግን ለዘላለም
 በዙፋንህ ተቀምጠሃል፤
 ስምም ከትውልድ እስከ ትውልድ
 ይኖራል።
 13 ትነሣለህ፤ ጸዮንንም በርገራኔ ዐይን
 ታያለህ፤
 ለእርሷ በነነትህን የምታሳይበት ዘመን
 ነውና፤
 የተወሰነውም ጊዜ ደርሶአል።
 14 አገልጋዮችህ በድንጋዮቿ ደስ ይሰኛሉ፤
 ለዐፈሯም ይሳሳሉ።
 15 ሕዝቦች የእግዚአብሔርን ስም፤
 የምድርም ነገሥታት ሁሉ ክብርህን
 ይፈራሉ።
 16 እግዚአብሔር ጸዮንን መልሶ ይሠራታልና፤
 በክብሩም ይገለጣል።
 17 እርሱ ወደ ኸግረኞች ጸሎት
 ይመለከታል፤
 ልመናቸውንም አይንቅም።
 18 ወደ ፊት የሚፈጠር ሕዝብ እግዚ
 አብሔርን ያወድስ ዘንድ፤
 ይህ ለመጨው ትውልድ እንዲህ
 ተብሎ ይጻፍ፤
 19 “እግዚአብሔር በከፍታ ላይ ካለው
 መቅደሱ ወደ ታች
 ተመልክቶአልና፤
 ከሰማይም ሆኖ ምድርን አይቶአል፤
 20 ይኸውም የእስረኞችን ጩኸት ይሰማ
 ዘንድ፤
 ሞት የተፈረደባቸውንም ያድን ዘንድ
 ነው።”
 21 ስለዚህ የእግዚአብሔር ስም በጸዮን፤
 ምስጋናውም በኢየሩሳሌም ይታወቃል፤
 22 ይህም፤ ሕዝቦችና መንግሥታት፤
 እግዚአብሔርን ለማምለክ በአንድነት
 ሲሰበሰቡ ይሆናል።
 23 ብርታቴን መንገድ ላይ ቀጨው፤”
 ዕድሜዬንም ባጭሩ አስቀረው።
 24 እኔም እንዲህ አልሁ፤
 “አምላኬ ሆይ፤ በዘመኔ እኮሌታ
 አትውሰድኝ፤
 ዘመናትህ ከትውልድ እስከ ትውልድ
 ይኖራል።
 25 አንተ ከጥንት ምድርን መሠረትህ፤
 ሰማያትም የእጆችህ ሥራ ናቸው።
 26 እነርሱ ይጠፋሉ፤ አንተ ግን ጸንተህ

102:10 መዝ7:11፤
 38:3
 102:11 መዝ5:29፤15
 ፡አዮ8:12፤14:2፤
 መዝ39:6፤80:1፤10
 102:12 መዝ3:15፤
 15:18፤መዝ135:13፤
 ኢሳ55:13፤63:12
 102:13 መዝ13:10፤
 ዘ83:2፤36:1፤73:26፤
 መዝ44:26፤77:7፤
 119:126፤ኢሳ54:8
 ፡60:10፤ጳጳ8:19፤ዘካ
 10:6፤ሐሥ1:7
 102:15 1778:43፤
 መዝ67:7፤76:12፤
 138:4፤148:11፤ኢሳ
 2:2
 102:16 መዝ8:1፤
 51:18፤ኢሳ60:1-2
 102:17 1778:29፤
 መዝ4:1፤36:9
 102:18 መዝ22:31
 ፡ሮሜ4:24
 102:19 መዝ53:2
 102:20 መዝ68:6
 ፡ሉቃ4:19
 102:21 መዝ9:14
 ፡22:22
 102:22 መዝ22:27
 ፡ኢሳ49:22-23፤
 ዘካ8:20-23
 102:23 መዝ39:5
 102:24 ዘ62:133፤
 ኢዮ36:26፤መዝ90:2
 102:25 ዘ6:1፤1፤
 2ዜና2:12፤መዝ8:3፤ዕ
 ብ1፤10-12
 102:26 ኢሳ13:10
 ፡13፤34:4፤15:16፤ሕዝ
 32:8፤ኢሳ2:10፤ማቴ
 24:35፤2ጴጥ3:7-10፤
 ራእ20:11
 102:27 ዘጥ፡23፤19
 ፡መዝ9:7፤ዕብ13:8፤
 ያዕ1:17
 102:28 መዝ25:13
 ፡69፤36፤89:4
 103:1 መዝ28:6፤
 30:4፤104:1
 103:2 ዘ86:12፤
 መዝ77:11፤106:1፤
 117:1
 103:3 መዝ15:26፤
 34:7፤ዌ43:13፤
 1ጴጥ2:24፤1ዮሐ1:9
 103:4 መዝ8:5፤
 23:6፤34:22፤56:13፤
 ኢሳ43:1
 103:5 መዝ19:4፤
 ኢዮ33:25፤መዝ90:፤
 14፤104:28፤119:25፤
 93፤2፤ዌ4:16
 103:6 መዝ9:8፤
 65:5፤74:21፤ኢሳ
 9:7፤ሉቃ4:19
 103:7 መዝ33:13፤
 መዝ99:7፤106:22፤
 147:19
 103:8 መዝ22:27፤
 መዝ86:15፤ሚክ7:፤

ትኖራለህ፤
 ሁላቸው እንደ ልብስ ያረጃሉ፤
 እንደ መጥፋትም ትለውጣቸዋለህ፤
 እነርሱም ወዲያ ይጣላሉ።
 27 አንተ ግን ያው አንተ ነህ፤
 ዓመቶችህም ከቶ አያልቁም።
 28 የአገልጋዮችህ ልጆች ተደላድለው
 ይኖራሉ፤
 ዘራቸውም በፊትህ ጸንቶ ይኖራል።
መዝሙር 103
እግዚአብሔር ፍቅር ነው
 የጻፉት መዝሙር
 1 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ
 የውስጥ ሰውነቴም ሁሉ ቅዱስ ስሙን
 ባርኪ።
 2 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ፤
 ውለታውንም ሁሉ አትርሺ፤
 3 ኅዚአቲሽን ሁሉ ይቅር የሚል፤
 ደዌሽንም ሁሉ የሚፈውስ፤
 4 ሕይወትሽን ከጥፋት ጉድጓድ የሚያደኑን፤
 ምሕረትንና ርኅራኄን የሚያቀዳጅሽ፤
 5 ጌልማሳነትሽም እንደ ንስር ይታደስ
 ዘንድ፤
 ምኞትሽን በበጎ ነገር የሚያረካ እርሱ
 ነው።
 6 እግዚአብሔር ለተጨቄኑ ሁሉ፤
 ቅን ፍርድንና ፍትሕን ይሰጣቸዋል።
 7 መንገዱን ለሙሴ፤
 ሥራውንም ለአስራኤል ሕዝብ
 አሳወቀ።
 8 እግዚአብሔር መሓሪና ይቅር ባይ፤
 ለቀጣ የዘገዮ፤ ፍቅሩም የበዛ ነው።
 9 እርሱ ሁልጊዜ በደልን አይከታተልም፤
 ለዘላለምም አይቁጣም።
 10 እንደ ኅዚአታችን አልመለሰልንም፤
 እንደ በደላችንም አልከፈለንም።
 11 ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፤
 እንዲሁ ለሚፈሩት ምሕረቱ ታላቅ ናት።
 12 ምሥራቅ ከምዕራብ እንደሚርቅ፤
 መተላለፋችንን በዚያው መጠን ከእኛ
 አስወገደ።
 13 አባት ለልጆቹ እንደሚራራ፤
 እግዚአብሔር ለሚፈሩት እንዲሁ ይራራል።
 14 እርሱ አፈጣጠራችንን ያውቃልና፤
 ትቢያ መሆናችንንም ያስባል።
 18-19:ያዕ5:11 103:9 መዝ30:5፤79:5፤ኢሳ57:16፤ኢር3:5፤
 12፤ሚክ7:18 103:10 ዕዝ9:13፤ሮሜ6:23 103:11 2ዜና
 6:31፤መዝ13:5፤57:10፤100:5፤106:45፤117:2፤ዕቆ3:22፤ኤፌ
 3:18 103:12 2ኦሞ-12፤13፤ሮሜ4:7፤ኤፌ2:5 103:13 ሚላ
 3:17፤1ዮሐ3:1 103:14 ዘ62:7፤መዝ119:73፤139:13-15፤
 146:4፤ኢሳ29:16
 ።23 ወይም በገይሉ ብርታቴን ተጨው

15 ሰው እኮ ዘመኑ እንደ ሣር ነው፤
እንደ ዱር አበባ ያቆጠቀጣል፤
16 ነፋስ በነፈሰበት ጊዜ ግን ድራሹ ይጠፋል፤
ምልክቱም በቦታው አይገኝም።
17 የእግዚአብሔር ምሕረት ግን፤
ከዘላለም እስከ ዘላለም በሚፈሩት ላይ
ነው፤
ጽድቁም እስከ ልጅ ልጅ ድረስ
በላያቸው ይሆናል፤
18 ኪዳንን በሚጠብቁት ላይ፤
ትእዛዙንም ለመፈጸም በሚተጉት ላይ
ይሆናል።
19 እግዚአብሔር ዙፋኑን በሰማይ አጽንቶአል፤
መንግሥቱም ሁሉን ትገዛለች።
20 እናንተ ለቃሉ የምትታዘዙ መላእክቱ፤
ትእዛዙንም የምትፈጽሙ እናንተ
ኅያላን፤
እግዚአብሔርን ባርኩ።
21 እናንተ ፈቃዱን የምትፈጽሙ አገልጋዮቹ፤
ሰራዊቱ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን ባርኩ።
22 እናንተ በግዛቱ ሁሉ የምትኖሩ፤
ፍጥረቱ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን ባርኩ፤
ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኩ።
መዝሙር 104
የፍጥረት መብት
1 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኩ፤
እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤ አንተ እጅግ
ታላቅ ነህ፤
ክብርንና ግርማን ለብሰሃል።
2 ብርሃንን እንደ ሽማ ተጉናጽፈሃል፤
ሰማያትንም እንደ ድንኳን መጋረጃ
ዘረጋህ፤
3 የእልፍኝህን አግዳሚ በውሆች ላይ
አኖርህ፤
ደመናትን ሠረገላህ አደረግህ፤
በነፋስ ክንፍ ትሄዳለህ።
4 መላእክትህን ለመንፈስ፤
አገልጋዮቹህንም የእሳት ነበልባል
ታደርጋለህ።
5 ለዘላለም እንዳትናወጥ፤
ምድርን በመሠረቷ ላይ አጸናሃት።
6 በጥልቁ እንደ ልብስ ሸፈንሃት፤
ውሆችም ከተራሮች በላይ ቆሙ።
7 በገሠጽሃቸው ጊዜ ግን ፈጥነው ሄዱ፤
የነጉድጓድህንም ድምፅ በሰሙ
ጊዜ ሸሹ።
8 በተራሮች ላይ ፈሰሱ፤
ወዳዘጋጃህላቸው ስፍራ፤
ወደ ሸለቆዎች ወረዱ።
9 ተመልሰው ምድርን እንዳይሸፍኑ፤

103:15 ኢዮ14:2፤
መዝ137:2፤190:5፤
102:11፤ኢሳ40:6፤
ያሰ1:10
103:16 ኢዮ7:8፤
ኢሳ40:7፤ከጊ1:9
103:17 ዘፋ48:11፤
ዕገ9:12
103:18 ዘዮ15:40
፡ዘፋ29:9፤መዝ19:52፤
ዮሐ14:15
103:19 መዝ22:28
፡ፋ7:8፤66:7፤80:1፤
113:5፤87:4፤17
103:20 ነግ9:6፤
መዝ28:6፤29:1፤107፤
25፤135:7፤148:8፤ሉ-
ቃ2:13፤ዕብ1:14
103:21 ነገ22:19
፡ነሀ7:73
103:22 ቀኑ1፤መዝ
19:1፤67:3፤104:1፤1
45:10፤150:6
104:1 ኢዮ40:10
፤መዝ103:22
104:2 ኢዮ9:8፤
37:18፤መዝ18:12፤
19:4፤ኢሳ40:22፤
42:5፤44:24፤49:18፤
ኤር43:12፤15:1፤5፤
ዘከ12:1፤1ጢጥ6:16
104:3 ዘጸ33:26፤
2ኃ2:2፤11፤መዝ18:10
፤24:2፤ኢሳ19:1፤አዎ
9:6፤ኖሀ1:3
104:4 ዘፍ3:24፤
2ኃ2:11፤መዝ148:8
፤ዕብ1:7
104:5 ዘዕ31:17፤
1ሳመ:28፤ኢዮ26:7፤
መዝ24:1-2፤102:25
፤121:2
104:6 ዘፍ1:2፤
7፤19፤2ኤጥ3:6
104:7 ዘዕ9:23፤
መዝ18:15፤29:3
104:8 መዝ33:7
104:9 ዘፍ1:9፤
መዝ16:6
104:10 መዝ107:33
፡ኢሳ41:18
104:11 ቀኑ13፤
ዘፍ16:12፤ኢሳ
32:14፤ኤር14:6
104:13 ቀኑ17፤
ማቴ8:20፤13:32
104:13 ዘሌ26:4፤
መዝ135:7፤147:8፤ኢ-
ር10:13፤አዎ9:6፤ዘከ
10:1
104:14 ዘፍ1:30፤
ኢዮ28:5፤38:27፤
መዝ147:8
104:15 ዘፍ14:18
፤ዘጸ8:3፤መሳ9:13፤
መዝ23:5፤192:10፤
ማቴ6:11፤ሉቃ7:46
104:16 ዘፍ1:11፤
መዝ72:16
104:17 ቀኑ12
104:18 ዘጸ14:5፤

አልፈውም እንዳይመጡ ድንበር
አበጀህላቸው።
10 ምንጮችን በሸለቆ ውስጥ እንዲሄዱ
አደረግህ፤
በተራሮችም መካከል ይፈሳሉ፤
11 የዱር እንስሳትም ከዚያ ይጠጣሉ፤
የሚሄዱ አህዮችም ጥግቸውን
ይቁርጣሉ።
12 የሰማይ ወፎች ኅጂቸውን በወንዞቹ ዳር
ይሠራሉ፤
በቅርንጫፎችም መካከል ይዘምራሉ።
13 ከላይ ከእልፍኝህ ተራሮችህን ታጠጣለህ፤
ምድርም በሥራህ ፍሬ ትረካለች።
14 ከምድር ምግብን ታወጣ ዘንድ፤
ለእንስሳት ሣርን፤
ለሰው ልጆች ሥራ ዕፀዎትን
ታበቅላለህ፤
15 የሰውን ልብ ደስ የሚያሰኝ ወይን፤
ፊቱን የሚያወዛ ዘይት፤
ልቡን የሚያበረታ እህል በዚህ
ይገኛል።
16 ደግሞም የእግዚአብሔር ዛፎች፤
እርሱ የተከላቸውም የሊባኖስ
ዝግባዎች ጠጥተው ይረካሉ፤
17 ወፎች ኅጂቸውን በዚያ ይሠራሉ፤
ሽመላ በጥይቶ ውስጥ ማደሪያ ታገኛለች።
18 ረጃጅሙ ተራራ የዋልያ መኖሪያ፤
የዐለቱም ዋሻዎች የሸኮኮ መሸሸጊያ
ናቸው።
19 ጨረቃን የወቅቶች መለያ አደረግሃት፤
ፀሐይም የምትጠልቅበትን ጊዜ
ታውቃለች።
20 ጨለማን ታመጣለህ፤ ሌሊትም ይሆናል፤
የዱር አራዊትም ሁሉ በዚህ ጊዜ
ወጥተው ይራወጣሉ።
21 የአንበሳ ግልገሎች ምግብ ፍለጋ
ይጨካሉ፤
የሚበሉትንም ከእግዚአብሔር ይሻሉ።
22 ፀሐይ በወጣች ጊዜም ይመለሳሉ፤
በየጉሬአቸውም ገብተው ይተኛሉ።
23 ሰውም ወደ ሥራው ይሄዳል፤
እስኪመሸም በተግባሩ ላይ ይሰማራል።
24 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሥራህ እንዴት
ብዙ ነው!
ሁሉን በጥበብ ሠራህ፤
ምድርም በፍጥረትህ ተሞላች።
25 ይህች ባሕር ሰፊና የተንጣለለች ናት፤
ምሳ30:26 104:19 ዘፍ1:14፤መዝ19:6 104:20 መዝ50:10
፤74:16፤ኢሳ45:7፤አዎ5:8 104:21 መዝ145:15፤ኢል1:20፤
አዎ3:4፤ማቴ6:26 104:22 ኢዮ37:8 104:23 ዘፍ3:19፤
መሳ19:16 104:24 ዘፍ1:31፤መዝ24:1፤40:5፤50:10-11
104:25 መዝ69:34፤ኤገ47:10

64 መላእክተኞችን ወይም አገልጋዮችን

ታላላቅና ታናናሽ እንስሳት፤
 ስፍር ቀጥጥር የሌላቸውም ነፍሳት
 በውስጧ አሉ።
 26 መርከቦች በላይዎ ይመላለሳሉ፤
 አንተ የፈጠርኸውም ሌዎታን በውስጧ
 ይፈነጭል።
 27 ምግባቸውን በወቅቱ ትሰጣቸው ዘንድ፤
 እነዚህ ሁሉ አንተን ተስፋ ያደርጋሉ።
 28 በሰጠሃቸውም ጊዜ፤
 አንድ ላይ ያከማቻሉ፤
 እጅህንም ስትዘረጋ፤
 በመልካም ነገር ይጠግባሉ።
 29 ፊትህን ስትሰውር፤
 በድንጋጤ ይሞላሉ፤
 እስትንፋሳቸውንም ስትወስድባቸው
 ይሞታሉ፤
 ወደ ዐፈራቸውም ይመለሳሉ።
 30 መንፈስህን ስትልክ፤
 እነርሱ ይፈጠራሉ፤
 የምድርንም ገጽ ታድሳለህ።
 31 የእግዚአብሔር ክብር ለዘላለም ጸንቶ
 ይኑር፤
 እግዚአብሔር በሥራው ደስ ይበለው፤
 32 እርሱ ምድርን ሲመለከት፤ ትንቀጠቀጣለች፤
 ተራሮችም እርሱ ሲዳስሳቸው ይጮሳሉ።
 33 በሕይወት ሳለሁ ለእግዚአብሔር
 እዘምራለሁ፤
 ቆሜ እስከ ሄድሁ ድረስም አምላኬን
 እወድሳለሁ።
 34 እኔ በእግዚአብሔር ደስ እንደሚለኝ፤
 የልቤ ሐሳብ እርሱን
 ደስ ያሰኘው።
 35 ነጥአን ከምድር ገጽ ይጥፉ፤
 ዐመፀኞች ከእንግዲህ አይገኙ።
 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ፤
 ሃሌ ሉያ።^ሰ

መዝሙር 105
የእስራኤል ድንቅ ታሪክ
 105:1-15 ተጓ ምብ-11ዜና 16:8-22

1 እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ ስሙንም ጥሩ፤
 ሥራውንም በሕዝቦች መካከል ግለጡ።
 2 ተቀኙለት፤ ዘምሩለት፤
 ድንቅ ሥራዎቹንም ሁሉ ተናገሩ።
 3 በቅዱስ ስሙ ተጓደዱ፤
 እግዚአብሔርን የሚሹት ልባቸው ደስ
 ይበለው።
 4 እግዚአብሔርንና ብርታቱን ፈልጉ፤
 ፊቱንም ዘወትር ፈልጉ።
 5 ያደረጋቸውን ድንቅ ሥራዎች፤
 ታምራቱንና ከእፋ የወጣውን ፍርድ

104:26 ዘፍ1:21፤
 ኢዮ3:8፤40:20፤41:1፤
 ምዝ107:23፤ሕዝ
 27:9፤ዮና1:3
 104:27 ኢዮ3:6፤31
 ምዝ145:15፤147:9
 104:28 ምዝ103:5
 ፤145:16፤ኢሳ58:11
 104:29 ዘፍ31:17
 ፤ኢዮ7:21
 104:30 ዘፍ1:2
 104:31 ዘፍ1:4፤ዘፀ
 40:35፤መዝ8:1፤
 ሮሜ11:36 104:32
 ዘፀ19:18፤
 መዝ97:4፤144:5
 104:33 ዘፀ15:1፤
 መዝ108:1 104:34
 መዝ2:11፤
 9:2፤32:11
 104:35 ኢዮ7:10፤
 መዝ28:6፤37:38፤10
 5:45፤106:48
 105:1 1ዜና16:34
 ፤መዝ80:18፤99:6፤1
 16:13፤ኢል2:32፤
 ሐሥ2:21
 105:2 መዝ7:17፤
 18:49፤27:6፤30:4፤3
 3:3፤59:17፤71:22፤7
 5:1፤96:1፤146:2
 105:3 መዝ89:16
 105:4 መዝ24:6
 105:5 ዘፍ7:18፤
 መዝ40:5
 105:6 ዮሐ2:፡፡፳፯
 10:15፤መዝ106:5
 105:8 ዘፍ9:15፤
 መዝ106:45፤111:5፤
 ሕዝ16:60፤ሉቃ1:72
 105:9 ዘፍ12:7፤
 15:18፤22:16-18፤
 ሉቃ1:73፤ገላ3:15-18
 105:10 ዘፍ28፤
 13-15፤ኢሳ55:3
 105:11 ዘፍ12:7፤
 ዘዮ3:4፤2
 105:12 ዘፍ23:4፤
 ዘፍ7:7፤ዕብ11:19
 105:13 ዘፍ15:13-
 16፤ዘዮ3:2፤13፤
 33፤3-49
 105:14 ዘፍ12:17-
 20፤20:3፤35:5፤መዝ
 9:5
 105:15 ዘፍ20:7፤
 26፤11፤1፤ሳሙ12:3
 105:16 ዘፍ12:10
 ፤ዘሌ26፤26፤ኢሳ
 3:1፤ሕዝ4:16
 105:17 ዘፍ37:28
 ፤ሐሥ7:9
 105:18 ዘፍ40:15
 105:19 ዘፍ12:10
 ፤40:20-22፤41:፡፡40
 105:20 ዘፍ41:14
 105:22 ዘፍ41:40
 ፤43-44
 105:23 ዘፍ46:6፤
 47:28፤መዝ78:51፤

አስቡ፤
 6 እናንተ የአገልጋዩ የአብርሃም ዘሮች፤
 ለራሱም የመረጣችሁ የያዕቆብ ልጆች
 ሆይ፤ አስታውሱ።
 7 እርሱ እግዚአብሔር አምላካችን ነው፤
 ፍርዱም በምድር ሁሉ ላይ ነው።
 8 ኪዳንን ለዘላለም፤
 ያዘዘውንም ቃል እስከ ሺህ ትውልድ
 ያስታውሳል።
 9 ከአብርሃም ጋር ያደረገውን ኪዳን፤
 ለይስሐቅም በመሐላ የተሰጠውን ተስፋ
 አድረሳም።
 10 ይህንም ለያዕቆብ ሥርዐት አድርጎ፤
 ለእስራኤልም የዘላለም ኪዳን አድርጎ
 አጽናለት፤
 11 እንዲህም አለ፤ “የርስትህ ድርሻ
 አድርጌ፤
 የከነዓንን ምድር እስጥሃለሁ።”
 12 በቀጥር አነስተኞች ሆነው ሳሉ፤
 እጅግ ጥቂትና ባይተዋሮች ሳሉ፤
 13 ከሕዝብ ወደ ሕዝብ ሲንከራተቱ፤
 ከአንዱ መንግሥት ወደ ሌላው
 ሲቅበዘበዙ፤
 14 ማንም ግፍ እንዲፈጽምባቸው
 አልፈቀደም፤
 ስለ እነርሱም ነገሥታትን እንዲህ ሲል
 ገሠጸ፤
 15 “የቀባላቸውን አትንኩ፤
 በነቢያቱም ላይ ክፉ አታድርጉ።”
 16 በምድሪቱ ላይ ራብን ጠራ፤
 የምግብንም አቅርቦት ሁሉ አቋረጠ፤
 17 በባርነት የተሸጠውን ሰው፤
 ዮሴፍን ከእነርሱ አስቀድሞ ላከ።
 18 እግሮቹ በእግር ብረት ተላላጡ፤
 በዐንገቱም የብረት ማንቆ ገባ።
 19 የተናገረው ቃል እስኪፈጸምለት፤
 የእግዚአብሔር ቃል ፈተነው።
 20 ንጉሥ ልኮ አስፈታው፤
 የሕዝቦችም ገዥ ነጻ አወጣው።
 21 የቤቱ ጌታ፤
 የንብረቱም ሁሉ አስተዳዳሪ አደረገው፤
 22 ይኸውም ሹማምቱን በራሱ መንገድ
 ይመራ ዘንድ፤
 ታላላቆቹንም ጥበብ ያስተምር ዘንድ
 ነበር።
 23 እስራኤል ወደ ግብፅ ገባ፤
 ያዕቆብ በካም ምድር መጸተኛ ሆነ።
 24 እግዚአብሔር ሕዝቡን እጅግ አበዛ፤
 ከጠላቶቻቸውም ይልቅ አበረታቸው፤
 ሐሥ7:15፤13:17 105:24 ዘፀ1:7-9፤ሐሥ7:17
 ፡፡35 እግዚአብሔር ይመስገን የሚሉ ትርጉሞች አሉ፤ በሰባ9
 ሊቃናት ትርጉም ይህ መሥመር በመዝ105 መጀመሪያ
 ላይ ይገኛል።

25 ሕዝቡን እንዲጠሉ፤
በባሪያዎቹም ላይ እንዲያሠሩ
ልባቸውን ለወጠ።
26 ባሪያውን ሙሴን፤
የመረጠውንም አሮንን ላከ።
27 እነርሱም ታምራታዊ ምልክቶችን
በመካከላቸው፤
ድንቅ ነገሮቹንም በካም ምድር
አደረጉ።
28 ጨለማን ልኮ ምድራቱን ጽልመት
አለበት፤
እነርሱም በቃሉ ላይ ማመፅን ተዉ።
29 ውሃቸውን ወደ ደም ለወጠ፤
ዓሦቻቸውንም ፈጀ።
30 ምድራቸውም፤ የነገሥታታቸው
እልፍኝ ሳይቀር፤
ንጉሥቸር ተርመሰመሰባቸው።
31 እርሱ በተናገረ ጊዜ የዝንብ መንጋ
መጣ፤
ትንኞቻችንም ምድራቸውን ወረሩ።
32 ዝናባቸውን በረዶ አደረገው፤
ምድራቸውም ሁሉ መብረቅ አወረደ።
33 ወይናቸውንና በለሳቸውን መታ፤
የአገራቸውንም ዛፍ ከተከተ።
34 እርሱ በተናገረ ጊዜ አንበጣ መጣ፤
ስፍር ቀኑ ጥር የለልውም ኩብኩብ
ከተፍ አለ።
35 ምድራቱንም ዕፀዋት ሁሉ በላ፤
የመሬታቸውንም ፍሬ ሙጥ አደረገ።
36 ደግሞም በአገራቸው ያለውን በኩር
ሁሉ፤
የጎይላቸውንም ሁሉ በኩራት መታ።
37 የእስራኤልንም ሕዝብ ብርና ወርቅ
ጭኖ እንዲወጣ አደረገ፤
ከነገዶቻቸውም አንድም አልተደናቀፈም።
38 እጅግ ፈርተዋቸው ነበርና፤
ወጥተው ሲሄዱ ግብፅ ደስ አላት።
39 ደመናን እንደ መጋረጃ ዘረጋላቸው፤
እሳትም በሌሊት አበራላቸው።
40 በለመኑትም ጊዜ፤ ድርጭት አመጣላቸው፤
የሰማይንም እንጀራ አጠገባቸው።
41 ዐለቱን ሰነጠቀ፤ ውሃም ተንደለደለ፤
እንደ ወንዝም በበረሃ ፈሰሰ።
42 ለባሪያው ለአብርሃም የሰጠውን፤
ቅዱስ የተሰፋ ቃሉን አስቦአልና።
43 ሕዝቡን በደስታ፤
ምርጫቸውንም በእልልታ አወጣቸው።
44 የሌሎችን ሕዝቦች ምድር ሰጣቸው፤
የእነዚህንም የድካም ፍሬ ወረሱ።
45 ይህም ሥርዐቱን ይጠብቁ ዘንድ፤
ሕጉንም ይፈጽሙ ዘንድ ነው።
ሃሌ ሉያ።ⁱⁱ

105:25 ሠ01:6-10
፡4:21 ፡ሐሥ7:19
105:26 ሠ03:10፣
4:16 ሠ16:5፣
17:5-8 ፡13:1
105:27 ሠ28-37፣
ሠ03:20 ፡4:17 ፡7:8-
12:5 ፡1:10 ፡1:8 ፡7:4:3
105:28 ሠ6:14፣
ሠ07:22 ፡10:22
105:29 ሠ07:21፣
78:44
105:30 ሠ08:2:6
105:31 ሠ08:16-
18 ፡21-24 ፡መዝ78፣
45 ፡107:25 ፡148:8
105:32 ሠ09:22-
25 ፡ኢዮ38 ፡22 ፡መዝ
78:47
105:33 ሠ10:5፣
12 ፡መዝ78:47
105:34 ሠ10:4፣
12-15 ፡1:78 ፡37፣
መዝ107:25 ፡ኢል
1:6
105:36 ሠ04:23፣
12:12
105:37 ሠ03:21፣
22
105:38 ሠ15:16
105:39 ሠ13:21፣
መዝ78:14 ፡1 ቀሮ
10:1
105:40 ሠ16:4፣
13 ፡መዝ78:18 ፣
ዮሐ6:31
105:41 ሠ19:20 ፡11
፡1 ቀሮ10:4
105:42 ሠ6:12 ፡1-
3 ፡13:14-17፣
15:13-16
105:43 ሠ15:1-
18 ፡መዝ106:12
105:44 ሠ03:2:13፣
ሠ86:10-11 ፡ኢሱ11፣
16-23 ፡1:28 ፡13 ፡6-7፣
መዝ78:55 ፡11 ፡16
105:45 ሠ84:40፣
6:21-24 ፡መዝ78:5-7
፡104:35
106:1 ፡ዕዝ3:11፣
መዝ22:23፣ 103:2፣
119:68 ፡136:1-26፣
ኤር33:11
106:2 ሠ071:16
106:3 ሠ015:2፣
112:5 ፡ሆሴ12:6
106:4 ሠ6:50:24፣
መዝ25:6 ፡7 ፡77:7
106:5 ሠ034:9፣
ሠ830:15 ፡መዝ1:3፣
20:5 ፡27 ፡6 ፡47:5፣
105:6 ፡118:15
106:6 1:78:47፣
2:11 ፡530:7 ፡ህ1:7፣
ሮሜ3:9
106:7 ሠ14:11-
12 ፡መዝ3:7 ፡መዝ
78:42
106:8 ሠ09:16፣
14:30 ፡31 ፡መዝ23:3

መዝሙር 106
ብሔራዊ ኑዛዜ
106:1:47-48 ተጓ ምብ:1ዜና 16:34-36

1 ሃሌ ሉያ[†]
ቸር ነውና፤ እግዚአብሔርን አመስግኑ፤
ምሕራቱም ለዘላለም ነውና።
2 ስለ እግዚአብሔር ታላቅ ሥራ ማን
ሊናገር ይችላል?
ምስጋናውንስ ሁሉ ማን ተናግሮ
ይጨርሳል?
3 ፍትሕ እንዳይዘነፍ የሚጠብቁ፤
ጽድቅን ሁልጊዜ የሚያደርጉ የተባረኩ
ናቸው።
4 እግዚአብሔር ሆይ፤ ለሕዝብህ ሞገስ
ስታድል አስበኝ፤
በምታድናቸውም ጊዜ ርዳኝ፤
5 ይኸውም የምርጫችህን ብልጽግና አይ
ዘንድ፤
በሕዝብህ ደስታ ደስ ይለኝ ዘንድ፤
ከርስትህም ክብር የተነሣ እንደድ
ዘንድ ነው።
6 እኛም እንደ አባቶቻችን ጎጠአት
ሠራን፤
በደልን፤ ክፉም አደረግን።
7 አባቶቻችን በግብፅ ሳሉ፤
ታምራትህን አላስተዋሉም፤
የምሕረትህን ብዛት አላሰቡም፤
በባሕሩ አጠገብ፤ ገና ቀይ ባሕርⁱⁱ
አጠገብ ዐመፀብህ።
8 እርሱ ግን የጎይሉን ታላቅነት ለማሳወቅ፤
ስለ ስሙ አዳናቸው።
9 ቀይ ባሕርን ገሠጸ፤ እርሱም ደረቀ፤
በምድረ በዳ እንደሚታለፍ በጥልቅ
ውሃ መካከል መራቸው።
10 ከባለጋራቸው እጅ አዳናቸው፤
ከጠላትም እጅ ታደጋቸው።
11 ባላንጠቻቸውን ውሃ ዋጣቸው፤
ከእነርሱም አንድ አልተረፈም።
12 ከዚህ በኋላ የተሰፋ ቃሉን አመኑ፤
በዝማሬም አመሰገኑት።
13 ነገር ግን ያደረገውን ወዲያውኑ ረሰ፤
በምክሩም ለመሄድ አልታገሡም።
14 በምድረ በዳ እጅግ መመኘት አበዙ፤

፡80:3 ፡107:13 ፡ኢሳ25:9 ፡ኢል2:32 106:9 ሠ014:21 ፡መዝ
18:15 ፡78:13 ፡ኢሳ50:2 ፡63:11-14 ፡ሮሜ1:4 106:10 ሠ014:30 ፣
መዝ78:42 ፡53 ፡107:2 ፡13 ፡ኢሳ35:9 ፡62:12 106:11 ሠ014:28
106:12 ሠ015:1-21 ፡105:43 106:13 ሠ015:24 ፡16 ፡28 ፣
ዙሃ:27 ፡21 106:14 ሠ017:2 ፡መዝ68:7 ፡78:40 ፡10:9

ⁱⁱ45 እግዚአብሔር ይመሰግን የሚሉ ትርጉሞች አሉ።
[†]1 እግዚአብሔር ይመሰግን ማለት ሲሆን በተፋ48 ላይም
በድጋሚ ተጠቅሶአል።
ⁱⁱ7 በዕብራይስጥ ያም ሱፍ የሚባል ሲሆን የደንገል ባሕር
ማለት ነው። በተፋ9 እና 22 ላይም ይገኛል።

በበረሃም እግዚአብሔርን ተፈታተኑት።
 15 እርሱም የለመኑትን ሰጣቸው፤
 ዳሩ ግን የሚያኮሱንን ሕመም
 ሰደደባቸው።
 16 በሰፈር በሙሴ ላይ፤
 ለእግዚአብሔር በተቀደሰውም በአሮን
 ላይ ቀኑ።
 17 ምድር ተከፍታ ዳታንን ዋጠች፤
 የአቤሮንን ወገን ሰለቀጠች።
 18 እሳት በጉባኤያቸው መካከል ነደደ፤
 ነበልባሉም ክፉዎችን ፈጅቶ አስወገደ።
 19 በኮራብ ጥጃ ሠሩ፤
 ቀልጦ ለተሠራ ምስልም ሰገዱ።
 20 ክብራቸው የሆነውንም ሣር በሚበላ፤
 በበሬ ምስል ለወጡ።
 21 በግብፅ ታላቅ ነገር ያደረገውን፤
 ያዳናቸውን አምላክ ረሱ፤
 22 እርሱ ግን በካም ምድር ድንቅ ሥራ፤
 በቀይ ባሕርም አስደናቂ ነገር አደረገ።
 23 ስለዚህ በመቅሠፍቱ እንዳያጠፋቸው
 ይመለስ ዘንድ፤
 እርሱ የመረጠው ሙሴ በመካከል ገብቶ፤
 በፊቱ ባይቆም ኖሮ፤
 እንደሚያጠፋቸው ተናግሮ ነበር።
 24 ከዚያም በኋላ መልካሚቱን ምድር ናቁ፤
 የተሰፋ ቃሉንም አላመኑም።
 25 በድንኳኖቻቸው ውስጥ አገራመረሙ፤
 የእግዚአብሔርንም ድምፅ አላዳመጡም።
 26 በምድረ በዳ ሊጥላቸው፤
 እጁን አንሥቶ ማለ፤
 27 ዘራቸውንም በሕዝቦች መካከል ሊጥል፤
 ወደ ተለያዩ ምድርም እንደሚበትናቸው
 ማለ።
 28 ራሳቸውን ከብዔል ፊንገር ጋር አቈራኙ፤
 ለሙታን የተሠዋውን መሥዋዕት በሉ።
 29 በሥራቸውም እግዚአብሔርን አስቈጡት፤
 ቸነፈርም በላያቸው መጣ።
 30 ፊንሐስም ተነሥቶ ጣልቃ ገባ፤
 ቸነፈሩም ተገታ፤
 31 ይህም ከትውልድ እስከ ትውልድ፤
 ለዘላለም ጽድቅ ሆኖ ተቈጠረለት።
 32 ደግሞም በመሪባ ውሃ አጠገብ እግዚ
 አብሔርን አስቈጡት፤
 ሙሴም ከእነርሱ የተነሣ ተቸገረ፤
 33 የእግዚአብሔርንም መንፈስ ስላስመረሩት፤
 ሙሴ የማይገባ ቃል ከእንደበቱ
 አወጣ።ፈ
 34 እግዚአብሔር ባዘዛቸው መሠረት፤
 ሕዝቦችን ከማጥፋት ወደ ኋላ አሉ፤
 35 እንዲያውም ከሕዝቦቹ ጋር ተደባለቁ፤
 ለማዳቸውንም ቀሠሙ፤

106፡15 ሠ016፡13፤
 ዘጉ፡11፡33፤መዝ
 78፡29
 106፡16 ዘጉ፡16፡1-3
 106፡17 ሠ015፡12፤
 ዘጉ፡16፡1፤ዘ811፡6
 106፡18 በሌ.10፡2
 106፡19 ሠ032፡4፤
 ሐሥ7፡41
 106፡20 ኤር2፡11፤
 ሮሜ1፡23
 106፡21 ዘ810፡21
 ፡መዝ75፡1፤78፡11
 106፡22 ሠ03፡20፤
 ዘ84፡34፤መዝ78፡51
 106፡23 ሠ032፡10፤
 11-14፤ዘጉ፡11፡2፤
 ዘ89፡19
 106፡24 ዘጉ፡14፡11
 ፡30-31፤ዘ88፡7፤ኤር
 3፡19፤ዕብ3፡18-19
 106፡25 ሠ015፡24፤
 ዘ81፡27፤1ቆ10፡10
 106፡26 ዘጉ፡14፡23
 ፤ዘ82፡14፤ዕብ3፡17፡43
 106፡27 ዘሌ.26፡33
 106፡28 ዘጉ፡23፡28
 106፡29 ዘጉ፡16፡46፤
 25፡3፤8፤መዝ64፡2፤14
 1፤4
 106፡30 ሠ06፡25፤
 ዘጉ፡25፡8
 106፡31 ሠ፡15፡6፤
 ዘጉ፡25፡11-13፤መዝ
 49፡11
 106፡32 ሠ017፡7፤
 ዘጉ፡20፡2-13
 106፡33 ሠ017፡4-
 7፤23፡21፤ዘጉ፡20፡8-
 12፤መዝ51፡11፤
 107፡11፤ኢ.ሳ.63፡10
 106፡34 ሠ023፡24፤
 ዘ82፡34፡7፤16፤
 20፡17፤ኢ.ሳ.9፡15፤
 መዝ1፡27-36
 106፡35 መዳ3፡5-
 6፤ዕዝ9፡1-2
 106፡26 ሠ010፡7፤
 ዘ87፡16
 106፡37 ሠ022፡20፤
 ዘሌ.18፡21፤ዘ812፡31፤
 32፡17፤ሕዝ16፡20-
 21፤1ቆ10፡20
 106፡38 ዘሌ.18፡21
 ፤ዘ818፡10፤2ዮ3፡27
 106፡39 ዘፍ3፡17፤
 ዘሌ.18፡24፤ዘጉ፡
 15፤39፤ሕዝ20፡18
 106፡40 ሠ034፡9፤
 ዘሌ.26፡28፤ዘ89፡29
 106፡41 መዳ2፡14
 106፡42 መዳ4፡3
 106፡43 ኢሳ.10፡14፤
 ፡መዳ2፡16-19፤6፡1-
 7፤7፡1-25፤ዕዝ9፡28፤
 መዝ81፡13-14
 106፡44 መዳ3፡9
 106፡45 ዘፍ9፡15፤
 ሠ032፡14፤መዝ17፡7
 ፤103፡11፤105፡8፤

36 ጣዖቶቻቸውንም አመለኩ፤
 ይህም ወጥመድ ሆነባቸው።
 37 ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን
 ለአጋንንት ሠዉ።
 38 የወንዶችና የሴቶች ልጆቻቸውን ደም፤
 ለከነዓን ጣዖታት የሠዉአቸውን፤
 ንጹሕ ደም አፈሰሱ፤
 ምድሪቱም በደም ተበከለች።
 39 በተግባራቸው ረከሱ፤
 በድርጊታቸውም አመንዝሮች ሆኑ።
 40 ስለዚህ የእግዚአብሔር ቀጣ በሕዝቡ
 ላይ ነደደ፤
 ርስቱንም ተጸየፈ።
 41 ለአሕዛብ አሳልፎ ሰጣቸው፤
 ጠላቶቻቸውም በላያቸው ሠለጠኑ።
 42 ጠላቶቻቸው ጨቄኛቸው፤
 በሥልጣናቸውም ሥር አዋሏቸው።
 43 እርሱ ብዙ ጊዜ ታደጋቸው፤
 እነርሱ ግን ዐመፃን የሙጥኝ አሉ፤
 በጎጠአታቸውም ተዋረዱ።
 44 ሆኖም ጨኸታቸውን በሰማ ጊዜ፤
 ጭንቀታቸውን ተመለከተ፤
 45 ለእነርሱም ሲል ቃል ኪዳኑን አሰበ፤
 እንደ ምሕረቱም ብዛት ከቀጣው
 ተመለሰ።
 46 የማረኪቸው ሁሉ፤
 እንዲራሩላቸው አደረገ።
 47 አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ፤ አድነን፤
 ለቅዱስ ስምህ ምስጋና እናቀርብ
 ዘንድ፤
 አንተን በመወደስ እንንደድ ዘንድ፤
 ከሕዝቦች መካከል ስብሰባህ አምጣን።
 48 የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር፤
 ከዘላለም እስከ ዘላለም ይባረክ፤
 ሕዝብም ሁሉ፤ “አሜን!” ይበል።
 ሃሌ ሉያ።
 አምስተኛ መጽሐፍ
 መዝሙር 107-150
 መዝሙር 107
 ከመከራ ሁሉ የሚታደግ አምላክ
 1 ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ፤
 ምሕረቱም ለዘላለም ነውና።
 2 እግዚአብሔር የተቤግቸው፤
 ከጠላት እጅ የታደጋቸው ይህን ይበሉ፤
 ሉቃ1፡72 106፡46 ሠ03፡21፤1ነ78፡50 106፡47 መዝ28፡9፤
 30፡4፤99፡3፤105፡1፤107፡3፤147፡2፤ኢ.ሳ.11፡12፤27፡13፤56፡8፤
 66፡20፤ኤር31፡8፤ሕዝ20፡34፤ሚክ4፡6 106፡48 መዝ41፡13፤ 72፡19
 107፡1 1ዜ፡16፡8፤2ዜ፡5፤13፤7፡3 107፡2 መዝ106፡10፤ ኢ.ሳ.35፡9
 *33 እንዳንዶች ራሱን ባለሙቀጣጠርና በቸላ ተናገረ

3 ከምሥራቅና ከምዕራብ፣ ከሰሜንና ከደቡብ፣^ቸ
 ከየአገሩ የሰበሰባቸው እንዲህ ይናገሩ።
 4 አንዳንዶቹ ጭው ባለ በረሃ ተቅብዘዘዙ፤
 ወደሚኖሩባት ከተማ የሚያደርስ መንገድ አጡ።
 5 ተራቡ፣ ተጠመ፤
 ነፍሳቸውም በውስጣቸው ዛለች።
 6 በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤
 እርሱም ከመከራቸው አዳናቸው።
 7 ወደሚኖሩባትም ከተማ፣
 በቀና መንገድ መራቸው።
 8 እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ፣
 ለሰው ልጆችም ስለደረገው ድንቅ ሥራ ያመስግኑት፤
 9 እርሱ የተጠማችውን ነፍስ አርክቶአልና፤
 የተራባችውንም ነፍስ በበጎ ነገር አጥግቦአል።
 10 አንዳንዶቹ በብረት ሰንሰለት ታስረው የተጨነቁ፤
 በጨለማ፣ በጥልማሞት ውስጥ የተቀመጡ ነበሩ፤
 11 በእግዚአብሔር ቃል ላይ በማመዕ፣
 የልዑልን ምክር አቃለዋልና።
 12 ስለዚህ በጉልበት ሥራ ልባቸውን አዛለ፤
 ተዝለፈለፉ፣ የሚደግፋቸውም አልነበረም።
 13 በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤
 እርሱም ከመከራቸው አዳናቸው።
 14 ከጨለማና ከጥልማሞት አወጣቸው፤
 እስራታቸውንም በጠሰላቸው።
 15 እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ፣
 ለሰው ልጆችም ስለደረገው ድንቅ ሥራ ያመስግኑት፤
 16 እርሱ የናሱን በሮች ሰብሮአልና፤
 የብረቱንም መወርወሪያ ቁርጠአል።
 17 አንዳንዶቹ ከዐመፃቸው የተነሣ ቂሎች ሆኑ፤
 ከበደላቸው የተነሣ ችግር ውስጥ ገቡ።
 18 ሰውነታቸው የምግብ ዐይነት ሁሉ ተጸዩደደዱ፤
 ወደ ሞትም ደጆች ቀረቡ።
 19 በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤
 እርሱም ከመከራቸው አዳናቸው።
 20 ቃሉን ልኮ ፈወሰቸው፤
 ከመቃብርም አፋፍ መለሳቸው።
 21 እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ፣
 ለሰው ልጆችም ስለደረገው ድንቅ ሥራ ያመስግኑት፤

107:3 ሠ1:9
 107:4 ቀ36:አሱ5:6
 107:5 ሠ15:22:16:3:17:2
 107:6 ሠ14:10
 107:7 ቀ36:ፅዝ8:21
 107:8 ሠዝ6:4:75:1:105:1
 107:9 ሠዝ22:26:23:1:63:5:አሳ58:11:ኤር31:25:ማቴ5:6:ሉቃ15:3
 107:10 ቀ14:ኢዮ36:8:መዝ88:6:102:20:143:3:አሳ9:2:4:27:16:49:9:16:1:1:መዝ7:9
 107:11 ሠዮ14:11:1:ነገ22:5:2ዜና36:16:መዝ5:10
 107:12 2ነገ14:26:መዝ72:12
 107:13 ሠዝ106:8
 107:14 ቀ10:ኢዮ36:8:መዝ86:13:116:16:አሳ9:2:29:18:42:7:50:10:59:9:60:2:ሉቃ1:79:ሐሥ12:7
 107:15 ቀ8:21:31:መዝ64:75:1:105:1
 107:17 ሠሌ26:16:መዝ25:7:53:1:አሳ65:6-7:ኤር30:14-15:ግላ6:7-8
 107:18 ኢዮ3:24:6:6:17:16:33:22
 107:19 ቀ13:28:መዝ5:2:34:4
 107:20 ሠ15:26:ዘጸ32:2:ኢዮ33:28:መዝ16:10:30:3:56:13:147:15:ማቴ8:8:ሉቃ7:7
 107:21 ቀ15:መዝ64:75:1
 107:22 ሠሌ7:12:ኢዮ8:21:መዝ9:11:65:8:73:28:118:17
 107:23 ሠዝ104:26:አሳ42:10
 107:24 ሠዝ64:9:111:2:143:5
 107:25 ሠዝ50:3:93:3:105:31
 107:26 ኢሱ2:11:ሉቃ8:23
 107:27 ኢሳ19:14:24:2:28:7
 107:28 ቀ19:መዝ4:1:ዮና1:6
 107:29 ሠዝ65:7:93:3:ዮና1:15:ሉቃ8:24
 107:30 ቀ7
 107:31 ቀ15:መዝ64:75:1:106:2

22 የምስጋናም መሥዋዕት ያቅርቡለት፤
 ሥራውንም ደስ በሚል ዝምሬ ይግለጹ።
 23 አንዳንዶቹ በመርከብ ወደ ባሕር ወረዱ፤
 በታላቅም ውሃ ላይ ሥራቸውን አከናወኑ፤
 24 የእግዚአብሔርን ሥራ በዚያ አይ፤
 ድንቅ አድራጎቱንም በጥልቁ ውስጥ ተመልከቱ።
 25 እርሱ ተናግሮ ዐውሎ ነፋስን አስነሣ፤
 ነፋሱም ማዕበሉን ከፍ ከፍ አደረገ።
 26 ወደ ሰማይ ወጡ፤ ወደ ጥልቅም ወረዱ፤
 ከመከራቸውም የተነሣ ሐሞታቸው ፈሰሰ።
 27 እንደ ስከር ሰው ዞሮባቸው ወዲያ ወዲህ ተንገዳገዱ፤
 መላው ጠፍቶባቸው የሚያደርጉትን አጡ።
 28 በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፤
 እርሱም ከመከራቸው አዳናቸው።
 29 ዐውሎ ነፋሱን ጸጥ አደረገ፤
 የባሕሩም ሞገድ ረጭ አለ።
 30 ጸጥ በማለቱም ደስ አላቸው፤
 ወዳሰቡትም ወደብ አደረሳቸው።
 31 እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ፣
 ለሰው ልጆችም ስለደረገው ድንቅ ሥራ ያመስግኑት፤
 32 በሕዝብ ጉባኤ መካከል ከፍ ከፍ ያደርጉት፤
 በሽማግሌዎችም ሸንጎ ይወድሱት።
 33 ወንዞችን ወደ ምድረ በዳ፣
 የውሃ ምንጮችንም ወደ ደረቅ ምድር ለወጡ።
 34 ከነዋሪዎቹ ክፋት የተነሣ፣
 ፍሬያማን ምድር በጨው የተበከለች አደረጋት።
 35 ምድረ በዳውን ወደ ውሃ መከማቻ፣
 ደረቁንም ምድር ወደ ውሃ ምንጭ ቀየረ።
 36 የተራቡትን በዚያ አስቀመጠ፤
 የሚኖሩባትንም ከተማ ሠሩ።
 37 በዕርሻውም ዘሩበት፤ ወይንም ተከሉ፤
 ብዙ ፍሬም አመረቱ።
 38 ይባርካቸዋል፤ እነርሱም እጅግ ይበዛሉ፤
 የከብቶቻቸውም ብዛት እንዲያንስ አያደርግም።
 107:32 ሠዝ1:5:22:22:26:12:30:1:34:3:35:18:99:5
 107:33 1ነገ17:1:መዝ74:15:104:10:አሳ41:15:42:15:50:2 107:34 ዘፍ13:10 107:35 2ነገ3:17:ኢዮ38:26:መዝ105:41:1:26:4:ኢሳ35:7:43:19:5:1:3 107:37 2ነገ19:29:ኢሳ37:30 107:38 ዘፍ12:2:49:25:ዘጸ7:13
 *3 ዕብራይስጡ ሰግንና ሳኦፍ ይለዋል።

39 በጭንቅ፣ በመከራና በሐዘን፣
 ቀጥሎቸው አንሶ፣ ተዋርደው ነበር፤
 40 በመኪንንቱም ላይ መናቅን አዘነበባቸው፤
 መውጫ መግቢያው በማይታወቅ በረሐ
 ውስጥም አንከራተታቸው።
 41 ችግረኞችን ግን ከጭንቅታቸው መዝዘ
 አወጣቸው፤
 ቤተ ሰባቸውንም እንደ በግ መንጋ
 አበዛ።
 42 ልቦ ቅኖች ይህን አይተው ሐሜት
 ያደርጋሉ፤
 ጥመትም ሁሉ አፏን ትዘጋለች።
 43 እንግዲህ ማንም ብልህ ቢሆን፣ ይህን
 ነገር ልብ ይበል፤
 እርሱም የእግዚአብሔርን ምሕረት
 ያስተውላል።

መዝሙር 108
የጧት ውዳሴና ብሔራዊ ጸሎት
 108:1-5 ተጓ ምብ-መዝ57:7-11
 108:6-13 ተጓ ምብ-መዝ60:5-12
 የዳዊት መዝሙር፣ ማኅሌት

1 አምላክ ሆይ፤ ልቤ ጽኑ ነው፤
 እዘምራለሁ፤ በፍጹም ነፍሴም
 እዘምራለሁ።
 2 በገናም መሰንቆም ተነሁ፤
 እኔም ማልጄ እነሣለሁ።
 3 እግዚአብሔር ሆይ፤ በሕዝብ መካከል
 አመሰግንሃለሁ፤
 በሕዝቦችም መካከል እዘምርልሃለሁ።
 4 ምሕረትህ ከሰማያት በላይ ታላቅ ናትና፤
 ታማኝነትህም እስከ ጠፈር ትደርሳለች።
 5 አምላክ ሆይ፤ ከሰማያት በላይ ከፍ ከፍ
 በል፤
 ክብርህም በምድር ሁሉ ላይ ትንሰራፋ።
 6 ወዳጆቻህ ይድኑ ዘንድ፣
 በቀኝ እጅህ ታደግ፤ መልስልኝም።
 7 እግዚአብሔር ከመቅደሱ እንዲህ አለ፤
 ደስ እያለኝ ሴኬምን አሸነሽናለሁ፤
 “የሱኮትንም ሸለቆ እለካለሁ።
 8 ገለጻድ የእኔ ነው፤ ምናሴም የእኔ ነው፤
 ኤፍሬም የራስ ቀሬ ነው፤
 ይሁዳም በትረ መንግሥቴ።
 9 ሞዓብ መታጠቢያ ገንዳዬ ነው፤
 በኤዶም ያስ ላይ ጫማዬን
 እወረውራለሁ፤
 በፍልስጥኤም ላይ በድል አድራጊነት
 እጭክራለሁ።”
 10 ወደ ተመሽገቸው ከተማ ማን
 ይወስደኛል?
 ወደ ኤዶም ያስሰ ማን ያደርሰኛል?
 11 እግዚአብሔር ሆይ፤ የጣልሽን አንተ

107:39 2ኛ110:32፣
 መዝ44:9፣ሕዝ5:12
 107:40 ዘጸ32:10፣
 ኢዮ12:18
 107:41 1ኛሙ2:8፣
 ኢዮ21:11፣መዝ
 113:7-9
 107:42 ኢዮ5:16፣
 22:19፣መዝ97:10-12፣
 ሮሜ3:19
 107:43 መዝ103፣
 11፣ኢር9:12፣ሆሴ
 14:9
 108:1 መዝ18:49፣
 112:7፣119:30፣112
 108:2 ኢዮ21:12
 108:4 መዝ34:6፣
 ዘኁ14:18፣መዝ
 36:5፣106:45
 108:5 መዝ8:1፣
 57:5
 108:6 ኢዮ40:14
 108:7 ዘዮ12:6፣
 33:17፣መዝ68:35፣
 89:35፣102:19
 108:8 መዝ78:68
 108:9 ዘዮ19:37፣
 2ኛሙ8:1፣13-14
 108:11 መዝ44:9
 108:12 መዝ118:8
 ፣146:3፣ኢሳ10:3፣
 30:5፣31:3፣ኤር
 2፣36፣17:5
 108:13 መዝ44:5
 ፣ኢሳ22:5፣63:3፣6
 109:1 መዝ15:2፣ኢዮ
 34:29፣ኤር17:14
 109:2 መዝ43:1፣
 52:4
 109:3 መዝ35:7፣
 69:4፣ዮሐ15:25
 109:4 መዝ69:13
 ፣14:5
 109:5 ዘዮ44:4
 109:6 ዘኢፍ21:1፣
 ኢዮ1:6፣ዘካ3:1
 109:7 መዝ1:5፣
 ምሳ28:9፣ኢሳ41:24
 109:8 ኢዮ15:32፣
 ሐሥ1:20
 109:9 መዝ22:24፣
 ኤር18:21
 109:10 ዘዮ4:12
 109:11 ዘኁ14:3፣
 ንሀ5:3፣ኢዮ20:18፣
 ኢሳ1:7፣6፣11፣36:1፣
 ሰፋ5:2
 109:12 ኢዮ5:4
 109:13 ዘኁ14:12፣
 ፣ኢዮ18:19፣መዝ9፣
 ፣21፣10፣ምሳ10:7
 109:14 መዝ20:5፣
 ዘኁ14:18፣ኢሳ
 65:6-7፣ኤር32:18
 109:15 መዝ17:14፣
 ዘጸ32:26፣መዝ90:8
 109:16 ኢዮ20:19
 ፣መዝ34:18፣35:10

አይደለህም?
 አምላክ ሆይ፤ ከሰራዊታችንም ጋር
 አልወጣ አልህ!
 12 አሁንም የሰው ማዳን ከንቱ ነውና፣
 በጠላታችን ላይ ድልን አቀዳጀን።
 13 እግዚአብሔር ሲረዳን ብርቱ እንሆናለን፤
 ጠላቶቻችንንም ከእግሩ በታች
 የሚረግጥ እርሱ ነው።

መዝሙር 109
በጠላት ላይ የቀረበ ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት መዝሙር

1 የምስጋናዬ ምንጭ የሆንህ አምላክ ሆይ፤
 ዝም አትበል፤
 2 ክፉዎችና አታላቶች፣
 አፋቸውን ከፍተውብኛልና፤
 በውሸተኛ አንደበት ተናግረውብኛል።
 3 በጥላቻ ቃል ከበውኛል፤
 ያለ ምክንያትም ጥቃት አድርሰውብኛል።
 4 ስወዳቸው ይወነጅሉኛል፤
 እኔ ግን እጸልያለሁ።
 5 በበጎ ፈንታ ክፋትን፣
 በወደድኋቸው ፈንታ ጥላቻን
 ይመልሱልኛል።
 6 ክፉ ሰው፣ በላዩ ሽም፤
 ከሳሽም፣ በቀኝ ይቁም።
 7 ፍርድ ፊት ሲቆም በደለኛ ሆኖ ይገኛ፤
 ጸሎቱም ለፍርድ ትሁንበት።
 8 ዕድሜው ይጠር፤
 ሹመቱንም ሌላ ይወስደው።
 9 ልጆቹ ድኻ አደጎች ይሁኑ፤
 ሚስቱም መበለት ትሁን።
 10 ልጆቹ ይንከራተቱ፤ ለማኞችም ይሁኑ፤
 ከፈረሰው ቤታቸውም ይሰደዱ።
 11 ያለውን ሁሉ ዕዳ ጠያቂ ይውረሰው፤
 የድካሙንም ዋጋ ባዕዳን ይቀሙት።
 12 ማንም ሰው ምሕረት አያደርግለት፤
 ለድኻ አደጎ ልጆቹም የሚራራ
 አይነር።
 13 ዘፍ ተለይቶ ይጥፋ፤
 ስማቸውም በሚቀጥለው ትውልድ
 ይደምሰስ።
 14 የአባቶቹ በደል በእግዚአብሔር ፊት
 ይታሰብ፤
 የእናቱም ንጢአት አይደምሰስ።
 15 መታሰቢያቸውን ከምድር ያጠፉ ዘንድ፣
 ንጢአታቸው ሁልጊዜ በእግዚአብሔር
 ፊት ይነር።
 16 ችግረኛውንና ምስኪኑን፣ ልቡም
 የቁሰለውን፤

፶ ወይም ከፋው
 ፶ ወይም ስይጣንን

እስከ ሞት አሳደደ እንጂ፤
 ምሕረት ያደርግ ዘንድ አሳስበምና።
 17 መራገምን ወደደ፤
 ወደ እርሱም መጣች፤
 በመባረክ ደስ አልተሰኘም፤
 በረከትም ከእርሱ ራቀች።
 18 መርገምን እንደ ልብስ ለበሳት፤
 እርሷም እንደ ውሃ ወደ ውስጥ ሰውነቱ፤
 እንደ ዘይትም ወደ ዐጥንቱ ዘለቀች።
 19 ገላውን እንደሚሸፍንበት ልብስ፤
 ዘወትር እንደሚታጠቀውም መቀነት ትሁነው።
 20 እግዚአብሔር ለሚወነጅሉኝ ሰዎች፤
 በነፍሴም ላይ ክፉ ለሚናገሩ የሚከፍላቸው ይኸው ይሁን።
 21 አንተ ግን ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤
 ስለ ስምህ በበጎ ተመልከተኝ፤
 ምሕረትህም መልካም ናትና አድነኝ።
 22 እኔ ድኻና ችግረኛ ነኝና፤
 ልቤም በውስጤ ቁስሎአልና።
 23 እንደ ምሽት ጥላ ከእይታ ተሰውሬአለሁ፤
 እንደ አንበጣም ረግፌአለሁ።
 24 ከጾም የተነሣ ጉልበቴ ዛለ፤
 ሰውነቴም ከስቶ ዐመድ ለበሰ።
 25 ለመሣለቂያ ሆንሁላቸው፤
 ሲያዩኝም ራሳቸውን ይነቀንቃሉ።
 26 እግዚአብሔር ከምላኪ ሆይ፤ ርዳኝ፤
 እንደ ምሕረትህም አድነኝ።
 27 እግዚአብሔር ሆይ፤ እጅህ ይህን እንዳደረገኝ፤
 አንተም ይህን እንደ ፈጸምህ ይወቁ።
 28 እነርሱ ይራገማሉ፤ አንተ ግን ትባርካለህ፤
 በሚነሡበት ጊዜ ይዋረዳሉ፤
 ባሪያህ ግን ሐሤት ያደርጋል።
 29 የሚወነጅሉኝ ውርደትን ይከናኘቡ፤
 ዕፍረትንም እንደ ሽማ ይልበሱ።
 30 እግዚአብሔርን በአንደበቴ እጅግ አመሰግናለሁ፤
 በታላቅ ሕዝብም መካከል አወድሰዋለሁ።
 31 በነፍሱ ላይ ከሚፈርዱት ያድነው ዘንድ፤
 እርሱ በችግረኛው ቀኝ በኩል ይቆማልና።

መዝሙር 110

መሲሐ ንጉሥና ክህን

የጻዊት መዝሙር

1 እግዚአብሔር ጌታ ዬን፤

“ጠላቶችህን ለእግርህ መርገጫ፤

109:17 ም፡428:27 ፡ማ፡67:2
 109:18 ዘን፡5:22: መዝ10:7
 109:19 ፉ፡29: መዝ73:6:ሕዝ7:27
 109:20 ዘ32:34: መዝ54:5:71:10:94: 23:ላ.43:11: 2ጠ.ጥ4:14
 109:21 ዘ9:16: መዝ37:23:3:69:16
 109:23 ኢ.ዮ14:2
 109:24 ኢ.ዮ16:8: መዝ35:13:ዕብ12:12
 109:25 ኢ.ዮ16:4: መዝ22:6:ማ፡627: 39:ማር15:29
 109:26 መዝ12:1: 119:86
 109:27 ኢ.ዮ37:7
 109:28 2ሳጦ፡16: 12:መዝ66:4:ኢ.ሳ 35:10:51:11:54:1: 65:14
 109:29 መዝ35:26
 109:30 መዝ35:18
 109:31 መዝ16:8: 108:6
 110:1 ኢ.ሳ10:24: 1ነገ5:3:ማ፡622:44: ማር12:36:16:19: ሉቃ20:42:ሐሥ 2:34:1:4፣15:25: ፀሐ1:13:12:2
 110:2 ዘፍ49:10: መዝ2:6:45:6:72:8: ኢሳ14:5:ኢር48:17
 110:3 ዘ15:11: ማ፡5:7
 110:4 ዘፍ14:18: ዘኁ23:19:ዘዘ6:13:ዕ 45:6:107:15-17:21
 110:5 ዘጻ7:24: መዝ2:5:12:16:8: 68:21:76:12:ኢ.ሳ 60:12:ጻ72:44: ሮሜ2:5:ፊጳ6:17: 11:18
 110:6 መዝ9:19: 18:38:ኢ.ሳ5:25: 34:3:66:24
 110:7 መዝ3:3: 27:6
 111:1 መዝ1:5: 9:1:34:1:89:7:109: 30:115:18: 145:10
 111:2 ኢ.ዮ36:24: መዝ64:9:143:5: ራእ15:3
 111:3 መዝ112:3: 9:119:142
 111:4 ዘጻ4:31: መዝ86:15
 111:5 ዘፍ1:30: 1ዜ516:15:መዝ37: 25:103:11:105:8: ማ፡6:31-33
 111:6 መዝ64:9: 66:3:5:105:44

እስከማደርግልህ ድረስ፤
 በቀኝ ተቀመጥ” አለው።
 2 እግዚአብሔር ብርቱ በትርህን ከጽዮን ወደ ውጭ ይሰዳል፤
 አንተም በጠላቶችህ መካከል ሆነህ ትገዛለህ።
 3 ለጦርነት በምትወጣበት ቀን፤
 ሰራዊትህ በገዛ ፈቃዱ በጌንህ ይቆማል፤
 ከንጋት ማሕፀን፤
 በቅዱስ ግርማ ደምቀህ፤
 የጌልማሳነትህን ልምላሜኝ እንደ ጠል ትቀበላለህ።
 4 “እንደ መልክ ጼዴቅ ሥርዐት፤
 አንተ ለዘላለም ክህን ነህ” ብሎ፤
 እግዚአብሔር ምሎአል፤
 እርሱ ሐሳቡን አይለውጥም።
 5 ጌታ በቀኝህ ነው፤
 በቀጣውም ቀን ነገሥታትን ያደቃቸዋል።
 6 በሕዝቦች መካከል ይፈርዳል፤
 በየአገሩ ያሉትንም ራሶች ከስክሶ ራሳ በሬሳ ያደርጋቸዋል።
 7 መንገድህ ጻር ካለች ፈሳሽ ውሃ ይጠጣል፤
 ስለዚህ ራሱን ቀና ያደርጋል።
 መዝሙር 111^h
 ለመለኮቱ ባሕርያት የቀረበ ጸሎት
 1 ሃሌ ሉያ።
 በቅኖች ሸንጎ፤ በጉባኤም መካከል፤
 ለእግዚአብሔር በፍጹም ልቤ ምስጋና አቀርባለሁ።
 2 የእግዚአብሔር ሥራ ታላቅ ናት፤
 ደስ የሚሰኙባትም ሁሉ ያውጠነጥኗታል።
 3 ሥራው ባለ ክብርና ባለ ግርማ ነው፤
 ጽድቁም ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።
 4 ድንቅ ሥራው ሲታወስ እንዲኖር አደረገ፤
 እግዚአብሔር ቸር፤ ርኅሩኅም ነው።
 5 ለሚፈሩት ምግብን ይሰጣል፤
 ኪዳንንም ለዘላለም ያስባል።
 6 ለሕዝቡ የአሕዛብን ርስት በመስጠት፤
 የአሠራሩን ብርታት አሳይቶአል።
 7 የእጁ ሥራ እውነተኛና ቅን ነው፤
 ሥርዐቱም ሁሉ የታመነ ነው።
 111:7 መዝ19:7: 92:4:119:128
 ፺3 ወይም ጌልግሳህ እንደ ንጋት ወጻኝ ይመጣ ግለት ነው።
 ለ7 ወይም ሥልጣን ለመስጠት ገይላ ያለው ሥልጣን ላይ ያስቀምጥልላ
 ስመዝሙር111 የግጥሙ መሥመሮች እያንዳንዳቸው ከላይ እስከ ታች በተከታታይ በዕብራይስጥ ፊደሎች ቅደም ተከተል የተቀመጡ ናቸው።

⁸ከዘላለም እስከ ለዘላለም የጸና ነው፤ በእውነትና በቅንነትም የተሠራ ነው።
⁹ለሕዝቡ መዳንን ሰደደ፤ ኪዳንንም ለዘላለም አዘዘ፤ ስሙም የተቀደሰና የተፈራ ነው።
¹⁰እግዚአብሔርን መፍራት የጥበብ መጀምሪያ ነው፤ ትእዛዙንም የሚፈጽሙ ጥሩ ማስተዋል አላቸው፤ ምስጋናውም ለዘላለም ይኖራል።

መዝሙር 112

የጸድቅ ሰው ባሕርይ
¹ሃሌ ሉያ።^፳
 እግዚአብሔርን የሚፈራ፤ በትእዛዙም እጅግ ደስ የሚሰኝ የተባረከ ነው።
²ዘሩ በምድር ላይ ጎያል ይሆናል፤ የቅኖች ትውልድ ትባረካለች።
³ሀብትና ብልጽግና በቤቱ ይሞላል፤ ጽድቁም ለዘላለም ይኖራል።
⁴ቸር፤ ርኅሩኅና ጸድቅ እንደ መሆኑ፤ ለቅን ሰው በጨለማ ውስጥ ብርሃን ይወጣለታል።
⁵ለጋሰና ያለ ማንገራገር የሚያበድር፤ ሥራውንም በትክክል የሚያከናውን ሰው መልካም ይሆንለታል፤
⁶ለዘላለም ከስፍራው አይናወጥምና፤ ጸድቅ ሰው ሲታወስ ይኖራል።
⁷ክፉ ወሬ አያሸብረውም፤ ልቡ እግዚአብሔርን በመተማመን የጸና ነው።
⁸ልቡ የጸና ነው፤ አይፈራምም፤ በመጨረሻም የጠላቶቹን ውድቀት ያያል።
⁹በልግስና ለድኾች ሰጠ፤ ጽድቁ ለዘላለም ይኖራል፤ ቀንዱም በክብር ከፍ ከፍ ይላል።
¹⁰ክፉ ሰው ይህን በማየት ይበሳጫል፤ ጥርሱን ያፋጫል፤ እየመነመነም ይጠፋል፤ የክፉዎችም ምኞት ትጠፋለች።

መዝሙር 113

ለታላቁና ለመሐሪው ጌታ ምስጋና
¹ሃሌ ሉያ።^፳
 የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆይ፤ አመስግኑት፤ የእግዚአብሔርን ስም አወድሱ።
²ከአሁን እስከ ዘላለም፤ የእግዚአብሔር ስም የተመሰገነ ይሁን።
³ከፀሐይ መውጫ እስከ መግቢያው ድረስ፤

111:8 መዝ119:89
 :152:160:አ.440:8፤ ማቴ5:18
 111:9 መዝ30:4፤ 34:22:99:3:103:4፤ 130:7:ሉ.፶1:49:68
 111:10 ዘጸ4:6፤ አ.ዮ23:12:መዝ19:9:28:6:89:52:119:98:104:130
 112:1 አ.ዮ1:8፤ መዝ1:1-2:33:2፤ 103:1:11:115:13፤ 19:14:16:47:92፤ 128:1
 112:2 መዝ25:13፤ 37:26:1128:2-4
 112:3 ዘጸ8:18:መዝ37:6:111:3
 112:4 መዝ5:12፤ 18:28
 112:5 መዝ37:21 :26:ሉ.፶6:35
 112:6 መዝ15:5፤ 55:22:ምሳ10:7፤ መዝ2:16
 112:7 መዝ28:7፤ 56:3-4:57:7፤108:1 :አ.ሳ12:2
 112:8 መዝ3:6፤ 27:1:54:7:56:11፤ ምሳ1:33:አ.ሳ12:2
 112:9 መዝ7:5:10 :111:3:ሉ.፶19:8:ሐ ሥጋ:36:2፶፫:9
 112:10 አ.ዮ8:13፤ መዝ34:21:37:12፤ 86:17:ማቴ8:12
 113:1 መዝ22:23 :34:22:103:21 :134 :1
 113:2 መዝ30:4፤ 48:10:115:18:131፤ 3:145:21:148:13፤ 49:3:አ.ሳ12:4፤ ጳጋ2:20
 113:3 አ.ሳ24:15፤ 45:6:59:19:ሚላ 1:11
 113:4 መዝ8:1፤ 57:11:99:2
 113:5 ዘፀ8:10፤ አ.ዮ16:19:መዝ35:10:103:19
 113:6 መዝ11:4፤ 138:6:አ.ሳ57:15
 113:7 1ሳሙ2:8፤ መዝ35:10:68:10፤ 107:41:140:12
 113:8 2ሳሙ9:11
 113:9 1ሳሙ2:5
 114:1 ዘፀ13:3፤ 29:46
 114:2 ዘፀ15:17፤ መዝ76:1:78:68-69
 114:3፤ ዘፀ14:21፤ 15:8:አሰ3:16፤ መዝ77:16
 114:4 መሳ5:5
 114:5 ዘፀ14:21
 114:7 ዘፀ15:14፤

የእግዚአብሔር ስም የተመሰገነ ይሁን።
⁴እግዚአብሔር ከሕዝቦች ሁሉ በላይ ከፍ ያለ ነው፤ ክብሩም ከሰማያት በላይ ነው።
⁵እንደ አምላካችን እንደ እግዚአብሔር፤ በላይ በዙፋኑ የተቀመጠ ማን ነው?
⁶በሰማይና በምድር ያሉትንስ ለማየት፤ ራሱን ወደ ታች ዝቅ የሚያደርግ ማን ነው?
⁷ድካሙን ከትቢያ ያነሣል፤ ችግረኛውን ከዐመድ ከፍ ከፍ ያደርጋል፤
⁸ከመኪንንትም እኩል ስፍራ ይሰጠዋል፤ ከሕዝቡም ሹማምት ጋር ያስቀምጠዋል።
⁹መኪኑን ሴት በቤት ያኖራታል፤ ደስተኛም የልጆች እናት ያደርጋታል።

ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 114

ለፋሲካ የቀረበ ውዳሴ
¹እስራኤል ከግብፅ ወጥቶ ሲሄድ፤ የያዕቆብም ቤት ቋንቋው ልዩ ከሆነ ሕዝብ ተለይቶ ሲወጣ፤
²ይሁዳ የእግዚአብሔር መቅደስ፤ እስራኤልም ግዛቱ ሆነ።
³ባሕር አየች፤ ሸሸችም፤ ዮርዳኖስም ወደ ኋላው ተመለሰ።
⁴ተራሮች እንደ አውራ በግ፤ ኩረብቶችም እንደ ጠቦት ዘለሉ።
⁵አንቺ ባሕር፤ የሸሸሽው አንቺም ዮርዳኖስ ያፈገፈግሽው ለምንድን ነው?
⁶እናንተ ተራሮች እንደ አውራ በግ፤ ኩረብቶችም እንደ ጠቦት ለምን ዘለላችሁ?
⁷ምድር ሆይ፤ በጌታ ፊት፤ በያዕቆብ አምላክ ፊት ተንቀጥቀጧ፤
⁸እርሱ ዐለቱን ወደ ኩራ፤ ቋጥኝንም ወደ ውሃ ምንጭ ለወጠ።

መዝሙር 115

አንዱ እውነተኛው አምላክ
 115:4-11 ተጓ ምሳ.መዝ135:15-20
¹ለእኛ ሳይሆን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለእኛ ሳይሆን፤ ስለ ምሕረትህና ስለ እውነትህ፤

115:16:30 114:8 ዘፀ17:6፤ ዘጎን20:11
 115:1 ዘፀ34:6፤መዝ29:2:366:2:96:8
^፳1 እግዚአብሔር ይመስገን ማለት ነው።
^{፳፬} ወይም እግዚአብሔር ቸር ርኅሩኅና ጸድቅ ስለ ሆነ
^{፳፯} በዚህ ስፍራ ክብርን ያመለክታል።
^{፳፱}1 እግዚአብሔር ይመስገን ማለት ሲሆን፤ በ4፡9 ላይም ይገኛል።

ለስምህ ክብርን ሰጥ።
 2 አሕዛብ፣ “አምላካቸው የት አለ?”
 ለምን ይበሉ?
 3 አምላካችንን በሰማይ ነው፤
 እርሱ ደስ የሚለውን ያደርጋል።
 4 የእነርሱ ጣዖታት ግን የሰው እጅ የሠራቸው፤
 ብርና ወርቅ ናቸው።
 5 አፍ አላቸው፤ አይናገሩም፤
 ዐይን አላቸው፤ አያዩም፤
 6 ጆሮ አላቸው፤ አይሰሙም፤
 አፍንጫ አላቸው፤ አያሸቱትም፤
 7 እጅ አላቸው፤ አይዳስሱም፤
 እግር አላቸው፤ አይሄዱም፤
 በጉሮሮአቸውም ድምፅ አይፈጥሩም።
 8 እነዚህን የሚያበጁ፤
 የሚታመኑባቸውም ሁሉ እንደ እነርሱ
 ይሁኑ።
 9 የእስራኤል ቤት ሆይ፤ በእግዚአብሔር
 ታመኑ፤
 ረዳታቸውና ጋሻቸው እርሱ ነው።
 10 የአሮን ቤት ሆይ፤ በእግዚአብሔር ታመኑ፤
 ረዳታቸውና ጋሻቸው እርሱ ነው።
 11 እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሆይ፤
 በእግዚአብሔር ታመኑ፤
 ረዳታቸውና ጋሻቸው እርሱ ነው።
 12 እግዚአብሔር ያስበናል፤ ይባርክናልም፤
 እርሱ የእስራኤልን ቤት ይባርካል፤
 የአሮንንም ቤት ይባርካል።
 13 እግዚአብሔርን የሚፈሩትን ሁሉ፤
 ትልቁንም ትንሹንም ይባርካል።
 14 እግዚአብሔር እናንተንና ልጆቻችሁን፤
 በባርኮቱ ያብዛችሁ።
 15 ሰማይንና ምድርን በፈጠረ፤
 በእግዚአብሔር የተባረካችሁ ሁኑ።
 16 ሰማይ ሰማይት የእግዚአብሔር ናቸው፤
 ምድርን ግን ለሰው ልጆች ሰጣት።
 17 እግዚአብሔርን የሚያመሰግኑት
 የሞቱት አይደሉም፤
 ወደ ዝምታው ዓለም የሚወርዱም
 አይደሉም።
 18 ከአሁን ጀምሮ እስከ ዘላለም፤
 እግዚአብሔርን የምንባርክ እኛ ነን።
 እግዚአብሔር ይመስገን።”
 መዝሙር 116
 ምስጋና
 1 የልመናዬን ድምፅ ስምቶአልና፤
 እግዚአብሔርን ወደድሁት።
 2 ጆሮውን ወደ እኔ አዘንብሎአልና፤
 በሕይወት ዘመኔ ሁሉ ወደ እርሱ
 እጣራለሁ።

115፡2 መዝ42፡3
 115፡3 ዕዝ5፡11፤
 ነሀ1፡4፤መዝ103፡19፤
 135፡6፤136፡26፤
 ማቴ6፡9
 115፡4 2ነገ19፡18
 ፤2ዜና32፡19፤ኤር
 10፡3-5፤ሐሥ19፡26፤
 ራእ9፡20
 115፡5 ኤር10፡5
 115፡9 መዝ37፡3፤
 62፡8
 115፡10 ዘ30፡30፤
 መዝ118፡3
 115፡11 መዝ22፡23
 ፤103፡11፤118፡4
 115፡12 ዘ6፡12፡2፤
 1ዜ5፡16፡15
 115፡13 መዝ112፡1
 115፡14 ዘ8፡1፤11
 115፡15 ዘ9፡1፤1፤
 ሐሥ14፡15፤ራእ10፡6
 115፡16 ዘ6፡1፤28፤
 መዝ8፡6-8፤89፡11
 115፡17 መዝ88፤
 10-12
 115፡18 መዝ28፡6
 ፤33፡2፤103፡1፤
 111፡1፤113፡2
 116፡1 መዝ6፡9፤
 18፡1፤28፡2፤31፤22፡4
 0፡1
 116፡2 መዝ5፡1
 116፡3 2ሳሙ22፡6
 ፤መዝ18፡4-5
 116፡4 መዝ80፡2፤
 18፡1፤18፡5
 116፡5 ዘ9፡27፤
 22፡27፤2ዜና12፡6፤
 ዕዝ9፡15፤መዝ86፡15
 116፡6 መዝ18፡3፤
 22፡5፤79፡8፤107፡13
 116፡7 መዝ13፡6፤
 46፡10፤62፡1፤106፡1፤
 131፡2፤142፡7፤
 ማቴ11፡29
 116፡8 መዝ86፡13
 116፡9 ዘ85፡22፤ላዮ
 28፡13፤መዝ27፡13፤5
 6፤13፤89፡15፤ኢላ
 38፡1፤ኤር11፡19
 116፡10 መዝ9፡18
 ፤72፡2፤107፡17፤119፡
 67፡71፤75፡2፤4፡13
 116፡11 ኤር9፡3-5
 ፤ዕሴ7፡13፤ግዘ6፡12፤
 ሮሜ3፡4
 116፡12 መዝ103፡2
 ፤106፡1
 116፡13 መዝ105፡1
 116፡14 ዘጉ፡30፡2፤
 መዝ66፡13
 116፡15 ዘጉ፡23፡10
 ፤መዝ72፡14
 116፡16 ኢዮ12፡18
 ፤መዝ86፡16፤119፡
 125፡143፡12
 116፡17 ዘሌ7፡12
 ፤ዕዝ1፡4
 116፡18 ቀ፡14፤

3 የሞት ወጥመድ ያዘኝ፤
 የሲኦልም፣ ጣር አገኘኝ፤
 ጭንቅና ሐዘን አሸነፈኝ።
 4 እኔም የእግዚአብሔርን ስም ጠራሁ፤
 “እግዚአብሔር ሆይ፤ ነፍሴን ታድናት
 ዘንድ እለምንሃለሁ” አልሁ።
 5 እግዚአብሔር ቸርና ጸድቅ ነው፤
 አምላካችን መሐሪ ነው።
 6 እግዚአብሔር ገሮችን ይጠብቃል፤
 እጅግ ተቸግራ ሳለሁ አዳኝ።
 7 ነፍሴ ሆይ፤ ወደ ዕረፍትሽ ተመለሼ፤
 እግዚአብሔር መልካም አድርጎልኛልና።
 8 አንተ ነፍሴን ከሞት፤
 ዐይኔን ከእንባ፤
 እግሮቼን ከመሰናከል አድነሃልና።
 9 እኔም በሕያዋን ምድር፤
 በእግዚአብሔር ፊት እመላለሳለሁ።
 10 “እጅግ ተጨንቄአለሁ” ባልሁበት ጊዜ
 እንኳ፤
 እምነቴን ጠብቄአለሁ።
 11 ግራ በተጋባሁ ጊዜ፤
 “ሰው ሁሉ ሐሰተኛ ነው” አልሁ።
 12 ስለ ዋለልኝ ውለታ ሁሉ፤
 ለእግዚአብሔር ምን ልክፈለው?
 13 የመዳኝን ጽዋ አነሣለሁ፤
 የእግዚአብሔርንም ስም እጠራለሁ።
 14 በሕዝቡ ሁሉ ፊት፤
 ስእሉቴን ለእግዚአብሔር እፈጽማለሁ።
 15 የቅዱሳኑ ሞት፤
 በእግዚአብሔር ፊት የተከበረ ነው።
 16 እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ በእውነት
 ባሪያህ ነኝ፤
 እኔ የሴት ባሪያህ፤ ልጅ፤ ባሪያህ ነኝ፤
 ከእስራቴም ፈታኸኝ።
 17 ለአንተ የምስጋና መስዋዕት አቀርባለሁ፤
 የእግዚአብሔርንም ስም እጠራለሁ።
 18 በሕዝቡ ሁሉ ፊት፤
 ስእሉቴን ለእግዚአብሔር እፈጽማለሁ፤
 19 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ይህን በመካከልሽ፤
 በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ አደርጋለሁ።
 ሃሌ ሉያ።¹
 መዝሙር 117
 የምስጋና ጥሪ
 1 አሕዛብ ሁላችሁ፤ እግዚአብሔርን
 ዘሌ22፡18 116፡19 መዝ92፡13፤96፡8፤100፡4፤102፡21፤
 135፡2 117፡1 መዝ22፡23፤103፡2፤ሮሜ15፡11
 *18 ዕብራይስጡ ሃሌ ሉያ ይላል።
 *3 ዕብራይስጡ ሲላ ይላል።
 *10 ወይም ያጌ አንኳን *16 ታማኝ አገልጋይ ወይም ታማኝ
 ልጅህ
 *19 አንዳንዶች እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።

አመስግኑት፤
 ሕዝቦችም ሁሉ፤ በምስጋና ከፍ ከፍ
 አድርጉት፤
 2እርሱ ለእኛ ያሳየው ምሕረት ታላቅ
 ነውና፤
 የእግዚአብሔርም ታማኝነት ጸንቶ
 ይኖራል።
 ሃሌ ሉያ።^ጠ

መዝሙር 118

ለዳስ በዓል የቀረበ የጉዞ መዝሙር

1 እግዚአብሔር ቸር ነውና አመስግኑት፤
 ምሕረቱም ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች።

2 የእስራኤል ሕዝብ፤
 “ምሕረቱ ለዘላለም ነው” ይበል።

3 የአሮን ቤት፤
 “ምሕረቱ ለዘላለም ነው” ይበል።

4 እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሁሉ፤
 “ምሕረቱ ለዘላለም ነው” ይበል።

5 በተጨማሪም ጊዜ እግዚአብሔርን ጠራሁት፤
 እግዚአብሔርም መለሰልኝ፤ ከመጠ
 በብም አወጣኝ።

6 እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ነው፤ አልፎም፤
 ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?

7 ይረዳኝ ዘንድ እግዚአብሔር ከእኔ ጋር
 ነው፤
 የጠላቶቼንም ውድቀት አያለሁ።

8 ሰውን መከታ ከማድረግ ይልቅ፤
 በእግዚአብሔር መታመን ይሻላል።

9 በገዢዎች ተስፋ ከማድረግ ይልቅ፤
 በእግዚአብሔር መታመን ይሻላል።

10 ሕዝቦች ሁሉ ከበቡኝ፤
 ነገር ግን በእግዚአብሔር ስም
 አስወግዳቸዋለሁ።

11 መክበቡንስ በየአቅጣጫው ከበቡኝ፤
 ነገር ግን በእግዚአብሔር ስም
 አስወግዳቸዋለሁ።

12 እንደ ንብ መንጋ ከበቡኝ፤
 ነገር ግን እንደሚንድ እሾኽ ከሰሙ፤
 በእርግጥም በእግዚአብሔር ስም
 አስወግዳቸዋለሁ።

13 ተገፍትራ ልወድቅ ተንገደገድሁ፤
 እግዚአብሔር ግን ረዳኝ።

14 እግዚአብሔር ብርታቴና ዝማሬዬ ነው፤
 አዳኝ ሆነልኝ።

15 በጸድቃን ድንኳን የአልልታና የሆታ
 ድምፅ፤
 እንዲህ እያለ ያስተጋባል፤
 “የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ብርቱ ሥራ
 ሠራች፤

16 የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ከፍ ከፍ

117፡2 መዝ17፡7፤
 103፡11፤119፡90፤14
 6፡6
 118፡1 ዘፍ16፡8፤
 2ዘፍ5፡13፤7፡3፤ዕዝ
 3፡11
 118፡2 መዝ106፡1
 ፤115፡9፤136፡1-26
 118፡3 ዘዕ30፡30፤
 መዝ115፡10
 118፡4 መዝ115፡11
 118፡5 ቀ21፡መዝ
 18፡6፤31፡7፤34፡4፤77፤
 2፡8፤6፡7፤116፡1፤
 120፡1፤138፡3
 118፡6 ዘዳ31፡6፤
 መዝ56፡4፤ዕ113፡5
 118፡7 ዘዳ33፡29፤
 መዝ54፡7፤ዕ113፡6
 118፡8 2ዘፍ32፡7-
 8፤መዝ2፡12፤5፡11፤
 9፡9፤37፡3፤40፡4፤
 108፡12፤ኡ42፡22፤
 25፡4፤57፡13
 118፡9 መዝ146፡3
 118፡10 መዝ37፡9
 118፡11 መዝ3፡6፤
 88፡17
 118፡12 ዘዳ1፡44፤
 መዝ37፡9፤58፡9
 118፡13 ቀ7፡2ዘፍ7
 18፡31፤መዝ86፡17
 118፡14 ዘዕ15፡2፤
 መዝ62፡2
 118፡15 ዘዕ15፡6፤
 ኢዮ8፡21፤መዝ
 89፡13፤106፡5፤
 108፡6፤ሉቃ፡5፤1
 118፡17 ዘዳ32፡3፤
 መዝ64፡9፤17፡16፤
 73፡28፤ዕን1፡12
 118፡18 መዝ86፡13
 ፤ኡር31፡18፤1ቆ፡11፤
 32፡ዕዕ12፡5
 118፡19 መዝ24፡7፤
 100፡4
 118፡20 መዝ15፡1-
 2፤24፡3-4፤122፡1-2፤
 ራእ22፡14
 118፡21 ቀ5፡መዝ
 27፡1
 118፡22 ኡዳ8፡14፤
 17፡10፤19፡13፤28፤
 16፡ዘዳ4፡7፤10፡4፤
 ማቴ21፡42፤ማር
 12፡10፤ሉቃ20፡17፤ሐ
 ሥ፡4፤11፤1ጴጥ2፡7
 118፡23 ማቴ21፡42
 ፤ማር12፡11
 118፡24 መዝ70፡4
 118፡25 መዝ28፡9
 ፤116፡4
 118፡26 መዝ129፡8
 ፤ማቴ11፡3፤21፡9፤
 23፡39፤ማር11፡9፤
 ሉቃ 13፡35፤19፡38፤
 ዮሐ12፡13
 118፡27 ዘዕ27፡2፤
 ዘሌ23፡40፤1ኅ71፡8፤
 21፤መዝ27፡1፤ኡሳ
 58፡10፤60፡1፤19፡20፤

አለች፤
 የእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ብርቱ ሥራ
 ሠራች።

17 ተርፌ በሕይወት እኖራለሁ እንጂ
 አልሞትም፤
 የእግዚአብሔርንም ሥራ ገና እናገራለሁ።

18 መገሠጹን እግዚአብሔር እጅግ
 ገሥጸኛል፤
 ነገር ግን ለሞት አሳልፎ አልሰጠኝም።

19 የጽድቅን ደጆች ክፈቱልኝ፤
 በዚያ ገብቼ እግዚአብሔርን
 አመስግናለሁ።

20 ይህች የእግዚአብሔር ደጅ ናት፤
 ጸድቃን በእርሱ በኩል ይገባሉ።

21 ሰምተህ መልሰህልኛልና፤
 አዳኝም ሆነህልኛልና አመስግንሃለሁ።

22 ግንቦኞች የናቁት ድንጋይ፤
 እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ።

23 እግዚአብሔር ይህን አደረገ፤
 ለዐይናችንም ድንቅ ናት።

24 እግዚአብሔር የሠራት ቀን ይህች ናት፤
 በእርሷ ሐሜት እናድርግ፤ ደስም
 ይበለን።

25 እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህ አድነን፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህ አሳካልን።

26 በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ቡሩክ
 ነው።
 ከእግዚአብሔር ቤት ባረክኛችሁ።

27 እግዚአብሔር አምላክ ነው፤
 ብርሃኑንም በላያችን አበራ፤
 እስከ መሠዊያውፌ ቀንዶች ድረስ
 በመውጣት፤
 ዝንጣሬ ይዛችሁ በዓሉን ከሚያከብሩት
 ጋር ተቀላቀሉ።

28 አንተ አምላኬ ነህ፤ አመስግንሃለሁ፤
 አንተ አምላኬ ነህ፤ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ።

29 ቸር ነውና፤ እግዚአብሔርን አመስግኑ፤
 ምሕረቱም ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች።

መዝሙር 119^፳

ውዳሴ ለሕገ እግዚአብሔር

ጸሐፊ

1 መንገዳቸው ነቀፋ የሌለበት፤

ሚል4፡2፤1ጴጥ2፡9
 118፡28 ዘፍ28፡21 ፤ዘ15፡2፤መዝ16፡2 ፤63፡1፤ኡሳ25፡1
 119፡1 ዘፍ17፡1፤ ዘዳ18፡13፤መዝ1፡2፤128፡1፤ምሳ11፡20

^ጠ2 አንዳንዶች እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።
^ጠ27 ወይም የከብረ በዓል መሥዋዕት በገመድ ግዢ ወይም መውሰድ
^፳119 የዚህ መዝሙር የግጥም ስንኞች መነሻ ወይም መነሻና መድረሻ ሆኖታት ቀላቀላ ሲገቡ ትርጉም አዘል ናቸው። እያንዳንዱ ስንኝ ተመሳሳይ በሆነ በዕብራይስጥ ፊደል ይጀምራል።

በእግዚአብሔርም ሕግ የሚሄዱ የተባረኩ ናቸው።
 2 ምስክርነቱን የሚጠብቁ፤ በፍጹምም ልብ የሚሹት የተባረኩ ናቸው።
 3 ዐመፅን አያደርጉም፤ ነገር ግን በመንገዱ ይሄዳሉ።
 4 ጠንቅቀን እንጠብቃት ዘንድ፤ አንተ ሥርዐትን አዘሃል።
 5 ሥርዐትህን እጠብቅ ዘንድ፤ ምነው መንገዴ ጽኑ በሆነልኝ ኖር!
 6 ወደ ትእዛዛትህ ስመለከት፤ በዚያን ጊዜ አላፍርም።
 7 የጽድቅ ፍርድህን ስማር፤ በቅን ልብ ምስጋና አቀርብልሃለሁ።
 8 ሥርዐትህን እጠብቃለሁ፤ ፈጽመህ አትተወኝ።

ኃ ቤት

9 ጉልማሳ መንገዱን እንዴት ያነጻል? በቃል መሠረት በመኖር ነው።
 10 በሙሉ ልቤ ፈለግሁ፤ ከትእዛዛትህ ፈቀቅ እንዳልል አድርገኝ።
 11 አንተን እንዳልበድል፤ ቃልህን በልቤ ሰወርሁ።
 12 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ቡናክ ነህ፤ ሥርዐትህን አስተምረኝ።
 13 ከአንደበትህ የሚወጣውን ደንብ ሁሉ፤ በከንፈሬ እናገራለሁ።
 14 ሰው በሀብቱ ብዛት ደስ እንደሚለው፤ ምስክርነትህን በመከተል ደስ ይለኛል።
 15 ድንጋጌህን አሰላስባለሁ፤ ልቤን በመንገድህ ላይ ጥያለሁ።
 16 በሥርዐትህ ደስ ይለኛል፤ ቃልህንም አልዘነጋም።

ገ ገሚል

17 ሕይወት እንደሆን፤ ቃልህንም እንድጠብቅ፤ ለአገልጋይህ መልካም አድርግ።
 18 ከሕግህ ድንቅ ነገርን እንዳይፈፀም ዐይኖቼን ክፈት።
 19 እኔ በምድር ላይ መጸተኛ ነኝ፤ ትእዛዛትህን ከእኔ አትሰውር።
 20 ዘወትር ደንብህን በመናፈቅ፤ ነፍሴ እጅግ ዛለኝ።
 21 ከትእዛዛትህ የሳቱትን፤ እብራተኞችንና ርጉሞችን ትገሥጸለህ።
 22 ምስክርነትህን ጠብቄ አለሁና፤ ስድብንና ንቀትን ከእኔ አርቅ።
 23 ገጠኞች ተቀምጠው በዶልቱብኝ እንኳ፤ አገልጋይህ ሥርዐትህን ያሰላስባል።
 24 ምስክርነትህ ለእኔ ደስታዬ ነው።

119፡2 ቀ*146፡ዘፃ 10፡12፤መዝ40፡16፤ 99፡7፤112፡1፤1፡ዜፍ 16፡11፤መዝ40፡16፤ 99፡7፤112፡1፤ኢሳ 56፡2
 119፡3 መዝ59፡4፤ 128፡1፤ኤር6፡16፤7፡2 3፤1፡ኮ3፡9፤5፡18
 119፡4 ቀ*56፡ዘፃ 6፡17፤መዝ103፡18
 119፡5 ዘሌ19፡37
 119፡6 ቀ*46፡80፡ 117
 119፡7 ዘፃ4፡8
 119፡8 መዝ38፡21
 119፡9 ቀ*65፡169 ፡መዝ39፡1
 119፡10 ቀ*21፡118 ፡መዝ9፡1
 119፡11 ቀ*133፡ 165፡ዘፃ6፡6፤ኢዮ 22፡22፤መዝ8፡22-23፤ 19፡13፡ምሳ3፡23፤ ኢሳ 63፡13
 119፡12 ዘዐ18፡20፤ መዝ28፡6፤143፡8፤10
 119፡13 ቀ*72
 119፡14 ቀ*111
 119፡15 ቀ*97፡ 148፤መዝ1፡2
 119፡16 መዝ112፡1
 119፡17 ቀ*67፡መዝ 136፡103፡20፤167
 119፡19 ዘፍ23፡4፤ ፀብ11፡13
 119፡20 ቀ*131፤ መዝ42፡2፤63፡1፤ 84፡2፤ኢሳ26፡9
 119፡21 ቀ*10፡51 ፤ዘፃ27፡26፤ኢዮ30፡1 ፤መዝ5፡5፤ኢር20፡7 ፤50፡32፤ዘፃ74፡37፤ ሚላ3፡15
 119፡22 ቀ*2፤መዝ 39፡8
 119፡25 ቀ*9፡50፡ 107፤መዝ44፡25፤ 143፡11
 119፡26 መዝ25፡4 ፤27፡1፤86፡11
 119፡27 መዝ105፡2 ፤145፡5
 119፡28 ቀ*9፤መዝ 6፡7፤18፤1፤116፡3፤ ኢሳ40፡29፤41፤10፤ 51፤1፤ኤር45፡3
 119፡29 ዘጥፋ፡25፤ መዝ26፡4
 119፡30 ኢሳ24፡22 ፤መዝ26፡3፤108፡1
 119፡31 ዘፃ10፡20
 119፡33 ቀ*12
 119፡34 ቀ*27፡69፡ 73፡144፤169፡ዘፃ6፡25 ፤ኢዮ32፡8፤ምሳ2፡6፤ ዳን2፡21፤ያዕ1፡5
 119፡35 ቀ*32፤መዝ 1፡2፤25፡4-5
 119፡36 ኢሳ24፡23 ፤ሕዝ33፡31

መከራዬም ነው።
 ገሚል ግ
 25 ነፍሴ ከዐፈር ጋር ተጣበቀች፤ እንደ ቃልህ መልሰህ ሕይወት አድርገኝ።
 26 ስለ መንገዴ ገልጬ ነገርሁ፤ አንተም መለስህልኝ፤ ሥርዐትህን አስተምረኝ።
 27 የድንጋጌህን መንገድ እንዳስተውል አድርገኝ፤ እኔም ድንቅ ሥራህን አሰላስባለሁ።
 28 ነፍሴ በሐዘን ተዘለፈለፈች፤ እንደ ቃልህ አበርቃኝ።
 29 የሸንገላን መንገድ ከእኔ አርቅ፤ ሕግህን በጸጋህ ስጠኝ።
 30 የእውነትን መንገድ መርጫለሁ፤ ሕግህንም ፊት ለፊት አድርጌአለሁ።
 31 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከምስክርነትህ ጋር ተጣበቄ አለሁ፤ አሳልፊህ ለውርደት አትስጠኝ።
 32 ልቤን አስፍተህልኛልኝ፤ በትእዛዛትህ መንገድ እርጣለሁ።

ገ ገ

33 እግዚአብሔር ሆይ፤ የሥርዐትህን መንገድ አስተምረኝ፤ እኔም እስከ መጨረሻው እጠብቀዋለሁ።
 34 ሕግህን እንድጠብቅ፤ በፍጹም ልቤም እንድታዘዘው፤ ማስተዋልን ስጠኝ።
 35 በእርሷ ደስ ይለኛልና፤ በትእዛዛዝህ መንገድ ምራኝ።
 36 ከራስ ጥቅም ይልቅ፤ ልቤን ወደ ምስክርነትህ አዘንብል።
 37 ከንቱ ነገር ከማየት ዐይኖቼን መልስ፤ በራስህ መንገድ እንደ ገና ሕይወት አድርገኝ።
 38 ትፈራ ዘንድ፤ ለአገልጋይህ የገባኸውን ቃል ፈጽም።
 39 የምፈራውን መዋረድ ከእኔ አርቅ፤ ደንብህ መልካም ነውና።
 40 እነሆ፤ ድንጋጌህን ናፈቅሁ፤ በጽድቅህ ሕይወት አድርገኝ።

ገ ገሙ

41 እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህ ወደ እኔ ይምጣ፤ ማዳንም እንደ ቃልህ ይላክልኝ።
 42 በቃልህ ታምኛለሁና፤ ለሚሰድቡኝ መልስ አሰጣለሁ።
 43 ሕግህን ተሰፋ አድርጌአለሁና፤

119፡37 ቀ*9፡25፤መዝ71፡20 119፡38 ዘጥፋ፡23፤19 119፡39 ቀ*22 መዝ69፡9፤89፡51፤ኢሳ25፡8፤51፡7፤54፡4 119፡40 ቀ*20፡25፤ 149፡154 119፡41 ቀ*76፡116፤154፤170፤መዝ6፡4 119፡42 መዝ 42፡10፤ምሳ27፡11 119፡43 ቀ*74፡81፤114፤147፤1፤17፡17፤24 ፡37 እንዳንድ ትርጉሞች **ጸጸ ያል** ይላሉ።

የአውነትን ቃል ከአፌ ፈጽመህ አታርቅ።
 44 ከዘላለም እስከ ዘላለም፣
 ሕግህን ዘወትር እጠብቃለሁ።
 45 ሥርዐትህን እሻለሁና፣
 እንደ ልቤ ወዲያ ወዲህ እመላለሳለሁ።
 46 ምስክርነትህን በነገሥታት ፊት እናገራለሁ፤
 ይህን በማድረግም ዕፍረት አይሰማኝም።
 47 እኔ እወደዋለሁና፣
 በትእዛዝ ደስ ይለኛል።
 48 እጆቼን ወደምወዳቸው ትእዛዛትህ አነሣለሁ፤
 ሥርዐትህንም አሰላስላለሁ።
 ገ ዛይ

49 ለአገልጋይህ የገባኸውን ቃል አስብ፤
 በዚያ ተስፋ ሰጥተኸዋልና።
 50 ቃልህ ሕይወት ያደርገኛልና፣
 ይህች በመከራዬ መጽናኛዬ ናት።
 51 እብራተኞች እጅግ ተሣለቁብኝ፤
 እኔ ግን ከሕግህ ንቅንቅ አልልም።
 52 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከጥንት የነበረውን ድንጋጌህን አሰብሁ፤
 በዚህም ተጽናናሁ።
 53 ሕግህን ከተወ ክፉዎች የተነሣ፤
 ቁጥጥ ወረረኝ።
 54 በእንግዲነቴ አገር፣
 ሥርዐትህ መዝሙራ ናት።
 55 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስምህን በሌሊት አስባለሁ፤
 ሕግህንም እጠብቃለሁ።
 56 ሥርዐትህን እከተላለሁ፤
 ይህችም ተሣባሪ ሆነች።
 ገ ሔት

57 እግዚአብሔር ዕድል ፈንታዬ ነው፤
 ቃልህን ለመታዘዝ ቈርጫለሁ።
 58 በፍጹም ልቤ ፊትህን ፈለግሁ፤
 እንደ ቃልህ ቸርነትህን አሳዩኝ።
 59 መንገዴን ቃኘሁ፤
 አካሄዴንም ወደ ምስክርህ አቀናሁ።
 60 ትእዛዝህን ለመጠበቅ፣
 ቸኩልሁ፤ አልዘገየሁምም።
 61 የክፉዎች ገመድ ተተበተብኝ፤
 እኔ ግን ሕግህን አልረሳሁም።
 62 ስለ ጻድቅ ሥርዐትህ፣
 በእኩል ሌሊት ላመሰግንህ እነሣለሁ።
 63 እኔ ለሚፈሩህ ሁሉ፣
 ሥርዐትህንም ለሚጠብቁ ባልንጀራ ነኝ።
 64 እግዚአብሔር ሆይ፤ ምድር በምሕረትህ ተሞላች፤
 ሥርዐትህን አስተምረኝ።
 ሠ ሔት

65 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ቃልህ፣

119:44 ቆ33:34
 55:118:86:25
 115:45 ቆ94:155
 119:46 ቆ6:7
 10:18:18:26:1-2
 119:47 ቆ77:97:
 127:143:159:163:1
 65:መዝ112:1
 119:48 ዘ6:24:63
 119:49 ቆ9:43
 119:50 ቆ25
 119:51 ቆ21፣
 እ.ኤ.አ. 16:10:17:23:
 23:11
 119:52 መዝ103:
 18
 119:53 ዘ32:19፣
 33:4:መዝ89:30
 119:54 ቆ172፣
 መዝ101:1፣138:5
 119:55 ቆ44:62፣
 72:መዝ12:42:8፣
 63:6:77:2:እ.አ.አ
 26:9:ሐሥ16:25
 119:56 ቆ4:100፣
 134:168:ዘዮ:15:40
 119:57 ቆ17:67፣
 101:ዘ83:29:እ.አ.አ
 51:19:ሐ33:24
 119:58 ቆ41:ዘፍ
 43:29:ዘ44:29:1ዘፍ
 16:11:ሐ79:8:መዝ
 34:4
 119:59 እ.አ.አ24:14-
 15:መዝ39:1
 119:60 ቆ115
 119:61 ቆ83፣
 109:153:176
 119:62 ቆ7:55
 ፣ሐሥ16:25
 119:63 ቆ56፣
 መዝ15:4:101:6-7
 ፣103:11፣111:10
 119:64 ቆ12፣
 108:መዝ33:5
 119:65 ቆ9:17፣
 መዝ125:4:50:23
 59:1፣መዝ2:7
 119:66 መዝ51:6
 119:67 ቆ17፣
 መዝ95:10፣116:10፣
 ኤር8:4
 119:68 ዘ18:20፣
 መዝ100:5፣106:1፣
 107:1፣135:3
 119:69 እ.ኤ.አ13:4፣
 መዝ109:2
 119:70 መዝ17:10
 እ.አ.አ29:13:ሐሥ28:27
 119:71 ቆ67:75
 119:72 እ.ኤ.አ28:17
 ፣መዝ19:10
 119:73 ዘ6:127፣
 እ.ኤ.አ4:17:10:8:መዝ
 138:8፣139:13-16
 119:74 ቆ9:መዝ
 34:2:130:5
 119:75 ቆ7:138፣
 172:ሐ112:5-11
 119:76 ቆ41፣

ለአገልጋይህ በጎ ውለሃል።
 66 በትእዛዛትህ አምናለሁና፣
 በጎ ማስተዋልንና ዕውቀትን
 አስተምረኝ።
 67 እንዲያው ሳይቸግረኝ መንገድ ስቼ
 ሄድሁ፤
 አሁን ግን ቃልህን እጠብቃለሁ።
 68 አንተ መልካም ነህ፤ የምታደርገው
 መልካም ነው፤
 እንግዲህ ሥርዐትህን አስተምረኝ።
 69 እብራተኞች ስሜን በሐሰት አጠፉ፤
 እኔ ግን ትእዛዝህን በፍጹም ልብ
 እጠብቃለሁ።
 70 ልባቸው የሰበሰቡ የደነደነ ነው፤
 እኔ ግን በሕግህ ደስ ይለኛል።
 71 ሥርዐትህን እማር ዘንድ፣
 በመከራ ውስጥ ማለፊ መልካም ሆነልኝ።
 72 ከአእላፋት ብርና ወርቅ ይልቅ፣
 ከአፍህ የሚወጣው ሕግ ይሻለኛል።
 ገ ዶይ

73 እጆችህ ሠሩኝ፤ አበጃኝኝም፤
 ትእዛዛትህን እንድማር ማስተዋልን
 ስጠኝ።
 74 ቃልህን ተስፋ አድርጌአለሁና፣
 የሚፈሩህ እኔን አይተው ደስ
 ይበላቸው።
 75 እግዚአብሔር ሆይ፤ ፍርድህ የጽድቅ
 ፍርድ፣
 ያስጨነቅኸኝም በታማኝነት እንደ ሆነ
 በወቅቱ።
 76 ለአገልጋይህ በገባኸው ቃል መሠረት፣
 ምሕረትህ ለመጽናናት ትሁነኝ።
 77 ሕግህ ደስታዬ ነውና፣
 በሕይወት እኖር ዘንድ ቸርነትህ
 ትምጣልኝ።
 78 እብራተኞች ያለ ምክንያት በደል
 አድርሰውብኛልና ይፈሩ፤
 እኔ ግን ትእዛዛትህን አሰላስላለሁ።
 79 አንተን የሚፈሩህ፣
 ምስክርነትህንም የሚያውቁ ወደ
 እኔ ይመለሱ።
 80 እኔ እንዳላፍር፤
 ልቤ በሥርዐትህ ፍጹም ይሁን።
 ገ ካፍ

81 ነፍሴ ማዳንህን እጅግ ናፈቀኝ፤
 ቃልህንም ተስፋ አደርጋለሁ።
 መዝ64 119:77 ቆ47:መዝ90:13፣103:13
 119:78 ቆ51፣ 86:161፣መዝ35:19፣ኤር50:32
 119:79 ቆ27:125 119:80 ቆ1:6፣ዘፍ26:5፣
 1፣78:61 119:81 ቆ20:43፣ 123:መዝ84:2

848 ወይም ለምወዳቸው

82“መቼ ታጽናናኛለህ?” እያልሁ፤
 ዐይኖቼ ቃልህን በመጠበቅ ደከሙ።።
 83ጢስ የጠጣ የወይን አቀላማዳ
 ብመስልም፤
 ሥርዐትህን አልረሳሁም።።
 84የባሪያህ ዕድሜ ስንት ቢሆን ነው?
 ታዲያ፤ በሚያሳድዱኝ ላይ
 የምትፈርደው መቼ ይሆን?
 85በሕግህ መሠረት የማይሄዱ፤
 እብራተኞች ጉድጓድ ቈፈሩልኝ።።
 86ትእዛዛትህ ሁሉ አስተማማኝ ናቸው፤
 ሰዎች ያለ ምክንያት አሳደውኛልና
 ርዳኝ።።
 87ከምድር ላይ ሊያስወግዱኝ ጥቂት
 ቀራቸው፤
 እኔ ግን ትእዛዛትህን አልተውሁም።።
 88እንደ ምሕረትህ መልሰህ ሕያው
 አድርገኝ፤
 እኔም የአፍህን ምስክርነት
 እጠብቃለሁ።።
ኃላሚድ
 89እግዚአብሔር ሆይ፤ ቃልህ በሰማይ፤
 ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።።
 90ታማኝነትህ ከትውልድ እስከ ትውልድ
 ሁሉ ይኖራል፤
 ምድርን መሠረትሃት፤ እርሷም ጸንታ
 ትኖራለች።።
 91ሁሉም አገልጋይህ ነውና፤
 በሕግህ መሠረት እስከ ዛሬ ድረስ
 ጸንተው ይኖራሉ።።
 92ሕግህ ደስታዬ ባይሆን ኖሮ፤
 በመከራዬ ወቅት በጠፋሁ ነበር።።
 93በእርሱ ሕያው አድርገኝልና፤
 ትእዛዛትህን ከቶ አልረሳም።።
 94እኔ የአንተ ነኝ፤ እባክህ አድነኝ፤
 ሕግህንም ፈልጌአለሁና።።
 95ክፋዎች ሊያጠፉኝ አድብተዋል፤
 እኔ ግን ምስክርነትህን አሰላስላለሁ።።
 96ለፍጹምነት ሁሉ ዳርቻ እንዳለው አየሁ፤
 ትእዛዛትህ ግን እጅግ ሰፊ ነው።።
ጌ ማም
 97አቤቱ፤ ሕግህን ምንኛ ወደድሁ!
 ቀኑን ሙሉ አሰላስላለሁ።።
 98ትእዛዛትህ ምን ጊዜም ስለማይለዩኝ፤
 ከጠላቶቼ ይልቅ አስተዋይ አደረጉኝ።።
 99ምስክርነትህን አሰላስላለሁና፤
 ከአስተማሪዎቼ ሁሉ የላቀ አስተዋይ
 ልብ አገኘሁ።።
 100መመሪያህን ተከትሎ እሄዳለሁና፤
 ከሽማግሌዎች ይልቅ አስተዋይ ሆንሁ።።
 101ቃልህን እጠብቅ ዘንድ፤

119:82 ቍ41:123፤
 መዝ67:69:3፤
 ሰቆ2:11
 119:83 ቍ61
 119:84 ቍ51:መዝ
 6:3፤ኤር12:3፤15:15
 ፤20:11፤ጌጌ6:10
 119:85 ቍ51፤
 መዝ35:7፤57:6፤ኤር
 18:20:22
 119:86 ቍ78:138
 ፤መዝ7:1፤109:26
 119:87 ቍ150፤
 ኢሳ1:4፤28፤58:2፤
 59:13
 119:88 ቍ2:100፤
 124:1፤29:134፤168፤
 መዝ41:2፤51:1፤
 109:26
 119:89 ቍ111፤
 144፤መዝ111:8፤ኢሳ
 51:6፤ማቴ5:18፤
 1ጴጥ1:25
 119:90 ኢዮ8:19፤
 መዝ36:5፤45:17፤
 148:6
 119:91መዝ104፤
 2-4፤ኤር31:35፤
 33:25
 119:92 ቍ50:67፤
 መዝ37:4፤112:1
 119:93 ቍ83፤
 መዝ103:5
 119:94 ቍ45፤
 146፤መዝ54:1፤116፤
 4፤ኤር17:14፤31፤18፤
 42:11
 119:95 ቍ99፤
 መዝ69:4
 119:96 መዝ19:7
 119:97 ቍ15:47
 119:98 ቍ130፤
 ዘ84:6፤መዝ19:7፤
 2ጠ.ፍ3:15
 119:99 ቍ15
 119:100 ቍ56፤
 ዘ86:17
 119:101 ቍ57፤
 ምሳ1:15
 119:102 ዘ84:5፤
 17:20
 119:103 መዝ19፤
 10፤ምሳ24:13-14
 119:104 ቍ128፤
 መዝ111:10
 119:105 ቍ130፤
 ምሳ6:23፤20:27፤
 2ጴጥ1:19
 119:106 ቍ7፤
 ነሀ10:29
 119:107 ቍ25
 119:108 ቍ64፤
 መዝ51:15፤63:5፤
 71:8፤109:30
 119:109 ቍ61፤
 መሳ12:3
 119:110 ቍ10፤
 መዝ25:15፤64:5፤
 ኢሳ8:14፤አግ3:5
 119:111 ቍ14፤162
 119:112 ቍ33፤

እግራን ከክፉ መንገድ ሁሉ ከለከልሁ።።
 102አንተው ራስህ አስተምረኸኛልና፤
 ከድንጋጌህ ዘወር አላልሁም።።
 103ቃልህ ለምላሴ ምንኛ ጣፋጭ ነው!
 ለአፌም ከማር ወለላ ይልቅ ጣዕም አለው።።
 104ከመመሪያህ ማስተዋልን አገኘሁ፤
 ስለዚህ የሐሰትን መንገድ ሁሉ ጠላሁ።።
ጌ ማም
 105ሕግህ ለእግራ መብራት፤
 ለመንገዴም ብርሃን ነው።።
 106የጽድቅ ሕግህን ለመጠበቅ፤
 ምያለሁ፤ ይህንኑ አጸናለሁ።።
 107እጅግ ተቸግራአለሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ቃልህ
 መልሰህ ሕያው አድርገኝ።።
 108እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈቅጄ
 ያቀረብሁትን የአፌን የምስጋና
 መሥዋዕት ተቀበል፤
 ሕግህንም አስተምረኝ።።
 109ነፍሴ ዘወትር አደጋ ላይ ናት፤
 ሕግህን ግን አልረሳሁም።።
 110ክፋዎች ወጥመድ ዘረጉብኝ፤
 እኔ ግን መመሪያህን አልተላለፍሁም።።
 111ምስክርነትህ የዘላለም ውርሴ ናት፤
 ልቤ በዚህ ሐሜት ያደርጋልና።።
 112ትእዛዛትህን ለዘላለም፤ እስከ ወዲያኛው
 ለመፈጸም፤
 ልቤን ወደዚያው አዘነበልሁ።።
ጌ ማም
 113መንታ ልብ ያላቸውን ጠላሁ፤
 ሕግህን ግን ወደድሁ።።
 114አንተ መጠጊያዬና ጋሻዬ ነህ፤
 ቃልህን በተስፋ እጠብቃለሁ።።
 115የአምላኬን ትእዛዛት እጠብቅ ዘንድ፤
 እናንተ ክፉ አድራጊዎች፤ ከእኔ ራቁ።።
 116እንደ ቃልህ ደግፈኝ፤ እኔም ሕያው
 እሆናለሁ፤
 ተስፋዬም መና ቀርቶ አልፈር።።
 117ያለ ሥጋት እቀመጥ ዘንድ ደግፈህ
 ያዘኝ፤
 ሥርዐትህንም ዘወትር እመለከታለሁ።።
 118መሰሪያቸው በከንቱ ነውና፤
 ከሥርዐትህ ውጭ የሚሄዱትን ሁሉ
 ወዲያ አስወገድሃቸው።።
 119የምድርን ክፋዎች ሁሉ እንደ ጥራጊ
 አስወገድሃቸው፤
 ስለዚህ ምስክርህን ወደድሁ።።
 መዝ108:1 119:113 ቍ47፤ነገ18:21፤ያዕ1:8፤4:8
 119:114 ቍ43፤ዘ6:15፤1፤መዝ18:2 119:115 መዝ6:8
 119:116 ቍ41፤መዝ18:35፤41:3፤55:22፤ኢሳ46:4፤ሮሜ5:5
 119:117 ቍ6፤መዝ34:4፤ኢሳ41:10፤46:4 119:118 ቍ10
 119:119 ቍ47፤ኢሳ1:22፤25፤ሕዝ2:18፤19

120 ሥጋዬ አንተን በመፍራት
ይንቀጠቀጣል፤
ፍርድህንም እፈራለሁ።
፡ ፡ ።

121 ፍትሕና ጽድቅ ያለበትን ሠርቻለሁ፤
ለሚጨቁኝ አሳልፈህ አትስጠኝ።

122 ለባሪያህ በነነት ዋስትና ሁን፤
እብሪተኛ እንዲጨቁኝ ነኝ
አትፍቀድላቸው።

123 ዐይኖቼ ማዳንህን፤
የጽድቅ ቃልህን በመጠባበቅ ደከሙ።

124 ለባሪያህ እንደ ምሕረትህ መጠን
አድርግ፤
ሥርዐትህንም አስተምረኝ።

125 እኔ ባሪያህ ነኝ፤
ምስክርነትህን ዐውቅ ዘንድ ማስተዋልን
ስጠኝ።

126 እግዚአብሔር ሆይ፤
ሕግህ እየተጣሰ ነውና፤
ጊዜው አንተ የምትሠራበት ነው።

127 ስለዚህ ከወርቅ፣ ከንጹሕ ወርቅ ይልቅ፤
ትእዛዛትህን ወደድሁ።

128 መመሪያህ ሙሉ በሙሉ ልክ ነው
አልሁ፤
ስለዚህ የሐሰትን መንገድ ሁሉ ጠላሁ።
፡ ፈ ፡

129 ምስክርነትህ ሁሉ ድንቅ ነው፤
ስለዚህ ነፍሴ ትጠብቀዋለች።

130 የቃልህ ትርጓሜ ያበራል፤
አላዋቂዎችንም አስተዋዮች ያደርጋል።

131 ትእዛዛህን ፍጥጥ አለሁና፤
አፌን ከፈትሁ አለከለክሁም።

132 ስምህን ለሚወዱ ማድረግ ልማድህ
እንደ ሆነ ሁሉ፤
ወደ እኔ ተመልሰህ፤ ምሕረት
አድርግልኝ።

133 አካሄዴን እንደ ቃልህ ቀና አድርግልኝ፤
ጎጠኦችም በላዩ እንዲሠለጥን
አትፍቀድ።

134 ትእዛዛህን መጠበቅ እንድችል፤
ከሰዎች ጥቃት ታደገኝ።

135 በባሪያህ ላይ ፊትህን አብራ፤
ሥርዐትህንም አስተምረኝ።

136 ሕግህ ባለመከበር፤
እንባዩ እንደ ውሃ ይፈሳል።
፡ ጸ ፡

137 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ጻድቅ ነህ፤
ፍርድህም ትክክል ነው።

138 ምስክርነትህን በጽድቅ አዘዝህ፤
እጅግ አስተማማኝም ነው።

139 ጠላቶቼ ቃልህን ዘንግተዋልና፤

119:120 ኢ.ሱ
24:14;ኢ.ዮ4:14;
ኢ.ባ64:2;ኤ.ር10:7
:ዕን3:2
119:121 2ሳሙ
8:15;ኢ.ዮ27:6
119:122 ቀ*21:
121:134;ኢ.ዮ17:3;
መዝ106:42
119:123 ቀ*81:82
:ኢ.ላ38:14
119:124 ቀ*12:88
:መዝ25:7
119:125 ቀ*79:
መዝ116:16
119:126 ዘን*15:
31
119:127 ቀ*47:
ኢ.ዮ3:21;መዝ19:10
119:128 ቀ*104:
163;መዝ9:8;31:6
:ምሳ13:5
119:129 ቀ*18:
22:88
119:130 ቀ*105:
መዝ9:7
119:131 ቀ*20:
መዝ42:1 119:132
2ሳሙ
24:14;መዝ5:11;6:4;
9:13;2ሳሙ24:14
119:133 ቀ*9:11;
ሮሜ6:16
119:134 ቀ*56:
88:122
119:135 ቀ*12:
ዘን*6:25;መዝ4:6;
67:1;80:3
119:136 ቀ*158:
መዝ6:6;106:25;
ኤ.ሳ22:4;44:2;24:
ኤ.ር9:1;18:13;17:
14;17:10;41:16;
34:8;ሕዝ9:4
119:137 ዘን*27
:ዕን9:15;ዕን9:13
119:138 ቀ*75:86
:መዝ19:7
119:139 መዝ69:9
:ዮሐ2:17
119:140 ቀ*47:
ኢ.ሱ23:14;
መዝ12:6
119:141 ቀ*61:
134;መዝ22:6
119:142 ቀ*151:
160;መዝ19:7
119:143 ቀ*24:47
119:144 ቀ*34
119:145 ቀ*10:
22:55
119:146 ቀ*94
119:147 መዝ5:3
:57:8;108:2
119:148 መዝ63:6
119:149 ቀ*40:
124;መዝ27:7
119:150 መዝ37:7
119:151 ቀ*142;
መዝ34:18;64:4;5

ትናት አሳረረኝ።

140 ቃልህ እጅግ የነጠረ ነው፤
ባሪያህም ወደደው።

141 እኔ ታናሽና የተናቅሁ ነኝ፤
ነገር ግን መመሪያህን አልዘነጋሁም።

142 ጽድቅህ ዘላለማዊ ጽድቅ ነው፤
ሕግህም እውነት ነው።

143 መከራና ሥቃይ ደርሶብኛል፤
ነገር ግን ትእዛዛህ ደስታዬ ነው።

144 ምስክርነትህ ለዘላለም የጽድቅ
ምስክርነት ነው፤
በሕይወት እኖር ዘንድ ማስተዋልን
ስጠኝ።
፡ ጸ ፡

145 እግዚአብሔር ሆይ፤ በፍጹም ልቤ
እሮጫለሁና መልስልኝ፤
ሥርዐትህንም እጠብቃለሁ።

146 ወደ አንተ እጣራለሁና አድነኝ፤
ምስክርነትህንም እጠብቃለሁ።

147 ትረዳኝ ዘንድ ጎሕ ሳይቀድ ተንሥቼ
እሮጫለሁ፤
ቃልህንም ተስፋ አደርጋለሁ።

148 ቃልህን አሰላሰል ዘንድ፤
ዐይኔ ሌሊቱን ሙሉ ሳይክደን
ያድራል።

149 እንደ ቸርነትህ መጠን ድምዴን ስማ፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ሕግህ
መልሰህ ሕያው አድርገኝ።

150 ደባ የሚያውጠኑት ወደ እኔ ቀርበዋል፤
ከሕግህ ግን የራቁ ናቸው።

151 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ግን ቅርብ
ነህ፤
ትእዛዛትህም ሁሉ እውነት ናቸው።

152 ለዘላለም እንደ መሠረትሃቸው፤
ከጥንት ምስክርነትህ ተረድቻለሁ።
፡ ገ ፡

153 ሕግህን አልረሳሁምና፤
ሥቃዬን ተመልክት፤ ታደገኝም።

154 ተሟገትልኝ፤ አድነኝም፤
እንደ ቃልህም ሕያው አድርገኝ።

155 ሥርዐትህን ስለማይሹ፤
ድነት ከክፋዎች የራቀ ነው።

156 እግዚአብሔር ሆይ፤ ርሳራጌህ ታላቅ
ነው፤
እንደ ሕግህ ሕያው አድርገኝ።

157 የሚያሳድዱኝ ጠላቶቼ ብዙዎች ናቸው፤
እኔ ግን ከምስክርህ ዘወር አላልሁም።

119:152 ቀ*7:73;89;መዝ11:8;ሉቃ21:33
119:153 መዝ3:7;13:3;44:17 119:154 ቀ*25:41;
1ሳሙ24:15;መዝ35:1;ኤ.ር50:34;ሚክ7:9 119:155 ቀ*94
:118 119:156 ቀ*25:149;ዕን9:27;ዮሶ5:11
119:157 መዝ7:1;44:18

158 ቃልህን አይጠብቁምና፣
 ከዳተኞችን አይቼ አርቃቸዋለሁ።
 159 መመሪያህን እንዴት እንደምወድ
 ተመልከት፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ምሕረትህ
 ሕይወት አድርገኝ።

160 ቃልህ በሙሉ እውነት ነው፤
 ጻድቅ የሆነው ሕግም ዘላለማዊ ነው።

ሠ ሳን

161 ገዢዎች ያለ ምክንያት አሳደዱኝ፤
 ልቤ ግን ከቃልህ የተነሣ እጅግ ፈራ።

162 ትልቅ ምርኮ እንዳገኘ ሰው፤
 በቃልህ ደስ አለኝ።

163 ሐሰትን እጠላለሁ፤ እጸዋላለሁ፤
 ሕግህን ግን ወደድሁ።

164 ጻድቅ ስለ ሆነው ሕግህ፤
 በቀን ሰባት ጊዜ አመሰግንሃለሁ።

165 ሕግህን የሚወዱ ብዙ ሰዓም አላቸው፤
 ዕንቅፋትም የለባቸውም።

166 እግዚአብሔር ሆይ፤ ማዳንህን ተስፋ
 አደርጋለሁ፤
 ትእዛዝም እፈጽማለሁ።

167 ነፍሴ ምስክርነትህን ትጠብቃለች፤
 እጅግ እወደዋለሁና።

168 መንገዴ ሁሉ በፊትህ ግልጽ ነውና፤
 ሕግህን ምስክርነትህን እጠብቃለሁ።

ጠ ታው

169 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጨኸቱ ከፊትህ
 ይድረስ፤
 እንደ ቃልህም ማስተዋልን ስጠኝ።

170 ልመናዬ ከፊትህ ይድረስ፤
 እንደ ቃልህም ታደገኝ።

171 ሥርዐትህን አስተምረኸኛልና፣
 ከንፈሮቼ ምስጋናን አፈለቁ።

172 ትእዛዛትህ ሁሉ የጽድቅ ትእዛዛት
 ናቸውና፤
 አንደባቱ ስለ ቃልህ ይዘምር።

173 ትእዛዝህን መርጫለሁና፣
 እጅህ እኔን ለመርዳት ዝግጁ ይሁን።

174 እግዚአብሔር ሆይ፤ ማዳንህን ናፈቅሁ፤
 ሕግም ደስታዬ ነው።

175 አመሰግንህ ዘንድ በሕይወት ልኑር፤
 ሕግም ይርዳኝ።

176 እንደ ጠፋ በግ ተቅብዘዋለሁ፤
 ትእዛዛትህን አልረሳሁምና፣
 ባሪያህን ፈልገው።

መዝሙር 120

የሰዓም ፀሮች

መዝሙር መዓርግ

¹በተጨማሪ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር
 ተባራሁ፤

119:158 ላ 104:
 136:1032:19
 119:159 ላ 25:
 መዝሙር 119:160
 ላ 89: መዝሙር 111:8
 119:161 ላ 23:
 120:122:157:140-
 24:14-15
 119:162 ላ 111:
 140:30:16:አ,4
 9:3:53:12
 119:163 ላ 47:128
 119:164 ላ 7:160
 119:165 ላ 11:
 መዝሙር 37:11:24:አ,4
 26:3:12:27:5:
 32:17:57:19:66:12
 119:166 ላ 81
 119:167 ላ 47
 119:168 ላ 2:
 22:56:88:አ,ዮ 10:4:
 23:10:መዝሙር 139:3:
 ምዕላ:21
 119:169 ላ 9:34
 አ,ዮ 16:18
 119:170 ላ 41:
 1:78:30:216:56:24:
 መዝሙር 37:22:20:28:
 2:59:1:140:6:
 143:1
 119:171 መዝሙር 15:
 63:3:94:12:አ,9
 2:3:መዝሙር 4:2
 119:172 ላ 7:75
 መዝሙር 15:14
 119:173 ላ 24:
 22:መዝሙር 37:24:
 73:23:አ,44:10
 119:174 ላ 16:
 24:166
 119:175 ላ 116:
 159:አ,455:3
 119:176 ላ 10:
 መዝሙር 44:17:95:10:አ,
 ር50:17:ሕዝ
 34:11:ሉቃ 15:4
 120:1 2 ላ 22:
 7:መዝሙር 18:6:118:5

እርሱም መለሰልኝ።
²እግዚአብሔር ሆይ፤ ከሐሰተኛ ከንፈር፣
 ከአታላይ ምላስም አድነኝ።
³ሐሰተኛ አንደበት ሆይ፤ ምን ይከፈልህ?
 ከዚህስ የባሰ ምን ይደረግብህ?
⁴በተሳለ የጦረኛ ቀስት፣
 በግራር ከሰል ፍም ይቀጣሃል።
⁵በሚሾክ እኖራለሁና፣
 በቁዳር ድንኳኖች መካከል
 እቀመጣለሁና ወዮልኝ!
⁶ሰዓምን በሚጠሉ መካከል፣
 ነፍሴ እጅግ ብዙ ጊዜ ኖረች።
⁷እኔ ሰዓም ፈላጊ ነኝ፤
 እነርሱ ግን በተናገርሁ ጊዜ ጠብ ይሻሉ።

መዝሙር 121

የእስራኤል ጠባቂ

መዝሙር መዓርግ

¹ዐይኖቼን ወደ ተራሮች አነሳሁ፤
 ረድኤቴ ከወዴት ይመጣል?
²ረድኤቴ ሰማይንና ምድርን ከፈጠረ፣
 ከእግዚአብሔር ዘንድ ይመጣል።
³እግርህ እንዲሸራተት አይፈቅድም፤
 የሚጠብቅህም አይተኛም።
⁴እነሆ፣ እስራኤልን የሚጠብቅ፣
 አይተኛም፤ አያንቀላፋምም።
⁵እግዚአብሔር ይጠብቅሃል፤
 እግዚአብሔር በቀኝህ በኩል
 ይከልልሃል።
⁶ፀሐይ በቀን አይቃጠህም፤
 ጨርቃም በሌሊት ጉዳት አታመጣብህም።
⁷እግዚአብሔር ከክፉ ሁሉ ይጠብቅሃል፤
 ነፍስህንም ይንከብከባታል።
⁸እግዚአብሔር ከአሁን ጀምሮ እስከ ዘላለም፣
 መውጣትህንና መግባትህን ይጠብቃል።

መዝሙር 122

ኢየሩሳሌም እልል በዩ!

የዳዊት መዝሙር መዓርግ

¹“ወደ እግዚአብሔር ቤት እንሂድ”
 ባለኝ ጊዜ፣
 ደስ አለኝ።
²ኢየሩሳሌም ሆይ፤
 እግሮቼን ከደጅሽ ውስጥ ቆመዋል።
³ኢየሩሳሌም እጅግ እንደ ተጠጋጋች፣
 ከተማ ሆና ተሠርታለች።
⁴ለእስራኤል በተሰጠው ሥርዐት
 መሠረት፣
 የእግዚአብሔርን ስም ለማመስገን፣
 የእግዚአብሔር ነገዶች፣
 ወደዚያ ይመጣሉ።

5 በዚያም የፍርድ ዙፋኖች የሆኑት፤
 የዳዊት ቤት ዙፋኖች ተዘርግተዋል።፤
 6 እንዲህ ብላችሁ ለኢየሩሳሌም ሰላም
 ጸልዩ፤
 “የሚወዱሽ ይለምልሙ፤
 7 በቅጥርሽ ውስጥ ሰላም ይሁን፤
 በምሽግሽም ውስጥ መረጋጋት
 ይስፈን”።፤
 8 ስለ ወንድሞቼና ስለ ባልንጀሮቼ፤
 “በውስጥሽ ሰላም ይስፈን” እላለሁ።፤
 9 ስለ አምላካችን ስለ እግዚአብሔር ቤት፤
 በጎነትሽን እሻለሁ።፤

መዝሙር 123

የተጨነቀ ሰው ጸሎት

መዝሙር መዓርግ

1 በሰማይ ዙፋን ላይ የተቀመጥህ ሆይ፤
 ዐይኖቼን ወደ አንተ አነሣለሁ።፤
 2 የባሪያዎች ዐይን ወደ ጌታቸው እጅ፤
 የባሪያዬቱም ዐይን ወደ እመቤቷ
 እጅ እንደሚመለከት፤
 3 ምሕረት እስከሚያደርግልን ድረስ፤
 የእኛም ዐይኖች ወደ አምላካችን ወደ
 እግዚአብሔር ይመለከታሉ።፤
 4 እግዚአብሔር ሆይ፤ ንቀት
 በዝቅብናልና፤
 ማረን፤ እባክህ ማረን።፤
 5 ኅፍሳሾችን የቅንጦቶች ስድብ፤
 የትዕቢተኞችን ንቀት እጅግ በዝቅብታል።፤

መዝሙር 124

የእስራኤል አዳኝ

የዳዊት መዝሙር መዓርግ

1 እስራኤል እንዲህ ይበል፡-
 “እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን
 ኖሮ፤
 2 ሰዎች በእኛ ላይ በተነሡ ጊዜ፤
 እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ባይሆን ኖሮ፤
 3 ቶጣቸው በላያችን በነደደ ጊዜ፤
 በቁመናችን በዋጡን ነበር፤
 4 ጎርፍ ባጥለቀለቀን፤
 ፈረሰኛው ውሃ ባሰጠመን፤
 5 ደራሽ ውሃም
 ጠራርጎ በወሰደን ነበር።፤
 6 በጥርሳቸው ከመዘንጠል የጠበቀን፤
 እግዚአብሔር ይባረክ።፤
 7 ነፍሳችን እንደ ወፍ፤
 ከአዳኝ ወጥመድ አመለጠች፤
 ወጥመዱ ተሰበረ፤
 እኛም አመለጥን።፤
 8 የሰማይና የምድር ፈጣሪ፤
 የእግዚአብሔር ስም ረዳታችን ነው።፤

122፡6 መዝ26፡8
 122፡7 1ሳሙ25፡6
 ፤መዝ48፡3
 122፡9 መዝ128፡5
 123፡1 መዝ68፡5፤
 ኢሳይ1፡63፤15
 123፡2 መዝ25፡15
 124፡1 መዝ129፡1
 124፡4 መዝ81፡4፤
 88፡17
 124፡7 መዝ25፡15
 ፤91፡3
 124፡8 ዘፍ1፡1፤
 1ሳሙ17፡45፤መዝ
 115፡15፤121፡2፤
 134፡3

125፡1 መዝ46፡5፤
 48፡2-5፤12፡ኢሳ
 33፡20
 125፡2 1ዜና21፡15፤
 መዝ32፡10፤ዘክ24፡5
 125፡3 1ሳሙ24፡10
 ፤ኢስ4፡11፤መዝ89፡
 22፤ምላ22፡8፤ኢሳ
 13፡11፤14፡5
 125፡4 መዝ36፡10
 ፤119፡65
 125፡5 ኢዮ23፡11፤
 መዝ92፡7፤128፡6፤
 ምላ2፡15፤17፡6፤
 ኢሳ59፡8፤ገላ6፡16
 126፡1 ዕዝ1፡1-3፤
 መዝ85፡1፤ዘሴ6፡11
 126፡2 ዘፍ21፡6፤
 ዘዳ10፡21፤ኢዮ8፡21፤
 መዝ65፡8፤171፡19፤
 ሉቃ1፡49
 126፡3 መዝ9፡2፤
 16፡11፤106፡21፤ኢል
 2፡21፡26
 126፡4 ዘዳ30፡3፤
 መዝ107፡35፤ኢሳ
 43፡19፤51፡3
 126፡5 መዝ6፡6፤
 16፡11፤20፡5፤23፡6፤8
 0፡5፤ኢሳ35፡10፤
 51፡11፤60፡15፤61፡7፤
 ኤር31፡6-7፤12፤
 50፡4፤ገላ6፡9
 126፡6 ዘካ፡25፡6፤
 መዝ30፡5
 127፡1 መዝ78፡69
 ፤121፡4

መዝሙር 125
 እግዚአብሔር የሚታመኑበትን ይጠብቃል

መዝሙር መዓርግ

1 በእግዚአብሔር የሚታመኑ፤
 ሳትናወጥ ለዘላለም እንደምትኖር እንደ
 ጽዮን ተራራ ናቸው።፤
 2 ተራሮች ኢየሩሳሌምን እንደ ከበቧት፤
 ከአሁን ጀምሮ ለዘላለም፤
 እግዚአብሔር በሕዝቡ ዙሪያ ነው።፤
 3 ጸድቃን እጃቸውን፤
 ለክፋት እንዳያነሡ፤
 የክፋዎች በትር፤
 ለጸድቃን በተመደበች ምድር ላይ
 አያርፍም።፤
 4 እግዚአብሔር ሆይ፤ መልካም ለሆኑ፤
 ልባቸውም ለቀና መልካም አድርግ።፤
 5 ወደ ጠማማ መንገዳቸው የሚመለሱትን
 ግን፤
 እግዚአብሔር ከክፉ አድራጊዎች ጋር
 ያስወግዳቸዋል።፤

በእስራኤል ላይ ሰላም ይውረድ።፤

መዝሙር 126

የስደት ተመላሾች መዝሙር

መዝሙር መዓርግ

1 እግዚአብሔር የጽዮንን ምርኮፋ በመለሰ፣
 ጊዜ፤
 ሕልም እንጂ እውን አልመሰለንም።፤
 2 በዚያን ጊዜ አፋችን በሣቅ፤
 እንደበታችንም በእልልታ ተሞላ፤
 በዚያን ጊዜም በሕዝቦች መካከል፤
 “እግዚአብሔር ታላቅ ነገር
 አደረገላቸው” ተባለ።፤
 3 እግዚአብሔር ታላቅ ነገር አደረገልን፤
 እኛም ደስ አለን።፤
 4 እግዚአብሔር ሆይ፤ በነቢዥ እንዳሉ
 ጅረቶች፤
 ምርካችንን መልስ።፤
 5 በእንባ የሚዘፍ፤
 በእልልታ ያጭዳሉ።፤
 6 ዘር ቋጥረው፤
 እያለቀሱ የተሰማሩ፤
 ነደአቸውን ተሸክመው፤
 እልል እያሉ ይመለሳሉ።፤

መዝሙር 127

በእግዚአብሔር መታመን

የሰሎሞን መዝሙር መዓርግ

1 እግዚአብሔር ቤትን ካልሠራ፤
 41 ወይም እግዚአብሔር ሀብቷን ይመላሳል።፤
 T1 ወይም የሰዎች ጤንነት ይታደሳል።፤
 *4 ወይም ሀብታችንን መልስ

ሠራተኞች በከንቱ ይደክማሉ፤
 እግዚአብሔር ከተማን ካልጠበቀ፤
 ጠባቂ በከንቱ ይተጋል።
 2የዕለት ጉርስ ለማግኘት በመጣር፤
 ማልዳችሁ መነሳታችሁ፤
 አምሽታችሁም መተኛታችሁ ከንቱ ነው፤
 እርሱ ለሚወዳቸው እንቅልፍን ያድላልና።⁴
 3እነሆ፤ ልጆች የእግዚአብሔር ስጦታ
 ናቸው፤
 የማሕፀንም ፍሬ ከቸርነቱ የሚገኝ ነው።
 4በወጣትነት የተገኙ ወንዶች ልጆች፤
 በመረኛ እጅ እንዳሉ ፍላጎት ናቸው።
 5ከራሪዎቹ በእነዚህ የተሞሉ፤
 የተባረከ ሰው ነው፤
 ከጠላቶቻቸው ጋር በአደባባይ በሚገኝ
 ገቱበት ጊዜ፤
 አይዋረዱም።

መዝሙር 128

የጻድቃን በረከት

መዝሙር መዓርግ

1እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሁሉ፤
 በመንገዱም የሚሄዱ የተባረኩ ናቸው።
 2የድካምህን ፍሬ ትበላለህ፤
 ትባረካለህ፤ ይላካልሃልም።
 3ሚስትህ በቤትህ፤
 እንደሚያፈራ ወይን ናት፤
 ወንዶች ልጆችህ በማእድህ ዙሪያ፤
 እንደ ወይራ ተክል ናቸው።
 4እነሆ፤ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሰው፤
 እንዲህ ይባረካል።

5እግዚአብሔር ከጽዮን ይባርክህ፤
 በሕይወትህ ዘመን ሁሉ፤
 የኢየሩሳሌምን ብልጽግና ያሳይህ፤
 6የልጅ ልጅ ለማየትም ያብቃህ።
 በእስራኤል ላይ ሰላም ይውረድ።

መዝሙር 129

በጽዮን ጠላቶች ላይ የቀረበ ጸሎት

መዝሙር መዓርግ

1እስራኤል እንዲህ ይበል፡-
 “ከልጅነቴ ጀምሮ ብዙ ጊዜ
 አስጨነቁኝ፤
 2በእርግጥ ከልጅነቴ ጀምሮ ብዙ ጊዜ
 አስጨነቁኝ፤
 ዳሩ ግን ድል አሳደረገኝም።
 3ዐራሾች ጀርባዬን ዐረሱት፤
 ትልማቸውንም አስረዘሙት።”
 4እግዚአብሔር ግን ጻድቅ ነው፤
 የክፋዎችን ገመድ በጣጥሶ ጣለው።
 5ጽዮንን የሚጠሉ ሁሉ፤
 ዐፍረው ወደ ጓላቸው ይመለሱ።

127፡2 ዘፍ3፡17፤
 ዘጥ6፡26፤ዘጸ33፡12፤
 ኢዮ11፡18፤መክ2፡25
 127፡3 ዘፍ1፡28
 127፡4 መዝ112፡2፤
 127፡5 ዘፍ23፡10፤
 24፡60፤መዝ128፡2-3
 127፡5 ዘፍ23፡10፤
 24፡60፤መዝ128፡2-3
 128፡1 መዝ103፡11
 112፡1፤119፡1-3
 128፡2 ዘፍ39፡3፤
 መዝ58፡11፤109፡11፤
 ምላ10፡22፤ኢሳ3፡10
 128፡3 ዘፍ49፡22
 128፡4 ዘፍ29፡5፤መዝ
 52፡8፤144፡12
 128፡4 መዝ11፡1፤
 112፡1
 128፡5 መዝ20፡2፤
 122፡9
 128፡6 ዘፍ48፡11፤
 መዝ125፡5
 129፡1 ዘፍ1፡13፤
 መዝ88፡15፤124፡1
 129፡2 ኢር1፡19፤
 15፡20፤20፡11፤ማቴ
 16፡18
 129፡4 ዘፍ9፡27፤
 መዝ37፡9፤140፡5
 129፡5 መዝ70፡2፤
 ሚክ4፡11
 129፡6 2ኃ19፡26፤
 መዝ102፡11፤ኢሳ
 37፡27
 129፡7 ዘፍ28፡38፤
 መዝ79፡12
 129፡8 መዝ118፡26
 130፡1 ኢዮ30፡19፤
 መዝ22፡2፤42፡7፤55፡1
 7፤142፡5፤ሰፋ3፡55
 130፡2 2ዘፍ6፡40
 130፡2 ዘፍ127፡7፤28፡2፤6፤3
 1፤22፤8፤6፤6፤140፤6
 130፡3 1ሳሙ6፡20
 1፤ዕ፡15፤መዝ143፡2
 1፤5፤1፤6፤ፊ፡17
 130፡4 ዘፍ34፡7፤
 24ሙ24፡14፤171
 8፤40፤ኢር31፡34
 130፡5 መዝ5፡3፤
 27፡14፤119፡74፤ኢሳ
 8፤17፤26፡8፤30፤18፤4
 9፡23
 130፡6 2ሳሙ23፡4
 130፡7 ዘፍ21፡13
 130፡7 ዘፍ25፡5፤71፡14፤
 111፡9፤ሮሜ3፡24
 130፡8 ዘፍ34፡7፤
 ሉቃ1፡68፤ማቴ1፡21
 131፡1 2ሳሙ22፤
 28፤ኢዮ5፡9፤41፡34፤
 መዝ101፡5፤139፡6፤ኢ
 42፡12፤ኢር45፡5፤
 ሮሜ12፡16
 131፡2 መዝ116፡7
 131፡2 መዝ18፡3፤1ቆሮ
 13፡11፤14፡20
 131፡3 መዝ25፡5፤
 113፡2፤119፡43፤130፡7

6ገና ከመብቀሉ እንደሚደርቅ፤
 በጣራ ላይ እንደ በቀለ ሣር ይሁኑ፤
 7ደግሞም ለዐጫጅ እጁን፤
 ለነደ ሰብሳቢ ዕቅፋን እንደማይሞላ
 ይሁኑ።
 8መንገድ ዐላፊዎችም፤
 “የእግዚአብሔር በረከት በእናንተ ላይ
 ይሁን፤
 በእግዚአብሔር ስም እንባርካችኋለን”
 አይበሉ።

መዝሙር 130

ለርዳታ የቀረበ ጥሪ

መዝሙር መዓርግ

1እግዚአብሔር ሆይ፤
 ከጥልቅ ወደ አንተ እሮጫለሁ።
 2ጌታ ሆይ፤ ድምጄን ስማ፤
 ጆሮዎቼህ የልመናዬን ቃል፤
 የሚያዳምጡ ይሁኑ።
 3እግዚአብሔር ሆይ፤ ኅጢአትን
 ብትቁጣጠር፤
 ጌታ ሆይ፤ ማን ሊቆም ይችላል?
 4ነገር ግን በአንተ ዘንድ ይቅርታ አለ፤
 ስለዚህም ልትፈራ ይገባሃል።
 5እግዚአብሔርን ደጅ እጠናለሁ፤ ነፍሴም
 በትዕግሥት ትጠብቀዋለች፤
 በቃሉም ተስፋ አደርጋለሁ።
 6ዘብ ዐዳሪ ንጋትን ከሚጠባበቅ ይልቅ፤
 አዎን፤ ዘብ ዐዳሪ ንጋትን ከሚጠባበቅ
 ይልቅ፤
 ነፍሴ ጌታ ን ትጠባበቃለች።
 7በእግዚአብሔር ዘንድ ምሕረት፤
 በእርሱም ዘንድ ማዳን አለና፤
 እስራኤል ሆይ፤ በእግዚአብሔር
 ተስፋ አድርግ።
 8እርሱም እስራኤልን፤
 ከኅጢአቱ ሁሉ ያድነዋል።

መዝሙር 131

በእግዚአብሔር መታመን

የዳዊት መዝሙር መዓርግ

1እግዚአብሔር ሆይ፤ ልቤ አልታብደም፤
 ዐይኔ ከፍ ከፍ አላለም፤
 ሐሳቤ ለዐጉል ትልቅነት አልተነሣሣም፤
 ከዐቅሜም በላይ አልተንጠራራሁም።
 2ነገር ግን ነፍሴን ጸጥ፤ ዝም አሰኝኋት፤
 ጡት የጣለ ልጅ ዐርፎ እናቱ ላይ
 እንደሚቀመጥ፤
 ነፍሴ ጡት እንዳስተወት ሕፃን
 በውስጤ ጸጥ አለች።
 3እስራኤል ሆይ፤ ከአሁን ጀምሮ
 ለዘላለም፤

⁴² ወይም ተኝተው ሳሉ ምግብ ያዘጋጅላቸዋል።

በእግዚአብሔር ተስፋ አድርግ።
መዝሙር 132
የክብረ በዓል መዝሙር
 132:8-10 ተጓ ምብ-2ዜና 6:41-42
 መዝሙረ መዓርግ

1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ዳዊትን፤
 የታገሠውንም መከራ ሁሉ ዐስብ፤

2 እርሱ ለእግዚአብሔር ማለ፤
 ለያዕቆብም ኅያል አምላክ እንዲህ ሲል ተሳለ፤

3 “ወደ ቤቴ አልገባም፤
 ዐልጋዬም ላይ አልወጣም፤

4 ለዐይኖቼ እንቅልፍን፤
 ለሽፋሽፍቶቼም ሽለብታ አልሰጥም፤

5 ለእግዚአብሔር ስፍራን፤
 ለያዕቆብም ኅያል አምላክ ማደሪያን እስካገኝ ድረስ።”

6 እነሆ፤ በኤፍራታ ሰማኝው፤
 በቂርያት ይዓሪም^ሐ አገኘኝው።

7 “ወደ ማደሪያው እንግባ፤
 እግርቼ በሚቆሙበት ቦታ እንስገድ።

8 እግዚአብሔር ሆይ፤ ተነሥ፤
 አንተና የኅይወቴ ታቦት ወደ ማረፊያህ ስፍራ ሂዱ።

9 ካህናትህ ጽድቅን ይልበሱ፤
 ቅዱሳንህም እልል ይበሉ።”

10 ስለ አገልጋይህ ስለ ዳዊት ስትል፤
 የቀባሽውን ሰው አትተውው።

11 እግዚአብሔር ለዳዊት በእውነት ማለ፤
 በማይታጠፍም ሥሉ እንዲህ አለ፤
 “ከገዛ ራስህ ፍሬ፤
 በዙፋንህ ላይ አስቀምጣለሁ።

12 ወንዶች ልጆችህ ኪዳኔን፤
 የማስተምራቸውንም ምስክርነቴን ቢጠብቁ፤
 ልጆቻቸው በዙፋንህ ላይ፤
 ለዘላለም ይቀመጣሉ።

13 እግዚአብሔር ጽዮንን መርጦአታልና፤
 ማደሪያውም ትሆን ዘንድ ወደአልና እንዲህ አለ፤

14 “ይህች ለዘላለም ማረፊያዬ ናት፤
 ፊልጌአታለሁና በእርሷ እኖራለሁ።

15 እጅግ አትረፍርፌ እባርካታለሁ፤
 ድኸቻን እንጀራ አጠግባለሁ።

16 ለካህናቷ ድኑትን አለብሳለሁ፤
 ቅዱሳኗም በደስታ ይዘምራሉ።

17 “በዚህም ለዳዊት ቀንድ^ሐ አበቅላለሁ፤
 ለቀባሁትም ሰው መብራት አዘጋጃለሁ።

18 ጠላቶቼን ኅፍረት አከናንባቸዋለሁ፤
 እርሱ ግን በራሱ ላይ የደፋው ዘውድ

132:11 ሳሙ-18:11 ፣24ሙ-15:14
 132:2 ዘፍ:49:24 ፣ ኢ:449:26 ፣60:16
 132:3 2ሳሙ-7:2-27
 132:5 1ነገ8:17 ፣ኤ:17:46
 132:6 ኢ:ሱ9:17 ፣14ሙ-7:217:12
 132:7 2ሳሙ-15:25 ፣1ዜና28:2 ፣መዝ5:7 ፣122:1
 132:8 ዘኅ:10:35
 132:9 ኢ:ዮ27:6 ፣መዝ6:330:4 ፣149:5 ፣ኢ:ሳ61:3 ፣10ዘቃ3:4 ፣ሚል3:3 ፣ኤ:ፌ6:14
 132:11 1ዜና17:11-14 ፣መዝ89:3-4 ፣35 ፣ማቴ1:1 ፣ሉ:ቃ3:31
 132:12 2ዜና6:16 ፣መዝ25:10 ፣ሉ:ቃ1:32 ፣ሐ:2:30
 132:13 ዘዐ15:17 ፣1ነገ8:13 ፣መዝ48:1-2 ፣68:16
 132:14 ሐ:8 ፣2ሳሙ-6:2 ፣መዝ68:6 ፣80:1
 132:15 መዝ107:9 ፣147:14
 132:16 2ዜና6:41 ፣ኢ:ዮ8:21 ፣መዝ149:5
 132:17 1ሳሙ-2:10 ፣1ነገ11:36 ፣2ነገ8:19 ፣2ዜና21:7 ፣መዝ8:28 ፣84:9 ፣92:10 ፣ኤዝ29:21 ፣ሉ:ቃ1:69
 132:18 2ሳሙ-12:30 ፣ኢ:ዮ8:22
 133:1 ዘፍ:13:8 ፣ዮ:ሐ17:11 ፣ርጫ12:10
 133:2 ዘዐ29:7
 133:3 ዘዐ15:17 ፣ዘሌ25:21 ፣ዘዳ3:8 ፣4:48 ፣ኢ:ዮ29:19 ፣መዝ2:6 ፣21:4 ፣74:2 ፣ምሳ19:12 ፣ኢ:ሳ18:4 ፣26:19 ፣34:5 ፣8 ፣ሆሌ14:5 ፣ሚክ5:7
 134:1 ዘኅ:16:9 ፣1ዜና15:2 ፣23:30 ፣መዝ113:1 ፣135:1-2 ፣ሬ:እ19:5
 134:2 መዝ15:1 ፣28:2 ፣33:2 ፣103:1 ፣11ጠጥ2:8
 134:3 ዘሌ25:21 ፣መዝ20:2 ፣መዝ124:8
 135:1 ነገ7:73
 135:2 1ዜና15:2 ፣መዝ116:19 ፣ሉ:ቃ2:37
 135:3 1ዜና16:34 ፣መዝ68:4 ፣92:1 ፣119:68 ፣147:1
 135:4 ዘዐ19:5 ፣ዘዳ7:6 ፣10:15 ፣ሚል3:1 ፣17:4 ፣ቲቶ2:14
 135:5 ዘዐ12:12

ያበራል።
መዝሙር 133
የወንድማማች ፍቅር
 የዳዊት መዝሙረ መዓርግ

1 ወንድሞች ተስማምተው በአንድነት ሲኖሩ፤
 እንዴት መልካም ነው! ምንኛስ ደስ ያሰኛል!

2 በራስ ላይ ፈሶ፤
 እስከ ጢም እንደሚዘልቅ፤
 እስከ አርን ጢም እንደሚወርድ፤
 እስከ ልብሱም ዐንገትጌ እንደሚደርስ ውድ ሹቱ ነው።

3 ደግሞም በጽዮን ተራራ ላይ እንደሚወርድ፤
 እንደ አርሞንዲም ጠል ነው፤
 በዚያ እግዚአብሔር በረከቱን፤
 ሕይወትንም እስከ ዘላለም አዞልፍ።

መዝሙር 134
የሠርክ መዝሙር
 መዝሙረ መዓርግ

1 እናንተ በሌሊት ቆማችሁ በእግዚአብሔር ቤት የምታገለግሉ፤
 የእግዚአብሔር ባሪያዎች ሁላችሁ፤
 እግዚአብሔርን ባርኩ።

2 በመቅደሱ ውስጥ እጆቻችሁን አንሡ፤
 እግዚአብሔርንም ባርኩ።

3 ሰማይንና ምድርን የሠራ እግዚአብሔር፤
 ከጽዮን ይባርክህ።

መዝሙር 135
የምስጋና መዝሙር
 135:15-20 ተጓ ምብ-መዝ 115:4-11

1 ሃሌ ሉያ።”

**የእግዚአብሔርን ስም ወድሱ፤
 እናንተ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሆይ፤ አመስግኑት፤**

2 በእግዚአብሔር ቤት፤
 በአምላካችን ቤት አደባባይ የምትቆሙ አመስግኑት።

3 እግዚአብሔር ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑ፤
 መልካም ነውና፤ ለስሙ ዘምሩ፤

4 እግዚአብሔር ያዕቆብን ለራሱ፤
 እስራኤልንም ውድ ንብረቱ አድርጎ መርጦአልና።

5 እግዚአብሔር ታላቅ እንደ ሆነ፤

^ሐ6 አንዳንዶቹ ያዳር ይላሉ።
^መ17 እዚህ ላይ ቀንድ የጥንቅቅ ትእምርት ሲሆን ንጉሥን ያመለክታል።
^ሠ1 ቀን3 እና 21 ጭምር በአንዳንድ ትርጉሞች እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።

ጌታ ችግም ከአማልክት ሁሉ
እንደሚበልጥ
ዐውቃለሁና።

፬በሰማይና በምድር፣
በባሕርና በጥልቅ ሁሉ ውስጥ፣
እግዚአብሔር ደስ ያሰኘውን ሁሉ
ያደርጋል።

፯እርሱ ደመናትን ከምድር ዳርቻ
ያስነግል፤
መብረቅ ከዝናብ ጋር እንዲወርድ
ያደርጋል፤
ነፋሳትንም ከማከማቻው ያወጣል።

፮በኩር ሆኖ በግብፅ የተወለደውን፣
ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ቀሠፈ።

፯ግብፅ ሆይ፤ በፈርዖንና በአገልጋዮቹ ሁሉ
ላይ፣
በመካከልሽ ታምራትንና ድንቅን
ሰደደ።

፱በዙ ሕዝቦችን መታ፤
ኅያላን ነገሥታትንም ገደለ።

፲፱አሞራውያንን ንጉሥ ሴዎንን፣
የባሳንን ንጉሥ ዐግን፣
የከነዓንን ነገሥታት ሁሉ ገደለ፤
፲፯ምድራቸውንም ርስት አድርጎ፣
ለሕዝቡ ርስት እንዲሆን ለእስራኤል
ሰጠ።

፲፮እግዚአብሔር ሆይ፤ ስምህ ዘላለማዊ
ነው፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ መታሰቢያህም
ከትውልድ እስከ ትውልድ ይኖራል።

፲፯እግዚአብሔር ለሕዝቡ ይፈርዳልና፣
ለአገልጋዮቹም ይራራላቸዋል።

፲፮የአሕዛብ ጣያታት ከብርና ከወርቅ
የተሠሩ፣
የሰው እጅ ያበጃቸው ናቸው።

፲፮አፍ አላቸው፤ አይናገሩም፤
ዐይን አላቸው፤ አያዩም፤

፲፮ጆሮ አላቸው፤ አይሰሙም፤
በአፋቸውም እስትንፋስ የለም።

፲፮እነዚህን የሚያበጁ፣
የሚታመኑባቸውም ሁሉ እንደ እነርሱ
ይሁኑ።

፲፱የእስራኤል ቤት ሆይ፤ እግዚአብሔርን
ባርኩ፤
የአሮን ቤት ሆይ፤ እግዚአብሔርን
ባርኩ፤

፲፱የሌዊ ቤት ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኩ፤
እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሆይ፤ እግዚ
አብሔርን ባርኩ።

፲፱በኢየሩሳሌም የሚኖር እግዚአብሔር፣
ከጽዮን ይባረክ።

1ዜና16:25፣ኢዮ
21:22፣መዝ48:1፣
145:3
135፥6 መዝ115:3
፣ዳገ4:35፣ማቴ6:10
135፥7 ዘጸ28:12፣
ኢዮ5:10፣መዝ68:9፣
ኢሳ30:23፣ኤር10፣
13፣51፣16፣ኢል2:23
፣አሞ4:13፣ዘዳ10:1
135፥8 ዘዳ4:23፣
12:12
135፥9 ዘዳ7:9፣
መዝ136:10-15
135፥10ዘኮ21:21-
25፣ኢሱ24:8-11፣
መዝ44:2፣78:55፣
136:17-21
135፥11ዘኮ21:21
፣26፣33፣ኢሱ12፣7-24
፣24:12
135፥12 ዘጸ29:8
135፥13 ዘዳ3:15፣
መዝ102:12
135፥14 ዘጸ32:36
፣1ሳሙ24:15፣ዕብ
10:30
135፥15 መዝ96:5
፣ኢሳ2:8፣31፣7፣37፣
19፣40፣19፣ኤር1:16፣
10፣5፣ፈለጎ9:20
135፥161ነገ18:26
135፥17 ኤር10:14
፣ዕገ2:19
135፥19መዝ22:23
135፥21 1ነገ8:13፣
2ዜና6:2፣መዝ128:5፣
134:3
136፥1 ፋጽ2-26፣
2ዜና5:13፣ዕገ3:11፣
መዝ100:5፣105:1፣1
06፣1፣18፣4፣4459፣
ኤር33:11፣ናሆ1:7
136፥2 ዘጸ10:17፣
መዝ105:1
136፥3 ዘጸ10:17፣
መዝ105:1፣1፣ጢሞ
6:15
136፥4 ዘዳ3:20፣
ኢዮ9:10
136፥5 ዘፍ1:1፣
ምሳ3:19፣ኤር51:15
136፥6 ዘፍ1:1፣6፣
ኢሳ42:5፣ኤር10:12
፣33:2
136፥7 ዘፍ1:4፣16፣
መዝ74:16፣ያዕ1:17
136፥8 ዘፍ1:16
136፥10 ዘዳ4:23፣
12:12
136፥11 ዘዳ6:6፣
13:3፣105:43
136፥12 ዘዳ3:20፣
ዘጸ5:15፣9:29
136፥13መዝ78:13
136፥14 ዘዳ14:22፣
መዝ106:9
136፥15 ዘዳ14:27
136፥16 ዘዳ13:18፣
መዝ78:52
136፥17ዘኮ21:23

ሃሌ ሉያ።
መዝሙር 136
ምስጋና በቅብብሎሽ መዝሙር

1እግዚአብሔርን አመስግኑ፤ ቸር ነውና፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

2የአማልክትን አምላክ አመስግኑ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

3የጌቶችን ጌታ አመስግኑ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

4እርሱ ብቻውን ታላላቅ ታምራትን
የሚያደርግ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

5ሰማያትን በብልሃት የሠራ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

6ምድርን በውሃ ላይ የዘረጋ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

7ታላላቅ ብርሃናትን የሠራ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

8ፀሐይ በቀን እንዲሠለጥን ያደረገ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

9ጨረቃና ከዋክብት በሌሊት
እንዲሠለጥኑ ያደረገ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

10የግብፅን በኩር የመታ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

11እስራኤልን ከመካከላቸው ያወጣ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

12በኅያል እጅና በተዘረጋች ክንድ
ይህን ያደረገ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

13የኤርትራን ባሕር ለሁለት የከፈለ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

14እስራኤልን በመካከሉ ያሳለፈ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

15ፈርዖንንና ሰራዊቱን በኤርትራ ባሕር
ያሰጠመ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

16ሕዝቡን በምድር በዳ የመራ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

17ታላላቅ ነገሥታትን የመታ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

18ኅያላን ነገሥታትን የገደለ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

19የአሞራውያንን ንጉሥ ሴዎንን የገደለ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

20የባሳንን ንጉሥ ዐግን የገደለ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

21ምድራቸውን ርስት አድርጎ የሰጠ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

-25፣ኢሱ24:8-11፣መዝ78:55፣135:9-12 136፥18 ዘጸ29:7፣
ኢሱ12:7-24 136፥19 ዘኮ21:21-25 136፥20 ዘኮ21:33
-35 136፥21 ዘጸ1:38፣ኢሱ12:1፣14:1

22 ለባራያው ለአሰራራ ርስት አድርጎ የሰጠ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
23 በውርደታችን ጊዜ ያሰበን፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
24 ከጠላቶቻችን እጅ ያዳኝን፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
25 ለፍጡር ሁሉ ምግብን የሚሰጥ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና፤
26 የሰማይን አምላክ አመስግኑ፤
ምሕረቱ ለዘላለም ነውና።

መዝሙር 137

የግዙቶች ቅኔ
1 በባቢሎን ወንዞች አጠገብ፤ በዚያ
ተቀምጠን ሳለን፤
ጽዮን ትዝ ባለችን ጊዜ አለቀሰን።
2 እዚያም በአካያ ዛፎች ላይ፤
በገናዎቻችንን ሰቀልን።
3 የማረኩን በዚያ እንድንዘምርላቸው ጠየቁን፤
የሚያወቃዩን የደስታ ዜማ ፈለጉብን፤
ደግሞም፣ “ከጽዮን መዝሙሮች አንዱን
ዘምሩልን” አሉን።
4 የእግዚአብሔርን ዝማሬ፤
እንዴት በባዕድ ምድር እንዘምር!
5 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ብረሳሽ፤
ቀኝ እጅ ትክዳኝ።
6 ሳላስታውስሽ ብቀር፤
ኢየሩሳሌምን የደስታዬ ቀኝጌጫ
ባላደርግ፤
ምላሴ ከትናጋዬ ጋር ትጣበቅ።
7 እግዚአብሔር ሆይ፤ ኢየሩሳሌም
በወደቀችበት ቀን፤
ኤደማውያን እንዴት እንደ ዛቱ ዐስብ፤
ደግሞም፣ “አፍርሷት፤
ፈጽማችሁ አፈራርሷት!” አሉ።
8 አንቺ አጥፊ የሆነሽ የባቢሎን ልጅ ሆይ፤
በእኛ ላይ ስለ ፈጸምሺው ድርጊት፤
የእጅሽን የሚሰጥሽ የተመሰገነ ነው፤
9 ሕፃናትሽንም ይዞ፤
በዐለት ላይ የሚፈጠፍጥ የተመሰገነ
ነው።

መዝሙር 138

የምስጋና መዝሙር
የዳዊት መዝሙር
1 እግዚአብሔር ሆይ፤ በፍጹም ልቤ
አመሰግንሃለሁ፤
በአማልክት ፊት በመዝሙር
እወድስሃለሁ።
2 ወደ ቅዱስ መቅደስህ እሰግዳለሁ፤
ስለ ምሕረትህና ስለ ታማኝነትህ፤

136፡22 ዘጸ29፡8፤ መዝ78፡55፤ኢሳ 20፡3፤41፡8፤42፡19፤4 3፡10፤44፡1፤21፤ 45፡4፤49፡5-7
136፡23 መዝ78፡39 ፤103፡14፤115፡12
136፡24 ዘጸ6፡19፤ ኢሳ10፡14፤ዮ9፡28
136፡25 ዘፍ1፡30፤ ማቴ6፡26
136፡26 ዕዝ3፡11፤ መዝ105፡1፤115፡3
137፡1 ወዘ1፡4፤ ኢሳ3፡26፤ሰቆ1፡4፤ ሕዝ 1፡1፤3፤3፤15፤ 10፡15
137፡2 ዘሉ23፡40፤ ኢዮ30፡31፤ኣላ24፡8፤ ሕዝ26፡13፤ኦጦ6፡5
137፡3 ኢዮ30፡9፤ መዝ79፡1-4፤80፡6፤ ሰቆ1፡5፤ሕዝ16፡57፤ 22፡4፤34፡29
137፡4 ወዘ2፡46
137፡5 ኢሳ2፡3፤ 56፡7፤65፡11፤66፡20
137፡6 ዘጸ4፡29፤ ነሀ2፡3፤መዝ22፡15፤ ኤር51፡50፤ሕዝ6፡9
137፡7 ዘፍ25፡30፤ 2፡ፀ125፡1-10፤2ዘፍ 28፡17፤መዝ74፡8፤ 83፡6፤ሰቆ4፡21-22፤ ኦሳ11፡11
137፡8 ኢሳ13፡1፤ 19፡47፤1-15፤ኤር25፤ 12፡26፤50፤1-2፤51፤58
137፡9 2፡ፀ78፡12፤ ኢሳ13፡16፤ሉቃ 19፡44
138፡1 መዝ27፡6፤ 95፡3፤96፡4፤108፡1
138፡2 1፡ፀ78፡29፤ መዝ5፡7፤74፡21፤ 97፡12፤108፡4፤115፤1 ፤119፡9፤140፡13
138፡3 መዝ18፡6፤ 28፡7፤30፡2፤99፡6፤ 116፡4፤118፡5፤9፡ሳ 28፡1፤ሐሥ4፡29
138፡4 መዝ72፡11 ፤102፡15
138፡5 መዝ21፡5፤ 51፡14፤71፡16፤ 145፡7
138፡6 መዝ40፡4፤ 113፡6፤ማቴ23፡12
138፡7 ዘወ7፡5፤ መዝ7፡6፤17፡7፤14፤ 20፡6፤23፡4፤41፡2፤ 60፡5፤108፡6
138፡8 ዕዝ3፡11፤ኢዮ 100፡5፤ፈል1፡6
139፡1 መዝ17፡3፤ 44፡21፤ሮሜ8፡27
139፡2 2፡ፀ19፡27፤ መዝ9፡4፤11፤ምግ24፤ 12፡ኤር12፡3
139፡3 2፡ፀ19፡27፤

ለስምህ ምስጋና አቀርባለሁ፤
ስምህንና ቃልህን፤
ከሁሉ በላይ ከፍ ከፍ አድርገሃልና።
3 በጠራሁህ ቀን መልስ ሰጠሽኝ፤
ነፍሴን በማደፋፈርም ብርቱ
አደረግሽኝ።
4 እግዚአብሔር ሆይ፤ የአፍህን ቃል
በሰሙ ጊዜ፤
የምድር ነገሥታት ሁሉ ያመስግኑ።
5 የእግዚአብሔር ክብር ታላቅ ነውና፤
ስለ እግዚአብሔር መንገድ ይዘምሩ።
6 እግዚአብሔር በከፍታ ስፍራ ቢሆንም፤
ዝቅ ያለውን ይመለከተዋል፤
ትዕቢተኛውን ከሩቅ ያውቀዋል።
7 በመከራ መካከል ብሄድም፤
አንተ ሕይወቴን ትጠብቃታለህ፤
በጠላቶቼ ቀጣ ላይ እጅህን ትዘረጋለህ፤
በቀኝ እጅህም ታድነኛለህ።
8 እግዚአብሔር በእኔ ላይ ያለውን ዐላማ
ይፈጽማል፤
እግዚአብሔር ሆይ፤ ምሕረትህ
ለዘላለም ነው።
የእጅህንም ሥራ ቸል አትበል።

መዝሙር 139

ሁሉን ዐዋቂ አምላክ
ለመዘምራን አለቃ፤ የዳዊት መዝሙር
1 እግዚአብሔር ሆይ፤ መረመርሽኝ፤
ደግሞም ዐወቅሽኝ።
2 አንተ መቀመጫንና መነሣቴን ታውቃለህ፤
የልቤንም ሐሳብ ገና ከሩቁ
ታስተውላለህ።
3 መሄድ መተኛቴን አጥርተህ ታውቃለህ፤
መንገዶቼንም ሁሉ ተረድተሃቸዋል።
4 እግዚአብሔር ሆይ፤ ገና ቃል ከአንደበቴ
ሳይወጣ፤
እነሆ፤ አንተ ሁሉንም ታውቃለህ።
5 አንተ ከኋላም ከፊትም ዙሪያዬን
ከለልሽኝ፤
እጅህንም በላዬ አደረግህ።
6 እንዲህ ያለው ዕውቀት ለኔ ድንቅ ነው፤
ልደርስበትም የማልችል ከፍ ያለ ነው።
7 ከመንፈስህ ወዴት እሄዳለሁ?
ከፊትህስ ወዴት እሸሻለሁ?
8 ወደ ሰማይ ብወጣ፤ አንተ በዚያ አለህ፤
መኝታዬንም በሲኦል ባደርግ በዚያ
ትገኛለህ።
ኢዮ31፡4 139፡4 ዕብ4፡13 139፡5 1ሳሙ25፡16፤መዝ32፡10፤ 34፡7፤125፡2 139፡6 መዝ131፡1፤ሮሜ11፡33 139፡7 ኤር 23፡24፤ዮና1፡3 139፡8 ዘጸ30፡12-15፤ኢዮ17፡13፤ኦጦ9፡2-3
ፋ13 ዕብራይስጡ የሚለው የሚለው በፋ15 ከሚገኘው ጭምር የሽምቀት ባሕር ይለዋል።

፳፮ አንዳንድ ትርጉሞች በጥልቅ ውስጥ ይላሉ።
 9 በንጋት ክንፍ ተነሥቼ ብበር፣
 እስከ ባሕሩ ዳርቻ መጨረሻ ብሄድ፣
 10 በዚያም ቢሆን እጅህ ትመራኛለኝ፤
 ቀኝ እጅህም አጥብቃ ትይዘኛለኝ።
 11 እኔም፣ “ጨለማው በእርግጥ ይሰውረኛል፤
 በዙሪያዬ ያለውም ብርሃን ሌሊት
 ይሆናል” ብል፣
 12 ጨለማ የአንተን ዐይን አይዝም፤
 ሌሊቱም እንደ ቀን ያበራል፤
 ጨለማም ብርሃንም ለአንተ አንድ
 ናቸውና።
 13 አንተ ውስጣዊ ሰውነቴን ፈጥረሃልና፤
 በእናቴም ማሕፀን ውስጥ አበጃጅተህ
 ሠራኸኝ።
 14 ግሩምና ድንቅ ሆኜ ተፈጥራአለሁና
 አመሰግንሃለሁ፤
 ሥራህ ድንቅ ነው፤
 ነፍሴም ይህን በውል ተረድታለኝ።
 15 እኔ በሰውር በተሠራሁ ጊዜ፣
 ዐጥንቶቼ ከአንተ አልተደበቁም፤
 በምድር ጥልቀት ውስጥ በጥበብ
 በተሠራሁ ጊዜ፣
 16 ዐይኖችህ ገና ያልተበጀውን አካሌን
 አይ፤
 ለእኔ የተወሰኑልኝም ዘመናት፣
 ገና አንዳቸው ወደ መኖር ሳይመጡ፣
 በመጽሐፍ ተመዘገቡ።
 17 አምላክ ሆይ፤ ለእኔ ያለህ ሐሳብ
 እንዴት ክቡር ነው!
 ቀኑ ጥሩስ ምንኛ ብዙ ነው!
 18 ልቀጠራቸው ብል፣
 ከአሸዋ ይልቅ ይበዙ ነበር።
 ተኛሁም ነቃሁም፤
 ገና ከአንተው ጋር ነኝ።
 19 አምላክ ሆይ፣ ክፉዎችን ብትገድላቸው
 ምናለበት!
 ደም የተጠማችሁ ሰዎች ሆይ፤ ከእኔ ራቀ
 ብ!
 20 ስለ አንተ በክፋት ይናገራሉና፤
 ጠላቶችህም ስምህን በከንቱ ያነሣሉ።
 21 እግዚአብሔር ሆይ፤ የሚጠሉህን
 አልጠላምን?
 በአንተ ላይ የሚነሡትንስ
 አልጸዩኛምን?
 22 በፍጹም ጥላቻ ጠልቻቸዋለሁ፤
 ባላጋራዎቼም ሆነዋል።
 23 እግዚአብሔር ሆይ፤ መርምረኝ፤ ልቤንም
 ዕወቅ፤
 ፈትነኝ፤ ሐሳቤንም ዕወቅ፤
 24 የክፋት መንገድ በውስጤ ቢኖር እይ፤
 በዘላለምም መንገድ ምራኝ።

139:10 መዝ23:3
 108:6;አ.44:10
 139:12 አ.ዮ34:22
 87:2;22
 139:13 አ.ዮ10:11
 መዝ119:73;አ.ሳ
 44:2;24;46:3;49:5;
 ኤር1:5
 139:14 አ.ዮ40:19
 መዝ119:164;
 145:10
 139:15 አ.ዮ10:11
 መዝ63:9;መዝ11:5
 139:16 አ.ዮ33:29
 መዝ90:12
 139:17 አ.ዮ5:9;
 መዝ92:5
 139:18 አ.ዮ29:18
 መዝ3:5;40:5
 139:19 መዝ5:6;
 6:8;59:2;አ.ሳ11:4
 139:20 ዘፋ5:11;
 መዝ65:7
 139:21 2ዜና19:2
 መዝ26:5;31:6;
 119:113
 139:22 ማቴ5:43
 139:23 1ሳሙ:16:7
 1ዜና29:17;አ.ዮ
 31:6;መዝ7:9;ምሳ
 17:3;ኤር11:20;
 ራእ2:23
 139:24 መዝ5:8;
 23:2;143:10;ኤር
 25:5;36:3
 140:1 ቀ 11:መዝ
 17:13;25:20;59:2;
 71:4;86:14;142:6;
 143:9
 140:2 መዝ36:4;
 52:2;68:30;ምሳ
 6:14;16:27;አ.ሳ
 59:4;ሆሴ7:15
 140:3 መዝ57:4;
 58:4;ሮሜ3:13;
 ያዕ3:8
 140:4 መዝ36;
 11:141:9
 140:5 አ.ዮ18:8;
 9:34;30;መዝ31:4;
 38:12;119:110
 140:6 መዝ16:2;
 28:2;6
 140:7 መዝ68:20
 140:8 መዝ10:2-
 3;66:7
 140:9 ምሳ18:7
 140:10 መዝ11:6
 21:9;ማቴ3:10;
 ሉቃ12:49;ራእ
 20:15
 140:11 መዝ34:21
 140:12 1ዮ8:45;
 መዝ35:10;82:3
 140:13 መዝ11:7
 16:11;138:2
 141:1 መዝ4:1;
 5:1-2;22:19;27:7;
 143:1
 141:2 ዘፀ29:39;
 41:30;8;መዝ28:2;

መዝሙር 140
በክፉዎች ላይ የቀረበ ጸሎት
 ለመዘምራን አለቃ፣ የዳዊት መዝሙር
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከክፉ ሰዎች
 አድነኝ፤
 ከዐመፀኞችም ሰዎች ጠብቀኝ፤
 2 እነርሱ በልባቸው ክፉ ነገር
 ያውጠኑኑናሉ፤
 በየዕለቱም ጦርነት ይጭራሉ።
 3 ምላሳቸውን እንደ እባብ ያሾላሉ፤
 ከከንፈራቸውም በታች የእፍኝት
 መርዝ አለ። ሴላ
 4 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከክፉዎች እጅ
 ጠብቀኝ፤
 እግሮቼንም ለመጥለፍ ከሚያደቡ
 ዐመፀኞች ሰውረኝ።
 5 ትዕቢተኞች ወጥመድ በሰውር አስቀመጡብኝ፤
 የመረባቸውን ገመድ ዘረጉብኝ፤
 በመንገዴም ላይ አሽክላ አኖሩ። ሴላ
 6 እግዚአብሔር ሆይ፤ “አንተ ከምላኬ ነህ”
 እልሃለሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ የልመና ጨኸቴን
 ሰማ።
 7 ብርቱ አዳኝ የሆንህ፤ ጌታ እግዚአብሔር
 ሆይ፤
 በጦርነት ዕለት የራስ ቀኑ ሆንኸኝ።
 8 እግዚአብሔር ሆይ፤ የክፉዎች ምኞት
 አይፈጸም፤
 በትዕቢትም እንዳይከፉራና፤
 ዕቅዳቸው አይሳካ። ሴላ
 9 ዙሪያዬን የከበቡኝ ሰዎች ራስ፣
 የከንፈራቸው መዘዝ ይጠምጠምበት።
 10 የእሳት ፍም በሳያቸው ይውረድ፤
 ዳግመኛም እንዳይነሡ ወደ እሳት ይጣሉ፤
 ማጥ ወዳለበት ጉድጓድ ይውደቁ።
 11 ምላሳኛ በምድራቱ ጸንቶ አይኑር፤
 ዐመፀኛውን ሰው ክፋት አሳዶ
 ያጥፋው።
 12 እግዚአብሔር ለድኻ ፍትሕን
 እንደሚያስከብር፣
 ለችግረኛውም ትክክለኛ ፍርድን
 እንደሚሰጥ ዐውቃለሁ።
 13 ጻድቃን በእውነት ስምህን ያመሰግናሉ፤
 ቅኖችም በፊትህ ይኖራሉ።
መዝሙር 141
የክፉዎችን ድሎት ለመመኘት የቀረበ ጸሎት
 1 እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ እጣራ
 ለሁ፤ ፈጥህ ድረስልኝ፤
 ወደ አንተ ስጣራም ድምዲን ሰማ።
 2 ጸሎቴ በፊትህ እንደ ዕጣን ትቈጠርልኝ፤

እጅን ማንጣቴም እንደ ሠርክ መሥዋዕት ትሁን።
³ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለአፌ ጠባቂ አድርግ፤ የከንፈሮቼንም መዝጊያ ጠብቅ።
⁴ከዐመፀኞች ጋር፤ በክፉ ሥራ እንዳልተባበር፤ ልቤን ወደ ክፉ አታዘንብል፤ ከድግሳቸውም አልቋደስ።
⁵ጻድቅ ሰው ይቅጣኝ፤ ይህ በነገት ነው፤ ይገሥጸኝም፤ በራሴ ላይ እንደሚፈስ ዘይት ነው፤ ራሴም ይህን እንቢ አይልም።
 ጸሎቴ ግን በክፉዎች ተግባር ላይ ነው፤ ፍሹማዎቻቸው ከገደል አፋፍ ቀላል ቀላል ይወረወራሉ፤ ቃሉ የምታረክ ናትና፤ ይሰማታል።
⁷ደግሞም፤ “ሰው ምድርን እንደሚያርስና ዐፈሩን እንደሚፈረካክስ፤ እንዲሁ ዐጥንታችን በሲኦል[†] አፋፍ ላይ ተበታተነ” ይላሉ።
⁸ኔታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐይኖቼ ግን ወደ አንተ ይመለከታሉ፤ መጠጊያዬም አንተ ነህ፤ እንግዲህ ነፍሴን አትተዋት።
⁹ከዘረገብኝ ወጥመድ፤ ከክፉ አድራጊዎችም አሸክላ ጠብቀኝ።
¹⁰እኔ ብቻ በደህና ሳመልጥ፤ ክፉዎቼ በገዛ ወጥመዳቸው ይውደቁ።

መዝሙር 142

የሚታደን ሰው ጸሎት
 ሞኝ ውስጥ በነበረ ጊዜ፤ የጻዊት ትምህርት[‡] ጸሎት
¹ድምዳሜን ከፍ አድርጌ ወደ እግዚአብሔር እርጭኻለሁ፤ ድምዳሜን ከፍ አድርጌ ወደ እግዚአብሔር ልመና አቀርባለሁ።
²ብሶቴን በፊቴ አፈስሳለሁ፤ ችግራንም በፊቴ እናገራለሁ።
³መንፈሴ በውስጤ ሲዝል፤ መንገዴን የምታውቅ አንተ ነህ፤ በመተላለፊያ መንገዴ ላይ፤ ወጥመድ በስውር ዘርግተውብኛል።
⁴ወደ ቀኝ ተመልከት፤ እይም፤ ስለ እኔ የሚገደው የለም፤ ማምለጫም የለኝም፤ ስለ ነፍሴም ደንታ ያለው የለም።
⁵እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ እርጭኻለሁ፤ ደግሞም፤ “አንተ መጠጊያዬ ነህ፤ በሕይወጥም ምድር ዕድል ፈንታዬ ነህ”

63:4+ሉቃ1:9+1ጢሞ 2:8+ራእ5:8+8:3
 141:3 መዝ12:2+34:13 ፣ያሰ1:26+3:8
 141:4 ኢሰ24:23 ፣መዝ106:29 ፣ምላ 23:1-3
 141:5 መዝ29:7 ፣መዝ 23:5 ፣ምላ9:8+19:25 ፣ 25:12 ፣መዝ7:5
 141:6 2ዜና25:12
 141:7 ዘኀ16:30 ፣ 32-33 ፣መዝ129:3
 141:8 መዝ2:12 ፣11:1 ፣123:2
 141:9 መዝ38:12 ፣64:5 ፣140:4
 141:10 መዝ7:15 ፣35:8 ፣57:6 ፣124:7
 142 ርዕስ 1 ላሞ 22:1 ፣24:3 ፣መዝ57 ርዕስ
 142:1 1ነገ8:52 ፣መዝ3:4 ፣30:8
 142:2 መዝ50:15 ፣64:1
 142:3 መዝ6:2 ፣ 77:3 ፣84:2 ፣88:4 ፣ 143:4 ፣7:6 ፣8:8 ፣18 ፣ ሰቆ1:22
 142:4 ኢር25:35 ፣ 30:17
 142:5 ዘጸ32:9 ፣ ኢዮ28:13 ፣መዝ 16:5 ፣27:13 ፣46:1
 142:6 መዝ17:1 ፣ 25:20 ፣79:8 ፣ኤር 31:11
 142:7 2ዜና6:41 ፣ መዝ7:17 ፣9:2 ፣ 66:11
 143:1 ዘዐ34:6 ፣ መዝ28:2 ፣71:2 ፣ 89:1-2 ፣130:2 ፣ 141:1
 143:2 መዝ14:3 ፣ ሮሜ3:10
 143:3 መዝ107:10 ፣ሰቆ3:6
 143:4 መዝ30:7
 143:5 ዘና24:63 ፣ መዝ77:6
 143:6 ዘዐ9:29 ፣ ኢዮ11:13
 143:7 መዝ22:24 ፣ 27:9 ፣30:7 ፣69:17 ፣ 142:3
 143:8 ዘዐ33:13 ፣ ኢዮ34:32 ፣መዝ6:4 ፣ 25:1-2 ፣27:11 ፣ 32:8 ፣86:4 ፣90:14
 143:9 መዝ18:17 ፣ 31:1 ፣5 ፣140:1
 143:10 ነዐ9:20 ፣ መዝ25:4-5 ፣26:12 ፣ 31:14 ፣119:12
 143:11 መዝ25:11 ፣ 31:1 ፣41:2 ፣71:2

እላለሁ።
⁶እጅግ ተስፋ ቈርጫለሁና፤ ጨኸቴን ስማ፤ ከዐቅም በላይ ሆነውብኛልና፤ ከሚያሳድዱኝ አድነኝ።
⁷ስምህን አመሰግን ዘንድ፤ ነፍሴን ከወህኒ አውጣት፤ ከምታደርግልኝም በጎ ነገር የተነሣ፤ ጻድቃን በዙሪያዬ ይሰበሰባሉ።

መዝሙር 143

ትሑት ልመና
 የጻዊት መዝሙር

¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎቴን ስማ፤ ልመናዬን አድምጥ፤ በታማኝነትህና በጽድቅህም፤ ሰምተህ መልስልኝ።
²ሰው ሆኖ በፊትህ ጻድቅ የለምና፤ ባሪያህን ወደ ፍርድ አታቅርበው።
³ጠላት እስከ ሞት አሳደኛል፤ ሕይወቴንም አድቅቆ ከዐፈር ቀላቅሎአል፤ ቀደም ብለው እንደ ሞቱትም፤ በጨለማ ውስጥ አኑሮኛል።
⁴ስለዚህ መንፈሴ በውስጤ ዝላለኝ፤ ልቤም በውስጤ ደንግጦአል።
⁵የቀድሞውን ዘመን አስታውስሁ፤ ሥራህንም ሁሉ አሰላሰልሁ፤ የእጅህንም ሥራ አውጠነጠንሁ።
⁶እጆቼን ወደ አንተ ዘረጋሁ፤ ነፍሴም እንደ ምድረ በዳ አንተን ተጠማች። ሲላ

⁷እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈጥነህ መልስልኝ፤ መንፈሴ ደክመኝ፤ ወደ ጉድጓድ እንደሚወርዱት እንዳልሆን፤ ፊትህን ከእኔ አትሰውር።
⁸በአንተ ታምኛለሁና፤ በማለዳ ምሕረትህን አሰማኝ፤ ነፍሴን ወደ አንተ አንሥቻለሁና፤ የምሄድበትን መንገድ አሳየኝ።
⁹እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተን መስወሪያ አድርጌአለሁና፤ ከጠላቶቼ አድነኝ።
¹⁰አንተ አምላኬ ነህና፤ ፈቃድህን እንድፈጽም አስተምረኝ፤ መልካሙ መንፈስህም፤ በቀናችው መንገድ ይምራኝ።
¹¹እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለ ስምህ ሕይወት

[†]5 ወይም ጸደቀ
[‡]7 አንዳንድ ትርጉሞች መቃብር ይላሉ።
 ሰጠሱ ላይ ሥነ ጽሑፋዊ ወይም የዚህ ቃል ሊሆን ይችላል።

አድርገኝ፤
 በጽድቅም ነፍሴን ከመከራ አውጣት።
 12ጠላቶቼንም ለእኔ ስላለህ ምሕረት
 ደምስሳቸው፤
 እኔ ባሪያህ ነኝና፤
 ነፍሴን የሚያስጨንቋትን ሁሉ
 አጥፋቸው።

መዝሙር 144
የጦርነት መዝሙር

የጻዊት መዝሙር

1እጆቼን ለጦርነት፤
 ጣቶቼን ለውጊያ የሚያሠለጥን፤
 እግዚአብሔር ዐለቴ ይባረክ።

2እርሱ አፍቃሪ አምላኬና ጽኑ ዐምባዬ
 ነው፤

ምሽጌና ታዳጊዬ፤
 የምከለልበትም ጋሻዬ ነው፤

ሕዝቤን የሚያስገዛልኝም[†] እርሱ ነው።

3እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህን ያህል በልብህ
 ሰፍራ ትሰጠው ዘንድ ሰው ምንድን
 ነው?

ታሰበውስ ዘንድ የሰው ልጅ እስከዚህ
 ምንድን ነው?

4ሰው እንደ እስትንፋስ ነው፤
 ዘመኑም ፈጥኖ እንደሚያልፍ ጥላ
 ነው።

5እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰማያትህን
 ሰንጥቀህ ውረድ፤

ይጤሱም ዘንድ ተራሮችን ዳስሱ።

6የመብረቅ ብልጭታ ልክህ በትናቸው፤
 ፍላጻህን ሰደህ ግራ አጋባቸው።

7እጅህን ከላይ ዘርጋ፤
 ከነይለኛ ውሃ፤

ከባዕዳንም እጅ፤
 ታደገኝ፤ አድነኝም፤

8እንደበታቸው ሐሰትን ይናገራል፤
 ቀኝ እጃቸውም የቅጥፈት ቀኝ እጅ
 ናት።

9አምላክ ሆይ፤ አዲስ ቅኔ እቀኝልሃለሁ፤
 ዐሥር አውታር ባለው በገና

እዘምርልሃለሁ።

10ነገሥታትን ድል የሚያጌናጽፍ፤
 ባሪያውን ዳዊትን ከሚጌዳ ሰይፍ
 የሚያድነው እርሱ ነው።

11አንደበታቸው ሐሰትን ከሚናገር፤
 ቀኝ እጃቸው የቅጥፈት ቀኝ እጅ
 ከሆነችው፤

ከባዕዳን እጅ፤
 ታደገኝ፤ አድነኝም።

12ወንዶች ልጆቻችን በወጣትነታቸው፤

143:12 መዝ8:2፤
 54:5፤116:16

144:1 ዘፍ49:24
 144:2 ዘፍ15:1፤
 መሳ4:23፤መዝ18:2፤
 39:27፤1፤37:39፤
 43:2፤59:9፤91:2

144:3 ዕብ2:6
 144:4 1ዜፍ29:15፤
 ጳጳ7:7፤14:2፤27:3፤
 ጳጳ2:22፤ያዕ4:14

144:5 ዘፍ11:5፤
 መዝ18:9፤57:3፤
 104:32፤ኢሳ64:1

144:6 መዝ7:12-
 13፤18:14፤59:11፤
 68:1፤ዕን3:11፤
 ዘፍ9:14

144:72ሳሙ22:17፤
 ፡መዝ3:7፤18:44፤
 57:3፤69:2

144:8 ዘፍ14:22፤
 ዘፍ32:40፤መዝ12:2፤
 36:3፤41:6

144:9 መዝ28:7፤
 33:2-3፤71:2፤29:6፤1

144:102ሳሙ8:14፤
 ጳጳ5:20፤መዝ
 18:50

144:11 መዝ3:7፤
 12:2፤18:44፤25:20፤
 36:3፤41:6-7፤
 106:26፤ኢሳ44:20

144:12መዝ92:12-
 14፤128:3፤መሐ4:4
 ፣7:4

144:13 ምሳ3:10
 144:142ነገ25:11፤
 ፡ምሳ14:4፤ኢሳ24:፤
 11፤ ኤር14:2-3

144:15 ዘፍ28:3
 145:1 መዝ2:6፤
 5:2፤30:1፤34:1፤
 54:6

145:2 መዝ34:1፤
 71:6፤ኢሳ25:1፤
 26:8

145:3 2ሳሙ22:4፤
 ጳጳ5:9፤መዝ95:3፤
 ፡96:41

145:4 ዘፍ11:19፤
 መዝ22:30፤71:16

145:5 መዝ75:1፤
 96:6፤148:13

145:6 ዘፍ32:3፤
 መዝ66:3፤75:1፤78:4፤
 ፡106:22

145:7 ዘፍ18:9፤
 መዝ5:11፤27:13፤10
 1፤1፤138:5

145:8 መዝ86:5፤
 15፤103:8

145:9 1ዜፍ16:34፤
 ፡መዝ103:13-14፤
 136:1፤፡ግ፡19፤17፤
 ፡ግር10:18

145:10 መዝ8:6፤
 30:4፤103:22፤115:1
 7-18፤139:14፤

የተሟላ ዕድገት እንዳገኘ ተክል፤
 ሴቶች ልጆቻችንም ቤተ መንግሥት
 ለማስጌጥ፤
 እንደ ተቀረጹ የማእዘን ዐምዶች
 ይሁኑ።

13ጌተራዎቻችን በተለያየ የእህል ዐይነት፤
 የተሞሉ ይሁኑ፤

በጎቻችን እስከ ሺህ ይውለዱ፤
 በመስኮቻችንም እስከ ዐሥር ሺህ
 ይባዙ።

14ከብቶቻችን ይክበዱ፤[‡]
 አይጨንግፉ፤ አይጥፉም።

እኛም በምርኮ አንወሰድ፤
 በአደባባዮቻችንም ዋይታ አይሰማ።

15ይህ ባርኮት ገንዘብ የሆነ ሕዝብ ምስገን
 ነው፤

እግዚአብሔር አምላኩ የሆነ ሕዝብ
 ምስገን ነው።

መዝሙር 145^ጎ
ምስጋና ለንጉሡ ለእግዚአብሔር

የጻዊት የምስጋና መዝሙር

1አምላኬና ንጉሤ ሆይ፤ ከፍ ከፍ
 አደርግሃለሁ፤
 ስምህን ከዘላለም እስከ ዘላለም
 እባርካለሁ።

2በየቀኑ እባርክሃለሁ፤
 ስምህንም ከዘላለም እስከ ዘላለም
 አመሰግናለሁ።

3እግዚአብሔር ታላቅ ነው፤ እጅግ
 ሊመሰገንም ይገባዋል፤
 ታላቅነቱም አይመረመርም።

4ሥራህን አንዱ ትውልድ ለሌላው
 ትውልድ ያስተጋባል፤
 ብርቱ ሥራህን ያውጃል።

5ስለ ግርማህ ውበትና ክብር ይናገራሉ፤
 ስለ ድንቅ ሥራህም^ፊ ያወራሉ።

6ስለ ድንቅ ሥራህ ብርታት ይነጋገራሉ፤
 እኔም ስለ ታላቅነትህ አውጃለሁ።

7የበጎነትህን ብዛት በደስታ ያወሳሉ፤
 ስለ ጽድቅህም በእልልታ ይዘምራሉ።

8እግዚአብሔር ቸር ነው፤ ርኅሩኅም ነው፤
 ለቀኝ ግ የዘገየ፤ ምሕረቱ የበዛ።

9እግዚአብሔር ለሁሉ ቸር ነው፤
 ምሕረቱም በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ነው።

10እግዚአብሔር ሆይ፤ ፍጥረትህ ሁሉ
 ያመሰግንሃል፤

[†]2 አንዳንዶች ሕዝቦችን የሚያስገዛልኝ ይላሉ።
[‡]14 ወይም መሪዎቻችን ይጠክራሉ።
^ፊም145 ይህ መዝሙር ተከታታይ በሆኑ የዕብራይስጥ ፊደል ላይ የሚጀምር ሲሆን (ከቀጥ 13 ጭምር) መነሻዎቹ ወይም መነሻዎቹና መድረሻዎቹ ሆኖ የተጠቀሱ ሲሆኑ ጥንታዊ ስምዎች ሆኖ የሚፈጠሩ ናቸው።

ቅዱሳንም ይባርኩሃል።
 11 ስለ መንግሥትህ ክብር ይናገራሉ፤
 ስለ ኃይልህም ይናገራሉ፤
 12 በዚህም ብርቱ ሥራህን፤
 የመንግሥትህንም ግርማ ክብር
 ያስታውቃል።
 13 መንግሥትህ የዘላለም መንግሥት ናት፤
 ግዛትህም ለትውልድ ሁሉ ጸንቶ
 ይኖራል።
 እግዚአብሔር ቃሉን ሁሉ ይጠብቃል፤
 በሥራውም ሁሉ ቸር ነው።
 14 እግዚአብሔር የሚንገዳገዱትን ሁሉ
 ይደግፋል፤
 የወደቁትንም ሁሉ ያካላል።
 15 የሁሉ ዐይን አንተን በተስፋ ይጠብቃል፤
 አንተም ምግባቸውን በወቅቱ
 ትሰጣቸዋለህ።
 16 አንተ እጅህን ትዘረጋለህ፤
 የሕያዋን ፍጥረታትንም ሁሉ ፍላጎት
 ታረካለህ።
 17 እግዚአብሔር በመንገዱ ሁሉ ጸድቅ፤
 በሥራውም ሁሉ ቸር ነው።
 18 እግዚአብሔር ለሚጠሩት ሁሉ፤
 በእውነት ለሚጠሩት ሁሉ ቅርብ ነው።
 19 ለሚፈሩት ፍላጎታቸውን ይፈጽማል፤
 ጨካኝታቸውን ይሰማል፤ ያድናቸዋልም።
 20 እግዚአብሔር የሚወዱትን ሁሉ
 ይጠብቃል፤
 ክፉዎችን ሁሉ ግን ያጠፋል።
 21 አፊዮ የእግዚአብሔርን ምስጋና ይናገራል፤
 ፍጡር ሁሉ ከዘላለም እስከ ዘላለም፤
 ቅዱስ ስሙን ይባርክ።

መዝሙር 146

ለረድኤት አምላክ ምስጋና

1 ሃሌ ሉያ።^ሐ
 ነፍሴ ሆይ፤ እግዚአብሔርን ባርኪ።
 2 በምኖርበት ዘመን ሁሉ እግዚአብሔርን
 አመሰግናለሁ፤
 በሕይወትም እስካለሁ ለአምላኬ
 እዘምራለሁ።
 3 በገዢዎች አትታመኑ፤
 ማዳን በማይችሉ ሥጋ ለባሾችም
 አትመኩ።
 4 መንፈሳቸው ትወጣለች፤ ወደ
 መሬታቸውም ይመለሳሉ፤
 ያን ጊዜም ዕቅዳቸው እንዳልነበር
 ይሆናል።
 5 ረዳቱ የያዕቆብ አምላክ የሆነ፤
 ተስፋውንም በአምላኩ በእግዚአብሔር
 ላይ የጣለ ሰው ምስገን ነው፤
 6 እርሱ ሰማይንና ምድርን፤ ባሕርንም፤

148:14፣149:9
 145:11 ሞ12-13፣
 110:15፣2፣መዝ21:13፣
 ማ፡6፣33
 145:12 ሞ11፣መዝ
 75:1፣103፣19፣105፣1
 ፣ኢሳ2:10፣19፣21
 145:13 110:15፣18፣
 118:7፣9፣ኢሳ23:14፣
 14፣ፍር1:9፣1ጠ፣፱
 1፣17፣2ኢ፣፱፣1፣1፣
 ራ፡እ11፣15
 145:14 1፡ፋ፡2፡8
 ፣መዝ37:17፣38፣6፣
 146:8
 145:15 116:1፣30፣
 ኢ፣፱፣28፣5፣መዝ
 37:25፣ግ፡6፣26
 145:16 መዝ90:14
 ፣104፣28
 145:17 ሞ13፣110
 9፣27፣ዕዝ9፣15
 145:18 11፣23፣21
 ፣መዝ18፣6፣46፣1፣
 80፣18፣ፊ፡4፣5
 145:19 1፡ፋ፡10፡
 19፣ኢ፣፱፡22፣28፣መዝ
 7፣10፣20፣4፣31፣22፣3
 4፣18፣40፣1
 145:20 መዝ1፣6፣
 31፣23፣9፣14፣94፣23
 ፣97፣10
 145:21 110:3፣15፣
 መዝ30፣4፣65፣27፣18፣
 99፣3፣150፣6
 146:1 መዝ103፣1፣
 104፣1
 146:2 መዝ63፣4፣
 104፣33፣105፣2
 146:3 መዝ60፣11፣
 108፣1፣2፣118፣9፣ኢሳ
 2፣22
 146:4 116:3፣19፣ኢ፣፱
 7፣21፣መዝ33፣10፣
 103፣14፣መዝ12፣7፣
 14፣ፍር2፣6
 146:5 መዝ3፣18፣
 37፣9፣70፣5፣7፣15፣
 119፣43፣121፣2፣
 144፣15፣ኢር17፣7
 146:6 118:7፣9፣21፣5
 2፣12፣መዝ18፣25፣
 108፣4፣115፣15፣117፣2፣
 ሌሥ14፣15፣ፊ፡እ10፣6
 146:7 መዝ37፣17፣
 66፣11፣68፣6፣103፣6፣
 107፣9፣145፣15
 146:8 110:4፣11፣118
 7፣13፣ኢ፣፱፡23፣10፣
 መዝ38፣6፣ም፡20፣12፣
 ኢሳ29፣18፣32፣3፣
 35፣5፣42፣7፣18፣19፣
 43፣8፣ማ፡6፣11፣5
 146:9 110:22፣22፣
 118፣19፣34፣መዝ10፣18
 ፣ያዕ1፣27
 146:10 116:21፣33፣
 116፣16፣31፣መዝ93፣1
 ፣99፣1፣ፊ፡እ11፣15
 147:1 መዝ33፣1፣
 135፣3
 147:2 መዝ51፣18

በእነዚህም ውስጥ ያለውን ሁሉ የፈጠረ፤
 ታማኝነቱንም ለዘላለም የሚጠብቅ ነው፤
 7 ለተበደሉት የሚፈርድ፤
 ለተራቡት ምግብን የሚሰጥ እርሱ ነው፤
 እግዚአብሔር እስረኞችን ከእስራት
 ያወጣል፤
 8 እግዚአብሔር የዕውራንን ዐይን ያበራል፤
 እግዚአብሔር የተዋረዱትን ከፍ
 ያደርጋል፤
 እግዚአብሔር ጸድቃንን ይወዳል፤
 9 እግዚአብሔር ስደተኞችን ይጠብቃል፤
 ድካ አደጎችንና መበለቶችን ይደግፋል፤
 የክፉዎችን መንገድ ግን ያጠፋል።
 10 እግዚአብሔር ለዘላለም ይነግሣል፤
 ጽዮን ሆይ፤ አምላክሽ ለትውልድ ሁሉ
 ንጉሥ ነው።

ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 147

መዝሙር ለሁሉን ቻይ አምላክ

1 ሃሌ ሉያ።^ከ
 አምላካችንን በመዝሙር ማወደስ እንዴት
 መልካም ነው፤
 እርሱን ማመስገን ደስ ይሰኛል፤ ይህ
 ተገቢም ነው።
 2 እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን መልሶ
 ይሠራታል፤
 ከእስራኤል የተበተኑትን ይሰበስባል።
 3 ልባቸው የተሰበረውን ይፈውሳል፤
 ሞትንም ይጠግናል።
 4 የከዋክብትን ብዛት ያውቃል፤
 እያንዳንዱንም በስሙ ይጠራዋል።
 5 ጌታ ችን ታላቅ ነው፤ እጅግ ኃይልም
 ነው፤
 ለጥበቡም ወሰን የለውም።
 6 እግዚአብሔር የተናቁትን ከፍ ያደርጋል፤
 ክፉዎችን ግን ወደ ምድር ይጥላል።
 7 ለእግዚአብሔር በምስጋና ዘምና፤
 ለአምላካችንም በመስገቱ ምስጋና
 አቅርቡ።
 8 ሰማይን በደመናት የሚሸፍን እርሱ ነው፤
 106:47 147:3 11፣12፣13፣ኢ፣፱፣5፣18፣መዝ34፣18፣ኢሳ1፣6፣
 ሕዝ34፣16 147:4 116:15፣5 147:5 110:14፣31፣መዝ48፣1፣
 145:3፣ኢሳ40፣28 147:6 216:33፣23፣መዝ37፣9-10፣
 145:20፣146፣8-9 147:7 መዝ27፣6፣30፣4፣33፣3፣42፣4፣
 98፣5 147:8 118:11፣14፣32፣2፣24፣1፣21፣ኢ፣፱፣5፣10፣
 26፣8፣28፣26፣መዝ104፣14
 15 የሙት ባሕር ጥቅልሎች እና ሱርስት (የሰብዓ ሊቃናትን
 ትርጉም ይመ) ለለግርግህ ታላቅነትና ክብር፤ ዕውቀት ደንቅ
 ሥራህን አሰላለሁ ይላሉ።
 13 አንድ የመስፊቲክ ቅጅ፤ የሙት ባሕር ጥቅልሎች እና
 ሱርስት (የሰብዓ ሊቃናትን ትርጉም ይመ) እንዲሁም አብ
 ዛኛው የመስፊቲክ ቅጅ፤ የሙት ባሕር ጥቅልሎች ይላሉ።
 1 አንዳንዶች ከ10 ጭምር እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።
 1 አንዳንዶች ከሞት 20 ጭምር እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።

ለምድርም ዝናብን ይሰጣል፤
 በተራሮችም ላይ ሣር ያበቅላል።
 9 ለእንስሳት ምግባቸውን፤
 የቀኑ ጭጨቶችም ሲንጫጨቱ
 የሚበሉትን ይሰጣቸዋል።
 10 እርሱ በፈረስ ጎይል አይደሰትም፤
 በሯጭም ብርታት ላይ ደስታውን
 አያደርግም።
 11 ነገር ግን እግዚአብሔር በሚፈሩት፤
 በምሕረቱ በሚታመኑትም ይደሰታል።
 12 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ እግዚአብሔርን
 አመስግኚ፤
 ጽዮን ሆይ፤ አምላክሽን አወድሺ፤
 13 እርሱ የደጆችሽን መወርወሪያ
 አጽንቶአልና፤
 ልጆችሽንም በውስጥሽ ባርኮአል።
 14 በድንበርሽ ውስጥ ሰላም ያሰፍናል፤
 ማለፊያ ስንዴም ያጠግብሻል።
 15 ትእዛዙን ወደ ምድር ይልካል፤
 ቃሉም እጅግ በፍጥነት ይሮጣል።
 16 ዐመዳዩን እንደ በርኖስ ይዘረጋል፤
 ውርጨቱን እንደ ዐመድ ይነሰንሳል።
 17 የበረዶውን ድንጋይ ቀጥሎ ይለቃል
 ይወረውረዋል፤
 በውሽንፍሩስ ቅዝቃዜ ፊት ማን ሊቆም
 ይችላል?
 18 ቃሉን ልኮ፤ ያቀልጣቸዋል፤
 ነፋሱን ያነፍሳል፤ ውሆችንም ያፈሳል።
 19 ቃሉን ለያዕቆብ፤
 ሥርዐቱንና ፍርዱን ለእስራኤል
 ይገልጣል።
 20 ይህን ለማንኛውም ሌላ ሕዝብ
 አላደረገም፤
 እነርሱም ፍርዱን አላወቁም።
 ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 148

ፍጥረተ ግለም ሁሉ ያመስግን
 1 ሃሌ ሉያ።^፳
 እግዚአብሔርን ከሰማይት አመስግኑት፤
 በላይ በአርያም አመስግኑት።
 2 መላእክቱ ሁሉ አመስግኑት፤
 ሰራዊቱ ሁሉ አመስግኑት፤
 3 ፀሐይና ጨረቃ አመስግኑት፤
 የምታበሩ ከዋክብት ሁሉ አመስግኑት።
 4 ሰማይ ሰማይት አመስግኑት፤
 ከሰማይትም በላይ ያላችሁ ውሆች
 አወድሱት።
 5 እርሱ ስላዘዘ ተፈጥረዋልና፤
 የእግዚአብሔርን ስም ያመስግኑት።
 6 ከዘላለም እስከ ዘላለም አጸናቸው፤

147:9 ስፍ:1:30፣
 8:7፣መዝ104:27-28
 ፣ማቴ6:26
 147:10 ሳሙ:16:7
 ፣ኢዮ39:11፣መዝ33:16-17
 147:11 መዝ6:4፣
 33:18፣35:27፣103:11፣119:43
 147:12 መዝ48:1፣
 147:13 ዘጸ33:25
 ፣ዘሌ25:21፣መዝ128:5፣134:3
 147:14 ዘሌ26:6፣
 ዘጸ32:14፣2ሳሙ7:10
 ፣መዝ132:15፣ኢሳ48:18
 147:15 ኢዮ37:12
 ፣መዝ33:9፣148:5፣
 ኢሳ55:1
 147:16 መዝ148:8፣
 ኢዮ37:12፣38:29
 147:17 ዘዐ22:23፣
 ኢዮ38:22፣መዝ78:47
 147:18 ቀ:15፣መዝ33:9፣150:3፣107:20
 147:19 ዘዐ20:1፣
 ዘጸ33:4፣ኢሳ1:8፣
 2ኃ22:8፣መዝ78:5፣
 ሚላ4:4፣ሮሜ3:2፣
 9:4
 147:20 ዘጸ4:7-8
 ፣32-34፣መዝ33:2፣
 79:6፣103:1
 148:1 መዝ19:1፣
 33:2፣69:34፣103:1፣
 150:1
 148:2 ነገ22:19፣
 መዝ103:20
 148:3 መዝ19:1፣
 148:4 ስፍ:1:7፣
 ዘጸ10:14
 148:5 መዝ145:21
 ፣147:15
 148:6 ኢር31:35-
 36፣33:25
 148:7 ስፍ:1:21፣
 ዘጸ33:13፣መዝ33:2፣
 74:13-14
 148:8 ዘዐ9:18፣
 ኢሳ10:11፣ኢዮ37:11-12፣
 መዝ103:20፣
 147:15-18
 148:9 ኢሳ44:23፣
 49:13፣55:12
 148:10 ኢሳ43:20
 ፣ዮሴ2:18
 148:11 መዝ102:15
 148:13 መዝ8:1፣
 113:2፣138:4፣145:5
 148:14 ዘዐ15:2፣
 ዘጸ26:19፣1ሳሙ2:1፣
 መዝ22:3፣145:10
 149:1 መዝ1:5፣
 28:7፣33:2፣96:1፣
 103:1፣2:25፣9
 149:2 ኢዮ10:3፣
 መዝ10:16፣47:6፣
 95:6፣ኢሳ13:3፣32:1፣
 44:2፣45:11፣54:5፣ኢር51:48፣ዘዐ9:9

የማይሻርም ሕግ ደነገላቸው።
 7 የባሕር ውስጥ ግዙፍ ፍጥረትና ጥልቅ
 ውሆች ሁሉ፤
 እግዚአብሔርን ከምድር አመስግኑት።
 8 እሳትና በረዶ፤ ዐመዳይና ጭጋግ፤
 ትእዛዙንም የሚፈጽም ዐውሎ ነፋሱ፤
 9 ተራሮችና ኩረብቶች ሁሉ፤
 የፍሬ ዛፎችና ዝግቦች ሁሉ፤
 10 የዱር አራዊትና የቤት እንስሳት ሁሉ፤
 በምድር የሚሳቡ ፍጥረታትና የሚበሩ
 ወፎችም፤
 11 የምድር ነገሥታትና ሕዝቦች ሁሉ፤
 መሳፍንትና የምድር ገዢዎች ሁሉ፤
 12 ወጣት ወንዶችና ደናግል፤
 አረጋውያንና ልጆች ያመስግኑት።
 13 ስሙ ብቻውን ከፍ ያለ ነውና፤
 ክብሩም ከምድርና ከሰማይ በላይ ነውና፤
 እነዚህ ሁሉ የእግዚአብሔርን ስም
 ያመስግኑ።
 14 እርሱ ለሕዝቡ ቀንድን። አስነሥቶአል፤
 ለቅዱሳን ሁሉ ምስጋና፤
 እጅግ ቅርቡ ለሆነው ሕዝቡ፤ ለእስራኤል
 ልጆች።

ሃሌ ሉያ።

መዝሙር 149

የድል መዝሙር
 1 ሃሌ ሉያ።^፬
 ለእግዚአብሔር አዲስ ቅኔ ተቀኝ፤
 ምስጋናውንም በቅዱሳን ጉባኤ ዘምሩ።
 2 እስራኤል በፈጣሪው ደስ ይበለው፤
 የጽዮንም ልጆች በንጉሣቸው ሐሤት
 ያድርጉ።
 3 ስሙን በሽብሰባ ያመስግኑ፤
 በከበሮና በመሰንቆ ይዘምሩለት።
 4 እግዚአብሔር በሕዝቡ ደስ ይለዋልና፤
 የዋሃንንም በማዳኑ ውበት ያጌናጽፋል።
 5 ቅዱሳን በዚህ ክብር ይጓደዱ፤
 በመኝታቸውም ላይ እልል እያሉ ይዘምሩ።
 6 የአምላክ ውዳሴ በአንደበታቸው፤
 ባለ ሁለት ልሳን ሰይፍም በእጃቸው
 ይሁን፤
 7 በዚህ ሕዝቦችን ይበቀላሉ፤
 ሰዎችንም ይቀጣሉ፤
 149:3 ዘዐ15:20፣57:8 149:4 መዝ35:27
 ፣132:16፣ 147:11 149:5 ኢዮ35:10፣ 42:8፣132:16 149:6
 ዘዐ4:17፣መዝ66:17፣ዕብ4:12፣ራእ1:16
 149:7 ዘኅ:31:3፣ ዘጸ32:41፣መዝ81:5
 ፳1 አንጻጻዶች ከቀ:14 ጭምር እግዚአብሔር ይመስገን
 ይላሉ።
 ፳14 ቀንድ የጥንካሬ ትእምርት ሲሆን ገጽማ ያመለከታል።
 ፳1 አንጻጻዶች ከቀ:9 ጭምር እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።

<p>⁸ነገሥታታቸውን በሰንሰለት፤ መኪንንታቸውንም በእግር ብረት ያስራሉ፤ ⁹ይህም በእነርሱ ላይ የተጻፈውን ፍርድ ለመፈጸም ነው። ለቅዱሳኑም ሁሉ ይህች ክብር ናት። ሃሌ ሉያ።</p> <p style="text-align: center;">መዝሙር 150</p> <p>የምስጋና መዝሙር</p> <p>¹ሃሌ ሉያ።¹¹</p> <p>እግዚአብሔርን በመቅደሱ አመስግኑት፤ በታላቅ ጠፈሩ አወድሱት። ²ስለ ብርቱ ሥራው አመስግኑት፤ እጅግ ታላቅ ነውና ወድሱት።</p>	<p>149፥8 2ሳሙ-3፥34 ፤2ዜና33፥11፤አሳ 14፥1-2 149፥9 ዘጸ7፥1፤ መዝ145፥10፤ሐዝ 28፥26 150፥1 መዝ68፥24- 26፥73፥17፥102፥19፥1 12፥1፥148፥1 150፥2 ዘ015፥7፤ ዘጸ3፥24 150፥3 ዘኀ-10፥2፤ መዝ57፥8 150፥4 ዘፍ-4፥21፤ ዘ015፥20፤መዝ45፥8 150፥5 2ሳሙ-6፥5 150፥6 መዝ103፥22</p>	<p>³በመለከት ድምፅ አመስግኑት፤ በበገናና በመሰንቆ ወድሱት። ⁴በክብሮና በሽብሸባ አመስግኑት፤ በባለ አውታር መሣሪያና በእምቢልታ አወድሱት። ⁵ተርጉብጋቢ ድምፅ ባለው ጸናጽል አመስግኑት፤ ድምፀ መልካም በሆነ ጸናጽል ወድሱት። ⁶እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያመስግን። ሃሌ ሉያ።</p> <p>¹¹ አንጻንጾች ከቀጥፊ ጭምር እግዚአብሔር ይመስገን ይላሉ።</p>
---	--	--

መጽሐፈ ምሳሌ

መግቢያ የምሳሌዎቹ ዐላማና ጭብጥ

1 የእስራኤል ንጉሥ፣ የዳዊት ልጅ የሰሎሞን ምሳሌዎች፤

2 ጥበብንና ተግሣጽን ለመቀበል፤ ጥልቅ ሐሳብ የሚገልጡ ቃላትን ለማስተዋል፤

3 ጽድቅን፣ ፍትሕንና ሚዛናዊ ብድን በማድረግ፤

የተገራ ጠቢብ ልቦናን ለማግኘት፤

4 ብስለት ለሌላቸው አስተዋይነትን፣ በዕድሜ ለጋ ለሆኑት ዕውቀትንና ልባምነትን ለመስጠት፤

5 ጥበቦችን ያድምጡ፤ ትምህርታቸውንም ያዳብሩ፤

አስተዋዮችም መመሪያ ያግኙበት፤

6 ይህም የጠቢባንን ምሳሌዎችንና ተምሳሌቶችን፤ አባባሎችንና ዕንቁቅልሾችን ይረዱ ዘንድ ነው።

7 እግዚአብሔርን መፍራት የዕውቀት መጀመሪያ ነው፤ ተላሎችህ ግን ጥበብንና ተግሣጽን ይንቃሉ።

ጥበብን ገንዘብ ለማድረግ የተሰጠ ምክር

8 ልጄ ሆይ፤ የአባትህን ምክር አድምጥ፤ የእናትህንም ትምህርት አትተው።

9 ለራስህ ሞገስን የሚያገድግ አክሊል፣ አንገትህን የሚያስውብ ድሪ ይሆንልሃል።

10 ልጄ ሆይ፤ ኅጢአተኞች ቢያባብሉህ፣ እሺ አትበላቸው፤

11 “ከእኛ ጋር ናና፣ ደም ለማፍሰስ እናድባ፤ በደል በሌለበት ሰው ላይ እንሸምቅ፤

12 እንደ መቃብር፣ ወደ ጉድጓድ ለ እንደሚወርዱ፤ ከነሕይወታቸው እንዳሉ እንዋጣቸው፤

13 ውድ የሆኑ ነገሮችን ሁሉ በያይነቱ እናገኛለን፤ ቤቶቻችንንም በዝርፊያ እንሞላለን፤

14 ከእኛ ጋር ዕጣህን ጣል፤ የጋራ ቦርሳ ይኖረናል” ቢሉህ፤

15 ልጄ ሆይ፤ አብረሃቸው አትሂድ፤ በሚሄዱበትም መንገድ እግርህን አታንሣ፤

16 እግራቸው ወደ ኅጢአት ይቸኩላል፤

1:1 1:74:29-34: ምሳ10:1:25:1:መከ 1:1:ማቴ13:3 1:4 ምሳ8:5:12 1:5 ምሳ9:9 1:6 ዘጥ:12:8:መላ 14:12:መዝ49:4: ምሳ22:17:24:23: ማቴ13:10-17 1:7 ዘወ20:20:ዘዳ 4:6:ኢዮ23:15:መዝ 34:4-22:112:1 :ምሳ8:33-36:9:7-9 :10:12:1:13:18:19: 15:32:33:ኢሳ33:6 :50:10:59:19:ኢር8 :9 1:8 ቍ8-9:ዘዳ 21:18:ምሳ2:1:3:1: 4:1:5:1:6:1:20:7:1 :19:27:22:17:23:2 6-28:ኢር35:8 1:9 ምሳ3:21-22: 4:1-9 1:10 ቍ15:ዘዳ13:8 :ኢዮ24:15:መዝ1:1 :ምሳ16:29 1:11 መዝ10:8 1:12 ቍ16-18: ኢዮ33:18:መዝ30:3 :35:25 1:14 ቍ19 1:15 ዘፍ49:6:መዝ 119:101:ምሳ4:14 1:16 ኢዮ15:31: ምሳ 6:18:ኢሳ59:7 1:18 ቍ11-12 :መዝ71:10 1:19 ቍ13-14: ምሳ4:14-17:11:19 1:20 ኢዮ28:12: ምሳ7:10-13:9:1-3 :13-15 1:22 መዝ50:17: ምሳ 6:32:7:7:8:5 :9:4:16 1:24 1:4መ:8:19: ኢሳ65:12:66:4: ኢር7:13:26:5:35:1 7:36:31 1:26 ቍ33:ዘዳ28: 63 :27:19:21:መዝ 2:4:59:8 1:27 መዝ18:18: ምሳ5:12-14

ደም ለማፍሰስም ፈጣኖች ናቸው።

17 ወፎች ፊት እያዩ ወጥመድ መዘርጋት፤ ምንኛ ከንቱ ነው!

18 እነዚህ ሰዎች የሚያደቡት በገዛ ደማቸው ላይ ነው፤ የሚሸምቁትም በራሳቸው ላይ ብቻ ነው።

19 የላግባብ ለጥቅም የሚሯሯጉ ሁሉ መጨረሻቸው እንዲህ ነው፤ የሕይወታቸው መጥፊያም ይኸው ነው።

ጥበብን ለሚያናገቁ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

20 ጥበብ በጉዳይ ላይ ጮኻ ትጣራለች፤ በየአደባባዩ ድምፅዋን ከፍ ታደርጋለች፤

21 ወከታ በበዛባቸው ጉዳዮች ላይ ለ ትጮኻለች፤ በከተማዬቱም መግቢያ በር ላይ እንዲህ ትላለች፤

22 “እናንት ብስለት የሌላችሁ ማስተዋል የሌለበት መንገዳችሁን እስከ መቼ ትወዱታላችሁ? ፈዘኞች በፊዝ ደስ የሚሰኙት፤ ሞኞችስ ዕውቀትን የሚጠሉት እስከ መቼ ነው? **23** ዘለፋዬን ብትሰሙኝ ኖሮ፤ ልቤን ባፈሰስሁላችሁ፤ ሐሳቤንም ባሳወቅኋችሁ ነበር። **24** ነገር ግን በተጣራሁ ጊዜ እምቢ ስላላችሁኝ፤ እጄንም ስዘረጋ ማንም ግድ ስላልነበረው፤ **25** ምክሬን ሁሉ ስለ ናቃችሁ፤ ዘለፋዬንም ስላልተቀበላችሁ፤ **26** እኔ ደግሞ በመከራችሁ እሥቅባችኋለሁ፤ መዓት በሚወርድባችሁም ጊዜ አፌዝባችኋለሁ፤ **27** መዓት እንደ ማዕበል ሲያናውጣችሁ፤ መከራም እንደ ዐውሎ ነፋስ ሲጠራርጋችሁ፤ ሥቃይና ችግር ሲያጥለቀልቃችሁ አፌዝባችኋለሁ።

ፀገ መጽሐፈ ምሳሌና በብሉይ ኪዳን ሌሎች መጻሕፍት ውስጥ ተፃላቂ የሚለው በተደጋጋሚ ተጽፏል፤ ይህም የሞራል ጉድለትን ያመለክታል።

፳12 በዕብራይስጡ **ሲላል** ይላል።

፳21 በዕብራይስጡና በሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች **በትጥርኞ ጭፍ ላይ** ይላሉ።

፳22 በዕብራይስጡ **ብስለት የሌለው** የሚለው ቃል በዚህ መ ጽሐፍ በአጠቃላይ መልካም ምግባር የሌለውንና ክፋትን ለግ ድረግ ልቡ ያዘነበለ ሰውን ያመለክታል።

28“በዚያን ጊዜ ይጠሩኛል፤ እኔ ግን አልመልስላቸውም፤ አጥብቀው ይፈልጉኛል፤ ነገር ግን አያገኙኝም።”

29ዕውቀትን ስለ ጠሉ፣ እግዚአብሔርንም መፍራት ስላልመረጡ፣

30ምክራን ለመቀበል ስላልፈለጉ፣ ዘለፋዬን ስለ ናቁ፣

31የመንገዳቸውን ፍሬ ይበላሉ፤ የዕቅዳቸውንም ውጤት ይጠግባሉ።

32ብስለት የሌላቸውን ስድነታቸው ይገድላቸዋል፤ ተላሎቸውን ቸልተኝነታቸው ያጠፋቸዋል፤

33የሚያዳምጠኝ ሁሉ ግን በሰላም ይኖራል፤ ክፉን ሳይፈራ ያለ ሥጋት ይቀመጣል።”

ከጥበብ የሚገኝ በረከት

2 ልጄ ሆይ፣ ቃሌን ብትቀበል፣ ትእዛዜንም በልብህ ብታኖር፣

2ጆሮህን ወደ ጥበብ ብታቀና፣ ልብህንም ወደ ማስተዋል ብትመልስ፣

3እንዲሁም የመለየት ጥበብን ብትማጠን፣ ድምፅህን ከፍ አድርገህ ማስተዋልን ብትጣራ፣

4እርሷንም እንደ ብር ብትፈልጋት፣ እንደ ተሸሽገ ሀብት አጥብቀህ ብትሻት፣

5በዚያን ጊዜ ፈሪሃ እግዚአብሔርን ትረዳለህ፤ አምላክንም ማወቅ ታገኛለህ።

6እግዚአብሔር ጥበብን ይሰጣልና፤ ከእንደበቱም ዕውቀትና ማስተዋል ይወጣል።

7እርሱ ለቅኖች ድልን ያከማቻል፤ ያለ ነቀፋ ለሚሄዱትም ጋሻ ይሆናቸዋል፤

8የፍትሕን መንገድ ይጠብቃል፤ የታማኞቹንም አካሄድ ያጸናል።

9በዚያን ጊዜ ጽድቅን፣ ፍትሕን፣ ሚዛናዊነትን፣ መልካሙንም መንገድ ሁሉ ትገነዘባለህ፤

10ጥበብ ልብህ ውስጥ ትገባለችና፤ ዕውቀትም ነፍስህን ደስ ታሰኛለች፤

11የመለየት ችሎታ ይጋርድሃል፤ ማስተዋልም ይጠብቅሃል።

12ጥበብ ንግግራቸው ጠማማ ከሆነ ሰዎች፣ ከክፉዎችም መንገድ ታድንሃለች፤

13እነዚህም በጨለማ መንገድ ለመሄድ፣ ቀናውን ጉዳና የሚተዉ ናቸው፤

1፡28 ዘጸ1፡45፣ 1፡4ጠ፡8፣18፣ኢዮ27፣ 9፣ ምላ8፣17፣ኤር 11፣11፣ጴጥ8፣18፣ ሆሊ5፣6፣ዘገ7፣13 1፡29 ኢዮ21፣14 1፡30 ቍ፡25 1፡31 2ዜና36፣16፣ መዝ14፣14፣ኤር6፣19 ፣14፣16፣21፣14፣30፣15 1፡32ምላ5፣22፣15፣ 10፣ኢሳ66፣4 1፡33 ቍ፡21-26ዘኁ 24፣21፣ዘጸ3፣28፣ ምላ3፣23፣መዝ112፣8 2፡1 ምላ 1፡8 2፡2 መዝ22፣17፣ 23፣12 2፡3 ያዕ1፣5 2፡4 ኢዮ3፣21፣ ማቴ13፣44 2፡5 ዘጸ4፣6 2፡6 ኢዮ9፣4፣12፣13፣ 22፣22፣መዝ119፣34 2፡7 ዘፍ6፣9፣15፣1 ፣መዝ84፣11፣ምላ30፣ 5-6 2፡8 1፡4ጠ፡2፣9፣ መዝ18፣25፣97፣10 2፡9 ዘጸ1፣16 2፡10 ምላ14፣33 2፡11 ምላ4፣6 2፡12 ቍ፡13፣ምላ 3፣13-18፣4፣5 2፡13 ምላ4፣19 2፡14 ምላ10፣23፣ 15፣21 2፡15 መዝ125፣5፣ ምላ21፣8 2፡16 ምላ5፣1-6፣ 20-29፣7፣5-27 2፡17 ሚል2፣14 2፡18 ምላ5፣5፣ 7፣27፣9፣18 2፡19 ምላ3፣16-18፣ 5፣8፣መዝ7፣26 2፡21 መዝ37፣29 2፡22 ዘጸ 28፣63፣ 29፣28፣ኢዮ18፣17፣ መዝ5፣4፣37፣9፣28- 29፣ምላ10፣30 3፡1 መዝ44፣17፣ ምላ1፣8 3፡2 ዘጸ5፣16፣11፣ 21፣30፣15፣16፣1፣ገ 3፣13፣14፣ምላ9፣6፣10-11 3፡3 ዘጸ13፣9፣ዘጸ 6፣6፣መዝ85፣10፣ምላ 6፣21፣7፣3፣2፣4፣ር3፣3 3፡4 1፡4ጠ፡2፣26፣ ሉቃ2፣52 3፡5 መዝ4፣5 3፡6 ኢዮ33፣11፣ መዝ5፣8፣ምላ16፣3፣ ኢሳ30፣11፣40፣3፣ ኤር42፣3 3፡7 ዘጸ20፣20፣ዘጸ 4፣6፣ኢዮ1፣1፣መዝ1 1፣10፣ምላ26፣5፣12 3፡8 ኢዮ21፣24፣

14ክፉ በመሥራት ደስ የሚላቸው፣ በክፉት ጉዳና ሐሜት የሚያደርጉ፣

15መንገዳቸው ጠማማ፣ በአካሄዳቸው ጠመዝማዛች ናቸው።

16ከአመንዝራ ሴትም ትጠብቅሃለች፣ በአንደበቷም ከምታታልል ዘልዛላ ታድንሃለች፤

17ይህችም የልጅነት ባሏን የተወቸ፣ በአምላኳ ፊት የገባችውን ኪዳንም ያቃለለች ናት።

18ቤቷ ወደ ሞት ያደርሳል፤ መንገዷም ወደ መኖሩስተ ሙታን ያመራል።

19ወደ እርሷ የሚገባ ማንም አይመለስም፤ የሕይወትንም መንገድ አያገኝም።

20አንተም በደጋግ ሰዎች ጉዳና ትሄዳለህ፤ የጸድቃንንም መንገድ ይዘህ ትንዛለህ።

21ቅኖች በምድሪቱ ይቀመጣሉና፤ ነቀፋ የሌለባቸውም በእርሷ ላይ ጸንተው ይኖራሉ።

22ክፉዎች ግን ከምድሪቱ ይወገዳሉ፤ ታማኝነት የጉደላቸውም ከእርሷ ይነቀሳሉ።

ከጥበብ የሚገኝ ተጨማሪ በረከት

3 ልጄ ሆይ፣ ትምህርቴን አትርሳ፤ ትእዛዜን በልብህ ጠብቅ፤

2ቀኖችን ይጨምሩልሃል ዓመቶችንም ያረዝሙልሃል፤ ሕይወት፣ ሀብትንና ሰላምን ያበዙልሃል።

3ፍቅርና ታማኝነት ከቶ አይለዩህ፤ በዐንገትህ ዙሪያ እሰራቸው፤ በልብህም ጽላት ላይ ጻፋቸው።

4በዚያን ጊዜ ሞገስንና መልካም ስምን፣ በእግዚአብሔርና በሰው ዘንድ ታገኛለህ።

5በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህ ማስተዋል አትደገፍ፤

6በመንገድህ ሁሉ እርሱን ዕውቅ፤ እርሱም ጉዳናህን ቀና ያደርገዋል።ፋ

7በራስህ አስተያየት ጠብብ ነኝ አትበል፤ እግዚአብሔርን ፍራ፤ ከክፉም ራቅ።

8ይህም ለሰውነትህ ጤንነትን፣ ለዐጥንትህም ልምላሜን ያመጣልሃል።

9እግዚአብሔርን በሀብትህ፣ ከምርትህ ሁሉ በኩራት አክብረው፤

10ይህን ብታደርግ፣ ጎተራህ ሞልቶ ይትረፈረፋል፤ መጥመቂያህም በአዲስ የወይን ጠጅ ቲፍ ብሎ ይሞላል።

መዝ38፣3፣ምላ4፣22 3፡9 ዘጸ22፣29፣ዘጸ26፣1-15 3፡10 ኢዮ22፣21፣መዝ144፣13፣ኢሳ2፣24፣ሚል3፣10-12

17 ወይም የአምላኳን ኪዳን

11 ልጅ ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ተግሣጽ አትናቅ፤ በዘለፋውም አትመረር፤
 12 አባት ደስ የሚሰኝበትን ልጅን እንደሚቀጥህ ሁሉ፤ እግዚአብሔርም የሚወደውን ይገሥጻልና።
 13 ጥበብን የሚያገኛት፤ ማስተዋልንም ገንዘቡ የሚያደርጋት ሰው ቡሩክ ነው፤
 14 እርሷ ከብር ይልቅ ትርፍ የምታመጣ፤ ከወርቅም ይልቅ ጥቅም የምታስገኝ ናትና።
 15 ከቀይ ዕንቁ ይበልጥ ውድ ናት፤ አንተ ከምትመኘውም ሁሉ የሚስተካከላት የለም።
 16 በቀኝ እጄ ረጅም ዕድሜ አለ፤ በግራ እጄም ሀብትና ክብር ይዛለች።
 17 መንገዱ ደስ የሚያሰኝ ነው፤ ጉዳናዋም ሁሉ ሰላም ነው።
 18 ለሚያቅዷት የሕይወት ዛፍ ናት፤ የሚይዟትም የሚረካሉ።
 19 እግዚአብሔር በጥበብ ምድርን መሠረተ፤ በማስተዋል ሰማያትን በየስፍራቸው አጸና፤
 20 በዕውቀቱ ቀላዎት ተከፈሉ፤ ደመናትም ጠልን አንጠበጠቡ።
 21 ልጅ ሆይ፤ ትክክለኛ ፍርድንና አስተውሎ መለዩትን ጠብቅ፤ እነዚህ ከአይታህ አይራቁ፤
 22 ለነፍስህ ሕይወት፤ ለዐንገትህም ጌጥ ይሆናሉ።
 23 ከዚያም መንገድህን በሰላም ትሄዳለህ፤ እግርህም አይሰናከልም፤
 24 ስትተኛ አትፈራም፤ ትተኛለህ እንቅልፍህም ጣፋጭ ይሆናል።
 25 ድንገተኛን መከራ፤ በክፉዎች ላይ የሚደርሰውንም ጥፋት አትፍራ፤
 26 እግዚአብሔር መታመኛህ ይሆናልና፤ እግርህንም በወጥመድ ከመያዝ ይጠብቃል።
 27 ማድረግ እየቻልህ ለሚገባቸው መልካም ነገር ከማድረግ አትከልክል።
 28 አሁን በእጅህ እያለ፤ ጉረቤትህን፤ “ቈይተህ ተመለስ፤ ነገ እስጥሃለሁ” አትበለው።
 29 አንተን ተማምኖ በአጠገብህ በተቀመጠ፤ በጉረቤትህ ላይ ክፉ አትምከርበት።

3፡11 ኢዮ5፡17፤ ምሳ1፡8-9
 3፡12 ዘጸ8፡5፤ኢዮ5፡17፤ምሳ13፡24፤ጳ12፡5-6፤ጳ23፡19
 3፡14 ኢዮ28፡15፤ ምሳ8፡19፤16፡16
 3፡15 ኢዮ28፡17-19
 3፡16 ዘፍ15፡15፤ 1ኃ፡13፤13፡14
 3፡17 ማቴ11፡28-30
 3፡18 ዘፍ2፡9፤2፡12፤ 4፡3-9፤8፡17-21፤ ምሳ10፡11፤ጳ2፡7
 3፡19 ዘፍ1፡31፤ኢዮ28፡25-27፤መዝ136፡5-9፤ምሳ8፡27-29
 3፡21 ምሳ1፡8-9፤ 4፡20-22፤6፡20
 3፡22 ዘጸ30፡20፤ ምሳ1፡8-9፤4፡13
 3፡23 መዝ37፡24፤ 119፡11፤ምሳ1፡33፤4፡12
 3፡24 ዘሌ26፡6፤ኢዮ11፡18፤መዝ91፡5፤112፡8፤ኤር31፡26
 3፡26 1ሳጦ2፡9፤ 2ኃ፡18፡5፤ኢዮ4፡6፤5፤19
 3፡28 ዘሌ19፡13፤ ዘጸ24፡15፤ሉቃ10፡25-37
 3፡29 ዘጸ8፡17
 3፡31 መዝ37፡1፤ ምሳ24፡1-2
 3፡32 ኢዮ29፡4፤ መዝ101፡4
 3፡33 ኢዮ5፡3፤መዝ37፡22፤ምሳ14፡11፤ ዘፍ5፡4
 3፡34 2ኃ፡19፡21፤ መዝ18፡25-27፤ 40፡4፤ማቴ23፡12፤ ያዕ4፡6፤1ጴጥ5፡5
 4፡1 ኢዮ8፡10፤ምሳ1፡8፤19፡20
 4፡4 1ኃ፡19፡4፤ምሳ7፡2
 4፡5 ምሳ2፡12፤13፤ 13-18
 4፡6 ምሳ2፡11፤ 2ተሰ2፡10
 4፡7 ምሳ23፡23፤ ማቴ13፡44-46
 4፡8 ምሳ3፡18
 4፡9 ምሳ1፡8-9
 4፡10 ዘጸ11፡21፤ መዝ34፡11-16፤ምሳ1፡8-9
 4፡11 1ሳጦ12፡23፤2 ሳጦ22፡37፤መዝ5፡8
 4፡12 ኢዮ18፡7፤ ምሳ3፡23

30 ምንም ጉዳት ሳያደርስብህ፤ ያለ ምክንያት ሰውን አትክሰስ።
 31 በክፉ ሰው አትቅና፤ የትኛውንም መንገዱን አትምረጥ፤
 32 እግዚአብሔር ጠማማን ሁሉ ይጸዩፋልና፤ ለቅን ሰው ግን ምስጢሩን ይገልጥለታል።
 33 የእግዚአብሔር ርግማን በክፉዎች ቤት ላይ ነው፤ የጻድቃንን ቤት ግን ይባርካል።
 34 እርሱ በዕቡድን ፊዘኞች ላይ ያፌዛል፤ ለትሑታን ግን ሞገስን ይሰጣል።
 35 ጠባብን ክብርን ይወርሳሉ፤ ሞኞችን ግን ለውርደት ያጋልጣቸዋል።
ጥበብ ከሁሉ በላይ መሆኛ
 4 ልጆቼ ሆይ፤ የአባትን ምክር አድምጡ፤ ልብ ብላችሁ ስሙ፤ ማስተዋልንም ገንዘብ አድርጉ።
 2 ባህ ትምህርት እሰጣችኋለሁ፤ ስለዚህ ትምህርቴን አትተው።
 3 በአባቴ ቤት ገና ለግሳጋ ወጣት፤ ለእናቴም አንድ ልጄ ብቻ በነበርሁ ጊዜ፤
 4 አባቴ እንዲህ ሲል አስተማረኝ፤ “ቃሌን በሙሉ በልብህ ያዝ፤ ትእዛዜንም ጠብቅ፤ በሕይወት ትኖራለህ።
 5 ጥበብን አግኛት፤ ማስተዋልን ያዛት፤ ቃሌን አትርሳ፤ ከእርሷም ዘወር አትበል።
 6 ጥበብን አትተዋት፤ እርሷም ከልላ ትሆንሃለች፤ አፍቅራት፤ እርሷም ትጠብቅሃለች።
 7 ጥበብ ታላቅ ነገር ናት፤ ስለዚህ ጥበብን አግኛት፤ ያለህን ሁሉ፤ ብታስከፍልህም ማስተዋልን ገንዘብህ አድርጋት።
 8 ክብርን ስጣት፤ ከፍ ከፍ ታደርግሃለች፤ እቀፋት ታከብርሃለች፤
 9 በራስህ ላይ ሞገሳማ አክሊል ትደፋልሃለች፤ የክብር ዘውድም ታበርክትልሃለች።
 10 ልጅ ሆይ፤ አድምጠኝ፤ ቃሌንም ልብ በል፤ የሕይወት ዘመንም ትበዛለች።
 11 በጥበብ ጉዳይ አስተምርሃለሁ፤ ቀጥተኛውንም መንገድ አሳይሃለሁ።
 12 ስትሄድ እርምጃህ አይሰናከልም፤
 66 ወይም ጉዳይን ያቀናልሃል
 612 ወይም እንደሚገሥጽ
 67 ወይም ያገኘውን ሁሉ

ስትሮጥም አትደናቀፍም።
 13 ምክርን አጥብቀህ ያዛት፤ አትልቀቃት፤ ጠብቃት፤ ሕይወትህ ናትና።
 14 ወደ ኅጥአን ጌዳና እግርህን አታንግ፤ በክፉ ሰዎች መንገድ አትሂድ፤
 15 ከዚያ አትድረስ አትንዘበት፤ ሸሸው፤ መንገድህን ይዘህ ሂድ።
 16 ክፉ ካላደረጉ አይተኙምና፤ ሰውን ካላሰናከሉ እንቅልፍ ባይናቸው አይዘርም።
 17 የክፋት እንጀራ ይበላሉ፤ የዐመፅ ወይን ጠጅ ይጠጣሉ።
 18 የጻድቃን መንገድ ሙሉ ቀን እስኪሆን ድረስ፤ ብርሃኑ እየጉላ እንደሚሄድ የማለዳ ውጋጋን ነው።
 19 የክፉዎች መንገድ ግን እንደ ድቅድቅ ጨለማ ነው፤ ምን እንደሚያሰናክላቸውም አያውቁም።
 20 ልጄ ሆይ፤ የምንግርህን አስተውል፤ ቃሉንም በጥንቃቄ አድምጥ።
 21 ከእይታህ አታርቀው፤ በልብህም ጠብቀው፤
 22 ለሚያገኘው ሕይወት፤ ለመላው የሰው አካልም ጤንነት ነውና።
 23 ከሁሉም በላይ ልብህን ጠብቅ፤ የሕይወት ምንጭ ነውና።
 24 ጥመትን ከአፍህ አስወግድ፤ ብልሹ ንግግርም ከከንፈሮችህ ይራቅ።
 25 ዐይኖችህ በቀጥታ ይመልከቱ፤ ትክ ብለህም ፊት ለፊት እይ።
 26 የእግርህን ጌዳና አስተካክል፤^ፆ የጸናውን መንገድ ብቻ ያዝ።
 27 ወደ ቀኝ ወደ ግራ አትበል፤ እግርህን ከክፉ ጠብቅ።
ከአመንዘራነት መጠንቀቅ
5 ልጄ ሆይ፤ ጥበቤን ልብ በል፤ የማስተዋል ቃሉንም በጥምና አድምጥ፤
 2 ይህም ልባምነትን ገንዘብ እንድታደርግ፤ ከንፈሮችህም ዕውቀትን እንዲጠብቁ ነው።
 3 የአመንዘራ ሴት ከንፈር ማር ያንጠባጥባልና፤ አንደበቷም ከቅቤ ይለሰልሳል፤
 4 በመጨረሻ ግን እንደ እሬት ትመራለች፤ ሁለት አፍ እንዳለውም ስል ሰይፍ ትሆናለች።
 5 እግሮቿ ወደ ሞት ይወርዳሉ፤ እርምጃዎቿም በቀጥታ ወደ ሲኦል^ሳ

4+13 ምዕ3:22
 4+14 መዝ1:1፣ምሳ 1:15
 4+16 መዝ36:4፣ ሚክ7:3
 4+17 ዘፍ49:5፣ መዝ73:6፣መዝ73:6፣ ምሳ1:10-19፣14:22 ፣ኢሳ59:6፣ኤር22:3፣ ዕን1:2፣ሚል12:16
 4+18 2ሳሙ:23:4፣ ኢዮ17:9፣22:28፣ ዳን12:3፣ሚፎ5:14፣ ዮሐ8:12፣ፊል2:15
 4+19 ዘዳ32:35፣ ኢ ዮ3:23፣ምሳ2:13፣ 13:9፣ኢሳ8:15
 4+20 መዝ34:11-16፣ምሳ1:8-9፣5:1
 4+21 ምዕ3:21
 4+22 ምዕ3:8
 4+23 2ኅዝ10:31፣ ምሳ10:11፣ሉቃ6:45
 4+25 ኢዮ31:1
 4+26 ዕብ12:13
 4+27 ዘሌ10:11፣ ዘዳ5:32
 5+1 ምሳ1:8፣4:20
 5+3 መዝ55:21፣ ምሳ7:5
 5+4 መዝ7:26
 5+5 መዝ9:17፣ምሳ 2:18፣7:26-27
 5+6 ምዕ9:13፣ 30:20
 5+7 ምሳ1:8-9
 5+8 ምሳ2:16-19፣ 6:20-29፣7:1-27
 5+10 ምሳ29:3
 5+12 ምሳ12:1
 5+14 ምሳ1:24-27፣ 6:33፣31:3
 5+18 ዘዳ20:7፣ምሳ 2:17፣መዝ9:9፣ሚሕ 4:12-15፣ሚል2:14
 5+19 ማሕ4:5፣ 8:14
 5+21 ኢዮ10:4፣ 14:6፣ምሳ15:3፣መዝ 119:168፣ኤር29:23፣ 32:19፣ዕብ4:13
 5+22 ዘዮ32:23፣ ኢዮ18:9፣መዝ7:15-16፣መዝ9:16፣ምሳ1: 31-32
 5+23 ኢዮ4:21፣ 34:21-25፣ምሳ10:

ያመራሉ።
 6 ስለ ሕይወት መንገድ ደንታ የላትም፤ መንገዶቿ ዘወርዋራ ናቸው፤ ለእርሷ ግን አይታወቃትም።
 7 እንግዲህ፤ ልጆቼ ሆይ፤ አድምጡኝ፤ ከምንግራችሁ ቃል ፈቀቅ አትበሉ።
 8 መንገድህን ከእርሷ አርቅ፤ በደጃፏም አትለፍ፤
 9 ይኸውም ጉብዝናህን ለሌሎች፤ ዕድሜህንም ለጨካኞች እንዳትሰጥ ነው።
 10 ባዕዳን በሀብትህ እንዳይፈነጥዙ፤ ልፋትህም የሌላውን ሰው ቤት እንዳያበለጽግ ነው።
 11 በዕድሜህ መጨረሻ ታቃሥታለህ፤ ሥጋህና ሰውነትህ ሲከዳህ።
 12 እንዲህም ትላለህ፤ “ምነው! ተግሣዥን ጠላሁ፤ ልቤስ ምነው! መታረምን ናቀ፤
 13 የመምህሮቼን ቃል አልሰማሁም፤ አሰልጣኞቼንም አላደመጥኋቸውም፤
 14 በመላው ጉባኤ ፊት፤ ወደ ፍጹም ጥፋት ተቃርቤአለሁ።”
 15 ከገዛ ማጠራቀሚያህ ውሃ፤ ከገዛ ጉድጓድህም የሚፈለቀውን ውሃ ጠጣ።
 16 ምንጮችህ ተርፈው ወደ ሜዳ፤ ወንዞችህስ ወደ አደባባይ ሊፈሱ ይገባል?
 17 ለአንተ ብቻ ይሁኑ፤ ባዕዳን አይጋሩህ።
 18 ምንጭህ በፍክ ይሁን፤ በልጅነት ሚስትህም ደስ ይበልህ።
 19 እርሷ እንደ ተወደደች ዋላ፤ እንደ ተዋበች ሚዳቋ ናት፤ ጡቶቿ ዘወትር ያርኩህ፤ ፍቅርም ሁልጊዜ ይማርክህ።
 20 ልጄ ሆይ፤ በአመንዘራ ሴት ፍቅር ለምን ትሰክራለህ? የሌላይቱንስ ሴት ብብት ስለምን ታቅፋለህ?
 21 የሰው መንገድ በእግዚአብሔር ፊት ግልጥ ነውና፤ እርሱ መሄጃውን ሁሉ ይመረምራል።
 22 ክፉውን ሰው የገዛ መጥፎ ሥራው ያጠምደዋል፤ የኅጢአቱም ገመድ ጠፍሮ ይይዘዋል።
 23 ከተግሣዥ ጉድለት የተነሣ ይሞታል፤ ከተላላኝቱም ብዛት መንገድ ይስታል።
 *26 ወይም ተመልከት
 *5 ወይም መቃብር

ከተላላኝ መረቅ

6 ልጄ ሆይ፤ ለጎረቤትህ ዋስ ብትሆን፤ ስለ ሌላውም ሰው እጅ መትተህ ቃል ብትገባ፤

²በተናገርኸው ነገር ብትጠመድ፤ ከእኛህ በወጣውም ቃል ብትያዝ፤

³ልጄ ሆይ፤ ራስህን ለማዳን ይህን አድርግ፤ በጎረቤትህ እጅ ስለወደቅህ፤ ሄደህ ራስህን አዋርድ፤ ጎረቤትህን አጥብቀህ ነዝንዘው።

⁴ዐይኖችህ እንቅልፍ አይደላቸው፤ ሽፋሽፍቶችህም አያንጎላጁ።

⁵ከአዳኝ እጅ እንዳመለጠች ሚዳቋ፤ ከአጥማጅ ወጥመድ እንዳፈተለከች ወፍ ራስህን አድን።

⁶አንተ ታካች፤ ወደ ጉንዳን ሂድ፤ ዘዴውን አስተውለህ ጠቢብ ሁን፤

⁷አዛዥ የለውም፤ አለቃም ሆነ ገዥ የለውም፤

⁸ሆኖም ግን በበጋ ምግቡን ያከማቻል፤ በመከርም ወቅት ቀለቡን ይሰበስባል።

⁹አንተ ታካች፤ እስከ መቼ ትተኛለህ? ከእንቅልፍህስ መቼ ትነሣለህ?

¹⁰ጥቂት ማንቀሳፋት፤ ጥቂት ማንጎላቸት፤ እጅን አጣጥፎ “እስቲ ጥቂት ልረፍ” ማለት፤

¹¹ድኸነት እንደ ወንበዴ፤ ዕጦትም መሣሪያ እንደ ታጠቀ ሰውተ ከተፍ ይልብሃል።

¹²ወርበላና ጨካኝ፤ ነውረኛ አንደበቱን ይዞ የሚዞር፤

¹³በዐይኑ የሚጠቅስ፤ በእግሩ ምልክት የሚሰጥ፤ በጣቶቹ የሚጠቀሙም፤

¹⁴በልቡ ተንኮል ክፋትን የሚያውጠነጥን፤ ምንጊዜም ጠብ ይጭራል።

¹⁵ስለዚህ በቅጽበት መዓት ይወርድበታል፤ በድንገት ይጠፋል፤ መዳኛም የለውም።

¹⁶አግዚአብሔር የሚጠላቸው ስድስት ነገሮች አሉ፤ የሚጸደቁቸውም ሰባት ናቸው፤ እነርሱም፦

¹⁷ትዕቢተኛ ዐይን፤ ሐሰተኛ ምላስ፤ ገጹሕ ደም የሚያፈሱ እጆች፤

¹⁸ክፋትን የሚያውጠነጥን ልብ፤ ወደ ክፋት የሚቻኩሉ እግሮች፤

¹⁹በውሸት ላይ ውሸት የሚጨምር ሐሰተኛ ምስክር፤ በወንድማማቾች መካከል ጠብን የሚጭር ሰው።

21:11:5
 6:1 ኢዮ17:3:ምሳ
 1:8:11:15:17:18:2
 2:26-27
 6:4 መዝ132:4
 6:5 2ሳሙ2:18: መዝ91:3:ኢሳ13:14
 6:6 ቍ6-11:ምሳ
 20:4
 6:8 ምሳ10:4: 30:24-25
 6:9 ምሳ24:30-34 :26:13-16
 6:10 ምሳ24:33: መዝ4:5
 6:11 ቍ10-11: ምሳ20:13:24:30-34
 6:13 መዝ35:19: ምሳ16:30:ኢሳ58:9
 6:14 ቍ16-19: መዝ140:2
 6:15 ኢዮ5:3:መዝ
 55:15:ምሳ14:32:29
 31
 6:16 ቍ16-19: ምሳ 3:32:8:13: 15:8:9:26:16:5
 6:17 ዘ819:10: ኢ
 ዮ41:34:መዝ10:5 :ምሳ1:16:12:22: ኢሳ1:21:59:7: ኤር2:34:ሚክ7:2
 6:18 ኢዮ15:31
 6:19 ቍ12-15:ዘ8
 19:16:መዝ12:2: ምሳ15:18:ዘ8:17
 6:20 ምሳ1:8: 3:21
 6:21 ዘ86:8:ምሳ
 3:3:7:1-3
 6:23መዝ119:105 :ምሳ10:17
 6:24 ዘ939:8: መዝ 55:21:ምሳ
 2:16:7:5
 6:26 ምሳ7:22-23
 6:29 ዘ20:14: ምሳ2:16-19:5:8
 6:31 ዘ22:14
 6:32 ዘ20:14: ምሳ 7:7:9:4:16
 6:33 ምሳ5:9-14
 6:34 ዘ934:7: ዘጥ5:14
 6:35 ኢዮ31:9-11 :ማሐ 8:7
 7:1 ምሳ1:8

ከዝሙት መረቅ

20 ልጄ ሆይ፤ የአባትህን ትእዛዝ አክብር፤ የእናትህንም ትምህርት አትተው።

²¹ምንጊዜም በልብህ አኑራቸው፤ በአንገትህም ዙሪያ እሰራቸው።

²²በምትሄድበት ሁሉ ይመሩሃል፤ በምትተኛበት ጊዜ ይጠብቁሃል፤ በምትነቃበት ጊዜም ያነጋግሩሃል።

²³እነዚህ ትእዛዞች መብራት ናቸውና፤ ይህችም ትምህርት ብርሃን፤ የተግሣጽ እርምጃም የሕይወት መንገድ ናት፤

²⁴እርሷም ከምግባረ ብልሹ ሴት፤ ልዝብ አንደበት ካላት ዘልዛላ ሴት ትጠብቅሃለች።

²⁵ውበቷን በልብህ አትመኝ፤ በዓይኗም አትጠመድ፤

²⁶ጋለሞታ ሴት ቍራሽ እንጀራ ታሳጣላለችና፤ አመንዝራዬቱም በሕይወትህ በራሱ ላይ ትሸምቃለች።

²⁷ለመሆኑ ልብሱ ሳይቃጠል፤ በጉዳው እሳት መያዝ የሚችል ሰው አለን?

²⁸አንድ ሰው እግሮቹ ሳይቃጠሉ፤ በፍም ላይ መሄድ ይችላልን?

²⁹ከሰው ሚስት ጋር የሚተኛም እንደዚሁ ነው፤ የሚደርስባትም ከቅጣት አያመልጥም።

³⁰ሌባ በተራብ ጊዜ ራሱን ለማስታገም ቢሰርቅ፤ ሰዎች አይንቁትም።

³¹በቤቱ ያለውን ሀብት ሁሉ የሚጠይቀው ቢሆንም፤ ከተያዘ ሰባት እጥፍ መክፈል አለበት።

³²የሚያመነዘር ሰው ግን ማመዛዘን ይጎድለዋል፤ እንዲህ የሚያደርግ ሁሉ ራሱን ያጠፋል።

³³መደብደብና ውርደት ዕጣው ነው፤ ጎፍረቱም ከቶ አይወገድም፤

³⁴ቅናት የባልን ቍጣ ይቀሰቅሳልና፤ በሚበቀልበትም ጊዜ ምሕረት አያደርግም።

³⁵ምንም ዐይነት ካሣ አይቀበልም፤ የቱንም ያህል ብዙ ቢሆን መማለጃን እሽ አይልም።

ከአመንዝራ ሴት መረቅ

7 ልጄ ሆይ፤ ቃሌን ጠብቅ፤ ትእዛዜንም በውስጥህ አኑር።

*11 ወይም እንደ ለዘኔ/ አጦት እንደ ለግኝ

2ትእዛዜን ጠብቅ፤ በሕይወት ትኖራለህ፤ ትምህርቴንም እንደ ዐይንህ ብሌን ተንክባክበው።

3በጣትህ ላይ እሰረው፤ በልብህ ጽላት ላይ ጻፈው።

4ጥበብን፤ “እኅቴ ነሽ” በላት፤ ማስተዋልንም፤ “ዘመዴ ነህ” በለው፤

5ከአመንዘራ ሴት፤ በአንደበቷም ከምታታልል ዘልዛላ ሴት ይጠብቁሃል።

6በቤቴ መስኮት፤ በዐይነ ርግቡ ወደ ውጭ ተመለከትሁ።

7ማስተዋል የጌደለውን ወጣት፤ ብስለት ከሌላቸው መካከል አየሁት፤ ከጎልማሶችም መካከል ለየሁት።

8የቤቷን አቅጣጫ ይዞ፤ በቤቷ ማእዘን አጠገብ ባለው መንገድ ያልፍ ነበር፤

9ቀኑ መሸትሸት ብሎ ጀንበሯ ልትጠልቅ ነው፤ የሌሊቱ ጨለማ በመግባት ላይ ነበር።

10 ከዚያም አንዲት ሴት ልታገኘው ወጣች፤ እንደ ዝሙት አዳሪ ለብሳ፤ ለማሳሳት ታጥቃ።

11ጭኸና ማን አለብኝ ባይ ናት፤ እግሮቿ አርፈው ቤት አይቀመጡም፤

12አንዴ በመንገድ፤ አንዴ በአደባባይ፤ በየማእዘኑም ታደባለች።

13አፈፍ አድርጋ ይዛ ሳመችው፤ ኅፍረቷንም ጥላ እንዲህ አለችው፤

14“በቤቴ የኅብረት መሥዋዕት፤ ማቅረብ ነበረብኝ፤ ዛሬ ስእሉን ፈጸምሁ፤

15ስለዚህ አንተን ለማግኘት ወጣሁ፤ ፈልጌህ ነበር፤ ይኸው አገኘሁህ።

16ዐልጋዬን ከግብፅ የመጣ፤ ጌጠኛ በፍታ አልብሼዋለሁ።

17ዐልጋዬን፤ የከርቤ፤ የዓልሙንና የቀረፋ ሹቱ አርከፍክፈበታለሁ።

18ና፤ እስኪነጋ በጥልቅ ፍቅር እንርካ፤ በፍቅር ራሳችንን እናስደስት።

19ባሌ እቤት የለም፤ ሩቅ አገር ሄዷል።

20በገንዘብ የተሞላ ቦርሳ ወስዷል፤ ጨረቃዋ ሙሉ እስክትሆን አይመለስም።”

21በሚያግባቡ ቃላት አሳተችው፤ በለሰለሰ አንደበቷ አታለለችው።

22ለዕርድ እንደሚነጻ በሬ፤

7፡2 ምዕ4፡4
7፡3 ምዕ3፡3
7፡5 ቀኅ21፤አ.ዮ31፤
9፡ም42፤16፡6፤24
7፡7 ምዕ1፡22፤
6፡32
7፡9 ኢዮ24፡15
7፡11 ምዕ9፡13
7፡12 ምዕ8፡1-36፤
23፡26-28
7፡13 ዘፍ39፡12፤
ምዕ1፡20
7፡14 ዘሌ7፡11-18
7፡17 ዘፍ37፡25፤
አበ1፡6፤አ.ላ57፡7፤
ሕዝ23፡41፤አ.ም6፡4
7፡18 ዘፍ39፡7
7፡21 ቀኅ5
7፡22 ኢዮ18፡10
7፡23 ኢዮ15፡22፤
16፡13፤ምዕ6፡26፤
መካ7፡26
7፡24 ምዕ1፡8-9፤
8፡32
7፡25 ምዕ5፡7-8
7፡27 መዓ16፤19፤
ምዕ2፡18፤ራእ22፡15
8፡1 ኢዮ28፡12
8፡3 ምዕ7፡6-13
8፡4 ኢ.ላ42፡2
8፡5 ምዕ1፡4፤22፤
8፡7 ዮ.ሐ8፡14

ፍላጻ ገሥቱን እስኪወጋው ድረስ፤ ወደ ወጥመድ፤ እንደሚገባ አጋዘን፤¹

23ወደ ወጥመድ በራ እንደምትገባ ወፍ፤ ሳያንገራግር ተከተላት፤ ነገሩ ሕይወቱን እንደሚያሳጣው አሳወቀም።

24ልጆቹ ሆይ፤ አሁንም አድምጡኝ፤ የምለውንም ልብ ብላችሁ ስሙኝ።

25ልባችሁን ወደ መንገዱ አታዘንብሉ፤ ወደ ስሕተት ጌዳናዋም አትግቡ።

26አዋርዳ የጣለቻቸው ብዙ ናቸው፤ የገደለቻቸውም ስፍር ቀጥጥር የላቸውም።

27ቤቷ ወደ ሲኦል² የሚወስድ፤ ወደ ሞት ማደሪያም የሚያወርድ ጌዳና ነው።

የጥበብ ጥሪ

8 ጥበብ ጮኻ አትጣራምን? ማስተዋልስ ድምፅዎን ከፍ አድርጋ አታሰማምን?

2በመንገድ አጠገብ ባሉ ኩራብቶች፤ መንገዶቹ በሚገናኙበትም ላይ ትቆማለች፤

3ወደ ከተማዬቱ በሚያስገቡት በርች አጠገብ፤ በመግቢያዎቹ ላይ፤ ድምጹን ከፍ አድርጋ እንዲህ ስትል ትጮኻለች፤

4“ሰዎች ሆይ፤ የምጠራውኮ እናንተን ነው፤ ለሰው ልጆች ሁሉ ድምጹን ከፍ አድርጋለሁ።

5እናንተ ብስለት የጌደላችሁ ጠንቃቃ ነትን ገንዘብ አድርጉ፤ እናንተ ተላሎች፤ ማስተዋልን አትርፉ።

6የምናገረው ጠቃሚ ነገር ስላለኝ አድምጡኝ፤ ቀና ነገር ለመናገር ከንፈሮቼን እከፍታለሁ።

7አንደበቴ እውነትን ይናገራል፤ ከንፈሮቹ ክፋትን ይጸደቅሉና።

8ከአንደበቴ የሚወጡት ቃሎች ሁሉ ጽድቅ ናቸው፤ አንዳቸውም ጠማማና ግራ የሚያጋቡ አይደሉም።

9በጥልቅ ለሚያስተውሉ ሁሉም ቀና ናቸው፤ ዕውቀት ላላቸውም ስሕተት

¹14 በተለምዶ የሰዎች መሥዋዕት ይባላል።
²22 የሰርሰት (የሰብዓ ሊቃናትም) ትርጉም እና ዕብራይስጡ ጥላ ይላል።
³22 የዚህ ስንኝ የዕብራይስጡ ትርጓሜ በእርግጠኝነት አይታወቅም።
⁴27 ወይም መቃብር

የለባቸውም።
 10 ከብር ይልቅ ምክራን፤
 ከንጹሕ ወርቅ ይልቅ ዕውቀትን ምረጡ፤
 11 ጥበብ ከቀይ ዕንቁ ይበልጥ ውድ ናትና፤
 ከምትመኙት ነገር ሁሉ አንዳች የሚስተካከላት የለም።።
 12 “እኔ ጥበብ ከማስተዋል ጋር አብራ እኖራለሁ፤
 ዕውቀትና ልባምነት ገንዘቦቼ ናቸው።።
 13 እግዚአብሔርን መፍራት ክፋትን መጥላት ነው፤
 እኔም ትዕቢትንና እብራትን፤
 ክፉ ጠባይንና ጠማግ ንግግርን እጠላለሁ።።
 14 ምክርና ትክክለኛ ፍርድ የእኔ ናቸው፤ ማስተዋል አለኝ፤ ብርታት አለኝ።።
 15 ነገሥታት በእኔ ይነግሳሉ፤ ገዢዎችም ትክክል የሆነውን ሕግ ይደነግጋሉ፤
 16 መሳፍንት በእኔ ይገዛሉ፤ በምድር ላይ የሚገዙ መኪንንትም ሁሉ በእኔ ያስተዳድራሉ።።
 17 የሚወዱኝን እወዳቸዋለሁ፤ ተግተው የሚሹኝም ያገኙኛል።።
 18 ሀብትና ክብር፤ ዘላቂ ብልጽግና ስኬት በእኔ ዘንድ አሉ።።
 19 ፍሬዬ ከንጹሕ ወርቅ ይበልጣል፤ ስጦታዬም ከነጠረ ብር።።
 20 እኔ በጽድቅ መንገድ፤ እሄዳለሁ፤ በፍትሕም ጉዳዩ እጓዛለሁ፤
 21 ለሚወዱኝ ብልጽግና እሰጣለሁ፤ ግምጃ ቤታቸውንም እሞላለሁ።።
 22 እግዚአብሔር ከቀድሞ ሥራዎቼ በፊት፤ የተግባሮቼ መጀመሪያኪ አድርጎ አመጣኝ።።
 23 ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ፤ ከጥንት ከዘላለም ተሾምሁ።።
 24 ከውቅያኖሶች በፊት፤ የውሃ ምንጮች ከመፍለቃቸው በፊት ተወለድሁ፤
 25 ተራሮች ገና ሳይመሠረቱ፤ ከኩረብቶችም በፊት ተወለድሁ፤
 26 ምድርን ወይም ሚዳዎቿን፤ ወይም ምንም ዐይነት የዓለም ትቢያን ከመፍጠሩ በፊት እኔ ተወለድሁ።።
 27 ሰማያትን በዘረጋ ጊዜ፤ በውቅያኖስ ላይ የአድማስ ምልክት ባደረገ ጊዜ እኔ እዚያ ነበርሁ፤
 28 ደመናትን በላይ ባጸና ጊዜ፤ የውቅያኖስን ምንጮች በመሠረተ

8:10 ኢዮ28:17 ፣መዝ19:10
 8:11 ቍ19:አዮ 28:17-19:ምሳ3:13-15
 8:12 ምሳ1:4
 8:13 ዘፍ22:12:ዘ0 20:20:አዮ28:28: ኤር44:4
 8:14 ኢዮ9:4:ምሳ 21:22:መዝ7:19
 8:15 መዝ2:10
 8:16 2ዜፍ1:10: ምሳ29:4
 8:17 1ሳሙ2:30: 1ዜፍ16:11:ምሳ1:28 43:13-18:ማቴ7:7 -11:ዮሐ14:21-24
 8:18 ዘጸ8:18:1ነገ 3:13
 8:19 ኢዮ28:17-19:ምሳ3:13-14
 8:20 መዝ5:8
 8:21 ምሳ15:6: 24:4
 8:24 ዘፍ7:11
 8:25 ኢዮ15:7: 38:6
 8:26 መዝ90:2
 8:27 ኢዮ22:14: 26:7
 8:28 ዘፍ1:7:አዮ 9:8:26:10:36:29
 8:29 ዘፍ1:9: 1ሳሙ2:8:አዮ38:5: 8:መዝ16:6
 8:30 ምሳ3:19-20: ራእ3:14
 8:31 ኢዮ28:25-27:38:4-38:መዝ 104:1-30:ምሳ30:4 ፣ዮሐ1:1-4:ቆላ1:15-20
 8:32 2ሳሙ22:22: መዝ18:21:ሉቃ11:2 8
 8:34 1ነገ10:8
 8:35 ኢዮ33:26: ምሳ9:6:3:13-18: ዮሐ5:39-40
 8:36 ኢዮ28:22: ምሳ15:32:አሳ3:9: ኤር40:2
 9:1 ኤፌ2:20-22: 1ጴጥ2:5
 9:2 ኢሳ25:6: 62:8:ሉቃ14:16-23
 9:3 ቆ14:ምሳ1:20 18:1-3
 9:4 ቆ16:ምሳ1:22 16:32
 9:5 መዝ42:2: 63:1:143:6:አሳ 44:3:55:1:ዮሐ7:37 -38
 9:6 ምሳ3:1-2: 8:35
 9:7 ምሳ23:9: ማቴ7:6

ጊዜ፤
 29 ለባሕር ድንበርን በከለለ ጊዜ፤ ውሆችም የእርሱን ትእዛዝ እንዳያልፉ፤ የምድርንም መሠረቶች ወሰን ባበጀ ጊዜ፤
 30 በዚያን ጊዜ ከጌኑ ዋና ባለሙያ ነበርሁ።።
 ሁልጊዜ በፊቱ ሐሜት እያደረግሁ፤ ዕለት ተዕለት በደስታ እሞላ ነበር፤
 31 የእርሱ በሆነው መላው ዓለም ሐሜት እያደረግሁ፤ በሰው ልጆች ደስ እሰኝ ነበር።።
 32 “እንግዲህ፤ ልጆቼ ሆይ፤ አድምጡኝ፤ መንገዴን የሚጠብቁ ቡሩካን ናቸው።።
 33 ምክራን አድምጡ፤ ጥበቦች ሁኑ፤ ቸልም አትበሉት።።
 34 በየለቱ ደጃፊ ላይ የሚጠብቅ፤ በበራሬ ላይ የሚጠባበቅ፤ የሚያዳምጠኝ ሰው በሩክ ነው።።
 35 የሚያገኘኝ ሁሉ ሕይወትን ያገኛልና፤ ከእግዚአብሔርም ዘንድ ሞገስን ይቀበላል።።
 36 የሚያጠኝ ሁሉ ግን ራሱ ይጉዳል፤ የሚጠሉኝም ሁሉ ሞትን ይወዳሉ።።
ጠቢብነትና ተላላነት
 9 ጥበብ ቢቷን ሠራች፤ ሰባቱን ምስራቃቸውን ጠርባ አቆመች፤
 2 ፍራዳዋን አረደች፤ የወይን ጠጃን ጠመቀች፤ ማእዳንም አዘጋጀች።።
 3 ሴት አገልጋዮቿንም ላከች፤ ከከተማዬቱም ከፍተኛ ቦታ ተጣራች።።
 4 እርሷም ማመዛዘን ለጉዳላቸው፤ “ማስተዋል የሌላችሁ ሁሉ ወደዚህ ኑ!” አለች።።
 5 “ኣ፤ ምግቤን ተመገብ፤ የጠመቅሁትንም የወይን ጠጅ ጠጡ።።
 6 የሞኝነት መንገዳችሁን ተወ።። በሕይወት ትኖራላችሁ፤ በማስተዋልም መንገድ ተመላለሱ።።
 7 “ፌዘኛን የሚገሥጽ ሁሉ ስድብን በራሱ ላይ ያመጣል፤ ክፉውን ሰው የሚዘልፍ ሁሉ ውርደት ያገኘዋል።።
 16 አያሌ የዕብራይስጥ ቅጂችና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም፤ ብዙ የዕብራይስጥ ቅጂች በምድር ላይ በጽድቅ የሚገዙ ይላሉ።።
 12 ወይም የመንገዱ ገገዛቱ
 12 ወይም እግዚአብሔር በሥራው መጀመሪያ ያዘኝ ወይም እግዚአብሔር በሥራው መጀመሪያ አመጣኝ
 23 ወይም ተሠራው

⁸ፊደላትን አትዘለፈው፤ ይጠላሃል፤
 ጠቢብን ገሥጸው፤ ይወድሃል።
⁹ጠቢብን አስተምረው፤ ይበልጥ ጥበበኛ
 ይሆናል፤
 ጸድቁን ሰው አስተምረው፤ ዕውቀቱን
 ይጨምራል።
¹⁰“የጥበብ መጀመሪያ እግዚአብሔርን
 መፍራት ነው፤
 ቅዱሱንም ማወቅ ማስተዋል ነው፤
¹¹ዘመንህ በእኔ ምክንያት ይረዝማልና፤
 ዕድሜም በሕይወትህ ላይ
 ይጨመርልሃል።
¹²ጠቢብ ብትሆን ጥበበኛነትህ ለራስህ
 ነው፤
 ፊደላት ብትሆን የምትገዳው ያው
 አንተው ነህ።”
¹³ጥበብ የለሽ ሴት ለፍላጌ ናት፤
 እርሷም ስድና ዕውቀት የለሽ ናት።
¹⁴በቤቷ ደጃፍ ላይ ትጉለታለች፤
 በከተማዬቱ ከፍተኛ ቦታ በመቀመጫ
 ላይ ትቀመጣለች።
¹⁵በዚያ የሚያልፉትን፤
 መንገዳቸውን ይዘው የሚሄዱትን
 ትጣራለች።
¹⁶እርሷም ማመዛዘን ለጉደላቸው፤
 “ማስተዋል የሌላችሁ ሁሉ ወደዚህ ኑ!”
 ትላለች።
¹⁷“የስርቆት ውሃ ይጣፍጣል፤
 ተሸሽገው የበሉት ምግብ ይጥማል።”
¹⁸እነርሱ ግን ሙታን በዚያ እንዳሉ፤
 ተጋግጦቿም በሲኦል⁶ ጥልቀት ውስጥ
 እንደ ሆኑ አያውቁም።
 የሰሎሞን ምዕሌዎች
10 የሰሎሞን ምዕሌዎች፤
 ጠቢብ ልጅ አባቱን ደስ
 ያስኛል፤
 ተላላ ልጅ ግን ለእናቱ ሐዘንን
 ያተርፋል።
²ያላግባብ የተገኘ ሀብት አይጠቅምም፤
 ጽድቅ ግን ከሞት ይታደጋል።
³እግዚአብሔር፤ ጸድቁ እንዲራብ
 አያደርግም፤
 የክፉዎችን ምኞት ግን ያጨናግፋል።
⁴ሰነፍ እጆች ሰውን ያደክያሉ፤
 ትጉ እጆች ግን ብልጽግናን ያመጣሉ።
⁵ሰብሉን በበጋ የሚሰበሰብ ጠቢብ ልጅ
 ነው፤
 በመከር ጊዜ የሚተኛ ግን ውርደት
 ይከተለዋል።
⁶በረከት በጸድቃን ራስ ላይ ነው፤

9፡8 መዘ141፡5፤
 ምዕ15፡12
 9፡9 ምዕ1፡5፡7፤
 12፡15፡13፡10፡14፡6፤
 15፡31፡19፡25
 9፡10 ዘ84፡6፤መዘ
 22፡3፤ምዕ1፡7፡30፡3
 9፡11ዘፍ15፡15፡ዘ8
 11፡21፤ምዕ3፡1-2፤
 10፡27
 9፡13 ምዕ5፡6፡7፡11
 9፡14 ቀ3፡ሕዝ፡16፡25
 9፡15 ምዕ1፡20
 9፡16 ምዕ1፡22
 9፡17 ምዕ20፡17
 9፡18 ምዕ2፡18፤
 7፡26-27
 10፡1 1ኅ4፡32፤
 ምዕ 1፡1፤15፡20፤
 17፡21፤19፡13፡23፡22
 -25፡27፡11፡29፡3
 10፡2 ቀ1፡6፡ምዕ
 11፡4፡11፡19፡12፡28፤
 13፡11፡21፡6
 10፡3 ምዕ13፡25፤
 ማ፡6፡25-34
 10፡4 ምዕ6፡6-8፤
 12፡24፡19፡15፡21፡5፤
 24፡30-34
 10፡5 ምዕ24፡30-34
 10፡6 ቀ8፡11፡14፤
 ምዕ12፡13፡13፡3፤
 መዘ10፡12
 10፡7 ኢዮ18፡17፤
 መዘ 9፡6፡11፡2፡6፤
 መዘ109፡13
 10፡8 ቀ14፡አዮ
 33፡33፤ማ፡7፡24-27
 10፡9 መዘ25፡21፤
 37፡24፤ምዕ28፡18፤
 10፡10 መዘ35፡19
 10፡11 ቀ6፡27፤
 ምዕ 3፡18፡4፡23፡11
 30፡13፡12፡14፡19፡14
 ፡27፡15፡4፡16፡22
 10፡12 ምዕ17፡9፤
 14፡ፍ13፡4፡7፡18፡ፋ8
 10፡13 ቀ3፡1፡ዘ8
 25፡2፤መዘ37፡30፤ም
 ዕ14፡3፤15፡7፡26፡3
 10፡14 ቀ6፡መዘ
 59፡12፤ምዕ11፡13፡12
 ፡23፡14፡3፡18፡6፡7
 ማ፡6፡12፡37
 10፡15 ምዕ18፡11፤
 ምዕ19፡7
 10፡16 ዘ830፡15፤
 ምዕ11፡18-19፡15፡6፤
 ሮሜ6፡23
 10፡17 ምዕ6፡23፤
 15፡5
 10፡18 መዘ31፡18
 10፡19 ኢዮ1፡22፤
 6፡24፤ምዕ17፡28፡20፤
 25፡21፡33፤የዕ1፡19፤
 3፡2-12
 10፡21 ምዕ5፡22-
 23፡አ፡45፡13፡ኤር
 5፡4፤ዎሴ4፡1፡6፡14
 10፡22 ዘፍ13፡2፤
 49፡25፤ዘ88፡18፡2

መዓት ግን የክፉዎችን አፍ ይዘጋል።¹¹
⁷የጸድቃን መታሰቢያቸው በረከት ነው፤
 የክፉዎች ስም ግን እንደጠፋ ይቀራል።
⁸በልቡ ጠቢብ የሆነ ትእዛዝ ይቀበላል፤
 ለፍላጌ ተላላ ግን ወደ ጥፋት ያመራል።
⁹ሐቀኛ ሰው ያለ ሥጋት ይራመዳል፤
 በጠማማ ጉዳና የሚሄድ ግን
 ይጋለጣል።
¹⁰በተንኩለኛ ዐይን የሚጠቅስ ሐዘን
 ያስከትላል፤
 ለፍላጌ ተላላም ወደ ጥፋት ያመራል።
¹¹የጸድቅ አንደበት የሕይወት ምንጭ
 ናት፤
 መዓት ግን የክፉዎችን አፍ ይዘጋል።
¹²ጥላቻ ጠብን ያነሣላል፤
 ፍቅር ግን ስሕተትን ሁሉ ይሸፍናል።
¹³ጥበብ በአስተዋይ ሰው ከንፈር
 ትገኛለች፤
 በትር ግን ማመዛዘን ለጉደለው ሰው
 ጀርባ ነው።
¹⁴ጠቢባን ዕውቀት ያስማቻሉ፤
 የተላላ አንደበት ግን ጥፋትን
 ይጋብዛል።
¹⁵የባለጠጎች ሀብት የተመሸገ ከተማቸው
 ነው፤
 ድክነት ግን የድኸች መጥፊያ ናት።
¹⁶የጸድቃን ደመወዝ ሕይወት
 ታስገኝላቸዋለች፤
 የክፉዎች ትርፍ ግን ቅጣትን
 ታመጣባቸዋለች።
¹⁷ተግሣጽን ነቅቶ የሚጠብቅ የሕይወትን
 መንገድ ያሳያል፤
 እርምትን የማይቀበል ግን ሌሎችን
 ወደ ስሕተት ይመራል።
¹⁸ጥላቻውን የሚሸሽግ ሐሰተኛ አንደበት
 ያለው ነው፤
 ሐሜትን የሚዘራ ሁሉ ተላላ ነው።
¹⁹ከቃላት ብዛት ኅጢአት አይታጣም፤
 አንደበቱን የሚገታ ግን ጠቢብ ነው።
²⁰የጸድቅ አንደበት የነጠረ ብር ነው፤
 የክፉ ሰው ልብ ግን ርባና የለውም።
²¹የጸድቃን ከንፈሮች ብዙዎችን ያንጸሉ፤
 ተላሎች ግን ከማመዛዘን ጉድለት
 ይሞታሉ።
²²የእግዚአብሔር በረከት ብልጽግናን
¹⁸ ወይም መቃብር
¹⁶ ወይም የክፉዎች አፍ ግን መጎትን ይሰውራል፤ እንዲሁም
 ቀ11 ይመ።

ታመጣለች፤
 መከራንም አያክልባትም።
 23 ተላላ ሰው በክፉ ተግባር ይደሰታል፤
 አስተዋይ ሰው ግን በጥበብ ደስ
 ይለዋል።
 24 ክፉ ሰው የፈራው ይደርስበታል፤
 ጸድቅ የሚመኘው ይፈጸምለታል።
 25 ዐውሎ ነፋስ ሲነሣ ክፉዎች ተጠራርገው
 ይወሰዳሉ፤
 ጸድቃን ግን ለዘላለም ጸንተው
 ይኖራሉ።
 26 ሆምጣጤ ጥርስን፣ ጢስ ዐይንን
 እንደሚገቡ፤
 ሰነፍም ለሚልኩት እንዲሁ ነው።
 27 እግዚአብሔርን መፍራት ዕድሜን
 ያረዝማል፤
 የክፉዎች ዕድሜ ግን በአጭር
 ይቀጫል።
 28 የጸድቃን አለኝታ ደስታ ነው፤
 የክፉዎች ተስፋ ግን ከንቱ ሆኖ
 ይቀራል።
 29 የእግዚአብሔር መንገድ ለጸድቃን
 መጠጊያ፤
 ክፉ ለሚያደርጉ ግን መጥፊያቸው
 ነው።
 30 ጸድቃን ፈጽሞ አይነቀሉም፤
 ክፉዎች ግን በምድር አይኖሩም።
 31 የጸድቃን አንደበት ጥበብን ያፈልቃል፤
 ጠማማ ምላስ ግን ትቈረጣለች።
 32 የጸድቃን ከንፈሮች ተገቢውን ነገር
 ያውቃሉ፤
 የክፉዎች አንደበት ግን የሚያውቀው
 ጠማማውን ብቻ ነው።
11 እግዚአብሔር፣ የተጭበረበረ
 ሚዛንን ይጸደቃል፤
 ትክክለኛ መለኪያ ግን ደስ ያስኘዋል።
 2 ትዕቢት ስትመጣ ውርደትም
 ትከተላለች፤
 በትሑት ዘንድ ግን ጥበብ ትገኛለች።
 3 ቅኖችን ትክክለኛነታቸው ትመራ
 ቸዋለች፤
 ወስላቶች ግን በገዛ አታላይነታቸው
 ይጠፋሉ።
 4 በቀሩጣ ቀን ሀብት ፋይዳ የለውም፤
 ጽድቅ ግን ከሞት ትታደጋለች።
 5 ለፍጹማን ሰዎች ጽድቃቸው
 መንገዳቸውን ታቃናላቸዋለች፤
 ክፉዎች ግን በገዛ ክፋታቸው

ዜና25:9፣መዝ128:2
 10:23 ምላ2:14
 10:24 ዘና42:36፣
 መዝ37:4፣145:17-
 19፣ኢሳይ65:7፣ሕዝ
 11:8
 10:25 መዝ20:8፣
 ምላ12:3፣7፣ማቴ
 7:24-27
 10:26 ምላ13:17፣
 25፣13:26፣ኢሳይ65:5
 10:27 ቀሩ11፣ዘዳ
 11:9፣ኢዮ15:32፣
 ምላ9:10-11፣19:23
 ፣22:4
 10:28 አስ7:10፣
 ኢዮ8:13፣መዝ
 112:10፣ምላ11:7
 10:29 ምላ21:15፣
 ሆሌ14:9
 10:30 መዝ37:9፣
 28-29፣ምላ2:20-22
 10:31 ቀሩ13፣መዝ
 52:4፣ምላ15:2፣31፣26
 10:32 መዝ59:7፣
 መዝ10:12
 11:1 ዘሌ19:36፣
 ዘዳ25:13-16፣ኢዮ
 6:2፣ምላ20:10፣23፣1
 6፣11፣ሕዝ45:10
 11:2 ምላ16:18፣
 18፣12፣29፣23
 11:3 ቀሩ5፣ምላ13:6
 11:4 ኢዮ20:20፣
 ምላ10:2፣ሕዝ7:19
 ፣27፣27
 11:5 ቀሩ3፣1፣ነገ
 8:36፣ምላ21-23፣
 13:6፣21፣7
 11:6 አስ7:9
 11:7 ኢዮ8:13፣
 ምላ10:28
 11:8 ምላ21:18
 11:9 ምላ12:6፣
 ኤር45:5
 11:10 2ኃገ11:20፣
 አስ8:17
 11:11 ምላ14:34፣
 29:8
 11:12 ኢዮ6:24፣
 ምላ14:21
 11:13 ምላ10:14፣
 20:19
 11:1424ሙ15፣34፣
 ምላ15:22፣20:18
 ፣24:6
 11:15 ምላ6:1፣
 17፣18፣22፣26-27
 11:16 ምላ31:31
 11:18 ዘፀ1:20፣
 ኢዮ48፣ሆሌ10፣12-13
 11:19 ዘዳ30:15፣
 1፣ላሙ2:6፣መዝ89፣
 48፣ምላ1:18-19፣
 10:2፣መዝ7:2፣ኤር
 43:11
 11:20 ዘኑ14:8፣
 1ዜና29:17፣መዝ15፣
 2፣101፣1-4፣119፣1፣
 ምላ3:32፣12፣2:22
 ፣15:9

ይወድቃሉ።
 6 ቅኖችን ጽድቃቸው ትታደጋቸዋለች፤
 ወስላቶች ግን በክፉ ምኞታቸው
 ይጠመዳሉ።
 7 ክፉ ሰው ሲሞት ተስፋው ከንቱ
 ትሆናለች፤
 በጎይሉ የተመክበትም ሁሉ እንዳልነበረ
 ይሆናል።
 8 ጸድቅ ከመከራ ይድናል፤
 ይልቁን መከራው በክፉው ላይ
 ይደርሳል።
 9 ክፉ ሰው ባልንጀራውን በአፉ ያጠፋል፤
 ጸድቃን ግን በዕውቀት ያመልጣል።
 10 ጸድቃን ሲሳካላቸው ከተማ ደስ
 ይላታል፤
 ክፉዎች ሲጠፉ እልልታ ይሆናል።
 11 በቅኖች በረከት ከተማ ከፍ ከፍ
 ትላለች፤
 በክፉዎች አንደበት ግን ትጠፋለች።
 12 መሣዘን የጎደለው ሰው ባልንጀራውን
 ያንኳስሳል፤
 አስተዋይ ግን አንደበቱን ይገዛል።
 13 ሐሜተኛ ምስጢር አይጠብቅም፤
 ታማኝ ሰው ግን ምስጢር ይጠብቃል።
 14 በአመራር ጉድለት መንግሥት
 ይወድቃል፤
 የመካከኛ ብዛት ግን ድልን እርግጠኛ
 ያደርጋል።
 15 ለማይታወቅ ሰው ዋስ የሚሆን መከራ
 ያገኘዋል፤
 ዋስትና ለመስጠት እጅ የማይመታ
 ግን ምንም አይደርስበትም።
 16 ርገጥ ሴት ክብር ታገኛለች፤
 ጉልበተኛ ሰዎች ግን ብልጽግናን ብቻ
 ያገኛሉ።
 17 ደግ ሰው ራሱን ይጠቅማል፤
 ጨካኝ ግን በራሱ ላይ መከራ
 ያመጣል።
 18 ክፉ ሰው የሚያገኘው ትርፍ መቅኖ
 የለውም፤
 ጽድቅን የሚዘራ ግን አስተማማኝ ዋጋ
 ያገኛል።
 19 እውነተኛ ጸድቅ ሕይወትን ያገኛል፤
 ክፉትን የሚከተል ግን ወደ ሞቱ
 ይጓዛል።
 20 እግዚአብሔር ልቦ ጠማሞችን ይጸደቃል፤
 በመንገዳቸው ነቀፋ በሌለባቸው ሰዎች
 ግን ደስ ይሰኛል።

21 ክፉ ሳይቀጣ እንደማይቀር ዕውቅ፤
 ጻድቃን ግን በነጻ ይሄዳሉ።

22 በእርያ አፍንጫ ላይ እንደተሰካ የወርቅ
 ቀለበት፤
 ማስተዋል የጉደሳት ቆንጆ ሴት እንዲሁ
 ናት።

23 የጻድቃን ምኞት ምንጊዜም ፍጻሜው
 የማረ ነው፤
 የክፉዎች ተስፋ ግን በቀራጣ
 ይከትማል።

24 አንዱ በለጋስነት ይሰጣል፤ ሆኖም
 ይበልጥ ያገኛል፤
 ሌላው ያለመጠን ይሰስታል፤ ግን
 ይደኸያል።

25 ለጋስ ይበለጽጋል፤
 ሌሎችን የሚያረካም ራሱ ይረካል።

26 በድብቅ እህል የሚያከማቸውን ሕዝብ
 ይረግመዋል፤
 አውጥቶ የሚሸጥ ግን በረከት ይገኛል።

27 በጎ ነገርን ተግቶ የሚሻ በጎ ነገር
 ይጠብቀዋል፤
 ክፉ ነገር የሚፈልገውን ግን ክፉ
 ያገኘዋል።

28 በሀብቱ የሚታመን ሁሉ ይወድቃል፤
 ጻድቃን ግን እንደ አረንጓዴ ቅጠል
 ይለመልማሉ።

29 ቤተ ሰቡን የሚያውክ ሰው ነፋስን
 ይወርሳል፤
 ተላላም ሰው የጠቢብ ሎሌ ይሆናል።

30 የጻድቅ ፍሬ የሕይወት ዛፍ ናት፤
 ነፍሳትን የሚማርክም ጠቢብ ነው።

31 ጻድቃን ለሠሩት ሥራ በምድር
 የእጃቸውን የሚያገኙ ከሆነ፤
 የክፉዎችና የኅጢአተኞችማ የቱን
 ያህል የባሰ ይሆን?

12 ተግባርን የሚወድ ዕውቀትን
 ይወዳል፤
 መታረምን የሚጠላ ግን ደነዝ ነው።

2 መልካም ሰው ከእግዚአብሔር ዘንድ
 ሞገስ ያገኛል፤
 ተንኲለኛውን ግን እግዚአብሔር
 ይፈርድበታል።

3 ሰው በክፋት ላይ ተመሥርቶ ሊጻፍ
 አይችልም፤
 ጻድቃን ግን ከበታቸው አይነቃነቁም።

4 መልካም ሴት ለባሏ ዘውድ ናት፤
 አሳፋሪ ሚስት ግን አጥንቱ ውስጥ
 እንዳለ ንቅዘት ናት።

11:21 ምሳ16:5
 11:25 1ዜና29:17
 ፡ምሳ22:9፤ኢሳ
 32:8፤2ቆሮ9:6-9
 11:27 መዝ7:15-
 16
 11:28 ኢዮ31:24-
 28፤መዝ49:6፤52:7:8
 ፡ፊ2፤10፡92፤12-14፤
 ኤር9:23
 11:29 ምሳ14:19
 11:30 ዘፍ2:9፤
 ምሳ10:11
 11:31 ኤር25:29፤
 49፤12፤1፤ጴጥ4፤18
 12:1 ምሳ5:11-14
 ፡፡9፤7-9፤13፤1:18፤
 15፤5፤10፤12፤32
 12:2 2ሳሙ15:3፤
 ኢዮ33:26፤ መዝ
 84:11፤ምሳ11:20
 12:3 ምሳ10:25
 12:4፡ት3፤11፡ምሳ
 18፤22፤31፤10-11

5 የጻድቃን ሐሳብ ቀና ነው፤
 የክፉዎች ምክር ግን ሸር አለበት።

6 የክፉዎች ቃል ደም ለማፍሰስ ታደባለች፤
 የቅኖች ንግግር ግን ይታደጋቸዋል።

7 ክፉ ሰዎች ይገለበጣሉ፤ ድራሻቸውም
 ይጠፋል፤
 የጻድቃን ቤት ግን ጸንቶ ይኖራል።

8 ሰው በጥበቡ ይመሰገናል፤
 ጠማማ ልብ ያላቸው ግን የተናቁ
 ናቸው።

9 የሚበላው ሳይኖረው ከሚከራራ ይልቅ፤
 ራሱን ዝቅ አድርጎ ሠራተኛ የሚያሳድር
 ይሻሻል።

10 ጻድቅ ሰው ለእንስሳቱ ይራራል፤
 ክፉዎች ራሱ ቢባል እንኳ ዞር ዞር
 ሥራቸው ጭካኔ ነው።

11 መሬቱን የሚያርስ የተትረፈረፈ ምግብ
 ያገኛል፤
 ከንቱ ተስፋን የሚያሳድድ ግን
 ማመዛዘን ይገባለዋል።

12 ነጥአን የክፉዎችን ምርኮ ይመኛሉ፤
 የጻድቅ ሥር ግን ይንሰራፋል።

13 ክፉ ሰው በእኩይ ንግግሩ ይጠመዳል፤
 ጻድቅ ሰው ግን ከመከራ ያመልጣል።

14 ሰው ከከንፈሩ ፍሬ የተነሣ በበጎ ነገር
 ይሞላል፤
 እንደ እጁ ሥራም ተገቢውን ዋጋ
 ያገኛል።

15 ተላላ ሰው መንገዱ ትክክል መስሎ
 ይታዩዋል፤
 ጠቢብ ሰው ግን ምክር ይሰማል።

16 ተላላ ሰው ቀራጣው ወዲያውኑ
 ይታወቅበታል፤
 አስተዋይ ሰው ግን ስድብን ንቆ
 ይተዋል።

17 ሐቀኛ ምስክር በእውነት ይመሰክራል፤
 ሐሰተኛ ምስክር ግን ውሸት ይናገራል።

18 ግድ የለሽ ቃል እንደ ሰይፍ ይወጋል፤
 የጠቢብ አንደበት ግን ፈውስን
 ያመጣል።

19 እውነት የሚናገሩ ከንፈሮች ለዘላለም
 ጸንተው ይኖራሉ፤
 ሐሰተኛ አንደበት ግን ለቅጽበት ያህል
 ብቻ ነው።

20 ክፉትን በሚያውጠነጥኑ ሰዎች ልብ
 አታላይነት አለ፤
 ሰላምን የሚያራምዱ ግን ደስታ
 አላቸው።

21 ጻድቃን ጉዳት አያገኛቸውም፤ ክፉዎች ግን በመከራ የተሞሉ ናቸው።

22 እግዚአብሔር ሐሰተኛ ከንፈርን ይጸዳል፤ በእውነተኛ ሰዎች ግን ደስ ይለዋል።

23 አስተዋይ ሰው ዕውቀቱን ይሰውራል፤ የተላሎች ልብ ግን ድንቅርናን ይነዛል።

24 ትጉ እጆች ለገዥነት ሲያበቁ፤ የሰንፍና ፍጻሜ ግን የባርነት ሥራ ነው።

25 ሥጉ ልብ ሰውን በሐዘን ይወጥራል፤ መልካም ቃል ግን ደስ ያሰኘዋል።

26 ጻድቅ ሰው ለወዳጁ መልካም ምክር ይሰጣል፤¹⁰ የክፉዎች መንገድ ግን ወደ ስህተት ይመራቸዋል።

27 ሰንፍ አድኖ ያመጣውን እንኳ አይጠብስም፤⁹ ትጉ ሰው ግን ለንብረቱ ዋጋ ይሰጣል።

28 በጽድቅ መንገድ ላይ ሕይወት አለ፤ በዚያ ጉዳይ ላይ ሞት የለም።

13 ጠቢብ ልጅ የአባቱን ምክር በማስተዋል ይሰማል፤ ፊደኛ ግን ተግሣጽን አያዳምጥም።

2 ሰው ከከንፈሩ ፍሬ መልካም ነገር ያገኛል፤ ወስላቶች ግን ዐመፅን ይናፍቃሉ።

3 አንደበቱን የሚጠብቅ ሕይወቱን ይጠብቃል፤ አፉ እንዳመጣለት የሚናገር ግን ይጠፋል።

4 ሰንፍ አጥብቆ ይመኛል፤ አንዳችም አያገኝም፤ የትጉዎች ምኞት ግን ይረካል።

5 ጻድቅ ሐሰትን ይጠላል፤ ክፉ ሰው ግን ኅፍረትንና ውርደትን ያመጣል።

6 ጽድቅ ቅን የሆነውን ሰው ትጠብቀዋለች፤ ክፉት ግን ኅጢአተኛውን ትጥለዋለች።

7 ምንም ሳይኖረው ባለጠጋ መስሎ የሚታይ ሰው አለ፤ ሌላው ድካ መስሎ ይታያል፤ ግን ብዙ ሀብት አለው።

8 የሰው ሀብቱ ለሕይወቱ ቤዛ ሊሆነው ይችላል፤ ድካው ግን ሥጋት የለበትም።

9 የጻድቃን ብርሃን ደምቆ ይበራል፤

12፡21 ኢዮ4፡7
 12፡22 1ነገ13፡18፤ መዝ18፡19፤ም46፡17፤11፡20
 12፡23 መዝ38፡5፤ 59፡7፤ም410፡14፤18፡2
 12፡24 ም410፡4
 12፡25 ም415፡13
 12፡26 መዝ95፡10
 12፡28 ዘጸ30፡15፤ ም410፡2
 13፡1 ም412፡1፤ 15፡5
 13፡2 ም412፡14
 13፡3 ኢዮ1፡22፤ መዝ12፡2፤34፡13፤ ም410፡6፤18፡7፤20-21፤21፡23
 13፡4 ም421፡25-26
 13፡5 መዝ119፡128
 13፡6 ም411፡3፤5፤ ኦር44፡5
 13፡7 2ቆሮ6፡10፤ ራእ3፡17
 13፡8 ም415፡16
 13፡9 ኢዮ18፡5፤ ም44፡18-19
 13፡10 መሳ19፡30፤ ም49፡9
 13፡11 ም410፡2
 13፡12 ም410፡11
 13፡13 ዘወ9፡20፤ ዘዮ15፡31፤ም416፡20
 13፡14 ም410፡11፤ 14፡27
 13፡16 አስ5፡11፤ መዝ38፡5፤መዝ10፡3
 13፡17 ም410፡26፤ 25፡13
 13፡18 መዝ141፡5፤ ም41፡7፤12፡1፤ 25፡12፤መዝ7፡5
 13፡19 ም410፡11
 13፡20 2ዜኖ10፡8
 13፡21 2ሎሙ3፡39፤ መዝ25፡13፤32፡10፤ ኤር40፡3፤50፡7፤ ሕዝ14፡13፤18፡4
 13፡22 አስ8፡2፤ ኢዮ27፡17፤መዝ2፡26

የክፉዎች መብራት ግን ይጠፋል።

10 ትዕቢት ጠብን ብቻ ያስፋፋል፤ ጥበብ ግን ምክርን በሚቀበሉ ዘንድ ትገኛለች።

11 ያላግባብ የተገኘ ገንዘብ እየተመናመነ ያልቃል፤ ገንዘቡን ጥቂት በጥቂት የሚያከማች ግን ይጠራቀምለታል።

12 ለነገ የሚባል ተስፋ ልብን ያሳምማል፤ የተሳካ ምኞት ግን የሕይወት ዛፍ ነው።

13 ምክርን የሚያቃልል በራሱ ላይ ጥፋት ያመጣል፤ ትእዛዝን የሚያከብር ግን ወርቃን ይቀበላል።

14 የጠቢብ ትምህርት የሕይወት ምንጭ ናት፤ ሰውን በሞት ወጥመድ እንዳይያዝ ታደርገዋለች።

15 መልካም ማስተዋል ሞገስን ታስገኛለች፤ የከፍተኞች መንገድ ግን አስቸጋሪ ነው።⁸

16 አስተዋይ ሰው ሥራውን በዕውቀት ያከናውናል፤ ተላላ ግን ሞኝነቱን ይገልጣል።

17 ክፉ መልእክተኛ መከራ ውስጥ ይገባል፤ ታማኝ መልእክተኛ ግን ፊውስን ያመጣል።

18 ተግሣጽን የሚንቅ ወደ ድክነትና ኅፍረት ይሄዳል፤ እርምትን የሚቀበል ሁሉ ግን ይከበራል።

19 ምኞት ስትፈጸም ነፍስን ደስ ታስኛለች፤ ተላሎች ግን ከክፋት መራቅን ይጸዳሉ።

20 ከጠቢብ ጋር የሚሄድ ጠቢብ ይሆናል፤ የተላሎች ባልንጀራ ግን ጉዳት ያገኘዋል።

21 መጥፎ ዕድል ኅጢአተኛን ይከታተላል፤ ብልጽግና ግን የጻድቃን ዋጋ ነው።

22 ደግ ሰው ለልጅ ልጆቹ ውርስ ትቶ ያልፋል፤ የኅጢአተኞች ሀብት ግን ለጻድቃን ይከማቻል።

23 የድካች ዕርሻ የተትረፈረፈ ምርት ያስገኛል፤ የፍትሕ መንደል ግን ጠራርጎ ይወስደዋል።

¹⁰26 ወይም ለወዳጁ መሪ ነው። ሆኖም የዕብራይስጡ ፍቺ በውል አይታወቅም።
⁹27 ለዚህ ቃል የዕብራይስጡ ትርጓሜ በእርግጠኝነት አይታወቅም።
⁸15 ወይም የከፍተኞች መንገድ ግን አይደለም

24 በአርጨዬሜ ከመቅጣት የሚሳሳለት ልጁን ይጠላል፤ የሚወደው ግን በጥንቃቄ ይቀጣዋል።

25 ጸድቅ እስኪጠግብ ድረስ ይበላል፤ የክፉዎች ሆድ ግን እንደ ተራብ ይኖራል።

14 ጠቢብ ሴት ቤቷን ትሠራለች፤ ተላላ ሴት ግን በገዛ እጇ ታፈርሰዋለች።

2 አካሄዱ ቅን የሆነ ሰው እግዚአብሔርን ይፈራል፤ መንገዱ ጠማግ የሆነ ግን ይንቀዋል።

3 የተላላ ሰው ንግግር ለጀርባው በትር ታስከትልበታለች፤ የጥበበኛ ከንፈር ግን ትጠብቃቸዋለች።

4 በሬዎች በሌሉበት ገንዳው ባዶ ይሆናል፤ በበሬ ጉልበት ግን ብዙ ምርት ይገኛል።

5 ታማኝ ምስክር አይሆንም፤ ሐሰተኛ ምስክር ግን ውሸትን ይዘከገዛል።

6 ፊደኛ ጥበብን ይሻል፤ ሆኖም ዕውቀት ግን ለአስተዋዮች በቀላሉ ትገኛለች።

7 ከተላላ ሰው ራቅ፤ ከከንፈርቹ ዕውቀት አታገኝምና።

8 የአስተዋዮች ጥበብ መንገዳቸውን ልብ ማለት ነው፤ የተላሎች ሞኝነት ግን መታለል ነው።

9 ተላሎች በሚያቀርቡት የበደል ካሳ ያፈዛሉ፤ በቅኖች መካከል ግን በኃ ፈቃድ ትገኛለች።

10 እያንዳንዱ ልብ የራሱን መራራ ሐዘን ያውቃል፤ ደስታውንም ማንም ሊጋራው አይጠችልም።

11 የክፉዎች ቤት ይፈርሳል፤ የቅኖች ድንኳን ግን ይስፋፋል።

12 ለሰው ቀና መስሎ የሚታይ መንገድ አለ፤ በመጨረሻ ግን ወደ ሞት ያደርሳል።

13 በግቅ ጊዜ እንኳ ልብ ይተክዛል፤ ደስታም በሐዘን ሊፈጸም ይችላል።

14 ልባቸውን ከጽድቅ የሚመልሱ የእጃቸውን ሙሉ ዋጋ ይቀበላሉ፤ ደግ ሰውም ወርታውን ያገኛል።

13:24 2ኛ-7:14 ምዕላ3:12፣19፣18፣ 22:15፣23:13-14፣ 29:15፣17፣ኤፌ6:4፣6 ጥ11:27

13:25 ምዕላ10:3

14:1 ሩት3:11፣ ምዕላ24:3

14:3 ምዕላ10:13፣ 14፣12:6፣መክ10:12

14:4 መዝ144:14

14:5 መዝ12:2፣ ምዕላ12:17

14:6 ምዕላ9:9

14:8 ቍ15:24፣ ምዕላ15:28፣21:29

14:11 ኢዮ8:22፣ መዝ72:71፣ምዕላ3:33 ፣12፣7፣21፣12

14:12 ምዕላ12:15፣ 16:25

14:13 መክ2:2፣ 7:3-6

14:14 2ኪ5:15፣7፣ ምዕላ1:31፣12:14

14:15 ቍ8

14:16 ዘ20:20፣ 1ኛ-25:25፣ምዕ 22:3

14:17 ቍ29:2፣ገ 5:12፣አስ5:9፣ምዕ15: 18፣16:28፣26:21፣28 ፣25፣29:22

14:19 ምዕላ11:29

14:20 ምዕላ19:47

14:21 ምዕላ11:12፣ 19:17

14:22 ምዕላ16-17

14:24 ቍ8

14:25 ምዕላ12:17

14:26 መዝ9:9፣ ምዕላ18:10

14:27 መዝ18:5፣ ምዕላ10:11፣13፣14

14:28 2ኛ-19:7

14:29 ቍ17:2፣ገ 5:12፣ምዕ17:27፣ መክ7:8-9

14:30 ምዕላ17:22

14:31 ዘ24:14፣ ኢዮ20:19፣ምዕ 17:5፣ማቴ10:42

15 ተላላ ሰው ሁሉን ያምናል፤ አስተዋይ ግን እርምጃውን ያስተውላል።

16 ጠቢብ ሰው ጥንቁቅ ነው፤ ከክፉም ይርቃል፤ ተላላ ግን ችኩልና ደንታ ቢስ ነው።

17 ግልፍተኛ ሰው የቂል ተግባር ይፈጽማል፤ መሠሪም ሰው አይወደድም።

18 በስለት የሌላቸው ተላላነትን ይወርሳሉ፤ አስተዋዮች ግን ዕውቀትን እንደ ዘውድ ይጭናሉ።

19 ክፉዎች በደኅኝ ፊት፤ ኅጥአንም በጸድቃን ደጅ ያጌኑብላሉ።

20 ድኾችን ወዳጆቻቸው እንኳ ይጠሳቸዋል፤ ባለጠኅኝ ግን ብዙ ወዳጆች አሏቸው።

21 ኅረቤቱን የሚንቅ ኅጢአት ይሠራል፤ ለተቸገሩት የሚራራ ግን ቡሩክ ነው።

22 ክፉ ነገር የሚያቅዱ ከትክክለኛው መንገድ ይወጡ የለምን? በኃ ነገር የሚያቅዱ ግን ፍቅርንና ታማኝነትን ያተርፋሉ።፪

23 ለፍተው የሠሩት ሁሉ ትርፍ ያስገኛል፤ ከንቱ ወሬ ግን ወደ ድኽነት ያመራል።

24 ጠቢባን ብልጥግና ዘውዳቸው ነው፤ የተላሎች ተላላነት ግን ፍሬው ከንቱነት ነው።

25 እውነተኛ ምስክር ሕይወት ያድናል፤ ሐሰተኛ ምስክር ግን አባይ ነው።

26 እግዚአብሔርን የሚፈራ ጽኑ አምባ አለው፤ ልጆቹም መጠጊያ ይኖራቸዋል።

27 እግዚአብሔርን መፍራት የሕይወት ምንጭ ነው፤ ሰውን ከሞት ወጥመድ ያድነዋል።

28 የሕዝብ ብዛት የንጉሥ ክብር ሲሆን፤ የዜጎች ማነስ ግን ለገዢ መጥፊያው ነው።

29 ታጋሽ ሰው ትልቅ ማስተዋል አለው፤ ግልፍተኛ ሰው ግን ቂልነትን ይገልጣል።

30 ሰላም ያለው ልብ ለሰውነት ሕይወት ይሰጣል፤ ቅናት ግን ዐጥንትን ያነቅዛል።

31 ድኾችን የሚያስጨንቅ ፈጣሪያቸውን ይንቃል፤

፪22 ወይም ታማኝነትን ያሳያሉ

ለተቸገሩ የሚራራ ሁሉ ግን አምላክን ያከብራል።

32 ክፍቶች በክፋታቸው ይወድቃሉ፤ ጸድቃን ግን በሞት ጊዜ እንኳ መጠጊያ አላቸው።

33 ጥበብ በአስተዋዮች ልብ ታድራለች፤ በተላሎች መካከል ራሷን ትገልጣለች።¹

34 ጽድቅ ሕዝብን ከፍ ከፍ ታደርጋለች፤ ኅጢአት ግን ለየትኛውም ሕዝብ ውርደት ነው።

35 ጠቢብ አገልጋይ ንጉሥን ደስ ያሰኛል፤ አሳፋሪ አገልጋይ ግን ቀሩጣውን በራሱ ላይ ያመጣል።

15 የለዘበ መልስ ቀሩጣን ያበርዳል፤ ክፍ ቃል ግን ቀሩጣን ይጭራል።

2 የጠቢብ አንደበት ዕውቀትን ታወድሳለች፤ የተላሎች አንደበት ግን ቂልነትን ያፈልቃል።

3 የእግዚአብሔር ዐይኖች በሁሉም ስፍራ ናቸው፤ ክፍቶችንም ደሳችንም ነቅተው ይመለከታሉ።

4 ፈውስ የምታመጣ ምላስ የሕይወት ዛፍ ናት፤ አታላይ ምላስ ግን መንፈስን ትሰብራለች።

5 ተላላ የአባቱን ምክር ይንቃል፤ መታረምን የሚቀበል ግን አስተዋይነቱን ያሳያል።

6 የጸድቃን ቤት በብዙ ሀብት የተሞላ ነው፤ የክፍቶች ገቢ ግን መከራን ታመጣባቸዋለች።

7 የጠቢባን ከንፈር ዕውቀትን ታስፋፋለች፤ የተላሎች ልብ ግን እንዲህ አይደለም።

8 የእግዚአብሔር የክፍቶችን መሥዋዕት ይጸድቃል፤ የቅኖች ጸሎት ግን ደስ ያሰኘዋል።

9 የእግዚአብሔር የክፍቶችን መንገድ ይጸድቃል፤ ጽድቅን የሚከታተሉትን ግን ይወዳቸዋል።

10 ከመንገድ የሚወጣ ሰው ጥብቅ ቅጣት ይጠብቀዋል፤ እርምትን የሚጠላ ይሞታል።

11 ሲከልፍ የሙታን ዓለም በእግዚአብሔር ፊት የተገለጡ ናቸው፤

14:32 ኢዮ13:15፤ መዝ34:21፤ ምዕ6:15

14:33 ምዕ2:6-10

14:34 ምዕ11:11

14:35 አስ8:2፤ ማቴ24:45-51፤ 25:14-30

15:1 1ነገ12:7፤ 2 ዜና10:7፤ ምዕ25:15

15:2 ቀ፡7፤ መዝ59:7፤ ምዕ10:31፤ መክ10:12

15:3 2ዜና16:9፤ ኢዮ10:4፤ 31:4፤ 34:21፤ ምዕ5:21፤ ኤር16:17፤ ዕብ4:13

15:4 መዝ5:9፤ ምዕ10:11፤ 12:18

15:5 ምዕ10:17፤ 12:1፤ 13:1

15:6 ምዕ8:21፤ 10:16

15:7 ቀ፡2፤ ምዕ10:13

15:8 ቀ፡29፤ ኢዮ35:13፤ መዝ51:17፤ ምዕ6:16፤ 21:27፤ 28:9፤ ኢሳ1:13፤ ዮሐ9:31

15:9 ዘጸ7:13፤ ምዕ6:16፤ 11:20፤ 15:10 ምዕ1:31-32፤ 12:1

15:11 1ሳጦ2:3፤ 2ዜና6:30፤ ኢዮ26:6፤ መዝ44:21፤ ራእ2:23

15:12 ምዕ9:8፤ 12:1

15:13 ቀ፡15፤ ምዕ12:25፤ 17:22፤ 18:14

15:14 ምዕ18:15

15:15 ቀ፡13

15:16 ቀ፡17፤ መዝ37:16-17፤ ምዕ13:8፤ 16:8፤ 17:1

15:17 ቀ፡16፤ ምዕ17:1፤ መዝ4:6

15:18 ዘጸ13:8፤ ምዕ6:16-19፤ 14:17

15:19 ምዕ22:25

15:20 ምዕ10:1

15:21 ምዕ2:14

15:22 1ነገ1:12፤ መዝ16:7፤ ምዕ11:14፤ 24:6

15:23 ምዕ12:14፤ 25:11

15:25 ዘጸ19:14፤ ምዕ12:7፤ 23:10-11

15:26 መዝ94:11፤ 18:26፤ ምዕ6:16

የሰዎች ልብማ የቱን ያህል የታወቀ ነው!

12 ፌዘኛ መታረምን ይጠላል፤ ጠቢባንንም አያማክርም።

13 ደስተኛ ልብ ፊትን ያፈካል፤ የልብ ሐዘን ግን መንፈስን ይሰብራል።

14 አስተዋይ ልብ ዕውቀትን ይሻል፤ የተላላ አፍ ግን ቂልነትን ያመነኸካል።

15 የተጨቁኑ ሰዎች ዘመናቸው ሁሉ የከፋ ነው፤ በደስታ የተሞላ ልብ ግን የማይቋረጥ ፈንጠዳ አለው።

16 የእግዚአብሔርን ከመፍራት ጋር ያለ ጥቂት ነገር፤ ሁከት ካለበት ትልቅ ሀብት ይበልጣል።

17 ፍቅር ባለበት ጉመን መብላት፤ ጥላቻ ባለበት የሰባ ፍሪዳ ከመብላት ይሻላል።

18 ግልፍተኛ ሰው ጠብ ያነሣል፤ ታጋሽ ሰው ግን ጠብን ያበርዳል።

19 የሀኪተኛ መንገድ በእሾህ የታጠረች ናት፤ የቅኖች መንገድ ግን የተጠረገ አውራ ጉዳይ ነው።

20 ጠቢብ ልጅ አባቱን ደስ ያሰኛል፤ ተላላ ሰው ግን እናቱን ይንቃል።

21 ማመዘን የጉደለው ሰው ቂልነት ያስደስተዋል፤ አስተዋይ ሰው ግን ቀጥተኛውን መንገድ ይከተላል።

22 ምክር ሲንደል ዕቅድ ይፋለሳል፤ በብዙ አማካሪዎች ግን ይሳካል።

23 ሰው ተገቢ መልስ በመስጠት ደስታን ያገኛል፤ በወቅቱም የተሰጠ ቃል ምንኛ መልካም ነው!

24 ወደ ሲኦል^ጩ ከመውረድ እንዲድን፤ የሕይወት መንገድ ጠቢቡን ሰው ወደ ላይ ትመራዋለች።

25 የእግዚአብሔር የትዕቢተኛውን ቤት ያፈርሰዋል፤ የመበለቲቱን ዳር ድንበር ግን እንዳይደፈር ይጠብቃል።

26 የእግዚአብሔር የክፋውን ሰው ሐሳብ

³³ ዕብራይስጡ፣ የሰብዓ ሊቃናትና የሱርስት ትርጉሞች በተላሎች ልብ ግን አትታወቅም ይላሉ።

^ጩ 11 በዕብራይስጡ ሲኦልና አባደን ይላል።

^ጩ 24 ወይም መቃብር

ይጸዮፋል፤
 የንጹሐን ሐሳብ ግን ደስ ያሰኘዋል።
 27 ስስታም ሰው በቤተ ሰቡ ላይ ችግር ያመጣል፤
 ጉብን የሚጠላ ግን በሕይወት ይኖራል።
 28 የጸድቅ ሰው ልብ የሚሰጠውን መልስ ያመዛዝናል፤
 የክፉ ሰው አፍ ግን ክፋትን ያጌርፋል።
 29 እግዚአብሔር ከክፉዎች ሩቅ ነው፤ የጸድቃንን ጸሎት ግን ይሰማል።
 30 ብሩህ ገጽታ ልብን ደስ ያሰኛል፤ መልካም ዜናም ዐጥንትን ያለመልማል።
 31 ሕይወት ሰጪ የሆነውን ተግሣጽ የሚሰማ፤ በጠቢባን መካከል ይኖራል።
 32 ተግሣጹን የሚንቅ ራሱን ይንቃል፤ እርምትን የሚቀበል ግን ማስተዋልን ያገኛል።
 33 እግዚአብሔርን መፍራት ጥበብን መማር ነው፤^አ ትሕትናም ክብርን ትቀድማለች።
16 የልብ ዕቅድ የሰው ነው፤ የአንደበት መልስ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።
 2 ለሰው መንገዱ ሁሉ ንጹሕ መስሎ ይታዩዋል፤ መነሻ ሐሳቡ ግን በእግዚአብሔር ይመዘናል።
 3 የምታደርገውን ሁሉ ለእግዚአብሔር ዐደራ ስጥ፤ ዕቅድህም ሁሉ ይሳካልሃል።
 4 እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር ለራሱ ዐላማ ሠርቶአል፤ ክፉዎችንም እንኳ ለጥፋት ቀን አዘጋጅቶአል።
 5 እግዚአብሔር በልብ የሚታወቁትን ሁሉ ይጸዮፋል፤ እነርሱም ከቅጣት እንደማይመልጡ በእርግጥ ዕውቅ።
 6 በፍቅርና በታማኝነት ኅጢአት ይሰረዳል፤ እግዚአብሔርን በመፍራት ሰው ከክፋት ይርቃል።
 7 የሰው መንገድ እግዚአብሔርን ደስ ሲያሰኘው፤ ጠላቶቹ እንኳ አብረውት በሰላም እንዲኖሩ ያደርጋል።
 8 ከጽድቅ ጋር ጥቂቱ ነገር፤ በግፍ ከሚገኝ ብዙ ትርፍ ይሻላል።

15:27 ዘፀ23:8፤ መዝ15:5፤ኢሳ1:23፤33:15
 15:28 መዝ59:7፤ ምሳ14:8
 15:29 ቍ8:ኢዮ15:31፤መዝ145:18-19፤ኢሳ59:2፤ዮሐ9:31
 15:30 ምሳ25:25
 15:31 ምሳ9:7-9፤ 12:1
 15:32 ምሳ1:7፤ 9:7-9፤12:1፤መዝ7:5
 15:33 ምሳ1:7፤ 16:18፤18:12፤ 22:4፤29:23፤ኢሳ66:2
 16:1 ቍ9:ምሳ19:21
 16:2 1ሳሙ2:3፤ 2ዜና6:30፤ምሳ12:15፤20:27፤21:2፤30:12፤ሉቃ16:15
 16:3 2ዜና20:20፤ መዝ20:4፤37:5-6፤ ምሳ3:5-6
 16:4 ዘዐ9:16፤ 2ዜና 34:24፤መዝ18:18፤ሮሜ9:22
 16:5 መዝ40:4፤ ምሳ6:16፤11:20-21
 16:6 ዘና20:11፤ዘዐ1:17፤20:20
 16:7 ዘና39:21፤ መዝ105:15፤ኤር39:12፤40:1፤42:12፤ዳን1:9
 16:8 መዝ37:16፤ ምሳ15:16፤መዝ4:6
 16:9 ቍ1:ኢዮ33:29፤መዝ90:12
 16:10 ምሳ17:7
 16:11 ምሳ11:1፤ ሕዝ45:10
 16:12 ምሳ25:5፤ 26:28፤29:14፤31:5
 16:13 ምሳ22:11
 16:14 ዘና40:2፤ኢዮ29:24፤ምሳ20:2፤25:15፤29:8፤መዝ10:4
 16:15 ዘና40:2፤ ኢዮ29:24፤ምሳ19:12፤25:2-7
 16:16 ኢዮ28:15፤ መዝ49:20፤ምሳ3:13-14
 16:17 ምሳ19:16
 16:18 1ሳሙ17:42፤ ኢስ5:12፤መዝ18:27፤ምሳ11:2፤ 15:33፤18:12፤29፤ 23፤ኢሳ13:11፤ኤር48:29
 16:20 መዝ32:10፤ 40:4፤ምሳ13:13፤ 19:18፤29:25፤ኤር17:7
 16:21 ቍ23
 16:22 ምሳ10:11
 16:23 ቍ21፤ኢዮ

9 ሰው በልቡ መንገዱን ያቅዳል፤ እግዚአብሔር ግን ርምጃውን ይወስንለታል።
 10 የንጉሥ ከንፈሮች እንደ አምላክ ቃል ይናገራል፤ አንደበቱ ፍትሕን ያዛባ ዘንድ አይገባም።
 11 ሐቀኛ መስፈሪያና ሚዛን ከእግዚአብሔር ናቸው፤ በከረጢት ውስጥ ያሉት መመዘኛዎችም ሁሉ ሥራዎቹ ናቸው።
 12 ክፋትን ማድረግ ለነገሥታት አጸያፊ ነው፤ ዙፋን የሚጸናው በጽድቅ ነውና።
 13 ነገሥታት በታማኝ ከንፈሮች ደስ ይላቸዋል፤ እውነት የሚናገረውን ሰው ይወዱታል።
 14 የንጉሥ ቀጣ የሞት መልእክተኛ ነው፤ ጠቢብ ሰው ግን ቀጣውን ያበርዳል።
 15 የንጉሥ ፊት ሲፈካ ሕይወት አለ፤ በሰነቱም ዝናብ እንዳይዘለ የበልግ ደመና ነው።
 16 ክወርቅ ይልቅ ጥበብን ማግኘት፤ ክብርም ማስተዋልን መምረጥ ምንኛ ይበልጣል!
 17 የቅኖች ጉዳይ ከክፋት የራቀ ነው፤ መንገዱንም የሚጠብቅ ሕይወቱን ይጠብቃል።
 18 ትዕቢት ጥፋትን፤ የእብሪት መንፈስም ውድቀትን ትቀድማለች።
 19 በተዋረደ መንፈስ ከተጨቁኑት ጋር መሆን፤ ከትዕቢተኞች ጋር ብዝበዛን ከመካፈል ይሻላል።
 20 ምክርን የሚሰማ ይለመልማል፤ በእግዚአብሔርም የሚታመን ቡሩክ ነው።
 21 ልባቸው ጠቢብ የሆነ አስተዋዮች ይባላሉ፤ ደስ የሚያሰኙ ቃላትም ዕውቀትን ያዳብራሉ።^አ
 22 ማስተዋልን ገንዘብ ላደረጋት የሕይወት ምንጭ ናት፤ ቂልነት ግን በተላሎች ላይ ቅጣት ታመጣባቸዋለች።
^አ33 ወይም ጥበብ እግዚአብሔርን መፍራት ታስተምራለች።
^አ21 ወይም ቃላትም ተደግፍነት ያስገኛሉ

23 የጠቢብ ሰው ልብ አንደበቱን ይመራል፤ ከንፈሮቹም ዕውቀትን ያዳብራሉ።⁰

24 ደስ የሚያሰኝ ቃል የማር ወለላ ነው፤ ለነፍስ ጣፋጭ፣ ለዐጥንትም ፈውስ ነው።

25 ለሰው ቀና መስሎ የሚታይ መንገድ አለ፤ በመጨረሻ ግን ወደ ሞት ይመራል፤

26 ሠራተኛን የዕለት ጉርስ ፍላጎቱ ታታሪ ያደርገዋል፤ ራቡም ይገፋፋዋል።

27 ወራዳ ሰው ክፋትን ያውጠነጥናል፤ ንግግሩም እንደሚለበልብ እሳት ነው።

28 ጠማማ ሰው ጠብን ይዘራል፤ ሐሜተኛም የቅርብ ወዳጆችን ይለያያል።

29 ክፉ ሰው ባልንጀራውን ያባብለዋል፤ መልካም ወዳጅነውም መንገድ ይመራዋል።

30 በዐይኑ የሚጠቅስ ሰው ጠማማነትን ያውጠነጥናል፤ በከንፈሩ የሚያሸግጥም ወደ ክፋት ያዘነብላል።

31 ሽበት የክብር ዘውድ ነው፤ የሚገኘውም በጽድቅ ሕይወት ነው።

32 ታጋሽ ሰው ከጠረኛ፣ ስሜቱን የሚገዛም ከተማን በጉልበቱ ከሚይዝ ይበልጣል።

33 ዕጣ በጉያ ውስጥ ይጣላል፤ ውሳኔው በሙሉ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

17 ጠብ እያለ ግብጥፋ ከሞላበት ቤት ይልቅ፣ በሰላምና በጸጥታ የእንጀራ ድርቆሽ ይሻላል።

2 ጠቢብ አገልጋይ በወራዳ ልጅ ላይ ሥልጣን ይኖረዋል፤ ከወንድማማቾቹም እንደ አንዱ ውርስ ይካፈላል።

3 ማቅለጫ ለብር፣ ከውር ለወርቅ ነው፤ እግዚአብሔር ግን ልብን ይመረምራል።

4 እኩይ ሰው ክፉ ንግግር ያዳምጣል፤ ሐሰተኛም የተንኮለኛን አንደበት በጥንቃቄ ይሰማል።

5 በድኸች የሚያፈግ ፈጣሪያቸውን ይንቃል፤ በሌላው ሰው መከራ ደስ የሚለው ከቅጣት አያመልጥም።

15:5
 16:24 14ሙ:14; 27:ምሳ24:13-14
 16:25 አስ3:6;ምሳ 12:15;14:12
 16:27 መዝ140:2; 1ዮ8:6
 16:28 ምሳ14:17; 17:9
 16:29 ምሳ1:10; 12:26
 16:30 ምሳ6:13
 16:31 ምሳ20:29
 16:33 ዘሌ16:18; ኢሳ7:14;14ሙ 10:21;14:41;ምሳ 18:18;29:26; ሕዝ21:21;ዮ5:17
 17:1 ምሳ15:16; 17:16:8
 17:3 1ዜና29:17; መዝ26:2;139:23; ምሳ27:21;1ጴጥ1:7
 17:5 ኢዮ5:16; ኢዮ5:16;31:29; ምሳ14:31;ሕዝ 25:3;ሐሳ1:12
 17:6 መዝ125:5
 17:7 ምሳ16:10
 17:8 ዘ23:8;ምሳ 19:6
 17:9 ምሳ10:12; 16:28
 17:12 14ሙ:25;25
 17:13 ዘ6:44;4; 14ሙ:19;4;መዝ35:1 2
 17:14 ማቴ5:25-26
 17:15 ዘ23:6-7; መዝ94:21;ምሳ18:5; ኢሳ5:23;ሰቆ3:34-36
 17:16 ምሳ23:23
 17:17 2ሳሙ:15;21; 3ምሳ27:10
 17:18 ምሳ6:1-5; 11:15;22:26-27

6 የልጅ ልጆች ለአረጋውያን ዘውድ ናቸው፤ ወላጆችም ለልጆቻቸው አለኝታ ናቸው።

7 መልካም አነጋገር ለተላላ አይሰምርለትም፤ ለገዥማ ሐሰተኛ አንደበት የቱን ያህል የከፋ ይሆን!

8 እጅ መንሻ ለሰጭው እንደ ድግምት ዕቃ ነው፤ በሄደበትም ቦታ ሁሉ ይሳካለታል።

9 በደልን የሚሸፍን ፍቅርን ያዳብራል፤ ነገርን የሚደጋግም ግን የልብ ወዳጆችን ይለያያል።

10 መቶ ግርፋት ተላላን ከሚሰማው ይልቅ፣ ዘለፋ ለአስተዋይ ጠልቆ ይሰማል።

11 ክፉ ሰው ዐመፅን ብቻ ይፈልጋል፤ በእርሱም ላይ ጨካኝ መልእክተኛ ይላክበታል።

12 ተላላን በቁልነቱ ከመገናኘት፣ ግልገሎቹን የተነጠቀችን ድብ መጋፈጥ ይሻላል።

13 በበሳ ፈንታ ክፉ የሚመልስ ሰው፣ ክፉ ነገር ከቤቱ አይርቅም።

14 ጠብ መጫር ግድብን እንደ መሸንቁር ነው፤ ስለዚህ ጠብ ከመጫሩ በፊት ነገርን ራቅ።

15 በደለኛውን ንጹሕ ማድረግ ሆነ፣ ንጹሐን በደለኛ ማድረግ፣ ሁለቱም በእግዚአብሔር ዘንድ አጸያፊ ናቸው።

16 ጥበብን ለማግኘት ፍላጎት ስለሌለው፣ ተላላ እጅ የገባ ገንዘብ ጥቅሙ ምንድን ነው?

17 ወዳጅ ምንጊዜም ወዳጅ ነው፤ ወንድምም ለክፉ ቀን ይወለዳል።

18 ማስተዋል የጎደለው ሰው ቃል በመግባት እጅ ይመታል፤ ለወዳጁም ዋስ ይሆናል።

19 ጠብ የሚወድ ንጢአትን ይወዳል፤ በሩን ከፍ አድርጎ የሚሠራም ጥፋትን ይጋብዛል።

20 ጠማማ ልብ ያለው ሰው አይሳካለትም፤ በአንደበቱ የሚቀላምድም መከራ ላይ

⁰23 ወይም አንደበቱን አላማኝ ያደርጋል
⁴1 በዕብራይስጡ መሥዋዕት
⁷7 ወይም የኩራት አነጋገር

ይወድቃል።

21 ተላላ ልጅ መውለድ ሐዘን ያስከትላል፤ የተላላም አባት ደስታ የለውም።

22 ደስተኛ ልብ ጥሩ መድኃኒት ነው፤ የተሰበረ መንፈስ ግን ዐጥንትን ያደርቃል።

23 ክፉ ሰው ፍትሕ ለማዛባት፤ በስውር ጉቦ ይቀበላል።

24 አስተዋይ ሰው ጥበብን ከፊቱ አይለያትም፤ የተላሎች ዐይኖች ግን እስከ ምድር ዳርቻ ይንከራተታሉ።

25 ተላላ ልጅ በአባቱ ላይ ሐዘን ያስከትላል፤ ለወለደችውም ምሬት ይሆንባታል።

26 ንጹሐን ሰው መቅጣት ተገቢ አይደለም፤ ሹሞችን ስለ ቅንነታቸው መግረፍ መልካም አይደለም።

27 ዐዋቂ ሰው ንግግሩ ቀጥብ ነው፤ አስተዋይም መንፈሱ የረጋ ነው።

28 አላዋቂ እንኳ ዝም ቢል ጠቢብ፤ አንደበቱንም ቢገዛ አስተዋይ ይመስላል።

18 ወዳጅነትን የማይፈልግ ሰው የራሱን ፍላጎት ብቻ ይከተላል፤ ቅን የሆነውን ፍርድ ሁሉ ይቃወማል።

2 ተላላ ከማስተዋል ርካታን አያገኝም፤ የራሱን ሐሳብ በመግለጥ ግን ደስ ይለዋል።

3 ክፉት ስትመጣ ንቀት ትከተላለች፤ ከዕፍረትም ጋር ውርደት ትመጣለች።

4 ከሰው አፍ የሚወጡ ቃላት ጥልቅ ውሆች ናቸው፤ የጥበብም ምንጭ እንደሚንደለደል ፏፏቴ ነው።

5 ለክፉ ሰው ማድላት፤ ንጹሐንም ፍትሕ መንግሥት ተገቢ አይደለም።

6 የተላላ ከንፈር ጠብ ያመጣበታል፤ አፉም በትር ይጋብዛል።

7 ተላላ ሰው አፉ መጥፊያው ነው፤ ከንፈሮቹም ለነፍሱ ወጥመድ ናቸው።

8 የሐሜተኛ ቃል እንደ ጣፋጭ ጉርሻ ነው፤ ወደ ሰው ውስጣዊ ክፍል ዘልቆ ይገባል።

17:21 ምዕ10:1
 17:22 ዘ012:46፤ መዝ38:8፤ምዕ14:30፤15:13፤18:14
 17:23 ዘ018:21፤ 23:8፤14ሙ8:3፤ ኢዮ34:33
 17:24 ኢዮ31:1
 17:25 ምዕ10:1
 17:26 መዝ94:21
 17:27 ኢዮ6:24፤ ምዕ14:29
 17:28 ኢዮ2:13፤ 13:5፤ምዕ10:19
 18:2 ምዕ12:23
 18:4 መዝ18:16
 18:5 መዝ82:2፤ ምዕ17:15፤24:23-25፤28:21
 18:6 ምዕ10:14
 18:7 መዝ64:8፤ 140:9፤ምዕ10:14፤12፤13፤13:3፤መዝ10:12
 18:8 ምዕ26:22

9 ለሥራው ደንታ የሌለው ሰው፤ የአጥፊ ወንድም ነው።

10 የእግዚአብሔር ስም ጽኑ ግንብ ነው፤ ጻድቅ ወደ እርሱ በመሮጥ ተገን ያገኛበታል።

11 የባለጠጎች ሀብት የተመሸገ ከተማቸው ነው፤ እንደሚይወጣ ረጅም ግንብም ይቈጥሩታል።

12 ከውድቀቱ በፊት ሰው ልቡ ይታባይል፤ ትሕትና ግን ክብርን ትቀድማለች።

13 ከማዳመጡ አስቀድሞ የሚመልስ፤ ቂልነትና ዕፍረት ይሆንበታል።

14 በሕመም ጊዜ፤ ሰውን መንፈሱ ትደግፈዋለች፤ የተሰበረውን መንፈስ ግን ማን ሊሸከም ይችላል?

15 የአስተዋይ ልብ ዕውቀትን ይገበያል፤ የጠቢብም ጆሮ አጥብቆ ይሻታል።

16 እጅ መንሻ ለሰጪው መንገድ ትከፍትለታለች፤ ታላላቅ ሰዎች ፊትም ታቀርቡዋለች።

17 አስቀድሞ ጉዳዩን የሚያሰማ ትክክለኛ ይመስላል፤ ይኸውም ባላንጣው መጥቶ እስከሚመረመር ድረስ ነው።

18 ዕጣ መጣጣል ሙግትን ያስቆማል፤ ኀይለኛ ባላንጣዎችንም ይገላግላል።

19 የተበደለ ወንድም ከተመሸገ ከተማ ይበልጥ የማይበገር ነው፤ ጠቢብም እንደ ጠንካራ የግንብ መዝጊያ ነው።

20 ሰው በአንደበቱ ፍሬ ሆዱ ይጠግባል፤ በከንፈሩም ምርት ይረካል።

21 አንደበት የሞትና የሕይወት ኀይል አላት፤ የሚወጃትም ፍሬዋን ይበላሉ።

22 ሚስት የሚያገኝ መልካም ነገርን ያገኛል፤ ከእግዚአብሔርም ዘንድ ሞገስን ይቀበላል።

23 ድኻ በመለማመጥ ምሕረት ይለምናል፤ ሀብታም ግን በማናለብኝነት ይመልሳል።

24 ወዳጅ የሚያበዛ ሰው ራሱን ለጥፋት ይዳርጋል፤ ነገር ግን ከወንድም አብልጦ የሚቀርብ ንደኛም አለ።

18:9 ምዕ28:24
 18:10 መዝ20:1፤ 61:3፤ምዕ14:26
 18:11 ምዕ10:15
 18:12 ምዕ11:2፤ 15:33፤16:18
 18:13 ምዕ20:25
 18:14 ምዕ15:13፤ 17:22
 18:15 ምዕ15:14
 18:16 ዘፍ32:13፤ 14ሙ10:4፤ምዕ19:6
 18:18 ምዕ16:33
 18:19 14ሙ17:28
 18:20 ምዕ12:14
 18:21 መዝ12:4፤ 13:2-3፤ማቴ12:37
 18:22 ኢዮ33:26፤ ምዕ12:4፤19:14፤31:10
 18:24 14ሙ20:42፤ ዮሐ15:13-15

19 ንግግሩ ጠማማ ከሆነ አጎራ ሰው ይልቅ፤
 ያለ ነውር የሚሄድ ድኻ ሰው ይሻላል።
 2 ሰው ቀት አልባ የሆነ ቀናጊነት መልካም አይደለም፤
 ጥድፊያም መንገድን ያስታል።
 3 ሰው በራሱ ተላላነት ሕይወቱን ያበላሻል፤ በልቡ ግን እግዚአብሔርን ያማርራል።
 4 ህብት ብዙ ወዳጅ ታፈራለች፤ ድኻን ግን ወዳጁ ገሸሽ ያደርገዋል።
 5 ሐሰተኛ ምስክር ከቅጣት አያመልጥም፤ ውሸት የሚነዛም ሳይቀጣ አይቀርም።
 6 ብዙ ሰዎች በገዥ ዘንድ ሞገስ ለማግኘት ያሸረግዳሉ፤ ስጦታን ከሚሰጥ ሰው ጋር ሁሉም ወዳጅ ነው።
 7 ድኻ በሥጋ ዘመዶቹ ሁሉ የተጠሳ ነው፤ ታዲያ ወዳጆቹም የቱን ያህል ይሸሹት! እየተከታተለ ቢለማመጣቸውም፤ ከቶ አያገኛቸውም።
 8 ጥበብን ገንዘቡ የሚያደርጋት ነፍሱን ይወዳል፤ ማስተዋልን የሚወዳት ይሳካለታል።
 9 ሐሰተኛ ምስክር ከቅጣት አያመልጥም፤ ውሸት የሚነዛም ይጠፋል።
 10 ተላላ ተንደላቆ መኖር አይገባውም፤ ባሪያ የመሳፍንት ገዥ ከሆነም የቱን ያህል ይከፋ!
 11 ጥበብ ሰውን ታጋሽ ታደርገዋለች፤ በደልን ንቆ መተውም መከበሪያው ነው።
 12 የንጉሥ ቀጣ እንደ አንበሳ ግሣት ነው፤ በፊቱ ሞገስ ማግኘትም በሣር ላይ እንዳለ ጠል ነው።
 13 ተላላ ልጅ ለአባቱ መጥፊያ ነው፤ ጨቅጫቃ ማስትም እንደማያቋርጥ ጠፈጠፍ ናት።
 14 ቤትና ሀብት ከወላጆች ይወረሳሉ፤ አስተዋይ ሚስት ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ናት።
 15 ስንፍና ከባድ እንቅልፍ ላይ ይጥላል፤ ዋጌም ሰው ይራባል።
 16 ትእዛትን የሚያከብር ሕይወቱን ይጠብቃል፤ መንገዱን የሚንቅ ግን ይሞታል።
 17 ለድኻ የሚራራ ለእግዚአብሔር ያበድራል፤ ስላደረገውም ተግባር ዋጋ ይከፍለዋል።
 18 ገና ተስፋ ሳለ፤ ልጅህን ሥርዐት

19፥1 ምዕ28፥6
 19፥2 ምዕ29፥20
 19፥3 መዝ14፥1፤ ምዕ9፥13፤24፥9፤ኢሳ32፥6፤ያዕ1፥13-15
 19፥4 ቀ፥7፤ምሳ14፥20
 19፥5 ቀ፥9፤ዘዕ23፥1፤ዘዳ19፥19፤መዝ56፥7፤ምዕ21፥28
 19፥6 ምዕ17፥8፤18፥16፥29፥26
 19፥7 ቀ፥4፥ምሳ10፥15
 19፥8 ምዕ16፥20
 19፥9 ቀ፥5፤ዘዳ19፥19
 19፥10 ምዕ26፥1፤30፥21-23፤መዝ10፥5-7
 19፥11 2ኛ15፥12
 19፥12 አስ1፥12፤7፥7፤መዝ72፥5-6፤133፥3፤ምሳ16፥14-15፥20፥2
 19፥13 አስ1፥18፤ምዕ10፥1፤21፥9
 19፥14 ምዕ18፥22፤2፥4፥12፥14
 19፥15 ምዕ10፥4፤20፥13
 19፥16 ምዕ16፥17፤ሮጫ10፥5
 19፥17 ዘዳ24፥14፤19፥ምዕ14፥21፤22፥9፤ማቴ10፥42
 19፥18 ምዕ13፥24፤23፥13-14
 19፥20 ምዕ4፥1፤12፥15
 19፥21 መዝ33፥11፤ ምዕ16፥9፤20፥24፤ኢሳ8፥10፤14፥24፤27፥31፤2፥40፥8፤46፥10፤48፥14፤55፥11፤ኢር44፥29፤ደቀ3፥37
 19፥23 ኢዮ4፥7፤ምዕ10፥27
 19፥24 ምዕ26፥15
 19፥25 መዝ14፥15፤ምዕ9፥9፤21፥11
 19፥26 ምዕ28፥24
 19፥27 ምዕ1፥8
 19፥28 ኢዮ15፥16
 19፥29 ዘዳ25፥2
 20፥1 ዘሌ10፥9፤1፥4፤መ፡25፥36፤17፤20፥16፤ምዕ31፥4፤ዕን2፥5
 20፥2 አስ7፥7፤ምሳ16፥14፤19፥12
 20፥3 ዘዳ13፥8፤1፥4፤መ፡25፥25
 20፥4 ምዕ6፥6፤መዝ10፥18

አስይዘው፤ ሲሞት ዝም ብለህ አትየው።
 19 ግልፍተኛ ሰው ቅጣትን መቀበል ይገባዋል፤ በምሕረት ካለፍከው ሌላም ጊዜ አይቀርልህም።
 20 ምክርን ስማ፤ ተግሣጽን ተቀበል፤ በመጨረሻም ጠቢብ ትሆናለህ።
 21 በሰው ልብ ብዙ ሐሳብ አለ፤ የሚፈጸመው ግን የእግዚአብሔር ሐሳብ ነው።
 22 ሰው የሚመኘው ጽኑ ፍቅር ነው፤ ውሸታም ከመሆንም ድኻ መሆን ይሻላል።
 23 እግዚአብሔርን መፍራት ወደ ሕይወት ይመራል፤ እንዲህ ያለውም ሰው እፎይ ብሎ ያርፋል፤ መከራም አያገኘውም።
 24 ሰነፍ እጁን ከወጭቱ ያጠልቃል፤ ወደ አፉ ግን መመለስ እንኳ ይሳነዋል።
 25 ፌዘኛን ግረፈው፤ ብስለት የሌለውም ማስተዋልን ይማራል፤ አስተዋይን ዝለፈው፤ ዕውቀትን ይገበያል።
 26 አባቱን የሚዘርፍ፤ እናቱንም የሚያሳድድ፤ ዕፍረትና ውርደት የሚያመጣ ልጅ ነው።
 27 ልጄ ሆይ፤ እስቲ፤ ምክርን ማዳመጥ ተው፤ ከዕውቀትም ቃል ትስታለህ።
 28 ባባይ ምስክር በፍትሕ ላይ ያፈዛል፤ የክፉዎችም አፍ በደልን ይሰለቅጣል።
 29 ለፌዘኞች ቅጣት፤ ለተላሎችም ጀርባ ጅራፍ ተዘጋጅቶአል።
20 የወይን ጠጅ ፌዘኛ፤ ብርቱ መጠጥም ጠበኛ ያደርጋል፤ በእነዚህ የሳተ ሁሉ ጠቢብ አይደለም።
 2 የንጉሥ ቀጣ እንደ አንበሳ ግሣት ነው፤ የሚያስቁጣውም ሰው ሕይወቱን ለመከራ ይዳርጋል።
 3 ከጠብ መራቅ ለሰው ክብሩ ነው፤ ተላላ ሁሉ ግን ለጥል ይቸኩላል።
 4 ሰነፍ ሰው በወቅቱ አያርስም፤ ስለዚህ በመከር ወራት ይፈልጋል።
 *7 ለዚህ ዕረፍተ ነገር የገጠው የዕብራይስጥ ትርጓሜ በትክክል አይታወቅም።
 *22 ወይም የሰው ስስት ውርደት/ ጥፋሪት ያመጣበታል።

አንዳችም አያገኝም።
 5የሰው ልብ ሐሳብ እንደ ጥልቅ ውሃ ነው፤ አስተዋይ ሰው ግን ከዚያ ቀድቶ ያወጣዋል።
 6ብዙ ሰው ጽኑ ፍቅር እንዳለው ይናገራል፤ ታማኝን ሰው ግን ማን ሊያገኘው ይችላል?
 7ጸድቅ ነቀፋ የሌለበት ሕይወት ይመራል፤ ከእርሱም በኋላ የሚከተሉት ልጆቹ ቡሩካን ናቸው።
 8ንጉሥ ለፍርድ ዙፋኑ ላይ በሚቀመጥበት ጊዜ፣ ክፉውን ሁሉ በዐይኖቹ አበጥሮ ይለያል።
 9ለመሆኑ፣ “ልቤን በንጽሕና ጠብቄአለሁ፤ ንጹሕ ነኝ፤ ኅጢአት የለብኝም” የሚል ማን ነው?
 10ሁለት ዐይነት ሚዛን፣ ሁለት ዐይነት መስፈሪያ፣ ሁለቱንም እግዚአብሔር ይጸየፋቸዋል።
 11ሕፃን እንኳ ጠባዩ ንጹሕና ቅን መሆኑ፣ ከአድራጎቱ ይታወቃል።
 12የሚሰሙ ጆሮዎች፣ የሚያዩ ዐይኖች፣ ሁለቱንም እግዚአብሔር ሠርቷቸዋል።
 13እንቅልፍ አትውደድ፤ አለዚያ ድካ ትሆናለህ፤ ዐይንህን ክፈት፣ የተትረፈረፈ ምግብ ይኖርሃል።
 14ዕቃ የሚገዛ፣ “የማይረባ ነው፤ የማይረባ ነው” ብሎ ያራክሳል፤ ሲመለስ ግን በግዢው ይኮራራል።
 15ወርቁም አለ፤ ቀዩም ዕንቁሩ ተትረፍርፎአል፤ ዕውቀት የሚናገሩ ከንፈሮች ግን ብርቅ ጌጦች ናቸው።
 16ለማይታወቅ ሰው ዋስ የሆነውን ልብሱን ግፈፈው፤ ለዘልሳ ሴት የተዋሰውን በቃሉ ያዘው።
 17ሰው በማጭበርበር ያገኘው ምግብ ይጣፍጠዋል፤ በመጨረሻ ግን አፉን ኩረት ሞልቶት ያገኘዋል።
 18ምክር ጠይቀህ ዕቅድ አውጣ፤ ጦርነት የምትገጥም ከሆነ መመሪያ ተቀበል።
 19ሐሜተኛ ምስጢር ያባክናል፤ ስለዚህ ለፍላጊን ሰው አርቀው።

20፥5 መዝ18፥16
 20፥6 መዝ12፥1
 20፥7 መዝ26፥1፣ 37፥25-26፣112፥2
 20፥8 ቍ26፥1፣71 7፥7፣ምሳ25፥4-5
 20፥9 1፣78፥46፣ ኢዮ15፥14፣መክ 7፥20፣1ዮሐ1፥8
 20፥10 ቍ23፥ምሳ 11፥1
 20፥11 መዝ39፥1
 20፥12 መዝ94፥9
 20፥13 ምሳ6፥11፣ 19፥15
 20፥16 ዘፀ22፥26፣ ምሳ27፥13
 20፥17 ኢዮ20፥14፣ ምሳ9፥17፣ሰቆ3፥16
 20፥18 ምሳ11፥14፣ 24፥6
 20፥19 ምሳ11፥13
 20፥20 ዘፀ21፥17፣ ኢዮ18፥5፣ምሳ30፥11
 20፥22 ምሳ24፥29፣ ኢሳ37፥20፣ኢር 1፥19፣42፥11፣ሮሜ 12፥19
 20፥23 ቍ10፥ዘዳ 25፥13
 20፥24 ኢዮ33፥29፣ መዝ 90፥12፣ምሳ 19፥21፣ኢር10፥23
 20፥25 ምሳ10፥19፣ 18፥13፣መክ5፥2፣4-5 ፣ኢር44፥25
 20፥26 ቍ8
 20፥27መዝ119፣ 105፣ምሳ16፥2
 20፥28 መዝ40፥11 ፣ምሳ16፥12፣ኢሳ 16፥5
 20፥29 ምሳ16፥31
 20፥30 መዝ51፥2፣ ምሳ22፥15፣ኢሳ1፥5
 21፥1 ኦስ5፥1፣ኢር 39፥11-12
 21፥2 ምሳ16፥2
 21፥31ሳሙ15፥22፣ ኢሳ1፥11፣ሚክ6፥6-8
 21፥4 ኢዮ41፥34
 21፥5 ምሳ10፥4

20 አባቱን ወይም እናቱን የሚሰድብ፣ መብራቱ በድቅድቅ ጨለማ ይጠፋል።
 21 ከጅምሩ ወዲያው የተገኘ ርስት፣ በመጨረሻ በረከት አይኖረውም።
 22 “ለደረሰብኝ በደል ብድራን ባልመልስ!” አትበል፤ እግዚአብሔርን ጠብቅ፤ እርሱ ይታደግሃል።
 23 ሁለት ዐይነት ሚዛን በእግዚአብሔር ዘንድ አጸያፊ ነው፤ አባይ ሚዛን አይወደድም።
 24 የሰው አካሄዱ በእግዚአብሔር ይመራል፤ ሰውስ የገዛ መንገዱን እንዴት ማስተዋል ይችላል?
 25 በችኩላ ስለሌለት መሳል፣ ከተሳሉም በኋላ ማቅማማት ለሰው ወጥመድ ነው።
 26 ጠቢብ ንጉሥ ክፉዎችን አበጥሮ ይለያል፤ የመውቂያ መንኮራኩርንም በላያቸው ላይ ይነዳል።
 27 የሰው መንፈስ ለእግዚአብሔር መብራት ነው።^ሐ ውስጣዊ ማንነቱንም ይፈትሻል።
 28 ፍቅርና ታማኝነት ንጉሥን ይጠብቁታል፤ በፍቅርም ዙፋኑ ይጸናል።
 29 የጎልማሶች ክብር ብርታታቸው፣ የሽማግሌዎችም ሞገስ ሽቦታቸው ነው።
 30 የሚያቁስል በትር ክፋትን ያስወግዳል፤ ግርፋትም የውስጥ ሰውነትን ያጠራል።
21 የንጉሥ ልብ በእግዚአብሔር እጅ ነው፤ እርሱም እንደ ቦይ ውሃ ደስ ወዳሰኘው ይመራዋል።
 2 ለሰው መንገዱ ሁሉ ቀና ይመስለዋል፤ እግዚአብሔር ግን ልብን ይመዝናል።
 3 ከመሥዋዕት ይልቅ ጽድቅንና ፍትሕን ማድረግ፣ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት አለው።
 4 ትዕቢተኛ ዐይን፣ እብሪተኛ ልብ፣ የክፉዎችም መብራት ኅጢአት ናቸው።
 5 የትጉህ ሰው ዕቅድ ወደ ትርፍ ያመራል፤ ችኩላም ወደ ድክነት ያደርሳል።
 ሐ27 ወይም የእግዚአብሔር መብራት የሰውን መንፈስ ይመረምራል

6 በሐሰተኛ አንደበት የተገኘ ሀብት፤
 በኖ የሚጠፋ ተን፤ ለሞትም የሚያበቃ
 ወጥመድ ነው።^መ

7 ክፍያዎችን በመገባት ይጠራርጋቸዋል፤
 ቅን ነገር ማድረግ አይወዱምና።

8 የበደለኛ መንገድ ጠግማ ነው፤
 የንጹሕ ሰው ጠባይ ግን ቀና ነው።

9 ከጨቅጫቃ ሚስት ጋር በአንድ ቤት
 ከመኖር፤
 በግራ ላይ ጥግ ይዞ መኖር ይሻላል።

10 ክፍ ሰው ክፋትን አጥብቆ ይመኛል፤
 ባልንጀራውም ከእርሱ ዘንድ ርገራጌን
 አያገኝም።

11 ፈዘኛ ሲቀጣ፤ አላዋቂ ጥበብን
 ያተርፋል፤
 ጠቢብ ሰው ቢግር ዕውቀትን ያገኛል።

12 ጸድቁ የክፍያዎችን ቤት ልብ ብሎ
 ይመለከታል፤
 ክፍያዎችንም ያጠፋቸዋል።

13 ሰው የድኸትን ጨኸት ላለመስማት
 ጀርድን ቢዘጋ፤
 እርሱም ይጮሃል፤ መልስም አያገኝም።

14 በስውር የተደረገ ስጦታ ቀጣን
 ያበርዳል፤
 በጉያ የተሸገገ እጅ መንሻም ታላቅ
 ቀጣን ጸጥ ያደርጋል።

15 ፍትሕ ሲሰፍን ጸድቁን ደስ ያሰኝዋል፤
 ክፍ አድራጊዎችን ግን ያሸብራል።

16 የማስተዋልን መንገድ የሚስት ሰው፤
 በሙታን ገብኤ ያርፋል።

17 ቅንጦትን የሚወድ ይደኸያል፤
 የወይን ጠጅና ዘይት የሚወድም ባለጠጋ
 አይሆንም።

18 ክፍ ሰው ለጸድቅ፤
 ወስላታም ለቅን ሰው ወጆ ይሆናል።

19 ከጨቅጫቃና ከቀጠሎ ሚስት ጋር
 ከመኖር፤
 በምድር በዳ መኖር ይሻላል።

20 በጠቢብ ቤት ምርጥ ምግብና ዘይት
 ተከማችቶ ይገኛል፤
 ተላላ ሰው ግን ያለ የሌለውን
 ያሟጥጣል።

21 ጽድቅንና ፍቅርን የሚከተል፤
 ሕይወትን ብልጽግናንና^ሪ ክብርን
 ያገኛል።

22 ጠቢብ የጊዳላንን ከተማ ቅጥር ጥሶ
 ይገባል፤
 መታመኛ ምሽጋቸውንም ያፈርሳል።

21፡6 ምሳ10፡2
 21፡7 ምሳ11፡5
 21፡8 ምሳ2፡15
 21፡9 ቍ19፡ምሳ
 19፡13፣25፡24
 21፡11 ምሳ19፡25
 21፡12 ምሳ14፡11
 21፡13 ዘ011፡6፣ ኢ
 ዮ29፡12
 21፡14 ዘፍ32፡20
 21፡15 ምሳ10፡29
 21፡16 ሕዝ18፡24
 21፡17 ምሳ23፡20-
 21፡29-35
 21፡18 ምሳ11፡8፣
 ኢሳ43፡3
 21፡19 ቍ9
 21፡21 መዝ25፡13፣
 ማቴ5፡6
 21፡22 ምሳ8፡14

21፡23 መዝ34፡13
 ፡ምሳ10፡19፣12፡13፣
 13፡13
 21፡24 ኤር43፡2
 21፡25 ምሳ13፡4
 21፡26 ዘሌ25፡35፣
 24፡መ፡17፡27
 21፡27 ነገ14፡24
 ፡ምሳ15፡8
 21፡28 ምሳ19፡5፣
 ኢሳ29፡21
 21፡29 ምሳ14፡8
 21፡30 2ዜ5፡13፣12
 ፣ኢዮ5፡13፣12፡13
 ፣15፡25፣ኢሳ8፡10
 21፡31 መዝ33፡12-
 19፣ኢሳ31፡1
 22፡1 መዝ7፡1
 22፡2 ኢዮ31፡15፣
 ምሳ29፡13፣ማቴ5፡45
 22፡3 ምሳ14፡16፣
 27፡12
 22፡4 ምሳ10፡27፣
 15፡33፣8፡34፡36
 22፡5 ምሳ15፡19
 22፡6 ዘፍ14፡14፣
 ዘ86፡7፣ኤፌ6፡4

23 አንደበቱንና ምላሱን የሚቁጣጠር፤
 ራሱን ከመቅሠፍት ይጠብቃል።

24 ትዕቢተኛና ኩሩ ሰው፤ “ፌዘኛ”
 ይባላል፤
 በጠባዩም አብራተኛ ነው።

25 ታካችን የሚገድለው ምኞቱ ነው፤
 እጆቹ መሥራት አይፈልጉምና።

26 ክፍ ሰው ቀኑን ሙሉ ይመኛል፤
 ጸድቅ ግን አንዳች ሳያስቀር ይሰጣል።

27 የክፍ ሰው መሥዋዕት አጸያፊ ነው፤
 በክፍ ዐላማ ሲያቀርብም የቱን ያህል
 አስከፊ ይሆን!

28 ሐሰተኛ ምስክር ይጠፋል።^ሰ
 እውነቱን የሚናገር ግን ጸንቶ ይኖራል።

29 ክፍ ሰው በአጉል ድፍረት ይቀርባል፤
 ቅን ሰው ግን አደራረጉን ያስተውላል።

30 እግዚአብሔርን ለመቋቋም የሚያስችል፤
 አንዳችም ጥበብ ማስተዋልና ዕቅድ
 የለም።

31 ፈረስ ለጦርነት ቀን ይዘጋጃል፤
 ድል ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

22 መልካም ስም ከብዙ ብልጽግና
 ይመረጣል፤
 መከበርም ከብርና ከወርቅ ይበልጣል።

2 ባለጠጋና ድኻ የሚጋሩት ነገር፤
 እግዚአብሔር የሁላቸውም ፈጣሪ
 መሆኑ ነው።

3 አስተዋይ ሰው አደጋ ሲያይ መጠጊያ
 ይሻል፤
 ብስለት የጎደለው ግን በዚያው
 ይቀጥላል፤ መከራም ያገኘዋል።

4 ትሕትናና እግዚአብሔርን መፍራት፤
 ሀብትን፤ ክብርንና ሕይወትን
 ያስገኛል።

5 በክፍያዎች መንገድ ላይ እሾህና ወጥመድ
 አለ፤
 ነፍሱን የሚጠብቅ ግን ከእነዚህ
 ይርቃል።

6 ልጅን የሚሄድበትን መንገድ
 አስተምረው፤^ሸ
 በሚሸመግልበት ጊዜ ከዚያ ፈቀቅ
 አይልም።

^መ6 አንዳንድ የዕብራይስጥ ጽሑፎች፤ የሰብዓ ሊቃናትና የቡል
 ጊት ትርጉሞች ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ አያሌ የዕብራይስጥ
 ጽሑፎች ግን ሞትን ለሚሹ በኖ እንደሚጠፋ ተን ነው
 ይላሉ።

^ሸ12 ወይም ጸድቅ ሰው
^ሪ21 ወይም ጸድቅን
^ሪ28 ወይም እርሱን የሚሰማውም ሁሉ ለዘላለም ይጠፋል
^ሸ6 ወይም አስጀምረው

7 ባለጠጋ ድኻን ይገዛል፤
 ተበዳሪም የአበዳሪ ባሪያ ነው።

8 ክፋትን የሚዘራ መከራን ያጭዳል፤
 የቀሩትም በትር ይጠፋል።

9 ቸር ሰው ራሱ ይባረካል፤
 ምግቡን ከድኾች ጋር ይካፈላል።

10 ፌዘኛን አስወጣው፤ ጠብ ይወገዳል፤
 ጥልና ስድብም ያከትማል።

11 የልብ ንጽሕናን ለሚወድና ንግግሩም
 ሞገስ ላለው ሰው፤
 ንጉሥ ወዳጁ ይሆናል።

12 የእግዚአብሔር ዐይኖች ዕውቀትን
 ይጠብቃሉ፤
 የማይታመኑትን ሰዎች ቃል ግን እርሱ
 ከንቱ ያደርጋል።

13 ሰነፍ፣ “አንበሳ ውጪ አለ፤
 መንገድ ላይ እገደላለሁ” ይላል።

14 የአመንገራ ሴት አፍ ጥልቅ ጉድጓድ
 ነው፤
 እግዚአብሔር የተቈጣውም ይገባበታል።

15 ሞኝነት በሕፃን ልብ ታስሮአል፤
 የተግሣጽ በትር ግን ከእርሱ
 ያርቅለታል።

16 ሀብቱን ለማካበት ድኻን የሚበድል፤
 ለባለጠጋም ስጦታ የሚያቀርብ፤
 ሁለቱም ይደክሳሉ።

የጠቢባን ምክር

17 የጠቢባንን ቃል ልብ ብለህ ስማ፤
 ልብህም ወደ ትምህርቱ ያዘንብል፤

18 በልብህ ስትጠብቃቸው፤
 ሁሉም በከንፈሮችህ ላይ የተዘጋጁ
 ሲሆኑ ደስ ይላል።

19 ስለዚህ እምነትህ በእግዚአብሔር ላይ
 እንዲሆን፤

ዛሬ አንተን ራስህን አስተምርሃለሁ።

20 የምክርና የዕውቀት ቃል የሆኑ፤
 መልካም ትምህርቶችን*
 አልጻፍሁልህምን?

21 ለላከህ ተገቢውን መልስ ትሰጥ ዘንድ፤
 እውነተኛውና የታመኑ ቃሎችን
 እንዳስተምርህ አይደለምን?

22 ድኾች በመሆናቸው ብቻ ድኾችን
 አትበዝብዛቸው፤
 ችግረኛውንም በአደባባይ አታንገላታው፤

23 እግዚአብሔር ይፋረድላቸዋልና፤
 የሚቀጧቸውንም ይቀማቸዋል።

24 ከግልፍተኛ ጋር ወዳጅ አትሁን፤
 በቀላሉ ቱግ ከሚልም ሰው ጋር
 አትወዳጅ፤

22:8 ሠ01:20:ኢዮ
 4:8:ሆሴ8:7:ጴ6:7-8
 22:9 ሠ814:29፤
 ምላ11:25:19:17:28
 :27
 22:10 ምላ26:20
 22:11 ምላ16:13፤
 ማፋ5:8
 22:13 ምላ26:13
 22:14 ምላ5:3-5፤
 23:27:መክ7:26
 22:15 ምላ13:24፤
 20:30
 22:17 ምላ1:6-8፤
 ምላ2:2:30:1:31:1
 22:21 መክ12:10
 22:22 ሠ023:6፤
 ሠሌ25:17:ኢዮ5:16
 22:23 አስ8:1:9:1
 :ኢዮ29:16:መዝ
 140:12:ምላ 23:10-
 11

25 አለበለዚያ መንገዱን ትማራለህ፤
 ራስህም ትጠመድበታለህ።

26 በዋስትና ቃል እጅ አትምታ፤
 ለብድር ተያዥ አትሁን፤

27 የምትከፍለው ካጣህ፤
 የምትተኛበት ዐልጋ ከሥርህ
 ይወሰድብሃል።

28 የቀድሞ አባቶችህ ያስቀመጡትን፤
 የጥንቱን የወሰን ምልክት አታፋልስ።

29 በሙያው ሥልጡን የሆነውን ሰው
 አይተሃልን?
 በነገሥታት ዘንድ ባለሟል ይሆናል፤
 አልባሌ ሰዎችን አያገለግልም።

23 ከገዥ ጋር ለመብላት
 በምትቀመጥበት ጊዜ፤
 በፊትህ ያለውን በሚገባፍ አስተውል፤

2 ስግብግብም ብትሆን እንኳ፤
 በገሥሮህ ላይ ካራ አጋድምበት፤

3 የእርሱ ጣፋጭ መብል አያስገምጅህ፤
 ምግቡ አታላይ ነውና።

4 ሀብት ለማግኘት ስትል ራስህን አታድክም፤
 ሐሳብህን የመግታት ጥበብ ይኑርህ።

5 በሀብት ላይ ዐይንህን ብትጥል፤
 ወዲያው ይጠፋል፤
 ወደ ሰማይ እንደሚበርር ንስር፤
 በእርግጥ ክንፍ አውጥቶ ይበራል፤

6 የስስታምን ምግብ አትብላ፤
 ጣፋጭ መብሉም አያስገምጅህ፤

7 ሁልጊዜ ስለ ዋጋ የሚያሰሳ ሰው ነውና፤†
 “ብላ፤ ጠጣ” ይልሃል፤
 ልቡ ግን ከአንተ ጋር አይደለም።

8 የበላሃት ትንሿ እንኳ ታስመልስሃለች፤
 የምስጋና ቃልህንም ከንቱ ታደርጋለህ።

9 ከጅል ጋር አትነጋገር፤
 የቃልህን ጥበብ ያንኳስሳልና።

10 የጥንቱን የወሰን ምልክት አታፋልስ፤
 አባት የሌላቸውንም ልጆች መሬት
 አትግፋ፤

11 ታዳጊያቸው ብርቱ ነውና፤
 እርሱ ይፋረድላቸዋል።

12 ልብህን ለምክር፤
 ጆሮህንም ለዕውቀት ቃል ስጥ።

13 ልጅን ከመቅጣት ወደ ኋላ አትበል፤
 በአርጨጫ ብትገርፈው አይሞትም።

14 በአርጨጫ ቅጣው፤
 ነፍሱንም ከሞት፣ አድናት።

*20 ወይም አስተዳደር አለገገህህም?† ወይም ሠላሳ
 ትምህርቶችን

†1 ወይም ግን መሆኑን

*7 ወይም በልቡ እንዳለበት እንዲሁ ነውና ወይም ግብግ
 አዘጋጅቶ

*14 ዕብራይስጡ ቢኦል ይላል

15 ልጄ ሆይ፤ ልብህ ጠቢብ ቢሆን፤ የእኔም ልብ ሐሜት ያደርጋል፤
 16 ከንፈሮችህ ትክክሉን ቢናገሩ፤ ውስጣዊ ሁለንተናዬ ሐሜት ያደርጋል።
 17 ልብህ በነጠአተኞች አይቅና፤ ነገር ግን ዘወትር እግዚአብሔርን ለመፍራት ትጋ።
 18 ለነገ እርግጠኛ አለኝታ ይኖርሃል፤ ተስፋህም ከንቱ አይሆንም።
 19 ልጄ ሆይ አድምጥ፤ ጠቢብም ሁን፤ ልብህም ከትክክለኛው መንገድ አይውጣ።
 20 ብዙ የወይን ጠጅ ከሚጠጡ፤ ሥጋ ከሚሰለቅጡ ጋር አትወዳጅ፤
 21 ሰከራሞችና ሆዳሞች ድኾች ይሆናሉና፤ እንቅልፋምንትም በትቶ ያለብሳቸዋል።
 22 የወለደህን አባትህን አድምጥ፤ እናትህንም ባረጃች ጊዜ አትናቃት።
 23 እውነትን ግዛት እንጂ አትሸጣት፤ ጥበብን፤ ተግሣጽንና ማስተዋልን ገንዘብህ አድርግ።
 24 የጻድቅ ሰው አባት እጅግ ደስ ይለዋል፤ ጠቢብ ልጅ ያለውም በእርሱ ሐሜት ያደርጋል።
 25 አባት እናትህ ደስ ይበላቸው፤ ወላጅ እናትህም ሐሜት ታድርግ።
 26 ልጄ ሆይ፤ ልብህን ስጠኝ፤ ዐይኖችህም ከመንገዱ አይውጡ፤
 27 ዘልዛላ ሚስት ጠባብ ጉድጓድ፤ አመንዝራም ሴት ዐዘቅት ናትና፤
 28 እንደ ወንበዴ ታደባለች፤ በሰዎችም መካከል ወስላቶችን ታበዛለች።
 29 ዋይታ የማን ነው? ሐዘንስ የማን ነው? ጠብ የማን ነው? ብሶትስ የማን ነው? በከንቱ መቀራሰል የማን ነው? የዐይን ቅላትስ የማን ነው?
 30 የወይን ጠጅ በመጠጣት ጊዜያቸውን ለሚያባክኑ ነው፤ እየዞሩ ድብልቅ የወይን ጠጅ ለሚቀማሙሱ ሰዎች ነው።
 31 መልኩ ቀይ ሆኖ፤ በብርጭቆ ውስጥ ሲያንጸባርቅ፤ ሰተት ብለው ለሚወርድሰትም ጊዜ፤ ወደ ወይን ጠጅ ትክ ብለህ አትመልከት።
 32 በመጨረሻው እንደ እባብ ይነድፋል፤ እንደ እፋኝትም መርዙን ይረጫል።
 33 ዐይኖችህ እንግዳ ነገር ያያሉ፤ አእምሮህም ይቀባዥራል።
 34 በባሕር ላይ የተኛህ፤

23:16 ቍ24:19፡4
 27:11፤29:3
 23:17 መዝ37:1፤ 73:3
 23:18 መዝ19:18፤ 37:1-4፤ም፡24:14፤ 19-20
 23:19 ዘ፡4:9፤ም፡4 28:7
 23:20 ኢ፡45:11፤ 22:56፤12:8፡2:15
 23:21 ም፡421:17
 23:22 ዘሌ19:3፤2
 23:23 ም፡44:7፤ 17:16
 23:24 ቍ15-16
 23:25 ም፡10:1
 23:26 መዝ18:21 ፤ም፡45:1-6
 23:27 ም፡422:14
 23:28 ም፡47:11-12
 23:30 ቍ20-21፤ ኢ፡45:11
 23:35 ም፡420:1
 24:1 ም፡43:31-32 ፤23:17-18
 24:2 መዝ2:1፤10: 7፤ኢ፡43:2፤6፤55:7-8 ፤59:7፤65:2፤66:18፤ ሆሊ4:1
 24:3 ም፡414:1
 24:4 ም፡48:21
 24:6 ም፡411:14፤ 20:18፤ሉ:ቃ14:31
 24:10 ኢ፡ፋ:5
 24:11 መዝ82:4
 24:12 1ሳጡ2:3፤ ኢ፡ፋ:34፤11፤መዝ54:5 ፤62:12፤139:2፤ማ፡ፋ 16:27፤ሮ፡2:6
 24:14መዝ119: 103፤ ም፡416:24፤ 23:18
 24:16 ኢ፡ፋ:5፤19፤ መዝ 34:21

በመርከብ ምሰሶ ጫፍ ላይ የተጋደምህ ትመስላለህ።
 35 እንተም፤ “መቱኝ፤ አልተገዳሁም፤ ደበደቡኝ፤ አልተሰማኝም፤ ታዲያ፤ ሌላ መጠጥ እንዳገኝ፤ መቼ ነው የምነቃው?” ትላለህ።
24 በክፉ ሰዎች አትቅና፤ ጓደኝነታቸውም አይመርህ፤
 2 ልባቸው ዐመፅን ያውጠነጥናልና፤ ከንፈራቸውም ሽፍጥ ያወራል።
 3 ቤት በጥበብ ይሠራል፤ በማስተዋልም ይጸናል፤
 4 በዕውቀትም ውድና ውብ በሆነ ንብረት፤ ክፍሎቹ ይሞላሉ።
 5 ጠቢብ ሰው ታላቅ ኅይል አለው፤ ዕውቀት ያለውም ሰው ብርታትን ይጨምራል፤
 6 ጦርነት ለመግጠም መልካም ምክር፤ ድል ለማድረግም ብዙ አማካሪዎች ያስፈልጋሉ።
 7 ጥበብ ለተላላ በጣም ሩቅ ናት፤ በከተማዬቱ በር ሸንጎ ላይም መናገር አይችልም።
 8 ክፋት የሚያውጠነጥን፤ . . . ‘ተንኩለኛ’ በመባል ይታወቃል።
 9 የተላላ ዕቅድ ኅጢአት ነው፤ ሰዎችም ፌዘኛን ይጸዩሉ።
 10 በመከራ ጊዜ ፈራ ተባ ካልህ፤ ዐቅምህ ምንኛ ደካማ ነው!
 11 ወደ ሞት የሚነዱትን ታደጋቸው፤ እየተገቡተቱ ለእርድ የሚሄዱትን አድናቸው።
 12 እንተም፤ “ስለዚህ ነገር ምንም አላውቅም” ብትል፤ ልብን የሚመረምር እርሱ አያስተውልምን? ሕይወትህን የሚጠብቃት እርሱ አያውቅምን? ለእያንዳንዱስ እንደ ሥራው መጠን አይከፍለውምን?
 13 ልጄ ሆይ፤ መልካም ነውና ማር ብላ፤ የማር ወለላም ጣዕም ይጣፍጥሃል።
 14 ጥበብም ለነፍስህ እንደዚሁ ጣፋጭ እንደ ሆነች ዕውቅ፤ ብታገኛት ለነገ አለኝታ ይኖርሃል፤ ተስፋህም ከንቱ አይሆንም።
 15 በጻድቅ ሰው ቤት ላይ እንደ ወንበዴ አታድፍጥ፤ መኖሪያውንም በድንገት አታጥቃ፤
 16 ጻድቅ ሰባት ጊዜ እንኳ ቢወድቅ

ይነግልና፤
 ክፉዎች ግን በጥፋት ይወድቃሉ።
 17 ጠላትህ ሲወድቅ ደስ አይበልህ፤
 ሲሰናከልም ልብህ ሐሣብ አያድርግ፤
 18 አለዚያ እግዚአብሔር ይህን አይቶ
 ደስ አይለውም፤
 ቀጥታውንም ከእርሱ ይመልሳል።
 19 በጨካኞች ድርጊት አትጨነቅ፤
 በክፉዎችም አትቅና፤
 20 ግፊኛ ተስፋ የለውምና፤
 የክፉዎችም መብራት ድርግም ብላ
 ትጠፋለች።
 21 ልጄ ሆይ፤ እግዚአብሔርንና ንጉሥን
 ፍራ፤
 ከመጠኞችም ጋር አትተባበር፤
 22 ሁለቱም የሚያመጡት መዓት፤
 ምን እንደሚሆን ማን ያውቃል?
ተጨማሪ የጠቢባን ምዕሌዎች
 23 እነዚህም ደግሞ የጠቢባን ምዕሌዎች
 ናቸው፡-
 በዳኝነት አድልዎ ማድረግ ተገቢ
 አይደለም፤
 24 በደለኛውን፤ “አንተ ንጹሕ ነህ”
 የሚለውን፤
 ሕዝቦች ይረግሙታል፤ መንግሥታትም
 ያወግዙታል።
 25 በደለኛውን፤ “አንተ ጥፋተኛ ነህ”
 የሚሉት ግን መልካም ነገር
 ይገጥማቸዋል፤
 የተትረፈረፈ በረከትም ይወርድላቸዋል።
 26 እውነተኛ መልስ መስጠት፤
 ከንፈርን እንደ መሳም ነው።
 27 በደጅ ያለውን ሥራህን ፈጽም፤
 ዕርሻህን አዘጋጅ፤
 ከዚያም በኋላ ቤትህን ሥራ።
 28 በባልንጀራህ ላይ ያለ ምክንያት
 አትመስክር፤
 በከንፈርህም አትሸንግል።
 29 “በእኔ ላይ እንደሠራብኝ እሠራለታለሁ፤
 ስለ አድራጎቱም የጁን እመልስለታለሁ”
 አትበል።
 30 በሰነፍ ሰው ዕርሻ በኩል አለፍሁ፤
 ማስተዋል የጎደለውን ሰው የወይን ቦታ
 አልፎ ሄድሁ፤
 31 በያለበት እሾህ በቅሎብታል፤
 መሬቱም ዐረም ለብሶአል፤
 ቅጥፍም ፈራርሷል።
 32 ያየሁትን ነገር አወጣሁ አወረድሁ፤
 ካስተዋልሁትም ትምህርት አገኘሁ፤
 33 “ጥቂት ላንቀላፋ፣ ጥቂት ላሸልብ፣

24:17 2ሳሙ:3:32
 :አብ1:12:ሚክ7:8
 24:18 ኢዮ31:29
 24:19 መዝ37:1
 24:20 ኢዮ18:5፤
 ም423:17-18
 24:21 ሮሜ13:1-5
 24:22 መዝ73:19
 24:23 ዘ018:16፤
 ዘሌ19:15:መዝ72:2፤
 ም41:6:28:21:31:8
 :9:ኤር22:16
 24:24 ምሳ17:15
 24:28 መዝ7:4
 24:29 ምሳ20:22፤
 ማቴ5:38-41
 24:30 ምሳ6:6-11
 :26:13-16
 24:33 ምሳ6:10
 24:34 ምሳ10:4፤
 መዝ10:18
 25:1 1ነገ4:32፤
 ምሳ1:1
 25:2 ምሳ16:10-15
 25:5 2ሳሙ:7:13
 :ምሳ16:12:20:8:29
 :14
 25:7 ሉቃ14:7-10
 25:8 ማቴ5:25-26
 25:11 ቀ፡12:ምሳ
 15:23
 25:12 ቀ፡11:መዝ
 141:5:13:18
 25:13 ምሳ10:26
 :13:17

እጄን አጣጥፌ ጥቂት ልረፍ” ብትል፤
 34 ድኸነት እንደ ወንበይ፤
 እጦትም እንደ ታጠቀ ሰው
 ይመጣብሃል።”
የሰሎሞን ተጨማሪ ምዕሌዎች
25 እነዚህ የይሁዳ ንጉሥ የሕዝቅያስ
 ሰዎች የቀዳቸው ሌሎች የሰሎ
 ሞን ምዕሌዎች ናቸው፡-
 25 ነገርን መሰወር ለእግዚአብሔር ክብሩ ነው፤
 ነገርን ፈልፍሎ ማውጣት ግን
 ለነገሥታት ክብራቸው ነው።
 3 ሰማያት ከፍ ያሉ እንደ ሆኑ፤ ምድርም
 ጥልቅ እንደ ሆነች ሁሉ፤
 የነገሥታትም ልብ እንደዚሁ
 አይመረመርም።
 4 ከብር ዝገትን አስወግድ፤
 እንጥረኛውም ንጹህ ነገር፤ ያገኛል፤
 5 ክፉን ከንጉሥ ፊት አርቅ፤
 ዙፋኑም በጽድቅ ትጸናለች።
 6 በንጉሥ ፊት ራስህን ከፍ ከፍ
 አታድርግ፤
 በታላላቆች መካከል መገኘትም
 አይመርም፤
 7 በትልቅ ሰው ፊት ከሚያዋርድህ፤
 ራሱ፤ “ወደዚህ ከፍ በል” ቢልህ
 ይሻላልና።
 በዐይንህ ያየኸውን ሁሉ፤
 8 ወደ ፍርድ አደባባይ በችኩላ አታውጣው፤⁷
 ባልንጀራህ ካሳፈረህ፤
 ኋላ ምን ይውጥሃል?
 9 ስለ ራስህ ጉዳይ ከባልንጀራህ ጋር
 በምትከራከርበት ጊዜ፤
 የሌላውን ሰው ምስጢር አታውጣ፤
 10 ያለዚያ ይህን የሚሰማ ያሳፍርሃል፤
 እንዴ የጠፋውን ስምህንም ፈጽሞ
 መመለስ አትችልም።
 11 ባግባቡ የተነገረ ቃል፤
 በብር መደብ ላይ እንደ ተቀረጸ
 የወርቅ እንኮይ ነው።
 12 የጠቢብ ሰው ዘለፋ ለሚሰማ ጆሮ፤
 እንደ ወርቅ ጉትቻ ወይም እንደ ጥፍ
 የወርቅ ጌጥ ነው።
 13 በመከር ጊዜ የበረዶ ቅዝቃዜ ለስስ
 እንደሚያደርግ ሁሉ፤
 ታማኝ መልእክተኛም ለላኩት እንደዚሁ
 ነው፤
 734 ወይም እንደ ባዘኔ/ አዎትም እንደ ለማኝ
 74 ወይም ጽዋ
 77:8 ወይም ዐይንህን የጣልሀበት ሰው፤ 8... አትውጣ

የጌቶቹን መንፈስ ያሳርፋልና።
 14 የማይለግሰውን ስጦታ እቸራለሁ ብሎ ጉራ የሚነዛ ሰው፤ ዝናብ እንደ ሌለው ደመናና ነፋስ ነው።
 15 በትዕግሥት ገዥን ማግባባት ይቻላል፤ ለሰላሳ አንደበትም ዐጥንት ይሰብራል።
 16 ማር ስታገኝ በልክ ብላ፤ ከበዛ ያስመልሰሃል።
 17 ወደ ባልንጀራህ ቤት እግር አታብዛ፤ ታሰለቸውና ይጠላሃል።
 18 በባልንጀራው ላይ በሐሰት የሚመሰክር፤ እንደ ቁመጥ፤ እንደ ሰይፍና እንደ ተሳለ ፍላጻ ነው።
 19 በመክራ ጊዜ በወሰላታ ሰው መተማመን፤ በተበላሽ ጥርስና በሰለለ እግር እንደ መታመን ነው።
 20 ላዘነ ልብ የሚዘምር፤ በብርድ ቀን ልብሱን እንደሚያወልቅ፤ ወይም በሶዳ ላይ እንደ ተጨመረ ሆምጣጤ ነው።
 21 ጠላትህ ቢራብ አብላው፤ ቢጠማም ውሃ አጠጣው።
 22 ይህን በማድረግህም፤ በራሱ ላይ ፍም ትከምራለህ፤ እግዚአብሔርም ዋጋህን ይከፍልሃል።
 23 የሰሜን ነፋስ ዝናብ እንደሚያመጣ ሁሉ፤ ሐሜተኛ ምላስም ቀጠሎ ፊት ታስከትላለች።
 24 ከጨቅጫቃ ሚስት ጋር በአንድ ቤት ከመኖር፤ በጣራ ማዕዘን ላይ መኖር ይሻላል።
 25 ከኛቅ የሚመጣ መልካም ዜና፤ የተጠማችን ነፍስ እንደሚያረካ ቀዝቃዛ ውሃ ነው።
 26 ለክፉ ሰው የሚንበረከክ ጻድቅ፤ እንደ ደፈረስ ምንጭ ወይም እንደ ተበከለ የጉድጓድ ውሃ ነው።
 27 ከመጠን በላይ ማር መብላት ጥፋ አይደለም፤ የራስንም ክብር መሻት አያስከብርም።
 28 ራሱን የማይቁጣጠር ሰው፤ ቅጥሯ እንደ ፈረሰ ከተማ ነው።

26 በረዶ በበጋ፤ ዝናብ በመክር እንደሚያስፈልግ ሁሉ፤ ክብርም ለተላላ አይገባውም።

25፥15 ምሳ15፥1፤ መክ10፥4
 25፥16 ቍ27
 25፥18 ምሳ12፥18
 25፥22 2ኪፍ28፥15 ፤ መዝ18፥8፤ ማቴ5፥44፤ ሮሜ12፥20
 25፥24 ምሳ21፥9
 25፥25 ምሳ15፥30
 25፥27 ቍ16፥ምሳ27፥2፤ ማቴ23፥12
 26፥1 ቍ8፥1፤ ሳሙ12፥17፤ ምሳ19፥10
 26፥2 ዘጻ23፥5
 26፥3 መዝ32፥9፤ ምሳ10፥13
 26፥4 ቍ5፥ኢሳ36፥21
 26፥5 ቍ4፥ምሳ3፥7
 26፥6 ምሳ10፥26
 26፥7 ቍ9
 26፥8 ቍ1
 26፥9 ቍ7
 26፥11 መዝ85፥8፤ 2ጴጥ2፥22
 26፥12 ምሳ3፥7፤ 29፥20
 26፥13 ምሳ6፥6-11 ፤ 22፥13፤ 24፥30-34
 26፥14 ምሳ6፥9
 26፥15 ምሳ19፥24

2 ክንፎቿን እንደምታርገበግብ ድንበጥ ወይም ቱር እንደምትል ጨረባ፤ ከንቱ ርግማንም በማንም ላይ አይደርስም።
 3 ለፈረስ አሰንጋ፤ ለአህያ መሸበቢያ፤ ለተላላ ጀርባም በትር ይገባዋል።
 4 ቁልን እንደ ቁልነቱ አትመልስለት፤ አለዚያ አንተም ራስህ እንደ እርሱ ትሆናለህ።
 5 ቁልን እንደ ቁልነቱ መልስለት፤ አለዚያ ጠቢብ የሆነ ይመስለዋል።
 6 በተላላ እጅ መልእክትን መላክ፤ የገዛ እግርን እንደ መቀረጥ ወይም በመፃን እንደ መጋት ነው።
 7 በቁል አንደበት የሚነገር ምዕሌ፤ ሰላ የሸባ ሰው እግር ነው።
 8 ለተላላ ክብር መስጠት፤ በወንጭፍ ላይ ድንጋይ እንደ ማሰር ነው።
 9 በአላዋቂ አንደበት የሚነገር ምዕሌ፤ በሰካራም እጅ እንዳለ እሾኽ ነው።
 10 ቁልን ወይም የትኛውንም ዐላፊ አግዳሚ የሚቀጥር፤ ፍላጻውን በነሲብ እየወረወረ ወገኖቹን እንደሚያቁስል ቀስተኛ ነው።
 11 ውሻ ወደ ትፋቱ እንደሚመለስ ሁሉ፤ ተላላም ቁልነቱን ይደጋግማል።
 12 ራሱን እንደ ጠቢብ የሚቁጥረውን ሰው አይተሃልን? ከእርሱ ይልቅ ለተላላ ተስፋ አለው።
 13 ሰነፍ፤ “በመንገድ ላይ አንበሳ አለ፤ አስፈሪ አንበሳ በአውራ ጌዳና ላይ ይጎማለላል” ይላል።
 14 መዝጊያ በማጠፊያው ላይ እንደሚዞር፤ ሰነፍም በዐልጋው ላይ ይገባበጣል።
 15 ሰነፍ እጁን ወጭት ውስጥ ያጠልቃል፤ ወደ አፉ ለመመለስ ግን እጅግ ይታክታል።
 16 በማስተዋል መልስ ከሚሰጡ ከሰባት ሰዎች ይልቅ፤ ሰነፍ ራሱን ጠቢብ አድርጎ ይቁጥራል።
 17 በሌሎች ጠብ ጥልቅ የሚል መንገደኛ፤ የውሻ ጆሮ እንደሚይዝ ሰው ነው።
 18 ትንታግ ወይም የሚገድል ፍላጻ እንደሚወረውር ዕብድ፤
 19 “ቀልዴን እኮ ነው” አያለ ባልንጀራውን የሚያታልል ሰውም

እንደዚሁ ነው።
 20 ዕንጨት ከሌለ እሳት ይጠፋል፤ አሾክሻኪ ከሌለም ጠብ ይበርዳል።
 21 ከሰል ፍምን፣ ዕንጨትም እሳትን እንደሚያቀጣጥል፣ አዋኪ ሰውም ጠብን ያባብሳል።
 22 የሐሜተኛ ቃል እንደ ጣፋጭ ጉርሻ ነው፤ ወደ ሰው ውስጠኛው ክፍል ዘልቆ ይገባል።
 23 ክፋትን በልብ ቋጥሮ ለስላሳ ቃል የሚናገር ከንፈር፣ በብር ፈሳሽ እንደ ተለበጠ የሸክላ ዕቃ ነው።
 24 ተንኮለኛ በከንፈሩ ይሸነግላል፤ በልቡ ግን ክፋትን ይቋጥራል።
 25 ንግግሩ ማራኪ ቢሆንም አትመነው፤ ሰባት ርኩሳት ልቡን ሞልቶታልና።
 26 ተንኮሉ በሸንገላው ይሸፈን ይሆናል፤ ነገር ግን ክፋቱ በጉባኤ ይገለጻል።
 27 ጉድጓድ የሚምስ ራሱ ይገባበታል፤ ድንጋይ የሚያንከባልልም ተመልሶ በላዩ ላይ ይገለበጥበታል።
 28 ሐሰተኛ ምላስ የጉዳቻቸውን ትጠላለች፤ ሸንጋይ አንደበትም ጥፋትን ታመጣለች።

27 ነገ በሚሆነው አትመካ፤ ቀን የሚያመጣውን አታውቅምና።
 2 ሌላው ያመስግንህ እንጂ የገዛ አፍህ አይደለም፤ ሌላ ሰው ያወድስህ እንጂ የገዛ ከንፈርህ አይሁን።
 3 ድንጋይ ይከብዳል፤ አሸዋም ሸክም ነው፤ የተላላ ሰው ጉኔጣ ግን ከሁለቱም ይከብዳል።
 4 ንዴት ጨካኝ፣ ቀሩጣም ጎርፍ ነው፤ በቅናት ፊት ግን ማን መቆም ይችላል?
 5 የተገለጠ ዘለፋ፣ ከተደበቀ ፍቅር ይሻላል።
 6 ከጠላት ደጋግሞ መሳም ይልቅ፣ የወዳጅ ማቀሳሰል ይታመናል።
 7 ለጠገበ ማር አይጥመውም፤ ለተራብ ግን እሬት እንኳ ይጣፍጠዋል።
 8 ከቤቱ ወጥቶ የሚባዝን ሰው፣ ጎጆዋን ለቃ እንደ ምትባዝን ወፍ ነው።
 9 ሽቱና ዕጣን ልብን ደስ ያሰኛሉ፤

26:20 ምዕ22:10
 26:21 ምዕ14:17
 26:22 ምዕ18:18
 26:24 መዝ31:18
 ፣41:6
 26:25 መዝ28:3
 ፣ኦር9:4
 26:27 አስ2:23
 6:13፣7:9፣መዝ7:15፣
 35:8፣141:10፣ምዕ28
 ፣10፣29:6፣ኦሳ
 50:11
 26:28 መዝ12:3፣
 ምዕ29:5
 27:1 1ነገ20:11፣
 ማፋ6:34፣ዮፋ፣13-
 16
 27:2 ምዕ25:27
 27:3 ኦፍ 6:3
 27:4 ዠጉ 5:14
 27:6 መዝ141:5፣
 ምዕ28:23
 27:8 ኦሳ16:2

27:9 አስ2:12፣
 መዝ45:8
 27:10 ምዕ17:17
 27:11 ዘፍ24:60፣
 ምዕ10:1፣23:15-16
 27:12 ምዕ 22:3
 27:13 ምዕ20:16
 27:15 አስ 1:18
 27:18 ሉቃ19:12-
 27:14፣ሮ9:7
 27:20 ምዕ30:15
 -16፣መዝ18:6፣7፣
 ዕን 2:5
 27:21 ምዕ17:3
 27:23 ምዕ12:10

የወዳጅ ማስደሰትም ከቅን ምክሩ ይመነጫል።
 10 የራስህንም ሆነ የአባትህን ወዳጅ አትተው፤ መከራ በሚያጋጥምህ ጊዜ ወደ ወንድምህ ቤት አትሂድ፤ ሩቅ ካለ ወንድም ቅርብ ያለ ጎረቤት ይሻላል።
 11 ልጄ ሆይ፤ ጠቢብ ሁን፤ ልቤን ደስ አስኘው፤ ለሚንቁኝ ሁሉ መልስ መስጠት እችል ዘንድ።
 12 ጥንቁቅ አደጋን አይቶ ይሸሸጋል፤ ማስተዋል የጉደለው ግን ወደዚያው ይሄዳል፤ ይጉዳልም።
 13 ለማይታወቅ ሰው የተዋሰን ልብሱን ግፈፈው፤ ለዘልዛላ ሴት ከተዋሰማ አግተው።
 14 ሰው ድምፁን ከፍ አድርጎ ባልንጀራውን በማለዳ ቢመርቅ፤ እንደ ርግማን ይቆጠራል።
 15 ጨቅጫቃ ሚስት፣ በዝናብ ቀን እንደሚወርድ የማያቋርጥ ጠፈጠፍ ናት፤
 16 እርሷን ለመግታት መሞከር፣ ነፋሱን እንደ መግታት ወይም ዘይትን በእጅ እንደ መጨበጥ ነው።
 17 ብረት ብረትን እንደሚስል፣ ሰውም ሌላውን ሰው እንደዚሁ ይስለዋል።
 18 በለስን የሚንከባከብ ፍሬዋን ይበላል፤ ጌታውን የሚያገለግልም ክብርን ይጎናጸፋል።
 19 ውሃ ፊትን እንደሚያሳይ፣ የሰውም ልብ ማንነቱን ገልጦ ያሳያል።
 20 ሲኦልና የሙታን ዓለም^h እንደማይጠግቡ ሁሉ፣ የሰውም ዐይን አይረካም።
 21 ብር በማቅለጫ፣ ወርቅ በከውር እንደሚፈተን፣ ሰውም በሚቀበለው ምስጋና ይፈተናል።
 22 ጅልን በሙቀጫ ብትወቅጠው፣ እንደ እህልም በዘነዘና ብታደቀው፣ ጅልነቱን ልታስወግድለት አትችልም።
 23 በጎሻህ በምን ሁኔታ እንዳሉ ደህና አድርገህ ዕወቅ፤

^a23 ወይም በሚያሰለጩልጭ ነገር
^b20 ወይም ሞትና ጥፋት

መንጋህንም ተንከባከብ፤
 24 ሀብት ለዘላለም አይኖርምና፤
 ዘውድም ከትውልድ ወደ ትውልድ
 ጸንቶ አይኖርም።
 25 ደረቁ ሣር ተወግዶ፤ አዲሱ ብቅ ሲል፤
 በየኩረብታው ላይ ያለው ሣር
 ተሰብስቦ ሲገባ፤
 26 ከበግ ጠቦቶች ልብስ ታገኛለህ፤
 ፍየሎችም የዕርሻ መሬት መግዣ
 ይሆኑሃል።
 27 አንተንና ቤተ ሰብህን፤
 ገረዶችህንም ጭምር ለመመገብ፤
 የተትረፈረፈ የፍየል ወተት ይኖርሃል።

28 ክፉ ሰው ማንም ሳያሳድደው
 ይሸሸል፤
 ጳድቅ ግን እንደ አንበሳ ልቦ ሙሉ
 ነው።
 2 አገር ስታምፅ፤ ገዢዎቿ ይበዛሉ፤
 አስተዋይና ዐዋቂ ሰው ግን ሥርዐትን
 ያሰፍናል።
 3 ድኾችን የሚያስጨንቅ ሰው፤ ሽ
 ሰብል እንደሚያጠፋ ኅይለኛ ዝናብ
 ነው።
 4 ሕግን የሚተወ ክፉዎችን ያወድሳሉ፤
 ሕግን የሚጠብቁ ግን ይቋቋሚቸዋል።
 5 ክፉዎች ፍትሕን አያስተውሉም፤
 እግዚአብሔርን የሚሹ ግን ሙሉ
 በሙሉ ያውቁታል።
 6 በአካሄዱ ነውር የሌለበት ድኻ፤
 መንገዱ ጠማማ ከሆነ ባለጠጋ ይሻላል።
 7 ሕግን የሚጠብቅ አስተዋይ ልጅ ነው፤
 ከሆዳሞች ጋር ጓደኛ የሚሆን ግን
 አባቱን ያዋርዳል።
 8 በከፍተኛ ወለድ ሀብቱን የሚያካብት፤
 ለድኻ ለሚራራ፤ ለሌላው ሰው
 ያከማችሉታል።
 9 ሕግን ላለመስማት ጆሮውን የሚደፍን፤
 ጸሎቱ እንኳ አስጸያፊ ነው።
 10 ቅኖችን በክፉ መንገድ የሚመራ፤
 በቁፈረው ጉድጓድ ይገባል፤
 ንጹሐን ግን መልካም ነገርን ይወርሳሉ።
 11 ባለጠጋ ራሱን ጠቢብ አድርጎ ይቈጥር
 ይሆናል፤
 አስተዋይ የሆነ ድኻ ግን መርምሮ
 ያውቀዋል።
 12 ጸድቃን ድል ሲነሡ ታላቅ ደስታ
 ይሆናል፤
 ክፉዎች ሥልጣን ሲይዙ ግን ሕዝብ
 ይሸሸጋል።

27:24 ምሳ23:5
 28:1 ዘሌ 26:17፤
 2ኃገ7:7፤መዝ138:3
 28:6 ምሳ 19:1
 28:7 ምሳ 23:19-
 21
 28:8 ዘዐ18:21፤ ኢ
 ዮ3:15፤27:17፤
 መዝ112:9፤ሉቃ14:1
 2-14፤ሉቃ14:12-14
 28:9 መዝ109:7፤
 ምሳ15:8፤ኢሳ1:13
 28:10 መዝ57:6፤
 ምሳ26:27
 28:12 ቍ28:2፤2ኃገ
 11:20፤ኢዮ24:4፤
 ምሳ29:2
 28:13 ዘሌ5:5፤
 24ሙ12:13፤ኢዮ
 31:33፤መዝ32:1-5
 ፤8፤74:27፤1ዮሐ1:9
 28:1714ሙ30:17
 ፤ 1ኃገ20:20፤ኤር
 41:15፤44:14
 28:18 አሰ6:13፤
 ምሳ10:9፤ኤር39:18
 28:19 ምሳ12:11
 28:20 ቍ22
 28:21 ዘሌ19:15፤
 መዝ94:21፤ምሳ18:5
 ፤ሕዝ13:19
 28:22 ቍ20
 28:23 ምሳ27:5-6
 28:24 ምሳ18:9፤
 19:26
 28:25 ምሳ14:17
 ፤29:25
 28:26 መዝ4:5፤
 1ቆሮ3:18
 28:27 ዘ824:19፤
 መዝ109:17፤ምሳ22:9

13 ነጠሊቱን የሚሰውር አይለማም፤
 የሚናዘዝና የሚተወው ግን ምሕረትን
 ያገኛል።
 14 እግዚአብሔርን ዘወትር የሚፈራ ሰው
 ቡሩክ ነው፤
 ልቡን የሚያደነድን ግን መከራ ላይ
 ይወድቃል።
 15 ታዳጊ በሌለው ሕዝብ ላይ የተሾመ
 ጨካኝ ገዥ፤
 እንደሚያገግ አንበሳ ወይም ተንደንድር
 እንደሚይዝ ድብ ነው።
 16 ጨካኝ ገዥ ማመዛዘን ይጎድለዋል፤
 ያላግባብ የሚገኝን ጥቅም የሚጸየፍ
 ግን ዕድሜው ይረዝማል።
 17 የሰው ደም ያለበት ሰው፤
 ዕድሜ ልኩን ሲቅበዘበዝ ይኖራል፤
 ማንም ሰው አይርዳው።
 18 አካሄዱ ነቀፋ የሌለበት ሰው ክፉ
 አያገኘውም፤
 መንገዱ ጠማማ የሆነ ግን ድንገት
 ይወድቃል።
 19 መሬቱን የሚያርስ የተትረፈረፈ ምግብ
 ያገኛል፤
 ከንቱ ተስፋን ይዞ የሚጓዝ ግን
 ድኸነትን ይወርሳል።
 20 ታማኝ ሰው እጅግ ይባረካል፤
 ሀብት ለማግኘት የሚጣደፍ ግን ከቅጣት
 አያመልጥም።
 21 አድልዎ ማድረግ መልካም አይደለም፤
 ሰው ግን ለቀራሽ እንጀራ ሲል በደል
 ይፈጽማል።
 22 ስስታም፤ ሀብት ለማከማቸት
 ይስገበገባል፤
 ድኸነት እንደሚጠብቀውም አያውቅም።
 23 ሸንጋይ አንደበት ካለው ይልቅ፤
 ሰውን የሚገሥጽ ውሎ ዐድሮ
 ይወደዳል።
 24 ከአባት ከእናቱ ሰርቆ፤
 “ይህ ጥፋት አይደለም” የሚል
 የአጥፊ ተባባሪ ነው።
 25 ስስታም ሰው ጠብን ያነሣል፤
 በእግዚአብሔር የሚታመን ግን
 ይባረካል።
 26 በራሱ የሚታመን ተላላ ነው፤
 በጥበብ የሚመላለስ ግን ክፉ
 አያገኘውም።
 27 ለድኾች የሚሰጥ አይቸገርም፤

፳3 ወይም ድኻ

አይቶአቸው እንዳላየ የሚሆን ግን ብዙ
 ርግማን ይደርስበታል።

28 ክፉዎች ሥልጣን በሚይዙ ጊዜ ሕዝብ
 ይሸሸጋል፤
 ክፉዎች በሚጠፉበት ጊዜ ግን ጸድቃን
 ይበዛሉ።

29 ከብዙ ተግማጽ በኋላ ዐንገቱን
 የሚያደነድን ሰው፤
 በድንገት ይጠፋል፤ መጻኛም የለውም።

2 ጸድቃን ሥልጣን ሲይዙ ሕዝብ ሐሜት
 ይደርጋል፤
 ክፉዎች ሲገዙ ግን ሕዝብ ይቃኝታል።

3 ጥበብን የሚወድ ሰው አባቱን ደስ
 ያሰኛል፤
 የአመንገራዎች ወጻጅ ግን ሀብቱን
 ያባክናል።

4 ፍትሕን በማስፈን ንጉሥ አገርን
 ያረጋጋል፤
 ገብ ለማግኘት የሚጎመጅ ግን
 ያፈራርሳታል።

5 ባልንጀራውን የሚሸነግል፤
 ለገዛ እግሩ መረብ ይዘረጋል።

6 ክፉ ሰው በራሱ ኅጢአት ይጠመዳል፤
 ጸድቅ ግን ይዘምራል፤ ደስም ይለዋል።

7 ጸድቅ ለድኸት ፍትሕ ይጨነቃል፤
 ክፉ ሰው ግን ደንታ የለውም።

8 ተሳጻቢዎች ከተማን ያውካሉ፤
 ጠቢባን ግን ቀሩን ያበርዳሉ።

9 ጠቢብ ሰው ከተላላ ጋር ወደ ሸንጎ
 ቢሄድ፤
 ተላላ ይቆጣል፤ ያፈዛል፤ ሰላምም
 አይኖርም።

10 ደም የተጠሙ ሰዎች ሐቀኛን ሰው
 ይጠላሉ፤
 ቅን የሆነውንም ለመግደል ይሻሉ።

11 ተላላ ሰው ቀሩን ግን ያለ ገደብ
 ይለቀዋል፤
 ጠቢብ ሰው ግን ራሱን ይቆጣጠራል።

12 ገዥ የሐሰት ወሬ የሚሰማ ከሆነ፤
 ሹማምንቱ ሁሉ ክፉዎች ይሆናሉ።

13 ድኻውና ጨቋኙ የጋራ ነገር አላቸው፤
 እግዚአብሔር ለሁለቱም የዐይን
 ብርሃንን ሰጥቶአቸዋል።

14 ንጉሥ ለድኻ ትክክለኛ ፍርድ ቢሰጥ፤
 ዙፋኑ ዘላለም ጸንቶ ይኖራል።

15 የተግማጽ በትር ጥበብን ታጎናጽፋለች፤
 መረን የተለቀቀ ልጅ ግን እናቱን

28:28 ቍ12:አቶ
 20:19
 29:1 ዘ032:9:ዘዳ
 9:27:2ዘ536:16:ም
 46:15:አር19:15:3
 6:31:072:7
 29:2 2ኅ11:20፤
 ምላ28:12:30:22:መ
 ከ10:6
 29:3 ምላ5:8-10፤
 10:1:23:15-16፤
 ሉቃ5:11-32
 29:4 ቍ14:ምላ
 8:15-16
 29:5 አቶ32:21፤
 ምላ26:28
 29:6 አቶ5:13፤
 ምላ26:27:መክ9:12
 29:7 ምላ31:8-9
 29:8 ምላ11:11
 ፤16:14
 29:10 ቍ27፤
 1ዮሐ3:12
 29:11 አቶ15:13
 ፤ምላ12:16
 29:12 2ኅ12:9
 ፤አቶ34:30
 29:13 ምላ22:2፤
 ማቴ5:45
 29:14 ቍ4:መዝ
 72:1-5:ምላ16:12
 29:15 ቍ17:ምላ
 13:24
 29:16 መዝ91:8፤
 92:11
 29:17 ቍ15
 29:18 መዝ1:1-2
 ፤19:11:119:1-2
 29:20 ምላ19:2፤
 26:12
 29:22 ምላ14:17
 29:23 አስ5:12፤
 ምላ11:2፤15:33፤
 16:18
 29:24 ዘሌ5:1
 29:25 1ሳመ:15:24
 ፤ምላ16:20:28:25
 29:26 ምላ16:33
 ፤19:6
 29:27 ቍ10
 30:1 ምላ22:17
 30:3 ምላ9:10

ያሳፍራል።

16 ክፉዎች ሥልጣን ሲይዙ ኅጢአት
 ይበዛል፤
 ጸድቃን ግን የእነርሱን ውድቀት
 ያያሉ።

17 ልጅህን ቅጣው፤ ሰላም ይሰጥሃል፤
 ነፍስህንም ደስ ያሰኛታል።

18 ራእይ በሌለበት ሕዝብ መረን ይሆናል፤
 ሕግን የሚጠብቅ ግን የተባረከ ነው።

19 አገልጋይ በቃል ብቻ ሊታረም
 አይችልም፤
 ቢያስተውሉውም እንኳ በጀ አይልም።

20 በችኩላ የሚናገርን ሰው ታያለህን?
 ከእርሱ ይልቅ ተላላ ተስፋ አለው።

21 ሰው አገልጋዩን ከልጅነቱ ጀምሮ
 ቢያቀማጥል፤
 የኋላ ኋላ ሐዘን። ያገኘዋል።

22 ቀሩ ሰው ጠብን ይጭራል፤
 ግልፍተኛም ብዙ ኅጢአት ይሠራል።

23 ሰውን ትዕቢቱ ያዋርደዋል፤
 ትሑት መንፈስ የለው ግን ክብርን
 ይጎናጸፋል።

24 የሌባ ግብረ አበር የገዛ ራሱ ጠላት
 ነው፤
 የመሐላውን ርግማን እየሰማ ጭጭ
 ይላል።

25 ሰውን መፍራት ወጥመድ ነው፤
 በእግዚአብሔር የሚታመን ግን በሰላም
 ይኖራል።

26 በዙዎች በገዥ ፊት ተደማጭነት
 ማግኘት ይሻሉ፤
 ሰው ፍትሕ የሚያገኘው ግን ከእግዚ
 አብሔር ዘንድ ነው።

27 ጸድቃን አታላቶችን ይጸዩሉ፤
 ክፉዎችም ቅኖችን ይጠላሉ።

አጉር የተናገራቸው ምዕሌዎች

30 የያቄ ልጅ የአጉር ቃል ይህ
 ነው።⁰
 ይህ ሰው ለኢቲኤል፤
 ለኢቲኤልና ለአካል ተናገረ።¹

2። እኔ ከሰው ሁሉ ይልቅ ጅል ነኝ፤
 ሰው ያለው ማስተዋል የለኝም።

3 ጥበብን አልተማርሁም፤
 ስለ ቅዱሱም ዕውቀት የለኝም።

⁰21 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጓሜ በእርግጠኝነት አይታወቅም
¹ ወይም የማሳው ያቄ
¹ የማስፈቱክ ጽሑፍ ከዚህ ጋር ይሰማል፤ የዕብራይስጥ ግን
 ተናገረ። “አቤቱ እግዚአብሔር፤ እኔ ይከሚአለሁ/ አቤቱ
 እግዚአብሔር፤ እኔ ይከሚአለሁ፤ እንደ ሞተ ሰውም ሆኛለሁ”
 ይላል።

4ወደ ሰማይ የወጣ፤ የወረደስ ማነው?
ነፋስን በእጁ ሰብስቦ የያዘ ማነው?
ውሆችን በመገናኛገጫው የጠቀለለ ማነው?
የምድርን ዳርቻዎች ሁሉ የወሰነ ማነው?
ስሙ ማን ነው? የልጁስ ስም ማን ይባላል?
የምታውቅ ከሆነ እስተ ንገረኝ!

5“የእግዚአብሔር ቃል ሁሉ እንከን የለበትም፤
እርሱ ለሚታመኑበት ሁሉ ጋሻቸው ነው።

6በእርሱ ቃል ላይ አንዳች አትጨምር፤ አለዚያ ይዘልፍሃል፤ ሐሰተኛም ያደርግሃል።

7“እግዚአብሔር ሆይ፤ ሁለት ነገር እለምንሃለሁ፤ እነዚህንም ከመሞቴ በፊት አትከልክለኝ፤

8ሐሰትንና ሐሰት መናገርን ከእኔ አርቅልኝ፤ ድክነትንም ሆነ ብልጽግናን አትስጠኝ፤ ብቻ የዕለት እንጀራዬን ስጠኝ።

9ያለዚያ ግን ያለ ልክ እጠግብና እክድሃለሁ፤

... ‘እግዚአብሔር ማን ነው?’ እላለሁ፤ ወይም ድካ እሆንና እስርቃለሁ፤ የክምላኬንም ስም አሰድባለሁ።

10“አገልጋይን በጌታው ፊት በክፉ አታንግሠው፤ አለዚያ ይረግምህና ጉዳት ያገኝሃል።

11“አባቴን የሚረግም፤ እናቱን የማይባርክ ትውልድ አለ፤

12ራሳቸውን ንጹሐን አድርገው የሚቈጥሩ፤ ሆኖም ከርኮሱታቸው ያልነጹ አለ፤

13ዐይናቸው ትዕቢተኛ የሆነ፤ አስተያየቸው ንቀት የሞላበት፤

14ድኸችን ከምድር፤ ችግረኞችንም ከሰው ዘር መካከል ለማጥፋት፤

ጥርሳቸው ስይፍ የሆነ፤ መንጋጋቸውም ካራ የሆነ አለ።

15“አልቅት ሁለት ሴት ልጆች አሉት፤ ‘ስጡን! ስጡን!’ እያሉ ይጮኻሉ፤ “ፈጽሞ የማይጠግቡ ሦስት ነገሮች አሉ፤

... ‘በቃኝን’ ከቶ የማያውቁ አራት ናቸው፤

16እነርሱም መቃብር፤¹⁶ መካን ማሳፀን፤ ውሃ ጠጥታ የማትረካ ምድር፤

... ‘በቃኝ’ የማይል እሳት ናቸው።

17“በአባት ላይ የምታፈዝ ዐይን፤

30:4 ስፍ1:2፤ዘ8
30:12፤አ.ፆ26፤8፤
መዝ24፤1-2፤ም48፤
22-31፤አ.440፤12፤
ዮሐ3፤13፤ኤ.4.4፤7-
10፤ራእ19፤12
30:5 ስፍ15፤1፤
መዝ12፤6፤18፤30
30:6 ስፍ4፤2
30:8 ማቴ6፤11
30:9 ስፍ6፤12፤
8፤10-14፤አ.ሱ24፤27
፤አ.ሳ1፤4፤59፤13፤
ሆሌ13፤6
30:11 ምሳ20፤20
30:12 ምሳ16፤2፤
ኤር2፤23፤25
30:13²⁴መ-22፤28
፤አ.ፆ41፤34
30:14 አ.ፆ4፤11፤
19፤22፤24፤9፤መዝ3፤7
፤57፤4፤አፆ8፤4፤
ሚክ2፤2
30:15 ምሳ27፤20
30:16 አ.ሳ5፤14፤
14፤9፤11፤ዕገ2፤5
30:17 ስፍ21፤18-
21፤አ.ፆ15፤23

የእናትንም ትእዛዝ የምትንቅ፤
የሸለቆ ቀራራዎች ይገጠግሉታል፤
ጆሬ አሞሮችም ይበሏታል።

18“እጅግ የሚያስደንቁኝ ሦስት ነገሮች አሉ፤
የማላስተውላቸውም አራት ናቸው፤

19የንስር መንገድ በሰማይ፤ የእባብ መንገድ በቋጥኝ፤ የመርከብ መንገድ በባሕር፤ የሰውም መንገድ ከሴት ልጅ ጋር ናቸው።

20“የአመንዝራዬቱ መንገድ ይህ ነው፤ በልታ አፏን በማበስ፤ ‘ምንም የሠራሁት ጥፋት የለም’ ትላለች።

21“ምድር በሦስት ነገር ትናወጣለች፤ እንዲያውም መሸከም የማትችላቸው አራት ነገሮች ናቸው፤

22ባሪያ ሲነግሥ፤ ሰነፍ እንጀራ ሲጠግብ፤

23የተጠላች ሴት ባል ስታገባ፤ ሴት ባሪያ በእመቤቷ እግር ስትተካ።

24“በምድር ላይ አራት ነገሮች ትንንሽ ናቸው፤ ሆኖም እጅግ ጠባባን ናቸው፤

25ጉንዳኖች ደካማ ፍጡራን ናቸው፤ ሆኖም ምግባቸውን በበጋ ያከማቻሉ።

26ሽኩቻዎች ዐቅመ ደካማ ናቸው፤ ሆኖም መኖሪያቸውን በቋጥኞች መካከል ይሠራሉ፤

27አንበጦች ንጉሥ የላቸውም፤ ሆኖም ቅደም ተከተል ይዘው ይጓዛሉ፤

28እንሸላሊት በእጅ ትያዛለች፤ ሆኖም በቤተ መንግሥት ትገኛለች።

29“አረማ መዳቸው ግርማዊ የሆነ ሦስት ነገሮች አሉ፤ እንዲያውም በሞገስ የሚጎማለሉ አራት ናቸው፤

30ከአራዊት መካከል ኀይለኛ የሆነው፤ ከምንም ነገር ፊት ግንባሩን የማያጥፈው አንበሳ፤

31ጌርደድ ጌርደድ የሚል አውራ ዶሮ፤ አውራ ፍየል፤ እንዲሁም በሰራዊቱ የታጀበ ንጉሥ ናቸው።¹⁶

32ተላላ ሆነህ ራስህን ከፍ ከፍ ካደረግህ፤ ወይም ክፉ ነገር ካቀድህ፤ እጅህን በአፍህ ላይ አድርግ።

¹⁶16 ዕብራይስጡ ሲል ይላል
¹⁷17 ወይም ከተቃዋሚ የተጠበቀ ንጉሥ

33 ወተት ሲናጥ ቅቤ እንደሚወጣው፤
አፍንጫን ሲያሹት እንደሚደማ፤
ቀሩን ማነሣትም ጥልን ይፈጥራል።

ንጉሥ ልሙኤል የተናገራቸው ምሳሌዎች

31 ንጉሥ ልሙኤልን እናቱ
ያስተማረችው ቃል ይህ ነው፤

2^ሩ ልጄ ሆይ፤ የማሕፀኔ ልጅ ሆይ፤
የስእለቴ ልጅ ሆይ፤^፩

3^ን ጉላበትህን በሴት አትጨርስ፤
ብርታትህንም ነገሥታትን ለሚያጠፉ
አታውል።

4^ሩ ልሙኤል ሆይ፤ ነገሥታት ይህን
ማድረግ የለባቸውም፤
ነገሥታት የወይን ጠጅ ሊጠጡ፤
ገዢዎችም የሚያሰክር መጠጥ
ሊያስገዙዎቻቸው አይገባም፤

5^አ ለዚያ ጠጥተው የሕጉን ድንጋጌ
ይረሳሉ፤
የተጨቁኑትን ሁሉ መብት ይገፋሉ።

6^ለ ለሚጠፉት የሚያሰክር መጠጥ፤
በሥቃይ ላሉትም የወይን ጠጅ
ስጧቸው፤

7^ጠ ጠጥተው ድብኝታቸውን ይርሱ፤
ችግራቸውንም ከእንግዲህ አያስቡ።

8^ሩ ስለ ራሳቸው መናገር ለማይችሉት፤
ለችግረኞችም ሁሉ መብት ተሟገት።

9^ተ ተናገር፤ በቅንነትም ፍረድ፤
የምስኪኖችንና የድኾችን መብት
አስከብር።”

መዝጊያ ክፍል፤ ጠባዩ መልካም ሚስት

10^ጠ ጠባዩ መልካምን ሚስት ማን ያገኛታል?^፪
ከቀይ ዕንቁ እጅግ ትበልጣለች።

11^ባ ሷ ሙሉ በሙሉ ይተማመንባታል፤
የሚገድልበትም ነገር የለም።

12^በ ሕይወት ዘመኗ ሁሉ፤
መልካም ታደርግለታለች እንጂ
አትገዳውም።

13^የ በግ ጠገርና የተልባ እግር መርጣ፤
ሥራ በሚወዱ እጆቿ ትፈትላቸዋለች።

14^እ ንደ ንግድ መርከብ፤
ምግቧን ከፍቅ ትሰበስባለች።

15^ገ ገና ሳይነጋ ትነሣለች፤
ለቤተሰቧ ምግብ፤
ለሴት አገልጋዮቿም ድርሻቸውን
ትሰጣለች።

31:1 ምዕ22:17
31:2 መዕ11:30
31:3 ዘ817:17፤
1711:3፤ምዕ5:1-14
31:4 ምዕ20:1፤
መክ10:16-17፤
ኢሳ5:22
31:5 1716:9፤
ምዕ16:12
31:6 ዘ9:14፤18
31:7 አስ1:10
31:8 14ሙ19:4
31:9 ምዕ24:23
፤29:7
31:10 ፍት3:11፤
ምዕ8:35፤18:22
31:11 ዘ9:2፤18
፤ምዕ12:4
31:13 1ጢሞ2:9-
10

31:20 ዘ815:11
31:23 ዘ83:16
31:26 ምዕ10:31
31:31 ምዕ11:16

16^ራ ሷ አስባ የዕርሻ መሬት ትገዛለች፤
በምታገኘውም ገንዘብ ወይን
ትተክላለች።

17^ብ ብርታትን ታጥቃ ሥራዋን
ታከናውናለች፤
ክንዶቿም ለሥራ ብርቱ ናቸው።

18^ሥ ሥራዋ ትርፋማ መሆኑን ታስተውላለች፤
በሌሊትም መብራቷ አይጠፋም።

19^በ እጇ እንዝርት ትይዛለች፤
በጣቶቿም ዘንጉን ታሾራለች።

20^ክ ክንዶቿን ለድኾች ትዘረጋለች፤
እጆቿንም ለችግረኞች ፈታ
ታደርጋለች።

21^በ በረዶ ቢጥል ለቤተ ሰዎቿ አትሠጋም፤
ሁሉም ቀይ ልብስ ለብሰዋልና።

22^ለ ለመኝታዋ የዐልጋ ልብስ ትሠራለች፤
ቀጭን በፍታና ሐምራዊ ልብስ
ለብሳለች።

23^ባ ሷ በአገር ሽማግሌዎች መካከል
በአደባባይ በተቀመጠ ጊዜ የተከበረ
ነው።

24^የ የበፍታ መገናኛዎቿን ሠርታ
ትሸጣለች፤
ለነጋዴዎችም ድግ ታቀርባለች።

25^ብ ብርታትንና ሞገስን ተገናኝቶለች፤
መጭውን ጊዜ በደስታ ትቀበላለች።

26^በ በጥበብ ትናገራለች፤
በአንደበቷም ቀና ምክር አለ።

27^የ ቤተ ሰዎቿን ገዳይ በትጋት
ትከታተላለች፤
የስንፍና እንጀራ አትበላም።

28^ል ጆቿ ተነሥተው፤ በርክት ይሏታል፤
ባሏም እንዲሁ፤ ሲያመሰግናትም
እንዲህ ይላል፤

29^ሩ ብዙ ሴቶች መልካም አድርገዋል፤
አንቺ ግን ሁሉንም ትበልጫለሽ።”

30^ቀ ቀንጅና አታላይ ነው፤ ውበትም
ይረግፋል፤
እግዚአብሔርን የምትፈራ ሴት ግን
የተመሰገነች ናት።

31^የ የሚገባትን ሽልማት ስጧት፤
ሥራዋም በየአደባባዩ ያስመስግናት።

⁵² ወይም የእሴቴ መልስ ሆይ
^{፻10} ከ10-31 ያለው እያንዳንዱ ቀጥር የሚጀምረው በዕብራይስጥ ሆኖ ትደም ተከተል መሠረት ነው።

መጽሐፈ መክብብ

<p>ሁሉም ነገር ከንቱ ነው</p> <p>1 በኢየሩሳሌም የነገሠው፣ የዳዊት ልጅ፣ የሰባኪው ቃል።</p> <p>2 ሰባኪው፣ “ከንቱ፣ ከንቱ፣ የከንቱ ከንቱ፣ ሁሉም ነገር ከንቱ ነው” ይላል።</p> <p>3 ከፀሐይ በታች ከሚለፋበት ተግባር ሁሉ፣ ሰው ምን ትርፍ ያገኛል?</p> <p>4 ትውልድ ይሄዳል፣ ትውልድ ይመጣል፣ ምድር ግን ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች።</p> <p>5 ፀሐይ ትወጣለች፣ ትጠልቃለችም፣ ወደምትወጣበትም ለመመለስ ትጣደፋለች።</p> <p>6 ነፋስ ወደ ደቡብ ይነፍሳል፣ ወደ ሰሜንም ይመለሳል፣ ዞሮ ዞሮ ይሄዳል፣ ዘወትርም ወደ ዑደቱ ይመለሳል።</p> <p>7 ወንዞች ሁሉ ወደ ባሕር ይፈሳሉ፣ ባሕሩ ግን ፈጽሞ አይሞላም፣ ወንዞች ወደ መጡበት ስፍራ፣ ወደዚያ እንደ ገና ይመለሳሉ።</p> <p>8 ሰው መናገር ከሚችለው በላይ፣ ነገሮች ሁሉ አድካሚ ናቸው፣ ዐይን ከማየት አይጠግብም፣ ጆሮም በመስማት አይሞላም።</p> <p>9 የነበረው ነገር እንደ ገና ይሆናል፣ የተደረገውም ተመልሶ ይደረጋል፣ ከፀሐይ በታች ምንም አዲስ ነገር የለም።</p> <p>10 ማንም፣ “እነሆ፣ ይህ አዲስ ነገር ነው!” ሊል የሚችለው አንዳች ነገር አለን? ቀድሞውኑ በዚህ የነበረ ነው፣ ከእኛ በፊት የሆነ ነው።</p> <p>11 የቀድሞ ነገሮች መታሰቢያ የላቸውም፣ ወደ ፊት የሚመጡትም ቢሆኑ፣ ከእነርሱ በኋላ በሚተኩት፣ አይታወሱም።</p> <p>ጥበብ ከንቱ ነው</p> <p>12 እኔ ሰባኪው፣ በኢየሩሳሌም የእስራኤል ንጉሥ ነበርሁ። 13 ከሰማይ በታች የተደረገውን ሁሉ በጥበብ ለማጥናትና ለመመር መር ራሴን አተጋሁ፣ አምላክ በሰዎች ላይ የጫነው እንዴት ያለ ከባድ ሸክም ነው! 14 ከፀሐይ በታች የተደረገውን ነገር ሁሉ አየሁ፣ ሁሉም ከንቱ፣ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።</p>	<p>1:1 ቍ12:ምሳ1:1 :መክ7:27:12:10 1:2 መክ39:5-6: 62:9:መክ12:8:ሮሚ 8:20-21 1:3 መክ2:11:22: 3:9:5:15-16 1:4 ኢዮ 8:19 1:5 መክ19:5-6 1:7 ኢዮ 36:28 1:8 ምሳ 27:20 1:9 መክ 2:12: 3:15 1:11 ዞፍ40:23: መክ8:12: መክ2:16:8:10: 9:5:15 1:12 ቍ1 መክ2:9 1:13 ዞፍ3:17:ኢዮ 28:3:መክ3:10 1:14 መክ2:11:17 4:4:6:9</p>	<p>15 የተጣመመው ሊቃና አይችልም፣ የሌለም ነገር ሊቈጠር አይችልም።</p> <p>16 እኔም በልቤ፣ “እነሆ፣ ከእኔ በፊት በኢየሩሳሌም ከገዙት ከማንኛቸውም ይልቅ ታላቅ ሆኛለሁ፣ ጥበብም በዝቅልኛል፣ በብዙ ጥበብና ዕውቀት ተመክሮም ዐልፌአለሁ” አልሁ። 17 ከዚያም የጥበብንና የእብደትን፣ የሞኝነትንም ነገር ለመገንዘብ ራሴን አተጋሁ፣ ይህም ነፋስን እንደ መከተል መሆኔን ተረዳሁ።</p> <p>18 ጥበብ ሲበዛ፣ ትካኔ ይበዛልና፣ ዕውቀት ሲጨምርም ሐዘን ይበዛል።</p> <p>ምድራዊ ደስታ ከንቱ ነው</p> <p>2 እኔም በልቤ፣ “መልካም የሆነውን ለማወቅ፣ በተደላ ደስታ እፈትንሃለሁ” አልሁ፣ ነገር ግን ያም ከንቱ ነበረ። 2 ደግሞ ሞኝ፣ “ሳቅ ሞኝነት ነው፣ ተደላ ደስታስ ምን ይጠቅማል?” አልሁ። 3 አሁንም አእምሮ ሆኖ በጥበብ እየመራኝ ራሴን በወይን ጠጅ ደስ ለማሰኘት፣ ሞኝነትንም ለመያዝ ሞክርሁ፣ ሰዎች በአጭር የሕይወት ዘመናቸው ከሰማይ በታች ባለው ላይ ቢሠሩት ሊጠቅማቸው የሚችል ምን እንደ ሆነ ለማየት ፈለግሁ።</p> <p>4 ታላላቅ ነገሮችን እከናወንሁ፣ ለራሴ ቤቶችን ሠራሁ፣ ወይንንም ተከልሁ፣ 5 አትክልትን ተከልሁ፣ የመዝናኛ ስፍራዎችን አዘጋጀሁ፣ በእነዚህም ላይ ፍሬ የሚያፈሩ የዛፍ ዐይነቶችን ሁሉ ተከልሁባቸው፣ ፍጥረት ለመልሙ ዛፎችን ለቦይ የሚሆኑ የውሃ ማጠራቀሚያዎችን ሠራሁ። 7 ወንድና ሴት ባሪያዎችን ገዛሁ፣ በቤቴም የተወለዱ ሌሎች ባሪያዎች ነበሩኝ። ከእኔ በፊት በኢየሩሳሌም ከነበሩት ይልቅ ብዙ የከብት፣ የበግና የፍየል መንጋዎች ነበሩኝ። 8 ለራሴም ብርንፍ ወር ቅን፣ የነገሥታትና የአውራጃዎችን ሀብት አካበትሁ፣ ወንድና ሴት አዝማሪዎች፣ የሰው መደሰቻ የሆኑ ቅምጦች^ላ ነበሩኝ። 9 ከእኔ በፊት በኢየሩሳሌም ከነበሩት ሁሉ ይልቅ እጅግ ታላቅ ሆንሁ፣ በዚህ ሁሉ ጥበቤ ከእኔ ጋር ነበረች።</p> <p>10 ዐይኔ የፈለገውን ሁሉ አልከለከልሁትም፣ ለልቤም ምድራዊ ደስታን አልነፈገሁትም፣</p>
---	---	---

^ላ ወይም የጥላኤ ጠይቅ እንዲሁም በፋ2 እና 12

ልቤ በሠራሁት ሁሉ ደስ አለው፤
ይህም የድካሜ ሁሉ ዋጋ ነበረ።
11ሆኖም እጆቼ የሠሩትን ሁሉ፤
ለማግኘትም የደከምሁትን ድካም ሁሉ ሳስብ፤
ሁሉም ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነበር፤
ከፀሐይ በታች ምንም ትርፍ አልነበረም።
ጥበብና ሞኝነት ከንቱ ናቸው
12ከዚያም ጥበብን፤
እብደትንና ሞኝነትን ለመመርመር ሐሳቤን መለስሁ፤
አስቀድሞ ከተደረገው በቀር፤
ከንጉሥ በኋላ የሚመጣው ሰው ምን ሊያደርግ ይችላል?
13ብርሃን ከጨለማ እንደሚበልጥ ሁሉ፤ ጥበብም ከሞኝነት እንደሚበልጥ ተመለከትሁ።
14የጠቢብ ሰው ዐይኖች ያሉት በራሱ ውስጥ ነው፤ ሞኝ ግን በጨለማ ውስጥ ይራመዳል፤ ሆኖም የሁለቱም ዕድል ፈንታ፤ አንድ መሆኑን ተገነዘብሁ።
15ከዚያም በልቤ፤ “የሞኝ ዕድል ፈንታ በእኔም ላይ ይደርሳል፤ ታዲያ ጠቢብ በመሆኔ ትርፌ ምንድን ነው?” አልሁ። በልቤም፤ “ይህም ደግሞ ከንቱ ነው” አልሁ።
16ጠቢቡም ሰው እንደ ሞኝ ለዘላለም አይታወስምና፤ በሚመጡት ዘመናት ሁለቱም ይረሳሉ። ለካ፤ ጠቢቡም እንደ ሞኝ መሞቱ አይቀርም!

ጥረት ከንቱ ነው
17ስለዚህ ከፀሐይ በታች የሚሠራው ሥራ አሳዛኝ ስለ ሆነብኝ ሕይወትን ጠላሁ፤ ይህም ሁሉ ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነው። 18ከፀሐይ በታች የደከምሁበትን ነገር ሁሉ ጠላሁት፤ ከኋላዬ ለሚመጣው የግድ እተውለታለሁና። 19እርሱ ጠቢብ ወይም ሞኝ ይሆን እንደ ሆነ ማን ያውቃል? ሆኖም ከፀሐይ በታች ድካሜንና ችሎታዬን ባፈሰስሁበት ሥራ ሁሉ ላይ ባለቤት ይሆንበ ታል፤ ይህም ደግሞ ከንቱ ነው። 20ስለዚህ ከፀሐይ በታች በደከምሁበት ነገር ሁሉ ላይ ልቤ ተስፋ መቀራጥ ጀመረ፤ 21ምክንያቱም ሰው ሥራውን በጥበብ፤ በዕውቀትና በብል ጎት ሠርቶ፤ ከዚያ ያለውን ሁሉ ለሌላ ላልለፋበት ሰው

2፡11 መክ1፡3፡14
2፡12 መክ1፡9፡17
2፡13 መክ7፡11-12 ፡19፡9፡18
2፡14 መክ49፡10፡ መክ3፡19፡6፡7፡2፡9 ፡3፡11-12
2፡15 4* 19፡ መክ6፡8
2፡16 መክ49፡10፡ 112፡6፡መክ1፡11
2፡17 መክ1፡14
2፡18 መክ39፡6፡ 49፡10
2፡19 4* 15

2፡22 መክ 1፡3
2፡23 ዘፍ3፡17፤ እ.ኛ.7፡2፤ መክ1፡18
2፡24 4* 1፡3፤እ.ኛ. 2፡10፡መክ3፡12-13 ፡22፡5፡17-19፤ 7፡14፡9፡7-10፤ 11፡7- 10
2፡25 መክ1127፡2
2፡26 እ.ኛ. 9፡4፤ 27፡17፡ምሳ13፡22
3፡1 4* 11፡17፤ መክ8፡6
3፡2 አ.ሳ28፡24
3፡3 ዘ85፡17
3፡7 አሰ4፡14
3፡9 መክ1፡3
3፡10 መክ1፡13

ይተውለታል። ይህም ደግሞ ከንቱና ትልቅ ጉዳት ነው። 22ሰው ከፀሐይ በታች በሚደከምበት ጥረትና ልፋት ሁሉ ትርፋ ምንድን ነው? 23በዘመኑ ሁሉ ሥራው ሥቃይና ሐዘን ነው፤ በሌሊትም እንኳ ቢሆን አእምሮው አያርፍም። ይህም ደግሞ ከንቱ ነው።
24ለሰው ከመብላትና ከመጠጣት፤ በሥራውም ከመርካት ሌላ የሚሻለው ነገር የለውም፤ ይህም ደግሞ ከእግዚአብሔር እጅ እንደ ሚሰጥ አየሁ፤ 25ከእርሱ ዘንድ ካልሆነ ማን መብላትና መደሰት ይችላል? 26እግዚአብሔር፤ ደስ ለሚያሰኘው ሰው ጥበብን፤ ዕውቀትንና ደስታን ይሰጠዋል። ለጎጠኦች ግን፤ እግዚአብሔርን ደስ ለሚያሰኘው ይተውለት ዘንድ፤ ሀብትን የመሰብሰብና የማከናወን ተግባር ይሰጠዋል። ይህም ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

ለሁሉም ጊዜ አለው
3 ለሁሉም ነገር ጊዜ አለው፤ ከሰማይ በታች ለሚከናወነው ለማንኛውም ነገር ወቅት አለው፤
2ለመወለድ ጊዜ አለው፤ ለመሞትም ጊዜ አለው፤ ለመትከል ጊዜ አለው፤ ለመንቀልም ጊዜ አለው፤
3ለመግደል ጊዜ አለው፤ ለማዳንም ጊዜ አለው፤ ለማፍረስ ጊዜ አለው፤ ለመገንባትም ጊዜ አለው፤
4ለማልቀስ ጊዜ አለው፤ ለመሣቅም ጊዜ አለው፤ ለሐዘን ጊዜ አለው፤ ለጭፈራም ጊዜ አለው፤
5ድንጋይ ለመጣል ጊዜ አለው፤ ድንጋይ ለመሰብሰብም ጊዜ አለው፤ ለመተቃቀፍ ጊዜ አለው፤ ለመለያየትም ጊዜ አለው፤
6ለመፈለግ ጊዜ አለው፤ ለመተው ጊዜ አለው፤ ለማስቀመጥ ጊዜ አለው፤ አውጥቶ ለመጣልም ጊዜ አለው፤
7ለመቅደድ ጊዜ አለው፤ ለመስፋትም ጊዜ አለው፤ ለዝምታ ጊዜ አለው፤ ለመናገርም ጊዜ አለው፤
8ለመውደድ ጊዜ አለው፤ ለመጥላትም ጊዜ አለው፤ ለጦርነት ጊዜ አለው፤ ለሰላምም ጊዜ አለው።
9ሠራተኛ ከጥራቱ የሚያገኘው ትርፍ ምንድን

፡8 በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም አይታወቅም

ነው? ¹⁰ሰዎች ይደክሙበት ዘንድ እግዚአብሔር የሰጣቸውን ከባድ የሥራ ጫና አየሁ።
¹¹ሁሉ ንም ነገር በጊዜው ውብ አድርጎ ሠራው፤ በሰዎችም ልብ ዘላለማዊነትን አኖረ፤ ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ያደረገውን ማወቅ አይችሉም። ¹²ለሰዎች፤ በሕይወት እያሉ ደስ ከመሰኘትና መልካምን ነገር ከ ማድረግ የተሻለ ነገር እንደሌለ ዐወቅሁ።
¹³ሰው ሁሉ ይበላና ይጠጣ ዘንድ፤ በሚደክምበትም ሁሉ ርካታን ያገኘ ዘንድ ይህ የእግዚአብሔር ችሮታ ነው። ¹⁴እግዚአብሔር ያደረገው ሁሉ ለዘላለም እንደሚኖር ዐውቃለሁ፤ በእርሱ ላይ ምንም አይጨመርም፤ ከእርሱም ምንም አይቀነስም፤ ሰዎች ያከብሩት ዘንድ ይህን አደረገ።

¹⁵አሁን ያለው ከዚህ በፊት የነበረው ነው፤ ወደፊት የሚሆነውም ቀድሞ የነበረ ነው፤ እግዚአብሔርም ያለፈውን መልሶ ይሻቀዳል።

¹⁶ከፀሐይ በታችም ሌላ ነገር አየሁ፤ በፍርድ ቦታ ዐመፅ ነበር፤ በፍትሕ ቦታ ግፍ ነበር።

¹⁷እኔም በልቤ “ለማንኛውም ድርጊት፤ ለማንኛውም ተግባር ጊዜ ስላለው፤ እግዚአብሔር ጻድቁንና ኅጢአተኛውን ወደ ፍርድ ያመጣቸዋል” ብዬ አሰብሁ።

¹⁸እንዲሁም ብዬ አሰብሁ፤ “ሰዎች፤ እንደ እንስሳት መሆናቸውን ያዩ ዘንድ እግዚአብሔር ይፈትናቸዋል። ¹⁹የሰው ዕድል ፈንታ እንደ እንስሳት ነው፤ ሁለቱም ዕጣ ፈንታ ቸው አንድ ነው፤ አንዱ እንደሚሞት፤ ሌላውም እንዲሁ ይሞታል። ሁሉ አንድ ዐይነት እስትንፋስ አላቸው፤ ሰውም ከእንስሳ ብልጫ የለውም፤ ሁሉም ከንቱ ነው።

²⁰ሁሉም ወደ አንድ ቦታ ይሄዳሉ፤ ሁሉም ከዐፈር እንደ ሆኑ፤ ተመልሰው ወደ ዐፈር ይሄዳሉ። ²¹የሰው መንፈስ ወደ ላይ መውጣቱን፤ የእንስሳ እስትንፋስ ደግሞ ወደ ታች ወደ ምድር መውረዱን ማን ያውቃል?”

²²ስለዚህ ለሰው ዕጣ ፈንታው ስለ ሆነ፤ በሥራው ከመደሰት የተሻለ ነገር እንደ ሌለው አየሁ፤ ከእርሱ በኋላ የሚሆነውንስ ተመልሶ እንዲያይ የሚያደርገው ማን ነው?

ግፍ፣ ጥረት፣ ብቸኝነት

4 እንደ ገና ከፀሐይ በታች የሚደረገውን ግፍ ሁሉ አየሁ፤ አስተዋልሁም፤ የተገፉትን ሰዎች እንባ ተመለከትሁ፤ የሚያጽናናቸውም አልነበረም፤ ኅይል በሚገፉቸው ሰዎች እጅ ነበረ፤

3+11 ቀ 1፣
 ኢዮ11:7፣
 28:23፣ ሮሜ11:33
 3+13 ዘ81 2:7:18፣
 መዝ34:12፣
 መዝ2:3:24
 3+14 ኢዮ23:15፣
 መዝ5:7:7:18፣
 8:12-13
 3+15 መዝ1:9፣
 6:10
 3+17 ቀ 1፣
 ኢዮ19:29፣
 መዝ11:9:12:14
 3+18 መዝ73:22
 3+19 መዝ2:14
 3+20 ዘ6:2:7፣
 ኢዮ34:15
 3+21 መዝ12:7
 3+22 ኢዮ31:2፣
 መዝ2:24
 4+1 መዝ12:5፣
 ሰቆ1:16

የሚያጽናናቸውም አልነበረም።
²እኔም የቀድሞ ሙታን፤ ዛሬ በሕይወት ካሉት ሕያዋን ይልቅ፤ ደስተኞች እንደ ሆኑ ተናገርሁ።
³ነገር ግን ከሁለቱም ይልቅ፤ ገና ያልተወለደው፤ ከፀሐይ በታች የሚደረገውንም፤ ክፋት ያላየው ይሻላል።

⁴እንዲሁም ጥረትና የሥራ መከናወን ሁሉ ሰው በባልንጀራው ላይ ካለው ቅናት እንደሚመነጭ ተመለከትሁ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

⁵ሰነፍ እጁን አጣጥፎ ይቀመጣል፤ የገዛ ራሱንም ሥጋ ይበላል።

⁶በድካምና ነፋስን በመከተል ከሚገኝ ሁለት ዕፍኝ ይልቅ፤ በርጋታ የሚገኝ አንድ ዕፍኝ ይሻላል።

⁷ደግሞም ከፀሐይ በታች ከንቱ የሆነን ነገር አየሁ፤

⁸ልጅም ሆነ ወንድም የሌለው፤ ብቸኛ ሰው አለ፤ ጥረቱ ማለቂያ የለውም፤ ዐይኑም ባለው ሀብት ገና አልረከም፤ እርሱም፤ “ለማን ብዬ ነው የምደክመው? ራሴን ከማስደሰትስ የምቁጠበው ለምንድን ነው?” ብሎ ጠየቀ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ፤ የጭንቅ ኑሮ ነው።

⁹ለሥራቸው መልካም ውጤት ስለሚያገኙ፤ ከአንድ፤ ሁለት መሆን ይሻላል፤

¹⁰አንዱ ቢወድቅ፤ ባልንጀራው ደግፎ ያነሣዋል። ቢወድቅ የሚያነሣው ረዳት የሌለው ግን፤ እንዴት አሳዛኝ ነው!

¹¹ደግሞም ሁለቱ አብረው ቢተኙ ይሞቃቸዋል፤ ነገር ግን አንዱ ብቻውን እንዴት ሊሞቀው ይችላል?

¹²አንድ ሰው ብቸኛውን ቢያጠቃውም፤ ሁለት ከሆኑ ይመክቱታል፤ በሦስት የተገመደ ገመድም ቶሎ አይበጠስም።

በልጠ መገኘት ከንቱ ነው

¹³ምክርን መቀበል ከማያውቅ ሞኝና ሽማግሌ ንጉሥ ይልቅ ጠቢብ የሆነ ድኻ ወጣት ይሻላል። ¹⁴ወጣቱ ከእስር ቤት ወደ

¹⁵ ወይም እግዚአብሔር ያለፈውን መልሶ ይጠራዋል
¹⁹ ወይም መንፈስ
²¹ ወይም የሰው መንፈስ ወደ ላይ እንደሚሄድ ወይም የእንስሳት መንፈስ

ንጉሥነት የመጣ ወይም በግዛቱ ውስጥ በድክነት የተወለደ ሊሆን ይችላል።¹⁵ ከፀሐይ በታች የሚኖሩና የሚመላለሱ ሁሉ፣ ንጉሡን የሚተካውን ወጣት ተከትለውት አየሁ።¹⁶ በፊቱ የነበረው ሕዝብ ሁሉ ቀሩጥር ስፍር አልነበረውም፤ ከእርሱ በኋላ የመጡት ግን በተተኪው አልተደሰቱም። ይህም ደግሞ ከንቱ፣ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

እግዚአብሔርን ፍራ

5 ወደ እግዚአብሔር ቤት ስትሄድ እግርህን ጠብቅ። ለመስማት መቅረብ የሰነፍችን መሥዋዕት ከማቅረብ ይበልጣል፤ እነርሱ ክፉ እንደሚሠሩ አያውቁምና።

²በአፍህ አትፍጠን፤ በእግዚአብሔርም ፊት ማንኛውንም ነገር ለመናገር፤

በልብህ አትቸኩላ፤

እግዚአብሔር በሰማይ፤

አንተ ደግሞ በምድር ነህ፤

ስለዚህ ቃልህ ጥቂት ይሁን።

³በሥራ ብዛት ሕልም እንደሚታይ፤

ብዙ ቃል ባለበትም የሞኝ ንግግር ይገለጣል።

⁴እግዚአብሔር ስለሌሎችን በተሳሳህ ጊዜ ለመፈጸም አትዘግይ፤ በሰነፍች ደስ አይለውምና፤ ስለሌሎችን ፈጽም።⁵ ስለሌሎች ተሰሎካለመፈጸም፤ አለመሳል ይሻላል።⁶ አንደበትህ ወደ ጎጠአት እንዲመራህ አትፍቀድ፤ ለቤተ መቅደስ መልእክተኛም፤ “የተሳላሁት በስሕተት ነበር” አትባል። እግዚአብሔር በተናገርኸው ተቁጥቶ የእጅህን ሥራ ለምን ያጥፋ? ግብዙ ሕልምና ብዙ ቃል ከንቱ ነው፤ ስለዚህ እግዚአብሔርን ፍራ።

ባለጠግነት ከንቱ ነው

⁸በአገር ውስጥ ድኻ ተጨቀኖ፤ ፍትሕ ተጓድሎ፤ መብትም ተረግጦ ብታይ፤ እንደ ነዚህ ባሉ ነገሮች አትደነቅ፤ ምክንያቱም አንዱን አለቃ የበላዩ ይመለከተዋል፤ በእነዚህ በሁለቱም ላይ ሌሎች ከፍ ያሉ አሉ።⁹ ከምድሩ የሚገኘው ትርፍ ለሁሉም ነው፤ ንጉሡም ራሱ የሚጠቀመው ከዕርሻ ነው።

¹⁰ገንዘብን የሚወድ፣ ገንዘብ አይበቃውም፤ ብልጽግናም የሚወድ፣ በትርፍ አይረከም፤

ይህም ከንቱ ነው።

¹¹ሀብት በበዛ ቀሩጥር፤

ተጠቃሚውም ይበዛል፤

በዐይኑ ብቻ ከማየት በቀር

ታዲያ፣ ለባለቤቱ ምን ይጠቅመዋል?

5:2 መላ11:35፣
ኢዮ6:24፣ ምላ20:25
5:3 ኢዮ20:8፣
መክ10:14
5:4 ዘገ30:2-4፣
ዘ823:21፣መላ
11:35፣መዝ66:13-
14፣119:60
5:5 ዘገ30:24፣
ዮና2:9
5:7 መክ3:14
5:8 መዝ12:5

¹²ጥቂትም ይሁን ብዙ ቢበላ፤ የሠራተኛ እንቅልፍ ጣፋጭ ነው፤ የሀብታም ሰው ብልጽግና ግን እንቅልፍ ይነሣዋል።

¹³ከፀሐይ በታች የሚያሳዝን ክፉ ነገር አየሁ፡-

ይህም ለባለቤቱ ጉዳት የተከማቸ ሀብት፤

¹⁴ወይም በአንድ መጥፎ አጋጣሚ የጠፋ ብልጽግና ነው፤

ልጅ ሲወልድም፤

ለእርሱ የሚያስቀርለት ምንም ነገር አይኖርም።

¹⁵ሰው ከእናቱ ማሕፀን

ዕራቀሩን ይወለዳል፤

እንደ መጣው እንዲሁ ይመለሳል።

ከለፋበትም ነገር፤

አንድም እንኳ በእጁ ይህ ሊሄድ አይችልም።

¹⁶ይህ ደግሞ እጅግ ክፉ ነገር ነው፤

ሰው እንደ መጣ እንዲሁ ይሄዳል፤

የሚደክመው ለነፋስ ስለ ሆነ፤

ትርፍ ምንድ ነው?

¹⁷በብዙ ጭንቀት፤ መከራና ብስጭት፤

ዘመኑን ሁሉ በጨለማ ውስጥ ይበላል።

¹⁸የሰው ዕጣው ይህ ስለ ሆነ፤ እግዚአብሔር በሰጠው በጥቂት ዘመኑ ከፀሐይ በታች በሚደክምበት ነገር ርካታን ያገኝ ዘንድ፣ መብላቱና መጠጣቱም መልካምና ተገቢ መሆኑን ተገነዘብሁ።¹⁹ እግዚአብሔር ለሰው ባለጠግነትና ሀብት መስጠቱ፤ እንዲደስ ትበትም ማስቻሉ፣ ዕጣውን እንዲቀበልና በሥራውም እንዲደሰት ማድረጉ፣ ይህ የእግዚአብሔር ስጦታ ነው።²⁰ እግዚአብሔር የልብ ደስታ ስለሚሰጠውም በሕይወቱ ዘመን ያሉትን ቀናት እምብዛም አያስባቸውም።

6 ከፀሐይ በታች ሌላ ክፉ ነገር አየሁ፤ እርሱም ለሰዎች እጅግ የሚከብድ ነው፤ ጎሰው ልቡ የሚሻውን እንዳያጣ፣ እግዚአብሔር ባለጠግነትን፣ ሀብትንና ክብርን ይሰጠዋል፤ እግዚአብሔር ግን እንዲደሰትበት ሥልጣን አልሰጠውም፤ ይልቁን ባዕድ ይደሰትበታል። ይህም ከንቱ፣ እጅግም ክፉ ነገር ነው።

³አንድ ሰው መቶ ልጅ ሊኖረውና ብዙ ዓመት ሊኖር ይችላል፤ ምንም ያህል ይኑር፣ በሀብቱ ደስ ካልተሰኘበትና በአግባብ ካልተቀበረ፣ ከእርሱ ይልቅ ጭንጋፍ ይሻላል እላለሁ።⁴ ምክንያቱም በከንቱ ይመጣል፤ በጨለማም ይሄዳል፤ ስሙም በጨለማ ተሸፍኖአል።⁵ ፀሐይን ባያይና ምንም ነገር

5:12 ኢዮ20:20
5:13 መክ6:1-2
5:15 ኢዮ1:21፣
መዝ49:17፣
መክ11:3፣1ጢጥ6:7
5:16 መክ1:3
5:18 መክ2:3፣24
5:19 1ዜና29:12፣
ኢዮ31:2፣
መክ2:24፣6:2
5:20 ዘ81 2:7፣18
6:2 መክ5:13፣19
6:3 ኢዮ 3:3፣6

ባያውቅ እንኳ፤ እርሱ ከዚያ ሰው ይልቅ ፊርፍት አለው፤ ሆሎት ጊዜ ሺህ ዓመት ቢኖር ነገር ግን በሁብቱ ደስ ባይሰኝበት ሁሉ ወደዚያ ስፍራ የሚሄድ አይደለምን?

ገየሰው ጥረት ሁሉ ለአፋ ነው፤ ፍላጎቱ ግን ፈጽሞ አይረከም።

8 ጠቢብ ከሞኝ ይልቅ ምን ብልጫ አለው? ድኻስ በሌሎች ፊት እንዴት እንደሚኖር በማወቁ፤

ትርፉ ምንድን ነው?

9 በምኞት ከመቅበዝበዝ፤

በዐይን ማየት ይሻላል፤

ይህም ደግሞ ከንቱ፤

ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

10 አሁን ያለው ሁሉ አስቀድሞ ስም

የተሰጠው ነው፤

ሰው የሚሆነውም አስቀድሞ የታወቀ ነው፤

ከራሱ ይልቅ ከሚበረታ ጋር፤

ማንም አይታገልም።

11 ቃል በበዛ ቀጥሮ፤

ከንቱነት ይበዛል፤

ይህ ታዲያ ለሰው ምን ይጠቅማል?

12 ሰው በሕይወት ሳለ፤ እንደ ጥላ በሚያ ልፋት ጥቂትና ከንቱ በሆኑት ቀኖቹ፤ ለሰው መልካም የሆነውን የሚያውቅ ማን ነው? እርሱ ከሄደ በኋላስ ከፀሐይ በታች የሚሆነውን ማን ሊነገረው ይችላል?

ጥበብ

7 መልካም ስም ከመልካም ሽቱ ይበልጣል፤

ከልደትም ቀን የሞት ቀን ይሻላል።

2 ወደ ግብዣ ቤት ከመሄድ፤

ወደ ሐዘን ቤት መሄድ ይሻላል፤

ሞት የሰው ሁሉ ፍጻሜ ነው፤

ሕያው የሆነም ይህን ልብ ማለት ይገባዋል።

3 ሐዘን ከሣቅ ይሻላል፤

ያዘነ ፊት ለልብ መልካም ነው።

4 የጠቢባን ልብ በሐዘን ቤት ነው፤

የሞኞች ልብ ግን በደስታ ቤት ነው።

5 የሞኞችን መዝሙር ከመስማት፤

የጠቢባንን ሰዎች ተግሣጽ መስማት ይሻላል።

6 የሰነፎች ሣቅ፤

ከድስት ሥር እንደሚንጣጣ የእሾኸ ማገዶ ነው፤

ይህም ደግሞ ከንቱ ነው።

7 ግፍ ጠቢብን ሞኝ ያደርጋል፤

ጉሶም ልብን ያበላሻል።

6፡6 መክ2:14
6፡7 ምላ27:20
6፡8 መክ2:15
6፡9 መክ1:14
6፡10 መክ3:15
6፡12 1ዜና29:15፤
ኢዮ10:20፤14:2፤
20:8፤መዝ39:6
7፡1 ኢዮ10:18፤
ምላ22:1፤ማሕ1:3
7፡2 ምላ11:19፤
መክ2:14
7፡3 ምላ 14:13
7፡4 መክ2:1፤
ኤር16:8
7፡5 ምላ13:18፤
15:31-32
7፡6 መዝ58:9፤
ምላ14:13
7፡7 ዘፀ18:21፤
23:8

7፡8 ምላ14:29
7፡9 ምላ14:29፤
ማፋ5:22
7፡10 መዝ77:5
7፡11 መክ2:13፤
11:7
7፡13 መክ1:5፤
2:24
7፡14 ኢዮ1:21፤
መክ2:24
7፡15 ኢዮ7:7፤
21:7፤መክ8:12-
14፤ኤር12:1
7፡17 ኢዮ15:32
7፡18 መክ 3:14
7፡19 ምላ8:14፤
መክ2:13
7፡20 2ዜና6:36፤
ኢዮ4:17፤መዝ14:3፤
ምላ20:9፤ዮሐ3:12
7፡21 ምላ30:10

8 የአንድ ነገር ፍጻሜ ከጅምራው ይሻላል፤
ትዕግሥተኛም ከትዕቢተኛ ይሻላል፤
9 የሞኞች ቀጣ በዕቅፋቸው ውስጥ ስለ ሆነ፤
በመንፈስ ለቀጣ አትቸኹል።

10 አንተም፤ “ከእነዚህ ቀናት የቀድሞዎቹ ለምን ተሻሉ?” አትባል፤
እንዲህ ያሉትን ጥያቄዎች መጠየቅ ጠቢብነት አይደለምና።

11 ጥበብ እንደ ርስት መልካም ነገር ነው፤
ጠቃሚነቱም ፀሐይን ለሚያዩ ሰዎች ነው።

12 ገንዘብ ጥላ ከሌላ እንደ ሆነ ሁሉ፤
ጥበብም ጥላ ከሌላ ነው፤
የዕውቀት ብልጫ ግን፤
ጥበብ የባለቤቷን ሕይወት መጠበቅ ነው።

13 እግዚአብሔር ያደረገውን ተመልከት፤
እርሱ ያጣመመውን፤
ማን ሊያቃናው ይችላል?

14 ጊዜው መልካም ሲሆን፤ ደስ ይበልህ፤
ጊዜው ክፉ ሲሆን ግን ይህን አስብ፤
እግዚአብሔር አንዱን እንዳደረገ፤
ሌላውንም አድርጎአል፤
ስለዚህ ሰው ስለ ወደ ፊት ሁኔታው፤
ምንም ሊያውቅ አይችልም።

15 በዚህ ከንቱ በሆነው ሕይወቱ እነዚህን ሁለቱን ነገሮች አይቻለው፤

ጻድቅ በጽድቁ ሲጠፋ፤
ጎጥእም በክፋቱ ዕድሜው ሲረዝም።

16 እጅግ ጻድቅ፤
እጅግም ጠቢብ አትሁን፤
ራስህን ለምን ታጠፋለህ?

17 እጅግ ክፉ አትሁን፤
ሞኝም አትሁን፤
ለምንስ ያለ ቀንህ ትሞታለህ?

18 አንዱን ይዞ ሌላውንም አለመልቀቅ መልካም ነው፤
እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ጽንፈኝነትን ያስወግዳል።

19 በአንድ ከተማ ካሉ ዐሥር ገዢዎች ይልቅ፤
ጥበብ ጠቢቡን ሰው ጎያል ታደርገዋለች።

20 ትክክለኛውን ነገር የሚያደርግና ፈጽሞ ጎጠአት የማይሠራ፤
ጻድቅ ሰው በምድር ላይ የለም።

21 የሚገረውን ቃል ሁሉ ለማዳመጥ አትሞክር፤
አለበለዚያ አገልጋይህ ሲረገምህ ትሰማ

፳18 ወይም ሁለቱንም ይከተላቸዋል

ይሆናል፤
 22-ብዙ ጊዜ አንተ ራስህ፤
 ሌሎችን እንደረገምህ ልብህ ያውቃልና
 23እኔም ይህን ሁሉ በጥበብ ፈትኜ፤
 “ጠቢብ ለመሆን ቁርጫላሁ” አልሁ፤
 ይህ ግን ከእኔ የራቀ ነበር።
 24ጥበብ ምንም ይሁን ምን፤
 እጅግ ጥልቅና ሩቅ ነው፤
 ማንስ ሊደርስበት ይችላል?
 25ስለዚህ ጥበብንና የነገሮችን አሠራር
 ለመመርመርና ለማጥናት፤
 የክፋትን መጥፎት፤
 የሞኝነትንም እብደት ለማስተዋል፤
 አእምሮዬን መለስሁ።
 26ልቧ ወጥመድ፤
 እጆቿም እግር ብረት የሆኑ፤
 አሸክላ የሆነች፤
 ከሞት የከፋችዋን ሴት አገኘሁ፤
 እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ከእጁ ያመጠ
 ልጣል፤
 ኅጢአተኛውን ግን አጥምዳ ትይዘዋለች።
 27ሰብዓዊ እንዲህ ይላል፡ “እነሆ፣ መርምራ
 ያገኘሁት ነገር ይህ ነው፤
 “የነገሮችን ብልህነት መርምሮ ለማግኘት፤
 አንዱን በአንዱ ላይ በመጨመር፤
 28ገና በመመርመር ላይ ሳለሁ፤
 ግን ያላገኘሁት፤
 ከሺህ ወንዶች መካከል አንድ ቅን ሰው
 አገኘሁ፤
 በእነዚያ ሁሉ መካከል ግን አንዲት
 ቅን ሴት አላገኘሁም።
 29ይህን አንድ ነገር ብቻ አገኘሁ፤
 እግዚአብሔር ሰውን ቅን አድርጎ
 መሥራቱን፤
 ሰዎች ግን ውስብስብ ዘዴ ቀየሱ።”

8 ነገሮችን መግለጽ የሚችል፤
 እንደ ጠቢብ ያለ ሰው ማን ነው?
 ጥበብ የሰውን ፊት ታብራለች፤
 የከበደ ገጽታውንም ትለውጣለች።
ንጉሥን ታዘዝ
 21እግዚአብሔር ፊት መሐላ ስለ ፈጸምህ፤
 የንጉሥን ትእዛዝ አክብር እልሃለሁ።³ከን
 ጉሥ ፊት ተጣድራህ አትውጣ፤ የወደደ
 ውንም ማድረግ ስለሚችል ለጥፋት አትሰ
 ለፍ።⁴የንጉሥ ቃል በላይ ስለ ሆነ እርሱን፤
 “ምን ታደርጋለህ?” ማን ሊለው ይችላል?
 5እርሱን የሚታዘዝ ሁሉ አይጉዳም፤
 ጥበብኛም ልብ ትክክለኛውን ጊዜና
 ተገቢውን አሠራር ያውቃል።
 6የሰው መከራ እጅግ ቢጫነውም፤

7፡23 መክ1፡17
 7፡24 ኢዮ28፡12
 7፡25 ኢዮ28፡3፤
 መክ1፡17
 7፡26 ዘፀ10፡7፤መላ
 14፡15፤ምላ2፡16-19፤
 5፡3-5፤7፡23፤22፡14
 7፡27 መክ1፡1
 7፡28 1ነገ1፡3
 8፡3 መክ10፡4
 8፡4 አስ1፡19
 8፡6 መክ3፡1
 8፡10 መክ1፡11
 8፡12 ዘፀ1፡20፤
 ዘፀ12፡28፤መክ3፡14
 8፡13 ዘፀ4፡40፤
 ኢዮ5፡26፤መዝ
 34፡12፤መክ3፡14፤
 ኢዮ6፡20
 ኢዮ21፡7፤መክ7፡15
 8፡15 ዘፀ32፡6፤መዝ
 42፡8፤መክ2፡1፤3
 8፡16 መክ1፡13፤17
 8፡17 ኢዮ28፡3
 ፡23፤ሮሜ11፡33
 9፡1 መክ10፡14

ለሁሉም ነገር ትክክለኛ ጊዜና ተገቢ
 አሠራር አለው።
 7ሰው የወደፊቱን ስለማያውቅ፤
 ሊመጣ ያለውን ማን ሊነግረው ይችላል?
 8ሰው ነፋሱን መቁጣጠር አይችልም፤
 በዕለተ ሞቱም ላይ ሥልጣን ያለው ማንም
 የለም፤
 በጦርነት ጊዜ ማንም ከግዴታ ነጻ
 እንደማይሆን፤
 ክፋትም የሚለማመዱትን
 አትለቃቸውም።
 9ከፀሐይ በታች የተሠራውን ሁሉ በአእ
 ምሮዬ መርምራ፤ ይህን ሁሉ አየሁ። ሰው
 ሰውን ለመጉዳት ገዥ የሚሆንበት ጊዜ
 አለ።¹⁰እንዲሁም ወደ ቅዱሱ ስፍራ ይመ
 ጡና ይሄዱ የነበሩት ክፋቶች ተቀብረው
 አየሁ፤ ይህን ባደረጉበት ከተማም ይመሰ
 ገኙ ነበር።¹¹ይህም ደግሞ ከንቱ ነው።
¹¹በወንጀል ላይ ባፋጣኝ ፍርድ ካልተሰጠ፤
 የሰዎች ልብ ክፋትን በማድረግ ዕቅድ ይሞ
 ላል።¹²ነጥእ መቶ ወንጀል ሠርቶ ዕድሜው
 ቢረዝምም፤ እግዚአብሔርን የሚያከብሩ፤ ፈሪሃ
 እግዚአብሔር ያላቸው ሰዎች መልካም
 እንደሚሆንላቸው ዐውቃለሁ።¹³ነገር ግን
 ክፋቶች እግዚአብሔርን ስለማይፈሩ መልካም
 አይሆን ላቸውም፤ ዕድሜያቸው እንደ
 ጥላ አይረዝምም።
¹⁴በምድር ላይ የሚከሰት ሌላም ከንቱ
 ነገር አለ፤ ጻድቃን ለክፋቶች የሚገባውን፤
 ክፍ ሰዎችም ለጻድቃን የሚገባውን ይቀበ
 ላሉ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ ነገር ነው አልሁ።
¹⁵ለሰው፣ ከፀሐይ በታች ከመብላት፣ ከመጠ
 ጣትና ከመደሰት ሌላ የተሻለ ነገር ስለ
 ሌለ፤ በሕይወት ደስ መሰኘት መልካም ነው
 አልሁ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ከፀሐይ በታች
 በሰጠው የሕይወት ዘመኑ ሁሉ በሥራው
 ደስታ ይኖረዋል።
¹⁶ጥበብን ለማወቅና ሌት ተቀን እንቅ
 ልፍ የማያውቀውን በምድር ያለውን የሰውን
 ድካም ለመገንዘብ በአእምሮዬ ስመረምር፤
¹⁷እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ አየሁ። ከፀ
 ሐይ በታች የሚደረገውን ማንም ሊያውቅ
 አይችልም፤ ሰው ለመመርመር ብዙ ቢጥ
 ርም፤ ትርጉሙን ማግኘት አይችልም፤ ጠቢ
 ብም እንኳ ዐውቀዋለሁ ቢል፤ ፈጽሞ ሊገ
 ነዘበው አይችልም።
የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ
9 ስለዚህ ይህን ሁሉ በልቤ አስቤ እን
 ዲህ አልሁ፤ ጻድቃንና ጠቢባን፤ የሚ

³27 ወይም የገብረ መሪ
⁴8 ወይም መንፈሱን ለጭዋት አይችልም

ሠሩትም ሥራ በእግዚአብሔር እጅ ነው፤ ነገር ግን ፍቅር ይሁን ወይም ጥላቻ የሚጠብቀውን ማንም አያውቅም። ጳጳሩ ቃንና ኅጥአን፣ ደጎችና ክፋዎች፣ ንጹሐንና ርኩሳን፣ መሥዋዕት የሚያቀርቡና የማያቀርቡ የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ አንድ ነው።

ለደጉ ሰው እንደ ሆነው ሁሉ፣ ለኅጠአተኛውም እንዲሁ ነው፤ ለሚሞሉት እንደ ሆነው ሁሉ፣ መሐላን ለሚፈሩትም እንዲሁ ነው።
3ከፀሐይ በታች በሁሉም ላይ የሚሆነው ክፋት ይህ ነው፤ የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ አንድ ነው። በዚህም ላይ የሰዎች ልብ በክፋት የተሞላ ነው፤ በሕይወት እያሉም በልባቸው ውስጥ እብደት አለ፤ በመጨረሻም ወደ ሙታን ይወርዳሉ። ፋሽያዎን መክከል ያለ ማንኛውም ሰው ተስፋ አለው፤ በሕይወት ያለ ውሻ ከሞተ አንበሳ ይሻላልና!

5ሕያዎን እንደሚጠቁ ያውቃሉና፤ ሙታን ግን ምንም አያውቁምና፤ መታሰቢያቸው ይረሳል፤ ምንም ዋጋ የላቸውም።

6ፍቅራቸው፣ ጥላቻቸው፣ ቅናታቸውም ከጠፋ ቈይቶአል፤ ከፀሐይ በታች በሚሆነው ነገር ሁሉ፣ ፈጽሞ ዕጣ ፈንታ አይኖራቸውም።

7ሂድ፤ ምግብን በደስታ ብላ፤ ወይንንም ልብህ ደስ ብሎት ጠጣ፤ ባደረግኸው ነገር እግዚአብሔር ደስ ብሎታልና። 8ከወትር ልብ ስህ ነጭ ይሁን፤ ራስህንም ዘወትር በዘይት ቅባ። 9እግዚአብሔር ከፀሐይ በታች በሰጠህ በዚህ ትርጉም የለሽ የሕይወት ዘመን ሁሉ፣ ከንቱ በሆኑትም ቀኖችህ ሁሉ ከምትወዳት ሚስትህ ጋር ደስ ይበልህ፤ በሕይወትህና ከፀሐይ በታች በምትደክምበት ነገር ሁሉ ይህ ዕድል ፈንታህ ነውና። 10እጅህ የሚያገኘውን ሥራ ሁሉ በሙሉ ኅይልህ ሥራው፤ ልትሂድበት ባለው መቃብር ውስጥ መሥራትም ሆነ ማቀድ፣ ዕውቀትም ሆነ ጥበብ የለምና።

11ሌላም ነገር ከፀሐይ በታች አየሁ፡ ሩጫ ለፈጣኖች፣ ውጊያም ለኅያላን አይደለም፤ እንጂ ለጥበበኞች፣ ወይም ባለጠግነት ለብልጾች፣ ወይም ሞገስ ለዐዋቂዎች አይሆንም፤ ጊዜና ዕድል ግን ሁሉን ይገናኛቸዋል።
12ደግሞም የራሱን ጊዜ የሚያውቅ ሰው የለም፤

9፡2 ኢዮ9፡22፣ መክ2፡14
9፡3 ኢዮ9፡22፣ 21፡26፣መክ2፡14፣ ኤር11፡8፣13፣10፣ 16፡12፣17፡9
9፡5 ኢዮ14፡21፣ መክ9፡6፣መክ1፡11
9፡6 ኢዮ21፡21
9፡7 ዘዮ6፡20፣መክ2፡24
9፡8 ራእ 3፡4
9፡9 ኢዮ31፡2፣ ምሳ5፡18
9፡10 ዘዮ16፡33፣ 14ጦ፡10፣7፣መክ6፡5፣መክ2፡24፣1፡6፣ ኢሳ38፡18
9፡11 ዘዮ8፡18፣ኢዮ32፡13፣መክ2፡14፣ ኢሳ47፡10፣ኤር9፡23፣አዎ2፡14-15
9፡12 መክ7፡3፣22፣ መሳ29፡6፣መክ2፡14
9፡13 2ሳጦ፡20፣22
9፡15 ዘፍ40፡14፣ መክ1፡11
9፡16 እስ6፡3
9፡18 መክ2፡13
10፡1 ምሳ13፡16፣ 18፡2
10፡3 ምሳ13፡16
10፡4 መክ8፡3፣ ምሳ16፡14
10፡6 ምሳ29፡2
10፡7 ምሳ19፡10
10፡8 እስ2፡23፣ መክ9፡16፣5፣7፣6፣አዎ5፡19

9ዎች በክፍ መረብ እንደሚያዙ፣ ወይም ወፎች በወጥመድ እንደሚጠመዱ፣ ሰዎችም ሳያስቡት በሚመጣባቸው፣ በክፍ ጊዜ ይጠመዳሉ።

ጥበብ ከሞኝነት ይበልጣል
13እንዲሁም እጅግ ያስገረመኝን ይህን የጥበብ ምሳሌ ከፀሐይ በታች አየሁ፡-
14ጥቂት ሰዎች የሚኖሩባት አንዲት ትንሽ ከተማ ነበረች፤ አንድ ኅያል ንጉሥም መጣ ባት፤ ከበባት፤ በላይዋም ትልቅ ምሽግ ሠራ ባት። 15በዚያችም ከተማ ጥበበኛ የሆነ አንድ ድኻ ሰው ይኖር ነበር፤ በጥበቡም ከተማ ዋን አዳናት፤ ነገር ግን ያን ድኻ ማንም አላስታወሰውም። 16ስለዚህ፣ “ጥበብ ከጎይል ይበልጣል” አልሁ፤ ሆኖም የድኻው ጥበብ ተንቆአል፤ ቃሉም አልተሰማም።

17ሞኞችን ከሚያስተዳድር ገዥ ጩኸት ይልቅ፣ ጠቢብ በዝግታ የሚናገረው ቃል ይደመጣል።

18ጥበብ ከጦር መሣሪያ ይበልጣል፤ ነገር ግን አንድ ኅጠአተኛ ብዙ መልካም ነገርን ያጠፋል።

10 የሞቱ ዝንቦች ሽቶን እንደሚያገመ፣ ትንሽ ሞኝነትም ጥበብንና ክብርን ያቀሳል።

2የጠቢብ ልብ ወደ ቀኝ፣ የሞኝ ልብ ግን ወደ ግራ ያዘነብላል።

3ሞኝ በጉዳና ሲሂድ ማስተዋል ይገድለዋል፤ ጅል መሆኑንም ለማንም ይገልጻል።

4የገዥ ቀጣ በተነሣብህ ጊዜ፣ ስፍራህን አትልቀቅ፤ ትዕግሥት ታላቁን ጥፋት ጸጥ ያደርጋልና።

5ከፀሐይ በታች ያየሁት ክፍ ነገር አለ፤ ይህም ከገዥ የሚወጣ ስሕተት ነው፤

6ሞኞች በብዙ የክብር ስፍራዎች ሲቀመጡ፣ ሀብታሞች ግን በዝቅተኛ ስፍራ ሆነዋል።

7መሳፍንት እንደ ባሮች በእግራቸው ሲሂዱ፣ ባሮች ፈረስ ላይ ተቀምጠው አይቻሉም።

8ጉድጓድን የሚምስ ራሱ ይገባበታል፤

*10 አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ስጦታ ሊቃናት (አቶዊላ) እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን ተረስተዋል ይላሉ።
*2 ስጦታ ሊቃናት (አቶዊላ) ከሌሊትና ስርስት እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን ከፋዎች የሚለው የለም
*4 ወይም ታዲያ የሚመረጠው ምንድነው? ለሕያዎን ሁሉ ተባቶ አለ
*10 በዕብራይስጥ ቢላል ማለት ነው

ቅጥርንም የሚያፈርስ እባብ ይነድፈዋል።
9 ድንጋይ የሚፈነቅል ይጉዳበታል፤
ግንድንም የሚፈልጥ አደጋ ላይ መውደቁ አይቀርም።

10 መጥረቢያ ቢደንዝ፤
ጫፉም ባይሳል፤
ብዙ ጉልበት ይጨርሳል፤
ብልጎት ግን ለውጤት ያበቃል።

11 እባብ በደግምት ከመፍዘዙ በፊት ቢ
ነድፍ፤
ለደጋሚው ምንም አይጠቅመውም።

12 ከጠቢብ አፍ የሚወጣ ቃል ባለ ሞገስ
ነው፤
ሞኝ ግን በገዛ ከንፈሩ ይጠፋል፤

13 ቃሉ በመጀመሪያ ሞኝነት ነው፤
በመጨረሻም ደግሞ ክፉ እብደት ነው፤

14 ሞኝም ቃልን ያበዛል።

የሚመጣውን የሚያውቅ የለም፤
ከእርሱ በኋላ የሚሆነውን ማን ሊነግረው
ይችላል?

15 የሞኝ ሥራ ራሱን ያደክመዋል፤
ወደ ከተማ የሚወስደውንም መንገድ
አያውቅም።

16 አንቺ፣ ንጉሥሽ ልጅን የሆነ፤
መሳፍንትሽም በጠዋት ግብዣ
የሚያደርጉ ምድር ሆይ፣ ወዮልሽ!

17 አንቺ ንጉሥሽ ከተከበረው ዘር የሆነ፤
ለመስከር ሳይሆን ለብርታት፤
በተገቢው ጊዜ የሚበሉ መሳፍንት
ያሉሽ
ምድር ሆይ፣ የተባረክሽ ነሽ፤

18 ሰው ሰነፍ ከሆነ ጣራው ይዘብጣል፤
እጆቹም ካልሠሩ ቤቱ ያፈሳል።

19 ግብዣ ለግቅ ያዘጋጃል፤
ወይንም ሕይወትን ያስደስታል፤
ገንዘብም ካለ ሁሉ ነገር አለ።

20 በሐሳብም እንኳ ንጉሥን አትንቀፍ፤
በመኝታ ክፍልህም ባለጠጋን
አትርገም፤

የሰማይ ወፍ ቃልህን ልትወስድ፤
የምትበረዋም ወፍ የምትለውን
ልታደርስ ትችላለችና።

እንጀራ በውሃ ላይ

11 እንጀራህን በውሃ ላይ ጣል፤
ከብዙ ቀን በኋላ መልሰህ
ታገኝዋለህና።

2 ሀብትህን ሰባት ቦታ፤ እንዲያውም
ስምንት ቦታ ከፍለህ አስቀምጥ፤
በምድራቱ ላይ የሚመጣውን ጥፋት
አታውቅምና።

10:9 ምሳ26:27
10:11 መዝ58:5፤
ኢሳ3:3

10:12 ምሳ10:6፤
32:14:3፤15:2:18:7

10:14 መክ5:3፤
9:1

10:16 ኢሳ3:4-5
:12

10:17 ዘጸ14:26፤
14:25:36፤
ምሳ31:4

10:18 ምሳ20:4፤
24:30-34

10:19 ዘፍ14:18፤
መሳ9:13

10:20 ዘወ22:28
11:1 ቀ*6:ዘጸ
24:19:ኢሳ32:20
:ሆሌ10:12

11:5 ዮሐ3:8-10፤
መዝ39:14-16፤
11:6 መክ9:10
11:7 መክ7:11
11:8 መክ12:1
11:9 ኢዮ19:29፤
መክ2:24:3:17
11:10 መዝ94:19፤
መክ2:24
12:1 24መ-19:35፤
መክ11:8
12:4 ኤር25:10

3 ደመናት ውሃ ካዘሉ፤
በምድር ላይ ዝናብን ያዘንባሉ፤
ዛፍ ወደ ደቡብም ሆነ ወደ ሰሜን ቢወድቅ፤
በወደቀበት ቦታ በዚያ ይጋደማል።

4 ነፋስን የሚጠባበቅ አይዘራም፤
ደመናትንም የሚያይ አያጭድም።

5 የነፋስን መንገድ እንደማታውቅ፤
ሕይወት ወይም መንፈስ በእናት ማሕፀን
ውስጥ ወደሚገኘው አካል እንዴት
እንደሚገባም እንደማታውቅ ሁሉ፤
ሁሉን ሠሪ የሆነውን፤ የእግዚአብሔርን ሥራ
ማስተዋል አትችልም።

6 ጠዋት ላይ ዘርህን ዝራ፤
ማታም ላይ እጅህ ሥራ አይፍታ፤
ይህ ወይም ያ፤
ወይም ሁለቱ መልካም ይሁኑ፤
የቱ እንደሚያፈራ አታውቅምና።

ወጣት ሳለህ ፈጣሪህን አስብ

7 ብርሃን መልካም ነው፤
ፀሐይንም ማየት ለዐይን ደስ ያስኛል።

8 ሰው ምንም ያህል ብዙ ዓመት ቢኖር፤
በእነዚህ ሁሉ ይደሰት፤
ነገር ግን ጨለማዎቹንም ቀናት ያስብ፤
እነርሱ ይበዛሉና፤
የሚመጣውም ነገር ሁሉ ከንቱ ነው።

9 አንተ ወጣት በወጣትነትህ ጊዜ ደስ ይበልህ፤
በወጣትነትህም ዘመን ልብህ ደስ ያስኝህ፤
የልብህን መንገድ፤
ዐይንህ የሚያየውንም ሁሉ ተከተል።

ነገር ግን ስለ እነዚህ ነገሮች ሁሉ፤
እግዚአብሔር ወደ ፍርድ እንደሚያመጣህ
ዕወቅ።

10 ስለዚህ ጭንቀትን ከልብህ አርቅ፤
ክፉ ነገርንም ከሰውነትህ አስወግድ፤
ወጣትነትና ጉብዝና ከንቱ ናቸውና።

12 የጭንቀት ጊዜ ሳይመጣ፤
“ደስ አያሰኙኝም”

የምትላቸው ዓመታት ሳይደርሱ፤
በወጣትነትህ ጊዜ፤
ፈጣሪህን አስብ።

2 ፀሐይና ብርሃን፤
ጨረቃና ከዋክብት ሳይጨልሙ፤
ደመናትም ከዝናብ በኋላ ሳይመለሱ፤

3 ቤት ጠባቂዎች ሲርዱ፤
ብርቱዎች ሲጉብጡ፤
ጥቂት በመሆናቸው ፈጨታዎች ሲያቆሙ፤
በመስኮት የሚያዩትም ሲፈዙ፤

4 ወደ አደባባይ የሚያወጡ በሮች ሲዘገጉ፤
ወፍጮ ሟልጦ ድምፁ ሲላሽ፤

16 ወይም አገዢ

ሰው በወፍ ድምፅ ሲነሣ፤
 ዝማሬው ሁሉ ሲዳከም፤
 ፊዳገት መውጣት ሲያርድ፤
 መንገድም ሲያስፈራ፤
 የለውዝ ዛፍ ሲያብብ፤
 አንበጣም ራሱን ሲጎትት፤
 ፍላጎት ሲጠፋ፤
 በዚያም ጊዜ ሰው ወደ ዘላለማዊ ቤቱ
 ይሄዳል፤
 አልቃሾችም በአደባባዮች ይዞራሉ።
 ፆየብር ሰንሰለት ሳይበጠስ፤
 የወርቅ ሳሕንም ሳይሰበር፤
 የውሃ መቅጃው በምንጩ አጠገብ
 ሳይከሰከስ፤
 ወይም መንኲራኩሩ በውሃ ጉድጓድ
 ላይ ሳይሰበር፤
 ግዕድ ወደ መጣበት መሬት ሳይመለስ፤
 መንፈስም ወደ ሰጠው ወደ እግዚአብሔር
 ሳይመለስ፤
 ፈጣሪህን አስብ።
 ፊዳገትን ስንቱ! ስንቱ!
 ሁሉም ነገር ስንቱ ነው!” ይላል።
የነገሩ ፍጻሜ
 ፊዳገት ጥበብን ብቻ አልነበረም፤ ነገር
 ግን ለሕዝቡ ዕውቀትንም ያስተምር ነበር።

12፡5 ኢዮ10፡21፤
 ኤር9፡17፤አጦ5፡16
 12፡7 ዘፍ2፡7፤
 ኢዮ20፡8፤መዝ
 146፡4፤መክ3፡21፤
 12፡8 መክ1፡1፤2
 12፡9 1ኃ74፡32
 12፡10 ምሳ22፡20-
 21
 12፡11 ዕገ9፡8፤ኢዮ
 6፡25
 12፡12 መክ1፡18
 12፡13 ዘፀ20፡20፤
 ዘ84፡2፤6፤1፤ሳጦ12፡24
 ፡ኢዮ23፡15፤37፡24
 12፡14 ኢዮ19፡29፤
 34፡21፤መዝ19፡12፤
 መክ3፡17፤ኤር16፡17
 ፤23፡24

እርሱም በጥልቅ አሰበ፤ ተመራመረም፤
 ብዙ ምሳሌዎችንም በሥርዐት አዘጋጀ።
 ፊዳገትን ትክክለኛውን ቃል ለማግኘት ተመ
 ሬመረ፤ የጻፈውም ቅንና እውነት ነበር።
 ፊዳገትን ቃላት እንደ ሹል የከብት
 መንጃ ናቸው፤ የተሰበሰቡ አባባሎቹም እጅግ
 ተቀብቅበው እንደ ገቡ ችንካሮች ሲሆኑ፤
 ከአንድ እረኛ የተሰጡ ናቸው። 12፡፩
 ሆይ፤ ከዚህ ሁሉ በላይ በማንኛውም
 ነገር ተጠንቀቅ፤ አንዳችም አትጨምር።
 ብዙ መጻሕፍትን መጻፍ ማብቂያ የለ
 ውም፤ ብዙ ማጥናትም ሰውነትን ያደክማል።
 13 እነሆ፤ ሁሉ ነገር ከተሰማ ዘንድ፤
 የነገሩ ሁሉ ድምጻዊ ይህ ነው፤
 እግዚአብሔርን ፍራ፤ ትእዛዛቱንም ጠብቅ፤
 ይህ የሰው ሁለንተናዊ ተግባር ነውና።
 14 መልካምም ይሁን ክፉ፤
 ስውር የሆነውን ነገር ሁሉ አንድ
 ሳይቀር፤
 ማንኛውንም ሥራ እግዚአብሔር ወደ
 ፍርድ ያመጣዋልና።
 15 ወይም አካል በእናት ግሕፃን ውስጥ እንደት እንደግራራ
 እንደግታውቅ ሁሉ
 16 ወይም የተባሉ መሪ እንዲሁም በፋፍ 9 እና 10

ማሕልዎ መሐልይ

1 ከመዝሙር ሁሉ የሚበልጥ የሰሎሞን መዝሙር።

ሙሽራዬቱ

²በከንፈሩ መሳም ይሳመኝ ፍቅርህ ከወይን ጠጅ ይልቅ ደስ ያሰኛልና።

³የሽቱህ መዐዛ ደስ ያሰኛል፤ ስምህ እንደሚፈስ ሽቱ ነው፤ ታዲያ ቁንጃጅት ቢወዱህ ምን ያስደንቃል

⁴ይዘኸኝ ሂድ፤ እንፍጠን፤ ንጉሡ ወደ ዕልፍኞቹ አምጥቶኛል።

ባልንጆሮቿ

በአንተ ደስ ይሰኛል፤ ሐሜትም እናደርጋለን፤ ከወይን ጠጅ ይልቅ ፍቅርህን እንወድሳለን።

ሙሽራዬቱ

አንተን እንደዚህ ማፍቀራቸው ትክክል ነው።

⁵እናንተ የኢየሩሳሌም ቁንጃጅት ሆይ፤ እኔ ጥቅር ነኝ፤ ይሁን እንጂ ውብ ነኝ፤ ጥቅርቴ እንደ ቁዳር ድንኳኖች፤ እንደ ሰሎሞን ቤተ መንግሥት መጋረጃዎችም ነው።

⁶ጥቅር ስለ ሆንሁ ትኩር ብላችሁ አትዩኝ፤ መልኬን ያጠቁረው ፀሐይ ነውና፤ የእናቴ ልጆች ወንድሞቼ ተቈጡኝ፤ የወይን ተክል ቦታዎችም ጠባቂ አደረጉኝ፤ የራሴን የወይን ተክል ቦታ ተውሁት።

⁷ውዴ ሆይ፤ መንጋህን የት እንደምታሰማራ፤ በቀትርም የት እንደምትመስጋቸው እባክህ ንገረኝ፤ በወዳጆችህ መንጎች ሂላ፤ ፊቷን ሸፍና እንደምትቅበዘበዝ ሴት ለምን ልሁን?

ባልንጆሮቿ

⁸አንቺ ከሴቶች ሁሉ ይበልጥ የተዋብሽ ሆይ፤ የማታውቁ ከሆነ፤ የበጎቹን ዱካ ተከተዩ፤ የፍየል ግልገሎችሽንም፤

1፥1 1፡174፣32፣ መዝ45 ርዕስ
1፥2 4፥4፣ ዘፍ 14፣18፣ መዝ9፣13፣ግሕ 4፣10፣8፣6
1፥3 አሰ2፣12፣ መዝ45፣8፣14፣ መዝ7፣1
1፥4 4፥2፣ መዝ45፣15፣ ግሕ2፣3
1፥5 ዘፍ25፣13፣ ግሕ2፣14፣14፣3፣ 5፣16
1፥6 ግሕ2፣15፣ 7፣12፣8፣12
1፥7 ዘፍ24፣65፣ ኢሳ13፣20
1፥8 ግሕ5፣9፣6፣1

1፥9 2ዜና1፣17
1፥10 ግሕ5፣13፣ ኢሳ61፣10
1፥12 ግሕ4፣11-14
1፥13ዘፍ37፣25
1፥14 4፥16፣ 1ሳሙ23፣29፣ 2ዜና20፣2፣ግሕ 2፣3፣17፣4፣13፣5፣8
1፥15 መዝ74፣19፣ ግሕ2፣14፣ 4፣17፣5፣2፣12፣6፣9፣7 ፣6፣ ኢር48፣28
1፥16 4፥14
1፥17 1ነ፣ 6፣9
2፥1 1ዜና27፣29፣ ግሕ5፣13፣ ኢሳ35፣1፣ሆሲ14፣5
2፥3 ግሕ1፣4፣ 14፣4፣16

በእረኞቹ ድንኳን አጠገብ አሳማሪ።

ሙሽራው

⁹ውዴ ሆይ፤ የፈርዖንን ሠረገሎች ከሚሰቡ ፈረሶች መካከል፤ በአንዲቱ ባዝራ መሰልሁሽ።

¹⁰ጉንጮችሽ በጉቶቻ፤ ሀንገትሽም በዕንቁሩ ሐብል አገጠዋል።

¹¹እኛም ባለ ብር ፈርጥ፤ የወርቅ ጉቶቻ እናሠራልሻለን።

ሙሽራዬቱ

¹²ጉሡ ማእዳ ሳይ ሳለ፤ ሽቱዬ መዐዛውን ናኘው።

¹³ውዴ ለእኔ በጡቶቼ መካከል እንዳረፈ፤ በምቋጠሪያ እንዳለ ከርቤ ነው።

¹⁴ውዴ ለእኔ ከዓይንጋዲ የወይን ተክል ቦታ፤ እንደ መጣ የሄና አበባ ዕቅፍ ነው።

ሙሽራው

¹⁵ውዴ ሆይ፤ እንዴት ውብ ነሽ እንዴትስ ያለሽ ቁንጅ ነሽ ዐይኖችሽም እንደ ርግብ ዐይኖች ናቸው።

ሙሽራዬቱ

¹⁶አንተ ውዴ ሆይ፤ እንዴት ውብ ነህ እንዴትስ ታምራለህ ዐልጋችንም እንደ ለምለም ሣር ነው።

ሙሽራው

¹⁷የቤታችን ተሻካሚዎች ዝግባዎች፤ የጣራችን ማዋቀሪያዎችም ጥዶች ናቸው።

ሙሽራይቱ

2 እኔ የሳሮን ጽጌረዳ፤ የሽለቆም አበባ ነኝ።

ሙሽራው

²በእሾሽ መካከል እንዳለ ውብ አበባ፤ ውዴም በቁንጃጅት መካከል እንዲሁ ናት።

ሙሽራዬቱ

³በዱር ዛፎች መካከል እንዳለ እንኩይ፤ ውዴም በጉልማሶች መካከል እንዲሁ

²⁴ በዕብራይስጥ ነጠላ ተባዕታይ ነው።
²⁵ ወይም **ሳልግ**
²⁶ ጸደይ ከመሆኑ ቀደም ብሎ የሚቀበል በጫፍሐምራዊና ነጭ ቀለም ያሉት የአበባ ተክል ዝርያ ሊሆን ይችላል።

ነው፤
 በጥላው ሥር መቀመጥ ደስ ያሰኛል፤
 የፍሬውም ጣፋጭነት ያረካኛል።
 4ወደ ግብግፍው አዳራሽ ወሰደኝ፤
 በእኔ ላይ ያለው ዐላማው
 ፍቅር ነው።
 5በዘቢብ አበረታቱኝ፤
 በእንኮይም አስደስቱኝ፤
 በፍቅሩ ተይዘና ታምሜአለሁና።
 6ግራ እጁን ተንተርሻለሁ፤
 ቀኝ እጁም ዐቅፎኛል።
 7እናንተ የኢየሩሳሌም ቄንጃጅት፤
 ራሱ እስኪፈልግ ድረስ፤
 ፍቅርን እንዳታስነሡት ወይም
 እንዳትቀሰቅሱት፤
 በሚዳቋና በሜዳ ዋልያ
 አማጥናችኋለሁ።
 8እነሆ፤ የውዴ ድምፅ
 በተራሮች ላይ እየዘለለ፤
 በኩረብቶችም ላይ እየተወረወረ፤
 ሲመጣ ይሰማኛል።
 9ውዴ ሚዳቋ ወይም የዋልያ ግልገል
 ይመስላል፤
 እነሆ፤ ከቤታችን ግድግዳ ጋር ቆሞአል፤
 በመስኮት ትክ ብሎ ወደ ውስጥ ያያል፤
 በፍርግርጉም እያሾለክ ይመለከታል።
 10ውዴም እንዲህ አለኝ፤
 “ፍቅሬ ሆይ፤ ተነሽ፤
 አንቺ የእኔ ቄንጃ፤ ከእኔ ጋር ነዩ።
 11እነሆ! ክረምቱ ዐለፈ፤
 ዝናሙም አባርቶ አበቃ፤
 12አበቦች በምድር ላይ ታዩ፤
 የዝማሬ ወቅት ወጥቶአል፤
 የርግቦች ድምፅም፤
 በምድራችን ተሰማ።
 13በለስ ፍሬዋን አፈራች፤
 ያበቡ ወይኖችም መዐዛቸውን ሰጡ፤
 ፍቅሬ ሆይ፤ ተነሽና ነዩ፤
 አንቺ የእኔ ቄንጃ፤ ከእኔ ጋር ነዩ።”
 ሙሽራው
 14አንቺ በገደል ዐለት ንቃታት፤
 በተራሮችም ባሉ መደበቂያ ስፍራዎች
 ውስጥ ያለሽ ርግቤ ሆይ!
 ፊትሽን አሳይኝ፤
 ድምፅሽንም አሰማኝ፤
 ድምፅሽ ጣፋጭ፤
 መልክሽም ውብ ነውና።
 15የወይን ተክሉን ቦታ፤
 በማበብ ላይ ያለውን የወይን ተክል
 ቦታችንን፤
 የሚያጠፉትን ቀበሮዎች፤
 እነዚያን ትንንሽ ቀበሮዎች አጥምዳችሁ

2፡4 ዘጎ፡1፤52፤
 አስ1፡11
 2፡5 ማሕ5፡8፤7፡8
 2፡6 ምሕ8፡3
 2፡7 ማሕ3፡5፤
 5፡8፤84
 2፡8 ቀ፡17፤ማሕ
 8፡14
 2፡9 ቀ፡17፤
 24ሙ2፡18፤ማሕ8፡14
 2፡13 ማሕ7፡12፤
 ኢሳ28፡4፤ኤር24፡2፤
 ሆሴ9፡10፤ማክ7፡1፤
 ናሆ3፡12
 2፡14 ዘፍ8፡8፤
 ማሕ1፡5፤15
 2፡15 መሳ15፡4፤
 ማሕ1፡6፤7፡12
 2፡16 ማሕ4፡5፤
 6፡3፤7፡10
 2፡17 ቀ፡8፡9፤
 ማሕ1፡4፤4፡6
 3፡1 ማሕ5፡6
 3፡3 ማሕ5፡7
 3፡4 ማሕ6፡9፤
 8፡2፡5
 3፡5 ማሕ2፡7፤8፡4
 3፡6 ዘፀ30፡34፤ ማሕ
 4፡6፤14፤8፡5
 3፡7 14ሙ8፡11
 3፡8 ኢዩ15፡22፤
 መግ9፡1፤5

ያዙልን።
 ሙሽራዬቱ
 16ውዴ የእኔ ነው፤ እኔም የእርሱ ነኝ፤
 እርሱ መንጋውን በውብ አበቦች
 መካከል ያሰማራል።
 17ጎሕ ከመቅደዱ በፊት፤
 ጥላውም ሳይሸሸ፤
 ውዴ ሆይ፤ ተመለስ፤
 ሚዳቋን ምሰል፤
 ወይም በወጣ ገባ ከራብቶችሙ
 እንዳለው የዋልያ ግልገል ሁን።
 3 ሌሊቱን ሙሉ በአልጋዬ ላይ ሆኜ፤
 ውዴን ተመኘሁ፤
 ተመኘሁት፤ ነገር ግን አላገኘሁትም።
 2ተነሥቼ ወደ ከተማዬቱ እወጣለሁ፤
 በዋና ዋና መንገዶችና በአደባባዮች
 እዘዋወራለሁ፤
 ውዴንም እፈልገዋለሁ፤
 ስለዚህም ፈለግሁት፤ ነገር ግን
 አላገኘሁትም።
 3በከተማዬቱ ውስጥ ሲዘዋወሩ፤
 የከተማዬቱ ጠባቂዎች አገኙኝ፤
 እኔም፤ “ውዴን አይታችኋል?”
 አልኳቸው።
 4ከእነርሱ ጥቂት ዕልፍ እንዳልሁ፤
 ውዴን አገኘሁት፤
 ያዘሁት፤
 ወደ እናቴ ቤት እስካመጣው፤
 በማሕፀን ወደ ተሸከመችኝም ዕልፍኝ
 እስካገባው ድረስ አልለቀውም።
 5እናንተ የኢየሩሳሌም ቄንጃጅት፤
 ራሱ እስኪፈልግ ድረስ፤
 ፍቅርን እንዳታስነሡት ወይም
 እንዳትቀሰቅሱት፤
 በሚዳቋና በሜዳ ዋልያ
 አማጥናችኋለሁ።
 6ከከርቤና ከዕጣን፤
 ከነጋዴም ቅመማ ቅመም ሁሉ
 በተዘጋጀ ሽቱ፤
 መዐዛዋ የሚያውድ፤
 እንደ ጢስ ዐምድ ከምድረ በዳ የም
 ትቀጣው ይህች ማን ናት?
 7እነሆ፤ የሰሎሞን ሠረገላ
 በታዋቂዎቹ የእስራኤል መኪንንት፤
 ሥልሳ ጠረኞች ታጅባለች፤
 8ሁሉም ሰይፍ የታጠቁ፤
 ሁሉም በጦርነት የተፈተኑ ናቸው፤
 የሌሊት አደጋን ለመከላከልም፤
 እያንዳንዳቸው ሰይፍቸውን በወገባቸው
 ታጥቀዋል።
 9ንጉሥ ሰሎሞን የራሱን ሠረገላ ሠራ፤
 17 ወይም የሌጠር ኩረብቶች

የሠራውም ከሊባኖስ በመጣ ዕንጨት ነው።
 10ምስሶዎቹን ከብር፤ መደገፊያውንም ከወርቅ ሠራ፤ መቀመጫውም በሐምራዊ ሐር የተሸፈነ ነው፤
 ውስጡም በኢየሱሳሌም ቈንጃጅት፤ አምሮ የተለበጠ ነው።፡፡፡
 11እናንተ የጽዮን ቈንጃጅት ውጡ፤ ንጉሥ ሰሎሞን አክሊሉን ደፍቶ እዩት፤ ዘውዱም ልቡ ሐሜት ባደረገባት፤ በዚያች በሰርጉ ዕለት፤ እናቱ የደፋችሉት ነው።።
 ሙሽራው
4 ወዴ ሆይ፤ እንዴት ውብ ነሽ! እንዴትስ ያለሽ ቀንጆ ነሽ ከመሸፈኛሽ ውስጥ ያሉት ዐይኖችሽ እንደ ርግብ ዐይኖች ናቸው፤ ጠጉርሽም ከገለጻድ ተራራ እንደሚወርድ፤ የፍየል መንጋ ነው።
 2ጥርሶችሽ ወዲያው ተሸልተው፤ ከመታጠቢያ እንደ ወጡ የበግ መንጋ ናቸው፤
 ሁሉም መንታ መንታ የወለዱ፤ ከመካከላቸውም መካን የሌለባቸው ናቸው።።
 3ከንፈሮችሽ ቀይ የሐር ፈትል ይመስላሉ፤ አፍሽም ውብ ነው፤ ከመሸፈኛሽ ውስጥ ያሉት ጉንጮችሽ፤ ለሁለት የተከፈለ ሮማን ይመስላሉ።።
 4ዐንገትሽ አምሮ የተሠራውን፤⁴ በላዩም የጠረኞች ጋሻዎች ሁሉ ያሉበትን፤ ሺህ ጋሻዎች የተንጠለጠሉበትን፤ የዳዊትን የመጠበቂያ ማማ ይመስላል።።
 5ሁለቱ ጡቶችሽ መንታ ሆነው የተወለዱ፤ በውብ አበቦች መካከልም የተሰማሩ፤ ሁለት የሚጻፉ ግልገሎችን ይመስላሉ።።
 6ጎሕ ከመቅደዱ በፊት፤ ጥላውም ሳይሸሸ፤ ወደ ከርቤ ተራራ፤ ወደ ዕጣኑም ኩረብታ እወጣለሁ።።
 7ውዴ ሆይ፤ ሁለንተናሽ ውብ ነው፤ እንከንም አይወጣልሽም።።
 8ሙሽራዬ ሆይ፤ ከሊባኖስ አብረሽኝ ነዬ፤ አዎን ከሊባኖስ አብረሽኝ ነዬ፤ ከአንበሶች ዋሻ፤ ከነብሮች ተራራ፤ ከኢርሞን ራስ፤ ከሳኔር ጫፍ፤ ከአማና ዐናት ውረጃ።።

3፡11 ኢ43፡16፤ 4፡4፤32፡9-13፤ 54፡5፤62፡5፤ ኢር3፡14
 4፡1 ስፍ24፡65፤ 37፡24፤ዘ፡32፡1፤ ማሕ1፡15፡6፡5፤ ኢር22፡6፤ሚክ7፡14
 4፡2 ማሕ6፡6
 4፡3 ማሕ1፡5፤ 5፡16፡6፡7
 4፡4 መዝ144፡12፤ ሕዝ27፡10
 4፡5 ምላ5፡19፤ ማሕ2፡16፡7፡3
 4፡6 ማሕ2፡17፡3፡6
 4፡7 ማሕ1፡15፡5፡2
 4፡8 ፋ9፡12፤ ዘ፡83፡9፤ዘ፡95፡23፤ ማሕ5፡1
 4፡9 ፋ8፤ ዘ፡64፡1፡42፤መዝ73፡6
 4፡10 ፋ16፤ መላ9፡13፤መዝ45፡8፤ ማሕ1፡2፡7፡6፤ ኢ.ላ57፡9
 4፡11መዝ19፡10፤ ማሕ5፡1፤ ሆሌ14፡6፤ 144፡12 ፋ8፡16፤ ምላ5፡15-18፤ ማሕ5፡1፡6፡2፤ ኢ.ላ5፡7
 4፡13 ማሕ1፡14፤ 7፡12
 4፡14 ዘ030፡23፤ ዘ፡24፡6፤ ማሕ1፡12፡3፡6
 4፡15 ምላ5፡18፤ ኦሳ27፡2፡358፡11፤ ኢር31፡12
 4፡16 ፋ10፡12፤ ማሕ2፡3፡7፡13
 5፡1 ማሕ4፡8፡11፤ 12፡ኢ.ላ55፡1፤ ኢ.ላ3፡18

9እኅቴ ሙሽራዬ፤ ልቤን ሰርቀሽዋል፤ በአንድ አፍታ እይታሽ፤ ከሐብልሽም በአንዱ ዕንቀሩ፤ ልቤን ሰርቀሽዋል።።
 10እኅቴ ሙሽራዬ፤ ፍቅርሽ እንዴት ደስ ያሰኛል! ፍቅርሽ ከወይን ጠጅ ይልቅ ምንኛ የሚያረካ ነው፤ የሽቱሽም መዐዛ ከቅመም ሁሉ ይልቅ የቱን ያህል ይበልጥ!
 11ሙሽራዬ ሆይ፤ ከንፈሮችሽ የማር ወለላ ያንጠባጥባሉ፤ ከአንደበትሽም ወተትና ማር ይፈልቃል፤ የልብሰሽም መዐዛ እንደ ሊባኖስ ሽታ ነው።።
 12እኅቴ ሙሽራዬ፤ የታጠረ የአትክልት ቦታ፤ ዙሪያውን የተከበበ ምንጭ፤ የታተመም ፏፏቴ ነሽ።።
 13ተክልሽ ሮማን፤ ምርጥ ፍሬዎች፤ ሄናና ናርዶስ ያሉበት ነው።።
 14እንዲሁም ናርዶስና ቀጋ፤ ጠጅ ሣርና ቀረፋ፤ የተለያዩ የዕጣን ዛፎች፤ ከርቤና እሬት፤ ምርጥ ቅመሞች ሁሉ አሉበት።።
 15እንኛስ የአትክልት ቦታ ፏፏቴ፤ ከሊባኖስ የሚወርድ፤ የፈሳሽ ውሃ ጉድጓድ ነሽ።።
 ሙሽራዬ
 16የሰሜን ነፋስ ሆይ፤ ንቃ፤ የደቡብም ነፋስ ሆይ፤ ና! መዐዛው ያውድ ዘንድ፤ በአትክልት ቦታዬ ላይ ንፈስ፤ ወዴ ወደ አትክልት ቦታው ይግባ፤ ምርጥ ፍሬዎቼንም ይብላ።።
 ሙሽራው
5 እኅቴ ሙሽራዬ፤ ወደ አትክልት ቦታዬ መጥቻለሁ፤ ከርቤዬን ከቅመሜ ጋር ሰብስቤአለሁ፤ የማር እንጀራዬን ከነወለላው በልቻለሁ፤ ወደኔንና ወተቴንም ጠጥቻለሁ።።
 ባልንጀሮቿ
 ወዳጆች ሆይ፤ ብሉ፤ ጠጡ፤ እናንተ ፍቅረኞች ሆይ፤ እስክትረኩ
 *10 ወይም የተለበጠውም ወስጥ፤ ከኢየሱሳሌም ተጓዥኛት የሆነ የፍቅር ስጦታ
 64 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም
 65 ወይም እኔ ሙሽራዬ የተናገረው

ጠጡ።
ሙሽራዬቱ
 2እኔ ተኝቻለሁ፤ ልቤ ግን ነቅቶአል፤
 ስሙ! ውዴ በር ያንኳኳል፤ እንዲህ
 ይላል፤
 “እኅቴ ወዳጄ፣ ርግቤ፣
 አንቺ እንከን የሌለብሽ፤ ክፈቺልኝ፤
 ራሴ በጤዛ፣
 ጠጉራም በሌሊቱ ርጥበት
 ረስርሶአል።”
 3ቀሚሴን አውልቄአለሁ፤
 ታዲያ እንዴት እንደ ገና ልልበስ?
 እግራን ታጥቤአለሁ፤
 እንዴት እንደ ገና ላቁሽሽው?
 4ውዴ እኛን በበሩ ቀዳዳ አሾለከ፤
 ልቤም ስለ እርሱ ይታወክ ጀመር።
 5ለውዴ ልከፍትለት ተነሣሁ፤
 በከርቤ ነጠብጣብ የራሱት እጆቼ፣
 በከርቤም ፈሳሽ የተነከሩት ጣቶቼ፣
 የመወርወሪያውን እጅታ ያዙ።
 6ለውዴ ከፈትሁለት፤
 ውዴ ግን አልነበረም፤ ሄዶአል፤
 በመሄዱም ልቤ ደነገጠ፤^፳
 ፈለግሁት፤ ነገር ግን አላገኘሁትም፤
 ጠራሁት፤ ነገር ግን አልመለሰልኝም።
 7የከተማዬቱም ጠባቂዎች፣
 በከተማዬቱ ውስጥ ሲዘዋወሩ
 አገኙኝ፤
 እነዚህ የቅጥሩ ጠባቂዎች፣
 ደበደቡኝ፤ አቁሰሉኝ፤
 ልብሴንም ገፈፉኝ።
 8እናንተ የኢየሩሳሌም ቈንጃጅት ሆይ፤
 አማጥናችኋለሁ፤
 ውዴን ካገኛችሁት፣
 ምን ትሉት መሰላችሁ?
 በፍቅሩ መታመሜን ንገሩት።
ባልንጀሮቿ
 9አንቺ ከሴቶች ሁሉ የተዋብሽ ሆይ፤
 ውድሽ ከሌሎች እንዴት ቢበልጥ ነው?
 እስከዚህ የምትማጠኘንስ፣
 ውድሽ ከሌሎች እንዴት ቢበልጥ ነው?
ሙሽራዬቱ
 10ውዴ ፍልቅልቅና ደመ ግቡ ነው፤
 ከዐሥር ሺሆችም የሚልቅ ነው።
 11ራሱ የጠራ ወርቅ፣
 ጠጉሩ ዘማ፣
 እንደ ቀሩራም የጠቁረ ነው።
 12ዐይኖቹ፣
 በጅረት አጠገብ እንዳሉ ርግቦች፣
 በወተት የታጠቡ፣

5፡2 ማሕ1፡15፤
 4፡7፤6፡9
 5፡5 ቀ*13
 5፡6 ማሕ3፡1፤
 6፡1፤2
 5፡7 ማሕ3፡3
 5፡8 ማሕ1፡14፤
 2፡5፤7
 5፡9 ማሕ1፡8
 5፡10 መዝ45፡2
 5፡12 ዘፍ49፡12፤
 ማሕ1፡15
 5፡13 ቀ*5፤
 ማሕ1፡10፤2፡1፤6፡2
 5፡14 ኢዮ28፡6
 5፡15 1ኃ74፡33፤
 ማሕ7፡4
 5፡16 ማሕ1፡5፤
 4፡3፤7፡9
 6፡1 ማሕ1፡8፤5፡6
 6፡2 ማሕ4፡12፤
 5፡6፤13
 6፡3 ማሕ2፡16፤
 7፡10
 6፡4 ዘኅ፡1፤52፤
 አሱ12፡24፤1ኃ7
 15፡33፤መዝ48፡2፤
 50፡2
 6፡5 ማሕ4፡1
 6፡6 ማሕ4፡2

እንደ ዕንቀጥም ጉብ ጉብ ያሉ
 ናቸው።
 13ጥንጮቹ የሽቱ መዐዛ የሚያመጡ፣
 የቅመማ ቅመም መደቦችን ይመስላሉ፤
 ከንፈሮቹም ከርቤ እንደሚያንጠባጥቡ፣
 ውብ አበቦች ናቸው።
 14ክንዶቹ በዕንቀጥ ፈርጥ ያጌጡ፣
 የወርቅ ዘንግን ይመስላሉ፤
 ሰውነቱም በሰንጠረዥ ፈርጥቶ ያጌጠ፣
 አምሮ የተሠራ የዝሆን ጥርስን
 ይመስላል።
 15እግሮቹ በንጹሕ ወርቅ መቆሚያ ላይ
 የተተከሉ፣
 የዕብነ በረድ ምስራቆችን ይመስላሉ፤
 መልኩ እንደ ሊባኖስ ነው፤
 እንደ ዝግባ ዛፎቹም ምርጥ ነው።
 16አፉ ራሱ ጣፋጭ ነው፤
 ሁለንተናውም ያማረ ነው፤
 እናንተ የኢየሩሳሌም ቈንጃጅት ሆይ፤
 ውዴ ይህ ነው፤ ባልንጀራዬም እርሱ
 ነው።
ባልንጀሮቿ
 6 አንቺ ከሴቶች ሁሉ የተዋብሽ ሆይ፤
 ውድሽ ወዴት ሄደ?
 አብረንንም እንድንፈልገው፣
 ውድሽ የሄደው በየት በኩል ነው?
ሙሽራዬቱ
 2ውዴ መንጋውን ለማሰማራት፣
 ውብ አበቦችንም ለመሰብሰብ፣
 የቅመማ ቅመም መደቦቹ ወዳሉበት፣
 ወደ አትክልት ቦታው ወርዶአል።
 3እኔ የውዴ ነኝ፤ ውዴም የእኔ ነው፤
 መንጋውንም በውብ አበቦች መካከል
 ያሰማራል።
ሙሽራው
 4ውዴ ሆይ፤ አንቺ እንደ ቴርሳ
 የተዋብሽ፣
 እንደ ኢየሩሳሌም ያማርሽ፣
 ዐርማቸውን እንደ ያዙ ወታደሮችም
 ግርማን የተጎናጸፍሽ ነሽ።
 5አስጨንቀውኛልና፤
 እባክሽ ዐይኖችሽን ከእኔ ላይ አንሽ፤
 ጠጉርሽ ከገለጻድ ተራራ የሚወርድ፣
 የፍየል መንጋ ይመስላል።
 6ጥርሶችሽ
 ከመታጠቢያ እንደ ወጡ የበግ መንጋ
 ናቸው፤
 ሁሉም መንታ መንታ የወለዱ፣
 ፳6 ወይም በተናገረ ጊዜ ልቤ ወደ እርሱ ሄደ
 *14 ወይም 4ጥስ 4ወላ

ከመካከላቸውም መካን የሌለባቸው ናቸው።
 ሃከመሸፈኛሽ ውስጥ ያሉት ጉንጮችሽ፤
 ለሁለት የተከፈለ ሮማን ይመስላሉ።
 ስሥልሳ ገንገሎቶች፤
 ሰማንያ ቁባቶች፤
 ቀጥራቸውም የበዛ ደናግል ሊኖሩ ይችላሉ፤
 ስንከን የሌለባት ርግቤ ግን ልዩ ናት፤
 እርሷ ለወለደቻት የተመረጠች፤
 ለእናቷም አንዲት ናት፤
 ቈነጃጅት አይተው “የተባረክሽ ነሽ” አሏት፤
 ገንገሎቶችና ቁባቶችም አመሰግናት።

ባልንጀሮቿ

፲፬ እንደ ንጋት ብርሃን ብቅ የምትል፤
 እንደ ጨረቃ የደመቀች፤ እንደ ፀሐይ ያበራች፤
 ዐርማ ይዞ በሰልፍ እንደ ወጣ ሰራዊት ግርማዋ የሚያስፈራ ይህች ማን ናት?
 ሙሽራው

፲፱ በሽለቆው ውስጥ አዲስ የበቀሉትን አትክልቶች ለማየት፤
 ወይኑ ማቈጥቁጡን፤
 ሮማኑ ማበቡን ለመመልከት፤
 ወደ ለውዙ ተክል ቦታ ወረድሁ።
 ፲፯ ይህን ከማወቁ በፊት፤
 ምኞቴ በሕዝቤ ንጉሣዊ ሠረገሎች መካከል¹⁰ አስቀመጠኝ።

ባልንጀሮቿ

፲፮ አንቺ ሱላማጢስ ሆይ፤ ተመለሽ፤
 እንደ-ናይሽ ተመለሽ፤ እባክሽ ተመለሽ።

ሙሽራው

የመሃናይምን ዘፈን እንደሚመለከት ሰው፤
 ሱላማጢስን የምትመለከቷት ለምንድን ነው?

7 አንቺ የልዑል ልጅ ሆይ፤ ነጠላ ጫማ የተጫመው እግሮችሽ እንዴት ያምራሉ!
 ሞገስን የተገናጸፉ ዳሌዎችሽ ፣ ብልህ አንጥረኛ የተጠበባቸውን የዕንቁሩ ሐብል ይመስላሉ።
 ፯ዕንብርትሽ ጥሩ የወይን ጠጅ እንደ ማይጉድልበት፤
 እንደ ክብ ጸዋ ነው፤
 ወገብሽ ዙሪያውን በውብ አበባ የታሰረ

6፡7 ዘፍ24፡65፤ ማሕ4፡3
 6፡8 ዘፍ22፡24፤ እስ2፡14፤መዝ45፡9
 6፡9 ማሕ1፡15፤ 3፡4፤5፡2
 6፡11 ማሕ7፡12
 6፡13 ዘፀ15፡20
 7፡1 መዝ45፡13
 7፡3 ማሕ4፡5

የሰንዴ ክምር ይመስላል።
 ፮ሁለት ጡቶችሽ፤ መንታ የዋልያ ግልገሎችን ይመስላሉ።
 ፭ዕንገትሽ በዝሆን ጥርስ እንዳጌጠ መጠበቂያ ማማ ነው፤
 ዐይኖችሽ በባትረቢ በር አጠገብ እንዳሉት፤
 እንደ ሐሴቦን ኩሬዎች ናቸው፤
 አፍንጫሽ ወደ ደማስቆ አቅጣጫ እንደሚመለከት፤
 እንደ ሊባኖስ መጠበቂያ ማማ ነው።
 ፮የራስሽ ቅርጽ እንደ ቀርሜሎስ ተራራ አክሊል ሆኖልሻል፤
 ጠጉርሽ የሐር ጉንጉን የመሰለ ነው፤
 ንጉሡም በሽሩባሽ ታስሮ ተይዞአል።
 ፯እንዴት ውብ ነሽ! እንዴትስ ደስ የምትይ ነሽ!
 ፍቅሬ ሆይ፤ የምታስደስቺ ነሽ።
 ፯ቁመናሽ እንደ ዘንባባ ዛፍ መለል ያለ ነው፤
 ጡቶችሽም የፍሬውን ዘለላ ይመስላሉ።
 ፮እኔም፤ “የዘንባባውን ዛፍ እወጣለሁ፤ ዘለላዎቼንም እይዛለሁ” አልሁ።
 ጡቶችሽ የወይን ዘለላ፤ የእስትንፋስሽም መዐዛ እንደ እንኮይ ፍሬ ይሁኑ፤
 ፯ከናፍሮችሽም እንደ ማለፊያ የወይን ጠጅ ይጣፍጡ።

ሙሽራዬቱ

የወይን ጠጅ በቀስታ እየተንቁረቁረ፤
 ወደ ውዴ ከንፈሮችና ጥርሶች ይውረድ።[†]
 ፲፬ እኔ የውዴ ነኝ፤ የእርሱም ምኞት እኔው ነኝ።
 ፲፱ ውዴ ሆይ፤ ና ወደ ገጠር እንሂድ፤ ወደ መንደርም^፹ ገብተን እንደር፤
 ፲፯ ማልደን ወደ ወይኑ ተክል ቦታ እንሂድ፤ ወይኑ እንቡጥ አውጥቶ፤
 አበባው ፈክቶ፤
 ሮማኑ አፍርቶ እንደ ሆነ እንይ፤ በዚያም ራሴን በፍቅር እስጥሃለሁ።
 ፲፮ ትርጉሞች መዐዛቸውን ሰጡ፤ አዲስ የተቀጠፈውም ሆነ የበሰለው፤ ጣፋጨቴ ፍሬ ሁሉ በደጃፋችን አለ፤ ውዴ ሆይ፤ ለአንተ አስቀም ጨፍልሃለሁ።

8 ምንው አንተ የእናቴን ጡት እንደ ጠባ፤ እንደ ወንድሜ በሆንህ!

7፡4 ዘኀ21፡26፤ መዝ144፡12፤ ማሕ5፡15
 7፡5 ኢሳ35፡2
 7፡6 ማሕ 4፡10
 7፡7 ማሕ4፡5
 7፡8 ማሕ2፡5
 7፡9 ማሕ5፡16
 7፡10 መዝ45፡11፤ ማሕ2፡16፤6፡3
 7፡12 ማሕ1፡6፤ 2፡13፤15፤ 4፡13፤6፡11
 7፡13 ዘፍ30፡14፤ ማሕ4፡16

[†]12 ወይም ከአረማኛው ሠረገሎች መካከል፤ ወይም ከልዑል ሐዘቦች ሠረገሎች መካከል
^፹9 ሱባዓ ሊቃናት፤ አቀራረብ፤ ሽልጌትና ሱርስት እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን ወደ ተኝ ስዎች ከንፈሮች ይለል
^፹11 ወይም ወደ ሄና ተጥቶቶች

ከዚያም ውጭ ባገኝህ፤
 እስምህ ነበር፤
 ታዲያ ማንም ባልናቀኝ!
 ለእኔም ወደ አስተማሪችኝ፤
 ወደ እናቴም ቤት፤
 እጅህን ይገዢ በወሰድሁህ ነበር፤
 የምትጠጣውን ጣፋጭ የወይን ጠጅ፤
 የሮማኔን ጭማቂም በሰጠሁህ።
 ሳገራ እጁን ተንተርሻለሁ፤
 ቀኝ እጁም ዐቅፎኛል።
 ላእናንተ የአያሩሳሌም ቁንጃጅት፤
 ራሱ እስኪፈልግ ድረስ፤
 ፍቅርን እንዳታስነሡት ወይም
 እንዳትቀሰቅሱት አማጥናችኋለሁ።

ባልንጀሮቿ
 ስውዲን ተደግፋ፤
 ከምድረ በዳ የምትወጣ ይህች ማን
 ናት?

ሙሽራዬቱ
 ከእንኩይ ዛፍ ሥር አስነግሁህ፤
 በዚያ እናትህ ፀነሰችህ፤
 በዚያም ታምጥ የነበረችው አንተን
 ወለደችህ።

⁶በልብህ እንዳለ፤
 በክንድህም እንደምትይዘው ማጎተም
 አስቀምጠኝ፤
 ፍቅር እንደ ሞት የበረታች፤
 ቅናቷምን እንደ መቃብርን ጨካኝ
 ናትና፤
 እንደሚንጠገጠግ እሳት፤
 እንደ ኅይለኛም ነበልባል ትነዳለች።⁷

⁷የውሃ ብዛት ፍቅርን ሊያጠፋ
 አይችልም፤
 ፈሳሾችም አያሰጥሟትም፤
 ሰው የቤቱን ሀብት ሁሉ
 ስለ ፍቅር ቢሰጥ
 ፈጽሞ ይናቃል።

ባልንጀሮቿ
 ስትንሽ እሳት አለችን፤

8፡2 ማሕ3፡4
 8፡3 ማሕ2፡6
 8፡4 ማሕ2፡7 13፡5
 8፡5 ማሕ3፡4 6
 8፡6 ዘኁ5፡14፤
 ማሕ1፡ 2
 8፡7 ምሳ6፡35

8፡11 መክ2፡4፤
 ኢሳ7፡23
 8፡12 ማሕ1፡6
 8፡14 ምሳ5፡19፤
 ማሕ2፡8፡9

ጡትም ገና አላወጣችም፤
 ስለ እርሷ በምንጠየቅበት ቀን
 ምን ማድረግ እንችል ይሆን?
 ስለእርሷ ቅጥር ብትሆን፤
 በላይዋ የብር መጠበቂያ ማማ
 እንሠራባታለን፤
 በር ብትሆን፤
 በዝግባ ዕንጨት እንክልላታለን።

ሙሽራዬቱ
¹⁰እነሆ እኔ ቅጥር ነኝ፤
 ጡቶቼም እንደ ማማ ግንቦች
 ናቸው፤
 እኔም በዐይኖቼ ፊት፤
 ሰላምን እንደሚያመጣ ሰው ሆንሁ።

¹¹ሰሎሞን በብኤላሞን የወይን ተክል ቦታ
 ነበረው፤
 የወይኑን ተክል ቦታም ለአትክልተኞች
 አከራየው፤
 እያንዳንዳቸውም የፍሬውን ዋጋ፤
 አንድ አንድ ሺህ ሰቅል ብር
 ያመጡለት ነበር።

¹²የወይኔ ተክል ቦታ የራሴ፤ የግሌ ነው፤
 ሰሎሞን ሆይ፤ አንድ ሺህ ሰቅል
 ለአንተ፤
 ፍሬውን ለሚጠብቁ ደግሞ ሁለት መቶ
 ይሁን።

ሙሽራው
¹³አንቺ በአትክልቱ ቦታ የምትኖር ሆይ፤
 ባልንጀሮቼ ድምፅሽን ይሰማሉ፤
 እስቲ እኔም ልሰማው።

ሙሽራዬቱ
¹⁴ውዴ ሆይ፤ ቶሎ ናልኝ፤
 ሚዳቋን፤
 ወይም በቅመም ተራራ ላይ የሚዘል፤
 የዋልያን ግልገል ምሰል።

⁷⁶ ወይም **ገልቅ ስጧት**
⁷⁶ ዕብራይስጡ **ሲኦል** ይለዋል
⁷⁶ ወይም **አንድ እግዚአብሔም ዘልባል**

ትንቢተ ኢሳይያስ

1 በይሁዳ ነገሥታት በዎዘያን፤ በአዮአ ታም፤ በአካዝና በሕዝቅያስ ዘመን፤ የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ስለ ይሁዳና ስለ ኢየሩሳሌም ያየው ራእይ፤
እምቢተኛ ሕዝብ
ጎሳማያት ሆይ፤ ስሙ! ምድር ሆይ፤ አድምጪ!
እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ተናግሮአልና፤
“ልጆች ወለድሁ፤ አሳደግኳቸውም፤
እነርሱ ግን ዐመፁብኝ።
፩በሬ ጌታውን፤
አህያ የባለቤቱን ጋጥ ያውቃል፤
እስራኤል ግን አሳወቀም፤
ሕዝቤም አሳስተዋለም።”
አናንተ ኅጢአተኛ ሕዝብ፤
በደል የሞላበት ወገን፤
የክፉ አድራጊ ዘር፤
ምግባረ ብልሹ ልጆች ወዮላችሁ!
እግዚአብሔርን ትተዋል፤
የእስራኤልን ቅዱስ አቃለዋል፤
ጀርባቸውንም በእርሱ ላይ አዙረዋል።
፮ለምን ዳግመኛ ትመታላችሁ?
ለምንስ በዐመፅ ትጸናላችሁ?
ራሳችሁ በሙሉ ታሞክሩ፤
ልባችሁ ሁሉ ታውኩአል።
፯ከእግር ጥፍራችሁ እስከ ራስ ጠጉራችሁ
ጤና የላችሁም፤
ቀኝሰልና ዕባጭ እንዲሁም እዥ ብቻ ነው፤
አልታጠበም፤ አልታሰረም፤
በዘይትም አልለዘበም።
፯አገራችሁ ባድማ፤
ከተሞቻችሁ በእሳት የተቃጠሉ ይሆናሉ፤
ዐይናችሁ እያየ፤
መሬታችሁ በባዕድ ይነጠቃል፤
ጠፍም ይሆናል።
፱የጽዮን ሴት ልጅ
በወይን አትክልት ውስጥ እንዳለ ዳስ፤
በዱባ ተክል ወስጥ እንደሚገኝ ጌጆ፤
እንደ ተክበም ከተማ ተተወች።
፲የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
ዘርን ባያስቀርልን ኖሮ፤
እንደ ሰዶም በሆንን
ገሞራንም በመሰልን ነበር።
፳እናንተ የሰዶም ገዢዎች፤
የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤
እናንተ የገሞራ ሰዎች፤
የእግዚአብሔርን ሕግ አድምጡ።

1፳1 14፻3፡1፤ 2፯14፡21፤16፡1፤ 1ዜ፯3፡12፤13፤ 2ዜ፯26፡22፤፱1፡1፤አላ ሳ2፡1፤13፡1፤22፡1፤ 5፡40፡9፤44፡26፤ አብ1፡1፤፻፵1፡1፤ 1፳2 ቀ፡4፡23፤ 1ዜ4፡26፤፳፻11፡10፤ አላ፳23፡4፡24፤5፡20፤ 30፡1፡9፤46፡8፤ 48፡8፤57፡4፤63፡16፤ 65፡2፤66፡24፤ ኢር42፡5፤ሕዝ24፡3፤ ሚክ1፡2፤ሐጌ1፡1፤2፤ ሚላ1፡6፤3፡5፤ 1፳3 ዜ፯42፡27፤ 1ዜ832፡28፤አዮ12፡9፤ አላ42፡25፤48፡8፤ ኢር4፡22፤5፡4፤9፡3፤6፤ ሆሴ2፡8፤4፤1፤6፤ 7፡9 1፳4 ቀ፡2፤ዜ፯32፡15፤ 2፯19፡22፤ መዝ1፡43፤119፡87፤ ምሳ30፡9፤አላ5፡18፤ 19፡24፡9፤17፡14፡20፤ 31፡1፡2፤37፡23፤ 41፡14፡43፡14፡45፡11፤ 47፡4፤59፡13፤ ኢር23፡14፤ሕዝ39፡7 1፳5 ቀ፡3፤ ምሳ20፡30፤ አላ30፡26፤ 31፡6፤33፡6፤24፤ 58፡8፤ኢር2፡30፤ 5፤3፤8፤5፤30፡17፤ 44፡16፤17፤ሰቆ2፡11፤ 5፡17፤ሰቆ1፤16 1፳6 ዜ፯28፡35፤ 2፯፻፲4፡2፤መዝ23፡5፤3 8፡3፤45፡7፤104፤15፤14 7፡3፤አላ30፡26፤ 53፡5፤61፡3፤ኢር8፡22፤ 14፡19፡30፡17፤ ሰቆ2፡13፤ሕዝ34፡4፤ ሉቃ10፡34 1፳7 ዜ፯26፤1631፤34፤ 1ዜ829፡23፤ መላ6፡3፤6፤ 2፯18፡13፤ መዝ109፡11፤ አላ፳28፡8፤ኢር5፡17 1፳8 አዮ27፡18፤ መዝ9፡14፤ አላ10፡32፤30፡17፤ 49፡21 1፳9 ዜ፯19፡24፤ 45፡7፤2፯12፡14፤ አላ4፡2፤6፤13፤ 27፡12፤28፡5፤ 37፡4፤31፤32፤45፤25፤ 56፡8፤ኢር23፡3፤ ኢላ2፡32፤፻፲፱፡29 1፳10 ዜ፯13፡13፤ 18፡20፤አላ5፡24፤ 8፡20፤13፤19፤28፤14፤ 30፡9፤

11“የመሥዋዕታችሁ ብዛት ለእኔ ምኔ ነው?” ይላል እግዚአብሔር።
“የሚቃጠሉውን የአውራ በግና የሰቡ እንስሳትን ስብ ጠግቤአለሁ፤ በበሬ፤ በበግ ጠቦትና በፍየል ደም ደስ አልሰኝም።
12በሬቴ ለመቅረብ ስትመጡ፤ ይህን ሁሉ እንድታመጡ፤ የመቅደሴን ደጅ እንድትረግጡ ማን ጠየቃችሁ?
13ከንቱውን መባ አታቅርቡ፤ ዕጣናችሁን እጸዮላለሁ፤ የወር መባቻ በዓላችሁን፤ ሰንበቶቻችሁን፤ ጉባኤያችሁንና በክፋት የተሞላውን ስብሰባችሁን መታገሥ አልቻልሁም።
14የወር መባቻችሁንና የተደነገጉ በዓሎቻችሁን ነፍሴ ጠልታለች፤ ሽክም ሆነውብኛል፤ መታገሥም አልቻልሁም።
15እጆቻችሁን ለጸሎት ወደ እኔ ስትዘረጉ፤ ዐይኖቼን ከእናንተ አሰውራለሁ፤ አብዛታችሁ ብትጸልዩም እንኳ አልሰማችሁም፤ እጆቻችሁ በደም ተበክለዋል፤
16ታጠቡ፤ ራሳችሁንም አንጹ፤ ክፉ ሥራችሁን ስፊቴ አርቁ፤ ክፉ ማድረጋችሁን ተወ፤
17መልካም ማድረግን ተማሩ፤ ፍትሕን እሹ፤ የተገፉትን አጽናኑ፤ አባት ለሌላቸው ቁመላቸው፤ ለመበለቶችም ተማግቱ።
ሕዝ16፡49፤፻፲፱፡29፤ራእ11፡8 1፳11 14፻፲5፡22፤አዮ22፡3፤ መዝ40፡6፤50፡8፤አላ66፡3፤ኢር6፡20፤አሞ64፤ሚላ1፡10፤ሰቆ110፡4 1፳12 ዜ፯3፡17፤ ዜ፯31፡11 1፳13 ዞ፯10፡10፤1፯14፡24፤ 1ዜ፯23፡31፤መዝ115፡8፤ ምሳ15፡8፤28፡9፤አላ41፡24፤66፡3፤ ኢር7፡9፤18፤15፤44፡8፤ሐጌ2፡14፤ሚላ2፡11 1፳14 ዜ፯12፡16፤ ዜላ23፡1፤44፤ ዞ፯28፡11፤29፡39፤ዜ፯16፡1፤17፤ ነወ10፡33፤ አዮ7፡12፤ መዝ1፡5፤169፡3፤አላ፳፡12፤7፤13፤29፡1፤43፤22፡24፤ ኢር44፡22፤ሆሴ2፡11፤ ሚላ2፡17፤3፤14 1፳15 ዜ፯9፡29፤ ዜ፯1፡45፤31፡17፤ 14፻፲፱፡8፤አዮ9፡30፤15፤31፤አላ4፡4፤ 57፡17፤59፡23፤ኢር2፡34፤ሕዝ7፡23፤ሆሴ4፡2፤ኢላ3፡21፤ዮሐ9፡31 1፳16 ዞ፯19፡11፤ 16፡ፍት3፤3፤አላ52፡11፤55፡7፤ኢር25፡5፤ ማቴ27፡24፤ዮሐ4፡8 1፳17 ቀ፡23፤ ዜ፯22፡22፤ዜ፯14፡29፤ አዮ22፡9፤መዝ34፡14፤72፤1፤82፡3፤94፡6፤ አላ10፡2፤1፤4፤ 33፡5፤56፡1፤61፤8፤ ሕዝ18፡31፤22፡7፤ አሞ5፡14፤15፤ ሚክ6፡8፤ሰቆ2፡3፤ ሉቃ18፡3፤ዮሐ1፡27

17 ወይም፤ ጌጌን ገሥጹ ማለት ነው።

18“ኑና፤ እንዋቀስ”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “ነጢአታችሁ እንደ ዐለላ ቢቀላ
 እንደ በረዶ ይነጣል፤
 እንደ ደም ቢቀላም
 እንደ ባዘቶ ነጭ ይሆናል።”
 19እሺ ብትሉ፤ ብትታዘዙም
 የምድርን በረከት ትበላላችሁ፤
 20እምቢ ብላችሁ ብታምፁ ግን
 ሰይፍ ይበላችኋል።”
 የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።
 21ታማኝ የነበረችው ከተማ
 እንዴት አመንዝራ እንደ ሆነች ተመልክቲ!
 ቀድሞ ፍትሕ የሞላባት፤
 ጽድቅ የሰፈነባት ነበረች፤
 አሁን ግን የነፍስ ገዳዮች ማደሪያ ሆነች!
 22ብርሽ ዝጎአል፤
 ምርጥ የወይን ጠጅሽ ውሃ ገባው፤
 23ገዥዎችሽ ዐመፀኞችና
 የሌባ ግብረ ዐበሮች ናቸው፤
 ሁሉም ጉቦን ይወዳሉ፤
 እጅ መንሻንም በብርቱ ይፈልጋሉ፤
 አባት ለሌላቸው አይቆሙም፤
 የመበለቶችንም አቤቱታ አይሰሙም።
 24ስለዚህ ጌታ ፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ፈረ፤
 የእስራኤል ኅያል እንዲህ ይላል፤
 “በባላንጣዎቼ ላይ ቀጥጦ እገልጻለሁ፤
 ጠላቶቼንም እበቀላለሁ።”
 25እጄን በአንቺ ላይ አነሳለሁ፤
 ዝገትሽን ፈጽሜ አጠራለሁ፤
 ጉድፍሽንም ሁሉ አስወግዳለሁ።
 26ፊራጆችሽን እንደ ጥንቱ፤
 አማካሪዎችሽንም እንደ ቀድሞው እመልሳለሁ፤
 ከዚያም የጽድቅ መዲና፤
 የታመነች ከተማ
 ተብለሽ ትጠራለሽ።
 27ጽዮን በፍትሕ፤
 በንስሐ የሚመለሱ ነዋሪዎቿም
 በጽድቅ ይዋጃሉ።
 28ዐመፀኞችና ኅጢአታኞች ግን
 በአንድነት ይደቃሉ፤
 እግዚአብሔርንም የሚተዉ ይጠፋሉ።
 29“ደስ በተሰኛችሁባቸው የአድባር ዛፎች
 ታፍራላችሁ፤
 በመረጣችኋቸውም የአትክልት ቦታዎች
 ትዋረዳላችሁ።”
 30ቅጠሉ እንደ ጠወለገ ወርካ፤
 ውግም እንደሌለው የአትክልት ቦታ ትሆና
 ላችሁ።
 31ብርቱ ሰው እንደ ገለባ፤
 ሥራውም እንደ ብልጭታ ይሆናል፤

1፥18 1ሳጦ፡2፡25፤
 መዝ15፡17፤ኢሳ41፡1፤
 43፡9፡26፤5፡57፤
 ራእ7፡14
 1፥19 ዘ፩30፡15-16፤
 ዕገ19፡12፤ኢዮ36፡11፤
 መዝ34፡10፤
 ኢሳ30፡23፤50፡10፤
 55፡2፤58፡14፤62፡9፤6
 5፡13፡21-22
 1፥20 ዘኑ23፡19፤
 1ሳጦ፡12፡15፤
 ኢዮ15፡22፤ኢሳ3፡25፤
 21፤17፡27፤13፤4፡16፤40
 ፡5፤58፡14፤65፡12፤66፡1
 6፤
 ኤር17፡27፤49፡13፤
 ማክ4፡4፤ዘ1፡6፤ ራ
 እ1፡16
 1፥21 ምሳ፡17፤
 ኢሳ5፡7፤46፡13፤
 57፡3፤9፡59፤14፤
 ኤር2፡20፤3፡29፤
 13፡27፤ከዝ23፡3፤
 ሆሴ2፡1-13፤
 ኦሞ6፡12
 1፥22 መዝ119፡119
 1፥23 ጥ፡2፤
 ዘ፩3፡8፤ዘ19፡14፤ ኢ
 ሳ10፡2፤ኤር5፡28፤
 ከዝ22፡6-7፤ኦ፡
 5፤12፤ሚክ2፡1-2፤
 3፡9፤ 6፤12፤ዕገ14
 1፥24 ዘ፩49፡24፤
 ዘ፩32፡43፤
 ኢሳ10፡3፤34፡28፤
 35፡4፤47፡3፤59፡17፤6
 1፡2፤63፡4፤
 ኤር5፡16፤ከዝ5፡13
 1፥25 ዘ፩28፡63፤
 2ዘ፩29፡15፤
 መዝ78፡38፤
 119፡119፤ኢሳ48፡10፤
 ኤር6፡29፡9፤7፤
 ከዝ22፡22፤ሚሌ3፡3
 1፥26 ዘ፩32፡28፤
 ኢሳ4፡3፤32፡16፤
 33፡5፤46፡13፤48፡2፤
 18፡52፤1፤60፡14፤
 61፡1፤62፡1፤2፤
 64፡10፤ኤር31፡23፤
 33፡7፤11፤ዳገ9፡24፤ሚ
 ክ4፡8፤ዘ8፡3
 1፥27 ኢሳ30፡15፤
 31፡6፤35፡10፤41፡14፤
 43፡1፤52፡3፤59፡20፤
 62፡12፤63፡4፤
 ከዝ18፡30፤ሆሴ2፡19
 1፥28 ዘ፩32፡15፤
 መዝ፡5፤ኢሳ24፡20፤
 33፡14፤43፡27፤48፡8፤
 50፡1፤59፡2፤66፡24፤ኤ
 ር4፡18፤16፡4፤
 42፡22፤44፡12፤
 2ተሰ1፡8-9
 1፥29 መዝ97፡7፤ ኢ
 ሳ42፡17፤ 44፡9፡11፤
 45፡16፤57፡5፤65፡3፤
 66፡17፤ኤር10፡14፤
 ከዝ6፡13፤ዘሆ4፡13
 1፥30 መዝ፡13
 1፥31 ኢሳ4፡45፤24፤

ሁለቱም አብረው ይቃጠላሉ፤
 እሳቱንም የሚያጠፋው የለም።
የእግዚአብሔር ተራራ
 2 የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ስለ ይሁዳና ስለ
 ኢየሩሳሌም ያየው ይህ ነው፤
 2በዘመናዎ ፍጻሜ፤
 የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተራራ
 ከተራሮች ከፍ ብሎ ይመሠረታል፤
 ኩረብቶችም በላይ ከፍ ከፍ ይላሉ፤
 ሕዝቦችም ሁሉ ወደዚያ ይጉርፋሉ።
 3ብዙ ሕዝቦችም መጥተው እንዲህ ይላሉ፤
 “ኑ፤ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፤
 ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንውጣ፤
 እርሱ መንገዱን ያስተምረናል፤
 በጉዳናውም እንሄዳለን።”
 ሕግ ከጽዮን፤
 የእግዚአብሔር ቃል ከኢየሩሳሌም
 ይወጣል።
 4እርሱ በሕዝቦች መካከል ይፈርዳል፤
 የብዙ ሰዎችን አለመግባባት ያስወግዳል።
 እነርሱም ሰይፍቸውን ቀጥቅጠው ማረሻ
 ጠራቸውንም ማጭድ ያደርጋሉ።
 ሕዝብ በሕዝብ ላይ ሰይፍ አያደግም፤
 ጦርነትንም ከእንግዲህ አይማሩም።
 5እናንተ የያዕቆብ ቤት ሆይ፤ ኑ፤
 በእግዚአብሔር ብርሃን እንመላለስ።
የእግዚአብሔር ቀን
 6የያዕቆብ ቤት የሆነውን፤
 ሕዝብህን ትተሃል፤
 እነርሱ በምሥራቅ ሰዎች ከንቱ አምልኮ
 ተሞልተዋልና፤
 እንደ ፍልስጥኤማውያን ያሚርታሉ፤
 ከባዕዳን ጋር አገና ይማታሉ።
 7ምድራቸው በብርና በወርቅ
 ተሞልታለች፤
 ሀብታቸውም ልክ የለውም።
 ምድራቸው በፈረሶች ተሞልታለች፤
 የሠረገሎቻቸውም ብዛት ልክ የለውም።
 8ምድራቸው በጣያታት ተሞልታለች፤
 ጣቶቻቸው ላበጁቸው፤
 9፡18-19፡10፡17፤ 24፡6፤26፡11፤30፡27፤33፤33፤14፤34፤10፤ 66፡15-
 16፡24፤ ኤር5፡14፤7፡20፤ 21፡12፤ኢብ1፡18፤ሚሌ3፡2፤ 4፡1፤
 ማቴ25፡41 2፤1 ኢሳ1፡1 2፤2 መዝ102፡15፤ኢሳ11፡9፤
 24፡23፤ 25፡6፤10፡27፤13፤ 56፡7፤57፡13፤65፡9፤25፤66፡20፤
 ኤር16፡19፤31፡23፤ዳገ1፡45፤ኤሌ3፡17፤ሚክ4፡7፤ዘ14፡10፤
 ሐሥ2፡17፡ዕብ1፡2 2፤3 ዘ፩33፡19፤ መዝ137፡5፤ኢሳ1፡1፤
 33፡22፤45፤14፡23፤ 49፡1፤22፤3፤51፤47፤55፤5፤60፡3-6፤14፤
 66፡18፤ኤር3፡17፤ ኢሌ3፡2፤ሶፎ3፡8፤ዘ14፡2፤ሐሥ2፡44፤7፤ ዮሐ4፡22
 2፤4 ዘ፩49፡10፤ መዝ7፡6፤9፤19፤46፡9፤96፡13፤ 98፡9፤ኢ
 ሳ1፡27፤3፤13፤ 9፤5፤7፤11፤6፤9፤ 32፤18፤42፤4፤5፤14፤
 57፤19፤65፤25፤ ኤር30፡10፤ዳገ11፤45፤ሆሴ2፡18፤ኤሌ3፡10፤14፤
 ሚክ4፡3፤ዘ4፡9፤10 2፤5 ኢሳ58፡1፤ 60፡1፤19፡20፤ዮሐ1፤5፤7
 2፤6 ዘ፩18፡10፤31፤17፤2፡71፤2፤ 16፡7፤2ዘ፩፡26፤6፤ ምሳ6፡1፤ኢ
 ሳ44፤25፤ኤር12፤7፤ሚክ5፡12 2፤7 ዘ፩41፤43፤
 ዘ፩17፡16፤17፤ መዝ17፡14፤ ኢሳ31፡1፤ሚክ5፡10

ለእጆቻቸው ሥራ ይሰግዳሉ።
 9 ሰው ዝቅ ብሎአል፤
 የሰው ልጅም ተዋርዶአል፤
 ስለዚህ በደላቸውን ይቅር አትበል።
 10 ከእግዚአብሔር አስፈሪነት
 ከግርማው ሸሽ፤
 ወደ ዐለቶች ሂድ፤
 በመሬትም ውስጥ ተሸሸግ።
 11 የእብራተኛ ሰው ዐይን ይሰበራል፤
 የሰዎችም ትዕቢት ይዋረዳል፤
 በዚያን ቀን እግዚአብሔር ብቻውን ከፍ
 ከፍ ይላል።
 12 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 እብራተኛውንና ትዕቢተኛውን ሁሉ፤
 የተኮራራውን በሙሉ
 የሚያዋርድበት ቀን አለው።
 13 ረዥምና ከፍ ከፍ ያሉትን የሊባኖስ
 ዝግባዎች ሁሉ፤
 የባሳንን የወርካ ዛፎች ሁሉ፤
 14 ታላላቁን ተራራ ሁሉ፤
 ከፍ ያለው ኩራብታ ሁሉ፤
 15 ረጃጅሙን ግንብ ሁሉ፤
 የተመሸገውን ቅጥር ሁሉ፤
 16 የተርሴስን መርከቦች ሁሉ የሚያዋርድበት
 ቀን አለው።
 17 የሰው እብራት ይዋረዳል፤
 የሰውም ኮራት ይወድቃል፤
 በዚያን ቀን እግዚአብሔር ብቻ ከፍ
 ከፍ ይላል፤
 18 ጣዖቶች ሁሉ ፈጽሞ ይወድማሉ።
 19 እግዚአብሔር ምድርን ለማናወጥ በሚነሳበት
 ጊዜ፤
 ሰዎች ከአስፈሪነቱ
 ከግርማውም የተነሳ፤
 ወደ ዐለት ዋሻ
 ወደ መሬትም ጉድጓድ ለመሸሸግ
 ይሮጣሉ።
 20 በዚያን ቀን ሰዎች
 ሊያመልካቸው ያበጁቸውን፤
 የብርና የወርቅ ጣዖቶቻቸውን
 ለፍልፈልና ለሌሊት ወፍ ይወረውራሉ።
 21 እግዚአብሔር ምድርን ለማናወጥ በሚነሳ
 ግበት ጊዜ፤
 ሰዎች ከአስፈሪነቱ
 እንዲሁም ከግርማው የተነሳ፤
 ወደ ድንጋይ ዋሻ፤
 ወደ ዐለት ስንጣቂ ሮጠው ይገባሉ።
 22 እስትንፋስ አፍንጫው ላይ ባለች
 በሰው አትታሙኑ፤
 ከቶ ምን የሚበጅ ነገር አለው!

2፡8 2ዳ32፡19፤
 መዝ135፡15፤
 ኢሳ10፡9-11፤17፡8፤
 44፡17፤ ሚክ5፡13፤
 ራእ9፡20
 2፡9 ፋ፡11፡17፤
 ነሀ4፡5፤ መዝ62፡9፤
 ኢሳ5፡15፤13፡11
 2፡10 ፋ፡19፤
 ዘኁ3፡11፤
 መዝ145፡12፤
 ናሆ3፡11፤2ተሰ1፡9፤ፊ
 እ6፡15-16
 2፡11 ፋ፡9፡17፡20፤
 ነሀ9፡29፤ኢዮ40፡11፤
 መዝ46፡10፤ኢሳ3፡7፤
 18፡4፤1፡23፤5፡15፡30፤7
 ፤18፡10፤12፡17፡4፤
 7፡24፡21፤25፡9፤
 26፡1፤27፡1፤37፡23፤
 ሕዝ31፡10፤ዕገ2፡5
 2፡12 2ሳ፡22፡28፤
 ኢዮ40፡11፤
 መዝ59፡12፡7፡6፤12፡አ
 ፡ሳ13፡6፡9፤ 22፡5፡8፡
 12፡24፡4፡21፡34፡8፤
 60፡11፤61፡2፤
 ኤር30፡7፤ሰቆ1፡12፤
 ሕዝ7፡7፡30፡3፤
 ኢል1፡15፤2፡11፤
 ኢሞ5፡18፤ሰፊ1፡14፤
 ሚል4፡1
 2፡13 መሳ9፡15፤
 መዝ22፡12፤
 ኢሳ10፡33፡34፤
 29፡17፤ሕዝ27፡5፤
 ዘከ11፡2
 2፡14 ኢሳ30፡25፤
 40፡4
 2፡15 ኢሳ25፡2፡12፤
 30፡25፤32፡14፤33፡18፤
 ሰፊ1፡16
 2፡16 ዘፍ10፡4፤
 17፡9፡26
 2፡17 ፋ፡9፡11፤
 2ሳ፡22፡28፤
 ኢዮ40፡11
 2፡18 ዘ፳9፡21፤
 1ሳ፡5፡2፤ኢሳ21፡9፤
 ኤር10፡11፤
 ሕዝ36፡25፤ሚክ5፡13
 2፡19 ፋ፡21፤
 ዘ፳2፡25፤መሳ6፡2፤ ኢ
 ዮ9፡6፤30፡6፤
 መዝ145፡12፤
 ኢሳ7፡19፤14፡16፤
 ሉቃ23፡30፤
 ዕብ12፡26፤ፊል6፡15
 2፡20 ፋ፡11፤
 ዘሌ11፡19፤
 ኢዮ22፡24፤
 ሕዝ7፡19-20፤14፡6፤
 36፡25፤ፊል9፡20
 2፡21 ፋ፡19፤
 ዘፀ33፡22፤መዝ45፡12፤
 ኢሳ33፡10
 2፡22 ዘፍ2፡7፤
 ኢዮ12፡19፤መዝ8፡4፤
 18፡42፤118፡6፡8፤
 144፡3፡4፤146፡3፤
 ኢሳ17፡13፤29፡5፤
 40፡15፤51፡12፤

በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ላይ የሚመጣ ፍርድ
3 እነሆ፤ ጌታ ፤
 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ከኢየሩሳሌምና ከይሁዳ
 ድጋፋንና ርዳታውን፤
 የምግብና የውሃ ርዳታውን ሁሉ ይነሣል፤
 2ጆግናውንና ተዋጊውን፤
 ፈራጁንና ነቢዩን፤
 አስማተኛውንና ሽማግሌውን፤
 3የአምሳ አለቃውንና ባለ ማዕረጉን፤
 አማካሪውንና ጠቢቡን የእጅ ባለሙያ፤
 ብልጉንም ምትሀተኛ ይነሣል።
 4 ልጆችን መሪዎቻቸው አደርጋለሁ፤
 ያልበሰሉ ሕፃናትም ይገዟቸዋል።
 5 ሕዝብ እርስ በርስ ይጨቋጩናል፤
 ሰው በሰው ላይ፤ ባልንጀራ በባልንጀራው
 ላይ፤
 ወጣቱ በሽማግሌው ላይ፤
 ተራው ሰው በተከበረው ላይ ይነሣል።
 6 ሰውም በአባቱ ቤት
 ከወንድሞቹ አንዱን ይዞ፤
 “አንተ ልብስ ስላለህ መሪ ሁነን፤
 ይህንንም የፍርስራሽ ክምር ግዛ” ይለዋል።
 7 እርሱ ግን በዚያ ቀን ድምፁን ከፍ
 አድርጎ፤
 “እኔ መፍትሔ አልሆንም፤
 በቤቴም ልብስና ምግብ የለኝም፤
 የሕዝብ መሪ አታድርጉኝ” ይላል።
 8 ኢየሩሳሌም ተንገዳገዳለች፤
 ይሁዳም ለመውደቅ ተቃርባለች፤
 ንግግራቸውም ሆነ ድርጊታቸው እግዚአብሔርን
 የሚቃወም፤
 የክብሩንም መገኘት የሚያቃልል ነውና።
 9 የፊታቸው ገጽታ ይመሰክርባቸዋል፤
 “ጠላታቸውን እንደ ሰዶም በይፋ ይናገራሉ፤
 አይደብቁትምም፤
 ጥፋትን በራሳቸው ላይ ስላመጡ።
 ወሎላቸው!”
 10 ጻድቃን መልካም ነገር እንደሚያገኙ
 ንገሯቸው፤
 የሥራቸውን ፍሬ ያበላሉና።
 ኢር17፡5፤ዮዕ4፡14 3፡1 ዘሌ26፡26፤መዝ18፡18፤ኢሳ5፡13፤
 65፡13፤ሕዝ4፡16፤ኢሞ4፡6 3፡2 ዘ፳18፡10፤ኢሳ9፡14-15፤
 ሕዝ7፡13 3፡3 2ነገ1፡9፤24፡14፤ኢዮ22፡8፤መዝ10፡11፤ ኤር8፡17
 3፡4 ፋ፡12፤ መዝ10፡16 3፡5 መዝ28፡3፤ኢሳ9፡19፤
 ኤር9፡8፤ሚክ7፡26 3፡7 ኢሳ2፡11፤24፡2፤ኤር30፡12፤ሕዝ34፡4፤
 ሆሴ5፡13፤ኢል1፡16 3፡8 2ዜና33፡6፤ኢዮ1፡11፤መዝ73፡9፡11፤
 ኢሳ1፡7፤ 9፡15፤17፡28፤15፡30፡9፤59፡3፤13፡65፡7
 3፡9 ዘፍ13፡13፤ ዘኁ32፡23፤ 2ዜና34፡24፤ምሳ8፡36፤
 ኢሳ59፡12፤ ኢር14፡7፤ ሆሴ5፡5፤ሮሜ6፡23 3፡10 ዘፍ15፡1፤
 ዘ፳5፡33፤12፡28፤ 28፡1-14፤መዝ67፡17፤ 128፡2፤ኤር22፡15

9 ወይም፤ ከፍ አታድርጋቸው ግለት ነው።
 16 ወይም የንግድ መርከቦች ግለት ነው

11 በደለኞች ወዮላቸው፤ ጥፋት ይመጣቸዋል፤ የእጃቸውን ያገኛሉና።
 12 ወጣቶች ሕዝቤን ያስጨንቃሉ፤ ሴቶችም ይገዟቸዋል። ሕዝቤ ሆይ፤ መሪዎችህ አሳስተውሃል፤ ከመንገድህም መልሰውሃል።
 13 እግዚአብሔር በፍርድ ወንበር ላይ ተቀምጦአል፤ በሕዝቡም ላይ ለመፍረድ ተነሥቶአል።
 14 እግዚአብሔር፣ ከአለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሌዎች ጋር እንዲህ ሲል ይፋረዳል፤ “የወይኔን ቦታ ያጠፋችሁ እናንተ ናችሁ፤ ከድኸች የዘረፋችሁትም በቤታችሁ ይገኛል።
 15 ሕዝቤን በችግር ስታደቁት፤ የድኸችንም ፊት በሐዘን ስታገረጡት ምን ማለታችሁ ነው?” ይላል ኔታ፤ የሰራዊት ኔታ እግዚአብሔር።
 16 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የጽዮን ሴቶች ኩርተዋል፤ ዐንገታቸውን እያሰገጉ፤ በዐይናቸውም እየጠቀሱ ይሄዳሉ፤ እየተቆኑ በመራመድ፤ የእግራቸውን ዐልቦ ያቃጭላሉ።
 17 ስለዚህ፤ ኔታ በጽዮን ሴቶች ዐናት ላይ ቁረቄር ያመጣል፤ እግዚአብሔርም ራሳቸውን በህ ያደርጋል።
 18 በዚያም ቀን ኔታ የክብር ጌጣቸውን ይነጥቃቸዋል፤ የእግር አንባሩን፤ የጠጉር ጌጡን፤ የጨረቃ ቅርጽ ያለውን የዐንገት ጌጥ፤ የጆሮ ጉትቻውን፤ የእጅ አንባሩን፤ የፊት መሸፈኛውን፤ የፊት መሸፈኛውን፤ ዐልቦውን፤ ሻሽግን፤ የሽቶ ብልቃጡን፤ አሸን ክታቡን፤ ጃጣት ቀለበቶችንና የአፍንጫ ቀለበቶችን፤ 22 ያማረውን ቀማሽ፤ የውስጥ ልብሱን፤ ካባውን፤ የእጅ ቦርሳውን፤ 23 መስታወቱን፤ ከጥሩ በፍታ የተሠራውን ልብስ፤ የራሱ ጌጡን፤ ዐይነ ርግቡን ሁሉ ይነጥቃቸዋል።
 24 በሽቶ ፈንታ ግማት፤ በሽቶ ፈንታ ገመድ፤ አምሮ በተሠራ ጠጉር ፈንታ ቡህነት፤ ባማረ ልብስ ፈንታ ግቅ፤ በውበትም ፈንታ ጠባሳ ይሆናል።
 25 ወንዶቻችሁ በሰይፍ ስለት፤ ተዋጊዎቻችሁ በጦርነት ይወድቃሉ።
 26 የጽዮን ደጆች ያዘናሉ፤ ያለቅሳሌም፤ እርሷም ተረስታ በመሬት ላይ ትቀመጣለች።

3፣11 ስጋ28፣15-68፤ 2ዘና6፣23፤ኢየ9፣13፤ ኢሳ57፣20፤ኤር21፣14፤ ሰቆ5፣16፤ሕዝ24፣14
 3፣12 ሎ4፤ ኢሳ9፣16፤19፣14፤ 28፣7፤29፣9፤ ኤር23፣13፤25፣16፤ግጊክ3፣5
 3፣13 ኢየ10፣2፤ መዝ82፣1፤ኢሳ2፣4
 3፣14 1ሳጦ፡12፣7፤ ኢየ22፣4፤24፣9፤ ኢሳ11፣4፤25፣4፤ ያዐ2፣6
 3፣15 ኢየ24፣14፤ መዝ94፣5፤ኢሳ5፣7፤ 10፣6፤11፣4፤26፣6፤ 29፣19፤32፣6፤51፤23
 3፣16 ኢየ15፣25፤ መሐ3፣11
 3፣17 ሎ24፤ ሕዝ27፣31፤ክግ8፣10
 3፣18 ስጋ41፣4፤2፤ መሳ8፣21፤ኢሳ2፣11
 3፣19 ስጋ24፣47፤ ሕዝ16፣11-12
 3፣20 ስጋ39፣28፤ ሕዝ24፣17፤23፤ 44፣18
 3፣21 ስጋ24፣22
 3፣22 ሎት3፣15
 3፣23 ስጋ29፣6፤ መሐ3፣11፤ ኢሳ6፣1፤3፤6፤2፤3፤ ሕዝ16፣10፤23፤26
 3፣24 ሎ17፤ ስጋ37፣34፤ዘሌ13፣40፤ 2ሳጦ፡10፣4፤ክሰ2፣12፤ ኢየ1፣20፤16፣15፤ ምሳ31፣24፤ ኢሳ4፣4፤20፤24፤ ኤር4፣8፤ ሰቆ2፣10፤ ሕዝ27፣30-31፤ ዮና3፣5-8፤1፤ኤጥ3፣3
 3፣25 ኢሳ1፣20፤ ኤር15፣8
 3፣26 ዘሌ26፣31፤ ኢየ2፣13፤መዝ37፣1፤ ኢሳ14፣31፤24፣4፤ 7፣12፤29፣2፤33፣9፤ 45፣2፤ኤር4፣28፤ 14፣2፤ሰቆ4፣5
 4፣1 ስጋ30፣23፤ ኢሳ2፣11፤13፤12፤ 32፣9፤2፣ሰ3፤12
 4፣2 መዝ72፣16፤ ኢሳ1፣9፤2፣11፤ 11፣1-5፤33፣17፤ 52፣13፤53፣2፤ 60፣15፤ኤር23፣5-6፤ 33፣15-16፤ ሕዝ17፣22፤34፤29፤ 36፣8፤ዘሳ3፣8፤6፤12
 4፣3 ስዐ19፣6፤ መዝ56፣8፤87፣6፤ ኢሳ1፣9፤26፤26፤2፤ 45፤25፤45፤21፤46፤21፤ ኢሳ3፣17፤ኢሳ1፣17፤ ሰቆ3፣13፤ሉቃ10፤20፤ ሮሜ11፣5
 4፣4 መዝ51፣2፤

4 በዚያን ቀን ሰባት ሴቶች አንዱን ወንድ ይዘው፤ “የራሳችንን ምግብ እንበላለን፤ የራሳችንንም ልብስ እንለብላለን፤ በአንተ ስም ብቻ እንጠራና፤ ውርደታችንን አስቀርልን” ይሉታል።
የእግዚአብሔር ዛፍ ቅርንጫፍ
 ጳጳሱን ቀን የእግዚአብሔር ዛፍ ቅርንጫፍ ያማረና የከበረ ይሆናል፤ የምድራቱም ፍሬ ከጥፋት ለተረፈው የእስራኤል ወገን ኩራትና ክብር ይሆናል።³ በጽዮን የቀሩት፤ በኢየሩሳሌምም የተረፉት፤ በኢየሩሳሌም በሕይወት ከተመዘገቡት ሁሉ ጋር ቅዱሳን ተብለው ይጠራሉ።⁴ ኔታ የጽዮንን ሴቶች እድፍ ያጥባል፤ ኢየሩሳሌምንም ከተነከረችበት ደም በፍርድና በሚያቃጥል መንፈስም ያነጻታል።⁵ ከዚያም እግዚአብሔር በጽዮን ተራራ ላይና በዚያ በሚሰበሰቡትም ሁሉ ላይ በቀን ደመናኝ ጠላት ስን፤ በሌሊትም የሚንጠለለውን የሶት ብርሃን ይፈጥራል፤ በክብሩ ሁሉ ላይ መጋረጃ ይሆናል፤ ጭቅኑ ሙቀት ጥላና መከለያ፤ ከውሽንፍርና ከዝና ብም መጠጊያና መሸሸጊያ ስፍራ ይሆናል።
ስለ ወይን ቦታ የተነገረ ቅኔ
5 ስለ ወዳጆች፤ ደግሞም ስለ ወይን ቦታው ልዘምር፤ ወዳጆ በለምለም ኩረብታ ላይ የወይን ቦታ ነበረው።
 2 መራቱን ቁፈረ፤ ድንጋይንም ለቅሞ አወጣ፤ ምርጥ የሆነውንም ወይን ተከለበት። በመካከሉ መጠበቂያ ማማ ሠራ፤ የወይን መጭመቂያ ጉድጓድም አበጀ፤ ከዚያ መልካም ፍሬ ያፈራል ብሎ አሰበ፤ ነገር ግን ከምጣጣ ፍሬ አፈራ።
³ እናንተ በኢየሩሳሌም የምትኖሩና የይሁዳ ሰዎች ሆይ፤ በእኔና በወይን ቦታ መካከል እስቲ ፍረዱ።
 4 ከዚህ ካደረግላት በላይ ለወይን ቦታ ምን ሊደረግላት ይገባ ነበር? መልካም የወይን ፍሬ ያፈራል ብዬ ስጠብቅ ለምን ከምጣጣ ፍሬ አፈራ?
 ማሕ3፣11፤ኢሳ1፣15፤ 31፣3፤24፤ 28፣6፤ 30፣30፤ዘካ13፣9፤ ማቴ3፣11፤ ሉቃ3፣17 **4**5 ስዐ13፣21፤ መዝ18፣11፤ኢሳ35፣2፤ 41፣20፤58፣8፤60፤1፤65፤18፤ራእ7፣15፤ 14፤1 **4**6 ዘሌ23፣34፤43፤ መዝ27፣5፤45፤8፤ ኢሳ8፣14፤14፤32፤ 25፤4፤30፤2፤45፤7፤13፤ ሕዝ1፣16 **5**1 መዝ80፣8-9፤ ኢሳ27፣2፤ዮሐ15፣1
52 ስዐ15፣17፤ 1ሳጦ፡29፤ኢየ24፣11፤ኢሳ16፣8፤27፤3፤ 31፤5፤49፤8፤ማቴ21፣19፤33፤ማር11፣13፤ሉቃ13፤6
53 ማቴ21፣40 **5**4 2ዘና36፣15፤ ኤር2፣5-7፤21፤24፤2፤ 29፣17፤ማክ6፣3-4፤ማቴ23፤37

³4 ወይም በእግዚአብሔር መንፈስ ማለት ነው።

5 እንግዲህ በወይኔ ቦታ ምን እንደማደርግ ልንገራችሁ፤
 0ጥሩን እንቅሳለሁ፤
 ለጥፋት ይጋለጣል፤
 ግንቡንም አፈርሳለሁ፤
 መረጋገጫም ይሆናል።
 6 የማይኩተኩትና የማይታረም ጠፍ መሬት አደርገዋለሁ፤
 ኩርንችትና እሾኸም ይበቅልበታል፤
 ዝናብም እንዳይዘንብበት ደመናዎችን አዝዛለሁ።”
 7 የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔር የወይን ቦታው የእስራኤል ቤት ነው፤ የይሁዳ ሰዎችም የደስታው አትክልት ናቸው። ፍትሕን ፈለገ፤ ነገር ግን ደም ማፍሰስን አየ፤ ጽድቅን ፈለገ፤ ነገር ግን የጭንቅን ጨኸት ሰማ።
 ወዮታና ፍርድ
 8 ስፍራ ለሌሎች እስከማይተርፍ፤ ቤትን በቤት ላይ በመጨመር፤ መሬትን ከመሬት ጋር በማያያዝ፤ ለብቻችሁ በምድር ተስፋፍታችሁ ለምትኖሩ ወዮላችሁ!
 9 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ጆሮዬ እየሰማ እንዲህ ሲል ተናገረ፤ “ታላላቅ ቤቶች ወና ይቀራሉ፤ የሚያማምሩም ቤቶች ኗሪ ያጣሉ።”
 10 ከሩብ ጋሻም የወይን ቦታ አንድ የባዶስ መስፈሪያ ያህል የወይን ጭማቂ ብቻ ይገኛል፤ አንድ የቆሮስ መስፈሪያ ዘር ተዘርቶ አንድ የኢፍ መስፈሪያ እህል ብቻ ይሰጣል።”
 11 የሚያሰክር መጠጥ ፍለጋ ማልደው ለማነሡ፤ እስኪያነዳቸውም ወይን በመጠጣት ሌሊቱን ለሚያነጉ ወዮላችሁ!
 12 በግብዣቸው ላይ በገናና መሰንቆ፤ ከበሮና ዋሽንት እንዲሁም የወይን ጠጅ አለ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሥራ ቦታ አልሰጠም፤ ለእጆቹም ሥራ ክብር አላሳዩም።
 13 ስለዚህ ሕዝቤ ዕውቀት በማጣቱ ይማረካል፤ መኳንንቱም በራብ ይሞታሉ፤ ሕዝቡም በውሃ ጥም ይቃጠላል።
 14 ስለዚህ ሲኦልሰ ሆሜን አሰፋች፤ አጅንም ያለ ልክ ከፈተች፤ መኳንንቱና ሕዝቡ ከረብሸኞቻቸውና ከጨፋሪዎቻቸው ጋር ወደዚያ ይወርዳሉ።

5፡5 2ዜና36፡21፤ መዝ80፡12፤ ኢሳ6፡12፤10፡6፤ 22፡5፤26፡6፤27፡10፤28፡3፤18፡41፤25፤ 63፡3፤ኢር12፡10፤ 34፡22፡ቀ1፡15፤ ሆሴ2፡12፤ሚክ7፡10፤ ማል4፡3፤ሉቃ21፡24
 5፡6 ቀ10፡17፤ ዘፍ6፡13፤ዘሌ26፡32፤ዘፈ28፡24፤2ሳሙ1፡21፤ 23፡6፤ኢሳ6፡13፤ 7፡23፤24፡32፡13፤ 34፡13፤49፡17፤19፤ 51፡3፤55፡13፤ ሕዝ28፡24፤ሆሴ2፡12፤ ኢሌ1፡10፤አሞ4፡7፤ 0፡46፡8
 5፡7 መዝ12፡5፤ 80፡8፤ኢሳ1፡21፤ 10፡2፤17፡10፤ 18፡5፤29፡21፤32፡7፤37፡30፤59፡15፤ 61፡8፤ሕዝ9፡9፤ 22፡29
 5፡8 ቀ11፡18፡20፤ ኢዮ20፡19፤ኢሳ6፡5፤ 10፡1፤24፡16፤ ኤር22፡13፤ሚክ2፡2፤ 0፡72፡9-12
 5፡9 ኢሳ6፡11-12፤ 22፡14፤ኤር44፡11፤ ማፋ23፡38
 5፡10 ቀ6፤ ዘሌ26፡26፤ዘፈ28፡38፤ ዘፍ8፡10
 5፡11 ቀ8፤ 1ሳሙ25፡36፤ ምሳ23፡29-30
 5፡12 1ሳሙ122፡24፤ ኢዮ21፡12፤ መዝ28፡5፤68፤25፤ ኢሳ24፡8፤ሕዝ26፡13
 5፡13 ኢዮ22፡8፤ ምሳ10፡21፤ኢሳ1፡3፤ 3፤149፡21
 5፡14 ዘኁ16፡30፤ ምሳ30፡16፤ኢሳ22፡2፤ 13፤23፡7፤24፡8
 5፡15 ኢሳ2፡9፤ 11፤10፡33
 5፡16 ዘሌ10፡3፤ መዝ97፡9፤ኢሳ28፡17፤ 29፡23፤30፤18፤33፤5፤ 10፤61፤8፤ሕዝ36፤23
 5፡17 ኢሳ7፡25፤ 17፡2፤32፡14፤ ሳፎ2፡6፤14
 5፡18 ቀ8፤ ኢሳ59፡4-8፤ ኢር23፡14፤ሆሴ11፡4
 5፡19 ኢሳ1፡4፤ 29፡23፤30፤11፤12፤ 60፤22፤ኤር17፡15፤ ሕዝ12፡22፤2ጴጥ3፡4
 5፡20 ቀ8፤ ዘፍ18፡25፤1፤ሃገ22፡8፤ ኢዮ24፡13፤ መዝ94፡21፤አሞ5፡7፤ ማፋ6፡22-23፤ ሉቃ11፡34-35
 5፡21 ምሳ3፡7፤

15 ሰው ይዋረዳል፤ የሰው ልጅም ዝቅ ዝቅ ይላል፤ የእብራተኛውም ዐይን ይሰበራል።
 16 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ግን በፍትሕ ከፍ ከፍ ይላል፤ ቅዱሱም አምላክ ቅድስናውን በጽድቅ ይገልጻል።
 17 በጎችም በገዛ መሰማሪያቸው እንደሚሰማሩ ሆነው ይግጣሉ፤ የበግ ጠቦቶችም በባለጠጎች ፍርስራሽ ላይ ሣር ይበላሉ።
 18 ነጠአትን በማታለል ገመድ ለሚሰቡ፤ በደልንም በሠረገላ ማሰሪያ ለሚጉትቱ ወዮላችሁ!
 19 በዐይናችን እንድናይ እግዚአብሔር ይቸኩል፤ ሥራውንም ያፋጥን፤ የእስራኤልን ቅዱስ፤ የእርሱን ዕቅድ እንድናውቃት ትቅረብ፤ ትምጣም ለሚሉ ወዮላችሁ!”
 20 ክፉውን መልካም፤ መልካሙን ክፉ ለሚሉ ብርሃኑን ጨለማ፤ ጨለማውን ብርሃን ለሚያደርጉ፤ ጣፋጩን መራራ፤ መራራውንም ጣፋጭ ለሚያደርጉ ወዮላችሁ!
 21 ራሳቸውን እንደ ብልሳ ለሚቁጥሩ፤ በራሳቸውም አመለካከት ጥበበኛ ለሆኑ ወዮላችሁ!
 22 የወይን ጠጅ ለመጠጣት ጀግኖች፤ የሚያሰክር መጠጥ ለመደባለቅ ብርቱ ለሆኑ ወዮላችሁ!
 23 ጉባን በመቀበል በደለኛን ንጹሕ ለሚያደርጉ፤ ለበደል አልባ ሰው ፍትሕን ለሚነፍጉ ወዮላችሁ!
 24 ስለዚህ የእሳት ነበልባል ገለባን እንደሚበላ፤ ድርቆሽም በእሳት ጋይቶ እንደሚጠፋ፤ የእነርሱም ሥር እንዲሁ ይበሰብሳል፤ አበባቸውም እንደ ትቢያ ይበናል።
 ኢሳ47፡10፤ሮሜ12፡16፤ 1ቆር3፡18-20 5፡22 1ሳሙ25፡36፤ ምሳ23፡20፤31፡4፤ኢሳ22፡13፤65፤11፤ኢር7፡18 5፡23 ቀ7፤ ዘፀ23፡8፤መዝ94፡21፤ ኢሳ1፡17፤10፡2፤ 29፡21፤59፡4፤13፤15፤ ሕዝ22፡12፤አሞ5፡12፤ያዕ5፡6 5፡24 2ኃ፡19፡30፤ኢዮ6፡10፤ 18፡16፤ 24፡24፤መዝ107፡11፤ኢሳ1፡4፤31፤8፤6፤10፡20፤12፡6፤ 30፡9፤12፡40፤8፡47፤14፤ ናሆ1፡10
 ማ10 በዕብራይስጥ፤ ፍብ ጋሻ መሬት በዐሥር ጥማድ በሬ በአንድ ቀን የሚታረስ ነው።
 ፍ10 ምናልባት አንድ ባዶስ ህያ ሁለት ሊትር ያህል ነው።
 አንድ የቆሮስ መስፈሪያ ሰማኒያ ከሌ ግራም ያህል ነው።
 አንድ የኢፍ መስፈሪያ ዐሥራ ስምንት ከሌ ግራም ያህል ነው።
 ፍ14 በዕብራይስጥ፤ መቃብር ማለት ነው።
 ፍ17 በዕብራይስጥ፤ እግዳቻ ይበሉታል ይለዋል

የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔርን ሕግ
ንቀዋልና፤
የእስራኤል ቅዱስ የተናገረውንም ቃል
አቃለዋል።

25 የእግዚአብሔር ቁጥጥር በሕዝቡ ላይ ነድኗል፤
እጁን አንሥቶ መቶአቸዋል፤

ተራሮች ራዱ፤
ፊሳዎችም በመንገድ ላይ እንደ ተጣለ
ጥራጊ ሆኑ፤

ይህ ሁሉ ሆኖ ግን ቁጥጥር ገና አልተመለሰም፤
እጁም እንደ ተነሣ ነው።

26 ከሩቅ ያሉትን ሕዝቦች የሚጠራበትን
ምልክት ያቆማል፤
ከምድር ዳርቻም በፋጨት ይጠራቸዋል፤
እነርሱም እየተጣደፉ
በፍጥነት ይመጣሉ።

27 በመካከላቸው ደካማና ስንኩል አይገኝም፤
የሚያንቀላፋና የሚተኛ አይኖርም፤
የወገባቸው መቀነት አይላላም፤
የጫማቸውም ማሰሪያ አይበጠስም።

28 ፍላጻቸው የተሳሳተ፤
ቀስታቸውም የተደገነ ነው፤
የሠረገሎቻቸውም መንኲራኮሮች እንደ
ዐውሎ ነፋስ ናቸው።

29 ጨካኝታቸው እንደ አንበሳ ነው፤
እንደ አንበሳ ደቦል ያገሣሉ፤
ያደኑትንም ይዘው ይጮኻሉ፤
ተሸክመውት ይሄዳሉ፤ የሚያስጠጥሩ
የለም።

30 በዚያን ቀን
እንደ ባሕር ሞገድ ይጮኹበታል፤
ማንም ወደ ምድር ቢመለከት፤
ጨለማንና መከራን ያያል፤
ብርሃን እንኳ በደመናዎች ይጋረዳል።

የኢሳይያስ ተልእኮ

6 ንጉሥ ያዚያን በሞተበት ዓመት
እግዚአብሔርን ከፍ ባለና በከበረ
ዙፋን ላይ ተቀምጦ አየሁት፤ የልብሱም
ዘርፍ ቤተ መቅደሱን ሞልቶት ነበር። ጎራ
ፌልም ከእርሱ በላይ ቆመው ነበር፤
እያንዳንዱ ቸውም ስድስት ክንፍ ነበራ-
ቸው። በሁለት ክንፍ ፊታቸውን ይሸፍኑ
ነበር፤ በሁለት ክንፍ እግራቸውን ይሸፍኑ
ነበር፤ በሁለቱም ክንፍ ይበሩ ነበር፤ 3 እርስ
በርሳቸው በመ ቀባበልም

“ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ የሰራዊት ጌታ
እግዚአብሔር፤
ምድር ሁሉ በክብሩ ተሞልታለች” ይሉ-
ነበር።

4ካድምባቸው ጨካኝት የተነሣ የመድረኩ

5:25 ዘ019:18፣
24:22:43፣
27:9:37:22:13፣
ኢዮ40:11፣
መዘ110:6:አ9:12፣
17:21:10:4:17፣
26:11:31:9፣
66:15:ኤር4:8፣
6:12:ጳጳ9:16

5:26 ዘ828:49፣
መዘ20:5:አገ:18፣
13:5:18:3:ዘክ10:8፣
5:27 ኢዮ12:18፣
ኢሳ14:31:22:21፣
40:29-31፣
ሕዝ23:15፣
ኢሌ2:7-8

5:28 27:21፣
ኢዮ1:19:39:23፣
መዘ7:12:45:5፣
ሕዝ26:11

5:29 27:17:25፣
ኢሳ10:6:42:22፣
49:24-25፣ ኤር51:38፣
ሚክ5:8:ሰፎ3:3፣
ዘክ11:3

5:30 መሳ6:2፣
14:መ-29:አዮ21:30፣
መዘ18:28:14:4:19፣
8:2:5:9:3:3፣
ኢሳ2:11:1:3:10፣
22:5:33:2:50:3፣
ኤር4:23-28:50:42፣
ኢሌ2:10:አዮ21:25

6:1 ዘ024:10፣
ዘዮ12:8:17:22:19፣
27:15:7:2:ዘደ26:22፣
23:መዘ9:4:1:23:1፣
ኢሳ5:2:13:5:3:12፣
ዮሐ12:41:1:6:አ1:13፣
4:2፣
6:2 ሕዝ15:11፣
10:15:6:አ4:8

6:3 ዘ015:11፣
16:7:ዘዮ14:21፣
መዘ72:19:89:8፣ ኢ
ሳ11:9:5:4:5፣
ሚሌ1:11:6:አ4:8

6:4 ዘ019:18፣
40:34:ሕዝ43:5፣
44:4:6:አ15:8

6:5 ዘ06:12፣
24:10:ዘዮ17:12፣
ዘ85:26:አዮ4:2:5፣
መዘ45:3:አሳ5:8፣
24:23:32:1:33:17፣
59:3:አር9:3-8፣
51:57:ሉጳ5:8

6:6 ዘሌ10:1፣
ሕዝ10:2

6:7 ዘሌ26:41፣
ኢሳ45:25:አር1:9፣
ጳጳ10:16:12:3፣
1ዮሐ1:7

6:8 ዘፍ1:26፣
22:1:ዘ03:4፣
ኢዮ40:9:አር26:12፣
15:ሐሥ9:4

6:9 ኢር5:21፣
ሕዝ3:11:አዮ7:15፣
ሚሌ13:15:28:19፣
ሉጳ8:10

6:10 ዘ04:21፣

መሠረት ተናወጠ፤ ቤተ መቅደሱም በጠሰ
ተሞላ። 5እኔም፣ “ከንፈሮቼ የረከሱብኝ
ሰው ነኝ፤ የምኖረውም ከንፈሮቼ
በረከሱብት ሕዝብ መካከል ነው፤ ዐይኖቼም
ንጉሡን፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔርን
አይተዋልና ጠፍቶ ሆኖ ወዮልኝ!”
አልሁ።

6ከዚያም ከሱራፌል አንዱ፣ ከመ
ሠዊያው ላይ የእሳት ፍም በጉጠት ወስዶ፣
ወደ እኔ እየበረረ መጣ። 7አፌንም በእሳቱ
ነክቶ፣ “እነሆ፣ ይህ ከንፈሮችህን ነክቶአል፤
በደልህ ተወግዶልሃል፤ ነጠአትህም ተሰር
ዮልሃል” አለኝ።

8ከዚያም የጌታ ደምዕ፣ “ማንን እልክለሁ?
ማንስ ይሄድልናል?” ሲል ሰማሁት።
እኔም፣ “እነሆኝ፣ እኔን ላክኝ” አልሁ።

9እርሱም እንዲህ አለኝ፣ “ወደዚህ ሕዝብ ሂድ፤
“መስማትን ትሰማላችሁ፤ ነገር ግን
አታስተውሉም፤
ማየትንም ታያላችሁ፤ ነገር ግን ልብ
አትሉም” ብለህ ንገራቸው።

10የዚህን ሕዝብ ልብ አደንድን፤
ጆሮአቸውን ድፈን፤
ዐይኖቻቸውንም ክደን፤
ይህ ካልሆነማ፣
በዐይኖቸው አይተው፣ በጆሮአቸው ሰምተው፣
በልባቸውም አስተውለው
በመመለስ ይፈወሳሉ።”

11እኔም፣ “ጌታ ሆይ፤ ይህ የሚሆነው እስከ
መቼ ነው?” አልሁት፤
እርሱም መልሶ እንዲህ አለኝ፤
“ከተሞች እስኪፈራርሱና፣
የሚኖሩባቸው እስኪያጡ፣

ቤቶችም ወና እስኪሆኑና፣
ምድርም ፈጽሞ ባደማ እስክትሆን ድረስ፤

12 እግዚአብሔርም ሰዎችን እስከሚያርቅ፣
ምድራቱም ጨርሶ ባይ እስክትሆን፣

13ከዐሥር አንድ ሰው እንኳ በምድራቱ ቢቀር፣
እርሱም ደግሞ ይጠፋል፤
ነገር ግን የኮምበልና የባለጥ ዛፍ በተቈረጠ
ጊዜ ጉቶ እንደሚቀር፣
ቅዱሱም ዘር
እንዲሁ በምድራቱ ጉቶ ሆኖ ይቀራል።”

ዘ829:4:32:15:39፣ መዘ119:70:አሳ29:9:42:18-20፣
43:8:44:18:ሕዝ2:2:2:ማቴ13:13-15:ማር4:12:8:18፣
ዮሐ12:40:ሐሥ28:26-27 6:11 ዘሌ26:31:43፣ መዘ79:1:5፣
109:11:ኢሳ24:10:ኤር4:13:35:17

6:12 ዘ828:64፣ ኢሳ5:59:60:15፣ 62:4:ኤር4:29:30:17

6:13 ዘሌ27:30፣ ዘ814:2:ኢዮ14:7:8:ኢሳ19:5:6፣ 10:22

የአማኑኤል ምልክትነት

7 የዮዘያን የልጅ ልጅ፣ የኢዮኦታም ልጅ አካዝ የይሁዳ ንጉሥ በነበረበት ዘመን፣ የሶርያ ንጉሥ ረአሶንና የአሰራኤል ንጉሥ የሮሜልዩ ልጅ ፋቄሔ ኢየሩሳሌምን ለውጥ ወጡ፣ ነገር ግን ድል ሊያደርጓት አልቻሉም።

2 ለዳዊት ቤት፣ “ሶርያና ኤፍሬም ተባብረዋል” የሚል ወሬ በደረሰ ጊዜ፣ የዱር ዛፍ በነፋስ እንደሚናወጥ የአካዝና የሕዝቡ ልብ እንዲሁ ተናወጠ።

3 እግዚአብሔርም ኢሳይያስን እንዲህ አለው፣ “አንተና ልጅህ ሸአር ያሹብቱ አካዝን ለመገናኘት ወደ ልብስ አጣቢ ው ስርሻ በሚወስደው መንገድ ወዳለው ወደ ላይኛው የቶሬ መስኖ ጫፍ ውጡ፣ 4 እንዲህም በለው፣ ‘ተጠንቀቅ፣ ተረጋጋ፣ አትፍራ በእነዚህ ከእሳት ተርፈው በሚጤሱት በሁለቱ የዕንጨት ጉማጆች፣ በሶርያና በንጉሥዋ በረአሶን እንዲሁም በሮሜልዩ ልጅ ቀጣ አትሸበር።’ 5 ሶርያ ኤፍሬምና፣ የሮሜልዩ ልጅ ሊያጠፉህ እንዲህ ብለው ተማከሩ፣ 6 ‘ይሁዳን እንወረር፣ እንበታትነው ተከፋ ፍለጎም እንግዛው፣ የባብኤልንም ልጅ እናንግሥባት።’ 7 ልዑል እግዚአብሔር ግን እንዲህ ይላል፡-

“ይህ ምክራቸው አይፈጸምም፣ ከቶም አይደረግም፣

8 የሶርያ ራስ ደማስቆ፣ የደማስቆ ራስ ረአሶን ነውና፣ በሥልሳ አምስት ዓመት ውስጥ፣ የኤፍሬም ሕዝብ ይበታተናል፣ ሕዝብ መሆኑም ይቀራል።

9 የኤፍሬም ራስ ሰማርያ፣ የሰማርያም ራስ የሮሜልዩ ልጅ ነው።

እንግዲህ በእምነታችሁ ካልጸናችሁ፣ ፈጽሞ መቆም አትችሉም።”

10 እንደ ገናም እግዚአብሔር አካዝን እንዲህ አለው፣ 11 “ከጥልቁ ጥልቅ ወይም ከከፍታው ከፍታ ምልክት እንዲሰጥህ ከእግዚአብሔር ከአምላክህ ለምን?”

12 አካዝ ግን፣ “አለሁም፣ እግዚአብሔርንም አልፈታትንም” አለ። 13 ኢሳይያስም እንዲህ አለ፣ “እናንተ የዳዊት ቤት ሆይ፣ ስሙ፣ የሰውን ትዕግሥት መፈታተናችሁ አንሶ የአምላኬን ትዕግሥት ትፈታተናላችሁን? 14 ስለዚህ ጌታ ራሱ ምልክት ይሰጣችኋል፣ እነሆ፣ ድንግል ትሆንላለች፣ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፣ ስሙንም አማኑኤል ብላ ትጠራዋለች። 15 ክፉውን መተወና መልካሙን መምረጥ ሲችል ቅቤና ግር ይበላል። 16 ነገር ግን ሕፃኑ ክፉውን መተወና

7፥1 4*5:8;9፣ 2*7:15;25:37፣ 1*10:3;13:2;15:28;5፣ ኢ:48:6

7፥2 4*13፣ 2*20:7;11፣ኢ:46:4፣ 9:9;16:5;12:2;22፣ ኢ:62:1;12:4;7:5;6:10፣ ሴ:5;3:አጥ9:11

7፥3 2*7:18;17፣ ኢ:41:0;21-22;36:2

7፥4 ዘ፥15:1፣ ዘ፥3:2;20:3፣ 2*7:15;27:አጥ8:12፣ 10:24;11:2;21:4;3፣ 0:15;35:4;37:6;51:13;54:14፣

ሰ፥3;26:አጥ4:11፣ ዘ፥3:2;ግ፥24:6

7፥5 4*1:2

7፥7 መዘ:2:1፣ ኢ:48:10;11:4;24፣ 24:3;25:8፣ 28:16;18:40:8፣ 46:10;ኮሥ4:25

7፥8 4*1፣ ዘ፥14:15;12*7:17;24፣ ኢ:48:4;9:11፣ 17:1-3

7፥9 2*7:15;29፣ 2*15:20;20፣ መዘ:20:8;ኢ:48:6-8፣ 10:9;9:28;1:3፣ 30:12-14;40:8

7፥11 ዘ፥7:9፣ ዘ፥1:3;2፣መዘ:139:8

7፥12 ዘ፥4:34

7፥13 4*2:ዘ፥30:15፣ መዘ:63:1;11:18;28:አ:41:14;25:1፣ 49:4;61:10

7፥14 ዘ፥3:15፣ 21:22;24:43፣ ዘ፥3:12;አ:48:10፣ ግ፥61:23;ሌ:31:31፣ 2:12

7፥15 4*22፣ ዘ፥18:8

7፥16 ዘ፥1:39፣ 13:16;ኢ:48:4፣ 17:3;ኢ:67:15፣ ሀጥ5:9;13;አጥ13:5

7፥17 4*20፣ 1*7:12;16;20;28:20

7፥18 4*20:21፣ ኢ:42:11;5:26፣ 13:5

7፥19 4*25፣ ኢ:42:19;17:9፣ 34:13;55:13

7፥20 4*17:18፣ ዘ፥28:49፣ 2*20:10:4፣ 2*7:18;16;ኢ:48:7፣ 10:5;15:11;15:5፣ 29:16;ኢ:62:18

7፥21 4*23፣ ኢ:42:17;ኢ:63:9;10

7፥22 4*15፣ ዘ፥18:8;11:4;30

7፥23 4*21፣

መልካሙን መምረጥ ከመቻሉ በፊት የፈራሃቸው የሁለቱ ነገሥታት ምድር ባድማ ይሆናል። 17 ኤፍሬም ከይሁዳ ከተለየበት ቀን ጀምሮ እግዚአብሔር ከዚህ በፊት ታይቶ የማይታወቅ ዘመን በአንተ፣ በሕዝቡና በአባትህ ቤት ላይ ያመጣል፣ የሚያመጣውም የአሦርን ንጉሥ ነው።”

18 በዚያን ቀን እግዚአብሔር ራቅ ካሉት ከግብፅ ወንዞች ዝንቦችን፣ ከአሦርም ምድር ንቦችን በፉጨት ይጠራል። 19 እነርሱም በሙሉ መጥተው፣ በየበረሃው ሸለቆ፣ በየወለቱ ንቃቃት፣ በየእሾኹ ቀጥቋጦና በየውሃው ጉድጓድ ሁሉ ይሰፍራሉ። 20 በዚያን ቀን፣ እግዚአብሔር ከወንዞች ማዶ በተከራየው ምላጭ፣ ማለትም በአሦር ንጉሥ፣ የራስና የእግር ጠጉራችሁን እንዲሁም ጢማችሁን ይላጫል። 21 በዚያን ቀን፣ አንድ ሰው አንዲት ጊደርና ሁለት በግ ብቻ ይተርፈዋል። 22 ከሚ ሰጡትም የተትረፈረፈ ወተት ቅቤ ይበላል፣ በምድራቱም የቀሩ ሁሉ ቅቤና ግር ይበ ላሉ። 23 በዚያን ቀን ሺህ ሰቅልቶ ብር የሚ ያወጣ አንድ ሺህ የወይን ተክል የነበረበት ቦታ ሁሉ፣ ከፍርንትና እሾኹ ብቻ ይሆናል። 24 ምድሪቱ በከፍርንትና በእሾኹ ስለምት ሸፈን፣ ሰዎች ወደዚያ የሚገቡት ቀስትና ፍላጻ ይዘው ነው። 25 ከፍርንትና እሾኹን በመፍራት ከዚህ በፊት በመቁፈሪያ ተቁፍረው ወደ ነበሩት ወደ እነዚያ ኩረብታዎች ሁሉ ከእንግዲህ አትሄድም፣ ነገር ግን የከብቶች መሰማሪያና የበጎች መፈንጫ ቦታ ይሆናሉ።

አሦር የእግዚአብሔር መሣሪያ

8 እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፣ “ትልቅ ሰሌዳ ወስደህ፣ ‘ማሽር-ሻላል-ሃሹ-ባዝ’ ብለህ በተለመደው በሰው ፊደል ጻፍበት። 2 እኔም፣ ካህኑን ኡሪያንና የበራክዩን ልጅ ዘካርያስን ታማኝ ምስክሮቼ እንዲሆኑ እጠራቸዋለሁ።”

3 እኔም ወደ ነቢዩቱ ሄድሁ፣ እርሷም ፀነሰች፣ ወንድ ልጅም ወለደች። እግዚአብሔርም፣ እንዲህ አለኝ፣ “ስሙን ማሽር-ሻላል-ሃሹ-ባዝ ብለህ ጥራው። 4 ሕፃኑም፣

ማሕ8:11፣ኢ:45:6፣ ሆሴ2:12 7፥24 ኢ:45:6 7፥25 4*19፣ ኢ:45:17;ኤጊ:1:11 8፥1 4*3፣ ዘ፥27:8;ኢ:የ19:23፣ ኢ:430:8;ኢ:62:3;51:6;ሆሴ1:4 8፥2 4*16፣ ኢሰ24:22;ኦቶ:4:9፣ 2*7:16;10;ኢ:63:2;10;12:25;44

8፥3 4*1;ዘ፥3:15፣ ዘ፥15:20

*3 ሸአር ያሹብ ማለት፣ ቅሬታዎች ይመላለሱ ማለት ነው ሳ14 አግኝሏል ማለት፣ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው። *20 የኤፍሬም ስም ወንዝ ነው። *23 11.5 ኪሎ ግራም ያህል ነው። ገ1 በዚህና በቀጥታ 3 ላይ፣ ግሽር-ሻላል-ሃሹ-ባዝ ማለት፣ ምርኮ ፊጠኑ ሰጠህ ጥራል ማለት ነው።

‘አባባ’ ወይም ‘እማማ’ ብሎ መጥራት ከመቻሉ በፊት፣ የደማስቆ ሀብትና የሰማርያ ምርኮ በአሦር ንጉሥ ይወሰዳል።”

⁵ እግዚአብሔርም እንደ ገና እንዲህ ሲል ተናገረኝ፤

⁶ “ይህ ሕዝብ በጸጥታ የሚፈሰውን የሰሊሆምን ውሆች ትቶ፣ በረአሶንና

በሮሜልዩ ልጅ ተደስቶአልና።

⁷ ስለዚህ ጌታ ታላቁንና ብርቱውን የጎርፍ ውሃ፣ የአሦርን ንጉሥ ከነግርማ ሞገሱ ሁሉ ያመጣቸዋል።

ውሃውም ከቦዩ ዐልፎ ተርፎ በወንዙ ዳር ያለውን ምድር ሁሉ ያጥለቀልቃል።

⁸ እየጠራረገ ወደ ይሁዳ ይወርዳል፤ እያጥለቀለቀ ያልፋል፤ እስከ ዐንገትም ይደርሳል፤ አማኑኤል ሆይ፣ የተዘረጉ ክንፎቹ ምድርህን ከዳር እስከ ዳር ይሸፍናሉ።”

⁹ እናንተ አሕዛብ፣ ፎክሩን፣ ግን ደንግጡ። በሩቅ አገር ያላችሁ አድምጡ፤ ለጦርነትም ተዘጋጁ፤ ነገር ግን ደንግጡ፤ ለጦርነትም ተዘጋጁ፤ ነገር ግን ደንግጡ።

¹⁰ ተመክኩና፣ ግን አይሳካም፤ ዕቅድ አውጡ፤ ሆኖም አይጸናም፤ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ነውና።”

እግዚአብሔርን ፍሩ

¹¹ እግዚአብሔር ብርቱ እጁን በላዩ አድርጎ የእነዚህን ሰዎች መንገድ እንዳልከተል አስጠነቀቀኝ፤ እንዲህም አለኝ፤

¹² እነዚህ ሰዎች፣ ‘አድማ ብለው የሚጠሩትን፣ ማንኛውንም ነገር፣ ‘አድማ’ አትበሉ፤”¹¹ እነርሱ የሚፈሩትን አትፍሩ፤ አትሸበሩላትም።

¹³ ልትቀድሱ የሚገባው የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔርን ብቻ ነው፤ ልትፈሩት የሚገባው እርሱን ነው፤ ልትንቀጠቀጡላት የሚገባውም እርሱ ነው።

¹⁴ እርሱም መቅደስ ይሆናል፤ ለሁለቱ የእስራኤል ቤት ግን የሚያደናቅፍ ድንጋይ የሚያሰናክልም ዐለት ይሆንባቸዋል፤ ለኢየሩሳሌም ሕዝብም

ወጥመድና አሽክሳ ይሆናል።

¹⁵ ከእነርሱ ብዙዎች ይሰናከላሉ፤ ይወድቃሉ፤ ይሰበራሉ።

8:4 ስፍ:1415፣ ኢሳይ:16
8:6 ሠ3:15፣ ኢሳይ:24:7፣1፣ዮሐ9:7
8:7 ኢሱ3:15፣ 2ዡና28:20፣ኢሳይ:7:20፣ 10:16፣17፣12-13፣ 28:2፣17፣30፣28፣ 43:2፣8፣31፣40፣ 5፣1፣8
8:8 ኢሳይ:14፣ 18:6፣28፣15፣46፣11፣ኢር4፣13፣48፣40
8:9 ኢሱ6:5፣ ኢዮ34:24፣ ኢሳይ:17:12-13፣ ኢር6:4፣16፣3፣ 51:12፣27-28፣ ሕዝ38፣7፣ኢል3:9፣ ዘዘ14:2-3
8:10 ኢዮ5:12፣ ሳሳ19፣21፣21፣30፣ ኢሳይ:17:14፣ ማቴ1፣23፣ሮሜ8:31
8:11 ሕዝ13፣ 2:8፣3፣14
8:12 ኢሳይ:24፣ 20:5፣30፣1፣36፣6፣ ማቴ10:28፣ 1ኢጥ3:14
8:13 ሰዎ20፣20፣ ዠዮ20፣12፣ኢሳይ:29፣23
8:14 መዘ118:22፣ 119፣110፣ኢሳይ:46፣ 24፣17-18፣ኢር6:21፣ ሕዝ3፣20፣14፣3፣7፣ ሉቃ2፣34፣20፣18፣ ሮሜ9፣33፣1፣ኢጥ28
8:15 ምላ4፣19፣ ኢሳይ:13፣59፣10፣ ሮሜ9፣32
8:16 ሩቅ4፣7፣ ኢሳይ:11፣12፣ ኢር32፣14፣8፣78፣26፣ 1፣24
8:17 ዘዘ31፣17፣ መዘ22፣5፣27፣14፣ ዕብ2፣13
8:18 ስፍ33፣5፣ ዘ03፣12፣ዘዘ28፣46፣ መዘ9፣11፣ሕዝ4፣3፣ 12፣6፣11፣24፣24፣ ሉቃ2፣34፣10፣12፣13
8:19 ዘሉ19፣31፣ ዠዮ27፣21፣1ሳሙ28፣8፣ ኢሳይ:29፣4
8:20 ተፋ22፣ፍ፣7፣47፣ኢሳይ:10፣ 9፣2፣59፣9፣60፣2፣ ማክ3፣6፣ሉቃ16፣29
8:21 ሰዎ22፣28፣ኢዮ18፣12፣ 30፣3፣ራእ16፣11
8:22 ተፋ20፣ ኢዮ3፣13፣15፣24፣ ኢሳይ:30፣ኢል2፣2፣ ማቴ25፣30፣ ራእ16፣10
9፣1 2ኅዘ15፣29፣ ኢዮ15፣24
9፣2 መዘ36፣9፣ 82፣5፣107፣10፣14፣

ወጥመድ ይገባሉ፤ ይያዛሉም።”
¹⁶ ምስክርነቱን አሸገው፤ ሕጉንም በደቀ መዛሙርቴ መካከል አትመው።

¹⁷ ፊቱን ከያዕቆብ ቤት የሸሸገውን እግዚአብሔርን እጠብቃለሁ፤ እርሱንም ተስፋ አደርጋለሁ።

¹⁸ እነሆ፣ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች በጽዮን ተራራ ከሚኖረው ከሰራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ለእስራኤል ምልክትና ድንቅ ነን።

¹⁹ ሰዎች፣ “የሚያነበንበትንና የሚያሸክክ ሽኩትን ማርተኞችንና መናፍስት ጠሪዎችን ጠይቁ ቢሏችሁ፣ ሕዝቡ አምላኩን መጠየቅ አይገባውምን? በእኔምን ምትክ ሙታንን መጠየቅ ለምን አስፈለገ? ²⁰ ወደ ሕጉና ወደ ምስክር ቃሉ ሂዱ፣ እነርሱም እንዲህ ያለውን ቃል ባይናገሩ የንጋት ብርሃን አይበራላቸውም። ²¹ ተጨንቀውና ተርበው በምድራቱ ላይ ይንከራተታሉ፤ ክፉኛ ሲራቡም ይቁጣሉ፤ ወደ ላይ እየተመለከቱ ንጉሣቸውንና አምላካቸውን ይራገማሉ። ²² እነዚያም ወደ ምድር ይመለከታሉ፤ የሚያየትም ጭንቀት፣ ጨለማና የሚያስፈራም ጭንቀት ብቻ ነው፤ ወደ ድቅድቅ ጨለማም ይጣላሉ።”

ሕፃን ተወለደልን

9 ነገር ግን ተጨንቀው የነበሩ ከእንግዲህ ተስፋ ቢስ አይሆኑም። በቀደመው ዘመን የዛብሎንንና የንፍታሌምን ምድር አዋረደ፤ በሚመጣው ዘመን ግን ከቦርዳኖስ ማይ፤ በባሕር መንገድ አጠገብ ያለውን የአሕዛብን ገሊላ ያከብራል፤

² በጨለማ የሚኖር ሕዝብ ታላቅ ብርሃን አየ፤ በሞት ጥላም ምድር ለኖሩትም ብርሃን ወጣላቸው።

³ ሕዝብን አበዛህ፤ ደስታቸውንም ጨመርህ፤ ሰዎች ምርትን ሲሰበስቡ፣ ምርኮንም ሲከፋፈሉ

ደስ እንደሚላቸው ሁሉ፣

ኢሳይ:20፣42፣6፣ 49፣6፣58፣8፣60፣19፣ሚል4፣2፣ ማቴ4፣15-16፣ ሉቃ1፣79፣ኢፌ5፣8
9፣3 ዘ015፣9፣ኢሱ22፣8፣ኢዮ12፣23፣ መዘ4፣7፣19፣162፣ኢሳይ25፣9

⁷ የኤፍራጥስ ወንዝ ነው።
⁸ አግኑኤል ማለት፣ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው።
⁹ ወይም፣ የብሔር ጎር አድርጎ
¹⁰ ሰብራት ይሰጡ፣ አግኑኤል ይላል።
¹¹ ወይም ለምን ለትኩሩ እንደሆነ ሰዎች ሁሉ ጊዜ ለምን ለመራራ
² ወይም፣ በጨለማ ምድር።

እነርሱም በፊትህ ደስ ይላቸዋል።
 4ምድያም ድል በተመታ ጊዜ እንደ ሆነው፤
 የከበዳቸውን ቀንበር፤
 በትከሻቸው ላይ የነበረውን በትር፤
 የተጨቁኑበትንም ዘንግ ሰብረህላቸዋል።
 5የጦረኞች ጫማ ሁሉ፤
 በደም የተለወሰ ልብስም ሁሉ፤
 ለእሳት ይዳረጋል፤
 ይማገዳልም።
 6ሕፃን ተወልዶልናልና፤
 ወንድ ልጅ ተሰጥቶናል፤
 አለቅነትም በጫንቃው ላይ ይሆናል።
 ስሙም፤
 ድንቅ መካር፤ ጎያል አምላክ፤
 የዘላለም አባት፤ የሰላም ልዑል ይባላል።
 7ለመንግሥቱ ስፋት፤
 ለሰላሙም ብዛት ፍጻሜ የለውም፤
 ከአሁን ጀምሮ እስከ ዘላለም፤
 መንግሥቱን በፍትሐና በጽድቅ
 ይመሰርታል፤
 ደግሜ በመያዝም ያጸናዋል።
 በዳዊት ዙፋን ይቀመጣል፤
 አገሩንም ሁሉ ይዝላል፤
 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ቅናት
 ይህን ያደርጋል።
 የእግዚአብሔር ቀጣ በእስራኤል ላይ
 8ጌታ በየዕቅብ ላይ ቃል ላከ፤
 በእስራኤልም ላይ ይወድቃል።
 9ሕዝቡ በሙሉ፤
 ኤፍሬምና የሰማርያ ነዋሪዎች
 ይህን ያውቃሉ፤
 በትዕቢትና በልብ እብራትም እንዲህ
 ይላሉ።
 10ጡቦቹ ወድቀዋል፤
 እኛ ግን በጥርብ ድንጋይ መልሰን
 እንገነባለን፤
 የሸላ ዛፎቹ ተቈርጠዋል፤
 እኛ ግን በዝግባ እንተካለን።”
 11ነገር ግን እግዚአብሔር የረከሶንን ጠላቶች
 ያጠናክራል፤
 በእነርሱም ላይ ያመጣባቸዋል፤
 ባለጋራዎቻቸውንም ያነሣባቸዋል።
 12ሶርያውያን ከምሥራቅ፤ ፍልስጥኤማውያን
 ከምዕራብ፤
 አፋቸውን ከፍተው እስራኤልን ይበጫጭ
 ቋታል።
 ይህም ሁሉ ሆኖ፤ ቀጣው ገና አልበረደም፤
 እጁ እንደተዘረጋ ነው።
 13ሕዝቡ ግን ወደ ቀጣቸው ፊታቸውን
 አልመለሱም፤
 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔርንም

9፡4 መገ7:25 ፤
 ኢዮ34:24፤መዝ81:6፤
 ኢሳ10:27፤14:4፤25፤
 16:4፤29:5፤20፤
 37:36-38፤49:26፤
 51:13፤54:14፤
 58:6፤9፤60:18፤
 ኤር2:20፤30:8፤
 ሕዝ30:18፤ሃሳ1:13፤
 ማፋ11:30
 9፡5 ኢሳ2:4
 9፡6 ዘፍ3:15 ፤
 ዘዕ4:22፤ዘፃ7:21 ፤ ኢ
 ዮ15:8፤መዝ24:8፤
 90:2፤ኢሳ10:21 ፤
 11:2፤22:22፤
 26:3፤12፤28፤29፤
 42:13፤53፤25፤
 64:8፤66፤12፤
 ኤር33:6፤ሚክ5:5፤
 ማፋ28:18፤ሉቃ2፤11
 ፤14፤ዮሐ3:16፤
 14:9-10
 9፡7 2ሳሙ7:13 ፤
 2ኃገ19:31 ፤
 መዝ72:2፤85:8፤
 119፤165፤ኢሳ1:26፤
 24፤ 11:4፤9፤16፤5፤
 26:3፤11፤12፤32:1፤
 16፤17፤33፤53፤37፤32፤
 42:1፤13፤48፤18፤
 59:17፤60:17፤
 63:15፤ኤር23:5፤
 33:14፤ፃፃ2:44፤
 4:3፤ሉቃ1:33፤
 ዮሐ12:34 ፤
 1ቆር15:25
 9፡8 ዘፃ3:2
 9፡9 ኢሳ7:2፤9፤
 46:12፤48:4 ፤
 ሕዝ2:4፤ዘገ7:11
 9፡10 ዘፍ11:3 ፤
 1፤ሃገ7:2-3፤አሞ7:14፤
 ሉቃ19:4
 9፡11 ኢሳ7:8
 9፡12 2ኃገ16:6፤
 2ዘፍ28:18፤
 ኢዮ40:11፤መዝ79:7፤
 ኢሳ5:25
 9፡13 2ዘፍ28:22፤
 ኢሳ23፤17፤31፤1፤
 55:6፤ኤር53፤50:4፤
 ሕዝ7:9፤ፃፃ9:13 ፤
 ሆሊ3:5፤7፤7:10፤
 አሞ4:6፤10፤
 ሶፎ1:6፤3፤7፤
 ሕጊ2:17
 9፡14 ቀ፤14:15 ፤
 ኢሳ19፤15፤ራእ18:8
 9፡15 ኢዮ13:4 ፤ ኢ
 ሳ3:2-3፤8፤15፤13፤
 28፤7፤44:2፤22፤
 ሕዝ13:2፤22፤
 ማፋ24:24
 9፡16 ኢሳ3:12፤
 ማፋ15፤14፤23፤16፤24
 9፡17 ኢዮ5:4 ፤
 ኢሳ1:4፤3፤8፤15፤25፤
 10:6፤27፤11፤32፤6፤ኤ
 ር9፤21፤11፤22፤
 13፤14፤18፤21፤
 48፤15፤49፤26፤
 ኢሞ4:10፤8፤13፤

አልፈለጉም።
 14ስለዚህ እግዚአብሔር ራስንና ጅራትን፤
 የዘንባባውን ቅርንጫፍና ሸምብቆውን
 ከእስራኤል በአንድ ቀን ይቈርጣል።
 15ሸማግሌዎችና የተከበሩ ሰዎች ራስ፤
 ሐስትን የሚያስተምሩ ነቢያት ደግሞ
 ጅራት ናቸው።
 16ይህን ሕዝብ የሚመሩት ያስቱታል፤
 የሚመራውም ሕዝብ ከመንገድ ወጥቶ
 ይባዛል።
 17ስለዚህ ጌታ በጉበዛዝት ደስ አይሰኝም፤
 አባት ለሌላቸውና ለመበለቶች አይራ
 ራም፤ ሁሉም ፈሪህ እግዚአብሔር ያላደ
 ረበትና ክፉ አድራጊ ነው፤
 የሁሉ አፍ አስጸያፊ ቃል ይናገራልና።
 ይህም ሁሉ ሆኖ፤ ቀጣው ገና አልበረደም፤
 እጁም እንደተዘረጋ ነው።
 18እንግዲህ ርኩሶት እንደ እሳት ይቀጣጠላል፤
 እሾህንና ኩርንችትን ይበላል፤
 ጥቅጥቅ ያለውን ደን ያነዳል፤
 ጢሱም ተትጉልጉሎ እንደ ዐምድ
 ይቆማል።
 19በሰራዊት ጌታ በእግዚአብሔር ቀጣ
 ምድር ትጋያለች፤
 ሕዝቡም እሳት ውስጥ እንደሚጨመር
 ማገዶ ይሆናል፤
 ወንድሙንም ማዳን የሚችል ማንም
 የለም።
 20በቀኝ በኩል ይጉርሳሉ፤
 ነገር ግን ራባቸው አይታገሥም፤
 በጎራም በኩል ይበላሉ፤
 ነገር ግን አይጠግቡም፤
 እያንዳንዱም የገዛ ወገኑን ሥጋ ይበላል።
 21ምናሴ ኤፍሬምን፤ ኤፍሬም ምናሴን
 ይበላል፤
 በይሁዳም ላይ በአንድነት ይነሣሉ፤
 ይህም ሁሉ ሆኖ፤ ቀጣው ገና አልበረደም፤
 እጁም እንደ ተዘረጋ ነው።
10 ፍትሕ የኑደለውን ሕግ ለሚያወጡ፤
 ጭቁና የሞላበትን ሥርዐት ለሚ
 ደነግጉ ወዮላቸው!
 2የድኸችን መብት ለሚገፉ፤
 የተጨቁኑትን ሕዝቤን ፍትሕ ለሚያዘቡ፤
 ማዘ7:2፤ማፋ12፤34፤ሮሜ3፤13-14 9፡18 ዘፃ29:23 ፤
 መዝ83፤14፤ኢሳ1፤31፤5፤6 9፡19 ኢዮ40:11 ፤ መዝ97:3 ፤
 ኢሳ1፤31 ፤ 3፤5፤13፤9፤13 ፤ ኤር17፤27 9፡20 ዘሌ26፤26 ፤
 ኢዮ18፤12 ፤ ኢሳ49፤26፤ዘክ11፤9 9፡21 መገ7:22 ፤
 12፤4፤2ዘፍ28፤6፤ኢሳ5፤25 10፡1 መዝ58፤2 ፤ ኢሳ5፤8
 10፡2 ዘፃ10፤18 ፤ ኢዮ6፤27፤ኢሳ1፤17 ፤ 3፤14፤5፤23

9፡6 ወይም፤ ድንቅ፤ መካር።
 20 ወይም፤ ክንፋን

መበለቶችን ለሚበዘብዙ፤
 ወላጅ የሌላቸውን ልጆች ለሚመዘብሩ
 ወዮላቸው!
 ፊንታን ጉብኝብት ቀን ምን ይውጣችኋል?
 ጥፋት ከፍቅ ሲመጣስ ምን ትሆናላችሁ?
 ርዳታን ለማግኘትስ ወደ ማን ትሸሻላችሁ?
 ሀብታችሁንስ የት ታገኙታላችሁ?
 ላክሰረኞች ጋር ከመርበትበት፤
 ከታረዱትም ጋር ከመጣል በቀር ምንም
 አይተርፋችሁም።
 ይህም ሁሉ ሆኖ፤ ቀጣው ገና አልበረደም።
 እጁም እንደ ተዘረጋ ነው።
የእግዚአብሔር ፍርድ በአሦር ላይ
 ፊንታን ጉብኝብት ለሆነ፤
 የመቅሠፍቴም ዱላ በእጁ ላለው ለአሦር
 ቂው ወዮለት!
 ህብታቸውን እንዲዘርፍ፤ ምርኮን እንዲ
 ያግበሰብሽ፤
 እንደ መንገድ ላይ ጭቃም እንዲረግግቸው፤
 አምላክ በሌለው ሕዝብ ላይ እልክዋለሁ፤
 በሚያስቁጣኝም ሕዝብ ላይ እሰደዋለሁ።
 ገእርሱ ግን እንዲህ አላሰበም፤
 በልቡም ይህ አልነበረም፤
 ነገር ግን ዕቅዱ ለማጥፋት፤
 ብዙ ሕዝቦችንም ለመደምሰስ ነበር።
 ለእንዲህም ይል ነበር፤
 'የጦር አዛዦቹ በሙሉ ነገሥታት
 አይደሉምን?
 ሳካልኖ እንደ ከርከሚሽ፤
 ሐማት እንደ አርፋድ፤
 ሰማርያስ እንደ ደማስቆ አይደሉምን?
 10 የጣያታትን መንግሥታት፤
 ምስሎቻቸው ከኢየሩሳሌምና ከሰማርያ
 መንግሥታት የሚበልጡትን
 እጅ እንደ ያዘኙ ሁሉ፤
 11 በሰማርያና በጣያቶቹ ያደረገሁትን፤
 በኢየሩሳሌምና በተቀረጹ ምስሎቻስ
 እንዲሁ አላደርግምን?'"።
 12 ጌታ በጽዮን ተራራና በኢየሩሳሌም
 ላይ የሚያደርገውን ሁሉ ከፊጸመ በኋላ፤
 እንዲህ ይላል የአሦርን ንጉሥ ስለ ልቡ
 ትዕቢትና ስለ ንቀት አመለካከቱ
 አቀጣጥሏል፤ 13 የአሦር ንጉሥ እንዲህ
 ይላልና፤
 "ይህን ሁሉ ያደረገሁት በክንዴ ብርታት
 ነው፤
 ደግሞም በጥበቤ አስተዋይ ነኝና።
 የመንግሥታትን ድንበር አፈረስሁ፤
 ሀብታቸውን ዘረፍሁ፤
 ነገሥታቸውን እንደ አንድ ኅያል ሆኜ
 አዋረድሁ።"

10:3 ፉ፡25፤
 ኢዮ31:14፣መ፡59:5፤
 108፡12፣ኢሳ1፡24፤
 13፡6፤14፡23፤20፡6፤2
 4፡6፤26፡14፤30፡7፤31፤
 347፡11፣ኤር59፤
 9፡9፤50፡15፤
 ሉቃ19፡44
 10:4 ኢሳ5፡25፤
 12፡1፤22፡2፤24፡22፤
 34፡3፤63፡10፤64፡5፤6
 6፡16፣ኤር4፡8፤
 30፡24፤39፡6፤
 ሰቆ1፤12፡5፡ሆ3፡3፤
 ዘ፡9፡11
 10:5 ፉ፡12፡15፤
 18፡24፤29፡19፡21፤
 ኢሳ7፡20፤9፡4፤13፡3፤
 5፡13፤14፡5፤25፤
 26፡20፤28፡1፤
 30፡30፤31፤31፡8፤
 34፡2፤ 37፡41፤15፤
 45፡1፤54፡16፤63፡6፤
 66፡14፤ኤር50፡23፤
 51፡20፤
 ሕዝ30፡24-25፤
 ሰፊ2፡13
 10:6 መሳ6፡4፤
 2ሳሙ22፡43፤
 2ዜና28፡9፤መ፡7፡5፤
 ኢሳ5፡5፤29፡8፤1፤
 9፡17፤19፡37፡26-27፤
 ፀን1፡12
 10:7 ዘ፡50፡20፤
 ሐሥ4፡23-28
 10:8 2ኃ፡18፡24
 10:9 ዘ፡10፡10፤
 14፡15፤ ዘ፡34፡8፤
 2ኃ፡16፡9፤17፡6፤
 18፡34፤2ዜና8፡4፤
 35፡20፤ኢሳ11፡11፤
 ኤር49፡24
 10:10 2ኃ፡19፡18
 10:11 2ኃ፡19፡13፤
 ኢሳ2፡8፤36፡18-20፤
 37፡10-13
 10:12 ፉ፡5፤
 2ኃ፡19፡7፤31፤
 መ፡11፡8፤27፤
 ኢሳ2፡11፤28፡21-22፤
 30፡31-33፤37፡36-38፤
 65፡7፤66፡4፤
 ኤር5፡29፤50፡18፤
 ሕዝ28፡17
 10:13 ዘ፡8፡17፤
 32፡26-27፤
 ኢሳ14፡13-14፤47፡7፤
 ሕዝ28፡4፤47፡4፤30
 10:14 2ኃ፡19፡22-24፤
 ኢዮ31፡25፤
 ኢሳ14፡6፤37፡24-25፤
 ኤር49፡16፤ኢሳ11፡4፤
 72፡6-11
 10:15 ፉ፡5፤
 ኢሳ7፡20፤45፡9፤
 ሮ፡9፡20-21
 10:16 ፉ፡18፤
 ዘ፡11፡33፤
 መ፡7፡8፤31፤ኢሳ8፡7፤
 17፡4፤ኤር21፡14
 10:17 ዘ፡11፡1-3፤
 2ሳሙ23፡6፤
 ኢዮ41፡21፤ኢሳ1፡31፤

14 ሰው እጁን ወደ ወፍ ጎጆ እንደሚሰድ፤
 እኔም እንዲሁ እጄን ወደ መንግሥታት
 ሀብት ሰደድሁ፤
 ሰዎች የተተወ ዕንቁላል እንደሚሰበሰቡ፤
 እኔም እንዲሁ ምድርን ሁሉ ሰበሰብሁ፤
 ክንፉን ያራገበ የለም፤
 አፉንም ከፍቶ የሮጫኸ አልነበረም።"

15 መጥረቢያ በሚቈርጥበት ሰው ላይ ይኮራ
 ራልን?
 መጋዘስ በሚሰበው ላይ ይታባይልን?
 በትር በሚያነግው ሰው ላይ ራሱን
 እንደሚነቀንቅ፤
 ዘንግም ራሱን ዕንጨት እንዳልሆነ አድርጎ
 እንደሚኮራራ ነው።

16 ስለዚህ ጌታ ፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ራር፤
 በፈረጠሙ ጦረኞቹ ላይ የሚያከሳ በሽታ
 ይልካል፤
 ከክብሩም በታች
 እንደ ነበልባል የሚንቦገቦግ እሳት
 ይለኩላል።

17 የእስራኤል ብርሃን እሳት፤
 ቅዱሱም ነበልባል ይሆናል፤
 በአንድ ቀንም
 እሾኹንና ኩርንቶቱን እሳት ይበላዋል፤

18 ሕመምተኛ እየመነመነ እንደሚሞት፤
 የደኑን ክብርና የለማውን ዕርሻ፤
 ነፍሱን ሥጋንም ፈጽሞ ያጠፋል።

19 በደኑ ውስጥ የሚተርፉት ዛፎች በጣም
 ጥቂት ናቸው፤
 ሕፃን ልጅ እንኳ ቁጥሮ ሊመዘግባቸው
 ይችላል።

የተረፉት የእስራኤል ዘሮች
 20 በዚያን ቀን ከእስራኤል ዘር የተረፉት፤
 ከያዕቆብም ቤት የዳኑት፤
 ከእንግዲህ ወዲህ
 በመታቸው ላይ አይታመኑም፤
 ነገር ግን በእስራኤል ቅዱስ በእግዚአብሔር
 ላይ፤
 በእውነት ይታመናሉ።

21 የተረፉት ይመለሳሉ፤
 ከያዕቆብ ቤት የተረፉት ወደ ኅያሉ
 አምላክ ይመለሳሉ።

9፡18፤31፡9፤37፡23፤ዘ፡2፡5 10:18 ፉ፡5፤ 2ኃ፡19፡23
 10:19 ፉ፡33-34፤ ኢሳ17፡6፤21፡17፤ 27፡13፤32፡19፤
 ኤር44፡28 10:20 ፉ፡27፤ 2ኃ፡16፡7፤ 2ዜና14፡11፤28፡20፤
 ኢሳ1፡9፤5፤24፤ 11፡10፤11፤12፡14፤17፡7፤19፡18፤19፤
 24፡21፤28፡5፤48፡2፤ 50፡10፤52፡6፤ ኤር21፡2፤ሕዝ7፡16፤
 ሆሴ3፡5፤6፤1፤ ሚካ3፡11፤7፡7፤ ዘ፡9፡16 10:21 ዘ፡45፡7፤
 ኢሳ6፡13፤7፡3፤19፡6፤ ሰፊ3፡13

፡13 ወይም፤ ጎይቶችን አዋረዱ።
 ፡21 በዚህም በፉ፡22 ላይ ዕብራይስጡ፤ ሸር - ጸሎብ ይላል።

22 እስራኤል ሆይ፤
 ሕዝብህ እንደ ባሕር አሸዋ ቢሆንም፤
 የተረፉት ብቻ ይመለሳሉ።
 ታላቅና ጸድቅ የሆነ ጥፋት ታውጃለህ።
 23 ጌታ ፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
 የወሰነውን ጥፋት በምድር ሁሉ ላይ
 ያመጣል።
 24 ስለዚህ ጌታ ፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ።ር
 እንዲህ ይላል፤
 “በጽዮን የምትኖሩ ሕዝቤ ሆይ፤
 ግብፅ እንዳደረገው ሁሉ በትር ያሳውቁህን፤
 በሽመል ደብዳቤውን
 አዎራውያንን አትፍራቸው።
 25 በአንተ ላይ ያመጣሁትን ቅጣት
 በጥቂት
 ጊዜ ውስጥ አቆማለሁ፤
 በእነርሱም ላይ መቅደፍትን
 አመጣለሁ።”
 26 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ምድያምን
 በሔራብ ዐለት አካባቢ እንደ መታ፤
 በጅራፍ ይገርፋቸዋል፤
 በግብፅ እንዳደረገውም ሁሉ፤
 በትሩን በውሆች ላይ ያሳያል።
 27 በዚያን ቀን ሸክማቸው ከትከሻህ፤
 ቀንበራቸውም ከወንገትህ ላይ ይሳያል፤
 ከውፍረትህም የተነሣ
 ቀንበሩ ይሰበራሉ።ፈ
 28 ወደ ዐይነት ይገባሉ፤
 በሚገርን ያልፋሉ፤
 ንግዳቸውንም በማክማስ ያከማቻሉ።
 29 መተላለፊያውን ዐልፈው እንዲህ ይላሉ፤
 “በጌባፅ ሰፍረን እናድራለን።”
 ራማ ደነገጠች፤
 የሳኦል ከተማ ጊብዓ ሸሸች።
 30 የጋሊም ሴት ልጅ ሆይ፤ ጨካኝ!
 ላይሻ ሆይ፤ አድምጪ!
 ምስኪን ዓናቶት ሆይ፤ መልሻላት!
 31 ማድሚናህ በሸሸት ላይ ነች፤
 የጌቢም ሕዝብ ሊደበቅ ይሮጣል።
 32 በዚህ ቀን ኖብ ይደርሳሉ፤
 እጃቸውን በኢየሩሳሌም ከራብታ፤
 በጽዮን ሴት ልጅ ተራራ ላይ በዛቻ
 ነቀነቁ።
 33 እነሆ፤ ጌታ ፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ።ር፤
 በታላቅ ኅይል ቅርንጫፎችን ይቁራ
 ርጣል፤
 ረጃጅም ዛፎች ይገነደሳሉ፤
 ከፍ ከፍ ያሉትም ይወድቃሉ።
 34 ጥቅጥቅ ያለውን ደን በመጥረቢያ ይቁራርጣል፤
 ሊባናስም በጎያሉ ፊት ይወድቃል።

10:22 ፉ23፤
 ዘፍ12:2፤ዕዝ1:4፤
 ኢሳ11:11፤28:22፤
 46:3፤ 48:19፤
 ኤር33:22፤40:2፤
 ዳፃ9:27
 10:23 ፉ22፤
 ኢሳ6:12፤28:22፤
 ሮሜ9:27-28 10:24
 ፉ5፤
 ዘዐ5:14፤መዝ87:5-6፤
 ኢሳ7:4
 10:25 ፉ3:5፤
 መዝ30:5፤ኢሳ13:5፤
 17:14፤24:21፤
 26:20፤29:17፤
 30:30፤34:26፤66:14፤
 ዳፃ8:19፤11:36፤
 ሚካ5:6፤ካጌ2:6
 10:26 ዘዐ14:16፤
 ኢሳ9:4፤30:32፤
 37:36-38
 10:27 ፉ20፤
 ዘሌ26:13፤
 መዝ66:11፤ኢሳ9:4፤
 14:25፤47:6፤52:2፤ኤ
 ር30:8
 10:28 ኢሳ1:11፤
 1ሳሙ13:2፤14:2
 10:29 ኢሳ18:24፤
 25:መሳ19:14፤
 ንዐ11:31፤ኢሳ15:5
 10:30 1ሳሙ25:44፤
 ንዐ11:32
 10:32 1ሳሙ21:1፤
 ኢዮ15:25፤መዝ9:14፤
 ኢሳ16:1፤ኤር6:23
 10:33 ዘዐ12:12፤
 ኢሳ2:13፤5:15፤
 18:5፤27:11፤
 ሕዝ17:4፤አዎ2:9
 10:34 ዘፍ49:24፤
 2ገዝ9:23፤
 መዝ93:4፤ኢሳ33:21፤
 ኖሆ11:2፤ዘክ11:2
 11:1 ፉ10፤
 2ገዝ9:26፤30፤
 ኢዮ14:7:8፤
 ኢሳ4:2፤9:7፤27:6፤
 ማብ11:1፤ራእ4:2፤
 9:7፤27:6፤ማብ1:1፤
 ራእ5:5
 11:2 ዘዐ28:3፤
 መሳ3:10፤ኢሳ9:6፤
 32:15፤42:1፤44:3፤
 48:16፤59:21፤61:1፤
 ሕዝ37:14፤39:29፤
 ኢሳ2:28፤ማብ3:16፤
 ዮሐ1:32-33፤16:13፤
 ኤፌ1:17፤ዘላ2:3፤
 2ጠሞ1:7
 11:3 ኢሳ33:6፤
 ዮሐ2:25፤7:24
 11:4 ኢዮ4:9፤
 5፤16፤40:18፤
 መዝ2:9፤18:8፤
 72:2፤ 4፤139:19፤
 ኢሳ3:14፤9:7፤
 14:30፤27:7፤30:28፤
 31:33፤ 40:24፤
 59:19፤ሕዝ21:31፤
 ዘክ14:12፤ሚሳ4:6፤
 2ተሰ2:8፤

ከእሴይ ግንድ የወጣ ቍጥቋጥ
11 ከእሴይ ግንድ ቍጥቋጥ ይወጣል፤
 ከሥርቶም አንዱ ቅርንጫፍ ፍራ
 ያፈራል።
 2 የእግዚአብሔር መንፈስ፤
 የጥበብና የማስተዋል መንፈስ፤
 የምክርና የኅይል መንፈስ፤
 የዕውቀትና እግዚአብሔርን የመፍራት
 መንፈስ ያርፍበታል።
 3 እግዚአብሔርን በመፍራት ደስ ይለዋል፤
 ዐይኑ እንዳየ አይፈርድም፤
 ጆሮውም እንደ ሰማ አይበይንም።
 4 ነገር ግን ለድሸች በጽድቅ ይፈርዳል፤
 ለምድር ምስኪኖችም ፍትሕን ይበይናል፤
 በአፉ በትር ምድርን ይመታል፤
 በከንፈሩም እስትንፋስ ክፉዎችን
 ይገድላል።
 5 ጽድቅ የወገቡ መታጠቂያ፤
 ታማኝነትም የጌኑ መቀነት ይሆናል።
 6 ተኩሳ ከበግ ጠቦት ጋር ይኖራል፤
 ነብርም ከፍየል ግልገል ጋር ይተኛል፤
 ጥጃ፤ የአንበሳ ደቦልና የሰባ ከብትጆ በአን
 ድነት ይሰማራሉ፤
 ትንሽ ልጅም ይመራቸዋል።
 7 ላምና ድብ በአንድነት ይሰማራሉ፤
 ልጆቻቸውም አብረው ይተኛሉ፤
 አንበሳም እንደ በሬ ገለባ ይበላል።
 8 ጡት የሚጠባ ሕዋስ በአደገኛ እባብ ጉድጓድ
 ላይ ይጫወታል፤
 ጡት የጣለም ሕፃን እጁን በእፋኝት
 ጉድጓድ ይከትታል።
 9 በተቀደሰው ተራራዬ ሁሉ ላይ
 ጉዳት ወይም ጥፋት አያደርሱም፤
 ውሃ ባሕርን እንደሚሸፍን፤
 ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን በማወቅ
 ትሞላለችና።
 10 በዚያን ቀን፤ የእሴይ ሥር ለሕዝቦች
 ምልክት ሆኖ ይቆማል፤ መንግሥታት ወደ
 እርሱ ይመጣሉ፤ ማረፊያውም የከበረ ይሆ
 ራእ19:11፤15 11:5 ዘዐ12:11፤1ገዝ18:46፤ ኢሳ25:1፤
 ኤፌ6:14 11:6 ኢሳ65:25 11:7 ኢዮ40:15
 11:8 ኢሳ14:29፤ 30:6፤59:5፤65:20 11:9 ዘዐ7:5፤
 ዘኅ25:12፤ 1ሳሙ17:46፤ መዝ48:1፤98:2-3፤ ኢሳ2:24፤9:7፤
 19:21፤45:6፤14፤ 22፤48:20፤49:26፤ 52:10፤ኤር24:7፤
 31፤34፤ዕጌ2:14 11:10 ፉ1፤ መዝ20:5፤116:7፤ኢሳ2:4፤
 10:20፤ 14:13፤18:3፤ 28:12፤32:17-18፤ 40:2፤49:23፤
 56:3፤6፤ 60:5፤10፤ኤር4:6፤6:16፤30፤10፤46፤27፤ካጌ2:9፤ ዘክ2:5፤
 ሉቃ2:32፤ዮሐ12:32፤ካሥ11:18፤ሮሜ15:12
 5:27 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰባ ሊቃናት
 ትርጉም ግን፤ ቀንበሩ ከትከሻህ ላይ ይበራራል ይላል።
 6:6 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰባ ሊቃናት
 ትርጉም ግን፤ የሰባ አንበሳ ይበላል ይላል።

ናል።¹¹ በዚያን ቀን፣ ጌታ እጁን ዘርግቶ እንደ ገና የተረፈውን የሕዝቡን ቅሬታ ከአሦር፣ ከታችኛው ግብፅ፣ ከላይኛው ግብፅ፣ ከኢትዮጵያ፣ ከኤሳም፣ ከባቢሎን፣ ከሐማትና ከባሕር ጠረፍ ምድር ይሰበስባል።

¹² ለመንግሥታት ምልክትን ያቆማል፤ ከእስራኤልም የተሰደዱትን መልሶ ያመጣቸዋል፤

የተበተኑትን የይሁዳ ሕዝብ፣ ከአራቱ የምድር ማእዘን ይሰበስባል።

¹³ የኤፍሬም ምቀኝነት ያከትማል፤ የይሁዳ ጠላቶችም ይቈረጣሉ፤ ኤፍሬም በይሁዳ አይቀናም፤

ይሁዳም ኤፍሬምን አይጠላም።

¹⁴ በምዕራብ በኩል በፍልስጥኤም ተረተር ላይ

ይወርዳሉ፤ ሁለቱም ተባብረው በምሥራቅ ያለውን ሕዝብ ይዘርፋሉ፤

በኤዶምና በሞዳብ ላይ እጃቸውን ያነሣሉ፤ አሞናውያንም ይገዙላቸዋል።

¹⁵ እግዚአብሔር በሚጋረሩም ነፋስ የግብፅን ባሕር ሰላጤ ያደርቃል፤ እጁን በኤፍራጥስ ወንዝ ላይ ይዘረጋል፤ ሰባት ታናናሽ ጅረትም አድርጎ ይለያየዋል፤ ስለዚህ ሰዎች ከጭማቸው መሻገር ይችላሉ።

¹⁶ እስራኤል ከግብፅ በወጣ ጊዜ እንደ ሆነው ሁሉ፣ ከአሦር ለተረፈው ቅሬታ ሕዝብ፣ እንዲሁ ጌዳና ይዘጋጅለታል።

የውዳሴ መዝሙር

12 በዚያን ቀን እንዲህ ትላለህ፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤

ቀድሞ ተቈጥተኝኝ ነበር፤ አሁን ግን ከቀጣህ ተመለስህ፤ ደግሞም አጽናንተኝኛልና እወድስሃለሁ።

² እነሆ፣ እግዚአብሔር ድኑቴ ነው፤ እታመናለሁ፣ ደግሞም አልፈራም፤

* ጌታ እግዚአብሔር ብርታቴና ዝማሬዬ ነው፤ ድኑቴም ሆኖአል።”

³ ከድኑቴ ምንጮች ውሃ በደስታ ትቀዳላችሁ።

⁴ በዚያን ቀን እንዲህ ትላላችሁ፤ “እግዚአብሔርን አመስግኑ፣ ስሙንም ጥሩ፤ ያደረገውንም በአሕዛብ መካከል አስታውቁ፤ ስሙ ከፍ ከፍ ማለቱንም ዐውጁ።

⁵ ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ታላቅ ሥራ ሠርቶ አልፍ፤ ይህም ለዓለም ሁሉ ይታወቅ።

11፡11 ዘፍ10፡622፤ ዘ830፡4፤ኢሳ1፡9፤ 10፡9፤20፡19፤24፤ 24፡15፤41፡1፤5፤ 42፡4፤10፡12፤49፡1፤ 12፡51፡5፤59፡18፤ 60፡9፤16፡19፤ ኤር16፡15፤44፡1፤15፤4 6፡27፤ሕዝ29፡14፤ 30፡14፤38፡8፤ ሆሊ11፡11፤ ማክ17፡12፤ዘ8፡7፤ 10፡10፤ሐሥ8፡27 11፡12 ነወ1፡9፤ መዝ20፡5፤48፡10፤ 67፡7፤106፡47፤ አሳ14፡12፡41፤5፤14፤ 43፡5፤49፡5፤22፤ 54፡7፤ኤር16፡15፤ 31፡10፤32፡37፤ ሕዝ28፡25፤ዐፎ3፡10፤ ራሕ7፡1 11፡13 2ዜ፡28፡6፤ ኤር3፡18፤ሕዝ37፡16፤ 17፡22፤ሆሊ1፡11 11፡14 ዞ፡24፡18፤ መሳ፡3፤ 11፡14- 18፤2ዜ፡26፡6፤28፡18 ፤ መዝ137፡7፤ ኢሳ15፡1፤16፡14፤ 25፡3፤10፡34፤5፤6፤ 60፡12፡63፡1፤ ኤር48፡40፤49፡22፤ ሕዝ25፡12፤ዘ71፡141፤ ኢሌ3፡19፤ሐዝ1፡1፤ ሰፎ2፡8፡11፤ሚላ1፡4 11፡15 ዘፍ4፡16፤ ዘወ14፡22፡29፤ ዘ811፡10፤ኢሳ7፡20፤ 19፡16፤30፡32፤ 37፡25፤42፡15፤ ኤር50፡38፤51፡36 11፡16 ሞ11፤ ዘፍ45፡7፤ ዘወ14፡26፡31፤ ኢሳ19፡23፤35፡8፤ 40፡3፤49፡11፤51፡10፤ 57፡14፤62፡10፤ ኤር50፡5 12፡1 አዮ13፡16፤ መዝ9፡1፤71፡21፤ ኢሳ10፡20፤25፡1 12፡2 ዘወ15፡2፤ አዮ13፡15፤ መዝ18፡1፤ 26፡1፤12፡7፤ ኢሳ17፡10፤25፡9፤ 26፡3፤4፤33፡6፤ 38፡11፤45፡17፤ 51፡5፤6፤54፡8፤ 59፡16፤61፡10፤ 62፡11፤ዘ76፡23 12፡3 ዘወ15፡25፤ 2፡7፤17፤መዝ36፡9፤ ኤር2፡13፤17፡13፤ ዮሐ4፡10፡14 12፡4 ዘወ3፡15፤ መዝ80፡18፤105፡1፤1 13፡2፤ኢሳ10፡20፤ 24፡15፤25፡1፤26፡8፤1 3፤54፤5፤60፡3፤ ኤር10፡7፤ዐፎ2፡11፤ ሚላ1፡11 12፡5 ዘወ15፡1፤ መዝ98፡1

ፊጥኑን ሕዝብ ሆይ፤ እልል በሉ፤ በደስታም ዘምሩ፤ በመካከላችሁ ያለው የእስራኤል ቅዱስ ታላቅ ነውና።

በባቢሎን ላይ የተነገረ ትንቢት

13 የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ ስለ ባቢሎን ያየው ንግር፤

² በተረፈው ከራብታ ዐናት ላይ ምልክት ስቀሉ፤ ድምፃችሁን ከፍ አድርጋችሁ ጩኸኑ፤ በመሳፍንቱም በር እንዲገቡ፣ በእጅ ምልክት ስሙ።

³ በድል አድራጊነቱ ደስ የሚላቸውን ቅዱሳኔን አዛለሁ፤ ቀጣዩንም እንዲፈጽሙ፣ ተዋጊዎቼን ጠርቻለሁ።

⁴ በተራሮች ላይ እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ፣ የሚሰማውን ጩኸት አድምጡ! በመንግሥታትም መካከል፤ እንደ ተጨናኑቅ ሕዝብ ድምፅ የሆነውን ውኃታ ስሙ!

የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሰራዊቱን ለጦርነት አሰልፎአል።

⁵ እግዚአብሔርና የቀጣው ጦር መሣሪያ፣ ምድሪቱን በሙሉ ለማጥፋት፣ ከራቅ አገር፣ ከሰማያትም ዳርቻ መጥተዋል።

⁶ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና አልቅሱ፤ ሁሉን ቻይጶ ከሆነ አምላክ ዘንድ ጥፋት ይመጣልና።

⁷ ስለዚህ እጆች ሁሉ ሽባ ይሆናሉ፤ የሰውም ሁሉ ልብ ይቀልጣል።

⁸ ሽብር ይይዛቸዋል፤ ሥቃይና ጭንቀት ይደርስባቸዋል፤ ምጥ እንደ ያዛት ሴት ያምጣሉ፤

12፡6 ዘፍ21፡6፤ መዝ46፡5፤48፡1፤ 78፡41፤98፡4፤99፡2፤ ኢሳ1፡24፤10፡20፤ 17፡7፤24፤14፤29፤19፤37፤23፤43፡3፤14፤45፡11፤ 48፡20፤ 49፡26፤52፡8፤55፡5፤ኤር20፡13፤31፤7፤ሕዝ39፡7፤ ሰፎ3፡14፤17፡ዘፃ2፡10 13፡1 ሞ19፤ ዘፍ10፡10፤ኢሳ1፡1፤ 14፡4፤28፡15፡1፤ 20፡2፤21፡1፤9፤ 37፡2፤46፡1፤2፤48፡14፤ ኤር24፡1፤25፡1፤2፤5፤ሆ1፡1፤ዕፃ1፡1፤ዘፃ9፡1፤2፤1፤ ሚላ1፡1፤ ራሕ14፡8 13፡2 መዝ20፡5፤ ኢሳ24፡12፤45፡2፤ ኤር50፡2፤ 51፡27፡58 13፡3 ሞ17፤ኢዮ40፡1፤መዝ49፡2፤ኢሳ10፡5፤21፡2፤ ኤር51፡11፤ዘ75፡28፡31፤ኢሌ3፡11 13፡4 መዝ46፡6፤ ኢሳ42፡13፤ 46፡6፤ 47፡4፤51፡1፤5፤ኤር50፡41፤ኢሌ3፡14 13፡5 ኢሌ6፡17፤ኢሳ5፡26፤10፡25፤24፡1፤30፡25፤34፡2፤45፡1፤ 54፡16፤ ኤር50፡25 13፡6 ዘፍ17፡1፤ኢሳ2፡12፤10፡3፤ 14፡15፡31፤15፡2፤ 16፡7፤23፡1፤ሕዝ30፡2፤ዮፊ5፡1 13፡7 ኢሌ2፡11፤ 2፡7፡19፡26፤ኢዮ4፡3፤ኤር47፡3፤ሕዝ21፡7 13፡8 ዘፍ3፡16፤ዘወ15፡14፤መዝ31፡13፤ 48፡5፤ ኢሳ21፡4፤ ኢል2፡6፤ ናሆ2፡10፤ ዮሐ16፡21

¹¹ ስብራይስጥ፣ ከአትራሽ ይላል።
¹² ወይም፣ ባላግግጭ።
¹³ ስብራይስጥ፣ ጭይ ይላል።
* እግዚአብሔር በሚለው ስም ፈንታ ተተክቶ የገባ ነው።

እርስ በርሳቸው በድንጋጤ ይተያያሉ፤ ፊታቸውም በፍርሀት ቀይ ይሆናል።
 9 እነሆ፤ የእግዚአብሔር ቀን ጨካኝ ነው፤ ምድርን ባድማ ሊያደርጋት፤ በውስጣም ያሉትን ኅጢአተኞች ሊያጠፋ፤ ከመግታትና ከብርቱ ቀጣ ጋር ይመጣል።
 10 የሰማይ ከዋክብትና ሰራዊታቸው፤ ብርሃን አይሰጡም፤ ፀሐይ ገና ከመውጣቷ ትጨልግላለች፤ ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም።
 11 ዓለምን ስለ ክፋቷ፤ ክፉዎችንም ስለ ኅጢአታቸው እቀጣለሁ፤ የትዕቢተኞችን እብራት አሸራለሁ፤ የጨካኞችንም ጉራ አዋርዳለሁ።
 12 ሰውን ከነጠረ ወርቅ ይልቅ ውድ፤ ከአፈርም ወርቅ ይበልጥ ብርቅ አደር ጋለሁ።
 13 ስለዚህ በሰራዊት ጌታ በእግዚአብሔር መግት፤ ቀጣው በሚነድበት ቀን፤ ሰማያትን እነቀንቃለሁ፤ ምድርንም ከስፍራዋ አናውጣለሁ።
 14 እንደሚታደን ሚዳቋ፤ እረኛም እንደሌለው የበግ መንጋ፤ እያንዳንዱ ወደ ወገኑ ይመለሳል፤ እያንዳንዱም ወደ አገሩ ይሸሻል።
 15 የተማረክ ሁሉ ይወጋል፤ የተያዘም ሁሉ በሰይፍ ይወድቃል።
 16 ዐይናቸው እያየ ሕፃናታቸው ይጨፈጨፋሉ፤ ቤታቸው ይዘረፋል፤ ሚስቶቻቸው ይደፈራሉ።
 17 እነሆ፤ ለብር ደንታ የሌላቸውን፤ በወርቅም ደስ የማይሰኙትን፤ ሜዶናውያንን አስነግባቸዋለሁ።
 18 ቀስታቸው ጉበዞችን ይፈጃል፤ ሕፃናትን አይምሩም፤ ዐይናቸውም ለልጆች አይራራም።
 19 የመንግሥታት ፅንቀት፤ የከለዳውያን፤ ትምክሕት፤ የሆነችውን ባቢሎንን፤ እግዚአብሔር እንደ ሰይምና እንደ ገሞራ ይገለብጣታል።
 20 በዘመናት ሁሉ የሚቀመጥባት አይኖርም፤ የሚቀመጥባትም የለም ሀረብ በዚያ ድንኳኑን አይተክልም፤ እረኛም መንጋውን በዚያ አያሳርፍም።
 21 ነገር ግን የምድረ በዳ አራዊት በዚያ ይተኛሉ፤ ቀበሮዎች ቤቶቿን ይሞላሉ፤ ጉጉቶች በዚያ ይኖራሉ፤ በበረራ ፍጆታ የሚመሰሉ አጋንንትም ይዛለሉባቸዋል።

13፡9 ኢ.ሳ.2፡12፤ 9፡19፤26፡21፤36፡16፤ ኢ.ሳ.6፡23፤25፡31፤ 51፡2፤ኢ.ሳ.3፡2
 13፡10 ዘ010፡22፤ ኢ.ሳ.9፡7፤ኢ.ሳ.5፡30፤ 24፡23፤ሕዝ32፡7፤ ኢሞ5፡20፤8፡9፤ ዘ014፡7፤ግቴ24፡29፤ ግር13፡24፤ራእ8፡12
 13፡11 መዝ10፡5፤ 125፡3፤ምሳ16፡18፤ ኢሳ2፡9፤3፡11፤11፡4፤ 23፡9፤25፡3፤5፤ 26፡21፤29፡5፤20፤ 49፡25፤26፡6፤5፡6-7፤ 66፡16፤ሕዝ28፡2፤ 87፡4፤37፡5፤23
 13፡12 ዘ010፡29፤ ኢሳ4፡1
 13፡13 ኢሞ9፡5፡6፤ መዝ10፡2፤26፤ ኢሳ9፡19፤14፡16፤ 34፡4፤51፡6፤ ግቴ24፡7፤ግር13፡8
 13፡14 ዘ011፡9፤ 17፡22፤17፡ምሳ6፡5፤ኢሳ17፡13፤21፡15፤ 22፡3፤33፡3፤ኢሳ4፡9፤46፤ 16፡50፤16፡51፡9፤5፡3፤ 17፡ምቴ9፡3፤6፤ ዮሐ10፡11
 13፡15 ኢሳ14፡19፤ ኢሳ50፡25፤51፡4
 13፡16 ሞ18፤ ዘ034፡29፤ዘ፡16፤27፤ 25፡78፤12፡ዘሰ.13፤16
 13፡17 ሞ3፤ 27፡18፤14፡16፤ ምሳ6፡34፡35፤ ኢሳ50፡9፡41፤51፤1
 13፡18 ሞ16፤ ዘ032፡25፤መዝ7፡12፤ኢሳ14፡22፡41፡2፤ 47፡6፡9፤ኢሳ6፡23፡49፤ 26፡50፡9፡14፡29፤ 30፡42፡51፡4
 13፡19 ሞ1፤ ዘ019፡25፤ መዝ137፡8፤ ኢሳ1፡9-10፡47፡5፤ 87፡2፡37፡38፡4፡30፤ ሮግ9፡29፤ራእ14፡8
 13፡20 2ዘ517፡11፤ ኢሳ14፡23፡34፡10፡15፤ ኢሳ51፡29፡37፡43፡62
 13፡21 ዘሰ11፡16-18፤ 17፡7፤ዘ014፡15-17፤ 2ዘ511፡15፤ መዝ74፡14፤ኢሳ14፡6፤ ራእ18፡2
 13፡22 ዘ032፡35፤ ኢሳ25፡2፡32፡14፤ 34፡13፡14፡35፡7፤ 43፡20፤ኢሳ9፡11፤ 48፡16፡49፡33፤ 50፡39፤51፡33፡37፡ግግ ል1፡3
 14፡1 ዘ018፡19፤ ዘ012፡43፤2ዘ5፡6፡6፤ መዝ102፡13፤ ኢሳ11፡10፡41፡8፤ 42፡1፡44፡1፡45፡4፤

22 ጅቦች በምሽጎቻቸው፤ ቀበሮዎችም በተዋቡ ቤተ መንግሥቶቿ ይጮኻሉ፤
 ጊዜዋ ቀርቦአል፤ ቀደም አይራዘምም።
14 እግዚአብሔር ለያዕቆብ ደራራ ለታል፤ እስራኤልን እንደ ገና ይመርጠዋል፤ በራሳቸውም አገር ይኖራቸዋል። መጻተኞች አብረዋቸው ይኖራሉ፤ ከያዕቆብም ቤት ጋር ይተባበራሉ።
 2 አሕዛብም ይወስዷቸዋል፤ ወደ ገዛ ስፍራቸው ይመልሷቸዋል። የእስራኤል ቤት አሕዛብን ርስት ያደርጋቸዋል፤ በእግዚአብሔርም ምድር ወንዶችና ሴቶች ባሪያዎች አድርገው ይገዟቸዋል፤ የማረካቸውን ይማርካቸዋል፤ የጨቁኗቸውንም ይገዟቸዋል።
 3 እግዚአብሔር ከሥቃይህ፤ ከመከራህና ከጽኑ ባርነትህ ባሳረፈህ ቀን፤ ፋባባሎን ንጉሥ ላይ ትሣለቃለህ፤ እንዲህም ትላለህ፤ ጨቁኙ እንዴት አበቃለት! አስገባሪነቱስ እንዴት አስተመ!
 5 እግዚአብሔር የክፉዎችን ዘንግ፤ የገዢዎችንም በትረ መንግሥት ሰብሮአል፤ ሕዝቦችን በማያቋርጥ ቀጣ የመታውን፤ ያለ ርኅራኄ እያሳደደ የቀጠቀጠውን ሰብሮአል።
 7 ምድር ሁሉ ሰላምና ዕርፍት አግኝታለች፤ የደስታም ዝማሬ ታስተጋባለች።
 8 ጉድና የሊባኖስ ዝግብ እንኳ ደስ ብሎአቸው፤ “አንተም ወደቅህ፤ ዕንጨት ቈራጭም መጥረቢያ አላነሣብንም” አሉ።
 9 በመጣህ ጊዜ ሲኤል ልትቀበልህ ተነሣሥታለች፤
 49፡7፡10፡13፤54፡7-8፡10፤65፡9፡22፤ኢሳ3፡18፤16፤15፤ 23፡8፤33፤26፤ሕዝ47፡22፤ዘ01፡17፤ 2፡12፡3፤2፡8፡22-23፤ 10፡6፤ኢሳ2፡12-19 14፡2 መዝ49፡14፤ 149፡8፤ኢሳ11፡12፤ 26፡15፤43፡14፤ 45፡14፤49፡7፡23፡25፤ 54፡3፤60፡9፡12፡14፤ 61፡5፤ኢሳ30፡16፤ 40፡1፤49፡2፤ሕዝ39፡10፤ሰፊ3፡19፤ዘ02፡9
 14፡3 ዘ01፡14፤ኢሳ3፡17፤ኢሳ11፡10 14፡4 ኢሳ9፡4፤ 13፡1፤ግግ2፡4፤ፅገ2፡6 14፡5 መዝ110፡2፤125፡3፤ኢሳ10፡15
 14፡6 27፡15፡29፤ መዝ47፡3፤ኢሳ10፡14፤47፡6፤ ዕን1፡17 14፡7 ዘ፡6፡26፤ መዝ98፡1፤126፡1-3፤ኢሳ12፡6፤ ኢሳ50፡34፤ ዘ01፡11 14፡8 27፡19፡23፤ 1ዘ5፡16፡33፤ መዝ65፡13፤ኢሳ37፡24፤ሕዝ31፡16 14፡9 ኢሳ3፡14፡26፡5፤ ምሳ30፡16፤ሕዝ32፡21፤ዘ01፡3
 9፡9 ወይም፤ ባቢሎናውያን ግላት ነው።
 64 የሙት ባሕር ጥልቅ፤ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉምና የሰርሰቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ ነገር ግን በማሰራቱ ቅጅ የቃሉ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
 79 በዚህና በሞጥር 11 እንዲሁም 15 ላይ አንዳንድ ቅጂዎች መቃብር ይላሉ።

ይቀበሉህም ዘንድ የሙታንን መናፍስት፤ በዓለም ገዥ የነበሩትን ሁሉ ቀስቅሳለች፤ በአሕዛብ ላይ የነገሡትን ነገሥታት ከዙፋናቸው አውርዳለች።
 10 እነርሱ ሁሉ ይመልሱልሃል፤ እንዲህም ይሉሃል፤ “አንተም እንደ እኛ ደከምህ፤ እንደ እኛም ሆንህ።”
 11 ክብርህ፣ ከነበገና ድምፁ ወደ ሲኦል ወረደ፤ ብሎች ከበታችህ ተነጥፈዋል፤ ትሎችም መደረቢያህ ይሆናሉ።
 12 አንተ የንጋት ልጅ፣ አጥቢያ ኮከብ ሆይ፤ እንዴት ከሰማይ ወደቅህ! አንተ ቀድሞ መንግሥታትን ያዋረድህ፤ እንዴት ወደ ምድር ተጣልህ!
 13 በልብህም እንዲህ አልህ፤ “ወደ ሰማይ ዐርጋለሁ፤ ዙፋኔንም ከእግዚአብሔር ከዋክብት በላይ ከፍ አደርጋለሁ፤ በተራራው መሰብሰቢያ፣ በተቀደሰውም ተራራ ስፍታ ላይ በዙፋኔ እቀመጣለሁ፤ 14 ከደመናዎችም ከፍታ በላይ ዐርጋለሁ፤ ራሴንም እንደ ልዑል አደርጋለሁ።”
 15 ነገር ግን ወደ ሲኦል፣ ወደ ጥልቁም ጉድጓድ ወርደሃል።
 16 የሚያደግም አትኩረው እየተመለከቱህ፣ በመገረም ስለ አንተ እንዲህ ይላሉ፤ “ያ ምድርን ያናወጠ፣ መንግሥታትን ያቀጠጠ፣ ይህ ሰው ነውን? 17 ዓለምን ምድር በዳ ያደረገ፣ ከተሞችን ያፈራረሰ፣ ምርኮኞቹንም ወደ አገራቸው እንዳይሄዱ የከለከለ ይህ ነውን?”
 18 የአሕዛብ ነገሥታት ሁሉ በክብር አንቀላፍተዋል፤ በየመቃብራቸው ዐርፈዋል።
 19 አንተ ግን እንደማይፈለግ ቅርንጫፍ፣ ከመቃብር ወጥተህ ተጥለሃል፤ በሰይፍ በተወገቱት፣ ወደ ጥልቁ ድንጋዮች በወረዱት፣ በተገደሉትም ተሸፍነሃል። እንደ ተረገጠም ሬሳ ሆነሃል።
 20 ከእነርሱ ጋር በመቃብር አትሆንም፤ ምድርህን አጥፍተሃልና፤ ሕዝብህንም ፈጅተሃልና። የክፉ አድራጊዎች ዘር ፈጽሞ አይታወቅም።
 21 ተነሥተው ምድርን እንዳይወርሱ፣

14:10 ሕዝ26:20፣ 32:21
 14:11 ዙፋ16:30፣ አዳ7:5፣21:26፣ 24:20፣ም430:16፣ አሳ5:12፣51:8፣ 66:24፣ሕዝ26:13፣ አሞ6:5
 14:12 ሕዝ26:17፣ ሉቃ10:18፣ 2አጥ1:19፣ራእ2:28፣ 8:10፣9:1
 14:13 መዝ82:1፣ አሳ37:24፣ሕዝ28:2፣ ዳ75:23፣8:10፣ አብ1:4፣ማቴ11:23፣ 2ተሰ2:4
 14:14 ዘፍ3:5፣ ዙፋ24:16፣አዳ20:6፣ አሳ10:13፣47:8፣ ኤር50:29፣51:53፣ ዳ71:1፣36፣ተሰ2:4
 14:15 አዳ21:13፣ መዝ55:23፣አሳ13:6፣ 45:7፣47:11፣ ኤር51:8፣43፣ ሕዝ31:16፣32:23፣ ማቴ11:23፣ ሉቃ10:15
 14:16 አሳ2፣19፣ 13:13፣ኤር50:23፣ ኤላ3:16፣ ሐኪ2:6፣21፣ ራእ18:9
 14:17 ዘፍ7:14፣ 2ነገ15:29፣መዝ52:7፣ አሳ15:6፣ኤር50:33፣ ኤላ2:3፣ራእ18:18
 14:18 አዳ21:32
 14:19 አሳ13:15፣ 22:16፣18፣34፣3፣ ኤር8:1፣36፣30፣ 41:7-9
 14:20 ዘፍ32:26፣ 1ነገ21:19፣አዳ18:19፣ አሳ1:4
 14:21 ዘፍ9:25፣ ዘሌ26:39፣ ዙፋ16:27
 14:22 ጋሞ18:18፣ 1ነገ4:10፣አዳ18:17፣ 19፣መዝ9:6፣94:16፣ 109:13፣አሳ13:18፣ ናሆ1:14
 14:23 ዘሌ11:16-18፣አሳ10:3፣34፣11-15፣ኤር25:12፣50:3፣ 51:62፣ሰፍ2:14
 14:24 አዳ9:3፣ ኢሳ7:7፣19፣12፣17፣ 23:8-9፣25:1፣ 45:23፣46፣10-11፣ 49:18፣54፣9፣62፣8፣ሕዝ2:25፣ዳ74:35፣ ሐሥ4:28
 14:25 አሳ9:4፣ 10:5፣12:27፣ 37:36-38
 14:26 ዘፍ15:12፣ አዳ30:21፣አሳ23:9
 14:27 ዘፍ14:21፣ 2ዘፍ20:6፣አሳ43:13፣ ኤር49:20፣ዳ74:35

ዓለምንም በከተሞቻቸው እንዳይሞሉ፣ ስለ አባቶቻቸው ኅጢአት፣ ወንድ ልጆቹ የሚታረዱበትን ስፍራ አዘጋጁ።
 22 “በእነርሱ ላይ እነሣለሁ” ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር። “ስሟንና ትሩፋኖቻን፣ ዘሯንና ትውልዳን ከባቢሎን እቈርጣለሁ” ይላል እግዚአብሔር።
 23 “የጃርት መኖሪያ፣ ረገረጋማ ቦታ አደርጋታለሁ፤ በጥፋትም መጥረጊያ እጠርጋታለሁ” ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።
 በአሦር ላይ የተነገረ ትንቢት
 24 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ምሎአል፤ “እንደ ዐቀድሁት በእርግጥ ይከናወናል፤ እንደ አሰብሁትም ይሆናል።
 25 አሦርን በምድራ ላይ አደቃለሁ፤ በተራራዬም ላይ እረገጠዋለሁ፤ ቀንበሩ ከሕዝቤ ላይ ይነሣል፤ ሸክሙም ከትከሻቸው ላይ ይወርዳል።”
 26 ለምድር ሁሉ የታሰበው ዕቅድ ይህ ነው፤ በአሕዛብም ሁሉ ላይ የተዘረጋው እጅ ይኸው ነው።
 27 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ አስቦአል፤ ማንስ ያግደዋል? እጁም ተዘርግቶአል? ማንስ ይመልሰዋል?
 በፍልስጥኤማውያን ላይ የተነገረ ትንቢት
 28 ንጉሡ አካዝ በሞተበት ዓመት እንዲህ የሚል ንግር መጣ፤
 29 “እናንተ ፍልስጥኤማውያን ሆይ፤ የመታችሁ በትር ስለ ተሰበረ ሁላችሁ ደስ አይበላችሁ፤ ከእባቡ ሥር እፋኝት ይወጣልና፤ ፍሬውም ተወርዋሪ መርዘኛ እባብ ይሆናል።
 30 ከድካም ድካ የሆኑት መሰማሪያ ያገኛሉ፤ ችግረኞችም ተዝናንተው ይተኛሉ፤ ሥርህን ግን በራብ እገድሳለሁ፤ ትሩፋኑንም እፈጃለሁ።
 31 በር ሆይ፣ ዋይ በል፤ ከተማ ሆይ ጨኸ፣
 14:28 2ነገ15:7፣ 16:1፣አሳ13:1 14:29 ዘፍ8:15፣ አሳ13:3፣2ነገ1:2፣ 2ዘፍ26:6፣አሳ11:8 14:30 አሳ3:15፣ 7:21-22፣8:21፣ 9:20፣25፣4፣51፣19፣ኤር25:16፣ ሕዝ25:15-17፣ ሰፍ2:5፣ዘፍ9:5-6 14:31 ዘፍ10:14፣አሳ3:26፣ 5:27፣13፣6፣41፣25፣ኤር1:14፣4፣6፣6:1፣22፣ 10:22፣13፣20፣ 25:9፣46፣20፣24፣ 47:2፣50፣41፣

*13 ወይም ሰግ፣ በሕብረ-የሰጠ፣ ማን ተብሎ መተርጎም ይችላል።

ፍልስጥኤማውያን ሆይ፤ ሁላችሁም በፍርሀት ቅለጡ!
 ጢስ ከሰሜን መጥቶብሃል፤
 ከሰልፉ ተነጥሎ የሚቀር የለምና።
 32 ከዚያ ሕዝብ ለሚመጡ መልእክተኞች ምን መልስ ይሰጣል?
 መልሱ፤ “እግዚአብሔር ጸዮንን መሥርቶአል፤ መከራን የተቀበለው ሕዝብም፤ በእርሷ ውስጥ መጠጊያን አግኝቶአል” የሚል ነው።

በሞዓብ ላይ የተነገረ ትንቢት
15 ስለ ሞዓብ የተነገረው ንግር ይህ ነው፤

የሞዓብ ዔር ፈራረሰች፤ በአንድ ሌሊትም ተደመሰሰች። የሞዓብ ቂር ፈራረሰች፤ በአንድ ሌሊት ተደመሰሰች።
 2 ዲቦን ወደ መቅደሱ ወጣ፤ ሊያለቅስም ወደ ኩረብታው ሄደ፤ ሞዓብ ስለ ናባው፤ ስለ ሜደባም ዋይታ ያሰማል፤ ራስ ሁሉ ተመድምዶአል፤ ጢምም ሁሉ ተላጭቶአል።
 3 በየመንገዱም ማቅ ይለብሳሉ፤ በየሰገነቱና በየአደባባዩ ሁሉም ያለቅሳሉ፤ እንባም ይራጫሉ።
 4 ሐሴቦንና ኤልያሊ ጮኹ፤ ድምፃቸው እስከ ያህድ ድረስ ተሰማ፤ ስለዚህ የሞዓብ ጠረኞች ጮኹ፤ ልባቸውም ራደ።

5 ልቤ ስለ ሞዓብ አለቀሰ፤ ስደተኞቿም እስከ ዞግር፤ እስከ ዔግላት ሺሊሺያ ሸሹ፤ እንባቸውን እያፈሰሱ ወደ ሉሒት ወጡ፤ በሐሮናይም መንገድም፤ ስለ ጥፋታቸው ዋይ እያሉ ነጎዱ።

6 የኔምሬ ውሆች ደርቀዋል፤ ሣሩ ጠውልጎአል፤ ቡቃያውም ጠፍቶአል፤ ለምለም ነገር አይታይም።

7 ስለዚህ ያገኙትን ሀብት፤ ያከማቹትን ንብረት ከአካያ ወንዝ ማዶ ተሸክመው ያሻግሩታል።

8 ጨኸታቸው እስከ ሞዓብ ዳርቻ ድረስ ያስተጋባል፤ ዋይታቸው እስከ ኤግላይም፤ ሰቄቃቸውም እስከ ብኤርኢሊም ድረስ።

9 የዲሞንጎ ወንዞች በደም ተሞልተዋል፤

ሕዝ32:30
 14:32 መዝ51:18፤ 87:25፤ኢሳ2:2፤ 4:6፤26:1፤ 28:16፤ 31:5፤33:5፤20፤37:9፤ 44:28፤51:21፤ 54:11፤ያዕ2:5
 15:1 ዞዮ-17:12፤ 21:15፤22:3-6፤ ዘ823:6፤2ነገ3:25፤ ኢሳ11:14፤13:1፤ 25:12፤26:5፤ ኤር48:24፤41፤51:58
 15:2 ዘሌ13:40፤ ዞዮ21:30፤32፤38፤ 2ሳሙ-10:4፤ 1ነገ11:7፤ኢዮ1:20፤ ኢሳ13:6፤16:12፤ 65:14፤ኤር48:35
 15:3 ቶ*5፤ ኢሳ2:8፤ኢሳ3:24፤ 14:31፤16:9፤22:4፤ኤር47:2፤48:38፤ ሰቆ2:11፤ሕዝ7:18፤ ማክ1:8
 15:4 ዞዮ-21:23፤ 25፤32፤3፤ኢሳ-13:26
 15:5 ቶ*3፤ ዞዮ13:10፤ ዞዮ21:29፤ሳባ6:11፤ ኤር4:20፤48:31፤34
 15:6 መዝ37:2፤ ኢሳ14:17፤16:8፤ 19:5-7፤24:4፤7:11፤ 33:9፤34:4፤37፤27፤4
 0:7፤51:6፤12፤ ኤር14:5፤48:34፤ ዞሊ4:3፤ኢሳ1:12
 15:7 ኢሳ30:6፤ ኤር48:36
 15:8 ዞዮ-21:16
 15:9 2ነገ17:25፤ ሕዝ25:8-11
 16:1 መሳ1:36፤ 2ነገ3:4፤2ዘና32:23፤ ኢሳ10:32፤ኦሰ3
 16:2 ዞዮ21:13-14፤ 29፤መሳ12:5፤ ምሳ27:8፤ኤር48:20
 16:3 1ነገ18:4
 16:4 ኢሳ2:2-4፤ 9:4፤58:7
 16:5 1ሳሙ-13:14፤ ምሳ20:28፤ኢሳ7:2፤ 9:7፤8ንገ:14፤ ማክ4:7፤ሉቃ1:32
 16:6 ዘሌ26:19፤ ኢዮ20:6፤ኤር25:21፤ 49:16፤ሕዝ25:8፤ ኦሞ2:1፤ኦሰ1:3፤ ሶፎ2:8:10
 16:7 2ነገ3:25፤ ዘና16:3፤ኢሳ13:6፤ ኤር48:20፤49:3
 16:8 ዞዮ-21:25፤ 32፤32:3፤ኢዮ8:16፤ መዝ80:11፤ኢሳ5:2፤ 15:6

በዲሞን ላይ ግን ከዚያ ነገር የበለጠ አመጣለሁ፤ ከሞዓብ በሚሸሹት፤ በምድራቱም ላይ በሚቀሩት አንበሳ እሰድዳለሁ።

16 ከምድረ በዳው ማዶ ካለችው ከሴላ፤ ለምድራቱ ገዥ፤ ወደ ጽዮን ሴት ልጅ ተራራ የበግ ጠቦት ግብር ላኩ።
 2 ከኤጄክቸው ተባርረው ግራ እንደ ተጋቡ ወፎች፤ የሞዓብ ሴቶችም በአርኖን ወንዝ መሻገሪያ እንዲሁ ይሆናሉ።
 3 ምክር ለግሱን፤ ውሳኔ ስጡን፤ በቀትር ጥላችሁን እንደ ሌሊት አጥሉብን፤ የሸሹትን ደብቁ፤ ስደተኞችን አሳልፋችሁ አትስጡ።
 4 የሞዓባውያን ስደተኞች ከእናንተ ጋር ይቁዩ፤ እናንተም ከአጥፊው መጠጊያ ሁኔታው።”

የጨቋኝ ፍጻሜ ይመጣል፤ ጥፋቱ ያከትማል፤ እብሪተኛም ከምድር ገጽ ይጠፋል።
 5 ዙፋን በፍቅር ይመሠረታል፤ ከዳዊት ቤት^ሐ የሆነ፤ በፍርድ ፍትሕን የሚሻ፤ ጽድቅንም የሚያፋጥን፤ አንድ ሰው በታማኝነት በላይ ይቀመጣል።

6 የሞዓብን መዘባነን፤ እጅግ መታባዩንና ኩራቱን፤ እብሪቱንና ስድነቱን ሰምተናል፤ ትምክህቱ ግን ከንቱ ነው።

7 ስለዚህ ሞዓባውያን ዋይ ይላሉ፤ በአንድነትም ስለ ሞዓብ ዋይታ ያሰማሉ፤ ስለ ቂርሐራሴት ከተማ ሰዎች ትዝታ፤ በሐዘን ያለቅሳሉ።

8 የሐሴቦን ዕርሻ፤ የሴባማም የወይን ተክል ጠውልጎአል፤ የአሕዛብ ገዢዎች፤ ኢያዜርን ዐልፈው፤ ምድረ በዳውን ዘልቀው፤ ሥሮቻቸውን

እስከ ባሕር ስድደው የነበሩትን የተመረጡ የወይን ተክሎችን ረጋግጠዋል።

^ሳ የማሪራቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሙት ባሕር ጥቅል፤ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉምና የኩራሊት ቅጅ ግን፤ **ጸግ** ይላሉ።
^ሐ ዕብራይስጡ **ጸግ** ይላል።

፬ ስለዚህ ስለ ሴባማ የወይን ተክል፤
 ኢያዜር እንዳለቀሰች፤ እኔም አለቅሳለሁ፤
 ሐሴቦን ሆይ፤ ኤልያሲ ሆይ፤
 በእንባዬ አርስሻለሁ፤
 ፍሬ ባፈራሽበት ወቅት የነበረው ሆታ፤
 መክርሽም ሲደርስ የነበረው ደስታ
 ተቋርጦአልና።
 10 ደስታና ሐሄትም ከአትክልቱ ቦታ
 ተወግዷል፤
 በወይን ተክልም ቦታ ዝማሬ የለም፤
 አልልታም ቀርቶአል።
 በወይን መጭመቂያ ቦታ የሚረግጥ የለም፤
 የረጋጮችን ሆታ አጥፍቻለሁና።
 11 ስለዚህ ልቤ ስለ ሞዓብ እንደ በገና
 የሐዘን እንጉርጉር ታሰማለች፤
 አንጀቴም ስለ ቄርሔሬስ ታለቅሳለች፤
 12 ሞዓብ ወደ ኩረብታዋ ብትወጣ፤
 ትርፏ ደካም ብቻ ነው፤
 ለጸሎት ወደ መቅደሷ ብትገባም፤
 ዋጋ የለውም።
 13 እግዚአብሔር አስቀድሞ ስለ ሞዓብ
 የተናገረው ቃል ይህ ነው። 14 አሁን ግን እግዚ
 አብሔር እንዲህ ይላል፤ “የተቀጠረ ሠራተኛ
 ቀን እንደ ሚቄታር፤ የሞዓብ ክብርና የሕዝቧ
 ብዛት በሦስት ዓመት ውስጥ ይዋረዳል፤
 የሚቀረውም ሕዝብ ጥቂትና ደካማ ይሆናል።”
 በደማስቆ ላይ የተነገረ ንግር
17 ስለ ደማስቆ የተነገረ ንግር፤
 “እነሆ፤ ደማስቆ ከእንግዲህ ከተ
 ማነቷ ይቀራል፤
 የፍርስራሽ ክምር ትሆናለች።
 2 የአርኤር ከተሞች ባድማ ይሆናሉ፤
 የመንጎች መሰማሪያ ይሆናሉ፤
 የሚያስፈራቸውም የለም።
 3 የተመሸገ ከተማ ከኤፍሬም፤
 የመንግሥት ሥልጣን ከደማስቆ ይወርዳል፤
 የሰርያም ቅሬታ
 እንደ እስራኤላውያን ክብር ይሆናል”
 ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔ
 ሩር።
 4 “በዚያን ቀን የያዕቆብ ክብር ይደበዝዛል፤
 የሰውነቱም ውፍረት ይሟሸሻል።
 5 አጫጅ የቆመውን ሰብል ሰብስቦ፤
 ዛጋውንም በክንዱ እንደሚያጭድ፤
 ይህም በራፋይም ሸለቆ
 እንደሚለቀም ቃርማያ ይሆናል።
 6 ሆኖም የወይራ ዛፍ ሲመታ፤
 ሁለት ወይም ሦስት ፍሬ በቅርንጫፍ ራ
 ስ
 ላይ እንደሚቀር፤
 አራት ወይም አምስት ፍሬም ችፍግ
 ባለው ቅርንጫፍ ላይ እንደሚቀር፤

16፡9 ሞ32፡3፤
 ኢዮ7፡3፤ዕዝ3፡13፤
 ኢሳ15፡3፤ኤር40፡12፤
 ሐዝ27፡31
 16፡10 መሳ9፡27፤
 ኢዮ24፡11፤ኢሳ5፡2፤
 24፡7-8፤ኤር25፡30
 16፡11 ኢዮ30፡31፤
 ኢሳ15፡5፤3፡15፤
 ሆሴ11፡8፤ፊል2፡1
 16፡12 1፡711፡7፤
 18፡29፤መዝ11፡54-7፤
 ኢሳ15፡2፤44፡17-18፤
 1፡ቆ8፡4
 16፡14 ዘሌ19፡13፤
 25፡50፤ኢሳ20፡3፤
 21፡17፤25፡10፤
 37፡30፤ኤር48፡42
 17፡1 ሠፍ14፡15፤
 ዘጸ13፡16፤ኢሳ13፡1፤
 25፡2፤ሐዝ9፡2
 17፡2 ዘሌ26፡6፤
 2፡ፃ10፡33፤ኢሳ5፡17፤
 7፡21፤27፡10፤
 ኤር7፡33፤ሐዝ25፡5፤
 ማዘ4፡4
 17፡3 ሓ4፡3፤
 ኢሳ7፡8፤16፡8-4፤
 21፡16፤25፡2፤12፤
 ሆሴ9፡11፤10፡14
 17፡4 ሓ3፡3፤
 ኢሳ2፡11፤10፡16
 17፡5 ሓ11፡1፤
 ኢሳ17፡15፤
 1ዜ5፡1፤1፡5፤
 ኢዮ24፡24፤ኢሳ33፡4፤
 ኤር51፡33፤ኢሳ3፡13፤
 ማቴ13፡30
 17፡6 ሓ11፡1፤
 ዘጸ4፡27፤ኢሳ10፡19፤
 24፡13፤27፡12
 17፡7 መዝ9፡5፤6፤
 ኢሳ2፡11፤9፡13፤
 10፡20፤12፡6
 17፡8 ዘሌ26፡30፤
 መሳ3፡7፤2፡ፃ17፡10፤52
 ዜና32፡19፤ኢሳ2፡8፤
 18፡20፤30፤22፡46፤6፤
 ራእ9፡20
 17፡9 ኢሳ7፡19
 17፡10 ዘፍ49፡24፤
 ዘጸ6፡12፡8፡11፤
 መዝ18፡2፤50፡22፤
 106፡21፤ኢሳ5፡7፤
 12፡2፤51፤13፡57፤11፤
 ኤር2፡32፡3፡21፤
 13፡25፤18፡15፤
 ሐዝ22፡12፡23፡35፤
 ሆሴ8፡14፤13፡6፤
 ሉቃ1፡47
 17፡11 ሓ5፡5፤
 ዘሌ26፡20፤ዘጸ28፡39፤
 ኢዮ4፡8፤መዝ90፡6፤
 ኤር10፡19፡30፡12፤
 ሆሴ8፡7፤ኢሳ1፡11፤
 ሐጊ1፡6
 17፡12 ሓ13፤
 መዝ18፡4፤46፡6፤
 ኢሳ8፡7፡9፡41፡11፤
 ሉቃ21፡25
 17፡13 ዘጸ28፡20፤
 ኢዮ13፡25፤21፡18፤
 መዝ9፡5፤46፡3፤

እንዲሁ ጥቂት ቃርማያ ይተርፋል”
 ይላል የእስራኤል አምላክ
 እግዚአብሔር።
 7 በዚያ ቀን ሰዎች ወደ ፈጣሪያቸው
 ይመለከታሉ፤
 ዐይኖቻቸውም ወደ እስራኤል ቅዱስ
 ያያሉ።
 8 በእጃቸውም ወደ ሠሯቸው መሠዊያዎች
 አይመለከቱም፤
 በጣቶቻቸው ላበጁቸው የዕጣን
 መሠዊያዎች፤
 ለአሼራም የአምልኮ ዐምዶች
 ክብር አይሰጡም።
 9 በዚያን ቀን በእስራኤል ልጆች ምክንያት
 የተተወት ጠንካራ ከተሞች ጥሻና
 ውድማ እንደ ሆኑ ሁሉ፤ እነዚህ ሁሉ ባድ
 ማ ይሆናሉ።
 10 አዳኝ አምላክህን ረስተሃል፤
 መሸሸጊያ ዐለትህንም አሳስታወስህም፤
 ስለዚህ ምርጥ ተክል ብትተክልም፤
 እንግዳ ዘርንም ብትዘራ፤
 11 በተከልህበት ቀን እንዲበቅል፤
 በዘራህበትም ማግሥት እንዲያብብ
 ብታደርግ እንኳ፤
 መከሩ በደዌና በማይሸር ሕመም ቀን፤
 እንዳልነበረ ይሆናል።
 12 አቤት፤ የብዙ ሕዝቦች የቀላጣ ድምፅ
 እንደ ባሕር ሞገድ ይጮኻል፤
 አቤት፤ የሰዎች ከፍተኛ ጨኸት!
 እንደ ኅይለኛ ውሃ ያስገመግማል።
 13 ሰዎቹ እንደ ኅይለኛ ውሃ ጨኸት
 ቢያስገመግሙም፤
 እርሱ ሲገሥጸቸው፤
 በኩረብታ ላይ በነፋስ እንደሚበን ትቢያ፤
 በወውሎ ነፋስ ፊት እንደሚበተን ገለባ
 ይበተናሉ።
 14 እነሆ፤ ሲመሽ ድንገተኛ ሽብር ሆነ!
 ከመንጋቱ በፊት ግን አንዳቸውም
 አልተገኙም።
 የዘረፉን ዕድል ፈንታ፤
 የበዘበዙን ዕጣ ይህ ሆነ።
 በኢትዮጵያ ላይ የተነገረ ትንቢት
18 በኢትዮጵያ ወዝተ ጻር ለምትገኝ፤
 ፋር ፋር የሚሉ ክንፎች
 ላሉባትም ምድር ወዋላት!
 2 ይህችውም መልእክተኞችን በባሕር፤
 65፡7፡68፡1፤ኢሳ2፡22፡13፡14፤ 41፡2፡15-16፤ ጳጳ2፡35
 17፡14 2፡ፃ19፡35፤ኢሳ29፡5፡30፡13፡33፡18፡47፡11፤ 48፡3፡54፡14
 18፡1 ዘፍ10፡6፤ መዝ68፡31፤ኢሳ5፡8፤ሐዝ29፡10 18፡2 ሓ7፤
 ዘፍ10፡8፡9፡41፡14፤ዘፀ2፡3፡2ዜ5፡12፡3፤ኢዮ9፡26፤ ኢሳ1፡1

11 ወይም፤ አገጣጣ ማለት ነው።

ከወንዞች ማዶ በደንገል ጀልባ የምትልክ ናት።
 እናንተ ፈጣን መልእክተኞች፤ ረጃጅምና ቁዳው ወደ ለሰለሰ፤ ከቅርብም ከሩቅም ወደሚፈራ ሕዝብ፤ ኅያልና ቋንቋው ወደማይገባ፤ ወንዞች ምድሩን ወደሚከፍሉት መንግሥት፤ ሂዱ!

³እናንተ የዓለም ሕዝቦች፤ በምድርም የምትኖሩ ሁሉ፤ በተራሮች ላይ ምልክት ሲሰቀል ታዩታላችሁ፤ መለከትም ሲነፋ ትሰሙታላችሁ።

⁴እግዚአብሔር እንዲህ ብሎኛል፤ “ጸጥ ብዬ እቀመጣለሁ፤ ከማደራደዩም በፀሐይ ሐሩር እንደሚያ ብረቀርቅ ትኩሳት፤ በመከርም ሙቀት እንደ ደመና ጠል ሆኜ እመለከታለሁ።”

⁵ከመከር በፊት የአበባው ወቅት ሲያልፍ፤ አበባው የጉመራ የወይን ፍሬ ሲሆን፤ የወይን ሐረጉን ተቀጥሳ በመገረገጥ ይገርዝዋል፤ የተንሰራፋውንም ቅርንጫፍ ቁራርጠ ያስወግደዋልና።

⁶ሁሉም በተራራ ላይ ለሚኖሩ ነጣቂ አሞሮች ለዱርም አራዊት ይተዋሉ፤ አሞሮች በጋውን ሁሉ ሲበሉት ይበጃሉ፤ የዱር አራዊትም ክረምቱን ሁሉ ሲበሉት ይከርማሉ።

⁷በዚያን ጊዜ ለሰራዊት ጌታ ለእግዚአብሔር ረጃጅምና ቁዳው ከለሰለሰ፤ ከቅርብም ከሩቅም ከሚፈራ ሕዝብ፤ ኅያልና ቋንቋው ከማይገባ፤ ወንዞችም ምድሩን ከሚከፍሉት መንግሥት፤

ገጸ በረከት ይመጣለታል፤ ገጸ በረከቱም የሚመጣለት የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ስም ወዳለበት ወደ ጽዮን ተራራ ነው።

ስለ ግብፅ የተነገረ ትንቢት

19 ስለ ግብፅ የተነገረ ንግር፤ እነሆ፤ እግዚአብሔር በፈጣን ደመና ላይ ተቀምጦ ወደ ግብፅ ይመጣል፤ የግብፅ ጣዖቶች በፊቱ ይርዳሉ፤ የግብፅውያንም ልብ በውስጣቸው ይቀልጣል።

²ግብፃውያን በግብፃዊው ላይ አስነሣለሁ፤ ወንድም ወንድሙን፤ ባልንጀራ ባልንጀራውን፤ ከተማም ከተማን፤ መንግሥትም መንግሥትን ይወጋል።

³የግብፃውያን ልብ ይሰለባል፤

18፥3 ኢ.ሳ.6፥20፤ መሳ3፥27፤መዝ33፥8፤ 60፥4፤ኢሳ5፥26፤ 11፥10፤13፥2፤31፥9፤ኢ.ሩ4፥21
 18፥4 መሳ5፥31፤ 2፥4፥1፤21፤ መዝ18፥12፤133፥3፤ ኢሳ26፥19፤21፤62፥1፤ 64፥12፤ሆሌ5፥15፤ 14፥5፤ሚክ1፥3፤ ፀን3፥4
 18፥5 ኢሳ10፥33፤ 17፥10-11፤ሕዝ7፥6
 18፥6 ኢሳ8፥8፤ 37፥36፤56፥9፤ ኤር7፥33፤ሕዝ32፥4፤ 39፥17
 18፥7 ቀ፥2፤ ዘፋ1፥14፤ዘፋ9፥24፤ መዝ68፥31፤ኢሳ60፥7፤ ፀን1፥7
 19፥1 ዘፀ12፥12፤ ዘፀ10፥14፤ኢሳ2፥11፤ 2፥4፥22፤10፤ ኢሳ13፥1፤20፥3፤ ኤር44፥3፤ኢሳ3፥19፤ ራእ1፥7
 19፥2 መሳ7፥22፤ 12፥4፤2ዘ5፥15፥6፤ 20፥23፤ማሐ10፥21፤ 36፥24፤7፤ማር13፥8፤ ሉቃ21፥10
 19፥3 ቀ፥11፤ ዘለ9፥31፤ዘፍ10፥13፤ ኢዮ5፥12፤መዝ8፥45፤ ኢሳ47፥13፤ዳን2፥10፤ 3፥8፤5፥7
 19፥4 ኢሳ20፥4፤ ኤር46፥26፤ ሕዝ29፥19፤32፥11
 19፥5 2፥4፥14፤14፤ ኢሳ44፥27፤50፥2፤ ኤር50፥38፤51፥36
 19፥6 ዘፋ4፥2፤ ዘፀ7፥18፤ኢዮ8፥11፤ ኢሳ15፥6፤37፥25፤ ሕዝ30፥12
 19፥7 ዘዮ11፥5፤ ዘፀ29፥23፤ኢሳ23፥3፤ ዘሳ10፥11
 19፥8 ዘዮ11፥5፤ ሕዝ47፥10፤አሞ4፥2፤ ፀን1፥15
 19፥9 ኢሳ2፥6፤ ምሳ7፥16፤ሕዝ16፥10፤ 27፥7
 19፥11 ቀ፥3፤ ዘፋ4፥37፤ዘዮ4፥13፤22፤ 15፥74፥30፤ሕሥ7፥22
 19፥12 ኢሳ14፥24፤ ሮሜ9፥17፤ዘፋ1፥20
 19፥13 ዘዮ13፥22፤ መዝ118፥22፤ ኤር2፥16፤44፥1፤ 46፥14፤19፤ሕዝ30፥13፤ 16፥ሆሌ9፥6
 19፥14 መዝ107፥27፤ ምሳ12፥8፤ማሐ17፥17
 19፥15 ኢሳ9፥14

ዕቅዳቸውንም መና አስቀራሉሁ፤ እነርሱም ጣዖታትንና የሙታንን መናፍሰት፤ መናፍሰት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን ምክር ይጠይቃሉ።

⁴ግብፃውያንን አሳልፏል፤ ለጨካኝ ጌታ ክንድ እሰጣቸዋለሁ፤ አስፈሪ ንጉሥም ይገዛቸዋል” ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

⁵የዐባይ ወንዝ ይቀንሳል፤ ውሃውም እየጉደለ ይሄዳል።

⁶መስኖዎቹ ይከረፋሉ፤ የግብፅ ጅረቶች ይጉድላሉ፤ ይጠፋሉም። ደንገሉና ቁጠማውም ይጠወልጋል፤

⁷እንዲሁም በዐባይ ዳር፤ በወንዙ መፋሰሻ ላይ ያሉት ተክሎች ይጠወልጋሉ። በዐባይ ዳር የተዘራው ዕርሻ ሁሉ፤ በነፋስ ይወሰዳል፤ ምንም አይቀርም።

⁸ዓሣ አጥማጆች ያዝናሉ፤ በዐባይ ወንዝ ላይ መንጠቆአቸውን የሚወረውሩ ሁሉ ያለቅሳሉ፤ በውሃ ላይ መረባቸውን የሚጥሉ ሁሉ፤ ጉልበታቸው ይዝላል።

⁹የተነደፈ የተልባ እግር የሚፈትሉ፤ የተባዘተ ጥጥ የሚሠሩ ሽማግሌዎችም ተስፋ ይቁርጣሉ።

¹⁰ልብስ ሠሪዎች ያዝናሉ፤ ደመወዝተኞችም ልባቸው ይሰበራል።

¹¹የጣኔዎስ አለቆች በጣም ሞኞች ናቸው፤ የፈርዖን ጠቢባን ምክራቸው የማይረባ ነው፤ ፈርዖንን፤ “እኔ ከጥበቦች አንዱ ነኝ፤ የጥንት ነገሥታትም ደቀ መዝሙር ነኝ” እንዴት ትሉታላችሁ?

¹²የእናንተ ጠቢባን አሁን የት አሉ? የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በግብፅ ላይ ያሰበውን ነገር፤ እስቲ ያሳዩአችሁ፤ ያሳውቋችሁም።

¹³የጣኔዎስ አለቆች ተሞኝተዋል፤ የሚምፊስ ሹማምንት ተታለዋል፤ የሕዝቧ ዋና ዋናዎች፤ ግብፅን አስተዋታል።

¹⁴እግዚአብሔር የድንዝዜን መንፈስ አፍሶባቸዋል፤ ሰክራም በትፋቱ ዙሪያ እንደሚንገዳገድ፤ ግብፅንም በምታደርገው ነገር ሁሉ እንድትንገዳገድ አደረጉት።

¹⁵ራስም ይሁን ጅራት፤ የዘንባባ ዝንጣፊም ይሁን ደንገል፤ ለግብፅ የሚያደርጉላት አንዳች ነገር የለም።

16 በዚያን ቀን ግብፃውያን እንደ ሴት ይሆናሉ፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ ካነሣው ክንዳ የተነሣ በፍርሀት ይንቀጠቀጣሉ። 17 የይሁዳ ምድር በግብፅ ላይ ሽብር ትካለላች፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ ካቀደው የተነሣ፤ ስለ ይሁዳ፤ ወሬ የሰማ ሁሉ ይሸ በራል።

18 በዚያ ቀን አምስት የግብፅ ከተሞች በከነዓን ቋንቋ ይናገራሉ፤ የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔርም ወገን ለመሆን ቃል ኪዳን ይገባሉ፤ ከእነዚህም ከተሞች አንዱ ቱ የጥፋት ከተማ ተብላ ትጠራለች።

19 በዚያ ቀን በግብፅ ምድር መካከል ለእግዚአብሔር መሠዊያ ይሠራል፤ በድንበሯም ላይ ለእግዚአብሔር ዐምድ ይቆማል። 20 ይህም በግብፅ ምድር ለሰራዊት ጌታ ለእግዚአብሔር ምልክትና ምስክር ይሆናል፤ ከሚያስጨንቁትም የተነሣ ወደ እግዚአብሔር ሲሮሙኹ፤ አዳኝና ታዳጊ ይልክሳቸዋል፤ እርሱም ያደናቸዋል። 21 እግዚአብሔር ራሱን ለግብፃውያን ይገልጻል፤ እነርሱም በዚያ ቀን እግዚአብሔርን ያውቁታል፤ በመሥዋዕትና በእህል ቀርባንም ያመልኩታል። ለእግዚአብሔር ስለት ይሳሳሉ፤ የተሳሉትንም ይፈጽሙታል። 22 እግዚአብሔር ግብፅን በመቅ ሠፍት ይመታ ታል፤ መትቶም፤ ይፈጠ ውሳቸዋል። እነርሱም ወደ እግዚአብሔር ይመለሳሉ። እርሱም ልመናቸውን ሰምቶ ይፈውሳቸዋል።

23 በዚያ ቀን ከግብፅ ወደ አሦር አውራ መንገድ ይዘረጋል፤ አሦራውያን ወደ ግብፅ፤ ግብፃውያንም ወደ አሦር ይሄዳሉ፤ ግብፃውያንና አሦራውያን በአንድነት ያመልካሉ። 24 በዚያ ቀን እስራኤል፤ ከግብፅና ከአሦር ጋር የምድር በረከት ለመሆን በሦስተኛነት ትቈጠራለች። 25 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔርም፤ “ሕዝቤ ግብፅ፤ የእጄ ሥራ አሦር፤ ርስቴም እስራኤል የተባረኩ ይሁኑ” ብሎ ይባርካቸዋል።

በግብፅና በኢትዮጵያ ላይ የተነገረ ትንቢት

20 ዋናው የጦር አዛዥ” በአሦር ንጉሥ በሳርገን ተልኮ፤ የአዛውንን ከተማ ወሮ በያዘበት ዓመት፤ 2 በዚያ ጊዜ እግዚአብሔር የአሞጽን ልጅ ኢሳይያስን፤ “ማቀን ከሰውነትህ፤ ጫማን ከእግርህ አውልቅ” ሲል ተናገረው። እርሱም እንዲሁ አደረገ፤ ዕርቃኑንና ባዶ እግሩን ተመላለሰ።

3 ከዚያም እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ “ባራያዬ ኢሳይያስ ሦስት ዓመት በግብፅና በኢትዮጵያ ለምልክትና ለማስጠንቀቂያ ዕርቃኑንና ባዶ እግሩን እንደ ሄደ፤ 4 እንዲሁ

19፥16 ዘፃ2፡25፣ ኢ 42፡17፣11፡10፡15፣ ኤር50፡37፣51፡30፣ 5፡13፣13፡40፡10፡31 19፥17 ዘፍ35፡5፣ ኢሳ14፡24 19፥18 መዘ22፡27፣ 63፡11፣ኢሳ10፡20፣ 17፡1፡24፡12፡32፡19፣ 48፡1፡ኢር4፡2፣ 43፡13፡44፡1 19፥19 ዘፍ28፡18፣ ኢሳ22፡10፣ መዘ68፡31፣ ኢሳ10፡20 19፥20 ዘፍ21፡30፣ ዘፃ28፡29፣መገ2፡18፣ ኢሳ25፡9፣49፡24-26 19፥21 ፋ፣19፣ ዘፍ27፡29፣ዘገ30፡2፣ ዘፃ23፡21፣መዘ86፡9፣ ኢሳ11፡9፣43፡10፣ 56፡7፣60፡7፣ ሚል1፡11 19፥22 ዘፀ11፡10፣ 12፡23፣ዘፃ32፡39፣ ኢሳ45፡14፣ኢዘ3፡11፣ ሆሴ6፡1፣10፡12፣ 12፡6፣14፡1፣ ኢሳ2፡13፣ዕብ12፡11 19፥23 ፋ፣16፡24፣ ዘፍ27፡29፣ኢሳ2፡3፣ 11፡16፡20፣6፡27፡13፣ 66፡23፣ሚዘ7፡12 19፥24 ፋ፣23፣ ዘፍ12፡2፣ኢሳ11፡11 19፥25 ዘፍ12፡3፣ ዘፀ34፡9፣መዘ87፡4፣ 100፡3፣ኢሳ29፡23፣ 43፡7፣45፡11፣60፡21፣ 64፡8፣ኢር30፡22፣ ሆሴ2፡23፣ኢሳ2፡10፣ 11-14 20፥1 ኢሳ11፡22፣ 13፡3፣2፣27፡18፣17 20፥2 1ሳ፡19፡24፣ 2፡7፡18፣ኢሳ3፡24፣ 13፡1፣ኢዘ4፡1-12፣ 24፡17፡23፣ሚዘ1፡8፣ ዘዕ13፡4፣ማቴ3፡4 20፥3 ፋ፣5፣ ዘፍ10፡6፣ዘፀ3፡12፣ ዘፃ28፡46፣ ኢሳ8፡18፣16፡14፣ 19፡1፡22፡20፣37፡9፣ 30፡38፣7፡41፡8-9፣ 42፡1፡43፡3፡10፣ 49፡3፡5-7፡50፡10፣ 52፡13፡53፡11፣ ኢር7፡25፣ኮጌ2፡23፣ ዘዕ4፡14 20፥4 ኢሳ12፡17፣ ኢሳ3፡24፣18፡1፣ 19፡4፡47፡3፣ ኢር13፡22፡26፣ 46፡19፣5፡13፣5፡10፣ ሰፍ2፡12 20፥5 ፋ፣3፣ 2፡7፡18፡21፣ኢሳ8፡12፣ 30፡5፣ኢዘ29፡16 20፥6 2፡7፡18፡21፣ ኢሳ2፡11፡10፡3፣ 19፡23፣ኢር30፡15-17፣

የአሦር ንጉሥ ወጣትና ሽማግሌ የሆኑትን የተማረኩ ግብፃውያንንና የተሰደዱ ኢትዮጵያውያንን ዕርቃናቸውንና ባዶ እግራቸውን ይወስዳቸዋል፤ መቀመጫቸውን ገልቦ በመስደድም ግብፅን ያዋርዳል። 5 በኢትዮጵያ ተስፋ ያደረጉ፤ በግብፅ የተመኩ ይፈራሉ፤ ይዋረዳሉም። 6 በዚያ ቀን በዚህ ባሕር ዳርቻ የሚኖረው ሕዝብ፤ ‘የተመካኝባቸው፤ ከአሦር ንጉሥ ለማምለጥና ነጻ ለመውጣት የተሸነግ ኝባቸው ምን እንደ ደረሰባቸው ተመልከቱ! እንግዲህ እኛስ እንዴት እናመልጣለን?’ ይላል።”

በባቢሎን ላይ የተነገረ ትንቢት

21 በባሕሩ ዳር ባለው ምድረ በዳ ላይ የተነገረ ንግር፤

ዐውሎ ነፋስ ከደቡብ እየጠራረገ እንደሚመጣ፤ ወራሪ ከአሸባሪ ምድር፤ ከምድረ በዳ ይመጣል። 2 የሚያስጨንቅ ራእይ አየሁ፤ ከሐዲ አሳልፎ ይሰጣል፤ ዘራፊ ይዘር ፋል። ኤሳም ሆይ፤ ተነሽ! ሜዶን ሆይ፤ ክበባ! እርሷ ያደረሰችውን ሥቃይ ሁሉ አስቀራሁ።

3 ወገቤ በዚህ ሥቃይ ተሞላ፤ በምጥ ላይ እንዳለች ሴት ጭንቅ ያዘኝ፤ በሰማሁት ነገር ተንገዳገድሁ፤ ባየሁትም ነገር ተሸበርሁ።

4 ልቤ ተናወጠ፤ ፍርሀት አንቀጠቀጠኝ፤ የጓጓሁለት ውጋጋን፤ ታላቅ ፍርሀት አሳደረብኝ።

5 ማእዳን አሰናዳ፤ ምንጣፉን አነጠፉ፤ በለ፤ ጠጡም! እናንት ሹማምንት ተነሡ፤ ጋሻውን በዘይት ወልውለ!

6 ጌታ እንዲህ አለኝ፤ “ሂድ፤ ጠባቂ አቁም፤ ያየውንም ይናገር፤

31፡2፣46፡25፣ማቴ23፡33፣1ተሰ5፡3፣ዕብ2፡3 21፥1 ኢሳ1፡19፣ ኢሳ13፡1፡21፣ ኤር50፡12፡51፡43፣ ዳን11፡40፣ዘዕ9፡14 21፥2 ዘፍ10፡22፣መዘ60፡3፣ኢሳ13፡3፡22፡6፡24፡1፣16፡33፡1፣ ኢር25፡25፡5፡1፡28 21፥3 ዘፍ3፡1፣6፡ኢሳ14፡22፣መዘ48፡6፣ ኢሳ26፡17፡37፡3፣ ኤር30፡6፡48፡41፣ 49፡22፡ዳን7፡28፣ 8፡27፡10፡16፣ ሮሐ16፡21 21፥4 መዘ55፡5፣ኢሳ7፡4፡138፣ 35፡4፣ዘፃ5፡9 21፥5 2ሳ፡1፡21፣ 1፡7፡10፡16-17፣ኢሳ5፡12፣ 22፡2፡13፣ 23፡7፡24፡8፡32፡13፣ኢር25፡16፡27፡46፡3፡5፡11፣ 39፡57፣ ዳን5፡2 21፥6 2፡7፡19፡17

*1 ዋናው የጦር አዛዥ የሚለውን ዕብራይስጥ ተርጉም ይለዋል

ገበሬራሶች የሚሳብኛ
 ሠረገሎችን ሲያይኛ
 በአህያ ላይ የሚቀመጡትንኛ
 በግመል የሚጋልቡትን ሲመለከትኛ
 ያስተውላሉ፤
 በጥንቃቄም ያስተውላሉ።”
 ስጦታው ሮሜስ፤ ለእንዲህም አለ፤
 “ጌታ ሆይ፤ በየቀኑ ማማ ላይ ቆሜአለሁ፤
 በየሌሊቱም በበታዬ አለሁ።
 ስንሆን፤ አንድ ሰው በፈረሶች በሚሳብ
 በሠረገላ መጥቶአል፤
 እንዲህም ሲል መለሰኛ
 ‘ባቢሎን ወደቀች፤ ወደቀች!
 የአማልክቷም ስላሉት ሁሉ፤
 ተሰባብረው ምድር ላይ ወደቁ።’ ”
 ስዐወውድማ ላይ የተወቃህ ሕዝቤ ሆይ፤
 ከሰራዊት ጌታ እግዚአብሔርኛ
 ከእስራኤል አምላክኛ
 የሰማሁትን እነግርሃለሁ።
 በኤዶም ላይ የተነገረ ትንቢት
 ስለ ኤዶም የተነገረ ንግር፤
 አንዱ ከሴይር ጠርቶኛ፤
 “ጠባቂ ሆይ፤ ሊነጋ ምን ያህል ቀረው?
 ጠባቂ ሆይ፤ ሊነጋ ምን ያህል ቀረው?”
 አለኝ።
 ስጦታውም መለሰ፤
 “ይነጋል፤ ግን ተመልሶ ይመሻል፤
 መጠየቅ ከፈለጋችሁ፤ ጠይቁ፤
 ነገር ግን ተመልሳችሁ ኑ” አለ።
 በዐረብ ላይ የተነገረ ትንቢት
 ስለ ዐረብ አገር የተነገረ ንግር፤
 እናንተ በዐረብ ዱር የምትሰፍሩ፤
 የድዳን ሲራራ ነጋዴዎች፤
 ስለተጠሙ ውሃ አምጡ።
 በቴማን የምትኖሩ፤
 ለስደተኞች ምግብ አምጡ።
 ስለሰይፍ፤
 ከተመዘዘ ሰይፍ፤
 ከተደገነ ቀስት፤
 ከተፋፋመ ጦርነት ሸሽተዋልና።
 ስለ ጌታ ም እንዲህ አለኝ፤ “በውል የተቀጠ
 ረ ሠራተኛ ቀን እንደሚቁጥር፤ የቄዳር
 ክብር በአንድ ዓመት ውስጥ ያበቃለታል።
 ስለተረ ፈው ቀስተኛ፤ የቄዳር ጦረኛ
 ጥቂት ይሆናል፤ የእስራኤል አምላክ እግዚ
 አብሔር ተናግሮ አለልና።”
 ስለ ኢየሩሳሌም የተነገረ ትንቢት
 ስለ ራእይ ሸለቆ የተነገረ ንግር፤
 እስቲ ምን ቢጨንቃችሁ ነው፤

22

21:7 ቀ*9፤
 መግ6:5
 21:8 ማገ7:7፤ግ2:1
 21:9 ቀ*7፤
 ዘሌ26:30፤አግ2:18፤
 13:1፤46:1፤
 47:1፤5:11፤
 ኤር50:2፤51:8፤
 44:ፊግ14:8 21:10
 ኢግ27:12፤
 28:27፤28:41:15፤
 ኤር51:33፤ግ24:13፤
 ዕገ3:12፤ግጥ3:12
 21:11 ዘፍ25:14፤
 32:3፤አግ34:11
 21:13 ዘፍ10:7፤
 25:3፤2ዜ59:14፤
 ኢግ13:1
 21:14 ዘፍ25:15
 21:15 ኢግ13:14፤
 31:8
 21:16 ዘፍ25:13፤
 ዘሌ25:50፤አግ17:3
 21:17 ዘግ4:27፤ ኢ
 ግ1:20፤10:19፤
 16:14
 22:1 ኢሳ2:8፤
 መዝ125:2፤ኢግ1:1፤
 13:1፤ኤር21:13፤
 48:38፤አል3:2፤12:14
 22:2 2ኃ25:3፤ ኢ
 ግ5:14፤10:4፤
 21:5፤ሕዝ22:5
 22:3 2ኃ25:6፤ ኢ
 ግ13:14
 22:4 ኢግ15:3፤
 ኤር9:1፤ቀ1:16፤ ሕ
 ዝ21:6፤ሐግ19:41
 22:5 2ሳጠ22:43፤
 ነሀ6:15፤ኢዮ40:12፤
 መዝ89:40፤108:13፤
 ኢግ1:1፤2:12፤5:5፤
 13:3፤ኤር30:7፤
 39:8፤ቀ1:5፤
 ሕዝ81:7-18፤99-10፤
 13:14፤ኢል2:31፤
 አሞ5:18-20፤ጥ5:15
 22:6 2ኃ16:9፤
 መዝ46:9፤ኢግ21:2፤
 ኤር49:35፤15:56
 22:7 ኢሳ15:8፤
 2ዜ53:2፤1-2
 22:8 1ኃ7:2፤
 2ዜ53:2፤5፤ኢግ2:12
 22:9 2ኃ718:17፤
 2ዜ53:2፤4፤ሀ1:3
 22:10 2ዜ53:2፤5፤
 ኤር33:4
 22:11 1ሳጠ12:24፤
 2ኃ719:25፤25:4፤
 2ዜ53:2፤4፤5፤
 ኤር39:4
 22:12 ዘሌ13:40፤
 ኢግ2:12፤3፤24፤
 ኢል1:9፤2:17፤
 ማክ1:16
 22:13 1ሳጠ25:36፤
 መዝ8:15፤ኢግ5:22፤
 21:5፤28:7-8፤
 56:12፤ሐግ7:26-29፤
 1ቆር15:32

ሁላችሁም ሰገነት ላይ የወጣችሁት?
 ሁሉንም ጫጫታ የሞላብሽ ከተማ፤
 የውኃታና የፈንጠዝያ ከተማ ሆይ፤
 የተገደሉብሽ በሰይፍ የተሠዉ አይደሉም፤
 በጦርነትም አልሞቱም።
 ስለምትሸ በሙሉ በአንድ ላይ ሸሽተዋል፤
 ቀስት እንኳ ሳያነሡ ተማርከዋል፤
 ጠላት ገና በሩቅ ሳለ የሸሸችሁ ሁሉ፤
 ተይዛችሁ በአንድነት ታስራችኋል።
 ስለዚህ፤ “ከእኔ ራቁ፤
 አምርሬ ላልቅሰበት፤
 ስለ ሕዝቤ ጥፋት፤
 ልታጽናኑኝ አትሞክሩ” አልሁ።
 ስለግዚአብሔር የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ራር
 በራእይ ሸለቆ፤
 የመጫጫኪያ የመረገጥና የሽብር፤
 ቅጥሮችን የማፈራረስ፤
 ወደ ተራሮችም የሚጮኸበት ቀን አለው።
 ስለም የፍላጊ ሰገባ፤
 ፈረሳንና ሠረገላዋን አዘጋጀች፤
 ቂርም ኃሻዋን አነገበች
 ስለዚህም ሸለቆዎችሽ በሠረገሎች
 ተሞልተዋል፤
 ፈረሰኞችም በከተማዬቱ በሮች ላይ
 ቆመዋል፤
 ስለይሁዳን መከላከያዎች ገልጧል።
 በዚያን ቀን በዱር ግምጃ ቤት
 የነበረውን፤
 የጦር መሣሪያ ተመለከትህ፤
 ስለዚህም ከተማ፤
 ብዙ ፍርስራሾች እንዳሉበት አያችሁ፤
 በታችኛውም ከራሬ፤
 ውሃ አጠራቀማችሁ።
 ስለኢየሩሳሌም ያሉትን ቤቶች ቁጠራችሁ፤
 ቅጥሩን ለመጠገንም ቤቶቹን
 አፈረሳችሁ።
 ስለጥንቱ ከራሬ ውሃ የሚሆን፤
 በሁለቱ ቅጥሮች መካከል ውሃ ማጠራ
 ቀሚያ ሠራችሁ፤
 ነገር ግን ይህን ያደረገውን አልተመለከ
 ታችሁም፤
 ቀድሞ ዐቅዶ የሠራውንም አላስታወ
 ሳችሁም።
 ስለዚያን ቀን ጌታ የሰራዊት ጌታ እግዚ
 አብሔር፤
 እንድታለቅሱና በዋይታ እንድትሮሹ፤
 ጠገኖችሁን እንድትነጩ
 ማቅም እንድትለብሱ ጠራችሁ።
 ስለነገር ግን እነሆ፤ ተድላና ደስታ፤
 ፍሪዳ መጣልና ሙክት ማረድ፤

፳፮ የሙት ባሕር ጥቅልና የሰርስቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የማሰራቱ ቅጅ ግን፤ አንባባ ሮሜስ ይላል።

ሥጋ መብላትና የወይን ጠጅ መጠጣት አለ፤
“እንብላ እንጠጣ
ነገ እንሞታለንና” አላችሁ።

¹⁴የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ይህን
ገለጠልኝ፤ እንዲሁም ሲል በጆሮዬ ሰማሁ፤
“ይህ ኅጢአት እስከምትሞቱበት ቀን
ድረስ አይ ሰረይላችሁም” ይላል ጌታ የሰ
ራዊት ጌታ እግዚአብሔር።

¹⁵ጌታ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ
ይላል፤

“ሂድና ይህን መጋቢ፣
የቤቱንም ኅላፊ ሳምናስን እንዲህ በለው፤

¹⁶እዚህ ምን ታደርጋለህ?
በዚህ ስፍራ ለራስህ መቃብርን እንድ
ታዘጋጅ፤

በከፍታውም ላይ መቀበሪያህን እንድትወቅር፤
ሬሳህ የሚያርፍበትንም ዐለት እንድ
ትጠርብ ማን ፈቀደልህ?”

¹⁷አንተ ኅያል ሰው ሆይ፤ ተጠንቀቅ፤
እግዚአብሔር አጥብቆ ሊይዝህ፤ በእጆቹም
ጨብጦ ሊወረረርህ ነው።

¹⁸አዙሮ አዙሮ እንደ ሩር አጠብ፤
ወደ ሰፊ አገር ይወነጭኛለህ፤
አንተ የጌታህ ቤት ዕፍረት!

በዚያ ትሞታለህ፤
የክብር ሠረገሎችህም እዚያ ይቀራሉ።

¹⁹ከማዕረግህ አወርድሃለህ፤
ከኅላፊነትህም ትባረራለህ።

²⁰“በዚያን ቀን አገልጋዬን፤ የኬልቅያስን
ልጅ አልያቄምን እጠራለሁ፤ ²¹መኞናአፊያህን
አለብሰዋለሁ፤ መታጠቂያህን አስታጥቀ
ዋለሁ፤ ሥልጣንህንም አስረክበዋለሁ። እር
ሱም በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ፤ ለይሁዳም
ቤት አባት ይሆናል። ²²የዳዊትን ቤት
መክፈቻ በጫንቃው ላይ አደርጋለሁ፤ እርሱ
የሚከፍተውን ማንም አይዘጋም፤ የሚዘጋ
ውንም ማንም አይከፍትም። ²³በአስተማ
ማኝ ስፍራ እንደ ካስማ እተክለዋለሁ፤ ለአ
ባቱም ቤት የክብር ዙፋንም ይሆናል።
²⁴የቤተ ሰቡ ክብር፤ ልጅና የልጅ ልጅ፤
እንዲሁም ከማሰሮ ጀምሮ እስከ ጋን ድረስ
ያለ የቤት ዕቃ ሁሉ በርሱ ላይ ይንጠ
ለጠላል።

²⁵“በዚያ ቀን” ይላል የሰራዊት ጌታ እግ
ዚአብሔር፤ “በአስተማማኝ ስፍራ የተተከለ
ካስማ ይነቀሳል፤ ተሰብሮም ይወድቃል፤
በእርሱም ላይ የተንጠለጠለው ሽክም ወድቆ
ይከስከሳል።” እግዚአብሔር ይህን ተናግ
ሮአልና።

22፡14 1ኛ-2፡25፤
ኢሳይያስ 9፡13-11፤
26፡21-30፡13-14፤
ሕዝብ 24፡13
22፡15 4ኛ 21፤
ዘፍ 41፡40፤ 2ኛ 76፡30፤
18፡18
22፡16 ዘፍ 50፡5፤
ዘፍ 32፡42፤ 2ኛ 76፡60
22፡17 ኤር 10፡18፤
13፡18፤ 22፡26
22፡18 ዘፍ 41፡43፤
ኢዮ 18፡11፤
ኢሳ 14፡19፤ 17፡13
22፡19 1ኛ 2፡7፤
መዝ 52፡5፤ ሉቃ 16፡3
22፡20 4ኛ 25፤
2ኛ 718፡18፤ ኢሳ 20፡3፤
36፡3
22፡21 4ኛ 15፤
ኢሳ 5፡27
22፡22 ዘሳ 9፡27፤
ኢዮ 12፡14፤
ኢሳ 7፡2፤ 39፡6፤
ማቴ 16፡19፤ ራእ 3፡7
22፡23 4ኛ 25፤
1ኛ 40፡2-7፤ 8ኛ 9፡8፤
ኢዮ 6፡25፤ 36፡7፤
ሕዝብ 5፡3፤ ዘካ 10፡4
22፡25 4ኛ 20፤ 23፤
ኢሳ 46፡11፤ ማቴ 14፡4

23፡1 ዘፍ 1፡2፤
10፡4፤ ኢሳ 19፡29፤
1ኛ 75፤ 1፡10፤ 22፤
ኢሳ 42፡16፤ 13፡6፤
ኤር 47፡4፤
ሕዝብ 26፡4፤
ኢሳ 3፡4-8፤
አሞ 19፡10፤ ዘካ 9፡2-4
23፡2 መሳ 1፡31፤ ኢ
የ 2፡13፤ ሕዝብ 27፡5-24
23፡3 ዘፍ 41፡5፤
መዝ 83፡7፤ ኢሳ 19፡7
23፡4 ዘፍ 10፡15፤
19፤ ኢሳ 54፡1
23፡5 ሕዝብ 26፡17-18፤
30፡9
23፡6 ዘፍ 10፡4
23፡7 4ኛ 12፤
ኢሳ 5፡14፤ 21፡5፤
32፡13፤ ሕዝብ 26፡13
23፡8 ሕዝብ 28፡5፤
5ኛ 3፡16፤ ራእ 18፡23
23፡9 ኢዮ 40፡11፤
ኢሳ 5፡13፤ 9፡15፤
13፡11፤ 14፡24፤
ሕዝብ 27፡3
23፡11 4ኛ 14፤
ዘዐ 14፡21፤ መዝ 46፡6፤
ኢሳ 25፡2፤ ሕዝብ 26፡4፤
ዘካ 9፡3-4

ስለ ጢሮስ የተነገረ ትንቢት

23 ስለ ጢሮስ የተነገረ ንግር፤
የተርሴስ መርከቦች ሆይ፤ ዋይ
በሉ፤

ጢሮስ ተደምስሳለችና፤
ያለ ቤትና ያለ ወደብ ቀርታለች።
ከቆጵሮስ ምድር፤
ዜናው ወጥቶላቸዋል።

²እናንት የባሕር ተጓዦች ያበለጠንችሁ፤
በደሴቲቱ የምትኖሩ፤

የሲዶና ነጋዴዎችም ጸጥ በሉ።

³በታላላቅ ውሆች ላይ፤
ለጢሮስ የሺሖር እህል ይመጣላት ነበር፤
የዐባይ መከራ ገቢዋ ነበር፤
እርሷም የመንግሥታቱ የንግድ መኖሻሪያ
ሆነች።

⁴አንቺ ሲዶና ሆይ፤
አንቺ የባሕር ምሽግ ሆይ፤ ዕፈሪ፤
ባሕሩ፤ “አላማጥሁም፤ አልወለድሁም፤
ወንዶችና ሴቶች ልጆችን አላሳደግሁም”
ብሎአልና።

⁵ከጢሮስ የሚመጣው ዜና፤
በግብፅ በሚሰማበት ጊዜ ጭንቅ
ይይዛቸዋል።

⁶እናንት በደሴቲቱ የምትኖሩ፤ በዋይታ
አልቅሱ፤

ወደ ተርሴስም ተሻገሩ፤
⁷እግሮቿ ሩቅ አገር የወሰዷት፤
በዚያም እንድትሰፍር ያደረጋችሁ፤

ጥንታዊቷ የድሮ ከተማ፤
የተድላ የደስታ ከተማችሁ ይህች ናችን?”

⁸አክሊል በምታቀዳጀዋ፤
ነጋዴዎቿ መሳፍንት በሆኑ፤
በምድር የከበሩ ሻጮችና ለዋጮች
በነበሯት፤

በጢሮስ ላይ ይህን ያሰበ ማን ነበር?

⁹የክብርን ሁሉ ትዕቢት ሊያዋርድ፤
በምድር ከፍ ከፍ ያለውንም ሁሉ ዝቅ
ሊያደርግ፤

የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ወስኖአል።

¹⁰የተርሴስ ልጅ ሆይ፤
ከእንግዲህ የሚከለክልሽ የለምና
እንደ ዐባይ ወንዝ ምድርሽን

አጥለቅልቂ።
¹¹እግዚአብሔር እጁን በባሕር ላይ ዘረጋ፤
መንግሥታቱንም አስደነገጠ፤

የከነዓንም ምሽጎች እንዲፈርሱ፤
ትእዛዝ ሰጠ፤

²³ ወይም፤ መቀመጫ ተብሎ መተርጉም ይችላል።
² 23 የማሰራቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ እንደ የሙት ባሕር
ቅጅ ግን፤ ሲዶና በባሕሩ ላይ የምትገኛለህ ተጓዦችሽ
³ በታላቁ ባሕር ላይ የሆኑ የሺሖር እህል የዐባይ መከራ
ይላል።
⁴ 11 አንዳንድ ቅጆች፤ ፊንቅ ይላሉ።

12 እንዲሁም አለ። “አንቺ የተቀጠቀጠች የሲድን ድንግል ሆይ! ከእንግዲህ ደስ አይበልሽ፤

“ተነሺ ወደ ቆጵሮስ ተሻገሪ፤ በዚያም እንኳ ሰላም አታገኘም።”

13 እነሆ፤ የባቢሎናውያንን ምድር ተመልከተህ፤

ሕዝቡ ከንቱ ሆኖአል። አሦራውያን የምድር በዳ አራዊት መፈንጨያ አደረጉት፤ የግንብ ማግኛቸውን ሠሩባት፤ ምሽጎቻቸውን አወደሙ፤ የፍርስራሽ ክምር አደረጉት።

14 እናንተ የተርሴስ መርከቦች፤ ዋይ በሉ፤ ምሽጎችህ ፈርሶአል።

15 በዚያ ጊዜ ጢሮስ፤ የአንድ ንጉሥ የሕይወት ዘመን ያህል፤ ለሰባ ዓመታት ትረሳለሙች። ከሰባ ዓመት በኋላ ግን፤ ስለ ጋለሞታዬቱ የተዘፈነው በጢሮስ ላይ ይሆናል፤

16 “አንች የተረሳሽ ጋለሞታ፤ በገና አንሽ፤ በከተማዬቱ ውስጥ ዙሪ፤ እንድትታወሽም፤ በገናሽን አሳምረሽ ምቹ፤ ብዙ ዘፈን ዝፈኝ።”

17 ሰባው ዓመት ካለፈ በኋላ እግዚአብሔር ጢሮስን ይጎብኛታል፤ ወደ ቀድሞው የግል ሙትና ሥራዋ ተመልሳ፤ በምድር ላይ ካሉት የዓለም መንግሥታት ሁሉ ጋር በንግድ ትገለሙታለች። 18 ይህም ሆኖ ትርፏና ያገኘችው ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ ይሆናል፤ አይከማችም፤ አይጠራቀምም። ትርፏም በእግዚአብሔር ፊት ለሚኖሩት የተትረፈረፈ ምግብና ጥፋ ልብስ ይሆናል።

እግዚአብሔር ምድርን ፈጽሞ ያጠፋታል

24 እነሆ፤ እግዚአብሔር ምድርን ባድማ ያደርጋታል፤ ፈጽሞ ያጠፋታል፤ የፍርስራሽ ክምር ያደርጋታል፤ ነዋሪዎቻችንም ይበትናል።

ኋላ ሁሉም አንድ ዐይነት ይሆናል፤ በሕዝቡ ላይ የሚሆነው በካህኑ፤ በአገልጋዩ ላይ የሚሆነው በጌታው፤ በአገልጋይዎ ላይ የሚሆነው በእመቤቷ፤ በገዢው ላይ የሚሆነው በሻጩ፤ በተበዳሪው ላይ የሚሆነው በአበዳሪው፤ በብድር ከፋይ ላይ የሚሆነው በብድር ሰጪው ይሆናል።

3 ምድር ፈጽሞ ባድማ ትሆናለች፤ ጨርሶም ትበዘባላለች፤ እግዚአብሔር ይህን ቃል ተናግሮአልና።

4 ምድር ትደርቃለች፤ ትረግፋለች፤

23:12 ሞ7፤ ዘፍ10:4፤ኢሳ37:22፤ 47:1፤ኤር14:17፤ 46:11፤ሰቆ2:13፤ ሰፍ3:14፤ዘ2:10፤ ራእ18:22

23:13 2ነገ25:1፤ መዝ74:14፤ኢሳ10:5፤ 7፤18:6፤43:14፤ ኤር51:12

23:14 ሞ11፤ ዘፍ10:4፤1ነገ10:22፤ ኢሳ2:16

23:15 መዝ90:10፤ ኤር25:22

23:16 ምሳ7:10

23:17 ዘፍ23:17-18፤ መዝ90:10፤ ኤር25:26፤ ሕዝ16:26፤5ሆ3:4፤ ራብ7:1፤18:3፤9

23:18 ዘፍ28:36፤ 39:30፤ኢሳ6:17-19፤ መዝ72:10፤ ኢሳ18:7፤60:5-9፤61:6፤ኦዎ1:9-10፤ሚክ4:13፤ ዘካ14:1፤14

24:1 ሞ20፤ ዘፍ11:9፤ኢሳ6:17፤ ኢሳ2:19-21፤13:5፤ 33:9፤ኤር25:29

24:2 ዘሉ25:35-37፤ ዘፍ23:19-20፤ ኢሳ3:1-7፤ ሕዝ7:12፤ሆሴ4:9፤ 1ቆፎ7:29-31

24:3 ዘፍ6:13፤ ኢሳ6:11-12፤7:7፤10:6

24:4 ኢሳ2:12፤ 3:26፤15:6፤ ኤር12:11፤14:4፤ ኢሳ1:10

24:5 ዘፍ3:17፤ 9:11፤ኢሳ1:2፤ 9:17፤10:6፤59:12፤ኢር7:28፤11:10

24:6 ኢሳ23:15፤ ኢሳ1:31

24:7 ኢሳ3:26፤ 7:23፤15:6፤16:8-10፤ 32:10፤ኤር48:33፤ ኢሳ1:5

24:8 ዘፍ31:27፤ መዝ137:2፤ኢሳ5:12፤ 14፤21:5፤ኤር7:34፤1 6፤9፤25፤10፤33፤11፤ ሰቆ5:14፤ሕዝ26:13፤ ሆሴ2:11፤ራእ18:22

24:9 ኢሳ5:11፤ 20:22

24:10 ዘፍ1:2፤ ኢሳ6:11፤25:2፤26:5

24:11 መዝ144:14፤ ኢሳ15:6፤16:10፤ 32:13፤ኤር14:4፤ ሰቆ2:12

24:12 ኢሳ3:26፤ 13:2፤19:18

24:13 ዘፍ30:4፤ ኢሳ17:6፤ኢሳ11:5፤ ሚክ7:1

ዓለም ትዝላለች፤ ትረግፋለች፤ የምድርም መሳፍንት ይዝላሉ።

5 ምድር በሕዝቧ ትረክሳለች፤ ሕግን ጥሰዋል፤ ሥርዐትን ተላልፈዋል፤ ዘላለማዊውንም ኪዳን አፍርሰዋል።

6 ስለዚህ ርግማን ምድርን ትበላለች፤ ሕዝቦቿም ስለ በደላቸው ይቀጣሉ፤ ስለዚህ የምድር ነዋሪዎች ተቃጥለዋል፤ በጣም ጥቂት የሆኑት ቀርተዋል።

7 አዲሱ የወይን ጠጅ አለቀ፤ የወይኑም ተክል ደረቀ፤ ደስተኞችም ሁሉ አቃሰቱ።

8 የከበሮ ደስታ ጸጥ አለ፤ የጨፋሪዎች ጩኸት አበቃ፤ ደስ የሚያሰኘውም በገና እረጭ አለ።

9 ከእንግዲህ እየዘፈኑ የወይን ጠጅ አይጠጡም፤ መጠጡም ለሚጠጡት ይመራል።

10 የፈራረሰችው ከተማ ባድማ ሆነች፤ የየቤቱም መግቢያ ተዘጋ።

11 በየአደባባዩ የወይን ጠጅ ያለህ እያሉ ይጮኻሉ፤ ደስታው ሁሉ ወደ ሐዘን ይለወጣል፤ ሐሜቱም ሁሉ ከምድር ገጽ ጠፍቶአል።

12 ከተማዬቱ ፈጽማ ፈርሳለች፤ በሮቿም ደቀው ወድቀዋል።

13 የወይራ ዛፍ ሲመታ፤ የወይንም ዘለላ ሲቁረጥ ቃርጫሪ እንደሚቀር ሁሉ፤ በምድሪቱ ላይ፤ በሕዝቦችም ላይ እንዲሁ ይሆናል።

14 ድምፃቸውን ከፍ ያደርጋሉ፤ በደስታም ይጮኻሉ፤ ከምዕራብም የእግዚአብሔርን ክብር ያስተጋባሉ።

15 ስለዚህ በምሥራቅ ለእግዚአብሔር ክብር ስጡ፤ ከባሕር ደሴቶችም፤ የእስራኤልን አምሳክ፤ የእግዚአብሔርን ስም ከፍ ከፍ አድርጉ።

16 “ለጸድቁ ክብር ይሁን” የሚል ዝምሬ፤ ከምድር ዳርቻ ሰማን፤ እኔ ግን፤ “ከሳሁ፤ መንመንሁ፤ ወዮልኝ!”

24:14 ኢሳ12:6፤ 43:5፤49:12 24:15 ዘፍ5:2፤ መዝ113:3፤ኢሳ11:1፤12:4፤25:3፤42:12፤ 59:19፤66:19፤ ሚል1:11፤ 2ተሰ1:12 24:16 ዘሉ26:39፤ 1ሳሙ4:8፤ ሰዎ9:15፤ መዝ25:3፤48:10፤ 65:8፤ኢሳ5:8፤ 21:2፤28:5 33:1፤60:1-19፤ኤር3:6፤20፤5:11፤9:2፤10:19፤45:3፤ሆሴ5:7፤ 9:1፤

13 ወይም፤ ከላዎያን

ከዳተኞች አሳልፈው ሰጡ፤
 ከዳተኞች በክሕደታቸው አሳልፈው ሰጡ
 ።”
 አልሁ።።
 17 በምድር የምትኖር ሕዝብ ሆይ፤
 ሽብር፣ ጉድጓድና ወጥመድ ይጠብቁሃል።።
 18 ከሽብር ድምፅ የሚሸሸ፣
 ወደ ጉድጓድ ይገባል፤
 ከጉድጓድ የወጣም፣
 በወጥመድ ይያዛል።።
 የሰማይ መስኮቶች ተከፍተዋልና፤
 የምድርም መሠረት ተናወጠ።።
 19 ምድር ተከፈለች፤
 ምድር ተሰነጠቀች፤
 ምድር ፈጽማ ተናወጠች።።
 20 ምድር እንደ ሰካራም ዞረባት፤
 ነፋስ እንደሚወዘውዘውም ጉጆ ሆነች፤
 የዐመጺ ሽክም ከባድ ስለ ሆነ ትወድቃለች፤
 እንደ ገናም አትነጣም
 21 በዚያ ቀን እግዚአብሔር፣
 በሳይ በሰማይት ያሉትን ኅይሎች፣
 በታችም በምድር ያሉትን ነገሥታት
 ይቀጣቸዋል።።
 22 በጉድጓድ ውስጥ እንዳሉ እስረኞች፣
 በአንድ ላይ ይታኑራሉ፤
 በእስር ቤት ይዘጋባቸዋል*፣።
 ከብዙ ቀንም በኋላ ለፍርድ ይቀርባሉ።።
 23 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፣
 በጽዮን ተራራና በአየሩሳሌም፣
 በሽማግሌዎቹም ፊት በክብሩ ይነግሣል፤
 ጨረቃ ሽሽማቸውን፣ ፀሐይም ታፍሮ
 ራሳች።።
 ምስጋና ለእግዚአብሔር
25 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ አምላኪ
 ነህ፤
 ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ፤ ስምህንም
 አወድሳለሁ፤
 አስቀድሞ የታሰበውን፣
 ድንቅ ነገር፣
 በፍጹም ታማኝነት አድርገሃልና።።
 2ኛኩማዪቱን የድንጋይ ክምር አድርገሃታል፤
 የተመሸገችውንም ከተማ አፈራርሰሃታል፤
 የተመሸገችው የባዕድ ከተማ ከእንግዲህ
 አትኖርም፤
 ተመልሳም አትሠራም።።
 3 ስለዚህ ብርቱ ሕዝቦች ያከብሩሃል፤
 የጨካኝ አሕዛብ ከተሞችም ይፈሩሃል።።
 4 ለድካሙ መጠጊያ፣
 በጭንቅ ጊዜ ለችግረኛ መጠለያ፣
 ከማዕበል መሸሸጊያ፣
 ከፀሐይ ትኩሳትም ጥላ ሆነሃል።።
 የጨካኞች እስትንፋስ፣
 ከግድግዳ ጋር እንደሚላጋ ማዕበል ነውና፤

24:17 ስጻ32:23-25፣
 ኢሳ8:14፣ኤር48:43፣
 ሉቃ21:35
 24:18 ስፍ7:11፣
 መላ5:4፣ኢ
 ዮ9:6፣18:9፣20:24፣
 መዝ11:3፣ኢሳ8:14፣
 42:22፣ሰቆ3:47፣
 ሕዝ12:13፣38:19
 24:19 ስጻ11:6፣
 መዝ46:2
 24:20 ኢዮ12:14፣
 25፣27:18፣መዝ46:2፣ኢ
 ሳ1:2፣28:43፣27፣
 58:1
 24:21 ኢሳ2:11፣12፣
 10፣12፣20፣13፣11፣
 ኤር25:29፣ዳቆ6:3፣ኤ
 ፊ6:11-12፣
 ራእ16:14
 24:22 ኢሳ10:4፣
 42:7፣22፣ሕዝ38:8፣
 ሉቃ8:31፣ጳጳ20:7-10
 24:23 መዝ97:1፣
 ኢሳ2:2፣13፣10፣
 28፣54፣16፣45፣25፣60
 ፣19፣ሕዝ48:35፣
 ዘካ2:5፣ሰቆ11:2፣22፣
 ራእ21:23፣22፣5
 25:1 ዞጽ23:19፣
 መዝ40:5፣98:1፣
 145፣2፣ኢሳ7:13፣
 11፣5፣12፣14፣
 14፣24፣37፣26፣
 46፣11፣ኢሳ2:21፣
 26፣ኤፊ1:11
 25:2 ዘጻ13:16፣ ኢ
 ዮ12:14፣ኢሳ13:22፣
 17፣13፣26፣53፣7፣26
 25:3 ዘጻ6:2፣
 መዝ22:3፣ሳ11:14፣
 13፣11
 25:4 2ኛሙ22:3፣
 መዝ5:8፣11፣18፣8፣ ኢ
 ሳ3:14፣4፣6፣
 14፣30፣17፣10፣27፣5፣29
 ፣5፣19፣33፣16፣
 49፣25፣ኢሳ3:16
 25:5 መዝ18:44፣
 ኢሳ13:11፣
 ኢር51:55
 25:6 ስፍ29:22፣
 15፣1፣25፣መዝ36:8፣
 ምሳ9:2፣ኢሳ1:19፣
 2፣2፣5፣5፣1-2፣66፣11፣
 ኢሳ3:18፣ማቴ8:11፣
 22፣4፣ጳጳ19፣9
 25:7 ኢዮ4:9፣
 2ቆሮ3:15-16፣
 ኤፊ4:18
 25:8 ስፍ30:23፣
 መዝ19:39፣
 ኢሳ7:7፣15፣3፣26፣19፣
 30፣19፣35፣10፣
 51፣11፣65፣19፣
 ኢር31:16፣ዘሰ13:14፣
 ማቴ5:11፣
 1ቆሮ15:54-55፣
 1ቆጥ4:14፣ጳጳ7:14፣
 17፣21፣4
 25:9 ስጻ32:43፣
 መዝ9:2፣13፣5፣22፣5፣
 145፣19፣ኢሳ2:11፣

5 እንደ ምድር በዳም ትኩሳት ነው።።
 የባዕድን ጨካኝት እራጭ ታደርጋለህ፤
 ትኩሳት በደመና ጥላ እንደሚበርድ፣
 የጨካኞችም ዝምሬም እንዲሁ ጸጥ ይላል።።
 6 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በዚህ ተራራ
 ላይ፣
 ለሕዝብ ሁሉ ታላቅ የምግብ ግብዣ፣
 የበሰለ የወይን ጠጅ ድግስ፣
 ማለፊያ ጮማና ምርጥ የወይን ጠጅ
 ያዘጋጃል።።
 7 በዚህም ተራራ ላይ፣
 በሕዝብ ሁሉ ላይ የተጣለውን መጋረጃ፣
 በመንግሥታት ላይ የተዘረጋውን
 መሸፈኛ፣
 ያጠፋል፤
 8 ሞትንም ለዘላለም ይውጣል።።
 ጌታ እግዚአብሔር
 ከፊት ሁሉ እንባን ያብሳል፤
 የሕዝቡንም ውርደት
 ከምድር ሁሉ ያስወግዳል፤
 እግዚአብሔር ተናግሮአልና።።
 9 በዚያን ቀን እንዲህ ይባላል፤
 “እነሆ፤ አምላካችን ይህ ነው፤
 በእርሱ ታመንን፤ እርሱም አዳነን፤
 እግዚአብሔር ይህ ነው፤ በእርሱ
 ታመንን፤
 በግዳኝም ደስ ይበለን፤ ለሁሉም እናደርግ።”
 10 የእግዚአብሔር እጅ በዚህ ተራራ ላይ
 ያርፋል፤
 ነገር ግን ጭድ ከጭቃ ጋር እንደሚረገጥ፣
 ሞትንም እንዲሁ ይረገጣል።።
 11 ሞትን ሲዋኝ እጁን እንደሚዘረጋ፣
 በውስጡ ሆነው እጃቸውን ይዘረጋሉ፤
 ጌታ በእጃቸው ተንኩል ሳይታለል፣
 ትዕቢታቸውን ያዋርዳል።።
 12 ከፍ ብሎ የተመሸገውን ቅጥርህን ዝቅ
 ያደርገዋል፤
 ወደ ታች ያወርደዋል፤
 ወደ ምድር አውርዶም
 ትቢያ ላይ ይጥለዋል።።
 የምስጋና መዝሙር
26 በዚያ ቀን ይህ መዝሙር በይሁዳ
 ምድር ይዘመራል፤
 ብርቱ ከተማ አለችን፣
 9:3፣10:20፣12:2፣ 19:20፣33፣22፣ 35፣24፣10፣40፣9፣
 41፣16፣43፣3፣11፣ 45፣15፣21፣49፣25፣26፣ 51፣3፣60፣16፣
 61፣7፣10፣63፣8፣ 66፣14፣ኤር14:8 25:10 ስፍ19:37፣
 ዞጽ21:29፣ዘጻ23:6፣ኢሳ2:2፣11፣14፣አሞ2:1-3
 25:11 ዘሉ26:19፣አዮ40:12፣ኢሳ5:25፣ 14፣26፣16፣14
 25:12 ኢዮ40:11፣ኢሳ2:15፣15፣1፣ ኢር51:44
 26:1 መዝ48:13፣ ኢሳ10:20፣14፣32፣ 30፣29፣32፣18፣
 60፣18፣ዘካ2:5፣9፣8

*22 ወይም፣ ይላቀቃሉ።

አምላካችን ቅጥርቻንና ምሽጎቻን፤
ለድነት አድርጎአል።
2 በእምነቱ የጸና
ጸድቅ የሆነ ሕዝብ ይገባ ዘንድ፤
በሮቹን ክፈቱ።
3 በአንተ ላይ ታምናለችና፤
በአንተ የምትደገፈውን ነፍስ
ፈጽመህ በሰላም ትጠብቃለህ።
4 በእግዚአብሔር ለዘላለም ታመኑ፤
ጌታ እግዚአብሔር የዘላለም ዐምባ
ነውና።
5 በከፍታ የሚኖሩትን ዝቅ ዝቅ ያደርጋል፤
ከፍ ከፍ ያለችውን ከተማ ያዋርዳል፤
ወደ ምድር ይጥላታል፤
ከትቢያም ጋር ይደባልቃታል።
6 እግር
የተጨቋኞች እግር፤
የድኸችም ኩቴ ይረግጣታል።
7 የጸድቃን መንገድ ቅን ናት፤
አንተ ቅን የሆነህ ሆይ፤
የጸድቃንን መንገድ ታቃናለህ።
8 እግዚአብሔር ሆይ፤ በሕዝብ ጉዳይ በመሄድ፤
አንተን ተሰፋ አድርገናል፤
ስምህና ዝናህ፤
የልባችን ምኞት ነው።
9 ነፍሴ በሌሊት ትናፍቅሃለች፤
መንፈሴም በውስጡ ትፈልግሃለች።
ፍርድህ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ፤
የዓለም ሕዝቦች ጽድቅን ይማራሉ።
10 ክፉዎች ርኅራኄ በደረግላቸው እንኳ፤
ጽድቅን አይማሩም፤
በቅንነት ምድር እንኳ ክፋትን ያደርጋሉ፤
የእግዚአብሔርንም ግርማ አያስተውሉም።
11 እግዚአብሔር ሆይ፤ ክንድህ ከፍ ከፍ
ብሎአል፤
እነርሱ ግን አላስተዋሉም፤
ለሕዝብህ ያለህን ቅናት ይዩ፤ ይፈሩም፤
ለጠላቶቻችሁም የተዘጋጀው እሳት
ይብላቸው።
12 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ሰላምን
መሠረትህልን፤
የሠራነውንም ሁሉ አንተ አስናወንህልን።
13 እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤
ከአንተ ሌላ ሌሎች ጌቶች ገዝተውናል፤
እኛ ግን የአንተን ስም ብቻ እናከብራለን።
14 እነርሱ ሞተዋል፤ ከእንግዲህ በሕይወት
አይኖሩም፤
መንፈሳቸው ተነሥቶ አይመጣም።
አንተ ቀጣሃቸው፤ አጠፋሃቸው፤
መታሰቢያቸውንም ሁሉ ደመሰስህ።
15 እግዚአብሔር ሆይ፤ ሕዝብን አበዛህ፤
ሕዝብን አበዛህ፤
ክብርን ለራስህ አደረግህ፤
የምድራቱንም ወሰን ሁሉ አሰፋህ።

26፥2 መዝ24፡3-4፤
7፡8-13፤ኢሳ1፡26፤
4፡3-19፤7፡50፤8፡
53፤11፤54፤14፤58፤8፤62
፤2
26፥3 1ኤፍ5፡20፤ ኢ
የ22፡21፤መዝ22፡5፤
28፡7፤ኢሳ9፡6፤7፤
12፡2፤4፡4፤7
26፥4 ዘፍ49፡24፤
መዝ62፡8፤ኢሳ12፡2፤
50፡10
26፥5 ኢሳ25፡2፤
12፡ኤዝ26፡11
26፥6 ኢሳ5፡5፤
3፤15፤14፤30፤49፤26
26፥7 ዘዐ14፡19፤
መዝ25፡8፤26፡12፤
ኢሳ40፡4፤42፡16
26፥8 ዘጸ18፡18፤
መዝ1፡2፤37፡9፤
130፡5፤145፡2፤
ኢሳ124፤56፤1፤64፤5
26፥9 1ኤፍ16፡14፤
መዝ42፡1-3፤63፡1፤
78፡34፤119፡5፤5፤
ኢሳ55፡6፤ግዕ፡6፤33
26፥10 1ሳጦ1፡224፤
ኢሳ22፡12-13፤32፡6፤
59፡7፤13፤ኤር2፡19፤
ሆሴ11፡7፤ግዕ፡5፤45፤
ዮሐ5፤37-38፤ ሮግ2፡4
26፥11 መዝ10፡12፤
ኢሳ1፡31፤9፡7፤18፡3፤
44፡9፤18፤ኢሳ2፡18፤
ግዕ፡17፤16፤ዘክ1፡14፤
ዕብ10፡27
26፥12 መዝ68፡28፤
119፡165፤ኢሳ9፡6
26፥13 ኢሳ2፡8፤
10፡5፤11፤12፡4፤
42፡8፤63፡7
26፥14 ዘጸ4፡28፤ ኢ
የ26፡5፤መዝ9፡5፤6፤ ኢ
ሳ10፡3
26፥15 ኢየ12፡23፤
ኢሳ4፡4፤2፤33፡17
26፥16 መሳ6፡2፤
መዝ39፡11፤ኢሳ5፡30፤
29፡4
26፥17 ኢሳ21፡3፤
ዮሐ16፡21፤ራእ12፡2
26፥18 ዘፍ49፡10፤
መዝ17፡14፤
ኢሳ33፤11፤42፡6፤
49፡6፤51፡4፤59፡4፤
ኤር12፡16
26፥19 ዘፍ27፡28፤
መዝ22፡29፤ኢሳ18፡4፤
25፡8፤66፡24፤
ሕዝ37፤1-14፤
ጳጳ2፡2፤ኢፊ5፤14
26፥20 ዘዐ12፡23፤
ኢየ14፤13፤መዝ91፤1፤
4፤ኢሳ10፡25፤30፡27
26፥21 ኢየ16፤18፤
ኢሳ13፡9፤11፤18፡4፤
29፡6፤30፡12-14፤
ሉቃ11፤50-51፤
ይሁ1፡14
27፥1 ቀ፡13፤
ዘፍ3፡24፤ዘጳ3፡24፤1፤

16 እግዚአብሔር ሆይ፤ በተጨነቁ ጊዜ ወደ
አንተ መጡ፤
በገሠጽሃቸውም ጊዜ፤
በለሆሳስ ድምፅ ይጸልያሉ።
17 እግዚአብሔር ሆይ፤ የፀነሰች ሴት
ልትወልድ ስትል፤
በምጥ እንደምትጨነቅና እንደምትጮኽ፤
እኛም በፊትህ እንዲሁ ሆነናል።
18 አረገዝን በምጥም ተጨነቅን፤
ነገር ግን ነፋስን ወለድን፤
ለምድርም ድነትን አላመጣንም፤
የዓለምን ሕዝብ አልወለድንም
19 ነገር ግን ሙታንህ ሕያዋን ይሆናሉ፤
በድናቸውም ይነሣል።
እናንተ በዐፈር ውስጥ የምትኖሩ፤
ተነሡ፤ በደስታም ዘምኑ።
ጠልህ እንደ ንጋት ጠል ነው፤
ምድር ሙታንን ትወልዳለች።
20 ሕዝቤ ሆይ፤ ሂድ ወደ ቤትህ ግባ፤
በርህን ከኋላህ ዝጋ፤
ቀጣው እስኪያልፍ ድረስ፤
ለጥቂት ቀን ተሸሽግ።
21 ምድር ላይ የሚኖረውን ሕዝብ ስለ
ጎጠኦቹ ለመቅጣት፤
እነሆ፤ እግዚአብሔር ከመኖሪያው ወጥቶ
ይመጣል፤
ምድር በላይዋ የፈሰሰውን ደም
ትገልጣለች፤
የተገደሉትንም ከእንግዲህ አትሸሽግም።
የእስራኤል ዐርነት መውጣት
27 በዚያ ቀን እግዚአብሔር፤
ተወርዋረውን እባብ ሊዋታንን፤
የሚጠቀለለውን ዘንዶ ሊዋታንን
በብርቱ፤ በታላቁና በነይለኛ ሰይፍ
ይቀጣዋል፤
የባሕሩንም ግዙፍ አውሬ ይቈራርጠዋል።
2 በዚያን ቀን እንዲህ ይባላል፤
“ለመልካሙ የወይን ቦታ ዘምሩለት፤
3 እኔ እግዚአብሔር ጠባቂው ነኝ፤
ዘወትር ውሃ አጠጣዋለሁ፤
ስለዚህ ማንም አይጉዳውም፤
ቀንና ሌሊት እጠብቀዋለሁ፤
4 እኔ አልቈጣም።
እሾኽና ከፍተኛ ምንው በተነሡብኝ!
ለውጊያ በወጣሁባቸው፤
ኢየ3፡8፤26፡13፤ መዝ68፡30፤74፤13፤ኢሳ2፡11፤28፡5፤
31፡8፤34፤6፤65፤12፤ 66፤16፤ሕዝ21፡3፤ ናሆ3፤15፤ራእ12፡9
27፥2 ኢሳ5፡1፤ 24፡21፤ኤር2፡21 27፥3 መዝ91፡4፤
ኢሳ5፡2፤58፤11፤ ዮሐ6፡39 27፥4 ቀ፡11፤ኢሳ10፡17፤ግዕ፡63፤12፤
ዕብ6፡8
፱ ወይም፤ በፍርድህ ተብሎ መተርጉም ይችላል
፲16 በዕብራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

አንድ ላይ ባቃጠልኋቸው!
5አለዚያ ይምጡና መሸሸሻዎቻቸው ያድርጉኝ፤
ከእኔ ጋር ሰላም ይፍጠሩ፤
አዎን፤ ከእኔ ጋር ሰላም ያድርጉ።”

6በሚመጡት ቀናት ያዕቆብ ሥር ይሰዳል፤
እስራኤልም ያቈጠቀጣል፤ ያብባልም፤
በፍሬያቸውም ምድርን ሁሉ ይሞላሉ።

7የመታትን እንደ መታቸው፤
እግዚአብሔር እርሷንስ መታትን?
የገደሏትን እንደ ገደላቸው፤
እርሷስ ተገደለችን?

8በጦርነትና በስደት ተፋለምሃትኝ፤
የምሥራቅ ነፋስ እንደሚነፍስበት ቀን፤
በብርቱ ዐውሎ ነፋስ አሳደድሃት።

9ያዕቆብ የመሠዊያ ድንጋዮችን፤
እንደ ኖራ ድንጋይ ፈጭቶ ሲ
ያደቃቸው፤

የአሺራን ዐምድና የዕጣን መሠዊያዎችን፤
ከቦታቸው ነቅሎ ሲጥል፤
በዚያን ጊዜ በደሉ ይሰረይለታል፤
ይህም ኅጢአቱን የማስወገዱ ሙሉ ፍሬ
ይሆናል።

10የተመሸሸሻት ከተማ ባደዋን ቀርታለች፤
እንደ ምድረ በዳም የተተወች ስፍራ
ሆናለች፤

ጥጆች በዚያ ይሰማራሉ፤
እዚያም ይተኛሉ፤
ቅርንጫፎቿንም ልጠው ይበላሉ።

11ጫፎቿ ሲደርቁ ይሰበራሉ፤
ሴቶችም መጥተው ይማግዲቸዋል።
ማስተዋል የሌለው ሕዝብ ስለ ሆነ፤
ፈጣሪው አይራራለትም፤
ያበጀውም አይምረውም።

12በዚያ ቀን ከኤፍራጥስ ወንዝ አንጎቶ
እስከ ግብፅ ደረቀ ወንዝ፤ እግዚአብሔር እህ
ሉን ይወቃል፤ እናንተም የእስራኤል ልጆች
ሆይ፤ አንድ በአንድ ትሰበሰባላችሁ።

13በዚያ ቀን ታላቅ መለከት ይነፋል፤ በአ
ሦር የጠፉትና በግብፅ የተሰደዱትም
መጥተው፤ በተቀደሰው ተራራ በአያሩ
ሳሌም እግዚአብሔርን ያመልካሉ።

ወዮ ለኤፍሬም

28 ለኤፍሬም ሰካራሞች የመታብያ አክ
ሊል ለሆነች፤

በለመለመ ሸለቆ ዐናት ላይ ጉብ ብላ፤
የክብሩ ውበት ለሆነች ጠውላጋ አበባ፤
የወይን ጠጅ ለዘረቸው መሸፍራሪያ ለሆነች፤
ለዚያች ከተማ ወዮላት!

2እነሆ፤ ጌታ ኀይላና ብርቱ የሆነ ነገር
አለው፤

ይህም እንደ በረዶ ወጀብ፤ እንደሚያጠፋ
ዐውሎ ነፋስ፤

27:5 ኢዮ22:21፤
መዝ19:165፤
ኢሳ25:4፤ሮግ5:1፤
2ቆሮ5:20

27:6 ዘፍ40:10፤
2ነገ19:30፤
መዝ72:16፤
ኢሳ11:1፤10፤
37:31፤ሕዝ17:23፤
36:8፤ሆሴ14:8

27:7 ኢሳ10:26፤
11:4፤37:36-38
27:8 ዘፍ41:6፤
ኢሳ49:14፤50:15፤47
27:9 ዘፍ23:24፤
34:13፤ዘሌ26:30፤
2ዜና14:5፤
መዝ78:38፤
ሮግ11:27

27:10 ዘፍ1:2፤
ዘፍ13:16፤ኢሳ5:5፤
6:17፤17:2፤32:14፤አ
ር10:22፤26:6፤
ሰቆ1:4፤5:18
27:11 ቀፋ4፤
ዘፍ32:18፤28፤
ኢሳ13:9፤17:10፤33፤
33:12፤41:8፤43:1፤7፤
15፤44:1-2፤21:24፤
ኤር11:16

27:12 ዘፍ15:18፤
ዘፍ30:4፤ኢሳ1:9፤
11:12፤ዘ7:6፤21:10፤
ማፋ3:12

27:13 ቀፋ1፤
ዘፍ27:29፤ዘሌ25:9፤
መዝ3:27፤መዝ22:29፤8
6:9፤106:47፤
ኢሳ2:2፤10:19፤
19:21፤25፤
ማፋ24:31

28:1 ቀፋ3:4፤
ዘሌ10:9፤ኢሳ5:11፤
7:2፤9:9፤10:5፤
29:1፤30:1፤31:1፤
33:1፤ሆሴ7:5፤
ኦጥ6:6

28:2 ኢሳ10:11፤
ኢሳ8:7፤29:6፤
40:10፤፳፻9:26

28:3 ቀፋ1፤
ኢዮ40:12፤ኢሳ5:5
28:4 ቀፋ1፤
መሐ2:13፤ሆሴ9:10፤
ናሆ3:12

28:5 ኢሳ1:9፤
10:20፤24:16፤23፤
27:1፤29:18፤30:23፤
62:3፤ኤር13:18፤
ሕዝ16:12፤21:26፤
ዘካ9:16

28:6 መዳ9:44-45፤
24መ፡14፤20፤
2ዜና32:8፤ኢሳ44:4፤
11:2፤4፤32:1፤16፤
33:5፤ዮሐ5:30

28:7 ዘሌ10:9፤
መዝ107:27፤ኢሳ1:1፤
3:12፤9:15፤22:13፤
24:2፤29:11፤
ኤፌ5:18

28:8 ኤር48:26
28:9 ቀፋ26፤

እንደ ኀይላኛ ማዕበል፤ እንደ ከባድ ዝናብ፤
በኀይል ወደ ምድር ይጥላታል።

3የኤፍሬም ሰካራሞች የመታብያ አክሊል፤
በእግር ይረገጣል።

4በለምለሙ ሸለቆ ዐናት ላይ ጉብ ብላ፤
የክብሩ ውበት የሆነች ጠውላጋ አበባ፤
ከመከር በፊት እንደ ደረሰች፤
ሰውም ድንገት አይቶ እንደሚቀጥፋት
ወዲያውኑም እንደሚውጣት በለስ
ትሆናለች።

5በዚያን ቀን የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
ለተረፈው ሕዝቡ፤

የክብር ዘውድ፤
የውበትም አክሊል ይሆናል።

6እርሱም በፍርድ ወንበር ላይ ለሚቀመጠው፤
የፍትሕ መንፈስ፤

ጦርን ከከተማዬ ብር ላይ ለሚመልሱም፤
የኀይል ምንጭ ይሆናል።

7እነዚህም በወይን ጠጅ ይንገዳገዳሉ፤
በሚያሰክርም መጠጥ ይወላገዳሉ፤
ካህናቱና ነቢያቱ በሚያሰክር መጠጥ
ተንገደገዱ፤

በወይን ጠጅ ነገር ተምታታባቸው፤
በሚያሰክር መጠጥ ተወላገዱ፤

ራእይ ሲያዩ ይስታሉ፤
ፍርድ ሲሰጡም ይሰናከላሉ።

8የማዕድ ገበታቸው ሁሉ በትፋት
ተሞልቶአል፤
ከትውኪያም የጸዳ ቦታ የለም።

9እነርሱም እንዲህ ይላሉ፤ “የሚያስተምረው
ማንን ነው?
መልእክቱን የሚያብራራውስ ለማን ነው?
ወተት ለተዉት ሕፃናት?
ወይስ ጠት ለባሉት?
10በትእዛዝ ላይ ትእዛዝ፤ በትእዛዝ ላይ
ትእዛዝ፤
በደንብ ላይ ደንብ፤ በደንብ ላይ ደንብ፤”

እዚህ ጥቂት፤ እዚያ ጥቂት ነውና።

11እንግዲያማ እግዚአብሔር፤
በባዕድ ልሳን በእንግዳ ቋንቋ ለዚህ ሕዝብ
ይናገራል።

12እርሱ፤ “ይህቺ የዕረፍት ቦታ ናት፤
የደከመው
ይረፍ፤
ይህቺ የእጩይታ ቦታ ናት” ያለው ለማን

መዝ32:8፤131:2፤ኢሳ2:3፤30:20፤48:17፤50:4፤52:7፤53:1፤
54:13፤ኤር31:34፤32:33፤ ፊላ5:12-13፤1ጴጥ2:2
28:10 ቀፋ13 28:11 ዘፍ11:7፤ኢሳ33:19፤ኤር5:15፤ሕዝ3:5፤
1ቆሮ14:21 28:12 ዘሰ14:14፤ ኢሳ1:13፤ኢዮ11:18፤
ኢሳ11:10፤ማፋ11:28-29

*8 በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
*10 በዚህና በቀጥታ 13 ላይ ይብራይስጡ፤ **4ሸ 4ሳሽ 4ሸ**
4ሳሽ፣ 4ሸ 4ሳሽ 4ሸ 4ሳሽ ይላል፤ ምናልባት ትርጉም የለሽ
ንጥርን ለማሳየት ይሆናል፤ ይኸውም የነቢያትን ቃል አስመሳሎ
መናገርን ሊሆን ይችላል።

ነበር?
እነርሱ ግን መስማት አልፈለጉም።
13 ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል፣ በትእዛዝ ላይ ትእዛዝ፣ በትእዛዝ ላይ ትእዛዝ፣ በደንብ ላይ ደንብ፣ በደንብ ላይ ደንብ፣ እዚህ ጥቂት እዚያ ጥቂት ይሆንባቸዋል። ይህ የሚሆንባቸው ሄደው ወደ ኋላ እንዲወድቁ።
እንዲቈሰሱና በወጥመድ እንዲያዙ፣ እንዲማረኩም ነው።
14 ስለዚህ በኢየሱስ ስም ያለውን ሕዝብ የምትገዙ፣ እናንተ ፊደሎች የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ።
15 እናንተ፣ “ከሞት ጋር ቃል ኪዳን ገብተናል፣ ከሲኦልም ጋር ስምምነት አድርገናል፣ ውሸትን መጠጊያችን፣ ሐሰትንን መደበቂያችን አድርገናል፣ ታላቅ መቅደፍት እየጠራረገ ሲያልፍ፣ ሊነካን አይችልም” በማለት ታብያችኋል።
16 ስለዚህ ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ “እነሆ፣ የተፈተነ ድንጋይ፣ የመሠረት ድንጋይ፣ ለጽኑ መሠረት የሚሆን የከበረ የማእዘን ድንጋይ፣ በጽዮን አስቀምጣለሁ፣ በእርሱም የሚያምን አያፍርም።”
17 ፍትሕን የመለኪያ ገመድ፣ ጽድቅንም ቱንቢ አደርጋለሁ፣ ውሸት መጠጊያችሁን የበረዶ ዝናብ ይጠራርገዋል መደበቂያችሁንም ውሃ ያጥለቀልቀዋል።
18 ከሞት ጋር የጠገኙት ቃል ኪዳን ይሻራል፣ ከሲኦልም ጋር ያደረጋችሁት ስምምነት ይፈርሳል፣ ታላቁ መቅደፍት እየጠራረገ ሲያልፍ፣ እናንተም ትጠራረጋላችሁ።
19 በመጣ ቀኑ ጥር ይዘክችሁ ይሄዳል፣ ማለዳ ማለዳ፣ በቀንና በሌሊትም ይጠራርጋል።”
ይህን ቃል ብታስተውሉ፣ ሽብር በሽብር በሆነ ነበር።
20 እግር ዘርጎች እንዳይተኛ ዐልጋው አዎር ነው፣ ሰውነትንም ለመሸፋፈን ብርድ ልብሱ ጠባብ ነው።
21 እግዚአብሔር ሥራውን፣ አዎን ድንቅ ሥራውን ሊሠራ፣ ተግባሩን፣ እንግዳ የሆነ ተግባሩን ሊያከናውን፣ በፕራሲም ተራራ እንዳደረገው ይነሣል፣

28፥13 ቍ10፣ ኢሳይ15፣ማቴ21፣44
28፥14 2ከ5፣36፣16፣ ኢሳ1፣10
28፥15 ቍ2፣18፣ መሳ9፣35፣ኢዮ5፣23፣ ኢሳ8፣7-8፣19፣9፣15፣ 10፣26፣29፣6፣15፣ 30፣28፣ኢር23፣24፣ ዳን11፣22
28፥16 መዝ18፣22፣ ኢሳ8፣14-15፣14፣32፣ 29፣22፣345፣17፣50፣7፣54 ፣4፣ኢር51፣26፣ ዳን2፣34-35፣45፣ ዘሳ12፣3፣ኤሌ4፣11፣ ሮሜ9፣33፣10፣11፣ 1ቆሮ3፣11፣ 2ጠሞ2፣19፣1፣ጴጥ2፣6
28፥17 ኢሳ10፣11፣ 2ገላ21፣13፣መዝ11፣7፣ኢሳ5፣16፣8፣7
28፥18 ቍ15፣ ኢሳ5፣5፣7፣7፣63፣18፣ ዳን8፣13
28፥19 2ከ24፣2፣ ኢዮ18፣11፣መዝ5፣3
28፥20 ኢሳ59፣6
28፥21 ዘፍ38፣29፣ ኢሳ9፣3፣10፣5፣14፣11፣ ኢሳ10፣12፣65፣7፣ ሉቃ19፣41-44
28፥22 2ከ5፣36፣16፣ ኢሳ10፣22፣23፣ ኢር29፣18፣ሰቆ2፣15፣ሰቆ2፣15
28፥23 ኢሳ32፣9
28፥24 መዝ3፣2
28፥25 ዘዐ9፣31፣32፣ ሕዝ4፣9፣ማቴ23፣23
28፥26 መዝ94፣10
28፥27 ኢዮ41፣30፣ ኢሳ10፣5፣21፣10
28፥28 ኢሳ21፣10
28፥29 መዝ92፣5፣ ኢሳ9፣6፣ሮሜ11፣33
29፥1 ቍ2፣7፣ 2ጣሙ5፣7፣ኢሳ11፣14፣ 22፣12-13፣28፣1
29፥2 ቍ1፣ ኢሳ3፣26፣ሰቆ2፣5፣ ሕዝ43፣15
29፥3 2ከ25፣1፣ ሉቃ19፣43-44
29፥4 ዘሌ19፣31፣ ኢሳ8፣19፣26፣16፣ 47፣1፣5፣2፣2

በገባዎን ሸለቆ እንዳደረገው ይነሣላል።
22 እንግዲህ ፊደሎችሁን አቁሙ፣ አለዚያ እስራታችሁ ይጸናባችኋል፣ ጌታ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፣ መላውን ምድር ለማጥፋት ያወጀውን ዐዋጅ ስምቻለሁ።
23 አድምጡ ድምዳሜ ስሙ፣ አስተውሉ ቃሉንም ስሙ።
24 ገበሬ ለዘራ መሬቱን ሲያዘጋጅ ያለማቋረጥ ያርሳልን? ንሉን ሲከሰክስ፣ ዐፈሩን ሲያለሰልስ ይከርማልን? 25 ዕርሻውን አስተካክሎ፣ ጥቅር አዝሙድና ከሙን አይዘራምን? ስንዴውንስ በትልሙ፣ ገብሱን በተገቢ ቦታው፣ አጃውንም በተመደበው ስፍራ አይዘራምን? 26 አምላኩ ያስተምረዋል፣ ትክክለኛውንም መንገድ ያሳየዋል።
27 ጥቅር አዝሙድ በመውቂያ መሣሪያ አይወቃም፣ ከሙን የሠራጻ መንኮራኩር አይሄድበትም፣ ጥቅር አዝሙድ በበትር፣ ከሙንም በዘንግ ይወቃል።
28 እንጂራን ለመጋገር እህል ይፈጫል፣ ስለዚህ አንድ ሰው ለዘላለም እህል ሲወቃ አይኖርም። የመውቂያውን መንኮራኩር ቢያኸድበትም፣ ፈረሶቹ አይደፈጥሙትም።
29 ይህ ሁሉ የሚሆነው በምክሩ ድንቅ በጥበቡ ታላቅ ከሆነው፣ ከሰራዊት ጌታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።
ወዮ ለዳዊት ከተማ
29 ዳዊት የሰፈረብሽ ከተማ፣ አርኤል፣ አርኤል ወዮልሽ! ዓመት በዓመት ላይ ጨምሪ፣ ዐውደ ዓመትሽም ይቀጥል።
2 ነገር ግን አርኤልን፣ እከባለሁ፣ ታለቅሳለች፣ ዋይ ዋይ ትላለች፣ ለእኔም እንደ መሠዊያ ስፍራ ትሆንልኛለች።
3 በዙሪያሽ እሰፍራለሁ፣ በቅጥር እከብሻለሁ፣ የከበባ ዐምባም ሠርቼ አስጨንቅሻለሁ።
4 ወደ ታች ትወርጃለሽ፣ ከምድርም በታች ትናገራለሽ፣ ንግግርሽ ከትቢያ እየተገራተመተመ ይወጣል፣ ድምፅሽ እንደ መናፍስት ድምፅ ከመሬት
፳15 ወይም፣ ሐሰተኛ ጣይታትን
፳25 በሰብራይስጡ የዚህ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
፳2 በሰብራይስጡ፣ የመሠዊያ መሬት የሚለው ቃል ድምፅት፣ አርኤል ከሚለው ቃል ጋር አንድ ዐይነት ነው።

ወደ ላይ ይመጣል፤
 ንግግርሽ ከትቢያ ያንሸካሸካል።
 5 ነገር ግን ብዙ ጠላቶችሽ እንደ ትቢያ ብናኝ፤
 መንጋ ጨካኞችም በነፋስ እንደሚነጻ ገለባ ይሆናሉ።
 ድንገት ሳይታሰብም፤
 6 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
 በነጉድጓድ፤ በምድር መናወጥና በታላቅ ድምፅ፤
 በወውሎ ነፋስና በኅይለኛ ሞገድ ፈጽሞ በሚባላም የእሳት ነበልባል ይመጣል።
 7 እርሔልን የሚወጋ የአሕዛብ ሁሉ መንጋ፤ በእርሳና በምሽን ላይ አደጋ የሚጥልና የሚከባት፤
 እንደ ሕልም
 በሌሊትም እንደሚታይ ራእይ ይሆናል።
 8 የተራብ ሰው በሕልሙ ሲበሳ ዐድሮ፤ ነገር ግን ሲነቃ ራቡ እንዳልለቀቀው፤ የጠማውም ሰው በሕልሙ ሲጠጣ ዐድሮ፤ ነገር ግን ሲነቃ እንደ ዛለና ጥማቱም እንዳልተወው፤
 የጽዮንን ተራራ የሚወጋ፤ የአሕዛብ መንጋ ሁሉ እንዲሁ ይሆናል።
 9 ነሁሉሉ፤ ተደናቁም፤ ተጨፈኑ፤ እስከ ወዲያኛውም ታውራችሁ ቅሩ፤
 በወይን ጠጅ አይሁን እንጂ ስከሩ፤ በሚያሰክር መጠጥ አይሁን እንጂ ተንገዳገዱ።
 10 እግዚአብሔር ከባድ እንቅልፍ ጥሎባችኋል፤ ዐይኖቻችሁን፤ ነቢያትን ጨፍኖባችኋል፤ ራሶቻችሁን፤ ባለ ራእዮችን ሸፍኖባችኋል።
 11 ይህ ሁሉ ራእይ በጥቅልል መጽሐፍ ውስጥ እንደ ታሸገ ቃል ሆኖባችኋል። ጥቅልሉንም መጽሐፍ ማንበብ ለሚችል ሰው፤ “እባክህ አንብልን” ብላችሁ ብትሰጡት፤ “ታሸገልና አልችልም” ይላችኋል።
 12 ደግሞም ጥቅልሉን መጽሐፍ ማንበብ ለሚችል ሰው፤ “እባክህን አንብልን” ብላችሁ ብትሰጡት፤ “ማንበብ አልችልም” ይላችኋል።
 13 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ይህ ሕዝብ በአፉ ወደ እኔ ይቀርባል፤ በከንፈሩም ያከብረኛል፤ ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው፤ የሚያመልክኝም፤ ሰው ባስተማረው ሰው ሠራሽ ሥርዐት ብቻ ነው።”
 14 ስለዚህ ይህን ሕዝብ በድንቅ ላይ ድንቅ ነገር እያደረግሁ፤

29፡5 ዘ89፡21፤ መዝ5፡15፣78፡39፤ 103፡15፣ኢሳ2፡22፤ 13፡11፤17፡13፤14፤ 37፡27፣40፡6፤51፡12፤ 1ተሰ5፡3
 29፡6 ዘ19፡16፤ ዘሌ10፡2፤መዝ50፡3፤5 5፡8፤83፡13-15፤ ኢሳ26፡21፤28፡15፤ ዘዘ14፡1-5፣ግላ24፡7፤ ግር13፡8፤ሉቃ21፡11፤ ራእ6፡12፤11፡19
 29፡7 ቍ1፤ ኢየ20፡8፣ግዘ4፡11-12፤ ዘዘ12፡9
 29፡8 ቍ5፡7፤ መዝ73፡20፣ኢሳ17፡12-14፣41፡11፤15፤ 54፡17፤ኢር30፡16፤ ዘዘ12፡3
 29፡9 ቍ14፤ ዘሌ10፡9፤መዝ60፡3፤ ኢሳ3፡12፤6፡10፤ 28፡15፤17፡21-22፤ 63፡6፤ኢር4፡9፤ 13፡13፤25፤27፡15፤ 29፡10 መሳ4፡21፤ 1፡ጣሙ9፡9፤ መዝ69፡23፤ ኢሳ6፡9-10፣44፡18፤ ዮና1፡5፣ግዘ3፡6፤ ሮዎ11፡8፤2ተሰ29-11
 29፡11 ኢሳ8፡16፤ 28፡7፤ግዘ8፡26፤ 12፡9፤ግላ13፡11፤ ራእ5፡1-2
 29፡13 መዝ50፡16፤ 119፡70፤ኢሳ58፡2፤ ኢር12፡2፤14፤11፤ ሕዝ33፡31፤ሐዘ1፡2፤ 2፡14፤ግላ15፡8-9፤ ግር7፡6-7፤ግላ2፡22
 29፡14 ኢዮ5፡13፤ 10፡16፤ኢሳ6፡9-10፤ ኢር8፡9፤49፡7፤ 1ቆር1፡19
 29፡15 ዘ93፡8፤ 2ተሰ21፡16፤ኢዮ8፡3፤ 22፡13፤መዝ10፡11-13፤ 94፡7፤ኢሳ28፡15፤ 47፡10፤57፡12፤ ሕዝ8፡12፤9፡9
 29፡16 ዘ92፡7፤ ኢዮ9፡12፤10፡9፤ ኢሳ10፡15፤45፡9፤ 64፡8፤ኢር18፡6፤ ሮዎ9፡20-21
 29፡17 መዝ84፡6፤ 107፡33፤ኢሳ2፡13፤ 10፡25፤32፡15
 29፡18 መዝ107፡14፤ 146፡8፤ኢሳ28፡5፤ 32፡3፤ግላ11፡5፤ ግር7፡37፤ሉቃ7፡22
 29፡19 ቍ23፤ መዝ25፡9፤37፡11፤ 72፡4፤ኢሳ14፤3፤15፤ 5፡19፤12፡6፤14፤30፤3 0፡11፤16፡1፤ ግላ5፡5፤11፤5፤29፤ ሉቃ7፡22፤ዮሴ1፡9፤ 2፡5

ዳግመኛ አስገርመዋለሁ፤ የጥበበኞች ጥበብ ይጠፋል፤ የአስተዋዮችም ማስተዋል ይበናል።”
 15 ሐሳባቸውን ከእግዚአብሔር ለመደበቅ፤ ወደ ጥልቅ ጉድጓድ ለሚወርዱ ሥራቸውንም በጨለማ ለሚያከናውኑ፤ “ማን ያየናል? ማንስ ያውቅበናል?” ለሚሉ ወዮላቸው!
 16 እናንተ ነገሮችን ትገለብጣላችሁ! ሸክላ ሠራውን እንደ ሸክላ ትመለከታላችሁ፤ ለመሆኑ፤ ተሠሪ ሠራውን፤ “እርሱ አልሠራኝም” ይለዋልን? ሸክላ የሠራውን፤ “እርሱ ምንም አያውቅም” ይለዋልን?
 17 ሊባኖስ ወደ ለም ዕርሻነት ለመለወጥ፤ ለም የሆነውን መሬት ወደ ዱርነት ለመለወጥ ጥቂት ጊዜ አልቀረውምን?
 18 በዚያን ጊዜ ደንቄር የጥቅልሉን መጽሐፍ ቃል ይሰማል፤ የዐይን ስውሩም ዐይኖች ከጭጋግና ከጨለማ ተላቀው ያያሉ።
 19 ትሁታን በእግዚአብሔር፤ ምስኪኖችም በእስራኤል ቅዱስ እንደ ገና ሐሜት ያደርጋሉ።
 20 ጨካኞች እንዳልነበሩ ይሆናሉ፤ ፈዘኞችም በነው ይጠፋሉ፤ ለክፋት ያደፈጡ ሁሉ ይወገዳሉ።
 21 ሰውን በነገር በደለኛ የሚያደርጉ፤ በተከላሽ ላይ ወጥመድ የሚዘረጉ፤ በሐሰት ምስክር ፍትሕን ከንጹሐን የሚቀሙ ይቆረጣሉ።
 22 ስለዚህ አብርሃምን የተቤገዠው እግዚአብሔር ለያዕቆብ ቤት እንዲህ ይላል፤ “ያዕቆብ ከእንግዲህ ወዲያ አያፍርም፤ ፊቱም ከእንግዲህ አይለዋወጥም።”
 23 በመካከላቸው የእጅ ሥራ የሆኑ፤ ልጆቻቸውን ሲያዩ፤ ስሜን ይቀድሳሉ፤ የያዕቆብን ቅዱስ ቅድስና ያውቃሉ፤ በእስራኤልም አምላክ ፊት በፍርሀት ይቆማሉ።
 29፡20 2ዜና36፡16፤ኢዮ15፡35፤መዝ7፡14፤ ኢሳ9፡4፤13፤11፤ 28፡22፤32፡7፤33፡11፤34፡12፤59፡4፤ሕዝ1፡2፤ሚክ2፡1፤ ናሆ1፡11
 29፡21 ምሳ21፡28፤ኢሳ5፡23፤32፡7፤ኢዮ5፡10፤15፤ዕገ1፡4
 29፡22 ዘ9፡17፤16፤ ዘ06፡6፤መዝ22፡5፤ 25፡3፤ኢሳ28፡16፤ 41፡8፤49፡23፤51፡2፤61፡7፤63፡16፤ ኢር30፡6፤10፤ ኢሳ2፡6፤21፤26፤ ናሆ2፡10፤ሰፍ3፡11 29፡23 ቍ19፤መዝ8፡6፤ ኢሳ5፡19፤ 19፤25፤49፡20-26፤53፤10፤54፤1-3፤ግላ6፡9
 213 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል፤ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ግን፤ በከንቁ ያመልኩኛል፤ ትምህርታቸው ሰው ያስተማረው ሰው ሠራሽ ሥርዐት ብቻ ነው ይላል።

24 በመንፈስ የሳቱ ያስተውላሉ፤ የሚያገራረመርሙም ምክር ይቀበላሉ።”

ወዮ ለእምቢተኛ ሕዝብ

30 “ለዐመፀኞች ልጆች ወዮላቸው” ይላል እግዚአብሔር፤ “የእኔ ያልሆነውን ሐሳብ ይከተላሉ፤ ከመንፈሴ ያልሆነውን ቃል ኪዳን ያደርጋሉ፤ በጎጠኦች ላይ ጎጠኦች ይጨምራሉ።”

2እኔን ሳይጠይቁ፤ ወደ ግብፅ ይወርዳሉ፤ የፈርዖንን ክለላ፤ የግብፅንም ጥላ ለመጠጊያነት ይፈልጋሉ።

3ነገር ግን የፈርዖን ክለላ ውርደት ይሆንባችኋል፤ የግብፅም ጥላ ጎፍረት ያመጣባችኋል።

4ምንም እንኳን ሹሞች በጣኔዎስ ቢኖሯቸውም፤ መልእክተኞቻቸው ሓኔስ ቢደርሱም፤

5ውርደትና ጎፍረት ብቻ እንጂ ርዳታም ሆነ ረብ በማያስገኙላቸው ምንም ጥቅም በማይሰጣቸው ሰዎች ምክንያት ሁሉም ለጎፍረት ይዳረጋሉ።”

6በኔቤብ ስላሉት እንስሳት የተነገረ ንግር፤ መልእክተኞች ሀብታቸውን በአህያ፤ ውድ ዕቃዎቻቸውን በግመል ጭነው፤ ተባዕትና እንስት አንበሶች፤ መርዘኛና ተወርዋሪ እባቦች በሚኖሩበት፤ መከራና ጭንቅ ባለበት ምድር ዐልፈው፤ ወደማይጠቅማቸው ወደዚያ ሕዝብ፤

7ርዳታዎም ፈጽሞ ዋጋ ቢስ ወደ ሆነው ወደ ግብፅ ይሄዳሉ። ስለዚህ ስሟን፤ ረዓብ፤ ምንም የማትጠቅም ብዬ እጠራታለሁ።

8አሁንም ሂድ፤ በሰሌዳ ላይ ጸፍላቸው፤ በጥቅልል መጽሐፍ ላይ ክተብላቸው፤ ለሚመጡትም ዘመናት፤ ለዘላለም ምስክር ይሆናል፤

9እነዚህም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለመስማት የማይፈልጉ፤ ዐመፀኛ ሕዝቦችና አታላይ ልጆች ናቸው።

10ባለ ራእዮችን፤ “ከእንግዲህ ራእይን አትዩ” ይላሉ፤ ነቢያትንም እንዲህ ይላሉ፤ “እውነተኛውን ትንቢት ከእንግዲህ አትንገሩን፤ ደስ የሚያሰኘውን ንገሩን፤ የሚያማልሰውን ተንብዩልን።”

11ከዚህ መንገድ ፈቀቅ በሉ፤ ከጌዳናውም ራቁ፤

29፡24 መዝሙር 195፡10፤ ምሳ12፡8፤ኢሳ1፡3፤ 28፡7፤30፡21፤32፡4፤ 41፡20፤42፡16፤ 60፡16፤64፡5፤2 30፡1

ዘጸ21፡18፤ 2ኃ17፡4፤ኢሳ1፡2፤ 8፡12፤28፡1

30፡2 ዘፍ25፡22፤ ዘኀ27፡21፤ 2ኃ25፡26፤ ኢሳ4፡6፤31፡1፤ 36፡6፤9፤ኤር2፡18፤36፤ 42፡14፤ሕዝ17፡15፤ 29፡16

30፡3 4ኆ5፤ መዝ9፡8-15፤ መዝ44፡13፤ ኢሳ20፡4-5፤36፡6

30፡4 ዘኀ13፡22

30፡5 4ኆ3፡7፤ 2ኃ18፡21፤ መዝ108፡12፤ ኢሳ20፡5፤31፤1፤ 36፡6፤ኤር37፡3-5፤ ሕዝ17፡15

30፡6 ዘፍ42፡26፤ ዘዐ1፡13፤5፤10፡21፤ ዘጸ8፡15፤መዝ1፡9፤ 14፡25፤18፤ ኢሳ5፡29፤30፡8፤22፤ 13፡1፤15፤7፤35፡9፤ ኤር11፡4

30፡7 2ኃ18፡21፤ ኢሳ9፡13፤ኤር2፡36

30፡8 ዘዐ17፡14፤ ዘጸ27፡8፤ኢሳ24፡26-27፤ኢሳ8፡1፤ ኤር25፡13፤30፡2፤ 36፡28፤37፡2

30፡9 መዝ78፡8፤ ኢሳ1፡2፤10፤28፡15፤ 59፡3-4፤ሕዝ2፡6

30፡10 14፡25፤9፡9፤ 1ኃ12፡2፤8፤ኢር4፡10፤1፤ 1፡21፤23፡26፤25፡9፤ 26፡9፤3፤23፤36፤29፤ሕዝ13፡7፤ኢሳ7፡13፤ ሮሜ16፤18፤ 2ጢሞ4፡3-4

30፡11 4ኆ21፤ ኢሳ21፡14፤ምሳ3፡6፤ ኢሳ29፡19፤35፡8-9፤ 48፡17

30፡12 4ኆ15፤ መዝ10፡7፤12፡5፤ ኢሳ5፡7፤19፤24፤31፤1

30፡13 1ኃ120፡30፤ ነሀ2፤17፤መዝ62፡3፤ 80፡12፤ኢሳ17፤14

30፡14 መዝ2፡9

30፡15 4ኆ12፤ ዘዐ14፡14፤ኢሳ1፤13፤ 2ዘኖ20፡12፤ኢሳ8፡6፤ 32፡17፤42፡24፤ 57፡17፤ኤር7፡20፤ ሕዝ3፡11

30፡16 ዘጸ17፡16፤ 1ኃ110፡28-29፤ መዝ20፡7፤ ኢሳ31፡1፤3፤ 36፡8፤ኤር46፡6

30፡17 ዘሌ26፡8፤

ከእስራኤል ቅዱስ ጋር ፊት ለፊት አታጋጥሙን።”

12ስለዚህ፤ የእስራኤል ቅዱስ እንዲህ ይላል፤ “ይህን ቃል ስላቃለላችሁ፤ ግፍን ስለታመናችሁ፤ ማታለልን ስለ ተደገፋችሁ፤

13ስለዚህ ይህ ጎጠኦች፤ ተሰነጣጥቆ ሊወድቅ እንደ ደረሰ፤ ሳይታሰብ ድንገት እንደሚወድቅ ረጅም ቅጥር ይሆንባችኋል።

14ከስብርባሪዎቹም መካከል፤ ለፍም መጫሪያ፤ ለውሃ መጥለቂያ ገል እስከማይገኝ ድረስ፤ ምንም ሳይቀር ክፉኛ እንደሚገኙታኩት፤ የሸክላ ዕቃ ይደቃል።”

15የእስራኤል ቅዱስ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በመመለስና በማረፍ ትድናላችሁ፤ በጸዋታና በመታመን ትበረታላችሁ፤ እናንተ ግን ይህን አላደረጋችሁም፤

16ደግሞም ‘አይሆንም፤ በፈረስ እንሸሻለን’ አላችሁ፤ ስለዚህ ትሸሻላችሁ። ደግሞም፤ ‘በፈጣን ፈረስ እናመልጣለን’ አላችሁ፤ ስለዚህ አሳዳጆቻችሁም ፈጣን ይሆናሉ።

17በተራራ ዐናት ላይ እንደ ተተከለ ሰንደቅ ዐላማ፤ በኩረብታም ላይ እንደ ቆመ ምልክት፤ ሆናችሁ እስክትቀሩ ድረስ በአንድ ሰው ዛቻ፤ ሺህ ሰው ይሸሻል፤ በአምስት ሰው፤ ሁላችሁ ትሸሻላችሁ።”

18እግዚአብሔር ግን ምሕረት ሊያደርግላችሁ ይታገሣል፤ ርኅራኄም ሊያሳያችሁ ይነሣል። እግዚአብሔር የፍትሕ አምላክ ነውና፤ እርሱን በመተማመን የሚጠባበቁት የተባረኩ ናቸው።

19በአዳራሳልም የምትኖሩ የጽዮን ሕዝብ ሆይ፤ ከእንግዲህ ወዲህ አታለቅሱም። ለርዳታ ወደ እርሱ ስትመኹ እንዴት ምሕረት አያደርግላችሁም! ጩኸትህን እንደ ሰማም ፈጥኖ ይመልስልሃል።

20ጌታ የጭንቀት

36፡18 ዘፍ43፡31፤ መዝ11፡7፤ 27፡14፤ 78፡38፤ኢሳ5፡16፤25፡9፤33፡2፤40፡31፤ 42፡14፤48፡9፤64፡4፤ ሰቆ3፡25፤8ኃ12፡12፤ዮና3፡10፤2ኢሳ3፡9፤ 15

30፡19 ኢሳ22፡27፤ 24፡12፤መዝ50፡15፤ 86፡7፤ኢሳ25፡8፤ 41፤17፤58፡9፤60፡20፤ 61፤3፤65፡24፤ ዘኃ13፡9፤ማቴ7፡7-11 30፡20 1ኃ122፡27፤ መዝ74፡9፤ኢሳ28፡9፤ አሞ8፡11

እንጂራና የመከራ ውሃ ቢሰጥህም፤ አስተማሪህ ከእንግዲህ አይሰወርብህም፤ ዐይኖችህም አስተማሪህን ያያሉ።²¹ ወደ ቀኝም ሆነ ወደ ግራ ዘወር ብትል ጆሮህ ከኋላህ፤ “መንገዱ ይህ ነው፤ በእርሱ ሂድ” የሚል ድምፅ ይሰማል።²² ዝሊያም በብር የተለበጡትን ጣዖቶችህንና በወርቅ የተለበዱ ምስሎችህን ታዋርዳለህ፤ “ከዚህ ወግዱ” ብለህም እንደ መርገም ጨርቅ ትጥላቸዋለህ።

²³ በምድርም ለዘራሽው ዘር ዝናብን ይሰጥሃል፤ ከመሬትም የሚገኘው ፍሬ ምርጥና የተትረፈረፈ ይሆናል። በዚያን ቀን ከብቶችህ በትልቅ ሜዳ ላይ ይሰማራሉ።²⁴ የዕርሻ በሬዎችና አህ ዮች በመንሸና በላይዳ የተለየውን ገፈራና ድርቆሽ ይበላሉ።²⁵ በታላቁ የዕልቂት ቀን ምሽጎች ሲፈረሱ፤ በረጅም ተራራ ሁሉና ከፍ ባለውም ከራረብታ ሁሉ ላይ ወራጅ ወንዝ ይፈስሳል።²⁶ እግዚአብሔር የሕዝቡን ስብራት ሲጠግን፤ ያቄሰለውንም ሲፈውስ፤ ጨረቃ እንደ ፀሐይ ታብራለች፤ የፀሐይም ብርሃን እንደ ሰባት ቀን ብርሃን ሰባት ዕጥፍ ይደምቃል።

²⁷ እነሆ፤ የእግዚአብሔር ስም፤ ከሚነድ ቀጣ፤ ጥቅጥቅ ካለና ከሚትጉለጉል የጢስ ደመና ጋር ከሩቅ ይመጣል፤ ከንፈሮቹ ቀጣን የተሞሉ ናቸው፤ ምሳሌም የሚባላ እሳት ነው።

²⁸ እስከ ዐንገት እንደሚደርስም የውሃ ሙላት ነው፤ መንገሥታትን በጥፋት ወንፊት ያበጥራቸዋል፤ በሕዝቦችም መንጋጋ፤ መንገድ የሚያስት ልንም ያስገባል።

²⁹ በሌሊት የተቀደሰ በዓል ስታከብሩ እንደምትዘምሩ፤ ትዘምራላችሁ፤

ወደ እግዚአብሔር ተራራ፤ ወደ እስራኤል ዐለት፤ ሰዎች ዋሽንት እየነፉ በደስታ እንደሚወጡ፤

የእናንተም ልብ እንዲሁ ሐሜት ያደርጋል።³⁰ እግዚአብሔር በሚነድ ቀጣና በሚባላ እሳት፤ በወጀብና በነጐድኋል፤ በበረዶም ድንጋይ፤ ግርማ የተሞላበትን ድምፁን ሰዎች እንዲሰሙ አድርጎ ያስማል፤ ክንዱም ስትወርድ ያሳያቸዋል።

³¹ የእግዚአብሔር ድምፅ አዋርን ያስደነግጣል፤ በተሩም ይመታቸዋል።

30፡21 ሞ11፣ ኢዮ33፡11፣ኢሳ29፡24
30፡22 ዘ032፡4፣ ዘሌ15፡19-23፣ ኢዮ22፡24፣ ኢሳ17፡8፣31፡7፣ ሕዝ7፡19-20
30፡23 ዘ028፡12፣ ኢዮ36፡31፣ መዘ65፡13፣ኢሳ25፡6፣ 28፡5፣55፡2፣62፡8፣ 65፡21-22፣ኢር31፡14
30፡24 ኢዮ6፡5፣ ኢሳ32፡14፡20፣ ማቴ3፡12፣ሉቃ3፡17
30፡25 ዘ017፡6፣ ኢሳ2፡15፣13፡5፣32፡2፣ 34፡6፣41፡18፣65፡12፣ ኢር25፡3፣2፡50፡27፣ ኢሌ3፡18፣ዘሳ14፡8
30፡26 ዘ032፡39፣ 2ዜ57፡14፣ መዝ107፡20፣ ኢሳ1፡5፣24፡23፣ 60፡19-20፣ኢር3፡22፣ 17፡14፣ዘሳ14፡4፣ ዘሳ14፡7፣ፊላ21፡23፣ 22፡5
30፡27 ሞ30፣ 1ዮ18፡24፣ኢዮ41፡21፣ መዝ20፡1፣ኢሳ10፡5፣ 13፡5፣26፡20፣59፡19፣ 64፡2፣3፣6፣14፣ ሕዝ22፡31
30፡28 2ዮ19፡28፣ መዘ50፡3፣ኢሳ8፡8፣ 11፡4፣28፡15፣ ኢሳ9፡9
30፡29 ዘ049፡24፣ 1ሳሙ10፡5፣ መዝ4፡24፣ኢሳ12፡1፣ 25፡6፣ማቴ26፡30
30፡30 ሞ27፣ ዘ09፡18፣20፡18፣ መዝ29፡3፣68፡33፣ ኢሳ44፡9፣12፡10፡25፣ 40፡10፣47፡14፣ 51፡9፣52፡10፣53፡11፣ 59፡16፣62፡8፣63፡12
30፡31 ኢሳ10፡5፣ 12፣ 11፡4
30፡32 ዘ015፡20፣ ኢሳ10፡26፣11፡15፣ ሕዝ32፡10
30፡33 ዘ09፡19፣24፣ ዘ015፡10፣ 2ሳሙ22፡16፣ 2ዮ123፡10፣ኢሳ1፡31፣ ራእ9፡17
31፡1 ዘ0817፡16፣ 20፡1፣ኢዮ6፡10፣ ምሳ21፡31፣ኢሳ1፡4፣ 2፡7፣9፣13፣28፡1፣ 30፡2፣5፣12፡16፣ ኢር37፡5፣46፡9፣ ሕዝ29፡16
31፡2 ዘ፡23፣19፣ መዘ92፡5፣ምሳ19፡21፣ኢሳ14፡29፣15፣32፡6፣ 45፡7፣47፡11፣ ኢሞ3፡6፣ሮሜ16፡27
31፡3 ነዘ1፡10፣ ኢዮ30፡21፣መዘ9፡20፣

³² እግዚአብሔር የሚያወርድባቸው የቅጣት በትር ሁሉ፤

በከበሮና በበገና ድምፅ የታጀበ ነው፤ በጦርነትም ክንዱን አሳይቶ መታቸው።

³³ ከቀድሞ ጀምሮ ቶሬት የተባለ የማቃጠያ ስፍራ ተዘጋጅቶአል፤

ለንጉሡም ተበጅቶአል፤ ማንደጃ ጉድጓዱም ሰፊና ጥልቅ ነው፤

በውስጡም ብዙ እሳትና ማገዶ አለ፤ የእግዚአብሔርም እስከትንፋስ እንደ ፈሳሽ ድኝ ያቀጣጥላል።

በግብጽ ለሚደገፉ ወዮላቸው

31 ወደ እስራኤል ቅዱስ ለማይመለከቱ፤ ከእግዚአብሔርም ርዳታን ለማይሸፍኑ፤

ነገር ግን፤ ለርዳታ ብለው ወደ ግብፅ ለሚወርዱ፤

በፈረሶች ለሚታመኑ፤ በሠረገሎቻቸው ብዛት፤

በፈረሶቻቸውም ታላቅ ብርታት ለሚመኩ

ወዮላቸው!

² እርሱም ግን ጠቢብ ነው፤ ጥፋትን ያመጣል፤ ቃሉን አያጥፍም።

በክፉ አድራጊዎች ቤት ላይ፤ በደለኞችንም በሚረዱ ላይ ይነሣል።

³ ግብፃውያን ሰዎች እንጂ አምላክ አይደሉም፤

ፈረሶቻቸውም ሥጋ እንጂ መንፈስ አይደሉም፤

እግዚአብሔር እጁን ሲዘረጋ፤ ርዳታ ሰጪው ይሰናከላል፤

ተረጂውም ይወድቃል፤ ሁለቱም በአንድ ላይ ይጠፋሉ።

⁴ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎኛል፤ “አንበሳ ወይም የአንበሳ ደቦል

የሰበረውን ይዞ ሲያገግ፤ ብዙ እረኞች

ተጠራርተው ሲመጡበት፤ ጩኸታቸው እንደማያስፈራው፤

በድምፃቸውም እንደማይታወክ፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤

በጽዮን ተራራና በከፍታዎቿ ላይ ለውጊያ እንዲሁ ይወርዳል።

⁵ በዐናት ላይ እንደሚያንገብቡ ወፎች፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን

እንዲሁ ይጋርዳታል፤ ይከልላታል፤ ይታደጋታል፤ በላይዋ ያልፋል፤ ያድናታል።”

ኢሳ9፡17፣21፣10፡3፣ 20፡5፣6፣30፡5-7፣16፣ 36፡9፣ኢር17፡5፣ 51፡25፣ሕዝ20፡34፣ 28፡9፣2ተሰ2፡4 **31፡4** ዘ፡24፡9፣ 1ሳሙ17፡34፣ መዝ4፡23፣ኢሳ42፡13፣ ኢር3፡15፣23፡4፣ ሕዝ34፡23፣ ሆሴ11፡10፣ኢሞ3፡8፣5፡18 **31፡5** ዘ፡1፡2፣ ዘ012፡23፣መዘ34፡7፣ 91፡4፣ኢሳ5፡2፣37፡35፣ 38፡6፣ዘሳ9፡15፣ ማቴ23፡37

፩እናንተ እስራኤላውያን ሆይ፤ እጅግ ወዳመጣችሁበት ወደ እርሱ ተመለሱ። ገበዚያን ቀን በገጠአት የተሞላ እጃችሁ የሠራቸውን የወርቅና የብር ጣዖቶች ሁላችሁም ትጥላላችሁና።

፪አሦር የሰው ባልሆነ ሰይፍ ይወድቃል፤ የሥጋ ለባሽ ያልሆነም ሰይፍ ይበላዋል። ከሰይፍ ፊት ይሸሻል፤ ጌልማሶቹም የግዳጅ ሥራ ይሠራሉ።

፫ጠንካራ ምሽጉ በሽብር ምክንያት ይወድቃል፤ መሪዎቹም የጦር ዐርማ ሲያዩ በድንጋጤ ይዋጣሉ።

ይላል አሳቱ በጽዮን፤ ማንደጃውም በኢየሱሳይም የሆነ እግዚአብሔር።

የጽድቅ መንግሥት

32 እነሆ፤ ንጉሥ በጽድቅ ይነግሣል፤ ገዢዎችም በፍትሕ ይገዛሉ።

፯እያንዳንዱ ሰው ከነፋስ መከለያ፤ ከወጀብም መጠጊያ ይሆናል።

በበረሃም እንደ ውሃ ምንጭ፤ በተጠማም ምድር እንደ ትልቅ ቋጥኝ ጥላ ይሆናል።

፺፱ሚያዩ ሰዎች ዐይን ከእንግዲህ አይጨፈኝም፤ የሚሰሙም ጆሮዎች ነቅተው ያዳምጣሉ።

፺፻ቸኩል አእምሮ የውቃል፤ ያስተውላልም፤ የተብታባም ምላስ የተፈታ ይሆናል፤ አጥርቶም ይናገራል።

፺ከእንግዲህ ሰነፍ ጨዋ አይባልም፤ ጋጠወጥም አይከበርም።

፺፩ሰነፍ ስንፍናን ይናገራል፤ አእምሮው ክፋትን ያውጠነጥናል፤ ፈሪህ እግዚአብሔር የሌለበትን አድራጌት ይፈጽማል፤ በእግዚአብሔርም ላይ የስሕተት ቃል ይናገራል፤ ለተራብ ምግብ ይከለክላል፤ ለተጠማ ውሃ አይሰጥም።

፺፮የጋጠወጥ ዘዴ ክፉ ነው፤ የችግረኛም አቤቱታ ትክክል ቢሆን፤ ድኻን በሐሰት ለማጥፋት፤ ክፋት ያውጠነጥናል።

፺፯ጨዋ ግን ሐሳብም ጨዋ ነው፤ በጨዋነት ምግባርም ጸንቶ ይገኛል።

የኢየሱሳይም ሴቶች

፺፰እናንት ትዕቢት የወጠራችሁ ሴቶች፤ ተነሡ፤ ድምዳሜ ስሙ፤ እናንት ተደላድላችሁ የምትኖሩ፤ ሴቶች ልጆች ሆይ፤ የምነገራችሁን አድምጡ።

31፡6 ኢዮ22፡23፤ ኢሳ1፡5፡27
31፡7 መዝ135፡15፤ ኢሳ29፡18፡30፡22
31፡8 ዘፍ49፡15፤ ዘዐ12፡12፡ዘ፳20፡11፤ ኢሳ10፡12፡14፡25፤ 27፡1፡33፡1፡37፡7፤ ኢር25፡12፡ዕ2፡8
31፡9 ዘ፳32፡31፤ 37፡መዝ21፡9፤ ኢሳ10፡17፡18፡3፤ ኢር4፡6፡51፡9፤ ናዎ3፡7፡ሚል4፡1
32፡1 መዝ72፡1-4፤ 149፡2፡አሳ6፡5፤ 9፡7፤ 28፡6፡55፡4፤ ሕዝ37፡24
32፡2 ነገ18፡4፤ መዝ23፡2፡55፡8፤ 107፡35፤ኢሳ30፡25፤ 44፡3፡49፡10፤ ኢር31፡9
32፡3 ዘ፳29፡4፤ ኢሳ29፡18፡35፡5፤ 42፡7፡16
32፡4 ኢሳ6፡10፤ 29፡24፡35፡6
32፡5 ላሳ፡25፡25
32፡6 ምሳ19፡3፤ 24፡2፡ኢሳ3፡12፡15፤ 9፡16፡17፡26፡10
32፡7 መዝ72፡4፤ ኢሳ29፡19፡20፡21፤ 61፡1፤ኢር5፡26፡28፤ ፳712፡10፡ሚክ7፡3
32፡8 1ዘፍ29፡9፤ ምሳ11፡25፤ ኢሳ14፡24
32፡9 ቀ*11፤ ኢሳ4፡1፡28፡23፤ 47፡8፡፳7፡4፤ አጥ6፡1፡ዕፎ2፡15
32፡10 ኢሳ5፡5-6፤ 24፡7፡37፡30
32፡11 ቀ*9፤ ኢሳ3፡24፡ኢሳ33፡14፤ 47፡2፡ሚክ1፡8፤ ናዎ3፡5
32፡12 ኢሳ16፡9፤ ናዎ2፡7
32፡13 ኢሳ5፡6፤ 23፡7፡24፡11፤ ሆሌ10፡8
32፡14 መዝ104፡11፤ ኢሳ2፡15፡5፡17፤ 6፡11፡13፡22፡27፡10፤ 34፡13
32፡15 መዝ107፡35፤ ኢሳ11፡2፡29፡17፤ 35፡1-2፡ሕዝ37፡9
32፡16 መዝ48፡1፤ ኢሳ1፡26፡፱7፡28፡6፤ 35፡1፡6፡42፡11
32፡17 መዝ85፡10፤ 119፡165፤ኢሳ9፡7፤ 30፡15፤ሮሜ14፡17፤ ፀሐ12፡11፤ዮ፱3፡18
32፡18 ኢሱ1፡13፤ ኢዮ11፡18፤ኢሳ2፡4፤ 26፡1፡33፡20፡37፡33፤

10ዓመቱ ገና እንዳለፈ፤ ተደላድላችሁ የነበራችሁ ትንቀጠቀጣችሁ፤ የወይን ተክል ፍሬ አይሰጥም፤ የፍራፍሬም ወቅት አይመጣም።

11እናንት ትዕቢት የወጠራችሁ ሴቶች ተንቀጥቀጡ፤ እናንት ተደላድላችሁ የምትኖሩ ሴቶች ልጆች፤ በፍርሀት ተርበትቡቱ፤ ልብሳችሁን አውልቁ፤ ወገባችሁን በማቅ ታጠቁ።

12ስለ ለሙ መሬት ደረታችሁን ምቱ፤ ስለ ፍሬያማው የወይን ተክል ዕዘኑ፤

13ስለ ሕዝቤ ምድር፤ እሾኸና አሚከላ ስለ በቀለበት ምድር፤ ስለ ፈንጠዝያ ቤቶች ሁሉ፤ ስለዚህችም መፈንጫ ከተማ አልቅሱ።

14ዐምባ ምሽጉ ወና ይሆናል፤ ውካታ የበዛበት ከተማ ጭር ይላል፤ ምሽጉና ማማው ለዘላለሙ ዋሻ፤ የዱር አህያ መፈንጫ፤ የመንጋም መሰማሪያ ይሆናል፤

15ይህም የሚሆነው መንፈስ ከላይ እስከ ፈሰልን፤ ምድረ በዳው ለም መሬት፤ ለሙ መሬትም ጫካ እስከመስል ድረስ ነው።

16በምድረ በዳ ፍትሕ ይሰፍናል፤ በለሙም መሬት ጽድቅ ይኖራል፤

17የጽድቅ ፍሬ ሰላም፤ የጽድቅ ውጤትም ጸጥታና ለዘላለም መታመን ይሆናል።

18ሕዝቤ ሰላማዊ በሆነ መኖሪያ፤ በሚያስተማምን ቤት፤ ጸጥ ባለም ስፍራ ዐርፎ ይኖራል።

19ደኑ በበረዶ ቢመታ፤ ከተማውም ፈጽሞ ቢወድም፤

20በየወንዙ ዳር ዘር የምትዘሩ፤ በሬዎቻችሁንና አህዮቻችሁን በነጻነት የምታሰማሩ፤ ምንኛ የተባረካችሁ ናችሁ።

የጭንቅ ጊዜና ርዳታ

33 አንተ ሳትጠፋ የምታጠፋ፤ አንት አጥፊ ወዮልህ!

አንተ ሳትካድ የምትክድ፤ አንት ከዳተኛ፤ ወዮልህ!

ማጥፋትን በተውህ ጊዜ፤ ትጠፋለህ።

ሆሲ2፡18-23፤ አጥ9፡14 32፡19 ኢዮ40፡11፤ኢሳ10፡19፤ 19፡18፤ 24፡10፡27፡10፤ 28፡17፡ዘሳ1፡1፤2 32፡20 ዘ፳28፡12፤ ኢዮ39፡8፤መዝ11፡1፤ኢሳ30፡24 33፡1 2ኃ19፡21፤ ኢሳ21፡2፡28፡1፡31፡8፤ኢር30፡16፤ሕዝ39፡10፡ማቱ7፡2

ክሐደትህንም በተውሀ ጊዜ ትከዳለህ።
 2 እግዚአብሔር ሆይ፤ ማረን፤ አንተን ተስፋ አድርገናል። በየማለዳው ብርታት፤ በጭንቅ ጊዜም ድነት ሁነን።
 3 ሕዝቦች በድምፅህ ነጉድጓድ ይሸሻሉ፤ መንግሥታት ስትነሣ ይበተናሉ።
 4 ሕዝቦች ሆይ፤ አንበጣ እንደሚሰበስብ ብዝበዛችሁም ይሰበሰባል፤ ሰዎችም እንደ ኩብኩባ ይጨፍሩበታል።
 5 እግዚአብሔር በአርያም ተቀምጦአልና ከፍ ከፍ አለ፤ ጽዮንን በጽድቅና በፍትሕ ይሞላታል።
 6 እርሱ ለዘመንህ የሚያስተማምን መሠረት፤ የድነት፤ የዕውቀትና የጥበብ መዝገብ ይሆናል፤ እግዚአብሔርንም መፍራት የዚህ ሀብት ፉልፍ ነው።
 7 እነሆ፤ ጌብዘቻቸው በየመንገዱ ይጮኻሉ፤ የሰላም መልእክተኞችም አምርረው ያለቅሳሉ።
 8 አውራ ጌዳናዎች ባዶ ናቸው፤ በመንገድ ላይ ሰው የለም፤ ስምምነቱ ፈርሶአል፤ መካሪዎቹን ተንቀዋል፤ የሚከበርም የለም።
 9 ምድሪቱ አለቀሰች፤ መነመነች፤ ሊባኖስ ዐፈረች፤ ጠወለገች፤ ሳርን እንደ ዐረባ ምድረ በዳ ሆነች፤ ባሳንና ቀርሜሎስ ቅጠላቸውን አረገፉ።
 10 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “አሁን እነሣለሁ፤ አሁን ከፍ ከፍ እላለሁ፤ አሁን እከብራለሁ።
 11 ገለባን ፀነሳችሁ፤ እብቅንም ወለዳችሁ፤ እስትንፋሳችሁም የሚበላችሁ እሳት ነው።
 12 ሕዝቦች ፍራ እንደሚወጣው ድንጋይ ይቃጠላሉ፤ እንደ እሾኸ ፉጥቋጦ በእሳት ይጋያሉ።”
 13 እናንተ በሩቅ ያላችሁ ያደረግሁትን ስሙ፤ እናንተ በቅርብ ያላችሁ ኅይሌን ዕወቁ!
 14 በጽዮን ያሉ ኅጢአተኞች ደነገጡ፤ አምላክ የሌላቸውም ፍርሀት ይዘላቸው፤ “ከእኛ መካከል ከሚባላ እሳት ጋር ማን መኖር ይችላል፤ ከዘላለም እሳት ጋር ማን መኖር ይችላል?” አለ።
 15 በጽድቅ የሚራመድ፤

65:21;66:14;
 33:2 ዘፍ43:29;
 ዕዝ9:8;መዝ13:5;
 ኢሳ5:30;12:2;
 40:10;51:9;59:16;
 63:5
 33:3 ፉ10;
 ዘዮ10:35;
 መዝ12:5;46:6;
 68:1;33:አሳ13:14;
 59:16-18
 33:4 ዘዮ14:3;
 2ኅገ7:16;አሳ17:5;
 ኢሳ14:3;13 33:5
 ኢዮ16:19; ኢሳ1:26;5:16;
 9:7;28:6
 33:6 ዘፍ39:3;
 አዮ22:25;ምሳ17;
 አሳ11:2;3:12;2;
 26:1; 51:6;
 60:18;ማቴ6:33
 33:7 2ኅገ18:37;
 ኢሳ10:34
 33:8 መሳ5:6;
 2ኅገ18:14;
 ኢሳ30:21;35:8;
 60:15;ዘካ7:14
 33:9 1ኅገ18:19;
 2ኅገ19:23;
 ዘፍ27:29;አሳ2:13;
 3:26;15:6;35:2;
 37:14;ኤር22:6;
 ሚካ7:14;ኖሆ1:4
 33:10 ፉ3;
 ኢሳ2:21;5:16
 33:11 መዝ7:14;
 ኢሳ1:31;26:18;
 59:4;ያዕ1:15
 33:12 ኢሳ5:6;
 10:17;27:11;
 አሞ2:1
 33:13 መዝ48:10;
 49:1;ኢሳ34:1;
 48:16;49:1
 33:14 ኢሳ1:28;
 31;30:30;32:11;
 ዘከ13:9;ዕብ12:29
 33:15 መዝ15:2;
 24:4;119:37;
 ምሳ15:27;ኢሳ58:8;
 ሕዝ22:13;33:31
 33:16 ዘጸ32:13;
 መዝ18:1-2;46:1;
 ኢሳ25:4;26:1;
 48:21;49:10;
 65:13
 33:17 ኢሳ4:2;
 6:5;26:15
 33:18 ኢሳ2:15;
 17:14
 33:19 ዘፍ11:7;
 መዝ5:5;አሳ28:11
 33:20 ፉ6;
 ዘፍ26:22;መዝ46:5;
 125:1;ኢሳ32:18
 33:21 ዘዕ17:6;
 መዝ13:3;ኢሳ10:34;
 23:1;32:2;41:1;18:4
 8:18;49:10;
 66:12;ኖሆ3:8
 33:22 መዝ89:18;
 ኢሳ2:3;11:4;25:9;

ቅን ነገር የሚናገር፤ በሽንገላ የሚገኝ ትርፍ የሚንቅ፤ መማለጃን ላለመቀበል እጁን የሚሰበሰብ፤ የግድያን ሤራ ላለመስማት ጆሮውን የሚደፍን፤ ክፋትን ላለማየት ዐይኑን የሚጨፍን፤ 16 ይህ ሰው በከፍታ ላይ ይኖራል፤ የተራራም ምሽግ መጠጊያው ይሆናል፤ እንጂ ይሰጠዋል፤ ውሃውም አይቋረጥበትም። 17 ዐይኖችህ ንጉሡን በውበቱ ያይታል፤ በሩቅ የተዘረጋችውንም ምድር ይመለከታል። 18 የቀደመው መከራ ትዝ እያለህ፤ “ያ ዋና አለቃ የት አለ? ግብር ተቀባዩስ ወዴት ሄደ? የመጠበቂያ ማማ ኅላፊውስ የት አለ?” ትላለህ። 19 እነዚያ ንግግራቸው የማይገባ፤ የሚሉትም የማይታወቅ፤ ሊረዱት የማይቻል ቋንቋ የሚናገሩትን ጋጠወጥ ሕዝብ ከእንግዲህ አታያቸውም። 20 በዓላታችንን የምናከብርባትን ከተማ ጸዮንን ተመልከት፤ ሰላማዊ መኖሪያ፤ የማትነቃነቅ ድንኳን የሆነችውን፤ ካስማዋ የማይነቀል፤ ከገመዷ አንዱ እንኳ የማይበጠሰውን፤ አዮሩሳሌምን ዐይኖችህ ያያሉ። 21 እግዚአብሔር በዚያ ኅይላችን ይሆናል፤ ባለ መቅዘፊያ ጀልባዎች እንደማያልፉባቸው፤ ታላላቅ መርከቦችም እንደማይሻገሯቸው፤ ሰፋፊ ወንዞችና ጅረቶች ይሆንልናል። 22 እግዚአብሔር ጸኞችን ነው፤ እግዚአብሔር ሕግ ሰጪያችን ነው፤ እግዚአብሔር ንጉሳችን ነው፤ የሚያድነንም እርሱ ነውና። 23 መወጠሪያ ገመድህ ላልቶአል፤ ምሰሶው ጠብቆ አልተተከለም፤ ሸራው አልተወጠረም፤ በዚያ ጊዜ ታላቅ ምርኮ ይከፋፈላል፤ አንካሳ እንኳ ሳይቀር ምርኮ ይወስዳል። 24 በጽዮን ተቀምጦ፤ “ታምሜአለሁ” የሚል ያዕ4:12 33:23 2ኅገ7:8;16 33:24 ዘዮ23:21; 2ዘፍ6:21; ኢሳ30:26;43:1; 48:20; ኤር31:34;33:8; 1ዮሐ1:7-9
 16 ወይም እግዚአብሔርን መፍራት ከእግዚአብሔር የሆነ ሀብት ነው
 18 የሙት ባሕር ጥቅሎች ከዚህ ጋር ይሰማሉ፤ የግሳፊቱ ቅጅ ግን፤ ከተሞች ይላል።
 19 ወይም ደረቀች (ጠወለገች)

አይኖርም፤ በዚያ የሚኖሩ ሰዎች ጎጠኡትም ይቅር ይባላል።

ፍርድ በአሕዛብ ላይ

34 እናንተ አሕዛብ ሆይ፤ ኑ አድምጠም፤ እናንተ ሰዎች ሆይ፤ አስተውሉ። ምድርና በውስጣ ያለ ሁሉ፤

ዓለምና ከአርሷ የሚበቅል ሁሉ ይስማ። ²እግዚአብሔር አሕዛብን ሁሉ ተቈጥቶአል፤ ቍጣውም በሰራዊታቸው ሁሉ ላይ ነው፤

ፈጽሞ ያጠፋቸዋል። ለዕርድም አሳልፎ ይስጣቸዋል። ³ከእነርሱም የተገደሉት ወደ ውጭ ይጣላሉ፤ ሬሳቸው ይከረፋል፤

ተራሮችም ደም በደም ይሆናሉ። ⁴የሰማይ ከዋክብት ሁሉ ይሟሸሻሉ፤ ሰማይ እንደ ብራና ይጠቀሳሉ፤ የከዋክብት ሰራዊት ሁሉ፤

ጠውልጎ እንደ ረገፊ የወይን ቅጠል፤ ደርቆም እንደ ወደቀ የበለስ ቅጠል ይሆናሉ።

⁵ሰይፌ በሰማያት እስኪበቃት ጠጥታለች፤ እነሆ፤ ወደ ኤዶም፤ ፈጽሞ ወዳጠፋውት ሕዝብ ለፍርድ ወርዳለች።

⁶የእግዚአብሔር ሰይፍ በደም ተነክራለች፤ ሥብ ጠግባለች፤ በበግ ጠቦትና በፍየል ደም፤ በአውራም በግ ኩላሊት ሥብ ተሸፍናለች።

እግዚአብሔር በባሶራ ከተማ መሥዋዕት፤ በኤዶምም ታላቅ ዕርድ አዘጋጅቶአልና። ገብሽ አብሮአቸው፤

ኮርማም ከወይፊን ጋር ይወድቃል፤ ምድራቸው በደም ትርሳለች፤ ዕፈራቸውም ሥብ በሥብ ይሆናል።

⁸እግዚአብሔር የበቀል ቀን፤ ስለ ጽዮንም የሚገኝበት ዓመት አለውና።

⁹የኤዶም ምንጮች ሬንጅ፤ ዕፈራ የሚቃጠል ድኝ፤ ምድራም የሚንበለበል ዝፍት ይሆናል።

¹⁰እሳቷ ሌሊትና ቀን አይጠፋም፤ ጢሷም ለዘላለም ይትጉልጉላል፤ ከትውልድ እስከ ትውልድ ባድማ ትሆናለች፤ ማንም በዚያ ዳግም አያልፍም።

¹¹ጭልፊትና። ጃርት ይወርሷታል፤ ጉራትና ቀኑም ጉጆ ይሠሩባታል።

እግዚአብሔር በኤዶም ላይ፤ የመፈራረሷን ገመድ፤ የመጥፊያዋንም ቱንቢ ይዘረጋል።

ይመሳጥ፤ መንገሥት ተብለው ለመጠራት የሚያስችላቸው ነገር አይኖራቸውም፤

34፥1 ስፃ4፡26፤ መዝ24፡1፤49፡1፤ ኢሳ33፡13፤41፡1፤ 43፡9

34፥2 ኢሳ10፡25፤ 13፡5፤30፡25፤ዘሳ5፡3

34፥3 ቀ7፤ 24ጦ1፡22፤ መዝ10፡6፤ ኢሳ5፡25፤10፡4፤ 63፡6፤ሕዝ5፡17፤ 14፡19፤32፡6፤35፡6፤3 8፡22፤39፡11፤

34፥4 ኢዮ8፡12፤ 9፡7፤ኢሳ13፡13፤15፡6፤ 38፡12፤ግሌ21፡19፤ 24፡29፤ግር13፡25፤ ዕብ1፡12፤2ኦ፡3፤10

34፥5 ስፃ13፡15፤ 32፡41፤42፡አሰ6፡17፤ 24ጦ8፡13፡14፤ 2ዘሩ28፡17፤ ኢሳ24፡6፤አር47፡6፤ ሕዝ21፡5፤አሞ1፡11-12፤ 3፡14-15፤6፡11፤

34፥6 ስፃ36፡33፤ ዘሌ3፡9፤ዘፃ32፡41፤ ኢሳ27፡1፤30፡25፤ ኦር25፡34፤ራ19፡17

34፥7 ዘዮ23፡22፤ 24ጦ1፡22፤መዝ68፡30

34፥8 ኢሳ1፡24፤ 2፡1፤3፤5፡4፤47፡3፤ 59፡18፤63፡4፤ ሕዝ25፡12-17፤ ኢሌ3፡4፤አሞ1፡6-8፤ 9-10

34፥9 ስፃ19፡24

34፥10 ቀ7፤ ኢሳ1፡31፤13፡20፤ 24፡1፤አር49፡18፤ ሕዝ29፡12፤35፡3፤ ሚል1፡3፤ ራእ14፡10-11፤19፡3

34፥11 ስፃ1፡2፤ 8፡7፤ዘሌ11፡16-18፤ ዘፃ14፡15-17፤ 2ኅ፡21፡13፤ ኢሳ21፡11፤ ሕዝ35፡15፤አሌ3፡19፤ አሞ7፡8፤አሰ1፡1፤ ሚል1፡4፤ ራእ18፡2

34፥12 አዮ12፡21፤ መዝ107፡40፤ ኢሳ29፡20፤ 40፡23፤41፤11-12፤ ኤር21፡7፤27፡20፤ 39፡6፤ሕዝ24፡5

34፥13 ስሌ11፡16-18፤መዝ44፡19፤ ኢሳ5፡67፤19፤13፤22፤ ኤር9፡11፤10፡22

34፥14 መዝ74፡14፤ ኢሳ13፡22፤ራእ18፡2

34፥15 ስፃ14፡13፤ መዝ17፡8

34፥16 ኢሳ1፡20፤ 30፡8፤40፡26፤48፡13፤ 58፡14

34፥17 ቀ7፤ 10፤ 35፥5 መዝ146፡8፤

አለቆቻችን በሙሉ ጥርግ ብለው ይጠፋሉ።

¹³በቅጥር የተመሸጉ ከተሞቻችን እሾኸ፤ ምሽትቸንም ሳማና አሚክለ ይወርሷቸዋል፤ የቀበሮዎች ጉድጓድ፤ የጉራቶችም መኖሪያ ትሆናለች።

¹⁴የምድረ በዳ አራዊት ከጅቦች ጋር አብረው ይሆናሉ፤ በበረሃ ፍየል የሚመሰሉ አጋንንትም እርስ በእርስ ይጠራሉ፤

የሌሊት ፍጥረታት ማረፊያቸውን በዚያ ያደርጋሉ፤ ለራሳቸውም የማረፊያ ቦታ ያገኛሉ።

¹⁵ጉጥት በዚያ ጉጆ ሠርታ ዕንቁላል ትጥላለች፤ ትቀፈቅፋለች፤ ጫጨቶቿን በክንፎቿ ትታቀፋቸዋለች፤ ጭላቶችም ጥንድ ጥንድ ሆነው፤ ለርቢ በዚያ ይሰበሰባሉ።

¹⁶በእግዚአብሔር መጽሐፍ እንዲህ የሚለውን ተመልከቱ፤ አንብቡም፤ ከእነዚህ አንዱ አይገድልም፤ እያንዳንዳችን አጣማጃችን አታጣም፤ ይህ ትእዛዝ ከአፉ ወጥቶአል፤ መንፈሱ በአንድ ላይ ይሰበሰባቸዋልና።

¹⁷ድርሻ ድርሻቸውን ይመድብላቸዋል፤ እጃችን ለክታ ታካፍላቸዋለች። ለዘላለም የእነርሱ ትሆናለች፤ ከትውልድ እስከ ትውልድም ይኖሩባታል።

የተቤጥ ሕዝብ ደስታ

35 ምድረ በዳውና ደረቁ ምድር ደስ ይላቸዋል፤ በረሃው ሐሜት ያደርጋል፤ ይፈላል፤ እንደ አደይም ያብባል።

²በደስታና በዝግሬ ሐሜት ያደርጋል፤ የሊባኖስ ክብር ይሰጠዋል፤ የቀርሜሎስንና የሳሮንን ግርማ ይለብሳል። የአምላካችንን ታላቅ ግርማ፤ የእግዚአብሔርን ክብር ያያሉ።

³የደከሙትን እጆች አበርቱ፤ የላሉትንም ጉልበቶች አጽኑ፤

⁴የሚፈራ ልብ ላላቸው እንዲህ በሉ፤

ኢሳ17፡14፤አር13፡25 35፥1 ማሕ2፡1፤ኢሳ27፡6፤10፤32፡15፤ 16፡4፤18-19፤51፡3 35፥2 ስፃ21፡6፤ ዘሰ167፡1፤ዘሩ27፡29፤ ዕዘ3፡7፤መዝ105፡43፤ግሌ7፡5፤ኢሳ4፡5፤ 12፡6፤25፡9፤33፡9፤ 44፡23፤ 51፡11፤ 52፡9፤55፡12፤59፡19፤65፡10 35፥3 ኢዮ4፡4፤

35፥4 ሰብ2፡1 235፥4 ስፃ20፡3፤ኢሱ1፡9፤2ዘሩ3፡2፤6፤ኢሳ1፡24፤ 7፡4፤21፡4፤25፡9፤34፡8፤40፡2፤9፡10-11፤51፡5፤16፡2፤11፤ 8፡10፤19፤ዘሰ1፡13፤ ራእ22፡12

የላሉትንም ጉልበቶች አጽኑ፤

²በዚህና በቀጥር 5 ላይ የዕብራይስጡ ቃል እንደ ንስ ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን የሚያመለክት ነው።

¹¹የእነዚህ አዎፍ ትክክለኛ ማንነታቸው በትክክል አይታወቅም።

“በርቱ፤ አትፍሩ፤
አምላካችሁ ይመጣል፤
ሊበቀል ይመጣል፤
እርሱም ብድራቱን ይዞ፤
ሊያድናችሁ ይመጣል።”

⁵በዚያን ጊዜም የዕውር ዐይኖች ይገለጣሉ፤
የደንቁርም ጆሮዎች ይከፈታሉ።

⁶አንካሳ እንደ ሚዳዳ ይዘላል፤
የድዳውም አንደበት በደስታ ይዘምራል፤
ውሃ ከበረራ ይወጣል፤
ምንጮችም ከምድረ በዳ ይፈልቃሉ።
ንግዳማው ምድር ከፊሬ ይሆናል፤
የተጠማው መሬት ውሃ ያመነጫል።
ቀበሮዎች በተኘባቸው ጉድጓዶች፤
ግር፤ ሽምብቆና ደንገል ይበቅልበታል።

⁸በዚያ አውራ ጉዳና ይሆናል፤
“የተቀደሰ መንገድ” ተብሎ ይጠራል።
የረከሱ አይሄዱበትም፤
በመንገዱ ላይ ላሉት ብቻ ይሆናል።
ገራገሮችም ከመንገዱ አይሰቱም።

⁹አንበሳ አይኖርበትም፤
ነጣቂ አውሬም አይወጣበትም፤
እነዚህም በዚያ ስፍራ አይገኙም፤
የዳኑት ብቻ በዚያ ይሄዳሉ፤
¹⁰እግዚአብሔር የዋጃቸው ይመለሳሉ።
እየዘመሩ ወደ ጽዮን ይገባሉ፤
ዘላለማዊ ደስታን እንደ አክሊል ይቀዳጁታል፤
ፍሥሐና ሐሜት ያገኛሉ፤
ሐዘንና ትካኔ ከዚያ ይሸሻሉ።

የሰናክሬም ዛቻ በኢየሩሳሌም ላይ

36 ንጉሥ ሕዝቅያስ በነገሠ በዐሥራ-
አራተኛው ዓመት፤ የአሦር ንጉሥ
ሰናክሬም የተመሸጉትን የይሁዳ ከተሞች
ሁሉ አጥቅቶ ያዛቸው። ጃላሦርም ንጉሥ
የጦር አዛዥን ከብዙ ሰራዊት ጋር ከሊኪሶ፤
ንጉሡ ሕዝቅያስ ወዳለበት፤ ወደ ኢየሩ-
ሳሌም ላከው። የጦር አዛዥም ወደ ልብስ
አጣቢው ዕርሻ በሚወስደው መንገድ፤ በላ
ይኛው ከፊሬ በይ አጠገብ ደርሶ ቆመ።
³የቤተ መንግሥቱ አስተዳዳሪ፤ የኬልቅያስ
ልጅ ኤልያቄም፤ ጸሐፊው ሳምናስ፤ ታሪክ
መዝጋቢውም የአሳፍ ልጅ ዮአስ ወደ
እርሱ ወጡ።

⁴የጦር አዛዥም እንዲህ አላቸው፤
“ለሕዝቅያስ እንዲህ ብላችሁ ንገሩት፤

“ ታላቁ ንጉሥ የአሦር ንጉሥ እንዲህ ይላል፤
እስከዚህ የተማመንበት ነገር ምንድን ነው?
⁵የጦር ስልትና ጠንካራ ሰራዊት አለኝ
ትላለህ፤ ነገር ግን ፍሬ ቢስ ቃል ብቻ
ትናገራለህ። ለመሆኑ፤ በእኔ ላይ ያመፅኸ

ኢ.429፣18፣42፣18፣
50፣4፣ሐ.26፣18፣
ዮ.ሐ9፣6-7
35፥6 ዘ017፣6፣
24፣22፣34፣
መዝ20፣5፣ኢ.432፣4፣
ማ.49፣32-33፣
12፣22፣15፣30፣
ማር7፣35፣ሐ.ቃ7፣22፣
11፣14፣ዮ.ሐ5፣8-9፣
7፣38፣ሐ.ሥ3፣8 **35፥7**
ኢ.ዮ8፣11፣
40፣21፣መዝ68፣6፣
107፣35፣ኢ.ሳ13፣22፣
41፣17፣44፣3፣49፣10፣
55፣1፣58፣11
35፥8 ኢ.4፣4፣3፣
11፣16፣33፣8፣52፣1፣
ኢ.ር31፣21፣
ማ.ቆ7፣13-14፣
1፣ጸ.ተ1፣5
35፥9 ዘ06፣6፣
ዘሐ.25፣47-55፣
ኢ.ሳ11፣6፣13፣22፣
30፣6፣34፣14፣51፣11፣
62፣12፣63፣4
35፥10 ኢ.ዮ19፣25፣
መዝ4፣7፣51፣8፣
12፣6፣5፣ኢ.ሳ1፣27፣
25፣9፣30፣19፣29፣
51፣3፣6፣27፣17፣
21፣4
36፥1 2፣ገ18፣9፣
2፣ዜ5፣32፣1፣
መዝ109፣11
36፥2 ኢ.ሱ10፣3፣ ኢ
47፣3
36፥3 ቀ.11፣
ዘ6፣41፣40፣2፣መ.8፣16፣
17፣2፣ገ18፣8፣18፣
ኢ.ሳ22፣20፣20-21፣
37፣2
36፥5 2፣ገ18፣7

36፥6 2፣ገ17፣4፣ ኢ
48፣12፣30፣25፣
42፣3፣58፣5፣
ሕዝ17፣7፣29፣6-7
36፥7 ዘ81፣2፣2-5፣
2፣ገ18፣4፣2፣ዜ53፣1፣
መዝ22፣8፣ማ.ቆ27፣43
36፥8 መዝ20፣7፣ ኢ
430፣16
36፥9 መዝ20፣7፣ ኢ
430፣2-5፣31፣3፣
37፣24
36፥10 1፣ገ13፣18፣
ኢ.ሳ10፣5-7
36፥11 ቀ.3፣ፀ14፣7
36፥12 ነገ6፣25፣
ሕዝ4፣12
36፥13 2፣ዜ53፣2፣18፣
ኢ.ሳ37፣4
36፥14 2፣ዜ53፣2፣15
36፥15 መዝ3፣2፣7፣
ኢ.ሳ37፣10
36፥16 1፣ገ4፣25፣
ም.ሳ5፣15
36፥17 ዘፍ27፣28፣
ዘ828፣51፣2፣ገ15፣29
36፥19 2፣ገ15፣29፣

ው በማን ተማምነህ ነው? ሌላም፤ ሰው ሲ
መረ ኩዘው እጅ ወግቶ በሚያቁስለው፤
በተሰ ነጠቀ ሽምብቆ በግብፅ ተማምነሃል፤
የግብፅ ንጉሥ፤ ፈርዖንም ለሚታመኑበት
ሁሉ እን

ዲሁ ነው። ገደግጥም፤ “በአምላካችን በእግዚ
አብሔር እንታመናለን” የምትለኝ ከሆነ፤
የእርሱንማ ማምለኪያ ኩረብቶችና መሠዊ
ያዎች ሕዝቅያስ አፍርሶበት ለይሁዳና ለኢ
የሩሳሌም፤ “እናንተ መስገድ ያለባችሁ እን
ዲህ በለው በአንዱ መሠዊያ ፊት ብቻ
ነው” ብሎ የለምን?

⁸ “አሁን፤ ናና፤ ከጌታዬ ከአሦር ንጉሥ
ጋር ተደራደር፤ የሚቀመጡባቸው ሰዎች
ካሉህ፤ ሁለት ሺህ ፈረሶች እስጥሃሉ።
⁹እንግዲህ በግብፅ ሠረገሎችና ፈረሰኞች
የምትተማመን ከሆነ፤ ከጌታዬ መኮንኖች
አንዱን ዝቅተኛ መኮንን እንዴት መመለስ
ይቻልሃል? ¹⁰ደግሞስ ይህን ምድር ለማጥቃትና
ለማጥፋት የመጣሁት ያለ እግዚአብሔር
ትእዛዝ ይመስልሃል? እግዚአብሔር ራሱ
በዚህ አገር ላይ ዘምቼ እንዳጠፋው ነግሮ
ኛል።”

¹¹ኤልያቄምና ሳምናስ እንዲሁም ዮአስ
የጦር አዛዥን፤ “እባክህ በምናውቀው በሶ
ርያ ቋንቋ ለባሪያዎችህ ተናገረን፤ በቅጥሩ
ላይ ያለው ሕዝብ በሚያውቀው በዕብራይስጥ
ቋንቋ አትናገረን” አሉት።

¹²ነገር ግን የጦር አዛዥ መልሶ፤ “ጌታዬ
እነዚህን ነገሮች እንድናገር የላከኝ ለጌታህና
ለአንተ ብቻ ነበርን? እንደ እናንተ የራ-
ሳቸውን ኩስ ለመብላትና ሽንታቸውንም
ለመጠጣት በቅጥሩ ላይ ለተቀመጡት
ሰዎችም አይደለም?” አላቸው።

¹³የጦር አዛዥም ቆሞ በዕብራይስጥ ቋንቋ
በታላቅ ድምፅ እንዲህ አለ፤ “የታላቁን
ንጉሥ፤ የአሦርን ንጉሥ ቃል ስሙ። ¹⁴ንጉሡ
እንዲህ ይላል፤ ‘ሕዝቅያስ አይታልላችሁ፤
እርሱ ሊያድናችሁም አይችልም። ¹⁵እግዚ
አብሔር በእርግጥ ያድነናል፤ ይህች ኩማ
ለአሦር አትሰጥም’ እያለ ሕዝቅያስ በእግዚ
አብሔር እንድትታመኑ አያደርጋችሁ።”

¹⁶ “ሕዝቅያስን አትስሙ። የአሦር ንጉሥ
እንዲህ ይላችኋል፤ ‘ከእኔ ጋር ተስማማ፤
ወደ እኔም ውጡ። ከዚያም እያንዳንዳችሁ
ከወይናችሁና ከበለላችሁ ትበላላችሁ፤
ከጉድ ጓዳችሁም ውሃ ትጠጣላችሁ፤ ¹⁷ይኸ
ውም መጥቼ የእህልና የአዲስ ወይን ጠጅ
ምድር ወደ ሆነችው፤ የእንጀራና የወይን
ምድር ወደ ሆነችው፤ ምድራችሁን ወደ
ምትመስል አገር እስካፈልሳችሁ ድረስ

ነው።”

18 “ሕዝቅያስ፣ ‘እግዚአብሔር ያድነናል’ በማለት አያታልላችሁ።” ለመሆኑ፣ እስካሁን ምድሩን ከአሦር ንጉሥ እጅ ያዳኝ የየትኛው ሕዝብ አምላክ ነው። 19 የሐማትና የአርፋድ አማልክት የት አሉ? የሴፈርዋይም አማልክትስ የት አሉ? እነዚህ ሰማርያን ከእጅ አድነዋታልን? 20 ከእነዚህ አገሮች አማልክት ሁሉ፣ ምድሩን ከእጅ ለማዳን የቻሉ የትኛው ነው? ታዲያ፣ እግዚአብሔር እንዴት አያሩሳሌምን ከእጅ ሊያድን ይችላል?”

21 ሕዝቡ ግን ንጉሡ፣ “መልስ አትሰጡት” ብሎ አዞ ስለ ነበር፣ ዝም አሉ፤ አንዳችም አልመለሱለትም።

22 የቤተ መንግሥት አስተዳዳሪ የነበረው የኬልቅያስ ልጅ ኤልያቄም፣ ጸሐፊው ሳምናስ፣ ታሪክ መዝጋቢው የአሳፍ ልጅ ዮአን ልብሳቸውን ቀደው ወደ ሕዝቅያስ መጡ፤ የጦር አዛዥ የተናገረውንም ሁሉ ነገሩት።

የኢየሩሳሌም ዐርነት ታወጀ

37 ንጉሡ ሕዝቅያስ ይህን ሲሰማ፣ ልብሱን ቀደደ፤ ማቅ ለበሰ፣ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ገባ። 2 የቤተ መንግሥቱን አስተዳዳሪ ኤልያቄምንና ጸሐፊውን ሳምናስን እንዲሁም ከከህናቱ ዋና ዋና ዎቹን ማቅ ለብሰው ሁሉም ወደ አሞጽ ልጅ ወደ ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲሄዱ ላካቸው። 3 እነርሱም እንዲህ አሉት፣ “ሕዝቅያስ እንዲህ ይላል፤ ይህ ቀን የጭንቀት፣ የተግማጽና የወርደት ቀን ነው፤ ሕፃናት ሊወለዱ ሲሉ ብርታት እንደሚታገቡት ቀን ሆኖአል። 4 ሕያው አምላክን ይገዳደር ዘንድ ጌታው የአሦር ንጉሥ የላከውን የጦር አዛዥን ቃል እግዚአብሔር አምላክህ ይሰማ ይሆናል፤ እግዚአብሔር አምላክህም ሰምቶ ይገሥ ጸው ይሆናል፤ ስለዚህ አንተም በሕይወት ለተረፉት ቅሬታዎች ጸልይ።”

5 የንጉሡ የሕዝቅያስ መልእክተኞች ወደ ኢሳይያስ መጡ፤ 6 ኢሳይያስም እንዲህ አላቸው፣ “ጌታችሁን እንዲህ በሉት፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የአሦር ንጉሥ ባሪያዎች እኔን ስለ ሰደቡኝ፣ በሰማኸው ቃል አትሸበር። 7 እነሆ፣ በላዩ መንፈስን እሰዳለሁ፤ ወሬም ሰምቶ ወደ አገሩ ይመለሳል፤ በገዛ አገሩም በሰይፍ እንዲወድቅ አደርጋለሁ።”

8 የጦር አዛዥም፣ የአሦር ንጉሥ ለኪሶን ለቆ መሄዱን ሲሰማ፣ ከነበረበት ተመለሰ፤ ንጉሡም የልብናን ከተማ ሲወጋ አገኘው።

9 ደግሞም ሰናክሬም፣ የኢትዮጵያ ንጉሥ ቲርሐቅ ሊወጋው መምጣቱን ሰማ፣ ይህን ንም እንደ ሰማ ወደ ሕዝቅያስ

17:24፣18:34
36:20 ዘ05:2፣
1፣7:20፣23፣
2ዜና25:15፣
ኢ.ሳ10:8-11፣
37:10-13፣18-20፣
40:18፣47:3፣15
36:21 ምሳ9:7-8፣
26:4
36:22 ዘ6:37:29፣
24፣፡8፣16፣
2፣7:18፣18:20፣53:4፣19
37:1 ቀ*14፣
ዘ6:37:29:34፣
1፣7:8:33፣21፣53:4፣19፣
ማ፡6:21፣13
37:2 ቀ*21፣
2፣7:18፣18፣ኢሳ1፣1፣
13፣1፣36፣3፣38፣1
37:3 መሳ6:2፣
ኢ.ሳ5፣30፣26፣18፣
66፣9፣ሆሳ13፣13
37:4 ቀ*23-24፣ ኢ
ሳ3፣10፣1፣ሳ፡፡7:8፣
2ዜና32:17፣ኢሳ1፣9፣
36፣13፣18-20፣አሞ7:2
37:6 ዘጥ:15፣30፣
ኢሳ1፣9፣ኢሳ7:4
37:7 ቀ*9፣
1ዜና5፣26፣ኢሳ31፣8
37:8 ዘጥ:33፣20፣
ኢሳ10:3
37:9 ቀ*7፣
2ዜና32:1፣ኢሳ20፣3
37:10 2ዜና32:11፣
15፣ኢሳ36:15
37:11 ኢሳ36:18-20
37:12 ዘ6:11፣31፣1፣
12፣1-4፣2፣7:18፣11፣1፣
ሕዝ27:23፣አሞ1፣5፣
ሐሥ7:2
37:13 2፣7:17፣24፣
ኢሳ10፣9፣36፣20
37:14 ቀ*138፣
1፣5:78፣33፣
2ዜና32:17
37:15 2ዜና32:20
37:16 ዘ6:1፣1፣
3፣24፣ዘ8:10፣17፣
መዝ2:4፣46፣10፣
86፣10፣136፣2-3፣
ኢሳ11፣12፣41፣9፣
43፣6፣47:4፣34፣
ሐሥ4:24
37:17 ኢሳ3፣10፣
1፣7:8፣29፣2ዜና6፣40፣
32፣1፣17፣ኤር25፣29፣
8፣79፣18
37:18 2፣7:15፣29፣
ናሆ2፣11-12
37:19 ኢሳ7፣15፣
2ዜና13፣9፣
2ዜና32:19፣
መዝ135፣15፣
ኢሳ26፣14፣36፣20፣
40፣17፣18-20፣41፣24፣
29፣44፣9-11፣
ኤር2፣11፣5፣7፣
16፣20፣፣74፣4፣8
37:20 ኢሳ4፣24፣

መልእክተኞች ላከ፤ እንዲሁም አለ፤ 10 “ለይሁዳ ንጉሥ ለሕዝቅያስ እንዲህ በሉት፤ ‘ኢየሩሳሌም በአሦር ንጉሥ አትያዝም’ ብሎ የተማመ ንብረት አምላክ አያታልህ። 11 እነሆ፣ የአሦር ነገሥታት በአገሮች ሁሉ ላይ ያደረጉትን፣ ፈጽሞም እንዳጠፏቸው ሰምተሃል፤ አንተስ የምታመልጥ ይመስልሃል? 12 የቀደመት አባ ቶቼ ያጠፏቸውን፣ የገዛንን፣ የካራንን፣ የራፊስን እንዲሁም በተላሳር የሚኖሩ የዔድንን ሰዎች የአሕዛብ አማልክት አድነዋቸዋል? 13 የሐማት ንጉሥ፣ የአርፋድ ንጉሥ፣ የሴፈርዋይም ከተማ ንጉሥ፣ የሄና ንጉሥ ወይም የዒዋ ንጉሥ የት አሉ?”

የሕዝቅያስ ጸሎት

14 ሕዝቅያስ ደብዳቤውን ከመልእክተኞቹ ተቀብሎ አነበበው፤ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ወጥቶም ደብዳቤውን በእግዚአብሔር ፊት ዘረጋው። 15 ሕዝቅያስም እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ 16 “በኪሩቤል ላይ የምት ቀመጥ፣ የእስራኤል አምላክ፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ በምድር ባሉ መንግሥታት ሁሉ ላይ አንተ ብቻ አምላክ ነህ፤ ሰማይንና ምድርንም ፈጥረሃል። 17 እቤቱ፣ እግዚአብሔር ሆይ፤ ጆሮህን አዘነብል፤ አድም ጥም። እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐይኖችህን ክፈት፤ ተመልከትም። ሰናክሬም ሕያው አምላክን ለመሳደብ የላከውን ቃል ስማ።

18 “እግዚአብሔር ሆይ፤ በእርግጥ የአሦር ነገሥታት እነዚህን ሕዝቦች፣ ምድራቸውንም ሁሉ ባድማ አድርገዋል። 19 አማልክታቸውን ወደ እሳት ጥለዋል፤ በሰው እጅ የተቀረጹ የድንጋይና የዕንጨት ምስሎች እንጂ አማልክት አልነበሩምና። 20 አሁንም፣ እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፤ የምድር መንግሥታት ሁሉ አንተ እግዚአብሔር ብቻ አምላክ እንደ ሆንህ ያውቁ ዘንድ፣ እቤቱ ከእኛ አድነን።”

የሰናክሬም ውድቀት

21 ከዚህ በኋላ የአሞጽ ልጅ ኢሳይያስ እንዲህ የሚል መልእክት ወደ ሕዝቅያስ ላከ፤ “የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ስለ አሦር ንጉሥ፣ ስለ ሰናክሬም ወደ እኔ ጸልየሃልና፤ 22 እግዚአብሔር በእርሱ ላይ የተናገረው ቃል ይህ ነው፤

“ ‘ድንግሊቱ የጽዮን ልጅ፣ ንቃሃለች፣ አፊዛብሃለች፣ የኢየሩሳሌም ልጅ፣ አንተ ስትሸሽ ራሷን ነቅንቃብሃለች።

መዝ3፣2፣7፣46፣10፣ምሳ20፣22 37፣21 ቀ*2 37፣22 ኢዮ1፣6፣4፣ ኢሳ10፣32፣23፣12

23 የሰደብኸውና ያቃለልኸው ማንን ነው?
ድምፅህንስ ከፍ ከፍ ያደረግኸው፤
ዐይንህን በትዕቢት ያነግኸው በማን ላይ ነው?

በእስራኤል ቅዱስ ላይ ነው እኮ!
24 በመልእክተኞችህ በኩል፤
በጌታ ላይ ብዙ የሰድብ ቃል ተናገርህ፤
እንዲህም አልህ፤

“በሰረገሎቼ ብዛት፤
የተራሮችንም ከፍታ፤
የሊባኖስንም ጫፍ ወጥቻለሁ፤
ረጃጅም ዝግባዎችን፤
የተመረጡ ጥዶችን ቁርጫለሁ፤
እጅግ ወደራቁት ከፍታዎች፤
እጅግ ውብ ወደ ሆኑትም ደኖች ደርሻለሁ፤

25 በባዕድ ምድር፣ ጉድጓዶችን ቁፈርሁ፤
ከዚያም ውሃ ጠጣሁ።
የግብፅን ምንጮች ሁሉ፤
በእግራ ረግጨፍ አደረቅሁ።”

26 “ይህን ቀድሞ እንደ ወሰንሁት፤
ጥንትም እንዳቀድሁት፤
አልሰማህምን?
አሁን ደግሞ እንዲፈጸም አደረግሁት፤
አንተም የተመሸጉትን ከተሞች የድንጋይ ክምር አደረግሃቸው።

27 የሕዝቦቻቸው ኅይል ተሟጦአል፤
ደንግጠዋል፤ ተዋርደዋልም፤
በሜዳ እንዳሉ ዕዎዎች፤
እንደ ለጋ ቡቃዶ፤
በሰገነት ላይ እንደ በቀለ ሣር፤
በእንጭጨፍ ዋግ እንደ መታው ሆነዋል።

28 “እኔ ግን የት እንዳለህ፤
መምጣት መሄድህ ምን ጊዜ እንደ ሆነ፤
በእኔም ላይ እንዴት በቀጣ እንደም ትነሣሣ ዐውቃለሁ።

29 በእኔ ላይ በቀጣ ስለ ተነሣሣህ፤
እብራትህም ወደ ጆሮዬ ስለ ደረሰ፤
በአፍንጫህ ስናጌን፤
በአፍህ ልንሜን አገባለሁ፤
በመጣህበትም መንገድ እንድትመለስ አደርግሃለሁ።”

30 “ሕዝቅያስ ሆይ፤ ይህ ምልክት ይሆንልሃል፤

“በዚህ ዓመት የገባውን፤
በሚቀጥለው ዓመት ከገባው የበቀለውን ትበላላችሁ፤
በሦስተኛው ዓመት ግን ትዘራላችሁ፤
ታጭዳላችሁ፤

ወይን ትተክላላችሁ፤ ፍሬውንም ትበላላችሁ።

31 እንደ ገናም የይሁዳ ቤት ቅሬታ፤

14፡17-46፤
37፡23 4፡4፤
11፡15-30፤15፡25፤
አሳ14፡2፤11፡12፡6፤
52፡5፤ሕ136፡20፡23፤
8፡7፡25
37፡24 1፡7፡58-10፤
7፡2፤ኢሳ14፡8፡13፤
33፡9፤36፡9፤41፡19፤5
5፡13፤60፡13፤
ሆላ14፡8
37፡25 11፡811፡10፤
ኢሳ10፡14፤19፡6፤
44፡27፤8፡74፡30
37፡26 11፡813፡16፤
ኢሳ10፡6፤25፡1፡2፤
ሐሥ2፡23፤4፡27-28፤
18፡ጥ2፡8
37፡27 መዝ129፡6፤
ኢሳ15፡6
37፡28 መዝ2፡1፤
139፡1-3
37፡29 4፡34፤
21፡53፡11፤
ኢዮ40፡24፤ኢሳ10፡12
37፡30 11፡25፡4፤
መዝ107፡37፤
ኢሳ16፡14፤20፡3፤
30፡23፤32፡10፤
65፡21፤ኢር31፡5

37፡31 ኢሳ11፡10፤
27፡6
37፡32 ኢሳ1፡9፤
9፡7፡11፡11
37፡33 2፡4፡20፡15፤
ኢሳ32፡18
37፡34 4፡29
37፡35 11፡517፡19፤
ኢሳ31፡5፤43፡25፤
48፡9፡11፤
ሕዝ36፡21-22
37፡36 11፡2፤2፡23፤
ኢሳ10፡12
37፡37 11፡9፡10፡11፤
21፡532፡1፤5፡11፡1
37፡38 4፡14፤
11፡68፡4፤27፡17፡24፤
ኢሳ9፡4፤10፡26፤
14፡25፤ኤር51፡27
38፡1 2፡4፡20፡17፡23፤
2፡78፡10፤ኢሳ37፡2
38፡3 11፡86፡18፤
10፡20፤1፡78፡61፤
11፡529፡19፤
መዝ6፡8፤26፡3
38፡4 1፡4፡13፤13፤
ኢሳ39፡5
38፡5 2፡718፡2፤3፤
መዝ6፡6

ሥሩን ወደ ታች ይሰዳል፤ ከላይም ፍሬ ያፈራል፤
32 ቅሬታ የሆኑት ከአየሩሳሌም፤
የተረፉትም ከጽዮን ተራራ ይመጣሉና፤
የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ቅናት ይህን ያደርጋል።

33 “ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ አሦር ንጉሥ እንዲህ ይላል፤
“ወደዚች ከተማ አይገባም፤
ፍላጻ አይወረውርባትም፤
ጋሻ አንግቦ አይመጣባትም፤
በዐፈር ቀጥልም አይከባትም።

34 በመጣበት መንገድ ይመለሳል፤
ወደዚች ከተማም አይገባም”
ይላል እግዚአብሔር።

35 “ስለ ራሴና፤ ስለ አገልጋዬም ስለ ጻዊት፤
ይህችን ከተማ እጋርዳታለሁ፤ አድናታለሁም።”

36 ከዚያም የእግዚአብሔር መልእክ ወጣ፤
ከአሦራውያን ሰፈር አንድ መቶ ሰማንያ አምስት ሺህ ሰው ገደለ፤ በሰፈር ያሉት ማለዳ ሲነሡ፤ ቦታው ሬሳ በሬሳ ነበር።
37 ስለዚህ የአሦር ንጉሥ ሰናክሪም አመለጠ፤
ወደ ነጻዊም ተመልሶ በዚያ ተቀመጠ።
38 ሰናክሪም በአምላኩ በናሳራክ ቤተ ጣዖት በሚሰግድበት ጊዜ፤ ልጆቹ አድራሜሌክና ሳራሳር በሰይፍ ገደሉት፤ ከዚያም ወደ አራራት ምድር ከብለሉ፤ ልጁም አስራዶን በምትኩ ነገሡ።

የሕዝቅያስ መታመም

38 በዚያ ጊዜ ሕዝቅያስ ታመመ፤ ሞት አፋፍ ደረሰ፤ የአሞጽ ልጅ ነቢዩ ኢሳይያስም ወደ እርሱ መጥቶ፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ከሕመምህ አትድግም፤ ትሞታለህና ቤትህን አሰናዳ’” አለው።

2 ሕዝቅያስም ፊቱን ወደ ግድግዳ አዙሮ፤ እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤ 3 “እግዚአብሔር ሆይ፤ በፊትህ በታማኝነትና በፍጹም ልብ ደስ የሚያስኝህንም በማድረግ እንዴት እንደ ፍርሀ አቤቱ አሰብ።” ሕዝቅያስም አምርሮ አለቀሰ።

4 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ ኢሳይያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ 5 “ሂድና ለሕዝቅያስ እንዲህ ብለህ ንገረው፤ ‘የአባትህ የጻዊት አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ጸሎትህን ሰምቻለሁ፤ እንባህንም አይቻለሁ፤ በዕድሜህም ላይ ዐሥራ አምስት ዓመት

፳25 የሙት ባሕር ቅጆች (እንዲሁም 2 ነገ 19፡24 ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የማሳሰብ ቅጅ ግን በወይን ምድር የሚሰጠውን ሐረግ አይጨምርም።

እጩምርልሃለሁ። ፊንታንና ይህቸን ከተማ ከአሦር ንጉሥ እጅ እታደጋለሁ፤ ለከተማዎም እከላከልላታለሁ።

7። ለእግዚአብሔር የገባልህን ቃል እንደሚፈጸምልህ፣ የእግዚአብሔር ምልክት ይህ ነው፤ ፊንታን የሰዓት መቀጠሪያ ደረጃ ላይ፣ የወረደውን የፀሐይ ጥላ በዐሥር ደረጃ ወደኋላ እንዲመለስ አደርጋለሁ።” ስለዚህ ወርዶ የነበረው የፀሐይ ጥላ ያንኑ ያህል ወደኋላ ተመለሰ።

9 የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስ ከሕመሙ ከተፈወሰ በኋላ የጻፈው ጽሑፈት፤

10 እኔ፣ “በዕድሜዬ እኩሌታ፣ በሲኦል ደጆች ማለፍ አለብኝን? የቀረውንስ ዘመኔን ልነጠቅ ይገባልን?” አልሁ።

11 እንዲሁም አልሁ፤ “ዳግም እግዚአብሔርኻ እግዚአብሔርን በሕያዎን ምድር አላይም፣ ከእንግዲህም የሰውን ዘር አላይም፣ በዚህ ዓለም ከሚኖሩትም ጋር አልሆንም።

12 ቤቴ እንደ እረኛ ድንኳን ተነቀለ፤ ከእኔም ተወሰደ፤ ሕይወቴን እንደ ሸማኔ ጠቀለሁ፤ ከመጠቅለያ ቁርጠኛል፤ ከጠዋት እስከ ማታ ልትጨርሰኝ ፈጠንህ።

13 እስከ ማለዳ በትዕግሥት ጠበቅሁ፤ እርሱ ማን እንደ አንበሳ ዐጥንቶቼን ሁሉ ሰባበረ፤ ከጠዋት እስከ ማታም ልትጨርሰኝ ፈጠንህ።

14 እንደ ጨረባ፣ እንደ ሽመላም ተንጫጫሁ፤ እንደ ርግብ አልጎመገምሁ፤ ዐይኖቼ ወደ ሰማይ በመመልከት ደከሙ፤ ጌታ ሆይ፣ ተጨንቄአለሁና ታደገኝ።”

15 እንግዲህ ምን እላለሁ? እርሱ ተናግሮኛል፤ ራሱ ደግሞ ይህን አድርጓል፤ ስለ ነፍሱ ጭንቀት፣ ዕድሜዬን ሁሉ በትሕትና አሄዳለሁ።

16 ጌታ ሆይ፣ ሰዎች በእነዚህ ነገሮች ይኖራሉ፤ መንፈሴም እንዲሁ በእነዚህ ሕይወትን ያገኛል፤ ፈወስኸኝ፤ በሕይወትም አኖርኸኝ።

17 እነሆ፤ በሥቃይ የተጨነቅሁት፣ ለጥቅሜ ሆነ፤ ከጥፋት ጉድጓድ፣ በፍቅርህ ጠበቅኸኝ፤ ጎጠኦቼንም ሁሉ፣ ወደ ኋላህ ጣልኸ።

18 ሲኦል አያመሰግንህም፤

38፣6 ኢ.ሳ.31፣5
 38፣7 ዘፍ24፣14፣
 2ዘፍ32፣31፣
 ኢ.ሳ.7፣11፣14፣20፣3
 38፣8 ኢ.ሳ.10፣13
 38፣10 ኢ.ሳ.17፣11፣
 16፣መዝ102፣24፣
 107፣18፣24፣1፣9
 38፣11 ኢ.ሳ.28፣13፣
 መዝ116፣9፣አ.ሳ.12፣2
 38፣12 ፋ.13፣
 ዘፍ11፣15፣አ.ሳ.4፣21፣
 7፣6፣መዝ31፣22፣
 32፣4፣73፣14፣
 ኢ.ሳ.33፣20፣34፣4፣
 24፣ፎ5፣14፣
 ፀ.ሳ.1፣12፣
 2ኢ.ሳ.1፣13-14
 38፣13 ፋ.12፣
 ኢ.ሳ.9፣17፣10፣16፣
 መዝ37፣7፣51፣8፣
 ኢ.ሳ.34፣17፣ሰቆ3፣4፣8
 76፣24
 38፣14 ዘፍ8፣8፣
 50፣24፣አ.ሳ.17፣3፣
 መዝ6፣7፣አ.ሳ.9፣11
 38፣15 24፣መ7፣20፣
 15፣21፣27፣አ.ሳ.7፣11፣
 መዝ39፣9
 38፣16 መዝ19፣25፣
 ፀ.ሳ.12፣9
 38፣17 ኢ.ሳ.7፣11፣
 17፣1፣6፣መዝ30፣3፣
 103፣3፣12፣119፣71፣7
 5፣አ.ሳ.43፣25፣
 ኢ.ሳ.31፣34፣
 ማ.ሳ.19፣
 ሮሜ8፣28፣ሰ.ሳ.11፣2፣11
 38፣18 ዘፍ1፣6፣30፣
 መዝ6፣5፣30፣9፣
 88፣10-11፣115፣17፣
 መዝ9፣10

ሞት አያወድስህም፤ ወደ ጉድጓድ የሚወርዱ፤ የአንተን ታማኝነት ተስፋ አያደርጉም።

19 እኔ ዛሬ እንደሚደርገው፣ ሕያዎን እነርሱ ያመሰግኑሃል። ስለ አንተ ታማኝነትም፣ አባቶች ለልጆቻቸው ይነግራሉ።

20 እግዚአብሔር ያድነኛል፤ ስለዚህ በዕድሜ ዘመናችን ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፣ አውታር ባለው መሣሪያ እንዘምራለን።

21 ኢሳይያስም፣ “የበለስ ጥፍጥፍ ወስዳችሁ በዕባጩ ላይ አድርጉለት እርሱም ይፈወሳል” ብሎ ነበር።

22 ሕዝቅያስም፣ “ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እወጣ ዘንድ ምልክቱ ምንድን ነው?” ብሎ ነበር።

ከባቢውን የመጡ መልእክተኞች

39 በዚያን ጊዜ የባቢውን ንጉሥ፣ የባልዳን ልጅ፣ መርዳክ ባልዳን የሕዝቅያስን መታመምና መፈወስ ሰምቶ ስለ ነበር፣ ደብዳቤና ስጦታ ላከለት። ሕዝቅያስም መልእክተኞቹን በደስታ ተቀበለ፤ ለእነርሱም በግምጃ ቤቱ ውስጥ ያለውን ብሩን፣ ወርቁን፣ ቅመማ ቅመሙን፣ ምርጡን ዘይት እንዲሁም የጦር መሣሪያ ውን በሙሉ፣ ያለውንም ንብረት አንዳች ሳያስቀር አሳያቸው። በቤተ መንግሥቱም ሆነ በግዛቱ ሁሉ ሕዝቅያስ ያላሳያቸው ነገር አልነበረም።

3 ከዚያም ነቢዩ ኢሳይያስ ወደ ንጉሡ ሕዝቅያስ መጥቶ፣ “እነዚያ ሰዎች ምን አሉህ? ወደ አንተ ዘንድ የመጡትስ ከየት ነው?” አለው።

ሕዝቅያስም፣ “ወደ እኔ የመጡት ከፍቅ አገር፣ ከባቢውን ነው” አለው።

4 ነቢዩም፣ “በቤተ መንግሥትህ ያዩት ምንድን ነው?” አለው።

ሕዝቅያስም፣ “በቤተ መንግሥቱ ያለውን ሁሉ አይተዋል፤ ከንብረቴ ያላሳየኋቸው ምንም ነገር የለም” አለ።

5 ኢሳይያስም ሕዝቅያስን እንዲህ አለው፣ “የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፣ ፊንታንም፣ በቤተ መንግሥትህ ያለው ሁሉ፣ አባቶችህ እስከዚህች ቀን ድረስ ያከማቹትም ሁሉ ወደ ባቢውን ተማርኩ የሚወስድበት ቀን ይመጣል፤ አንዳች የሚተርፍ ነገር የለም፤ ያላል እግዚአብሔር። ገክአብራክህ ከሚከፈሉት፣ ከዘርህ፣ ከአንተ ከሚወለዱት ልጆች ተወስደው፣ በባቢውን ንጉሥ ቤተ መንግሥት ጃንደረባዎች ይሆናሉ።”

፩ኛው ስም፣ “የተናገረኸው የእግዚአብሔር ቃል መልካም ነው” አለው፤ “በዘመኔ ሰላምና ጸጥታ ከኖረ ዘንድ” ብሎ ዐስቦ ነበርና።

የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚያጽናና ቃል

40 አጽናኑ፤ ሕዝቡን አጽናኑ፤ ይላል አምላካችሁ።

፯አኢየሩሳሌም አለዝባችሁ ንገሯት፤ ዐውጁላትም፤

በባርነት ያገለገላችበት ዘመን አብቅቶአል፤ የጎጠኦችም ዋጋ ተከፍሎአል፤ ስለ ጎጠኦች ሁሉ ከእግዚአብሔር እጅ ሁለት ዕጥፍ ተቀብላለች።

፮የዐዋጅ ነጋሪ ድምፅ እንዲህ ይላል፤

“የእግዚአብሔርን መንገድ፤

በምድረ በዳ አዘጋጁ፤ ለአምላካችን አውራ ጉዳና፤ በበረሃ አስተካክሎ።

፬ሽለቆው ሁሉ ከፍ ይላል፤ ተራራውና ኩራብታው ሁሉ ዝቅ ይላል፤ ወጣ ገባው ምድር ይስተካከላል፤

፭የእግዚአብሔርን መንገድ፤ ሰው ሁሉ በአንድነት ያየዋል፤ የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።”

፮ድምፅም፤ “ጨኸ” አለኝ፤ እኔም፤ “ምን ብዬ ልጨኸ?” አልሁ።

“ሰው ሁሉ እንደ ሣር ነው፤ ክብሩም ሁሉ እንደ ሜዳ አበባ ነው።

፯ሣሩ ይደርቃል፤ አበባውም ይረግፋል፤ የእግዚአብሔር እስትንፋስ ነፍሶበታልና፤ ሕዝቡ በእርግጥ ሣር ነው።

፮ሣሩ ይደርቃል፤ አበባውም ይረግፋል፤ የአምላካችን ቃል ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል።”

፯አንተ ለጸዮን የምሥራችን የምትነግር፤ ከፍ ወዳለው ተራራ ውጣ፤ አንተ ለኢየሩሳሌም ብሥራት የምትነግር፤ ድምፅህን ከፍ አድርገህ ጨኸ።

ከፍ አድርገው፤ አትፍራ፤ ለይሁዳም ከተሞች፤ “እነሆ፤ አምላካችሁ!” በል።

፱እነሆ፤ ልዑል እግዚአብሔር በጎይል ይመጣል፤ ክንዱ ስለ እርሱ ይገዛል።

እነሆ፤ ዋጋው ከእርሱ ጋር ነው፤ የሚከፍለውም ብድራት አብሮት አለ።

፲መንጋውን እንደ እረኛ ያሰማራል፤ ጠባቂዎችን በክንዱ ይሰበስባል፤ በዕቅፉም ይደካቸዋል፤

39፡8 መሳ10፡15፣ 2ዜና32፡36፣ ኢዮ1፡21፣መዝ39፡9
40፡1 ኢሳ12፡1፣ 49፡13፣51፡3፣12፣ 52፡9፣57፡18፣61፡2፣6
6፡13፣ኤር31፡13፣ ሶፎ3፡14-17፣ ዘካ1፡17፣2ቆር1፡3
40፡2 ዘፍ34፡3፣ ዘሌ26፡41፣ኢዮ7፡1፣ ኢሳ35፡4፣41፡11-13፣ 49፡25፣51፡19፣61፡7፣ኤር16፡18፣17፡18፣ ዘካ9፡12፣ ራእ18፡6
40፡3 ምላ3፡5-6፣ ኢሳ11፡1፣16፡43፣19፣ ማሌ3፡1፣ግዕ3፡3፣ ግር1፡3፣ዮሐ1፡23
40፡4 መዝ26፡12፣ ኢሳ2፡14፣26፡7፣ 45፡2፣13፣49፡11፣ ኤር31፡9
40፡5 ዘዐ16፡7፣ ዘዮ14፡21፣ኢሳ1፡20፣ 52፡10፣58፡14፣ 59፡19፣62፡2፣ ሉቃ2፡30፣3፡4-6
40፡6 ዘፍ6፡3፣ ኢሳ29፡5
40፡7 ዘዐ15፡10፣ ኢዮ8፡1፣2፣41፡21፣ መዝ103፡16፣ ኢሳ15፡6፣ሕዝ22፡21
40፡8 መዝ19፡89፣ ምላ19፡21፣ኢሳ5፡24፣ 7፡7፣9፡55፣11፣59፡21፣ ኤር39፡16፣ግላ5፡18፣ ያዕ1፡10፣ 1፡8፣ጥ1፡24-25
40፡9 ኢሳ1፡1፣ 25፡9፣41፡27፣44፡28፣ 52፡7-10፣61፡1፣ ናዎ1፡15፣ ሐሥ1፡3፣32፣ ሮሜ10፡15፣ 1ቆር15፡1-4
40፡10 መዝ44፡3፣ ኢሳ9፡6-7፣28፡2፣ 30፡30፣33፡2፣35፡4፣5
9፡20፣ግላ21፡5፣ ራእ22፡7-12
40፡11 ዘፍ33፡13፣ 48፡15፣ዘዮ11፡1፣2፣ ዘጸ26፡19፣30፡4፣ መዝ28፡9፣ኢሳ49፡10፣ ግዕ15፡4፣ዮሐ10፡11
40፡12 ኢዮ12፡15፣ 38፡5፣10፡18፣ ምላ16፡11፣30፡4፣ ዕብ1፡10-12
40፡13 ኢዮ15፡8፣ ኢሳ11፡2፣42፡1፣ ሮሜ11፡34፣1ቆር2፡16
40፡14 ኢዮ12፡13፣ 21፡22፣34፡13፣ ኢሳ55፡9፣ቁላ2፡3
40፡15 ዘጸ9፡21፣ መዝ62፡9፣ኢሳ2፡22
40፡16 መዝ50፡9-11፣ኢሳ33፡9፣37፡24፣ ግዕ16፡7፣ዕብ10፡5-9
40፡17 ኢዮ12፡19፣

የሚያጠቡትንም በጥንቃቄ ይመራል።
12ውሆችን በዕፍኙ የሰፈረ፤ ሰማያትን በስንዝሩ የለካ፤ የምድርን ዐፈር በመስፈሪያ ሰብስቦ የያዘ፤ ተራሮችን በሚዛን፤ ኩራብቶችንም በመድሎት የመዘኑ ማነው?

13የእግዚአብሔርን መንፈስ የተረዳ፤ አማካሪውስ ሆኖ ያስተማረው ማነው?

14ዕውቀት ለማግኘት እግዚአብሔር ማንን አማካሪ? ትክክለኛውንስ መንገድ ማን አስተማረው?

ዕውቀትን ያስተማረው፤ የማስተዋልንም መንገድ ያሳየው ማን ነበር?

15እነሆ፤ አሕዛብ በገንቦ ውስጥ እንዳለች ጠባቂ ናቸው፤ በሚዛን ላይ እንዳለ ትቢያ ይቆጠራሉ፤ ደሴቶችንም እንደ ደቃቅ ዐፈር ይመዝናቸዋል።

16ሊባኖስ ለመሠዊያ እሳት አትበቃም፤ የእንስሶቿም ቀጥጥ ለሚቃጠል መሥዎ ያዕት ያንሳል።

17አሕዛብ ሁሉ በፊቱ እንደ ኢምንት ናቸው፤ ከምንም የማይቆጠሩ መና ናቸው።

18እንግዲህ፤ እግዚአብሔርን ከማን ጋር ታወዳድሩታላችሁ? ከየትኛውስ ምስል ጋር ታነጻጽሩታላችሁ?

19የተቀረጸውንም ምስል ባለጅ ይቀርጸዋል፤ ወርቅ አንጥረኛም በወርቅ ይለብጠዋል፤ የብር ሰንሰለትም ያበጅለታል።

20እንዲህ ያለውን መባ ማቅረብ የማይችል ምስኪን ድካ፤ የማይነቅዝ ዕንጨት ይመርጣል፤ የማይወድቅ ምስልን ለማቆምም፤ ታዋቂ ባለሙያ ይፈልጋል።

21አላወቃችሁምን? አልሰማችሁምን? ከጥንት አልተነገራችሁምን? ምድር ከተመሠረተች ጀምሮ አላስተዋላችሁምን?

ኢሳ29፡7፣30፡28፣ 37፡19፣ጸን፡35 40፡18 ዘዐ8፡10፣ ዘጸ4፡15፣1፡4፣መ፡2፣ሐሥ17፡29 40፡19 ዘዐ20፡4፣ መዝ115፡4፣ኢሳ2፡20፣ 31፡7፣37፡19፣41፡7፣ 42፡17፣46፡6፣ ኤር2፡8፣28፡10፣3፡8፣16፡19፣ዕጌ2፡18፣ ዘካ10፡2
40፡20 1ሳመ፡5፣3፣ 12፡21፣ኢሳ44፡19 40፡21 ቀጥ28፣ ዘፍ1፡1፣2፣ንገ19፡25፣መዝ19፡1፣50፡6፣ኢሳ41፡22፣42፡9፣ 44፡8፣48፡3፣5፣13፣ 51፡13፣ሐሥ14፡17፣ ሮሜ1፡19

፻፩ ጠይም፤ ጸዮን ሆይ የምሥራችን የምትሰበሰብ ወደ ረጅም ተራራ ላይ ውጪ። የምሥራችን የምትሰበሰብ ኢየሩሳሌም ሆይ

22 እርሱ ከምድር ክበብ በላይ በዙፋን ላይ ይቀመጣል፤

ሕዝቦቿም እንደ አንበጣ ናቸው። ሰማያትን እንደ ድባብ ይዘረጋቸዋል፤ እንደ መኖሪያ ድንኳንም ይተክላቸዋል።

23 አለቆችን ኢምንት፤ የዚህን ዓለም ገዢዎች እንዳልነበሩ ያደርጋቸዋል።

24 ተተክለው ምንም ያህል ሳይቆዩ፤ ተዘርተው ምንም ያህል ሳይሰነብቱ፤ ገና ሥር መስደድ ሳይጀምሩ አነፈሰባቸው፤ እነርሱም ደረቁ፤ ወውሎ ነፋስም እንደ ገለባ ጠራርጎ ወሰዳቸው።

25 ቅዱሱ፤ “ከማን ጋር ታወዳድሩኛላችሁ? የሚስተካከለኝስ ማን አለ?” ይላል።

26 ይህንኑን አንሁ፤ ወደ ሰማይ ተመልከተ

፤ እነዚህን ሁሉ የፈጠረ ማን ነው? የከዋክብትን ሰራዊት አንድ በአንድ የሚያወጣቸው፤

በየሰማቸው የሚጠራቸው እርሱ ነው። ከነይሉ ታላቅነትና ከችሎታው ብርታት የተነሣ፤ አንዳቸውም አይጠፉም።

27 ያዕቆብ ሆይ፤ ለምን እንዲህ ትላለህ? እስራኤል ሆይ፤ ለምን እንዲህ ትናገራለህ? “መንገዴ ከእግዚአብሔር ተሰውራለች፤ ፍርዴም በአምላኬ ቸል ተብላለች” ለምን ትላለህ?

28 አታውቅምን? አልሰማህምን? እግዚአብሔር የሰላም አምላክ፤ የምድር ዳርቻ ፈጣሪ ነው። አይደክምም፤ አይታክትም፤ ማስተዋለም በማንም አይመረመርም።

29 ለደክመው ብርታት ይሰጣል፤ ለሃለው ጉልበት ይጨምራል።

30 ወጣቶች እንኳ ይደክማሉ፤ ይታክታሉም፤ ጎበዛዝትም ተሰናክለው ይወድቃሉ።

31 እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ ግን፤ ኅይላቸውን ያድሳሉ፤ እንደ ንስር በክንፍ ይወጣሉ፤ ይሮጣሉ፤ አይታክቱም፤ ይሄዳሉ፤ አይደክሙም።

የእስራኤል ረዳት

41 “ደሴቶች ሆይ፤ በፊቴ ዝም በሉ፤ አሕዛብ ኅይላቸውን ያድሱ፤ ቀርበው ይናገሩ፤ በፍርድም ፊት እንገናኝ።

2። ከምሥራቅ አንዱን ያነሣው፤ በጽድቅም ወደ አገልግሎቱ የጠራው

40:22 ዘፍ:1:1፤ 1:8 ዘዮ:13:33፤ 2ዜ:56:18፤ ኢዮ:22:14:26:7፤ 36:29:መዝ:24: ኢ:448:13

40:23 ኢዮ:12:18፤ 19:ኢ:434:12፤ ኢዮ:2:3

40:24 2ሳሙ:22:16፤ ኢዮ:53:8:12:18:16፤ 24:24:ኢ:411:4፤ 41:16:41:2

40:25 1ሳሙ:2:2፤ 1ዘፍ:16:25:ኢ:41:4፤ 37:23

40:26 ፉ:28፤ 2ነገ:17:16:ክ:9:6፤ ኢዮ:9:4:38:32፤ መዝ:89:11-13፤ ኢ:434:16:42:5፤ 45:24:51:6:66:2፤ ኤ:1:19

40:27 ኢዮ:6:29፤ 27:2:ኢ:ሐ:18:7-8

40:28 ፉ:21:26፤ ዘፍ:33:27:መዝ:90:2:1

40:29 47:5:ኢ:437:16፤ 44:12:ሮ:9:11:33

40:29 ዘፍ:18:14፤ መዝ:68:35:119:28:ኢ:450:4:57:19፤ 27:2:ኢ:ሐ:18:7-8

40:30 መዝ:20:8፤ ኢ:45:27:9:17፤ ኢ:66:11:9:21፤ 40:31 ዘፍ:19:4፤ 1ሳሙ:24:27:26:33:መዝ:37:9:40:1፤ ኢ:430:18:ኢ:ሐ:18:1፤ 2ቆ:4:1:16፤ ዕብ:2:1-3

41:1 1ሳሙ:24:4፤ መዝ:37:7:ኢ:41:18፤ 11:11:34:1:448:16:50

41:2 ፉ:25፤ 2ሳሙ:22:43፤ ዕዝ:1:2:መዝ:14:4፤ ኢ:413:4:17:18፤ 40:24:44:28:45:1:8፤ 13:48:14፤ ኢ:625:9:50:3፤ 51:11

41:3 ዳ:38:4

41:4 ፉ:9:26፤ ዘፍ:1:1:ዘፍ:32:39፤ ኢ:443:7:44:6፤ 46:10:48:12፤ ራ:1:8:17

41:5 ዘፍ:30:4፤ ኢ:411:11:12፤ ሕዝ:26:17-18 41:6 ኢ:41:6

41:7 1ሳሙ:5:3፤ ኢ:440:19:44:13፤ 46:7:ኢ:6:10:3-5

ማን ነው?² አሕዛብን አሳልፎ ሰጠው፤ ነገሥታትን በፊቴ አስገዛለት በሰይፍም እንደ ትቢያ አሰናፍቸው፤ በቀስቱም በነፋስ እንደ ተበተነ ገለባ አደረጋቸው።

3 አሳደዳቸው ያለ ችግር ዐልፎ ሄደ፤ እግሩም ቀደሞ ባልረገጠው መንገድ ተጓዘ።

4 ይህን የሠራና ያደረገ፤ ትውልድን ከጥንት የጠራ ማን ነው? እኔ እግዚአብሔር ከፊተኛው፤ ከኋላኛውም ጋር፤ እኔው ነኝ።”

5 ደሴቶች አይተው ፈሩ፤ የምድር ዳርቻች ደነገጡ፤ ቀረቡ፤ ወደ ፊትም መጡ።

6 እያንዳንዱ ይረዳዳል፤ ወንድሙንም፤ “አይዘህ” ይለዋል።

7 ባለጅ የወርቅ አንጥረኛውን ያበረታታዋል፤ በመደሻ የሚያሳሳውም፤ በመስፍ ላይ የሚቀጠቅጠውን ያነቃቃዋል፤ ስለ ብየዳም ሥራው፤ “መልካም ነው” ይለዋል፤ የጣዖቱ ምስል እንዳይወድቅም በምስ ማር ያጣብቀዋል።

8 “አንተ ግን፤ ባሪያዬ እስራኤል፤ የመረጥሁ ያዕቆብ፤ የወዳጄ የአብርሃም ዘር ሆይ፤

9 ከምድር ዳርቻ ያመጣሁህ፤ ከአጥናፍም የጠራሁህ፤ ‘አንተ ባሪያዬ ነህ’ ያልሁህ፤ መረጥሁህ እንጂ፤ አልጣልሁህም።

10 እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ አምላክህ ነኝና አትደንግጥ። አበረታሃለሁ፤ እረዳሃለሁ፤ በጽድቄም ቀኝ እጄ ደግፌ እይዝሃለሁ።

11 “እነሆ፤ የተቆጠህ ሁሉ፤ እጅግ ያፍራሉ፤ ይዋረዳሉም፤ የሚቋቋሙህ፤ እንዳልነበሩ ይሆናሉ፤ ይጠፋሉም።

12 ጠላቶችህን ብትፈልጋቸው እንኳ፤ አታገኛቸውም፤ የሚዋጉህም፤ እንዳልነበሩ ይሆናሉ።

13 እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ‘አትፍራ፤

41:9 ፉ:4፤ ዘፍ:7:6:ኢ:411:12፤ 20:3:37:16

41:10 ፉ:13-14፤ ዘፍ:15:1:ዘፍ:3:20፤ ዘፍ:3:22:ኢ:41:9፤ ኢዮ:40:14፤ መዝ:18:35:68:35:119:28:117:ኢ:443:2፤ 5:44:2፤ 49:8:50:7:9:ኢ:630:10:46:27-28:ሮ:9:8:31

41:11 ዘፍ:23:22:ኢ:417:12:29:8:22:45:24:54:17፤ ኢ:62:3

41:12 ኢዮ:7:8፤ መዝ:37:35-36:ኢ:417:14:29:20፤ 34:12

41:13 ፉ:10፤ መዝ:73:23:ኢ:426:1፤ 45:1:51:18

² ወይም በእያንዳንዱ እርምጃ ድል የሚያጋጥመው

እረዳሃለሁ።
 ብዬ ቀኝ እጅህን እይዛለሁና።
 14 አንት ትል ያዕቆብ፤
 ታናሽ እስራኤል ሆይ፤
 ‘አትፍራ እኔ እረዳሃለሁ።’
 ይላል እግዚአብሔር፤
 የሚቤኸህ
 የእስራኤል ቅዱስ ነው።።
 15 “እነሆ፤ አዲስ
 የተሳለፍ ብዙ ጥርስ ያለው ማሄጃ
 አደርግሃለሁ፤
 ተራሮችን ታሄዳለህ፤ ታደቃቸዋለህ፤
 ኩራብቶችንም ገለባ ታደርጋቸዋለህ።።
 16 ታብጥራቸዋለህ፤ ነፋስ ጠርጎ ይወስዳቸዋል፤
 ዐውሎ ነፋሱም ይበትናቸዋል።።
 አንተ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይልሃል፤
 በእስራኤል ቅዱስ ሞገስ ታገኛለህ።።
 17 “ድኾችና ችግሮችህ ውሃ ይፈልጋሉ፤
 ዳሩ ግን ምንም አያገኙም፤
 ጉሮሮአቸው በውሃ ጥም ደርቆአል።።
 ነገር ግን እኔ እግዚአብሔር እመልስላቸ
 ዋለሁ፤
 እኔ የእስራኤል አምላክ አልተዋቸውጠ
 ም።።
 18 በተራቁቱ ኩራብቶች ላይ ወንዞችን፤
 በሽለቆዎች ውስጥ ምንጮች
 አፈልቃለሁ።።
 ምድረ በዳውን የውሃ ኩሬ፤
 የተጠማውን ምድር የውሃ ምንጭ አደር
 ጋለሁ።።
 19 በምድረ በዳ፤
 ዝግባን፤ ግራርን፤ ባርሰነትንና ወይራን
 አበቅላለሁ፤
 በበረሃ፤
 ጥድን፤ አስታንና ሸውሸዌን በአንድነት
 አተክላለሁ።።
 20 ስለዚህ ሰዎች ያያሉ፤ ያውቃሉ፤
 የእግዚአብሔር እጅ ይህን እንዳደረገ፤
 የእስራኤል ቅዱስ እንደ ፈጠረው፤
 በአንድነት ይገነዘባሉ፤ ያስተውላሉም።።
 21 “ሙግታችሁን ይዛችሁ ቅረቡ” ይላል
 እግዚአብሔር፤
 “ማስረጃችሁን አምጡ” ይላል የያዕቆብ
 ንጉሥ።።
 22 “የሚሆነውን እንዲነግሩን፤
 ጣዖቶቻችሁን አምጡ፤
 እንድንገነዘብ፤
 ፍጻሜአቸውን እንድናውቅ፤
 የቀደሙት ነገሮች ምን እንደ ነበሩ ንገሩን፤
 ስለሚመጡትም ነገሮች ግለጹልን።።
 23 እናንተ አማልክት መሆናችሁን እናውቅ
 ዘንድ፤
 ወደ ፊት ስለሚሆነው ንገሩን፤

41፡14 ሞ10፡16፤
 20፡ዘፍ15፡1፤
 ዘ015፡13፤ኢዮ4፡19፤
 19፡25፤መዝ22፡6፤ ኢ
 ባ1፡4፡27
 41፡15 ሞ2፤
 ዘ019፡18፤ኢዮ41፡30፤
 መዝ107፡33፤
 ኢሳ10፡5፤21፡10፤
 ኢር9፡10፤ኦገ33፡28
 41፡16 ሞ14፤
 ኢሳ25፡9፤40፡24፤
 45፡25፤ 60፡19፤
 ኤር15፡7፤51፡2፤
 ዳገ2፡35፤ማር1፡24
 41፡17 ዘፍ31፡6፤
 መዝ27፡9፤ኢሳ30፡19፤
 35፡7፤43፡20 41፡18
 2፡ገ3፡17፤
 ኢዮ38፡26፤ኢሳ30፡25፤
 35፡7፤43፡19
 41፡19 ዘ025፡5፤
 10፤ኢሳ35፡1፤37፡24፤
 44፡14፤51፡3፤60፡13
 41፡20 ሞ14፤
 ዘ06፡7፤ፀዘ7፡6፤
 8፡31፤ኢሳ4፡5፤
 29፡24፤43፡3፤14፤
 50፡2፤51፡19፤59፡1፤
 66፡14፤ኢር32፡17
 41፡21 ሞ1፤
 ኢሳ43፡15፤44፡6
 41፡22 ሞ26፤
 ኢሳ42፡9፤43፡9፤18፤
 19፡26፤44፡7፤45፡21፤
 46፡9፤10፤48፡3፤6፤14፤
 65፡17፤ዮሐ13፡19
 41፡23 2፡ገ19፡26፤
 ኢሳ45፡3፤ኤር10፡5
 41፡24 1፡ዐጠ፡1221፤
 መዝ109፡7፤ኢሳ1፡13፤
 37፡19፤48፡8፤
 ኤር8፡19፤10፡5፤8፡15፤
 1፡ፎ8፡4
 41፡25 ሞ2፤
 2፡ዐጠ፡22፤43፡ፀዘ1፡2፤
 ኢሳ5፡5፤ኤር50፡9፤41፤
 51፡48፤ፍግ3፡14
 41፡26 ሞ4፡22፤
 1፡ሃ18፡26፤ኢሳ52፡6፤
 ፀገ2፡18-19
 41፡27 ኢሳ40፡9፤
 48፡3፤16
 41፡28 1፡ሃ18፡26፤
 መዝ22፡11፤
 ኢሳ40፡13-14፤
 50፡2፤59፡16፤63፡5፤6
 4፡7፤65፡12፤66፡4፤ኢ
 ር25፡4፤ኦገ22፡30
 41፡29 1፡ዐጠ፡1221፤
 ኢሳ37፡19፤ኤር5፡13
 42፡1 ዘፍ49፡10፤
 ኢሳ9፡7፤11፤2፤14፤1፤
 20፡3፤44፡3፤
 ማፋ3፡16-17፤
 20፡28፤ኦሉቃ9፡35፤
 23፡35፤ዮሐ3፡34፤
 1፡ጼ፡ፓ2፤4፡6
 42፡2 ምሳ8፡1-2
 42፡3 ኢዮ13፡25፤
 30፡24፤መዝ72፡2፤
 96፡13፤ኢሳ36፡6

እንድንደነግጥ፤ በፍርሀት እንድንዋጥ፤
 መልካምም ሆነ ክፉ፤ አንድ ነገር
 አድርገ።።
 24 እነሆ፤ እናንተ ከምንም የማትቁጠሩ ናችሁ፤
 ሥራችሁ ፈጽሞ ዋጋ ቢስ ነው፤
 የመረጣችሁም አስጸያፊ ነው።።
 25 “አንዱን ከሰሜን አስነግሁት፤ እርሱም
 ይመጣል፤
 ከፀሐይ መውጫ የሚመጣው፤ ስሜን
 የሚጠራ ነው፤
 ሸክላ ሠሪ ዐፈር እንደሚረግጥ፤
 አለቆችን እንዲሁ እንደ ጭቃ ይረጠ
 ግጣል።።
 26 እኛ እናውቅ ዘንድ ይህን ከመጀመሪያው
 የተናገረ፤
 ‘እርሱ ትክክል ነው’ እንልም ዘንድ
 ቀድሞ
 የተናገረ ማነው?
 ማንም አልተናገረም፤
 ቀደም ብሎ የተናገረ የለም፤
 ቃላቶችሁንም የሰማ የለም።።
 27 በመጀመሪያ፤ ‘እነሆ፤ ተመልከቱአቸው!’
 ብዬ ለጽዮን የተናገርሁ እኔ ነበርሁ፤
 ለኢየሩሳሌምም
 የምሥራች ነጋሪን ሰጥቻለሁ።።
 28 ተመልከትሁ ማንም አልነበረም፤
 ከመካከላቸው አማካሪ የለም፤
 ስጠይቅም መልስ የሚሰጥ የለም።።
 29 እነሆ፤ ሁሉም ከንቱ ናቸው፤
 ሥራቸውም መና ነው፤
 ምስሎቻቸውም ባዶ ነፋስ ናቸው።።
 የእግዚአብሔር አገልጋይ
 42 “ደግፌ የያዝሁት አገልጋይ፤
 በእርሱም ደስ የሚለኝ ምርጫ
 ይህ ነው፤
 መንፈሴን በእርሱ ላይ አደርጋለሁ፤
 ለአሕዛብም ፍትሕን ያመጣል።።
 2 አይጮኸም፤ ቃሉን ከፍ አያደርግም፤
 ድምፁን በመንገድ ላይ በጎይል አያሰማም።።
 3 የተቀጠቀጠ ሸምበቆ አይሰብርም፤
 የሚጤስም የጣፍ ክር አያጠፋም፤
 ፍትሕን በታማኝነት ያመጣል።።
 4 ፍትሕን በምድር እስኪያመጣ ድረስ፤
 አይደክምም፤ ተስፋም አይቁርጥም፤
 ደሴቶች በሕገ ይታመናሉ።።”
 5 ሰማያትን የፈጠረ፤ የዘረጋቸውም፤
 ምድርንና በውስጧ ያሉትን ሁሉ ያበጀ፤
 ለሕዝቧ እስትንፋስን፤
 ለሚኖሩባትም ሕይወትን የሚሰጥ፤
 ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 42፡4 ሞ21፤ዘፍ49፡10፤ዘ034፡29፤ኢሳ2፡4፤11፤1፤1፤
 51፡4፤ማፋ12፡18-21 42፡5 ዘፍ1፡1፤6፤27፤መዝ24፡2፤
 102፡25፤ኢሳ48፡13፤ኤሥ17፡24፡25

6። እኔ እግዚአብሔር በጽድቅ ጠርቼሃለሁ፤ እጅህንም እይዛለሁ፤ እጠብቅሃለሁ፤ ለሕዝቡ ቃል ኪዳን፤ ለአሕዛብም ብርሃን አደርግሃለሁ።

7 የዕውሮችን ዐይን ትከፍታለህ፤ ምርኮኞችን ከእስር ቤት፤ በጨለማ የተቀመጡትንም ከወህኒ ታወጣለህ።

8። እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ስሜም ይህ ነው፤ ከብሬን ለሌላ፤ ምስጋናዬንም ለጣዖት አልሰጥም።

9 እነሆ፤ የቀድሞው ነገር ተፈጽሞአል፤ እኔም አዲስ ነገር እናገራለሁ፤ ከመብቀሉም በፊት፤ ለእናንተ አስታውቃለሁ።

ለእግዚአብሔር የውዳሴ መዝሙር

10 እናንተ ወደ ባሕር የምትወርዱ፤ በዚያም ያላችሁ ሁሉ፤ ደሴቶችና በዚያ የምትኖሩ በሙሉ፤ ለእግዚአብሔር አዲስ መዝሙር፤ ከምድር ዳርቻም ምስጋናውን ዘምሩ።

11 ምድረ በዳውና ከተሞቹ ድምፃቸውን ከፍ ያድርጉ፤ ቄዳር ያለችበት መንደር ደስ ይበለው፤ የሴላ ሕዝቦች በደስታ ይዘምሩ፤ ከተራሮችም ራስ ላይ ይጨኹ።

12 ከብር ለእግዚአብሔር ይስጡ፤ ምስጋናውንም በደሴቶች ያውጁ።

13 እግዚአብሔር እንደ ኅያል ሰው ይዘምታል፤ እንደ ተዋጊ በወኔ ይነሣል፤ የቀረርቶ ጨኸት ያሰማል፤ ጠላቶቹንም ድል ያደርጋል።

14 ለረጅም ጊዜ ዝም አልሁ፤ ጸጥ አልሁ፤ ራሴንም ገታሁ፤ አሁን ግን ምጥ እንደ ያዛት ሴት፤ እመኝለሁ፤ ቁና ቁና እቃትታለሁ፤ እተነፍሳለሁ።

15 ተራራውንና ኩረብታውን አፈርሳለሁ፤ ዕፀዋቱን ሁሉ አደርቃለሁ፤ ወንዙንም ደሴት አደርጋለሁ፤ ከፊሬውን አደርቃለሁ።

16 ዕውሮችን በማደቁት መንገድ እመረቸዋለሁ፤ ባልተለመደ ጉዳና እወስዳቸዋለሁ። ጨለማውን በፊታቸው ብርሃን አደርጋለሁ፤ ጎርባጣውን ስፍራ አስተካክላለሁ። ይህን አደርጋለሁ፤ አልተዋቸውም።

17 በጣዖት የሚታመኑ ግን፤ ምስሎችን፤ አምላኮቻችን ናችሁ የሚሉ፤

42፡6 ስፀ31፡2፤ መፀ4፡10፤ኢፀ9፡2፤ 26፡3፤18፡27፡3፤ 41፡9-10፡13፤43፡1፤ 45፡1፤24፡49፡8፤ 54፡10፤59፡21፤61፡8፤ ኤር23፡6፤31፡31፤ 32፡40፤8፡39፡7፤ ማል3፡1፤ሉቃ2፡32፡2 2፡20

42፡7 መዝ66፡11፤ 107፡10፡14፤146፡8፤ኢፀ24፡22፤32፡3፤ 48፡20፤49፡51፤14፤52 ፤2፡ዘፀ2፡7፤19፡11፤ ማቴ11፡5፤ሉቃ4፡19፤ ሐሥ26፡18፤ ዕብ2፡14-15፤ 2፡ጠ.ጥ2፡26

42፡8 ስፀ3፡15፤ 6፤3፤8፤10፡320፡4፤ መዝ8፡1፡10፤ ኢፀ43፡3፤11፤15፤ 46፡9፤48፡11፤49፡23

42፡9 ኢፀ40፡21፤ 41፤22፤ሕዝ2፡4

42፡10 ስፀ15፡1፤ ዘፀ30፡4፤1፤1፤7፡10፡9፤ 1፤ዘፍ1፡6፤3፡2፤ መዝ48፡10፤6፤5፤5፤ 96፤11፤1፤ኢፀ11፡11፤ 49፡6፤6፡0፡6

42፡11 ዘፍ25፡13፤ መዝ1፡36፤ኢፀ32፡16፤ 52፡7፤60፡7፤5፡ፀ1፤15

42፡12 1፤ዘፍ16፡24፤ መዝ26፡7፤66፡2፤ ኢፀ11፡1፤24፤15፤ 1፤ጸ፡2፡9

42፡13 ስፀ14፡14፤ ኢፀ6፡5፤ኢፀ9፡6፤ 26፡11፤66፡14፤ ኤር25፡30፤ዘፀ11፡10፤ ኢፀ3፡16፤አጥ1፡2፤ 3፤4፡8

42፡14 ዘፍ43፡31፤ አስ4፡14፤መዝ50፡21፤ ኢር4፡31፤ ሉቃ18፡7፤2፤ጸ፡3፡9

42፡15 መዝ107፡33፤ ኢፀ11፡15፤50፡2፤ ሕዝ38፡20፤ፀ፡14፡6

42፡16 ዘፀ4፡31፤ መዝ18፡28፤ኢፀ26፡7፤ 29፡24፤32፤340፡11፤ 57፤18፤58፡8፡10፡11፤ ኤር31፡8-9፤ ሉቃ1፡78-79፤ 3፤5፤ሐሥ26፡18፤ ዕብ13፤5

42፡17 ስፀ32፡4፤ መዝ97፡7፤ኢፀ1፡29

42፡18 ኢፀ35፡5

42፡19 ኢፀ26፡3፤ 41፡8-9፤43፡8፤ 44፡26፤ሕዝ2፡2፤ ሐፊ1፡13

42፡20 ኢፀ6፡9-10፤ 43፡8፤ኤር5፡21፤ 6፡10

42፡21 ፋፍ4፤ ኢፀ43፡25፤2፡ቆሮ3፡7

42፡22 መፀ6፡4፤

ወደ ኋላቸው ይመለሳሉ፤ ፈጽመው ይዋረዳሉም።

ዕውሯና ደንቄሮዎ እስራኤል

18። እናንተ ደንቄሮዎች ስሙ፤ እናንተ ዕውሮች እዩ፤ ተመልከቱም።

19 አገልጋዬ እንጂ፤ ሌላ ዕውር ማን አለ? ከምልከው መልእክተኞቹስ በቀር ማን ደንቄሮ አለ? ለእኔ ታማኝ እንደ ሆነ ሰው የታወረ፤ እንደ እግዚአብሔርስ አገልጋይ ዕውር ማነው?

20 በዙ ነገርን አያችሁ፤ ነገር ግን አላስተዋላችሁም፤ ጆሮአችሁ ክፍት ነው፤ ነገር ግን ምንም አትሰሙም።”

21 እግዚአብሔር ስለ ጽድቁ ሲል፤ ሕጉን ታላቅና የተከበረ በማድረግ ደስ አለው።

22 ይህ ሕዝብ ግን የተበዘበዘና የተዘረፈ፤ በጎድጓድ ውስጥ የተጠመደበት፤

በወህኒ ቤት የተዘጋበት ነው፤ ተበዝብዘዋል፤ የሚያድናቸውም የለም፤ ተማርከዋል፤ “መልሷቸው” የሚልም የለም።

23 ከእናንተ ይህን የሚሰማ፤ ለሚመጣውም ጊዜ አስተውሎ የሚያደምጥ ማነው?

24 ያዕቆብን ለዝርፊያ፤ እስራኤልን ለምርኮ የዳረገ ማነው? በገጠአት የበደልነው፤ እግዚአብሔር አይደለምን? መንገዱን ለመከተል፤ ለሕጉም መታዘዝ አልፈለጉምና።

25 ስለዚህ የሚነድ ቀጣውን፤ የጦርነትንም መዓት አፈሰሰባቸው፤ በእሳት ነበላባል ከበባቸው፤ እነርሱ ግን አላስተዋሉም፤ አቃጠላቸው፤ እነርሱ ግን ልብ አላሉም።

የእስራኤል ብቸኛ አዳኝ

43 አሁን ግን፤ ያዕቆብ ሆይ! የፈጠረህ፤ እስራኤል ሆይ! የሠራህ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ተቤኾቹሃለሁና አትፍራሬ፤

2፡ፀ፡24፡13፤ መዝ66፡11፤ኢፀ5፡29፤ 24፡18፡22 42፡23 ዘፀ32፡29፤ መዝ81፡13፤ኢፀ47፡7፤ 48፡18፤57፡11 42፡24 ኢሱ1፡7፤ 2፡ፀ፡7፡6፤ መዝ119፡136፤ኢፀ5፡24፡10፤5-6፤30፤15፤43፡28፤ 47፡6፤ኤር44፡10

42፡25 2፡ፀ፡22፡13፤ 25፡9፤ኢፀ40፡11፤ ኢፀ1፡3፤29፡13፤47፡7፤ 51፡17፤57፡1፤11፤66፡15፤ኤር4፡4፤ 21፤12፡ሰቆ2፡3፤ሕዝ7፡19፤ሆሴ7፡9፤ ናሆ1፡6 43፡1 ፋፍ7፤ ዘፍ2፡7፤32፡28፤ዘፀ6፡6፤ዘፀ7፡6፤ኢፀ19፡25፤ኢፀ27፡11፤42፡6፤ 44፡21፤45፡3-4፤ 49፡1፤ሚል3፡17

በሰምህ ጠርቼ ሃለሁ፤ አንተ የእኔ ነህ፤
 ግድግዳው ስለሆነ በምታልፍበት ጊዜ፤
 ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤
 ወንዙን ስትሻገረው፤
 አያሰጥምህም፤
 በእሳት ውስጥ ስትሄድ፤
 አያቃጥልህም፤
 ነበልባሉም አይፈጅህም።
 ስለእኔ እግዚአብሔር አምላክህ፤
 የእስራኤልም ቅዱስ መድኃኒትህ ነኝና፤
 ግብፅን ለአንተ ቤዛ እንድትሆን፤
 ኢትዮጵያንና ሳባን በአንተ ፈንታ
 እሰጣለሁ።
 ላለዐይኔ ብርቅና ክቡርም ስለ ሆንህ፤
 እኔም ስለምወድህ፤
 ሰዎችን በአንተ ምትክ፤
 ሕዝቦችንም በሕይወትህ ፈንታ
 እሰጣለሁ።
 ስክለንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤
 ልጆችህን ከምሥራቅ አመጣለሁ፤
 ከምዕራብም እሰበስብሃለሁ።
 ሰላሜንን፤ ‘አምጣ’፤
 ደቡብንም፤ ‘ልቀቅ’ እላለሁ፤
 ወንዶች ልጆቼን ከሩቅ፤
 ሴቶች ልጆቼንም ከምድር ዳርቻ፤
 ግብፅን የተጠራውን ሁሉ፤
 ለክብሪ የፈጠርሁትን፤
 ያሰጀሁትንና የሠራሁትን አምጡ።”
 ሰይን እያላቸው የታወሩትን፤
 ጆሮ እያላቸው የደነቁሩትን አውጣ።
 ስሕዝብ ሁሉ በአንድነት ይሰብሰብ፤
 ሰውም ይከማቸ፤
 ከእነርሱ አስቀድሞ ይህን የነገረን፤
 የቀድሞውን ነገር ያወጀልን ማን ነው?
 ሌሎችን ሰምተው፤ “እውነት ነው” እንዲ
 ሉ፤
 ትክክለኛነታቸውም እንዲረጋገጥ
 ምስክርቻቸውን ያቅርቡ።
 “ታውቁና ታምኑብኝ ዘንድ፤
 እርሱ እኔ እንደ ሆንሁ ትረዱ ዘንድ፤
 እናንተ ምስክርቻ፤
 የመረጥሁትም ባሪያዬ ናችሁ” ይላል
 እግዚአብሔር።
 “ከእኔ በፊት አምላክ አልተሠራም፤
 ከእኔም በኋላ አይኖርም።”
 እኔ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤
 ከእኔም ሌላ የሚያድን የለም።
 ገልጫለሁ፤ አድኛለሁ፤ ተናግራለሁ፤
 በመካከላችሁ እኔ እንጂ ባዕድ አምላክ
 አልነበረም።
 እኔ አምላክ እንደ ሆንሁ፤
 እናንተ ምስክርቻ ናችሁ” ይላል እግዚ
 አብሔር።

43፡2 ዘፍ26፡3፤
 ዘ014፡22፤
 መዝ66፡12፤
 ኢሳ8፡7፤29፡6፤30፡27፤
 ዳን3፡25-27
 43፡3 ዘፍ10፡7፤
 ዘ014፡30፤20፤2፤
 መሳ2፡18፤መዝ3፡8፤
 68፡31፤ምሳ21፡1፤8፤
 ኢሳ19፡1፤20፡3፤25፡9፤
 41፡20፤ሕዝ29፡20
 43፡4 ዘ019፡5፤
 ኢሳ49፡5፤63፡9፤
 ራእ3፡9
 43፡5 ዘፍ15፡1፤
 21፡22፤ዘ014፡22፤ ኢ
 ሳ11፡1፤2፤4፤14፤
 41፡8፤44፡2፤49፡18፤
 54፡3፤61፡9፤66፡22፤ኢ
 ር30፡10-11፤ ዘሳ8፡7፤
 ማቴ8፡11 43፡6
 ዘፍ30፡4፤
 መዝ107፡3፤
 ኢሳ11፡12፤60፡4፤
 ኢር23፡8፤ሕ
 ዝ16፡61፤36፡24፤
 2፡ቆሮ6፡18
 43፡7 ቍ1፡21፤
 መዝ86፡9፤100፡3፤
 ኢሳ19፡25፤27፡11፤
 48፡1፤56፡5፤62፡2፤
 63፡19፤65፡1፤
 ኢር15፡16፤ያዕ2፡7
 43፡8 ኢሳ6፡9-10፤
 42፡20፤ሕዝ12፡2፤
 43፡9 ኢሳ41፡1፤
 26፤45፡20፤48፡14
 43፡10 ቍ11፡12፤
 ዘ06፡7፤ ዘፍ4፡35፤
 32፡39፤ኢሳ24፡22፤
 መዝ86፡10፤
 ኢሳ19፡21፤20፡3፤
 41፡8-9፤44፡6፤8፤
 45፡5-6፤14፤
 ኢር14፡22
 43፡11 ቍ10፤
 ዘ06፡2፤መዝ3፡8፤
 18፡31፤ኢሳ25፡9፤
 42፡8፤64፡4
 43፡12 ቍ10፤
 ዘፍ32፡12
 43፡13 ዘኅ፡23፡8፤
 ዘፍ32፡39፤ኢሳ9፡12፤
 መዝ90፡2፤ኢሳ46፡4፤
 48፡12
 43፡14 ዘ015፡13፤
 ኢሳ19፡25፤ኢሳ1፡4፤
 13፤14-15፤23፤13፤
 41፡20
 43፡15 ኢሳ27፡11፤
 41፡21፤42፡8፤45፤11
 43፡16 ዘ014፡29፤
 15፡8፤ኢሳ11፡15
 43፡17 ዘ014፡9፤22፤
 ኢሳ13፡25፤
 መዝ76፡5-6፤118፡12፤
 ኢሳ1፡31፤ኢር51፡21፤
 ሕዝ38፡4
 43፡18 ኢሳ41፡22
 43፡19 መዝ126፡4፤
 ኢሳ33፡21፤35፡7፤
 40፡3፤41፡22፤
 ኢር16፡14-15፤

13“ከጥንት ጀምሮ እኔው ነኝ፤
 ከእጅም ማውጣት የሚችል የለም፤
 እኔ የምሠራውን ማን ማገድ ይችላል?”
 የእግዚአብሔር ምሕረትና የእስራኤል
 አለመታመን
 14የእስራኤል ቅዱስ፤
 የሚቤገሮችሁ እግዚአብሔር እንዲህ
 ይላል፤
 “ስለ እናንተ በባቢሎን፤ ላይ ሰራዊት
 እሰዳለሁ፤
 በሚመኩባቸውም መርከቦች፤
 ባቢሎንናውያንን ሁሉ እንደ ኩብላይ
 አመጣለሁ።”
 15እኔ እግዚአብሔር፤ የእናንተ ቅዱስ፤
 የእስራኤል ፈጣሪ፤ ንጉሣችሁ ነኝ።”
 16በባሕር ውስጥ መንገድ፤
 በማዕበል ውስጥ መተላለፊያ ያበጀ፤
 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 17እንደ ገና ላይነሁ እዚያው እንዲተኙ፤
 እንደ ጣፍ ኩስታሪ ረግፊው እንዲጠፉ፤
 ሠረገሎችንና ፈረሶችን፤
 ሰራዊቱንና ደጀኑን በአንድነት ያወጣ
 እንዲህ ይላል፤
 18“የቀደመውን ነገር አታስቡ፤
 ያለፈውን እርሱ።”
 19እነሆ፤ አዲስ ነገር አደርጋለሁ፤
 እርሱም አሁን ይበቅላል፤ አታስተውሉ
 ትምን?
 በምድረ በዳም መንገድ አዘጋጃለሁ፤
 በበረሃም ምንጭ አፈልቃለሁ፤
 20የምድረ በዳ አራዊት፤
 ቀበሮና ጉጉት ያከብሩኛል፤
 በምድረ በዳ ውሃ፤
 በበረሃም ምንጭ እሰጣለሁና።
 ለመረጥሁት ሕዝቤ ውሃ እሰጣለሁ፤
 21ለራሴ ያበጀሁት ሕዝብ
 ምስጋናዬን ያውጁ ዘንድ ይህን
 አደርጋለሁ።
 22“ያዕቆብ ሆይ፤ አንተ ግን አልጠራኸኝም፤
 እስራኤል ሆይ፤ የእኔ ነገር ታክቶሃል።”
 23ለሚቃጠል መሥዋዕት በጎች አላመጣህ
 ልኝም፤
 በመሥዋዕትህም አላከበርኸኝም።
 በእህል ቍርባን አላስቸገርሁህም፤
 በዕጣን መሥዋዕትም አላሰለቸሁህም።
 23፡7-8፤2፡ቆሮ5፡17፤ራእ21፡5
 43፡20 ዘኅ፡20፡8፤ መዝ148፡10፤ሳሳ13፡22
 43፡21 ቍ7፤ ዘፍ2፡7፤መዝ66፡2፤ 102፡18፤ሚሳ3፡17፤1፡ኢጥ2፡9
 43፡22 ኢሳ22፡5፤ ኢሳ1፡14፤30፡11
 43፡23 ዘ029፡41፤ 30፡35፤ዘሌ2፡1፤ ኢር7፡22፤ኢሞ5፡25፤
 ሚካ6፡3፤ዘሳ7፡5-6፤ ሚሳ1፡6-8፤12-13

፳14 ወይም፤ ከአዳዲስ ማለት ነው።

24 መልካም መወዛ ያለው ዕጣን አልገዛህልኝም፤ በመሥዋዕትህ ሥብ አላጠገብኸኝም፤ ነገር ግን የኅጢአት ሸክምህን ጫንህብኝ፤ በበደልህም አደከምኸኝ።

25 ስለ ራሴ ስል መተላለፍህን የምደመስ ስልህ፤ እኔ፣ እኔው ነኝ፤ ኅጢአትህን አላስባትም።

26 እስቲ፤ ያለፈውን አስታውሰኝ፤ ተቀራርቦን እንከራከርበት፤ ትክክለኛ ስለ መሆንም አስረዳ።

27 የመጀመሪያው አባትህ ኅጢአት ሠርቶአል፤ መምህሮችህም ዐመፀውብኛል።

28 ስለዚህ የመቅደስህን አለቆች አዋርዳለሁ፤ ያዕቆብን ለጥፋት፤¹ እስራኤልን ለስድብ እዳርጋለሁ።

የተመረጠው እስራኤል

44 “ነገር ግን አሁንም ባሪያዬ ያዕቆብ፣ የመረጥሁ እስራኤል ሆይ፣ ስማ፤

29 ፈጠረህ፤ በማሕፀን የሠራህ፤ የሚረዳህ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ባሪያዬ ያዕቆብ፣ የመረጥሁ የሹፍን ሆይ፣ አትፍራ።

3 በተጠማ ምድር ላይ ውሃ፤ በደረቅ መሬት ላይ ወንዞችን አፈሳለሁና፤ መንፈሴን በዘርህ፤ በረከቴንም በልጅ ልጅህ ላይ አወርዳለሁ።

4 እነርሱም በለመለመ መስክ ላይ እንደ ሣር፣ በወንዝ ዳር እንደ አካያ ዛፍ ይበቅላሉ።

5 እንዲሁ ‘እኔ የእግዚአብሔር ነኝ’ ይላል፤ ሌላው ራሱን በየዕቅብ ስም ይጠራል ሌላው ደግሞ በእጁ ላይ ‘የእግዚአብሔር ነኝ’ ብሎ ይጽፋል፤ ራሱን በእስራኤል ስም ይጠራል።

አምላክ እግዚአብሔር ብቻ ነው

6 “የእስራኤል ንጉሥና ቤዛ እግዚአብሔር፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የፊተኛውም እኔ ነኝ፤ የኋለኛውም እኔ ነኝ፤ ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ የለም።

7 እስቲ እንደ እኔ ማን አለ? ይናገር፤ ሕዝቤን ከጥንት ስመሠርት ምን እንደ ክበረ፤ ገና ወደ ፊት ምን እንደሚሆን፤ ይናገር፤ በፊቴ ያስረዳ፤ ስለሚመጣውም ነገር አስቀድሞ ይናገር።

8 አትፍሩ፤ አትደንግጡ፤ ይህን አልነገርኋችሁም? ቀድሞስ አላሳወቅኋችሁም?

43:24 ስፀ30:23፣ ስፀ3:19፣አ.ሳ1:14፣ 7:13፣ኤር8:21፣ 44:22፣ሚል2:17 43:25 2ሳሙ12:13፣ 2ዘፍ6:21፣ኢዮ7:21፣ ኢ.ሳ37:35፣38:17፣ 64:9፣ሕዝ20:44፣ ሚክ7:18፣ማር2:7፣ ሉቃ5:21፣ሐሥ3:19 43:26 ኢ.ሳ1:18፣ 41:1፣49:25፣50:8 43:27 ስፍ12:18፣ ኢ.ሳ9:15፣24:20፣ 28:7፣48:8፣ኤር5:31 43:28 ስፍ5:27፣ ስፀ13:15፣መዝ39:8፣ ኢ.ሳ2:24፣ኤር24:9፣ ስዕ5:3፣ሐዘ5:15 44:1 ላቀ21፣ ስፍ16:11፣ኢ.ሳ14:1 44:2 ላቀ21፣ ስፍ2:7፣ዘፍ23:21፣ ስፀ32:15፣መዝ39፣ 13፣149:2፣ኢ.ሳ27:11፣ 41:10፣43:5፣ ኤር30:10፣46:27 44:3 ምሳ9:5፣ ኢ.ሳ11:2፣32:35፣7፣ 61:9፣65:23፣ ሐዝ36:27፣ ኢ.ሳ3:18፣ሚል3:10፣ ማር1:8፣ዮሐ4:10፣ ሐሥ2:17 44:4 ስፀ23:40፣ ኢ.ዮ5:25፣40:22፣ መዝ72:16፣ 44:5 ስፀ13:9፣ መዝ116:16፣ ኢ.ሳ19:21፣360:3፣ 66:23፣ኤር50:5፣ ስዕ8:20-22፣13:9፣ 14:16 44:6 ስፀ6:4፣ 1ዘፍ17:20፣ ኢ.ዮ19:25፣ መዝ8:31፣ኢ.ሳ41:4፣ 41:21፣43:1፣10፣ ራእ1:8፣17 44:7 ስፀ32:39፣ ኢ.ሳ41:22፣26 44:8 ስፍ49:24፣ ኢ.ሳ40:21፣42:9፣ 43:10 44:9 ስፀ20:4፣ ስፀ19:4፣ኢ.ሳ1:29፣ 26:11፣40:19፣ 41:24፣65:13፣ 66:5፣ኤር22:22 44:10 ኢ.ሳ40:19፣ 41:29፣ኤር10:5፣ ሐሥ19:26 44:11 ላቀ9፣ 2ገዝ9:18፣ ኢ.ሳ1:29፣ 37፣19 44:12 ኢ.ሳ40:19፣ 28፣41:6-7፣ 54:16፣ሐሥ17:29 44:13 መዝ174:5፣ መዝ115:4-7፣ ኢ.ሳ41:7 44:14 ኢ.ሳ41:19

ለዚህ እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ። ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ አለ? ፈጽሞ! ወይም ሌላ ዐለት አለ? የለም! ማንንም አላውቅም።”

9 ጣዖት የሚሠሩ ሁሉ ከንቱዎች፣ የሚሰሩባቸውም ነገሮች ዋጋ ቢስ ናቸው፤ የሚናገሩላቸው ዕውሮች ናቸው፤ ዕውቀት የላቸውም ያፍራሉም።

10 ለምንም የማይጠቅመውን አምላክ የሚቀርጽ፣ ጣዖትን የሚያበጅስ ማንው? 11 ጣዖት የሚሠሩ ሰው እንጂ ሌላ አይደለም፤ እርሱና መሰሎቹም ያፍራሉ፤ ሁሉም ተሰብስበው በእንድ ላይ ይቁሙ፤ ይደነግጣሉ፤ ይዋረዳሉም።

12 በረት ቀጥቃጭ መሥሪያን ይይዛል፤ በከሰል ፍም ላይ ይሠራዋል፤ ጣዖትን በመደሻ ቅርጽ ይሰጠዋል፤ በክንዱም ኅይል ያበጀዋል። ከዚያም ይራባል፤ ጉልበት ያጣል፤ ውሃ ይጠማል፤ ይደክማል።

13 ጠራቢ በገመድ ይለካል፤ በጠመኔ ንድፍ ያወጣል፤ በመሮ ይቀርጻል፤ በድርከል ምልክት ያደርግበታል። በሰው አምላል ይቀርጻል፤ የሰውንም ውበት ያለብሰዋል፤ በማምለኪያም ስፍራ ያስቀምጠዋል።

14 ዝግባ ይቈርጣል፤ ሾላ ወይም ዋንዛ ይመርጣል፤ በደን ውስጥ ካሉት ዛፎች ጋር እንዲያደግ ይተወዋል፤ ወይም ጥድን ይተክላል፤ ያንንም ዝናም ያሳድገዋል።

15 ሰው ለማገዶ ይጠቀምበታል፤ ከዚያም ጥቂት ወስዶ በማንደድ ይጥ ቀዋል፤ እንጀራም ይጋግርበታል። ከዚህ ጠርቦ አምላክ ያበጃል፤ ያመልክዋል፤ ጣዖትን ይሠራል፤ ወድቆም ይሰገድ ለታል።

16 ግማሹን ዕንጨት ያነደዋል፤ በላዩ ምግቡን ያበስልበታል፤ ሥጋ ጠብሰበት እስኪጠግብ ይበላል፤ እሳቱን እየሞቀ እንዲህ ይላል፤ “እሴ ሞቀኝ፤ እሳቱም ይታየኛል።”

44:15 ላቀ19፣ ስፀ20:5፣2ዘፍ25:14፣ ራእ9:20 44:16 ኢ.ሳ47:14

²⁸ የዕብራይስጡ ቃል እንደገና ሰው ወይም ነገር ሙሉ በሙሉ በማጥፋት ለእግዚአብሔር መስጠትን ያመለክታል።

17 በቀረው ዕንጨት የጣዖት አምላኩን ይሠራታል።
 ወድቆ ይሰግድለታል፤ ያመልክዋል።
 ወደ እርሱም እየጸለየ፤
 “አንተ አምላኬ ነህ፤ አድነኝ” ይላል።
 18 ምንም አያውቀም፤ አያስተውሉም፤
 እንዳያዩ ዐይናቸው ተሸፍኖአል።
 እንዳያስተውሉ ልባቸው ተዘግቶአል።
 19 ማንም ቆም ብሎ አሳስበም፤
 ዕውቀት ወይም ማስተዋል ስለሌለው
 እንዲህ ማለት አልቻለም።
 “ማማኝን በእሳት አቃጥቼዋለሁ፤
 በፍሙ እንጀራ ጋግሬበታለሁ፤
 ሥጋ ጠብሼበት በልቻለሁ፤
 ታዲያ፤ በቀረው እንዴት ጸያፍ ነገር
 እሠራለሁ?
 ለግንድስ መስገድ ይገባኛልን?”
 20 መድ ይቅማል፤ ተታላይ ልብ አስቶታል።
 ራሱን ለማዳን አይችልም፤
 “ይህ በቀኝ እጄ ያለው ነገር ሐሰት
 አይደለምን?”
 ለማለት አልቻለም።
 21 “እስራኤል ሆይ፤ ባሪያዬ ነህና፤
 ያዕቆብ ሆይ፤ ይህን አስብ።
 እኔ ሠርቼሃለሁ፤ አንተም ባሪያዬ ነህ፤
 እስራኤል ሆይ፤ አልረሳህም።
 22 መተላለፍህን እንደ ደመና፤
 ኅጢአትህን እንደ ማለዳ ጭጋጋ ጠርጌ
 አስወግጃለሁ፤
 ተቤኸሮቹህ ለሆኑ
 ወደ እኔ ተመለስ።”
 23 ሰማያት ሆይ፤ እግዚአብሔር ይህን
 አድርጎአልና ዘምሩ፤
 የምድር ጥልቆች ሆይ፤ በደስታ ጨኸኩ።
 እናንተ ተራሮች፤
 እናንተ ደኖችና ዛፎቻችሁ ሁሉ እልል
 በሉ።
 እግዚአብሔር ያዕቆብን ተቤኸሮቹ አልፎ፤
 በእስራኤልም ክብሩን ገልጦአልና።
 ኢየሩሳሌም የሰው መኖሪያ ትሆናለች
 24 “ከማሕፀን የሠራህ፤ የተቤዠህም፤
 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 ሁሉን ነገር የፈጠርሁ፤
 ብቻዬን ሰማያትን የዘረጋሁ፤
 ምድርን ያንጣለልሁ፤
 እኔ እግዚአብሔር ነኝ።
 25 የሐሰተኞችን ነቢያት ምልክቶች አስከ
 ፋለሁ፤
 ማርተኞችን አነሆልላለሁ፤
 የጥበበኞችን ጥበብ እገለባብጣለሁ፤

44:17 ስዕ20:5፤ መሳ10:14፤
 1ነገ18:26፤ኢሳ2:8፤
 45:20፤46:7፤47:15፤
 ኤር1:16
 44:18 ኢሳ1:3፤
 6:9-10፤16:12፤
 29:10፤ኤር4:22፤
 10:8፤14-15
 44:19 ሞ15:18-19፤
 ዘጸ27:15፤ኢሳ5:13፤
 27:11፤40:20፤45:20
 44:20 ዘጸ4:28፤ ኢ
 የ15:31፤መዘ02:9፤
 ኢሳ59:3፤4:13፤
 ኤር9:3፤10:14፤
 51:17፤ዘላ10:5፤
 13:2፤ሮጫ1:21-23፤
 25:28፤2ተሰ2:11፤
 2ጠሞ3:13
 44:21 መዘ27:10፤
 136:22፤ኢሳ27:11፤
 43:1፤46:8፤49:15፤ኤ
 ሮ31:20፤ዘሳ10:9
 44:22 2ሞ12:13፤
 2ዘጸ6:21፤ኢየ22:23፤
 ኢሳ33:24፤45:22፤
 55:7፤ኤር36:3፤
 ማል3:7፤ማቴ20:28፤
 ሐሥ3:19፤1ቆሮ6:20
 44:23 ዘዕ6:6፤
 16:7፤ዘሌ10:3፤
 1ዜና16:31፤
 መዘ65:13፤ጸጸ4:8፤1
 48:7፤ኢሳ4:2፤
 12:6፤43:7፤46:13፤4
 9፤35:1-11፤
 52:1፤55:5፤60:9፤21፤
 61:3፤62:12፤
 ኤር30:19
 44:24 ዘፍ1:1፤
 2፤1ኢየ19:25፤
 መዘ139:13፤
 ኢሳ27:11፤42:5፤
 43:14
 44:25 ዘሌ19:26፤
 1ሳሙ6:2፤
 2ሳሙ15:31፤
 ኢየ5:13፤መዘ33:10፤
 ኢሳ26:8፤19፤47:13፤
 ኤር27:9፤ጸጸ2:2፤
 10፤4:7፤ሚክ3:7፤
 ዘሳ10:2፤1ቆሮ1:19-
 20፤27
 44:26 ስዘ9:9፤
 መዘ51:18፤74:3፤ ኢ
 ሳ1:1፤46:10፤ 49:8-
 21፤15:3፤
 55:11፤59:21፤61:4፤
 ኤር23:20፤39፤16፤
 ሰቆ2:17፤ጸጸ9:12፤
 ዘሳ1:6፤ማቴ5:18
 44:27 ኢሳ11:15፤
 19፤5:6፤እ16:12
 44:28 2ዘጸ36:22፤
 ስዘ1:2-4፤ኢሳ14:32፤
 28:16፤41:2፤58:12
 45:1 2ዘጸ36:22፤
 መዘ45:7፤73:23፤ ኢ
 ሳ41:2፤13፤42:6፤
 48:14፤ኤር50:35፤
 51:20፤24፤ሚክ4:13
 45:2 ስዕ23:20፤

ዕውቀታቸውንም ከንቱ አደርጋለሁ።
 26 የባሪያዎቹን ቃል እፈጽማለሁ፤
 የመልእክተኞቹን ምክር አጸናለሁ።
 ኢየሩሳሌምን የሰው መኖሪያ ትሆናለች፤
 የይሁዳ ከተሞችንም፤ ‘ይታነጻለች’፤
 ፍርስራሻቸውን፤ ‘አድሳለሁ’ እላለሁ።
 27 ጥልቁን ውሃ፤ ‘ደረቅ ሁን፤
 ወንዞችህን አደርቃለሁ’ እላለሁ።
 28 ቂርሶንም፤ ‘እርሱ እረኛዬ ነው፤
 ፈቃዴን ሁሉ ይፈጽማል፤
 ኢየሩሳሌምም፤ “እንደ ገና ትሠራ”፤
 ቤተ መቅደሱም፤ “መሠረቱ ይጣል” ይላል’
 እላለሁ።
45 “ለቀባሁት፤ ቀኝ እጄን ሊያዝሁት፤
 ነገሥታትን ትጥቅ አስፈታ ዘንድ፤
 ሕዝብን ሁሉ ላስገዛለት፤
 ደጆች እንዳይዘገ፤
 በሮቹን በፊቱ ለምክፍትለት፤
 ለቂርሶ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 2፤ በፊትህ እሄዳለሁ፤
 ተራሮችንም እደለድላለሁ፤
 የናስ በሮችን እሰብራለሁ፤
 የብረት መወርወርያዎችንም እቁርጣለሁ።
 3፤ በስምህ የምጠራህ የእስራኤል አምላክ፤
 እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ታውቅ ዘንድ፤
 በተሰወረ ስፍራ የተከማቸውን ሀብት፤
 በጨለማም ያለውን ንብረት እሰጥሃለሁ።
 4፤ ስለ ባሪያዬ ስለ ያዕቆብ፤
 ስለ መረጥሁት ስለ እስራኤል፤
 አንተ ባታውቀኝ እንኳ፤
 በስምህ ጠርቼሃለሁ፤
 የክብርም ስም ሰጥቼሃለሁ።
 5፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ ሌላ ማንም የለም።
 ከእኔ በቀር አምላክ የለም።
 አንታ ባታውቀኝም እንኳ፤
 እኔ አበረታሃለሁ።
 6፤ ይኸውም ሰዎች ከፀሐይ መውጫ፤
 እስከ መጥለቂያው፤
 ከእኔ በቀር ሌላ እንደሌለ እንዲያውቁ ነው፤
 እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ ሌላ ማንም
 የለም።
 7፤ እኔ ብርሃን ሠራሁ፤ ጨለማንም ፈጠርሁ፤
 አበለጽጋለሁ፤ አደኸያለሁ፤

መዘ107:16፤147:13፤ኢሳ13:2፤40:4፤ኤር51:30፤ሰቆ2:9፤ፍሆ3:13
 45:3 ዘዕ33:12፤ 2ዘጸ4:13፤ኢሳ1:23፤ 43:1፤ኤር4:18፤
 50:37፤51:13 45:4 ኢሳ14:1፤ 41:8-9፤ሐሥ17:23
 45:5 ዘጸ32:12፤ መዘ18:31፤39፤ኢሳ43:10፤44:8፤
 ሕዘ30:24-25 45:6 ሞ5:18፤ መዘ113:3፤ኢሳ11:9፤
 14:13-14፤ 43:5፤47:8፤10፤ ሰፎ2:15 45:7 ዘፍ1:4፤
 ዘሰ10:22፤ኢሳ14:15፤31:2፤ሰቆ3:38
 ስ2 የሙት ባሕር ጥቅሎችና የሰብስቦ ሊቃናት ትርጉም ከዚህ
 ጋር ይስማማል፤ በማሰራቱ ትጅ ግን የቃሉ ትርጉም አይታወቅም።

ይህን ሁሉ የማደርግ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።”

8 “እናንተ ሰማያት፣ ጽድቅን ከላይ አዝንቡ፤ ደመናትም ወደ ታች አንጠብጥቡ፤ ምድር ትከፈት፤ ድነት ይብቀል፤ ጽድቅም አብሮት ይደግ፤ እኔ እግዚአብሔር ፈጥሬዋለሁ።”

9 “ከዕፈር ሸክላዎች መካከል፣ ከሠራው ጋር ክርክር ለሚገጥም ወዮለት፣ ጭቃ፣ ሸክላ ሠራውን፣ ‘ምን እየሠራህ ነው?’ ይለዋልን? የምትሠራውስ ሥራ፣ ‘እጅ የለህም’ ይልሃልን? ”

10 አባቱን፣ ‘የወለድኸው ምንድን ነው?’ ለሚል፣ እናቱንም፣ ‘ምን ወለድኸው? ለሚል ወዮለት።”

11 “የእስራኤል ቅዱስ፣ ሠራውም የሆነ እግዚአብሔር፣ ስለሚመጡ ነገሮች እንዲህ ይላል፣ ‘ስለ ልጆቼ ትጠይቁኛላችሁን? ስለ እጆቼስ ሥራ ታዘኛላችሁን?’ ”

12 ምድርን የሠራሁ እኔ ነኝ፤ ሰውንም በላይዎ ፈጥሬአለሁ፤ እጆቼ ሰማያትን ዘርጥቀል፤ የሰማይንም ሰራዊት አሰማርቻለሁ።”

13 ቁርስን፣ በጽድቅ አስነሥቻለሁ፤ መንገዱን ሁሉ አስተካክቼለታለሁ፤ ከተማዬን እንደ ገና ይሠራታል፤ ምርኮኞቼን ያለ ክፍያ ወይም ያለ ዋጋ፣ ነጻ ያወጣል።”

ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።”

14 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ “የግብፅ ሀብትና የኢትዮጵያ ንግድ፣ ቁመተ ረጃጅሞቹ የሳባ ሰዎች፣ ወደ አንተ ይመጣሉ፤ የአንተ ይሆናሉ፤ ከኋላ ይከተሉሃል፤ በሰንሰለትም ታሰረው ወደ አንተ በመምጣት፣ በፊትህ እየሰገዱ፣ ‘በእውነት እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ነው፤ ከእርሱም በቀር ሌላ አምላክ የለም’ ብለው ይለሙኑሃል።”

15 አዳኙ የእስራኤል አምላክ ሆይ፣ አንተ በእውነት ራስህን የምትሰውር አምላክ ነህ።”

16 ጣዖት ሠሪዎች ሁሉ ያፍራሉ፤ ይቀላሉ፤ በአንድነት ይዋረዳሉ።”

17 እስራኤል ግን በእግዚአብሔር፣

45:8 ቀ*24፣ መግ72:6፣85:9፣11፣133:3፣ኢሳ12:3፣ 41:2፣46:13፣48:18፣ 60:21፣61:10፣11፣ 62:1፣ሆሌ10:12፣ ኢሳ2:23፣3፣18፣ ኦሞ5:24፣ሚል4:2 45:9 ኢዮ9:12፣ 12:13፣15:25፣27:2፣ 33:13፣ሞ122:15፣ ኢሳ10:15፣29:16፣ ዳ74:35፣ሮሚ9:20-21፣1ቆ10:22 45:11 መገ8:6፣ 149:2፣ኢሳ1:4፣ 19:25፣51:13 45:12 ዘፍ1:1፣ 2:1፣ህዓ9:6፣ ኢዮ38:32፣ኢሳ48:13 45:13 1ገዘ8:36፣ 2ኪና3:6፣22:6፣ዘ1:2፣ መገ26:12፣ኢሳ40:4፣ 41:2፣52:3 45:14 ዘፍ27:29፣ 2ሳሙ3:34፣8:2፣ መገ18:31፣ኢሳ2:3፣ 11:9፣14:1-2፣18:7፣ 43:10፣60:5፣11፣ 62:2፣ኤር16:19፣ ዘካ8:20-23፣ 1ቆ14:25 45:15 ዘፍ31:17፣ መገ44:24፣ኢሳ1:15፣ 25:9 45:16 መገ35:4፣ ኢሳ1:29 45:17 ዘፍ30:23፣ ኢሳ12:2፣29:22፣ 41:11፣ኤር23:6፣ 33:16፣ሮሚ11:26 45:18 ቀ*5፣ ዘፍ1:1፣2፣26፣ዘ84:35 45:19 ቀ*25፣ ዘፍ4:29፣30፣11፣ 2ኪና15:2፣ኢሳ41:8፣ 48:16፣65:4፣9፣ ኤር2:31፣31፣36 45:20 ዘፍ32:37፣ መገ115:7፣ኢሳ43:9፣ 44:17፣19፣46:1፣ ኤር1:16፣2:28፣ 10:5 45:21 ቀ*5፣ መገ3:8፣11፣7፣ 46:10፣ኢሳ25:9፣ 41:22፣46:9፣10፣ ማር12:32 45:22 ዘፍ49:10፣ ዘኁ21:8-9፣ 2ኪና20:12፣ኢሳ11:9፣ 12:44፣22፣49:6፣12፣ ሆሌ13:4፣ዘካ12:10 45:23 ቀ*14፣ ዘፍ22:16፣ዘ830:11፣ መገ63:11፣ኢሳ4:24፣ 19:18፣55:11፣ ሮሚ14:11፣ ፊል2:10-11፣ቆ16:13 45:24 ቀ*8፣ ዘፍ33:29፣መገ18:39፣ ኢሳ40:26፣41:11፣ 63:1፣ኤር33:16

በዘላለም ድነት ይደናል፤ እናንተም ለዘላለም፣ አታፍሩም፤ አትዋረዱም።”

18 ሰማያትን የፈጠረ፣ እርሱ እግዚአብሔር ነው፤ ምድርን ያበጃት፣ የሠራት፣ የመሠረታት፣ የሰው መኖሪያ እንጂ፣ ባይ እንደትሆን ያልፈጠራት፣ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፣ ‘እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ የለም።”

19 በጨለማ ምድር፣ በምስጢር አልተናገርሁም፣ ለደዕቆብም ዘር፣ “በከንቱ ፈልጉኝ” አላልሁም።”

እኔ እግዚአብሔር እውነትን እናገራለሁ፤ ትክክለኛውንም ነገር ዐውጃለሁ።”

20 “በአንድነት ተሰብስቡ፤ ቅረቡም፤ እናንተ ከአሕዛብ የኩበለላችሁ፤ ኑ። የዕንጨት ጣዖት የሚሸከሙ፣ ማዳን ወደማይችል አምላክ የሚጸልዩ፣ ዕውቀት የላቸውም።”

21 ጉዳዮችሁን ተናገሩ፤ አቅርቡ፤ ተሰብስበውም ይማከሩ። ይህን አስቀድሞ ማን ዐወጀ? ከጥንትስ ማን ተናገረ? እኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን? ጻድቅና አዳኝ የሆነ አምላክ፣ ከእኔ በቀር ማንም የለም፤ ከእኔ ሌላ አምላክ የለም።”

22 “እናንተ የምድር ዳርቻ ሁሉ፣ እኔ ከምላክ ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ የለምና፣ ትድኑ ዘንድ ወደ እኔ ተመለሱ።”

23 ጉልበት ሁሉ በእኔ ፊት ይንበረከካል፤ አንደበትም ሁሉ በእኔ ይምላል፤ ብዬ በራሴ ምያለሁ፤ የማይታጠፍ ቃል፣ ከአፌ በጽድቅ ወጥቶአል።”

24 ስለ እኔም ሲናገሩ፣ ‘ጽድቅና ንይል፣ በእግዚአብሔር ብቻ ነው’ ይላሉ።”

በእርሱ ላይ በቀጣ የተነሡ ሁሉ፣ ወደ እርሱ መጥተው ያፍራሉ።”

25 ነገር ግን የእስራኤል ዘር ሁሉ፣ በእግዚአብሔር ይጸድቃሉ፤ ሞገስንም ያገኛሉ።”

45:25 ቀ*19፣ኢሳ43:24፣23፣ 41:16፣49:4

፳13 ዕብራይስጡ፣ እርሱን ይላል።

የባቢሎን አማልክት

46 ቤል ተዋረደ፤ ናባው እጅግ ዝቅ አለ፤

ጣዖቶቻቸው በአጋሰስ ተጭነዋል፤ ይዘዋቸው የሚዞሩት ምስሎች ሸክም ናቸው፤

ለደከሙ እንስሳት ከባድ ጭነት ናቸው።² እነርሱም በአንድ ላይ ዝቅ ይላሉ፤

ያግኑት ለማንም አይችሉም፤ ራሳቸውም በምርኮ ይወሰዳሉ።

3 “እናንተ የያደቁበ ቤት ሆይ፤ የእስራኤል ቤት ቅሬታ ሁሉ፤ ከተጠላቸው በት ጊዜ ጀምሮ የያዘኳችሁ፤ ከተወለዳችሁ በት ጊዜ ጀምሮ የተሸከ ምኒሽ ስሙኝ።

4 እስከ ሸምግልናችሁ፤ እስከ ሸበትም፤ የምሸከማችሁ እኔ ነኝ፤ እኔው ነኝ። ሠርቻችሁ፤ እሸከማችሁ፤ እደግፋችሁ፤ አድናችሁ።

5 “ከማን ጋር ታወዳድሩኛላችሁ? ከማን ጋር እኩል ታደርጉኛላችሁ? እንመሳሰልስ ዘንድ ከማን ጋር ታነጻጽሩኛላችሁ?

6 ሰዎች ወርቅ ከከረጢታቸው ይዘረግፋሉ፤ ብርንም በሚዛን ይመዝናሉ፤ አንጥረኛን ይቀጥራሉ፤ እርሱም አምላክ አድርጎ ያበጅላቸዋል።

እነርሱም ይሰግዱ ለታል፤ የመልኩታልም።

7 አንሥተው በትከሻቸው ይሸከሙታል፤ እቦታው ያደርጉታል፤ በዚያም ይቆማል፤ ከዚያም ቦታ አይንቀሳቀስም፤ ማንም ወደ እርሱ ቢጮኹ አይመልስም፤ ከጭንቅቱም አያድነውም።

8 “እናንተ በደለኞች፤ ይህን አስታውሱ፤ አስቡበትም፤ በልባችሁም ያዘቡት።

9 የጥንቱን፤ የቀደመውን ነገር አስታውሱ፤ እኔ አምላክ ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ የለም፤ እኔ አምላክ ነኝ፤ እንደ እኔ ያለ የለም።

10 የመጨረሻውን ከመጀመሪያው፤ ገና የሚመጣውንም ከጥንቱ ተናግራለሁ፤ ‘ዐላማዬ የጸና ነው፤ ደስ የሚያስኘኝንም ሁሉ አደርጋለሁ’ እላለሁ።

11 ከምሥራቅ ነጣቂ አሞራ፤ ከሩቅ ምድር ዐላማዬን የሚፈጽም ሰው እጠራለሁ።

የተናገርሁትን አደርጋለሁ፤ የቀድሙትን እፈጽማለሁ።

12 እናንተ አልሸኛች፤

46፡1 ፋ7፣ 1፡4፡5፡2፣2፣አ፡21፡9፣ 45፡20፣ኤ፡50፡2፣ 51፡44
46፡2 መ፡18፣17፡18፣ ሳ፡5፡21፣ ኤ፡51፡47
46፡3 ፋ12፣ ዘ፡1፡31፣መ፡22፡10፣ 28፡9፣139፡13፣ ኢ፡11፡9፣44፡2፣ 48፡12፣51፡1
46፡4 ዘ፡32፡39፣ መ፡18፡35፣71፡18፡1 19፡117፣ኢ፡43፡13
46፡5 ዘ፡15፡11፣ ኢ፡ፆ41፡10፣አ፡40፡18፣ 25፣ኤ፡6፡49፡19
46፡6 ዘ፡20፡5፣ ኢ፡40፡19፣44፡17፣ ሆ፡13፡2
46፡7 ፋ1፣ 1፡4፡5፡3፣1፣፡18፡26፣ ኢ፡44፡1፣7፡44፡17፣ 47፡13
46፡8 ኢ፡41፡2፣ 44፡21፣
46፡9 ዘ፡8፡10፣ ዘ፡32፡7፣ኢ፡44፡22፣ 45፡21፣ማ፡12፡32
46፡10 ም፡19፡21፣ ኢ፡47፡7፡39፣41፡4፡22፣ 44፡26፣45፡21፣ ሐ፡5፡39፣ኤ፡1፡11
46፡11 ዘ፡41፡25፣ መ፡4፡10፣ፊ፡1፡2፣ ኢ፡48፡8፡25፡1፣ ኤ፡6፡44፡28
46፡12 ፋ3፣ ዘ፡32፡9፣ መ፡119፡150፣ ኢ፡49፡9፣48፡1፣ ኤ፡62፡5
46፡13 መ፡74፡2፣ 85፡9፣ኢ፡41፡26፣ 44፡23፣45፡8፣ ኢ፡2፡32፣ሮ፡23፡21
47፡1 ዘ፡82፡56፣ አ፡2፡13፣መ፡1137፡8፣ ኢ፡21፡9፡23፡12፣ 29፡4፣ኤ፡50፡4፡2፣ 51፡33፣ዘ፡2፡7
47፡2 ዘ፡24፡65፣ ዘ፡115፡መ፡16፡21፣ ኢ፡32፡11፣ማ፡24፡41
47፡3 ዘ፡2፡25፣ ኢ፡41፡24፣13፡18፡19፣ 20፡4፣34፡8፣ ሕ፡116፡37፣5፡3፡5
47፡4 ኢ፡19፡25፣ ኢ፡41፡4፣134፡48፡2፣ ኤ፡50፡34፣አ፡4፡13
47፡5 ፋ7፣ ኢ፡19፡2፣13፣ኢ፡49፡2፣ 13፡10፡19፡21፡9፣ 0፡1፡1፣ፊ፡17፡18፣ 18፡7
47፡6 ዘ፡81፡3፡15፣ 2ዘ፡28፡9፣ኢ፡410፡13፣ 14፡6፡42፡24፣ ኤ፡62፡7፡50፡11
47፡7 ፋ5፣ ዘ፡32፡29፣ኢ፡410፡13፣

ከጽድቅም የራቃችሁ ስሙኝ።
13 ጽድቁን እያመጣሁ ነው፤ ሩቅም አይደለም፤ ማዳኔም አይዘገይም። ለጽዮን ድነትን፤ ለእስራኤል ክብራን አጎናጽፋለሁ።

የባቢሎን ውድቀት
47 “አንቺ የባቢሎንን ድንግል ልጅ ሆይ፤

ውረጃ፤ በትቢያ ላይ ተቀመጠ፤ አንቺ የባቢሎን ድንግል ልጅ ሆይ፤ ከዙፋንሽ ውረጃ፤ መሬት ላይ ተቀመጠ፤ ከእንግዲህ ውብ ወይም ለግላጋ፤ ተብለሽ አትጠሪም።

2 ወፍጮ ወስደሽ እህል ፍጨ፤ መሸፋፈኛሽን አውልቀ፤

ቀሚሽንም ከፍ፣ ከፍ አድርገ፤ ባትሽን ግለጫ፤

እየተንገዳገድሽ ወንዙን ተሻገራ።
3 ዕርቃንሽ ይገለጥ፤ ኅፍረትሽ ይታይ፤

እብቀላለሁ፤ እኔ ማንንም አልተውም።

4 የሚቤዠን የእስራኤል ቅዱስ፤ ስሙ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው።

5 “አንቺ የባቢሎን ድንግል ልጅ ሆይ፤ ወደ ጨለማ ግዜ፤ ዝም ብለሽም ተቀመጠ፤ ከእንግዲህ የመንግሥታት እመቤት፤ ተብለሽ አትጠሪም።

6 ሕዝቤን ተቈጥቼ ነበር፤ ርስቴን አርክሼው ነበር፤ አሳልፌ በእጅሽ ሰጠኳቸው፤

አንቺ ግን አልራራሽላቸውም፤ በዕድሜ በገፋት ላይ እንኳ፤ እጅግ ከባድ ቀንበር ጫንሽላቸው።

7 አንቺም፤ ‘እስከ መጨረሻው፤ ለዘላለም ንግሥት እሆናለሁ!’ አልሽ፤ ሆኖም እነዚህን ነገሮች አላስተዋልሽም፤ ፍጻሜያቸው ምን እንደሚሆንም አላ ሰብሽም።

8 “አሁንም አንቺ ቅምጥል ፍጡር፤ በራስሽ ተማምነሽ የምትቀመጠ፤ በልብሽም፤

‘እኔ ነኝ፤ ከእኔ በቀር ሌላ የለም፤ ከእንግዲህ መበለት አልሆንም፤ የወላድ መካንም አልሆንም’ የምትይ ስሚ!

42፡23፡25፣፡3፡4፡30፣ፊ፡18፡7 47፡8 ኢ፡432፡9፡45፡6፣ 49፡21፣54፡4፡ፊ፡1፣ፊ፡18፡7

81 ወይም አውሬና ኢጋስስ ብቻ ናቸው
81 ወይም በዚህና በፋ5 ላይ ከላዎያ

፩እነዚህ ሁለት ነገሮች፤ መበለትነትና የወላድ መካንነት፤ አንድ ቀን ድንገት ይመጡብሻል፤ የቱን ያህል አስማት፤ የቱንም ያህል መተት ቢኖርሽ፤ በሙሉ ኅይለቸው ይመጡብሻል።
 10በክፋትሽ ተማምነሽ፤ ‘ማንም አያየኝም’ አልሽ፤ ደግሞም፤ ‘እኔ ነኝ፤ ከእኔ በቀር ሌላ የለም’ ባልሽ ጊዜ፤ ጥበብሽና ዕውቀትሽ አሳሳቱሽ።
 11ጥፋት ይመጣብሻል፤ ነገር ግን በአስማትሽ እንዴት እንደም ታርቁው አታውቁም፤ ወጆ ከፍለሽ ለማስወገድ የማትችዩው፤ ጉዳት ይወድቅብሻል፤ ያሳሰብሽው አደጋ፤ ድንገት ይደርስብሻል።
 12በይ እንግዲህ፤ ‘ከልጅነትሽ ጀምሮ የደከምሽባቸውን፤ አስማቶችሽን፤ ብዙ መተቶችን ቀጥቶባቸው፤ ምናልባት ይሳካልሽ፤ ምናልባትም ጠላቶችሽን ታሽብረባቸው ይሆናል።
 13የተቀበልሽው ምክር ሁሉ ድካም ብቻ ሆኖ አስቀርቶሻል፤ እነዚያ ከወር እስከ ወር ከዋክብትን አንጋጦ በማየት የሚተነብዩ፤ ኮከብ ቁጣሪዎች እስቲ ይምጡ፤ ከሚደርስብሽም ነገር እስቲ ያድኑሽ።
 14እነሆ፤ እነርሱ ገለባ ናቸው፤ እሳት ይበላቸዋል፤ ከነበልባሉ ወላፊን የተነሣ፤ ራሳቸውን ማዳን አይችሉም። ሰው የሚሞቀው ፍም አይኖርም፤ ተቀምጠው የሚሞቁትም እሳት የለም።
 15ከልጅነት ጀምሮ አብረሻቸው የደከምሽው፤ አብረሽ የተገበያየሻቸው፤ ሊያደርጉ የሚችሉት ይህንኑ ብቻ ነው። እያንዳንዱ በስሕተቱ ይገፋበታል፤ አንቺን ግን የሚያድን የለም።
እልከኛዬቱ እስራኤል
48 “የያዕቆብ ቤት ሆይ፤ እናንተ በእስራኤል ስም የተጠራችሁ፤ ከይሁዳ ዘር የተገኛችሁ፤ እናንተ በእግዚአብሔር ስም የምትምሉ፤ በእውነት ወይም በጽድቅ ሳይሆን፤ የእስራኤልን ክምላክ የምትጠሩ ይህን ስሙ! ጌናንት የቅድስቲቱ ከተማ ነዋሪዎች ነን

47:9 ቍ12፤ ዘ818:10-11፤ መዝ55:15፤73:19፤አ.ሳ4:1፤13:18፤ ኢር15:8፤18:21፤ ናሆ3:4፤ሚል3:5፤ 1ተሰ5:3፤ራእ9:21፤ 18:8-10:23
 47:10 2ነገ21:16፤ ኢየ15:31፤መዝ52:7፤ 62:10፤ኢሳ5:21፤ 29:15፤44:20
 47:11 መዝ55:15፤ ኢሳ10:3፤14:15፤ 17:14፤21:9፤31:2፤ሉቃ17:27፤1ተሰ5:3
 47:12 ቍ9፤ ዘ07:11
 47:13 ቍ15፤ ኢሳ5:29፤19:3፤ 43:13፤44:25፤46:7፤ 57:10፤ኤር51:58፤ ዕን2:13
 47:14 ኢሳ5:24፤ 10:17፤30:30፤ኤር51:30፤32:58
 47:15 ቍ13፤ ኢሳ44:17፤ራእ18:11
 48:1 ዘ6:17:5፤ 29:35፤ዘ023:13፤ 1ሳሙ20:42፤ 2ሳሙ14:11፤ መዝ50:16፤ ኢሳ19:18፤43:7፤ 58:2፤59:14፤ ኢር4:2፤5፤2፤7፤9-10፤44:26፤8፤78:12፤ ዘ48:3
 48:2 ዘ011:1፤ ኢሳ1:26፤10:20፤ 47:4፤ግዕ4:5፤ ሮሜ2:17
 48:3 ኢሳ17:14፤ 30:13፤40:21፤ 41:22፤45:21
 48:4 ዘ032:9፤ ዘ89:27፤ኢሳ9:9፤ ሕዝ3:9፤ሐሥ7:51
 48:5 ኢሳ40:21፤ 42:9፤ኤር44:15-18
 48:6 ኢሳ41:22፤ ሮሜ16:25
 48:7 ዘ06:7፤ ኢሳ45:21፤65:18
 48:8 ዘ89:7:24፤ 29:4፤መዝ58:3፤ ኢሳ1:23፤41:24፤ 43:27፤58:1፤ ሚል2:11-14
 48:9 1ሳሙ12:22፤ ዘ09:31፤ኢዮ9:13፤ ኢሳ30:18፤37:35
 48:10 ዘ01:13፤ 15:25፤1ነገ8:51፤ ኢሳ1:25፤ዘ013:9፤ ሚል3:3፤1ጴጥ15:7
 48:11 ዘ018:21፤ ዘ832:27፤1ሳሙ12:22፤2፤ኢሳ37:35፤ 42:8፤ኤር14:7፤21፤ ሕዝ20:9፤14:22፤44
 48:12 ኢሳ41:4፤ 8፤42:6፤43:1፤13፤

ብላችሁ ራሳችሁን የምትጠሩ፤ በእስራኤል ክምላክ የምትታመኑ፤ ስሙ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር የሆነው የሚለውን አድምጡ፤
 3የቀደሙትን ነገሮች ከብዙ ዘመን በፊት ተናግራለሁ፤ ከአፌ ወጥተዋል፤ እንዲታወቁም አድርጌአለሁ፤ እኔም ድንገት ሠራሁ እነርሱም፤ ተፈጸሙ።
 4የቱን ያህል እልሽኛ እንደ ነበርህ ዐውቃለሁ፤ የዐንገትህ ጅማት ብረት፤ ግንባርህም ናስ ነበር።
 5ስለዚህ እነዚህን ነገሮች ገና ድሮ ነገርሁህ፤ ከመፈጸማቸው በፊት አስታወቅሁህ፤ ይህም፤ ‘ጣዖቶቼ ይህን አደረጉ፤ ከዕንጨት የተቀረጸው ምስልና ከብረት የተሠራው አምላኬ ይህን ወስኖአል’ እንዳትል ነው።
 6እነዚህን ነገሮች ስምተሃል፤ ሁሉንም ተመልክታቸው፤ ራስህ ትክክለኛነታቸውን አትመስክርም?
 “ከአሁን ጀምሮ አዳዲስ ነገሮችን፤ የተሰወሩብህን ያላወቅሃቸውን ነገሮች እነግርሃለሁ።
 7እነርሱም የተፈጠሩት አሁን እንጂ ጥንት አይደለም፤ ስለ እነርሱም ከዛሬ በፊት አልሰማህም። ስለዚህ፤ ‘አዎን፤ ስለ እነርሱ ዐውቃለሁ’ ማለት አትችልም።
 8አልሰማህም ወይም አላወቅህም፤ ጀርህ ከጥንት የተከፈተ አልነበረም፤ አንተ አታላይ እንደ ነበርህ፤ ከልጅነትህ ጀምሮ ዐመፀኛ መባልህን ዐውቁአለሁና።
 9ስለ ስሜ ስል ቀጥጧልን አዘገያለሁ፤ ስለ ምስጋናዬም ስል ከአንተ እገታዋለሁ፤ ይኸውም እንዳልቆርጥህ ነው።
 10እነሆ፤ እንደ ብር ባይሆንም አንጥሬሃለሁ፤ በመከራ እቶን ፈትኜሃለሁ።
 11ስለ ራሴ፤ ስለ ራሴ ስል አደርጋለሁ፤ ራሴን ለውርደት እንዴት አሳልፌ አስጣለሁ?
 ክብራን ለማንም አልሰጥም።
እስራኤል ነጻ ሆነች
 12“ያዕቆብ ሆይ፤ የጠራሁህ እስራኤል ሆይ፤ ስማኝ፤ የጠራሁህ እስራኤል ሆይ፤ ስማኝ፤

እኔ እኔው ነኝ፤
 ፊተኛው እኔ ነኝ፤ ኋለኛውም እኔ ነኝ።
 13 ምድርን የመሠረተች የእኔው እጅ ናት፤
 ሰማያትን የዘረጋችም ቀኝ እጅ ናት፤
 በምጠራቸው ጊዜ፤
 ሁሉም በአንድነት ይቆማሉ።።
 14 “ሁላችሁም በአንድነት ተሰብስቡ፤
 አድምጡም፤
 ከጣዖቶች አስቀድሞ እነዚህን የተናገረ
 ማን ነው?
 የእግዚአብሔር ምርጥ ወዳጅ የሆነ፤
 እርሱ በባቢሎንም ላይ ያቀደውን እንዲ
 ፈጽም ያደርገዋል፤
 ክንዱም በባቢሎናውያን ላይ ይሆናል።።
 15 እኔ፣ እኔው ራሴ ተናግራለሁ፤
 በእርግጥ እኔ ጠርቼዋለሁ፤
 አመጣዋለሁ፤
 ሥራውም ይከናወንለታል።።
 16 “ወደ እኔ ቅረቡ፤ ይህን ስሙ፤
 “ከመጀመሪያ ጀምሮ በስውር
 አልተናገርሁም፤
 ሲፈጸምም እኔ እዚያው ነበርሁ።”
 አሁንም ጌታ እግዚአብሔርና መንፈሱ
 ልከውኛል።።
 17 የተቤዣህ፣ የእስራኤል ቅዱስ፣
 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እኔ እግዚአብሔር አምላክህ፤
 የሚበጅህ ምን እንደ ሆነ የማስተምርህ፤
 መሄድ በሚገባህ መንገድ የምመራህ ነኝ።።
 18 ትእዛዜን ሰምተህ ብቻ ቢሆን ኖሮ፤
 ሰላምህ እንደ ወንዝ፤
 ጽድቅህም እንደ ባሕር ሞገድ በሆነ
 ነበር።።
 19 ዘርህ እንደ አሸዋ፤
 ልጆቻህ ስፍር እንደሌለው ትቢያ በሆኑ
 ነበር፤
 ስማቸው አይወገድም፤
 ከፊትም አይጠፋም።።
 20 ከባቢሎን ውጡ፤
 ከባቢሎናውያንም ሸሹ!
 ይህን በእልልታ አስታውቁ፤ ዐውጁት፤
 እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ተናገሩ፤
 “እግዚአብሔር ባሪያውን ያዕቆብን
 ተቤኝቶታል” በሉ።።
 21 ምድር በዳ ሲመራቸው አልተጠሙም
 ነበር፤
 ውሃ ከዐለት አፈለቀላቸው፤
 ዐለቱን ሰነጠቀ፤
 ውሃውም በኅይል ፈልቆ ወጣ።።
 22 “ለክፉዎች ሰላም የላቸውም” ይላል እግዚ
 አብሔር።።

46:3; 47:1; 17
 48:13 ስፍ:24:1 ስዐ
 20:11; 21:9; 8:8; እ.
 43:4; 16:40; 22:
 42:5; 45:18; 51:16; 65:
 17; 61:10; 12
 48:14 አ.421:9;
 41:2; 22:4; 39;
 45:1; 46:10; 11;
 ኢ.ር.50:45
 48:15 መ.44:10;
 አ.44:4; 28:45
 48:16 አ.411:2;
 33:13; 41:1; 44:5; 19;
 50:5; 7:9; 11; 29:11
 48:17 አ.19:25;
 አ.428:9; 30:11;
 47:4; 49:7; 10;
 54:8; 57:18; 58:11; ኢ.
 ር.7:13
 48:18 መ.1147:14;
 አ.1:26; 9:7; 33:21;
 42:23; 45:8; 54:13; 66:
 12
 48:19 ስፍ:12:2;
 አ.15:25; ኢ.443:5;
 44:3; 56:5; 61:9;
 65:23; 66:22;
 ኢ.ር.35:19
 48:20 ስፍ:49:10;
 106:6; 118:30; 4;
 አ.41:2; 6:33; 24;
 49:13; 51:11;
 52:9; 11; 63:9;
 ኢ.ር.25; 22:44; 6;
 50:8; 51:6; 45;
 ማ.ክ.4:10; 11; 2:6-7;
 ራ.18:4
 48:21 ስፍ:20:11;
 አ.430:25; 33:16;
 35:6
 48:22 አ.13:26;
 አ.43:11; 57:21
 49:1 ስዐ33:12;
 አ.47:14; 9:6; 11:11;
 33:13; 43:1; 44:2; 2
 4; 46:3; ኢ.ር.15;
 ማ.4:1; 20:11; 15
 49:2 ስዐ33:22;
 118:32; 23; አ.140:18;
 ማ.16:4; 3; 19:1; 1;
 11; 9:13; ኢ.ፊ.6:17; ራ.
 እ.1:16
 49:3 ስዐ.10:3;
 አ.420:3; 44:23;
 11; 3:8
 49:4 ስዐ.26:20;
 አ.127:2; አ.435:4;
 45:25; 50:8; 53:10;
 54:17; 55:2; 65:23
 49:5 ስዐ30:4;
 መ.118:1; 39:13;
 አ.411:1; 2; 43:4;
 7; 1:15
 49:6 ቀ.3;
 118:30:4; መ.148:10;
 አ.41:9; 9:2; 26:18;
 55:5; 11; 18:22;
 ማ.4:28; 19; አ.19:23; 2;
 የ.ሐ.1:9; 11:1; 52;
 ሐ.ሥ.13:47
 49:7 ስፍ:27:29;
 118:7; 9; 11; 2;
 118:7; 9; 11; 2;

የእግዚአብሔር ባሪያ

49 እናንተ ደሴቶች ስሙኝ፤
 እናንተ በሩቅ ያላችሁ ሕዝቦች
 ይህን አድምጡ፤
 በእናቴ ማሕፀን ሳለሁ እግዚአብሔር
 ጠራኝ፤
 ከመወለዴ በፊት በስም ጠራኝ።።
 2 አፌን እንደ ተሳለ ሰይፍ አደረገው፤
 በእጁ ጥላ ሰወረኝ፤
 የተወለወለ ፍላጻ አደረገኝ፤
 በሰገባውም ውስጥ ሸሸኝ።።
 3 እርሱም፣ “እስራኤል፣ አንተ ባሪያዬ ነህ፤
 በአንተ ክብራን እገልጻለሁ” አለኝ።።
 4 እኔ ግን፣ “ዐላማ ሳይኖረኝ እንዲሁ ደክምሁ፤
 ምንም ጥቅም ለሌለውና ለከንቱ ነገር
 ጉልበቴን ጨረስሁ፤
 ሆኖም ግን ብድራቴ በእግዚአብሔር እጅ፤
 ዋጋዬም በአምላኬ ዘንድ ነው” አልሁ።።
 5 በእግዚአብሔር ዐይን ፊት ከብራክለሁ፤
 አምላኬ ጉልበት ሆኖልኛል፤
 ባሪያው እንደሆነ ከማሕፀን የሠራኝ፤
 ያዕቆብን ወደ እርሱ እንድመልስ፤
 እስራኤልን ወደ እርሱ እንድሰበስብ
 ያደረገኝ፤
 እግዚአብሔር አሁንም እንዲህ ይላል፤
 6 እርሱም፣
 “ባሪያዬ መሆንህ፤
 የያዕቆብን ነገዶች እንደ ገና መመለስህ፤
 የጠበቅኋቸውን እስራኤል መልሰህ
 ማምጣት
 ለአንተ ቀላል ነገር ነው፤
 ድኑቴን እስከ ምድር ዳርቻ እንድታመጣ፤
 ለአሕዛብ ብርሃን አደርግሃለሁ” አለኝ።።
 7 እግዚአብሔር፣
 ታዳጊ የሆነው የእስራኤል ቅዱስ፤
 ለተናቀውና በሕዝብ ለተጠሳው፤
 የገዢዎች አገልጋይ እንዲህ ይላል፤
 “ነገሥታት አይተውህ ይነሣሉ፤
 ልዑላንም አይተው፤ ይሰግዳሉ፤
 ምክንያቱም የመረጠህ የእስራኤል ቅዱስ፤
 እግዚአብሔር ታማኝ ነው።”
 የእስራኤል እንደ ገና መቋቋም
 8 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “በወደድሁ ጊዜ እመልስልሃለሁ፤
 በድኑትም ቀን እረዳሃለሁ።።
 መ.122:6; 29; 69:7-9; 86:9; አ.414:1; 448:17; 52:15; 1:4; 1:9
 49:8 ስዐ.25:10; ስፍ:34:13; መ.137:9; 69:13; አ.
 45:2; 26:3; 41:10; 42:6; 44:26; 58:12; 60:10; 21; 61:2; 4; ሐ.
 113:6; 10:33; አ.19:11; 14:2; 4:6; 2

*14 በዚህና በቀ.14 ላይ ወይም፣ ከላዎያ

ለሕዝቡ ቃል ኪዳን እንድትሆን፤ ምድራቱን እንደ ገና እንድትሠራት፤ ጠፍ የሆኑትን ርስቶች ለየባለቤታቸው እንድትመልስ፤ እጠብቅሃለሁ፤ እሠራሃለሁም፤

ዓየተማረኩትን፤ ‘ኑ ውጠ’ በጨለማ ያሉትን፤ ‘ነጻ ሁኑ’ እንድትል አድርጌሃለሁ።

“በየመንገዱ ዳር ይመገባሉ፤ በተራቁተውም ከራሳቸው ሁሉ ላይ መሰማሪያ ያገኛሉ።

10 አይራቡም፤ አይጠሙም፤ የምድረ በጻ ትኩሳት ወይም የፀሐይ ቃጠሎ አይገኙቸውም።

የሚራራላቸው ይመራቸዋል፤ በውሃ ምንጭ ዳርም ያሰማራቸዋል።

11 ተራሮቹን ሁሉ መንገድ አደርጋለሁ፤ ጉዳናዎቹም ከፍ ይላሉ።

12 እነሆ፤ ከሩቅ አገር ይመጣሉ፤ አንዳንዶች ከሰሜን ሌሎች ከምዕራብ፤ የቀሩት ደግሞ ከሰነድ ይመጣሉ።

13 ሰማያት ሆይ፤ እልል በሉ፤ ምድር ሆይ፤ ደስ ይበልሽ፤ ተራሮች ሆይ፤ በደስታ ዘምሩ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን ያጽናናል፤ ለተቸገሩትም ይራራልና።

14 ጽዮን ግን፤ “እግዚአብሔር ትቶኛል፤ ጌታም ረስቶኛል” አለች።

15 “እናት የምታጠባውን ልጄን ልትረሳ ትችላለችን? ለወለደችው ልጅ አትራራለትምን? ምናልባት እርሷ ትረሳ ይሆናል፤ እኔ ግን እልረሳለሁ።”

16 እነሆ፤ በእጄ መዳፍ ላይ ቀርጬኝላለሁ፤ ቅጥሮችሽ ምንጊዜም በፊቴ ናቸው።

17 ወንዶች ልጆችሽ ፈጥነው ይመለሳሉ፤ ያፈራረሱሽም ከአንቺ ይሸሻሉ።

18 ዐይንሽን ቀና አድርገ፤ ዙሪያውንም ተመልከቺ፤ ወንዶች ልጆችሽ ሁሉ ተሰብስበው ወደ አንቺ ይመጣሉ።

“በሕያውነቴ እምላለሁ፤ እነዚህን ሁሉ እንደ ጌጥ ትሰብሻቸዋለሽ፤ እንደ ሙሽራም ትጉናጸፊያቸዋለሽ” ይላል እግዚአብሔር።

19 “ፈራርሰሽ ባድማ ብትሆኒ፤ ምድርሽ ፈጽሞ ቢጠፋ፤ ዛሬ ለሕዝብሽ ጠባብ ብትሆኒም እንኳ፤ የዋጡሽ ከአንቺ ይርቃሉ።

20 በሕዘንሽ ዘመን የወለድሻቸው ልጆች፤ ጀሮሽ እየሰማ፤

49፡9 መዝ107:10፤ እ.ሳ41:18፤42:7፤ 61:1፤ሉ:ቃ4:19

49፡10 መዝ48:14፤ 121:6፤ኢሳ14:1፤ 33:16፤21:35፤7፤ 42:16፤48:17፤ ራ:እ7:16

49፡11 ኢሳ11:16፤ 40:4፤ኢር31:9

49፡12 ኢሳ2:3፤ 11:11፤43:5-6፤ 59:19፤ግ:፳8:11

49፡13 መዝ9:12፤ 65:12-13፤71:21፤ 96:11፤98:4፤ ኢሳ14:1፤40:1፤ 44:23፤48:20፤ 2ቆር1:4

49፡14 መዝ9:10፤ 71:11፤ኢሳ27:8፤ 40:9

49፡15 ነገ3:26፤ ኢሳ44:21፤66:13

49፡16 ዘፍ38:18፤ ዘመ28:9፤መዝ48:12-13፤ኢሳ62:6

49፡17 ኢሳ5:6፤ 10:6፤37:18

49፡18 ዘግ14:21፤ ኢሳ11:12፤14:1፤ 43:5፤45:23፤51:3፤ 52:1፤54:7፤9፤16፤10፤ 62:8፤ኢር2:32፤ ሮግ2:14፤11

49፡19 ዘሌ26:33፤ ኢሳ1:20፤5:6፤54:1፤ 3፤60:18፤62:4፤ ሕዝ36:10-11፤ ዘሳ10:10

49፡20 ኢሳ54:1-3፤ ዘሳ2:4፤10:10

49፡21 መዝ42:4፤ ኢሳ1:8፤5:13፤ 29:23፤47:8፤51:18፤ 54:1፤6፤60:8፤ 66:7-8፤ኢር10:20

49፡22 ዘፍ15:2፤ ኢሳ11:10፤12፤14፤2፤ ሉ:ቃ15:5

49፡23 ዘፍ3:14፤ 27:29፤ዘመ6:2፤ ዘግ11:12፤ መዝ22:5፤23፤37፤9፤7 2፡9፤130:5፤ ኢሳ29:22፤41:11፤ 42:8፤60:3፤10-11፤ 16፤ራ:እ3:9

49፡24 ግ:፳12:29፤ ግር3:27፤ሉ:ቃ11:21

49፡25 1ሳጦ-24:15፤ ኢሳ13:11፤14:2፤ 25:4፤5፤9፤33፤22፤ 35፤44፤26፤51፤22፤ ኤር50:33-34፤ ግር3:27

49፡26 ዘፍ49:24፤ ዘመ6:7፤ዘግ23:24፤ ኢየ19:25፤መዝ32:2፤ ኢሳ9:4፤20፤11፤9፤ 13፤11፤25፤9፤48፤17፤ ኤር25:27፤ሕዝ39:7፤ ናሆ1:10፤3፤11፤

‘ይህ ቦታ በጣም ጠባብና፤ የምንኖርበት በቂ ስፍራ ስጪን’ ይሉላል።

21 በልብሽም እንዲህ ትያለሽ፤ ‘እነዚህን የወለደልኝ ግን ነው? እኔ ሕዘንተኛና መካን፤ የተሰደድሁና የተጠሳሁ ነበርሁ፤ እነዚህን ግን አሳደጋቸው? ብቻዬን ቀርቼ ነበር፤ ታዲያ፤ እነዚህ ከየት መጡ?’

22 ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እነሆ፤ አሕዛብን በጥቅሻ አጣራለሁ፤ ዐርማዬንም ለሕዝቦች ከፍ አደርጋለሁ፤ ወንዶች ልጆችሽን በዕቅፋቸው ያመጡልሻል፤ ሴቶች ልጆችሽንም በትኩሻቸው ይሸከሙልሻል።

23 ነገሥታት አሳዳጊ አባቶችሽ፤ እቴጌዎቻቸው ሞግዚቶችሽ ይሆናሉ፤ በግንባራቸው ተደፍተው ይሰግዱልሻል፤ የእግርሽን ትቢያ ይልሳሉ፤ አንቺም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቁያለሽ፤ እኔን ተስፋ የሚያደርጉም አያፍሩም።”

24 ከተዋጊ ብዝበዛ ማስጣል፤ ከጨካኝሽ ምርኮኞችን ማዳን ይቻላልን?

25 እግዚአብሔር ግን እንዲህ ይላል፤ “ከተዋጊዎች ላይ ምርኮኞች በእርግጥ ይወሰዳሉ፤ ከጨካኞችም ላይ ምርኮ ይበዘበዛል፤ ከአንቺ ጋር የሚጣሉትን እጣላቸዋለሁ፤ ልጆችሽንም እታደጋለሁ።

26 አስጨናቂዎችሽ የራሳቸውን ሥጋ እንዲበሉ አደርጋቸዋለሁ፤ በወይን ጠጅ እንደሚሰከር ሁሉ፤ በዝግ ደማቸው ይሰክራሉ። ከዚያም የሰው ዘር ሁሉ፤ እኔ እግዚአብሔር አዳኝሽ፤ ታዳጊሽም የያዕቆብ ኅያል እንደ ሆንሁ ያውቃል።”

የእስራኤል ንጢአትና የእግዚአብሔር ባሪያ ታዛዥነት

50 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እናታችሁን የፈታሁበት ራእ16:6 **50**:1 ዘፍ24:1፤ 32:30፤መሳ3:8፤ ነሀ5:5፤ኢሳ1:28፤ ሆሴ2:2፤ግ:፳18:25፤ 19:7፤ግር10:4

፳12 የማዕሬቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይሰማል፤ የሙት ባሕር ጥቅሎች ግን፤ **ለሰዎች** ይላሉ። ፳24 የሙት ባሕር ጥቅሎች፤ ቩልጊትና የሱርስቱ ቅጅ (እንዲሁም የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ፋፕ25 ይመ) ከዚህ ጋር ይሰማ ግሉ፤ የማዕሬቱ ቅጅ ግን፤ **ከዚያን** ይላል።

የፍቺ ወረቀት የት አለ?
 ወይስ እናንተን የሸጥኋችሁ
 ለየትኛው አበዳሪዬ ነው?
 እነሆ፤ ስለ ኅጢአታችሁ ተሸጣችኋል፤
 ስለ መተላለፋችሁም እናታችሁ
 ተፈታለች።

፳፬ መግቢያ ጊዜ ለምን በዚያ ሰው
 አልነበረም?
 በተጣራሁስ ጊዜ የሚመልስ ሰው እንዴት
 በዚያ ታጣ?
 ስለ እናንተ ወጆ ለመክፈል ክንዴ አጥራ
 ነበርን?
 እናንተን ለማዳን ኅይል አነሰኝን?
 እነሆ፤ በተግሣጹ ባሕሩን አደርቃለሁ፤
 ወንዞችን ምድረ በዳ አደርጋለሁ፤
 ግሥቶቻቸው ውሃ በማጣት ይሸታሉ፤
 በጥማትም ይሞታሉ።

፳፭ ሰማይን ጨለማ አለብሰዋለሁ፤
 ማቅን መሸፈኛው አደርጋለሁ።

፳፮ ልዑል እግዚአብሔር የተባ አንደበት
 ሰጥቶኛል፤
 ስለዚህ ደካሞችን ብርቱ ለማድረግ ምን
 ማለት እንዳለብኝ ዐውቃለሁ፤
 በየማለጃው ያነቃኛል፤
 በመማር ላይ እንዳለ ተማሪ ለመስማት
 ጀርዬን ያነቃዋል።

፳፯ ልዑል እግዚአብሔር ጀርዬን ከፍቶታል፤
 እኔም ዐመፀኛ አይደለሁም፤
 ወደ ኋላም አላፈገፈግሁም።

፳፰ ለሚገርፉኝ ጀርባዬን፤
 ጢሜን ለሚነጨፍ ጉንጨፍን ሰጠሁ፤
 ፊቴን ከውርደት፤
 ከጥፋትም አልሰወርሁም።

፳፱ ልዑል እግዚአብሔር ስለሚረዳኝ
 አልዋረድም፤
 ስለዚህ ፊቴን እንደ ባልጨፍት ድንጋይ
 አድርጌአለሁ፤
 እንደማላፍርም ዐውቃለሁ።

፳፻ ጉዳሕ መሆኔን የሚያረጋግጥልኝ በአጠ
 ገቤ አለ፤
 ታዲያ ማን ሊከሰኝ ይችላል?
 እስቲ ፊት ለፊት እንጋጠም!
 ተቃዋሚዬስ ማን ነው?
 እስቲ ይምጣ!

፳፻፲ የሚረዳኝ እርሱ ጌታ እግዚአብሔር ነው፤
 የሚፈርድብኝን ማን ነው?
 እነሆ፤ ሁሉም እንደ ልብስ ያረጃሉ፤
 ብልም ይበላቸዋል።

፳፻፲፩ ከእናንተ እግዚአብሔርን የሚፈራፍ
 የባሪያውንም ቃል የሚሰማ ማን ነው?
 ያ ሰው በጨለማ የሚሄድ ከሆነና፤
 ብርሃንም ከሌለው፤
 በእግዚአብሔር ይታመን፤

50፡2 ስፍ18፡14፤
 10014፡22፡ዘፍ11፡23፤
 1፡ሳጦ8፡19፤
 መዝ18፡15፡68፡35፤
 107፡33፡አሳ41፡28፤
 59፡1፡ኢር14፡9
 50፡3 10010፡22፤ ኢ
 ሳ5፡30፡ራጌ6፡12
 50፡4 ፋ5፤
 1004፡12፡መዝ5፡3፤
 88፡13፡119፡147፤
 143፡8፡ኢሳ28፡9፤
 40፡29፡61፡1፤
 ማፍ11፡28
 50፡5 ኢሳ35፡5፤
 48፡16፡ሕዝ2፡8፤
 24፡3፡ማፍ26፡39፤
 ዮሐ8፡29፡14፡31፤
 15፡10፡ሐሥ26፡19፤
 0፡ብ5፡8
 50፡6 ዘፍ12፡14፤
 2፡ሳጦ10፡14፤
 ኢሳ53፡5፡0፡ፋ3፡30፤
 ማፍ26፡67፡27፡30፤
 ማር10፡34፡14፡65፤
 15፡19፡ሐቃ22፡63፤
 ዮሐ19፡1
 50፡7 ኢሳ28፡16፤
 29፡22፡24፡1፡10፡24፡1፡48
 ፡16፡ኢር1፡18፤
 15፡20፡ሕዝ3፡8-9
 50፡8 ኢዮ13፡19፤
 መዝ34፡18፡አሳ26፡2፤
 41፡1፡43፡26፡49፡4፡ሮ
 ማፍ32፡34
 50፡9 ኢዮ13፡28፤
 ኢሳ41፡10፡48፡16፤
 51፡8፡ሮ፡መ፡1፡34
 50፡10 መዝ07፡14፤
 ምሳ1፡7፡ኢሳ1፡19፤
 10፡20፡26፡4፡49፡3፡ከ
 ፡11፡12፡ሐሥ26፡18
 50፡11 ስፍ21፡22-23፤
 ኢዮ15፡20፡ምሳ26፡18፤
 27፡ኢሳ1፡31፤
 65፡13-15፡ያፀ3፡6
 51፡1 ፋ7፤
 ዘፍ7፡13፡16፡20፤
 መዝ94፡15፡አሳ17፡40፤
 46፡3፡55፡6፡63፡8፤
 65፡10፡ሮ፡ም9፡30-31
 51፡2 ስፍ12፡2፤
 17፡6፡ኢሳ29፡22፤
 ሮ፡ሚ4፡16፡ሐብ11፡11
 51፡3 ስፍ2፡8፤
 መዝ5፡1፡18፤
 ኢሳ5፡6፡25፡9፤
 35፡10፡40፡11፡44፡19፤
 44፡26፡52፡9፡61፡4፤
 65፡18፡46፡6፡10፤
 ኢር16፡9፡17፡26፤
 30፡19፡33፡11
 51፡4 1006፡7፤
 ዘፍ18፡18፡መዝ50፡7፤
 78፡1፡ኢሳ24፡3፡15፤
 26፡18፡49፡6፡63፡8፡16
 4፡9
 51፡5 ስፍ49፡10፤
 መዝ37፡9፡85፡9፤
 98፡1፡ኢሳ11፡11፤
 12፡2፡35፡4፡44፡10፤
 50፡2፡52፡10፡59፡16፤
 63፡1፡5

በአምላኩም ይደገፍ።
 11 አሁን ግን እናንት እሳት አንድዳችሁ፤
 የራሳችሁን የሚንባባግ ችቦ የያዛችሁ
 ሁሉ፤
 በሉ የእሳት ብርሃን ሂዱ፤
 ባንባባጋችሁትም የችቦ ብርሃን
 ተመላለሱ።
 እንግዲህ ከእጄ የምትቀበሉት ይህ ነው፤
 በሥቃይም ትጋደማላችሁ።

የዘላለም ድነት ለጽዮን
51 “እናንት ጽድቅን የምትከታተሉ፤
 እግዚአብሔርን የምትፈልጉ
 ስሙኝ፤
 ተቈርጣችሁ የወጣችሁበትን ዐለት፤
 ተቈፍራችሁ የወጣችሁበትንም ጉድጓድ
 ተመልከቱ።
 2 ወደ አባታችሁ ወደ አብርሃም፤
 ወደ ወለደቻችሁም ወደ ሣራ ተመልከቱ፤
 በጠራሁት ጊዜ አንድ ራሱን ብቻ ነበር፤
 ባረክሁት፤ አበዛሁትም።
 3 እግዚአብሔር ጽዮንን በእርግጥ ያ
 ጽናናታል፤
 ፍርስራሽቷንም በርሳራጌ ይመለከታል፤
 ምድረ በዳዋን እንደ ሄድን፤
 በረሐዋንም እንደ እግዚአብሔር ተክል
 ቦታ ያደርጋል፤
 ተድላና ደስታ፤
 ምስጋናና የዝማሬ ድምፅ በእርሷ ይገኛሉ።
 4 “ወገኔ ሆይ፤ አድምጠኝ፤
 ሕዝቤ ሆይ፤ ስማኝ፤
 ሕግ ከእኔ ይወጣል፤
 ፍርዴም ለሕዝቦች ብርሃን ይሆናል።
 5 ጽድቄ በፍጥነት እየቀረበ፤
 ማዳኔም እየደረሰ ነው፤
 ክንዴም ለመንግሥታት ፍትሕን ያመጣል፤
 ደሴቶች ወደ እኔ ይመለከታሉ፤
 ክንዴንም በተሰፋ ይጠብቃሉ።
 6 ዐይኖቻችሁን ወደ ሰማያት አንሁ፤
 ወደ ታች ወደ ምድርም ተመልከቱ፤
 ሰማያት እንደ ጢስ በነው ይጠፋሉ፤
 ምድር እንደ ልብስ ታረጃለች፤
 ነዋሪዎቿም እንደ አሸንፎ ፈጥነው ይረገፋሉ፤
 ማዳኔ ግን ለዘላለም ይኖራል፤
 ጽድቄም መጨረሻ የለውም።
 7 “እናንት ጽድቅን የምታውቁ፤
 ሕይወትም በልባችሁ ያኖራችሁ ሰዎች
 ስሙኝ፤
 ሰዎች ሲዘብቱባችሁ አትፍሩ፤
 ሲሰድቧችሁ አትደንግጡ።
 51፡6 ፋ8፤ መዝ37፡20፡89፡33፤102፡25-26፡19፡89፤
 ኢሳ12፡2፡54፡10፡ማፍ24፡35፤ ሐቃ21፡33፡ሐብ1፡10-12፤
 2ጴጥ3፡1051፡7 ፋ1፤ ዘፍ66፡መዝ19፡11፡39፡ኢሳ50፡7፡54፡4፤
 ማፍ5፡11፡ሐቃ6፡22፡ሐሥ5፡41

⁸ብል እንደ ልብስ ይበላቸዋል፤ ትል እንደ በግ ጠጉር ይውጣቸዋል፤ ጽድቁ ግን ለዘላለም፤ ማጻኔም ከትውልድ እስከ ትውልድ ጸንታ “ትኖራለች።”

⁹የእግዚአብሔር ክንድ ሆይ፤ ተነሥ፤ ተነሥ! ኅይልን ልበስ፤ እንዳለፉት ዘመናት፤ በጥንት ትውልዶችም እንደ ሆነው ሁሉ ተነሥ።

ረዓብን የቁራረጥህ፤ ታላቁን ዘንድ የወጋህ አንተ አይደለህምን? ¹⁰የጻኑት እንዲሻገሩ ባሕሩን፤ የታላቁን ጥልቅ ውሆች ያደረጋህ፤ በጥልቁም ውስጥ መንገድ ያበጀህ፤ አንተ አይደለህምን?

¹¹እግዚአብሔር የተቤግቸው ይመለሳሉ፤ በዝማሬ ወደ ጽዮን ይገባሉ፤ የዘላለማዊ ደስታን አክሊል ይቀዳጃሉ፤ ተድላና ደስታ ያገኛሉ፤ ሐዘንና ልቅሶም ከእነርሱ ይሸሻል።

¹²“የመጽናናችሁ እኔ፤ እኔው ብቻ ነኝ፤ ሚች የሆኑትን ሰዎች፤ እንደ ሣር የሚጠወልጉትን የሰው ልጆች ለምን ትፈራሉህ?

¹³የፈጠረህን፤ ሰማያትን የዘረጋውን፤ ምድርን የመሠረተውን እግዚአብሔርን ረስተሃል፤ ሊያጠፋህ ከተዘጋጀው፤ ከጨቋኙ ቀላጣ የተነሣ፤ በየቀኑ በሽብር ትኖራለህ፤ ታዲያ የጨቋኙ ቀላጣ የት አለ?

¹⁴ዐንገታቸውን የደፉ እስረኞች በፍጥነት ነጻ ይወጣሉ፤ በታሰሩበትም ጉድጓድ ውስጥ አይሞቱም፤ እንጀራ አያጡም።

¹⁵ሞገዱ እንዲተም ባሕሩን የማናውጥ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላክህ ነኝና፤ ስሙም የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው።

¹⁶ቃሌን በአፍህ አኖርሁ፤ በእጄ ጥላ ጋረድሁህ፤ ሰማያትን በስፍራቸው ያስቀመጥሁ፤ ምድርን የመሠረትሁ፤ ጽዮንም፤ ‘አንቺ ሕዝቤ ነሽ’ ያልሁ እኔ ነኝ።

የእግዚአብሔር የቀላጣ ጽዋ

¹⁷ከእግዚአብሔር እጅ፤ የቀላጣውን ጽዋ የጠጣሽ፤ ዝቃጨ እንኳ ሳይቀር፤ ሰዎችን የሚያንገደግደውን ዋንጫ የጨ

51፥8 ፉ፥6፤ እ.ዮ13፥28፤ እ.ሳ14፥11፤ዮ05፥2
 51፥9 ዘፍ18፥14፤ ዘ06፥6፤ዘ84፥34፤ 32፥7፤መላ5፥12፤ እ.ዮ9፥13፤መዘ65፥6፤ 68፥30፤74፥13፤98፥1፤እ.ሳ30፥30፤33፥2፤ 40፥31፤52፥1
 51፥10 ዘ014፥22፤ 15፥58፥13፤እ.ዮ36፥30፤ ዘ010፥11፤ፊ-እ16፥12
 51፥11 መዘ09፥28፤ እ.ሳ30፥19፤35፥9፤ 44፥23፤48፥20፤ 65፥14፤ኤር30፥19፤ 31፥13፤33፥11፤ ሰፍ3፥14፤ሬ-እ7፥17
 51፥12 2ኃገ1፥15፤ እ.ሳ2፥22፤15፥6፤ 40፥1፤6-7፤2፤ቁ1፥4፤ 1፤ጸ፥1፤24
 51፥13 ዘፍ1፥1፤ እ.ዮ4፥17፤8፥13፤ እ.ሳ7፥4፤9፥4፤17፥7፤ 10፥45፤11፥48፥13፤ 54፥5
 51፥14 እሳ42፥7፤ 49፥10
 51፥15 ዘ014፥21፤ መዘ09፥33፤ እ.ሳ13፥4
 51፥16 ዘ04፥12፤15፤ 33፥22፤እ.ሳ48፥13፤ እ.ር7፥23፤ 11፥4፤ 24፥7፤ሐዘ14፥11፤ ዘ08፥8
 51፥17 ፉ፥20፥22፤ 23፥መላ5፥12፤ እ.ዮ21፥20፤መዘ16፥5፤ 60፥3፤75፥8፤ እ.ሳ42፥25፤52፥1፤ 66፥15፤ማፋ20፥22፤ ሬ-እ14፥10፤16፥19
 51፥18 እዮ31፥18፤ መዘ88፥18፤ እ.ሳ41፥13፤49፥21
 51፥19 እ.ሳ14፥30፤ 40፥2፤47፥9፤49፥13፤ 54፥11፤60፥18፤62፥4፤ እ.ር14፥12፤15፥5፤ 24፥10፤48፥3፤ ሰቆ3፥47፥5፤ሆ3፥7
 51፥20 ፉ፥17፤ ዘ828፥20፤ እ.ዮ18፥10፤40፥11፤ እ.ሳ5፥25፤እ.ር14፥16፤ 44፥6፤ሰቆ2፥19
 51፥21 ፉ፥17፤ እ.ሳ14፥32፤29፥9
 51፥22 ፉ፥17፤ እ.ሳ49፥25፤እ.ር25፥15፤ 51፥7፤ዕፃ2፥16፤ ማፋ20፥22
 51፥23 ፉ፥17፤ እ.ሳ-10፥24፤ መዘ66፥12፤እ.ሳ14፥4፤ 49፥26፤እ.ር25፥15-17፤ 26፥28፤49፥12፤ ሚክ7፥10፤ዘካ12፥2
 52፥1 ዘፍ34፥14፤ ዘ028፥240፤

ለጥሽ፤
 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ተነሺ፤ ተነሺ፤ ተነሺ።
¹⁸ከወለደቻቸው ወንዶች ልጆች ሁሉ፤ የመራት አንድም አልነበረም፤ ካሳደገቻቸው ወንዶች ልጆች ሁሉ፤ እጄን ይዞ የወሰዳት ማንም አልነበረም።
¹⁹እነሆ፤ በጥፋት ላይ ጥፋት መጥተውብሻል፤ ታዲያ ማን ያጽናናሻል? እነርሱም መፈራረስና ጥፋት፤ ራብና ሰይፍ ናቸው፤ ታዲያ ማን ያስተዛዝንሽ? ²⁰ወንዶች ልጆችሽ ዝለዋል፤ በወጥመድ እንደ ተያዘ ሚዳዳ፤ በየጉዳናው አደባባይ ላይ ተኝተዋል። የእግዚአብሔር ቀላጣ፤ የአምላክሽም ተግሣጽ ሞልቶባቸዋል።
²¹ስለዚህ አንቺ የተጉዳሽ፤ ያለ ወይን ጠጅ የሰከርሽ ይህን ስሚ።
²²ሕዝቡን የሚታደግ አምላክሽ፤ ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እነሆ፤ ከእጅሽ፤ ያንገደገደሽን ጽዋ ወስጃለሁ፤ ያንን ጽዋ፤ የቀላጣዬን ዋንጫ፤ ዳግም አትጠጪውም፤
²³ባስጨነቁሽ፤ ‘ባላይሽ ላይ እንድንሄድ ተነጠፊልን’ ባለሽ እጅ ላይ አደርገዋለሁ፤ ጀርባሽን እንደ መሬት፤ እንደ መሽጋሪያም መንገድ አደረግሽ ላቸው።”

52 ጽዮን ሆይ፤ ተነሺ፤ ተነሺ፤ ኅይልን ልበሽ፤ ቅድስቲቱ ከተማ፤ ኢየሩሳሌም ሆይ! የክብር ልብስሽን ልበሽ፤ ያልተገረዘ የረከሰም ከእንግዲህ ወደ አንቺ አይገባም።
²ትቢያሽን አራግሬ፤ ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ተነሺ በዙፋንሽ ላይ ተቀመጪ፤ ምርኮኛዬቱ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ የዐንገትሽን የእስራት ሰንሰለት አውልቀሽ ጣዬ።

³እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ያለ ዋጋ ተሸጣችሁ ነበር፤ 1፡ሳሙ-2፡4፡ክሀ11፡1፤ ነስ6፡8፤መዘ110፡3፤እ.ሳ1፡26፡35፡8፤ 49፡18፡51፡9፡17፤ 61፡10፡እ.ል3፡17፤ ናሆ1፡15፡ዘካ3፡4፤ 9፡8፤ ማፋ4፡5፤ ሬ-እ21፡2፡27 52፡2 መዘ9፡14፤ 81፡6፡እ.ሳ10፡27፤ 29፡4፡60፡1 52፡3 መዘ44፡12፡እ.ሳ1፡27፡45፡13፤ 1፤ጸ፥1፤18

¹⁹ የሙት ባሕር ጥቅሎች፤ የሱባዓ ሊቃናት ትርጉም፤ የቡልጌትና የሱርሱቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የሚሰራቱ ቅጅ ግን፤ ታዲያ እንደ ተሰተካኝነቷ ይላል።

ያለ ገንዘብ ትቤገላችሁ።”
4ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “በመጀመሪያ ሕዝቤ ይኖር ዘንድ ወደ ግብፅ ወረደ፤
 በኋላም አዎን ያለ ምክንያት አስጨንቆ ገዛው።
5“አሁን እዚህ ምን አለኝ?” ይላል እግዚአብሔር፤
 “ሕዝቤ ያለ ምክንያት ተወስዶአል፤ የገዟቸው ተሣልቀውባቸዋል”^ላ
 ይላል እግዚአብሔር።
 “ቀኑን ሙሉ፤ ስሜ ያለ ማቋረጥ ይሰደባል።
6ስለዚህ ሕዝቤ ስሜን ያውቃል፤ በዚያ ቀንም፤ አስቀድሜ የተናገርሁ እኔ መሆኔን ይረዳል፤ እነሆ፤ እኔው ነኝ።”
7በተራሮች ላይ የቆሙ፤ የምሥራች ይዘው የሚመጡ እግሮች፤ ሰላምን የሚናገሩ፤ መልካም ዜና የሚያበሰሩ፤ ድኑትን የሚያውጁ፤ ጽዮንንም፤ “አምላክሽ ነግሦአል” የሚሉ እንዴት ያማሩ ናቸው።
8ስሚ፤ ጠባቂዎችሽ ድምፃቸውን ከፍ አድርገዋል፤ በአንድነት በእልልታ ይዘምራሉ። እግዚአብሔር ወደ ጽዮን ሲመለስ፤ በዐይኖቻቸው ያያሉ።
9እናንተ የኢየሩሳሌም ፍርስራሾች፤ በአንድነት በእልልታ ዘምሩ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን አጽናንቶአል፤ ኢየሩሳሌምንም ተቤሽቶአልና።
10እግዚአብሔር በመንግሥታት ሁሉ ፊት፤ የተቀደሰ ክንዱን ይገልጣል፤ በምድር ዳርቻዎች ያሉ ሁሉ፤ የአምላካችንን ማዳን ያያሉ።
11እናንተ የእግዚአብሔርን ስቃይ የምትሸሸሙ፤ ተለዩ፤ ተለዩ፤ ከዚያ ውጡ፤ ርኮስ ነገር አትንኩ፤ ከዚያ ውጡ ንጹሐንም ሁኑ።
12ሆኖም በችኩላ አትወጡም፤ ሸሽታችሁም አትሄዱም፤ እግዚአብሔር ፊት ፊታችሁ ይሄዳል፤ የእስራኤል አምላክ ደጀን ይሆናችኋል።
 የባሪያው ሥቃይና ክብር
13እነሆ፤ ባሪያዬ የሚያከናውነው

52:4 ዘፍ46:6፤ እሳ10:24
 52:5 አሳ37:23፤ ሮሜ2:24
 52:6 ዘ6:3፤ እሳ10:20፤41:26፤ 49:23
 52:7 2ሳሙ18:26፤ ዘፍ16:31፤መዝ97:1፤ ኢሳ40:9፤ 42:11፤ ናሆ1:15፤ሉቃ2:14፤ ሮሜ10:15፤ 1ቆሮ15:24-25፤ ኤፌ6:15
 52:8 ዘኁ10:36፤ 1ሳሙ14:16፤ እሳ12:6፤40:9፤ 56:10፤59:20፤62:6፤ ኤር6:17፤31:6፤ ሕዝ3:17፤33:7፤ ዘከ8:3
 52:9 ዕነግ9:9፤ መዝ74:3፤98:4፤ ኢሳ35:2፤40:1፤ 48:20፤51:3፤ ሉቃ2:25
 52:10 ኢሳ4:24፤ 2ዜና32:8፤ መዝ44:3፤67:2፤ ኢሳ11:9፤30:30፤ 66:18፤ሉቃ2:30፤ 3:6
 52:11 ዘኁ8:6፤ 2ዜና36:10፤ ኢሳ1:16፤48:20፤ 2ቆሮ6:7፤ 2ጢሞ2:19
 52:12 ዘወ12:11፤ 14:19፤ግዝ2:13፤ ዮሐ10:4
 52:13 ኢሳ1:8፤ ኢሳ4:2፤6፤1፤20:3፤ 57:15፤ሐሥ3:13፤ ፊል2:9
 52:14 ዘሉ26:32፤ 2ሳሙ10:4፤ሉቃ21:2፤ 16:16፤18:20
 52:15 ዘሉ14:7፤ 16:14-15፤ መዝ18:19፤ መዝ107:42፤ ኢሳ49:7፤ሮሜ15:21፤ ኤፌ3:4-5
 53:1 መዝ98:1፤ ኢሳ28:9፤30:30፤ ዮሐ12:38፤ ሮሜ10:16
 53:2 2ነገ19:26፤ ኢዮ14:7፤ኢሳ4:2፤ 11:10፤52:14
 53:3 ፋፋ:10፤ ዘወ1:10፤ዘዳ31:17፤ 1ሳሙ2:30፤መዝ22:6፤ 69:29፤ኢሳ1:15፤ ማቴ16:21፤27:29፤ ሉቃ18:31-33፤ ዮሐ11:10-11፤ዕብ5:8
 53:4 ፋፋ:3፤ ዘፍ12:17፤ዘዳ5:24፤ፋፋ:1፤21፤ ኢዮ4:5፤ኤር23:5-6፤ 25:34፤ዕብ84:23-24፤ ማዝ5:2-4፤ዘከ13:7፤

በማስተዋል ነው።^ሐ
 ገናና ይሆናል፤ ከፍ ከፍ ይላል፤ እጅግ ይከብራልም።
14ብዙዎች በእርሱ መ እስኪደነገጡ ድረስ፤ መልኩ ከማንም ከሰው የተለየ፤ ከሰው ልጆችም ሁሉ ይልቅ ተጐሳቁለ።
15ስለዚህ ብዙ መንግሥታትን ያስደንቃል፤ በእርሱ ምክንያት ነገሥታት አፋቸውን ይይዛሉ፤ ያልተነገራቸውን ያያሉ፤ ያልሰሙትን ያስተውላሉ።
53 የሰማነውን ነገር ማን አመነ?
 የእግዚአብሔርስ ክንድ ለማን ተገለጠ?
2ብሬቱ እንደ ቡቃያ፤ ከደረቅም መሬት እንደ ወጣ ሥር በቀለ፤ የሚሰብ ውበት ወይም ግርማ የለውም፤ እንድንወደውም የሚያደርግ መልክ አልነበረውም።
3በሰዎች የተናቀና የተጠላ፤ የሕማም ሰውና ሥቃይ ያልተለዩው ነበር። ሰዎች ፊታቸውን እንደሚያከናውኑት ዐይነት፤ የተናቀ ነበር፤ እኛም አላከበርነውም።
4በእርግጥ እርሱ ደዌያችንን ወሰደ፤ ሕመማችንንም ተሸከመ፤ እኛ ግን በእግዚአብሔር እንደ ተመታ፤ እንደ ተቀሠ፤ እንደ ተሠቃየም ቁጠርነው።
5ነገር ግን እርሱ ስለ መተላለፋችን ተወጋ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ፤ በእርሱ ላይ የወደቀው ቅጣት ለእኛ ሰላም አመጣልን፤ በእርሱም ቀኑል እኛ ተፈወስን።
6እኛ ሁላችን እንደ በጎች ተቅበዝብዘን ጠፋን፤ እያንዳንዳችንም በየመንገዳችን ነጐድን፤ እግዚአብሔርም፤ የሁላችንን በደል በእርሱ ላይ ጫነው።
7ተጨነቀ፤ ተሠቃየም፤ ነገር ግን አፉን አልከፈተም፤ እንደ ጠቦትም ለዕርድ ተነዳ፤
 ማቴ8:17፤ዮሐ19:7፤53:5 ዘወ28:38፤ዘዳ32:39፤2ዜና7:14፤ መዝ22:16፤34:18፤39:8፤ኢሳ1:6፤9:6፤50:6፤ ማቴ27:26፤ዮሐ3:17፤ 19:1፤ሮሜ4:25፤5:1፤1ቆሮ15:3፤ዕብ9:28፤ 1ጴጥ2:24-25 53:6 ፋፋ:12፤ዘወ28:38፤1ሳሙ8:3፤መዝ95:10፤ ኢሳ56:11፤57:17፤ ማዝ3:5፤ሮሜ4:25፤ 1ጴጥ2:24-25 53:7 መዝ44:22፤ ኢሳ49:26፤ማቴ27:31፤ማር14:61፤ ዮሐ1:29፤1ጴጥ2:23
 ሳፍ የሙት ባሕር ጥቅሎችና ቩልጊት ከዚህ ጋር ይሰማሉ።
 ሐ13 ወይም ይበለጽጋል
 ሐ14 ዕብራይስጥ፤ በእግዚአብሔር ይላል።

በሽላቸው ፊት ዝም እንደሚል በግ፤
 አፉን አልከፈተም።፤
 ስማሽጠጠኝናም በፍርድ ተወሰደ፤
 ስለ ሕዝቤ ኅጢአት ተመቶ፤
 ከሕያዋን ምድር እንደ ተወገደ፤
 ከትውልዱ ማን አስተዋለ?
 ስለአፉ ተንኩል ሳይገኝበት፤
 ምንም ወንጀል ሳይሠራ፤
 አሟሟቱ ከክፋዎቻ፤
 መቃብሩም ከባለጠጎች ጋር ሆነ።፤
 ስመድቀቁና መሠቃዩቱ ግን የእግዚአብሔር
 ፈቃድ ነበር፤
 እግዚአብሔር ነፍሱን የጎጠአት መሥ
 ዋዕት ቢያደርገውም እንኳ፤
 ዘሩን ያያል፤ ዕድሜውም ይረዝማል፤
 የእግዚአብሔርም ፈቃድ በእጁ
 ይከናወናል።፤
 ከነፍሱ ሥቃይ በኋላ፤
 የሕይወት ብርሃንም ያያል፤ ደስም ይለዋል፤
 ጻድቅ ባሪያዬ በዕውቀቱ ብዙዎቹን
 ያጸድቃል፤
 መተላለፋቸውንም ይሸከማል።፤
 ስለዚህ ድርሻውን ከታላላቆች ጋር
 እስጠዋለሁ፤
 ምርኮውን ከገያላን ጋር ይካፈላል፤
 እስከ ሞት ድረስ ሕይወቱን አሳልፎ
 በመስጠቱ፤
 ከክፉ አድራጊዎችም ጋር በመቆጠሩ፤
 የብዙዎችን ኅጢአት ተሸከመ፤
 ስለ ዐመፀኞችም ማለደ።፤
 የወደፊቱ የጽዮን ክብር
54 “አንቺ መካን ሴት፤
 አንቺ ልጅ ወልደሽ የማታውቁ፤
 ዘምሪ፤
 እልል በዩ፤ በደስታ ጩኸ፤
 አንቺ አምጠሽ የማታውቁ፤
 ባል ካላት ሴት ይልቅ፤
 የፈቷ ልጆች ይበዛሉና” ይላል እግዚ
 አብሔር።፤
 ፊርድንኪንሽን ቦታ አስፈ፤
 የድንኳንሽን መጋረጃዎች በትልቁ ዘርጊ፤
 ፈጽሞ አትቁጥቢ፤
 ገመዶችሽን አርዝማኢቸው፤
 ካስማዎችሽንም ቀብቅቢ።፤
 ፊርድንኪንሽን ወደ ግራም ትስፋፊያለሽ፤
 ዘርቸሽ መንግሥታትን ይወርሳሉ፤
 በባድማ ከተሞቻቸውም ይኖራሉና።፤
 ፊርድንኪንሽን አትፍሪ፤ ኅፍረት አይገጥምሽን፤
 ውርደት ስለማይደርስብሽ አትሸማቀቁ፤
 የወጣትነት ኅፍረትሽን ትረሺዋለሽ፤
 የመበለትነት ስድብሽንም ከእንግዲህ አታስ

53:8 ቍ12፤
 መዝ39:8፤88:5፤
 879:26፤ማር14:49፤
 ሐሥ8:32-33
 53:9 ኢዮ16:17፤
 ኢሳ42:1-3፤
 ማቴ27:38፤57-60፤
 ማር15:27፤43-46፤
 ሉቃ23:32፤50-53፤
 ዮሐ19:18፤38-41፤
 1ጴጥ2:22፤
 1ዮሐ3:5፤ ራእ14:5
 53:10 ቍ3:5፤
 ዘፍ12:17፤ ዘሴ5:15፤
 ኢሳ1:8፤መዝ22:30፤
 ኢሳ46:10፤49:4፤
 55:11፤ዮሐ3:17፤
 ሐሥ2:23
 53:11 ዘዐ28:38፤
 ኢዮ33:30፤ኢሳ6:7፤
 20:3፤ዮሐ1:29፤
 10:14-18፤ሐሥ7:52፤
 10:43፤ሮሜ4:25
 53:12 ቍ6፤
 ዘዐ15:9፤
 መዝ119:162፤
 ኢሳ6:1፤59:16፤
 ማቴ26:28፤38-39፤
 42፤27:38፤
 ማር15:27፤
 ሉቃ11:22፤22:37፤
 23:32፤ሮሜ8:34፤
 ፊል2:9፤ሐብ9:28፤
 1ጴጥ2:24
 54:1 ዘፍ21:6፤
 30:1፤1፤ሞ2:5፤
 መዝ98:4፤
 ኢሳ49:19፤20፤
 66:7፤ገላ4:27
 54:2 ዘፍ26:22፤
 ዘዐ35:18፤39:40፤
 ኢሳ26:15፤49:19-20
 54:3 ዘፍ13:14፤ ኢ
 ዮ12:23፤ኢሳ4:2፤
 48:19፤49:19፤
 60:4-11
 54:4 ዘፍ30:23፤
 መዝ25:7፤119:39፤ኢ
 ሳ28:16፤29:22፤
 41:11፤ 47:8፤51:7፤
 ኤር2:2፤22:21፤
 30:10፤ኢሳ2:21
 54:5 መዝ95:6፤
 149:2፤መሐ3:11፤
 ኢሳ1:4፤6:3፤12:4፤
 48:17፤49:7፤51:13፤55
 ፤560:9፤ኤር3:14፤
 31፤32፤ሆሴ2:7፤16
 54:6 ቍ6-7፤
 ዘዐ20:14፤ኢሳ1:4፤
 49:14-21፤50:1-2፤
 60:15፤62:4፤12፤
 ኤር44:2፤ሆሴ1:10፤
 ማሌ2:15
 54:7 ኢዮ14:13፤
 መዝ51:1፤71:11፤ኢ
 ሳ26:20፤27:8፤
 49:18
 54:8 ቍ10፤
 መዝ25:6፤92:2፤
 102:13፤ኢሳ1:15፤
 9:12፤14:1፤26፤20፤34
 8:17፤55:3፤60:10፤
 54:14 2ኛው-7:10፤

ታውሺውም።፤
 ስማሽጠጠኝናም በፍርድ ተወሰደ፤
 ስለ ሕዝቤ ኅጢአት ተመቶ፤
 ከሕያዋን ምድር እንደ ተወገደ፤
 ከትውልዱ ማን አስተዋለ?
 ስለአፉ ተንኩል ሳይገኝበት፤
 ምንም ወንጀል ሳይሠራ፤
 አሟሟቱ ከክፋዎቻ፤
 መቃብሩም ከባለጠጎች ጋር ሆነ።፤
 ስመድቀቁና መሠቃዩቱ ግን የእግዚአብሔር
 ፈቃድ ነበር፤
 እግዚአብሔር ነፍሱን የጎጠአት መሥ
 ዋዕት ቢያደርገውም እንኳ፤
 ዘሩን ያያል፤ ዕድሜውም ይረዝማል፤
 የእግዚአብሔርም ፈቃድ በእጁ
 ይከናወናል።፤
 ከነፍሱ ሥቃይ በኋላ፤
 የሕይወት ብርሃንም ያያል፤ ደስም ይለዋል፤
 ጻድቅ ባሪያዬ በዕውቀቱ ብዙዎቹን
 ያጸድቃል፤
 መተላለፋቸውንም ይሸከማል።፤
 ስለዚህ ድርሻውን ከታላላቆች ጋር
 እስጠዋለሁ፤
 ምርኮውን ከገያላን ጋር ይካፈላል፤
 እስከ ሞት ድረስ ሕይወቱን አሳልፎ
 በመስጠቱ፤
 ከክፉ አድራጊዎችም ጋር በመቆጠሩ፤
 የብዙዎችን ኅጢአት ተሸከመ፤
 ስለ ዐመፀኞችም ማለደ።፤
 የወደፊቱ የጽዮን ክብር
54 “አንቺ መካን ሴት፤
 አንቺ ልጅ ወልደሽ የማታውቁ፤
 ዘምሪ፤
 እልል በዩ፤ በደስታ ጩኸ፤
 አንቺ አምጠሽ የማታውቁ፤
 ባል ካላት ሴት ይልቅ፤
 የፈቷ ልጆች ይበዛሉና” ይላል እግዚ
 አብሔር።፤
 ፊርድንኪንሽን ቦታ አስፈ፤
 የድንኳንሽን መጋረጃዎች በትልቁ ዘርጊ፤
 ፈጽሞ አትቁጥቢ፤
 ገመዶችሽን አርዝማኢቸው፤
 ካስማዎችሽንም ቀብቅቢ።፤
 ፊርድንኪንሽን ወደ ግራም ትስፋፊያለሽ፤
 ዘርቸሽ መንግሥታትን ይወርሳሉ፤
 በባድማ ከተሞቻቸውም ይኖራሉና።፤
 ፊርድንኪንሽን አትፍሪ፤ ኅፍረት አይገጥምሽን፤
 ውርደት ስለማይደርስብሽ አትሸማቀቁ፤
 የወጣትነት ኅፍረትሽን ትረሺዋለሽ፤
 የመበለትነት ስድብሽንም ከእንግዲህ አታስ

63:7፤ሆሴ2:19 54:9 ዘፍ8:21፤ዘፍ28:20፤መዝ13:1፤103:9፤ ኢ
 ሳ12:1፤ 14:24፤49:18፤57:16፤ኤር3:5፤12፤ሐዘ39:29፤ ማክ7:18
 54:10 ቍ8፤ዘፍ9:16፤ ዘዐ34:10፤ ዘዮ25:12፤
 መዝ64:4፤62:38፤9:34፤ኢሳ14:1፤ 42:6፤51:6፤ 55:7፤
 ዕብ12:27፤ ራእ6:14 54:11 ዘዐ24:10፤ ዘፍ29:2፤ኢዮ28:6፤
 ኢሳ14:32፤28:2፤16፤ 29:6፤51:19፤ራእ21:18፤19-20
 54:12 ራእ21:21 54:13 ዘሌ26:6፤ኢሳ28:9፤ 48:18፤
 ማክ4:2፤ዮሐ6:45፤ ዕብ8:11
 ም8 ወይም፤ በእስር
 ም11 የሙት ባሕር ጥቅሎች (እንዲሁም የሰብዓ ሊቃናት
 ትርጉምን ይመ) ከዚህ ጋር ይስማማሉ፤ የማሰራቱ ቅጅ ግን፤
 የሕይወት ብርሃን የሚለውን ሐረግ አይጨምርም።፤
 ፋ12 ወይም፤ ከብዙዎች ጋር
 ፋ12 ወይም፤ እጅግ ብዙ ከሆኑ ጋር
 ፋ11 በዕራይስጡ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።፤

14 በጽድቅ ትመሠረቻለሽ፤
 የግፍ አገዛዝ ከአንቺ ይርቃል፤
 የሚያስፈራሽ አይኖርም፤
 ሽብር ከአንቺ ይርቃል፤
 አጠገብሽም አይደርስም።

15 ማንም ጉዳት ቢደርስሽ ስኬት አይደለም፤
 ጉዳት ያደርሰሽ ሁሉ ለአንቺ እጁን
 ይሰጣል።

16 “እነሆ የከሰሉ ፍም እንዲቀጣጠል የሚያ
 ራግበውን፤
 የጦር መሣሪያ የሚያበጀውን፤ አንጥረኛውን
 የፈጠርሁ እኔ ነኝ፤
 ጥፋት እንዲያደርስም የፈጠርሁ እኔ
 ነኝ አጥፊውንም የፈጠርሁ እኔ ነኝ፤

17 በአንቺ ላይ እንዲደገን የተበጀ መሣሪያ
 ይከሸፋል፤
 የሚከሰሽንም አንደበት ሁሉ ትረቺያለሽ፤
 እንግዲህ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ርስት
 ይህ ነው፤
 ከእኔ የሚያገኙትም ጽድቃቸው ይኸው
 ነው።”

ይላል እግዚአብሔር።

ጥሪ ለተጠሙ-

55 እናንት የተጠማችሁ ሁሉ ኑ፤
 እናንት ገንዘብ የሌላችሁ፤
 ወደ ውሆች ኑ፤
 ኑና ግዙ፤ ብሉም፤
 ኑና ያለ ገንዘብ፤ ያለ ዋጋ፤
 የወይን ጠጅና ወተት ግዙ።

2 ገንዘባችሁን እንጀራ ባልሆነ ነገር ላይ
 ለምን ታጠፋችሁ?
 በማያጠግብስ ነገር ላይ ለምን ጉልበታ
 ችሁን ትጨርሳችሁ?
 ስሙ፤ እኔን ስሙኝ፤ መልኩም የሆነውንም ብሉ፤
 ነፍሳችሁም በጥፋ ምግብ ትደሰታላች።

3 ጆሮአችሁን ከፍታችሁ ወደ እኔ ቅረቡ፤
 ነፍሳችሁም እንድትኖር አድምጡኝ።

ለዳዊት በገባሁት በጽኑ ፍቅሬ፤
 ከእናንተም ጋር የዘላለም ኪዳን አደር
 ጋለሁ።

4 እነሆ፤ እርሱን ለሕዝቦች ምስክር፤
 መሪ፤ የጦር አገጣጥም አድርጌዋለሁ።

5 እነሆ፤ የማታውቃቸውን መንግሥታት
 ትጠራለህ፤
 የማያወቁህ መንግሥታት በፍጥነት ወደ
 አንተ ይመጣሉ፤

ምክንያቱም እግዚአብሔር አምላክህ፤
 የእስራኤል ቅዱስ፤
 በክብሩ ከፍ ከፍ አድርጎሃል።

6 እግዚአብሔር በሚገኝበት ጊዜ ፈልጉት፤
 ቀርቦም ሳለ ጥፋት።

ኢ.49:4;17:14;
 26:2;ኤር.30:20;
 ሰፎ.3:15;ዘካ.9:8
54:15 ኢሳ.11:1-16
54:16 ኢሳ.10:5;
 13:5;144:12
54:17 መዝ.17:2;
 ኢሳ.29:8;34:11;
 56:6-8;63:17;65:8;
 9:13-15;66:14;
 ዘካ.1:20-21
55:1 ምሳ.9:5;
 መ.ሐ.5:1;ኢሳ.35:7;
 ኢር.2:13;ሰቆ.5:4; ሕ
 ዝ.47:1;12;
 ሆሌ.14:4;ዘካ.14:8;
 ማ.ፋ.5:6;10:8;
 13:44; ሉ.ቃ.6:21;
 ዮ.ሐ.4:14;7:37;
 1ጴጥ.2:2;ፊ.ጳ.3:18;
 21:6;22:17
55:2 መዝ.22:26;
 መዝ.6:2;ኢሳ.1:19;
 30:23;49:4;
 ኢር.12:13;ሆሌ.4:10;
 8:7;ሚ.ክ.6:14;
 ሐ.1:6
55:3 ዘካ.9:16;
 ዘሌ.18:5;መዝ.78:1;
 ኢሳ.54:8;10;
 ዮ.ሐ.6:27;
 ሐሥ.13:34;
 ሮሜ.10:5;ዕብ.13:20
55:4 ሰላሙ.13:14;
 2ዘካ.7:18;ኢሳ.32:1;
 ራ.እ.1:5
55:5 ኢሳ.2:3;
 12:6;44:23;49:6;15
 4:5
55:6 ዘዳ.4:29;
 2ዘካ.15:2;መዝ.32:6;
 50:15;ኢሳ.9:13;
 49:8;65:24;
 ኤር.29:12;33:3;
 ሐሥ.17:27;
 2ቆሮ.6:1-2
55:7 2ዘካ.9:21;
 7:14;30:9;ኢሳ.1:18;
 32:7;40:2;44:22;
 54:10;59:7;ኤር.26:3;
 ሕዝ.18:27-28;32
55:8 ኢሳ.53:6;
 ሚ.ክ.4:12;ፊ.ጳ.2:5;
 4:8
55:9 ዘዮ.23:19;
 ኢዮ.11:8;
 መዝ.103:11;
 ኢሳ.40:13-14
55:10 ዘካ.47:23;
 ዘሌ.25:19;ኢዮ.14:9;
 መዝ.67:6;ኢሳ.30:23;
 2ቆሮ.9:10
55:11 ዘዳ.32:2;
 ምሳ.19:21;ኢሳ.40:8;
 44:26;45:23;
 ሕዝ.12:25;
 ማ.ፋ.5:18;ዮ.ሐ.1:1;
 ዕብ.4:12
55:12 ዘካ.16:33;
 መዝ.65:12-13;
 96:12-13;98:4;8;
 ኢሳ.35:2;54:10;13
56:4 ዘዐ.31:13;

7 ክፉ ሰው መንገዱን፤
 በደለኛም ሐሳቡን ይተው።
 ወደ እግዚአብሔር ይመለስ፤ እርሱም
 ምሕረት ያደርግለታል፤
 ወደ አምላካችን ይመለስ፤ ይቅርታው ብዙ
 ነውና።

8 “ሐሳቤ እንደ ሐሳባችሁ፤
 መንገዬ እንደ መንገዳችሁ አይደለምና”
 ይላል እግዚአብሔር።

9 “ሰማያት ከምድር ከፍ እንደሚሉ፤
 መንገዬ ከመንገዳችሁ፤
 ሐሳቤም ከሐሳባችሁ እንዲሁ ከፍ ያለ
 ነው።

10 ዝናምና በረዶ
 ከሰማይ ወርዶ፤
 ምድርን በማራስ፤
 እንድታበቅልና እንድታፈራ
 ለዘራው ዘር፤ ለበላተኛም እንጀራ እንድትሰጥ
 ሳያደርግ፤
 ወደ ላይ እንደማይመለስ ሁሉ፤

11 ከአፌ የሚወጣውም ቃሌ፤
 በከንቱ ወደ እኔ አይመለስም፤
 ነገር ግን የምሻውን ያከናውናል፤
 የተላከበትንም ዐላማ ይፈጽማል።

12 በደስታ ትወጣላችሁ፤
 በሰላምም ትሸኛላችሁ፤
 ተራሮችና ኩረብቶች፤
 በፊታችሁ በእልልታ ይዘምራሉ፤
 የሚዳ ዛፎች ሁሉ፤
 ያጨበጭባሉ።

13 በእሾኸ ፈንታ የጥድ ዛፍ፤
 በኮርንችት ፈንታ ባርሰነት ይበቅላል።
 ይህም የእግዚአብሔር መታሰቢያ፤
 ሊጠፋ የማይችል፤
 የዘላለም ምልክት ይሆናል።”

ለሌሎች የተሰጠ ድነት

56 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ፍትሕን ጠብቁ፤
 መልካሙን አድርጉ፤
 ማዳኔ በቅርብ ነው፤
 ጽድቄም ፈጥኖ ይገለጣልና።

2 ሰንበትን ሳይረክስ የሚያከብር፤
 ክፉን ከማድረግ እጁን የሚሰበስብ፤
 የሚገታ፤
 እነዚህን የሚፈጽም ሰው የተባረከ ነው።”

3 ወደ እግዚአብሔር የተጠጋ መጸተኛ፤

55:13 ዘዮ.33:55; መዝ.102:12;ኢሳ.56: 41;19;63:12;
 ኢር.32:20;33:9 **56:1** መዝ.11:7; 85:9;ኢሳ.1:17;
 26:8;ኤር.22:3; 23:6;ዳ.79:24 **56:2** ዘዐ.20:8;10; መዝ.119:2
56:3 ዘዐ.12:43; ዘሌ.21:20;ዘዳ.23:3;1ነገ.8:41;
 ኢሳ.11:10; ኤር.38:7;ዘዳ.8:20-23;ሐሥ.8:27

“እግዚአብሔር በአርግጥ ከሕዝቡ ይለዩኛል” አይበል፤
 ጃንደረባም፤
 “እኔ ደረቅ ዛፍ ነኝ” አይበል።
 4 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እንበቶቼን ለሚያከብሩ ጃንደረቦች፤
 ደስ የሚያሰኘኝን ለሚመርጡ፤
 ቃል ኪዳኔን፤ ለሚጠብቁ
 5 በቤተ መቅደሴና በቅጥሮቼ ውስጥ፤
 ከወንዶችና ከሴቶች ልጆች የበለጠ፤
 መታሰቢያና ስም እስጣቸዋለሁ፤
 ለዘላለም፤
 የማይጠፋ ስም እስጣቸዋለሁ።
 6 እርሱን ለማገልገል፤
 ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ጋር ያቁራኝ
 መጸተኞች፤
 የእግዚአብሔርን ስም በመውደድ፤
 እርሱንም በማምለክ፤
 ሰንበትን ሳያረክሱ የሚያከብሩትን ሁሉ፤
 ቃል ኪዳኔንም የሚጠብቁትን፤
 7 ወደ ተቀደሰው ተራራዬ አመጣቸዋለሁ፤
 በጸሎት ቤቴም ውስጥ ደስ
 አሰኛቸዋለሁ።
 የሚቃጠል መሥዋዕቶቻቸውንና ሌሎች
 መሥዋዕቶቻቸውን፤
 በመሠዊያዬ ቢሠወ እቀበላቸዋለሁ፤
 ቤቴ፤ ለሕዝቦች ሁሉ
 የጸሎት ቤት ተብሎ ይጠራልና።”
 8 የተበተኑትን እስራኤል የሚሰበስብ፤
 ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ከተሰበሰቡት በተጨማሪ፤
 ሌሎችን እንደ ገና እሰበስባለሁ።”
 በክፉዎች ላይ የእግዚአብሔር ወቀሳ
 9 እናንተ የምድር አራዊት ሁሉ ኑ፤
 እናንተ የዱር አራዊት ሁሉ ኑና በጥርሳቸው
 በጫጭቁ።
 10 የእስራኤል ጠባቂዎች ዕውሮች ናቸው፤
 ዕውቀት የላቸውም፤
 ሁሉም ድምፅ የለሽ ውሾች ናቸው፤
 መጮኽ አይችሉም፤
 ተጋድመው ያልማሉ፤
 እንቅልፋሞች ናቸው።
 11 እጅግ ሲበዛ ሆዳም ውሾች ናቸው፤
 ጠገብሁን አያውቁም፤
 የማይስተውሉ እረኞች ናቸው፤
 ሁሉም በየራሳቸው መንገድ ሄዱ፤
 እያንዳንዳቸውም የገል ጥቅማቸውን ፈለጉ።
 12 እርስ በርሳቸውም፤ “ኑና የወይን ጠጅ
 እንገባበዝ፤
 እስክንሰክር እንጠጣ፤
 ነገም ያው እንደ ዛሬ፤

ኤር38፥7
 56፥5 ዞጥ32፥42፤
 14ጦ፥15፥12፤
 ኢሳ26፥1፥43፥7፤
 48፥19፥55፥13፤
 60፥18
 56፥6 ጥ2፥4፤
 ዘ012፥43፥1፥ነገ8፥41፤
 ዘሳ22፥2፥አሰ60፥7፤
 10፥61፥5፥ሚል1፥11
 56፥7 ኢሳ2፥2፤
 19፥21፥ሕዝ20፥40፤
 ማቴ21፥13፤
 ማር11፥17፤
 ሉቃ19፥46፤
 ሮሚ12፥1፤
 ልል4፥18፥ዕብ13፥15
 56፥8 ዞዳ30፥4፤
 ኢሳ1፥9፥11፥12፤
 60፥3-11፥ሕዝ34፥12፤
 ዮሐ10፥16
 56፥9 ኢሳ18፥6፤
 ኤር12፥9፥ሕዝ34፥5፤
 8፥39፥17-20
 56፥10 ኢሳ52፥8፤
 62፥6፥ኤር28፥6፥17፥10
 ፤21፥14፥13-14፤
 31፥6፥ሕዝ3፥17፤
 33፥7፥ሆ3፥18
 56፥11 ኢሳ1፥3፤
 53፥6፥57፥17፤
 ኤር6፥13፥8፥10፤
 22፥17፥23፥1፤
 ሕዝ13፥19፥34፥2፤
 ሆሴ4፥7-8፥ሚክ3፥11
 56፥12 ዘላ10፥9፤
 መዝ10፥6፥ምላ23፥20፤
 ኢሳ22፥13፤
 ሉቃ12፥18-19
 57፥1 ጌን22፥20፤
 መዝ12፥1፤
 ኢሳ42፥25፥ሕዝ21፥3
 57፥2 ኢሳ26፥7፤
 ዳን12፥13
 57፥3 ጥ7-8፤
 ዘ022፥18፥ኢሳ1፥21፤
 ኤር2፥20፥ሚል3፥5፤
 ማቴ16፥4፥ዮሐ4፥4
 57፥4 ኢሳ1፥2
 57፥5 ዞዳ12፥2፤
 18፥10፥ዘሌ18፥21፤
 2ነገ16፥4፤
 መዝ106፥37-38፤
 ኢሳ1፥29፥ሕዝ16፥20
 57፥6 ጌን17፥10፤
 ኤር3፥9፥5፥9፥29፤
 7፥18፥9፥9፥19፥13፤
 44፥18፥ዕን2፥19
 57፥7 ኢሳ65፥7፤
 ኤር3፥6፥13፥27፤
 ሕዝ6፥3፥13፥16፥16፤
 20፥27-28፥29
 57፥8 ሕዝ16፥15፤
 26፥36፥23፥7፥18
 57፥9 ዘሌ18፥21፤
 1ነገ11፥5፥ማሕ4፥10፤
 ኢሳ8፥19፤
 ሕዝ23፥16፥40
 57፥10 14ጦ፥2፥4፤
 ኢሳ47፥13፥ኤር2፥25፤
 18፥12፥ሚል3፥14

ምናልባትም የተሻለ ቀን ይሆንልናል”
 ይባላሉ።
 57 ጻድቅ ይሞታል፤
 ይህን ግን ማንም ልብ አይልም፤
 ለእግዚአብሔር ያደሩ ሰዎች ይወሰዳሉ፤
 ጻድቃን ከክፉ ይደኑ ዘንድ፤
 መወሰዳቸውን፤
 ማንም አያስተውልም።
 2 በቅንነት የሚሄዱ፤
 ሰላም ይሆንላቸዋል፤
 መኝታቸው ላይ ያርፋሉ።
 3 “እናንተ የአስማተኞቹ ልጆች ግን፤
 እናንተ የአመንዝራውና የጋለሞታዬቱ
 ዘር፤ እናንተ፤ ወዲህ ኑ፤
 4 የምትሣለቁት በማን ላይ ነው?
 የምታሸማጥጡት ማንን ነው?
 ምላሳችሁንስ አውጥታችሁ የምታሾፉት በማን
 ላይ ነው?
 እናንተ የዐመፀኞች ልጆች፤
 የሐሰተኞች ዘር አይደላችሁምን?
 5 በባሉጥ ዛፎች መካከል፤
 ቅጠሉ በተንገረገገ ዛፍ ሥር በዝሙት
 የምትቃጠሉ፤
 በሽለቆዎች፤
 በዐለት ስንጣቂዎችም ውስጥ ልጆቻችሁን
 የምትወዱ አይደላችሁምን?
 6 በሽለቆው በሚገኙት ለሰላሳ ድንጋዮች
 ውስጥ ያሉት ጣዖቶች የአንቺ
 ናቸው፤
 እነርሱም ዕጣ ፈንታዎችሽ ናቸው፤
 እርግጥ ነው፤ በእነርሱ ላይ የመጠጥ ቀርባን
 አፍሰሰሻል፤
 የእህል ቀርባንም አቅርባሻል፤
 ታዲያ፤ ስለ እነዚህ ነገሮች ዝም እላለሁን?
 7 ዐልጋሽን ከፍ ባለውና በረጅሙ ኩራብታ
 ላይ አነጠፍሽ፤
 በዚያም መሥዋዕትሽን ልታቀርቢ ወጣሽ።
 8 ከመዝጊያሽና ከመቃንሽ ጀርባ፤
 የጣዖት ምስሎችሽን ሰቀልሽ፤
 እኔን ትተሽ መኝታሽን ገለጥሽ፤
 በላይም ወጥተሽ በጣም ገለጥሽው፤
 መኝታቸውን ከወደድሽላቸው ጋር
 ስምምነት
 አደረግሽ፤
 ዕርቃናቸውንም አየሽ።
 9 የወይራ ዘይት ይዘሽ፤
 ሽቶ በላይ ጨምረሽ ወደ ሞሎክ* ሄድሽ፤
 መልእክተኞችሽን ወደ ሩቅ አገር ላክሽ፤
 እስከ ራሱ እስከ ሲኤልም ዘለቅሽ።
 10 በመንገድ ብዛት ደከምሽ፤

*9 ወይም ወደ ንጉሡ ተብሎ
 *9 ወይም፤ ጣዖቶችሽን ተብሎ

ነገር ግን 'ተስፋ የለውም' አላልሽም፤ የጉልበት መታደስ አገኘሽ፤ ስለዚህም አልዛልሽም።
 11 "እኔን የዋሸሽኝ፤ ማንን ፈርተሽ፤ ማንንስ ሠግተሽ ነው? እኔን ያላስታወስሽው፤ ይህንንም በልብሽ ያላኖርሽው፤ እኔን ያልፈራሽው፤ ዝም ስላልሁ አይደለምን?
 12 ጽድቅሽንና ሥራሽን አጋልጣለሁ፤ እነርሱም አይጠቅሙሽም።
 13 ለርዳታ በምትመኽቡት ጊዜ፤ የሰበሰቡሻቸው ጣዖቶች እስቲ ያድኑሽ! ነፋስ ጠራርጎ ይወስዳቸዋል፤ ሽውሽውታም ይበትናቸዋል። እኔን መጠጊያው ያደረገ ሰው ግን፤ ምድሪቱን ይወርሳል፤ የተቀደሰ ተራራዬንም ገንዘቡ ያደርገዋል።"
 ልባቸው ለተሰበረ መጽናናት
 14 እንዲህ ይባላል፤ "አብጃ፤ አብጃ፤ መንገድ አዘጋጃ፤ ከሕዝቤ መንገድ ዕንቅፋት አስወግዱ።"
 15 ከፍ ከፍ ያለውና ልዕልና ያለው እርሱ፤ ስሙም ቅዱስ የሆነው፤ ለዘላለም የሚኖረው እንዲህ ይላል፤ "የተዋረዱትን መንፈሳቸውን ለማንሣሣት፤ የተሰበረ ልብ ያላቸውን ለማንቃቃት፤ ከፍ ባለውና በቅዱሱ ስፍራ እኖራለሁ፤ የተሰበረ ልብ ካለውና በመንፈሱ ከተዋረደው ጋር እሆናለሁ።
 16 የሰው መንፈስ በፊቴ እንዳይዘል፤ የፈጠርሁትም ሰው እስትንፋስ እንዳይቆም፤ ለዘላለም አልወቅስም፤ ሁልጊዜም አልቁጣም።
 17 ነጠአት ስለ ሞላበት ስግብግብነቱ ተቁጣሁት፤ ቀጣሁት፤ ፊቴንም በቀኝ ስእርሱ ሸሸግሁ፤ ያም ሆኖ በገዛ መንገዱ ገፋበት።
 18 መንገዶቹን አይቻለሁ፤ ቢሆንም እፈው ሰዋለሁ፤ እመራዋለሁ፤ ለእርሱና ስለ እርሱ ለሚያለ ቅሱትም መጽናናትን እመልሳለሁ፤
 19 በእስራኤል አልቃሾች ከንፈር ላይ ምስጋና እፈጥራለሁ። በቅርብና በሩቅ ላሉት ሰላም፤ ሰላም ይሁን፤ እኔ እፈውሳቸዋለሁ" ይላል እግዚአብሔር።
 20 ክፋዎች ግን ማዕበሉ ጭቃና ጉድፍ እንደሚያወጣ፤ ጸጥ ማለት እንደማይችል፤

57፡11 2ነገ1፡15፤ እስ4፡14፤ም429፡25፤ መዝ50፡21፤83፡1፤ ኢ. 47፡2፤ 17፡10፤ 42፡23፤ ኢር2፡32፤ 3፡21፤13፡25፤18፡15፤ ሕዝ22፡12
 57፡12 ኢላ29፡15፤ 58፡1፤59፡6፤12፤ 65፡7፤66፡18፤ ሕዝ16፡2፤ ማክ3፡2-4፡8
 57፡13 መ10፡14፤ መዝ37፡9፤118፡8፤ ኢ. 42፡2-3፡40፡7፤ 24፡5፤6፡7፤65፡9-11፤ ኤር22፡20፤30፤15
 57፡14 ኢላ11፡16፤ 62፡10፤18፡15
 57፡15 ዘ83፡27፤ 2ነገ22፡19፤ኢዮ5፡18፤ 16፡19፤መዝ34፡18፤5 1፤17፡90፤2፡147፡3፤ኢ. 452፡13፤66፡2፤ ማክ6፡8፤ማቴ5፡3፤ 23፡12
 57፡16 ዘፍ2፡7፤ መዝ50፡21፤103፡9፤ኢ. 43፡13-14፤54፡9፤ ዘሳ12፡1
 57፡17 ኢላ14፡15፤ 30፡15፤53፡6፤56፡11፤66 ፤3፤ኤር8፡10
 57፡18 ዘ832፡39፤ 2ዘፍ7፡14፤መዝ48፡14፤ ኢላ30፡26፡42፡16፤ 48፡17፡49፡13፤ 61፡1-3
 57፡19 ኢላ2፡4፤ 6፤7፤26፡3፤12፤ 32፡17፤51፡16፤ 59፡21፤ሉቃ2፡14፤ ሕሥ2፡39፤ ዕብ13፡15
 57፡20 ዘፍ49፡4፤ ኢዮ18፡5-21፤ መዝ69፡14፤ ኤፌ4፡14፤ዮሀ1፡13
 57፡21 ኢላ26፡3፤ 48፡22፤59፡8፤ ሕዝ13፡16
 58፡1 ዘ20፡18፤ ኢላ24፡20፤40፡6፤ 48፡8፤57፡12፤ ሕዝ3፡17
 58፡2 ዘ832፡15፤ መዝ19፡87፤ ኢላ29፡13፤48፡1፤ ቲቶ1፡16፤ ዮሐ4፡8
 58፡3 ዘ10፡3፤ ዘላ16፡29፤2ዘፍ6፡37፤ ኢላ22፡13፤ ኤር44፡10፤ዘሳ7፡5-6፤ ማል3፡14
 58፡4 1ሳሙ8፡18፤ 1ነገ21፡9-13፤ ኢላ59፡2፤6፤ኤር6፡7፤ 0ቆ3፡44፤ሕዝ7፡11፤ 8፡18፤ማክ3፡4፤ ማል2፡16
 58፡5 1ነገ21፡27፤ ኢዮ2፡8፤ኢላ36፡6፤ ማቴ6፡16፤ዘሳ7፡5

እንደሚኖረው ባሕር ናቸው።
 21 አምላኬ፤ "ለክፋዎች ሰላም የላቸውም" ይላል።
 እውነተኛ ጸም
 58 "በገይል ጨኝ፤ ምንም አታስቀር፤ ድምፅህን እንደ መለከት አሰማ፤ ለሕዝቤ ዐመፃቸውን፤ ለየዕቅብም ቤት ንጠአታቸውን ተናገር። 2ዕለት በዕለት ይፈልጉኛል፤ መንገዴን ለማወቅ የሚጓጉ ይመስላሉ፤ ትክክለኛውን ነገር እንደሚያደርግ፤ የአምላኩንም ትእዛዝ እንዳልተወ ሕዝብ ሁሉ፤ ተገቢ የሆነ ፍትሕ ይለምኑኛል፤ እግዚአብሔር ወደ እነርሱ እንዲቀርብ የሚወዱም ይመስላሉ።
 3 አንተ ካልተቀበልሽው፤ ስለ ምን ብለን ጸምን? አንተ ከጉዳይ ካልቁጠርሽው፤ ስለምን ራሳችንን አዋረድን?" ይላሉ።
 "ሆኖም በጸማችሁ ቀን የልባችሁን ታደርጋላችሁ፤ ሠራተኞቻችሁንም ትበዙበዛላችሁ።
 4 ጸማችሁ በጥልና በክርክር፤ በግፍ ጡጫና በመደባደብ ይፈጸማል፤ ከእንግዲህ ዛሬ እንደምትጸሙት ጸማችሁ፤ ድምፃችሁ ወደ ላይ እንደሚሰማም ተስፋ አታድርጉ።
 5 እኔ የመረጥሁት ጸም እንዲህ ዐይነቱን ነውን? ሰውስ ራሱን የሚያዋርደው በእንዲህ ያለው ቀን ብቻ ነውን? እንደ ደንገል ራስን ዝቅ ማድረግ ነውን? ወይስ ማቅ ለብሶ በዐመድ ላይ መንከ ባለል ነውን? ታዲያ ጸም ብለህ የምትጠራው ይህን ነውን? እግዚአብሔርስ የሚቀበለው እንዲህ ያለውን ቀን ነውን?
 6 "እንግዲህ እኔ የመረጥሁት ጸም፤ የጭቁናን ሰንሰለት እንድትበጥሱ፤ የቀንበርን ገመድ እንድትፈቱ፤ የተጨቁኑትን ነጻ እንድታወጡ፤ ቀንበርን ሁሉ እንድትሰብሩ አይደለምን?
 7 ምግብህን ለተራብ እንድታካፍለው፤ ተንክራታቸን ድኻ ወደ ቤትህ እንድታስገባው፤ የተራቁተውን ስታይ እንድታለብሰው፤ የሥጋ ዘመድህንም ፊት እንዳትነሣው
 58፡6 ዘ814፡29፤ ያ05፡10-11፤ኢላ9፡4፤ 61፡1፤ኤር34፡9፤ ኢላ2፡12-14፤ አሞ4፡1፤ሉቃ4፡19 58፡7 ዘፍ29፡14፤ ኢዮ22፡7፤31፤19-20፤ኢላ16፡4፤ሕዝ18፡16፤ማቴ25፡36፤ ሉቃ3፡11፤10፡31-32፤ ዕብ13፡2

አይደለምን?
 8ይህ ከሆነ ብርሃንን እንደ ንጋት ጮራ ይፈነጥቃል፤
 ፈውስህ ፈጥኖ ይደርሳል፤
 ጽድቅህ፣ ቀድሞህ ይሄዳል፤
 የእግዚአብሔር ክብር ደጀን ይሆንልሃል።
 9የዚያን ጊዜ ትጣራለህ፤
 እግዚአብሔርም ይመልስልሃል፤
 ለርዳታ ትጮኻለህ፤ እርሱም፣ 'አለሁልህ' ይልሃል።
 "የጭቁና ቀንበር፤
 የክፋትን ንግግርና ጣት መቀሰርን ከአንተ ብታርቅ፤
 10ለተራብው ብትራራለት፤
 የተገፉት እንዲጠግቡ ብታደርግ፤
 ብርሃንህ በጨለማ ያበራል፤
 ሌሊትህም እንደ ቀትር ፀሐይ ይሆናል።
 11እግዚአብሔር ሁልጊዜ ይመራሃል፤
 ፀሐይ ባቃጠለው ምድር ፍላጎትህን ያሟላል፤
 ፀጥንትህን ያበረታል፤
 በውሃ እንደ ረካ የአትክልት ቦታ፤
 እንደማይቋርጥም ምንጭ ትሆናለህ።
 12ወገኖችህ የቀድሞ ፍርስራሾችን መልሰው ይሠራሉ፤
 የጥንቱንም መሠረት ያቆማሉ፤
 አንተም፤ የተናዱ ቅጥሮችን አዳሽ፤
 ባለ አውራ መንገድ ከተሞችን ጠጋኝ ትባላለህ።
 13እግሮችህ ሰንበትን እንዳይሸፍ ብታሳርፍ፤
 በተቀደሰው ቀኔ የልብህን ባታደርግ፤
 ሰንበትን ደስታ፤
 የእግዚአብሔርን ቅዱስ ቀን የተከበረ ብለህ ብትጠራው፤
 በገዛ መንገድህ ከመሄድ፤
 እንደ ፈቃድህ ከማድረግና ከከንቱ ንግግር ብትቁጠብ፤
 14በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር ደስ ይልሃል፤
 በምድር ከፍታዎች ላይ እንድትጋልብ፤
 የአባትህን የያዕቆብን ርስት ጠግበህ እንድትባላ አደርግሃለሁ።"
 የእግዚአብሔር አፍ ይህን ተናግሮአልና።
 ኅጢአት፣ ንስሐና መጠገኛት
59 እነሆ፤ የእግዚአብሔር እጅ ከማዳን አላጠረችም፤
 ጆሮውም መስማት አልተሳናትም
 2ኅገር ግን በደላችሁ ከአምላካችሁ ለይቶአችኋል፤
 ኅጢአታችሁ ፊቱን ከእናንተ ሰውሮታል፤
 በዚህም ምክንያት አይሰማም።
 3እጆቻችሁ በደም፤

58፥8 ሠ14፥19፤
 ኢዮ11፥17፤ኢሳ1፥5፤
 9፥2፤26፥2፤30፥26
 58፥9 ኢዮ8፥6፤
 መዝ12፥2፤50፥15፤
 ምሳ6፥13፤ኢሳ30፥19፤
 59፥13፤ጳጳ9፥20፤
 ዘክ10፥6
 58፥10 ዘጳ15፥7-8፤
 ኢዮ11፥17፤ኢሳ42፥16
 58፥11 መዝ48፥14፤
 68፥6፤72፥16፤
 104፥28፤107፥9፤
 ኢሳ35፥7፤42፥16፤
 48፥17፤ማሕ4፥15፤
 ዮሐ4፥14
 58፥12 ነጋ2፥17፤ ኢሳ44፥28፤49፥8
 58፥13 ሠ20፥8፤
 መዝ37፥4፤42፥4፤
 84፥2፤10፤ኢሳ59፥3
 58፥14 ዘጳ32፥13፤
 ኢዮ22፥26፤
 መዝ105፥10-11፤
 ኢሳ1፥20
 59፥1 ኢሳ30፥19፤
 41፥20፤50፥2፤58፥9፤6
 5፥24
 59፥2 መዝ18፥41፤
 ኢሳ58፥4፤ኤር5፥25፤
 11፥11፤ሕዝ39፥23፤
 ዮሐ9፥31
 59፥3 2ኅገ21፥16፤
 መዝ7፥3፤ኢሳ1፥15፤
 3፥8፤ሕዝ22፥9
 59፥4 ኢዮ4፥8፤
 15፥31፤ኢሳ5፥23፤
 29፥20፤44፥20፤
 ዮሐ1፥15
 59፥5 ኢዮ8፥14፤ ኢሳ11፥8፤ማሕ3፥7
 59፥6 መዝ55፥9፤
 ምሳ4፥17፤ኢሳ28፥20፤
 58፥4
 59፥7 2ኅገ21፥16፤
 ምሳ6፥17፤24፥2፤
 ኢሳ26፥10፤ሚክ3፥10፤
 ማር7፥21-22፤
 ሮሜ3፥15-17
 59፥8 መሳ5፥6፤ ኢሳ57፥21፤ሉቃ1፥79፤
 ሮሜ3፥15-17
 59፥9 ኢዮ19፥8፤
 መዝ107፥14፤
 ኢሳ5፥30፤8፥20፤
 ሉቃ1፥79
 59፥10 ዘጳ28፥29፤
 ኢዮ3፥23፤
 ኢሳ6፥9-10፤8፥15፤
 56፥10፤ሰቆ3፥6፤
 4፥14፤ሰፎ1፥17፤
 ዮሐ11፥9-10
 59፥11 ዘጳ8፥8፤
 መዝ74፥19፤ኢሳ38፥14፤
 ኤር48፥28፤ሕዝ7፥16፤
 ናሆ2፥7
 59፥12 ዘጳ4፥7፤
 ፀዎ9፥6፤መዝ51፥3፤
 ኢሳ3፥9፤57፥12፤
 ኤር2፥19
 59፥13 ዘጳ1፥11፤20፤
 መዝ12፥5፤ምሳ30፥9፤

ጣቶቻችሁ በበደል ተነክረዋል፤
 ከንፈሮቻችሁ ሐሰትን ተናገሩ፤
 ምላሳቸችሁ ክፉ ነገርን አሰሙ።
 4ፍትሕን የሚጠራ ማንም የለም፤
 ጉዳዩን በቅንነት የሚያቀርብ የለም፤
 በከንቱ ነገር ታመኑ፤ ሐሰትን ተናገሩ፤
 ሁከትን ፀነሱ፤ ክፋትንም ወለዱ።
 5የእባብ ዕንቁላል ታቀፉ፤
 የሸረራት ድር አደሩ፤
 ዕንቁላሎቻችሁን የሚበላ ሁሉ ይሞታል፤
 አንዱ በተሰበረ ጊዜም እፋኝነት ይወጣል።
 6ድሮቻችሁ ልብስ አይሆኑም፤
 በሚሠሩትም ሰውነታችሁን መሸፈን አይችሉም፤
 ሥራችሁ ክፉ ነው፤
 እጃችሁም በመፀፀ ሥራ የተሞላ ነው።
 7እግሮቻችሁ ወደ ኅጢአት ይሮጣሉ፤
 ንጹሕ ደም ለማፍሰስ ይፈጥራሉ፤
 የሚያስቡት ክፉ ሐሳብ ነው፤
 ማጥፋትና ማፈራረስም የመንገዳቸው ምልክት ነው።
 8የሰላምን መንገድ አያውቁም፤
 በጉዳዮቻችሁ ፍትሕ የለም፤
 መንገዳቸውን ጠማማ አድርገውታል፤
 በዚያም የሚሄድ ሰላም አያገኝም።
 9ስለዚህ ፍትሕ ከእኛ ርቆአል፤
 ጽድቅም ወደ እኛ አይመጣም፤
 ብርሃንን ፈለግን፤ ነገር ግን ሁሉ ጨለማ ነው፤
 የብርሃንን ጸዳል ፈለግን፤ የምንሄደው ግን በድንገዝገዝታ ነው።
 10በቅጥሩ ላይ እንደ ዕውር ተደናበርን፤
 አካሄዳችንም ዐይን እንደሌላቸው በዳባላ ሆነ፤
 ጀምበር በምትጠልቅበት ጊዜ እንደሚሆነው በእኩል ቀን ተደናበርን፤
 በብርቱዎች መካከልም እንደ ሙታን ሆንን።
 11ሁላችን እንደ ድቦች እንቦርቃለን፤
 እንደ ርግቦችም በመቃተት እንጮኻለን፤
 ፍትሕን ፈለግን፤ ግን አላገኘንም፤
 ትድግናን ፈለግን፤ ነገር ግን ከእኛ ርቆአል።
 12በደላችን በፊትህ በዝቶአል፤
 ኅጢአታችን መስክሮብናል፤
 በደላችን ከእኛ አልተለየም፤
 ዐመፀኝነታችንንም እናውቃለን።
 13በእግዚአብሔር ላይ ዐምፀናል፤ ሐሰት ተናግረናል፤
 አምላካችንን ከመከተል ዘወር ብለናል፤
 ዐመፀንና ግፍን አውርተናል፤
 ልባችን የፀነሰውን ውሸት ተናግረናል።
 ኢሳ3፥8፤57፥44፤20፤ 46፥8፤48፥8፤ማሕ10፥33፤ማር7፥21-22፤
 ቲቶ1፥16

*8 ወይም የላንተ ጳጳር

14 ስለዚህ ፍትሕ ከእኛ ርቆአል፤
 ጽድቅም በሩቁ ቆሞአል፤
 እውነት በመንገድ ላይ ተሰናክሎአል፤
 ቅንነትም መግባት አልቻለም።
 15 እውነት የትም ቦታ አይገኝም፤
 ከክፋት የሚርቅ ለጥቃት የተጋለጠ ነው።
 እግዚአብሔር ተመለከተ፤
 ፍትሕ በመታጣቱም ዐዘነ።
 16 ማንም እንደሌለ አየ፤
 ወደ እርሱ የሚገልጽ ባለመኖሩ ተገረመ፤
 ስለዚህ የገዛ ክንዱ ድነት አመጣለት፤
 የራሱም ጽድቅ ደግፎ ያዘው።
 17 ጽድቅን እንደ ጥሩር አጠለቀ፤
 የድነትን ቀሩር በራሱ ላይ ደፋ፤
 የበቀልንም ልብስ ለበሰ፤
 መጎናጸፊያ እንደሚደረግም ቅናትን
 ደረበ።
 18 እንደ ሥራቸው መጠን፤
 ቀሩርን ለባላጋራዎቹ፤
 ፍዳን ለጠላቶቹ፤
 እንደዚሁ ይከፍላቸዋል፤
 ለደሴቶችም የእጃቸውን ይሰጣቸዋል።
 19 በምዕራብ ያሉት የእግዚአብሔርን ስም
 ይፈራሉ፤
 በፀሐይ መውጫ ያሉት ለክብሩ ይገዛሉ፤
 የእግዚአብሔር እስትንፋስ እንደ ተቋተ፤
 እንደ ተከማቸው ጎርፍ ይመጣል።።።
 20 “አዳኝ ወደ ጽዮን፤
 ጎጠአታቸውንም ወደ ተናዘዙት ወደ
 ያዕቆብ ቤት ይመጣል”
 ይላል እግዚአብሔር።
 21 “በእኔ በኩል፤ ከእነርሱ ጋር ያለኝ ቃል
 ኪዳን ይህ ነው” ይላል እግዚአብሔር።
 “በአንተም ላይ ያለው መንፈሴ፤ በአፍህ
 ያስቀመጥሁት ቃል ከአፍህ፤ ከልጆችህ
 አፍ፤ ከዘር ዘሮቻቸውም አፍ ከዛሬ ጀምሮ
 እስከ ዘላለም አይለይም” ይላል እግዚአ
 ብሔር።
 የጽዮን ክብር
60 “በርሃንሽ መጥቶአልና ተነሺ አብሪ፤
 የእግዚአብሔርም ክብር ወጥቶ
 ልሻል።
 2 እነሆ፤ ጨለማ ምድርን፤
 ድቅድቅ ጨለማም ሕዝቦችን ይሸፍናል፤
 ነገር ግን እግዚአብሔር ወጥቶልሻል፤
 ክብሩንም ይገልጥልሻል።
 3 ሕዝቦች ወደ ብርሃንሽ፤
 ነገሥታትም ወደ ንጋትሽ ጸዳል ይመጣሉ።
 4 “ቀና በዩ፤ ዙሪያሽን ተመልከቺ፤
 ሁሉም ተሰብስበው ወደ አንቺ ይመጣሉ።

59፡14 ኢሳ:21፤
 29:21፤ 48:1፤
 ኤር33:16
 59፡15 ኢሳ5:7፤
 ኤር7:28፤9:5፤
 ዳ78:12
 59፡16 ኢሳ41:28፤
 45:8፤13፤46:13፤
 51:5፤53:12
 59፡17 ኢዮ27:6፤
 ኢሳ1:24፤9:7፤
 63:3፤ሕዝ5:13፤
 ኤፌ6:14፤17፤
 1ተሰ5:8
 59፡18 ዘሌ26:28፤
 ዘዮ10:35፤ኢሳ11:11፤
 34:8፤41:5፤
 ማፌ16:27
 59፡19 መዘ97:6፤
 113:3፤ኢሳ11:4፤
 24:15፤35፤240:5፤
 9፤12፤52:10፤
 66:18፤ግዕ8:11
 59፡20 አዮ19:25፤
 22:23፤ኢሳ1:27፤
 52:8፤60:16፤63:16፤
 ር35:15፤ኤር3:21፤
 ሮሜ11:26-27፤
 ሐሥ2:38-39
 59፡21 ዘዩ9:16፤
 ዘዕ4:15፤ዘዳ29:14፤
 ኢሱ1:8፤ኢሳ11:2፤
 42:6፤44:3
 60፡1 ዘዐ16:7፤
 መዘ56:9፤118:27፤
 ላ4:5፤9:2፤52:2፤
 ዮሐ8:12፤ኤፌ5:14፤
 ራእ21:11
 60፡2 1ሳሙ2:9፤
 መዘ82:5፤107:14፤
 ኢሳ8:20፤ኤር13:16፤
 ጌላ1:13
 60፡3 ኢሳ9:2፤
 42:6፤44:5፤45:14፤
 9:23፤ግዕ2:1-11፤
 ለ21:24
 60፡4 ኢሳ2:3፤
 11:12፤43:6፤ 49:20-
 22፤ኤር30:10 60፡5
 ዘዐ34:29፤
 ዘዳ33:19፤መሳ3:15፤
 ኢሳ35:2፤65:13፤
 66:14፤ዘዘ10:7፤
 ራእ21:26
 60፡6 ዘዩ10:7፤28፤
 25:24፤መሳ6:5፤
 1፤75:7፤ኢሳ42:10፤
 43:23፤ኤር6:20፤
 ማፌ2:11
 60፡7 ቀ13፤
 ዘዩ25:13፤ኢሳ18:7፤
 19:21፤ሕዝ20:40፤
 43:27፤ሰፍ3:10፤
 ሐጌ2:3፤7:9
 60፡8 ኢሳ19:1፤
 49:21
 60፡9 ቀ14፤
 ዘዩ10:4፤ዘዘ10:22፤
 መዘ22:23፤ኢሳ1:4፤
 2፤16፤11፤11፤4፤234
 3፤6፤44፤23፤54፤5፤55፤
 5፤ኤር30:19
 60፡10 ዘዐ1:11፤

ወንዶች ልጆችሽ ከሩቅ፤
 ሴቶች ልጆችሽም በዕቅፍ ወደ አንቺ
 ይመጣሉ።
 5 ከዚያም ታያለሽ፤ ታብረቀርቂያለሽ፤
 ልብሽ ይዝላል፤ በደስታም ይሞላል።
 በባሕሮች ያለው ሀብት ወደ አንቺ ይመጣል፤
 የነገሥታትም ብልጥግና የአንቺ
 ይሆናል።
 6 የግመል መንጋ፤
 የምድያምና የጌፌር ግልገል ግመሎች
 ምድርሽን ይሞላሉ፤
 ወርቅና ዕጣን ይዘው፤
 የእግዚአብሔርን ምስጋና እያወጁ፤
 ሁሉም ከሳባ ይመጣሉ።
 7 የቄዳር የበግ መንጋ ሁሉ ወደ አንቺ
 ይሰበሰባል፤
 የነባዮት አውራ በጎች ያገለግሉሻል።
 እነዚህም በመሠዊያዬ ላይ ተቀባይነት
 የሚኖራቸው መሥዋዕቶች ይሆናሉ፤
 እኔም የክብር መቅደሴን ግርማ አገሩና
 ጽፈዋለሁ።
 8 “ርግቦች ወደ ጎጆአቸው እንደሚሰሩ፤
 እንደ ደመና የሚጓዙ እነዚህ እነማን
 ናቸው?
 9 በእርግጥ ደሴቶች እኔን ተስፋ ያደርጋሉ፤
 እርሱ ክብሩን ስላገኙጸፈሽ፤
 ለእስራኤል ቅዱስ፤
 ለእግዚአብሔር አምላክሽ ክብር፤
 ከሩቅ ወንዶች ልጆችሽን፤
 ከነብራቸውና ከከወርቃቸው ለማምጣት፤
 የተርሴስ መርከቦችን ቀድመው ይወጣሉ።
 10 “ባዕዳን ቅጥሮችሽን ይሠራሉ፤
 ነገሥታቶቻቸው ያገለግሉሻል፤
 በቀሩጣዬ ብመታሽም፤
 ርኅራኤዬን በፍቅር አሳይሻለሁ።
 11 በሮችሽ ምንጊዜም የተከፈቱ ይሆናሉ፤
 ቀንም ሆነ ሌሊት ከቶ አይዘጉም፤
 ይህም ሰዎች የመንግሥታትን ብልጥግና
 ወደ አንቺ እንዲያመጡ፤
 ነገሥታታቸውም በድል ወደ አንቺ እንዲ
 ገቡ ነው።
 12 ለአንቺ የማይገዛ ሕዝብና መንግሥት ይጠ
 ፋል፤
 ፈጽሞም ይደመሰሳል።
 13 የመቅደሴን ቦታ ለማስጌጥ፤
 የሊባኖስ ክብር፤
 ጥዱ፤ አስታውና ባርሰነቱ በአንድነት ወደ
 ዕዘ:2፤መዘ102:13፤ ኢሳ14:1-2፤49:8፤ 56:6፤ራእ21:24
 60፡11 ቀ5:18፤ መዘ24:7፤149:8፤ ኢሳ2:12፤61:6፤
 62፤10፤ሚክ2:13፤ ራእ21:25፤26 60፡12 ዘዩ27:29፤
 መዘ110:5፤ኢሳ11:14፤14:2፤ ዳን2:34
 60፡13 ቀ7፤ 1ዜ፤28፤2፤ዕዝ3:7፤ ኢሳ41:19

፳፱ ወይም፣ ጠላት እንደ ገርፍ በግሙግነት ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ በሚያ ለማርዳት

፳፱ ወይም፣ የገንድ መርከቦች አንቺ ይመጣሉ። እግራ የሚያርፍበትንም ስፍራ አከብራለሁ።
14የአስጨናቂዎችን ወንዶች ልጆች እየሰገዱ ወደ አንቺ ይመጣሉ። የናቁሽም ሁሉ እግርሽ ላይ ይደፋሉ። የእግዚአብሔር ከተማ፣ የእስራኤል ቅዱስ ገንዘብ የሆነው ጽዮን ብለው ይጠሩላል።

15“የተተውሽና የተጠላሽ፣ ማንም ሰው የሚያልፍሽ ብትሆንም እንኳ እኔ የዘላለም ትምክህት፣ የትውልድም ሁሉ ደስታ አደርግሻለሁ።

16የመንግሥታትን ወተት ትጠጫለሽ፣ የነገሥታትንም ጡት ትጠቢያለሽ፣ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር አዳኝሽ፣ ቤዛሽም እኔ የያዕቆብ ኅያል እንደ ሆንሁ ታውቂያለሽ።

17በናስ ፈንታ ወርቅ፣ በብረትም ፈንታ ብር አመጣልሻለሁ። ሰላምን ገዥሽ፣ ጽድቅንም አለቃሽ አደርጋለሁ።

18ከእንግዲህ በምድርሽ ሁከት፣ በጠረፎችሽም ጥፋትና መፈራረስ አይሰማም።

ነገር ግን ቅጥሮችሽን ድነት፣ በሮችሽንም ምስጋና ብለሽ ትጠሪያቸዋለሽ።

19ከእንግዲህ በቀን የፀሐይ ብርሃን አያስፈልግሽም፣ በሌሊትም የጨረቃ ብርሃን አያበራልሽም። እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃን፣ አምላክሽም ክብርሽ ይሆናል።

20ፀሐይሽ ከእንግዲህ አትጠልቅም፣ ጨረቃሽም ብርሃን መስጠቷን አታቋርጥም።

እግዚአብሔር የዘላለም ብርሃንሽ ይሆናል፣ የሐዘንሽም ቀን ያከትማል።

21ሕዝብሽም ሁሉ ጻድቃን ይሆናሉ፣ ምድሪቱንም ለዘላለም ይወርሳሉ። ለክብራ መግለጫ ይሆኑ ዘንድ፣ የእጆቼ ሥራ፣ እኔ የተከልኝቸው ቀጥቋጦች ናቸው።

22ከአንቺ ታናሽ የሆነው ሺህ፣ ከሁሉም የመጨረሻው ታናሽ ኅያል መንግሥት ይሆናል። እኔ እግዚአብሔር ነኝ፣ ጊዜውም ሲደርስ ይህን በፍጥነት አደርጋለሁ።”

የተወደደው የእግዚአብሔር ዓመት

61 የጌታ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው።

60፡14 ፋ፡9፣ ዘፍ27፡29፣32፡28፣ እ 41፡26፣23፣14፡2፣ ዕብ12፡22፣4፡3፡9
60፡15 መዝ26፡5፣ እ.ሳ1፡7፡9፣14፡2፣ 6፡12፣33፡8፣54፡6፣ 65፡18
60፡16 ዘፍ49፡24፣ ዘዐ6፡27፣14፡30፣ እ.የ19፡25፣ መዝ132፡2፣ እ.ሳ25፡9፣49፡23፣ 59፡20፣66፡11፡12
60፡17 ነገ10፡21፣ መዝ85፡8፣ኦሳ9፡7፣ 66፡12፣ኦሳ2፡9
60፡18 ዘሌ26፡6፣ 2ሳመ7፡10፣ኦሳ9፡4፣ 33፡6፣49፡19፣51፡19፣ 61፡11፣62፡7፣ እ.ር33፡9፣፬፡3፡20
60፡19 መዝ36፡9፣ 85፡9፣118፡27፣ እ.ሳ24፡16፡23፣ ራጎ21፡23፣22፡5
60፡20 እ.ሳ30፡19፣ 26፡35፣10፣ሬጎ7፡17
60፡21 ዘዐ15፡17፣ ዘሌ10፡3፣ኦሳ10፡3፣ መዝ8፡6፣37፡1፡22፣4 4፡2፣80፡8-11፣ እ.ሳ4፡3፣19፡25፣ 26፡2፣44፡23፣ 49፡8፣57፡13፣ 61፡7፣65፡9፣ እ.ር32፡41፣ ኦጥ፡15፣ዘሳ8፡12፣ ማ፡8፡15፡13፣ እ.ፌ2፡10፣ሬጎ21፡27
60፡22 ዘፍ12፡2፣ ዘዘ1፡10፣ኦሳ5፡19
61፡1 ዘሌ25፡10፣ 2ሳመ18፡26፣ 2ነገ22፡19፣ እ.የ5፡16፡18፣ መዝ45፡7፣68፡6፣ እ 41፡1፡2፣40፡9፣ 49፡9፣50፡4፣ ዳን፡24፡26፣ ማ፡11፡5፣ኦሳ7፡22፣ ሐሥ4፡26፣2ቆሮ3፡17
61፡2 እ.የ5፡11፣ እ 41፡24፣40፡1፣49፡8፣ ማ፡5፡4፣ ሉቃ4፡18-19፣6፡21
61፡3 ፍ፡7፡3፡3፣ እ.የ2፡8፣መዝ1፡3፣ 92፡12፡13፣ኦሳ1፡6፣ 3፡23፣44፡23፣ እ.ር31፡13፣ማ፡5፡4፣ 15፡13፣1ቆሮ3፡9፣ ዕ ብ1፡9
61፡4 እ.ሳ44፡26፣ 51፡3፣65፡21፣ ሕዘ36፡33፣ዳጥ፡14፣ ዘሳ1፡16፡17
61፡5 እ.ሳ14፡1-2፣ 56፡6
61፡6 ዘዐ19፡6፣ ዘዳ33፡19፣ኦሳ60፡11፣ 1ጴጥ2፡5
61፡7 ዘዳ21፡17፣

ለድኾች የምሥራች እንድሰብክ፣ እግዚአብሔር ቀብቶኛል። ልባቸው የተሰበረውን እንድጠግን፣ ለምርኮኞች ነጻነትን፣ ለእስረኞች መፈታትን እንዳውጅ፣ ልኮኛል።

2የተወደደውን የእግዚአብሔርን ዓመት፣ የአምላካችንንም የበቀል ቀን እንዳውጅ፣ የሚያለቅሱትን ሁሉ እንዳጽናና ልኮኛል።

3በጽዮን ያዘኑትን እንዳረጋጋ፣ በዐመድ ፈንታ፣ የውበት አክሊል እንድደፋላቸው፣ በልቅሶ ፈንታ፣ የደስታ ዘይት በራሳቸው ላይ እንዳፈሰሳቸው፣ በትካዜ መንፈስ ፈንታ፣ የምስጋና መኤናጼፊያ እንድደርብላቸው ልኮኛል።

እነርሱም የክብሩ መግለጫ እንዲሆኑ፣ እግዚአብሔር የተከላቸው፣ የጽድቅ ዛፎች ተብለው ይጠራሉ።

4የጥንት ፍርስራሾችን መልሰው ይሠራሉ፣ በቀድሞ ጊዜ የወደሙትን መልሰው ያቆማሉ።

ከብዙ ትውልድ በፊት የወደሙትን ፍርስራሽ ከተሞች እንደ ገና ይሠራሉ።

5መጻተኞች የበግ መንገዶቻችሁን ያግዳሉ፣ ባዕዳን በዕርሻችሁና በወይን ተክል ቦታችሁ ላይ ይሠሩላችኋል።

6እናንተም የእግዚአብሔር ነሆናት ተብላችሁ ትጠራላችሁ፣ የአምላካችን ባሮች ትባላላችሁ፣ የመንግሥታትን ሀብት ትመገባላችሁ፣ በብልጽግናቸውም ትከራላችሁ።

7ሕዝቤ በኅፍረታቸው ፈንታ፣ ዕጥፍ ይቀበላሉ፣ በውርደታቸው ፈንታ፣ በርስታቸው ደስ ይላቸዋል። የምድራቸውንም ዕጥፍ ርስት ይወርሳሉ፣ ዘላለማዊ ደስታም የእነርሱ ይሆናል።

8“እኔ እግዚአብሔር ፍትሕን ስለምወድ፣ ዝርፊያንና በደልን እጠላለሁ፣ በታማኝነቴም የሚገባቸውን እስጣቸዋለሁ፣ ከእነርሱም ጋር የዘላለም ኪዳን አደርጋለሁ።

9ዘሮቻቸው በመንግሥታት፣ ልጆቻቸውም በሕዝቦች ዘንድ የታወቁ ይሆናሉ።

መዝ126፡5፣ኦሳ25፡9፣29፡22፣ 40፡2፣41፡11፣60፡21
61፡8 ዘፍ9፡16፣ መዝ1፡7፣ኦሳ1፡17፣ 5፡16፣42፡6፣ ዕብ13፡20
61፡9 ዘፍ12፡2፣ ዘዳ28፡3-12፣ኦሳ43፡5፣48፡19

11 ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ይስማማል። የሰባ ሊቃናት ትርጉም ግን፣ ዕውራገን ከጨለማ አመጣቸው ዘንድ ይላል።

የሚያዩአቸውም ሁሉ፤
እግዚአብሔር የባረካቸው ሕዝብ እንደ ሆኑ
ያውቃሉ።

¹⁰ በእግዚአብሔር እጅግ ደስ ይለኛል፤
ነፍሱ በእምሳኬ ሐሜት ታደርጋለች፤
ሙሽራ ራሱን እንደሚያሳምር፤
ሙሽራዬቱም በዕንቆቿ እንደምታጌጥ፤
የድነትን ልብስ አልብሶኛል፤
የጽድቅንም መገናኛጪያ ደርቦልኛል።

¹¹ ምድር ቡቃያ እንደምታበቅል፤
የተክል ቦታ ችግኝ እንደሚያፈላ፤
ጌታ እግዚአብሔርም በመንግሥታት ሁሉ
ፊት፤
ጽድቅንና ምስጋናን ያበቅላል።

አዲሱ የጽዮን ስም

62 ጽድቁ እንደ ማለዳ ወጋገን
እስኪፈነጥቅ፤
ድነቷ እንደሚያንጸባርቅ ፋና እስኪታይ፤
ስለ ጽዮን ዝም አልልም፤
ስለ ኢየሩሳሌምም ጸጥ አልልም።

² መንግሥታት ጽድቅሽን፤
ነገሥታት ክብርሽን ያያሉ፤
የእግዚአብሔር አፍ በሚያወጣልሽ፤
በአዲስ ስም ትጠራያለሽ።

³ በእግዚአብሔር እጅ የክብር አክለል፤
በእምሳክሽም እጅ የመንግሥት ዘውድ
ትሆኖለሽ።

⁴ ከእንግዲህ፤ “የተተወች” ብለው አይጠሩሽም፤
ምድርሽም፤ “የተፈታች” አትባልም፤
ነገር ግን፤ “ደስታዬ በእርሷ” ትባያለሽ፤
ምድርሽም፤ “ባለ ባል” ትባላለች፤

እግዚአብሔር በአንቺ ደስ ይለዋል፤
ምድርሽም ባለ ባል ትሆናለች።

⁵ ጌልማሳ ድንግሊቱን እንደሚያገባ፤
ልጆችሽን እንዲሁ ያገቡሻል፤
ሙሽራ በሙሽራዬቱ ደስ እንደሚለው፤
አምላክሽም በአንቺ ደስ ይለዋል።

⁶ ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ዘብ ጠባቂዎችን በቅጥ
ሮችሽ ላይ አቁሜአለሁ፤
ቀንም ሆነ ሌሊት ፈጽሞ አይታክቱም።
እናንት ወደ እግዚአብሔር አቤት፤ አቤት
የምትሉ፤
ፈጽሞ አትረፉ፤

⁷ ኢየሩሳሌምን እስኪያጸናት፤
የምድርም ምስጋና እስኪያደርጋት ዕ
ረፍት
አትስጡት።

⁸ እግዚአብሔር በቀኝ እጁ፤
በኅያል ክንዱም እንዲህ ሲል ምሎአል፤
“ከእንግዲህ እህልሽን፤
ለጠላቶችሽ ሙብል እንዲሆን አልሰጥም፤
ከእንግዲህ የደከምሽበትን፤

61:10 ስዕ39:28፤
ኢዮ27:6፤መዝ21:11፤
132:9፤ኢሳ7:13፤
25:9፤49:18፤52:1፤ዕ
73:18፤ሉቃ14:47፤ሉ
እ19:8፤21:2
61:11 ስዩ47:23፤
ኢሳ45:8፤58:11
62:1 እስ4:14፤
ኢዮ11:17፤
መዝ50:21፤67:2፤
83:1፤ኢሳ1:26፤
45:8
62:2 ስዩ32:28፤
መዝ67:2፤ኢሳ1:26፤
40:5፤45:14፤52:10፤
ራእ2:17፤3:12
62:3 ኢሳ28:5፤
1ተሰ2:19
62:4 ስሉ26:43፤
2ነገ21:1፤ኢሳ6:12፤
49:19፤51:19፤54:5፤6፤
65:19፤ኤር3:14፤
32:41፤ዘላ2:19፤
ሰፍ3:17፤ሚሳ3:12
62:5 ስዩ28:63፤
መሐ3:11፤ኢሳ65:19፤
ኤር3:12፤ሰፍ3:17
62:6 መዝ132:4፤
ኢሳ52:8፤ዕብ13:17
62:7 ስዩ26:19፤ ኢ
ሳ60:18፤ማሐ15:21-
28፤ ሉቃ11:8
62:8 ስዩ22:16፤
ስዩ28:30-33፤
ኢሳ1:7፤7:14፤24፤
49:18
62:9 ስሉ23:39፤
ስዩ12:7፤ኢሳ1:19፤
ኢሳ2:26፤አሞ9:14
62:10 መዝ24:7፤
ኢሳ11:10፤16፤
57:14፤60:11
62:11 ስዩ30:4፤
መዝ9:14፤ኢሳ35:4፤
40:10፤ዘሳ9:9፤
ማሐ21:5፤ራእ22:12
62:12 ስዩ32:28፤
ስዕ19:6፤መዝ27:9፤
106:10፤ኢሳ35:9፤
42:16፤44:23፤
54:6፤1ኢጥ2:9
63:1 ጥ5፤
ስዩ36:33፤
2ዘና28:17፤
ኢዮ9:4፤ኢሳ11:14፤
45:24፤46:13፤51:5፤
ኤር42:11፤አሞ1:12፤
ሰፍ3:17፤ራእ19:13
63:2 ስዩ49:11
63:3 መሐ6:11፤ ኢ
ዮ40:12፤
መዝ108:13፤ኢሳ5:5፤
22:5፤ራእ14:20፤
19:13
63:4 ኢሳ1:24፤
ኤር50:15
63:5 2ነገ14:26፤
መዝ44:3፤98:1፤
ኢሳ33:2፤41:28፤
59:16

አዲስ የወይን ጠጅ ባዕዳን አይጠጡ
ትም።

⁹ ነገር ግን መከሩን የሰበሰቡ ይበሉታል፤
እግዚአብሔርንም ያመሰግናሉ፤
የወይንን ፍሬ የለቀሙም በመቅደሱ
አደባባዮች ይጠጡታል።”

¹⁰ ዕለፉ፤ በበሮቹ በኩል ዕለፉ፤
ለሕዝቡ መንገድ አዘጋጁ፤
አስተካክሉ፤ ጌዳናውን አስተካክሉ፤
ድንጋዩን አስወግዱ፤
ለመንግሥታትም ምልክት አሳዩ።

¹¹ እግዚአብሔር እስከ ምድር ዳርቻ፤
እንዲህ ሲል ዐውጆአል፤
“ለጽዮን ሴት ልጅ፤
‘እነሆ፤ አዳኝሽ መጥቶአል፤
ዋጋሽ በእጁ አለ፤
ዕድል ፈንታሽም ከእርሱ ጋር ነው’ ባሏት።”

¹² እነርሱም ቅዱስ ሕዝብ፤
እግዚአብሔር የተቤዣቸው ተብለው
ይጠራሉ፤
አንቺም የምትፈለግ፤
ከእንግዲህም የማትተው ከተማ ትባያለሽ።

እግዚአብሔር የሚቤዥበትና የሚበቀልበት
ቀን

63 ይህ ከኤዶም፤
ቀይ የተነከረ መገናኛጪያ ለብሶ
ከባራ የሚመጣ ማን ነው?
ይህ ክብርን የተገናኛል፤
በኅያል ታላቅነት እየተረመደ የሚመጣውስ
ማን ነው?

“በጽድቅ የምናገር፤
ለማዳንም ኅይል ያለኝ፤ እኔው ነኝ።”

² መገናኛጪያህ፤ ለምን
በወይን መጭመቂያ ወይን እንደሚረገጠ

“ሰዎች ልብስ ቀላ?
³ እኔ በመጭመቂያው ወይንን ብቻዬን
ረገጥሁ፤
ከመንግሥታት ማንም ከእኔ ጋር
አልነበረም፤

በቀጣዬ ረገጥኋቸው፤
በመዓቴም ጨፈለቅኋቸው፤
ደማቸው በመገናኛጪያሁ ላይ ተረጭቶአል፤
ልብሴንም በክዬዋለሁ።

⁴ የበቀል ቀን በልቤ አለ፤
የምቤዥበትም ዓመት ደርሶአል።
⁵ ተመለከትሁ፤ የሚረዳ ግን አልነበረም፤
የሚያግዝ ባለመኖሩም ተገረምሁ፤
ስለዚህ የገዛ ክንዴ ድነትን አመጣልኝ፤
የገዛ ቀጣዬም አጸናኝ፤

⁵ ወይም፤ ገዝግዝ

6 መንግሥታትን በቀጣዩ ረጋገጥሁ፤ በመግቱም አስከርኋቸው፤ ደግሞውንም በምድር ላይ አፈሰሱ።”

ውዳሴና ጸሎት

7 የእግዚአብሔርን ቸርነት፤ እግዚአብሔር ስላደረገልን ሁሉ፤ ስለሚመሰገንበት ሥራው፤ እንደ ፍቅሩና እንደ ቸርነቱ መጠን፤ ለእስራኤል ቤት ያደረገውን፤ አዎን፤ ስላደረገው መልካም ነገር እናገራለሁ።

8 እርሱም፤ “እርግጥ ነው፤ እነርሱ ሕዝቤ ናቸው፤ የማይሞሹኝ ወንዶች ልጆቼ ናቸው” አለ። ስለዚህም አዳኝ ሆነላቸው።

9 በጭንቃቸው ሁሉ ተጨነቀ፤ የፊቱም መልአክ አዳናቸው፤ በፍቅሩና በምሕራቱ ዋጃቸው፤ በቀደመው ዘመን ሁሉ አነሣቸው፤ ተሸከማቸውም።

10 እነርሱ ግን ዐመፁ፤ ቅዱስ መንፈሱንም አሳዘኑ፤ ስለዚህ ተመልሶ ጠላት ሆናቸው፤ እርሱ ራሱ ተዋጋቸው።

11 ከዚያም ሕዝቡ የጥንቱን ዘመን፤ የሙሴንና የሕዝቡን ጊዜ እንዲህ በማለት አስታወሱ፤ የበጎቹን እረኛ፤ ከባሕሩ ያወጣቸው እርሱ የት አለ? ቅዱስ መንፈሱንም፤ በመካከላቸው ያኖረ እርሱ የት አለ?

12 የከበረው ኅያል ክንድ፤ በሙሴ ቀኝ እጅ ላይ እንዲያርፍ አደረገ፤ ለራሱ የዘላለም ዝና እንዲሆንለት፤ ወሆችን በፊታቸው ከፈለ።

13 ፈረስ በምድረ በዳ እንደሚያልፍ ሁሉ፤ እነርሱንም በጥልቁ ውስጥ አሳልፎ መራቸው፤ ስለዚህም አልተሰናከሉም፤

14 ወደ ሸለቆ እንደሚወርድ የከብት መንጋ፤ በእግዚአብሔር መንፈስ ዕረፍት ተሰጣቸው።

ሕዝብህን በዚህ ሁኔታ የመራሃቸው፤ ስምህን የከበረ ለማድረግ ነው።

15 ከተቀደሰው፤ ከተከበረውና ከፍ ካለው ዙፋንህ፤ ከሰማይ ወደ ታች ተመልከት፤ ኅይልህና ቅናትህ የት አለ? ገርነትህና ርኅራኄህ ከእኛ ርቀዋል።

16 አብርሃም ባያውቀን፤ እስራኤልም ባያስታውሰን እንኳ፤

63፡6 ኢዮ40፡12፤ መዝ108፡13፤ ኢሳ29፡9፤4፡3፤ ሰቆ4፡21

63፡7 ዘ018፡9፤ መዝ51፡1፤ኢሳ54፡8፤ ኤፌ2፡4

63፡8 ዘ014፡30፤ መዝ100፡3፤ኢሳ25፡9፤ 51፡4

63፡9 ዘ014፡19፤ 33፡14፤ዘ81፡31፤ 7፡7-8፤32፡7፤ዕዝ9፡9፤ ኢዮ37፡23፤መዝ28፡9፤ ኢሳ48፡20

63፡10 ኢሳ10፡14፤ መዝ51፡11፤78፡17፤11

06፡40፤ኢሳ10፡4፤ ሕዝ20፡8፤ ሐሥ7፡39-42፤51፤ ኤፌ4፡30

63፡11 ዘ014፡22፤ 30፤ዘጥ1፡11፤17፤ መዝ77፡20

63፡12 ዘፍ49፡24፤ ዘ03፡20፤14፤21-22፤ መዝ102፡12፤ ኢሳ11፡15፤55፤13፤ ኢር13፡11

63፡13 ዘ014፡22፤ ዘ832፡12፤መዝ19፡11፤ ኢር31፡9

63፡14 ዘ033፡14፤ ዘ812፡9

63፡15 ዘፍ43፡31፤ ዘ826፡15፤1፤7፡3፤26፤2

2፡19፤መዝ25፡6፤132፤ 1፤ኢሳ9፡7፤26፤11፤ 64፡12፤ሰቆ3፡50

63፡16 ዘ04፡22፤ ኢዮ14፡21፤ኢሳ41፡14፤ 44፡6፤59፡20፤ ኤር3፡4፤ዮሐ8፡41

63፡17 ዘፍ20፡13፤ ዘ04፡21፤34፡9፤ ዘጥ10፡36፤ኢሳ29፡13፤ ሰቆ3፡9

63፡18 ዘሴ26፡31፤ ዘ84፡26፤11፤17፤ 2፡7፤25፡9፤ ኢሳ28፡18፤8፡78፤13፤ ሉቃ21፡24

63፡19 ኢሳ43፡7፤ ኢር14፡9

64፡1 ፉ3፤ ዘ019፡18፤መዝ18፡9፤ 144፡5፤ግዝ1፡3

64፡2 መዝ99፡1፤ 119፡120፤ኢሳ30፡27፤ ኤር5፡22፤33፡9

64፡3 መዝ18፡7፤ 65፡5፤

64፡4 ኢሳ30፡18፤ 43፡10-11፤1፡ቆሮ2፡9

64፡5 ኢሳ10፡4፤ 26፡8

64፡6 ዘሴ5፡2፤ 12፡2፤መዝ1፡3፤4፤ 90፡5-6፤ኢሳ46፤12፤ 48፡1፤ኤር4፤12

64፡7 ዘ831፡18፤ መዝ14፡4፤ኢሳ1፤15፤

አንተ እኮ አባታችን ነህ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ አባታችን ነህ፤ ከጥንትም ቢሆን ስምህ “ቤዛችን” ነው።

17 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከመንገድህ እንድንወጣ፤ ልባችንን በማደንደን ለምን እንዳንፈራህ አደረግኸን?

ስለ ባሮችህ ስትል፤ ስለ ርስትህ ነገዶች ስትል እባክህ ተመለስ።

18 ለጥቂት ጊዜ ሕዝብህ የተቀደሰውን ስፍራ ወርሶ ነበር፤ አሁን ግን ጠላቶቻችን መቅደስህን ረገጡት።

19 እኛ እኮ ጥንትም የአንተው ነን፤ እነርሱን ግን አንተ አላገዛሃቸውም፤ በስምህም አልተጠሩም።^ሐ

64 አቤቱ፤ ሰማያትን ቀድደህ ምነው በወረድህ፤ ምነዋ ተራሮች በፊትህ በተናወጡ፤ ²እሳት ሲለኩስ ጭራሮን እንደሚያቀጣጥል፤ ውሃንም እንደሚያፈላ፤ ስምህ በጠላቶችህ ዘንድ እንዲታወቅ ውረድ፤ መንግሥታትም በፊትህ እንዲንቀጠቀጡ አድርግ።

³እኛ ያልጠበቅነውን አስፈሪ ነገር ባደረግህ ጊዜ፤ አንተ ወረድህ፤ ተራሮችም በፊትህ ተንቀጠቀጡ።

4 ከጥንት ጀምሮ፤ በተስፋ ለሚጠባበቁት የሚደርስላቸው፤ እንደ አንተ ያለውን አምላክ ያየ ዐይን፤ ያደመጠ ጆሮ ፈጽሞ አልነበረም።

5 በደስታ ቅን ነገር የሚያደርጉትን፤ መንገድህን የሚያስቡትንም ትረዳለህ፤ እኛ ግን በእነርሱ ላይ ሳናቋርጥ ኅጢአት በመሥራታችን፤ እነሆ፤ ተቈጣህ፤ ታዲያ እንዴት መዳን እንችላለን?

6 ሁላችን እንደ ረከሰ ሰው ሆነናል፤ የጽድቅ ሥራችን እንደ መርገም ጨርቅ ነው፤ ሁላችን እንደ ቅጠል ረግፈናል፤ ኅጢአታችንም እንደ ነፋስ ጠራርናናል።

7 ማንም በጸሎት ስምህን አይጠራም፤ አንተንም ለመያዝ የሚሞክር የለም፤ ፊትህን ከእኛ ሰውረሃል፤ ስለ ኅጢአታችንም ትተኸናል።

8 ይህም ሆኖ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ

^ሐ19 ወይም፤ አንተ እንዳልገዛሃቸው እንመሳለን፤ ለከ በአንተ ስም እንዳልተጠሩት

9፡18፤41፡28፤54፡8፤59፡4፤63፡5፤ኢር8፡6፤ሕዝ22፡18-22፡30

64፡8 ዘ04፡22፤ኢዮ10፡3፤ኢሳ19፡25፤29፤16፤ኢር34፤ሮሜ9፡20-21

አባታችን ነህ፤
 እኛ ሽክላዎች፤ አንተም ሽክላ ሠሪ ነህ፤
 ሁላችንም የእጅህ ሥራ ነን፤
 ፩ እግዚአብሔር ሆይ፤ ከልክ በላይ አትቁጣን፤
 ኀጢአታችንንም ለዘላለም አታስብ፤
 እባክህ ተለመናን፤ ፊትህን ወደ እኛ መልስ፤
 ሁላችንም የአንተ ሕዝብ ነንና።
 10 የተቀደሱ ከተሞችህ ምድረ በዳ ሆኑ፤
 ጽዮን ራሷ እንኳ ምድረ በዳ፤ ኢየሩሳሌምም የተፈታች ሆናለች።
 11 አባቶቻችን አንተን ያመሰገኑት የተቀደሱውና
 የተከበረው ቤተ መቅደሳችን፤
 በእሳት ተቃጥሎአል፤
 ያማሩ ቦታዎቻችንም ሁሉ እንዳልነበር ሆነዋል።
 12 እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ ሁሉ ሆኖ አትመለስምን?
 ዝም ብለህ ከልክ በላይ ትቀጣናለህን?
 ፍርድና ድነት
65 “ላልሙኝ ራሴን ገለጥሁላቸው፤
 ላልፈለጉኝ ተገኘሁላቸው።
 ስሜን ላልጠራ ሕዝብ፤
 ‘አለሁልህ፤ አለሁልህ’ አልሁት።
 2 ለዐመፀኛ ሕዝብ፤
 መልካም ባልሆኑ መንገዶች ለሚሄዱ፤
 የልባቸውን ምኞት ለሚከተሉ፤
 ቀኑን ሙሉ እጆቹን ዘረጋሁ።
 ዘወትር በፊቴ የሚያስቁጡኝ ሕዝቦች፤
 3 በአትክልት ቦታዎች መሥዋዕት የሚያቀርቡ፤
 በሽክላ መሠዋዎች ላይ ዕጣን የሚያጥኑ፤
 ዘወትር በፊቴ የሚያስቁጡኝ ሕዝብ ናቸው፤
 ላባመቃብር መካከል የሚቀመጡ፤
 በስውር ቦታዎች የሚያድሩ፤
 የዕሪያ ሥጋ የሚበሉ፤
 ማስሮዎቻቸውን በረከስ ሥጋ መረቅ የሚሞሉ ናቸው፤
 5 “ዘወር በል፤ አትቅረቡኝ፤
 አትጠጋኝ፤ እኔ ከአንተ ይልቅ ቅዱስ ነኝ፤
 የሚሉ ናቸው።
 እንዲህ ያለው ሕዝብ በአፍንጫዬ ዘንድ እንደ ጢስ፤
 ቀኑን ሙሉ እንደሚነድድ እሳት ነው።
 6 “እነሆ፤ እንዲህ የሚል ተጽፎ በፊቴ ተቀምጦአል፤
 ዝም አልልም፤ ነገር ግን እንደ ሥራው እስጠቃለሁ፤
 የእጃቸውንም እስፍላቸዋለሁ፤
 7 የእናንተን ኀጢአት የአባቶቻችሁንም ኀጢአት እበቀላለሁ”
 ይላል እግዚአብሔር።

64:9 መዝ100:3፤
 ኢሳ43:25፤51:4፤54:8፤
 57:17፤60:10፤68:5፤22
 64:10 ዘ፩29:23፤
 መዝ78:54፤ኢሳ1:26
 64:11 ቀ*10-11፤
 ዘሌ26:31፤2ገ25:9፤መ
 ዝ74:3-7፤
 ሰቆ1:7፤10፤2፤7
 64:12 ዘፍ43:31፤
 አሰ4:14፤መዝ50:21፤7
 4፤10-11፤83:1
 65:1 መዝ144:4፤ ኢ
 ሳ43:7፤ሆሌ1:10፤
 ሮሜ9:24-26፤30፤
 10፤20፤ኤፌ2:12
 65:2 መዝ78:8፤
 81:11-12፤ም።24:2፤
 ኢሳ1:2፤23፤66:18፤
 ሮሜ10:21
 65:3 ዘሌ2:2፤
 ኢዮ1:11፤ኢሳ1:29፤
 ኢር41:5፤44:17፤
 ሕዝ23:41
 65:4 ዘሌ11:7፤
 19፤31፤ኢሳ8:19
 65:5 መዝ140:4፤
 ምሳ10:26፤
 ማቴ9:11፤ሉቃ7:39፤
 18፤9-12
 65:6 2ዘፍ6:23፤
 መዝ50:3፤79:12፤ ኢ
 ሳ59:18፤ ኢር16:18፤ሕ
 ዝ9:10፤ ሉቃ6:38
 65:7 ዘዐ20:5፤
 ምሳ10:24፤
 ኢሳ10:1፤2፤22፤14፤
 57፤7፤ኤር32:18
 65:8 ኢሳ5:2፤
 54:17
 65:9 ዘዮ34:13፤
 ኢሳ14:1፤32:18፤
 45፤19፤60:21፤
 ኤር50:19፤
 አጥ9:11-15
 65:10 ኢሳ7:26፤
 ዘሌ52:29፤
 ኢሳ35:2፤51:1፤
 ኤር31:1፤2፤33፤12፤
 ሕዝ34:13-14፤
 ሐሥ9:35
 65:11 ዘ፩28:20፤
 29፤24-25፤32፤15፤
 33፤19፤መዝ137:5፤
 ኢሳ1:28፤5፤22፤
 ኤር2:13፤19፤4
 65:12 ዘፍ36:15-16፤
 መዝ149:7፤
 ምሳ1:24-25፤
 ኢሳ1:20፤24፤27፤1፤
 30፤25፤41፤28፤66፤4፤
 ኤር7:13፤27፤13፤11፤
 25፤3፤26፤5፤ማቴ5:15
 65:13 ኢዮ18:12፤
 ኢሳ1:19፤31፤33፤16፤
 41፤17፤44፤9፤60፤5፤6
 1፤7፤ሉቃ6:25
 65:14 መዝ109:28፤
 ኢሳ15:2፤
 ሰፍ3:14-20፤
 ማቴ8:12፤
 ሉቃ13:28፤ፆ፩5:13

“የተረረኙ ላይ የሚቃጠል መሥዋዕት ስላቀረቡ፤
 በኩረብቶች ላይ ስለ ሰደቡኝ፤
 በሰፈሩት ቀኑና ይሰፈርባቸዋል፤
 ስለ ቀደሙት ሥራዎቻቸውም የእጃቸውን ያገኛሉ።”
 8 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “በወይኑ ዘለላ ውስጥ ጭማቂው ገና እንዳለ ሁሉ፤
 ሰዎችም፤ ‘በውስጡ ጥሩ ነገር ስላለ አትቀራረጡት’ እንደሚሉ፤
 እኔም ስለ ባሮች ስል እንዲሁ አደርጋለሁ፤
 ሙሉ በሙሉ አላጠፋቸውም።
 9 ከያዕቆብ ዘር የሆኑትን፤
 ከይሁዳም ተራሮቹን የሚወርሱትን አመጣለሁ።
 የተመረጠው ሕዝቤ ይወርሳቸዋል፤
 ባሪያዎቼም በዚያ ይኖራሉ።
 10 አጥብቀው ለሚፈልጉኝ ሕዝቤ፤
 ሳሮን የበኝች መስማሪያ፤
 የአኮር ሽለቆም የከብቶች ማረፊያ ይሆናል።
 11 “ነገር ግን እግዚአብሔርን ለተዋችሁት ለእናንተ፤
 የተቀደሱ ተራራዬን ለረሳችሁት፤
 ‘ዕጣ ፈንታ’ ለተባለ ጣየት ቦታ ላዘጋጃችሁት፤
 ‘ዕድል’ ለተባለም ጣየት ድብልቅ የወይን ጠጅ በዋንጫ ለሞላችሁት፤
 12 ተጣርቼ ስላልመለሳችሁ፤
 ተናግራ ስላልሰማችሁ፤
 በፊቴ ክፉ ነገር ስላደረጋችሁ፤
 የሚያስከፋኝን ነገር ስለ መረጣችሁ፤
 ለሰይፍ እዳርጋችኋለሁ፤
 ሁላችሁም ለመታረድ ትጉንበላላችሁ።”
 13 ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ባሮቹ ይበላሉ፤
 እናንተ ግን ትራባላችሁ፤
 ባሮቹ ይጠጣሉ፤
 እናንተ ግን ትጠማላችሁ፤
 ባሮቹ ደስ ይላቸዋል፤
 እናንተ ግን ታፍራላችሁ።
 14 ባሮቹ፤
 ከልብ በመነጨ ደስታ ይዘምራሉ፤
 እናንተ ግን፤
 ልባችሁ በማዘኑ ትጮኻላችሁ፤
 መንፈሳችሁ በመሰበሩም ወዮ ትላላችሁ።
 15 ስማችሁንም፤
 የተመረጠው ሕዝቤ ርግማን እንዲ ያደርገው ትተዋላችሁ፤
 ጌታ እግዚአብሔር ይገድላችኋል፤
 ለአገልጋዮቹ ግን ሌላ ስም ይሰጣቸዋል።
 16 ስለዚህ በምድሪቴ ላይ በረከትን የሚጠራ፤
 በእውነት አምላክ ስም ይባረካል፤

በምድራቱ መሐላን የሚምል፤
 በእውነት አምላክ ስም ይምላል፤
 ያለፉት ችግሮች ተረስተዋል፤
 ከዐይኖቹም ተሰውረዋል።

አዲስ ሰማያትና አዲስ ምድር
 17“እነሆ፤ እኔ፤
 አዲስ ሰማያትንና አዲስ ምድርን እፈጥራለሁ፤
 ያለፉት ነገሮች አይታሰቡም፤
 አይታወሱም።

18ነገር ግን በምፈጥረው፤
 ደስ ይበላችሁ፤ ለዘላለም ሐሜት አድርጉ።
 ኢየሩሳሌምን ለደስታ፤
 ሕዝቧን ለሐሜት እፈጥራለሁና።

19በኢየሩሳሌም እደስታለሁ፤
 በሕዝቧ ሐሜት አድርጋለሁ፤
 የልቅሶና የጨኸት ድምፅ፤
 ከእንግዲህ በዚያ አይሰማም።

20“ከእንግዲህም በዚያ፤
 ለጥቂት ጊዜ ብቻ በሕይወት የሚኖር ሕ
 ሃን፤
 ወይም ዕድሜ ያልጠገበ አረጋዊ አይኖርም፤
 እንድ መቶ ዓመት የሞላው ሰው ቢሞት፤
 በአጭር እንደ ተቀጨ ይቆጠራል፤
 እንደ ሰው መቶ ዓመት ሳይሞላው ቢሞት፤
 እንደ ተቀሠፈ ይገመታል።

21ሰዎች ቤት ይሠራሉ፤ በውስጡም ይኖራ
 ሉ፤
 ወይንን ይተክላሉ፤ ፍሬውንም ይበላሉ።

22ከእንግዲህ ለሌሎች መኖሪያ ቤት አይሠሩም፤
 ወይም ለሰው እንዲበላው አይተክሉም፤
 የሕዝቧ ዕድሜ፤
 እንደ ዛፍ ዕድሜ ይረዝማል፤
 እኔ የመረጥኋቸው፤
 በእጃቸው ሥራ ለረጅም ዘመን ደስ
 ይላቸዋል።

23ድካማቸው በከንቱ አይቀርም፤
 ዕድለ ቢስ ልጆችም አይወልዱም፤
 እነርሱና ዘራቸው፤
 እግዚአብሔር የባረከው ሕዝብ ይሆናሉ።

24ገና ሳይጣሩ እመልሰላቸዋለሁ፤
 ተናግረው ሳይጨርሱ እሰማለሁ።

25ተኩላና የበግ ጠቦት በአንድነት ይበላሉ፤
 አንበሳ እንደ በሬ ሣር ይበላል፤
 እባብ ትቢያ ይልሳል፤
 በተቀደሰው ተራራዬም፤
 ጉዳት አያደርሱም፤ ጥፋት አያመጡም፤”
 ይላል እግዚአብሔር።

ፍርድና ተስፋ
66 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ሰማይ ዙፋኔ ነው፤
 ምድርም የእግሬ ማረፊያ ናት፤
 ታዲያ የምትሠሩልኝ ቤት፤
 የማርፍበትስ ስፍራ የቱ ነው?”

65፥15 ዘፍ32፥28፤
 ዘጥ5፥27፤
 መዘ102፥8፥ፊ፥2፥17
 65፥16 ዘፍ29፥19፤
 አዋ11፥16፥መዘ31፥5፤
 63፥11፥ኢሳ19፥18፤
 ራእ3፥14
 65፥17 ኢሳ41፥22፤
 43፥18፥66፥22፤
 ኢር3፥16፥2ቆ፥5፥17፤
 2ኡጥ3፥13፥ራእ7፥17
 65፥18 ዘፍ32፥43፤
 መዘ98፥1-9፤
 ኢሳ25፥9፥ፊ፥21፥2
 65፥19 ዘፍ30፥9፤ ኢ
 ሳ25፥8፥35፥10፤
 62፥5፥ፊ፥27፥17
 65፥20 ዘፍ51፥32፤
 15፥15፥መዘ8፥13፤ ኢ
 ሳ11፥8፥ዘፍ8፥4
 65፥21 2ኦገ19፥29፤
 ኢሳ32፥18፥37፥30፤
 61፥4፥ሕዝ28፥26፤
 ኦገ9፥14
 65፥22 ዘፍ28፥30፤
 መዘ1፥3፥21፥4፤
 91፥16፥92፥12-14፤
 ኢሳ14፥1
 65፥23 ዘፍ12፥2፤
 ዘፍ28፥3-12፥32፥41፤
 ኢሳ44፥3፥49፥4፤
 ኢር16፥3-4፥ሕዝ2፥39፤
 1ቆ፥15፥58
 65፥24 ኢዋ8፥6፤ ኢ
 ሳ30፥19፥55፥6፤
 ዳገ9፥20-23፥10፥12፤
 ዘዘ10፥6፥ግ፥6፥8
 65፥25 ዘፍ3፥14፤
 ኢዋ5፥23፥40፥15፤
 ኢሳ2፥4፥11፥6፤
 ግዘ7፥17
 66፥1 2ሳጦ7፥7፤
 1ኦገ8፥27፥2ዘፍ6፥18፥መ
 ዘ2፥4፥9፥7፥ግ፥6፥5፥34-
 35፥23፥22፤ ዋሕ4፥20-
 21፤
 ሕሥ7፥49፥17፥24
 66፥2 ዕገ9፥4፤
 ኢሳ40፥26፥57፥15፤
 ግ፥6፥5፥3-4፤
 ሉቃ18፥13-14፤
 ሕሥ7፥50፥17፥24
 66፥3 ቆ፥17፤
 ዘሌ2፥2፥11፥7፤
 ዘፍ27፥15፤
 ኢሳ1፥11፥57፥17፤
 ሕዝ8፥9-13
 66፥4 1ሳጦ8፥19፤
 2ኦገ21፥2፥4፥6፤
 ምሳ10፥24፤
 ኢሳ10፥12፤
 41፥28፥59፥12፤
 65፥12
 66፥5 ዕገ9፥4፤
 መዘ58፥20፥ኢሳ44፥9፤
 60፥15፤ ሉቃ13፥17፤
 ዋሕ15፥21
 66፥6 ዘሌ26፥28፤
 1ሳጦ2፥10፤
 መዘ68፥33፥ኢሳ65፥6፤
 ኢሌ3፥7
 66፥7 ኢሳ54፥1፤
 ራእ12፥5

2እነዚህን ነገሮች ሁሉ እጄ አልሠራችሁም?
 እንዲገኙስ ያደረግሁ እኔ አይደለሁም?”
 ይላል እግዚአብሔር።

“ነገር ግን እኔ ወደዚህ፤
 ትሑት ወደ ሆነና መንፈሱ ወደ ተሰበረ፤
 በቃሌም ወደሚንቀጠቀጥ ሰው
 እመለከታለሁ።

3ነገር ግን ወይፈን የሚሰጠልኝ፤
 ሰው እንደሚገድል ነው፤
 የበግ ጠቦት የሚያቀርብልኝ፤
 የውሻ ዐንገት እንደሚሰብር ሰው ነው፤
 የእህል ቀርባን የሚያዘጋጅልኝ፤
 የዕሪያ ደም እንደሚያቀርብልኝ ሰው ነው፤
 የመታሰቢያን ዕጣን የሚያጥንልኝም፤
 ጣዖትን እንደሚያመልክ ሰው ነው፤
 የገዛ መንገዳቸውን መርጠዋል፤
 ነፍሳቸውም በርኩስታቸው ደስ ይላታል።
 4ስለዚህ ችግር እንዲደርስባቸው አደርጋለሁ፤
 የፈሩትንም አመጣባቸዋለሁ፤
 በተጣራሁ ጊዜ የመለሰ፤
 በተናገርሁ ጊዜ ያደመጠ ሰው
 የለምና።

በፊቴ ክፉ ነገር አደረጉ፤
 የሚያስከፋኝንም መረጡ።”

5እናንተ በቃሉ የምትንቀጠቀጡ፤
 ይህን የእግዚአብሔር ቃል ስሙ፤
 “እናንተ ወንድሞቻችሁ የጠሏችሁ፤
 ስለ ስሜም አውጥተው የጣሏችሁ፤
 “እስቲ እግዚአብሔር ይክበርና፤
 የእናንተን ደስታ እንይ” አሏችሁ፤
 ይህን እንጂ ማፈራቸው አይቀርም።

6ያን የጨኸት ድምፅ ከከተማው ስሙ!
 ያን ጫጫታ ከቤተ መቅደሱ ስሙ!
 ይኸውም የእግዚአብሔር ድምፅ ነው፤
 ለጠላቶቹም የሚገባቸውን ሁሉ
 ይከፍላቸዋል።

7“ከማማጣ በፊት፤
 ትወልዳለች፤
 በምጥ ጣር ከመያዝ በፊት፤
 ወንድ ልጅ ትገላገላለች።

8እንዲህ ያለ ነገር ማን ሰምቶ ያውቃል?
 እንዲህ ያለ ነገር ማን አይቶ ያውቃል?
 አገር በአንድ ጀምበር ይፈጠራልን?
 ወይስ ሕዝብ በቅጽበት ይገኛል?
 ጸዮንን ምጥ ገና ሲጀምራት፤
 ልጆቿን ወዲያውኑ ትወልዳለች።

9ለወለድ የተቃረበውን፤
 እንዳይወለድ አደርጋለሁን?” ይላል
 እግዚአብሔር።
 “በሚገላገሉበት ጊዜስ፤

66፥8 ኢሳ49፥20፥21፥64፥4፥ኢር18፥13 66፥9 ኢሳ37፥3

ማሕፀን እዘጋለሁን?” ይላል አምላክሽ።
 10 “ወዳጆቿ የሆናችሁ ሁሉ፣
 ከኢየሩሳሌም ጋር ደስ ይበላችሁ፤
 ስለ እርሷም ሐሜት አድርጉ፤
 ለእርሷ ያለቀሳችሁ ሁሉ፣
 ከእርሷ ጋር እጅግ ደስ ይበላችሁ።
 11 ከሚያጽናኑ ጡቶቿ፣
 ትጠባላችሁ፣ ትረካላችሁም፤
 እስክትረከም ትጠባላችሁ፤
 በተትረፈረፈ ሀብቷም ትደሰታላችሁ።
 12 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እነሆ ሰላምን እንደ ወንዝ ውሃ
 አፈስሳታለሁ፤
 ትጠባላችሁ፣ በዕቅድም ትያዛላችሁ፤
 በጭኖቿም ላይ ትፈነድቃላችሁ።
 13 እናት ልጇን እሹሩና እንደምትል፣
 እኔም እናንተን እሹሩና እላችኋለሁ፤
 በኢየሩሳሌምም ትጽናናላችሁ።
 14 ይህን ስታዩ፣ ልባችሁ ሐሜት ያደርጋል፤
 ዐጥንቶቻችሁም እንደ ሣር ይለመልማሉ፤
 የእግዚአብሔር እጅ ከባሮቹ ጋር መሆኑ
 ይታወቃል፤
 ቀሩጣው ግን በጠላቶቹ ላይ ይገለጣል።
 15 እነሆ፣ እግዚአብሔር በእሳት ነበልባል
 ይመጣል፤
 ሠረገሎቹም እንደ ዐውሎ ነፋስ ናቸው፤
 ንዴቱን በቀሩጣ፣
 ተግሣጹንም በእሳት ነበልባል
 ይገልጣል።
 16 በእሳትና በሰይፍ፣
 እግዚአብሔር ፍርዱን በሰው ሁሉ ላይ
 ያመጣል፤
 በእግዚአብሔር ሰይፍ የሚታረዱት ብዙ
 ይሆናሉ።
 17 “ወደ አትክልት ቦታዎች ለመሄድና
 ከተክሎቹ አንዱን ለማምለክ ራሳቸውን
 የሚቀድሱና የሚያነጹ፣ የዕረድዎችንና የዐ
 ይጦችን ሥጋ፣ የረከሱ ነገሮችንም የሚበሉ-

66:10 ስጳ32:43፣
 መዝ26:8፣ኢሳ25:9፣
 57:19፣61:2፣
 ሮሜ15:10
 66:11 ስጳ49:25፣
 ዘሎ11:12፣25:1፣ ኢ
 ሳ25:6፣60:16
 66:12 ዘሎ11:12፣
 መዝ72:3፣19፣165፣ኢ
 ሳ9:6፣33:21፣
 60:4፣5፣61:6
 66:13 ኢሳ40:1፣
 49:15፣2ቆሮ1:4፣
 1ተሰ2:7
 66:14 ዕዛ5:5፣
 መዝ72:16፣ኢሳ10:5፣
 25:9፣30:27፣34:1፣20፣54
 ፣17፣60:5፣ኤል2:23
 66:15 ስጳ28:20፣
 2ገረ2:11፣መዝ9:5፣
 39:11፣68:17፣ ኢ
 ሳ1:31፣42:25
 66:16 ኢሳ1:20፣
 10:4፣13:9፣11፣
 27:1፣30:30፣
 ኤር23:5፣ኤዝ14:21፣
 36:5፣አሞ7:4፣
 ማል4:1
 66:17 ዘሰ117:29፣
 መዝ37:20፣
 ኢሳ1:28፣ 29
 66:18 ዘዐ16:7፣
 ምሳ24:2፣ ኢሳ2:3፣
 59:19፣65:2፣ዘዐ12:3
 66:19 ስጳ10:2፣
 2ገ19:31፣
 ዘሰ16:24፣ኢሳ2:16፣
 11:10፣11፣24፣15፣
 49:22፣ኤር31:1፣10፣
 46:9፣ኤዝ27:10፣
 ዳ31:1፣18፣ማቴ24:30
 66:20 ስጳ33:19፣
 ዕዝ2:66፣ኢሳ2:2፣
 11:12፣52:11፣
 ኤር25:22፣31፣23፣
 ኤዝ34:13
 66:21 ዘዐ19:6፣
 1ጴጥ2:5፣9
 66:22 ኢሳ48:19፣
 65:17፣ዮሐ10:27-29፣
 ዕብ12:26-27፣
 1ጴጥ1:4-5፣
 2ጴጥ3:13
 66:23 መዝ22:29፣

ሁሉ የመጨረሻ ፍርዳቸውን በአንድነት
 ይቀበላሉ” ይላል እግዚአብሔር።
 18 “እኔም ሥራቸውንና ሐሳባቸውን ስለ
 ማውቅ፣ መንግሥታትንና ልሳናትን ሁሉ
 ልሰበስብ እመጣለሁ፤¹⁸ እነርሱም መጥተው
 ክብራንም ያያሉ።
 19 “በመካከላቸው ምልክት አደርጋለሁ፤ ከእነ
 ርሱም የተረፉትን አንዳንዶቹን ወደ አሕ
 ዛብ ወደ ተርሴስ፣ ወደ ፉጥ፣ ወደ ታወቁት
 ቀስተኞች ወደ ሉድ፣ ወደ ቶባልና ያዋን
 እንዲሁም ዝናዬን ወዳልሰሙትና ክብራን
 ወዳላዩት ራቅ ወዳሉት ደሴቶች እልካቸዋ
 ለሁ፤ በአከባቢዎ መካከል ክብራን ይናገራሉ።
 20 ለእግዚአብሔር ቀርባን እንዲሆኑ ወንድሞ
 ቻችሁን ሁሉ ከየመንግሥታቱ ወደ ተቀደሰው
 ተራራዬ ወደ ኢየሩሳሌም በፈረስ፣ በሠረገ
 ላና በጋሪ፣ በበቅሎና በግመል ያመጧቸዋል”
 ይላል እግዚአብሔር። “እስራኤላውያን
 የእህል ቀሩርባናቸውን በሥርዐቱ መ
 ሠረት በነጹ
 ዕቃዎች ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ
 እንደሚቀርቡ እነዚህንም ያቀርቧቸዋል።
 21 እኔም ካህናትና ሌዋውያን ይሆኑ ዘንድ
 አንዳንዶቹን እመርጣቸዋለሁ” ይላል እግዚ
 አብሔር።
 22 “እኔ የምሠራቸው አዲስ ሰማያትና አዲስ
 ምድር በፊቴ ጸንተው እንደሚኖሩ፣ የእናንተና
 የዘራችሁ ስም እንደዚሁ ጸንቶ ይኖራል”
 ይላል እግዚአብሔር። 23 “ከአንዱ ወር መባቻ
 እስከ ሌላው፣ እንዲሁም ከአንዱ ሰንበት
 እስከ ሌላው፣ የሰው ልጅ ሁሉ በፊቴ ሊሰገድ
 ይመጣል” ይላል እግዚአብሔር። 24 “ወጥተ
 ውም በእኔ ላይ ያመጡትን ሰዎች ሬሳ
 ያያሉ፤ ትላቸው አይሞትም፤ እሳታቸው
 አይጠፋም፤ ለሰውም ዘር ሁሉ አስጸያፊ
 ይሆናሉ።”
 ኢሳ19:21፣44:5፣ ኤዝ46:1-3፣ራእ15:4 66:24 መዝ110:6፣
 ኢሳ1:2፣ 14:11፣ማቴ25:41፣ማር9:48

¹⁸ በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

ትንቢተ ኤርምያስ

1 የከልቅያስ ልጅ፣ ኤርምያስ የተናገረው ቃል ይህ ነው፤ አባቱ በብንደም አገር በዓናቶት ከሚገኙት ካህናት አንዱ ነበር። ²የእግዚአብሔር ቃል የይሁዳ ንጉሥ፣ የአሞን ልጅ ኢዮሲያስ በነገሠ በዐሥራ ሦስተኛው ዓመት ወደ ኤርምያስ መጣ፤ ³ደግሞም በይሁዳ ንጉሥ፣ በኢዮሲያስ ልጅ በኢዮቄም ንግሠ ዘመን፤ እንዲሁም በይሁዳ ንጉሥ፣ በኢዮሲያስ ልጅ በሴዴ ቅያስ ንግሠ ዘመን፤ እስከ ዐሥራ አንደኛው ዓመት መጨረሻ ድረስ የኢየሩሳሌም ሕዝብ ተማርኮ እስከ ሄደበት እስከ አምስተኛው ወር ድረስ ወደ እርሱ ይመጣ ነበር።

የኤርምያስ መጠራት

⁴የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ፤ እንዲህም አለኝ፡

⁵“በማሕፀን ሳልሠራህ ዐወቅሁ፤ ከመወለድህ በፊት ለየሁ፤ ለሕዝቦችም ነቢይ እንድትሆን ሾምሁ።”

⁶እኔም፣ “ኔታ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዴት እንደምናገር አላውቅም፤ ገና ሕፃን ልጅ ነኝና” አልሁ።

⁷እግዚአብሔር ግን እንዲህ አለኝ፡ “ገና ሕፃን ልጅ ነኝ” አትባል፤ ወደምልክት ሁሉ ሄደህ፤ ያዘዘህን ሁሉ ትናገራለህ፤ ⁸እኔ አድንህ ዘንድ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራቸው” ይላል እግዚአብሔር።

⁹እግዚአብሔርም እጁን ዘርግቶ አፌን ዳሰሰና እንዲህ አለኝ፡ “እነሆ፤ ቃሌን በአፍህ አነፊህ፤ ¹⁰እንግዲህ፤ እንድትነቅልና እንድታፈርስ፤ እንድታጠፋና እንድትገለብጥ፤ እንድታንጽና እንድትተክል በአሕዛብና በመንግሥታት ላይ ዛሬ ሾምሁ።”

¹¹የእግዚአብሔር ቃል፣ “ኤርምያስ ሆይ፣ ምን ታያለህ?” ሲል ወደ እኔ መጣ።

እኔም፣ “የለውዝ በትር አያለሁ” አልሁ።

¹²እግዚአብሔርም፣ “ትክክል አይተላል፤ ቃሌን እፈጽመው ዘንድ እተጋለሁና”¹³ አለኝ።

¹³ዳግመኛም የእግዚአብሔር ቃል፣ “ምን ታያለህ?” ሲል ወደ እኔ መጣ።

እኔም፣ “አንድ የሚፈላ ማሰር አያለሁ፤ አፉም ከሰሜን ወደዚህ ያዘነበለ ነው” አልሁ።

¹⁴እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፡ “ከሰሜን

1:1 አሱ21:18
 1:2 2ገ22:1፣ሕዝ 1:3፣ሆሴ.1:1፣ኢ.ል 1:1
 1:3 2ገ23:34፣ 24:17፣ዕዝ5:12፣ኢ.ር 52:15
 1:5 ቍ10:መዝ 139:13፣16፣ኢ.ሳ 49:1፣ኢ.ር25:15-26 ፣ዮ.ሐ10:36
 1:6 ዘ03:11፣6:12 ፣1ገ73:7
 1:8 ቍ19:ዘዩ 15:1፣26:3፣ኢ.ሱ1:5 ፣8:1፣ኢ.ር15:20፣21 ፣26:24፣36፣26፣42፣ 11:20፣11
 1:9 ዘ04:12፣ኢ.ሳ 6:7
 1:10 ኢ.ር 25:17፣ 46:1፣ 12:17፣ 18:7-10፣24:6፣ 31:4፣28
 1:11 ኢ.ር24:3፣ አጥ7:8
 1:12 ኢ.ዮ29:2፣ ኢ.ር44:27
 1:13 ኢ.ር24:3 ዘዘ 4:2፣5፣2
 1:14 ኢ.ሳ14:31
 1:15 ኢ.ር44:16፣ 9:11፣10:22
 1:16 ዘ6:5፣ዘ0 20:3፣ዘ፣ኦ25:3፣መዝ 115:4-8፣135:15፣ ኢ.ር2:13፣4፣12፣7፣9፣ 17:13፣19:4፣44:3፣5
 1:17 ቍ7፣ዘ831:6፣ 2ገ1:15፣ኢ.ር7:27 ፣26:2፣15፣42፣4
 1:18 ኢ.ሳ50:7
 1:19 ቍ8፣ዘ6፣26:3፣ መዝ 29:2፣ምሳ20:2 2:ኢ.ሳ43:2፣ኢ.ር 20:11፣ሕሥ26:17
 2:1 ኢ.ሳ38:4፣ሕዝ 1:3፣ሚክ1:1
 2:2 ዘ013:21፣ዘ8 1:19፣መዝ71:17፣ ኢ. ሳ54:4፣ኢ.ር3:4 ፣ሕዝ 16:8-14፣60፣ ሆሴ.2:15፣11:1፣ ራእ 2:4፣
 2:3 ዘ019:6፣ዘሌ 23:9-14፣ዘ87:6፣ኢ.ሳ 41:11፣ኢ.ር10:25 ፣30፣16፣50፣7፣ዮ0 1:18፣ራእ14:4፣

በምድሪቱ በሚኖሩ ሁሉ ላይ ድንገት መጣ ት ይወርድባቸዋል። ¹⁵እነሆ፤ የሰሜን መንግሥታትን ሕዝቦች ሁሉ እጠራለሁ” ይላል እግዚአብሔር፤

“ንጉሦቻቸው ይመጣሉ፤ ዙፋናቸውን በኢየሩሳሌም መግቢያ በሮች፤

በቅጥሮቹ ዙሪያ ሁሉ፤ በይሁዳም ከተሞች ሁሉ ይዘረጋሉ።

¹⁶እኔን በመተው ክፋት ስለ ሠሩ፤ ለሌሎች አማልክት ዕጣን ስላጠኑ፤ እጆቻቸው የሠሯቸውን ስላመለኩ፤ በሕዝቤ ላይ ፍርድን ዐውጄአለሁ።

¹⁷“አንተ ግን ወገብህን ታጠቅ፤ ተነሥ ተህም ያዘዘህን ሁሉ ንገራቸው፤ አትፍራቸውም፤ አለዚያ በፊታቸው አስፈራሃለሁ። ¹⁸እነሆ፤ ዛሬ በመላዬቱ ምድር ላይ አስነሣሃለሁ ይኸውም የይሁዳን ነገሥታት፤ አለቆቿን፤ ካህናቷንና የምድሪቱን ሕዝብ ሁሉ መቋቋም እንድትችል የተመሸገ ከተማ፤ የብረት ምስሶና የናስ ቅጥር አድርጌሃለሁ። ¹⁹ይዋጉሃል፤ ዳሩ ግን አድንህ ዘንድ እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አያሸንፉህም” ይላል እግዚአብሔር።

የእስራኤል ሕዝብ አምላኩን መተው

2 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤

²“ሂድና ጮኸህ ይህን ለኢየሩሳሌም ጆር አሰማ፤

“እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በወጣትነትሽ ጊዜ የነበረሽን ታማኝነት፤ በሙሽርነትሽም ወራት እንዴት እንደ ወደድሽኝ፤

በምድረ በዳ ዘር በማይዘራበት ምድር፣ እንዴት እንደተከተልሽኝ አስታውሳለሁ።

³እስራኤል ለእግዚአብሔር ቅዱስ ነበረች፤ የመከሩም በኩር ነበረች፤ የዋጧት ሁሉ በደለኞች ሆኑ፤ መዓትም ደረሰባቸው” ይላል እግዚአብሔር።

⁴የያዕቆብ ቤት ሆይ፤ የእስራኤል ቤት ወገን ሁላችሁ፤

⁵ ወይም መረጥህህ
¹² እተጋለሁ ለሚለው የዕብራይስጥ አነባብ የለው በትር ከሚለው ጋር ይመሳሰላል።

የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ።
 5 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡
 “አባቶቻችሁ ከእኔ የራቁት፤
 ከንቱ ነገርን የተከተሉት፤
 ራሳቸውም ከንቱ የሆኑት፤
 ምን ጥፋት አግኝተውብኝ ነው?
 6 እነርሱም፤ ‘ከግብፅ ምድር ያወጣን፤
 በወና ምድረ በዳ፤
 በጌድቆና በበረሃ ሠራት፤
 በደረቅና በጨለማ^ሐ ቦታ፤
 ሰው በማያልፍበትና በማይኖርበት ስፍራ፤
 የመራን እግዚአብሔር ወዴት ነው?’
 ብለው አልጠየቁም።
 7 እኔ፤ ፍሬዎንና በረከቷን እንድትበሉ፤
 ለም ወደ ሆነ መሬት አመጣኝችሁ፤
 እናንተ ግን መጥታችሁ ምድራን
 አረከሳችሁ፤
 ርስቴንም ጸዩፍ አደረጋችሁ።
 8 ‘እግዚአብሔር ወዴት ነው?’ ብለው፤
 ካህናቱ አልጠየቁም፤
 ከሕጉ ጋር የሚውሉት አላወቁኝም፤
 መሪዎቹ ዐመፁብኝ፤
 ነቢያቱም በበአል ስም ተነባዩ፤
 ከንቱ ነገሮችን ተከተሉ።
 9 ‘ስለዚህ እንደገና ከእናንተ ጋር
 እፋረዳለሁ።’
 “ከልጅ ልጆቻችሁም ጋር እከራከራለሁ።
 ይላል እግዚአብሔር።
 10 ወደ ኪቲም^ጠ ጠረፍ ተሻገሩና እዩ፤
 ወደ ቁዳርም^ጠ ልካችሁ በጥንቃቄ
 መርምሩ፤
 እንዲህ ዐይነት ነገር ተደርጎ ያውቅ
 እንደሆነ ተመልከቱ፤
 11 የእውነት አማልክት ባይሆኑም እንኳ፤
 አማልክቱን የለወጠ ሕዝብ አለን?
 ሕዝቤ ግን ክብራቸው^ጠ የሆነውን፤
 በከንቱ ነገር ለወጡ።
 12 ለማያት ሆይ፤ በዚህ ተገረሙ፤
 ቦታላቅ ድንጋጤም ተንቀጥቀጡ።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 13 “ሕዝቤ ሁለት ኅጢአት ፈጽመዋል፤
 ሕያው የውሃ ምንጭ የሆኑትን፤
 እኔን ትተዋል፤
 ውሃ መያዝ የማይችሉትን ቀዳዳ የውሃ
 ማጠራቀሚያ ጉድጓዶች፤
 ለራሳቸው ቁፍረዋል።
 14 እስራኤል ባሪያ ነውን? ወይስ የቤት
 ውልድ ባሪያ?
 ታዲያ፤ ስለምን ለብዝበዛ ተዳረገ?
 15 አንበሳች በእርሱ ላይ አገሡ፤
 በጎይለኛ ድምፅም ጮኹበት።
 ምድሩን ባድማ አድርገውባታል፤
 ከተሞቹ ተቃጥለዋል፤ ወናም ሆነዋል።

2፡5 ዘ፩ 32፡21፤
 14፡15፤ 17፡15፤ 17፡15፤ 17፡15፤ 17፡15፤
 2፡6 ዘ፩ 106፡6፤ ዘ፩
 1፡19፤ 32፡10፤ ኤር
 51፡43፤ 30፡13፤ 4
 2፡7 ዘ፩ 13፡27፤
 ዘ፩ 8፡7-9፤ 11፡10-12፤
 መዝ 06፡34-39፤ ኤር
 3፡9፤ 7፡30፤ 16፡18፤ ሕ
 7፡11፤ 21፡36፤ 17
 2፡8 ቀ፡25፤ 14፡ፀ
 2፡12፤ 1፡7፤ 8፡22፤
 ኤር 3፡15፤ 4፡22፤ 5፡19
 9፡14፤ 16፡19፤ 22፡9፤
 23፡1፤ 25፡34፤ 50፡6፤
 2፡9 ኤር 25፡31፤
 ሆሊ 4፡1፤ መዝ 6፡2
 2፡10 ዘ፩ 10፡4፤
 25፡13
 2፡11 ኤር 37፡19፤
 ኤር 16፡20፤ 14፡ፀ፡4፤
 21፡ፀ፡21፤ 23፡ፀ፡4
 4፡8
 2፡13 ዘ፩ 31፡16፤
 ኤር 4፡23፤ 6፡5፤ 11፤
 ዮሐ 4፡14
 2፡14 ዘ፩ 4፡22፤ ኤር
 31፡9
 2፡15 ዘሌ 26፡43፤
 ኤር 41፡7፤ 27፡25፤ 9፤
 ኤር 4፡7፤ 50፡17
 2፡16 ኤር 19፡13፤
 ኤር 43፡7-9
 2፡17 ኤር 1፡28፤
 ኤር 4፡18፤ 17፡13፤
 19፡4
 2፡18 ኤር 13፡3፤
 25፡16፤ 7፡አ፡7፤ 20፤
 30፡2፤ ሆሊ 5፡13፤ 7፤
 11፤ 8፡9
 2፡19 ኤር 20፡14፤
 መዝ 36፡1፤ ኤር 3፡9፤
 59፡12፤ ኤር 3፡11፤ 22፤
 7፡24፤ 11፡10፤ 14፡7፤
 19፡4፤ ሆሊ 5፡5፤ 14፡4፤
 አጥ 8፡10፤
 2፡20 ዘሌ 26፡13፤
 ዘ፩ 12፡2፤ ኤር 21፡14፤
 መዝ 2፡3፤ ኤር 1፡21፤
 57፡7፤ ኤር 3፡23፤ 5፡5፤
 17፡2፤ ሕዝ 16፡15
 2፡21 ዘ፩ 15፡17፤
 መዝ 80፡8፤ ኤር 4፡5፤
 2፡22 ኤር 9፡30፤
 መዝ 51፡2፤ ኤር 17፡1፤
 ሰፍ 1፡8፤ 17
 2፡23 ቀ፡ 25፤ 33፤
 ምላ 30፡12፤ 29፡23፤
 10፤ ኤር 7፡31፤ 9፤ 14፤
 19፤ 2፡23፤ 27፤ 31፤ 22፤
 40
 2፡24 ዘ፩ 16፡12፤ ኤ
 ዮ 39፡6፤ ኤር 14፡6

16 ደግሞም የሚምፎስና፣ የጣፍናስ ሰዎች፤
 መካል ዐናትሽን ላጨኹ።^ሐ
 17 በመንገድ የሚመራሽን፤
 እግዚአብሔር አምላክሽን በመተውሽ፤
 ይህን በራስሽ ላይ አላመጣሽምን?
 18 ከእሴትሽ ወንዝ ውሃ ለመጠጣት፤
 አሁንስ ለምን ወደ ግብፅ ወረድሽ?
 ከኤፍራጥስ ወንዝ ውሃ ለመጠጣት፤
 ወደ አሦር መውረድ ለምን አስፈለገሽ?
 19 ክፋትሽ ቅጣት ያስከትልብሻል፤
 ክህደትሽም ተግግጽ ያመጣብሻል፤
 እግዚአብሔር አምላክሽን ስትተዩ፤
 እኔንም መፍራት ችላ ስትይ፤
 ምን ያህል ክፋና መራራ
 እንደሚሆንብሽ፤
 አስቢ፤ እስቲ አስተውዩ።”
 ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።
 20 “ከጥንት ጀምሮ ቀንበርሽን ሰበርሁ፤
 እስራትሽን በጣጠሱ፤
 አንቺም፤ ‘አላገለግልህም!’ አልሽ፤
 ከፍ ባለውም ኩራብታ ሁሉ ሥር፤
 በደንዳንዱም ለምለም ዛፍ ሥር፤
 ለማመንዘር ተጋደምሽ።
 21 እኔ፤ እንደ ምርጥ የወይን ተክል፤
 ጤናማና አስተማማኝ ዘር አድርጌ
 ተክሎሽ ነበር፤
 ታዲያ ብልሹ የዳር ወይን ተክል ሆነሽ፤
 እንዴት ተለወጥሽብኝ?
 22 በልዩ ቅጠል ብትታጠቢ፤
 ብዙ ሳሙና ብትጠቀሚም፤
 የበደልሽ ዕድፍ አሁንም በፊቴ ነው።”
 ይላል ጌታ እግዚአብሔር።
 23 “አልረከስሁም፤
 በአሊምን አልተከተልሁም” እንዴት
 ትያለሽ?
 በሽለቆ ውስጥ ምን እንዳደረግሽ እስቲ
 አስቢ፤
 ምንስ እንደ ፈጸምሽ ተገንዘቢ፤
 እንደምትፋንን ፈጣን ግመል ሆነሻል፤
 24 በምድረ በዳ እንደ ለመደች፤
 በፍትወቷ ነፋስን እንደምታነፈን፤
 የሜዳ አህያ ነሽ፤
 ከመሳምጀቷ ማን ሊገታት ይችላል?
 ለሚፈልጓት ሁሉ ያለ ምንም ድካም፤
 በፍትወቷ ወራት በቀላሉ
 ትገኛላቸዋለች።
 ሐ6 ወይም በምት ጥ4
 ጠ10 ኪቲም ቀጽርስና የምዕራባዊ የባህር ዳርቻ ማለት ነው
 ጠ10 ቆዳር በሰርዖዌ ዐረቢያ ምድረ በዳ የሚገኙ የበደይን
 ነገዶች መኖሪያ
 ጠ11 የዕብራውያን የጥንት ጸሐፍት ትውፊት የሆነው የማሶ
 ሬቲክ ጽሑፍ ክብሪን ይላል
 ጠ16 ማምፎስ በዕብራይስጥ ፍፍ ይላል ወይም ጭንቅላትሽን
 ፈጠራው ለከጠቀ ሐ
 ጠ18 የባህር ወንዝ አንዱ ተነጣይ ጅረት ነው

25 እግርሽ እስኪነቃ አትፋጨ፤
ጉሮሮሽም በውሃ ጥም እስኪደርቅ
አትቅበዝበዝ።
አንቺ ግን፣ በከንቱ አትድከም፤
ባዕዳን አማልክትን ወድጃለሁ፤
እነርሱን እከተላለሁ አልሽ።

26 ሌባ በተያዘ ጊዜ እንደሚያፍር፣
የእስራኤልም ቤት አፍሮአል፤
እነርሱ፣ ንጉሥቻቸውና ሹሞቻቸው፣
ካህናታቸውና ነቢያታቸው እንዲሁ
ያፍራሉ።

27 ዛፉን፣ 'አንተ አባቴ ነህ'
ድንጋዩንም፣ 'አንተ ወለድሽኝ' አለ፤
ፊታቸውን ሳይሆን፣
ጀርባቸውን ሰጥተውኛልና፤
በመክራቸው ጊዜ ግን፣
'መጥተህ አድነን!' ይላሉ።

28 ታዲያ፣ ልታመልካቸው ያበጀሃቸው
አማልክት ወዴት ናቸው?
በመክራህ ጊዜ ሊያድኑህ የሚችሉ
ከሆነ፣
ይሁዳ ሆይ፤ እስቲ ይምጡና ያድኑህ፤
የከተሞችህን ቀጥር ያህል፤
የአማልክትህም ብዛት እንዲሁ ነውና።

29 ለምን በእኔ ታማርራላችሁ?
ያመግችሁብኝ እናንተ ሁላችሁ ናችሁ፤”
ይላል እግዚአብሔር።

30 ልጆቻችሁን በከንቱ ቀጣኝቸው፤
እነርሱም አልታረሙም።
ሰይፋችሁ እንደ ተራብ አንበሳ፣
ነቢያታችሁን በልቶአል።

31 የዚህ ትውልድ ሰዎች ሆይ፤ የእግዚ
አብሔርን ቃል አስተውሉ፤
“እኔ ለእስራኤል ሕዝብ ምድረ በዳ፣
ወይስ ድቅድቅ ጨለማ ያለበት ምድር
ሆንሁበትን?
ሕዝቤ፣ እንደ ልባችን ልንሆን
እንፈልጋለን፤
ተመልሰንም ወደ አንተ አንመጣም”
ለምን ይላል?

32 ለመሆኑ ቆንጆ ጌጣጌጣን፣
ሙሽራ የሰርግ ልብሷን ትረሳለችን?
ሕዝቤ ግን፣
እጅግ ብዙ ቀን ረስቶኛል።

33 በፍትወት ለማጥመድ እንዴት ስልጡን
ነሽ?
ልክስክስ ክፉ ሴቶች እንኳ ከመንገድሽ
ብዙ ክፋት ይማራሉ።

34 በስርቆት ያልያዝሻቸው፣
የንጹሐን ድኸች ደም፣
በልብስሽ ላይ ተገኝቶአል።

2፥25 ቍ8፡23፡ዘዳ
32፡16፡ኢላ57፡10፤
ኤር3፡13፡14፡10
2፥26 ኤር32፡32፤
44፡17፡21፡48፡27፤
ሰቆ1፡7፡ሕዝ16፡54፤
22፡26፡36፡4
2፥27 መላ10፡10፤
1፡5፡14፡9፡2፡ዘና29፡6፤
መዝ14፡3፡ኢላ26፡16
፡37፡20፡ኤር3፡9፡10፤
8፡18፡17፡32፡33፡ሕዝ
7፡22፡8፡16፡ሆሴ
5፡15
2፥28 ዘዳ32፡37፤
2፡ነ17፡29፡ኢላ
40፡19፡45፡20፤
2፥29 ኤር5፡1፤
6፡13፡ዳግ9፡11፡ሚክ
3፡11፡7፡2
2፥30 ዘሌ26፡23፤
ነህ9፡26፡ኤር11፡21፤
ሐሥ7፡52፡1፡ሰ2፡15
2፥31 ኢዮ21፡14፤
ኢሳ 45፡19
2፥32 ዘዳ32፡18፤ ኢ
ሳ 57፡11
2፥33 ቍ 23
2፥34 ዘዐ 22፡2፤
2፡ነ721፡16፡ምሳ6፡17

2፥35 2ሳሙ12፡13፤
ምሳ30፡12፡ኢላ66፤
16፡ኤር25፡31፡39፡7፤
45፡5፡ሕዝ17፡20፤
20፡35፡ኢላ3፡2፤
1ዮሐ1፡8፡10
2፥36 መዝ108፡12፤
ኢሳ30፡2፤
3፡7፡ኤር31፡22፡37፡7
2፥37 2ሳሙ13፡19፤
ኤር37፡7
3፥1 ዘዳ3፡17፡ዘዳ
24፡1-4፡2፡ነ16፡7፤
ኢሳ1፡21፡ኤር2፡20፤
25፡4፡30፡ሰቆ1፡2፤ ሕ
ዝ16፡26፡29፡ሆሴ
2፡5፡7፡12፡3፡1
3፥2 ቍ9፡21፡ዘዳ
38፡14፡ዘዮ15፡39፤
ኢሳ1፡21፡ሕዝ16፡25
3፥3 ዘሌ26፡19፤
ዘዳ11፡14፡ኤር5፡25፤
6፡15፡14፡4፡ሕዝ3፡7፤
16፡30፡8፡12፡ኢላ
1፡10፡አሞ4፡7፡ሶፎ
2፡1፡3፡5
3፥4 ቍ19፡ዘዳ32፤
6፡መዝ89፡26፡ኢሳ
63፡16፡64፡8፡ኤር
31፡9፡2፤
3፥5 መዝ103፡9፤ ኢ
ሳ54፡9
3፥6 ቍ12፡22፤
ዘሌ17፡7፤ ዘዳ12፡2፤
ዘኤ5፡14፡ኢሳ
24፡16፡ኤር2፡20፤
17፡2፡31፡22፡49፡4፡ሕ
ዝ20፡28፡ሆሴ4፡13
3፥7 ሕዝ16፡46፤

ይህን ሁሉ አድርገሽም፤
35 እኔ ንጹሕ ነኝ፤
በእርግጥ ቀጥጣው ከእኔ ርቆአል’
ትያለሽ።
እኔ ግን እፈርድብሻለሁ፤
... ‘ነጢአት አልሠራሁም’ ብለሻልና።

36 መንገድሽን እየለዋወጥሽ፣
ለምን ትሮጫለሽ?
አሦር እንዳዋረደሽ፣
ግብፅም እንዲሁ ያዋርድሻል።
37 የታመንሽባቸውን እግዚአብሔር
ስላዋረደ፣
በእነርሱም ስለማይከናወንልሽ፣
እጆችሽን በራሰሽ ላይ አድርገሽ፣
ከዚያም ትወጫለሽ።

3 “ሰው ሚስቱን ቢፈታ፣
እርሷም ሄዳ ሌላ ሰው ብታገባ፣
ወደ እርሷ ይመለሳልን?
ምድራቱስ ፈጽማ አትረክስምን?
አንቺ ግን ከብዙ ወዳጆችሽ ጋር
አመንዝረሻል፤
ታዲያ አሁን ወደ እኔ መመለስ
ትፈልጊያለሽን?”
ይላል እግዚአብሔር።

2 “እስቲ ቀን ብለሽ ጭር ያሉትን
ኩረብቶች ተመልከቺ፣
በርኩሳት ያልተጋደምሽበት ቦታ
ይገኛልን?
በበረሐኑ እንደ ተቀመጠ ዘላን ዐረብ፣
በየመንገዱ ዳር ተቀምጠሽ
ወዳጆችሽን ጠበቅሽ።
በዝሙትሽና በክፋትሽ፣
ምድራቱን አረክስሽ።
3 ስለዚህ ካፊያ ተከለከለ፤
ኋለኛው ዝናብም ጠፋ።
አንቺ ግን አሁንም የጋለሞታ ገጽታ
አለብሽ፤
ዐይንሽን በዕፍረት አልሰብር ብለሻል።
4 አሁንም ወደ እኔ ተጣርተሽ፣
... ‘አባቴ፣ የልጅነት ወዳጄ፣
5 ሁልጊዜ ትቈጣለህን?
ቀጥህስ ለዘላለም ነውን?’ አላልሽኝም?
የምትናገረው እንዲህ ነው፤
ይሁን እንጂ የቻልሽውን ክፋት ሁሉ
ታደርጊያለሽ።”

ከዳተኛዎ እስራኤል
6 እግዚአብሔር በንጉሥ ኢዮስያስ ዘመን
እንዲህ አለኝ፤ “ከዳተኛዬቱ እስራኤል ያደረገችውን አየህን? ከፍ ወዳለው ኩረብታ
ሁሉ ወጥታ፣ ወደ ለመለመው ዛፍ ሥር
ሁሉ ሄዳ በዚያ አመንዘረች። ገይህን ሁሉ

ካደረገች በኋላ፤ ወደ እኔ ትመለሳለች ብዬ ነበር፤ ሆኖም አልተመለሰችም፤ ከሓዲዋ እንቷ ይሁዳም ይህን አዮች። ሳለከዳተኛዎቹ ይክሱ እስራኤል ስለ ምንዝርናዋ ሁሉ የፍች ወረቀቷን ሰጥቼ አባረርኳት። ከሓዲዋ እንቷ ይሁዳም ይህን አይታ እንዳልፈራች አየሁ፤ ወጥታም አመነዘረች። ፊላስፊታም ምድሪቱን አረከሰች፤ ከድንጋይና ከግንድጋር አመነዘረች፤ ፊላስፊታም ሁሉ ሆኖ ከሓዲዋ እንቷ ይሁዳ ወደ እኔ የተመለሰችው በማ ስመሰል እንጂ በሙሉ ልቧ አልነበረም” ይላል እግዚአብሔር።

¹¹ እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፤ “ከሐዲዋ ይሁዳ ይልቅ ከዳተኛዎቹ እስራኤል ጸድቅ ሆና ተገኘች። ፊላስፊታም ይህን መልእክት ወደ ሰሜን እንዲህ ብለህ ተናገር፤

“ከዳተኛዎቹ እስራኤል ሆይ፤ ተመለስ’ ይላል እግዚአብሔር፤

... ‘እኔ መሓሪ ስለ ሆንሁ፤

ከእንግዲህ በኋላ ዐይን አላይሽም” ይላል እግዚአብሔር።

... ‘ለዘላለም አልቄጣም።

¹³ በአምላክሽ በእግዚአብሔር ላይ በማመዕኛ፤ ክብርሽንም ለእንግዲህ አማልክት፤ በየለምለሙ ዛፍ ሥር አሳልፈሽ በመስጠት፤

ለእኔ ባለመታዘዝሽ፤ በደለኛ መሆንሽን ይህን አንድ ነገር ብቻ እመኚ” ይላል እግዚአብሔር።

¹⁴ “ከዳተኛ ልጆች ሆይ፤ እኔ ባለቤታችሁ ነኝና ተመለሱ” ይላል እግዚአብሔር፤ “ከአንድ ከተማ አንድ፤ ከአንድ ነገድ ሁለት መርጫችሁ ወደ ጽዮን አመጣችኋለሁ።

¹⁵ እንደ ልቤም የሆኑ፤ በዕውቀትና በማስተዋል የሚመሯችሁን እረኞች እስጣችኋለሁ። ¹⁶ ቀጥራችሁ በምድሪቱ እጅግ በሚበዛበት ጊዜም ይላል እግዚአብሔር፤ “በዚያ ዘመን፤ ‘የእግዚአብሔር የኪዳኑ ታቦት’ ብለው ከእንግዲህ አይጠፋም፤ ትዝ አይላችውም፤ አደስታውሱትምም፤ አይጠፋም፤ ሌላም አይሠራም።

¹⁷ በዚያ ጊዜ ኢየሩሳሌምን፤ ‘የእግዚአብሔር ዙፋን’ ብለው ይጠሯታል፤ መንግሥታትም ሁሉ የእግዚአብሔርን ስም ለማክበር በኢየሩሳሌም ይሰበሰቡ። የክፉ ልባቸውንም እልኸኝነት ከእንግዲህ አይከተሉም። ¹⁸ በዚያን ዘመን የይሁዳ ቤትና የእስራኤል ቤት በአንድነት ሆነው ከሰሜን ምድር ለአባቶቻቸው ርስት አድርጌ ወደ ሰጠኋቸው ምድር

23፡21 1፡አግጥፋ 4፡8
 3፡8 ዘ፡4፡27፡ኤር 11፡10፡24፡1፡አገ 16፡47፡23፡11
 3፡9 ቀ፡2፡ዘላ 17፡7፡አ፡4፡1፡21፡57፡6፡ኤር 2፡27
 3፡10 2፡የ17፡19፡አ፡31፡6፡ኤር 2፡12፡2፡አገ 33፡3፡1፡አግጥፋ 9፡አ፡7፡2፡17
 3፡11 ቀ፡7፡ኤር 2፡19፡አገ 16፡52፡23፡11
 3፡12 ቀ፡6፡14 ዘ፡4፡30፡15፡73፡26፡2፡የ17፡3፡6፡መዘ፡6፡2፡103፡9፡አ፡45፡4፡9፡ኤር 31፡2፡22፡አገ 14፡6፡33፡11፡ሆሴ 14፡1
 3፡13 ቀ፡25፡ዘ፡81፡2፡2፡30፡1-3፡ኤር 2፡25፡14፡20፡22፡21፡ዘ፡ዮሴ 1፡9
 3፡14 ቀ፡12፡አ፡የ 22፡23፡አ፡45፡4፡5፡ኤር 4፡1
 3፡15 አ፡31፡4፡ሐሥ 13፡22
 3፡16 ዘ፡7፡3፡31፡1 ዘ፡5፡15፡25፡አ፡4 65፡17
 3፡17 መዘ፡22፡23፡47፡8፡81፡12፡አ፡ሳ 2፡3፡ኤር 7፡24፡9፡14፡3፡11፡8፡13፡10፡11፡1፡16፡12፡17፡12፡18፡12፡33፡9፡16፡አገ 1፡26፡43፡7፡148፡35፡ጫክ 4፡1
 3፡18 ዘ፡831፡7፡አ፡ሳ 11፡13፡14፡1፡ኤር 16፡15፡30፡3፡31፡8፡50፡4፡አገ 11፡17፡37፡19፡22፡አግጥፋ 9፡15
 3፡19 ቀ፡4፡ዘ፡4፡22፡ዘ፡88፡7፡2፡ሳ፡መዘ፡106፡24፡አገ 20፡6
 3፡20 አ፡ሳ 24፡16
 3፡21 ቀ፡2፡አ፡ሳ 57፡11፡ኤር 31፡18
 3፡22 ቀ፡12፡አ፡የ 22፡23፡አ፡ሳ 30፡26፡57፡18፡ኤር 2፡19፡33፡6፡ሆሴ 6፡1
 3፡23 መዘ፡38፡8፡ኤር 2፡20፡17፡14
 3፡24 ኤር 11፡13፡ሆሴ 9፡10
 3፡25 ቀ፡13፡መዘ፡10፡1፡ዘ፡7 8፡4፡ፊ፡ዘ፡9፡6፡መዘ 25፡7፡ኤር 14፡20፡22፡21፡31፡19፡አገ 2፡3፡8፡9፡9፡7
 4፡1 ዘ፡84፡30፡2፡የ 17፡13፡21፡4፡ኤር 16፡18፡35፡15፡አገ 8፡5፡ሆሴ 12፡6
 4፡2 ዘ፡6፡12፡2፡ዘ፡ጽ 14፡21፡ዘ፡810፡20፡አ

ይመጣሉ።
 19፡አኔም፤ “የተመረጠችውን ምድር፤ የትኛውም ሕዝብ ያላገኘውን የተዋበች ርስት ልሰጥሽ፤ እንደ ወንዶች ልጆቼ ምንኛ በደስታ ልቀጥረዋል” አልሁ፤

“አባቴ’ ብለሽ የምትጠሪኝ፤ እኔንም ከመከተል ዘወር የማትይ መስሎኝ ነበር።
 20 የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ለባሏ ታማኝ እንዳልሆነች ማስት፤ ስታታልሉኝ ኖራችኋል።” ይላል እግዚአብሔር።

²¹ እግዚአብሔር አምላካቸውን በመርሳት፤ መንገዳቸውን አጣመዋልና፤ የእስራኤል ሕዝብ ጩኸት፤ አሳዛኝ ልቅሶ ባደማ ከሆኑት ከራቢታዎች ተሰማ።

²² “እንኳን ከዳተኞች ልጆች ተመለሱ፤ ከዳተኝነታችሁን እፈውሳለሁ።” “አንተ እግዚአብሔር አምላካችን ነህና፤ አዎን፤ ወደ አንተ እንመጣለን።

²³ በእርግጥ በከራረብቶች ላይ፤ እንዲሁም በተራሮች ላይ፤ ሆ! ብለን መውጣታችን መታለል ነው፤ በእርግጥ የእስራኤል መዳን፤ በአምላካችን በእግዚአብሔር ነው።

²⁴ ከለጋ ዕድሜአችን ጀምሮ፤ የአባቶቻችንን የድካም ፍሬዎች፤ በሳቻቸውንና ከብቶቻቸውን፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን፤ ነውረኛ ጣዖቶች በሏቸው።

²⁵ እንግዲህ ዕፍረታችንን ተከናገጠን እንተኛ፤ ውርደታችንም ይሸፍነን፤ እኛም አባቶቻችንም፤ እግዚአብሔር አምላካችንን በድለናልና፤ ከልጅነታችን ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ፤ አምላካችንን እግዚአብሔርን አልታዘዝንም።”

4 “እስራኤል ሆይ፤ ብትመለስ፤ ወደ እኔ ብትመለስ፤” ይላል እግዚአብሔር፤

“አስጸያፊ ነገሮችህን ከፊቱ ብታስወግድ፤ ባትናወጥ ብትቆምም፤

² በእውነት፤ በቅንነትና በጽድቅ፤ ‘ሕያው እግዚአብሔር’ ብለህ ብትምል፤

አሕዛብ በእርሱ ይባረካሉ፤ በእርሱም ይከበራሉ።”

³እግዚአብሔር ለይሁዳና ለኢየሩሳሌም ሰዎች እንዲህ ያላል፤
 “ዕዳራውን መሬት ዕረሰ፤ በእሾህም መካከል አትዝሩ።
⁴እናንተ የይሁዳ ሰዎች፤ የኢየሩሳሌምም ነዋሪዎች፤ ለእግዚአብሔር ተገረዙ፤ የልባችሁንም ሸለፈት አስወግዱ፤ አለዚያ ስለ ሠራችሁት ክፋት፤ ቀጣዩ እንደ እሳት ይንበለበላል፤ ሊገታውም የሚችል የለም።
ጥፋት ከሰሜን መምጣቱ
⁵“ በምድራቱ ሁሉ መለከትን ንፉ’ ብላችሁ፤ በይሁዳ ተናገሩ፤ በኢየሩሳሌም ዐውጁ፤ ጨኞች፤ እንዲህም በሉ፤ ‘በአንድነት ተሰብስቡ፤ ወደ ተመሸጉት ከተሞች እንሸሽ!’
⁶ወደ ጽዮን ለመግባት ሰንደቅ ዐላማ አንሙ፤ ቶሎ ሸሽታችሁ አምልጡ፤ ከሰሜን መቅደሳችን፤ ታላቅ ጥፋትን አመጣለሁና።”
⁷አንበሳ ከደኑ ወጥቶአል፤ ሕዝብንም የሚያጠፋ ተሰማርቶአል፤ ምድርሽን ባዶ ሊያደርግ፤ ከሰፍራው ወጥቶአል። ከተሞችሽ ፈራርሰው ይወድቃሉ፤ ያለ ነዋሪም ይቀራሉ።
⁸ስለዚህ ማቅ ልበሱ፤ እዘኑ፤ ዋይ በሉ፤ የእግዚአብሔር አስፈሪ ቀጣዩ፤ ከእኛ አልተመለሰምና።
⁹“ በዚያ ቀን” ይላል እግዚአብሔር፤ “ንጉሡና ሹማምንቱ ወኔ ይከዳቸዋል፤ ካህናቱ ድንጋጤ ይውጣቸዋል፤ ነቢያቱም ብርክ ይይዛቸዋል።”
¹⁰እኔም፤ “ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ሰይፍ አንገታቸው ላይ ተቃጥቶ ሳለ፤ ‘ሰላም ይሆንላችኋል’ ብለው ይህን ሕዝብና ኢየሩሳሌምን ለምን እጅግ አታለልህ?” አልሁ።
¹¹በዚያን ጊዜ፤ ለእዚህ ሕዝብና ለኢየሩሳሌም እንዲህ ተብሎ ይነገራል፤ “ለማ በጠር ወይም ለማጥራት ሳይሆን፤ ከዚያ የበረታ የሚጠብስ ደረቅ ነፋስ በምድረ በዳ ካሉት ባድማ ኩረብቶች ወደ ወገኔ ሴት ልጅ ¹²በእኔ ትእዛዝ ይነፍሳል፤ ቀ እንግዲህ ፍርዴን በእነርሱ ላይ እናገራለሁ።”

ሳ19:18፣ 65:16፣ ኤር5:29፣24፣12፣ 16፣44፣26፣ሆሴ4፣15፣ 7ላ3፣8
 4፣3 ሆሴ10:12፣ ማር4:18
 4፣4 ዘፀ 32:22፣ ዘሌ26:41፣ኢዮ41፣ 21፣ኢሳ1፣31፣አሞ 5፣6፣ሰፍ1፣18፣2፣2
 4፣5 ቀ፡21፣ዘዮ፡10፣ 2፣7፣ኤሌ10፣20፣ኢዮ 39፣24፣ኤር5፣20፣ 11፣2፣6
 4፣6 ቀ፡21፣መዝ 74፣4፣ኢሳ11፣10፣ 14፣31፣31፣9፣ኤር 11፣11፣18፣11፣ 50፣2፣3
 4፣7 ቀ፡29፣ ዘሌ26፣31፣27፣24፣1 ፣ኢሳ1፣7፣6፣11፣22፣ 7፣48፣8፣15፣1፣53፣ ኤር2፣15፣6፣26፣ 15፣8፣25፣38፣አዝ 12፣20፣1፣31፣25፣7 ሆሴ5፣14፣13፣7፣5፣ሆ 2፣12፣
 4፣8 1ዮ21፣27፣ ኢሳ3፣24፣10፣4፣ኤር 6፣26፣7፣29፣9፣20፣ 30፣24፣አዝ7፣18፣ ኢሌ1፣8፣ አሞ 5፣1
 4፣9 1ሳ፡17፣32፣ ኢሳ 29፣9
 4፣10 ዘፀ5፣23፣ኢሳ 30፣10፣ኤር6፣14፣8፣ 11፣14፣13፣23፣17፣ ሕዝ3፣10፣ሚክ3፣5፣ 1፣ተሰ5፣3፣2፣ተሰ2፣11
 4፣11 ዘፍ41፣6፣ዘሌ 26፣33፣ኢዮ1፣19
 4፣12 ኢሳ 64፣6፣ ኤር 1፣16
 4፣13 ቀ፡ 20፣27፣ ዘጸ28፣49፣2ሳ፡22፣1 0፣2፣ዘ21፣1፣ኢሳ 6፣11፣19፣1፣24፣3፣ 66፣15፣ኤር7፣34፣ 9፣11፣19፣12፣11፣ 25፣11፣44፣6፣አዝ 26፣10፣ሚክ2፣4፣ሆ 2፣4፣ሰን1፣8፣3፣8
 4፣14 ሩት3፣3፣መዝ 51፣2፣ 6፣3፣ ኢሳ 45፣22፣የዕ 4፣8
 4፣15 ዘፍ 30፣6፣ ኤር31፣6
 4፣16 ቀ፡19፣ዘጸ28፣ 49፣ ኤር1፣15፣ ሕዝ 21፣22
 4፣17 1ሳ፡12፣15፣ 2፣ዘ25፣14፣ኤር5፣23
 4፣18 መዝ107፣17፣ ኢሳ1፣28፣ኤር5፣25፣ 2፣17፣19
 4፣19 ቀ፡16፣21፣ዘዮ፡ 10፣2፣9፣ኢዮ4፣2፣ 6፣10፣14፣22፣37፣1፣ 39፣24፣ኢሳ22፣4፣ኤር 6፣24፣9፣10፣10፣19፣ 20፣9፣23፣9፣49፣2፣

¹³እነሆ፤ እንደ ደመና ይንሰራፋል፤ ሠረገሎቹ እንደ ዐውሎ ነፋስ ይመጣሉ፤ ፈረሶቹም ከንስር ይፈጥሱ፤ መጥፋታችን ነውና ወዮልን!
¹⁴ኢየሩሳሌም ሆይ፤ እንድትድኝ ከልብሽ ክፋት ታጠቢ፤ እስከ መቼ ክፉ ሐሳብ በውስጥሽ ይኖራል?
¹⁵ድምፅ ከዳን ይሰማልና፤ ከኤፍሬም ተራሮችም ጥፋትን ያውጃል።
¹⁶“ ይህን ለሕዝቦች አሳውቁ፤ ለኢየሩሳሌምም እንዲህ ብላችሁ በይፋ ንገሩ፤ ‘ከበው የሚያስጨንቁ ከሩቅ አገር ይመጣሉ፤ በይሁዳ ከተሞችም ላይ ይደነፋሉ፤ ¹⁷ስብል እንደሚጠብቁ ሰዎች ይከባታል፤ በእኔ ላይ ዐምፃለችና።” ይላል እግዚአብሔር።
¹⁸“የገዛ መንገድሽና ተግባርሽ፤ ይህን አምጥቶብኻል፤ ይህም ቅጣትሽ ነው፤ ምንኛ ይመራል! እንዴትስ ልብ ይሰብራል!”
¹⁹ወይ አበሳዬ! ወይ አበሳዬ! ሥቃይ በሥቃይ ላይ ሆነብኝ፤ አወይ፤ የልቤ ጭንቀት! ልቤ ክፋኛ ይመታል፤ ዝም ማለት አልችልም፤ የመለከትን ድምፅ፤ የጦርነትንም ውካታ ሰምቻለሁና።
²⁰ጥፋት በጥፋት ላይ ይመጣል፤ ምድራቱም በሞላ ባድማ ትሆናለች፤ ድንኳኔ በድንገት፤ መጠለያዬም በቅጽበት ጠፋ።
²¹እስከ መቼ የጦርነት ዐርማ እመለከታለሁ? እስከ መቼስ የመለከት ድምፅ እሰማለሁ?
²²“ ሕዝቤ ተላሎች ናቸው፤ እኔን አያውቁኝም። ማስተዋል የጎደላቸው፤ መረዳትም የማይችሉ ልጆች ናቸው። ክፋትን ለማድረግ ጥበበኞች፤ መልካም መሥራት ግን የማያውቁ።”
 ሰቆ1፣20፣ሰፍ1፣16፣ 4፣20 ቀ፡13፣ዘዮ፡24፣5፣ዘጸ31፣17፣ኤር 10፣20፣ሰቆ2፣4 4፣21 ቀ፡5፣6፣19፣ዘዮ፡2፣2፣ኢሳ6፣20፣ኢሳ18፣3፣ ኤር6፣1፣ሆሴ5፣8፣አሞ3፣6፣ሰፍ1፣16 4፣22 መዝ14፣4፣ 36፣3፣ 53፣2፣10፣8፣ኢሳ1፣3፣27፣11፣ኤር2፣8፣5፣21፣6፣6፣8፣7፣13፣23፣ ሆሴ5፣4፣1 ቆሮ14፣20
 *12 ወይም በእኔ ትእዛዝ የሚመጣው

23 ምድርን ተመለከትሁ፤
እነሆ ቅርጽ የለሽና ባዶ ነበረች፤
ሰማያትንም አየሁ፤
ብርሃናቸው ጠፍቶአል።

24 ተራሮችን ተመለከትሁ፤
እነሆ ይንቀጠቀጡ ነበር፤
ከረብቶችም ሁሉ ተናጡ።

25 አየሁ፤ ሰው አልነበረም፤
የሰማይ ወፎች ሁሉ በረው ጠፍተዋል።

26 ተመለከትሁ፤ እነሆም፤ ፍሬያማው
ምድር በረሐ ሆነ፤
ከተሞቹ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት፤
ከብርቱ ቀኣጣው የተነሣ ፈራረሰ።

27 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“ምድር ሁሉ ባድማ ትሆናለች፤
ነገር ግን ፈጽሜ አላጠፋትም።

28 ስለዚህ ምድር ታለቅሳለች፤
ሰማያትም በላይ ይጨልማሉ፤
ተናግራለሁ፤ ሐሳቤን አልለውጥም፤
ወስኛለሁ፤ ወደ ኋላም አልልም።

29 ከፈረሰኞችና ከቀስተኞች ጨኸት
የተነሣ፤
ከተማ ሁሉ ይሸሻል፤
አንዳንዶች ደን ውስጥ ይገባሉ፤
ሌሎችም ቋጥኝ ላይ ይወጣሉ፤
ከተሞች ሁሉ ባዶ ቀርተዋል፤
የሚኖርባቸውም የለም።

30 አንቺ ለጥፋት የተዳረግሽ ሆይ፤ ምን
መሆንሽ ነው?
ቀይ ቀሚስ የለበሽሽው ለምንድ ነው?
ለምን በወርቅ አጌጥሽ?
ዐይኖችሽንስ ለምን ተኳልሽ?
እንዲያው በከንቱ ተሽሞንሙነሻል፤
የተወዳጆቻቸው ንቀውሻልና፤
ነፍስሽንም ሊያጠፉ ይፈልጋሉ።

31 የበኩር ልጁን ለመውለድ
እንደምታምጥ፤
በወሊድ እንደምትጨነቅ ሴት ድምፅ
ሰማሁ፤
የጽዮን ሴት ልጅ ትንፋሽ አጥርአት
ስትጮኸ፤
እጁን ዘርግታ፤
“ወዮልኝ! ተዝለፈለፍሁ፤
በነፍስ ገዳዮች እጅ ወደቅሁ!” ስትል
ሰማሁ።

ቅን ሰው አለመገኘቱ
5 “በኢየሩሳሌም መንገዶች እስቲ ውጡ፤
ወደ ላይ ወደታችም ውረዱ፤
ዙሪያውን ተመልከቱ ቃኙ፤
በአደባባይም ፈልጉ፤

4፡23 ቍ28፣ ዘፍ፣
1፡2፣ኢየ9፣7፣30፣26፣
ኢሳ5፣30፣59፣9፣ሰቆ
3፣2

4፡24 ዘፀ19፣18፣ ኢ
የ9፣6

4፡25 ኤር7፣20፣
9፣10፣12፣4፣ሆሴ4፣3፣
ሰፍ1፣3

4፡26 ዘፍ13፣10፣ ኢ
ሳ6፣11፣ኤር12፣4፣
13፣23፣10፣25፣38

4፡27 ቍ13፣ዘሌ26
፣44፣ኤር5፣10፣18፣12
፣12፣3፣20፣11፣46፣28፣ከ
ዝ20፣17፣አጥ 9፣8

4፡28 ቍ8፣23፣ዘኑ
23፣19፣ኤር12፣4፣11፣
14፣2፣23፣20፣30፣24፣
ሆሴ4፣3

4፡29 ቍ7፣13፣ዘፀ
33፣22፣ሳሙ26፣20፣
2፣ዘ25፣4፣ኢሳ6፣12፣
ኤር6፣23፣8፣16

4፡30 2፣ዘ9፣30፣ኢ
የ19፣14፣መዝ35፣4፣
ኢሳ10፣3-4፣ሰቆ1፣2
፣ከዝ16፣11፣23፣9፣
22፣23፣40

4፡31 ዘፍ3፣16፣
ዘፍ3፣2፣25፣መዝ9፣14፣
ኢሳ4፣2፣14፣1፣15፣
ኤር6፣24፣13፣21፣22፣
23፣30፣6፣ሰቆ1፣7፣
2፣21፣መዝ4፣10

5፡1 ቍ31፣ዘፍ፣
18፣24፣32፣2ዘ5፣16፣9፣
፣መዝ45፣10፣ኤር2፣
29፣14፣14፣ከዝ
13፣6፣22፣30

5፡2 ዘሌ19፣12፣
ኤር4፣2

5፡3 ዘሌ26፣23፣
2ዘ5፣28፣22፣16፣9፣
ኢሳ1፣5፣9፣13፣ኤር7፣
26፣19፣15፣ከዝ2፣4-
5፣3፣8-9፣36፣26፣አጥ
4፣16፣ዘካ7፣11፣12

5፡4 ቍ21፣ምሳ10፣
21፣ኢሳ1፣3፣ኤር
4፣22

5፡5 ኤር2፣20፣
ግዘ3፣1፣9፣

5፡6 ዘሌ26፣22፣
መዝ17፣12፣ኤር14፣7
፣30፣14፣ሆሴ13፣7

5፡7 ዘኑ25፣1፣ዘፍ
3፣2፣21፣ኢሳ23፣7፣
ኤር2፣11፣13፣27፣
16፣20፣ገላ 4፣8

5፡8 ኤር29፣23፣
ከዝ22፣11፣33፣26

5፡9 ቍ29፣ኢሳ
57፣6፣ ኤር9፣9

5፡10 ኤር 4፣27፣
አጥ 9፣8

እውነትን የሚሻና በቅንነት የሚሄድ፤
አንድ ሰው እንኳ ብታገኙ፤
እኔ ይህኛን ከተማ እምራታለሁ።

2 “ሕያው እግዚአብሔር?!” ቢሉም፤
የሚምሉት በሐሰት ነው።”

3 እግዚአብሔር ሆይ፤ ዐይኖችህ እውነትን
አይመለከቱምን?
አንተ መታላቸው፤ እነርሱ ግን
አልተሰማቸውም፤
አደቀቅሃቸው፤ እነርሱ ግን አልታረሙም፤
ፊታቸውን ከድንጋይ ይልቅ አጠነከሩ
በንስሐ ለመመለስም አልፈለጉም።

4 እኔም በልቤ እንዲህ አልሁ፤ “እነዚህ
ድኾች ናቸው፤
ሞቾች ናቸው፤
የእግዚአብሔርን መንገድ፤
የአምላካቸውን ሕግ አላወቁምና።

5 ስለዚህ ወደ ታላላቆቹ እሄዳለሁ፤
ለእነርሱም እናገራለሁ፤
በእርግጥ እነርሱ የእግዚአብሔርን
መንገድ፤
የአምላካቸውንም ሕግ ያውቃሉና።”

ነገር ግን እነርሱም ቢሆኑ ያው እንደዚህ
ያው ቀንበሩን ሰብረዋል፤
እስራቱንም በጥሰዋል።

6 ስለዚህ አንበሳ ከዱር ወጥቶ
ይሰባብራቸዋል፤
የበረሐ ተኩላም ይበጫጭቃቸዋል፤
ብቅ የሚለውን ሰው ሁሉ ለመገነጣጠል፤
ነብር በከተሞቻቸው ዙሪያ ያደባል፤
ዐመፃቸው ታላቅ፤
ክሕደታቸው ብዙ ነውና።

7 “ታዲያ፤ እንዴት ይቅር ልልሽ
እችላለሁ?
ልጆችሽ ትተውኛል፤
እውነተኛውን አምላክ ትተው አማልክት
ባልሆኑት ምለዋል፤
እስኪጠግቡ ድረስ መገብደታቸው፤
እነርሱ ግን አመነዘሩ፤
ወደ ጋለሞቶችም ቤት ተንጋጉ።

8 እንደ ተቀለበ ብርቱ ድንጉላ ፈረስ ሆኑ፤
እያንዳንዱም የሌላውን ሚስት ተከትሎ
አሸካካ።

9 ስለ እነዚህ ነገሮች አልቀጣቸውምን?”
ይላል እግዚአብሔር።
“እኔ ራሴ እንደዚህ ዐይነቱን ሕዝብ፤
አልበቀልምን?”

10 “ወደ ወይን አትክልቷ ስፍራ ገብታችሁ
አበላሹት፤
ነገር ግን ፈጽማችሁ አታጥፉት፤
ቅርንጫፎቹን ገነጣጥሉ፤

የእግዚአብሔር አይደሉምና፤
 11 የእስራኤል ቤትና የይሁዳ ቤት፣
 ፈጽመው ከድተውኛል፤”
 ይላል እግዚአብሔር።
 12 በእግዚአብሔር ላይ ሐሰትን ተናገሩ፤
 እንዲህም አሉ፤ “እሱ ምንም
 አያደርግም!
 ክፉ ነገር አይደርስብንም፤
 ሰይፍም ራብም አናይም፤
 13 ነቢያቱ ነፋስ እንጂ ሌላ ነገር
 አይደሉም፤
 ቃሉም በውስጣቸው የለም፤
 ያሉት ሁሉ በእነርሱ ላይ ይመለስ።”
 14 ስለዚህ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 እንዲህ ይላል፤
 “ሕዝቡ ይህን ቃል ስለ ተናገረ፣
 ቃሌን በአፍህ ውስጥ የሚፋጅ እሳት፣
 ይህንም ሕዝብ ማገዶ አደርጋለሁ፤
 እሳቱም ይበላቸዋል።
 15 የእስራኤል ቤት ሆይ፣” ይላል
 እግዚአብሔር፤
 “ከፍቅ ሕዝብን አመጣቸዋል።
 ጥንታዊና ብርቱ፣
 ቋንቋውን የማታውቁት፣ ንግግሩንም
 የማትረዱት ሕዝብ ነው።
 16 የፍላጻቸው ሰገባ እንደ ተከፈተ
 መቃብር ነው፤
 ሁሉም ብርቱ ተዋጊዎች ናቸው።
 17 ስብልህንና ምግብህን ጠራርገው
 ይበሉብሃል፤
 ወንዶችና ሴቶች ልጆችህን ይውጣሉ፤
 በጎችህንና ከብቶችህን ይፈጃሉ፤
 የወይን ተክሎችህንና የበለስ ዛፎችህን
 ያወድማሉ፤
 የታመንህባቸውንም የተመሸጉ ከተሞች፣
 በሰይፍ ያጠፉአቸዋል።
 18 “ይሁን እንጂ፣ በዚያን ዘመን እንኳ”
 ይላል እግዚአብሔር፤ “ፈጽሜ አላጠፋች
 ሁም። 19 ሕዝቡ፣ ‘እግዚአብሔር አምላካችን
 ይህን ሁሉ ነገር ለምን አደረገብን?’ ብለው
 ቢጠይቁ ‘እኔን፣ እንደ ተዋችሁኝና በራ
 ሳችሁ ምድር ባዕዳን አማልክትን እንዳገ
 ለገላችሁ፣ እንደዚህ የእናንተ ባልሆነ ምድር
 ባዕዳንን ታገለግላላችሁ’ ትላቸዋለሁ።
 20 “በየዕቅብ ቤት ይህን አሰሙ፤
 በይሁዳም እንዲህ ብላችሁ ዐውጁ፤
 21 እናንተ ዐይን እያላችሁ የማታዩ፣
 ጆሮ እያላችሁ የማትሰሙ፣
 ሞኞችና የማታስተውሉ ሰዎች
 ይህን ስሙ፤

5:21 1ነገ9:10፣
 መገ73:27፣አ.ሳ
 24:16
 5:12 ኢ.ሳ28:15፣
 ኤር14:13፣23:17፣
 27:8
 5:13 2ዜና36:16፣
 ኢ.የ6:26፣ኤር14:15
 5:14 መዘ39:3፣ ኢ.
 ሳ1:31፣ኤር23:29
 ፣ሆሴ6:5
 5:15 ዛፍ11:7፣ዘጸ
 28:49፣2ነገ24:2፣
 ኢ.ሳ28:11
 5:16 ኢ.የ 39:23
 5:17 ዘሌ26:16፣25
 ፣ዘኀ:16፣14፣ዘጸ28:
 31፣32፣33፣ኢሳ10:
 20፣ኢሳ1:7፣ኤር8:
 13፣16፣30፣16፣50፣7:
 17፣ሆሴ2:12
 5:18 ኤር 4:27
 5:19 ዘጸ 4:28፣
 28:48፣ነገ9:9፣ኤር
 2:8፣15፣14፣16፣13፣
 17:4
 5:20 ኤር 4:5
 5:21 ቍ4:፣ዘጸ29:
 4፣32፣6፣ኢሳ6:10፣
 42፣20፣ኤር44:22፣
 ሕዝ12:2፣ዕን2:18፣
 ማቴ13:15፣ማር8:18
 5:22 ዘፍ1:9፣ ዘጸ
 28:58፣ኢ.የ4:14፣
 መዘ46:3፣ኢ.ሳ64:2
 5:23 ዘጸ 21:18፣
 መዘ4:3
 5:24 ዘፍ8:22፣
 ዘሌ26:4፣ዘጸ 6:24፣
 2ሳሙ1:21፣ኤሥ
 14:17፣ዮሴ5:7
 5:25 መዘ 84:11
 5:26 መዘ 10:8፣
 መዘ9:12፣ኤር9:8፣
 ሆሴ5:1፣ሚክ7:2፣
 ማቴ7:15
 5:27 ኤር 8:5፣
 9:6፣12:1
 5:28 ዘፀ22:21-24
 ፣ዘጸ32:15፣መዘ82:3
 ፣ኢሳ1:23፣ኤር7:6
 ፣ሕዝ16:49፣አሞ
 5:12 ዘካ 7:10፣
 5:29 ኢሳ57:6
 5:30 ቍ30:31፣
 ኤር18:13፣23:14፣
 ሆሴ6:10
 5:31 ቍ1:፣ሰቆ4:
 13፣ሆሴ9:5፣ሚክ
 2:11
 6:1 ዘኀ:10:7፣
 2ዜና11:6፣ህ3:14፣
 ኤር4:6:21፣አሞ1:1

22 ልትፈሩኝ አይገባችሁምን?” ይላል
 እግዚአብሔር፤
 “በእኔ ፊት ልትንቀጠቀጡስ አይጠ
 ገባምን?
 ለዘላለም ዐልፎት መሄድ እንዳይችል፣
 አሸዋን ለባሕር ድንበር አደረገሁ፤
 ማዕበሉ እየጋለበ ቢመጣ ከዚያ
 አያልፍም፤
 ሞገዱ ቢጮኸም ሊያቋርጠው አይጠ
 ችልም።
 23 ይህ ሕዝብ ግን የሸፈተና እልክኛ
 ልብ አለው፤
 መንገድ ለቆ ሄዶአል፤
 24 በልባቸውም፣
 ‘የፊተኛውንና የኋለኛውን ዝናብ
 በጊዜው የሚያዘንበውን፣
 መከርን በወቅቱ የሚያመጣልንን፣
 አምላካችንን እግዚአብሔርን እንፍራ’
 አላሉም።
 25 በደላችሁ እነዚህን አስቀርቶባችኋል።
 ኅጢአታችሁ መልካሙን ነገር
 ከልክሎአችኋል።
 26 በሕዝቤ መካከል ክፉ ሰዎች አሉና፤
 ወፍ እንደሚያጠምዱ ሰዎች፣
 ወጥመድ ዘርግተው ሰው እንደሚይዙ
 ሰዎችም ያደባሉ።
 27 ወፎች እንደሞሉት ጎጆ፣
 ቤታቸው በማጭበርበር የተሞላ ነው፤
 ባለጠጎችና ኅያላን ሆነዋል፤
 28 ወፍረዋል፤ ስብተዋልም።
 ክፉታቸው ገደብ የለውም፤
 ወላጅ የሌላቸው ፍትሕ እንዲያገኙ
 አልቆሙላቸውም፤
 ለድኸችም መብት አልተከራከሩም።
 29 ስለ እነዚህ ነገሮች ልቀጣቸው
 አይገባኝምን?”
 ይላል እግዚአብሔር።
 እንዲህ ዐይነቶቹን ሕዝብ፣
 እኔ ራሴ ልበቀላቸው አይገባኝምን?
 30 “የሚያስፈራና የሚያስደነግጥ ነገር፣
 በምድሪቱ ላይ ሆኖአል፤
 31 ነቢያት በሐሰት ትንቢት ይናገራሉ፤
 ካህናት በነቢያቱ ምክር ያስተዳድራሉ፤
 ሕዝቤም እንዲህ ያለውን ይወዳሉ፤
 ፍጻሜው ሲደርስ ግን ምን ታደርጉ
 ይሆን?
 የኢየሩሳሌም መከበብ
 6 “እናንተ የብንያም ልጆች፣ ክፉ
 ነገር፣
 ታላቅም ጥፋት ከሰሜን ድንገት
 ይመጣልና፣
 ከኢየሩሳሌም ሸሽታችሁ አምልጡ፤

በቴቁሌ መለከትን ንፉ፤
በቤትሐካሪም ላይ ምልክት ከፍ
አድርጋችሁ አሳዩ።
²ውብና ሽሙንሙን የሆነችዋን፤
የጸዮንን ሴት ልጅ አጠፋታለሁ።
³እረኞች መንገቶቻቸውን ይዘው
ይመጡባታል፤
ድንኳናቸውን በዙሪያዋ ይተክላሉ፤
እያንዳንዳቸውም በየአቅጣጫቸው
መንጋቸውን ያሰማራሉ።”
⁴“በእርሷ ላይ ጦርነት ዐውጃ፤
ተነሡ! በቀትር አደጋ እንጠልባት፤
ወይ ጉድ! ቀኑ እኮ መሸብን!
ጥላው ረዘመ።
⁵እንግዲህ ተነሡ በሌሊት እናጥቃት፤
ምሽጎቻችንም እንደምስስ!”
⁶የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“ዛሬቸን ቀረጠ፤
በአያሩሳሌም ዙሪያ የዐፈር ድልድል
ሥሩ።
ይህቺ ከተማ ቅጣት ይገባታል፤
ግፍን ተሞልታለችና።
⁷የውሃ ጉድጓድ ውሃ እንደሚያመነጭ፤
እርሷም እንዲሁ ክፋቷን ታፈልቃለች።
ዐመፅና ጥፋት በውስጧ ይስተጋባል፤
ሐመሚና ቀስሷ ዘወትር ይታየዋል።
⁸አያሩሳሌም ሆይ፤ ተጠንቀቁ፤
አለበለዚያ ከአንቺ ዘወር እላለሁ፤
ማንም ሊኖርባት እስከማይችል ድረስ፤
ምድርሽን ባዶ አደርጋለሁ።”
⁹የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“የወይን ፍሬ ተማጠ እንደሚቃረም፤
ከእስራኤል የተረፉትን እንዲሁ
ይቃርሟቸው።
ወይን ለቃሚ እንደሚለቅም፤
እጅህን ወደ ቅርንጫፎቹ ደጋግመህ
ዘርጋ።”
¹⁰ለማን ልናገር? ማንን ላስጠንቅቅ?
ማንስ ይሰማኛል?
እነሆ፤ ጆሮቻቸው አልተገረዙምና፤¹⁰
መስማት አይችሉም።
በእግዚአብሔር ቃል ይሳለቃሉ፤
ደስም አይሰኙበትም።
¹¹በእነርሱ ላይ በእግዚአብሔር ቀኑ ጣ
ተሞልቻለሁ፤
በውስጤም ልይዘው አልቻልሁም።
“መንገድ ላይ በሚገኙ ሕፃናት፤
በተሰበሰቡ ወጣቶችም ላይ አፍስሰው፤
ባልም ሚስትም፤
ያረጁና የጃጁም አያመልጡም።”

6፡2 መ19፡14፤
ሰቆ4፡5
6፡3 2፡125፡4፤ኤር
12፡10፡ሉቃ19፡43
6፡4 ኤር15፡8፤
22፡7
6፡6 ዘ፡20፡19-20፤
28፡33፡2፡20፡20፡15፤
ኤር25፡38፡32፡24፤
52፡4፤ሐዘ26፡8፤ሰፊ፡
3፡1
6፡7 መ15፡9፤ኢላ
58፡4፤ኤር20፡8
6፡8 ሐዘ23፡18
6፡9 ዘ፡45፡7
6፡10 ኢላ 42፡20፤
ኤር4፡47፡13፡24፤
15፡10፡15፡20፡8፤
35፡15፤ሐሥ7፡51
6፡11 2ዜ፡36፡17፤
ኢዮ32፡20፤ኢላ40፡
30፤ኤር7፡20፤15፡17፤
20፡9፤ ሰቆ2፡21
6፡12 ዘ፡28፡30፤
15፡11፡4፤ኢላ5፡25፤
ኤር8፡10፡21፡5፤
29፡23፡32፡21፡38፤
22፡43፡6፡44፡9፡15፤
ሐዘ6፡14፡35፡3፤ሚክ
2፡4፡ሰፊ፡14
6፡13 ኢላ56፡11፤
ኤር2፡29፡ሰቆ4፡13
6፡14 ኢላ30፡10፤
ኤር4፡10
6፡15 2ዜ፡25፡16፤
ኤር3፡38፡10፡12፤
27፡15፤ሚክ3፡7፡ዘካ
13፡4
6፡16 ኢላ1፡13፤
15፡78፡36፤መዘ119፡
3፤ኢላ11፡10፤ኤር
18፡15፤ሚቆ11፡29
6፡17 ዘ፡20፡18፤ ኢ
ላ52፡8፤ኤር11፡7-8
፤ሐዘ3፡4፡ዘክ1፡4
6፡19 ዘ፡4፡26፤ኢላ
23፡15፤ሥላ1፡31፤
ኤር8፡9፡11፡1፡19፡3
፤22፡29፡29፡19፤
ሐዘ20፡13፤ኦሞ
2፡4፤ሚክ1፡2
6፡20 ዘ፡10፡7፤ ዘ፡
30፡23፤መዘ50፡8-10
፤ኢላ1፡11፤ኤር7፡21፤
14፡12፤ዘሰ8፡13፤
9፡4፤ኦሞ5፡22፤ሚክ
6፡7-8፤ሥላ1፡9
6፡21 ዘላ 26፡37፤
ኢላ8፡14

12 በምድራቱ በሚኖሩት ላይ፤
እጅን በምዘረጋበት ጊዜ፤
ዕርሻቸውና ሚስቶቻቸው ሳይቀሩ፤
ቤቶቻቸው ለሌሎች ይሆናሉ።”
ይላል እግዚአብሔር።
¹³“ከትንሹ እስከ ትልቁ ሰው፤
ሁሉም ለጥቅም የሚሰጠው ሆኖቸው፤
ነቢያቱም ክህናቱም ሳይቀሩ፤
ሁሉም ያጭበረብራሉ።
¹⁴የሕዝቤን ቀስሶል እንደ ቀላል ቁጠራ፤
እንዲፈወስም ተገቢውን እንክብካቤ
አሳደረጉለትም፤
ሰላምም ሳይኖር፤
. ሰላም፤ ሰላም፤ ይላሉ።
¹⁵ስለ ጸያፉ ተግባራቸው ዐፍረዋል እንዴ?
ኸረ ጨርሶ ዕፍረት የላቸውም!
ዕፍረት ምን እንደ ሆነ እንኳ አያውቁም፤
ስለዚህ ከሚወድቁት ጋር ይወድቃሉ፤
በምቀጣቸውም ጊዜ ይዋረዳሉ።”
ይላል እግዚአብሔር።
¹⁶እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“መንታ መንገድ ላይ ቁጠ፤ ተመልከቱም፤
መልካሚን፤ የጥንቷን መንገድ ጠይቁ፤
በእርሷም ላይ ሂዱ።
ለነፍሳችሁ ዕረፍት ታገኛላችሁ፤
እናንተ ግን፤ ‘በእርሷ አንሄድም’
አላችሁ።
¹⁷ጠባቂዎችን አቆምሁላችሁ፤
. ‘የመለከትንም ድምፅ ስሙ’ አልጁትሁ፤
እናንተ ግን፤ ‘አንሰምም’ አላችሁ።
¹⁸እንግዲህ ሕዝቦች ሆይ ስሙ፤
እናንተም ምስክሮች ምን
እንደሚገጥማቸው አስተውሉ።
¹⁹ምድር ሆይ፤ ስሚ፤
ቃሌን ስላላደመጡ፤
ሕጌንም ስለናቁ፤
በዚህ ሕዝብ ላይ የሐሳባቸውን ውጤት፤
ጥፋትን አመጣባቸዋለሁ።
²⁰ዕጣን ከሳባ ምድር፤
ጣፋጨ ቅመም ከሩቅ አገር ቢመጣ
ምን ይጠቅመኛል?
የሚቃጠል መሥዋዕታችሁን አልቀበልም፤
ሌላውም መሥዋዕታችሁ ደስ
አያሰኙኝም፤
²¹ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
ብዚህ ሕዝብ ፊት መሰናክልን
አስቀምጣለሁ፤
አባቶችና ወንዶች ልጆች በአንድነት
ይደናቀፉበታል፤
ኅረቤቶችና ባልንጀሮችም ይጠፋሉ።”
¹⁰ ወይም ጆሮቻቸው ተደናገዋል

22 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እነሆ፤ ሰራዊት፤
 ከሰሜን ምድር እየመጣ ነው፤
 ከምድር ዳርቻም፤
 ታላቅ ሕዝብ እየተነሣ ነው።”
 23 ቀስትና ጦር ይዘዋል፤
 ጨካኞችና ምሕረት የለሽ ናቸው፤
 ፈረሶቻቸውን ሲጋልቡ፤
 ድምፃቸው እንደተናወጠ ባሕር ነው፤
 የጸዮን ልጅ ሆይ፤ ለሰልፍ የታጠቁ
 ሆነው፤
 ሊወጉሽ ይመጣሉ።”
 24 ስለ እነርሱ ወሬ ደርሶናል፤
 ክንዶቻችንም ዝለዋል፤
 ጭንቀት ይዘናል፤ እንደምታምጥም
 ሴት ሆነናል።
 25 ጠላት ሰይፍ ታጥቆአል፤
 በየቦታውም ሽብር ሞልቶአል፤
 ስለዚህ ወደ ውጭ አትውጡ፤
 በየመንገዱ አትዘዋወሩ።
 26 የሕዝቤ ልጅ ሆይ፤ ማቅ ልበሺ፤
 በዐመድም ላይ ተንከባለዬ፤
 አንድያ ልጁን እንዳጣ ሰው፤
 ምርር ብለሽ አልቅሺ፤
 አጥፊው በድንገት፤
 በላያችን ይመጣልና።
 27 “ብረት እንደሚፈተን፤ የሕዝቤን
 መንገድ፤
 አካሄዳቸውንም እንድትፈትን፤
 አንተን ፈታኝ አድርጌሃለሁ።”
 28 ሁሉም ለማማት የሚዘሩ፤
 ድድር ዐመፀኞች፤
 ናስና ብረት የሆኑ፤
 ምግባረ ብልሹዎች ናቸው።
 29 ርሳሱን ለማቅለጥ፤
 ወናፉ በብርቱ አናፋ፤
 ግን ምን ይሆናል፤ ከንቱ ልፋት ነው፤
 ክፉዎች ጠርገው አልወጡምና።
 30 እግዚአብሔር ንቅኢቸዋልና፤
 የተናቀ ብር ተብለው ይጠራሉ።
ዋጋ ቢስ አምልኮ
7 እግዚአብሔር ወደ ኤርምያስ የመጣው ቃል ይህ ነው፤ 2። በእግዚአብሔር ቤት በር ቁም፤ በዚያም ይህን መልእክት ዐውጅ፤
 “እግዚአብሔርን ለማምለክ፤ በእነዚህ በሮች የምትገቡ የይሁዳ ሕዝብ ሁላችሁ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። 3። የእስራኤል አምላክ፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “መንገዳችሁንና ሥራችሁን አስ ተካክሉ፤ እኔም በዚህ ስፍራ እንድትኖሩ አደርጋችኋለሁ። 4። ይህ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፤ የእግዚአብሔር

6:22 ዘፃ 28:49፤ ኤር 4:6
 6:23 መዝ 18:4፤ 93:3፤ኢሳ10:32፤ 13:18፤ኤር4:29
 6:24 ኢሳ137፤ኤር 4:19፤31፤50፤41-43
 6:25 ኢዮ15:21፤ መዝ51:13፤ኤር49:29
 6:26 ዘፃ 21:16፤ ዘ012:23፤ኢዮ 2:8፤ ኤር4:7፤8፤9፤11፤18፤ 22፤20፤16፤25፤34፤ 36፤ሕዝ27:30፤ዮና 3:6
 6:27 ኤር 9:7፤ ዘ1 13:9
 6:28 ዘሌ19:16፤ ኤር5:23፤ሕዝ22:18
 6:29 ሚል 3:3
 6:30 መዝ 53:5፤ 119:119፤ምሳ17:3፤ ኤር7:29፤ሰቆ5:22፤ ሕዝ22:18፤ዘሌ9:17
 7:2 ኤር 17:19
 7:3 ቀ፡7፤ኤር18: 11፤26፤13፤35፤15
 7:4 ቀ፡8፤ኢዮ15: 31፤ኤር28:15፤ሚክ 3:11
 7:5 ቀ፡ 3፤ ዘ0 22:22፤ዘሌ25:17፤ ኢሳ1:17፤ኤር18:11 ፤26፤13፤35፤15
 7:6 ዘ020:3፤ዘፃ 8:19፤27፤21፤16፤ኤር 2:34፤5፤28፤19፤4፤ 22:3፤ሕዝ22:7
 7:7 ዘፃ44:40፤ኢሉ 1:6
 7:8 ቀ፡4፤ኢዮ 15:31
 7:9 ዘ020:3፤6፤ 13:14፤15፤ዘሌ19:12 ፤ዘዮ25:1፤ኢሳ1:13፤ ኤር11:3፤17፤32፤ 29፤ ዘሌ2:13፤ዘካ 8:17፤ሚል3:5
 7:10 ቀ፡ 30፤27፤ 21:4-5፤ኢሳ48:1፤ ኤር23:11፤32፤34፤ ሕዝ 23:38-39፤ 33:25
 7:11 ዘፃ 31:50፤ መሳ11:10፤ኢሳ56:7 ፤ኤር29:23፤42፤5፤ ማቴ 21:13፤ማር 11:17፤ ሉቃ19:46
 7:12 ዘ0 40:2፤ ኢ ሱ18:1፤10፤1፤ሳሙ 2:32፤4፤10-11፤22፤ መዝ78:60-64፤ፃ፯ 9:18
 7:13 ቀ፡26፤2ዜና 36:15፤መዝ71:17፤ ምሳ1:24፤ኢሳ48: 17፤65፤12፤ኤር 32:33፤ 35:17
 7:14 ቀ፡4፤መሳ 18:31፤ሳሙ2:32፤ 15፤9፤7፤ሕዝ24:21
 7:15 ዘፃ 4:14፤

ቤተ መቅደስ፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ’ ነው እያ ላችሁ በሐሰት ቃል አትታመኑ። 5። መንገዳችሁንና ሥራችሁን በእርግጥ ብታሳ ምና፤ በመካከላችሁ ቅንነት ቢኖር፤ 6። መጻ ተኛውንና ድኻ አደጉን፤ መበለቲቱንም ባትጨቀኑ፤ በዚህም ስፍራ ንጹሕ ደም ባታ ፈሱ፤ የሚገዱትን ሌሎች አ ማልክት ባትከተሉ፤ 7። ለአባቶቻችሁ ለዘላለም ርስት አድርጌ በሰጠኋቸው ምድር፤ በዚህ ስፍራ አኖራችኋለሁ። 8። እናንተ ግን፤ ከንቱ በሆኑ የሐሰት ቃላት ታምናችኋል።”
 9። “ትሰርቃላችሁ፤ ሰው ትገድላላችሁ፤ ታመነዝራላችሁ፤ በሐሰት ትምላላችሁ፤፣ ለበአል ታጥናላችሁ፤ የማታውቋቸውንም ሌሎች አማልክት ትከተላላችሁ፤ 10። ስሜ ወደ ሚጠራበት ወደዚህ ቤት መጥታችሁ በፊቴ ትቆሙና “ደህና ነን”። እያላችሁ እነዚህን አስጸደፊ ነገሮች ታደርጋላችሁ። 11። ስሜ የሚጠራበት፤ ይህ ቤት በእናንተ ዘንድ የወንበዴዎች ዋሻ ሆኖአልን? እነሆ፤ የምታደርጉትን ነገር አይቻለሁ! ይላል እግዚአብሔር።
 12። “እንግዲህ ቀድሞ የስሜ ማደሪያ አድርጌው ወደ ነበረው ስፍራ ወደ ሴሎ ሂዱ፤ ከሕዝቤ ከእስራኤል ክፋት የተነሣ ያደረግሁበትንም እዩ። 13። እነዚህን ሁሉ ስታ ደርጉ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ደጋግሜ ተናገርኋችሁ፤ እናንተ ግን አላደመጣች ሁኝም፤ ጠራኋችሁ፤ እናንተ ግን አልመለሳችሁም። 14። ስለዚህ በሴሎ እንዳደረግሁ አሁንም ስሜ በተጠራበት ቦታ፤ በታመናችሁበት ቤተ መቅደስ፤ ለአባቶቻችሁና ለእናንተ በሰጠሁት በዚህ ስፍራ እንዲሁ አደርጋለሁ፤ 15። ወንድሞቻችሁ የሆኑትን፤ የኤፍሬምን ሁሉ ሕዝብ እንዳስወገድሁ፤ እናንተንም ከፊቴ እጥላችኋለሁ።”
 16። “እንግዲህ ስለማልሰማህ፤ ለዚህ ሕዝብ አትጸልይ፤ ልመና አታቅርብ፤ አትማጠን፤ አትማልድላቸውም። 17። እነርሱ በይሁዳ ከተ ሞችና በኢየሩሳሌም መንገዶች ላይ የሚ ያደርጉትን አታይምን? 18። ለሰማይዋንግ ሥት ቁጣ ሊጋግሩ፤ ልጆች እንጨት ይለ ቅማሉ፤ አባቶች እሳት ያቀጣጥሳሉ፤ ሴቶ ችም ሊጥ ያበካሉ፤ ሊያስቁጡኝም ለሌ ሎች አማልክት የመጠጥ ቀርባን ያቀር ባሉ። 19። ለመሆኑ ይህን የሚያደርጉት እኔን
 ዘ033:15፤27፤17:20፤መዝ78:67፤ኤር23:39 7:16 ዘ032:10፤ ዘዮ23:19፤ዘፃ9:14፤ኤር15:1 7:18 ዘፃ31:17፤17፤14፤9፤ኢሳ 57:6፤ኤር44:17-19 7:19 ዘፃ32:21፤ኢዮ7:20፤ኤር9:19፤ 20:11፤22፤22፤44:3
 19 ወይም ለሐሰተኛ አግልኮት ትሞላላችሁ

ለማስቈጣት ነውን? ይላል እግዚአብሔር፡ “ይልቁን ይህን በማድረጋቸው በሚደርስባቸው ዕፍረት የሚገቡዎት ራሳቸውን አይደሉም?”

20 “ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “ቀጣዩና መግቱ በዚህ ስፍራ በሰውና በእንስሳ ላይ፤ በዱር ዛፍና በምድር ፍሬ ላይ ይፈሳል፤ ይነጻል፤ አይጠፋምም።”

21 “የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “የሚቃጠል መሥዋዕታችሁን በሌሎች መሥዋዕታችሁ ላይ ጨምሩ፤ ሥጋውንም ራሳችሁ ብሉ። 22 የቀድሞ አባቶቻችሁን ከግብፅ ባወጣኋቸው ጊዜ፤ ስለ መሥዋዕቶችና ስለሚቃጠል መሥዋዕት አልተናገርኋቸውም፤ ትእዛዝም አልሰጠኋቸውም። 23 ነገር ግን ድምፃን ስሙ፤ እኔም አምላክ እሆናችኋለሁ፤ እናንተም

ሕዝቤ ትሆናላችሁ፤ መልካም እንዲሆንላችሁም፤ ባዘዘኻችሁ መንገድ ሁሉ ሂዱ ብዬ አዘዘኋቸው። 24 እነርሱ ግን አልሰሙም፤ ልብ ብለው ለማድመጥም አልፈለጉም፤ ይልቁን የክፉ ልባቸውን ሐሳብ በእልሽኝነት ተከተሉ፤ ወደ ፊት በመሄድ ፈንታም ወደ ኋላቸው ተመለሱ። 25 አባቶቻችሁ ከግብፅ ምድር ከወጡበት ጊዜ ጀምሮ እስካሁን ድረስ፤ በየቀኑ ሳሳሰልሰ አገልጋዮቼን ነቢያትን ላክሁባቸው። 26 ሕዝቡ ግን አልሰማኝም፤ ልብ ብሎ ለማድመጥም አልፈለገም፤ ዐንገታቸውን አደነደኑ አባቶቻቸው ከሠሩት የባሰም ክፉ አደረጉ።”

27 “ይህን ሁሉ ትነግራቸዋለህ፤ እነርሱ ግን አይሰሙም፤ ትጠራቸውማለህ፤ አይመልሱልህም። 28 ስለዚህ እንዲህ በላቸው፡ ‘ይህ ሕዝብ አምላኩን እግዚአብሔርን ያልታዘዘ፤ ምክሩን ያልተቀበለ ወገን ነው፤ እውነት ጠፍቶአል፤ ከአንደበታቸውም ሸሽቶ አልፈ። 29 እግዚአብሔር ቀጣው የወረደበትን ይህን ትውልድ ስለ ናቀውና ስለ ተወው፤ ጠጉርሽን ቈርጠሽ ጣይ፤ በባድሞቼ ከራሳቸው ላይ ሆነሽም ሙሾ አውጪ።’

የዕርድሽ ሸለቆ

30 “የይሁዳ ሕዝብ በፊቴ ክፉ ነገር አድርጓል፤ ይላል እግዚአብሔር፡ አስጸያፊ ነገራቸውን ስሜ በተጠራበት ቤት በማስቀመጥ አርክሰውታል። 31 እኔ ያላዘዘኋቸውን፤ ከቶም ያሳሰብሁትን ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን በእሳት አቃጥለው ለመሠዋት በሄናም ልጅ ሸለቆ የቶፊትን

7:20 አዮ40:11፣ ኢሳ131:30፣15:ኤር6:11-12፣11:16፣13:14፣15:6፣14፣17:4፣27:42፣18፣ሰቆ4:11፣23:5፣ሕዝ20:47-48

7:21 1ሳሙ2:12-17፣ ኤር6:20፣ዘላ8:13፣ ኦሞ5:21-22

7:22 1ሳሙ15:22፣ ኢሳ43:23፣

7:23 1ዮሐ 3:23፣ ዘሰ19:5፣ዘላ26:12፣ ዘጻ5:33፣1ነገ8:36፣መዝ119:3፣ኢሳ51:16፣

7:24 ኤር6:10፣ 11:8፣17:23፣34:14፣ 3:17፣2:19፣ሕዝ37:23

7:25 ዘዮ11:29፣ 2ዘና36:15፣ኢሳ20:3፣ ኤር25:4፣35:15

7:26 ቍ 13:24፣ ዘሰ32:9፣2ዘ5:36፣16፣ መዝ81:11፣ኤር13:11፣ 16:12፣22:21፣25:3፣ 35:15፣ሕዝ20:8፣21፣ ማሌ3:7፣ሉቃ11:47፣ ሉሥ7:51

7:27 ቍ 13፣ኢሳ65:12፣ሕዝ2:7፣ 3:7፣ዘካ7:13

7:28 ዘሌ 26:23፣ መዝ15:2፣ኢሳ59:15፣ሶፎ3:7

7:29 ዘሌ 21:5፣ ኢዮ1:20፣ኤር4:8፣ 6:30፣12:7፣ሕዝ19:1፣ ዮሴ11:8፣ማክ5:3

7:30 ቍ10፣ ዘሌ18:21፣20:3፣ኤር27:44፣13:2፣34፣ሕዝ7:20-22፣

7:31 ዘሌ18:21፣ ኢሳ15:8፣2ነገ23:10፣ 2ዘና33:6፣ኤር19:5፣ 32:35፣ሕዝ16:20፣ 20:31፣ማክ6:7

7:32 ኤር19:6፣11

7:33 ዘዮ15:11፣ዘጻ28:26፣ኤር6:11፣ 14:16፣ሕዝ29:5

7:34 ዘሌ26:34፣ ኢሳ24:7-12፣8፣ኤር33:10፣ዘካ7:14፣ማቴ23:38፣ራእ18:23

8:1 መዝ53:5፣ኢሳ14:19

8:2 2ነገ 9:37፣ 23:5፣ኢዮ31:27፣ ኤር14:16፣19፣13፣ 31:40፣36:30፣ሕዝ29:5፣37:1፣ሶፎ1:5፣ ሉሥ7:42

8:3 ዘጻ 29:28፣ ኢዮ3:22፣ራእ 9:6

8:4 መዝ119:67፣ ምሳ24:16፣ኤር31:19፣ማክ7:8

8:5 ኤር5:27፣ዘካ

መስገጃ ከራሳቸው ሠሩ። 32 ስለዚህ አስተውሉ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ስፍራ እስከ ማይገኝ ድረስ ሙታንን በቶፊት ስለሚቀብሩ፤ የዕርድሽ ሸለቆ እንዲ ከእንግዲህ ቶፊት ወይም የሄናም ልጅ ሸለቆ ተብሎ የማይጠራበት ጊዜ ይመጣል።

33 የዚህም ሕዝብ ሬሳ ለሰማይ ወፎችና ለምድር አራዊት ሲሳይ ይሆናል፤ የሚያባርራቸውም አይኖርም። 34 የደስታና የተደላን ድምፅ፤ የሙሽራና የሙሽራዬቱን ድምፅ ከይሁዳ ከተሞችና ከኢየሩሳሌም መንገዶች አጠፋለሁ፤ ምድሪቱ ባድማ ትሆናለችና።

8 “በዚያን ጊዜ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ የይሁዳን ነገሥታትና መኪንንት ዐፅም፤ የካህናትና የነቢያት ዐፅም፤ የኢየሩሳሌም ሕዝብ ዐፅም ከየመቃብራቸው ይወጣል። 2 ባወደዱቸውና በአገልገላቸው እንዲሁም በተከተላቸው፤ ባማከሯቸውና ባመለካቸው በሰላይ፤ በጨረቃና በሰማያት ከዋክብት ሁሉ ፊት ይሰጣል፤ አይሰበሰብም ወይም አይቀበርም፤ ነገር ግን እንደ ተጣለ ጉድፍ በምድር ላይ ይበተናል። 3 ከዚህ ክፉ ሕዝብ የተረፉት ሁሉ፤ ባሳደድኋቸው ስፍራ ሁሉ ከሕይወት ይልቅ ሞትን ይመርጣሉ፤ ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።”

ኅጢአትና ያስከተለው ቅጣት

4 “እንዲህ በላቸው፡ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ሰዎች ቢውድቁ፤ እንደ ገና ከወደቁበት አይነሡምን?

ሰው ተሳስቶ ወደ ኋላ ቢሄድ፤ ከስሕተቱ አይመለስምን?

5 ታዲያ፤ ይህ ሕዝብ ለምን ፊቱን አዘር ወደ ኋላ ይሄዳል?

ለምንስ ኢየሩሳሌም ዘወትር ወደ ኋላ ትመለሳለች?

ተንኩልን የሙጥኝ ብለው ይዘዋል፤ ለመለሱም ፈቃደኛ አይደሉም።

6 እኔ በጥንቃቄ አደመጥኋቸው፤ ትክክለኛ የሆነውን ግን አይናገሩም። ማንም ስለ ክፉ ንስሐ የገባ የለም፤

“ምን አድርጌአለሁ?” ይላል። ለጦርነት እንደ ተዘጋጀ ፈረስ፤ እያንዳንዱ በራሱ መንገድ ይሄዳል።

7 ሽመላ እንኳ በሰማይ፤ የተወሰነ ጊዜዋን ታውቃለች፤ ዋናሽ፤ ጨረባና ዋርዳም፤ የሚሰደዱበትን ጊዜ ያውቃለች፤

7:11 8:6 መዝ14:1-3፣ማሌ3:16፣ራእ9:20
8:7 ዘጻ32:28፣ኤር4:22

ሕዝቤ ግን፤
 የእግዚአብሔርን ሥርዐት አላወቀም።።
 8። “የጸሐፊዎቻችሁ ሐሰተኛ ብርዕ ሐሰት እያስተናገደ እንዴት፤ “ዐዋቂዎች ነን፤ የእግዚአብሔር ሕግ አለን” ትላላችሁ?
 9። ጥበበኞች ያፍራሉ፤ ይዋረዳሉ፤ በወጥመድም ይያዛሉ። የእግዚአብሔርን ቃል ተቃውመው፤ ምን ዐይነት ጥበብ ይኖራቸዋል?
 10 ስለዚህ ሚስቶቻቸውንም ለሌሎች ወንዶች እሰጣለሁ፤ ዕርሻዎቻቸውንም ለባዕዳን እሰጣለሁ፤ ከታናሹ እስከ ታላቁ ድረስ፤ ሁሉም ተገቢ ላልሆነ ጥቅም ይስጠዋሉ፤ ነቢያትና ካህናትም እንዲሁ፤ ሁሉም ያጭበረብራሉ።።
 11 የሕዝቤን ቀኝ ስል ብርቱ እንዳይደለ በመቀጠር፤ የተማላ ፊውስ ሳይኖር እንዲሁ ያክማሉ፤ ሰላም ሳይኖር፤ “ሰላም፤ ሰላም” ይላሉ።።
 12 ከሆኑ ሰት ሲፈጽሙ ዐፍረው ነበርን? የለም! በጭራሽ አላፈሩም፤ ጎፍረት ምን እንደሆነም አያውቁም። ስለዚህ ከወደቁት ጋር ይወድቃሉ፤ በምቀጣቸው ጊዜ ይዋረዳሉ።” ይላል እግዚአብሔር።።
 13። “ያመረቱትን ሁሉ እወስድባቸዋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ በወይን ተክል ላይ የወይን ፍሬ አይኖርም፤ በበለስ ዛፍ ላይ የበለስ ፍሬ አይገኝም፤ ቅጠሎቻቸውም ይረግፋሉ።። የሰጠኝቸው በሙሉ፤ ከእነርሱ ይወስድባቸዋል።።”
 14። “ለምን እዚህ እንቀመጣለን? በአንድነት ተሰብስቡ! ወደ ተመሸጉት ከተሞች እንሸሸ፤ በዚያም እንጥፋ! በእርሱ ላይ ነጢአትን ስላደረግን፤ እግዚአብሔር እምላካችን እንድንጠፋ አድርጎናል፤ የተመረዘ ውሃ እንድንጠጣ ሰጥቶናል።።
 15 ሰላምን ተስፋ አደረግን፤ መልካም ነገር ግን አልመጣም፤ የፊውስ ጊዜን ተመኝን፤ ነገር ግን ሽብር ብቻ ሆነብን።።
 16 የጠላት ፈረሶች ፉርፉርታ፤ ከዳን ይሰማል፤

8:8 ሮሜ 2:17
 8:9 2ኛ 19:26፤ ኢዮ5:13፤ ምላ1:7፤ ኢሳ29:14፤ ኢር6:19፤ 1-ቁር1:20
 8:10 ኢሳ 56:11፤ ኢር6:12፤ 14:14፤ ኢር23:11፤ 15፤ ሰቆ 2:14
 8:11 ቍ 15፤ ኢር 4:10፤ ሕዝ7:25
 8:12 መዝ52:5-7፤ ኢሳ3:9፤ ኢር 3:3፤ 6:15
 8:13 ኢር 5:17፤ ሆሴ2:12፤ ኢሳ1:7፤ ማቴ21:19፤ ሉቃ 13:6
 8:14 ዘጸ 29:18፤ ኢሳ10:20፤ ኢር9:15፤ 14:7፤ 20፤ 23፤ 15፤ 35፤ 11፤ ጳጳ9:5
 8:15 ቍ 11፤ ኢዮ 19:8፤ ኢር14:19
 8:16 ዘጸ30:6፤ ኢር 4:29፤ 5:17፤ 51:29
 8:17 ዘኁ21:6፤ ዘጸ32:24፤ መዝ58:5፤ ኢሳ3:3
 8:18 ሰቆ 5:17
 8:19 ዘጸ 28:64፤ 32:21፤ ኢሳ41:24፤ ኢር9:16፤ 44:3፤ ሚክ 4:9
 8:21 መዝ94:5፤ 78:40፤ ኢሳ43:24፤ ኢር4:19፤ 10:19፤ 14:17፤ 30:14፤ ሰቆ 2:13፤ ሕዝ6:9
 8:22 ዘጸ37:25፤ ኢዮ13:4፤ ኢሳ1:6፤ ኢር30:12
 9:1 መዝ119:136፤ ኢሳ22:4፤ ኢር13:17፤ 14፤ 17፤ ሰቆ2:11፤ 18፤ 3:48
 9:2 ዘኁ 25:1፤ 1ኛ19:10፤ መዝ55:7፤ ኢሳ24:16፤ ኢር23:10፤ ሆሴ4:2፤ 7:4
 9:3 ቍ 8፤ ዘጸ 20:16፤ መዝ 64:3፤ ኢሳ1:3፤ 44:20፤ ኢር 18:18፤ ሚክ6:12

በድንገት ፈረሶቻቸው ማሸካካት፤ መላዋ ምድር ተንቀጠቀጠች። ምድሪቱንና በውስጧ ያለውን ሁሉ፤ ከተማዬቱንና በውስጧ የሚኖሩትን ሁሉ፤ ሊውጡ መጡ።”
 17። “እነሆ፤ በመካከላችሁ መርዘኛ እባቦችን፤ የአስማተኛ ብልጎት የማይገታቸው እፋኝቶችን እሰዳለሁ፤ እነርሱም ይነድፉአችኋል።” ይላል እግዚአብሔር።።
 18 በሐዘኔ የምታጽናኛኝ ሆይ፤ ልቤ በውስጤ ዝላለች።
 19 እንዲህ የሚለውን የሕዝቤን ጩኸት፤ ከሩቅ ምድር በማ፡- እግዚአብሔር በጽዮን የለምን? ንጉሥዋስ በዚያ አይኖርምን?” “በተቀረጹ ምስሎቻቸው፤ እንዲሁም ከንቱ በሆኑ ባዕዳን ለምን አስቈጡኝ?”
 20። “መከሩ ዐለፈ፤ በጋው አበቃ፤ እኛም አልዳንም።።”
 21 ሕዝቤ ሲቈሰሰ፤ እኔም ቈሰልሁ፤ አለቀስሁ፤ ድንጋጤ ያዘኝ።
 22 በገለጻድ የሚቀባ መድኅኒት የለምን? ወይስ በዚያ ሐኪም አልነበረምን? ለሕዝቤ ቀኝ ስል፤ ለምን ፈውስ አልተገኘም?
 9 ስለ ታረዱት ወገኖቼ፤ ቀንና ሌሊት አለቅስ ዘንድ፤ ምንው ራሴ የውሃ ምንጭ በሆነ! ምንው ዐይኖቼ የእንባ መግራፊያ በሆኑልኝ!
 2 ሕዝቤን ትቼ፤ ርቄ እንድሄድ፤ በምድረ በዳ የእንግዶች ማደሪያ ማን በሰጠኝ! ሁሉም አመንዘሮች፤ የአታላዮች መንጋ ሆነዋለ!
 3። ሐሰትን ለመናገር፤ ምላሳቸውን እንደ ቀስት ገተና፤ በእውነት ሳይሆን፤ በሐሰት በምድሪቱ ገነኑ፤ ከክፋት ወደ ክፋት ሄዱ፤ እኔንም አላወቁኝም።” ይላል እግዚአብሔር።።
 *13 በዕብራይስጥ የዚህ ስንኝ/ ዐ/ነገር ትርጉም በግልጽ አይታወቅም
 *18 የምታጽናኝ በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም በግልጽ አይታወቅም

4 “እያንዳንዱ ወንድም አታላይ፣
 ባልንጀራም ሁሉ ሐሜተኛ ስለ ሆነ፣
 ወንድም ከወንድሙ፣ ይጠንቀቅ፣
 ባልንጀራም በንደኛው አይታመን።
 5 ባልንጀራ ባልንጀራውን ያታልላል፤
 እውነትን የሚናገር የለም፤
 ሐሰትን ይናገር ዘንድ ምላሳቸውን
 አሠልጥኑዋል፤
 ኅጢአትንም በማድረግ ራሳቸውን
 አድክመዋል።
 6 መኖሪያህን በሽንገላ መካከል ነው፤
 ከሽንገላቸውም የተነሣ ሊያውቁኝ
 አልፈቀዱም።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 7 ስለዚህ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እነሆ፤ እንደ ብረት አነጥራቸዋለሁ፤
 እፈትናቸዋለሁም፤
 ስለ ሕዝቤ ኅጢአት፤
 ከዚህ የተለየ ምን ማድረግ እችላለሁ?
 8 ምላሳቸው የሚገድል ቀስት ነው፤
 በሽንገላ ይናገራል፤
 ሁሉም ከባልንጀራው ጋር በፍቅር
 ይናገራል፤
 በልቡ ግን ያደባበታል።
 9 ታዲያ ስለ እነዚህ ነገሮች ልቀጣቸው
 አይገባኝምን?”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “እንደዚህ ዐይነቱንስ ሕዝብ፤
 አልበቀልምን?”
 10 ስለ ተራሮች አለቅሳለሁ፤ ዋይ ዋይ
 እላለሁ፤
 በምድረ በዳ ስላሉትም መስማሪያዎች
 አዝናለሁ፤
 ሰው የማያልፍባቸው ባድማ ሆነዋል፤
 የከብቶች ጨኸት አይሰማም፤
 የሰማይ ወፎች ሸሽተዋል፤
 የዱር አራዊትም ጠፍተዋል።
 11 “ኢየሩሳሌምን የፍርስራሽ ክምር፤
 የቀበሮም ጐሬ አደርጋታለሁ፤
 የይሁዳንም ከተሞች፤
 ሰው የማይኖርባቸው ባድማ
 አደርጋቸዋለሁ።”
 12 ይህን መረዳት የሚችል ጥበበኛ ሰው
 ማን ነው? እግዚአብሔር ገልጸለት ይህንስ
 ማስረዳት የሚችል ማን ነው? ምድሪቱስ
 ሰው እንደማያልፍበት በረሃ ለምን ጠፋች?
 ለምን ወና ሆነች?
 13 እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፤ “ይህ
 የሆነው የሰጠኝቸውን ሕጌን ትተው ስላል

9፡4 ዘፍ 27፡35፤
 ዘ020፡16፤ዘሌ19፡16፤
 24፡15፤12፡ጫክ
 7፡5-6
 9፡5 ዘሌ 6፡2፤
 መዝ15፡2፤25፡3፤ኢሳ
 59፡15
 9፡6 ኤር 5፡27
 9፡7 ኢዮ 28፡1፤ ኢ
 ሳ1፡25፤ኤር6፡27
 9፡8 ቍ 3፡4፤መዝ
 35፡20፤ኢሳ3፡5፤ኤር
 5፡26
 9፡9 ዘዳ 32፡43፤ ኢ
 ሳ 10፡3
 9፡10 ኤር 23፡10፤
 ኢሳ1፡19፤ኤር4፡25፤
 12፡4፤ሆሌ4፡3፤ኢሌ
 1፡18
 9፡11 ዘሌ 26፡31፤
 ኢዮ30፡29፤ኢሳ25፡
 2፤34፡13፤ኤር1፡15፤
 4፡13፤26፡9፤18፡33፤
 10፡50፡3፤13፡5፤16፡2፤
 ሰቆ1፡4
 9፡12 መዝ 107፡43
 9፡13 2ዘና 7፡19፤
 መዝ89፡30-32
 9፡14 ኤር 2፡8፤23፤
 3፤17፤7፡24፤አጥ2፡4
 9፡15 ኤር 8፡14፤
 ሰቆ3፤15
 9፡16 ዘሌ26፡33፤
 ዘ84፡32፤ኤር8፡19፤
 14፡12፤24፡10፤44፤
 27፤ሕዝ5፡2፤12
 9፡17 መዝ 12፡5
 9፡18 መዝ 119፤
 136፤ሰቆ3፤48
 9፡19 ኤር 4፤13
 9፡20 ኢሳ32፡9-13፤
 ኤር23፤16
 9፡21 2ዘና36፤17፤
 ኢሳ40፤30፤ኤር
 16፤6፤ኢሌ 2፡9
 9፡22 2ዮ 9፡37
 9፡23 1ዮ 20፤11፤
 ኢዮ4፤12፤መዝ62፤
 10፤ ምሳ11፤28፤
 መዝ9፤11፤ኤር48፤7፤
 49፤4፤ ሕዝ 28፡4-5
 9፡24 መዝ 34፡2፤
 መዝ36፤6፤10፤51፤1፤
 1ቆሮ1፤31፤2ቆሮ

ታዘዙኝና ሥርዐቱን ስላልተከተሉ ነው።
 14 በዚህ ፈንታ፣ በልባቸው እልኸኝነት በመሄድ አባቶቻቸው ያስተማሯቸውን በአሊምን ተከተሉ።”
 15 ስለዚህ የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ እንዲህ ይላል፤ “እነሆ፤ ይህን ሕዝብ መራራምግብ አበላዋለሁ፤ የተመረዘንም ውሃ አጠጣዋለሁ።
 16 እነርሱንም ሆነ አባቶቻቸውን በማያውቋቸው ሕዝቦች መካከል እበትናቸዋለሁ፤ እስከጠፋቸውም ድረስ በሰይፍ አሳዳ ድቸዋለሁ።”
 17 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እንግዲህ አስቡበት፤ አልቃሽ ሴቶች ጥሩ፤ ሥልጡን ሙሾ አውራጆች አስመጡ፤
 18 እነርሱ ፈጥነው ይምጡ፤ ዐይኖቻችን እንባ እስኪያጉርፋ፤ ሽፋሽፍቶቻችንም ውሃ እስኪያመነጨ፤ ስለ እኛ ሙሾ ያውርዱልን።
 19 እነሆ የዋይታ ድምፅ ከጽዮን ተሰምቶአል፤ እንዲህም ይላል፤ “ምንኛ ወደቅን? ውርደታችንስ እንዴት ታላቅ ነው! ቤቶቻችን ፈራርሰዋልና፤ አገራችንን ጥለን እንሂድ።”
 20 እናንተ ሴቶች ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ጆሮቻችሁን ከአንደበቱ ለሚወጡት ቃላት ክፈቱ፤ ሴቶች ልጆቻችሁን ዋይታ፤ አንዳችሁም ሌላውን ሙሾ አስተምሩ።
 21 ሞት በመስኮቶቻችን ገብቶአል፤ ወደ ምሽጎቻችንም ዘልቆአል፤ ሕፃናትን ከየመንገዱ፤ ወጣቶችን ከየአደባባዩ ጠራርጎ ወስዶአል።
 22 እንዲህ በሌ፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የሰዎች ሬሳ፤ በሜዳ እንደተጣለ ጉድፍ፤ ማንም እንደማይሰበስበው፤ ከዐሜጅኛ ሩሳ እንደተተወ ቃርማያ ይወድቃል።”
 23 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ጥበበኛ በጥበብ አይታብይ፤ ኅያልም በኅይሉ አይመካ፤ ሀብታምም በሀብቱ አይከፋፈራ።
 24 የሚመካ ግን፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ”
 24 ወይም አታላይ የሰቆ
 26 ኤርምያስን የመለከታል (በሰብራይስጥ በገጠላ ቍጥር ተጽፏል)

በማወቁና፤
 በምድር ላይ ምሕረትን፤ ፍትሕንና
 ጽድቅን የማደርግበት መሆኔን
 በመረዳቱ፤
 በዚህ ይመካ፤ እኔ በእነዚህ ነገሮች፤
 እደሰታለሁና።”
 ይላል እግዚአብሔር።

²⁵ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ሥጋቸውን ብቻ የተገረዙትን ሁሉ የምቀጣበት ጊዜ ይመጣል፤ ²⁶እነርሱም ግብፅ፤ ይሁዳ፤ ኢዶም፤ አሞን፤ ሞዓብና ጠጉራቸው ዙሪያውን የሚከረከም የበረሐካ ነዋሪዎች ሁሉ ናቸው፤ እነዚህ ሕዝቦች ሁሉ በእርግጥ የተገረዙ አይደሉምና፤ የእስራኤልም ቤት ሁሉ ልባቸው አልተገረዘም።

ባዕድ አምልኮና እውነተኛው አምልኮ
 10፡12-16 ተጓ ምብ-ኤር51፡15-19

10 የእስራኤል ቤት ሆይ፤ እግዚአብሔር የሚላችሁን ስሙ። ²እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“የአሕዛብን መንገድ አትከተሉ፤
 እነርሱ በሰማይ ምልክቶች ይታወካሉ፤
 እናንተ ግን በእነዚህ አትረበሹ።።
³የአሕዛብ ልማድ ከንቱ ነውና፤
 ዛፍ ከጫካ ይቆርጣል፤
 እናጺም በመሣሪያው ቅርጽ ያበጅለታል፤
⁴በብርና በወርቅ ይለብጡታል፤
 እንዲያወድቅም፤
 በመደሻ መትተው በምስማር ያጣብቁታል።።
⁵ጣዖቶቻቸው በዱባ ዕርሻ መካከል እንደ ቆመ ማስፈራሮች ናቸው፤
 የመናገር ችሎታ የላቸውም፤
 መራመድም ስለማይችሉ፤
 ተሸካሚ ያስፈልጋቸዋል፤
 ጉዳት ማድረስም ሆነ፤
 መልካምን ነገር ማድረግ ስለማይችሉ፤
 አትፍሯቸው።”

⁶ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዳንተ ያለ ማንም የለም፤
 አንተ ታላቅ ነህ፤
 የስምህም ሥልጣን ታላቅ ነው።።
⁷የሕዝቦች ሁሉ ንጉሥ ሆይ፤
 አንተን የማይፈራ ማነው?
 ክብር ይገባሃልና።።
 ከምድር ጠቢባን ሁሉ፤
 ከመንግሥቶቻቸውም ሁሉ መካከል፤
 እንዳንተ ያለ የለም።።
⁸ከከንቱ የዕንጨት ጣዖት ትምህርት የሚቀስሙ ሁሉ፤

10፡17፡ገላ6፡14
 9፡25 ዘሌ 26፡41፤ ሮሜ2፡25
 9፡26 1ሳሙ 14፡6፤ ኤር25፡23፡49፡32፤ ሕዝ 31፡18፤ ሐሥ 7፡51
 10፡2 ዘፍ 1፡14፤ ዘ023፡24፡ዘለ20፡23
 10፡3 ዘ89፡21፤1፡ገገ 8፡36፤ኢሳ 40፡19፤ ኤር44፡8፤ሕዝ7፡20
 10፡4 1ሳሙ 5፡3፤ መዝ135፤ 15፡ኢሳ 41፡7፤ሆጌ13፡2፡ዕጎ 2፡19
 10፡5 1ነገ 18፡26፤ ኢሳ45፡20፤ 41፡23፤ 24፡44፡9-20፤ 46፡7፤ሐሥ19፡26፤ 1ቆሮ 12፡2
 10፡6 ዘ0 8፡10፤ 2ሳሙ7፡22፤መዝ 48፡1
 10፡7 መዝ 22፡28፤ ኢሳ12፡4፤ኤር5፡22፤ ራእ15፡4
 10፡8 ዘ8 32፡21፤ ኢሳ44፡18፡40፡19፤ ኤር 4፡22
 10፡9 ዘፍ 10፡4፤ መዝ15፡4፤ ኢሳ 40፡19
 10፡10 ዘፍ21፡33፤ ኢሳ3፡10፤ መሳ5፡4፤ ኢዮ9፡6፤መዝ18፡7፤ 29፡8፤76፡7፤ኤር 21፡12፡8፤ 6፡26፤ ናሆ1፡6፤ማቴ16፡16
 10፡11 ኢሳ 2፡18
 10፡12 ቍ16፤ ዘፍ 1፤1፡8፤31፡1ሳሙ2፡8
 10፡13 ዘ8 28፡12፤ ኢዮ36፡29፡30፤መዝ 104፡13፤135፡7
 10፡14 መዝ97፡7፤ ኢሳ1፡29፤44፡20
 10፡15 ኢሳ41፡24፤ ኤር14፡22
 10፡16 ቍ12፤ዘ0 34፡9፤ዘ832፡9፤መዝ 74፡2፤119፡57፤ኤር 31፡35፤32፡17፡18፤ 33፡2
 10፡17ሕዝ12፤3-12
 10፡18 ዘ8 28፡52፤ 1ሳሙ25፡29፤ኢሳ 22፡17፤
 10፡19 ኢዮ34፡6፤ ኢር14፡17፤15፤18፤ 30፡12፤15፡ሰቆ2፡13፤ ማክ1፡9፤7፡9፤ናሆ 3፡19

ጅሎችና ሞኞች ናቸው።።
⁹የተጠፈጠፈ ብር ከተርሴስ፤
 ወርቅም ከአፌዝ ይመጣል።።
 ባለሙያውና አንጥረኛው የሠሯቸው፤
 ብልተተኞችም ያበጃቸው ሁሉ፤
 ሰማያዊና ሐምራዊ ልብስ ተጉናጸፈዋል።።
¹⁰ እግዚአብሔር ግን እውነተኛ አምላክ ነው፤
 እርሱ ሕያው አምላክ፤ ዘላለማዊም ንጉሥ ነው፤
 በሚቈጣበት ጊዜ ምድር ትንቀጠቀጣለች፤
 መንግሥታትም ቍጣውን ሊቋቋሙ አይችሉም።።
¹¹ “እናንተም፤ እነዚህ ሰማያትንና ምድርን ያልፈጠሩ አማልክት ከምድር ላይ፤ ከሰማያትም በታች ይጠፋሉ” ትሏቸዋላችሁ።።^ከ
¹² እግዚአብሔር ግን ምድርን በኅይሉ ፈጠረ፤ ዓለምን በጥበቡ መሠረተ፤
 ሰማያትንም በማስተዋሉ ዘረጋ።።
¹³ ድምፁን ሲያንጉደጉድ፤ በሰማያት ያሉ ውሆች ይናወጣሉ፤
 ጉሙን ከምድር ዳር ወደ ላይ እንዲወጣ ያደርገዋል፤
 መብረቅን ከዝናብ ጋር ይልካል፤
 ነፋስንም ከግምጃ ቤቱ ይወጣል።።
¹⁴ እያንዳንዳቸው ጅሎችና ዕውቀት የለሾች ናቸው።።
 ወርቅ አንጥረኛውም ሁሉ በሠራው ጣዖት ዐፍሮአል፤
 የቀረጸቸው ምስሎቹ የሐሰት ናቸው፤
 እስትንፋስም የላቸውም።።
¹⁵ እነርሱ ከንቱ የፊዝ ዕቃዎች ናቸው፤ ፍርድ ሲመጣባቸው ይጠፋሉ።።
¹⁶ የያዕቆብ ዕድል ፈንታ የሆነው ግን እንደነዚህ አይደለም፤
 እርሱ የሁሉ ነገር ፈጣሪ ነውና፤
 እስራኤልም የርስቱ ነገድ ነው።።
 ስሙ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነው።።

ለመጣ ያለው ግዞት
¹⁷ አንቺ የተከበብሽ፤
 ከያለበት ንብረትሽን ሰብስቢ፤
¹⁸ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤
 “በዚህች ምድር የሚኖሩትን፤
 አሁን ወደ ውጪ እወነጭፋቸዋለሁ፤።
 ጉዳቱ እንዲሰማቸው፤
 መከራ አመጣባቸዋለሁ።።”
¹⁹ ስለ ስብራቴ ወዮልኝ፤
 ቍስሌም የማይድን ነው።።

^ከ26 ወይም በበረሃ በተራራቅ ስፍራዎች የሚኖሩ
^ከ11 ይህ ጥቅስ የተጻፈው በአራማይክ ቋንቋ ነው

ግን ለራሴ እንዲህ አልሁት፤
“ይህ የኔው ሕመም ነው
ልሽከመውም ይገባኛል።”

20 ድንኳኔ ፈርሶአል፤
ገመዶቹም ሁሉ ተበጣጥሰዋል፤
ልጆቹ ጥለውኝ ሄደዋል፤ ከእንግዲህም
አይመለሱም፤
ድንኳኔን ለመትከል፤
መጋረጃዬንም ለመዘርጋት ማንም የቀረ
የለም።

21 እረኞቹ አእምሮ የላቸውም፤
እግዚአብሔርን አይጠይቁም፤
ስለዚህ አልተከናወነላቸውም፤
መንገቻቸውም ሁሉ ተበታትነዋል።

22 መርዶ ሰሙ! እነሆ፤ ከሰሜን ምድር፤
ታላቅ ሽብር እየመጣ ነው፤
የይሁዳን ከተሞች ባድማ፤
የቀበሮዎችም መኖሪያ ያደርጋል።

የኤርምያስ ጸሎት

23 እግዚአብሔር ሆይ፤ የሰው ሕይወት
በራሱ እጅ እንዳልሆነች፤
አካሄዱንም በራሱ አቃንቶ ሊመራ
እንደማይችል ዐውቃለሁ።

24 እግዚአብሔር ሆይ፤ ቅጣኝ፤ ብቻ
በመጠኑ ይሁንልኝ፤
ፈጽሞ እንዳልጠፋ፤
በቀጣህ አትምጣብኝ።

25 ያዕቆብን አሟጠው ስለበሉት፤
ፈጽመው ስለዋጡት፤
መኖሪያውንም ወና ስላደረጉ፤
በማያውቁህ ሕዝቦች፤
ስምህንም በማይጠሩ ወገኖች ላይ፤
ቀጣህን አኖረሽ።

ያልተከበረው ኪዳን

11 እግዚአብሔር ዘንድ ወደ ኤርም
ያስ የመጣው ቃል ይህ ነው።
2“የዚህን ኪዳን ቃል ስማ፤ ለይ
ሁዳ ሕዝብና በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ ሰዎች
ንገራቸው፤ 3የእስራኤል አምላክ እግዚ
አብሔር እንዲህ ይላል በላቸው፤ ‘ለዚህ ኪ
ዳን ቃል የማይታዘዝ ሰው የተረገመ ይሁን፤
4ይህም ትእዛዝ የቀድሞ አባቶቻችሁን ከግ
ብፅ ምድር፤ ከብረት ማቅለጫው ምድጃ
ባወጣችሁ ጊዜ ድምጹን ቢሰሙ፤ ትእዛ
ዜንም ሁሉ ቢጠብቁ፤ እነርሱ ሕዝቤ፤
እኔም አምላካቸው እንደሆን የሰጠኝቸው
ቃል ነው፤ 5ዛሬም እንደ ሆነው ሁሉ
ወተትና ማር የምታፈሰውን ምድር
ለአባቶቻችሁ ለመስጠት የገባሁትን
መሐላ እፈጽማለሁ።”

እኔም፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤ አሜን”
ብዬ መለስሁ።

10:20 ኤር4:20፤
31:15፤ሰቆ1:5
10:21 ቍ8:አላ
56:10፤ኤር22:22፤
30:23፤1:2፤25:34፤
50:6፤ሕዝ34:6
10:22 ኤላ34:13፤
ኤር6:22፤27:6፤49፤
28:30፤ሕዝ21:19
10:23 ኢየ33:29፤
ምላ3:5-6፤20:24
10:24 መዝ6:1፤
38:1፤ኤር7:20፤18:2
3:4፤28:30፤11
10:25 መዝ14:4፤
69:24፤79:6-7፤ኤር
2:3፤ሰፍ2:2፤3:8
11:2 ዘጸ 5:2
11:3 ዘጸ11:26-28
፤27:26፤28:15-68፤
ገላ3:10
11:4 ቍ7:ዘ024:8
፤178፤51፤ኤር7:23
፤31፤33፤ሕዝ1:20
11:5 ዘ03:8፤6:8
፤13፤5 ዘ87:12፤27
፤26፤መዝ105:8-11

11:6 ዘ0 15:26፤
ዘ815:5፤ኤር 4:5፤
ያዕ1:22
11:7 2ዜና 36:15
11:8 ዘሉ26:14-43
፤ዘ928:15-68፤ኢሱ
23:15፤ 2ዜና7:19፤
መዝ78:10፤መዝ9:3፤
ኤር3:17፤7:26፤26፤
4፤32:23፤44:10
11:9 ሕዝ 22:25
11:10 ዘጸ 9:7፤
መላ2:12-13፤10:13
፤2ዜና30:7፤ኢላ24:5
፤ኤር16:11፤34:18፤
ሕዝ20:8፤ሆሴ 6:7፤
8:1፤ ዘሳ 7:11
11:11 ቍ14: 2ኅገ
22:16፤ኢዮ 11:20፤
27:9፤መዝ66:18፤
ምላ1:28፤ኢላ1:15
፤59:2፤ኤር 14:12፤
4፤6፤ሰቆ2:22፤ሕዝ
8:8፤18፤ ዘሳ7:13፤
ሚላ2:13
11:12 ዘጸ 32:37፤
38፤መላ10:14፤ ኤር
44:17
11:13 ዘ0 20:3፤
2ኅገ17:29፤ኤር3:24
፤7:9፤19:4፤ 44:21
11:14 ቍ11: ዘ0
32:10
11:15 ኤር7:9-10
፤ሕገ2:12
11:16 መዝ1:3፤ ኢ
ሳ27:11፤ኤር7:20
፤21፤14፤ሆሴ 14:6፤
ሮሜ11:17-24
11:17 ቍ11:ዘ0
15፤17፤ኢላ5:24፤54
፤ኤር7:18፤79:12፤2

6እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፤ “ይህን
ቃል ሁሉ በይሁዳ ከተሞችና በኢየሩሳ
ሌም አደባባዮች ተናገር፤ እንዲህም በል፤
‘የዚህን ኪዳን ቃል ስሙ፤ አድርጉትም፤
7የቀድሞ አባቶቻችሁን ከግብፅ ምድር ካወ
ጣሁበት ጊዜ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ፤
“ታዘዙኝ” በማለት ደጋግሜ አስጠነቀቅኋ
ቸው። 8እነርሱ ግን የክፉ ልባቸውን እልክ
ኝነት ተከተሉ እንጂ አልታዘዙኝም፤ ጆሮ
አቸውንም ወደ እኔ አላዘነበሉም፤ ስለዚህ
እንዲከተሉት አዝገፍአቸው ያላደረጉትን
የዚህን ኪዳን ርግማን ሁሉ አመጣሁባ
ቸው።”

9እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፤ “በይ
ሁዳ ሕዝብና በኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ዘንድ
አድማ ተገኝቶአል። 10ቃሉን መስማት ወዳ
ልፈለጉት ወደ ቀድሞ አባቶቻቸው ኅጢ
አት ተመለሱ፤ ሊያገለግሏቸውም ሌሎችን
አማልክት ተከተሉ። የእስራኤልና የይሁዳ
ቤት ከቀድሞ አባቶቻቸው ጋር የገባሁትን
ኪዳን አፈረሱ። 11ስለዚህ እግዚአብሔር
እንዲህ ይላል፤ ‘ሊያመልጡት የማይችሉ
ትን ጥፋት አመጣባቸዋለሁ፤ ወደ እኔ
ቢጮኹም አልሰማቸውም። 12የይሁዳ ከተ
ሞችና የኢየሩሳሌም ሕዝቦች ወደሚያጥኑ
ላቸው አማልክት ሄደው ይጮኻሉ፤
እነርሱ ግን በመክራቸው ጊዜ ከቶ ሊ
ረዱቸው አይችሉም። 13ይሁዳ ሆይ፤ የአ
ማልክትህ ቀጥር የከተሞችህን ብዛት
ያህል ነው፤ አሳፋሪ ለሆነው ጣዖት፤
ለበኣል ማጠኛ የሠራችኋቸው መ
ሠዊያዎቻችሁ ብዛት የኢየሩሳሌምን
መንገዶች ያህል ነው።”

14“በተጨማሪ ጊዜ ወደ እኔ ሲጮኹ
አልሰማቸውምና አንተም ስለዚህ ሕዝብ
አትጸልይ፤ ልመና አታቅርብ፤ አትማጠ
ን።

15“ወዳጄ፤ ከብዙዎች ጋር ተንኩሏን
እየሸረሰች፤
በቤቴ ውስጥ ምን ጉዳይ አላት?
ስእለት ወይም የመሥዋዕት ሥጋ
ቅጣትሽን ሊያስቀርልሽ ይችላልን?
እነዚህንስ በመፈጸም፤ ደስተኛ መሆን
ትችያለሽን?”

16እግዚአብሔር፤ ‘የተዋበ ፍሬ ያላት፤
የለመለመች የወይራ ዛፍ’ ብሎሽ ነበር፤
አሁን ግን በታላቅ ዐውሎ ነፋስ ድምፅ፤
እሳት ያነድባታል፤
ቅርንጫፎቿ ይሰባበራሉ።

17የእስራኤልና የያዕቆብ ቤት ለበኣል በማ
ጠን ባደረጉት ክፋት ስላስቆጡኝ፤ አን
ቺን የተከለሽ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር

ክፉ ነገር ዐውጁብኛል።
በኤርምያስ ላይ የተደረገ ሤራ
 18 እግዚአብሔር ስውር ዕቅዳቸውን ገለጠልኝ፤ እኔም ዐወቅሁ፤ በዚያን ጊዜ ሥራቸውን አሳይቶኝ ነበርና። 19 እኔም ለመታረፍ እንደሚነዳ ጠቦት ነበርሁ፤ እነርሱም፤
 “ከፋን ከፍሬው ጋር እንቀረጥ፤ ከሕያዋን ምድር እናጥፋው፤ ከእንግዲህም ወዲያ ስሙ አይታሰብ።”
 ብለው እንዳደሙብኝ ዐላወቅሁም ነበር።
 20 ልብና ኩላሊትን የምትመረምር፤ በጽድቅም የምትፈርድ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ጉዳዬን ላንተ ትቻለሁና፤ በእነርሱ ላይ የምትፈጽመውን በቀል ልይ።
 21 “እንግዲህ ሕይወትህን ለማጥፋት ለሚሹና፤ ‘በእግዚአብሔር ስም ትንቢት አትናገር፤ አለዚያ በእጃችን ትሞታለህ’ ለሚሉህ ለዓናቶት ሰዎች እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ 22 ስለዚህ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እነሆ እኔ እቀጣቸዋለሁ፤ ጉልማሶቻቸው በሰይፍ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውም በራብ ይሞታሉ። 23 በሚቀጡበት ዓመት በዓናቶት ሰዎች ላይ መዓት ስለማመጣ፤ ከእነርሱ የሚተርፍ አንድም አይኖርም።’”
የኤርምያስ ማጉረምረም
12 እግዚአብሔር ሆይ፤ ጉዳዬን በፊትህ ሳቀርብ፤ አንተ ጸድቅ መሆንህን እያወቅሁ ነው። የክፉዎች መንገድ ለምን ይሰምራል? የከዳተኞች ስ ኑሮ ለምን ይሳካል? 2 አንተ ተክለሃቸዋል፤ ሥርም ሰደዋል፤ አድገዋል፤ ፍሬም አፍርተዋል። ሁልጊዜ አንተ በአፋቸው ላይ አለህ፤ ከልባቸው ግን ሩቅ ነህ። 3 ነገር ግን እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ እኔን ታውቀኛለህ፤ ታየኛለህ፤ ስለ አንተም ያለኝን ሐሳብ ትመረምራለህ። እንደሚታረዱ በጎች ንዳቸው፤ ለዕርድም ቀን ለይተህ አቈደሃቸው፤ 4 ምድሪቱ በዝናብ እጦት የምትጉዳው፤ የሚዳውም ሣር ሁሉ በድርቅ የሚመታው እስከ መቼ ነው? ከነዋሪዎቹ ክፉት የተነሣ፤ እንሰሳትና አዕዋፍ ጠፍተዋል፤ ደግሞም ሕዝቡ፤

11:19 ቍ21፣ኢቶ 28:13፣መዝ44:16 ፣22:54፣37:1፣10፣ 83:4፣116:9፣20:10፣ ኢሳ53:8፣ኢር 18:18
 11:20 1ሳሙ2:3፣ 1ዜና29:17፣መዝ 7:11፣26:2፣58:10፣ ሰቆ3:60
 11:21 ቍ19፣ኢሱ 21:18፣ኢሳ30:10፣ ኤር2:30፣12:6፣ 18:23፣21:7፣26:8፣ 11:34፣20:38፣4
 11:22 ኢሳ9:17፣ ኤር18:21
 11:23 ኤር6:9፣ 23:12
 12:1 ሰዘ9:15፣ኢቶ 5:8፣8:3፣ 21:7፣13፣ መዝ37:7፣ኤር5:27- 28፣ሐዘ18:25፣ዳን 9:14
 12:2 ኢቶ5:3፣ኢሳ 29:13፣ኤር3:10፣ 11:17፣ሐዘ22:27፣ ማቆ15:8፣ማር7:6፣ ቲቶ 1:16
 12:3 መዝ7:9፣ 11:5፣44:11፣139:1- 4፣ ኤር16:18፣ 17:18፣ 20:11
 12:4 ቍ11፣ ዘዳ 28:15-18፣ኢር4:25፣ 26:28፣52:10፣ኢል 1:10-12፣አሞ1:2
 12:5 ኤር49:19፣ 50:44
 12:6 መዝ12:2፣ ምሳ26:24-25፣ኢር 9:4
 12:7 2ነገ21:14፣ ኢሳ5:1፣ኢር7:29፣ 17:4
 12:8 መዝ17:12፣ 5:5፣ሆሴ9:15፣አሞ 6:8
 12:9 ዘዳ28:26፣ ኢሳ56:9፣ኢር15:3 ፣ሕዝ23:25፣ 39:17-20
 12:10 ኢሳ5:1-7፣ ኤር9:10፣23:1፣25፣ 11:34፣ሐዘ34:2-10
 12:11 ቍ4፣ኢሳ 5:6፣24:4፣ኢር9:12፣ 14:4፣23:10
 12:12 ዘዳ32:41፣ 42፣ኢሳ31:8፣ ኢር 3:2፣7:10፣46:10፣ 47:6፣ሐዘ 4:17፣ 21:3-4፣28:33፣2
 12:13 ዘሰ15:7፣ ዘሉ26:20፣ዘዳ28: 38፣ኢር4:26

“በእኛ ላይ የሚሆነውን አያይም” ብለዋል።
የእግዚአብሔር ምላሽ
 5 “ከእግረኞች ጋር ሮጠህ፤ እነርሱ ካደከሙህ፤ ከፈረሰኞች ጋር እንዴት ልትወዳደር ትችላለህ? በሰላም አገር ከተሰናከልህ፤፬ በዮርዳኖስ ደን ውስጥ እንዴት ልትሆን ነው? 6 ወንድሞችህና የገዛ ቤተ ሰብህ፤ እነርሱ እንኳ አሚረውብሃል፤ በአንተም ላይ ይጮኻሉ፤ በመልካም ቢናገሩህም እንኳ አትመናቸው።
 7 “ቤቴን እተዋለሁ፤ ርስቴን እተላለሁ፤ የምወዳትን እርሷን፤ አሳልፌ በጠላቶቿ እጅ እሰጣታለሁ።
 8 ርስቴ፤ በዱር እንዳለ አንበሳ ተነሥታብኛለች፤ በእኔም ላይ ጮኻብኛለች፤ ስለዚህ ጠላኋት። 9 ርስቴ ሌሎች አሞሮች፤ ሊበሷት እንደ ከበቧት፤ እንደ ዝንጉርጉር አሞራ አልሆነችም? ሂዱ፤ የዱር አራዊትን ሁሉ ሰብስቡ፤ እንዲቀረመቷትም አምጧቸው።
 10 ብዙ እረኞች የወይን ቦታዬን ያጠፋሉ፤ ይዞታዬንም ይረግጣሉ፤ ደስ የምሰኝበትንም ማሳ፤ ጭር ያለ በረሐ ያደርጉታል።
 11 በፊቴ ባድማ፤ ደረቅና ወና ይሆናል፤ መላዬቴም ምድር ጠፍ ትሆናለች፤ ስለ እርሷ የሚገደው የለምና።
 12 በምድረ በዳ ባሉት ወና ኩረብቶች ላይ፤ አጥፊዎች ይሰማራሉ፤ የእግዚአብሔር ሰይፍ ከምድር ጫፍ እስከ ምድር ጫፍ፤ አንዳች ሳያስቀር ይበላል፤ የሚተርፍም የለም።
 13 ስንዴን ይዘራሉ፤ እሾኸን ያጭዳሉ፤ ይደክማሉ፤ የሚያገኙት ግን የለም፤ ከእግዚአብሔርም ጽኑ ቀኝ ጣ የተነሣ፤ በመኸራችሁ ውጤት ታፍራላችሁ።”
 15 ወይም ስለእት ወይም የመሥዋዕት ሥጋ ቅጣትን ያስቀርልሽ ይቻላ ይህን? የዚያን ጊዜ ትደሰግላለሽ
 14 ወይም ምድሪቱ የምታዝው
 15 ወይም በሰላም ምድር ከታመገህ

¹⁴ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “ለሕዝቤ ለእስራኤል የሰጠሁትን ርስት የሚይዙትን ክፉ ጎረቤቶቼን ሁሉ፣ ከምድራቸው እንቅላቸዋለሁ፤ የይሁዳንም ቤት ከመካከላቸው እንቅላለሁ፤ ¹⁵ ከነቀልኛቸው በኋላ ግን መልሼ እምራቸዋለሁ፤ እያንዳንዳቸውንም ወደ ዝሀ አገራቸውና ወደ ዝሀ ርስታቸው መልሼ አመጣቸዋለሁ፤ ¹⁶ የሕዝቤን መንገድ በትጋት ቢማሩና ሕዝቤን በበአል እንዲምል እንዳስተማሩት ሁሉ፣ ‘ሕያው እግዚአብሔር?’ ብለው በስሜ ቢምሉ፣ በዚያን ጊዜ በሕዝቤ መካከል ይመሠረታሉ፤ ¹⁷ የማይሰማኝን ሕዝብ ግን ፈጽሜ እንቅላለሁ፤ አጠፋለሁም” ይላል እግዚአብሔር።

ከተልባ እግር የተሠራ መቀነት

13 እግዚአብሔር፣ “ሄደህ ከተልባ እግር የተሠራ መቀነት ግዛ፤ ወገብህንም ታጠቅበት፤ ነገር ግን ውሃ አታስነካው” አለኝ። ² ስለዚህ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ መቀነቱን ገዛሁ፤ ወገቤንም ታጠቅሁበት።

³ ለሁለተኛም ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፡ ⁴ “ገዝተህ የታጠቅህበትን መቀነት ይዘህ፤ ወደ ኤፍራጥስ ሂድ፤ በዚያም በዐለት ንቃቃት ውስጥ ሸሽገው።” ⁵ ስለዚህ እግዚአብሔር በነገረኝ መሠረት ወደ ኤፍራጥስ ሂጄ ሸሸግሁት።

⁶ ከብዙ ቀን በኋላም እግዚአብሔር፣ “ተነሥተህ ወደ ኤፍራጥስ ሂድ፤ በዚያ እንድትሸሽገው የነገርሁን መቀነት አምጣ” አለኝ። ገእኔም ወደ ኤፍራጥስ ሂጄ፤ መታጠቂያውን ከሸሽግሁበት በታ ቁፍሬ አወጣሁ፤ መታጠቂያውም ተበላሽቶ፤ ከጥቅም ውጭም ሆኖ ነበር።

⁸ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፡ ⁹ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘የይሁዳን ትዕቢትና የኢየሩሳሌምን እብራት እንደዚሁ አጠፋለሁ።’ ¹⁰ ቃሌን መስማት እምቢ ብለው በልባቸው አልሸኝነት በመሄድ ሊያመልካቸውና ሊሰግዱላቸው ሌሎችን ጣዖቶች የሚከተሉ እነዚህ ክፉ ሕዝቦች ከጥቅም ውጭ እንደ ሆነው እንደዚህ መቀነት ይበላሻሉ።” ¹¹ መቀነት በሰው ወገብ ላይ እንደሚታሰር፣ መላው የእስራኤልና የይሁዳ ቤት ከእኔ ጋር ተጣብቆ ለስሜ ምስጋናና ክብር፣ የኔ ሕዝብ እንዲሆንልኝ አድርጌው ነበር፤ ሕዝቤ ግን አልሰማም” ይላል እግዚአብሔር።

12:14 ዘጸ29:28፣ 28:63፣2ዜ፣97:20፣ መዝ 9:6፣ዘካ 2:7-9
 12:15 ዘጸ30:3፣ መዝ6:2፣አዋ9:14-15
 12:16 ኢሱ23:7፣ ኢሳ26:18፣49:6፣ኤር3:17፣4:2፣18:8
 12:17 ዘፍ27:29
 13:3 ኤር 33:1
 13:4 ዘፍ 2:14
 13:5 ዘወ 40:16
 13:9 ዘሉ26:19፣ ማቴ23:12፣ሉቃ 1:51
 13:10 መላ10:13፣ ዘጸ8:19፣መዝ9:3፣ ኤር3:17፣9:14፣ 22:21፣ሕዝ 5:3
 13:11 ዘዐ19:5-6፣ ኢሳ43:21፣63:12፣ 65:12፣ኤር3:17፣ 7:26፣32:20

የወይን ጠጅ ማድጋ

¹² “እንዲህ በላቸው፤ ‘የእስራኤል ከምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ማድጋ ሁሉ በወይን ጠጅ ይሞላል” ይላል። እነርሱም፣ “ማድጋ ሁሉ በወይን ጠጅ እንደሚሞላ እኛ አናውቅምን?” ቢሉህ፣ ¹³ እንዲህ በላቸው፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በዳዊት ዙፋን ላይ የሚቀመጡትን ነገሥታት፣ ካህናትን፣ ነቢያትን እንዲሁም በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን ሁሉ ጨምሮ በዚህች ምድር የሚኖሩትን ሁሉ በስካር እሞላቸዋለሁ።’ ” ¹⁴ አንዱን ሰው ከሌላው ጋር፣ አባትንና ወንድ ልጅን እርስ በእርስ አጋጫለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ያለ ሐዘኔታ፣ ያለ ምሕረትና ያለ ርገራኔ አጠፋቸዋለሁ።”

የትዕቢት ውጤት

¹⁵ እግዚአብሔር ተናግሮአልና፣ ስሙ፤ ልብ በሉ፤ ትዕቢተኛም አትሁኑ። ¹⁶ ጨለማን ሳያመጣ፣ በሚጨልሙትም ተራሮች ላይ፣ እግሮቻችሁ ሳይሰናከሉ፣ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር ክብርን ስጡ።

ብርሃንን ተስፋ ታደርጋላችሁ፤ እርሱ ወደ ጨለማ ይለውጠዋል፤ ድቅድቅ ጨለማም ያደርገዋል።

¹⁷ ባትሰሙ ግን፣ ነፍሴ ስለ ትዕቢታችሁ፣ በስውር ታለቅሳለች፤ የእግዚአብሔር መንጋ ተማርኮአልና፣ ዐይኔ አምርሮ ያለቅሳል፤ እንባዬም እንደ ጌርፍ ይወርዳል።

¹⁸ ለንጉሡና ለእናቱ ለእቴጌዬቱ፣ የክብር ዘውዳችሁ፣ ከራሳችሁ ይወድቃልና፣ ከዙፋናችሁ ውረዱ” በላቸው።

¹⁹ በኔ ጌሻ ያሉ ከተሞች ይዘጋሉ፤ የሚከፍታቸውም አይኖርም፤ ይሁዳ ሁሉ ተማርኮ ይሄዳል፤ ሙሉ በሙሉም ይዘጋል።

²⁰ ዐይኖቻችሁን ከፍታችሁ፣ ከሰሜን የሚመጡትን እዩ። ለአንቺ የተሰጠው መንጋ፣ የተመካከረባቸው በጎች የት አሉ?

²¹ ልዩ ወዳጆች እንዲሆኑሽ ያስተማርሻቸው፣ ባለ ሥልጣን ሲሆኑብሽ ምን ትያለሽ?

¹⁴ ወይም ፈሬጥ

እንደምትወልድ ሴት፤
 ምጥ አይዘሽምን?
 22“ይህ ለምን ደረሰብኝ?” ብለሽ
 ራስሽን ብትጠይቁ፤
 ልብሰሽን ተገልበሽ የተገፈተሽው፤
 በሰውም እጅ የተንገላታሽው፤
 ከገጠአትሽ ብዛት የተነሣ ነው።
 23ኢትዮጵያዊ^ዋ መልኩን፤
 ነብርስ ዝንጉርጉርነቱን መለወጥ
 ይችላልን?
 እናንት ክፉ ማድረግ የለመዳችሁትም፤
 መልካም ማድረግ አትችሉም።
 24“የበረሃ ነፋስ ብትንትኑን
 እንደሚያወጣው ገለባ፤
 እንዲሁ እበታትናችኋለሁ።
 25እኔን ረስተሽ፤
 በከንቱ አማልክት ስለታመንሽ፤
 ያወጅሁልሽ ድርሻሽ፤
 ዕጣ ፈንታሽ ይህ ነው።”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 26“ነፍረትሽ እንዲገለጥ፤
 ልብሰሽን ፊትሽ ድረስ እገልባለሁ፤
 27በኩረብቶችና በሜዳዎች ላይ፤
 አስጸያፊ፤ ተግባርሽን፤
 ምንዝርናሽንና ማሽካትሽን፤
 ነፍረተቢስ ግልሙትናሽን አይቻለሁ።
 ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ወዮልሽ፤
 ከርኩሶትሽ የማትጸጂው እስከ መቼ
 ነው።”

ድርቅ፤ ራብ፤ ሰይፍ
14 ስለ ድርቅ ወደ ኤርምያስ የመ
 ጣው የእግዚአብሔር ቃል ይህ
 ነው፤
 2“ይሁዳ ታለቅሳለች፤
 ከተሞቿም ይማቅቃሉ፤
 በምድር ላይ ተቀምጠው ይቁዝማሉ፤
 ጨኸትም ከኢየሩሳሌም ወጥቶ ይሰማል።
 3መሳፍንት አገልጋዮቻቸውን ውሃ ፍለጋ
 ይሰዳሉ፤
 እነርሱ ወደ ውሃ ጉድጓዶች ይወርዳሉ፤
 ነገር ግን ውሃ አያገኙም፤
 ዐፍረውና ተስፋ ቁርጠው፤
 ራሳቸውን ተከናንበው፤
 ባዶ እንስራ ይዘው ይመለሳሉ።
 4በምድራቱ ዝናብ ስለ ሌለ፤
 መሬቱ ተሰነጣጥቆአል፤
 ገበሬዎችም ዐፍረው፤
 ራሳቸውን ተከናንበዋል።
 5እንዳች ሣር ባለመኖሩ፤
 የሜዳ አጋዘን እንኳ፤
 እንደ ወለደች ግልገሏን ጥላ ትሄዳለች።

13:22 1ነገ9:9፤
 ኢሳ20:1፤ኤር9:2-6፤
 16:10-12፤ሰቆ1:8፤
 ፡ሕዝ16:37፤23:26፤
 ናሆ3:5-6
 13:23 2ዜ56:36
 13:24 ዘሌ26:33፤
 ኢዮ1:19፤27:21፤
 መዝ14
 13:25 ዘዳ31:20፤
 ኢዮ20:29፤መዝ4:2፤
 ፤106:19-21፤ኢሳ
 17:10፤ማተ 24:51
 13:26 ሰቆ1:8፤
 ሕዝ16:37፤ናሆ3:5
 13:27 ኢሳ57:7፤
 ፡ሕዝ6:13፤23:29፤
 ሆሌ8:5
 14:1 ዘዳ28:22፤ ኢ
 ሳ5:6
 14:2 ኢሳ3:26
 14:3 ዘዳ28:48፤
 2ነገ 18:31፤ አስ
 6:12፤ኢዮ6:19-20
 14:4 ኤር3:3፤
 12:11፤አዎ 4:8፤
 ዘካ14:7
 14:5 ኢሳ15:6
 14:6 ዘና47:4፤ኢዮ
 39:5-6፤መዝ104:11
 ፤ ኤር2:24
 14:7 1ሳሙ12:22
 ፤መዝ79:9፤ኢሳ3:9
 ፤ኤር2:19፤5:6፤
 8:14፤ሆሌ5:5
 14:8 መዝ9:18፤
 18:46፤46:1ኢሳ
 25:9፤ ኤር 17:13፤
 50:7
 14:9 ዘና17:7፤
 መዝ27:9፤ኢሳ50:2
 ፤63:19፤ኤር8:19፤
 15:16
 14:10 መዝ119፤
 101፤ኤር2:25፤6:20
 ፤44:21-23፤ሆሌ7:2
 ፤8:13፤9:9፤አዎ3:2፤
 5:22፤8:7
 14:11 ዘዳ32:10፤
 1ሳሙ2:25
 14:12 ዘሌ1:1-17፤
 2:1-16፤ዘዳ1:45፤
 1ሳሙ8:18፤ኢሳ 51፤
 19፤ኤር7:21፤9:16፤
 11:11፤15:2፤16:4፤
 21:6፤27:8፤13፤
 32:24፤34:17፤ሕዝ
 14:21፤አዎ5:22
 14:13 ዘዳ 18:22፤
 ኢሳ30:10፤ኤር4:10
 ፤5:12፤27:14፤
 37:19
 14:14 ኤር5:1፤
 23:16፤21:25፤32፤
 27:14፤29:31፤ሰቆ
 2:9፤ሕዝ12:24፤
 13:26
 14:15 ኤር5:12-
 13፤16:4፤20:6፤ሰቆ
 1:19፤ሕዝ14:9

6የሜዳ አህዮች ባድማ ኩረብቶች ላይ
 ቆሙ፤
 እንደ ቀበሮም አየር ፍለጋ አለክለኩ፤
 ግጦሽ ባለመገኘቱ፤
 ዐይኖቻቸው ፈዘዙ።”
 7እግዚአብሔር ሆይ፤ ከአንተ መኩብለል
 አብዝተናል፤
 በአንተም ላይ ዐምፀናል፤
 ነጠአታችን ቢመሰክርብንም እንኳ፤
 ስለ ስምህ ብለህ አንድ ነገር
 አድርግልን።
 8አንተ የእስራኤል ተስፋ፤
 በጭንቀት ጊዜ አዳኝ፤
 ለምን በምድራቱ እንደ ባዕድ፤
 እንደ ሌት አዳሪ መንገደኛ ትሆናለህ?
 9ግራ እንደ ተጋባ ሰው፤
 ለመታደግም ኅይል እንዳጣ ተዋጊ
 ትሆናለህ?
 እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ በመካከላችን
 አለህ፤
 በስምህም ተጠርተናል፤
 እባክህ አትተወን።
 10እግዚአብሔር ስለዚህ ሕዝብ እንዲህ ይላል፤
 “መቅብዝበዝ እጅግ ይወዳሉ፤
 እግሮቻቸው አይገቱም፤
 ስለዚህ እግዚአብሔር በእነርሱ ደስ
 አይለውም፤
 አሁን በደላቸውን ያስባል፤
 በነጠአታቸውም ይቀጣቸዋል።”
 11እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፤ “ለዚህ
 ሕዝብ በነፃነት አትጸልይ፤¹²በጾምም ጨኸ
 ታቸውን አልሰማም፤ የሚቃጠል መሥዋዕ
 ትና የእህል ቍርባን ቢያቀርቡም አልቀበ
 ላቸውም፤ ነገር ግን በሰይፍ፤ በራብና በቸ
 ነፈር አጠፋቸዋለሁ።”
 13እኔም፤ “ይሁ እግዚአብሔር ሆይ፤ ወዮ፤
 ነቢያቱ ሰይፍ አታዩም፤ ራብም አያገኛ
 ችሁም፤ ነገር ግን በዚህ ስፍራ ዘለቁታ
 ያለው ሰላም እስጣችኋለሁ” ይላል ይሏቸ
 ዋል” አልሁ።
 14እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፤ “ነቢ
 ያቱ በስሜ የሐሰት ትንቢት^የ ይናገራሉ፤
 እኔ አልላክኋቸውም፤ አላዘዝኋቸውም፤
 አልተናገርኋቸውምም። የሐሰት ራእይ፤
 ማርት፤ ከንቱ ነገርንና የልባቸውን ሽንገላ
 ይተነብዩላችኋል።¹⁵ስለዚህ በስሜ የሐሰት
 ትንቢት ስለሚናገሩ ነቢያት እግዚአብሔር
 እንዲህ ይላል፤ እኔ ሳልልካቸው፤

¹²23 ዕብራይስጡ ኩግግ ይላል (ምናልባት በላይኛው ዐይ
 አካባቢ የሚኖር ሰው ሊሆን ይችላል)።
¹⁴14 ወይም ራእይ (ከጉቆ) ግርቅ

‘ሰይፍና ራብ በዚች ምድር ላይ አይመጣም’ የሚሉ እነዚህ ነቢያት በሰይፍና በራብ ይጠፋሉ፤¹⁶ ትንቢቱ የተነገረለትም ሕዝብ ከሰይፍና ከራብ የተነሣ በኢየሩሳሌም አደባባዮች ይወድቃል፤ እነርሱንም ሆነ ሚስቶቻቸውን ወይም ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን የሚቀብራቸው አይገኝም። ለበደላቸው የሚገባውንም ቅጣት በላያቸው አወርዳለሁ።

¹⁷ “ይህን ቃል እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ “ ‘ድንግሊቱ ልጄ፣ ሕዝቤ፣ በታላቅ ስብራት፣ በብርቱ ቀኝ ስልት፣ ተመታለችና ዐይኖቼ ቀንኖ ሌሊት፣ ሳያቋርጡ እንባ ያፈስሳሉ’

¹⁸ ወደ ገጠር ብወጣ፣ በሰይፍ የተገደሉትን አያለሁ፤ ወደ ከተማ ብገባ፣ በራብ የወደቁትን አያለሁ ነቢዩም ከህኑም፣ ወደማያውቁት አገር ሸሽተዋል።”

¹⁹ ይሁዳን ፈጽመህ ጥለኸዋልን? ነፍስህን ጽዮንን ተጸደቃችን? ፊውስ እስከማይገኝልን ድረስ፣ ለምን ክፉኛ መታሸን? ሰላምን ተስፋ አደረግን፣ ሆኖም በኅ ነገር አላገኘንም፤ የፊውስን ጊዜ ተጠባባቅን፣ ነገር ግን ሽብር ብቻ ሆነ።

²⁰ እግዚአብሔር ሆይ፣ ክፋታችንን ዐውቀናልና፣ የአባቶቻችንን በደል ተረድተናልና፣ በእርግጥም በአንተ ላይ ኅጢአት ሠርተናል።

²¹ ስለ ስምህ ብለህ አትናቀን፣ የክብርህንም ዙፋን አታዋርድ። ከእኛ ጋር የገባኸውን ኪዳን አስብ፣ አታፍርስውም።

²² ከአሕዛብ ከንቱ ጣዖቶች መካከል ዝናብ ሊያዘንብ የሚችል አለን? ሰማያትስ በራሳቸው ማካፋት ይችላሉን? አይ! አይችሉም፣ እግዚአብሔር አምላካችን ሆይ፣ ይህን ሁሉ የምታደርግ አንተ ነህ፣ ስለዚህም ተስፋችን በአንተ ላይ ነው።

15 እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፤ “ሙሴና ሳሙኤል እንኳ በፊቱ ቢቆሙ፣ ልቤ ለዚህ ሕዝብ አይራራምና፣ ከፊቱ አስወጣቸው፣ ይሂዱ።² እነርሱም፣ ‘ወዴት እንሂድ?’ ቢሉህ፣ እንዲህ ብለህ

14:16 መዝ79:3፣ ምሳ1:31፣ኤር7:33፣ 17:10

14:17 2ኅገ19:21፣ መዝ119:136፣ኢሳ23:12፣ኤር8:21

14:18 2ዜና36:10፣ ኤር 13:17፣ ሕዝ7:15

14:19 ኢዮ19:8፣ ኢሳ1:6፣ኤር7:29፣ 8:15፣ 30:12-13

14:20 ዘሌ 26:40፣ መላ10:10፣1ኅገ 8:47፣ዕገ9:6፣ኤር3:13፣ ዳግ9:7-8

14:21 4*፣ዘዐ 2:24፣ኢሰ7:9፣ኢሳ6:27፣ኤር3:17

14:22 1ኅገ8:36፣ መዝ135:7፣ኢሳ41:24፣43:10፣44:10፣ ኤር10:15፣16:19፣ ዕግ2:18

15:1 ዘዐ32:11፣ ዘዮ14:13-20፣1ሳሙ1:20፣7:8፣1ሳሙ2:25፣2ኅገ7:20፣ ኤር7:16፣16:13

15:2 ዘዳ28:26፣ ኤር14:12፣24:22፣ 43:11፣44:13፣ዕቆ4:9፣ሕዝ12:11፣ፊሌ13:10

15:3 ዘሌ26:22፣ 25:ዘዮ33:4፣ዘዳ28:26፣1ኅገ21:19፣2ኅገ9:36፣ሕዝ4:21፣ 33:27

15:4 ዘዳ 28:25፣ 2ኅገ21:2፣23:26-27፣ ኢዮ17:6፣ኤር24:9፣ 29:18፣34:17

15:5 ኢሳ27:11፣ 51:19፣ኤር13:14፣ 16:13፣21:7፣3ኅዎ3:7

15:6 ዘዳ32:15፣ኢሳ31:3፣ኤር6:19፣7:20፣አዎ7:8፣ዕፎ1:4

15:7 2ዜና28:22፣ ኢሳ41:16፣3:26፣ ኤር18:21

15:8 ኢዮ18:11፣ ኢሳ47:9፣ኤር4:7፣ 6:4

15:9 1ሳሙ2:5፣ 2ኅገ25:7፣ኢዮ8:13፣ ኤር7:19፣19:7፣21:7፣ 25:31

15:10 ዘሌ25:36፣ ኅዕ5:1-12፣ኢዮ3:11፣ 10:18-19፣ኤር1:19፣ 6:10

15:11 4*፣21፣ኤር

ንገራቸው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ ‘ለሞት የተመደበ ወደ ሞት፣ ለሰይፍ የተመደበ ወደ ሰይፍ፣ ለራብ የተመደበ ወደ ራብ፣ ለምርኮ የተመደበ ወደ ምርኮ ይሄዳል።’

³ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘አራት ዐይነት አጥፊዎችን እስድባቸዋለሁ፤ እነዚህም፡- ለመግደል ሰይፍ፣ ለመጥተት ወሾች፣ እንዲሁም ጠራርኅ ለመብላትና ለማጥፋት የሰማይ ወፎችና የምድር አራዊት ናቸው።⁴ የይሁዳ ንጉሥ የሕዝቅያስ ልጅ ምናሴ በኢየሩሳሌም ካደረገው በደል የተነሣ፣ ለምድር ነገሥታት ሁሉ መስቀቂያ አደርጋቸዋለሁ።

⁵ “ኢየሩሳሌም ሆይ፣ የሚራራልሽ ማን ነው? ማንስ ያለቅስልሻል? ደኅንነትሽንስ ማን ኅራ ብሎ ይጠይቃል?

⁶ እኔን ጥለሽኛል” ይላል እግዚአብሔር፤ “ወደ ኋላም እያፈገፈግሽ ነው፤ ስለዚህ እጄን በአንቺ ላይ አነሣለሁ፤ አጠፋሻለሁ፤

ከእንግዲህም አልራራልሽም።⁷ በአገሪቱ የከተማ ደጆች፣ በመንሸ እበትናቸዋለሁ፤ ከመንገዳቸው አልተመለሱምና፣ ሕዝቤን በሐዘን እመታለሁ፤ ጥፋትም አመጣባቸዋለሁ፤

⁸ የመበለቶቻቸውን ቀኝ ጥር፣ ከባሕር አሸዋ ይልቅ አበዛለሁ፤ ይጉበዛዝት እናቶች በሆኑትም ላይ፣ አጥፊውን በቀትር አመጣባቸዋለሁ።

ሽብርንና ድንጋጤን፣ በድንገት አወርድባቸዋለሁ።⁹ የሰባቶቹ እናት ትዝለፈለፋለች፣ ትንፋሻም ይጠፋል፤

ገና ቀን ሳለ ፀሓይዋ ትጠልቃለች፤ እርሷም ታፍራለች፤ ትዋረዳለችም፤ የተረፉትንም በጠላቶቻቸው ፊት፣ ለሰይፍ እዳርጋቸዋለሁ።” ይላል እግዚአብሔር።

¹⁰ ወይኔ እናቴ! ለምድር ሁሉ፣ የጭቅጭቅና የክርክር ሰው የሆንሁትን ምነው ወለድሽኝ!

ለማንም አላበደርሁም፤ ከማንም አልተበደርሁም፤ ነገር ግን ሰው ሁሉ ይረግመኛል።

¹¹ እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤

“በእርግጥ ለበጎ ዐላማ እታደግሃለሁ፤ በመከራና በጭንቅ ጊዜም፤ ጠላቶችህ ደጅ እንዲጠኑህ በእውነት አደርጋለሁ።”

12 “ሰው ብረትን፣ ከሰሜን የመጣን ብረት፣ ነሐስንስ መስበር ይችላልን? 13 በመላ አገርህ፣ ስላለው ኅጢአትህ ሁሉ፣ ሀብትና ንብረትህን፣ ያለ ዋጋ አሳልፌ ለምርኮ እሰጣለሁ።”

14 ቀጣይ በላያችሁ፣ የሚነድ እሳት ትጭራለችና፣ በማታውቀው አገር፣ ለጠላቶችህ ባሪያ አደርግሃለሁ።”

15 እግዚአብሔር ሆይ፣ አንተ ታውቃለህ፣ እንግዲህ አስበኝ፣ ጎብኞችም፣ አሳዳጆቼን ተበቀልልኝ። ታጋሽ እንደ መሆንህ አታጥፋኝ፣ ባንተ ምክንያት የሚደርስብኝን ነቀፋ አስብ።

16 ቃልህ በተገኘ ጊዜ በላሁት፣ የሠራዊት አምላክ እግዚአብሔር ሆይ፣ በስምህ ተጠርቻለሁና፣ ቃልህ ሐሜትና የልብ ደስታ ሆኗልኝ።

17 ፈንጠዝያ ከሚያደርጉት ጋር አልተቀመጥሁም፣ ከእነርሱም ጋር አልፈነጨሁም፣ እጅህ በላዬ ስለ ነበር፣ በቀጣህ ስለ ሞላኸኝ፣ ለብቻዬ ተቀመጥሁ።

18 ሕመሜ ለምን ጸናብኝ? ቀጥሎ ለምን በረታብኝ? ለምንስ የማይፈወስ ሆነ? እንደሚያታልል ወንዝ፣ እንደሚያሳስት ምንጭ ትሆንብኛለህን?

19 ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ብትመለስ፣ መልሼ አቆምሃለሁ፣ ታገለግለኛለህም፣ የከበረውን ከማይረባው ለይተህ ብትናገር፣ አፍ ትሆነኛለህ፣ እነርሱ ወደ አንተ ይመለሳሉ እንጂ፣ አንተ ወደ እነርሱ አትመለስም።”

20 ለዚህ ሕዝብ የኖስ ቅጥር፣ የተመሸገ የኖስ ቅጥር አደርግሃለሁ፣ ልታደግህና፣ ላድንህም፣ እኔ ከአንተ ጋር ነኝና፣ በላያህም እንኳ፣ ሊያሸንፉህ አይችሉም።”

21:1-2:137:3:40:4: 42:1-3
 15:12 ዘጸ28:48: ኤር28:14:ሰቆ1:14: ሆላ10:11
 15:13 2ነገ25:15: 24:13:መዝ44:12: ኤር17:3:ሕዝ 38:12-13
 15:14 ዘጸ28:36: መዝ21:9:ኤር5:19
 15:15 ዘጸ34:6: መላ16:28:መዝ 44:22:69:7-9: 119:84:ኤር6:10
 15:16 ኢዮ15:11: መዝ119:72:103: ኢሳ43:7:ኤር14:9 :ሕዝ2:8:13:3:ራእ 10:10
 15:17 ሩት3:3: 2ነገ3:15:መዝ1:1: 26:4-5:ኤር16:8
 15:18 ኢዮ6:4:15 :መዝ9:10:ኤር10: 19:30:12:ሚክ1:9
 15:19 ዘጸ4:16: ዘክ3:7
 15:20 መዝ129:2 :ኢሳ50:7:ኤር1:8: 20:11:42:11:ሕዝ 3:8
 15:21 ዘፍ48:16: መዝ97:10:ኤር1:8 :50:34
 16:2 ማቴ19:12: 1:ቆጥ7:26-27
 16:3 ኤር6:21
 16:4 ቀጥ6:ዘጸ28: 26:መዝ79:1-3:ኤር 9:22:14:12:15: 19:7:25:33
 16:5 ኤር15:5
 16:6 ቀጥ4:ዘሌ 19:28:21:5:ኢዮ 1:20:ኤር9:21:ሕዝ 9:5-6
 16:7 2ሳሙ3:35: ኤር22:10:ሰቆ1:9: 11:ሕዝ24:17:ሆሌ 9:4
 16:8 ዘጸ32:6:መዝ 7:2-4:ኤር15:17
 16:9 መዝ78:63 :ኢሳ22:12-14:24:8 :51:3:ሕዝ 26:13: አሞ 6:4-7:ራእ 18:23
 16:10 ዘጸ29:24: ኤር5:19
 16:11 ዘጸ29:25- 26:1ነገ79:9:ኢዮ31: 27:መዝ106:35-43
 16:12 ዘጸ32:8: መዝ9:3:ኤር3:17: 7:26:ሕዝ20:30: ኢሞ2:4:

ይላል እግዚአብሔር፤
 21 “ከክፋዎች እጅ እቤኸሃለሁ፤ ከጨካኞችም ጭምደዳ እታደግሃለሁ።”

የጥፋት ቀን

16 የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እን ዲህ ሲል መጣ፤ ²“በዚህ ስፍራ ሚስት አታግባ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችም አይኑሩህ።” ³በዚህች ምድር ስለሚወ ለዱ ወንዶችና ሴቶች ልጆች፤ እንዲሁም ስለ እናቶቻቸው ስለ አባቶቻቸው እግዚአ ብሔር እንዲህ ይላልና፤ ⁴“በአደገኛ በሽታ ይሞታሉ፤ አይለቀስላቸውም፤ አይቀበሩም፤ በምድርም ሳይ እንደ ጉድፍ ይጣሉ። በሰይፍና በራብ ይጠፋሉ፤ ሬሳቸውም ለሰ ማይ ወፎችና ለምድር አራዊት መብል ይሆናል።”

⁵እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ “በረከቱን፣ ፍቅሬትን ምሕረቱን ከዚህ ሕዝብ አርቄ አለሁና፤ ልቅሶ ወዳለበት ቤት አትግባ፤ ታለቅስና ታዝንም ዘንድ አትሂድ” ይላል እግዚአብሔር። ⁶“ታላላቆችና ታናናሾች በዚ ህች ምድር ይሞታሉ፤ አይቀበሩም፤ አይ ለቀስላቸውም፤ ሰውነቱን የሚባድሩት ጠጉሩንም የሚላጭላቸው አይገኝም፤ ገሐዘን ተኞችን ለማጽናናት የእዝን እንጀራ የሚ ያመጣ አይኖርም፤ አባትም ሆነ እናት የሞተባቸውንም ለማጽናናት መጠጥ የሚያ ቀርብ አይገኝም።”

⁸“ከእነርሱ ጋር ተቀምጠህ ለመብላትና ለመጠጣት ድግስ ወዳለበት ቤት አትግባ፤ ⁹የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚ አብሔር እንዲህ ይላልና፤ ‘እነሆ፣ በዐይ ናችሁ ፊት፣ በዘመናችሁም የደስታና የሐ ሜት ድምፅ፣ የሙሽራውንና የሙሽራዬቱን ድምፅ ከዚህ ስፍራ አስወግዳለሁ።’”

¹⁰“ይህን ሁሉ ለዚህ ሕዝብ በምትነግር በት ጊዜ ሰዎቹ፣ ‘እግዚአብሔር ይህን ሁሉ ታላቅ ጥፋት በእኛ ላይ ለምን ዐወጀ? በደላችንስ ምንድን ነው? በአምላካችንስ በእ ግዚአብሔር ላይ የሠራነው ኅጢአት ምን ድን ነው?’ ብለው ቢጠይቁህ፤ ¹¹እንዲህ ትላቸዋለህ፤ ‘አባቶቻችሁ እኔን ስለተውኝ ነው’ ይላል እግዚአብሔር፤ ‘ሌሎችን አማ ልክት በመከተል፣ ስላገለገሏቸውና ስላመለ ኳቸው ነው፤ ትተውኝ ኩበለሉ፤ ሕጌንም አልጠቀም። ¹²እናንተም ደግሞ ከአባቶ ቻችሁ የባሰ ክፉ ነገር አድርጋችኋል፤ እያ ንዳንዳችሁ እኔን በመታዘዝ ፈንታ የልባ

⁵14 እንዳንድ የሰበራይስጥ ጽሑፎች፣ ሰብዓ ሊቃናትና ሰር ስት ጽሑፎች ጠላቶችህ እንዲወሰዱህ አደርጋለህ ይላሉ

ችሁን ክፋት ምን ያህል በእልክኝነት እንደምትከተሉ ተመልከቱ።¹³ ስለዚህ ከዚህች ምድር አውጥቼ፤ እናንተም ሆነ አባቶቻችሁ ወደማታውቁት ምድር እጥላችኋል ለሁኑ፤ ምሕረትንም አላደርግላችሁምና በዚያ ሌሎችን አማልክት ቀንና ሌሊት ታገለግላችሁ።

¹⁴“ስለዚህ ሰዎች፡- ‘እስራኤላውያንን ከግብፅ ምድር ያወጣ ሕይወት እግዚአብሔርን ብለው ከእንግዲህ የማይምሉበት ዘመን ይመጣል’ ይላል እግዚአብሔር።¹⁵ ግርግን፤ እስራኤላውያንን ከሰሜን ምድርና እነርሱን ከበተነባቸው ከሌሎች አገሮች ሁሉ ያወጣ ሕይወት እግዚአብሔርን ይላል፤ ለአባቶቻቸው ወደ ስጦታቸው ምድር እመልሳቸዋለሁና።

¹⁶“አሁን ግን ብዙ ዓሣ አጥማጆችን እልካለሁ” ይላል እግዚአብሔር። “እነርሱም ያጠምዷቸዋል። ከዚያም በኋላ ብዙ አዳኞችን እስጋለሁ፤ እነርሱም ከየተራራው፤ ከየኩረብታው ሁሉ ከየዐለቱም ስንጣቂ አድነው ይይዟቸዋል።¹⁷ ዐይኔ በመንገዳቸው ሁሉ ላይ ነው፤ በፊት የተገለጡ ናቸው፤ ኅጢአታቸውም ከዐይኔ የተሰወረ አይደለም።¹⁸ ምድራን በድን በሆኑ አስጸያፊ ጣዖቶቻቸው ስላረከሱ፤ ርስቱንም በአሳፋሪ ነገሮች ስለሞሉ፤ ላደረጉት በደልና ኅጢአት ዕጥፍ እከፍላቸዋለሁ።”

¹⁹ ብርታቴና ምሽጌ፤ በመከራ ቀን መጠጊያዬ የሆንህ እግዚአብሔር ሆይ፤ አሕዛብ ከምድር ዳርቻ፤ ወደ አንተ መጥተው እንዲህ ይላሉ፤ “አባቶቻችን ለአንዳች ነገር ያልረቧቸውን ከንቱ ጣዖቶች፤ የሐሰት አማልክትን ወረሱ።²⁰ ሰዎች ለራሳቸው አማልክትን ያበጁሉን? ያደርጉ ይሆናል፤ እንዲህ ዐይነቶቹ ግን አማልክት አይደሉም።”

²¹ “ስለዚህ አስተምራቸዋለሁ፤ ኅይሌንና ታላቅነቱን፤ አሁን አስተምራቸዋለሁ፤ እነርሱም ስሜ እግዚአብሔር፤ እንደ ሆነ ያውቃሉ።

17 “የይሁዳ ኅጢአት በብረት ብርዕ፤ በሾል የአልማዝ ጫፍ፤ ተጽፎ አልፎ፤ በልባቸው ጽላት፤ በመሠዊያቸውም ቀንዶች ላይ ተቀርጾአል።² ልጆቻቸው እንኳ ሳይቀሩ፤

16:13 ስጋ4:28፣ 28:36፣1ነገ9:9፣2ዜ5 7:20፣ኤር5:19፣ 15:5

16:14 ስጋ15:15፣ ኤር29:10፣30:3፣31:27:38

16:15 ስጋ30:3፣ መዝ53:6፣ኢሳ11:11፣12፣14:1፣ኤር3:18፣23:8፣30:3፣32:44፣ሕዝ38:14፣ኢል3:1

16:16 1ሳሙ26፣ 20፣አጥ4:2፣9:3፣ ማክ7:2፣ዕን11:14-15

16:17 ስጋ3:8፣ ምሳ15:3፣መክ12:14፣ መዝ51:9፣ሰፍ1:12፣ ማር4:22፣1ቆ4:5፣ ዕብ4:13

16:18 ስጋ35:34፣ 1ነገ14:24፣መዝ101:3፣ኢሳ65:6፣ 40:2፣2፣7፣4፣1፣2፣3፣ ሕዝ5:1፣8፣10፣ ራእ18:6

16:19 ስጋ32:21፣ 1ሳሙ12:21፣2ሳሙ22:3፣መዝ4:2፣46:1፣ ኢሳ2:2፣40:19፣ ኤር3:17፣14:22

16:20 መዝ115፣ 4-7፣ኤር2:11፣3፣ሚ1:23

16:21 ስጋ 3፣15 17:1 ስጋ 27:2፣ ስጋ6:6፣ኢዮ19:24፣ 2ቆሮ3:3

17:2 2ዜና 24:18፣ኤር2:20

17:3 2ነገ24:13፣ ኤር26:18፣15:13፣ ሚክ3:12

17:4 ስጋ28:48፣ ኤር7:20፣12:7፣16፣ 13፣22፣28፣ሰቆ5:2

17:5 መዝ108:12፣ ኢሳ2:22፣2ቆሮ1:9

17:6 ስጋ29:23፣ ኢዮ30:3፣39:6፣መዝ107:34፣ኤር48:9

17:7 መዝ146:5፣ 26:1፣34:8፣40:4፣ምሳ16:20፣ኤር39:18

17:8 ኢዮ14:9፣ መዝ113:9፣2፣12-14፣ ኤር14:1-6፣ሕዝ19:10፣47:12

17:9 መዝ9:3፣ ማቆ13:15፣ማር7:21-22

17:10 ስጋ26:28፣ ኢሳ22:22፣2ዜና6:30፣መዝ17:3፣ 62:12፣139:23፣ኤር11:20፣12:13፣14፣16፣ 20፣12፣21፣14፣ 32:19፣ሕዝ1:5፣ 38:10፣ማቆ16:27፣ ራእ2:23

17:11 ሉቃ12:20

በለመለሙ ዛሬች ሥር፤ ከፍ ባሉ ኩረብቶችም ላይ ያሉትን፤ መሠዊያቸውንና አሸራ የተባላቸውን ጣዖት ምስልጃ ያስባሉ።

³ በአገርህ ሁሉ ከተፈጸመው ኅጢአት የተነሣ፤ በምድሪቱ ያለህ ተራራዬ፤⁷ ሀብትህንና ንብረትህን ሁሉ፤ መስገጃ ኩረብቶችህንም ጭምር፤ ለብዝበዛ አደርገዋለሁ።

⁴ በገዛ ጥፋትህ፤ የሰጠህህን ርስት ታጣለህ፤ በማታውቀውም ምድር፤ ለጠላቶችህ ባሪያ አደርግሃለሁ፤ ለዘላለም የሚንደውን፤ የቀጣዩን እሳት ጭረሃልና።”

⁵ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በሰው የሚታመን፤ በሥጋ ለባሽ የሚመካ፤ ልቡንም ከእግዚአብሔር የሚያርቅ የተረገመ ነው።

⁶ በምድረ በዳ እንዳለ ቀጥቋጦ ይሆናል፤ መልካም ነገር ሲመጣ አያይም፤ ሰው በሌለበት በጨው ምድር፤ በምድረ በዳ በደረቅ ስፍራ ይቀመጣል።

⁷ “ግርግን በእግዚአብሔር የሚታመን፤ መታመኛውም እግዚአብሔር የሆነ ሰው በሩክ ነው።

⁸ በውሃ ዳር እንደ ተተከለ፤ ሥሩንም ወደ ወንዝ እንደ ሰደደ ዛፍ ነው፤

መቀት ሲመጣ አይፈራም፤ ቅጠሉም ዘወትር እንደለመለመ ነው፤ በድርቅ ዘመን አይሠጋም፤ ፍሬ ማፍራቱንም አያቋርጥም።”

⁹ የሰው ልብ ከሁሉ ይልቅ ተንኩለኛ ነው፤ ፊውስም የለውም፤ ማንስ ሊረዳው ይችላል?

¹⁰ “እኔ እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ እንደ መንገዱ፤ እንደ ሥራው ፍሬ ለመስጠት፤ ልብን እመረምራለሁ፤ የአእምሮንም ሐሳብ እፈትናለሁ።”

¹¹ ሀብትን በግፍ የሚያከማች ሰው፤ ያልፈለፈላቸውን ጫጩት እንደ ምትታቀፍ ቆቅ ነው፤ በዕድሜው አጋማሽ ትቶት ይሄዳል፤

² ወይም የአሸራ ጣዖት
³ ወይም በምድሪቱ ያሉ ተራራዎችን

በመጨረሻም ሞኝነቱ ይረጋገጣል።

12 የመቅደሳችን ስፍራ፣
ከጥንት ጀምሮ ከፍ ያለ የክብር
ዙፋን ነው።

13 የእስራኤል ተስፋ እግዚአብሔር ሆይ፤
ጥለውህ የሚሄዱ ሁሉ ያፍራሉ፤
ፊታቸውን ከአንተ የሚመልሱ በዐፈር
ላይ ይደፉሉ፤
የሕይወትን ውሃ ምንጭ፣
እግዚአብሔርን ትተዋልና።

14 እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈውሰኝ፤
እፈውሳለሁ፤
አድነኝ እኔም እድናለሁ፤
አንተ ምስጋናዬ ነህና።

15 እነርሱ ደጋግመው፣
“የእግዚአብሔር ቃል የት አለ?
እስቲ አሁን ይፈጸም!” ይሉኛል።

16 እረኛ ሆኜ አንተን ከማገልገል ወደ
ኋላ አላልሁም፤
ክፉ ቀን እንዳልተመኘህ ታውቃለህ፤
ከእንደበቴ የሚወጣውም በፊትህ
ግልጽ ነው።

17 አስደንጋጭ አትሁንብኝ፤
በመከራ ቀን መሸሸጊያዬ አንተ ነህ።

18 አሳዳጆቼ ይፈሩ፤
እኔን ግን ከዕፍረት ጠብቀኝ፤
እነርሱ ይደንገጡ፤
እኔን ግን ከድንጋጤ ሰውረኝ፤
ክፉ ቀን አምጣቸው፤
በዕጥፍ ድርብ ጥፋት አጥፋቸው።

ሰንበትን ማክበር

19 እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፤ “ሂደህ የይ
ሁዳ ነገሥታት በሚገቡበትና በሚወጡበት
በሕዝቡ በር በሌሎቹም የኢየሩሳሌም በሮች
ሁሉ ቁም፤ 20 እንዲህም በላቸው፤ ‘በእነዚህ
በሮች የምትገቡ የይሁዳ ነገሥታት ሆይ፤
የይሁዳ ሕዝብና በኢየሩሳሌም የምትኖሩ
ሁሉ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። 21 እግ
ዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በሰንበት ቀን
ሸክም ተሸክማችሁ በኢየሩሳሌም በሮች
እንዳታስገቡ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ። 22 አባ
ቶቻችሁን እንዳዘዘኋቸው ሰንበትን አክ
ብሩ እንጂ በሰንበት ቀን ከየቤታችሁ ሸክም
ይዛችሁ አትውጡ፤ ምንም ሥራ አትሥሩ።’”

23 እነርሱ ግን አልሰሙም፤ ልብም አላ
ሉም፤ እንዳይሰሙና እንዳይገሰገሱም ዐንገ
ታቸውን አደነደኑ። 24 ነገር ግን በጥንቃቄ
ብትታዘዙኝ ይላል እግዚአብሔር፤ በሰንበ
ትም ቀን በዚህች ከተማ በሮች ሸክም
ይዛችሁ ባትገቡ፤ የሰንበትንም ቀን ምንም
ሳትሠሩ ብትቀድሱት፤ 25 በዳዊት ዙፋን

17:12 ኤር 3:17
17:13 መዝ69:28
:71:5;87:6;ኢሳ
12:3;ኤር2:17;
14:8;ሕዝ13:9;ዳን
12:1;ዮሐ4:10
17:14 ዘ015:2; ኢ
ሳ30:26;መዝ
109:1; 119:94;
ኤር15:18
17:15 ኢሳ5:19;
2ኡጥ3:4
17:16 መዝ139:4
17:17 መዝ18:18
:46:1;88:15-16;
ኤር16:19;5ዮ1:7
17:18 መዝ35:1-8
:ኢሳ40:2;ኤር12:3
17:19 ኤር7:2;
26:2
17:20 ኤር19:3;
22:2
17:21 ዘጥ15:32-
36;ዘዳ5:14;ዘዐ13:
15-21;ዮሐ5:10
17:22 ዘፍ2:3; ዘዐ
20:8;ኢሳ56:2-6
17:23 2ዜና28:22
:ኤር7:26;28:19;15
ዘዛ7:11
17:24 ቍ 22
17:25 2ሳሙ7:13
:ኢሳ9:7;ኤር22:24
:30;10:33;16:ሕዝ
28;26ሉቃ1:32
17:26 ኤር32:44;
33:13;ዘዛ7:7
17:27 1ነገ9:6;
2ነገ25:9;ዘዐ10:31
:ኤር7:20;122:5;
ሆሌ8:14;ኢሳ2:5
18:6 ዘፍ2:7; ኢሳ
29:16;45:9;ሮሜ
9:20-21;
18:7 ኤር1:10
18:8 ዘዐ32:14;
መዝ25:11;ኤር
26:13;31:28;
36:3;42:10;ዳን
9:14;ሆሌ11:8-9;
ኢሌ2:13;ዮና3:8-10
:42
18:9 ኤር1:10;
31:28
18:10 1ሳሙ2:29
-30;13:13;ኢ1:10
:ሕዝ33:18
18:11 ቍ18:ዘዳ4
4;30;2ነገ71:7;13:22;
16;ኢዮ16:17;ኢሳ
1:16-19;ኤር4:6;
7:3
18:12 ኢሳ57:10;
ኤር3:17

ላይ የሚቀመጡ ነገሥታትና መኪንንታ
ቸው በዚህች ከተማ በሮች ይገባሉ፤ በፈረ
ሶችና በሠረገሎች ተቀምጠው በይሁዳ
ሰዎችና በኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ታጅቡ
ይመጣሉ፤ ይህኛም ከተማ ለዘላለም የሰው
መኖሪያ ትሆናለች። 26 ሰዎች ከይሁዳ ከተ
ሞች፣ ከኢየሩሳሌም ዙሪያ፣ ከብንያምም
አገር፣ ከቄላውና ከደጋው አገር እንዲሁም
ከኔጌቭ የሚቃጠል መሥዋዕትና ሌላ መሥ
ዋዕት፣ የእህል ቍርባን፣ ዕጣንና የምስጋና
መሥዋዕት ይዘው ወደ እግዚአብሔር
ቤት ይመጣሉ። 27 ነገር ግን የሰንበትን ቀን
ሳትቀድሱ፤ በሰንበት ቀን ሸክም ተሸክ
ማችሁ በኢየሩሳሌም በሮች በመጣት ትእ
ዛዜን ብትጥሱ፣ በኢየሩሳሌም በሮች ላይ
ምሽጎቻችን የሚበላ፣ የማይጠፋ እሳት እጭ
ራለሁ።”

በሸክላ ሠራው ቤት

18 ከእግዚአብሔር ወደ ኤርምያስ እን
ዲህ የሚል ቃል መጣ፡- 2፡-ተነ
ሥተህ ወደ ሸክላ ሠራው ቤት ወረድ፤ በዚያ
መልእክቴን አሰጥላለሁ።” 3እኔም ወደ
ሸክላ ሠራው ቤት ወረድሁ፤ ሸክላውንም
በመንኮራኩር ላይ ይሠራ ነበር። 4ከጭቃ
ይሠራው የነበረውም ሸክላ በእጁ ላይ
ተበላሸ፤ ሸክላ ሠራውም በሚፈልገው ሌላ
ቅርጽ መልሶ አበጀው።

5 የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እን
ዲህ ሲል መጣ፤ 6“የእስራኤል ቤት ሆይ፤
ሸክላ ሠራው እንደሚሠራው፣ እኔ በእና
ንተ ላይ መሥራት አይቻለኝምን?” ይላል
እግዚአብሔር፤ “የእስራኤል ቤት ሆይ፤
ጭቃው በሸክላ ሠራው እጅ እንዳለ፣ እና
ንተም እንዲሁ በእጄ ውስጥ ናችሁ።
7አንድ ሕዝብ ወይም መንግሥት እንዲ
ነቀል፣ እንዲፈርስና እንዲጠፋ በተናገርሁ
ጊዜ፣ 8 የስጠነቀቅሁት ሕዝብ ከክፋቴ
ቢመለስ፣ እኔ ላደርስበት ያሰብሁትን ክፋ
ነገር አተዋለሁ። 9 በሌላም ጊዜ
አንድን
ሕዝብ ወይም መንግሥት አንጸውና እተክ
ለው ዘንድ ተናግራ፣ 10 በፊቴ ክፋ ነገር
ቢያደርግና ባይታዘዙኝ፣ አደርግለታለሁ ብዬ
ያሰብሁትን መልካም ነገር አስቀርብታለሁ።

11“አሁንም እንግዲህ ለይሁዳ ሕዝብና በኢ
የሩሳሌም ለሚኖሩ እንዲህ በላቸው፤ ‘እግ
ዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እነሆ፣ ጥፋ
ትን እያዘጋጀሁላችሁ ነው፤ ክፋትንም እየጠ
ነ ሰስሁላችሁ ነው። ስለዚህ ሁላችሁ ከክፋ
መንገዳችሁ ተመለሱ፤ መንገዳችሁንና ተግ
ባራችሁን አቅኑ።’” 12 እነርሱ ግን፣ ‘በከ
ንቱ አትድከም፤ ባቀድነው እንገፋብታለን፤

እያንዳንዳችንም የክፉ ልባችንን እልኸኝ ነት እንከተላለን? ይላሉ።”

13 ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“እስቲ አሕዛብን፤

... እንዲህ ዐይነት ነገር በመካከላችሁ ተሰምቶ ያውቃል? ብላችሁ ጠይቁ።

ድንግሊቱ እስራኤል፤

እጅግ ክፉ ነገር አድርጋለች።

14 የሊባኖስ ተራራ ደንጋይማ ተረተር፤ በረዶ ተለይቶት ያውቃልን? ከጋራው የሚወርደውስ ቀዝቃዛ ውሃ፤ መፍሰሱን ያቋርጣልን?”

15 ሕዝቤ ግን ረስቶኛል፤ ለማይረቡ ነገሮች ዐጥኖአል፤ በራሱ መንገድ፤

በቀደሞው ጉዳና ተሰናክሎአል፤ በሻካራው መሄጃ፤ ባልቀናውም ጥርጊያ መንገድ ሄዶአል።

16 ምድራቸው ባደማ፤ ለዘላለም መሣለቂያ ይሆናል፤ በዚያ የሚያልፍ ሁሉ ይደነቃል፤ በመገረምም ራሱን ይነቀንቃል።

17 ከምሥራቅ እንደሚወጣ ነፋስ፤ በጠላቶቻቸው ፊት እበትናቸዋለሁ፤ በመጥፊያቸው ቀን፤ ጀርባዬን እንጂ ፊቴን አላሳያቸውም።”

18 እነርሱም፤ “አግ ከካህናት፤ ምክር ከጠ ቢባን፤ ቃልም ከነቢያት ስለማይታገቡ ኑና በኤርምያስ ላይ እንማከር፤ ኑ፤ በአንደበ ታችን እናጥቃው፤ እርሱ የሚናገረውንም ሁሉ አንስማ” አሉ።

19 እግዚአብሔር ሆይ፤ ስማኝ፤ ባላንጣዎቼ የሚሉትን አድምጥ።

20 የመልካም ተግባር ወሮታው ክፉ ነውን? እነርሱ ግን ጉድጓድ ቁፈሩልኝ፤ ቀሩጣህን ከእነርሱ እንድትመልስ፤ በፊትህ ቆሜ ፤ ስለ እነርሱ እንደ ተናገርሁ አስብ።

21 ስለዚህ ልጆቻቸውን ለራብ፤ ለሰይፍም ስለት አሳልፈህ ስጥ፤ ሚስቶቻቸው የወላድ መካን፤ መበለትም ይሁኑ፤ ወንዶቻቸው በሞት ይቀሰፉ፤ ጉልማሶቻቸው በጦር ሜዳ ለሰይፍ ይዳረጉ።

22 ሊይዘኝ ጉድጓድ ስለ ቁፈሩ፤ ለእግሮቼም በስውር ወጥመድ ስለ ዘረጉ፤ በድንገት ወራሪ ስታመጣባቸው፤ ከቤታቸው ጨኸት ይሰማ።

23 አንተ ግን እግዚአብሔር ሆይ፤ ሊገድለኝ ያሴሩብኝን ሴራ ሁሉ

18፡13 2ኛገ19፡21 ፡ኢሳ66፡8፤ኤር5፡30
 18፡15 ኢሳ1፡13 ፡17፡10፤57፡14፤62፡10፤ኤር6፡16፤10፤15 ፡44፡15፤19፡51፤18፤ ሕዝ44፡12፤ሆሴ11፡2 ፡ሚል2፡8
 18፡16 ዘሌ26፡32፤ ዘጻ28፡37፤2ኛገ19፡21 ፡ኢዮ16፡4፤መዝ22፡7 ፡ኤር19፡8፤25፡9፤ 42፡18፤ሰቆ1፡12፤ሕዝ 33፡28-29
 18፡17 2ኪና29፡6፤ ኢዮ7፡10፤ኤር2፡27፤ 13፡24
 18፡18 ቀ፡11፤ኢዮ 5፡13፤መዝ52፡2፤ 64፡2-8፤ኤር2፡8፤ 5፡13፡9፡3፤11፡19፤ ሕዝ7፡26፤ሕፊ2፡11፤ ሚል2፡7
 18፡19 መዝ71፡13
 18፡20 ዘፍ20፡7፤ 44፡4፤ዘጻ9፡19፤መዝ 35፡7፤57፡6፤106፡23፤ 119፡85፤ኤር14፡7-9፤15፡1
 18፡21 1ሳሙ15፡33፤መዝ63፡10፤ 109፡9፤ኢሳ9፡17፤ 47፡9፤ኤር11፡22፤ 14፡16፤ሰቆ 5፡3
 18፡22 መዝ35፡15 ፡119፡85፤140፡5፤ኤር 5፡26፤6፤26፤20፤10
 18፡23 ሕሳ4፡5፤መዝ 59፡5፤ኤር10፡24፤ 11፡21፤37፡15
 19፡1 ዘዮ11፡17፤ 1ኛገ78፡1፤ኤር18፡2
 19፡2 ኢሱ 15፡8
 19፡3 1ሳሙ3፡11፤ ኤር17፡20፤ 6፡19
 19፡4 ዘዐ20፡3፤ዘሌ 18፡21፤ዘጻ31፡16፤ 2ኛገ21፡16፤ኢሳ 65፡11፤ ኤር1፡16
 19፡5 ዘሌ18፡21፤ 2ኛገ3፡27፤መዝ106፤ 37-38፤ኤር7፡31፤ሕዝ 16፡36
 19፡6 ኢሱ15፡8፤ 2ኛገ23፡10፤ኤር7፡32
 19፡7 ቀ፡9፤ዘሌ 26፡17፤ዘጻ28፡25፤26 ፤መዝ33፡10-11፤ኤር 16፡4፤34፡20
 19፡8 ዘሌ26፡32፤ ዘጻ28፡37፤29፡22፤ ኤር18፡16፤25፡9፤ሰቆ 2፡15-16
 19፡9 ቀ፡7፤ዘሌ 26፡ 29፤ዘጻ28፡49-57፤ኤር21፡7፤34፡20፤ ሰቆ4፡10
 19፡10 ቀ፡1፤መዝ 2፡9፤ኤር13፡14
 19፡11 መዝ2፡9፤ ኢሳ30፡14፤ኤር7፡32

ታውቃለህ፤ በደላቸውን ይቅር አትበል፤ ጎጠአታቸውንም ከፊትህ አትደምስስ፤ በፊትህ ወድቀው የተጣሉ ይሁኑ፤ በቀሩጣህም ጊዜ አትማራቸው።

19 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ሂደህ፤ ከሸክላ ሠሪ ገምጦ ግዛ፤ ከሕዝብና ከካህናቱ መካከል ታላላቅ የሆኑትን አንዳንዶቹን ይዘህ፤ ግል በር መግቢያ አጠገብ ወዳለው ወደ ሂኖም ልጅ ሸለቆ ውጣ። በዚያም የምነገርህን ቃል ተናገር፤ ስለእንዲህም በል፤ የይሁዳ ነገሥታትና በኢየሩሳሌም የምትኖሩ ሆይ፤ የእግዚአብሔር ርንቃ ስሙ፤ የእስራኤል አምላክ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ለሰሚው ሁሉ ጆሮ የሚዘገንን ክፉ ነገር እነሆ በዚህ ስፍራ አመጣለሁ፤ ላእኔን ትተውኝ፤ ይህን ስፍራ የባዕድ አማልክት ቦታ አድርገውታልና። እነርሱም ሆኑ አባ ቶቻቸው፤ የይሁዳ ነገሥታትም ለማያውቁት አማልክት ሠውተዋል፤ ይህንም ስፍራ በንጹሐን ደም ሞልተውታል፤ ስለእኔም ያሳዘዘኝቸውን፤ ያልተናገሩትን ፈጽሞም ያሳሰብሁትን፤ ወንዶች ልጆቻቸውን በእሳት ሊሠውሉት ለበአል መስገጃ ኩረብታዎች ሠርተዋል። ስለዚህ ሰዎች ይህን ስፍራ የዕርድ ሸለቆ እንጂ ከእንግዲህ ቶሬት ወይም የሂኖም ልጅ ሸለቆ ብለው የማይጠሩበት ዘመን ይመጣል፤ ይላል እግዚአብሔር።

7። በዚህ ስፍራ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን ዕቅድ አፈርሳለሁ። በጠላቶቻቸው ፊት ሕይወታቸውን በሚሹት እጅ በሰይፍ እንዲወድቁ አደርጋለሁ። ሬሳቸውንም ለሰማይ ወፎችና ለምድር አራዊት ምግብ አድርጌ እሰጣለሁ። ስይህችን ከተማ ድምጥማጣን አጠፋለሁ፤ ለመሣለቂያም አደርጋታለሁ፤ በዚያም የሚያልፉ ሁሉ ከደረሰባት ጉዳት የተነሣ ወይ ጉድ! ይላሉ ያሸፋሉም። ስለወንዶችና የሴቶች ልጆቻቸውን ሥጋ እንዲበሉ አደርጋለሁ፤ ሕይወታቸውን ለማጥፋት የሚሹ ጠላቶቻቸው ከበው ሲያስጨንቋቸው፤ አንዱ የሌላውን ሥጋ ይበላል።”

10። ገምጦውንም ከአንተ ጋር በሄዱ ሰዎች ፊት ትሰብራለህ፤ እንዲህም ትላቸዋለህ፤ ‘የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የሸክላ ሠሪው ገንቦ እንደ ተሰበረና ሊጠገን እንደማይቻል፤ ይህን ሕዝብና

፳14 በዕብራይስጡ የዚህ ወ/ገር ትርጉም በግልጽ አይታወቅም
 ፳17 አፈርሳለሁ የሚለው የዕብራይስጡ ቃል አሳባብ ገንቦ ከሚለው ጋር ይመሳሰላል (ቀ፡1 እና 10 ይዩ)።

ይህቸን ከተማ እንዲሁ እሰብራለሁ፤ የቀብር ቦታ ከመታጣቱ የተነሣ ሙታናቸውን በቶፊት ይቀብራሉ።¹² በዚህ ስፍራና በውስጡም በሚኖሩት ላይ ይህን አደርጋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር። ይህቸን ከተማ እንደ ቶፊት አደርጋታለሁ።¹³ በጣራዎቻቸው ላይ ለሰማይ ሰራዊት ዕጣን የታጠነባቸውና ለባዕዳን አማልክት የመጠጥቀሩን የቀረበባቸው፣ የኢየሩሳሌም ቤቶችና የይሁዳ ነገሥታት ቤቶች እንደ ቶፊት የረከሱ ይሆናሉ።

¹⁴ኤርምያስም እግዚአብሔር ትንቢት እንዲናገር ልኮት ከነበረበት ከቶፊት ተመልሶ፣ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ አደባባይ በመቆም፣ ለሕዝቡ ሁሉ እንዲህ አለ፤¹⁵ “የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እነሆ ዐንገታቸውን በማደንደን ቃሌን ስላልሰሙ በዚህች ከተማና በዙሪያዋ ባሉ መንደሮች ሁሉ ላይ ላደርስ ያሰብሁትን ጥፋት ሁሉ አመጣለሁ።’”

ኤርምያስና ጳስኮር

20 በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ አለቃ የነበረው፣ የኢሜር ልጅ ካህኑ ጳስኮር እነዚህን ነገሮች ኤርምያስ እንደ ተነበየ በሰማ ጊዜ፣² ኃቢዩ ኤርምያስን መታው፣ በእግዚአብሔርም ቤተ መቅደስ በላይኛው የብንደም በር በእግር ግንድ ጠረቀው።³ በማግስቱም ጳስኮር ኤርምያስን ከተጠረቀበት ግንድ አወጣው፤ ኤርምያስም እንዲህ አለው፤ “እግዚአብሔር ከእንግዲህ ማኅረሚሳቢ ብሎ ይጠራሃል እንጂ ጳስኮር አይልህም፤⁴ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ ‘አንተንና ባል ንጀሮችህን ሁሉ ለሽብር እዳርጋለሁ፤ የገዛ ዐይንህ እያየ በጠላቶቻቸው ሰይፍ ይወድቃሉ። ይሁዳን ሁሉ ለባቢሎን ንጉሥ አሳልፎ እሰጣለሁ፤ እርሱም ወደ ባቢሎን ያፈልሳቸዋል፤ በሰይፍም ይገድላቸዋል።⁵ የዚህችን ከተማ ሀብት ሁሉ፣ ጥሪቷን፣ የይሁዳን ነገሥታት ወድ ዕቃና ንብረት ሁሉ ለጠላቶቻቸው አሳልፎ እሰጣለሁ፤ እነርሱም ዘርፈው ወደ ባቢሎን ይዘውት ይሄዳሉ።⁶ ጳስኮር ሆይ፤ አንተና በቤትህ የሚኖሩት ሁሉ ወደ ባቢሎን ትጋዛላችሁ። አንተና በሐሰት ትንቢት የተነበይህላቸው ባልንጀሮችህ በዚያ ትሞታላችሁ፤ በዚያም ትቀበራላችሁ።”

የኤርምያስ ማገራረም

⁷ እግዚአብሔር ሆይ፤ አታለልኸኝ፤⁸ እኔም ተታለልሁ፤

19፡13 ዘ፩4፡19፤ 2ኃገ17፡16፤23፡12፤ ኢዮ38፡32፤መዝ74፡7፤ኢሳ57፡6፤ ኤር8፡2፤32፡29፤ 52፡13፤ሕዝ16፡41፤ 20፡28፤ሐሥ7፡42፤
19፡14 2ዜና20፡5፤ ኤር7፡2፤26፡2
19፡15 ቍ3፡ኃህ 9፡16፤ኤር11፡11፤ 22፡21፤ሐሥ7፡51፤ 20፡1 2ኃገ25፡18፤ 1ዜና24፡14፤ሉቃ22፡52
20፡2 ዘ፩25፡2-3፤ ኢዮ29፡7፤13፡27፤ ኤር 1፡19፤15፤15፤ 9፡26፤37፤13፤15፤ 38፡7፤ዘሰ14፡10፤ሐሥ16፡24፤2ቆር11፡24፤ዕብ11፡36
20፡3 ቍ10፤መዝ31፡13፤ሆሌ1፡4
20፡4 ኤር13፡19፤ 21፡10፤25፡9፤29፡21፤ 39፡9፤52፡27
20፡5 2ኃገ20፡17፤ 25፡15፤ኤር17፡3
20፡6 ኤር14፡15፤ ስቆ2፡14
20፡7 ዘዐ5፡23፤ 22፡16፤ኢዮ12፡4፤ 17፡2፤መዝ119፡21፤ ኢሳ8፡11፤አሞ3፡8፤ 1ቆር 9፡16
20፡8 2ዜና36፡16፤ ኢር6፡7፤10፤28፡8
20፡9 ኢዮ4፡2፤ መዝ39፡3፤ኤር4፡19፤ 46፡11፤44፡16፤አሞ3፡8፤ሐሥ4፡20
20፡10 1ሳሙ18፤ 25፡1፤ኃገ19፡2፤ኃዕ6፡6-13፤ኢዮ19፡14፤መዝ57፡4፤ኢሳ29፡21፤ ኤር6፡25፤11፡19፤ 13፡21፤18፡22፤ሉቃ11፡53-54
20፡11 መዝ129፡2፤ ኢር1፡8፤7፡19፤15፤ 15፡17፤18፡23፤40፤ ሮሜ8፡31
20፡12 ዘ፩32፡35፤ መዝ7፡9፤62፡8፤ኤር11፡20፤17፡10፤ሮሜ12፡19
20፡13 መዝ34፡6፤ 35፡10፤97፡10፤ኢሳ12፡6
20፡14 ኢዮ3፡8፤16፤ ኢር15፡10
20፡16 ዘ፩19፡25፤ ኤር 6፡26

አንተ ከእኔ እጅግ በረታህ፤ አሸንፍህም፤ ቀኑን ሙሉ ማላገጫ ሆንሁ፤ ሁሉም ተዘባብቱብኝ።⁸ በተናገርሁ ቀኑ ጥር እጮኸለሁ፤ “ሁከትና ጥፋት!” ብዬ ዐውጃለሁ፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል፣ ቀኑን ሙሉ ስድብና ነቀፋ አስከተለብኝ።⁹ ነገር ግን፣ “ከእንግዲህ የእርሱን ስም አላነሃም፤ በስሙም አልናገርም” ብል፣ ቃሉ በልቤ እንደ እሳት፣ በዐጥንቴም ውስጥ እንደ ረመጥ ሆነብኝ፤ ዐፍኼ መያዝ አቃተኝ፤ ጨርሶ መቋቋም አልቻልሁም።¹⁰ “በየቦታው ሽብር አለ፤ አውግዙት፤ እናውግዘው።” ብለው ብዙ ሲያንሾካሽኩ ሰማሁ፤ መውደቄን በመጠባበቅ፣ ባልንጀሮቼ የነበሩ ሁሉ፣ “ይታለል ይሆናል፣ ከዚያም እናሸንፈዋለን፤ እንበቀለዋለንም” ይላሉ።¹¹ ነገር ግን እግዚአብሔር እንደ ጎደል ተዋጊ ከእኔ ጋር ነው፤ ስለዚህ አሳዳጆቼ ይሰናከላሉ እንጂ አያሸንፉም፤ ክፋኛ ይዋረዳሉ እንጂ አይሳካላቸውም፤ ውርደታቸውም ከቶ አይረሳም።¹² ጸድቁን የምትፈትን ልብንና አእምሮን የምትመረምር፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ጉዳዬን ለአንተ አሳልፎ ሰጥቻለሁና ስትበቀላቸው ለማየት አብቃኝ።¹³ ለእግዚአብሔር ዘምሩ፤ ለእግዚአብሔር ምስጋናን አቅርቡ፤ የችግረኛውን ነፍስ፣ ከክፉዎች እጅ ታድሳአልና።¹⁴ የተወለድሁባት ዕለት የተረገመች ትሁን፤ እናቴ እኔን የወለደችባት ቀን አትባረክ።¹⁵ “ወንድ ልጅ ተወልዶልሃል” ብለው፣ ለአባቴ የምሥራች የነገረ፣ ደስ ያሰኘውም ሰው የተረገመ ይሁን።¹⁶ የሰው እግዚአብሔር ሳይራራ፣ እንደ ገለበጣቸው ከተሞች ይሁን፤ በማለዳ ዋይታን፣ በቀትርም የጦርነትን ውካታ ይስማ፤⁸³ ማርሚሳቢ ማለት ዙሪያ ገዛው ሽብር ማለት ነው⁸⁷ ወይም ሐሳቤን አለለዋጥኸኝ

17 እናቴ መቃብር ትሆነኝ ዘንድ፣ ማሕፀንም ሰፊ የዘላለም ማደሪያዬ እንዲሆን፣ ከማሕፀንም ላለውጣ አልገደለኝምና።
18 ችግርና ሐዘንን ለማየት፣ ዘመኔንም በውርደት ለመፈጸም፣ ለምን ከማሕፀን ወጣሁ?

ለንጉሥ ሴዴቅያስ የተሰጠ ምላሽ

21 የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስ፣ የመጠ ልክዮን ልጅ ጳስኮርን እንዲሁም የመጠራት ልጅ ካህኑን ሶፎንያስን ወደ እርሱ በላከ ጊዜ፣ ቃል ከእግዚአብሔር ወደ ኤርምያስ መጣ፣ የተላኩትም እንዲህ ብለውት ነበር።² የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደ ነፆር ሊወጋን ስለ ሆነ፣ እባክህን ፈጥነህ፣ እግዚአብሔርን ጠይቅልን፣ ምናልባት ንጉሡ ከእኛ ይመለስ ዘንድ እግዚአብሔር እንደ ቀድሞው ታምራት ያደርግልን ይሆናል” ብለው ነበር።

³ ኤርምያስ ግን እንዲህ አላቸው፣ “ለሴ ዴቅያስ እንዲህ ብላችሁ ንገሩት፤⁴ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከቅጥሩ ውጭ የከበባችሁን የባቢሎንን ንጉሥና ባቢሎናውያንን ለመውጋት በእጃችሁ የያዛችሁትን የጦር መሣሪያ በእናንተው ላይ አዞራለሁ፤ ወደዚህ ችም ከተማ ሰብስቤ አስገባቸዋለሁ።⁵ እኔ ራሴ ለቅጣት በተዘረጋ እጅና በብርቱ ክንድ፣ በቀጣይ በመግት፣ በታላቅም መቅሠፍት እወጋችኋለሁ።⁶ በዚህች ከተማ የሚኖሩትን፣ ሰዎችንም ሆኑ እንስሳትን እመታለሁ፤ እነርሱም በታላቅ መቅሠፍት ይሞታሉ።⁷ ዝቢያ በኋላ፣ ይላል እግዚአብሔር፣ የይሁዳን ንጉሥ ሴዴቅያስንና መኪንን ቱን፣ ከመቅሠፍት፣ ከሰይፍና ከራብ የተረፈውንም ሕዝብ ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደነፆርና ሕይወታቸውን ለማጥፋት ለሚሹ ጠላቶቻቸው አሳልፌ እሰጣለሁ፤ እርሱም በሰይፍ ይመታቸዋል፤ አያዝንላቸውም፤ አይራራላቸውም፤ አይምራቸውምም።”

⁸ በተጨማሪም ለዚህ ሕዝብ እንዲህ በል፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፣ የሕይወትን መንገድና የሞትን መንገድ በፊታችሁ አድርጌአለሁ፤⁹ በዚህች ከተማ የሚቈደሁ ሁሉ በሰይፍ፣ በራብና በመቅሠፍት ፍት ይሞታል፤ ወጥቶ ለከበባችሁ ባቢሎናውያን እጁን የሚሰጥ ግን ነፍሱን የተ ርፋል፤ በሕይወትም ይኖራል።¹⁰ በዚህች ከተማ ላይ በኃሳይሆን ክፉ ለማድረግ ወስኛለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፣ ለባቢሎን ንጉሥ

20:17 አ.ዮ 3:16፣ 10:18-19
20:18 ዘፍ3:17፣ 15፡19፡4፣አ.ዮ3:10-11፣5፡7፣መዝ90:9፣ 102:3፣መዝ4:2
21:1 2ኃ፡24፣18፣ 25፡18፣1ዜ፡9፣12፣ ኤር52:1
21:2 ዘፍ10:10፣ 25፡22፣2ኃ፡22፣18፣ 25፡1፣መዝ44:1-4፣ ኤር32:17
21:4 ኤር32:5፣ 37:8-10
21:5 ዘፍ3:20፣አ.ሱ10:14፣2ኃ፡22፣13፣ ኤር6:12፣ሕዝ 5:8
21:6 ኤር7:20፣ 14:12
21:7 ዘሉ26:17፣ 2ኃ፡25፣7፣2ዜ፡29፣ 19፣36፣17፣ኤር11፣ 21፣14፣12፣15፣5፡9፣ 19፡9፣27፣6፣8፣32፣4፣ 34፣3፣36፣10፣37፣17፣ 38፣18፣39፣5፣52፡9፣ሕዝ7፡9፣12፣14፣6፣7፣ 1፣6
21:8 ዘፍ 30:15
21:9 ኤር14፣12፣ 27፣11፣12፣38፣2፣17፣ 39፣18፣40፡9፣45፣5፣ሕዝ 5፣12
21:10 2ኃ፡25፡9፣ 1ዜ፡53፣6፣19፣ኤር20፡4፣ 32፡28፣38፡2-3፣ 44፡11፣27፣አዎ9፡4
21:11 ኤር13፣18
21:12 ዘፍ22፡22፣ ዘሉ25፡17፣መዝ27፣ 11፣አ.ሳ1፣31፣42፣25፣ ኤር10፣10፣23፡2
21:13 24፡መ፡5፣6-7፣መዝ125፡2፣አ.ር23፡30፣49፣45፡31፣ 51፣25፣ሐፋ4፡12፣ሕዝ5፡8፣13፣8፣21፣3፣ 29፡10፣34፣10፣አ.ሳ1፣3-4፣5፡2፣13፣3፣5
21:14 2ኃ፡19፡23፣ 2ዜ፡53፣6፣19፡መዝ41፣31፣ አ.ሳ3፣10-11፣ኤር17፡10፣ሐፋ2፣3፣ሕዝ20፡47
22:1 ኤር13፣18፣ 34፡2
22:2 ኤር17፡20፣ 25፡አዎ7፣16፣ሉቃ1፣32
22:3 ዘፍ22፡22፣ ዘሉ25፡17፣መዝ72፡4፣ አ.ሳ1፣17፣5፣6፣1፣ኤር5፣1፣28፣7፣6፣21፣12፣ ሕዝ33፣14፣45፡9፣ ሆሴ12፣6፣አዎ5፣24፣ ሚክ6፣8፣ዘፍ7፡9
22:4 ኤር17፡25
22:5 ዘፍ22፡16፣ ኤር17፡27፣ሐፋ6፣13
22:6 ዘፍ31፣21፣ 15፡7፣2፣መዝ4፣1፣ ኤሳ33፡9፣መዝ3፡12

ትሰጣለች፤ እርሱም በእሳት ያጠፋታል።”
11 “ለይሁዳ ንጉሥ ቤትም እንዲህ በል፤ ‘የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤¹² የዳዊት ቤት ሆይ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ካደረጋችሁት ክፋት የተነሣ፣ ቀጣዩ እንዳይቀጣጠል፣ ማንም ሊያጠፋው እስከማይችል እንዳይነድ፣ በየማለዳው ፍትሕን አድርጉ፤ የተበዘበዘውን ሰው፣ ከጨቋኙ እጅ አድኑት።

13 ከሸለቆው በላይ፣ በድንጋያማው ዐምባ ላይ የምትኖሪ ሆይ፤ እኔ በአንቺ ላይ ወጥቻለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።”
“ማን በእኛ ላይ ይወጣል? ማንስ ወደ መኖሪያችን ደፍሮ ይገባል?” የምትሉ ሆይ፤
14 እንደ ሥራችሁ መጠን እቀጣችኋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፣ በዱሯም እሳት እለኩላለሁ፤ በዙሪያዎ ያለውንም ሁሉ ይበላል።

በክፉዎች ነገሥታት ላይ የተሰጠ ፍርድ

22 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ወደ ይሁዳ ንጉሥ ቤተ መንግሥት ውረድ፤ ይህንም መልእክት በዚያ እንዲህ ብለህ ተናገር፤² በዳዊት ዙፋን የተቀመጥህ፣ የይሁዳ ንጉሥ ሆይ፤ አንተና መኪንን ትትህ፣ በእነዚህም በሮች የሚገባ ሕዝብህ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ።³ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ፍትሕንና ጽድቅን አድርጉ፤ የተበዘበዘውን ከጨቋኙ እጅ አድኑት፤ መጻተኛውን፣ ወላጅ የሌለውንና መበላቲቱን አትበድሉ፤ አትግፏቸውም፤ በዚህም ሰፍራ ንጹሕ ደም አታፍሰሱ።⁴ እነዚህን ትእዛዛት በሚገባ ብትጠብቁ፣ በዳዊት ዙፋን ላይ የሚቀመጡ ነገሥታት፣ ከመኪንን ታቸውና ከሕዝባቸው ጋር በሠረገሎችና በፈረሶች ተቀምጠው በዚህ ቤተ መንግሥት በሮች ይገባሉ፤ ይወጣሉም።⁵ ነገር ግን እነዚህን ትእዛዛት ባትጠብቁ፣ ይህ ቤተ መንግሥት እንዲወድም በራሴ ምያለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።”

⁶ ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ ይሁዳ ንጉሥ ቤተ መንግሥት እንዲህ ይላል፤ “አንተ ለእኔ እንደ ገለጻድ፣

ዐ2 ናቡከደነፆር አቻ የሆነው የሰብራ-ይስጡ ናቡከደነፆር በዚህ ክፍልና ብዙ ጊዜ በኤርምያስና ሕዝቅኤል መጻሕፍ ይገኛል
ፋ4 ወይም ከለውያን ቀኝ ላይ ይመጣ።

እንደ ሊባኖስ ተራራ ጫፍ ውብ ብትሆንም፤ በእርግጥ እንደ ምድረ በዳ፤ ሰው እንደማይኖርባቸው ከተሞች አደርግሃለሁ።

ገበያስ ወክፍ መሣሪያ የሚይዙትን፤ አጥፊዎችን በአንተ ላይ አዘጋጃለሁ። ምርጥ የዝግባ ዛፎችን ይቁርጣሉ፤ ወደ እሳትም ይጥሏቸዋል።

8“ከተለያየ አገር የመጡ ሕዝቦች በዚህ ሆኑ ከተማ በኩል ሲያልፉ፤ ‘እግዚአብሔር በዚህ ሆኑ ታላቅ ከተማ ላይ ለምን እንዲህ አደረገ?’ እያሉ እርስ በርስ ይነጋገራሉ። ስለዚህም፤ ‘የአምላካቸውን የእግዚአብሔርን ኪዳን ትተው ሌሎችን አማልክት ስላመለ ኩና ስላገለገሉ ነው’ ይላሉ።”

10ከእንግዲህ ስለማይመለስ፤ የተወለደባትንም ምድር ዳግመኛ ስለማያይ፤ ለተማረከው ንጉሥ አምርራችሁ አልቅሱ እንጂ፤ ቀድሞ ለሞተው አታልቅሱ፤ አትዘኑም።

11በአባቱ ምትክ በይሁዳ ላይ ስለ ነገሡው፤ ከዚህ ስፍራ በምርኮ ስለ ተወሰደው፤ ስለ ኢዮስያስ ልጅ ስለ ሰሎ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። “ከእንግዲህ አይመለስም፤”

12ተማርኮ በሄደበት አገር ይሞታል እንጂ ይህቸን ምድር ዳግመኛ አያይም።”

13“ቤተ መንግሥቱን በግፍ ለሚሠራ፤ ሰገነቱንም ፍትሕ በማዛባት ለሚገነባ፤ ወገኑን በነጻ ለሚያሠራ፤ የድካሙንም ዋጋ ለማይከፍለው፤

14ባለ ትልልቅ ሰገነት፤ ሰፊ ቤተ መንግሥት ለራሴ እሠራለሁ፤ ለሚል ወዮለት! ሰፋፊ መስኮቶችን ያበጅለታል፤ በዝግባ እንጨት ያስጌጠዋል፤ ቀይ ቀለምም ይቀባዋል።

15“በዝግባ ዕንጨት ብዛት፤ የነገሥቱ ይመስልሃልን? አባትህን ፍትሕንና ጽድቅን በማድረግ፤ የሚበላውና የሚጠጣው ጌድሎት ነበርን? እነሆ፤ ሁሉም መልካም ሆነላት።

16የድቅቶችንና የቸግረኞችን ፍትሕ አላንደለም፤ ስለዚህም ሁሉ መልካም ሆነላት። እኔን ማወቅ ማለት ይህ አይደለምን?” ይላል እግዚአብሔር።

17“የአንተ ዐይንና ልብ ያረፉት ግን፤ አጭብርብሮ ጥቅምን በማግኘት፤

22:7 2ክፍ36:19፤ መዝ17:45፤ኢሳ10:34፤ኤር4:7፤6:4፤ዘካ11:1

22:8 ዘጸ29:25-26፤1፡7፡9-8-9፤ኤር16:10-11

22:9 1ኃ፡9፡9፤ኤር16:11፤ሕዝ39:23

22:10 ቀ*18:27፤መክ4:2፤ኤር24:9፤29:18፤42:18፤ሕዝ24:16

22:11 2ኃ፡23፡31

22:12 2ኃ፡23፡34

22:13 ዘሌ19:13፤ኢሳ5:8፤መክ3:10፤1፡8፡2፡9፤ያዕ5:4

22:14 2ሳሙ7:2፤ኢሳ5:8-9፤ሕዝ23:14

22:15 2ኃ፡23፡25፤መዝ128:2፤ኢሳ3:10

22:16 መዝ36:10፤72:1-4፤12-13፤82:3፤ምሳ24:23

22:17 ዘጸ28:33፤2ኃ፡24፡4፤ኢሳ56:11፤ሕዝ18:12፤መክ2:2

22:18 2ሳሙ1:26

22:19 2ኃ፡24፡6፤ኤር8:2፤36:30

22:20 ቀ*22፡ዘተ*27:12፤መዝ68:15፤ኢሳ57:13፤ኤር30:14፤ሰቆ1:19፤ሕዝ16:33-34፤ዘካ8:9

22:21 ዘጸ9:7፤መዝ25:7፤ኢሳ54:4፤ኤር3:13፤25:7፤23-28፤31፤19፤32፤30፤ሰፍ3:2፤ዘካ7:7

22:22 ቀ*20፡ዘጸ28:64፤ኢዮ27:21፤ኤር7:19፤10:21

22:23 1ኃ፡7፡2፤ኤር4:31፤ሕዝ17:3

22:24 ዘጸ38:18፤2ኃ፡24፡6፤8

22:25 2ኃ፡24፡16፤2ክፍ36:10

22:26 1ሳሙ25፤29፤1ኃ፡7፡19፤2ኃ፡24፡8፤2ክፍ36:10፤ኢሳ22:17፤ሕዝ19:9-14

22:27 ቀ* 10

22:28 2ኃ፡24፡6፤መዝ31:12፤ኤር15:1፤17፡4፤19፡10፤25:34፤48:38

የንጹሐን ደም በማፍሰስ፤ ጭቁናንና ግፍን በመሥራት ላይ ብቻ ነው።

18ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ ይሁዳ ንጉሥ ስለ ኢዮስያስ ልጅ ስለ ኢዮአቄም እንዲህ ይላል።

“ ‘ዋይ ወንድሜ! ዋይ፤ እኅቴን!’ ብለው አያለቅሱለትም። ‘ዋይ፤ ጌታዬን! ዋይ፤ ለግርማዊነቱ!’ ብለውም አያለቅሱለትም።

19እህያ እንደሚቀበር ይቀበራል፤ ከኢዮሩሳሌም በሮች ውጪ፤ ተጉትቶ ይጣላል።

20“ሊባኖስ ላይ ወጥተሽ ጨካኝ፤ ድምፅሽን በባሳን አሰማ፤ በዓባሪም ሆነሽ ጨካኝ፤ ወዳጆቻሽ ሁሉ ወድመዋልና።

21ተመችቶሽ በነበረ ጊዜ አስጠነቀቅሁሽ፤ አንቺ ግን፤ ‘አልሰማም’ አልሽ፤ ከትንሽነትሽ ጀምሮ መንገድሽ ይኸው ነበር፤ ቃሌንም አልሰማሽም።

22እረኞቻሽ ሁሉ በነፋስ ይወሰዳሉ፤ ወዳጆቻሽም ተማርከው ይሄዳሉ፤ ከክፋትሽም ሁሉ የተነሣ፤ ታፍራያለሽ፤ ትዋረጃያለሽም።

23አንቺ፤ ‘በሊባኖስ’ ውስጥ የምትኖሪ፤ መኖሪያሽን በዝግባ ዛፍ የሠራሽ ሆይ፤ ምጥ እንደ ያዛት ሴት፤ መከራ በላይሽ ሲመጣ ጨካኝሽ እንዴት ይሆን!

24“በሕያውነቴ እምላለሁ”፤ ይላል እግዚአብሔር “የይሁዳ ንጉሥ የኢዮአቄም ልጅ ኢኮንያን፤ የቀኝ እጄ የቀለበት ማኅተም ብትሆን እንኳ ኖሮ፤ አውልቄ አጥልሃለሁ”፤

25“ሕይወትህን ለሚሸት፤ ለምትፈራቸው ለባ ቢሎናውያንና፤ ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደ ናዖር አሳልፎ እስጥሃለሁ።

26አንተንና የወ ለደችህን እናትህን ወዳልተወለዳችሁበት ወደ ሌላ አገር ወርውሬ እጥላችኋለሁ፤ በዚያም ትሞታላችሁ። 27ልትመለሱባት ወደ ምትናፍቋት ምድር ከቶ አትመለሱም።”

28ይህ ኢኮንያን የተባለ ሰው፤ የተናቀና ማንም የማይፈልገው ዕቃ ነውን?

፳11 ኢዮአካገ ተብሎም ይጠራል

፳23 ሊገግ የተባለው በኢዮሩሳሌም ያለው ቤተመንግሥት ነው (1ኃ፡7፡23 ይመ)።

፳24 በዕብራይስጥ ይገኛል ሲሆን የኢዮአካገ አቻ ስም ቃል ነው፤ ቀ*28 ይመ።

፳25 ወይም ስለላውያን

እርሱና ልጆቹ ለምን ወደ ውጪ ተጣሉ?
ወደማያውቁትስ ምድር ለምን
ተወረወሩ?

29 ምድር ሆይ፤ አንቺ ምድር፣ አንቺ
ምድር፤

የእግዚአብሔርን ቃል ስሚ!

30 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“አንድ እንኳ የረባ ዘር የማይወጣለት፤
አንድ እንኳ በዳዊት ዙፋን የሚቀመጥ፤
ወይም በይሁዳ የሚገዛ የማይኖረው
ነውና፤

በሕይወት ዘመኑ የማይከናወንለት፤
መካን ሰው ብላችሁ መዝግቡት።”

ጻድቅ ቅርንጫፍ

23 “በማስማሪያ ቦታዬ ያሉትን በነ
ቼን ለሚያጠፋና ለሚበትኑ እረ
ኞች ወዮላቸው!” ይላል እግዚአብሔር።
2 ስለዚህ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር
ሕዝቡን ስለሚጠብቁ እረኞች እንዲህ
ይላል፤ “መንጋዬን ስለ በተናችሁ፤ ስላባረ
ራችሁና ተገቢውን ጥንቃቄ ስላላደረጋችሁ
ላቸው፤ ለክፋታችሁ ተገቢውን ቅጣት
አመጣችኋለሁ” ይላል እግዚአብሔር።
3 “የመ
ንጋዬንም ቅሬታ ካባረርሁባቸው አገሮች
ሁሉ እኔ ራሴ ሰብስቤ፤ ወደ መሰማሪያ
ቸው እመልሳቸዋለሁ፤ በዚያም ፍሬያማ
ይሆ ናሉ፤ ይበዛሉም።
4 የሚጠብቋቸውን እረ
ኞች አስነሣላቸዋለሁ፤ ከእንግዲህም
አይ ፈሩም፤ አይደነግጡም ከእነርሱም
አንድ እንኳ አይጉድልም” ይላል እግዚ
አብሔር።

5 “እነሆ፤ ለዳዊት፤
ጻድቅ ቅርንጫፍ የማስነሣበት ጊዜ
ይመጣል፤

እርሱም ፍትሕንና ጽድቅን የሚያደርግ፤
በጥበብ የሚገዛ ንጉሥ ይሆናል” ይላል
እግዚአብሔር።

6 በእርሱም ዘመን ይሁዳ ይድናል፤
እስራኤልም በሰላም ይኖራል፤
የሚጠራበትም ስም፤

.. ‘እግዚአብሔር ጽድቃችን’ የሚል
ነው።

7 “ስለዚህ ሰዎች፤ ‘እስራኤላውያንን ከግ
ብፅ ምድር ያወጣ ሕያው እግዚአብሔ
ር’ ብለው ከእንግዲህ የማይምሉበት
ዘመን ይመጣል” ይላል እግዚአብሔር፤

8 ነገር ግን፤ ‘እስራኤልን ከሰሜን ምድርና
እነርሱን ከበተነባቸው ከሌሎች አገሮች
ያወጣ ሕያው እግዚአብሔር’ ይላሉ፤
ከዚያ በኋላ በገዛ ምድራቸው ይኖራሉ።

22:29 ኤር6:19
22:30 1ዜ53:18፣
ኢዮ18:19፣መዝ
94:20፣ኤር10:21፣
38:23፣52:10፣ማቴ
1:12
23:1 መዝ100:3፣
ኢሳ56:11፣ኤር10፣
21፣12:10፣13:17፣
25:36፣ሕዝ34:1-10፣
31፣ዘግ10:2፣11:15-
17፣
23:2 ኤር10:21፣
13:20፣21:12፣ሕዝ
34:8-10፣ዮሐ10:8
23:3 1ነገ8:48፣ኢ
ሳ11:10-12፣ኤር32፣
37፣ሕዝ34:11-16
23:4 ዘፍ48:15፣
ኢሳ31:4፣ኤር31:10
፣30:10፣46:27-28፣
ዮሐ6:39
23:5 ዘፍ18:19፣
2ነገ19:26፣ኢሳ4:2፣
9፣7፣ሕዝ17:22፣ማቴ
1:1፣2:2
23:6 ዘፀ23:21፣
ዘሌ25:18፣ዘጸ32:8፣ዕ
ዝ9:15፣ኢሳ42:6፣
ኤር33:16፣ሆሐ2:18፣
ማቴ1:21-23፣ሮሚ
3:21-22፣1ቆር1:30
23:7 ዘዳ15:15፣
ኤር30:3
23:8 ኢሳ14:1፣
43:5-6፣ኤር30:10
፣ሕዝ20:42፣34:13፣
አሞ9:14-15
23:9 ኢዮ4:14፣
ኤር4:19፣20:8-9
23:10 ዘጸ28:23-
24፣መዝ107:34፣ኤር
4:26፣9:2፣10፣12፣11
23:11 2ነገ21:4፣
ኤር6:13፣7:10፣
8:10፣ሳፎ3:4
23:12 ዘጸ32:35፣
ኢዮ3:23፣ኤር11:23
፣13፣16
23:13 ቍ32፣1ነገ
18:22፣ኢሳ3:12፣
ሕዝ13:10
23:14 ቍ22፣
ዘፍ18:20፣ኢሳ5:18፣
ኤር5:30፣ 0:16፣
29:23፣ሆሐ6:10፣
አሞ4:11፣ማቴ11:24
23:15 ኤር8:10፣
14:9፣15
23:16 ኤር9:20፣
14:14፣27:9-10፣14
፣ሕዝ13:3፣ማቴ7:15

ሐሰተኛ ነቢያት

9 ስለ ነቢያት፤
ልቤ በውስጤ ተሰብሮአል፤

ዐጥንቶቼም ተብረክርክዋል፤
ስለእግዚአብሔር የተነሣ፤

ከቅዱስ ቃሉም የተነሣ፤
የወይን ጠጅ እንዳሸነፈው፤
እንደ ሰካራም ሰው ሆኛለሁ።

10 ምድሪቱ በአመንዘሮች ተሞልታለች፤
ከርግማን የተነሣ ምድሪቱ ታለቅሳለች፤
በምድረ በዳ ያሉት መሰማሪያዎች

ደርቀዋል።
ነቢያቱም ጠማማ መንገድ ተከትለዋል፤
ሥልጣናቸውን ያለ አግባብ

ተጠቅመዋል።

11 “ነቢያት ካሁኑም በጽድቅ መንገድ
የማይሄዱ ናቸው፤
በቤተ መቅደሴ እንኳ ሳይቀር
ክፋታቸውን አይቻሉ።”

ይላል እግዚአብሔር።

12 “ስለዚህ መንገዳቸው ድጥ ይሆናል፤
ወደ ጨለማ ይጣላሉ፤
ተናገምግመውም ይወድቃሉ፤
በሚቀጠቡበትም ዓመት፤
መዓት አመጣባቸዋለሁ።”

ይላል እግዚአብሔር።

13 “በሰማርያ ባሉ ነቢያት ላይ፤
ደስ የማያሰኝ ነገር አይቻለሁ፤
በበአል ስም ትንቢት ተናገሩ፤
ሕዝቤን እስራኤልን አሳቱ።

14 በኢየሩሳሌም ባሉ ነቢያትም ላይ፤
የሚዘገንን ነገር አይቻለሁ፤
ያመነዘራሉ፤ በመዋሸትም ይኖራሉ፤
ማንም ከክፋቱ እንዳይመለስ፤
የክፋታችን እጅ ያበረታሉ፤
ነዋሪዎቻችን እንደ ገሞራ ናቸው።”

15 ስለዚህ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
ስለ እነዚህ ነቢያት እንዲህ ይላል፤

“ከኢየሩሳሌም ነቢያት፤
በምድሪቱ ሁሉ ርኾሰት ተሠራ
ጭቶአልና፤
መራራ ምግብ አበላቸዋለሁ፤
የተመረዘም ውሃ አጠጣቸዋለሁ።”

16 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“እነዚህ ነቢያት የሚተነብዩላችሁን
አትሰሙ፤
በባዶ ተሰፋ ይሞላችኋል፤

፳5 ወይም ከጻዊት የዘር ግንድ
፳10 ወይም ከእነዚህ ነገሮች የተነሣ
፳10 ወይም ምድሪቱ ደርታለች

ከእግዚአብሔር አፍ የወጣ ሳይሆን፤
 ከዝግግር የሆነውን ራዕይ ይናገራሉ።
 17 እኔን ለሚንቀኝ፤
 ‘እግዚአብሔር ሰላም ይሆንላችኋል
 ብላል’ ይላሉ፤
 የልባቸውን እልክኝት ለሚከተሉም ሁሉ፤
 ‘ክፉ ነገር አይነካችሁም’ ይሏቸዋል።
 18 ቃሉን ለማየትና ለመስማት፤
 እነማን የእግዚአብሔር ምክር ባለበት
 ቆመዋል?
 ቃሉን ያደመጠ፤ የሰማስ ማን ነው?
 19 እነሆ፤ የእግዚአብሔር ዐውሎ ነፋስ፤
 በቀላላ ይነሣል፤
 ብርቱም ማዕበል፤
 የክፉዎችን ራስ ይመታል።
 20 እግዚአብሔር የልቡን ሐሳብ፤
 ሙሉ በሙሉ ሳይፈጽም፤
 ቀላጣው እንዲሁ አይመለስም፤
 በኋለኛው ዘመን፤
 ይህን በግልጽ ትረዳላችሁ።
 21 እኔ እነዚህን ነቢያት አልላክኋቸውም፤
 እነርሱ ግን ለራሳቸው መልእክታቸውን
 ይዘው ሮጡ፤
 ሳልናገራቸውም፤
 ትንቢት ተናገሩ።
 22 ምክራ ባለበት ቢቆሙ ኖሮ፤
 ቃሉን ለሕዝቤ ባሰሙ ነበር፤
 ከክፉ መንገዳቸው፤
 ከክፉ ሥራቸውም በመለሳቸው ነበር።
 23 “እኔ የቅርብ አምላክ ብቻ ነኝን?
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “የሩቅስ አምላክ አይደለሁምን?
 24 እኔ እንዳላየው፤
 በሰውር ቦታ ሊሸግ የሚችል አለን?”
 ይላል እግዚአብሔር።
 “ሰማይንና ምድርንን የሞላሁ እኔ
 አይደለሁምን”
 ይላል እግዚአብሔር።
 25 “ሕልም አለምሁ! ሕልም አለምሁ!
 እያሉ በስሜ የሐሰት ትንቢት የሚናገሩ
 ትን የነቢያትን ቃል ሰምቻለሁ፤ 26 ይህ
 ነገር፤ የዝግግር ልባቸውን ሽንገላ በሚተነብዩ
 በሐሰተኞች ነቢያት ልብ ውስጥ የሚቁ
 የው እስከ መቼ ነው? ማሳቸቻቸው በአልን
 በማምለክ ስሜን እንደ ራሱ፤ እነርሱ በሚ
 ነጋገሩት ሕልም፤ ሕዝቤ ስሜን እንዲረሳ
 ያደረጉ ይመስላቸዋል። 28 ሕልመኛ ነቢይ ሕል
 ሙን ያውራ፤ ቃሉ ያለው ግን በታማኝ
 ነት ይናገር፤ ገለባና እህል ምን አንድ
 አድርጎአቸው!” ይላል እግዚአብሔር።
 29 “ቃሌ እንደ እሳት፤ ድንጋይንም እንደ

23:17 ፋ31:11፣17
 22:8፣ኤር4:10፣5፣
 12፣13፣10፣አሞ9:10፣
 ሚክ3:11
 23:18 1ነገ22:19፣
 ሮሜ11:34
 23:19 ኢላ30:30፣
 ኤር25:32፣30፣23፣
 ዘካ7:14
 23:20 2ነገ23:36፣
 ኤር4:28
 23:21 ኤር14:14፣
 27:15
 23:22 ፋ14:11፣8
 33:10፣1ነገ22:19፣
 2ነገ17:13፣ኤር25:5፣
 አሞ3:7 ዘካ1:4
 23:23 መዝ139:1-
 10
 23:24 ዘካ3:8፣1ነገ
 8:27፣ኢዮ11:20፣
 22:12-14፣መካ12፣
 14፣ኢላ28:15፣
 1ቆሮ4:5
 23:25 ፋ16:28፣
 32፣ዘጸ13:1፣ኤር14፣
 14፣27፣9:10፣29፣8
 23:26 ኢላ30:10፣
 ኤር14:14፣አክ13:2
 ፣1፣ጠሞ4:1-2
 23:27 ዘጸ13:1-3፣
 መሳ3:7፣8፣33-34፣
 ኤር29:8፣2፣23
 23:28 ፋ25፣
 1ላሙ3:17
 23:29 መዝ39:3፣
 ኤር5:14፣1ቆሮ3:13፣
 ዕብ4:12
 23:30 ፋ2:11፣8
 18:20፣መዝ34:16፣
 ኤር14:15፣21፣13
 23:31 ፋ 17
 23:32 ፋ25:13፣
 ኢዮ13:4፣ኤር7:8፣
 14:14፣50፣6፣ሰቆ2፣
 14፣አክ13:3፣22፣28
 23:33 2ነገ21:14፣
 ሚላ1፣1
 23:34 ሰቆ2:14፣
 ዘካ13:3
 23:35 ኤር33:3፣
 42:4
 23:36 ኢሳ3:10፣
 7ላ1:7-8፣2ኢጥ3:16
 23:39 ኤር7:15
 23:40 ኤር20:11
 ፣አክ15:14-15
 24:1 ዘጸ23:19፣
 ዘጸ26:2፣2ነገ24:16፣
 2ዘካ536:9፣አሞ8:1-2

ሚያደቅ መደብ አይደለምን?” ይላል እግ
 ዚአብሔር።
 30 “ስለዚህ ቃሌን እርስ በእርስ በመሰራ-
 ረቅ ከእኔ እንደ ተቀበሉ አድርገው የሚና
 ገሩትን ነቢያት እቃወማለሁ” ይላል
 እግዚአብሔር። 31 “አፈጮሌ ነታቸውን
 በመጠቀም፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ
 ይላል’ የሚ ሉትን ነቢያት እቃወማለሁ”
 ይላል እግዚአብሔር፤ 32 “እነሆ፤ ሐ
 ሰተኛ ሕልም ተመ ርኩዘው ትንቢት
 የሚናገሩትን ነቢያት እቃወማለሁ” ይላል
 እግዚአብሔር፤ እኔ ሳልልካቸው ወይም
 ሳልሾማቸው ደፍረው ውሸት ይናገራሉ፤ ሕ
 ዝቤንም ያስታሉ፤ ለዚህም ሕዝብ አንዳች
 አይረቡትም” ይላል እግዚአብሔር።
 የእግዚአብሔር ሽክም ምንድ ነው?
 33 “ይህ ሕዝብ ወይም ነቢይ ወይም
 ካህን፤ ‘የእግዚአብሔር ሽክም ምንድን
 ነው?’ ብለው ቢጠይቁ፤ ‘ሽክሙ እናንተ
 ናችሁ፤ ሰ እወረውራችኋለሁ ይላል እግዚአብሔ
 ረ ብለህ መልስላቸው። 34 ነቢይ ወይም
 ካህን ወይም ማንኛውም ሰው፤ ‘የእግዚ
 አብሔር ሽክም’ እያለ ቢናገር፤ ያን
 ሰውና ቤቱን እቀጣ ለሁ። 35 እያንዳንዱ
 ለባልንጀራው ወይም ለዘመዱ፤ ‘እግዚ
 አብሔር ምን መልስ ሰጠ?’ ወይም፤
 ‘እግዚአብሔር ምን ተናገረ?’ ማለት
 ይገባዋል። 36 ከእንግዲህ ግን፤ ‘የእግዚአብሔ
 ረ ሽክም’ ብላችሁ መናገር አይገባ
 ችሁም፤ ምክንያቱም ለሰው ሁሉ የገዛ
 ራሱ ቃል ሽክሙ ስለሚሆን፤
 የአምላካችንን የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔ
 ረን፤ የሕያው አምላክን ቃል ታጣም
 ማላችሁ። 37 ስለዚህ ለነቢይ፤ ‘እግዚአብሔር
 ምን መልስ ሰጠ?’ ወይም፤ ‘እግዚአብሔር
 ምን ተናገረ?’ ትለዋለሁ። 38 ‘የእግዚአብሔር
 ረ ሽክም’ ብትሉ እንኳ፤ ‘የእግዚአብሔር
 ግን እንዲህ ይላል፤ ‘እኔ፤ “የእግዚአብሔር
 ሽክም” አትበሉ ብዬ ብዮራችሁም፤ እናንተ፤
 “የእግዚአብሔር ሽክም” ብላችኋል፤ 39 ስለዚህ
 እናንተን፤ እንዲሁም ለእናንተና
 ለአባቶቻችሁ የሰጠኋችን ከተማ
 ጭምር ፈጽሜ እተዋችኋለሁ፤ ከፊቴ
 እተላችኋለሁ፤ 40 ለዘላለም የማይ ረሳ ዕ
 ፍረት፤ የዘላለምም ውርደት አመ
 ጣባችኋለሁ።
 መልካሙና መጥፎው በለስ
 24 የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር፤
 የኢዮአቄምን ልጅ የይሁዳን ንጉሥ

33 ወይም 37፡ (ለ37 እና ለሽክም የሚተካው የዕብራይስጥ ቃል አንድ ዐይነት ነው)

አኮንያንና፣ ባለሥልጣናቸውን እንዲሁም የይሁዳን አናጺዎችና ብረት ቀጥቃጮች ከኢየሩሳሌም ወደ ባቢሎን ማርኮ ከወሰዱት በኋላ፣ እግዚአብሔር ሁለት ቅርጫት በለስ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ፊት ለፊት ተቀምጦ አሳየኝ።² እንዲሁም ቅርጫት፣ ቶሎ የደረሰ ፍሬ የሚመስል እጅግ መልካም በለስ ነበረበት፣ በሌላው ቅርጫት ግን ከመባላቸው የተነሣ ሊባ የማይቻል እጅግ መጥፎ በለስ ነበረበት።

³ እግዚአብሔርም፣ “ኤርምያስ ሆይ፣ የምታየው ምንድን ነው?” አለኝ።

እኔም፣ “በለስን አያለሁ፣ ጥሩ የሆነው እጅግ መልካም ነው፣ የተበላሸው ግን እጅግ መጥፎ በመሆኑ ሊባ የማይችል ነው” አልሁ።

⁴ እንደ ገናም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፣⁵ “የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ‘እንደ ዚህ እንደ መልካሙ በለስ፣ ከዚህ ስፍራ ወደ ባቢሎንና ወይም ምድር የሰደደሁትን የይሁዳ ምርኮ በመልካም አስቀምጥሁ። ልዩ ኔን ለበጎነት በእነርሱ ላይ አደርጋለሁ፣ ወደዚህችም ምድር እመልሳቸዋለሁ፣ እሁራቸዋለሁ እንጂ አላፈርሳቸውም። እተክላቸዋለሁ እንጂ አልነቅላቸውም። ገእኔ እግዚአብሔር እንደ ሆኑ የሚያውቅ ልብ አስጣቸዋለሁ፣ በፍጹም ልባቸውም ወደ እኔ ስለሚመለሱ፣ እነርሱ ሕዝብ ይሆኑኛል፣ እኔም ክምላክ እሆናቸዋለሁ።’

⁸ “ነገር ግን ከመባላቸው የተነሣ ሊባ እንደማይቻለው እንደ መጥፎ በለስ ይላል እግዚአብሔር፣ ‘የይሁዳን ንጉሥ ሴዴቅያስንና ባለሥልጣናቸውን እንዲሁም በኢየሩሳሌም የቀሩትንም ሆነ በግብፅ የሚኖሩትን፣ እንዲሁ አደርግባቸዋለሁ። ፍጹም ምድር መንግሥታት ሁሉ ፊት የሚያስጸይፉና የሚሰደቡ ይሆናሉ፣ በምባትናቸውም ስፍራ ሁሉ ለማላገጫና ለመተረቻ፣ ለመሣለቂያና ለርግማን አደርጋቸዋለሁ።¹⁰ ለእነርሱና ለአባቶቻቸው ከሰጠኋቸው ምድር እስከ ስጦታ ድረስ ሰይፍ፣ ራብና መቅደሳት እሰድባቸዋለሁ።’

ሰባ የምርኮ ዓመታት

25 የይሁዳ ንጉሥ የኢዮስያስ ልጅ ኢዮ አቄም በነገሠ በአራተኛው ዓመት፣ ይህም ማለት በባቢሎን ንጉሥ በናቡከደነ ጆር ዘመነ መንግሥት በመጀመሪያው ዓመት፣ ስለ ይሁዳ ሕዝብ ሁሉ ለኤርምያስ ቃል መጣለት፣ ጎረቤቱ ነቢዩ ኤርምያስ ለይሁዳ ሕዝብ

24:2 ማሕ2:13፣ ኢ. 45:4
 24:3 ኢ. 1:11፣ አ. 98:2
 24:5 ኢ. 29:4-20
 24:6 ዘ. 30:3-9፣ ኢ. 1:10፣ 27:22፣ 29:10፣ 30:3፣ 33:7፣ 42:10፣ ሕዝ. 1:17፣ አ. 99:14-15
 24:7 ዘ. 26:12፣ 2ዘ. 56:37፣ አ. 1:9፣ 51:16፣ ኢ. 32:40፣ ሕዝ. 1:9፣ ዘ. 2:11፣ 10:48፣ 10
 24:8 ኢ. 29:17፣ 32:4-5፣ 38:18፣ 23:39፣ 5:6፣ 9:44፣ 1:26፣ 3:0፣ 4:6-14
 24:9 ዘ. 28:25፣ 37:1፣ 179:7፣ 272:19፣ ኢ. 15:4፣ 25:18፣ 29:18፣ 43:9-7
 24:10 ዘ. 28:21፣ ኢ. 45:1፣ 19፣ ኢ. 9:16፣ 15:2፣ 27:8፣ 16፣ 26:8
 25:1 27:24፣ 1:2
 25:2 ኢ. 18:11

25:3 ዘ. 53:14፣ ኢ. 46:5፣ 12፣ ኢ. 7:26፣ 11:7፣ 26:5
 25:4 ኢ. 6:17፣ 7:25፣ 26፣ 29፣ 19፣ 34፣ 14፣ 44:5
 25:5 ዘ. 12:7፣ ዘ. 44:0፣ መ. 40፣ 8፣ 2ዘ. 7:14፣ 30፣ 9፣ ኢ. 23:22
 25:6 ዘ. 20:3፣ ዘ. 8:19
 25:7 ዘ. 32:21፣ 27:17፣ 20፣ 21፣ 15፣ ኢ. 30:14፣ 32፣ 35፣ 44:5
 25:9 ዘ. 21:2፣ 2ዘ. 529:8፣ 36፣ 6፣ ኢ. 4:13፣ 3-5፣ 14፣ 31፣ 41፣ 2፣ ኢ. 19:8፣ 20:4፣ 27:6፣ ሕዝ. 2:20
 25:10 ኢ. 18:5፣ መዘ. 12:3-4፣ ኢ. 24:8፣ ኢ. 7:34፣ 33፣ 11፣ 40፣ 5፣ 15፣ ሕዝ. 26፣ 13፣ ራ. 18፣ 22-23
 25:11 ዘ. 26:31-32፣ 2ዘ. 536፣ 21፣ ኢ. 4:26፣ 27፣ 1:21፣ 1-12፣ 28፣ 14
 25:12 ዘ. 10:10፣ መዘ. 137:8፣ ኢ. 41:3፣ 19-22፣ 14፣ 22-23፣ ኢ. 27:7፣ 29:10
 25:13 ኢ. 430:8
 25:14 ዘ. 32:41፣ ኢ. 21:19፣ ኢ. 41:46፣ ኢ. 27:7፣ 150:9፣ 51:6፣ 27-28

ሁሉ፣ በኢየሩሳሌም ለሚኖሩትም ሁሉ እንዲህ ሲል ተናገረ፡-³ የይሁዳ ንጉሥ የአሞን ልጅ ኢዮስያስ ከነገሠበት ከወሥራዎስተኛው ዓመት ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ሃያ ሦስት ዓመት ሙሉ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ፣ ደጋግሚም ነገርኋችሁ፣ እናንተ ግን አልሰማችሁም።

⁴ እግዚአብሔር አገልጋዮቹን ነቢያትን ሁሉ ደጋግሞ ወደ እናንተ ላከ፣ ሆኖም አልሰማችሁም፣ ትኩረትም አልሰጣችሁትም።⁵ እነርሱም እንዲህ አሉ፣ “እንግዲህ ሁላችሁ ከክፉ መንገዳችሁና ከክፉ ሥራችሁ ተመለሱ፣ እግዚአብሔር ለእናንተና ለአባቶቻችሁ በሰጣት ምድር ለዘላለም ትቀመጣችሁ። ስታገለግሏቸውና ታመልኳቸው ዘንድ ሌሎቹን አማልክት አትከተሉ፣ እጃችሁ በሠራው ነገር አታስቁጡኝ፣ እኔም ክፉ አላደርግባችሁም።”

⁷ “ነገር ግን አልሰማችሁኝም” ይላል እግዚአብሔር፣ “እጃችሁ በሠራው ነገር አስቁጣችሁኝ፣ በራሳችሁም ላይ ክፉ ነገር አመጣችሁ።”

⁸ ስለዚህ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ “ቃሌን ስላልሰማችሁ፣ ፃዮሳሜንን ሕዝብ ሁሉ፣ አገልጋዮንም የባቢሎንን ንጉሥ ናቡከደነጆርን እጠራለሁ” ይላል እግዚአብሔር፣ “በዚህች ምድርና በነዋሪዎቿም ላይ፣ በአካባቢዎም ባሉ ሕዝቦች ሁሉ ላይ አመጣባቸዋለሁ፣ ፈጽሜም አጠፋቸዋለሁ።¹⁰ ሰዎች የሚጻዩፉአቸውና የሚሳለቁባቸው፣ የዘላለምም ባድማ አደርጋቸዋለሁ።¹⁰ የደስታንና የእልልታን ደምፅ፣ የሙሽራውንና የሙሽራቱን ደምፅ፣ የወፍጮን ደምፅና የመብራትን ብርሃን አስቀራለሁ።¹¹ አገሪቱ በሞላ ባድማና ጠፍቶ ሆናለች፣ እነዚህም ሕዝቦች ለባቢሎን ንጉሥ ሰባ ዓመት ይገዛሉ።

¹² “ነገር ግን ሰባው ዓመት ከተፈጸመ በኋላ፣ የባቢሎንን ንጉሥና ሕዝቡን፣ የባቢሎንናውያንንም ምድር ስለ በደላቸው እቀጣቸዋለሁ” ይላል እግዚአብሔር፣ “ለዘላለምም ባድማ አደርጋታለሁ።¹³ በምድሪቱ ላይ የተናገርሁትን ሁሉ ይኸውም በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውንና ኤርምያስ በሕዝቦች ሁሉ ላይ የተናገረውን ትንቢት አመጣታለሁ።¹⁴ ሕዝቧም ለብዙ ሕዝቦችና ለታላላቅ ነገሥታት ባሮች ይሆናሉ፣ እንደ አድራጎታቸውና እንደ እጃቸውም ሥራ እስፍላቸዋለሁ።”

¹⁰ በዕብራይስጥ ኢዮስያስ፣ የኢዮስያስ አባት ስም ነው።
¹¹ ወይም ከአዳዲስ

የቀጣው ጽዋ

15 የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፤ “በቀጣዬ የወይን ጠጅ የተሞላውን ይህን ጽዋ ከእጄ ውሰድ፤ እኔ ወደ ምልክም ሕዝቦች ሁሉ ሄደህ አጠጣቸው። 16 በጠጡም ጊዜ ይንገዳገዳሉ፤ በመካከላቸው ከምሰደው ሰይፍ የተነሣ ይብዳሉ።”

17 ስለዚህ ጽዋውን ከእግዚአብሔር እጅ ተቀብሎ እርሱ ወደ ላከኝ ሕዝቦች ሁሉ ሄድሁ፤ እንዲጠጡትም አደረግሁ። 18 ዛሬ እንደ ሆነው ሁሉ ባድማና ሰዎች የሚጸዩ ፉአቸው መዘባባቸውና ርግማን እንዲሆኑ፡- አድናቅሎምንና የይሁዳን ከተሞች፣ ነገሥታቸውንና ባለሥልጣናቸውን፣ 19 የግብፅን ንጉሥ ፈርዖንን፣ አገልጋዮቹን፣ ባለሥልጣናቸውንና ሕዝቡን ሁሉ፣ 20 በዚያ የሚኖሩትን ድብልቅ ሕዝብ ሁሉ፣ የፆታ ምድር ነገሥታትን ሁሉ፣ በአስቀሎና፣ በጋዛ፣ በአቃሮንና በአዛጣንም ሕዝብ ቅሬታ ያሉትን የፍልስጥኤም ነገሥታት፣ 21 ኤዳምን፣ ሞዓብን፣ አሞንን፣ 22 የጦርስንና የሲዶናን ነገሥታት ሁሉ፣ ከባሕሩ ማዶ ያሉ የጠረፍ ምድር ነገሥታትን፣ 23 ድዳንን፣ ቴማንን፣ ቡዝን፣ ጠጉራቸውን ዙሪያውን የሚከረከሙትን ሕዝብ ሁሉ፣ 24 የዐረብ ነገሥታትን ሁሉ፣ በምድረ በዳ የሚኖሩትን የድብልቅ ሕዝብ ነገሥታት ሁሉ፣ 25 የዘምሪ፣ የኤላምና የሜዶን ነገሥታትን ሁሉ፣ 26 በቅርብና በሩቅ ያሉትን የሰሜን ነገሥታትንም ሁሉ በማከታተል፣ በምድር ላይ ያሉትን መንግሥታት ሁሉ አጠጣኝቸው፤ ከእነዚህም ሁሉ በኋላ የሺሻክን ንጉሥ ደግሞ ይጠጣል።

27 “አንተም እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ጠጡ፤ ስከሩ፤ አስታውኩም፤ ዳግመኛም ላትነሡ። በመካከላችሁ በምሰ ደው ሰይፍ ፊት ውደቁ።” 28 ነገር ግን ጽዋውን ከእጅህ ለመውሰድና ለመጠጣት እንቢ ካሉ፣ እንዲህ በላቸው፡- ‘የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በግድ ትጠጣላችሁ። 29 እነሆ፤ ስሜ የተጠራበትን ከተማ ማጥፋት እጀምራለሁ፤ ታዲያ ያለ ቅጣት ታመልጣላችሁ? ሳትቀጡ አትለ ቀቁም፤ በምድር በሚኖሩት ሁሉ ላይ ሰይፍን እጠራለሁና ሳትቀጡ አታመልጡም፤ ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።’

30 “እንግዲህ ይህን ቃል ሁሉ ትንቢት ተናገርባቸው፤ እንዲህም በላቸው፤

“ ‘እግዚአብሔር ከላይ ይጮኻል፤ ከቅዱስ ማደሪያው ነጎድጓዳማ ደምፁን

25:15 ኢ.ሳ.15:17፣ ኢ.ር.1:5፣49:12፣ሰቆ 4:21፣ሕዝ23:31፣ ራእ14:10

25:16 ቍ.26-29፣ መዝ60:3፣ኤ.ር.51:7

25:17 ኢ.ር.1:10፣ 27:3

25:18 ዘፍ.19:13፣ ኢ.ዮ.12:19፣2ዜ.5 29:8፣ኤ.ር.13:13፣ 24:9፣44:22

25:19 2ነገ.8:21፣ ኢ.ሳ.19:1፣20:3፣ኤ.ር. 44:30፣ሕዝ29:2

25:20 ዘፍ.10:19፣ 23:ኢሱ.13:3፣2ዜ.5 26:6፣28:18፣ኤ.ር. 47:5፣አሞ.17-8፣ ሰፍ.2:4-7

25:21 ዘፍ.25:30 ፣19:37፣38፣ዘፍ23:6 ፣ኤ.ር.27:3፣49:1

25:22 ዘፍ.10:15፣ ኢሱ.19:29፣ኢ.ሳ 11:11፣48:20፣66፣ 20:ኤ.ር.31:10፣ሕዝ 27:15፣39:6፣8ን 11:18

25:23 ዘፍ.22:21፣ 25:3:15፣ኤ.ር.9:26፣ 49:32

25:24 ቍ.20:2ዜ.5 9:14

25:25 ዘፍ.10:22፣ 25:2፣ኢ.ሳ.21:2

25:26 ቍ.9:ኢ.ሳ 23:17፣ኤ.ር.50:3-9፣ 51:11፣41:48

25:27 ቍ.16:28፣ ኢ.ሳ.29:9፣49:26፣ ኤ.ር.12:12፣51:57፣ ሕዝ14:17፣21:4፣ 23:32-34፣50:3፣18 ፣ዕገ.2:16

25:28 ኢ.ሳ.51:23

25:29 ቍ.27:30-31 ፣ዘፍ.28:10፣2ሎ.5:7 ፣ም.ሳ.11:31፣ኢ.ሳ 10:12፣24:1፣34፣2:3 7፣17፣ኤ.ር.13:12-14፣ 39:1

25:30 ኢ.ሳ.16:10፣ 42:13፣63:3፣መዝ 46:6፣68:5፣ኤ.ል 3፣13፣ራእ14:19-20

25:31 ቍ.29:1፣ሳሙ. 12:7፣ኤ.ር.29:35፣ 15:9፣23:19፣ሕዝ 36:5

25:32 ዘፍ.28:49፣ ኢ.ሳ.30:25፣34:2፣ ኤ.ር.23:19

25:33 መዝ79:3፣ ኢ.ሳ.66:16፣ኤ.ር.8:2 ፣ሕዝ39:17-20

25:34 መዝ44:22 ፣ኢ.ሳ.34:6፣ኤ.ር.2:8፣ 6:26፣22:28፣50:27፣ 51:40፣ዘክ10:3፣ 11:4:7

25:35 ኢ.ዮ.11:20

የሰማል፤

በራሱ ምድር ላይ እጅግ ይጮኻል፤ እንደ ወይን ጨማቂዎች፤ በምድር በሚኖሩት ሁሉ ላይም ያስገመግማል፤

31 እግዚአብሔር ከሕዝቦች ጋር ይፋረዳልና፤ ታላቅ ጩኸት እስከ ምድር ዳርቻ ያስተጋባል፤

በሰው ሁሉ ላይ ፍርድን ያመጣል፤ ክፉዎችንም ለሰይፍ ይዳርጋል” ይላል እግዚአብሔር።

32 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“እነሆ፤ ጥፋት፣ ከአገር ወደ አገር እየተዛመተ መጥቶአል፤ ብርቱ ዐውሎ ነፋስ፣ ከምድር ዳርቻ ተነሥቶአል።

33 በዚያን ጊዜ በእግዚአብሔር የተገደሉት ከምድር ዳር እስከ ምድር ዳር በሁሉ ስፍራ ተረፍረፈው ይታያሉ፤ እንደ ጉድፍ በምድር ላይ ይጣላሉ እንጂ፤ አይለቀስላቸውም፤ ሬሳቸውም አይሰበሰቡም፤ አይቀበር ምም።

34 እናንት እረኞች፤ አልቅሱ፤ ዋይ በሉ፤ እናንት የመንጋው ጌቶች፤ በዐመድ ላይ ተንከባለሉ፤

የምትታረዱበት ቀን ደርሶአልና፤ እንደ ውብ የሸክላ ዕቃ ወድቃችሁ ትከሰክላላችሁ።

35 እረኞች የሚሸሹበት፤ የመንጋ ጠባቂዎችም የሚያመልጡበት የለም።

36 እግዚአብሔር ማሰማሪያቸውን አጥፍቶአልና፤ የእረኞችን ጩኸት፤ የመንጋ ጠባቂዎችን ዋይታ ስሙ።

37 ከእግዚአብሔር ጽኑ ቀጣ የተነሣ፤ ሰላማዊው ምድር ባድማ ይሆናል።

38 እንደ አንበሳ ከጎሬው ይወጣል፤ ከአስጨናቂው ሰይፍ፤፣ ከቀጣውም የተነሣ፤ ምድራቸው ባድማ ትሆናለች።

25:36 ኢ.ር.6:26፣23:1፣ዘክ11:3 25:38 ዘፀ.15:7፣ኢ.ዮ 10:16፣ኤ.ር.4:7፣26፣44፣22፣46፣16፣50:16

39 አጠፋችኋለሁ ለሚለው የሚተካው የዕብራይስጥ ቃል የሚያመለክተው ነገሮች ወይም ሰዎች (ደግሞ ላይመለሱ) ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ መሰጠታቸውን ነው።

*12 ወይም ከላይውያን

*23 ወይም በሩቅ ስፍራዎች ያሉትን

*26 ሺግዝ የባቢሎን ምስጢራዊ ቃል ነው።

*38 እንዳንድ የዕብራይስጥና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (ኤ.ር.46:16 እና 50:16 ይሙ) ቀጣ ይላሉ

በኤርምያስ ላይ የግድያ ዛቻ

26 በይሁዳ ንጉሥ፣ በኢዮስያስ ልጅ፣ በኢዮአቄም ዘመነ መንግሥት መጀመሪያ ላይ ይህ ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ መጣ፤ ² “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በእግዚአብሔር ቤት አደባባይ ቆመህ፣ ለማምለክ ወደ እግዚአብሔር ቤት ከይሁዳ ከተሞች ለሚመጣው ሕዝብ ሁሉ ተናገር፤ እንዲሁም ቃል ሳታስቀር የማዘህን ሁሉ ንገራቸው። ³ ምናልባትም ሰምተው እያንዳንዳቸው ከክፉ መንገዳቸው ይመለሱ ይሆናል፤ እኔም ስላደረጉት ክፉት ላመጣባቸው ያሰብሁትን ቅጣት እተዋለሁ። ⁴ እንዲህም በላቸው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ባትሰሙኝና የሰጠኝን እን ሕጌን ባትጠብቁ፣ ⁵ ልትሰሟቸው ይገባ የነበረውን ወደ እናንተ ደጋግሜ የላክኋቸውን የአገልጋዮቹን የነቢያትን ቃል ባትሰሙ፣ ⁶ ይህን ቤት እንደ ሴሎ አደርጋለሁ፤ ይህችንም ከተማ በምድር ሕዝብ ሁሉ ፊት የተረገመች አደርጋታለሁ።”

⁷ ኤርምያስ ይህን ቃል በእግዚአብሔር ቤት ሲናገር፣ ካህናቱና ነቢያቱ፣ ሕዝቡም ሁሉ ሰሙ። ⁸ ነገር ግን ኤርምያስ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ሁሉ እንዲናገር ያዘዘውን ሁሉ ተናግሮ በጨረሰ ጊዜ፣ ካህናቱ፣ ነቢያቱና ሕዝቡም ሁሉ ይዘውት እንዲህ አለ። “አንተ መገደል አለብህ! ⁹ ይህ ቤት እንደ ሴሎ ይሆናል፤ ይህችም ከተማ ባደማና ወና ትሆናለች ብለህ በእግዚአብሔር ስም ለምን ትንቢት ትናገራለህ?” ሕዝቡም ሁሉ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ተሰብስበው ኤርምያስን ከበቡት።

¹⁰ የይሁዳም ባለሥልጣኖች ስለ እነዚህ ነገሮች በሰሙ ጊዜ፣ ከቤተ መንግሥት ወደ እግዚአብሔር ቤት ወጡ፤ በእግዚአብሔር ቤት፣ አዲሱ በር በተባለው መግቢያ ተቀመጡ። ¹¹ ካህናቱና ነቢያቱም ለባለሥልጣኖቹና ለሕዝቡ ሁሉ፣ “በጆሮአችሁ እንደ ሰማችሁት ይህ ሰው በዚህች ከተማ ላይ ትንቢት ስለ ተናገረ ሞት ይገባዋል” አለ።

¹² ኤርምያስም፣ ለባለሥልጣኖቹና ለሕዝቡ ሁሉ እንዲህ አለ፤ “የሰማችሁትን ሁሉ በዚህ ቤትና በዚህች ከተማ ላይ ትንቢት እንድናገር እግዚአብሔር ልኮኛል። ¹³ አሁንም መንገዳችሁንና ሥራችሁን አስተካክሉ፣ አምላካችሁን እግዚአብሔርን ታዘዙ። እግዚአብሔርም በእናንተ ላይ ለማ ምጣት የተናገረውን ክፉ ነገር ይተዋል። ¹⁴ ስለ እኔ ከሆነ ግን

26፡1 2ኅገ23፡36
 26፡2 ቍ12፡ዘፃ
 4፡2፤ኤር1፡17፤17፡19፤19፡14፡ግቴ
 28፡20፤ሐሥ20፡27
 26፡3 ዘፃ30፡2፤
 2ዜና33፡12-13፤ኢሳ
 55፡7፤ኤር18፡8፤35፡1
 5፡36፡7
 26፡4 ዘፀ20፡1-23፤
 33፡ዘሌ26፡14፤1ኅገ
 9፡6፤ኤር11፡8፤25፡3
 26፡5 ምሳ1፡24፤ ኢ
 ሳ65፡12፤ኤር25፡4
 ፡44፡5
 26፡6 ዘፃ28፡25፤ ኢ
 ሰ18፤1፡መሳ18፡31
 ፡2ኅገ22፡19
 26፡8ዘሌ24፡15-16
 ፡ነህ9፡26፤ኤር11፡21፤
 43፡1፤ሐሥ6፡12፤
 21፡27
 26፡9 ዘሌ26፡32፤ኤ
 ር9፡11፤ሐሥ21፡32
 26፡10 ቍ16፡ዘፃ፤
 23፡10፤ኤር34፡19፤
 ሕዝ22፡27
 26፡11 ዘፃ18፡20፤
 መዝ44፡1፤ኤር11፡21፤
 ፡18፡23፤ግቴ26፡66፤
 ሐሥ6፡11
 26፡12 ቍ2፡15፤ ኢ
 ሳ6፡8፤ኤር1፡18፤
 ኢግ7፡15፤ሐሥ4፡18-
 20፡5፡29
 26፡13 ኤር7፡5፤
 11፡4፤18፡3፤ኢል
 2፡12-14
 26፡14 ኢሱ 9፡25፤
 ኤር 38፡5
 26፡15 ቍ12፡ዘፃ
 19፡10፤ኤር11፡17
 26፡16 ቍ10፤ሐሥ
 23፡9፡29
 26፡18 2ኅገ25፡9፤
 ነሀ4፡2፤ኢሳ2፡3፤ኤር
 9፡11፤17፡3፤ግዝ1፡1
 ፡44፡1 ዘሐ 8፡3
 26፡19 ዘፀ32፡14፤
 1ሳጦ፡13፤12፤1ዜና
 3፤13፤2ዜና32፡24-
 26፤ኢሳ37፡14-20፤
 ኤር18፡8፤44፡7፤ዕን
 2፡10
 26፡20 ኢሱ9፡17
 26፡21 ቍ10፡ዘፃ፤
 31፡21፤1ኅገ19፡2፤
 ኤር2፡30፤ግቴ
 10፡23፤23፡37
 26፡22 ኤር36፡12
 ፡25
 26፡23 2ኅገ23፡6፤
 ዕብ11፡37
 26፡24 2ኅገ22፡12

እነሆ፤ በእጃችሁ ነኝ፤ መልካምና ተገቢ መስሎ የሚታያችሁን ሁሉ አድርጉብኝ። ¹⁵ ነገር ግን የሰማችሁ ትን ይህን ሁሉ ቃል በጆሮአችሁ እንድናገር እግዚአብሔር ላይ በእርግጥ ስለ ላከኝ ብትገድሉኝ፣ የንጹሕ ሰው ደም በማፍሰሳችሁ እናንተ ራሳችሁንና ይህችን ከተማ፣ በውስጥም የሚኖረውን በደለኛ እንዳታደርጉ ተጠንቀቁ።”

¹⁶ ባለሥልጣኖቹና ሕዝቡም ሁሉ ለካህናትና ለነቢያት፣ “ይህ ሰው በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም ተናግሮአልና ሊገደል አይገባውም” አለ።

¹⁷ ከአገሩ ሽማግሌዎችም አንዳንዶቹ ተነሥተው ለተሰበሰበው ሕዝብ ሁሉ እንዲህ አለ። ¹⁸ “ሞራታዊው ማክያስ በይሁዳ ንጉሥ በሕዝቅያስ ዘመን፣ ለይሁዳም ሕዝብ ሁሉ እንዲህ ሲል ትንቢት ተናግሮ ነበር፤ ‘የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ጽዮን እንደ ዕርሻ ትታረሳለች፤ ኢየሩሳሌም የፍርስራሽ ክምር ትሆናለች፤ የቤተ መቅደሱም ተራራ፣ ዳዋ የወረሰው ከራብታ ይሆናል።”

¹⁹ “ታዲያ፣ የይሁዳ ንጉሥ ሕዝቅያስም ሆነ የይሁዳ ሕዝብ ሁሉ ገደሉትን? ሕዝቅያስ እግዚአብሔርን ፈርቶ ምሕረት አልለመነም?” እግዚአብሔርስ በእነርሱ ላይ ለማምጣት ያሰበውን ቅጣት አልተወምን? በራሳችን ላይ እኮ ታላቅ ጥፋት እያመጣ ነው።”

²⁰ ደግሞም የቂርያትይዓሪም ሰው፣ የሸማያ ልጅ አርዮ፣ በእግዚአብሔር ስም ትንቢት የተናገረ ሌላው ሰው ነበር፤ እርሱም እንደ ኤርምያስ በዚህች ከተማና በዚህ ምድር ላይ ትንቢት ተናግሮ ነበር። ²¹ ንጉሥ ኢዮአቄም፣ የጦር አለቆቹና ባለሥልጣኖቹ ሁሉ ይህን በሰሙ ጊዜ፣ ንጉሡ ሊገድለው ፈለገ፤ አርዮም ይህን ሰምቶ በፍርሀት ወደ ግብፅ ሸሸ። ²² ይሁን እንጂ ንጉሥ ኢዮአቄም የዓክሮን ልጅ ኤልናታንንና ከእርሱም ጋር ሌሎችን ሰዎች ወደ ግብፅ ላካቸው፤ ²³ እነርሱም አርዮን ከግብፅ አምጥተው፣ ወደ ንጉሥ ኢዮአቄም ወሰዱት፤ እርሱም በሰይፍ ገደለው፤ ሬሳውንም ተራሰዎች በሚቀበሩበት ስፍራ ጣለው።

²⁴ ነገር ግን የሳፋን ልጅ አኪቃም ከኤርምያስ ጌን ስለ ቆመ፣ ኤርምያስ ይገደል ዘንድ ለሕዝቡ ዐልፎ አልተሰጠም።

¹⁸ ማክያስ 3፡12

የይሁዳ በናቡከደነፆር ሥር መውደቅ

27 በይሁዳ ንጉሥ፣ በኢዮስያስ ልጅ በሴዴቅያስ፣ ዘመነ መንግሥት መጀመሪያ ላይ ይህ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ መጣ፤ ² እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፡ “የዕንጨት ቀንበር ሠርተህ በጠፍር ማነቆ አያይዘውና በዐንገትህ አስገባው፤ ዕድገት ይሁዳ ንጉሥ ወደ ሴዴቅያስ ወደ ኢየሩሳሌም በመጡት ሰዎች በኩል ለኤደም፣ ለሞዓብ፣ ለአሞን፣ ለጢሮስና ለሲዶና ነገሥታት መልእክት ላክ። ፋሊቶቻቸውም እንዲያሳውቁ እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ ‘የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “ለጌቶቻችሁ ይህን ንገሯቸው፤ ፍቅርና ግንኙነት በተዘረጋው ክንዴ ምድርን፣ በላይዋ የሚኖሩትን ሰዎችና እንስሳት ፈጥራለሁ፤ ለምወደውም እስጣለሁ። ፍአሁንም እነዚህን አገሮች ሁሉ ለአገልጋዩ ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደነፆር አሳልፌ እስጣለሁ፤ የዱር አራዊት እንኳ እንዲገዙለት አደርጋለሁ። ገደርሱ አገር በተራው ለሌሎች እስከሚገባበት ጊዜ ድረስ፣ ሕዝቦች ሁሉ ለእርሱ፣ ለልጁና ለልጅ ልጁ ይገዛሉ፤ በዚያን ጊዜ በዙ ሕዝቦች ታላላቅ ነገሥታት እርሱን ይገዙታል።”

⁸ “ነገር ግን ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደነፆር የሚያገዛው ሰንጠረዥ ከቀንበሩ በታች ዝቅ የሚያደርግ ማንኛውንም ሕዝብ ወይም መንግሥት በእጁ እስከማጠፋው ድረስ በሰይፍና በራብ፣ በመቅሠፍትም እቀጣዋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።” ⁹ ስለዚህ፣ ‘የባቢሎንን ንጉሥ አታገለግሉም’ የሚሏችሁን ነቢያታችሁን፣ ማርተኞቻችሁን፣ ሕል መኞቻችሁን፣ መናፍስት ጠረዎቻችሁንና መተኞቻችሁን አትስሙ፤ ¹⁰ ከምድራችሁ እንድትፈናቀሉ፣ እኔም እንዳሳድዳችሁና እንዳጠፋችሁ የሐሰት ትንቢት ይነግሯችኋልና። ¹¹ ነገር ግን ከባቢሎን ንጉሥ ቀንበር በታች ዐንገቱን ዝቅ የሚያደርገውንና የሚያገለግለውን ማንኛውንም ሕዝብ በዝምድና እንዲቀርና እያረሰም በዚያ እንዲኖር አደርገዋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር።”

¹² ለይሁዳ ንጉሥ ለሴዴቅያስም ይህንኑ መልእክት እንዲህ ብዬ ነገርሁት፤ “አንገታችሁን ከባቢሎን ንጉሥ ቀንበር በታች ዝቅ አድርጉ፤ እርሱንና ሕዝቡን አገልግሉ፤ በሕይወትም ትኖራላችሁ። ¹³ አንተና ሕዝብህ፣ እግዚአብሔር ለባቢሎን ንጉሥ አልገዛም ያለውን ሕዝብ ባስጠነቀቀበት በሰይፍ፣ በራብና በመቅሠፍት ለምን ታልቃላችሁ? ¹⁴ ሐሰተኛ ትንቢት ስለሚነግሯችሁ፣ ‘የባቢሎንን ንጉሥ አታገለግሉም’ የሚሏችሁን ነቢያታችሁን ነቢያት አትስሙ፤ ¹⁵ እኔ አልላክኋቸውም’ ይላል እግዚአብሔር ‘የሐሰት ትንቢት በስሜ ይናገራሉ፤ ስለዚህ እናንተን ተንቢት የሚናገሩላችሁን ነቢያት አሳዳለሁ፤ እናንተም ትጠፋላችሁ።”

27:1 2ኤ536:11
 27:2 ዘሌ26:13፣ 1ነገ22:11
 27:3 ዘዳ10:15፣ ኤር25:17፣21:22
 27:5 ዘዳ1:1፣25፣ ዘ89:29፣መዝ115:16፣ ዳገ4:17
 27:6 ኤር21:7፣ 25:9፣28:14፣ዳገ2:37-38
 27:7 2ኤ536:20፣ ኤር25:12፣14፣ 51:47፣ዳገ5:18፣28
 27:8 ኤር5:12፣ 9:16፣14:12፣21:9
 27:9 ዘዳ30:27፣ ዘ07:11፣ዘ08:13፣1፣ 18:11፣ኢሳ44:25፣ ኤር6:14፣23፣25፣ ሕዝ13:1-23
 27:10 2ነገ23:27፣ ኤር23:25፣ማር13:5
 27:11 ዘዳ6:2፣ኤር21:9
 27:12 ኤር17:4፣ 21:9
 27:13 ኤር14:12፣ ሕዝ18:31
 27:14 ኤር14:13፣ 14:23፣16፣ማቴ7:15
 27:15 ኤር6:15፣ 23:21፣29፣44፣16፣ ማቴ15:12-14
 27:16 1ነገ7:48-50፣2ነገ24:13
 27:17 ኤር23:16፣ 42:11
 27:18 ዘካ21:7፣ 1ሳጦ 7:8
 27:19 1ነገ7:23-26፣51፣ኤር52:17-23
 27:20 ዘዳ28:36፣ 2ኤ536:10፣ኤር22:24፣ማቴ1:11
 27:22 2ነገ20:17፣ 25:13፣2ኤ536:21፣ ኤር24:6፣ዕዝ 7:19
 28:1 ኢሳ9:3፣ 2ኤ536:11
 28:2 ኤር27:12

ትሁ፣ ‘የባቢሎንን ንጉሥ አታገለግሉም’ የሚሏችሁን ነቢያት አትስሙ፤ ¹⁵ እኔ አልላክኋቸውም’ ይላል እግዚአብሔር ‘የሐሰት ትንቢት በስሜ ይናገራሉ፤ ስለዚህ እናንተን ተንቢት የሚናገሩላችሁን ነቢያት አሳዳለሁ፤ እናንተም ትጠፋላችሁ።”

¹⁶ እኔም ለካህናቱና ለዚህ ሕዝብ ሁሉ እንዲህ አልሁ፤ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የእግዚአብሔር ቤት ዕቃ ከባቢሎን ቶሎ ይመለሳል’ የሚሏችሁን ነቢያት አትስሙ፤ የሚነግሯችሁ የሐሰት ትንቢት ነውና። ¹⁷ ስለዚህ እነርሱን መስማት ትታችሁ ለባቢሎን ንጉሥ ተገዙ፤ በሕይወትም ትኖራላችሁ፤ ባለመታዘዛችሁ ለይቺ ከተማ ለምን ትፈራርስ? ¹⁸ እውነተኞች ነቢያት ከሆኑና በእርግጥ የእግዚአብሔር ቃል ካላቸው፣ በእግዚአብሔር ቤትና በይሁዳ ንጉሥ ቤተ መንግሥት በኢየሩሳሌምም የቀሩት ዕቃዎች ወደ ባቢሎን እንዳይወሰዱ ወደ ሰራዊት ጌታ ወደ እግዚአብሔር እስቲ ይማልዱ። ¹⁹ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በዚህች ከተማ ስለ ቀሩት፡- ²⁰ ሰዎቻች፣ ከናስ ስለ ተሠራው ትልቁ ገንዳ፣ ስለ ተንቀሳቃሽ ማስቀመጫዎችና ስለ ሌሎችም ዕቃዎች እንዲህ ይላልና፤ ²¹ የባቢሎንን ንጉሥ ናቡከደነፆር የይሁዳን ንጉሥ የኢዮአቄምን ልጅ ኢኮንያንን፤ ²² ከኢየሩሳሌምና ከይሁዳ መካከን ታር ማርኮ ወደ ባቢሎን በወሰደ ጊዜ እነዚህ በከተማዬቱ የቀሩ ዕቃዎች ስለ ሆኑ፤ ²³ በእግዚአብሔር ቤትና በይሁዳ ንጉሥ ቤተ መንግሥት በኢየሩሳሌምም ስለ ቀሩት ዕቃዎች፣ የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር የሚለው እንዲህ ነው፡- ²⁴ ወደ ባቢሎን ይወሰዳሉ፤ እኔ እርሱን እስከምኑበኝበት ቀን ድረስ በዚያ ይቀመጣሉ’ ይላል እግዚአብሔር፤ ‘በዚያ ጊዜም እመልሳቸዋለሁ፤ ወደዚህም ስፍራ አመጣቸዋለሁ።”

ሐሰተኛው ነቢይ ሐናንያ

28 በዚያው ዓመት የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስ እንደ ነገሠ በዐራተኛው ዓመት፣ አምስተኛ ወር፣ የገባዖኑ ሰው የዓዙር ልጅ ነቢያ ሐናንያ በእግዚአብሔር ቤት በካህናቱና በሕዝቡ ሁሉ ፊት እንዲህ አለኝ፤ ² “የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

¹ ጥቂት የዕብራይስጥ ጽሑፎችና የሶርስት ትርጉም (ኤር 27:3-12 እና 28:1 ይመጣ) አዳንድ የዕብራይስጥ ጽሑፎች **ኢዮአቄም** ይላሉ (አብዛኛዎቹ የሶብን ሊቃናት ትርጉሞች ይህ ጥቅስ/ ጥቅር የላቸውም)።
² **ኢኮንያን** የ**ኢዮአቄን** ሌላው አቻ ስም ነው

‘የባቢሎን ንጉሥ የጫነባቸውን ቀንበር እስብራሉህ፤ ፊርባሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ከእግዚአብሔር ቤት ወደ ባቢሎን የወሰዱ ቸውን ዕቃዎች ሁሉ በሁለት ዓመት ጊዜ ውስጥ መልጼ አመጣለሁ። ፋይሁዳንም ንጉሥ የኢዮአቄምን ልጅ ኢኮንያንን፣⁷ ሌሎች ከይሁዳ ወደ ባቢሎን ተማርከው የተወሰዱትንም ሁሉ ወደዚህ ስፍራ እመልሳለሁ’ ይላል እግዚአብሔር፤ የባቢሎን ንጉሥ የጫነባቸውን ቀንበር እስብራሉህና።”

⁸ነቢዩ ኤርምያስም በካህናቱና በእግዚአብሔር ቤት ቆመው በነበሩት ሕዝብ ሁሉ ፊት፣ ለነቢዩ ለሐናንያ እንዲህ ብሎ መለሰለት፡- “አሚን፤ እግዚአብሔር ያድርገው፤ የእግዚአብሔርን ቤት ዕቃ ሁሉ፣ ተማርከው የተወሰዱትንም ምርኮኞች ሁሉ ከባቢሎን በመመለስ፣ እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል ይፈጽም። ገንገር ግን ለአንተም ለዚህም ሕዝብ የምናገረውን ቃል ስማ፤

⁹ከአንተና ከእኔ በፊት ጥንት የተነሡ ነቢያት፣ በብዙ አገሮችና በታላላቅ መንግሥታት ላይ ስለ ጦርነት፣ ስለ ጥፋትና ስለ መቅደፍት ትንቢት ተናግረዋል። ግን ገር ግን ስለ ሰላም ትንቢት የተናገረ ነቢይ እግዚአብሔር በእውነት እንደ ላከው የሚታወቀው የተናገረው ትንቢት ሲፈጸም ነው።

¹⁰ነቢዩም ሐናንያ ቀንበሩን ከነቢዩ ኤርምያስ ዐንገት ወስዶ ሰበረው፤ ¹¹በሕዝቡም ፊት፣ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በሁለት ዓመት ጊዜ ውስጥ የባቢሎንን ንጉሥ የናቡከደነፆርን ቀንበር ከሕዝቡ ሁሉ ጫንቃ ላይ ልክ እንደዚህ እስብራሉህ’ አለ። በዚህ ጊዜ፣ ነቢዩ ኤርምያስ ትቶት መንገዱን ቀጠለ።

¹²ነቢዩም ሐናንያ ቀንበሩን ከነቢዩ ከኤርምያስ አንገት ወስዶ ከሰበረ ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ ¹³“ሄደህ ለሐናንያ እንዲህ ብለህ ንገረው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ አንተ የዕንጨት ቀንበር ሰብረሃል፤ እኔ ግን በምትኩ የብረት ቀንበር እሠራለሁ። ¹⁴የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የባቢሎንን ንጉሥ ናቡከደነፆርን እንዲያገለግሉ፣ በእነዚህ ሕዝቦች ላይ የብረት ቀንበር አደርጋለሁ፤ እነርሱም ይገዙለ ታል፤ በዱር አራዊት ላይ እንኳ ሥልጣን አሰጠዋለሁ።”

¹⁵ነቢዩ ኤርምያስም ለነቢዩ ሐናንያ እንዲህ አለው፤ “ሐናንያ ሆይ፤ ስማ! እኛ

28፡3 2ገገ24፡13
28፡4 2ገገ25፡30፤ ኤር22፡24-27፤ሆሴ7፡3
28፡6 ሞ6፡10
28፡8 ሠሌ26፡14-17፤ኢሳ5፡5-7፤ናሆ1፡14
28፡9 ሠጸ18፡22፤ ሕዝ33፡33
28፡10 ሠሌ26፡13፤ 1፡722፡11
28፡11 ኤር14፡14፤ 27፡10
28፡14 ሠጸ28፡48፤ ኤር15፡12፤25፡11፤ 27፡6፤39፡1፤8፡71፡1፤ 5፡18
28፡15 ኤር7፡4፤ 20፡6፤29፡21፤31፤ ሰቆ2፡14፤ሕዝ 13፡6

28፡16 ሠፍ7፡4፤ ሠጸ13፡5፤18፡20፤ ኤር29፡32፤ሠጸ13፡3
28፡17 2ገገ1፡17
29፡1 ቀ፡28፤2ዜና36፡10፤ኤር13፡17
29፡2 2ገገ24፡8፤12
29፡4 ኤር24፡5
29፡5 ቀ፡28
29፡6 ኤር30፡19
29፡7 አሰ3፡8፤ 1ጠ፡ፎ2፡1-2
29፡8 ሠጸ13፡1፤ ኤር23፡25፤27፤ 37፡9፤1ዮሐ4፡1
29፡9 ኤር23፡21፤ 27፡15፤ሰቆ2፡14፤ሕዝ13፡6
29፡10 ሩት1፡6፤ 1፡78፤56፤2ዜና36፤ 21፤ኤር16፡14፤24፡6፤ 32፡42፤33፡14፤8፡7፤ 9፡2
29፡11 ኤዮ8፡7፤ መጣ40፡5፤ኢሳ5፡12፤ ሠጸ8፡15

እግዚአብሔር ሳይልክህ ይህ ሕዝብ በሐሰት እንዲታመን አድርገሃል፤ ¹⁶ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ‘ከምድር ገጽ አስወግድሃለሁ፤ በእግዚአብሔርም ላይ ዐመፅ ተናግረሃልና፤ በዚህ ዓመት ትሞታለህ።”

¹⁷ነቢዩም ሐናንያ በዚያው ዓመት በሰባተኛው ወር ሞተ።

በምርኮ ላሉት የተላከ ደብዳቤ

29 ነቢዩ ኤርምያስ በምርኮ ተወስዶ ደው በሕይወት ለቀሩት ሽማግሌዎች፣ ለካህናቱ፣ ለነቢያቱና ናቡከደነፆር ከኢየሩሳሌም ወደ ባቢሎን ማርኮ ለወሰዱ ቸው ሕዝብ ሁሉ የላከው የደብዳቤ ቃል ይህ ነው፤ ²ይህም የሆነው ንጉሡ ኢኮንያን ያም እቴጌዬቱ እናቱ፣ የቤተ መንግሥቱ ባለሟሎች፣ የይሁዳና የኢየሩሳሌም መሪዎች፣ አናጺዎችና ብረት ቀጥቃጮች ተማርከው ከኢየሩሳሌም ከተወሰዱ በኋላ ነበር። ³ደብዳቤውንም ከይሁዳ ንጉሥ ከሴዴቅያስ ወደ ባቢሎን ንጉሥ ወደ ናቡከደነፆር በተላኩት መልእክተኞች በሳፋን ልጅ በኤልዳሚና በኬልቅያስ ልጅ በገማርያ እጅ ላከው፤ ደብዳቤውም እንዲህ የሚል ነበር፤

⁴የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፣ ከኢየሩሳሌም ወደ ባቢሎን ላስማረካቸው ሁሉ እንዲህ ይላል፤ ⁵“ቤት ሠርታችሁ ተቀመጡ፤ አትክልት ተክላችሁ ፍሬውን ብሉ፤ ⁶አግብታችሁ ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ወለዱ፤ ወንዶች ልጆቻችሁንና ሴቶች ልጆቻችሁን አጋቡ፤ እነርሱም ወንዶችና ሴቶች ልጆችን ይውለዱ፤ ቀ፡ጥራችሁም በዚያ ምድር ይብዛ እንጂ አይነሱ። ገተማርካችሁ ለሄዱ ችሁባት ከተማ ሰላምና ብልጽግናን እሹ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጸልዩላት፤ ምክንያቱም እርሷ ብትበለጽግ እናንተም ትበለጹጋላችሁ።” ⁸የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በእርግጥ እንዲህ ይላልና፤ “በመካከላችሁ ያሉት ነቢያትና ጠንቋዮች አያታልሏችሁ፤ የሚያልሙላችሁንም ሕልም አትስሙ፤ ፃበሰሜ ሐሰተኛ ትንቢት ይነግሯችኋል እንጂ እኔ አልላክኋቸውም” ይላል እግዚአብሔር።

¹⁰እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ሰባው ዓመት የባቢሎን ቄይታችሁ በተፈጸመ ጊዜ እኩባኞችኋለሁ፤ ወደዚህም ሥፍራ ልመልሳችሁ የገባሁላችሁን መልካሚቱን ቃሌን እፈጽምላችኋለሁ። ¹¹ለእናንተ ያለኝን ዕቅድ እኔ ዐውቃለሁ” ይላል እግዚአብሔር፤

⁴ ወይም **ኢዮአኪን** ይላል።
⁸ **ኢኮንያን** የ**ኢዮአኪን** ሌላው አጎ ስም ነው

“ዕቅዱም ፍጻሜው ያማረና ተስፋ የሚሰጥ፤ እናንተንም የሚጠቅም እንጂ የሚገዱ አይደሉም።”¹² እናንተም ትጠሩኛላችሁ፤ ቀርባችሁ ወደ እኔ ትጸልያላችሁ፤ እኔም እስማችኋለሁ።¹³ እናንተ ትፈልጉኛላችሁ፤ በፍጹም ልባችሁም ከፈለጋችሁኝ ታገኙኛላችሁ፤¹⁴ እኔም እገኛላችኋለሁ።”

ይላል እግዚአብሔር፤ “ከምርኮም እመልሳችኋለሁ፤ እናንተንም ከበተንሁበት አገርና ስፍራ ሁሉ እመልሳችኋለሁ።” ይላል እግዚአብሔር፤ “ምርኮ ምክንያት ወዳስለቀቅኋችሁም ምድር እመልሳችኋለሁ።”

¹⁵ እናንተም፤ “እግዚአብሔር በባቢሎን ነቢያት አስነሥቶልናል” ትላላችሁ፤¹⁶ እግዚአብሔር ግን በዳዊት ዙፋን ላይ ስለሚቀመጠው ንጉሥና ከእናንተ ጋር ተማርኮ ስላልሄደው ወገንህ በዚህ ከተማ ስለቀረው ሕዝብ ሁሉ እንዲህ ይላል፤¹⁷ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በእርግጥ እንዲህ ይላል፤ “ሰይፍን፤ ራብንና መቅሠፍትን እስድባቸዋለሁ፤ ከመበላሸቱ የተነሣም ሊበላ እንደማይቻል እንደ መጥፎ የበለስ ፍሬ አደርጋቸዋለሁ።¹⁸ በሰይፍ፤ በራብና በመቅሠፍት አሳድዳቸዋለሁ፤ በምድር መንግሥታት ሁሉ ፊት የሚያስጸይፉ አደርጋቸዋለሁ፤ በማሳዳቸውም ሕዝቦች ዘንድ የርግ ማንና የድንጋጤ፤ የመሣቂያና የመዘባበቻ ምልክት ይሆናሉ፤¹⁹ በአገልጋዮቹ በነቢያት በኩል ደጋግሜ የላክሁላቸውን ቃሌን አል ሰሙምና” ይላል እግዚአብሔር፤ “እናንተ ምርኮኞችም አልሰማችሁም” ይላል እግዚአብሔር።

²⁰ ስለዚህ ከኢየሩሳሌም ወደ ባቢሎን የሰደድኋችሁ ምርኮኞች ሁሉ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ሰሙ።²¹ የእስራኤል ክምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር በስሜ የሐሰት ትንቢት ስለሚነገሯችሁ ስለ ቆላያ ልጅ ስለ አክዓብና ስለ መዕሄያ ልጅ ስለ ሴዴቅያስ እንዲህ ይላል፤ “እነዚህን ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደናዖር አሳልፌ እሰጣቸዋለሁ፤ እርሱም ዐይናችሁ እያየ ይገድላቸዋል።²² በእነርሱ ላይ ከደረሰው የተነሣ በባቢሎን ያሉ የይሁዳ ምርኮኞች ሁሉ፤ “እግዚአብሔር፤ የባቢሎን ንጉሥ በእሳት እንደ ጠበሳቸው እንደ ሴዴቅያስና እንደ አክዓብ ያድርግብህ” ብለው ይራገማሉ፤²³ ከባልንጀሮቻቸው ሚስቶች ጋር በማመን ዘርና ያልነገርኋቸውን ቃል በስሜ በሐሰት በመናገር በእስራኤል ዘንድ በደል ፈጽመዋልና። ይህንም እኔ ዐውቃለሁ፤ ምስክር ነኝ” ይላል እግዚአብሔር።

29:12 1ነገ8:30፣ መዝ145:19፣ኢሳ55:6፣ሆሴ2:23፣ሳፎ3:12፣ዘታ13:9
29:13 ዘ84:29፣ 2ዜ56:37፣ማቴ7:7
29:14 ዘ830:3፣ ኤር23:3-4፣30:3፣10፣14፣6:27፣ሕዝ37:21፣39:25፣አሞ9:14፣ ሳፎ3:20
29:17 ኢሳ5:4፣ ኤር27:8
29:18 ዘነገ5:27፣ ዘ828:25፣37፣ኢሳ28:22፣ኤር15:4፣18:16፣22:10፣44:12፣ሚክ2:6
29:19 ኤር6:19፣7:25፣25:4
29:20 ኤር24:5
29:21 ቍ9:ኤር14:14
29:22 ዳን3:6
29:23 ዘ9:31፣48፣ ኤር7:11፣23፣14፣ዕብ4:13
29:25 2ነገ25:18
29:26 1ሳሙ10:11፣ኤር20:2፣ሆሴ9:7፣ዮሐ10:20
29:28 ቍ1:5፣10
29:29 ኤር21:1
29:31 ቍ24፣ ኤር14:14
29:32 ቍ10፣14ሳሙ2:30-33፣ኤር28:16
30:2 ኢሳ30:8፣ ኤር36:2
30:3 ኤር16:14፣15፣24፣6፣29:14
30:5 ኤር6:25

ለሽማግሌ የተላከ መልእክት

²⁴ “ለኤሌላማዊው ለሽማግሌ እንዲህ ብለህ ንገረው፤²⁵ የእስራኤል ክምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በኢየሩሳሌም ላለው ሕዝብ ሁሉ፤ ለካህናት ለመዕሄያ ልጅ ለሶፎንያስና ለሌሎችም ካህናት ሁሉ በገዛ ስምህ ደብዳቤዎችን ልክሃል፤ ለሶፎንያስም እንዲህ ብላሃል፤²⁶ “በእግዚአብሔር ቤት ኅላሬ ትሆን ዘንድ እግዚአብሔር በካህናት በዮዳዊ ምትክ ካህን አድርጎ ሾሞሃል፤ ነቢይ ነኝ እያለ ትንቢት የሚናገር ማንኛውም ያበደ ሰው እግሩን በግንድ፤ ዐንገቱን በሰንሰለት መቀፍደድ ይገባሃል።²⁷ ታዲያ፤ ነቢይ ነኝ ባዩን የግናቶቹን ኤርምያስን ለምን አልገሠጽኸውም? ²⁸ ይህ ሰው፤ የምርኮው ጊዜ ረዥም ስለ ሆነ፤ ቤት ሠርታችሁ ተቀመጡ፤ አትክልትም ተክላችሁ ፍሬውን ብሉ” በማለት ወደ ባቢሎን መልእክት ልኩብናል።”

²⁹ ካህናት ሶፎንያስም ደብዳቤውን ለነቢዩ ኤርምያስ አነበበለት።³⁰ የእግዚአብሔርንም ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤³¹ “ይህን መልእክት ምርኮ ላሉት ሁሉ እንዲህ ብለህ ላክ፤ ‘ስለ ኤሌላማዊው ስለሽማግሌ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እኔ ሳልልከው ሽማግሌ ትንቢት ተናግሮላችሁ፤ በሐሰት እንድትታሙ አደርጎአችኋልና፤³² እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እነሆ፤ ኤሌላማዊውን ሽማግሌና ዘርን እቀጣለሁ፤ በእኔ ላይ ዐመፅን ተናግሮአልና፤ በዚህ ሕዝብ መካከል የሚተርፍ ዘር አይኖረውም” ይላል እግዚአብሔር፤ ‘ለሕዝቤ የማደርገውንም መልካም ነገር አያይም።”

የእስራኤል ሕዝብ መመለስ

30 ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ኤርምያስ የመጣው ቃል ይህ ነው፤² “የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የነገርሁህን ቃል ሁሉ በመጽሐፍ ጻፈው።³ እነሆ፤ ሕዝቤን እስራኤል ንና ይሁዳን’ ይላል እግዚአብሔር፤ ‘ለአባቶቻቸው ወደ ሰጠኋት ምድር የምመልስ በት ጊዜ ተቃርቦአል።’ እነርሱም ይወርሷታል’ ይላል እግዚአብሔር።”

⁴ እግዚአብሔር ስለ እስራኤልና ስለ ይሁዳ የተናገረው ቃል ይህ ነው፤⁵ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የፍርሀትና የሽብር ጨኸት ተሰምቶአል፤

⁹14 ወይም ዕድል ፈገገችሁን እመለሳችኋለሁ
³ ወይም የሕዝቤን የእስራኤልንና የይሁዳን ዕድል ፈገገ እመለሳለሁ

ሰላምም የለም።
 6 እስቲ ጠይቁ፤ ተመልከቱም፤
 ወንድ መውለድ ይችላል?
 ታዲያ ወንድ ሁሉ ምጥ እንደ ያዛት
 ሴት፤
 እጁን በሆዱ ላይ አድርጎ፤
 የሰውስ ሁሉ ፊት ጠቀሮ የማየው
 ለምንድን ነው?
 7 ያ ቀን ምንኛ አስጨናቂ ይሆናል!
 እንደዚያም ያለ አይኖርም፤
 ለያዕቆብ የመከራ ጊዜ ነው፤
 ነገር ግን ይተርፋል።
 8 “በዚያን ቀን” ይላል የሰራዊት ጌታ
 እግዚአብሔር፤
 ‘ጫንቃቸው ላይ ያለውን ቀንበር
 እሰብራለሁ፤
 እስራታቸውንም እበጥሳለሁ፤
 ከእንግዲህ ባዕዳን አይገዙአቸውም።
 9 ነገር ግን ለአምላካቸው ለእግዚአብሔር፤
 ለማስነግሳቸውም ለንጉሣቸው፤
 ለዳዊት ይገዛሉ።
 10 “ስለዚህ፤ አገልጋዬ ያዕቆብ ሆይ፤
 አትፍራ፤
 እስራኤል ሆይ፤ አትደንግጥ፤’
 ይላል እግዚአብሔር፤
 ‘አንተን ከሩቅ አገር፤
 ዘርህንም ከተማረኩበት ምድር
 አታደጋለህ፤
 ያዕቆብ ተመልሶ በሰላምና በርጋታ
 ይቀመጣል፤
 የሚያስፈራውም አይኖርም።
 11 እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፤ አድንገለሁም፤
 ይላል እግዚአብሔር፤
 ‘በአሕዛብ መካከል በትኔሃለሁ፤
 እነዚህን አሕዛብ ሁሉ ፈጽሜ
 አጠፋለሁ፤
 አንተን ግን ሙሉ በሙሉ አላጠፋህም፤
 በመጠኑ እቀጣለሁ እንጂ፤
 ያለ ቅጣት አልተውህም።
 12 “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ ስብራትህ የማይጠገን፤
 ቀሳህም የማይድን ነው።
 13 የሚሟገትህ ሰው የለም፤
 ለቀሳህም መድኃኒት አይኖርም፤
 ፈውስም አታገኝም።
 14 ወዳጆቻችሁ ሁሉ ረስተውሃል፤
 ስለ አንተም ግድ የላቸውም።
 ጠላት እንደሚመታ መታሁ፤
 እንደ ጨካኝም ቀጣሁ፤
 በደልህ ታላቅ፤
 ነጠአትህም ብዙ ነውና።
 15 ፈውስ ለማይገኝላት ሕመምህ፤

30፥6 ኢ.429፥22፤
 ኤር.4፥31
 30፥7 ቀ.10፥ኢ.4
 2፥12፥22፥5፥ኤር
 23፥3፥ሳጫ፥1፥15
 30፥8 መዝ107፥14
 ፥ኢ.49፥4፥ኤር25፥14፤
 27፥7፥ሕዝ34፥27
 30፥9 ቀ.21፥1፥ሳጫ
 13፥14፥ኤር33፥15፤
 ሕዝ34፥23-24፤
 37፥24፥ሆሴ.1፥11፤
 3፥5፥ማ.6፥1፤
 30፥10 ቀ.7፥ኢ.4
 35፥9፥41፥10፥44፥2፤
 ኤር.17፥25፥23፥4፤
 29፥14፥22፥54፥4፥ሕዝ
 34፥25-28
 30፥11 ዘሌ.26፥44፤
 ኢ.ሱ.1፥5፥ኤር.5፥18፤
 10፥24፥46፥28፥ሆሴ
 11፥9፥አሞ.8
 30፥12 ኢዮ.6፥4፤
 ኤር.8፥22፥10፥19
 30፥13 መ.4፥31፤
 ኤር.8፥22፥14፥19፤
 46፥11፥ሆ.3፥19
 30፥14 ኢዮ.13፥24፤
 30፥21፥ኤር.22፥20፤
 25፥7፥ሳቆ.1፥2
 30፥15 ም.41፥31፤
 ኤር.10፥19፥ሳቆ. 1፥5
 30፥16 ኢ.414፥2፤
 29፥8፥33፥1፥ኤር.2፥3፤
 49፥2፥150፥10፥ኢ.አ
 3፥4-8
 30፥17 መዝ142፥4
 ፥ኢ.41፥5፥6፥12፥ኤር
 33፥24፥ሆሴ.6፥1
 30፥18 ቀ.3፥ዘዮ.፥
 24፥5፥ዘዳ.30፥3፥መዝ
 102፥13፥ኢር.31፥4፤
 23፥24፥38፥42፥44፤
 33፥7፥26፥ሕዝ36፥10፤
 33፥39፥25፥አሞ.9፥14
 30፥19 ዘፍ.15፥5፤
 22፥17፥መዝ9፥2፤
 126፥1-2፥ኢ.435፥10፤
 44፥23፥51፥11፥60፥9፤
 ኤር.31፥4፥33፥22፤ ሕ
 ዝ37፥26፥ዘክ.2፥4
 30፥20 ዘዕ.23፥22፤
 ኢ.45፥4፥13፥14፥ኤር
 31፥17፥ዘዳ.8፥5
 30፥21 ቀ.9፥ዘዮ.፥
 16፥5፥ዘዳ.17፥15፥ኤር
 23፥5-6
 30፥22 ዘሌ.26፥12፤
 ኢ.419፥25፥ሆሴ.2፥23
 30፥23 ኤር.23፥19
 30፥24 ኤር.4፥8፥28
 ፥23፥19-20፥ሳቆ.1፥12
 31፥1 ዘሌ.26፥12

ስለቀሳህ ለምን ትጮኻለህ?
 በደልህ ታላቅ፤ ነጠአትህም ብዙ ስለሆነ፤
 እነዚህን ሁሉ አድርጌብሃለሁና።
 16 “ነገር ግን አሟጠው የበሉህ ሁሉ
 እንደዚያው ይበላሉ፤
 ጠላቶችህ ሁሉ ለምርኮ ዐልፈው
 ይሰጣሉ፤
 የሚዘርፉህ ይዘረፋሉ፤
 የሚበዙብዙህም ሁሉ ይበዘበዛሉ።
 17 አንተን ግን መልሼ ጤነኛ አደርግሃለሁ፤
 ቀሳህም እፈውሳለሁ፤’
 ይላል እግዚአብሔር።
 “የተናቀች፤
 ማንም የማይፈልጋት ጽዮን”
 ብለውሃልና።’
 18 “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ እነሆ የያዕቆብን ድንኳን ምርኮ
 እመልሳለሁ፤
 ለማደራረፍም እራራለሁ፤
 ከተማዬቱ በፍርስራሻ ጉብታ ላይ
 ትሠራለች፤
 ቤተ መንግሥቱም በቀድሞ ቦታው
 ይቆማል።
 19 ከእነርሱም የምስጋና መዝሙር፤
 የእልልታ ድምፅ ይሰማል።
 እኔ አበዛቸዋለሁ፤
 ቀሳሁቸውም አይቀንስም፤
 አስብራቸዋለሁ፤
 የተናቁም አይሆኑም።
 20 ልጆቻቸው እንደ ቀድሞው ይሆናሉ፤
 ማኅበረ ሰቡም በፊቱ የጸና ይሆናል፤
 የሚጨቀሩኛቸውን ሁሉ እቀጣለሁ።
 21 መሪያቸው ከራሳቸው ወገን ይሆናል፤
 ገዣቸውም ከመካከላቸው ይነሣል፤
 ወደ እኔ አቀርበዋለሁ፤ እርሱም ይቀርቦኛል፤
 አለዚያማ ደፍሮ፤
 ወደ እኔ የሚቀርብ ማን ነው?
 ይላል እግዚአብሔር።
 22 “ስለዚህ እናንተ ሕዝብ ትሆኑኛላችሁ፤
 እኔም አምላክ እሆናችኋለሁ።”
 23 እነሆ፤ የእግዚአብሔር ማዕበል፤
 በቀሳ ይነሣል፤
 የሚገለባብጥም ዐውሎ ነፋስ፤
 በክፉዎች ዐናት ላይ ይወርዳል።
 24 የልቡን ሐሳብ ሳይፈጽም፤
 የእግዚአብሔር ቀሳጣ፤
 እንዲሁ አይመለስም፤
 በሚመጡትም ዘመናት፤
 ይህን ታስተውላላችሁ።

31 “በዚያ ዘመን” ይላል እግዚአብሔር፤
 “ለእስራኤል ነገድ ሁሉ

አምላካቸው አሆናለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።”

2 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ከሰይፍ የተረፈው ሕዝብ፤
 በምድረ በዳ ሞገስን ያገኛል፤
 እኔም ለእስራኤል ዕረፍት ለመስጠት አመጣለሁ።”

3 እግዚአብሔር ከፍቅጥ ተገለጠልን፤ እንዲህም አለን፤
 “በዘላለማዊ ፍቅር ወድጄሻለሁ፤
 ስለዚህም በርገራኔ ሳብሁሽ፤
 4 የእስራኤል ድንግል ሆይ፤ እንደ ገና አንጽሻለሁ፤
 አንቸም ትታነጨያለሽ፤
 ከበሮችሽንም እንደ ገና አንሥተሽ፤
 ከሚፈነጥዙት ጋር ትፈነድቁያለሽ።
 5 እንደገናም በሰማርያ ከራብቶች ላይ፤
 ወይን ትተክያለሽ፤
 አትክልተኞች ይተክላቸዋል፤
 በፍሬውም ደስ ይላቸዋል።
 6 ጠባቂዎች፤ በኤፍሬም ከራብቶች ላይ፤
 ‘ኑ፤ ወደ ጽዮን፤
 ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር እንውጣ!’
 ብለው የሚጮኹበት ቀን ይመጣል።

7 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ያዕቆብ በደስታ ዘምሩ፤
 ስለ ሕዝቦች አለቃ እልል በሉ፤
 ምስጋናችሁን አሰሙ፤
 ‘እግዚአብሔር ሆይ፤ የእስራኤልን ቅሬታ፤
 ሕዝብህን አድን’ በሉ።
 8 እነሆ፤ ከሰሜን ምድር አመጣቸዋለሁ፤
 ከምድርም ዳርቻ እሰበስባቸዋለሁ፤
 በመካከላቸውም ዕውሮችና አንካሶች፤
 ነፍስ ጡርና በምጥ ላይ ያሉ ሴቶች ይገኛሉ፤
 ታላቅም ሕዝብ ሆነው ይመለሳሉ።

9 እያለቀሱ ይመጣሉ፤
 እያጽናናሁ አመጣቸዋለሁ፤
 እኔ ለእስራኤል አባት ነኝና፤
 ኤፍሬም በኮር ልጄ ነውና፤
 በውሃ ምንጭ ዳር፤
 በማይሰናከሉበት ቀና መንገድ አመራቸዋለሁ።

10 “ሕዝቦች ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤
 ፍቅ ባሉ የባሕር ጠረፎችም፤
 ‘እስራኤልን የበተነ እርሱ ይሰበስበዋል፤
 መንጋውንም እንደ እረኛ ይጠብቃል’ ብላችሁ ዐውጁ።

31፡2 ሠ33፡14፤ ዘጉ፡14፡20፤ ዘጸ፡12፡9
 31፡3 ዘ84፡37፤ ዘሴ፡11፡4፤ ዘዮ፡ሐ6፡44
 31፡4 ዘ63፡1፤27፤ ዘ10፡15፡20፤2፡27፡19፤21፤ ፡ኤር1፡10፤30፡18፡19
 31፡5 ዘ820፡6፤ኢሳ37፡30፤ኤር33፡13፤50፡19፤ኦም9፡14፤ኦብ1፡19
 31፡6 ቍ12፡ዘ833፡19፤ኢሳ52፡8፤56፡10፤ኤር50፡4-5፤ ሚክ 4፡2
 31፡7 ዘ828፡13፤ መዝ፡4፡7፤28፡9፤ኢሳ12፡6፤37፡31፤61፡9
 31፡8 ዘ63፡3፤13፤ ዘ830፡4፤መዝ106፡47፤ኢሳ42፡16፤ኤር3፡18፤ሕዝ34፡12-14፤16፤ሚክ4፡6
 31፡9 ዘ04፡22፤ ዘጉ፡20፡8፤ዕዝ3፡12፤ መዝ፡3፡126፤5፤ኢሳ32፡2፤40፡4፤49፡11፤63፡13፤ኢር3፡4
 31፡10 ዘሌ26፡33፤ ዘ830፡4፤ኢሳ11፡12፤40፡11፤49፡1፤66፤19፤ኤር25፡22፤50፡19፤ሕዝ34፡12
 31፡11 ዘ06፡6፤ መዝ142፡6፤ዘካ9፡16
 31፡12 ቍ24፤ዘጉ፡18፡12፤መዝ36፡8፤12፤6፤5፤መሐ4፡15፤ኢሳ30፡19፤62፤5፤65፤10፤ሕዝ17፡23፤20፡40፤40፡2፤ሆሴ2፡21-22፤ኢል2፡19፤3፤18፤ሚክ4፡1፤ዮሐ16፡22፤6-ሐ7፡17
 31፡13 መዝ30፡11፤ኢሳ40፡1፤51፡11፤61፡3
 31፡14 ቍ25፤ዘሌ7፡35-36፤መዝ36፡8፤ኢሳ30፡23
 31፡15 ዘ63፡7፤35፤ኢሳ18፡25፤ኤር10፡20፤ማቴ2፡17-18
 31፡16 ፍት2፡12፤2ዜና15፡7፤መዝ30፡5፤ኢሳ25፡8፤30፡19፤ኤር30፡3፤ሕዝ11፡17
 31፡17 ኢዮ8፡7፤ኤር30፡20፤ሰቆ3፡29
 31፡18 ኢዮ5፡17፤መዝ80፡3፤ኤር50፡11፤ሆሴ4፡16፤10፡11
 31፡19 ዕዝ9፡6፤መዝ25፡7፤19፡5፤10፤ኤር8፡4፤22፡21፤ሕዝ36፡31፤21፡12፤ሉቃ18፡13
 31፡20 1ነገ3፡26፤መዝ6፡2፤ኢሳ44፡21፤55፡7፤ሰቆ3፡33፤ሚክ7፡18

11 እግዚአብሔር ያዕቆብን ይዋጀዋልና፤
 ከእርሱም ከሚበረቱት እጅ ይታደገዋልና።

12 መጥተውም በጽዮን ተራራ ላይ በደስታ ይዘምራሉ፤
 በእግዚአብሔርም ልግስና፤
 በእህሉ፤ በወይን ጭማቂውና በዘይቱ፤
 በፍየልና በበግ ጠቦት፤ በወይፈንና በጊደር ደስ ይሰኛሉ፤
 ውሃ እንደማይቋረጥባት የአትክልት ስፍራ ይሆናሉ፤
 ከእንግዲህም አያዝኑም።

13 ከራዶች ይዘፍናሉ፤ ደስም ይላቸዋል፤
 ጎራምሶችና ሽማግሌዎችም ይፈነጥዛሉ፤
 ልቅሶአቸውን ወደ ደስታ እለውጣለሁ፤
 ከሐዘናቸውም አጽናናቸዋለሁ፤
 ደስታንም እስጣቸዋለሁ።

14 ከሆናቱን አትረፍርፌ እባርካለሁ፤
 ሕዝቤም በልግስናዬ ይጠግባል፤”
 ይላል እግዚአብሔር።

15 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ዋይታና መራራ ልቅሶ፤
 ከራማ ተሰማ፤
 ልጆቿ የሉምና፤
 ራሔል አለቀሰች፤
 መጽናናትም እንቢ አለች።”

16 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ድምፅሽን ከልቅሶ፤
 ዐይኖችሽንም ከእንባ ከልክይ፤
 ድካምሽ ያለ ዋጋ አይቀርምና።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 “ከጠላት ምድር ይመለሳሉ፤

17 ስለዚህ ወደ ፊት ተሰሱ አለሽ”
 ይላል እግዚአብሔር።
 “ልጆችሽ ወደ ገዛ ምድራቸው ይመለሳሉ።

18 “የኤፍሬምን የሲቃ እንጉርጉር በእርግጥ ሰምቻለሁ፤
 ‘እንዳልተገራ ወይፈን ቀጣሽኝ፤
 እኔም ተቀጣሁ።
 አንተ እግዚአብሔር አምላኬ ነህና፤
 መልሰኝ፤ እኔም እመለሳለሁ።

19 ከአንተ ከራቅሁ በኋላ፤
 ተመልሼ ተጸጸትሁ፤
 ባስተዋልሁም ጊዜ፤
 ጭኔን መታሁ፤
 የወጣትነት ውርደቴን ተሸክሜአለሁና፤
 ዐፈርሁ፤ ቀለልሁም።”

20 ኤፍሬም የምወደው፤

ግ3 ወይም እግዚአብሔር ከጉንት/ ከፋድሞ ተገለጠልን

ደስም የምሰኝበት ልጄ አይደለምን?
 ብዙ ጊዜ ተቃውሜው ብናገርም፤
 መልሼ ስለ እርሱ አስባለሁ፤
 አንጀጅቼ ይላውሳል፤
 በታላቅ ርገራጌም እራራለታለሁ፤”
 ይላል እግዚአብሔር።

21“የጌዳና ምልክት አቁሚ፤
 መንገድ አመልካች ትከዪ፤
 የምትሄጁበትን መንገድ፤
 አውራ ጌዳናውን አስተውዱ፤
 ድንግሊቱ እስራኤል ሆይ፤ ተመለሽ፤
 ወደ ከተሞችሽም ግቢ።

22አንቺ ከዳተኛ ልጅ ሆይ፤
 እስከ መቼ ትቅበዘበዣለሽ?
 እግዚአብሔር በምድር ላይ አዲስ ነገር
 ይፈጥራል፤
 ሴት በወንድ ላይ ከበባ ታደርጋለች።”

23የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ
 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ምርኮአቸውን በመለስሁላቸው ጊዜ፤²⁴
 እነርሱ በይሁዳ ምድርና በከተሞቻቸው
 ‘አንተ የጽድቅ ማደ ሪያ ቅዱስ ተራራ
 ሆይ፤ እግዚአብሔር ይባርክህ!’ የሚል
 አነጋገር እንደ ገና ይጠቀማሉ።

24ገበሬዎችና ዘላን ከብት አርበኞች
 በይሁዳና በከተሞቻቸው በአንድነት ይኖራሉ።
 25የዛለችውን ነፍስ ዐድሳለሁ፤ የደከ
 መቼውንም አበረታለሁ።”

26በዚህ ጊዜ ከእንቅልፌ ነቅቼ ዙሪያዬን
 ተመለከትሁ፤ እንቅልፌም ጣፋጭ ሆኖልኝ
 ነበር።

27“እነሆ፤ የእስራኤልን ቤትና የይሁዳን
 ቤት” ይላል እግዚአብሔር፤ “በሰውና በእ
 ንስሳት ዘር የምሞላበት ጊዜ ይመጣል፤

28 ልንቅ ላቸውና ላፈር ሳቸው፤
 ልገለብጣቸውና ላጠፋቸው፤ መከራም
 ላመጣባቸው እንደ ተጋሁ ሁሉ፤
 ላንጻቸውና ልተክላቸው ደግሞ እተጋለሁ”
 ይላል እግዚአብሔር።

29“በዚያ ዘመን ሰዎች ዳግመኛ፤
 ‘አባቶች በበሉት ጌምዛዛ የወይን ፍሬ፤
 የልጆች ጥርስ ጠረሰ’ የሚለውን ምሳሌ
 አይናገሩም።

30ነገር ግን፤ እያንዳንዱ በገዛ ኅጢአቱ
 ይሞታል፤ ጌምዛዛ የወይን ፍሬ የሚበላ
 ሁሉ የራሱን ጥርስ ይጠርሳል።

31“ከእስራኤል ቤትና፤
 ከይሁዳ ቤት ጋር” ይላል እግዚአብሔር፤
 “አዲስ ቃል ኪዳን የምገባበት፤
 ጊዜ ይመጣል።

32ከግብፅ አወጣቸው ዘንድ፤

31:21 ቍ4:አ.4
 35:8:52:11:ኤር3:1
 2:50:5:ሕዝ21:19
 31:22 ዘ832:10፤
 ኢ.443:19:ኤር2:23
 33:6
 31:23 ዘ628:3፤
 ዘ16:6:24:መዝ
 48:1:ኢ.41:26:2:2፤
 ኤር30:18
 31:24 ቍ12:ኤር
 30:18 ዘዘ8:4-8
 31:25 ኢ.440:29፤
 ዮሐ4:14
 31:26 ዘ4:1
 31:27 ኤር16:14፤
 ዘሌ.2:23
 31:28 ኢ.ፆ29:2፤
 ዘ828:63:29:28፤
 30:9:ኤር1:10:18-8
 3:ሕዝ36:10-11፤
 ኢ.ፆ9:14
 31:29 ዘ69:25፤
 ዘ824:16:ሐቆ5:7፤
 ሕዝ18:2
 31:30 2ኃገ14:6፤
 ኢ.43:11:ገ.4 6:7
 31:31 ዘ829:14፤
 ኢ.442:6:5:4:10፤
 ሉ.ቃ22:20:ፅ.0 8:8-
 12:10:16-17
 31:32 ዘ24:8፤
 ዘ85:3:ኤር11:4

31:33 ዘ4:15፤
 ዘ86:6:ኤር 11:4፤
 2ቆር3:3:ፅ.010:16
 31:34 ኢ.ፆ7:21፤
 ኢ.411:9:38:17፤
 መዝ85:2:130:4፤
 ኤር33:8:50:20:ሚ
 ክ7:19:ዮሐ6:45:ፅ
 410:17:1ፆ.ሐ2:27
 31:35 ዘ61:16፤
 ዘ14:21:መዝ93:3፤
 136:7-9:ኤር10:16
 31:36 ኢ.ፆ38:33፤
 መዝ89:36-37:ኤር
 33:20-26
 31:37 ኢ.ፆ38:5፤
 ኤር33:22:24-26፤
 ሮሜ11:1-5
 31:38 2ኃገ14:13፤
 2ዘ.ና25:23:ፆ3:1፤
 ኤር30:18
 31:39 1ኃገ7:23
 31:40 2ላሙ:15፤
 23:2ኃገ11:16:ኢ.4
 4:3:ኤር2:23:7:31-
 32:8:2:ኤር3:17፤
 ዘዘ4:21:ዮሐ18:1

እጃቸውን ይገዩ በመራጃቸው ጊዜ፤
 ከአባቶቻቸው ጋር እንደገባሁት ኪዳን
 አይደለም፤²²
 የእነርሱ ባል፤ ሆኜ ሳለሁ፤
 ቃል ኪዳኔን አፍርሰዋልና።”
 ይላል እግዚአብሔር።

33“ነገር ግን ከዚያ ጊዜ በኋላ፤
 ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ኪዳን
 ይህ ነው” ይላል እግዚአብሔር፤
 “ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ፤
 በልባቸውም እጽፈዋለሁ።
 እኔ አምላክ እሆናቸዋለሁ፤
 እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።

34ከእንግዲህ ማንም ሰው ባልንጀራውን፤
 ወይም ወንድሙን፤ ‘እግዚአብሔርን
 ዕውቅ’ ብሎ አያስተምርም፤
 ከትንሹ ጀምሮ እስከ ትልቁ፤
 ሁሉም እኔን ያውቁኛልና።”
 ይላል እግዚአብሔር።

“በደላቸውን ይቅር እላለሁ፤
 ኅጢአታቸውንም መልሼ አላስብም።”

35በቀን እንድታበራ፤
 ፀሐይን የመደበ፤
 በሌሊት እንዲያበሩ፤
 ጨረቃንና ከዋክብትን ያዘዛቸው፤
 የሞገዱ ድምፅ እንዲተምም፤
 ባሕሩን የሚያናውጥ፤
 ስሙ የሰራዊት ጌታ የሆነ፤
 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 36“ይህ ሥርዐት በፊቴ ከተሻረ፤”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “በዚያ ጊዜ የእስራኤልም ዘር በፊቴ፤
 መንግሥት መሆኑ ለዘላለም ይቀራል።”

37 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “በላይ ያሉትን ሰማያትን መለካት፤
 በታችም ያሉትን የምድር መሠረቶች
 መመርመር ከተቻለ፤
 በዚያ ጊዜ የእስራኤልን ዘር ሁሉ፤
 ስላደረጉት ነገር ሁሉ እጥላቸዋለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር።

38“እነሆ ከሐናንኤል ግንብ ጀምሮ እስከ
 ማእዘኑ በር ድረስ” ይላል እግዚአብሔር፤
 “ይህች ከተማ ለእግዚአብሔር የምትሠራ
 በት ጊዜ ይመጣል፤ 39መለኪያ ገመዱም
 ከዚያ ጀምሮ በቀጥታ ወደ ጋራብ ኩረብታ፤
 አልፎም ወደ ጎዓ ይዘረጋል። 40ሬሳና ዐመድ
 የሚጣልበት ሸለቆ በሙሉ፤ በምሥራቅ በኩል
 የቄድሮንን ሸለቆ ይዞ እስከ ፈረስ በር

²² ወይም መልን ትጀምራለች ወይም መጠቅ ትጀምራለች
²³ ወይም ዕድል ፈንታቸውን በመለከትላቸው
³² የዕብራይስጡ፤ የሰብዓ ሊቃናትና የሰርዐት ትርጉም ጥ
³³ ወይም የእነርሱ ጌታ

የሚደርሰው ደልዳላ ቦታ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ይሆናል፤ ከእንግዲህም ከተማይቱ አትነቀልም፤ አትፈርስም።”

ኤርምያስ የዕርሻ ቦታ መግዛቱ

32 የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስ በነገሠ በዐሥረኛው ዓመት፣ ይኸውም በባቢሎን ንጉሥ በናቡከደነፆር ዐሥራ ስም ንጉሻ ዘመነ መንግሥት፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ኤርምያስ የመጣው ቃል ይህ ነው፤ ²በዚያን ጊዜም የባቢሎን ንጉሥ ሰራዊት አየሩሳሌምን ከቦ ነበር፤ ነቢዩ ኤርምያስም በይሁዳ ንጉሥ ቤተ መንግሥት በዘብ ጠባቂዎች አደባባይ ተዘግቶበት ነበር።

³የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስም እንዲህ በማለት አሳስሮት ነበር፤ “እንዴት እንደ ዚህ ያለ ትንቢት ትናገራለህ? ‘እግዚአብሔር’፣ ‘ይህችን ከተማ ለባቢሎን ንጉሥ አሳልፌ እስጣታለሁ፤ እርሱም ይይዛታል።’ ⁴የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስም ለባቢሎን ንጉሥ ዐልፎ ይሰጣል፤ ፊት ለፊትም ያነጋግረዋል፤ በዐይኖቹም ያየዋል እንጂ ከባቢሎናውያንም እጅ አያመልጥም። ⁵ሴዴቅያስንም ወደ ባቢሎን ይወስደዋል፤ በፍርድ እስከምራሽውም ድረስ በዚያ ይቆያል፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ከባቢሎናውያን ጋር ብትዋጉ አይሳካላችሁም” ይላል ትላለህ።”

⁶ኤርምያስም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ አለ- ⁷“የአጎትህ የሰሎም ልጅ አናምኤል ወደ አንተ መጥቶ፣ ‘የመቤገቱን መብት የአንተ ስለሆነ፣ በዓኖቶት ያለውን መሬቱን ግዛኝ’ ይልሃል።”

⁸እግዚአብሔርም እንደ ተናገረኝ፣ የአጎቴ ልጅ አናምኤል ወደ ዘብ ጠባቂዎቹ አደባባይ መጥቶ፣ “የመቤገቱን ርስት የማድረግ መብት የአንተ ስለሆነ፣ በብንደም አገር በዓናቶት ያለውን መሬቱን ለራስህ እንዲሆን ግዛው” አለኝ። ይህም የእግዚአብሔር ቃል እንደ ሆነ ዐወቅሁ፤ ⁹ስለዚህ በዓናቶት ያለውን መሬት ከአጎቴ ልጅ ከአናምኤል ገዛሁ፤ ዐሥራ ሰባት ሰቅልጫ ብር መዝኜ ሰጠሁት። ¹⁰በውሉም ሰነድ ላይ ፈረምሁ፤ አሸግሁትም። ብሩንም በምስክሮች ፊት በሚዛን መዘንሁለት። ¹¹የስምምነቱ ዝርዝር ያለበትን፣ የታሸገውንና ያልታሸገውን የግዢውን የውል ሰነድ ወሰድሁ፤ ¹²በአጎቴም ልጅ በአናምኤልና በውሉ ላይ በፈረሙት ምስክሮች ፊት እንዲሁም በዘብ ጠባቂዎች አደባባይ ተቀምጠው በነበሩ አይሁድ ሁሉ ፊት ለመሕ

32:1 2ነገ25:1፣ ኤር25:1
32:2 2ነገ25:1፣ ነገ3:25፣መዝ 88:8
32:3 ቍ28:ኤር 21:4፣26:8-9፣ 34:2-3
32:4 ቍ24:ኤር 21:7፣34:21፣38:18፣ 23፣39:5-7፣44:30፣ 52:9
32:5 2ነገ25:7፣ ኤር21:4፣39:7፣ሐቆ 1:14፣ሕዝ12:13
32:7 ዘሌ25:24-25፣ፍት4:3-4፣ኤሉ 21:18፣ግቴ27:10
32:8 ቍ25
32:9 ዘፍ23:16፣ ኤር37:12
32:10 ዘፍ23:20 ፣ፍት4:9፣ኤሌ8:2
32:12 ቍ16፣ኤር 36:4፣43:3፣36፣ 45:1፣51:59
32:14 ኤላ8:16
32:15 ቍ43-44፣ ኤላ4:26፣ኤር30: 18፣ሕዝ28:26፣ኤጥ 9:14-15
32:16 ቍ12
32:17 ዘፍ1:1፣ዘዳ 9:29፣2ነገ3:18፣ 19:15፣መዝ102:25 ፣ኤር1:6፣10:16፣ 51:15፣ግቴ19:26
32:18 ዘዐ20:5፣ዘዳ 5:10፣መዝ79:12፣10 9:14፣ኤር10:6፣16
32:19 ኤዩ12:13፣ 14:16፣34:11፣ምላ 5:21፣ኤር16:17፣ ዳገ2:20፣ግቴ16:27
32:20 ዘዐ3:20፣ 9:16፣ኤዩ9:10፣ኤላ 55:13፣ኤር13:11
32:21 ዘዐ6:6፣ዘዳ 5:15፣26:8፣ኤር 6:12፣ዳገ9:15
32:22 ዘዐ3:8፣ሕዝ 20:6
32:23 ዘዐ16:28፣ ዘዳ28:64፣31:29፣ ኤሉ1:7፣1ነገ9:6፣ መዝ44:2፣78:54-55 ፣ኤር11:8፣ዳገ9:14
32:24 ዘዳ4:25-26 ፣28:2፣ኤሉ23:15- 16፣ 2ሐጫ20:15፣ ኤር6:6፣14:12
32:25 ቍ8፣ኤላ 8:2

ሜያ ልጅ ለኤርያ ልጅ ለባርክ ሰጠሁት። ¹³በእነርሱ ፊት ለባርክ እንዲህ የሚል ትእዛዝ ሰጠሁት፤ ¹⁴“የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የታሸገውንና ያልታሸገውን፣ ሁለቱን የግዢ ውል ሰነድ ለብዙ ጊዜ ሳይበላሹ እንዲቁዩ ወስደህ በሽክላ ዕቃ ውስጥ አነራቸው። ¹⁵የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ ሰዎች በዚህ ምድር ቤት፣ የዕርሻ ቦታና የወይን አትክልት ስፍራ እንደገና ይገዛሉ።”

¹⁶“ለኤርያ ልጅ ለባርክ የግዢ ውሉን ከሰጠሁ በኋላ፣ ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ብዬ ጸለይሁ፤

¹⁷“አቤት፣ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ሰማያትንና ምድርን በታላቅ ጎይልህና በተዘረጋች ክንድህ ፈጥረሃል፤ የሚሳንህም አንዳት ነገር የለም። ¹⁸ጭርና ቸርነትን ለእልፍ አእላፍ ታሳያለህ፤ ይሁን እንጂ የአባቶችን በደል ከእነርሱ በኋላ በሚነሡ ልጆቻቸው ጉዳ ትመልሳለህ፤ ስምህ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር የሆነ፣ ታላቅና ጎይል አምላክ ሆይ፤ ¹⁹ዕቅድህ ታላቅ፣ በሥራም ብርቱ ነህ፤ ዐይኖችህ የሰው ልጆችን መንገዶች ሁሉ ያያሉ፤ ለእያንዳንዱም እንደ መንገዱና እንደ ሥራው ትከፍለዋለህ። ²⁰በግብፅ ታምራትንና ድንቆችን አደረግህ፤ እስከ ዛሬም ድረስ በእስራኤልና በሰው ልጆች ሁሉ መካከል እንደዚያው እያደረግህ ዛሬም ስምህ ገና ነው። ²¹በታምራትና በድንቅ፣ በብርቱ እጅና በተዘረጋች ክንድ፣ እጅግ በሚያስፈራራ ግርማ ሕዝብህን እስራኤልን ከግብፅ አወጣህ። ²²ለአባቶቻችን ልትሰጣቸው የማልህላቸውን፣ ግርና ወተት የምታፈሰውን ይህችን ምድር ሰጠሃቸው፤ ²³ወደዚያም ገብተው ወረሷት፤ ነገር ግን አልታዘዙም፤ ሕግህንም አልጠበቁም፤ እንዲያደርጉት ያዘዝሃቸውን ከቶ አላደረጉም፤ ስለዚህ ይህን ሁሉ ጥፋት በላይ ቸው አመጣህ።

²⁴“እነሆ፣ ከተማዬቱን ለመያዝ የዐፈር ድልድል በዙሪያዎ ተሠርቶአል፤ ከሰይፍ፣ ከራብና ከቸንፈር የተነሣ ከተማዬቱን ለሚወጓት ለባቢሎናውያን ዐልፋ ልትሰጥ ነው፤ እንደምታየውም የተናገርኸው እየተፈጸመ ነው። ²⁵አንተ ግን ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ከተማዬቱ ለባቢሎናውያን አልፋ እየተሰጠች፣ ‘መሬቱን በብር ግዛ፣ ግዢውንም በምስክሮች ፊት ፈጽም’ ትለኛለህ።”

¹⁴ ወይም ከላዳዮ፣ በቍ5:24፣25፣28፣29፣እና 43 ይመጣል።
¹⁹ 200 ግራም ያህል ነው።

26 ከዚያም በኋላ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ 27 “እነሆ፤ እኔ የሰው ልጆች ሁሉ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ፤ በውኑ የሚያቅተኝ ነገር አለን? 28 ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፤ ይህኛን ከተማ ለባቢሎናውያንና ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደናዖር አሳልፌ እስጣታለሁ፤ እርሱም ይይዛታል። 29 ከተማዬቱን የሚወጓት ባቢሎናውያን ወደ ውስጥ ይገባሉ፤ በእሳትም ይቃጥሏቸዋል፤ ይስቁጡኝ ዘንድ ሕዝቡ በየሰገነቱ ላይ ለበአል ያጠኑባቸውንና ለሌሎችም አማልክት የመጠጥ ቀርባን ያቀረቡባቸውን ቤቶች ጭምር ያነዳሉ።

30 “የእስራኤል ሕዝብና የይሁዳ ሕዝብ ከታናሽነታቸው ጀምሮ ከክፉ ነገር በቀር በፊት አንዳች በሳ ነገር አልሠሩም፤ በእርግጥም የእስራኤል ሕዝብ በእጃቸው ሥራ አስቁጡኝ፤ ይላል እግዚአብሔር። 31 ይህች ከተማ፣ ከተመሠረተችበት ጊዜ አንሥቶ እስከ ዛሬ ድረስ ከፊት እንዳስወግዳት ቀጣዩንና መዓቱን አነሣሥታለች፤ 32 የእስራኤልና የይሁዳ ሕዝብ- አነርሱ፤ ነገሥታቸው፣ ባለሥልጣናቸው፣ ካህናታቸው፣ ነቢያታቸው፣ የይሁዳ ሰዎችና የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ባደረጉት ክፋት ሁሉ አስቁጡኝ። 33 ፊታቸውን ሳይሆን ጀርባቸውን ሰጡኝ፤ ደጋግሜ ባስተምራቸውም አይሰሙም፤ ተግጥሞ አይቀበሉም። 34 ስሜ በተጠራበት ቤት አስጸያፊ ጣዖታቸውን አቆሙ፤ አረከሱትም። 35 ወንዶችና ሴቶች፤ ልጆቻቸውን ለሞሎክ ይሠው ዘንድ በሄኖም ሸለቆ ለበአል መስገጃ ኩረብቶችን ሠሩ፤ ነገር ግን ይሁዳን ኅጢአት ለማሠራት እንደዚህ ያለውን አስጸያፊ ተግባር እንዲፈጽሙ እኔ አላዘዘውም፤ ከቶም አላሰብሁም።

36 “በሰይፍ፣ በራብና በቸነፈር ለባቢሎን ንጉሥ ዐልፋ ትሰጣለች’ ስላልሃት ስለዚህች ከተማ፣ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ 37 “በጽኑ ቀጣዩና በታላቅ መቅሠፍቴ እነርሱን ካሳደድሁበት ምድር ሁሉ በእውነት እስበስባቸዋለሁ፤ ወደዚህም ስፍራ እመልሳቸዋለሁ፤ በሰላ ምም እንዲቀመጡ አደርጋቸዋለሁ። 38 እነርሱ ሕዝብ ይሆኑኛል፤ እኔም አምላክ እሆናቸዋለሁ። 39 ለእነርሱና ከእነርሱም በኋላ ለልጆቻቸው መልካም እንዲሆንላቸው ዘወትር ይፈሩኝ ዘንድ፣ አንድ ልብ አንድ ድምሐ ሳብ እስጣቸዋለሁ። 40 መልካምን ነገር ለእነርሱ ከማድረግ እንዳልቁጠብና ከእኔም ፈቀቅ እንዳይሉ መፈራጩን በውስጣቸው ላኖር ከእነርሱ ጋር የዘላለም ቃል

32:27 ዘፍ:18:14; ዘጥ:16:22;2ነገ:13:18
 32:28 ቀ:3:2ዜና 36:17; ኤር21:10
 32:29 2ዜና36:19 ;ኤር79:19;13:44:18
 32:30 መዝ25:7; ኤር8:19;22:21;25:7
 32:31 1ነገ11:7-8 ;2ነገ21:4-5;23:27; ማቴ23:37
 32:32 1ነገ14:9; ኤር2:26; 44:9; ዳገ9:8
 32:33 ዘዳ:5; 1ነገ14:9;መዝ11:4:3 ;ኤሳ28:9;ኤር2:27; 7:13;28:ሕዝ8:16; ዘሳ7:11
 32:34 2ነገ21:4; ኤር7:10;17:30; 34:15;ሕዝ 8:3-16
 32:35 ዘሌ:18:21; 1ነገ14:24;ኤር19:5; 25:7
 32:36 ቀ:24
 32:37 ዘሌ:25:18; ኢሳ11:12;21:5; ሕዝ34:28;139:26
 32:38 ኤር24:7; 2ቆሮ6:16
 32:39 ዘዳ:24; 10:16;2ዜና30:12; መዝ86:11;የሐ 17:21;ሐሠ4:32
 32:40 ዘፍ:16; ዘዳ:10;ኢሳ42:6; ኤር24:7
 32:41 ዘዳ28:3-12 ;63;ኢሳ62:4;ኤር 24:6;31:28;መዝ 7:18
 32:42 ኤር29:10; 10ቆ:338
 32:43 ቀ:15;ኤር 33:12
 32:44 ቀ:10;ፋት 4:9;ዕገ9:9;መዝ 14:7;ኢሳ8:2;ኤር 17:26
 33:1 መዝ88:8;ኤር 13:3;37:21;38:28
 33:2 ዘዐ31:5;መዝ 136:6;ኤር10:16
 33:3 ኢየ:28:11; ኢሳ55:6
 33:4 2ነገ25:1; ኤር32:24;ሕዝ4:2; 26:8;ዕገ1:10
 33:5 ዘዳ31:17; ኢሳ 98:17;ኤር21:4-7
 33:6 ዘዳ32:39; ኢሳ 99:6;30:26
 33:7 ኢሳ1:26; ኤር24:6;30:3; 32:44;ሕዝ39:25; ኢዎ 9:14
 33:8 ዘሌ:16:30; 24መ:24;14:ኤር 31:34;ዕለ 9:13-14
 33:9 ኢሳ55:13;

ኪዳን እገባለሁ። 41 ለእነርሱ መልካም በማድረግ ደስ ይለኛል፤ በፍጹም ልቤና በፍጹም ነፍሴ በእውነት በዚህች ምድር እተክላቸዋለሁ።”

42 “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በዚህ ሕዝብ ላይ ይህን ሁሉ ታላቅ ጥፋት እንዳመጣሁ እንደዚሁ ቃል የገባሁላቸውን መልካም ነገር ሁሉ እስጣቸዋለሁ። 43 እናንተም፣ “ለባቢሎናውያን ዐልፋ ስለተሰጠች፣ ሰውና እንስሳ የማይኖሩባት ባድማ ናት” ባላችኋት በዚህች ምድር እንደ ገና መሬት ይገዛል። 44 ምርኮአቸውን ስለምመልሰላቸው ጸ በብንያም አገር፣ በኢየሩሳሌም ዙሪያ ባሉ መንደሮች፣ በይሁዳ ከተሞችና በተራራ ማው አገር ከተሞች፣ በምዕራብ ተራሮች ግርጌና በኔጌብ ባሉ ከተሞች መሬት በጥሬ ብር ይገዛል፤ ውሉም ተፈርሞ፤ በምስክሮች ፊት ይታሸጋል፤ ይላል እግዚአብሔር።”

የመመለስ ተስፋ

33 ኤርምያስ በዘብ ጠባቂዎች አደባባይ በግዞት ሳለ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ዳግመኛ ወደ እርሱ መጣ፡- 2 “ምድርን የፈጠራት፣ ያበጃትና የመሠረታት እግዚአብሔር፣ ስሙ እግዚአብሔር የሆነ፣ እርሱ እንዲህ ይላል፤ 3 “ወደ እኔ ጩኸ፣ እኔም እመልስልሃለሁ፤ አንተም የማታውቀውን ታላቅና የማይመረመር ነገር እገልጥልሃለሁ። 4 የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር ከባቢሎናውያን ጋር ባለው ውጊያ፣ ዐፈር በመደልደልና በሰይፍ የሚደረገውን ጥቃት ለመከላከል ስለ ፈረሱት ስለዚህች ከተማ ቤቶችና ስለ ይሁዳ ነገሥታት ቤተ መንግሥት እንዲህ ይላል፤ 5 “እነዚህ በቀጣዩና በመዓቱ በምገድ ላቸው ሰዎች ሬሳ ይሞላሉ፤ ስለ ክፋቷ ሁሉ ከዚህች ከተማ ሬቴን እሰውራለሁ።

6 “ይሁን እንጂ፣ ፈውስንና ጤንነትን እንደገና እስጣታለሁ፤ ሕዝቤንም እፈውሳለሁ፤ በብዙ ሰላምና በርጋታ እንዲኖሩ አደርጋለሁ። 7 የይሁዳን ምርኮና የእስራኤልን ምርኮ እመልሳለሁ። 8 ቀድሞ እንደ ነበሩት ሁኔታ አድርጌ አበጃቸዋለሁ፤ ፀኑን ከሰደሉበት ኅጢአት ሁሉ አነጻጽቸዋለሁ፤ በእኔ ላይ ያመጡበትንም ኅጢአታቸውን ሁሉ ይቅር እላለሁ። 9 ይህች ከተማ፣ ለእርሷ ያደረግሁትን በሳ ነገር ሁሉ በሚሰሙት የምድር ሕዝቦች ሁሉ ፊት ለዝና፣ ለደስታ፣ ለምስጋናና ለክብር ትሆናለች፤ ከምስጣትም

35 ወይም ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን በሰላት ያሳልፉ ዘንድ
 34 ወይም ከምርኮ ስለምመልሳቸው
 34 ወይም ከሰዳፊዎች
 37 ወይም ይሁዳንና እስራኤልን ከምርኮ እመልሳለሁ

የተትረፈረፈ ብልጽግናና ሰላም የተነሣ ይፈራሉ፤ ይንቀጠቀጣሉ።”

10 “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ይህ ችን ስፍራ፣ ሰውና እንስሳት የማይኖሩባት ባድማ ናት፣ ትላላችሁ፤ ነገር ግን ሰውም ሆነ እንስሳ ባልነበሩባቸውና ባድማ በሆኑት በይሁዳ ከተሞችና በኢየሩሳሌም መንገዶች፣ እንደ ገና ድምፅ ይሰማል፤ ላይካ ሜትና የደስታ ድምፅ፣ የሙሽራውና የሙሽራዬቱ ድምፅ፣ እንዲሁም፡-

“እግዚአብሔር ቸር ነውና፤ ምሕረቱም ለዘላለም ነውና፤ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔርን አመስግኑ።”

የሚል የምስጋናን መሥዋዕት ይዘው ወደ እግዚአብሔር ቤት የሚመጡ ሰዎች ድምፅ ይሰማል፤ የምድራቱን ምርኮ ቀድሞ እንደ ነበረ እመልሳለሁና፤ ይላል እግዚአብሔር።

12 “የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሰውም ሆነ እንስሳት በማይኖሩበት በዚህ ባዶ ስፍራ፣ በከተማዎቹም ሁሉ እረኞች መንገዳቸውን የሚያሳርፉበት እንደ ገና ይገኛሉ። 13 በተራራማው አገር፣ በምዕራብ ተራሮች ግርጌና በኔጌብ ባሉ ከተሞች በብንደም አገር፣ በይሁዳ ከተሞች እንዲሁም በኢየሩሳሌም ዙሪያ ባሉ መንደሮች መንገዳች እንደ ገና በሚቁጥራቸው ሰው እጅ ሥር ያልፋሉ፣ ይላል እግዚአብሔር።

14 “ለእስራኤል ቤትና ለይሁዳ ቤት የገባሁትን የተስፋ ቃል የምፈጽምበት ጊዜ ይመጣል፣ ይላል እግዚአብሔር።

15 “በዚያ ዘመንና በዚያ ጊዜ፣ ከዳዊት ቤት ጽድቅ ቅርንጫፍ አበቅላለሁ፤ በምድራቱም ፍትሕንና ጽድቅን ያደርጋል።

16 በዚያ ዘመን ይሁዳ ይድናል፤ ኢየሩሳሌም በሰላም ትኖራለች፤ የምትጠራበትም ስም፣ “እግዚአብሔር ጽድቃችን” የሚል ይሆናል።”

17 እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ ‘ከዳዊት ዘር በእስራኤል ቤት ዙፋን ላይ የሚቀመጥ ሰው ፈጽሞ አይታገም፤ 18 ሌዋው ያን ከሆኑት ካህናትም የሚቃጠል መሥዋዕት ለማቅረብ፣ የእህል ቀጥባን ለማቃጠልና ሌላውንም መሥዋዕት ለመሠዋት ሁል ጊዜ በፊት የሚቆም ሰው አይ

60:18;64:2;ኤር 3:17
33:10 ዘሌ26:32; ኤር9:11;32:43
33:11 ዘሌ7:12; 1ዜ5:16;34:2ዜ5:5; 13:7;3:መዝ25:8;5 1:8;100:4-5;136:1 ;ኢሳ1:26;24:8;51: 3;ናሆ1:7;14:7
33:12 ቀጥ10;ኢሳ 65:10;ኤር32:43; ሕዝ34:11-15
33:13 ዘሌ27:32; ኤር17:26;31:5; ኦብ1:20
33:14 ዘዳ28:1-14 ;ኢሳ23:15;ኤር 29:10
33:15 2ሳሙ7:12 ;መዝ72:2;ኢሳ4:2
33:16 ኢሳ45:17; 59:14;ኤር3:17; 17:25;32:37;ሕዝ 48:35;ሳጭ3:13;ዘዛ 8:3;16:14;ዳር1:30
33:17 2ሳሙ7:13 ;2ዜ57:18;መዝ 89:29-37; ሉቃ 1:33
33:18 ዘዳ25:11 -13;ዘ818:1;ዕን 13:15;ዕብ7:17-22
33:20 ዘዳ1:14; መዝ89:36
33:21 ዘዳ18:1; 2ሳሙ7:13;2ዜ5 7:18;መዝ 9:34
33:22 ዘዳ12:2; ኤር30:19;ሆሌ1:10
33:24 ዘሳ4:4;ኤር 30:17;ሕዝ36:20; 37:22
33:25 ዘዳ1:8; መዝ74:16-17; 148:6
33:26 ቀጥ7;ዘሌ 26:44;መዝ14:7; ኢ ሳ14:1;ኤር30:18
34:1 2ኅገ25:1; ኤር27:7;39:1
34:2 ቀጥ22;2ዜ5 36:11;ኤር32:29; 37:8
34:3 2ኅገ25:7; ኤር21:7
34:4 ኤር52:11

ታጣም።”

19 የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ 20 “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ለቀንና ለሌሊት የወሰንሁትን ሥርዐት በማፋለስ ቀንና ሌሊት በተወሰነላቸው ጊዜ እንዳይፈራረቁ ኪዳኔን ማፍረስ ብትችሉ፣ 21 በዚያ ጊዜ ከአገልጋዬ ከዳዊት ጋር የገባሁትን ኪዳን፣ እንዲሁም በፊት በክህነት ከሚያገለግሉት ሌዋውያን ጋር የገባሁትን ኪዳን ማፍረስ ይቻላል፤ ዳዊትም ከእንግዲህ በዙፋኑ ላይ የሚንግሥ ዘር አይኖረውም። 22 የአገልጋዬን የዳዊትን ዘር እንዲሁም በፊት የሚቆሙትን ሌዋውያን እንደማይቆጠሩ እንደ ሰማይ ከዋክብትና እንደማይሰፈር የባሕር አሸዋ አበዛቸዋለሁ።”

23 የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ 24 “ይህ ሕዝብ፣ ‘እግዚአብሔር፣ የመረጣቸውን ሁለቱን መንግሥታት፣ ጥሎአል’ እንደሚሉ አላስተዋል ህምን? ሕዝቤን ንቀዋል፤ እንደ ሕዝብም አልቁጠሯቸውም። 25 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የቀንና የሌሊት ኪዳኔን፣ የሰማይንና የምድርንም ሥርዐት ያጸናሁ እኔ ካልሆንሁ፣ 26 የዕዳብንና የአገልጋዬን የዳዊትን ዘር እጥላለሁ፤ ከልጆቹም በአብርሃም፣ በይስሐቅና በያዕቆብ ዘር ላይ ገዥ እንዲሆኑ አልመርጥም፤ ይህንም የምለው ምርኮአቸውን ስለምመልስና ስለምራራላቸው ነው።”

ለሴዴቅያስ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

34 የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደናዖርና ሰራዊቱ ሁሉ፣ በግዛቱም ሥር ያሉ መንግሥታትና ሕዝቦች ሁሉ ኢየሩሳሌምንና በአካባቢዋ የሚገኙትን ከተሞች ይወጉ በነበረ ጊዜ፣ እንዲህ የሚል ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ኤርምያስ መጣ፤ 2 “የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ወደ ይሁዳ ንጉሥ ወደ ሴዴቅያስ ሄደህ እንዲህ ብለህ ንገረው፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ይህችን ከተማ ለባቢሎን ንጉሥ አሳልፌ ልሰጣት ነው፤ እርሱም በእሳት ይቃጠላል፤ 3 አንተም በእርግጥ ትያዛለህ ዐልፈህም ለእርሱ ትሰጣለህ እንጂ ከእጁ አታመልጥም። የባቢሎንን ንጉሥ በዐይኖችህ ታየዋለህ፤ ፊት ለፊትም ያነጋግርሃል፤ ወደ ባቢሎንም ትሄዳለህ።

4 “ነገር ግን፣ የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስ ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፤ እግዚ

24 ወይም ወገን 26 ወይም ከምርኮ እመልሳችኋለሁ

አብሔር ስለ አንተ እንዲህ ይላል፤ በሰይፍ አትሞትም፤ ፊርቅም ትሞታለህ። ሕዝቡ ከአንተ በፊት ለነበሩት ነገሥታት አባቶችህ ክብር በቀብራቸው ጊዜ እሳት እንዳይደዱ፤ በቀብርህም ጊዜ ስለ ክብርህ እሳት ይነዳሉ፤ “ዋይ ዋይ ጌታችን!” እያሉም ያለቅሱልሃል፤ እኔ ራሴ ይህን ቃል ተናግራለሁና፤ ይላል እግዚአብሔር።”

፪፻፲፱ ኤርምያስ ይህን ሁሉ ለይሁዳ ንጉሥ ለሴቅያስ በኢየሩሳሌም ነገረው፤ ፺፻፲፱ም ጊዜ የባቢሎን ንጉሥ ሰራዊት ኢየሩሳሌምንና የቀሩትን የይሁዳ ከተሞች ለኪሶንና የዜቃን እየወጋ ነበር፤ ከተመሸጉት የይሁዳ ከተሞችም የቀሩት እነዚህ ብቻ ነበሩና።

የባሪያዎች ነጻ አለመውጣት

፳፻፲፱ ሴቅያስ ባሪያዎችን ነጻ ለማውጣት ከኢየሩሳሌም ሕዝብ ሁሉ ጋር ቃል ኪዳን ካደረገ በኋላ፤ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ መጣ። ፺፻፲፱ም ደግሞ ሰው፤ ዕብራዊ የሆነውን ወንድ ባሪያውንና ዕብራዊት የሆነችውን ሴት ባሪያውን ነጻ ማውጣት ነበረበት፤ ማንም ሰው አይሁዳዊ ወንድሙን በባርነት መግዛት አልነበረበትም። ፺፻፲፱ም ቃል ኪዳን የተሰማውት ባለሥልጣኖችና ሕዝቡ ሁሉ ወንድ ወይም ሴት ባሪያዎቻቸውን ነጻ ለመልቀቅና ከእንግዲህ ባሪያ አድርገው ላይገዟቸው ተስማሙ። ፺፻፲፱ም ግን ሐሳባቸውን ቀይረው ነጻ የለቀቋቸው ባሪያዎቻቸውን እንዲመለሱ አደረጉናቸው፤ እንደገናም ባሪያ አድርገው ገዟቸው።

፺፻፲፱ም የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ ፺፻፲፱ም ኢየሩሳሌምን እንዲህ ይላል፤ በባርነት ከተገዙበት ከግብፅ ምድር ባወጣችሁ ጊዜ፤ ከአባቶቻችሁ ጋር እንዲህ ብዬ ቃል ኪዳን አደረግሁ፤ ፺፻፲፱ም በባርነት ለእናንተ የሸጠውን ዕብራዊ ወንድማችሁን እያንዳንዳችሁ በየሰባት ዓመቱ ነጻ ትለቃላችሁ፤ ስድስት ዓመት ከተገዛላችሁ በኋላ ነጻ ታወጡታላችሁ። ፺፻፲፱ም አባቶቻችሁ ግን አልሰሙኝም፤ ፺፻፲፱ም ወደ እኔ አላ ዘነበሉም። ፺፻፲፱ም እናንተም አሁን ንስሐ በመግባት በፊቱ ትክክለኛ ነገር አደረጋችሁ፤ እያንዳንዳችሁም ለወገኖቻችሁ ነጻነት ዐወጃችሁ፤ ስሜ በሚጠራበት ቤትም በፊቱ ቃል ኪዳን ገባችሁ። ፺፻፲፱ም ግን ተመልሳችሁ ስሜን አረከሳችሁ፤ ወደ ፊለጉበት እንዲሄዱ ነጻ የለቀቃችሁንም ወንዶችና ሴቶች ባሪያዎቻችሁን መለሳችሁ፤ እንደ ገናም ባሪያዎቻችሁ አደረጋችኋችሁ።

34፡5 2ዜና16፡14፤ ኤር22፡18
 34፡7 ኢሰ10፡3፤10፤2ዜና11፡9
 34፡8 ዘፀ21፡2፤ዘሌ25፡10፤39፡41፤2ኃገ11፡17፤ዳዕ5፡5-8
 34፡9 ዘዳ15፡12-18
 34፡11 መዝ78፡37
 34፡13 ዘፀ24፡8፤ ዘዳ15፡15
 34፡14 ዘፀ21፡2፤ 2ኃገ17፡14፤ኤር 7፡26
 34፡15 ቀ፡8፤ኤር32፡24
 34፡16 ዘሌ19፡12፤ ኦሳ13፡20፤18፡24
 34፡17 ኤር14፡12፤ 15፡4፤21፡7፤24፡9፤ 29፡18፤ግ፡7፤2፤ገላ6፡7
 34፡18 ዘዳ15፡10፤ ኤር11፡10
 34፡19 ኤር26፡10፤ ሰፎ 3፡3-4
 34፡20 ዘዳ28፡26፤ ኤር11፡21፤21፡7፤ ሕዝ16፡27፤23፡28
 34፡21 2ኃገ25፡21፤ 2ዜና36፡10፤ኤር21፡7፤32፡4፤ 37፡5፤ 39፡6፤52፡24-27
 34፡22 ዘሌ26፡32፤ ያዕ2፡17፤ኢሳ 1፡7፤ ኤር38፡18፤39፡1-2፤ 8፤ሕዝ23፡47
 35፡1 2ዜና36፡5
 35፡2 1ኃገ 6፡5፤ 2ኃገ10፡15
 35፡4 ዘዳ33፡1፤ 2ኃገ12፡9፤23፡4፤ 1ዜና9፡19

ቸው።
 17“ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ለወንድሞቻችሁና ለወገኖቻችሁ ነጻነት አላወጃችሁምና አልታዘዛችሁኝም። እንግዲህ እኔ ‘ነጻነት’ ዐውጅላችኋለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር። ይኸውም በሰይፍ፤ በቸነፈርና በራብ የምትወድቁበት ‘ነጻነት’ ነው። ለምድር መንግሥታት ሁሉ መሠቀቂያ አደርጋችኋለሁ። 18ኪዳኔን ያፈረሱትንና በፊቱ የገቡትን የኪዳኔን ቃል ያልፈጸሙትን ሰዎች ሥጋውን ሁለት ቦታ ከፍለው በመካከሉ እንዳለፉት፤ እንደ እንቦሳው አደርጋችኋለሁ። 19የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን መሪዎች፤ የቤተ መንግሥቱን ባለሟሎች፤ ካህናቱንና በእንቦሳው ሥጋ መካከል የለፉትን ሕዝብ ሁሉ፤ 20ነጻሳቸውን ለሚሹ ጠላቶቻቸው አሳልፎ እሰጣለሁ፤ ሬሳቸውም ለሰማይ ወፎችና ለምድር አራዊት መብል ይሆናል።

21“የይሁዳን ንጉሥ ሴቅያስንና መኪንንቱን፤ ነጻሳቸውን ለሚሹ ጠላቶቻቸው ይኸውም ለጊዜው እናንተን ከመውጋት ለተመለሱ ለባቢሎን ንጉሥ ሰራዊት አሳልፎ እሰጣለሁ። 22እነዚህ፤ አዛዥዎቻችሁ ይላል እግዚአብሔር፤ ወደዚህችሁ ከተማ እንደገና እመልሳችኋለሁ። እነርሱም ይወንታል፤ ይይዟታል፤ በእሳትም ይቃጠላታል። የይሁዳንም ከተሞች ሰው የማይኖርባቸው፤ ባድማ አደርጋችኋለሁ።

የሬካባውያን ታማኝነት

35 በይሁዳ ንጉሥ በኢዮስያስ ልጅ፤ በኢዮአቄም ዘመነ መንግሥት፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ እንዲህ የሚል ቃል ወደ ኤርምያስ መጣ፤ 2“ወደ ሬካባውያን ሄደህ ወደ እግዚአብሔር ቤት አምጣ ቸው፤ ወደ አንዱም ክፍል አስገብተህ የሚጠጡትን ወይን ጠጅ ስጣቸው።”

3ስለዚህ የካባስን ልጅ የኤርምያስን ልጅ የእዛንያን፤ ወንድሞቹንና ወንዶች ልጆቹን ሁሉ፤ የሬካባውያንን ወገን በአጠቃላይ ሄጄ ጠራኋቸው፤ 4ወደ እግዚአብሔር ቤት አመጣኋቸው፤ ወደ ሐናን ልጆች ክፍልም አስገባኋቸው፤ የሐናን አባት ጌዴልያም የእግዚአብሔር ሰው ነበረ። ክፍሉም በመኪንንቱ ክፍል አጠገብ፤ ከመዕሄያ ክፍል በላይ ነበር፤ መዕሄያም የበር ጠባቂው የሰሎም ልጅ ነበረ፤ 5በሬካባውያንም ሰዎች ፊት በወይን ጠጅ የተሞሉ ማድጋዎችን አቀረቡ፤ ዋንጫዎችንም ሰጥቻቸው፤ “ቤሉ፤ የወይን ጠጅ ጠጡ”

፳14 ዘዳ 15፡12

አልገኛቸው።
⁶እነርሱ ግን እንዲህ አሉ።
 “የወይን ጠጅ አንጠጣም፤ አባታችን የሬካብ ልጅ ኢዮናዳብ እንዲህ ብሎ አዝዞናል፤ ‘እናንተና ዘራችሁ ከቶ የወይን ጠጅ አትጠጡ፤ ጌት አትሥሩ፤ ዘር አትዝሩ፤ ወይን አት ትከሉ፤ ሁልጊዜ በድንኳን ኑሩ እንጂ ከእነዚህ ነገሮች አንዱም አይነሱችሁ፤ ይህም ሲሆን እንደ መጻተኛ በሆናችሁበት ምድር ረዥም ዘመን ትኖራላችሁ።’⁸እኛም አባታችን የሬካብ ልጅ ኢዮናዳብ ያዘዘንን ሁሉ ፈጽመናል፤ እኛና ሚስቶቻችን፤ ወን ደችና ሴቶች ልጆቻችንም የወይን ጠጅ ጠጥተን አናውቅም፤ ያምንቀመጥበትም ቤት አልሠራንም፤ የወይን ቦታ፤ የዕርሻ ስፍራ ወይም የእህል ዘር የለንም።¹⁰በድን ኳን ኖረናል፤ አባታችን ኢዮናዳብ ያዘዘንን ም ሁሉ ጠብቀናል።¹¹ነገር ግን የባቢ ሎን ንጉሥ ናቡከደናዖር ይህችን ምድር በወረረ ጊዜ፤ ኑ፤ ከባቢሎን¹² ሰራዊትና ከዕርያ ሰራዊት ሸሽተን ወደ ኢየሩሳሌም እንሂድ’ ተባባልን፤ ስለዚህም በኢየሩሳሌም ተቀመጥን።”¹²የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤¹³“የእስራ ኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሂድ፤ ለይሁዳ ሰዎችና ለኢ የሩሳሌም ሕዝብ እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ‘ቃሌን ትጠብቁ ዘንድ ከዚህ አትማሩ ምን?’ ይላል እግዚአብሔር።¹⁴የሬካብ ልጅ ኢዮናዳብ ልጆቹ የወይን ጠጅ እንዳይጠጡ አዘዛቸው፤ ይህም ትእዛዝ ተጠብቆአል፤ የአባታቸውን ትእዛዝ ስለ ጠበቁ እስከ ዛሬ ድረስ የወይን ጠጅ አይጠጡም፤ እና ንጉ ግን እኔ ደጋግሜ ብናገራችሁም፤ አልታዘዛችሁኝም።¹⁵አገልጋዮቼን ነቢያ ትን ሁሉ ደጋግሜ ወደ እናንተ ላክሁ፤ እነርሱም፤ ‘እያንዳንዳችሁ ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤ ምግባራችሁን አስተካክሉ፤ ለእናንተና ለአባቶቻችሁ በሰጠኋቸው ምድር ትኖሩ ዘንድ ሌሎቹን አማልክት ለ ማገልገል አትከተሉ’ አልገኛችሁ። እናንተ ግን ጆሮአ ችሁን ወደ እኔ አላዘነበላችሁም፤ አልሰ ማችሁኝምም።¹⁶የሬካብ ልጅ የኢዮናዳብ ዘሮች አባታቸው የሰጣቸውን ትእዛዝ ጠብ ቀዋል፤ ይህ ሕዝብ ግን አልታዘዙኝም።”¹⁷“ስለዚህ የእስራኤል አምላክ፤ የሰራ ዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እነሆ፤ በይሁዳና በኢየሩሳሌም በሚኖሩት ሁሉ ላይ አደርሳለሁ ያልሁትን ጥፋት ሁሉ አመ ጣባቸዋለሁ፤ በተናገርኋቸው ጊዜ፤ አልሰ ሙኝምና በጠራኋቸውም ጊዜ

35:6 ዘሌ10:9፤ ዘጥ6:2-4፤2ገገ 10:15፤ሉቃ1:15
 35:7 ዘወ20:12፤ ኤሌ6:2-3፤ዕብ11:9
 35:8 ምሳ1:8፤ቆላ 3:20
 35:9 1ጠ.ጥ6:6
 35:11 ኢሱ10:20፤ 2ገገ24:1፤ኤር8:14
 35:13 ኤር6:10፤ 11:6፤23:33
 35:14 ቍ6-10:16 ፤ኢሳ30:9፤ኤር7:13
 35:15 ዘወ20:3፤ ዘዳ4:40፤2ገገ17:13፤ ኢሳ1:16-17፤59:20፤ ኤር4:1፤16፤10፤7:25፤ 26:18፤11፤25፤5፤ 26:3፤ 44:4-5፤ሕዝ 14:6፤18:30
 35:16 ዘሌ20:9፤ ሚላ1:6
 35:17 ኢሱ23:15፤ 1ገገ13:34፤ምሳ1:24፤ ኤር7:13፤21:4-7፤ ሮሜ10:21
 35:18 ዘዳ31:35
 35:19 ኢሳ48:19፤ ኤር15:19፤33:17
 36:1 2ዜና36:5
 36:2 ቍ4:110፤ 17:14፤መዝሰ0:7፤ ኤር1:2፤25:3፤30:2፤ ሕዝ2:7፤ዕገ2:2
 36:3 ቍ7:12ገገ 17:13፤ኢሳ6:9፤ 44:22፤ኤር18:8፤ 26:3፤ሕዝ 2:3፤ ኦሞ5:15፤ማር4:12፤ ሐሥ3:19
 36:4 ቍ2:18፤ኤር 32:12፤51:59፤ሕዝ 2:9፤ዳን7:1፤ዘካ5:1
 36:6 ቍ9:110፤ 4:16፤2ዜና20:4
 36:7 ኤር26:3፤ 37:20፤42:2፤ዘዳ 31:17
 36:9 ቍ22:2ዜና 20:3
 36:10 ቍ12:25፤ ዘዳ23:10፤ኤር26:24 ፤29:3፤52:25

አልመለሱል ኝም።”
¹⁸ኤርምያስም ሬካባውያንን እንዲህ አላ ቸው፤ “የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘የአባታች ሁን የኢዮናዳብን ትእዛዝ ስለ ጠበቃችሁ፤ መመሪያውን ስለ ተከተላችሁ፤ ያዘዛችሁንም ሁሉ ስለ ፈጽማችሁ’¹⁹የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ከሬካብ ልጅ ከኢዮናዳብ ወገን የሚያገ ለግለኝ ሰው ለዘላለም አይታጣም።”
ኢዮአቄም የኤርምያስን ብራና አቃጠለ
36 የይሁዳ ንጉሥ የኢዮሲያስ ልጅ የነበረው ኢዮአቄም በነገሠ በአራ ተኛው ዓመት እንዲህ የሚል ቃል ከእግ ሚአብሔር ዘንድ ወደ ኤርምያስ መጣ፤²“የብራና ጥቅልል ውሰድ፤ ለአንተም መናገር ከጀመርሁበት ከኢዮሲያስ ዘመን መንግሥት አንሥቶ እስካሁን ድረስ ስለ እስራኤል፤ ስለ ይሁዳና ስለ ሌሎች ሕዝ ቦች ሁሉ የነገርሁህን ቃል ሁሉ ጻፍበት፤³ምናልባትም የይሁዳ ሕዝብ ላመጣቸው ያሰቡሁትን ጥፋት ሁሉ ሲሰሙ፤ እያንዳን ዳቸው ከክፉ መንገዳቸው ይመለሱ ይሆ ናል፤ እኔም ክፋታቸውንና ኅጢአታቸ ውን ይቅር እላለሁ።”
⁴ኤርምያስም የኤርያን ልጅ ባሮክን ጠራው፤ ባሮክም እግዚአብሔር የተናገረ ውን ቃል ሁሉ ከኤርምያስ አፍ ተቀብሎ በብራናው ላይ ጻፈ።⁵ኤርምያስም ባሮክን እንዲህ አለው፤ “እኔ ተከልክያለሁና ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መግባት አልች ልም፤ ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር ቤት ሂደህ፤ በቃል እየነገርሁህ በብራናው ላይ የጻፍኸውን የእግዚአብሔርን ቃል በጸም ቀን ለተሰበሰበው ሕዝብ አንብብ፤ ከየከተ ሞቻቸው ለመጡት ለይሁዳ ሕዝብ ሁሉ አንብብ።⁷እግዚአብሔር በዚህ ሕዝብ ላይ የተናገረው ቍጣና መቅሠፍት ታላቅ ስለ ሆነ፤ ምናልባት ልመናቸውን በእግዚአብሔር ፊት በማቅረብ እያንዳንዳቸው ከክፉ መን ገዳቸው ይመለሱ ይሆናል።”
⁸የኤርያ ልጅ ባሮክ ነቢያ ኤርምያስ የነገረውን ሁሉ አደረገ፤ በእግዚአብሔርም ቤተ መቅደስ የእግዚአብሔርን ቃል ከብ ራናው አነበበ።⁹የይሁዳ ንጉሥ የኢዮሲያስ ልጅ የሆነው ኢዮአቄም በነገሠ በአምስተ ኛው ዓመት በዘጠነኛው ወር በኢየሩ ሳሌም የሚኖረው ሕዝብ ሁሉና ከይሁዳ ከተሞች የመጡት ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ጸም ዐወጁ።¹⁰ባሮክም በብራና ላይ የተጻፈውን የኤርምያስን ቃል በእግዚአ

¹¹ ወይም ከላዎያገ

ብሔር ቤት በላይኛው አደባባይ፤ 'አዲሱ በር' በሚባለው በቤተ መቅደሱ መግቢያ ላይ በሚገኘው በጸሐፊው በሳፋን ልጅ በገ ማርያ ክፍል ውስጥ ሆኖ ለሕዝቡ ሁሉ አነበበው።

¹¹የሳፋን ልጅ የገማርያ ልጅ ሚክያስ ከብራናው የተነበበውን የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ በሰማ ጊዜ፤ ¹²በቤተ መንግሥቱ ውስጥ ወዳለው ወደ ጸሐፊው ክፍል ወረደ፤ በዚያም መካከንቱ ሁሉ፡- ጸሐፊው ኢሊሳማ፤ የሸማያ ልጅ ድላያ፤ የዓክቦር ልጅ ኤልናታን፤ የሳፋን ልጅ ገማርያ፤ የሐናንያ ልጅ ሴዴቅያስ እንዲሁም ሌሎች መካከንቱ ሁሉ ተቀምጠው ነበር። ¹³ባርክ ለሕዝቡ ከብራናው ሲያነብ ሚክያስ የሰ ማውን ሁሉ ከነገራቸው በኋላ፤ ¹⁴መካከን ንቱ ሁሉ የኩሲን ልጅ የሴሌምያን ልጅ የናታንያን ልጅ ይሁዲን፤ "ለሕዝቡ ያነበ ብኸውን ብራና ይዘህ እንድትመጣ" ብለው ወደ ባርክ ላኩ። የኤርምያ ልጅ ባርክ ብራናውን ይዞ ወደ እነርሱ መጣ፤ ¹⁵እነርሱ ሱም፤ "እስቲ ተቀምጠህ አንብብልን" አሉት። ባርክም አነበበላቸው፤ ¹⁶እነርሱም ቃሉን ሁሉ በሰሙ ጊዜ እርስ በርሳቸው በፍርሀት በመተያየት ባርክን፤ ይህን ሁሉ ቃል ለንጉሡ መንገር ይገባናል።" አሉት፤ ¹⁷ደግሞም፤ "ይህን ሁሉ እንዴት ልትጽፍ እንደ ቻልህ ንገረን፤ ኤርምያስ በቃል እየ ነገረህ ነውን?" ብለው ባርክን ጠየቁት።

¹⁸ባርክም፤ "አዎን ይህን ሁሉ በቃሉ ነገረኝ፤ እኔም በብራናው ላይ በቀለም ጻፍሁ" ብሎ መለሰላቸው።

¹⁹መካከንቱም ባርክን፤ "እንግዲያውስ አንተና ኤርምያስ ሄዳችሁ ተሸሽጉ፤ የት እንዳላችሁም ማንም አይወቅ" አሉት።

²⁰የብራናውን ጥቅልል በጸሐፊው በኤ ሊሳማ ክፍል ካስቀመጡት በኋላ፤ ንጉሡ ወዳለበት አደባባይ ሄደው የሆነውን ሁሉ ነገሩት። ²¹ንጉሡም ብራናውን ያመጣ ዘንድ ይሁዲን ላከው፤ ይሁዲም ከጸሐፊው ከኤ ሊሳማ ክፍል ብራናውን አምጥቶ፤ ለንጉሡና በንጉሡ አጠገብ ቆመው ለነበሩት መካከንቱ ሁሉ አነበበላቸው። ²²ዘጠነኛው ወር እንደ መሆኑ፤ ንጉሡ የክረምትን ወራት በሚያሳልፍበት ቤት ተቀምጦ ነበር፤ በምድጃ የሚነድ እሳትም ፊት ለፊቱ ነበር። ²³ይሁዲ ከብራናው ሦስት ወይም አራት ዐምድ ባነበበ ቀጥሮ ንጉሡ ብራናው ሁሉ እስከሚያልቅ ድረስ በጸሐፊ ቢላዋ እየቆረጠ እንዲቃጠል ወደ እሳቱ ምድጃ ይጥል ነበር። ²⁴ንጉሡም ሆነ ይህን ሁሉ ቃል የሰሙት መካከንቱ ሁሉ አንዳች

36:12 2ሳሙ-8:17
ኤር26:22፤38:4
36:14 ቍ4:21
36:16 መዝ36:1
36:17 ኤር30:2
36:18 ቍ4
36:19 1ነገ17:3፤
ኤር26:16
36:21 ቍ14:12ነገ
22:10
36:22 አሞ3:15
36:23 ቍ2:1ነገ
22:8
36:24 ዘፍ37:29፤
ዘኁ14:6፤መዝ36:1

36:25 ቍ10:12
36:26 1ነገ17:3፤
መዝ11:1፤ኤር1:8፤
15:21፤ማቴ23:34
36:27 ቍ 4
36:28 ቍ 2
36:29 ኤሳ30:10፤
ኤር33:12
36:30 2ነገ24:6፤
ኤሳ14:19፤ኤር8:2፤
ኤር52:2
36:31 ዘፀ20:5፤
ምሳ29:1፤1:24
36:32 ቍ4:23፤
ዘፀ34:1፤ኤር30:2
37:1 1ሳሙ-11:1፤
2ነገ24:8፤12:17፤
ኤር22:24፤ሕዝ
17:13
37:2 2ነገ24:19
37:3 ቍ17:ዘፀ
8:28፤ዘኁ21:7፤
1ሳሙ-12:19፤1ነገ
13:6፤2ነገ19:4፤
25:18፤ኤር29:25፤
38:1፤14:14፤2:2፤
52:24

አልፈሩም፤ ልብሳቸውንም አልቀደዱም። ²⁵ኤልናታን፤ ድላያ፤ ገማርያም ንጉሡ ብራናውን እንዳያቃጥል ቢለምኑትም እንኳ አልሰማቸውም፤ ²⁶ይልቁንም ጸሐፊውን ባርክንና ነቢዩን ኤርምያስን ይዘው ያስሩ ዘንድ የንጉሡን ልጅ ይረምሕኤልን፤ የዓ ዝርኤልን ልጅ ሠራያንና የአብድኤልን ልጅ ሰሌምያን አዘዘ፤ እግዚአብሔር ግን ሰውሮአቸው ነበር።

²⁷ንጉሡ፤ ባርክ ከኤርምያስ አፍ ተቀብሎ የጻፈው ቃል ያለበትን ብራና ካቃጠለ በኋላ፤ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ ²⁸ሌላ ብራና ወስደህ፤ የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአቄም ባቃጠለው በመጀመሪያው ብራና ላይ የነበረውን ቃል ሁሉ ጻፍበት፤ ²⁹ይሁዳ ንጉሥ ለኢዮአቄም እንዲህ ብለህ ንገረው፤ 'እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "የባቢሎን ንጉሥ በእርግጥ ይመጣል፤ ይህቸን ምድር፤ በእርሷም ላይ የሚኖሩትን ሰዎችንና እን ስሳትን ያጠፋል በማለት የጻፍህበት ለምን ድን ነው?" ብለህ ብራናውን አቃጥለሃል።

³⁰ስለዚህ እግዚአብሔር ስለ ይሁዳ ንጉሥ ስለ ኢዮአቄም እንዲህ ይላል፤ በዳዊት ዙፋን ላይ የሚቀመጥ ከዘፍ አይገኝም፤ ሬሳውም ወደ ውጭ ተጥሎ ለቀን ሐሩርና ለሌት ቀኅር ይጋለጣል። ³¹እርሱንና ልጆቹን መካከንቱንም ስለ ክፋታቸው እቀጣለሁ፤ አልሰሙኝምና አመጣባቸዋለሁ ያልሁትን ጥፋት ሁሉ በእነርሱና በኢየሩሳሌም በሚኖሩት፤ በይሁዳም ሕዝብ ላይ አመጣለሁ።"

³²ኤርምያስም ሌላ ብራና ወስዶ ለኔርያ ልጅ ለጸሐፊው ለባርክ ሰጠው፤ ባርክም የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአቄም በእሳት ባቃጠለው ብራና ላይ የነበረውን ቃል ሁሉ ከኤርምያስ አፍ ተቀብሎ ጻፈበት፤ ብዙ ተመሳሳይ ቃልም ተጨመረበት።

የኤርምያስ መቃብር

37 የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር የኢዮስያስን ልጅ ሴዴቅያስን በይሁዳ ላይ አነገሠው፤ እርሱም በኢዮአቄም ልጅ በኢኮንያን ፈንታ ነገሠ። ²ነገር ግን እርሱም ሆነ መካከንቱ የምድሪቱም ሕዝብ በነቢዩ በኤርምያስ አማካይነት የተነገረውን የእግዚአብሔርን ቃል አልሰሙም።

³ንጉሡ ሴዴቅያስም፤ "ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ስለ እኛ ጸልይ" በማለት የሰሌምያን ልጅ ዮካልንና ካህኑን የመፅሔያን ልጅ ሶፎንያስን ወደ ነቢዩ ወደ ኤርምያስ ላከ።

¹ የሰብራይስጡ ኢኮንያን የኢዮአቄም አቻ ስም ነው።

4ኤርምያስ ገና እስር ቤት ስላልገባ፤ በሕዝቡ መካከል እንደ ልቡ ይወጣና ይገባ ነበር። 5የፈርዖንም ሰራዊት ከግብፅ ወጥቶ ነበርና ኢየሩሳሌምን ከበው የነበሩት ባቢሎናውያንም ይህን ሲሰሙ ኢየሩሳሌምን ለቀው ሄዱ።

6የእግዚአብሔርም ቃል ወደ ነቢዩ ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ 7“የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ትጠይቁኝ ዘንድ ወደ እኔ የላካችሁን የይሁዳን ንጉሥ እንዲህ በሉት፤ ‘ሊረዳችሁ የወጣው የፈርዖን ሰራዊት ወደ ገዛ አገሩ ወደ ግብፅ ይመለሳል፤ 8ባቢሎናውያንም ተመልሰው ይህችን ከተማ ይወጓታል፤ ይዘውም ይቃጥሏታል።’

9“እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ባቢሎናውያን በእርግጥ ትተውን ይሄዳሉ’ ብላችሁ አታስቡ፤ አይሄዱምና ራሳችሁን አታታሉ። 10የሚዋጋችሁን የባቢሎናውያንን ሰራዊት ሁሉ አሸንፋችሁ፤ ቀሳሳዎች ብቻ በድንኳኖቻቸው ውስጥ ቢቀሩ እንኳ፤ እነዚህ ሰዎች መጥተው ይህችን ከተማ ይቃጥሏታል።”

11የባቢሎን ሰራዊት ከፈርዖን ጭፍራ የተነሣ ከኢየሩሳሌም ከወጣ በኋላ፤ 12ኤርምያስ በሕዝቡ መካከል የርስቱን ድርሻ ለመካፈል፤ ከኢየሩሳሌም ወደ ብንያም አገር ሊሄድ ተነሣ፤ 13ነገር ግን ወደ ብንያም በር ሲደርስ፤ የዘበኞች አለቃ የነበረው የሐናንያ ልጅ የሴሌምያ ልጅ የሪያ የተባለው፤ “ከድተህ ወደ ባቢሎናውያን ልትሄድ ነው!” በማለት ያዘው።

14ኤርምያስም፤ “ሐሰት ነው! ከድቼ ወደ ባቢሎናውያን መሄዴ አይደለም” አለ፤ የሪያ ግን አልሰማውም፤ እንዲያውም ኤርምያስን አስርፎ ወደ መኳንንቱ አመጣው።

15መኳንንቱም እጅግ ተቈጥተው ኤርምያስን ደበደቡት፤ የግዝት ቤትም አድርገውት በነበረው፤ በጸሐፊው በየናታን ቤት አሰሩት።

16ኤርምያስም በምድር ቤት በሚገኝ ክፍል ውስጥ እንዲቀመጥ ተደረገ፤ በዚያም ረጅም ጊዜ ቆየ። 17ከዚያም በኋላ ንጉሡ ሴዴቅያስ ላከበትና ወደ ቤተ መንግሥት አስመጣው፤ ለብቻውም ወስዶ፤ “እግዚአብሔር የመጣ ቃል አለህ?” በማለት ጠየቀው።

ኤርምያስም፤ “አዎን አለ፤ ለባቢሎን ንጉሥ ዐልፊህ ትሰጣለህ” አለው።

18ኤርምያስም ንጉሡ ሴዴቅያስን እንዲህ አለው፤ “የሰራችሁኝ በአንተና በመኳንንትህ ወይም በዚህ ሕዝብ ላይ ምን ወን

37:4 ቍ15፡ኤር 32፡2
37:5 ዘፍ 15፡18፤ ኢ.430፡5፤31፡1፤ ኤር34፡11፡21፤ሕዝ 17፡15
37:7 ቍ5፡ዘፍ 25፡22፤27፡18፤21፤ 22፡18፤ኤር2፡36፤ ሰቆ1፡7፡4፡17
37:8 ኤር21፡10፤ 38፡3፤18፤39፡8
37:9 ኤር29፡8፤ ማር13፡5
37:10 ኤር21፡10
37:11 ቍ 5
37:12 ኤር32፡9
37:13 ኤር20፡2፤ 21፡9
37:14 ኢ.458፡6፤ ኤር 40፡4
37:15 ቍ20፡1፤17 22፡27፤ኤር20፡2፤ 38፡26፤ዕብ11፡36
37:17 ቍ3፡ዘፍ 25፡22፤ኤር15፡11፤ 21፡7፤38፡16
37:18 14ጦ. 26፡18፤ሐሥ10፡32፤ ሐሥ25፡8
37:19 ኤር14፡13 ፤ሕዝ3፡2
37:20 ቍ 15
37:21 ዘሌ26፡26 ፤27፡25፤3፡ኢ.4 33፡16፤ኤር32፡2፤ 38፡69፤13፤28፤ 39፡13-14፤ሰቆ1፡11
38:1 ኤር37፡3፤ 1ቆ፡9፡12
38:2 ቍ17፡ኤር 21፡9፤34፡17፤ 39፡18፤45፡5
38:3 ኤር21፡4፤10
38:4 14ጦ.17፡32 ፤ኤር11፡21፤36፡12
38:5 14ጦ.15፡24 ፤ኤር26፡14
38:6 ዘፍ37፡24፤ ኢ.ሱ2፡15፤ኢ.ዮ 30፡19፤ኤር37፡21፤ ሰቆ3፡53
38:7 ኢ.ዮ29፡7፤ ኢ. 456፡3-5፤ኤር 39፡16፤ሐሥ8፡27

ጀል ፈጽሜ ነው? 19ለመሆኑ፤ ‘የባቢሎን ንጉሥ እናንተንም ይህችንም ምድር አይወጋም’ ብለው ትንቢት ይናገሩ የነበሩት ነቢያታችሁ ወዴት ናቸው? 20አሁንም ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፤ እባክህ አድምጠኝ፤ ልመናዬን በፊትህ ላቅርብ፤ በዚያ እንዳልሞት ወደ ጸሐፊው ወደ ዮናታን ቤት አትመልሱኝ።”

21ንጉሡም ሴዴቅያስ፤ ኤርምያስ በዘብ ጠባቂዎች አደባባይ እንዲቀመጥና በከተማዬቱ ያለው እንጀራ እስኪያልቅ ድረስ ከእንጀራ ጋጋሪዎች ሰፈር በየቀኑ አንድ አንድ እንጀራ እንዲሰጠው አዘዘ፤ ስለዚህ ኤርምያስ በዘብ ጠባቂዎች አደባባይ ተቀመጠ።

ኤርምያስ በውሃ ጉድጓድ ውስጥ ተጣለ

38 ኤርምያስ ለሕዝቡ የተናገረውን ቃል የማታን ልጅ ሰፋጥያስ፤ የጳስኮር ልጅ ጎዶልያስ፤ የሰሌምያ ልጅ ዮካል⁵ እንዲሁም የመልክያ ልጅ ጳስኮር ሰሙ፤ ቃሉም እንዲህ የሚል ነበር፡- 2“እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በዚህች ከተማ የሚቀር ሁሉ በሰይፍ፤ በራብ ወይም በቸነፈር ይሞታል፤ ይህን ስፍራ ለቆ ወደ ባቢሎናውያን⁶ የሚሄድ ሁሉ ይተርፋል፤ ያመልጣል፤ በሕይወትም ይኖራል።’ 3እግዚአብሔርም እንዲህ ይላል፤ ‘ይህች ከተማ በእርግጥ ለባቢሎን ንጉሥ ሰራዊት ዐልፋ ትሰጣለች፤ እርሱም ይይዛታል።’ ”

4መኳንንቱም ንጉሡን እንዲህ አሉት፤ “ይህ ሰው በሚናገረው ነገር በዚህች ከተማ የቀሩትን ወታደሮችና ሕዝቡንም ሁሉ ተስፋ የሚያስቈርጥ ስለ ሆነ መሞት አለበት፤ ይህ ሰው የሕዝቡን መጥፋት እንጂ መልካም ነገር አይሻም።”

5ንጉሡ ሴዴቅያስም፤ “እርሱ በእጃችሁ ነው፤ ንጉሡ እናንተን ተቃውሞ ምንም ማድረግ አይችልም” አለ።

6ስለዚህ ኤርምያስን ወስደው፤ በዘበኞች አደባባይ በነበረው በንጉሡ ልጅ በመልክያ የውሃ ማጠራቀሚያ ጉድጓድ ውስጥ ጣሉት፤ በገመድም ኤርምያስን ወደ ጉድጓዱ አወረዱት። ጉድጓዱም ጭቃ እንጂ ውሃ አልነበረበትም፤ ኤርምያስም ወደ ጭቃው ዘልቆ ገባ።

7በቤተ መንግሥት ባለ ሥልጣን የነበረው ኢትዮጵያዊቷ ጃንደረባ⁷ አቤሚሌክ፤ ኤር

⁵ ወይም ከለላውያን፤ ቍ8፡9፤13እና 14 ይሙ።
⁶ ወይም ከለላውያን፤ ቍ11 ይሙ።
⁷ የዕብራይስጡ የሳል የሁዳ አቻ ስም ነው።
⁸ ወይም ከለላውያን፤ ቍ18፡19 እና23 ይሙ።
⁹ ከላይኛው ዐባይ እካባቢ የሚኖር ሊሆን ይችላል።
¹⁰ ወይም ሹም

ምያስን በውሃ ማጠራቀሚያ ጉድጓድ ውስጥ እንደ ጣሎት ሰማ። ንጉሡም በብ ንያም በር ተቀምጦ ሳለ፣⁸ አቤሜሌክ ከቤተ መንግሥት ወጥቶ ንጉሡን እንዲህ አለው፤⁹ “ጌታዬ ንጉሥ ሆይ፤ እነዚህ ሰዎች በነቢዩ በኤርምያስ ላይ ባደረጉት ነገር ሁሉ ክፋትን አድርገዋል፤ ከከተማ ዩቱም እንጀራ በጠፋ ጊዜ በራብ እንዲሞት ጉድጓድ ውስጥ ጥለውታል።”

¹⁰ንጉሡም ኢትዮጵያውን አቤሜሌ ክን፣ “ሠላሳ ሰዎች ከዚህ ይዘህ ሂድ፤ ነቢዩ ኤርምያስንም ሳይሞት ከጉድጓድ አውጣው” ብሎ አዘዘው።

¹¹አቤሜሌክም ሰዎቹን ይዞ በቤተ መንግሥቱ ግምጃ ቤት ሥር ወዳለው ክፍል ሄደ፤ ያረጀ ጨርቅና ያለቀ ልብስ ከዚያ ወስዶ ወደ ኤርምያስ ወደ ጉድጓዱ ውስጥ በገመድ አወረደለት።¹² ኢትዮጵያው አቤሜሌክ ኤርምያስን፣ “ይህን ያረጀ ጨርቅና ያረጀ ልብስ ገመዱ እንዳይከረክርህ በብብትህ ሥር አድርገው አለው፤ ኤርምያስም እንዲሁ አደረገ፤¹³ እነርሱም በገመዱ ጉትተው ከጉድጓዱ አወጡት። ኤርምያስም በዘበኞች አደባባይ ሰነበተ።

ሴዴቅያስ ኤርምያስን እንደ ገና አነጋገረው

¹⁴ንጉሡ ሴዴቅያስ ወደ ነቢዩ ወደ ኤርምያስ ልኮ ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሦስተኛው በር አስመጣውና፤ “አንድ ነገር እጠይቅሃለሁ፤ ምንም አትሸሽገኝ” አለው።

¹⁵ኤርምያስም ሴዴቅያስን፣ “መልስ ብስ ጥህ አትገድለኝምን? ምክር ብሰጥህ አትሰማኝም” አለው።

¹⁶ንጉሥ ሴዴቅያስ፣ “ለኤርምያስ፣ እስትንፋስ የሰጠ ሕያው እግዚአብሔር? በእርግጥ አልገድልህም፤ ሕይወትህንም ለሚሻት አሳልፌ አልሰጥም” ብሎ በምስጢር ማለለት።

¹⁷ኤርምያስም ሴዴቅያስን እንዲህ አለው፤ “የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ለባቢሎን ንጉሥ የጦር መኩንኖች እጅህን ብትሰጥ፣ ሕይወትህ ትተርፋለች፤ ይህችም ከተማ አትቃጠልም፤ አንተና ቤተ ሰብህም በሕይወት ትኖራላችሁ።’¹⁸ ለባቢሎን ንጉሥ የጦር መኩንኖች እጅህን ባትሰጥ ግን ይህች ከተማ ለባቢሎናውያን ዐልፋት ሰጣለች፤ እነርሱም ያቃጥሏታል፤ አንተም ራስህ ከእጃቸው አታመልጥም።”

¹⁹ንጉሡም ሴዴቅያስ ኤርምያስን፣ “ወደ ባቢሎን የኩበለሉት አይሁድ እንዲያሳግጡ

38፡9 ዘፍ37፡20፣ ኤር37፡21
38፡11 ኢሱ2፡15
38፡13 ኤር37፡21
38፡14 14፡3፣17፣ ኤር37፡3
38፡16 ቀ4፡4፣አ.4
42፡5፣57፡16፣ኤር37፡17
38፡17 ኤር 21፡9፣ 27፡8
38፡18 ቀ4፡3፣ኤር24፡8፣32፡4፣37፡8
38፡19 ኢሳ 51፡12፣ ኤር39፡9፣52፡15፣ ዮሐ12፡42

ብኝ፣ ባቢሎናውያን ለእነርሱ ዐሳልፈው ይሰጡኛል ብዬ እፈራለሁ” አለው።

²⁰ኤርምያስም እንዲህ አለው፤ “ዐሳልፈው አይሰጡም፤ ብቻ የምንገርህን የእግዚአብሔር ቃል ታዘዝ፤ መልካም ይሆንልሃል፤ ሕይወትህም ትተርፋለች።²¹ እጅህን ለመስጠት እንቢ ብትል ግን፣ እግዚአብሔር የገለጠልኝ ነገር ይህ ነው፤²² በይሁዳ ቤተ መንግሥት የቀሩ ሴቶች ሁሉ ወደ ባቢሎናውያን ባለ ሥልጣኖች ይወሰዳሉ፤ ሴቶቹም እንዲህ ይላሉ፤

“እነዚያ የተማመንህባቸው ወዳጆችህ፣ አሳሳቱህ፣ አሸነፉህ፣ እግርህ ጭቃ ውስጥ ተሰንቅሮአል፣ ወዳጆችህ ጥለውህ ሂደዋል።”

²³ሚስቶችህና ልጆችህ ሁሉ ተወስደው ለባቢሎናውያን ይሰጣሉ፤ አንተም ራስህ በባቢሎን ንጉሥ ትያዛለህ እንጂ ከእጃቸው አታመልጥም፤ ይህችም ከተማ በእሳት ትቃጠላለች።”²⁴

²⁴ሴዴቅያስም ኤርምያስን እንዲህ አለው፤ “ስለዚህ ስለ ተነጋገርነው ነገር ማንም አይወቅ፣ አለዚያ ትሞታለህ።²⁵ መኪንንቱ ከአንተ ጋር እንደ ተነጋገርሁ ስምተው ወደ አንተ ቢመጡና፣ ‘ንጉሡን ምን እንዳልኸው፣ ንጉሡም ምን እንዳለህ ንገረን፤ ሳትደብቅ ንገረን፤ አለዚያ እንገድልሃለን’ ቢሉህ፤²⁶ በዚያ እንዳልሞት ወደ ዮናታን ቤት አትመልሰኝ ብዬ ንጉሡን ስለምን ነበር’ በላቸው።”

²⁷መኪንንቱ ሁሉ ወደ ኤርምያስ መጥተው ጠየቁት፤ እርሱም ንጉሡ ያዘዘውን ቃል ሁሉ ነገራቸው፤ ከንጉሡ ጋር የተነጋገሩትን ነገር የሰማ አንድም ሰው ስላልነበረ፣ ከዚህ በላይ አላነጋገሩትም።

²⁸ኢየሩሳሌም እስከ ተያዘችበት ቀን ድረስ ኤርምያስ በዘበኞች አደባባይ ተቀመጠ።

የኢየሩሳሌም መውደቅ

39፡1-10 ተጓ ምብ-2፣ገ25፡1-12፣ኤር52፡4-16

39 ኢየሩሳሌም የተያዘችው እንዲህ ነበር፤ በይሁዳ ንጉሥ በሴዴቅያስ ዘመነ መንግሥት በዘጠነኛው ዓመት በዐሥረኛው ወር፣ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ሰራዊቱን ሁሉ አሰልፎ በመምጣት ኢየሩሳሌምን ከበባት።² በሴዴቅያስ ዘመነ መንግሥት በዐሥራ አንደኛው ዓመት በአራተኛው ወር፣ በወሩም በዘጠነኛው ቀን የከተማዬቱ ቅጥር ተሰበረ።³ የባቢሎን

²³ ወይም ይህችም ከተማ በእሳት እንደትቃጠል ምክንያት ትሆናላችሁ

38፡20 ዘፍ5፡33፣ ኢሳ55፡3፣ኤር11፡4፣ 40፡9
38፡22 ኢዮ19፡14፣ 30፡19፣መዘ69፡14፣ ኤር 6፡12፣13፣21
38፡23 2፣ገ25፡6፣ ኤር24፡8፣21፡10፣ 32፡4፣37፡8፣ሕዝ17፡15
38፡24 ኤር37፡17
38፡26 14፡3፣16፣2፣ ኤር37፡15
38፡28 ኤር37፡21
39፡1 2፣ገ24፡1፣ 25፡1፣2፣ዜ፣5፣36፡11፣ ኤር25፡29፣28፡14፣ 52፡4፣ሕዝ4፡3፣ 24፡2
39፡2 2፣ገ14፡13
39፡3 ቀ4፡13፣ኤር21፡4

ንጉሥ መኳንንት ሁሉ፡- የሳምጋሩ ኤርጌል ሳራስር፣ ዋና አዛዥ ናቦሠርሰኪም፣ ከፍተኛው ሹም ኤርጌል ሳራሳር እንዲሁም ሌሎች የባቢሎን ንጉሥ መኳንንት ሁሉ ገብተው በመካከለኛው በር ተቀመጡ።⁴የይሁዳ ንጉሥ ሴዴቅያስና ወታደሮቹ ሁሉ እነርሱን ባዩ ጊዜ ሸሹ፤ በሌሊት በንጉሡ አትክልት ስፍራ በኩል አድርገው በሁለቱ ቅጥር መካከል ከከተማዬቱ ወጡ፤ ወደ ዓረባም አመኑ።

⁵የባቢሎን ሰራዊት ግን ተከትሎ አሳደዳቸው፤ በአያሪኮም ሜዳ ደርሶባቸው ሴዴቅያስን ያዘ፤ ማርከውም በሐማት ምድር ወዳለቸው ወደ ራብላ ወደ ባቢሎን ንጉሥ ወደ ናቦ-ከደነፆር አመጡት፤ በዚያም ፍርድ ወሰነበት።⁶የባቢሎንም ንጉሥ በራብላ የሴዴቅያስን ወንዶች ልጆች፣ አባታቸው እያየ ዐረዳቸው፤ የይሁዳን መሳፍንት ሁሉ ገደላቸው፤ ገሴዴቅያስንም ዐይኖች አወጣ፤ ወደ ባቢሎን ሊወሰደውም በናስ ሰንሰለት አሰረው።

⁸ባቢሎናውያንን ቤተ መንግሥቱንና የሕዝቡን ቤት በእሳት አቃጠሉ፤ የአያሪሳሌ ምንም ቅጥር አፈረሱ።⁹የባቢሎን መንግሥት የክብር ዘበኞች አዛዥ ናቦ-ዘረዳን፣ በከተማዬቱ የቀረውን ሕዝብ ሁሉ ማርከው ወደ ባቢሎን ወሰዳቸው።¹⁰ንብረት ያልነበራቸውን ድኾች ግን የክብር ዘበኞች አዛዥ ናቦ-ዘረዳን፣ በይሁዳ ምድር ተዋቸው፤ በዚያ ጊዜም የወይን አትክልት ቦታና የዕርሻ መሬት ሰጣቸው።

¹¹የባቢሎን ንጉሥ ናቦ-ከደነፆር በክብር ዘበኞቹ አዛዥ ናቦ-ዘረዳን በኩል ስለ ኤርምያስ እንዲህ የሚል ትእዛዝ ሰጠ፤¹²“ውስጠውና እንክብካቤ አድርግላት፤ የሚፈልገውን ነገር ፈጽሞላት እንጂ አትጉዳው።¹³የክብር ዘበኞች አዛዥ ናቦ-ዘረዳን፣ ዋና አዛዥ ናቦ-ሸዝባን፣ ከፍተኛ ሹሙ ኤርጌል ሳራስር እንዲሁም ሌሎች የባቢሎን ንጉሥ መኳንንት ሁሉ፤¹⁴ልክው ኤርምያስን ከዘበኞች አደባባይ አስወጡት፤ የሳፋን ልጅ የአኪቃም ልጅ ጎዶልያስ ወደ ቤቱ እንዲወስደው በዐደራ ሰጡት፤ ኤርምያስም በራሱ ሕዝብ መካከል ተቀመጠ።¹⁵ኤርምያስ በዘበኞች አደባባይ ታስሮ በነበረበት ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እርሱ እንዲህ ሲል መጣ፤¹⁶“ሂድና ለኢትዮጵያዊው አቤሜሌክ እንዲህ በለው፤ ‘የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እድገት ሳይሆን ጥፋት በማምጣት በዚህች ከተማ ላይ ቃሌን አፈጽማለሁ፤ በዚያ ጊዜ በዐይንህ እያየህ

39:4 ኢ.ሳ.22:11
39:5 ዘገ.34:11
ኢ.ር.21:7;24:8
32:4
39:6 ኢ.ሳ.34:12
39:7 ዘገ.16:14
ኢ.ር.2:35;ሕዝ.12:13
39:8 ገሀ.1:3;መዝ.80:12;ኢ.ሳ.22:5
ኢ.ር.34:22;ሰቆ.2:8
39:9 ኢ.ር.21:9
40:1;ሰቆ.1:5
39:12 ም.ሳ.16:7
ኢ.ር.15:20-21
1ጴጥ.3:13
39:13 ቍ.3
39:14 2ኃ.125:22
122:3;12;ሰቆ.3:25
ኢ.ር.37:21;40:5
39:16 ኢ.ሰ.23:15
መዝ.33:11;ኢ.ሳ.14:27;40:8;ኢ.ር.21:10;38:7;44:28
ሰቆ.2:17;ማ.6:1;22

39:17 መዝ.34:22
34:1-2
39:18 1ሳ.መ.17:47;ኢ.ዮ.5:20
ኢ.ር.17:7;21:9
38:2;ሐሥ.16:31
ሮሜ.10:11
40:1 ዘገ.21:10;ኢ.ሰ.18:25;1ሳ.መ.8:4;2ኃ.124:1;2ዜ.5:36;10:5;ሆ.3:10
ማ.6:2;18
40:2 ኢ.ሰ.23:15
2ዜ.5:34;24:3;መዝ.18:18;ሞ.48:36
ኢ.ሳ.10:22;ሮሜ.13:4;ገሳ.6:7-8
40:3 ዘሌ.26:33
ዘገ.28:45-52;29:24-28;31:17-18
1ኃ.79:9;ሞ.41:3;21:ኢ.ር.22:8-9;ጳጳ.9:14;ሐሥ.7:39
ሮሜ.2:5-9;16:23
ያዕ.1:15
40:4 ዘገ.13:9
መዝ.105:18-20
ኢ.ር.37:14;ሰቆ.3:7
40:5 ዘገ.32:20
1ሳ.መ.9:7;2ኃ.7:22;12-14;25:22
ገሀ.5:14;ኢ.ር.39:14
41:2;44:2;ዘክ.1:12
40:6 ቍ.10:መሳ.20:1;1ሳ.መ.7:5-17
40:7 ዘገ.41:41
2ኃ.124:14;ሃሀ.5:14
ሐሥ.24:17;ያዕ.2:5
40:8 ቍ.13:14;15
ዘገ.3:14;2ሳ.መ.23:28;ኢ.ር.41:1;2:11

ይህ ይፈጸማል።¹⁷አንተን ግን በዚያ ቀን አድንገህህ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ለምትፈራቸው ሰዎች ዐልፈህ አትሰጥም።¹⁸እታደግሃለህ፤ በእኔ ታምነሃልና በሕይወት ታመልጣለህ እንጂ በሰይፍ አትወድቅም፤ ይላል እግዚአብሔር።”

ኤርምያስ በነጻነት መኖር

40 የክብር ዘበኞች አዛዥ ናቦ-ዘረዳን ኤርምያስን ከአያሪሳሌምና ከይሁዳ ወደ ባቢሎን በሚወስዱት ምርኮኞች ሁሉ መካከል በራማ በሰንሰለት ታስሮ ባገኘው ጊዜ አስፈታው፤ ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ መጣ።²የዘበኞቹ አዛዥ ኤርምያስን ለብቻው ወስዶ፤ እንዲህ አለው፤ “አምላክህ እግዚአብሔር በዚህች ምድር ላይ ይህን ጥፋት ተናገረ፤³አሁንም እግዚአብሔር አመጣው፤ እንደ ተናገረውም አደረገ። ይህ ሁሉ የሆነው እናንተ በእግዚአብሔር ላይ ኅጢአት ስለሠራችሁና እርሱን ስላልታዘዛችሁ ነው።⁴እነሆ፤ ዛሬ የእጅህን ሰንሰለት ፈታሁልህ። ከፈለግህ ከእኔ ጋር ወደ ባቢሎንና፤ እኔም እንከባከብሃለሁ፤ ካልፈለግህ ግን አትምጣ። እነሆ፤ አገሪቱ ሁሉ በፊትህ ናት፤ ደስ ወዳሰኘህ ሂድ።”⁵ኤርምያስ ገና መልስ ሳይሰጥ፤ ናቦ-ዘረዳን በመቀጠል፤ “የባቢሎን ንጉሥ በይሁዳ ከተሞች ላይ ወደ ሾመው ወደ ሳፋን ልጅ ወደ አኪቃም ልጅ ወደ ጎዶልያስ ተመለስ፤ ከእርሱም ጋር በሕዝቡ መካከል ተቀመጥ፤ ወይም ደስ ወዳሰኘህ ስፍራ ሂድ” አለው። የዘበኞቹ አዛዥ ስንቅና ስጦታ ሰጥቶ አሰናበተው፤⁶ኤርምያስም የአኪቃም ልጅ ጎዶልያስ ወዳለበት ወደ ምጽጳ ሂደ፤ ከእርሱም ጋር በምድሪቱ በቀረው ሕዝብ መካከል ኖረ።

የጎዶልያስ መገደል

40:7-9፣ 41:1-3 ተጻ ም.ሰ.2ኃ.125:22-26

⁷በየሜዳው የነበሩት የጦር መኰንኖችና ሰዎቻቸው ሁሉ የባቢሎን ንጉሥ የአኪቃምን ልጅ ጎዶልያስን በምድሪቱ ላይ ገዥ አድርጎ እንደ ሾመውና ወደ ባቢሎን በምርኮ ባልተወሰዱት በምድሪቱ ድኾች ወንዶች፣ ሴቶችና ልጆች ላይ ሥልጣን እንደሰጠው በሰሙ ጊዜ፤⁸ወደ ምጽጳ፣ ጎዶልያስ ዘንድ መጡ፤ የናታንያ ልጅ እስማኤል፤ የቃሬያ ልጆች ዮሐናንና ዮናታን፤

²3 ወይም ኤርጌል ሳርሰር ሳምጋሩ ናቦ ሠርሰኪም
³4 ወይም በዮርዳን ሸሹ
⁵5 ወይም ከሰላሙን
⁷8 ወይም ከሰላሙን
⁸5 ወይም ኤርምያስ ሳይመልስ

የተንሐት ልጅ ሠራያ፤ የነጠፋዊው የዮሬ ልጆች፤ የማዕከታዊ ልጅ ያእኪያም ሰዎቻቸውም ነበሩ።⁹ የሳፋን ልጅ የአኪቃም ልጅ ጎዶልያስ ለእነርሱና ለሰዎቻቸው እንዲህ ሲል ቃል ገባላቸው፤ “ለባቢሎናውያን መገዛት አትፍሩ፤ በምድሪቱ ተቀምጣችሁ የባቢሎንን ንጉሥ አገልግሉ፤ መልካም ይሆንላችኋል።¹⁰ እኔም ራሴ ወደ እኛ በሚመጡት በባቢሎናውያን ፊት ልቆምላችሁ፤ በምጽጳ እቀመጣለሁ፤ እናንተ ግን ወይን፤ የበጋ ፍሬና ዘይት አምርቱ፤ በማክማቻ ዕቃዎቻችሁ ውስጥ ክብቱ፤ በዳካችኋቸውም ክብሎች ተቀመጡ።”

¹¹በሞዓብ፤ በአሞን፤ በኤዶምና በሌሎች አገሮች ሁሉ የነበሩ አይሁድ በሙሉ የባቢሎን ንጉሥ፤ ሰዎችን በይሁዳ እንዳስቀረና የሳፋን ልጅ የአኪቃምን ልጅ ጎዶልያስን በላያቸው እንደ ሾሙ በሰሙ ጊዜ፤¹²ሁላቸውም ከተበታተኑበት አገር ሁሉ ወደ ይሁዳ ምድር ተመለሱ፤ በምጽጳ ወደሚኖረውም ወደ ጎዶልያስ መጡ፤ ወይንና የበጋ ፍሬም በብዛት አከማቹ።¹³ የቃሬያ ልጅ ዮሐናንና ገና በየሜዳው የነበሩት የጦር መኮንኖች ሁሉ ወደ ጎዶልያስ ወደ ምጽጳ መጥተው፤¹⁴ “የአሞናውያን ንጉሥ በአሊስ አንተን ለመገደል የናታንያን ልጅ እስማኤልን እንደ ላከው አታውቅምን?” አሉት። የአኪቃም ልጅ ጎዶልያስ ግን አላመናቸውም።

¹⁵የቃሬያ ልጅ ዮሐናን፤ “ማንም ሳያውቅ የናታንያን ልጅ እስማኤልን ሄጄ ልግደለው፤ ሸሽተው ወደ አንተ የመጡት አይሁድ እንዲበተኑ፤ በይሁዳም የቀሩት እንዲጠፉ ለምን ይገድልሃል?” ብሎ በምጽጳ ለጎዶልያስ በምስጢር ነገረው።

¹⁶የአኪቃም ልጅ ጎዶልያስ ግን የቃሬያን ልጅ ዮሐናንን፤ “ስለ እስማኤል የምትነግረኝ ሁሉ እውነት አይደለምና ይህን ነገር አታድርግ” አለው።

41 ከንጉሣዊ ቤተ ሰብ የሆነው ከንጉሡ የጦር መኮንኖች አንዱ የነበረው የኤሊሳማ ልጅ የናታንያ ልጅ እስማኤል፤ በሰባተኛው ወር ከዐሥር ሰዎች ጋር ወደ ምጽጳ ወደ አኪቃም ልጅ ወደ ጎዶልያስ መጣ፤ በዚያም በአንድነት ሊበሉ በማለድ ተቀምጠው ሳለ፤²የናታንያ ልጅ እስማኤልና አብረውት የነበሩ ዐሥር ሰዎች ተነሥተው፤ የባቢሎን ንጉሥ በምድሪቱ ላይ ገዥ አድርጎ የሾመውን የሳፋንን ልጅ የአኪቃምን ልጅ ጎዶልያስን በሰይፍ መቱት፤ ገደሉትም።³ ደግሞም እስማኤል በምጽጳ ከጎዶልያስ ጋር የነበሩትን አይ

40፡9 ኤር5፡19፤ 27፡11፤38፡20፤ሰቆ1፤1፤ሐዝ23፡23፤ሮሜ13፡1-2፤ኤፌ6፡5-8
40፡10 ቍ6፡ዘፍ27፡28፤ዘፀ7፡19፤23፡16፤ ዘዳ1፡39፤2ቆሮ4፡7
40፡11 ዘፍ25፡30፤ ዘጥ21፡11፤25፡1፤ኤር12፡14
40፡12 ኤር43፡5
40፡13 ቍ8፡ኤር42፡1
40፡14 ቍ8፡ዘፍ19፡38፤2ሳሙ10፡1-19፤ኤር25፡21፤41፡10፤49፡1
40፡15 ቍ8፡ዘፍ11፡4፤ዘሌ26፡33፤ ዘዳ5፡17፤2ኅገ21፡14፤ኤሳ1፡9፤ማቴ5፡21-22፤2ፊ፡31፤ዮሐ11፡52፤ሮሜ11፡5፤ያዕ1፡1
40፡16 ኤር 43፡2
41፡1 ኤር 40፡8
41፡2 ኤሰ11፡10፤2ሳሙ3፡27፤20፡9-10፤መዝ41፡9፤109፡5፤ኤር40፡5፤8፤15፤ዕብ11፡37

41፡5 ዘፍ12፡6፤33፡18፤37፡29፤ዘሌ10፡6፤19፡27፤28፤ ዘጥ16፡40፤ኤሰ18፡1፤መሳ9፡1-57፤1ኃገ3፡2፤6፡38፤12፡1፤16፡24፤2ኅገ25፡9፤ኤር47፡5፤48፡37፤ማር14፡63፤ሉቃ1፡9
41፡6 2ሳሙ3፡16፤መዝ5፡9፤ዘሳ7፡11፤ራእ20፡10
41፡7 ዘፍ37፡24፤2ኅገ10፡14
41፡8 ኤሳ45፡3
41፡9 መሳ6፡2፤1ኃገ15፡22፤2ዘፍ16፡16
41፡10 ኤር38፡23፤40፡7፤12፡14
41፡11 ኤር40፡8
41፡12 ዘዐ14፡14፤ኤሰ9፡3፤ዮሐ9፡7፤18፡36
41፡13 ቍ10
41፡14 ኤር40፡6
41፡15 ኤዮ21፡30፤ምሳ28፡17

ሁድ ሁሉ፤ በዚያም የተገኙትን የባቢሎንን ወታደሮች ገደላቸው።

⁴ጎዶልያስ በተገደለ ማጎስት፤ ማንም ስለ ሁኔታው ከማወቁ በፊት፤⁵ሰማንያ ሰዎች ጠማቸውን ተላጭተው፤ ልበሳቸውን ቀደው፤ ገላቸውን ነጭተው የእህል ቀኑር ባንና ዕጣን በመያዝ ከሴኬም፤ ከሴሎና ከሰማርያ ወደ እግዚአብሔር ቤት ለማቅረብ መጡ።⁶ የናታንያ ልጅ እስማኤል ሊገናኛቸው እያለቀስ ከምጽጳ ወጣ፤ ሲያገኛቸውም፤ “ወደ አኪቃም ልጅ ወደ ጎዶልያስ ኑ” አላቸው።⁷ ወደ ከተማዬቱ በገቡ ጊዜ፤ የናታንያ ልጅ እስማኤልና አብረውት የነበሩ ሰዎች ዐረጃቸው፤ በውሃ ማጠራቀሚያ ጉድጓድ ውስጥም ጣሏቸው።⁸ ከተገደሉት ጋር የነበሩ ዐሥር ሰዎች ግን እስማኤልን፤ “እባክህ አትግደለን! በዕርሻችን ውስጥ የሸሸንንው ስንዴና ገብስ፤ የወይራ ዘይትና ማር ስላለን እባክህን አትግደለን” አሉት። እርሱም ተዋቸው፤ ከሌሎቹም ጋር አልገደላቸውም።⁹ እስማኤል ከጎዶልያስ በተጨማሪ የገደላቸው ሰዎች ሁሉ ሬሳ የተጣለበት የውሃ ማጠራቀሚያ ጉድጓድ ንጉሡ አሳ የእስራኤልን ንጉሥ ባአስን ስለ ፈራ ለመከላከል ያሠራው ነበር፤ ይህን ጉድጓድ፤ የናታንያ ልጅ እስማኤል በሬሳ ሞላው።

¹⁰እስማኤል በምጽጳ የቀረውን ሕዝብ ሁሉ ምርኮኛ አደረገ፤ እነርሱም የባቢሎን የክብር ዘበኞች አዛዥ ናቡረዘርዳን የአኪቃ ምን ልጅ ጎዶልያስን በላያቸው ገዥ አድርጎ የሾመባቸው የንጉሡ ሴቶች ልጆችና በዚያ የቀሩት ሌሎች ሰዎች ሁሉ ነበሩ። የናታንያ ልጅ እስማኤል እነዚህን ማርኮ ወደ አሞናውያን ለመሻገር ተነሣ።

¹¹የቃሬያ ልጅ ዮሐናንና ከእርሱ ጋር የነበሩት የጦር መኮንኖች ሁሉ የናታንያ ልጅ እስማኤል የፈጸመውን ግፍ ሁሉ በሰሙ ጊዜ፤¹²የናታንያን ልጅ እስማኤልን ሊወጉ ሰዎቻቸውን ሁሉ ይዘው ሄዱ፤ በገባዎንም ባለው በታላቁ ኩሬ አጠገብ ደረሱበት።¹³ እስማኤል የያዛቸው ሰዎች ሁሉ የቃሬያን ልጅ ዮሐናንንና አብረውት የነበሩትን የጦር መኮንኖች ባዩ ጊዜ ደስ አላቸው።¹⁴ እስማኤል ከምጽጳ ማርኮ የወሰዳቸው ሰዎች ሁሉ አምልጠው ወደ ቃሬያ ልጅ ወደ ዮሐናን ገቡ።¹⁵ የናታንያ ልጅ እስማኤል ግን አብረውት ከነበሩት ስምንት ሰዎች ጋር ከዮሐናን አመለጠ፤ ሸሽቶም ወደ አሞናውያን ገባ።

¹⁰ የዕብራይስጡ ያእኪያን የያዛንያ እኛ ስም ነው
¹¹ ወይም ከላዲያ፣ ቍ10 ይመ
¹³ ወይም የከላውያን

ሸሽት ወደ ግብፅ

16 የቃሬያ ልጅ ዮሐናንና ከእርሱ ጋር የነበሩት የጦር መኮንኖች ሁሉ የናታንያ ልጅ እስማኤል የአኪቃምን ልጅ ኅይሊያስን ከገደለ በኋላ፣ በምጽጳ ከሚረካቸው የተረፉትን ሰዎች በማስመለስ ይዘው ሄዱ፤ እነዚህም፡- ወታደሮች፣ ሴቶች ሕፃናትና ከገባዎን ያመጧቸው የቤተ መንግሥት ባለ ሥልጣኖች ነበሩ። 17 ከዚያም ተነሥተው ሄዱ፤ ወደ ግብፅም በማምራት በቤተልሔም አጠገብ ባለችው በጌሮት ከመጣም ዐረፉ፤ 18 ወደ ግብፅም የሄዱት ከባቢሎናውያን ለማምለጥ ነበር፤ ባቢሎናውያንንም የፈሩት የናታንያ ልጅ እስማኤል የባቢሎን ንጉሥ የምድሪቱ ገዥ አድርጎ የሾመውን የአኪቃምን ልጅ ኅይሊያስን በመግደሉ ነው።

42 የቃሬያን ልጅ ዮሐናንና የሆሻያን ልጅ ያእዛንያን፣ ጨምሮ፣ የጦር መኮንኖች ሁሉ እንዲሁም ሕዝቡ ሁሉ ከትንሹ እስከ ትልቁ ቀርበው፣ 2 ነቢዩ ኤርምያስን እንዲህ አሉት፡ “ቀድሞ ብዙ ሆኑ ነበርን አሁን እንደምታዮን ግን የቀረ ነው ጥቂት ነን፤ ስለዚህ እባክህ ልመናችንን ስማ፣ ለዚህ ለተረፈው ሕዝብ ሁሉ ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ጸልይ። 3 አምላክህ እግዚአብሔር ወዴት መሄድ እንዳለብን ንና ምን ማድረግ እንደሚገባን እንዲነግረን ጸልይልን።”

4 ነቢዩ ኤርምያስም፣ “ሰምቻችኋለሁ፤ እንዳላችሁት ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር በእርግጥ እጸልያለሁ፤ እግዚአብሔር ያለ ኝን ሁሉ አንዳች ሳላስቀር እነግራችኋለሁ” አላቸው።

5 እነርሱም ኤርምያስን እንዲህ አሉት፤ “እግዚአብሔር አምላክህ በአንተ በኩል የሚለውን ነገር ሁሉ ባናደርግ፣ እግዚአብሔር ራሱ በእኛ ላይ እውነተኛና ታማኝ ምስክር ይሁን። 6 አምላካችንን እግዚአብሔርን በመታዘዝ መልካም ይሆንልን ዘንድ ነገሩ ቢሰማማንም ባይሰማማንም፣ አንተን ወደ እርሱ የምንልክህን አምላካችንን እግዚአብሔርን እንታዘዛለን።”

7 ከዐሥር ቀን በኋላ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ መጣ። 8 ስለዚህ የቃሬያን ልጅ ዮሐናንና፣ ከእርሱም ጋር የነበሩትን የጦር መኮንኖች ሁሉ እንዲሁም ሕዝቡን ሁሉ ከትንሹ እስከ ትልቅ ጠርቶ፣ 9 እንዲህ አላቸው፤ “ልመናችሁን በፊቱ እንዳቀርብ ወደ እርሱ የላካችሁኝ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ 10 ባመጣሁባችሁ ጥፋት አዝኛለሁና በዚህች ምድር ብትቀመጡ እሠራችኋለሁ

41:16 ኢሳ:19፣ ኤር42:1፣43:24፣ ሕዝ7:16፣14:22፣ 06:29
41:17 ዘፍ35:19፣ 24:19፣37፣ኤር42:14፣ግዝ5:2
41:18 ዘኑ:14:9፣ 2፣125:22፣ኢሳ51:12፣ኤር42:16፣ ሉቃ12:4-5
42:1 ኤር6:13፣ 40:13፣41:16፣ 44:12
42:2 ዘፍ20:7፣ ዘሌ26:22፣ኢሳ1:9፣ ኤር36:7፣04:1፣ ሐሥ8:24፣የ05:16
42:3 ቍ20፣መዝ86:11፣ምሳ3:6፣ኤር15:11
42:4 ዘ08:29፣ዘኑ:22፣18፣1፣ሞ3:17፣ 1:23፣ኤር1:17
42:5 ዘፍ31:48፣ ዘ84:26፣7:9፣1፣17፣ 22:16፣መዝ119፣ 160፣ኢሳ1:2፣የሐ8:26፣ሮሜ1:9፣33:4፣ 1ቆሮ1:9፣ራእ1:5
42:6 ቍ19፣ዘ024:7፣ዘ85:29፣ 6:3፣ኢሳ24:24፣ ኤር7:23፣ 2:15
42:8 ቍ1፣ኤር41:16፣ግር9:35፣ ሉቃ7:28፣ዕብ8:11
42:9 ቍ2፣2፣27፣ 22:15
42:10 ዘ829:28፣ 30:9፣ዘሆ534:24፣ መክ3:2፣ኢሳ30:26፣ ኤር18:8፣24:6፣ 43:4፣ 45:4፣ሕዝ36:36፣8፣ 1:4
42:11 ዘኑ:14:9፣ 1፣ሞ15:24፣መዝ37፣18፣27፣23:4፣ 69:35፣119:94፣ምሳ20:22፣ኢሳ63:1፣ ኤር18:27፣11፣ማቴ10:28፣ሮሜ8:31፣ 2ጠሞ1:7፣ዕብ7:25
42:12 ዘፍ31:33፣ ዘ03:21፣2፣ሞ24፣ 14፣ዘ1:9፣መዝ106:44-46፣2ቆሮ1:3
42:13 ዘ811:28
42:14 ዘኑ:11:4-5፣ ዘ88:3፣17፣16፣ኢሳ6:20፣1፣ሞ2:5፣ምሳ10:3፣ኢሳ30:2፣165፣ 13፣ማቴ4:2-4፣ 24:31
42:15 ኤር44:24
42:16 ዘፍ41:55፣ 2፣17፣ዘሌ26:33፣2ዜና25:4፣ኢየ21:20፣ ኤር41:18፣ሕዝ3:19፣ 11:8፣14፣17፣18:4
42:17 ቍ22፣ኤር21:7፣44:13
42:22 ቍ17፣ኢሳ1:28፣ኤር15:2፣

እንጂ አላፈርሳችሁም፤ አተክላችኋለሁ እንጂ አልነቅላችሁም። 11 አሁን የሚያስፈራችሁን የባቢሎንን ንጉሥ አትፍሩ፤ አድናችሁ ዘንድ ከእኛም አስጥላችሁ ዘንድ፤ እኔ ከእናንተ ጋር ነኝና አትፍሩ ይላል እግዚአብሔር፤ 12 እርሱ እንዲምራችሁና ወደ አገራችሁ እንዲመልሳችሁ እኔ እምራችኋለሁ።”

13 “እናንተ ግን፣ ‘በዚህች ምድር አንቀመጥም’ ብትሉና አምላካችሁን እግዚአብሔርን ባትታዘዙ፣ 14 ደግሞም፣ ‘ጦርነት ወደማናይበት፣ የመለከት ድምፅ ወደማንሰማ በትና ወደማንራብበት ወደ ግብፅ ምድር ሄደን በዚያ እንኖራለን’ ብትሉ፣ 15 እንግዲህ የይሁዳ ቅሬታ ሆይ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፣ የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ወደ ግብፅ ለመሄድ ወስናችሁ እዚያ ለመቀመጥ ብትሄዱ፣ 16 የፈራችሁት ሰይፍ በዚያ ያገኛችኋል፤ የሠጋችሁበት ራብ እስከ ግብፅ ድረስ ተከትሎአችሁ ይመጣል፤ በዚያም ትሞታላችሁ። 17 በዚያም ለመኖር ወደ ግብፅ ለመሄድ የወሰኑ ሁሉ በሰይፍ፣ በራብና በቸነፈር በእርግጥ ይሞታሉ፤ ከማመጣቸውም ጥፋት አንድ እንኳ የሚተርፍ ወይም የሚያመልጥ አይገኝም።’ 18 የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ‘ቍጣዬና መግቤ በኢየሩሳሌም በሚኖሩት ሁሉ ላይ እንደ ፈሰሰ፣ እንዲሁ ወደ ግብፅ በገባችሁ ጊዜ መግቤ በእናንተ ላይ ይፈሳል፤ እናንተም የመነቀፊያና የድንጋጤ ና፣ የመረገሚያና የመዘባበቻ ምልክት ትሆናላችሁ፤ ይህንም ስፍራ ዳግመኛ አታዩም።’

19 “እናንተ የይሁዳ ቅሬታ ሆይ፣ እግዚአብሔር፣ ‘ወደ ግብፅ አትሄዱ’ ብሎአችኋል፤ እኔም ዛሬ እንዳስጠነቀቅኋችሁ በእርግጥ ዕወቁ፤ 20 ወደ አምላካችን ወደ እግዚአብሔር ጸልይልን፤ እርሱ ያለህን ሁሉ ንገረን፤ እኛም እንታዘዛለን’ ብላችሁ ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር በላካችሁኝ ጊዜ ሕይወታችሁን የሚያጠፋ ስሕተት” ፈጸማችሁ። 21 እነሆ፣ ዛሬ በግልጥ ነገርኋችሁ፤ እናንተ ግን እግዚአብሔር አምላካችሁ ልኩኝ

42:18 ዘኑ:5፣27፣ዘ828:25፣37፣29፣18-20፣2ዜና127፣36፣19፣ መዝ44:13፣ኤር22:10፣25፣18፣39፣1-9 42:19 ቍ6፣ዘ817፣16፣ኢሳ30:7፣ኤር40:15፣43፣2፣44፣16 42:20 ቍ2፣ሕዝ14፣7-8 42:21 ዘ024፣7፣ኤር40:3፣ሕዝ2:7፣12፣2፣ዘካ7:11-12

18 ወይም ከከለላውያን 19 የዕብራይስጥ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች (43:2 ይመ) አዘርያ ይላሉ 20 ወይም በልባችሁ ስሕተት ሠራችሁ

የነገርኋችሁን ሁሉ አሁንም አልታዘዘችሁም፤ 22እንግዲህ ሄዳችሁ ልትኖሩበት በፊ ለጋችሁት ስፍራ በሰይፍ፣ በራብና በቸን ፈር እንደምትሞቱ በእርግጥ ዕወቁ።”

43 ኤርምያስ፣ እግዚአብሔር ለእነ ርሱ እንዲነግራቸው የላከውን የአ ምላካቸውን የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ ለሕዝቡ ተናግሮ በጨረሰ ጊዜ፣ ጊዮሽያ ልጅ ዓዛርያስ፣ የቃሬያ ልጅ ዮሐናንና ትዕቢተኞች የሆኑ ሰዎች ሁሉ ኤርምያስን እንዲህ አሉት፡- “ትዋሻለህ! አምላካችን እግዚ አብሔር፣ ‘እዚያ ለመኖር ወደ ግብፅ አት ሂዱ ብለህ ንገራቸው’ ብሎ አልላከህም፤ 3ነገር ግን ባቢሎናውያን እንዲገድሉን ወይም ማርከው ወደ ባቢሎን እንዲወስዱን ለእነርሱ፣ አሳልፊህ ትሰጠን ዘንድ የኔርያ ልጅ ባሮክ በእኛ ላይ አነሣሥቶ ሃል።”

4ስለዚህ የቃሬያ ልጅ ዮሐናንና፣ የጦር መኮንኖቹ ሁሉ እንዲሁም ሕዝቡ ሙሉ እግዚአብሔር በይሁዳ ምድር እን ዲቀመጡ ያዘዛቸውን ቃል አልሰሙም። 5ነገር ግን፣ የቃሬያ ልጅ ዮሐናንና የጦር መኮንኖቹ ሁሉ፣ በይሁዳ ምድር ለመቀ መጥ ከተበተኑበት ከአሕዛብ ሁሉ መካከል የተመለሱትን የይሁዳን ቅሬታዎች ሁሉ ይዘው ሄዱ፤ 6በተጨማሪም ወንዶችን፣ ሴቶችንና ሕፃናትን እንዲሁም የክብር ዘበ ጎኞች አዛዥ ናቡዘርዳን በአኪቃም ልጅ በንደልያስ እጅ የተዋቸውን የንጉሡን ሴቶች ልጆች፣ ነቢዩ ኤርምያስንና የኔርያን ልጅ ባሮክን ወሰዷቸው፤ 7የእግዚአብሔርንም ቃል ባለመታዘዝ ወደ ግብፅ ገቡ፤ ዘልቀውም እስከ ጣፍናስ ድረስ ሄዱ።

8በጣፍናስም የእግዚአብሔር ቃል ወደ ኤርምያስ እንዲህ ሲል መጣ፤ 9“ትልልቅ ድንጋዮች ውስጥና በጣፍናስ ባለው የፈር ያን ቤተ መንግሥት በር ላይ የይሁዳ ሰዎች

እያዩ በሸክላ ጡብ ወለል ውስጥ ቅበራ ቸው፤ 10እንዲሁም በላቸው፣ ‘የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ አገልጋዩን የባቢሎንን ንጉሥ ናቡ ከደነፃርን እንዲመጣ አደርጋለሁ፤ ዙፋኑንም እዚህ በቀበርኋቸው ድንጋዮች ላይ እዘረጋለሁ፤ የንጉሥ ድንኳኑንም በላያቸው ይተክላል። 11እነርሱም መጥቶ ግብፅን ይወጋል፤ ሞት የሚገባቸውን ለሞት፣ ለምርኮ የተመደቡትን ወደ ምርኮ፣ ለሰይፍ የተዳረጉትን ለሰይፍ አሳልፎ ይሰጣል። 12እነርሱ የግብፅ አማልክት ቤተ ጣዖቶች ላይ እሳት ይለዩላል፤ ይቃጠላቸዋልም፤ አማልክታቸውንም ማርኮ ይወስዳል። እረኛ

24:10:ሕዝ6:11፣ ሆሴ9:6
43:1 ኤር26:8፣ 42:9-22
43:2 ዘፍ19:14፣ ዘወ24:7:ዘዳ 13:3፣ 2ነገ25:24:ዘወ9:29፣ ኤር18:19:40:16፣ 41:16:42:19:ሕዝ 37:14:ሮሞ9:13፣ 1ቆሮ4:18-21:2ቆሮ 11:31:1ጠ.ሞ2:7
43:3 ኤር32:12፣ 38:4:41:18:52:30
43:4 ዘኖ25:16፣ ኤር41:6:42:5-6:10
43:5 ኤር40:12
43:6 ኤር6:12፣ 32:12
43:7 2ነገ25:26፣ ኤር2:16:44:1፣ 46:14:ሕዝ30:18
43:8 መዝ139:7፣ ኤር2:16
43:9 ዘፍ11:3፣ 31:45-53:47:14፣ ኢሰ41:7:1ነገ 18:31-32
43:10 መዝ18:11፣ ኢሰ44:28:45:1፣ ኤር25:9:27:6፣ 46:13:49:38
43:11 ዘዳ28:64፣ ምሳ11:19:መዝ 49:14:ኤር15:2፣ 46:13-26:ሕዝ 29:19-20:32:11፣ ዘዳ11:9:ሮሞ6:23፣ ዕብ 9:27:ጳጳ13:10
43:12 ቍ13፣ ዘወ 12:12:ኢሰ7:15፣ 1ነገ61:32:መዝ104: 2፣109:18-19:ኢሰ 2:18:ኤር46:25፣ ሕዝ30:13:ዳን11:8 ፣ዘዳ13:2
43:13 ዘፍ1:16፣ ዘዳ4:19:ኢሰ19:18፣ ኤር52:17:ሕዝ26:11
44:1 ዘወ14:2፣ ዘዳ32:42:ኢሰ11:11፣ 19:13:ኤር43:7 ፣8:24:8
44:2 ዘሌ26:31፣ ዘዳ29:23:2ዜና34:24፣ ኢሰ6:11:ኤር40:5
44:3 ቍ8:ዘወ32: 22:ዘዮ11:33:16፣ 40:25:3፣ዘዳ13:6- 11:29:26:መሳ2:19፣ ኢሰ19:1
44:4 ዘዮ11:29፣ ዘዳ18:9:1ነገ14:24፣ ኤር7:13:1ጴጥ4:3
44:5 ቍ21:ዘፍ 6:5፣ ኤር1:16:11፣ 8-10:25:4:7:ሕዝ 8:11:16:18:23:41፣ ዳን9:6:ሮሞ1:18፣ 2ጠ.ሞ2:19

ልብሱን እንደሚገናኝና የግብፅን ምድር ተጉናጽፎ ከዚያ በሰላም ይሄዳል።” 13በግ ብፅ ምድር የሚገኙትን የፀሐይጅ አምላክ ቤተ ጣዖት ሐውልቶች ይሰባብራል፤ የግ ብፅንም አማልክት ቤተ ጣዖቶች በእሳት ይቃጠላሉ።

ጣዖትን ማምለክ ያስከተለው ጥፋት

44 በግብፅ ሰሜናዊ ክፍል በሚገኝ ዶል፣ በጣፍናስና በሜምፎስ፣ እን ዲሁም በግብፅ ደቡባዊ ክፍል፣ ስለሚኖሩት የአይሁድ ሕዝብ እንዲህ የሚል ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ ኤርምያስ መጣ፤ 2“የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በኢየሩሳሌ ምና በይሁዳ ከተሞች ሁሉ ላይ ያመጣሁ ትን ታላቅ ጥፋት አይታችኋል፤ ዛሬ ማንም የ ማይኖርባቸው ባድማ ሆነው ይታ ያሉ፤ 3ይህም የሆነው ስላደረጉት ክፋት ነው። እነርሱም ሆኑ እናንተ ወይም አባቶቻችሁ ላላወቁቸው ለሌሎች አማልክት በማጠናና በማምለክ አስቈጥተውኛል። 4እኔም፣ ‘ይህን የምጠላውን አስጸያፊ ነገር አታድርጉ’ በማለት አገልጋዮቼን ነቢዮትን ደጋ ግሜ ላክሁባቸው። 5እነርሱ ግን አልሰሙም፤ ልብም አላሉም፤ ከክፋታቸው አልተመለሱም፤ ለሌሎችም አማልክት ማጠን አልተወጡም። 6ስለዚህ መግጫና ቍጣዬ ፈሰሰ በይሁዳ ከተሞችና በኢየሩሳሌም መንገዶች ላይ ነደደ፤ ዛሬ እንደሚታዩትም ማንም የማይኖርባቸው ፍርስራሾች አደረጋቸው።

7“አሁንም የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ዘር እንዳይቀርላችሁ ወንዶችና ሴቶች፣ ልጆችና ሕፃናት በይሁዳ እንዳይገኙ ለምን እንዲህ ዐይነት ታላቅ ጥፋት በራሳችሁ ላይ ታመጣላችሁ? 8ልትኖሩባት በመጣችሁባት በግብፅ ምድር ለሌሎች አማልክት በማጠን፣ እጆቻችሁ ባበጃችሁ ነገሮች ለምን ታስቈጡኛላችሁ? በምድር ባሉት ሕዝቦች ሁሉ ዘንድ የርግማንና የመዘባ በቻ ምልክት ለመሆን ራሳችሁን ታጠፋላችሁን? 9በይሁዳ ምድርና በኢየሩሳሌም

44:6 ዘሌ26:31:34:ዘዳ29:23:ሰቆ1:13:ሕዝ8:18:20:34፣ ዘዳ7:14 44:7 2ነገ21:14:ኤር26:19:5:1:22 44:8 ቍ3:17-25፣ ዘወ12:12:መዝ44:13:ኢሰ40:18-20:ኤር10:3:41:5:ሮሞ1:23፣ 1ቆሮ10:22 44:9 ቍ17:21:መሳ2:19:1ነገ21:25:2ነገ23:11፣ ምሳ31:10:ኤር6:12:11:12:32:32

3 ወይም ከለደዎን
4 ወይም እኔ እለዩላለሁ፤ ... አቃጥላለሁ፤ ... እመሳለሁ፤
5 ወይም በሌሎች ለሌሎች በፀሐይ ከተማ
6 ስብረ-ይስጡ ኖፍ
7 ስብረ-ይስጡ ከላትሮስ

መንገዶች አባቶቻችሁ የይሁዳ ነገሥታትና ሚስቶቻቸው፣ እንዲሁም እናንተና ሚስቶቻችሁ ያደረጋችሁትን ክፋት ረስታችሁታልን? ¹⁰እስከ ዛሬ ድረስ ራሳቸውን ዝቅ በማድረግ ክብርን አልሰጡኝም፤ በእናንተና በአባቶቻችሁ ፊት ያኖርሁትንም ሕጌንና ሥርዐቱን አልተከተሉም።”

¹¹“ስለዚህ የአስራኤል ክምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በእናንተ ላይ ጥፋት ለማምጣትና ይሁዳን ሁሉ ለመደምሰስ ቁርጫፍ ተነሥቻለሁ። ¹²ሂደው በግብፅ ለመቀመጥ የወሰኑትን የይሁዳ ቅሬታዎች ሁሉ እነጥቃለሁ፤ ሁሉም ይጠፋሉ፤ በግብፅ ምድር በሰይፍ ይወድቃሉ፤ በራብ ያልቃሉ፤ ከትንሽ እስከ ትልቅ በሰይፍና በራብ ይሞታሉ፤ የመነቀፊያና የድንጋጤ የመረገሚያና የመዘባበቻ ምልክት ይሆናሉ። ¹³ኢየሩሳሌምን እንደቀጣሁ፣ በግብፅ የሚኖሩትን በሰይፍ፣ በራብና በቸ ነፈር እቀጣለሁ፤ ¹⁴ወደ ግብፅ የመጡት የይሁዳ ቅሬታዎች ወደ ይሁዳ ለመመለስ ቢመኙም ከጥቂት ስደተኞች በስተቀር አምልጦ ወይም ተርፎ ወደ ይሁዳ የሚመለስ አንድም ሰው አይኖርም።”

¹⁵ሚስቶቻቸው ለሌሎች አማልክት ማጠናቸውን ያወቁ ወንዶች ሁሉና በዚያ የነበሩት ሴቶች ሁሉ ይህም ማለት በሰሜንና በደቡብ ግብፅ የሚኖረው ሕዝብ ሁሉ ታላቅ ጉባኤ ሆነው ለኤርምያስ እንዲህ አሉት፤ ¹⁶“አንተ በእግዚአብሔር ስም የነገርክንን መልእክት አንሰማም፤ ¹⁷እናደርጋለን ያልነውን ሁሉ እናደርጋለን፤ አባቶቻችንን ነገሥታታችንንና ባለሥልጣናቸችን በይሁዳ ከተሞችና በኢየሩሳሌም መንገዶች እንዳደረጉት ሁሉ እኛም ለሰማይዎን ግሥት እናጥናለን፤ የመጠጥ ቀርባን እናፈስሳታለን። በዚያን ጊዜ የተትረፈረፈ ምግብ ነበረን፤ በመልካም ሁኔታ እንገኝ ነበር እንጂ ምንም ክፉ ነገር አልገጠመንም። ¹⁸ነገር ግን ለሰማይዎን ግሥት ማጠንና የመጠጥ ቀርባን ማፍሰስ ከተውን ወዲህ፣ ሁሉን ነገር አጥተናል፤ በሰይፍና በራብም እያለቅን ነው።

¹⁹ሴቶቻችንም፣ “ለሰማይዎን ግሥት በምናጥብት ጊዜና የመጠጥ ቀርባን በምናፈስ በት ጊዜ የጋገርነውን እንደ ምስላ ያለ ዕንጌቻ ያፈሰስነውንም የመጠጥ ቀርባን ባሎቻችን ሳይውቁት ኖርክልን?” አሉ።

²⁰ኤርምያስ ይህን መልስ ለሰጠው ሕዝብ፣ ለወንዶችና ለሴቶች ሁሉ እንዲህ አለ፤ ²¹“እናንተና አባቶቻችሁ፣ ነገሥታታችሁና ባለሥልጣናቸችሁ እንዲሁም የምድር

44:10 ዘሌ18:4፣ ዘ86:13፣8:3፣17፣ 9:6-9፣27፣17:17፣ ኢሳ1:7፣ መዘ5:7፣ ኢር11:8፣ግ45:17-20፣23፣12፣ግ43:19፣ ፊል2:8፣1፣ዮሐ3:4
 44:11 2ዘ53:4፣24፣ ኦሞ9:4፣ፊል4:8
 44:12 ቀ፣7፣ዘ828፣25፣ኢሳ1፣28፣ኤር2፣9፣18፣40፣15፣42፣1
 44:13 ዘ032:24፣ ዘሌ26፣14-17፣ኤር15፣24፣2፣17
 44:14 ኤር22፣24-27፣49፣5፣3፣4፣15፣ ሕዝ6:8፣ርግ9:27
 44:15 ዘ63:6፣ ምሳ31፣10፣ኢሳ11፣11፣ኤር6፣12፣18፣15፣1፣ጠሞ2፣14
 44:16 1ሳሞ8፣19፣ ኢዮ15፣25-26፣ኤር11፣8-10፣42፣19
 44:17 ቀ፣9፣25፣28፣ ዘ016:3፣ዘጉ11፣4-6፣ዘ823፣23፣ዘ9፣34፣ ኢዮ21፣15፣ኢሳ3፣9፣65፣3፣ኤር2፣26፣11፣12፣ዘሌ2፣5-13፣9፣1፣ ዘሳ1፣6
 44:18 ዘሌ23፣18፣ ኤር42፣16፣ግሌ3፣13-15
 44:19 ዘ63፣6፣ዘሌ7፣12፣26፣1፣ኤር18፣15፣7፣18፣ኤሞ17፣29፣ ኢሌ6፣5፣22
 44:21 ቀ፣9፣መዘ79፣8፣ኢሳ64፣9፣ኤር2፣26፣11፣13፣14፣10፣ ዘሌ8፣13
 44:22 ዘ6፣19፣13፣ ዘሌ26፣31፣32፣መዘ107፣33-34፣ኢሳ1፣14፣ኤር25፣18፣ሕዝ33፣28-29
 44:23 ዘሌ18፣4፣26፣33፣17፣9፣6፣9፣ ኤር7፣13-15፣40፣2፣ ሕዝ39፣23፣8፣9፣1-12
 44:24 ዘ63፣6፣ ኤር43፣7
 44:25 ቀ፣17፣ዘ832፣38፣ምሳ20፣25፣31፣10፣ሕዝ20፣39፣ ያዕ1፣13-15
 44:26 ዘ6፣15፣2፣22፣16፣ዘ832፣40፣ መዘ50፣16፣ኢሳ48፣1፣ኤር24፣8፣14፣2፣ኤሞ19፣13፣ዕብ6፣13-17
 44:27 ዘ64፣1፣15፣ ዘሌ26፣38፣ኢዮ15፣22፣ኤር1፣12፣9፣16፣21፣10፣8፣9፣14፣ኦሞ9፣8፣28፣ጥ3፣9
 44:28 ቀ፣13-4፣17፣ ፣25-26፣27፣21፣14፣ ኢሳ7፣9፣10፣19፣ኤር

ርቱ ሕዝብ በይሁዳ ከተሞችና በኢየሩሳሌም መንገዶች ያጠናችሁትን እግዚአብሔር የማያስታውሰውና የዘነጋው ይመስላችኋልን? ²²እግዚአብሔር ክፉ አድራጎታችሁንና አስጸያፊ ተግባራችሁን ሊታገሥ ባለመቻሉ፣ ዛሬ እንደ ሆነው ምድራችሁ የርግማን ምልክት፣ ሰው የማይኖርበት ባይ ምድር በዳ ሆኖአል። ²³ዕጣን በማጠን በእግዚአብሔር ላይ ኅጢአት ስለ ሠራችሁና ቃሉን ስላልጠበቃችሁ ሕጉን፣ ሥርዐቱንና ትእዛዙን ስላልከበራችሁ ዛሬ እንደ ምታዩት ጥፋት መጥቶባችኋል።”

²⁴ኤርምያስም ለሕዝቡና ለሴቶቹ ሁሉ እንዲህ አለ፤ “በግብፅ የምትኖሩ የይሁዳ ሕዝብ ሁሉ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። ²⁵የአስራኤል ክምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እናንተና ሚስቶቻችሁ፣ ‘ለሰማይዎን ግሥት ለማጠንና የመጠጥ ቀርባን ለማፍሰስ የተሳልነውን ስእለታችንን በእርግጥ እንፈጽማለን’ ብላችሁ የገባችሁትን ቃል በተግባር አሳይታችኋል።”

“እንግዲያውስ ወደ ኋላ አትበሉ፤ ቃል የገባችሁትን፣ ስእለታችሁንም ፈጽሙ። ²⁶በግብፅ የምትኖሩ አይሁድ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፣ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ‘ከእንግዲህ ወዲህ በየትኛውም የግብፅ ክፍል የሚኖር ማንኛውም አይሁዳዊ፣ ‘ሕያው እግዚአብሔር?’ ብሎ ስሜን እንዳይጠራ፣ እንዳይምልም በታላቁ ስሜ ምያለሁ፤ ²⁷ለመልካም ሳይሆን ለክፉ እተ ጋባቸዋለሁና፤ በግብፅ የሚኖሩ አይሁድ ፈጽሞ እስኪጠፉ ድረስ በሰይፍና በራብ ይደመሰሳሉ። ²⁸ከሰይፍ አምልጦው፣ ከግብፅ ወደ ይሁዳ ምድር የሚመለሱት በጣም ጥቂት ሰዎች ይሆናሉ። በግብፅ ምድር ለመኖር የመጠት የይሁዳ ቅሬታ ሁሉ፣ ከእኔ ወይም ከእነርሱ የማንኛችን ቃል እንደሚጸና ያውቃሉ።

²⁹“በእናንተ ላይ አመጣለሁ ያልሁትን ክፉ ነገር እንደሚፈጸም ታውቁ ዘንድ በዚህ ስፍራ እንደምቀጣችሁ ይህ ምልክት ይሆናችሁ’ ይላል እግዚአብሔር። ³⁰እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- ‘የይሁዳን ንጉሥ ሴዴቅያ ስን ሊገድለው ለፈለገው ጠላቱ ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደናዖር አሳልፌ እንደ ሰጠሁ፣ እንዲሁ የግብፅን ንጉሥ ፈርዖን ሐፍራን ሊገ

39:16፣42:15-18፣45:5፣ሕዝ6:8 44:29 ዘ6፣24፣14፣ዘ03፣1፣2፣32፣34፣ዘጉ1፣6፣38፣ምሳ19፣21፣ግሌ12፣38፣24፣3 44:30 2፣7 25፣1-7፣ኤር24፣8፣25፣19፣43፣9-13፣46፣26፣ሕዝ30፣21፣32፣32

፳15 ዕብራይስጡ በግብፅና በጸጥታ ይላል።

ድሉት ለሚፈልጉ ጠላቶቹ አሳልፌ እስጠ ዋለሁ።”

ለባሮክ የተነገረ መልእክት

45 በይሁዳ ንጉሥ በኢዮስያስ ልጅ በኢዮአቄም ዘመነ መንግሥት በአራተኛው ዓመት፣ ኤርምያስ በቃል የነገረውን ባሮክ በብራና ላይ ከጻፈ በኋላ፣ ነቢዩ ኤርምያስ ለኤርያ ልጅ ለባሮክ የተናገረው ይህ ነው።² “ባሮክ ሆይ፣ የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይልሃል።³ እንተ፣ ‘እግዚአብሔር በሕመሜ ላይ ሐዘን ጨምሮብኛልና ወዮልኝ፤ ከልቅ ሶዬ ብዛት የተነሣ ደክሜያለሁ፤ ዕረፍትም የለኝም’ ብለሃል።”

⁴ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። “እንዲህ በለው፣ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በምድር ሁሉ የገነባሁትን አፈርሳለሁ፤ የተከፈሉትን እንቅላለሁ።⁵ ታዲያ፣ ለራስህ ታላቅ ነገር ትሻለህን? በሰው ልጆች ሁሉ ላይ ጥፋት አመጣለሁና አትፈልገው፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ነገር ግን በሄድህበት ሁሉ ሕይወትህ እንዲተርፍልህ አደርጋለሁ።”

ስለ ግብፅ የተነገረ መልእክት

46 ስለ ሕዝቦች ወደ ነቢዩ ወደ ኤርምያስ የመጣው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው።

፮ስለ ግብፅ ፤

በይሁዳ ንጉሥ በኢዮስያስ ልጅ በኢዮአቄም ዘመነ መንግሥት በአራተኛው ዓመት በኤፍራጥስ ወንዝ በከርከሚሽ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ባሸነፈው በግብፅ ንጉሥ በፈርዖን ኒካው ሰራዊት ላይ የተነገረ መልእክት ይህ ነው።

³ “ትልቁንና ትንሹን ጋሻ አዘጋጁ፤ ለውጊያም ውጡ!”

⁴ ፈረሶችን ጫኑ፤ በላያቸውም ተቀመጡ፤ የራስ ቀኝ ደፍታችሁ፤ በየቦታችሁ ቁሙ፤ ጦራችሁን ወልውሉ፤ ጥፋራችሁን ልበሱ!

⁵ ነገር ግን ይህ የማየው ምንድነው? እጅግ ፈርተዋል፤ ወደ ኋላ እያፈገፈጉ ነው፤ ብርቱ ጦረኞቻቸው ተሸንፈዋል፤

ዘወር ብለውም ሳያዩ፤ በፍጥነት እየሸሸ ነው፤ በየቦታውም ሽብር አለ።”

ይላል እግዚአብሔር።

45፡1 ሠ17፡14፣ 2ዜና36፡5፣መዝ40፡7፣ ኤር32፡12፣51፡59

45፡3 ኢሳ፡13፣ ኢዮ6፡10፣23፡2፣መዝ69፡3፣19፡28፣ኢሳ24፡16፣ማቴ11፡28፣ ማር14፡34፣ሮሜ9፡2፣ 1ቆሮ9፡16፣ዕብ4፡3

45፡4 ዘጻ28፡63፣ 30፡9፣ኢሳ5፡5-7፣ ኤር11፡17፣18፡7-10፣ 142፡10

45፡5 መዝ68፡20፣ 131፡1፣ኤር2፡35፣ 11፡11፣21፡9፣40፡2፣ 44፡28፣ማቴ6፡25-27፣ 33

46፡1 ኤር1፡10

46፡2 ዘፍ2፡14፣ዘፍ1፡8፣2፣ነገ23፡29፣2ዜና35፡20፣ኤር1፡3፣25፡1፣ 335፡1፣36፡1፣45፡1፣ 87 1፡1

46፡3 ኢሳ21፡5

46፡4 1ሳሙ17፡5፣ 38፡2፣2ዜና26፡14፣ነሀ4፡1፣6፣ሕዝ21፡9-11

46፡5 ቍ21፡መዝ31፡13፣48፡5፣ኤር48፡44

46፡6 ቍ12፡16፣ ዘፍ2፡14፣51፡18፣ መዝ20፡8፣ኢሳ30፡16

46፡7 ኤር47፡2

46፡8 ሕዝ29፡3፣9፣ 30፡12፣አሞ8፡8፣ጻ፣ 11፡10

46፡9 ዘፍ10፡6፣ኢሳ66፡19፣ኤር47፡3፣ ሕዝ26፡10፣ናሆ3፡2

46፡10 ዘፍ2፡14፣ 15፡18፣ዘሌ3፡9፣ዘዮ31፡3፣ዘጻ32፡41፣ 2ሳሙ2፡26፣2ነገ23፡ 29-30፣ሕዝ32፡10፣ 42፣ኢሳ1፡15፣ ኦብ1፡15፣ዕፎ1፡7፣2፡12፣

46፡11 ዘፍ37፡25፣ 2ነገ19፡21፣ኤር30፡13፣ማዘ1፡9

46፡12 ቍ6፣ኢሳ19፡4፣ናሆ3፡8-10

46፡13 ቍ26፣ኢሳ19፡1፣ኤር27፡7፣ሕዝ32፡11

46፡14 ዘጻ32፡42፣ 2ሳሙ2፡26፣ኢሳ19፡ 13፣ኤር24፡8፣34፡8

⁶ “ፈጣኑ መሸሽ አይችልም፤ ብርቱውም አያመልጥም፤ በሰሜን በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ፣ ተሰናክለው ወደቁ።”

⁷ “ይህ እንደ ዐባይ ወንዝ ሙላት የሚዘለው፣ እንደ ደራሽ ወንዝ የሚፈሰው ማነው?”

⁸ ግብፅ እንደ ዐባይ ወንዝ ሙላት ይዘላል፤ እንደ ደራሽ ወንዝ ይወረወራል፤ ‘እወጣለሁ፤ ምድርንም እሸፍናለሁ፤ ከተሞችንና ነዋሪዎቻቸውን አጠፋለሁ’ ይላል።”

⁹ ፈረሶች ሆይ ዘላችሁ ውጡ! ሠረገሎችም ሽምጥጡ፤ ጋሻ ያነገባችሁ የኢትዮጵያና፤ የፋጥ ሰዎች፤ ቀስት የገተራችሁ የሉድ ጀግኖች፤ እናንተ ብርቱ ጦረኞች ተነሥታችሁ ዝመቱ።”

¹⁰ ያ ቀን ግን የሰራዊት ጌታ የእግዚአብሔር ቀን ነው፤ ጠላቶቹን የሚበቀልበት የበቀል ቀን። ሰይፍ እስኪጠግብ ድረስ ይበላል፤ ጥማቱም እስኪረከከ ድረስ ደም ይጠጣል።

በሰሜን ምድር በኤፍራጥስ ወንዝ አጠገብ፣ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር መሥዋዕት አዘጋጅቶአልና።”

¹¹ “ድንግሊቱ የግብፅ ሴት ልጅ ሆይ፤ ወደ ገለጻድ ውጪ፤ የሚቀባ መድኃኒትም አምጪ፤ ነገር ግን መድኃኒት የምታበገርው በከንቱ ነው፤ ፈውስ አታገኘም።”

¹² ሕዝቦች ኅፍረትሽን ይሰማሉ፤ ልቅሶሽም ምድርን ይሞላል፤ ጦረኛ በጦረኛው ይደናቀፋል፤ ሁለቱም ተያይዘው ይወድቃሉ።”

¹³ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር መጥቶ ግብፅን እንደሚወጋ፣ እግዚአብሔር ለነቢዩ ለኤርምያስ የተናገረው መልእክት ይህ ነው፤

¹⁴ “ይህን በግብፅ ተናገር፤ በሚግዶልም አሰማ፤ በሚምፎስና፤ በጣፍናስም እንዲህ ብለህ ዐውጅ፤ በቦታችሁ ቁሙ፤ ተዘጋጁም፤ በዙሪያችሁ ያሉትን ሰይፍ

⁸9 የላይኛው ዐባይ አካባቢ ነው። ¹⁴14 ዕብራይስጡ ፍፍ ይላል፤ ቍ19 ይሆናል።

ይበላቸዋልና።
 15 ጦረኞችህ ለምን ተዘረፍ?
 እግዚአብሔር ገፍትሮ ስለሚጥላቸው መቆም አይችሉም።
 16 ደጋግመው ይሰናከላሉ፤
 አንዱም በሌላው ላይ ይወድቃል፤
 ‘ተነሡ እንሂድ፤
 ወደ ሕዛባችንና ወደ ትውልድ
 አገራችን እንመለስ፤
 ከጠላትም ሰይፍ እናምልጥ’ ይላሉ።
 17 በዚያም የግብፅን ንጉሥ ፈርዖንን፤
 በተሰጠው ዕድል ያልተጠቀመ፤
 አለሁ አለሁ ባይ ደንፊ! ብለው
 ይጠሩታል።
 18 ስሙ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 የሆነው ንጉሡ እንዲህ ይላል፤
 በሕያውነቴ እምላለሁ።
 በተራሮች መካከል ያለውን የታቦር ተራራ
 የሚመስል፤
 ባሕርም አጠገብ ያለውን የቀርሜሎስ
 ተራራ የሚመስል አንድ የሚመጣ
 አለ።
 19 እናንተ በግብፅ የምትኖሩ ሆይ፤
 በምርኮ ለመወሰድ ንዛችሁን አሰናዱ፤
 ሜምፍስ ፈራርሳ፤
 ሰው የማይኖርባት ባድማ ትሆናለችና።
 20 “ግብፅ የማረች ጊደር ናት፤
 ነገር ግን ተናዳፊ ዝንብ፤
 ከሰሜን ይመጣባታል።
 21 ቅጥረኞች ወታደሮቿም፤
 እንደ ሰቡ ወይፈኖች ናቸው፤
 የሚቀጡበት ጊዜ ስለ ደረሰ፤
 ጥፋታቸው ስለ ተቃረበ፤
 እነርሱም ወደ ኋላ ተመልሰው በአንድነት
 ይሸሻሉ፤
 በቦታቸውም ጸንተው ሊቋቋሙ
 አይችሉም።
 22 ጠላት ገፍቶ ሲመጣባት፤
 ግብፅ እንደሚሸሸ እባብ ታፏጫለች፤
 ዛፍ እንደሚቁርጠ ሰዎች፤
 መጥረቢያ ይዘው ይመጡባታል።
 23 ጥቅጥቅ ጫካ ቢሆንም፤ ደን
 ይመነጥራሉ።”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “በዛታቸው እንደ አንበጣ ነው፤
 ሊቁጠሩም አይችሉም።
 24 የግብፅ ሴት ልጅ ለጎረቤት
 ትጋለጣለች፤
 ለሰሜን ሕዝብም ዐልፋ ትሰጣለች።”
 25 የእስራኤል ክምላክ፤ የሰራዊት ጌታ እግ
 ዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በቴብሽ አም

46:15 ኢሱ23:5፤
 ኢሳ66:15-16
 46:16 ቍ6:11፤
 26:37፤ኢሳ13:14፤
 ኤር 25:38
 46:17 1ነገ20:10-
 11፤ኢሳ19:11-16
 46:18 ኢሱ19:22፤
 1ነገ18:42፤ኤር
 48:15
 46:19 ኢሳ20:4፤
 19:13፤ሕዝ29:10፤
 12:35፤7
 46:20 ቍ24:1፤ኢሳ
 14:31፤ኤር47:2
 46:21 ቍ5:2ነገ
 7:6፤ኢዮ18:20፤
 20:24፤መዝ18:18፤
 37:13፤ኤር18:17፤
 ሉቃ15:27
 46:22 መዝ74:5
 46:23 ዘጸ28:42፤
 መዝ7:12
 46:24 2ነገ24:7
 46:25 2ነገ24:7፤
 ኢሳ20:6፤ኤር43:12
 ፤ሕዝ30:14፤22፤ኖሆ
 3:8
 46:26 ቍ13፤ኢሳ
 19:4፤ኤር44:30፤
 ሕዝ29:11-16
 46:27 ኢሳ11:11፤
 41:8፤43:5፤44:1፤2፤
 ኤር29:14፤50:19፤
 51:46፤ሚል1:2
 46:28 ዘ014:22፤
 ዘጥ14:9፤ኢሳ8:9-
 10፤ኤር4:27
 47:1 ዘ6:10:14፤
 19፤መዳ3:31፤ዘጥ
 9:5-7
 47:2 ኢሳ14:31፤
 15:3
 47:3 ኢሳ13:7፤
 ኤር46:9፤50:43፤
 ሕዝ7:17፤21:7፤
 23:24
 47:4 ዘ6:10:14፤
 15፤ዘጸ2:23፤ኢሳ
 23:1፤ኤር25:22፤
 ኢል3:4፤አሞ1:9-
 10፤ዘ9:2-4

ላክ በአሞን ላይ፤ በፈርዖን ላይ፤ በግብፅና
 በአማልክቷ ላይ፤ በነገሥታቷም ላይ፤ እን
 ዲሁም በፈርዖን በሚታመኑት ላይ ቅጣት
 አመጣለሁ፤ 26 ነፍሳቸውን ለሚሹት ለባቢ
 ሎን ንጉሥ ለናቡከደነፆርና ለጦር መኩን
 ኖቹ አሳልፌ እስጣቸዋለሁ፤ ከጥቂት ጊዜ
 በኋላ ግን ግብፅ እንደ ቀድሞው ዘመን
 የሰው መኖሪያ ትሆናለች” ይላል እግዚአ
 ብሔር።
 27 “አገልጋዬ ያዕቆብ ሆይ፤ አትፍራ፤
 እስራኤል ሆይ፤ አትሸበር፤
 አንተን ከፍቅ ስፍራ፤
 ዘርህንም ተማርኮ ከሄደበት ምድር
 አድናለሁ።
 ያዕቆብም ተመልሶ በሰላምና በርጋታ
 ይቀመጣል፤
 የሚያስፈራውም አይኖርም።
 28 አገልጋዬ ያዕቆብ ሆይ፤ አትፍራ፤
 እኔ ከአንተ ጋር ነኝና” ይላል
 እግዚአብሔር፤
 “አንተን የበተንሁበትን ሕዝብ ሁሉ፤
 ፈጽሜ ባጠፋም እንኳ፤
 አንተን ግን ፈጽሜ አላጠፋህም።
 ተገቢውን ቅጣት እስጥላሁ እንጂ፤
 ያለ ቅጣት አልተውህም።
 ስለ ፍልስጥኤማውያን የተነገረ መልእክት
 47 ፈርዖን ጋዛን ድል ከማድረጉ በፊት፤
 ስለ ፍልስጥኤማውያን ወደ ነቢዩ
 ወደ ኤርምያስ የመጣው የእግዚአብሔር
 ቃል ይህ ነው፤
 2 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እነሆ፤ በሰሜን በኩል ውሃ እየሞላ ነው፤
 ጎይለኛ ጉርፍ ይሆናል፤
 አገሪቷንና በውስጧ ያሉትንም ሁሉ፤
 ከተሞቿንና ነዋሪዎቻቸውን ያጥለቀ
 ልቃል።
 ሕዝቡም ድምፁን ከፍ አድርጎ ይጮኻል፤
 የምድሪቱ ነዋሪ ሁሉ ዋይ ዋይ ይላል፤
 3 ከፈረስ ኮቴ ድምፅ፤
 ከጠላት ሠረገላ ጩኸትና፤
 ከሠረገላው ሽክርክሪት ፍትጊያ ድምፅ
 የተነሣ፤
 አባቶች ልጆቻቸውን ለመርዳት ወደ
 ኋላ መለስ አይሉም፤
 እጃቸውም ስንኩል ይሆናል።
 4 ፍልስጥኤማውያንን ሁሉ ለማጥፋት፤
 ተርፈውም የሚረዱቸውን ሁሉ፤
 ከጤሮስና ከሲዶና ለመቀረጥ፤
 ቀኑ ደርሶአልና።
 እግዚአብሔር በከፍቶርፊ ዳርቻ የቀሩትን፤
 *25 ወይም ፍጹ *4 ተርጠሰ ነው

ፍልስጥኤ ማውያንን ሊያጠፋ ተነሥቶአል።
 5 ጋዛ በማዘን ራሷን ትላጫለች፤ አስቀሎና አጅን ትይዛለች። በሜዳማ ስፍራ የምትገኙ ትሩፋን ሆይ፤ እስከ መቼ ሰውነታችሁን ትባዳላችሁ?

6 “የእግዚአብሔር ሰይፍ ሆይ፤ የማታርፈው እስከ መቼ ነው? ወደ ሰገባህ ተመልሰህ ግባ፤ ጸጥ ብለህ ተቀመጥ’ ትላላችሁ። ጎነገር ግን እግዚአብሔር አስቀሎናንና የባሕሩን ዳርቻ፤ እንዲወጋ ሲያዝዘው፤ እንዲፈጽመውም ትእዛዝ ሲሰጠው፤ እንዴት ማረፍ ይችላል?”

ስለ ሞዓብ የተነገረ መልክት

48፡29-36 ተጓ ምብ-ኢሳ16፡6-12

48 ስለ ሞዓብ፤ የእስራኤል ክምለክ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ናባው ትጠፋለችና ወዮላት፤ ቂርያታይም ትዋረዳለች፤ ትያዛለችም፤ ምሽጎች፣ ይደፈራሉ፤ ይፈራርሳሉም።
 2 ከእንግዲህ ሞዓብ አትከበርም፤ ሰዎች በሐሴቦን፣ ተቀምጠው፤ ኑ ይቺን አገር እናጥፋት’ ብለው ይደልቱባታል።

መድሜንላ ሆይ፤ አንቺም ደግሞ ጸጥ ትደረጊያለሽ፤ ሰይፍም ያሳድድሻል።

3 ከሐሮናይም የሚወጣውን ጨኸት፤ የመውደምና የታላቅ ጥፋት ድምፅ ስሙ፤
 4 ሞዓብ ትሰበራለች፤ ልጆቿም ጨኸት ያሰማሉ።
 5 ክፉኛ እያለቀሱ፤ ወደ ሉሐት ሸቅብ ይወጣሉ፤ ስለ ደረሰባቸውም ጥፋት መራራ ጨኸት እያሰሙ፤

ወደ ሐርናይም ቀኑል ቀኑል ይወርዳሉ።
 6 ሸሹ፤ ሕይወታችሁንም አትርፉ! በምድረ በዳ እንዳለ ቀጥቋጦ ሁኑ።
 7 በድርጊታችሁና በብልጽግናችሁ ስለምትታመኑ፤ እናንተም ትማረካላችሁ፤ ካሞሽም ከካህናቱና ከመኪንንቱ ጋር፤ በምርኮ ይወሰዳል።

8 በእያንዳንዱ ከተማ ላይ አጥፊ ይመጣል፤ አንድም ከተማ አያመልጥም። እግዚአብሔር ተናግሮአልና፤

47፡5 ዘሌ19፡28፤ ኤር25፡20፤41፡5
 47፡6 ኢሳ34፡5፤ ኤር12፡12፤48፡10፤ 50፡35፤ሕዝ21፡30
 47፡7 ሕዝ25፡15-17
 48፡1 ዘፍ19፡37፤ ዘጥ32፡37፤38፡18
 23፡6፤ኢሱ 3፡19
 48፡2 ቀ፡42፤ዘጥ፡ 21፡25፤ኢሱ13፡26፤ ኢሳ16፡14
 48፡3 ኢሳ15፡5
 48፡5 ቀ፡3፤ኢሳ 15፡5
 48፡6 ዘፍ19፡17፤ ኤር 17፡6
 48፡7 ዘጥ21፡29፤ መዝ49፡6፤ምሳ11፡28 ፤ኢሳ46፡1-2፤ኤር 49፡3፤አጥ 2፡3
 48፡8 ዘወ12፡23፤ ኢ ሱ13፡9፤ኤር 4፡7

48፡9 መዳ9፡45፤ ኤር51፡29
 48፡10 ሳሙ15፡11 ፤1፤ገ20፡42፤2፤ገ 13፡15-19፤ኤር47፡6
 48፡11 ዘከ1፡15፤ ለፍ1፡12
 48፡13 ቀ፡7፤ኢሱ 7፡2፤ሆሴ10፡6
 48፡14 መዝ33፡16
 48፡15 ኢሳ9፡17፤ ኤር46፡18፤51፡40፤57
 48፡16 ኢሳ13፡22
 48፡17 2፤ገ3፡4-5፤ መዝ110፡2
 48፡18 ቀ፡8፤ዘጥ፡ 21፡30፤ኢሱ13፡9፤ ኢ ሳ47፡1

ሸለቆው ይጠፋል፤ ሀምባውም ይፈራረሳል።

9 በራ እንድታመልጥ፤ ለሞዓብ ክንፍ ስጧት፤ ከተሞቿም ምንም እስከማይኖርባቸው ድረስ፤ ባድማም ይሆናሉ።

10 “የእግዚአብሔርን ሥራ በቸልታ የሚያከናውን ርጉም ይሁን፤ ሰይፍን ደም ከማፍሰስ የሚከላከል የተረገመ ይሁን፤

11 “ሞዓብ በአምቦላው ላይ እንዳረፈ የወይን ጠጅ፤ ከልጅነት ጀምሮ የተረጋጋ ነበረ፤ ከዕቃ ወደ ዕቃ አልተገላበጠም፤ በምርኮም አልተወሰደም፤ ቃናው እንዳለ ነው፤ መወዛውም አልተለወጠም።

12 ስለዚህ ዕቃውን የሚገለብጡ ሰዎችን፤ የምልክበት ጊዜ ይመጣል።” ይላል እግዚአብሔር።

“እነርሱም ይደፉታል፤ ዕቃውን ባዶ ያስቀራሉ፤ ማንቆርቆሪያዎቹንም ይሰባብራሉ።

13 የእስራኤል ቤት፤ በቤቴል ታምኖ እንዳፈረ ሁሉ፤ ሞዓብም በካሞሽ ያፍራል።

14 “እናንተ፤ እኛ ተዋጊዎች ነን፤ በጦርነትም ብርቱ ነን’ ልትሉ እንዴት ቻላችሁ? 15 ሞዓብ ትጠፋለች፤ ከተሞቿም ይወረራሉ፤ ምርጥ ወጣቶቿም ወደ መታረድ ይወርዳሉ።”

ይላል ስሙ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር የሆነው ንጉሥ።
 16 “የሞዓብ ውድቀት ተቃርቦአል፤ ጥፋቱም ፈጥኖ ይመጣበታል።

17 በዙሪያው የምትኖሩ ሁሉ፤ ዝናውን የምታውቁ ሁሉ አልቅሱለት፤ ‘ብርቱው ከዘረ፤ የከበረው በትር እንዴት ሊሰበር ቻለ’ በሉ።

18 “ሞዓብን የሚያጠፋ፤ በአንቺ ላይ ይመጣልና፤

T1 ወይም ሚጋብ
 T2 ሐሴቦን የሚለው የዕብራይስጥ ቃል አነባበብ መደለት ከሚለው የዕብራይስጥ ቃል ጋር ተመሳሳይ ነው።
 T3 መድሃኝ የሚለው የሞአባውያን ከተማ ስም አነባበብ ጸጥ ከሚለው የዕብራይስጥ ቃል ጋር ተመሳሳይ ነው።
 T4 የዕብራይስጥና የሰብዓ ሊቃናት ትርጉሞች ለዘአር ያውቋል ይላሉ
 T5 ወይም እንደ አርኤር
 T6 ወይም የተወቀ ምድር እንድትሆን/ በሞዓብ ላይ ጨው ከጎሰባት

የተመሸጉ ከተሞችሽንም ያጠፋልና፤
 አንቺ የዲቦን ሴት ልጅ ሆይ፤
 ከክብርሽ ውረጃ፤
 በደረቅም መሬት ተቀመጧ።
 19 አንቺ በአሮጌር የምትኖሪ ሆይ፤
 በመንገድ አጠገብ ቆመሽ ተመልከቺ፤
 የሚሸሸውን ወንድ፤ የምታመልጠውንም
 ሴት፤
 ምን ተፈጠረ? ብለሽ ጠይቂ።
 20 ሞዓብ በመኖረሱ ተዋርዷል፤
 ዋይ በሉ፤ ጨኸ፤
 የሞዓብን መደምሰስ፤
 በአርኖን አጠገብ አስታውቁ።
 21 ፍርድ በዐምባው ምድር፡-
 በሐሎን፤ በደሳና በሜኖዓት ላይ፤
 22 በዲቦን፤ በናባውና በቤት ዲብላታይም
 ላይ፤
 23 በቂርያታይም፤ በቤት ጋሙልና
 በቤትምያን ላይ፤
 24 በቂርዮትና በባሳሳ ላይ፤
 በሩቅና በቅርብ፤
 ባሉት በሞዓብ ከተሞች ሁሉ ላይ
 መጥቶአል።
 25 የሞዓብ ቀንድ፣ ተቈርጠአል፤
 እጁም ተሰባብሮአል።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 26 “እግዚአብሔርን ንቆአልና፤
 ሞዓብን በመጠጥ አስክሩት።
 ሞዓብ በትፋቱ ላይ ይንከባለል፤
 ለመዘባበቻም ይሁን።
 27 በእስራኤል ላይ ስታላግጥ አልነበረምን?
 ስለ እርሷ በተናገርህ ቀጥር፤
 እያቃለልሃት ራስህን የምትነቀንቀውስ፤
 ከሌቦች ጋር ስትሰርቅ ተይዛለችን?
 28 እናንተ በሞዓብ የምትኖሩ ሆይ፤
 ከከተማ ወጥታችሁ በዐለት መካከል
 ኑሩ፤
 በገደል አፋፍ ላይ ጉጂዋን
 እንደምትሠራ፤
 እንደ ርግብ ሁኑ።
 29 “ስለ ሞዓብ ትዕቢት፤
 ስለ እብሪቱና ስለ ክፍራቱ፤
 ስለ ትምክህቱና ስለ መንደዱ፤
 ስለ ልቡም ማበጥ ሰምተናል።
 30 መዳፉን ዐውቃለሁ፤ ነገር ግን ከንቱ
 ነው።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 “ጉራውም ፋይዳ አይኖረውም።
 31 ስለዚህ ለሞዓብ አለቅሳለሁ፤
 ለሞዓብ ምድር ሁሉ ዋይ እላለሁ፤
 ለቂርሔሬስ ሰዎችም የልቅሶ ድምፅ

48:19 ዘኁ32:34
 48:20 ዘኁ21:13፤
 ኢሳ16:7
 48:21 ዘኁ21:23፤
 ኢሳ13:9፤18:21፤
 15:51፤ኢሳ15:4
 48:22 ዘኁ21:30፤
 32:38፤ኢሳ 3:9፤17
 48:23 ዘኁ32:37፤
 ኢሳ13:17፤19
 48:24 ኢሳ15:1፤
 ኢር49:13፤አሞ2:2
 48:25 መዘ10:15፤
 37:17፤75:10፤ሕዝ
 30:21
 48:26 ቍ39:42፤
 1ሳሙ17:26፤ኢሳ
 28:8፤ኤር25:16፤27፤
 51:39
 48:27 ዘዳ28:37፤
 2ኅዝ17:3-6፤ ኢዮ
 16:4፤መዝ44:14፤
 ኤር2:26፤18:16፤
 ሚክ7:8-10፤ዳፎ
 2:8፤10
 48:28 ዘፍ8:8፤
 መሳ6:2፤ማሕ 1:15
 48:29 ዘሌ26:19፤
 ኢዮ40:12፤መዝ
 10:5፤ምሳ16:18
 48:30 መዝ10:3
 48:31 ቍ36፤2ኅገ
 3:25፤ኢሳ15:5-8

አሰማለሁ።
 32 የሴባማ ወይን ሆይ፤
 ለኢያዜር ካለቀሱት እንኳ ይልቅ
 አለቅሰልሻለሁ፤
 ቅርንጫፎችሽ እስከ ባሕሩ ተዘርግተዋል፤
 እስከ ኢያዜርም ደርሰዋል፤
 ለመከር በደረሰው ፍሬሽና በወይንሽ ላይ፤
 አጥፊው መጥቶአል።
 33 ከሞዓብ የአትክልት ቦታና እርሻ፤
 ሐሜትና ደስታ ርቆአል፤
 የወይን ጠጅ ከመቆመቂያው
 እንዳይወርድ አድርጌዋለሁ፤
 በእልልታ የሚጨምቀውም አይገኝም፤
 በዚያ ድምፅ ቢሰማም፤
 የእልልታ ድምፅ አይደለም።
 34 “ከሐሴቦን እስከ ኤልያሊና እስከ ያህጽ፤
 ከዞዓር እስከ ሐሮናይም፤ እስከ ዔሣላት
 ሺሊሺያ ድረስ፤
 ጨኸታቸው ከፍ ብሎ ይሰማል፤
 የኔሞሬም ውሃ እንኳ ደርቆአልና።
 35 በመስገጃ ከራብቶች ላይ የሚሠወቱትን፤
 ለአማልክታቸው የሚያጥኑትን፤
 ከሞዓብ አጠፋለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 36 “ስለዚህ ልቤ ለሞዓብ እንደ ዋሽንት
 ያንጉራጉራል፤
 ለቂርሔሬስ ሰዎችም እንደ ዋሽንት
 ያንጉራጉራል።
 ያከማቹት ንብረት ጠፍቶአልና።
 37 የእያንዳንዱ ሰው ራስ፤
 ጢምም ሁሉ ተላጭቶአል፤
 እጅ ሁሉ ተቸፍቶአል፤
 ወገብም ሁሉ ማቅ ታጥቆአል።
 38 በሞዓብ ቤቶች ጣራ ሁሉ ላይ፤
 በሕዝብም አደባባዮች፤
 ሐዘን እንጂ ሌላ የለም፤
 እንደማይፈለግ እንሰራ፤
 ሞዓብን ሰብሬአለሁና።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 39 “እንዴት ተንኮታኩተ! ምንኛስ
 አለቀሱ!
 ሞዓብ እንዴት ዐፍሮ ጀርባውን አዞረ!
 ሞዓብ የመሰደቢያ፤
 በዙሪያው ላሉትም ሁሉ የሽብር
 ምልክት ሆነ።”
 40 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እነሆ፤ እንደ ንስር ተወርውሮ
 ይወርድበታል፤
 ክንፎቹንም በሞዓብ ላይ ይዘረጋል።
 41 ከተሞቹ፤ ይወረራሉ፤
 425 ቍ36 እዚህ ቦታ ጎይልን በትእምርትነት ይመለከታል
 441 ወይም ቂርያት

ምሽጎቹም ይያዛሉ፤
 በዚያን ቀን የሞግብ ጦረኞች ልብ፤
 በምጥ እንደ ተያዘች ሴት ልብ ይሆናል።
 42ሞግብ እግዚአብሔርን አቃልሎአልና
 ይጠፋል፤
 መንግሥትነቱም ይቀራል።
 43የሞግብ ሕዝብ ሆይ፤
 ሽብርና ጉድጓድ፣ ወጥመድም
 ይጠብቅሃል፤”
 ይላል እግዚአብሔር።
 44“ሽብር የሚሸሽ ሁሉ፤
 ጉድጓድ ውስጥ ይገባል፤
 ከጉድጓዱም የሚወጣ፤
 በወጥመድ ይያዛል፤
 በሞግብ ላይ፤
 የቅጣቱን ዓመት አመጣለሁና፤”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 45“የሞግብን ግንባር፤
 የደንፊዎችን ዐናት የሚያቃጥል፤
 እሳት ከሐሴቦን፤
 ነበልባል ከሴዎን ቤት ወጥቶአልና፤
 ኩብላዮች በሐሴቦን ጥላ ሥር፤
 ተስፋ ቁርጠው ቆመዋል።
 46ሞግብ ሆይ፤ ወዮልህ!
 የካሞሽ ሕዝብ ተደምስሶአል፤
 ወንዶች ልጆችህ በምርኮ ተወስደዋል፤
 ሴቶች ልጆችህም ተገዘዋል።
 47“ኅገር ግን የኋላ ኋላ፤
 የሞግብን ምርኮ እመልሳለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 በሞግብ ላይ የተወሰነው ፍርድ
 ይኸው ነው።
 ስለ አሞን የተነገረ መልእክት
49 ስለ አሞናውያን፤
 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እስራኤል ወንዶች ልጆች አልወለደምን?
 ወራሾችህ የሉትምን?
 ታዲያ፤ ሚልኮም፣ ጋድን ለምን ወረሰ?
 የእርሱ ሰዎች ለምን በከተሞቿ
 ይኖራሉ?
 ጎረቤቱም፤ በአሞናውያን ከተማ በረባት
 ላይ፤
 የጦርነት ውካታ ድምፅ፤
 የሚሰማበት ጊዜ ይመጣል፤”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “እርሷም የፍርስራሽ ክምር ትሆናለች፤
 በዙሪያዋ ያሉት መንደሮችም
 ይቃጠላሉ፤
 እስራኤልም ከአገሯ ያስወጣትን፤
 ከአገሯ ታስወጣለች፤”
 ይላል እግዚአብሔር፤

21:3;አሞ2:16
 48:42 ቀ*2:26; ኢ
 ሳ16:14
 48:43 ኢሳ24:17;
 ኤር49:5
 48:44 1ኅ19:7;
 ኢዮ20:24;ኢሳ
 24:18;ኤር11:23;
 23:12;46:5
 48:45 ዙኑ21:21;
 26-28;24:17;ኢሱ
 12:2
 48:46 ዙኑ21:29
 48:47 መዝ14:7;
 ኢሳ11:11;ኤር
 12:15;49:6;39;ሕዝ
 16:53;83:11;41
 49:1 ዙኑ19:38;
 30:11;ዘሌ18:21;
 14ሙ11:1-11;
 24ሙ10:1-19
 49:2 ዙ83:11;
 13:16;ኢሳ14:2;
 ኤር4:19;30:16;
 ሕዝ21:28-32;
 25:2-11

3ሐሴቦን ሆይ፤ ጋይ ጠፍታለችና
 ዋይ በይ፤
 የራባት ሴቶች ልጆች ሆይ ጩኸ፤
 ማቅ ለተሰላችሁ አልቅሱ፤
 ሚልኮም ከካህናቱና ከመኪንንቱ ጋር፤
 ተማርኮ ይወስዳልና፤
 በቅጥር ውስጥ ወዲያ ወዲህ ተሯሯጡ።
 4አንቺ ከዳተኛ ልጅ ሆይ፤
 በሸለቆችሽ ለምን ትመኪያለሽ?
 ለምንስ በፍሬያማ ሸለቆሽ ትኩራሪያለሽ?
 በብልጽግናሽ ተማምነሽ፤
 “ማን ሊነካኝ ይችላል?” ትያለሽ።
 5በዙሪያሽ ካሉት ሁሉ ዘንድ፤
 ሽብር አመጣብሻለሁ።”
 ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
 “እያንዳንዳችሁ ትሰደዳላችሁ፤
 በሽሽት ላይ ያሉትንም የሚሰበስብ
 አይገኝም።
 6“ከዚያ በኋላ ግን፤
 የአሞናውያንን ምርኮ እመልሳለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 ስለ ኤዶም የተነገረ መልእክት
 49:9-10 ተጓ ምብ-አብ5-6
 49:14-16 ተጓ ምብ-አብ1-4
 7ስለ ኤዶም፤
 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 እንዲህ ይላል፤
 “ጥበብ ከቴማን ጠፍቶአልን?
 ምክር ከአስተዋዮች ርቆአልን?
 ጥበባቸውስ ተሟጧልን?
 8ዴሳውን በምቀጣ ጊዜ፤
 ጥፋት ስለማመጣበት፤
 እናንተ በድዳን የምትኖሩ ሆይ፤
 ወደ ኋላ ተመልሳችሁ ሸሹ፤ ጥልቅ
 ጉድጓድ ውስጥ ተደበቁ።
 9ወይን ለቃሚዎች ወዳንተ ቢመጡ፤
 ጥቂት ወይን አያስቀሩምን?
 ሌቦችህ በሌሊት ቢመጡ፤
 የሚሰርቁት የሚፈልጉትን ብቻ
 አይደለምን?
 10እኔ ግን ዴሳውን አራቀኩ ተዋለሁ፤
 መደበቅም እንዳይችል፤
 መሸሸጊያ ስፍራዎቼን እገልጣለሁ፤
 ልጆቼ፤ ዘመዶቼና ጎረቤቶቼ ይጠፋሉ፤
 እርሱም ራሱ አይኖርም።
 11ወላጆች የሌላቸውን ልጆችህን ተዋቸው፤
 እኔ ለሕይወታቸው እጠነቀቃለሁ፤ መበለ
 ቶቻችሁም በእኔ ይታመኑ።”
 12እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ከጸዋው
 መጠጣት የማይገባቸው ሊጠጡ ግድ ከሆነ፤
 11 ወይም ገገግቶ፣ ዕብራይስጡ መልካም ይላል፤ ቀ*3
 ይመጣ።

አንተ እንዴት ሳትቀጣ ትቀራለህ? መቀጣትህ አይቀርም፤ መጠጣት ይገባሃል።
 13ባራ ፈራርሳ የድንጋጤ፣ የመዘባባቻና የርግማን ምልክት እንደምትሆን በራሴ ምያለሁ። ይላል እግዚአብሔር፤ “ከተሞቹም ሁሉ ለዘላለም ባድማ ይሆናሉ።”
 14እግዚአብሔር ዘንድ መልእክት ሰምቻለሁ፤
 “እርሷን ለመውጋት ተሰብስቡ፤ ለጦርነትም ውጡ!”
 የሚል መልእክተኛ ወደ ሕዝቦች ተልኮአል።
 15“እነሆ፤ በሕዝቦች መካከል ታናሽ፣ በሰዎችም ዘንድ የተናቅህ አደርግሃለሁ።”
 16አንተ በዐለት ንቃቃት ውስጥ የምትኖር፤
 የተራራውንም ክፍታ የያዘህ ሆይ፤ የምትነዛው ሽብር፣ የልብህም ኮራት አታሎሃል፤ መኖሪያህን እንደ ንስር በክፍታ ቦታ ብትሠራም፤
 ከዚያ ወደ ታች እጥልሃለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር።
 17“ኤዶም የድንጋጤ ምልክት ትሆናለች፤ ከቀስሎቿም ሁሉ የተነሣ፤ በዚያ የሚያልፍ ሁሉ በመደነቅ ያላግጥባታል።”
 18በዙሪያቸው ካሉት ከተሞች ጋር፣ ሰዶምና ገሞራ እንደ ተገለበጡ፣”
 ይላል እግዚአብሔር።
 እንዲሁ ማንም በዚያ አይኖርም፤ አንድም ሰው አይቀመጥባትም።
 19“አንበሳ ከዮርዳኖስ ደኖች፣ ወደ ግጦሽ ሚዳ ብቅ እንደሚል፣ እኔም በኤዶም ላይ ድንገት እወጣለሁ፤ ከምድሩም አባርረዋለሁ።
 የመረጥሁትን በእርሱ ላይ እሾማለሁ፤ እንደ እኔ ያለ ማን ነው? ማንስ ሊገዳደረኝ ይችላል?
 የትኛውስ እረኛ ሊቋቋመኝ ይችላል?”
 20ስለዚህ እግዚአብሔር በኤዶም ላይ ያለውን ዕቅድ፣ በቴማን በሚኖሩትም ላይ ያሰበውን አሳብ ስሙ፤ ታናናሹ መንጋ ተጉትቶ ይወሰዳል፤ በእነርሱም ምክንያት መሰማሪያቸውን ፈጽሞ ያጠፋል።
 21በውድቀታቸው ድምፅ ምድር ትናወጣለች፤ ጨኸታቸውም እስከ ቀይ ባሕርፋ ያስተጋባል።

49:13 ቍ17:ዘፍ 22:16:36:33:ኤር 19:8:42:18:ሕዝ 35:9
 49:16 ኢዮ39:27: 28:ሕዝ35:13:አብ 1:12
 49:17 ቍ13:ዘፍ 29:22:ሕዝ35:7
 49:18 ቍ33:ዘፍ 19:24:ኢሳ34:10: ኤር23:14
 49:19 ዘፍ 8:10: 14ጠ:17:34:35: 2ዜና20:6:ኢዮ 9:19:ኢሳ46:5: ኤር12:5:50:44
 49:20 ቍ7:10: ዘፍ36:11:ኢሳ34:5 :14:27:ኤር50:45: አብ1:10:ሚል1:3-4
 49:21 መዝ114:7 :ኤር50:46:5:1:29: ሕዝ26:15:18: 27:28:31:16
 49:22 ዘፍ36:33: ዘፍ28:49:ኢሳ13:8 :ኤር50:36:ሆሴ 8:1:5ፊ3:13:ሕን 1:8
 49:23 ዘፍ14:15: 49:4:17:78:65: 2ኅዝ14:28:18:34: 19:13:2ዜና16:2: ኢሳ10:9:ሕዝ47:16 :አሞ6:2:ዘካ9:2: ሐሥ 9:2
 49:24 ኤር13:21
 49:26 ኢሳ9:17: 13:18:17:12-14
 49:27 ዘፍ14:15: 1ኅዝ15:18:ኤር21:14 :43:12:50:32:ሕዝ 30:8:39:6:አሞ 1:4: ኢሳ 17:1:3
 49:28 ዘፍ25:13: ኢሳ11:1:ኤር 10:22:መሳ 6:3
 49:29 ቍ32:ኤር 6:25
 49:30 መሳ6:2: ኢ ሱ11:1:ኤር10:22
 49:31 ሕዝ38:11

22እነሆ፤ እንደ ንስር ተወርውሮ ይወርድባታል፤ ክንፎቹንም በባራ ላይ ይዘረጋል፤ በዚያን ቀን የኤዶም ጦረኞች ልብ፣ በምጥ እንደ ተያዘች ሴት ልብ ይሆናል።
 ስለ ደማስቆ የተነገረ መልእክት
 23ስለ ደማስቆ፤
 “ክፉ ወሬ ሰምተዋልና፣ ሐማትና አርፋድ ደንግጠዋል፣ እንደ^ቦ ተናወጠ ባሕርም ታውከዋል፤ ልባቸውም ቀልጠዋል።”
 24ደማስቆ ተዳክመኛ፤ ትሸሽም ዘንድ ወደ ኋላ ተመለሰች፤ ብርክ ያዛት፤ ምጥ እንደ ያዛት ሴት፣ ጭንቅና መከራ ዋጣት።
 25ደስ የምሰኝባት፤ የታወቀችው ከተማ እንዴት ተተወች?
 26በእርግጥ ወንዶች ወጣቶቿ በየአደባባዩ ይረግፋሉ፤ በዚያ ቀን ወታደሮቹ ሁሉ ይወድቃሉ።”
 ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር።
 27“በደማስቆ ቅጥር ላይ እሳት እለኩሳለሁ፤ የወልደ አዴርንም ዐምባ ይበላል።”
 ስለ ቄዳርና ስለ ሐጻር የተነገረ መልእክት
 28የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ስለወጋ ቸው ስለ ቄዳርና ስለ ሐጻር መንግሥታት የተነገረ፤ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ተነሡ፤ ቄዳርን ውጉ፤ የምሥራቅንም ሕዝብ ደምስሱ።
 29ድንኳኖቻቸውና መንጎቻቸው ይወሰዳሉ፤ መጠለያቸውና ግመሎቻቸው ሳይቀሩ፤ ከነዕቃዎቻቸው ይነጠቃሉ፤ ሰዎች፣ ሽብር በሽብር ላይ መጥቶባቸዋል፤ እያሉ ይጮኹባቸዋል።
 30በሐጻር የምትኖሩ ሆይ፣ በጥድሬያ ሽሽ! በጥልቅ ጉድጓድ ተሸሽጉ።”
 ይላል እግዚአብሔር፤ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር በእናንተ ላይ መክረልና፣ ወረራም ይልቶባችኋል።
 31“ተነሡ፤ ተዘልሎ የተቀመጠውን፣ በራሱ ተማምኖ የሚኖረውን ሕዝብ
 *21 ዕብራይስጡ ያም ሱፍ ይላል፤ ትርጉሙ የሸንቆ ባሕር ግለት ነው”

ውጥ፤”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 መዝጊያና መቀርቀሪያ በሌለው፤
 ለብቻው በሚኖረው ሕዝብ ላይ
 ዝመቱ።”
 32 ግመሎቻቸው ይዘረፋሉ፤
 ከብቶቻቸውንም አንጋግተው
 ይነዱባቸዋል፤
 ጠጉሩን የሚቀነብበውን ወገን[†]
 እበትናለሁ ከየአቅጣጫው መዓት
 አመጣባቸዋለሁ፤
 ይላል እግዚአብሔር፤
 33 “ሐጾር የቀበሮዎች መፈንጫ፤
 ለዘላለም ባድማ ትሆናለች፤
 ማንም በዚያ አይኖርም፤
 የሚቀመጥባትም አይገኝም።”
 ስለ ኤላም የተነገረ መልእክት
 34 በይሁዳ ንጉሥ በሴዴቅያስ ዘመነ መን
 ግሥት መጀመሪያ ላይ ወደ ነቢዩ ወደ
 ኤርምያስ የመጣው የእግዚአብሔር ቃል
 ይህ ነው፤
 35 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እነሆ፤ የጊያልነቷን መወረት፤
 የኤላምን ቀስት እሰብራለሁ።።
 36 ከአራቱ የሰማይ ማእዘናት፤
 በኤላም ላይ አራቱን ነፋሳት
 አመጣለሁ፤
 ወደ አራቱም ነፋሳት እበትናቸዋለሁ፤
 ከኤላም የሚማረኩት የማይደርሱበት፤
 አገር አይገኝም።።
 37 ነፍሳቸውን በሚሹ ጠላቶቻቸው ፊት፤
 ኤላምን አርበደብዳለሁ፤
 በላያቸው ላይ መዓትን፤
 ይኸውም ቀጣዩን አመጣባቸዋለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “ፈጽሜ አስከጠፋቸውም ድረስ፤
 በሰይፍ አሳድዳቸዋለሁ።።
 38 ዙፋኔን በኤላም እዘረጋለሁ፤
 ነገሥታቷንና መኪንንቷን
 አጠፋለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 39 “ነገር ግን የኋላ ኋላ፤
 የኤላምን ምርኮ እመልሳለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር።።
 ስለ ባቢሎን የተነገረ መልእክት
 51:15-19 ተጓ ምብ-ኤር10:12-16
 50 እግዚአብሔር ስለ ባቢሎንና ስለ
 ባቢሎናውያን ምድር፤ በነቢዩ
 ኤር ምያስ በኩል የተናገረው ቃል ይህ
 ነው፤

49:32 ቍ29:36፤
 መጻፍ5:ኤር9:26፤
 13:24
 49:33 ቍ18:ኤሱ
 11:1፤ኤሳ13:22፤
 ኤር48:9፤ 51:37
 49:34 ዘፍ10:22፤
 2ገገ 24:18
 49:35 መዝ37:15
 ፤ኤሳ22:6
 49:36 ቍ32:8ገ
 11:4
 49:37 ኤር30:24፤
 9:16፤ሐዝ32:24
 49:39 ኤር48:47
 50:1 ዘፍ10:10፤
 መዝ137:8
 50:2 ቍ9:38፤
 ዘለ26:30፤ዘጻ30:4፤
 መዝ20:5፤97:7፤ኤሳ
 13:2፤21:9፤46:1፤6፤
 ኤር4:16፤51:31፤47:52፤
 50:3 ቍ13:26፤ ኤ
 ሳ14:22-23፤ 25:26፤
 41:25፤
 ኤር9:11፤ላፎ1:3
 50:4 ዕገ3:12፤ኤሳ
 9:13፤ኤር3:18፤ሐዝ
 37:17፤22:፤ሆሴ3:5
 50:5 ዘጻ29:14፤
 1ጳጳጡ29:1፤ኤሳ
 11:16፤55:3፤ኤር
 31:21፤32:40፤33:7፤
 ዕብ8:6-10
 50:6 ቍ19:መዝ
 95:10፤119:176፤
 ኤር2:8፤36:10፤21፤
 23፤32፤ሐዝ13:10፤
 34:6፤ግጥ9:36፤
 10:6
 50:7 ኤር2:3፤
 5:17፤10:25፤14:8፤ሐ
 ዝ35:12
 50:8 ቍ28:ኤሳ
 48:20
 50:9 ቍ2:ኤሳ
 13:17፤18፤ኤሳ41፤
 25፤ኤር25:14፤26፤

2 “በሕዝቦች መካከል ተናገሩ፤
 አስታውቁም፤
 ሰንደቅ ዐላማ አንሡ፤ ዐውጁ፤
 አንዳች ሳታስቀሩ፤ እንዲህ በሉ፤
 ‘ባቢሎን ትያዛለች፤
 ቤል ይዋረዳል፤
 ሜሮዳክ በሽብር ይሞላል፤
 ጣዖቶቿ ይዋረዳሉ፤
 አማልክቷም ይሸበራሉ።’
 3 ከሰሜን አንድ መንግሥት መጥቶ
 ይወጋታል፤
 ምድሯንም ባድማ ያደርጋል፤
 የሚኖርባትም አይገኝም፤
 ሰዎችና እንስሳትም ሸሽተው ይሄዳሉ።።
 4 “በዚያ ዘመን፤ በዚያ ጊዜም፤”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “የእስራኤል ሕዝብና የይሁዳ ሕዝብ
 በአንድነት ይመጣሉ፤
 አምላካቸውንም እግዚአብሔርን
 በመፈለግ እያለቀሱ ይመጣሉ።።
 5 ወደ ጽዮን የሚወስደውን መንገድ
 ይጠይቃሉ፤
 ፊታቸውንም ወደዚያ ያቀናሉ።።
 መጥተውም ከቶ በማይረሳ፤
 በዘላለም ቃል ኪዳን፤
 ከእግዚአብሔር ጋር ይጣበቃሉ።።
 6 “ሕዝቤ የጠፉ በጎች ሆነዋል፤
 እረኞቻቸው አሳቷቸው፤
 በተራሮችም ላይ እንዲቅበዘበዙ
 አደረጉቸው፤
 በተራራና በኩረብታ ላይ ተንከራተቱ፤
 ማደራያቸውንም ረሱ።።
 7 ያገኛቸው ሁሉ ይውጣቸዋል፤
 ጠላቶቻቸውም፤ ‘እኛ በደለኞች
 አይደለንም፤
 እነርሱ የአባቶቻቸውን ተስፋ
 እግዚአብሔርን፤
 እውነተኛ ማደራያቸው የሆነውን እግዚ
 አብሔርን በድለዋል’ አሉ።።
 8 “ከባቢሎን ሸሹ፤
 የባቢሎናውያንን ምድር ልቀቁ፤
 መንጋ እንደሚመራ የፍየል አውራ
 ሁኑ።።
 9 የታላላቅ መንግሥታትን ማኅበር፤
 ከሰሜን በባቢሎን ላይ አስነሣለሁ፤
 እነርሱም በእርሷ ላይ ይሰለፋሉ፤
 መጥተውም ይይዟታል።።
 ቀስቶቻቸው ባይ እጃቸውን እንደ
 ማይመለሱ፤
 23 ዕብራይስጥ፡ በተናጠል ይላል
 32 ወይም በፍቅ ስፍራ ያለውን
 *1 ወይም ከላዎያ፡ በፋ8:25:35 እና 45 ይሙ።

እንደ ሥልጡን ተዋጊዎች ናቸው።
 10 የባቢሎን ምድርን ትዘረፋለች፤
 የሚዘርፏትም ሁሉ እስኪበቃቸው
 ይመዘብሩአታል።”
 ይላል እግዚአብሔር።

11 “እናንተ ርስቴን የበዘበዛችሁ ሆይ፤
 ደስ ስላላችሁና ሐሜትም ስላደረጋችሁ፤
 በመስክ እንዳለች ጊደር ስለ ፈነጫችሁ፤
 እንደ ድንጉላ ፈረስ ስለ አሸካካችሁ፤

12 እናታችሁ እጅግ ታፍራለች፤
 የወለደቻችሁም ትዋረዳለች።
 እርሷም ምድረ በዳ፤ ደረቅ ምድርና
 በረሐ፤
 ከመንግሥታትም ሁሉ ያነሰች
 ትሆናለች።

13 ከእግዚአብሔር ቀኝ ጣ የተነሣ ባደማ
 ትሆናለች እንጂ፤
 የሚኖርባት አይገኝም፤
 በቀሰሎችዋም ሁሉ ምክንያት፤
 በባቢሎን የሚያልፍ ሁሉ ይገረማል፤
 ያፌዝባታልም።

14 “እናንተ ቀስት የምትገትሩ ሁሉ፤
 በባቢሎን ዙሪያ ተሰለፉ፤
 አንዳች ሳታስቀሩ ፍላጎችን ስደዱባት፤
 በእግዚአብሔር ላይ ኅጢአት
 ሠርታለችና።

15 ከየአቅጣጫው ጨኹባት፤
 እጇን ትሰጣለች፤ ምሽንም ይወድቃል፤
 ቅጥርቿ ይፈርሳሉ።
 ይህ የእግዚአብሔር በቀል ነውና፤
 እርሷን ተበቀሏት፤
 በሌሎቹ ላይ እንዳደረገችውም
 አድርገባት።

16 ከባቢሎን፤ ዘር የሚዘራውን፤
 በመከር ጊዜ ማጭድ የጨበጠውንም
 ዐጫጅ አጥፋት፤
 ከአጥፊው ሰይፍ የተነሣ፤
 እያንዳንዱ ወደ ገዛ ሕዝቡ ይመለስ፤
 ወደ ገዛ ምድሩም ይሸሸ።

17 “እስራኤል አንበሶች ያሳደዱት፤
 የተበተነ መንጋ ነው፤
 መጀመሪያ የአሦር ንጉሥ፤
 በጫጭቆ በላው፤
 በኋላም የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር፤
 አጥንቱን ቈረጣጠመው።”

18 ስለዚህ የእስራኤል አምላክ የሰራዊት
 ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “የአሦርን ንጉሥ እንደ ቀጣሁት ሁሉ፤
 የባቢሎንን ንጉሥና ምድሩን
 እቀጣለሁ።

19 እስራኤልንም ወደ መሰማሪያው

50፡10 ኢ.447፡11፤
 ኤ.ር 30፡16
 50፡11 ኢ.447፡6፤
 ኤ.ር31፡18
 50፡12 ቍ.13፡ኢ.4
 21፡1፤ኤ.ር25፡12፤
 51፡26፡47
 50፡13 ቍ.3፡12፤
 ዘ.829፡22፤ኤ.ር9፡11
 ፡18፡16፡48፡9፤
 51፡37፡41፡62፡ሕዝ
 27፡36፡ፅን2፡6
 50፡14 ቍ.29፡42፤
 ኢ.413፡18
 50፡15 ቍ.28፡29፤
 2፡25፡4፤መዝ
 137፡8፤ኢ.410፡3፤
 63፡4፤ኤ.ር51፡6፡14፡
 24፡44፡58፡ፅን2፡7-8፤
 ራ.እ18፡6
 50፡16 ኢ.413፡14፤
 ኤ.ር25፡38፡51፡9
 50፡17 ዘ.ሌ.26፡33፤
 ዘ፡፡24፡8፤ዘ.84፡27፤
 2፡71፡5፡29፡24፡1፡17፤
 25፡7፤መዝ119፡176፤
 ኤ.ር2፡15፡5፡17፤
 51፡34፡ፅን3፡4
 50፡18 ኢ.410፡12
 ፡ሕዝ31፡3፡ፅን6፡2፡13
 50፡19 ኤ.ር31፡5፤
 10፡14፤ሕዝ34፡13፤
 ማክ7፡14፤ዘ.410፡10

50፡20 ዘ.6፡45፡7፤
 መዝ17፡3፡103፡12፤
 ኢ.41፡9፡10፡20፡22፤
 33፡24፡38፡17፡ሕዝ
 33፡16፤ጫካ፡18፡19፤
 ዘ.43፡4፡9፤ጫካ፡27
 50፡21 ሕዝ23፡23
 50፡22 ኤ.ር4፡19፡-
 21፡51፡54
 50፡23 ኢ.410፡5፤
 14፡16፤ኤ.ር51፡25
 50፡24 ኢ.ፆ.9፡4፤
 ኤ.ር51፡12፡31
 50፡25 ኢ.413፡5፤
 ኤ.ር51፡25፡55
 50፡26 ቍ.3፡41፤
 ፍ.ት3፡7፤ኢ.414፡22-
 23፤ኤ.ር51፡11
 50፡27 ኢ.ፆ.18፡20፤
 መዝ68፡30፤ኢ.4
 30፡25፤ኤ.ር25፡34፤
 48፡15፤51፡6
 50፡28 ቍ.8፡15፤
 2፡7124፡13፤ኢ.4
 48፡20፤ኤ.ር51፡10፤
 11፡52፡13
 50፡29 ቍ.14፡ዘ.8
 32፡41፤ኢ.ፆ.21፡19፤
 መዝ78፡41፤ ኢ.4
 13፡18፤14፡13-14፤
 41፡20፤47፡10፤ኤ.ር
 51፡3፤5፡16፤ሕዝ
 35፡11፤8፡23፤
 ኢ.41፡15፤ራ.እ18፡6

እመልሰዋለሁ፤
 በቀርሚሎስና በባላን ላይ ይሰማራል፤
 በኤፍሬም ተራሮችና በገለግድም ላይ፤
 እስኪጠግብ ይመገባል።
 20 በነዚያ ጊዜያት፤ በዚያ ዘመን፤”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “የእስራኤል በደል ይፈላታል፤
 አንዳችም አይገኝም፤
 የይሁዳም ኅጢአት ይፈላታል፤
 ከቶም የለም፤
 እንዲተርፉ ያደረግኋቸውን ትሩፋን
 እምራለሁና።

21 “የምራታይምን ምድር፤
 የፋቁድ ነዋሪዎችንም፤
 አሳዷቸው፤ ግደሏቸው፤ ፈጽማችሁም
 አጥፏቸው።”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “የዘዘኋችሁንም ሁሉ አድርጉ።

22 በምድሪቱ የጦርነት ውካታ፤
 የታላቅ ጥፋት ድምፅ ተሰማ።

23 የምድር ሁሉ መደሻ፤
 እንዴት ተሰበረ፤ እንዴትስ ደቀቀ፤
 በሕዝቦች መካከል፤
 ባቢሎን እንዴት ባደማ ሆነች፤

24 ባቢሎን ሆይ፤ ወጥመድ ዘርግቼልሻለሁ፤
 አንቺም ሳታውቂ ተይዘሻል፤
 እግዚአብሔርን ተገዳድረሻልና፤
 ተገኘሽ፤ ተያዘሽም።

25 እግዚአብሔር የመሣሪያ ግምጃ ቤቱን
 ከፍቶአል፤
 የቀኝጣውን የጦር ዕቃ አውጥቶአል፤
 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
 በባቢሎናውያን ምድር ሥራ አለውና።

26 ከፍቅ መጥታችሁ በእርሷ ላይ ውጡ፤
 ጐተራዎቿን አፈራርሱ፤
 እንደ እህል ክምር ከምሯት፤
 ፈጽማችሁ አጥፏት፤
 ምኗም አይቅር።

27 ወይፈፍቻን ሁሉ ዕረዱ፤
 ወደ መታረጃም ይውረዱ፤
 የሚቀጠብት ጊዜ፤
 ቀናቸው ደርሶአልና ወዮላቸው፤

28 እግዚአብሔር አምላካችን የተበቀለውን፤
 ስለ ቤተ መቅደሱ የተበቀለውን በቀል፤
 ከባቢሎን የመጡ ከብላዮችና ስደተኞች፤
 በጽዮን የሚናገሩትን ስሟቸው።

29 “ቀስት የሚገትሩትን፤

ጎ10 ወይም ከላውያን
 ጎ21 አጥፏቸው ለሚለው የሚተካው የዕብራይስጡ ቃል የሚ
 ያመለክተው ነገሮችን ወይም ስዎችን ጸገም ላይመለሱ
 ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ መስጠትን ነው፤ ቍ.26
 ይመ::

ቀስተኞችን ሁሉ በባቢሎን ላይ ጥሩ፤
 አንድም ሰው እንዳያመልጥ፤
 ዙሪያውን ሁሉ መሸጉ፤
 የእስራኤልን ቅዱስ፤
 እግዚአብሔርን አቃላላችኛ፤
 እንደ ሥራዋ መጠን መልሱላት፤
 በሌሎች ላይ እንዳደረገችውም
 አድርጉባት።
 30 ስለዚህ ወንዶች ወጣቶቿ በየአደባባይ
 ይረግፋሉ።
 በዚያ ቀን ወታደሮቹ ሁሉ
 ይወድቃሉ።”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 31 “አንተ ትዕቢተኛ፤ እነሆ፤ በአንተ ላይ
 ተነሥቻለሁ።”
 ይላል የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤
 “የምትቀጣበት ጊዜ፤
 ቀንህ ደርሶአልና።
 32 ትዕቢተኛው ይሰናከላል፤ ይወድቃልም፤
 የሚያነሣውም የለም፤
 በዙሪያው ያሉትን ሁሉ የሚበላ እሳት፤
 በከተሞቹ ውስጥ አስነሣለሁ።
 33 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “የእስራኤል ሕዝብና የይሁዳ ሕዝብ፤
 በአንድነት ተጨቀኑዋል፤
 የሚረካቸውም ሁሉ አጥብቀው
 ይዘዋቸዋል፤
 ይለቅቋቸውም ዘንድ እንቢ ብለዋል።
 34 ነገር ግን ቤዛቸው ብርቱ ነው፤
 ስሙም የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ነው፤
 ለምድራቸው ዕረፍትን ለመስጠት፤
 ተግቶ ይሚገትላቸዋል፤
 በባቢሎን የሚኖሩትን ግን ዕረፍት
 ይነሣቸዋል።
 35 “ሰይፍ በባቢሎን ያውያን ላይ መጣ!”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “በባቢሎን ነዋሪዎች ላይ፤
 በባለሥልጣናቸውና በጥበቦቻቸው ላይ
 ተመዘዘዘ!፤
 36 ሰይፍ በሐሰተኞች ነቢያት ላይ መጣ!
 እነርሱም ሞኞች ይሆናሉ፤
 ሰይፍ በወረኞቹ ላይ ተመዘዘ፤
 እነርሱም ይሸበራሉ።
 37 ሰይፍ በፈረሰኞቹና በሠረገሎቹ ላይ፤
 በመካከሏ ባሉት ባዕዳን ወታደሮች ሁሉ
 ላይ መጣ!
 እነርሱም እንደ ሴቶች ይሆናሉ፤
 ሰይፍ በሀብት ንብረቷ ላይ መጣ!
 ለዝርፊያም ይሆናሉ።
 38 ድርቅ፣ በውሆቿ ላይ መጣ!

50:30 ኢሳ13:18
 50:31 ኢዮ18:20፤
 ኤር21:13፤ራእ18:7-8
 50:32 መዝ20:8፤
 119:21፤ኤር49:27፤
 አጥ 5:2
 50:33 ኢሳ14:17፤
 58:6
 50:34 ዘ06:6፤ኢዮ
 19:25፤መዝ119:154
 ፤ኢሳ14:7፤49:25፤
 ኤር15:21፤31:35፤
 51:19፤36፤43፤58
 50:35 ኢሳ45:1፤
 ኤር47:6፤ዳን 5:7
 50:36 ኤር49:22፤
 51:30፤32
 50:37 2ነገ19:23፤
 ኢሳ19:16፤45:3፤
 ኤር51:21
 50:38 ቍ2:መዝ
 137:1፤ኢሳ11:15፤
 ኤር51:13፤36
 50:39 መዝ74:14
 ፤ኢሳ13:19-22፤
 34:13-15፤ኤር
 51:37፤ራእ 18:2
 50:40 ዘ6:19፤24፤
 ኤር51:62፤ማቴ
 10:15
 50:41 ቍ26፤ኢሳ
 13:4፤17፤41፤25፤
 ኤር51:22-28
 50:42 ቍ14፤ኢዮ
 30:21፤ኢሳ5:30፤
 13:18፤ 47:1
 50:43 ኤር6:22-
 24፤47:3
 50:44 ዘኀ16:5፤
 ኢዮ41:10፤ኢሳ
 46:9፤ኤር12:5፤
 49:19
 50:45 መዝ33:11
 ፤ኢሳ48:14፤ኤር
 51:11
 50:46 መሳ5:4፤ ኢ
 ዮ24:12፤ኤር49:21፤
 ራእ 18:9-10

እነሆ፤ ይደርቃሉ፤
 ምድራቱ በፍርሀት በሚሸበሩ አማልክት፤
 በጣዖትም ብዛት ተሞልታለችና።
 39 “ስለዚህ የምድረ በዳ አራዊትና የጅብ
 መኖሪያ፤
 የጉጉትም ማደሪያ ትሆናለች፤
 ከእንግዲህ ወዲህ ማንም አይኖርባትም፤
 ከትውልድ እስከ ትውልድም
 የሚቀመጥባት አይገኝም።
 40 እግዚአብሔር ሰዶምንና ገሞራን፤
 በዙሪያቸውም የነበሩትን ከተሞች ያለ
 ነዋሪ እንዳስቀራቸው፤”
 ይላል እግዚአብሔር፤
 “እንዲሁ ማንም በዚያ አይኖርም፤
 የሚቀመጥባትም አይገኝም።
 41 “እነሆ፤ ሰራዊት ከሰሜን ይመጣል፤
 አንድ ኅያል መንግሥትና ብዙ
 ነገሥታት፤
 ከምድር ዳርቻ ተነሣሥተዋል።
 42 ቀስትና ጦር ይዘዋል፤
 ጨካኞች ናቸው፤ ምሕረትም
 አያደርጉም፤
 በፈረሳቸው እየጋለቡ ሲመጡ፤
 ድምፃቸው እንደ ባሕር ሞገድ ይተማል
 ያስገመግማል።
 አንቺ የባቢሎን ሴት ልጅ ሆይ፤
 ለጦርነት እንደ ተዘጋጁ ተዘጋጁ
 ይመጡብኛል።
 43 የባቢሎን ንጉሥ ስለ እነርሱ ሰማ፤
 እጆቹም በድን ሆኑ፤
 ጭንቀት ይዞታል፤
 ምጥ እንደ ያዛት ሴት ታሟል።
 44 አንበሳ ከዮርዳኖስ ደኖች ድንገት
 ወጥቶ፤
 ወደ ግጦሽ ሜዳ ብቅ እንደሚል፤
 እኔም ባቢሎንን ሳይታሰብ ከምድሯ
 አባርራታለሁ፤
 የመረጥሁትንም በእርሷ ላይ እሾማለሁ፤
 እንደ እኔ ያለ ማን ነው? ማንስ
 ሊገዳደረኝ ይችላል?
 የትኛውስ እረኛ ሊቋቋመኝ ይችላል?
 45 ስለዚህ እግዚአብሔር በባቢሎን ላይ
 ያቀደውን፤
 በባቢሎን ያውያንም ምድር ላይ ያሰበውን
 ስሙ፤
 ከመንጋው ታናናሹ ተጉትቶ ይወሰዳል፤
 በእነርሱም ምክንያት መሰማሪያቸውን
 ፈጽሞ ያጠፋል።
 46 በባቢሎን ውድቀት ድምፅ ምድር
 ትናወጣለች፤
 ጨኸቷም በሕዝቦች መካከል ያስተጋባል።
 38 ወይም ለይፍ

51 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እነሆ፤ በባቢሎንና በምድር ላይ፤
 የሚያጠፋ ነፋስ አስነሣለሁ።
 2እንዲያበጥሯትና እንዲያወድሟት፤
 ባዕዳንን በባቢሎን ላይ እልካለሁ፤
 በመክራዎም ቀን፤
 ከበው ያስጨንቋታል።
 3ቀስተኛው ቀስቱን እስኪገትር፤
 የጦር ልብሱንም እስኪለብስ ፋታ
 አትስጡት፤
 ለወጣቶቹ አትዘኑ፤
 ሰራዊቷንም ፈጽማችሁ አጥፉ።^ሀ
 4ባቢሎንን ምድር ታርደው፤
 በአደባባዩቿም እስከ ሞት ቁስለው
 ይወድቃሉ።
 5ምድራቸው^መ በእስራኤል ቅዱስ ፊት፤
 በበደል የተሞላች ብትሆንም፤
 እስራኤልንና ይሁዳን አምላካቸው፤
 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 አልጣላቸውም።
 6“ከባቢሎን ሸሽታችሁ ውጡ!
 ፈጥናችሁም ሕይወታችሁን አትርፉ!
 በኅጢአቷ ምክንያት አትጥፉ።
 የእግዚአብሔር የበቀል ጊዜ ነው፤
 እርሱም የሥራዎን ይከፍላታል።
 7ባቢሎን በእግዚአብሔር እጅ የወርቅ
 ጽዋ ነበረች፤
 ምድርንም ሁሉ አሰከረች።
 ሕዝቦች ከወይን ጠጃ ጠጡ፤
 ስለዚህ አሁን አብደዋል።
 8ባቢሎን በድንገት ወድቃ ትሰበራለች፤
 ዋይ በሉላት!
 ምናልባት ልትፈወስ ስለምትችል፤
 ለቀስሷ የሚቀባ መድኃኒት
 ፈልጉላት።
 9“ ባቢሎንን ለመፈወስ ሞክረን ነበር፤
 እርሷ ግን ልትፈወስ አትችልም፤
 ፍርዷ እስከ ሰማይ ስለ ደረሰ፤
 እስከ ደመናም ድረስ ከፍ ስላለ፤
 ትተናት ወደየአገራችን እንሂድ።”
 10 “ እግዚአብሔር ቅንነታችንን መሰከረ፤
 ኑ፤ አምላካችን እግዚአብሔር
 ያደረገውን፤
 በጽዮን እንናገር።”
 11 “ፍላጆችን ሳሉ፤
 ጋሻዎችን አዘጋጁ፤
 የእግዚአብሔር ሐሳብ ባቢሎንን
 ለማጥፋት ስለ ሆነ፤
 የሚደገን ነገሥታት አነሣሥቶአል፤
 እግዚአብሔር ይበቀላል፤
 ስለ ቤተ መቅደሱ ይበቀላል።

51፡1 ኢሳ13፡17፤
 ኤር25፡12
 51፡2 ኢሳ13፡5-9፤
 41፡16፤ማ፡63፡12
 51፡3 ኤር46፡4፤
 50፡29
 51፡4 ኢሳ13፡15፤
 18
 51፡5 ዘሌ26፡44፤
 ኢሳ54፡6-8፤ሆሴ4፡1
 51፡6 ቍ24፡56፤
 ዘጥ1፡16፤26፤ዘ፡32፡35
 ፤ኢዮ21፡19፤ኢሳ1፡
 24፤48፡20፤ኤር25፡
 14፤50፡15፤27፡29፤
 ሰቆ3፡64፤ራእ18፡4
 51፡7 ኢሳ51፡22፤
 ኤር25፡15፤16፡49፤
 12፤ራእ148፡10
 51፡8 ኢሳ14፡15፤
 21፡9፤ኤር8፡22፤
 46፡11፤ራእ14፡8
 51፡9 ኢሳ13፡14፤
 31፡9፤ኤር50፡16፤
 ራእ 18፡4-5
 51፡10 መዝ64፡9፤
 ኤር50፡28፤መዝ7፡9
 51፡11 ቍ28፤ዘሌ
 26፡25፤ኢሳ13፡3፤
 21፡5፤41፡2፤25፤ኤር
 50፡9፤28፡45
 51፡12 ቍ27፤
 24፡መ፡18፤24፤መዝ
 20፡5፤ 33፡11፤ኤር
 50፡24፤ሕዝ33፡2
 51፡13 ኢሳ45፡3፤
 ኤር50፡3፤38፤ሕዝ
 22፡27፤ዕን2፡9
 51፡14 ቍ27፤ዘ፡6፤
 22፡16፤ኤር50፡15፤
 አጥ6፡8፤7፡1፤ ናሆ
 3፡15
 51፡15 ዘ፡6፡1፤፤
 መዝ104፡2፤24፤
 136፡15
 51፡16 ዘ፡28፡12፤፤
 ኢዮ28፡26፤መዝ
 135፡7፤18፡11-13፤
 ዮ፡6፡14
 51፡17 ኢሳ44፡20፤
 ዕን2፡18-19
 51፡18 ኤር18፡15
 51፡19 ዘ፡34፡9፤
 መዝ119፡57
 51፡20 ኢዮ
 34፡24፤ኢሳ10፡5፤
 45፡1፤ ሚካ 4፡13፤
 ዘክ 9፡13
 51፡21 ዘ፡15፡1፤፤
 ኢሳ 43፡17፤ ኤር
 50፡37

12ባቢሎን ቅጥር ላይ ዐላማ አንሠ።!
 ጥበቃውን አጠናክሩ፤
 ዘብ ጠባቂዎችን አቁሙ፤
 ደፈጣ ተዋጊዎችን አዘጋጁ!
 እግዚአብሔር በባቢሎን ሕዝብ ላይ
 የወሰነውን፤
 ዐላማውን ያክናውናል።
 13አንቺ በብዙ ውሃ አጠገብ የምትኖሪ፤
 በሀብትም የበለጸግሽ ሆይ፤
 የምትወገጃበት ጊዜ ወጥቶአል፤
 ፍጻሜሽ ደርሶአል።
 14የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ
 ሲል በራሱ ምሎአል፤
 ብዛቱ እንደ አንበጣ መንጋ የሆነ
 ሰራዊት ያጥለቀልቅሻል፤
 እነርሱም በድል አድራጊነት በላይሽ
 ያቅራራሉ።
 15“ምድርን በኅይሉ የሠራ፤
 ዓለምን በጥበቡ የመሠረተ፤
 ሰማያትንም በማስተዋሉ የዘረጋ እርሱ
 ነው።
 16ድምፁን ባንጌደጌደ ጊዜ በሰማይ
 ውሆች ይናወጣሉ፤
 ጉሙን ከምድር ዳርቻ ወደ ላይ
 እንዲወጣ ያደርገዋል፤
 መብረቅን ከዝናብ ጋር ይልካል፤
 ነፋሱንም ከግምጃ ቤቱ ያወጣል።
 17“እያንዳንዱ ሰው ጅልና ዕውቀት
 የለሽ ነው፤
 የወርቅ አንጥረኛው ሁሉ በሠራው
 በጣዖቱ ዐፍሮአል፤
 የቀረጻቸው ምስሎቹ የሐሰት ናቸው፤
 እስትንፋስ የላቸውም።
 18እነርሱ ከንቱ የፌዝ ዕቃዎች ናቸው፤
 ፍርድ ሲመጣባቸው ይጠፋሉ።
 19የያዕቆብ ዕድል ፈንታ የሆነው ግን
 እንደ እነዚህ አይደለም፤
 እርሱ የሁሉ ነገር ፈጣሪ ነውና፤
 እስራኤልም የርስቱ ነገድ ነው።
 ስሙ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር
 ነው።
 20“አንቺ የእኔ ቁመጥ፤
 የጦር መሣሪያዬ ነሽ፤
 በአንቺ ሕዝቦችን እሰባብራለሁ፤
 በአንቺ መንግሥታትን አጠፋለሁ፤
 21በአንቺ ፈረሱንና ፈረሰኛውን
 እሰባብራለሁ፤
 ላ1 ሌብ ካማይ የከላውዲያን ግለትም የባቢሎን ስም ነው።
 ላ2 አጥፋ ለሚለው የዕብራይስጡ ቃል የሚያመለክተው
 ነገሮችን ወይም ሰዎችን ጸግም ላይመለሱ ለእግዚአብሔር
 ሙሉ በሙሉ መስጠት ነው።
 ላ3 ወይም ከላውዲያን
 ላ4 ወይም የባቢሎናውያን ምድር

በአንቺ ሠረገላውንና ሠረገላ ነጂውን
እስባብራሉሁ፤
22 በአንቺ ወንድንና ሴቱን እስባብራሉሁ፤
በአንቺ ሽማግሌውንና ወጣቱን
እስባብራሉሁ።
በአንቺ ጐረምሳውንና ኩሪዳዩቱን
እስባብራሉሁ።
23 በአንቺ እረኛውንና መንጋውን
እስባብራሉሁ፤
በአንቺ ገበሬውንና በሬውን
እስባብራሉሁ፤
በአንቺ ገገሮችንና ባለ ሥልጣኖችን
እስባብራሉሁ።
24 “በጽዮን ላይ ስላደረሱት ጥፋት ሁሉ-
ለባቢሎንና በባቢሎን ለሚኖሩት ሁሉ ዐይ-
ናችሁ እያየ ዋጋቸውን እከፍላቸዋለሁ።”
ይላል እግዚአብሔር።
25 “አንቺ ምድርን ሁሉ ያጠፋሽ፤
አጥፊ ተራራ ሆይ፤ እኔ በአንቺ ላይ
ነኝ፤”
ይላል እግዚአብሔር፤
“እጄን በአንቺ ላይ አነሳለሁ፤
ከገመገም ተራራ አደርግሻለሁ፤
የተቃጠለም ተራራ አደርግሻለሁ።
26 ከአንቺ ለማእዘን የሚሆን ድንጋይ፤
ለመሠረትም የሚሆን ዐለት
አይወሰድም፤
ለዘላለም ባድማ ትሆኛለሽ።”
ይላል እግዚአብሔር።
27 “በምድር ሁሉ ላይ ሰንደቅ ዐላማ አን
ሠ።!
በሕዝቦች መካከል መለከት ንፋ!
ሕዝቦችን ለጦርነት በእርሷ ላይ አዘጋጁ፤
የአራራትን፤ የሚኒንና የአስከናዝን
መንግሥታት፤
ጠርታችሁ በእርሷ ስብስቡአቸው፤
የጦር አዝማች ሹሙባት፤
ፈረሶችንም እንደ አንበጣ መንጋ
ስደዱባት።
28 የሚደንን ነገሥታት፤
ገገሮችንና ባለሥልጣኖቻቸው ሁሉ፤
በግዛታቸው ሥር ያሉትን አገሮች ሁሉ፤
እነዚህን ሕዝቦች ለጦርነት
አዘጋጁባት።
29 ሰው በዚያ መኖር እስከማይችል ድረስ፤
የባቢሎንን ምድር ባድማ ለማድረግ፤
እግዚአብሔር በባቢሎን ላይ ያቀደው
ስለሚጸና፤
ምድር ትናወጣለች፤ በሥቃይም
ትወራጫለች።
30 የባቢሎን ጦረኞች መዋጋት ትተዋል፤
በምሽጎቻቸው ውስጥ ተቀምጠዋል፤

51:22 2ዘና
36:17፣ አሳ 13:17-
18
51:23 ቍ57
51:24 ቍ6:35፣
ዘጸ 32:41፣ ኤር
50:15፣ ሰቆ 3:64፣
ኢሳ 45:1
51:25 ዘፀ 3:20፣
ኤር 21:13፣ 50:23፣
ዘካ 4:7
51:26 ቍ29፣ ኢሳ
13:19-22፣ ኤር
50:12
51:27 ቍ14፣ ዘፍ
8:43፣ 10:3፣ መዝ
20:5፣ ኢሳ 13:2፣
ኤር 25:14
51:28 ቍ 11:48
51:29 ቍ43፣ መሳ
5:4፣ መዝ 33:11፣
ኢሳ 13:20፣ ኤር
48:9፣ 49:21
51:30 ኢሳ 19:16፣
45:2፣ 47:14፣ ኤር
50:36
51:31 2ሳሙ
18:19-31፣ ኤር
50:2፣ 87:5፣ 30
51:32 ኢሳ47:14፣
ኤር50:36
51:33 ኢሳ13:22፣
17:5፣ 21:10፣ 47:1
51:34 ቍ44፣ ዘሌ
18:25፣ ኤር50:17፣
ሆሌ8:8፣ ናሆ2:12
51:35 ቍ24፣ መዝ
137:8፣ ኢሌ3:19፣
ዕን 2:17
51:36 ቍ6፣ መዝ
140:12፣ ኢሳ11:15፣
19:5፣ ኤር20:12፣
50:34፣ ሰቆ3:58፣
ሆሌ13:15፣ ሮሚ
12:19
51:37 ኢሳ13:22፣
ኤር50:13፣ 39፣ ናሆ
3:6፣ ሚላ2:9፣ ራኦ
18:2፣
51:38 ኢሳ5:29

ነይላቸው ተሟጠአል፤
እንደ ሴት ሆነዋል፤
በማደሪያዎቻቸው እሳት ተለኮሰአል፤
የደጃም መወርወሪያ ተሰብሮአል።
31 ከተማዬቱ ሙሉ በሙሉ መያዘን፤
ለባቢሎን ንጉሥ ለመንገር፤
አንዱ ወሬኛ ሌላውን ወሬኛ፤
አንዱ መልእክተኛ ሌላውን
መልእክተኛ ወዲያው ወዲያው
ይከተላል፤
32 መልካምቻ እንደተያዙ፤
የወንዝ ዳር ምሽጎቹ እንደ ተቃጠሉ፤
ወታደሮቻቸው እንደ ተደናገጡ ሊነግሩት
ይሯሯጣሉ።”
33 የእስራኤል አምላክ የሰራዊት ጌታ እግዚ
አብሔር እንዲህ ይላል፤
“የባቢሎን ሴት ልጅ በመረገጥ ላይ
እንዳለ፤
የእህል መውቂያ አውድማ ናት፤
የመክር ወራቻም ፈጥኖ ይደርስባታል።
34 “የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር በላን፤
አድቅቆ ፈጨን፤
እንደ ባይ ማድጋ አደረገን፤
እንደ ዘንዶ ዋጠን፤
እንደ ጣፋጭ በልቶን ሆዱን ሞላ፤
በኋላም አንቅሮ ተፋን፤
35 የጽዮን ነዋሪዎች፤ እንዲህ ይላሉ፤
“በሥጋችን ላይ የተፈጸመው ግፍ
በባቢሎን ላይ ይሁን።”
ኢየሩሳሌም እንዲህ ትላለች፤
“ደማችን በባቢሎን ምድር በሚኖሩት
ላይ ይሁን።”
36 ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“እነሆ፤ እሟገትልሻለሁ፤
በቀልሽንም እኔ እበቀልልሻለሁ፤
ባሕሯን አደርቃለሁ፤
የምንጮቻችንም ውሃ።
37 ባቢሎን የፍርስራሽ ክምር፤
የቀበሮዎች መፈንጫ፤
የድንጋጤና የመሣለቂያ ምልክት
ትሆናለች፤
የሚኖርባትም አይገኝም።
38 ሕዝቦቿ ሁሉ እንደ ደቦል አንበሳ
ያገሣሉ፤
እንደ አንበሳ ግልገልም ያጉረመርማሉ።
ጉሮሮአቸው በደረቀ ጊዜ
ድግስ አዘጋጅላቸዋለሁ፤
እንዲሰክሩም አደርጋቸውና።”

*24 ወይም ከላውያን 4*35 ይመጣ።
*35 ወይም በእኛና በልጆች ላይ የተረጎመው

39 በማቅ እየፈነደቁ፤
ለዘላለም ላይነቁ ይተኛሉ።”
ይላል እግዚአብሔር።

40 “እንደ ጠቦት፤
እንደ አውራ በግና እንደ ፍየል፤
ወደ መታረድ አወርዳቸዋለሁ።

41 “ሼሻክ” እንዴት ተማረከች!
የምድር ሁሉ ትምክህትስ እንዴት
ተያዘች!
ባቢሎን በሕዝብ ሁሉ ዘንድ፤
ምንኛ አስደንጋጭ ሆነች።

42 ባሕር በባቢሎን ላይ ይወጣል፤
ሞገዱም እየተመመ ይሸፍናታል።

43 ከተሞቿ ሰው የማይኖርባቸው፤
ዝርም የማይልባቸው፤
ደረቅና በረሐማ ቦታ፤
ባድማ ምድርም ይሆናሉ።

44 ቤልን በባቢሎን ውስጥ እቀጣለሁ፤
የዋጠውን አስተፋዋለሁ፤
ሕዝቦች ከእንግዲህ ወደ እርሱ አይጠ
ጐርፉም፤
የባቢሎንም ቅጥር ይወድቃል።

45 “ሕዝቤ ሆይ፤ ከመካከሏ ውጡ!
ሕይወታችሁን አትርፉ!
ከአስፈሪው የእግዚአብሔር ቀጣ
አምልጡ።

46 ወሬ በምድሪቱ ሲሰማ፤
ተስፋ አትቀረጡ፤ አትፍሩም፤
ገዥ በገዥ ላይ ስለ መነሣቱ፤
ዐመፅም በምድሪቱ ስለ መኖሩ፤
አንድ ወሬ ዘንድሮ፤ ሌላውም ለከርሞ
ይመጣል፤

47 የባቢሎንን ጣዖታት የምቀጣበት ጊዜ፤
በእርግጥ ይመጣልና።
ምድሯ በሙሉ ትቀረዳለች፤
የታረዱትም በሙሉ በውስጧ
ይወድቃሉ።

48 ሰማይና ምድር በውስጣቸውም ያለው
ሁሉ፤
በባቢሎን ላይ እልል ይላሉ፤
አጥፊዎች ከሰሜን ወጥተው፤
እርሷን ይወጓታልና።”
ይላል እግዚአብሔር።

49 “በምድር ሁሉ የታረዱት፤
በባቢሎን ምክንያት እንደ ወደቁ፤
ባቢሎንም በአስራኤል በታረዱት
ምክንያት መውደቅ ይገባታል።

50 ከሰይፍ ያመለጣችሁ ሆይ፤
ሂዱ! ጊዜ አትፍጁ፤
በሩቅ ምድር ያላችሁ እግዚአብሔርን
አስታውሱ፤

51:39 ቍ57፣መዝ
13፣3፣ኢሳ 21፣5፣
ኤር50፣24
51:40 ሕዝ39፣18
51:41 ኢሳ13፣19፣
ኤር 25፣26፣ 50፣13
51:42 መዝ18፣4፣
ኢሳ 8፣7
51:43 ቍ29፣62፣
ኢሳ 13፣20፣ 21፣1፣
ኤር 2፣6
51:44 ቍ34፣58፣
2፣7፣25፣4፣ኢሳ21፣9፣
25፣12፣46፣1፣ኤር
50፣15
51:45 ቍ50፣
መዝ76፣10፣ 79፣6፣
ኢሳ 48፣20
51:46 2፣7፣19፣7፣
መዝ18፣45፣ኤር
46፣27
51:47 ኢሳ46፣1-2
፣ኤር27፣7፣50፣2፣12
51:48 ቍ1፣53፣
56፣ኢዮ 3፣7፣መዝ
149፣2፣ኢሳ41፣25፣
ኤር25፣26፣ ራእ
18፣20
51:49 መዝ137፣8
፣ ኤር 50፣29
51:50 ቍ45፣
መዝ137፣6፣ኤር
23፣23

51:51 መዝ44፣13-
16፣79፣4፣ሰቆ 1፣10
51:52 ቍ47፣ኢዮ
24፣12
51:53 ቍ48፣10፣
11፣4፣ኢዮ15፣21፣ ኢ
ሳ14፣13-14
51:54 ኢዮ24፣12፣
ኤር50፣22
51:55 መዝ18፣4፣
ኢሳ25፣5
51:56 ቍ6፣48፣
10፣4፣24፣10፣83፣2፣41፣
ኢዮ15፣21፣መዝ
46፣9፣94፣1-2፣ዕብ
2፣8
51:57 ቍ23፣39፣
ኢዮ5፣13፣መዝ76፣5
፣ኢሳ6፣5፣21፣5፣ኤር
25፣27
51:58 ቍ44፣64፣
2፣7፣25፣4፣ኢሳ15፣1
፣13፣2፣47፣13፣14
51:59 ኤር28፣1፣
36፣4፣5፣2፣1
51:60 ዘፀ 17፣14፣
ኤር30፣2፣ 36፣2

አዮሩሳሌምንም አስቧት።”

51 “ባዕዳን ሰዎች ወደ ተቀደሰው፤
ወደ እግዚአብሔር ቤት ስለ ገቡ፤
እኛ ተሰድበናል፤
ዕፍረትም ፊታችንን ሸፍኖአል፤
ውርደትም ተከናኝበናል።”

52 “እንግዲህ ጣዖቶቿን የምቀጣበት ዘመን
ይመጣል።”
ይላል እግዚአብሔር፤
“በምድሯም ሁሉ፤
ቍስለኞች ያቃስታሉ።

53 ባቢሎን ወደ ሰማይ ብትወጣም፤
ከፍ ያለ ምሽንን ብታጠናክርም፤
አጥፊዎች እስድባታሉ።”
ይላል እግዚአብሔር።

54 “ከባቢሎን ጨኸት፤
ከባቢሎንም ያንም፣ ምድር፤
የታላቅ ጥፋት ድምፅ ይሰማል።

55 እግዚአብሔር ባቢሎንን ያጠፋታል፤
ታላቅ ጨኸታንም ጸጥ ያደርጋል።
ሞገዳቸው እንደ ታላቅ ውሃ ይተማል፤
ጨኸታቸውም ያስተጋባል።

56 ባቢሎን ላይ አጥፊ ይመጣል፤
ጦረኞቹ ይማረካሉ፤
ቀስታቸውም ይሰበራል፤
እግዚአብሔር ግፍን የሚበቀል፤
ተገቢውንም ሁሉ የሚከፍል አምላክ
ነውና።

57 ባለ ሥልጣኖቿንና ጥበቦቻቸውን፤
ገዢዎቻቸውን መኳንንታቸውን፤ ጦረኞቻቸውንም
አስክራለሁ፤
ለዘላለም ይተኛሉ፤ አይነቁምም።”
ይላል ስሙ የሰራዊት ጌታ
እግዚአብሔር የሆነው ንጉሥ።

58 የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“ወፍራሙ የባቢሎን ቅጥር ፈጽሞ
ይፈርሳል፤
ከፍ ያለ-ት ደጃቸው በእሳት
ይቃጠላሉ፤
ሰዎቹ በከንቱ ይደክማሉ፤
የሕዝቡም ልፋት ለእሳት ይሆናል።”

59 የይሁዳ ንጉሥ ሴይቅያስ በነገሠ በአራ
ተኛው ዓመት፤ የንጉሡ የግቢ አስከፊካይ
የነበረው የመሕላይ ልጅ የኤርያ ልጅ
ሠራያ ከንጉሡ ጋር ወደ ባቢሎን በሄደ
ጊዜ፤ ነቢዩ ኤርምያስ የሰጠው መልእክት
ይህ ነው። 60 ኤርምያስ ስለ ባቢሎን ጽፎ
ያስቀመጠውን ሁሉ፤ በባቢሎን ላይ የሚ

*41 ጸክላ የባቢሎን ስውር ስም ነው።

መጣውን ጥፋት ሁሉ በብራና ጥቅልል ላይ ጻፈው፤ ⁶¹ለሠራያም እንዲህ አለው፤ “ባቢሎን በደረሰህ ጊዜ፤ ይህን ቃል ሁሉ ድምፅህን ከፍ አድርገህ ማንበብ አትዘንጋ ⁶²እንዲህም በል፤ ‘እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ ችን ስፍራ ሰውም ሆነ እንስሳ እስከማይኖርባት ድረስ ለዘላለም ባድማ አደርጋታለሁ ብለሃል።’ ⁶³ይህን ብራና አንብቦህ ከጨ ረስህ በኋላ፤ ድንጋይ አስረህበት ኤፍራጥስ ወንዝ ውስጥ ጣለው፤ ⁶⁴እንዲህም በል፤ ‘ባቢሎንም እኔ ከማመጣባት ጥፋት የተነሣ፤ እንደዚሁ ትሰጥማለች፤ ከእንግዲህም አትነሣም፤ ሕዝቧም ይወድቃል።’ ”

የኤርምያስ ቃል እዚህ ላይ ይፈጸማል።

የኢየሩሳሌም መውደቅ

52:1-3 ተጓ ምብ-2ነገ24:18-20;2ዚና36:11-16
 52:4-16 ተጓ ምብ-ኤር39:1-10
 52:4-21 ተጓ ምብ-2ነገ25:1-21;2ዚና36:17-20

52 ሴዴቅያስ ሲነግሥ ዕድሜው ሃያ አንድ ዓመት ነበረ፤ በኢየሩሳሌም ዐሥራ አንድ ዓመት ነገሠ፤ የእናቱም ስም አሚጣል ሲሆን፤ እርሷም የሊብና ሰው የኤርምያስ ልጅ ነበረች። ²ሴዴቅያስም ኢየሩሳሌምን እንዳደረገው ሁሉ፤ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር አደረገ። ³እግዚአብሔር በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ላይ ይህን ሁሉ ያደረሰውንና በመጨረሻም ከፊቱ ያስወገዳቸው ከቀጣው የተነሣ ነበር።

ሴዴቅያስም በባቢሎን ንጉሥ ላይ ዐመፀ። ⁴ስለዚህ ሴዴቅያስ በነገሠ በዘጠነኛው ዓመት በዐሥረኛው ወር፤ ከወሩም በዐሥረኛው ቀን፤ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ሰራዊቱን ሁሉ አስከትቶ በኢየሩሳሌም ላይ ዘመተ፤ ከተማዬቱንም ከበቧት፤ በዙሪያውም የዐፈር ድልድል ሠሩ። ⁵ከተማዬቱም እስከ ንጉሡ እስከ ሴዴቅያስ ዐሥራ አንደኛ ዘመነ መንግሥት ተከባ ነበር።

⁶በአራተኛው ወር በዘጠነኛው ቀን በከተማዬቱ ራብ ጸንቶ ስለ ነበር ሕዝቡ የሚበላውን አጣ፤ ገየተማዬቱም ቅጥር ተነደለ፤ ሰራዊቱም ሁሉ ከብልሎ ሄደ። ባቢሎናውያን በከተማዬቱ ዙሪያ ቢኖሩም፤ በንጉሡ የአትክልት ስፍራ አጠገብ በሁለት ቅጥሮች መካከል ባለው በር በሌሊት ከተማዬቱን ጥለው ሸሹ፤ ወደ ዓረባም አመሩ። ⁸የባቢሎናውያንም ሰራዊት ንጉሥ ሴዴቅያስን ተከታትሎ በማሳደድ በኢየሪኮ ሜዳ ደረሱበት፤ ወታደሮቹም ሁሉ ከእርሱ ተለይተው ተበታትነው ሳለ፤ ንጉሡን ያዙት።

⁹እርሱም በሐማት ምድር በራብላ ወደ

51:62 ኢ413:20፤ ኤር9:11፤50:13
 51:63 ዘ9:2:14
 51:64 ቀ*58:አቡ 31:40፤ሕዝ26:21፤ 28:19፤ ራእ 18:21
 52:1 ዘጥ 33:20፤ ኢሱ 10:29፤ 2ነገ 8:22፤ 24:17
 52:2 ኤር 36:30
 52:3 ዘፍ 4:14፤ ዘዐ 33:15፤ ኢሳ 3:1፤ሕዝ17:12-16
 52:4 ኤር 6:6፤ 34:1፤ሕዝ24:1-2፤ ዘዛ 8:19
 52:6 ዘሌ26:26፤ ኢሳ3:1፤ ሰቆ1:11
 52:7 ሰቆ4:19
 52:9 ዘጥ13:21፤ 34:11፤ኤር21:7፤ 32:4

52:10 ኤር22:30
 52:11 ኤር34:4
 ፤ሕዝ2:13፤17:16
 52:12 ቀ*26:ዘዛ 7:5፤8:19
 52:13 ዘ813:16፤ 29:24፤2ዚና36:19 ፤መዝ74:8፤79:1፤ ኤር19:13፤ሰቆ2:6 ሚክ3:12፤
 52:14 ነዐ1:3፤ ሰቆ 2:8
 52:15 2ነገ24:1፤ ኤር1:3፤38:19
 52:16 ኤር40:6
 52:17 1ነገ7:15፤ 27-37፤27:19-22
 52:18 ዘዐ27:3፤ ዘጥ4:14፤1ነገ7:45
 52:19 ዘዐ25:29፤ ዘሌ10:1፤ዘጥ3:331 ፤4:7፤1ነገ7:50፤ዕዛ 1:7፤8፤25:2
 52:20 1ነገ7:25:47

ነበረው ወደ ባቢሎንም ንጉሥ ተወሰደ፤ የባቢሎን ንጉሥ በዚያ ፈረደበት። ¹⁰በራብ ላም የባቢሎን ንጉሥ፤ የሴዴቅያስን ወንዶች ልጆች በአባታቸው ፊት ዐረዳቸው፤ የይሁዳንም ባለሥልጣኖች ሁሉ ገደላቸው። ¹¹የሴዴቅያስንም ዐይኖች አወጣ፤ በናስ ሰንሰለትም አስሮ ወደ ባቢሎን ወሰደው፤ በዚያም እስከ ዕለተ ሞቱ በእስር ቤት አቆየው።

¹²የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር በነገሠ በዐሥራ ዘጠነኛው ዓመት በአምስተኛው ወር፤ ከወሩም በዐሥረኛው ቀን፤ የባቢሎን ንጉሥ ባለሚል የክብር ዘበኞች አዛዥ የነበረው ናቡዘረዳን ወደ ኢየሩሳሌም መጣ። ¹³የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና የንጉሡን ቤተ መንግሥት እንዲሁም በኢየሩሳሌም የነበሩትን ቤቶች ሁሉ በእሳት አቃጠለ፤ ሌሎች ትልልቅ ሕንጻዎችንም በእሳት አወደሙ። ¹⁴በክብር ዘበኞቹ አዛዥ ሥር የነበሩት የባቢሎናውያን ሰራዊት ሁሉ በኢየሩሳሌም ዙሪያ ያለውን ቅጥር በሙሉ አፈረሱ። ¹⁵የዘበኞቹ አዛዥ ናቡዘረዳን አንዳንድ ድኾችንና በከተማዬቱ የቀረውን ሕዝብ፤ የእጅ ጥበብ ያላቸውንና ሸሽተው ወደ ባቢሎን ንጉሥ የተጠጉትን አፈለሳቸው። ¹⁶ነገር ግን የክብር ዘበኞቹ አዛዥ ናቡዘረዳን ሌሎች የምድራቱን ድኾች ወይን ተካዮችና ዐራሾች እንዲሆኑ አስቀራቸው።

¹⁷ባቢሎናውያን በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የነበሩትን የናስ ዐምዶች፤ ተንቀሳቃሽ ማስቀመጫዎችንና ከናስ የተሠራውን የውሃ ገንዳ ሰባሩ። ናቡንም ሁሉ ወደ ባቢሎን ይዘው ሄዱ። ¹⁸ከእነዚህም ሌላ ምንቶቶችን፤ መጫሪያዎችን፤ መኮስተሪያዎችን፤ ወጭቶችን፤ ጭልፋዎችንና ለቤተ መቅደስ አገልግሎት የሚውሉትን የናስ ዕቃዎች በሙሉ ወሰዱ። ¹⁹የክብር ዘበኞቹ አዛዥ ከንጹሕ ወርቅና ከንጹሕ ብር የተሠሩትን ዕቃዎች ሁሉ ጎድጓዳ ሳሕኖችን ጥናዎችን፤ ወጭቶችን፤ ምንቶቶችን፤ መቅረጦችን፤ ጭልፋዎችንና ለመጠጥ ላኑ ባን ማቅረቢያ የሚሆኑ ወጭቶችን ይዞ ሄደ።

²⁰ንጉሥ ሰሎሞን ለእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከናስ ያሠራቸው ሁለቱ ዐምዶች፤ ትልቁ የውሃ ገንዳ፤ ከሥሩ የሉት ዐሥራ ሁለት ወይፈኖችና ተንቀሳቃሽ ማስቀመጫዎች ክብደታቸው ሚዛን ከሚችለው

⁵⁴ ወይም ከለዳውያን
⁵⁷ ወይም ከለዳውያን ቀ*17 ይመጣ።
⁵⁸ ወይም የርጸኛስ ሽለቆ
⁵⁹ ወይም ከለዳውያን ቀ*14 ይመጣ።
⁶¹5 ወይም ተራው ሕዝብ

በላይ ነበር። ²¹እያንዳንዱም ዐምድ ከፍታው ዐሥራ ስምንት ክንድ ዙሪያ ክቡም። ዐሥራ ሁለት ክንድ ነበረ፤ ውስጡ ክፍት ስለ ሆነ የእያንዳንዱ ክንፈር ውፍረት አራት ጣት ነበረ። ²²በአንዱ ዐምድ ዐናት ላይ ያለው የናስ ጉልላት ቁመት አምስት ክንድ ሲሆን፤ ዙሪያውንም ሁሉ የሮማን ቅርጽ ባላቸው የናስ ጌጣ ጌጦች የተዋበ ነበር፤ ሌላውም ዐምድ የሮማኑን ጌጣጌጥ ጨምሮ ከዚህ ጋር አንድ ዐይነት ነበር። ²³ዘጠና ስድስቱ ሮማኖች ከጌን በቀላሉ የሚታዩ ሲሆኑ፤ በአጠቃላይ በዙሪያው ካለው ጌጥ በላይ ያለው የሮማኖች ቀኅጥር አንድ መቶ ነበር።

²⁴የክብር ዘበኞቹ አዛዥ የካህናት አለቃ የነበረውን ሠራያን፤ ምክትሉንም ካህን ሶፎንያስንና ሦስቱን በር ጠባቂዎች አስር ወሰዳቸው፤ ²⁵በከተማው ውስጥ ከቀሩትም ሕዝብ፤ የተዋጊዎቹ ጎሳፊ የነበረውን መኰንን፤ ሰባቱን የንጉሡን አማካሪዎች ከአገሬው ሕዝብ ወታደር የሚመለምለውን መኰንን ጸሓፊና በከተማው ውስጥ የተገኙትን ሌሎች ስድሳ ሰዎች ወሰደ። ²⁶የክብር ዘበኞቹ አዛዥ ናቡዘርያን እነዚህን ሁሉ ይዞ የባቢሎን ንጉሥ ወደ ነበረበት ወደ ሪብላ አመጣቸው። ²⁷ንጉሡም በሐማት ምድር በነበረችው በሪብላ ፈጃቸው።

ይሁዳም በዚህ ሁኔታ ከምድሯ በምርኮ ተወሰደች። ²⁸ናቡከደነፆር ማርኮ የወሰደው ሕዝብ ቀኅጥር እንደሚከተለው ነው፡-

52:21 1ነገ:15
 52:22 ዘ028:33፤ 1ነገ:16
 52:23 ቀ:17፤177 7:20፤ ኤር 27:19
 52:24 2ነገ 12:9፤ 25:18፤ ኤር 37:3
 52:25 ኤር 36:10
 52:26 ቀ:12
 52:27 ዙኑ 34:11፤ ኤር 20:4
 52:28 ዘ8 28:36፤ 2ዜና 36:20፤ ነሀ 1:2
 52:30 ኤር 13:19፤ 43:3
 52:31 2ዜና 36:9
 52:33 2ዜና 9:7
 52:34 2ሳሙ 9:10

በነገሠ በሰባተኛው ዓመት፤ ሦስት ሺህ ሃያ ሦስት አይሁድ፤ ²⁹ናቡከደነፆር በነገሠ በዐሥራ ስምንተኛው ዓመት፤ ስምንት መቶ ሠላሳ ሁለት ሰዎች ከአየሩሳሌም፤

³⁰ናቡከደነፆር በነገሠ በሃያ ሦስተኛው ዓመት፤ የክብር ዘበኞች አዛዥ ናቡዘርያን ሰባት መቶ አርባ አምስት አይሁድ ማርኮ ወስዶአል፤ በአጠቃላይ አራት ሺህ ስድስት መቶ ሰዎች ነበሩ።

የዮአኪን መፈታት

³¹የይሁዳ ንጉሥ ዮአኪን በተማረከ በሠላሳ ሰባተኛው ዓመት፤ ዮርማሮዴክ* በባቢሎን ነገሠ፤ በዚህ ዓመት፤ በዐሥራ ሁለተኛው ወር ከወሩም በሃያ አምስተኛው ቀን የይሁዳን ንጉሥ ዮአኪንን አሰበው፤ ከእስር ቤትም አወጣው፤ ³²በመልካምም ቃል አናገረው፤ ከእርሱም ጋር በባቢሎን በምርኮ ከነበሩት ነገሥታት ይልቅ ከፍ ባለ የክብር ቦታ አስቀመጠው። ³³ዮአኪንም እስር ቤት ለብሶት የነበረውን ልብሱን አውልቆ ጣለ፤ በቀረውም የሕይወቱ ዘመን ሁሉ ከንጉሡ ማእድ ይበላ ነበር። ³⁴የባቢሎንም ንጉሥ፤ ዮአኪን እስኪሞት ድረስ፤ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ ሳይቋርጥ በየዕለቱ ቀለቡን ይሰጠው ነበር።

*21 ከፍታው 27 ጫማ (8.1 ሚትር) እና ዙሪያ ክቡ 18 ጫማ (5.4 ሚትር) ገደማ ነው።
 *22 7½ ጫማ (2.3 ሚትር) ገደማ ነው።
 *31 እንዲሁም አግልግሎት ተብሎ ይጠራል።

ሰቆቃው ኤርምያስ

1 ^{ሌሊት} በሕዝብ ተሞልታ የነበረችው ከተማ፤ እንዴት የተተወች ሆና ቀረች! በሕዝቦች መካከል ታላቅ የነበረችው፤ እርሷ እንዴት እንደ መበለት ሆነች! በአውራጃዎች መካከል ልዕልት የነበረችው፤ አሁን ባሪያ ሆናለች።

20 ^ት በሌሊት አምርራ ታለቅሳለች፤ እንባዋ በጉንጮቿ ላይ ይወርዳል፤ ከወዳጆቿ ሁሉ መካከል ፣ የሚያጽናናት ማንም የለም፤ ባልንጀሮቿ ሁሉ ከድተዋታል፤ ጠላቶቿም ሆነዋል።

30 ^{ዓል} በመከራና በመረገጥ ብዛት ይሁዳ ተማርካ ሄደች፤ በሕዝቦችም መካከል ተቀመጠች፤ የምታርፍበትንም ስፍራ አጣች፤ በጭንቀቷ መካከል ሳለች፤ አሳዳጆቿ ሁሉ አገኛት።

40 ^{ሌጥ} የጽዮን መንገዶች ያለቅሳሉ፤ በዓላቷን ለማክበር የሚመጣ የለምና፤ በበሮቹ ሁሉ የሚገባና የሚወጣ የለም፤ ካህናቷ ይቃትታሉ፤ ደናግሷ ክፉኛ አዝናዋል፤ እርሷም በምሬት ትወቃያለች።

50 ባላጋሮቹ ገዢዎች ሆኑ፤ ጠላቶቿ ተመችቶአቸዋል፤ ከጎጠኦቻቸው ብዛት የተነሣ፤ እግዚአብሔር ከባድ ሐዘን አምጥቶባታል።

ልጆቹ በጠላት ፊት ተማርከው፤ ወደ ግዛት ሄደዋል።

60 ^ው የጽዮን ሴት ልጅ፤ ግርማ ሞገሷ ሁሉ ተለይቶአታል፤ መሰፍንቶቿ፤ መሰማሪያ እንዳጣ ዋልያ ናቸው፤ በአሳዳጆቻቸው ፊት፤ በድካም ሸሹ።

70 ^ይ በተጨነቀችባቸውና በተንከራ ተተችባቸው ቀናት፤ ኢየሩሳሌም በጥንት ዘመን የነበራትን፤ ሀብት ሁሉ ታስባለች፤ ሕዝቦቿ በጠላት እጅ በወደቁ ጊዜ፤ የረዳት ማንም አልነበረም፤

1 ¹ ዘሊ26:43:17
4:21:ኢሳ3:26:47:8: ኤር40:9:42:2:ሕዝ5:5
1 ² ቀ16:መዝ6:6: ኤር3:1:4:30:30:14: ማክ7:5
1 ³ ዘ015:9:ዘዳ28:65:ኤር13:19
1 ⁴ ቀ21:መዝ137:1:ኢሳ27:10:ኤር9:11:ኤሌ1:8-13
1 ⁵ መዝ5:10:137:3:ኢሳ22:5:ኤር10:20:30:15:39:49:52:28-30:ሰቆ2:17
1 ⁶ ዘሊ26:36:መዝ9:14:ኤር13:18
1 ⁷ 27:14:16:ኤር2:26:37:7:ሰቆ4:17

1 ⁸ ቀ20:21:22:መዝ6:6:38:8:ኤር2:22:13:22:26
1 ⁹ ዘዳ32:28-29:መዝ25:18:ኤር13:18:16:7:መዝ4:1:ሕዝ24:13
1 ¹⁰ ዘዳ23:3:መዝ74:7-8:79:1:ኢሳ64:11:ኤር51:51
1 ¹¹ መዝ6:6:388:ኤር37:21:52:6
1 ¹² ቀ18:ኢሳ10:4:13:13:ኤር18:16:30:24
1 ¹³ ኢዮ18:8:30:30:መዝ10:2:3:ኤር44:6:ሰገ3:16

ጠላቶቿ ተመለከቷት፤ በመፈራረሷም ግቁ።

8 ^{ሐት} ኢየሩሳሌም ከባድ ጎጠኦች ሠርታለች፤ ስለዚህም የረከሰች ሆናለች፤ ያከበሯት ሁሉ ናቋት፤ ዕራቀቷን ሆና አይተዋታልና፤ እርሷ ራሷ ታጎራመርማለች፤ ወደ ጃላዋም ዘወር ብላለች።

9 ^{ሐት} ርኩሰቷ በቀሚሷ ላይ ታየ፤ ወደፊት የሚሆንበትን አሳሰበችም፤ አወዳዳቂ አስደንጋጭ ሆነ፤ የሚያጽናናትም አልነበረም፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤ መከራዬን ተመልከት፤ ጠላት ድል አድርጎአልና!”

10 ^ድ በሀብቷ ሁሉ ላይ፤ ጠላት እጁን ዘረጋ፤ ወደ ጎብኤህ እንዳይገቡ፤ የከለከለህቸው፤ ጣዖት የሚያመልኩ አሕዛብ፤ ወደ መቅደሷ ሲገቡ አዮች።

11 ^{ሐት} እንጀራ በመፈለግ፤ ሕዝቧ ሁሉ በሥቃይ ይጮኻል፤ በሕይወት ለመኖር፤ የከበረ ሀብታቸውን በምግብ ይለውጣሉ፤ “አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ አስበኝ፤ ተመልከተኝም፤ እኔ ተዋርጃለሁና”

12 ^{ሐት} “እናንተ መንገድ ዐላፊዎች ሁሉ፤ ይህ ለእናንተ ምንም አይደለምን? ተመልከቱ፤ እዩም፤ በጽኑ ቀጣው ቀን፤ እግዚአብሔር ያመጣብኝን፤ በእኔ ላይ የደረሰውን፤ የእኔን መከራ የመሰለ መከራ አለን?”

13 ^{ሐት} “ከከፍታ ስፍራ እሳትን ላክ፤ ወደታች ወደ ዐጥንቶቼም ሰደደው፤ በእግሮቼ ላይ መረብ ዘረጋ፤ ወደ ጃላም ጣለኝ፤ ቀኑን ሙሉ በማድከም፤”

ግ ይህ ምዕራፍ ጥቅሶቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆነያት የሚያምር፤ የመጀመሪያው ወይም የመጨረሻው መግቢያ መር ትርጉም የሚሰጥ ቃል ወይም ዕርፍተ ገዢ የለው ግምት ምን።

ባዶ አድርጎ አስቀመጠኝ።
 14ኛ፡ “ገጠአቶቼ ቀንበር ሆኑ፤^ላ
 በእጆቼ አንድ ላይ ተገመዱ፤
 በዐንጉቴም ላይ ተጭነዋል፤
 ኅይሌንም አዳክመ፤
 ልቋቋማቸው ለማልችላቸው፤
 እርሱ አሳልፎ ሰጠኝ።
 15ኛምኬት፡ “በውስጤ ያሉትን ተዋጊዎች ሁሉ፤
 እግዚአብሔር ተቃወመ፤
 ጉልማሶቹን ለማድቀቅ፤
 ሰራዊት በላዬ ላይ ጠራሐ፤
 ድንግሊቱን የይሁዳ ሴት ልጅ፤
 እግዚአብሔር በወይን መጭመቂያ
 ውስጥ
 ረገጣት።
 16“የማለቅሰው ስለ እነዚህ ነገሮች ነው፤
 ዐይኖቼ በእንባ ተሞልተዋል፤
 ሊያጽናናኝ የቀረበ፤
 መንፈሴንም ሊያረጋጋ የሞከረ ማንም
 የለም፤
 ጠላት በርትቶአልና
 ልጆቼ ተጨንቀዋል።”
 17ኛ፡ ጽዮን እጆቿን ዘረጋች፤
 የሚያጽናናትም የለም፤
 ጎረቤቶቹ ጠላቶቹ እንዲሆኑ፤
 እግዚአብሔር በያዕቆብ ላይ ትእዛዝ
 አውጥቶአል፤
 አዳናሳሌምም በመካከላቸው፤
 እንደ ርኩስ ነገር ተሐጠረች።
 18ኛ፡ “እግዚአብሔር ጻድቅ ነው፤
 እኔ ግን በትእዛዙ ላይ ዐመፅ አድርጌ
 ነበር፤
 እናንተ ሕዝቦች ሁሉ ስሙ፤
 መከራዬንም ተመልከቱ፤
 ወይዛዝርቶቼና ጉበዛዝቶቼ፤
 ተማርከው ሄደዋል።
 19ኛ፡ “ወዳጆቼን ጠራኋቸው፤
 እነርሱ ግን ከዱኝ፤
 ካህናቶቼና ሽማግሌዎቼ፤
 ሕይወታቸውን ለማትረፍ፤
 ምግብ ሲፈልጉ፤
 በከተማዬቱ ውስጥ አለቁ።
 20ኛ፡ “አቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዴት
 ተጨንቆአለሁ!
 በውስጤ ተሠቃይቼአለሁ፤
 በልቤ ታውኬአለሁ፤
 እጅግ ዐመፀኛ ሆኛለሁና፤
 በውጭ ሰይፍ ይፈሻል፤
 በቤትም ውስጥ ሞት አለ።
 21ኛ፡ “ሰዎች የሥቃይ ልቅሶዬን ሰሙ፤

1፡14 ዘ፳28፡48፤
 እ.ሳ 47፡6፤ኤር
 15፡12፤32፡5
 1፡15 መፅፈ፡11፤ኢሳ
 5፡5፤28፡18፤41፤2፤ኤር
 14፡17፤18፡21፤37፤10
 1፡16 ቍ2፤ኢዮ
 7፡3፤መዝ፡69፡20፤119፤
 136፤መዝ፡41፤ኢሳ
 22፡4፤ኤር፡13፡17፤
 14፡17፤16፡7፤ ስቆ
 2፡11፤18፡3፤48-49
 1፡17 ዘፅ23፡21፤
 ዘሌ18፡25-28፤ኤር
 2፡22፡4፡31
 1፡18 ቍ12፡፳፱፡27፤
 ዘ፳28፡32፡41፤1ኛመ-1
 2፤14፤፳፱፡15
 1፡19 ኤር14፡15፤
 22፡20፤ሰቆ2፡20
 1፡20 ቍ8፡፳፱ 32፡25፤
 ኤር4፡19፤ሰቆ2፡11፤ሕ
 ዝ7፡15
 1፡21 ቍ4፡8፤ መዝ
 66፤38፡8፤ኢሳ47፡11፤
 ኤር30፡16፤ሰቆ2፡15
 1፡22 ቍ8፡፳፱፡4፤
 5፤መዝ፡6፤
 2፡1 መዝ፡፱፡5፤ 13፡2፤
 7፤ኤር12፡7፤ሰቆ3፡44
 2፡2 ቍ17፤መዝ
 21፡9፤89፡39-40፤ኢሳ
 25፡12፤ሰቆ3፡43
 2፡3 መዝ፡74፡11፤
 75፡5፤10፤ኢሳ42፡25፤
 ኤር21፡4-5፡14
 2፡4 2ዘ፡34፡21፤ኢዮ
 3፡23፤16፤13፤መዝ፡48፤
 2፤ኢሳ 42፡25፤ኤር
 4፡20፤7፡20፤ሰቆ3፤
 12-13፤ሕዝ፡20፡34፤
 24፡16፡25
 2፡5 ቍ2፤ኢዮ13፡24
 ፤ኢሳ29፡2፤ኤር7፡20፤
 9፤17-20

የሚያጽናናኝ ግን ማንም የለም፤
 ጠላቶቼ ሁሉ ጭንቀቴን ሰሙ፤
 አንተ ባደረግኸውም ደስ አላቸው፤
 አቤቱ የተናገርኻት ቀን ትምጣ፤
 እነርሱም እንደ እኔ ይሁኑ።
 22ኛው፡ “ክፋታቸው ሁሉ በፊትህ ይቅረብ፤
 ከገጠአቱ ሁሉ የተነሣ፤
 በእኔ ላይ እንዳደረግኸብኝ፤
 በእነርሱም ላይ አድርግባቸው፤
 የሥቃይ ልቅሶዬ በዝቶአል፤
 ልቤም ደክሞአል።”
 2ኛ ሌላ፡ እግዚአብሔር የጽዮንን ሴት
 ልጅ፤
 በቀጣው ደመና እንዴት ጋረዳት!።
 ከሰማይ ወደ ምድር፤
 የእስራኤልን ክብር ወርውሮ ጣለው፤
 በቀጣው ቀን፤
 የእግሩን መቀመጫ አላስታወሰም።
 2ኛው፡ የያዕቆብን መኖሪያ ሁሉ፤
 እግዚአብሔር ያለ ርኅራኄ ዋጣቸው፤
 የይሁዳን ሴት ልጅ ምሽጎች፤
 በቀጣው አፈረሳቸው፤
 መንግሥቷንና መሳፍንቷን፤
 በማዋረድ ወደ ምድር ጣላቸው።
 3ኛው፡ በጽኑ ቀጣው፤
 የእስራኤልን ቀንድ ሁሉ ሰበረ፤
 ጠላት በተቃረበ ጊዜ፤
 ቀኝ እጁን ወደ ኋላ መለሰ፤
 በዙሪያው ያለውን ሁሉ እንደሚበላ እሳት፤
 በያዕቆብ ላይ የእሳት ነበልባል ነደደ።
 4ኛው፡ እንደ ጠላት ቀስቀሰን ገተረ፤
 ቀኝ እጁ ተዘጋጅታለች፤
 ለዐይን ደስ የሚያሰኙትን ሁሉ፤
 እንደ ጠላት ዐረዳቸው፤
 በጽዮን ሴት ልጅ ድንኳን ላይ፤
 ቀጣውን እንደ እሳት አፈሰሰ።
 5ኛ፡ እግዚአብሔር እንደ ጠላት ሆነ፤
 እስራኤልንም ዋጠ፤
 ቤተ መንግሥቶቿን ሁሉ ዋጠ፤
 ምሽጎቿን አፈረረሰ፤
 በይሁዳ ሴት ልጅ፤
 ለቅሶንና ሰቆቃን አበዛ።
 ሳ14 አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ ቅጂች እንዲሁ ሲሆኑ ሰብዓ
 ሊቃናት ግን ገጠአቶቹን ያለግዳረጥ ይከታተላል
 ይላል።
 ሳ15 ወይም ...በሚያደቅበት ጊዜ፤ ለኔ ጊዜን ወሰነልኝ።
 ሳ1 ለህ ምዕራፍ ጥቅሶቹ ተከታታይ ፈደላት ባሉት የዕብራ-
 ይስጥ ሆነዎት የሚጀምር፤ የመጀመሪያው ወይም የመጨረሻው
 መግመር ትርጉም የሚሰጥ ቃል ወይም ዐረፍተ ነገር ያለው
 ግጥም ነው።
 ሳ1 ወይም እግዚአብሔር በቀጣው የጽዮንን ሴት ልጅ
 እንደት አዋረሳት።
 ሳ3 ወይም ብርታትን ሁሉ ወይም ገዲህ ሁሉ ቀንድ በዚህ በታ-
 ብርታትን ያመለክታል።

6ፃፃ፡ ማደሪያውን እንደ አትክልት ስፍራ ባይ አደረገ፤ መሰብሰቢያ ስፍራውን አፈረሰ፤ እግዚአብሔር ጽዮንን፤ ዓመት በዓላቶቿና ሰንበታቷን እንድትረሳ አደረጋት፤ በጽኑ ቀላጣው፤ ንጉሡንና ካህኑን እጅግ ናቀ።

7ሳይ፡ እግዚአብሔር መሠዊያውን ናቀ፤ መቅደሱንም ተወ፤ የቤተ መንግሥቶቿን ቅጥሮች፤ ለጠላት አሳልፎ ሰጠ፤ በዓመት በዓል ቀን እንደሚደረገው በእግዚአብሔር ቤት በኅይል ጮኹ።

8ሐት፡ በጽዮን ሴት ልጅ ዙሪያ ያለውን ቅጥር፤ እግዚአብሔር ለማፍረስ ወሰነ፤ የመለኪያ ገመድ ዘረጋ፤ ከማጥፋትም እጆቹን አልሰበሰበም፤ ምሽጎችና ቅጥሮች እንዲያለቅሱ አደረገ፤ በአንድነትም ጠፉ።

9ሐት፡ በሮቿ ወደ ምድር ሰመጡ፤ የብረት መወርወሪያዎቻቸውን ሰባበረ፤ አጠፋቸውም፤ ንጉሥዎና መሳፍንቶቿ በአሕዛብ መካከል ተማርከው ተሰደዋል፤ ሕጉ ከእንግዲህ አይኖርም፤ ነቢያቶቹም ከእንግዲህ፤ ከእግዚአብሔር ራእይ አያገኙም።

10ፍ፡ የጽዮን ሴት ልጅ ሽማግሌዎች፤ በምድር ላይ በዝምታ ተቀምጠዋል፤ በራሳቸው ላይ ትቢያ ነሰሱ፤ ማቅም ለበሱ፤ የኢየሩሳሌም ወጣት ሴቶች፤ ራሳቸውን ወደ ምድር ዝቅ አደረጉ።

11ሳይ፡ ዐይኔ በለቅሶ ደከመ፤ ነፍሱ በውስጡ ተሠቃየች፤ ልቤም በሐዘን ፈሰሰች፤ በከተማዬቱ መንገዶች ላይ፤ ሕዝቤ ተደምስሰዋልና፤ ልጆችና ሕፃናት ደክመዋልና።

12ሳይ፡ በከተማዬቱ መንገዶች ላይ፤ እንደ ቁሳላ ሰዎች ሲደክሙ፤ በእናታቸው ክንድ ላይ፤ ነፍሳቸው በመውጣት ላይ ሳለች፤ “እንጀራና የወይን ጠጅ የት አለ?” እያሉ እናቶቻቸውን ይጠይቃሉ።

13የኢየሩሳሌም ሴት ልጅ ሆይ፤ ስላንቺ ምን ማለት እችላለሁ? ከምንስ ጋር አወዳድርሻለሁ? ድንግሊቱ

2፳6 2ዜ፡36፡19፡አሳ 43፡28፡ኤር7፡14፡52፡ 13፡ሰቆ4፡16፡5፡12፡ሰ 6፡3፡18

2፡7 ዘሌ26፡31፡ መዝ 74፡7-8፡አሳ 64፡11፡ኤር21፡4፡ 33፡4-5፡52፡13፡ሕዝ 7፡21-22፡24

2፡9 ዘ፳28፡36፡ 1ሳሙ 3፡1፡2፡ገገ24፡15፡2ዜ፡5 15፡3፡ነሀ1፡3፡አሳ 45፡2፡ኤር14፡14፡ 16፡13፡ሀሳ3፡4፡11፡6

2፡10 ኢሳ7፡6፡አዮ 2፡12፡13፡አሳ፡24፡ 26፡ሰቆ3፡28፡ሕዝ27፡ 30-31

2፡11 ቀሳ19፡አዮ 30፡27፡መዝ22፡14፡1 19፡82፡አሳ1፡5፡ 15፡3፡ኤር9፡1፡ሰቆ1፡ 16፡1፡20፡3፡48-51፡ 4፡4

2፡12 ኢዮ3፡24፡አሳ 24፡11፡ሰቆ4፡4

2፡13 22፡19፡21፡አሳ 1፡6፡37፡22፡ኤር14፡1 7፡30፡12-15፡ሰቆ 1፡12

2፡14 ኤር28፡ 8፡11፡ 20፡6፡23፡25-32፡33- 40፡28፡15፡29፡ሕዝ 13፡3፡22፡28

2፡15 ዘኅ24፡10፡ ዘ፳ 28፡37፡አዮ16፡ 4፡መዝ45፡11፡48፡2፡ 50፡2፡አሳ28፡22፡ ኤር19፡8፡ሰቆ1፡21፡ሕ ዝ16፡14፡25፡6፡ 5ሆ3፡19

2፡16 ኢዮ16፡9፡ መዝ 22፡13፡35፡25፡ ሰቆ3፡46፡ሕዝ36፡3፡ መዝ4፡11

2፡17 ቀሳ2፡ዘ፳ 28፡15-45፡ መዝ 22፡17፡ 89፡42፡አሳ 44፡26፡ኤር39፡16፡ሰቆ 1፡5፡ ሕዝ5፡11፡7፡9፡8፡ 18፡ዘዘ1፡6

2፡18 ቀሳ8፡መዝ 119፡145፡ኤር9፡1፡ ሰቆ1፡16፡3፡49

2፡19 ቀሳ11፡1ሳሙ 1፡15፡መዝ28፡2፡አሳ 26፡9፡51፡20

2፡20 ዘ፳28፡53፡ መዝ78፡64፡ኤር14፡1 5፡23፡11-12፡19፡9፡ ሰቆ1፡19፡34፡10፡ሕዝ 5፡10

የጽዮን ልጅ ሆይ፤ አጽናናሽ ዘንድ፤ በምን ልመስልሽ እችላለሁ? ቀሳስልሽ እንደ ባሕር ጥልቅ ነው፤ ማንስ ሊፈውስሽ ይችላል?

14ፃ፡ የነቢያቶችሽ ራእይ፤ ሐሰትና ከንቱ ነው፤ ምርኮኛነትሽን ለማስቀረት፤ ኅጢአትሽን አይገልጡም። የሚሰጡሽም የትንቢት ቃል፤ የሚያሳስትና ከመንገድ የሚያወጣ ነው።

15ሳሙኤት፡ በአጠገብሽ የሚያልፉ ሁሉ፤ እጃቸውን ያጨበጭቡብሻል፤ “የውበት መደምደሚያ፤ የምድር ሁሉ ደስታ፤ የተባለች ከተማ ይህች ናትን?” እያሉ ራሳቸውን በመነቅነቅ፤ በኢየሩሳሌም ሴት ልጅ ላይ ያሾፋሉ።

16፡ ጠላቶችሽ ሁሉ በአንድ ላይ፤ አፋቸውን በኅይል ከፈቱ፤ ጥርሳቸውን እያፏጩ አሾፉ፤ እንዲህም አሉ፤ “ውጠናታል፤ የናፈቅነው ጊዜ ይህ ነበር፤ ኖረንም ልናየው በቃን።”

17፡ እግዚአብሔር ያሰበውን አደረገ፤ ከረዥም ጊዜ በፊት የተናገረውን፤ ቃሉን ፈጸመ፤ ያለ ርኅራኄ አፈረሰሽ፤ ጠላት በሥቃይሽ ላይ እንዲደሰት፤ የጠላትሽንም ቀንድሰ ከፍ ከፍ አደረገ።

18፡ የሕዝቡ ልብ፤ ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። የጽዮን ሴት ልጅ ቅጥር ሆይ፤ ቀንና ሌሊት፤ እንባሽ እንደ ወንዝ ይፍሰስ፤ ለራሰሽ ዕረፍትን አትስጩ፤ ዐይኖችሽ ከማንባት አያቋርጡ።

19፡ የሌሊቱ ሰዓት ሲጀምር፤ ተነሺ በሌሊት ጨኸሺ፤ በእግዚአብሔር ፊት፤ ልብሽን እንደ ውሃ አፍሰሽ፤ በየመንገዱ ዳር ላይ፤ በራብ ስለወደቁት፤ ስለ ልጆችሽ ሕይወት፤ እጆችሽን ወደ እርሱ አንሺ።

20፡ ሐቤቱ እግዚአብሔር ሆይ እይ፤ ተመልከትም፤ በማን ላይ እንዲህ አድርገህ ታውቃለህ?

፳17 ቀንድ በዚህ ቦታ ብርታትን ያመለከታል

በውኑ እናቶች ሕፃኖቻቸውን፤
 ተንከባክበው ያሳደጓቸውን ልጆች
 ይብሉን?
 ካህናና ነቢዮች፤
 በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ
 ይገደሉን?
 21ሳን፡ በየመንገዱ ዐቧራ ላይ፤
 ወጣትና ሽማግሌ በአንድነት ወደቁ፤
 ወይዛዝርቴና ጌብዛዜ፤
 በሰይፍ ተገደሉ፤
 በቀላጣህ ቀን ገደልሃቸው፤
 ያለ ርኅራኄም ዐረድሃቸው።
 22ታው፡ “በዐገል ቀን ለግብጥ እንደምትጠራ፤
 ሽብርን ከየአቅጣጫው በእኔ ላይ ጠራህ፤
 በእግዚአብሔር የቀላጣ ቀን፤
 ማንም አላመለጠም ወይም
 አልተረፈም፤
 የተንከባከብኋቸውንና ያሳደግኋቸውን፤
 ጠላቴ አጠፋብኝ።”
 3^{አሌግ፡፡፡} በቀላጣው በትር፤
 መከራ ያየ ሰው እኔ ነኝ።
 2ከፊቱ አስወጣኝ፤
 በብርሃን ሳይሆን በጨለማ እንደሄድ
 አደረገኝ።
 3በእርግጥ ቀኑን ሁሉ በመደጋገም፤
 እጁን በላዩ ላይ መለሰ።
 4ቤት፡ እርሱ ሥጋዬንና ቁዳዬን አስረጀ፤
 ዐጥንቶቼንም ሰበረ።
 5በምሬትና በድካም፤
 ቅጥር ሠራብኝ፤ ዙሪያዬንም ከበበኝ።
 6ከሞቱ ብዙ ጊዜ እንደሆናቸው፤
 በጨለማ እንድኖር አደረገኝ።
 7ግላ፡ በቅጥር ውስጥ ዘጋብኝ፤ ስለዚህ
 ማምለጥ አልቻልሁም፤
 የእስር ሰንሰለቴንም አከበደብኝ።
 8ርዳታ ፈልጌ ብጣራና ብጮኸ እንኳ፤
 ጸሎቴን መስማት አልፈለገም።
 9መንገዴን በተጠረቡ ድንጋዮች ዘጋ፤
 ጌዳናዬንም አጣመመ።
 10ሌጥ፡ አሸምቆ እንደ ተኛ ድብ፤
 እንደ አደባም አንበሳ፤
 11ከመንገድ ጌትቶ አስወጣኝ፤
 ሐራረጠኝም፤
 ያለ ረዳትም ተወኝ።
 12ቀስቱን ገተረ፤
 ለፍላጻዎቼም ዒላማ አደረገኝ።
 13ሄ፡ ፍላጻዎችን ከሰገባው አውጥቶ፤
 ልቤን ወጋው።
 14ለሕዝቤ ሁሉ ማላገጫ ሆንሁኝ፤
 ቀኑን ሙሉ በመሣለቅ ያዜሙብኛል።

2፡21 ዘጸ32:25፤
 2ዜና36:17፤መዝ78፤
 62-63፤ኤር6:11፤13፤
 14፤ሰቆ3:43፤ዘ11:6
 2፡22 ኢዮ27:14፤
 መዝ31:13፤ኤር11:1፤
 1፤20:10፤ሆሴ9:13
 3፡1 ኢዮ19:21፤ መዝ
 88:7፤ኤር15:17-18
 3፡2 ኢዮ19:8፤መዝ
 82:5፤ኤር4:23
 3፡3 መዝ38:2፤ኢሳ
 5፤25
 3፡4 ኢዮ30:30፤ መዝ
 51:8፤ኢሳ38:13፤
 ኤር50:17፤ሰቆ4:8
 3፡5 ቀላ19፤ኤር23:15
 3፡6 መዝ88:5-6፤
 143:3፤ኢሳ59:10
 3፡7 ኢዮ3:23፤
 ኤር40:4
 3፡8 ቀላ44፤ዘጸ
 1፤45፤ኢዮ30:20፤
 መዝ 5:2፤22:2
 3፡9 ኢዮ9:24፤ 19:8፤
 ኢሳ63:17፤ሆሴ2:6
 3፡10 ኢዮ10:16፤ ሆሴ
 13:8፤አዎ5:18-19
 3፡11 ሆሴ6:1
 3፡12 ኢዮ7:20፤
 16:12፤መዝ7:12-
 13፤38:2፤ሰቆ2:4
 3፡13 ኢዮ64፤ 16:13
 3፡14 ዘጸ38:23፤ ኢ
 ዮ17:2፤30:9፤
 መዝ22:6-7፤ኤር 20፤
 3፡15 ቀላ19፤ኤር9:15
 3፡16 መዝ17:5፤ምሳ
 20:17
 3፡18 ቀላ54፤ኢዮ
 17:15
 3፡19 ቀላ5:15
 3፡20 መዝ42:5፤
 11፤43:5
 3፡22 ዘጸ78:38፤
 130:7፤103:11፤ኢዮ
 34:15፤ሆሴ11:9
 3፡23 ዘጸ34:6፤ሰቆ
 3:5
 3፡24 መዝ119:57
 3፡25 መዝ33:18፤
 ኢሳ 25:9፤30:18
 3፡26 መዝ37:7፤
 40:1፤ኢሳ74
 3፡28 ኤር15:17፤
 ሰቆ2:10
 3፡29 ኢዮ2:8፤
 ኤር31:17
 3፡30 ኢዮ16:10፤
 ኢሳ50:6፤ሚክ5:1
 3፡31 መዝ94:14፤
 ኢሳ54:7
 3፡32 መዝ78:38፤
 106:43-45፤ሆሴ
 11:8፤ ናዎ1:12
 3፡33 ኢዮ37:23፤
 ኤር31:20፤ሕዝ8፤
 23፤ 33:11
 3፡35 ዘጸ14:18፤
 19:20:22

15መራራ ሥር አበላኝ፤
 ሐሞትም አጠገበኝ።
 16ሞ፡ ጥርሴን በድንጋይ ሰበረ፤
 በትቢያ ውስጥ ረጋገጠኝ።
 17ነፍሴ ሰላምን አጣኝ፤
 ደስታ ምን እንደ ሆነ ረሳሁ።
 18ስለዚህ፤ “ክብሬ፤
 ከእግዚአብሔርም ተስፋ ያደረግሁት
 ሁሉ ሄዶአል” አልሁ።
 19ዘይ፡ የጭንቀቴንና የመንከራተቴን፤
 ምሬትንና ሐሞትን አስባለሁ።
 20 ዘወትር አስበዋለሁ፤
 ነፍሴም በውስጤ ተዋርዳለች።
 21ሆኖም ይህን አስባለሁ
 እንግዲያስ ተስፋ አለኝ፤
 22ሌት፡ ያልጠፋው ከእግዚአብሔር ታላቅ
 ፍቅር የተነሣ ነው፤
 ርኅራኄው አያልቅምና።
 23ማለዳ ማለዳ አዲስ ነው፤
 ታማኝነትም ብዙ ነው።
 24ራሴን እንዲህ አልሁት፤ “እግዚአብሔር
 ዕድል ፈንታዬ ነው፤
 ስለዚህ ተስፋ አደርገዋለሁ።
 25ሌት፡ እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉት፤
 ለሚፈልገውም ሰው እግዚአብሔር
 መልካም ነው።
 26ሰው የእግዚአብሔርን ማዳን፤
 ዝም ብሎ ተስፋ ቢያደርግ መልካም
 ነው።
 27ሰው በወጣትነቱ፤
 ቀንበር ቢሸከም መልካም ነው።
 28ዮድ፡ ብቻውን ዝም ብሎ ይቀመጥ፤
 እግዚአብሔር አሸክሞታልና።
 29ፊቱን በዐቧራ ውስጥ ይቅበር፤
 ተስፋ ሊኖር ይችላልና።
 30ጉንጨቴን ለሚመታው ሰው ይስጥ፤
 ውርደትንም ይጥገብ።
 31ከፍ፡ እግዚአብሔር ሰውን፤
 ለዘላለም አይጥልምና፤
 32መከራን ቢያመጣ እንኳ ይራራል፤
 ታላቅ ፍቅሩ አይለወጥምና
 33ሆን ብሎ ችግርን፤
 ወይም መከራን በሰው ልጆች ላይ
 አይመጣምና።
 34ላሜድ፡ የምድራቱ እስረኞች ሁሉ፤
 በእግር ሲረገጡ፤
 35በልዑል ፊት፤

፻1 የዚህ ምዕራፍ እያንዳንዱ አንቀጽ ተከታታይ ፊደላት ባልት የዕብራይስጥ ሆኖት የሚጀምር ሲሆን በእያንዳንዱ አንቀጽ ውስጥ ያሉት ጥቅሶች በአንድ ዐይነት ፊደል ይጀምራሉ።

ሰው መብቱ ሲነፈገው፤
 36 ሰው ፍትሕ ሲንደልበት፤
 ጌታ እንዲህ ዐይነቱን ነገር አያይምን?
 37 ማለ። እግዚአብሔር ካላዘዘ በቀር፤
 ተናግሮ መፈጸም የሚችል ማን ነው?
 38 ክፉም ሆነ መልካም ነገር፤
 ከልዑል አፍ የሚወጣ አይደለምን?
 39 ታዲያ ሕያው ሰው በጎጠኦቹ ሲቀጣ፤
 ስለምን ያጎራመርማል?
 40 ግን። መንገዳችንን እንመርምር፤
 እንፈትን፤
 ወደ እግዚአብሔርም እንመለስ።
 41 ልባችንን ከእጃችን ጋር
 በሰማይ ወዳለው ወደ አምላካችን
 እናንጣ፤ እንዲህም እንበል፤
 42 “ዐምፀናል፤ ጎጠኦችም ሠርተናል፤
 አንተም ይቅር አላልሽንም።”
 43 ሳምኤት። “ራስህን በቀጣ ከደንህ፤
 አሳደድሽንም፤
 ያለ ርኅራኄም ገደልሽን።”
 44 ጸሎት እንዳያልፍ፤ ራስህን በደመና
 ሽፈንህ።
 45 በአሕዛብ መካከል፤
 አተላና ጥራጊ አደረግሽን።
 46 ግን። “ጠላቶቻችን ሁሉ፤
 አፋቸውን በእኛ ላይ ከፈቱ፤
 47 በጥፋትና በመፈራረስ፤
 በችግርና በሽብር ተሠቃዩን።
 48 የእንባ ጎርፍ ከዐይኔ ፈሰሰ፤
 ሕዝቤ አልቋልና።”
 49 ግን። ያለ ዕረፍት፤
 ያለ ማቋረጥ ዐይኖቼ እንባ ያፈሳሉ፤
 50 እግዚአብሔር ከላይ፤
 ከሰማይ እስኪያይ ድረስ።
 51 በከተማዬ ባሉት ሴቶች ሁሉ ላይ
 የደረሰውን ማየቴ፤
 ነፍሴን አስጨነቃች።
 52 ጳጳሩ። ያለ ምክንያት ጠላቶቼ የሆኑ፤
 እንደ ወፍ አደኑኝ።
 53 ሕይወቴን በጎረቤታዬ ውስጥ ሊያጠፉ
 ሞክሩ፤
 ድንጋይም በላዬ አደረጉ።
 54 ውሃ ሞልቶ በዐናቴ ላይ ፈሰሰ፤
 ጠፍቻለሁ ብዬ አሰብሁ።
 55 ግን። በጥልቁ ጎረቤታዬ ውስጥ ሳለሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ የአንተን ስም
 ጠራሁ።
 56 ልመናዬን ሰምተሃል፤ “ርዳታም ፈልጌ
 ስሎሽ፤
 ከመስማት ጀርህን አትከልክል።”

3:36 መዝ140:12፤
 ምላ17:15፤ኤር22:3፤
 ዕን1:13
 3:37 መዝ33:9-11፤
 ምላ19:21፤21:30
 3:38 ኢዮ2:10፤ ኢ
 945:7፤ኤር32:42
 3:39 ኤር30:15፤
 ማክ7:9
 3:40 መዝ119:59፤
 139:23-24፤24፤13፤5
 3:41 መዝ25:1፤
 28:2
 3:42 2ኃገ24:4፤
 ኤር5:7-9፤14:20፤
 ዳን9:5
 3:43 ቀ፡66፤መዝ
 35:6፤ሰቆ2:2፤17:21
 3:44 ቀ፡8፤መዝ
 97:2፤ኢሳ58:4፤ሰቆ
 2:1፤ዘክ7:13
 3:45 1ቆር4:13
 3:46 መዝ22:13፤
 ሰቆ2:16
 3:47 ኢሳ24:17-18፤
 51:19፤ኤር48:43
 3:48 መዝ119:136፤
 ኤር9:1፤18፤ሰቆ1:16፤
 2:11
 3:49 ኤር14:17፤
 ሰቆ2:18
 3:50 መዝ14:2፤
 80:14፤ኢሳ63:15
 3:52 መዝ35:7
 3:53 ኤር37:16፤
 38:6
 3:54 ቀ፡18፤መዝ
 69:2፤88:5፤ሕዝ37፤
 11፤ዮና2:3-5
 3:55 መዝ88:6፤
 130:1፤ዮና2፤
 3:56 መዝ55:1፤
 116:1-2
 3:57 መዝ146:1፤
 ኢሳ41:10
 3:58 መዝ34:22፤
 ኤር50:34፤51:36
 3:59 መዝ35:23፤
 43:1፤ኤር18:19-20
 3:60 ኤር11:20፤
 18:18
 3:61 መዝ89:50፤
 ሰቆ2:8
 3:62 መዝ36:3
 3:63 ኢዮ30:9
 3:64 መዝ28:4፤
 ኤር51:6
 3:65 ዘፀ14:8፤
 ዘፀ2:30፤ኢሳ6:10
 3:66 ቀ፡43
 4:1 ሕዝ7:19
 4:2 ኢሳ51:18
 4:3 ኢዮ39:16
 4:4 ዘፀ28:48፤
 2ኃገ18:31፤መዝ22፤
 15፤ሰቆ2:11፤12
 4:5 ኢሳ3:26፤ኤር
 6:2፤አሞ6:3-7
 4:6 ዘፀ19:25

57 በጠራሁህ ጊዜ ቀረብሽኝ፤
 እንዲሁም፤ “አትፍራ” አልኸኝ።
 58 ፊት ጌታ ሆይ፤ ለእኔ ተሟገትኸልኝ፤
 ሕይወቴንም ተቤዠህ።
 59 እግዚአብሔር ሆይ፤ በእኔ ላይ
 የተደረገውን ግፍ አየህ፤
 ፍርዴን ፍረድልኝ!
 60 በቀላቸውን ሁሉ፤
 በእኔም ላይ ያሰቡትን ዐድማ አየህ።
 61 ግን። እግዚአብሔር ሆይ፤ ስድባቸውን
 ሁሉ፤
 በእኔ ላይ ያሰቡትን ዐድማ ሁሉ ሰማህ።
 62 ይህም ቀኑን ሙሉ በእኔ ላይ፤
 ጠላቶቼ የሚያውጠኑትና
 የሚያንሸካሹኩት ነው።
 63 ተመልከታቸው! ቆመውም ሆነ
 ተቀምጠው፤
 በዘፈናቸው ይሣለቁብኛል።
 64 ታው። እግዚአብሔር ሆይ፤ እጆቻቸው
 ላደረጉት፤
 የሚገባውን መልሰህ ክፈላቸው።
 65 በልባቸው ላይ መጋረጃን ዘርጋ፤
 ርግማንም በላያቸው ይሁን!
 66 ከእግዚአብሔር ሰማያት በታች፤
 በቀጣህ አሳድዳቸው፤ አጥፋቸውም።
4 አሌክ፤ ቀ ወርቁ እንዴት ደበሰ!
 ንጹሐስ ወርቅ እንዴት ተለወጠ!
 የከበሩ ድንጋዮች፤
 በየመንገዱ ዳር ተበታተኑዋል።
 2ኪት፤ እንደ ወርቅ ይሐጠሩ የነበሩ፤
 የከበሩ የጸዮን ወንዶች ልጆች፤
 የሽክላ ሠራ እጅ እንደ ሠራው፤
 እንዴት አሁን እንደ ሽክላ ዕቃ ሆኑ!
 3 ጋሚል፤ ቀበሮዎች እንኳን ግልገሎቻቸውን
 ለማጥባት፤
 ጡታቸውን ይሰጣሉ፤
 ሕዝቤ ግን በምድረ በዳ እንዳሉ ሰጎኖች፤
 ጨካኞች ሆኑ።
 4 ዳሌጥ፤ ከውሃ ጥም የተነሣ፤
 የሕፃናት ምላስ ከላንቃቸው ጋር ተጣበቀ፤
 ልጆቹ ምግብ ለመኑ፤
 ነገር ግን ማንም አልሰጣቸውም።
 5 ሄ፤ ምርጥ ምግብ ይበሉ የነበሩ፤
 ተቸግረው በየመንገዱ ላይ ተንከራተቱ፤
 ሐምራዊ ግምጃ ለብሰው ያደጉ፤
 አሁን በዐመድ ክምር ላይ ተኙ።
 6 ሞው፤ በሕዝቤ ላይ የደረሰው ቅጣት፤

*1 ይህ ምዕራፍ፤ ጥቅሮቹ ተከታታይ ፊደላት ባሉት የዕብራይስጥ ሆነያት የሚጀምር ቃል ወይም ዕረፍት ነገር ያለው ግጥም ነው።

የማንም እጅ ሳይረዳት፤
በድንገት ከተገለበጠችው፤
ሰዶም ላይ ከደረሰው ቅጣት ይልቅ
ታላቅ ነው።
7ካይ፡ መሳፍንቶቻቸው ከበረዶ ይልቅ
ብሩህ፤
ከውተትም ይልቅ ነጭ ነበሩ፤
ሰውነታቸው ከቀይ ዕንቁ የቀላ፤
መልካቸውም እንደ ሰንፔር^ባ ነበር።
8ሐት፡ አሁን ግን ከጥላሽት ይልቅ
ጠቀረዋል፤
በመንገድም የሚያውቃቸው የለም፤
፹ዳቸው ከዐጥንታቸው ጋር ተጣብቆአል፤
እንደ ዕንጨትም ደርቀዋል።
9ጤት፡ በራብ ከሚሞቱት ይልቅ፤
በሰይፍ የተገደሉት ይሻላሉ፤
ምግብ በሜዳ ላይ ካለማግኘታቸው
የተነሣ፤
በራብ ደርቀው ያልቃሉ።
10ኖድ፡ ሕዝቤ ባለቀበት ጊዜ፤
ምግብ እንዲሆኑአቸው፤
ርኅሩካቸው ሴቶች በገዛ እጆቻቸው፤
ልጆቻቸውን ቀቀሉ።
11ካፍ፡ እግዚአብሔር ለመቅደፍቱ መውጫ
በር ከፈተ፤
ጽኑ ቀጣውን አፈሰሰ፤
መሠረትዋን እንዲበላ፤
በጽዮን እሳት ለኩሰ።
12ላሜድ፡ ጠላቶችም ሆኑ ወራሪዎች፤
የኢየሱሳምን በሮች ጥሰው
ይገባሉ ብለው፤
የምድር ነገሥታት፤
ወይም ከዓለም ሕዝብ አንዳቸውም
አላመኑም።
13ሚም፡ ይህ ግን ከነቢያት ኅጢአት፤
ከካህናቷም መተላለፍ የተነሣ
ሆኖአል፤
በውስጧ፤
የጻድቃንን ደም አፍስሰዋልና።
14ኖን፡ እንደ ታውሩ ሰዎች፤
በየመንገዱ ላይ ይደናበራሉ፤
ማንም ሰው ደፍሮ ልብሳቸውን መንካት
እስከማይችል ድረስ፤
በደም እጅግ ረክሰዋል።
15ሳምኬት፡ ሰዎች “ሂዱ! እናንት ርኩሳን!”
ብለው ይጮኹባቸዋል፤
“ወግዱ! ወግዱ! አትንኩን!”
ይሏቸዋል፤
ሸሽተው በሚቅበዘበዙበትም ጊዜ፤
በአሕዛብ መካከል ያሉ ሰዎች፤

4፡8 አዮ30:28፣ መዘ
102:3-5፣ ሰቆ3:4
4፡9 2ኅገ25:3፣ኤር
15:2፣16:4፣ሰቆ5:10
4፡10 ዘሌ26:29፣
ዘጸ 28:53-57፣ኤር
19:9፣ ሰቆ2:20፣ሕዝ
5:10
4፡11 ዘጸ32:22፣
2ዜኖ 34:21፣ኢዮ
20:23፣ኤር7:20፣17፣
27፣ሕዝ22:31፣ኖሆ
1:6፣ሰቆ2:2፣3:8
4፡12 1ኅገ9:9፣ኤር
21:13
4፡13 2ኅገ21:16፣
ኤር5:31፣6:13፣ሕ
ዝ22:28፣ሚክ3:11
4፡14 ኢሳ59:10፣
ኤር19:4
4፡15 ዘሌ13:46፣
ኤር44:14፣ሚክ2:10
4፡16 ኢሳ9:14-16፣
ሰቆ2:6፣5:12
4፡17 ዘዮ15:18፣ኢሳ
20:5፣ኤር37:7፣ሰቆ
1:7፣ሕዝ29:16
4፡18 ሕዝ7:2-12፣
አጥ8:2
4፡19 ዘጸ28:49፣
ዘሌ 26:36፣ኢሳ5፣
26-28፣ኤር52:7
4፡20 1ሳሙ-26:9፣
2ሳሙ-19:21፣መዝ91፣
1፣ኤር39:5፣ሕዝ
12:12-13፣19:4፣8
4፡21 ዘፍ10:23፣
መዝ116:5፣ኢሳ34:6-
10፣63:6፣ኤር25:15፣
ሕዝ35:15፣ አጥ1፣
11-12፣አብ1:16፣ዕን
2:16
4፡22 መዝ137:7፣
ኢሳ40:2፣ኤር33፣
8፣ሕዝ25፣12-14፣
ሚል1:4
5፡1 መዝ44:13-
16፣89:50
5፡2 መዝ79:1፣
109፣11፣ኤር17:4፣
ሳፎ1:13
5፡3 ዘወ22:24፣
ኤር15:8፣18:21

“ከእንግዲህ በዚህ መቀመጥ አይ
ገባቸውም!” ይላሉ።
16ኤ፡ እግዚአብሔር ራሱ በትኖአቸዋል፤
ከእንግዲህ ወዲያ አይጠብቃቸውም፤
ካህናቱ አልተከበሩም፤
ሽማግሌዎቹም ከበሬታ አላገኙም።
17ራ፡ ከሁሉም በላይ በከንቱ ርዳታን
ስንጠባበቅ፤
ዐይኖቻችን ደክሙ፤
ከግንብ ማማችን ላይ ሆነን፤
ሊያድን ከማይችል ሕዝብ ርዳታ
ጠበቅን።
18ዳ፡ ሰዎች እግር እግራችንን
ተከታተሉን፤
ስለዚህ በመንገዳችን መሄድ
አልቻልንም፤
መጨረሻችን ቀርቦአል፤ ቀኖቻችንም
ተሐጥረዋል፤
ፍጻሜያችን መጥቶአልና።
19ቆ፡ ከሰማይ ንስሮች ይልቅ፤
ጠላቶቻችን ፈጣኖች ናቸው፤
በተራሮች ላይ አሳደዱን፤
በምድረ በዳም ሸመቁብን።
20ራ፡ በእግዚአብሔር የተቀባው፤
የሕይወታችን እስትንፋስ፤
በወጥመዳቸው ተያዘ፤
በጥላው ሥር፤
በአሕዛብ መካከል እንኖራለን ብለን
አስበን ነበር።
21ሳን፡ አንቺ በዖፅ ምድር የምትኖሪ፤
የኤዶምያስ ሴት ልጅ ሆይ፤ ደስ
ይበልሽ፤ ሐሴትም አድርጊ!
ነገር ግን ለአንቺም ደግሞ ጽዋው
ይደርስሻል፤
ትሰክራያለሽ፤ ዕርቃንሽንም
ትጋለጫለሽ።
22ታው፡ የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ቅጣትሽ
ያበቃል፤
እርሱም የስደትሽን ዘመን አያራ
ዝምም፤
ነገር ግን አንቺ የኤዶምያስ ልጅ ሆይ፤
ኅጢአትሽን ይቀጣል፤
ክፋትሽንም ይፋ ያወጣል።
5 እግዚአብሔር ሆይ፤ በእኛ ላይ
የደረሰውን አስብ፤
ውርደታችንን እይ፤ ተመልከትም።
2ርስታችን ለመጸተኞች፤
ቤቶቻችን ለባዕዳን ዐልፈው ተሰጡ።
3ወላጅ አልባና አባት የሌላቸው ሆነን፤
07 ወይም 4፣፳፬ 4ወላ

እናቶቻችን እንደ መበለቶች ሆኑ።
 4 ለምንጠጣው ውሃ መክፈል ነበረብን፤
 ዕንጨታችንንም የምናገኘው በግዢ
 ነበር።
 5 የሚያሳድዱን ከተረከቡቻችን ሥር
 ናቸው፤
 ተጨንቀናል ዕረፍትም አጥተናል።
 6 እንጀራ እንጠግብ ዘንድ፣
 ለአሦርና ለግብፅ እጃችንን ሰጠን።
 7 አባቶቻችን ኅጢአት ሠርተው አለፉ፤
 እኛም የእነርሱን ቅጣት ተሸከምን።
 8 ባሮች ሠልጥነውብናል፤
 ከእጃቸው ነጻ የሚያወጣን ማንም
 የለም።
 9 በምድረ በዳ ካለው ሰይፍ የተነሣ፣
 በሕይወታችን ተወራርደን እንጀራ
 አገኘን።
 10 ቁዳችን እንደ ምድጃ ጠቀሮአል፤
 በራብም ተቃጥሎአል።
 11 ሴቶች በጽዮን፣
 ደናግል በይሁዳ ከተሞች ተደፈሩ።
 12 መሳፍንት በእነርሱ እጅ ተሰቀሉ፤
 ሽማግሌዎችም አልተከበሩም።
 13 ጉልማሶች ወፍጮ እንዲፈጩ ተገደዱ፤
 ወንዶች ልጆች በዕንጨት ሸክም

5፡4 ኢሳ3፡1፤ኢሳ
 55፡1፤ሕዝ4፡16-17
 5፡5 ኢሱ1፡13፤ነሀ
 9፡37፤ኢሳ47፡6
 5፡6 ኢር2፡36፤ሆሴ
 5፡13፡7፤11፡9፡3
 5፡7 ኢር14፡20፤
 16፡12፡31፡29
 5፡8 ኃሀ5፡15፤ዘካ
 11፡6
 5፡10 ኢዮ30፤
 30፡ሰቆ4፡8-9
 5፡11 ዘ9፡34፡29፤
 ዘካ14፡2
 5፡12 ዘሌ19፡32፤
 ሰቆ2፡6፡4፡16
 5፡14 ኢሳ24፡8፤
 ኢር7፡34
 5፡15 ኢር25፡10፤
 ኢሞ8፡10
 5፡16 ኢዮ19፡9፤
 መዝ89፡39፤ኢሳ3፤
 11፤ኤር13፤18፤14፡20
 5፡17 ኢዮ16፡8፤
 መዝ 6፡7፤ኢሳ1፡5፤
 ኢር8፡18
 5፡18 መዝ74፡2-3፤
 ኢሳ27፡10፤ሚክ3፡12
 5፡19 1ዜ፡9፡16፡31፤
 መዝ45፡16፤102፡12፤
 24-27
 5፡20 መዝ13፡1፤
 44፡24፤71፡11

ተንገዳገዱ።
 14 ሽማግሌዎች ከከተማዬቱ በር ሄደዋል፤
 ጉልማሶች ዝማሬያቸውን አቁመዋል።
 15 ደስታ ከልባችን ጠፍቶአል፤
 ጭፈራችን ወደ ልቅሶ ተለውጠአል።
 16 እክሊላችን ከራሳችን ላይ ወድቆአል፤
 ወዮልን፤ ኅጢአት ሠርተናልና!
 17 ከዚህ የተነሣ ልባችን ደከመ፤
 ከእነዚህ የተነሣም ዐይናችን ፈዘዘ፤
 18 ባዶዋን የቀረችው የጽዮን ተራራ፣
 የቀበሮዎች መፈንጫ ሆናለችና።
 19 እቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ
 ለዘላለም ትገዛለህ፤
 ዙፋንህ ከትውልድ እስከ ትውልድ
 ይኖራል።
 20 ስለምን ፈጽመህ ትረሳናለህ?
 ስለምንስ ለረዥም ጊዜ ትተወናለህ?
 21 እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ
 መልሰን፤ እኛም እንመለሳለን፤
 ዘመናችንን እንደ ቀድሞው አድስ፤
 22 ፈጽመህ ካልጣልኸን፤
 ከመጠን በላይ ካልተቈጣኸን።
 5፡21 መዝ80፡3፤ኢሳ60፡20-22
 5፡22 መዝ53፡5፤ 60፡1-2፤ ኢሳ64፡9፤ ኢር6፡30

ትንቢተ ሕዝቅኤል

ሕያዋኑ ፍጡራንና የእግዚአብሔር ክብር

1 በሠላሳኛው ዓመት፣ በአራተኛው ወር፣ በአምስተኛው ቀን፣ በኮቦር ወንዝ አጠገብ በምርኮኞች መካከል ሳለሁ፣ ሰማ ያት ተከፈቱ፤ እኔም የእግዚአብሔርን ራእይ አየሁ።

²ንጉሡ የአኪን በተማረከ በአምስተኛው ዓመት፣ በአምስተኛው ቀን፣ ፊባቢ ሎናውያን ምድር በኮቦር ወንዝ አጠገብ፣ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ቡዝ ልጅ፣ ሐ ወደ ካህኑ ወደ ሕዝቅኤል መጣ፤ በዚያ የእግዚአብሔር እጅ በእርሱ ላይ ነበረች።

⁴እኔም አየሁ፤ ስመለከትም፣ እነሆ ዐውሎ ነፋስ ከሰሜን በኩል መጣ፤ ይኸውም በታላቅ ብርሃን የተከበበ፣ መብረቅን የሚረጭ ታላቅ ደመና ነበረ፤ የእሳቱም መኻል የጋለ ብረት ይመስል ነበር። ፊባቢ ሎናውያን ወስጥ የአራት ሕያዋን ፍጡራን አምሳያ ነበረ፤ መልካቸውም የሰው ቅርጽ ይመስል ነበር። ፊባቢ ሎናውያን አራት ፊትና አራት አራት ክንፍ ነበራቸው። ገእግ ራቸው ቀጥ ያለ ነበር፤ ኮቴያቸውም እንደ ጥጃ ኮቴ ያለ ሲሆን፣ እንደ ተወለወለ ናሰም ያብላጩልጭ ነበር። ፊባቢ ሎናውያን ቻቸው ባሉት ክንፎቻቸው ሥር የሰው እጅ ነበራቸው። አራቱም ፊቶችና ክንፎች ነበሯቸው፤ ክንፎቻቸውም እርስ በርስ ይነካኩ ነበር። እያንዳንዱም ቀጥ ብሎ ይሄድ ነበር፤ ወደ ጓላቸውም ዞር ብለው አይመለከቱም ነበር።

¹⁰ፊታቸውም እንዲህ ነበር፤ አራቱም እያንዳንዳቸው የሰው ፊት ነበራቸው፤ በቀኝ በኩል የአንበሳ ፊት፣ በግራ በኩልም የበሬ ፊት ነበራቸው፤ እያንዳንዳቸውም ደግሞ የንስር ፊት ነበራቸው። ¹¹እንግዲህ ፊታቸው ይህን ይመስል ነበር፤ ክንፋቸውም ወደ ላይ ተዘርግቶ ነበር፤ እያንዳንዳቸው ሁለት ሁለት ክንፍ ነበራቸው፤ የእያንዳንዱም ክንፍ የሌላውን ክንፍ ይነካ ነበር፤ ሁለቱ ክንፎቻቸው ሰውነታቸውን ይሸፍኑ ነበር። ¹²እያንዳንዱም ቀጥ ብሎ ወደ ፊት ይሄድ ነበር፤ ወደ ጓላም ሳይዞር መንፈስ ወደሚሄድበት ሁሉ ይሄድ ነበር። ¹³የሕያዋን ፍጡራኑ መልክም እንደሚነድ የከሰል ፍጥና የተቀጣጠለ ችቦ ይመስል ነበር፤ በፍጡራኑ መካከል እሳት ወዲያ ወዲህ ይንቀሳቀስ ነበር፤ ብርሃኑም ደማቅ

1+1 ስዕ24:10:ዘ8
21:10:መዝ137:1:3
ሕዝ11:24-25:1
ማቴ3:16
1+2 2ነገ24:15
1+3 2ነገ3:15:አሳ
8:11:ሕዝ3:14:22:1
8:1:24:24:33:22
337:1:40:1
1+4 ኢዮ38:1:ኢር
1:14:ሕዝ8:2
1+5 ቀ፡26:ኢሳ6:6
2:8:77:13:ራሕ4:6
1+6 ሕዝ10:14
1+7 ሕዝ40:3:3
8:710:6:ራሕ1:15
1+8 ሕዝ10:8
1+9 ሕዝ10:22
1+10 ሕዝ10:14:1
ራዕ 4:7
1+11 ኢሳ6:2
1+12ሕዝ10:16-19
1+13 2ሳሙ22:9:3
ራሕ4:5

1+14 መዝ29:7
1+15 ሕዝ3:13:1
10:2:8:77:9
1+16 ስዕ28:20
1+17 ቀ፡9
1+18 ራሕ4:6
1+20 ቀ፡12
1+21 ሕዝ10:9-12
1+22 ሕዝ10:1
1+24 2ነገ7:6:3
መዝ46:3:ሕዝ3:13:3
10:5:43:2:1
8:7 10:6:ራዕ1:15:1
14:2:19:6

ነበር፤ ከእሳቱም ውስጥ መብረቅ ይወጣ ነበር። ¹⁴ፍጡራኑም እንደ መብረቅ ብል ጭታ ፍጥነት ወዲያ ወዲህ ይወረወሩ ነበር።

¹⁵ሕያዋን ፍጡራኑን ስመለከታቸው፣ አራት ፊቶች ባሉት በእያንዳንዱ ፍጡር አጠገብ አንዳንድ መንኮራኩር በምድር ላይ አየሁ።

¹⁶የመንኮራኩሮቹ መልክና አሠራር እንዲህ ነበር፤ እንደ ቢረሌ ያንጸባርቁ ነበር፤ የአራቱም ቅርጽ ተመሳሳይ ሆኖ፣ እያንዳንዱ መንኮራኩር በመንኮራኩር ውስጥ ተሰክቶ የተሠራ ይመስል ነበር። ¹⁷በሚሄዱበት ጊዜም፣ ፍጡራኑ ወደሚሄዱበት ወደ አራቱ አቅጣጫ ሁሉ መንቀሳቀስ ይችሉ ነበር፤ ፍጡራኑ በሚሄዱበትም ጊዜ መንኮራኩሮቹ ወዲያና ወዲህም አይሉም ነበር። ¹⁸የመንኮራኩሮቹ ክብ ጠርዝ ረጅምና አስፈሪ ነበር፤ የአራቱም መንኮራኩሮች ክብ ጠርዝ ዙሪያውን በዐይኖች የተሞላ ነበር።

¹⁹ሕያዋኑ ፍጡራን ሲንቀሳቀሱ፣ በአጠገባቸው ያሉ መንኮራኩሮችም ይንቀሳቀሱ ነበር፤ ሕያዋኑ ፍጡራን ከምድር ከፍ ከፍ ሲሉ፣ መንኮራኩሮቹም አብረዋቸው ከፍ ከፍ ይሉ ነበር። ²⁰መንፈስ ወደሚሄድበት ሁሉ ይሄዳሉ፤ የሕያዋኑ ፍጡራን መንፈስ በውስጣቸው ስላለ መንኮራኩሮቹ አብረዋቸው ይነሣሉ። ²¹ፍጡራኑ ሲንቀሳቀሱ ይንቀሳቀሳሉ፤ ፍጡራኑ ቀጥ ብለው ሲቆሙ እነርሱም ይቆማሉ፤ ፍጡራኑ ከምድር ከፍ ከፍ ሲሉ፣ የሕያዋኑ ፍጡራን መንፈስ በውስጣቸው ስላለ መንኮራኩሮቹ አብረዋቸው ይነሣሉ።

²²ከሕያዋኑ ፍጡራን ራስ በላይ የሚያስፈራና፣ እንደ በረዶ የሚያንጸባርቅ ጠፈር የሚመስል ነገር ነበር። ²³ከጠፈሩም በታች የአንዱ ክንፍ ወደ ሌላው ተዘርግቶ ነበር፤ እያንዳንዱም ሰውነቱን የሚሸፍንበት ሁለት ክንፍ ነበረው። ²⁴ፍጡራኑ በሚንቀሳቀሱበት ጊዜ የክንፎቻቸውን ድምፅ ሰማሁ፤ ድምፁም እንደሚገርፍ ውሃ ጨኽት፣ ሁሉን እንደሚሻል አምላክ ድምፅና እንደ ሰራዊት ውክታ ነበር። መንቀሳቀሳቸውን ሲያቆሙም ክንፎቻቸውን ዝቅ ያደርጉ ነበር።

²⁵መንቀሳቀሳቸውን አቁመው ክንፎቻቸውን ዝቅ እንዳደረጉ፣ ከራሳቸው በላይ ካለው

¹ ወይም ዓመት
² ወይም በከለጭዎያ
³ ወይም ወደ ካህኑ ቡዝ ልጅ ወደ ሕዝቅኤል
⁴ ወይም ወደ ሌላ
²⁴ በዕብራይስጡ ጃይይ ይላል

ጠፈር ድምፅ ተሰማ። ²⁶ከራሳቸው በላይ ካለው ጠፈር ከፍ ብሎ የሰንፎር፣ ዙፋን የሚመስል ነገር ነበር፤ በዙፋኑም ላይ የሰው መልክ የሚመስል ነበር። ²⁷ወገቡ ከሚመስለው ጀምሮ ወደ ላይ በእሳት መካከል እንዳለ የጋለ ብረት፣ ከወገቡም በታች እሳት ይመስል እንደነበር አየሁ። ደማቅ ብርሃንም በዙሪያው ነበር። ²⁸በዝናብ ቀን በደመና ውስጥ እንደሚታየው ቀስተ ደመና በዙሪያው ያለው ጸዳል እንዲሁ ነበር።

ይህም የእግዚአብሔር ክብር መልክ አምሳይ ነበር፤ ባየሁትም ጊዜ በግንባሬ ተደፋሁ፤ የአንድ ተናጋሪን ድምፅ ሰማሁ።

የሕዝቅኤል መጠራት

2 እርሱም፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ ተነሥተህ በእግርህ ቁም፤ እኔም እናገርሃለሁ” አለኝ። ጳጳርሱም ሲናገር፣ መንፈስ ወደ ውስጤ ገብቶ በእግራ አቆመኝ፤ ሲናገረኝም ሰማሁት።

³እርሱም እንዲህ አለኝ፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ በእኔ ላይ ወደ ዐመፀው ወደ ዐመፀኛው የእስራኤል ሕዝብ እልክሃለሁ። እነርሱና አባቶቻቸው እስከ ዛሬ ድረስ ዐምፀውብኛል። ፋሕዝቡም እልክኛል። ዐንገተ ደንዳና ነው፤ እኔ ወደ እነርሱ እልክሃለሁ፤ አንተም ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል’ በላቸው። ⁵እነርሱ ዐመፀኛ ቤት ስለ ሆኑ፤ ቢሰሙም ባይሰሙም በመካከላቸው ነቢይ እንደነበር ያውቃሉ። ፊንተ የሰው ልጅ ሆይ፣ እነርሱን ወይም ቃላቸውን አትፍራ፤ ኩርንኛትና እሾኽ በዙሪያህ ቢኖሩም፣ በጊንጦች መካከል ብትቀመጥም አትፍራ። እነርሱ ዐመፀኛ ቤት ቢሆኑም፣ አንተ በሚለህ ነገር አትፍራ፤ እነርሱም አያስደንግጡህ። ግእነርሱ ዐመፀኛ ቤት ስለሆኑ፣ ቢሰሙም ባይሰሙም አንተ ቃሉን ንገራቸው። ⁸አንተ ግን የሰው ልጅ ሆይ፣ እኔ የምልህን ስማ፣ እንደዚያ ዐመፀኛ ቤት ዐታምፅ፤ አፍህን ክፈት፤ የምሰጥህንም ብላ።”

⁹ከዚህም በኋላ፣ እነሆ አንድ እጅ ወደ እኔ ተዘርግቶ አየሁ፤ ጥቅልል መጽሐፍም ነበረበት፤ ¹⁰እርሱም በፊቴ ዘረጋው፤ መጽሐፍም ከፊትና ከኋላው የሰቆቃ፣ የልቅሶና የዋይታ ቃላት ተጽፎበት ነበር።

3 እርሱም፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ በፊትህ ያለውን ብላ፤ ይህን ጥቅልል መጽሐፍ ብላና ሂደህ ለእስራኤል ቤት ተናገር” አለኝ። ጳጳረዚህ አፈን ከፈትሁ፤ እርሱም መጽሐፉን አገራሁኝ።

³እርሱም፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ እኔ

1+26 4+5፤ 10024+10፣15722+19፤ አ.96+1፣አ.63+17፤ ሕዝ2+1፣ራ.አ1+3
 1+27 ሕዝ8+2
 1+28 ዘፍ9+13፤ 17+3፣ዘ016+7፣24+16፣ዘ፣14+5፣ሉ.ቃ 2+9፣ራ.አ4+2፣10+1
 2+1 አ.ዮ25+6፤ መዝ8+4፣ሕዝ1+26፤ ዳ77+13፣8+15፤ 10+11፣ሐ.ሥ9+6፤ 14+10፣26+16
 2+2 ሕዝ3+24፤ ዳ78+18
 2+3 አ.63+25፤ ሕዝ 5+6፤ 20+8-24፣24+3
 2+4 ዘ032+9፤ አ.9+9፣ሕዝ3+7፤ አ.ሞ7+15
 2+5 አ.65+3፤ ሕዝ3+11፣27፤ 33+33፤ ዮ.ሐ15+22
 2+6 ዘ፣33+55፤ ዘ831+6፣27፣1+15፤ አ.ሳ1+2፣9+18፤ 30+9፣ሕዝ24+3፤ 44+6፣ግዝ7+4
 2+7 አ.61+7፤ 7+27፣42+21፤ ሕዝ 3+10-11
 2+8 ዘ፣20+10-13፤ መዝ81+10፣አ.ሳ 8+11፣50+5፣አ.6 15+16፣ራ.አ10+9
 2+9 መዝ40+7፤ ሕዝ 8+3
 3+3 መዝ19+10፤ አ.615+16፤ ራ.አ10+9-10
 3+4 ሕዝ11+4፣25
 3+5 አ.ሳ28+11፤ ዮ.ፍ1+2
 3+6 ዮ.ፍ3+5-10፤ ግ.ቆ11+21-23፤ ሐ.ሥ 13+46-48
 3+7 አ.ሳ48+4፤ አ.63+3፣7+27፤ሕዝ 2+4፣ዮ.ሐ15+20-23
 3+8 አ.61+18፤ 15+20
 3+9 አ.ሳ48+4፤ 50+7፣አ.65+3፤ሕዝ 2+6፣44+6፣ግዝ3+8
 3+10 አ.ዮ22+22
 3+11 4+27፤ አ.ሳ6+9፣ሕዝ2+4-5፤ 7፣11+24-25
 3+12 4+14፣ሕዝ 8+3፣43+5
 3+13 ሕዝ1+15፣24፤ 10+5፣16-17
 3+14 4+12፣22፤ 15718+12፣አ.98+11፤ ሕዝ 37+1
 3+15 ዘፍ50+10፤ መዝ137+1
 3+16 አ.642+7
 3+17 አ.ሳ52+8፤

የምሰ ጥህን ይህን ጥቅል መጽሐፍ ብላ፤ ሆድህ ንም ሙላ” አለኝ። እኔም በላሁት፤ በአ ፌም ውስጥ እንደ ማር ጣፈጠኝ።

⁴እርሱም እንዲህ አለኝ፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ ተነሥተህ ወደ እስራኤል ቤት ሂድ፤ ቃሉንም ንገራቸው። ⁵ወደ እስራኤል ቤት እንጂ፣ ንግግሩ ወደማይገባና ቋንቋው ወደማይታወቅ ሕዝብ አልተላክም፤ ፍንግራቸው ወደማይገባና ቋንቋቸው ወደማይታወቅ፣ ቃላቸውንም መረዳት ወደማይቻልህ ብዙ ሕዝብ አልላክህም። ወደ እነርሱ ልኬህ ቢሆን ኖሮ፣ በእርግጥ ይሰሙህ ነበር። ግንገር ግን የእስራኤል ቤት ሁሉ ልበ ደንዳኖችና እልክኛች ስለሆኑ ሊሰሙኝ አልፈለጉም፤ ስለዚህ የእስራኤል ቤት አንተንም አይሰሙህም። ⁸እነሆ እኔ በእነርሱ ፊት የማትበገር ጠንካራ አደርግሃለሁ። ፍንግርህን ከባልጩት ይልቅ እንደሚጠነክር ድንጋይ አደርግሃለሁ። ዐመፀኛ ቤት ቢሆኑም እንኳ አትፍራቸው፤ በፊታቸውም አትሸበር።”

¹⁰እርሱም እንዲህ አለኝ፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ የምነግርህን ቃል ሁሉ በጥንቃቄ አድምጥ፤ በልብህም ያዝ። ¹¹ተነሥተህም በምርኮ ወዳሉት ወገኖችህ ሂደህ ተናገራቸው፤ ቢሰሙም ባይሰሙም፣ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል’ በላቸው።”

¹²መንፈስም ወደ ላይ ከፍ አድርጎ አነሣ፤ ከኋላዬም ‘የእግዚአብሔር ክብር በማደሪያ ስፍራው ይባረክ!’ የሚል ታላቅ ህምህምታ ሰማሁ። ¹³ይህም የሕያዋኑ ፍጡራን ክንፎች እርስ በርስ ሲጋጩና በአጠገባቸው ያሉት መንኮራቲዮች የሚሰሙት ታላቅ ህምህምታ ነበር። ¹⁴መንፈስ ወደ ላይ ከፍ አድርጎ ወሰደኝ፤ እኔም በምሬትና በመንፈሴ ቀጣሣ ሂድሁ፤ የእግዚአብሔርም ጽኑ እጅ በላዬ ነበረኝ። ¹⁵ከዚያም በኮቦር ወንዝ አጠገብ በቴልአቢብ ወደሚኖሩት ምር ኮኞች መጣሁ፤ በድንጋጤ ፈገገጫ ከእነርሱ ጋር ሰባት ቀን በመካከላቸው ተቀመጥሁ።

ለእስራኤል የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

¹⁶ከሰባቱም ቀን በኋላ የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፤ ¹⁷“የሰው ልጅ ሆይ፣ ለእስራኤል ቤት ጠባቂ አድርጌሃለሁ፤ ስለዚህ ቃሉን ስማ፣ የምነግርህንም ማስጠንቀቂያ አስተላልፍላቸው። ¹⁸እኔ ጎጠአተኛውን ሰው፣ ‘በእርግጥ ትሞታለህ’ ባልሁት ጊዜ አንተ ባታስጠነቅቀው፣ ነፍሱንም ያድን ዘንድ ከክፉ ሥራው እንዲመለስ ባትነግረው፣

58+1፣አ.61+17፤ ሕዝ11+4፣872+13+18 4+20፣ዘፍ 2+17፤ ዮ.ሐ8+21፣24
 ፍ26 ወይም 4፣21 4ዘላ

ያ ጎጠአተኛ በጎጠአተቅ ይሞታል፤ አንተንም ስለ ደሙ በጎሳፊነት እጠይቅሃለሁ።¹⁹ ነገር ግን ጎጠአተኛውን ሰው አስጠንቅቀኸው፤ ከጎጠአተፍ ከክፉ መንገዱ ባይመለስ፤ እርሱ በጎጠአተፍ ይሞታል፤ አንተ ግን ነፍሱን ታድናለህ።

²⁰ “ጸድቁ ሰው ደግሞ ከጸድቁ ተመልሶ ጎጠአት ቢሠራ፤ እኔም መሰናክል በፊቱ ባስቀምጥ እርሱ ይሞታል፤ አንተ አላስጠነቀቅኸውምና በጎጠአተፍ ይሞታል፤ ያደረገውም ጸድቅ አይታሰብለትም፤ አንተንም ስለ ደሙ በጎሳፊነት እጠይቅሃለሁ።²¹ ነገር ግን ጸድቁን ሰው ጎጠአት እንዳይሠራ ብታስጠነቅቀውና እርሱም ጎጠአትን ባይሠራ፤ ተጠንቅቆአልና በእርግጥ በሕይወት ይኖራል፤ አንተም ነፍሱን ታድናለህ።”

²² የእግዚአብሔር እጅ በላዬ ነበረ፤ እርሱም፤ “ተነሥተህ ወደ ረባዳው ስፍራ ሂድ፤ በዚያ እናገርሃለሁ” አለኝ።²³ እኔም ተነሥቼ ወደ ረባዳው ስፍራ ሄድሁ። በከባር ወንዝ አጠገብ ያየሁት ዐይነት ክብር፤ የእግዚአብሔር ክብር በዚያ ቆሞ ነበር፤ እኔም በግንባሬ ተደፋሁ።

²⁴ መንፈስ በውስጤ ገብቶ በእግሬ አቆመኝ፤ እንዲህም ሰል ተናገረኝ፤ “ሂድ፤ ቤትህ ገብተህ በርህን ዝጋ።²⁵ አንተ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ በገመድ ይጠፍሩሃል፤ ወጥተህም በሕዝብ መካከል እንዳትመላለስ ያስሩሃል።²⁶ መጠኛ ቤት ቢሆንም ልትገሥጸቸው እንዳትችል ምላስህን ከላንቃህ ጋር አጣብቃለሁ፤ ድዳም ትሆናለህ።²⁷ ነገር ግን በምናገርህ ጊዜ አፍህን እከፍታለሁ፤ አንተም፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል’ ትላቸዋለህ። የሚሰማ ይሰማ፤ የሚሰማም አይሰማ፤ ዐመፀኛ ቤት ናቸውና።

የኢየሩሳሌም መከብብ ምሳሌ

4 “አንተ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ አንድ የሽክላ ጡብ ወስደህ ከፊት ለፊትህ አስቀምጥ፤ የኢየሩሳሌምን ከተማ ካርታ ሥራበት።² ከዚያም በወታደር እንደሚከብብ ክበባት፤ ምሽግ ሥራባት፤ ዐፈር ደልድልባት፤ ጦር ሰፈሮችን ቀብቅብባት፤ ቅጥር መደር መሻ ግንደችንም በዙሪያዎ አስቀምጥባት።³ የብረት ምጣድ ወስደህ በአንተና በከተማ ዬቱ መካከል እንደ ብረት ቅጥር አቀመው፤ ፊትህንም ወደ እርሷ አዙር፤ የተከበበች ትሆናለች፤ አንተም ትከባታለህ። ይህም ለእስራኤል ቤት ምልክት ይሆናል።

⁴ አንተ በግራ ጌንህ ተኛ፤ የእስራኤልም ቤት ጎጠአት በአንተ ላይ፤ ይሁን፤ በዚህ ጌንህ በተኛህበት ቀን ቀጥሮ ጎጠአታቸውን

3+19 ዘፍ6+5፤ 2ኃ17+13፤ መዝ7+12፤ ኢር42+16፤ ሕዝ14+14+20፤ ሐሥ18+6+20+26፤ 1ጢጥ4+14-16
3+20 ቍ18፤ ዘለ26+37፤ መዝ125+5፤ኢገ8+14፤ ኢር34+16፤ሕዝ7+19፤ 18+24፤ 33+12፤18
3+21 ሐሥ20+31
3+22 ቍ4፤ ሕዝ1+3፤8+4፤ ሐሥ9+6
3+23 ዘፍ17+3፤ ሕዝ1+1
3+24 ኢር15+17፤ ሕዝ2+2
3+25 ሕዝ4+8
3+26 መዝ22+15፤ ሕዝ2+5፤24+27፤ 33+22፤ሆሴ4+4
3+27 ቍ11፤ ሕዝ 2+5፤12+3፤ 24+27፤29+21፤ 33+22፤6፤22+11
4+2 ኢር6+6፤ 33+4፤ሕዝ17+17፤ 21+22፤ዳን11+15
4+3 ቍ7፤ዘለ2+5፤ ኢገ8+18፤20+3፤ ኢር13+1-7፤18+1-4፤ 19፤1-2፤39+1፤ ሕዝ5+1-4፤12፤3-6፤ 20፤46፤21+2

4+6 ዘፀ28+38፤ ዘኃ14+34፤ዳን9+24 -26፤12+11-12
4+7 ቍ3፤ ሕዝ6+2፤13+17
4+8 ሕዝ3+25
4+9 ኢገ28+25
4+10 ዘፀ30+13
4+11 ቍ16
4+12 ኢገ36+12
4+13 ሆሴ9+3፤ ኢጥ7+17
4+14 ዘፀ22+31፤ ዘለ11+39፤ዘዳ14+3፤ 32+37-38፤ኢር1+6፤ ሕዝ9+8፤20+49፤ ዳን1+8፤ሆሴ9+3-4
4+16 ቍ10-11፤ ዘለ26+26፤ መዝ105+16፤ኢገ3፤1፤ ሕዝ12+19
4+17 ዘለ26+39፤ ሰፍ5+4፤ሕዝ5+16፤ 12+18-19፤24+23፤ 33+10፤ኢጥ4+8
5+1 ዘለ21+5፤ ዘኃ6+5፤2ጥጦ-10+4፤ ሕዝ44+20

ውን ትሸከማለህ።⁵ እነርሱ ጎጠአት ባደረጉባቸው ዓመታት መጠን የቀን ቀጥሮ መድቤብሃለሁ። ስለዚህ ሦስት መቶ ዘጠና ቀን የእስራኤልን ቤት ጎጠአት ትሸከማለህ።

⁶ ይህን ከፈጸምህ በኋላ ደግሞ በቀኝ ጌንህ ተኛተህ የይሁዳን ቤት ጎጠአት ትሸከማለህ፤ ለእያንዳንዱ ዓመት አንድ አንድ ቀን በማድረግ አርባ ቀን መድቤብሃለሁ። ጌትህን ወደ ኢየሩሳሌም ከበባ ታዞራለህ፤ በራቁት ክንድህ ትንቢት ተናገርባት።⁸ የከ በባህን ወራት እስክትፈጽም ድረስ ከአንዱ ጌን ወደ ሌላው መገላበጥ እንዳትችል በገመድ አስርሃለህ።

⁹ ስንዴና ገብስ፤ ባቄላና ምስር እንዲሁም ዘንጋዳና ጠመኸር ወስደህ በአንድ ሽክላ ውስጥ አስቀምጥ፤ ከዚያም ለራሱ እንጀራ ጋግር፤ ሦስት መቶ ዘጠና ቀን በጌንህ በምትተኛበት ጊዜ ትመገባለህ።¹⁰ በየቀኑ የምትበላውን እህል ሃያ ሃያ ሰቅል መዝነህ አስቀምጥ፤ በተወሰነ ጊዜ ትበላለህ።¹¹ የምትጠጣውንም ውሃ *አንድ ስድስተኛ ኢን ለክተህ አስቀምጥ፤ በተወሰነ ጊዜ ትጠጣለህ።¹² የገብስ ዕንጎቻ እንደምትበላ አድርገህ ትበላለህ፤ የሰውንም ዐይነ ምድር አንድደህ በሕዝብ ፊት ጋግረው።¹³ እግዚአብሔርም፤ “በዚህ ሁኔታ የእስራኤል ሕዝብ እነርሱን በምበትንበት በአሕዛብ መካከል ርኩስ ምግብ ይበላሉ” አለ።

¹⁴ እኔም፤ “ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ወይኔ! ከቶ ረክሼ አላውቅም፤ ከልጅነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ጥምብ ወይም አውሬ የጣለውን በልጅ አላውቅም፤ ርኩስ ሥጋም በአፊ አልገባም” አልሁ።

¹⁵ እርሱም፤ “መልካም ነው፤ በሰው ዐይን ምድር ሳይሆን፤ እንጀራህን በኩበት እንድትጋግር ፈቅጄልሃለሁ” አለኝ።

¹⁶ ደግሞም እንዲህ አለኝ፤ “የሰው ልጅ ሆይ፤ የኢየሩሳሌምን የምግብ ምንጭ አደርቃለሁ፤ ሕዝቡም የተወሰነ ምግብ በጭንቀት ይበላል፤ የተመጠነ ውሃም በሥጋት ይጠጣል።

¹⁷ የምግብና የውሃ ዕጥረት ስለሚኖር፤ እርስ በርስ ሲተያይ ይደነግጣሉ፤ ከጎጠአታቸውም የተነሣ መንምነው ይጠፋሉ።

5 “አንተም፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ የተሳለ ሰይፍ ወስደህ እንደ ጢም መላጫ ጠጉርህንና ጢምህን ተሳጭበት፤ ጠገኑንም

⁹18 ወይም ስለ ጎጠአቱ፤ እንዲሁም ቍ19 እና 20 ይሙ
¹⁰4 ወይም በአንተ በኩል ይሁን
*አንድ ስድስተኛ (1/6ኛ) ኢን ግማሽ ሊትር ያህል ነው።
¹⁷ ወይም በጎጠአታቸው መንምነው ይጠፋሉ

በሚዛን ከፋፍል።² የከበባው ጊዜ ሲፈጸም የጠጉሩን ሢሶ በከተማው ውስጥ አቃጥለው፤ ሌላውን ሢሶ ጠጉር በከተማዬቱ ዙሪያ ሁሉ በሰይፍ ቁራርጠው፤ የቀረውንም ሢሶ ደግሞ ለነፋስ በትነው፤ እኔም በተመዘዘ ሰይፍ አሳድዳቸዋለሁና።³ ደግሞም ከጠጉሮቹ ጥቂት ወስደህ በመጎናጸፍ ጸፊያህ ጫፍ ቋጥር፤⁴ እንደ ገናም ከእነዚህ ጥቂት ወስደህ እሳት ውስጥ ጨምራቸው፤ አቃጥላቸውም። እሳትም ከዚያ ወጥቶ ወደ እስራኤል ቤት ሁሉ ይሰራጫል።

⁵ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘አገሮችን በዙሪያዎ ሁሉ አድርጌ፤ በአሕዛብም መካከል ያስቀመጥኝት አያሩሳሌም ይህች ናት።⁶ አርሰዋም በዙሪያዎ ካሉት አገሮችና አሕዛብ ይልቅ በሕጌና በሥርዐቱ ላይ በክፋቷ ዐመፀች፤ ሕጌን ጥላለች፤ ሥርዐቱንም አልተከተለችም።’

⁷ “ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በዙሪያችሁ ካሉት አሕዛብ ይልቅ ሞገዶች ሆናችኋል፤ ሥርዐቱን አልተከተላችሁም፤ ለሕጌም አልታዘዘችሁም። በዙሪያችሁ የሚገኙ አሕዛብ የሚጠብቁትን ሕግ እንኳ አልጠበቃችሁም።’⁸

⁸ “ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እነሆ፤ እኔ ራሴ በአንቺ ላይ ተነሥቻለሁ፤ በአሕዛብም ፊት ፍርድ አመጣብሻለሁ።⁹ ጸደፍና ተግባርሽ ሁሉ ምክንያት ካሁን ቀደም ያላደረግሁትን፤ ወደ ፊትም የማላደርገውን በአንቺ ላይ አደርጋለሁ።¹⁰ ስለዚህ በመካከልሽ አባቶች ልጆቻቸውን፤ ልጆቻችንም አባቶቻቸውን ይበላሉ፤ ፍርድንም አመጣብሻለሁ። ከአንቺ የተረፉትንም ለነፋስ እበትናለሁ።¹¹ ስለዚህ በሕይወጥቱ እምላለሁ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። መቅደሴን በረከሱ ምስሎችሽና በጸደፍ ተግባርሽ ሁሉ ስላገደሩሽ፤ ፊቴን ከአንቺ እመልሳለሁ። በርኅራኄ አልመለከትሽም፤ አልምርሽም።¹² ከሕዝብሽ ሢሶው በቸነፈር ይሞታል፤ በመካከልሽም በራብ ያልቃል፤ ሌላው ሢሶ ከቅጥርሽ ውጪ በሰይፍ ይወድቃል፤ የቀረውን ሢሶ ደግሞ ለነፋስ እበትናለሁ። በተመዘዘም ሰይፍ አሳድደዋለሁ።

¹³ “ከዚያም ቀጣይ ይበርዳል፤ በእነርሱ ላይ የመጣው መቅደፍ ይመለሳል፤ ስበቀላቸው እረካለሁ፤ በእነርሱም ላይ መግቴን ካወረደሁ በኋላ፤ እኔ እግዚአብሔር በቅናት እንደ ተናገርሁ ያውቃሉ።

¹⁴ “በዙሪያሽ ባሉ አሕዛብ መካከል፤ በአጠገብሽም በሚያልፉ ሁሉ ፊት ባደማና መሳለቂያ አደርግሻለሁ።¹⁵ በቀጣና በመግጥብሽ ጊዜ፤ በዙሪያሽ ባሉ አሕዛብ

5+2 ቍ10:12፣
 ዘሌ26+33፣ኤር9+16፣
 13+24+21+10፣
 39+1-2፣ሕዝ15+7፣
 ዘክ13+8
 5+3 2ኃ125+12፣
 መዝ74+11፣
 ኤር39+10
 5+4 ሕዝ10+7፣
 15+7
 5+5 ዘዳ4+6፣
 ሰቆ1+1፣ሕዝ16+14
 5+6 2ኃ17+15፣
 ኃዐ9+17፣ኤር11+10፣
 ሕዝ2+3፣16+47-51፣
 ዘክ7+11
 5+7 2ኃ21+9፣
 2ዜ533+9፣
 ኤር2+10-11፣
 ሕዝ16+47
 5+8 ኤር21+5፣13፣
 24+9፣ሕዝ11+9፣
 15+7፣ዘክ14+2
 5+9 ዳገ9+12፣
 ማቴ24+21
 5+10 ዘሌ26+29፣
 33፣መዝ44+11፣
 ኤር13+14፣ሰቆ2+20፣
 ሕዝ12+14
 5+11 ዘክ15+2፣
 ዘሌ15+31፣ዘኃ14+
 21፣2ዜ536+14፣
 ኢዮ27+22፣ኤር16+18፣
 ሰቆ2+17፣ሕዝ7+4፣
 9፣20፣8+18፣9+5፣
 11+18
 5+12 ቍ2:10፣17፣
 መዝ107+39፣ኤር13+
 24፣15+2፣21+9፣
 ሕዝ6+11-12፣7+15፣
 12+14፣አሞ9+4፣
 ዘክ3+8፣ሬጌ6+8
 5+13 2ዜ512+7፣
 ኢዮ20+23፣ኤር1+24፣
 59+17፣ሕዝ16+42፣
 21+17፣24+13፣
 38+19፣ዘኃ10+10፣
 ዘክ6+8
 5+14 ዘሌ26+32፣
 ኃዐ2+17፣መዝ74+3
 -10፣
 79+1-4፣
 ኢሳ64+11፣ሕዝ6+6፣
 22+4፣ዳገ9+16፣
 ሚክ3+12
 5+15 ዘዳ28+20፣
 46፣1ኃ79+7፣
 ኢሳ43+28፣
 ኤር22+8፣9+24+9፣
 23+40፣ሕዝ14+8
 5+16 ዘሌ26+26፣
 ዘዳ32+24
 5+17 ቍ12፣ዘሌ
 26+25፣ሕዝ14+15፣
 21፣28+23፣38+22
 6+2 ቍ13፣ሕዝ
 4+7፣18+6፣
 ሚክ6+1
 6+3 ዘሌ26+30፣
 ሕዝ36+4
 6+4 2ዜ514+5፣
 ሕዝ9+6፣14+13፣
 20+16

ዘንድ የመጣ ቁያና የመሣለቂያ፤ የተማረኛ የማስደንገጫ ምልክት ትሆናለሽ። እኔ እግዚአብሔር ተናግሮ አለሁ።¹⁶ የሚገድለውንና አጥፊ የሆነውን የራብ ፍላጻ በእናንተ ላይ በምወረውርበት ጊዜ በእርግጥ ላጠፋችሁ እሰድዳለሁ። በራብ ላይ ራብ አመጣባችኋለሁ፤ የምግብ ምንጫ ችሁንም አደርቃለሁ።¹⁷ ራብንና የዱር አራ ዊትን እሰድባችኋለሁ፤ እነርሱም ልጅ አልባ ያደርጓችኋል። ቸነፈርና ደም መፋሰስ ያጥለቀልቃችኋል፤ ሰይፍንም አመጣባችኋለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ተናግሮአለሁ።”

ስለ እስራኤል ተራሮች የተነገረ ትንቢት

6 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤² የሰው ልጅ ሆይ፤ ፊትህን ወደ እስራኤል ተራሮች አዘር፤ ትንቢትም ተናገርባቸው፤³ እንዲህም በል፤ ‘የእስራኤል ተራሮች ሆይ፤ የጌታ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ጌታ እግዚአብሔር ለተራሮችና ለኩረብ ቶች፤ ለገደላገደሎችና ለሸለቆች እንዲህ ይላል፤ “ሰይፍን አመጣባችኋለሁ፤ የማምለ ኪያ ኩረብቶቻችሁን አጠፋለሁ።⁴ መሠዋ ደምቻችሁ ይፈርሳሉ፤ የዕጣን መሠዋደምቻችሁም ይሰበሰቡሉ፤ የታረዱ ሰዎቻችሁን በጣዖቶቻችሁ ፊት እጥላለሁ።⁵ የእስራኤል ውያንን ሬሳ በጣዖቶቻችሁ ፊት አጋድማለሁ።

ዐጥንቶቻችሁንም በመሠዋደምቻችሁ ዙሪያ እበትናለሁ።⁶ መሠዋደምቻችሁ እንዲፈራርሱና እንዲወድሙ፤ ጣዖቶቻችሁ እንዲሰበሰቡና እንዲደቁ፤ የዕጣን መሠዋ ደምቻችሁ እንዲንኩታኩቱ፤ የእጆቻችሁም ሥራ እንዲደመሰስ፤ የምትኖሩባቸው ከተሞች ሁሉ ባድማ ይሆናሉ፤ ማምለኪያ ኩረብቶችም እንዳልነበሩ ይሆናሉ።⁷ የታረዱ ሰዎቻችሁ በመካከላችሁ ይወድቃሉ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደሆንሁ ታውቃላችሁ።”

⁸ “በአሕዛብ መካከል ስትበተኑ፤ አንዳንዶቻችሁ ከሰይፍ ታመልጣላችሁና፤ ጥቂት ሰዎችን አስቀራለሁ።⁹ እነዚህ ከሰይፍ የተረፉት፤ ከእኔ ዘወር ባለ አመንዝራ ልባቸውና ጣዖትን በተከተለ አመንዝራ ዐይናቸው የቱን ያህል እንዳሳዘኑኝ፤ በአሕዛብ

6+5 ቍ13፣ዘሌ26+
 30፣ዘኃ19+16፣መዝ53+5፣ኤር8+1-2
 6+6 ዘዐ12+20፣ዘሌ 26+30፣1ሳሙ5+4፣ ኢሳ6+11፣ሕዝ5+14፣
 ሕዝ30+13፣ዐሌ10+8፣ሚክ1+7፣ ዘክ13+2 6+7 ቍ10፣13፣14፣
 ሕዝ9+7፣11+10-12 6+8 ዘፍ11+4፣መዝ44+11፣68+20፣
 ኢሳ6+13፣ኤር44+14፣28፣ሕዝ7+16፣12+16፣ 14+22 6+9 ዘዐ1
 22+20፣ 32+22፣ኢዮ42+6፣ መዝ137+6፣ኢሳ7+13፣ኤር8+21፣
 ሕዝ20+7፣24+43፣ 23+14-16፣36+31፣ ሚክ5+13፣ዘክ10+9

¹⁷ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂዎች አንዳንድ የዕብራይስጥና የሶርስት የጥንት ቅጂዎች የሚጠብቁትን ሕግ ጠብቃችኋል ይላሉ።

ምድር ሆነው ያሰታውሰኛል፤ ካደረጉት ክፋትና ከፈጸሙት ርኩስ ተግባር ሁሉ የተነሣም ራሳቸውን ይጸዩላሉ።¹⁰ እነርሱም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ፤ ይህንም ክፉ ነገር አመጣባቸዋለሁ ብዬ የተናገርሁት በከንቱ አይደለም።

¹¹ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የእስራኤል ቤት ካደረጉት ክፋትና ከፈጸሙት ጸዮና ተግባራቸው ሁሉ የተነሣ በሰይፍ በራብና በቸነፈር ይወድቃሉና፤ በእጅህ እያ ጨበጨብህ በእግርህም መሬት እየረገጥህ፣ ‘ወዎ’ ብለህ ጩኸኸ።¹² ባሩቅ ያለው በቸነፈር ይዎታል፤ በቅርብ ያለው በሰይፍ ይወድቃል፤ በሕይወት የተረፈውና የዳኘው በራብ ያልቃል። መግቱንም በዚህ ዐይነት ሁኔታ በእነርሱ ላይ እፈጽማለሁ።¹³ የታረዱት ሰዎቻቸው በመሠዊያው ዙሪያ በጣዖቶቻቸው መካከል፣ ከፍ ባሉ ኩረብቶች ሁሉና በተራሮች ዐናት ሁሉ ላይ፣ በለመለመዛፍ ሁሉና ቅጠሉ በበዛ ወርካ ሁሉ ሥር፣ በአጠቃላይ ለጣዖቶቻቸው ጣፋጭ ሽታ ያለውን ዕጣን ባቀረቡበት ስፍራ ሁሉ ተጥለው ሲታዩ፣ ያን ጊዜ እኔ እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።¹⁴ እጄን በእነርሱ ላይ አነሣለሁ፤ የሚኖሩበትንም ስፍራ ከምድረ በዳው እስከ ዲብላታ[†] ድረስ ምድራቱን ባደማ አደርጋታለሁ፤ ያን ጊዜም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።”

ፍጻሜ ደረሰ

7 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ² አንተ የሰው ልጅ ሆይ፤ ጌታ እግዚአብሔር ለእስራኤል ምድር እንዲህ ይላል፤ ‘ፍጻሜ! በአራቴም የምድራቴ ማእዘን ፍጻሜ መጥቶአል።³ አሁንም መጨረሻሽ ደርሶአል፤ ቀጣዬን በአንቺ ላይ አፈሳለሁ፤ እንደ አካሄድሽ እፈርድብሻለሁ፤ ስለ ጸዮና ተግባርሽ ሁሉ ተገቢውን ቅጣት እከፍልሻለሁ።⁴ ባርጎራኔ ዐይን አልመለከትሽም፤ ምሕረትም አላደርግልሽም፤ ስለ አካሄድሽና በመካከልሽ ሰላላው ጸዮና ተግባር ተገቢውን ቅጣት እከፍልሻለሁ፤ በዚያ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።’

⁵ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘መግት! ተሰምቶ የማይታወቅ መግትቸ ይመጣል።⁶ ፍጻሜ መጥቶአል! ፍጻሜ መጥቶአል! በአንቺ ላይ ተነሣሥቶአል፤ እነሆ፤ ደርሶአል! ጎእናንት በምድራቴ የምትኖሩ ሆይ፤ የጥፋት ፍርድ መጥቶባችኋል፤ ጊዜው ደርሶአል፤ በተራሮች ላይ እልልታ ሳይሆን ሽብር የሚሰማበት ቀን ቀርቦአል።⁸ እነሆ፤ መግቱን በቅርብ ቀን አፈሰብሻለሁ፤ በአንቺ ላይ ቀጣዬን እፈጽምብሻለሁ፤ እንደ

6*10 4*7; 11828+52;ኤር40+2
6*11ኤር42+22; ሕዝ21+14;17; 22+13;25+6
6*12 ኢዮ20+23; ሕዝ5+12;7+15
6*13 ዘሌ26+30; 1;714+23;ኢሳ 1+29;ኤር2+20; ሕዝ18+6;20+28; ሆሴ4+13
6*14 ዘወ7+5;ኢዮ 30+21;ኤር6+12; 51+25;ሕዝ12+19; 14+13;20+34
7*2 ኢዮ8+2;10; ራእ7+1;20+8
7*3 ዘዳ6+13; ሕዝ18+30
7*4 ኤር13+14; ሕዝ5+11;23+49
7*5 2ካ21+12
7*6 ሕዝ39+8
7*7 ኢዮ18+20; ኢሳ2+12;ሕዝ2+23; 30+3;ኢዮ5+18-20; ሰፍ1+14;ሚል3+2
7*8 ኢሳ42+25; ሕዝ9+8;14+19; 20+8;21;22+22; 36+19;ሆሴ5+10; ናሆ1+6
7*9 ዘዳ32+35; መዝ39+10;ኢሳ 9+13;ኤር21+31; ሕዝ5+11;22+31
7*10 መዝ89+32; ኢሳ10+5
7*11 መዝ55+9; ኢሳ58+4;ኤር16+6; ሰፍ1+18
7*12 4*7;ኢሳ 5+13-14;24+2; ሕዝ30+3
7*13ዘሌ25+24-28
7*14 ኢዮ39+24; ኤር25+38
7*15 ዘዳ32+25; ኤር14+18;ሰፍ1+20; ሕዝ5+12;33+27
7*16 ዘዳ8+8;ዕዝ 9+15;ኢሳ10+20; 59+11;ኤር9+19;4 1+16;42+17; ሕዝ6+8
7*17 2ካ19+26; ኤር47+3;ሕዝ21+7; 22+14;ዳገ5+6
7*18 መዝ55+5; ኢሳ15+2-3;ኤር4+8; 18+37;49+3;ሕዝ 27+31;ኢዮ8+11
7*19 ምሳ11+4;ኢሳ 42+25;55+2;ሰፍ4+ 1;ሕዝ3+20;13+5; 14+3;30+3;ሆሴ4+ 5;ኢሌ1+15;2+1; ሰፍ1+7;18;2+2
7*20 ኢሳ2+20; 30+22;ኤር10+3; ሕዝ5+11;16+17

አካሄድሽ እፈርድብሻለሁ፤ ስለ ጸዮና ተግባርሽም ሁሉ ተገቢውን ቅጣት እከፍልሻለሁ።⁹ ባርጎራኔ ዐይን አልመለከትሽም፤ ምሕረት አላደርግልሽም፤ ስለ አካሄድሽና በመካከልሽ ሰላላው ጸዮና ተግባር ተገቢውን ቅጣት እከፍልሻለሁ፤ በዚያ ጊዜ፣ የምቀሥፍ እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ታውቃላችሁ።

¹⁰ “እነሆ ቀን! ይኸው ደረሰ! የጥፋት ፍርድ ተገልጦአል፤ በትሩ አቁጥቶ ጠአል፤ ትዕቢት አብቦአል።¹¹ መጠጥ ይደጋጋ የክፋት በትር ሆነች፤ ከሕዝቡ አንድም አይተርፍም፤ ከሰዎቹ፣ ከህብታቸውና እርግና ካለው ነገር አንጻቸ አይቀርም።¹² ጊዜው ደርሶአል፤ ቀንም ይኸው! መግት በሕዝቡ ሁሉ ላይ ስለ መጣ፣ የሚገዛ አይደሰት፣ የሚሸጥም አይዘነ።¹³ ያህሉቱ በሕይወት እስካሉ ድረስ ሻጩ የሽጠውን መሬት አያስመልስም፤ ስለ መላው ሕዝብ የተነገረው ራእይ አይለወጥምና፤ ከነጠአ ታቸው የተነሣ ሕይወቱን ማትረፍ የሚችል አንድም አይገኝም።¹⁴ መለከት ቢነፋም፣ ሁሉንም ነገር ቢያዘጋጁም፣ ወደ ጦርነት የሚሄድ አንድ እንኳ አይኖርም፤ መግቱ በሕዝብ ሁሉ ላይ መጥቶአልና።

¹⁵ “በውጭ ሰይፍ፣ በውስጥ ደግሞ ቸንፈርና ራብ አለ፤ በገጠር ያሉት በሰይፍ ይወድቃሉ፤ በከተማ ያሉትም በራብና በቸነፈር ያልቃሉ።¹⁶ ተርፈው ያመለጡት ሁሉ በሽለቆ እንደሚኖሩ ርግዎች ስለ ነጠአታቸው እያለቀሱ በተራራ ላይ ይሆናሉ።¹⁷ እጅ ሁሉ ይዘላል፤ ጉልበት ሁሉ ውሃ ይሆናል።¹⁸ ማቅ ይለብሳሉ፤ ሽብርም ይውጣቸዋል። ፊታቸው ኅፍረት ይለብሳሉ፤ ራሳቸውም ይላጫል።¹⁹ ብራቸውን በየጉዳዳቸው ይጥላሉ፤ ወርቃቸውም እንደ ርኩስ ነገር ይቆጠራል። በእግዚአብሔር የቀጣ ቀን ብራቸውና ወርቃቸው ሊያድናቸው አይችልም፤ በነጠአት እንዲወድቁ ዕንቅፋት ሆኖባቸዋልና በልተው አይጠገቡትም፤ ሆኖቸውንም አይጥሉትም።²⁰ በውጥ ዕንቋቸው ታብዩዋል፤ ይህንም አስጸያፊ የጣዖት ምስሎቻቸውንና ርኩስ ቅርጽ ቅርጾችን ለመሥራት ተጠቅመውበታል። ስለዚህ እነዚህን ነገሮች ወደ ርኩስ እለውጥባቸዋለሁ።²¹ ለባዕዳን ዝርፊያ፣ ለምድር ክፉዎችም ብዝበዛ አድርጌ አሳልፌ እሰጣለሁ፤ እነርሱም ያረክሱታል።

7*21 ዘዮ14+3; 2ካ24+13

*14 አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጾች እንዲሁ ናቸው፤ ጥቂት የዕብራይስጥ የጥንት ቅጾች ግን ራሳላህ ይላሉ
*15 አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጾች እንዲሁ ናቸው፤ አንዳንድ የዕብራይስጥ የራርስት የጥንት ቅጾች ግን በጥፋት ላይ ጥፋት ይላሉ
*11 ወይም መጠጥ የክፋት በትር

22 ፊቱን ከአነርሱ እመልሳለሁ፤ እነርሱም የከበረውን ቦታዬን ያረክሳሉ፤ ወንበዴዎች ይገቡበታል፤ ያረክሱታልም።

23 “ምድር በደም መፋሰስ፣ ከተማዬ ቱም በዐመፅ ተሞልታለችና ሰንሰለት አዘ ጋጅ። 24 እጅግ የከፋትን ከአሕዛብ አምጥቼ ቤቶቻቸውን እንዲነጥቁ አደርጋለሁ፤ የኅ ያላኑንም ትዕቢት አጠፋለሁ፤ መቅደሳቸውም ይረክሳል። 25 ብር በመጣ ጊዜ ሰላምን ይሻሉ፤ ነገር ግን አያገኙትም። 26 ጥፋት በጥፋት ላይ፣ ወሬም በወሬ ላይ ይመጣል። ራእይን ከነቢይ ለማግኘት ይጥራሉ፤ የሕግ ትምህርት ከክህነት ምክርም ከሽማግሌው ዘንድ ይጠፋል። 27 ንጉሡ ያለቅሳል፤ መስፍን ተስፋ መቀረጥን ይከናወናል፤ የምድራቱም ሕዝብ እጅ ትንቀጠቀጣለች። የእጃቸውን እከፍላቸዋለሁ፤ ራሳቸው ባወጡት መስፈርት መሠረት እፈርድባቸዋለሁ። በዚያ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ይውቃሉ።”

ባዕድ አምልኮ በቤተ መቅደስ

8 በሰድስተኛው ዓመት፣ በሰድስተኛው ወር፣ በአምስተኛው ቀን በቤቴ ተቀምጬ ሳለሁ፤ የይሁዳም ሽማግሌዎች በፊቴ ተቀምጠው ሳሉ፣ በዚያ የኤታ እግዚአብሔር እጅ በላይ መጣች። 2 እኔም አየሁ፤ እነሆ፣ የሰውን ልጅ የሚመስል፣ ነበረ፤ ወገቡ ከሚ መስለው በታች እንደ እሳት ያለ ነበር፤ ወገቡንም ከሚመስለው ጀምሮ ወደ ላይ እንደ ጋለ ብረት ያበራ ነበር። 3 እርሱም እጅ መሳይ ዘርግቶ የራስ ጠጉሬን ያዘ፤ መንፈስም በምድርና በሰማይ መካከል አነሣ፤ እርሱም ቅናት የሚያነሣው ጣዖት ወደ ቆመባት፣ ወደ ውስጠኛው አደባባይ መግቢያ ወደ ሰሜን በር ወደ ኢ የሩሳሌም በእግዚአብሔር ራእይ ወሰደች። 4 እነሆ፣ በረ ባዳው ስፍራ በራእይ ያየሁት የእስራኤል አምላክ ክብር በዚያ ነበረ።

5 እርሱም፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ ወደ ሰሜን ተመልከት” አለኝ። እኔም ተመልከትሁ፤ እነሆ ከመሠዊያው በር በሰሜን በኩል መግቢያው ላይ ይህ የቅናት ጣዖት ነበረ።

6 ደግሞም፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ የእስራኤል ቤት ከመቅደሱ ያርቀኝ ዘንድ በዚህ የሚያደርገውን እጅግ አስጸያፊ ነገር ታያለህን? ከዚህም የባለ አስጸያፊ ነገር ታያለህ” አለኝ።

7 ከዚያም በኋላ ወደ አደባባይ መግቢያ አመጣኝ፤ እኔም ግንቡን ተመልከትሁ፤ ቀዳ ጳም ነበረበት። 8 እርሱም፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ ግንቡን ንደለው” አለኝ፤ እኔም ግንቡን ነደልሁት፤ አንድ በርም አገኘሁ።

9 እርሱም፣ “ግባና በዚህ የሚፈጽሙትን

7*22 መገገ4፥7-8፣ ኤር2፥27፥19፥13፣ ሰፀ2፥7፥ሕገ9፥23-24
7*23 ዘፍ6፥11፣ 2ኃገ21፥16፥አሳ1፥15፣ ሕዝ11፥6፥22፥9
7*24 2ዜፍ7፥20፣ ሰፀ2፥7፥ሕዝ24፥21፣ 28፥7
7*25 ኤር6፥14፣ 8፥11፥ሕዝ13፥10፥16
7*26 ዘጳ29፥21፣ 31፥17፥14፥3፥1፣ ኢሳ47፥11፣ ኤር18፥18፣ ሕዝ20፥1-3፣ አጥ8፥11፥መዝ3፥6
7*27 ጥፋ4፣ መዝ109፥19፥ኢሳ3፥11፥ሕዝ18፥20፣ 26፥16
8*1 2ኃገ6፥32፣ ሕዝ1፥1-3፥14፥1፣ 24፥1፥33፥31፥40፥1
8*2 ሕዝ1፥4፥26-27
8*3 ጥፋ5፥16፣ ዘፀ20፥5፥24፥10፣ ዘጳ32፥16፥ሕዝ2፥9፣ 3፥12፥11
8*4 ዘፀ24፥16፣ ሕዝ3፥22
8*5 መዝ78፥58፣ ኤር4፥1፥32፥34
8*6 መዝ78፥60፣ ሕዝ5፥11፥ሆሴ 5፥6
8*10 ዘፀ20፥4፥ዘጳ4፥15-18፥መግ17፥4-5፥ኤር16፥18፣ 44፥4፥ሕዝ1፥12፣ 23፥14
8*11 ዘፀ3፥16፣ ዘሌ10፥1፥ዘጥ፥16፥17፣ 35፥ኤር44፥5፣ ሕዝ11፥1-2
8*12 2ኃገ21፥16፣ ኢዮ22፥13፥መዝ10፥11፥ኢሳ29፥15፣ ሕዝ9፥9፥ሰፀ1፥12
8*14 ሕዝ11፥12
8*16 ጥፋ3፣ ዘፍ1፥16፥ዘጳ4፥19፣ 17፥3፥ኢዮ31፥28፣ ኤር2፥27፥ሕዝ9፥6፣ 11፥1፥12፥40፥6፣ 43፥1
8*17 ዘፍ6፥11፣ ዘጥ11፥33፥1፥ገዝ14፥9፣ ሕዝ16፥2፥26
8*18 1ሳ፥8፥18፣ ኢሳ58፥4፣ ኤር11፥11፥13፥14፣ 44፥6፥ሕዝ5፥11፣ 9፥10፣ 24፥14
9*2 ዘሌ16፥4፣ ሕዝ10፥2፥ጳ310፥5፣ 12፥6፥ራእ15፥6

እጅግ የከፋ ርኩሰት ተመልከት አለኝ። 10 እኔም ገብቼ አየሁ፤ እነሆ በደረታቸው የሚሰቡ ፍጡራንና የርኩሳን አራዊት ዐይነት ሁሉ፣ የእስራኤልም ቤት ጣዖታት ሁሉ ዙሪያውን በግንቡ ላይ ተቀርጸው ነበር። 11 በእነዚህም ፊት ከእስራኤል ቤት ሰባ ሽማግሌዎች ቆመው ነበር፤ በመካከላቸውም የሳፋን ልጅ ያእዛንያ ቆሞ ነበር፤ እያንዳንዳቸውም በእጃቸው ጥና ይዘዋል፤ መልካም መወዛ ያለው የዕጣን ጢስም እየተትገቡለጉ ይወጣ ነበር።

12 እርሱም፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ የእስራኤል ቤት ሽማግሌዎች እያንዳንዳቸው በጣዖታቸው ምስል ንዳ ውስጥ በጨለማ የሚያደርጉትን አይተሃልን? እነርሱ፣ ‘እግዚአብሔር አያደግም፤ እግዚአብሔር ምድራቱን ትቶአል’ ይላሉ።” አለኝ። 13 ደግሞም፣ “ከእነዚህ የባለ አስጸያፊ ነገር ሲሠሩ ታያለህ” አለኝ።

14 ከዚህም በኋላ በሰሜን በኩል ወዳለው ወደ እግዚአብሔር ቤት በር መግቢያ አመጣኝ፤ በዚያም ሴቶች ተቀምጠው ተሙዝ ለተባለው ጣዖት ሲያለቅሱ አየሁ። 15 እርሱም፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ ይህን አይተሃልን? ከዚህም የባለ አስጸያፊ ነገር ታያለህ” አለኝ።

16 ደግሞም ወደ እግዚአብሔር ቤት ወደ ውስጠኛው አደባባይ አመጣኝ፤ እነሆም በመተላለፊያውና በመሠዊያው መካከል በቤተ መቅደሱ መግቢያ ላይ ሃያ አምስት ሰዎች ያህል ነበሩ፤ ጀርባቸውን ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፣ ፊታቸውን ወደ ምሥራቅ አድርገው ለምትወጣዎ ፀሐይ ይሰግዱ ነበር።

17 እርሱም እንዲህ አለኝ፣ “የሰው ልጅ ሆይ፣ ይህን አይተሃልን? የይሁዳ ቤት በዚህ ቦታ የሚፈጽሙት ጸያፍ ተግባር ቀላል ነገር ነውን? ምድራቱን በዐመፅ በመሙላት ዘወትር ያስቈጡኝ ዘንድ ይገባልን? እነሆ፣ ቅርንጫፉን ወደ አፍንጫቸው አቅርበዋል! 18 ስለዚህ በተጣ እመጣባቸዋለሁ፤ በርኅራኄ ዐይን አላያቸውም፤ ከሚመጣባቸው ነገር አላድናቸውም፤ ወደ ጀርባዎ ቢጮኹ አልሰማቸውም።”

የጣዖት አምላኪዎች መገደል

9 ከዚያም እኔ እየሰማሁ ከፍ ባለ ድምፅ፣ “እያንዳንዳቸው በእጃቸው የጦር መሣሪያ የያዙ፣ ከተማዬቱን የሚቀጡ ወደዚህ ይምጡ” ብሎ ከፍ ባለ ድምፅ ጮኸ። 2 እነሆም፣ አጥፊ የሆነ የጦር መሣሪያ በእጃቸው የያዙ ስድስት ሰዎች በሰሜን አቅጣጫ ካለው ከላይኛው በር መጡ፤ ከእነርሱም ጋር ቀጭን በፍታ የለበሰ፣ በጉኑም የጽሕፈት

2 ወይም እሳት የሚመስል አየሁ

ዕቃ ማኅደር ያነገበ ሰው ነበር። እነርሱም ገብተው በናሱ መሠዊያ አጠገብ ቆሙ።

³በዚህ ጊዜ የእስራኤል አምላክ ክብር ከነ በረቦት ከኪሩብ በላይ ተነሥቶ ወደ ቤተ መቅደሱ መድረክ ሄደ። እግዚአብሔርም በፍታ የለበሰውን በጉኑም የጽሕፈት ዕቃ ማኅደር ያነገበውን ሰው ጠራ። ⁴እግዚአብሔርም፣ “በኢየሩሳሌም ከተማ ሁሉ ሂድና በውስጡ ስለ ተሠራው ጸዮና ተግባር ሲያዝኑና ሲያ ለቅሱ በነበሩ ሰዎች ግምባር ላይ ምልክት አድርግ” አለው።

⁵እኔም እየሰማሁ፣ ለሌሎቹ እንዲህ አለ፣ “በከተማዎ ሁሉ እርሱን ተከትላችሁ ግደሉ፣ አዘኔታና ርገራኔ አታሳዩ፣ ግደሉ፣ ፍሽማ ግሊውን፣ ጉልማሳውንና ልጃገረዲቱን፣ ሴቶችንና ሕፃናትን ፈጽማችሁ አጥፋ፣ ነገር ግን ምልክቱ ያለበትን ሰው አትንከ፣ ከቤተ መቅደሴም ጀምሩ።” ስለዚህ በቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት ከነበሩት ሽማግሌዎች ጀመሩ።

⁷እርሱም፣ “ቤተ መቅደሴን አርክሱ፣ አደባባይንም ሬሳ በሬሳ አድርጉ፣ ሂዱ!” አላቸው። እነርሱም ወጥተው በከተማዬ ቤተ መቅደሱ ላይ ለመገደል ጀመሩ። ⁸እነርሱ እየገደሉ እኔም ብቻዬን ሳለሁ፣ በግንባሬ ተደናቅፎ፣ “ወደ! ልዑል እግዚአብሔር ሆይ፣ በኢየሩሳሌም ላይ መግታትን አውርደህ የእስራኤልን ትሩፋን ሁሉ ልታጠፋ ነውን?” በማለት ጮኹሁ።

⁹እርሱም እንዲህ ሲል መለሰልኝ፣ “የእስራኤልና የይሁዳ ቤት ኅጢአት እጅግ በዝቶ አልፎ ምድሪቱ በደም ተጥለቅልቃለች፣ ከተማዬቱም ግፍን ተሞልታለች። እነርሱ፣ ‘እግዚአብሔር ምድሪቱን ትቶአታል፣ እግዚአብሔር አያይም ይላሉ፣ ¹⁰እኔም የሠሩትን ሥራ በራሳቸው ላይ እመልስባቸዋለሁ እንጂ በርገራኔ ዐይን አላያቸውም፣ ከሚመጣባቸውም ነገር አላድናቸውም።”

¹¹እነሆ በፍታ የለበሰውና በጉኑም የጽሕፈት ዕቃ ማኅደር ያነገበው ሰው ተመልሶ፣ “እንዳዘዝኸው ፈጽሜአለሁ” አለ።

የእግዚአብሔር ክብር ከቤተ መቅደሱ ተለየ

10 እኔም አየሁ፣ እነሆ ከኪሩቤል ራሳ በላይ ካለው ጠፈር ከፍ ብሎ፣ የሰንጥር ዙፋንን የሚመስል ነገር ነበረ። ²እግዚአብሔርም በፍታ የለበሰውን ሰው፣ “በኪሩቤል ሥር ወዳሉት መንኮራኩሮች መካከል ግባ፣ በኪሩቤል መካከል ካለውም የእሳት ፍም እጅህን ሞልተህ ዝገን፣ በከተማዬቱም ላይ በትኑው” አለው። ሰውዬውም እየየሁት ገባ።

9፥3 1ሳሙ4፥21፣ ሕዝ10፥4፣ሕዝ11፥22
9፥4 ዘፍ4፥15፣ ዘ012፥7፣ መዝ19፥53፣136፣ ኤር7፥29፣13፣17፣ 25፥29፣ሕዝ21፥6፣ አሞ6፥6፣2ቆር1፥22፣ ራሕ7፥3
9፥5 ዘ032፥27፣ ኢሳ13፥18፣ኤር13፥14፣ ሕዝ5፥11
9፥6 ዘፍ4፥15፣ ዘ012፥7፣ 2ዘፍ36፥17፣ ኤር7፥32፣16፥6፣ 25፥29፣ሕዝ6፥4፣ 8፥11-13፣16፣ 1ጴጥ4፥17
9፥7 ሕዝ6፥7
9፥8 ኢሳ7፥6፣ ሕዝ4፥14፣7፥8፣ 11፥13፣አሞ7፥1-6
9፥9 ኢዮ22፥13፣ መዝ58፥2፣ኤር12፥1፣ ሕዝ8፥12፣14፥23፣ 22፥29፣ዕገ1፥4
9፥10 ኢሳ22፥5፣ 65፥6፣ኤር13፥14፣ ሕዝ8፥18፣11፥21፣ 23፥49
10፥1 ዘፍ3፥24፣ ዘ024፥10፣ሕዝ1፥22፣ ራሕ4፥2
10፥2 2ሳሙ22፥9፣ ሕዝ1፥15፣9፥2፣ ራሕ8፥5
10፥4 ዘ024፥16፣ ሕዝ9፥3፣4፣4፥4
10፥5 ኢዮ40፥9፣ ሕዝ3፥13
10፥6 ዳገ7፥9
10፥7 ሕዝ5፥4
10፥8 ሕዝ1፥8
10፥9 ዘ028፥20፣ ራሕ21፥20
10፥12 ሕዝ1፥15፣ -21፣ራሕ4፥6-8
10፥14 1ነገ7፥29፣ 36፣ሕዝ1፥6፣10፣ 41፥19፣ራሕ4፥7
10፥15 መዝ137፥1፣ ኢሳ6፥2

³ሰውዬው ወደ ውስጥ በገባ ጊዜ፣ ኪሩቤል በቤተ መቅደሱ ውስጥ በደቡብ በኩል ቆመው ነበር፤ ደመናም ውስጠኛውን አደባባይ ሞላ። ⁴የእግዚአብሔርም ክብር ከነበረበት ከኪሩቤል በላይ ተነሥቶ ወደ ቤተ መቅደሱ መድረክ ሄደ፤ ደመናው ቤተ መቅደሱን ሞላ፤ አደባባይም በእግዚአብሔር ክብር ብርሃን ተሞላ። ⁵ሁሉን የሚገዛ አምላክ ሲናገር እንደሚሰማው ድምፅ ዐይነት፣ የኪሩቤል ክንፎች ድምፅ እስከ ውጪው አደባባይ ድረስ ይሰማ ነበር።

⁶እግዚአብሔር በፍታ የለበሰውን ሰው፣ “ከኪሩቤል ዘንድ ከመንኮራኩሮቹ መካከል እሳት ወሰድ” ብሎ ባዘዘው ጊዜ፣ ሰውዬው ወደ ውስጥ ገብቶ በአንዱ መንኮራኩር አጠገብ ቆመ። ⁷ከኪሩቤልም አንዱ በመካከላቸው ወዳለው እሳት እጁን ዘርግቶ ጥቂት ወሰደ፤ በፍታ በለበሰው ሰው እጅ ላይ አኖረው፤ እርሱም ይዞ ወጣ። ⁸ከኪሩቤል ክንፎች ሥር የሰው እጅ የሚመስል ይታይ ነበር።

⁹እኔም አየሁ፣ እነሆ፣ በኪሩቤል አጠገብ አራት መንኮራኩሮች ነበሩ፤ በእያንዳንዱ ኪሩብ አጠገብ አንድ መንኮራኩር ነበር፤ የመንኮራኩሮቹም መልክ እንደ ቢረሌ ያንጸባርቅ ነበር። ¹⁰የአራቱም መልክ ይመሳሰላል ነበር፤ እያንዳንዱም መንኮራኩር በመንኮራኩር ውስጥ ተሰክቶ የተሠራ ይመስል ነበር። ¹¹መንኮራኩሮቹ በሚንቀሳቀሱበት ጊዜም ኪሩቤል ወደ ዞሩበት ወደ አራቱ አቅጣጫ ሁሉ መሄድ ይችላል ነበር፤ ኪሩቤል በሚሄዱበት ጊዜ መንኮራኩሮቹ ወዲያ ወዲህ^ከ አይሉም ነበር፤ ኪሩቤል በሚሄዱበት ጊዜ ወዲያ ወዲህ ሳይሉ፣ ራስ ወደ ዞረበት ወደ ማንኛውም አቅጣጫ ይጓዙ ነበር።

¹²ጀርባቸውን፣ እጃቸውን፣ ክንፋቸውን ጨምሮ መላ ሰውነታቸው እንዲሁም አራቱ መንኮራኩሮቻቸው በጠቅላላ በዐይን የተሞሉ ነበሩ። ¹³መንኮራኩሮቹ ሮቹም፣ “ተሸከርካሪ መንኮራኩሮች” ተብለው ሲጠሩ ሰማሁ። ¹⁴እያንዳንዱም ኪሩብ አራት አራት ፊት ነበሩት፤ ይኸውም አንደኛው ፊት የኪሩብ፣ ሁለተኛው የሰው ፊት፣ ሦስተኛው የአንበሳ ፊት፣ አራተኛውም የንስር ፊት ነበር።

¹⁵ኪሩቤልም ወደ ላይ ተነሡ፣ እነዚህም በኩር ወንዝ አጠገብ ያየኋቸው ሕያዋን ፍጡራን ነበሩ። ¹⁶ኪሩቤል ሲንቀሳቀሱ፣ መንኮራኩሮቹም ከጎናቸው ይንጠቀሳቀሱ

^ክ ወይም ላፕሳሁሉ
^ከ ፊት-ይሁሉ ኤል-ጃይ ይለዋል
^ከ ወይም ወደ አንድ ወገን አይሉም ነበር

ነበር፤ ኪሩቤልም ከምድር ለመነሣት ክንፋቸውን ሲዘረጉ፣ መንኲራተሮቹ ከአጠገባቸው አይለዩም ነበር።¹⁷ኪሩቤል ቀጥ ብለው በሚቆሙበት ጊዜ እነርሱም ደግሞ ይቆማሉ፤ ኪሩቤል ከምድር ከፍ ከፍ በሚለብት ጊዜ፣ የሕያዋኑ ፍጡራን መንፈስ በውስጣቸው ስላለ፣ መንኲራተሮችም አብረዋቸው ይነሡ ነበር።

¹⁸ከዚህ በኋላ፣ የእግዚአብሔር ክብር ከቤተ መቅደሱ ደጃፍ ላይ ተነሥቶ ከኪሩቤል በላይ ቆመ።¹⁹ኪሩቤልም እኔ እያየኋቸው ክንፍ ቻቸውን ዘርግተው ከምድር ተነሥተው ሄዱ፤ መንኲራተሮቹም አብረዋቸው ሄዱ፤ በእግዚአብሔርም ቤት በምሥራቁ በር መግቢያ ላይ ቆሙ፤ የእስራኤልም አምላክ ክብር በላይ ቸው ላይ ነበር።

²⁰እነዚህ በኮቦር ወንዝ አጠገብ ከእስራኤል አምላክ በታች ያየኋቸው ሕያዋን ፍጡራን ነበሩ፤ ኪሩቤልም እንደሆኑ አስተዋልሁ።²¹እያንዳንዳቸው አራት አራት ፊት፣ አራት አራት ክንፍ፣ ከከንፍቻቸውም ሥር የሰውን እጅ የሚመስል ነበራቸው።²²ፊታቸውም በኮቦር ወንዝ አጠገብ ካየኋቸው ጋር ይመሳሰላል ነበር፤ እያንዳንዱም ቀጥ ብሎ ወደ ፊት ይሄድ ነበር።

በእስራኤል መሪዎች ላይ የተላለፈ ፍርድ

11 መንፈስም ወደ ላይ አነሣ፤ ከዚያም በምሥራቅ በኩል ወዳለው ወደ እግዚአብሔር ቤት በር አመጣኝ። በበሩም መግቢያ ላይ ሃያ አምስት ሰዎች ነበሩ፤ በእነርሱም መካከል የሕዝቡን መሪዎች የዛርን ልጅ ያሕንደንና የበናያሰን ልጅ ፈላጊያንን አየሁ።²እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፡ “የሰው ልጅ ሆይ፤ እነዚህ ሰዎች ክፋትን የሚያቅዱና በዚህችም ከተማ ላይ ተንኮልን የሚመክሩ ናቸው።³እነርሱም፣ ‘ቤቶች የሚሠሩበት ጊዜ ቅርብ አይደለምን?’ ይህች ከተማ ድስት ናት፤ እኛም ሥጋ ነን’ ብለዋል።⁴ስለዚህ ትንቢት ተናገርባቸው፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ትንቢት ተናገር።”

⁵የእግዚአብሔርም መንፈስ በላዬ ወረደ እንዲህም አለኝ፡ “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘የእስራኤል ቤት ሆይ፤ እናንተ እንዲህ ብላችኋል፤ እኔ ግን የልባችሁን ሐሳብ ዐውቃለሁ።⁶በዚህች ከተማ ብዙ ሰው ገድላችኋል፤ መንገዶቻችን ራሳ በራሳ አድርጋችኋል።’

⁷ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘በዚያ የጣላችኋቸው ራሳዎች እነርሱ ሥጋ ናቸው፤ ይህችም ከተማ ድስት ናት፤

10፥17 ሕዝ3፥13
10፥18 1ሳሙ4፥21፤ መዝ18፥10
10፥19 ሕዝ11፥1፤ 22፥43፥4
10፥20 ሕዝ1፥1
10፥21 ሕዝ1፥6፤ 41፥18
10፥22 ሕዝ1፥1
11፥1 ቀ*13፤ ኤር5፥5፤ሕዝ8፥16፤ 10፥19፥43፥4-5
11፥2 ኢሳ29፥20፤ ሕዝ8፥11፤ኖሆ1፥11
11፥3 ቀ*7፤ ኤር1፥13፤ሕዝ2፥22፤ 27፥24፥3፤ሚክ3፥3
11፥4 ሕዝ3፥4፥17
11፥5 መዝ26፥2፤ ኤር17፥10
11፥6 ሕዝ7፥23፤ 22፥6
11፥7 ቀ*3፤ ኤር1፥13፤ ሕዝ24፥3-13፤ ሚክ3፥2-3
11፥8 ዘሌ26፥25፤ ምሳ10፥24፤ ኢሳ66፥4፤ኤር42፥16
11፥9 ዘደ28፥36፤ መዝ106፥41፤ ሕዝ 5፥8
11፥10 2ነገ14፥25
11፥11 ቀ*3፤ ሕዝ24፥6
11፥12 ዘሌ18፥4፤ ሕዝ6፥7፤8፥10፤ 18፥9
11፥13 ቀ*1፤ ሕዝ9፥8፤አዋ7፥2
11፥15 ሕዝ33፥24
11፥16 መዝ31፥20፤ 90፥1፥91፥9፤ ኢሳ 4፥6
11፥17 ነሀ1፥9፤ ኤር3፥18፥24፥5-6፤ 28፥25፥34፥13፤ 36፥28
11፥18 ሕዝ5፥11፤ 37፥23
11፥19 2ዜና30፥12፤ መዝ86፥11፤ ሕዝ18፥31፤ ዘዎ7፥12፤ሜ2፥5፤ 2ቁር3፥3
11፥20 ዘዐ6፥7፤ መዝ1፥2፤ኤር11፥4፤ 32፥38፤ሕዝ14፥11፤ 34፥30፥36፥26-28፤ ሆሊ1፥9፤ዘዎ8፥8፤ ዕብ8፥10
11፥21ኤር16፥11፤ 16፥18፤ሕዝ9፥10፤ 16፥43

እናንተን ግን ከውስጧ አወጣችኋለሁ።⁸ሰይፍን ፈርታችኋል፤ እኔም ሰይፍ እልክ ባችኋለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።⁹ከከተማዬቱ አውጥቼ ለባዕዳን አሳልፌ እስጣችኋለሁ፤ ፍርድንም አመጣባችኋለሁ።¹⁰ሰይፍ ትወድቃላችሁ፤ በእስራኤል ድንበር ላይ እፈርድባችኋለሁ፤ በዚያ ጊዜም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።¹¹ይህች ከተማ ድስት አትሆንላችሁም፤ እናንተም በውስጧ ሥጋ አትሆኑም፤ በእስራኤልም ድንበር ላይ እፈርድባችኋለሁ።¹²በዚያ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ፤ እናንተ በዙሪያችሁ ያሉትን አሕዛብ ሥርዐት ተከተላችሁ እንጂ ትእዛዜን አልፈጸማችሁም ሕጌንም አልጠበቃችሁምና።”

¹³ትንቢት እየተናገርሁ ሳለ፣ የበናያሰ ልጅ ፈላጊያ ሞተ፤ እኔም በግንባሬ ተደፍቼ፣ “ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ ወደ የእስራኤልን ቅሬታ ፈጽመህ ታጠፋለህን?” በማለት በታላቅ ድምፅ ጮኸሁ።

¹⁴የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤¹⁵“የሰው ልጅ ሆይ፤ ወንድሞችህ፣ የራስህ ዘመዶችና የእስራኤል ቤት ሁሉ፤ ‘እግዚአብሔር ርቀዋል፤ ይህች ምድር ርስት ሆና ለኛ ተሰጥታናለች’ ብለው የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች የተናገሩባቸው ናቸው።”⁰

የእስራኤል የመመለስ ተስፋ

¹⁶ስለዚህ እንዲህ በል፡ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “በአሕዛብ መካከል ብሰድዳቸውም፤ በአገሮች መካከል ብበታት ናቸውም፤ በሄዱባቸው አገሮች ሁሉ ለጥቂት ጊዜ መቅደስ ሆኜአቸዋለሁ።”

¹⁷ስለዚህ እንዲህ በል፡ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “ከአሕዛብ መካከል እስበስባችኋለሁ፤ ከተበተናችሁባቸው አገሮች እመልሳችኋለሁ፤ የእስራኤልንም ምድር እንደ ገና እስጣችኋለሁ።”

¹⁸“ወደዚያ በተመለሱ ጊዜ የረከሱ ምስሎቻችን ደፍረው ተግባሯን ያስወግዳሉ።¹⁹የማያ ወላውል ልብ እስጣቸዋለሁ፤ አዲስ መንፈስ በውስጣቸው አኖራለሁ፤ ድንጋዩን ልብ ከውስጣቸው አወጣለሁ፤ ሥጋ ልብም እስጣቸዋለሁ።²⁰ስለዚህ ትእዛዜን ይፈጽማሉ፤ ሕጌን ይጠብቃሉ። እነርሱ ሕዝቤ ይሆናሉ፤ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ።²¹ነገር ግን ልባቸው ወደ ረከሱ ምስሎቻቸውና ወደ ደፍረው ተግባሯቸው

⁰3 ወይም ቤቶችን ለመሥራት ጊዜው አሁን አይደለም
¹⁵ ወይም በምርኮ ከአንተ ጋር የበሩና (ሰብዐ ሊቃናትና ሱርስትን ይመ)
¹⁹ ወይም የኢየሩሳሌም ሰዎች የተናገሩባቸው፣ ከእግዚአብሔር ርቀ

ባራቸው ያዘነበለውን እንደ ሥራቸው አከፍ ላቸዋለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

²²ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ዘረጉ፤ መንኲራኩሮቹም በአጠገባቸው ነበሩ፤ የእስራኤልም አምላክ ክብር በላያቸው ላይ ነበር። ²³የእግዚአብሔርም ክብር ከከተማዬቱ ውስጥ ተነሥቶ ወጣ፤ ከከተማዬቱም በስተ ምሥራቅ ካለው ተራራ በላይ ቆም አለ። ²⁴መን ፈስም ወደ ላይ አነሣኝ፤ በእግዚአብሔርም መንፈስ በተሰጠው ራእይም በባቢሎንም ምድር ወደ ነበሩት ምርኮኞች አመጣኝ።

ከዚያም የሁለት ራእይ ከእኔ ወጥቶ ሄደ፤ ²⁵እኔም እግዚአብሔር ያሳዩኝን ነገር ሁሉ ለምርኮኞቹ ተናገርሁ።

ምርኮው በትእምርት መቅረቡ

12 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²“የሰው ልጅ ሆይ፤ በዐመፀኛ ሕዝብ መካከል ተቀምጠሃል፤ የሚያዩበት ዐይን አላቸው፤ ነገር ግን አያዩም፤ የሚሰሙበትም ጆሮ አላቸው፤ ነገር ግን አይሰሙም፤ ዐመፀኛ ሕዝብ ናቸውና።

³“ስለዚህ የሰው ልጅ ሆይ፤ እነርሱ እያዩህ በቀን ጓዝህን ጠቅልሎ ለመሰደድ ተዘጋጅ፤ ካለህበትም ስፍራ ተነሥተህ ወደ ሌላ ቦታ ሂድ፤ ዐመፀኛ ቤት ቢሆኑም ምናልባት ይህን ያስተውሉታል። ሳብቀን እያዩ ጓዝህን እንደ ስደተኛ ጓዝ አውጣው፤ በምሽትም እያዩህ ስደተኛ እንደሚወጣ ውጣ። ⁵እነርሱ እያዩ ግንቡን ነድለህ ጓዝህን በዚያ አሹልክ። ፍበፊታቸው ጓዝህን በትከሻህ ላይ አስቀምጥ፤ በምሽትም ተሸክመህ ውጣ። ለእስራኤል ቤት ምልክት አድርጌ ሃለሁና ምድሪቱን እንዳታይ ፊትህን ሸፍን።”

⁷እኔም በታዘዝሁት መሠረት አደረግሁ፤ በቀን ጓዜን ጠቅልጬ እንደ ስደተኛ ጓዝ አወጣሁ፤ በምሽትም ግንቡን በእጄ ነድል ሁት፤ እያዩኝም በምሽት ጓዜን በትከሻዬ ላይ ተሸክሜ አወጣሁ።

⁸በማገስቱም ጠዋት የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ⁹“የሰው ልጅ ሆይ፤ ዐመፀኛው የእስራኤል ቤት፤ ‘ይህ የም ታደርገው ምንድን ነው?’ ብለው ጠይቀውህ አልነበረምን?”

¹⁰“እንዲህ በላቸው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ይህ የትንቢት ቃል በእየሩሳሌም ለሚኖረው መስፍንና በዚያ ለሚገኙት ለእስራኤል ቤት ሁሉ ነው’።”

¹¹እኔ ምልክታችሁ ነኝ፤ በላቸው። “እኔ እንዳደረግሁት፤ እንዲሁ በእነርሱ

11+22 ሠ24+16፣ ሕዝ9+3፣10+19
11+23 ሕዝ1+28፣ 10+4፣ዘክ14+4
11+24 ሕዝ37+1፣ 43+5፣24፣12+24
11+25 ሕዝ3+4፣11
12+2 መዝ78+40፣ ኢ.ሳ6+10፣ኤር42፣ 21፣ማቴ13+15፣ ማር4+12፣8+18
12+3 ቍ11፣ኤር26+3፣36+3፣ሕዝ3+27፣2ጠ.ጥ2+25-26
12+4 ቍ12፣2፣71 25+4፣ኤር39+4
12+5 ኤር52+7፣ አጥ4+3
12+6 ቍ12፣ኢ.ሳ8+18፣20+3
12+7 ሕዝ24+18፣ 37+10
12+9 ሕዝ17+12፣ 20+49፣24+19
12+11 2ኅ25+7፣ ኢ.ሳ8+18፣ኤር15+2፣ 52+15፣ዘክ3+8

12+12 ኤር39+4፣ 52+7
12+13 ኢ.ሳ24+17 -18፣ኤር24+8፣ 39+7፣52+11፣ ሰፋ4+20፣ሕዝ1+3፣ 17+16፣20፣19+8፣ 32+3፣ሆሴ7+12
12+14 2ኅ25፣5፣ ኤር21፣7፣ሕዝ5፣10፣ 12፣17፣21
12+15 ዘሌ26+33
12+16 ኤር22+89፣ ሕዝ6+8-10፣14+22፣ 36+20
12+18 ሰፋ5+9
12+19ኤር10+22፣ ሕዝ4+16፣6+6-14፣ 23+33፣ሚክ7+13፣ ዘክ7+14
12+20 ኢ.ሳ7+23 -24፣ኤር4+7፣25+9
12+22 መዝ49+4፣ ኢ.ሳ5+19፣ሕዝ11+3፣ ኢሞ6+3፣2፣8፣3+4
12+23 መዝ37+13፣ ሕዝ7+7፣18+3፣ ኢ.ላ2፣1፣1፣ፊ1+14
12+24 ኤር14+14፣ ሕዝ13+23፣ሚክ3+6፣ ዘክ13+24
12+25 ዘካ11+23፣ 14+28-34፣ ኢ.ሳ14+24፣55+11፣ ኤር16+9፣ሕዝ3+6፣ ፊን1+5፣2+3

ይደረግባቸዋል፤ በምርኮኞችንም ተሰደው ይሄዳሉ።

¹²“በመካከላቸው ያለው መስፍን በምሽት ጓዜን በትከሻው ተሸክሞ ይወጣል፤ ሾልኮ እንዲሄድ ግንቡ ይነደልለታል፤ ምድሪቱንም እንዳያይ ፊቱን ይሸፍናል። ¹³መረቤን በእርሱ ላይ እዘረጋለሁ፤ በወጥመዴም ይያዛል፤ ወደ ከለዳውያን ምድር ወደ ባቢሎን አመጣ ዋለሁ፤ ነገር ግን እርሷን ሳያያት በዚያ ይሞታል። ¹⁴በዙሪያው ያሉትን ረዳቶቹንና ወታደሮቹን ሁሉ ወደ ነፋስ እበትናቸዋለሁ፤ በተመዘዘም ሰይፍ አሳድዳቸዋለሁ።

¹⁵“በአሕዛብ መካከል ስበትናቸውና በአገሮችም መካከል ስዘራቸው፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ። ¹⁶ነገር ግን በሄዱባቸው አሕዛብ መካከል ስለ ጸያፍ ተግባራቸው ይናገሩ ዘንድ ከእነርሱ ጥቂቶቹን ከሰይፍ ከራብና ከቸንፈር አተርፋለሁ። በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።”

¹⁷የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ¹⁸“የሰው ልጅ ሆይ፤ ምግብህን በድንጋጤ ብላ፤ ውሃህንም በፍርሀትና በመንቀጥጥ ጠጣ። ¹⁹ለምድሪቱ ሕዝብ እንዲህ በል፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር በእየሩሳሌምና በእስራኤል ምድር ስለሚኖሩት እንዲህ ይላል፤ ‘በዚያ ከሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ዐመፀ የተነሣ ምድራቸው ስለምትራጩት፤ ምግባቸውን በጭንቀት ይመገባሉ፤ ውሃቸውንም በፍርሀት ይጠጣሉ። ²⁰ሰው ይኖርባቸው የነበሩ ከተሞች ባደማ ይሆናሉ፤ ምድሪቱም ወና ትሆናለች። በዚያ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።”

²¹የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²²“የሰው ልጅ ሆይ፤ በእስራኤል ምድር፤ ‘ዘመኑ ረዘሞአል፤ ራእዩ ሁሉ ከንቱ ሆኖአል’ የምትሉት ይህ አባባል ምንድነው? ²³እንዲህ በላቸው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ይህን አባባል እሽራለሁ፤ በእስራኤልም ምድር ዳግመኛ በንግግራቸው አይጠቀሙበትም’። እንዲህም በላቸው፤ ‘ራእዩ ሁሉ የሚፈጸምበት ጊዜ ቀርቦአል፤ ²⁴በእስራኤል ሕዝብ መካከል ከእንግዲህ ሐሰተኛ ራእይና አሳሳች ሟርት አይገኝምና። ²⁵ነገር ግን እኔ እግዚአብሔር እናገራለሁ፤ የምናገረውም ቃል ሳይዘገይ ይፈጸማል፤ እናንተ ዐመፀኛ ቤት ሆይ፤ የተናገርሁትን ሁሉ በዘመናችሁ እፈጽማለሁ’ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

²⁶የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²⁷“የሰው ልጅ ሆይ፤ የእስራኤል

²⁴ ወይም ከለዳውያን

ቤት፤ 'ይህ ሰው የሚያየው ራሕይ ገና ለሩቅ ዘመን የሚሆን ነው፤ የሚናገረውም ትንቢት የረጅም ጊዜ ትንቢት ነው' ይላሉ።

28። ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ 'ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "ከተናገርሁት ቃል ከእንግዲህ የሚዘገይ የለም፤ የምለው ሁሉ ይፈጸማል" ይላል ጌታ እግዚአብሔር።' "

የሐሰተኛ ነቢያት መወገዝ

13 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ 2። የሰው ልጅ ሆይ፤ ትንቢት በሚናገሩት በእስራኤል ነቢያት ላይ ትንቢት ተናገር፤ ከዝግግር ራሳቸው ትንቢት የሚናገሩትን እንዲህ በላቸው፤ 'የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ 3። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "አንዳች ነገር ሳያዩ የራሳቸውን መንፈስ ለሚከተሉ ሞኞች" ነቢያት ወዮላቸው! 4። እስራኤል ሆይ፤ ነቢያትሽ በፍርስራሽ መካከል እንደሚኖሩ ቀበሮዎች ናቸው። 5። በእግዚአብሔር ቀን በሚሆነው ጦርነት ጸንቶ መቆም እንዲችሉ፤ የተሰነጠቀ ውን ቅጥር ለእስራኤል ቤት ለመጠገን ወደዚያ አልወጣችሁም። 6። ራሕያቸው ሐሰት፤ ትንቢታቸው ውሸት ነው፤ እግዚአብሔር ሳይልካቸው፤ 'እግዚአብሔር እንዲህ ይላል' ይላሉ፤ ይህም ሆኖ የተናገሩት ይፈጸማል ብለው ይጠብቃሉ። 7። እኔ ሳልናገር፤ 'እግዚአብሔር እንዲህ ይላል' ስትሉ ሐሰተኛ ራሕይ ማየታችሁ፤ ውሸተኛስ ትንቢት መናገራችሁ አይደለምን?"

8። ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "ቃላቸው ሐሰት፤ ራሕያቸውም ውሸት ስለ ሆነ እኔ በእናንተ ላይ ተነሥቻለሁ፤ ይላል ልዑል እግዚአብሔር። 9። እጄ የሐሰት ራሕይ በሚያዩና በሚያግርቱ ነቢያት ላይ ተነሥቻለሁ፤ የሕዝቤ ጉባኤ ተካፋይ አይሆኑም፤ በእስራኤል ቤት መዝገብ አይጻፉም፤ ወደ እስራኤልም ምድር አይገቡም። በዚያ ጊዜ እኔ ጌታ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።

10። ሰላም ሳይኖር፤ 'ሰላም አለ' እያሉ ሕዝቤን ያስታሉ፤ ሕዝቡ ካብ ሲሰራ እነርሱ በኖራ ይለስናሉ። 11። ስለዚህ በኖራ ለሚለስኩት ካብ እንደሚወድቅ ንገራቸው። ዶፍ ይወርዳል፤ ታላቅ የበረዶ ድንጋይ እስዳለሁ፤ ዐውሎ ነፋስም ይነሣል። 12። እነሆ ካብ ሲፈርስ ሕዝቡ 'የለሰናችሁበት ኖራው ወዴት ሄደ?' ብለው አይጠይቁችሁምን?"

13። ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "በመጣቴ ዐውሎ ነፋስ እስዳለሁ፤ በቀጣዩ የበረዶ ድንጋይ እልካለሁ፤ ዶፍም ከታላቅ ጥፋት ጋር ይወርዳል። 14። በኖራ

12+27 ሕዝ11+3፤ 8፡710+14፤ ማ፡24+48-50፤ 2፡ጸ፡3+4
13+2 ፋ፡17፤ ኢ፡9+15፤ኢ፡23+16፤ 28+15፤37+19፤ ሕዝ22+28
13+3 ኢ፡23+25 -32፤ሰ፡2+14፤ ሆሴ9፤7
13+5 ኢ፡458+12፤ ሕዝ7+19፤22+30፤ 30+3
13+6 ኢ፡5+1፤ 14+14፤23+16፤ 28+15፤29+9፤ ሕዝ2+24-25፤22+28
13+7 ኢ፡430+10
13+8 ኢ፡21+13
13+9 ዘ፡6+2፤ 32+32፤ዘ፡13+3፤ ኢ፡17+13፤20+3-6፤ ሕዝ 20+38
13+10 ኢ፡4+10፤ 23+13፤50+6፤ ሕዝ7+25፤22+28
13+11ኢ፡ሱ፡10+11፤ ኢ፡ፍ፡38+23፤ መዝ11+6፤ሕዝ38+22
13+13 ዘ፡9+25፤ ኢ፡ሱ፡10+11፤ ሕ፡ፍ፡14+19፤38+23፤ ኢ፡430+30፤ ራ፡እ፡11+19፤16+21
13+14 ኢ፡422+5፤ ኢ፡6፡15፤መዝ1፡6

13+16 ኢ፡457+21፤ ኢ፡6፡14፤ሕዝ7+25
13+17 ፋ፡2፤ ዘ፡15+20፤ሕዝ4+7፤ 25+2፤28+21፤ ራ፡እ፡2+20
13+19 ም፡28+21፤ ኢ፡456+11፤ ኢ፡44+26፤ ሕዝ20+39፤22+26፤ 36+20፤ 39+7፤ሚክ3፤11
13+20 መዝ124+7
3+21 መዝ9+3
13+22 ኢ፡9+15፤ ኢ፡23+14፤ ሕዝ8+21፤33+14-16
13+23 ዘ፡6+12፤ መዝ72፤14፤ ሕዝ12+24፤ሚክ3፤6
14+1 ሕዝ8+1፤ 20+1
14+3 ፋ፡7፤ ኢ፡41+15፤ሕዝ6+4፤ 7+19፤20+31

የለሰናችሁትን ካብ አፈርሳለሁ፤ መሠራቱም ተገልጦ እስኪታይ ድረስ ከምድር ጋር አደባልቀዋለሁ። ቅጥሩ በሚወድቅበት ጊዜ እናንተም በውስጡ ታልቃላችሁ። በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። 15። መጣቴንም በቅጥሩና ኖራ በለሰኩት ሰዎች ላይ እስዳለሁ፤ እናንተንም እንዲህ እላችኋለሁ፤ 'ቅጥሩና ቅጥሩን በኖራ የለሰኩት የሉም፤ 16። ኢየሩሳሌም ትንቢት የተናገሩላትና ሰላም ሳይኖር የሰላም ራሕይ ያዩላት የእስራኤል ነቢያት ጠፍተዋል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።' "

17። አሁንም የሰው ልጅ ሆይ፤ ከራሳቸው አመንጭተው ትንቢት ወደሚናገሩ ወደ ሕዝብ ሲቶች ልጆች ፊትህን መልስ፤ ትንቢትም ተናገርባቸው፤ 18። እንዲህም በል፤ 'ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "የሕዝብን ነፍስ ለማጥመድ፤ ለአስማታቸው ለእጃቸው አንን ሁሉ አሸንክታብ ለሚያሰፉና፤ የተለያዩ መጠን ያለውን የራስ መሸፈኛ ለሚያበጁ ሴቶች ወዮላቸው! በውኃ የሕዝቤን ነፍስ እያጠመዳችሁ የራሳችሁን ነፍስ ታድናላችሁን? 19። ዕፍኝ ለማይሞላ ገብስና ለቀራሽ እንጀራ ስትሉ ሐሰትን የሚያደምጥ ሕዝቤን እየሞቁችሁ መሞት የማይገባውን በመግደል፤ መኖር የማይገባውንም በማትረፍ በሕዝቤ መካከል አርክሳችሁኛል።

20። ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "እነሆ የሕዝብን ነፍስ እንደ ወፍ በምታጠምዱበት አሸንክታብ ላይ ተነሥቻለሁ፤ ከእንዳችሁ ላይ እቀዳድደዋለሁ፤ እንደ ወፍ የምታጠምዱትንም ሕዝብ ነጻ አወጣዋለሁ። 21። መሸፈኛችሁን ቀድጄ ሕዝቤን ከእጃችሁ አድናለሁ፤ ከእንግዲህም ወዲህ በቀጥታራችሁ ሥር አይሆኑም፤ በዚያ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። 22። እኔ ያላሳዘንሁትን ጻድቅ በውሸት ስላሳዘናችሁ፤ 'ገጠአተኛም ከክፉ መንገዱ ተመልሶ ሕይወቱን እንዳያድን በገጠአቱ ስላበረታታችሁት፤ 23። ከእንግዲህ የሐሰት ራሕይ አታዩም፤ ማርትም አታሟርቱም፤ ሕዝቤን ከእጃችሁ አድናለሁ፤ በዚያ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።' "

ባዕድ አምልኮ ተከታዮች መወገዣቸው

14 ከእስራኤል ሽማግሌዎች አንዳንዶች ወደ እኔ መጥተው በፊቴ ተቀመጡ። 2። የእግዚአብሔርን ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ 3። የሰው ልጅ ሆይ፤ እነዚህ ሰዎች ጣዖቶቻቸውን በልባቸው አነረዋል፤ ክፋታቸውን እንደ ማሰናከያ ድንጋይ በፊታቸው

፡3 ወይም ከተዎች
፡14 ወይም ከተጣው

አስቀምጠዋል፤ ታዲያ ከእኔ እንዳች ነገር እንዲጠይቁ ልፍቀድላቸውን? ሳለዚህ እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ 'ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "ማንኛውም እስራኤላዊ ጣዖትን በልቡ አኑሮ፣ ክፋቱንም የማሰናከያ ድንጋይ አድርጎ በፊቱ በማስቀመጥ ወደ ነቢይ ቢ መጣ፣ እኔ እግዚአብሔር እንደ ጣዖቱ ብዛት እመልስለታለሁ።⁵ በጣዖቶቻቸው ምክንያት ከእኔ የተለዩትን የእስራኤልን ቤት ሁሉ ልብ ወደ ራሴ ለመመለስ ይህን አደርጋለሁ።"

⁶ "ሰለዚህ ለእስራኤል ቤት እንዲህ በል፤ 'ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ "ንስሐ ግብ! ከጣዖቶቻችሁ ተመለሱ፤ ጸያፍ ተግባራችሁንም ሁሉ ተወራ።"

⁷ "ማንኛውም እስራኤላዊ ወይም በእስራኤል የሚኖር ማንኛውም መጻተኛ ራሱን ከእኔ በመለየት ጣዖቶችን በልቡ አኑሮ፣ ክፋቱንም የማሰናከያ ድንጋይ በማድረግ በፊቱ አስቀምጦ ከእኔ ለመጠየቅ ወደ ነቢይ ቢ መጣ፣ እኔ ራሴ እግዚአብሔር እመልስለታለሁ።⁸ ፊቱን በክፋት ወደዚያ ሰው እመልሳለሁ፤ መቀጣጫና መተረጎቻቱን አደርገዋለሁ፤ ከሕዝቤም መካከል አስወግደዋለሁ፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃችሁ።

⁹ "ባዶ ትጋትን ይናገር ዘንድ ቢታለል፣ ያንን ነቢይ ያታለልሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ክንዴን በእርሱ ላይ አነሳለሁ፤ ከሕዝቤ ከእስራኤል መካከልም አጠፋዋለሁ።¹⁰ በደላቸው በራሳቸው ላይ ይሆናል፤ ነቢይም እርሱን ሊጠይቀው ከመጣው ሰው ጋር እኩል በደለኛ ይሆናል።¹¹ ከእንግዲህ የእስራኤል ሕዝብ መንገድ ስቶ ከእኔ አይለይም፤ ተመልሶም በኅጢአቱ ሁሉ ራሱን አያረክስም። እነርሱ ሕዝቤ ይሆናሉ፤ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።"

የማያመልጡት ፍርድ

¹² የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤¹³ "የሰው ልጅ ሆይ፤ አንድ አገር በእኔ ባለመታመን ቢበድለኝና እኔም እጄን በላይ ዘርግኜ የምግብ ምንጩን ባደርቅ፣ ራብንም አምጥቼበት ሰውንና እንስሳቱን ብገድል፤¹⁴ ሆኖ ግን ዳንኤልና¹⁵ ኢዮብ እነዚህ ሦስቱ በዚያ ቢኖሩ እንኳ፣ በጽድቃቸው የሚያድኑት ራሳቸውን ብቻ ነው፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።"

¹⁵ "የዱር አራዊትንም በአገሪቱ ላይ ሰድጄ አገሪቱን ሕፃናት አልባ ቢያደርጉትና ከአራዊቱም የተነሣ ምድሪቱ ሰው እስከማያል ፍባት ባደማ ብትሆን፤¹⁶ እኔ ሕያው እግዚአብሔር፤ በራሴ እምላለሁ ይላል ጌታ እግ

14፥5 ዘፃ32፥15፣ ኤር2፥11፣ሕዝ16፥45፣ ሆሴ5፥7፣ ዘዘ11፥8
 14፥6 ነዐ1፥9፣ ኢሳ2፥20፥30፥22፣ ኤር3፥12፥35፥15
 14፥7 ሉፋ3፣ ዘፍ 25፥22፣ ዘዐ12፥48፥20፥10፣ ኢሳ8፥14፣ ሆሴ4፥5፥5፥5
 14፥8 ዘኀ16፥38፣ መዝ102፥8፣ ኤር42፥20፣ ሕዝ5፥15፥15፥7
 14፥9 1ኀ22፥23፣ 2ዜ5፥18፥22፣ ኢሳ63፥17፥ሐር4፥10፣ 14፥15፥ዘዐ13፥3
 14፥11 ኢሳ51፥16፣ ሕዝ11፥19፥20፣ 37፥23፥48፥11
 14፥13 ዘሌ26፥26፣ ምሳ13፥21፣ ሕዝ5፥16፥6፥14፥15፥8
 14፥14 ሉፋ20፣ ዘፍ6፥8፥9፥ኢዮ1፥1፣ 42፥9፥ኤር15፥1፣ ሕዝ3፥19፥18፥20፣ 28፥3፥ፃን1፥6፥6፥13
 14፥15 ዘሌ26፥22፣ ሕዝ5፥17
 14፥16 ዘፍ19፥29፣ ሕዝ 18፥20

14፥17 ዘሌ26፥25፣ ኤር25፥27፥42፥16፣ ሕዝ25፥13፥ሰፍ1፥3
 14፥19 ኢሳ34፥3፣ ኤር14፥12፥ሕዝ7፥8፣ 38፥22
 14፥20 ሉፋ14
 14፥21 ዘኀ33፥4፣ 2ሳጦ፥24፥13፥ኢሳ 31፥8፥34፥6፥66፥16፣ ኤር14፥12፥15፥3፣ 27፥8፥ሕዝ5፥17፣ 21፥13፥19፥33፥27፣ አጥ4፥6፥10፥ፊላ6፥8
 14፥22 ኤር41፥16፣ ሕዝ12፥16፥20፥43፣ 31፥16፥32፥31
 14፥23 ኤር22፥8-9፣ ሕዝ8፥6፥18፥9፥9
 15፥2 መዝ80፥8-16፣ ኢሳ5፥1፥7፥27፥2-6፣ ኤር2፥21፥ሆሴ10፥1፣ ዮሐ15፥2
 15፥3 ኢሳ22፥23፣ ኤር13፥10
 15፥4 ሕዝ7፥3-10፣ 19፥14፥ዮሐ15፥6

ዚአብሔር፤ እነዚህ ሦስቱ ሰዎች ቢኖሩባት እንኳ፣ ወንዶች ወይም ሴቶች ልጆቻቸውን ማዳን አይችሉም፤ እነርሱ ብቻ ይድናሉ፤ ምድሪቱ ግን ባድማ ትሆናለች።"

¹⁷ "ሰይፍን በአገሪቱ ላይ አምጥቼ፣ 'ሰይፍ በዚህ ምድር ይለፍ' ብል፣ ሰውንና እንስሳን ባጠፋ፣¹⁸ በሕያውነቱ እምላለሁ ይላል እግዚአብሔር፤ እነዚህ ሦስት ሰዎች ቢኖሩባትም እንኳ ራሳቸው ብቻ ይድናሉ እንጂ ወንዶች ወይም ሴቶች ልጆቻቸውን ማዳን አይችሉም።"

¹⁹ "ቸገራርንም በምድሪቱ ላይ ብሰድና ደም በማፍሰስ መግቱን አውርጄ ሰውንና እንስሳን ባጠፋ፣²⁰ በሕያውነቱ በራሴ እምላለሁ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ሆኖ ግን ዳንኤልና ኢዮብ ቢኖሩባትም እንኳ በጽድቃቸው ራሳቸውን ብቻ ይድናሉ እንጂ ወንዶችን ወይም ሴቶች ልጆቻቸውን አያድኑም።"

²¹ "ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ 'ሰውንና እንስሳቱን ለማጥፋት አራቱን አስፈሪ ፍርዶቼን፡- ሰይፍን፣ ራብን፣ የዱር አራዊትንና ቸገራርን በኢየሩሳሌም ላይ በማመጣበት ጊዜ ምንኛ የከፋ ይሆን! ማን ግን ከዚያ ወጥተው የሚተርፉ ወንዶችና ሴቶች ልጆች አሉ፤ እነርሱም ወደ እናንተ ይመጣሉ፤ እናንተም አካሄዳቸውንና ተግባራቸውን በምታዩበት ጊዜ በኢየሩሳሌም ላይ ስላመጣሁት መከራ፣ ስላደረሱባትም አስከፊ ነገር ሁሉ ትጽናናላችሁ።²³ አካሄዳቸውንና ተግባራቸውን በምታዩበት ጊዜ፣ ትጽናናላችሁ፤ አንዳች ነገር በከንቱ እንዳለ ደረገሁ ትረዳላችሁና፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።"

የማይረባው የወይን ግንድ

15 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤² "የሰው ልጅ ሆይ፤ የወይን ግንድ በዱር ካሉት ዛፎች ሁሉ ቅርንጫፍ የሚሻለው በምንድን ነው? ቅጣጥ ቅም ነገር ለመሥራት ከግንዱ አንዳች ተወስዶ ያውቃልን? ዕቃ የምንጠለጠል ልበትስ ከሌላ ከእርሱ ይበጃልን? ሳንዳንድ እሳት ላይ ከተጣለ በኋላ፣ እሳቱ ጫፍና ጫፍን አቃጥሎ፣ መኻሉን ከለበለበው፣ ለአንዳች ነገር ይጠቅማልን? ሳንግዲህ ደኅኖ ሆኖ ሳለ ለምንም ነገር ካልጠቀመ፣ እሳት ካቃጠለውና ከለበለበው በኋላ የቱን ያህል የሚረባ ይሆን!"

⁶ "ሰለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከዱር ዛፎች መካከል የወይን ግንድ

²14 ወይም ጸኔል፣ የዕብራይስጡን ቃል አጻጻፍ ስንመለከት ነቢይ ዳንኤልን ሳይሆን ሌላን ሰው የሚያመለክት ነው፤ እንዲሁም ፋፍ20

እንዲነድ ለእሳት አሳልፌ እንደ ሰጠሁ፤ እንዲሁ የአዳኛዎችን ነዋሪዎች አሳልፌ እሰጣለሁ። ፊቴን በክፋት ወደ እነርሱ እመልሳለሁ፤ ከእሳት ቢያመልጡም፤ ገና እሳት ይበላቸዋል። ፊቴን በክፋት ወደ እነርሱ በመለስሁ ጊዜ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።⁸ ታማኝ ካለሙ ሆናችሁ የተነሣ ምድሪቱን ባደማ አደርጋ ታለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

አዳኛዎችን ስላለመሆኗ የተሰጠ ተራዛሚ ተለዋጭ ዘይቤ

16 የእግዚአብሔር ቃል እንዲሁ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ፊጅ ሆይ፤ ለአዳኛዎች አስጸዶራ ተግባራት ፊት ለፊት ንገራት፤³ እንዲሁም በል፤ ‘ልዑል እግዚአብሔር አዳኛዎችን እንዲህ ይላታል፤ “ዘርሽና ትውልድሽ ከከነዓን ምድር ነው፤ አባትሽ አምራዊ፤ እናትሽም ኬጢያዊት ነበሩ። ሳብተወለድሽበት ቀን እትብትሽ አልተቆረጠም፤ ንጹሕ እንድትሆኑ በውሃ አልታጠብሽም፤ በጨው አልታሸሽም፤ በጨርቅም አልተጠቀለልሽም።⁵ በርሳራኔ ዐይን ተመልክቶሽ ወይም አዝኖልሽ ከእነዚህ አንዱን እንኳ ያደረገልሽ ሰው አልነበረም። ይል ቁንም በተወለድሽበት ቀን ተንቀሽሽ ስለ ነበር ሜዳ ላይ ተጣልሽ።

⁶ “እኔም በዚያ ሳልፍ፤ በደምሽ ውስጥ ወዲያ ወዲህ ስትንገራለሁ አየሁሽ፤ በደምሽም ውስጥ ተኝተሽ ሳለሽ፤ “በሕይወት ኑሪ!”^ጆ አልሁሽ። ገሜዳ ላይ እንዳለ ቡቃያ አሳደግሁሽ፤ አንቺም አደግሽ፤ ብርቅ ዕንቁ ሆንሽ። ጡቶችሽ አጎጠጡ፤ ጠጉርሽም አደገ፤ ነገር ግን ከእናትሽ ማሕፀን እንደ ወጣሽ ዕርቃንሽን ነበርሽ።

⁸ “ዳግመኛም በአጠገብሽ በማልፍበት ጊዜ ወደ አንቺ ተመለከትሁ፤ ለመፈቀርም እንደ ደረሰሽ ባየሁ ጊዜ፤ የመጉናጸፊያዬን ዘርፍ በላይሽ ዘርግቼ ዕርቃንሽን ሸፈንሁ። ማልሁልሽ፤ ከአንቺም ጋር ቃል ኪዳን ተጋባሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ አንቺም የእኔ ሆንሽ።

⁹ “በውሃ አጥቤሰሽ ከደም አጠራሁሽ፤ ዘይትም ቀባሁሽ።¹⁰ ወርቀ ዘቦ አለበሰሁሽ፤ ምርጥ ቁዳ ጫማም አደረግሁልሽ፤ ያማረ በፍታ አለበ ስሁሽ ውድ መደረቢያም አጎና ጸፍሁሽ።

¹¹ በጌጣጌጥ አንቁጠቁጥሁሽ፤ በእጅሽ አን ባር፤ በዐንገትሽም ድሪ አጠለቅሁልሽ።¹² በአፍንጫሽ ቀለበት፤ በጆሮሽ ጉትቻ፤ በራስሽም ላይ ውብ አክሊል አደረግሁልሽ።¹³ በወርቅና በብር አጌጥሽ፤ ልብሰሽም ያማረ በፍታ፤ ሐርና ወርቀ ዘቦ ነበር፤ ምግብሽም

15፥7 ዘሌ26፥17፤ መዝ134፥16፤ ኢሳ24፥18፤ ሕዝ5፥24፤14፥8፤ ኦሞ9፥14
 15፥8 ሕዝ14፥13፤ 17፥20፤18፥24
 16፥2 ኢሳ57፥12፤ ሕዝ8፥17፤20፥4፤ 22፥2፤23፥36
 16፥3 ፉፋ45፤ ዘፍ10፥15፤ 11፥25-29፤12፥18፤ 15፥16፤ዘፍ7፥1፤ ኢሳ24፥14-15፤ ሕዝ21፥30
 16፥4 ሆሴ2፥3
 16፥6 ፉፋ22፤ ዘዐ19፥4፤ ሕዝ18፥33፤2
 16፥7 ዘዐ1፥7፤ ዘዳ1፥10
 16፥8 ፉፋ59፤ ፍጥ3፥9፤ኢር2፥2፤ 11፥10፤ሆሴ2፥7፤ 19-20፤ሚላ2፥14
 16፥9 ፍጥ3፥3
 16፥10 ፉፋ18፤ ዘዐ26፥36፤ኢሳ3፥23፤ 19፥9፤ሕዝ27፥16
 16፥11 ዘፍ41፥42፤ መዝ73፥6፤ኢሳ3፥19፤ ኢር4፥30፤ ሕዝ23፥40፥42
 16፥12 ዘፍ35፥4፤ ምሳ1፥9፤ኢሳ3፥19፤ 21፥28፥5፤ ኢር13፥18
 16፥13 ዘፍ32፥13 -14፤1ሳሙ10፥1፤ 1፡74፥21፤ኦስ2፥9፤ 17፥5፥1
 16፥14 1፡71፥10፥24፤ አስ1፥11፤መዝ48፥2፤ ሰቆ2፥15፤ሕዝ5፥5
 16፥15 ፉፋ25፤ ኢሳ57፥8፤ኢር2፥20፤ ሕዝ 23፥3፤27፥3
 16፥16 2፡፡723፥7፤ ኢሳ57፥7
 16፥17 ሕዝ7፥20፤ ሆሴ2፥13
 16፥18 ኢር44፥5
 16፥19 ሆሴ2፥8
 16፥20 ዘዐ13፥2፤ መዝ106፥37-38፤ ኢሳ57፥5፤ኢር7፥31፤ ሕዝ23፥37
 16፥21 2፡፡717፥17፤ ኢር19፥5፤
 16፥22 ፉፋ6፤ መዝ25፥7፤88፥15፤ ኢር2፥2፤ሆሴ2፥3፤15፤ 11፥1
 16፥23 ሕዝ24፥6
 16፥24 ፉፋ31፤ መዝ78፥58፤ ኢሳ57፥7፤ኢር2፥20፤ 3፥2፥44፥21፤ ሕዝ20፥28
 16፥25 ፉፋ15፤ ምሳ9፥14፤ኢር3፥2

የላሙ ዱቄት፤ ማርና የወይራ ዘይት ነበር። እጅግ ውብ ሆንሽ፤ ንግሥት ለመሆንም በቃሽ።¹⁴ እኔ ከሰጠሁሽ ሞገስ የተነሣ ውበትሽ ፍጹም በመሆኑ ዝናሽ በአሕዛብ መካከል ገነነ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

¹⁵ “ነገር ግን በውበትሽ ተመካሽ፤ ዝናሽ ንም ለአመንዝራነት ተጠቀምሽበት፤ ከዐላፊ አግዳሚው ጋር ያለገደብ አመንዝርሽ ውበትሽም ለማንም ሆነ።¹⁶ ከልብሰሽ አንዳንዱን ወስደሽ የምታመነዝራበትን መስገጃ ስፍራ አስጌጥሽበት፤ እንዲህ ዐይነት ነገር ከዚህ ቀደም አልታየም፤ ወደፊትም አይኖርም።¹⁷ ከሰጠሁሽ ወርቄና ብሬ የተሠራውን ምርጥ ጌጣጌጥ ወስደሽ የወንድ ምስሎች ለራሰሽ አበጀሽ፤ ከእነርሱም ጋር ዝሙት ፈጸምሽ።

¹⁸ ወርቀዘቦ ልብሰሽን ወስደሽ ደረብሽላቸው፤ ዘይቱንና ዕጣኔንም በፊታቸው አቀረብሽ።¹⁹ እንድትባዱ የሰጠሁሽን ምግብ ይኸውም ምርጡን ዱቄት፤ ማርና የወይራ ዘይቱን መልካም መወዛ ያለው ዕጣን አድርገሽ አቀረብሽላቸው፤ እንዲህ ያለ ነገር ተፈጽሞአል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

²⁰ “ለእኔ የወለድሻቸውን ወንዶችና ሴቶች ልጆችሽን እንዲበላቸው ለምስሎቼ ሠዋሽላቸው፤ አመንዝራነትሽ አንሶ ነውን? ፊጅ ጆን ዐርደሽ ለጣዖት መሥዋዕት አድርገሽ አቀረብሻቸው።²¹ መዘኔዚህ አስጸዶራ ተግባሮችሽና አመንዝራነትሽ ሁሉ፤ ከእናትሽ ማሕፀን እንደ ወጣሽ ዕርቃንሽን ሆነሽ በደ ምሽ ውስጥ ስትንገራለሁ የነበርሽበት የሕፃንነትሽ ወራት ትዝም አላለሽ!።

²³ “ወዮ! ወዮልሽ! ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ከሌላው ክፋትሽ ሁሉ በተጨማሪ፤²⁴ ለራሰሽ ጉብታን አበጀሽ፤ በየአደባባዩም የማምለኪያ ኩረብታ ሠራሽ።

²⁵ በየመንገዱ መጠምዘዣ ላይም የመስገጃ ኩረብታ አበጀሽ፤ ገላሽን ለዐላፊ አግዳሚው በማቅረብና አመንዝራነትሽን በማበራከት ውበትሽንም አረከሰሽ።²⁶ ዘማውያን ከሆኑ ከጎባጎባውያን ጎረቤቶችሽ ጋር አመነዝርሽ፤ ገደብ በሌለው የዝሙት ተግባርሽም ለቀጥላ አነሣሣሽኝ።²⁷ ስለዚህ ክንዴን በአንቺ ላይ

16፥26 1፡፡714፥9፤ ኢሳ23፥17፤57፥8፤ ኢር3፥1፤11፥15፤ ሕዝ8፥17፤20፥8፤ 23፥19-21 16፥27 2ዘፍ28፥18፤ ኢር34፥20፤ ሕዝ20፥33፥25፥13

^ጆ 6 ጥቂት የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች ሰብዓ ሊቀናትና ሱርዕቱ እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች ግን “በሕይወት ኑሪ” በደምሽ ውስጥ ተንተሽ ሳለሽ “በሕይወት ኑሪ” አልሁሽ ይላል።
^{፡፡} ወይም የበላላ ሆንሽ
^{፡፡} ወይም በውሃ አጠብሁሽ
^{፡፡} 15 ከአብዛኛዎቹ የጥንት የዕብራይስጥ ቅጂች ጋር ተመሳሳይ ሲሆን አንድ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጅ ግን (አንዳንድ የሰላሳ ሊቃናት የጥንት ቅጂችን ይሙ) ከዐላፊ አግዳሚ ...አመነዝርሽ፤ እንዲህ ያለው ነገር መሆን የለበትም ይላል።
^{፡፡} 21 ወይም በእሳት ውስጥ አሳልፋችኋቸው

አንጎሎቹ ድርጎሽን ቀንሰው፤ ከክፉ መንገድ ሽም የተነሣ በብልግናሽ ለሚያፍሩ ጠላቶች ለፍልስጥኤማውያን ሴቶች ልጆች አሳልፈው ሰጠሁሽ።²⁸ ገና ስላልረካሽም ከአሦ ራውያን ጋር ደግሞ አመነዘርሽ፤ ከዚያም በኋላ እንኳ አልረካሽም።²⁹ ርኩሰትሽንም እስከ ነጋዴዎች ምድር እስከ ባቢሎን ድረስ አበዛሽ፤ ያም ሆኖ አልረካሽም።

³⁰ ‘እንደ ዐይን አውጣ አመንዘራ ይህን ሁሉ መፈጸምሽ ምን ዐይነት ደካማ ልብ ቢኖርሽ ነው! ይላል ጌታ እግዚአብሔር።³¹ በየመንገዱ መጠምዘዥ ላይ ጉብታሽን ባባጀሽና በየአደባባዩም መስገጃ ኩረብታ በሠራሽ ጊዜ እንደማንኛውም ዝሙት አዳሪ አልነበርሽም፤ ምክንያቱም ዋጋ አሳስከፈልሽም።

³² ‘አንቺ ከገዛ ባላ ይልቅ ሌሎችን የም ታስተናግድ አመንዘራ ነሽ! ³³ ማንኛውም አመንዘራ ሴት ዋጋ ይከፈላታል፤ አንቺ ግን ለወዳጆችሽ ሁሉ ስጦታ ታብረክቻለሽ፤ ከየ አቅጣጫው መጥተው ከአንቺ ጋር የመነዘሩ ዘንድ እጅ መንኻ ታቀርቢላቸዋለሽ።³⁴ ስለዚህ ያንቺ ግልሙትና ከሌሎቹ የተለየ ነው፤ ማመንዘር የሚሻ ማንም ሰው፤ አንቺን አሳዶ ማግባባት አያስፈልገውም። ዋጋ ትከፍያለሽ እንጂ አይከፈልሽም፤ አንቺ የሌሎች ፍጹም ተቃራኒ ነሽ።

³⁵ ‘አንቺ አመንዘራ ሆይ፤ እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ስሚ! ³⁶ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሀብትሽን ስላልሰሰሽ፤ ከወዳጆችሽ ጋር ያለ ገደብ ስላመነዘርሽና ዕርቃንሽን ስለ ገለጥሽ፤ ስለ አስጸያፊዎቹ ጣዖቶችሽ ሁሉና ለእነርሱም የልጆችሽን ደም ስላቀረብሽ፤ ³⁷ በዚህ ምክንያት ደስ የተሰገሽባቸውን ወዳጆችሽን፤ የወደድሻቸውንና የጠላሻቸውን ሁሉ እሰበስባለሁ፤ ከየአቅጣጫው ሁሉ በዙሪያሽ እሰበስባቸዋለሁ፤ በፊታቸው ዕርቃንሽን እገልጣለሁ፤ እነርሱም ኅፍረተ ሥጋሽን ሁሉ ያያሉ።³⁸ ለአመንዘራና ለነፍሱ ገዳይ ሴቶች የሚገባውን ፍርድ እፈርድብሻለሁ፤ በመዓቴና በቅናቴ እስከ ደም እበቀልሻለሁ።³⁹ ለወዳጆችሽ አሳልፈው እሰጥሻለሁ፤ እነርሱም ጉብታሽንና የማምለኪያ ኩረብታሽን ያፈርሳሉ፤ ልብሽን ይገፉሻል፤ ምርጥ ጌጣጌጥሽን ይቀሙሻል፤ ዕርቃንሽንና ባዶ እጅሽን ያስቀሩሻል።⁴⁰ ሕዝብ ያነሥብሻል፤ በደንጋይ ይወግሩሻል፤ በሰይፍ ይቈራርጡሻል፤⁴¹ ቤቶችሽን ያቃጥላሉ፤ በብዙ ሴቶችም ፊት ቅጣት ያመጡብሻል። ግልሙትናሽን አስተውሻለሁ፤ ከእንግዲህም ለወዳጆችሽ ዋጋ አትከፍደም።⁴² በዚህም በአንቺ ላይ የነበረው ቀጣዬ ይበርዳል፤

16+28 2ገ16+7፣ 4ገ57+8
 16+29 ኤር3+1፣ ሕ123+14-17፣ 5ገ3+4
 16+30 ኤር3+3

16+31 4ገ24
 16+33 ዘፍ30+15፣ ኤላ30+6፣57+9፣ ሆሴ8+9-10
 16+36 ኤር19+5፣ ሕ123+10
 16+37 ኤላ47+3፣ ኤር13+22፣ ሕ123+22፣ሆሴ2+3፣ 10፣8+10፣ፈእ17+16
 16+38 ዘፍ38+24፣ ዘሌ20+10
 16+39 2ገ18+11፣ ሕ121+31፣ሆሴ2+3
 16+40 ዮሐ8+5፣7
 16+41 ዘፍ13+16፣ ኤር19+13፣ ሕ122+15፣23+10፣ 23+27+48
 16+42 2ገሙ24+25፣ ኤላ40+1-2፣54+9፣ ሕ15፣13፣39፣29
 16+43 ዘፍ15+24፣ መ178+42፣ ሕ111+21፣22+31
 16+44 መ149+4
 16+45 4ገ3፣ ኤር44፣19፣ሕ114+5፣ 23+2
 16+46 ዘፍ13+10-13፣ኤር3+7-8-11፣ ሕ123+4፣ፈእ11+8
 16+47 ሕ15+7
 16+48 ዘፍ15+2፣ 19፣25፣ማቴ10፣15፣ 11፣23፣24
 16+49 ዘፍ13+13፣ 19፣9፣መ138+6፣ ኤላ1+10፣22+13፣ ኤር5+28፣ሕ118+7፣ 12፣16፣28+2፣ አሞ6፣4-6፣ ሉቃ12፣16-20፣ 16፣19፣ያፊ5+5
 16+50 ዘፍ18+20-21፣19+5፣ መ118+27
 16+51 ኤር3፣8-11፣ ሕ15፣6-7፣23+11
 16+52 ኤር3፣11፣ ሕ123+35
 16+53 ዘፍ30+3፣ ኤላ19፣24-25፣ ኤር 48፣47፣ ሕ139፣25
 16+54 ኤር2+26
 16+55 ሕ136፣11፣ ማሌ3+4

የቅናቴ ቀጣም ከአንቺ ይርቃል። እኔም ዝም እላለሁ፤ ከእንግዲህም አልቁጣም።

⁴³ ‘በእነዚህ ነገሮች አስቈጣሽን እንጂ የልጅነትሽን ወራት አሳሰብሽም፤ ስለዚህ የሥራሽን እከፍልሻለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። በሌላው አስጸያፊ ተግባርሽ ሁሉ ላይ ዘማዌነትን አልጨመርሽምን?

⁴⁴ ‘በምሳሌ የሚናገር ሁሉ፤ ‘ሴት ልጅ በእናቷ ትወጣለች’ እያለ ይመስልብሻል።⁴⁵ አንቺ ባላንና ልጆቿን የምትጸዩ የእናትሽ ልጅ ነሽ፤ ባሎቻቸውንና ልጆቻቸውን የሚጸዩ የእናቶችሽ እናት ነሽ። እናታችሁ ኬጢያዊት፤ አባታችሁም አሞራዊ ነበሩ።⁴⁶ ታላቁቱ እናትሽ ከአንቺ በስተ ሰሜን ከሴት ልጆቿ ጋር የምትኖረው ሰማርያ ናት፤ ታናሺቱ እናትሽም ከአንቺ በስተ ደቡብ ከሴት ልጆቿ ጋር የምትኖረው ሰዶም ናት።⁴⁷ አንቺም በእነርሱ መንገድ መሄድና አስጸያፊ ተግባራቸውን መከተል ብቻ ሳይሆን፤ ከእነርሱ ይልቅ ፈጥነሽ ምግባር ብልሹ ሆንሽ።⁴⁸ እኔ ሕያው እግዚአብሔርን! በራሴ እምላለሁ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። አንቺና ሴት ልጆችሽ ያደረጋችሁትን እናትሽ ሰዶምና ልጆቿ እንኳ አላደረጉትም።

⁴⁹ ‘እነሆ የእናትሽ የሰዶም ኅጢአት ይህ ነበር፤ እርሷና ሴት ልጆቿ እብራተኞች፤ ጥጋባኞችና ደንታ ቢሶች ነበሩ፤ ድኻችንና ችግራችንም አይረዱም ነበር።⁵⁰ ኮራተኞች ነበሩ፤ በፊቱ አስጸያፊ ተግባር መፈጸማቸውን ባየሁ ጊዜም አስወገድኋቸው።⁵¹ ሰማርያ አንቺ ያደረግሽውን ኅጢአት ግማሹን እንኳ አልሠራችም። አንቺ ግን ከእነርሱ የባሰ አስጸያፊ ተግባር በመፈጸምሽ፤ በዚህ ሁሉ እናቶችሽን ጸድቃን አስመሰልሻቸው።⁵² እናቶችሽን እንደ ጸድቃን በማስቈጠርሽ፤ ዕፍረትሽን ተከናኖህ፤ ኅጢአትሽ ከኅጢአታቸው የከፋ ስለ ሆነ፤ እነርሱ ከአንቺ ይልቅ ጸድቃን ሆኑ። እንግዲህ እናቶችሽን ጸድቃን ስላስመሰልሻቸው፤ አንቺ ተዋረጃ፤ ዕፍረትሽንም ተከናኖህ።

⁵³ ‘ነገር ግን የሰዶምንና የሴት ልጆቿን እንዲሁም የሰማርያንና የሴት ልጆቿን ምርኮ እመልሳለሁ፤ የአንቺንም ምርኮ የእነርሱን በምመልስበት ጊዜ እመልሳለሁ።⁵⁴ ይህም የሚሆነው ለእነርሱ መጽናኛ በመሆንሽ እንድትቀረጁና ባደረግሽው ሁሉ እንድታፍራ ነው።⁵⁵ እናቶችሽ ሰዶምና ሴት ልጆቿ እንዲሁም ሰማርያና ሴት ልጆቿ ቀድሞ ወደ ነበሩበት ሁኔታ ይመለሳሉ፤ አንቺና ሴት ልጆችሽም ቀድሞ ወደ ነበሩችሁበት ሁኔታ ትመለሳላ

⁵²⁹ ወይም ካላዲያ
⁵³⁶ ወይም ምግባሽን

ቸሁ።⁵⁶ ታባይሽበት ወቅት የእግትሽን የሰዶምን ስም ለመጥራት እንኳ ፈቃደኛ አልነበርሽም።⁵⁷ ይህም ኅጢአትሽ ከመገለጡ በፊት ነበር። አሁን ግን በዙሪያሽ ሆነው ለሚንቁሽ ለኤዶም⁵⁸ ሴት ልጆችና ለጉረቤ ቶቿ ሁሉ፣ እንዲሁም ለፍልስጥኤም ሴት ልጆች መሣለቂያ ሆነሻል።⁵⁸ ለብልግናሽና ለአስጸያፊ ተግባርሽ የሚገባውን ቅጣት ትሽ ከሚያለሽ፣ ይላል እግዚአብሔር።

⁵⁹ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ቃል ኪዳኔን በማፍረስ መሐላዬን ንቀሻልና ተገቢውን ቅጣት ከእኔ ዘንድ ትቀበ ያለሽ።⁶⁰ ነገር ግን በልጅነትሽ ጊዜ ከአንቺ ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳን አስባለሁ፣ ለዘላ ለምም የሚኖር ቃል ኪዳን ከአንቺ ጋር እመሠርታለሁ።⁶¹ ከአንቺ ታላላቅ የሆኑትንና ታናናሽ የሆኑትን እግቶችሽን ስትቀበዱ፣ አካሄድ ድሽን ታስቢአለሽ፣ ታፍሪአለሽም። ሴት ልጆች እንዲሆኑሽም እነርሱን ለአንቺ እስጣለሁ፣ ከአንቺ ጋር በገባሁት ቃል ኪዳን መሠረት ግን አይደለም።⁶² ስለዚህ ከአንቺ ጋር ቃል ኪዳኔን ዐድሳለሁ፣ በዚያ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆነሁ ታውቁክ ለሽ።⁶³ ያደረግሽውን ሁሉ ይቅር ባልሁሽ ጊዜ፣ በደልሽ ትዝ ሲልሽ ታፍሪያለሽ፣ ከውርደትሽም የተነሣ አፍሽን ከቶ አትከ ፍቺም፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

የንስሮቹና የወይኑ ምሳሌ

17 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፣² የሰው ልጅ ሆይ፣ እንቆቅልሽ አቅርብ፣ ለእስራኤልም ቤት በተም ሳሌት ተናገር።³ እንዲህም በል፣ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ትልቅ ክንፍና ረጅም ማርገብገቢያ ያለው እንዲሁም አካሉ በላባ የተሸፈነ መልኩ ሽጉርጉር የሆነ ታላቅ ንስር ወደ ሊባኖስ መጥቶ የዝግባ ዛፍ ጫፍ ያዘ፣ ላካጫፋም የላይኛውን ቀንበጥ ቀንጥቦ ወደ ነጋዴዎች ምድር ወሰደ፣ በሸቀጥ ነጋዴዎችም ከተማ ተከለው።

⁵ “ከዚህ በኋላ ከምድሪቱ ዘር ወስዶ በመልካም ዐፈር አኖረው፣ ውሃ እንደ ልብ ባለበት ቦታ አጠገብ እንደ አሻያ ዛፍ ተከለው፣ ፍበቀለም ጊዜ አጭርና ወደ ጌን የተሸረሩ የወይን ተክል ሆነ፣ ቅርን ጫፎቹም ወደ እርሱ አቅጣጫ ዐደጉ፣ ሥሮቹ ግን እዚያው ከበታቸው ቀሩ። ስለዚህ የወይን ተክል ሆነ፣ ቅርንጫፎችን አወጣ፣ ለምለም ቅጠሎችንም አበቀለ።

⁷ “ደግሞም ትልቅ ክንፍ ያለውና አካሉ በላባ የተሸፈነ ሌላ ታላቅ ንስር ነበር። ያ የወይን ተክልም ውሃ ለማግኘት ከተተከለ በት ቦታ ሥሩን ወደ እርሱ ሰደደ፣ ቅርን

16+57 2ገ16+6፣ መዝ137+3
 16+58 ሕዝ23+49
 16+59 4*8፣ ሕዝ17+19
 16+60 ዘፍ6+18፣ 9+15፣16+መዝ25+7
 ፣ኤር2+2፣ሕዝ37+36
 16+62 ዘፍ29+14፣ ኤር24+7፣ሕዝ20+37፣43-44፣34+25፣ 37+26፣ሆላ2+19
 -20
 16+63 መዝ39+9፣ 65+3፣78+38፣79+9
 ፣ሕዝ36+31-32፣ ዳገ 9+7-8፣ ሮሜ3+19
 17+2 መላ14+2፣ ሕዝ20+49
 17+3 ዘፍ28+49፣ ኤር22+23፣49+22፣ ዳገ7+4፣ሆላ8+1
 17+4 ኤላ10+33
 17+5 ዘፍ8+7-9፣ መዝ1+3፣ኤላ44+4፣ ሕዝ31+5
 17+6 ኢዮ5+3፣ ኤላ18+5
 17+7 ሕዝ31+4

17+8 ኢዮ18+19፣ ሚላ4+1
 17+9 ኤር42+10፣ ኢዮ2+9
 17+10 ኢዮ1+19፣ ሕዝ15+4፣ሆላ12+1፣ 13+15
 17+12 ዘፍ21+10፣ 2ገ124+15፣ 2ዜፍ36+10፣ ሕዝ12+9፣24+19
 17+13 ዘፍ23+32፣ 2ዜፍ36+13፣ ኤላ3+2፣ኤር37+1
 17+14 ሕዝ29+14
 17+15 ዘፍ17+16፣ መዝ56+7፣ ኤላ30+25፣ኤር34+3፣ 37+5፣38+18፣52+3
 ፣ሕዝ29+16
 17+16 2ገ124+17፣ ኤር52+11፣ ሕዝ12+13
 17+17 ኤላ36+6፣ ኤር37+5፣7፣ ሕዝ4+2፣29+6-7
 17+18 2ገ10+15፣ 1ዜፍ29+24
 17+19 ኤር7+9፣ ሕዝ16+59፣21+23፣ ሆላ10+4
 17+20 ኤር2+35፣ ሕዝ12+13፣15+8
 17+21 ኤላ26+33፣ 2ገ125+5፣11፣ ኤር27+8፣ ሕዝ12+14፣ሕዝ2+6

ጫፋንም ወደ እርሱ ዘረጋ።⁸ ቅርንጫፍ እንዲያወጣ፣ ፍሬ እንዲያፈራና የማረ የወይን ተክል እንዲሆን በአጠገቡ ብዙ ውሃ ባለበት በመልካም መሬት ተተክሎ ነበር።”

⁹ “እንዲህም በላቸው፣ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ ያድግ ይሆን? ይጠወልግ ዘንድ ሥሩ ተነቅሎ ፍሬው አይረገፍምን? ቀንበጡም ሁሉ ይደርቃል። ከሥሩ ለመን ቀል ብርቱ ክንድና የብዙ ሰው ጉልበት አያስፈልገውም።¹⁰ በሌላ ስፍራ ቢተክልስ ይጻድቅ ይሆን? የምሥራቅ ነፋስ ሲመታውስ ባደገበት ስፍራ ፈጽሞ አይደርቅምን?”

¹¹ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፣¹² “ለዚህ ዐመፀኛ ቤት እንዲህ በል፣ ‘የእነዚህ ነገሮች ትርጉም ምን እንደ ሆነ አታውቁምን?’ እንዲህ በላቸው፣ ‘የባቢ ሎን ንጉሥ ወደ ኢዮሩሳሌም ሄደ፣ ንጉሥዋ ንፍ መሳፍንቷን ማረከ፣ ወደ ባቢሎንም ይዘአቸው ተመለሰ።¹³ ከንጉሣውያን ቤተ ሰብ አንዱን ወስዶ ከእርሱ ጋር ውል አደረገ፣ በመሐላም ቃል አስገባው፣ የምድሪ ቱንም ታላ ሳቅ ሰዎች ማርኮ ወሰደ፣¹⁴ ይሽ ውም የምድሪቱ መንግሥት ተዋርዳ የእር ሱን ውል በመጠበቅ ብቻ እንድትኖር እንጂ ፣ ዳግመኛ እንዳታንሰራራ ለማድረግ ነበር።¹⁵ ነገሩ ግን በእርሱ ላይ ዐመፀ፣ ፈረሶችና ብዙ ሰራዊት ለማግኘት መልእክተኞችን ወደ ግብፅ ላከ፣ ይሳካለት ይሆን? እንዲህ ዐይነቱን ነገር የፈጸመ የመልጣልን? ውል ያፈረሰስ ሳይቀጣ ይቀራልን?”

¹⁶ “በሕያውነቱ እምላለሁ! ይላል ልዑል እግዚአብሔር፣ መሐላውን ባቀለለበት፣ ውሉን ባፈረሰበት፣ በዙፋንም ላይ ባስቀመጠው ንጉሥ ምድር በባቢሎን ይሞታል።¹⁷ በባቢ ሎናውያን ብዙ ሕይወት ለማጥፋት በከተ ማዋ ዙሪያ ዐፈር በሚደለድለበትና ምሽግ በሚሠሩበት ጊዜ፣ ፈርዖን ከኅያል ሰራዊቱና ከብዙ ጭፍሮቹ ጋር በወርነት ሊረዳው አይችልም።¹⁸ ያደረገውን መሐላ በማቃለልና እጁን ያስገባበትን ውል በማፍ ረስ ይህን ሁሉ ስለ ፈጸመ ከቅጣት አያ መልጥም።

¹⁹ “ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ በሕያውነቱ እምላለሁ! ያቃለለውን መሐላዬንና ያፈረሰ ውን ኪዳኔን በራሱ ላይ አመጣለሁ።²⁰ መረቤን በላዩ እዘረጋለሁ፣ በወጥመዴም ይያዛል። ወደ ባቢሎን እውስደዋለሁ፣ በእኔ ላይ ስላመፀም በዚያ እፈርድበታለሁ።²¹ የሚሸሸው ወታደሩ

⁵⁷ ከብዙዎቹ የዕብራይስጥና የሶርስት የጥንት ቅጂች ጋር ተመሳሳይ ሲሆን አብዛኛ የዕብራይስጥ ቅጂች፣ ሰባዓ ሊቃናትና ኩልጌት ግን አራም ይላሉ

ሁሉ በሰይፍ ይወድቃል፤ የተረፉ ትም ወደ ነፋስ ይበተናሉ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ተናገርሁ ታውቃላችሁ።

22። “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ከረጅሙ ዝግባ ጫፍ እኔው ራሴ ቀን በጡን ወስጄ እተክለዋለሁ፤ ከቀንበጦቹ ጫፍ አንዱን ቀንጥሼ ከሁሉ ከፍ ባለው ተራራ ላይ እተክለዋለሁ። 23ከፍ ባለው የእስራኤል ተራራ ላይ እተክለዋለሁ፤ ቅርን ጫፎች ያወጣል፤ ፍሬ ያፈራል፤ ያማረም ዝግባ ይሆናል። የወፍ ዐይነት ሁሉ መኖሪያውን በዚያ ያደርጋል፤ በቅርንጫፎቹም ጥላ ሥር ያርፋል። 24የዱር ዛፎች ሁሉ ረጅሙን ዛፍ፣ ዝቅ ዝቅ ያለውንም ዛፍ ከፍ የማደርግ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ፤ የለመለመውን ዛፍ አደር ቃለሁ፤ ደረቁንም አለመልማለሁ።”

“እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ፤ እኔው አደርገዋለሁ።”

ጎጠአት የምትሠራ ነፍስ ትሞታለች

18 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ 2። ስለ እስራኤል ምድር፤

“አባቶች ጉምዛዛ የወይን ፍሬ በሉ፤ የልጆችንም ጥርስ አጠረሰ፤ እያላችሁ የምትመስሉት ተምሳሌት ምን ለማለት ነው? 3። ቢሕየውኑ እምሳለሁ! ይላል ልዑል እግዚአብሔር፤ ከእንግዲህ ይህን ምሳሌ በእስራኤል ምድር አትመስሉም። 4እነሆ ነፍስ ሁሉ የእኔ ናት፤ የአባት ነፍስ የእኔ እንደ ሆነች ሁሉ የልጁም ነፍስ የእኔ ናት፤ ጎጠአት የምትሠራ ነፍስ እርሷ ትሞታለች። 5። በቅንነትና በትክክል የሚሠራ፤

ጸድቅ ሰው ቢገኝ፤ 6። በኩራብታ ባሉ አብያተ ጣዖት የቀረበውን አይበላም፤

በእስራኤል ቤት ወዳሉት ጣዖታት አይመለከትም

የባልንጀራውን ሚስት አያባልግም፤ ከሴት ጋር በወር አበባዋ ጊዜ አይተኛም።

7ማንንም አይጨቀኝም፤ ነገር ግን በመያዣ የወሰደውን እንኳ ለተበዳሪው ይመልሳል፤

ለተራብ የራሱን እንጀራ፤ ለተራቁትም ልብስ ይሰጣል እንጂ፤

በጉልበት አይቀማም። 8በዐራጣ አያበድርም፤

ከፍተኛ ወለድም አይቀበልም።፣ እጁን ከበደል ይሰበሰባል፤

በሰውና በሰው መካከል በትክክል

17+22 ቍ23፤ 2ኅ19፥30፤ኢሳ2፥2፤ 4፥2፤ኤር23፥5፤ ሕዝ 20፥40፤36፥1፤ 37፥22፥40፥2፤ 43፥12
17+23 ቍ22፤ መዘ92፥12፤ኢሳ 2፥2፥27፥6፤ኤር 31፥12፤ሕዝ31፥6፤ 474፥12፤ሆሴ14፥5-7፤ ማፋ13፥32
17+24 ዠ፥17፥8፤ 14፥2፥7፥8፤ መዘ52፥5፤96፥12፤ ኢሳ2፥13፥27፥6፤ 475፥21፤ሕዝ9፥12፤ 21፥26፥22፥14፤ 37፥13፤አሞ9፥11
18+2 ኢዮ21፥19፤ ኢሳ3፥15፤ኤር31፥29
18+3 መዘ49፥4
18+4 ቍ20፤ ዘፍ18፥23፤ዘዘ17፥14፤ 2ኅ14፥6፤ኢዮ21፥20፤ ምሳ13፥21፤ ኢሳ42፥5፤ሕዝ33፥8፤ ሮሜ6፥23
18+6 ዘሌ12፥2፤ 15፥24፤ዘዳ4፥19፤ ሕዝ16፥2፤13፥20፥24፤ አሞ5፥26
18+7 ዘወ20፥15፤ 22፥21፥26፤ ዘዳ15፥11፤ኢዮ22፥7፤ ሕዝ16፥49፤ሚል3፥5፤ ማቴ25፥36፤ ሉቃ3፥11፤ፆፊ5፥4
18+8 ዘዘ18፥21፤ 22፥25፤ዘሌ25፥35 ፡-37፤ዘዳ23፥19፥20፤ ኤር22፥3፤ዘዳ8፥16
18+9 ዘሌ18፥5፤ 19፥37፤ሕዝ11፥12፤ 20፥11፤አሞ5፥4፤ ዕን2፥4
18+10 ዘወ21፥12፤ ሕዝ22፥6
18+11 ሕዝ22፥9
18+12 ዘወ22፥22፤ 27፤2ኅ121፥11፤ ኢዮ24፥9፤ኢሳ 59፥6-7፤ኤር22፥17፤ ሕዝ16፥49፤አሞ4፥1፤ ዕን2፥6
18+13 ዘወ22፥25፤ ዘሌ20፥9፤ሕዝ33፥4 ፡-5፤ሆሴ12፥14
18+14 2ዜፍ34፥21፤ ምሳ23፥24
18+15 መዘ24፥4፤ ሕዝ22፥9
18+16 ዘወ22፥27፤ መዘ41፥1፤ኢሳ 458፥7፤ 10፤ሕዝ16፥49
18+17 መዘ1፥2
18+19 ዘወ20፥5፤ ዘዳ5፥9፤ኤር15፥4፤ ዘዳ1፥3-6

ይፈርዳል።

9ሥርዐቱን ይከተላል፤ ሕጌንም በቅንነት ይጠብቃል።

ይህ ሰው ጸድቅ ነው፤ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

10። ነገር ግን ይህ ሰው ደም የሚያፈስ ወይም ከሚከተሉት ጎጠአቶች ማንኛውንም የሚፈጽም ዐመፀኛ ልጅ ቢኖረው፤

11አባት የው አንዱንም ባያደርግ፤ “ልጁ ግን በኩራብታ መስገጃ የቀረበውን ቢበላ፤

የባልንጀራውን ሚስት ቢያባልግ፤ 12ድኻውንና ችግረኛውን ቢጨቀኝ፤

በጉልበት ቢቀማ፤ በመያዣነት የወሰደውን ባይመልስ፤

ወደ ጣዖታት ቢመለከት፤ አስጸያፊ ተግባራትን ቢፈጽም፤

13በዐራጣ ቢያበድር፤ ከፍተኛ ወለድም ቢቀበል፤

እንዲህ ዐይነቱ ሰው በሕይወት ይኖራልን? ከቶ አይኖርም! እነዚህን አስጸያፊ ነገሮች አድርጓልና በእርግጥ ይሞታል፤ ደሙም በገዛ ራሱ ላይ ይሆናል።

14። ይህም ልጅ ደግሞ በተራው ልጅ ቢወልድና ልጁም አባቱ ያደረገውን ጎጠአት ሁሉ አይቶ ባይፈጽም፤ ይኸውም፡-

15በኩራብታ መስገጃ የቀረበውን ባይበላ፤ በእስራኤል ቤት ወዳሉት ጣዖታት ባይመለከት፤

የባልንጀራውን ሚስት ባያባልግ፤ 16ሰውን ባይጨቀኝ፤

ብድር ለመስጠት መያዣ ባይጠይቅ፤ በጉልበቱ ባይቀማ፤

ነገር ግን ምግቡን ለተራብ፤ ልብሱን ለተራቁት ቢሰጥ፤

17እጁን ደኻን ከመበደል ቢሰበስብ፤ ዐራጣ ወይም ከፍተኛ ወለድ ባይቀበል፤

ሕጌን ቢጠብቅ፤ ሥርዐቱንም ቢከተል፤ በሕይወት ይኖራል እንጂ በአባቱ ጎጠአት አይሞትም። 18አባቱ ግን የሰውን መብት ስለ ደፈረ፤ ወንድሙን በጉልበት ስለ ቀማና በሕዝቡ መካከል የማይገባውን ስላደረገ በገዛ ጎጠአቱ ይሞታል።

19። እናንተ ግን፤ ‘ልጅ ስለ አባቱ ጎጠአት ለምን አይቀጣም?’ ትላላችሁ። ልጁ ቀናና ትክክለኛውን ነገር ስላደረገ፤ ሥርዐቱንም ሁሉ በጥንቃቄ ስለ ጠበቀ በሕይወት ይኖር

T8 ወይም ወለድ አይመለከትም፤ እንዲሁም በቍ13 እና 17
*10 ወይም ግናኛውንም በወንድሙ ላይ

ራል። 20 መሞት የሚገባት ጎጠኦት የሠራ-
ችው ነፍስ ናት። ልጅ በአባቱ ጎጠኦት
አይቀጣም፤ አባትም በልጁ ጎጠኦት አይቀ
ጣም። ጸድቁ የጽድቁን ፍሬ ያገኛል፤ ጎጠ
አተኛውም የጎጠኦቱን ዋጋ ይቀበላል።

21 ጎጠኦተኛ ከሠራው ጎጠኦት ሁሉ ተመ
ልሶ ሥርዐቱን ሁሉ ቢጠብቅ፣ ቀናና ትንክ
ለኛውን ነገር ቢያደርግ ፈጽሞ በሕይወት
ይኖራል እንጂ አይሞትም። 22 በደሉ ሁሉ
አይታሰብበትም፤ በጽድቅ መንገድ ሄዶአልና
በሕይወት ይኖራል። 23 በውኑ ጎጠኦተኛ
ሲሞት ደስ ይለኛልን? ይላል ጌታ እግዚ
አብሔር። ይልቅን ከመንገዱ ተመልሶ በሕ
ይወት ሲኖር ደስ አይለኛምን?

24 ጸድቅ ሰው ግን ከጽድቁ ተመልሶ
ጎጠኦት ቢሠራ፣ ጎጠኦተኛው የሚያደርገ
ውንም አስጸያፊ ነገር ቢፈጽም፤ ይህ ሰው
በውኑ በሕይወት ይኖራልን? ከሠራው
ጽድቅ አንዱም አይታሰብለትም፤ ታማኝ
ባለሙያና ከፈጸመው ጎጠኦት የተነሣ
ይሞታል።

25 እናንተ ግን፣ የጌታ መንገድ ቀና
አይደለችም ትላላችሁ። የእስራኤል ቤት
ሆይ፤ ስማ፤ መንገዴ ቀና አይደለችምን? ቀና
ያልሆነውስ የእናንተ መንገድ አይደለምን?
26 ጸድቅ ከጽድቁ ተመልሶ ጎጠኦት ቢሠራ
በጎጠኦቱ ይሞታል፤ ከፈጸመውም በደል
የተነሣ በሕይወት አይኖርም። 27 ጎጠኦተኛው
ግን ከክፉ ሥራው ተመልሶ በታማኝነትና
በቅንነት ቢኖር ሕይወቱን ያድናል። 28 የፈ
ጸመውን በደል ሁሉ ተገንዝቦ ካደረገው
ክፋት ሁሉ ስለ ተመለሰ፣ ፈጽሞ በሕይወት
ይኖራል እንጂ አይሞትም። 29 የእስራኤል
ቤት ግን፣ የጌታ መንገድ ቀና
አይደለችም ይላል። የእስራኤል ቤት ሆይ!
መንገዴ ቀና አይደለችምን? ቀና
ያልሆነችውስ የእናንተ መንገድ
አይደለችምን?

30 የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ስለዚህ እንደየ
ሥራችሁ በእያንዳንዳችሁ ላይ እፈርዳለሁ፤
ይላል ጌታ እግዚአብሔር። እንግዲህ ንስሐ
ግቡ! በጎጠኦት እንዳትጠፉ፣ ከጎጠኦታችሁ
ሁሉ ተመለሱ። 31 በእኔ ላይ የፈጸማችሁትን
በደል ሁሉ ወደ ኋላ ጣሉት፤ አዲስ ልብና
አዲስ መንፈስ ይኑራችሁ። የእስራኤል ቤት
ሆይ፤ ለምን ትሞታላችሁ? 32 ግንም እንዲሞት
አልሻምና፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ወደ
እኔ ተመለሱና በሕይወት ኑሩ!

ስለ እስራኤል መሳፍንት የወጣ ሙሾ

19 ስለ እስራኤል መሳፍንት ሙሾ
አውጣ፤ 2 እንዲህም በል፤

18+20 ዘፋ15+31፣
ዘፋ24+16፣15፣78+32፣
27፣14+6፣2፣93+11፣
ሕፃ17+27፣14+14፣
ግፋ16+27፣ፋ፣9+2
18+21 ዘፋ26+5፣
ኤር18+8፣
ሕፃ13+22፣36+27
18+22 መዘ18+20
-24፣ኤ፣43+25፣
ፋ፣74+27፣ግ፣37+19
18+23 ኢፋ37+23፣
መዘ147+11፣
ሰፋ3+33፣ሕፃ16+6፣
ግ፣37+18፣ጠፋ2+4
18+24 1ፋ፣15+11፣
2ዜ፣24+17-20፣
ኢፋ35+8፣ፋ፣21+16፣
ኤር34+16፣ሕፃ3+20፣
20+27፣2፣2፣2+20-22
18+25 ዘፋ፣18+25፣
ኤር2+29፣12+1፣
ሕፃ33+17፣ፋ፣3+5፣
ግ፣2+17፣3+13-15
18+27 ኤ፣1+18፣
ሕፃ13+22
18+28 ኤ፣55+7
18+30 ኤ፣1+27፣
ኤር35+15፣ሕፃ17+3፣
24+14፣33+20፣
ሆላ12+6፣ግ፣ፋ3+2፣
1፣ፋ፣1+17
18+31 መፋ፣6+8፣
መዘ51+10፣
ኤ፣1+16-17፣
ኤር27+13፣
ሕፃ11+19፣36+26
18+32 2ዜ፣7+14፣
ኢፋ፣22+23፣37+23፣
ኤ፣55+7፣ሕፃ16+6፣
ግ፣2፣3
19+1 ፋ፣14፣2፣7
24+6፣ኤር7+29፣9+10
፣20፣ሕፃ26+17፣
27+2፣32፣28+12፣
32+2፣16፣ፋ፣5+1
19+2 ዘፋ፣49+9፣
ዘፋ፣23+24
19+4 2፣723+33
-34፣2ዜ፣36+4፣
ኢፋ፣41+2፣ፋ፣4+20
19+5 ዘፋ፣49+9፣
2፣723+34
19+6 2፣724+9፣
2ዜ፣536+9
19+7 ሕፃ፣29+10፣
30+12
19+8 2፣724+2፣
11፣ሰፋ4+20፣
ሕፃ፣12+13
19+9 2፣719+28፣
24+15፣25+7፣
2ዜ፣536+6፣ዘ፣11+3
19+10 ዘፋ፣49+22፣
መዘ፣80+8-11፣
ኤር17+8
19+11 ሕፃ፣31+3፣
ፋ፣74+11
19+12 ዘፋ፣41+6፣
ዘፋ፣29+28፣ኤ፣27+11፣
ሕፃ፣17+24፣
28+17፣ሆላ፣13+15

“ እናትህ በአንበሶች መካከል እንዴት
ያለች አንበሳ ነበረች!

በደቦል አንበሶች መካከል ተጋደመች፤
ግልገሎቿንም በዚያ አሳደገች።

3 ከግልገሎቿ መካከል አንዱን አሳደገችው፤
እርሱም ብርቱ አንበሳ ሆነ።

ግዳይ መንጠቅን ተማረ፤
ሰዎችንም በላ።

4 አሕዛብም ስለ እርሱ ሰሙ፤
በጉድጓዳቸውም ገብቶ ተያዘ፤

እነርሱም በስናግ ጌትተው፤
ወደ ግብፅ ምድር ወሰዱት።

5 “ ተስፋፍ መጨናገፉን፣
የጠበቀችውም አለመሳካቱን ባዩች ጊዜ፣
ከግልገሎቿ ሌላውን ወስዳች

ብርቱ አንበሳ አድርጋ አሳደገችው።
6 እርሱም በአንበሶች መካከል ተጉማለለ፤
እየበረታም ሄደ፤

ግዳይ መንጠቅን ተማረ
ሰዎችንም በላ።

7 ምሽትገታቸውን አወደሙ፤
ከተሞቻቸውንም ባድማ አደረገ፤

ምድራቸውና በውስጥ ያሉት ሁሉ፣
ከግሣቱ የተነሣ ተንቀጠቀጡ።

8 በዙሪያው ያሉ አሕዛብ ተነሡበት፤
ከየአገሩም ሁሉ ተሰበሰቡበት፤

መረባቸውን ዘረጉበት፤
በጉድጓዳቸውም ገብቶ ተያዘ።

9 በስናግም በመጉተት ቀፎ ውስጥ ከተው፣
ወደ ባቢሎን ንጉሥ አመጡት፤

ድምፁ በእስራኤል ተራሮች ላይ፣
ዳግመኛ እንዳይሰማ፤

በእስር ቤት አኖሩት።

10 “ እናትህ በውሃ አጠገብ የተተከለ፣
በዕርሻ ውስጥ ያለች።
ከውሃም ብዛት የተነሣ፣

ያፈራና የተንሰራፋ የወይን ተክል
መሰለች።

11 ቅርንጫፎቿ ለበትረ መንግሥት
የሚሆኑ፣ ጠንካሮች ነበሩ፤

ጥቅጥቅ ባሉ ቅጠሎች መካከል፣
በቁመቷና በብዙ ቅርንጫፎቿ፣

ዘለግ ብላ፣ ጌታ ትታይ ነበር።
12 ነገር ግን በቀጣ ተነቀለች፤

ወደ ምድርም ተጣለች።
የምሥራቅ ነፋስ አደረቃት፤

ፍሬዎቿንም አረገፈባት።
ብርቱዎቹ ቅርንጫፎቿ ክው አሉ።

፡፡ ከታርጉም (ሰብዐ ሊቃናት ይመ) ጋር ተመሳሳይ ሲሆን፣
ዕብራይስጡ ግን ምሽትገታቸውን ያውቃል ይላል
፡፡10 ከሁለት የጥንት የዕብራይስጥ ቅጂች ጋር ተመሳሳይ ሲ
ሆን አብዛኛዎቹ የጥንት ቅጂች ግን ያንተ ደም ይላሉ

እሳትም በላቸው።
 13 አሁን ውሃ በተጠማ ደረቅ ምድር፤
 በበረራው ውስጥ ተተክለች።
 14 ከዋና ቅርንጫፎቿም ከአንዱ እሳት ወጣ፤
 ፍሬዋንም በላ።
 በትረ መንግሥት የሚሆን፤
 አንድም ጠንካራ ቅርንጫፍ አልተረፈም።
 ይህ ሙሾ ነው፤ ለሐዘን እንጥርጥርም ይሆናል።”

ዐመፀኛዪቱ እስራኤል

20 በሰባተኛው ዓመት፣ በአምስተኛው ወር፣ ከወሩም በዐሥረኛው ቀን ከእስራኤል ሽማግሌዎች አንዳንዶቹ የእግዚአብሔርን ሐሳብ ሊጠይቁ መጡ፤ በፊቴም ተቀመጡ።

2 የእግዚአብሔርም ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ 3 “የሰው ልጅ ሆይ፤ ለእስራኤል ሽማግሌዎች እንዲህ ብለህ ንገራቸው፡ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “ሐሳቤን ልትጠይቁ መጣችሁን? በሕይወጥቴ እምላለሁ! ከእኔ ጠይቃችሁ እንድትረዱ አልፈቅድም”፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

4 “የሰው ልጅ ሆይ፤ እነዚህን ለፍርድ ታቀርባቸዋለህ? በውኑ ለፍርድ ታቀርባቸዋለህ? የቀድሞ አባቶቻቸውን አስጸያፊ ተግባር ግለጽላቸው፤ 5 እንዲህም በላቸው፡ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “እስራኤልን በመረጥሁበት ቀን፣ ለያዕቆብ ቤት ዘር እጄን አንሥቼ ማልሁላቸው፤ በግብፅም ራሴን ገለጥሁላቸው። እጄንም አንሥቼ፣ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ አልኳቸው። 6 በዚያን ቀን፣ ከግብፅ አውጥቻቸው ከምድር ሁሉ ይልቅ ውብ ወደ ሆነችው፣ ማርና ወተት ወደምታፈሰሰው፣ ወዳዚህ ጆሁላቸውም ምድር እንደማስገባቸው ማልሁላቸው።” 7 እኔም፣ “እያንዳንዳችሁ ዐይኖቻችሁን ያሳረፍኩላችሁን ርኩስ ምስሎች አስወግዱ፤ በግብፅ ጣይታትም ራሳችሁን አታርክሱ፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ” አልኳቸው።

8 “እነርሱ ግን በእኔ ላይ ዐመፀ፤ ሊሰሙኝም አልፈለጉም፤ ዐይኖቻቸውን ያሳረፉባቸውን ርኩስ ምስሎች አላስወገዱም፤ የግብፅንም ጣይታት አልተዉም። እኔም በዚያው በግብፅ ምድር መዓቴን በላያቸው ላፈሰ፣ ቀጥሎንም ላወርድባቸው ወሰኜ ነበር። 9 ነገር ግን በመካከላቸው በኖሩባቸውና እስራኤልን ከግብፅ ምድር ለመታደግ ቃል ሰገባ፣ በእነርሱ ዘንድ በተገለጥሁት በአሕዛብ ፊት ስሜ እንዳይረክስ ስለ ስሜ ክብር ተቈጠብሁ። 10 ስለዚህ ከግብፅ አውጥቼ ወደ ምድር በዳ አመጣኳቸው።

19+13 ሕዝ20+35፤ ሆሴ2+3፤14
 19+14 ቀ፥1፤ ሕዝ 15+4፤20+47
 20+1 ዘፍ25+22፤ ሕዝ1+2፤8+1፤ 21፥1
 20+3 ዘፍ25+22፤ 1፥4፥28፥6፤ አሳ1፥15፤ ሕዝ7፥26፤14፥3፤ አሞ8፥12፥ግዘ3፥7
 20+4 ሕዝ16፥2፤ 22፥2፥ግ፥23፥32
 20+5 ዘፍ14፥22፤ ዘሌ11፥44፤ ዘኑ14፥30፤ዘፍ7፥6
 20+6 ዘዐ3፥8፥16፥8፤ ዘፍ8፥7፥ፍ፥8፥9፤ 11፥41፥ግዘ3፥12
 20+7 ዘዐ20፥2፥4፤ ዘሌ18፥3፤ዘፍ29፥18፤ ሕዝ6፥9
 20+8 ዘዐ32፥7፤ ዘፍ 9፥7፤ አሳ63፥10፥ኤር7፥26፤ 11፥10፥ሕዝ7፥8፤ 16፥26
 20+9 አሳ448፥11፤ ሕዝ36፥22፤39፥7
 20+10 ዘዐ13፥18፤ 19፥1
 20+11 ዘዐ20፥1-23፤ ዘሌ18፥5፤ ዘፍ4፥7-8፥ሕዝ8፥9፤ ሮግ10፥5
 20+12 ዘዐ20፥10፤ 31፥13፥ዘሌ20፥8፤ ኤር17፥22
 20+13 ቀ፥24፤ ዘዐ32፥10፥ዘሌ26፥15፤ 43፥ዘኑ14፥29፤ ዘፍ9፥8፥መዝ78፥40፤ 95፥8-10፥ኤሳ56፥6፤ ኤር6፥19፥11፥8
 20+14 አሳ448፥11፤ ሕዝ36፥23
 20+15 ዘኑ14፥22-23፥ዘፍ1፥34፤ መዝ95፥11፤106፥26፤ ዕን3፥11
 20+16 ቀ፥24፤ ዘኑ15፥39፤ ኤር11፥8፥ሕዝ6፥4፤ አሞ2፥4፥15፥26
 20+17 ኤር4፥27
 20+18 ዘሆ30፥7፤ መዝ106፥39፤ ዘካ 1፥4
 20+19 ዘዐ20፥2፤ ዘፍ5፥32-33፥4፥1-2፤ 8፥1፥11፥1፥12፥1
 20+20 ዘዐ20፥10፤ 31፥13፥ኤር17፥22
 20+21 ዘኑ25፥3፤ ኤር7፥26፥ሕዝ7፥8
 20+22 መዝ78፥38፤ ኤሳ48፥11
 20+23 ዘሌ26፥33፤ መዝ9፥11
 20+24 ቀ፥13፥16፤ ሕዝ2፥3፥6፥9፥18፥6፤

11 ሰው ቢጠብቀው ኖሮ በሕይወት የሚኖር በትን ሥርዐቴን ሰጠኋቸው፤ ሕይንም አስታወቅኋቸው። 12 ደግሞም እኔ እግዚአብሔር እንደ ቀደስኋቸው ያውቁ ዘንድ፣ በእኔና በእነርሱ መካከልም ምልክት እንዲሆን ሰንበቴን ሰጠኋቸው።

13 “ነገር ግን የእስራኤል ሕዝብ በምድር በዳ ዐመፀብኝ፤ ሰው ቢጠብቀው በሕይወት የሚኖርበትን ሥርዐቴን አልጠበቁም፤ ሕይንም ተላለፉ፤ ሰንበቴንም ፈጽሞ አረከሱ። እኔም መዓቴን ላፈሰባቸው፣ በምድር በዳም ሳጠፋቸው ወሰኜ ነበር። 14 ነገር ግን ከመካከላቸው ሳወጣቸው ባዩ አሕዛብ ፊት ስሜ እንዳይረክስ ስለ ስሜ ተቈጠብሁ። 15 ደግሞም ከምድር ሁሉ ይልቅ ውብ ወደ ሆነችው፣ ማርና ወተት ወደምታፈሰሰው፣ ወደ ሰጠኋቸውም ምድር እንደማስገባቸው እጄን አንሥቼ በምድር በዳ በፊታቸው ማልሁ፤ 16 ምክንያቱም ሕጎቼን ተላልፈዋል፤ ሥርዐቴን አልጠበቁም፤ ሰንበቴንም አርክሰዋል፤ ልባቸው ከጣዖቶቻቸው ጋር ተጣበቁ አልና። 17 እኔ ግን በርኅራኄ ተመለከትኋቸው እንጂ አላጠፋኋቸውም፤ በምድር በዳም አልፈጄኋቸውም። 18 ለልጆቻቸው በምድር በዳ እንዲህ አልኳቸው፡ “የአባቶቻችሁን ሥርዐት አትከተሉ፤ ወጋቸውን አትጠብቁ፤ ራሳችሁንም በጣዖቶቻቸው አታርክሱ። 19 እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ ነኝ፤ ሥርዐቴን ተከተሉ፤ ሕይንም ለመጠበቅ ትጉ። 20 በእኔና በእናንተ መካከል ምልክት ይሆን ዘንድ ሰንበቴን የተቀደሰ ቀን አድርጉት፤ እኔ እግዚአብሔር አምላካችሁ እንደ ሆንሁም ታውቃላችሁ።”

21 “ልጆቻቸው ግን በእኔ ላይ ዐመፀ፤ ሰው ቢጠብቀው በሕይወት የሚኖርበትን ሥርዐቴን አልተከተሉም፤ ሕይን ለመጠበቅ አልተገም፤ ሰንበቴንም አረከሱ። እኔም በምድር በዳ መዓቴን አፈሰባቸዋለሁ፤ ቀጥሎንም አወርድባቸዋለሁ ብዬ ነበር። 22 ነገር ግን ከግብፅ ሳወጣቸው ባዩ አሕዛብ ፊት ስሜ እንዳይረክስ እጄን ሰበሰብሁ። 23 ደግሞም በአሕዛብ መካከል እንደምባትናቸውና ወደ ተለይዩ አገሮች እንደማፈልሳቸው በምድር በዳ እጄን አንሥቼ በፊታቸው ማልሁ፤ 24 ምክንያቱም ሥርዐቴን አቃለሁ፤ ሰንበቴን አረከሱ እንጂ ሕይን አልጠበቁም፤ ዐይናቸውም ከአባቶቻቸው ጣይታት ጋር ተጣበቁ አልፈው። 25 እኔም መልካም ላልሆነ ሥርዐትና በሕይወት ለማይኖሩበት ሕግ አሳልፌ ሰጠ

አሞ2፥4 20+25 መዝ81፥12፤ ኤሳ66፥4፥ሮግ21፥28፤ 2ተሰ2፥11

14 ወይም ከዋና ቅርንጫፎቹ ሥር

ኋቸው፤ ²⁶እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ እንዲያውቁ፤ አስደነግጣቸውም ዘንድ በእሳት በሚያቀርቡት የበኩር ልጅ መሥዋዕት እንዲረክቡ አደረግኳቸው።”²⁷

²⁷“ስለዚህ የሰው ልጅ ሆይ፤ ለእስራኤል ሕዝብ እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ‘ይታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “አባቶቻችሁ እኔን በመተው በዚህ ደግሞ አቃለሁኝ፤ ²⁸ልሰጣቸው ወደ ማልሀላቸው ምድር ባስገባኋቸው ጊዜ፤ ከፍ ያለውን ኩረብታ ሁሉና የለመለ መውን ዛፍ ሁሉ ተመለከቱ፤ በዚያም መሥዋዕታቸውን ሠጡ፤ ቀኑርባናቸውን በማቅረብ ቀኑርባዬን አነሣሁ፤ መልካም መግደለውን ዕጣናቸውን ዐጠኑ፤ የመጠጥ ቀኑርባናቸውንም አፈሰሱ።” ²⁹እኔም፤ “የምትሂዱበት ይህ ከፍታ ቦታ ምንድን ነው?” አልኳቸው።” እስከ ዛሬም ድረስ ስሙ ባማሩ ተብሎ ይጠራል።

ቅጣትና ምሕረት

³⁰“ስለዚህ ለእስራኤል ቤት እንዲህ በል፤ ‘ይታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “አባቶቻችሁ እንዳደረጉት ራሳችሁን ታረክሳችሁን? በረከሱ ምስሎቻቸው ምኞት ትቃጠላላችሁን? ³¹ቀኑርባናችሁን በምታቀርቡበት ጊዜ ልጆቻችሁን ለእሳት በመዳረግ እስከ ዛሬ ድረስ በጣዖቶቻችሁ ሁሉ እየረከሳችሁ ናችሁ። የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ታዲያ የእኔን ሐሳብ እንድትጠይቁ ልፍቀድላችሁን? በሕያውነቱ እምላለሁ! እንድትጠይቁኝ አልፈቅድም፤ ይላል ይታ እግዚአብሔር።”

³²“እናንተም፤ “ለዕንጨትና ለድንጋይ እንደሚሰግዱ እንደ አሕዛብ፤ በዓለምም እንደሚኖረው ሕዝብ ሁሉ እንሁን” አላችሁ፤ ነገር ግን በልባችሁ ያሰባችሁት ከቶ አይሆንላችሁም። ³³በሕያውነቱ እምላለሁ ይላል ይታ እግዚአብሔር፤ በብርቱ ክንድና በተዘረጋች እጅ መዓትንም በማፍሰስ በላያችሁ እነግሣለሁ። ³⁴ከአሕዛብ መካከል አወጣችኋለሁ፤ በብርቱ ክንድና በተዘረጋች እጅ፤ መዓትንም በማፍሰስ ከተበተናችሁባቸውም አገሮች ሁሉ እሰበስባችኋለሁ። ³⁵ወደ አሕዛብ ምድረ በዳ አመጣችኋለሁ፤ በዚያም ፊት ለፊት ከእናንተ ጋር እፋረዳለሁ። ³⁶በግብፅ ምድረ በዳ ከአባቶቻችሁ ጋር እንደ ተፋረድሁ፤ ከእናንተም ጋር እፋረዳለሁ ይላል ይታ እግዚአብሔር። ³⁷ከበትራ በታች አሳልፋችኋለሁ፤ ከቃል ኪዳኔም ጋር አጣብቃችኋለሁ። ³⁸በእኔ ላይ ያመፁትንና የበደሉኝን ከመካከላችሁ አስወግዳለሁ፤

20+26 ዘሌ18+21፤ 20+2-5፤23፤17+17
20+27 ዘኑ15+30፤ መዝ78+57፤ ሕዝ 18+24፤ሮግ2+24
20+28 ነዐ9+23፤ መዝ78+55፤58፤ ኤር2፤7፤13+6፤ 19+13፤ሕዝ6+13
20+29 ሕዝ16+16፤ 43+7
20+30 ቀ43፤ መላ2፤16-19፤ ኤር16+12
20+31 መዝ106+37-39፤ ኤር7+31፤ ሕዝ14+3፤16+20፤ ኦግ8፤12፤ዘ7+13
20+33 ኤር21+5፤ ሕዝ16+27፤25+16
20+34 ዘዳ30+4፤ መዝ106+47፤ ኢሳ 27፤12-13፤ 31+3፤ኤር44+6፤ ሰቆ2፤4፤ሕዝ6+14፤ 2ቆ6+17
20+35 1ሳጦ-12፤27፤ ኢዮ22+4፤ኤር2+35፤ ሕዝ19+13
20+36 ዘኑ11+1-35፤14+28-30፤ 1ቆ፣10፤5-10
20+37 ዘሌ27+32፤ ሕዝ16+62
20+38 መዝ95+11፤ ኤር44+14፤ ሕዝ13+9፤23+49፤ 34+17-22፤ዘ2+14፤ ኦግ9+9-10፤ ዘካ13+8-9፤ ማሌ3+3፤4+1-3፤ ፀብ4+3
20+39 ዘዐ20+7፤ ኤር44+25፤ሕዝ3+19፤ ሕዝ43+7፤ኦግ4+4
20+40 ኢሳ56+7፤ 60፤7፤ሕዝ17+22፤ 34፤14፤ግሌ3+4
20+41 ዘዳ30+4፤ ኢሳ5፤16፤ሕዝ11+7፤ 28፤25፤36+23፤ 2ቆ፣2፤14፤6+17
20+42 ኤር23+8፤ 30+3፤ሕዝ84፤13፤27፤ 36+24፤37፤21፤ 38፤23
20+43 ዘሌ26+41፤ ሕዝ6+9፤14+22፤ 16፤61፤ዘኑ5፤15
20+44 መዝ109፤21፤ ኢሳ43፤25፤ሕዝ 16፤62፤36፤22፤32
20+46 ኢሳ30+6፤ ኤር13፤19፤ሕዝ4+3፤ 13፤17፤21፤2፤ ኦግ7፤16
20+47 2ነዝ9+23፤ ኢሳ9፤18-19፤13፤8፤ ሕዝ19፤14፤21+4
20+48 ኤር7፤20፤ ሕዝ21፤5፤32፤23+25

ከሚኖሩበት አገር አወጣቸዋለሁ፤ ወደ እስራኤል ምድር ግን አይገቡም፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ³⁹“የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ስለ እናንተ ግን ይታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የማትሰሙኝ ከሆነ፤ እያንዳንዳችሁ ሂዱና ለጣዖቶቻችሁ ስገዱ! ነገር ግን በቀኑርባናችሁና በጣዖቶቻችሁ ቅዱሱን ስሜን ከእንግዲህ አታረክሱም። ⁴⁰በቅዱሱ ተራራዬ፤ ከፍ ባለው የእስራኤል ተራራ ላይ በዚያ ምድር የእስራኤል ቤት ሁሉ ያመልከኛልና፤ ይላል ይታ እግዚአብሔር፤ እኔም በዚያ እቀበላቸዋለሁ። ቀኑርባናችሁንና በኩራታችሁን ከተቀደሱ መሥዋዕቶቻችሁ ሁሉ ጋር በዚያ እሻለሁ። ⁴¹ከሕዝቦች መካከል ባወጣኋችሁ ጊዜ፤ ከተበተናችሁባቸውም አገሮች በሰበሰብኋችሁ ጊዜ፤ መልካም መግደለ እንዳለው ዕጣን እቀበላችኋለሁ፤ በእናንተም መካከል ቅዱስ መሆኔን በአሕዛብ ፊት እገልጣለሁ። ⁴²ለአባቶቻችሁ ልሰጥ እጅን አንሥቼ ወደማልሀላቸው ምድር ወደ እስራኤል አገር በማስገባችሁ ጊዜ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ⁴³በዚያም መንገዳችሁንና ራሳችሁን ያረክሳችሁበትን ተግባር ሁሉ ታስታውሳላችሁ፤ በፈጸማችሁትም ክፋት ሁሉ ራሳችሁን ትጸዩላችሁ። ⁴⁴የእስራኤል ቤት ሆይ፤ እንደ ክፉ መንገዳችሁና እንደ ብልሹ ተግባራችሁ ሳይሆን፤ ስለ ስሜ ስል በምቶበኛችሁ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ፤ ይላል ይታ እግዚአብሔር።”

በደቡብ አገር ላይ የተነገረ ትንቢት

⁴⁵የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ⁴⁶የሰው ልጅ ሆይ፤ ፊትህን ወደ ደቡብ አዙር፤ በደቡብ ላይ ቃል ተናገር፤ በደቡብ አገር ደን ላይም ትንቢት ተንብይ። ⁴⁷ለደቡብ ደን እንዲህ በል፤ ‘የእግዚአብሔርን ቃል ስማ፤ ይታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በአንተ ላይ እሳት ልለኩክ ነው፤ እሳቱ የለመለመውንና የደረቀውን ዛፍህን ሁሉ ይበላል፤ የሚንገባገባው ነበልባ ለም አይጠፋም፤ ከደቡብ እስከ ሰሜን ያለውን ፊት ሁሉ ይለበልባል። ⁴⁸ሰው ሁሉ እኔ እግዚአብሔር እንዳንደድሁት ያያል፤ የሚያጠፋውም የለም።”

⁴⁹እኔም፤ “ይታ እግዚአብሔር ሆይ፤ ወዩ! እነርሱ ስለ እኔ፤ ‘ተምሳሌት ብቻ ይመስላል’ ይሉኛል” አልሁ።

20+49 መላ14+12፤ መዝ78፤2፤ሕዝ4+14፤12፤9፤ግዜ13፤13፤ የሕ16፤25

²⁶ ወይም የበኩር ልጅን ሁሉ በእሳት ወስጥ በግላለፍ
²⁹ ባማ ግለት ከፍታ ቦታ ግለት ነው
³¹ ወይም ልጆቻችሁን በእሳት ወስጥ በግላለፍ

የቅጣት በትር የሆነችው ባቢሎን

21 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²“የሰው ልጅ ሆይ፤ ፊትህን ወደ ኢየሩሳሌም አዙር፤ በመቅደሱ ላይ ቃል ተናገር፤ በእስራኤል ምድር ላይ ትንቢት ተናብይ፤ ³እንዲህም በል፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እኔ በአንቺ ላይ ተነሥቻለሁ፤ ሰይፌን ከሰገባው እመዛለሁ፤ ጸድቁንም፤ ክፉውንም ከአንተ ዘንድ አስወግዳለሁ። ⁴ጸድቁንም ክፉውንም ስለማስወግድ ሰይፌ ከደቡብ ጀምሮ እስከ ሰሜን ባለው ሕዝብ ሁሉ ላይ ከሰገባው ይመዘዛል። ⁵ሰይፌን ከሰገባው የመዘዘሁት እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆነሁ ሕዝቡ ሁሉ ያውቃል፤ እርሱም ወደ ሰገባው አይመለስም።’

⁶“ስለዚህ የሰው ልጅ ሆይ፤ አቃስት፤ በተሰበረ ልብና በመረረ ሐዘን አቃስት፤ ጎኔርሰም፤ ‘ለምን ታቃስታለህ?’ ቢሉህ፤ “ስለሚመጣው ክፉ ወሬ ነው፤ ልብ ሁሉ ይቀልጣል፤ እጅም ሁሉ ይዘላል፤ ነፍስ ሁሉ ይደክማል፤ ጉልበትም ሁሉ ውሃ ይሆናል’ በላቸው። እነሆ ይመጣል፤ ይፈጸማልም፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

⁸የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ⁹“የሰው ልጅ ሆይ፤ ትንቢት ተናገር፤ እንዲህም በል፤ ‘እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ሰይፍ! ሰይፍ!
የተሳለ የተወለወለም፤
¹⁰የተሳለው ሊገድል፤
የተወለወለውም እንደ መብረቅ ሊብረቀረቅ ነው!

“ ‘ታዲያ፤ እንዴት ደስ ሊለን ይችላል? ሰይፍ የልጅን በትረ መንግሥት እንደ ማገኛውም በትር ንቆአል።

¹¹“ በእጁ እንዲያዝ፤
ሰይፍ ሊወለወል ተሰጥቶአል፤
ገዳዩ በእጁ እንዲጨብጠው፤
ተስሎአል፤ ተወልወሎአል።
¹²የሰው ልጅ ሆይ፤ ይህ በሕዝቤ ላይ፤
በእስራኤልም መሳፍንት ሁሉ ላይ መጥቶአልና፤
ጨኹት፤ ዋይታም አሰማ።
እነርሱ ከሕዝቤ ጋር በአንድ ላይ፤
ለሰይፍ ተጥለዋል፤
ስለዚህ ደረታህን ምታ።

¹³“ ፈተና በእርግጥ ይመጣል፤ ሰይፍ የናቀው በትረ መንግሥት ዘላቂነት ባይኖረውስ? ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

¹⁴“እንግዲህ፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ ትንቢት

21+1 ሕዝ20+1
21+2 ኤር26+11
-12፤ሕዝ9+6፤13+7፤
20+46
21+3 ቀ9-11፤
ኢየ9+22፤ኢየ27+1፤
57+1፤ኤር21+13፤
47+6-7፤ሕዝ14+21
21+4 ዘሌ26+25፤
ኤር25+27፤
ሕዝ20+47
21+5 ቀ9-11፤
ኢየ34+5፤
ሕዝ20+47-48፤
ናሆ1+9
21+6 ቀ9-11፤
ኢየ22+4፤ኤር30+6፤
ሕዝ9+4
21+7 ዘሌ26+36፤
ኢየ7+5፤ኢየ11+16፤
23+2፤መዝ16+2፤ኤር
47+3፤ሕዝ22+14
21+10 ዘጸ32+41፤
መዝ110+5-6፤
ኢየ34+5-6
21+11 ኤር46+4
21+12 ኤር31+19
21+14 ቀ9-11፤
ዘኁ24+10፤
ሕዝ6+11፤30+24
21+15 2ሳሙ-17፤
10፤መዝ22+14
21+17 ቀ9-11፤
ሕዝ5+13፤6+11፤
16+42፤22+13
21+19 ኤር31+21፤
ሕዝ14+21፤32+11
21+20 ዘጸ3+11
21+21 ዘኁ22+7፤
23+23፤ሳሌ16+33፤
ዘካ10+2
21+22 2ኅዝ25+1፤
ኤር4+16፤32+24፤
ሕዝ4+2፤26+9
21+23 ዘኁ5+15፤
ሕዝ17+19
21+25 ሕዝ22+4፤
35+5

ተናገር፤
በእጅህም አጨብጭብ፤
ሰይፍ ሁለት ጊዜ፤
ሦስት ጊዜም ይምታ፤
በእጅጉ የሚገድል፤
ለግድያ የሚሆን፤
በየአቅጣጫውም የሚከባቸው ሰይፍ ነው።
¹⁵ልብ ሁሉ ይቀልጥ ዘንድ፤
የሚወድቁትም እንዲበዙ፤
በበርቻቸው ሁሉ፤
የግድያውን ሰይፍ፤ አኑሬአለሁ።
ወዮ! እንዲያብረቀርቅ ተወልወሎአል፤
ለመግደልም ተመዘአል።
¹⁶ሰይፍ ሆይ፤ በስለትህ አቅጣጫ ሁሉ፤
ወደ ቀኝም፤
ወደ ግራም ቀረጥ።
¹⁷እኔም በእጄ አጨብጭባለሁ፤
ቀጣዬም ይበርዳል፤
እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ።”

¹⁸የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ¹⁹“የሰው ልጅ ሆይ፤ የባቢሎን ንጉሥ ሰይፍ የሚመጣቸውን የሁለት መንገዶች ደች ክርታ ንደፍ፤ መንገዶቹም ከአንድ አገር የሚነሱ ናቸው፤ መንገዱ ወደ ከተማው በሚገነጠልበት ቦታ ላይ ምልክት አቁም። ²⁰በአሞናውያን ከተማ በረባት ላይ ለሚመጣው ሰይፍ አንደኛውን መንገድ ምልክት አድርግ፤ በይሁዳና በተመሸገችው ከተማ በኢየሩሳሌም ላይ ለሚመጣው ሰይፍ ሁለተኛውን መንገድ ምልክት አድርግ። ²¹የባቢሎን ንጉሥ በጥንቄታ ምሪት ለማግኘት በመንታ መንገድ ላይ በሁለቱ ጉዳዮች መጋጠሚያ ላይ ይቆማል፤ ቀስተኛን በመወዘዝ ዕጣ ይጥላል፤ አማልክቱን ያማክራል፤ ጉብትንም ይመረምራል። ²²የቅጥር መደርመሻ አምጥቶ እንዲያቆም፤ ለመግደል ትእዛዝ እንዲሰጥ፤ ፉከራ እንዲያሰማ፤ ቅጥር መደርመሻውን በከተሞች በር ላይ እንዲያደርግ፤ የዐፈር ድልድል እንዲያበጅና ምሽግ እንዲሠራ የኢየሩሳሌም ዕጣ በቀኝ እጁ ወጣ። ²³ይህም ከእርሱ ጋር ቃል ኪዳን ለገቡት የተሳሳተ ምሪት ይመስላል፤ እርሱ ግን በደላቸውን ያሳስባቸዋል፤ ማርኮም ይዞአቸው ይሄዳል።

²⁴“ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እናንተ በምታደርጉት ሁሉ ገጠኦቻችሁን በመግለጽ፤ በግልጽም በማመፅ በደላችሁን ስላሳሰባችሁ፤ እንዲህም ስላደረጋችሁ በምርኮ ትወሰዳላችሁ።

²⁵“ አንተ የግፍ ጽዋህ የሞላ፤ የምትቀ

¹⁵ ከሰባ ሊቃናት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን በሰባ-ደሰሙ ግን የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም

ጣበት ቀን የደረሰ፤ ርኩሰና ክፉ የአሰራኤል መስፍን ሆይ፤ ²⁶ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ጥምጥምህን አውልቅ፤ ዘውድህን ጣል፤ እንደ ከዚህ በፊቱ አይሆንም፤ ዝቅ ያለው ከፍ ይላል፤ ከፍ ያለውም ዝቅ ይላል። ²⁷ባድማ! ባድማ! ባድማ አደርጋታለሁ፤ የሚገባው ባለ መብት እስከሚመጣ ድረስ እንደ ቀድሞው አትሆንም፤ ለእርሱም ደግሞ እስጣታለሁ።”

²⁸አንተ የሰው ልጅ ሆይ! እንዲህ ብለህ ተናገር፤ ስለ አምናውያንና ስለ ስድባቸው ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ሰይፍ! ሰይፍ! ሊገድል የተመዘዘ፤ ሊያጠፋ የተጠረገ፤ እንደ መብረቅ ሊያብረቀርቅ የተወለወለ፤ ²⁹የታለመልህ የሐሰት ራእይ፤ የተነገረልህ የውሸት ማርት ቢኖርም፤ የግፍ ጽዋቸው በሞላ፤ ቀናቸው በደረሰ፤

መታረድ በሚገባቸው ክፉዎች፤ አንገት ላይ ይሆናል።

³⁰ሰይፍን ወደ ሰገው መልሰው፤ በተፈጠርህበት ምድር፤ በተወለድህበትም አገር፤ በዚያ እፈርድብሃለሁ።

³¹መዓቱን በላይህ አፈሳለሁ፤ የቀኑ ጣዬንም እሳት አነድብሃለሁ፤ በጥፋት ለተካኑ፤ ለጨካኞች ሰዎች አሳልፌ እስጥሃለሁ።

³²ለእሳት ማገዶ ትሆናለህ፤ ደምህ በምድርህ ይፈሳል፤ ከእንግዲህ መታሰቢያ አይኖርህም፤ እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁና።”

የኢየሩሳሌም ኅጢአት

22 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²የሰው ልጅ ሆይ፤ አትፈርድባትምን? ደም በምታፈሰው በዚህች ከተማ ላይ አትፈርድባትምን? ጸያፍ ተግባርን ፊት ለፊት ንገራት፤ ³እንዲህም በሳት፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በመካከልሽ ደምን በማፍሰስና ጣዖታትን በመሥራት ራስሽን የምታረክሺ፤ ፍርድንም በራስሽ ላይ የምታፈጥኝ ከተማ ሆይ፤ ⁴ባፈ ሰሰሽው ደም በድለሻል፤ በሠራሽውም ጣዖት ረክሰሻል፤ ከዚህም የተነሣ ቀንሽን አቅር በሻል፤ ዕድሜሽንም አሳጥረሻል። ስለዚህ ለአሕዛብ መዘባበቻ፤ ለአገሩም ሁሉ መሣለ ቂያ አደርግሻለሁ። ⁵አንቺ የተዋረድሽና ሽብር የሞላብሽ ሆይ፤ በቅርብም በሩቅም ያሉ ይህለቁብሻል።

21+26 መዝ175፥7፤ እ.ባ28፥5፥140፥4፤ ኤር13፥18፤ ሕዝ17፥24፤ ማፋ23፥12

21+27 ዘፍ49፥10፤ መዝ2፥6፤ኤር23፥5

21+28 ዘፍ19፥38፤ ኤር12፥12፥16፤2፥8

21+29 ፋ፥25፤ ኤር27፥9፤ ሕዝ22፥28፥35፥5

21+30 ፋ፥5፤ ኤር47፥6፤ሕዝ16፥3

21+31 መዝ18፥15፤ 79፥6፤ኢሳ11፥4፤ ኤር4፥7፥51፥20-23፤ ሕዝ16፥39፤ 22፥20-21

21+32 ሕዝ20፥47

22+2 ሕዝ16፥2፤ 23፥36፥24፥6፤ ሆሴ4፥2፥5፥3፥1፤ ፀፃ2፥12

22+3 ፋ፥6፤13፥27፤ ሕዝ23፥37፤45፥24፥6

22+4 2፥121፥16፤ መዝ44፥13-14፤ 137፥3፤ሕዝ5፥14፤ 21፥25

22+5 ኢሳ22፥2

22+6 ሕዝ1፥6፤ 18፥10፥33፥25

22+7 ዘፀ2፥21

22+8 ዘፀ20፥8፤ ሕዝ23፥38-39

22+9 ዘሌ19፥16፤ ኢሳ59፥3፤ሕዝ11፥6፤ 18፥11፥23፥29፤ ሆሴ4፥2፤10፥14፥6፥9

22+10 ዘሌ12፥2፤ 18፥7፥8፥9

22+11 ዘፍ11፥31፤ ዘሌ18፥9፤15፤ 2፥4፥13፥14፤ ኤር5፥8፤ሕዝ18፥6

22+12 ዘፀ18፥21፤ ዘሌ19፥13፤ዘፀ27፥25፤ መዝ26፥10፤ 106፥21፤ኢሳ5፥23፤ 17፥10፥157፥11፤ ሕዝ11፥6፤18፥8፤ አጥ5፥12፤ሚክ7፥3

22+13 ፋ፥3፥27፤ ዘኁ24፥10፤ኢሳ33፥15፤ ሕዝ6፥11፥21፥17

22+14 መዝ76፥7፤ ሕዝ7፥17፤17፥24፤ 24፥14፤ኢሳ2፥11፤ ናሆ1፥6፤ሚጳ3፥2

22+15 ዘሌ26፥33፤ ዘፀ4፥27፤ሕዝ16፥41፤ 24፥11፤ዘፀ7፥14

⁶“እነሆ በመካከልሽ ያለ እያንዳንዱ የእስራኤል መስፍን ደም ለማፍሰስ ሥልጣኑን ይጠቀማል። ⁷አባቶችና እናቶች በውስጥሽ ተዋረዱ፤ መጻተኞች ተጨቁኑ፤ ድኻ አደጋ ችና መበለቶች ተንገላቱ። ⁸ንዋያተ ቅድሳ ቴን አቃለልሽ፤ ሰንበታቴንም አረከስሽ። ⁹ደምን ለማፍሰስ ወሬ የሚያቀብሉ በውስጥሽ አሉ፤ በኩራብታ ቤተ ጣዖት የተሠዋውን የሚበሉና ዝሙትን የሚፈጽሙ ሰዎች በመካከልሽ ይገኛሉ። ¹⁰የአባታቸውን መኝታ የሚደፍሩ ሰዎች በውስጥሽ አሉ፤ በሥርዐቱ መሠረት ገዳሕ ባልሆኑበት በወር አባባቸው ጊዜ ሴቶችን በማስገደድ የሚደፍሩ የመካከልሽ ይገኛሉ። ¹¹በውስጥሽ አንዱ የባልንጀራውን ሚስት ያባልጋል፤ ሌላውም የልጁን ሚስት ያስነውራል፤ ሌላው ደግሞ የገዛ እገቱ የሆነችውን የአባቱን ልጅ ይደፍራል። ¹²በመካከልሽ ያሉ ሰዎች ደም ለማፍሰስ ጉቦ ይቀበላሉ፤ አንቺም ዐራጣና ከፍተኛ ወለድቃ በመውሰድ ከባልንጀራሽ የማይገባ ትርፍ ዘረፍሽ፤ እኔንም ረስተሻል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

¹³“ያለ አግባብ ባገኘሽው ጥቅምና በመካከልሽ ባፈሰሰሽው ደም ላይ እጄን አጨበጭባለሁ። ¹⁴እኔ ልቀጣሽ በምነሣበት ጊዜ በልበ ሙሉነት መቆም ትችላለሽን? ወይስ እጅሽ ሊበረታ ይችላልን? እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ፤ አደርገዋለሁም። ¹⁵በሕዝቦች መካከል እበትንሻለሁ፤ በየአገሩም እዘራሻለሁ፤ ከርኩሰትሽም አጠራሻለሁ። ¹⁶በሕዝቦች ዘንድ በምትረክሺበት ጊዜ፤ ¹⁷እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆነሁ ታውቂያለሽ።”

¹⁷የእግዚአብሔርም ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ¹⁸የሰው ልጅ ሆይ፤ የእስራኤል ቤት የብረት ጉድፍ ሆነሽ፤ ሁሉም በከውር ውስጥ ቀልጦ እንደሚቀር መዳብ፤ ቁርቁር፤ ብረትና እርሳስ ናቸው፤ እነዚህ ህክብር የሚወጡ ጉድፍ ናቸው። ¹⁹ስለዚህ ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ሁላችሁም የብረት ጉድፍ ስለ ሆናችሁ ወደ ኢየሩሳሌም እስበስባችኋለሁ። ²⁰ሰው ብርንና መዳብን፤ ብረትንና እርሳስን እንዲሁም ቁርቁርን ለማቅለጥ በከውር ውስጥ አስገብቶ እሳት እንደሚያነድበት፤ እኔም እን ደዚሁ በቀኑ ጣዬና በመዓቱ ወደ ከተማዬቱ እስበስባችኋለሁ፤ በዚያም አቀልጣችኋለሁ። ²¹ሰብስቤአችሁ የቀኑ ጣዬን እሳት በእስትን ፋሴ አነድባችኋለሁ፤ እናንተም በዚያ ውስጥ ቀልጣችሁ ትቀራላችሁ፤ እኔ እግዚአብሔር

6፥28-30 22+19 መዝ119፥119 22+20 ሆሴ8፥10፤ ሚጳ3፥2 22+21 መዝ68፥2፤ ኢሳ40፥7፤ሕዝ21፥31፤ሕጌ1፥9

*12 ወይም ዐራጣና ወለድ
*16 ወይም ርኩሰትን ለአንቺ በስጦታ ጊዜ

ቀጥሎን በላያችሁ እንዳ ፈሰሰሁ ታውቃላችሁ።²² ብር በከወር ውስጥ እንደሚቀልጥ፣ እናንተም በከተማዎ ውስጥ ትቀልጣላችሁ፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር ቀጥሎን በላያችሁ እንዳፈሰሰሁ ታውቃላችሁ።”

²³ የእግዚአብሔርም ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²⁴ “የሰው ልጅ ሆይ፣ ምድሪቱን ‘አንቺ ያልጻጀሽ በቀጣም ቀን ዝናብ ያላገኘሽ’ ምድር ነሽ” በላት። ²⁵ መላኛንቷቸ እያገገገ ግዳዩን እንደሚበጫጭቅ አንበሳ በውስጧ ያሜራሉ፤ ሕዝቡን ይበላሉ፤ ንብረትንና የከበሩ ነገሮችን ይነጥቃሉ፤ ብዙዎችንም ሴቶች መበለት ያደርጋሉ። ²⁶ ከሆናቸው በኋላ ላይ የምፃሉ፤ ንዋያተ ቅድሳቴን ያረክሳሉ፤ የተቀደሰውን ከረከሰው አይለዩም፤ በጉደፈውና በንጹሐ መካከል ልዩነት እንደሌለ ያስተምራሉ፤ ሰንበታቴን ከማክበር ዘወር ብለዋል፤ በዚህም በመካከላቸው ተንቁአለሁ። ²⁷ በውስጧ የሚገኙ መኪንንቷ ግዳይ እንደሚበጫጭቁ ተከላካዎች ናቸው፤ በግፍ ትርፍ ለመሰብሰብ ደም ያፈሳሉ፤ ሕይወትም ያጠፋሉ። ²⁸ ነቢያቸውም በሐሰት ራእይና በውሸት ማርት ይህን ሁሉ ድርጊት ያድብሱበሱላቸዋል፤ እግዚአብሔርም ሳይናገር፣ ‘ኔታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል’ ይላሉ። ²⁹ በምድሪቱ የሚኖረው ሕዝብ ይቀማል፤ ይዘርፋል፤ ፍትሕ በማጉደልም ድኻውንና ችግሮቻቸውን ይጨቀናል፤ መጻተኛውንም ይበድላል።

³⁰ ምድሪቱን እንዳላጠፋት ቅጥሩን የሚጠግን፣ በፈረሰውም በኩል በፊቴ የሚቆምላት ሰው ከመካከላቸው ፈለግሁ፤ ነገር ግን አንድም አላገኘሁም። ³¹ ስለዚህ መግታትን አፈስባቸዋለሁ፤ በጸኑ ቀጥሎም አንዳቸዋለሁ፤ የደረሩትንም በራሳቸው ላይ አመልሳለሁ፤ ይላል ኔታ እግዚአብሔር።

ሁለቱ ዘማውያት እግትማማቾች

23 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ² “የሰው ልጅ ሆይ፣ ከአንድ እናት የተወለዱ ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩ፤ ³ ገና በወጣትነታቸው ዘማውያት በመሆን በግብፅ ሳሉ አመነዘሩ፤ በዚያችም ምድር አገጣጠሙ አቸው ተዳበሰ፤ የድንግልናቸውም ጉዳይ በእጅ ተሻሸ። ላይታላቂቱ ስም አሐላ፣ የእሳቷም አሐሊባ ነበር፤ ሁለቱም የእኔ ሆኑ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችም ወለዱ። ስማቸውም፣ አሐላ ሰማርያ ናት፤ አሐሊባም ኢየሩሳሌም።

⁵ “አሐላ የእኔ ሆና ሳለ በእኔ ላይ አመነዘረች፤ ጠረኞች ከሆኑት ኅረቤቶቿ ከአሦራውያን ውሸቶቿ ጋር ሲሰነገሩ፤ ⁶ እነርሱም ሐምራዊ የለበሱ፣ ገዢዎችና አዛዦች፣ ሁሉም መልክ

22+22 ኢሳ1+25፣ 64+7፣ሕዝ7+8
22+24 ሕዝ24+13
22+25 መዝ22+13፣ ኤር11+9፣15+8፣ 18+21፣ሆሴ6+9
22+26 ቀ፣8፣ ዘሌ18+21፣20+25፣ 14ሙ2+12-17፣ ኤር 2+8፣26፣ ሕዝ13+19፣42+20፣ 44+23፣ሆሴ 9+7-8፣ ሶፎ3+4፣ሐ12+11-14፣ ማላ2+7-8
22+27 ቀ፣3፣13፣ ዘዩ37+24፣ሳሳ1+23፣ ኤር12+2፣26+10፣ 51+13፣ሕዝ11+6፣ 33+25፣31፣34+2-3፣ ማክ3+2፣10፣ሶፎ3+3፣ ማላ7+15
22+28 ሶቀ2+14፣ 4+13፣ሕዝ13+2፣6-7፣ 10፣21+29
22+29 ዘዩ22+21፣ መዝ62+10፣ኢሳ5+7
22+30 መዝ106+23፣ ኢሳ64+7፣ኤር5+1፣ ሕዝ13+5
22+31 ዘዩ32+10፣ ኢሳ 430+27፣ሶቀ4+11፣ ሕዝ7+8-9፣16+43፣ ሮሞ2+8
23+2 ኤር3+7፣ ሕዝ16+45
23+3 ዘሌ17+7፣ ኢሳ24+14፣ መዝ25+7፣ሳሳ1+21፣ ሕዝ16+15
23+4 ሕዝ16+46
23+5 2ኃዘ16፣7፣ ሆሴ5+13፣8+9
23+7 ኢሳ57+8፣ ሆሴ5+3፣6+10
23+8 ዘዩ32+4፣ ሕዝ16+15
23+9 2ኃዘ18+11፣ ኤር4+30፣ሆሴ11+5
23+10 ኤር42+10፣ ሕዝ16+36፣41፣ ሆሴ2+10
23+11 ኤር3+7፣8-11፣ሕዝ16+51
23+12 2ኃዘ16+7-15፣2ዜ5፣28+16፣ ሕዝ16+15፣28
23+13 2ኃዘ17+19፣ ሆሴ12+2
23+14 ኤር22+14፣ ሕዝ8+10፣5ሆ2+3
23+15 ኢሳ5+27
23+16 ኢሳ57+9፣ ሕዝ6+9
23+17 ኤር40+9፣ ሕዝ16+29
23+18 መዝ78+59፣ 106+40፣ኢሳ57+8፣ ኤር6+8፣12+8፣ አሞ5+21
23+21 ሕዝ16+26

ቀና ጉብዛዝትና ፈጣን ፈረሰኞች ነበሩ።⁷ እርሷ በዝሙት ራሷን ምርጥ ለሆኑት አሦራውያን ሁሉ አሳልፋ ሰጠች፤ አብረዋት ባመነዘሩት ሰዎች ጣዖት ሁሉ ረከሰች።⁸ በግብፅ የጀመረችውን አመንዘራነቷን አልተውችም፤ በዚያ ወንዶች በወጣትነቷ ከእርሷ ጋር ተኝ፤ የድንግልናዋን ጡት አሻሽ፤ ፍትወታቸውን አፈሰሰባት።

⁹ “ስለዚህ አብራቸው ላመነዘረች ለአሦራውያን ውሸቶቿ አሳልፎ ሰጠች።¹⁰ እነርሱም ዕርቃን አስቀሯት፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቿን ነጠቋት፤ እርሷንም በሰይፍ ገደሷት፤ በሴቶችም ዘንድ መተረቻ ሆና ቀረች፤ ፍርድም ተፈጸመባት።

¹¹ “እሳቷ አሐሊባ ይህን አይታ ነበር፤ ሆኖም በፍትወቷና በዘማዋነቷ ከእሳቷ የባ ሰች ብልሹ ሆነች።¹² ደግሞም ገዢዎችና አዛዦች፣ ጌጠኛ ልብስ የለበሱ ጠረኞች፣ ፈጣን ፈረሰኞችና፣ ሁሉም መልክ ቀና ከሆኑት አሦራውያን ጉብዛዝቷ ጋር አመነዘረች።¹³ ይህችም እንደ ረከሰች አየሁ፤ ሁለቱም በአንድ መንገድ ሄዱ።

¹⁴ “በአመንዘራነቷ እየባሰች ሄደች፤ በደማቅ ቀይ ቀለም በግድግዳ ላይ የተቀረጹ የከለዳውያንን ወንዶች ምስል አየች፤¹⁵ እነርሱም ወገባቸውን በቀበቶ የታጠቁና በራሳቸው ላይ ተንጠልግዬ ያለው ጥምጥም የጠመጠሙ ነበሩ፤ ሁሉም የከለዳውያንን ተወላጆችና የባቢሎን ሠረገላ አዛዦች ይመስሉ ነበር።¹⁶ ባየቻቸውም ጊዜ በፍትወት ተቃጠለች፤ ወደ ከሳውዴምን መልእክተኞች ላከችባቸው።¹⁷ ባቢሎናውያንም መጥተው ወደ ፍቅር መኝታዎ ገቡ፤ በፍትወታቸውም አረከሷት፤ እርሷም በእነርሱ ከረከሰች በኋላ ጠልታቸው ከእነርሱ ዘወር አለች።¹⁸ ግልጫ ትናዋን በአደባባይ በፈጸመችና ዕርቃን በገለጠች ጊዜ ከእሳቷ ዘወር እንዳልሁ፣ ጠልፎአት ከእርሷም ዘወር አልሁ።¹⁹ እርሷ ግን በግብፅ ያመነዘረችበት የወጣትነት ዘመና ትዝ እያላት የባሰ ዘማዊት ሆነች።²⁰ በዚያም አባለዘራቸው እንደ አህያ፣ የዘር ፍሰታቸውም እንደ ድንጉላ ፈረሰ ዘር ፍሰት ከሆነ ውሸቶቿ ጋር አመነዘረች፤²¹ በግብፅ ምድር ጉዳዮችን የታሸሸበትንና የወጣትነት ጡቶችሽን የተዳበሰሽበትን፣ የኩራዳነትሽን

*24 ከሰባ ሊቃናት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን ያልጻጀ ወይም ያልከሰሰ ይለዋል
*25 ከሰባ ሊቃናት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን ክቢያት ይለዋል
*14 ወይም የባቢሎናውያን
*15 ወይም የባቢሎናውያን እንዲሁም በቀ፣ 16
*21 ከሰባ ሊቃናት ጋር (በተጨማሪ ቀ፣ 3 ይመ) ተመሳሳይ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን በወጣትነት ጡቶችሽ ያካንያት የተዳበሰሽበትን ይለዋል

ብልግና ተመኘሽ።

22። ስለዚህ፣ ኦሎሊባ ሆይ፣ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ጠልተሻቸው ከእነርሱ ዘወር ያልሸውን ውሽጦችሽን በአንቺ ላይ አስነሣለሁ፤ እነርሱንም ከየአቅጣጫው አመጣብሻለሁ።’ 23 እነርሱም ባቢሎናውያንና ከሌዳውያን ሁሉ፣ የፋቁድ፣ የሱሔና የቆዓ ሰዎች፣ ከእነርሱም ጋር አሦራውያን ሁሉናቸው። እነዚህም መልክ ቀና ጉብዛዝት ሲሆኑ፣ ሁላቸውም በፈረስ ላይ የተቀመጡ ገዢዎችና አዛዦች፣ የሠረገላ አዛዦችና ከፍተኛ ባለ ሥልጣኖች ነበሩ። 24 እነርሱም የጦር መሣሪያዎች ሠረገላና ጋሪ በመያዝ ብዙ ሕዝብ ሆነው ይመጡብሻል፤ ትላልቅና መለሰተኛ ጋሻ በማንገብና የራስ ቀኑር በመድፋት በየአቅጣጫው ይሰለፉብሻል፤ እኔም ለፍርድ በእጃቸው አሳልፌ እስጥሻለሁ፤ በሕጋቸውም መሠረት ይቀጡሻል። 25 የቅናት ቀኑንም በአንቺ ላይ አመጣለሁ፤ እነርሱም በአንቺ ላይ በቀጣ ይወጣሉ፤ አፍንጫሽንና ጀርሽን ይቈርጣሉ፤ ከአንቺ ወገን የተረፉትም በሰይፍ ይወድቃሉ። ወንዶችና ሴቶች ልጆችሽን ይወስዱብሻል፤ የተረፉትንም እሳት ይበላቸዋል። 26 ልብስሽን ይገፉሻል፤ ምርጥ ጌጣ ጌጥሽንም ይወስዱብሻል። 27 በግብፅ የጀመርሽውን ብልግናና ሴሰኝነት ከአንቺ አስወግዳለሁ፤ አንቺም ዐይኑሽን ወደ እነዚህ አታነሺም፤ ከእንግዲህ ግብፅን አታስቢም።

28። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ ‘እነሆ ተጻይፈሻቸው ከእነርሱ ዘወር ላልሸው ለጠላሻቸው አሳልፌ እስጥሻለሁ።’ 29 እነርሱም በጥላቻ ይቀርቡሻል፤ የለፋሽበትንም ሁሉ ይቀሙሻል፤ ከማሕፀን እንደ ወጣሽ ዕርቃንሽን ያስቀሩሻል፤ የሴሰኝነትሽ ጎፍረት ይገለጣል። ብልግናሽና ገደብ የለሽ ርኩሰትሽ፣ 30 ይህን አምጥተውብሻል፤ ከአሕዛብ ጋር በማመንዘር በጣዖቶቻቸው ረክሰሻልና። 31 በእሳትሽ መንገድ ስለ ሄድሽ የእርሷን ጽዋ በእጅሽ አስጨብጥሻለሁ።’

32። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ሰፊና ጥልቅ የሆነውን ጽዋ፣ የእሳትሽን ጽዋ ትጠጪ አለሽ፤ ብዙም ስለሚይዝ ስድብና ነቀፌታ ትጠግቢ አለሽ።’ 33 በእሳትሽ በሰማርያ ጽዋ፣ በመፍረስና በጥፋት ጽዋ፣ በሰካርና በሐዘን ትሞጭ አለሽ። 34 ትጠጪ ዋለሽ፣ ትጨልጪ ዋለሽም፤ ከዚያም ጽዋውን ትሰባብሪ ዋለሽ፤ ጠትሽንም ትቈራርጪ አለሽ፤ እኔ ተናግራለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

23+22 ኤር4+30፣ ሕዝ16+37
 23+23 ዘፍ11+28፣ 2ገ120+14-18+24+2፣ ኤር40+9፣50+21
 23+24 ኤር39+5፣ -6፣47+3፣ሕዝ26+7፣ 10፣5፣ሆ2+4
 23+25 ቀ*47፣ ዘፍ29+20፣ኤር12+9፣ ሕዝ16+38፣ 20+47-48፣24+21
 23+26 ኤሳ3+18፣ -23፣ኤር13+22፣ ሕዝ16+39
 23+27 ሕዝ16+41
 23+28 ኤር34+20
 23+29 ዘፍ28+48፣ ኤር13+27፣ ሕዝ16+36፣22+9፣ ማክ1+11
 23+30 መዝ106+37-38፣ ሰፍ3+1
 23+31 2ገ21+13፣ ኤር25+15
 23+32 መዝ44+13፣ 60+3፣ኤሳ51+17፣ ኤር25+15፣ሆላ7+16
 23+33 ኤር25+15፣ -16፣ሕዝ21+19
 23+34 መዝ16+5፣ ኤር25+27
 23+35 ዘፍ32+18፣ 1ገ1714+9፣2ዜ529+6፣ ኤሳ17+10፣ሕዝ16+52
 23+36 ኤሳ58+1፣ ሕዝ16+2፣22+2፣ ማክ3+8
 23+37 ሕዝ16+36
 23+38 ዘሌ15+31፣ ነዎ10+31
 23+39 2ገ121+4፣ ኤር7+10፣ሕዝ22+8
 23+40 2ገ19+30፣ ኤሳ57+9፣ኤር4+30፣ ሕዝ16+13-19፣ ሆላ2+13
 23+41 ዘፍ18+12፣ አስ1+6፣ምሳ7+17፣ ኤሳ57+9፣65+3፣11፣ ኤር44+5፣ ሕዝ41+22፣44+16፣ ማላ 1+7፣12
 23+42 ዘፍ24+30፣ 2ዜ59+1፣መዝ73+5፣ ሕዝ16+11-12
 23+43 ቀ*3
 23+45 ዘሌ20+10፣ ሕዝ16+38፣22+3፣ ሆላ2+2፣36+5
 23+46 ዘፍ28+25፣ ኤር25+9፣ሕዝ16+40
 23+47 ቀ*25፣ 2ዜ5 36+17፣19፣ ኤር34+22
 23+48 ሕዝ16+41፣ 2ጸጥ2+6
 23 49 ሕዝ7+4፣ 9+10፣16+58፣

35። ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ረስተሽኛል፤ ወደ ኋላም ገሸሽ አድርገሽኛልና የብልግናሽንና የሴሰኝነትሽን ውጤት ትሸከሚ አለሽ።’

36 እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፤ ‘የሰው ልጅ ሆይ፤ በአሌላና በአሎሊባ ትፈርዳለህን? እንግዲያውስ ጸያፍ ተግባራቸውን ንገራቸው። 37 አመንዝረዋል እጃቸውም በደም ተበክሎአልና። ከጣዖቶቻቸው ጋር አመንዘሩ፤ የወለዱልኝን ልጆቻቸውን እንኳ ለእነርሱ መብል ይሆኑ ዘንድ በእሳት ሠውተውላቸዋል።’ 38 ደግሞም ይህን አደረጉብኝ፤ በዚያኑ ቀን ቤተ መቅደሴን አረከሱ፤ ሰንበታቴንም አቃለሁ። 39 ልጆቻቸውን ለጣዖቶቻቸው በሠጠላት ዕለት ወደ መቅደሴ ገብተው አረከሷት፤ እንግዲህ በቤቴ ውስጥ ያደረጉት እንዲህ ያለውን ነው።

40። ከዚህም በላይ ወንዶች ከሩቅ እንዲመጡላቸው መልእክተኛ ላኩ፤ እነርሱም መጡ። አንቺም ገላሽን ታጥባሽ፤ ዐይንሽን ተኩላሽና በጌጣጌጥ ተወብሽ ጠበቅሻቸው። 41 በተዋበ ዐልጋ ላይ ተቀመጥሽ፤ ዕጣኔንና ዘይቱን ያኖርሽበትንም ጠረጴዛ ከዐልጋው ፊት ለፊት አደረግሽ።

42። የሚፈነጥዙ ሰዎች ድምፅ በዙሪያዎ ነበር፤ ከሚያውኩ ሰዎች ጋር ከበረራካ የመጡ ሰካራዎች ነበሩ፤ በሴትየዋና በእሳትየም ላይ አንባር፣ በራሳቸውም ላይ የተዋበ አክሊል አደረጉላቸው። 43 እኔም በአመንዝራነት ሰውነቷ ስላለቀው፣ ‘እርሷ ሕይወቷ ይኸው ስለ ሆነ እንደ ዝሙት ዐዳሪ ይጠቀሙባት’ አልሁ። 44 እነርሱም ከእርሷ ጋር ተኙ፤ ሰው ከአመንዝራ ሴት ጋር እንደሚ ተኛ ከእነዚያ ባለጌ ሴቶች፣ ከአሌላና ከአሎሊባ ጋር ተኙ። 45 ጸድቃን ግን ለአመንዝራና ለነፍሰ ገዳይ ሴቶች የሚገባቸውን ፍርድ ይፈርዱባቸዋል። አመንዝሮች ናቸውና፤ እጃቸውም በደም ተበክሎአል።

46። ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ሕዝብን ቀስቅሶህ አምጣባቸው፤ ለሽብርና ለዝርፊያም አሳልፊህ ስጣቸው።’ 47 ሕዝቡ በድንጋይ ይወግራቸዋል፤ በገዛ ሰይፋቸው ይቈራርጣቸዋል፤ ወንድና ሴት ልጆቻቸውን ይገድላል፤ ቤቶቻቸውንም ያቃጥላል።

48። ስለዚህ ሴቶች ሁሉ እንዲጠነቀቁና መጥፎ ፈለጋችሁን እንዳይከተሉ፣ ሴሰኝነትን ከምድራቱ አጠፋለሁ። 49 የሴሰኝነታችሁን ዋጋ ታገኛላችሁ፤ ጣዖት በማምለክ ለፈጸማችሁት ኅጢአት ቅጣት ትሸከማላችሁ።

፳24 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም
 ፳37 ወይም የወለዱልኝን ልጆች እንኳ በእሳት ወስጥ አላለፉቸው

በዚያን ጊዜ እኔ ጌታ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።”

የድስቱ ምሳሌ

24 በዘጠነኛው ዓመት፣ በዐሥረኛው ወር፣ በዐሥረኛው ቀን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤
2“የሰው ልጅ ሆይ፤ ይህን ቀን፣ የዛሬውን ዕለት ለይተህ መዝግብ፤ የባቢሎንን ንጉሥ ኢዮሩሳሌምን በዚህ ቀን ከቦአታልና።³ ለዚህ ዐመፀኛ ቤት እንዲህ ብለህ ተምሳሌት ተናገር፤ ‘ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ ብረት ድስት በእሳት ላይ ጣድ፤ ከጣድህም በኋላ ውሃ ጨምርበት።

4መጻፍ፣ ሙዳ ሥጋ፣ ምርጥ ምርጡን ቀኑርጥ ሁሉ፣ ጭንፍ ወርቅን ጨምርበት፤ የተመረጡ ዐጥንቶችንም ሙላበት።

5ከመንጋው ሙክቱን ውሰድ፤ ዐጥንቱን ለማብሰል ብዙ ማገዶ ከሥሩ ጨምር።

ሙክክ እስከሚል ቀቅለው፤ ዐጥንቱም ይብሰል።

6“ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤

“ ለዛገኛው ብረት ድስት ዝገቷም ለማይለቅ፤ ደም ላፈሰሰችው ከተማ ወዮላት! መለያ ዕጣ ሳትጥል አንድ በአንድ አውጥተህ ባዶ አድርገው።

7“ የሰው ደም በመካከሏ አለ፤ በገላጣ ዐለት ላይ አደረገችው እንጂ፣ ዐፈር ሊሸፍነው በሚችል፣ በመሬት ላይ አላፈሰሰችውም።

8ቀኑ ላይ እንዲነድና ለመበቀል እንዲያመኙኝ፣ ይሸፈንም ዘንድ እንዳይችል፣ ደሚን በገላጣ ዐለት ላይ አፈሰሰሁ።

9“ ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ ደም ላፈሰሰችው ከተማ ወዮላት! እኔም ደግሞ የምትቃጠልበትን ማገዶ እቁልላለሁ።

10ማገደውን ከምርበት፣ እሳቱን አንድድ፣ ቅመም ጨምረህበት፣ ሥጋውን በሚገባ ቀቅል፤ ዐጥንቱም ይረር።

11ጉድፉ እንዲቀልጥ፣ ዝገቱም በእሳት እንዲበላ፣ ባዶው ድስት እስኪሞቅ፣

20፥38፥24፥13
24+1 ሕዝ8፥1፣ 26፥1፥29፥17
24+2 2፥125፥1፣ ኢሳ30፥8፥ኤር39፥1፣ 0፥72፥2
24+3 ኢሳ1፥2፣ ሕዝ 2፥3፥6፥11፥3፣ 20፥49
24+4 ሕዝ11፥7
24+5 ኢሳ34፥12፣ ኤር52፥10፥24፥27፣ ማኳ3፥2-3
24+6 ኢዮ6፥27፣ ሕዝ11፥11፥16፥23፣ 22፥2፥ኤል3፥3፣ ኦብ1፥11፥ዮ3፥10
24+7 ዘሌ17፥13
24+11 ኤር21፥10

24+13 ኢሳ22፥14፣ ኤር6፥28-30፣ 0ቆ1፥9፥ሕዝ16፥42፣ 22፥24፥23፥36-49፣ ሆሌ7፥1፣ ዘካ6፥8
24+14 ዘዮ11፥23፣ ኢዮ27፥22፥ኢሳ3፥11፣ ሕዝ8፥18፥18፥30፣ 22፥14፥36፥19፣ ዘካ8፥14
24+16 ቀኑ21፣ መዝ39፥10፥84፥1፣ ኤር13፥17፥16፥5፣ 22፥10፥0ቆ2፥4
24+17 ቀኑ22፣ ዘ028፥39፣ ዘሌ13፥45፣ መዝ39፥9፥ኢሳ3፥20፣ 20፥2፥ኤር16፥7
24+18 ሕዝ12፥7
24+19 ሕዝ12፥9፣ 37፥18
24+21 ቀኑ16፣ ዘሌ26፥19፥26፥31፣ መዝ27፥4፥ኤር7፥14፣ 15፥ሕዝ7፥24፥23፥25፣ ሆሌ9፥12፥16፣ ማል2፥12
24+22 ዘሌ13፥45፣ ኤር16፥7
24+23 ዘ028፥39፣ 33፥4፥ዘሌ26፥16፣ መዝ78፥64፣ ኢሳ3፥20፥20፥2
24+24 ኢሳ20፥3፣ ሕዝ1፥3፥12፥11
24+25 ዘ828፥32፣ መዝ20፥4፣ ኤር11፥22፥0ቆ2፥4

መደቡም እስኪገል ከሰል ላይ ጣድ።

12ብዙ ጉልበት ቢፈሰስትም፣ የዝገቱ ክምር፣ በእሳት እንኳ፣ ሊለቅ አልቻለም።

13“ የረከሰሽው በብልግናሽ ነው፤ ቀኑ ላይ በአንቺ ላይ እስኪፈጸም ድረስ ከእንግዲህ ገደሕ አትሆንም፤ ከርቱሰትሽ ላነጻሽ ፈልጌ፣ መንጻት አልወደድሽምና።

14“ እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ፤ የም ሠራበትም ጊዜ ደርሶአል፤ ወደ ኋላ አልልም፤ አልራራም፤ አላመነታምም። እንደ መንገድሽና እንደ ተግባርሽ ይፈረድሽባል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

የሕዝቅኤል ሚስት መዋቅ

15የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤
16“የሰው ልጅ ሆይ፤ የዐይንህ ማረፊያ የሆነውን ነገር በመቅሠፍት እወስ ድብሃለሁ፤ አንተ ግን ዋይታ አታሰማ፤ አታልቅስ፤ እንባህንም አታፍስስ፤
17ድምፅ ህን ዝቅ አድርገህ በሐዘን አንጉራጉር እንጂ ለሞተው አታልቅስ። ጥምጥምህን ከራስህ አታውርድ፤ ጫማህንም አታውልቅ፤ አፍህ ድረስ አትሸፋፈን፤ የዕዘን እንጀራም አትብላ።”

18እኔም በማለዳ ለሕዝቡ ተናገርሁ፤ ሚስ ቴም ማታውኑ ሞተች፤ በማግሥቱም ጠዋት እንደ ታዘዘሁ አደረግሁ።

19ሕዝቡም፣ “ይህን ስታደርግ ለእኛ የም ታስተላልፈው መልእክት ምን እንደ ሆነ አትነግረንምን?” አሉኝ።

20እኔም እንዲህ አልኝቸው፤ “የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤
21ለእስራኤል ቤት እንዲህ በል፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የኅይዳችሁን ትም ክሕት፣ የዐይናችሁ ማረፊያና የልባችሁ ደስታ የሆነውን መቅደሴን አረክሳለሁ። ትታችኋቸው የሂዳችሁ ወንድና ሴት ልጆቻችሁ በሰይፍ ይወድቃሉ።
22እኔ እንዳደረግሁም ታደርጋላችሁ፤ አፋችሁ ድረስ አትሸፋፈኑም፤ የዕዘን እንጀራም አትበለም፤
23ጥምጥማችሁን ከራሳችሁ አታውርዱም፤ ጫማችሁንም አታውልቁም። በነጠሊታችሁ ትመነምናላችሁ፤ እርስ በርስ ታቃስታላችሁ እንጂ ሐዘን አትቀመጡም፤ አታለቅሱምም።
24ሕዝቅኤል ምልክት ይሆናችኋል፤ እርሱ እንዳደረገው ታደርጋላችሁ፤ ይህ በሚሆንበት ጊዜ እኔ ጌታ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።”

25“አንተም የሰው ልጅ ሆይ፤ ኅይዳቸውን፣ ደስታቸውንና፣ ክብራቸውን፣ የዐይናቸው ማረፊያና የልባቸው ደስታ

የሆኑትን ወን ድና ሴት ልጆቻቸውን ጭምር በምወስድ ባቸው ቀን፤ ²⁶በዚያን ቀን፤ ያመለጠ ሰው ይህን ወሬ ሊነግርህ ወደ አንተ ይመጣል፤ ²⁷በዚያን ቀን አፍህ ተከፍቶ ከእርሱ ጋር ትነጋገራለህ፤ ከዚያም በኋላ እንደ ድዳ አት ሆንም፤ ምልክትም ትሆናቸዋለህ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።”

በአሞን ላይ የተነገረ ትንቢት

25 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²የሰው ልጅ ሆይ፤ ፊትህን ወደ አሞናውያን አድርገህ፤ ትንቢት ተናገርባቸው፤ ³እንዲህም በላቸው፤ ‘የጌታ፤ እግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “መቅደሴ በረከሰ ጊዜ፤ የእስራኤልም ምድር ባደማ በሆነች ጊዜ፤ የይሁዳም ቤት ተማርኮ በተወሰደ ጊዜ፤ ‘እስይ’ ብላችኋልና፤ ⁴ለምሥራቅ ሕዝብ ትገዙ ዘንድ አሳልፌ እሰጣችኋለሁ፤ እነርሱም በመካከላችሁ ይሰፍራሉ፤ ድንኳኖቻቸውንም በዚያ ይተክላሉ፤ ፍሬያችሁን ይበላሉ፤ ወተታችሁንም ይጠጣሉ። ⁵የራባን ከተማ የግመሎች መሰማሪያ፤ አሞንንም የበሳች መመሰገያ አደርጋለሁ፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።” ⁶ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ “በልባችሁ ክፋት ሁሉ፤ በእስራኤል ውድቀት ላይ በመደሰት በእጃችሁ አጨብ ጭባችኋልና፤ በመዝለልም ጨፍራችኋልና ሃክንዴን በእናንተ ላይ አነሣለሁ፤ በአሕዛብ እንድትበዘበኩ አደርጋለሁ፤ ከሕዝቦች መካከል አውጥቼ፤ ከእገሮችም ለይቼ አጠፋችኋለሁ፤ እደመሰሰላችኋለሁም። በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።”

በሞዳብ ላይ የተነገረ ትንቢት

⁸“ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ሞዳብና ሴይር፤ “እነሆ የይሁዳ ቤት እንደ ሌሎቹ አሕዛብ ሁሉ ሆነ” ብለዋልና፤ ፃበም ድራቱ ድንበር ላይ ካሉትና ክብሯ ከሆኑት ከተሞች ከቤት የሸሞች፤ ከበአልሜዎንና ከቂርያታይም ጀምሮ የሞዳብን ዐምባ እገልጣለሁ። ¹⁰ሞዳብውያንም ከአሞናውያን ጋር ይገዙላቸው ዘንድ ለምሥራቅ ሕዝብ አሳልፌ እሰጣቸዋለሁ፤ አሞናውያን በአሕዛብ ዘንድ ከእንግዲህ መታሰቢያ አይኖራቸውም። ¹¹ሞዳብንም እቀጣለሁ፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።”

በኤዶም ላይ የተነገረ ትንቢት

¹²“ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ኤዶም የይሁዳን ቤት ተበቅሎአልና፤ በዚያን

24+26 14፡፡4+12፤
ኢዮ1፡15-19
24+27 ሕዝ3፡26፤
33፡22፡47፡10፡15
25+2 ኤር49፡1-6፤
ሕዝ13፡17፡21+28፤
29፡2
25+3 መዝ35፡21፤
ም417፡5፤ሕዝ26፡2፤
36፡2፡4፡6፡2፡8
25+4 ዘፍ25፡6፤
ዘኑ31፡10፤
ዘ828፡33፡51፤
መ፡4፡3፡33
25+5 ዘ83፡11፤
ኢ417፡2
25+6 ዘኑ24፡10፤
ሕዝ6፡11፤ሕዝ1፡12፤
ሰፍ2፡8
25+7 ፋ13-14፡17፤
ዘኑ14፡3፤
ሕዝ21፡31፤
አሞ1፡14-15፡4፡6፡1+4
25+8 ዘፍ14፡6፤
19፡37፡ዘ823፡6፤
ኢ416፡6
25+9 ዘኑ32፡3፤
37፡33፡49፤
ኢሱ13፡17፡19
25+10 ሕዝ21፡32
25+11 ኢሳ15፡9፤
16፡1-14፡ኤር48፡1፤
አሞ2፡1-3
25+12 2ሳመ8፡
13-14፡2ዘ5፡28፡17፤
ኢሳ11፡14
25+13 ዘፍ36፡11፤
15፡34፡ዘ07፡5፤
ኤር
25፡23፡49፡10፤
ሕዝ14፡17፤16፡27፤
29፡8
25+14 መዝ137፡7፤
ሕዝ32፡29፡35፡2
-3፡11፡36፡5፤አሞ1፡
11፡አሳ1፡1፡10-16፤
ሚል1፡4
25+15 ኢሱ13፡3፤
2ዘ5፡28፡18፡መዝ
73፡8
25+16 1ሳመ30፡
14፡2ዘ5፡26፡6፤ሕዝ
20፡33፡አሞ1፡8
25+17 ዘ06፡2፤
8፡22፡ዘኑ31፡3፤
ኢሳ11፡14፤14፡30፤
ኤር44፡13፤47፡7፤
ኢል3፡4
26+1 ሕዝ24፡1፤
29፡1፤30፡20
26+2 ኢሱ19፡29፤
2ሳመ5፡11፤ሕዝ
25፡3
26+3 ፋ19፡ኢሳ
5፡30፤ኤር50፡4፡2፤
51፡42
26+4 ኢሳ23፡1፡11፤
አሞ1፡10
26+5 ዘኑ14፡3፤
ሕዝ27፡32፡29፡19፤
47፡10፡ዘ09፡2-4
26+7 ዕዝ7፡12፤
ኤር27፡6፤39፡1፤ሕዝ

ህም በደለኛ ሆኖአልና፤ ¹³ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ክንዴን በኤዶም ላይ አነሣለሁ፤ ሰዎቹንና እንስሶቻቸውን እገድላለሁ፤ ባድማ አደርጋታለሁ፤ ከቴማንም ጀምሮ እስከ ድዳን ድረስ በሰይፍ ይወድቃሉ። ¹⁴በሕዝቤ በእስራኤል አማካይነት ኤዶምን እበቀላለሁ፤ እነርሱም እንደ ፋጣዬና እንደ መጣቴ መጠን በኤዶም ሕዝብ ላይ ያደርጋሉ፤ ኤዶማውያንም በቀሌን ያውቃሉ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

በፍልስጥኤም ላይ የተነገረ ትንቢት

¹⁵“ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ፍልስጥኤማውያን በቀም ተነሣሥተው በክፋል ብ ተበቅለዋልና፤ ይሁዳንም በቁየ ጠላትነት ለማጥፋት ፈልገዋልና፤ ¹⁶ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ክንዴን በፍልስ ጥኤማውያን ላይ አነሣለሁ፤ ከሊታውያንም እቁርጣለሁ፤ በባሕሩ ጠረፍ ላይ የቀሩትንም አጠፋለሁ። ¹⁷በታላቅ በቀል እበቀላቸዋለሁ፤ በመጣቴም እቀጣቸዋለሁ።” በምበቀላቸውም ጊዜ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።”

በጢሮስ ላይ የተነገረ ትንቢት

26 በዐሥራ አንደኛው ዓመት፤ በመጀመሪያው ቀን፤ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²የሰው ልጅ ሆይ! ጢሮስ ስለ ኢየሩሳሌም፤ ‘እስይ! የሕዝቦች በር ተሰበረች፤ ደጆቿም ወለል ብለው ተከፈቱልኝ፤ እንግዲህ እርሷ ስለ ፈራረሰች እኔ እከብራለሁ’ ብላለችና፤ ³ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ጢሮስ ሆይ፤ እነሆ በአንቺ ላይ ተነሣቻለሁ፤ ባሕር ሞገዳን እንደምታስነሣ፤ ብዙ ሕዝብ አስነሣብሻለሁ። ⁴የጢሮስን ቅጥሮች ያወድማሉ፤ ምሽጎቿንም ያፈርሳሉ። ዐፈሯን ከላይዋ ጠርጌ የተራቁተ ዐለት አደርጋታለሁ። ⁵እኔ ልዑል እግዚአብሔር ተናግራለሁና፤ በባሕር ውስጥ የመረብ ማሰጫ ቦታ ትሆናለች፤ አሕዛብም ይበዘብዟታል፤ ⁶መኻል አገር ያሉ ሰፈሮቻቸው በሰይፍ ይወድማሉ፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።

⁷“ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ ‘የነገሥታት ንጉሥ የሆነውን የባቢሎንን ንጉሥ ናቡከደነፆርን ከፈረሰችና ከወረገሎች ጋር፤ ከፈረሰኞችና ከታላቅ ሰራዊቶች ጋር ከሰሜን በጢሮስ ላይ አመጣለሁ። ⁸እርሱ መኻል አገር ያሉ ሰፈሮች ሽን በሰ

23፡24፡5፡ሆ2፡3-4፡26፡8 ኤር6፡6፤ 33፡4
 ማ በዕብራይስጥ **ናክሪዳር** የሚለው ቃል አማራጭ ትርጉም **ናቡከዳር** ነው፤ በዚህ ክፍልና በአብዛኛው በሕዝቅኤልና በኤርምያስ መጽሐፍ ውስጥ እንደዚሁ ነው

ይፍ ያወድማቸዋል፤ በዙሪያሽ ካብ ይክባል፤ እስከ ቅጥሮችሽ ጫፍ ድረስ ዐፈር ይደለድ ልብሻል፤ ጋሻውንም በአንቺ ላይ ያነሣል።
 9 ማንብ መደርመሻውን በቅጥሮቹ ላይ ያነጣ ጥራል፤ በመሣሪያም ምሽጎችሽን ያፈርሳል።
 10 ከፈረሶቹ ብዛት የተነሣ ዐባራ ይሸፍንሻል፤ ሰዎች ቅጥሮችዎ ወደ ፈረሱ ከተማ እንደ ሚገቡ እርሱ በበሮችሽ በሚገባበት ጊዜ፣ ከፈረሶቹና ከጋሪዎቹ፣ ከሠረገሎቹም ድምፅ የተነሣ ቅጥሮችሽ ይናወጣሉ።
 11 መንገዶችሽ ሁሉ በፈረሶቹ ኮቴ ይረጋገጣሉ፤ ሕዝብሽን በሰይፍ ይገድላል፤ ታላላቅ ምሰሶዎችሽ ወደ ምድር ይወድቃሉ።
 12 ሁለትሽን ይዘርፋሉ፤ ሸቀጥሽን ይበዘብዛሉ፤ ቅጥሮችሽን ያፈርሳሉ፤ የተዋቡ ቤቶችሽን ያወድማሉ፤ ድንጋይሽን፣ ዕንጨትሽንና የግንቦች ፍርስራሽ ወደ ባሕር ይጥላሉ።
 13 ከፈንሽን ጸጥ አደርጋለሁ፤ ከእንግዲህም የበገናሽ ድምፅ አይሰማም።
 14 የተራቁት ዐለት አደርግሻለሁ፤ የመረብ ማስጫ ቦታ ትሆኛለሽ፤ እንደ ገናም ተመልሰሽ አትሠራም እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁና፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

15 “ጌታ እግዚአብሔር ጢሮስን እንዲህ ይላል፡ ‘የቄስሉት ሲያቃስቱ፣ በውስጥሽም ጭፍጨፋ ሲካሄድ፣ ከውድቀትሽ ድምፅ የተነሣ ደሴቶች አይነፃፃጡምን? ፊርባሕር ጠረፍ መሳፍንት ሁሉ ከዙፋኖቻቸው ይወርዳሉ፤ መጉናጸፊያቸውን ይጥላሉ፤ ወርቀ ዘቦ ልብሳቸውን ያወልቃሉ። ፍርሀት ተከናኝበው በመሬት ላይ በመቀመጥ ባለማቋረጥ፣ እየተንቀጠቀጡ በአንቺ ላይ በደረሰው ነገር ይሸበራሉ።’
 17 ስለ አንቺም እንዲህ ብለው መሾ ያወርዳሉ፡

“በባሕር ሰዎች የሚኖሩብሽ፣ ባለዝናዎ ከተማ ሆይ፤ እንዴት ጠፋሽ! ከነፃሪዎችሽ ጋር፣ የባሕር ላይ ጎያል ነበርሽ፤ በዚያ በሚኖሩትም ሁሉ ዘንድ የተፈራሽ ነበርሽ።
 18 አሁን በመውደቂያሽ ቀን፣ በጠረፍ ያሉ አገሮች ተናወጡ፤ ከመፍረስሽም የተነሣ፣ በባሕር ውስጥ ያሉ ደሴቶች ተደናገጡ።”

19 “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘ሰው እንደማይኖርባቸው ከተሞች ባደማ ሳደርግሽ፣ የውቅያኖስንም ውሃ በላይሽ አድርጌ በቀላይ ስሸፍንሽ፣ ጋራዎችሽን ዘመን ሰዎች ወደ ገቡበት ጉድጓድ ከሚወርዱት ጋር አወርድሻለሁ፤ ወደ ጉድጓድ ከሚወርዱት ጋር በጥንቱ ፍርስራሽ ከምድር በታች አኖርሻለሁ፤ ከዚህም በኋላ በሕያዎን ምድር

26+9 ሕዝ21+12
 26+10 ኢሳ4+13፣ 46+9፣23+24
 26+11 ኢሳ5+28፣ 26+5፣ኢሳ43+13
 26+12 ኢሳ23+8፣ ኢሳ4+7፣ሕዝ27+3 -27፣28+8፣ዕን1+8
 26+13 ኢሳ30+31፣ መዝ137+2፣ኢሳ14+11፣23+7፣ኢሳ7+34፣16+9፣25+10፣ ራእ18+22
 26+14 ኢሳ12+14፣ ሚል1+4
 26+15 ኢሳ24+12፣ ኢሳ41+5፣ኢሳ49+21፣ ሕዝ27+35
 26+16 ዘፀ26+36፣ ዘሌ26+32፣ኢሳ2+8፣ 13+8፣22፣ሕዝ32+10
 26+17 ኢሳ14+12፣ ሕዝ19+1
 26+18 መዝ46+6፣ ኢሳ23+5፣41+5፣ ኢሳ49+21፣ሕዝ27+35
 26+19 ሉቃ3፣ ዘፍ7+11፣ኢሳ8+7-8
 26+20 ዘተ16+30፣ ኢሳ28+13፣ መዝ 28+1፣88+6፣ ኢሳ14+9-10፣ ሕዝ31+14፣32+18፣ አጥ9+2፣ዮና2+26
 26+21 ኢሳ20+4፣ 51+64፣ሕዝ27+36፣ 28+19፣ዳን11+19፣ ራእ18+21

27+2 ሕዝ19+1
 27+3 ሉቃ33፣ መዝ 83+7፣ኢሳ23+9፣ ሕዝ16+15፣ዕሳ9+13
 27+4 ሕዝ28+12
 27+5 ዘዳ3+9፣ ኢሳ2+13
 27+6 ዘፍ10+4፣ ዘተ21+33፣ መዝ29+9፣ ኢሳ23+12፣ ኢሳ22+20፣ ዘካ11+2
 27+7 ዘፍ10+4፣ ዘፀ25+4፣26+36፣ ኢሳ19+9፣ኢሳ10+9
 27+8 ዘፍ10+18፣ 1፣79+27
 27+9 ኢሳ13+5፣ መዝ104+26
 27+10 ዘፍ10+6፣ 2ዜ536+20፣ዕ ዝ1+1፣ ኢሳ66+19፣ ሕዝ30+5፣38+5፣ ዳን8+2፣ናሆ3+9፣ ማሕ4+4
 27+11 ሉቃ27

ተመልሰሽ ቦታ አታገኘም።²¹ መጨረሻሽን አሳዛኝ አደርጋለሁ፤ ከእንግዲህም አትኖሪም፤ ትፈለግላለሽ፤ ከሆም አትገኘም፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

ለጢሮስ የወጣ ሙሾ

27 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤² የሰው ልጅ ሆይ፤ ስለ ጢሮስ ሙሾ አውርድ፤³ በባሕር መግቢያ ላይ ለምትገኘውና በብዙ ጠረፎች ከሚኖሩ ሕዝቦች ጋር ለምትነገደው ለጢሮስ እንዲህ በላት፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡

“ጢሮስ ሆይ፤ “ፍጹም ውብ ነኝ” ብለሻል፤ ሳዳርቻሽ በባሕር መካከል ነው፤ ሠሪዎችሽም ፍጹም ውብ አድርገውሻል።
 5 ሳንቃዎችሽን ሁሉ፣ ከሳኔር⁹ በመጣ ጥድ ሠሩ፤ ደቀልንም ይሠሩልሽ ዘንድ፤ ከሊባኖስ ዝግባ አመጡ።
 6 ከባላን በመጣ ወርካ፣ መቅዘፊያሽን ሠሩ፤ ከቆድሮስ¹⁰ ጠረፍ በመጣ ዝግባ፤¹¹ በዝሕን ጥርስ ለብጠው ወለልሽን ሠሩ።
 7 የመርከቦችሽ ሽራ ጥልፍ ሥራ ያለበት የግብፅ በፍታ ነበረ፤ ይህም እንደ ዐርማ አገለገለሽ። መጋሪጃዎችሽ ከኤሊሳ ጠረፍ የመጡ፣ ባለ ሰማያዊና ሐምራዊ ቀለም ነበሩ።
 8 ቀዛፊዎችሽ ከሲዶናና ከአራድ የመጡ ነበሩ፤ ጢሮስ ሆይ፤ የራስሽ ጠባባን የመርከቦችሽ መሪዎች ነበሩ።
 9 ልምድ ያካበቱ የጌባል⁹ ባለሙያዎች፣ መርከብሽን ለመግጣጠም በመካከልሽ ነበሩ፤ የባሕር መርከቦችና መርከቦቻቸው ሁሉ፣ ከአንቺ ጋር ሊገበዩ ይመጡ ነበር።
 10 “የፋርስ፣ የሉድና የፉጥ ሰዎች፣ ወታደር ሆነው በሰራዊትሽ ውስጥ አገለገሉ፤ ሞገስም ይሆኑሽ ዘንድ፣ ጋሻቸውንና የራስ ቀራሪቸውን በግድግዳሽ ላይ ሰቀሉ።
 11 የአራድና የሌሌክ ሰዎች፣ ቅጥሮችሽን በየአቅጣጫው ጠበቁ፤ የገማድ ሰዎችም፣ በምሽግሽ ውስጥ ነበሩ።

²⁰ ከሰብዓ ሊቃናት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን በዕብራይስጡ ግን ተመሳሳይ ክብርን አሰጧል ይላል
⁹ ደርግን ግለት ነው
¹⁰ ዕብራይስጡ ከጤም ይለዋል
¹¹ በታሪኩምም እንዲሁ ሲሆን የማሰራቱ መጽሐፍ የደምፅ ተቀባዮች ፊደል አከፋፈል ግን የተለየ ነው
¹² ባይብሉስ ማለት ነው

ጋሻቸውንም በቅጥርሽ ዙሪያ ሰቀሉ፤
ውበትሽንም ፍጹም አደረጉ።

12። ‘ከሀብትሽ ብዛት የተነሣ፤ ተርሴስ
ከአንቺ ጋር የንግድ ልውውጥ ታደርግ ነበር፤
ብርና ብረት፤ ቁርቁርና እርሳስ አምጥታ
ሸቀጥሽን ትለውጥ ነበር።

13። ‘ያዋን፤ ቶቤልና ሞሳሕ ከአንቺ ጋር
ይነግዱ ነበር፤ ባሪያዎችንና የናስ ዕቃዎችን
በሸቀጥሽ ይለውጡ ነበር።

14። ‘የቤት ቴርጋማ ሰዎችም መጋዣዎችን፤
የጦር ፈረሶችንና በቅሎዎችን በሸቀጥሽ
ለውጡ።

15። ‘የድጃን፤ ሰዎች ከአንቺ ጋር ተገቢዎቹ፤
ብዙ የጠረፍ አገሮችም የንግድ ደንበኞችሽ
ነበሩ፤ በዝህን ጥርስና በዞጲ ሸቀጥሽን ይዝ-
ነበር።

16። ‘ምርትሽ ብዙ እንደ መሆኑ፤ ሶርያጅ
ከአንቺ ጋር ትገቢያይ ነበር፤ ሸቀጥሽንም
በበሉር፤ በሐምራዊ ጨርቅ፤ በወርቀ ዘቦ፤
በጥሩ በፍታ፤ በዛጉልና በቀይ ዕንቁ
ይለውጡ ነበር።

17። ‘ይሁዳና እስራኤል እንኳ ከአንቺ
ጋር ተገቢያይተዋል፤ የማኒትን ስንዴ፤
ጣፋጭ ቂጣ፤ ማር፤ ዘይትና በለሳን በ
ማምጣት በሸቀጥሽ ይለውጡ ነበር።

18። ‘ከሀብት ከንብረትሽ ብዛት የተነሣ፤
ደማስቆ የኬልቦንን የወይን ጠጅና፤ የዛሐ
ርን የበግ ጠጉር በማቅረብ ከአንቺ ጋር
ተገቢያይታለች።

19። ‘ዌንዳንና ያዋን ከአሴል መጥተው
ከአንቺ ጋር የንግድ ልውውጥ ያደርጉ ነበር፤
ቀልጦ የተሠራ ብረትን፤ ብርጉድንና ቀረፋን
በሸቀጥሽ ይለውጡ ነበር።

20። ‘ድዳን ግላስ በማቅረብ ከአንቺ ጋር
ትነግድ ነበር።

21። ‘የዐረብና የቄዳር መሳፍንት ሁሉ ደምባ
ኞችሽ ነበሩ፤ ጠቦትና አውራ በግ፤ ፍያልም
አምጥተው ከአንቺ ጋር ይገቡዎቹ ነበር።

22። ‘የሳባና የራዕማ ነጋዴዎች ከአንቺ ጋር
ይገቡዎቹ ነበር፤ ምርጥ የሆነውን የሽቱ
ቅመም ዐይነት ሁሉ፤ የከበረ ድንጋይና
ወርቅ በማቅረብ በሸቀጥሽ ይለውጡ ነበር።

23። ‘ካራን፤ ካኔ፤ ዔደን፤ የሳባ ነጋዴዎች፤
አሦርና ኪልማድ ከአንቺ ጋር የንግድ ልው-
ውጥ ያደርጉ ነበር። 24እነዚህም በገቢያሽ
ውስጥ ያማረ ልብስ፤ ሰማያዊ ካባ፤ ወርቀ
ዘቦ እንዲሁም በጎብረ ቀለም ያሸበረቀና
በጥብቅ የተታታ ስጋጃ በማቅረብ ከአንቺ
ጋር ይነግዱ ነበር።

25። ‘የተርሴስ መርከቦች፤
ሸቀጥሽን አንጓዙልሽ፤

27+12 ቍ18፡33፤
ዘፍ10፡4
27+13 ዘፍ10፡2፤
ኢ.466፡19፤
ሕዝ32፡26፤38፡2፤
39፡1፤ኢ.ል3፡6፤
ራእ18፡13
27+14 ዘፍ10፡3
27+15 ዘፍ10፡7፤
1፤710፡22፤
ኤር25፡22፤ራእ18፡12
27+16 ዘፀ28፡18፤
39፡11፤መሳ10፡6፤
ኢ.ዮ28፡18፤
ኢ.ሳ7፡1-8፤ሕዝ6፡10፤
28፡13
27+17 ዘፍ43፡11፤
መሳ11፡33፤1፤75፡9
፤ሐሥ12፡20
27+18 ቍ12፤
ዘፍ14፡15፤
ሕዝ47፡16-18
27+19 ዘፍ10፡2፤
27፡ዘፀ30፡24
27+20 ዘፍ10፡7
27+21 ዘፍ25፡13፤
2ዜፍ9፡14፤
ኢ.ሳ21፡17
27+22 ዘፍ10፡7፤
28፡43፡11፤
ራእ18፡22
27+23 ዘፍ10፡22፤
11፡26፤ዘጎ፡24፡24፤
ኢ.ሳ37፡12
27+25 ዘፍ10፡4፤
ኢ.ሳ2፡16፤ራእ18፡3
27+26 ዘፍ41፡6፤
ኢ.ር18፡17
27+27 ምሳ11፡4፤
ሕዝ28፡8
27+28 ኢ.ር49፡21
27+30 ኢ.ሱ7፡6፤
2ሳሙ1፡2፤ኢ.ር6፡26፤
ራእ18፡18-19
27+31 ዘሌ13፡40፤
ኢሰ4፡1፤ኢ.ዮ1፡20፤
3፡20፤ኢ.ሳ3፡17፤
16፡9፤22፡12፤
ኢ.ር6፡26፤48፡37፤
ሰቆ2፡10፤ሕዝ7፡18፤
ራእ18፡15
27+32 ኢ.ሳ23፡1
-6፤ሕዝ19፡1፤26፡5
27+33 ቍ3፡12፤
ሕዝ28፡4-5
27+34 ዘካ9፡4
27+35 ዘሌ26፡32፤
ኢ.ዮ18፡20፤
ሕዝ26፡15፤17-18፤
32፡10
27+36 መዝ37፡10፤
36፡ኢ.ር19፡8፤49፡17፤
50፡13፤ሕዝ26፡21፤
ሶፍ2፡15

በባሕር መካከልም፤
በከባድ ጭነት ተሞልተሽ ነበር።

26ቀዛሬዎችሽ፤
ወደ ጥልቁ ባሕር ይወስዱሻል፤
የምሥራቁ ነፋስ ግን፤

በባሕሩ መካከል ይሰባብርሻል።
27የመርከብ አደጋ በሚደርስበሽ ቀን፤
ሀብትሽ፤ ሸቀጥሽና የንግድ ዕቃሽ፤
መርከብ ነጂዎችሽ፤ መርከበኞችሽና
መርከብ ሠሪዎችሽ፤

ነጋዴዎችሽና ወታደሮችሽ ሁሉ፤
በመርከብ ላይ ያሉትም ሁሉ፤
ወደ ባሕሩ ወለል ይዘቅጣሉ።

28መርከበኞችሽ ሲጮኹ፤
የባሕሩ ጠረፍ ይናወጣል።

29ቀዛሬዎች ሁሉ፤
መርከባቸውን ጥለው ይሄዳሉ፤
መርከብ ነጂዎችና መርከበኞችም ሁሉ፤
ወርደው ባሕሩ ዳር ይቆማሉ፤

30ድምፃቸውን ከፍ አድርገው፤
በምሬት ያለቅሱልሻል፤
በራሳቸውም ላይ ዐባራ ነስንሰው፤
በዐመድ ላይ ይንከባለላሉ።

31ስለ አንቺ ጠጉራቸውን ይላጫሉ፤
ማቅም ይለብሳሉ፤
በነፍስ ምሬት፤
በመራራም ሐዘን ያለቅሱልሻል።

32ስለ አንቺ በዋይታ ያለቅሳሉ፤
እንዲሁም እያሉ ሙሾ ያወርዳሉ፤
“ባሕር ውጦት የቀረ፤
እንደ ጢሮስ ግን አለ?”

33ሸቀጥሽ ከባሕር በወጣ ጊዜ፤
ብዙ ሕዝቦችን ታጠግቦ ነበር፤
በታላቅ ሀብትሽና ሸቀጥሽ፤
የምድርን ነገሥታት ታበለጽገ ነበር።

34አሁን ግን በጥልቅ ውሃ ውስጥ፤
በባሕር ተንኩታኩተሻል፤
ጭነትሽና ተሳፋሪዎችሽ ሁሉ፤
ከአንቺ ጋር ሰጥመዋል።

35በጠረፍ አገር የሚኖሩ ሁሉ፤
በአንቺ ሁኔታ ተደናገጡ፤
ንጉሥቻቸው በፍርሀት ራዱ፤
ፊታቸውም ተለዋወጡ።

36በሌሎች ሕዝቦች መካከል ያሉ ነጋዴዎች
ምንኛ አፏጩብሽ!

፳15 ከሰባ ሊቃናት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን
ይላል።
፳16 በአብዮቶቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂም እንዲሁ ሲሆን
አንዳንድ የጥንት የዕብራይስጥ ቅጂችና ሱርስቱ ግን ኢያሱ
ይላሉ።
፳17 በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም

መጨረሻሽ አስደንጋጭ ሆነ፤ ለዘላለምም አትገኝም።”

በጢሮስ ንጉሥ ላይ የተነገረ ትንቢት

28 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²የሰው ልጅ ሆይ፤ ለጢሮስ ገዥ እንዲህ በለው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ልብህ በትዕቢት ተወጥሮ፤ “እኔ አምላክ ነኝ፤

በአምላክ ዙፋን ላይ፤

በባሕሮችም ልብ ተቀምጫለሁ” አልሁ።

ምንም እንኳ እንደ አምላክ ጠቢብ ነኝ

ብለህ ብታስብም፤

አንተ ሰው እንጂ አምላክ አይደለህም።

³ከዳንኤልም ይልቅ ጠቢብ ነህን?

ከአንተስ የተሰወረ ምስጢር የለምን?

⁴በጥበብህና በማስተዋልህ፤

የራስህን ሀብት አከማቸህ፤

ወርቅም ብርም፤

በግምጃ ቤትህ አጠራቀምህ።

⁵በንግድ ሥራ እጅግ ከመራቀቅህ የተነሣ፤

በሀብት ላይ ሀብት አካበትህ፤

ከሀብትህ ብዛት የተነሣም፤

ልብህ በትዕቢት ተወጠረ።

⁶“ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“እንደ አምላክ ጥበቦኛ ነኝ፤ ብለህ

ስለምታስብ፤

⁷ከአሕዛብ መካከል እጅግ ጨካኞች

የሆኑትን ባዕዳን፤

በአንተ ላይ አመጣለሁ፤

በጥበብህ ውበት ላይ ሰይፋቸውን ይመዛሉ፤

ታላቅ ክብርህንም ያረክሳሉ።

⁸ወደ ጉድጓድ ያወርዱሃል፤

በጥልቁም ባሕር ውስጥ፤

በባሕሮችም ልብ ውስጥ አስከፊ ሞት

ትሞታለህ።

⁹ታዲያ በገዳዮችህ ፊት፤

“አምላክ ነኝ” ትላለህን?

በገዳዮችህ እጅ ስትገባ፤

አንተ ሰው እንጂ አምላክ አይደለህም።

¹⁰በባዕዳን እጅ፤

ያልተገረዙትን ሰዎች አሟሟት

ትሞታለህ፤

እኔ ተናግራለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚ

አብሔር።”

¹¹የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል

ወደ እኔ መጣ፤ ¹²የሰው ልጅ ሆይ፤

ስለ ጢሮስ ንጉሥ ሙሾ አውርድ፤ እንዲ

ህም በለው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ

ይላል፤

28+2 ዘፍ3+5፤ መዝ9+20፤82+6-7፤ ኢሳ13+11፤14+13፤ ሕዝ16+49፤ሰፍ2+15፤ 2ተሰ2+4

28+3 ሕዝ14+14፤ ዳግ1+20፤2+20-23፤ 28፤5+11-12

28+4 ኢሳ10+13፤ ዘፍ9+3

28+5 ኢዮ31+25፤ መዝ52+7፤62+10፤ ኢሳ23+8፤ኢር9+23፤ ሕዝ27+33፤ ሆሌ12+8፤13+6

28+7 ኤር9+23፤ ሕዝ7+24፤30+11፤ ዕን1+6

28+8 መዝ55+23፤ ሕዝ26+12፤27+27፤ 32+30፤6፤እ18+7

28+9 ኢሳ31+3፤ ሕዝ16+49

28+10 14መ-14+6፤ ኤር9+26፤ ሕዝ32+19፤24

28+12 ሕዝ19+1፤ 27+2-4

28+13 ዘፍ2+8፤ ኢሳ14+11፤ ሕዝ27+16፤31+8-9፤ ራእ17+4፤21+20

28+14 ዘፍ25+17 -20፤30+26፤40+9

28+16 ዘፍ3+24፤ 6+11፤ዕን2+17

28+17 ኢሳ10+12፤ ሕዝ16+49፤19+12፤ 31+10

28+18 ኢሳ1+18፤ ዘፍ9+2-4፤ሰፍ4+3

28+19 ዘሌ26+32፤ ኤር51+64፤ሕዝ 26+21

28+21 ዘፍ10+15፤ ኤር25+22፤ሕዝ 13+17

“ጥበብን የተሞላህ፤ ፍጹም ውበትን የተላበስህ፤

የፍጹምነት ምሳሌ ነበርህ።

¹³በእግዚአብሔር የአትክልት ቦታ፤

በዔድንጌ ነበርህ፤

እያንዳንዱ የከበረ ድንጋይ አስጊጦህ ነበር፤

ሰርድዮን፤ ቶጳዝዮን፤ አልማዝ፤

መረግድ፤ ኢያሰጲድ፤ ሰንፎር፤

በሉር፤ ቢረሌና የከበረ ዕንቀ።^አ

ልብስህም የሚያብረቀርቅ ዕንቀፍ ወርቅ

ነበር፤

የተዘጋጁትም አንተ በተፈጠርህበት ዕለት

ነበር።

¹⁴ጠባቂ ኪሩብ ሆነህ ተቀብተህ ነበር፤

ለዚሁም ሾምሁህ፤

በእግዚአብሔር ቅዱስ ተራራ ላይ ነበርህ፤

በእሳት ድንጋዮች መካከል ተመላለስህ።

¹⁵ከተፈጠርህበት ቀን ጀምሮ፤

ክፋት እስከ ተገኘብህ ድረስ፤

በመንገድህ ነቀፌታ አልነበረብህም።

¹⁶ንግድህ ስለ ደረጀ፤

በዐመፅ ተሞላህ፤

ኅጢአትም ሠራህ፤

ስለዚህ ከእግዚአብሔር ተራራ በውርደት

አሳድድሁህ፤

ጠባቂ ኪሩብ ሆይ፤ ከእሳት ድንጋዮች

መካከል አስወጣሁህ።

¹⁷በውበትህ ምክንያት፤

ልብህ ታበየ፤

ከክብርህ ታላቅነት የተነሣም፤

ጥበብህን አረከስህ።

ስለዚህ ወደ ምድር ወረወርሁህ፤

ለነገሥታት ትዕይንት አደረግሁህ።

¹⁸በኅጢአትህና በተጭበረበረህ ንግድህ

ብዛት፤

መቅደስህን አረከስህ።

ስለዚህ እሳት ከአንተ እንዲወጣ አደረግሁ፤

እርሱም በላህ፤

በሚመለከቱህ ሁሉ ፊት፤

በምድር ላይ ዐመድ አደረግሁህ።

¹⁹የሚያውቁህን አሕዛብ ሁሉ፤

ሁኔታህ አስደንግጦአቸዋል፤

መጨረሻህ የሚያሳዝን ሆነ፤

ከእንግዲህ ሕልውና የለህም።

በሲዶን ላይ የተነገረ ትንቢት

²⁰የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል

ወደ እኔ መጣ፤ ²¹የሰው ልጅ ሆይ፤

ፊትህን ወደ ሲዶን አዙር፤ ትንቢትም

ተናገርባት፤

^ጳ ወይም ጳጳጳ የዕብራይስጥን ቃል አጻጻፍ ስንመለከት ነቢዩ ዳንኤልን ሳይሆን ሌላን ሰው የሚያመለክት ነው

^ጴ 13 ወይም ላፕስ ላላ

^ጵ 13 ከእነዚህ የከበሩ ድንጋዮች መካከል አንዳንዶቹ ትክክለኛ ማንነታቸው ተለይቶ አይታወቅም

22 እንዲህም በል፤ ‘ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ ሲዶን ሆይ፤ በአንቺ ላይ ተነሥቻለሁ፤ በውስጥሽ እኩብራለሁ፤

ቅጣትን ሳመጣባት፤

ቅድስናዬንም በውስጧ ስገልጥ፤

እኔ አግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።

23 በእርሷ ላይ መቅሠፍት አመጣለሁ፤

በመንገዶቿ ላይ ደም እንዲፈስ

አደርጋለሁ።

ከየአቅጣጫው በሚመጣ ሰይፍ፤

የታረዱት በውስጧ ይወድቃሉ፤

ከዚያም እኔ አግዚአብሔር እንደ ሆንኩ ያውቃሉ።

24 “ ከእንዲህ ወዲያ የእስራኤል ሕዝብ

የሚያወቃይ አሜክላና የሚወጋ እሾኽ የሆኑ

ጎረቤቶች አይኖሯቸውም፤ ከዚያም እኔ ጌታ

አግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።

25 “ ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

የእስራኤልን ሕዝብ ከተበተኑባቸው አገሮች

መካከል በምሰበሰብበት ጊዜ፤ አሕዛብ እያዩ

ቅድስናዬን በመካከላቸው እገልጣለሁ፤ ከዚያም

በገዛ ምድራቸው ይኖራሉ፤ ይህም ለባሪያዬ

ለያዕቆብ የሰጠሁት ነው። 26 በዚያም

በሰላም ይኖራሉ፤ ቤቶች ይሠራሉ፤ የወይን

ተክል በታም ያበጃሉ። ያጣጣሏቸው ጎረቤቶቻቸውን

ሁሉ በምቀጣበት ጊዜ እነርሱ በሰላም ይኖራሉ፤

ከዚያም እኔ አግዚአብሔር ከምላካቸው እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።”

”

በግብፅ ላይ የተነገረ ትንቢት

29 በዐሥረኛው ዓመት፤ በዐሥረኛው ወር፤ በዐሥራ ሁለተኛው ቀን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ 2 “የሰው ልጅ ሆይ፤ ፊትህን ወደ ግብፅ ንጉሥ ወደ ፈርዖን አዙር፤ በእርሱና በግብፅ ሁሉ ላይ ትንቢት ተናገር፤ 3 እንዲህም ብለህ ተናገረው፤ ‘ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል።

“ በወንዞች መካከል የምትተኛ አንተ ታላቅ አውሬ፤

የግብፅ ንጉሥ ፈርዖን፤ በአንተ ላይ ተነሥቻለሁ።

“የዐባይ ወንዝ የእኔ ነው፤

ለራሴም ሠርቼዋለሁ” ትላለህ።

4 ነገር ግን በመንጋጋህ መንጠቆ አስገባለሁ፤

የወንዞችህን ግሦች ከቅርፊትህ ጋር አጣብቃለሁ፤

ቅርፊትህ ላይ ከተጣበቁት ግሦች ሁሉ ጋር፤

ከወንዞችህ ጌትቼ አወጣሃለሁ።

28+22 ዘሌ10፥3፤ ሕዝ30፥19፤39፥13

28+23 ሕዝ5፥17፤ 38፥22

28+24 ኢሳ5፥6፤ ሕዝ2፥6

28+25 መዝ106፥47፤ ኢሳ11፥12፤ ኤር12፥15፤23፥8፤ ሕዝ11፥47፤20፥41፤ 34፥27፤37፥25

28+26 ዘሌ25፥18፤ ዘጸ20፥6፤17፥4፤25፤ መዝ149፥9፤ኢሳ65፥21፤ኤር17፥25፤ 32፥15፤ሕዝ38፥8፤ 39፥26፥27፤ዘሌ2፥15፤ 11፥11፤አጭ፥14

-15

29+1 4*17፤ሕዝ26፥1

29+2 ኢሳ19፥1-17፤ ኤር25፥19፥46፥2፤ ሕዝ25፥2፤30፥1-26፤ 31፥1-18፤32፥1-32

29+3 መዝ68፥30፤ 74፥13፤ኤር44፥30፤ 46፥8፤ሕዝ32፥2

29+4 27፥19፥28፤ ኢዮ41፥2፤ሕዝ38፥4

29+5 ኤር7፥33፤ 8፥2፤34፥20፤ ሕዝ31 ፥13፤ 32፥4-6፤39፥4

29+6 27፥18፥21

29+7 27፥18፥21፤ ኢሳ36፥6፤ኤር17፥5፤ ሕዝ17፥15-17

29+8 ሕዝ25፥13፤ 32፥11-13

29+9 ኤር46፥8፤ ሕዝ30፥7-8፤13-19

29+10 ዘፀ3፥22፤ 14፥2፤ኢሳ18፥1፤ ኤር21፥13፥46፥19፤ ሕዝ 30፥4፥6

29+11 ሕዝ32፥13

29+12 ኢሳ34፥10፤ ኤር46፥19፤30፥7፤ 23፥26

29+14 ኢሳ11፥11፤ 19፥22፤ኤር46፥26፤ ሕዝ17፥14፤30፥14

29+15 ዘካ10፥11

29+16 ዘካ5፥15፤ 2ዘ532፥10፤ ኢሳ 20፥5፤30፥2፤ ሰቆ 4፥17፤ዘሌ8፥13

29+17 4*1፤ሕዝ24፥1፤30፥20፤40፥1

29+18 ዘኖ49፥15፤ ዘሌ13፥40፤ኢዮ1፥20፤ኤር27፥6፤39፥1፤ 48፥37

5 አንተንና በወንዞችህ ያለውን ግሣ ሁሉ፤

በምድረ በዳ እጥላለሁ።

በገላጣ መሬት ላይ ትወድቃለህ፤

የሚሰበሰብህ፤ የሚያነሣህም አይኖርም።

ለምድር አራዊትና ለሰማይ ወፎች፤

ምግብ እንድትሆን አሳልፌ እሰጥሃለሁ።

6 ከዚያም በግብፅ የሚኖሩ ሁሉ እኔ አግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።

“ ለእስራኤል ቤት የሸምበቆ በትር ነበርህ፤ ገበጎችህ ሲይዙህ ተሰንጥረህ ትከሻቸውን ወጋህ፤ ሲደገፉህም ተሰብረህ ጀርባቸውን አገቡጡ።”

8 “ ስለዚህ ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሰይፍ አመጣብሃለሁ፤ ሰዎችህንና እንስሶቻቸውን እገድላለሁ። 9 ግብፅ ባድማና ምድረ በዳ ትሆናለች፤ ከዚያም እኔ አግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።

“ የዐባይ ወንዝ የእኔ ነው፤ እኔም ሠርቼዋለሁ” ብለሃልና፤ 10 ስለዚህ በአንተ ላይ ተነሥቻለሁ፤ በወንዞችህ ላይ ተነሥቻለሁ፤ የግብፅንም ምድር ከሚግደል እስከ አስዋን ከዚያም እስከ ኢትዮጵያ ወሰን ድረስ ፍርስራሽና ባድማ አደርጋታለሁ። 11 የሰው እግርም ሆነ የእንስሳ ኮቴ በውስጧ አያልፍም፤ እስከ አርባ ዓመት ማንም አይኖርባትም። 12 የግብፅንም ምድር ከጠፉት ምድሮች መካከል እንደ አንዱ ባድማ አደርጋታለሁ፤ ከተሞቹም በፈራረሱት ከተሞች መካከል አርባ ዓመት ባድማ ይሆናሉ፤ ግብፃውያንንም በአሕዛብ መካከል እስኩትናቸዋለሁ፤ በአገሮችም መካከል እዘራቸዋለሁ።

13 “ ያም ሆኖ ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ከአርባ ዓመት በኋላ ግብፃውያንን ከተበተኑበት አገሮች መካከል እሰበሰባቸዋለሁ። 14 ከተማረከበት አመጣቸዋለሁ፤ ወደ አባቶቻቸው ምድር ወደ ጳትሮስ እመልሳቸዋለሁ። 15 ከመንግሥታት ሁሉ አነስተኛ ትሆናለች፤ ከሌሎችም አሕዛብ በላይ ራሷን ከፍ ማድረግ አትችልም። እጅግ ደካማ አደርጋታለሁ፤ ስለዚህ ሌሎችን አሕዛብ እንደ ገና መግዛት አትችልም። 16 ግብፅ ከእንግዲህ ለእስራኤል ሕዝብ መታመኛ አትሆንም፤ ለርዳታ ወደ እርሷ ዘወር ባሉ ጊዜ ላደረጉት ጎጠኦች ግን መታሰቢያ ትሆናለች። ከዚያም እኔ ጌታ አግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ።”

17 በሃያ ሰባተኛው ዓመት፤ በመጀመሪያው ወር፤ በመጀመሪያው ቀን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ 18 “የሰው ልጅ ሆይ፤ የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር አስቸጋሪ በሆነ ዘመቻ ሰራዊቱን በጠርከስ

87 በሱርስቱም (በተጨማሪ ሰብሳቢ ሊቃናትና ቩልጊትን ይመስላል) እንዲሁ ሲሆን ፅብራዩሳጦ ግን ጀርባቸውን ቀጥ አደረገህ ይላል

ላይ አንቀሳቀስ፤ የሁሉም ራስ ተመልመክል፤ የሁሉም ትኩሻ ተልጧል፤ ይሁን እንጂ እር ሱና ሰራዊቱ በጢርስ ላይ ካደረጉት ዘመቻ ያተረፉት ነገር የለም።
 19 ስለዚህ ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ግብፅን ለባቢሎን ንጉሥ ለናቡከደነፆር እስጣሊህ፤ ሀብቷን ሁሉ ያግዛል፤ ለሰራዊቱም ደመወዝ ይሆን ዘንድ ምድሪቱን ይበዘብዛል፤ ይመዘብራልም።
 20 እርሱና ሰራዊቱ ለእኔ በመልፋታቸው፤ ግብፅን ለድካሙ ዋጋ ሰጥቼዋለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።
 21 በዚያ ቀን ለእስራኤል ቤት ቀንድ። አበቅላለሁ፤ በመካከላቸውም አፍህን እከፍታለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ ያውቃሉ።

ስለ ግብፅ የወጣ ሙሾ
30 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤
 2 “የሰው ልጅ ሆይ፤ ትንቢት ተናገር፤ እንዲህም በል፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ዋይ! በል፤ እንዲህም በል፤
 “ወዮ ለዚያ ቀን!”
 3 ቀኑ ቅርብ ነው፤ የእግዚአብሔር ቀን ቅርብ ነው፤ የደመና ቀን፤ ለአሕዛብም የጥፋት ቀን ነው።
 4 በግብፅ ላይ ሰይፍ ይሆናል፤ በኢትዮጵያም ላይ ጭንቀት ይመጣል። የታረዱት በግብፅ ሲወድቁ፤ ሀብቷ ይወሰዳል፤ መሠረቶቿም ይፈርሳሉ።
 5 ኢትዮጵያና ፋጥ፤ ልድያና መላው ዐረብ፤ ሊብያና፤ የቃል ኪዳን ምድር ሕዝብ ከግብፅ ጋር በአንድነት በሰይፍ ይወድቃሉ።

6 “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የግብፅ ተባባሪዎች ይወድቃሉ። የምትኩራራበት ብርታቷ ይወድቃል። ከሚግደል እስከ አስዋን፤ በውስጡ በሰይፍ ይወድቃሉ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

7 “በባድማ መሬቶች መካከል፤ ባድማ ይሆናሉ፤ ከተሞቻቸውም፤ ከፈራረሱ ከተሞች መካከል ይሆናሉ።

8 በግብፅ ላይ እሳት ስጭር፤ ረዳቶቹ ሁሉ ሲደቁ፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ ያውቃሉ።

9 “በዚያ ቀን ከእኔ ዘንድ መልእክተኞች በመርከብ ወጥተው ተዘልላ ከተቀመጡትበት

29+19 ኢ.ሳ.19፥4፤ ኤ.ር.43፥10-13፤ሕዝ. 26፥5፤30፥4፤10፥24-25፤32፥11
 29+20 ኢ.ሳ.10፥6-7፤43፥3፤45፥1፤ኤ.ር. 25፥9
 29+21 መዝ.32፥17፤ሕዝ.3፥27፤33፥22፤ሉ.ቃ.1፥69
 30+2 ኢ.ሳ.13፥6፤ ያሳ.5፥1
 30+3 ሞ.18፤ ሕዝ.7፥7፤12፥19፤32፥7፤34፥12፤ኢ.ል.1፥15፤2፥1፤11፤ሕዝ.1፥15
 30+4 ዘፍ.10፥6፤ ኤ.ር.25፥19፤ ሕዝ.29፥10፤19፤ ያግ.11፥43
 30+5 2ኪ.ና.9፥14፤ ኤ.ር.25፥20፤ ሕዝ.27፥10፤ናሆ.3፥9
 30+6 ሕዝ.29፥10
 30+7 ሕዝ.29፥12
 30+8 ኤ.ር.49፥27፤ ሕዝ.29፥9፤39፥6፤ አሞ.1፥4፥7፥10፤ ናሆ.1፥6
 30+9 ዘፍ.10፥6፤ ኢ.ሳ.23፥5፤ ሕዝ.32፥9-10፤ ሳፎ.2፥12
 30+10 ኤ.ር.39፥1፤ ሕዝ.29፥19
 30+11 ሞ.24-25፤ ሕዝ.28፥7
 30+12 ኢ.ሳ.19፥6፤ ኤ.ር.46፥8፤ሕዝ.19፥7፤29፥9
 30+13 ኢ.ሳ.19፥13፤ ኤ.ር.43፥12፤ሕዝ.6፥6፤ ዘካ.10፥11
 30+14 ዘካ.13፥22፤ ኤ.ር.46፥25፤ ሕዝ. 29፥14
 30+16 ኢ.ሳ.7፥15፤ ኢ.ሳ.19፥13
 30+17 ዘፍ.41፥45
 30+18 ሞ.3፤ ዘ.ል.26፥13፤ኢ.ሳ.9፥4፤ ኤ.ር.43፥7
 30+19 ሕዝ.28፥22

ሁኔታ ለማውጣት ኢትዮጵያን ያስፈራራቷታል፤ ግብፅ በጨለማ በምትዋጥበት ቀን ጭንቅ ይይዛቸዋል፤ ቀኑ በእርግጥ ይመጣልና።

10 “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በባቢሎን ንጉሥ በናቡከደነፆር እጅ፤ ስፍር ቀኑ ጥር የሌለውን የግብፅን ሕዝብ እደመስሳለሁ።

11 ከአሕዛብ ሁሉ እጅግ ጨካኝ የሆኑት፤ እርሱና ሰራዊቱ፤ ምድሪቱን ለማጥፋት እንዲመጡ ይደረጋል፤ ሰይፋቸውን በግብፅ ላይ ይመዛሉ፤ ምድሪቱንም ሬሳ በሬሳ ያደርጋሉ።

12 የባድማ ወንዝ ውሃ አደርቃለሁ፤ ምድሪቱን ለክፉ ሰዎች እሸጣለሁ፤ በባዕዳን እጅ፤ ምድሪቷንና በውስጧ ያለውን ሁሉ ባድማ አደርጋለሁ።

እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ።

13 “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ጣዖታትን አጠፋለሁ፤ በሜምፊስ፤ ያሉትን ምስሎች እደመስሳለሁ።

ከእንግዲህ በግብፅ ገዥ አይኖርም፤ በምድሪቱም ላይ ፍርሀት አሰዳለሁ።

14 ጳጥሮስን ባድማ አደርጋለሁ፤ በጣኔዎስ ላይ እሳት እለኩላለሁ፤ በቴብስ ላይ ቅጣት አመጣለሁ።

15 የግብፅ ምሽግ በሆነችው፤ በሲን ላይ መጭን አፈሳለሁ፤ ስፍር ቀኑ ጥር የሌለውን የቴብስን ሕዝብ አጠፋለሁ።

16 በግብፅ ላይ እሳት አነዳለሁ፤ ሲን በጭንቅ ትናጣለች፤ ቴብስ በማዕበል ትወሰዳለች፤ ሜምፊስ በማያቋርጥ ጭንቀት ውስጥ ትገባለች።

17 የሃልዮቱና ላ የቡባስቱ ጉልማሶች፤ በሰይፍ ይወድቃሉ፤ ከተሞቹ ራሳቸውም ይማረካሉ።

18 የግብፅን ቀንበር በምስብርበት ጊዜ፤ በጣፍናስ ቀኑ ይጨልማል፤ ከዚያም የተኩራራችበት ብርታት ይንኩታኩታል።

በደመና ትሸፈናለች፤ መንደሮቿም ይማረካሉ።

19 ስለዚህ በግብፅ ላይ ቅጣቴን አመጣለሁ።

*21 ቀንድ በዚህ በታ ጥንካሬን ያመለክታል
 *45 ዕብራይስጡ ከብ ይላል
 *13 ዕብራይስጡ ፍፍ ይለዋል፤ እንዲሁም በሞ.16
 *14 ዕብራይስጡ ፍ ይለዋል፤ እንዲሁም በሞ.15 እና 16
 *17 ዕብራይስጡ አፍግ (ወይም እግ) ይለዋል
 *17 ዕብራይስጡ ረብሶት ይላል

እነርሱም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆኑ ያውቃሉ።”

²⁰በዐሥራ አንደኛው ዓመት፣ በመጀመሪያው ወር በሰባተኛው ቀን፣ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²¹“የሰው ልጅ ሆይ፣ የግብፅን ንጉሥ የፈርዖንን ክንድ ሰብራህ፤ ይፈወስ ዘንድ ክንዱ አልተጠገንም፤ ወይም ሰይፍ መያዝ ይችል ዘንድ እጁ በመቃ አልታሰረም። ²²ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በግብፅ ንጉሥ በፈርዖን ላይ ተነሥቻለሁ፤ ደኅናውንና የተሰበረውን፣ ሁለቱንም ክንዶቹን እሰብራለሁ፤ ሰይፍም ከእጁ እንዲወድቅ አደርጋለሁ። ²³ግብፃውያንን በሕዝቦች መካከል እበትናቸዋለሁ፤ በአገሮችም መካከል እዘራቸዋለሁ። ²⁴የባቢሎንን ንጉሥ ክንድ አበረታለሁ፤ ሰይፍንም አስይዘዋለሁ፤ የፈርዖንን ክንድ ግን እሰብራለሁ፤ እርሱም በፊቱ ክፉኛ እንደ ቈሰለ ሰው ያቃስታል። ²⁵የባቢሎንን ንጉሥ ክንድ አበረታለሁ፤ የፈርዖን ክንድ ግን ይዝላል፤ ሰይፍን በባቢሎን ንጉሥ እጅ ሳስይዝ፣ እርሱም ሲነቀንቀው፣ ያኔ እግዚአብሔር መሆኔን ያውቃሉ። ²⁶በሕዝቦች መካከል እበትናቸዋለሁ፤ በአገሮችም መካከል እዘራቸዋለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር መሆኔን ያውቃሉ።”

የሊባኖስ ዝግባ

31 በዐሥራ አንደኛው ዓመት፣ በሦስተኛው ወር፣ በመጀመሪያው ቀን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ²“የሰው ልጅ ሆይ፣ ለግብፅ ንጉሥ ለፈርዖንና ስፍር ቀጥሮ ለሌለው ሕዝቡ እንዲህ በል፤

“በክብር ከአንተ ጋር ማን ሊወዳደር ይችላል፤ ³ለጫካው ጥላ የሆኑ የሚያማምሩ ቅርንጫፎች የነበሩትን፣ እጅግ መለሎ ሆኖ፣ ጫፉ ሰማይ የደረሰውን፣ የሊባኖስን ዝግባ አሦርን ተመልከት። ⁴ውሆች አበቀሉት፣ ጥልቅ ምንጮች አሳደጉት፣ ጅረቶቻቸው ፈሰሱ፣ የሥሮቹንም ዙሪያ ሁሉ አረሰረሱ፤ በመስኩ ላይ ወዳሉት ዛፎች ሁሉ፣ መስኖዎቻቸውን ለቀቁት። ⁵ስለዚህ በደን ካሉት ዛፎች ሁሉ፣ እጅግ ከፍ አለ፤ ቅርንጫፎቹ በዙ፣ ቀንበጦቹ ረዘሙ፣ ከውሃውም ብዛት የተነሣ ተስፋፋ።

30*20 ሕዝ26*1፣ 29*17*31*1፣32*1
 30*21 ኢር30*13፣ 44*30*46*11፣ 48*25
 30*22 ዘፍ15*18፣ መዝ37*17፣ ኢር46*25፣ ዘክ11*17
 30*23 ሕዝ29*12
 30*24 ኢር51*52፣ ሕዝ 21*14፣ ሰፍ 2*12፣ ዘክ10*6፣12*12*5
 30*25 ዘፍ21*12፣ ኢሳ10*5*45*1፣ ሕዝ29*19
 30*26 ሕዝ29*12
 31*1 ኢር52*5፣ ሕዝ30*20፣32*17
 31*3 27*19*23፣ ኢሳ10*34፣ ኢር 50*18፣ ሕዝ19*11፣ ሰፍ2*17፣ዘክ11*1
 31*4 ሕዝ17*7፣ ዳግ4*10
 31*5 ቀ*10፣ዘክ*24*6፣ሕዝ17*5
 31*6 ዘፍ31*7-9፣ ሕዝ17*23፣ማቴ 13*32
 31*7 ኢዮ14*9
 31*8 ዘፍ2*8-9፣ 30*37፣መዝ80*10
 31*9 ዘፍ2*8፣ 13*10፣ሕዝ28*13
 31*10 ኢሳ2*11፣ 14*13-14፣ሕዝ 28*17
 31*11 ዳግ5*20
 31*12 ሕዝ28*7፣ 32*5፣11-12፣35*8፣ ዳግ4*14
 31*13 ኢሳ18*6፣ ሕዝ29*5፣32*4
 31*14 ዘክ*14*11፣ መዝ49*14፣63*9፣8 2*7፣ሕዝ26*20፣ 32*24
 31*15 2ሳሙ*1*21

የሰማይ ወፎች ሁሉ፣ በቅርንጫፎቹ ላይ ጉጆአቸውን ሠሩ፤ የምድር አራዊት ሁሉ፣ ከቅርንጫፎቹ ሥር ግልገሎቻቸውን ወለዱ።

ታላላቅ መንግሥታትም ሁሉ፣ ከጥላው ሥር ኖሩ።

ገነተንሰራፋት ቅርንጫፎቹ ጋር፣ ውበቱ ግሩም ነበር፤ ብዙ ውሃ ወዳለበት፣ ሥሮቹ ጠልቀው ነበርና።

⁸በእግዚአብሔር ገነት ያሉ ዝግባዎች፣ ሊወዳደሩት አልቻሉም፤ የጥድ ዛፎች፣ የእርሱን ቅርንጫፎች አይተካከሉትም፤ የአስታ ዛፎችም፣ ከእርሱ ቅርንጫፎች ጋር አይወዳደሩም፤ በእግዚአብሔር ገነት ያለ ማናቸውም ዛፍ፣ በውበት አይደርስበትም።

⁹በብዙ ቅርንጫፎች፣ ውብ አድርጌ ሠራሁት፤ በእግዚአብሔርም የአትክልት ቦታ፣ በገነት ያሉትን ዛፎች የሚያስቀና አደረግሁት።

¹⁰ “ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ጥቅጥቅ ባለው ቅጠል ላይ ጫፉን ከፍ በማድረግ ራሱን በማንጠራራቱ፣ በርዝማኔውም በመኮራራቱ፣ ¹¹እንደ ክፋቱ መጠን የሥራውን ይከፍለው ዘንድ፣ ለአሕዛብ ገዥ አሳልፌ ሰጠሁት። አውጥቼ ጥየዋለሁ፤ ¹²ከአሕዛብ ወገን እጅግ ጨካኝ የሆኑትም ባዕዳን ሰዎች ቈራርጠው ጣሉት። ቀንበጦቹ በተራራዎቹና በሽለቆዎቹ ሁሉ ላይ ወድቀዋል፤ ቅርንጫፎቹም በውሃ መውረጃዎቹ ሁሉ ላይ ተሰባብረው ወድቀዋል፤ የምድሪቱ ሰዎች ሁሉ ከጥላው ሥር በመውጣት ትተውት ሂደዋል። ¹³የሰማይ ወፎች ሁሉ በወደቀው ዛፍ ላይ ሰፈሩ፤ የምድር አራዊት ሁሉ በወደቀው ዛፍ ቅርንጫፎች ላይ ሰፈሩ። ¹⁴ስለዚህ በውሃ አጠገብ ያለ ማንኛውም ዛፍ፣ ጫፎቹን ችምችም ካለው ቅጠል በላይ ከፍ በማድረግ፣ ከእንግዲህ ራሱን በትዕቢት አያንጠራራም። ከእንግዲህ ውሃ በሚገባ ያገኘ ማንኛውም ዛፍ ወደዚህ ዐይነቱ ከፍታ አይደርስም። ሁሉም ከምድር በታች ወደ ጉድጓድ ከሚወርድ ሚች ጋር አብሮ እንዲሞት ተወስኖበታልና።”

¹⁵ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ወደ መቃብር ማዕዘን በወረደሰት ቀን ጥልቅ

¹⁵ ዕብራይስጡ ሊላ ይላል፤ እንዲሁም በቀ*16 እና 17

ምንጮችን ስለ እርሱ በሐዘን ሸፈንኋቸው፤ ወንዞቹን ገታሁ፤ ታላላቅ ፈሳሾችም ተቋረጡ። በእርሱም ምክንያት ሊባኖስን ጨለማ አለበሰሁ፤ የደን ዛፎችም ሁሉ ደረቁ።¹⁶ ወደ ጉድጓድ ከሚሄዱት ጋር ወደ መቃብር ባወረድሁት ጊዜ ሲወድቅ በተሰማው ድምፅ አሕዛብ ደንገጠሁ። ከዚያም የዔድን ዛፎች ሁሉ፣ ምርጥና ልዩ የሆኑት የሊባኖስ ዛፎች፣ ውሃ የጠገቡትም ዛፎች ሁሉ ከምድር በታች ሆነው ተጽናኑ።¹⁷ ከአሕዛብ መካከል ከእርሱ ጋር ያበሩ፣ በጥላው ሥር የኖሩ፣ በሰይፍ ከሞቱት ጋር ለመቀላቀል ወደ መቃብር ወርደዋል።”

¹⁸ “በዔድን ካሉት ዛፎች በውበትና በትልቅነት የሚወዳደርህ የትኛው ነው? ይሁን እንጂ አንተም እንደዚሁ ከዔድን ዛፎች ጋር ከመሬት በታች ትወርዳለህ፤ በሰይፍ ከተገደለሁት፣ ካልተገረዙትም መካከል ትጋደማለህ።

“ እንግዲህ ፈርዖንና ስፍር ቀኅጥር የሌለው ሕዝቡ የሚደርስባቸው ይህ ነው፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ”

ስለ ፈርዖን የወጣ ሙሾ

32 በዐሥራ ሁለተኛው ዓመት፣ በዐሥራ ሁለተኛው ወር፣ በመጀመሪያው ቀን የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤² የሰው ልጅ ሆይ፤ ለግብፅ ንጉሥ ለፈርዖን ሙሾ አውርድ፤ እንዲህም በለው፤

“ አንተ በሕዝቦች መካከል እንደ አንበሳ፣ በባሕሮችም ውስጥ እንደ አስፈሪ አውሬ ነህ፤

በወንዞችህ የምትንጠጫረቅ፣ ውሃውን በእግርህ የምትመታ፣ ምንጮችን የምታደፈርስ ነህ።

³ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“ ብዙ ሕዝብ ይገፍ፣ መረቤን በላይህ ላይ እጥላለሁ፤ በመረቤም ጎጥተው ያወጡሃል።

⁴ በምድር ላይ እጥልሃለሁ፤ ሜዳም ላይ እዘረጋሃለሁ፤

የሰማይ ወፎች ሁሉ እንዲሰፍሩብህ አደርጋለሁ፤

የምድር አራዊት ሁሉ በመስገብገብ ይበሉሃል።

⁵ ሥጋህን በተራሮች ላይ እበታትነዋለሁ፤ የተረፈውንም በየሸለቆው እሞላለሁ።

⁶ እስከ ተራሮች ባለው መንገድ ሁሉ፣ በሚፈሰው ደምህ ምድሪቱን አርሳታለሁ፤ ሸለቆዎችም በሥጋህ ይሞላሉ።

31፥16 ዘፍ2፥8፣ እ.ባ14፥8፣15፣ኤ.ር49፥21፣ሕዝ14፥22፣ 32፥18
 31፥17 መዝ9፥17
 31፥18 ኤ.ር9፥26
 32፥1 ሕዝ31፥1፣ 33፥21
 32፥2 ቀኅ13፣ ዘፍ1፥21፣ 2፡4መ.1፥17፣ 2፡ነገ24፥1፣ 2፡ዜፍ35፥25፣ ኢ.ዮ3፥8፣41፥31፣ መዝ74፥13፣ሕዝ19፥1፣ 29፥3፣34፥18፣ ናሆ2፥11-13
 32፥3 ሕዝ12፥13፣ ፀፃ1፥15
 32፥4 ኢ.ባ18፥6፣ ሕዝ31፥12-13፣ 39፥4-5፣17
 32፥5 ሕዝ31፥12
 32፥6 ኢ.ባ34፥3፣ ሕዝ29፥5
 32፥7 ኢ.ባ13፥10፣ 34፥4፣ሕዝ30፥3፣ ኢ.ል2፥2፣31፥3፣15፣ ማቴ24፥29፣ ራእ8፥12
 32፥8 ኢ.ዮ9፥7፣ መዝ102፥26፣ ኤ.ር4፥23፣ኤ.ል2፥10
 32፥10 ኢ.ባ30፥32፣ ኤ.ር46፥10፣ ሕዝ26፥16፣27፥35፣ 30፥9፣ራእ18፥9-10
 32፥11 ኢ.ባ19፥4፣ ኤ.ር46፥13፣ ሕዝ21፥19፣29፥19
 32፥12 ሕዝ28፥7፣ 31፥11-12
 32፥13 ቀኅ2፣ ሕዝ29፥8፣11
 32፥15 ዘፀ7፥5፣ 14፥4፣18፣ መዝ107፥33-34
 32፥16 ዘፍ50፥10፣ ሕዝ19፥1
 32፥17 ቀኅ1

⁷ አንተን በማጠፋ ጊዜ ሰማያትን እሸፍናለሁ፤

ከዋክብታቸውንም አጨልማለሁ፤ ፀሓይን በደመና እሸፍናለሁ፤ ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም።

⁸ ሰማይ የሚያበሩትን ብርሃናት ሁሉ፣ በአንተ ላይ አጨልማለሁ፤ በምድርህ ላይ ጨለማን አመጣለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

⁹ በማታውቀው ምድር፣ በሕዝቦች መካከል ያንተን ጥፋት ሳመጣ፣”

የብዙ ሕዝብን ልብ አስጨንቃለሁ።¹⁰ ሕዝቦች በአንተ ላይ ከደረሰው የተነሣ እንዲደነግጡ አደርጋለሁ፤ ሰይፌን በፊታቸው ስነቀንቅ፣

በአንተ ላይ ከደረሰው ሁኔታ የተነሣ ንጉሦቻቸው ይንቀጠቀጣሉ። አንተ በምትወድቅበት ቀን፣

እያንዳንዳቸው ስለ ራሳቸው ሕይወት በመፍራት፣ በየቅጽበቱ ይርበደበዳሉ።

¹¹ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤

“ የባቢሎን ንጉሥ ሰይፍ፣ በአንተ ላይ ይመጣል።

¹² ከሕዝቦች ሁሉ እጅግ ጨካኝ በሆኑት፣ በጎዳላን ሰዎች ሰይፍ፣ ያከማቸኸው ሰራዊት እንዲወድቅ አደርጋለሁ፤

የግብፅን ኩራት ያንኩታኩታሉ፤ የሰራዊቷም ብዛት ይጠፋል፤

¹³ ብዙ ውሃ ባለበት አጠገብ ያለውን፣ የከብት መንጋዋን አጠፋለሁ፤ ከእንግዲህ የሰው እግር አይረጋግጠውም፤ የከብትም ኩቴ አያደፈርሰውም።

¹⁴ ከዚያም ውሆቿን አጠራለሁ፤ ወንዞቻም እንደ ዘይት እንዲፈሱ አደርጋለሁ፤

ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

¹⁵ ግብፁን ባድማ ሳደርጋት፣ ምድሪቱም ያላትን ሁሉ ያጣች ስትሆን፣ በዚያም የሚኖሩትን ሁሉ ስመታ፣

ያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።”

¹⁶ ስለ እርሷ የሚያወርዱት ሙሾ ይህ ነው፤ የሕዝቦች ሴት ልጆች ያዜሙታል፤ ስለ ግብፅና ስለ ብዙ ሰራዊቷ ሁሉ ሙሾ ያወርዳሉ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

¹⁷ በዐሥራ ሁለተኛው ዓመት፣ ከወሩም በዐሥራ አምስተኛው ቀን የእግዚአብሔር ቃል

“⁹ በዕብራይስጥም እንዲሁ ሲሆን ሰባ ሊቃናት ግን በእኔ ዓብ መካከል ወደ ምርኮ ሳመጣው ይላል

⁹ በዕብራይስጥም እንዲሁ ሲሆን ሰባ ሊቃናት ግን በእኔ ዓብ መካከል ወደ ምርኮ ሳመጣው ይላል

እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤¹⁸ የሰው ልጅ ሆይ፤ ስለ ብዙው የግብፅ ሰራዊት አልቅስ፤ እርሷንና የጎዳላንን ሕዝቦች ሴት ልጆች ወደ ጉድጓድ ከሚወርዱት ጋር ከምድር በታች አውርዳቸው።¹⁹ እንዲህም በላቸው፤ 'እናንተ ከሌሎች የተለያችሁ ናችሁን? ውረዱ፤ ባልተገረዙትም መካከል ተጋደሙ።'²⁰ እነርሱም በሰይፍ በተገደሉት መካከል ይወድቃሉ፤ ሰይፍ ተመዛል፤ ከብዙ ሰራዊቷ ሁሉ ጋር ትጉተት።²¹ በመቃብርምረ ውስጥ ጎዳላን መሪዎች ስለ ግብፅና ስለ ተባባሪዎቿ፤ 'ወደ ታች ወርደዋል፤ በሰይፍ ከተገደሉትና ካልተገረዙትም ጋር በአንድ ላይ ተጋደመዋል' ይላሉ።

²² አዎር ከመላው ሰራዊቷ ጋር በዚያ ትኾላች፤ በሰይፍ በወደቁባትና በታረዱባት ሰዎች ሁሉ መቃብር ተከባላች።²³ መቃብራቸው በጥልቁ ጉድጓድ ውስጥ ነው፤ ሰራዊቷም በመቃብሯ ዙሪያ ተረፍረፍቷል። በሕያዎን ምድር ሽብርን የነዙ ሁሉ ታርደዋል፤ በሰይፍም ወድቀዋል።

²⁴ ኤላም በዚያ አለች፤ ሰራዊቷም ሁሉ በመቃብሯ ዙሪያ አለ፤ ሁሉም ታርደዋል፤ በሰይፍ ወድቀዋል። በሕያዎን ምድር ሽብር የነዙ ሁሉ ሳይገረዙ ከምድር በታች ወርደዋል፤ ወደ ጉድጓድ ከወረዱት ጋር ዕፍረታቸውን ተሸክመዋል።²⁵ በመቃብሯ ዙሪያ ካለው መላው ሰራዊቷ ጋር፤ በታረዱት መካከል መኝታ ተዘጋጅቶላታል። ሁሉም ያልተገረዙና በሰይፍ የተገደሉ ናቸው፤ ሽብራቸው በሕያዎን ምድር ስለ ተነሳ፤ ወደ ጉድጓድ ከሚወርዱት ጋር ዕፍረታቸውን ይሸክማሉ፤ በታረዱትም መካከል ይጋደማሉ።

²⁶ ሞሳህና ቶቤል መቃብሮቻቸው በብዙ ሰራዊታቸው መቃብር ተከበው ይኾላሉ፤ ሁሉም ያልተገረዙ ሲሆኑ፤ በሕያዎን ምድር ሽብራቸውን ስለነዙ በሰይፍ ተገደለዋል።²⁷ ከዘመናት በፊት ከወደቁት ከጎዳላን ሰዎች፤ ከእነዚያ ሰይፍቸውን ተንተርሰው፤ ጋሻቸውንም ደረታቸው ላይ ይዘው ከነሙሉ ትጥቃቸው ወደ መቃብር ከወረዱት ጋር አይጋደሙምን? የእነዚህ ተዋጊዎች ሽብር በሕያዎን ምድር ባሉት ጎዳላን ላይ ቢደርስም የጎጠኦቻቸው ቅጣት በዐጥንታቸው ላይ ይሆናል።

²⁸ ፈርዖን ሆይ፤ አንተም እንደዚሁ ትሰበራለህ፤ በሰይፍ ከተገደሉት ከእነዚያ ካልተገረዙት ጋር ትጋደማለህ።

²⁹ አደምም በዚያ አለች፤ ንጉሥቿና ገዢቿም ሁሉ በዚያ አለ፤ ጎይል የነበራቸው ቢሆኑም፤ በሰይፍ ከተገደሉት ጋር ተጋደ

32+18 ኤር1+10፤ ሕዝ26+20፤31+14፤ 16፤ሚክ1+8
32+19 ቍ29-30፤ ሕዝ28+10
32+20 መዝ28+3፤ ሕዝ31+17-18
32+21 ኢሳ14+9፤ ሕዝ28+10
32+23 ኢሳ14+15፤ ናሆ1+14
32+24 ዘፍ10+22፤ ኢዮ28+13፤ኤር49+37፤ሕዝ26+20
32+25 ሕዝ28+10
32+26 ሕዝ27+13
32+27 ሕዝ28+10
32+29 መዝ137+7፤ ኢሳ34+5-15፤ኤር49+7፤ሕዝ25+12-14፤35+15፤ኡብ1+1

32+30 ዘፍ10+15፤ ኢሳ14+31፤ ኤር25+22፤26፤ ሕዝ26+20፤28+8፤ 10፤38+6፤ 39+2
32+31 ሕዝ14+22
32+32 ኢዮ3+14፤ ኤር44+30
33+3 ዘዐ20+18፤ ዘጥ10+7፤ሆሴ5+8፤ 8+1
33+4 ዘሌ20+9፤ 2ዘዮ25+16፤ኤር6+17፤ዘክ1+4፤ሐሥ18+6
33+5 ዘዐ9+21፤ ዘሌ20+9
33+6 ኢሳ56+10-11፤ሕዝ3+18
33+7 ኢሳ52+8፤ ኤር1+17፤26+2
33+8 ቍ14፤ ኢሳ3+11፤ሕዝ18+4
33+9 መዝ7+12፤ ሕዝ3+17-19
33+10 ዘሌ26+16፤ 39፤ሕዝ4+17

መዋል፤ ወደ ጉድጓድ ከወረዱት ከእነዚያ ካልተገረዙትም ጋር ተኝተዋል።³⁰ የሰሜን ገዢዎች በሙሉ፤ ሲደናውያንም ሁሉ በዚያ ይገኛሉ፤ ከዚህ በፊት በጎይላቸው ምክንያት ሽብር የፈጠሩ ቢሆኑም፤ ከታረዱት ጋር በጎፍረት ወረዱ፤ ሳይገረዙም በሰይፍ ከተገደሉት ጋር ይጋደማሉ፤ ወደ ጉድጓድ ከወረዱትም ጋር ጎፍረታቸውን ይሸክማሉ።

³¹ ፈርዖንና ሰራዊቱ ሁሉ ያዩአቸዋል፤ በሰይፍ ከተገደለበት ሰራዊትም ሁሉ ሐዘን ይጽናናል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።³² በሕያዎን ምድር ሽብር እንዲያስፋፋ ብፈቅድም እንኳ፤ ፈርዖንና ሰራዊቱ ሁሉ በሰይፍ ከተገደሉት ጋር ባልተገረዙት መካከል ይጋደማሉ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

ሕዝቅኤል ጉብኛው

33 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤² የሰው ልጅ ሆይ፤ ለአገርህ ሰዎች ተናገር፤ እንዲህም በላቸው፤ 'በምድር ላይ ሰይፍን ሳመጣ፤ የምድሪቱ ሕዝብ ከሰዎቻቸው አንዱን መርጠው ጉብኛ ቢያደርጉት፤³ እርሱም በምድሪቷ ላይ ሰይፍ ሲመጣ አይቶ፤ ሕዝቡን ለማስጠንቀቅ መለከት ቢነፋ፤⁴ ከዚያም ግንም መለከቱን ሰምቶ ባይጠነቀቅ፤ ሰይፍም መጥቶ ሕይወቱን ቢያጠፋ፤ ደሙ በገዛ ራሱ ላይ ይሆናል።⁵ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ባለመጠንቀቁ፤ ደሙ በገዛ ራሱ ላይ ይሆናል፤ ቢጠነቀቅ ኖሮ ግን ራሱን ባዳነ ነበር።⁶ ልግር ግን ጉብኛ ሰይፍ ሲመጣ አይቶ፤ ሕዝቡን ለማስጠንቀቅ መለከት ሳይነፋ ቢቀርና ከመካከላቸው የአንዱን ሰው ሕይወት ሰይፍ ቢያጠፋ፤ ያሰው ስለ ጎጠኦቹ ይወሰዳል፤ ጉብኛውን ግን ስለ ሰውዬው ደም ተጠያቂ አደርገዋለሁ።'

⁷ የሰው ልጅ ሆይ፤ አንተን ለአስራኤል ቤት ጉብኛ አድርጌሃለሁ፤ ስለዚህ የምናገረውን ቃል ስማ፤ ማስጠንቀቂያዬንም ስጣቸው።⁸ ክፉውን፤ 'አንተ ክፉ ሰው፤ በእርግጥ ትሞታለህ' ባልሁት ጊዜ፤ እርሱን ከመንገዱ እንዲመለስ ባታደርገው፤ ያ ክፉ ሰው በጎጠኦቹ ይሞታል፤ አንተ ግን ስለ ደሙ ተጠያቂ ትሆናለህ።⁹ ልግር ግን ክፉውን ሰው ከመንገዱ እንዲመለስ ነግረኸው እሺ ባይል፤ እርሱ ስለ ጎጠኦቹ ይሞታል፤ አንተ ግን ራስህን አድነሃል።

¹⁰ የሰው ልጅ ሆይ፤ ለአስራኤል ቤት እንዲህ በል፤ 'እንዲህ ትላላችሁ፤ 'በደላችንና ጎጠኦቻችን ከብደናል፤ ከዚህም የተነሣ

²21 ዕብራይስጥ ለእላ ይላል፤ በቀ 27ትም እንዲሁ ሳ10 ወይም በእርሱ

ልንጠፋ ነው፤ ታዲያ እንዴት መኖር እንችላለን?”¹¹ እንዲህ በላቸው፤ ‘በሕያውነቱ እምላላሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ከመንገዳቸው ተመልሰው በሕይወት እንዲኖሩ እንጂ በክፉዎች ሞት ደስ አልሰኝም። ተመለሱ! ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ! የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ለምን ትሞታላችሁ?’

¹² ‘አሁንም የሰው ልጅ ሆይ፤ ለአገርህ ሰዎች እንዲህ በላቸው፤ ‘ጸድቅ ሰው ትእዛዝን በተላለፈ ጊዜ የቀድሞ ጽድቁ አያደኑ ውም፤ ኅጢአተኛ ሰው ከኅጢአቱ ከተመለሰ፤ ከቀድሞ ክፋቱ የተነሣ አይጠፋም። ጸድቅ ሰው ኅጢአት ቢሠራ፤ በቀድሞ ጽድቁ ምክንያት በሕይወት እንዲኖር አይደረግም።’¹³ ጸድቁን ሰው በእርግጥ በሕይወት ትኖራለህ ብለው፤ እርሱም ጽድቁን ተማምኖ ክፋት ቢሠራ፤ ከጸድቅ ሥራው አንዱም አይታሰብለትም፤ በኅጢአቱም ምክንያት ይሞታል።¹⁴ እንዲሁም ክፉውን ሰው፤ ‘በእርግጥ ትሞታለህ’ ብለው፤ እርሱም ከኅጢአቱ ተመልሶ ቀና የሆነውንና ትክክለኛውንም ነገር ቢያደርግ፤¹⁵ ለሰጠው ብድር የተቀበለውን መያዣ ቢመልስ፤ የሰረቀውንም መልሶ ቢሰጥ፤ ሕይወት የሚሰጡትን ትእዛዛት ቢከተል፤ ክፉ ነገርንም ባያደርግ፤ በእርግጥ እርሱ በሕይወት ይኖራል፤ አይሞትምም።¹⁶ ከሠራው ኅጢአት አንዱም አይታሰብለትም፤ ቀናውንና ትክክለኛውን አድርጓልና፤ በእርግጥ በሕይወት ይኖራል።

¹⁷ ይህም ሆኖ የአገርህ ሰዎች፤ ‘የጌታ መንገድ ቀና አይደለችም’ ይላሉ፤ ቀና ያልሆነው ግን የእነርሱ መንገድ ነው።¹⁸ ጸድቅ ሰው የጽድቁን ሥራ ትቶ ክፉ ነገር ቢያደርግ፤ ስለ ኅጢአቱ ይሞታል።¹⁹ ክፉም ሰው ከክፉ ሥራው ተመልሶ ቀናውንና ትክክለኛውን ነገር ቢያደርግ፤ ይህን በማድረግ በሕይወት ይኖራል።²⁰ ይሁን እንጂ የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ‘የጌታ መንገድ ቀና አይደለችም’ ትላላችሁ፤ ነገር ግን በእያንዳንዳችሁ ላይ እንደ መንገዳችሁ እፈርድባችኋለሁ።’

የኢየሩሳሌም መውደቅ

²¹ በተማረክን በዐሥራ ሁለተኛው ዓመት፤ በዐሥረኛው ወር፤ በአምስተኛው ቀን፤ ከኢየሩሳሌም ያመለጠ አንድ ሰው ወደ እኔ መጥቶ፤ ‘ከተማዬቱ ወደቀች!’ አለኝ።²² ሰውየው ከመድረሱ በፊት በነበረው ምሽት፤ የእግዚአብሔር እጅ በላዬ ላይ ነበረች፤ በማለጃም ሰውየው ወደ እኔ ከመምጣቱ በፊት እግዚአብሔር አፌን ከፈተ፤ አፌም

33+11 2ዜና30+9፤ ሊ. 419+22፤ኤር3+12፤ 144+7-8፤ዕቆ3+33፤ ሕዝ18+23፤ሆሴ11፤ +8፤ኤል2+12፤1ጠ. ሞ 2፤4
33+12 4*2፤2ዜና 7፤14፤ሕዝ3+20፤ 18+21
33+13 ዕን10+38፤ 2ኢጥ2+20-21
33+14 ኤር22+3
33+15 ዘመ22+1-4፤ 26፤ዘሌ6+2-5፤ኤሳ 55+7፤ኤር18+7-8፤ ሉቃ19+8
33+16 ኤሳ43+25፤ ኤር50+20
33+18 ኤር18+10፤ ሕዝ3+20
33+19 4*14-15
33+20 ኢዮ34+11
33+21 2ኅገ25+4፤ 10፤ኤር39+1-2፤52+4-7፤ሕዝ24+26፤ 32+1
33+22 ሕዝ1+3፤ 3+26-27፤24+27፤ 29+21፤ሉቃ1+64

33+24 ዘዳ1+10፤ ኢሳ51+2፤ ኤር40+7፤ሕዝ11+15፤36+4፤ሉቃ3+8፤ ሐሥ7፤5
33+25 ዘፍ9+4፤ ኤር7+9-10፤21፤ ሕዝ22፤6፤27
33+26 ኤር41+7፤ ሕዝ22+11
33+27 1ሳጦ፤13፤ 6፤ኢሳ2+19፤ ኤር42+22፤ ሕዝ7+15፤ 14፤21፤39፤4
33+28 ዘፍ6+7፤ ሊ. 441+15፤ኤር9+10
33+29 ዘሌ26+34፤ ኤር18+16፤44+22፤ ሕዝ36+4፤ ማክ7፤13
33+31 መዝ78+36 -37፤119+36፤ ኢሳ29+13፤33+15፤ ኤር3+10፤6+17፤ ሕዝ8፤1፤22+27፤ ማቱ13፤22፤ዮሐ3+18
33+32 1ኅገ4+32፤ ማር6+20
33+33 1ሳጦ፤3+20፤ ኤር28+9፤ሕዝ2፤5
34+2 መዝ78+70 -72፤ኢሳ40+11፤ ኤር3፤15፤23+1፤ ማክ3፤11፤ዮሐ10+11፤ 21+15-17፤ዮሐ1+12

ተከፈተ፤ ከዚያ በኋላ ዝም አላልሁም።²³ ከዚያም የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤²⁴ ‘የሰው ልጅ ሆይ፤ በእስራኤል ምድር በፍርስራሾች ውስጥ የሚኖሩት ሕዝቦች፤ ‘አብርሃም አንድ ራሱን ብቻ ነበር፤ ያም ሆኖ ምድሪቱን ወረሰ፤ እኛ ግን ብዙዎች ነን፤ በእርግጥ ምድሪቱ ርስት ሆኖ ተሰጥታለች’ ይላሉ።²⁵ ስለዚህ እንዲህ በላቸው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ሥጋውን ከነደሙ ትበላላችሁ፤ ዐይኖቻችሁንም ወደ ጣዖቶቻችሁ ታነሣላችሁ፤ ደምም ታፈሳላችሁ፤ ታዲያ በዚህ ሁኔታ ምድሪቱን ልትወርሱ ታስባላችሁ? ²⁶ በሰይፋችሁ ትፈካላችሁ፤ አስጸዬ ነገሮችን ትፈጃላችሁ፤ እያንዳንዳችሁም የባልንጀራችሁን ሚስት ታረክሳላችሁ፤ ታዲያ በዚህ ሁኔታ ምድሪቱን ልትወርሱ ይገባችኋል?’
²⁷ ‘እንዲህ በላቸው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በሕያውነቱ እምላላሁ፤ በፍርስራሾች ውስጥ የተረፉት በሰይፍ ይወድቃሉ፤ በገጠር ያሉትን በጫጭቀው እንዲበላቸው ለዱር አራዊት እሰጣችዋለሁ፤ በምሽግና በዋሻ ያሉትም በቸንፈር ይሞታሉ።²⁸ ምድሪቱን ጠፍና ባደማ አደርጋታለሁ፤ የምትመካበት ጉልበቷ እንዳልነበረ ይሆናል፤ የእስራኤልም ተራሮች ማንም እንዳያልፍባቸው ባደማ ይሆናሉ።²⁹ ከደረሰችው አስጸዬ ነገሮች ሁሉ የተነሣ፤ ምድሪቱን ባደማ በማ ደርግበት ጊዜ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆነሁ ያውቃሉ።’

³⁰ ‘አንተን በሚመለከት፤ የሰው ልጅ ሆይ፤ የአገርህ ሰዎች በየቤቱ በርና ግድግዳ ሥር ሆነው ስለ አንተ ይነጋገራሉ፤ እርስ በራሳቸውም እንዲህ ይባላሉ፤ ‘ኑና ከእግዚአብሔር የመጣውን መልእክት እንሰማ : : ’³¹ ሀ - ል ገ - ዘ - እንደሚያደርጉት ሕዝቤ ወደ አንተ ይመጣሉ፤ ቃልህንም ለመስማት ከፈትህ ይቀመጣሉ፤ ነገር ግን አይፈጽሙትም። በከንፈራቸው ብዙ ፍቅርን ይገልጻሉ፤ ልባቸው ያረፈው ግን ተገቢ ባልሆነ ጥቅም ላይ ነው።³² ቃልህን ሰምተው ሥራ ላይ የማይውሉት በመሆናቸው፤ አንተ ለእነርሱ በአማረ ድምፅ የፍቅር ዘፈን የሚዘፍን፤ በዚያ መሣሪያም አሳምሮ የሚጫወት ሙዚቀኛ ሆነህላቸዋል።

³³ ‘ይህ ሁሉ ሲሆን፤ በእርግጥም ይሆናል፤ በመካከላቸው ነቢይ እንደ ነበረ፤ እንዳለ ያውቃሉ።’

እረኞችና በጎች

34 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤² ‘የሰው ልጅ ሆይ፤

በእስራኤል እረኞች ላይ ትንቢት ተናገር፤ ትንቢት ተናገር፤ እንዲሁም በላቸው፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ራሳቸውን ብቻ ለሚንከባከቡ ለእስራኤል እረኞች ወዮላቸው! እረኞች መንጋውን ማሰማራት አልነበረባቸውም? ³ጮማውን ትበላላችሁ፤ ከጠጉሩ የተሠራውን ሱፍ ትለብላላችሁ፤ የሰባውን ዐረጃችሁ፤ ነገር ግን መንጋውን አትንከባከቡትም። ⁴ደካማውን አላበረታችሁትም፤ በሽተኛውን አልፈወሳችሁትም፤ የተጌጃውንም አልጠገናችሁትም። የባዘኑትን አልመለሳችሁም፤ የጠፉትንም አልፈለጋችሁም፤ በግፍና በጭካኔ ገዛችኋቸው። ⁵ስለዚህ እረኛ የለምና ተበተኑ፤ በመበተናቸውም ለአራዊቱ ሁሉ መብል ሆኑ። ⁶በጎቼ በየተራራው ሁሉና በየኩረብታው ላይ ተንከራተቱ። በምድር ሁሉ ተበተኑ፤ የፈለጋቸውም፤ የፈቀዳቸውም የለም።

⁷“ስለዚህ እናንተ እረኞች፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ⁸በሕይወትኔ እምላለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ እረኞቼ መንጋዬን ስላልፈለጉ፤ ከመንጋዬም ይልቅ ራሳቸውን ስለተንከባከቡ፤ መንጋዬ እረኛ አጥቶ ለንጥ ቂያ ተዳርጎአል፤ ለአራዊትም ሁሉ መብል ሆኖአል። ⁹ስለዚህ እረኞች ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ¹⁰ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እኔ በእረኞች ላይ ተነሥቻለሁ፤ ስለ መንጋዬ እጠይቃቸዋለሁ፤ ከእንግዲህ እረኞች ራሳቸውን መመገብ እንዳይችሉ፤ መንጋዬን እንዳይሰማሩ አደርጋለሁ። መንጋዬን ከአፋቸው አስጥላለሁ፤ ከእንግዲህም ምግብ አይሆናቸውም።

¹¹“ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፤ እኔ ራሴ በጎቼን እፈልጋቸዋለሁ፤ እጠብቃቸዋለሁም። ¹²እረኛ ከመንጋው ጋር ሳለ፤ የተበተኑበትን በጎች እንደሚፈልግ ሁሉ፤ እኔም በጎቼን እፈልጋለሁ። በደመናና በጨለማ ቀን ከተበተኑበት ስፍራ ሁሉ አድናቸዋለሁ። ¹³ከአሕዛብ መካከል አወጣቸዋለሁ፤ ከየአገሮቹ እስከሰባቸዋለሁ፤ ወደ ገዛ ምድራቸውም አመጣቸዋለሁ። በእስራኤል ተራሮች፤ በየወንዙ ዳርና፤ በምድሪቱ መኖሪያዎች ሁሉ እንዲሰማሩ አደርጋለሁ። ¹⁴በመልካሙ ስፍራ አሰማራቸዋለሁ፤ የእስራኤል ተራሮች ከፍታም የግጦሽ መሬት ይሆናቸዋል። በመልካሙ ግጦሽ መሬት ላይ ይተኛሉ፤ እዚያም በእስራኤል ተራሮች ለምለም መስክ ላይ ይመገባሉ። ¹⁵እኔ ራሴ በጎቼን አሰማራለሁ፤ አስመስጋቸዋለሁም። ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ¹⁶የጠፉትን እፈልጋለሁ፤ የባዘኑትንም እመልሳለሁ። የተጌጃዱትን እጠገናለሁ፤ የደካሙትንም አበረታ

34፥3 ኢሳይ6፥11፤ ሕዝ22፥27፤ኢግ6፥4፤ ዘክ11፥5
 34፥4 ቀ¹⁶፤ ዘሌ25፥43፤ኢሳ1፥6፤ 3፥7፤ግዝ3፥3፤ ዘክ11፥15-17
 34፥5 ቀ²⁸፤ዘጉ27፥17፤ኢሳ56፥9፤ ሕሥ20፥29
 34፥6 ዘሌ26፥33፤ 2ዜ518፥16፤ መዝ95፥10፤142፥4፤ ኤር10፥21፤50፥6፤ ሆሌ7፥13፤ግሌ9፥36፤ 18፥12-13፤ ሉቃ15፥5፤1ጴጥ2፥25
 34፥8 መሳ2፥14፤ ኢሳ56፥9፤ይሁ1፥12
 34፥10 1ሳሙ2፥29-30፤መዝ72፥14፤ ኤር21፥13፤23፥2፤ ዘክ10፥3
 34፥11 መዝ119፥176
 34፥12 ኢሳ40፥11፤ ኤር31፥10፤ሕዝ32፥7፤ ዘክ10፥3፤ሉቃ19፥10
 34፥13 ዘዳ48፥21፤ ዘዳ30፥4፤ኢሳ46፥20፤ ኤር23፥3፤8፥150፥19፤ ሕዝ11፥17፤28፥25፤ 36፥24፤መዝ4፥6
 34፥14 መዝ23፥2፤ 37፥3፤ኢሳ65፥10፤ ሕዝ20፥40፤36፥29-30፤37፥22፤አግ9፥14፤ግዝ7፥14
 34፥15 መዝ23፥1-2፤ኤር33፥12፤ግዝ5፥4፥ሰጭ3፥13
 34፥16 መዝ147፥3፤ ኢሳ410፥16፤ኤር31፥8፤ ግዝ4፥6፤ሰጭ3፥19፤ ሉቃ5፥32፤19፥10
 34፥17 ግሌ25፥32-33
 34፥18 ዘዳ30፥15፤ ሕዝ32፥2
 34፥20 ግሌ25፥32
 34፥21 ዘዳ33፥17
 34፥22 መዝ72፥12፥14፤ ኤር23፥2-3፤ሕዝ20፥37-38
 34፥23 ኢሳ31፥4፤ 40፥11፤ግዝ5፥4
 34፥24 መዝ89፥49፤ ኢሳ53፥4፤ኤር23፥4-5፤30፥9፤33፥14፤ ሕዝ36፥28፤ዘክ13፥7፤ ዮሐ10፥16፥ራእ7፥17
 34፥25 ዘሌ25፥18፤ 26፥6፤ዘጉ25፥12፤ ኢሳ11፥6-9፤ሕዝ16፥62፤ሆሌ2፥18
 34፥26 ዘዳ12፥2፤ ዘዳ11፥13-15፤ 28፥12፤መዝ68፥9፤ ኢሳ44፥3፤ኢሳ2፥23
 34፥27 ዘሌ26፥13፤ ዘጉ24፥21፤ኢዮ14፥9፤ መዝ67፥6፤72፥16፤

ለሁ፤ የወፈረውንና የበረታውን ግን አጠፋለሁ። መንጋውን በፍትሕ እጠብቃለሁ። ¹⁷“መንጋዬ ስለ ሆናችሁት ስለ እናንተ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በበግና በበግ መካከል፤ በአውራ በግና በአውራ ፍየል መካከል እፈርዳለሁ። ¹⁸በለምለሙ መስክ ላይ መመገብ አይበቃችሁምን? የተረፈውን መሰማራቸውን ደግሞ በእግራችሁ መረጋ ገጥ ይገባችኋልን? ንጹሕ ውግ መጠጣቱ አይበቃችሁምን? የተረፈውንስ በእግራችሁ ማደፍረስ ይገባችኋልን? ¹⁹መንጋዬ የረጋገጣችሁትን መመገብና በእግራችሁ ያደፈረሳችሁትን መጠጣት ይገባዎልን?

²⁰“ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላቸዋል፤ “እነሆ እኔ ራሴ በሰባው በግና በከሳው በግ መካከል እፈርዳለሁ። ²¹ደካሞቼን በጎች በጌናችሁና በትከሻችሁ ስለምትገፈፉ፤ እስኪባረሩም ድረስ በቀንዳችሁ ስለምትወዳቸው፤ ²²እኔ መንጋዬን አድናለሁ፤ ከእንግዲህ ለንጥቂያ አይዳረጉም፤ በአንዱ በግና በሌላውም በግ መካከል እፈርዳለሁ። ²³በእነርሱ ላይ አንድ እረኛ፤ ባሪያዬን ዳዊትን አቆማለሁ፤ እርሱም ያሰማራቸዋል፤ እረኛቸውም ይሆናል። ²⁴እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው እሆናለሁ፤ ባሪያዬ ዳዊትም በመካከላቸው ገዥ ይሆናል፤ እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ።”

²⁵“ከእነርሱ ጋር የሰላም ቃል ኪዳን እገባለሁ፤ ከዚያም ምድሪቱን ከዱር አራዊት ነጻ አደርጋለሁ፤ እነርሱም በምድረ በዳ ይኖራሉ፤ በደንም ውስጥ በሰላም ይተኛሉ። ²⁶እነርሱንና በኩረብታዬ ዙሪያ ያሉትን ስፍራዎች እገርካለሁ።²⁷ በወቅቱም ዝናብ አወርድላቸዋለሁ፤ ዝናብም የበረከት ዝናብ ይሆናል። ²⁷የምኔዳው ዛፍ ፍሬ ይሰጣል፤ መሬቱም እህል ያበቅላል። ሕዝቡም በምድሪቱ ላይ በሰላም ይኖራሉ። የቀንበሮቻቸውን ማነቆ ሰብሬ በባርነት ከገዟቸው እጅ ሳድናቸው፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃለሁ። ²⁸ከእንግዲህ ለሌሎች ሕዝቦች ንጥቂያ አይዳረጉም፤ የዱር አራዊት አይበጭቋቸውም፤ በሰላም ይኖራሉ፤ የሚያስፈራቸውም አይኖርም። ²⁹ከእንግዲህ በምድሪቱ ላይ የራብ ተጠቂ እንዳይሆኑ፤ የአሕዛብንም ስድብ እንዳይሸከሙ ፍሬ በመስጠት የታወቀውን መሬት እስጣቸዋለሁ። ³⁰ከዚያም እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው ከእነርሱ ጋር እንደ ሆንሁ፤ የእስራኤል ቤት የሆኑት እነርሱም ሕዝቤ እንደ ሆኑ ያውቃለሁ፤ ይላል

²⁶ ወይም እነርሱንና በኩረብታዬ ዙሪያ ያሉትን ስፍራዎች በረከት አደርጋቸዋለሁ

ጌታ አግዚአብሔር።³¹ እናንተ በጎቼ የማሰማሪያዬ በጎች ያልጓዙሁ፤ ሕዝብ ናችሁ፤ እኔም ክምላካችሁ ነኝ፤ ይላል ጌታ አግዚአብሔር።

በኤዶም ላይ የተነገረ ትንቢት

35 የአግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ጌታው ልጅ ሆይ፤ ፊትህን ወደ ሴይር ተራራ አዙር፤ ትንቢትም ተናገርበት፤ ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ የሴይር ተራራ ሆይ፤ በአንተ ላይ ተነሥቻለሁ፤ እጄን በአንተ ላይ እዘረጋለሁ፤ ባድማና ጠፍ አደርግሃለሁ።⁴ ከተሞችህን ፍርስራሽ አደርጋቸዋለሁ፤ ባድማ ትሆናለህ፤ ከዚያም እኔ አግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃለሁ።

⁵ “እስራኤላውያን ቅጣታቸው እጅግ መራራ ከሆነ ደረጃ ላይ ደርሶ ፍጻሜውን በሚቀበሉበት ጊዜ፤ የጥንቱን ቁም ቋጥ ረሀ ለሰይፍ ስለ ዳረግላቸው፤ ሳይሆን ለደም ማፍሰስ አሳልፎ እስጥሃለሁ፤ እርሱም ያሳድድሃል። ደም ማፍሰስን ስላልጠላህ፤ ደም ማፍሰስ ያሳድድሃል። የሴይርን ተራራ ባድማና ጠፍ አደርጋለሁ፤ በእርሱም ላይ የሚወጡትንና የሚወርዱትን አስቀራለሁ።⁸ ትራሮችህን በሬሳ እሞላለሁ፤ በሰይፍ የተገደሉት ሁሉ በተራሮችህ፤ በሸለቆዎችህና በውሃ መውረጃዎችህ ሁሉ ላይ ይወድቃሉ። ማለዘላም ባድማ አደርግሃለሁ፤ ከተሞችህ መኖሪያ አይሆኑም። ከዚያም እኔ አግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።

¹⁰ “እኔ አግዚአብሔር በዚያ እያለሁ፤ “እነዚህ ሁለት ሕዝቦችና ሁለት አገሮች የእኛ ይሆናሉ፤ እኛም እንወርሳቸዋለን።” ብለሃልና፤¹¹ ስለዚህ በሕይወት እምላለሁ፤ ይላል ጌታ አግዚአብሔር፤ ከጥላቻችሁ የተነሣ በእነርሱ ላይ በገለጣችሁት ቁጥጥር ቅናት ልክ እፈርድባችኋለሁ፤ በእናንተም ላይ በም ፈርድበት ጊዜ፤ ማንኛውንም በእነርሱ መካከል እንዲታወቅ አደርጋለሁ።¹² ከዚያም ስለ እስራኤል ተራሮች፤ “ጠፍ ሆነዋል፤ በጫጭ ቀን እንድንበላቸው ለእኛ ተሰጥተዋል” ብለህ በንቀት የተናገርኸውን እኔ አግዚአብሔር እንደ ሰማሁ በዚያን ጊዜ ታውቃለሁ።¹³ በእኔ ላይ ታብዮሃል፤ በድፍረትም በእኔ ላይ ተናግረሃል፤ እኔም ሰምቼታለሁ።¹⁴ ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ መላዬቷ ምድር በምትደሰትበት ጊዜ አንተን ባድማ አደርግሃለሁ።¹⁵ የእስራኤል ቤት ርስት ባድማ በሆነች ጊዜ ስለ ተደሰትህ፤ እኔም እንዲሁ አደርግሃለሁ። የሴይር ተራራ ሆይ፤ አንተና መላዋ ኤዶም ባድማ ትሆናላችሁ፤ ከዚያም እኔ አግዚ

ኤር30፥8፤ሕዝ20፥42፤28፥25
34+28 ኤር30፥10፤32፥37፤ሕዝ28፥26፤39፥26፤ሆሲ11፥11፤አግ9፥15፤ሳፎ3፥13፤ዘሳ14፥11
34+29 መዝ137፥3፤ኢሳ4፥2፤ሕዝ36፥6፤15፥29፤ኢሌ2፥19
34+30 ሕዝ4፥11፤37፥27
34+31 መዝ28፥9፤ኤር23፥1
35+2 ዘፍ14፥6
35+3 ኢሳ34፥10፤ኤር6፥12፤ሕዝ25፥12-14
35+4 ቍ9፥ኤር44፥2፤49፥10
35+5 መዝ63፥10፤137፥7፤ሕዝ21፥29፤ኦብ1፥13
35+6 ኢሳ34፥3፤63፥2-6
35+7 ኤር46፥19፤49፥17
35+8 ሕዝ31፥12
35+9 ኢሳ34፥5-6፤ኤር49፥13፤ኦብ1፥10
35+10 መዝ83፥12፤ሕዝ36፥2-5
35+11 መዝ9፥16፤ሕዝ25፥14፤ኦብ1፥15፤ግዕ7፥2
35+12 ኤር50፥7
35+13 ኤር49፥16፤ዳገ11፥36
35+14 ኤር51፥48
35+15 ቍ3፤ኢሳ34፥5-6፤11፤ኤር50፥11-13፤ሰፋ፥21፤ሕዝ32፥29፤36፥5፤ኦብ1፥12
36+1 ሕዝ7፥22
36+2 ዘጻ32፥13፤ሕዝ6፥2-3፤25፥3፤35፥10
36+3 መዝ44፥13፤-14፤ሰፋ2፥16፤3፥62፤ኦብ1፥13
36+4 ዘሌ26፥43፤ዘጻ11፥11፤መዝ79፥4፤ኤር2፥26፤ሕዝ6፥3፤33፥24፤28-29
36+5 ዘጻ29፥20፤ኢሳ66፥16፤ኤር25፥31፤50፥11፤ሕዝ25፥12-14፤35፥10፤15፤38፥22፤ኢሌ3፥2፤14
36+6 መዝ123፥3-4፤ሕዝ34፥29
36+7 ዘኁ14፥30፤ኤር25፥9
36+8 ኢሳ4፥2፤27፥6፤ሕዝ47፥12
36+9 ቍ34፥36፤ኤር31፥27
36+10 ኢሳ49፥8፤17-23፤ኤር30፥18

አብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።

ለእስራኤል ተራሮች የተነገረ ትንቢት

36 “የሰው ልጅ ሆይ፤ ለእስራኤል ተራሮች ትንቢት ተናገር፤ እንዲህም በል፤ ‘የእስራኤል ተራሮች ሆይ፤ የአግዚአብሔርን ቃል ስሙ። ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ጠላት ስለ አንቼ፤ ‘እሰይ! እነዚያ የጥንት ተራሮች የእኛ ርስት ሆነዋል’ ብሎአል።”³ ስለዚህ ትንቢት ተናገር፤ እንዲህም በል፤ ‘ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ከየአቅጣጫው ከበው በመውጋት ስላጠቋችሁ፤ ለቀሩት ሕዝቦች ሁሉ ርስት ሆናችሁ፤ ለሕዝብም መሣቂያና መሣላቂያ ሆናችሁ።”⁴ ስለዚህ የእስራኤል ተራሮች ሆይ፤ የጌታ አግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ጌታ አግዚአብሔር ለተራሮችና ለከረብቶች፤ ለሸለቆዎችና ለውሃ መውረጃዎች፤ ለፈራረሱ ባድማዎችና፤ በሌሎቹ በዙሪያ ችሁ ባሉት ሕዝቦች ተዘርፈውና መዘባበቻ ሆነው መና ለቀሩት ከተሞች እንዲህ ይላል፤⁵ ልዑል አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በሚቃ

ጠል ቅናቴ በቀሩት ሕዝቦች ሁሉና በኤዶም ሁሉ ላይ ተናግሮአለሁ፤ ከልብ በመነጨ ደስታና በንቀት ተሞልተው የግጥሽ መራጩን ይዘው ይበዙ በዙት ዘንድ የራሳቸው ርስት አድርገውታልና።”⁶ ስለዚህ የእስራኤል ምድር የሚመለከት ትንቢት ተናገር፤ ለተራሮች፤ ለከረብቶች፤ ለሸለቆዎችና ለውሃ መውረጃዎች እንዲህ በል፤ ‘ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በሕዝቦች ዘለፉ ስለ ተሠቃይ ሆነሁ ቀጥ በተሞላ ቅናቴ እናገራለሁ።”⁷ ስለዚህ ጌታ አግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እጄን አንሥቼ እምላለሁ፤ በዙሪያችሁ ያሉ ሕዝቦች ዘለፉ ይወርድባቸዋል።”

⁸ “የእስራኤል ተራሮች ሆይ፤ እናንተ ግን፤ ለሕዝቤ ለእስራኤል ቅርንጫፍ ታወጣላችሁ፤ ፍሬም ታፈራላችሁ፤ በቅርቡ ወደ አገራችሁ ይመለሳሉና። ስለ እናንተ ይገደኛል፤ በበጎነትም እመለከታችኋለሁ፤ ትታረሳላችሁ፤ ዘርም ይዘራሳችኋል።¹⁰ መላው የእስራኤል ቤት እንኳ ሳትቀሩ፤ የሰዎችን ቀጥጥር በእናንተ ላይ አበዛለሁ። ከተሞች የሰው መኖሪያ ይሆናሉ፤ የፈረሱት እንደ ገና ይሠራሉ።¹¹ በእናንተ ላይ የሰዎችንና የእንስሳትን ቀጥጥር እጨምራለሁ፤ ፍሬያማ ይሆናሉ፤ ቀጥራቸውም ይበዛል። እንዳለፈው ጊዜ ሁሉ ሰዎች በውስጣችሁ እንዲኖሩ አደርጋለሁ።

36+11 ዘፍ1፥22፤ ዘሌ26፥9፤ኢሳ42፥13፤ ኢሳ49፥19፤ ኤር31፥28፤ሕዝ16፥55፤ ግዕ7፥14፤ዘሳ10፥8

ካለፈው የበለጠ አበለጽጋችኋለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።¹² ስምዎችን ሕዝቤን እስራኤልን በእናንተ ላይ እንዲመላለሱ አደርጋለሁ፤ ይወርሷችኋል፤ እናንተም ርስታቸው ትሆናላችሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ አልባ አታደርጋችሁም።

¹³ “ልዑል እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ሕዝቡ እናንተን፣ ሰዎችን በጫጭቀው ይበላሉ፤ ሕዝብንም ልጅ አልባ ያደርጋሉ። ስላሏችሁ፣¹⁴ ከእንግዲህ ሰው አትበሉም፤ ሕዝብንም ልጅ አልባ አታደርጉትም፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።¹⁵ ከእንግዲህ የሕዝቦችን ዘለፋ እንድትሰሙ አላደርግም፤ በሰዎች ስድስ አትሠቃዩም፤ ከእንግዲህ ለሕዝባችሁ መሰናከል አትሆኑም፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

¹⁶ እንደ ገና የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤¹⁷ የሰው ልጅ ሆይ፤ የእስራኤል ሕዝብ በገዛ ምድራቸው ይኖሩ በነበረበት ጊዜ በሥራቸውና በአፈፈራቸው አረከሷት፤ ጠባያቸውም በፊት ሴት በወር አበባዋ ወቅት እንደምትረክሰው ዐይነት ነበር።¹⁸ ስለዚህ በምድራቱ ላይ ደም ስላፈሰሰና በጣሦታቸው ስላረከሷት፣ መግቴን አፈሰስሁባቸው።¹⁹ በአሕዛብ መካከል በተንጃቸው፤ እነርሱም በየአገሩ ተበታተኑ፤ እንደ ጠባያቸውና እንደ ሥራቸው መጠን ፈረድሁባቸው።²⁰ በአሕዛብ መካከል በሄዱበት ሁሉ ቅዱስ ስሜን አረከሱ፤ ስለ እነርሱ፣ ‘እነዚህ የእግዚአብሔር ሕዝብ ናቸው፤ ዳሩ ግን የእርሱን ምድር ትተው እንዲሄዱ ተገደዱ’ ተብሎአልና።²¹ የእስራኤል ቤት በሄዱበት በአሕዛብ መካከል ሁሉ፣ ስላረከሱት ቅዱስ ስሜን ገደኛል።

²² ስለዚህ ለእስራኤል ቤት እንዲህ በል፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የእስራኤል ቤት ሆይ፤ ይህን ሁሉ የማደርገው ስለ እናንተ ብዬ ሳይሆን፣ በየሄዳችሁባቸው አሕዛብ መካከል ስላረከላችሁት ስለ ቅዱስ ስሜን ስል ነው።²³ በአሕዛብ መካከል የረከሰውን፣ እናንተ በእነርሱ ዘንድ ያረከላችሁትን ፣ የታላቁን ስሜን ቅድስና አሳያለሁ፤ ከዚያም ዐይኖቻቸው እያዩ፣ በእናንተ አማካይነት ራሴን ቅዱስ አድርጌ ስገልጥ፣ አሕዛብ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

²⁴ “ከአሕዛብ መካከል አስወጣችኋለሁ፤ ከየአገሩ ሁሉ እስከሰባችኋለሁ፤ ወደ ገዛ ምድራችሁም መልሼ አመጣችኋለሁ።²⁵ ንጹሕ ውሃ እረጫችኋለሁ፤ እናንተም ንጹሕ ትሆናላችሁ፤ ከርኩሶችሁ ሁሉና ከጣሦታቸው ስራ ሁሉ አነጻችኋለሁ።

36+12 ሕዝ47+14:22
36+13 ዘፋ13+32
36+15 መዝ89+50
-51:አ.ሳ54+4፣ ሕዝ34+29
36+17 ዘሌ5+2፣ 12+2:መዝ106+37
-38:ኤር2+7
36+182ዜ534+21
36+19 ዘሌ18+24
-28:ዘዳ28+64:ሕዝ7+8+24+14:39+24
36+20 ዘሌ18+21፣ ሌ. ሳ52+5:ኤር33+24
፣ሕዝ12+16:13+19፣ ሮሜ2+24
36+21 መዝ74+18፣ ሌ.ሳ48+9
36+22 ዘዳ9+5-6፣ መዝ106+8:ኤ.ሳ37+35:ሕዝ20+9:ሳ44፣ ሮሜ2+24
36+23 ዘፋ6+27፣ መዝ46+10:126+2፣ ሌ.ሳ5+16:37+23፣ ሕዝ20+14:41፣ 38+23:39+7:27-28
36+24ኤ.ሳ43+5-6፣ ሕዝ34+13:37+21
36+25 ዘሌ14+7፣ 16+14-15:6
ዝ6+21፣ መዝ51+27:ኤ.ሳ2+18:ኤ.ሌ3+21፣ ዘዳ3+4:13+2:ሐሥ22+16:6:9+13
36+26መዝ51+10፣ ኤር5+3+24+7:ሕዝ18+31:24፣ፍር3+3
36+27 ኤ.ሳ44+3፣ ኤር50+20:ሕዝ18+21:ኤ.ሌ2+29፣ ዮሐ3+5:1+ተሰ4+8
36+28 ኤር30+22
፣31+33:ሕዝ11+17፣ 14+11:34+24:37+14:27:ዘዳ8+8
36+29 ሕዝ34+29
36+30 ዘሌ26+4-5፣ ሕዝ34+13-14፣ ዘሌ2+21-22
36+31 ኤ.ሳ6+5፣ ኤር31+19:ሕዝ6+9
36+32 ዘዳ9+5፣ ሕዝ16+63
36+33 ዘሌ16+30፣ 26+31:ኤ.ሳ49+8
36+35 ዘዳ2+8፣ ኦጥ9+14
36+36ኤር42+10፣ ሕዝ17+22:37+14፣ 39+27-28
36+37 መዝ102+17፣ ኤር29+12-14፣ ዘዳ10+6:13+9
36+38 ዘዳ6+2፣ 1፣7:8+63፣ 2ዜ535+7-9
37+1 ኤር7+32፣ 8+2:ሕዝ1+3፣ 11+24:40+1፣ ሌ.ቃ4+1:ሐሥ8+39

²⁶ አዲስ ልብ እስ ጣችኋለሁ፤ አዲስ መንፈስም በውስጣችሁ አሳድራለሁ፤ የድንጋይ ልባችሁን ከእናንተ አስወግዳለሁ፤ የሥጋንም ልብ እስጣችኋለሁ።²⁷ መንፈሴን በውስጣችሁ አሳድራለሁ፤ ሥርዐቴን እንድትከተሉና ሕጌን በጥንቃቄ እንድትጠብቁ አደርጋለሁ።²⁸ ለቀድሞ አባቶቻችሁ በሰጠኋቸው ምድር ትኖራላችሁ፤ ሕዝቤም ትሆናላችሁ፤ እኔም እምላክ እሆናችኋለሁ።²⁹ ከርኩሶችሁ ሁሉ አነጻችኋለሁ፤ እሁሉን አጠራለሁ፤ አበዛዋለሁም፤ ራብንም አላመ ጣባችሁም።³⁰ ከራብ የተነሣ በአሕዛብ መካከል በወርደት እንዳትሳቀቁ፣ የሳፍን ፍሬና የዕርሻውን ሰብል አበዛለሁ።³¹ ከዚያም ክፉ መንገዳችሁንና የረከሰ ሥራችሁን ታስታውሳላችሁ፤ ስለ ገጠኦቻችሁና ስለ አስጸያፊ ድርጊታችሁ ራሳችሁን ትጠላላችሁ።³² ለእናንተ ስል ይህን እንደማላደርግ እንድታውቁ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። የእስራኤል ቤት ሆይ፤ በአድራጎታችሁ ዕፈሩ፣ ተሸማቀቁም!

³³ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ከገጠኦቻችሁ ሁሉ በማነጻጽሩ ቀን፣ ከተሞቻችሁ እንደ ገና መኖሪያ ይሆናሉ። የፈረሷችሁ እንደ ገና ይታደሳሉ።³⁴ በዕላፊ አግዳሚው ዐይን ጠፍ ሆኖ ይታይ የነበረው፣ ባድማ መሬት ይታረሳል።³⁵ እነርሱም፣ “ጠፍ የነበረው ይህ ምድር እንደ ዱድን ገነት መሰለ፤ የተደመሰሰ፣ የፈረሰና ባድማ የሆኑት ከተሞች አሁን መኖሪያና ምሽግ ሆነዋል” ይላሉ።³⁶ ከዚያም በዙሪያችሁ የነበሩ የቀሩት አሕዛብ ፈርሶ የነበረውን መልሼ የሠራሁ፣ ጠፍ የነበረውን ያለመለም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ። እኔ እግዚአብሔር ተናግራለሁ፤ እኔም አደርገዋለሁ።”

³⁷ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እንደ ገና ለእስራኤል ቤት ልመና እሺ እላለሁ፤ ይህንም አደርግላቸዋለሁ፤ ሕዝባችሁን እንደ በግ መንጋ አበዛዋለሁ፤³⁸ በኢየሩሳሌም በዓላት ላይ እንደሚገኘው የመሥዋዕት በግ መንጋ አበዛዋለሁ። እነሆ! ፈረሰው የነበሩት ከተሞች የብዙ ሕዝብ መኖሪያ ይሆናሉ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።”

የደረቅ ዐጥንቶች ሸለቆ

37 የእግዚአብሔር እጅ በላዩ ነበረ፤ እርሱም በእግዚአብሔር መንፈስ አወጣኝ፤ በሸለቆ መካከልም አኖረኝ፤ ሸለቆ ውም በዐጥንቶች ተሞልቶ ነበር።² በእነርሱም መካከል ወደ ፊትና ወደ ኋላ

አመላለሰኝ፤ በሸለቆውም ወለል ላይ በጣም የደረቀ እጅግ ብዙ ዐጥንቶች አየሁ።³ እርሱም፤ “የሰው ልጅ ሆይ፤ እነዚህ ዐጥንቶች በሕይወት ሊኖሩ ይችላሉን?” ሲል ጠየቀኝ።

እኔም፤ “ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ ብቻ ታውቃለህ” አልሁ።

⁴ከዚያም እንዲህ አለኝ፤ “ለእነዚህ ዐጥንቶች ትንቢት ተናገር፤ እንዲህም በላቸው፤ ‘እናንተ ደረቀ ዐጥንቶች፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ! ⁵ጌታ እግዚአብሔር ለእነዚህ፤ ዐጥንቶች እንዲህ ይላል፤ ‘እስትንፋስ’ አገባቸዋል። እናንተም በሕይወት ትኖራላችሁ። ⁶ጅምት አደርግላችኋለሁ፤ ሥጋ አለብላችኋለሁ፤ በቆዳ እሸፍኛችኋለሁ፤ በውስጣችሁም እስትንፋስ አገባቸዋል። በሕይወት ትኖራላችሁ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ።’”

⁷ስለዚህ እንደ ታዘዘሁት ትንቢት ተናገርሁ፤ ትንቢቱን በምናገርበትም ጊዜ የኩሽ ኩሽታ ድምፅ ተሰማ፤ ዐጥንቶቹም አንድ ላይ ሆኑ፤ ዐጥንት ከዐጥንት ጋር ተጋጠሙ።⁸ እኔም ተመለከትሁ፤ ጅምት ነበረባቸው። ሥጋም በላያቸው ታየ፤ ቆዳም ሸፍኖአቸዋል፤ እስትንፋስ ግን በውስጣቸው አልነበረም።

⁹ከዚያም እንዲህ አለኝ፤ “የሰው ልጅ ሆይ፤ ለነፋሱ ትንቢት ተናገር፤ ትንቢት ተናገር፤ እንዲህም በለው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ነፋስ ሆይ፤ ከአራቱ ነፋሳት ዘንድ ና፤ በሕይወት እንዲኖሩም በእነዚህ በተገደሉት ላይ እፍ በልባቸው።’”¹⁰ ስለዚህም እንዳዘዘኝ ትንቢት ተናገርሁ፤ እስትንፋስም ገባባቸው፤ ሕያዋንም ሆኑ፤ እጅግ ታላቅ ሰራዊት ሆነው በእግራቸው ቆሙ።

¹¹ከዚያም እንዲህ አለኝ፤ “የሰው ልጅ ሆይ፤ እነዚህ ዐጥንቶች መላው የእስራኤል ቤት ናቸው፤ እንዲህም ይላሉ፤ ‘ዐጥንቶቻችን ደርቀዋል፤ ተስፋ የለንም፤ ተቈርጠናል።’”¹² ስለዚህ ትንቢት ተናገር እንዲህም በላቸው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘ሕዝቤ ሆይ፤ መቃብሮቻችሁን እከፍታለሁ፤ ከውስጥ ላቸው አወጣችኋለሁ፤ ወደ እስራኤል ምድር መልሼ አመጣችኋለሁ። ¹³ከዚያም እናንተ ሕዝቤ ሆይ፤ መቃብሮቻችሁን ከፍቼ ሳወጣችሁ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ¹⁴መንፈሴን በውስጣችሁ አስቀምጣለሁ፤ እናንተም በሕይወት ትኖራላችሁ፤ በገዛ ምድራችሁ አስቀምጣችኋለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር እንደ ተናገርሁ፤ እንዳደረግሁትም ታውቃላችሁ፤ ይላል እግዚ

37፥3 ማጸ32፥39፤ 1፥4፡2፥6፤ አ.ላ26፥19፤ 1፥4፡15፥35
 37፥4 ኤር22፥29
 37፥5 ማጸ2፥7፤ መዝ104፥29-30፤ ራላ11፥11
 37፥6 ማጸ6፥2፤ ሕዝ38፥23
 37፥9 ሞ14፤ መዝ104፥30፤ ኢ.ላ32፥15፤ ኤር49፥36፤ ሕዝ39፥29፤ ማጸ37፥2፤ 8፥8፥11፥4፤ ማጸ42፥6፤ 6፥5፥12፥10፤ ራላ7፥1
 37፥10 ሕዝ12፥7፤ ራላ11፥11
 37፥11 ኢዮ17፥15፤ ሰቆ3፥54
 37፥12 ፋ፥21፤ ማጸ32፥39፤ ማጸ2፥6፤ ኢ.ላ26፥19፤ ኢር29፥14፤ ሆሴ13፥14፤ አዋ9፥14-15፤ ሰቆ3፥20፤ ማጸ8፥8
 37፥13 ማጸ6፥2፤ ሕዝ7፥24፤ ሆሴ13፥14
 37፥14 ፋ፥9፤ ኢ.ላ11፥2፤ ኤር43፥2፤ ሕዝ36፥27-28፤ 36፤ ኢ.ላ2፥28-29፤ ራላ11፥11
 37፥16 ሞ17፥2፤ -3፤ ማጸ17፥12፥20፤ 2ኪና10፥17-19፤ 15፥9
 37፥17 ፋ፥24፤ ኢ.ላ11፥13፤ ኤር50፥4፤ ሆሴ1፥11
 37፥18 ሕዝ24፥19
 37፥19 ማጸ10፥6
 37፥21 ፋ፥12፤ ኢ.ላ43፥5-6፤ ሕዝ20፥42፤ 39፥27፤ ማጸ4፥6
 37፥22 ኢ.ላ11፥13፤ ኤር33፥24፤ ማጸ4፤ ሕዝ17፥22፤ 34፥13
 -14፤ ሆሴ1፥11
 37፥23 ኤር7፥24፤ ሕዝ11፥18፤ 36፥28፤ 43፥7፤ ማጸ2፥2
 37፥24 1፥4፡13፤ 14፤ መዝ78፥70-71፤ ኢ.ላ32፥1፤ 35፥4፤ ኤር30፥21፤ ሕዝ21፥27፤ ሆሴ3፥5፤ ማጸ13፥7
 37፥25 ሰቆ19፥12፤ መዝ89፥3-4፤ ኢ.ላ11፥1፤ ሕዝ28፥25፤ 34፥23
 -24፤ አዋ9፥15
 37፥26 ማጸ9፥16፤ ዘላ26፥11፤ ሞ1፥25፤ 12፤ ማጸ29፥14፤ ኤር30፥19፤ ሕዝ16፥62፤ ፀሐ13፥20
 37፥27 ኢ.ላ26፥11፤ ሕዝ34፥30፤ 36፥28፤ 2፥4፤ ፀቆ6፥16

አብሔር።”

አንድ ሕዝብ በአንድ ንጉሥ

¹⁵ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤¹⁶ “የሰው ልጅ ሆይ፤ አንድ በትር ወስደህ፤ ‘የይሁዳና የተባባሪዎቹ የእስራኤላውያን’ ብለህ ጻፍበት። ከዚያም ሌላ በትር ወስደህ፤ ‘የኤፍሬም፤ የዮሴፍና የተባ ባሪዎቹ የእስራኤል ቤት ሁሉ’ ብለህ ጻፍበት። ¹⁷እንደ አንድ በትር ይሆኑ ዘንድ በእጅህ ላይ አጋጥመህ ያዛቸው።

¹⁸ “የአገርህ ልጆች፤ ‘ይህስ ምን ማለትህ እንደ ሆነ አትነግረኝም?’ ብለው ሲጠይቁህ፤ ¹⁹እንዲህ በላቸው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በኤፍሬም እጅ ያለውን የዮሴፍን በትርና የተባባሪዎቹን የእስራኤላውያንን ነገድ በትር እወስዳለሁ፤ ከይሁዳ በትር ጋር አጋጥሜ አንድ ወጥ በትር አደርጋቸዋለሁ፤ እነርሱም በእጅ አንድ በትር ይሆናሉ።’”²⁰ የጻፍህባቸውን በትሮች ከፊት ለፊታቸው ያዘ፤ ²¹እንዲህም በላቸው፤ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘እስራኤላውያንን ከሄዱባቸው አሕዛብ መካከል አወጣቸዋለሁ፤ ከየሰፍራው ሰብስቤ ወደ ገዛ ምድራቸው እመልሳቸዋለሁ። ²²በምድራቱ በእስራኤል ተራሮች ላይ አንድ ሕዝብ አደርጋቸዋለሁ፤ በሁሉም ላይ አንድ ንጉሥ ይነግራል፤ ከእንግዲህም ሁለት ሕዝብ አይሆኑም፤ መንግሥታቸውም ከሁለት አይከፈሉም። ²³በጣቦታቸውና በአስደያዎ ምስሎቻቸው ወይም በማንኛውም ኅጢአት ራሳቸውን አያረክሱም፤ ነገር ግን እኔን በመተው ከሠሩት ኅጢአት ሁሉ አድናቸዋለሁ።²⁴ አነጻቸዋለሁም። እነርሱ ሕዝቤ ይሆናሉ፤ እኔም አምላካቸው እሆናለሁ።’”

²⁴ “ባሪያዬ ዳዊት በላያቸው ይነግራል፤ ሁሉም አንድ እረኛ ይኖራቸዋል፤ ሕጌን ይከተላሉ፤ ሥርዐቴንም በጥንቃቄ ይጠብቃሉ። ²⁵አባቶቻችሁ በኖሩበት፤ ለባሪያዬ ለያዕቆብ በሰጠሁት ምድር ይኖራሉ። በዚያም እነርሱ፤ ልጆቻቸውና የልጅ ልጆቻቸው ለዘላለም ይኖራሉ፤ ባሪያዬ ዳዊትም ለዘላለም ንጉሣቸው ይሆናል። ²⁶ከእነርሱም ጋር የሰላም ቃል ከዳን አደርጋለሁ፤ ቃል ከዳኑም የዘላለም ይሆናል። አጸናቸዋለሁ፤ አበዛቸዋለሁ፤ መቅደሴንም በመካከላቸው ለዘላለም አኖራለሁ። ²⁷ማደሪያዬ ከእነርሱ

²⁵ በዕብራይስጥ ነፍሰ ወይም መንፈስ ማለትም ነው (ከተፋ6-14 ይመ)

²⁶ በብዙ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂችም እንዲሁ (በተጨማሪ ሰቆ9 ሲቃኖት ይመ) ሲሆን፤ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች ግን ኅጢአት የሠሩባቸውን የመኖሪያ ስፍራዎቻቸውን ሁሉ ይላሉ

ጋር ይሆናል፤ አምላካቸው እሆናለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።²⁸ መቅደሴም ለዘላለም በመካከላቸው በሚሆንበት ጊዜ፣ አሕዛብ እኔ እግዚአብሔር እስራኤልን እንደቀደስሁ ያውቃሉ።”

በነገህ ላይ የተነገረ ትንቢት

38 የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤ ጌታ ሆይ፣ ፊትህን በማጎግ ምድር በሚገኘው፣ በሞሳሕና በቶቤል ዋና አለቃ ተነግሮ ላይ አድርገው፣ በእርሱ ላይ ትንቢት ተናገር፤ ስንዲህም በል፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የሞሳሕና የቶቤል ዋና አለቃ ጎሳ ሆይ፣ ተነሥቼ-በሃለሁ። ፋወደ ኋላ እመልስሃለሁ፤ መንጋጋህ ውስጥ መንጠቆ አስገብቼ ከመላው ሰራዊትህ ጋር፣ ፈረሶችህን፣ ፈረሰኞችህን ከሙሉ ትጥቃቸው፣ ትልቅና ትንሽ ሰይፍ የያዙትን ሁሉ፣ ሰይፍቸውንም የወለወሉትን ሁሉ አስወጣለሁ። ፊትኛ የያዙ የራስ ቀኑ የደፉት ሁሉ፣ ፋርስ፣ ኢትዮጵያና ፋጥ ከእነርሱ ጋር ይሆናሉ። ፊትኛ ሞም ጎሜርን ከወታደሮቹ ጋር፣ ራቅ ካለው ሰሜንም የቴርጋማን ቤት ከወታደሮቹ ሁሉ ጋር ብዙ ሕዝቦችን ከአንተ ጋር አስወጣለሁ።”

⁷ “አንተና በዙሪያህ የተሰበሰቡት ሁሉ ተነሡ፤ ተዘጋጁ፤ አንተም መሪያቸው ሁን። ስኩዝ ቀን በኋላ ለመርነት ትጠራለህ። በኋለኛው ዘመንም ከመርነት ያገገመችውን፣ ሕዝቧ ከአያሌ አሕዛብ መካከል ወጥቶ የተሰበሰበውን፣ ለብዙ ጊዜ ባድማ በነበረው በእስራኤል ተራሮች ላይ የሰፈረውን ወገን ትወራለህ። ከሕዝቦች መካከል ወጥተው፣ አሁን ሁሉም በሰላም ይኖራሉ። ፊትኛ ወታደሮችህ ሁሉ፣ ከአንተም ጋር ያሉት ብዙ ሕዝቦች እንደ ማዕበል ትወጣላችሁ፤ ምድርን እንደሚሸፍን ደመናም ትሆናላችሁ።”

¹⁰ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በዚያ ቀን ሐሳብ ወደ አእምሮህ ይመጣል፤ ክፋትንም ታውጠነጥናለህ።”¹¹ እንዲህም ትላለህ፤ “ቅጥር የሌላቸውን መንደሮች ምድር እወራለሁ፤ ሁሉም ያለ ቅጥር፣ ያለ በርና ያለ ብረት መወርወሪያ የሚኖረውን፣ ሰላማዊና ያለ ሥጋት የተቀመጠውን ሕዝብ እወጋለሁ።¹² እዘርፋለሁ፤ እነጥቃለሁ፤ እንዲሁም ከአሕዛብ ተሰባስቦ እንደ ገና በሰፈረው፣ በኩባትና በሸቀጥ በከበረው፣ በምድራቱም መካከል በሚኖረው ሕዝብ ላይ እጄን አነሳለሁ።”¹³ ሰላም ድዳን፣ የተርሲስ ነጋዴዎችና መንደሮቻቸው ሁሉን እንዲህ

37+28 ስዕ31+13፣ ሕዝ43+9፣ሆሴ1+10 -11፣ዕፎ3+15
38+2 ቀ*14፣ ዘፍ10+2፣ሕዝ27+13፣ 39+11
38+3 ሕዝ39+1
38+4 2፣719+28፣ ኢ.443+17፣ሕዝ29+4 ፣39+2፣ዳግ11+40
38+5 ዘፍ10+6፣ ሕዝ27+10
38+6 ዘፍ10+2፣3፣ ሕዝ32+30
38+7 ኢ.48+9
38+8 ቀ*14፣ኢ.4 11+11፣24+22፣ኤር23+6፣ሕዝ28+26፣ ኢ.ል3+1
38+9 ቀ*16፣ኢ.4 25+4፣28+2፣ኤር4+13፣ኤ.ል2+2፣ ራ.አ20+8
38+10 መዝ36+4፣ ኤር17+10፣ሚክ2+1
38+11 ዘፍ34+25፣ ኤር49+31፣ዘካ2+4
38+13 ዘፍ10+4፣7፣ 25+3፣ኢ.410+6፣ 33+23፣ኤር15+13

38+14 ቀ*8፣ዘሌ25+18፣ኤር16+15፣ ዘካ 2+5
38+15 ሕዝ32+30፣ 39+2፣ራ.አ20+8
38+16 ቀ*9፣ ዘሌ10+3፣ኢ.429+23፣ ሕዝ39+21፣ ኢ.ል3+11
38+19 መዝ18+7፣ ኢ.424+18፣ሕዝ5+13፣ኤ.ል2+10፣ 3+16፣ሕዝ2+6፣21፣ ራ.አ6+12
38+20 ስዕ15+14፣ ኢ.ዮ14+18፣መዝ76+8፣ኢ.442+15፣ ሆሴ4+3፣ናሆ1+5
38+21 14፣መ-14+20፣2ዘፍ20+23፣ኢ.4 66+16፣ኤር25+29፣ ሕዝ2+22
38+22 ዘፍ19+24፣ ስዕ9+18፣መዝ18+12 ፣ኢ.466+16፣ኤር25+31፣ሕዝ13+11፣ 14+19፣28+23፣36+5፣ራ.አ9+17፣16+21
38+23 ሕዝ20+42፣ 36+23፣17+6
39+1 ዘፍ10+2፣ ሕዝ27+13፣38+23

ይሉሃል፤ “ልትዘርፍ መጣህን? ሰራዊትህን ያሰባሰብኸው ለመበዘበዝ፣ ወርቅና ብሩን አጋብሶ ለመሄድ፣ ከብቱንና ሸቀጡን ለመውሰድ፣ ብዙ ምርት ይዞ ለመመለስ ነውን?”

¹⁴ “ስለዚህ የሰው ልጅ ሆይ፣ ትንቢት ተናገር፤ ጎሳንም እንዲህ በለው፣ ‘ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በዚያ ቀን ሕዝቤ እስራኤል በሰላም መቀመጡን ዐውቀህ አትንቀሳቀስም? ፊትኛ ሰሜን ርቆ ከሚገኘው ቦታ ትመጣለህ፤ አንተና ከአንተም ጋር ብዙ ሕዝቦች፣ እጅግ ታላቅ ጎያል ሰራዊትም በፈረሶች ላይ ሆናችሁ ትመጣላችሁ። ፊትኛ ሰሜንም እንደሚሸፍን ደመና ሆነህ በሕዝቤ በእስራኤል ላይ ትወጣለህ። ጎሳ ሆይ፣ በፊታቸው ቅድስናዬን ስገልጥ ሕዝቦች እኔን ያውቁ ዘንድ በኋለኛው ዘመን በምድራሪ ላይ አመጣሃለሁ።”

¹⁷ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በቀደመው ዘመን በባሪያዎቹ በእስራኤል ነቢያት ስለ እርሱ የተናገሩሁለት ያ ሰው አንተ አይደለህምን? በዚያን ወቅት አንተን በእነርሱ ላይ እንደሚመጣቸው ለብዙ ዓመታት ትንቢት ተናገሩ።”¹⁸ በዚያን ጊዜ እንዲህ ይሆናል፤ “ጎሳ የእስራኤልን ምድር ሲወጋ፣ ብርቱ ቀጣዬ ይነሣሃል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”¹⁹ በዚያን ጊዜ በቅናቴና በሚያስፈራው ቀጣዬ በእስራኤል ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ይሆናል ብዬ ተናግራለሁ።²⁰ የባሕር ዓምች፣ የሰማይ ወሮች፣ የምድር አራዊት፣ በምድር ላይ የሚሳብ ማንኛውም ፍጡር፣ እንዲሁም በምድር ላይ የሚኖሩ ሰዎች ሁሉ፣ በፊቱ ይንቀጠቀጣሉ፤ ተራሮች ይገለባበጣሉ፤ ገደሎች ይናዳሉ።²¹ በተራሮቹም ሁሉ በጎሳ ላይ ሰይፍ እጠራለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ የእያንዳንዱም ሰው ሰይፍ በወንድሙ ላይ ያርፋል።²² በቸነፈርና በደም መፋሰስ እፈርድበታለሁ፤ የዘናብ ዶፍ፣ የበረዶ ድንጋይ፣ የሚያቃጥል ድኝ፣ በእርሱና በወታደሮቹ፣ ከእርሱም ጋር ባሉት ሕዝቦች ላይ አወርዳለሁ።²³ በዚህም ታላቅነቱንና ቅድስናዬን አሳያለሁ፤ በብዙ ሕዝቦች ፊት ራሴን አሳውቃለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ያውቃሉ።”

39 “አንተ የሰው ልጅ ሆይ፣ በነገህ ላይ ትንቢት ተናገር፤ እንዲህም በል፤ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

“የሞሳሕና የቶቤል ዋና አለቃ ጎሳ ሆይ፤
² ወይም የሮሽ አለቃ ³ ወይም የሮሽ አለቃ ጎሳ
¹³ ወይም ጠንካራ መንደሮች
¹ ወይም የሮሽ አለቃ ጎሳ

ተነሥቼብሃለሁ፤ ፊደል ጳላ አመልስሃለሁ፤ እንዲሁም እጉትትሃለሁ፤ ከሩቅ ሰሜን አምጥቼ በእስራኤል ተራሮች ላይ እስድሃለሁ።³ በግራ እጅህ ያለውን ቀስትህን እመታለሁ፤ በቀኝ እጅህ የያዘሃቸውንም ፍላጾች አስረግፍሃለሁ።⁴ አንተና ወታደሮችህ ሁሉ፣ ከአንተም ጋር ያሉ ሕዝቦች በእስራኤል ተራሮች ላይ ትወድቃላችሁ። ነጣቂ አምሮችና የዱር አራዊት ይበሏችሁ ዘንድ አሳልፎ እሰጣችኋለሁ።⁵ አውላላ ሜዳ ላይ ትወድቃለሁ፤ እኔ ተናግራለሁና፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።⁶ በማሳገፍ ያለ ሥጋት በባሕር ዳርቻ በሚኖሩት ላይ እሳት እሰዳለሁ፤ እነርሱም እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ ያውቃሉ።⁷

⁷ “ቅዱሱ ስሜ በሕዝቤ በእስራኤል ዘንድ እንዲታወቅ አደርጋለሁ፤ ከእንግዲህ ወዲያ ቅዱስ ስሜ እንዲኖር፣ እንዲቃለል አልፎ ግም፤ አሕዛብም እኔ እግዚአብሔር የእስራኤል ቅዱስ እንደሆንሁ ያውቃሉ።⁸ እነሆ ይመጣል፤ በእርግጥም ይሆናል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ያ ያልሁት ቀን ይህ ነው።⁹

⁹ “ከዚያም በእስራኤል ከተሞች የሚኖሩ ሁሉ ወጥተው የጦር መሣሪያውን፣ ትልልቁንና ትንንሹን ጋሻ፣ ቀስቱን፣ ፍላጻውን፣ የጦር ዱላውንና ጦሩን ሰብስበው ማገዶ በማድረግ ያንዱታል፤ ሰባት ዓመት ይማግዱታል።¹⁰ ከሚዳ ላይ ዕንጨት መልቀም፣ ከዱርም ዛፍ መቀረጥ አያስፈልጋቸውም፤ የጦር መሣሪያቸውን በመማገድ ይጠቀማሉና። የዘረፏቸውን ይዘርፋሉ፤ የበዘበዟቸውን ይበዘብዛሉ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

¹¹ “በዚያ ቀን ሰዎች በምሥራቅ በኩል ወደ ባሕሩ ስሜን በሚጓዙበት ሽለቆ፣ ለጎግ የመቃብር ስፍራ በእስራኤል አሰጠዋለሁ። ጎግና ሰራዊቱ ሁሉ በዚያ ስለሚቀበሩ፣ የተጓዣ ችን መንገድ ይዘጋሉ፤ ስለዚህም የሐሞን ጎጎሽ ሽለቆ ይባላል።

¹² “ምድራቱን ለማጽዳት፣ የእስራኤል ቤት ሰዎች ሰባት ወር ሙሉ ይቀብሯቸዋል።¹³ የምድራቱ ሰዎች ሁሉ ይቀብሯቸዋል፤ እኔ የምከብርበትም ዕለት የመታሰቢያ ቀን ይሆናቸዋል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

¹⁴ “ሰዎች ምድራቱን ለማጽዳት በየጊዜው ይቀጠራሉ። አንዳንዶቹ ምድራቱን ያስሳሉ፤ ከእነርሱም በተጨማሪ ሌሎች ሳይቀበሩ የቀሩትን ይቀብራሉ። ከሰባት ወር በኋላም ፍለጋ ይጀምራሉ።¹⁵ እነርሱም በምድራቱ መካከል ሲሄዱ፣ ከእነርሱ አንዱ የሰው ዐፅም ባዩ ቀጥር ምልክት ያደርግበታል፤ ይህም መቃብር ቁፋሪዎች በሐ

39+2 ሕዝ32+30፣ 38+4፣15
 39+3 መዝ76+3፣ ሆሌ1+5፣አዎ2+15
 39+4 ቀ*17-20፣ ዘፍ40+19፣ኤር25+33፣ሐ
 ዝ29+5፣33+27
 39+5 ሕዝ32+4
 39+6 ዘፍ10+2፣ዘዐ6+7፣ኤር25+22፣ሕዝ30+8፣ራእ20+9
 39+7 ዘዐ20+7፣ኢላ12+6፣49+26፣54+5፣ሕዝ13+19፣20+9፣36+23
 39+8 ሕዝ7+6
 39+9 መዝ46+9፣76+3
 39+10 ዘዐ3+22፣ኢላ14+2፣133+1፣ዕን2+8
 39+11 ኢላ34+3፣ሕዝ38+2
 39+12 ዘፍ21+23
 39+13 ሕዝ28+22
 39+17 ኢዩ15+23፣ሕዝ32+4
 39+18 መዝ22፣12፣ኤር51+40
 39+19 ዘሌ3+9
 39+20 ኢላ59+9፣ኤር12+9፣ራእ19+17-18
 39+21 ዘዐ9+16፣ኢላ37+20፣ሕዝ38+16
 39+23 ኢላ1+15፣59+2፣ኤር22+8-9፣44+23
 39+24 2ኃ17+23፣ኤር2፣17፣19፣4፣18፣ሕዝ7፣22፣፳9፣9+7
 39+25 ኢላ27+12-13፣ኤር30+18፣33+7፣ሕዝ16+53
 39+26 1ኃ14+25፣ኢላ17+2፣ኤር32+37፣ሕዝ34+28፣38+8፣ሚክ4+4
 39+27 ሕዝ37+21
 39+28 መዝ147+2፣ሕዝ36+23፣36
 39+29 ዘፍ31+17፣ኢላ11+2፣ሕዝ16+42፣37+9፣ሐሥ2+17

ሞን ጎግ ሽለቆ እስኪቀብሩት ድረስ ነው።¹⁶ በዚያም ሐሞና¹⁷ የምትባል ከተማ አለች፤ ስለዚህ ምድሯን ያጸዳሉ።¹⁷ “የሰው ልጅ ሆይ፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ማንኛውንም ዐይነት ወፍና የዱር አራዊት ሁሉ ጥራ፤ እንዲህም በላቸው፤ “ከየአቅጣጫው ተሰብስባችሁ እኔ ወደማዘጋጅላችሁ መሥዋዕት ኑ፤ ይህም በእስራኤል ተራሮች ላይ የሚሆን ታላቁ መሥዋዕት ነው። በዚያ ሥጋ ትበላላችሁ፤ ደምም ትጠጣላችሁ።¹⁸ እንደ አውራ በግና እንደ ጠቦት፤ እንደ ፍየልና እንደ ወይፈን፣ የጎዳላን ሰዎችን ሥጋ ትበላላችሁ፤ የምድር ንም መሳፍንት ደም ትጠጣላችሁ፤ እነዚህ ሁሉ የሰቡ የባላን ከብቶች ናቸው።¹⁹ እኔ በማዘጋጅላችሁም መሥዋዕት እስክትጠግቡ ስብ ትበላላችሁ፤ እስክትሰክሩም ደም ትጠጣላችሁ።²⁰ በገበታዬም ፈረሶችንና ፈረሰኞችን፣ ጎዳላን ሰዎችንና ከየወገኑ የሆኑትን ወታደሮች እስክትጠግቡ ትበላላችሁ።” ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

²¹ “ክብሩን በአሕዛብ መካከል እገልጣለሁ፤ አሕዛብም ሁሉ በእነርሱ ላይ ያመጣሁትን ቅጣትና በላያቸው ላይ የጫንሁትን እጅ ያያሉ።²² ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የእስራኤል ቤት እኔ እግዚአብሔር፣ አምላካቸው እንደሆንሁ ያውቃሉ።²³ አሕዛብም የእስራኤል ሕዝብ ለእኔ ታማኞች ባለመሆን ከሠሩት ጎጠአት የተነሣ እንደ ተሰደዱ ያውቃሉ፤ ስለዚህ ፊቴን ከእነርሱ ሰወርሁ፤ ለጠላቶቻቸው አሳልፎ ሰጠኋቸው፤ ሁሉም በሰይፍ ወደቁ።²⁴ እንደ ርዥሰታቸውና እንደ በደላቸው መጠን ፈረድሁባቸው፤ ፊቴንም ከእነርሱ ሰወርሁ።

²⁵ “ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ያዕቆብን አሁን ከስደት እመልሰዋለሁ።²⁶ ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ እራራለሁ፤ ስለ ቅዱስ ስሜም እቀናለሁ።²⁶ የሚያስፈራቸው ማንም ሳይኖር በምድራቸው በሰላም በሚኖሩበት ጊዜ፣ ውርደታቸውንና ለእኔ ታማኝ ሆነው ያልኖሩበትን ዘመን ይረሳሉ።²⁷ ከአሕዛብ ምድር መልሼ ሳመጣቸው፣ ከጠላቶቻቸው አገር ስሰበስባቸው የራሴን ቅድስና በእነርሱ በኩል በብዙ ሕዝቦች ፊት አሳያለሁ።²⁸ በአሕዛብ መካከል እንዲሰደዱ ባደርግም፣ አንድም ሳሳስቀር ወደ ገዛ ምድራቸው እመልሳቸዋለሁ፤ ከዚያም እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው እንደሆንሁ ያውቃሉ።²⁹ ከእንግዲህ ፊቴን ከእነርሱ

¹⁷ የሙት ባሕርን ያመለክታል
¹⁸ ሐሞንን ማለት የጎግ መንጋ ማለት ነው
¹⁹ ሐሞና ማለት መንጋ ማለት ነው
²⁰ ወይም አሁን የያዕቆብን ዕድል ዐድሳለሁ

አልሰውም፤ መንፈሴን በእስራኤል ቤት ላይ አፈሳለሁና፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

አዲሱ ቤተ መቅደስ

40 በተሰደድን በሃያ አምስተኛው ዓመት፤ በዓመቱ መጀመሪያ፤ በዐሥረኛው ቀን፤ ከተማዬቱ በወደቀች በዐሥራ አራተኛው ዓመት፤ በዚያው ዕለት የእግዚአብሔር እጅ በላዬ ነበር፤ እርሱም ወደዚያ ወሰደኝ። ምእንቲዚህ ለእኔ ወደ እስራኤል ምድር አመጣኝ፤ ከፍ ባለ ተራራ ላይ አኖረኝ፤ ከተራራውም በስተ ደቡብ፤ ከተማ የሚመ ስሉ ሕንጻዎች ነበሩ። ሳይደዘዘ ወሰደኝ፤ እነሆ መልኩ ናስ የሚመስል ሰው አየሁ፤ እርሱም የሐር ገመድና መለኪያ ዘንግ በእጁ ይዞ በመግቢያው በር ላይ ቆሞ ነበር። ፋሳውየውም እንዲህ አለኝ፤ “የሰው ልጅ ሆይ፤ በዐይንህ እይ፤ በጆሮህ ስማ፤ የማሳ ይህንም ሁሉ ልብ ብለህ አስተውል፤ ወደዚህ የመጣኸው ለዚህ ነውና ያየኸውንም ሁሉ ለእስራኤል ቤት ንገር።”

ወደ ውጩ አደባባይ የሚያወጣው የምሥራቅ በር

⁵የቤተ መቅደሱን ዙሪያ ሙሉ በሙሉ የከበበ ቅጥር አየሁ፤ በሰውየውም እጅ ርዝ መቱ ስድስት ክንድ የሆነ መለኪያ ዘንግ አየሁ፤ እያንዳንዱ ክንድ፤ አንድ ክንድ ከስንዝር ነበር፤ እርሱም ቅጥሩን ለካው፤ ስፋቱ አንድ መለኪያ ዘንግ ሲሆን፤ ቁመቱም እንዲሁ አንድ መለኪያ ዘንግ ነበር።

⁶ከዚያም በምሥራቅ ትይዩ ወዳለው በር መጣ፤ ደረጃዎቹን ወጥቶ የበሩን መግቢያ መድረክ ለካ፤ ቀመቱም አንድ ዘንግ ነበር።⁷ የዘብ ጠባቂ ቤቶች፤ ቁመታቸው አንድ መለኪያ ዘንግ፤ ወርዳቸውም አንድ መለኪያ ዘንግ ነበር፤ በቤቶቹም መካከል ያሉት ግንቦች ውፍረት አምስት ክንድ ነበር። ከቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት ባለው መተላለፊያ በረንዳ አጠገብ በውስጥ በኩል ያለው የበሩ መድረክ ወለል አንድ ዘንግ ነበር።

⁸ከዚያም የመግቢያውን በር መተላለፊያ ውን በረንዳ ለካ፤ ሳቶሙቱ ስምንት ክንድ፤ የዐምዶቹም ውፍረት ሁለት ክንድ ነበር። የመግቢያው በር መተላለፊያ በረንዳ፤ ከቤተ መቅደሱ ትይዩ ነው።

¹⁰በምሥራቁ በር ግራና ቀኝ መጠናቸው እኩል የሆነ ሦስት ሦስት የዘብ ቤቶች ነበሩ፤ በመካከላቸው ወጣ ወጣ ብለው የሚታዩትም ግንቦች ተመሳሳይና እኩል ነበሩ።¹¹ ከዚያም የበሩን ስፋት ለካ፤ ወርዱ ዐሥር ክንድ፤ ርዝመቱም ዐሥራ

40+1 2፡725+7፤ ኤር39+1-10፤52+4 -11፤ሕዝ1+3፤29+17
40+2 ዘ024+10፤ ኤር31+12፤ሕዝ17+22፤ዳ፡77+1፤7፤ ራእ21+10
40+3 ሕዝ1+7፤ 47+3፤ዘ፡42+1-2፤ራእ1+15፤11+1+21+15
40+4 ዘ፡86+6፤ኤር26+2፤ሕዝ44+5
40+5 ሕዝ2+20
40+6 ሕዝ8+16
40+7 ፋ፡36

ሦስት ክንድ ነበር።¹² በእያንዳንዱ ዘብ ቤት ፊት ለፊት ከፍታው አንድ ክንድ የሆነ መከለያ የግንብ ዐጥር አለ፤ የዘብ ቤቶቹም ስፋት እኩል በኩል ስድስት ክንድ ነበር።¹³ ከዚያም ከዘብ ቤቱ የኋላ ግድግዳ ጀምሮ እስከ ሌላው ጫፍ ድረስ ያለውን የመግቢያ በር ለካ፤ ከአንዱ መከለያ ግድግዳ እስከ ሌላው መከለያ ግድግዳ ያለው ርቀት ሃያ አምስት ክንድ ነበር።¹⁴ በመግቢያው በር ዙሪያ ባሉት ወጣ ወጣ ባሉት ግንቦች ሁሉ ፊት ለፊት ያለውን ቦታ ለካ፤ ሥልሳ ክንድም ነበር። የተለካውም ከአደባባይ ፊት ለፊት እስካለው መተላለፊያ በረንዳ፤ ድረስ ነበር።¹⁵ ከበሩ መግቢያ እስከ መተላለፊያ በረንዳው መጨረሻ ድረስ ያለው ርቀት አምሳ ክንድ ነበር።¹⁶ ክፍሎቹ እንደ መተላለፊያ በረንዳዎቹ ከግራና ከቀኝ በኩል ትንንሽ መስኮቶች አሏቸው። በዙሪያው ያሉ መስኮቶች በመግቢያው በር ፊት ለፊት የነበሩ ሲሆን፤ በእያንዳንዱ ክፍል ግራና ቀኝ ግድግዳ ላይ ደግሞ የዘንባባ ዛፍ ተቀርጾታል።

የውጩ አደባባይ

¹⁷ከዚያም ወደ ውጩ አደባባይ አመጣኝ፤ እዚያም በአደባባይ ዙሪያ የተሠሩ ክፍሎችና ድንጋይ የተነጠፈበት መመላለሻ አየሁ፤ በመመላለሻውም ዙሪያ ሠላሳ ክፍሎች ነበሩ።¹⁸ የታችኛው ንጣፍ ወለል ከመግቢያው በር ጋር ተያይዞ የተሠራ ሲሆን፤ ስፋቱ እንደ በርቹ ርዝመት መጠን ነበር።¹⁹ ከዚያም ከታችኛው መግቢያ በር ፊት ጀምሮ እስከ ውስጠኛው አደባባይ ፊት ድረስ ያለውን ርቀት ለካ፤ በምሥራቅም ሆነ በሰሜን በኩል ያለው ርቀት አንድ መቶ ክንድ ነበር።

የሰሜን በር

²⁰ከዚያም በሰሜን ትይዩ ያለውን፤ ወደ ውጩ አደባባይ የሚያመራውን በር ርዝመትና ወርድ ለካ።²¹ እንደ መጀመሪያው በር ሁሉ ይኸኛውም በየኑኑ ያሉት ሦስት ሦስት የዘብ ቤቶች፤ በየመካከሉ ወጣ ወጣ ያሉ ግንቦችና መተላለፊያ በረንዳዎቹ መጠናቸው እኩል ነበር። ርዝመቱ አምሳ ክንድ፤ ወርዱም ሃያ አምስት ክንድ ነበር።²² መስኮቶቹ፤ መተላለፊያ በረንዳዎቹና

40+14 ዘ027+9
40+16 ፋ፡21-22፤ 2ዜ53+5፤ሕዝ41+26
40+17 ራእ11+2፤ ሕዝ41+6፤42+1
40+19 ፋ፡23-27፤ ሕዝ46+1
40+21 ፋ፡7-30
40+22 ፋ፡16-26፤ 49

⁵ ከሰባ ሊቃናት ጋር ተመሳሳይ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን የመጀመሪያው ግብን ርዝመቱ አንድ ዘንግ ነበር ይላል
⁸⁻⁹ በብዙ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጾች በሰባ ሊቃናት፤ በኩልጊትና በሱርስቴም እንዲሁ ሲሆን አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጾች ግን በቤተ መቅደሱ ትይዩ ያለ የመግቢያ በር ነው፤ አንድ ክንድ ነበር ይላል
¹⁴ ሰባ ሊቃናቱም እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን ወጣ ያለ ግንብ ይለዋል
¹⁴ በዕብራይስጥ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም

የዘንባባ ዛፍ ቅርጾች ልካቸው በምሥራቁ በር ካሉት ጋር ተመሳሳይ ነበር። ወደዚያ የሚ ያመሩ ሰባት ደረጃዎች አሉ፤ መተላለፊያ በረንዳዎቹም ከእነርሱ ጋር ትይዩ ነበር። ²³ልክ በምሥራቅ በኩል እንዳለው ሁሉ፤ ከሰሜን በር ጋር ትይዩ የሆነ ወደ ውስጠኛው አደባባይ የሚያመራ በር አለ። ከአንዱ በር እስከ ሌላኛው በር ያለውን ለካው፤ ይህም አንድ መቶ ክንድ ነበር።

የደቡብ በር

²⁴ከዚያም ወደ ደቡብ አቅጣጫ መራኝ፤ እዚያም ፊቱን ወደ ደቡብ ያደረገ በር አየሁ፤ እርሱም የውስጠኛውን ግድግዳና መተላለፊያ በረንዳውን ለካ፤ የእነዚህም መጠን እንደ ሌሎቹ በሮች ነበር። ²⁵የመግቢያው በርና መተላለፊያ በረንዳው እንደ ሌሎቹ ሁሉ በዙሪያው ጠባብ መስኮቶች ነበሩት፤ ርዝመቱ አምሳ ክንድ፤ ወርዱም ሃያ አምስት ክንድ ነበር። ²⁶ከመተላለፊያ በረንዳው ትይዩ የሆኑ ሰባት ደረጃዎች ወደ መግቢያው በር ያመ ራሉ፤ ወጣ ወጣ ብለው በሚታዩ ግድግዳ ዎችም ላይ የዘንባባ ቅርጽ አለ። ²⁷ውስጠኛው አደባባይ ደግሞ ከደቡብ ጋር ትይዩ የሆነ በር አለው፤ እርሱም ከዚህ በር አንሥቶ በደቡብ አቅጣጫ እስካለው እስከ ውጭው በር ድረስ ለካው፤ ይህም አንድ መቶ ክንድ ሆነ።

ወደ ውስጠኛው አደባባይ የሚያስገቡ በሮች

²⁸ከዚያም በደቡብ በር በኩል ወደ ውስጠ ኛው አደባባይ አመጣኝ፤ የደቡብንም በር ለካው፤ መጠኑም እንደ ሌሎቹ በሮች ነበር። ²⁹የዘብ ቤቶቹ፤ በየመካከሉ ወጣ ወጣ ያሉት ግንቦችና መተላለፊያ በረንዳዎቹ መጠናቸው ከሌሎቹ ጋር ተመሳሳይ ነበር። መግቢያው በርና መተላለፊያ በረንዳዎቹ በዙሪያቸው መስኮቶች ነበሯቸው። ርዝመቱ አምሳ ክንድ ወርዱም ሃያ አምስት ክንድ ነበር። ³⁰በውስጠኛው አደባባይ ዙሪያ ያሉት የመግቢያው በር መተላለፊያ በረንዳዎቹ ርዝመት ሃያ አምስት ክንድ ሲሆን፤ ወር ዳቸው ደግሞ አምስት ክንድ ነበር። ³¹መተላ ለፊያ በረንዳው ከውጭው አደባባይ ጋር ትይዩ ነው፤ የዘንባባ ዛፍች በዐምዶቹ ላይ ተቀርጾታል፤ እስከ መግቢያው ድረስም ስም ንት ደረጃዎች ነበሩት።

³²ከዚያም በምሥራቅ በኩል ወደ ውስጠ ኛው አደባባይ አመጣኝ፤ መግቢያ በሩንም ለካው፤ መጠኑም ከሌሎቹ ጋር ተመሳሳይ ነበር። ³³የዘብ ቤቶቹ፤ ወጣ ወጣ ያሉት ግንቦችና መተላለፊያ በረንዳዎቹ መጠና ቸው ከሌሎቹ ጋር ተመሳሳይ ነበር፤ መግ

40+23 4*19
40+24 4*32:35
40+25 4*33
40+26 4*22
40+27 4*19:32
40+28 4*35
40+29 4*7:25
40+30 4*21
40+31 4*22:34:37
40+32 4*24
40+33 4*7
40+34 4*22

ቢያው በርና መተላለፊያ በረንዳው ዙሪያ ውን መስኮቶች ነበሩት፤ የዚህም ርዝመቱ አምሳ ክንድ፤ ወርዱ ሃያ አምስት ክንድ ነበር። ³⁴መተላለፊያ በረንዳው ከውጭ አደ ባባይ ትይዩ ነው፤ በዐምዶቹ ላይ የዘንባባ ዛፍ ተቀርጾአል፤ እስከ መግቢያ ድረስም ስምንት ደረጃዎች ነበሩት።

³⁵ከዚያም ወደ ሰሜን በር አመጣኝ፤ ለካ ውም፤ መጠኑም ከሌሎቹ ጋር ተመሳሳይ ነበር። ³⁶የዘብ ቤቶቹ፤ ወጣ ወጣ ያሉት ግንቦቹና መተላለፊያ በረንዳው መጠናቸው ከሌሎቹ ጋር ተመሳሳይ ነበር፤ በዙሪያውም መስኮቶች ነበሩት። የዚህም ርዝመቱ አምሳ ክንድ ወርዱም ሃያ አምስት ክንድ ነበር። ³⁷መተላለፊያ በረንዳው ከውጭ አደባባይ ትይዩ ነው፤ በዐምዶቹም ላይ የዘንባባ ዛፍ ተቀርጾአል፤ እስከ መግቢያው ድረስም ስም ንት ደረጃዎች ነበሩት።

መሥዋዕት የሚዘጋጅባቸው ክፍሎች

³⁸በእያንዳንዱ የውስጥ መግቢያ በር መተላለፊያ በረንዳ አጠገብ የሚቃጠል መሥዋዕት የሚታጠብበት በር ያለው ክፍል አለ። ³⁹በመግቢያው በር ላይ ባለው መተ ላለፊያ በረንዳው ሥር በግራና በቀኝ የሚቃጠል መሥዋዕት፤ የነጠኢትና የበደል መሥዋዕት የሚታረዱበት ሁለት ሁለት ጠረ ጴዛዎች አሉ። ⁴⁰ከመግቢያው በር ላይ ባለው መተላለፊያ በረንዳ በስተ ውጭው ግንብ ወደ ሰሜን በር መግቢያ ላይ ባሉት ደረጃዎች አጠገብ ከግራና ከቀኝ ሁለት ሁለት ጠረጴዛዎች ይኾሉ። ⁴¹ስለዚህ በአንዱ በር በኩል አራት፤ በሌላውም በኩል አራት ጠረጴዛዎች፤ መሥዋዕቱ የሚታረዱባቸው በድምሩ ስምንት ጠረጴዛዎች አሉ ማለት ነው። ⁴²ለሚቃጠለው መሥዋዕት መገልገያ የሆኑ፤ ከተጠረበ ድንጋይ የተሠሩ አራት ጠረጴዛዎች ነበሩ፤ የእያንዳንዳቸው ርዝመት፤ ወርድና ቁመት አንድ ክንድ ተኩል ነበር፤ በእነዚህም ላይ ለሚቃጠለው መሥዋዕትና ለሌላውም መሥዋዕት ማረጃ የሚሆኑ መሣ ሪያዎች ይቀመጡባቸው ነበር። ⁴³እንዲሁም አንዳንድ ስንዝር የሚሆኑ ሁለት ጣት ያላቸው ሚንጠዎች በግንቡ ዙሪያ ተንጠል ጥለው ነበር፤ ጠረጴዛዎቹም የመሥዋዕቱ ሥጋ ማስቀመጫ ነበሩ።

ለካህናት የተመደቡ ክፍሎች

⁴⁴በውስጠኛው አደባባይ፤ ከውስጠኛው በር ውጭ፤ ሁለት ክፍሎች ነበሩ፤ አንዱ ደ በደ

40+35 4*24፤ ሕዝ 44፥4፤47፥2
40+36 4*7
40+37 4*22:34
40+38 2ዜ54፥6፤ ሕዝ42፥13
40+39 4*42፤ ዘሌ 4፥3፥28፥7፥1፤ ሕዝ 46፥2
40+42 4*39፤ ዘ020፥25

³⁷ ሰብዓ ሊቃናቱም (በተጨማሪ 4*31 እና 34 ይህም) እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን መቃዎች ይላል
⁴⁴ ሰብዓ ሊቃናቱም እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን የመዘመርን ክፍሎች ነበሩ ይላል

በብጅ ትይዩ በሰሜን በር በኩል ሲሆን፤ ሌላው በሰሜን ትይዩ በደቡብ በር በኩል ነበር።⁴⁵እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “በደቡብ ትይዩ ያለው ክፍል በቤተ መቅደስ ውስጥ ለሚያገለግሉ ካህናት ሲሆን፤⁴⁶በሰሜን ትይዩ ያለው ክፍል ደግሞ በመሠዊያው ላይ ለሚያገለግሉ ካህናት ነው። እነዚህም የሳይቅ ልጆች ሲሆኑ፤ በእግዚአብሔር ፊት ቀርበው ማገልገል የሚችሉ ሌዋውያን እነርሱ ብቻ ናቸው።”

⁴⁷ከዚያም አደባባይን ለካው፤ ርዝመቱ አንድ መቶ ክንድ፤ ወርዱ መቶ ክንድ እኩል በእኩል ባለ አራት ማእዘን ነበር። መሠዊያውም በቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት ነበር።

ቤተ መቅደሱ

⁴⁸ወደ ቤተ መቅደሱም መተላለፊያ በረንዳ አመጣኝ፤ የመተላለፊያ በረንዳዎቹን ዐምዶች ለካ፤ በአንዱ በኩል አምስት ክንድ በሌላውም እንዲሁ አምስት ክንድ ነበር።

የመግቢያው በር ርዝመት ዐሥራ አራት ክንድ ሲሆን፤ ወጣ ወጣ ያሉት ግንቦች ስፋት በአንዱ በኩል ሦስት ክንድ፤ በሌላውም እንዲሁ ሦስት ክንድ ነበር።⁴⁹የመተላለፊያው በረንዳ ርዝመት ሃያ ክንድ፤ ከፊት እስከ ኋላ ያለውም ወርድ ዐሥራ ሁለት ክንድ ነበር። ወደ ቤተ መቅደሱም የሚያደርሱ ዐሥር ደረጃዎች የነበሩ ሲሆን፤ በየዐምዱም ጉንና ጉን ምስሶዎች ነበሩ።

41 ከዚያም ወደ መቅደሱ አገባኝ፤ ዐምዶቹንም ለካ፤ የዐምዶቹም ወርድ በአንዱ በኩል ስድስት ክንድ፤ በሌላውም በኩል ስድስት ክንድ ነበር።²የመግቢያውም በር ወርድ ዐሥር ክንድ ሲሆን፤ በግራና በቀኝ በኩል ወጣ ወጣ ያሉት ግንቦች ወርድ አምስት ክንድ ነበር። ደግሞም የውስጡን መቅደስ ለካ፤ ርዝመቱ አርባ ክንድ፤ ወርዱም ሃያ ክንድ ነበር።

³ከዚያም ወደ ውስጥ ገባ፤ የመግቢያውን ዐምዶች ለካ፤ የእያንዳንዱም ወርድ ሁለት ክንድ ነበር። የመግቢያውም ወርድ ስድስት ክንድ ሲሆን፤ ግራና ቀኝ ወጣ ወጣ ያሉት ግንቦች ወርድ ደግሞ ሰባት ክንድ ነበር።⁴እርሱም የውስጡን መቅደስ ርዝመት ለካ፤ ሃያ ክንድ ነበር፤ ወርዱም የውጪውን ግድግዳ ጨምሮ ሃያ ክንድ ነበር፤ እርሱም፤ “ይህ ቅድስት ቅዱሳን ነው” አለኝ።

⁵ከዚያም የቤተ መቅደሱን ግንብ ለካ፤ ውፍራቱ ስድስት ክንድ ነው፤ በቤተ መቅደሱ ግንብ ዙሪያ ግራና ቀኝ ያለው የእያንዳንዱ ክፍል ወርድ አራት ክንድ ነበር።⁶ግራና ቀኝ ያሉት ክፍሎች፤ ባለሦስት

40፥45 1ከ59፥23
40፥46 1ከ7፥16፥5፤ 18፥5፤2ጣ፥8፥17፤ ፬፻17፥2፤ሕዝ42፥13፤ 43፥19፥44፥15፥45፥4፥48፥11
40፥47 ሕዝ41፥13 -14
40፥48 1ካ7፥2
40፥49 4ኦ22፥1ካ7 6፥3፥7፥15
41፥1 4ኦ23
41፥2 2ከ53፥3
41፥4 11፬26፥33፤ 1ካ7፥20፥4፥9፥3፥8
41፥6 1ካ7፥5፤ ሕዝ40፥17

ደርብ ናቸው፤ በእያንዳንዱም ደርብ ላይ ሠላሳ ክፍሎች ነበሩ፤ በግንቡም ዙሪያ ግራና ቀኝ ያሉትን እነዚህን ክፍሎች ደግፈው የሚይዙ ተሸካሚዎች ነበሩ፤ ሆኖም ተሸካሚዎቹ ወደ ቤተ መቅደሱ ግንብ ዘልቀው አልገቡም ነበር።⁷በቤተ መቅደሱ ዙሪያ ያሉት ክፍሎች ስፋት በየደርቡ እየጨመረ የሚሄድ ነው። በቤተ መቅደሱ ዙሪያ ያለው ሕንጻ አሠራሩ ከታች ወደ ላይ እየሰፋ የሚሄድ በመሆኑ፤ ወደ ላይ በተሄደ ቀጥር የክፍሎቹ ስፋት እየጨመረ የሚሄድ ነው። በመካከለኛው ደርብ በኩል አድርጎ ከታች ወደ ላይ የተዘረጋም ደረጃ አለ።

⁸ቤተ መቅደሱ ዙሪያውን ከፍ ብለው የተሠራ መሠረት ያለው መሆኑን አየሁ፤ ይህ ግራና ቀኝ ላሉት ክፍሎች መሠረት ሲሆን፤ ርዝመቱ ስድስት ክንድ ነው፤ ይህም የዘንጉ ቁመት ነበር።⁹በውጭ በኩል ያለው የግራና የቀኝ ክፍሎች ግንብ ውፍረት አምስት ክንድ ነበር፤ ክፍቱ ቦታ በቤተ መቅደሱና¹⁰በካህናቱ ክፍሎች መካከል ያለ ሲሆን፤ ስፋቱ በቤተ መቅደሱ ዙሪያ ሃያ ክንድ ነበር።¹¹ከክፍቱ ቦታ ግራና ቀኝ ወዳሉ ክፍሎች የሚያስገቡ በሮች ነበሩ። አንዱ በሰሜን በኩል ሲሆን፤ ሌላው በር ደግሞ በደቡብ በኩል ነው። ክፍቱን ቦታ ዙሪያውን የሚገኘው መሠረት ስፋቱ አምስት ክንድ ነው።

¹²በምዕራብ በኩል ከቤተ መቅደሱ ግቢ ትይዩ የሆነው ሕንጻ ወርድ ሰባ ክንድ ነበር። የሕንጻው ግንብ ውፍረት ዙሪያውን አምስት ክንድ ሲሆን፤ ርዝመቱ ዘጠና ክንድ ነበር።

¹³ከዚያም ቤተ መቅደሱን ለካ፤ ርዝመቱ አንድ መቶ ክንድ ሲሆን፤ የቤተ መቅደሱ ግቢና ሕንጻ ከነግንቡ ደግሞ አንድ መቶ ክንድ ሆነ።¹⁴በምሥራቅ በኩል የቤተ መቅደሱ ግቢ ስፋት፤ ከቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት ያለውን ስፍራ ጨምሮ አንድ መቶ ክንድ ነበር።

¹⁵ከዚያም ከቤተ መቅደሱ በስተ ጀርባ ከግቢው ትይዩ ያለውን ሕንጻ ለካ፤ ይህም በግራና በቀኝ ያሉትን መተላለፊያዎች የሚጨምር ሲሆን፤ ርዝመቱ አንድ መቶ ክንድ ነበር።

የውጩ መቅደስና የውስጡ መቅደስ ከአደባባይ ትይዩ ያለው መተላለፊያ በረንዳ፤¹⁶እንዲሁም መድረኮቹና ጠበብ ያሉት

41፥7 1ካ7፥8
41፥14 ሕዝ40፥47
41፥15 ሕዝ42፥3
41፥16 4ኦ25-26፤ 1ካ7፥4፤15፤ሕዝ 42፥3

⁴⁴ ሰባ ሊቃናቱም እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን *፬ምሥ ራቅ* ይላሉ
⁴⁸ ሰባ ሊቃናቱም እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን *ወጣ ወጣ ያሉት ግንቦች መግቢያ ... ከፊት* ይላል
⁴⁹ ሰባ ሊቃናቱም እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን *፬ምሥ ለንድ* ይላል
⁵¹ አንድ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጽና ሰባ ሊቃናት እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጾች ግን ... *የድንገት ወርድ* ይላሉ

መስኮቶች፣ በሦስቱም ዙሪያ ያሉት መተላለፊያዎች፣ ከመድረኩ በላይና ራሱ መድረኩም ጭምር ሁሉም በዕንጨት ተለብዶ ነበር። ወለሉ፣ እስከ መስኮቶቹ ያለው ግንብና መስኮቶቹ ተለብደዋል።¹⁷ከውስጡ መቅደስ መግቢያ በላይ ያለው ውስጡና ውጭ እንዲሁም በውስጡ መቅደስና ውጭ መቅደስ መካከል ያለው ሁሉ ዙሪያውን¹⁸ኪሩቤልና የዘንባባ ዛፍ ተቀርጸውበት ነበር። የዘንባባ ዛፎቹ የተቀረጹት በኪሩብና በኪሩብ መካከል ነበር። እያንዳንዱም ኪሩብ ሁለት ፊት ነበረው።¹⁹የሰው ፊት ያለው ኪሩብ በአንድ በኩል ወዳለው ዘንባባ የሠራ ሲሆን፣ የአንደኛው ፊት ያለውም በሌላ በኩል ወዳለው ዘንባባ ዞር ነበር። ሁሉም በቤተ መቅደሱ ዙሪያ ላይ ተቀርጸው ነበር።²⁰ከወለሉ አንጦች ከመግቢያው በላይ እስካለው ስፍራ ድረስ፣ የውስጡ መቅደስ የውጭ ግድግዳ ላይ ኪሩቤልና የዘንባባ ዛፍ ተቀርጸዋል።

²¹የውስጡ መቅደስ በር መቃን ባለ አራት ማእዘን ነበር። ከቅድስተ ቅዱሳንም ፊት ለፊት ያለው በር እንዲሁ ባለ አራት ማእዘን ነበር።²²ሦስት ክንድ ቁመት፣ ሁለት ክንድ²³ ወርድ፣ ሁለት ክንድ ርዝመት ያለው የዕንጨት መሠዊያ ነበር። ማእዘኖቹ፣ መሠረቱና²⁴ ጌኖቹ ሁሉ ከዕንጨት የተሠሩ ነበሩ። ሰውዬውም፣ “ይህች በእግዚአብሔር ፊት ያለች ገበታ ናት” አለች።²⁵የውስጡ መቅደስና ቅድስተ ቅዱሳን እያንዳንዳቸው ሁለት ሁለት በር አላቸው።²⁶እያንዳንዱ በር መካከሉ ላይ በመታጠፊያ የተያያዙ መዝጊያዎች አሉት።²⁷በግንቦቹ ላይ እንዳለው ሁሉ በውስጡ መቅደስ በርችም ላይ ኪሩቤልና የዘንባባ ዛፎች ተቀርጸዋል። በመተላለፊያ በረንዳውም ፊት ለፊት የዕንጨት መዝጊያ ተጠልጥሎአል።²⁸በመተላለፊያ በረንዳውም ግራና ቀኝ ግንብ ላይ የዘንባባ ዛፍ ቅርጽ ያለባቸው ጠባብ መስኮቶች ነበሩ። ግራና ቀኝ ያሉት ክፍሎችም በደረጃው በኩል የሚሸፍን ግሪያ ነበራቸው።

ለካህናት የተመደቡ ክፍሎች

42 ከዚያም ያ ሰው በሰሜን በኩል ወዳለው ወደ ውጭ አደባባይ በማምጣት፣ በቤተ መቅደሱ አደባባይ ትይዩና በሰሜን በኩል ባለው ግንብ ትይዩ ወደ አሉት ክፍሎች አመጣች።²በሩ በሰሜን ትይዩ የሆነው ሕንጻ ርዝመቱ አንድ መቶ ክንድ ወርዱም አምሳ ክንድ ነበር።³ከውስጡም አደባባይ ሃያ ክንድ ርቀት ላይና በአንጻሩም ከውጭ አደባባይ የንጣፍ ድን

41+18 1037፥7፣ 1576፥18፥29፥7፥36፣ 2853፥7፣ሕዝ10፥21
41+19 ሕዝ10፥14
41+21 ቀ*1
41+22 1025፥23፣ 30፥13፣ሕዝ23፥41
41+23 ቀ*1፥1፥7፣ 6፥32
41+24 1576፥34
41+26 ቀ*15-16፣ ሕዝ40፥16
42+1 ቀ*13፥100
27፥9፣ሕዝ40፥17፣ 41፥12-14
42+3ሕዝ41፥15፥16

42+4 ሕዝ46፥19
42+9 ሕዝ44፥5፣ 46፥19
42+10 ቀ*1፥ሕዝ 41፥12-14
42+13 ቀ*1፥100 29፥31፥100፥6፥29፥7፥ 6፥10፥12-13፥17፣ 14፥13፥ዘግ፥18፥9 -10 ፣ኤር41፥5፥ሕዝ40፥ 46፥41፥12 -14
42+14 1029፥9፣ 11፥8፥7-9፥16፥23፣ ሕዝ44፥19

ጋይ ፊት ለፊት ርቀት ላይ በሦስት ደርቦች ትይዩ የሆኑ ሰገኖች ነበሩ።⁴ከክፍሎች ፊት ለፊት ወርዱ ዐሥር ክንድ፣ ርዝመቱ አንድ መቶ ክንድ⁵ የሆነ መተላለፊያ በውስጥ በኩል ነበር። የክፍሎቹም በርች በሰሜን በኩል ነበሩ።⁶የላይኞቹ ክፍሎች ጠባብ ያሉ ናቸው። ምክንያቱም ሰገኖቹ ታችና መካከል ላይ ካሉት ከሕንጻው ክፍሎች ይልቅ ሰፊ ያሉ ቦታዎች ይዘውባቸዋልና።⁷አደባባዮቹ ዐምዶች ሲኖሯቸው፣ በሦስተኛው ደርብ ላይ ያሉት ክፍሎች ግን ዐምድ የላቸውም። ስለዚህ የወለላቸው ስፋት በታችኛውና በመካከለኛው ደርብ ካሉት ክፍሎች ይልቅ ጠባብ ያለ ነው።⁸ከክፍሎቹና፣ ከውጭ አደባባይ ትይዩ የሆነ የውጪ ግንብ አለ፤ ይህም በክፍሎቹ ፊት ለፊት ሆኖ አምሳ ክንድ ይረዝማል።⁹ከውጭ አደባባይ ቀጥሎ ያሉት መደዳ ክፍሎች ርዝመት አምሳ ክንድ ሲሆን፣ ከቤተ መቅደሱ አጠገብ ያሉት መደዳ ክፍሎች ርዝመት ደግሞ አንድ መቶ ክንድ ነበር።¹⁰ከውጭ አደባባይ ወደ ውስጥ ሲገባ፣ በስተ ምሥራቅ የታችኞቹ ክፍሎች መግቢያ ይገኛል።

¹⁰በደቡብ በኩል¹¹ የውጭን አደባባይ ግንብ ተከትሎ፣ ከቤተ መቅደሱ አደባባይ ጋር የተያያዙና ከውጭ ግንብ ጋር ትይዩ የሆኑ ክፍሎች አሉ።¹²ከፊት ለፊታቸውም መተላለፊያ መንገድ አለ። እነዚህ በሰሜን በኩል ካሉት ክፍሎች ጋር ተመሳሳይ ሲሆኑ፣ ርዝመትና ወርዳቸው፣ መውጫና መጠናቸው አንድ ዐይነት ነበር። በሰሜን በኩል እንዳሉት በርች፣¹³በደቡብ በኩል ያሉት ክፍሎች በርች መጠናቸው ተመሳሳይ ነበር። ከመመላለሻው መነሻ ላይ መግቢያ በር አለ፤ መመለሻውም ፊት ለፊት ካለው ወደ ምሥራቅ ከሚያመራው ግንብ ጋር ተጓዳኝ ነው።

¹³ከዚያም እንዲህ አለች፤ “ከቤተ መቅደሱ አደባባይ ፊት ለፊት ያሉት የሰሜንና የደቡብ ክፍሎች የካህናቱ ሲሆኑ፣ እነዚህም በእግዚአብሔር ፊት የሚቀርቡት ካህናት እጅግ የተቀደሱትን ቀርባኖች የሚበሉባቸው ናቸው። በዚያም እጅግ የተቀደሱትን ቀርባኖች ማለት የእህሉን ቀርባን፣ የጎጠ አቱን ቀርባን፣ የበደሉን ቀርባን ያስቀምጣሉ፤ ቦታው ቅዱስ ነውና።¹⁴ካህናቱ አንድ ጊዜ ወደ ተቀደሰው ቦታ ከገቡ በኋላ፣

²22 ሰብዓ ሊቃናቱ እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን ርዝመቱ ሁለት ወርድ ይላል
³22 ሰብዓ ሊቃናቱ እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን ርዝመቱ ይላል
⁴4 ሰብዓ ሊቃናቱና ሰርባቱ እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን ... አንድ ክንድ ይላል
⁵10 ሰብዓ ሊቃናቱም እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን በስተ ምሥራቅ ይላል

ያገለገሉበትን ልብስ ሳያወልቁ ወደ ውጭ አደባባይ መውጣት አይችሉም፤ የተቀደሰ ነውና፤ ወደ ሕዝቡ ቦታ ከመምጣታቸው በፊት ሌላውን ልብሳቸውን መልበስ አለባቸው።”

¹⁵በቤተ መቅደሱ ውስጥ ያለውን ስፍራ ለክቶ ከጨረሰ በኋላ፣ በምሥራቅ በር በኩል ወደ ውጭ አወጣኝ፤ በዙሪያው ያለውንም ስፍራ ሁሉ ለካ፤ ¹⁶በምሥራቅ ያለውንም በመለኪያው ዘንግ ለካ፤ አምስት መቶ ክንድ፣ ሆነ። ¹⁷ሰሜንንም ለካ፤ በመለኪያው ዘንግ አምስት መቶ ክንድ ሆነ። ¹⁸ደቡብንም ለካ፤ በመለኪያው ዘንግ አምስት መቶ ክንድ ሆነ። ¹⁹ከዚያም ወደ ምዕራብ ጉን ዞር ለካ፤ በመለኪያው ዘንግ አምስት መቶ ክንድ ሆነ። ²⁰ስለዚህ በአራቱም ማእ ዘን ለካው፤ የተቀደሰውን ስፍራ ከሌላው የሚለይ በዙሪያው ግንብ ነበረ፤ የግንቡም ርዝመት አምስት መቶ ክንድ ሲሆን፣ ወርዱ አምስት መቶ ክንድ ነበር።

የእግዚአብሔር ክብር ወደ ቤተ መቅደሱ መመለስ

43 ከዚያም ያ ሰው ለምሥራቅ ትይዩ ወደ ሆነው በር አመጣኝ፤ ጎረቤትም የእስራኤል አምላክ ክብር ከምሥራቅ ሲመጣ አየሁ፤ ድምፁ እንደ ባሕር ሞገድ ድምፅ ነበር። ምድሪቱም ከክብሩ የተነሣ ታብራ ነበር። ³የየሁትም ራእይ ከተማዬቱን ለማ ጥፋት በመጣ ጊዜ የየሁትን ራእይ የሚመ ስልና እንዲሁም በከብር ወንዝ ክየሁት ራእይ ጋር የሚመሳሰል ነበር። እኔም በግንባራ ተደፋሁ። ⁴የእግዚአብሔር ክብር ለምሥራቅ ትይዩ በሆነው በር ወደ ቤተ መቅደሱ ገባ። ⁵ከዚያም መንፈስ አነሳኝ፤ ወደ ውስጠኛው አደባባይ አመጣኝ፤ የእግዚአብሔርም ክብር ቤተ መቅደሱን ሞላው።

⁶ያ ሰው በአጠገቤ ቆሞ ሳለ፣ ከቤተ መቅደሱ ውስጥ ሲናገረኝ ሰማሁ፤ ገእርሱም እንዲህ አለኝ፤ “የሰው ልጅ ሆይ፤ ይህ የዙፋኔ መቀመጫ የእግራም ጫማ ማሳረፊያ ነው፤ በእስራኤላውያን መካከል ለዘላለም የምኖር በትም ስፍራ ነው። የእስራኤል ቤትም ሆኑ ነገሥታታቸው በአመንዝራካታቸውና ለ በማምለኪያ ኩረብታቸው ላይ በሚያመልክቻቸው፤ ሕይወት በሌላቸው በነገሥታታቸው ጣይታት ስለእንግዲህ ቅዱስ ስሜን አያረክሱም። ⁸በእኔና በጣይታቱ መካከል ግንብ ብቻ ሲቀር፣ መድረኮቻቸውን ከመድረኬ አጠገብ፣ መቃኖቻቸውን ከመቃኖቹ አጠገብ በማድረግ፣ በአስጸያፊ ድርጊታቸው ቅዱስ ስሜን አረክሱ፤ ስለዚህ በቀጣዩ አጠፋኝቸው። ⁹ከእንግዲህ አመንዝራካታቸው

42+15 ሕዝ43+1
42+20 ሕዝ22+26፤
40+5+43+12+45+2
ዘዳ2+5+ራእ21+16
43+1 1ዜ59+18፤
ሕዝ8+16+42+15፤
44+1
43+2 መዝ18+4፤
ኢሳ6+3+ራእ1+15፤
18+1+21+11
43+4 ሕዝ1+28፤
ሕዝ10+19+44+2
43+5 ዘወ16+7፤
ኢሳ6+4+ሕዝ3+12፤
11+24
43+7 ዘሌ26+30፤
ኤር3+17፤
ሕዝ20+29+39፤
37+23
43+9ሕዝ37+26-28
43+10 ሕዝ16+61

ውንና ሕይወት የሌላቸውን የንጉሥቻቸውን ጣይታት ከእኔ ዘንድ ያርቁ፤ እኔም በመካከላቸው ለዘላለም እኖራለሁ።

¹⁰“የሰው ልጅ ሆይ፤ ስለ ንጢአታቸው ያፍሩ ዘንድ፣ ለእስራኤል ሕዝብ ቤተ መቅደሱን አሳያቸው፤ ንድፉንም ያስተውሉ። ¹¹ስለደረጉት ነገር ሁሉ ንፍረት የሚሰማቸው ከሆነ፤ የቤተ መቅደሱን ንድፍ እንዲያውቁት አድርግ፤ ይኸውም አሠራሩን፣ መውጫና መግቢያውን፣ አጠቃላይ ንድፉን፣ ሥርዐቱንና ሕጉን ሁሉም ነው። ንድፉንና ሥርዐቱን እንዲጠብቁና እንዲከተሉ እነዚህን ሁሉ እነርሱ ባለብት ጻፋቸው።

¹²“የቤተ መቅደሱ ሕግ ይህ ነው፤ በተራራው ጫፍ አካባቢ ያለው ስፍራ ሁሉ እጅግ የተቀደሰ ይሆናል። የቤተ መቅደሱም ሕግ ይኸው ነው።

የቤተ መቅደሱ መሠዊያ

¹³“የመሠዊያው ልክ በረጅም ክንድ ይህ ነው፤ ይኸውም ክንድ ከስንዝር ማለት ነው፤ በዩ አንድ ክንድ ጥልቀት፣ አንድ ክንድ ወርድ ያለው ሲሆን፣ ዙሪያው አንድ ስንዝር ጠርዝ አለው፤ የመሠዊያውም ከፍታ ይህ ነው፤ ¹⁴ከቦይ መሠረት አንጎቶ እስከ ታቸኛው ዕርከን ድረስ ሁለት ክንድ ቁመት፤ ሁለት ክንድ ወርድ ያለው ሲሆን፣ ከትንሹ ዕርከን አንጎቶ እስከ ትልቁ ዕርከን ድረስ ደግሞ አራት ክንድ ቁመት፤ አንድ ክንድ ወርድ አለው። ¹⁵የመሠዊያው ምድጃ ከፍታው አራት ክንድ ሲሆን፣ ከምድጃው ወጣ ወጣ ያሉ አራት ቀንዶች አሉ። ¹⁶የመሠዊያው ምድጃ እኩል በእኩል ሲሆን፣ ርዝመቱ ዐሥራ ሁለት ክንድ፣ ወርዱም ዐሥራ ሁለት ክንድ ነው። ¹⁷ላይኛው ዕርከንም እንዲሁ እኩል በእኩል ሆኖ ዐሥራ አራት ክንድ ርዝመትና ዐሥራ አራት ክንድ ወርድ አለው፤ ግማሽ ክንድ ጠርዝና ዙሪያውን በሙሉ አንድ ክንድ የሆነ ቦይ ነበረው። የመሠዊያው ደረጃዎችም በምሥራቅ ትይዩ ናቸው።”

¹⁸ከዚያም እንዲህ አለኝ፤ “የሰው ልጅ ሆይ፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ መሠዊያው ተሠርቶ፣ የሚቃጠል መሥዋዕት በሚሠቀቡትና በመሠዊያው ላይ ያም በሚረጭበት ጊዜ ሥርዐቶቹ እነዚህ ናቸው፤ ¹⁹በፊቴ ቀርበው ለሚያገለግሉኝ ካህናት፣

43+11 ሕዝ44+5
43+12 ሕዝ17+22፤
42+20
43+13 ዘወ20+24፤
2ዜ54+1
43+15 ዘወ27+2፤
ኢሳ29+2
43+16 ራእ21+16
43+17 ፋ*20፤
ዘወ20+26+27+1፤
ሕዝ 45+19
43+18 ዘወ40+29፤
ዘሌ1+5፤11፤
ዕብ 9+21-22
43+19 ዘሌ4+3፤
ዘጉ*16+40፤
2ሳሙ*8+17፤
ዕብ7+2፤ሕዝ40+46

¹⁶ ከሰባ ሊቃናት ፋ*17ን ይይዙ፤ ዕብራይስጡ ግን ዘንጎች ይለዋል፤ እንዲሁም ፋ*18 እና 19
¹⁷ ሰባ ሊቃናቱም እንዲሁ ሲሆን፣ ዕብራይስጡ ግን ዘንጎች ይላል
¹⁸ ወይም መንፈሳዊ ገልጫዎችን እንዲሁም ፋ*9
¹⁹ ወይም ሬቶ እንዲሁም ፋ*9
²⁰11 እንዳንድ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂችና ሰብዕ ሊቃናት እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ የጥንት ቅጂች ግን ሥርዓቶቹንና የራሱን ንድፍ ሁሉ ይላሉ

ለሌዋውያኑ ለሳዶቅ ቤተ ሰብ የገጠኦች መሥዋዕት የሚሆን አንድ ወይሬን ስጥ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።²⁰ ከደሙም ጥቂት ወስደህ፤ በመሠዊያው አራት ቀን ይኖሩ፤ በላይኛው ዕርከን አራት ጉኖች ላይ እንዲሁም በጠርዙ ዙሪያ ሁሉ ታደርጋለህ፤ በዚህ ሁኔታ መሠዊያውን ታነጻለህ፤ ታስተሰር ይለታለህም።²¹ ወይሬኑን ስለ ገጠኦች መሥዋዕት ወስደህ፤ በቤተ መቅደሱ አካባቢ ከመቅደሱ ውጭ ለዚህ ተብሎ በተመደበው ስፍራ ታቃጥለህ።

²² በሁለተኛው ቀን እንከን የሌለበት ተባት ፍየል ወስደህ ለገጠኦች መሥዋዕት ታቀርባለህ፤ መሠዊያው በወይሬኑ እንደ ነጻ ሁሉ፤ በዚህም መንጻት አለበት።²³ ማንጻቱን ከፈጸምህ በኋላ፤ ከመንጋው እንከን የሌለባቸውን አንድ ወይሬንና አንድ አውራ በግ ታቀርባለህ።²⁴ በእግዚአብሔር ፊት ታቀርባቸዋለህ፤ ካህናቱ ጨው ይነሰንሱባቸዋል፤ ለእግዚአብሔርም የሚቃጠል መሥዋዕት አድርገው ያቀርቧቸዋል።

²⁵ በየዕለቱ ለሰባት ቀን ተባት ፍየል ለገጠኦች መሥዋዕት ታቀርባለህ፤²⁶ ሰባት ቀን ለ መሠዊያው ያስተሰርዩለታል፤ ያነጹ ታልም፤ እንዲህም አድርገው ይቀድሱታል።²⁷ እነዚህ ቀኖች ካለፉ በኋላም፤ ከስምንተኛው ቀን ጀምሮ ካህናቱ የሚቃጠሉን መሥዋዕት ታችሁንና የጎብረት መሥዋዕታችሁን በመሠዊያው ላይ ያቀርባሉ። ከዚያም እኔ እቀበላችኋለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።”

ገዢው፣ ሌዋውያኑ፣ ካህናቱ

44 ከዚያም ያ ሰው ለምሥራቅ ትይዩ ወደ መቅደሱ በር መልሶ አመጣኝ፤ ተዘግቶም ነበር።² እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፡ “ይህ በር እንደ ተዘጋ ይኖራል፤ መከፈት የለበትም፤ ማንም አይገባበትም፤ የእስራኤል ክምላክ እግዚአብሔር ገብቶበታልና፤ ተዘግቶ ይኖራል።³ በእግዚአብሔር ፊት ይበላ ዘንድ በመግቢያው በር ገብቶ ውስጥ ሊቀመጥ የሚችለው ገዢ ራሱ ብቻ ነው፤ በመግቢያው መተላለፊያ በረንዳ እንደ ገባ መውጣትም የሚችለው በዚያው ነው።”

⁴ ከዚያም ያ ሰው በሰሜኑ በር በኩል ወደ ቤተ መቅደሱ ፊት ለፊት አመጣኝ፤ እኔም ተመለከትሁ፤ የእግዚአብሔርም ክብር የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ሞልቶት አየሁ፤ በግንባራም ተደፋሁ።

⁵ እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፡ “የሰው ልጅ ሆይ፤ ስለ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሥርዐት የምነገርህን ሁሉ በጥንቃቄ አስተውል፤ በሚገባ አድምጥ፤ ልብም በለው።

43+20 ሐ17፣ ዘሌ4፥7፣16፥19
43+21 ዘወ29፥14፣ ሐ113፥11
43+23 ዘወ29፥1፣ ዘሌ22፥20
43+24 ዘሌ2፥13፣ ማር9፥49-50
43+25 ዘወ29፥37፣ ዘሌ8፥33
43+27 ዘወ32፥6፣ ዘሌ9፥1፣17፥5፣አላ60፥7
44+1 ሕዝ43፥1
44+2 ሕዝ43፥4-5
44+3 ዘወ24፥9-11፣ ሕዝ46፥2-8
44+4 አላ6፥4፣ ሕዝ10፥4፣40፥35፣ ዳ7 8፥17፥ራእ15፥8
44+5 ሕዝ40፥4፣ 42፥9፣43፥10-11

44+6 ሕዝ3፥9
44+7 ዘዳ17፥14፣ ዘወ12፥48፣ዘሌ22፥25፣ 26፥41
44+8 ዘኃ18፥7፣ ዘሌ22፥2
44+9 አሌ3፥17፣ ዘዳ14፥21
44+10 ዘኃ18፥23፣ መዝ95፥10
44+11 ዘኃ3፥5-37፣ 16፥9፣1ዜ526፥12 -19፣2ዜ529፥34
44+12 2ኃ16፥10 -16፣መዝ106፥26፣ ኤር14፥10፣18፥15
44+13 ዘኃ18፥3፣ ሕዝ16፥61፣ዘሌ5፥1
44+14 1ሳመ2፥36፣ 2ኃ23፥9፣1ዜ523፥28-32
44+15 ዘወ29፥13፣ 2ሳመ8፥17፣ዕዝ7፥2፣ ኤር33፥18፣ሕዝ40፥46፣ዘዳ3፥7
44+16 ዘሌ3፥16 -17፣17፥5-6፣ ዘኃ18፥5፣ 1ሳመ2፥35፣ ሕዝ41፥22፣ዘዳ3፥7
44+17 ራእ19፥8
44+18 ዘወ28፥39፣ 42፣ዘሌ16፥4፣ አላ3፥20

የቤተ መቅደሱን መግቢያና የመቅደሱን መውጫዎች ሁሉ አስተውል፤⁶ ለዐመፀኛው የእስራኤል ቤት እንዲህ በል፤ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ “የእስራኤል ቤት ሆይ፤ አስጸደፊ ሥራችሁ ከእንግዲህ ያብቃ! ከአስጸደፊ ሥራችሁም ሌላ ምግብ፣ ስብና ደም ስታቀርቡ ልባቸውንና ሥጋቸውን ያልተገረዙትን እንግዶች ወደ መቅደሱ በማ ስገባት ቤተ መቅደሱን አረከሳችሁ፤ ቃል ኪዳኔንም አፈረሳችሁ።⁸ እናንተ ራሳችሁ ማድረግ የሚገባችሁን ቅዱሳት ሥርዐቶቹን በመፈጸም ፈንታ ባዕዳንን በጎሳፊነት በመቅደሱ አስቀመጣችሁ።⁹ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ በልብና በሥጋው ያልተገረዘ ባዕድ በእስራኤላውያን መካከል የሚኖር ቢሆንም እንኳ ወደ መቅደሱ አይግባ።

¹⁰ “እስራኤል እኔን ከመከተል በራቁ ጊዜ፤ ከእኔ የራቁትና ጣዖቶቻቸውን በመከተል የተቀበዘበዙት ሌዋውያን የገጠኦች ቸውን ዕዳ ይሸከማሉ።¹¹ የቤተ መቅደሱ በር ጎሳፊ በመሆንና በእርሱም ውስጥ በማገልገል፤ መቅደሱን ሊያገለግሉ ይችላሉ፤ የሚቃጠሉውን መሥዋዕት ዐርደው ስለ ሕዝቡ ሊሠወጡ፤ በፊታቸው ሊቆሙና ሊያገለግሏቸው ይችላሉ።¹² ግን ሕዝቡን በጣዖቶቻቸው ፊት ስላገለገሏቸውና የእስራኤል ቤት በገጠኦች እንዲወድቅ ስላደረጉ፤ ስለዚህ የገጠኦችቸውን ዋጋ መቀበል እንዳለባቸው እጄን አንሥቼ ምያለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።¹³ እንደ ካህናት ያገለግሉኝ ዘንድ ወደ እኔ አይቀርቡም፤ ወይም ቅዱስ ወደ ሆነው ነገሬ ሁሉ፤ ወይም እጅግ ወደ ተቀደሱ መሥዋዕቶቹ አይቀርቡም፤ የአስጸደፊ ድርጊታቸውን ጎፍረት ይሸከማሉ።¹⁴ የም ሆኖ የቤተ መቅደሱን ሥራ በጎሳ ፊት እንዲሠሩ፤ በውስጡ የሚከናወኑትንም ሥራዎች ሁሉ እንዲቁጣጠሩ አደርጋቸዋለሁ።

¹⁵ “ነገር ግን እስራኤላውያን ከመንገዴ ስተው በወጡ ጊዜ፤ የመቅደሱን ሥራ ቢታ ማኝነት ያከናወኑት የሳዶቅ ዘርና ሌዋውያን የሆኑት፤ በፊቱ ቀርበው ያገለግላቸዋል፤ በፊቱ ቆመው የስብና የደም መሥዋዕት ያቀርቡ ልኛል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።¹⁶ እነርሱ ብቻ ወደ መቅደሱ ይገባሉ፤ እነርሱ ብቻ በፊቱ ሊያገለግሉ፤ ሥርዐቱንም ሊፈጽሙና ወደ ገበታዬ ሊቀርቡ ይችላሉ።

¹⁷ “ወደ ውስጠኛው አደባባይ በሮች ሲገቡ፤ የበፍታ ፊትል ይልቡ፤ በውስጠኛው አደባባይ በሮችም ሆነ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ሲያገለግሉ፤ ከበግ ጠጉር የተሠራ ልብስ አይልቡ።¹⁸ በራሳችሁ ላይ ከበፍታ

²⁷ በትውፊት የድንቅ መሥዋዕት ይባላል

ፈትል የተሠራ ጥምጥም ያድርጉ፤ እንዲሁም ከበፍታ ፈትል የተሠራ ሱሪ በወገባቸው ላይ ይታጠቁ፤ እንዲያልባቸው የሚያደርግ ማንኛውንም ልብስ አይልበሱ።¹⁹ ሕዝቡ ወዳለበት ወደ ውጭ አደባባይ ሲወጡ፣ ሲያገለግሉበት የነበረውን ልብስ አውልቀው በተቀደሱት ክፍሎች በመተውሌሎች ልብሶችን ይልበሱ፤ ይኸውም ሕዝቡን በልብሳቸው እንዳይቀድሱ ነው።

²⁰ “የራሳቸውን ጠጉር አይላጩት፤ ወይም አያርዝሙት፤ ነገር ግን ይከርክሙት። ²¹ ማንኛውም ካህን ወደ ውስጠኛው አደባባይ በሚገባበት ጊዜ የወይን ጠጅ አይጠጣ። ²² መበለቶችን ወይም ፈት ሴቶችን አያግቡ፤ ነገር ግን ከእስራኤል ዘር የሆኑ ድንግሎችን ወይም የካህናት ሚስቶች የነበሩትን መበለቶች ማግባት ይችላሉ። ²³ በተቀደሰውና ባልተቀደሰው መካከል ያለውን ልዩነት ለሕዝቤ ያስተምሩ፤ የረከሰውንና ያልረከሰውን እንዴት እንደሚለዩም ያሳዩአቸው።

²⁴ “በማንኛውም ክርክር ካህናት ዳኞች ሆነው ያገልግሉ፤ በሥርዐቱም መሠረት ይወስኑ። የተለዩ በዓላቴን የሚመለከቱ ሕጎችንና ሥርዐቶችን ሁሉ ይጠብቁ፤ ሰንበታቴንም ቅዱስ አድርገው ይጠብቁ።

²⁵ “ካህን ወደ ሞተ ሰው ሬሳ በመጠጋት ራሱን አያርክስ፤ ይሁን እንጂ ሚች አባቱ ወይም እናቱ፤ ወንድ ልጁ ወይም ሴት ልጁ፤ ወንድሙ ወይም ያላገባች እንቱ ብትሆን፤ ራሱን ማርከስ ይችላል። ²⁶ ከነጻም በኋላ፣ ሰባት ቀን መቁያት አለበት። ²⁷ በመቅደሱ ለማገልገል ወደ መቅደሱ ውስጠኛው አደባባይ በሚገባበት ቀን፣ ስለ ራሱ የነጠኤት መሥዋዕት ያቅርብ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

²⁸ “ለካህናቱ ርስታቸው እኔ ብቻ ነኝ፤ በእስራኤል ምንም ዓይነት ርስት አትሰጧቸው፤ እኔ ርስታቸው እሆናለሁ። ²⁹ የእህሉን ቍርባን፣ የነጠኤቱንና የበደሉን መሥዋዕት ይበላሉ፤ በእስራኤል ለእግዚአብሔር የተሰጠው ሁሉ የእነርሱ ይሆናል። ³⁰ ከፍሬ በኩራት ምርጥ የሆነው ሁሉ እንዲሁም ከልዩ ስጦታዎቻችሁ የመጀመሪያው ሁሉ ለካህናት ይሆናል፤ ለቤተ ሰዎቻችሁ ሁሉ በረከት እንዲሆን ከምድር የምታገኙትን መብል በኩራት ለእነርሱ ስጧቸው። ³¹ ካህናት ሞቶ የተገኘውን ወይም በዱር አራዊት የተዘነጠለውን ወፍም ይሁን ሌላ እንስሳ፣ ማንኛውንም ነገር መብላት የለባቸውም።

44+19 ስዕ39፥27-29፤ ዘለ6፥10-11፥27፤ ሕዝ42፥14
44+20 ዘለ21፥5፤ ዘኀ6፥5፤ ሕዝ5፥1
44+21 ዘለ10፥9
44+22 ዘለ21፥7
44+23 ዘዳ7፥2፤ ዘለ13፥50፤15፥31፤ ኤር15፥19፤ ሕዝ22፥26፤ ሐጊ2፥11-13
44+24 ዘለ23፥2፤ ዘዳ17፥8-9፤19፥17፤21፥5፤1ዜ፥23፥4፤2ዜ፥19፥8
44+25 ዘለ21፥1-4
44+26 ዘኀ19፥14
44+27 ዘለ4፥28፤ ዘኀ3፥28፥6፥11
44+28 ዘኀ18፥20፤ ዘዳ18፥1-2፤ ኤሱ13፥33
44+29 ዘለ6፥16፤27፥21፤ ዘዳ18፥9፥14፤ ኤሱ13፥14
44+30 ዘለ25፥21፤ ዘኀ15፥18-21፤18፥12-13፤2ዜ፥31፥5፤10፥10፥35-37
44+31 ስዕ22፥31፤ ዘለ11፥39፥40

45+1 ዘኀ34፥13፤ ሕዝ48፥8-9፥29
45+2 ሕዝ42፥20
45+4 ሕዝ40፥46፤48፥10-11
45+5 ሕዝ48፥13
45+6 ሕዝ48፥15-18
45+7 ሕዝ48፥21
45+8 ዘኀ26፥53፤ ሕዝ46፥18
45+9 መዝ12፥5፤ ኤር22፥3፤ ዘዳ7፥9-10 ፥8፥16
45+10 ዘለ19፥36፤ ዘዳ25፥15፤ ምላ11፥1፤ ኦም8፥4-6፤ ሚዘ6፥10-11
45+11 ኤላ5፥10

የምድራቱ አከፋፈል

45 “ምድራቱን ርስት አድርጋችሁ በዕጣ በምትከፋፈሉበት ጊዜ፣ ርዝመቱ ሃያ አምስት ሺህ⁹ ክንድ፣ ወርዱ ሃያ ሺህ ክንድ የሆነውን አንዱን ክፍል፣ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ስፍራ አድርጋችሁ ስጡ፤ ስፍራውም በሙሉ ቅዱስ ይሆናል፤ ² ከዚሁም አምስት መቶ ክንድ በአምስት መቶ ክንድ፣ ዙሪያው አምሳ ክንድ ባዶ ቦታ ቀርቶ፣ ለመቅደሱ ይሁን። ³ ከተቀደሰውም ስፍራ ላይ ርዝመቱ ሃያ አምስት ሺህ ክንድ፣ ወርዱም ዐሥር ሺህ ክንድ ለካ፤ በዚህም ውስጥ መቅደሱ፣ ይኸውም ቅድስተ ቅዱሳኑ ይሆናል። ⁴ ይህም በቤተ መቅደሱ ውስጥ ለሚያገለግሉና፣ በእግዚአብሔር ፊት ለአገልግሎት ለሚቀርቡ ካህናት፣ ቅዱስ የሆነ የምድራቱ ክፍል ይሆናል። ⁵ ርዝመቱ ሃያ አምስት ሺህ ክንድ፣ ወርዱ ዐሥር ሺህ ክንድ ስፋት ያለው ስፍራ መኖሪያ ከተሞ ቻቸውን እንዲከትሙ¹⁰ በቤተ መቅደስ ለሚያገለግሉ ሌዋውያን ርስት ይሆናል።

⁶ “ከተቀደሰው ስፍራ ጋር የተያያዘ ወርዱ አምስት ሺህ ክንድ፣ ርዝመቱ ሃያ አምስት ሺህ ክንድ የሆነ ቦታ ለከተማዬተ ርስት አድርገህ ስጥ፤ ይህም ለመላው የእስራኤል ቤት ይሆናል።

⁷ “ገዢ ከቅዱሱ ስፍራና ከከተማው ወሰን ግራና ቀኝ ርስት ይኖረዋል፤ ይህም ከምዕራብ በኩል ወደ ምዕራብ አቅጣጫ ምሥራቅ በመዝለቅ፣ ከምዕራብ እስከ ምሥራቅ ያለውን ወሰን ርዝመት ተክትሎ ለአንዱ ነገድ ከተሰጠው ርስት ጋር ጌን ለጌን ይሂዳል። ⁸ ይህም መሬት በእስራኤል ምድር የገዢ ርስት ይሆናል። ከእንግዲህ ገዢ፣ ሕዝቤን አይጨቁኑም፤ ነገር ግን የእስራኤል ቤት በየነገዳቸው ርስት እንዲይዙ ይፈቅዱላቸዋል።

⁹ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “የእስራኤል ገዢ ሆይ! ከልክ ዐልፋችኋል፤ ይብቃችሁ፤ ዐመፅንና ጭቁናን ተወ። ቀናና ትክክል የሆነውን ነገር አድርጉ። የሕዝቤን ርስት መቀማት ይቅርባችሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። ¹⁰ ትክክለኛ ሚዛን ትክክለኛ ኢፍናት ትክክለኛ ባደስ¹¹ ይኑራችሁ። ¹¹ የኢፍናት የባደሱ መመዘኛ ተመሳሳይ

⁹29 የዕብራይስጥ ቃል ዕቃዎችን ወይም ሰዎችን ለእግዚአብሔር ከመስጠት አኳያ የማይለወጥ መደበኛ መስጠትን ያመለክታል
¹⁰1 ሰብዓ ሊቃናትም (በተጨማሪ ቀኝ 3፣ 5እና 48፥9 ይመ)
እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጥ ግን ዐሥር ሺህ ይላል
¹¹5 ሰብዓ ሊቃናትም እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጥ ግን በቤተ መቅደስ ... ሃያ ክፍሎች በንብረትነት ይኖራቸዋል
¹⁰10 ኢፍናት የደረቅ ነገር መስፈሪያ ነው
¹¹10 ባዶስ የሬሻን ነገር መለኪያ ነው

ይሁን፤ አንድ ባዶ ሰው የሆነውን አንድ ዐሥረኛ እንዲሁም አንድ አፍ የሆነውን አንድ ዐሥረኛ ይሆናል፤ ሆኖም ለሁለቱም ሚዛኖች መደብ በኛ መለኪያ ነው።¹² አንድ ሰቅል ሃያ ጌራህ የሚይዝ ይሆናል፤ በሃያ ሰቅል ላይ ሃያ አምስት ሰቅልና ዐሥራ አምስት ሰቅል ሲጨመር አንድ ምናን ይሆናል።¹³

ልዩ ልዩ መሥዋዕትና በዓላት

¹³ “የምታቀርቡት ልዩ መባ ይህ ነው፤ ከአንድ ሆመር መስፈሪያ ሰንዴ አንድ ስድስተኛ አፍ እንዲሁም ከእያንዳንዱ ሆመር ገብስ አንድ ስድስተኛ አፍ ነው።¹⁴ ዘይቱ በባዶ ሰቅል የተወሰነው መስፈሪያ ከእያንዳንዱ ሆመር አንድ ዐሥረኛ ባዶ ስድስት ይሆናል፤ ይኸውም ዐሥር ባዶ ወይም አንድ ሆመር ነው፤ ዐሥር ባዶ ከአንድ ሆመር ጋር እኩል ነው።¹⁵ እንዲሁም ውሃ ከጠገ በው ከእስራኤል መሰማሪያ፤ ሁለት መቶ በግ ካለው ከእያንዳንዱ መንጋ አንድ በግ ይውሰድ። ይህ ሁሉ ለሕዝቡ ማስተሰሪያ ለሚሆነው ለእህል ቊርባን፤ ለሚቃጠል መሥዋዕትና ለኅብረት መሥዋዕት፤ ይህም ይላል፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።¹⁶ የምድራቱ ሕዝብ ሁሉ ይህን ልዩ መባ ለእስራኤል ገዢ ይሰጣሉ።¹⁷ በበዓላት፤ በወር መባቻና በሰንበታት፤ ለእስራኤል ቤት በተወሰኑት በዓላት ሁሉ የሚቃጠል መሥዋዕት፤ የእህል ቊርባንና የመጠጥ ቊርባን ማቅረብ የገዢ ግልፊነት ነው፤ ለእስራኤል ቤት ማስተሰሪያ እንዲሆንም የኅግደብ መሥዋዕት፤ የእህል ቊርባን፤ የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት ያቀርባል።”

¹⁸ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በመጀመሪያው ወር፤ በመጀመሪያው ቀን ነውር የሌለበትን ወይፈን ውሰድ፤ መቅደሱንም አንጸው።¹⁹ ከህኑም ከኅግደብ መሥዋዕት ደም በመውሰድ በቤተ መቅደሱ በር መቃኖች፤ በመሠዊያው ላይኛ ዕርክን አራት ማእዘንና በውስጡ አደባባይ በር መቃኖች ላይ ይርጨው።²⁰ አንድ ሰው ሳያስብ ወይም ባለማወቅ ኅግደብ ቢሠራ፤ ወር በገባ በሰባተኛው ቀን ይህን ታደርጋለህ፤ በዚህ ዐይነት ለቤተ መቅደሱ ታስተሰርያላችሁ።”

²¹ “በመጀመሪያው ወር በዐሥራ አራተኛው ቀን የፋሲካን በዓል ታከብራላችሁ፤ ይህም እርሾ የሌለበትን እንጀራ የምትበሉበት ሰባት ቀን የሚከበር በዓል ነው።²² በዚያም ቀን ገዢው ስለ ራሱና ስለ ምድሪቱ ሕዝብ ሁሉ አንድ ወይፈን የኅግደብ መሥዋዕት አድርጎ ያቀርባል።²³ በዓሉ በሚከበርበት ሰባቱ ቀን ገዢ በየዕለቱ እንከን የሌለባቸውን ሰባት ወይጠ

45+12 ዘ030+13፤ ዘሌ27+25፤ዘገ13+47
45+15 ዘሌ1+4፤ 6+30
45+17 ዘሌ23+38፤ ዘገ10+10፤1፤78፤ 62፤2ዘ531+3፤አሳ66+23፤ዘገ46+4-12
45+18 ዘ012+2፤ ዘሌ 16+33፤22+20፤ 0-109+14
45+19 ዘሌ16+18 -19፤ዘገ43+17
45+20 ዘሌ4+27
45+21 ዘ012+11
45+22 ዘሌ4+14
45+23 ዘገ22+40፤ 28+16-25፤አጥ42+8
45+24 ዘገ28+12 -13፤ዘገ46+5-7

45+25 ዘሌ23+34 -43፤ዘገ29+12-38፤ ዘ816+13
46+1 ፋ6፤1ዘ59+18፤አሳ66+23፤ ሕዝ40+19
46+2 ፋ8፤12፤ ሕዝ40+39፤44+3
46+3 አሳ66+23፤ ሉቃ1+10
46+5 ፋ11
46+6 ፋ1፤ዘሌ22+20፤ዘገ10+10
46+7 ሕዝ45+24
46+8 ፋ2፤ ሕዝ44+3
46+9 ዘ023+14፤ 34+20

ፈኖችና ሰባት አውራ በጎች የሚቃጠል መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቅርብ፤ በየዕለቱም ለኅግደብ መሥዋዕት አውራ ፍየል ያቅርብ።²⁴ ለአንዱ ወይፈን አንድ የአፍ መስፈሪያ፤ ለአንድ አውራ በግ አንድ የአፍ መስፈሪያ የእህል ቊርባን አድርጎ፤ ለእያንዳንዱም አፍ አንድ የአን መስፈሪያ ዘይት አብሮ ያቅርብ።

²⁵ “በሰባተኛው ወር በዐሥራ አምስተኛው ቀን በሚጀመረው በሰባቱ ቀን በዓል፤ ለኅግደብ መሥዋዕት፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት፤ ለእህል ቊርባንና ለዘይቱም እንዲሁ ያቅርብ።

46 “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ለምሥራቅ ትይዩ የሆነው የውስጠኛው አደባባይ በር በስድስቱ የሥራ ቀኖች ይዘጋ፤ ነገር ግን በሰንበት ቀንና በወር መባቻ ቀን ይከፈት።²⁷ ገዢ ከውጭ በኩል በመግቢያው መተላለፊያ በረንዳ በመግባት በበሩ መቃን አጠገብ ይቆም፤ ከህግደብ የእርሱን የሚቃጠል መሥዋዕትና የኅብረት መሥዋዕት፤ ያቅርቡለት፤ በበሩ መግቢያ ደፍ ላይ ሆኖ ይስገድ፤ ከዚያም ይውጣ፤ በሩ ግን እስከ ምሽት ድረስ አይዘጋ።³ የምድራቱም ሕዝብ በሰንበታትና በወር መባቻ በዓላት በእግዚአብሔር ፊት በበሩ መግቢያ ላይ ይስገዱ።⁴ ገዢ በሰንበት ቀን በእግዚአብሔር ፊት የሚያቀርበው የሚቃጠል መሥዋዕት ስድስት የበግ ጠቦትና አንድ አውራ በግ ነው፤ ሁሉም እንከን የሌላቸው ይሁኑ።⁵ ከአውራ በግ ጋር የሚቀርበው የእህል ቊርባን አንድ የአፍ መስፈሪያ ይሁን፤ ከበግ ጠቦቶቹ ጋር የሚቀርበውም የእህል ቊርባን ሰውየው የወደደውን ያህል ይሁን፤ እያንዳንዱም የአፍ መስፈሪያ አንድ የአን መስፈሪያ ዘይት ይኑረው።⁶ በወር መባቻ በዓል አንድ ወይፈን፤ ስድስት የበግ ጠቦትና አንድ አውራ በግ ያቅርብ፤ ሁሉም እንከን የሌለባቸው ይሁኑ።⁷ ከወይፈኑ ጋር አንድ የአፍ መስፈሪያ፤ ከአውራው በግም ጋር አንድ የአፍ መስፈሪያ የእህል ቊርባን ያቅርብ፤ ከበግ ጠቦቶቹ ጋር የሚቀርበው የእህል ቊርባን ደግሞ ሰውየው የወደደውን ያህል ይሁን፤ እያንዳንዱም የአፍ መስፈሪያ የአን መስፈሪያ ዘይት ይኑረው።⁸ ገዢ ሲገባ፤ በመግቢያው በር መተላለፊያ በረንዳ ይግባ፤ ሲወጣም በዚያው ይውጣ።

⁹ “በተወሰኑት በዓላት የምድራቱ ሕዝብ በእግዚአብሔር ፊት በሚቀርብበት ጊዜ፤ ይሰግድ፤ ዘንድ በሰሜን በር የገባ ሁሉ በደቡብ በር ይውጣ፤ በደቡብ በር የገባም

*11 ሆመር የደረቅ ነገር መስፈሪያ ነው
*15 በትውፊት የድነት መሥዋዕት ይባላል
*2 በትውፊት የድነት መሥዋዕት ይባላል፤ እንዲሁም በፋ17

በሰሜኑ በር ይውጣ፤ በፊት ለፊቱ ባለው በር ይመለስ እንጂ ማንም በገባበት በር አይውጣ።¹⁰ ገዢ በመካከላቸው በመሆን፤ ሲገቡ ይገባል፤ ሲወጡም ይወጣል።

¹¹ “በበዓላትና በተወሰኑት በዓላት፤ ከወ ይፈኑ ጋር አንድ የኢፍ መስፈሪያ፤ ከአውራ በጉም ጋር አንድ የኢፍ መስፈሪያ የእህል ቀኑርባን ያቅርብ፤ ከሰግ ጠቦቶቹ ጋር የሚ ያቀርበው የእህል ቀኑርባን ግን ሰውየው የወደደውን ያህል ይሁን፤ እያንዳንዱም የኢፍ መስፈሪያ አንድ የኢን መስፈሪያ ዘይት ይኑረው።¹² ገዢ በፈቃዱ ለእግዚአብሔር የሚቃጠል መስፈሪያ ሆነ የኅብረት መስፈሪያት በሚያቀርብበት ጊዜ፤ በምስራቅ ትይዩ የሆነው በር ይከፈትለት፤ በሰንበት ቀን እንደሚያደርገው ሁሉ የሚቃጠል መስፈሪያንም ሆነ የኅብረት መስፈሪያን ያቅርብ፤ ከዚያ በኋላ ይወጣል፤ በሩም ይዘጋል።

¹³ “በየቀኑ እንደገና የሌለበትን የአንድ ዓመት ጠቦት የሚቃጠል መስፈሪያ አድርገህ ለእግዚአብሔር አቅርብ፤ ይህንንም በየማ ለዳው ታቀርብላለህ።¹⁴ ከዚህም ጋር አንድ ስድስተኛ የኢፍ መስፈሪያ ዱቄት መለወጥም የሚሆን የኢን መስፈሪያ ሢሶ ዘይት አድርገህ በየማለዳው የእህል ቀኑርባን አቅርብ፤ ይህን የእህል ቀኑርባን ለእግዚአብሔር ማቅ ረብም የዘላለም ሥርዐት ነው።¹⁵ ስለዚህ ዘወትር ለሚቀርበው የሚቃጠል መስፈሪያ በየማለዳው የበግ ጠቦት፤ የእህል ቀኑርባንና ዘይት ይቅረብ።

¹⁶ “ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ገዢ ከርስቱ ላይ ከወንድ ልጆቹ ለአንዱ ስጦታ ቢያደርግ፤ ያ ስጦታ ለዘሩ የሚተላለፍ ነው፤ በውርስም ንብረታቸው ይሆናል።¹⁷ ይሁን እንጂ ገዢ ከርስቱ ላይ ከባሪያዎቹ ለአንዱ ቢሰጥ፤ ባሪያው ነጻ እስከሚወጣበት ዓመት ድረስ የራሱ ሊያደርገው ይችላል፤ ከዚያም ርስቱ ለገዢ ይመለስለታል፤ ርስቱም ለወንድ ልጆቹ ብቻ የሚተላለፍ ይሆናል፤ የእነርሱም ነው።¹⁸ ገዢ ከንብረታቸው በማ ፈናቀል፤ የትኛውንም የሕዝቡን ርስት መው ሰድ አይገባውም፤ ለወንድ ልጆቹ ርስት መስ ጠት ያለበት ከራሱ ንብረት ነው፤ ይኸ ውም ከሕዝቡ ማንም ከርስቱ እንዳይነቀል ነው።”

¹⁹ ከዚያም ያ ሰው በበሩ አጠገብ ባለው መግቢያ አድርጎ፤ ለሰሜን ትይዩ ወደ ሆኑት ወደ ካህናቱ የተቀደሱ ክፍሎች አመጣኝ፤ በምዕራቡም መዳረሻ ያለውን ቦታ አሳየኝ።²⁰ እርሱም፤ “ይህ ስፍራ ሕዝቡን ለመቀደስ መስፈሪያትን ወደ ውጪ አደባባይ እንዲያ ወጡ፤ ካህናቱ የበደሉን መስፈሪያትና የጎጢ

46+10 2ሳጦ፥6+14
-15፥መዝ42+4
46+11 ቀ5
46+12 ቀ2፥
ዘሌ 7+16፥
ሕዝ45+17
46+13 ዘ029+38፥
ዘ7+28+3፥መዝ5+3
46+14 ዘ7+15+6፥
378+11
46+15 ዘ029+38፥
42፥ዘ7+28+5-6
46+16 2ዘ521+3
46+17 ዘሌ25+10
46+18 ዘሌ25+23፥
1ሳጦ፥8+14፥
ሕዝ45+8፥ዘ2+1
-2
46+19ሕዝ42+4፥9

አቱን መስፈሪያት የሚቀቅሉበት፤ የእህሉንም ቀኑርባን የሚጋግሩበት ቦታ ነው” አለኝ።
²¹ ከዚያም ወደ ውጪ አደባባይ አመ ጣኝ፤ በአራቱም ማእዘን ዙሪያ መራኝ፤ በእ ያንዳንዱም ማእዘን ሌላ አደባባይ አየሁ።
²² በውጪ አደባባይ ባለው በአራቱ ማእዘን የታጠሩ አደባባዮች አሉ፤ ርዝመታቸው አርባ ክንድ፤ ወርዳቸውም ሠላሳ ክንድ ነበር፤ በአራቱም ማእዘን ያሉት አደባባዮች እኩል ናቸው።²³ የሥሩ ዙሪያውን ምድጃ የነበረበት፤ በአራቱም አደባባዮች ውስጥ ዙሪያ የድን ጋይ ዕርከን ነበር።²⁴ እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “እነዚህ፤ በቤተ መቅደሱ የሚያገለ ግሉቱ፤ የሕዝቡን መስፈሪያት የሚቀቅሉ ባቸው ስፍራዎች ናቸው።”

ከቤተ መቅደሱ ተነሥቶ የሚፈውስ ወንዝ

47 ከዚያም ያ ሰው ወደ ቤተ መቅደሱ መግቢያ መልሶ አመጣኝ፤ ከቤተ መቅደሱ መድረክ ሥር ውሃ እየወጣ፤ ወደ ምስራቅ ይፈስ ነበር፤ ቤተ መቅደሱ ለምስራቅ ትይዩ ነበርና። ውሃው ከቤተ መቅደሱ በስተ ደቡብ በኩል፤ በመሠዊው ደቡብ በኩል፤ ሥር ሥሩን ይወርዳል።
² ከዚያም በሰሜኑ በር በማውጣት በውጭ አዘር በምስራቅ አቅጣጫ ወዳለው የውጭ በር መራኝ፤ ውሃውም በደቡብ በኩል ይፈስ ነበር።

³ ያም ሰው የመለኪያውን ገመድ በእጁ ይዞ ወደ ምስራቅ በመሄድ፤ አንድ ሺህ ክንድ ለካ፤ ከዚያም እስከ ቁርጭምጭሚት በሚደርሰው ውሃ ውስጥ መራኝ፤⁴ ቀጥሎም አንድ ሺህ ክንድ ለካ፤ እስከ ጉልበት ወደ ሚደርስም ውሃ መራኝ፤ ከዚያም ሌላ አንድ ሺህ ክንድ ለካ፤ እስከ ወገብ ወደሚደርስም ውሃ መራኝ።⁵ እንደ ገናም አንድ ሺህ ክንድ ለካ፤ አሁን ግን ልሻገረው የማልችል ወንዝ ሆነ፤ ምክንያቱም ውሃው ስለ ሞላና ጥልቅ ስለ ነበረ፤ በዋና ካልሆነ በስተቀር በእ ግር ሊሻገሩት የማይቻል ነበረ።⁶ እር ሱም፤ “የሰው ልጅ ሆይ፤ ይህን ታየዋለ ህን?” ሲል ጠየቀኝ።

ከዚያም መልሶ ወደ ወንዙ ዳር መራኝ፤ ገእዚያም በደረሰሁ ጊዜ፤ በወንዙ ግራና ቀኝ ብዙ ዛፍ አየሁ።⁸ እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “ይህ ውሃ ወደ ምስራቅ ምድር ይፈሳል፤ ወደ ባሕሩ ወደሚገባበት ወደ ዓረባ፤ ይወርዳል፤ ወደ ባሕሩም ሲፈስ፤ በዚያ የነበረው ውሃ ንጹሕ ይሆናል።⁹ ወንዙ በሚ ፈስበት ስፍራ ሁሉ ብዙ ሕያዋን ፍጡራን ይኖራሉ። ይህ ውሃ በዚያ ስለሚፈስና ጨውማ

²² በሰሜን-ምሥራቅ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም
²³ ወይም ወደ የርዳናስ ስሌቶ
²⁴ ሙት ባሕርን የመለኪያ

46+20 ቀ24፥
ዘሌ
6+27፥ዘ14+20
47+1 መዝ46+4፥
እ.ሳ55+1፥አ
ሌ3+18፥ራእ22+1
47+2 ሕዝ40+35
47+3 ሕዝ40+3
47+5 ዘ62+10፥
እ.ሳ11+9፥ሰ72+14
47+7 ቀ2፥
ራእ 22+2
47+8 ዘ81+1፥
3+17፥እ.ሳ41+18
47+9 እ.ሳ12+3፥
55+1፥ዮሐ4+14፥
7+37-38

የሆነውን ውሃ ንጹሕ ስለሚያደርገው፤ ማሳ በብዛት ይኖራል፤ ስለዚህ ወንዙ በሚፈሰበት ስፍራ ሁሉ ማንኛውም ነገር በሕይወት ይኖራል።¹⁰ ማሳ አጥማጆች በወንዙ ዳር ይቆማሉ፤ ከዓይ ንጋዲ እስከ ዓ ይንኤግላይም ድረስ ያለው ቦታ መረብ መዘርገያ ይሆናል፤ ዓሣውም እንደ ታላቁ ባሕር¹¹ ዓሣ፤ የተለያየ ዐይነት ይሆናል።¹¹ ነገር ግን ረግ ረጉና ዕቋረው ውሃ ንጹሕ አይሆንም፤ ጨው እንደ ሆነ ይቀራል።¹² በወንዙም ዳርና ዳር፤ ፍሬ የሚያፈሩ የዛፍ ዐይነቶች ሁሉ ይበቅላሉ፤ ቅጠላቸው አይደርቅም፤ ፍሬ አል ባም አይሆኑም። ከመቅደሱ የሚወጣው ውሃ ስለሚፈሰሳቸው በየወሩ ያፈራሉ፤ ፍሬያቸው ለምግብ፤ ቅጠላቸውም ለፈውስ ይሆናል።

የምድራቱ ወሰን

¹³ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ምድራቱን ርስት አድርገህ ለዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ የምታከፋፍሉባቸው፤ ወሰኖች እነዚህ ናቸው፤ የሴፍ ሁለት ዕጣ ይኑረው።¹⁴ እኩል አድርጋችሁ ከፋፍሉት፤ ለቀድሞ አባቶቻችሁ እስጣቸው ዘንድ በተዘረጋች እጅ ስለ ማልሁ፤ ምድራቱ ርስታችሁ ትሆናለች።

¹⁵“የምድራቱ ወሰን ይህ ነው፤

“በሰሜን በኩል ከታላቁ ባሕር አንጎቶ በሔትሎን መንገድ በሐማት መተላለፊያ አድርጎ እስከ ጽዳድ ይደርሳል፤¹⁶ ከዚያም ቤሮታን፤¹⁷ በደማስቆና በሐማት ወሰን መካከል ያለውን ሲብራይምን ዐልፎ፤ በሐውራን ወሰን ላይ እስካለው እስከ ሐጸርሃ ቲጥን ይዘልቃል።¹⁸ ወሰኑ ከባሕሩ በመሥዘት፤ በሰሜኑ የደማስቆ ድንበር አድርጎ፤ የሐማትንም ዳርቻ ወደ ሰሜን ትቶ እስከ ሐጸርዔናንም ይዘልቃል።

¹⁸“በምሥራቅ በኩል ወሰኑ በሐውራንና በደማስቆ መካከል፤ በገለዓድና በእስራኤል ምድር መካከል የርዳናስ ይሆናል፤ የምሥራቁ ድንበር እስከ ምሥራቁ ባሕር ይወርድና እስከ ታማር¹⁹ ይዘልቃል፤ ይህም የምሥራቁ ወሰን ይሆናል።

¹⁹“በደቡብ በኩል ወሰኑ ከታማር ይነሣና እስከ ሜሪባ ቃዴስ ውሃ ይደርሳል፤ ከዚያም የግብፅን ደረቅ ወንዝ ተከትሎ እስከ ታላቁ ባሕር ይዘልቃል፤ ይህ የደቡብ ወሰን ነው።

²⁰“በምዕራብ በኩል ወሰኑ ከሐማት መግቢያ ፊት ለፊት እስካለው ቦታ ድረስ ታላቁ ባሕር ይሆናል፤ ይህም የምዕራብ ወሰን ይሆናል።²¹ እነሆ፤ ይህችን ምድር በእስራኤል ነገድ ቀኝ ጥር ልክ

47+10 ዙጥ34+6፤ እ.ሱ15+62፤ መዝ 104፥25፤ እ.ሳ19፥8፤ ሕዝ26+5፤ማቴ4+19+13+47
47+11 ዙጥ29+23
47+12 ቀኝ7፤ ዙጥ2+9፤መዝ1+3፤ እ.ሳ55፥1፤ኤር17፥8፤ ሕዝ 36፥8፤ ራእ22+2
47+13 ዙጥ48፥16፤ 49፥26፤ዙጥ34+2-12
47+14 ዙጥ12፥7፤ ዙጥ1+8፤ሕዝ36፥12
47+15 ቀኝ19፤ ዙጥ34፥26፤ ሕዝ48፥1
47+16 ዙጥ13፥21፤ 24ጦ፥8፥8፤ ኤር49፥23፤ሕዝ48፥1
47+17 ሕዝ48፥1
47+18 ሕዝ27፥18
47+19 ቀኝ15፤ ዙጥ 15፥18፤ ዙጥ32፥51፤ እ.ሳ27፥12፤ ሕዝ 48፥28
47+20 ዙጥ13፥21፤ 34፥6፤ሕዝ48፥1
47+22 ዙጥ24፥22፤ ዙጥ15+29፥26፥55-56፤ዙጥ24፥19፤ እ.ሳ14፥1፤56፥6-7፤ ሕዝ36፥12፤ ማል3፥5፤ ሮሜ10፥12፤ ኤፌ. 2፥12 -16፥3፥6፤ ቁላ 3፥11
47+23 ዙጥ10፥19
48+1 ዙጥ30፥6፤ ሕዝ47፥15-17፥20
48+2 ኢሳ19፥24-31
48+3 ኢሳ19፥32-39
48+4 ኢሳ17፥1-11
48+5 ኢሳ16፥5-9፤ 17፥7-10፥17
48+6 ኢሳ13፥15-21
48+7 ኢሳ15፥1-63
48+8 ቀኝ21
48+9 ሕዝ45፥1
48+10 ቀኝ21፤ ሕዝ 45፥3-4

ትከፋፈላችሁ፤²² ለራሳችሁ፤ በመካከላችሁ ለሚኖሩት ልጆች ላሏቸው መጻተኞች ርስት አድርጋችሁ መድቡ፤ እነርሱንም እንደ እስራኤል ተወላጆች ቀጠሯቸው፤ እንደ እናንተ ከእስራኤል ነገዶች ርስት ይመደብላቸው።²³ መጻተኞች በማንኛውም ነገድ መካከል ቢቀመጡ፤ በዚያ ርስቱን ስጡት” ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

የምድራቱ አከፋፈል

48 “ሰማቸው የተዘረዘረው ነገዶች እነዚህ ናቸው፤ በሰሜኑ ድንበር የዳን ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የሔትሎንን መንገድ ተከትሎ እስከ ሐማት መተላለፊያ ይደርሳል። ሐጸርዔናንና ከሐማት ቀጥሎ ያለው የደማስቆ ሰሜናዊ ድንበር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ላለው ወሰኑ አንድ ክፍል ይሆናል።

²“የአሴር ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የዳንን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያዋስናል።

³“የንፍታሌም ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የአሴርን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያዋስናል።

⁴“የምናሴ ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የንፍታሌምን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያዋስናል።

⁵“የኤፍሬም ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የምናሴን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያዋስናል።

⁶“የሮቤል ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የኤፍሬምን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያዋስናል።

⁷“የይሁዳ ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የሮቤልን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያዋስናል።

⁸“ይሁዳን ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ የሚያዋስነው ምድር ለመጣ የሚቀርብ ድርሻ ይሆናል፤ ስፋቱም ሃያ አምስት ሺህ ክንድ ነው፤ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያለውም ርዝመቱ፤ ከነገዶቹ ድርሻ እንደ አንዱ ሆኖ፤ መቅደሱ በመካከሉ ይሆናል።

⁹“ለእግዚአብሔር የምታቀርቡት የዚህ መጣ ርዝመት ሃያ አምስት ሺህ ክንድ ሲሆን፤ ስፋቱ ዐሥር ሺህ ክንድ ይሆናል።¹⁰ ይህ ለካህናቱ የተቀደሰ ድርሻ ይሆናል፤ በሰሜን በኩል ርዝመቱ ሃያ አምስት ሺህ

¹⁰ ሜድትራኒያንን የመለከታል፤ እንዲሁም ቀኝ19 እና 20
¹¹15-16 ሰብዓ ሊቃናትንና ሕዝ48፥1 ይመጣ፤ ዕብራይስጡ ግን ... ወደ ደደድ የሚወስደው መንገድ፤ 16. ሐማት ቤሮታን ... ይላል
¹⁷ በዕብራይስጥ 357 የ357 አማራጭ ትርጉም ነው
¹⁸ ሰብዓ ሊቃናትና ሰርስት እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን እስራኤል ባሕሩን በምሥራቅ በኩል ትሰካህ ይላል

ክንድ፣ በምዕራብ በኩል ወርዱ ዐሥር ሺህ ክንድ በምሥራቅ በኩል ወርዱ ዐሥር ሺህ ክንድ ሲሆን በደቡብ በኩል ርዝመቱ ሃያ አምስት ሺህ ክንድ ይሆናል፤ የእግዚአብሔርም መቅደስ በመካከሉ ይቆማል።
 11 ይህም እስራኤላውያን በሳቱ ጊዜ፣ እንደ ሳቱት ሌዋውያን ሳይስቱ ለቀሩት፣ በታማኝነት ላገለገሉኝ ለተቀደሱት ካህናት ለሳይቃውያን ይሆናል።
 12 የሌዋውያንን ምድር ከሚያዋስኘው፣ ከምድሪቱ ቅዱስ ድርሻ እጅግ የተቀደሰው ድርሻ ለእነርሱ ልዩ ስጦታ ይሆናል።
 13 ከካህናቱም ምድር ጌን ለጌን ሌዋውያኑ ሃያ አምስት ሺህ ክንድ ርዝመትና ዐሥር ሺህ ክንድ ወርድ ያለው ይዞታ ይኖራቸዋል፤ ጠቅላላ ርዝመቱ ሃያ አምስት ሺህ ክንድ፣ ወርዱም ዐሥር ሺህ ክንድ ይሆናል።
 14 ከዚህ ላይ መሸጥ ወይም መለወጥ የለባቸውም። ይህ ከምድሪቱ ሁሉ ምርጥ ስለ ሆነ፣ ወደ ሌላ እጅ አይተላለፍም፤ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ነውና።
 15 አምስት ሺህ ክንድ ወርድና ሃያ አምስት ሺህ ክንድ ርዝመት ያለው የቀረው ቦታ ለከተማዬቱ የጋራ ጥቅም፣ ለቤት ሥራና ለከተማ ማሰማሪያ ይውላል፤ ከተማዬቱም በመካከሉ ትሆናለች፤
 16 የከተማዬቱም መጠን በሰሜን አራት ሺህ አምስት መቶ ክንድ፣ በደቡብ አራት ሺህ አምስት መቶ ክንድ፣ በምሥራቅ አራት ሺህ አምስት መቶ ክንድ፣ የምዕራቡም እንዲሁ አራት ሺህ አምስት መቶ ክንድ ይሆናል።
 17 የከተማዬቱ ከተማ ማሰማሪያ ቦታ፣ በሰሜን ሁለት መቶ አምስት ክንድ፣ በደቡብ ሁለት መቶ አምስት ክንድ፣ በምሥራቅ ሁለት መቶ አምስት ክንድ፣ በምዕራብም ሁለት መቶ አምስት ክንድ ይሆናል።
 18 ከዚህ የሚቀረው፣ የተቀደሰውን ክፍል የሚያዋስኘውና በተጓዳኝ ያለው ቦታ በምሥራቅ ዐሥር ሺህ ክንድ፣ በምዕራብ ዐሥር ሺህ ክንድ ይሆናል። ምርቱም ለከተማዬቱ ሠራተኞች ምግብ ይሆናል።
 19 ምድሪቱን የሚያርሱ የከተማዬቱ ሠራተኞች ከሁሉም ነገዶች ይመጣሉ።
 20 አጠቃላይ ይዞታው በአራቱም ማእዘን እኩል ሲሆን፣ እያንዳንዱ ማእዘን ሃያ አምስት ሺህ ክንድ ነው፤ ከከተማዬቱ ድርሻ ጋር የተቀደሰውን ክፍል ልዩ መባ በማድረግ ታስቀምጣላችሁ።
 21 በተቀደሰው ድርሻና በከተማዬቱ ቦታ ግራና ቀኝ ያለው ቀሪ ቦታ፣ ለገዢ ይሆናል፤ ይህም ሃያ አምስት ሺህ ክንድ ከሆነው ከተቀደሰው ቦታ አንጦቶ በምሥራቅ በኩል እስከ ምሥራቁ ወሰን ይዘልቃል፤ በምዕራ

48+11 ስለ8፥35፣ 24፥8፥17፣ ሕዝ14፥11፣44፥15
 48+13 ሕዝ45፥5
 48+14 ስለ25፥34፣ 27፥10፥28
 48+16 ራእ21፥16
 48+18 ሕዝ45፥6
 48+21 ቀ፥8፥10፣ ሕዝ45፥7
 48+23 ኢ.ሱ18፥11-28
 48+24 ዘፍ29፥33፣ ኢ.ሱ19፥1-9
 48+25 ኢ.ሱ19፥17-23
 48+26 ኢ.ሱ19፥10-16
 48+27 ኢ.ሱ13፥24-28
 48+28 ዘፍ14፥7፣ ዘፍ34፥6፣ ሕዝ 47፥19
 48+29 ሕዝ45፥1

ቡም በኩል እንዲሁ ሃያ አምስት ሺህ ክንድ ከሆነው ይዞታ አንጦቶ እስከ ምዕራቡ ወሰን ይዘልቃል። የየነገዱ ድርሻ ከሆነውም መሬት ጌን ለጌን የሚሄዱት ቦታዎች የገዢ ይሆናሉ። የተቀደሰው ቦታና መቅደሱ በመካከላቸው ይሆናሉ።
 22 ስለዚህ የሌዋውያኑ ይዞታና የከተማዬቱ ይዞታ ለገዢ በተሰጠው ቦታ መካከል ይሆናል፤ የገዢ ቦታም በይሁዳ ድንበርና በብንደም ድንበር መካከል ይሆናል።
 23 የቀሩት ነገዶች ድርሻ እንደሚከተለው ይሆናል፤ የብንደም ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ይዘልቃል።
 24 የሰምያን ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የሰምያንን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ይዘልቃል።
 25 የይሳኮር ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የሰምያንን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ይዘልቃል።
 26 የዛብሎን ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የይሳኮርን ምድር ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ይዘልቃል።
 27 የጋድ ነገድ አንድ ድርሻ ይኖረዋል፤ ይህም የዛብሎንን ግዛት ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ይዘልቃል።
 28 የጋድ ደብባቂ ወሰን ከታማር ደቡብ እስከ ሜሪባ ቃይስ ውሆች ይደርሳል፤ የግብፅን ደረቅ ወንዝ ይዞ እስከ ታላቁ ባሕር ይዘልቃል።
 29 ለእስራኤል ነገዶች ርስት አድርጋችሁ የምታከፋፍሏት ምድር ይሆኑ ናት፤ ድርሻዎቻቸውም እነዚህ ናቸው። ይላል ጌታ እግዚአብሔር።
የከተማዬቱ በሮች
 30 የከተማዬቱ መውጫ በሮች እነዚህ ናቸው፤ ከሰሜን በኩል አራት ሺህ አምስት መቶ ክንድ ርዝመት ካለው በር አንጦቶ፣
 31 የከተማዬቱ በሮች በእስራኤል ነገዶች ስም ይጠራሉ፤ በሰሜን በኩል ያሉት ሦስቱ በሮች የሮቤል ነገድ በር፣ የይሁዳ ነገድ በርና የሌዊ ነገድ በር ይሆናሉ።
 32 በምሥራቅ በኩል አራት ሺህ አምስት መቶ ክንድ ርዝመት ባለው በር ሦስት በሮች ይኖራሉ፤ እነዚህም የዮሴፍ በር፣ የብንደም በርና የዳን በር ናቸው።
 33 በደቡብ በኩል አራት ሺህ አምስት መቶ ክንድ ርዝመት ባለው በር ሦስት በሮች አሉ፤ እነዚህም የሰምያን በር፣ የይሳኮር በርና የዛብሎን በር ናቸው።
 28 ሚድትራኒያንን ያመለክታል

<p>³⁴“ በምዕራብ በኩል አራት ሺህ አምስት መቶ ክንድ ርዝመት ባለው በር ሦስት በሮች ይኖራሉ፤ እነዚህም የጋድ በር፣ የአሴር በርና የንፍታሌም በር ናቸው።”</p>	<p>48፥34 2ዜና4፥4፣ ራእ21፥12-13 48፥35 ኢሳ12፥6፣ 24፥23፣ኤር3፥17፣ 14፥9፣ኢሳ3፥21፣ ራእ 3፥12፣21፥3</p>	<p>³⁵“ የከተማዬቱም ዙሪያ ዐሥራ ስምንት ሺህ ክንድ ይሆናል፤ “ የከተማዬቱ ስም፣ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ “እግዚአብሔር በዚያ አለ” ይሆናል።” ”</p>
---	---	--

ትንቢተ ዳንኤል

ዳንኤል በባቢሎን እንዲሠለጥን ተደረገ

1 የይሁዳ ንጉሥ ኢዮአቄም በነገሠ በሦስተኛው ዓመት የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ከበባት።
2 ጌታም የይሁዳን ንጉሥ ኢዮአቄምን በእጧ አብረው ቤተ መቅደስ ካሉት ዕቃዎች ከጥቂቶቹ ጋር በእጁ አሳልፎ ሰጠው፤ ወደ አምላኩ ቤት ወደ ባቢሎን ወሰዳቸው፤ በአምላኩም ግምጃ ቤት ውስጥ አኖራቸው።

3 ከዚያ በኋላ ንጉሡ የቤተ መንግሥቱን ጃንደረቦች አለቃ አስፋኔዝን፣ ከንጉሣዊው ቤተ ሰብና ከመሳፍንቱ ዘር የሆኑትን እስራኤላውያንን እንዲያመጣ አዘዘው፤ ፋእርሱም የአካል ጉዳት የሌለባቸው መልክ መልካሞች፣ ማንኛውንም ትምህርት የመማር ችሎታ ያላቸው፣ ዕውቀት የሞላባቸው፣ ሁሉን ነገር በፍጥነት መረዳት የሚችሉትንና በንጉሡም ቤት ለማገልገል ብቃት ያላቸው ወጣት ወንዶች ናቸው፤ የባቢሎናውያንን ጃንደረቦች ሥነ ጽሑፍ እንዲያስተምራቸውም አዘዘው።
5 ንጉሡም በየዕለቱ የሚበሉትን ምግብና የሚጠጡትን የወይን ጠጅ ከንጉሡ ማዕድ ድርጎ እንዲሰጣቸው አደረገ፤ ለሦስት ዓመት ከሠለጡ በኋላ በንጉሡ አገልግሎት ላይ የሚሰማሩ ናቸው።

6 ከዚህም መካከል ከይሁዳ የመጡት ዳንኤል፣ አናንያ፣ ሚሳኤልና አዛርያ ነበሩ፤ ገዳንደረቦቹ አለቃም አዲስ ስም አወጣላቸው፤ ዳንኤልን ብልጣሶር፣ አናንያን ሲድራቅ፣ ሚሳኤልን ሚሳቅ፣ አዛርያን ኦብደናን ብሎ ጠራቸው።

8 ዳንኤል ግን በንጉሡ ምግብና የወይን ጠጅ እንዳይረከስ ወሰነ፤ በዚህ መንገድ ራሱን እንዳያረከስም የጃንደረቦቹን አለቃ ፈቃድ ጠየቀው።
9 እጧአቄም ለዳንኤል በጃንደረቦቹ አለቃ ፊት ሞገስንና መወደድን ሰጠው።
10 ሆኖም የጃንደረቦቹ አለቃ ለዳን ኤል፣ “መብሉንና መጠጡን የመደበላችሁን ጌታዬን ንጉሡን እፈራለሁ፤ በዕድሜ እንደ እናንተ ካሉ ወጣቶች ይልቅ ከስታችሁ ብትታዩ፣ በንጉሡ ዘንድ በራሴ ላይ አደጋ ታስከትሉብኛላችሁ።” ብሎ ነገረው።

11 ዳንኤልም የጃንደረቦቹን አለቃ በዳን ኤል፣ በአናንያ፣ በሚሳኤልና በአዛርያስ ላይ የሾመውን መጋቢ እንዲህ አለው፤
12 “እባክህ አገልጋዮችህን ለዐሥር ቀን ያህል ፈትነን፤ ለመብል ከአትክልት፣ ለመጠጥም

1፩ 2፯24:1-12፯5
 3፭:6፣ኢር28:14፣
 35:11፣46:2፣50:1
 1፩2 2፯24:13፣2፯5
 3፭7፣ኢር27:19-20፣
 ፲፱5:5-11
 1፩3 2፯20:18፣
 24:15፣ኢሳ39:7
 1፩4 ፋ፡17፣፲፱፭3
 9:6፣ ዕ፲4:7
 1፩5 ፋ፡8፣10፣
 18:19፣ አስ2:5-6፣9
 1፩፭ ሕ፲፱4:14፣ ዳን
 2፯17:25
 1፩7 ኢሳ39:7፣
 ዳን 2:26፣49፣13፣12፣
 4:8፣5፣12፣፲0፣1
 1፩8 ሕ፲፱4:13-14
 1፩9 ፲፱፭:39፣21፣
 1፯78:50፣ ም፯16፣7
 1፩10 ፋ፡5
 1፩12 ራ፡2፣10
 1፩13 ፋ፡16
 1፩14 ራ፡2፣10

1፩15 ፲፱23:25
 1፩16 ፋ፡12-13
 1፩17 ኢዮ12:13፣
 ዳን2:19፣23፣30፣5፣11፣
 7፣1፣8፣1፣፱፯1፣9፣፱፬
 1፩5
 1፩18 ፋ፡5
 1፩19 ፲፱፭41:46
 1፩20 ፲፱፭41:8፣1፯7
 4፣30፣አስ2:15፣ሕ፲፱
 28:3፣ዳን2:13፣28፣
 4፣18፣፱፭3
 1፩21 2፯53፭:22፣
 ዳን6:28፣10፣1
 2፩1 ፋ፡3፣፲፱፭20:3፣
 4፣1:8፣አስ6:1፣ኢዮ
 33:15፣18፣ዳን4:5
 2፩2 ፋ፡10፣፲፱፭፣
 4፣1:8፣፲፱፭7:11፣
 አሳ19:3፣44:25፣ኢር
 27:9፣ዳን4:6
 2፩3 ዳን4:5
 2፩4 ዕ፲፱4:7፣፲፱2:3

ከውሃ በስተቀር ምንም አይሰጠን፤
13 ከዚያም የእኛን መልክና የንጉሡን መብል የሚበሉትን ወጣቶች መልክ አስተያይ፤ በአገልጋዮችህ ላይ የወደድኸውን አድርግብን።”

14 እርሱም በዚህ ነገር ተስማማ፤ ለዐሥር ቀንም ፈተናቸው።

15 ከዐሥር ቀን በኋላም የንጉሡን መብል ከበሉት ከሌሎች ወጣቶች ይልቅ ጤናማ ምንጥ ሰውነታቸው የወፈረ ሆነው ተገኙ።
16 ስለዚህ መጋቢው ምርጥ የሆነውን ምጣቸውንና ሊጠጡት የሚገባውን የወይን ጠጅ አስቀርቶ በምትኩ አትክልት ሰጣቸው።

17 እጧአቄም ለእነዚህ አራት ወጣቶች በማንኛውም ሥነ ጽሑፍና ትምህርት ዕውቀት ጉዳይ ማስተዋልን ሰጣቸው፤ ዳንኤልም ማንኛውንም ራእይና ሕልም የመረዳት ችሎታ ነበረው።

18 ወደ እርሱ እንዲመጡ ንጉሡ የወሰነው ጊዜ ሲደርስ፣ የጃንደረቦቹ አለቃ ወደ ናቡከደነፆር አቀረባቸው፤
19 ንጉሡም ባነጋገራቸው ጊዜ ከመካከላቸው እንደ ዳንኤል፣ አናንያ፣ ሚሳኤልና አዛርያ ያለ ከቶ አልተገኘም፤ ስለዚህ በንጉሡ አገልግሎት ላይ ተሰማሩ።
20 ንጉሡ በጠየቃቸው በማንኛውም የጥበብና የማስተዋል ጉዳይ በመላ ግዛቱ ካሉት አስማተኞችና ድግም ተኞች ሁሉ ዐሥር እጅ በልጠው አገኛቸው።

21 ዳንኤልም፣ ንጉሥ ቂርስ እስከ ነገሠ በት እስከ መጀመሪያው ዓመት ድረስ እዚያው ቁየ።

ናቡከደነፆር ያለመው ሕልም

2 ናቡከደነፆር በነገሠ በሁለተኛው ዓመት ሕልም አለመ፤ መንፈሱ ታወከ፤ እንቅልፍም ከእርሱ ራቀ።
2 ያለመውንም ሕልም እንዲነግሩት ንጉሡ ጠንቋዮችን፣ አስማተኞችን፣ መተተኞችንና ኮከብ ቁጣሪዎችን፣ እንዲጠሩ አዘዘ፤ እነርሱም ገብተው በፊቱ ቆሙ፤
3 እርሱም፣ “አንድ ሕልም አለምሁ፤ ሕልሙም ምን እንደሆነ ለማወቅ መንፈሱ ተጨንቆአል” አላቸው።

4 ከዚያም ኮከብ ቁጣሪዎቹ ለንጉሡ በአረማይክ ቋንቋ “ንጉሥ ሆይ፤ ለዘላለም ንገሥ! ሕልምህን ለአገልጋዮችህ ንገረን፤ እኛም እንፈታልሃለን” አሉት።

² ዕብራይስጡ ሺናር ይላል ።⁴ ወይም ከላዳውያን
² ወይም ከላዳውያን እንዲሁም 4:5 እና 10
³ ወይም ምን እንደ ዘር
⁴ ይህ ምዕራፍ ከዚህ ጀምሮ እስከ ም 7 ድረስ የተጻፈው በአረማይስጥ ነው።

5ንጉሡም ለከከብ ቁጣሪዎቹ እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ሕልሙንና ትርጉሙን ባትነግሩኝ አካላችሁ እንዲቁራረጥና ቤቶቻችሁም የፍርስራሽ ክምር እንዲሆኑ ወስኛለሁ ፊንገር ግን ሕልሙንና ትርጉሙን ባትነግሩኝ፤ ስጦታና ሽልማት፤ ታላቅ ክብርም ከእኔ ትቀበላላችሁ፤ ሕልሙን ንገሩኝ፤ ትርጉሙንም አሳውቁኝ።”

7እነርሱም እንደ ገና፣ “ንጉሥ ሕልሙን ለአገልጋዮቹ ይነገረን፤ እኛም እንተረገጥመዋለን” ብለው መለሱ።

8ንጉሡም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው፤ “እኔ ምን ብዬ እንደወሰንሁ ስለምታውቁ፤ ጊዜ ለማራዘም እንደምትሞክሩ ተረድቼ አለሁ፤ ሕልሙን ባትነግሩኝ፤ አንድ ቅጣት ይጠብቃችኋል፤ ሁኔታው ይለወጣል ብላችሁ በማሰብ የሚያሳስቱ ነገሮችንና ክፉ ሐሳቦችን ልትነግሩኝ አሲራችኋል፤ ስለዚህ ሕልሙን ንገሩኝ፤ ትርጉሙንም ልትነግሩኝ እንደምትችሉ በዚህ ዐውቃለሁ።”

10ከከብ ቁጣሪዎቹም ለንጉሡ እንዲህ ብለው መለሱ፤ “ንጉሡ የጠየቀውን ጥያቄ ሊመልስ የሚችል ሰው በምድር ላይ አይኖሩም! ማንም ንጉሥ ምንም ያህል ታላቅና ኅይል ቢሆን፤ እንዲህ ዐይነት ነገር ማንኛውንም ጠንቋይ፤ አስማተኛ ወይም ከከብ ቁጣሪን ጠይቆ ዐደውቅም። 11ንጉሡ የሚጠይቀው እጅግ አስቸጋሪ ነገር ነው፤ በሰዎች መካከል ከማይኖሩት ከአማልክት በቀር ለንጉሡ የሚገልጽለት የለም።”

12ይህም ንጉሡን እጅግ አበሳጩው፤ አስቁጣውም፤ በባቢሎን ያሉ ጠቢባን ሁሉ እንዲገደሉም አዘዘ፤ 13ጠቢባን ሁሉ እንዲገደሉም ዐዋጅ ወጣ፤ ዳንኤልንና ንደኞቹን ፈልገው እንዲገደሉ ሰዎች ተላኩ።

14የንጉሡ ዘበኞች አለቃ አርዮክ፤ የባቢሎንን ጠቢባን ለመግደል በመጣ ጊዜ፤ ዳንኤል በጥበብና በዘዴ አነጋገረው። 15የንጉሡን መኩንን፤ “ንጉሡ እንዲህ ዐይነት ከባድ ዐዋጅ ያወጣው ስለ ምንድነው?” ሲል ጠየቀው፤ አርዮክም ነገሩን ለዳንኤል ገለጠለት። 16በዚህን ጊዜ፤ ዳንኤልም ገብቶ ሕልሙን ይተረጎምለት ዘንድ ጊዜ እንዲሰጠው ንጉሡን ጠየቀው።

17ከዚህ በኋላ ዳንኤል ወደ ቤቱ ተመልሶ ለንደኞቹ ለአናንያ፤ ለሚሳኤልና ለአዛርያ ነገሩን ገለጠላቸው። 18እርሱና ንደኞቹ ከቀሩት የባቢሎን ጠቢባን ጋር እንዳይገደሉ፤ የሰማይ አምላክ ምሕራት ያደርግላቸውና ምስጢሩንም ይገልጥላቸው ዘንድ እንዲጸልዩ አሳሰባቸው። 19ለዳንኤልም ምስጢሩ በሌሊት በራእይ ተገለጠለት፤

2:5 4:12:11፥ 41:32:10፥11፥ 47:3:29
2:6 4:48:8፥ 5:7:16
2:9 አሰ4:11፥አሳ 41:22-24
2:10 4:2:27፥8፥ 3:8 44:7፥5:8
2:11 ዘፍ41:38
2:12 4:5:8፥ 3:13:19
2:13 8፥21:20፥ 5:19
2:17 8፥1:6
2:18 4:23:10፥ 1:2፥7፥10፥14፥አሳ 37:4፥አር33:3፥የፍ 1:9፥ራእ11:13
2:19 4:28፥አሰ 22:33፥አጥ 33:15፥ 8፥1:17

2:20 አ፥9:4፥ መዝ13:2፥145፥ 1-2፥አር32፥19
2:21 2፥4፥14፥17፥ አ፥12:19፥ መዝ 75:6-7፥119:34፥ 8፥4፥17፥7፥25፥ሮሚ 13:1፥ያሰ1:5
2:22 ዘፍ40:8፥ አ፥ 12:22፥ መዝ139፥11-12፥ አሳ45:7፥አር 23:24፥8፥75:11፥ 1፥4፥2፥10፥104፥13፥ ያሰ1:17
2:23 ዘፍ31:5፥ ዘፍ31:5፥ሕዝ28:3፥ 8፥1:17
2:24 4:14
2:25 ዘፍ21:10፥ 8፥71:6፥5፥13፥6፥13
2:26 8፥1:7
2:27 4:10፥ዘፍ 4:18
2:28 ዘፍ40:8፥ 49:1፥መዝ44፥ አር 10:7፥ ሕዝ28:3፥ 8፥1:20፥45፥ 10:14፥አጥ 4፥13፥ ማቴ24:6፥ራእ11:1፥ 22:6
2:29 ዘፍ41:25
2:30 አሳ45:3፥8፥ 1:17፥አጥ 4:13

ዳንኤልም የሰማይን አምላክ አመሰገነ፤ 20እንዲህም አለ፤

“ጥበብና ኅይል የእርሱ ነውና፤ የእግዚአብሔር ስም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይባረክ።

21ጊዜንና ወቅትን ይለውጣል፤ ነገሥታትን በዙፋን ያስቀምጣል፤ ደግሞም ያወርዳቸዋል፤

ጥበብን ለጠቢባን፤ ዕውቀትንም ለሚያስተውሉ ይሰጣል።

22የጠለቀውንና የተሰወረውን ነገር ይገልጣል፤ በጨለማ ያለውን ያውቃል፤ ብርሃንም ከእርሱ ጋር ይኖራል።

23የአባቶቹ አምላክ ሆይ፤ አመሰግንሃለሁ፤ አከብርሃለሁም፤

ጥበብንና ኅይልን ሰጥተኸኛልና፤ ከአንተ የጠየቅነውን ነገር አሳውቀኸኛል፤

የንጉሡን ሕልም አሳውቀኸኛል።”

ዳንኤል ሕልሙን ተረጎመ

24ዳንኤልም የባቢሎንን ጠቢባን እንዲገደል ንጉሡ ወዳዘዘው ወደ አርዮክ ሄደ፤ “የባቢሎንን ጠቢባን አትግደል፤ ወደ ንጉሡ ወሰደኝ፤ እኔም ሕልሙን አተረጎምለታለሁ” አለው።

25አርዮክም ዳንኤልን ወዲያውኑ ወደ ንጉሡ በመውሰድ፤ “ሕልሙንና ትርጉሙን ለንጉሡ መግለጥ የሚችል ሰው ከይሁዳ ምር ኮኞች መካከል አግኝቻለሁ” አለው።

26ንጉሡም ብልጣሶር የተባለውን ዳንኤልን፤ “የሆሁትን ሕልምና ትርጉሙን ልትነገረኝ ትችላለህ?” አለው።

27ዳንኤልም እንዲህ አለ፤ “አንድም ጠቢብ፤ አስማተኛ፤ ጠንቋይም ሆነ ቃላተኛ ንጉሡ የጠየቀውን ምስጢር መግለጥ የሚችል የለም፤ 28ነገር ግን ምስጢርን የሚገልጥ አምላክ በሰማይ አለ፤ እርሱም በሚመጡት ዘመናት የሚሆነውን ነገር ለንጉሥ ናቡስ ደነዖር ገልጦአል፤ በዐልጋህ ላይ ተኝተህ ሳለ በአእምሮህ የነበረው ሕልምና ራእይ ይህ ነው።

29“ንጉሥ ሆይ፤ ተኝተህ ሳለ፤ አእምሮህ ወደፊት ሊሆን ስላለው ነገር ያሰሳሰል ነበር፤ ምስጢርን ገላጭ የሆነውም ወደ ፊት የሚሆነውን ነገር አሳየህ። 30ይህ ምስጢር ለእኔ የተገለጠው፤ ከሰው ሁሉ ይልቅ ታላቅ ጥበብ ስላለኝ አይደለም፤ ነገር ግን ንጉሥ ሆይ፤ አንተ ትርጉሙን እንድታውቅና በአእምሮህ ታሰሳሰለው የነበረው ነገር ምን እንደ ሆነ ትረዳ ዘንድ ነው።

31። “ንጉሥ ሆይ፤ በፊት ለፊትህ ግዙፍ የሆነ፤ የሚያብረቀርቅና የሚያስፈራ ታላቅ ምስል ቆሞ አየህ፤ 32 የምስሉ ራስ ከንጹሕ ወርቅ፤ ደረቱና ክንዶቹ ከብር፤ ሆዱና ጭኖቹ ከናስ የተሠሩ ነበሩ፤ 33 ቅልጥቶም ከብረት፤ እግሮቹም ከፊሉ ከብረት፤ ከፊሉም ከሽክላ የተሠሩ ነበሩ። 34 ይህን በመመልከት ላይ ሳለህ፤ አንድ ድንጋይ የሰው እጅ ሳይነካው ተፈንቅሎ ወረደ፤ ከብረትና ከሽክላ የተሠሩትን የምስሉን እግሮች መታቸው፤ አደቀቃቸውም። 35 ወዲያውኑም ብረቱ፤ ሽክላው፤ ናሱ፤ ብሩና ወርቁ ተሰባ በሩ፤ በበጋ ወራት በወውደማ ላይ እንደሚገኝ አብቅም ሆኑ፤ ነፋሱም አንዳች ሳያስቀር ጠራረጋቸው፤ ምስሉን የመታው ድንጋይ ግን ታላቅ ተራራ ሆኑ፤ ምድርንም ሞላ።

36። “ሕልሙ ይህ ነበር፤ አሁን ትርጉሙን ለንጉሥ እንናገራለን። 37 ንጉሥ ሆይ፤ አንተ የነገሥታት ንጉሥ ነ። የሰማይ አምላክ መንግሥትንና ሥልጣንን፤ ኅይልንና ክብርን ሰጥቶሃል፤ 38 የሰው ልጆችን፤ የምድር አራዊትንና የሰማይ ወፎችን በእጅህ አሳልፎ ሰጥቶሃል፤ በየትም ቦታ ቢሆኑ፤ በሁሉም ላይ ገዥ አድርጎሃል፤ እንግዲህ የወርቁ ራስ አንተ ነ።

39። “ከአንተም በኋላ ከአንተ የሚያንስ ሌላ መንግሥት ይነሣል፤ ቀጥሎም በናስ የተመሰለው ሦስተኛ መንግሥት ይነሣል፤ መላውን ምድርም ይገዛል። 40 በመጨረሻም ሁሉን ነገር እንደሚቀጠቅጥና እንደሚሰብር ብረት ብርቱ የሆነ አራተኛ መንግሥት ይነሣል፤ ብረት ሁሉን ሰባብሮ እንደሚያደቅ ከእርሱ በፊት የነበሩትን መንግሥታት ሁሉ ሰባብሮ ያደቃቸዋል። 41 እግሮቹና ጣቶቹ ከፊል ብረትና ከፊል ሽክላ ሆነው እንዳየህ፤ እንዲሁ የተከፋፈለ መንግሥት ይሆናል፤ ነገር ግን ብረትና ሽክላ ተደባልቀው እንዳየህ በከፊል የብረት ጥንካሬ ይኖራል። 42 የእግሮቹ ጣቶች ከፊሉ ብረት ከፊሉ ሽክላ እንደ ሆኑ ሁሉ ይህም መንግሥት በከፊሉ ብርቱ በከፊሉ ደካማ ይሆናል። 43 ብረትና ሽክላ ተደባልቀው እንዳየህ ሁሉ ሕዝቡም ድብልቅ ይሆናል፤ ብረትና ሽክላ እንደማይዋሃድ ሁሉ ሕዝቡም በአንድነት አይኖሩም።

44። “በነዚያ ነገሥታት ዘመን፤ የሰማይ አምላክ ፈጽሞ የማይፈርስና ለሌላም ሕዝብ የማይሰጥ መንግሥት ይመሠርታል፤ እነዚያን መንግሥታት ሁሉ ያደቃል፤ እስከ መጨረሻውም ይጠፋቸዋል፤ ይህ መንግሥት ራሱ ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል። 45 የሰው እጅ ሳይነካው ከተራራ ተፈንቅሎ የወረደውና ብረቱን፤ ናሱን፤ ሽክላውን፤ ብሩንና ወርቁን

2፡31 ኢ.ሳ.25፡3-5፤ ፊንገ:17
 2፡34 ቍ.44-45፤ ኢ.ሳ.12፡19፤ 34፡24፤ መዝ2፡9፤ ኢ.ሳ.60፡12፤ ዳን8፡25፤ ዘካ4፡6
 2፡35 መዝ1፡4፤ 37፡10፤ ኢ.ሳ.2፡3፤ 17፡13፤ 4፡15-16፤ ማክ 4፡1፤ ዘካ12፡3
 2፡36 ዘካ40፡12
 2፡37 ፊንገ:12፤ ኢ.ሳ.27፡7፤ ዳን 4፡26
 2፡38 ኢ.ሳ.27፡6፤ ዳን 4፡21-22፤ 15፡18
 2፡39 ዳን7፡5
 2፡40 ዳን7፡7
 2፡44 ዘካ27፡29፤ 14፡9፤ 20፤ መዝ2፡9፤ 110፡5፤ 145፡13፤ ኢ.ሳ.9፡7፤ ዳን 4፡34፤ 6፡26፤ 7፡14፤ 27፤ ኦብ 1፡21፤ ማክ4፡7፤ 13፤ ሐከ2፡22፤ ማቴ 21፡43-44፤ ሉቃ1፡33፤ 1፡ቆሮ15፡24፤ ራሳ11፡15
 2፡45 ዘካ41፡25፤ ኢ.ሳ.28፡16፤ ዳን8፡25፤ ራሳ22፡6
 2፡46 ዳን8፡17፤ ሐ.ሥ.10፡25፤ 14፡13
 2፡47 ቍ.22፡28፤ ዘካ10፡17፤ ዳን4፡9፤ 25፤ 11፡36፤ 1፡ቆሮ14፡25፤ 1፡ጠ.ሞ6፡15
 2፡48 ቍ.6፤ 2፡7፤ 25፤ 28፤ አስ8፡2፤ ዳን1፡20፤ 4፡9፤ 15፤ 11፡8፤ 27
 2፡49 ዳን17፡30፤ 6፡2
 3፡1 ቍ.14፤ ኢ.ሳ.46፤ 6፤ ኢ.ሳ.16፤ 20፤ ፊንገ:19
 3፡2 ቍ.27፤ አስ 1፤ 1፤ ዳን6፡7
 3፡4 ዳን4፡16፤ 25፤ ራሳ10፡11
 3፡5 ቍ.10፤ 15፤ ዘካ4፡21፤ ራሳ13፤ 12
 3፡6 ቍ.11፤ 15፤ 21፤ ኢ.ሳ.29፤ 22፤ ዳን5፤ 19፤ 6፡7፤ ማቴ13፤ 42፤ 50፤ ራሳ13፤ 15
 3፡7 ቍ.5

ያደቀቀው ድንጋይ ራሕይ ትርጓሜ ይህ ነው፡-
 “ታላቁ አምላክ ወደ ፊት የሚሆነውን ለንጉሥ አሳይቶታል፤ ሕልሙ እውነት ነው፤ ትርጓሜውም የታመነ ነው።”

46 ከዚያም ንጉሥ ናቡከደነፆር በግንባሩ ተደፍቶ ለዳንኤል ሰገደለት፤ አከበረውም፤ መሥዋዕትና ዕጣንም እንዲያቀርቡለት አዘዘ። 47 ንጉሡም ዳንኤልን፤ “ይህን ምስጢር ልትገልጥ ችለሃልና፤ በእውነት አምላካችሁ የአማልክት አምላክና የነገሥታት ጌታ፤ ምስጢርንም ገላጭ ነው” አለው።

48 ንጉሡም ዳንኤልን በከፍተኛ ሥልጣን ላይ አስቀመጠው፤ እጅግ ብዙ ስጦታዎች ስጠው፤ የመላው ባቢሎን አውራጃ ገዥ አደረገው፤ በባቢሎን ጠቢባን ሁሉ ላይም አለቃ አድርጎ ሾመው። 49 ከዚህም በላይ በዳንኤል አሳሳቢነት ንጉሡ ሲድራቅን፤ ማሳቅንና አብደናንን የባቢሎን አውራጃ አስተዳዳሪዎች አድርጎ ሾማቸው፤ ዳንኤል ግን በቤተ መንግሥት ተቀመጠ።

የወርቁ ምስልና የእቶን እሳት

3 ንጉሡ ናቡከደነፆር ከፍታው ሥልሳ ክንድ፤ ወርዱ ስድስት ክንድ የሆነ የወርቅ ምስል አሠራ፤ በባቢሎንም አውራጃ በዱራ ሜዳ አቆመው። 2 ከዚያም መካኘትን፤ ሹማምንትን፤ አገረገዦችን፤ አማካሪዎችን፤ የግምጃ ቤት ኅላፊዎችን፤ ዳኞችን፤ ሌሎች የሕግ ዐዋቂዎችንና በየአውራጃው ያሉትን ሹማምንት ሁሉ ላቆመው ምስል ምረቃ በዓል እንዲመጡ ጠራ። 3 መካኘት፤ ሹማምንት፤ አገረገዦችን፤ አማካሪዎችን፤ የግምጃ ቤት ኅላፊዎች፤ ዳኞች፤ ሌሎች የሕግ ዐዋቂዎችና በየአውራጃው ያሉ ሹማምንት ሁሉ ንጉሥ ናቡከደነፆር ላቆመው ምስል ምረቃ በዓል ተሰበሰቡ፤ በምስሉም ፊት ቆሙ።

4 ከዚያም ከፍ ባለ ድምፅ እንዲህ የሚል ዐዋጅ ታወጀ፤ “ሕዝቦች ሆይ፤ መንግሥታትና ልዩ ልዩ ቋንቋ የምትናገሩ ሰዎች ሁሉ፤ እንድታደርጉ የታዘዛችሁት ይህ ነው፡- 5 የመለከትና የእንቢልታ፤ የመሰንቆና የክራር፤ የበገናና የዋሽንት እንዲሁም የዘፈን ሁሉ ድምፅ ስትሰሙ፤ ንጉሥ ናቡከደነፆር ላቆመው የወርቅ ምስል ተደፍቶችሁ መስገድ አለባችሁ፤ 6 ተደፍቶ የማይሰግድ ማንም ሰው ቢኖር፤ ወዲያውኑ በሚንበለበለው የእሳት እቶን ውስጥ ይጣላል።”

7 ስለዚህ የመለከትና የእንቢልታ፤ የመሰንቆና የክራር፤ የበገናና የዋሽንት፤ የዘፈንም ሁሉ ድምፅ በሰሙ ጊዜ ወዲያውኑ ሕዝቡ ሁሉ፤ መንግሥታትና ልዩ ልዩ ቋንቋ የሚናገሩ ሰዎች፤ ንጉሥ ናቡከደነፆር ላቆመው የወርቅ ምስል ተደፍተው ሰገዱ።

⁸በዚህ ጊዜ አንዳንድ ኮከብ ቁጣሪዎች ራዎ ደፊት ቀርበው አይሁድን ከሰሱ፤ ⁹ንጉሥ ናቡከደነፆርንም እንዲህ አሉት፤ “ንጉሥ ሆይ፤ ለዘላለም ንጉሥ! ¹⁰ንጉሥ ሆይ፤ አንተ እንዲህ ብለህ ዐዋጅ አውጥተህ ነበር፤ የመለከትና የእንቢልታ፣ የመሰንቆና የክራር፣ የበገናና የዋሽንት፣ የዘፈንም ድምፅ የሰማ ሁሉ ለወርቁ ምስል ተደፍቶ መስገድ አለበት፤ ¹¹ማንም ተደፍቶ ለወርቁ ምስል ባይሰግድ በሚንበለበለው የእሳት እቶን ውስጥ ይጣሳል። ¹²ነገር ግን ንጉሥ ሆይ፤ በባቢሎን አውራጃ አስተዳዳሪዎች አድርገህ የሾምሃቸው ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብደናን የሚባሉት አንዳንድ አይሁድ ትእዛዝዎን አይቀበሉም፤ አማልክትህን አያገለግሉም፤ አንተም ላቆምሽው የወርቅ ምስል አይሰግዱም።”

¹³ንጉሥ ናቡከደነፆር በታላቅ ቀጣ ሲድራቅን፣ ሚሳቅንና አብደናንን አስጠራቸው፤ እነዚህንም ሰዎች በንጉሡ ፊት አቀረቧቸው፤ ¹⁴ናቡከደነፆርም እንዲህ አላቸው፤ “ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብደናን ሆይ፤ እኔ ላቆምሁት ምስል አለመስገዳችሁ፣ አማልክቴንም አለማገልገላችሁ እውነት ነው? ¹⁵አሁንም ቢሆን የመለከቱንና የእምቢልታውን፣ የመሰንቆውንና የክራሩን፣ የበገናውንና የዋሽንቱን፣ የዘፈኑንም ሁሉ ደምፅ ስትሰሙ፣ እኔ ላቆምሁት የወርቅ ምስል ተደፍታችሁ ለመስገድ ዝግጁ ከሆናችሁ መልካም! ባትሰግዱለት ግን ወዲያ ውኑ ወደሚንበለበለው የእቶን እሳት ውስጥ ትጣላችሁ፤ ታዲያ ከእጅ ሊደድናችሁ የሚችል አምላክ ማን ነው?”

¹⁶ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብደናን ለንጉሡ እንዲህ ብለው መለሱ፤ “ናቡከደነፆር ሆይ፤ በዚህ ጉዳይ ላይ ስለ ራሳችን መልስ መስጠት አያስፈልገንም። ¹⁷ንጉሥ ሆይ፤ በሚንበለበለው የእቶን እሳት ውስጥ ብንጣል፣ የምናመልከው አምላክ ሊደድንን ይችላል፤ ከእጅግም ያደናናል። ¹⁸ነገር ግን ንጉሥ ሆይ፤ ባደድንንም እንኳ አማልክትህን እንደማናገለግል፣ ላቆምሽውም የወርቅ ምስል እንደማንሰግድ ዕውቅ።”

¹⁹ከዚያም ናቡከደነፆር በሲድራቅ፣ በሚሳቅና በአብደናን እጅግ ተቁጣጣ፣ ፊቱም ተለወጠባቸው፤ የእቶን እሳትም ቀደም ሲል ከነበረው ሰባት ዕጥፍ ተደርጎ እንዲነድ አዘዘ፤ ²⁰ከሰራዊቱም ብርቱ የሆኑትን ጥቂት ወታደሮች፣ ሲድራቅን፣ ሚሳቅንና አብደናን አስረው ወደሚንበለበለው የእቶን እሳት ውስጥ እንዲጥሏቸው አዘዘ። ²¹እነርሱም መጡና ጸፈዎቻቸውን፣ ሰራዊቶቻቸውን፣ የራስ ጥምጥማቸውንና ሌሎች ልብሰቻቸውን እንደ ለበሱ ታስረው በሚንበለበለው የእቶን እሳት

3፡8 ኢሳ19፡3፣ 872፡10
 3፡9 ነሀ2፡3፣ 47
 5፡10፡6-6
 3፡10 ቀ፡4-6፣ 876፡12
 3፡12 አስ3፡3፣ 872፡49፡6፣ 13
 3፡13 872፡12
 3፡14 ቀ፡1፣ 3ኢሳ 46፡1፣ ኤር50፡2
 3፡15 2ኤና32፡15፣ ኢሳ36፡18-20
 3፡16 871፡7
 3፡17 ዞ፡48፣ 16፣ ኢ ዮ፡19፣ መዝ 18፡48፣ 27፡1-2፣ ኤር 1፡8፣ 876፡20
 3፡18 ቀ፡28፣ ዘዘ 1፡17፣ ኢሳ፡24፣ 15
 3፡19 ዘሌ26፡18-28
 3፡20 871፡7

3፡22 871፡7
 3፡26 874፡2፡34
 3፡27 ቀ፡2፣ መዝ 91፡3-11፣ ኢሳ43፡2፣ 876፡7፡23፣ ዕብ 11፡32-34
 3፡28 ቀ፡18፣ ዘ8 31፡20፣ ኢዮ13፣ 15፣ መዝ26፡1፣ 34፣ 784፡1 2፡97፡10፣ 87 6፡22፣ ኤሥ፡5፡19፣ 12፡11
 3፡29 ዕገ6፡11፣ 876፡26፡027
 3፡30 872፡49
 4፡1 873፡4፡6፡25

ውስጥ ተጣሉ። ²²የንጉሡ ትእዛዝ አስቸኳይ ስለነበረና የእቶን እሳት እጅግ ስለነደደ፤ የእሳቱ ወላፊን ሲድራቅን፣ ሚሳቅንና አብደናንን ወስደው የጣሏቸውን ወታደሮች ገደላቸው። ²³ሦስቱ ሰዎች ግን ተጠፍረው እንደ ታሰሩ በሚንበለበለው የእቶን እሳት ውስጥ ወደቁ።

²⁴ከዚህ በኋላ ንጉሥ ናቡከደነፆር በአድናቆት ከተቀመጠበት ዘሎ በመሥዋት አማካሪዎቹን “አስረን በእሳት ውስጥ የጣልናቸው ሰዎች ሦስት አልነበሩም?” ሲል ጠየቀ።

እነርሱም፣ “ንጉሥ ሆይ፤ እውነት ነው” አሉ።

²⁵እርሱም፣ “እነሆ፤ ያልታሰሩና ያልተጎዱ አራት ሰዎች በእሳቱ ውስጥ ሲመላለሱ አያለሁ፤ አራተኛውም የአማልክትን ልጅ ይመስላል” አላቸው።

²⁶ናቡከደነፆርም ወደሚነደው የእቶን እሳት በር ቀረብ ብሎ ከፍ ባለ ድምፅ፣ “እናንተ የልዑል አምላክ አገልጋዮች ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብደናን ኑ ውጡ! ወደዚህ ኑ!” አላቸው።

ስለዚህ ሲድራቅ፣ ሚሳቅና አብደናን ከእሳቱ ወጡ፤ ²⁷መኳንንቱ፣ ሹማምንቱ፣ አገረገጦቹና የቤተ መንግሥት አማካሪዎችም በዙሪያቸው ተሰበሰቡ፤ እነርሱም እሳቱ ሰውነታቸውን እንዳልጎዱ፣ ከራሳቸውም ጠጦር አንዲቷ እንኳ እንዳልተቃጠለች አዩ፤ የመጡና ጸፈዎቻቸው መልክ አልተለወጠም፤ የእሳትም ሽታ በላያቸው አልነበረም።

²⁸ከዚያም ናቡከደነፆር እንዲህ አለ፤ “መልአኩን ልኮ አገልጋዮቼን ያዳኝ፤ የሲድራቅ፣ የሚሳቅና የአብደናን አምላክ ይባረክ፤ በእርሱ በመታመን የንጉሡን ትእዛዝ ጥሰው፤ ከአምላካቸው በቀ ሌላ አምላክ ለማገልገልም ሆነ ለእርሱ ለመስገድ ፈቃደኛ ባለ መሆን ሕይወታቸውን አሳልፈው ሰጥተዋልና። ²⁹ስለዚህ እንደዚህ የሚያድን ሌላ አምላክ የለምና በሲድራቅ፣ በሚሳቅና በአብደናን አምላክ ላይ ማናቸውንም ቃል የሚናገሩ ሕዝቦችም ሆኑ ልዩ ልዩ ቋንቋ የሚናገሩ ሁሉ ይቁራረጣሉ፤ ቤቶቻቸውም የፍርስራሽ ክምር ይሆናሉ ብዬ አዝዛለሁ።”

³⁰ከዚያም ንጉሡ ሲድራቅን፣ ሚሳቅንና አብደናንን በባቢሎን አውራጃ ላይ ሾማቸው።

ናቡከደነፆር በሕልሙ ዛፍ አዩ

4 ከንጉሥ ናቡከደነፆር፣ በምድር ሁሉ ለሚኖሩ ሕዝቦች፣ መንግሥታትና ልዩ ልዩ ቋንቋዎችን ለሚናገሩ ሰዎች ሁሉ፤

⁶⁸ ወይም ከጳጳሮች

ሰላም ይብዛላችሁ!
2 ልዑል አምላክ ያደረገልኝን ታምራዊ ምልክቶችንና ድንቅ ሥራዎች ስነግራችሁ እጅግ ደስ እያለኝ ነው።

3 ምልክቱ እንዴት ታላቅ ነው!
ድንቁስ እንዴት ብርቱ ነው!
መንግሥቱ የዘላለም መንግሥት ነው፤ ግዛቱም ከትውልድ እስከ ትውልድ ይኖራል።

4 እኔ ናቡከደነፆር በቤቴ ደልቶኝ በቤተ መንግሥቱም ተመችቶኝ እኖር ነበር፤ 5 አንድ ያስፈራኝ ሕልም አየሁ፤ በወልጋዬ ላይ ተኝቼ ሳለሁ፣ ወደ አእምሮዬ የመጡት ምስሎችና ራእዮች አስደነገጡኝ። 6 ስለዚህ የባቢሎን ጠቢባን ሁሉ ወደ እኔ መጥተው ሕልሜን እንዲተረጎሙልኝ አዘዝሁ። 7 ጠንቋዮቹ፣ አስማተኞቹ፣ ኮከብ ቁጣሪዎቹና ስጦተኞቹ በመጡ ጊዜ ሕልሙን ነገርኋቸው፤ ነገር ግን ሊተረጎሙልኝ አልቻሉም። 8 ባመጨረሻም በአምላኬ ስም ብልጣሮር ተብሎ የተጠራውና የቅዱሳን አማልክት መንፈስ ያለበት ዳንኤል ገብቶ በፊቴ ቆመ፤ ሕልሜንም ነገርሁት።

9 እኔም እንዲህ አልሁት፤ “የጠቢባን አለቃ ብልጣሮር ሆይ፤ የቅዱሳን አማልክት መንፈስ በአንተ ውስጥ እንዳለ ዐውቃለሁ፤ ምንም ዐይነት ምስጢር አያስቸግርህም፤ ያየሁት ሕልም እነሆ፣ ተርጎሙልኝ። 10 በወልጋዬ ላይ ተኝቼ ሳለሁ ያየሁት ራእይ ይህ ነው፡- እነሆ በፊቴ በምድር መካከል ቆመቱ እጅግ ረጅም የሆነ ዛፍ ቆሞ ተመለከትሁ። 11 ዛፍም እጅግ አደገ፤ ጠክረም፣ ጫፉም ሰማይ ደረሰ፤ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስም ይታይ ነበር። 12 ቅጠሎቹ ያማሩ፣ ፍሬዎቹ የተንዠረጉ ነበሩ፤ በላዩም ለሁሉ የሚሆን ምግብ ነበረበት። የምድር አራዊት ከጥላው በታች ያርፉ ነበር፤ በቅርንጫፎቹም ላይ የሰማይ ወፎች ይኖሩ ነበር፤ ፍጥረትም ሁሉ ከእርሱ ይመገብ ነበር።

13 በወልጋዬ ላይ ተኝቼ ሳለሁ ባየሁት ራእይ አንድ ቅዱስ መልአክተኛኝ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ። 14 እርሱም ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ፤ “ዛፉን ቀረጡ፣ ቅርንጫፎቹን ጨፍጭፉ፤ ቅጠሎቹን አራግፉ፤ ፍሬውንም በትኑ፤ ከሥሩ ያሉት እንስሶች፣ በቅርንጫፎቹም ላይ ያሉት ወፎች ይሸሹ። 15 ነገር ግን ጉቶውና ሥሩ በሜዳው ሣር ላይ በብረትና በናስ ታስሮ በመሬት ውስጥ ይቆይ።

“ በሰማይ ጠል ይረሰርስ፤ በጥሻም ውስጥ ከአራዊት ጋር ይነር። 16 አእምሮው ከሰው አእምሮ ይለወጥ፤ የእንስሳም አእምሮ ይሰጠው፤

4፡2 መዝ17፡9፣ ዳን3፡26
4፡3 መዝ105፡27፣ ዳን2፡44፣36፣27
4፡4 መዝ130፡6፣ ኢሳ32፡9
4፡5 ቍ19፡ዘፍ፣ 41፡8፣ኢዮ3፡26፣ መዝ4፡4፣ዳን2፡13፣28፣5፣6
4፡6 ዳን2፡2
4፡7 ዘፍ41፡8፣ኢሳ44፡25፣ዳን2፡2፣10
4፡8 ዘፍ41፡38፣ ዳን1፡7
4፡9 ዳን2፡48፣ 5፡11-12
4፡10 ቍ5፡መዝ4፡4፣ሕዝ31፡3-4
4፡11 ሕዝ19፡11፣ 31፡5
4፡12 ሕዝ17፡23፣ ማቴ13፡32
4፡13 ቍ10፡23፣ ዘዳ33፡2፣ዳን7፡1
4፡14 ኢዮ24፡20 ፣ሕዝ31፡12፣ማቴ3፡10
4፡16 ቍ23፡32

ሰባት ዓመትም ይለፍበት።
17 “ውሳኔው በመልአክተኞች ተገልጾልኝ፤ ፍርዱም በቅዱሳኑ ተነግሮአል፤ ይኸውም፣ ልዑል በሰዎች መንግሥታት ሁሉ ላይ እንደሚገዛና እነዚህንም መንግሥታት ለወደደው እንደሚሰጥ፣ ከሰዎችም የተናቁትን በላይ ያቸው እንደሚሾም፣ ሕያዋን ሁሉ ያውቁ ዘንድ ነው።”

18 “እኔ ናቡከደነፆር ያየሁት ሕልም ይህ ነው፤ አሁንም ብልጣሮር ሆይ፤ በመንግሥቱ ካሉ ጠቢባን ሁሉ አንዳቸውም ሊተረጎሙልኝ ስላልቻሉ፣ ምን ማለት እንደሆነ ንገረኝ። አንተ የአማልክት መንፈስ በውስጥህ ስላለ ልትተረጎሙልኝ ትችላለህ።

ዳንኤል ሕልሙን ተረጎመ

19 ከዚያም ብልጣሮር የተባለው ዳንኤል ለጥቂት ጊዜ በጣም ታወከ፤ ሐሳቡም አስደነገጠው። ንጉሥም፣ “ብልጣሮር ሆይ፤ ሕልሙም ሆነ ትርጎሙ አያስደንግጥህ” አለው።

ብልጣሮርም እንዲህ ብሎ መለሰ፤ “ሕልሙ ለሚጠለህ ይሁን፤ ትርጎሙም ለጠላቶችህ! 20 እጅግ አድጎና ጠንክሮ ያየኸው ዛፍ፣ ጫፉም እስከ ሰማይ ደርሶ በምድር ሁሉ የሚታየው፣ 21 ቅጠሎቹ የሚያምሩ፣ ፍሬውም ተንዠረግሎ ለሁሉ ምግብ የሆነው፣ የዱር አራዊት መጠለያ የሆነውና በቅርንጫፎቹ ላይ ለሰማይ ወፎች ጎጆ መሥሪያ ያለው፣ 22 ንጉሥ ሆይ፤ ያ ዛፍ አንተ ነህ፤ ታላቅና ብርቱ ሆንህ፤ ታላቅነትህ አድጎ እስከ ሰማይ ደረሰ፤ ግዛትህም እስከ ምድር ዳርቻ ተንሰራ።

23 “ንጉሥ ሆይ፤ አንተ፣ ሳፍን ቀረጡ፣ አጥፉትም፤ በብረትና በናስ የታሰረውን ጉቶና ሥሩን በሜዳው ሣር ላይ በብረትና በናስ ታስሮ በመሬት ውስጥ ይቆይ፤ በሰማይ ጠል ይረሰርስ፤ እንደ ዱር አራዊትም ይነር፤ ሰባት ዓመትም ይለፍበት” እያለ ከሰማይ የወረደውን ቅዱሱን መልአክተኛ አየህ።

24 “ንጉሥ ሆይ፤ ትርጎሙ ይህ ነው፤ ልዑሉ በንጉሡ በጌታዬ ላይ ያወጣው ዐዋጅ ይህ ነው፤ 25 ከሕዝብ ተለይተህ ትሰደዳለህ፤ ከዱር አራዊትም ጋር ትኖራለህ፤ እንደ ኩበት ሣር ትባላለህ፤ በሰማይ ጠልም ትረሰርሳለህ፤ ልዑሉ በሰዎች መንግሥታት ሁሉ ላይ እንደሚገዛና እነዚህንም መንግሥታት ለወደደው እንደሚሰጥ እስክታውቅ ድረስ ሰባት ዓመታት ያልፉብሃል። 26 የዛፉ ጉቶ ከነሥሩ እንዲቀር መታዘዙ፣ ሥልጣን ከሰማይ መሆኑን ስታውቅ መንግሥትህ እንደሚመለስ ስልህ ያመለክታል። 27 ስለዚህ ንጉሥ ሆይ፤

17 ወይም ከሰዎች 18 ወይም ጉባዮች እንዲሁም፡ ቍ17 እና 23

ምክራን ሰማ፤ ገጠአት መሥራትን ትተህ ትክክለኛ የሆነውን አድርግ፤ ክፋትን ትተህ ለተጨቁኑት ቸርነትን አድርግ፤ ምናልባት በሰላም የምትኖርበት ዘመን ይራዘምልህ ይሆናል።”

ሕልሙ ተፈጸመ

²⁸ይህ ሁሉ በንጉሡ በናቡከደነፆር ላይ ደረሰ፤ ²⁹ከመሥራ ሁለት ወራት በኋላ፤ ንጉሡ በባቢሎን ቤተ መንግሥት ሰገነት ላይ ሲመላለስ ሳለ፤ ³⁰“በብርቱ ኅይሌ፤ ለገናናው ክብራ ንጉሣዊ መኖሪያ ትሆን ዘንድ ያሠራኝት ታላቂቷ ባቢሎን ይህች አይደለችምን?” አለ።

³¹ንግሣሩን ገና ከአፋ ሳይጨርስ፤ እንዲህ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ፤ “ንጉሥ ናቡከደነፆር ሆይ፤ ስለ አንተ የታወጀው ይህ ነው፤ መንግሥትህ ከአንተ ተወስዶአል፤ ³²ከሕዝብ መካከል ትሰደዳለህ፤ ከዱር አራዊት ጋርም ትኖራለህ፤ እንደ ከብት ሣር ትበላለህ፤ ልዑሉ በሰዎች መንግሥት ሁሉ ላይ ሙሉ ሥልጣን እንዳለውና እነዚህንም መንግሥታት ለወደደው እንደሚሰጥ እስከ ታውቅ ድረስ ሰባት ዓመት ያልፋል።”

³³ወዲያውኑ በናቡከደነፆር ላይ የተነገረው ሁሉ ተፈጸመ፤ ከሕዝቡ መካከል ተሰደደ፤ እንደ ከብትም ሣር በላ። የራስ ጠጉሩ እንደ ንስር ላባና፤ ጥፍሮቹም እንደ ወፍ ጥፍሮች እስኪያደጉ ድረስ ሰውነቱ በሰማይ ጠል ረሰረሰ።

³⁴ጊዜው ከተፈጸመ በኋላ፤ እኔ ናቡከደነፆር ዐይኖቼን ወደ ሰማይ አነግሁ፤ አእምሮቼም ተመለሰልኝ፤ ልዑሉንም ባረክሁት፤ ለዘላለምም የሚኖረውን ወደስሁት፤ ክብርንም ሰጠሁት።

ግዛቱ የዘላለም ግዛት ነው፤ መንግሥቱም ከትውልድ እስከ ትውልድ ይኖራል።

³⁵የምድር ሕዝቦች ሁሉ፤ እንደ አምነት ይቆጠራሉ፤ በሰማይ ኅይላት፤

በምድርም ሕዝቦች ላይ፤ የወደደውን ያደርጋል፤

እጁን መከልከል የሚችል የለም፤ ‘ምን ታደርጋለህ?’ ብሎ የሚጠይቀውም የለም።

³⁶አእምሮቼ እንደ ተመለሰልኝ፤ ወዲያው ለመንግሥቱ ክብር፤ ግርማዊነቴና ሞገሴ ተመለሰልኝ፤ አማካሪዎቼና መኪንንቴ ፈለጉኝ፤ ወደ ዙፋኔም ተመለስሁ፤ ከቀድሞውም የበለጠ ታላቅ ሆንሁ። ³⁷የሰማይ አምላክ የሚያደርገው ሁሉ ትክክል፤ መንገድ

4፡28 ዞጥ23፡19
4፡30 ኢሳ10፡13፤
13፡19፤37፡24-25፤
ጳጳ5፡20፤ፀገ1፡11፤ 2፡4
4፡31 2ሳሙ 22፡28፤
ጳጳ5፡20
4፡32 ኢዮ9፡12
4፡33 ኢዮ24፡8፤
ጳጳ5፡20
4፡34 ኢዮ12፡20፤
መዝ145፡13፤ኢሳ
37፡16፤ጳጳ2፡44፤
5፡21፤6፡26፤12፡7፤
ሉቃ1፡33
4፡35 ዘጳ21፡8፤
32፡39፤ኢዮ9፡4፤
መዝ15፡3፤135፡6፤አ
ሳ14፡24፡27፤
40፡17፤45፡9፤
ጳጳ5፡21፤
ዮና1፡14፤ሮጫ9፡20
4፡36 ምሳ22፡4፤ጳጳ
5፡18
4፡37 ዘሰ15፡2፤ ዘጳ
32፡4፤ኢዮ31፡4፤
40፡11-12፤መዝ
18፡27፤33፡4-5፤
34፡3፤119፡21፤
ኢሳ13፡11፤
ጳጳ5፡ 23፤
ማቴ23፡12

5፡1 4፡30፤ 1ገገ
3፡15፤ኤር50፡35፤
ጳጳ7፡1፤8፡1
5፡2 2ገገ24፡13፤
2ዜና36፤10፤ኦስ1፡7፤2
፤14፤ኢሳ21፡5፤
ኤር52፤19፤ጳጳ1፡2
5፡4 መሳ16፡24፤
ኦስ1፡10፤መዝ135፤
15-18፤ ፅጌ2፡19፤
ራእ9፡20
5፡6 ኢዮ4፤15፤መዝ
22፡14፤ኢሳ7፡2፤ሐዝ
7፤17፤ጳጳ4፡5
5፡7 ዘጳ41፡8፤42፤
ኦስ10፡3፤ኢሳ19፡3፤
44፤25፤ኤር50፡35፤
ጳጳ2፡5-6፤48፤46-7
5፡8 ዘፀ8፡18፤
ጳጳ 2፤10፤4፤18
5፡9 መዝ48፡5፤
ኢሳ 21፡4
5፡10 ዘፀ23፤
ጳጳ 39
5፡11 4፡14፤
ዘጳ41፤38፤ጳጳ1፤17፤2

ቼም ሁሉ ጽድቅ ስለ ሆኑ፤ አሁንም እኔ ናቡከደነፆር እርሱን አወድሰዋለሁ፤ ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ፤ እኩብረዋለሁም፤ እርሱም በትዕቢት የሚመላለሱትን ማዋረድ ይችላል።

በግድግዳው ላይ የታየው ጽሕፈት

5 ንጉሥ ቤልሻህር ለሺህ መኪንንቱ ታላቅ ግብዣ አደረገ፤ በሺህም ፊት የወይን ጠጅ ይጠጣ ነበር። ²ቤልሻህር የወይን ጠጅን እየጠጣ ሳለ፤ አባቱ¹ ናቡከደነፆር ከኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ ያወጣችውን የወርቅና የብር መጠጫዎችን እርሱና መኪንንቱ፤ ሚስቶቹና ፋባቶቹ ይጠጡባቸው ዘንድ እንዲያመጡለት አዘዘ። ³ከዚያም በኢየሩሳሌም ከነበረው ከእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ የተወሰዱትን የወርቅ መጠጫዎች አመጡ፤ ንጉሡና መኪንንቱ፤ ሚስቶቹና ፋባቶቹም ጠጠቸው። ⁴ዋይን ጠጅንም እየጠጡ የወርቅና የብር፤ የናስ፤ የብረት፤ የዕንጨትና የድንጋይ አማልክትን አመሰገኑ።

⁵በድንገትም የሰው እጅ ጣቶች ታዩ፤ በቤተ መንግሥቱ ውስጥ በመቅረቡ ትይዩ ባለው ግድግዳ ልስን ላይ ጻፉ፤ ንጉሡም ይጽፍ የነበረውን እጅ አየ፤ ሞዚያን ጊዜ ንጉሡ በድንጋጤ ተሞላ፤ ፊቱም ተለዋወጠ፤ እጆቹና እግሮቹ ከዱት፤ ጉልበቶቹም ተብረከረኩ።

⁷ንጉሡም ድምፁን ከፍ አድርጎ አስማተኞችን፤ ከከብ ቁጣሪዎችንና¹ መተተኞችን እንዲያስገቡለት አዘዘ፤ ለባቢሎናውያኑ ጠቢባን እንዲህ አላቸው፤ “ይህን ጽሕፈት አንብብ ትርጉሙን የሚነግረኝን ሐምራዊ መጥናጽፊያ አለብሰዋለሁ፤ የወርቅ ሐብልም በዐንገቱ ላይ አጠልቅለታለሁ፤ በመንግሥቱም ላይ ሦስተኛ ገዥ ይሆናል።”

⁸ከዚያም የንጉሡ ጠቢባን ሁሉ ገቡ፤ ነገር ግን ጽሕፈቱን ሊያነብም ሆነ ትርጉሙምን እንደ ሆነ ለንጉሡ ሊነግር የሚችል ማንም አልነበረም። ⁹ንጉሥ ቤልሻህር ከፊት ይልቅ ፈራ፤ ፊቱም እጅግ ተለወጠ፤ መኪንንቱም ግራ ገብቶአቸው ተደናገጡ።

¹⁰ንግሥቲቱም¹ የንጉሡንና የመኪንንቱን ድምፅ ሰምታ ወደ ግብዣው አዳራሽ ገባች፤ እንዲህም አለች፤ “ንጉሥ ሆይ፤ ለዘላለም ንጉሥ፤ አትደንግጥ፤ ፊትህም አይለዋወጥ! ¹¹በመንግሥትህ ውስጥ የቅዱሳን አማልክት መንፈስ ያለበት አንድ ሰው አለ፤ ይህ ሰው በአባትህ ዘመን እንደ አማልክት ጥበብና ማስተዋል፤ ዕውቀትም የሞላበት ሆኖ ተገኝቶአል፤ አባትህ ንጉሥ ናቡከደነፆር የጠንቋዮች፤ የአስማተኞች፤ የኮከብ ቁጣሪ

¹2 ወይም **ሊዮት** ወይም **ቀዳሚ ዘር** እንዲሁም ፋ፡11፤13 እና 18 ማን ወይም **ከዳውያን** እንዲሁም ፋ፡11 ፡10 ወይም **የገሡ እናት**

ዎችና የመተኞች አለቃ አደረገው።¹²ንጉሡ ብልጣሰር ብሎ የጠራው ይህ ዳንኤል መልካም መንፈስ፣ ዕውቀትና ማስተዋል ያለው ሆኖ ተገኘ፤ ሕልምን የመተርጎም፣ እንቅ ቅልሽን የመፍታትና የተሰወረውን የመግ ለጥ ልዩ ችሎታም ነበረው። ስለዚህ ዳን ኤልን አስጠራ፤ እርሱም የጽሕፈቱን ትርጉም ይነግርሃል።¹³

¹³ዳንኤልንም ወደ ንጉሡ አቀረቡት፤ ንጉሡም እንዲህ አለው፤ “ንጉሡ አባቴ ከይሁዳ ማርከ ካመጣቸው መካከል አንዱ የሆንኸው ዳን ኤል አንተ ክን? ¹⁴የአማልክት መንፈስ በው ስጥህ እንዳለ፣ ዕውቀት፣ ማስተዋልና ልዩ ጥበብ እንዳለህ ሰምቻለሁ። ¹⁵ይህን ጽሕፈት አንብበው ትርጉሙ ምን እንደ ሆነ ይነገሩኝ። ዘንድ ጠባባቸው አስማተኞች በፊት ቀርበው ነበር፤ ነገር ግን ሊገልጡት አልቻሉም። ¹⁶አንተ ግን መተርጎምና አስቸጋሪ የሆነውን ነገር መፍታት እንደምትችል ሰምቻለሁ። ይህን ጽሕፈት አን ብባህ ትርጉሙን ብትነግረኝ፣ ሐምራዊ መጥፋት ያለብህ ሃል፤ የወርቅ ሐብል በዐንገትህ ያጠልቁልሃል፤ የመንግሥት ሦስተኛ ሽርም ትደረጋለህ።”

¹⁷ዳንኤልም ለንጉሡ እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ስጦታዎችህን ለራስህ አድርግ፤ ሽልማቶችህንም ለሌላ ሰው ስጥ፤ ይሁን እንጂ ጽሕፈቱን ለንጉሡ አነባለሁ፤ ትርጉሙ ምን እንደሆነም እነግረዋለሁ።”

¹⁸“ንጉሥ ሆይ፤ ልዑል አምላክ ለአባትህ ለናቡከደነቦር ገናናነትንና ታላቅነትን፣ ክብርንና ግርማን ሰጠው። ¹⁹ከሰጠው ታላቅ ሥልጣን የተነሣ ሕዝቦችና መንግሥታት፣ ልዩ ልዩ ቋንቋ የሚናገሩ ሰዎችም ሁሉ ተንቀጠቀጠለት፤ ፈሩትም። ንጉሡም ሊገድል የፈለገውን ይገድል፣ ሊያድን የፈለገውን ያድን፣ ሊሾም የፈለገውን ይሾም፣ ሊያዋርድ የፈለገውንም ያዋርድ ነበር። ²⁰ነገር ግን ልቡ በትዕቢት በጸናና በእብራት በተሞላ ጊዜ ከዙፋኑ ተወገደ፤ ክብሩም ተገፈፈ። ²¹ከሰው መካከል ተሰደደ፤ የእንስሳም አእምሮ ተሰጠው፤ ከዳር አሆኑ ጋር ኖረ፤ እንደ ከብትም ሣር በላ፤ ልዑል አምላክ በሰዎች መንግሥታት ላይ እንደሚገዛና እነርሱንም ለወደደው እንደሚሰጥ እስኪያውቅ ድረስ ሰውነቱ በሰማይ ጠል ረሰ ረሰ።”

²²“ቤልሻዛር ሆይ፤ አንተ ልጁ ሆነህ ይህን ሁሉ ብታውቅም፣ ራስህን ዝቅ አላደረግምም፤ ²³ይልቁንም በሰማይ አምላክ ላይ በመታብይ፣ ራስህን ከፍ ከፍ አደረግህ፤ የመቅደሱን መጠጫዎች አስመጣህ፤ አንተና

፡22:47-48
5፡12 ቍ14-16፣
ዘ፡12:8፣ሕ፡28:3፣
ዳ፡17:6:3
5፡13 እስ2:5-6፣ዳ፡7
6:13
5፡14 ዘ፡41:38፣
ዳ፡2:22
5፡15 ዳ፡4:18
5፡16 ዘ፡41:15፣
42:አስ5:3፣ዳ፡26
5፡17 2፡75:16
5፡18 ኤር27:7፣
28:14፣ዳ፡2:37-38፣
4:36
5፡19 ዳ፡2:12-
13፣3:6፣4:22
5፡20 ኤ፡40:12፣
ኤ፡41:4፣13-15፣
ኤር13:18፣43:10፣
ሕ፡13:10-11፣
ዳ፡4:30፣31፣8:8
5፡21 ሕ፡17:24፣
ዳ፡4:16-17፣35
5፡22 ዘ፡10:3
5፡23 ኤ፡12:10፣
31:4፣መ፡11:15፣
4-8፣ኤ፡13:11፣
14:13፣
ኤር10:23፣44:9፣
48:26፣50:29፣
ዕ፡2:19 ን፡ሠ፡17:28፣
ሪአ 9:20

5፡26 ኤ፡13:6፣
ኤር27:7
5፡27 ኤ፡6:2፣መ፡1
6:9
5፡28 ኤ፡13:17፣
ኤር27:7፣50:41-
43፣ዳ፡26:28
5፡29 ዘ፡41:42፣
ዳ፡2:6
5፡30 ቍ1:አላ 2 1፣
9፣ኤር50:35፣51:31
5፡31 ኤ፡13:3፣
ኤር50:41፣ዳ፡6:19፣
11:11
6፡1 እስ1:ዳ፡5:31
6፡2 ዕ፡14:22፣
ዳ፡2:48-48
6፡3 ዘ፡41:41፣አስ
103፣ዳ፡20:5፣12-14
6፡4 ኤር20:10
6፡5 ሐ፡24:13-16

መኪንንትህ፤ ሚስቶችህና ቀጥቶችህም የወይን ጠጅ ጠጣችሁባቸው፤ ማየት፣ መስማት፣ ማስተዋልም የማይችሉትን የብርና የወርቅ፣ የናስና የብረት፣ የዕንጨትና የድንጋይ አማልክትን አመሰገንህ። ሕይወትህንና መንገድህን ሁሉ በእጁ የያዘውን አምላክ ግን አላከበርህም። ²⁴ስለዚህ እርሱ ጽሕፈቱን የጻፈውን እጅ ላከ።

²⁵“የተጻፈውም ጽሕፈት፣ ‘ማኔ፣ ማኔ፣ ቴቁል፣ ፋሬስ’ ይላል።”

²⁶“የቃሉም ትርጉም ይህ ነው፤ ‘ማኔ’ ማለት እግዚአብሔር የመንግሥትህን ዘመን ቁጠረው፤

ወደ ፍጻሜም አደረሰው ማለት ነው።

²⁷“ቴቁል’ ማለት በሚካን ተመዘንህ፤ ቀለህም ተገኘህ፤ ማለት ነው።”

²⁸“ፋሬስ’ ለ ማለት መንግሥትህ ተከፈለ፤ ለሚደናውያንና ለፋርስ ሰዎች ተሰጠ ማለት ነው።”

²⁹ከዚህ በኋላ በቤልሻዛር ትእዛዝ ዳንኤልን ሐምራዊ መጥፋት አለባቸው፤ የወርቅ ሐብል በዐንገቱ ላይ አጠልቁለት፤ የመንግሥቱም ሦስተኛ ሽርም ሆኖ ተሾመ።

³⁰በዚያኑ ሌሊት የባቢሎናውያንን ንጉሥ ቤልሻዛር ተገደለ፤ ³¹የሥልሳ ሁለት ዓመት ድሜ የነበረው ሜዶናዊው ዳርዮስም መንግሥቱን ወሰደ።

ዳንኤል በአንበሳች ጉድጓድ ውስጥ

6 ዳርዮስ በመንግሥቱ ሁሉ ላይ እንዲገዙ አንድ መቶ ሃያ መሳፍንትን መሾም ፈለገ፤ ²በእነዚህም ላይ ሦስት የበላይ አስተዳዳሪዎችን አደረገ፤ ከእነርሱም አንዱ ዳንኤል ነበረ። ንጉሡ ጉዳት እንዳይደርስበት፣ መሳፍንቱ ተጠሪነታቸው ለሦስቱ የበላይ አስተዳዳሪዎች እንዲሆን ተደረገ። ³ከመሳፍንቱና ከበላይ አስተዳዳሪዎቹ ሁሉ ይልቅ ዳንኤል ልዩ የጥበብ መንፈስ የሞላ በት ሆኖ በመገኘቱ፣ ንጉሡ በመላው ግዛቱ ላይ ሊሾመው አሰበ። ⁴በዚህ ምክንያት የበላይ አስተዳዳሪዎቹና መሳፍንቱ ዳንኤል በሚያከናውነው የመንግሥት ሥራ ሊከሱት ሰበብ ፈለጉ፤ ነገር ግን አላገኙባትም፤ ዳንኤል ታማኝ፣ ጠንቃቃና በሥራው እንከን የሌለ በት ስለ ነበር፣ በእርሱ ላይ ስሕተት ሊያገኙ አልቻሉም። ⁵እነዚህም ሰዎች፣ “ከአምላኩ ሕግ ጋር በተያያዘ ጉዳይ ካልሆነ

²22 ወይም ዘፍ ወይም ምትክ ²⁵ በአረማይክ ኢፋርሲን (ይኸውም ፋርሲን ግለት ነው) ²⁶ ግዜ ግለት የተቀጠረ ወይም ምናን (ራሱን የያለ አንድ የገንዘብ ክፍል) ²⁷ ቴቁል ግለት የተመዘነ ወይም ሰቅል ሊሆን ይችላል። ²⁸ ፋሬስ የፋርሲን ነጠላ ቁጥር ሲሆን ተከፈለ ወይም ገርገሮ ወይም የሰቅል እኩልታ ግለት ሊሆን ይችላል።

³⁰ ወይም ከለዳውያን

በቀር፣ ይህን ሰው የምንሰበት ምንም ሰብስቦ አናገኝበትም” አሉ።

6ከዚያም የበላይ አስተዳዳሪዎቹና መሳፍንቱ በአንድነት ወደ ንጉሡ ሄደው እንዲህ አሉ። “ንጉሥ ዳርዮስ ሆይ፣ ለዘላለም ንገሥት! ንጉሥ ሆይ፣ እስከ ሠላሳ ቀን ድረስ ወደ አንተ ካልሆነ በቀር ማንም ሰው ወደ ሌላ ሰውም ሆነ ወደ ሌላ አምላክ መጸለይ እንደሌለበት ንጉሡ ዐዋጅ እንዲያወጣ፣ ትእዛዙም እንዲፈጸም፣ ይህንም የተላለፈ ወደ አንበሳች ጉድጓድ እንዲጣል፣ የመንግሥት የበላይ አስተዳዳሪዎች፣ መኪንንት፣ መሳፍንት፣ አማካሪዎችና አገረ ገዢዎች ሁሉ በአንድነት ተስማምተዋል። ፊንገሥ ሆይ፣ ይህን ዐዋጅ አውጣ፣ እንደማይሻረውና እንደማይለወጠው የሚደንና የፋርስ ሕግ እንዲሆን ትእዛዙን በጽሑፍ አድርገው።”

9ስለዚህ ንጉሥ ዳርዮስ ዐዋጁ ተጽፎ እንዲወጣ አደረገ።
10ዳንኤልም ዐዋጁ እንደ ወጣ ባወቀ ጊዜ ወደ ቤቱ ሄደ፣ መስኮቶቹ በኢየሩሳሌም አንጻር ተከፍተው ባሉበት በሰገነቱ ቀድሞ ያደርግ እንደ ነበረው በቀን ሦስት ጊዜ ተንበርክኮ ጸለየ፣ አምላኩንም አመሰገነ።
11ሰዎቹም በአንድ ላይ ሄደው፣ ዳንኤልን ሲጸልይና አምላኩን ሲማጸን አገኙት።
12ወደ ንጉሡም ሄደው፣ “ንጉሥ ሆይ፣ በሚቀጥሉት ሠላሳ ቀናት ማንም ሰው ወደ አንተ ካልሆነ በቀር ወደ ሰውም ሆነ ወደ ማንኛውም አምላክ ቢጸልይ፣ በአንበሳች ጉድጓድ ውስጥ እንደሚጣል ዐዋጅ አውጥተህ አልነበረምን?” ሲሉ እርሱ ሰላወጣው ዐዋጅ ጠየቁት።

ንጉሡም፣ “ዐዋጁ እንደማይሻረው እንደ ሚደንና እንደ ፋርስ ሕግ የጸና ነው” ሲል መለሰ።

13እነርሱም ንጉሡን፣ “ንጉሥ ሆይ፣ ከይሁዳ ምርኮኞች አንዱ የሆነው ዳንኤል፣ አንተንም ሆነ በጽሑፍ ያወጣኸውን ዐዋጅ አያከብርም፤ አሁንም በቀን ሦስት ጊዜ ወደ አምላኩ ይጸልያል” አሉት።
14ንጉሡ ይህን በሰማ ጊዜ እጅግ አዘነ፣ ዳንኤልን ለማዳን ወሰነ፣ ፀሐይ እስክትጠልቅም ድረስ የተቻለውን ሁሉ አደረገ።

15ከዚያም ሰዎቹ በአንድ ላይ ወደ ንጉሡ ቀርበው፣ “ንጉሥ ሆይ፣ በሚደንና በፋርስ ሕግ መሠረት፣ አንድ ንጉሥ ያወጣው ዐዋጅም ሆነ ትእዛዝ ለለውጥ እንደማይችል ሰዎች” አሉት።

16ስለዚህ ንጉሡ ትእዛዝ ሰጠ፣ እነርሱም ዳንኤልን አመጡት፣ ወደ አንበሳችም ጉድጓድ ጣሉት። ንጉሡም ዳንኤልን፣ “ሁልጊዜ የምታመልከው አምላክህ ያድንህ” አለው።

6:6 ነገ2:3
6:7 መገ59:3፣ 64:2-6፣ዳን3:2፣6
6:8 አስ1:19
6:10 1ነገ8:29፣ መገ9:5፣6፣ ማ4:6፣6፣ሐሥ5:29
6:11 1ነገ8:48-50፣ መገ5:17፣1ተሰ5:17-18
6:12 አስ1:19፣ ዳን3:8-12
6:13 አስ3:8፣ ሕዝ14:14፣ዳን2:25
6:14 ማር6:26
6:15 አስ8:8
6:16 ቍ7፣ ኢዮ5:19፣ መገ3 7:39-40፣ 97:10

6:17 ማ4:27፣66
6:18 2ሳሙ12:17፣ አስ6:1፣ዳን10:3
6:20 ዳን3:17
6:21 ነገ2:3፣ዳን 3:9
6:22 ቍ27:ዘፍ፣ 32:1፣መገ9:11-13፣ ዳን3:28፣ሐሥ 12:11፣ 2ጠሞ4፣ 17፣ዐጠ1:33
6:23 1ዜና5:20፣ ኢሳ12:2፣ዳን3:27
6:24 ዘዳ19:18-19፣ 24:16፣2ነገ14:6፣አስ 7:9-10፣መገ5:4፣5፣ ኢሳ38:13
6:25 ዳን3:4፣4፣1
6:26 ኢሳ2:11፣ 3:10፣አስ8:17፣መገ5 7:199፣1-3፣ኤር 10:10፣ዳን2:44፣3፣ 29፣12፣7፣ራእ1:18
6:27 ቍ22:ዳን 3:29፣4፣3
6:28 2ዜና36:22፣ ዳን1:21፣5፣28

17ድንጋይ አምጥተው በጉድጓዱ አፍ ላይ ገጠሙበት፣ ንጉሡም፣ በዳንኤል ላይ የተፈጸመው እንዳይለወጥ በራሱ የቀለበት ማኅተምና በመሳፍንቱ ቀለበቶች አተመበት።
18ንጉሡም ወደ ቤተ መንግሥቱ ተመለሰ፣ በዚያም ሌሊት ምግብ ሳይበላ፣ የሚያዝናውም ነገር ሳይቀርብለት ዐደረ፣ እንቅልፍም ከእርሱ ራቀ።

19በማለዳም ገና ጎሕ ሲቀድ፣ ንጉሡ ተነሥቶ ወደ አንበሳቹ ጉድጓድ እየተጣ ደፈ ሄደ።
20ወደ ጉድጓዱም ቀርቦ በሐዘን ድምፅ ዳንኤልን፣ “የሕያው አምላክ አገልጋይ ዳንኤል ሆይ፣ ሁልጊዜ የምታመልከው አምላክህ ከአንበሳቹ ሊያድንህ ችሎአል?” ብሎ ተገኘ።

21ዳንኤልም እንዲህ ብሎ መለሰ፣ “ንጉሥ ሆይ፣ ለዘላለም ንገሥት፣ ጌንጉሥ ሆይ፣ በፊቱ ቅን ሆኜ ስለ ተገኘሁ፣ በአንተም ፊት በደል ስላልተገኘኝ፣ አምላኬ መልአኩን ልክ የአንበሳቹን አፍ ዘጋ፣ እነርሱም አልጉዱኝም።”

22ንጉሡ እጅግ ተደስቶ፣ ዳንኤልን ከጉድጓዱ እንዲያወጡት አዘዘ። ዳንኤል በአምላኩ ታምኖ ነበርና ከጉድጓድ በወጣ ጊዜ፣ አንዳች ጉዳት አልተገኘበትም።

23በንጉሡ ትእዛዝ፣ ዳንኤልን በሐሰት የከሰሱትን ሰዎች፣ ከሚስቶቻቸውና ከልጆቻቸው ጋር አምጥተው፣ በአንበሳቹ ጉድጓድ ውስጥ ጣሏቸው፣ ገና ወደ ጉድጓዱ መጨረሻ ሳይደርሱም፣ አንበሳቹ በጫጩ ቋቸው፣ ዐጥንቶቻቸውንም ሁሉ ሰባበሩ።

25ከዚያ በኋላ ንጉሥ ዳርዮስ፣ በምድር ላይ ለሚኖሩ ሕዝቦች፣ መንግሥታትና ልዩ ልዩ ቋንቋ ለሚናገሩ ሰዎች ሁሉ እንዲህ የሚል መልእክት ጻፈ፣

“ሰላም ይብዛላችሁ!

26“በማንኛውም የመንግሥቱ ግዛት ሰው ሁሉ፣ የዳንኤልን አምላክ እንዲፈራራና እንዲያከብር ይህን ዐዋጅ አውጥቻለሁ።

“እርሱ ለዘላለም የሚኖር፣ ሕያው አምላክ ነውና፣ መንግሥቱ አይጠፋም፤

ለግዛቱም መጨረሻ የለውም።

27እርሱ ይታደጋል፣ ያድናልም፣ በሰማይና በምድር፣ ምልክቶችንና ድንቆችን ያደርጋል፤ ዳንኤልን፣

ከአንበሳች አፍ አድኖታል።”

28ስለዚህ ዳንኤል በዳርዮስ ዘመን መንግሥትና በፋርሳዊው በቂሮስ ዘመን መንግሥት ሁሉ ኑሮው ተሳካለት።

ዳንኤል ስለ አራቱ አራዊት ያየው ሕልም

7 የባቢሎን ንጉሥ ቤልሻዘር በነገሠ በመጀመሪያው ዓመት ዳንኤል በዐልጋው ላይ ተኝቶ ሳለ ሕልም አለመ፣ ራእይም አየ፤ የሕልሙንም ዋና ሐሳብ ጻፈው።

2 ዳንኤል እንዲህ አለ፤ “አራቱ የሰማይ ነፋሳት ታላቁን ባሕር ሲያናውጡት ሌሊት በራእይ አየሁ፤ 3 እርስ በርሳቸው የማይመሳሰሉ አራት ታላላቅ አራዊት ከባሕሩ ወጡ።

4 የመጀመሪያው፣ አንበሳ ይመስል ነበር፤ የንስርም ክንፎች ነበሩት፤ ክንፎቹ እስኪነቃቀሉ ድረስ ተመለከትሁ፤ እንደ ሰው በሁለት እግሩ እንዲቆም ከምድር ከፍ ከፍ ተደረገ፤ የሰውም ልብ ተሰጠው።

5 “እነሆም፣ ሁለተኛው አውሬ ድብ ይመስል ነበር፤ በአንድ ጉኑ ከፍ ብሎአል፤ በአፉ ውስጥ በጥርሶቹ መካከል ሦስት የጉድን ዐጥንቶች ነበሩት። እርሱም፣ ተነሥ፤ እስክትጠግብ ድረስ ሥጋ ብላ! ተባለ።

6 “ከዚያ በኋላ ተመለከትሁ፤ በፊቱ ነብር የሚመስል ሌላ አውሬ ነበር፤ በጀርባውም በኩል የወፍ ክንፍ የሚመስሉ አራት ክንፎች ነበሩት፤ ይህ አውሬ አራት ራስ ነበረው፤ ለመግዛትም ሥልጣን ተሰጠው።

7 “ከዚህ በኋላ በሌሊት ራእይ አየሁ፤ በፊቱም የሚያስፈራሩ የሚያስደነግጥ በጣም ኃይለኛ የሆነ አራተኛ አውሬ ነበር፤ ትልልቅ የብረት ጥርሶች ነበሩት፤ ያደቅና ይበላ፤ የቀረውንም ሁሉ በእግሮቹ ይረጋግጥ ነበር። ከእርሱ በፊት ከነበሩት አራዊት ሁሉ የተለየ ሲሆን፣ ዐሥር ቀንዶች ነበሩት።

8 “ስለ ቀንዶቹ ሳስብ ሳለሁ፣ ከመካከላቸው አንድ ለላ ትንሽ ቀንድ ብቅ ሲል አየሁ፤ ከመጀመሪያዎቹ ቀንዶች ሦስቱ ከፊቱ ተነቃቀሉ፤ ይህም ቀንድ የሰው ዐይኖችን የሚመስሉ ዐይኖች፣ በትዕቢትም የሚናገር አፍ ነበረው።

9 “እኔም ስመለከት፣

“ዙፋኖች ተዘረጉ፤

ጥንታዊ ጥንቱም ተቀመጠ፤

ልብሱ እንደ በረዶ ነጭ ነበረ፤

የራሱም ጠጉር እንደ ጥጥ ነጭ ነበረ፤

ዙፋኑ የእሳት ነበልባል፤

መንኲራኩሮቹም ሁሉ እንደሚነድ እሳት ነበሩ።

10 የእሳት ወንዝ፣ ከፊት ለፊቱ ፈልቆ ይፈስ ነበር፤

ሺህ ጊዜ ሺሆች ያገለግሉት ነበር፤

እልፍ ጊዜ እልፍ በፊቱ ቆመዋል፤

የፍርድ ጉባኤ ተሰየመ፤

መጻሕፍትም ተከፈቱ።

7፡1 መዝ4፡4፣ኤር36፡4፣ሕዝ40፡2፣ ዳን1፡17፣4፡13
7፡2 ሕዝ37፡9፣ ዳን8፡8፣11፣4፡6-7፣ 7፡1
7፡3 ራእ13፡1
7፡4 2ኛነገ24፡1፣ መዝ7፡2፣ኤር4፡7፣ ሕዝ17፡3፣6-13፡2
7፡5 ዳን2፡39
7፡6 ራእ13፡2
7፡7 ሕዝ40፡2፣ ዳን240፡8፣7፡10፣ ራእ12፡3
7፡8 መዝ12፡3፣ዳን8፡9፣ራእ9፡7፣13፡5-6
7፡9 ተ22ነገ22፡19፣ 2ኛነገ18፡18፣ሕዝ15፣ 10፡6፣ግዕ19፡28፣ 28፡3፣ ራእ1፡14፣4፡2፣ 20፡4
7፡10 ዘ832፡32፣ ዘ833፡2፣መዝ50፡3፣ 56፡8፣68፣17፣97፡3፣ኤሳ30፡27፣ዩሁ1፡14፣ ራእ5፡11፣ 20፡11-15
7፡11 ራእ13፡5-6፣ 19፡20
7፡13 ዘ833፡26፣ ኤሳ13፡6፣ሕዝ1፡5፣ 2፣1፣6፣1፣14፣ግዕ3፡2፣4፣1፣ግዕ8፡2፣ ራእ1፡7፣13፣14፡14
7፡14 መዝ7፡2፣11፣ 102፡22፣ ኤሳ16፡5፣ ዳን2፡44፣ ግዕ28፡ 18፣ ዕብ12፡28፣ ራእ11፡15
7፡15 ኤዩ4፡15፣ ዳን4፡19
7፡16 ዳን8፡16፣ 9፡22፣ዘዘ1፡9
7፡18 መዝ16፡3፣ 49፡14፣ኤሳ60፡12-14፣ ሉቃ12፡3፣36፡41፡2፣ 28፡ራእ2፡26፡20፡4
7፡20 ራእ13፡5-6፣ 17፡12
7፡21 ራእ13፡7
7፡22 ግር8፡35
7፡23 ዳን2፡40
7፡24 ራእ17፡12

11 “ቀንዱም ከሚናገረው የትዕቢት ቃል የተነሣ፣ መመልከቴን ቀጠልሁ፤ አውሬው እስኪታረድና አካሉ ደቆ ወደሚንበለበለው እሳት እስኪጣል ድረስ ማየቴን አላቋረጥሁም። 12 ሌሎቹም አራዊት ሥልጣናቸው ተገፎ ነበር፤ ነገር ግን ለተወሰነ ጊዜና ወቅት በሕይወት እንዲኖሩ ተፈቀደላቸው።

13 “ሌሊት ባየሁት ራእይ፣ የሰውን ልጅ የሚመስል ከሰማይ ደመና ጋር ሲመጣ አየሁ፤ ወደ ጥንታዊ ጥንቱ መጣ፤ ወደ ፊቱም አቀረቡት። 14 ሥልጣን፣ ክብርና ታላቅ ኃይል ተሰጠው፤ በልዩ ልዩ ቋንቋ የሚናገሩ ሰዎች፣ መንግሥታትና ሕዝቦች ሰገዱለት፤ ግዛቱም ለዘላለም የማያልፍ ነው፤ መንግሥቱም ፈጽሞ የማይጠፋ ነው።

የሕልሙ ትርጉም

15 “እኔ ዳንኤል በመንፈሴ ታወክሁ፤ ያየሁትም ራእይ እጅግ አስጨነቀኝ። 16 በዚያ ከቆሙት ወደ አንዱ ቀርቤ፣ የዚህ ሁሉ እውነተኛ ትርጉም ምን እንደ ሆነ ጠየቅሁት።

“እርሱም መለሰልኝ፤ የእነዚህንም ነገሮች ትርጉም እንዲህ ሲል ነገረኝ፤ 17 አራቱ ታላላቅ አራዊት ከምድር የሚነሱ መንግሥታት ናቸው፤ 18 ነገር ግን የልዑሉ ቅዱሳን መንግሥቱን ይወስዳሉ፤ ለዘላለምም ይይዙታል፤ አዎን፤ ለዘላለም ይይዙታል።

19 “ከዚያም የሚያደቅቀውንና የሚበላውን፣ የቀረውንም ሁሉ በእግሮቹ የሚረጋግጠውን፣ የብረት ጥርሶችና የናስ ጥፍሮች የነበሩትን፣ ከሌሎቹ አራዊት የተለየ እጅግ አስፈሪ የሆነውን የአራተኛውን አውሬ እውነተኛ ትርጉም ማወቅ ፈለግሁ። 20 ደግሞም በራሱ ላይ ስላሉት ዐሥር ቀንዶች፣ ከመካከላቸው ብቅ ስላለው ቀንድና ከዚህ ቀንድ ፊት ስለ ተነቃቀሉት ሦስት ቀንዶች፣ እንደዚህ ሁም ከሌሎች ስለ በለጠው የሰው ዐይኖች የሚመስሉ ዐይኖች፣ በትዕቢትም የሚናገር አፍ ስለ ነበሩት ስለዚህ ቀንድ ማወቅ ፈለግሁ። 21 እነሆም፣ ይህ ቀንድ በቅዱሳን ላይ ጦርነት ዐውጆ አሸነፋቸው፤ 22 ይህም የሆነው ጥንታዊ ጥንቱ እስኪመጣና ለልዑሉ ቅዱሳን እስኪፈርድላቸው ድረስ ነበር፤ ከዚያም የልዑሉ ቅዱሳን መንግሥቱን የሚወርሱበት ዘመን መጣ።

23 “እርሱም እንዲህ አለኝ፤ ‘አራተኛው አውሬ በምድር ላይ የሚነሣ አራተኛው መንግሥት ነው። ከሌሎች መንግሥታት ሁሉ የተለየ ይሆናል፤ መላውንም ምድር እየረገጠና እያደቀቀ ይበላል። 24 ዐሥር ቀንዶች ከዚህ መንግሥት የሚወጡ ዐሥር

ነገሥታት ናቸው፤ ከዚያም በኋላ ከአነርሱ-
 የተለየ ሌላ ንጉሥ ይነሣል፤ ሦስቱንም ነገ-
 ሥታት ያንበረክካል።²⁵ በልዑል ላይ የዐ-
 መፅ ቃል ይናገራል፤ የልዑልንም ቅዱሳን
 ያስጨንቃል፤ ለበዓላት የተመደበውን ጊዜና
 ሕግን ለመለወጥ ይሞክራል፤ ቅዱሳንም
 ለዘመን፣ ለዘመናት፣ ለዘመን እኩሌታምኸ
 ለአርሱ ዐልፈው ይሰጣሉ።

²⁶ “ነገር ግን የፍርድ ዙፋን ይዘረጋል፤
 ሥልጣኑም ይወሰድበታል፤ ፈጽሞ ለዘላለም
 ይደመሰሳል።²⁷ ከዚያም ከሰማይ በታች
 ያሉ መንግሥታት ልዕልና፣ ሥልጣንና ታላ-
 ቅንነት ለልዑል ሕዝብ፣ ለቅዱሳን ይሰጣል።
 መንግሥቱ የዘላለም መንግሥት ይሆናል፤
 ገዢዎች ሁሉ ያመልኩታል፤ ይታዘዙታልም።

²⁸ “የነገሩ ፍጻሜ ይህ ነው፤ እኔም ዳንኤል
 በሐሳቤ እጅግ ተጨነቅሁ፤ መልኬም ተለዋ-
 ወጠ፤ ይሁን እንጂ ነገሩን በልቤ ጠበቅሁት።”

ዳንኤል በራእይ ያየው አውራ በግና ፍየል

8 ንጉሥ በልሻር በገሥ በሦስተኛው ዓመት፣
 አስቀድሞ ከተገለጠልኝ ራእይ በኋላ እኔ
 ዳንኤል ሌላ ራእይ አየሁ።² በራእዬም፣ በኤ-
 ላም አውራጃ በሱሳ ግንብ ራሴን አየሁት፤
 በራእዬም በአባል ወንዝ አጠገብ ነበርሁ፤
³ ዐይኔን አንሥቼ ስመለከት እነሆ፣ ሁለት
 ቀንዶች ያሉት አውራ በግ በወንዙ አጠ-
 ገብ ቆሞ አየሁ፤ ቀንዶቹም ረጃጅሞች
 ነበሩ፤ ከቀንዶቹም አንዱ ከሌላው ይረዝ
 ማል፤ የበቀለው ግን ዘግይቶ ነበር።⁴ አውራ-
 በጉም ወደ ምዕራብ፣ ወደ ሰሜንና ወደ
 ደቡብ በቀንዱ ሲጉሽም አየሁ። ምንም ዐይ-
 ኑት እንስሳ ሊቋቋመው አልቻለም፤ ከእጁም
 ሊያድን የሚችል አልነበረም፤ የፈለገውን
 ሁሉ አደረገ፤ ታላቅም ሆነ።

⁵ ስለዚህም ነገር እያሰብሁ ሳለሁ፣ በዐ-
 ይኖቹ መካከል ትልቅ ቀንድ ያለው አውራ-
 ፍየል፣ መሬት ሳይነካ ምድርን ሁሉ እያ-
 ቋረጠ በድንገት ከምዕራብ መጣ፤ ሰወንዙ
 አጠገብ ቆሞ ወዳየሁት፤ ሁለት ቀንድ
 ወዳለው አውራ በግ ተንደርድሮ መጣበት፤
 በታላቅ ቀጣም መታወ፤ ገእየወጋውና
 ሁለቱን ቀንዶቹን እየሰበረ፣ በጭካኔ አው-
 ሬውን በግ ሲጉዳ አየሁ፤ አውራ በጉም
 ለመቋቋም ጉልበት አልነበረውም። ፍየሉ
 በምድር ላይ ጥሎ ረገጠው፤ አውራ በጉም
 ከፍየሉ እጅ ለማዳን የሚችል አልነበረም።
⁸ ፍየሉም ታላቅ ሆነ፤ ነገር ግን በኅይሉ በበ-
 ረታ ጊዜ፣ ትልቁ ቀንዱ ተሰበረ፤ በቦታውም
 ወደ አራቱ የሰማይ ነፋሳት የሚያመለክቱ
 አራት ታላላቅ ቀንዶች በቀሉ።

⁹ ከእነዚህም ቀንዶች መካከል በአንዱ
 ላይ አንድ ሌላ ትንሽ ቀንድ በቀለ፤

7:25 ኢ.437:23፣
 472:21፣8:24፣11፣
 36፣12፣7፣ግር1፣15፣
 ሉ.ቃ21:8 ሐ.ሥ1፣
 6-7፣ራእ11፣
 2፣16፣6
 7:26 ራእ19:20
 7:27 ዘፍ14:18፣
 24ጠ-7፣13፣መዝ22:2
 7፣72፣11፣86:9፣145፣
 13፣ኢ.414:2፣87
 2፣44፣4፣34፣ሉ.ቃ1፣
 33፣14፣ሮ6:2፣ራእ
 11፣15፣22፣5
 7:28 ኢ.ዮ4:15፣
 መዝ13፣2፣ኢ.ላ21፣3፣
 474:19
 8:1 471:17፣5፣1
 8:2 ዘፍ10:22፣ዕዝ
 4፣9፣አስ2:8
 8:3 4710:5፣ራእ
 13፣11
 8:4 ኢ.ላ41:3፣87
 11፣3፣16
 8:7 477:7፣ 11፣
 11፣16
 8:8 2ዘፍ26:16-21፣
 475:20፣72፣ራእ 7፣1
 8:9 ሕዝ20:6፣
 477:8፣11፣16

8:10 ኢ.ላ14፣13፣
 477:7፣ራእ
 8:10፣12፣4
 8:11 ፋ.25፣ሕዝ
 46፣13-14፣8711፣ 31፣
 36-37፣12፣11
 8:12 ኢ.ላ48፣1
 8:13 ዘ833፣2፣ኢ.4
 28፣18፣474፣23፣12፣6
 4፣ሉ.ቃ21፣24፣ራእ 11፣2
 8:14 4712፣11-12
 8:15 ፋ.1፣ሕዝ
 2፣1፣8710፣16-18
 8:16 ፋ.2፣877፣
 16፣9፣21፣ሉ.ቃ1፣19
 8:17 ፋ.19፣ሕዝ
 1፣28፣44፣4፣872፣46፣0
 72፣3፣ራእ1፣17
 8:18 ሕዝ2፣2፣87
 10፣9፣16-18፣ዘ፣4፣1
 8:19 መዝ102፣
 13፣ኢ.ላ10፣25፣ዕን 23
 8:20 ሕዝ27፣10
 8:21 4710፣20፣
 11፣3

ወደ ደቡብ፣ ወደ ምሥራቅና ወደ መልካ
 ማቲ ምድር በኅይል አደገ።¹⁰ ወደ ሰማይ
 ሰራዊት እስኪደርስ ድረስ አደገ፤ ከከዋክ-
 ብት ሰራዊትም የተወሰኑትን ወደ ምድር
 ጣለ፤ ረጋገጣቸውም።¹¹ ከሰማይ ሰራዊት
 አለቃ ጋር እስኪተካክል ድረስ ራሱን ከፍ-
 ከፍ አደረገ፤ የልዑልንም የዘወትር መሥ-
 ዋዕት ወሰደበት፤ የመቅደሱንም ስፍራ አረ-
 ከሰ።¹² ከዐመፅ የተነሣም የቅዱሳን ሰራዊት¹⁰
 ከዘወትሩ መሥዋዕት ጋር ለአርሱ አልፎ
 ተሰጠ፤ የሚያደርገው ሁሉ ተከናወነለት፤
 እውነትም ወደ ምድር ተጣለች።

¹³ ከቅዱሳንም አንዱ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላ
 ውም ቅዱስ እንዲህ አለው፤ “ስለ ዘወትሩ
 መሥዋዕት፣ ለጥፋት ምክንያት ስለ ሆነው
 ዐመፅ፣ ከእግር በታች እንዲረገጡ አል-
 ፈው ስለሚሰጡት መቅደስና ሰራዊት የታ-
 የው ራእይ የሚፈጸመው መቼ ነው?”

¹⁴ እርሱም፣ “እስከ ሁለት ሺህ ሦስት
 መቶ ምሽቶችና ማለዳዎች ድረስ ይቆያል፤
 ከዚያም መቅደሱ እንደ ገና ይነጻል” አለኝ።

የራእዩ ትርጓሜ

¹⁵ እኔ ዳንኤል ራእዩን ስመለከትና
 ሳስተውል ሳለ፣ ሰውን የሚመስል ከፊት
 ለፊቱ ቆመ፤¹⁶ ከአባልም፣ “ገብርኤል ሆይ፤
 ለዚህ ሰው የራእዩን ትርጉም ንገረው” ብሎ
 የሚመኸኸኸው ድምፅ ሰማሁ።

¹⁷ እኔ ወደ ቆሞክሮት ስፍራ እየቀረበ ሲመጣ፣
 ደንግጨፍ በግምባሬ ተደፋሁ፤ እርሱም፣
 “የሰው ልጅ ሆይ፤ ራእዩ ስለ ዘመኑ
 ፍጻሜ እንደ ሆነ አስተውል” አለኝ።

¹⁸ እየተናገረኝ ሳለ፣ በምድር ላይ በግንባሬ
 ተደፋሁ፤ በከባድ እንቅልፍም ተዋጥሁ፤
 እርሱ ግን ዳሰሰኝና በእግሮቹ አቆመኝ።

¹⁹ እርሱም እንዲህ አለኝ፣ “ራእዩ በመ-
 ጨረሻው ዘመን ሊሆን ያለውን የሚያመ-
 ለክት ስለ ሆነ፣ በኋላ በቀጣው ዘመን
 ምን እንደሚሆን እነግርሃለሁ፤²⁰ ያየኸው
 ሁለት ቀንዶች የነበሩት አውራ በግ፣
 የሚደንና የፋርስን መንግሥታት ያመለክ-
 ታል።²¹ ጠጉራሙ ፍየል የግሪክ ንጉሥ
 ሲሆን፣ በዐይኖቹም መካከል ያለው ትልቁ
 ቀንድ የመጀመሪያው ንጉሥ ነው።²² የተሰ-
 በረውን ቀንድ የተኩት አራቱ ቀንዶች፣
 ከመንግሥቱ የሚወጡትን አራት መንግ-
 ሥታት ያመለክታሉ፤ ነገር ግን በኅይል
 አይተካከሉትም።

²³ “በዘመነ መንግሥታቸው በስተመጨ-
 ረሻ፣ ዐመፀኞች ፍጹም እየከፉ በሚሄዱ

¹⁰25 ወይም ለአንድ ዓመት፣ ለሌላት ዓመት እንዲሁም ለዓመት
 እኩልም ግ2 ወይም ከመጠቀሚያ ግ9 ወይም መጨረሻው
 በተጣሰው ጊዜ ስለሚሆን

በት ጊዜ፣ አስፈሪ ፊት ያለው አታላይ ንጉሥ ይነሣል።²⁴ እጅግ ብርቱ ይሆናል፤ ነገር ግን በገዛ ኅይሉ አይደለም። አሠ ቃቂ ጥፋት ይፈጽማል፤ የሚያደርገው ሁሉ ይከናወናል። ኅያላን ሰዎችና ቅዱሳ ኑን ሕዝብ ያጠፋል።²⁵ እያዎብረበረ ይበለ ጽጋል፤ ራሱንም ታላቅ አድርጎ ይቁጥራል። በሰላም ተደላድለን ተቀምጠናል ሲሉ፣ ብዙዎችን ያጠፋል፤ በልዑላን ልዑልም ላይ ይነሣል፤ ይሁን እንጂ እርሱም ይጠፋል፤ ነገር ግን በሰው ኅይል አይደለም።²⁶ የተሰጠህ የምሽቱና የማለዳው ራእይ እውነት ነው፤ ነገር ግን ከብዙ ዘመን በኋላ የሚገኘውን ስለሚያመለክት ራእይን ዝጋው።²⁷ እኔ ዳንኤል ዐቅሜ ተሟጦ ነበር፤ ለብዙ ቀናት ታመምሁ፤ ተኛሁም። ከዚያም በኋላ ተነሥቼ ወደ ንጉሠ ሥራ ሄድሁ። ባየሁት ራእይ ተደናግጬ ነበር፤ ነገሩም አልገባኝም።

የዳንኤል ጸሎት

የሚደናወው የአርጤክስስ¹ ልጅ ዳርዮስ በባሉን² በነገሠ በመጀመሪያው ዓመት፣ ጳጳሱን መንግሥቱ በመጀመሪያው ዓመት፣ እኔ ዳንኤል ለነቢዩ ለኤርምያስ በተሰጠው የእግዚአብሔር ቃል መሠረት፣ የኢየሩሳሌም መፈራረስ ሰባ ዓመት እንደሚቆይ ከቅዱሳት መጻሕፍት አስተዋልሁ።³ ስለዚህ ማቅ ለብሼ፣ በራሴም ላይ ዐመድ ነስንሼ፣ በጸምና በጸሎት፣ በምልጃም ፊቴን ወደ ጌታ አምላክ አቀናሁ።

ፋወደ አምላክ ወደ እግዚአብሔር እንዲህ ብዬ፤ ጸሎታዎ፤ ተናዘዝሁም፤

“ከሚወዱህና ትእዛዝህን ከሚፈጽሙ ሁሉ ጋር የፍቅር ቃል ኪዳንህን የምትጠብቅ፣ ታላቅና የተፈራህ አምላክ ጌታ ሆይ፤ ስንኛ ኅጢአት ሠርተናል፤ በድለናልም፤ ክፋትን አድርገናል፤ ዐምፀናልም፤ ከትእዛዝህና ከሕግህ ዘወር ብለናል። ለንጉሥቻችን፣ ለልዑሎቻችንና ለአባቶቻችን እንዲሁም ለምድራቱ ሕዝብ ሁሉ በአንተ ስም የተናገሩትን አገራዎችህን ነቢያትን አልሰማንም።

“ጌታ ሆይ፤ አንተ ጻድቅ ነህ፤ ነገር ግን ለአንተ ታማኞች ባለመሆናችን እኛን በበ ተንህባቸው አገሮች ሁሉ የምንገኝ የይሁዳ ሰዎች፣ የኢየሩሳሌምና የመሳሳው እስራኤል ሕዝብ፣ በሩቅም ሆነ በቅርብ ያለን በዚህ ቀን በጎፍረት ተከናኝበናል።⁸ እግዚአብሔር ሆይ፤ እኛና ንጉሥቻችን፣ ልዑሎቻችንና አባቶቻችን በአንተ ላይ ኅጢአት ስለ ሠራን በጎፍረት ተከናኝጠ በናል። ምንም እንኳን በእርሱ ላይ ያመፅን ብንሆን፣ ጌታ አምላካችን ይቅር ባይና

8:24 ዳን7:25፣ 11:36
 8:25 ዳን2:34፣11: 21:23፣26
 8:26 ኢሳ8:16፣ 29:11፣ዳን10:1፣14፣ ራእ10:4፣22፣10
 8:27 ኢሳ21:3፣ዳን 2:48፣4:19፣10:8
 9:1 ሰጠ46፣ ዳን53:1
 9:2 2ዳን36:21፣ኤር 29:10፣ዘሳ1:12፣7:5
 9:3 2ሳጦ-13፣19፣ 2ዘሳ20:3፣ነህ1:4፣ ኤር 29:12፣ዳን 10:12፣ዮና3:6
 9:4 ዘዳ7:9፣21፣ 1፣78፣23፣30
 9:5 ቀ፡1፣ጦግዘ 106:6፣ኢሳ53:6፣ ኤር8:14፣ዮብ:20፣ 3:42፣
 9:6 2፣7118:12፣ 2ዘሳ29:6፣36፣16፣ ኤር44:5፣ዮፊ5:10፣ ራእ10:7
 9:7 ዘዳ277:3፣ዐ ዘ 9:7፣15፣ጦግዘ44:15፣ ኢሳ42:6፣ኤር3:25፣ 249፣ከሳ 39:23-24፣ ኦግ9:9
 9:8 ነህ9:33፣ኤር 14:20፣ከዝ16:63
 9:9 ዘዳ34:7፣ 2ሳጦ- 24:14፣ነህ9:17፣ኤር1 4:7፣42:12
 9:10 2፣717:13-15፣ 18:12፣ራእ10:7
 9:11 ዘዳ11:26፣ 13:15፣28:15፣2፣7 17:23፣22፣16፣ኢሳ 1:4-6፣ኤር2:29፣ 8:5-10
 9:12 ኢሳ44:26፣ ኤር30:7፣44:26፣23፣ ሕዝ59፣ዳን121፣ኢል 2:2፣ዘሳ1:6፣7፣12
 9:13 ዘዳ4:29፣ኢሳ 9:13፣31፣1፣ኤር2:30
 9:14 ዘዳ18:25፣ 2ዘሳ12:6፣ነህ9:33፣ኢ ፋር12:1፣18:8፣32፣23፣ 40:3፣44:27
 9:15 ዘዳ3:20፣ነህ 9:10፣ኤር32:21
 9:16 ዘዳ15:17፣ ጦግዳ5:11፣ጦግዘ31:1፣ 39:8፣48:1፣85:3፣ ኢሳ5:25፣ኤር 32:32፣ከዝ5:14
 9:17 ዘዳ6:24-26፣ ጦግዘ80:19
 9:18 ዘዳ28:10፣ ጦግ 5:1፣80:14፣116:1፣ ኢሳ37:17፣ኤር7:10-12፣ 25፣29፣ኦ-ቃ18:13
 9:19 1ሳጦ-12:22፣ ጦግ44:23
 9:20 ቀ፡3፣ዐግ10:1፣ ጦግ145:18፣ኢሳ58:9
 9:21 ዘዳ29:3፣ዳን 8:16፣ኦ-ቃ1:19

መሐሪ ነው።¹⁰ እግዚአብሔር አምላካችንን አልታዘዘውም፤ ደግ ሞም በአገልጋዮቹ በነቢያት በኩል የሰጠንን ሕግ አልጠ በቅንም፤¹¹ መላው እስራኤል አንተን ባለመታዘዝ ሕግህን ተላል ፎክል፤ ዘወርም ብሎአል።

“በአንተ ላይ ኅጢአትን ስለ ሠራን፣ በእግዚአብሔር አገልጋይ በሙሴ ሕግ የተጻፈው መሐላና ርግማን ፈሰሰብን።¹² ታላቅ ጥፋት በእኛ ላይ በማምጣት፣ በእኛና በገዢዎቻችን ላይ የተነገረውን ቃል ፈጸምህበን፤ በኢየሩሳሌም ላይ የተደረገውን የሚያህል ከስ ማይ በታች ከቶ የለም።

¹³ በሙሴም ሕግ እንደ ተጻፈው፣ ይህ ሁሉ ጥፋት በእኛ ላይ ደረሰ፤ ሆኖም ከገጠ አታችን በመመለስና እውነትህን በመከተል ከአምላካችን ከእግዚአብሔር ምሕረትን አል ፈለግንም¹⁴ አምላካችን እግዚአብሔር በሚ ያደርገው ሁሉ ጻድቅ ነውና፣ በእኛ ላይ እግዚአብሔር ጥፋት ከማምጣት አልተመ ለሰም፣ እኛም አልታዘዘንም።

¹⁵ “አሁንም ሕዝብህን ከግብፅ ምድር በብርቱ እጅ ያወጣህ፣ እስከዚህም ቀን ድረስ ስምህ እንዲታወቅ ያደረግህ፤ ጌታ አምላካችን ሆይ፤ እኛ ኅጢአትን ሠርተናል፤ አንተንም በድለናል።¹⁶ ጌታ ሆይ፤ ቀድሞ እንዳደረግሽው የጽድቅ ሥራህ ሁሉ ከከ ተማህ ከኢየሩሳሌም፣ ከቅዱሳም ተራራህ ቀጣሪን መልስ፤ በእኛ ኅጢአትና በአባቶቻችን በደል ምክንያት ኢየሩሳሌምና ሕዝብህ በዙሪያችን ባሉት ዘንድ መሣለቂያ ሆነዋል።

¹⁷ “አሁንም አምላካችን ሆይ፤ የአገልጋይ ህን ጸሎትና ልመና ስማ። ጌታ ሆይ፤ ስለ ስምህ ስትል ፊትህን ወደ ፈረሰው መቅደስ መልስ።¹⁸ አምላክ ሆይ፤ ጆርህን አዘገብለህ ስማ፤ ዐይንህን ገልጠህ መጥፋታችንንና ስምህ የተጠራበትን ከተማ ተመልከት። ልመናችንን የምናቀርበው ስለ ጽድቃችን ሳይሆን፣ ስለ ታላቅ ምሕረትህ ነው።¹⁹ ጌታ ሆይ፤ አድምጥ! ጌታ ሆይ፤ ይቅር በል! ጌታ ሆይ፤ ስማ! አድርግም፤ ስምህ በከተማህና በሕዝብህ ላይ ተጠርቶአልና አምላክ ሆይ፤ ስለ ስምህ ስትል አትዘግይ።”

ስባው ሱባዔ

²⁰ እኔም እየተናገርሁና እየጸለይሁ፣ የራሴንና የሕዝቤን የእስራኤልን ኅጢአት እየ ተናዘዘሁ፣ ስለቅዱስ ተራራውም እግዚአብሔር አምላክን እየለመንሁ፤²¹ እየጸለይሁም ሳለሁ፣ በመጀመሪያው ራእይ አይቼው የነበረው ሰው ገብርኤል፣ በሠርክ መሥዋዕት ጊዜ በፍጥነት እየበረረ ወደ እኔ መጣ።²² እር

¹ ወይም አሁን ግን ወይም ከሁሉም

ሱም እንዲህ ብሎ አስረዳኝ፤ “ዳንኤል ሆይ፤ አሁን ጥበብንና ማስተዋልን ልሰጥህ መጥቻለሁ። ጳጳሩን እጅግ የተወደድህ ስለሆንህ፤ ገና መጸለይ ስትጀምር መልስ ተሰጥቶአል። እኔም ይህን ልኅግርህ መጣሁ። ስለዚህ መልእክቱን ልብ በል፤ ራእዩንም አስተውል።

²⁴“ዐመገን ለማስቆም፤ ጎጠኦትን ለማስወገድ፤ በደልን ለማስተሰራይ፤ ዘላለማዊ ጽድቅን ለማምጣት፤ ራእይንና ትንቢትን ለማተምና፤ እጅግ ቅዱስ የሆነውን ለመቀባት ስለ ሕዝብህና ስለ ተቀደሰችው ከተማህ ሰባ ሰባዎቹ ታውኧል።

²⁵ይህንን ዕውቅ፤ አስተውለውም፤ ኢየሩሳሌምን ለማደስና ለመጠገን ዐዋጁን ከወጣበት ጊዜ ጀምሮ፤ ገዥው መሲሕም እስከሚመጣበት ጊዜ ድረስ፤ ሰባት ሰባዎች ሥልሳ ሁለት ሰባዎች ይሆናል። ኢየሩሳሌም ከጌዳና ያዎቿና ከቅጥሮቿ ጋር ትታደሳለች፤ ይህ የሚሆነው ግን በመከራ ጊዜ ነው። ²⁶ከሥልሳ ሁለቱ ሰባዎች በኋላ መሲሕም ይገደላል፤ ምንም አይቀረውም። የሚመጣው አለቃ ሰዎችም፤ ኢየሩሳሌምንና ቤተ መቅደሱን ይደመስሳል። ፍጻሜውም እንደ ጌርፍ ይመጣል፤ ጦርነት እስከ መጨረሻው ይቀጥላል፤ ጥፋትም ታውጅአል። ²⁷አለቃው ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሰባዎች ስቃይ ኪዳኑን ያጸናል፤ በሰባዎችውም እኩሌታ መሥዋዕትና ቀርባን ማቅረብን ያስቀራል። የታወጀው ፍርድ በእርሱ ላይ እስኪፈሰድ ድረስ፤ ጥፋትን የሚያመጣ የጥፋት ርዥሰት በቤተ መቅደሱ ውስጥ ይቆያል።

ዳንኤል በራእይ ያየው ሰው

10 የፋርስ ንጉሥ ቂርስ በነገሠ በሦስተኛው ዓመት፤ ብልጣሮር ለተባለው ዳንኤል ራእይ ታየው። መልእክቱ እውነት ነው፤ ስለ ታላቅ ጦርነትም የሚገልጽ ነበረ። መልእክቱንም ይገነዘብ ዘንድ በራእይ ማስተዋል ተሰጠው።

²በዚያን ጊዜ እኔ ዳንኤል ለሦስት ሳምንት አለቀስሁ፤ ሦስቱም ሳምንት እስኪፈጸም ድረስ ምርጥ ምግብ አልበላሁም፤ ሥጋም ሆነ የወይን ጠጅ ወደ አፌ አልገባም፤ ቅባትም አልተቀባሁም።

⁴በመጀመሪያው ወር በሃያ አራተኛው ቀን፤ በታላቅ በጤግሮስ ወንዝ ዳር ቆሜ፤ ፊት ጠቆ ስመለከት፤ በፊቴ በፍታ የለበሰና በወገብም ላይ ምርጥ የወርቅ ቀበቶ የታጠቀ አንድ ሰው አየሁ። ፊት ጠቆ እንደ ፊት ጠቆ መብረቅ፤ ዐይኖቹ እንደሚንበሰበሰ ፋና፤ ከንዶቹና እግሮቹ እንደ ጋለ ናስ የሚያብረቀቁት ድምፁም እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ ነበር።

9:22 ዳን7:16፤ 10:14፤አግ3:7
9:23 ኢሳ65:24፤ ዳን10:11-12:19፤ ማቴ24:15፤ሉቃ1:28
9:24 ኢሳ1:26፤ 53:10፤56:1፤ዕብ9:12
9:25 1ሳጦ13፤ 14፤ ዕብ3:3፤4:24፤ 6:15፤ማቴ1:17፤ ዮሐ 4:25
9:26 መዝ46:8፤ ኢሳ28:2፤53:8፤ 61:1፤ሕዝ4:5-6፤ ዳን 11:10፤ ናሆ1:8፤ ሐጌ 2:23፤ዘጣ4:14፤ ማቴ16:21
9:27 ኢሳ10:22
10:1 ዳን17:21፤ 8:26
10:2 ዕብ9:4
10:3 ዳን6:18
10:4 ዘግ2:14፤ዳን12:5
10:5 ኢር10:9፤ሕዝ9:2፤ዳን8:3፤ራእ15:6
10:6 ዘግ28:20፤ ኢዮ41:19፤ሕዝ 1:7፤ 24፤ማቴ17:28፤3፤ራእ1:15፤19:12

10:7 2ኃጌ17:20፤ ሐሥ9:7
10:8 ዘግ32:34፤ ኢዮ4:14፤15፤ ዳን 8:27፤ዕብ3:16
10:9 ዳን8:18፤ ማቴ17:6
10:10 ኢር1:9፤ ራእ1:17
10:11 ዘግ6:9፤ ሕዝ 2:1፤ዳን9:23
10:12 ዘሌ16:31፤ ኢሳ65:24፤ዳን9:3፤ 20፤ማቴ14:27
10:13 ቍ21፤ ኢሳ 24:21፤ ዳን12:1፤ይሁ1:9
10:14 ሕዝ12:27፤ ዳን2:28፤8:26፤9:22፤ ዕን2:3
10:15 ሕዝ24:27፤ ሉቃ1:20
10:16 ኢሳ6:7፤ 21:3፤ኢር1:9፤ዳን8:15-18
10:17 ዳን4:19
10:18 ቍ16፤ ዳን 8:18
10:19 ኢሱ1:9፤ መዝ6:23፤ኢሳ61:8፤ 35:4፤ዳን9:23

ጌራእዩን ያየሁት እኔ ዳንኤል ብቻ ነበርሁ፤ ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች አላዩም፤ ነገር ግን ታላቅ ፍርሀት ስለ ወደቀባቸው ሸሽተው ተደበቁ። ስለዚህ ይህን ታላቅ ራእይ እያየሁ ብቻዬን ቀረሁ፤ ምንም ጉልበት አልነበረኝም፤ መልክ እጅግን ገርግ፤ ኅይልም አጣሁ። ስለዚህም የቃሉን ድምፅ ሰማሁ፤ የቃሉንም ድምፅ በሰማሁ ጊዜ፤ በግምባሬ በምድር ላይ ተደፍቼ በከባድ እንቅልፍ ተዋጥሁ።

¹⁰እነሆም፤ አንድ እጅ ዳስሰኝ፤ እየተንቀጠቀጠም በእጄና በጌልበቴ አቆመኝ፤ ¹¹እርሱም፤ “እጅግ የተወደድህ ዳንኤል ሆይ፤ አሁን ወዳንተ ተልኬአለሁና፤ የምንገርህን አስተውል፤ ቀጥ ብለህም ቁም” አለኝ። ይህን ሲለኝም፤ እየተንቀጠቀጠ ተነሥቼ ቆምሁ።

¹²ደግሞም እንዲህ አለኝ፤ “ዳንኤል ሆይ፤ አትፍራ፤ ማስተዋልን ለማግኘትና በአምላክ ህም ፊት ራስህን ለማዋረድ ከወሰንህበት ከመጀመሪያው ቀን አንሥቶ ቃልህ ተሰምቶአል፤ እኔም የቃልህን መልስ ይገጠመታለሁ። ¹³ነገር ግን የፋርስ መንግሥት አለቃ ሃያ አንድ ቀን ተቋቋመኝ፤ ከዋነኞቹ አለቆች አንዱ የሆነው ሚካኤል ሊረዳኝ መጣ፤ እኔም በዚያ ከፋርስ ንጉሥ ጋር ተውሁት። ¹⁴ራእዩ ሊፈጸም ገና ብዙ ዘመን ስለሚቀረው፤ ወደ ፊት በሕዝቡ ላይ የሚሆነውን ልገልጽልህ አሁን ወደ አንተ መጥቻለሁ።”

¹⁵ይህን እየተናገረኝ ሳለ፤ ፊቴን ወደ ምድር አቀረቀርሁ፤ የምናገረውንም አጣሁ። ¹⁶ከዚያም የሰው ልጅ የሚመስል ከንፈሮቹን ዳስሰኝ፤ እኔም አፌን ከፈትሁ፤ መናገርም ጀመርሁ፤ በፊቴ የነበረውንም እንዲህ አልሁት፤ “ጌታዬ ሆይ፤ ከራእዩ የተነሣ ተሠቃይቻለሁ፤ ኅይልም አጣሁ፤ ¹⁷ጌታዬ ሆይ፤ ጉልበቴ ከዳኝ፤ መተንፈስም አቅቶኛል፤ እኔ አገልጋይህ ከአንተ ጋር መነጋገር እንዴት እችላለሁ?”

¹⁸እንደ ገናም፤ ሰው የሚመስለው ዳስሰኝ፤ አበረታኝም። ¹⁹እርሱም፤ “እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፤ አትፍራ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ በርታ፤ ጽና” አለኝ።

እየተናገረኝም ሳለ፤ በረታሁና፤ “ጌታዬ ሆይ፤ አበርትተኸኛልና ተናገር” አልሁት።

²⁴ ወይም ለገዛቱ ²⁵ ወይም እጅግ ቅዱስ ቤተ መቅደስ ²⁶ ወይም ለገዛቱ ²⁷ ወይም ለገዛቱ ²⁸ ወይም ለገዛቱ ²⁹ ወይም ለገዛቱ ³⁰ ወይም ለገዛቱ ³¹ ወይም ለገዛቱ ³² ወይም ለገዛቱ ³³ ወይም ለገዛቱ ³⁴ ወይም ለገዛቱ ³⁵ ወይም ለገዛቱ ³⁶ ወይም ለገዛቱ ³⁷ ወይም ለገዛቱ ³⁸ ወይም ለገዛቱ ³⁹ ወይም ለገዛቱ ⁴⁰ ወይም ለገዛቱ ⁴¹ ወይም ለገዛቱ ⁴² ወይም ለገዛቱ ⁴³ ወይም ለገዛቱ ⁴⁴ ወይም ለገዛቱ ⁴⁵ ወይም ለገዛቱ ⁴⁶ ወይም ለገዛቱ ⁴⁷ ወይም ለገዛቱ ⁴⁸ ወይም ለገዛቱ ⁴⁹ ወይም ለገዛቱ ⁵⁰ ወይም ለገዛቱ ⁵¹ ወይም ለገዛቱ ⁵² ወይም ለገዛቱ ⁵³ ወይም ለገዛቱ ⁵⁴ ወይም ለገዛቱ ⁵⁵ ወይም ለገዛቱ ⁵⁶ ወይም ለገዛቱ ⁵⁷ ወይም ለገዛቱ ⁵⁸ ወይም ለገዛቱ ⁵⁹ ወይም ለገዛቱ ⁶⁰ ወይም ለገዛቱ ⁶¹ ወይም ለገዛቱ ⁶² ወይም ለገዛቱ ⁶³ ወይም ለገዛቱ ⁶⁴ ወይም ለገዛቱ ⁶⁵ ወይም ለገዛቱ ⁶⁶ ወይም ለገዛቱ ⁶⁷ ወይም ለገዛቱ ⁶⁸ ወይም ለገዛቱ ⁶⁹ ወይም ለገዛቱ ⁷⁰ ወይም ለገዛቱ ⁷¹ ወይም ለገዛቱ ⁷² ወይም ለገዛቱ ⁷³ ወይም ለገዛቱ ⁷⁴ ወይም ለገዛቱ ⁷⁵ ወይም ለገዛቱ ⁷⁶ ወይም ለገዛቱ ⁷⁷ ወይም ለገዛቱ ⁷⁸ ወይም ለገዛቱ ⁷⁹ ወይም ለገዛቱ ⁸⁰ ወይም ለገዛቱ ⁸¹ ወይም ለገዛቱ ⁸² ወይም ለገዛቱ ⁸³ ወይም ለገዛቱ ⁸⁴ ወይም ለገዛቱ ⁸⁵ ወይም ለገዛቱ ⁸⁶ ወይም ለገዛቱ ⁸⁷ ወይም ለገዛቱ ⁸⁸ ወይም ለገዛቱ ⁸⁹ ወይም ለገዛቱ ⁹⁰ ወይም ለገዛቱ ⁹¹ ወይም ለገዛቱ ⁹² ወይም ለገዛቱ ⁹³ ወይም ለገዛቱ ⁹⁴ ወይም ለገዛቱ ⁹⁵ ወይም ለገዛቱ ⁹⁶ ወይም ለገዛቱ ⁹⁷ ወይም ለገዛቱ ⁹⁸ ወይም ለገዛቱ ⁹⁹ ወይም ለገዛቱ ¹⁰⁰ ወይም ለገዛቱ

20እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “ለምን ወደ አንተ እንደ መጣሁ ታውቃለህ? የፋርስን አለቃ ለመውጋት በቶሎ እመለሳለሁ፤ እኔም ስሄድ የግሪክ አለቃ ይመጣል። 21አስቀድሜ ግን በእውነት መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈውን እነግርሃለሁ፤ ከእነዚህ አለቆች ጋር ለመዋጋት ከአለቃችሁ ከሚካኤል በስተቀር የሚረዳኝ የለም።

11 እኔም፤ ሚዶናዊው ዳርዮስ በነገሠ በመጀመሪያው ዓመት፤ እርሱን ለማገዝ ለማበረታታት በአጠገቡ ቆሜ ነበር።

የሰሜንና የደቡብ ነገሥታት

2አሁንም እውነቱን እነግርሃለሁ፤ እነሆ፤ ሦስት ሌሎች ነገሥታት በፋርስ ይነሣሉ፤ አራተኛውም ከሌሎቹ ሁሉ ይልቅ እጅግ ባለጠጋ ይሆናል። በባለጠግነቱም እጅግ በበረታ ጊዜ፤ ሌላውን ሁሉ አሳድሞ በግሪክ መንግሥት ላይ ያስነሣል። 3ከዚያም በታላቅ ኅይል የሚገዛና የወደደውንም ሁሉ የሚያደርግ ኅይል ንጉሥ ይነሣል። 4በኅይል እየገነነ ሳለም፤ መንግሥቱ ይፈርሳል፤ ወደ አራቱ የሰማይ ነፋሳትም ይከፋፈላል። መንግሥቱ ተወስዶ ለሌሎች ስለሚሰጥ፤ ለዘሩ አይተላለፍም፤ ኅይሉም እንደ መጀመሪያው አይሆንም።

5የደቡብ ንጉሥ ይበረታል፤ ነገር ግን ከጦር አዛዦቹ አንዱ ከእርሱ የበለጠ የበረታ ይሆናል፤ ግዛቱም ታላቅ ይሆናል። 6ከጥቂት ዓመታት በኋላም አንድነት ይፈጥራል። የደቡብ ንጉሥ ሴት ልጅ ስምምነት ለማድረግ ወደ ሰሜን ንጉሥ ትሄዳለች፤ ነገር ግን ኅይሏን ይዞ መቄየት አትችልም፤ እርሱም ሆነ የእርሱ ኅይል አይጸናም። በእነዚያ ቀናት እርሷ ከቤተ መንግሥት አጃቢዎቿ፤ ከአባቷና ስደጋፊዎቿ ጋር ዐልፋት ሰጣለች።

7ከዚያም አንዱ ስፍራዋን ሊይዝ ይነሣል፤ የሰሜንን ንጉሥ ሰራዊት ይወጋል፤ ምሽትንም ጥሶ ይገባል፤ ከእነርሱም ጋር ተዋግቶ ድል ያደርጋል። 8አማልክታቸውን፤ የብረት ምስሎቻቸውን፤ ከብርና ከወርቅ የተሠሩ የክበፍ ዕቃዎቻቸውን ይማርካል፤ ወደ ግብፅም ይወስዳል። ለጥቂት ዓመታትም ከሰሜን ንጉሥ ጋር ከመዋጋት ይቁጠባል። 9የሰሜንም ንጉሥ፤ የደቡብን ንጉሥ ግዛት ይወራል፤ ነገር ግን አፈግፍሳ ወደ ገዛ አገሩ ይመለሳል። 10ወንዶች ልጆቹም ለጦርነት ይዘጋጃሉ፤ እስከ ጠላት ምሽግ ደርሶ የሚዋጋና ሊቋቋሙት እንደማይቻል ጌርፍ የሚጠራርግ ታላቅ ሰራዊት ያሰባስባል።

10:20 ዳን8:21፣ 11:2
10:21 ቍ13:4፣ 11:2፣ 12:19
11:1 ዳን5:31
11:2 ዳን10:20፣ 21
11:3 ዳን8:4፣ 21
11:4 ዳን7:2፣ 8:22፣ ኤር42:10
11:7 ቍ6
11:8 ኤላ37:19፣ 46:1-2፣ ኤር43:12፣ ዳን9:26
11:10 ኤላ8:8፣ ኤር46:8፣ ዳን9:26

11:11 ዳን8:7-8
11:15 ሕዝ 4:2
11:16 ኤላ 1:5፣ ዳን 8:4፣ 7:9
11:17 መዝ20:4፣ ኤላ 66:19፣ ኤር 25:22፣ ሆሴ 12:14
11:19 መዝ27:2፣ 37:36፣ 46:2፣ ሕዝ 26:21
11:20 ኤላ60:17
11:21 ዳን4:17፣ 8:25
11:22 ኤላ28:15፣ ዳን8:10-11
11:23 ዳን8:25
11:24 ነወ9:25

11ከዚያም የደቡብ ንጉሥ በቀጣ ወጥቶ የሰሜንን ንጉሥ ይወጋል። የሰሜን ንጉሥ ታላቅ ሰራዊት ቢያሰባስብም ይሸነፋል። 12የደቡብ ንጉሥ ብዙ ሰራዊት በሚማርክበት ጊዜ ልቡ በትዕቢት ይሞላል፤ በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎችንም ይገድላል፤ ነገር ግን በድል አድራጊነቱ አይጸናም።

13የሰሜን ንጉሥ ከመጀመሪያው የሚበልጥ ታላቅ ሰራዊት ያሰባስባል፤ ከብዙ ዓመትም በኋላ በትጥቅ እጅግ ከተደራጀ ታላቅ ሰራዊት ጋር ተመልሶ ይመጣል።

14ከዚያም ዘመን ብዙዎች በደቡብ ንጉሥ ላይ ይነሣሉ፤ ራእይ ይፈጸም ዘንድ፤ ከሕዝብ መካከል ዐመፀኛ የሆኑ ሰዎች ይነሣሉ፤ ነገር ግን አይሳካቸውም። 15የሰሜን ነገር ግን ከሰሜን መጥቶ የዐፈር ድልድል ይክባል፤ የተመሸገችውንም ከተማ ይይዛል። የደቡብ ሰራዊትም ለመቋቋም ኅይል ያጣል፤ የተመረጡት ተዋጊዎቻቸው እንኳ ጸንተው መዋጋት አይችሉም። 16ወራሪው ደስ ያሰኘውን ያደርጋል፤ ማንም ሊቋቋመው አይችልም። በመልካሚቱ ምድር ላይ ይገዛል፤ እርሷን ለማጥፋትም ኅይል ይኖረዋል። 17በመንግሥቱ ያለውን ሰራዊት ሁሉ ይዞ ለመምጣት ይወስናል፤ ከደቡብም ንጉሥ ጋር ይሰማግል፤ ይህንም መንግሥት ለመጣል ሴት ልጁን ይደርስታል፤ ይሁን እንጂ ዕቅዱ አይሳካለትም፤ ያሰበውም ነገር አይጠቅመውም። 18ከዚህም በኋላ በባሕር ጠረፍ ወዳሉት አገሮች ፊቱን በመመለስ ብዙዎቹን ይይዛል፤ ነገር ግን አንድ አዛዥ ትዕቢቱን ያከሸፍበታል፤ በራሱም ላይ ይመልስበታል። 19በገዛ አገሩ ወዳሉት ምሽጎችም ፊቱን ይመልሳል፤ ነገር ግን ተሰናክሎ ይወድቃል፤ ዳግምም አይታይም።

20በእርሱ ቦታ የሚተካውም የመንግሥቱን ክብር ለማስጠበቅ ግብር አስገባሪ ይልካል፤ ይሁን እንጂ በቀጣ ወይም በጦርነት ሳይሆን በጥቂት ዓመታት ውስጥ ይገደላል።

21በእርሱም ፋንታ የተናቀ ሰው ይነሣ ሣል፤ ንጉሣዊ ክብርም አይሰጠውም፤ ሕዝቡ በሰላም ተቀምጦ ሳለ በተንኮል መንግሥቱን ይይዛል። 22ከፊቱ የሚቆመውን ታላቅ ሰራዊት፤ የቃል ኪዳንንም አለቃ ሳይቀር ይደመስሳል። 23ከእርሱ ጋር ስምምነት ከተደረገ በኋላ የማታለል ሥራውን ይሠራል፤ ከጥቂት ሰዎች ጋር ለሥልጣን ይበቃል። 24የበለጸጉትን ክፍለ አገሮች በሰላም ሳሉ በድንገት ይወርራቸዋል፤ አባቶቹም ሆኑ አይቶቹ ያላደረጉትን ነገር ያደርጋል፤ ይከና

16 ወይም ዘሩ 17 ወይም አርጋ

ወንጌታልም፤ ብዙበዛውን፤ ምርኮውንና የተ ገኘውን ሀብት ሁሉ ለተከታዮቹ ያካፍላ ችዋል፤ ምሽጎችን ለመጣል ያህራል፤ ይህን የሚያደርገውም ለጥቂት ጊዜ ብቻ ነው።

25። ታላቅ ሰራዊት አደራጅቶ ኅይሉንና ብርታቱን በደቡብ ንጉሥ ላይ ያነሣል፤ የደቡብ ንጉሥም ቀጥሎ እጅግ ብዙ የሆነ ኅያል ሰራዊት ይዞ ጦርነትን ያውጃል፤ ነገር ግን ከተደላተባት ሄራ የተነሣ መቋቋም አይችልም። 26። ከንጉሥ ማዕድ አብረውት ሲበሉ የነበሩት ሊያጠፉት ያህራሉ፤ ሰራ ዊቱም ይደመሰሳል፤ ብዙዎቹም በጦርነት ይወድቃሉ። 27። ልባቸው ወደ ክፋት ያዘነበ ለው ሁለቱ ነገሥታት፤ በአንድ ገበታ አብረው ይቀመጣሉ፤ እርስ በርሳቸውም ሐሰትን ይነጋገራሉ፤ ነገር ግን የተወሰነው ጊዜ ገና ስለ ሆነ አይከናወንላቸውም። 28። የሰሜን ንጉሥ ብዙ ሀብት ይዞ ወደ ዝ አገሩ ይመለሳል፤ ነገር ግን ልቡ በተቀደሰው ኪዳን ላይ ያነሣል፤ ክፉ ነገርም ያደርግ በታል፤ ከዚያም ወደ ዝ አገሩ ይመለሳል።

29። በተወሰነው ጊዜ ደቡቡን እንደ ገና ይወራል፤ በዚህ ጊዜ ግን ውጤቱ ከበሬቱ የተለየ ይሆናል። 30። የኪቲም መርከቦች ይቃወሙታል፤ ልቡም ይሸበራል። ወደ ኋላም ይመለሳል፤ ቀጣውን በተቀደሰው ኪዳን ላይ ያወርዳል፤ ተመልሶም የተቀደሰውን ኪዳን የተውትን ይንከባከባል።

31። የጦር ሰራዊቶቹም ቤተ መቅደሱንና ቅጥሩን ያረክሳሉ፤ የዘወትሩንም መሥዋዕት ያስቀራሉ፤ በዚያም ጥፋትን የሚያመጣ ውን የጥፋት ርዥስት ይተክላሉ። 32። ኪዳ ኑን የሚተላለፉትን በማታለል ያስታል፤ አምላካቸውን የሚያውቁ ሕዝብ ግን ጸንተው ይቃወሙታል፤ እርምጃም ይወስዳሉ።

33። ለጊዜው በሰይፍ ቢወድቁም፤ ቢቃ ጠሉም፤ ቢግረኩና ቢዘረፉም፤ ጥበበኛ የሆኑ ሰዎች ብዙዎችን ያስተምራሉ። 34። በሚ ወድቁበት ጊዜ መጠኛ ርዳታ ያገኛሉ፤ እውነተኛ ያልሆኑ ብዙ ሰዎችም ይተባበሯቸ ዋል። 35። ጥበበኛ ከሆኑ ሰዎች አንዳንዶቹ ይሰ ናከላሉ፤ ይህም እስከ ፍጻሜ ዘመን ድረስ የጠፋ፤ የነጠፋና እንከን የለለባቸው ይሆኑ ዘንድ ነው፤ የተወሰነው ጊዜ ገና አልደረሰምና።

ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ንጉሥ

36። ንጉሡ ደስ እንዳለው ያደርጋል፤ ከአማል ክት ሁሉ በላይ ራሱን እጅግ ከፍ በማድረግ በአማልክት አምላክ ላይ ተሰምቶ የማይታወቅ የስድብ ቃል ይናገራል፤ የቀጣውም ዘመን እስኪፈጸም ድረስ ይሳካለታል፤ የተወሰነው ነገር ሁሉ መሆን አለበትና። 37። ሴቶች

11:27 መዝ12:2፤ 64:6 አር9:5፤ 107 2:3
11:30 ማ10:4፤ 14። 17:32፤ ኢዮ 15:13
11:31 ኤር19:4፤ 378:11-13፤ 39:27፤ ሆሊ.3:4፤ ማቴ24:15፤ ማር 13:14
11:32 ሚክ5:7-9
11:33 ዳን12:3፤ ማል2:7፤ ማቴ24:9፤ ዮሐ16:2፤ ማቴ 11:32 -38
11:34 ማቴ7:15፤ ሮሜ16:18
11:35 ኢዮ28:1፤ መዝ78:38፤ ኢሳ48: 10፤ ዳን12:10፤ ዘክ13: 9፤ ዮሐ15:2
11:36 ማ10:17፤ ኢሳ10:25፤ 14:13- 14፤ 26:20፤ ጳጳ5:13፤ ዳን7:25፤ 8:11-12፤ 24:25፤ 2ተሰ24:3፤ ይሁ 1:16፤ ራእ13:5-6
11:40 ኢሳ5:28፤ 8:7፤ 21:1፤ ሕዝ38:4
11:41 ኢሳ11:14፤ ኤር48:47፤ ሕዝ 20:6፤ ማል3:12
11:43 2ዮ12: 3፤ ሕዝ 30:4፤ ዮ3:9
11:45 ኢሳ2:24፤ ዳን8:9
12:1 ዘ32:32፤ መዝ56:8፤ ኤር17:13፤ 307፤ ዳን9:12፤ 10:13፤ ማቴ24:21፤ ማር13: 19፤ ሉቃ10:20፤ ዮሁ 1:9፤ ራእ16:18
12:2 ኢሳ26:19፤ ማቴ25:46፤ ዮሐ11:24
12:3 ምላ4:18፤ ኢ 9:6፤ 7:8፤ 7:11፤ 33፤ ማቴ13:43፤ ዮሐ5:35፤ 14፤ ሮ15:42፤ 4፤ 2፤ 15
12:4 ቀ፡9:13፤ ኢሳ 8:16፤ ኤር5:1፤ ራእ 22:10
12:5 ዳን10:4

ለሚወዱትም ሆነ ለአባቶቹ አማልክት ክብርን አይሰጥም፤ ማንኛውንም አምላክ አያክብርም፤ ነገር ግን ራሱን ከእነዚህ ሁሉ በላይ ከፍ ከፍ ያደርጋል። 38። በእነ ርሱም ምትክ የምሽጎችን አምላክ ያከብራል፤ አባቶች የማያውቁትን አምላክ በወርቅ፣ በብር፣ በከበሩ ድንጋዮችና በውድ ስጦታዎች ያክብራል። 39። በባዕድ አምላክ ርዳታ ጽኑ ምሽጎችን ይወጋል፤ ለእርሱ የሚገዙትን በእጅጉ ያክብራቸዋል፤ በብዙ ሕዝብ ላይ ገዢዎች ያደርጋቸዋል፤ ምድሩንም በዋጋ ያከፋፍላቸዋል።

40። በመጨረሻው ዘመን የደቡብ ንጉሥ ጦርነት ይውጅበታል፤ የሰሜን ንጉሥም በፈረሰኞችና በሠረገሎች፤ በብዙ መር ከሶችም እንደ ማዕበል ይመጣበታል፤ ብዙ አገሮችን ይወራል፤ እንደ ጉርፍም እየጠ ራራገ በመካከላቸው ያልፋል። 41። መልካ ማቲንም ምድር ይወራል፤ ብዙ አገሮች በእጅ ይወድቃሉ፤ ኤዶም፣ ሞዓብና የአዋን መሪዎች ግን ከእጅ ያመልጣሉ። 42። ሥል ጣኑን በብዙ አገሮች ላይ ያንሰራፋል፤ ግብፅም አታመልጥም። 43። የወርቅና የብር ክምችትን፤ እንዲሁም የግብፅን ሀብት ሁሉ በቀጥተኛ ሥር ያደርጋል፤ የሊቢያና የኢትዮጵያ ሰዎችም ይዘደሉታል። 44። ነገር ግን ከምሥራቅና ከሰሜን የሚመጣ ወራ ያስደነግጠዋል፤ ብዙዎችንም ለማጥፋትና ለመደምሰስ በታላቅ ቁጣ ይወጣል። 45። ንጉሣዊ ድንኳኖቹን በባሕሮች መካከል ል ውብ በሆነው ቅዱስ ተራራ ላይ ይተክላል፤ ይሁን እንጂ ወደ ፍጻሜው ይመጣል፤ ማንም አይረዳውም።

የመጨረሻ ዘመን

12 “በዚያን ዘመን ስለ ሕዝብህ የሚቆ መው ታላቁ አለቃ ሚካኤል ይነሣል። መንገሥታት ከተመሠረቱበት ጊዜ ጀምሮ እስከዚያ ዘመን ድረስ ታይቶ የማ ይታወቅ ታላቅ የመክራ ጊዜ ይሆናል። ነገር ግን በዚያን ጊዜ ስማቸው በመጽሐፍ ተጽፎ የተገኘው ሕዝብህ ሁሉ ይድናሉ። ጳጳምድር ዐፈር ውስጥ ካንቀላፉት ብዙዎች ይነቃሉ፤ አንዳንዶቹ ለዘላለም ሕይወት፣ ሌሎቹም ለውርደትና ለዘላለም ጉስቀልና ይነሣሉ። 3። ጥበበኞች ለእንደ ሰማይ ጸዳል፣ ብዙዎችንም ወደ ጽድቅ የሚመልሱ እንደ ከዋክብት ለዘላለም ይደምቃሉ። 4። ዳንኤል ሆይ፤ አንተ ግን፤ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ የመጽሐፍን ቃል ዝጋ፤ አትመውም። ብዙዎች ወዲያ ወዲህ ይራወጣሉ፤ ዕውቀ

30 ወይም የምዕራብ ባሕር ዳር አገሮች 31 ወይም የተለየ ወይም የኩሻ 32 ወይም በባሕርና ውብ... መካከል 33 ወይም ጥበብን የሚገልጡ

ትም ይበዛል።
⁵እኔም ዳንኤል ተመለከትሁ፤ እነሆ ከፊት ለፊቴ ሌሎች ሁለት ቆመው ነበር፤ አንዱ ከወንዙ በዚህኛው ዳር፣ ሌላው ደግሞ ከወንዙ በዚያኛው ዳር። ልክነርሱም አንዱ፣ ከወንዙ ውሃ በላይ የነበረውንና በፍታ የለበሰውን ሰው፣ “እነዚህ አስደናቂ ነገሮች ሊፈጸሙ ምን ያህል ጊዜ ይቀራል?” አለው።
⁷ከወንዙ ውሃ በላይ የነበረው በፍታ የለበሰው ሰው፣ ቀኝ እጁንና ግራ እጁን ወደ ሰማይ አንሥቶ፣ “ለዘመን፣ ለዘመናት፣ ለዘመንም እኩሌታሽ ይሆናል፤ የተቀደሰው ሕዝብ ኃይል መሰበር ሲያከትም፣ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ይፈጸማሉ” ብሎ ለዘላለም በሚኖረው በእርሱ ሲምል ሰማሁ።
⁸እኔም ሰማሁ፤ ነገር ግን አላስተዋልሁትም፤ ስለዚህ፣ ጌታዬ ሆይ፣ የዚህ ሁሉ

12፡6 ዳን8፡13፤ሕዝ 9፡2
 12፡7 ዘፍ14፡22፤ ዳን6፡26፤7፡25፤8፡24፤ ሉቃ21፡24፤ራእ 10፡5-6፤7፡11፤2
 12፡9 ቀ፡4፤ሉሳ 29፡11
 12፡10 ኢሳ1፡25፤ 32፡7፤ዳን11፡35፤ ሆሊ14፡9፤ ራእ 22፡11
 12፡11 ዘፀ29፡38፤ ዳን8፡11፤9፡27፤ ማቴ24፡15፤ማር13፡14፤ራእ11፡2
 12፡12 ኢሳ30፤ 18፤ሕዝ4፡5-6፤ ዳን8፡14
 12፡13 ቀ፡4፤መዝ 16፡5፤ኢሳ57፡2፤ ማቴ 10፡22፤ያዕ1፡12፤ራእ 14፡13

ፍጻሜ ምንድነው?” ብዬ ጠየቅሁ።
⁹እርሱም እንዲህ አለኝ፤ “ዳንኤል ሆይ፤ ቃሉ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ የተዘጋና የታተመ ስለ ሆነ ሂድ፤ ¹⁰በዙዎች ይነጻሉ፤ ይጠራሉ፤ እንከን አልባም ይሆናሉ፤ ክፉዎች ግን በክፋታቸው ይጸናሉ፤ ከክፉዎች አንዳቸውም አያስተውሉም፤ ጠቢባን ግን ያስተውላሉ።
¹¹“የዘወትሩ መሥዋዕት ከተቋረጠበትና ጥፋት የሚያመጣው አስጸያፊ ርኩሰት ከተተክለበት ጊዜ ጀምሮ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀን ይሆናል። ¹²የሚታገሥና እስከ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀን ፍጻሜ የሚደርስ የተባረከ ነው።
¹³“አንተ ግን እስከ ፍጻሜው ድረስ ሂድ፤ ታርፋለህ፤ በቀኖቹ መጨረሻም ተነሥተህ የተመደበልህን ርስት ትቀበላለህ።”
 ማቴ 7 ወይም ለዓመት ለሁለት ዓመታት ለዓመትም እኩሌታ

ትንቢተ ሆሴዕ

1 በይሁዳ ነገሥታት በዎዝያን፤ በኢዮአ ታም፤ በአካዝና በሕዝቅያስ ዘመን እንዲሁም በእስራኤል ንጉሥ በዮአስ። ልጅ በኢዮርብዓም ዘመን ወደ ብኤሪ ልጅ ወደ ሆሴዕ የመጣው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው።

የሆሴዕ ሚስትና ልጆቹ

² እግዚአብሔር በሆሴዕ መናገር በጀመረ ጊዜ፤ እግዚአብሔር “ምድሪቱ ከእግዚአብሔር ተለይታ ታላቅ ምንዝርና እያደረገች ስለ ሆነ፤ ሄደህ አመንዝራ ሴት አግባ፤ የምንዝርና ልጆችንም ለራስህ ውሰድ” አለው። ³ ስለዚህ እርሱ የዲቤላይምን ሴት ልጅ ጎሜርን አገባ፤ እርሷም ፀነሰች፤ ወንድ ልጅም ወለደችለት።

⁴ እግዚአብሔርም ሆሴዕን እንዲህ አለው፤ “በኢይዝራኤል ስለ ተፈጸመው ግድያ የኢዮን ቤት በቅርቡ ስለምቀጣና የእስራኤልን መንግሥት እንዲያከትም ስለማድርግ፤ ስሙን ኢይዝራኤል ብለህ ጥራው። ⁵ በዚያም ቀን በኢይዝራኤል ሸለቆ፤ የእስራኤልን ቀስት እሰብራለሁ።”

⁶ ጎሜር እንደ ገና ፀነሰች፤ ሴት ልጅም ወለደች፤ እግዚአብሔርም ሆሴዕን እንዲህ አለው፤ “ይቅር እላቸው ዘንድ ለእስራኤል ቤት ከእንግዲህ ስለማልራራላቸው፤ ስሟን ሎሩሃማላ ብለህ ጥራት። ገንገር ግን ለይሁዳ ቤት እራራለሁ፤ በቀስት ወይም በሰይፍ ወይም በጦርነት ወይም በፈረሶችና በፈረሰኞች ሳይሆን በአምላካቸው በእግዚአብሔር አድናቸዋለሁ።”

⁸ ጎሜር፤ ሎሩሃማን ጡት ካስጣለች በኋላ ሌላ ወንድ ልጅ ወለደች። ⁹ እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፤ “ሎሩሃማላ ብለህ ጥራው፤ ምክንያቱም እናንተ ሕዝቤ አይደላችሁም፤ እኔም አምላካችሁ አይደለሁምና።

¹⁰ “ይሁን እንጂ እስራኤላውያን ሊሰፈርና ሊቁጠር እንደማይችል እንደ ባሕር አሸዋ ይሆናሉ፤ ‘ሕዝቤ አይደላችሁም’ በተባሉበት ቦታ፤ ‘የሕያው አምላክ ልጆች’ ተብለው ይጠራሉ። ¹¹ የይሁዳ ሕዝብና የእስራኤል ሕዝብ እንደ ገና አንድ ይሆናሉ አንድ መሪም ይሾማሉ፤ አንድ ሆነውም በምድሪቱ ይገናሉ፤ የኢይዝራኤል ቀን ታላቅ ይሆናልና።

2 “ወንድሞቻችሁን ‘ሕዝቤ’፤ እሳቶቻችሁንም ‘ተወዳጆቼ’ ብላችሁ ጥሯችሁ።

1:1 2ኃገ13:13፤ 14:21፤ ዘፍ3:12:13፤ ኢሳ1:1፤ ኤር1:2፤ ማክ1:1 አም1:1
1:2 ዘፍ31:16፤ ኤር3:1፤ 14:4፤ ሕዝ 23:3፤ ጠ21፤ ሆሴ2:2:5፤ 3:1፤ 5:3
1:3 ቀ*6
1:4 ቀ*11፤ 1፡4ጠ-29:1፤ 1፡7ገ18:45፤ 2ኃገ10:114፤ ሆሴ2:22
1:5 ኢሳ15:56፤ 1፡4ጠ-29:1፤ 2ኃገ15:29
1:6 ቀ*3:8፤ ሆሴ2:4:23
1:7 ጠግ44:6፤ ዘፍ4:6
1:8 ቀ*6
1:9 ቀ*10፤ ሕዝ11:1920፤ 1፡ጴ፡2:10
1:10 ቀ*9፤ ዘፍ22:17፤ ኢሳ3:10፤ ኤር33:22፤ ሆሴ2:23፤ ሮማ9:26
1:11 ቀ*4፤ ኢሳ11:12:13፤ ኢር23:5-8፤ 30:9፤ ሕዝ37:15-28
2:1 ቀ*23፤ 1፡ጴ፡2:10

2:2 ቀ*5፤ ኢሳ1:21፤ 50:1፤ ሕዝ23:45፤ ሆሴ1:2:4:5
2:3 ኢሳ32:13-14፤ ሕዝ16:4:22:37
2:4 ሕዝ8:18፤ ሆሴ1:6:5:7
2:5 ኤር3:6፤ 44:17:18፤ ሆሴ1:2
2:6 ኢዮ3:23፤ 19:8፤ ሰቆ3:9
2:7 ኢሳ54:5፤ ኤር2:23፤ 1፤ ሕዝ16:8፤ ሆሴ5:13
2:8 ቀ*13፤ ዘፍ18:12፤ ዘፍ8:18፤ ኢሳ1:3፤ ሕዝ16:15:19፤ ሆሴ8:4
2:9 ሆሴ8:7:9:2

የእስራኤል መቀጣትና መመለስ

² “እናታችሁን ምክሯት፤ ምክሯት፤ እርሷ ሚስቱ አይደለችም፤ እኔም ባሏ አይደለሁምና። ከፊቷ የዘማዊነት አስተያየትን፤ ከጡቶቿም መካከል ምንዝርናዋን ታስወግድ።

³ አለበለዚያ ገፍፌ ዕርቃኗን አስቀራታለሁ፤ እንደ ተወለደችበትም ቀን አደርጋታለሁ፤

እንደ ምድረ በዳ፤ እንደ ደረቅም ምድር አደርጋታለሁ፤ በውሃ ጥምም እገድላታለሁ።

⁴ ለልጆቿ አልራራላቸውም፤ የምንዝርና ልጆች ናቸውና።

⁵ እናታቸው አመንዝራ ነች፤ በውርደትም ፀንሳቸዋለች፤ እርሷም፤ ‘እንጀራዬንና ውሃዬን ይሰጡኛል፤

ሱፊንና የሐር ልብሴን፤ ዘይቴንና መጠጤን ይሰጡኛል፤ ስለዚህ ውሽጥኛን ተከትዬ እሄዳለሁ’ አለች።

⁶ በዚህ ምክንያት መንገዱን በእሾህ እዘጋለሁ፤ መውጫ መንገድ እንዳታገኝም ዙሪያዎን በግንብ አጥራለሁ።

⁷ ውሽጥኛን ተከትላ ትሄዳለች፤ ነገር ግን አትደርስባቸውም፤ ትፈልጋቸዋለች፤ ሆኖም አታገኛቸውም።

ከዚያም እንዲህ ትላለች፤ ‘ወደ ቀድሞ ባሌ እመለሳለሁ፤ የፊተኛው ኑሮዬ ከአሁኑ ይሻለኛልና።”

⁸ እርሷም እህል፤ ዘይትና አዲስ የወይን ጠጅ የሰጠኋት፤ ለበአል አምልኮ ያደረጉትን፤ ብርንጫጭ ወርቅን ያበዛሁላት፤ እኔ እንደ ሆነሁ አላወቀችም።

⁹ “ስለዚህ እህሌን በመከር ጊዜ፤ አዲሱም የወይን ጠጅ በደረሰ ጊዜ እወስዳለሁ፤

ዕርቃኗንም እንዳትሸፍንበት፤ ሱፍና የሐር ልብሴን መልሼ

¹ በዕብራይስጥ የአስ የሚለው ቃል የኢዮአስ አማራጭ ትርጉም ነው ። ⁶ ሎሩሃማ ማለት ያልተወደደች ማለት ነው ። ⁹ ሎረሚ ማለት ሕዝቤ አይደለም ማለት ነው ።

እወስድባታለሁ።
 10 አሁንም በውሽጥቶ ፊት፣
 ነውሯን እገልጣለሁ፤
 ከእጅም የሚያደናት የለም።
 11 የደስታ በዓሎቻችን ሁሉ፣
 የምትጠቀሙት በዓሎቻችን፣ የወር መባቻዎቻችን
 ሰንበቶቻችንና የተመረጡ በዓሎቻችን ሁሉ
 አስቀራለሁ።
 12 ከውሽጥቶ የተቀበልሁት ዋጋ ነው
 የምትለውን፤
 የወይን ተክሎቻችንና የበለስ ዛፎቻችን
 አጠፋለሁ።
 13 ለበአል አማልክት፣ ስጣን ስላጠነችባቸው
 ቀናት እቀጣታለሁ፤
 በጌጣ ጌጥና በቀለበቶች ራሷን አስጊ
 ጣለች፤
 ውሽጥቻችንም ተከትላ ሂዳለች፤
 እኔን ግን ረስታለች”
 ይላል እግዚአብሔር።
 14 “ስለዚህ እነሆ፤ አባብላታለሁ፤
 ወደ ምድረ በዳም እወስዳታለሁ፤
 በፍቅር ቃል አነጋግራታለሁ።
 15 በዚያም የወይን ተክሷን እመልስላታለሁ፤
 የአኮርንም ሽለቆ የተሰፋ በር
 እንዲሆናት አደርጋለሁ።
 በዚያም ከግብፅ እንደ ወጣችበት ቀን፣
 እንደ ልጅነቷም ጊዜ ትዘምራለች።”
 16 “በዚያ ቀን፣ ‘ባሌ’ ብለሽ፤
 ትጠራኛለሽ”
 ይላል እግዚአብሔር።
 “ከእንግዲህም፣ ‘ጌታዬ’ ብለሽ
 አትጠራኝም።
 17 የበአል አማልክትን ስም ከአንደበቷ
 አስወግዳለሁ፤
 ከእንግዲህም ስሞቻቸው አይነሡም።
 18 በዚያን ቀን ከምድር አራዊትና ከሰማይ
 ወፎች፣
 በምድርም ላይ ከሚንቀሳቀሱ ፍጥረት
 ጋር፣
 ቃል ኪዳን አደርግላቸዋለሁ፤
 ሁሉም በሰላም እንዲኖሩ፣
 ቀስትን፣ ሰይፍንና ጦርነትን፣
 ከምድሪቱ አስወግዳለሁ።
 19 ለእኔ እንድትሆኑ ለዘላለም አጭሻለሁ፤
 በጽድቅና በፍትሕ፣
 በፍቅርና በርኅራኄም አጭሻለሁ።
 20 በታማኝነት አጭሻለሁ፤
 አንቺም እግዚአብሔርን ታውቂያለሽ።
 21 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤

2:10 ኤር13:26፣
 ሕዝ16:37፣23:10
 2:11 ኢሳ1:14፣
 24:8፣ኤር7:34፣16:9
 ፣ሆሴ3:4፣9:5፣
 አጥ5:21፣8:10
 2:12 ኢሳ5:6፣
 7:23፣ኤር3:15፣17፣
 8:13፣ሆሴ5:7፣13፣8
 2:13 ቀ*8፣ኢሳ6:5፣
 7፣ኤር7:9፣44፣17፣
 ሕዝ16:17፣ሆሴ4:6፣
 13፣8፣14፣11፣2፣13፣1፣
 6
 2:14 ሕዝ19:13
 2:15 ዘ15:18፣ኢሳ
 7:24፣26፣ኤር2:22፣
 ሕዝ16:22፣28፣26፣
 ሆሴ12:9
 2:16 ኢሳ5:4፣5
 2:17 ዘ23:13፣ኢሳ
 23:7፣መዝ16:4፣
 ዘክ13:2
 2:18 ኢዮ5:22፣
 23፣መዝ46:9፣ኢሳ
 2:19 ኢሳ1:27፣
 54፣8፣6፣24፣
 2ቆሮ11:2
 2:20 ኤር31:34፣
 ሆሴ4:1፣6፣6፣13፣4፣ሕ
 ዝ16:8
 2:21 ኢሳ55:10፣
 ዘክ8:12፣መጌ3፣
 10፣11
 2:22 ኤር31:12፣
 ሕዝ36:29፣30፣ሆሴ
 14፣14፣7፣ኢሳ2:19
 2:23 ቀ*1፣ኢሳ19፣
 25፣ኤር29:12፣31፣
 27፣ሆሴ1:6፣10፣3፣ሚ
 9፣25፣1፣ጥ2፣10
 3:1 2ሳጦ6:19፣
 ሆሴ1:2
 3:4 ዘ25:7፣መላ
 17፣56፣18፣14፣17፣ስቆ
 2፣9፣8፣7፣11፣31፣ሆሴ
 2፣11፣10፣1፣13፣11፣ዘ
 ክ10:2
 3:5 ዘ84:29፣30፣
 1ሳጦ13፣14፣መዝ
 18፣45፣ኢሳ9፣13፣
 10፣20፣ኤር50፣45፣
 ሆሴ5፣15፣11፣10፣
 ሚክ4፣12
 4:1 ኢዮ10:2፣
 ምሳ10:21፣24፣2፣
 ኢሳ1:3፣ኤር2፣9፣7፣
 28፣5፣15፣ሆሴ2፣
 20፣ኢሳ1፣2፣14
 4:2 2ገገ21፣16፣
 ኢሳ1፣15፣59፣3፣ኤር
 9፣2፣ሕዝ22፣2፣9፣ሆሴ
 5፣2፣6፣9፣7፣1፣3፣
 10፣4፣13፣1፣12

“በዚያ ቀን እኔ እመልሳለሁ፤
 ለሰማያት እመልሳለሁ፤
 እነርሱም ለምድር ምላሽ ይሰጣሉ፤
 22 ምድርም ለእህል፣
 ለአዲስ የወይን ጠጅና ለዘይት ምላሽ
 ትሰጣለች፤
 እነርሱም ለኢይዝራኤል ምላሽ
 ይሰጣሉ።
 23 ስለ ራሴ ስል በምድሪቱ እተክላታለሁ፤
 ‘ምሕረትን ያላገኘሽ ብዬ የጠራሁትንም
 እምረዋለሁ፤
 ‘ሕዝቤ አይደላችሁም’ ተብለው
 የተጠሩትንም፣ ‘ሕዝቤ’ እላቸዋለሁ፤
 እነርሱም፣ ‘አንተ አምላኬ ነህ’
 ይላሉ።”

የሆሴዕ ከሚስቱ ጋር መታረቅ
 3 እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፤ “እርሷ
 በሌላ ሰው የምትወደድ አመንዝራ
 ብትሆንም፤ አሁንም ሂድና ሚስትህን
 ወደዳት፤ ወደ ሌሎች አማልክት ዘወር
 ቢሉና ለእነርሱም የተቀደሰውን የዘቢብ
 ጥፍጥፍ ቢወዱም፣ እግዚአብሔር እስራ
 ኤሳውያንን እንደ ወደዳቸው አንተም
 እርሷን ወደዳት።”

2 ስለዚህ በዐሥራ አምስት ሰቅል ጥሬ
 ብርና በአንድ ቆይት ተኩል መስፈሪያ ገብስ
 ገዛኝት። 3 እኔም፣ “ከእኔ ጋር ብዙ ቀን
 ተቀመጫ፤ ስለታመንዝሪ ወይም ሌላ ሰው
 አትወደጃ፤ እኔም ከአንቺ ጋር እኖራ
 ለሁ” ብዬ ነገርኝት።
 4 እስራኤላውያን ለብዙ ዘመን ያለ ንጉ
 ሥና ያለ አለቃ፣ ያለ መሥዋዕትና ያለ ማደ
 ጣዖት፣ ያለ ኤፋድና ያለ ጣዖት ምስል
 ይኖራሉና። 5 ከዚያ በኋላ እስራኤላውያን
 ተመልሰው አምላካቸውን እግዚአብሔርንና
 ንጉ ሣቸውን ዳዊትን ይፈልጋሉ፤
 በመጨረሻ ወም ዘመን በመንቀጥቀጥ ወደ
 እግዚአብሔር ርና ወደ በረከቱ ይመጣሉ።

በእስራኤል ላይ የቀረበ ክስ
 4 በምድሪቱ በምትኖሩ በእናንተ ላይ
 እግዚአብሔር የሚያቀርበው ክስ
 ስላለው፣
 እናንተ እስራኤላውያን ይህን
 የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤
 “ታማኝነት የለም፤ ፍቅርም የለም፤
 እግዚአብሔርንም ማወቅ በምድሪቱ
 የለም።
 2 በዚያ ያለው ርግማን፣ መዋሸት፣

15 አኮር ማለት ችግር ማለት ነው 15 ወይም ትሆናለች
 16 ስብራይስጡ በሌላ ይላል 22 ኢይዝራኤል ማለት እግዚ
 አብሔር ይተካል ማለት ነው 23 ስብራይስጡ ሉፍዖግ
 ይላል 23 ስብራይስጡ ሉፍዖግ ይላል 3 ወይም ቋጸተ
 መርገምን ያመለክታል

መግደል፤
 መስረቅና ማመንዘር ብቻ ነው፤
 ቃል ኪዳንን ሁሉ ያፈርሳሉ፤
 ደም ማፍሰስና ግድያ ይበዛል።
 ፩ ስለዚህ ምድሪቱ አለቀሰች፤^ቸ
 በውስጧም የሚኖሩ ሁሉ ከሰመኑ፤
 የምድር አራዊት፤ የሰማይ ወፎች፤
 የባሕርም ዓሦች አለቁ።
 4^ሩ ነገር ግን ማንም ሰው አይከራከር፤
 ማንም ሌላውን አይወንጀል፤
 በካህናት ላይ ክስን እንደሚያቀርቡ፤
 ሕዝብህ እንደዚያው ናቸውና።
 5 ቀንና ሌሊት ትደናበራላችሁ፤
 ነቢያትም ከእናንተ ጋር ይደናበራሉ፤
 ስለዚህ እናታችሁን አጠፋታለሁ፤
 6 ሕዝቤ ዕውቀት ከማጣቱ የተነሣ
 ጠፍቶአል።
 “ዕውቀትን ስለናቃችሁ፤
 እኔም ካህናት እንዳትሆኑ ናቅኝችሁ፤
 የአምላካችሁን ሕግ ስለ ረሳችሁ፤
 እኔም ልጆቻችሁን እረሳለሁ።
 7 ካህናት በበዙ ቀጥተኛ፤
 በእኔ ላይ የሚያደርጉት ኅጢአት
 በዝቶአል፤
 ክብራቸውንም፣ በውርደት ለውጠዋል።⁷
 8 የሕዝቤ ኅጢአት ለሙብል ሆኖላቸዋል፤
 ርዥሰታቸውንም እጅግ ወደዱ።
 9 ካህናትም ከሕዝቡ የተለዩ አይደሉም፤
 ሁሉንም እንደ መንገዳቸው
 እቀጣቸዋለሁ፤
 እንደ ሥራቸውም እከፍላቸዋለሁ።
 10 “ይበላሉ ግን አይጠግቡም፤
 ያመንዝራሉ ግን አይበዙም፤
 እግዚአብሔርን በመተው፤
 ራሳቸውን ¹¹ለአመንዝራኑት፤
 ለአሮጌና ለአዲስ የወይን ጠጅ አሳልፈው
 ሰጡ፤
 በእነዚህም ¹²የሕዝቤ ማስተዋል
 ተወሰደ፤
 ከዕንጨት የተሠራውን ጣዖት ምክር
 ይጠይቃሉ፤
 ዘንጋቸውም ይመልሰላቸዋል።
 የአመንዝራኑት መንፈስ ያስታቸዋል፤
 ለአምላካቸውም ታማኝ አልሆኑም።
 13 በተራሮችም ጫፍ ላይ ይሠዋሉ፤
 መልካም ጥላ ባለው፤ በባሉጥ፤
 በኮምቦልና በአሆማ ዛፍ ሥር፤
 በከራብቶችም ላይ የሚቃጠል ቀጥባን
 ያቀርባሉ።
 ስለዚህ ሴቶች ልጆቻችሁ ዘማዊ፤
 ምራቶቻችሁም አመንዝራ ይሆናሉ።

4:3 ኢሳይያስ 33:9፣ኤር4:25፣28፣
 9፣10፣ሕዝ38:20፣
 ሰፍ1:3
 4:4 ዘጸ17:12፣
 ሕዝ3:26
 4:5 ሕዝ7:19፣
 14:7፣ሆሴ2:2
 4:6 ምላ10:21፣
 ኢሳ1:3፣ሆሴ2:13፣
 8፣11፣12፣ሚል2:78
 4:7 ሆሴ9:11፣
 10:1፣6፣13፣6፣ፅን
 2:16
 4:8 ኢሳ56:11፣
 ሆሴ14:1፣ሚክ3:11
 4:9 ኢሳ24:2፣ኤር
 5:31፣ሆሴ8:13፣9:9፣
 15፣10፣10፣12፣2
 4:12 መዝ73:27
 4:13 ኢሳ1:29፣
 ኤር2:20፣3፣6፣ሆሴ
 2:13፣10፣8፣11፣2፣
 አጥ7:17

14 “ሴቶች ልጆቻችሁ ዘማውያን ሲሆኑ፤
 የልጆቻችሁም ሚስቶች ሲያመንዝሩ
 አልቀጣቸውም።
 ወንዶች ከጋለሞቶች ጋር ይሴስናሉ፤
 ከቤተ ጣዖት ዘማውያን ጋር ይ
 ሠዋሉና፤
 የማይስተውል ሕዝብ ወደ ጥፋት
 ይሄዳል!
 15 “እስራኤል ሆይ፤ አንቺ ብታመንዝሪም፤
 ይሁዳ በበደለኛነት አትጠየቅ።
 “ወደ ጌልገላ አትሂዱ፤
 ወደ ቤትአዌንም፣ አትውጡ፤
 “ሕያው እግዚአብሔርን ብላችሁም
 አትማሉ።
 16 እስራኤላውያን እንደ እልኸኛ ጊደር፤
 እልኸኛች ናቸው፤
 ታዲያ እግዚአብሔር እነርሱን በመልካም
 መስክ ውስጥ እንዳሉ የበግ ጠቦቶች
 እንዴት ያሰማራቸዋል?
 17 ኤፍሬም ከጣዖት ጋር ተጣምሮአል፤
 እስቲ ተውት፤
 18 መጠጣቸው ባለቀ ጊዜ እንኳ፤
 ዘማዊነታቸውን አያቆሙም፤
 ገገሮቻቸውም ነውርን አጥብቀው
 ይወዳሉ።
 19 ወውሎ ነፋስ ጠራርጎ ይወስዳቸዋል፤
 መሥዋዕቶቻቸውም ኅፍረት
 ያመጡባቸዋል።
 በእስራኤል ላይ የተነገረ ፍርድ
 5 “እናንተ ካህናት፤ ይህን ስሙ!
 እናንተ እስራኤላውያን፤
 አስተውሉ!
 የንጉሥ ቤት ሆይ፤ ስሙ!
 ይህ ፍርድ በእናንተ ላይ ነው፤
 በምጽጳ ወጥመድ፤
 በታቦርም ላይ የተዘረጋ መረብ
 ሆናችኋልና።
 2 ፀመፀኞች በግድያ በርትተዋል፤
 ሁሉንም እቀጣቸዋለሁ።
 3 ስለ ኤፍሬም ሁሉን ዐውቃለሁ፤
 እስራኤልም ከእኔ የተሰወረች
 አይደለችም፤
 ኤፍሬም፤ አንተ አሁን አመንዝረሃል፤
 እስራኤልም ረክሳለች።
 4 “የሠሩት ሥራ፤ ወደ አምላካቸው እንዲ
 መለሱ አይፈቅድላቸውም፤
 *3 ወይም ደረቀች ግ ማሰራተክ የሚለው እንዲሁ ሲሆን የጥ
 ንት ፀብራውያን ጸሐፍት ትውፊት ግን ክፍለን ይላል ግሰርስትና
 የጥንት ፀብራውያን ጸሐፍት ትውፊት የሚሉት እንዲሁ ሲሆን
 ማሰራተክ ግን እለውጠዋለሁ ይላል ግ15 ቤትአዌን የእግዚ
 አብሔር ቤት የተባሉትም ቤቴል ስትሆን፤ ያቃሉ ትርጉም
 የክፋት ቤት ማለት ነው።

የአመንዝራነት መንፈስ በልባቸው አለ፤
 እግዚአብሔርንም አያውቁትም።
 5የእስራኤል ትዕቢት በራሷ ላይ ይመሰክራል፤
 እስራኤላውያንና ኤፍሬምም
 በጎጢአታቸው ይሰናከላሉ፤
 ይሁዳም ደግሞ አብሮአቸው
 ይሰናከላሉ።
 6እግዚአብሔርን ለመሻት፤
 የበግና የፍጥ መንጋ እንዲሁም
 የቀንድ ከብቶቻቸውን ነድተው
 ሲሄዱ፤
 እርሱ ስለ ተለያቸው፤
 ሊያገኙት አይችሉም።
 7ለእግዚአብሔር ታማኞች አልሆኑም፤
 ዲቃሎች ወልደዋልና፤
 ስለዚህ የወር መባቻ በዓላቸው፤
 እነርሱንና ዕርሻቸውን ያጠፋል።
 8“በጊብዓ መለከትን፤
 በራማ እንበሏታን ንፉ፤
 በቤትአዌን የማስጠንቀቂያ ድምፅ አሰሙ፤
 “ብንያም ሆይ፤ መጡብህ!” በሉ።
 9በትግት ቀን፤
 ኤፍሬም ባድማ ይሆናል፤
 በእስራኤል ነገዶች መካከል፤
 በእርግጥ የሚሆነውን ዐውጃለሁ።
 10የይሁዳ መሪዎች፤
 የወሰን ድንጋዮችን እንደሚነቅሉ ሰዎች
 ናቸው፤
 እንደ ጌርፍ ውሃ፤
 ቀሩጣዬን በላያቸው ላይ አፈስሳለሁ።
 11ጣያትን መከተል በመውደዱ፤^አ
 ኤፍሬም ተጨቀኖአል፤
 በፍርድም ተረጋግጧል።
 12እኔ ለኤፍሬም እንደ ብል፤
 ለይሁዳም ሕዝብ እንደ ነቀዝ ሆኛለሁ።
 13“ኤፍሬም ሕመሙን፤
 ይሁዳም ቀሩሱን ባየ ጊዜ፤
 ኤፍሬም ወደ አሦር ሄደ፤
 ርዳታ ለመጠየቅ ወደ ታላቁ ንጉሥ
 መልእክተኛ ላከ፤
 እርሱ ግን ሊያድናችሁ፤
 ቀሩሳችሁንም ሊፈውስ አይችልም።
 14እኔ ለኤፍሬም እንደ አንበሳ፤
 ለይሁዳም እንደ ደቦል አንበሳ
 እሆናለሁና፤
 ሰባብሬና አድቅቄአቸው እሄዳለሁ፤
 ነጥቄ እወስዳቸዋለሁ፤ ማንም
 ሊያድናቸው አይችልም።
 15በደላቸውንም እስኪያውቁ ድረስ፤
 ወደ ስፍራዬ እመለሳለሁ፤
 ፊቴን ይሻሉ፤
 በመከራቸውም አጥብቀው

5፥5 ኢሳይያስ 2፡
 19፤ሕዝብ 14፡7፤ሆሴ
 7፤10፤14፤1
 5፥6 ምሳ 1፡28፤ኢሳ
 1፤15፤ሕዝብ 8፡6፤ሚካ
 6፤67፤ሚል 1፡10
 5፥7 ኢሳ 1፡14፤24፡
 16፤ሆሴ 24፡11፤12፡
 6፡7
 5፥8 ዘኁ 10፡2፤ኢሱ
 7፡2፤መሳ 19፡12፤ኢሳ
 10፡29፤ኤር 4፡21፤
 ሕዝብ 33፡3፤ሆሴ 4፡15፤
 9፡9፤10፡5፡9
 5፥9 ኢሳ 7፡16፤
 37፡3፤46፡10፤ሆሴ
 9፡11፤17፤ዘክ 1፡6
 5፥10 ዘክ 19፡14፤
 ሕዝብ 7፡8
 5፥11 ሆሴ 9፡16፤
 ሚካ 6፡16
 5፥12 ኢሳ 13፡28፤
 18፡16፤ኢሳ 5፡18
 5፥13 ኢሳ 3፡7፤7፡
 16፤ሰቆ 5፡6፤ሕዝብ 23፡
 5፤ሆሴ 2፡7፤7፡8፡11፤
 8፡9፤10፡6፤12፤1፡4፡3
 5፥14 ዘክ 32፡39፤ኢሱ
 10፡16፤ኤር 4፡7፤ሆሴ 6
 ፤1፤ኢሞ 3፡4፤ሚካ 5፡8
 5፥15 ዘሌ 26፡40፤
 ዘኁ 21፡7፤መዝ 24፡6፤
 50፡15፤ኢሳ 18፡4፤
 64፡9፤ኤር 2፡27፤ሕዝ
 20፡43፤ሆሴ 3፡5
 6፥1 ዘኁ 12፡13፤
 ዘክ 32፡39፤ኢሱ 5፡18፤
 16፡9፤ኢሳ 10፡20፤
 19፡22፤ኤር 3፡22፤
 30፡17፤ሰቆ 3፡11፤
 ሆሴ 5፡14፤14፡4
 6፥2 መዝ 30፡5፤
 71፡20፤80፡18፤
 ማቴ 16፡21
 6፥3 ኢሱ 4፡3፤መዝ 72
 ፤6፤ሆሴ 11፡10፤12፡6
 6፥4 ሆሴ 7፡1፤11፡8፤
 13፡3
 6፥5 ኤር 1፡9፤10፡5፤
 14፡23፤29፡ፅ፡14፡12
 6፥6 14 መጠ-15፡22፤
 መዝ 40፡6፤ኢሳ 1፡11፤
 ኤር 4፡22፤ሆሴ 2፡20፤
 ሚካ 6፡8፤ማቴ 9፡13፤
 12፡7፤ማር 12፡33
 6፥7 ዘክ 9፡11፤ኤር
 11፡10፤ሆሴ 5፡7፤8፡7
 6፥8 ሆሴ 12፡11
 6፥9 መዝ 10፡8፤ኤር
 5፤30፤1፤7፡9፤10፤ሕዝ
 22፡9፤ሆሴ 4፡2፤5፡1፤7፡
 1
 6፥10 ኤር 5፡30፤
 23፡14፤ሕዝብ 23፡7፤
 ሆሴ 5፡3
 6፥11 ኤር 5፡1፤33፤
 ኢሳ 3፡13
 7፥1 ቍ 13፤ዘፀ 22፡
 2፤መዝ 126፡1፤ሕዝ
 24፡13፤ሆሴ 4፡2፤6፡4፡
 9፤12፡1፤ሰቆ 2፡7

ይፈልጉኛል።”
 የእስራኤል ንስሐ አለመግባት
 6 “ኑ፤ ወደ እግዚአብሔር እንመለስ፤
 እርሱ ሰባብሮናል፤
 እርሱም ይጠግናል፤
 እርሱ አቀሩሰሎናል፤
 እርሱም ይፈውሰናል።
 2ከሁለት ቀን በኋላ ያነቃናል፤
 በእርሱም ፊት እንድንኖር፤
 በሦስተኛው ቀን ያስነሣናል።
 3እግዚአብሔርን እንወቀው፤
 የበለጠ እናውቀውም ዘንድ እንትጋ፤
 እንደ ንጋት ብርሃን፤
 በእርግጥ ይገለጣል፤
 ምድርን እንደሚያረሰርስ የበልግ ዝናብ፤
 እንደ ክረምትም ዝናብ ወደ እኛ
 ይመጣል።”
 4“ኤፍሬም ሆይ፤ ምን ላድርግህ?
 ይሁዳ ሆይ፤ ምን ላድርግህ?
 ፍቅራችሁ እንደ ማለዳ ጉም፤
 እንደሚጠፋም የጧት ጤዛ ነው።
 5ስለዚህ በነቢያቱ ቁራረጥኋችሁ፤
 በአፊም ቃል ገደልኋችሁ፤
 ፍርድም እንደ መብረቅ በላያችሁ አበራ።
 6ከመሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን፤
 ከሚቃጠልም መሥዋዕት ይልቅ
 እግዚአብሔርን ማወቅ እሻለሁና።
 7እንደ አዳም^ከ ቃል ኪዳንን ተላለፉ፤
 በዚያም ለእኔ ታማኝ አልነበሩም።
 8ገለጻድ በደም የተበከለች፤
 የክፉዎች ሰዎች ከተማ ናት።
 9ወንበዴዎች ሰውን ለማጥቃት
 እንደሚያደቡ፤
 ካህናትም በቡድን እንዲሁ ያደርጋሉ፤
 በሴኬም መንገድ ላይ ሰዎችን ይገድላሉ፤
 አሳፋሪም ወንጀል ይፈጽማሉ።
 10በእስራኤል ቤት
 የሚሰቀጥጥ ነገር አይቻለሁ፤
 በዚያ ኤፍሬም ዘማዊ ሆነ፤
 እስራኤልም ረከሰ።
 11“ይሁዳ ሆይ፤ ለአንተም፤
 መክር ተመድቦብሃል።
 ሕዝቤን ከምርኮ አገር በመለስሁ ጊዜ፤
 እስራኤልን በምፈውስበት ጊዜ፤
 የኤፍሬም ኅጢአት፤
 የሰማርያም ክፋት ይገለጣል።
 እነርሱ ያጭበረብራሉ፤
 ሌቦች ቤቶችን ሰብረው ይገባሉ፤
 ወንበዴዎችም በየመንገድ ይዘርፋሉ።
 11 በሰብራይስጡ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም
 17 ወይም በአዳም እንደ ሆነው ወይም በሰዎች

2 ነገር ግን ክፉ ድርጊታቸውን ሁሉ እንደማስታውሱ፤ እነርሱ አይገነዘቡም፤ ነጠአታቸው ከቦአቸዋል፤ ሁልጊዜም በፊቴ ናቸው።

3 “ንጉሡን በክፉታቸው፤ አለቆችንም በሐሰታቸው ያስደስታሉ።

4 ሊጡ በክቶ ኩፍ እንደሚሉ፤ ዳቦ ጋጋሪው እሳት መቄስቄስ እስከማያስፈልገው ድረስ፤ እንደሚነድ ምድጃ፤ ሁሉም አመንዘራ ናቸው።

5 በንጉሣችን የበዓል ቀን፤ አለቆች በወይን ጠጅ ስካር ጋሉ፤ እርሱም ከፊዘኞች ጋር ተባበረ።

6 ልባቸው እንደ ምድጃ የጋለ ነው፤ በተንኩል ይቀርቡታል፤ ቀኑባቸው ሌሊቱን ሙሉ ይጤሳል፤ እንደሚነድም እሳት በማለዳ ይንበለበላል።

7 ሁሉም እንደ ምድጃ የጋሉ ናቸው፤ ገዢዎቻቸውን ፈጁ፤ ንጉሦቻቸው ሁሉ ወደቁ፤ ከእነርሱም ወደ እኔ የቀረቡ ማንም የለም።

8 “ኤፍሬም ከአሕዛብ ጋር ተደባለቀ፤ ኤፍሬም ያልተገላበጠ ቂጣ ነው።

9 እንግዳሮች ጉልበቱን በዘበዙ፤ እርሱ ግን አሳስተዋለም። ጠጉሩም ሽቦት አወጣ፤ እርሱ ግን ልብ አላለም።

10 የእስራኤል ትዕቢት በራሱ ላይ መሰከረበት፤ ይህ ሁሉ ሆኖ ግን፤ ወደ አምላኩ ወደ እግዚአብሔር አልተመለሰም፤ እርሱንም አልፈለገም።

11 ኤፍሬም በቀላሉ እንደምትታለል፤ አእምሮም እንደሌላት ርግብ ነው፤ አንድ ጊዜ ወደ ግብፅ ይጣራል፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ አዦር ይዞራል።

12 ሲበሩ፤ መረቤን በላያቸው እዘረጋለሁ፤ እንደ ሰማይ ወፎችም ጌትቴ አወርዳቸዋለሁ፤ ስለ ክፉ ሥራቸውም በጉባኤ መካከል አቀጣቸዋለሁ።

13 ወደ ለእነርሱ፤ ከእኔ ርቀው ሄደዋልና! ጥፋት ይምጣቸው! በእኔ ላይ ዐምፀዋልና። ልታደጋቸው ፈለግሁ፤ እነርሱ ግን በእኔ ላይ ሐሰት ይናገራሉ።

7፡2 አዎ35፡15፤ ኤር2፡19፡4፤18፡14፡10፤44፡21፤ሆሴ8፡13፡9፡15

7፡3 ኤር28፡14፤ ሆሴ4፡2፤10፡13፤ ማክ7፡3

7፡4 ኤር9፡2

7፡5 መዝ1፡1፤ኢሳ28፡17

7፡6 መዝ21፡9

7፡7 ቀ16፡መዝ14፡4፤ኢሳ9፡13፤ሆሴ13፡10፡16፤1፡6

7፡8 ቀ11፡መዝ106፡35፤ሆሴ5፡13

7፡9 ኢሳ1፡7፤ ሆሴ8፡7

7፡10 ቀ14፡ኢሳ9፡13፤ሆሴ5፡4፡5

7፡11 ቀ8፡16፤ዘፍ8፡8፤ኤር2፡18፤ቀ5፡6፤ሆሴ9፡3፡6፤12፡1

7፡12 ሐዝ12፡13፤ 32፡3

7፡13 ቀ1፡መዝ116፡11፤ኤር14፡10፤51፡9፤ሐዝ34፡4፡6፤ ሆሴ9፡12፡17፤ ማቴ23፡37

7፡14 ቀ10፡ኤር3፡10፤ሆሴ4፡10፡9፡1፤ 13፡16፤አዎ2፡8

7፡15 መዝ2፡1፤ 140፡2፤ሆሴ11፡3፤ 5፡ሆ1፡11

7፡16 ቀ7፡11፤መዝ78፡9፤57፤ሐዝ23፡32፤ ሆሴ9፡3፤11፤5፤ሚል3፡14

8፡1 ዘ፡10፡2፤ ዘ፡28፡49፤ኤር4፡13፤ 11፡10፤ሆሴ4፡6፤6፤7

8፡3 ማቴ7፡23፤ ቲቶ1፡16

8፡4 ሆሴ2፡8፤ 13፡12፡10

8፡5 ቀ6፡ሆሴ10፡5፤ኤር13፡27

8፡6 ቀ5፡ዘ፡32፡4፤ ኤር16፡20፤ሆሴ14፡3

8፡7 ዘ፡28፡38፤ኢዮ4፡8፤ምሳ22፡8፤ኢሳ17፡11፤66፡15፤ሆሴ2፡9፤7፡9፡9፤16፤10፤121፡3፤ፍሆ1፡3፤ግላ6፡8

8፡8 ኤር22፡28፤ 51፡34

8፡9 ዘ፡16፡12፤ ኤር2፡18፤22፡20፤ ሐዝ23፡5፤ሆሴ5፡13

8፡10 ኤር42፡2፤ ሐዝ16፡37፡22፡20

14 ከልባቸው ወደ እኔ አይሞኹም፤ ነገር ግን በፀልጋቸው ላይ ሆነው ያለቅሳሉ። ስለ እህልና ስለ አዲስ የወይን ጠጅ ይሰበሰባሉ፤ ነገር ግን ከእኔ ዘወር ብለዋል።

15 እኔ አሠለጠንኋቸው፤ አጠነከርኋቸውም፤ እነርሱ ግን አደሙብኝ።

16 ወደ ከንቱ ነገር ተመለሱ፤ ዒላማውን እንደ ሳተ ቀስት ናቸው፤ መሪዎቻቸው ስለ ክፉ ቃላቸው፤ በሰይፍ ይወድቃሉ፤ በዚህም ምክንያት በግብፅ ምድር፤ መዘባበቻ ይሆናሉ።

እስራኤል ዐውሎ ነፋስን ታጭዳለች

8 “መለከትን በአፍህ ላይ አድርግ፤ ሕዝቡ ቃል ኪዳኔን አፍርሰዋልና፤ በሕጌም ላይ ዐምፀዋልና፤ ንስር በእግዚአብሔር ቤት ላይ ነው፤

2 እስራኤልም፤ ‘አምላካችን ሆይ፤ እኛ እናውቅሃለን’ እያሉ፤ ወደ እኔ ይሞክሳሉ።

3 ነገር ግን እስራኤል በጎ የሆነውን ነገር ናቁ፤ ጠላትም ያሳድዳቸዋል።

4 ያለ እኔ ፈቃድ ነገሥታትን አነገሡ፤ እኔንም ሳይጠይቁ አለቆችን መረጡ፤ በብራቸውና በወርቃቸው፤ ለገዛ ጥፋታቸው፤ ጣያታትን ለራሳቸው ሠሩ።

5 ሰማርያ ሆይ፤ የጥጃ ጣያትሽን ጣይ፤ ቀኑጣዬ በእነርሱ ላይ ነድዶአል፤ የማይነጹት እስከ መቼ ነው?

6 ይህም በእስራኤል ሆነ! ባለ እጅ የሠራው ይህ ጥጃ፤ አምላክ አይደለም፤ ያ የሰማርያ ጥጃ፤ ተሰባብሮ ይደቃል።

7 “ነፋስን ይዘራሉ፤ ዐውሎ ነፋስንም ያጭዳሉ፤ አገዳው ዛላ የለውም፤ ዱቄትም አይገኝበትም፤ እህል አፍርቶ ቢገኝም፤ ባዕዳን ይበሉታል።

8 እስራኤል ተውጠዋል፤ በአሕዛብም መካከል፤ ዋጋ እንደሌለው ዕቃ ሆነዋል።

9 ለብቻው እንደሚባዝን የዱር አህያ፤ ወደ አዦር ሄደዋልና፤ ኤፍሬም በእጅ መንሻ ወዳጅ አበጀ።

10 በአሕዛብ መካከል ራሳቸውን ቢሸጡም፤

እኔ አሁን እስበስባቸዋለሁ፤
በጎያል ንጉሥ ጭቁና ሥር፣
እየመነመኑ ይሄዳሉ።

11^{ሎፍሬም ለጎጠኦች ማስተስረያ ብዙ መሠዊያዎችን ቢሠራም፤ እነርሱ የጎጠኦች መሥሪያ መሠዊያዎች ሆነውበታል።}

12በሕጌ ውስጥ ያለውን ብዙውን ነገር ጻፍሁላቸው፤
እነርሱ ግን እንደ እንግዳ ነገር ቁጠሩት።

13ለእኔ የሚገባውን መሥዋዕት ያቀርባሉ፤ ሥጋውንም ይበላሉ፤
እግዚአብሔር ግን በእነርሱ አልተደሰተም፤
ስለዚህ ክፋታቸውን ያስታውሳል፤
ጎጠኦቻቸውን ይቀጣል፤
ወደ ግብፅም ይመለሳሉ።

14እስራኤል ፈጣሪውን ረሳ፤
ቤተ መንግሥቶችንም ሠራ፤
ይሁዳም የተመሸጉ ከተሞችን አበዛ፤
እኔ ግን በከተሞቻቸው ላይ እሳትን እለቅቃለሁ፤
ምሽጎቻቸውንም ይበላሉ።”

በእስራኤል ላይ የሚደርሰው ቅጣት

9 እስራኤል ሆይ፤ ደስ አይበልሽ፤
እንደ ሌሎችም ሕዝቦች ሐሜት አታደርገ፤

ለአምላክሽ ታማኝ አልሆንሽምና፤
በየእህል ዐውድማውም ላይ፤
ለጋለጥታ የሚከፈለውን ዋጋ ወደሻል።

2የእህል አውድማዎችና የወይን መጭመቂያዎች ሕዝቡን አይመግቡም፤
አዲሱም የወይን ጠጅ ይጉድልባቸዋል።

3በእግዚአብሔር ምድር አይቀመጡም፤
ኤፍሬም ወደ ግብፅ ይመለሳል፤
የረከሰውንም ምግብ⁵ በአሦር ይበላል።

4የወይን ጠጅን ቀርባን ለእግዚአብሔር አያፈስሱም፤
መሥዋዕታቸውም ደስ አያሰኘውም፤
እንዲህ ዐይነቱ መሥዋዕት ለእነርሱ የሐዘንተኞች እንጀራ ይሆንባቸዋል፤
የሚበሉትም ሁሉ ይረከሳሉ።
ይህ ምግብ ለዝ ራሳቸው ይሆናል፤
ወደ እግዚአብሔርም ቤተ መቅደስ አይገባም።

5በእግዚአብሔር የበዓል ቀናት፤
በዓመት በዓሎቻችሁም ቀን ምን ታደርጋላችሁ?

6ከጥፋት ቢያመልጡም እንኳ፤
ግብፅ ትሰበሰባቸዋለች፤
ሚምሬስም ትቀብራቸዋለች።
የብር ሀብታቸውን ዳዋ ያለብሰዋል፤

8፡11 ሆሴ.10:1፣ 12:11
8፡12 ቀ.1
8፡13 ኤር.6:20፣7:21፣ሆሴ.4:9፣9:34፣6:9፣አሞ.8:7
8፡14 ዘጸ.32:18፣ መዝ.95:6፣ኢሳ.17:10፣ኤር.5:17፣17:27፣ሆሴ.2:13
9፡1 ዘፍ.30:15፣ መዝ.73:27፣ኢሳ.22:12፣13፣24:16፣ሆሴ.7:14፣10:5
9፡2 ኢሳ.24:7፣ሆሴ.2:9፣ኢል.1:10
9፡3 ዘሉ.25:23፣ሕዝ.4:13፣ሆሴ.7:11፣16፣8:13፣10:5፣አሞ.7:17
9፡4 ዘጸ.26:14፣ ኤር.16:7፣ሕዝ.4:13፣14፣ሆሴ.8:13፣ኢል.1:9፣1:12፣14፣ሐጊ.2:13፣14
9፡5 ኢሳ.10:3፣ኤር.5:31፣ሆሴ.2:11
9፡6 ኢሳ.5:6፣19:13፣ኤር.22:22፣ሆሴ.7:11፣8:13፣10:8፣ሶፎ.1:11

ድንኳኖቻቸውም እሾኸ ይወርሰዋል።
7የቅጣት ቀን መጥቶአል፤
የፍርድም ቀን ቀርቦአል፤
እስራኤልም ይህን ይወቅ!

ጎጠኦቻችሁ ብዙ፤
ጠላትነታችሁም ታላቅ ስለ ሆነ፤
ነቢዩ እንደ ሞኝ፤
መንፈሳዊውም ሰው እንደ እብድ ተቈጥሮአል።

8ነቢዩ ከአምላኬ ጋር ሆኖ፤
የኤፍሬም ጠባቂ ነው።⁷
ዳሩ ግን በመንገዱ ሁሉ ወጥመድ፤
በአምላኩም ቤት ጠላትነት ይጠብቀዋል።

9በጊብዓ እንደ ነበረው፤
በርኩሳት ውስጥ ተዘፍቀዋል፤
እግዚአብሔር ክፋታቸውን ያስባል፤
ስለ ጎጠኦቻቸውም ይቀጣቸዋል።

10።⁸ እስራኤልን ማግኘቴ፤
የወይንን ፍሬ፤ በምድረ በዳ የማግኘት ያህል ነበር፤
አባቶቻችሁንም ማየቴ፤
የመጀመሪያውን የበለስ ፍሬ የማየት ያህል ነበር፤
ወደ ብዴልሬጎር በመጡ ጊዜ ግን፤
ለዚያ አሳፋሪ ጣዖት ራሳቸውን ለዩ፤
እንደ ወደዱትም ጣዖት የረከሱ ሆኑ።

11የኤፍሬም ክብር እንደ ወፍ በሮ ይጠፋል፤
መውለድ፤ ማርገዝና መፀነስ የለም።

12ልጆችን ቢያሳድጉ እንኳ፤
ልጅ አልባ እስኪሆኑ ድረስ እንጥቻቸዋለሁ፤
ፊቴን ከእነርሱ በመለስሁ ጊዜ፤
ወዮ ለእነርሱ!

13ኤፍሬምን እንደ ጢርስ፤
በመልካም ስፍራ ተተክሎ አየሁት፤
አሁን ግን ኤፍሬም ልጆቹን፤
ለነፍስ ገዳዮች አሳልፎ ይሰጣል።”

14እግዚአብሔር ሆይ፤ ስጣቸው፤
ምን ትሰጣቸዋለህ?
የሚጨነግፉ ማሕፀኖችን፤
የደረቁ ጡቶችን ስጣቸው።

15።⁹ በጌልገላ ካደረጉት ክፋታቸው ሁሉ የተነሣ፤
እኔ በዚያ ጠላቻቸው፤
ስለ ሠሩት ጎጠኦቻችሁ፤
ከቤቴ አሳድዳቸዋለሁ፤
ከእንግዲህም አልወዳቸውም፤
መሪዎቻቸው ሁሉ ዐመፀኞች ናቸው።

⁷3 በሥርዐቱ መሠረት ያልነጻ ማለት ነው
⁸8 ወይም ኪዳን የኤፍሬም ጠባቂ ነው፤ የአምላኬ ሕዝብ...

16 ኤፍሬም ተመታ፤ ሥራቸው ደረቀ፤ ፍሬም አያፈሩም፤ ልጆች ቢወልዱም እንኳ ተንከባክበው ያሳደጓቸውን ልጆቻቸውን እገድላለሁ።”

17 ባለመታዘዛቸው ምክንያት፤ አምላኬ ይጥላቸዋል፤ በአሕዛብም መካከል ተንከራታች ይሆናሉ።

10 እስራኤል የተንዠረገገ ወይን ነበር፤ ብዙ ፍሬም አፈራ፤ ፍሬው በበዛ መጠን፤ ብዙ መሠዊያዎችን ሠራ፤ ምድሩ በበለጸገ መጠን፤ የጣዖታት ማምለኪያ ዐምዶችን አስጌጠ።

2 ልባቸው አታላይ ነው፤ ስለዚህም በደላቸውን ይሸከማሉ። እግዚአብሔር መሠዊያዎቻቸውን ያወድማል፤ የጣዖት ማምለኪያ ዐምዶቻቸውን ያፈራርሳል።

3 እነርሱም፣ “እኛ ንጉሥ የለንም፤ እግዚአብሔርን አላከበርንምና፤ ንጉሥ ቢኖረንስ፤ ምን ሊያደርግልን ይችላል ነበር?” ይላሉ።

4 ከንቱ ተስፋ ይሰጣል፤ በሐሰት በመማል፤ ቃል ኪዳን ያደርጋሉ፤ ስለዚህም ፍርድ፤ በዕርሻ ውስጥ እንደሚገኝ መርዛማ ዐረም ይበቅላል።

5 በሰማርያ የሚኖረው ሕዝብ፤ በቤትአዌን ስላለው የጥጃ ጣዖት ይፈራል፤ ሕዝቡም ያለቅስለታል፤ በክብሩ እጅግ ደስ ያላቸው ሁሉ፤ አመንዝራ ካህናትም እንደዚሁ ያለቅሱለታል፤ በምርኮ ከእነርሱ ተወስዶአልና።

6 ለታላቁ ንጉሥ እንደ እጅ መንሻ፤ ወደ አሦር ይወሰዳል፤ ኤፍሬም ይዋረዳል፤ እስራኤልም ስለ ጣዖቱ ያፍራል።⁰

7 ሰማርያና ንጉሥዋ፤ በውሃ ላይ እንዳለ ኩባት ተንሳፍፈው ይጠፋሉ።

8 የእስራኤል ኅጢአት የሆነው፤ የአዌን ማምለኪያ ኩረብታ ይጠፋል፤ እጅኸና አሜኬላ ይበቅልባቸዋል፤ መሠዊያዎቻቸውንም ይወርሳል፤

9፥16 ቍ12፥አዮ 15፥32፥ሆሴ5፥11፥8፥7
9፥17 ዘ828፥65፥ኤር6፥30፥ሆሴ4፥10፥7፥13
10፥1 1፥714፥23፥ሕዝ15፥2፥ሆሴ3፥4፥14፥7፥8፥11፥12፥11፥13፥15
10፥2 ቍ8፥1፥7 18፥21፥ሆሴ13፥16፥ሚክ5፥13
10፥4 ሕዝ17፥19፥ሆሴ4፥2፥አሞ5፥7፥6፥12
10፥5 ቍ8፥ዘ032፥4፥መሳ18፥1718፥2፥2፥23፥5፥አላ44፥1720፥ሆሴ5፥8፥8፥5፥9፥13፥11፥06፥14
10፥6 መሳ3፥15፥2፥2፥716፥7፥አላ30፥3፥ኤር48፥13፥ሆሴ4፥7፥5፥13፥11፥5
10፥7 ቍ15፥ሆሴ13፥11
10፥8 ቍ2፥5፥1፥7 12፥2830፥አዮ30፥6፥ኤላ32፥15፥ሕዝ6፥6፥ሆሴ4፥13፥9፥6፥አሞ3፥1415፥7፥9፥አሁ23፥30፥6፥አ6፥16

በዚያን ጊዜ ተራሮችን፣ “ሸፍኑን!” ኩረብታዎችንም፣ “ውደቁብን!” ይላሉ።

9 “እስራኤል ሆይ፤ ከጊብዓ ጊዜ ጀምሮ ኅጢአት ሠራችሁ፤ በዚያም ጸናችሁ።”

በጊብዓ የነበሩትን ክፉ አድራጊዎች፤ ጦርነት አልጨረሳቸውምን?

10 በፈለግሁ ጊዜ እቀጣቸዋለሁ፤ ስለ ድርብ ኅጢአታችሁም ይቀጣቸው ዘንድ፤ በእነርሱ ላይ ይሰበሰባሉ።

11 ኤፍሬም ማበራየት እንደምትወድ፤ እንደ ተገራች ጊደር ነው፤ በተዋበ ጫንቃዋም ላይ፤ ቀንበርን አኖራለሁ፤ ኤፍሬምን አጠምዳለሁ፤ ይሁዳ ያርሳል፤ ያዕቆብም መሬቱን ያለሰልሳል።

12 ለራሳችሁ ጽድቅን ዝሩ፤ የጽኑ ፍቅርን ፍሬ ዕጨዱ፤ ዕዳሪውንም መሬት ዕረሱ፤ እርሱም መጥቶ፤ ጽድቅን በላያችሁ እስኪያዘንብ ድረስ፤ እግዚአብሔርን የምትፈልጉበት ጊዜ ነውና።

13 እናንተ ግን ክፋትን ዘራችሁ፤ ኅጢአትንም ዐጨዳችሁ፤ የሐሰትንም ፍሬ በላችሁ። በራሳችሁ ጉልበት፤ በተዋጊዎቻችሁም ብዛት ታምናችኋልና፤

14 ስልማን፤ ቤትአርብኤልን በጦርነት ጊዜ እንዳፈራረሰ፤ እናቶችንም ከልጆቻቸው ጋር በምድር ላይ እንደ ፈጠፈጣቸው፤ ሽብር በሕዝብ ላይ ይመጣል፤ ምሽትም ሁሉ ይፈራርሳሉ።

15 ስለዚህ ቤቴል ሆይ፤ ክፋትሽ ታላቅ ስለ ሆነ፤ በአንቺም ላይ እንደዚሁ ይሆናል፤ ያ ቀን ሲደርስም፤ የእስራኤል ንጉሥ ፈጽሞ ይጠፋል።

የእግዚአብሔር ፍቅር ለእስራኤል

11 “እስራኤል ገና ሕፃን ሳለ ወደድሁት፤ ልጄንም ከግብፅ ጠራሁት።”

2 እስራኤል ግን አብዝቼ በጠራኋቸው⁰ ቍጥር፤

⁰6 ወይም ስለ ምክሩ ⁰9 ወይም በዚያም አዳም ወሳዳቸው ⁰2 አንዳንድ የሰብዓ ሊቃናት ቅጂች እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን በጠራቸው ይላል።

አብዝተው ከእኔ ራቁ፤
 ለበአል አማልክት ሠዉ፤
 ለምስሎችም ዐጠኑ።
 3ኤፍሬምን እጁን ይገፍ፤
 እንዲራመድ ያስተማርሁት እኔ ነበርሁ፤
 ነገር ግን የፈወስኋቸው እኔ እንደ ሆንሁ፤
 እነርሱ አሳስተዋሉም።
 4በሰው የርኅራኄ ገመድ፤
 በፍቅርም ሰንሰለት ሳብኋቸው፤
 ቀንበሩን ከጫንቃቸው ላይ አነሣላቸው፤
 ዝቅ ብዬም መገብኋቸው።
 5“ታዲያ ንስሐ መግባትን እምቢ በማለታቸው፤
 ወደ ግብፅ አይመለሱምን?
 አዎርስ አይገዛቸውምን?
 6በከተሞቻቸው ላይ ሰይፍ ይመዘዛል፤
 የበርቻቸውን መወርወሪያ ይቁርጣል፤
 ስለ ክፉ ዕቅዳቸውም ይደመስሳቸዋል።
 7ሕዝቤ ከእኔ ዘወር ማለትን መረጠ፤
 ወደ ልዑል ቢጣሩም፤
 በምንም ዐይነት አያከብራቸውም።
 8“ኤፍሬም ሆይ፤ እንዴት እጥልሃለሁ?
 እስራኤል ሆይ፤ እንዴትስ አሳልፌ እስጥሃለሁ?
 እንዴት እንደ አዳማ አደርግሃለሁ?
 እንዴትስ እንደ ሲባዩ እፈጽምብሃለሁ?
 ልቤ በውስጤ ተናወጠ፤
 ምሕረቴም ሁሉ ተነሣሥቶአል።
 9የቀጣዩን መቅሠፍት አላመጣም፤
 ተመልሼም ኤፍሬምን አላጠፋም፤
 እኔ በመካከላቸው ያለሁ ቅዱስ አምላክ ነኝ እንጂ፤
 ሰው አይደለሁምና፤
 በቀጣ አልመጣም።”
 10እግዚአብሔርን ይከተላሉ፤
 እርሱም እንደ አንበሳ ያገሃል፤
 እርሱ ሲያገሃ፤
 ልጆቹ እየተንቀጠቀጡ ከምዕራብ ይመጣሉ።
 11እንደ ወፍ ከግብፅ፤
 እንደ ርግብ ከአሦር፤
 እየበረሩ ይመጣሉ።
 እኔም በቤታቸው አኖራቸዋለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር።
የእስራኤል ኅጢአት
 12ኤፍሬም በሐሰት፤
 የእስራኤልም ቤት በተንኩል ከበበኝ፤
 ይሁዳ ለአምላክ የማይገዛ፤
 የታመነውን ቅዱሱን የሚቃወም ነው።

11፡3 ሠ15፡26፤ ሠ81፡31፤32፡11፤ኤር30፡17፤ሆሴ7፡15
 11፡4 ሠ16፡32፤ ሠ26፡13፤ሠ78፡25፤ኤር31፡23፤20
 11፡5 ሠ13፡17፤ ሆሴ7፡16፤10፤6
 11፡6 ሠ29፡9፤ ሆሴ13፡16
 11፡7 ፋ2፡ኤላ26፤ 10፡ኤር3፡67፤8፡5
 11፡8 ሠ6፡14፡8፤ 1፡ገ73፡26፤ሠ725፡6፤ ኤር7፡29፤ሰቆ3፡32፤ሕ733፡11፤ ሆሴ6፡4፤አሞ7፡3
 11፡9 ሠ23፡19፤ ሠ813፡17፤2፡ገ19፡22፤ ኢሳ3፡1፤1፤ኤር18፡8፤ 30፡11፤ሰቆ3፡22፤ ሚል3፡6
 11፡10 ሠ18፡45፤ ኢሳ31፡4፤4፡2፡13፤ ሆሴ3፡5፤6፡13
 11፡11 ሠ9፡8፤8፡ኤላ11፡11፤ሕዝ28፡26፤ 34፡25፡28
 11፡12 ሠ87፡9፤ሆሴ4፡2፤10፡13
 12፡1 ሠ64፡16፤ 2፡ገ17፡4፤ሠ78፡67፤ ሕዝ7፡10፤ሆሴ4፡19፤5፡13፤7፡1፤11
 12፡2 ሠ32፡34፤ ኢዮ10፡2፤ሆሴ4፡9፤ 9፡15፤አሞ2፡4፤ ሚክ6፡2
 12፡3 ሠ9፡25፡26፤ 32፡24፡29
 12፡4 ሠ61፡28፤ 35፡15
 12፡5 ሠ3፡15
 12፡6 ሠ1106፡3፤ ኢሳ19፡22፤ኤር4፡1፤ 22፡3፤ሕዝ18፡30፤ ሆሴ6፡13፤10፡12፤ ኢል2፡12፤ሚክ7፡7
 12፡7 ሠ19፡36፤ አሞ8፡5
 12፡8 ሠ62፡10፤ ሕዝ28፡5፤ፊላ3፡17
 12፡9 ሠ23፡43፤ ነሀ8፡17፤ሆሴ2፡15፤ 11፡1
 12፡10 ሠ14፡12፤ 2፡ገ17፡13፤ሕዝ20፡49፤ኤር7፡25
 12፡11 ሆሴ4፡15፤ 6፡8፡8፡11
 12፡12 ሠ9፡28፡5፤ 29፡18

12 ኤፍሬም የነፋስ እረኛ ነው፤
 ቀኑን ሙሉ የምሥራቅን ነፋስ ይከተላል፤
 ሐሰትንና ዐመፅን ያበዛል።
 ከአሦር ጋር ቃል ኪዳን ያደርጋል፤
 የወይራ ዘይትንም ወደ ግብፅ ይልካል።
 2እግዚአብሔር በይሁዳ ላይ የሚያቀርበው ክስ አለው፤
 ያዕቆብን፤ እንደ መንገዱ ይቀጣጠል፤
 እንደ ሥራውም ይከፍለዋል።
 3በማሕፀን ሳለ የወንድሙን ተረከዝ ያዘ፤
 ሙሉ ሰውም ሲሆን ከአምላክ ጋር ታገለ።
 4ከመልአኩም ጋር ታገለ፤ አሸነፈውም፤
 በሬቱ ሞገስን ለማግኘት አልቅሶ ለመነው፤
 እርሱንም በቤቴል አገኘው፤
 በዚያም ከእርሱ ጋር ተነጋገረ፤
 5እርሱም ሁሉን የሚገዛ አምላክ እግዚአብሔር ጋር፤
 የሚታወቅበት ስሙም እግዚአብሔር ነው።
 6ስለዚህ ወደ አምላክህ ተመለስ፤
 ፍቅርንና ፍትሕን ጠብቅ፤
 ዘወትርም በአምላክህ ታመን።
 7ነጋዴው በሐሰተኛ ሚዛን ይሸጣል፤
 ማጭበርበርንም ይወዳል።
 8ኤፍሬም እንዲህ እያለ ይታወቃል፤
 “እኔ ባለጠጋ ነኝ፤ ሀብታምም ሆኛለሁ፤
 ይህ ሁሉ ሀብት እያለኝ፤
 ምንም ዐይነት በደል ወይም ኅጢአት አያገኘብኝም።”
 9“ከግብፅ ምድር ያወጣኋችሁ፤
 አምላካችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ፤
 በዓመት በዓላችሁ ቀን ታደርጉ።
 እንደ ነበረው ሁሉ፤
 እንደ ገና በድንኳኖች እንድትቀመጡ አደርጋችኋለሁ።
 10ለነቢያት ተናገርሁ፤
 ራእይንም አበዛሁላቸው፤
 በእነርሱም በኩል በምሳሌ ተናገርሁ።
 11ገለጻድ ክፉ ነው፤
 ሕዝቡም ከንቱ ናቸው፤
 ኮርማዎችን በጌልገላ ይሠዋሉን?
 መሠዊያዎቻቸው በታረሰ መሬት ላይ እንዳለ፤
 የድንጋይ ክምር ይሆናሉ።
 12ያዕቆብ ወደ ሶርያሞ ሸሸ፤

፪ ሰብዓ ሊቃናት እንዲሁ ሲሆን ዕብራይስጡ ግን ከእርሱ ይለል
 ፫ ወይም በማንኛውም ከተማ ላይ በተቃዋሞ አለመጣም
 ፬ ያዕቆብ ማለት ተረከዝ ይይዛል ማለት ሲሆን፤ ያታላላል ለማለት ይይዛል አገላለጽ ነው
 ፭ ወይም በግብፅ ከነበራችሁበት ጊዜ አንሥቶ
 ፮ ሰሜን መስጴጦምያን ያመለክታል

እስራኤል ማለት ለማግኘት ሲል አገለገለ፤
 ዋጋዋንም ለመክፈል በጎችን ጠበቀ።
 13 እግዚአብሔር በነቢይ አማካይነት እስራኤልን ከግብፅ አወጣ፤ በነቢይም በኩል ተንክባክበው።
 14 ኤፍሬም ግን ክፉኛ አስቈጣው፤ ጌታ ውም የደም አፍሳሽነቱን በደል በላዩ ላይ ያደርግበታል፤ ስለ ንቀቱም የሚገባውን ይከፍለዋል።
የእግዚአብሔር ቀጣ በእስራኤል ላይ
13 ኤፍሬም ሲናገር ሰዎች ተንቀጠቀጡ፤ በእስራኤልም የተከበረ ነበር፤ ነገር ግን በኣልን ስላመለከ በደለ፤ ሞተም።
 2 አሁንም ኅጢአትን መሥራት አበዙ፤ ብራቸውን አቅልጠው ለራሳቸው ጣዖት ሠሩ።
 በጥበብ የተሠሩ ምስሎችን አበጁ፤ ሁሉም የባለ እጅ ሥራ ናቸው። ስለ እነዚህ ሰዎች እንዲህ ተብሎአል፤ “ሰውን መሥዋዕት አድርገው ያቀርባሉ፤ የጥጃ ጣዖቶችንም ይሰማሉ።”
 3 ስለዚህ እንደ ማለዳ ጉም፤ ፈጥኖ እንደሚጠፋ የጧት ጤዛ፤ ከወውድማ እንደሚጠረግ ዕብቅ፤ በመስኮትም እንደሚወጣ ጢስ ይሆናሉ።
 4 “እኔ ግን ከግብፅ ምድር ያወጣሁ፤^አ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ አታውቅም፤ ከእኔም በቀር ሌላ አዳኝ የለም።”
 5 በምድረ በዳ፤ በሐሩር ምድርም ተንክባክብሁ።
 6 ካበላጃቸው በኋላ ጠገቡ፤ በጠገቡ ጊዜ ታበዩ፤ ከዚያም ረሱኝ።
 7 ስለዚህ እንደ አንበሳ እመጣቸዋለሁ፤ እንደ ነብርም በመንገድ አደባባቸዋለሁ።
 8 ግልገሎቿን እንደ ተነጠቀች ድብቱ እመታቸዋለሁ፤ እዘነታትላቸዋለሁ። እንደ አንበሳም ሰልቅጬ እውጣቸዋለሁ፤ የዱር አራዊትም ይገነጣጥሳቸዋል።
 9 “እስራኤል ሆይ፤ በእኔ ላይ ስለ ተነሣሣ፤ ረዳትህንም ስለ ተቃወምህ ትጠፋለህ።”
 10 “ንጉሥንና አለቆችን ስጠኝ፤” ብለህ እንደ ጠየቅኸው፤ ያድንህ ዘንድ ንጉሥህ የት አለ? በከተሞችህ ሁሉ የነበሩ ገዢዎችህ የት

12:13 ዘፀ13:3፤ 14:1922;አ.ሳ63:11 ጠ14:ሆሴ11:1
 12:14 ሕዝ18:13፤ ዳ71:1፤8
 13:1 መሳ8:1፤ 12:1፤ሆሴ11:2
 13:2 ነፃ19:18፤ እ.ሳ44:1720:46:6፤ ኤር10:4:44:8:ሆሴ8:4:14:3
 13:3 አዩ13:25:መዝ14:468:2:አ.ሳ17:13፤ ዳ72:35:ሆሴ6:4
 13:4 ዘፀ20:3:ዘፀ28:29:መዝ18:46:አ.ሳ43:1:452:1ጠ22:አር2:6:ሆሴ2:20:12:9
 13:5 ዘዳ1:19
 13:6 ዘዳ32:12፤ 15:18:ምሳ30:79:አ.ሳ17:10:ኤር5:7:ሕዝ28:5:ሆሴ2:13:4:7
 13:7 ኢዮ10:16፤ ኤር4:7
 13:8 1ሳመ-17:34፤ 2ሳመ-17:8:መዝ17:12:50:22:ሰቀ3:10:ሆሴ2:12
 13:9 ዘዳ33:29፤ ኤር2:1719
 13:10 1ሳመ-8:6፤ 2ኃገ17:4:ሆሴ7:7፤ 8:4
 13:11 ዘኀ11:20፤ ኢሴ24:20:1ሳመ-13:14:1ነፃ74:10፤ ሆሴ3:4:10:7
 13:12 ዘዳ32:34
 13:13 2ኃገ19:3፤ ኢሳ13:8:66:9፤ ሚክ4:9:10
 13:14 መዝ16፤ 10:49:15:አሳ25፤ 8:ሕዝ37:1213፤ 1ቆ15:55
 13:15 ኢዮ1:19፤ ኤር20:5:51:36፤ ሕዝ9:12:ሆሴ4:19፤ 10:1
 13:16 2ኃገ8:12፤ 15:16:17:5:አ.ሳ13:16:ሆሴ7:14፤ 10:2:14:11:6:አዎ1:13
 14:1 ኢሳ19:22፤ ኤር3:12:ሆሴ4:8፤ 5:5:19:7
 14:2 ዘፀ34:9:መዝ51:1617:ሚክ7:18 ጠ19:ዕ41:3:15
 14:3 ቀ*8:መዝ10:14:33:17:68:5፤ ኢሳ31:1:ኤር49፤ 11:ሆሴ5:13:8:6፤ 13:2:ሚክ5:10

አሉ?
 11 በቀጣይ ንጉሥን ሰጠሁ፤ በመዓቱም ሻርሁት።
 12 የኤፍሬም በደል ተከማችቶአል፤ ኅጢአቱም በመዝገብ ተይዞአል።
 13 በምጥ ላይ እንዳለች ሴት ጭንቅ ይመጣበታል፤ እርሱ ግን ጥበብ የሌለው ልጅ ነው፤ የሚወለድበት ጊዜ ሲደርስ፤ ከእናቱ ማሕፀን መውጣት የማይፈልግ ሕፃን ነው።
 14 “ከመቃብር ኃይል እታደጋቸዋለሁ፤ ከሞትም እቤዣቸዋለሁ፤ ሞት ሆይ፤ መቅሠፍትህ የት አለ? መቃብር ሆይ፤^አ ማጥፋትህ የት አለ? “ከእንግዲህ ወዲህ አልራራለትም፤”
 15 በወንድሞቹ መካከል ቢበለጽግም እንኳ፤ የምሥራቅ ነፋስ ከምድረ በዳ እየነፈሰ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ ይመጣል፤ ምንጩ ይነጥፋል፤ የውሃ ጉድጓዱም ይደርቃል። የከበረው ሀብቱ ሁሉ፤ ከግምጃ ቤቱ ይበዘበዛል።
 16 የሰማርያ ሰዎች በደላቸውን ይሸከማሉ፤ በአምላካቸው ላይ ዐምፀዋልና፤ በሰይፍ ይወድቃሉ፤ ሕፃኖቻቸውም በምድር ላይ ይፈጠፈጣሉ፤ የእርጉዝ ሴቶቻቸውም ሆድ ይቀደዳል።
በረከትን ለማግኘት ንስሐ መግባት
14 እስራኤል ሆይ፤ በኅጢአትህ ምክንያት ስለ ወደቅህ፤ ወደ አምላክህ ወደ እግዚአብሔር ተመለስ።
 2 የምትሉትን ቃል ይዛችሁ፤ ወደ እግዚአብሔር ተመለስ፤ እንዲህም በሉት፤ “ኅጢአታችንን ሁሉ ይቅር በለን፤ የከንፈራችንንም ፍሬ እንድናቀርብ፤^ዐ በምሕረትህ ተቀበለን።”
 3 አሦር ሊያድነን አይችልም፤ በጦር ፈረሶችም ላይ አንቀመጥም፤ ከእንግዲህም የገዛ እጆቻችን የሠሯቸውን፤ “አምላኮቻችን” አንላቸውም፤ ድዩ አደጉ እንኳ ከአንተ ርኅራኄ ያገኛልና።”
 ል2 ወይም መሥዋዕት የሚያቀርቡ ሰዎች... ይለግሱ
 ል4 ወይም በግብፅ ከነበሩትህበት ጊዜ አንሥቶ
 ል14 በዕብራይስጥ ሲኦል ማለት ነው
 ል2 ወይም እንደ ኮርማቶች መሥዋዕት የከንፈራችንን ፍሬ እንድናቀርብ

<p>⁴እኔ ከዳተኛነታቸውን አፈውሳለሁ፤ እንዲሁ አወዳቸዋለሁ፤ ቀላጣዬ ከእነርሱ ተመልሶአልና። ⁵እኔ ለእስራኤል እንደ ጠል አሆናለሁ፤ እንደ ውብ አበባ ያብባል፤ እንደ ሊባኖስ ዝግባም፣ ሥር ይሰዳል፤ ⁶ቅርንጫፉ ያድጋል፤ ውበቱ እንደ ወይራ ዛፍ፣ ሽታውም እንደ ሊባኖስ ዝግባ ይሆናል። ⁷ሰዎች እንደ ገና ከጥላው በታች ያርፋሉ፤ እርሱም እንደ እህል ይለመልማል፤ እንደ ወይን ተክል ያብባል፤</p>	<p>14፡4 ኢዮ13፡16፤ ኢሳ30፡26፤55፡1፤ ኤር2፡19፤31፡20፤ ሆሴ6፡1፤ሶፎ3፡17 14፡5 ዘፍ27፡28፤ ኢዮ29፡19፤መሐ 2፡1፤ኢሳ18፡4፤35፡2 14፡6 መዝ52፡8፤ 92፡12፤መሐ4፡11፤ ኤር11፡16 14፡7 ዘፍ40፡10፤ መዝ91፡14፤ሕዝ 17፡23፤ሆሴ2፡22 14፡8 ቀ3፤ኢሳ 37፡24 14፡9 መዝ107፡ 43፤ 111፡78፤ ምሳ10፡29፤ኢሳ1፡ 28፤26፡7፤83፡12፡10፤ ሐሥ13፡10</p>	<p>ዝናውም እንደ ሊባኖስ የወይን ጠጅ ይወጣል። ⁸ኤፍሬም ሆይ፤ ከእንግዲህ ከጣዖት ጋር ምን ጉዳይ አለኝ?⁶ የምሰማህና የምጠነቀቅልህ እኔ ነኝ፤ እኔ እንደ ለመለመ የጥድ ዛፍ ነኝ፤ ፍሬያማነትህም ከእኔ የተነሣ ነው።⁷ ⁹ጥበበኛ የሆነ እነዚህን ነገሮች ያስተውላል፤ አስተዋይም እነዚህን ነገሮች ይረዳል። የእግዚአብሔር መንገድ ቅን ነውና፤ ጻድቃን ይሄዱበታል፤ ዐመፀኞች ግን ይሰናከሉበታል። ⁶8 ወይም ከእንግዲህ ከጣዖት ጋር ኤፍሬም ሌላ ምን አለው?</p>
--	--	--

ትንቢተ ኢዩኤል

1 ወደ ባቱኦል ልጅ ወደ ኢዩኤል የመጣው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው፤

የአንበጣ ወረራ

²እናንተ ሽማግሌዎች፤ ይህን ስሙ፤ በምድሪቱም የምትኖሩ ሀሳቶች፤ አድምጡ፤ በእናንተ ዘመን፤ ሆነ በአባቶቻችሁም ዘመን፤ እንዲህ ዐይነት ነገር ሆኖ ያውቃልን? ³ይህን ለልጆቻችሁ ተናገሩ፤ ልጆቻችሁ ለልጆቻቸው ይንገሩ፤ ልጆቻቸውም ለሚቀጥለው ትውልድ ይንገሩ።

⁴ከአንበጣ መንጋ፤ የተረፈውን፤ ትልልቁ አንበጣ በላው፤ ከትልልቁ አንበጣ የተረፈውን፤ ከጎብኩባ በላው፤ ከከጎብኩባ የተረፈውን፤ ሌሎች አንበጦች በሉት።

⁵እናንተ ሰካራሞች፤ ተነሡ፤ አልቅሱ፤ እናንተ የወይን ጠጅ ጠጪዎች ሁሉ፤ ዋይ በሉ፤ ስለ አዲሱ የወይን ጠጅ ዋይ ብላችሁ አልቅሱ፤ አፋችሁ ላይ እንዳለ ተነጥቃችኋልና።

⁶ንግድና ቀጥር ስፍር የሌለው ሕዝብ፤ ምድሪን ወርአታልና፤ ጥርሱ እንደ አንበሳ ጥርስ፤ መንጋጋውም እንደ እንስት አንበሳ መንጋጋ ነው።

⁷የወይን ቦታዬን ባድማ አደረገው፤ የበለስ ዛፎቼንም ቁራረጠ፤ ቅርንጫፎቻቸው ነጭ ሆነው እስኪታዩ ድረስ፤ ቅርፊታቸውን ልጠ፤ ወዲያ ጣላቸው።

⁸የልጅነት እጮኛዎን፤ እንዳጣች ድንግል፤ ማቅ ለብሳችሁ አልቅሱ።

⁹የእህል ቀጥርንና የመጠጥ ቀጥርን፤ ከእግዚአብሔር ቤት ተቋርጦአል፤ በእግዚአብሔርም ፊት የሚያገለግሉ፤ ካህናት ያለቅሳሉ።

¹⁰ዕርሻዎች ባደክቸውን ቀርተዋል፤ ምድሩም ደርቆአል።

እህሉ ጠፍቶአል፤ አዲሱ የወይን ጠጅ አልቆአል፤ ዘይቱም ተሟጦአል።

¹¹እናንተ ገበሬዎች፤ ዕዘኑ፤ እናንተ የወይን ገበሬዎች፤ ዋይ በሉ፤

1:1 አር12:4ሐ216
1:2 ሆሴ4:15:13
ኢሌ2:2:16
1:3 ዙ10:2
መገ7:1:18
1:4 ዙ10:5:14
15:ዘጸ28:39
አጥ7:1:5ሆ3:15
1:5 አገ24:7
ኢሌ3:3
1:6 መዝ105:34
ኢሌ2:2:11:25
ራእ9:8
1:7 ኢሳ5:6
አጥ4:9
1:8 ጥ13
ኢሳ22:12:አጥ8:10
1:9 ሆሴ9:4
ኢሳ22:12
1:10 ዙ18:12
ኢሳ5:6:24:4
ኤር3:3:ሆሴ9:2
1:11 ዙ9:31
ኢዮ6:20
ኢሳ17:11:አጥ5:16

1:12 ዙ28:33
ኢሳ15:6:16:8
ሐጊ2:19
1:13 ጥ9:ዘጸ37:34
ኢሌ4:8:ሆሴ9:4
ኢሌ2:14:17
1:14 2ዜና20:3
4:ሆሴ4:1:ሆና3:8
1:15 ዙ17:1
ኢሳ2:12:ኤር30:7
46:10:ሕዝ30:3
አጥ5:18:ሰፎ1:14
ዘካ14:1:ሚል4:5
1:16 ዙ81:2:7
መዝ5:18:ኢሳ3:7
1:17 ኢሳ17:10ጥ11
1:18 ዙ47:4
ኤር9:10
1:19 መዝ50:15
97:3:ኤር9:10
አጥ7:4

ስለ ገብሱና ስለ ስንዴው አልቅሱ፤ የዕርሻው መከር ጠፍቶአልና።

¹²ወይን ደርቆአል፤ የበለስ ዛፍም ጠውልጎአል፤ ሮማኑ፤ ተምሩና እንኮዩ፤ የዕርሻው ዛፎች ሁሉ ደርቆዋል፤ ስለዚህ ደስታ፤ ከሰው ልጆች ርቆአል።

የንስሐ ጥሪ

¹³ካህናት ሆይ፤ ማቅ ለብሳችሁ አልቅሱ፤ እናንተ በመሠዊያው ፊት የምታገለግሉ፤ ዋይ በሉ፤ እናንተ በአምላኬ ፊት የምታገለግሉ፤ ኑ፤ ማቅ ለብሳችሁ ዕድሩ፤ የእህል ቀጥርንና የመጠጥ ቀጥርን፤ ከአምላካችሁ ቤት ተቋርጦአልና።

¹⁴ቅዱስ ጸምን ዐውጃ፤ የተቀደሰንም ጉባኤ ጥሩ፤ ሽማግሌዎችን ሰብስቦ፤ በምድሪቱ የሚኖሩትን ሁሉ፤ ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር ቤት ጥሩ፤ ወደ እግዚአብሔርም ጩኸ።

¹⁵ወዩ ለዚያ ቀን፤ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና፤ ሁሉን ከሚችል አምላክ እንደ ጥፋት ይመጣል።

¹⁶የሚበላ ምግብ፤ ከዐይናችን ፊት፤ ደስታና ተድላ፤ ከአምላካችን ቤት አልተቋረጠብንምን?

¹⁷ዘሩ በዐፈር ውስጥ፤ በስብሰ ቀርቶአል፤ ግምጃ ቤቶቹ ፈራርሰዋል፤ ጉተራዎቹም ተሰባብረዋል፤ እህሉ ደርቆአልና።

¹⁸መንጎች እንደ ምን ጩኸ፤ ከብቶቹ ተደናግጠዋል፤ መሰማሪያ የላቸውምና፤ የበግ መንጎች እንኳ ተቸግረዋል።

¹⁹እቤቱ እግዚአብሔር ሆይ፤ ወደ አንተ እጣራለሁ፤ ያልተካውን መሰማሪያ፤ እሳት በልቶታልና።

²⁰ በዚህ ክፍል፤ ስለ አንበጦች የሚገልጹት አራት የዕብራይስጥ ቃላት፤ ትክክለኛ ትርጉም አይታወቅም። ፉ8 ወይም የልጅነት ጣ እንደ ማለት ነው። ፉ8 ወይም መጣት ሴት እንደ ማለት ነው። ፉ10 ወይም መሬቱ ያዘና ማለት ነው። ፉ15 ዕብራይስጡ ሻይይ ይለዋል። ፉ17 በዚህ የገጣው የዕብራይስጡ ቃል ትርጉም አይታወቅም።

የዱሩን ዛፍ ሁሉ፣ ነበልባል አቃጥሎታል።
20 የዱር አራዊት እንኳ ወደ አገተ አለኸለኸ፤
ወራጁ ውሃ ደርቆአል፤
ያልተከደንም መሰማሪያ፣ እሳት
በልቶታል።

የአንበጣ ሰራዊት

2 በጽዮን መለከትን ንፉ፤
በቅዱሱ ተራራዬም የማስጠንቀቂያውን
ድምፅ አሰሙ፤

በምድሪቱ የሚኖሩ ሁሉ ይንቀጥቀጡ፤
የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና፤
እርሱም በደጅ ነው።

2ይህም የጨለማና የጭጋጋ ቀን፣
የደመናና የድቅድቅ ጨለማ ቀን ነው።
የንጋት ብርሃን በተራሮች ላይ
እንደሚወጣ፤

ኅያልና ብዙ ሰራዊት ይመጣል፤
ከጥንት እንዲህ ዐይነት ከቶ አልነበረም፤
በሚመጡትም ዘመናት እንዲህ ዐይነት
ከቶ አይሆንም።

3 በፊታቸው፣ እሳት ይባላል፤
በኋላቸውም ነበልባል ይለበልባል፤
በፊታቸው ምድሪቱ እንደ ዔድን ገነት ናት፤
በኋላቸውም የሚቀረው ባዶ ምድረ በዳ
ነው፤

ምንም አያመልጣቸውም።
4 መልካቸው እንደ ፈረስ መልክ ነው፤
እንደ ጦር ፈረስም ይጋልባሉ።

5 ገለባ እንደሚበላ እንደሚንጣጣ እሳት፣
ለጦርነት እንደ ተዘጋጀ ኅያል ሰራዊት፣
የሠረገሎችን ደምፅ የሚመስል ድምፅ
እያሰሙ፤

በተራሮች ጫፍ ላይ ይዘላሉ።
6 በእነርሱ ፊት ሕዝቦች ይርዳሉ፤
የሁሉም ፊት ይገረጣል።

7 እንደ ተዋጊዎች ድንገት አደጋ ይጥላሉ፤
እንደ ወታደሮችም ቅጥርን ይዘላሉ፤
ከመንገዳቸውም ሳይወጡ፣
አቅጣጫ ይዘው ይጓዛሉ።

8 እርስ በርሳቸው አይገፋፉም፤
እያንዳንዱ መስመሩን ጠብቆ ይሄዳል፤
መስመራቸውን ሳይለቁ፣
መከላከያውን ሰብረው ያልፋሉ።

9 ከተማዬቱን ይወራሉ፤
በቅጥሩም ላይ ይዘላሉ፤
በቤቶች ላይ ዘለው ይወጣሉ፤
እንደ ሌባም በመስኮት ይገባሉ።

10 ምድር በፊታቸው ትንቀጠቀጣለች፤
ሰማይም ይናወጣል፤
ፀሐይና ጨረቃ ይጨልማሉ፤
ከዋክብትም ከእንግዲህ ወዲያ አያበሩም።

1፡20 1፡17፡7፣
መዝ42፡1፣104፡21፣አ
ሌ2፡22

2፡1 ፋ15፡11፣5፡17፣
ዞ፡10፡2፣7፣
ሕዝ12፡23፣30፡3፣
ኢል1፡15፣ሐብ1፡15፣
ሰፍ1፡14፣16

2፡2 ፋ10፡31፣
ኢዮ9፡7፣ኢሳ8፡22፣
13፡10፣ሕዝ34፡12፣
38፡9፣ጳጳ9፡12፣
ኢል1፡26፣ሐሞ5፡18፣
ሰፍ1፡15፣ሞፋ24፡21፣
ራእ9፡2

2፡3 ዞ፡2፡8፣
ዞ10፡12፣15፣
መዞ73፡1፣10534፣35፣
ኢሳ1፡31፣14፡17

2፡4 ራእ9፡7
2፡5 ኢሳ5፡24፣
30፡30፣ራእ9፡9
2፡6 ኢሳ13፡8፣
29፡22

2፡7 ኢዮ16፡14፣
ምሳ30፡27፣ኢሳ5፡27
2፡9 ዞ10፡6፣
ኢር9፡21

2፡10 ፋ2፡ኢዮ9፡7፣
መዝ18፡7፣102፡26፣አ
ሳ5፡30፣13፡10፣
ሕዝ32፡8፣38፡19፣
ናሆ1፡5፣ሞፋ24፡29፣
ማር13፡24፣ራእ9፡2

2፡11 ፋ2፡25፣ መዝ
29፡3፣ኢሳ2፡12፣ሕዝ
22፡14፣30፣ኢል1፡1፣
15፣አብ1፡15፣ሰፍ1፡
14፣2፡11፣ራእ6፡17

2፡12 ዞ፡4፡30፣
1፡ሳጦ7፡3፣ሕዝ33፡
11፣ሆሴ12፡6
2፡13 ዞ፡37፡29፣
ዞ34፡6፣ዞ፡14፡6፣
ዞ፡4፡31፣ኢዮ1፡20፣
መዝ51፡17፣86፡5፣
15፣ኢሳ19፡22፣57፣
15፣ኢር18፡8፣ዮ፡4፡2

2፡14 ኤር26፡3፣
31፡14፣ኢል1፡13፣
አሞ5፡15፣ዮ፡1፡6፣
3፡9፣ሐፊ2፡19፣
ዞ፡8፡13፣ሚል3፡10

2፡15 ፋ1፣ዞ32፡5፣
ዞ፡10፡23፣2ዞ፡20፡3፣
ኤር36፡9
2፡16 ዞ19፡10፡22፣
መዝ19፡5፣ኢል1፡2
2፡17 ዞ89፡26፣ጳጳ29፣
1፡7፡9፣ኢዮ17፡6፣
መዝ42፡3፣44፡13፣ ኢ
ሳ22፡12፣ሕዝ8፡16፣ ኢ
ል1፡13፣ሞፋ23፡35

2፡18 መዝ72፡13፣
ኢሳ26፡11፣ዞ1፡14፣
8፡2፣ሕዝ34፡29

11 በሰራዊቱ ፊት፣
እግዚአብሔር ያንጐደጐዳል፤
የሰራዊቱ ብዛት ስፍር ቀጥጥር የለውም፤
ትእዛዙንም የሚያደርግ እርሱ ኅያል
ነው፤

የእግዚአብሔር ቀን ታላቅ፣
እጅግም የሚያስፈራ ነው፤
ማንስ ሊቋቋመው ይችላል?

ልባችሁን ቅደዱ

12 ሐሁንም ቢሆን፣
በጾም፣ በልቅሶና በሐዘን፣
በፍጹም ልባችሁ ወደ እኔ ተመለሱ።
ይላል እግዚአብሔር።

13 ልባችሁን እንጂ፣
ልብሳችሁን አትቅደዱ፤
ወደ አምላካችሁ ወደ እግዚአብሔር
ተመለሱ፤

እርሱ መሓሪና ርኅሩኅ፣
ቀጥጣው የዘገየና ፍቅር የበዛ፣
ክፉ ነገር ከማምጣትም የሚታገሥ
ነውና።

14 በምሕረቱ ተመልሱ፣
ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር
የሚሆነውን፣

የእህል ቀጥርባንና የመጠጥ ቀጥርባን እንዲ
ተርፋችሁ ፣
በረከቱን ይሰጣችሁ እንደሆነ ማን
ያውቃል?

15 በጽዮን መለከትን ንፉ፤
ቅዱስ ጾምን ዐውጁ፤
የተቀደሰን ገብኤ ጥሩ።

16 ሕዝቡን ሰብስቡ፤
ገብኤውን ቀድሱ፤
ሽማግሌዎችን በአንድነት አቅርቡ፤
ሕፃናትን ሰብስቡ፤

ጡት የሚጠቡትንም አታስቀሩ፤
ሙሽራው እልፍኙን ይተው፣
ሙሽራትም የጫገሩላ ቤቷን ትተው።

17 በእግዚአብሔር ፊት የሚያገለግሉ
ካህናት፣
በመሠዊያውና በቤተ መቅደሱ
አደባባይ መካከል ሆነው ያልቅሱ፤
እንዲህም ይበሉ፡ “እግዚአብሔር ሆይ፣ ሕዝብ
ሆን አድኑ፤

ርስትህን በአሕዛብ መካከል መተረቻ፣
መሳቂያና መሳቂያም አታድርግ፤
ለምንስ በሕዝቦች መካከል፣
‘አምላካቸው ወዴት ነው?’ ይበሉን።”

የእግዚአብሔር መልስ

18 እነሆ፣ እግዚአብሔር ስለ ምድሩ ይቀናል።
18 ወይም *ጌታ ቀንዳላ ... ለርቀላላ*

ስለ ሕዝቡም ይራራል።።

¹⁹ እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል ይመልስላቸዋል፡፡
 “እህል፣ አዲስ የወይን ጠጅና ዘይት፣ እስክትጠግቡ ድረስ እሰጣችኋለሁ፤ የሕዝቦች መዘባባቻ አላደርጋችሁም።።

²⁰ “የሰሜንን ሰራዊት ከእናንተ አርቃለሁ፤ ፊቱን ወደ ምሥራቁ ባሕርቸ፣ ጀርባውንም ወደ ምዕራቡ ባሕርቸ በማድረግ፣ ወደ ደረቀውና ወደ ባድማው ምድር እገፋለሁ፤ ግማቱ ይወጣል፤ ክርፋቱም ይነሣል።”

በእርግጥ እርሱ ታላቅ ነገር አድርጎአል።።

²¹ ምድር ሆይ፣ አትፍሪ፤ ደስ ይበልሽ፤ ሐሜትም አድርጊ፤ በእርግጥ እግዚአብሔር ታላቅ ነገር አድርጎአል።።

²² የዱር እንስሳት ሆይ፣ አትፍሩ፤ መስማሪያ መስኮቹ ለምልመዋልና፤ ዛሬቹ ፍሬያቸውን አፍርተዋል፤ የበለሱ ዛፍና የወይኑ ተክልም እጅግ አፍርተዋል።።

²³ የጽዮን ሰዎች ሆይ፣ ደስ ይበላችሁ፤ በክምላካችሁ በእግዚአብሔር ሐሜት አድርጉ፤ የበልግን ዝናብ፣ በጽድቅ ሰጥቶአችኋልና።። እንደ ቀድሞውም፣ የበልግንና የጸደይን ዝናብ በብዛት ልኮላችኋል።።

²⁴ ወውድማዎቹ በእህል ይሞላሉ፤ መጥመቂያ ጉድጓዶችም፣ በአዲስ የወይን ጠጅና በዘይት ተሞልተው ያፈሳሉ።።

²⁵ “በመካከላችሁ የሰደድሁት ታላቁ ሰራዊት፣ ትልልቁ አንበጣና ትንንሹ አንበጣ፣ ሌሎች አንበጦችና የአንበጣው መንጋቻ የበላውን፣ እነዚህ ሁሉ የበላቸውን ዓመታት ዋጋ እመልስላችኋለሁ።።

²⁶ እስክትጠግቡ የምትበሉት ብዙ ምግብ ይኖራችኋል፤ ድንቅ ነገሮችን ለእናንተ የሠራውን፣ የክምላካችሁን የእግዚአብሔርን ስም ታመስግናላችሁ፤ ሕዝቤም ከእንግዲህ ወዲያ አያፍርም።።

²⁷ ከዚያም እኔ በእስራኤል መካከል እንዳለሁ፣ እኔ ክምላካችሁ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ፤

2፡19 ዘሌ26፡5፣ መዝ47፡አር31፡12፣ 2፡20 አሳ34፡3፣ ኤር 1፡14፣ 15፡1፣ ዘካ14፡8
 2፡21 መዝ9፡2፣ 126፡3፣ ኢሳ25፡1፣ 29፡22፣ 54፡4፣ ሰፎ3፡16፣ 17
 2፡22 ዙ፡16፡14፣ 15፡4፡25፣ መዝ65፡12፣ ኢሌ1፡18፣ 20፣ ዘካ8፡12
 2፡23 ዘሌ26፡4፣ ኢዮ36፡28፣ መዝ3፡21፣ 84፡6፣ 97፡12፣ 135፡7፣ 149፡2፣ ኢሳ12፡6፣ 41፡16፣ 45፡8፣ 66፡14፣ ሕዝ34፡26፣ ዕን3፡18፣ ዘካ10፡7፣ ዮሐ5፡7
 2፡24 ዘሌ26፡10፣ ምሳ3፡10፣ ኢሌ3፡18፣ አዋ9፡13፣ ሚላ3፡10
 2፡25 ዙ፡10፡14፣ አዋ4፡9፣ ዘዳ28፡39፣ ኢ ል1፡6
 2፡26 ዘሌ23፡40፣ 26፡5፣ መዝ126፡3፣ ኢሳ25፡1፣ 29፡22፣ 62፡9
 2፡27 ዘወ 62፡7፣ ኢሳ 44፡8፣ 45፡17፣ 54፡4፣ ኢሌ 3፡17 ሰፎ 3፡11
 2፡28 ዙ፡11፡17፣ 14፡፡19፡20፣ ኢሳ 11፡2፣ 44፡3፣ ኤር 23፡25፣ ማር1፡8፣ ያሳ3፡14
 2፡29 ሕዝ36፡27፣ 14፡፡12፡13፣ ያሳ3፡28
 2፡30 ማር13፡24፣ 25፣ ሉቃ21፡11፣ 2፡31 4፡2፣ ኢሳ22፡5፣ ኤር4፡23፣ ኢሌ1፡5፣ አብ1፡15፣ ሚላ3፡24፣ 1፡5፣ ማቴ24፡29
 2፡32 ዘዮ4፡26፣ መዝ105፡1፣ 106፡8፣ ኢሳ1፡9፣ 11፡11፣ 46፡13፣ አብ1፡17፣ ሚክ4፡7፣ 7፡18፣ ሐሥ 2፡17፣ 21፡39፣ ሮሜ27፡10፣ 13
 3፡1 ዘዳ39፡6፣ 16፡5፣ 40፡5፣ ሕዝ38፡8፣ ሰፎ3፡20
 3፡2 4፡12፣ ዘዮ11፡4፣ ዘሌ26፡33፣ ኢሳ13፡9፣ 22፡1፣ ኤር2፡35፣ ሕዝ36፡5፣ ሰፎ3፡8
 3፡3 ኢዮ6፡27፣ ሕዝ24፡6፣ ኢሌ1፡5፣ አዋ2፡6
 3፡4 ዘዮ10፡15፣ ዘሌ26፡28፣ መዝ87፡4፣ ኢሳ42፡25፣ 51፡34፣ ኤር47፡1፣ 27፣ ሕዝ25፡15፣ 17፣ ዘዮ5፡27፣ ማቴ11፡21

እንደ እኔም ያለ፣ ሌላ እንደሌለ ታውቃላችሁ፤ ሕዝቤም ከእንግዲህ ወዲያ አያፍርም።።

የእግዚአብሔር ቀን

²⁸ “ከዚህም በኋላ፣ መንፈሴን በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ አፈሳለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁ ትንቢት ይናገራሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁ ሕልም ያልማሉ፤ ጉልማሶቻችሁም ራእይ ያያሉ።።

²⁹ በእነዚያ ቀናት በወንዶችና በሴቶች ባሪያዎች ላይ እንኳ፣ መንፈሴን አፈሳለሁ።።

³⁰ ድንቆችን በሰማያት፣ እንዲሁም በምድር፣ ደምና እሳት፣ የጠስም ዐምድ አሳያለሁ።።

³¹ ታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቀን ከመምጣቱ በፊት፣ ፀሐይ ትጨልማለች፤ ጨረቃም ወደ ደም ትለወጣለች።።

³² የእግዚአብሔርን ስም የሚጠራ ሁሉ፣ እርሱ ይድናል፤ እግዚአብሔርም እንዳለው፣ በጽዮን ተራራና በኢየሩሳሌም፣ መድኃኒት ይገኛል፤ ከትሩፋኑም መካከል እግዚአብሔር የጠራቸው በዚያ ይገኛሉ።።

የተፈረደባቸው ሕዝቦች

3 በዚያ ዘመን፣ በዚያ ጊዜ፣ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን ምርኮ ስመልስ፣

² አሕዛብን ሁሉ እስበስባለሁ፤ ወደ ኢየሩሳሌም ሸለቆ አወርዳችኋለሁ፤ ስለ ርስቴ፣ ስለ ሕዝቤ፣ ስለ እስራኤል፣ በዚያ ልፈርድባቸው እገባለሁ፤ ምድራን ከፋፍለዋል፤ ሕዝቤንም በሕዝቦች መካከል በታትነዋልና።።

³ በሕዝቤ ላይ ዕጣ ተጣጣሉ፤ ወንዶች ልጆችን በዝመት አዳሪዎች ለወጡ፤ ወይን ጠጅ ለመጠጣትም፣ ሴቶች ልጆችን ሸጡ።።

⁴ “ጢሮስና ሲዶና እንዲሁም እናንተ የፍልስጥኤም ግዛቶች ሁሉ ሆይ፣ እንግዲህ በእኔ ላይ ምን አላችሁ? ስላደረግሁት ነገር ብድር ልትመልሱልኝ ነውን? የምትመልሱልኝ ከሆነ፣ በፍጥነትና በችኩላ እናንተ ያደረጋችሁትን በራሳችሁ ላይ መልሼ

፡18፡፡፡ መሰረት።፡20 የሙት ባሕር ለማለት ነው።፡20 የሚደገሩ ንድፍ ባሕር ለማለት ነው።፡23 ወይም ለጽድቅ ማግኘት በዚህ ክፍል ስለ አንበጦች የሚገለጹት አራት የዕብራይስጥ ቃላት ናቸው።፡፡፡ ትርጉም ለይሁዳም፡፡2 ለዮሴፍም፡፡ የሙት ትርጉም ለግዚአብሔር ይደርጋል ማለት ነው።፡4፡12 ላይም እንዲሁ

አደርግባችኋለሁ።⁵ ብሬንና ወርቁን ወስዳችኋል፤ የተመረጠውንም ንብረቴን ተሸክማችሁ ወደ ቤተ መቅደሳችሁ አስገብታችኋልና። ስንዝም ያደራቸው ልታርቋቸው፤ የይሁዳንና የኢየሩሳሌምን ሰዎች ለግሪኮች ሸጣችኋቸው።

⁷ “እነዚህ፤ እነርሱን ከሸጣችሁባቸው ቦታዎች አነሣላቸዋለሁ፤ እናንተም ያደረጋችሁትን በገዢ ራሳችሁ ላይ እመልስባችኋለሁ። ማንደችንና ሴቶች ልጆቻችሁን ለይሁዳ ሰዎች ሸጣለሁ፤ እነርሱም መልሰው በሩቅ ላሉት ለላባ ሰዎች ይሸጧቸዋል።” እግዚአብሔር ይህን ተናግሮአልና።

⁹ በሕዝቦች መካከል ይህን ዐውጁ፤ ለጦርነት ተዘጋጁ፤ ተዋጊዎችን አነሣሁ፤ ጦረኞችም ሁሉ ቀርበው ያጥቁ።

¹⁰ ማረሻችሁ ሰይፍ፤ ማጭዳችሁም ጦር እንዲሆን ቀጥቅጡት፤ ደካማውም ሰው፤ “እኔ ብርቱ ነኝ” ይበል።

¹¹ እናንተ በዙሪያ ያላችሁ ሕዝቦች ሁላችሁ፤ ፈጥናችሁ ኑ፤ በዚያም ተሰብስቡ።

እግዚአብሔር ሆይ፤ ተዋጊዎችህን ወደዚያ አውርድ!

¹² “ሕዝቦች ይነሡ፤ ወደ ኢየሩሳሌም ሸለቆ ፈጥነው ይውረዱ፤ ዙሪያውን ባሉት ሕዝቦች ሁሉ ላይ ልፈርድ፤ በዚያ እቀመጣለሁና።

¹³ ማጭዳዎን ስደዱ፤ መከሩ ደርሶአልና፤ ኑ ወይኑን ርገጡ፤ የወይን መጭመቂያው ሞልቶ፤ ከጎድጓዶቹም ተርፎ ፈሶአልና፤ ክፋታቸው እንደዚህ ታላቅ ነው።”

3፥5 19715፥18፤ 11ዩና21፥16፤17
 3፥6 ሕዝ27፥13፤ ዘፃ9፥13
 3፥7 ኢሳ43፥5፤5፥6፤ 66፥6፤ኤር23፥8
 3፥8 ዘፍ10፥7፤ 2ዚና9፥1፤ኢሳ14፥2፤ 23፥1፤60፥14፤ ኤር30፥16
 3፥9 ኢሳ8፥9፤ ኤር46፥4
 3፥10 ዘጥ25፥7፤ ኢሳ1፥6፤ኢሳ2፥4፤ ዘፃ12፥8
 3፥11 ኢሳ13፥3፤ ሕዝ38፥15፤1፥6፤ሐፍ3፥8
 3፥12 ሐፍ2፥መዘ2፥1፤ ኢሳ2፥4
 3፥13 መግ6፥11፤ ኢሳ17፥5፤ኤር25፥30፤ ዘላ6፥11፤ፊ13፥39፤ ማር4፥29፤ ራእ14፥1፤15፤ፍ19፥20
 3፥14 ኢሳ2፥4፤13፥4፤ 22፥1፤34፥2፤ፍ8፥ሕዝ36፥5፤ኢሳ1፥15፤ ሳፍ1፥7
 3፥15 ኢሳ9፥7፤ ሕዝ32፥7
 3፥16 መግ5፥4፤ 2ሳሙ22፥3፤ኢሳ14፤ 16፥25፤4፥4፤2፥13፤ ኤር16፥19፤ሕዝ38፤ 19፤ኦሞ1፥2፤ዘፃ9፥12፤ 128
 3፥17 ዘፍ7፥መዘ2፥6፤ 74፥2፤ኢሳ2፥24፥3፤ 52፥1፤ኤር31፥40፤ ሕዝ44፥9፤ኢሳ2፥27፤ ዘፃ9፥8
 3፥18 ዘፍ8፥1፤25፥1፤ መግ5፥1፤ኢሳ25፥6፤ 30፥25፤35፤6፥44፥3፤ኢር31፥12፤ሕዝ47፤ 1፤ኢሳ2፥24፤ኦሞ9፤ 13፥ራጎ22፥1፤ፍ2
 3፥19 ኢሳ11፥14፤ 19፥134፤11፥51፥35፤ ኢሳ11፥10 3፥20 ዕዝ9፥12፤ኦሞ9፥15
 3፥21 መዝ74፥2፤ ኢሳ1፥15፤59፥20፤ሕዝ36፥25፤48፥35፤ ዘፃ8፥3

¹⁴ በዙሪያው ሕዝብ፤ በጣም ብዙ ሕዝብ፤ ፍርድ በሚሰጥበት ሸለቆ ተሰብስቦአል፤ ፍርድ በሚሰጥበት ሸለቆ፤ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና።

¹⁵ ፀሐይና ጨረቃ ይጨልማሉ፤ ከዋክብትም ከእንግዲህ አያበሩም።

¹⁶ እግዚአብሔር ከጽዮን ጮሻ ይናገራል፤ ከኢየሩሳሌም ያንጎደጎዳል፤ ሰማይና ምድርም ይናወጣሉ፤ እግዚአብሔር ግን ለሕዝቡ መሸሸጊያ፤ ለእስራኤልም ልጆች መጠጊያ ይሆናል።

በረከት ለእግዚአብሔር ሕዝብ

¹⁷ “ከዚያም እኔ አምላካችሁ እግዚአብሔር፤ በቅዱሱ ተራራዬ በጽዮን እንደምኖር ታውቃላችሁ፤ ኢየሩሳሌም የተቀደሰች ትሆናለች፤ ከእንግዲህም ወዲያ ባዕዳን አይወርዱትም።

¹⁸ “በዚያ ጊዜ ተራሮች፤ አዲስ የወይን ጠጅ ያንጠባጥባሉ፤ ኩረብቶችም ወተት ያፈሳሉ፤ በይሁዳ ያሉ ሸለቆዎች ሁሉ ውግ ያኑራሉ፤ ከእግዚአብሔር ቤት ምንጭ ይፈልቃል፤ የሰጠምን ሸለቆ ያጠጣል።

¹⁹ ግብፅ ባደማ፤ ኤደምም ምድረ በዳ ትሆናለች፤ በምድራቸው ንጹሕ ደም በማፍሰስ፤ በይሁዳ ሕዝብ ላይ ግፍ ፈጽመዋልና።

²⁰ ይሁዳ ለዘላለም፤ ኢየሩሳሌምም ለትውልድ ሁሉ መኖሪያ ትሆናለች፤

²¹ ደማቸውን እበቀላለሁ፤ በደለኛውንም ንጹሕ አላደርግም።”

እግዚአብሔር በጽዮን ይኖራል!

¹⁸ ወይም የሸጠም ሸለቆ

ትንቢተ አሞጽ

1 በቴቁሐ ከነበሩት እረኞች መካከል አንዱ የሆነው አሞጽ፣ ያዝያን የይሁዳ ንጉሥ በነበረ ጊዜ እንዲሁም የዮሐንስ ልጅ ኢየር ብዓም የእስራኤል ንጉሥ በነበረ ጊዜ፣ ይኸውም የምድር መናወጥ ከመሆኑ ከሁ ለት ዓመት በፊት ስለ እስራኤል ያየውና የተናገረው ቃል ይህ ነው፤
 2 እርሱም እንዲህ አለ፤
 “እግዚአብሔር ከጽዮን ድምፁን ከፍ አድርጎ ያሰማል፤
 ከኢየሩሳሌም ያንጉደጉዳል፤
 የእረኞች ማሰማሪያዎች ደርቀዋል፤
 የቀርጫሎስም ዐናት ጠውልጎአል።”

በእስራኤል ጉረቤቶች ላይ የተሰጠ ፍርድ
 3 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ሦስቱ የደማስቆ ኅጢአት፣ ይልቁንም ስለ አራቱ፣ ቀላጣዬን አልመልስም፤
 የብረት ጥርስ ባለው ማሄጃ፣ ገለፃድን አሂዳለችና፤
 4 የወልደ አዲርን ምሽጎች እንዲበላ፣ በአዛሄል ቤት ላይ እሳት እስዳለሁ።።
 5 የደማስቆን በሮች እስባብራሉህ፤ በቤት ዔደን በትር የያዘውን፣ በአዌንሶ ሸለቆ ያለውንም ንጉሥ እደመስሳለሁ፤
 የሶርያም ሕዝብ ተማርኮ ወደ ቂር ይሄዳል”

ይላል እግዚአብሔር ።

6 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ሦስቱ የጋዛ ኅጢአት፣ ይልቁንም ስለ አራቱ፣ ቀላጣዬን አልመልስም፤
 ሕዝቡን ሁሉ ማርካ በመውሰድ፣ ለኤዶም ሸጣለችና።
 7 ምሽጎቿን እንዲበላ፣ በጋዛ ቅጥሮች ላይ እሳት እስዳለሁ።።
 8 በአስቀሎና በትር የያዘውን፣ የአሸዶድንም ንጉሥ”

እደመስሳለሁ፤ በፍልስጥኤም ካሉት የመጨረሻው ሰው እስኪሞት ድረስ፣ እጄን በአቃሮን ላይ እዘረጋለሁ።”

ይላል ጌታ እግዚአብሔር ።

9 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ሦስቱ የጦርስ ኅጢአት፣

1:1 2ሳሙ:14:2፣ 2ሃ14:21:23:5፣ 2ዜ5:26:23፣ ሆሌ1:1:ዘ14:5
 1:2 መገ29:3፣ ኢሳ42:13፣ ኢር12:4:አሞ9:3፣ ኢሌ3:16
 1:3 4*6:9:11:13፣ አሳ7:8:18:4፣17:1፣7:3፣ አሞ2:6
 1:4 1ሃ19:17፣ 20:1:2ሃ16:24፣ 2ሃ18:7፣15፣ ኢር17:27፣ 49:23፣27:ሕዝ30:8
 1:5 1ሃ16:9፣ ኢሳ7:16:22:6፣ 37:12:ኤር49:27:51፣ 30:ዘ9:1
 1:6 4*3፣ ዘፍ10: 19፣ 14:6፣ 1ሳሙ6:17፣ አብ1:11:ሰ6:24
 1:8 2ዜ5:26:6፣ መገ8:1:4፣ ኢሳ34:8:14:28፣ 14:28፣32፣ ሕዝ25:16፣ ሰ6:24፣47
 1:9 4*3:1ሃ15፣ 1:1:2:9:11፣፣፣14:ኢር 25:22:ኢሌ3:4፣ ማቴ11:21
 1:10 ኢሳ23:1፣፣1፣8፣ 34:8:ኢር47:4:ሕዝ 26:2፣2፣4:ዘ9:1፣፣4
 1:11 ዘሥ20፣ 14፣፣21:1ዜ5:28:17፣ መገ63:10:83:6፣ ሕዝ25:12፣፣14፣ ዘዘ1:15
 1:12 ዘፍ36:11፣ 15:ኢሳ34:5፣ 63:1፣፣6፣ ኢር25:21፣ ሕዝ25:12፣፣14፣ 35:1፣፣15:አብ1:1፣ ማሌ1:2፣፣5
 1:13 ዘፍ19:38፣ 34:29:2ሃ18:12፣ ሕዝ21:28፣ ሆሌ13:16
 1:14 ዘፍ3:11፣ ኢሳ39:25፣ ኢሳ30:30፣ ኢር23:19
 1:15 1ዜ5:20:1፣ ኢር25:21፣ ኢር49:1፣ ሕዝ21:28፣፣32፣ 2ኦ1 አሳ16:6፣ 33:12
 2:2 አሱ6:20፣ አሳ39:25፣ ኢር48:24

ይልቁንም ስለ አራቱ፣ ቀላጣዬን አልመልስም።።
 የወንድማማችነትን ቃል ኪዳን በማፍረስ፣
 ሕዝቡን ሁሉ ማርካ ለኤዶም ሸጣለችና።።
 10 ምሽጎችን እንዲበላ፣ በጦርስ ቅጥሮች ላይ እሳት እስዳለሁ።።”

11 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ሦስቱ የኤዶም ኅጢአት፣ ይልቁንም ስለ አራቱ፣ ቀላጣዬን አልመልስም፤
 ርኅራኄን በመንፈግ፣ ወንድሙን በሰይፍ አሳደታልና፤
 የቀላጣውንም ነበልባል ሳይገድብ፣ መዓቱን ሳያቋርጥ አውርደበታልና፤
 12 የባሰራን ምሽጎች እንዲበላ፣ በቴማን ቅጥሮች ላይ እሳት እስዳለሁ።።”

13 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ሦስቱ የአሞን ኅጢአት፣ ይልቁንም ስለ አራቱ፣ ቀላጣዬን አልመልስም፤
 ድንበሩን ለማስፋት፣ የዘላድን ነፍስ ጡር ሴቶች ሆድ ቀደኛልና።።
 14 በጦርነት ቀን በጨኸት ውስጥ፣ በማዕበል ቀን በወውሎ ነፋስ ውስጥ፣ ምሽጎቿን እንዲበላ፣ በረባት ቅጥሮች ላይ እሳት እስዳለሁ።።
 15 ንጉሥዎስ ከሸማምንቱ ጋር፣ በአንድነት ተማርኮ ይሄዳል።”

ይላል እግዚአብሔር ።

2 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ሦስቱ የሞዓብ ኅጢአት፣ ይልቁንም ስለ አራቱ፣ ቀላጣዬን አልመልስም፤
 የኤዶምን ንጉሥ ዐጥንት፣ ዐመድ እስኪሆን ድረስ አቃጥሎአልና፤ 2 የቂርዮትን ምሽጎችን እንዲበላ፣ በሞዓብ ላይ እሳት እስዳለሁ፤
 ሞዓብ በጦርነት ጨኸትና በመለኮት ድምፅ መሐል፣

*1 ዕብራይስጥ የአሰ ያለው ለኢየሱስ ተላሞቱ ስም ሳይሆን አይቀርም።
 *2 ወይም የእረኞች ሕዝብ የሚለው አሉ ።
 *3 ወይም ነጥሮች
 *4 አዳን የቃሉ ትርጉም ከፋት አንድ ማለት ነው
 *5 ወይም ነጥሮች
 *6 ወይም ሰይፍ ከእርሱ ጋር የተባረሱትን አጠፋ
 *7 ወይም የጥራት በሰብራይስጥ መልካም ነው
 *8 ወይም ከተሞቿ የሚለው አሉ ።

በታላቅ ሁካታ ውስጥ ይሞታል።
 3ገዢን እደመስሳለሁ፤
 አለቆቼንም ሁሉ ከንጉሥዋ ጋር
 እገድላለሁ።”
 ይላል እግዚአብሔር።

4 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ሦስቱ የይሁዳ ኅጢአት፤
 ይልቁን ስለ አራቱ፤ ቀጣዩን አልመልሰም፤
 የእግዚአብሔርን ሕግ ንቀዋል፤
 ትእዛዙንም አልጠበቁም፤
 አባቶቻቸው በተከተሏቸው* አማልክት፤
 በሐሰት¹ አማልክት በመመራት ስተዋልና።
 5የኢየሩሳሌምን ምሽጎች እንዲበላ፤
 በይሁዳ ላይ እሳት እሰዳለሁ።

በእስራኤል ላይ የተሰጠ ፍርድ
 6እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ስለ ሦስቱ የእስራኤል ኅጢአት፤
 ይልቁንም ስለ አራቱ፤ ቀጣዩን አልመልሰም፤
 ጻድቁን ስለ ጥሬ ብር፤
 ችግረኛውንም ስለ ጥንድ ጫማ
 ይሸጡታልና።

7የድህነትን ራስ፤ በምድር ትቢያ ላይ
 ይረግጣሉ፤
 ፍትሕንም ከጭቀኞች ይነጥቃሉ፤
 አባትና ልጅ ከአንዲት ሴት ጋር ይተኛሉ፤
 እንዲህም እያደረጉ ቅዱስ ስሜን ያረክሳሉ።

8በመያዣነት በተወሰደው ልብስ ላይ፤
 በየመሠዊያው ሥር ይተኛሉ፤
 በአምላካቸው ቤት፤
 በመቀጫነት የተወሰደውን የወይን ጠጅ
 ይጠጣሉ።

9ቁመቱ እንደ ዝግባ፤
 ጥንካሬውም እንደ ባሉጥ ዛፍ የነበረ
 ቢሆንም፤
 አሞራዊውን ከፊታቸው አጠፋሁት፤
 ከላይ ፍሬውን፤
 ከታችም ሥፍን አጠፋሁ።

10“የአሞራውያንን ምድር ልሰጣችሁ፤
 ከግብፅ አወጣችሁ፤
 አርባ ዓመትም በምድረ በዳ መራችሁ።
 11ደግሞም ነቢያትን ከወንዶች ልጆቻችሁ
 መካከል፤
 ናዝሬውያንንም ከኩልማሶቻችሁ መካከል
 አስነሣሁ፤
 የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፤ ይህ እውነት
 አይደለምን?”
 ይላል እግዚአብሔር።

12“እናንተ ግን ናዝሬውያኑን የወይን ጠጅ
 አጠጣችኋቸው፤
 ነቢያቱንም ትንቢት እንዳይናገሩ

2፥3 መዝ2፡10፤
 አሳ15፡18፡9፤
 16፡18፡14፡40፡23፤
 ኤር48፡1፤
 ሕዝ25፡8፡11፤
 ሰፎ2፡8፡9፤
 2፥4 ዙ34፡15፤
 ዘጸ31፡20፡2፡17፡19፤
 22፡13፤መዝ4፡2፤
 ኢሳ9፡16፤ኤር6፡19፤
 9፡14፡16፡12፤
 ሕዝ20፡24፡ሆሴ12፡2፤
 2፥5 2፡12፡59፤
 2ዜና36፡19፤አሞ3፡11
 ኤር 17፡27፤ ሆሴ
 8፡14፤
 2፥6 ኢሳ3፡3፤
 አሞ1፡3፡8፡6፤
 2፥7 ዘሌ18፡21፤
 አሞ5፡11፡18፡2፡84
 2፥8 ዙ22፡26፤
 ዘጸ24፡12፡13፤
 ሆሴ7፡14፤አሞ4፡1፤
 6፡6፡10፡2፡6፤
 2፥9 ዙኑ13፡3፡2፤
 21፡23፡26፤ኢሳ10፡
 12፡12፡19፡30፤
 ኢዮ18፡16፤
 መዝ29፡9፤
 ኢሳ10፡33፤
 ሕዝ17፡9፤
 2፥10 ዙ3፡8፡6፡6፤
 20፡2ዙኑ21፡25፤
 ዘጸ2፡7፡8፡2፡ኢሳ
 13፡4፤አሞ3፡19፡7፤
 2፥11 ዙ8፡18፡18፤
 መሳ13፡5፤ኤር7፡25፤
 2፥12 ኢሳ30፡10፤
 ኤር11፡21፤አሞ7፡
 12፡13፤ሚክ2፡6፤
 2፥13 አሞ7፤
 16፡17፤
 2፥14 ነፃ720፡11፤
 ኢዮ11፡20፤
 መዝ33፡16፤
 ኢሳ30፡16፡17፤
 2፥15 ዙ15፡21፤
 መዝ9፡11፤ሕዝ39፡3፤
 ዙ10፡5፤
 2፥16 ኤር48፡41፤
 3፥1 አሞ2፡10፤
 ሰፎ2፡5፤
 3፥2 ቀኑ14፤
 ዙ19፡6፤ ዙ47፡6፤
 ኤር14፡10፤ሚክ2፡3፤
 ሉቃ12፡47፤1፤ጥፋ፡1
 7፤
 3፥4 መዝ104፡21፤
 ኢሳ42፡13፤ሆሴ5፡14፤
 3፥5 መዝ119፡110፤
 3፥6 ዙኑ10፡2፤ ኢ
 ዮ39፡24፤
 አሳ14፡24፡27፡31፡2፤
 ኤር4፡21፤
 3፥7 ዙፍ18፡17፤
 14ሙ3፡7፤ኤር23፡22፤
 ፡ጸ፡9፡22፤ዮሐ15፡15፤
 ራእ10፡7፤
 3፥8 አሳ31፡4፤
 42፡13፤ኤር20፡9፤
 ዮፍ1፡1፤ጳፍ3፡1፡1፡1፤
 ሕሥ4፡20፤

አዘዛችኋቸው።
 13“እነሆ፤ በእህል የተሞላ ጋራ እንደሚያደቁ፤
 እኔም አደቃችኋለሁ።
 14ፈጣኑ አያመልጥም፤
 ብርቱውንም ብርታቱ አይረዳውም፤
 ኅያሉም ነፍሱን አያድንም።
 15ቀስተኛው በቦታው ጸንቶ አይቆምም፤
 ፈጣኑም ተሞላ ሮጦ አያመልጥም፤
 ፈረሰኛውም ነፍሱን አያድንም።
 16ጌብዞቹ ተሞላዎች እንኳ፤
 በዚያ ቀን ዕራቁታቸውን ይሸሻሉ።”
 ይላል እግዚአብሔር።

በእስራኤል ላይ የተጠሩ ምስክሮች
 3 የእስራኤል ልጆች ሆይ፤ እግዚአብሔር
 በእናንተ ከግብፅ ባወጣሁት ሕዝብ
 ሁሉ ላይ የተናገረውን ይህን ቃል ስሙ፤
 2 “ከምድር ወገን ሁሉ፤
 እናንተን ብቻ መረጥሁ፤
 ስለዚህ ስለ ሠራችሁት ኅጢአት ሁሉ፤
 እኔ እቀጣችኋለሁ።”

3በውኑ ሁለት ሰዎች ሳይስማሙ፤
 አብረው መንዝ ይችላሉን?
 4አንበሳ የሚበላውን ሳያገኝ፤
 በጫካ ውስጥ ይጮኻልን?
 ምንም ነገርስ ሳይዘ፤
 በዋሻው ውስጥ ያገሣልን?
 5ወጥመድ ሳይዘረጋ፤
 ወፍ በምድር ላይ ይጠመዳልን?
 የሚይዘው ነገር ሳይኖርስ፤
 ወጥመዱ ከምድር ይፈነጠራልን?
 6የመለከት ድምፅ በከተማ ውስጥ ሲሰማ፤
 ሰዎች አይደነግጡምን?
 ጥፋትስ በከተማ ላይ ቢደርስ፤
 ያደረገው እግዚአብሔር አይደለምን?
 7በእውነት ጌታ እግዚአብሔር ምስጢርን
 ለአገልጋዮቹ ለነቢያት ሳይገልጥ፤
 ምንም ነገር አያደርግም።

8አንበሳ አገሣ፤
 የማይፈራ ማን ነው?
 ጌታ እግዚአብሔር ተናገረ፤
 ትንቢት የማይናገር ማን ነው?

9ለአዛጦን ምሽግ፤
 ለግብፅም ምሽግ እንዲህ ብላችሁ ዐውጁ፤
 “በሰማርያ ተራሮች ላይ ተሰብሰቡ፤
 በውስጥ ያለውን ታላቅ ሁከት፤
 በሕዝቧም መካከል ያለውን ግፍ እዩ።”

10 “ቅሚያንና ዝርፊያን በምሽጋቸው
 3፡9 ኢሳ13፡3፤ 2ዜና26፡6፤አሞ4፡1፡6፡1

*4 ወይም በወገኑ የሚሉ አሉ
 *5 ወይም ወገኑ የሚሉ አሉ ።

ውስጥ የሚያከማቹ፤
በጎ ነገር ማድረግን አያውቁም፤”
ይላል እግዚአብሔር።

11 ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“ጠላት ምድሪቱን ይወራል፤
ምሽጎቻችሁን ያፈርሳል፤ ድንኳኖቻችሁን
ይዘርፋል።”

12 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“አረኛ ከአንበሳ መንጋጋ፤
ሁለት የእግር ዐጥንት ወይም የጆሮ ቀራ-
ጭ እንደሚያድን፤
እንዲሁም በሰማርያ
በዐልጋቸው፣ ጫፍ ላይ፤
በደማስቆም በምንጣፋቸው ላይ የተቀመጡ፤
እስራኤላውያን ይድናሉ።”

13 “ይህን ስሙ፤ በያዕቆብም ቤት ላይ መስ
ክሩ” ይላል ጌታ ፤
ሁሉን የሚገዛ አምላክ እግዚአብሔር ።

14 “እስራኤልን ስለ ኅጢአቷ በምቀጣበት
ቀን፤
የቤቴልን መሠዊያዎች አፈርሳለሁ፤
የመሠዊያው ቀንዶች ይቈረጣሉ፤
ወደ ምድርም ይወድቃሉ።

15 የክረምቱን ቤት፤
ከበጋው ቤት ጋር እመታለሁ፤
በዝምን ጥርስ ያጌጡ ቤቶችም ይደመሰሳሉ፤
ታላላቅ አዳራሾችም ይፈርሳሉ።”
ይላል እግዚአብሔር።

እስራኤል ወደ እግዚአብሔር አልተመ
ለሰም

4 እናንተ በሰማርያ ተራራ የምትኖሩ
የባሳን ላሞች፤
ድኾችን የምትጨቁኑና ችግረኞችን
የምታስጨንቁ፤
ባሎቻችሁንም፤ “መጠጥ አቅርቦልን”
የምትሉ ሴቶች ይህን ቃል ስሙ፤
ጌታ እግዚአብሔር በቅድስናው እንዲህ
ሲል ምሎአል፤
“እነሆ፤ በመንጠቆ ተይዛችሁ
የምትወስዱበት
ትሩፋናችሁ እንኳ በዓሣ መንጠቆ
የሚወሰድበት ጊዜ ይመጣል።

3 እያንዳንዳችሁ በቅጥሩ በተነደለው መሸሌኪያ
ወደ ሬማንም፣ ትጣላላችሁ።”
ይላል እግዚአብሔር።

4 “ወደ ቤቴል ሂዱና ኅጢአትን ሥሩ፤
ወደ ጌልገላም ሂዱና ኅጢአትን አብዙ፤
በየማለዳው መሥዋዕቶቻችሁን፤
በየሦስቱ፣ ዓመት ዐሥራታችሁን አቅርቡ።
5 እርሾ ያለበትን እንጀራ የምሥጋና

3፡10 መዝ36፡3፤
አሞ5፡7፤6፡12፤
ሚክ6፡10፤
ዕን2፡8፤ሰፊ1፡9
6፡14
3፡11 አሞ2፡5፤
6፡14
3፡12 ሳሙ17፡34፤
እስ1፡6፤አሞ6፡4
3፡13 ሕዝ2፡7
3፡14 ፉ2፡2፤
ዘፍ12፡8፤ዘፍ27፡2፤
ዘሌ26፡18፤
አሞ5፡5፤፳፭
3፡15 መሳ3፡20፤
1ኃ722፡39፤
ኢሳ34፡5፤
ኤር36፡22፤
ሆሌ10፡5-8፤
14 ፳15፤
አሞ5፡11፤6፡11
4፡1 ዘ፳24፡14፤
መዝ22፡12፤
ኢሳ58፡6፤
ኤር44፡19፤
ሕዝ18፡12፤
አሞ2፡8፤3፡9፤
5፡11፤8፡6
4፡2 2ኃ719፡28፤
4፡3 ሕዝ2፡5

4፡4 ዘኀ28፡3፤
ዘ፳14፡28፤ኢሳ7፡2፤
ዘክ20፡39፤
ሆሌ4፡15፤አሞ5፡21፤፳፭
22፡14፤ዘሌ7፡13፤
22፡18፤፳፭21፡4፤5
4፡6 ኢሳ3፡1፤
9፡13፤ኤር5፡3፤
ሐጌ2፡17
4፡7 ዘ9፡4፤26፤
ዘ፳11፡17፤2ዜ57፡13፤
ኢሳ5፡6፤ኤር3፡3፤
ዘክ14፡17
4፡8 ኢዩ36፡31፤
ኤር3፡7፤14፡4፤
ሕዝ4፡16፤፳፯
ሐጌ1፡6
4፡9 ዘ10፡13፤
ዘ፳28፡22፤ኢሳ9፡13፤
ኤር3፡10፤
ኢል1፡7፤2፡25
4፡10 ዘ9፡3፤ 11፡5፤
ዘ፳28፡21፤ኢሳ9፡13፤
17፡34፤3
2ዜ533፡11፤
ኢሳ19፡8፤
ኤር31፡31፤አሞ6፡8
4፡11ዘፍ19፡24፤
ኢዩ36፡13፤
ኢሳ7፡4፤
ኤር23፡14፤ዩዐ1፡23

መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርቡ፤
በፈቃዳችሁም በምታቀርቡት ቀሩርባን
ተመኩ፤
እናንተ እስራኤላውያን በእነርሱም ተከፋሩ፤
ማድረግ የምትወዱት ይህን ነውና።”
ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

6 በየከተማው ሆዳችሁን ባዶ አደረግሁት፤
በየመንደሩም የምትበሉትን
አሳጣኝችሁ፤ እናንተ ግን ወደ እኔ
አልተመለሳችሁም”
ይላል እግዚአብሔር።

7 “መከር ለደርስ ሦስት ወር ሲቀረውም፤
ዝናብ ከለከልኝችሁ፤
በአንዱ ከተማ ላይ አዘነብሁ፤
በሌላው ላይ ግን እንዳይዘንብ
አደረግሁ፤ አንዱ ዕርሻ ሲዘንብለት፤
ሌላው ዝናብ አጥቶ ደረቀ።

8 ሳዎች ወግ ፍለጋ ከከተማ ወደ ከተማ ባዘኑ፤
ይሁን እንጂ ጠጥተው አልረኩም፤
እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም፤”
ይላል እግዚአብሔር ።

9 “የአትክልትና የወይን ቦታዎቻችሁን ብዙ
ጊዜ መታሁ፤
በዋግና በአረማሞም አጠፋኝቸው፤
አንበጦችም የበለሰና የወይራ ዛፎቻችሁን
በሉ፤
እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም፤”
ይላል እግዚአብሔር ።

10 “በግብፅ ላይ እንዳደረግሁት፤
መቅሠፍትን ላክሁባችሁ፤
ከተማረኩት ፈረሶቻችሁ ጋር፤
ጎልማሶቻችሁን በሰይፍ ገደልሁ፤
የሰፈራችሁ ግማት አፍንጫችሁ እንዲገባ
አደረግሁ፤
እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም”
ይላል እግዚአብሔር ።

11 “ሰዶምንና ገሞራን እንደ ገለበጥኝቸው፤
አንዳንዶቻችሁን ገለበጥሁ፤
ከእሳት እንደ ተነጠቀ ትንታግ ሆናችሁ፤
እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም፤”
ይላል እግዚአብሔር።

12 “ስለዚህ እስራኤል ሆይ፤ እንደዚህ
አደርግብሃለሁ፤
እንደዚህም ስለማደርግብህ፤ እስራኤል
ሆይ፤

*12 በሰብራ-ይስጡ ለዚህ ዐረፍተ ነገር የተሰጠው ትርጉም አይታወቅም
*3 በተለያዩ የሰብራ-ይስጡ ቃላት የተከፈለው የመጀመሪያው የሰብራ-ይስጡ ቅጽ (የሰብራ ሊቃናት ትርጉም ይመ) የጭፍ ተራራ ሆይ ርቅ ይላል።
*4 በየከተማ ቀናት ዐሥራታችሁን የሚሉ አሉ
*6 ሰብራ-ይስጡ ጥርሳችሁን አጠራረሁ ይላል።
*11 ሰብራ-ይስጡ አምላክ ይላል።

አምላክህን ለመገናኘት ተዘጋጅ።”
 13 ተራሮችን የሚሠራ፣
 ነፋስን የሚፈጥር፣
 ሐሳቡንም ለሰው የሚገልጥ፣
 ንጋትን ጨለማ የሚያደርግ፣
 የምድርንም ከፍታዎች የሚረግጥ፣
 ስሙ የሰራዊት አምላክ
 እግዚአብሔር ነው።

የእስራኤል ሕዝብ ለንስሐ መጠራት
5 የእስራኤል ቤት ሆይ፣ ስለ እናንተ የምደ
 ረድረውን ይህን የሙሾ ቃል ስሙ፣
 2 “ድንግሊቱ እስራኤል ወደቀች፣
 ከእንግዲህም አትነሣም፣
 በገዛ ምድሯ ተጣለች፣
 የሚያነሣትም የለም።”

3 ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣
 “አንድ ሺህ ብርቱዎችን ለእስራኤል
 የምታዘምት ከተማ፣
 አንድ መቶ ብቻ ይቀሯታል፣
 አንድ መቶ ብርቱዎችን የምታዘምተውም፣
 ሀሥር ብቻ ይቀሯታል።”

4 እግዚአብሔር ለእስራኤል ቤት እንዲህ
 ይላል፣
 “እኔን ፈልጉ፣ በሕይወትም ትኖራ
 ላችሁ።”

5 ቤቴልን አትፈልጉ፣
 ወደ ጌልገላ አትሂዱ፣
 ወደ ቤርሳቤህም አትሻገሩ፣
 ጌልገላ በእርግጥ ትማረካለች፣
 ቤቴልም እንዳልነበረች፣ ትሆናለችና።

6 እግዚአብሔርን ፈልጉ፣
 በሕይወትም ትኖራላችሁ፣
 አለበለዚያ እንደ እሳት የሆሴፍን
 ቤት ያወድማል፣
 እሳቱም ቤቴልን ይበላል፣ የሚያጠፋውም
 የለም።

7 እናንተ ፍትሕን ወደ መራርነት
 የምትለውጡ፣
 ጽድቅንም ወደ ምድር የምትጥሉ ወዮላችሁ!
 8 ሰባቱን ከዋክብትና ኦሪዮንን የሠራ፣
 ጨለማውን ወደ ንጋት ብርሃን የሚለውጥ፣
 ቀኑን አጨልጦ ሌሊት የሚያደርግ፣
 የባሕሩንም ውሃ ጠርቶ፣
 በገጸ ምድር ላይ የሚያፈስ፣
 ስሙ እግዚአብሔር ነው።

9 እርሱ በብርቱው ላይ ድንገተኛ ጥፋትን፣
 በተመሸገውም ከተማ ላይ ውድመትን
 ያመጣል።

10 እናንተ በፍርድ አደባባይ
 የሚገሥጹትን ትጠላላችሁ፣
 እውነት የሚናገረውንም ትንቃላችሁ።

4፡13 መዛገብ 65፡6፣135፣
 7፣ኢሳ47፡4፣
 872፡28፣አጥ5፡8፣27፣
 9፡6፣ሚክ1፡3
 5፡1 ኢር4፡8፣
 ሕዝ19፡1
 5፡2 2ኛ19፡21፣
 ኢር14፡17፣50፡32፣
 አሞ8፡14
 5፡3 ኢሳ6፡13፣
 አሞ6፡9
 5፡4 ዘጸ4፡29፣
 32፡46፣ጳ47፣
 ኢሳ55፡3፣
 ኢር29፡13፣ ሕዝ8፡9
 5፡5 ዘጸ21፡31፣
 1ሳሙ7፡16፣8፡2፣
 11፡14፣ሆሴ4፡15፣
 አሞ8፡14
 5፡6 ጥ14፣
 ዘሌ18፡5፣አዳ4፡24፣መ
 ዝ22፡26፣105፡4፣ኢ
 ሳ31፡1፣55፡6፣
 ኢር4፡4፣አሞ3፡14፣
 ሳፎ2፡3
 5፡7 ኢሳ5፡20፣
 ሆሴ10፡4፣
 አሞ3፡10፣6፡12
 5፡8 ዘጸ1፡16፣
 ኢዮ38፡12፣31፣
 መዝ104፡20፣
 104፡6፣ጳ9፣ኢሳ42፡16፣
 ኢር16፡21፣አሞ4፡13፣
 8፡9
 5፡9 ሚክ5፡11
 5፡10 1ኛ122፡8፣
 ኢሳ29፡21፣ገላ4፡16
 5፡11 ዘጸ28፡30፣
 መሳ9፡27፣አሞ3፡15፣
 4፡1፣8፡6፣9፡14፣
 ሚክ1፡6፣6፡15፣
 ሳፎ1፡13
 5፡12 ኢዮ5፡4፣
 36፡18፣ ኢሳ1፡23፣
 5፡23፣ኢር5፡28፣
 ሕዝ22፡12፣
 ሆሴ5፡3፣አሞ2፡6፣ጳ7
 5፡13 ጸሐ4፡14፣
 ሚክ2፡3
 5፡14 ጥ6
 5፡15 ዘጸ18፡25፣
 መዝ52፡3፣97፡40፣ ኢ
 ሳ1፡17፣29፡1፣
 ኢር36፡3፣
 ኢሌ2፡14፣
 መዝ5፡7፣ጳ8፡17፡18፣
 ዘጸ8፡16፣ርሜ12፡9
 5፡16 ኢር7፡34፣
 9፡17፣ኢሌ1፡11፣
 አሞ8፡3፣ሳፎ1፡10
 5፡17 ዘ11፡6፣
 12፡12፣ኢሳ16፡10፣
 ኢር48፡33
 5፡18 1ሳሙ2፡9፣
 ኢዮ20፡28፣
 ኢሳ2፡12፣5፡19፣
 30፣ኢር30፡5፣7፣
 ኢሌ1፡15፡2፡2
 5፡19 ዘጸ32፡24፣
 ኢዮ20፡24፣
 መዝ10፡8፣
 ኢሳ24፡17፣ጳ18፣
 ኢር15፡2፣ጳ3፡48፡44፣

11 እናንተ ድኻውን ትረግጣላችሁ፣
 እህል እንዲሰጣችሁም
 ታስገድዱታላችሁ፣
 ስለዚህ በተጠረበ ድንጋይ ቤት ብትሠሩም፣
 በውስጡ ግን አትኖሩም፣
 ባማሩ የወይን ተክል በታዎች ወይን
 ብትተክሉም፣
 የወይን ጠጅን ግን አትጠጡም፣
 12 ነጠአታችሁ ምንኛ ታላቅ እንደ ሆነ፣
 በደላችሁም የቱን ያህል እንደ በዛ እኔ
 ሀውቃለሁና።
 ጸድቁን ትጨቀሩላችሁ፣
 ጉብም ትቀበላላችሁ፣
 በፍርድ አደባባይም ከድኻው ፍትሕ
 ትነጥቃላችሁ።

13 ስለዚህ አስተዋይ ሰው በእንዲህ ያለ ጊዜ
 ዝም ይላል፣
 ቀኖቼ ክፉዎች ናቸውና።

14 በሕይወት ትኖሩ ዘንድ፣
 መልካሙን እንጂ ክፉውን አትፈልጉ፣
 ከዚያ በኋላ እንደ ተናገራችሁት፣
 የሰራዊት አምላክ እግዚአብሔር
 ከእናንተ ጋር ይሆናል።

15 ክፉውን ጥሉ፣ መልካሙንም ውደዱ፣
 በፍርድ አደባባይም ፍትሕን
 አታጓድሉ፣
 ምናልባትም የሰራዊት አምላክ እግዚአብሔር
 ጋር፣
 ለሆሴፍ ትሩፍ ይራራ ይሆናል።

16 ስለዚህ ጌታ የሰራዊት አምላክ
 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣
 “በየመንገዱ ሁሉ ወየው ተብሎ
 ይለቀሳል፣
 በአደባባይም የሥቃይ ጨኸት
 ይሆናል፣ ገበሬዎች ለልቅሶ፣
 አልቃሾችም ለዋይታ ይጠራሉ።

17 በየወይን ስርሻ ሁሉ ወየው ተብሎ
 ይለቀሳል፣
 እኔ በመካከላችሁ አልፋለሁና።”
 ይላል እግዚአብሔር ።

የእግዚአብሔር ቀን
 18 የእግዚአብሔርን ቀን ለምትሹ፣
 ለእናንተ ወዮላችሁ!
 የእግዚአብሔርን ቀን ለምን ትሻላችሁ?
 ያ ቀን ጨለማ ነው እንጂ ብርሃን
 አይደለም።

19 ይህ ቀን አንድ ሰው ከአንበሳ ሲሸሸ፣
 ድብ እንደሚያጋጥመው፣
 ወደ ቤቱም ገብቶ፣ እጁን በሚደግግው
 ላይ ሲያሳርፍ፣

5 ሐዘን

እባብ እንደሚነድፈው ነው።
 20 የእግዚአብሔር ቀን ብርሃን ሳይሆን ጨለማ፣ የብርሃን ጸዳል የሌለው ድቅድቅ ጨለማ አይደለም?
 21 “ዓመት በዓላችሁን ተጸይፎአለሁ፤ ጠልቼ ውማለሁ፤ ጉባኤዎቻችሁ ደስ አያሰኙኝም።”
 22 የሚቃጠል መሥዋዕትና የእህል ቀሩርባን ብታቀርቡልኝም፣ እኔ አልቀበለውም፤ ከሰቡ እንሰራቸው የጎብረት መሥዋዕትኩ ብታቀርቡልኝም፣ እኔ አልመለከተውም።
 23 የዝማሬህን ጨኸት ከእኔ አርቅ፤ የበገናህንም ዜማ አልሰማም።
 24 ነገር ግን ፍትሕ እንደ ወንዝ፣ ጽድቅም እንደማይደርቅ ምንጭ ይፍጠሰስ። 25 “የእስራኤል ቤት ሆይ፤ አርባ ዓመት በምድረ በዳ፣ መሥዋዕትንና ቀሩርባን አቅርባችሁልኝ ነበርን?
 26 ለራሳችሁ የሠራችሁትን፣ የንጉሣችሁን ቤተ ጣዖት፣ የጣዖቶቻችሁን ዐምድ፣ የአምላካችሁን ኮከብ አንሥታችሁ ተሸከማችሁ።”
 27 ስለዚህ ከደማሰቅ ወዲያ እንድትሰደዱ አደርጋችኋለሁ።” ይላል ስሙ የሰራዊት አምላክ የሆነ እግዚአብሔር።
 ተዘልላል ላለችው እስራኤል የተሰጠ ማስ ጠንቀቂያ
 6 በጽዮን ተዘልላችሁ የምትቀመጡ፣ በሰማርያ ተራራ ያለ ሥጋት የምትኖሩ፣ የእስራኤልም ሕዝብ ለርዳታ ወደ እናንተ የሚመጡባችሁ፣ እናንተ የአሕዛብ አለቆች ሆይ፤ ወዮላችሁ!
 2 ወደ ካልኔ ሂዱ፤ እርሱንም ተመልከቱ፤ ከዚያም ወደ ታላቂቱ ሐማት ሂዱ፤ ወደ ፍልስጥኤም ከተማ ወደ ጌትም ውረዱ፤ እነዚህ ከሁለቱ መንግሥታቶቻችሁ ይሻላሉን?
 የምድራቸው ስፍት ከእናንተ ይበልጣልን?
 3 ክፉውን ቀን ለምታርቁ፣ የግፍንም ወንበር ለምታቀርቡ ወዮላችሁ!
 4 በዝሆን ጥርስ ባጌጠ ዐልጋ ላይ ለምትተኙ፣ በድንክ ዐልጋችሁ ላይ ለምትዝናኑ፣ ከበጎች መንጋ ጠቦትን፣ ከጋጣም ጥጃን ለምትበሉ፣ 5 ባልተቃኘን በገና ለምትዘፍኑ፣ በሙዚቃ መሣሪያ ለመጫወት

ሰቆ3:10
 5፡20 1ኛሙ2:9፣ ኢሳ13:10፣ ሕዝ7:7፣አብ1:15፣ ሰፍ1:15
 5፡21 ዘሌ26:3፣ ኤር44:4፣ ሕዝ23:18፣ሆሴ2:11
 5፡22 ዘሌ26:31፣ መዝ40:6፣ ኢሳ1:1፣1፣16፣ ኤር7:21፣14:12፣ አሞ4:4፣ሚክ6:6፣7፣7
 5፡23 አሞ6:5
 5፡24 ኢሳ45:8፣ ኤር22:3፣ሚክ6:8
 5፡25 ዘ16:35፣ ኢሳ43:23
 5፡26 ሕዝ18:6፣ 20:16
 5፡27 ዘ83:2፣ 17፣19፣ ኤር38:17፣ አሞ4:13፣6፣7፣11፣ 17፣ሚክ1:16፣ ሐዋ7:42፣43
 አሞ3:9፣ሰፍ1:12፣ ሉቃ6:24
 6፡1 ኢዮ24:23፣ ኢሳ32:9፣11፣ 6፡2 ዘፍ10:10፣ ኢሱ11:22፣2፣7፣ 17፣24፣2ዜና26:6፣ ኤር49:23፣ሆ5:8
 6፡3 ኢሳ56:12፣ ሕዝ12:22፣አሞ9:10
 6፡4 አሰ1:6፣ ምላ7:17፣ ኢሳ1:11፣ ሕዝ34:2፣3፣ አሞ3:12
 6፡5 1ዜና15:16፣ መዝ137:2፣ ኢሳ14:11፣አሞ5:23
 6፡6 ኢሳ28:1፣ ሕዝ9:4፣16፣49፣ አሞ2:8
 6፡7 አሞ 5፣27
 6፡8 ዘፍ22:16፣ ዘሌ26:19፣30፣ ዘ83:2፣19፣መዝ47:4፣ ኤር12:8፣አሞ4:2፣ ስፍ1:13
 6፡9 አሞ5:3
 6፡10 1ኛሙ31:12፣ አሞ8:3
 6፡11 ኢሳ34:5፣ 55:11፣አሞ3:15
 6፡12 ኢሳ1:21፣ ሆሴ10:4፣አሞ3:10፣5፣7
 6፡13 ኢዮ8:15፣ ኢሳ28:14፣15
 6፡14 ዘዮ13:21፣ ኤር5:15፣አሞ3:11

ለምትሹ፣ ሰፍጋ የወይን ጠጅ ለምትጠጡ፣ ምርጥ ሽቱም ለምትቀቡ፣ ስለ የሴፍ መከራ ግን ለማታዘኑ ወዮላችሁ!
 7 ስለዚህ እናንተ በመጀመሪያ በምርኮ ከሚወሰዱት መካከል ናችሁ፤ መፈንጠዛችሁና መዝናኛታችሁም ያበቃል።
 እግዚአብሔር የእስራኤልን ትዕቢት ይጸድቃል
 8 ጌታ እግዚአብሔር “የያዕቆብን ትዕቢት ተጸይፎአለሁ፤ ምሽጎቼንም ጠልቻለሁ፤ ከተማዬቱንና በውስጥ ያለውን ሁሉ፣ አሳልፎ እስጣለሁ” ሲል በራሱ ምሉአል፤ ይላል የሰራዊት አምላክ እግዚአብሔር።
 9 በአንድ ቤት ውስጥ ዐሥር ሰዎች ቢቀሩ እነርሱም ይሞታሉ። 10 በድኖቹንም ከቤት አውጥቶ ማቃጠል ያለበት አንድ ዘመድ መጥቶ ተደብቆ ያለውን ሰው፣ “ከእነት ጋር የቀረ ሌላ ሰው አለን?” ሲለው፣ እርሱም “የለም” ይለዋል፤ ከዚያም በኋላ፣ “ዝም በል፤ የእግዚአብሔርን ስም መጥራት አይገባንም” ይለዋል።
 11 እነሆ፤ እግዚአብሔር ትእዛዝ ሰጥቶአልና፤ ታላላቅ ቤቶችን ያወድማቸዋል፤ ትንንሾቹንም ያደቅቃቸዋል።
 12 ፈረሶች በጭንጫ ላይ ይሮጣሉን? ሰውስ እዚያ ላይ በበሬ ያርሳልን? እናንተ ግን ፍትሕን ወደ መርዝነት፣ የጽድቅንም ፍሬ ወደ መራራነት ለወጣችሁ።
 13 እናንተ ሎደባርግም በማሸነፋችሁ ደስ ያላችሁ፣ “ቃርናይምንም በራሳችን ብርታት ይዘናል” የምትሉ፣
 14 ሁሉን የሚገዛ አምላክ እግዚአብሔር እንዲህ ይላልና፣ “የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፤ እነሆ፤ እኔ ከሐማት መግቢያ” እስከ ዓረባ ሸለቆ ድረስ፣ የሚያስጨንቃችሁን ሕዝብ፣ በእናንተ ላይ አስነሣለሁ።”
 122 የለላም መሥዋዕት በመባል የሚታወቀው ነው።
 126 ወይም ንጉሣችሁን ሰቶትን ከፍ ከፍ አደረጋችሁት። እንዲሁም ጣዖታችሁን ቀይዩን የከዋከቡት አሃልኪታችሁን ሰብዳ ሊቃናት የሞላክን በተ ጣዖት እንዲሁም የአምላካችሁን የፊፋን ከዋከቡት ከፍ አደረጋችሁ
 13 ትርጉሙ ምንም ማለት ነው።
 13 ቃርናይም ትርጉሙ ቀንዶች ማለት ነው፣ ቀንዶ የጥንካሬ ምልክት ነው።
 14 ወይም ከመገቢያው ጀምሮ

አንበጣ፣ እሳትና ቱንቢ

7 ጌታ እግዚአብሔር ይህን አሳዮኝ፣ የንጉሡ የመከር እህል ከተሰበሰበ በኋላ ገጠው መብቀል በጀመረ ጊዜ፣ እርሱ የአንበጣ መንጋ እንዲፈለፈል አደረገ። ሌሎች የምድርን ሣር ግጠው ከጨረሱት በኋላ፣ “ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ ይቅር እንድትል እለምንገለግለሁ፤ ያዕቆብ ይህን እንዴት ሊቋቋመው ይችላል? ታናሽ ነው እኮሄ” አልሉ።

3 እግዚአብሔርም ስለዚህ ነገር ተጸጸተ፤ እግዚአብሔርም ይህ አይፈጸምም አለ።

4 ጌታ እግዚአብሔር ይህንም አሳዮኝ፣ ጌታ እግዚአብሔር በእሳት ሊፈርድ ተዘጋጀ፤ እሳቱም ታላቁን ጥልቅ አደረቀ፤ ምድሪቱንም በላ። ስኪያም በኋላ፣ “ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፣ እንድትተው እለምንገለግለሁ፤ ያዕቆብ ይህን እንዴት ሊቋቋመው ይችላል? ታናሽ ነው እኮሄ አልሉ።

6 እግዚአብሔር ስለዚህ ነገር ተጸጸተ፤ ጌታ እግዚአብሔር፣ “ይህም ደግሞ አይፈጸምም” አለ።

7 ይህንም ደግሞ አሳዮኝ፣ ጌታ በእጁ ቱምቢ ይዞ በቱምቢ በተሠራ ቅጥር አጠገብ ቆሞ ነበር። 8 እግዚአብሔር፣ “አሞጽ፣ የምታየው ምንድነው?” አለኝ።

እኔም፣ “ቱምቢ” አልሁ። ጌታ ም እንዲህ አለ፤ “እነሆ፣ በሕዝቤ በእስራኤል መካከል ቱምቢ እዘረጋለሁ፤ ከእንግዲህም ወዲያ አልምራቸውም።

9 የይስሐቅ ማምለኪያ ኮረብታዎች ባድማ ይሆናሉ፤ የእስራኤል መቅደሶች ይፈርሳሉ፤ በኢዮርብምም ቤት ላይ በሰይፌ እነግለሁ።”

አሞጽና አሜስያስ

10 ከዚህ በኋላ የቤቴል ካህን አሜስያስ ወደ እስራኤል ንጉሥ ወደ ኢዮርብም እንዲህ ሲል መልእክት ላከ፤ “አሞጽ በእስራኤል ቤት መካከል በአንተ ላይ እያሄረ ነው፤ ምድሪቱም ቃሉን ሁሉ ልትሸከም አት ችልም፤ 11 አሞጽ እንዲህ ሲል ተናግሮ ነበርና፤

“ ኢዮርብምም በሰይፍ ይሞታል፤ እስራኤልም በእርግጥ ከትውልድ አገሩ ተማርኮ ይሄዳል።”

12 አሜስያስም፣ አሞጽን እንዲህ አለው፤ “አንተ ባለ ራሴይ ከዚህ ሂድ! ከይሁዳ ምድር ሸሸ፣ እዚያም እንጀራህን ብላ፣ በዚያም ትገባህ ተናገር። 13 ከእንግዲህ ወዲያ ግን በቤቴል ትንቢት አትናገር፤ የንጉሡ መቅደስ፣

7፥1 4*7፣ መግ78፥46፣ኤር51፥14፣ኤል1፥4፣አሞ8፥1
7፥2 ዙ10፥15፣ ኢሳ37፥4፣ሕዝ11፥13፣አሞ4፥9
7፥3 ዙ32፥14፣ ዙ832፥36፣ኤር18፥8፣26፥19፣ሆሴ11፥8
7፥4 ዙ832፥22፣ ኢሳ66፥16፣ኤል1፥19
7፥5 4*12፣ ኤል2፥17
7፥6 ዙ32፥14፣ ኤር18፥8፣24፥10፣ ሕዝ9፥8፣ዮ9፥10
7፥8 2ኅገ21፥13፣ ኤር1፥11፣13፣15፥6፣ ሕዝ7፥2፣ዮ9፥አሞ8፥2
7፥9 ዙሊ26፥30፣ 31፣1ኅገ13፥34፣2ኅገ15፥9፣ኢሳ63፥18፣ ሆሴ10፥8
7፥10 ኢሳ7፥2፣ 2ኅገ14፥23፣24፣ ኤር26፥8፣ዮ11፥38፣4
7፥11 ኤር36፥16፣ አሞ5፥27
7፥12 1ሳሙ9፥9፣ ማቴ8፥34
7፥13 ኢሳ7፥2፣ 1ኅገ12፥29፣ኤር20፥2፣ 36፥5፣አሞ2፥12፣ ሐሥ4፥18
7፥14 1ሳሙ10፥5፣ 1ኅገ10፥27፣2ኅገ25፥4፣ 37፣ኢሳ9፥10፣ ዙሳ13፥5
7፥15 ዙ637፥2፣ 2ሳሙ7፥8፣ኢሳ6፥9፣ ኤር7፥1፣ዮ2፥26፣12፣ ሕዝ2፥3፣ዮ4
7፥16 ኤር22፥2፣ ሕዝ20፥46፣ሚክ2፥6
7፥17 2ኅገ17፥6፣ ሕዝ4፥13፣ ሆሴ4፥13፣ዮ3፣ አሞ2፥12፣ዮ13፥5፣27
8፥1 አሞ7፥1
8፥2 ዙ640፥16፣ ኤር1፥13፣24፥3፣ ሰቆ4፥18፣ ሕዝ7፥2፣ዮ9፣አሞ7፥8
8፥3 አሞ5፥16፣ 6፥10
8፥4 ኢዮ20፥19፣ መዝ14፥4፣ሞሳ30፥14፣ አሞ2፥7
8፥5 ዙ631፥7፣ ዙ1፥10፣10፣ዙ825፥15፣ 2ኅገ4፥23፣ሐሳ10፥31፣ 13፥15፣ዮ16፣ ኢሳ58፥13 ሕዝ45፥10፣ዮ12 ሆሴ1፥27፣ ሚክ6፥10፣ዮ11፣ዙሳ5፥6
8፥6 አሞ2፥6፣ 4፥15፥11
8፥7 ኢዮ35፥15፣ መዝ47፥4፣ሆሴ8፥13

የመንግሥቱም መኖሪያ ነውና።”

14 አሞጽም ለአሜስያስ እንዲህ ሲል መለሰ፤ “እኔ እረኛና የባሉጥ ፍሬ ሊቃሚ ነኝ እንጂ ነቢይ ወይም የነቢይ ልጅ አይደለሁም፤ 15 እግዚአብሔር ግን የበግ መንጋ ከምጠብቅበት ቦታ ወስዶ፣ ‘ሂድና ለሕዝቤ ለእስራኤል ትንቢት ተናገር’ አለኝ፤ 16 እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ።

አንተ፣ “በእስራኤል ላይ ትንቢት አትናገር፤ በይስሐቅም ቤት ላይ አትሰበክ” ትላለህ። 17 “ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል።”

“ሚስትህ በከተማዬቱ ውስጥ ጋለሞታ ትሆናለች፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆችህም በሰይፍ ይወድቃሉ፤ ምድርህም እየተለካ ይከፋፈላል፤ አንተ ራስህ በረከሰ” ምድር ትሞታለህ፤ እስራኤልም ከትውልድ አገሩ፣ ተማርኮ ይሄዳል።”

የጌታ ፍሬ የሞላበት ቅርጫት

8 ጌታ እግዚአብሔር ይህን አሳዮኝ፤ እነሆ፣ የጎመራ ፍሬ የሞላበት ቅርጫት ነበረ። 2 እርሱም፣ “አሞጽ ሆይ፣ ምን ታያለህ?” አለኝ። እኔም፣ “የጎመራ ፍሬ የሞላበት ቅርጫት አያለሁ” አልሁ። ከዚያም በኋላ እግዚአብሔር እንዲህ አለኝ፤ “በሕዝቤ በእስራኤል ላይ ፍጻሜ መጥቶአል፤ ከእንግዲህም አልምራቸውም።”

3 ጌታ እግዚአብሔር፣ “በዚያ ቀን የቤተ መቅደሱ ዝማሬ ወደ ዋይታ፣ ይለወጣል፤ እጅግ ብዙ የሆነ የሰው ሬሳ ወድቆ ይገኛል፤ ዝምታም ይሰናፍል” ይላል።

4 እናንተ ችግረኞችን የምትረግጡ፣ የምድሪቱንም ድኾች የምታጠፉ ይህን ስሙ፤

5 እንዲህም ትላላችሁ፤ “መስፈሪያውን በማሳነስ፣

ዋጋውን ከፍ በማድረግ፣ በሐሰተኛ ሚዛን በማጭበርበር፣ እህል እንድንሸጥ፣ የወር መባቻ መቼ ያበቃል? ስንዴም ለገበያ እንድናቀርብ፣ ሰንበት መቼ ያልፋል?”

6 ድኻውን በብር፣ ችግረኛውንም በጥንድ ጫማ እንገዛለን፤ ግርዱን እንኳ በስንዴ ዋጋ እንሸጣለን።”

7 እግዚአብሔር በያዕቆብ ክብር እንዲህ ሲል ምሎአል፤ “እነርሱ ያደረጉትን ሁሉ ከቶ

*17 ዕብራይስጡ ርከሳ ይለዋል።
*13 የቤተ መቅደሱ ዝማሬን ዋይታ ያበግሉ የሚሉ አሉ።

አልረሳም።
 8“በዚህ ነገር ምድር አትናወጥምን? በውስጧ የሚኖሩትን ሁሉ አያለቅሱምን? የምድር ሁለመና እንደ ዐባይ ወንዝ ይነሣል፤ እንደ ግብጽ ወንዝም ወደ ላይ ይፈናጠራል፤ ተመልሶም ይወርዳል።”
 9ኔታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በዚያ ቀን፣ ፀሐይ በቀትር እንድትጠልቅ አደርጋለሁ፤ ምድርንም ደማቅ ብርሃን ሳለ በቀን አጨልማታለሁ።
 10ዓመት በዓላችሁን ወደ ልቅሶ፣ ዝማሬአችሁንም ሁሉ ወደ ዋይታ እለውጣለሁ፤ ሁላችሁም ማቅ እንድትለብሱ፣ ጠጉራችሁንም እንድትላጩ አደርጋለሁ፤ ያን ጊዜ ለአንድያ ልጅ ሞት እንደሚለቀስበት፣ ፍጻሜውንም እንደ መራራ ቀን አደርገዋለሁ።”
 11ኔታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በምድር ላይ ረሐብን የምሰድበት ዘመን ይመጣል፤ ይኸውም የእግዚአብሔርን ቃል የመስማት ረሐብ እንጂ፣ እንጂራን የመራብ ወይም ውሃን የመጠማት አይደለም።
 12ሰዎች እግዚአብሔርን ለመሻት፣ ከባሕር ወደ ባሕር፣ ከሰሜን ወደ ምሥራቅ ይንከራተታሉ፤ ነገር ግን አያገኙትም።
 13“በዚያ ቀን፣ “ሐንጃጅት ሴቶችና ብርቱዎች ኅል ማሶች፣ ከውሃ ጥም የተነሣ ይዝላሉ።
 14በሰማርያ ጎፍረት፣ የሚምሉ፣ ወይም፣ ዳን ሆይ፣ ሕያው አምላክህን የሚሉ፣ ወይም ‘ሕያው የቤርሳቤህ አምላክን’፣ ብለው የሚምሉ፣ ዳግመኛ ላይነሡ፣ ለዘላለም ይወድቃሉ።”
እስራኤል ትጠፋለች
 9 ኔታ ስመሠዊያው አጠገብ ቆሞ አየሁት፤ እርሱም እንዲህ አለ፤ “መድረኮቹ እንዲናወጡ፣ ጉልላቶቹን ምታ፣ በሕዝቡም ሁሉ ራስ ላይ ሰባብራቸው፤ የቀሩትን በሰይፍ እንዲሳቸዋለሁ፤

8፡8 አ.ዮ9፡6፣ መዝ18፡7፣ኤር46፡8፣ 51፣29፣አሞ9፡5
 8፡9 አ.ዮ5፡14፣ ኢ.ሳ59፡9፣10፣ ኤር13፡16፣15፡9፣ ሕዝ32፡7፣ አሞ5፡8፣ሚክ3፡6፣ ማቄ27፡45፣ ማር15፡33፣ ሉቃ23፡44፣45
 8፡10 ዘፍ21፡16፣ ዘሌ13፡40፣ዘሌ26፡31፣ ኢ.ሳ3፡17፣ ኤር2፡19፣ሰቆ5፡15፣ሕዝ7፡18፣ዘላ2፡11፣ ኢ.ል1፡8
 8፡11 ሳሙ3፡1፣ 2ዘና15፡3፣ኢ.ሳ30፡20፣ ኤር30፡3፣31፣27
 8፡12 ሕዝ20፡3፣31
 8፡13 አ.ሳ9፡17፣ 41፣17፣ዘላ2፡3
 8፡14 ነገ12፡29፣ መዝ46፡2፣አሞ5፡2፣5፣ ሚክ1፡5
 9፡1 መዝ68፡21፣ ኤር11፡1
 9፡2 አ.ዮ7፡9፣ ኤር51፡53፣ ሕዝ26፡20፣አብ1፡4
 9፡3 ዘፍ49፡17፣ አ.ዮ11፡20፣ መዝ68፡22፣139፡8፣ 10፣ኢ.ሳ27፡1፣ ኤር16፡16፣17፣ አሞ1፡2
 9፡4 ዘሌ26፡33፣ ኤር21፡10፣39፡16፣ 44፣11፣ሕዝ5፡12፣ 15፡7፣2፣ 9፡5 መዝ46፡2 አሞ8፡8
 9፡6 መዝ104፡1፣፳3፣ 5፣፳፫፣13፣ኤር43፡9፣ አሞ5፡8
 9፡7 ዘፍ10፡14፣ ዘፍ2፡23፣2ገዝ6፡9፣2ዘና12፡3፣ኢ.ሳ20፡4፣ 22፡6፣43፡3፣ አሞ2፡10
 9፡8 ኤር4፡27፣ 44፡27
 9፡9 ኢ.ሳ30፡28፣ ኤር31፡36፣ዳን9፡7፣ ሉቃ22፡31

ከእነርሱ አንድም ሰው አይሸሽም፤ ቢሸሸም የሚያመልጥ የለም።
 2መቃብር፣ በጥልቀት ቁፍረው ቢወርዱም፣ እጅ ከዚያ ታወጣቸዋለች፤ ወደ ሰማይ ቢወጡም፣ ከዚያ አወርዳቸዋለሁ።
 3በቀርሚሎስ ጫፍ ላይ ቢሸሸጉም፣ አድኜ ፈልጌ ከዚያ አወርዳቸዋለሁ፤ እይዛቸዋለሁም።
 በጥልቅ ባሕር ውስጥ ከእኔ ቢሸሸጉም፣ በዚያ እባቡ እንዲነድፋቸው አዘዋለሁ፤
 4በጠላቶቻቸው ተነድተው ለምርኮ ቢወሰዱም፣ በዚያ እንዲገድላቸው ሰይፍን አዛለሁ፤ ለመልካም ሳይሆን ለክፉ፣ ዓይኔን በእነርሱ ላይ አደርጋለሁ።
 5ኔታ ፣ እግዚአብሔር ጸባኦት፣ ምድርን ይዳስሳል፤ እርሷም ትቀልጣለች፤ በውስጥ የሚኖሩ ሁሉ ያለቅሳሉ፤ የምድር ሁለመና እንደ ዐባይ ወንዝ ይነሣል፤ እንደ ግብጽ ወንዝም ይወርዳል።
 6መኖሪያውንም በሰማይ የሚሠራ፣ መሠረቱንም በምድር የሚያደርግ፣ የባሕርን ውሃ የሚጠራ፣ በምድርም ገጽ ላይ የሚያፈስ፣ እርሱ ስሙ እግዚአብሔር ነው።
 7“እናንተ እስራኤላውያን፣ ለእኔ እንደ ኢትዮጵያውያን አይደላችሁምን?” ይላል እግዚአብሔር “እስራኤልን ከግብጽ፣ ፍልስጥኤማውያንን ከከፍቶር፣ ሶርያውያንንም ከቂር አላወጣሁምን?
 8“እነሆ፣ የኔታ እግዚአብሔር ዐይኖች፣ በጎጠኦትኛ መንግሥት ላይ ናቸው፤ ከምድር ገጽ፣ ፈጽሜ አጠፋዋለሁ፤ የያዕቆብን ቤት ግን፣ ሙሉ በሙሉ አልደመስሰም።” ይላል እግዚአብሔር።
 9“እነሆ፣ ትእዛዝ እሰጣለሁ፤ እህል በወንፊት እንደሚነፋ፣ የእስራኤልን ቤት፣ በሕዝብ ሁሉ መካከል እንዲሁ አደርጋለሁ፤
 *14 ወይም በአሸግ ወይም በጣኦት አማልክት።
 *14 ወይም ገደል
 †2ዕብራይስጡ ሲያል ይለዋል።
 †6 ዕብራይስጡ ለዚህ ሐረግ የሰጠው ትርጉም ምን እንደሆነ አይታወቅም።
 †6 ዕብራይስጡ ለዚህ ሐረግ የሰጠው ትርጉም ምን እንደሆነ አይታወቅም።
 †7 በላይኛው ዐባይ አካባቢ ያለ ሕዝብ ነው

ነገር ግን አንዲት ቅንጣት በምድር ላይ አትወድቅም።
 10 በሕዝቤ መካከል ያሉ፣ ኅፉ ነገር አያገኘንም ወይም አይደርስብንም፣ የሚሉ፣ ኅጢአተኞች ሁሉ፣ በሰይፍ ይሞታሉ።
የእስራኤል መመለስ
 11 “በዚያ ቀን፣ የወደቀውን የዳዊትን ድንኳን አነግላለሁ፤ የተሰበረውን እጠግናለሁ፤ የፈረሰውን ዐድሳለሁ፤ ቀድሞ እንደነበረም አድርጌ እሠራዋለሁ፤
 12 ስለዚህ የኤዶምን ትሩፍ፣ በስሜን የተጠፋችንም ሕዝቦች ሁሉ ይወርሳሉ።”
 ይላል ይህን የሚያደርግ እግዚአብሔር።
 13 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “እነሆ፣ ዐጫጁ ዐጭዶ ሳይጨርስ፣ ዐራሹ በላዩ የሚደርስበት፣

9:10 ኤር5:12፣ 23:17፣49:37፣ ሕዝ20:38፣አሞ6:3
 9:11 ዘፍ26:22፣ መዝ53:6፣80:12፣ ኢሳ7:2፣49:8፣ ሕዝ17:24፣ ሚክ7:8፣11፣ዘክ12:7፣ 14:10
 9:12 ዘኁ24:18፣ ኢሳ43:7፣ ኤር25:29፣ ሐዋ15:16፣17
 9:13 ዘሌ26:5፣ መዳ9:27፣ ሩተ2:3፣ ኤር31:38፣33፣14፣ ኤል2:24፣3፣18
 9:14 2ኃ19:29፣ ኢሳ32:18፣ 49:8፣61:14፣62:9፣ኤር29:14፣30:18፣31:2
 8፣33:7፣ ሕዝ28:25፣26፣ 34:13፣14፣አሞ5:11

ችግኝ ተካዩም ገና ተክሎ ሳይጨርስ፣ ወይን ጨማቂው የሚደርስበት ጊዜ ይመጣል፤ አዲስ የወይን ጠጅ ከተራሮች ይንጠባጠባል፤ ከኩረብቶችም ሁሉ ይፈሳል።
 14 የተሰደደውን⁴ ሕዝቤን እስራኤልን እመልሳለሁ፤ እነርሱም የፈራረሱትን ከተሞች መልሰው ሠርተው በውስጣቸው ይኖራሉ። የወይን ተክል ተክለው፣ ጠጁን ይጠጣሉ፤ አትክልት ተክለው ፍሬውን ይበላሉ።
 15 እስራኤልን በገዛ ምድራቸው እተክላቸዋለሁ፤ ከሰጠኝቸውም ምድር፣ ዳግመኛ አይነቀሉም”
 ይላል አምላክህ እግዚአብሔር።
 9:15 ዘ15:17፣ኢሳ60:21፣65:9፣ኤር3:18፣18:9፣23:8፣ 24:6፣32:15፣ሕዝ28:26፣ 34:25፣28፣37፣12፣35፣ኢል3:20
 *12 ዕብራይስጡ እንደ ሰባ ሊቃናቱ ትርጉም የሕዝቡ ትሩፍ፣ ሰጁን የሚሸጡ ሁሉ እግዚአብሔርን ይፈልጋሉ።
 414 ወይም ዕጣ ፈንታቸውን አድሳለሁ እንደግለት ነው።

ትንቢተ ክብደቱ

<p>የአብድዩ ራእይ፤</p> <p>¹ጌታ እግዚአብሔር ስለ ኤዶም እንዲህ ይላል፤</p> <p style="padding-left: 20px;"><i>ከእግዚአብሔር ዘንድ መልእክት ሰምተናል፤</i></p> <p>መልእክተኛው ወደ አሕዛብ ተልኮ እንዲህ</p> <p style="padding-left: 20px;">ብሎአል፤</p> <p>“ተነሡ፤ እርሷን ለመውጋት እንውጣ።”</p> <p>²እነሆ፤ በአሕዛብ መካከል ታናሽ አደርግሃለሁ፤</p> <p>እጅግ የተናቅህ ትሆናለህ።</p> <p>³አንተ በሰንጣቃህ ዐለት ውስጥ የምትኖር፤</p> <p>መኖሪያህንም በከፍታ ስፍራ ያደረግህ፤ ለራስህም፤</p> <p>“ማን ወደ ምድር ሊወርደኝ ይችላል?”</p> <p>የምትል፤</p> <p>የልብህ ትዕቢት አታልሎሃል።</p> <p>⁴እንደ ንስር መጥቀህ ወደ ላይ ብትወጣ፤ ጌጃህንም በከዋክብት መካከል ብታደርግ፤</p> <p>ከዚያ አወርድሃለሁ።”</p> <p style="padding-left: 20px;">ይላል እግዚአብሔር።</p> <p>⁵“ሌቦች ወደ አንተ ቢመጡ፤ ዘራፊዎችም በሌሊት ቢገቡ፤ የሚሰርቁት የሚፈልጉትን ያህል ብቻ አይደለምን?”</p> <p>ወይን ለቃማዎች ወደ አንተ ቢመጡ፤ ጥቂት ቃርማይ አይተወምን? አንተ ግን ምንኛ ጥፋት ይጠብቅሃል!</p> <p>⁶ዲሳው ግን እንዴት ተዘረፈ? የሸሸገውስ ሀብት ምንኛ ተመዘበረ!</p> <p>⁷ወዳጆችህ ሁሉ ወደ ድንበር ይገፉሃል፤ ንደኞችህ ያታልሉሃል፤ ያሸንፉህማል፤ እንጀራህን የበሉ ወጥመድ ይዘረጉብሃል፤^ለ አንተ ግን አታውቀውም።</p> <p>⁸“በዚያ ቀን ጥበበኛ ሰዎችን ከኤዶም፤ አስተዋዮችንም ከዲሳው ተራሮች አልደመስሰምን?”</p> <p style="padding-left: 20px;">ይላል እግዚአብሔር ።</p> <p>⁹ቴማን ሆይ፤ ተዋጊዎችህ ይደነግጣሉ፤ በዲሳውም ተራሮች ያለ ሁሉ፤ ተገድሎ ይጠፋል።</p> <p>¹⁰በወንድምህ በየዕቅብ ላይ ስላደረግሽው ግፍ፤</p> <p>በዕፍረት ትሸፈናለህ፤ ለዘላለምም ትጠፋለህ።</p>	<p>¹¹1 ሰፍ25:14፤ ኢሳ1:11:14፤ 18:2:34:11፤ 63:1-6፤ኤር6:4-5፤ 49:7-22፤ሕዝ 25:12-14፤32:29፤ አጥ1:11-12</p> <p>¹¹2 ዙጎ24:18</p> <p>¹¹3 2ዙፍ25:11-12፤ኢሳ16:1:6</p> <p>¹¹4 ኢዮ20:6፤ ኢሳ10:14፤14:13</p> <p>¹¹5 ዙፍ4:27፤ 24:21፤ኢሳ24:13</p> <p>¹¹7 ማዝ4:19፤ ኤር30:14</p> <p>¹¹8 ኢዮ5:12፤ ኢሳ29:14</p> <p>¹¹9 ሰፍ36:11:34</p> <p>¹¹10 መዝ137:7፤ ሕዝ25:12-14፤ 35:9፤ኢል3:19፤ አጥ1:11-12</p>	<p>¹¹እንግዶች ሀብቱን ዘርፈው ሲሄዱ፤ ባዕዳንም በበሮቹ ሲገቡ፤ በኢየሩሳሌምም ላይ ዕጣ ሲጣጣሉ፤ በዚያ ቀን ገለልተኛ ሆነህ ተመለከትህ፤ አንተም ከእነርሱ እንደ አንዱ ሆንህ።</p> <p>¹²ክፉ ቀን በገጠመው ጊዜ፤ በወንድምህ ሥቃይ መደሰት አልነበረብህም፤</p> <p>በጥፋታቸው ቀን፤ የይሁዳ ሕዝብ ሲያዝኑ ሐሜት ማድረግ አልነበረብህም፤</p> <p>በጭንቀታቸውም ቀን፤ በትዕቢት ልትናገር አይገባህም ነበር።</p> <p>¹³በጥፋታቸው ቀን፤ በሕዝቤ በር መግባት የለብህም ነበር፤</p> <p>በጥፋታቸው ቀን፤ በጭንቀታቸው መደሰት አልነበረብህም፤</p> <p>በጥፋታቸው ቀን፤ ሀብታቸውን መዝረፍ አይገባህም ነበር።</p> <p>¹⁴ስደተኞቻቸውን ለመግደል፤ በመንታ መንገድ መጠባበቅ አይገባህም ነበር፤</p> <p>በጭንቀታቸው ቀን፤ የተረፉትን አሳልፏህ መስጠት አልነበረብህም።</p> <p>¹⁵“በአሕዛብ ሁሉ ላይ፤ የእግዚአብሔር ቀን ደርሶአል፤ አንተ እንዳደረግሽው፤ በአንድም ላይ ይደረጋል። ክፉ ሥራህም በራስህ ላይ ይመለሳል።”</p> <p>¹⁶እናንተ በቅዱሱ ተራራዬ እንደ ጠጣችሁ፤ አሕዛብ ሁሉ ዘወትር ይጠጣሉ፤ ይጠጣሉ፤ አብዝተውም ይጠጣሉ፤ ከዚህም በፊት እንዳልሆኑት ይሆናሉ።</p> <p>¹⁷ነገር ግን በጸዮን ተራራ ነጻ መውጣት ይሆናል፤ የያዕቆብ ቤትም እርሷ የተቀደሰች ትሆናለች፤</p> <p>ርስታቸውን ይወርሳሉ።</p> <p>¹⁸የያዕቆብ ቤት እሳት፤ የዮሴፍም ቤት ነበልባል ይሆናል፤ የዲሳው ቤት ገለባ ይሆናል፤ ያቃጥሉታል፤ ይበሉትማል፤ ከዲሳው ቤት የሚተርፍ፤ አይኖርም።”</p> <p>እግዚአብሔር ተናግሮአል።</p> <p>¹⁹የኤጌብ ሰዎች፤</p>
	<p>¹¹11 ኢዮ6:27፤ ሕዝ24:6፤አጥ1:6</p> <p>¹¹12 ኢዮ31:29፤ መዝ137:7፤ ምሳ17:5፤24:17፤ ሕዝ25:6፤35:15፤ ማዝ4:11፤7:8</p> <p>¹¹13 ሕዝ35:5</p> <p>¹¹14 ነገ18:4</p> <p>¹¹15 ኤር46:10፤ 50:29፤ ሕዝ30:3፤ ኢል2:31፤ አጥ5:18፤10፤28</p> <p>¹¹16 ዙፍ15:17፤ ኢሳ51:17፤ ኤር25:15፤ 49:12፤ሰቆ4:21-22፤ ሕዝ25:12-14</p> <p>¹¹17 መዝ69:35፤ 74:2፤ኢሳ4:3፤ 14:12፤ኢል2:32፤ አጥ9:11-15፤ ዙፍ8:12</p> <p>¹¹18 ኢሳ1:31፤ ኤር49:10፤ ዙፍ12:6</p> <p>¹¹19 ዙፍ1:36፤ ኢሳ11:14፤ኤር31:5</p>	<p>¹⁵“በአሕዛብ ሁሉ ላይ፤ የእግዚአብሔር ቀን ደርሶአል፤ አንተ እንዳደረግሽው፤ በአንድም ላይ ይደረጋል። ክፉ ሥራህም በራስህ ላይ ይመለሳል።”</p> <p>¹⁶እናንተ በቅዱሱ ተራራዬ እንደ ጠጣችሁ፤ አሕዛብ ሁሉ ዘወትር ይጠጣሉ፤ ይጠጣሉ፤ አብዝተውም ይጠጣሉ፤ ከዚህም በፊት እንዳልሆኑት ይሆናሉ።</p> <p>¹⁷ነገር ግን በጸዮን ተራራ ነጻ መውጣት ይሆናል፤ የያዕቆብ ቤትም እርሷ የተቀደሰች ትሆናለች፤</p> <p>ርስታቸውን ይወርሳሉ።</p> <p>¹⁸የያዕቆብ ቤት እሳት፤ የዮሴፍም ቤት ነበልባል ይሆናል፤ የዲሳው ቤት ገለባ ይሆናል፤ ያቃጥሉታል፤ ይበሉትማል፤ ከዲሳው ቤት የሚተርፍ፤ አይኖርም።”</p> <p>እግዚአብሔር ተናግሮአል።</p> <p>¹⁹የኤጌብ ሰዎች፤</p>
	<p>¹⁵ ወይም <i>ሰፍ4</i></p> <p>¹⁷ የዚህ ሐረግ የዕብራይስጥ ትርጓሜ በእርምጃነት አይታወቅም።</p>	

<p>የዲሳውን ተራራ ይይዛሉ፤ ከተራራው ግርጌ ያሉ ሰዎችም፤ የፍልስጥኤማውያንን ምድር ይወርሳሉ፤ የኤፍሬምንና የሰማርያንም ዕርሻ ይይዛሉ፤ ብንያምም ገለጻድን ይወርሳል። ²⁰በከነዓን ያለው ይህ የእስራኤል ስደተኞች ወገን፤ እስከ ሰራጽታ ያለውን ምድር</p>	<p>1፥20 1ነገ17:9-10 ፡አር33፤13፡ሉ፡ፆ4:26 ራእ11፤15 1፥21 ዘጸ28፡29፤ መሳ3:9፤መዝ22:28፤ 47:9፤ 66:4፤ጳጳን 2፡44፤ዘከ14:9:16፤ሚ ል1:14፤</p>	<p>ይወርሳል፤ በሰፋራድም ያሉ የኢየሩሳሌም ስደተኞች፤ የኤጌብን ከተሞች ይወርሳሉ።። ²¹የዲሳውን ተራሮች ለመግዛት፤ ነጻ አውጪዎች ወደ ጸዮን ተራራ ይወጣሉ፤ መንግሥቱም የእግዚአብሔር ይሆናል።።</p>
--	--	---

ትንቢተ ዮናስ

ዮናስ ከእግዚአብሔር ኩባለ

1 የእግዚአብሔር ቃል ወደ አማቴ ልጅ ወደ ዮናስ እንዲህ ሰል መጣ፤ ²ወደ ታላቁቱ ከተማ ወደ ነገዌ ሄደህ፤ በእርሷ ላይ ስበክ፤ ከፋቷ በእኔ ፊት ወጥቶአልና።”

³ዮናስ ግን ከእግዚአብሔር ፊት ኩባለ፤ ወደ ተርሴስም ለመሄድ ተነሣ። ወደ ኢዮጲ ወረደ፤ ወደዚያው ወደ ተርሴስ የምትሄድ መርከብም አገኘ። የጉዞውንም ዋጋ ከከፈለ በኋላ፤ ከእግዚአብሔር ፊት ወደ ተርሴስ ለመኩባለል በመርከቢቱ ተሳፈረ። ⁴እግዚአብሔርም በባሕሩ ላይ ታላቅ ነፋስን ላከ፤ ከባድ ማዕበልም ተነሥቶ መርከቢቱን አንገላታት፤ ልትሰበርም ተቃረበች። ⁵መርከብኞቹ ሁሉ ፈሩ፤ እያንዳንዱም ሰው ወደ አምላክ ጮኹ፤ የመርከቢቱም ክብደት እንዲቀል፤ በውስጧ የነበረውን ዕቃ ወደ ባሕሩ ጣሉት።

ዮናስ ግን ወደ መርከቢቱ ታችኛ ክፍል ወርዶ ተኛ፤ በከባድም እንቅልፍ ላይ ነበር። ፍየመርከቢቱም አዛዥ ወደ እርሱ ሄዶ፤ “እንዴት ትተኛለህ? ተነሥና አምላክህን ጥራ እንጂ፤ ምናልባትም ያስበንና ከጥፋት ያድነን ይሆናል” አለው።

⁷ከዚያም መርከብኞቹ እርስ በርሳቸው፤ “ይህ ክፉ ነገር በማን ምክንያት እንደ መጣብን ለማወቅ፤ ኑ፤ ዕጣ እንጣጣል” ተባባሉ። ዕጣም ተጣጣሉ፤ ዕጣውም በዮናስ ላይ ወደቀ።

⁸ከዚያም፤ “ይህ ሁሉ አስጨናቂ ነገር በማን ምክንያት እንደ መጣብን ንገረን፤ ሥራህ ምንድን ነው? ከወዴትስ መጣህ? አገርህስ የት ነው? ከየትኛውስ ሕዝብ ነህ?” አሉት።

⁹እርሱም፤ “እኔ ዕብራዊ ነኝ፤ የብስንና ባሕርን የፈጠረውን፤ የሰማይን አምላክ እግዚአብሔርን አመልካለሁ” አለ።

¹⁰እርሱ አስቀድሞ ነገር አቸው ስለ ነበር፤ ከእግዚአብሔር እንደ ኩባለ ዐወቀ፤ ስለዚህም በሁኔታው በመደንገጥ፤ “ይህ ያደረግኸው ምንድን ነው?” አሉት።

¹¹የባሕሩም ማዕበል እጅግ እየበረታ ስለ ሄደ፤ “ባሕሩ ጸጥ እንዲልልን በአንተ ላይ ምን ብናደርግ ይሻላል?” አሉት።

¹²እርሱም፤ “ይህ ታላቅ ማዕበል በእኔ ምክንያት እንደ መጣባችሁ ዐውቃለሁ፤ አንሥታችሁ ወደ ባሕሩ ጣሉኝ፤ ባሕሩም ጸጥ

1:1 2ነገ14:25፤ ማቴ12:39ጠ41፤ 16:4፡ሉቃ11:29ጠ32
1:2 ዘፍ10:11፤ ናሆ1:1
1:3 ዘፍ10:4፤ 1104:13፤ኢሱ19:46፤ መዝ139:7፤ ኤር20:9፤አሞ3:8፤ ሐሥ9:36፤43
1:4 መዝ107:23ጠ26
1:5 ሐሥ27:1819
1:6 መዝ107:28፤ ዮና3:8
1:7 ዘፍ32:23፤ ኢሱ7:10ጠ18፤1ጣጠ14:42፤ሞገ16:33
1:9 ዘፍ1:9፤ነህ9:6፤መዝ96:9፤87
2:18፤ሐሥ17:24
1:12 2ሳጠ። 24:17፤ 1ኪና21:17

ይላል” አላቸው።
¹³ሰዎቹ ግን ባላቸው ኅይል እየቀዘፉ ወደ የብስ ለመጠጋት ሞከሩ፤ ይሁን እንጂ አልቻሉም፤ ባሕሩ የባስ ይናወጥ ነበርና።

¹⁴“እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህ በዚህ ሰው ነፍስ ምክንያት አታጥፋን፤ የዚህ ገጭህ ሰው ደምም በእኛ ላይ አይሁን፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተ የወደድኸውን አድርገሃልና” ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮኹ። ¹⁵ከዚያም ዮናስን ይዘው ወደ ባሕሩ ጣሉት፤ ባሕሩም ከመናወጥ ጸጥ አለ። ¹⁶ሰዎቹም እግዚአብሔርን እጅግ ፈሩ፤ ለእግዚአብሔር መሥዋዕትም አቀረቡ፤ ለእርሱም ስእለትን ተሳሉ።

¹⁷እግዚአብሔር ግን ዮናስን የሚውጥ ትልቅ ዓሣ አዘጋጀ፤ ዮናስም በዓሣው ሆድ ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት አደረ።

የዮናስ ጸሎት

2 ዮናስ በዓሣው ሆድ ውስጥ ሆኖ ወደ አምላክ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ፤

²እንዲህም አለ፤
“ተጨንቄ ሳለሁ ወደ እግዚአብሔር ተጣራሁ፤
እርሱም መለሰልኝ፤
ከመቃብሩም ጥልቅ ርዳታን ፈልጌ ተጣራሁ፤
አንተም ጩኸቴን ሰማህ።

³ጥልቅ ወደ ሆነው፤
ወደ ባሕሩ መካከል ጣልኸኝ፤
ፈሳሾችም ዙሪያዬን ከበቡኝ።
ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ፤
በላዬ አለፉ።

⁴እኔም፤ ‘ከፊትህ ጠፋሁ፤
ነገር ግን እንደ ገና፤
ወደ ቅዱስ መቅደስህ፤
እመለከታለሁ’ አልሁ።

⁵ውሃ እስከ ዐንገቴ አጠለቀኝ፤
ጥልቁም ከበበኝ፤
የባሕርም ዐረም በራሴ ላይ ተጠመጠመ።

⁶ወደ ተራሮች መሠረት ሰመጥሁ፤
የምድርም በር ለዘላለም ተዘጋብኝ፤
እግዚአብሔር አምላኬ ሆይ፤
አንተ ግን ሕይወቴን ከጉድጓድ አወጣህ።

⁷“ነፍሴ በዛለች ጊዜ፤
፵2 የዕብራይስጡ ትርጉም ሲያል ይላል።
፵5 “ውሃዎች በጉርጫ ዘፍ” የሚሉ አሉ

1:13 ምገ21:30
1:14 ዘፍ21:8፤ 874:35
1:15 መዝ107:29፤ ሉቃ8:24
1:16 ዘፍ30:2፤ መዝ66:1314፤ማር4:41
1:17 ዩና4:6፤7፤ ማቴ12:40፤16:4፤ ሉቃ11:30
2:2 መዝ18:6፤ 86:13፤120:1፤ ስቆ3:55
2:3 2ሳጠ።22:5፤ መዝ42:7፤88:6
2:4 1ነገ8:48፤ መዝ51:22፤ኤር7:15
2:5 መዝ69:12
2:6 ኢዩ17:16፤ 28:9፤33:18፤ መዝ30:3
2:7 2ኪና30:27፤ መዝ11:4፤18:6፤ 77:11ጠ12

እግዚአብሔር ሆይ፤ አንተን ዐሰብሁ፤
 ጸሎቴም ወደ አንተ፤
 ወደ ቅዱስ መቅደስህ ዐረገኝ።
 ስንት ከሆኑ ጣዖቶች ላይ የሚንጠለጠሉ፤
 ሊያገኙ የሚገባቸውን ጸጋ ያጣሉ።
 ስንት ግን በምስጋና መዝሙር፤
 መሥዋዕት እሠዋልሃለሁ፤
 የተሳልሁትንም እስጣለሁ፤
 ድኑት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።”
 10 እግዚአብሔርም ዓሣውን አዘዘው፤ ዮናስንም
 በደረቅ ምድር ላይ ተፋው።

ዮናስ ወደ ነነዌ ሄደ

3 የእግዚአብሔርም ቃል ለሁለተኛ ጊዜ
 እንዲህ ሲል ወደ ዮናስ መጣ፤
 2። “ወደ ታላቁቱ ከተማ ወደ ነነዌ ሄደህ
 የምንገርህን መልእክት ስበክላት።”

ዮናስም የእግዚአብሔርን ቃል ታዘዘ፤ ወደ
 ነነዌም ሄደ። በዚህ ጊዜ ነነዌ ታላቅ ከተማ
 ነበረች፤ እርሷንም ከዳር እስከ ዳር ለመጉ-
 ብኝት ሦስት ቀን ያስፈልግ ነበር። ፋዮና
 ስም ወደ ከተማዬቱ ገብቶ የመጀመሪያ
 ውን ቀን ከተጓዘ በኋላ “ነነዌ በአርባ ቀን
 ውስጥ ትገለበጣለች” ብሎ ወጀ። “የነነዌም
 ሰዎች እግዚአብሔርን አመኑ፤ ጸምንም ዐወጁ፤
 ሰዎቹም ሁሉ ከትልቁ እስከ ትንሹ ማቅ
 ለበሱ።

6 ወሬውም ወደ ነነዌ ንጉሥ በደረሰ ጊዜ፤
 ከዙፋኑ ወረደ፤ ልብሱንም አወለቀ፤ ማቅም
 ለብሶ በዐመድ ላይ ተቀመጠ። ገዢያም
 እንዲህ ሲል በነነዌ ዐዋጅ አስነገረ፤

“ከንጉሡና ከመሳፍንቱ የወጣ ዐዋጅ፤
 ማንም ሰው ወይም እንስሳ፤ የከ
 ብት መንጋም ሆነ የበግ መንጋ፤
 ምንም ነገር አይቅመስ፤ አይብላ፤
 ውሃም አይጠጣ። ስነገር ግን ሰውም
 እንስሳም ማቅ ይልበስ፤ ሁሉም አጥ
 ብቆ ወደ እግዚአብሔር ይጮኹ፤ ሰዎ
 ችም ሁሉ ክፉ መንገዳቸውንና
 የግፍ ሥራቸውን ይተው። ስንት እን
 ዳንጠፋ እግዚአብሔር ራርቶ ከጽኑ
 ቀጣው ይመለስም እንደ ሆነ ማን
 ያውቃል?”

10 እግዚአብሔርም ምን እንዳደረገና ከክፉ
 መንገዳቸውም እንዴት እንደ ተመለሱ-

2፡8 ዘጸ32፡21፤
 14፡፡12፡21
 2፡9 ዘዐ15፡2፤ዘኁ፡
 30፡2፤መዝ38፡42፡4፤
 50፡14፡23፤116፡14፤
 መክ5፡45፤ዕብ113፡15
 3፡1 ዮና1፤
 3፡4 ኢር18፡7፤ጠ10
 3፡5 ጳጳ9፡3፤ማፋ፡
 11፡21፤12፡41፤ሉ፡ቃ
 11፡32
 3፡6 አሰ4፡13፤
 ኢ፡ዩ2፡8፡13፤
 ሕዝ27፡30-31
 3፡7 2ዜ520፡3፤
 ዕዝ10፡6
 3፡8 ኢ፡ዩ16፡17፤
 መዝ130፡1፤ኤር
 7፡3፤25፡5፤ፋ1፤16
 3፡9 2ሳ፡፡12፡22፤
 መዝ85፡3፤ኤር18፡8፤
 ኢ፡ሉ2፡14
 3፡10 ዘዐ32፡14፤
 ኤር18፡8፤አሞ7፡6
 4፡1 4፡4፤
 ማፋ20፡11፤ሉ፡ቃ
 15፡28
 4፡2 ዘዐ22፡27፤ዘኁ፡
 14፡18፤ዘጳ4፡31፤
 መዝ86፡5፤15፤103፡8፤
 ኤር20፡78፤
 ኢ፡ሉ2፡13
 4፡3 ዘኁ፡11፡15፤
 ኢ፡ዩ7፡15፤ኤር8፡3
 4፡4 ዘዩ4፡6፤
 ማፋ20፡11-15
 4፡6 ዮና1፡17
 4፡7 ኢ፡ሉ1፡12
 4፡8 1፡719፡4
 4፡9 4፡4
 4፡11 ዮና1፡2፤
 3፡2፡10

ባዩ ጊዜ ራራላቸው፤ በእነርሱም ላይ ሊያ
 መጣ ያሰበውን ጥፋት አላደረገም።

ዮናስ እግዚአብሔር ምሕረት በማድረግ ተቁጣ

4 ዮናስ ግን ፈጽሞ አልተደሰተም፤ ስለዚህ
 ሆም ተቁጣ። 2 ወደ እግዚአብሔርም
 እንዲህ ብሎ ጸለየ፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤
 በአገሬ ሳለሁ የተናገርሁትስ ይህን አልነበ
 ረምን? ፈጥኜ ወደ ተርሴስ ለመኮብለል
 የተነሡትም ለዚህ ነበር፤ አንተ ቸርና
 ርኅሩኅ፤ ምሕረትህ የበዛ ከቀላጣ የራቅህ
 አምላክ፤ ጥፋትንም ከማምጣት የምትመ
 ለስ እንደ ሆንህ ዐውቃለሁ። ፊላምንም እግ
 ዚአብሔር ሆይ፤ ነፍሴን ወሰድ፤ ከምኖር
 መሞት ይሻለኛልና።”

4 እግዚአብሔር ግን፤ “በውኑ ልትቁጣ
 ይገባሃልን?” አለው።

ዮናስም ከከተማዬቱ ወጥቶ በስተ ምሥራቅ
 በአንድ ስፍራ ተቀመጠ። በዚያም ለራሱ ዳስ ሠራ፤
 በከተማዬቱም የሚሆነውን ለማግኘት ከዳሱ ጥላ
 ሥር ተቀመጠ። 6 እግዚአብሔር አምላክም የቅል
 ተክል አብቅሎ፤ የዮናስ ራስ ጥላ እንዲ
 ያገኝና ሙቀትም እንዲያስጨንቀው ከበላዩ
 እንዲያደግ አደረገ፤ ዮናስም ስለ ቅሉ እጅግ
 ደስ አለው። ነገር ግን በሚቀጥለው ቀን በማ
 ለዳ እግዚአብሔር ትል አመጣ፤ ትሉም ቅሉን
 በላ፤ ቅሉም ደረቀ። ስፀሐይ ስትወጣ፤ እግዚ
 አብሔር የሚያቃጥል የምሥራቅ ነፋስ
 አመጣ፤
 ፀሐዩም የዮናስን ራስ አቃጠለ፤ እርሱም
 ተገዢላላ፤ መሞትም ፈልጎ፤ “የምኖር መሞት
 ይሻለኛል” አለ።

9 እግዚአብሔር ግን ዮናስን፤ “በውኑ ስለ
 ቅሉ ልትቁጣ ይገባሃልን?” አለው።

እርሱም፤ “በእርግጥ እስከ ሞት ልቁጣ
 ይገባኛል” አለ።

10 እግዚአብሔር ግን እንዲህ አለው፤ “አንተ
 እንዲበቅል ወይም እንዲያደግ ላልደከም
 ክበት ለዚህ ቅል እጅግ አዝናሃል፤ በአንድ
 ሌሊት በቀለ፤ በአንድ ሌሊትም ደረቀ።
 11 ታዲያ፤ እኔ ቀኝና ግራቸውን ለይተው
 መናገር የማይችሉ፤ ከአንድ መቶ ሃያ ሺህ
 በላይ ሰዎችና አያሌ እንስሶች ለሚኖሩ
 ባት ለታላቋ ከተማ ለነነዌ ማዘን አይገ
 ባኝምን?”

ትንቢተ ሚክያስ

1 በይሁዳ ነገሥታት በኢዮኤታም፤ በአካዝና በሕዝቅያስ ዘመን ወደ ሞሬታ ተዋው ወደ ሚክያስ የመጣው የእግዚአብሔር ቃል፤ ስለ ሰማርያና ስለ ኢየሩሳሌም ያየው ራእይ ይህ ነው።

²እናንተ አሕዛብ ሆይ፤ ሁላችሁም ስሙ፤ ምድር ሆይ፤ በውስጧም የምትኖሩ ሁሉ አድምጡ፤ ጌታ ከቅዱስ መቅደሱ፤ ልዑል እግዚአብሔር በእናንተ ላይ ይመሰክርባችኋል።

በሰማርያና በኢየሩሳሌም ላይ የተላለፈ ፍርድ

³እነሆ፤ እግዚአብሔር ከመኖሪያ ስፍራው ይመጣል፤ ወርዶም በምድር ከፍታዎች ላይ ይራመዳል።

⁴ተራሮች ከሥሩ አቀልጣሉ፤ ሽለቆዎችም ይሰነጠቃሉ፤ በእሳት ፊት እንዳለ ሰም፤ በገደል ላይ እንደሚወርድ ፊሳሽ ይሆናሉ።

⁵ይህ ሁሉ የሚሆነው ስለ ያዕቆብ በደል፤ ስለ እስራኤልም ቤት ኅጢአት ነው። የያዕቆብ በደል ምንድን ነው? ሰማርያ አይደለችምን? የይሁዳስ የኩረብታ መሰጠጃ ምንድን ነው? ኢየሩሳሌም አይደለችምን?

⁶“ስለዚህ ሰማርያን የፍርስራሽ ክምር፤ ወይን የሚተክልባትም ስፍራ አደርጋታለሁ።

ድንጋዮቿን ወደ ሽለቆ አወርዳለሁ፤ መሠረቷንም ባዶ አደርጋለሁ።

⁷ጣዖቶችዋ ሁሉ ይሰባበራሉ፤ ለቤተ መቅደሷ የተረበው ገጸ በረከት በእሳት ይቃጠላል፤

ምስሎችዋን ሁሉ እደመስሳለሁ፤ ገጸ በረከቷን በዝሙት አዳሪነት እንደ ሰበሰበች ሁሉ፤ አሁንም ገጸ በረከትዋ የዝሙት አዳሪነት ዋጋ መቀበያ ይሆናል።

ልቅሶና ሐዘን

⁸በዚህ ምክንያት አለቅሳለሁ፤ ዋይ ዋይም እሳለሁ፤

ባዶ እግራችን ዕርቃኔን እሄዳለሁ፤ እንደ ቀበሮ አሳዝናለሁ፤

እንደ ጉጉትም አቃስታለሁ።

1፤1 ቍ14፤
1ዜፍ3፤12፤13፤
ኢሳ1፤1፤
ኤር26፤18፤ሆሌ1፤1
1፤2 ዘፍ31፤50፤
ዘ84፤26፤32፤1፤
መዝ11፤4፤50፤7፤
ኢሳ1፤2፤ኤር6፤19
1፤3 ኢሳ18፤4፤
64፤1፤አሞ4፤13
1፤4 ዘኅ1፤16፤31፤
ኢዮ9፤5፤መዝ46፤2፤
ኖሆ1፤5
1፤5 አሞ8፤14
1፤6 ዘ820፤6፤
ሕዝ13፤14፤አሞ5፤11
1፤7 ዘ032፤20፤
ዘ89፤21፤23፤17-18፤
ሕዝ6፤6
1፤8 ኢሳ15፤3፤
20፤2

1፤9 2ነገ18፤13፤
ኢሳ3፤26፤
ኤር10፤19፤46፤11
1፤11 ሕዝ23፤29
1፤12 ኤር14፤19፤
40፤2
1፤13 ኢሱ10፤3፤
መዝ9፤14
1፤14 ቍ1፤
ኢሱ15፤44፤
2ነገ16፤8፤
ኤር15፤18
1፤15 ኢሱ12፤15፤
15፤44

⁹ቍስሳ የማይሸር ነውና፤ ለይሁዳ ተርፎአል፤ እስከ ሕዝቤ መግቢያ በር፤ እስከ ኢየሩሳሌም እንኳ ደርሶአል።

¹⁰በጌትህ አታውሩት፤ ከቶም አታልቅሱ፤ በቤትዓፍራሐ፤ በትቢያ ላይ ተንክባለሉ። ¹¹እናንተ በሻፊርም የምትኖሩ፤ ዕርቃናችሁን ሆናችሁ በገፍረት ዕለፉ፤

በጸዓናንም የሚኖሩ ከዚያ አይወጡም፤ ቤትዔዴል በሐዘን ላይ ናት፤ ለእናንተም መጠጊያ ልትሆን አትችልም።

¹²ከመከራው መገላገልን በመሻት፤ በማርትሩ የሚኖሩ በሥቃይ ይወራጫሉ፤ እስከ ኢየሩሳሌም በር ሳይቀር፤ ክፉ ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ መጥቶአልና።

¹³እናንተ በለኪሶ የምትኖሩ፤ ፈረሶችን ከሠረገላው ጋር አያይዙ፤ ለጸዮን ሴት ልጅ፤ የኅጢአት መጀመሪያ እናንተ ነበራችሁ፤

የእስራኤል በደል በእናንተ ዘንድ ተገኝቶአልና። ¹⁴ስለዚህ እናንተ ለሞሬቤትጌት፤ ማጫ ትሰጣላችሁ፤

የአክዚብሽ ከተማ፤ ለእስራኤል ነገሥታት መታለያ ትሆናለች።

¹⁵እናንተ በመሪሳተ የምትኖሩ ድል አድራጊ አመጣባችኋለሁ፤ ያ የእስራኤል ክብር የሆነው ወደ ዓዶላም ይመጣል።

¹⁰ 'ጌት' የሚለው ቃል በዕብራይስጡ 'አውራ' ከሚለው ጋር ተመሳሳይ አነባበብ አለው። ¹¹ 'ዕብራይስጡ ከዚህ ጋር ሲሰማ ማጫ የሰብዓ ሊቃናት ትርጉም ግን 'በእኩ ላይ አታልቅሱ' ይላል። 'በእኩ' የሚለው የዕብራይስጡ ቃል 'አለቀሱ' ከሚለው የዕብራይስጡ ቃል ጋር ተመሳሳይ አነባበብ አለው። ¹² 'ቅርንጫፍ' የትቢያ ቤት ማለት ነው። ¹³ 'ሻፊር' ትርጉሙ አስደሳች ማለት ነው። ¹⁴ 'ጸዓናን' የሚለው ቃል በዕብራይስጡ 'ውጣ' ከሚለው ጋር ተመሳሳይ አነባበብ አለው። ¹⁵ 'ሻፊር' የሚለው ቃል በዕብራይስጡ 'መሪ' ከሚለው ጋር ተመሳሳይ አነባበብ አለው። ¹⁶ 'ለኪሶ' የሚለው ቃል በዕብራይስጡ በድን ከሚለው ጋር ተመሳሳይ አነባበብ አለው። ¹⁷ 'አክዚብ' ትርጉሙ አታላይ/ማታለል ማለት ነው። ¹⁸ 'መሪ' የሚለው ቃል በዕብራይስጡ 'ድል አድራጊ' ከሚለው ጋር ተመሳሳይ አነባበብ አለው።

16 ደስ ለምትሰኙባቸው ልጆቻቸው፤
 በሐዘን ራሳችሁን ተላጩ፤
 ራሳችሁን እንደ አሞራ ራስ ተመለሙት፤
 ከእናንተ በምርኮ ይወስዳሉና።

የእግዚአብሔርና የሰው ዕቅድ

2 ክፉ ለመሥራት ለሚያቅዱ፤
 በመኝታቸው ሳሉ ተንከፍል
 ለሚያውጠኑት ወዮላቸው!
 ሲነጋ በማለዳ ይፈጽሙታል፤
 የሚያደርጉበት ኅይል በእጃቸው
 ነውና።

2 ዕርሻ ይመኛሉ፤ ይይዙታልም፤
 ቤት ይመኛሉ፤ ይወስዱታልም፤
 የሰውን ቤት፤
 የባልንጀራን ርስት አታልለው ይወስዳሉ።

3 ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “እነሆ፤ በዚያ ሕዝብ ላይ ጥፋት ላመጣ
 ዐቅጃለሁ፤
 ከዚህም ለማምለጥ አትችሉም።
 ከእንግዲህ በትዕቢት አትመላለሱም፤
 የመከራ ጊዜ ይሆናልና።

4 በዚያ ቀን ሰዎች ይህለቁባችኋል፤
 በሐዘን እንጉርጉሮ እንዲህ እያሉ
 ያፌዙባችኋል፤
 “እኛ ፈጽሞ ጠፍተናል፤
 የወገኔ ርስት ተከፋፍሎአል።
 ከእኔ ነጥቆ ወስዶ፤
 ዕርሻዎቻችንን ላሸነፉን አከፋፈለ።”

5 ስለዚህ በእግዚአብሔር ዝባኤ ውስጥ፤
 መሬት በዕጣ የሚያካፍል ማንም
 አይኖርም።

ሐሰተኞች ነቢያት

6 ነቢያቶቻቸው፤ “ትንቢት አትናገርብን፤
 ስለ እነዚህ ነገሮች ትንቢት አትናገር፤
 ውርደት አይደርስብንም” ይላሉ።
 ገዮቶቻቸው ቤት ሆይ፤ እንዲህ ሊባል ይገባልን?
 “የእግዚአብሔር መንፈስ የማይታገሥ ነውን?
 እንዲህ ያሉት ነገሮችን ያደርጋልን?”

“መንገዱ ቀና ለሆነ፤
 ቃሉ መልካም አያደርግምን?
 8 በመጨረሻ በሕዝቤ ላይ ጠላት ሆናችሁ
 ተነሣችሁ፤
 የጦርነት ሐሳብ ሳይኖራቸው፤
 በሰላም ከሚያልፉ ሰዎች ላይ፤
 ማለፊያ መጥፋት ይፈሩችሁ።

9 ከሚወዱት ቤታቸው፤
 የሕዝቤን ሴቶች አስወጣችኋቸው፤
 ክብራን ከልጆቻቸው፤
 ለዘላለም ወሰዳችሁ።

10 ተነሡና፤ ከዚያ ሂዱ፤

1፡16 ዘሌ13:40፤
 ዘ84:27፤አዮ1:20፤
 አሞ5:27

2፡1 1ሳሙ29:20፤
 መዝ36:4

2፡2 1ሳሙ8:14፤
 ምላ30:14፤
 አሳ1:23፤5:8፤
 ሕዝ46:18

2፡3 አሳ2:12፤
 ኤር18:11፤አሞ3:1-2

2፡4 ዘሌ26:31፤
 ኤር4:13፤6:12

2፡5 ዘኀ34:13፤
 ዘ832:13፤አሱ18:4

2፡6 መዝ44:13፤
 ኤር18:16፤19:8፤
 25:18፤29:18፤
 ሚዘ6:16

2፡7 መዝ15:2፤
 84:11፤19:65

2፡9 ኤር10:20

2፡10 ዘሌ18:25-29፤
 ዘ812:9፤
 መዝ106:38-39፤
 ሰቆ4:15

ይህ ማረፊያ በታችሁ አይደለምና፤
 ምክንያቱም ረክሶአል፤
 ክፉኛም ተበላሽቶአል።

11 ሐሰተኛና አታላይ ሰው መጥቶ፤
 ‘ስለ ብዙ የወይን ጠጅና ስለሚያስክር
 መጠጥ ትንቢት እነግራችኋለሁ’ ቢል፤
 ለዚህ ሕዝብ ተቀባይነት ያለው ነቢይ
 ይሆናል።

የትድግና ተስፋ

12፤ ያዕቆብ ሆይ፤ በእርግጥ ሁላችሁንም
 እስበስባለሁ፤
 የእስራኤልንም ትሩና በአንድነት
 አመጣለሁ፤

በጉረኖ ውስጥ እንዳሉ በጎች
 በመሰማሪያ ላይ እንዳለ መንጋ
 በአንድነት
 እስበስባቸዋለሁ፤
 በታውም በሕዝብ ይሞላል።

13 የሚሰብረው ወጥቶ በፊታቸው ይሄዳል፤
 እነርሱም በሩን በመስበር ወጥተው
 ይሄዳሉ፤
 እግዚአብሔር እየመራቸው፤
 ንጉሣቸው ቀድሞአቸው ይሄዳል።

መሪዎችና ነቢያት ተገሠጹ

3 ከዚያም እኔ እንዲህ አልሁ፤
 “እናንተ የያዕቆብ መሪዎች፤
 እናንተ የእስራኤል ቤት ገዢዎች ስሙ፤
 ፍትሕን ማወቅ አይገባችሁምን?
 2 መልካሙን ጠላችሁ፤ ክፉውንም ወደዳችሁ፤
 የሕዝቤን ቁዳ ገፈፋችሁ፤
 ሥጋቸውንም ከወጥቶቻቸው ለያችሁ፤

3 የሕዝቤን ሥጋ በላችሁ፤
 ቁዳቸውን ገፈፋችሁ፤
 ዐጥንቶቻቸውንም ሰባራችሁ፤
 በመጥበሻ እንደሚጠበቅ፤
 በደሰት እንደሚቀቀል ሥጋ
 ቁረረጣችኋቸው።

4 እነርሱም ወደ እግዚአብሔር ይጮኻሉ፤
 እርሱ ግን አይመልስላቸውም፤
 ካደረጉት ክፋት የተነሣ፤
 በዚያ ጊዜ ፊቱን ከእነርሱ ይሰውራል።

5 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “ሕዝቤን የሚያስቱ ነቢያት፤
 ሰው ሲያበላቸው፤ ‘ሰላም አለ’ ይላሉ፤
 ሳያበላቸው ሲቀር ግን፤
 ጦርነት ሊያውጁበት ይነሣሉ።

6 ስለዚህ ሌሊቱ ያለ ራእይ፤
 ጨለማውም ያለ ንግርት
 ይመጣባችኋል፤
 በነቢያት ላይ ፀሐይ ትጠልቅባቸዋለች፤
 ቀኑም ይጨልምባቸዋል።

ገባለ ራእዮች ያፍራሉ፤
ንግርተኞችም ይዋረዳሉ፤
ሁሉም ፊታቸውን ይሸፍናሉ፤
ከእግዚአብሔር መልስ የለምና።”

⁸እኔ ግን፤
ለያዕቆብ በደሉን፤
ለእስራኤልም ጎጣኦቹን እነግር ዘንድ፤
ኃይልን፤ በእግዚአብሔር መንፈስ፤
ፍትሕና ብርታት ተሞልቻለሁ።
⁹እናንተ የያዕቆብ ቤት መሪዎች፤
እናንተ የእስራኤል ቤት ገዢዎች፤
ፍትሕን የምትንቁ፤
ትክክለኛ የሆነውንም ነገር ሁሉ
የምታጣምሙ፤ ስሙ።

¹⁰ጽዮንን ደም በማፍሰስ፤
ኢየሩሳሌምን በክፋት የምትገነቡ፤ ስሙ።።

¹¹መሪዎቹ በጉቦ ይፈርዳሉ፤
ካህናቷ ለዋጋ ሲሉ ያስተምራሉ፤
ነቢያቷም ለገንዘብ ሲሉ ይናገራሉ።
ነገር ግን በእግዚአብሔር ላይ
ተደግፈውም፤
“እግዚአብሔር በመካከላችን አይደለምን?
ምንም ዓይነት ክፉ ነገር አይደርስብንም”
ይላሉ።

¹²ስለዚህ በእናንተ ምክንያት፤
ጽዮን እንደ እርሻ ትታረሳለች፤
ኢየሩሳሌም የፍርስራሽ ክምር ትሆናለች፤
የቤተ መቅደሱም ኩረብታ ዐረም
የበቀለበት ጉብታ ይሆናል።

የእግዚአብሔር ተራራ

4 በመጨረሻው ዘመን፤
የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተራራ፤
ከተራሮች ልቆ ይታያል፤
ከኩረብቶች በላይ ከፍ ይላል፤
ሕዝቦችም ወደ እርሱ ይገባሉ።

²ብዙ አሕዛብ መጥተው እንዲህ ይላሉ፤
“ኑ፤ ወደ እግዚአብሔር ተራራ፤
ወደ ያዕቆብ አምላክ ቤት እንሂድ፤
በመንገዱ እንድንሂድ፤
መንገዱን ያስተምረናል።”
ሕግ ከጽዮን ይመጣል፤
የእግዚአብሔርም ቃል ከኢየሩሳሌም።

³እርሱ በብዙ ሕዝብ መካከል ይፈርዳል፤
በሩቅና በቅርብ ባሉ ጎያጎያ
መገገሥታት መካከል ያለውን ግጭት
ያቆማል፤
ሰይፍቸውን ማረሻ፤
ጠራቸውንም ማጭድ ያደርጉታል።
አንዱ መንግሥት በሌላው መንግሥት
ላይ ሰይፍ አያነሣም፤

3+7 ዘሌ13:45፤
አሰ6:12፤
ኢሳ44:25፤
ኤር6:15፤
ሕዝ20:3፤ሚክ7:16
3+8 ኢሳ57:12፤
61:2
3+9 መዝ58:1-2፤
ኢሳ1:23
3+10 ኢሳ59:7፤
ኤር22:13:17፤
ሕዝ22:27፤
ሚክ7:2፤ናሆ3:1፤
ዕን2:12
3+11 ዘሰ23:8፤
ዘሌ19:15፤
ኢሳ1:23፤
10:20፤56:11፤
ኤር6:13፤7:4፤
ሰቆ4:13፤ሕዝ13:9፤
34:2፤ሆሌ4:8፤18፤
ሚላ2:9
3+12 ዘሌ26:31፤
2፤7፤25:9፤
ኢሳ6:11፤
ኤር17:3፤22:6፤52:13፤
ሰቆ5:18፤ሕዝ5:14
4+1 መዝ22:27፤
48:1፤86:9፤ኤር3:17፤
31:12፤ሕዝ17:22፤
ዳ2:35፤ዘሰ8:3
4+2 ዘዳ18:18፤
መዝ25:8-9፤
119:171፤
ኢሳ54:13፤
ኤር31:6፤
ሕዝ20:40፤
1ክ2:11፤14:16
4+3 መዝ46:9፤
ኢሳ11:4፤ኢሳ3:10፤
ዘሰ8:20-22፤9:10

4+4 ዘሌ26:6፤
1፤7:4፤25፤
ኢሳ1:20፤ሕዝ39:26
4+5 ኢሳ24:14-15፤
2፤7:17:29፤
ኢሳ26:8፤ዘሰ10:12
4+6 መዝ106:47፤
ኤር31:8፤
ሕዝ34:13:16፤
37:21፤ሰቆ3:19
4+7 ዘሰ12:2፤
ኢሳ2:2፤ዳ2:44፤
7:14፤ኢሳ2:32፤
ሚክ2:12፤
ሉቃ1:33፤ራእ11:15
4+8 ኢሳ1:26፤
ዘሰ9:9
4+9 ዘሰ3:16፤
ኤር8:19፤30:6፤48:41
4+10 ዘዳ21:10፤
2፤7:20:18፤
ኢሳ43:14፤48:20
4+11 ሰቆ2:16፤
ኢሳ11:12፤ሚክ7:8
4+12 ዘሰ50:20፤
ኢሳ55:8፤
ሮሜ11:33-34

ከእንግዲህም የጦርነት ትምህርት
አይማሩም።

⁴እያንዳንዱ ሰው በገዛ ወይኑ ሥር፤
ከገዛ በለሱም ሥር ይቀመጣል፤
የሚያስፈራቸው አይኖርም፤
የእግዚአብሔር ጸባኦት አፍ
ተናግሮአልና።

⁵አሕዛብ ሁሉ፤
በአማልክቶቻቸው ስም ይሄዳሉ፤
እኛ ግን በአምላካችን በእግዚአብሔር ስም፤
ከዘላለም እስከ ዘላለም እንሄዳለን።

የእግዚአብሔር ዕቅድ

⁶እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
“በዚያች ቀን ሽባውን እስበስባለሁ፤
ስደተኞችንና ለሐዘን ያደረግኋቸውን፤
ወደ አንድ ቦታ አመጣለሁ።

⁷የሽባዎችን ትሩፍ፤
የተገፉትንም ብርቱ ሕዝብ አደርጋለሁ፤
ከዚያች ቀን አንሥቶ እስከ ዘላለም፤
እግዚአብሔር በጽዮን ተራራ በእነርሱ
ላይ ይነግሣል።

⁸አንተ የመንጋው መጠበቂያ ማግ ሆይ፤
የጽዮን ሴት ልጅ ዐምባ። ሆይ፤
የቀድሞው ግዛትህ ይመለስልሃል፤
የመንግሥትም ሥልጣን ለኢየሩሳሌም
ሴት ልጅ ይሆናል።”

⁹አሁንስ እንደዚህ የምትጮኸው
ለምንድን ነው?
ንጉሥ የለሽምን?
ምጥ እንደ ያዛት ሴት የተጨነቅሽው፤
መካሪሽ ስለ ጠፋ ነውን?
¹⁰የጽዮን ሴት ልጅ ሆይ፤
ምጥ እንደ ያዛት ሴት ተጨነቂ፤
አሁንስ ከከተማ ወጥተሽ፤
በሜዳ ላይ መስፈር አለብሽና፤
ወደ ባቢሎን ትሄጃለሽ፤
በዚያ ከጠላት እጅ ትድኛለሽ፤
እግዚአብሔር በዚያ፤
ከጠላቶችሽ ይታደግሻል።

¹¹አሁን ግን ብዙ አሕዛብ፤
በአንቺ ላይ ተሰብስበዋል፤
እነርሱም፤ “የረከሰች ትሁን፤
ዐይናችንም ጽዮንን መዘባባቻ
አድርጎ ይያት” ይላሉ።

¹²ነገር ግን የእግዚአብሔርን ሐሳብ
አያውቁም፤
በአውድማ ላይ እንደ ነዶ
የሚሰበስባቸውን፤
የእርሱን ዕቅድ አያስተውሉም።

⁹8 ወይም 'ኩረብታ'

13 የጸዮን ልጅ ሆይ፤ ተነሥተሽ አበራዪ፤ የብረት ቀንድ እስጥሻለሁና፤ የናስ ስኩና እስጥሻለሁ፤ አሕዛብንም ታደቁያቸዋለሽ።” በግፍ ያግበሰሰሱትን ትርፍ ለእግዚአብሔር፤ ሀብታቸውንም ለምድር ሁሉ ጌታ ታቀርቢያለሽ።

ከቤተ ልሔም ገዥ እንደሚመጣ የተሰጠ ተስፋ

5 አንቺ የጭፍሮች ከተማ ሆይ፤ ጭፍሮችሽን አሰልፊ፤ ከበባ ተደርጎብናልና፤ የእስራኤልን ገዥ፤ ጉንጨኔን በበትር ይመቱታል።

2 “አንቺ ግን፤ ቤተ ልሔም ኤፍራታ ሆይ፤ ከይሁዳ ነገዶች መካከል ትንጂ ብትሆኒም፤ አመጣጡን ከጥንት፤ ከቀድሞ ዘመን፤ የሆነ፤ የእስራኤል ገዥ፤ ከአንቺ ይወጣልኛል።”

3 ስለዚህ ወላጁቱ አምጣ እስክትገላገል ድረስ፤ እስራኤል ትተዋለች፤ የተቀሩት ወንድሞቹም፤ ተመልሰው ከእስራኤላውያን ጋር ይቀላቀላሉ።

4 በእግዚአብሔር ጎይል በአምላኩ በእግዚአብሔር ስም ታላቅነት፤ ጸንቶ ይቆማል፤ መንጋውንም ይጠብቃል። በዚያን ጊዜ ጎያልነቱ እስከ ምድር ዳርቻ ስለሚደርስ፤ ተደላድለው ይኖራሉ።

5 እርሱም ሰላማቸው ይሆናል።

ትድግናና ጥፋት አሦራዊ ምድራችንን ሲወር፤ ምሽጎቻችንንም ጥሶ ሲገባ፤ ሰባት እረኞችን፤ እንዲያውም ስምንት አለቆችን እናስነሣበታለን።

6 የአሦርን ምድር በሰይፍ፤ የናምሩድን ምድር፤ በተመዘዘ ሰይፍ ይዝላሉ፤ አሦራዊው ምድራችንን ሲወር፤ ዳር ድንበራችንን ሲደፍር፤ እርሱ ነጻ ይወጣል።

7 የያዕቆብ ትሩፍ፤ በብዙ አሕዛብ መካከል ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሚወርድ

4:13 ኢ.421:10፤ 23:18፤ 24:44፤ 5:1 ሰቆ3:30፤ 5:2 ዘፍ35:16፤ 48:7፤ ዘጥ24:19፤ 14፡መ፡13:4፤ 24፡መ፡6:21፤ 2ዜ57:18፤ መዝ102:25፤ ማቴ2:6፤ ዮሐ7:42፤ 5:3 ኤር7:29፤ 5:4 ኢ.440:11፤ 49:9፤ 52:13፤ ሕዝ34:11-15፤ 23፤ ሚክ7:14፤ ሉቃ1:32፤ 5:5 ኢ.48:7፤ 9:6፤ 10:24-27፤ ሉቃ2:14፤ 5:6 ዘፍ10:8፤ 5፡ሆ፡2:11-13፤ ሰፎ2:13፤ 5:7 መዝ133:3፤ ኢ.444:4፤ አጥ5:15፤ ሚክ2:12

5:8 ዘፍ49:9፤ መዝ50:22፤ ኢ.45:29፤ ሆሴ5:14፤ ሚክ4:13፤ ዘኮ10:5፤ 5:9 መዝ10:12፤ 5:10 ዘሰ15:4፤ 19፤ ሆሴ14:3፤ ሐጌ2:22፤ ዘኮ9:10፤ 5:11 ዘጸ29:23፤ ኢ.46:11፤ ሰቆ2:2፤ ሆሴ10:14፤ አጥ5:9፤ 5:12 ዘጸ18:10-12፤ ኢ.42:6፤ 8:19፤ 5:13 ኢ.42:18፤ ሕዝ6:9፤ ሆሴ10:2፤ 5፡ሆ፡1:14፤ ዘኮ13:2፤ 5:14 ዘሰ34:13፤ መላ3:7፤ 2ነገ17:10

6:1 መዝ50:1፤ ሕዝ6:2፤ 6:2 ዘጸ32:1፤ መዝ50:7፤ ኢ.43:13፤ ኤር2:9፤ ሆሴ12:2፤ 6:3 ኤር2:5፤ 6:4 ዘሰ3:10፤ 4:16፤ 6:6፤ 15:20፤ ዘጥ33:1፤ ዘጸ7:8፤ መዝ77:20

ጠል፤ በግር ላይ እንደሚጥል ካፊያ፤ ሰውን እንደማይጠብቅ፤ የሰውንም ልጆች ተስፋ እንደማይደርግ ሰው ይሆናል።

8 በዱር አራዊት መካከል እንዳለ አንበሳ፤ በእግሩ እየጨፈላለቀ እንደሚሄድ፤ የሰበረውን ማንም ሊነጥቀው እንደማይችል፤ በበግ መንጋ መካከል እንዳለ፤ እንደ ደቦል አንበሳ ሁሉ፤ የያዕቆብም ትሩፍ፤ በአሕዛብ ዘንድ፤ በብዙም ሕዝብ መካከል እንደዚሁ ይሆናል።

9 እጅህ በጠላቶችህ ላይ በድል አድራጊነት ከፍ ከፍ ትላለች፤ ጠላቶችህም ሁሉ ይጠፋሉ።

10 “በዚያን ጊዜ” ይላል እግዚአብሔር፤ “ፈረሶቻችሁን ከመካከላችሁ አጠፋለሁ፤ ሠረገሎቻችሁን እደመስሳለሁ።

11 የምድራችሁን ከተሞች እደመስሳለሁ፤ ምሽጎቻችሁንም ሁሉ አፈርሳለሁ።

12 ጥንቄሳችሁን አጠፋለሁ፤ ከእንግዲህም አታሟርቱም።

13 የተቀረጹ ምስሎቻችሁን፤ የማምለኪያ ዐምዶቻችሁንም ከመካከላችሁ አጠፋለሁ፤ ከእንግዲህ ለእጃችሁ ሥራ አትሰግዱም።

14 የአሺራ ምስልን ዐምድኩ ከመካከላችሁ እነቅላለሁ፤ ከተሞቻችሁንም እደመስሳለሁ።

15 ያልታዘዙኝን አሕዛብ፤ በቀሩጣና በመዓት እበቀላቸዋለሁ።”

የእግዚአብሔር ክስ በእስራኤልን ላይ

6 እግዚአብሔር የሚለውን ስሙ፤ “ተነሡ፤ ጉዳያችሁን በተራሮችም፤ ፊት አቅርቡ፤

ከራብቶች እናንተ የምትሉትን ይስሙ፤ 2ተራሮች ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ክስ አድምጡ፤

እናንተ የምድር ጽኑ መሠረቶችም፤ ስሙ፤

እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ክርክር አለውና፤ ከእስራኤልም ጋር ይፋረዳል።

3 “ሕዝቤ ሆይ፤ ምን አድርጌሃለሁ? ሸክም የሆንህ ብህስ እንዴት ነው?

እስቲ መልስልኝ!

4 ከግብፅ አወጣሁህ፤

*1 ወይም አንቺ የተቀጠርሽ ከተማ ሆይ፤ ቅጥርሽን አጥብቄ *2 ወይም ገዥች *2 ወይም ከቀድሞ ቀናት *2 ዕብራይስጡ ‘አወጣጡ’ ይላል ወይም ‘ከዘላለም የሆነ’ *6 ወይም ‘ናምሩድን በመግቢያው በር’ *6 ወይም ‘ያፈርሳሉ’

ከባርነት ምድርም ተቤገሮህ፤
 እንዲመሩህ ሙሴን፤
 አሮንንና ማርያምን ላክሁልህ።
 ስሕገህ ሆይ፤
 የሞግብ ንጉሥ ባላቅ የመከረውን፤
 የቢያር ልጅ በላግም የመለሰለትንም
 እስተ፤ አስቡ፤
 የእግዚአብሔርን የጽድቅ ሥራ ታውቆ
 ዘንድ፤
 ከሰጠም እስከ ጌልገላ የተጓዛችሁትን
 አስቡ።
 ልግን ይገባ በእግዚአብሔር ፊት
 ልቅረብን?
 በልዑል አምላክ ፊት ልስገድ?
 የሚቃጠለውን መሥዋዕት፤
 ከአንድ ዓመት ጥጃ ጋር ይገባ በፊት
 ልቅረብን?
 ገበአንድ ሺህ አውራ በጎች፤
 በዐሥር ሺህ የዘይት ፈሳሽ እግዚአብሔር
 ደስ ይለዋል?
 ስለ በደሌ የበኩር ልጅን፤
 ስለ ነፍሴም ኅጢአት የሆዴን ፍሬ
 ላቅርብለትን?
 ስላው ሆይ፤ መልካም የሆነውን
 አሳይቶሃል፤
 እግዚአብሔር ከአንተ የሚፈልገው
 ምንድን ነው?
 ፍትሕን ታደርግ ዘንድ፤ ምሕረትንም
 ትወድድ ዘንድ፤
 በአምላክም ፊት በትሕትና ትራመድ
 ዘንድ አይደለም?
የእስራኤል በደልና ቅጣት
 ስምህን መፍራት ጥበብ ነው፤
 ስሙ! እግዚአብሔር ከተማዬቱን
 እንዲህ እያለ ይጣራል፤
 “በትሩን አስቡ፤ ያዘጋጀውም ማን እንደ
 ሆነ አስታውሱ።”
 10 የክፋት ቤት ሆይ፤
 በግፍ የተገኘ ሀብታችሁን፤
 በሐሰተኛ መስፈሪያ የሰበሰባችሁትን
 አስጸያፊ ነገር እረሳለሁ?
 11 አባይ ሚዛን የያዘውን ሰው፤
 ሐሰተኛ መመዘኛ በከረጢት
 የቋጠረውን ንጹሕ ላድርገውን?
 12 ባለጠጎቹ ግፊኞች፤
 ሰዎችዎ ሐሰተኞች ናቸው፤
 ምላሳቸውም አታላይ ናት።
 13 ስለዚህ አንተን አጠፋሃለሁ፤
 ከኅጢአትህ የተነሣ አፈራርስሃለሁ።
 14 ትበላለህ፤ ነገር ግን አትጠግብም፤
 ሆኖህ እንዳለ ባደውንም ይቀራል፤

6:5 ዘጎ:22:2፤
 25:1:ዘጎ11:30፤
 ኢሉ5:9-10፤
 መላ5:11:ሳሙ:12:7
 6:6 መገ40:6-8፤
 51:16-17:95:2
 6:7 ዘሌ18:21፤
 2ገጌ27:መጠ608-10፤
 ኢላ1:11:40:16፤
 ሆሌ5:6:አግ5:22
 6:8 ዘፍ5:22፤
 ዘጸ10:12-13፤
 14ሙ:15:22፤
 2ገገ22:19፤
 ኢላ1:17፤
 57:15:ኤር22:3፤
 ሆሌ6:6:ዘገ7:9-10፤
 ግጌ9:13:23:23፤
 ግር12:33:ሉቃ11:42
 6:9 ዘፍ17:1፤
 ኢላ11:4
 6:10 ሕገ45:9-10፤
 አግ3:10:8:4-6
 6:11 ዘሌ19:36፤
 ዘጸ25:13
 6:12 መዘ35:20፤
 116:11:ኢላ1:23፤
 3:8:ኤር9:3
 6:13 ኢላ1:17፤
 6:11
 6:14 ኢላ9:20፤
 30:6:ሆሌ4:10

ታከማቻለህ፤ ነገር ግን አይጠራቀምህም፤
 የሰበሰብኸውን ለሰይፍ አደርገዋለሁና።
 15 ትዘራለህ፤ ነገር ግን አታጭድም፤
 የወይራ ዘይት ትጨምቃለህ፤ ነገር ግን
 ዘይቱን አትቀጣም፤
 ወይንን ትቈርጣለህ፤ ነገር ግን የወይን ጠጅ
 አትጠጣም።
 16 የምሪን ሥርዐት፤
 የአክግብን ቤት ልምድ ሁሉ የሙጥኝ
 ብለሃል፤
 ትውፊታቸውንም ተከትለሃል።
 ስለዚህ አንተን ለውድመት፤
 ሕዝብህን ለመዘባበቅ አሳልፎ አስጣለሁ፤
 አሕዛብም ይግለቁብሃል።”
የእስራኤል መከራ
7 ለእኔ ወዮልኝ!
 የወይን ዕርሻ በሚቃረምበት ጊዜ
 የበጋ ፍራፍሬ እንደሚለቅም ሰው
 ሆኛለሁ፤
 የሚበላ የወይን ዘለላ የለም፤
 የምንጓጓለት፤ ቶሎ የሚደርሰው በለስም
 አልተገኘም።
 2 ፈሪሃ እግዚአብሔር ያደረገበት ሰው ከምድር
 ጠፍቶአል፤
 አንድም እንኳ ቅን ሰው የለም፤
 ሰው ሁሉ ደም ለማፍሰስ ያደባል፤
 እያንዳንዱም ወንድሙን በመረብ
 ያጠምዳል።
 3 እጆቹ ክፉ ለማድረግ ሠልጥነዋል፤
 ገዢ እጅ መንሻ ይፈልጋል፤
 ፈራጁ ጉቦ ይቀበላል፤
 ኅይለኞች ያሻቸውን ያስፈጽማሉ፤
 ሁሉም አንድ ላይ ያህራሉ።
 4 ከእነርሱ ይሻላል የተባለው እንደ
 አሜከላ፤
 እጅግ ቀና የተባለውም እንደ ኩርንችት
 ነው።
 የጠባቂዎቻችሁ ቀን ደርሶአል፤
 የእግዚአብሔር የፍርድ ቀን መጥቶአል፤
 የሚሸበሩበትም ጊዜ አሁን ደርሶአል።
 5 ባልንጀራህን አትመን፤
 በንደኛህም አትታመን፤
 በዕቅፍህ ለምትተኛዎ እንኳ፤
 ስለምትነግራት ቃል ተጠንቀቅ።
 6 ወንድ ልጅ አባቱን ይንቃል፤
 14 አሻራ የተባሉት አምላክ ትጎምርት ነው።
 15 የዚህ ስንጃ የዕብራይስጥ ትርጉም በእርግጠኝነት አይታወቅም።
 16 የዚህ ቃል የዕብራይስጥ ትርጉም በእርግጠኝነት አይታወቅም።
 17 የዚህ ስንጃ የዕብራይስጥ ትርጉም በእርግጠኝነት አይታወቅም።
 18 የዚህ ቃል የዕብራይስጥ ትርጉም በእርግጠኝነት አይታወቅም።
 19 የዚህ ስንጃ የዕብራይስጥ ትርጉም በእርግጠኝነት አይታወቅም።
 20 የዚህ ቃል የዕብራይስጥ ትርጉም በእርግጠኝነት አይታወቅም።

ሴት ልጅ በእናቷ ላይ፤
ምራት በአማቷ ላይ ትነሣለች፤
የሰው ጠላቶች የገዛ ቤተ ሰዎቹ
ናቸውና።

ጎእኔ ግን እግዚአብሔርን ተስፋ አደርጋለሁ፤
አዳኝ የሆነውን አምላክ እጠብቃለሁ፤
አምላኬ ይሰማኛል።

እስራኤል ትነሣለች

⁸ጠላቴ ሆይ፤ በእኔ ላይ በደረሰው ደስ
አይበልሽ!
ብወድቅም እንኳ እነሣለሁ፤
በጨለማ ብቀመጥ እንኳ፤
እግዚአብሔር ብርሃኔ ይሆናል።

⁹እርሱን ስለ በደልሁ፤
እስኪቆምልኝ
እስኪፈርድልኝም ድረስ፤
የእግዚአብሔርን ቀላጣ እቀበላለሁ፤
እርሱ ወደ ብርሃን ያወጣኛል፤
እኔም ጽድቁን አያለሁ።

¹⁰ጠላቴም ታያለች፤
ኅፍረትንም ትከናከባለች፤
“አምላክህ እግዚአብሔር የት አለ?”
ያለችኝን፤
ዐይኖቼ ውድቀቷን ያያሉ፤
አሁንም እንኳ፤
እንደ መንገድ ጭቃ ትረገጣለች።

¹¹ቅጥርቻችሁን የምትሠሩበት፤
ድንበራችሁንም የምታሰፉበት ቀን
ይመጣል።

¹²በዚያ ቀን ሰዎች፤
ከአሦር እስከ ግብፅ ከተሞች፤
ከግብፅ እስከ ኤፍራጥስ፤
ከባሕር ወደ ባሕር፤
ከተራራ ወደ ተራራ ወደ እናንተ
ይመጣሉ።

¹³ከሥራቸው የተነሣ፤
በነዋሪዎቹ ምክንያት ምድር ባድማ
ትሆናለች።

7፡7 መዛፋ:3፤
130:5፤ኢ.421:8፤
25:9

7፡8 2ሳሙ:22:29፤
መዝ20:8፤22:17፤
37:24፤ምሳ24:17፤
ኢ.49:2፤አሞ9:11፤
ሚክ4:11

7፡9 መዝ107:10፤
119:154፤
ኢ.446:13፤
ሰቆ3:39-40

7፡10 ሳሙ:22:43፤
ኢ.40:12፤
መዝ35:26፤42:3፤
ኢ.45:5፤15:23፤
ዘሳ10:5

7፡11 ኢ.454:11፤
አሞ9:11

7፡12 ኢ.411:11፤
19:23-25፤60:4

7፡13 ኢ.43:10-1፤
ሕዝ2:19፤33:28-29

7፡14 መዝ23:4፤
28:9፤95:7፤
መሐ4:1፤ኢ.433:9፤
ኤ.ር50:19፤
ሕዝ36:11፤ሚክ5:4

7፡15 ዘ03:20፤
መዝ78:12

7፡16 መሳ18:19፤
ኢ.426:11

7፡17 ዘ93:14፤
2ሳሙ:22:46፤
ኢ.425:3፤59:19

7፡18 ዘ08:10፤
34:9፤1ሳሙ:2:2፤
2ዘ.56:21፤30:9፤
መዝ103:8-13

ኢ.443:25፤54:9፤
ኤ.ር31:20፤32:41፤
50:20፤ሕዝ18:23፤
ኢ.ል2:32፤
አሞ5:15፤ሚክ2:12፤
ዘሳ3:4

7፡19 ኢ.443:25፤
ኤ.ር31:34
ሉ.ቃ1:72

ጸሎትና ውዳሴ

¹⁴በቻቸውን በዱር ውስጥ፤
በለመለመ መስክ¹⁴ የሚኖሩትን፤
የርስትህ መንጋ የሆኑትን፤
ሕዝብህን በበትርህ ጠብቅ፤
እንደ ቀድሞው ዘመን፤
በባሳንና በገለጻድ ይሰማሩ።

¹⁵“ከግብፅ እንደ ወጣህበት ዘመን ሁሉ፤
ታምራቴን አሳያቸዋለሁ።”

¹⁶አሕዛብ ያያሉ፤ ያፍራሉም፤
ኅይላቸውን ሁሉ ያጣሉ፤
አፋቸውን በእጃቸው ይይዛሉ፤
ጆሮአቸውም ትደነቁራለች።

¹⁷በደረሰችው እንደሚሳቡ ፍጥረታት፤
እንደ እባብም ትቢያ ይልሳሉ፤
ከዋሻቸው እየተንቀጠቀጡ ይወጣሉ፤
በፍርሀትም ወደ አምላካቸው ወደ
እግዚአብሔር ይመለሳሉ፤

እናንተንም ይፈራሉ።

¹⁸የርስቱን ትሩፍ፤
ኅጢአት ይቅር የሚል፤ የሚምር
እንደ አንተ ያለ አምላክ ማነው?
ለዘላለም አትቈጣም፤
ነገር ግን ምሕረት በማድረግ ደስ
ይልሃል።

¹⁹ተመልሰህ ትራራልናለህ፤
ኅጢአታችንን በእግርህ ትረግጣለህ፤
በደላችንንም ሁሉ ወደ ጥልቁ ባሕር
ትጥላለህ።

²⁰ከቀድሞ ዘመን ጀምሮ
ለአባቶቻችን በመሐላ ቃል እንደ
ገባህላቸው፤
ለያዕቆብ ታማኝነትን፤
ለአብርሃምም ምሕረትን ታደርጋለህ።

¹⁴ ወይም ‘በቀርሚሉስ መካከል’

ትንቢተ ናሆም

1 ስለ ነገሩ ጥፋት የተነገረ ንግር፤ የኤልቆሻዊው የናሆም የራእይ መጽሐፍ ይህ ነው።

በነገሩ ላይ የተገለጠ የእግዚአብሔር ቀኑ

2 እግዚአብሔር ቀናተኛና ተበቃይ አምላክ ነው።

እግዚአብሔር የሚበቀል፣ በመዓትም የተሞላ ነው።

እግዚአብሔር ባላጋራዎቹን ይበቀላል፤ በጠላቶቹም ላይ ቀኑን ያመጣል

3 እግዚአብሔር ለቀኑ የዘገየ በጎይሉም ታላቅ ነው።

እግዚአብሔር በደለኛውን ሳይቀጣ አያልፍም።

መንገዱ በወሎ ነፋስና በማዕበል ውስጥ ነው።

ደመናም የእግሩ ትቢያ ነው።

4 ባሕርን ይገሥጻል፤ ያደርቀዋልም፤ ወንዞችን ሁሉ ያደርቃል።

ባሳንና ቀርጫሎስ ጠውልገዋል፤ የሊባኖስም አበቦች ረግፈዋል።

5 ተራሮች በፊቱ ታወኩ፤ ከራብቶችም ቀለጡ።

ምድር በፊቱ፤ ዓለምና በውስጣ የሚኖሩት ሁሉ ተናወጡ።

6 ቀኑን ማን ሊቋቋም ይችላል? ጽኑ ቀኑን ማን ሊሸከም ይችላል? መዓቱ እንደ እሳት ፈሰሰል፤ ዐለቶችም በፊቱ ተሰነጣጥቀዋል።

7 እግዚአብሔር መልካም ነው፤ በጭንቅ ጊዜም መሸሸጊያ ነው። ለሚታመኑበት ይጠነቅቅላቸዋል።

8 ነገሩን ግን፤ በሚያጥለቀልቅ ጎርፍ ያጠፋታል፤ ጠላቶቹንም ወደ ጨለማ ያሳድዳቸዋል።

9 በእግዚአብሔር ላይ ምንም ቢያህድህ፤ እርሱ ያጠፋዋል፤ መከራም ዳግመኛ አይነሣም።

10 በእሾህ ይጠላለፋሉ፤ በወይን ጠጃቸውም ይሰክራሉ፤ እሳትም እንደ ገለባ ይበላቸዋል።

11 ነገሩ ሆይ፤ በእግዚአብሔር ላይ የሚያህር፤ ክፋትንም የሚመክር፤ ከአንቺ ዘንድ ወጥቶአል።

12 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ምንም ነገራትና ብዙዎች ቢሆኑም፤ ይቆረጣሉ፤ ይጠፋሉም።”

1፤1 ሠፍ:10:11፤ኢ.ሳ 1፤11:13፤1:19፤1፤ ኤር23:33፤34፤ 50፤18፤ ናሆ28፤ 37

1፤2 ሠፍ:4:24፤110 20:5፤ሐገ7:10፤32:41፤ መገ9:4፤1

1፤3 ሠፍ:4:21፤ 34:7፤ 24፤22፤10፤27፤12፤1 ፤ካ9:17፤መገ50:3፤1 04:3

1፤4 ሠፍ:4:22፤ 24፤22፤16፤ኢ.ሳ 33፤9

1፤5 ሠፍ:19:18፤ኢ.ዮ 9፤6፤ሐገ38፤20፤ኢ.ላ 2፤10፤ሚክ1፤4

1፤6 1፤719፤11፤ መገ76፤7፤130፤33፤ ኢ.ሳ5፤24፤25፤ 42፤25፤ኤር10፤10፤ሐገ22፤14

1፤7 መገ1፤6፤22፤9፤ ኤር17፤17፤33፤11

1፤8 ኢ.ሳ8፤7፤ 879፤26

1፤9 ሆሊ7፤15

1፤10 24፤23፤6፤ ኢ.ሳ5፤24፤49፤26፤ ሚል4፤1

1፤12 ኢ.ሳ10፤34፤ 54፤6-8፤ሐገ3፤31-32

1፤13 ኢ.ዮ12፤18፤ መገ107፤14፤ኢ.ሳ9፤4

1፤14 ኢ.ሳ14፤22፤ ኤር28፤8፤ሐገ32፤ 22-23፤ሚክ5፤13

1፤15 ሠፍ:23:2-4፤ኢሳ 40፤9፤52፤1፤7፤ሐሥ 10፤36፤ሮሜ10፤15

2፤1 ኤር51፤20

2፤2 ኢ.ሳ60፤15፤ ሐገ1 37፤23

2፤3 ሐገ23፤14-15

2፤4 ኢር4፤13፤ሐገ 23፤24

ይሁዳ ሆይ፤ ከዚህ በፊት ባስጨንቅህም፤ ከእንግዲህ አሳስጨንቅህም።

13 ኢሁንም ቀንበራቸውን ከዐንገትህ ላይ አንሥቼ እስብራሊሁ፤ የታሰርህበትንም ሰንሰለት በጥሼ እጥላለሁ።”

14 አንቺ ነገሩ፤ እግዚአብሔር ስለ አንቺ እንዲህ ብሎ አዞአል፤ “ስም የሚያስጠራ ትውልድ አይኖራችሁም፤ በአማልክቶቻችሁ ቤት ያሉትን፤ የተቀረጹትን ምስሎችና ቀልጠው የተሠሩትን ጣዖታት እደመስሳለሁ፤ መቀበሪያህን እምስልገለሁ፤ አንተ ክፉ ነህና።

15 እነሆ፤ የምሥራች የሚያመጣውን፤ ሰላምን የሚያውጀው ሰው እግር፤ በተራሮች ላይ ነው፤ ይሁዳ ሆይ፤ በዓላትህን አክብር፤ ስእለትህንም ፈጽም፤ ከእንግዲህ ክፉዎች አይወሩህም፤ እነርሱም ፈጽመው ይጠፋሉ።

የነገሩ አወዳደቅ

2 ነገሩ ሆይ፤ አጥቂ መጥቶብሻል፤ ምሽግሽን ጠብቂ፤ መንገድሽን ሰልዬ፤ ወገብሽን ታጠቂ፤ ነገራሽን ሁሉ አሰባስቢ።

2 አጥፊዎች ባደማ ቢያደርጓቸውም፤ የወይን ተክል በታቸውን ቢያጠፉባቸውም፤ እንደ እስራኤል ክብር ሁሉ፤ እግዚአብሔር የያዕቆብንም ክብር ይመልሳል።

3 የወታደሮቹ ጋሻ ቀይ ነው፤ ተዋጊዎቹ ቀይ ልብስ ለብሰዋል፤ ዝግጁ በሆኑበት ቀን፤ የሠረገሎቹ ብረት ያብረቀቀቃል፤ የጦሩ ዘንግ ይወዛወዛል።

4 ሠረገሎች በአደባባይ ወዲያ ወዲህ ይከንፋሉ፤ በመንገዶችም ላይ ይርመስመሳሉ፤ የሚንበሰበሉ ፋና ይመስላሉ፤ እንደ መብረቅም ይወረወራሉ።

⁹ በእግዚአብሔር ላይ የምሥራች ምንድን ነው? የሚሉ ሌሎች ላይ የሰብራይስጡ ትርጉም በጎክክል አይታወቅም።

5ምርጥ ተዋጊዎቹን ይጠራል፤
 ዳሩ ግን መንገድ ላይ ይሰናከላሉ፤
 ወደ ከተማዬ ትጥር ይሮጣሉ፤
 መከላከያ ጋሻውም በቦታው አለ።
 6የወንዙ በር ወለል ብሎ ተከፈተ፤
 ቤተ መንግሥቱም ወደቀ።
 7ከተማዬ ት መግረኳና መወሰኔ እንደ
 ማይቀር፤
 አስቀድሞ ተነግሮአል።
 ሴቶች ባረያዎቿ እንደ ርግብ ያለቅሳሉ፤
 ደረታቸውንም ይደቃሉ።
 8ነጭ እንደ ኩሬ ናት፤
 ውሃዋም ይደርቃል፤
 “ቁም! ቁም!” ብለው ይጮኻሉ፤
 ነገር ግን ወደ ኋላ የሚመለስ የለም።
 9ብሩን ዝረፉ፤
 ወርቁን ንጠቀ፤
 በየግምጃ ቤቱ ያለው፤
 የተከማቸውም ሀብት ስፍር ቀጥር
 የለውም።
 10ተበዝብዛለች፤ ተዘርፋለች፤
 ተራቀቃለች።
 ልብ ቀልጦአል፤ ጉልበት ተብረክርኮአል፤
 ሰውነት ተንቀጥቶዋል፤ ፊት ሁሉ
 ገርጥቶአል።
 11አሁን ታዲያ የአንበሳቹ ዋሻ፤
 ደቦሎቻቸውን ያበሉበት
 ወንዱና ሴቷ አንበሳ የሄዱበት፤
 ግልገሎቻቸው ሳይፈሩ የተሰማሩበት ቦታ
 ወዴት ነው?
 12አንበሳው ለግልገሎቹ የሚበቃውን ያህል
 ገደለ፤
 ለእንስሳቸውም ዐንቆ ገደለላቸው፤
 የገደለውን በማረፊያ ቦታው፤
 የነጠቀውንም በዋሻው ሞልቶታል።
 13የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ
 ይላል፤
 “በእናንተ ላይ ተነሥቼባችኋለሁ፤
 ሠረገሎቻችሁን አቃጥዬ አጨሳለሁ፤
 ደቦል አንበሳቸውን ሰይፍ ይበላል፤
 የምትበሉትን በምድር ላይ
 አልተውላችሁም፤
 የመልእክተኞቻችሁም ድምፅ፤
 ከእንግዲህ ወዲያ አይሰማም።”
 ለነገሩ
3 ለደም ከተማ ወዮላት!
 ሐሰት፤
 ዘረፋም ሞልቶታል፤
 ብዝበዛዋ ተግዞ አያልቅም።
 2ዋጅራፍ ድምፅ፤
 የመንኲራኩር ኳኳቴ፤

2:5 ኤር46:12
 2:6 ኤሳ45:1፤
 ናሆ3:13
 2:7 ዘፍ8:8፤ኢሳ
 32:12፤59:11
 2:10 ኢሱ2:11፤
 7:5፤ኢሳ29:22
 2:11 ኢሳ5:29
 2:12 ኢሳ37:18፤
 ኤር 4:7፤51:34
 2:13 2ሳሙ2:26፤
 መዝ46:9፤ኢሳ
 10:5-13፤ኤር21:1
 13፤ሚክ5:6፤ናሆ3:5
 3:1 መዝ12:2፤ሕዝ
 22:2፤ሚክ3:10
 3:3 2ነገ19:35፤
 ኢሳ 34:3፤ኤር47:3
 3:4 ኢሳ23:17፤
 47:9፤ሕዝ16:25-29
 3:5 ኢሳ20:4፤
 47:3፤ ኤር13:22፤
 ናሆ2:13
 3:6 ዘዐ29:14፤
 1ሳሙ2:30፤ኢዮ9፤
 31፤ኢሳ14:16፤ኤር
 51:37
 3:7 ኢዮ3:14፤ኢሳ
 13:14፤31:9፤51:19፤
 ኤር15:5፤ናሆ1:1
 3:8 ኢሳ19:6-9፤
 ኤር46:25፤አዎ6:2
 3:9 ዘፍ10:6፤
 2ዜና12:3፤ሕዝ27:
 10፤30:5
 3:10 2ነገ8:12፤
 ኢዮ6:27፤ኢሳ
 13:16፤20:4፤ኤር
 40:1፤ሕዝ24:6፤ሆሴ
 13:16
 3:11 ኢሳ2:10፤
 49:26፤ናሆ2:1
 3:12 ሚሕ2:13፤
 ኢሳ28:4

የፈጣን ፈረስ ኮቴ፤
 የሠረገሎች ድምፅ ተሰምቶአል
 3ፈረሰኛው ይጋልባል፤
 ሰይፍ ይንቦገቦጋል፤
 ጦር ያብረቀርቃል፤
 የሞተው ብዙ ነው፤
 ሬሳ በሬሳ ሆኖአል፤
 ስፍር ቀጥር የለውም፤
 መተላለፊያ አልተገኘም።
 4ይህ ሁሉ የሆነው ቅጥ ባጣች፤
 አሳሳችና መተተኛ በሆነች ዘማዊት
 ምክንያት ነው፤
 እርሷም በዝሙቷ አሕዛብን፤
 በጥንቄላዋም ሕዝቦችን ባረያ ያደረገች
 ናት።
 5የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ
 ይላል፤
 “እኔ በጠላትነት ተነሥቼብሻለሁ፤
 ቀሚሰሽን እስከ ፊትሽ እገልበዋለሁ፤
 ዕርቃንሽን ለአሕዛብ፤
 ኅፍረትሽንም ለነገሥታት አሳያለሁ።
 6ቀላሻ እደፋብሻለሁ፤
 እንቅሻለሁ፤
 ማላገጫም አደርግሻለሁ።
 7የሚያዩሽ ሁሉ ከአንቺ እየሸሸ፤
 ‘ነገሩ ፈራርሳለች፤ ማን ያለቅሰላታል?’
 ይላሉ፤
 የሚያጽናኛሽንስ ከወዴት አገኛለሁ?”
 8አንቺ በዐባይ ወንዝ አጠገብ ካለችው፤
 በውሃ ከተከበበችው፤
 ከኖእ አሞን? ትበልጫለሽን?
 ወንዙ መከላከያዋ፤
 ውሃውም ቅጥሯ ነው።
 9ኢትዮጵያና ግብፅ ወሰን የለሽ ኀይሏ
 ናቸው፤
 ፋጥና ሊቢያም ረዳቶቿ ነበሩ።
 10ይሁን እንጂ በምርኮ ተወሰደች፤
 ተሰዳም ሄደች።
 በየመንገዱ ማእዘን ላይ፤
 ሕፃናቷ ተፈጠፈጠ፤
 በመሳፍንቷ ላይ ዕጣ ተጣለ፤
 ታላላቅ ሰዎቿ ሁሉ በሰንሰለት ታሰሩ።
 11አንቺ ደግሞ ትሰክራያለሽ፤
 ትደበቂያለሽ፤
 ከጠላትም መሸሸሂያ ትፈልጊያለሽ።
 12ምሽትሽ ሁሉ ሊበሉ እንደ ደረሱ
 የመጀመሪያ በለስ ፍሬ ናቸው፤
 በሚወዛወዙበት ጊዜ፤
 ፍሬዎቹ በበላተኛው አፍ ውስጥ
 *3 የዕብራይስጥ ትርጉም ከዚህ ጋር ይስማማል፡ የሰነድ ሊቃናቱና
 የሰርሰቱ ቅጂች ግን ፈረሰኛዎች ይፈጥሱ ይላሉ።
 *7 የዕብራይስጥ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
 *8 አንዳንድ ቅጂዎች ይላሉ።

<p>ይወድቃለ። ¹³እከሆ፣ ጭፍሮችሽ፣ ሁሉም ሴቶች ናቸው! የምድርሽ በሮች፣ ለጠላቶችሽ ወለል ብለው ተከፍተዋል፤ መዝጊያዎቻቸውንም እሳት በልቶአቸዋል። ¹⁴ለከበባው ውሃ ቅጂ፣ መከላከያሽን አጠናክሪ፣ የሽክላውን ዐፈር ፈልጊ፣ ጭቃውን ርገጨ፣ ጡቡንም ሥሪ። ¹⁵በዚያ እሳት ይበላሻል፤ ሰይፍ ይቈርጥሻል፤ እንደ ኩብኩባም ይግጥሻል። እንደ ኩብኩባ እርቢ፣ እንደ አንበጣም ተባገር። ¹⁶ከሰማይ ከዋክብት እስኪበልጡ ድረስ፣ የነጋዴዎችሽን ቊጥር አበዛሽ፣ ምድሪቱን ግን እንደ አንበጣ ግጠው አሟጠጡ፤</p>	<p>^{3፡13} ኢሳ19፣16፣ 45፣2፣ናሆ2፣6 ^{3፡14} 2ዜና32፣4፣ ^{3፡15} 2ሳሙ2፣26፣ ኢሳ27፣1፣ኤር51፣ 14፣ኢል1፣4 ^{3፡16} ዘ010፣13 ^{3፡17} ኤር51፣27 ^{3፡18} 1ነገ22፣17፣ መዝ76፣5-6፣ኢሳ 56፣10፣ኤር25፣27 ^{3፡19} ኢዮ27፣23፣ ኢሳ37፣18፣ኤር 30፣13፣ሰቄ2፣15፣ ማክ1፣9፣ሰፎ2፣15</p>	<p>ከዚያም በረው ሄዱ። ¹⁷ጠባቂዎችሽ እንደ አንበጣ፣ መኪንንቶችሽም በብርድ ቀን በቅጥር ሥር እንደሚቀመጥ ኩብኩባ ናቸው፤ ፀሓይ ሲወጣ ግን ይበራሉ፤ የት እንደሚበሩም አይታወቅም። ¹⁸የአሦር ንጉሥ ሆይ፤ እረኞችህ፣ አንቀላፉ፤ መኪንንትህ ዐርፈው ተኙ፤ ሕዝብህ ሰብሰቢ አጥተው፣ በተራራ ላይ ተበትነዋል። ¹⁹ቀሩስልህን ሊፈውስ የሚችል የለም፤ ስብራትህም ለሞት የሚያደርስ ነው፤ ስለ አንተ የሰማ ሁሉ፣ በውድቀትህ ደስ ብሎት ያጨበጭባል፤ ወሰን የሌለው ጭካኔህ፣ ያልነካው ማን አለና? ^{፳18} ገዢ ማለት ነው።</p>
--	---	---

ትንቢተ ዕንባቆም

1 ነቢዩ ዕንባቆም የተቀበለው ንግር፤
የዕንባቆም ማጥራት
 2 እግዚአብሔር ሆይ፤ ለርዳታ እየተጣራሁ፤
 አንተ የማትሰማው እስከ መቼ ነው?
 “ግፍ በዛ” ብዬ እየጮኸሁ፤
 አንተ የማታድነው እስከ መቼ ነው?
 3 ስለ ምን በደልን እንዳይ አደረግኸኝ?
 እንዴትስ ግፍ ሲፈጸም ትታገሃለህ?
 ጥፋትና ግፍ በፊቴ አለ፤
 ጠብና ግጭት በዝቶአል።
 4 ስለዚህ ሕግ ላልቶአል፤
 ፍትሕ ድል አይነሣም፤
 ፍትሕ ይጣመም ዘንድ፤
 ክፉዎች ጻድቃንን ይከባሉ።
የእግዚአብሔር መልስ
 5 “በነገራችሁም እንኳ፤
 የማታምኑትን እናንተን፤
 በዘመናችሁ አንድ ነገር ስለማደርግ፤
 እነሆ፤ ሕዝቡን እየ፣ ተመልከቱም፤
 እጅግም ተደነቁ።
 6 የራሳቸው ያልሆኑትን መኖሪያ ስፍራዎች
 ለመያዝ፤
 ምድርን ሁሉ የሚወሩትን፤
 ጨካኝና ፈጣን የሆኑትን፤
 ባቢሎናውያንንም አስነሣለሁ።
 7 እነርሱም የሚያስፈሩና የሚያስደነግጡ
 ናቸው፤
 ፍርዳቸውና ክብራቸው፤
 ከራሳቸው ይወጣል።
 8 ፈረሶቻቸው ከነብር ይልቅ ፈጣኖች፤
 ከማታም ተኩላ ይልቅ ጨካኞች ናቸው።
 ፈረሶኞቻቸው በፍጥነት ይጋልባሉ፤
 ከሩቅ ስፍራም ይመጣሉ።
 ነጥቅ ለመብላት እንደሚቸኩል አሞራ
 ይበራሉ፤
 9 ሁሉም ለመጠቀም ታጥቀው ይመጣሉ።
 ሰራዊታቸው^ላ እንደ ምድረ በዳ ነፋስ
 ወደ ፊት ይገሰገሳሉ፤
 ምርኮኞችንም እንደ አሸዋ ይሰበስባሉ።
 10 ነገሥታትን ይንቃል፤
 በገዢዎች ላይ ያፈሳል፤
 በምሽግ ሁሉ ላይ ይሥቃል፤
 የዐፈር ቀሩል ሠርቶም ይይዘዋል።
 11 ከዚያም በኋላ እንደ ነፋስ ዐልፎ
 ይሄዳል፤
 ጉልበታቸውን አምላካቸው ያደረጉ
 በደለኞች ናቸው።

1:1 ናግ1:1
 1:2 መዝ6:3;13;
 12:22;12:ኤር14:9
 ዘዳ1:12
 1:3 ቀ* 13:ኤ9:23;
 መዝ55:9;
 ኤር20:8
 1:4 ኢዮ19:7;
 መዝ119:126;
 ኢሳ:23:5;20;
 29:21:ሕዝ9:9
 1:5 ኢሳ29:9;
 ሐሥ13:41
 1:6 ዘዳ28:49;
 2ነገ24:2:ኤር13:20;
 21:7:ፊለ20:9
 1:7 ኢሳ18:7;
 ኤር39:59
 1:8 ዘዳ49:27
 ኤር4:13
 1:9 ዕገ2:5
 1:10 2ዜ536:6;
 ኤር33:4
 1:11 ኤር4:1112;
 ዳገ4:30
 1:12 ዘዳ21:33;
 49:24:ዘዳ33:22;
 መዝ118:17;
 ኢሳ10:6;31:1
 :37:23
 1:13 ቀ*3;
 ኢዮ21:7;
 መዝ18:26;25:3;
 ሰቆ3:34:36
 1:15 ኢዮ18:8;
 ኢሳ19:8:ኤር5:26;
 16:16
 1:16 ኤር44:8
 1:17 ኢሳ14:6;
 19:8
 2:1 መዝ53:48:13
 :85:8:ኢሳ21:8;
 ሕዝ3:17
 2:2 ኢሳ30:8;
 ኤር36:2:ሕዝ24:2;
 ሮሚ4:24:ፊለ19
 2:3 መዝ27:14;
 ሕዝ12:25;
 ዳገ8:17:11:27

የዕንባቆም ዳግመኛ ማጥራት
 12 እግዚአብሔር ሆይ፤ ከዘላለም ጀምሮ ያለህ
 አይደለህም?
 የእኔ ክምላክ፤ የእኔ ቅዱስ እኛ አንሞትም፤
 እግዚአብሔር ሆይ፤ እንዲፈርዱ ሾመሃቸዋል፤
 ዐለት ሆይ፤ ይቀጡ ዘንድ ሥልጣን
 ሰጠሃቸው።
 13 ዐይኖችህ ክፋውን እንዳያዩ እጅግ ንጹሐን
 ናቸው፤
 አንተ በደልን መታገሥ አትችልም፤
 ታዲያ፤ አታላቶችን ለምን ትታገሃለህ?
 ክፋው ከራሱ ይልቅ ጻድቅ የሆነውን
 ሲወጠውስ፤
 ለምን ዝም ትላለህ?
 14 አንተ ሰዎችን በባሕር ውስጥ እንዳለ ዓሣ፤
 ገዥ እንደሌላቸውም የባሕር ፍጥረታት
 አደረገህ።
 15 ክፉ ጠላት ሁሉንም በመንጠቆ ያወጣቸዋል፤
 በመረቡ ይይዛቸዋል፤
 በአሽክላው ውስጥ ይሰበስባቸዋል፤
 በዚህም ይደሰታል፤ ሐሜትም ያደርጋል።
 16 በእነርሱ ተዝናኝቶ ይኖራልና፤
 ምግቡም ሰብቶአል።
 ስለዚህ ለመረቡ ይሠዋል፤
 ለአሽክላውም ያጥናል።
 17 ታዲያ መረቡን ባለማቋረጥ መጣል፤
 ሕዝቦችንስ ያለ ርገራኔ መግደል
 አለበትን?
2 በመጠበቂያ ላይ እቆማለሁ፤
 በምሽጉ ቅጥር ላይ ወጥቼ
 እቈያለሁ፤
 ምን እንደሚለኝ፤
 ለክርክሩም^ላ የምሰጠውን መልስ ለማወቅ
 እጠበቃለሁ።
የእግዚአብሔር መልስ
 2 እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል መለሰ፤
 “በቀላሉ እንዲነበብ፤
 ራእዩን ጻፈው፤
 በሰሌዳም ላይ ቅረጸው።
 3 ራእዩ የተወሰነለትን ጊዜ ይጠብቃልና፤
 ስለ መጨረሻውም ይናገራል፤
 እርሱም አይዋሽም፤
 የሚዘገይ ቢመስልም ጠብቀው፤
 4 ከዚያም ማለት ነው።
 5 የዕብራይስጡ ቃል ትርጉም በትንቢት አይታወቅም።
 6 ወይም በተገሰገሱ ጊዜ የምሰጠውን ምላሽ

በእርግጥ ይመጣል። ከቶም አይዘገይም።
 4 “እነሆ፣ እርሱ ታብዮአል፤
 ምኞቱ ቀና አይደለም፤
 ጻድቅ ግን በእምነት። ይኖራል።
 5 በእርግጥ የወይን ጠጅ አታሎታል፤
 ትዕቢተኛ ነው፤ ከቶ አያርፍም፤
 እንደ ሲኦል ስስታም ነው፤
 እንደ ሞት ከቶ አይጠግብም፤
 ሕዝቦችን ለራሱ ይሰበስባል፤
 ሰዎችንም ሁሉ ማርኮ ይወስዳል።
 6 “ታዲያ በእንደዚህ ዐይነቱ ሰው
 ላይ በማፈዝና በመዘበት እንዲህ
 እያሉ ሁሉም አይሣለቁበትምን?
 “የተሰረቀውን ሸቀጥ ለራሱ ለሚያከማች፣
 ራሱን በዐመፅ ባለጠጋ ለሚያደርግ
 ወዮለት!
 ይህ የሚቀጥለውስ እስከ መቼ ነው?”
 ባለ ዕዳሰ ያደረግሃቸው ድንገት
 አይነሡብህምን?
 ነቅተውስ አያስደነግጡህምን?
 በእጃቸውም ትወድቃለህ።
 8 አንተ ብዙ ሕዝብ ስለ ዘረፍህ፣
 የተረፉት ሕዝቦች ይዘርፉሃል፤
 የሰው ደም አፍሰሃልና፤
 አገሮችንና ከተሞችን፣ በውስጣቸው
 የሚኖሩትን ሁሉ አጥፍተሃል።
 9 “በተጭበረበረ ትርፍ መኖሪያውን
 ለሚገኝ፣
 ከጠላት እጅ ለማምለጥ፣
 ቤቱን በከፍታ ላይ ለሚሠራ ወዮለት!
 10 የብዙ ሰዎች ነፍስ እንዲጠፋ አሳረሃል፤
 በገዛ ቤትህ ላይ ውርደትን፣ በራስህም
 ላይ ጥፋትን አምጥተሃል።
 11 ድንጋይ ከቅጥሩ ውስጥ ይጮኻል፤
 ከዕንጨት የተሠሩ ተሸካሚዎችም
 ይመልሱለታል።
 12 “ከተማን ደም በማፍሰስ ለሚሠራ፣
 በውንጀልም ለሚመሠርታት ወዮለት።
 13 ሰዎች ለእሳት ማገዶ እንዲሆን እንዲለፉ፣
 ሕዝቦችም በከንቱ እንዲደክሙ፣
 እግዚአብሔር ጸባኦት ወስኖ የለምን?
 14 ውሃ ባሕርን እንደሚሸፍን ሁሉ፣
 ምድርም የእግዚአብሔርን ክብር በማወቅ
 ትሞላለችና።
 15 “ነፍረተ ሥጋቸውን ለማየት፣
 ባልንጀሮቹን ለሚያጠጣ፣
 እስኪሰክሩም ድረስ ወይን ለሚቀዳ
 ላቸው ወዮለት!
 16 በክብር ፈንታ ዕፍረት ትሞላለህ፤
 አሁን ደግሞ ተራው የአንተ ነውና፤ ጠጣ፤

2፡4 ሕዝ18፡9፣
 ሮጫ1፡17፣ጥ3፡11፣
 ዕብ10፡3738
 2፡5 ም፡20፡1፣
 27፡20፡30፡1516፣
 ኢ፡42፡11፣ዕን1፡9
 2፡6 ኢ፡414፡4፣
 አጥ2፡8
 2፡7 ም፡29፡1
 2፡8 ጥ፡17፣
 ኢ፡433፡1፣
 ኤ፡50፡1718፣
 ሕዝ39፡10፣
 አብ1፡15፣ዘ2፡89
 2፡9 ኢ፡39፡27፣ኢ፡4
 10፡14፣ኤ፡22፡13፣51
 ፣13
 2፡10 ጥ፡16፣
 ኤ፡26፡19፣ፍ፡3፣6
 2፡11 ኢ፡24፡27፣
 ዘ፡5፡4፣ሉ፡19፡40
 2፡12 ሕዝ22፡2፣
 ሚክ3፡10
 2፡13 ኢ፡47፡13፣
 50፡11
 2፡14 ዘ፡16፡7፣
 ዘ፡14፡21፣ኢ፡41፡19
 2፡15 ም፡23፡20
 2፡16 ጥ፡10፡ዘ፡
 10፡9፣መዝ16፡5፣ኢ፡4
 51፡22፣ዕቆ4፡21፣ሕዝ
 23፡32፡34፣ዐሴ4፡7
 2፡17 ጥ፡8፣
 ኤ፡50፡15፣51፡35
 2፡18 ዘ፡26፡1፣
 መ፡10፡14፣1፡ሳጦ፡
 12፡21፣መዝ15፡45፣
 ኢ፡40፡19፣ኤ፡5፡21
 ፣10፡14፣14፡22፣
 1፡ቆ፡12፡2
 2፡19 1፡ነ፡18፡27፣
 ኤ፡10፡4፣ጸ፡75፡4፡23፣
 ሆሴ4፡12
 2፡20 መዝ11፡4፣
 ኢ፡441፡1
 3፡1 መዝ7 ርእስ
 3፡2 ኢ፡26፡14፣
 መዝ44፡1፣85፡6፣90፡1
 6፣119፡120፣
 ኢ፡454፡8፣
 3፡3 ዘ፡36፡11፡15፣
 ዘ፡10፡12፣መዝ8፡1፣
 48፡10፣ኢ፡431፡1
 3፡4 ኢ፡9፡6፣
 ኢ፡418፡4
 3፡5 ዘ፡26፡25
 3፡6 ዘ፡21፡33፣
 49፡26፣ዘ፡19፡18፣
 መዝ8፡7፣46፡2፣
 114፡16

ነፍረተ ሥጋህም ይገለጥ፤
 በእግዚአብሔር ቀኝ እጅ ያለው ጸዎ
 ይመለስብሃል፤
 ክብርህንም ውርደት ይሸፍነዋል።
 17 በሊባኖስ ላይ የሠራኸው ግፍ
 ያጥለቀልቅሃል፤
 እንስሳቱን ማጥፋትህም ያስደነግጥሃል፤
 የሰው ደም አፍሰሃልና፤
 አገሮችንና ከተሞችን በውስጣቸው
 የሚኖሩትንም ሁሉ አጥፍተሃልና።
 18 “የሰው እጅ የቀረጸው ጣዖት፣
 ሐስትንም የሚናገር ምስል ምን ፋይዳ
 አለው?
 ሠራው በገዛ እጁ ሥራ ይታመናልና፤
 መናገር የማይችሉ ጣዖታትን
 ይሠራልና።
 19 ዕንጨቱን፣ ‘ንቃ!’
 ሕይወት የሌለውንም ድንጋይ፣ ‘ተነሣ!’
 ለሚል ወዮለት፤
 በውኑ ማስተማር ይችላልን?
 እነሆ፣ በወርቅና በብር ተለብጦአል፤
 እስትንፋስም የለውም።
 20 እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ፤
 ምድር ሁሉ በፊቱ ጸጥ ትበል።”
 የዕንባቆም ጸሎት
 3 በዝግግር የቀረበ የነቢዩ የዕንባቆም ጸሎት፣
 በሸግዮቶች።
 2 እግዚአብሔር ሆይ፣ ዝናህን ሰምቻለሁ፤
 እግዚአብሔር ሆይ፣ ሥራህም አስፈራሪኝ፤
 በእኛ ዘመን አድሳቸው፤
 በእኛም ጊዜ እንዲታወቁ አድርግ፤
 በመጣት ጊዜ ምሕረትን አስብ።
 3 እግዚአብሔር ከቴማን፣
 ቅዱሱም ከፋራን ተራራ መጣ። ሲላፋ
 ክብሩ ሰማያትን ሸፈነ፤
 ውዳሴውም ምድርን ሞላ።
 4 ጸዳሉ እንደ ፀሐይ ብርሃን ነው፤
 ጨረር ከእጁ ወጣ፤
 ኅይለም በዚያ ተሰውሮአል።
 5 መቅሠፍት በፊቱ ሄደ፤
 ቸነፈርም እግር በእግር ተከተለው።
 6 ቆመ፤ ምድርን አንቀጠቀጠ፤
 ተመለከተ፤ ሕዝቦችን አብረከረከ፤
 የዘላለም ተራሮች ተፈረካከሱ፤
 የጥንት ኩረብቶችም ፈራረሱ፤
 መንገዱ ዘላለማዊ ነው።
 ፳3 የሚመጣ ሰው እንዳለ የሚያመለክቱ አሉ።
 ፳4 በታማኝነት የሚሉ አሉ። ፳5 መቃብር የሚሉ አሉ።
 ፳፬ ወይም አዕጼ ነው።
 ፳፭ የሥነ ጽሑፍ ወይም የሙዚቃ ቋንቋ ላይሆን አይቀርም
 ፳፮ ትርጉሙ በትክክል የማይታወቅ ቢሆንም የዜማ ቃል ላይ
 ሆን አይቀርም

7 የኢትዮጵያ ድንኳኖች ሲጨነቁ፤ የምድያምም መኖሪያዎች ሲታወኩ አየሁ።

8 እግዚአብሔር ሆይ፤ በወንዞች ላይ ተቈጣህን? መዓትህስ በምንጮች ላይ ነበርን? በፈረሶችህና በድል አድራጊ ሠረገሎችህ፤ በጋለብህ ጊዜ፤ በባሕር ላይ ተቈጥተህ ነበርን? 9 ቀስትህን አዘጋጀህ፤ ፍላጻም እንዲመጣልህ አዘዝህ፤ ስላ

ምድርን በወንዞች ከፈልህ፤ 10 ተራሮች አይህ፤ ተጨነቁም፤ የውሃ ሞገድ ዐልፎ ሄደ፤ ቀላዩ ደነፋ፤ ማዕበሉንም ወደ ላይ አነሣ።

11 ከሚወረወሩ ፍላጻችህ፤ ከሚያብረቀርቅ የጦርህ ነጸብራቅ የተነሣም፤ ፀሐይና ጨረቃ በቦታቸው ቆሙ።

12 በምድር ላይ በመዓት ተመላለስህ፤ ሕዝቦችንም በቀጣ ረገጥሃቸው።

13 ሕዝብህን ለመታደግ፤ የቀባኸውንም ለማዳን ወጣህ፤ የክፋትን ምድር መሪ ቀጠቀጥህ፤ ከራስ ጠገኑ እስከ እግር ጥፍሩም ዕርቃኑን አስቀረኸው።

14 እንደ ዐውሎ ነፋስ ሊበታትነን የመጣውን፤

3፥7 ዘፍ25፥2፤ ዘዐ15፥14፤ ዘዮ25፥15፤ መሳ7፥2425

3፥8 ዘወ7፥20፤ 2፤ 7፤ 2፤ 11፤ መዝ68፥17፤ 77፥16

3፥9 ዘዳ32፥23፤ መዝ7፥1213

3፥10 መዝ77፥16፤ 93፥3፤ 98፥7

3፥11 ኢሉ10፥13፤ መዝ18፥14፤ 144፥6፤ ዘዳ9፥14

3፥12 ኢላ41፥15

3፥13 ዘዐ13፥21፤ 2፤ 4፤ መፈ23፥1፤ መዝ20፥6፤ 28፥8፤ 68፥21፤ 110፥6

3፥14 መሳ7፥22 መዝ64፥25

3፥15 ዘዐ15፥8፤ ኢዮ9፥8

3፥16 ኢዮ4፥14፤ መዝ37፥7

3፥17 ኤር5፥17፤ ኢሌ1፥10፤ 12፥18

3፥18 ዘዐ15፥2፤ መዝ97፥12፤ አላ61፥10፤ ሉቃ1፥47፤ 6፤ ል4፥4

3፥19 ዘዳ32፥13፤ 33፥29፤ መዝ18፥33፤ 46፥15

ምስኪኑን በስውር በመዋጥ የሚደሰተውን፤ የሰራዊት አለቃ ራስ፤ በገዛ ጦሩ ወጋህ።

15 ታላላቅ ውሆችን በመናጥ፤ ባሕሩን በፈረሶችህ ረገጥህ።

16 እኔ ሰማሁ፤ ልቤም ደነገጠብኝ፤ ከንፈሬ ከድምፁ የተነሣ ተንቀጠቀጠ፤ ፍርሀት እስከ ዐጥንቴ ዘልቆ ገባ፤ እግሬም ተብረከረከ፤ ሆኖም በሚወረን ሕዝብ ላይ እስኪመጣ ድረስ፤ የጥፋትን ቀን በትዕግሥት እጠባብቃለሁ።

17 ምንም እንኳን የበለስ ዛፍ ባያፈራ፤ ከወይን ተክልም ፍሬ ባይገኝ፤ የወይራም ዛፍ ፍሬ ባይሰጥ፤ ዕርሻዎችም ስብል ባይሰጡ፤ የበጎች ጉረኖ እንኳን ባደውን ቢቀር፤ ላሞችም በበረት ውስጥ ባይገኙ፤

18 እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፤ በድነቴ አምላክ ሐሜት አደርጋለሁ።

19 ጌታ እግዚአብሔር ኅይሌ ነው፤ እግሮቼን እንደ ዋላ እግሮች ያደርጋል፤ በከፍታዎችም ላይ ያሰሄደኛል።

ለመዘምራን አለቃ፤ በባለ አውታር መሣሪያዎቹ የተዘመረ መዝሙር።

ትንቢተ ሶፎንያስ

1 በይሁዳ ንጉሥ በአሞጽ ልጅ በአዮስ ያስ ዘመን ወደ ሕዝቅያስ ልጅ፣ ወደ አማርያ ልጅ፣ ወደ ኅዳልያስ ልጅ፣ ወደ ኮሱሲ ልጅ ወደ ሶፎንያስ የመጣ የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው።

ስለሚመጣው ጥፋት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ
 2“ማንኛውም ነገር፣ ከምድር ገጽ አጠፋለሁ” ይላል እግዚአብሔር።

3“ሰውንና እንስሳን አጠፋለሁ፤ የሰማይን ወፎች፣ የባሕርንም ግሦች አጠፋለሁ፤ ሰውን ከምድር ገጽ በማስወግድበት ጊዜ፣ ክፉዎች የፍርስራሽ ክምር ይሆናሉ” ይላል እግዚአብሔር።

በይሁዳ ላይ የተነገረ ጥፋት
 4“እኛን በይሁዳ፣ በኢየሩሳሌምም በሚኖሩት ሁሉ ላይ አነሳለሁ፤ የበአልን ትሩፍ፣ የጣቦታቱንና የአመንገራ ካህናቱን ስም ሁሉ ከዚህ ስፍራ አጠፋለሁ፤ የሰማይን ሰራዊት ለማምለክ፣ በሰገነት ላይ ወጥተው የሚሰግዱትን፣ ለእግዚአብሔር እየሰገዱ፣ በስሙም እየማሉ፣ በሚሏቸውም^ላ ደግሞ የሚምሉትን፣
 6እግዚአብሔርን ከመከተል ወደ ኋላ የሚመለሱትን፣ እግዚአብሔርን የማይፈልጉትን፣ እንዲረዳቸውም የማይጠይቁትን አጠፋለሁ።

7በልዑል እግዚአብሔር ፊት ዝም በሉ፤ የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአልና። እግዚአብሔር መሥዋዕት አዘጋጅቶአል፤ የጠራቸውንም ቀድሶአል።

8በእግዚአብሔር የመሥዋዕት ቀን፣ መሳፍንቱንና የንጉሡን ልጆች፣ እንግዳ ልብስ የሚለብሱትን ሁሉ እቀጣለሁ።

9በዚያን ቀን፣ በመድረኩ ላይ የሚዘሉትን ሁሉ፣ የአማልክቶቻቸውን ቤት፣ በዐመፅና በማጭበርበር የሚሞሉትን እቀጣለሁ።

1:1 2ገ22:1፣ ዜ53:14፣2ዜ5 34:13፣5:25
 1:2 ዘ6:7
 1:3 ቀ*18፣ኤር 4:25፣50:3፣ሕዝ 14:17፣ሆሴ4:3
 1:4 ኤር6:12፣ 15:6፣ሆሴ10:5፣ሚክ 5:13፣ሶፎ2:11
 1:5 ዘሌ18:21፣ ኤር5:7፣8:2
 1:6 ኢሳ1:4፣9:13 ፣ኤር2:13፣ሆሴ7:7
 1:7 ቀ*14፣ዘሌ 3:9፣ኢሳ13:6፣ 41:1፣ኤር46:10፣ ሕዝ7:19፣ኢሌ 3:14፣አሞ5:18፣20
 1:8 ኢሳ24:21፣ ኤር39:6
 1:9 14።5:5፣ አሞ3:10

1:10 2ዜ533:14፣ ኢሳ22:5፣አሞ5:16
 1:11 ሆሴ9:6፣ ምዕ5:1
 1:12 2ገ21:16፣ ኢሳ22:13፣ኤር 48:11፣ሕዝ8:12፣ አሞ6:1
 1:13 ዘ828:30፣ 39፣2ገ24:13፣ኤር 15:13፣ሰቆ5:2፣ አሞ5:11
 1:14 ቀ*7፣ሕዝ 7:7፣8፣77:13፣ ኢሌ1:15
 1:15 14።2:9፣ ኢሳ22:5፣ኢሌ2:2፣ ማር13:2425
 1:16 ዘ828:52፣ ኢሳ2:15፣ኤር 4:19፣ኢሌ2:1
 1:17 ዘ828:52፣ ማዝ79:3፣83:10፣ ኢሳ59:10

10 እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “በዚያ ቀን ከ’ግሣ በር’ ጩኸት በሁለተኛው አደባባይ ዋይታ፣ ከኩረብቶችም ታላቅ ሽብር ይሰማል።

11እናንተ በመክቴሽ^ሐ ገበያ የምትኖሩ ዋይ በሉ፤ ነጋዴዎቻችሁ ሁሉ ይደመሰሳሉ፤ በብር የሚነግዱትም ሁሉ ይሞታሉ።

12በዚያ ዘመን ኢየሩሳሌምን በመብራት እፈትሻለሁ፤ ተንደላቀው የሚኖሩትን፣ በዝቃጩ ላይ እንደ ቀረ የወይን ጠጅ የሆኑትን፣ ክፉም ይሁን መልካም፣ እግዚአብሔር ምንም አያደርግም” የሚሉትን ቸልተኞች እቀጣለሁ።

13ሀብታቸው ይዘረፋል፤ ቤታቸው ይፈራርሳል፤ ቤቶች ይሠራሉ፤ ነገር ግን አይኖሩባቸውም፤ ወይን ይተክላሉ፤ ጠጅን ግን አይጠጡም።

ታላቁ የእግዚአብሔር ቀን
 14“ታላቁ የእግዚአብሔር ቀን ቅርብ ነው፤ ቅርብ ነው ፈጥኖም ይመጣል፤ በእግዚአብሔር ቀን የሚሰማው ልቅሶ መራራ ነው፤ በዚያ ጦረኛውም ምርር ብሎ ይጮኻል፤

15ያ ቀን የመዓት ቀን፣ የመከራና የጭንቀት ቀን፣ የሁከትና የጥፋት ቀን፣ የጨለማና የጭጋግ ቀን፣ የደመናና የድቅድቅ ጨለማ ቀን ይሆናል፤

16ያ ቀን በተመሸጉ ከተሞችና፣ በረጃጅም ግንቦች ላይ፣ የመለከት ድምፅና የጦርነት ጩኸት የሚሰማበት ቀን ይሆናል።

17እንደ ፅዑን እንዲራመዱ፣ በሰዎች ላይ ጭንቀት አመጣባቸዋለሁ፤ በእግዚአብሔር ላይ ኅጢአትን ሠርተዋልና። ደማቸው እንደ ትቢያ፣ ሥጋቸውም እንደ ጉድፍ ይጣላል።

⁹ የዕብራይስጡ ቃል ትርጉም በትክክል አይታወቅም።
¹⁰ በዕብራይስጥ ማለት ይባላል።
¹¹ እንደገና ሰማርታር ይላሉ።

18 በእግዚአብሔር የቀራጣ ቀን፤
 ብራቸውም ሆነ ወርቃቸው፤
 ሊያድናቸው አይችልም፤
 መላዩቱ ምድር፤
 በቅናቱ ትበላለች፤
 በምድር በሚኖሩ ሁሉ ላይ፤
 ድንገተኛ ፍጻሜ ያመጣቸዋልና።”

2 እናንተ ዕረፍት የሌላችሁ ሕዝብ ሆይ፤
 በእንድነት ተሰብስቡ፤ ተከማቹም፤
 2የተወሰነው ጊዜ ሳይደርስ፤
 ቀኑ እንደ ገለባ ሳይጠራርጋችሁ፤
 የእግዚአብሔር ጽኑ ቀራጣ በእናንተ ላይ ሳይመጣ፤
 የእግዚአብሔር የመግት ቀን ሳይደርስባችሁ ተሰብስቡ።

3እናንተ የምድር ትሑታን ሁሉ፤
 ትእዛዙን የምትፈጽሙ፤ እግዚአብሔርን እሹ፤
 ጽድቅንና ትሕትናን ፈልጉ፤
 በእግዚአብሔር የቀራጣ ቀን፤
 ትሰወሩ ይሆናል።

በፍልስጥኤም ላይ የተነገረ ጥፋት

4ጋዛ ባድማ ትሆናለች፤
 አስቀሎናም ፈራርሳ ትቀራለች፤
 አዛጦን በቀትር ባይ ትሆናለች፤
 አቃርንም ትነቀላለች።

5እናንተ በባሕር ዳርቻ የምትኖሩ፤
 የከሊታውያን ሰዎች ሆይ፤ ወዮላችሁ!
 የፍልስጥኤማውያን ምድር ከነዓን ሆይ፤
 በእንቺ ላይ የተነገረው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው፤

“ፍጹም አጠፋሻለሁ፤
 ከነዋሪዎችሽም የሚተርፍ የለም።”

6የቀርጤሰ ሰዎች የሚኖሩበት በባሕሩ ዳር ያለው ምድር፤
 የእረኞች መኖሪያና የበጎች በረት ይሆናል፤

7ይህም ለይሁዳ ቤት ትሩፍ ይሰጣል፤
 እነርሱም በዚያ መስማሪያ ያገኛሉ።
 በአስቀሎና ቤቶች ውስጥም፤
 በምሽት ይተኛሉ፤
 አምላካቸው እግዚአብሔር ይጠብቃቸዋል፤
 ምርኮአቸውንም ይመልሰላቸዋል።

በሞዳብና በአሞን ላይ የተነገረ ጥፋት

8“የሞዳብን ስድብ፤
 የአሞናውያንንም ፊዝ ሰምቻለሁ፤
 ሕዝቤን ሰድብዋል፤
 በምድራቸውም ላይ ዝተዋል።
 9ስለዚህ የእስራኤል አምላክ፤ ሁሉን

1:18 ቀ፡23፡ዘ፡ፍ፡
 6፡7፡ዘ፡ፍ፡29፡20፡
 ኢ፡ፍ፡20፡20፡40፡11፡
 ኤ፡ር፡4፡4፡ሕ፡ዘ፡7፡11፡
 19፡፳፭፡3፡8
 2:1 2ዜ፡ፍ፡20፡4፡
 ኤ፡ር፡3፡3፡6፡15፡
 ኢ፡ል፡1፡14
 2:2 ኢ፡ሳ፡17፡13፡
 ኤ፡ር፡4፡4፡10፡25፡
 0፡ፆ፡4፡1፡፳፡ዘ፡
 7፡19፡ሆ፡ሴ፡13፡3፡
 2:3 መ፡ዘ፡45፡4፡
 57፡1፡ኢ፡ሳ፡1፡17፡
 ኢ፡ሞ፡5፡6
 2:4 ዘ፡ፍ፡10፡19፡
 ኤ፡ር፡47፡5፡ኢ፡ሞ፡1፡6፡
 7፡ጠ፡8፡ዘ፡9፡57
 2:5 ዘ፡ል፡26፡31፡
 1፡ሳ፡ጦ፡30፡14፡ኢ፡ሳ፡
 14፡30፡፳፡፳፡3፡1
 2:6 ኢ፡ሳ፡5፡17
 2:7 ዘ፡ፍ፡45፡7፡ዘ፡ፍ፡
 30፡3፡መ፡ዘ፡126፡4፡
 ኤ፡ር፡32፡44፡ሆ፡ሴ፡6፡11፡
 ኢ፡ል፡3፡1፡ኢ፡ሞ፡1፡68
 2:8 ዘ፡ፍ፡19፡37፡
 ኢ፡ሳ፡1፡6፡፳፡ኤ፡ር፡
 48፡27፡ሰ፡ፆ፡3፡61፡
 ሕ፡ዘ፡21፡28፡25፡3
 2:9 ዘ፡ፍ፡23፡6፡
 29፡23፡2፡2፡፡19፡31፡
 ኢ፡ሳ፡1፡1፡14፡31፡9፡
 15፡1፡ጠ፡16፡14፡ኤ፡ር፡
 48፡147፡49፡16፡18፡
 ሕ፡ዘ፡25፡17፡፳፡ጠ፡1፡
 ኢ፡ሞ፡2፡13

የሚገዛ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 “በሕያውነቱ እምላለሁ!
 ሞዳብ እንደ ሰዶም፤
 አሞናውያን እንደ ገሞራ፤
 ዐረም እንደ ዋጠው ቦታና እንደ ጨው ጉድጓድ
 ለዘላለም ጠፍ ይሆናሉ።
 ከሕዝቤ የቀሩት ይዘርፏቸዋል፤
 ከወገኔ የተረፉትም ምድራቸውን ይወርሳሉ።”

10ከትዕቢታቸው የተነሳ የሚደርስባቸው ይህ ነው፤
 የሁሉን ገዥ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ስድብው ዘብተውበታልና፤

11 እግዚአብሔር የምድሪቱን አማልክት ሁሉ በሚደመስበት ጊዜ፤
 በእነርሱ ዘንድ የተፈራ ይሆናል፤
 በየባሕሩ ጠረፍ የሚኖሩ ሕዝቦች፤
 እያንዳንዳቸው በየሌብት ሆነው ለእርሱ ይሰግዳሉ።

በኢትዮጵያ ላይ የተነገረ ጥፋት

12“ኢትዮጵያውያን ሆይ፤ እናንተም፤
 በሰይፌ ትገደላላችሁ።”

በአሦር ላይ የተነገረ ጥፋት

13እጁን በሰሜን ላይ ይዘረጋል፤
 አሦርንም ያጠፋል፤
 ነነዌን ፍጹም ባድማ፤
 እንደ ምድረ በዳም ደረቅ ያደርጋታል።

14የበጎና የከብት መንጋዎች፤
 የፍጥረት ዐይነት ሁሉ በውስጧ ይመሰጋሉ፤
 ጉጉትና ጃርት፤
 በግንቦቿ ላይ ያድራሉ።
 ጨኸታቸው በየመስኮቱ ያስተጋባል፤
 ፍርስራሽ በየደጃፉ ይከመራል፤
 ከዝግባ የተሠሩ ተሸካሚዎችም ይገለጣሉ።

15ተዘልላ የኖረች፤
 ደስተኛዬቱ ከተማ ይህች ናት፤
 እርሷም በልቧ፤
 “እኔ ብቻ ነኝ፤ ከእኔ በቀር ማንም የለም” ያለች፤
 ታዲያ እንዴት የዱር አራዊት የሚመስገባት፤
 ባድማ ሆና ቀረች?
 በአጠገቧ የሚያልፉ ሁሉ፤
 ያፌዙባታል፤ እጃቸውንም በንቀት ያወዛውዘባታል።

፳፭ የዕብራይስጡ ትርጉም በትክክል አይታወቅም።

የኢየሩሳሌም የወደፊት ዕጣ
3 ለዐመፀኛዬቱና ለረከሰች፤
 ለጨቋኞች ከተማ ወዮላት!
 ለእርሷ ለማንም አትታዘዝም፤
 የማንንም ዕርምት አትቀበልም፤
 በእግዚአብሔር አትታመንም፤
 ወደ አምላካም አትቀርብም።
 ፳ሺሞቿ የሚያገሡ አንበሳች፤
 ገዢዎቿ ለነገ የማይሉ፤
 የምሽት ተኩሳዎች ናቸው።
 ፳፯ባቸው ትዕቢተኞች፤
 አታላዮችም ናቸው፤
 ካህናቷ መቅደሱን ያረክሳሉ፤
 በሕግም ላይ ያምጻሉ።
 ፻በእርሷ ውስጥ ያለው እግዚአብሔር
 ጸድቅ ነው፤
 ፈጽሞ አይሳሳትም፤
 በየማለዳው ቅን ፍርድ ይሰጣል፤
 በየቀኑም አይደክምም፤
 ዐመፀኞች ግን ዕናረት አያውቁም።
 ፳፻ ሕዝቦችን አጥፍቻለሁ፤
 ምሽጋቸው ተደምስሶአል፤
 ማንም እንዳያልፍባቸው፤
 መንገዳቸውን ባደማ አደረግሁ፤
 ከተሞቻቸው ተደምስሰዋል፤
 አንድም ሰው የለም፤ ነዋሪም ከቶ
 አይገኝባቸውም።
 ፷እኔም ከተማዬቱን፤
 'በእርግጥ ትፈረኛለሽ፤
 ዕርምትም ትቀበያለሽ' አልኳት፤
 ስለዚህ መኖሪያዎ አይጠፋም፤
 ቅጣቴም ሁሉ በእርሷ ላይ አይደርስም።
 እነርሱ ግን በሚያደርጉት ሁሉ፤
 ክፋትንም በመፈጸም እየተጉ ሄዱ።
 ፷እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤
 "ስለዚህ እስከምፈርድበት" ቀን ድረስ
 ጠብቁኝ፤
 አሕዛብን ላከማች፤
 መንግሥታትን ልሰበስብ፤
 መዓቴንና ጽኑ ቀሩጣዬን፤
 በላያቸው ላፈስ ወስኛለሁ፤
 በቅናቴ ቀሩጣ እሳት፤
 መላዋ ምድር ትቃጠላለችና።
 ፹በዚያ ጊዜ ሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔርን
 ስም እንዲጠሩ፤
 ተስማምተው እንዲያገለግሉት፤
 አንደበታቸውን አጠራለሁ።
 10 ከኢትዮጵያ ወንዞች ማዶ፤
 የሚያመልኩኝ፤ የተበተኑት ሕዝቤ
 ቀሩርባን ያመጡልኛል።
 11 በእኔ ላይ ከፈጸማችሁት በደል ሁሉ

3፥1 ዘጸ21፡18፤
 ኤር6፡6፤ሕዝ23፡30
 3፥2 ዘሌ26፡23፤
 ዘጸ1፡32፤መዝ73፡28፤
 ኤር7፡28፤22፡21
 3፥3 ዘፍ49፡27፤
 መዝ22፡13፤ሚክ3፡3
 3፥4 መዝ25፡3፤
 ኢሳ48፡8፤ኤር3፡20፤
 9፡4፤23፡11፤ሕዝ
 22፡26፤ሚል2፡10
 3፥5 ዘጸ32፡4፤ዕዝ
 9፡15፤መዝ5፡3፤ኤር
 3፡3፤ሰቆ3፡23፤ሕዝ
 18፡25
 3፥6 ዘሌ26፡31
 3፥7 ኤር7፡28፤
 ሆሴ9፡9
 3፥8 መዝ27፡14፤
 79፡6፤ኢሳ2፡3፤
 ኤር10፡25፤ሰቆ4፡11፤
 ኢሌ3፡11፤ሰፊ፡18
 3፥9 ዘፍ4፡26፤ኢሳ
 19፡18፤ሰፊ2፡11
 3፥10 ዘፍ10፡6፤
 2ዜና32፡23፤መዝ
 68፡31፤ኢሳ60፡7
 3፥11 ዘፍ50፡15፤
 ዘዐ15፡17፤ዘሌ26፡19፤
 መዝ59፡12፤ኢሳ
 29፡22፤ኢሌ2፡26-27
 3፥12 ኢሳ14፡32፤
 ኤር29፡12፤ፍሆ1፡7
 3፥13 ዘሌ26፡6፤
 ኢዮ16፡17፤መዝ
 119፡3፤ኢሳ4፡3፤
 10፡21፤ኤር33፡16፤
 ሕዝ34፡15፤25፡28፤
 ሰፊ2፡7፤ ራእ14፡5
 3፥14 መዝ9፡2፤
 14፡95፤1፤ኢሳ
 12፡6፤51፡11፤
 ዘካ2፡10
 3፥15 ኢሳ54፡14፤
 ሕዝ37፡2628፤ዘካ9፡9
 3፥16 2ካ19፡26፤
 ኢዮ4፡3፤ኢሳ35፡34፤
 ዕብ12፡12
 3፥17 ዘጸ28፡63፤
 ኢሳ40፡1፤62፡4፤
 63፡1፤ሆሴ14፡4፤
 ኢሌ2፡21
 3፥19 ኢሳ14፡2፤
 60፡18፤ሕዝ34፡16፤
 ሚክ4፡6
 3፥20 ዘጸ26፡19፤
 ኢሳ56፡5፤60፡18፤

የተነሣ፤
 በዚያ ቀን አታፍሩም፤
 በትዕቢታቸው የሚደሰቱትን፤
 ከዚህች ከተማ አስወግዳለሁና፤
 ከእንግዲህ ወዲያ፤
 በቅዱስ ተራራዬ ላይ አትታበዩብኝም።
 12 በእግዚአብሔር ስም የሚታመኑትን፤
 የዋሃንንና ትሑታንን፤
 በመካከላችሁ አስቀራለሁ።
 13 የእስራኤል ትሩፋን ኅጢአት
 አይሠሩም፤
 ሐሰትም አይናገሩም፤
 በአንደበታቸውም ተንኩል አይገኝም።
 ይበላሉ፤ ይተኛሉ፤
 የሚያስፈራቸውም የለም።
 14 የጽዮን ልጅ ሆይ፤ ዘምሪ፤
 እስራኤል ሆይ፤ እልል በይ፤
 የኢየሩሳሌም ልጅ ሆይ፤
 በፍጹም ልብሽ ደስ ይበልሽ፤ ሐሜትም
 አድርገ።
 15 እግዚአብሔር ቅጣትሽን አስወግዶታል፤
 ጠላቶችሽን ከአንቺ መልሶአል፤
 የእስራኤል ንጉሥ እግዚአብሔር ከአንቺ
 ጋር ነው፤
 ከእንግዲህ ወዲያ አንዳች ክፉ ነገር
 አትፈሪም።
 16 በዚያ ቀን ኢየሩሳሌምን እንዲህ
 ይሏታል፤
 "ጽዮን ሆይ፤ አትፍሪ፤
 እጆችሽም አይዛሉ።
 17 አምላክሽ እግዚአብሔር ከአንቺ ጋር
 ነው፤
 እርሱ የሚታደግ ኅያል ነው፤
 በአንቺ እጅግ ደስ ይለዋል፤
 በፍቅር ያሳርፍሻል፤
 በዝማሬም በአንቺ ሐሜት ያደርጋል።"
 18 ለታወቁ ክብረ በዓላት ሐዘንን፤
 ከአንቺ አስወግዳለሁ፤
 ሸክምና ነቀፌታ ሆነውብኻል።ፈ
 19 በዚያ ጊዜ፤
 ያስጨነቁሽን ሁሉ እቀጣለሁ፤
 አንካሶችን እታደጋለሁ፤
 የተበተኑትንም እሰበስባለሁ፤
 በተዋረዱበት ምድር ሁሉ፤
 ለውዳሴና ለክብር አደርጋቸዋለሁ።
 20 በዚያ ጊዜ እሰበስባችኋለሁ፤
 ያን ጊዜ ወደ አገራችሁ
 እመልሳችኋለሁ፤
 ዐይናችሁ እያየ፤
 ፳8 የሰባ ሊቃናቱና የሰርሰቱ ቅጅ ከዚህ ጋር ይሰማሉ፤ የዕብ
 ራይስጡ ትርጉም ግን ለመገበዝ እስከምንገባት ቀን
 ድረስ ይላል።
 ፳18 ወይም በሆሳ ቀን የሚያዘኑትን እሰበስባለሁ፤ ሐፍረ
 ትሽ በከም ሆኖብኛል

<p>ምርኮአቸውን በምመልሰበት ጊዜ፤ መከበርንና መወደስን፤ በምድር ሕዝብ ሁሉ መካከል</p>	<p>66፡22፤ኤር29፡14፤ ሕዝ37፡12፤ኢ፡፳3፡1</p>	<p>እሰጣቸዋለሁ።”፤ ይላል እግዚአብሔር።</p>
---	--	------------------------------------

ትንቢተ ሐጌ

የእግዚአብሔርን ቤት ለመሥራት የተደረገ ጥሪ

1 ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት፣ በስድስተኛው ወር የመጀመሪያ ቀን፣ የእግዚአብሔር ቃል በነቢዩ በሐጌ በኩል ወደ ይሁዳ ገዥ ወደ ሰላትያል ልጅ ወደ ዘሩባቤልና ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ኢዮሴዴቅ ልጅ ወደ ኢዮሴ¹ እንዲህ ሲል መጣ።
²እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል። “ይህ ሕዝብ፣ ‘የእግዚአብሔር ቤት የሚሠራበት ጊዜ ገና ነው’ ይላል።”

³የእግዚአብሔርም ቃል በነቢዩ በሐጌ በኩል እንዲህ ሲል መጣ። ⁴“ይህ ቤት ፈርሶ ሳለ፣ እናንተ ራሳችሁ በተዋቡ ቤቶቻችሁ ውስጥ ለመኖር ጊዜው ነውን?”

⁵ስለዚህ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል። “እስቲ የሠራችሁትን ዕስቡ፣ ⁶በዙዘራችሁ፣ ነገር ግን ያጨዳችሁት ጥቂት ነው፤ በሳችሁ ግን አልጠገባችሁም፤ ጠጣችሁ ግን አልረከባችሁም፤ ለበሳችሁ ግን አልሞቃችሁም፤ ደመወዝን ተቀበላችሁ፤ ግን በቀዳዳ ኩራጆ የማስቀመጥ ያህል ነው።”

⁷እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል። “እስቲ የሠራችሁትን አስቡ፤ ⁸ወደ ተራራውጡ፤ ዕንጨት አምጡ፤ ቤቱን ሥሩ፤ እኔም በእርሱ ደስ ይለኛል፤ እከበርበታለሁም” ይላል እግዚአብሔር።

⁹ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። “በዙ ተስፋ አደረጋችሁ፤ የገኛችሁት ግን ጥቂት ነው፤ ወደ ቤት ያስገባችሁትንም እኔ እፍ አልሁበት፤ ይህ የሆነው ለምን ይመስላችኋል?” የእኔ ቤት ፈርሶ እያለ ሁላችሁም የራሳችሁን ቤት ለመሥራት ስለምትሮጡ ነው፤ ¹⁰ስለዚህ በእናንተ ምክንያት ሰማያት ጠል ከለከሉ፤ ምድርም ፍሬዋን ነጣች። ¹¹እኔም በዕርሻዎችና በተራሮች፣ በእህሉና በአዲሱ ወይን ጠጅ፣ በዘይቱና ምድር በምታፈራው ሁሉ፣ በሰውና በእንስሳ፣ በእጆቻችሁም ሥራ ላይ ድርቅ አመጣሁ።”

¹²ከዚህ በኋላ የሰላትያል ልጅ ዘሩባቤል፣ ሊቀ ካህናቱ የኢዮሴዴቅ ልጅ ኢዮሴ፣ ከምርኮ የተረፉትም ሕዝብ የአምላካቸውን የእግዚአብሔርን ድምፅ፣ የነቢዩንም የሐጌን መልእክት ሰሙ፤ አምላካቸው እግዚአብሔር ልኮታልና። ሕዝቡም እግዚአብሔርን ፈሩ።

1*1 1ቤ53:19፣ 6:15:፡፡2፡2
 3:24:24:5:15:33፣ 7:5፣14:3:13:8፣ 7:11:12:13
 1*2 ፊገ1:2፣ ኢ:13:14:29:13
 1*3 ፊገ5:1
 1*4 ቀ:9:2፡፡7:2፣ ኢ:33:12
 1*5 ቀ:7:፡፡3:40፣ ሐ:2:15:18
 1*6 ዘ:26:20፣ ኢ:45:10:9:20፣ 55:2:አ፡4:8፣ ሐ:2:16:፡፡8:10
 1*7 ቀ:5
 1*8 ዘ:29:43፣ 1ቤ5:14:1:አ:፡22:3፣ መገ13:2:13-14፣ ኢ:13:11
 1*9 ቀ:4
 ዘ:28:38፣ 7:13:11:መገ103:16፣ ኢ:45:10፣ ሐ:22:21
 1*10 ዘ:27:28፣ ዘ:26:19:፡፡28:23፣ 24:17:17:1
 1*11 ዘ:18:12፣ 1ቤ5:1:26:28:22:51፣ ፍ:11:1:17:17:1፣ መገ4:7:አ:45:6፣ 7:25:ሐ:2:17
 1*12 ቀ:1:14:፡፡31:12:አ:፡36:11፣ ኢ:41:2:9፣ 50:10፣ ሐ:2:2፣ ማ:28:20
 1*13 ቀ:1:፡፡26:33፣ ዘ:14:9:27:21፣ 2ቤ5:36:15:ማ:28:20:፡፡28:31
 1*14 ቀ:12፣ 1ቤ56:15፣ ፊገ1:15:5:2
 1*15 ቀ:1፣ ፊገ4:24:አ:2:10:20
 2*1 ቀ:10:20፣ ዘ:23:34:፡፡፡5:1፣ ፍ:ሐ7:37
 2*2 1ቤ56:15፣ ሐ:1:1:12
 2*3 ፊገ3:12፣ ኢ:460:7:፡፡4:10
 2*4 ዘ:33:14፣ ዘ:14:9:2፡፡5:10፣ 1ቤ56:15:28:20፣ ዘ:8:9:ሐ:7:9፣ ኢ:ፈ:6:10
 2*5 ዘ:6:18፣

¹³ቀጥሎም የእግዚአብሔር መልእክተኛ ሐጌ፣ ይህን የእግዚአብሔርን መልእክት ለሕዝቡ እንዲህ ሲል ተናገረ። “እኔ ከእናንተ ጋር ነኝ” ይላል እግዚአብሔር።
¹⁴ስለዚህ እግዚአብሔር የይሁዳን ገዥ፣ የሰላትያልን ልጅ የዘሩባቤልን መንፈስ፣ የሊቀ ካህናቱን የኢዮሴዴቅን ልጅ፣ የኢዮሴን መንፈስና፣ ከምርኮ የተረፈውን ሕዝብ ሁሉ መንፈስ አነጣጣ፤ እነርሱም መጥተው የአምላካቸውን የእግዚአብሔር

ጥሪ ጸባኦት ቤት መሥራት ጀመሩ። ¹⁵ይህ የሆነውም ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት፣ በስድስተኛው ወር፣ በሃያ አራተኛው ቀን ነበር።

ቃል የተገባው የአዲሱ ቤት ክብር

2 በሰባተኛው ወር፣ በሃያ አንደኛ ቀን የእግዚአብሔር ቃል በነቢዩ በሐጌ በኩል እንዲህ ሲል መጣ። ²“ለይሁዳ ገዥ ለሰላትያል ልጅ ለዘሩባቤል፣ ለሊቀ ካህናቱ ለኢዮሴዴቅ ልጅ ለኢዮሴ፣ ከምርኮ ለተረፈውም ሕዝብ እንዲህ ብለህ ተናገር፤ እንዲህም ብለህ ጠይቃቸው፤ ³ይህን ቤት በቀድሞ ክብሩ ሳለ ያየ ከመካከላችሁ ማን አለ? አሁን ስምን መስሎ ይታያችኋል? ይህ በፊታችሁ ምንም እንዳይደለ የሚቁጠር አይደለምን? ⁴እግዚአብሔር ባኤት እንዲህ ይላል ‘አሁን ግን ዘሩባቤል ሆይ፣ በርታ፣ የሊቀ ካህናቱ የኢዮሴዴቅ ልጅ ኢዮሴ ሆይ፣ በርታ፣ እናንተም የምድራቱ ሕዝብ ሁሉ በርቱ’ ይላል እግዚአብሔር፤ ‘እኔ ከእናንተ ጋር ነኝና ሥሩ’ ይላል ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር፤ ⁵ከግብፅ በወጣችሁ ጊዜ የገባ ሁላችሁ ቃል ይህ ነው፤ መንፈሴም በመካከላችሁ ይሆናልና አትፍሩ።’

⁶ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል። ‘በቅርብ ጊዜ እንደ ገና ሰማ ያትንና ምድርን፣ ባሕሩንና የብሱን አንድ ጊዜ አናውጣለሁ። ⁷ሕዝቦችን ሁሉ አናውጣለሁ፤ የሕዝቦችም ሀብት ሁሉ ወደዚህ ይመጣል፤ ይህም ቤት በክብር እሞላለሁ’ ይላል ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር። ⁸ብሩ የእኔ ነው፤ ወርቁም የእኔ ነው’ ይላል ሁሉን

¹ የፊገ-ግ ተለዋጭ ስም ሲሆን በሐጌ መጻሕፍት ውስጥ በብዛት ይገኛል።
 ኢ:፡9:6:አ:410:25:14:16:ሐ:፡38:19፣ ፊገ1:2:26 ፣2*7 ዘ:16:7:29:43:14:መ:9:20፣ ኢ:460:7:ሐ:2:3:2:2*8 1ቤ5:29:2፣

የሚገዛ እግዚአብሔር ጸባኦት፤ ⁹የዚህ የአሁኑ ቤት ክብር ከቀድሞው ቤት ክብር ይበልጣል፣ ይላል ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ጸባኦት፤ ‘በዚህም ቦታ ሰላምን እሰጣለሁ’ ይላል ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ጸባኦት።”

ተግሣጽና በረከት

¹⁰ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት፣ በዘመነኛው ወር፣ በሃያ አራተኛው ቀን የእግዚአብሔር ቃል በነቢዩ በሐጌ በኩል እንዲህ ሰል መጣ፤ ¹¹“እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ ‘ሐጌ ምን እንደሚል ካህናቱን እንዲህ ብለህ ጠይቅ፤ ¹²አንድ ሰው የተቀደሰውን ሥጋ በልብሱ ዕጥፋት ቢይዝ፣ ያም ዕጥፋት እንጀራ ወይም ወጥ፣ የወይን ጠጅ ወይም ዘይት ወይም ሌላ ምግብ ቢነካ የተቀደሰ ይሆናልን?”

ካህናቱም፣ “የተቀደሰ አይሆንም” ብለው መለሱ።

¹³ሐጌም፣ “ሬሳ በመንካቱ የረከሰ ሰው፣ ከእነዚህ አንዱን ቢነካ፣ የተነካው ነገር ይረከባልን?” ሲል ጠየቀ።

ካህናቱም፣ “አዎን፣ ይረከባል” ሲሉ መለሱ።

¹⁴ከዚያም ሐጌ እንዲህ አለ፤ “ይህ ሕዝብና ይህ ወገንም በፊቴ እንደዚሁ ነው” ይላል እግዚአብሔር፤ ‘የእጃቸው ሥራና የሚያቀርቡት ሁሉ የረከሰ ነው’።

¹⁵ “እንግዲህ ከዛሬ ጀምራችሁ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ከመነባበሩ በፊት የነበረውን ሁኔታ አስተውሉ። ¹⁶አንድ ሰው ሃያ መስፈሪያ

15:14;10:29;46:14;5:28;20:1;8:15;2:5;9:20;10:8;13;24:6;10:19;18:24;9;10:26;6:8;12:1;10:8;5:9;11:11;10:60;7:17;24:10;4:14;11:15;24:11;10:10-11;11:8;17:8-11;33:8;10:18;18;24:12;10:7;2;10:6;27;10:11;15;10:23;19;24:13;10:24-6;11:19;13;24:14;10:5;1:17;10:1;13;29;13;24:15;8:13;10;4:24;10:1;5;24:16;10:28;38;4:7;3:7;10:24;11;10:5;2;10;10:1;6;24:17;10:18;10:28;22;10:78;48;10:9;13;10:3;10;10:4;6;10:1;11;24:18;8:11;10:1;5;24:19;10:12;2;10:28;33;10:25;21;10:28;16;10:1;12;2;14;24:20;4:1;10:15;1;10:1;15;24:21;8:15;2;10:1;14;16;10:38;19-20;24:22;10:19;25;10:15;21;10:7;22;10:2;13;10:38;21;10:72;44;10:15;10;24:23;10:38;18;10:28;9;10:42;11;10:20;20;3;10:24-26;10:4;10;10:1;12;24:22

ወደሚሆን የእህል ክምር በመጣ ጊዜ ዐሥር ብቻ አገኘ፤ አምሳ ማድጋ የወይን ጠጅ ለመቅዳት ወደ መጭመቂያው በሄደ ጊዜ ሃያ ብቻ አገኘ፤ ¹⁷የእጃችሁን ሥራ ሁሉ በሞግ፣ በአረማሞና በበረዶ መታሁት፤ እናንተ ግን ወደ እኔ አልተመለሳችሁም” ይላል እግዚአብሔር፤ ¹⁸ከዚህ ቀን ጀምሮ፣ ይኸውም ከዘመነኛው ወር ሃያ አራተኛ ቀን ጀምሮ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሠረት እስከተጣለበት ቀን ድረስ ያለውን ዘመን አስተውሉ፤ ልብ ብላችሁም አስቡ፤ ¹⁹በኩተራ የቀረ ዘር አሁንም ይገኛልን? የወይኑና የበለሱ ዛፍ፣ የሮማኑና የወይራው ዛፍ እስካሁን አላፈሩም።

“ከዚህ ቀን ጀምሮ እባርካችኋለሁ።”

እግዚአብሔር ለዘሩባቤል የሰጠው ተስፋ

²⁰በወሩ ሃያ አራተኛ ቀን የእግዚአብሔር ቃል ዳግመኛ እንዲህ ሲል ወደ ሐጌ መጣ፤ ²¹“ለይሁዳ ገዥ ለዘሩባቤል ሰማያትንና ምድርን እንደማናውጥ ንገረው፤ ²²የመንግሥታትን ዙፋን እገለብጣለሁ፤ የባዕ ዳንን መንግሥታት ጎይል አጠፋለሁ፤ ሠረገሎችንና ሠረገለኞችን እገለብጣለሁ፤ ፈረሶችና ጋባቢዎቻቸውም በገዛ ወንድሞቻቸው ስይፍ ይወድቃሉ።

²³“እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ ‘በዚያን ቀን ባሪያዬ የሰላትያል ልጅ ዘሩባቤል ሆይ፤ እኔ እወስድሃለሁ’ ይላል እግዚአብሔር፤ ‘እንደ ማተሚያ ቀለበቴ አደርግሃለሁ፤ እኔ መርጨክለሁና’ ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።”

¹⁵ ወይም **ላለፉት ቀናት** እንደ ማለት ነው።

ትንቢተ ዘካርያስ

<p>ሕዝቡ ወደ እግዚአብሔር እንዲመለስ የቀረበ ጥሪ</p> <p>1 ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት በስምንተኛው ወር የእግዚአብሔር ቃል ወደ አዶ ልጅ ወደ በራክዩ ልጅ ወደ ነቢዩ ዘካርያስ እንዲህ ሲል መጣ፤</p> <p>² “እግዚአብሔር በአባቶቻችሁ ላይ እጅግ ተቈጥቶ ነበር፤ ³ ስለዚህ ለሕዝቡ ንገር፤ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ ‘ወደ እኔ ተመለሱ’ ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት፤ ‘እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ፤’ ይላል፤ እግዚአብሔር ጸባኦት፤ ግጥሞችን ጸጥቶ፤ ‘እግዚአብሔር ጸባኦት፤ ‘ከክፉ መንገዳችሁና ከክፉ ሥራችሁ ተመለሱ’ ይላል በማለት ለአባቶቻችሁ ሰብከው ነበር፤ እነርሱ ግን አልሰሙም፤ እኔንም አላደሙም፤ እንደ እነርሱ አትሁኑ፤ ይላል እግዚአብሔር። ⁵ አባቶቻችሁ አሁን የት አሉ? ነቢያትስ ለዘላለም በሕይወት ይኖራሉ? ልባሪዎቻችሁ ለነቢያት ይዘዝኟቸው ቃልና ሥርዐት በአባቶቻችሁ ላይ አልደረሰዎን?”</p> <p>“እነርሱም ንስሐ ገብተው፤ እንዲህ አሉ፤ ‘እግዚአብሔር ጸባኦት በወሰነው መሠረት፤ ለሥራችንና ለመንገዳችን የሚገባውን አድርጎብናል።’”</p> <p>በባርሰነት ዛፎች መካከል የቆመው ሰው</p> <p>⁷ ዳርዮስ በነገሠ በሁለተኛው ዓመት፤ ሳባጥ በሚባለው በዐሥራ አንደኛው ወር በሃያ አራተኛው ቀን፤ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አዶ ልጅ ወደ በራክዩ ልጅ ወደ ነቢዩ ዘካርያስ እንዲህ ሲል መጣ፤</p> <p>⁸ በምሽት ራእይ አየሁ፤ እዚያም በፊት አንድ ሰው በመጋሳ ፈረስ ላይ ተቀምጦአል፤ እርሱም በሽለቆ ውስጥ በባርሰነት ዛፎች መካከልም ቆሞ ነበር፤ ከበስተ ጓላውም መጋላ፤ ሐመርና አንባላይ ፈረሶች ነበሩ።</p> <p>⁹ እኔም፤ “ጌታዬ ሆይ፤ እነዚህ ምንድን ናቸው?” አልሁ።</p> <p>ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክም፤ “እነዚህ ምን እንደ ሆኑ አሳይሃለሁ” አለኝ።</p> <p>¹⁰ ከዚያም በባርሰነት ዛፎች መካከል የቆመው ሰው፤ “እነዚህ በምድር ሁሉ እንዲመለሱ እግዚአብሔር የላካቸው ናቸው” ሲል መለሰ። ¹¹ እነርሱም በባርሰነት ዛፎች መካከል ቆሞ ለነበረው የእግዚአብሔር መልአክ፤ “በምድር ሁሉ ተመለሱን፤</p>	<p>11 ቍ፣7፣10፣14፣24፣5፣1፣6፣15፣፡ 12 2፣4፣19፣23፣35፣፡ ሉ፣፡11፣5፣1 13 2፣4፣19፣23፣35፣፡ ሉ፣፡11፣5፣1 14 2፣7፣11፣17፣13፣፡ 2፣4፣19፣23፣35፣፡ 3፣6፣15፣፡ ማ፣3፣7፣፡ 15 4፣17፣13፣፡ 2፣4፣19፣23፣35፣፡ 3፣6፣15፣፡ ማ፣3፣7፣፡ 16 1፣6፣፡ ሉ፣4፣4፣26፣፡ 12፣14፣17፣23፣20፣፡ 3፣9፣16፣44፣17፣፡ 2፣17፣፡ 17 ፡ 18 ፡ 19 ፡ 20 ፡ 21 ፡ ሉ፣4፣14፣7፡</p>	<p>መላዋ ምድርም ዐርፋ በሰላም ተቀምጣለች” ብለው መለሱለት።</p> <p>¹² ከዚያም የእግዚአብሔር መልአክ፤ “እግዚአብሔር ጸባኦት ሆይ፤ በእነዚህ ሰባ ዓመታት ውስጥ የተቈጣሃቸውን አየሩ ሳሌምንና የይሁዳን ከተሞች የማትምራቸው እስከ መቼ ነው?” አለ። ¹³ እግዚአብሔርም ከእኔ ጋር ይነጋገር ለነበረው መልአክ ደስ በሚያሰኝና በሚያጽናና ቃል መለሰለት።</p> <p>¹⁴ ከዚያም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ እንዲህ አለኝ፤ “ይህን ቃል ተናገር፤ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ ‘ስለ ጽዮንና ስለ ኢየሩሳሌም እጅግ ቀንቻለሁ፤ ¹⁵ ሰላም አለ በሚሉ አሕዛብ ላይ ግን በጣም ተቈጥቻለሁ፤ በመጠኑ ተቈጥቼ ሳለሁ፤ እነርሱ ግን ጥፋቱ እንዲብስ አደረጉ።’”</p> <p>¹⁶ ስለዚህ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ‘በምሕረት ወደ ኢየሩሳሌም እመለሳለሁ፤ በዚያም ቤቴ እንደ ገና ይሠራል፤ መለኪያ ገመድም በኢየሩሳሌም ላይ ይዘረጋል’ ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።</p> <p>¹⁷ “ቀጥለህም እንዲህ እያልህ ስበክ፤ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ ‘ከተሞቹ እንደ ገና ብልጽግና ይትረፈረፍባቸዋል፤ እግዚአብሔርም እንደ ገና ጽዮንን ያጽናናል፤ ኢየሩሳሌምንም ይመርጣል።’”</p> <p>አራቱ ቀንዶችና አራቱ የእጅ መቶተኞች</p> <p>¹⁸ ከዚያም ወደ ላይ ተመለከትሁ፤ ከፊቴም አራት ቀንዶችን አየሁ፤</p> <p>¹⁹ ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረውንም መልአክ፤ “እነዚህ ምንድን ናቸው?” አልሁት ።</p> <p>እርሱም፤ “እነዚህ ይሁዳን፤ እስራኤልንና ኢየሩሳሌምን የበታተኑ ቀንዶች ናቸው” አለኝ።</p> <p>²⁰ ከዚያም እግዚአብሔር አራት የእጅ መቶተኞችን አሳየኝ። ²¹ እኔም፤ “እነዚህስ ምን ሊያደርጉ መጡ?” አልሁ።</p> <p>እርሱም፤ “እነዚህ ቀንዶች ማንም ራሱን ቀና ማድረግ እንዳይችል ይሁዳን የበታተኑ ናቸው፤ እነዚህ የእጅ መቶተኞች ግን የመጡት እነርሱን ሊያስደነግሟቸው፤ ሕዝቡን ለመበታተን በይሁዳ ምድር ላይ ቀንዳቸውን ያነሡትን የእነዚህን የአሕዛብ ቀንዶች ሰብሮ ለመጣል ነው” አለኝ።</p>
---	--	---

የመለኪያ ገመድ የያዘ ሰው

2 ደግሞም ወደ ላይ ተመለከትሁ፤ እነሆ፤ በእጁ የመለኪያ ገመድ የያዘ ሰውም በፊቱ አየሁ፤ ፀእኔም፤ “የት ልት ሄድ ነው?” አልሁት።

እርሱም፤ “የኢየሩሳሌም ርዝመትና ስፋት ምን ያህል እንደ ሆነ ለመለካት መሄዴ ነው” አለኝ።

3 ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክም ሄደ፤ ሌላም መልአክ ሊገናኘው መጣ፤ ፋንዲህም አለው፤ “ሩጥና ለዚያ ጉልማሳ እንዲህ ብለህ ንገረው፤ በውሱ ካለው የሰውና የኩብት ብዛት የተሰማ፤ ኢየሩሳሌም ቅጥር እንደሌላት ከተማ ትሆናለች፤ ፀእኔ ራሴ በዙሪያዋ የእሳት ቅጥር እሆንላታለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር በውስጥም ክብሯ እሆናለሁ።”

6 “ኑ! ኑ! ውጡ ከሰሜን ምድር አምልጡ” ይላል እግዚአብሔር፤ “ለአራቱ የሰማይ ነፋሳት በትኛችኋለሁና፤” ይላል እግዚአብሔር።

7 “አንቺ ጽዮን ነዩ፤ ከባቢሎን ሴት ልጅ ጋር የምትኖሪ ሆይ፤ ኩብልዩ።” 8 እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላልና፤ “ካከረኝና በዘረፉአችሁ አሕዛብ ላይ ከላከኝ በኋላ፤ የሚነካችሁ የዐይኑን ብሌን ይነካል፤ ፀእኔም፤ እጅን በእነርሱ ላይ አነሣለሁ፤ ባሪያዎቻቸውም ይዘርፏቸዋል፤ ከዚያም እግዚአብሔር ጸባኦት እኔን እንደላከኝ ታውቃላችሁ።

10 “የጽዮን ልጅ ሆይ፤ እልል በዩ፤ ደስም ይበልሽ፤ እኔ እመጣለሁና፤ በመካከልሽም እኖራለሁ” ይላል እግዚአብሔር።

11 “በዚያ ቀን ብዙ አሕዛብ ወደ እግዚአብሔር ይጠጋሉ፤ የእኔም ሕዝብ ይሆናሉ። በመካከልሽ እኖራለሁ፤ እግዚአብሔር ጸባኦት ወደ አንቺ እንደላከኝም ታውቃላችሁ። 12 እግዚአብሔርም በተቀደሰችው ምድር ይሁዳን ርስቱ አድርጎ ይወርሳል፤ ኢየሩሳሌምንም እንደ ገና ይመርጣል። 13 እግዚአብሔር ከተቀደሰ ማዶ ሪያው ተነሥቶአልና፤ ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሆይ፤ በፊቱ ጸጥ በል።

ለሊቀ ካህኑ የሚሆን ጉዳሕ ልብስ

3 እርሱም ሊቀ ካህኑን ኢየሱን፣ በእግዚአብሔር መልአክ ፊት ቆሞ፤ ሰይጣንም ሊከሰው በስተ ቀኙ ቆሞ አሳየኝ። 2 እግዚአብሔርም ሰይጣንን፤ “አንተ ሰይጣን፤ እግዚአብሔር ይገሥጽህ፤ ኢየሩሳሌምን የመረጠ እግዚአብሔር ይገሥጽህ፤ ይህ ሰው ከእኔ

2፥2 ሕዝ40፥3፣ዘካ1፥16፥ፈገ21፥15
2፥4 ኢሳ49፥20፥ ኢር30፥19፥33፥22፥ ሕዝ38፥11፣ዘካ14፥11
2፥5 መዝ46፥5፥ 85፥9፥125፥2፥ኢሳ10፥17፥11፥10፥ 24፥23፥26፥1፥ሕዝ38፥14፥42፥20፥ ራእ21፥23
2፥6 መዝ44፥11፥ ሕዝ17፥21፥37፥9፥ ማቴ24፥31፥ማር13፥27
2፥7 ኢሳ42፥7፥ 48፥20፥ኤር3፥18
2፥8 ዘጳ3፥2፥10
2፥9 ኢሳ14፥2፥ 48፥16፥ኤር12፥14፥ ፀጎ2፥8፥ዘካ4፥9፥ 6፥15
2፥10 ዘዐ25፥8፥ ዘሌ26፥12፥ዘካ23፥21፥ኢሳ23፥12፥ ሰፍ3፥14፥ዘካ8፥3፥ 9፥9፥ራእ21፥3
2፥11 ኤር24፥7፥ ማክ4፥2፥ዘካ4፥9፥ 6፥15፥8፥8፥20፥22
2፥12 ዘዐ34፥9፥ዘጳ12፥5፥መዝ33፥12፥ ኢሳ41፥1፥ኤር10፥16፥ 40፥5
2፥13 ዘዐ14፥14፥ ዘጳ26፥15፥ኢሳ41፥1
3፥1 2ኛሙ24፥1፥ 2ዜና18፥21፥ፀጎ2፥2፥ መዝ109፥6፥ዘካ6፥11፥ ማቴ4፥10
3፥2 ኢሳ7፥4፥ 14፥1፥ደዐ1፥9፥23
3፥4 ዘፍ41፥42፥ 2ኛሙ12፥13፥መዝ132፥9፥ኢሳ52፥1፥ ሕዝ36፥25፥ሚክ7፥18፥ፈገ19፥8
3፥5 ዘዐ29፥6
3፥7 ዘሌ8፥35፥ ዘጳ17፥8፥11፥2ዜና23፥6፥ኤር15፥19፥ ሕዝ44፥15፥16፥ዘካ6፥15
3፥8 ዘጳ28፥46፥ ኢሳ4፥2፥49፥3፥ ሕዝ12፥11፥17፥22፥ ሐጌ1፥1
3፥9 2ኛሙ12፥13፥ 2ዜና16፥9፥ፀጎ2፥2፥ ኢሳ28፥16፥ኤር50፥20
3፥10 ዘካ16፥14፥ 1፥17፥4፥25፥ ኢዮ11፥18፥ሚክ4፥4
4፥1 ኤር31፥26፥ ዳገ8፥18
4፥2 ዘዐ25፥31፥ ኤር1፥13፥ፈገ1፥12፥ 4፥5
4፥3 ቍ11፥ መዝ1፥3፥ራእ11፥4
4፥5 ዘካ1፥9
4፥6 1ኛሙ2፥9፥

ሳት የተነጠቀ ትንታግ አይደለም?” አለው። 3 ኢየሱም ያደፈ ልብስ ለብሶ በመልአኩ ፊት ቆሞ ነበር። 4 መልአኩም ከፊቱ ቆመው የነበሩትን፤ “ያደፉ ልብሶቹን አውልቁለት” አላቸው።

ኢየሱም፤ “እነሆ፤ ኅጢአትህን ከአንተ አስወግጃለሁ፤ ጥሩ ልብስም አለብሽህለሁ” አለው።

5 እኔም፤ “ጉዳሕ ጥምጥም በራሱ ላይ አድርገለት” አልሁ። የእግዚአብሔርም መልአክ በአጠገቡ ቆሞ እያለ፤ ጉዳሕ ጥምጥም በራሱ ላይ አደረጉለት፤ ልብስም አለበሱት።

6 የእግዚአብሔርም መልአክ ለኢየሱም ይህን ማስጠንቀቂያ ሰጠው፤ 7 “እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ በመንገዴ ብትሄድ፤ ትእዛዜንም ብትጠብቅ፤ ቤቱን ታስተዳድራለህ፤ በአደባባዮቹም ላይ ኅላፊ ትሆናለህ፤ በዚህ በቆሙት መካከል ቦታ እሰጥሃለሁ።

8 “ሊቀ ካህኑ ኢየሱም ሆይ፤ ስሞ፤ በፊትህ የሚቀመጡትም ረዳቶችህ ገና ወደ ፊት ለሚመጡት ምልክት የሚሆኑ ሰዎች ናቸውና ይስሙ፤ እነሆ፤ ባሪያዬን ቍጥቋጥን አመጣለሁ። ፀበኢየሱም ፊት ያስቀመጡት ድንጋይ እነሆ! በዚያ በአንዱ ድንጋይ ላይ ሰባት ዐይኖችህ አሉ፤ በእርሱም ላይ ቅርጽ እቀርጸለሁ፤ የዚህችንም ምድር በደል በአንድ ቀን አስወግዳለሁ፤ ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

10 “በዚያን ቀን እያንዳንዱ በዝ ወይኑና በለሱ ሥር ሆኖ ባልንጀራውን ይጋብዛል፤” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

የወርቁ መቅረዝና ሁለቱ የወይራ ዛፎች

4 ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክም ተመልሶ፤ አንድ ሰው ከእንቅልፉ እንደሚነቃ አነቃኝ፤ ፀእኔም፤ “ምን ታያለህ?” አለኝ።

እኔም እንዲህ አልሁ፤ “እነሆ፤ በዐናቱ ላይ የዘይት ማሰር ያለበት ሁለንተናው ወርቅ የሆነ መቅረዝ አየሁ፤ በመቅረዙም ላይ ሰባት ቧንቧዎች ያሏቸው ሰባት መብራቶች ነበሩ። 3 ደግሞም አንዱ ከዘይቱ ማሰር በስተ ቀኝ፤ ሌላውም በስተ ግራ የሆኑ ሁለት የወይራ ዛፎች አሉ።”

4 ያነጋግረኝ የነበረውንም መልአክ፤ “ጌታዬ ሆይ፤ እነዚህ ምንድንናቸው?” አልሁት።

5 እርሱም፤ “ምን እንደ ሆኑ አታውቅም?” አለኝ።

41 የሸኞ ለሚለው ተለዋጭ ስም ነው፤ እዚህ ላይ እንዲሁም በዘካርያስ መጽሐፍ በሌሎች ቦታ።
41 ሰይጣንን ትርጉሙ “ካሳሽ” ማለት ነው።
49 ወይም ገጽ

እኔም፣ “ጌታዬ ሆይ፣ አላውቅም” አልሁት።
 ስኪያም እንዲህ አለኝ፣ “ለዘሩባቤል የተላ ከው የእግዚአብሔር ቃል ይህ ነው፣ በመን ፊሴ እንጂ በገይልና በብርታት አይደለም” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።
 7“ታላቅ ተራራ ሆይ፣ አንተ ምንድን ነህ?” በዘሩባቤል ፊት ደልዳላ ሜዳ ትሆና ለህ፣ ሰዎች፣ ‘ሞገስ ይሁንለት! ሞገስ ይሁንለት!’ ብለው እየሮኩኩ፣ እርሱ መደምደሚያውን ድንጋይ ያወጣል።”
 8ደግሞም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፣ 9“የዘሩባቤል እጆች የዚህን ቤተ መቅደስ መሠረት ጣሉ፣ የሚፈጽሙትም የእርሱ እጆች ናቸው። ከዚያም እግዚአብሔር ጸባኦት እኔን ወደ እናንተ እንደ ላከኝ ታውቃላችሁ።
 10“የጥቂቱን ነገር ቀን የናቀ ማን ነው? ሰዎች በዘሩባቤል እጅ ቱንቢውን ሲያዩ ይደ ስታሉ።
 “እነዚህ ሰባቱ በምድር ሁሉ የሚዘዋወሩ የእግዚአብሔር ዐይኖች ናቸው።”
 11ከዚያም መልአኩን፣ “ከመቅረቱ በስተ ቀኝና በስተ ግራ ያሉት እነዚህ ሁለት የወይራ ዛፎች ምንድን ናቸው?” አልሁት።
 12እንደ ገናም፣ “በሁለቱ የወርቅ ቧንቧዎች አጠገብ የወርቅ ዘይት የሚያፈሱት እነዚህ ሁለት የወይራ ቅርንጫፎች ምን ድን ናቸው?” አልሁት።
 13እርሱም፣ “ምን እንደ ሆኑ አታውቅ ምን?” አለኝ።
 እኔም፣ “ጌታዬ ሆይ፣ አላውቅም” አልሁት።
 14እርሱም፣ “እነዚህ ሁለቱ የምድርን ሁሉ ጌታ ለማገልገል የተቀበሩ ናቸው” አለኝ።
በራራው የመጽሐፍ ጥቅልል
5 እንደ ገናም ተመለከትሁ፤ በዚያም በራራው የመጽሐፍ ጥቅልል አየሁ።
 2እርሱም፣ “ምን ታያለህ?” ሲል ጠየቀኝ። እኔም፣ “ርዝመቱ ሃያ ክንድ፣ ወርዱ ሰዎች ክንድ የሆነ በራራ የመጽሐፍ ጥቅልል አያለሁ” አልሁት። 3እርሱም እንዲህ አለኝ፣ “ይህ በምድር ሁሉ ላይ የሚወጣ ርግማን ነው፤ በአንደኛው በኩል እንደ ተጻፈው የሚሰርቅ ሁሉ ይጠፋል፤ በሌላው በኩል ደግሞ እንደ ተጻፈው በሐሰት የሚምል ሁሉ ይጠፋልና። 4እግዚአብሔር ጸባኦት እኔ ርግማኑን አመጣጣለሁ፤ እርሱም ወደ ሌባው ቤትና በስሜ በሐሰት ወደሚምለው ሰው ቤት ይገባል፤ በዚያም ይቀመጣል፤ ቤቱን፣ እንጨቱንና ድንጋዩን

13:22፣17፣19:2፣
 1ዜ5:3፣19፣፬፣15:2፣
 ነፃ9:20፣ኢሳ11:2-4፣
 872:34፣ሆሴ1:7
 4፥7 1ዜ5:15፣28፣
 መግ26:12፣
 118፣22፣ኤር51:25
 4፥9 ፀዝ3:8፣11፣
 6፣15፣ዘፋ2:9፣6፣12
 4፥10 2ዜ5:16፣9፣
 ፀዝ5:1፣ ነፃ12:1፣
 ኢዮ38፣5፣ካፊ2:3፣
 23፣ፊላ5:6
 4፥11 ቀ፣3፣
 ራእ11:4
 4፥14 ዘፀ29:7፣
 40፣15፣መግ45:7፣
 ኢሳ20:3፣
 879:24-26
 5፥1 መዝ40:7፣
 ኤር36፣4፣ፊላ5:1
 5፥2 ኤር1:13
 5፥3 ዘፀ20:7፣15፣
 ኢሳ24:6፣
 34፣2፣43፣28፣
 48፣1፣ሚል3:8፣
 9፣4፣6
 5፥4 ዘሌ14:34-
 45፣ምሳ3:33፣
 ፀገ2፣9-11፣
 ዘፋ8፣17፣ሚል3:5

ያጠፋል ይላል።”
በቅርጫት ውስጥ ያለች ሴት
 5ከዚያም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መል አክ ወደ እኔ መጥቶ፣ “ወደ ላይ ተመልከት፤ ይህ የሚመጣው ምን እንደ ሆነ እይ” አለኝ።
 6እኔም፣ “ምንድን ነው?” አልሁት። እርሱም፣ “የኢፍ መስፈሪያ ነው” አለኝ። ቀጥሎም “ይህ በምድሪቱ ሁሉ ላይ ያለው የሕዝቡ በደል ነው” አለኝ።
 7ከዚያም ከእርሳስ የተሠራው ክዳን ተሳፎ፣ የኢፍ መስፈሪያ ውስጥ አንዲት ሴት ተቀምጣ ነበር። 8እርሱም፣ “ይህች ርኩሰት ናት” ብሎ ወደ ኢፍ መስፈሪያ መልሶ አስገባት፤ የእርሳሱንም ክዳን ወደ ቅርጫቱ አፍ ገፍቶ ገጠመው።
 9ከዚያም ወደ ላይ ተመለከትሁ፤ እነ ሆም፣ ከፊቴ ሁለት ሴቶች ነበሩ፤ በክንፍቻቸውም ነፋስ ነበር፤ ክንፍቻቸውም እንደ ሽመላ ክንፍች ነበሩ፤ የኢፍ መስፈሪያውንም በምድርና በሰማይ መካከል አነሁት።
 10ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረውንም መል አክ፣ “ቅርጫቱን የሚወስዱት ወዴት ነው?” አልሁት።
 11እርሱም፣ “ቤት ሊሠሩለት ወደ ባቢሎን ምድር ይወስዱታል፤ በተዘጋጀም ጊዜ ወስደው በቦታው ያስቀምጡታል” አለኝ።
አራቱ ሠረገሎች
6 እንደ ገናም ወደ ላይ ተመለከትሁ፤ እነሆ አራት ሠረገሎች ከሁለት ተራራ መካከል ሲወጡ አየሁ፤ ተራሮቹም የናስ ተራሮች ነበሩ። 2የመጀመሪያው ሠረገላ መጋላ፣ ሁለተኛው ዱሪ፣ 3ሦስተኛው አምባላይ፣ አራተኛውም ኸገግርግር ፈረሶች ነበሯቸው፤ ሁሉም ጠንካሮች ነበሩ። 4እኔም ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረውን መልአክ፣ “ጌታዬ ሆይ፣ እነዚህ ምንድን ናቸው?” አልሁት።
 5መልአኩም እንዲህ አለኝ፣ “እነዚህ አራቱ ቆመው ከነበሩበት ከምድር ሁሉ ጌታ ፈት የወጡ የሰማይ መናፍሰት ናቸው። 6የባለ ዱሪ ፈረሶች ወደ ሰሜን፣ የባለ አምባላይ ፈረሶች ወደ ምዕራብ፣ አገር፣
 ማገት ነው።
 ፋ14 ወይም እኛ ሁለቱ ዘይትና የሚያመጡ
 ሳ2 ፅብራይስጥ፣ ርዝመቱ ሃያ ክንድ፣ ወርዱ 10ክንድ ወይም ርዝመቱ ዘጠኝ ሜትር፣ ሰፋቱ አራት ተኩል ሜትር ይሆናል
 ማገት ነው።
 ፋ6 ወይም መግለጻ ማለት ሊሆን ይችላል።
 ሳ11 ፅብራይስጥ፣ ሺኖር ይለዋል።
 ፋ5 ወይም ኦሳት ሊሆን ይችላል።
 ፋ6 ወይም ከጌላቸው ፈረሶች እንደማለት ነው።

5፥6 ሚዛ6:10
 5፥8 ሚዛ6:11
 5፥9 ዘሌ11:19
 5፥11 ዘፍ10:10፣
 ኤር29:5፣28፣
 871:2
 6፥1 ቀ፣5፣ 2፣12፣11
 6፥2 ፊላ6:5
 6፥3 ፊላ6:2
 6፥5 ኢሳ3:11፣
 ካዝ37:9፣ማቴ
 24:31፣ፊላ7:1

የባለ ሻግጥርጉር ፈረሶች ወደ ደቡብ አገር ይወጣል።”⁷ ጠንካሮቹ ፈረሶች ሲወጡ፣ በምድር ሁሉ ለመመላለስ አቁብቀው ነበር። እርሱም፣ “ወደ ምድር ሁሉ ሂዱ” አላቸው፤ እነርሱም ወደ ምድር ሁሉ ሂዱ።⁸ ከዚያም ጮኾ እንዲህ አለኝ፣ “እነሆ፣ ወደ ሰሜን አገር የሚወጡት፣ መንፈሴን በሰሜን ምድር አሳርፈውታል።”

ለኢየሱስ የተደረገለት አክሊል

⁹ የእግዚአብሔር ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤¹⁰ ከባቢሎን ከመጡት ምር ከኞች ከኤልያሴና ከሙብያ ከዮዳም ወርቅና ብር ወሰድ፣ በዚያው ቀን ወደ ሶፎንያስ ልጅ ወደ ኢየሱስ ቤት ሂድ።¹¹ ወርቁንና ብርን ወስደህ አክሊል ሥራ፣ በኢየሱሴዎች ልጅ በሊቀ ካህኑ በኢየሱስ ራስ ላይም አድርገው፤¹² ለእርሱም እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል ብለህ ንገረው፣ ‘እነሆ፣ ስሙ ቅርን ጫፍ የተባለው ሰው ይህ ነው፣ እርሱም በቦታው ይንሰራፋል፤ የእግዚአብሔርንም ቤተ መቅደስ ይሠራል።’¹³ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የሚሠራው እርሱ ነው፤ ክብርን ይገጽናጽፋል፤ በዙፋኑ ተቀምጦ ይገ ዛል፤ በዙፋኑም ላይ ካህን ይሆናል፤ በሁለ ቱም መካከል ስምምነት ይኖራል።¹⁴ አክሊሉም ለኤልያሴና ለሙብያ፣ ለዮዳምና ለሶፎንያስ ልጅ ለኤንግ በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ውስጥ መታሰቢያ ይሆናል።¹⁵ እነዚያ በሩቅ ያሉት መጥተው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ሲሠራ ያሳዛሉ፤ እናንተም እግዚአብሔር ጸባኦት እንደ ላከኝ ታውቃላችሁ። ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር በጥንቃቄ ብትታዘዙ ይህ ይሆናል።”

ፍትሐና ምሕረት የተወደደ ነው

7 ዳርዮስ በነገሠ በአራተኛው ዓመት፣ ካሲሉ በተባለው በዘጠነኛው ወር፣ በአራተኛው ቀን የእግዚአብሔር ቃል ወደ ዘካርያስ እንዲህ ሲል መጣ፤² የቤቴል ሰዎች እግዚአብሔርን ለመለመን ሳራሳርንና ራጌሜ ሊክን አብረዋቸው ከነበሩት ሰዎች ጋር ላኩ፤³ እነርሱም የእግዚአብሔር ጸባኦት ቤት ካህናትና ካሊያት፣ “ብዙ ዓመት እንዳ ደረገሁት፣ በአምስተኛው ወር ማዘንና መጸም ይገባኛልን?” ብለው ጠየቁ።

⁴ ከዚያም የእግዚአብሔር ጸባኦት ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤⁵ የምድሩን ሕዝብ ሁሉና ካህናቱን እንዲህ በላቸው፣ ‘ባለፉት ሰባ ዓመታት በአምስተኛውና በሰባተኛው ወር የጸማችሁትና የዘናችሁት በእርግጥ ለእኔ ነበርን? ፊትባሉና ትጠጡ የነበረውስ

6፥7 ኢሳ43፥6፥
ዘካ1፥8
6፥8 ሕዝ5፥13፥
24፥13፥ዘካ1፥10
6፥10 ዕዝ7፥14-16፥
ኤር28፥6
6፥11 ዜና 6፥15፥ዕ
ዝ2፥23፥2፥
መዝ21፥3፥ዘካ3፥1
6፥12 ዕዝ3፥8-10፥
ኢሳ4፥2፥ሕዝ7፥22፥
ዘካ4፥6፥9
6፥13 መዝ110፥4
6፥14 ዘወ28፥12
6፥15 ኢሳ58፥12፥
60፥10፥ኤር7፥23፥ዘካ2
፥9-11፥3፥7
7፥1 ዕዝ5፥1፥ ያሀ1፥1
7፥2 ኤር26፥19፥
ሐ4፥2፥10-14፥
ዘካ8፥21
7፥3 2ዮ25፥9፥
ኤር52፥12-14፥
ዘካ12፥1-14
7፥5 2ዮ25፥25፥
ኢሳ58፥5፥ዳን9፥2
7፥6 ኢሳ43፥23
7፥7 ኢሳ1፥11-20፥
ኤር17፥26፥22፥21፥
44ዎ4፥5፥ዘካ1፥4

7፥9 ዘዳ22፥1፥
ኤር22፥3፥4፥2፥5፥
ዘካ8፥16
7፥10 ዘወ22፥21፥
22፥ዘሌ25፥17፥
ኢዮ35፥8፥
ኢሳ1፥17፥23
7፥11 ኢሳ9፥9፥
ኤር5፥3፥8፥5፥11፥10፥
17፥23፥3፥2፥33፥
ሐዝ5፥6
7፥12 ያሀ9፥29፥
ኤር5፥3፥17፥1፥
42፥21፥ሕዝ11፥19፥
ዳን9፥12
7፥13 ምሳ1፥28፥
ኢሳ1፥15፥ኤር7፥27፥
ኤር11፥1፥14፥12፥
ሰቆ3፥44፥ሕዝ20፥31፥
ሚክ3፥4
7፥14 ዘሌ26፥33፥
ዘዳ4፥27፥28፥64-
67፥መዝ44፥11፥
ኢሳ33፥8፥ኤር
7፥34፥23፥19፥
44፥6፥ሕዝ 12፥19
8፥2 ኢሳ2፥18
8፥3 መዝ15፥2፥
ኢሳ1፥26፥48፥1፥
52፥8፥ኤር26፥18፥
33፥16፥ኢሳ3፥21፥
ዘካ1፥16፥2፥10፥
ሚክ4፥1
8፥4 ኢሳ65፥20
8፥5 ኤር30፥20፥
31፥13
8፥6 መዝ
128፥23፥126፥1-3፥
ኤር32፥17፥27

ለራሳችሁ አይደለምን? ገኢየሩሳሌምና በዙሪያዎ ያሉ ከተሞች በሰላምና በብልጽግና ላይ ሳሉ፣ የደቡብና የምዕራብ ኩረብቶች ግርጌ የሰው መኖሪያም በነበሩበት ጊዜ፣ እግዚአብሔር በቀደሙት ነቢያት የተናገረው ቃል ይህ አልነበረምን?”

⁸ የእግዚአብሔር ቃል እንደ ገና ወደ ዘካርያስ እንዲህ ሲል መጣ፤⁹ “እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ ‘እውነተኛ ፍትሕ አስ ፍኑ፣ እርስ በርሳችሁ ምሕረትና ርሳ ራኔን አድርጉ፤’¹⁰ መበለቲቱን ወይም ድኻ አደ ጉን፣ መጸተኛውን ወይም ድኻውን አታስ ጨንቁ፤ በልባችሁም አንዳችሁ በአንዳችሁ ላይ ክፉ አታስቡ።”

¹¹ “እነርሱ ግን መስማት አልፈለጉም፤ በአልኸንነት ጀርባቸውን አዞሩ፤ ጆሮአቸውንም ደፈኑ።¹² ልባቸውን እንደ ባል ጨት አጠነከሩ፤ እግዚአብሔር ጸባኦት በቀደሙት ነቢያት በኩል በመንፈሱ የላከውን ቃል ወይም ሕግ አልሰሙም፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ጸባኦት እጅግ ተቁጣጠ።”

¹³ “ስጦራቸው አልሰሙም፤ ስለዚህ ሲጠሩኝ አልሰማም” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።¹⁴ በማዳደራቸው በባዕዳን አሕዛብ መካከል በወሎ ነፋስ በተንጎቸው፣ ከእነርሱ በኋላ ማንም እስከማይመጣባትና እስከማይሄድባት ድረስ ምድሪቱ ባድማ ሆነች፤ መልካሚቱን ምድር ባድማ ያደረገች በዚህ ሁኔታ ነው።”

እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ለመባረክ ቃል ገባ

8 እንደ ገናም የእግዚአብሔር ጸባኦት ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤² እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ “ስለ ጽዮን እጅግ ቀንቻለሁ፤ ስለ እርታም በቅናት ነድጃለሁ።”

³ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ “ወደ ጽዮን እመለሳለሁ፤ በኢየሩሳሌም እኖራለሁ፤ ኢየሩሳሌምም የእውነት ከተማ ትባላለች፤ የእግዚአብሔር ጸባኦት ተራራም ቅዱስ ተራራ ይባላል።”

⁴ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ “ሸማግሌዎችና አሮጊቶች እንደ ገና በኢየሩሳሌም አደባባይ ይቀመጣሉ፤ እያንዳንዳቸውም ከዕድሜአቸው ብዛት የተነሣ ምርኮዝ ይይዛሉ።⁵ የከተማዬቱም አደባባሮች እዚያ በሚጫወቱ ወንዶችና ሴቶች ልጆች ይሞላሉ።”⁶ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ “በዚያን ጊዜ ይህ ለቀረው

¹⁴ ሲ.ር.ዩክ፣ ዕብራይስጡ ሂሊም ይላል።
¹⁵ ወይም ርገፉ እንደማለት ነው።

የእስራኤል ሕዝብ አስደናቂ መስሎ ሊታይ ችላል፤ ለእኔ ግን አስደናቂ ሊሆን ይችላልን? ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ “ሕዝቤን ከምሥራቅና ከምዕራብ አገር እታደጋለሁ። ስበኢየሩሳሌም እንዲኖሩ መልሼ አመጣቸዋለሁ፤ እነርሱ ሕዝቤ ይሆናሉ፤ እኔም በጽድቅና በታማኝነት አምላካቸው እሆናለሁ።”

እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ “የእግዚአብሔር ጸባኦት ቤት መሠረት ሲጣል፤ በዚያ የነበሩ ነቢያት የተናገሩትን ቃል አሁን የምትሰሙ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ለመሥራት እጃችሁን አበርቱ።¹⁰ ከዚያ በፊት ለሰው ደመወዝ፤ ለእኔ ነስሳም ከራይ አይከፈልም ነበር፤ ጠላት በመኖሩም ማንም ሥራውን በሰላም ማከናወን አልቻለም፤ እያንዳንዱ ሰው በባልንጀራው ላይ እንዲነሣ አድርጌ ነበርና።¹¹ አሁን ግን ቀድሞ እንዳደረግሁት በዚህ በቀረው ሕዝብ ላይ አላደርግም” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

“ዘሩ ጥሩ ሆኖ ይበቅላል፤ ወይኑ ፍሬውን ያፈራል፤ ምድሪቱ አዝመራዋን ታብረክታለች፤ ሰማያትም ጠላቸውን ይሰጣሉ፤ እነዚህን ሁሉ ነገሮች ለቀረው ሕዝብ ርስት አድርጌ እስጣለሁ።¹³ የይሁዳ ቤትና የእስራኤል ቤት ሆይ፤ በአሕዛብ መካከል የርግማን ምሳሌ ነበራችሁ፤ አሁን ግን አድናቻችሁ፤ እናንተም በረከት ትሆናላችሁ። አትፍሩ፤ ነገር ግን እጃችሁን አበርቱ።”

እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ “አባቶቻችሁ ባስቆጡኝ ጊዜ ያላንዳች ሐዘኔታ ጥፋት ላመጣችሁ እንደ ወሰንሁ።” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት፤¹⁵ “አሁን ደግሞ ለኢየሩሳሌምና ለይሁዳ መልካም ነገርን ላደርግ ወስኛለሁ፤ አትፍሩ።¹⁶ ልታደርን ቸው የሚገባችሁ ነገሮች እነዚህ ናቸው፤ እርስ በርሳችሁ እውነትን ተነጋገሩ፤ በአደባባይችሁም እውነትንና ትክክለኛ ፍርድን አስፍኑ፤¹⁷ በባልንጀራችሁ ላይ ክፋትን በልባችሁ አታውጡንጥኑ፤ በሐሰት መማልን አትውደዱ፤ እነዚህን ሁሉ እጸየፋለሁ” ይላል እግዚአብሔር።¹⁸ እንደ ገናም የእግዚአብሔር ጸባኦት ቃል እንዲህ ሲል ወደ እኔ መጣ፤¹⁹ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ “የአራተኛው፤ የአምስተኛው፤ የሰባተኛውና የዐሥረኛው ወር ጸሞች ለይሁዳ ቤት የደስታ፤ የተድላና የሐሜት በዓላት ይሆናሉ፤ ስለዚህ እውነትንና ሰላምን ውደዱ።”

²⁰ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤

8:7 መዝ107:3፤ እ.ሳ11:11:43:5
8:8 እ.ሳ51:16፤ ኢር11:4:31:24፤ ሕዝ11:2-20፤ 36:28:37:12፤ ዘካ2:11:10:6:10፤ 078:108:9፤ ዕዝ 3:11:15:1፤ ሐጊ2:4
8:10 2ዜና15:5፤ እ.ሳ5:10:ሐጊ1:6
8:11 እ.ሳ12:1
8:12 ዘፍ27:28፤ መዝ65:13:67:6፤ 85:12:ኢሳ60:21፤ ሆሴ2:21:ኢሌ2:22:አብ1:17
ዘፍ12:2:ዘካ5:27፤ ዘፍ13:15:መዝ48:8፤ 102:8:ኤር42:18፤ ኢሌ2:14
8:13 ቍ9:ሐጊ2:5
8:14 ሕዝ24:14
8:15 ቍ13፤ ኢር29:11:31:28:32፤ 34:2:ዘካ7:18-20
8:16 መዝ15:2፤ ኢር33:16፤ ሕዝ18:8፤ 45:9:አዎ5:15፤ ዘካ7:9:ኤሌ4:25
8:17 ምሳ3:29፤ 6:16-19:ኤር7:9፤ ዘካ5:4
8:19 ቍ16:2፤ 25:7:25:25:መዝ30:11:ኤር39:2፤ 52:4
8:21 ዘካ7:2:ኤር26:19
8:22 86:9፤ 117:1:ኢሳ2:2-3፤ 44:5:345:14:49:6፤ ዘካ2:11
8:23 መዝ102:22፤ እ.ሳ14:1:45:14፤ 56:3:1ቆር14:25
9:1 እ.ሳ17:1፤ አዎ1:5
9:2 ዘፍ10:15፤ ኢር49:23፤ ሕዝ28:1-19
9:3 ኢዮ27:16፤ ሕዝ28:4
9:4 ኢሳ23:1፤ 11:ኤር25:22፤ ሕዝ26:3-5
9:5 ኢር47:5
9:6 እ.ሳ14:30
9:7 ኢዮ25:2፤ ኢር47:1:ኢሌ3:4:ሐፍ2:4
9:8 ኢሳ26:1፤ 52:1:54:14:ኢሌ3:17፤ ዘካ14:21

“ብዙ ሕዝቦችና የብዙ ከተሞች ነዋሪዎች ገና ይመጣሉ፤²¹ የአንዲቱ ከተማ ነዋሪዎችም፤ ‘እግዚአብሔርን ለመለመን እግዚአብሔር ጸባኦትን ለመፈለግ፤ ኑ፤ በፍጥነት እንሂድ፤ እኔም ራሴ እሂዳለሁ’ እያሉ ወደ ሌላዬቱ ከተማ ይሂዳሉ።²² ብዙ ሕዝብና ኅይዳን መንግሥታትም እግዚአብሔር ጸባኦትን ለመፈለግና ለመለመን ወደ ኢየሩሳሌም ይመጣሉ።”²³ እግዚአብሔር ጸባኦት እንዲህ ይላል፤ “በእነዚያም ቀናት ከየወጡና ከየቋንቋው ዐሥር ሰዎች የአንድን አይሁዳዊ ልብስ ዘርፍ አጥብቀው በመያዝ፤ “እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር እንዳለ ሰምተናልና አብረን እንሂድ” ይሉታል።

በእስራኤል ጠላቶች ላይ የተወሰነ ፍርድ

የእግዚአብሔር ቃል ንግር በሴድራክ ምድር ላይ ይወርድበታል፤ በደማስቆም ላይ ያርፍበታል፤ የሰዎችና የእስራኤል ነገዶች ሁሉ ዐይን፤ በእግዚአብሔር ላይ^ሐ ዐርፎአልና።² ደግሞም በአዋሳጃ በሐማት፤ ጥበበኞች ቢሆኑም እንኳ በጠረኛና በሲዶና ላይ ያርፍባቸዋል።³ ጠረኛ ለራታ ምሽግ ሠርታለች፤ ብሩን እንደ ዐፈር ወርቁንም እንደ መንገድ ላይ ትቢያ ቈልላለች።⁴ ጌታ ግን ሀብቷን ይወስዳል፤ በባሕር ያላትንም ኅይል ይደምስሳል፤ እርታም በእሳት ፈጽማ ትጠፋለች።⁵ አስቀሎና አይታ ትርዳለች፤ ጋዛ በሥቃይ ትቃትታለች፤ አቃሮናም እንደዚህ ትሠቃያለች፤ ተስፋዎ ይመነምናልና። ጋዛ ንጉሥዋን ታጣለች፤ አስቀሎናም ባድማ ትሆናለች።⁶ ድብልቅ ሕዝቦች አዛውንን ይይዛሉ፤ የፍልስጥኤማውያንንም ትምክህት እቈርጣለሁ።⁷ ደሙን ከአፋቸው፤ የተከለከለውንም ምግብ ከመንጋጋቸው አወጣለሁ። የተረፉት ለአምላካችን ይሆናሉ፤ በይሁዳም አለቆች ይሆናሉ፤ አቃሮንም እንደ ኢየሱሳዊ ይሆናል።⁸ እኔ ግን ቤቴን ከዘራፊ ኅይሎች እጠብቃለሁ፤ ጨቋኝ ከእንግዲህ ሕዝቤን አይወርስም፤ አሁን ነቅቼ እጠብቃለሁና።

^ሐ ወይም ደግሞ የእግዚአብሔር ዐይን በሰው ሁሉ ላይ ያያል፤ በእስራኤል ነገዶች ላይ እንደሆነው። የጽዮን ንጉሥ መምጣት

፯አንቺ የአዮን ልጅ ሆይ፤ እጅግ ደስ ይበልሽ፤
 አንቺ የኢየሩሳሌም ልጅ ሆይ፤ እልል በዪ፤
 እነሆ፤ ጸደቁና አዳኙ ንጉሥሽ¹¹፤
 ትሑት ሆኖ፤ በአህያ ላይ ተቀምጦ፤
 በአህያ ግልገል፤ በውርንጫዬቱ ላይ ሆኖ
 ወደ አንቺ ይመጣል።

¹⁰ሠረገሎችን ከኤፍሬም፤
 የጦር ፈረሶችን ከኢየሩሳሌም እወስዳለሁ፤
 የጦርነቱም ቀስት ይሰበራል፤
 ሰላምን ለአሕዛብ ያውጃል፤
 ግዛቱም ከባሕር እስከ ባሕር፤
 ከወንዙም¹² እስከ ምድር¹³ ዳር ድረስ
 ይዘረጋል።

¹¹ለአንቺ ደግሞ፤ ከአንቺ ጋር ከገባሁት
 የደም

ቃል ኪዳን የተነሣ፤
 እስረኞችሽን ውሃ ከሌለበት ጉድጓድ ነጻ
 እለቃቸዋለሁ።

¹²እናንት በተሰፋ የምትኖሩ እስረኞች፤ ወደ
 ምሽንቻችሁ ተመለሱ፤
 አሁንም ቢሆን ሁለት ዕጥፍ አድርጌ
 እንደምመልስላችሁ እናገራለሁ።

¹³ቀስቱን እንደ ገተርሁ፤ ይሁዳን እገትረዋለሁ፤
 ኤፍሬምንም ፍላጻ አደርገዋለሁ፤
 ጽዮን ሆይ፤ ልጆችሽን አስነሣለሁ፤
 ግሪክ ሆይ፤ በአንቺ ልጆች ላይ ይነሣል፤
 እንደ ተዋጊ ሰይፍም አደርግሻለሁ።

እግዚአብሔር ይገለጻል

¹⁴እግዚአብሔር በእነርሱ ላይ ይገለጻል፤
 ፍላጻውም እንደ መብረቅ ይወጣል፤

ጌታ እግዚአብሔር መለከት ይነፋል፤
 በደቡብም ዐውሎ ንፋስ ውስጥ ይጓዛል፤

¹⁵እግዚአብሔር ጸባኦችንም ይከልላቸዋል፤
 ጠላቶቻቸውን ይደመስላሉ፤
 በድንጋይ ወንጭፍም ያሸንፋሉ፤
 ይጠጣሉ፤ በወይን ጠጅ እንደ ሰከረ ሰው
 ይጮኻሉ፤

የመሠዊያውን ማእዘኖች ለመርጨት፤
 እንደ ተዘጋጀ ዕቃ¹⁶፤
 እነርሱም እንደዚሁ ተሞልተዋል።

¹⁶ሕዝቡን የራሱ መንጋ አድርጎ
 በዚያ ቀን አምላካቸው እግዚአብሔር
 ያድናቸዋል።

በአክሊል ላይ እንዳለ ዕንቀጥ፤
 በገዛ ምድሩ ላይ ያብለጨልጫሉ።

¹⁷እንዴት ውብና አስደናቂ ይሆናሉ፤
 እህል ጎልማሶችን፤
 አዲስ የወይን ጠጅም ቈንጃጅትን ያሳምራ
 ል።

እግዚአብሔር ለይሁዳ ይጠነቀቃል

10 የበልግ ዠናብ እንዲሰጣችሁ እግዚአ
 ብሔርን ጠይቁ፤

9፡9 ዘፋ49፡11፤
 15፡71፡33፡39፡መዝ
 24፡7፡149፡2፡አሳ
 9፡6-7፡43፡3-11፤
 62፡11፤ኤር23፡5-6፤
 ሰፊ3፡14-15፤
 ዘካ2፡10፤ሚክ4፡8፤
 ማፋ21፡5፤ዮሐ12፡15፤
 9፡10 መዝ72፡8፤
 ኢሳ2፡4፡ሀሴ
 1፡7፡2፡18፡ሚክ
 4፡3፡5፡10፡ዘካ10፡4

9፡11 ዘወ24፡8፤
 ኢሳ10፡4፤
 42፡7፡ኤር38፡6፤
 ማፋ26፡28፡ሉቃ
 22፡20

9፡12 ዘዳ21፡17፤
 ኢሳ40፡2፤ኢሌ3፡16
 9፡13 2፡ሳሙ
 22፡35፤ኢሳ49፡2፤
 ኤር51፡20፤ኢሌ3፡6

9፡14 ዘሌ25፡9፤
 መዝ18፡14፤
 ኢሳ21፡1፤31፡5፤
 66፡15፤ዕገ3፡11፤
 ማፋ24፡31

9፡15 ዘወ27፡2፤
 ኢሳ3፡15፤
 37፡35፤ዘካ10፡7፤
 12፡8፡14፡3፡20፤

9፡16 ኢሳ10፡20፤
 ኤር31፡11
 10፡1 ዘሌ26፡4፤
 15፡78፡36፤ኢዮ
 14፡9፤መዝ104፡13፤
 135፡7

10፡2 ዘዮ27፡17፤
 ኢሳ40፡19፡44፡25፤
 ኤር23፡16፤23፡1፤
 ሕዝ21፡21፡ሀሴ 3፡4፤
 ማፋ9፡36

10፡3 ኢሳ14፡9፤
 ኤር25፡34፤ሕዝ
 34፡8-10

10፡4 መዝ
 118፡22፤ኢሳ22፡23፤
 ዘካ9፡10፤ሐሥ4፡11

10፡5 2፡ሳሙ
 22፡43፤ኢሳ2፡15፤
 ሚክ7፡10፤5፡8፤
 ሐጌ2፡22፤ ዘካ12፡4

10፡6 መዝ34፡17፤
 102፡13፤ኢሳ14፡1፤
 58፡9፤65፡24፤
 ሕዝ30፡24፤
 36፡37፤19፤ዘካ8፡7-
 8፤13፡9

10፡7 1፡ሳሙ2፡1፤
 ኢሳ60፡5፤ኢሌ
 2፡23፤ዘካ9፡15

10፡8 ኢሳ5፡26፤
 ኤር33፡22፤ሕዝ
 36፡11
 10፡9 ኢሳ44፡21፤
 ሕዝ6፡9
 10፡10 ኢሳ11፡11፤
 49፡19፤ኤር50፡19፤
 ዘካ8፡8

ማዕበሉን ደመና የሚያደርግ እግዚአብ
 ሔር ነው፤

እርሱ ለሰዎች በቂ ዝናብን፤
 ለእያንዳንዱም የምድርን ተክል ይሰጣል።

²ተራፊም አሳሳች ነገር ይናገራል፤
 ማርተኞች የሐስት ራእይ ያያሉ፤
 የውሽት ሕልም ይናገራሉ፤

ከንቱ መጽናናት ይሰጣሉ፤
 ስለዚህ ሕዝቡ እንደ በጎች ተቅብዘበዙ፤
 እረኛ በማጣትም ተጨነቁ።

³ቀጥጣዬ በእረኞች ላይ ነድአል፤
 መሪዎችንም አቀጣለሁ፤

እግዚአብሔር ጸባኦት፤
 ለመንጋው ለይሁዳ ቤት ይጠነቀቃልና፤
 በጦርነትም ጊዜ እንደ ክብሩ
 ፈረስ ያደርጋቸዋል።

⁴ከይሁዳ፤ የማእዘን ድንጋይ፤
 የድንኳን ካስማ፤
 የጦርነት ቀስት፤

ገዥም ሁሉ ይወጣል።

⁵ጠላትን መገድ ላይ እንደ ጭቃ ይረጋግጣሉ፤
 በአንድነት¹ እንደ ጦር ስልፈኛ ይሆናሉ፤
 እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ስለሆነ ተሞግተው፤
 ፈረስኞችን ያዋርዳሉ።

⁶የይሁዳን ቤት አበረታለሁ፤
 የዮሴፍንም ቤት አታደጋለሁ።

ስለምራራላቸው፤
 ወደቦታቸው እመልሳቸዋለሁ፤

እነርሱም በእኔ እንዳልተተዉ ሰዎች
 ይሆናሉ፤

እኔ አምላካቸው እግዚአብሔር ነኝና፤
 ጸሎታቸውን አስማለሁ።

⁷ኤፍሬማውያን እንደ ኃያላን ሰዎች ይሆናሉ፤
 ልባቸውም የወይን ጠጅ እንደ ጠጣ
 ሰው ሐሣት ያደርጋል።

ልጆቻቸው ያዩታል፤ ደስተኛም ይሆናሉ፤
 ልባቸውም በእግዚአብሔር ደስ ይለዋል።

⁸በፉጨት እጠራቸዋለሁ፤
 በአንድነት እሰበስባቸዋለሁ፤

በእርግጥ እቤገቸዋለሁ፤
 እንደ ቀድሞው ይበዛሉ።

⁹በሕዝቦች መካከል ብበትናቸውም፤
 በሩቅ ምድር ሆነው ያስቡኛል፤
 እነርሱና ልጆቻቸው ተርፈው፤
 በሕይወት ይመለሳሉ።

¹⁰ከግብፅ እመልሳቸዋለሁ፤
 ከአሦርም እሰበስባቸዋለሁ፤

ወደ ገለዓድና ወደ ሊባኖስ አመጣቸዋለሁ፤

¹⁹ ወይም ገጠማለት ይሆናል
²⁰ ኤፍሬጥስም ነው
²¹ ወይም ጭቃ ያደርግልት ነው።
²² ወይም ጭቃ
²³ ወይም ሁሉም ገዦች በአንድነት ግለት ነው፤ እነርሱም

በቂ ስፍራም አይገኝላቸውም።
 11 በመከራ ባሕር ውስጥ ያልፋሉ፤
 የባሕሩ ማዕበል ጸጥ ይላል፤
 የዐባይም ጥልቅ ሁሉ ይደርቃል።
 የአዎር ትምክሕት ይዋረዳል፤
 የግብፅም በትረ መንግሥት ያበቃል።
 12 በእግዚአብሔር አበረታቻዎቻቸው፤
 በስሙም ይመላለሳሉ።”
 ይላል እግዚአብሔር ።

11 ሊባኖስ ሆይ፤ እሳት ዝግብን እንዲ
 በላው፤
 ደጆችን ክፈቺ!
 ጥጥር ዛፍ ሆይ፤ ዝግብ ወደቋልና አልቅስ፤
 የከበሩትም ዛፍ ጠፍተዋል!
 የባሳን ወርካዎች ሆይ፤ አልቅሱ፤
 ጥቅጥቅ ያለው ደን ተመንጥሮአልና!
 3 የእረኞችን ዋይታ ስሙ፤
 ክብራቸው ተገድአልና፤
 የአንበሳችን ጨኸት ስሙ፤
 ጥቅጥቅ ያለው የዮርዳኖስ ደን ወደሚልና!
 ሁለቱ እረኞች

4 እግዚአብሔር አምላኪ እንዲህ ይላል፤
 “ለዕርድ የተለዩትን በጎች አሰማራ፤ 5 የገዚ
 ቸው ያርዲቸዋል፤ ሳይቀጡም ይቀራሉ፤
 የሸጧቸውም፤ ‘እግዚአብሔር ይመስገን፤
 ባለ ጠጋ ሆኛለሁ!’ ይላሉ፤ ጠባቂዎቻቸውም
 እንኳ አይራሩላቸውም። 6 ከእንግዲህ በምድ-
 ሬቱ ለሚኖረው ሕዝብ አልራራምና” ይላል
 እግዚአብሔር። “ሰውን ሁሉ ለባልንጀራውና
 ለንጉሡ አሳልፎ እሰጣለሁ፤ እነርሱ ምድራ-
 ቱን ያስጨንቃሉ፤ እኔም ከእጃቸው አላድ-
 ናቸውም።”

7 ስለዚህ ለዕርድ የተለዩትን በጎች፤ በተለ-
 ይም የተጨቁኑትን አሰማራሁ። ሁለት በት-
 ሮች ወስጄም፤ አንዱን “ሞገስ” ሌላውንም
 “አንድነት” ብዬ ጠራኋቸው፤ መንጋውንም
 አሰማራሁ። 8 በአንድ ወር ውስጥ ሦስቱን
 እረኞች አስወግድሁ።

በጎቹ ጠሉኝ፤ እኔም፤ ሰለቸኋቸው፤
 9 እረኞችሁ አልሆንም፤ የሚሞቱት ይሙቱ፤
 የሚጠፉት ይጥፉ፤ የቀሩትም አንዱ የሌላ
 ውን ሥጋ ይበላ” አልኋቸው።

10 ከዚያም ከአሕዛብ ሁሉ ጋር የገባሁትን
 ኪዳን ለማፍረስ፤ “ሞገስ” ብዬ የጠራሁትን
 በትሬን ወስጄ ሰበርሁት። 11 ከዚያም ቀን
 ኪዳኑ ፈረሰ፤ ሲመለከቱኝ የነበሩትና የተ-
 ጨነቁት በጎችም የእግዚአብሔር ቃል
 መሆኑን ዐወቁ።

12 እኔም፤ “የሚበጅ መስሎ ከታያችሁ ዋጋ
 ዬን ክፈሉኝ፤ አይሆንም ካላችሁም ተውት”

10፡11 ኢሳ19፡5-7፤ 51፡10፤ ሕዝ29፡15፤ 30፡13፤ ሰፍ2፡13
 10፡12 ሕዝ 30፡24፤ ሚክ4፡5
 11፡1 2ኤና 16፡19፤ ሕዝ31፡3፤ ዞክ12፡6
 11፡2 ኢሳ2፡13፤ 10፡34፤ 32፡19
 11፡3 ኢሳ5፡29፤ ኤር2፡15፤ 50፡44፤ ሕዝ19፡9
 11፡4 ኤር50፡7፤ ሕዝ34፡2-3
 11፡5 ኤር50፡7፤ ሕዝ34፡2-3
 11፡6 ኢሳ9፡19-21፤ ኤር13፡14፤ ሰቆ221፤ 5፡8፤ ሚክ5፡8፤ 7፡2-6፤ ዞክ14፡13
 11፡7 ኤር25፡34
 11፡8 ሕዝ14፡5
 11፡9 ኢሳ20፤ ኤር43፡11
 11፡10 ቀ፡7፤ መዝ 89፡39፤ ኤር14፡21
 11፡12 ዞ፡23፤ 16፤ ማ፡6፤ 26፤ 15

11፡13 ዞ21፡32፤ ማ፡6፤ 27፡9-10፤ ሕሥ1፡18-19
 11፡17 ኢሳ13፡1፤ ኤር23፡1፤ ሕዝ 30፡21-22
 12፡1 ዞ፡1፤ 8፤ መዝ104፡2፤ 102፤ 25፤ ኢሳ57፤ 16፤ ኤር 51፡15፤ ፀ01፤ 10
 12፡2 መዝ60፡3፤ 75፤ 8፤ ኢሳ51፤ 23፤ ዞክ14፡14
 12፡3 ኢሳ29፡8፤ 28፤ 16፤ 66፤ 18፤ ጳጳ2፡34፤ 35፤ ዞክ 14፡2፤
 12፡4 መዝ76፡6፤ ዞክ14፡2፤
 12፡5 ሕዝ30፡24
 12፡6 ኢሳ10፡17-18፤ ኡብ18፤ ዞክ11፡1፤ 14፤ 10
 12፡7 ኤር30፡18፤ ኢሳ9፡11

አልኋቸው፤ ስለዚህ ሠላሳ ብር ከፈሉኝ።
 13 እግዚአብሔርም ሊከፍሉኝ የተስማሙ-
 በትን ጥሩ ዋጋ “በግምጃ ቤቱ ውስጥ አኑ-
 ረው” አለኝ፤ እኔም ሠላሳውን ብር ወስጄ
 በእግዚአብሔር ቤት ባለው ግምጃ ቤት
 አስቀመጥሁት። 14 ከዚያም የእስራኤልንና
 የይሁዳን ወንድማማችነት በማፍረስ፤ “አን-
 ድነት” ብዬ የጠራሁትን ሁለተኛውን በት-
 ሬን ሰበርሁት።

15 እግዚአብሔርም እንዲህ አለኝ፤ “አንደ-
 ገና የሰነፍ እረኛ ዕቃ ውሰድ፤ 16 እነሆ፤
 በምድራቱ ላይ እረኛ አስነሣለሁ፤ እርሱም
 የጠፋውን አያስብም፤ የባዘነውን አይፈል-
 ግም፤ የተሰበረውን አይጠግንም፤ የዳነውን
 ንም አይቀልብም፤ ነገር ግን የሰባውን
 ሥጋ ይበላል፤ ሰኩናውንም ሳይቀር ይቀ-
 ለጣጥማል።

17 “መንጋውን ለሚተው፤
 ለማይረባ እረኛ ወዮለት!
 ሰይፍ ክንዱንና ቀኝ ዐይኑን ትውጋው፤
 ክንዱ ፈጽማ ትሰለል፤
 ቀኝ ዐይኑም ጨርሳ ትታወር።”

የኢየሩሳሌም ጠላቶች እንደሚደመሰሱ
 የተነገረ ንግር

12 ስለ እስራኤል የተነገረው የእግዚአ-
 ብሔር ቃል ይህ ነው፤ ሰማያትን
 የዘረጋ፤ ምድርን የመሠረተ የሰውንም መን-
 ፈስ በውስጡ የሠራ እግዚአብሔር እንዲህ
 ይላል። 2 “ኢየሩሳሌምን በዙሪያዋ ላሉት ሕዝ-
 ቦች ሁሉ የሚያንገደግድ ጸዋ አደርጋታ-
 ለሁ፤ ይሁዳም እንደ ኢየሩሳሌም ሁሉ ትከ-
 በባለች። 3 ምድር አሕዛብ ሁሉ በእርታ ላይ
 በሚሰበሰቡበት በዚያ ቀን፤ ኢየሩሳሌምን
 ለአሕዛብ ሁሉ የማይነቃነቅ ዐለት አደርጋ-
 ታለሁ፤ ለማነቃነቅ የሚሞክሩ ሁሉ ራሳቸ-
 ውን ይጉዳሉ። 4 ከዚያም ቀን እያንዳንዱን
 ፈረስ በድንጋጤ የተቀመጡባቸውንም ሰዎች
 በእብደት እመታለሁ” ይላል እግዚአብሔር።
 “የይሁዳን ቤት በዐይኔ እጠብቃለሁ፤ ነገር
 ግን የአሕዛብን ፈረሶች ሁሉ አሳውራለሁ።
 5 የይሁዳ መሪዎች በልባቸው፤ የኢየሩሳሌም
 ሕዝቦች ብርቱ ናቸው፤ አምላካቸው እግዚአ-
 ብሔር ጸባኦት ነውና” ይላሉ።

6 ከዚያ ቀን የይሁዳን መሪዎች በዕንጨት
 ክምር ውስጥ እንዳለ የእሳት ምድጃ፤ በነ-
 ይም መካከል እንዳለ የፋና ነበልባል አደር-
 ጋቸዋለሁ፤ በግራና በቀኝ ዙሪያውን ያሉ-
 ትን ሕዝቦች ይበላሉ፤ ኢየሩሳሌም ግን ከስ ፍ-
 ሬቀ ንቅንቅ አትልም።

7 የዳዌት ቤትና የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች
 ክብር ከይሁዳ ክብር እንዳይበልጥ እግዚአ

ብሔር በመጀመሪያ የይሁዳን መኖሪያ ዎች ያደናል።⁸ከመካከላቸው እጅግ ደካማ የሆነው እንደ ዳዊት፣ የዳዊት ቤትም ፊት ፊታቸው እንደሚሄድ እንደ እግዚአብሔር መልአክ፣ እንደ አምላክ ይሆንላቸው ዘንድ በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን እግዚአብሔር ይከልላቸዋል።⁹በዚያ ቀን ኢየሩሳሌምን በወንት አሕዛብ ሁሉ ላይ እወጣለሁ።

ስለ ወጉት የተደረገ ሐዘን

¹⁰በዳዊት ቤትና በኢየሩሳሌም ነዋሪዎች ላይ የርገራጌና የልመና መንፈስ አፈሳለሁ፤ ወደ ወገኝ ወደፊት እኔም ይመለከታሉ፤ እነርሱም ለአንድ ደጅ እንደሚለቀስ ያለቅ ሱለታል፤ ለበኩር ልጅ ምርር ተብሎ እንደሚለቀስም አምርረው ያለቅሱለታል።¹¹በዚያ ቀን በመግደን ሜዳ ለሐዳድሪሞን እንደተለቀሰ ሁሉ በኢየሩሳሌም የሚለቀሰውም እንደዚሁ ታላቅ ልቅስ ይሆናል።¹²ምድራቱ ታለቅሳለች፤ የየነገዱ ወንዶች ለየራሳቸው ያለቅሳሉ፤ ሚስቶቻቸውም ለየራሳቸው ያለቅሳሉ፤ በዚህም ዐይነት የዳዊት ቤት ነገድ ወንዶች ከሚስቶቻቸው የናታን ቤት ነገድ ወንዶች ከሚስቶቻቸው፤¹³የሌዊ ቤት ነገድ ወንዶች ከሚስቶቻቸው፤ የሰሜኢ ቤት ነገድ ወንዶች ከሚስቶቻቸው፤¹⁴የቀሩትም ነገዶች ወንዶች ሁሉ ከሚስቶቻቸው ያለቅሳሉ።

ከገጠአት መገጸት

13 “በዚያ ቀን የዳዊትን ቤትና የኢየሩሳሌምን ነዋሪዎች ከገጠአትና ከርኩሳት የሚያነጻ ምንጭ ይከፈታል።

²በዚያ ቀን የጣጣታትን ስም ከምድራቱ አጠፋለሁ፤ ከእንግዲህም አይታሰቡም” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት። “ነቢያትንና ርኩሳት መንፈስን ከምድራቱ አስወግዳለሁ።³ማንም ትንቢት በናገር ወላጅ አባትና እናቱ፣ ‘በእግዚአብሔር ስም ሐሰት ተናግረሃልና ሞት ይገባሃል’ ይሉታል። ትንቢት ሲናገርም የገዛ ወላጆቹ ይወጉታል።

⁴“በዚያን ቀን እያንዳንዱ ነቢይ ስለሚናገረው የትንቢት ራእይ ያፍራል፤ ለማታለልም የነቢያትን ጠጉራም ልብስ አይለብስም።⁵እርሱም፣ ‘እኔ ገበሬ እንጂ ነቢይ አይደለሁም፤ ከልጅነቴ ጀምሮ ነርዬ የተመሠረተውም በዕርሻ ላይ ነው’ ይላል።⁶አንድ ሰው፣ ‘ይህ በሰውነትህ ላይ ያለው ቀኑስል ምንድን ነው?’ ብሎ በጠይቀው፣ ‘በባልንጀሮቹ ቤት ሳለሁ የቁሰልሁት ነው’ ይላል።

12፡8 መዘ82፡6፣ 91፡4፣ኢል3፡10፣ 3፡16፣ሚክ7፡8፣ ዘካ9፡15
12፡9 ኢላ29፡7፣ ዘካ1፡21፣14፡2-3፣ 12፡10 ዘፍ21፡16፣ መሳ11፡34፣መዝ22፡1 6፣ኢላ44፡3፣ኢር 31፡19፣ኦገ137፡9፣ 39፡29፣ኢል2፡28- 29፣ዮሐ19፡34፣37
12፡11 2ኅገ23፡29፣ ኢር50፡4
12፡12 ማቴ24፡30፣ ራእ1፡7
12፡14 ዘካ7፡3 ጳጳ11፡35፣ዘካ10፡6፣ ሚል3፡2፣1ጴጥ1፡6-7
13፡1 ዘሌ16፡30፣ መዝ51፡2፣ኤር17፡13
13፡2 1ኅገ22፡22፣ ኢር23፡14-15፣ 43፡12፣ኦገ16፡6፣ 36፡25፣ዮሐ2፡17፣ ሚክ5፡13
13፡3 ዘጳ13፡6-11፣ 18፡20፣ዮሐ6፡14፣ ኢር23፡34፣28፡16፣ ሕዝ14፡9
13፡4 1ኅገ18፡7፣ ኢላ20፡2፣ኢር 6፡15፣ኦገ12፡24፣ ማቴ3፡4
13፡5 ኢሞ7፡14
13፡7 ማቴ26፡31፣ ማር14፡27
2ሳሙ17፡2፣
13፡8 ሕዝ5፡2-4 ፣12፡ዘካ14፡2
13፡9 ዘሌ26፡12፣ ኢዮፍ29፣መዝ 12፡6፣50፡15፣ 86፡7፣105፡1፣ ኢላ4፡4፣30፡19፣ 33፡14፣44፡5፣ ኢር6፡27፣29፡12፣ 30፡22፣ኦገ20፡38፣
14፡1 ኢላ13፡6፣ 23፡18፣ኢላ1፡15፣ ሚል4፡1
14፡2 ዘፍ34፡29፣ ኢላ2፡3፣13፡6፣ ሰፍ5፡11፣ኦገ5፡8፣ ዘካ12፡3፣13፡8
14፡3 ኢላ8፡9፣ ዘካ9፡14-15፣12፡9
14፡4 ዘፍ16፡31፣ ሕዝ11፡23
14፡5 ዘጳ33፡2፣ ኢላ29፡6፣66፡15- 16፣ኢሞ1፡1፣ ማቴ16፡27፣25፡31፣ዮ 0፡14
14፡6 ኢላ13፡10፣ ኢር4፡23
14፡7 ኢላ13፡10፣ 30፡26፣ኢር30፡7፣ ራእ21፡23-25፣22፡5

እረኛው ተመታ፤ በጎቹ ተበተኑ

⁷እግዚአብሔር ጸባአት እንዲህ ይላል፡

“ሰይፍ ሆይ፤ በእረኛዬ፤

በቅርብ ወዳጄ ላይ ጎቃ!

እረኛውን ምታ፤

በጎቹ ይበተናሉ፤

እኔም ክንዴን ወደ ታናናሾቹ አዞራለሁ።

⁸እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ‘የምድር ሁሉ፤

ሁለት ሦስተኛው ተመትቶ ይጠፋል፤

አንድ ሦስተኛው ግን በውስጡ ይቀራል፤

⁹ይህን አንድ ሦስተኛውን ክፍል ወደ እሳት አመጣለሁ፤

እንደ ብር አነጥራቸዋለሁ፤

እንደ ወርቅም እፈትናቸዋለሁ፤

እነርሱ ስሜን ይጠራሉ፤

እኔም እመልስላቸዋለሁ፤

እኔም፣ ‘ሕዝቤ ናቸው’ እላለሁ፤

እነርሱም፣ ‘እግዚአብሔር አምላካችን ነው’ ይላሉ።”

እግዚአብሔር ይመጣል፤ ይነግሣልም

14 እነሆ፤ የእግዚአብሔር ቀን ይመጣል፤ ብዙዎቻችንም በውስጥሽ ይካፈላሉ።

²ኢየሩሳሌምን እንዲወጉ አሕዛብን ሁሉ እስበስባለሁ፤ ከተማዬቱ ትደዛለች፤ ቤቶች ይበዘበዛሉ፤ ቤቶችም ይደፈራሉ፤ የከተማ ዬቱ እኩሌታ ይማረካል፤ የሚቀረው ሕዝብ ግን ከከተማዬቱ አይወሰድም።

³እግዚአብሔርም በጦርነት ጊዜ እንደሚዋጋ፣ እነዚያን አሕዛብ ሊወጋ ይወጣል።

⁴በዚያን ቀን እግሮቹ ከኢየሩሳሌም በስተ ምሥራቅ በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ይቆማሉ፤

የደብረ ዘይት ተራራም ታላቅ ሽለቆን በመሥራት የተራራውን እኩሌታ ወደ ሰሜን፤

እኩሌታውንም ወደ ደቡብ በማድረግ ምሥራቅና ምዕራብ ሆኖ ለሁለት ይከፈላል፤

⁵እናንተም በእግዚአብሔር ተራራ ሽለቆ በኩል በይሁዳ ገቡሥ በዞዞያን ዘመን በምድር ትሸሻላችሁ፤ ሽለቆው እስከ አጸል ይደርሳልና።

በምድር መናወጥ ምክንያት ሸሽታችሁ እንደ ነበረ ትሸሻላችሁ፤ ከዚያም አምላኬ እግዚአብሔር ይመጣል፤

ቅዱሳንም ሁሉ አብረውት ይመጣሉ።

⁶በዚያ ቀን በረዶ ውርጭና ብርሃን አይኖርም። ገቡሥም የብርሃን ወይም የጨለማ ጊዜ የሌለበት ልዩ ቀን ይሆናል፤

ያም ቀን በእግዚአብሔር የታወቀ ቀን ይሆናል፤ ሲመሸም ብርሃን ይሆናል።

¹10 ወይም ለእኔ ሲሆን ይቻላል።
⁵5 ወይም አራሽ በመጣትነቱ የተሸተሁ ሰው
⁶6 በእጅግ መኻል ያሉ ፋሳሎች የሚሉ አሉ።
⁷7 ወይም ተራራ ሽለቆ ይርግል እስከ አጸል ይከፈላል፤ በርዶ መሬት ሳቢያ እንደ ተዘጋው ሁሉ ለወደፊትም እንደዚያ ይሆናል

<p>⁸በዚያን ቀን የሕይወት ውሃ ከኢየሩሳሌም ይፈልቃል፤ እኩሌታው ወደ ምሥራቁ ባሕርጣ፤ እኩሌታውም ወደ ምዕራቡ ባሕርጣ ይፈላል፤ ይህም በበጋና በክረምት ይሆናል።</p> <p>⁹እግዚአብሔር በምድር ሁሉ ላይ ይነግሣል፤ በዚያን ቀን እግዚአብሔር አንድ፣ ስምም አንድ ብቻ ይሆናል።</p> <p>¹⁰ምድር ሁሉ ከጌባ አንጦቶ በኢየሩሳሌም ደቡብ እስካለችው ሬሞን ድረስ ተለውጣ ደልዳላ ሜዳ ትሆናለች፤ ኢየሩሳሌም ግን ከዞንያም በር እስከ መጀመሪያው በር፣ ከማእዘን በርና ከሐናንኤል ግንብ እስከ ንጉሠ የወገን ጠጅ መጥመቂያ ድረስ በዚያው በቦታዋ ላይ ከፍ እንዳለች ትኖራለች።</p> <p>¹¹የሰው መኖሪያም ትሆናለች፤ ከቶም ዳግ መኛ አትፈር ስም፤ ኢየሩሳሌም ያለ ሥጋት በሰላም ትኖራለች። ¹²እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን የወጓትን አሕዛብ ሁሉ የሚመታበት መቅሠፍት ይህ ነው፤ ገና በእግራቸው ቆመው ሳሉ ሥጋቸው ይበሰብሳል፤ ዐይኖቻቸው በጉድጓዶቻቸው ውስጥ እንዳሉ ይበሰብሳሉ፤ ምላሶቻቸውም በአፎቻቸው ውስጥ እንዳሉ ይበሰብሳሉ። ¹³በዚያ ቀን ከእግዚአብሔር ዘንድ በሰዎች ላይ ታላቅ ሽብር ይወርዳል፤ እያንዳንዱ ሰው የባልን ጀራውን እጅ ይይዛል፤ አንዱም ሌላውን ይወጋዋል። ¹⁴ይሁዳም ደግሞ ኢየሩሳሌምን ይወጋል። በዙሪያው ያሉ የአሕዛብ ሁሉ ሀብት፣ ብዙ ወርቅ፣ ብርና ልብስ ይሰበሰባል። ¹⁵ይህንኑ የሚመስል መቅሠፍት ፈረሶችን፣ በቅሎዎችን ግመሎችንና አህዮችን እንዲሁም በየሰፈሩ ያሉትን እን</p>	<p>14፡8 ስፍ8፡22፣ እ.ሳ30፡25፣ ሕዝ47፡1-12፣ ኢ.ል2፡20፣ ዮሐ7፡38፣ ራእ22፡1-2</p> <p>14፡9 ስፍ6፡4፣ መዝ22፡28፣ 47፡7፣ ኢ.ሳ45፡24፣ ኦብ21፡6፣ ጌ2፡14፣ ኤ.ፈ.4፡5-6፣ ራእ11፡15</p> <p>14፡10 ኢ.ሱ15፡32፣ ነገ15፡22፣ 2ነገ14፡13፣ ነሀ3፡1፣ ኢ.ሳ2፡2፣ ኤ.ር20፡2፣ 30፡18፣ አጥ9፡11 ስዘ12፡6</p> <p>14፡11 መዝ48፡8፣ ሕዝ34፡25-28፣ ስዘ2፡4</p> <p>14፡12 ቀ.ሳ18፣ ስዘ26፡16፣ ስዘ828፡22፣ ኢ.ዮ18፡13፣ ኢ.ሳ 11፡4</p> <p>14፡13 ስፍ35፡5፣ መሳ7፡22፣ ስዘ11፡6</p> <p>14፡14 ኢ.ሳ23፡18፣ ስዘ12፡2</p> <p>14፡15 ቀ.ሳ12</p> <p>14፡16 ስዘ23፡16፣ 2ነገ19፡31፣ መዝ22፡29፣ 38፡9፣ ኢ.ሳ19፡21፣ 30፡6-9፣ ኦብ21፡ግዘ4፡2</p> <p>14፡17 2ዜ.ፍ32፡23፣ ኤ.ር14፡4፣ አጥ4፡7</p> <p>14፡18 ቀ.ሳ12፣ ስፍ27፡29</p> <p>14፡19 ዕዝ3፡4</p> <p>14፡20 ስዘ9፡30፣ ሕዝ46፡20፣ ስዘ9፡15</p>	<p>ስሶች ሁሉ ይመታል።</p> <p>¹⁶በዚያም ኢየሩሳሌምን ከወጓት አሕዛብ ከሞት የተረፉት ሁሉ በእግዚአብሔር ጸባኦት ለመስገድና የዳስን በዓል ለማክበር በየዓመቱ ይወጣሉ። ¹⁷ምድር ሕዝብ ሁሉ ለንጉሡ፣ ለእግዚአብሔር ጸባኦት ሊሰግዱ ወደ ኢየሩሳሌም የማይወጡ ከሆነ ዝናብ አያገኙም። ¹⁸የግብፅም ሰዎች ወደዚያ ሳይ ወጡ ቢቀሩ፣ ዝናብ አያገኙም፤ እግዚአብሔር ወጥተው የዳስ በዓልን በማያከብሩ አሕዛብ ላይ የሚያደርሰውን መቅሠፍት በእነርሱም ላይ ያመጣል።</p> <p>¹⁹የዳስን በዓል ወጥተው ለማ ያከብሩ ግብፃውያንና አሕዛብ ሁሉ የተወሰነው ቅጣት ይህ ነው።</p> <p>²⁰በዚያ ቀን በፈረሶች ሻኩራ ላይ፣ “ቅዱስ በእግዚአብሔር” የሚል ጽሑፍ ይቀረጻል፤ በእግዚአብሔር ቤት ያሉ የማብሰያ ምንቸቶች ከመሠዊያው ፊት ለፊት እንዳሉ ሳሕኖች የተቀደሱ ይሆናሉ። ²¹በኢየሩሳሌምና በይሁዳ ያሉ ምንቸቶች ሁሉ ለእግዚአብሔር ጸባኦት የተቀደሱ ይሆናሉ፤ መሥዋዕት ለማቅረብ የሚመጡ ሁሉ ምንቸቶቹን በመውሰድ ያበስሉባቸዋል፤ በዚያን ቀን በእግዚአብሔር ጸባኦት ቤት ከእንግዲህ ወዲያ ከነዓናዊጽ አይገኝም።</p> <p>14፡21 ነሀ8፡10፣ 11፡1፣ ኢ.ር31፡40፣ ሕዝ44፡9፣ ስዘ9፡8፣ ሮሜ14፡6-7፣ 1ቆር10፡31</p> <p>¹⁶ መ.ት ባሕር ነው</p> <p>¹⁸ ሚድት-ራ.ኃ.ያን ነው</p> <p>²¹ ወይም ኃጂ እነዚህ ሕዝቦች በአብዛኛው በንግድ ሥራ ላይ የተሰማሩ ሳይሆኑ አይቀሩም።</p>
---	--	---

ትንቢተ ሚልክያስ

1 በሚልክያስ በኩል ወደ እስራኤል የመጣው የእግዚአብሔር ቃል ንግር ይህ ነው።

የዕቅድ ተወደደ፤ ዔሳው ተጠላ

“እኔ ወድጃችኋለሁ” ይላል እግዚአብሔር። “እናንተ ግን፤ ‘እንዴት ወደድኸን?’ ትላላችሁ።”

እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። “ዔሳው የዕቅድ ወንድም አልነበረም? የዕቅድ ወደድሁት፤ ዔሳውን ግን ጠላሁት፤ ተራሮቹን ባድማ አደረግሁ፤ ርስቱንም ለምድረ በዳ ቀበሮዎች ሰጠሁት።”

ኋላም ይላል። “በንደመሰሰም እንኳ የፈረሰውን መልሰን እንሠራዋለን” ይል ይሆናል። እግዚአብሔር ጸባኦት ግን እንዲህ ይላል። “እነርሱ ይሠሩ ይሆናል፤ እኔ ግን አፈርስባችኋለሁ፤ ክፉ ምድር፤ እግዚአብሔርም ለዘላለም የተቆጣጠረውን ሕዝብ ተብለው ይጠራሉ። ፊደላትንም በገዛ ዐይናችሁ ታያላችሁ፤ እናንተም፤ ‘ከእስራኤል ዳርቻ ወዲያ እንኳ እግዚአብሔር ታላቅ ነው!’ ትላላችሁ።”

እንከን ያለበት መሥዋዕት

“ልጅ አባቱን፤ ባሪያም ጌታውን ያከብራል፤ እኔ አባት ከሆንሁ፤ መከበራዎት አለ? ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት፤ ‘ካህናት ሆይ፤ ስሜን የምታቃልሉት እናንተ ናችሁ።”

“እናንተ ግን፤ ‘ስምህን ያቃልልነው እንዴት ነው?’ ትላላችሁ።”

“በመሠዋዊዬ ላይ የረከሰ ምግብ ታስቀምጣላችሁ።”

“እናንተ ግን፤ ‘የረከሰንህ እንዴት ነው?’ አላችሁ።”

“የእግዚአብሔር ገበታ የተናቀ ነው በማለት ለታችሁ ነው። ስያታወረውን እንስሳ ለመሥዋዕት ስታቀርቡ፤ ያ በደል አይደለም? አንካሳውን ወይም በሽተኛውን እንስሳ መሥዋዕት አድርጋችሁ ስታቀርቡ፤ ያስ በደል አይደለም? ያንኑ ለገዣችሁ ብታቀርቡ፤ በእናንተ ደስ ይለዋል? ወይስ ይቀበለዋል?” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

“አሁን ግን እንዲራራልን እግዚአብሔርን ለምኑ፤ እንደዚህ ዐይነቱን መሥዋዕት ይዘ

1፤1 ም1:1፤ሐሥ7:38፤ ሮሜ3:1-2፤1ጴ4:11
1፤2 ቍ6:7፤ዘ84:37፤ ኤር46:27፤ሚፈ2:14፤ 17፤3:7፤13፤ሮሜ9:13
1፤3 ኢሳ13:22፤ 34:10፤ሉቃ14:26
1፤4 ኢሳ9:10፤ 11:14፤34:5፤11፤ ሰቆ4:22፤ ሕዝ25:12-4፤26:14
1፤5 መዝ35:27፤ 48:1፤ኢሳ45:22፤ 52:10፤አሞ1:11-12፤ ሚክ5:4
1፤6 ቍ2፤ዘፈ20:9፤ ዘ83:1፤12፤ኢዮ5:17፤ ኢሳ1:2፤ሚፈ15:4፤ 23:9፤ሉቃ6:46
1፤7 ቍ2:12፤ ዘፈ21:6፤ሕዝ23:41
1፤8 ዘ9:32፤20፤ ዘሌ1:3፤ዘ81:5፤21፤ ኢሳ43:23
1፤9 ዘፈ23:33፤44፤ መዝ51:17፤ኤር6:20፤ ሚክ6:6-8፤ ሮሜ12፤1፤ ዕብ13:16

1፤10 ቍ13፤ ዘፈ22:20፤ 2ዘ5:28፤24፤ ኢሳ1:11-14፤ ኤር14:12፤ሆሴ5:6፤ ሚፈ2:12
1፤11 መዝ13:3፤ ኢሳ6:3፤12:4፤ 19:21፤24:15፤ 56:6፤60:6-7፤ ሚፈ8:11፤ዕብ13:15፤ ራእ5:8፤8:3
1፤12 ቍ7፤ዘፈ1:22
1፤13 ቍ10፤ ዘኮ14:11፤ዘ815:2
1፤14 ሰ12:5፤ ዘፈ22:18-21፤ ዘ828:58፤ መዝ72:8-11፤95:3፤ ኤር46:18፤አብ21፤ 1፤ጠ፤ፍ6:15
2፤1 ቍ7፤ ዘኮ6:23-27፤ ዘ811:26፤28፤20፤ ኤር13፤17፤ሚፈ15:79፤ ዮሐ5:23፤1ጠ፤ፍ6:16፤ ራእ5:12-13
2፤3 ዘ829:14፤ ዘሌ4:11፤1፤7፤14፤10፤ ኢዮ9:31
2፤4 ዘኮ3:12

ችሁ ስትቀርቡ ይቀበላችኋልን?” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።¹⁰ “በመሠዋዊዬ ላይ ከንቱ እሳት እንዲታነዱ፤ ምነው ከእናንተ አንዱ የቤተ መቅደሱን ደጅ በዘጋኖሮ! እኔ በእናንተ ደስ አይለኝም፤ ከእጃችሁም ምንም ዐይነት ቀርባን አልቀበልም” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።¹¹ ከወሐይ መውጫ ጀምሮ እስከ መግቢያዎ ድረስ፤ ስሜ በሕዝቦች መካከል የከበረ ይሆናል፤ በየስፍራውም ሁሉ ለስሜ ዕጣንና ንጹሕ ቀርባን ያቀርባሉ፤ ስሜ በሕዝቦች መካከል የከበረ ይሆናልና” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

¹² “እናንተ ግን የእግዚአብሔር ገበታ፤ ‘ርኩስ ነው’ ምግብም፤ ‘የተናቀ ነው’ በማለት ታቃልላላችሁ።¹³ ደግሞም፤ ‘ይህ ድካም ነው’ በማለት በንቀት ጠቅ አላችሁበት ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።”

“በቅሚያ የመጣውን፤ አንካሳውንና የታመመውን እንስሳ ቀርባን አድርጋችሁ ስታቀርቡ ከእጃችሁ መቀበል ይገባኛልን?” ይላል እግዚአብሔር።¹⁴ “በመንጋው ውስጥ ተቀባይነት ያለው ተባዕት በግኖሮት ይህንኑ ሊሰጥ ተስሎ ሳለ በማታለል ነውር ያለበትን እንስሳ ለጌታ የሚሠዋ ርጉም ይሁን፤ እኔ ታላቅ ንጉሥ ነኝ፤ ስሜም በሕዝቦች ዘንድ ሊፈራ የሚገባ ነውና” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

ለካህናት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

2 “አሁንም ካህናት ሆይ፤ ይህ ማስጠንቀቂያ ለእናንተ የተሰጠ ነው፤ ግን ስሙ፤ ልባችሁንም ስሜን ለማክበር ባታዘጋጁ፤ ርግማን እስድባችኋለሁ፤ በረከታችሁንም ወደ መረገም አለውጠዋለሁ፤ ልታከብሩኝ ልባችሁን አላዘጋጃችሁምና፤ ርግማዎ ያለሁ ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።”

³ “ዘራችሁን፤ እገሥጃለሁ፤ የመሥዋዕታችሁን ፋንድ ያቀርቡ ላይ እስትናለሁ፤ እናንተም ከእርሱ ጋር ትወገዳላችሁ፤⁴ ከሌዊ ጋር የገባሁት ኪዳን ይጻፍ ዘንድ፤ ይህን ማስጠንቀቂያ የላክሁት እኔ መሆኔንም ታውቃላችሁ” ይላል እግዚአብሔር

¹⁰ ሚልክያስ የሰሙ ትርጉም መለኪተኛዬ ማለት ነው።
¹¹ ወይም ለሁላችሁ እንዲጠወልግ አደርጋለሁ።
¹³ ወይም አቋርጧለሁ፤ የሰብዓ ሊቃናትን ትርጉም ይመ።

ጸባአት።⁵ “ከእርሱ ጋር የገባሁት ኪዳን የሕይወትና የሰላም ኪዳን ነበር፤ እነርሱም ሰጠሁት፤ ይህም ክብርን አመጣ፤ እርሱም አክበረኝ፤ ስሜንም በመፍራትም ጸና። ልዑካትኛ ትምህርት በአፋ ነበር፤ ምንም ዐይነት የሐሰት ነገር በአንደበቱ አልተገኘም፤ ከእኔ ጋር በሰላምና በቅንነት ተረመደ፤ ብዙዎችንም ከገጠኤት መለሰ።

⁶ “የሁሉ የሁሉ ሻገ፣ የእግዚአብሔር መልእክተኛ ስለሆነ ከንፈሮቹ ዕውቀትን ሊጠብቁ፣ ሰዎችም ከአንደበቱ ትምህርትን ሊፈልጉ ይገባል፤ ስለእኛ ግን ከመንገዱ ወጥታችኋል። በትምህርታችሁም ብዙዎች አፍርሳችኋል” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት።
⁹ “ስለዚህ በመንገዴ ስላልሄዳችሁና በትምህርታችሁም አድልዎ ስላደረጋችሁ፣ በሰዎች ሁሉ ፊት እንድትናቁና እንድትወረዱ አድርጌአችኋለሁ።”

የይሁዳ አለመታመን

¹⁰ ሁላችን አንድ አባት ያለን አይደለንምን? የፈጠረንበ አንድ አምላክ አይደለምን? ታዲያ እርስ በርሳችን ታማኝነት በማጥፋት የአባቶቻችንን ኪዳን ለምን እና ረክባለን? ¹¹ ይሁዳ አልታመነም፤ በእስራኤልና በአያሩሳሌምም አስጸያፊ ነገር ተፈጽሞአል፤ ይሁዳ የባዕድ አምላክ ሴት ልጅ በማግባት እግዚአብሔር የሚወደውን መቅደስ አርክሶአል። ¹² ይህን የሚያደርግ ማንኛውም ሰው ቢሆን፣ ለእግዚአብሔር ጸባአት ቀርቦ በሆኖ ለእግዚአብሔር ከያዕቆብም ድንኳን ያስወግደው።

¹³ ሌላው የምታደርጉት ነገር ደግሞ፣ የእግዚአብሔርን መሠዊያ በእንባ ታጥለቀል ቃላትሁ፤ ከእንግዲህ ወዲያ ቀርባችሁን ስለማይመለከትና በደስታም ከእጃችሁ ስለማይቀበል ታለቅሳላችሁ፤ ትጮኻላችሁም። ¹⁴ እናንተም፣ “ለምን ይህ ሆነ?” ብላችሁ ትጠይቃላችሁ። ይህ የሆነው የትዳር ጓደኛህን፣ አጋርህንና የቃል ኪዳን ሚስትህን፣ አታላቅታልና እግዚአብሔር በአንተና በወጣትነት ሚስትህ መካከል ላለው ቃል ኪዳን ምስክር ስለሆነ ነው።

¹⁵ እግዚአብሔር አንድ አላደረጋቸው ምን? በሥጋም በመንፈስም የእርሱ ናቸው። ለምን አንድ አደረጋቸው? ፈሪህ እግዚአብሔር ያለውን ስር ይፈልግ ስለ ነበር ነው። ስለዚህ በመንፈሳችሁ ራሳችሁን ጠብቁ፤ ከወጣትነት ሚስታችሁም ጋር ያላችሁን ታማኝነት አታጓዱሉ።

¹⁶ “ፍችን እጠላለሁ” ይላል የእስራኤል

2፡5 ዘ፡25፡12፣ ዘ፡814፡23፡28፡58፡33፣ 9፡መዝ25፡10፡103፡1 8፡119፡161፣ ማ፡26፡28፡1፡ቃ22፡2 0፡ፊ፡17፡22፡12፡28 2፡6 ዘ፡5፡22፣ ዘ፡833፡10፡መዝ25፡21፣ ሉ፡ቃ2፡14፡ዮሐ14፡27፣ ሮ፡ሚ11፡14፡ገላ5፡22፣ ያ፡5፡19-20 2፡7 ዘሌ10፡11፣ ዘ፡ጥ፡27፡21፣ 2ዜ5፡17፡፳6፡15፣ ኤር18፡18፣ ማ፡611፡10፡ማር1፡2 2፡8 ዘ፡ 32፡8፡ኤር2፡8፣ 18፡15፡፳3፡21፣ ሕዝ22፡26፡ሆሳ4፡6 2፡9 ዘ፡18፡16፣ ዘሌ19፡15፡1፡ላ፡2፡1 7፡30፡መዝ22፡6፣ 35፡4፡ኤር3፡25፣ 51፡37፡ሐ፡832፡33፣ 10፡34፡ሮ፡ሚ2፡11 2፡10 ዘ፡4፡22፣ 19፡5፡2፡ገዝ7፡15፣ ኢዮ4፡17፣ ኢላ4፡31፣ ኤር31፡32፣ ለ፡62፡33-4፣ ማ፡45፡16፡36፡4፡18፡ሉ፡ቃ11፡2፡1፡ሞር8፡6 2፡11 ዘ፡34፡16፣ ዘ፡84፡37፣ ነሀ13፡23፡ኢላ1፡13፣ 48፡8፡ኤር3፡7-9 2፡12 ዘ፡ጥ፡24፡5፣ 1፡ላ፡መ፡2፡30-33፣2፡ላ፡መ፡20፡1፣ ሕ ዝ24፡21፣፡ሚል፡1፡10 2፡13 መዝ39፡12፣ 66፡18፡ኢላ58፡2፣ ኤር11፡11፡14፡12 2፡14 ዘ፡21፡30፣ ኢሉ፡24፡22፣ ምላ5፡18፡ሕዝ16፡8፣ ሚል1፡2፡ፊ፡11፡3፡4 2፡15 ዘ፡2፡24፣ ዘ፡84፡15፡14፡2፣ ኢላ54፡6፣ ማ፡619፡4፡6፣ 1፡ቆር7፡10፡14፣ ፀሐ13፡4 2፡16 ዘ፡9፡11፣ 34፡25፡ዘ፡824፡1፣ መዝ51፡10፡ምላ4፡17፣ ማ፡531፡32፡19፡4፡9፣ ማር10፡4-5 2፡17 ዘ፡18፡25፣ ኢዮ8፡3፣ መዝ54፡ ኢላ1፡14፣ ሕዝ18፡25፡ሚል1፡2 3፡1 ዘ፡ጥ፡27፡21፣ 1፡ላ፡መ፡9፡20፣ 2ዜ5፡36፡15፡ኢላ40፡3፣ 4፡2፡6፣ ሚዝ5፡2

አምላክ እግዚአብሔር፤ ልብሱን በግፍ ድር ጊት የሚሸፍነውንም ሰው እጠላለሁ” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት።

ስለዚህ በመንፈሳችሁ ራሳችሁን ጠብቁ፤ ታማኝነታችሁም አይጓዱል።

የፍርድ ቀን

¹⁷ እግዚአብሔርን በቃላትሁ አታክታችሁ ታሉ።

እናንተም፣ “ይታኩትሁ እንዴት ነው?” ትላላችሁ?

“ክፉ የሚያደርግ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት መልካም ነው፤ እርሱም በክፉዎች ደስ ይለዋል” ወይም “የፍትሕ አምላክ ወይንት ነው?” በማለታችሁ ነው።

3 “እነሆ፤ በፊቴ መንገድ እንዲዘጋጅ መልእክተኛዬን እልካለሁ፤ የምትፈልጉት ጌታ በድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ ይመጣል፤ ደስ የምትሰኙበትም የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ይመጣል” ይላል እግዚአብሔር ጸባአት።

እርሱ የሚመጣበትን ቀን ማን ሊቋቋመው ይችላል? በሚገለጥበት ጊዜ በፊቴ መቆም የሚችል ማን ነው? እርሱ እንደ አንጥረኛ እሳት ወይም እንደ ልብስ አጣቢ ሳሙና ነውና። ³ ብርን እንደሚያነጥርና እንደሚያነጻ ሰው ይቀመጣል፤ ሌዋው ያንንም አንጽቶ እንደ ወርቅና እንደ ብር ያጠራቸዋል፤ ከዚያም እግዚአብሔር ቀርቦ በጽድቅ የሚያቀርቡ ሰዎች ይኖሩታል፤ ሳቢያ ጊዜ የይሁዳና የኢየሱሳ ሳሌም ቀርቦ እንዳለፉት ቀናትና እንደ ቀድሞው ዘመን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ይሆናል።

⁵ “ስለዚህ እኔ ለፍርድ ወደ እናንተ እመጣለሁ፤ በመተታኞች፣ በአመንዝራዎች፣ በሐሰት በሚምሉ፣ የሠራተኞችን ደመወዝ በሚከለክሉ፣ መበለቶችንና ድካ

ማ፡ቴ3፡3፡11፡10፡ማር1፡2፡ሉ፡ቃ7፡27 3፡2 1፡ላ፡መ፡6፡20፣ አዮ9፡30፡ኢላ1፡31፣ 30፡30፡ሕዝ7፡7፣ 22፡14፡ጸን7፡13፣ ኢል2፡31፡ዘ፡113፡9፡ማ፡ቴ3፡10፡1-2፣ 16፡27፡ያ፡5፡8፡2፡ጸ፡ፋ 34፡ፊ፡1፡7፡6፡17 3፡3 ዜ፡5፡23፡28፣ ኢዮ28፡1፡መዝ12፡6፣ 132፡9፡ኢላ1፡25፣ ጸን12፡10፡1፡ቆር3፡13፣ 1፡ጴጥ1፡7፡ፊ፡3፡18 3፡4 2ዜ5፡7፡3፣ 12፡መዝ51፡1፡9፡ሕዝ20፡40፡ሚል1፡11 3፡5 ዘ፡107፡11፣ 20፡14፡22፡21፣ 22፡ዘሌ19፡11፡12፡13፡ዘ፡824፡19፣ 31፡12፡ኢላ1፡2፡፳7፡9፣ ኤር7፡9፣ ሕዝ22፡7፣ ያ፡ፀ2፡11፡5፡4፣ 2፡ጸ፡ፋ2፡12-14

¹² ወይም ይህን ለሚያደርግ ሰው በመልካም የሚመሰክር ማንም ቢኖር፣ እግዚአብሔር ከያዕቆብ ድንኳን ይቀረጠው።
¹⁵ ወይም “ነገር ግን አባታችን በሕይወት እስከ ኖረበት ዘመን ድረስ ይህን አላደረገም። ምን ይፈልግ ነበረ? ይፈልግ የነበረው ከእግዚአብሔር ዘንድ ልጅ ለማግኘት ነበረ።
¹⁶ ወይም ሚፊ፡ እንደ ማላት ነው።

አደገን በሚጨቀኑ፤ መጻተኞችን ፍትሕ በሚነፍጉ፤ እኔንም በማይፈሩት ላይ እመ ሰክርባቸው ዘንድ እፈጥናለሁ” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

እግዚአብሔርን መስረቅ

6“እኔ እግዚአብሔር አልለወጥም፤ ስለዚህ እናንተ የያዕቆብ ልጆች ሆይ፤ አልጠፋችሁም። ገንዘባቶቻችሁ ዘመን ጀምሮ ከት እዛዛቴ ፈቀቅ ብላችኋል፤ አልጠበቃችኋቸውምም፤ ወደ እኔ ተመለሱ፤ እኔም ወደ እናንተ እመለሳለሁ”

ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

“እናንተ ግን፤ የምንመለሰው እንዴት ነው ትላላችሁ?”

8“ሰው እግዚአብሔርን ይሰርቃልን?” እናንተ ግን ትሰርቁኛላችሁ።

“እናንተ ግን፤ ‘እንዴት እንሰርቅሃለን?’ ትላላችሁ።

“ዐሥራትና መባ ትሰርቁኛላችሁ፤ ጳናንተም፤ መላው ሕዝባችሁም ስለምትሰርቁኝ የተረገማችሁ ናችሁ። 10በቤቴ መብል እንዲኖር፤ እኔንም በዚህ እንድትፈትኑኝ ዐሥራቱን ሁሉ ወደ ጌተራ አስገቡ፤” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት፤ “የሰማይን መስኮት የማልከፍትላችሁ፤ የተትረፈረፈ በረከትንም ማስቀመጫ እስክታጡ ድረስ የማላፈስላችሁ ከሆነ ተመልከቱ። 11ስለ እናንተ ተባዩን እገሥጻለሁ፤ አዝመራችሁን አይበላም፤ ዕርሻ ላይ ያለ የወይን ተክላችሁም ፍሬ አልባ አይሆንም” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት። 12“ከዚያም በኋላ የተድላ ምድር ስለምትሆኑ ሕዝቦች ሁሉ የተባረከ ሕዝብ ብለው ይጠሯችኋል” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

13“በእኔ ላይ የድፍረት ቃል ተናግራችኋል” ይላል እግዚአብሔር።

“እናንተ ግን፤ ‘በእንተ ላይ የተናገር ነው ምንድን ነው?’ ትላላችሁ።

14“እንዲሁም ብላችኋል፤ ‘እግዚአብሔርን ማገልገል ከንቱ ነው፤ እርሱ የሚፈልገውን ሁሉ በማድረግና በእግዚአብሔር ጸባኦት ፊት ሐዘንተኞች ሆነን በመመላለስ ምን ተጠቀምን? 15እሁን ግን ትዕቢተኞችን ቡሩካን እንላቸዋለን፤ ክፉ አድራጊዎች ይበለጹጋሉ፤ እግዚአብሔርን የሚፈታተኑትም

3፡6 ዘግ፡23፡19፣ ኢ፡ፆ34፡15፣ ሆሴ11፡9፣ ዕብ7፡21፣ ያዕ1፡17
3፡7 ዘዕ32፡8፣ ኢ፡44፡22፣ ኤር7፡26፣ ሕዝ18፡32፣ ዘካ1፡3፣ ሚል1፡2፣ ሐሥ7፡51፣ ያዕ4፡8
3፡8 ዘዮ፡13፣ 10፡12፣ 18፡21፣ ዘሌ27፡30፣ ዘካ5፡3፣ ሉቃ18፡12
3፡9 ዘዳ11፡26፣ 28፡15-68፣ ዘካ5፡3
3፡10 ዘወ22፡29፣ ዘሌ25፡21፣ ያኒ7፡2፣ ያኒ13፡12፣ ኢ፡44፡3፣ ኢ፡2፡14፣ 24፣ 2፡ፎ9፡8-11
3፡11 ዘዳ28፡39፣ ዘዕ10፡15፣ ኢ፡46፡1፣ 9፡6፣ 24፣ ሕዝ20፡6
3፡12 ዘዳ28፡3-12፣ 2ዘ53፡1፣ 10፣ ኢ፡46፡1፣ 9፡6፣ 24፣ ሕዝ20፡6
3፡13 ሚል1፡2፣ 2፡17
3፡14 ኢ፡22፡5፣ መዝ73፡13፣ 100፡2
3፡15 ኢ፡ፆ21፡7፣ መዝ14፡1፣ 119፡21፣ ኤር7፡10
3፡16 ዘዕ32፡32፣ ዘዳ28፡58፣ 31፡12፣ መዝ33፡18፣ 34፡15፣ 5፣ 6፣ 8፣ 17፣ 6፣ ምላ1፡7፣ ሉቃ10፡20፣ ራእ11፡18
3፡17 ዘዕ8፡22፣ ዘዳ7፡6፣ ያኒ13፡22፣ መዝ103፡13፣ ኢ፡42፡6፣ 20፣ 43፣ 21፣ ሉቃ15፡1-32፣ ሮሜ 8፡14፣ 21፣ ሉቃ15፡1-32፣ ሮሜ 8፡14፣ 32፣ ቲቶ2፡14
3፡18 ዘፍ18፡25፣ ዘዳ32፡4፣ ማቴ25፡32-33፣ 41 4፡1 2ኃ፡10፣ 11፣ ኢ፡41፡31፣ 2፡2፣ 5፡24፣ 31፡9፣ ሕዝ17፡8፣ ዳን7፡13፣ ኢ፡42፡31፣ ናዎ1፡10፣ ማቴ3፡10፣ 11፣ 14፣ ሐሥ2፡20
4፡2 ዘዳ28፡58፣ ዘኖ7፡14፣ መዝ61፡5፣ 11፣ 9፣ 11፣ 8፣ 27፣ ኢ፡49፡2፣ 30፡26፣ 35፡35፣ 6፣ 45፡8፣ ማቴ4፡23፣ ሉቃ1፡78፣ ኤፊ5፡14፣

ያመልጣሉ።”

16በዚያን ጊዜ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሰዎች እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ፤ እግዚአብሔር አዳመጠ፤ ሰማቸውም፤ እግዚአብሔርን ለሚፈሩና ስሙን ለሚያከብሩ በእርሱ ፊት የመታሰቢያ መጽሐፍ ተጻፈ።

17“እኔ በምሠራበት ቀን እነርሱ የገዛ ገንዘቤን ይሆናሉ” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት፤ “አባት የሚያገለግለውን ልጁን እንደሚታደግ ሁሉ እኔም እታደጋቸዋለሁ። 18በዚያን ጊዜም እንደ ገና በጻድቁና በጎጠኦቻቸው መካከል፤ እግዚአብሔርን በሚያገለግለውና በማያገለግለው መካከል ያለውን ልዩነት ታያላችሁ።

የእግዚአብሔር ቀን

4 “እነሆ፤ እንደ ምድጃ እሳት የሚነድ ቀን ይመጣል፤ ትዕቢተኞች ሁሉና ክፉ አድራጊዎች በሙሉ ገለባ ይሆናሉ፤ ያ የሚመጣው ቀንም ይቃጠላቸዋል” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት። “ሥርም ሆነ ቅርንጫፍ አያስቀርላቸውም። 2ስሜን ለምትፈሩ ለእናንተ ግን የጽድቅ ፀሐይ በክንፎቿ ፈውስ ይዛ ትወጣለች፤ እናንተም ከጋጥ እንደ ተለቀቀ እንበሳ እየሰረቃችሁ ትወጣላችሁ። 3እኔ በምሠራበት ቀን ክፉዎችን ትረግማላችሁ፤ ከእግራችሁ ጫማ ቢታች ዐመድ ይሆናሉ” ይላል እግዚአብሔር ጸባኦት።

4“ለእስራኤል ሁሉ ሕጎችና ሥርዐቶች ይሆኑ ዘንድ፤ ለአገልጋዩ ለሙሴ በኩራብ የሰጠሁትን ሕግ አስቡ።

5“እነሆ፤ ታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቀን ከመምጣቱ በፊት፤ ነቢዩ ኤልያስን እልክላችኋለሁ። 6መጥቼ ምድርን በርግማን እንዳላጠፋ፤ እርሱ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፤ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶች ይመልሳል።”

ራእ14፡1፣ 22፡2 4፡3 ኢ፡ፆ40፡12፣ መዝ40፡42፣ ሕዝ28፡18
4፡4 ዘዕ3፡1፣ 20፡1፣ ዘዳ28፡61፣ መዝ147፡19፣ ማቴ5፡17፣ 7፡12፣ ሮሜ2፡13፣ 4፡15፣ ገላ3፡24 4፡5 1ኃ፡17፣ 1፣ ኢ፡ል2፡31፣ ማቴ11፡14፣ 16፡14
4፡6 ዘዳ11፡26፣ 13፡15፣ ኢ፡ሉ6፡17፣ 23፡15፣ ኢ፡ሳ11፡4፣ ዘካ5፡3፣ ሉቃ1፡17፣ ራእ19፡15

17 ወይም ሁሉን ቻይ፤ እኔ በምሠራበት ጊዜ ገብረኩ ይሆናሉ

የማቴዎስ ወንጌል

የኢየሱስ የትውልድ ሐረግ

1:1-17 ተጓ ምብ - ለ-ቃ 3:23-38
 1:3-6 ተጓ ምብ - ሩት 4:18-22
 1:7-11 ተጓ ምብ - 1ዜና 3:10-17

1 የዳዊት ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ የሆነው የኢየሱስ ክርስቶስ የትውልድ ሐረግ የሚከተለው ነው፡

- 2 አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅ ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብ ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ፤
- 3 ይሁዳ ከትዕማር ፋሬስንና ዛራን ወለደ፤ ፋሬስ ኤስርምን ወለደ፤ ኤስርምም አራምን ወለደ፤
- 4 አራም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብ ነአሶንን ወለደ፤ ነአሶን ሰልሞንን ወለደ፤
- 5 ሰልሞን ቦዴዝን ከረዓብ ወለደ፤ ቦዴዝ ከሩት ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድ እሴይን ወለደ፤
- 6 እሴይ ንጉሥ ዳዊትን ወለደ። ዳዊት የአርዮ ሚስት ከነበረችው ሰሎሞንን ወለደ፤
- 7 ሰሎሞን ሮብዓምን ወለደ፤ ሮብዓም አቢያን ወለደ፤ አቢያም አሣፍን ወለደ፤
- 8 አሣፍ ኢዮሣፍጥን ወለደ፤ ኢዮሣፍጥ ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራም ያዝያንን ወለደ፤
- 9 ያዝያን ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታም አካዝን ወለደ፤ አካዝ ሕዝቅያስን ወለደ፤
- 10 ሕዝቅያስ ምናሴን ወለደ፤ ምናሴ አሞንን ወለደ፤ አሞንም ኢዮስያስን ወለደ፤
- 11 ኢዮስያስ በባቢሎን ምርኮ ጊዜ፣ ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ፤
- 12 ከባቢሎን ምርኮ በኋላ፣ ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ፤ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ፤
- 13 ዘሩባቤል አብዩድን ወለደ፤ አብዩድ ኤልያቄምን ወለደ፤ ኤልያቄም አዛርን ወለደ፤
- 14 አዛር ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅ አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤልዩድን ወለደ፤
- 15 ኤልዩድ አልዓዘርን ወለደ፤ አልዓዘር ማታንን ወለደ፤

1:11 ዛና22:18፣ 24ሙ7:12-16፣ኢሳ9:6፣7፣11፣1፣ኢር23:5፣6፣ማቴ9:27፣ ሉቃ 1:32፣69፣ ገላ3:16፣ ራእ22:16
 1:2 ዛና21:3፣12፣ 25፣26፣29፣35፣ 49:10
 1:3 ዛና38:27-30
 1:5 ዕብ11:31
 1:6 14ሙ16:1፣ 17:12፣24ሙ12:24
 1:10 2ነገ20:21
 1:11 2ነገ24:14-16 ፣ኢር27:20፣ 40:1፣ዳግ1:1፣2
 1:12 1ዜና3:17፣ 19፣ዕዘ3:2

1:16 ማቴ27:17፣ ሉቃ1:27
 1:18 ሉቃ1:35
 1:19 ዛና24:1
 1:20 ማቴ27:19፣ ሐሥ5:19
 1:21 ሙዘ30:8፣ ሉቃ1:31፣2:11፣ ዮሐ3:17፣ሐሥ5:31፣ ሮሜ11:14፣ቴቶ2:14
 1:22 ማቴ2:15፣17 ፣23፣4፣14፣8፣17፣12፣17፣21፣4፣26፣54፣56፣27፣9፣ሉቃ4:21፣21፣22 ፣24፣44፣ዮሐ13:18፣19፣24፣28፣36
 1:23 ኢሳ7:14፣ 8:8፣10
 1:24 ሐሥ5:19
 1:25 ሳና21፣ ሉቃ 1:31
 2:1 ሉቃ1:5፣12፣4-7

ማታን ያዕቆብን ወለደ፤
 16 ያዕቆብ የሴፍን ወለደ፤ የሴፍም የኢየሱስ ክርስቶስ እናት የማርያም እጮኛ ነበር።
 17 እንግዲህ ከአብርሃም እስከ ዳዊት ዐሥራ አራት ትውልድ፣ ከዳዊት እስከ ባቢሎን ምርኮ ዐሥራ አራት ትውልድ፣ ከባቢሎን ምርኮ እስከ ክርስቶስ ልደት ዐሥራ አራት ትውልድ ይሆናል።

የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት
 18 የኢየሱስ ክርስቶስ የልደት ታሪክ እንዲህ ነው፡ እናቱ ማርያም ለየሴፍ ታጭታ ሳይገናኙ፣ በመንፈስ ቅዱስ ፀንሳ ተገኘች።
 19 እጮኛዋ የሴፍ ጻድቅ ሰው ስለ ነበርና ማርያምን በሰው ፊት ሊያጋልጣት ስላልፈለገ በስውር ሊተዋት ወሰነ።

20 በዚህ ሐሳብ ሳለ፣ የእግዚአብሔር መልአክ በሕልም ተገለጠለት፤ እንዲህም አለው፡ “የዳዊት ልጅ የሴፍ ሆይ፤ እጮኛህን ማርያምን ወደ ቤትህ ለመውሰድ አትፍራ። የፀንሳችው በመንፈስ ቅዱስ ነውና።
 21 ወንድ ልጅ ትወልዳለች፤ ስሙንም ኢየሱስ ብለህ ትጠራለህ። ሕዝቡን ከገጠአታቸው ያድናቸዋልና።”

22 ጌታ በነቢዩ እንዲህ ሲል የተናገረው ይፈጸም ዘንድ ይህ ሁሉ ሆነ፤ 23 “እነሆ፤ ድንግል ትፀንሳለች፤ ወንድ ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም አማኤል ይሉታል።” ትርጉሙም፤ “እግዚአብሔር ከእኛ ጋር” ማለት ነው።

24 የሴፍም ከእንቅልፉ ነቃ፣ ከዚያም የጌታ መልአክ እንዳዘዘው ማርያምን ወደ ቤቱ ወሰዳት። 25 ይሁን እንጂ የበኩር ልጇን እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ የተወለደውንም ሕፃን፣ “ኢየሱስ” ብሎ ጠራው።

የጠቢባን ከምሥራቅ መምጣት
 2 በንጉሡ በሃሮድስ ዘመን፣ ኢየሱስ በቤተ ልሔም ይሁዳ ከተወለደ በኋላ ጠቢባን ከምሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም መጥተው፣ 2 የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት

¹¹ የአኪን ማለት ነው፡ ሳና12 ይመ
¹² ወይም መሊክ “ክርስቶስ” (በግሪክ) እና “መሲክ” (በዕብራይስጥ) ሁለቱም “የተቀባ” የሚል ትርጉም አላቸው
²¹ ኢየሱስ በግሪኩ ሲሆን በዕብራይስጡ ኢየሱ ነው፤ ትርጉሙም እግዚአብሔር ያድናል ማለት ነው
²⁴ ወደ ቤቱ ወሰዳት የሚለው የግሪኩ ቃል ሚስት እንድትሆን ወሰዳት ይለዋል

ነው? በምሥራቅም ኮከቡን አይተን ልንሰማ ድለት መጥተናልና” ሲሉ ጠየቁ።

³ንጉሡ ሄሮድስ ይህን በሰማ ጊዜ ታወክ፤ እንዲሁም መላዩቱ አዮሩሳሌም አብራታወከች። ⁴እርሱም የካህናት አለቆችንና የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንን በሙሉ ሰብሰቦ፤ ክርስቶስ፣ የት እንደሚወለድ ጠየቃቸው። ⁵አነርሱም፣ “በይሁዳ ቤተ ልሔም፤ ነቢዩ እንዲህ ብሎ ጽፎአልና አለ።

⁶“በይሁዳ ምድር የምትገኘው አንቺ ቤተ ልሔም፤ ከሌሎቹ የይሁዳ ገገሮች በምንም አታንሺም፤ የሕዝቤ የእስራኤል ጠባቂ የሚሆን፤ ከአንቺ ይወጣልና።”

⁷ከዚያም ሄሮድስ ጠቢባኑን በምስጢር አስጠርቶ በማነጋገር ኮከቡ የታየበትን ትክክለኛ ጊዜ ተረዳ። ⁸ጠቢባኑንም ወደ ቤተ ልሔም ልኮ፤ “ሂዱና ሕፃኑን ፈልጉ፤ እኔም ደግሞ ሂጄ እንድሰግድለት፤ እንዳገኛችሁት

ወደ እኔ ተመልሳችሁ የት እንዳለ ንገሩኝ” አላቸው።

⁹ጠቢባኑ ንጉሡ ያለውን ከሰሙ በኋላ ጉዞአቸውን ቀጠሉ። ይህም በምሥራቅ ላይ የት ኮከብ እየመራቸው ሕፃኑ እስካለበት ድረስ ወሰዳቸው። ¹⁰ኮከቡንም ሲያይ ከመጠን በላይ ተደሰቱ። ¹¹ወደ ቤትም በገቡ ጊዜ ሕፃኑን ከእናቱ ከማርያም ጋር አዩ፤ ተንበርክከውም ሰገዱለት። ሣጥኖቻቸውን ከፍተው ወርቅ፣ ዕጣን፣ ከርቤም አቀረቡለት። ¹²እግዚአብሔርም ወደ ሄሮድስ እንዳይመለሱ በሕልም ባሰጠነቀቃቸው መሠረት፤ መንገድ አሳብረው ወደ አገራቸው ተመለሱ።

ወደ ግብፅ ሸሽት

¹³ጠቢባኑ ከሂዱ በኋላ የጌታ መልአክ ለዮሴፍ በሕልም ተገልጦ፤ “ተነሥ! የምትመለስበትን ጊዜ እስካስታውቅህ ድረስ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ ወደ ግብፅ በመሸሸ በዚያ ቁይ፤ ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገድለው ይሻልና” አለው።

¹⁴ስለዚህም ዮሴፍ ተነሣ፤ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ በሌሊት ወደ ግብፅ ሄደ፤ ¹⁵በዚያም ሄሮድስ እስከ ሞተበት ጊዜ ድረስ ኖረ። በዚህም፣ “ልጄን ከግብፅ ምድር ጠራሁት” በማለት እግዚአብሔር በነቢዩ አንደበት የተናገረው ቃል ተፈጸመ።

¹⁶ሄሮድስ ጠቢባኑ እንዳታለሉት በተረዳ ጊዜ በጣም ተናደደ። ከጠቢባኑ በተነገረው ጊዜ መሠረት ዕድሜያቸው ሁለት ዓመት

2፥2 ዙፋን24:17፤ ኤር23:5፤ ማቴ27:11፤ ማር15:2፤ ሉቃ 23:38፤ ዮሐ1:49፤ 18:33-37
2፥5 ዮሐ7:42
2፥6 2ሳሙ5:2፤ ማክ5:2
2፥11 መገ72:10፤ ኢሳ60:3
2፥12 ቀ13:19:22፤ ማቴ27:19:40
11:7
2፥13 ቀ12:19:22፤ ማቴ27:19:40
5:19:6፤ ለ12:4
2፥15 ቀ17:23:40
4:22:23:40
ሴ11:1፤ ማቴ1:22

2፥17 ቀ15:23፤ ማቴ1:22
2፥18 ዘፍ35:19፤ ኤር31:5
2፥19 ቀ12:13፤ 22:ማቴ27:19:40
5:19
2፥20 ዘዓ4:19
2፥22 ቀ12:13:19
፤ ማቴ27:19:40
2፥39
2፥23 ቀ15:17፤ ማቴ1:22፤ ማር1:9፤ 24:6:1፤ ሉቃ1:26፤ 2:39:51:14:16:23፤ ዮሐ1:45:46
3፥1 ቀ13:14:19፤ 14:11:2-14፤ 14:1-12፤ ሉቃ1:13፤ 57-66:3:2-19:ሐሥ19:34
3፥2 ጳጳ7:14፤ ማቴ4:17:16:10:7:21፤ 25:34፤ ሉቃ11:20፤ 17:20:21:19:11፤ 21:31፤ ዮሐ3:3:5፤ ሐሥ1:3:6
3፥3 ኢሳ40:3፤ ማሌ3:1፤ ሉቃ1:7:6፤ ዮሐ1:23
3፥4 ዘሴ11:22፤ 22:71:8፤ ማቴ3:1
3፥6 ቀ11፤ ማር1:4
3፥7 ማቴ12:34፤ 23:33፤ ሮሜ1:18

ትና ከዚያም በታች የሆኑትን የቤተ ልሔምንና የአካባቢዋን መንደሮች ወንድ ልጆች ሁሉ ልኮ አስገደለ። ¹⁷በዚህም በነቢዩ በኤርምያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ተፈጸመ፤

18“የልቅሶና የታላቅ ዋይታ ድምጽ፤ በራማ ተሰማ፤ ራሔል ስለ ልጆቿ አለቀሰች፤ መጽናናትም አልቻለችም፤ ልጆቿ ሁሉ አልቀዋልና።”

ከግብፅ ወደ ናዝሬት

¹⁹ሄሮድስ ከሞተ በኋላ የእግዚአብሔር መልአክ ለዮሴፍ በሕልም ተገልጦ፤ ²⁰“ተነሣ፤ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ ወደ እስራኤል ምድር ተመለስ፤ ሕፃኑን ለመግደል የሚሹት ሞተዋልና” አለው።

²¹ዮሴፍም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን በመያዝ ወደ እስራኤል ምድር ተመለሰ፤ ²²ንገር ግን አርኬላምስ በአባቱ በሄሮድስ ቦታ በይሁዳ መንገሡን በሰማ ጊዜ ወደዚያ መሄድ ፈራ። ጌታ በሕልም ስላስጠነቀቀው፤ ወደ ገሊላ አውራጃ ሄደ፤ ²³ናዝሬት ወደምትባል ከተማም ሄዶ መኖር ጀመረ። በዚህም በነቢያት፤ “ናዝሬቲ ይባላል” ተብሎ የተነገረው ትንቢት ተፈጸመ።

የመጥምቁ ዮሐንስ ስብከት

3፤1-12 ተጻ ምሳ - ማር 1:3-8፤ ሉቃ 3:2-17

3 በዚያን ወራት መጥምቁ ዮሐንስ በይሁዳ ምድረ በዳ እየሰበከ መጣ።

²ስብከቱም፣ “መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግብ” የሚል ነበር። ³በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረለት እርሱ ነው።

“በምድረ በዳ፤

‘የጌታን መንገድ አዘጋጁ፤ ነጻናውንም አስተክከሉ’ እያለ የሚጮህ ድምፅ።”

⁴የዮሐንስ ልብስ የግመል ጠጥር ሲሆን፤ የወገብንም በጠፍር ይታጠቅ ነበር። ምግቡም አንበጣና የበረሃ ማር ነበር። ⁵ከአዮሩሳሌም፤ ከመላው ይሁዳና በዮርዳኖስ ዙሪያ ካለው አገር ሁሉ ሰዎች ወደ ዮሐንስ ይጉርፉ፤ ⁶ነጠአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ በእርሱ ይጠመቁ ነበር።

⁷ብዙ ፈሪሳውያንና ሰቆቃውያን ወደ ሚያጠምቅበት ስፍራ ሲመጡ ባዩ ጊዜ እንዲህ አላቸው። “እናንተ የእፍኝት ልጆች!

² ወይም ከከዩ ለነግ አይተን
⁴ ወይም መሊሐ

⁹ ወይም ለነፃ አይተው

ለመሆኑ ከሚመጣው ቀኑ ላይ እንድታመ ልጡ ማን መከራችሁ! ⁸ ለእንስሳ የሚገባ ፍሬ አፍፍ። ⁹ ክብርም አባት አለን' በማ ለት ራሳችሁን አታታሉ፤ እግዚአብሔር ከእነዚህ ድንጋዮች ለክብርም ልጆች ሊያ ስነሣ ይችላል እሳችኋለሁና። ¹⁰ እነሆ፤ ምሣሪ የዛሬችን ሥር ሊቁርጥ ተዘጋጅቶአል፤ መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቁረ ጣል፤ ወደ እሳትም ይጣላል።

¹¹ “እኔ ለንስሳ በውሃ አጠምቃችኋለሁ፤ ነገር ግን ጫማውን መሸከም የማይገባኝ፤ ከእኔ የሚበልጥ ኀያል ከእኔ በኋላ ይመ ጣል። እርሱም በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል። ¹² መንሹ በእጁ ነው፤ ዐውድማውን ያጠራል፤ ስንዴውን በጉተራ ይከታል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።”

የኢየሱስ መጠመቅ

3፡13-17 ተጓ ምብ - ማር1፡9-11 ሉቃ3፡21-22፤ ዮሐ1፡31-34

¹³ በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በዮሐንስ ለመጠ መቅ ከገለላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ። ¹⁴ ዮሐ ንስ ግን፤ “ይህን አይሆንም፤ እኔ ባንተ መጠመቅ ሲያስፈልገኝ እንዴት አንተ ወደ እኔ ትመጣለህ?” ብሎ ተከላክለ።

¹⁵ ኢየሱስም፤ “ግድ የለም ፍቀድልኝ፤ ይህን በማድረግ ጽድቅን ሁሉ መፈጸም ይገባኛልና” አለው፤ ዮሐንስም በነገሩ ተስ ማማ።

¹⁶ ኢየሱስም እንደ ተጠመቀ ከውሃው ወጣ፤ ወዲያውኑም ሰማይ ተከፍቶ የእግዚ አብሔር መንፈስ እንደ ርግብ ሲወርድ በት አየ። ¹⁷ እነሆ፤ “በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው” የሚል ድምፅ ከሰማይ ተሰማ።

የኢየሱስ መፈተን

4፡1-11 ተጓ ምብ - ማር 1፡12-13 ሉቃስ 4፡1-13

4 ከዚህ በኋላ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን በዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ ወደ ምድረ በዳ ወሰደው። ² አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከጸመ በኋላ ተራብ። ³ ፈታኝም ወደ ኢየሱስ ቀርቦ፤ “የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ እነዚህን ድንጋዮች እንጀራ እንዲ ሆኑ እዘዝ” አለው።

⁴ ኢየሱስም፤ “ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም” ተብሎ ተጽፎአል” ብሎ መለሰለት። ⁵ ቀጥሎም ዲያብሎስ ኢየሱስን ወደ ቅድስት ከተማ በመውሰድ ከቤተ መቅደሱም ዐናት ላይ አውጥቶ፤ ⁶ የእግዚአ ብሔር ልጅ ከሆንህ ራስህን ወደ መሬት

3፡8 ሐሥ26፡20
3፡9 ሉቃ3፡8

3፡10 ማቴ7፡19፤ ሉቃ3፡9፤13፡6-9፤ ዮሐ15፡2፡6

3፡11 ሉቃ4፡4
4፡4፤ማር14፡8፤ ሐሥ 23፡4

3፡12 ማቴ13፡30፤ 25፡41

3፡13 ማቴ3፡1፤ ማር1፡4

3፡16 ኢሳ11፡2፤ 42፡1፤ሐዝ11፤ ዮሐ 1፡51፤

ሐሥ7፡56፤ 10፡11፤ ራእ4፡1፤ 19፡11

3፡17 ዘጸ4፡12፤ መዝ27፡አሳ42፡1፤ ማቴ12፡18፤17፡5፤ ማር1፡11፤9፡7፤ ሉቃ 3፡22፡9፤35፤ ዮሐ12፡28፤ ሐሥ 13፡33፤ ፀሐ1፡1-5፤ 5፡5፤2ኢጥ1፡17፤18

4፡1 ዘፍ3፡1-7፤ ፀሐ 4፡15

4፡2 ዘወ34፡28፤ 1ኃ1፡9፡8

4፡3 ማቴ3፡17፤ 14፡33፤16፡16፤ 27፤ 54፤ማር3፡11፤ ሉቃ 1፡35፤22፡70፤ ዮሐ 1፡34፡49፤ 5፡25፤11፤ 27፡20፤31፤ሐሥ 9፡20፤ሮሜ1፡4፤1ተሰ 3፡5፤1ዮሐ5፡10-13፤ 20፡2፤ሐ2፡18

4፡4 ዘጸ8፡3፤ዮሐ 4፡34

4፡5 ነሀ11፡1፤ጳጳን 9፡24፤ማቴ27፡53

4፡6 ሉቃ3፤ መዝ 91፡1፤12

4፡7 ዘጸ6፡16

4፡10 ዘጸ6፡13፤ 1ዜና21፡1፤ኢዮ1፡6-9

፤ማቴ16፡23፤ማር 4፡15፤ሉቃ10፡18፤ 13፡16፤22፡33፤1፤ ሮሜ16፡20፤2ቆሮ 2፡11፤11፤14፤2ተሰ 2፡9፤ራእ12፡9

4፡11 ማቴ26፡53፤ ሉቃ22፡43፤ፀሐ1፡14 ፤ዮፀ4፡7

4፡12 ማቴ14፡3፤ ማር1፡14

4፡13 ማር1፡21፤9፡33፤ ሉቃ4፡23፤31፤ ዮሐ2፡12፡4፤46፤47

4፡14 ማቴ1፡22

4፡16 ኢሳ9፡12፤ ሉቃ2፡32፤ ዮሐ 1፡4፤5፡9

4፡17 ማቴ3፡2

4፡18 ማቴ15፡29፤ 16፡17፤18፤ ማር7፡31 ፤ዮሐ6፡1

ወርውር፤ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና፤

“ እግርህ በድንጋይ እንዳይሰናከል፤ በእጃቸው ያነሡህ ዘንድ፤ መላእክቱን ስለ አንተ ያዘልሃል።” ”

⁷ ኢየሱስም፤ “እንደዚሁም በመጻሕፍት፤ ‘እግዚአብሔር አምላክህን አትፈታተነው’ ተብሎ ተጽፎአል” በማለት መለሰለት።

⁸ እንደ ገናም ዲያብሎስ ኢየሱስን እጅግ ከፍ ወዳለ ተራራ አወጣው፤ የዓ ለምንም መንግሥታት ከክብራቸው አሳየውና፤ ⁹ “ወድቀህ ብትሰግድልኝ ይህን ሁሉ እስጥ ሃለህ” አለው።

¹⁰ ኢየሱስም፤ “አንተ ሰይጣን ከፊቱ ራቅ! ‘ለአምላክህ ለእግዚአብሔር ሰገድ፤ እርሱንም ብቻ አምልክ’ ተብሎ ተጽፎአልና” አለው።

¹¹ ከዚያም ዲያብሎስ ትቶት ሄደ፤ መላ እክትም መጥተው አገለገሉት።

ኢየሱስ ስብከት መጀመሩ

¹² ኢየሱስ የዮሐንስን መታሰር በሰማ ጊዜ ወደ ገሊላ ተመለሰ። ¹³ የናዝሬትንም ከተማ ትቶ፤ በዛብሎንና በንፍታሌም አካባቢ በባሕሩ አጠገብ በምትገኘው በቅፍርናሆም ከተማ መኖር ጀመረ። ¹⁴ በዚህም በነሲዩ አሳ ይያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ትንቢት ተፈጸመ፤

¹⁵ “የዛብሎን ምድር፤ የንፍታሌም ምድር፤ ከዮርዳኖስ ማዶ በባሕር መንገድ አጠገብ፤ ያለው የአሕዛብ ገሊላ፤

¹⁶ በጨለማ የሚኖር ሕዝብ፤ ታላቅ ብርሃን አየ፤ በሞት ጥላ ምድር ላለው፤ ብርሃን ወጣለት።”

¹⁷ ከዚያ ጊዜ አንሥቶ ኢየሱስ፤ “ንስሐ ግቡ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርባለ ችና” እያለ መስበክ ጀመረ።

የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት መጠራት

4፡18-22 ተጓ ምብ - ማር1፡16-20 ሉቃ5፡2-11 ዮሐ1፡35-42

¹⁸ ኢየሱስ በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲ ያልፍ፤ ሁለት ወንድማማቾች ማለትም ጴጥሮስ የተባለውን ስምያንንና ወንድሙን እንደ ርያስን አያቸው። ዓሣ አጥማጆች ነበሩና መረባቸውን ወደ ባሕሩ ይጥሉ ነበር። ¹⁹ ኢየሱስም፤ “ኑ፤ ተከተሉኝ፤ ሰዎችን አጥማጆች አደርጋችኋለሁ” አላቸው። ²⁰ ወዲያው መረባቸውን ትተው ተከተሉት።

²¹ አለፍ እንዳለም፤ ሌሎች ሁለት ወንድ ማማቾች፤ የዘብዴዎስን ልጅ ያዕቆብንና

4፡19 ሉቃ20፡22፤ማቴ8፡22፤ማር10፡21 ፤28፤5፡ሉቃ5፡28፤ ዮሐ1፡43፤21፤19፡22 4፡20 ሉቃ19 4፡21 ማቴ17፡1፤ 20፡20፤26፤37፤ማር 3፡17፤1፤33፤ሉቃ 8፡51፤ዮሐ21፡2

ወንድሙን ዮሐንስን አየ። ከአባታቸው ከዘብዴምስ ጋር በጀልባ ውስጥ መረባቸውን ያበጁ ነበር። ኢየሱስም ጠራቸው፤ 22ወዲያውኑ ጀልባቸውንም ሆነ አባታቸውን ትተው ተከተሉት።

የበሽተኞች መፈወስ

23ኢየሱስም በምኮራቦቻቸው እያስተማረ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥራች ቃል እየሰበከ፤ በሕዝቡ መካከል ማን ራውንም ደዌና አመጸ እየፈወሰ በመላው ገሊላ ይዘዋቸው ነበር።

24ከዚህም የተነሣ ዝናው በመላዋ ሶርያ ተሰማ፤ ሕዝቡም በተለያዩ በሽታዎች የታመሙትን፤ በክፉ ደዌ የሚሠቃዩትን፤ አጋንንት ያደሩባቸውን፤ የሚጥል በሽታ ያለባቸውን፤ ሽባዎችን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤ ፈወሰባቸውም።

25ከዚህም የተነሣ ከገሊላ፤ ከ'ዐሥሩ ከተሞች'፤ ከኢየሩሳሌም፤ ከይሁዳና ከዮርዳኖስ ማዶ የመጡ ብዙ ሰዎች ተከተሉት።

የተራራው ስብከት

5፡3-12 ተጓ ምብ - ሉቃ 6፡20-23

5 ብዙ ሕዝብ እንደ ተሰበሰበ ባየ ጊዜ፤ ወደ ተራራ ወጣና ተቀመጠ፤ ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ መጡ። 2እንዲህም እያለ ያስተምራቸው ጀመር፤

3በመንፈስ ድኾች የሆኑ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማይ የእነርሱ ናትና።

4የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው፤ መጽናናትን ያገኛሉና።

5የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ ምድርን ይወርሳሉና።

6ጽድቅን የሚረቡና የሚጠሙ ብፁዓን ናቸው፤ ይጠግባሉና።

7ምሕረት የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ ምሕረትን ያገኛሉና።

8ልባቸው ንጹሕ የሆነ ብፁዓን ናቸው፤ እግዚአብሔርን ያዩታልና።

9ሰላምን የሚያወርዱ ብፁዓን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው ይጠራሉና።

10ስለ ጽድቅ ብለው የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው፤ መንግሥተ ሰማይ የእነርሱ ናትና።

11ሰዎች በእኔ ምክንያት ቢሰደቁትሁ፤ ቢያሳድዱትሁና ክፉውን ሁሉ በሐሰት ቢያስወሩባችሁ፤ ብፁዓን ናችሁ። 12በሰማይ የምትቀበሉት ዋጋ ታላቅ ስለ ሆነ ደስ ይበላችሁ፤ ሐሣት አድርጉ፤ ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያት እንደዚሁ አሳደዋቸዋልና።

4፡22 ፋ፡19
4፡23 ማቴ3፡2፤
8፡1 6፡9፡35፤13፡54፤14፡1 14፡15፡30፡ማር1፡14፡21፡39፡13፡10፤ ሉቃ፡1፡15፡44፡7፡22፤ ዮሐ6፡59፤18፡20፤ ሐሥ10፡38፤20፡25፤ 28፡23፡31
4፡24 ማቴ8፡6፡16፤ 28፡9፡2፡32፤12፡22፤ 15፡22፤17፡15፡ማር1፡32፤2፡3፤15፡15፡16፤18፡3፡ሉቃ2፡2
4፡25 ማር 3፡7፡8፤ ሉቃ6፡17
5፡3 ፋ፡10፡19፤ ማቴ25፡34
5፡4 ኢላ6፡1፡2፡3፤ ራእ7፡17
5፡5 መዘ37፡11፤ ሮሜ4፡13
5፡6 ኢላ5፡5፡1፡2
5፡7 ያዕ2፡13
5፡8 መዘ7፡15፤ 24፡34፡42፡2፡73፡1፡10 ፡11 2፡14፡፡ፊ፡22፡4
5፡9 ፋ፡44፡45፤ ሮሜ8፡14፡14፡19፤ ያዕ 3፡18
5፡10 ፋ፡3፡19፤ ማቴ 25፡34፤ 1ጴ፡3፡14
5፡11 ኢላ5፡1፡7፤ ዮሐ15፡21
5፡12 2ዜና36፡16፤ መዘ9፡2፡ማቴ23፡31፤ 37፤ ሐሥ5፡41፡7፡52፤ 24፡ፎ6፡10፡12፡10፤ ፋ፡1፡24፡1፡ተሰ2፡15፤ ፡ዕብ1፡32፡38፤ ያዕ 1፡2፡1ጴ፡፡16፤ 4፡13፡16
5፡13 ማር9፡50፤ ሉቃ14፡34፡35
5፡14 ዮሐ8፡12
5፡15 ማር4፡21፤ ሉቃ8፡16፡11፡33
5፡16 ማቴ9፡8፤ 1፡ፎ10፡31፤ፊል1፡11፡፡ፋ፡2፡14
5፡17ዮሐ10፡34፡35፤ ሮሜ3፡31
5፡18 መዘ19፡89፤ ኢላ40፡8፡55፡11፤ ማቴ24፡35፤ ማር13፡31፤ ሉቃ1፡16፡17፤ 21፡33
5፡19 ያዕ2፡10
5፡20 ኢላ26፡2፤ ማቴ18፡3፡ዮሐ3፡5
5፡21 ዘዕ20፡13፤ 21፡12፡ዘ፡5፡17
5፡22 መዘ7፡9፤ ማቴ18፡9፡26፡59፤ ማር9፡43፡48፤ ሉቃ1፡6፡24፤ ዮሐ11፡47፤ ሐሥ 5፡21፡27፤ 34፡41፤ 6፡12፤ 1፡ፎር13፡5፤

ጨውና ብርሃን

13፡እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው የጨውነት ባዕሙን ቢያጣ ባዕሙን መልሶ ሊሆነኝ ይችላል? ወደ ውጪ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ጥቅም አይኖረውም።

14፡እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ፤ በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትደበቅ አትችልም፤ 15ሰዎችም መብራት አብርተው ከዕንቅብ ሥር አያስቀምጡትም፤ በቤት ውስጥ ላሉት ሁሉ እንዲያበራ በመቅረዝ ላይ ያስቀምጡታል እንጂ። 16እንደዚሁም ሰዎች ሥራችሁን አይተው በሰማይ ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ በሰዎች ፊት ይብራ።

የሕግ ፍጻሜ

17፡ሐግንና የነቢያትን ቃል ለመሻር የመጣሁ አይምሰላችሁ፤ ለመፈጸም እንጂ ለመሻር አልመጣሁም። 18እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፍ ድረስ ሕግ ሁሉ ይፈጸማል እንጂ ከሕግ አንዲት ፊደል ወይም አንዲት ነጥብ እንኳ አትሻርም። 19ስለዚህ ማንም ከእነዚህ ትእዛዛት አንስተኞቹቱን እንኳን ቢተላለፍ፤ ሌሎችንም እንዲተላለፉ ቢያስተምር በመንግሥተ ሰማይ ታናሽ ተብሎ ይጠራል፤ ነገር ግን እነዚህን ትእዛዛት እየፈጸመ ሌሎችም እንዲፈጽሙ የሚያስተምር በመንግሥተ ሰማይ ታላቅ ይባላል። 20ጽድቃችሁ ከፈራሳውያንና ከአራት ሕግ መምህራን ጽድቅ ልቅ ካልተገኘ መንግሥተ ሰማይ መግባት አትችሉም።

ነፍስ መግደል አይገባም

5፡25፡26 ተጓ ምብ - ሉቃ 12፡58፡59

21፡ለቀደሙት ሰዎች፤ 'አትግደል፤ የገደለ ይፈረድበታል' እንደ ተባለ ሰምታችኋል፤ 22እኔ ግን እላችኋለሁ፤ ወንድሙን ያለ አግብብ የሚቈጣ ይፈረድበታል፤ ማንም ወንድሙን 'ጅል' የሚል በሽንጎ ፊት ይጠየቅበታል፤ 'ደደብ' የሚለው ደግሞ የገሃ ነመ እሳት ፍርድ ይጠብቀዋል።

23፡ስለዚህ መባህን በመሠዊያው ላይ ለእግዚአብሔር በምታቀርብበት ጊዜ ወንድምን የተቀየሙብህ ነገር መኖሩ ትዝቢልህ፤ 24መባህን በዚያው በመሠዊያው ፊት ተወው፤ በመጀመሪያ ሄደህ ከወንድምህ ጋር ተስማማ፤ ከዚያም ተመልሰህ መባህን ለእግዚአብሔር አቅርብ።

25፡የከሰሰህ ባላጋራህ እንዳያስፈርድብህ፤ ዳኛውም ለአሳሪ አሳልፎ እንዳይሰጥህ፤ በወህኒም እንዳትጣል፤ በመንገድ ላይ ሳለህ ከባ

ኢ.ፌ.4፡26፡ያዕ1፡19፡ 20፡3፡6፡1፡ዮሐ3፡15

ላጋራህ ጋር ፈጥኑ ተሰማማ፡፡ 26 እውነት እልሃለሁ፡፡ ካስፈረደብህ ግን የመጨረሻዋን ሳንቲም^{፳፫} እስክትከፍል ድረስ ከዚያ አትወጣም፡፡

ግመንዘር አይገባም

27። ‘አታመንዘር’ እንደ ተባለ ሰምታችኋል፡፡ 28 እኔ ግን እላችኋለሁ፡፡ ሴትን በምኞት ዓይን የተመለከተ ሁሉ በልቡ ከእርሷ ጋር አመንዘርአል፡፡ 29 ቀኝ ዓይንህ የኅጢአት ሰብብ ቢሆንብህ በሙሉ ወደ ገሃ ነም ከሚጣል ከሰውነትህ አንዱን ክፍል ብታጣ ይሻልሃል፡፡ 30 ቀኝ እጅህ የኅጢአት ሰብብ ቢሆንብህ ቈርጠህ ወዲያ ጣለው፡፡ ሰውነትህ በሙሉ ወደ ገሃም ከሚጣል ከሰውነትህ አንዱን ክፍል ብታጣ ይሻልሃል፡፡

31። ‘ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ የፍቺ ወረቀት መስጠት አለበት’ እንደተባለ ሰምታችኋል፡፡ 32 እኔ ግን እላችኋለሁ፡፡ በላዩ ላይ ስታመንዘር ካላገኛት በስተቀር፣ ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ እንድታመንዘር ያደርጋታል፡፡ በዚህ ሁኔታ የተፈታችውን ሴት ያገባም እንዳመንዘረ ይቈጠራል፡፡

ስለ መሐላ

33። ‘ለቀደሙት ሰዎች፣ ‘በሐሰት አትማል፤ በእግዚአብሔር ፊት የማልኸውንም ጠብቅ’ እንደ ተባለ ሰምታችኋል፡፡ 34 እኔ ግን ፈጽሞ አትማሉ እላችኋለሁ፡፡ በሰማይም ቢሆን አትማሉ፤ የእግዚአብሔር ዜፋን ነውና፤ 35 በምድርም ቢሆን አትማሉ፤ የእግዚአብሔር የእግሩ ማረፊያ ናትና፤ በአየሩሳሌምም አትማሉ፤ የታላቁ ንጉሥ ከተማ ናትና 36 በራሳችሁም ቢሆን አትማሉ፤ ከጠጥራችሁ መካከል አንዲቷን እንኳ ነጭ ወይም ጥቀር ማድረግ አትችሉምና፡፡ 37 ስለዚህ ስትነጋገሩ ቃላችሁ፣ ‘አዎን’ ከሆነ፣ ‘አዎን’፣ አይደለም፤ ከሆነ ‘አይደለም’ ይሁን፤ ከዚህ ውጭ የሆነ ሁሉ ከክፉው የሚመጣ ነውና፡፡

ስለ መበቀል

38። ‘ዓይን ስለ ዓይን፣ ጥርስ ስለ ጥርስ’ እንደ ተባለ ሰምታችኋል፡፡ 39 እኔ ግን እላችኋለሁ፡፡ ‘ክፉ አድራጊውን ሰው አትቃወሙት’፤ ነገር ግን ቀኝ ጉንጭህን ለሚመታህ ሌላውን ጉንጭህን ደግሞ አዙርለት፡፡ 40 አንድ ሰው እጅ ጠባብህን ሊወሰድ ቢከስህ ካባህን ጨምረህ ስጠው፡፡ 41 አንድ ሰው አንድ ኪሎ ሜትር ተኩል የሚያህል ርቀት እንድትሄድ ቢያስገድድህ ዕጥፋን መንገድ አብረኸው ሂድ፡፡

5፡27 ዘፀ20፡14፤ ዘ፳5፡18
5፡28 ምላ6፡25፤2ጴጥ2፡14
5፡29 ፋ*30፤ማቴ18፡68፤9፤ግር9፡42-47፤ሉቃ17፡2፤ ሮሜ14፡21፤ 1ቆ፳8፡13፤ 2ቆ፳6፡3፤11፡29
5፡30 ፋ*29
5፡31 ዘ፳24፡1-4
5፡32 ሉቃ16፡18
5፡33 ዘሌ19፡12፤ ዘዮ30፡2፤ዘ፳23፡21፤ ግቴ23፡16-22
5፡34 ኢሳ66፡1፤ ግቴ23፡22፤ዮ፳5፡12
5፡35 መሳ48፡2
5፡37 ግቴ6፡13፤ 13፡19፤38፤ዮሐ17፤ 15፤ኢፌ6፡16፤ 2ተሰ 3፡3፤ዮ፳5፡12፤ 1ዮሐ 2፡13፤14፤ 3፤12፤ 5፡18፤19
5፡38 ዘፀ21፡24፤ ዘሌ24፡20፤ዘ፳19፡21
5፡39 ሉቃ6፡29፤ ሮሜ12፡17፤19፤ 1ጴጥ3፡9
5፡42 ዘ፳15፡8፤ ሉቃ6፡30

5፡43 ዘሌ19፡18፤ ዘ፳23፡6፤መሳ139፡21፤22፤ግቴ19፡19፤ 22፡39፤ግር12፡31፤ ሉቃ10፡27፤ሮሜ13፡9፤ገላ5፡14፤ዮ፳2፡8
5፡44 ሉቃ6፡27፤28፤23፡34፤ዮሐ15፡20፤ ሐሥ7፡60፤ ሮሜ8፡35፤12፡14፤ 1ቆጥ 4፡12፤ 1ጴጥ2፡23
5፡45 ፋ*9፤ኢዮ25፡3፤ሉቃ6፡35፤ ሮሜ8፡14
5፡46 ሉቃ6፡32
5፡48 ዘሌ19፡2፤ 1ጴጥ1፡16
5፡49 ግቴ5፡16፤ 23፡5
6፡4 ፋ*6፡18፤ ፋ*4 3፡23፡24
6፡5 ግር11፡25፤ ሉቃ18፡10-14
6፡6 2ነገ4፡33
6፡7 1ነገ18፡26-29፤መዛ5፡2
6፡8 ፋ*32

42 ለሚለምንህ ስጥ፤ ከአንተም ሊበደር የሚሻውን ፊት አትን ሳው፡፡

43። ‘ወዳጅህን ውደድ፤ ጠላትህን ጥላ’ እንደ ተባለ ሰምታችኋል፡፡ 44 እኔ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፡፡ ለሚያሳድዱችሁም ጸልዩ እላችኋለሁ፡፡ 45 እንደዚህም በማድረጋችሁ በሰማይ ላለው አባታችሁ ልጆች ትሆናላችሁ፤ እርሱ ፀሐዩን ለክፉዎችና ለደሳች ያወጣል፤ ዝናቡንም ለኅጢአተኞችና ለጸድቃን ያዘንባል፡፡ 46 የሚወዱችሁን ብቻ የምትወዱ ከሆነ ምን ዋጋ ታገኛላችሁ? ቀራጮችህ ይህንኑ ያደርጉ የለምን? 47 ወንድሞቻችሁን ብቻ እጅ የምትኑሁ ከሆነ ከሌሎች በምን ትሻላላችሁ? አሕዛብስ ይህንኑ ያደርጉ የለምን? 48 ስለዚህ የሰማይ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ እና ንተም ፍጹማን ሁኑ፡፡”

ስለ ምጽዋት አሰጣጥ

6 “ሰዎች እንዲያዩላችሁ፣ መልካም ሥራችሁን በፊታቸው ከማድረግ ተጠንቀቁ፤ እንዲህ ካደረጋችሁ ከሰማይ አባታችሁ ዋጋ አታገኙም፡፡

2። በሰዎች ዘንድ ለመከበር ብለው በየሳዳናውና በየምክራራው ጥሩምባ እንደሚያስነፉ ግብዦች፣ እናንተም ለድኸት ምጽዋት በምትሰጡበት ጊዜ ይታይልኝ ብላችሁ አታድርጉ፤ እውነት እላችኋለሁ እንዲህ የሚያደርጉ ዋጋቸውን በሙሉ ተቀብለዋል፡፡ 3 እናንተ ግን ለድኸት ስትሰጡ ቀኝ እጃችሁ የሚያደርገውን ግራ እጃችሁ አይወቅ፤ 4 ምጽዋታችሁ በስወር ይሁን፤ በስወር የተደረገውን የሚያይ አባታችሁም ዋጋችሁን ይከፍላችኋል፡፡

ስለ ጸሎት

6፡9-13 ተጓ ምብ - ሉቃ 11፡2-4

5። ስትጸልዩ እንደ ግብዦች አትሁኑ፤ እነርሱ ለሰዎች ለመታየት ሲሉ በየምክራቡና በየመንገዱ ማእዘን ላይ ቆመው መጸለይ ይወዳሉና፤ እውነት እላችኋለሁ፤ ሙሉ ዋጋቸውን ተቀብለዋል፡፡ 6 አንተ ግን ስትጸልይ ወደ ክፍለህ ግባ፤ በሩንም ዘግተህ በስወር ወዳለው አባትህ ጸልይ፤ በስወር የተደረገውን የሚያይ አባትህም ዋጋህን ይከፍልሃል፡፡ 7 ስትጸልዩ፣ ከንቱ ቃላት በመደጋገም ጸሎታቸው የሚሰማላቸው እንደሚመስላቸው አሕዛብ ነገራችሁን አታስረዝመ፡፡ 8 እነርሱን አትምስሏቸው፤ አባታችሁ ከመለመናችሁ በፊት ምን እንደሚያስፈልጋችሁ ይቃወማሉ፡፡

^{፳፭}26 ግሪኩ ከድራጌቱስ ይለል
^{፳፭}44 አንዳንድ የጥንት ቅጂች የሚረገግባቸውን ማርቆስ ለሚጠሩት ሙልካም አድርጎ ይለሉ

9። እናንተ ግን እንዲህ ብላችሁ ጸልዩ፤ ። ሰበግያት የምትኖር አባታችን ሆይ፤ ስምህ ይቀደስ፤

10 መንግሥትህ ትምጣ፤ ፈቃድህ በሰማይ እንደ ሆነች፤ እንዲሁ በምድር ትሁን።

11 የዕለት እንጀራችንን ዛሬ ስጠን።

12 እኛም ደግሞ ሰበግያትን ይቅር እንደምንል፤

በደላችንን ይቅር በለን።

13 ወደ ፈተናም አታግባን ከክፉው አድነን እንጂ፤ (መንግሥት፣ ኃይል፣ ክብርም፤ ለዘለዓለሙ ያንተ ነውና፤ አሜን።)።

14 እናንተ የበደላችሁን ይቅር ብትሉ የሰማይ አባታችሁ ደግሞ እናንተን ይቅር ይላችኋል። 15 ነገር ግን የሰማችን ኅጢአት ይቅር የማትሉ ከሆነ፤ አባታችሁም ኅጢአታችሁን ይቅር አይልላችሁም።

ስለ ጸም

16 ስትጸሙ እንደ ግብዣች አትጠውልጉ፤ እነርሱ መጸማቸው እንዲታወቅላቸው ሆነ ብለው በፈታቸው ላይ የሐዘን ምልክት ያሳያሉና፤ እውነት እላችኋለሁ፤ እንዲህ የሚያደርጉ ዋጋቸውን በሙሉ ተቀብለዋል።

17 አንተ ግን በምትጸምበት ጊዜ ፊትህን ታጠብ፤ ራስህንም ተቀባ፤ 18 በዚህም መጸምህ በስውር ያለው አባትህ ብቻ የሚያውቀው፤ ከሰዎች ግን የተሰወረ ይሆናል፤ በስውር የተደረገውን የሚያይ አባትህም ዋጋህን ይከፍልሃል።

ሰማያዊ ሀብት

6፡22:23 ተጓ ምብ - ሉቃ 11:34-36

19 ብል ሊበላው፣ ዝገት ሊያበላሸው፣ ሌባም ቁፍሮ ሊሰርቀው በሚችልበት በዚህ ምድር ላይ ለራሳችሁ ሀብት አታከማቹ። 20 ነገር ግን ብል ሊበላው፣ ዝገት ሊያበላሸው፣ ሌባም ቁፍሮ ሊሰርቀው በማይችልበት በዚያ በሰማይ ለራሳችሁ ሀብት አከማቹ፤ 21 ሀብትህ ባለበት ልብህም በዚያው ይሆናልና።

22 ዐይን የሰውነት መብራት ነው፤ ስለዚህ ዐይንህ ጤናማ ከሆነ መላው ሰውነትህ በብርሃን የተሞላ ይሆናል። 23 ዐይንህ ታማሚ ከሆነ ግን መላው ሰውነትህ በጨለማ የተሞላ ይሆናል። እንግዲህ በአንተ ውስጥ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ፤ ጨለማው እንዴት ድቅድቅ ይሆን?

24 አንድ ሰው ሁለት ጌቶችን ማገልገል አይችልም፤ አንዱን ጠልቶ ሌላውን ይወ

6፡9 ኡር3:19፣ ማል 2:10፣ 1ጴጥ1:17
6፡10 ማቴ3:2፣ 26:39
6፡11 ምላ30:8
6፡12 ማቴ18:21-35
6፡13 ማቴ5:37፣ ያዕ1:13
6፡14 ማቴ18:21-35፣ ማር11:25፣26፣ ኡፌ 4:32፣ ቍላ3:13
6፡15 ማቴ18:35
6፡16 ሠሌ16:29:31፣ 123:27-32፣ ዙጉ 29:7፣ ኢሳይ8:5፣ ዘካ 7:5፣8:19
6፡18 ጥፋ4:6 ምላ23:4፣ ሉቃ12:16-21፣ ዕብ 13:5፣ዮ05:23
6፡20 ማቴ19:21፣ ሉቃ12:33፣16:9፣ 18:22፣1ጠ.ሞ6:19
6፡21 ሉቃ12:34
6፡24 ሉቃ16:13

6፡25 ጥፋ27:28:31፣ 34፣ሉቃ10:41፣ 12:11:22
6፡26 ኢዮ38:41፣ መዝ 104:21፣136፣ 25፣145፣15፣147:9፣ ማቴ10:29-31
6፡27 መዝ39:5
6፡29 1፣10:4-7
6፡30 ማቴ8:26፣ 14:31፣16:8፣ ሉቃ 12:28
6፡32 ጥፋ8
6፡33 መዝ37:4፣ ማቴ3:2፣19:29
7፡1 ሉቃ6:37፣ ሮሜ14:4፣10:13፣ 1ቆጥ4:5፣5፣12፣ ያዕ 4:1፣12
7፡2 ሕዝ35:11፣ ማር4:24፣ ሉቃ6:38፣ሮሜ2:1

ዳል፤ ወይም አንዱን አክብሮ ሌላውን ይንቃል። እግዚአብሔርንና ገንዘብን በአንድነት ማገልገል አይቻልም።

አለመጨነቅ

6፡25-33 ተጓ ምብ - ሉቃ 12:22-31

25 ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ስለ ኑሮአችሁ ምን እንበላለን? ምን እንጠባለን? ምንስ እንለብላለን? በማለት አትጨነቁ። ሕይወት ከምግብ፣ ሰውነትስ ከልብስ አይበልጥምን? 26 እስቲ የሰማይ ወፎችን ተመልከቱ፤ አይዘሩም፤ አያጭዱም፤ በጉተራም አያከማቹም፤ ይሁን እንጂ የሰማይ አባታችሁ ይመግባቸዋል። እናንተ ከእነርሱ እጅግ አትብልጡምን? 27 ለመሆኑ ከእናንተ መካከል ተጨንቆ በዕድሜው ላይ አንዲት ሰዓት ተመጨመር የማችል አለን?

28 ደግሞስ ስለ ልብስ ለምን ትጨነቃላችሁ? እስቲ የሜዳ አበቦችን ተመልከቱ፤ አይለፉም፤ ወይም አይፈትሉም። 29 ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ያን ያህል ክብር የነበረው ንጉሥ ሰሎሞን እንኳ ከእነዚህ አበቦች እንደ አንዲቱ አልለበሰም። 30 እናንተ እምነት የጉደላችሁ! እግዚአብሔር ዛሬ ታይቶ በነጋታው እሳት ውስጥ የሚጣለውን የሜዳ ሣር ይህን ያህል ካለበሰ እናንተንም እንዴት አብልጦ አያለብላችሁ? 31 ስለዚህ፤ ምን እንበላለን? ምን እንጠባለን? ምንስ እንለብላለን? ብላችሁ አትጨነቁ፤ 32 አሕዛብ እነዚህን ነገሮች ሁሉ ለማግኘት ይጨነቃሉና፤ የሰማይ አባታችሁም እነዚህ ሁሉ ለእናንተ እንደሚያስፈልጓችሁ ያውቃል። 33 ከሁሉ አስቀድማችሁ ግን የእግዚአብሔርን መንግሥትና ጽድቁን እሹ፤ እነዚህ ሁሉ ይጨመሩላችኋል። 34 ስለዚህ ለነገ በማሰብ አትጨነቁ፤ የነገ ጭንቀት ለነገ ይደር፤ እያንዳንዱ ዕለት የራሱ የሆነ በቂ ችግር አለውና።

በሌሎች ላይ አለ መፍረድ

7፡3-5 ተጓ ምብ - ሉቃ 6:41-42

7 “እንዳይፈረድባችሁ በማንም ሰው ላይ አትፍረዱ፤ ጋምትፈርዱበትም ዐይነት ይፈረድባችኋል፤ በምትሰፍሩበትም መስፈሪያ ይሰፈርላችኋል።

3። በዐይንህ ውስጥ ያለውን ግንድ ሳትመለከት፤ በወንድምህ ዐይን ያለውን ጉድፍ ለምን ታያለህ? 4 በዐይንህ ውስጥ ግንድ እያለ ወንድምህን፤ ‘ዐይንህ ውስጥ ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ’ ማለት እንዴት ትችላለህ? 5 አንተ ግብዣ፤ አስቀድመህ በዐይንህ

13 በግሪኩ ይህ የለም፤ ሆኖም በሌሎቹ የጥንት ትርጉሞች ይገኛል ። 27 ወይም በቀመጥ ላይ አንድ ክንድ

ውስጥ ያለውን ግንድ አውጣ፤ ከዚያም በወንድምህ ዐይን ውስጥ ያለውን ጥድፍ ለማውጣት አጥርተህ ታያለህ።

6“በእግራቸው እንዳይረግጡት፤ ተመልሰው ምን ክስ ወይን እንዳይበጩቃቸው፤ የተቀደሰ ነገር ለውሾች አትስጡ፤ ዕንቁቻችሁንም በአረያ ፊት አትጣሉ።

ለምኑ፤ ፈልጉ፤ አንኳኩ

7:7-11 ተጓ ምብ - ሉቃ 11:9-13

7“ለምኑ፤ ይሰጣችኋል፤ ፈልጉ፤ ታገኛላችሁ፤ አንኳኩ፤ በሩም ይከፈትላችኋል። 8የሚለምን ሁሉ ይሰጠዋል፤ የሚፈልግም ያገኛል፤ ለሚያንኳኳም በሩ ይከፈትላታል።

9“ከእናንተ መካከል ልጅ ዳቦ ቢለምነው፤ ድንጋይ የሚሰጥ አባት አለ? 10ወይንም ግሣ ቢለምነው እባብ የሚሰጥ ይኖራልን? 11ታዲያ እናንተ ክፉዎች ሳላችሁ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታ መስጠት ካወቃችሁ፤ የሰማይ አባታችሁ ለሚለምኑት መልካም ስጦታን እንዴት አብልጦ አይሰጣቸውም? 12ሌሎች እንዲያደርጉላችሁ የምትፈልጉትን ነገር እናንተም አድርጉላቸው፤ እራትም፤ ነቢያትም በዚህ ይጠቃላሉና።

ጠባብና ሰፊው በር

13“በጠባብ በር ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው መንገድ ጉልቅ፤ በሩም ሰፊ ነውና፤ ብዙዎችም በዚያ ይገባሉ። 14ወደ ሕይወት የሚያደርሰው ግን መንገዱ ቀጭን፤ በሩም ጠባብ ነው፤ የሚገቡበትም ጥቂቶች ብቻ ናቸው።

ሐሰተኛ ነቢያት

15“በውስጣቸው ነጣቂ ተኮሎች ሆነው ሳሉ የበግ ለምድ ለብሰው መካከላችሁ በመግባት ከሚያሸምቁ ሐሰተኛ ነቢያት ተጠንቀቁ። 16ካፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ፤ ከእሾህ ቀጥቋጦ ወይን፤ ከኮርንጉትስ በለስ ይለቀማልን? 17እንዲሁም ጥፋ ዛፍ ሁሉ ጥፍ ፍሬ፤ መጥፎ ዛፍ ግን መጥፎ ፍሬ ያፈራል። 18ጥፋ ዛፍ መጥፎ ፍሬ፤ መጥፎም ዛፍ ጥፍ ፍሬ ማፍራት አይችልም። 19ጥፋ ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል፤ ወደ አሳትም ይጣላል። 20ስለዚህ በፍሬአቸው ታውቋቸዋላችሁ።

21“በሰማይ ያለውን ያባቴን ፈቃድ ሳይፈጽም ‘ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤’ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማይ አይገባም። 22በዚያ ቀን ብዙዎች፤ ‘ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤’

7:7 1የ13:5:ግቴ
18:19:21:22:።
ዮሐ 14:13:14:።
15:7:16:11:6:23:24:።
ዮሐ1:5-8:3
4:2:3:5:16:።
1ዮሐ 3:22:።
5:14:15
7:8 ምግ8:17:።
ኢር 29:12:13
7:11 ያዕ1:17
7:12 ሉቃ6:31:።
ሮሜ13:8-10:ግላ5:14
7:13 ሉቃ13:24:።
ዮሐ10:7:9
7:15 ኤር23:16:።
ሕዝ22:27:ግቴ24:።
24:ሉቃ6:26:ሐሥ
20:29:28:ጥ21:።
1ዮሐ4:1:ፊጌ16:13
7:16 ግቴ12:33:።
ሉቃ6:44:ያዕ3:12
7:18 ሉቃ6:43
7:19 ግቴ3:10
7:21 ሆሴ8:2:።
ግቴ3:2:12:50:25:1
1:ዮሐ13:13:ሮሜ
2:13:1:ቆሮ12:3:ያዕ
1:22:1ዮሐ3:18
7:22 ግቴ10:15:።
ሉቃ10:20:ሐሥ
19:13:1:ቆሮ13:1-3

7:23 መዝ6:8:።
ግቴ25:12:41:ሉቃ
13:25-27
7:24 4*21:።
ያዕ 1:22-25
7:28 ግቴ11:1:።
13:53:54:19:11:።
22:33:26:1:ግቴ
1:22:። 6:2:11:18:።
ሉቃ4:32:ዮሐ7:46
8:2 ሠሌ13:45:።
ግቴ9:18:10:8:።
11:5:15:25:18:26:።
20:20:26:6:።
ሉቃ 5:12:17:12
8:4 ሠሌ14:2-32:።
ግቴ9:30:12:16:።
ግር5:43:7:36:።
8: 30:ሉቃ4:41:።
17:14
8:6 ግቴ4:24
8:8 መዝ107:20

በስምህ ትንቢት አልተናገርንም? በስምህ አጋንንት አላወጣንም? በስምህ ብዙ ታምራት አላደረግንም? ይሉኛል። 23በዚያ ጊዜ፤ ‘ከቶ አላወቅኋችሁም፤ እናንተ ክፉዎች፤ ከእኔ ራቁ!’ ብዬ በግልጽ እነግራቸዋለሁ።

ብልጥና ሞኝ ቤት ሠሪ

7:24-27 ተጓ ምብ - ሉቃ 6:47-49

24“እንግዲህ ይህን ቃልን ስምቶ በተግባር የሚያውል፤ ቤቱን በዐለት ላይ የሠራን ብልጥ ሰው ይመስላል። 25ደፍ ወረደ፤ ጎርፍም ጎረፈ፤ ነፋስም ነፈሰ፤ ያንን ቤት መታው፤ በዐለት መሠረትም ላይ ስለተመሠረተ አልወደቀም። 26ይህን ቃልን ስምቶ በተግባር የማያውለው ግን ቤቱን በአሸዋ ላይ የሠራን ሞኝ ሰው ይመስላል። 27ደፍ ወረደ፤ ጎርፍም ጎረፈ፤ ነፋስም ነፈሰ፤ ያንን ቤት መታው፤ ቤቱም ወደቀ፤ አወደቀም የከፋ ነበር።”

28ኢየሱስ ማስተማሩን በፈጸመ ጊዜ፤ ሕዝቡ በትምህርቱ ተደነቁ። 29ምክንያቱም እንደ አይሁድ ሃይማኖት መምህራናቸው ሳይሆን እንደ ባለ ሥልጣን አስተምሮአቸው ስለ ነበር ነው።

የለምጸው መንጻት

8:24 ተጓ ምብ - ግር 1:40-44: ሉቃ 5:12-14

8 ከተራራው በወረደ ጊዜም ብዙ ሕዝብ ተከተለው። 2እነሆ፤ አንድ ለምጸም፣ ሰው ወደ ኢየሱስ ቀረበና ከፊቱ ተንባርክኮ እየሰገደለት፤ “ጌታ ሆይ፤ ብትፈቅድስ ልታነጻኝ ትችላለህ” አለው።

3ኢየሱስም እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና፤ “ፈቃዴ ነው፤ ንጹ!” አለው። ሰውየውም ወዲያውኑ ከለምጹ ነጻ። 4ከዚያም ኢየሱስ፤ “መሬወስህን ለማንም አታውራ፤ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ ሙሴ ያዘዘውንም መባ አቅርብ፤ ይህም ምስክር ይሆንላቸዋል” አለው።

የመቶ አለቃው እምነት

8:5-13 ተጓ ምብ - ሉቃ 7:1-10

5ኢየሱስ ቅፍርናሆም እንደ ደረሰ አንድ የመቶ አለቃ ቀርቦ፤ እንዲህ ሲል ለመነው፤ “ጌታ ሆይ፤ አገልጋዬ ሽባ ሆኖ እጅግ በመሠቃየት ከቤት ተኝቶአል” አለው።

7ኢየሱስም፤ “እኔ መጥኛ እፈውሰዋለሁ” አለው።

8የመቶ አለቃው ግን መልሶ እንዲህ አለ፤ “ጌታ ሆይ፤ ወደ ቤቴ እንድትገባ የሚገባኝ አይደለሁም፤ ነገር ግን ከዚህ ሆነህ አን

*2 የግሪኩ ቃል የግድ ከለምጽ ጋር ብቻ የተያያዘ ሳይሆን የተለያዩ የቆዳ በሽታዎችንም ያመለክታል

ዲት ቃል ብቻ ተናገር፤ አገልጋዮም ይፈ ወሳል፤ ግእኔ ራሴ የምታዘዛቸው አለቆች፤ ለእኔም የሚታዘዙ የበታችች አሉኝ፤ ከእ ነርሱ አንዱን፤ “ሂድ!” ስለው ይሂዳል፤ ሌላ ውን፤ “ና!” ስለው ይመጣል፤ አገልጋዩንም፤ ‘ይህን አድርግ’ ስለው ያደርጋል።”

10 ኢየሱስም በመልሱ ተደንቆ ይከተሉት ለነበሩት እንዲህ አላቸው፡ “እውነት እላችኋለሁ፤ ከእስራኤል መካከል እንኳ እንዲህ ያለ እምነት ያለው አንድ ሰው አላገኘ ሁም፤ 11 እላችኋለሁ፤ ብዙዎች ከምስራቅና ከምዕራብ ይመጣሉ፤ በመንግሥተ ሰማይ ማእድ ዙሪያ ከአብርሃም፤ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር ይቀመጣሉ፤ 12 መንግሥተ ሰማይ ተዘጋጅቶላቸው የነበሩት ግን ወደ ውጭ ወደ ጨለማው ይጣላሉ። በዚያም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።”

13 ኢየሱስም መቶ አለቃውን፤ “ሂድ እንደ እምነትህ ይሁንልህ” አለው። አገልጋዩም በዚያች ቅጽበት ተፈወሰ።

ኢየሱስ ብዙዎችን መፈወሱ

8፤14-16 ተጓ ምብ - ማር 1፡29-34፤ ሉቃ 4፡38-41

14 ኢየሱስ ወደ ጴጥሮስ ቤት ጎራ ሲል የጴጥሮስ ዐማት በትኩሳት ታማ ተኝታ አገኛት። 15 እጇን ዳሰሳት፤ ትኩሳቱም ለቀ ቃት፤ ተነሥታም አገለገለችው።

16 በዚያ ምሽት በአጋንንት የተያዙ ብዙ ሰዎችን ወደ ኢየሱስ አመጡ፤ እርሱም መናፍስትን በቃሉ አስወጣ፤ በሽተኞችንም ሁሉ ፈወሰ። 17 በዚህም ኢሳይያስ እንዲህ ብሎ የተናገረው ትንቢት ተፈጸመ፡

“እርሱ ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕመማችንንም ተሸከመ።”

የኢየሱስ ተከታይ ለመሆን ውሳኔ ይጠይቃል

8፤19-22 ተጓ ምብ - ሉቃ 9፡57-60

18 ኢየሱስ ብዙ ሰዎች በዙሪያው ተሰብስበው ባየ ጊዜ ወደ ባሕሩ ማዶ እንዲሻገሩ አዘዛቸው። 19 በዚህ ዜገ አንድ የአይሁድ ሃይማኖት መምህር ወደ እርሱ ቀርቦ፤ “መምህር ሆይ፤ ወደምትሂድበት ሁሉ እከ ተልሃለሁ” አለው።

20 ኢየሱስም፤ “ቀበሮዎች ጥድገት፤ የሰ ማይ ወፎችም ጎጆ አላቸው፤ የሰው ልጅ ግን ራሱን የሚያስጠጋበት ቦታ የለውም” ሲል መለሰለት።

21 ደቀ መዝሙር የሆነ አንድ ሌላ ሰው ደግሞ፤ “ጌታ ሆይ፤ መጀመሪያ ሂጄ አባ ቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ” አለው።

22 ኢየሱስ ግን፤ “ሙታን ሙታናቸውን ይቅበሩ፤ አንተ ተከተለኝ” አለው።

8፡10 ማቴ15፡28
8፡11 መዝ107፡3፤
ኢ፡49፡12፤59፡19፤
ሚል1፡11፤
ሉቃ 13፡29
8፡12 ማቴ13፡38፤
42፡50፤22፡13፤
24፡51፤25፡30፤
ሉቃ 13፡28
8፡13 ማቴ9፡22
8፡16 ማቴ4፡23፤24
8፡17 ኢ፡45፡34፤
ማቴ1፡22
8፡18 ማር4፡35
8፡20 ጳጳ7፡13፤
ማቴ12፡8፤32፡40፤
16፡13፡27፡28፤17፡9፤
19፡28፤
ማር2፡10፤8፡31
8፡22 ማቴ4፡19

ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ አደረገ

8፤23-27 ተጓ ምብ - ማር 4፡36-41፤ ሉቃ 8፡22-25
8፤23-27 ማሙ - ማቴ 14፡22-23

23 ከዚያም ኢየሱስ ወደ ጀልባ ገባ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተከትለውት ገብተው ሄዱ። 24 ድንገት ጎይለኛ ማዕበል ተነሥቶ ጀል ባዬቱን እስኪሸፍን ድረስ አወካቸው፤ በዚህ ጊዜ ግን ኢየሱስ ተኝቶ ነበር። 25 ደቀ መዛ ሙርቱም ቀርበው ቀስቀሱትና፤ “ጌታ ሆይ! ጠፋን፤ አድነን” አሉት።

26 ኢየሱስም፤ “እናንተ እምነት የጉዳላ ችሁ፤ ለምን ይህን ያህል ፈራችሁ!” አላ ቸው፤ ከዚያም ተነሥቶ ነፋሱንና ማዕ በሉን ገሠጸ፤ ወዲያውም ጸጥታ ሰፈነ።

27 ሰዎቹም፤ “ነፋስና ባሕር እንኳ የሚታ ዘዘለት፤ ይህ እንዴት ያለ ሰው ነው?” እያሉ ተደነቁ።

ከርሱን መናፍስት ስለ ተፈወሱ ሁለት ሰዎች

8፤28-34 ተጓ ምብ - ማር 5፡1-17፤ ሉቃ 8፡26-27

28 ባሕሩን ተሻግሮ ጌርጌሴኖን፤ ወደሚባል አገር እንደ ደረሰ፤ አጋንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች ከሚኖሩበት የመቃብር ቦታ ወጥተው ተገናኙት። በዚ ያ መንገድ ሰው ማለፍ እስከማይችል ድረስ እጅግ አደገ ጥኝ ነበሩ። 29 እነርሱም፤ “የእግዚአብሔር ልጅ ሆይ፤ ከእኛ ምን ጥዳይ አለህ? ጊዜው ሳይደርስ ልታሠቃያን መጣህን?” እያሉ ጮኹ።

30 ከእነርሱ ትንሽ ራቅ ብሎ፤ የብዙ ዐሣማ መንጋ ተሰማርቶ ነበር። 31 አጋንንቱም ኢየ ሱስን፤ “የምታስወጣን ከሆነ ዐሣማዎቹ መንጋ ውስጥ እንድንገባ ፍቀድልን” ብለው ለመነት። 32 ኢየሱስም፤ “ሂዱ!” አላቸው። አጋንንቱም ከሰዎቹ ወጥተው ዐሣማዎቹ ውስጥ ገቡ፤ ዐሣማዎቹም በሙሉ ከነበሩ በት አፋፍ እየተጣደፉ ባሕሩ ውስጥ በመግባት ውሃው ውስጥ ሰጥመው ሞቱ።

33 የዐሣማዎቹ ጠባቂዎችም ሸሽተው ወደ ከተማ በመሄድ፤ የሆነውን ሁሉና በአጋ ንንት ተይዘው በነበሩት ሰዎች ላይ የተ ደረገውን ነገር አወሩ። 34 እነሆም፤ መላው የከተማ ነዋሪ ኢየሱስን ለመገናኘት ወጣ፤ ባይትም ጊዜ አገራቸውን ለቅቆ እንዲሄድ ለመነት።

የሸባው ስው መፈወስ

9፤2-8 ተጓ ምብ - ማር 2፡3-12፤ ሉቃ 5፡18-26

9 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ባሕሩን በጀልባ ተሻግሮ ወደ ራሱ ከተማ መጣ። 2 በዚያም ሰዎች አንድ ሽባ ሰው በቃሬዛ ተሸከመው

፡28 አንጻንድ ቅጅች ጌራሴኖን ይላሉ

8፡26 መዝ165፡7፤
89፡9፤107፡29፤
ማቴ6፡30
8፡28 ማቴ4፡24
8፡29 መላ11፡12፤
2ሳሙ-16፡10፤17
17፡18፤ማር1፡24፤
ሉቃ4፡34፤ዮሐ2፡4፤
2ጴጥ2፡4
8፡34 ሉቃ5፡8፤
ሐሥ16፡39
9፡1 ማቴ4፡13
9፡2 ቍ22፤ማቴ
4፡24፤ዮሐ16፡33፤
ሉቃ7፡48

ወደ እርሱ አመጡ። ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሸባውን፣ “አይዘህ አንተ ልጅ፣ ኅጢአትህ ተሰርዮልሃል” አለው።

³በዚህን ጊዜ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራን፣ “ይህም እግዚአብሔርን መሰደብ ነው” በማለት በልባቸው አፕረመረሙ።

⁴ኢየሱስ ሐሳባቸውን ተረድቶ እንዲህ አለ፣ “ክፉ ነገር በልባችሁ ለምን ታስባላችሁ? ላለማሆኑ፣ ኅጢአትህ ይቅር ተብሎልሃል” ከማለትና “ተነሥተህ ሂድ” ከማለት የቱ ይቀላል? ሌላ ነገር ግን የሰው ልጅ በምድር ላይ ኅጢአትን የማስተስረይ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ነው ብሎ፣ ሸባውን፣ “ተነሥታልህን ይዘህ ወደ ቤትህ ሂድ” አለው።” ሸባውም ተነሥቶ ወደ ቤቱ ሄደ። ስሕዝቡም ይህን ባዩ ጊዜ በመደናቀቅ፣ በፍርሃት ተሞልተው፣ እንደ ዚህ ያለ ሥልጣን ለሰው የሰጠውን እግዚአብሔርን አመሰግኑ።

የማቴዎስ መጠራት

9:9-13 ተጓ ምብ - ማር 2:14-17፣ ሉቃ 5:27-32

⁹ኢየሱስ ከዚያ ተነሥቶ ሲሂድ ማቴዎስ የሚባል አንድ ሰው በቀረጥ ማስከፊያ ኬላ ተቀምጦ አየ፣ “ተከተለኝ” አለው፤ እርሱም ተነሥቶ ተከተለው።

¹⁰ኢየሱስ በማቴዎስ ቤት በማእድ ላይ ሳለ፣ ብዙ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና ኅጢአተኞች መጥተው ከእርሱና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አብረው ሊበሉ ተቀመጡ። ¹¹ፈረሳውያንም ይህን ባዩ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፣ “መምህራችሁ ከቀረጥ ሰብሳቢዎችና ከኅጢአተኞች ጋር እንዴት አብሮ ይበላል?” ብለው ጠየቋቸው።

¹²ኢየሱስም የተናገሩትን በመስማቱ እንዲህ አላቸው፣ “ሐኪም የሚያስፈልገው ለሕመምተኞች እንጂ ለጤነኞች አይደለም፤ ¹³ሄዳችሁ፣ ‘ከመሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን እወዳለሁ’፣ ኅጢአተኞችን እንጂ ጸድቃንን ልጠራ አልመጣሁምና የሚለውን ቃል ትርጉም አጠኑ።”

የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ያልጸሙበት ምክንያት

9:14-17 ተጓ ምብ - ማር 2:18-22፣ ሉቃ 5:33-39

¹⁴የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደ ኢየሱስ ቀርበው፣ “እኛና ፈረሳውያን ስንጸም፣ ያንተ ደቀ መዛሙርት ግን ለምን አይጸሙም?” ብለው ጠየቁት።

¹⁵ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “ሙሽራው አብሮአቸው እያለ ሚዜዎቹ እንዴት ሊያዝኑ ይችላሉ? ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድ

9:3 ማቴ26:65፣ ዮሐ10:33
9:4 መገ94:11፣ ማቴ12:25፣ሉቃ6:8፣ 9:47፣11:17፣ ዮሐ 2:25
9:6 ማቴ8:20
9:8 ማቴ5:16፣ 15:31፣ሉቃ7:16፣ 13:13፣17:15፣23፣ 47፣ዮሐ15:8፣ሐሥ4:21፣11፣18፣21፣20
9:9 ማቴ4:19
9:11 ማቴ11:19፣ ሉቃ5:30፣15:2፣ 19:7፣ገላ2:15
9:13 ሆሌ6:6፣ ማጊ 6:6-8፣ ማቴ12:7፣ ሉቃ19:10፣ 1ጠዋ 1:15
9:14 ማቴ3:1፣11፣ 18:19፣ሉቃ18:12
9:15 ዮሐ3:29፣ ሐሥ13:23፣14:23

9:18 ማቴ8:2፣ ማር5:23
9:20 ማቴ14:36፣ ማር3:10፣6:56፣ ሉቃ6:19
9:22 ሉቃ2:29፣ማቴ8:13፣15:28፣ማር10:52፣ሉቃ7:50፣ 17:19፣18:42፣ዮሐ16:33
9:23 2ዜና35:25፣ ኤር9:17:18
9:24 መገ76:5፣ ዳን12:2፣ ዮሐ11:11-14፣ ሐሥ7:60፣13:36፣ 20:10፣1ቆር11:30፣15:6፣18:20፣ 1ተሰ 4:13-16
9:25 ሉቃ7:14
9:26 ሉቃ31፣ ማቴ4:24፣14:1፣ ማር1:28፣45፣ሉቃ4:14፣37፣5፣15፣7፣17
9:27 ማቴ1:1፣ 12:23፣15:22፣ 20:30፣31፣21:9፣15፣ 22:42፣ማር10:47
9:28 ሐሥ14:9
9:29 ሉቃ22

በት ጊዜ ይመጣል፤ በዚያን ጊዜ ይጸማሉ። ¹⁶በአሮጌ ልብስ ላይ አዲስ ዕራፊ የሚጥፍ ሰው የለም፤ ይህ ከሆነ አዲሱ ዕራፊ ካረጀው ልብስ ላይ ተባብሮ ቀዳዳውን የባሰ ያሰፋዋል። ¹⁷በአሮጌ አቀማገጽ አዲስ የወይን ጠጅ ማንም አይጨምርም፤ ይህ ከሆነ አቀማገጹ የፈነዳል፤ የወይን ጠጅም ይፈሰሳል፤ አቀማገጹም ከጥቅም ውጭ ይሆናል። ነገር ግን አዲስ የወይን ጠጅ በአዲስ አቀማገጽ ይጨመራል፤ በዚህ ሁኔታ የወይን ጠጅና አቀማገጹ በደህና ተጠብቀው ይቆያሉ።

ከሞት የተነሣችው ልጅና ከደም መፍሰስ የተፈጠሩት ሴት

9:18-26 ተጓ ምብ - ማር 5:22-43፣ ሉቃ 8:41-56

¹⁸ኢየሱስ ሰዎቹን በማናገር ላይ ሳለ፣ አንድ ሹም ከፊቱ ተደፍቶ፣ “ልጄ ልትሞት ተቃርባለች፤ በሕይወት እንድትኖር መጥተህ እጅህን ጫንባት” አለው። ¹⁹ኢየሱስም ተነሥቶ አብሮት ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት።

²⁰ከዚያም ዐሥራ ሁለት ዓመት ሙሉ ደም እየፈሰሳት ትሠቃይ የነበረች አንዲት ሴት ከኋላው መጥታ የልብሱን ጫፍ ነካች። ²¹እርሷም በልቧ፣ “የልብሱን ጫፍ እንኳ ብካኝ እፈወሳለሁ” የሚል እምነት ነበረች።

²²ኢየሱስም ወደ ኋላ ዘወር ብሎ ሴቲቱን አያትና፣ “አይዘኝ፤ ልጄ ሆይ፤ እምነትሽ አድኖኛል” አላት። ሴቲቱም ወዲያውኑ ተፈወሰች።

²³ኢየሱስ ወደ ምክራብ አለቃው ቤት እንደ ደረሰ የሐዘን እምቢልተኞችንና የሚንጫጫውን ሕዝብ አይቶ፣ ²⁴“ዛር በሉ፤ ልጅቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም” አላቸው፤ እነርሱ ግን ሳይቀበሉት። ²⁵ሕዝቡም ከወጣ በኋላ ወደ ውስጥ ገብቶ እጁን ያዘ፤ ልጅቱም ተነሥታ ቆመች። ²⁶ወሬውም በአካባቢው ሁሉ ተሰራጨ።

የዐይነ ስውሮቹና የድዳው መፈወስ

²⁷ኢየሱስም ከዚያ እንደ ሄደ ሁለት ዐይነ ስውሮች፣ “የዳዊት ልጅ ሆይ፤ ማረን” በማለት እየጮኹ ተከተሉት።

²⁸ዐይነ ስውሮቹም ኢየሱስ ወደ ገባበት ቤት ተከትለው ገቡ፤ ኢየሱስም፣ “ዐይናችሁን ላበራላችሁ እንደምችል ታምናላችሁ?” ሲል ጠየቃቸው።

እነርሱም፣ “አዎን፤ ጌታ ሆይ፤” ብለው መለሱለት።

²⁹ከዚያም ኢየሱስ ዐይናቸውን ዳስሶ፣ “እንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ” አላቸው።

30 ዐይናቸውም በራ፤ ኢየሱስም፤ “ይህን ማንም እንዳያውቅ” ብሎ በጥብቅ አስጠ ነቀቃቸው።³¹ እነርሱ ግን ወጥተው በአ ካባቢው ሁሉ ስለ ኢየሱስ አወሩ።

³² ከዚያም ሲወጡ፤ በጋኔን የተያዘ ድዳ ሰው ወደ እርሱ አመጡ።³³ ጋኔኑ ከወጣ ለት በኋላ ድዳው መናገር ጀመረ፤ ሕዝ ቡም ተደንቀው፤ “እንዲህ ያለ ነገር በእስ ራኤል ምድር ታይቶ አያውቅም” አሉ።

³⁴ ፈረሳውያን ግን፤ “አጋንንትን የሚያወ ጣው፤ በአጋንንት አለቃ ነው” አሉ።

ሠራተኞች ጥቂቶች ናቸው

³⁵ ኢየሱስ በምክርብቻቸው እያስተማረ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምሥራች እየሰበከ እንዲሁም ደዌንና ሕመምን ሁሉ እየፈወሰ በከተሞቹና በመንደሮቹ ዞረ።

³⁶ ሕዝቡም እረኛ እንደሌለው በግ ተጨን ቀውና ተመልካች የለሽ ሆነው ባዩ ጊዜ አዘነላቸው።

³⁷ ደቀ መዛሙርቱንም እንዲህ አላቸው፤ “መከሩ ብዙ ነው፤ የመከሩ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው፤³⁸ ስለዚህ የመከሩ ጌታ፤ ወደ መከሩ ሠራተኞችን እንዲልክ ለምኑት።”

የዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት መላክ

10፡2-4 ተጓ ምብ - ማር3፡16-19፤ ሉቃ6፡14-16፤ ዮሐ1፡13
10፡9-15 ተጓ ምብ - ማር 6፡8-11፤ ሉቃ 9፡3-5፤ 10፡4-12
10፡19-22 ተጓ ምብ - ማር 13፡1-13፤ ሉቃ 21፡12-17
10፡26-33 ተጓ ምብ - ሉቃ 12፡2-9
10፡34፡35 ተጓ ምብ - ሉቃ 12፡51-53

10 ኢየሱስ ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛ ሙርት ወደ እርሱ ጠርቶ ርኩሳን መናፍቅትን እንዲያወጡ፤ ደዌንና ሕማ ምን ሁሉ እንዲፈውሱ ሥልጣንን ሰጣቸው።

² የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስም የሚከተ ለው ነው፡- መጀመሪያ ጴጥሮስ የተባለው ስምያንና ወንድሙ እንደርያስ፤ የዘብዴ ምስ ልጅ ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ፤ ³ ፊልጶስና በርቶሎሜዎስ፤ ቶማስና ቀረጥ ሰብሳቢው ማቴዎስ፤ የአልፍዮስ ልጅ ያዕ ቆብና ታዴምስ የተባለው ልብድዮስ፤ ⁴ ቀን ደዌው፤ ስምያንና በኋላ ኢየሱስን አሳልፎ የሰጠው አስቆ ሮቱ ይሁዳ።

⁵ እነዚህን ዐሥራ ሁለቱን ኢየሱስ እንዲህ ከሚል ትእዛዝ ጋር ላካቸው፤ “ወደ አሕ ዛብ አትሂዱ፤ ወደ ሳምራውያንም ከተማ አት ግቡ።⁶ ይልቁንስ የእስራኤል ቤት ወደ ሆኑት ወደ ጠፉት በጎች ሂዱ። ገሄዳ ችሁም፤ መንግሥት ሰማያት ቀርባለች፣ በላችሁ ስበኩ።⁸ በሽተኞችን ፈውሱ፤ መታንን አስሁ። ለምጻሞችን፤ አንዱ፤ አጋንንትን አስወጡ፤ በነጻ የተቀበላችሁት

9፡30 ማቴ8፡4
9፡31 ቀ*26ማር7፡36
9፡32 ማቴ4፡24፤ 12፡22-24
9፡33 ማር2፡12
9፡34 ማቴ12፡24
9፡35 ማቴ4፡23
9፡36 ዞ*27፡17፤ 1፡7
1፡7
1፡7
34፡5፤ 6፡ዘ4፡10፡2፤ ማቴ14፡ 14፤15፡32፤ ማር8፡2
9፡37 ሉቃ10፡2፤ ዮሐ4፡35
10፡1 ማቴ4፡23፤ ማር3፡13-15፡6፤7፤ ዮሐ4፡35
10፡4 ማቴ26፡14-16፤25፡47፤27፡3፤ማር 14፡10፤ዮሐ6፡71፤ 12፡4፤13፡2፤26፡27፤ሐ ሥ1፡16
10፡5 1፡7
16፡24፤ 2፡7
17፡24፤ ሉቃ9፡52፤ 10፡33
1፡7
16፡2
፡4
4፡26፤39፡40፤ 8፡48፤ሐ*8፡5፤25
10፡6 ኤር50፡6፤ ማቴ15፡24
10፡7 ማቴ3፡2

10፡9 ሉቃ22፡35
10፡10 1ጠዮ5፡18
10፡12 1ሳጦ25፡6
10፡14 ነሀ5፡13፤ ማር6፡11፤ሉቃ9፡5፤ 10፡11
10፡15 ዞ፡18፤20፤ 19፡24፤ማቴ11፡22፤ 24፡12፤36፤ሐ*17፤ 31፤2፡ጸ፡2፤6፡9፤13፤7፤ 1፡ሐ4፡17፤ ይሁ6፡7
10፡16 ሉቃ10፡3፤ ሐ*20፡29፤1፡ቆሮ 14፡20
10፡17 ማቴ5፡22፤ 23፡34፤ማር13፡9፤ ሐ*5፡40፤22፡19፤ 26፡11
10፡18 ሐ*25፤ 24-26
10፡19 ዞ4፡12
10፡20 ሉቃ12፡11፤ 12፤ሐ*4፡8
10፡21 ቀ*35፡36፤ ማክ7፡6፤ማር13፡12
10፡22 ማቴ24፡13፤ ማር13፡13፤ ሉቃ21፡19፤ ዮሐ15፡21፤ ራእ2፡10
10፡23 ሉቃ17፡30
10፡24 ዮሐ13፡16
10፡25 ማር3፡22

ንም በነጻ ስጡ።⁹ በመቀነታችሁ ወርቅም ሆነ ብር ወይም መዳብ አትያዙ።¹⁰ ለመን ገዳችሁም ከረጢት፤ ትርፍ እጅ ጠባብ ወይም ጫማ ወይም በትር አትያዙ፤ ለሠ ራተኛ የዕለት ጥርሱ ይገባዋልና።

¹¹ “ወደ አንድ ከተማ ወይም መንደር ስትገቡ ሊቀበላችሁ ፈቃደኛ የሆነ ሰው ፈልጋችሁ በቤቱ ዕረፉ፤ እስክትወጡም ድረስ በዚያው ቁይ።¹² ወደ ማንኛውም ሰው ቤት ስትገቡ ሰላምታ አቅርቡ።¹³ ቤቱም የሚገባው ሆኖ ከተገኘ፤ ሰላማችሁ ይድረ ሰው፤ የማይገባው ከሆነ ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመለስላችሁ።¹⁴ ማንም ሰው ሊያስተናግዳችሁ ወይም የምትናገሩትን ሊሰማ ፈቃደኛ ካልሆነ፤ ከቤቱ ወይም ከከተማው ስትወጡ የእግራችሁን ትቢያ አራግፋችሁ ውጡ።¹⁵ እውነት እላችኋለሁ፤ በፍርድ ቀን በዚያች ከተማ ከሚደር ሰው ቅጣት ይልቅ በሰዶምና በገሞራ የሚ ደርሰው ይቀላል።

¹⁶ እንደ በጎች በተኩሳም መካከል እልካችኋለሁ፤ ስለዚህ እንደ እባብ ብል ያች እንደ ርግብ የዋሃን ሁኑ።¹⁷ ሰዎች ይዘው ለፍርድ ወደ ሸንጎ ያቀርቧችኋል፤ በምክርብቻቸውም ይገርፏችኋል፤ ስለዚህ ከእነርሱ ተጠንቀቁ።¹⁸ በእኔ ምክንያት ወደ ገዢዎች ወደ ነገሥታት ትውስጫ ላችሁ፤ በእነርሱና በአሕዛብም ፊት ምስ ክር ትሆናላችሁ።¹⁹ በምትያዙበትም ጊዜ ምን እንናገራለን፤ ምንስ እንመልሳለን ብላችሁ አትጨነቁ፤ በዚያን ጊዜ የምት ናገሩት ይሰጣችኋል፤²⁰ በእናንተ የሚና ገረው የሰማዩ አባታችሁ መንፈስ እንጂ እናንተ አይደላችሁምና።

²¹ “ወንድም ወንድሙን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፤ አባትም ልጁን፤ ልጆች በወላጆቻቸው ችው ላይ ያምፃሉ፤ ያስገድሏቸዋልም።²² ስለ ስሜ ሰዎች ሁሉ ይጠሏችኋል፤ ነገር ግን እስከ መጨረሻ የሚጸና እርሱ ይድ ናል።²³ በአንድ ስፍራ ሲያሳድዱችሁ ወደ ሌላ ሸቮ፤ እውነት እላችኋለሁ፤ የእስራኤል ልን ከተሞች ሳታዳርሱ የሰው ልጅ ይመጣል።

²⁴ “ደቀ መዛሙር ከመምህራ፤ ሎሌም ከጌታው አይበልጥም፤²⁵ ደቀ መዛሙር መምህራን፤ ሎሌም ጌታውን ከመሰለ ይበ ቃዋል። ባለቤቱን ‘ብዌልዜቡል’ ካሉት ቤተ ሰዎችንም እንዴት አብልጠው አይሏ ቸውም!

²⁴ ቀንናዩ የሚለው ቃል አራማይክ ሲሆን፤ ቀንናውያን የተባሉት በዚያን ጊዜ የርምን መንግሥት የሚቃወሙ የፖለቲካ ቡድን አባላት ነበሩ።
²⁵ የሚረኩ ቃል የሚደ ከሐዌጽ ጋር ብቻ የተያያዘ ሳይሆን የቆዳ በሽታዎችን የመለከታል

26። ስለዚህ አትፍሯቸው፤ የተሸፈነ መግለጡ፤ የተደበቀ መውጣቱ አይቀርምና። 27 በጨለማ የምንግራችሁን በብርሃን አውሩት፤ በጆሮአችሁ የሰማችሁትን በአደባባይ አውጁት፤ 28 ሥጋን መግደል እንጂ ነፍስን መግደል የማይችሉትን አትፍሩ፤ ይልቁንስ ነፍስንና ሥጋን በገሃም ማጥፋት የማይቻለውን ፍሩ። 29 በአንድ ሳንቲም^ሀ ከሚሸጡት ሁለት ድንቢጦች አንዲቷ እንኳ ያለ አባታችሁ ፈቃድ ምድር ላይ አትወድቅም። 30 የራስ ጠጥራችሁ እንኳ አንድ ሳይቀር የተቈጠረ ነው። 31 ስለዚህ አትፍሩ፤ ከብዙ ድንቢጦች ይልቅ ዋጋችሁ የከበረ ነው።

32። በሰው ፊት ለሚመሰክርልኝ፤ እኔም በሰማይ ባለው አባቴ ፊት እመሰክርለታለሁ፤ 33 ነገር ግን በሰው ፊት የሚክደኝን፤ እኔም በሰማይ ባለው አባቴ ፊት እክደዋለሁ።

34። እኔ የመጣሁት ሰላምን በምድር ለማስፈን አይምሰሳችሁ፤ ሰይፍን እንጂ ሰላምን ለማውረድ አልመጣሁም። 35 እኔ የመጣሁት “ ልጅን ከአባት፤

ሴት ልጅን ከእናቷ ምራትንም ከዐማቷ ለመለዩየት ነው፤

36 የሰው ጠላቶቼ፤ የገዛ ቤተ ሰዎቹ ይሆናሉ።”

37። ከእኔ ይልቅ እናቱን ወይም አባቴን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባም፤ ከእኔ ይልቅ ወንድ ልጅን ወይም ሴት ልጅን የሚወድ ለእኔ ሊሆን አይገባም። 38 መስቀሉን ተሸክሞ የማይከተለኝ የእኔ ሊሆን አይገባውም። 39 ሕይወቱን ሊያድን የሚፈልግ ያጠፋታል፤ ሕይወቱን ስለ እኔ አሳልፎ የሚሰጥ ግን ያገኛታል።

40። እናንተን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔንም የሚቀበል የላክኝን ይቀበላል። 41 ነቢይን በነቢይ ስም የሚቀበል የነቢይን ዋጋ ያገኛል፤ ጻድቅንም በጻድቅ ስም የሚቀበል የጻድቅን ዋጋ ያገኛል። 42 ስለዚህ እውነት እላችኋለሁ፤ ማንም ሰው ከእነዚህ ከታናናሾች ለአንዱ ደቀ መዝሙራ በመሆኑ አንድ ጸዋ ቀዝቃዛ ውሃ ቢሰጠው ዋጋውን አይደግም።”

መጥምቁ የሐንስ ወደ ኢየሱስ የላከው ጥያቄ

11፡2-19 ተጓ ምሳ - ለቃ 7፡18-35

11 ኢየሱስ ለዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዝሙርቱ ትእዛዙን ሰጥቶ ከጨረሰ በኋላ ለማስተማርና ለመስበክ ወደ ገሊላ ከተሞች^ሀ ሄደ።

2። የሐንስ በእስር ቤት ሆኖ ክርስቶስ በማድረግ ላይ ያለውን ነገር በሰማ ጊዜ፤

10፡26 ማር4፡22፤ ሉቃ8፡17
10፡28 ሉቃ8፡12፡13፤ ፀሐ10፡31
10፡30 1ሳጣ፡14፡45፤ 2ሳጣ፡14፡11፤ 1ሃገ1፡52፤ ሉቃ21፡18፤ ሐሥ27፡34
10፡31 ማቴ6፡26፤ 12፡12
10፡32 ሮሜ10፡9
10፡33 ማር8፡38፤ 2ጢግ2፡12
10፡35 ቍ21
10፡36 ሚክ7፡6
10፡37 ሉቃ14፡26
10፡38 ማቴ16፡24፤ ሉቃ14፡27
10፡39 ዮሐ12፡25
10፡40 ዘፀ16፡8፤ ማቴ18፡5፡ሉቃ9፡48፤ 10፡16፤ ዮሐ12፡44፤ 13፡20፤ ገላ4፡14
10፡42 ምሳ14፡31፤ 19፡17፤ ማቴ25፡40፤ ማር9፡41፤ ሐሥ10፡4፤ ፀሐ6፡10
11፡1 ማቴ7፡28
11፡2 ማቴ3፡1፤ 14፡3

11፡3 መዘ18፡26፤ ዮሐ11፡27፤ ፀሐ10፡37
11፡5 ኢሳይ54፡6፤ 61፡1፤ ማቴ15፡31፤ ሉቃ4፡18፡19
11፡6 ማቴ13፡21፤ 26፡31
11፡7 ማቴ3፡1
11፡9 ማቴ14፡5፤ 21፡26፤ ሉቃ1፡76፤ 7፡26
11፡10 ሚል3፡1፤ ማር1፡2፤ ዮሐ3፡28፤ ሉቃ7፡27
11፡13 ሉቃ16፡16
11፡14 ሚል4፡5፤ ማቴ17፡10-13፤ ማር9፡11-13፤ ሉቃ1፡17፤ ዮሐ1፡21
11፡15 ማቴ13፡9፤ 43፤ ማር4፡23፤ ሉቃ14፡35፤ ራእ2፡7
11፡18 ማቴ3፡4፤ ሉቃ1፡15
11፡19 ማቴ9፡11

ደቀ መዝሙርቱን ወደ እርሱ ልኮ፤ 3። “ይመጣል ተብሎ የሚጠበቀው አንተ ነህ? ወይስ ሌላ እንጠብቅ?” ሲል ጠየቀ። 4 ኢየሱስም፤ እንዲህ ብሎ መለሰላቸው፤ “ሄዳችሁ የምትሰሙትንና የምታዩትን ለየሐንስ ንገሩት፤ 5 ዕውሮች ያያሉ፤ አንካ ሶች ይራመዳሉ፤ ለምጻዎች^ሀ ይነጻሉ፤ ደን ቆሮታችን ይሰማሉ፤ ሙታን ይነሣሉ፤ ለድዥችም የምሥራች እየተሰበከ ነው፤ 6 በእኔ የማይሰናከልም ብፁዕ ነው።”

7 የሐንስ ደቀ መዝሙርት ከሄዱ በኋላ፤ ኢየሱስ ለሕዝቡ ስለ የሐንስ እንዲህ ሲል ተናገረ፤ “ወደ ምድረ በዳ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ሽምቡቆ በነሳስ ሲወዛወዝ? 8 ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ባሚረ ልብስ ያጌጠ ሰው? ባሚረ ልብስ ያጌጡ በነገሥታት ቤት አሉላችሁ! 9 ታዲያ ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይ ልታዩ? አዎን፤ ከነቢይም የሚ በልጥ ነው። 10 እንዲህ ተብሎ የተጻፈለት እርሱ ነው፤

“ በፊትህ መንገድህን ያዘጋጅልህ ዘንድ፤ ከአንተ አስቀድሜ መልእክተኞቹን እልክለሁ።”

11 እውነት እላችኋለሁ፤ ከሴት ከተወለዱት መካከል እንደ መጥምቁ የሐንስ ያለ አል ተነሣም፤ ሆኖም በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል። 12 ከመጥምቁ የሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ መንግሥተ ሰማይ በብዙ ትገፋለች፤ የሚያገኛትም ብርቱዎች ናቸው፤ 13 ነቢያትም፤ የሙሴ ሕግም ሁሉ እስከ የሐንስ ድረስ ትንቢት ተናግረዋልና። 14 እንግዲህ ልትቀበሉት ከፈቀዳችሁ ይመጣል የተባለው ኤልያስ እርሱ ነው። 15 ሰሚጆሮ ያለው ይሰማ።

16። ይህን ትውልድ በምን ልመስለው? በገበያ ተቀምጠው ንደኞቻቸውን እንዲህ እያሉ የሚጣሩ ልጆችን ይመስላሉ።

17። “ዋሽንት ነፋንላችሁ፤ አልጨፈራችሁም፤ ሙሽ አወረድንላችሁ፤ አላለቀሳችሁም”

18 የሐንስ ከመብልና ከመጠጥ ተቈጥሶ በመምጣቱ፤ ‘ጋኔን አለበት’ ይሉታልና። 19 የሰው ልጅ እየበላና እየጠጣ መጣ፤ እነርሱም፤ ‘በልቶ የማይጠግብ፤ ጠጪ እንዲሁም የቀረጥ ሰብሳቢዎችና የጎጠ አተኞች

^ሀ29 ግሪኩ አንድ አሳሪዎች ይላል
^ሀ1 ግሪኩ ወደ ከተሞቻቸው ይላል
^ሀ5 የግሪኩ ቃል የግድ ከለምጽ ጋር ብቻ የተያያዘ ሳይሆን የተለያዩ የቆዳ ስብስቦችንም ያመለክታል

ወዳጅ፣ አሉት። ጥበብ ግን በሥራዎ ጸደቀች።”

ንስሐ ስላልገቡ ከተሞች የተነገረ ወዮታ

11:21-23 ተጓ ምብ - ሉቃ 10:13-15

²⁰ከዚያም ኢየሱስ ብዙውን ታምራት ያደረገባቸው ከተሞች ንስሐ ባለመግባታቸው እንዲህ ሲል ወቀሳቸው፤ ²¹“ወዮልሽ ኮራዚን፤ ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ፤ በእናንተ የተደረገው ታምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን ኖሮ፤ ገና ድሮ ማቅ ለብ ሰው፤ ዐመድ ነንሰው ንስሐ በገቡ ነበር። ²²ስለዚህ እላችኋለሁ፤ በኖርድ ቀን ከእናንተ ይልቅ ለጢሮስና ለሲዶና ቅጣቴ ይቀልሳቸዋል። ²³አንቺም ቅርናህም ወደ ሰማይ ከፍ ከፍ ማለት ፈላጊሽ? ነገር ግን ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ፤ በአንቺ የተደረገው ታምራት በሰዶም ቢደረግ ኖሮ፤ እስከ ከዛሬ በቆየኝ ነበር። ²⁴ስለዚህ እልሻለሁ፤ በኖርድ ቀን ከአንቺ ይልቅ ቅጣቴ ለሰዶም ይቀልሳታል።”

ክርስቶስ የሚሰጠው ዕረፍት

11:25-27 ተጓ ምብ - ሉቃ 10:21-22

²⁵በዚያን ጊዜ ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ፤ ይህን ከጥበበኞችና ከወዋቂዎች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥሳቸው አመሰግንሃለሁ፤ ²⁶አዎን አባት ሆይ፤ ይህ በፊትህ በጎ ፈቃድህ ሆኖ ተገኝቶአልና።

²⁷“ሁሉ ነገር ከአባቴ ተሰጥቶኛል፤ ከአብ ሌላ ወልድን የሚያውቅ የለም፤ ከወልድና ወልድ ራሱ ፈቅዶ ከሚገልጥላቸው ሌላ አብን የሚያውቅ የለም።

²⁸እናንተ ሽክም የከበዳችሁና የደከማችሁ ሁሉ ወደ እኔ ኑ፤ እኔም ዕረፍት እሰጣችኋለሁ። ²⁹ቀንበሬን ተሸከሙ፤ ከእኔም ተማና፤ እኔ በልቤ የዋህና ትሑት ነኝና፤ ለነፍሳችሁም ዕረፍት ታገኛላችሁ። ³⁰ቀንበሬ ልዝብ ሽክሜም ቀላል ነውና።

ሰንበትን ስለ ማክበር

12:1-8 ተጓ ምብ - ማር 2:23-28፤ ሉቃ 6:1-5
12:9-14 ተጓ ምብ - ማር 3:1-6፤ ሉቃ 6:6-11

12 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእህል ዕርሻ ውስጥ አለፈ፤ ደቀ መዛሙርቱም ስለ ራባቸው እሸት ቀጥፈው ይበሉ ጀመሩ። ²ፈራሳውያንም ይህን አይተው፤ “እነሆ፤ ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ቀን መደረግ የሌለበትን እያደረጉ ነው” አሉት።

³እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ዳዊትና አብረውት የነበሩት ሰዎች በተራቡ ጊዜ

11:21 ኢል3:4፤ አሞ1:9፤ዮ3:5-9፤ ማቴ15:21፤ማር3:8፤ 6:45፤8:22፤ ሉቃ6፤ 17:9፤10፤ዮሐ1:44፤ 12:21፤ሐሥ12:20

11:22 ቀ* 24፤ ማቴ 10:15፤ 11:23 ኢሳ44:13-15፤ማቴ4:13፤ 11:24 ማቴ10:15፤ 11:25 ማቴ13:11፤ 16:17፤ሉቃ22:42፤ 23:34፤ዮሐ11:41፤ 12:27፤28፤ 1ቆጥ 1:26-29

11:27 ማቴ28:18፤ ዮሐ3:35፤10:15፤ 17:25፤26

11:28 ዘ033፤14፤ ዮሐ7:37

11:29 መዘ116:7፤አ.ር6፤16፤ዮሐ13፤15፤ፈ.ል2፤5፤1ጴጥ2፤21፤1ዮሐ2፤6

11:30 1ዮሐ5:3
12:1 ዘ823፤25

12:2 ቀ* 10፤ዘ0
20:10፤23፤12፤ዘ8
5፤14፤ሉቃ13፤14፤ 14:3፤ዮሐ5፤10፤17፤23፤ 9:16

12:3 1ሳሙ-21:6

12:4 ዘሌ24፤5፤9

12:5 ዘዮሐ28፤9፤10፤ ዮሐ7፤22፤23

12:6 ቀ* 41፤42

12:7 ሆሴ6፤6፤ጫካ 6፤6-8፤ማቴ9፤13

12:8 ማቴ8፤20

12:10 ቀ* 2፤ማር 3፤2፤12፤13፤ሉቃ 11፤54፤14፤1፤20፤20

12:11 ሉቃ14፤5

12:12 ማቴ6፤26፤ 10፤31

12:14 ዘዮ37፤18፤ መዘ71፤10፤ማቴ 26፤4፤27፤1፤ማር3፤6፤ ሉቃ6፤11፤ዮሐ5፤18፤ 7፤1፤19፤11፤53

12:15 ማቴ4፤23
12:16 ማቴ8፤4
12:17 ማቴ1፤22
12:18 ማቴ3፤17፤ ዮሐ3፤34
12:21 ኢሳ42፤1-4

እርሱ ምን እንዳደረገ አላነበባችሁምን? ⁴ወደ እግዚአብሔር ቤት ገባ፤ ለካህናት እንጂ ለእርሱም ሆነ አብረውት ለነበሩት ያልተፈቀደውን የተቀደሰ ኅብስት በላ። ⁵ወይስ ካህናት ሰንበትን ሽረው በቤተ መቅደስ ውስጥ ሥራ ቢውድ በደል እንደ ማይሆንባቸው ከእራት ሕግ አላነበባችሁም? ⁶ነገር ግን እላችኋለሁ፤ ከቤተ መቅደስ የሚበልጥም በዚህ አለ። ⁷ከመሥዋዕት ይልቅ ምሕረትን እወዳለሁ፤ የሚለው ቃል ምን ማለት እንደ ሆነ ብታውቁ ኖሮ፤ በንጹሐን ላይ ባልፈረዳችሁ ነበር። ⁸የሰው ልጅ የሰንበት ጌታ ነውና።”

⁹ከዚያ ስፍራ ዕልፍ ብሎ በመሄድ ወደ ምክገራባቸው ገባ፤ ¹⁰በዚያም አንድ እጁ ሽባ የሆነ ሰው ነበር፤ ኢየሱስን ሊከሱት ምክንያት ፈልገው፤ “በሰንበት ቀን መፈወስ ተፈቅዶአል?” ብለው ጠየቁት።

¹¹እርሱም፤ “ከእናንተ መካከል የአንዱ ሰው በግ በሰንበት ቀን ጥድንድ ቢገባበት በጉን ከገባበት ጥድንድ ጎትቶ አያጠጣው ምን? ¹²ታይያ ሰው ከሰማ እጅግ አይበልጥምን? ስለዚህ በሰንበት ቀን በጎ ማድረግ ተፈቅዶአል” አላቸው።

¹³ከዚያም ሰውየውን፤ “እጅህን ዘርጋ” አለው፤ ሰውየውም እጁን ዘረጋ፤ እንደ ሌላኛውም እጁ ደህና ሆነለት። ¹⁴ፈራሳው ያን ግን ከዚያ ወጣ ብለው ኢየሱስን እንዴት እንደሚገድሉት ተማከሩ።

እግዚአብሔር የመረጠው አገልጋይ

¹⁵ኢየሱስ ሐሳባቸውን አውቆ ከዚያ ዘወር አለ። ብዙ ሕዝብም ተከተለው፤ ሕመም ተኛችን ሁሉ ፈወሰ፤ ¹⁶ማንነቱን ለማንም እንዳይናገሩ አዘዛቸው። ¹⁷ይህም የሆነው በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ትንቢት ይፈጸም ዘንድ ነው፤

18 “እነሆ የመረጥሁት፤ የምወደውና በእርሱ ደስ የሚለኝ አገልጋዬ፤

መንፈሴን በእርሱ ላይ አኖራለሁ፤ እርሱም ለአሕዛብ ፍትሕን ያውጃል።

¹⁹እይጨቃጨቅም ወይም አይጮኸም፤ ድምፁም በአደባባይ አይሰማም።

²⁰ፍትሕን ለድል እስኪያበቃ ድረስ፤ የተቀጠቀጠውን ሽምቆ አይሰብርም፤ የሚጠፈውንም የጣፍ ክር አያጠፋም።

²¹አሕዛብ በስሙ ተስፋ ያደርጋል።”

¹⁶ ወይም አንድ ነገር፤ ቀ* 41 እና 42 ይመ

ኢየሱስ በአጋንንት ሥልጣን አጋንንትን ያወጣል መባሉ

12:25-29 ተጓ ምብ - ግር 3:23-27፣ ሉቃ 11:17-22
22፤ ከዚህ በኋላ በጌን ተይዞ ማየትና መናገር የማይችል ሰው ወደ እርሱ አመጡ፤ ኢየሱስም ፈወሰው፤ ሰውየውም ማየትና መናገር ችለ። 23 ሕዝቡም ሁሉ ተደንቀው፤ “ይህ ሰው የዳዊት ልጅ ይሆንን?” አለ።

24፤ ገር ግን ፈረሳውያን ይህን በሰሙ ጊዜ፤ “ይህ ሰው አጋንንትን የሚያወጣው በአጋንንት አለቃ በብዔልዜቡል ብቻ መሆን አለበት” አለ።

25፤ ኢየሱስም ሐሳባቸውን ዐውቆ እንዲህ አላቸው፤ “እርስ በእርሱ የተከፋፈለ መንግሥት ሁሉ ይወድቃል፤ እርስ በእርሱም የተከፋፈለ ከተማ ወይም ቤት አይጸናም።

26፤ ሰይጣንም ሰይጣንን የሚያስወጣ ከሆነ፤ እርስ በእርሱ ተለያይቷል ማለት ነው፤ እንዲህ ከሆነ ደግሞ መንግሥቱ እንዴት ጸንቶ ሊቆም ይችላል? 27፤ እኔ አጋንንትን የማስወጣው በብዔልዜቡል ከሆነ፤ ልጆቻችሁ በምን ሊያስወጧቸው ነው? ስለዚህ ልጆቻችሁ ይፈርዱላችኋል። 28፤ ገር እኔ አጋንንትን የማስወጣው በእግዚአብሔር መንፈስ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ መጥታለች።

29፤ “ወይስ አንድ ሰው ወደ ጎይለኛ ሰው ቤት ገብቶ ንብረቱን ለመዝረፍ ቢፈልግ፤ አስቀድሞ ያንን ጎይለኛ ሰው ሳያስር እንዴት አድርጎ ይሳካለታል?”

30፤ “ከእኔ ጋር ያልሆነ ሁሉ ይቃወማል፤ ከእኔም ጋር የማይሰበስብ ሁሉ ይበትናል። 31፤ ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ገጢአት መሥራትና የስድብ ቃል ሁሉ መናገር ለሰዎች ይቅር ይባላላቸዋል፤ ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚነገር የስድብ ቃል ይቅር አይባልም። 32፤ ማንም ሰው በሰው ልጅ ላይ የሚናገረው ክፉ ቃል ይቅር ይባላል፤ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚናገረው ክፉ ቃል ግን በዚህም ሆነ በወዲያኛው ዓለም ይቅር አይባልም።

33፤ “ዛፍ ሁሉ በፍሬው ስለሚታወቅ፤ መልካም ፍሬ እንድታገኙ መልካም ዛፍ ይነሱችሁ፤ መጥፎ ዛፍ ቢኖራችሁ ግን መጥፎ ፍሬ ታገኛላችሁ። 34፤ እናንተ የእፍኝት ልጆች፤ እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ መልካም ነገር መናገር እንዴት ትችላላችሁ? በልብ ውስጥ የሞላውን አንደበት ይናገረዋልና። 35፤ መልካም ሰው በልቡ ካከማቸው መልካም ነገር ስን ነገር ያወጣል፤ ክፉ ሰውም በልቡ ካከማቸው ክፉ ነገር

12:22 ማቴ4:24
12:23 ማቴ9:27
12:24 ማቴ9:34፣ ማር3:22
12:25 ማቴ9:4
12:26 ማቴ4:10
12:27 ሉቃ24፣ ሐሥ 19:13
12:28 ማቴ3:2
12:30 ማር9:40፣ ሉቃ11:23
12:31 ማር3:28፣ 29፣ ሉቃ12:10
12:32 ማር10:30፣ ሉቃ20:34፣ 35፣ ኤፌ 1:21፣ ቲቶ2:12፣ ፀብ6:5
12:33 ማቴ7:16፣ 17፣ ሉቃ6:43፣ 44
12:34 ማቴ3:7፣ 15፣ 18፣ 23፣ 33፣ ሉቃ 6:45

12:37 ኢዮ15:6፣ ምሳ10:14፣ 18፣ 21፣ ዮሶ3:2
12:38 ማቴ16:1፣ ማር8:11፣ 12፣ ሉቃ11፣ 16፣ ዮሐ21:18፣ 14፣ 48፣ 6፣ 30፣ 1ቆ፣ 1:22
12:39 ማቴ16:4፣ ሉቃ11:29
12:40 ማቴ8:20፣ 16:21
12:41 ዮና1:2፣ 3፣ 5
12:42 ነግ10:1፣ 2ኪና9:1
12:45 2ጴጥ2:20
12:46 ማቴ1:18፣ 2፣ 11፣ 13፣ 14፣ 20፣ 13፣ 55፣ ሉቃ1:43፣ 2፣ 33፣ 34፣ 48፣ 51፣ ዮሐ2:15፣ 12፣ 7፣ 35፣ 19፣ 25፣ 26፣ ሐሥ1:14፣ 1ቆ፣ 9፣ 5፣ 17፣ 1፣ 19

መጥፎ ነገር ያወጣል። 36፤ ገር ግን እላችኋለሁ፤ ሰዎች ስለ ተናገሩት ከንቱ ቃል ሁሉ በፍርድ ቀን ይጠየቁበታል። 37፤ ምክንያቱም ከቃል የተነሣ ትጽድቃለሁ፤ ከቃልም የተነሣ ይፈረድብሃልና።

ማረጋገጫ ምልክት ስለ መሻት

12:39-42 ተጓ ምብ - ሉቃ 11:29-32
12:43-45 ተጓ ምብ - ሉቃ 11:24-26

38፤ ከዚያም አንዳንድ የአይሁድ ሃይማኖት መምህራንና ፈረሳውያን፤ “መምህር ሆይ፤ ከአንተ ታምራዊ ምልክት ማየት እንፈልጋለን” አሉት።

39፤ እርሱ ግን መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክትን ይጠይቃል፤ ነገር ግን ከነቢዩ ዮናስ ምልክት በስተቀር ሌላ ምልክት አይሰጠውም። 40፤ ዮናስ በዓሣ ዐንበሪ ሆኖ ውስጥ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት እንደ ቈዩ፤ እንዲሁ የሰው ልጅ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት በምድር ሆኖ ውስጥ ይቈያል። 41፤ ዩንዌ ሰዎች በፍርድ ዕለት ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ እነርሱ በዮናስ ስብከት ንስሐ ገብተዋልና፤ እነሆ፤ ከዮናስ የሚበልጥ እዚህ አለ። 42፤ በፍርድ ዕለት የደቡብ ንግሥት ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድበታለች፤ የሰሎሞንን ጥበብ ለመስማት ከምድር ዳርቻ መጥታለችና። እነሆ፤ ከሰሎሞን የሚበልጥ እዚህ አለ።

43፤ “ርኩስ መንፈስ ከሰው ከወጣ በኋላ ዕረፍት ለማግኘት ውሃ በሌለበት ደረቅ ቦታ ይንከራተታል፤ የሚሻውን ዕረፍት ግን አያገኝም። 44፤ ከዚያም፤ ‘ወደ ነበርሁበት ቤት ተመልሼ ልሂድ’ ይላል፤ ሲመለስም ቤቱ ባይሆን፤ ጸድቶና ተዘጋጅቶ ያገኘዋል። 45፤ ከዚያም ይሂድና ከራሱ የባሉ ሌሎች ሰባት ክፉ መናፍስት ይዞ ይመጣል፤ እነርሱም ሰውየው ውስጥ ገብተው ይኖራሉ። የዚያም ሰው የኋለኛው ሁኔታ ከፊተኛው የከፋ ይሆናል። በዚህ ክፉ ትውልድም ላይ እንዲሁ ይሆንበታል።”

የኢየሱስ እናትና ወንድሞች

12:46-50 ተጓ ምብ - ግር 3:31-35፣ ሉቃ 8:19-21

46፤ ኢየሱስ ለሕዝቡ ሲናገር ሳለ፤ እናቱና ወንድሞቹ ሊያነጋግሩት ፈልገው በውጭ ቆመው ነበር። 47፤ አንድ ሰውም፤ “እነሆ፤ እናትህና ወንድሞችህ ሊያነጋግሩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል” አለው።⁰

48፤ ኢየሱስም፤ “እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነማን ናቸው?” ሲል መለሰለት። 49፤ በእጁም ወደ ደቀ መዛሙርቱ እያመለከተ

⁰47 አንዳንድ ትርጉሞች ይህን ጥቅስ ይዘላሉ

እንዲህ አለ፤ “እናቴና ወንድሞቼ እነዚህ ናቸው፤ ⁵⁰በሰማይ ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፤ ወንድሜ፤ እናቴና እናቴም ነው።”

የዘራው ምሳሌ

13፡1-15 ተጓ ምብ - ማር 4፡1-12፤ ሉቃ 8፡4-10
13፡16-17 ተጓ ምብ - ሉቃ 10፡23-24
13፡18-23 ተጓ ምብ - ማር 4፡13-20፤ ሉቃ 8፡11-15

13 በዚያኑ ቀን ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ በባሕሩ ዳር አጠገብ ተቀመጠ። ²ብዙ ሕዝብም ስለ ከበወው በባሕሩ ዳር ትቶአቸው ጀልባ ላይ ወጥቶ ተቀመጠ። ³ብዙ ነገሮችን በምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፤ “አንድ ገበሬ ዘር ሊዘራ ወጣ፤ ሳኪ ራም ሳለ፤ አንዳንድ ዘር መንገድ ዳር ወደቀ፤ ወፎችም መጥተው ለቅመው በሉት።” ⁵አንዳንድ ዳንዱ ዘር ዐፈሩ ስለ በሆነ፤ ድንጋያማ መሬት ላይ ወደቀ፤ ዐፈሩ ስለ ስለ ሆነም ፈጥኖ በቀለ። ⁶ነገር ግን ፀሐይ ሲመታው ጠወለገ፤ ሥር ባለመስደዱም ደረቀቀ። ⁷አንዳንዱም ዘር በእሾሽ መካከል ወደቀ፤ እሾሹም አደገና በታያውን አንቆ አስቀረው፤ ⁸ሌላው ዘር ደግሞ በጥሩ መሬት ላይ ወደቀ፤ ፍሬም አፈራ፤ አንዱ መቶ፤ አንዱ ሥልሳ፤ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ። ⁹ሰማ ጆሮ ያለው ይስማ!!”።

¹⁰ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው፤ “ለምን ለሕዝቡ በምሳሌ ትናገራለህ?” አሉት።

¹¹እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ለእናንተ የመንግሥተ ሰማይን ምስጢር ማወቅ ተሰጥቶአችኋል፤ ለእነርሱ ግን አልተሰጣቸውም።” ¹²ላለው ይጨመርለታል፤ ይበዛለትማል፤ ከሌለው ግን ያ ያለው እንኳ ይወስድበታል። ¹³ስለዚህ እንዲህ በማለት በምሳሌ የምንግራቸው ለዚህ ነው፤

“እያየ ስለማያዩ፤

እየሰሙ ስለማይሰሙ ወይም ስለማያስተውሉ ነው።

¹⁴እንዲህ ተብሎ የተነገረው የኢሳይያስ ትንቢት በእነርሱ ይፈጸማል፤

“ መስማትንስ ትሰማላችሁ፤ ነገር ግን አታስተውሉም፤ ማየትንም ታያላችሁ፤ ነገር ግን ልብ አትሉም።”

¹⁵የሕዝቡ ልብ ደንድኖአልና፤ ጆሮአቸውም አይሰማም፤ እንዳያዩም ዐይናቸውን ጨናነዋል፤

ይህ ባይሆን ኖሮ፤ በዐይናቸው አይተው፤ በጆሮአቸው ሰምተው፤ በልባቸውም አስተውለው፤

12፡50 ማቴ6፡10፤ ዮሐ15፡14
13፡1 ቀ36፤ ማቴ 9፡28
13፡2 ሉቃ5፡3
13፡8 ዘፍ26፡12
13፡9 ማቴ11፡15
13፡11 ማቴ3፡2፤ 11፡25፤16፡17፤19፤ 11፡ፆሐ6፡65፤ 1፡ፎር 2፡10፡14፤ ቁ41፡27፤ 1፡ፆሐ2፡20፡27
13፡12 ማቴ25፡29
13፡13 ዘፍ29፡4፤ ኢር5፡21፤ሕዝ12፡2
13፡14 ቀ35፤ ማቴ1፡22
13፡15ኢሳ6፡9፤10፤ ዮሐ12፡40፤ክሥ28፡26፡27፤ሮዘ1፡8

ወደ እኔ በተመለሱና በፈወሰኋቸው ነበር።” ¹⁶የእናንተ ዐይኖች ስለሚያዩ፤ ጆሮዎቻችሁም ስለሚሰሙ ግን የተባረኩ ናቸው። ¹⁷እውነት እላችኋለሁ፤ ብዙ ነቢያትና ብዙ ጻድቃን እናንተ የምታዩትን ለማየትና የምትሰሙትንም ለመስማት ተመኝተው ነበር፤ ግን አልሆነላቸውም።

¹⁸“እንግዲህ የዘራውን ምሳሌ ስሙ፤ ¹⁹የእግዚአብሔርን መንግሥት ቃል ስምቶ ከማ ያስተውል ከማንኛውም ሰው ልብ ውስጥ ክፉው መጥቶ የተዘራውን ዘር ይነጥቃል። ይህ እንግዲህ በመንገድ ዳር የተዘራው ዘር ነው።” ²⁰በደንጋያማ መሬት ላይ የተዘራው፤ ቃሉን ስምቶ ወዲያውኑ በደስታ የሚቀበለውን ሰው ይመስላል። ²¹ነገር ግን ሥር መስደድ ባለመቻሉ ብዙ አይቆይም፤ በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት ሲመጣ ወዲያውኑ ይሰናከላል። ²²በእሾሽ መካከል የተዘራው ዘር ቃሉን ስምቶ ለዚህ ዓለም በመጨነቅና በብልጽግና ሐሳብ በመታለል ታንቆ ያላፈራውን ሰው ይመስላል። ²³በጥሩ መሬት ላይ የተዘራው ዘር ግን ቃሉን ስምቶ የሚያስተውለውን ሰው ይመስላል፤ በእርግጥም ፍሬ ያፈራል፤ አንዱ መቶ፤ አንዱ ሥልሳ፤ አንዱም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ።”

የእንክርዳዱ ምሳሌ

²⁴ኢየሱስም ሌላ ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፤ “መንግሥተ ሰማይ በዕርሻው ቦታ ጥሩ ዘር የዘራን ሰው ትመስላለች።” ²⁵ነገር ግን ሰው ሁሉ ተኝቶ ሳለ፤ ጠላቱ መጥቶ በስንዴው መካከል እንክርዳድ ዘርቶ ሄደ። ²⁶ስንዴው በቅሎ ማፍራት ሲጀምር እንክርዳዱም አብር ብቅ አለ።

²⁷“የዕርሻው ባለቤት አገልጋዮችም ወደ እርሱ ቀርበው፤ ‘ቤታ ሆይ፤ በዕርሻህ ቦታ ጥሩ ዘር ዘርተህ አልነበረምን? እንክርዳዱ ከየት መጣ?’ አሉት።”

²⁸“እርሱም፤ ‘የጠላት ሥራ ነው’ አላቸው።”

አገልጋዮቹም፤ ‘እንክርዳዱን ሄደን እንድንንቅለው ትፈልጋለህ?’ ብለው ጠየቁት።

²⁹“እርሱ ግን፤ ‘አይሆንም፤ ምክንያቱም እንክርዳዱን እንንቅላለን ስትሉ ስንዴውንም አብራችሁ ልትንቅሉ ትችላላችሁ።”

³⁰ተወአቸው፤ እስከ መከር ጊዜ አብረው ይደጉ። በዚያን ጊዜ አጫጆቹን እንክርዳዱን አስቀድማችሁ ንቀሉ፤ በእሳትም እንዲቃጠል በየነደው እስሩት፤ ስንዴውን ግን ስብስባችሁ በጉተራዬ ክተቱ እላችኖለሁ” አላቸው።

13፡16 ማቴ16፡17
13፡17 ዮሐ8፡56፤ ዕብ11፡13፤ 1፡ጥ10-12
13፡19 ማቴ4፡23፤ 5፡37
13፡21 ማቴ11፡6፤ 26፡31
13፡22ማቴ19፡23፤ 1ጢሞ6፡9፤10፡17
13፡23 ቀ8
13፡24 ቀ31፡33፤ 45፡47፤ማቴ18፡23፤ 20፡1፤22፡2፤25፡1፤ ማር4፡26፡30
13፡30 ማቴ3፡12

የሰናፍጭና የእርሾ ምሳሌ

13:31-32 ተጓ ምብ - ማር 4:30-32፤
13:31-33 ተጓ ምብ - ሉቃ 13:18-21

³¹ሌላ ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፤ “መንግሥተ ሰማይ አንድ ሰው ወስዶ በዕርሻው ቦታ የዘራትን የሰናፍጭ ዘር ትመሰላለች። ³²የሰናፍጭ ዘር ከሌሎች ዘሮች ሁሉ ያነሰች ብትሆንም፤ ሲታደግ ግን ከቀጥቋጦዎች ሁሉ በልጣ፤ የሰማይ ወርቅ መጥተው በቅርንጫፎቿ ላይ እስኪያርፉ ድረስ ዛፍ ትሆናለች።”

³³አሁንም ሌላ ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፤ “መንግሥተ ሰማይ ሴት ወስዳ ሊጡ በሙሉ እስኪሰካ ድረስ በሦስት መስፈሪያዎ ዱቄት ውስጥ በመደባለቅ የሸሸገችውን እርሾ ትመስላለች።”

³⁴አያሱስ ለሕዝቡ ይህን ሁሉ በምሳሌ ተናገረ፤ ምሳሌም ሳይጠቀም የነገራቸው አንድም ነገር አልነበረም። ³⁵በዚህም በነቢዩ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ተፈጸመ፤

“አፌን በምሳሌ እከፍታለሁ፤
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተሰወረውንም እናገራለሁ።”

የእንክርዳዱ ምሳሌ ትርጉም

³⁶ከዚያም ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ። ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀርበው፤ “በዕርሻው ውስጥ ስላለው እንክርዳድ የተናገርኸውን ምሳሌ ትርጉም ንገረን” አሉት።

³⁷እርሱም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ጥሩውን ዘር የዘራው የሰው ልጅ ነው፤ ³⁸ዕርሻውም ይህ ዓለም ነው፤ ጥሩው ዘር የእግዚአብሔርን መንግሥት ልጆች ያመለክታል፤ እንክርዳዱም የክፉው ልጆች ናቸው። ³⁹ዘር ቶት የሄደው ጠላትም ዲያብሎስ ነው፤ መከፍ የዓለም መጨረሻ ሲሆን፤ አጫጆቹም መላእክት ናቸው።

⁴⁰እንክርዳዱ ተነቅሎ በእሳት እንደሚቃጠል ሁሉ በዓለም መጨረሻም እንዲሁ ይሆናል። ⁴¹የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፤ እነርሱም ለጎጠኢት ምክንያት የሆኑትን ክፉ የሚያደርጉትን ሁሉ ለቅመው ከመንግሥቱ ያወጣሉ። ⁴²ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት ወደ እቶን እሳት ይጥሏቸዋል። ⁴³በዚያን ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት እንደ ፀሐይ ያበራሉ። ሰሚ ጆሮ ያለው ይስማ።

የተደበቀ ሀብትና የዕንቁው ምሳሌ

⁴⁴መንግሥተ ሰማይ በዕርሻ ውስጥ የተደበቀ ሀብት ትመስላለች፤ አንድ ሰው ባገኛት ጊዜ መልሶ ሸሸጋት፤ ከመደሰቱም

13:31 ፉ*24፤
ማቴ17:20፤
ሉቃ17:6
13:32
መዝ104:12፤
ሕዝ17:23፤31:6፤
ጳጳ4:12
13:33 ፉ*24፤
ዘፍ 18:6፤19:5፤9
13:34 ዮሐ16:25
13:35 ፉ*14፤
መዝ 78:2፤
ማቴ1:22፤ ሮሜ
16:25፤26፤
1ቆሮ 2:7፤ኤፌ3:9፤
ቊላ 1:26
13:36 ማቴ15:15
13:37 ማቴ8:20
13:38 ዮሐ8:44፤
45፤1ዮሐ3:10
13:39 ኢል3:13፤
ማቴ24:3፤28:20፤ ራ
እ14:15
13:41 ማቴ8:20፤
24:31
13:42 ማቴ8:12
13:43 ጳጳ12:13፤
ማቴ11:15
13:44 ፉ*24፤
ኢሳ 55:11፤
ማቴ19:21፤
ፊል 3:7:8

13:45 ፉ*24
13:47 ፉ*24፤ማቴ
22:10
13:49 ማቴ25:32
13:50 ማቴ8:12
13:53 ማቴ7:28
13:54 ማቴ4:23፤
7:28
13:55 ማቴ12:46፤
ሉቃ3:23፤ዮሐ6:42
13:57 ሉቃ4:24፤
ዮሐ4:44፤6:61
14:1 ማር8:15፤
ሉቃ3:1፤19:9፤7:7፤
13:31፤23:7:8፤
ሐሥ4:27፤12:1

የተነሣ ሄዶ፤ ያለውን ሁሉ በመሸጥ ያንን የዕርሻ ቦታ ገዛ።
⁴⁵እንዲሁም መንግሥተ ሰማይ ውብ ዕንቁ የሚፈልግ ነጋዴ ትመስላለች፤ ⁴⁶እጅግ ውድ የሆነ ዕንቁ ባገኘም ጊዜ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጠ ገዛው።

የመረቡ ምሳሌ

⁴⁷“ደግሞም መንግሥተ ሰማይ ወደ ባሕር ተጥሎ የዓሣ ዓይነቶችን የያዘ መረብ ትመስላለች፤ ⁴⁸ዓሣ አጥማጆቹ የመረቡ ሲሞላላቸው ኅትተው ወደ ባሕሩ ዳር አወጡት፤ ከዚያም ተቀምጠው ጥሩ ጥሩውን እየለዩ በቅርጫት ውስጥ ጨመሩ፤ መጥፎ መጥፎውን ግን ጣሉት። ⁴⁹በዓለም መጨረሻም ልክ እንደዚሁ ይሆናል፤ መላእክት መጥተው ጎጠኢተኞችን ከጻድቃን በመለየት፤ ⁵⁰ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት ወደ እቶን እሳት ይጥሏቸዋል።”

⁵¹አያሱስ፤ “ይህ ሁሉ ገብቷችኋል?” አላቸው።

እነርሱም፤ “አዎን” አሉት።

⁵²እርሱም፤ “ስለዚህም የመንግሥተ ሰማይን ምስጢር የተረዳ ማንኛውም የእራት ሕግ መምህር፤ ከከበረ ሀብቱ ክምችት አዲሱንም አሮጌውንም የሚያወጣ ባለንብረት ይመስላል” አላቸው።

በገዛ አገሩ ያልተከበረው ነቢይ

13:54-58 ተጓ ምብ - ማር 6:1-6

⁵³አያሱስ እነዚህን ምሳሌዎች እንደ ጨረሰ፤ ከዚያ ስፍራ ተነሥቶ ሄደ፤ ⁵⁴ወደ ገዛ አገሩ መጣ፤ በምክራባቸውም ሕዝቡን ያስተምር ጀመር። እነርሱም በመገረም እንዲህ አሉ፤ “ይህ ሰው ይህን ጥበብና እነዚህን ታምራት የማድረግ ኅይል ከየት አገኘ? ⁵⁵ይህ የአናጢው ልጅ አይደለምን? የእናቱስ ስም ማርያም አይደለምን? ወን ድሞቹስ የዕቆብ፤ የሴፍ፤ ስምያንና ይሁዳ አይደሉምን? ⁵⁶እኅዮቹስ ከእኛው ጋር አይደሉምን? ታዲያ ይህ ሰው ይህን ሁሉ ከወዴት አገኘው?” ⁵⁷ስለዚህም ሳይቀበሉት ቀሩ።

አያሱስ ግን፤ “ነቢይ የማይከበረው በራሱ አገርና በራሱ ቤት ነው እንጂ በሌላ ቦታ ይከበራል” አላቸው። ⁵⁸ባለማመናቸውም ምክንያት ብዙ ታምራትን በዚያ አላደረገም።

የመጥምቁ ዮሐንስ መሞት

14:1-12 ተጓ ምብ - ማር 6:14-29

14 በዚያን ጊዜ የአራተኛው ክፍል ገዥ የክረው፤ ሄሮድስ ስለ አያሱስ
³³ ምናልባት 22 ሊትር ያህል

ዝና ሰማ፤ ²ባለሚሎቹንም፤ “እንዲህ ከሆነ መጥምቁ ዮሐንስ ከሞት ተነሥቶ መጥቶአል ማለት ነው፤ ይህ ሁሉ ድንቅ ታምራት በእርሱ የሚደረገውም ለዚህ ነው” አላቸው።

³ቀደም ሲል ሄሮድስ፣ በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት በሄሮድያዳ ምክንያት ዮሐንስን አስይዞ ወሀኒ አስገብቶት ነበር። ⁴ምክንያቱም ዮሐንስ፣ “እርሷን እንድታገባ ሕግ አይፈቅድልህም” ይለው ነበር። ⁵ሄሮድስም ዮሐንስን ሊገድለው ፈልጎት ሕዝቡ እንደ ነቢይ ይመለከተው ስለ ነበር ፈራ።

⁶ሄሮድስ የልደቱን ቀን ሲያከብር፣ የሄሮድያዳ ልጅ በዘፈን ደስ ሰሰላችው፣ ገየምትጠይቀውን ሁሉ ሊሰጣት በመሐላ ቃል ገባላት። ፩ልጅቷም በእናቷ ተመክራ፣ “የመጥምቁ ዮሐንስን ራስ በሳሕን ላይ አድርገህ አሁኑኑ ስጠኝ” አላቸው። ⁹በዚህ ጊዜ ንጉሡ አዘነ፣ ይሁን እንጂ ስለ መሐላውና ከእርሱ ጋር ስለነበሩ እንግዶች ሲል ጥያቄዎ እንዲፈጸምላት አዘዘ። ¹⁰ልኮም በወሀኒ ውስጥ እንዳለ የዮሐንስን ራስ አስቆረጠ። ¹¹የተቆረጠውንም ራስ በሳሕን ላይ አድርገው ለልጅቱ ሰጧት፤ ልጅቱም ወስዳ ለእናቷ ሰጠች። ¹²የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትም አስከፊነትን ወስደው ቀበሩት፤ ከዚያም ሄደው የሆነውን ለኢየሱስ ነገሩት።

ኢየሱስም አምስት ሺህ ሰዎችን በታምር መገባ

14:13-21 ተጓ ምብ - ማር 6:32-44፤ሉቃ9:10-17፥ዮሐ6:1-13
14:13-21 ማጣ - ማቴ 15:32-38

¹³ኢየሱስ የሆነውን ነገር በሰማ ጊዜ፣ ከነበረበት ተነሥቶ ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ በጀልባ ሄደ። ሕዝቡም ይህን ሰምተው፣ ከየከተማው በእግር ተከተሉት።

¹⁴ኢየሱስም ከጀልባው ሲወርድ ብዙ ሕዝብ አይቶ ራራላቸው፤ ሕመምተኞቻቸውንም ፈወሰላቸው።

¹⁵እየመሸ በመሄዱም ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው፣ “ይህ ስፍራ ምንም የማይገኝበት ምድረ በዳ ነው፤ ጊዜው እየመሸ ስለሆነ፣ ወደ መንደሮች ሄደው የሚበሉት ምግብ እንዲገዙ ሕዝቡን አሰናብት” አሉት።

¹⁶ኢየሱስ ግን፣ “መሄድ አያስፈልጋቸውም፤ የሚበሉትን እናንተ ስጧቸው” አላቸው።

¹⁷እነርሱም፣ “በዚህ ያለን አምስት እንጂ ራና ሁለት ዓሣ ብቻ ነው” አሉት።

¹⁸እርሱም፣ “እስቲ ያለውን ወደ እኔ አምጡት” አላቸው። ¹⁹ከዚያም ሕዝቡ በግሩ ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ፤ አምስቱን እንጂራና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ዓይኑን ወደ

14:2 ማቴ3:1
14:3 ማቴ4:12፣ 11:2፤ሉቃ3:19;20
14:4 ዘሌ18:16፣ 20:21
14:5 ማቴ11:9
14:10 ማቴ17:12
14:12 ሐሥ8:2
14:14 ማቴ4:23፣ 9:36
14:17 ማቴ16:9
14:19 1ሳሙ9:13፣ ማር8:6፣ ሉቃ9:16;24;30፣ ሐሥ24:2;20:7;11፣ 27;35፤1ቆር10:16፣ 1ጢጥ4:4

ሰማይ በማቅናት አመስግኖና ባርኮ እንጀራውን ቁረስ፣ ለደቀ መዛሙርቱም ሰጠ። እነርሱም ለሕዝቡ ሰጡ። ²⁰ሁሉም በልተው ጠገቡ፣ ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ የተረፈውን ቍርስራሽ ማራ ሁለት መሰብሰሙሉ አነሡ። ²¹የበሉትም ከሴቶችና ከሕፃናት ሌላ አምስት ሺህ ወንዶች ያህሉ ነበር።

ኢየሱስ በባሕር ላይ በእግሩ ሄደ

14:22-33 ተጓ ምብ - ማር 6:45-51፣ ዮሐ 6:15-21፣ 14:34-36 ተጓ ምብ - ማር 6:53-56

²²ወዲያውኑ ደቀ መዛሙርቱ በጀልባ ተሳፍረው ወደ ማዶ እንዲቀድሙት አዘዛቸውና እርሱ ሕዝቡን ለማሰናበት ወደኋላ ቀረጉት አለ። ²³ሕዝቡን ካሰናበተ በኋላም ለመጸለይ ብቻውን ወደ ተራራ ወጣ፤ በጨለመም ጊዜ ብቻውን በዚያው ነበር። ²⁴በዚያ ጊዜ ጀልባዋ ባሕሩን ዘልቃ” እየተጓዘች ሳለች ነፋስ ተነሥቶ በማዕበል ትንገላታ ጀመር።

²⁵ከሌሊቱ በአራተኛው ክፍል ኢየሱስ በባሕሩ ላይ እየተራመደ ደቀ መዛሙርቱ ወዳለበት መጣ። ²⁶ደቀ መዛሙርቱም በባሕሩ ላይ እየተራመደ ሲመጣ ባይት ጊዜ ፈሩ፤ እነርሱም፣ “ምትሆኑት ነው!” በማለት በፍርሃት ጮኹ።

²⁷ኢየሱስም ወዲያውኑ፣ “አይዞአችሁ፤ እኔ ነኝ አትፍሩ” አላቸው።

²⁸ጴጥሮስም፣ “ይታ ሆይ፤ አንተ ከሆን ህስ፣ በውሃው ላይ እየተራመድሁ ወደ አንተ እንድመጣ እዘዘኝ” አለው።

²⁹እርሱም፣ “ና” አለው።

ጴጥሮስም፣ ከጀልባው ወርዶ በውሃው እየተራመደ ወደ ኢየሱስ አመራ። ³⁰ነገር ግን የነፋሱን ኅይል ባየ ጊዜ ፈራ፤ መስጠምም ሲጀምር፣ “ይታ ሆይ፤ አድነኝ!” ብሎ ጮኹ።

³¹ኢየሱስም ወዲያውኑ እጁን ዘርግቶ ያዘውና፣ “አንተ እምነት የጐደለህ፤ ለምን ተጠራጠርህ?” አለው።

³²ጴጥሮስና ኢየሱስ ጀልባው ላይ እንደ ወጡ ነፋሱ ጸጥ አለ። ³³ከዚያም በጀልባው ውስጥ የነበሩት፣ “በእውነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ” ብለው ሰገዱለት።

ፊውስ በጌንሴሬጥ

³⁴ባሕሩን ከተሻገሩ በኋላ ጌንሴሬጥ ወደ ተባለ ቦታ ደረሱ። ³⁵የግሪዎቹም ኢየሱስ መሆኑን ባወቁ ጊዜ፣ በዙሪያው ወዳለ አካባቢ ሁሉ መልእክት ላኩ፣ የታመሙትን

14:23 ሉቃ3:21
14:26 ሉቃ24:37
14:27 ጳጌ10:12፣ ማቴ9:2፤17:7፣ 28:10፤ሉቃ1:13;30፣ 2፤10፤ሐሥ18:9፣ 23;11፤ራእ1:17
14:31 ማቴ6:30
14:33 መዝ27:ማቴ4:3

²⁴ ግሪኩ *ጠቁ ምዕራፍ* ይላል

ሁሉ ወደ እርሱ በማስመጣት፤ ³⁶በሽተኞቹ የልብሱን ጫፍ ብቻ ይነኩ ዘንድ እንዲፈቅድላቸው ለመነት፤ የነኩትም ሁሉ ተፈወሱ።

የፈሪሳውያን ወግ

15:1-20 ተጓ ምብ - ማር 7:1-23

15 ከዚያም ከኢየሱሳሌም የመጡ ፈሪሳውያንና የአራት ሕግ መምህራን ወደ ኢየሱስ ቀርበው፤ ²“ደቀ መዛሙርትህ የአባቶችን ወግ የሚሾሩት ለምን ድነው? ምግብ ሲበሉት እጃቸውን አይታጠቡም” አሉት።

³ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እናንተስ ለወጋችሁ ስትሉ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትሽራላችሁ? ⁴እግዚአብሔር፤ ‘አባትህንና እናትህን አክብር፤ በአባቱ ወይም በእናቱ ላይ ክፉ ቃል የሚናገር ይገደል’ ብሎ ሲያዝ፤ ⁵እናንተ ግን፤ ማንም ሰው አባቱን ወይም እናቱን፤ ‘ላደርግላችሁ የሚገባውን ማንኛውንም ነገር ለእግዚአብሔር መባ አድርጌ አቅርቤ አለሁ’ ቢላቸው፤ ⁶አንድ ሰው ይህን ካደረገ ዘንድ አባቱን ወይም እናቱን አክብሮአል’ ትላላችሁ። ስለዚህ ለወጋችሁ ብላችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ትሽራላችሁ። ⁷እናንተ ግብዘት፤ ኢሳይያስ ስለ እናንተ እንዲህ ብሎ በትንቢት የተናገረው ትክክል ነው፤

⁸ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል፤

ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው፤

⁹በከንቱ ያመልኩኛል፤

ትምህርታቸውም የሰው ሥርዓት ነው።”

¹⁰ሕዝቡን ወደ እርሱ ቀረብ እንዲሉ አድርጎ እንዲህ አላቸው፤ “ስሙ አስተውሉም፤ ¹¹ሰውን የሚያረክሰው ከአፉ የሚወጣው እንጂ ወደ አፉ የሚገባው አይደለም።”

¹²ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው፤ “ፈሪሳውያን ያልኸውን ሰምተው እንደተቈጡ አወቅህ?” አሉት።

¹³እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፤ “የሰማዩ አባቴ ያልተከለው ተክል ሁሉ ይነቀሳል።

¹⁴ተወአቸው፤ እነርሱ ፅውዮችን የሚመሩ ፅውር መሪዎች ናቸው፤ ፅውር ፅውርን ቢመራ ሁለቱም ተያይዘው ገደል ይገባሉ።”

¹⁵ጴጥሮስም፤ “ምሳሌውን አስረዳን” አለው።

¹⁶እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “እናንተም እስካሁን አላስተዋላችሁም ማለት ነውን?

¹⁷በአፍ የሚገባ ሁሉ ወደ ሆድ ዘልቆ፤

14:36 ማቴ9:20
15:2 ሉቃ11:38
15:4 ዘጠ20:12፤
21:17፤ዘሌ20:9፤
ዘዳ5:16፤ኤፊ6:2
15:9 ኢሳ29:13፤
ሚል2:2፤ቶላ2፤
20:22
15:11 ቍ18፤
ሐሥ 10:14፤15
15:13 ኢሳ60:21፤
61:3
15:14 ማቴ23:16፤
24፤ሉቃ6:39፤ሮሚ
2፤19
15:15 ማቴ13:36
15:16 ማቴ16:9

ከዚያም ወደ ውጪ እንደሚወጣ አታውቁምን? ¹⁸ከአፍ የሚወጣ ግን ከልብ ይመነጫል፤ ሰውንም የሚያረክሰው ይህ ነው፤ ¹⁹ክፉ ሐሳብ፤ ነፍስ መግደል፤ ማመንዘር፤ ዝሙት፤ መስረቅ፤ በሐሰት መመስከርና ስም ማጥደፍ ከልብ ይመነጫልና። ²⁰ሰውን የሚያረክሱ እነዚህ ናቸው እንጂ እጅን ሳይታጠቡ መብላት ሰውን አያረክሰም።”

የከነዓናዊቷ ሴት እምነት

15:21-28 ተጓ ምብ - ማር 7:24-30

²¹ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። ²²አንዲት ከነዓናዊት ሴት ከዚያ አካባቢ በመውጣት ወደ ኢየሱስ መጥታ፤ “ጌታ ሆይ፤ የጻዊት ልጅ፤ ራራልኝ፤ ልጄ በርኩስ መንፈስ ተይዛ በጣም ትወቃያለች” ብላ ጮኸች።

²³እርሱ ግን አንድም ቃል አልመለሰላትም፤ በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው፤ “እየተከተለችን ትጮኻለችና ብታሰናብታትስ?” ብለው ጠየቁት።

²⁴እርሱም፤ “የተላክሁት ከእስራኤል ቤት ሆነው ወደ ጠፉት በጎች ብቻ ነው” አለ።

²⁵ሴትዋም እግሩ ላይ ወድቃ፤ “ጌታ ሆይ፤ ርዳኝ” አለች።

²⁶እርሱም መልሶ፤ “የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መወርወር አይገባም” አላት።

²⁷እርሷም፤ “አምን ጌታ ሆይ፤ ውሾችም እኮ ከጌታቸው ማዕድ የወዳደቀውን ፍርፋሪ ይበላላሉ” አለችው።

²⁸በዚህ ጊዜ ኢየሱስ፤ “አንቺ ሴት እም ነትሽ ታላቅ ነው እንደ ፈለግኸው ይህንልሽ” አላት። ልጇም ከዚያ ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰች።

²⁹ኢየሱስ ከዚያ ተነሥቶ በገሊላ ባሕር አጠገብ ወዳለው ስፍራ በመሄድ ወደ ተራራ ወጥቶ ተቀመጠ። ³⁰ቀጥሮ ብዙ የሆነ ሕዝብም አንካሳችን፤ ዐይነ ስውሮችን፤ ሽባዎችን፤ ዲዳዎችን እንዲሁም ሌሎች ብዙዎችን ሕመምተኞች ይዘው ወደ እርሱ በማምጣት በእግሩ ሥር አስቀመጧቸው፤ እርሱም ፈወሳቸው። ³¹ሕዝቡም ዲዳው ሲናገር፤ ሽባው ደህና ሲሆን፤ አንካሳው ቀጥብሎ ሲሄድ፤ ዐይነ ስውሩም ሲያይ ተመልክተው ተደነቁ፤ የእስራኤልንም አምላክ አመሰገኑ።

ኢየሱስ አራት ሺህ ሰዎች በታምር መገባ

15:29-31 ተጓ ምብ - ማር 7:31-37
15:32-39 ተጓ ምብ - ማር 8:1-10
15:32-39 ማመ - ማቴ 14:13-21

³²ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ፤

15:18 ማቴ12:34
፤ሉቃ6:45፤ዮሐ3:6
15:19 ዓላ5:19-21
15:20 ሮሚ14:14
15:21 ማቴ11:21
15:22 ማቴ4:24፤
9:27
15:24 ማቴ10:6፤
23፤ሮሚ15:8
15:25 ማቴ8:2
15:28 ማቴ9:22
15:30 ማቴ4:23
15:31 ማቴ9:8

“ሕዝቡ ከእኔ ጋር ሦስት ቀን ስለሆናቸውና የሚበሉት ስለሌላቸው አዝንላቸዋለሁ፤ በመንገድ ላይ በራብ ዝለው እንዳይወድቁ ጠማቸውን ልሰዳቸው አልፈኝ ድም።” አለ።

³³ ደቀ መዛሙርቱም፣ “በዚህ ምንም በሌለበት ምድረ ቡዳ ይህንን ሁሉ ሕዝብ ለማብላት በቂ እንጀራ ከየት እናገኛለን?” በማለት መለሱለት።

³⁴ ኢየሱስም፣ “ለመሆኑ ስንት እንጀራ አላችሁ?” ሲል ጠየቀ።

እነርሱም፣ “ሰባት እንጀራና ጥቂት ትናንሽ ዓሣ አሉት።”

³⁵ እርሱም ሕዝቡን መሬት ላይ እንዲቀመጡ አዘዛቸው፤ ³⁶ ሰባቱን እንጀራና ዓሣውን ይዞ ካመሰገነ በኋላ ቁርሶ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፤ እነርሱም ለሕዝቡ አከፋፈሉ። ³⁷ ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ ደቀ መዛሙርቱም የተረፈውን ቀናርስራሽ ሰባት መሶብ ሙሉ አነሡ። ³⁸ የበለ-ትም ከሴቶችና ከሕፃናት ሌላ አራት ሺህ ወንዶች ነበሩ። ³⁹ ኢየሱስ ሕዝቡን ካሰናበተ በኋላ በጀልባ ወደ መጌዶል ሄደ።

ኢየሱስ ከሰማይ ምልክት እንዲያሳይ መጠየቁ

16:1-12 ተገ 7፡10 - ማር 8:11-21

16 ፈረሳውያንና ሰዱቃውያን ወደ ኢየሱስ ቀርበው ሊፈትኑት በመሻት ከሰማይ ምልክት እንዲያሳዩቸው ጠየቁት።

² እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “ምሽት ላይ፣ ሰማይ ስለ ቀላ ብራ ይሆናል፣ ትላላችሁ፤ ³ ንጋት ላይም፣ ሰማይ ቀልቶ አል፣ ከብዶአልም፤ ስለዚህ ዝናብ ይዘን ባል፣ ትላላችሁ። የሰማይን ገጽታ ትለያላችሁ፤ ነገር ግን የዘመኑን ምልክት መለየት አትችሉም። ⁴ ክፉና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይፈልጋል፤ ነገር ግን ከዮናስ ምልክት በስተቀር ሌላ ምልክት አይሰጠውም።” ከዚያም ኢየሱስ ትቶአቸው ሄደ።

የፈረሳውያንና የሰዱቃውያን እርሾ

⁵ ባሕሩን እንደ ተሻገሩም፣ ደቀ መዛሙርቱ እንጀራ መያዝ ረስተው ነበር።

⁶ ኢየሱስም፣ “ልብ በሉ፤ ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠብቁ” አላቸው።

⁷ እነርሱ ግን እርስ በርሳቸው፣ “እንጀራ ስላልያዝን ይሆናል” ተባባሉ።

⁸ ኢየሱስም ሐሳባቸውን አውቆ እንዲህ አላቸው፣ “እናንተ እምነት የጌደላላችሁ፤

15:32 ማቴ9:36
15:36 ማቴ14:19
15:37 ማቴ16:10
16:1 ማቴ12:38፤ ሐሥ4:1
16:3 ሉቃ12:54-56
16:4 ማቴ12:39
16:6 ሉቃ12:1
16:8 ማቴ6:30
16:9 ማቴ14:17-21

እርስ በርሳችሁ እንጀራ ስለ አለመያዛችሁ ለምን ትነጋገራላችሁ? ⁹ አምስቱ እንጀራ ለአምስት ሺህ ሰው በቅቶ ስንት መሶብ ተርፎ እንዳነሣችሁ አታስታውሱምን? ¹⁰ እንዲሁም ሰባቱ እንጀራ ለአራት ሺህ ሰው በቅቶ ስንት መሶብ ተርፎ እንዳነሣችሁ ልብ አላላችሁም ማለት ነውን? ¹¹ ታዲያ የነገርኋችሁ ስለ እንጀራ እንዳልሆነ እንዴት አታስተውሉም? አሁንም ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠንቀቁ።” ¹² በዚህ ጊዜ ያስጠነቀቃቸው እንጀራውስጥ ስለሚጨመረው እርሾ ሳይሆን፣ ከፈረሳውያንና ከሰዱቃውያን ትምህርት መሆኑ ገባቸው።

ጴጥሮስ ስለ ኢየሱስ ማንነት መናገሩ

16:13-16 ተገ 7፡10 - ማር 8:27-29፤ ሉቃ 9:18-20

¹³ ኢየሱስ ፊልጶስ ቂሣርያ ወደተባለው አገር በደረሰ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን፣ “ለመሆኑ ስምች፣ የሰውን ልጅ ማን ነው ይላሉ?” ብሎ ጠየቃቸው።

¹⁴ እነርሱም፣ “አንዳንዶቹ መጥምቁ ዮሐንስ፣ ሌሎች ኤልያስ፣ ሌሎች ደግሞ ኤርምያስ ወይም ከነቢያት አንዱ ነው ይላሉ” አሉት።

¹⁵ እርሱም፣ “እናንተስ እኔን ማን ትሉኛላችሁ?” አላቸው።

¹⁶ ስምዖን ጴጥሮስም፣ “አንተ ክርስቶስ፣ የሕይወት እግዚአብሔር ልጅ ነህ” በማለት መለሰ።

ኢየሱስ ስለሚደርስበት መከራ ተናገረ

16:21-28 ተገ 7፡10 - ማር 8:31-9:1፤ ሉቃ 9:22-27

¹⁷ ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፣ ብፁዕ ነህ፤ ይህን የገለጠልህ በሰማይ ያለው አባቱ እንጂ ሥጋና ደም አይደለም። ¹⁸ አንተ ጴጥሮስ፤ ነህ፤ በዚህ ዐለት ላይ ቤተ ክርስቲያኔን እሠራለሁ፤ የገነነም ደጃችሁ አያሸንፏትም።” ¹⁹ የመንግሥተ ሰማይን መክፈቻዎች እስጥሃለሁ፤ በምድር ያሰርኸው ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የፈታኸው ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።” ²⁰ ቀጥሎም እርሱ ክርስቶስ መሆኑን ለማንም እንዳይናገሩ ደቀ መዛሙርቱን አስጠነቀቃቸው።

²¹ ኢየሱስ ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ዘንድ፣ በዚያም በሽማግሌዎች፣ በካህናት አለቆችና በአራት ሕግ

16:10 ማቴ15:34-38
16:12 ሐሥ4:1
16:14 ማቴ3:1፤ ማር6:15፤ ዮሐ21
16:16 መዛ2:2፤ ኤር10:10፤ ማቴ4:3፤ ሐሥ14:15፤ 2ቆሮ6:16፤ 1ተሰ19፤ 1ጢሞ3:15፤ 3ተሰ10:31፤ 12:22
16:17 ማቴ13:11፤ 1ቆሮ15:50፤ ኤፌ6:12፤ 3ተሰ14
16:18 ዮሐ1:42፤ ኤፌ2:20
16:19 ኢፈ22:22፤ ማቴ18:18፤ ዮሐ20:23፤ ራጳ3:7
16:20 ማር8:30
16:21 መዛ2:6፤ ኢፌ3:3፤ ሆሴ6:2፤ ማቴ12:40፤ 17:22፤ 23፤ 26፤ 67፤ 68፤ 27:1፤ 2፤ 63፤ ማር9:31፤ 1ተሰ34፤ ሉቃ9:22፤ 51፤ 17፤ 25፤ 18:31-33፤ 24፤ 6፤ 7፤ 21፤ 46፤ ዮሐ2፤ 19፤ 18፤ 22፤ 23፤ 19፤ 3፤ ሐሥ2፤ 23፤ 13፤ 13፤ 1ቆሮ15:34

⁹ 2 አንዳንድ የጥንት ቅጂች የቀጥር 2 ከፊልና ቀጥር 3 በሙሉ ወይም ማላቅ ቀጥር 20 ይዩ።
¹⁸ 18 ጴጥሮስ ትርጉሙ ዐለት ማለት ነው።
¹⁹ 19 ወይም ለቆዳጋት አይቻሉም

መምህራን እጅ መከራን ይቀበልና ይገደል ዘንድ፣ በሦስተኛው ቀን ከሞት ይነሣ ዘንድ እንደሚገባው ለደቀ መዛሙርቱ ይገልጽላቸው ጀመር።

ኢየሱስ ስለሚደርስበት መከራ ለሁለተኛ ጊዜ ተናገረ

22 ጴጥሮስም ኢየሱስን ወደ ጌን ሳብ አድርጎ፣ “ጌታ ሆይ፣ እንዲህ ያለ ነገር ፈጽሞ አይድረስብህ” እያለ ይገሥጸው ጀመር።

23 ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ዘወር ብሎ፣ “አንተ ሰይጣን፣ ሂድ ከዚህ! የሰው እንጂ የእግዚአብሔር ነገር በሐሳብህ ስለ ሌላ መሰናክል ሆነህብኛል!” አለው።

24 ከዚያም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፣ “ሊከተለኝ የሚወድ ራሱን ይካድ፣ መስቀሉንም ተሸክሞ ይከተለኝ፤ 25 ነፍሱንም ሊያድን የሚፈልግ ሁሉ ያጠፋታል፤ ነገር ግን ነፍሱን ስለ እኔ የሚያጠፋት ያድናታል። 26 ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ፣ ነፍሱን ግን ቢያጣ ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው በነፍሱ ምትክ ሊከፍለው የሚችለው ዋጋ ምንድን ነው? 27 የሰው ልጅ በአባቱ ክብር ከመላእክት ጋር ይመጣል፤ ለእያንዳንዱም ሰው እንደ ሥራው ዋጋውን ይከፍለዋል። 28 እውነት እሳችኋለሁ፣ እዚህ ከቆሙት ሰዎች መካከል የሰው ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስከ ሚያዩ ድረስ ሞትን የማይቀምሱ አሉ።”

የኢየሱስ መልክ በቅጽበት መቀየር

17:1-8 ተጓ ምብ - ሉቃ 9:28-36
17:1-13 ተጓ ምብ - ማር 9:2-13

17 ከስድስት ቀን በኋላ ኢየሱስ፣ ጴጥሮስንና ያዕቆብን እንዲሁም የያዕቆብን ወንድም ዮሐንስን ወደ አንድ ከፍ ያለ ተራራ ብቻቸውን ይዞአቸው ወጣ።

20 ከዚያም በፊታቸው መልኩ ተቀየረ፣ ፊቱ እንደ ፀሐይ አበራ፣ ልብሱም እንደ ብርሃን አንጸባረቀ። 3 ወዲያውም መሴና ኤልያስ ከኢየሱስ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው።

4 ጴጥሮስም ኢየሱስን፣ “ጌታ ሆይ፣ በዚህ ብንሆን ለእኛ መልካም ነው፣ ፈቃድህ ከሆነ፣ አንድ ለአንተ፣ አንድ ለሙሴ፣ አንድ ለኤልያስ ሦስት ጻዕኖች ልሥራ” አለው።

5 እርሱ እየተናገረ ሳለ፣ ብሩህ ደመና ሸፈናቸው፣ ከደመናውም ውስጥ፣ “በእርሱ ስለ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው፣ እርሱን ስሙት” የሚል ድምጽ ተሰማ።

6 ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሲሰሙ ደን ግጠው በግንባራቸው መሬት ላይ ተደፉ። 7 ኢየሱስም ቀርቦ ነካቸውና፣ “ተነሡ፣ አትፍሩ” አላቸው። 8 ቀና ብለው ሲመለከቱም

16:23 ማቴ4:10
16:24 ማቴ10:38፣ ሉቃ14:27
16:25 ዮሐ12:25
16:27 2ኪፍ6:23፣ ኢዮ34:11 ማ16:2፣ 12፣ኢር17:10፣ሕገ18:20፣ማሐ8:20፣ ሉቃ17:30፣ ዮሐ14:3፣ ሐሥ11:1፣ 1ቆ፣ 1፣7:3፣12-15፣ 2ቆ፣ 5:10፣ 1ተሰ2፣19፣ 4፣16፣ ራጎ1:7፣122:7፣12:20
17:1 ማቴ4:21
17:5 ማቴ3:17፣ ሐሥ3:22፣23

ከኢየሱስ በስተቀር ሌላ ማንንም አላዩም። 9 ከተራራው በመውረድ ላይ ሳሉ ኢየሱስ፣ “የሰው ልጅ ከሞት እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም እንዳትናገሩ” ብሎ አዘዛቸው።

10 ደቀ መዛሙርቱም፣ “ታዲያ የአራት ሕግ መምህራን፣ ኤልያስ አስቀድሞ መምጣት አለበት የሚሉት ለምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት።

11 እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “ኤልያስ በእርግጥ መጥቶ ሁሉንም ነገር ያስተካክላል፤ 12 ነገር ግን እሳችኋለሁ፣ ኤልያስ መጥቶአል፤ ሆኖም የፈለጉትን ነገር አደረጉበት እንጂ አላወቁትም። እንዲሁም የሰው ልጅ በእጃቸው መከራን ይቀበላል።” 13 በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስ የነገራቸው ስለ መጥምቁ ዮሐንስ መሆኑን ተረዱ።

ኢየሱስ የሚጥል በሽታ ያለበትን ልጅ ፈጣኑ

14 ወደ ሕዝቡ እንደ ተመለሱ፣ አንድ ሰው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ በፊቱ ተንበረከከና እንዲህ አለ፤ 15 “ጌታ ሆይ፣ እባክህ ልጄን ማርልኝ፣ በሚጥል በሽታ እጅግ እየተሠቃየ ነው፣ ብዙ ጊዜ እሳት ውስጥ ይወድቃል፣ ውሃ ውስጥም ይገባል። 16 ወደ ደቀ መዛሙርትህ አመጣሁት፣ ነገር ግን ሊፈውሱት አልቻሉም።” 17 ኢየሱስም፣ “አንት የማታምን ጠማማ ትውልድ፣ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ፣ እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ። ልጄን ወደዚህ አምጡት” አለ። 18 ከዚያም ኢየሱስ ጋኔኑን ገሠጸውና ከልጁ ወጣ፣ ልጁም ከዚያች ሰዓት ጀምሮ ዳነ።

19 ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው ወደ ኢየሱስ ቀርበው፣ “እኛ ጋኔኑን ማስወጣት ያልቻልነው ለምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት።

20 እርሱም እንዲህ አላቸው፣ “እምነታችሁ በማንሱ ምክንያት ነው፣ እሳችኋለሁ፣ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ቢኖራችሁ፣ ይህንን ተራራ፣ ከዚህ ተነሥተህ ወደዚያ ነገር ብትሉት ይሄዳል፣ የሚሳናችሁም የደር እድ አይኖርም፤ 21 የዚህ ዓይነቱ ግን በጸሎትና በጾም ካልሆነ በስተቀር አይወጣም።”

22 በገሊላ ተሰባስበው ሳሉ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፣ “የሰውን ልጅ አሳልፈው ለሰዎች ይሰጡታል፤ 23 ይገደሉታልም፤ እርሱም በሦስተኛው ቀን ይነሣል።” ደቀ መዛሙርቱም እጅግ አዘኑ።

ጵ25 የግሪኩ ቃል ትርጉም ሕይወት ወይም ነፍስ ነው፣ ፋ*26 ይመ

17:7 ማቴ14:27
17:9 ማቴ8:20፣ 16:21፣ማር8:30
17:11 ማቴ4:6፣ ሉቃ1:16፣17
17:12 ማቴ11:14፣ 14:3፣10፣16፣21
17:13 ማቴ3:1
17:15 ማቴ4:24
17:20 ማቴ13:31፣ 21:21፣ሉቃ17:6፣ 1ቆ፣13:2
17:22 ማቴ8:20
17:23 ማቴ16:21 ፣ሐሥ2:23፣3፣13

ስለ ቤተ መቅደስ ግብር ክፍያ

24ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ቅፍርናሆም ከደረሱ በኋላ፣ የቤተ መቅደሱ ግብር ተቀ ባዮች ወደ ጴጥሮስ ቀርበው “መምህ ራችሁ ሁለቱን ዲናር የቤተ መቅደስ ግብር አይከፍልምን?” አሉት።

25እርሱም፣ “ይከፍላል እንጂ” አላቸው።

ጴጥሮስ ወደ ቤት እንደ ገባ ኢየሱስ በቅድሚያ፣ “ስምዎን፣ የምድር ነገሥታት ግብር ወይም ቀረጥ የሚቀበሉት ከራሳቸው ልጆች ወይስ ከሌሎች ይመስል ሃል?” አለው።

26ጴጥሮስም፣ “ከሌሎች ነው የሚቀበ ሉት” አለው።

ኢየሱስም እንዲህ አለ፣ “እንግዲያውስ ልጆች ነጻ ናቸው፣ 27ሆኖም እንዳናስቀይ ማቸው ሄደህ መንጠቆህን ወደ ባሕር ጣል፤ መጀመሪያ የምትይዘውን ዓሣ አፋን ስትከፍት የምታገኘውን አንድ እስታቴር በእኔና በአንተ ስም ክፈል።”

በመንግሥተ ሰማያት ከሁሉ የሚበልጥ ማን ነው?

18፡1-5 ተጓ ምብ - ማር 9፡33-37፣ ሉቃ 9፡46-48

18 በዚያ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው፣ “በመንግሥተ ሰማይ ከሁሉ የሚበልጥ ማን ነው?” ብለው ጠየቁት።

2ኢየሱስ አንድ ሕፃን ጠርቶ በመካከላቸው አቆመና እንዲህ አላቸው፣ 3“እውነት እላችኋለሁ፣ ካልተለወጣችሁ እንደ ሕፃናት ካልሆናችሁ ፈጽሞ ወደ መንግሥተ ሰማይ አትገቡም። ፋስሊዚ በመንግሥተ ሰማይ ከሁሉ የሚበልጥ እንደዚህ ሕፃን ራሱን ዝቅ የሚያደርግ ነው።

5“እንደዚህ ያለውንም ሕፃን በስሜ የሚ ቀበል እኔን ይቀበላል። ፊንገር ግን በእኔ ከሚያምኑት ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሰው፣ ከባድ የወፍሬም ድን ጋይ በዐንገቱ ታስሮ ወደ ጥልቅ ባሕር ተጥሎ ቢሰጥም ይሻለዋል። ገይህኛ ዓለም የመሰናክል ምክንያት በመሆኗ ወዮላት! መሰናክል መምጣቱ አይቀርምና፣ ነገር ግን የመሰናክሉ ምክንያት ለሚሆነው ሰው ወዮላት። 8እጅህ ወይም እግርህ ለመሰናክል ምክንያት ቢሆንብህ፣ ቁርጠህ ጣለው፣ ሁለት እጅ ወይም ሁለት እግር ኖሮህ ወደ ዘለዓለም እሳት ከምትጣል፣ አንካሳ ወይም ሽባ ሆነህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል። 9እንዲሁም ዐይኑህ ለመሰናክል ምክንያት ቢሆንብህ፣ አውጥተህ ጣለው፣ ሁለት ዐይን ኖሮህ ወደ ገሃነመ እሳት

17፡24 ዘፀ30፡13
17፡25 ማቴ22፡17-21፣ ሮሜ13፡7
17፡27 ዮሐ6፡61
18፡3 ማቴ3፡2፣ 19፡14፣ 1ጴጥ2፡2
18፡4 ማር9፡35
18፡5 ማቴ10፡40
18፡6 ማቴ5፡29፣ ማር9፡42፣ ሉቃ17፡2
18፡7 ሉቃ17፡1
18፡8 ማቴ5፡29

18፡9 ማቴ5፡22፡29
18፡10 ዘፍ48፡16፣ መዝ34፡7፣ ሐሥ12፡11፣ 15፣ ዕብ1፡14

ከምትጣል፣ አንድ ዐይን ኖሮህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል። 10“ከእነዚህ ከታናናሾች መካከል አንዱን እንዳትንቁ ተጠንቀቁ፣ እሳችኋለሁና፣ በሰማይ ያሉት መላእክታቸው በሰማይ ያለውን የአባቴን ፊት ሁልጊዜ ያያሉ፣ 11የሰው ልጅ የጠፋትን ለማዳን መጥቶአልና።

የጠፋው በግ ምሳሌ

12“እስቲ ንገሩኝ፣ አንድ ሰው መቶ በሳች ቢኖሩትና ከእነርሱም አንዱ ቢጠፋብት ዘጠና ዘጠኙን በተራራ ላይ ትቶ የጠፋውን ለመፈለግ አይሄድምን? 13እውነት እላችኋለሁ፣ የጠፋውን በግ ሲያገኝ፣ ካልጠፋት ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ በዚያ በተገኘው ደስ ይለዋል። 14እንደዚሁም ከእነዚህ ከታናናሾቹ መካከል አንዱ እንኳ እንዲጠፋ በሰማያት ያለው አባታችሁ ፈቃድ አይደለም።

ስለ መቀያየም

15“ወንድምህ ቢበድልህ ሄደህ አንተና እርሱ ብቻ ሆናችሁ ጥፋቱን ንገረው። ቢሰማህ፣ ወንድምህን እንደ ገና የራስህ ታደርገዋለህ። 16ባይሰማህ ግን ቃል ሁሉ በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች ፊት ስለሚጸና፣ አንድ ወይም ሁለት ሰው ይዘህ እነጋግረው። 17እነርሱን ባይሰማ ለቤተ ክርስቲያን ንገር፣ ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማ እንደ አሕዛብና እንደ ቀረጥ ሰብሳቢ ቀጥጠረው።

18“እውነት እላችኋለሁ፣ በምድር ያሰራችሁት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፣ በምድርም የፈታችሁት ሁሉ በሰማይ የተፈታ ይሆናል።

19“ደግሞም እውነት እላችኋለሁ፣ በምድር ላይ ሁለት ሆናችሁ ስለ ምንም ነገር በመስማማት ብትጠይቁ በሰማይ ያለው አባቴ ያደርግላችኋል። 20ሁለት ወይም ሦስት ሆነው በሰማይ በሚሰበሰቡበት መካከል በዚያ እገኛ ለሁና።”

ይቅርታ ስለ ማድረግ

21በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ወደ ኢየሱስ ቀርቦ፣ “ጌታ ሆይ፣ ወንድሜ ቢበድለኝ ስንት ጊዜ ይቅር ልበለው? እስከ ሰባት ጊዜ ነውን? አለው። 22ኢየሱስም “እስከ ሰባ ጊዜ ሰባት እንጂ እስከ ሰባት ጊዜ ብቻ አልህም” አለው።

23“ስለዚህ መንግሥተ ሰማይ፣ በአገልጋዮቹ እጅ የነበረውን ሂሳብ ለመተሳሰብ የፈለገን ንጉሥ ትመስላለች። 24ሂሳቡን ማጣራት እንደ ጀመረም ዐሥር ሺህ ታላ

18፡15 ዘሌ19፡17፣ ሉቃ17፡33፣ 746፡1፣ ያዕ5፡19፡20
18፡16 ዘኅ35፡30፣ ዘ817፡6፣ 19፡15፣ ዮሐ8፡17፣ 2ቆሮ13፡1፣ 1ጠጥ5፡19፣ ዕብ10፡ 28
18፡17ሮሜ16፡17፣ 1ቆሮ6፡1-6
18፡18 ማቴ16፡19፣ ዮሐ20፡23
18፡19 ማቴ7፡7
18፡20 ማቴ28፡20
18፡21 ማቴ6፡14፣ ሉቃ17፡4
18፡22 ዘፍ4፡24
18፡23 ማቴ13፡24፣ 25፡19

፳15 አንጻንድ ትጆች ቢበድልህጠአት በሁራ ይላሉ

ንትጽ ዕዳ ያለበትን አንድ አገልጋይ አቀረቡለት።²⁵ አገልጋዩም ያለበትን ዕዳ መክፈል ስላቃተው እርሱ ራሱ፣ ሚስቱ፣ ልጆቹና ንብረቱ ሁሉ ተሸጠው ዕዳው እንዲከፈል ጌታው አዘዘ።

²⁶ በዚህ ጊዜ አገልጋዩ እግሩ ላይ ወድቆ፣ ‘ታገሰኝ፣ ያለብኝን ዕዳ ሁሉ እከፍልሃለሁ’ ሲል ለመነው።²⁷ ጌታውም አዘነሱትና ማረው፣ ዕዳውንም ትቶለት አሰናበተው።

²⁸ ‘ያ አገልጋይ ከጌታው ፊት እንደ ወጣ አንድ መቶ ዲናርጽ የእርሱ ዕዳ ያለበትን አገልጋይ ባልንጀራውን አግኝቶ እንቅ አድርጎ በመያዝ፣ ‘ያለብህን ዕዳ ክፈለኝ!’ አለው።

²⁹ ባልንጀራው አገልጋይም ከፊቱ ወድቆ፣ ‘ታገሰኝ እከፍልሃለሁ’ ብሎ ለመነው።

³⁰ ነገር ግን ሊታገሠው ፈቃደኛ ስላልነበረ፣ ያለበትን ዕዳ እስኪከፍለው ድረስ ወህኒ ቤት አስገባው።³¹ የሆነውን ነገር ያዩ ሌሎች አገልጋዮችም በጣም አዘኑ፤ ሄደውም ሁኔታውን በሙሉ ለጌታቸው ነገሩት።

³² በዚህ ጊዜ ጌታው አገልጋዩን አስጠርቶ እንዲህ አለው፣ ‘አንተ ክፉ አገልጋይ፣ ስለ ለመንኸኝ ያን ሁሉ ዕዳ ተውሁልህ።³³ እኔ እንደ ማርሁስ አንተም ባልንጀራህን ልትምረው አይገባህም ነበርን?’³⁴ በቀጣም ያለበትን ዕዳ ከፍሎ እስኪጨርስ ድረስ ለአሳሪዎች አሳልፎ ሰጠው።

³⁵ ስለዚህ እያንዳንዳችሁ ወንድሞቻችሁን ከልባችሁ ይቅር ካላላችሁ፣ የሰማዩ አባቴም እንደዚሁ ያደርግባችኋል።”

ስለ መፋታት የቀረበ ጥያቄ

19፡1-9 ተጓ ምግብ-ማር10፡1-12

19 ኢየሱስ ይህን ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ፣ ገሊላን ትቶ ከዮርዳኖስ ማዶ ወዳለው ወደ ይሁዳ አውራጃ ሄደ።² በዙሕዝብም ተከተለው፤ በዚያም ፈወሰቸው።³ ፈሪሳውያንም ሊፈትኑት ቀርበው፣ “ለመሆኑ አንድ ሰው በማንኛውም ምክንያት ሚስቱን መፍታት ተፈቅዶአልን?” ሲሉ ጠየቁት።

⁴ እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ፈጣሪ በመጀመሪያ ወንድና ሴት አድርጎ እንደ ፈጠራቸው አላነበባችሁምን? ⁵ እንዲህም አለ፣ ‘ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፣ ከሚስቱም ጋር ይጣመራል፣ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ’ የተባለው በዚህ ምክንያት አይደለምን? ⁶ ከእነዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ሁለት አይደሉም፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ያጣመረውን ሰው አይለዩው።”

18፡25 ዘሌ25፡39፣ 2፡74፣1፣ሀ5፡5፣8፣ ሉቃ7፡42
18፡26 ማቴ8፡2
18፡35 ማቴ6፡14፣ ያዕ2፡13
19፡1 ማቴ7፡28
19፡2 ማቴ4፡23
19፡3 ማቴ5፡31
19፡4 ዘዳ1፡27፣5፡2
19፡5 ዘዳ2፡24፣ 1፡4፣6፡16፣ኤፌ5፡31

ገእነርሱም፣ “ታዲያ፣ ሙሴ አንድ ወንድ የፍቸውን የምስክር ወረቀት ሰጥቶ ሚስቱን እንዲያሰናብት ለምን አዘዘ?” አሉት።

⁸ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “ሙሴ የእ ሳቸሁን ጥንካሬ አይቶ ሚስቶቻችሁን እን ያት ራትፈቱ ፈቀደላችሁ እንጂ ከመጀመሪያ ያው እንዲህ አልነበረም፤ ⁹ እላችኋለሁ፣ በትዳሯ ላይ ዝሙት ፈጽማ እስካልተገኘች ድረስ ሚስቱን ፈትቶ ሌላ ሴት የሚያገባ ሁሉ አመንዝራይሆናል፤ እርሷንም አመንዝራያደርጋታል፣ የተፈታችውንም ሴት የሚያገባ ያመነዝራል።”

¹⁰ ደቀ መዛሙርቱም፣ “የባልና የሚስት ጉዳይ እንዲህ ከሆነ አለማግባት ይሻላል” አሉት።

¹¹ ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው፣ “ከተሰጣቸው በስተቀር ይህንን ትምህርት ማንም ሊቀበል አይችልም፤ ¹² ምክንያቱም አንዳንዶች ጃንደረባ ሆነው ይወለዳሉ፤ ሌሎች በሰው እጅ ተሰልበው ጃንደረባ ይሆናሉ፤ ደግሞም ለመንግሥተ ሰማይ ሲሉ ራሳቸውን ጃንደረባ የሚያደርጉ አሉ። ይህን መቀበል የሚችል ይቀበል።”

ኢየሱስ ሕፃናትን ባረካቸው

19፡13-15 ተጓ ምግብ - ማር 10፡13-16፣ ሉቃ 18፡15-17

¹³ ከዚያም እጆቹን በላያቸው ላይ ጭኖ እንዲጸልይላቸው ሕፃናትን ወደ እርሱ አቀረቧቸው። ደቀ መዛሙርቱ ግን ሕፃናቱን ያመጡትን ሰዎች ገዳጃቸው።

¹⁴ ኢየሱስም፣ “ሕፃናት ወደ እኔ ይምጡ፤ አትከልክሏቸው፣ መንግሥተ ሰማይ እንደ እነርሱ ላሉት ናትና” አላቸው።¹⁵ እጁንም ጭኖ ከባረካቸው በኋላ ከዚያ ስፍራ ተነሥቶ ሄደ።

የሀብታሙ ጥያቄ

19፡16-29 ተጓ ምግብ - ማር 10፡17-30፣ ሉቃ 18፡18-30

¹⁶ ከዚያም አንድ ሰው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ፣ “መምህር ሆይ፣ የዘላለምን ሕይወት አገኝ ዘንድ ምን መልካም ነገር ልሥራ” ሲል ጠየቀው።

¹⁷ ኢየሱስም፣ “ስለ መልካም ነገር ለምን ትጠይቀኛለህ? መልካም የሆነ አንዱ ብቻ ነው፣ ወደ ሕይወት ለመግባት ከፈለግህ ግን ትእዛዙን ጠብቅ” አለው።

¹⁸ ሰውየውም፣ “የትኞቹን ትእዛዙን?” ሲል ጠየቀ።

ኢየሱስም እንዲህ አለው፤ “አትግደል፣ አታመንዝር፤ አትስረቅ፤ በሐሰት አትመስ

⁸24 በሚሊዮን የሚቆጠር ብር የሚያህል ነው
⁸28 ጥቂት ብር ይህል ነው

ክር፤ ¹⁹አባትህንና እናትህን አክብር፤ ጎረቤትህን እንደ ራስህ ውደድ።”

²⁰ጌልማሳውም ሰውዬ፣ “እነዚህንም ጠብቄ አለሁ፤ ከዚህ ሌላ የሚገድለኝ ምን አለ?” አለው።

²¹ኢየሱስም፣ “ፍጹም ለመሆን ከፊለግህ፣ ሄደህ ንብረትህን ሁሉ ሸጠህ፣ ገንዘቡን ለድሸች ሰጥ፣ በሰማይም ሀብት ታገኛለህ። ከዚያም መጥተህ ተከተለኝ” አለው።

²²ጌልማሳው ሰውዬም ይህን ሲሰማ ብዙ ሀብት ስለ ነበረው እያዘነ ሄደ።

²³ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አለ፡ “እውነት እላችኋለሁ፣ ለሀብታም ወደ መንግሥተ ሰማይ መግባት እጅግ አስቸጋሪ ነው። ²⁴ደግሜ እላችኋለሁ፣ ሀብታም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢሾልክ ይቀላል።”

²⁵ይህን ሲሰሙ፣ ደቀ መዛሙርቱ እጅግ በመገረም፣ “እንግዲያስ ማን ሊደን ይችላል?” ሲሉ ጠየቁ።

²⁶ኢየሱስም እየተመለከታቸው፣ “ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉም ነገር ይቻላል” አላቸው።

²⁷ጌጥርስም መልሶ፣ “እኛ ሁሉን ትተን ተከትለንሃል፤ ታዲያ ምን እናገኝ ይሆን?” አለው።

²⁸ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ በሚመጣው አዲስ ዓለም የሰው ልጅ በክብር ዙፋን ላይ በሚቀመጥበት ጊዜ፣ እናንተም የተከተላችሁኝ በዐሥራ ሁለት ዙፋን ላይ ተቀምጣችሁ በዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ላይ ትፈርዳላችሁ።

²⁹ስለ ስሜ ብሎ ቤቶችን፣ ወንድሞችን፣ እሳቶችን፣ አባትን፣ እናትን፣ ልጆችን ወይም ዕርሻን የሚተው ሁሉ መቶ ዕጥፍ ይቀበላል፤ የዘላለምንም ሕይወት ይወርሳል። ³⁰ነገር ግን ብዙ ፊተኞች ኋለኞች፣ ብዙ ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።”

የወይን ቦታው ሠራተኞች ምሳሌ

20 “መንግሥተ ሰማይ ለወይን ቦታ ሠራተኞችን ለመቅጠር ማልዶ የወጣን የአትክልት ስራ ጣቤት ትመስላለች። ²በቀን አንዳንድ ዲናር ሊከፍላቸው ከተስማሙ በኋላ ሠራተኞቹን በወይን ቦታ አስማራቸው።

³ከጠቀቱ ሦስት ሰዓት ላይ በመውጣት ሥራ ፈትተው በገበያ ቦታ የቆሙትን ሌሎች ሰዎች አግኝቶ፣ ⁴እናንተም ሄዱ ስራ ስራዎችን አግኝቶ፣ ⁵እነርሱም ሄዱ።

“ከቀኑ በስድስት ሰዓትና በዘጠኝ ሰዓት

19፥19
ዘ020:12-16;
ዘ18:19:18; ዘ85፥16-
20:ግ፡፩5:43
19፥21 ግ፡፩5:48;
6፡20;ሐሥ2:45
19፥23
ግ፡፩13:22;
1ጠ.ግ፡6:9:10
19፥26 ዘ፡፩18:14;
እ.ዮ42:2;
ኤር32:17;
ሉቃ1:37+18:27;
ሮግ4:21
19፥27 ግ፡፩4:19
19፥28ግ፡፩20:21;
25:31+ሉቃ22:28-
30:ፊእ3:21+44;
20:4
19፥29 ግ፡፩6:33;
25:46
19፥30 ግ፡፩20:16;
ግ፡፩10:31;
ሉቃ 13:30
20፥1 ግ፡፩13:24;
21:28:33

20፥8 ዘ18:19:13;
ዘ824:15
20፥11 ዮ፡4:1
20፥12 ዮ፡4:8;
ሉቃ12:55;ዮ፡1:11
20፥13
ግ፡፩22:12 +26:50
20፥15 ዘ815:9;
ግ፡፩7:22
20፥16 ግ፡፩19:30
20፥18 ግ፡፩8:20;
27:1;2ኩሉቃ9:51
20፥19ግ፡፩16:21;
ሐሥ2:23

ላይ ወጥቶ ሌሎች የቀን ሠራተኞችን ቀጠረ። ⁶ከሰዓት በኋላ በዐሥራ አንድ ሰዓት ገደማ ወጥቶ ቆመው የነበሩ ሌሎች ሰዎች አገኘና፣ ‘ቀኑን ሙሉ ያለ ሥራ እዚህ ለምን ትቆማላችሁ?’ በማለት ጠየቃቸው። ⁷“እነርሱም፣ ‘የሚቀጥረን ሰው ስለ አጣን ነው’ አሉት።

እርሱም፣ ‘እናንተም ሄዳችሁ በወይን ቦታ ሥሩ’ አላቸው።

⁸“በመሸም ጊዜ የወይን አትክልት ባለቤት የሠራተኞቹን ተቈጣጣሪ፣ ‘ኋላ ከመጡት ጀምረህ መጀመሪያ እስከመጡት ድረስ ያሉትን ሠራተኞች በሙሉ ጥራና ደመወዛቸውን ክፈላቸው’ አለው።

⁹“በዐሥራ አንደኛው ሰዓት ገደማ የተቀጠሩት ሠራተኞች ቀርበው፣ እያንዳንዳቸው አንዳንድ ዲናር ተቀበሉ። ¹⁰በመጀመሪያ የተቀጠሩት ሲቀርቡ ብልጫ ያለው ክፍያ የሚያገኙ መስሎአቸው ነበር፤ ነገር ግን እነርሱም አንዳንድ ዲናር ተከፈላቸው። ¹¹ክፍያውን ሲቀበሉ በባለቤቱ ላይ በማጥረም አንድ ሰዓት ብቻ ሲሠሩ፣ ቀኑን ሙሉ በሥራ ስንደክምና በፀሐይ ስንንቃቃ ከዋልነው ጋር እንዴት እኩል ትከፍለናለህ?’ አሉት።

¹³“እርሱም አንደኛውን ሠራተኛ እንዲህ አለው፣ ‘ወዳጄ ሆይ፤ በደል አላደረሱህብ ህም፤ በአንድ ዲናር ለመሥራት ከእኔ ጋር ተሰማምተህ አልነበረምን?’ ¹⁴በል ድርሻህን ይዘህ ሄድ፤ ለአንተ የሰጠሁትን ያህል በመጨረሻ ለመጣውም ሰው መስጠት እፈልጋለሁ። ¹⁵ታዲያ በራሴ ገንዘብ የፈለግሁትን ማድረግ አልችልምን? ወይስ ቸር በመሆኔ ምቀኝነት ያዘህን?’

¹⁶“ስለዚህ ኋለኞች ፊተኞች፣ ፊተኞችም ኋለኞች ይሆናሉ።”

ኢየሱስ ስለሚደርስበት መከራ ለሦስተኛ ጊዜ ተናገረ

20:17-19 ተን ምብ - ማር 10:32-34; ሉቃ 18:31-33

¹⁷ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በመሄድ ላይ ሳለ ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ለብቻቸው ወስዶ እንዲህ አላቸው፤ ¹⁸“እንግዲህ

ወደ ኢየሩሳሌም መሄዳችን ነው፤ የሰው ልጅ ለካህናት አለቆችና ለአራት ሕግ መምህራን አልፎ ይሰጣል፤ እነርሱም እንዲሞት ይፈርዱበታል፤ ¹⁹እንዲያላገጡ በት፣ እንዲገርፉትና እንዲሰቅሉት ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፤ በሦስተኛውም ቀን ከሞት ይነሣል።”

⁹29 አንዳንድ ቅጂዎች እናትን ወይም ሚስትን ይላሉ

በጌታ መንግሥት ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ የማግኘት ጥያቄ

20፡20-28 ተጓ ምብ - ማር 10፡35-45

20 ከዚያም፣ የዘብዴዎስ ልጆች እናት ከልጆቿ ጋር ወደ ኢየሱስ ቀርባ በጉልበቷ በፊት በመንበርከክ፣ አንድ ነገር እንዲያደርግላት ለመነኘት።

21 እርሷም፣ “ምን ትፈልጊያለሽ?” አላት።

እርሷም፣ “እነዚህ ሁለት ልጆቼ፣ በመንግሥትህ አንዱ በቀኝህ፣ አንዱ በግራህ እንዲቀመጡ ፍቀድ” አለችው።

22 ኢየሱስም፣ “የምትለምኑትን አታውቁም፤ እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ ትችላላችሁን?” አላቸው።

እነርሱም፣ “እንችላለን” አሉት።

23 እርሷም፣ “ከጽዋዬ በእርግጥ ትጠጣላችሁ፤ ነገር ግን በቀኝና በግራዬ መቀመጥ አባቴ ላዘጋጀላቸው ነው እንጂ እኔ የምፈቅደው ነገር አይደለም” አላቸው።

24 ዐሥሩም ይህንን በሰሙ ጊዜ፣ ሁለቱን ወንድማማቾች ተቈጧቸው። 25 ኢየሱስም አንድ ላይ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፣ “የአሕዛብ ገዢዎች በሕዝባቸው ላይ ጌቶች እንደሚሆኑ፣ ባለ ሥልጣናቸውም በንይል እንደሚገዙቸው ታውቃላችሁ። 26 በእናንተ መካከል ግን እንዲህ መሆን የለበትም። ከእናንተ ትልቅ መሆን የሚፈልግ አገልጋያችሁ ይሁን፤ 27 የበላይ ለመሆን የሚሻም የእናንተ የበታች ይሁን፤ 28 የሰው ልጅ እንዲያገለግሉት ሳይሆን፣ ለማገልገልና ነፍሱንም ለብዙዎች ቤዛ አድርጎ ለመስጠት መጥቶአልና።”

የሁለት ዐይነ ስውሮች መፈወስ

20፡29-34 ተጓ ምብ - ማር 10፡46-52፣ ሉቃ 18፡35-43

29 ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ከኢያሪከ ወጥተው ሲሄዱ ብዙ ሕዝብ ተከተለው።

30 በዚያም ሁለት ዐይነ ስውሮች በመንገድ ዳር ተቀምጠው ነበር፤ ኢየሱስም በዚያ ማለፉን ሲሰሙ፣ “ጌታ ሆይ፣ የዳዊት ልጅ ማረን!” በማለት ጮኹ። 31 ሕዝቡም በግሣጼ ቃል ዝም እንዲሉ ነገሯቸው፤ እነርሱ ግን አምርረው በመጮኹ፣ “ጌታ ሆይ፣ የዳዊት ልጅ ማረን!” አሉ።

32 ኢየሱስም ቆም ብሎ ጠራቸውና፣ “ምን እንዳደርግላችሁ ትፈልጋላችሁ?” አላቸው።

33 እነርሱም፣ “ዐይኖቻችን እንዲያዩ እንፈልጋለን” አሉት።

34 ኢየሱስም ራራላቸው፤ ዐይኖቻቸውንም ዳሰሰ፣ ወዲያው አይ፣ ተከተሉትም።

20፡20 ማቴ4፡21፣ 8፡2
20፡21 ማቴ19፡28
20፡22 ኢላ51፡17፣ 22፡ኢር49፡12፣ ማቴ 26፡39፣42፣ ማር14፣ 36፡ሉቃ22፡42፣ ዮሐ18፡11
20፡23 ሉቃ12፡2፣ ራእ1፡9
20፡24 ሉቃ22፡24፣25
20፡26 ማር9፡35
20፡28 ዘፀ30፡12፣ ኢላ42፡1፣44፡22፣ 53፡10፣ማቴ8፡20፣ 26፡28፣ሉቃ12፡37፣ 22፡27፣ዮሐ13፡13-16፣ 2ቆሮ8፡9፣ ፊል 2፡7፣1ጢሞ2፡6፣ ቲቶ 2፡14፣ ዕብ9፡28፣ 1ጴጥ 1፡18፣19
20፡30 ማቴ9፡27

ኢየሱስ በታላቅ ክብር ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱ

21፡1-9 ተጓ ምብ - ማር 11፡1-10፣ ሉቃ 19፡29-38
21፡4-9 ተጓ ምብ - ዮሐ 12፡12-15

21 ኢየሩሳሌም መቃረቢያ ደብረ ዘይት ተራራ ላይ ወደምትገኘው ቤተ ፋኚ ወደ ተባለችው ስፍራ እንደ ደረሰ፣ ኢየሱስ ሁለት ደቀ መዛሙርት ላከ፤ 2 እንዲህ አላቸው “ባቅራቢያችሁ ወዳለው መንደር ሂዱ፤ እንደ ደረሳችሁም አንዲት አህያ ከነውርንጫዋ ታስራ ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁም ወደ እኔ አምጧቸው። 3 መንገሥ ሰው ለምን እንዲህ ታደርጋላችሁ ቢላችሁ፣ “ጌታ ይፈልጋቸዋል” በሉት፤ ወዲያውኑ ይሰዳቸዋል።”

4 ይህ የሆነውም በነቢዩ እንዲህ በማለት የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ነው።

5 “ለጽዮን ልጅ እንዲህ በላት፣

“እነሆ፣ ንጉሥሽ ትሐት ሆኖ፣

በአህያዬቱና በግልገሏ፣

በውርንጫዬቱም ላይ ተቀምጦ ወደ አንቺ ይመጣል።”

6 ደቀ መዛሙርቱም ሄደው ኢየሱስ እንዳዘዛቸው አደረጉ። 7 አህያዬቱንና ውርንጫዋን አምጥተው ልብሰቻቸውን በላያቸው ላይ አጥፍ፣ እርሱም ተቀመጠባቸው። 8 ከሕዝቡም አብዛኛው ልብሰቻቸውን፣ በመንገድ ላይ አነጠፉ፤ ሌሎቹም ከዛፎች ቅርንጫፍ እየዘነጠፉ በመንገዱ ላይ ጣልጣል አደረጉ። 9 ቃድሞት ከፊቱ የሚሄደውና ከኋላው ይከተለው የነበረው ሕዝብም እንዲህ እያለ ይጮኹ ነበር፣

“ሆሣዕናፊ ለዳዊት ልጅ።”

“በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤”

“ሆሣዕና በአርያም!”

10 ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜም ከተማዋ በመላ፣ “ይህ ማነው?” በማለት ታወከች።

11 እጅቦት የመጣው ሕዝብም፣ “ይህ በገሊላ ከምትገኘው ከናዝሬት የመጣው ነቢዩ ኢየሱስ ነው” አሉ።

ኢየሱስ በቤተ መቅደስ ሲነግዱ ያገኛቸውን አስወጣቸው

21፡12-16 ተጓ ምብ - ማር 11፡15-18፣ ሉቃ 19፡45-47

12 ከዚያም ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ በቤተ መቅደስ ውስጥ ይሸጡና ይዘቱ የነበሩትን አባረራቸው፤ የገንዘብ ለዋጮችን ጠረጴዛና የርግብ ሻጮችን መቀመጫ በመገለባበጥ፣ 13 “ቤቴ የጸሎት ቤት ይባላል።”

21፡1 ማቴ24፡3፣ 26፡30፣ማር14፡26፣ ሉቃ19፡37፣21፡37፣ 22፡39፣ዮሐ8፡1፣ ሐሥ1፡12
21፡4 ማቴ1፡22
21፡5 ኢላ62፡11፣ ዘካ9፡9
21፡8 2ኃ79፡13
21፡9 ቶ15፣መዘ11፡8፣26፣ማቴ9፡27፣ 23፡39፣ሉቃ2፡14
21፡11 ዘዳ18፡15፣ ሉቃ7፡16፣39፣ 24፡19፣ዮሐ1፡21፣25፣ 6፡14፣7፡40
21፡12 ዘፀ30፡13፣ ዘሌ1፡14፣ዘዳ14፡26
21፡13 ኢላ56፡7፣ ኢር7፡11

ላል' ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን፣ 'የዘራፊዎች ዋሻ አደረጋችሁት' አላቸው።

14 በቤተ መቅደሱም ውስጥ ዐይነ ስውሮችና ሽባዎች ወደ እርሱ ቀረቡ፤ እርሱም ፈወሳቸው። 15 ነገር ግን የካህናት አለቆችና የአራት ሕግ መምህራን ያደረጋቸውን ታምራትና፣ 'ሆላዎና ፤ለዳዊት ልጅ' እያሉ የሚሮኩትን ሕፃናት ባዩ ጊዜ በቀጣ ተሞሉ።

16 እነርሱም፣ "እነዚህ ሕፃናት የሚሉትን ትሰማለህ" አሉት።

ኢየሱስም፣ "አዎን እሰማለሁ፤ እንዲህ የሚለውን ከቶ አላነበባችሁምን?"

"ከልጆችና ጡት ከሚጠቡ፣ ሕፃናት አፍ ምስጋናን አዘጋጀህ።"

17 ትቶአቸው ከከተማው ወጣ፤ ወደ ቢታንያም ሄዶ በዚያው አደረ።

ፍሬ አልባ የሆነችው በለስ

21:18-22 ተጓ ምብ - ማር 11:12-14:20-24

18 ኢየሱስ በማግስቱ ማለዳ ወደ ከተማ ዬቱ በመመለስ ላይ ሳለ ተራብ፤ 19 በመንገድ ጻርም አንድ የበለስ ዛፍ አይቶ ወደ እርሷ ሲሄድ ከቅጠል በስተቀር ምንም ስላላገኘባት፣ "ከእንግዲህ ፍሬ አይኑርብሽ!" አላት፤ የበለሷ ዛፍ ወዲያውኑ ደረቀች። 20 ደቀ መዛሙርቱም የሆነውን አይተው በመደናቀቅ፣ "የበለሷ ዛፍ እንዴት ባንዴ ልትደርቅ ቻለች?" አሉ።

21 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ "እውነት እላችኋለሁ፤ እምነት ቢኖራችሁ ባትጠራጠሩ፣ በበለሷ ዛፍ ላይ የሆነውን ማድረግ ብቻ ሳይሆን፣ ይህንን ተራራ፣ ከዚህ ተነቅለህ ባሕር ውስጥ ግባ ብትሉት እንኳ ይሆናል፤ 22 እምነት ካላችሁ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ትቀበላላችሁ።"

በኢየሱስ ሥልጣን ላይ የቀረበ ጥያቄ

21:23-27 ተጓ ምብ - ማር 11:27-33፣ ሉቃ 20:1-8

23 ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ በማስተማር ላይ ሳለ፣ የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሽማግሌዎች ቀርበው፣ "ይህን ሁሉ ነገር የምታደርገው በምን ሥልጣን ነው? ሥልጣኑን የሰጠህ ማን ነው?" ብለው ጠየቁት።

24 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ "እኔም አንድ ጥያቄ እጠይቃችኋለሁ፤ መልሱን ብትነገሩኝ፣ እኔም እነዚህን ነገሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ እነግራችኋለሁ፤ 25 የዮሐንስ ጥምቀት የመጣው ከየት ነበር? ከሰማይ ወይስ ከሰዎች?"

እነርሱም እርስ በርስ በመነገር እንዲህ

21:14 ማቴ4:23
21:15 ቆ9:ማቴ9:27፣ሉቃ19:39
21:16 መዝ8:2
21:17 ማቴ26:6፣ማር11:1፣ሉቃ24:50፣ዮሐ11:1፣8:12፣1
21:19 ኢሳ44:4፣ኤር8:13
21:21 ማቴ17:20፣ሉቃ17:6፣1፣4፣13:2፣የሰ1:6
21:22 ማቴ7:7
21:23 ሉቃ4:7፣7:27

ተባባሉ፤ 'ከሰማይ ነው?' ካልን 'ታዲያ ለምን አላመናችሁብትም?' ይለናል፤ 26 'ከሰዎች ነው' ካልን ደግሞ፣ 'ሕዝቡ የሕንሰን ነቢይ ነው' ብሎ ስለሚያምን እንፈራለን።"

27 ስለዚህ፣ "አናውቅም" ብለው ለኢየሱስ መለሱለት።

እርሱም፣ "እኔም እነዚህን ነገሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ አልነግራችሁም" አላቸው።

የመታዘዝ ትርጉም

28 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ "ምን ይመስላችኋል? ሁለት ወንዶች ልጆች ያሉት አንድ ሰው ነበረ፤ ወደ መጀመሪያው ልጁ ሄዶ፣ 'ልጄ ሆይ፣ ዛሬ ወደ ወይኑ ቦታ ሄደህ ሥራ' አለው።

29 'ልጄም፣ 'አልሄድም' አለው፤ ኋላ ግን ተጸጽቶ ሄደ።

30 'ወደ ሁለተኛው ልጁ ሄዶ እንደዚያው አለው፤ ልጄም 'እሺ እሄዳለሁ' አለው፤ ነገር ግን ሳይሄድ ቀረ።

31 'ከሁለቱ የአባቱን ፈቃድ የፈጸመው የትኛው ነው?"

እነርሱም፣ "የመጀመሪያው ልጅ" አሉት።

ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ "እውነት እላችኋለሁ፤ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና አመንዝራዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግባት ይቀድሟችኋል። 32 መጥምቁ የሕንስ የጽድቅን መንገድ ሊያሳዩት ወደ እናንተ መጣ፤ እናንተ አላመናችሁትም፤ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና አመንዝራዎች ግን አመኑት። የሆነውን ካዩችሁ በኋላ እንኳ ንስሐ ገብታችሁ አላመናችሁትም።

የወይን ዕርሻ ገበሬዎች ምሳሌ

21:33-46 ተጓ ምብ - ማር 12:1-12፣ ሉቃ 20:9-19

33 'ሌላም ምሳሌ ስሙ፤ አንድ የወይን ዕርሻ ባለቤት ነበረ፤ በዕርሻው ዙሪያ አጥር አጠረ፤ ለወይኑ መጭመቂያ ጥድጓድ ቁፈረ፤ ለጥበቃ የሚሆን ማማ ሠራ፤ ከዚያም ዕርሻውን ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ ስገር ሄደ። 34 የመከር ወራት ሲደርስ፣ ፍሬውን ለመቀበል አገልጋዮቹን ወደ ገበሬዎቹ ላካቸው።

35 'ገበሬዎቹም አገልጋዮቹን ይዘው አንዱን ደበደቡት፤ ሌላውን ገደሉት፤ ሌላውን ደግሞ በድንጋይ ወገሩት። 36 እርሱም ከፊተኞቹ የሚበልጡ ሌሎች አገልጋዮቹን ላከ፤ ገበሬዎቹም ተመሳሳይ ድርጊት ፈጸሙባቸው። 37 በመጨረሻም፣ 'ልጄን ያከብሩታል' በማለት ልጁን ላከ።

29 በዕብራይስጥ አገላለጽ ለሁን ለድጃ ማለት ሲሆን የምስጋና አገላለጽ ነው፤ ቆ15 ይመ

21:26 ማቴ11:9
21:28 ቆ33፣ ማቴ20:1
21:31 ሉቃ7:29:50
21:32 ማቴ3:1-12፣ሉቃ3:12:13፣7:29:30:36-50
21:33 መዝ80:8፣ኢሳ5:1-7፣ማቴ25:14:15
21:34 ማቴ22:3
21:35 2ዜና24:21፣ማቴ23:34:37፣ዕብ 11:36:37
21:36 ማቴ22:4

38፡፪ ገር ግን ገበሬዎቹ ልጁን ባዩት ጊዜ፣ ‘ይህም ወራሹ ነው፤ ኑ፣ እንግዳለውና ርስ ቱን እንውረስ’ ተባባሉ። 39 ይዘውም ከወይኑ ዕርሻው ጭ አውጥተው ገደሉት።

40፡፪ ታዲያ የወይኑ ዕርሻ ባለቤት ሲመጣ እነዚያን ገበሬዎች ምን የሚያደርጋቸው ይመስላችኋል?”

41 እነርሱም፣ “እነዚያን ክፉዎች በአሰቃቂ ሁኔታ ገደሉ ከወይኑ ዕርሻ ተገቢውን ፍሬ በወቅቱ ለሚያስረክቡት ለሌሎች ገበሬዎች ያከራያል” አሉት።

42 ኢየሱስም እንዲህ ተብሎ በቅዱሳት መጻሕፍት የተጻፈውን አላንበባችሁም? አላቸው፤

“ ግንበኞች የናቁት ድንጋይ፣ የማእዘን ራስ፣ ሆነ፤

እግዚአብሔር ይህን አድርጎአል፤

ሥራውም ለዐይናችን ድንቅ ነው።”

43፡፪ ስለዚህ እሳችኋለሁ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ተወስዳ ፍሬዎን ለሚያፈራ ሕዝብ ትሰጣለች። 44 በዚህ ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ይሰበራል፤ ድንጋዩ የሚወድቅበት ሰው ግን ይደቅቃል።”

45 የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ምሳሌዎቹን በሰሙ ጊዜ፣ ስለ እነርሱ የሚናገር መሆኑን በወቁ። 46 ገር ግን ይዘው ሊያሰሩት ቢፈልጉም ሕዝቡ ኢየሱስን እንደ ነቢይ አድርጎ ይመለከት ስለ ነበር ፈሩ።

በሰርግ ድግስ ላይ የተጠሩ ሰዎች ምሳሌ

22፡2-14 ተጓ ምብ - ሉቃ 14፡16-24

22 ኢየሱስም እንደ ገና እንዲህ የሚል ምሳሌ ነገራቸው፤ 2፡መን ግሥተ ሰማይ ለልጁ ሰርግ የደገሰ ንጉሥ ትመስላለች፤ 3ንጉሡም የተጋበዙትን ሰዎች እንዲጠሩ አገልጋዮቹን ላከ፤ እነርሱ ግን አንመጣም አሉ።

4፡፪ እንደገናም ሌሎች አገልጋዮች ልከ፣ ‘የተጋበዙትን፣ እነሆ፣ በሬዎችንና የሠቡ ከብቶቹን አርጄ ድግሱን አዘጋጅቻለሁ፤ ሁሉም ነገር ዝግጁ ስለሆነ ወደ ሰርጉ ኑ በሏቸው’ አለ።

5፡፪ ተጋባዦቹ ግን ጥሪውን ችላ ብለው፣ አንዱ ወደ ዕርሻው ሌላው ወደ ንግዱ ሄደ፤ 6የቀሩትም አገልጋዮቹን በመያዝ አጉላልተው ገደሏቸው። 7ንጉሡም በመቁጣት ሠራዊቱን ልከ ገዳዮቻቸውን አጠፋ፤ ከተማቸውንም አቃጠለ።

8፡፪ ዘመናዊም አገልጋዮቹን እንዲህ አላቸው፤ ‘የሰርጉ ድግስ ዝግጁ ነው፤ ነገር ግን የተጋበዙት የሚገባቸው ሆነው ስላልተገኙ፣

21፡38 መዝ28፡3 ማቴ12፡14፡፱11፡2
21፡41 ማቴ8፡11፡12፡ሐሥ13፡46
21፡42 መዝ118፡22፡23 ሐሥ4፡11
21፡43 ማቴ8፡12
21፡44 ሉቃ2፡34
21፡46 ቆ11፡26
22፡2 ማቴ13፡24
22፡3 ማቴ21፡34
22፡4 ማቴ21፡36

9ወደ መንገድ መተላለፊያ ወጥታችሁ ያገኛችሁትን ሁሉ ወደ ሰርጉ ድግስ ጥሩ።”
10 አገልጋዮቹም ወደ መንገድ ወጥተው ያገኙትን መልካሙንም ክፉውንም ሁሉ ሰብሰቡ የሰርጉን አዳራሽ በእንግዶች ሞሉት።

11፡፪ “ንጉሡም የተጋበዙትን እንግዶች ለማየት ሲገባ፣ አንድ የሰርግ ልብስ ያልለበሰ ሰው አየ፤ 12እንዲሁም አለው፤ ‘ወዳጄ ሆይ፤ የሰርግ ልብስ ሳትለብስ እንዴት እዚህ ልትገባ ቻልህ?’ ሰውየው ግን የሚመልሰው ቃል አልነበረውም።

13፡፪ “ንጉሡም አገልጋዮቹን፣ ‘እጅና እግሩን አስራችሁ በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጥታችሁ ጣሉት፤ በዚያ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል’ አላቸው፤ 14የተጠሩት ብዙዎች፣ የተመረጡት ግን ጥቂቶች ናቸውና።”

ግብር ስለ መክፈል

22፡15-22 ተጓ ምብ - ማር 12፡13-17፣ ሉቃ 20፡20-26

15 ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያን ወጥተው በመሄድ በአፍ እሳፊ እንዴት እንደሚያጠምዱት ተማከሩ። 16 ደቀ መዛሙርታቸውን ከሄሮድስ ወገኖች ጋር ወደ እርሱ ልከው እንዲህ አሉት፤ “መምህር ሆይ፤ አንተ እውነተኛና የእግዚአብሔርንም መንገድ በእውነት የምታስተምር እንደ ሆነህ፣ ለማንም ሳታዳላ ሁሉን በእኩልነት እንደምትመለከት እናውቃለን፤ 17ንገረን፤ ምን ይመስልሃል? ለመሆኑ ለቄሣር ግብር መክፈል ይገባል ወይስ አይገባም?”

18 ኢየሱስ ግን ተንክሳቸውን በመረዳት እንዲህ አላቸው፤ “እናንተ ግብዛች ለምን በነገር ልታጠምዱኝ ትሻላችሁ? 19 ለግብር የሚከፈለውን ገንዘብ እስቲ አሳዩኝ” እነርሱም አንድ ዲናር አመጡለት። 20 እርሱም፣ “በዚህ ገንዘብ ላይ የሚታየው መልክ የማንው? ጽሕፈቱስ የማን ነው?” አላቸው።

21 እነርሱም፣ “የቄሣር ነው” አሉት።

እርሱም መልሶ፣ “እንግዲያውስ የቄሣርን ለቄሣር፣ የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ስጡ” አላቸው።

22 ይህን ሲሰሙ ተደናቁ፤ ትተውትም ሄዱ።

ስለ ሙታን ትንግሥኤ

22፡23-33 ተጓ ምብ - ማር 12፡18-27፣ ሉቃ 20፡27-40

23 የሙታን ትንግሥኤ የለም ብለው የሚያምኑ ሰዶቃውያን በዚያኑ ቀን ወደ ኢየሱስ ቀርበው እንዲህ ብለው ጠየቁት፤ 24፡፪ መምህር ሆይ፤ ሙሴ፣ ‘አንድ ሰው ከሚስቱ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት ወንድሙ

*42 ወይም የግዘን ድንጋይ
*44 እንዳንድ ቅጂች ቆጥር 44 የላቸውም

22፡7 ሉቃ19፡27
22፡9 ሕዝ21፡21
22፡10 ማቴ13፡4 7፡48
22፡12 ማቴ20፡13፣ 26፡50
22፡13 ማቴ8፡12
22፡14 ራእ17፡14
22፡16 ማር3፡6
22፡17 ማቴ17፡25
22፡21 ሮሜ13፡7
22፡22 ማር12፡12
22፡23 ሐሥ4፡1፣ 23፡8፣1 ቆጥር15፡12
22፡24 ዘጸ25፡5-6

የማቸን ሚስት አግብቶ ለእርሱ ዘር ይተካለት' ብሎአል።²⁵ በእኛ ዘንድ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ፤ የመጀመሪያው ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ በመሞቱ፤ ሚስቱን ወንድሙ አገባት።²⁶ ሁለተኛውም ለመጀመሪያ ወንድሙ እንዲሁ ልጅ ሳያፈራጥተ፤ በዚህ ሁኔታ ሴትየዋ ለሰባተኛው ወንድሙ ደረሰችው።²⁷ በመጨረሻ ሴት የዋ ራሷ ሞተች።²⁸ ስለዚህ ሁሉም ሰላገቧት በትንሣኤ ቀን ከሰባቱ ለየትኛው ሚስት ትሆናለች?"

²⁹ ኢየሱስም እንዲህ ብሎ መለሰ፤ “ቅዱሳት መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኅይል በለማታውቁ ትስታላችሁ፤³⁰ ከትንሣኤ በኋላ ሰዎች እንደ ሰማይ መላእክት ይሆናሉ እንጂ አያገቡም፤ አይጋቡም።³¹ ስለሙታን ትንሣኤ ግን እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ የተናገራችሁን አላነበባችሁምን?³² እኔ የአብርሃም አምላክ፤ የይስሐቅ አምላክ፤ የያዕቆብ አምላክ ነኝ።” እግዚአብሔር የሕያዋን እንጂ የሙታን አምላክ አይደለም።

³³ ሕዝቡም ይህን በሰሙ ጊዜ በትምህርቱ ተደነቁ።

ታላቁ ትእዛዝ

22:34-40 ተን ምብ - ማር 12:28-31

³⁴ ኢየሱስ ሰዱቃውያንን ዝም እንዳሰኛቸው ሰምተው፤ ፈሪሳውያን በአንድነት ተሰበሰቡ።³⁵ ከእነርሱም አንድ የአራት ሕግ አዋቂ፤ ሊፈትነው ፈልጎ እንዲህ አለው፤³⁶ “መምህር ሆይ፤ ከሕግ ሁሉ የሚበልጠው የትኛው ትእዛዝ ነው?”

³⁷ እርሱም እንዲህ አለው፤ “ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፤ በፍጹም ነፍስህ፤ በፍጹም ሐሳብህ ውደድ።”³⁸ ይህ የመጀመሪያውና ከሁሉ የሚበልጠው ትእዛዝ ነው።³⁹ ሁለተኛውም ያንኑ ይመስላል፤ ይህም፤ “ጎረቤትህን እንደ ራስህ ውደድ” የሚለው ነው።⁴⁰ ሕግና ነቢያት በሙሉ በእነዚህ ሁለት ትእዛዞች ላይ የተንጠለጠሉ ናቸው።”

ክርስቶስ የማን ልጅ ነው?

22:41-46 ተን ምብ - ማር 12:35-37 ሉቃ 20:41-44

⁴¹ ፈሪሳውያን ተሰብስበው ሳሉ ኢየሱስ፤ እንዲህ ሲል ጠየቃቸው፤⁴² “ስለ ክርስቶስ ስምን ይመሰላችኋል? የማን ስልጅ ነው?”

እነርሱም፤ “የዳዊት ልጅ ነው” አሉት።

⁴³ እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ታዲያ፤ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ኅይል ለምን ‘ጌታዬ’ ይለዋል? ለምንስ፤ እንዲህ ይለዋል?

⁴⁴ “እግዚአብሔር ጌታዬን፤

22:29 ማቴ24:38
22:32 ዘ03:6፤
ሐሥ7:32
22:33 ማቴ7:28
22:34 ሐሥ4:1
22:35 ሉቃ7:30፤
10:25፤11:45፤14:3
22:37 ዘ86:5
22:39 ዘሉ19:18፤
ማቴ5:43
22:40 ማቴ7:12፤
ሉቃ10:25-28

ጠላቶችህን ከእግርህ በታች እስካንበረክ ክልህ ድረስ፤ በቀኝ ተቀመጡ።”’

⁴⁵ ስለዚህ ዳዊት፤ “ጌታዬ ብሎ ከጠራው፤ እንዴት ልጁ ሊሆን ይችላል?”⁴⁶ አንድ ቃል ሊመልስለት የቻለ ወይም ከዚያን ቀን ጀምሮ ሊጠይቀው የደፈረ ማንም አልነበረም።

ኢየሱስ ፈሪሳውያንንና የአራት ሕግ መምህራንን ነቀፈ

23:1-7 ተን ምብ - ማር 12:38-39፤ ሉቃ 20:45-46
23:37-39 ተን ምብ - ሉቃ 13:34-35

23 ከዚያም ኢየሱስ ለሕዝቡና ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ሲል ተናገረ፤² “የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ላይ ተቀምጠዋል።³ ስለዚህ የሚነገሯችሁን ሁሉ አድርጉ፤ ጠብቁትም፤ ነገር ግን እንደሚናገሩት አያደርጉምና ተግባራቸውን አትከተሉ።⁴ እንዲሁም ለመሸከም የማይቻል ከባድ ሸክም አስረው በሰዎች ትከሻ ላይ ይጭናሉ፤ ራሳቸው ግን በጣታቸው እንኳ አይነኩትም።

⁵ “ለመታየት ሲሉ የሚያደርጉትን ሁሉ በሰው ፊት ያደርጋሉ፤ አሸንክታባቸውን ያሰፋሉ፤ የቀሚሳቸውን ዘርፍ ያስረዝማሉ።⁶ ሰግብዣ ቦታ የከበራታ ስፍራ፤ በምክራብም የመጀመሪያውን መቀመጫ መያዝ ይወዳሉ።⁷ እንዲሁም በገበያ መካከል ሰላምታ መቀበልንና በሰዎች አንደበት ‘መምህር’ ተብለው መጠራትን ይሻሉ።

⁸ “እናንተ ግን ‘መምህር’ ተብላችሁ አትጠሩ፤ አስተማሪያችሁ አንድ ብቻ ሲሆን፤ እናንተ ሁላችሁም ወንድማማቾች ናችሁና።⁹ በሰማይ ያለ አንድ አባት ስላላችሁ፤ በምድር ማንንም ‘አባት’ ብላችሁ አትጥሩ።¹⁰ መምህራችሁ አንዱ ክርስቶስ ስለሆነ፤ ‘መምህር’ ተብላችሁ አትጠሩ።

¹¹ ከመካከላችሁ ከሁላችሁ የሚበልጠው አገልጋያችሁ ይሆናል፤¹² ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ይዋረዳል፤ ራሱን የሚያዋርድ ግን ይከበራል።

¹³ “እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፤ ሰዎች ወደ መንግሥተ ሰማይ እንዳይገቡ በሰዎች ላይ በሩን ስለምትዘገባቸው ወዮላችሁ! እናንተ ራሳችሁ አትገቡም፤ መግባት የሚፈልጉትንም አታስገቡም።¹⁴ እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፤ ወዮላችሁ! ስም

22:42 ማቴ9:27
22:44 1ነገ5:3፤
መዝ110:1ሐሥ
2፣34፣35፤1ቆሮ15፣
25፤ዕብ1፣13፤10፣13
22:46 ማር12:34፤
ሉቃ20:40
23:2 ዕዝ7:6፤25
23:4 ሉቃ11:46፤
ሐሥ15፣10፤ገላ6፤13
23:5 ዘ013:9፤ዘጥጥ፣
15፤38፤ዘ86፤8፤22፤
12፤ማቴ6፤1፤25፤16
23:6 ሉቃ11:43፤
14:7፤20:46
23:7 ቀ፣8፤
ማቴ 26፤25፤49፤
ማር9፤5፤
10፤51፤ዮሐ1፤38፤49፤
3፤2፤26፤20፤16
23:9 ሚል1፤6፤
ማቴ6፤9፤7፤11
23:11 ማር9፤35
23:12 1ሳሙ2፤8፤
መዝ18፤27፤ዎሳ3፤34፤
ኢሳ57፤15፤ሕዝ21፤
26፤ሉቃ1፤52፤14፤11
23፤13ቀ፣15፤23፤25
፣27፤29፤ሉቃ11፤52

⁴² ወይም መላሐ
⁴⁵ ከቅዱሳት መጻሕፍት የተወሰዱ ጥቅሶች የተጻፉበት በግንባርና በከንድ ላይ የሚታወቅ ትንሽ ጥቅል ነው

በለቶችን ቤት እያራቁታችሁ፣ ለሰው ይምሰል ረዥም ጸሎት ስለምታደርጉ የከፋ ፍርድ ትቀበላላችሁ።²⁵

¹⁵“እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፣ አንድን ሰው ወደ አይሁድ ሃይማኖት ለማስገባት በባሕርና በየብስ ስለምትጓዙ፣ ባሙንም ጊዜ ከእናንተ በእጥፍ የባሰ የገሃነም ልጅ ስለምታደርጉት ወዮላችሁ።

¹⁶“እናንተ ዕውር መሪዎች፣ ወዮላችሁ! ‘ማንም በቤተ መቅደስ ቢምል ምንም አይደለም፣ ነገር ግን በቤተ መቅደሱ ውስጥ ባለው ወርቅ ቢምል መሐላው ይደርስበታል’ ትላላችሁ።¹⁷ እናንተ የታወራችሁ ተላላጆች! ከወርቁና ወርቁን ከቀደሰው ቤተ መቅደስ የቱ ይበልጣል? ¹⁸እንዲሁም፣ ‘ማንም በመሠዊያው ቢምል ምንም አይደለም፣ ነገር ግን በላዩ ላይ ባለው መባ ቢምል መሐላው ይደርስበታል’ ትላላችሁ።¹⁹ እናንተ ዕውሮች፣ ከመባውና መባውን ከቀደሰው መሠዊያ የቱ ይበልጣል? ²⁰ስለዚህ፣ በመሠዊያው የማለ፣ በመሠዊያውና በላዩ ላይ ባለው ሁሉ ይምላል።²¹ እንዲሁም በቤተ መቅደሱ የማለ፣ በቤተ መቅደሱና በውስጡ በማያድረው ይምላል።²² በሰማይ የማለም በእነዚህ ብሔር ዙፋንና በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ይምላል።

²³“እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፣ ወዮላችሁ! ከአዝመድ፣ ከእንስላልና ከከሙን ዐሥራት እየሰጣችሁ በሕጉ ውስጥ ዋነኛ የሆኑትን ማለትም ፍትሕን፣ ምሕረትንና ታማኝነትን ግን ንቃቸኛልና፣ እነዚያን ሳትተዉ እነዚህን ማድረግ በተገባችሁ ነበር፤ ²⁴እናንተ የታወራችሁ መሪዎች፣ ትንኝን አጥርታችሁ ትጥላላችሁ፣ ግመልን ግን ትውጣላችሁ።

²⁵“እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፣ ወዮላችሁ! የጸዋውንና የወጭቱን ወጭ ትወለውላላችሁ፣ በውስጣቸው ግን ቅጣድና ስስት ሞልቶባቸዋል።²⁶ አንተ ዕውር ፈሪሳዊ! አስቀድመህ የጸዋውንና የወጭቱን ወጭ፣ ከዚያም ወጭ የጸጻ ይሆናል።

²⁷“እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፣ ወጭቸው በኖራ ተለስነው የሚያምሩ፣ ውስጣቸው ግን በሙታን ዐፅምና በብዙ ርክሶች የተሞላ መቃብሮችን ስለምትመስሉ ወዮላችሁ! ²⁸እናንተ ተም በውጭ ለሰዎች ጻድቃን ትመስላላችሁ፣ ውስጣችሁ ግን በግብዝነትና በክፋት የተሞላ ነው።

23:15 ማቴ5:22፣ ሐዲ2:11:6:5፣ 13:43
23:16 ሐዲ9:16፣ ማቴ5:33-35፣ 15:14
23:17 ዘፀ30:29
23:19 ዘፀ29:37
23:21 1ነገ8:13፣ መዝ26:8
23:22 መዝ11:4፣ ማቴ5:34
23:23 ዘሌ27:30፣ ማክ6:8፣ ሉቃ11:42
23:24 ሐዲ16
23:25 ማገ7:4፣ ሉቃ11:39

23:27 ሉቃ11:44፣ ሐዲ23:3
23:29 ሉቃ11:47 ፣48
23:31 ማቴ5:12
23:32 ሕዝ20:4፣ 1ተሰ2:16
23:33 ማቴ3:7፣ 5:22፣12:34
23:34 2ዜና36፣ 15:16፣ ማቴ10:17፣ 23፣ ሉቃ11:49
23:35 ዘፍ4:8፣ 2ዜና24:21፣ ዘካ1:1 ፣5 ፣11:4
23:36 ማቴ10:23፣ 24:34፣ ሉቃ11:50፣51
23:37 2ዜና24:21፣ መዝ57:1፣61:4፣ ሉቃ13:15፣ ማቴ5:12
23:38 1ነገ79:7-8፣ ኤር22:5
23:39 መዝ118:26 ፣ ማቴ21:9
24:2 ሉቃ19:44
24:3 ማቴ13:39 ፣21:1 ፣28:20፣ ሉቃ17:30

²⁹“እናንተ ግብዞች የአራት ሕግ መምህራንና ፈሪሳውያን፣ ወዮላችሁ! የነቢያትን መቃብር እየገነባችሁ፣ የጻድቃንንም ሐውልት እያስገባችሁ፣ ³⁰በአባቶቻችን ዘመን ብንኖር ኖሮ፣ የነቢያትን ደም በማፍሰስ አንተባበራቸውም ነበር፣ ትላላችሁና።³¹ በዚህም የነቢያት ገዳዮች ለነበሩት አባቶቻችሁ ልጆች መሆናችሁን በራሳችሁ ላይ ትመስክራላችሁ።³² እንግዲህ የአባቶቻችሁን ጅምር ተግባር ከፍጻሜ አድርሱ!

³³“እናንተ እባቦች፣ የእፋኝት ልጆች! ከገሃነም ፍርድ እንዴት ልታመልሙ ትችላላችሁ? ³⁴ስለዚህ ነቢያትን፣ ጠባባንና መምህራንን እልክላችኋለሁ፣ ከነዚህም አንዳንዶቹን ትደላላችሁ፣ አንዳንዶቹን ትሰቅላላችሁ፣ ሌሎቹንም በምክር ራቦቻችሁ ትገርፏቸዋላችሁ፣ ከከተማ ወደ ከተማ ታሳድጋቸዋላችሁ።³⁵ ስለዚህ፣ ከጻድቁ ከአቤል ደም ጀምሮ በመቅደሱና በመሠዊያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ በምድር ላይ ለፈሰሰው ንጹሕ ደም ሁሉ እናንተ ተጠያቂዎች ናችሁ።³⁶ እውነት እላችኋለሁ፣ ላለፈው ነገር ሁሉ ይህ ትውልድ ይጠየቅበታል።

³⁷“አንቺ ነቢያትን የምትገድዩ፣ ወደ አንቺ የተላኩትንም በድንጋይ የምትወግራ ኢየሩሳሌም! ሆይ፣ አንቺ ኢየሩሳሌም! ቦር ጫጨቶቿን በክንፎቿ ሥር እንደምትሰበሰብ፣ ልጆቻችን ለመሰብሰብ ስንት ጊዜ ፈለግሁ! እናንተ ግን ፈቃደኛ አልሆናችሁም፤ ³⁸እነሆ፣ ቤታችሁ ወና ሆኖ ይቀርሳችኋል! ³⁹እላችኋለሁና፣ ‘በቤታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው’ እስከምትሉ ድረስ ዳግመኛ አታዩኝም።”

የዓለም መጨረሻ ምልክቶች
24:1-51 ተጻ ምብ-ማር13:1-37፣ ሉቃ21:5-36

24 ኢየሱስ ከቤተ መቅደስ ወጥቶ ሲሄድ፣ ደቀ መዛሙርቱ የቤተ መቅደሱን ሕንጻ ሊያሳዩት ወደ እርሱ ቀረቡ። ²እርሱ ግን፣ “ይህን ሁሉ ታያላችሁ? እውነት እላችኋለሁ፤ ድንጋይ በድንጋይ ላይ ተክቦ የምታዩት፣ ሳይፈርስ እንዲህ እንዳለ የሚቀር አንድ ድንጋይ እንኳ አይኖርም” አላቸው።

³በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ተቀምጦ ሳለ፣ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ወደ እርሱ ቀርበው “እስቲ ንገረን፣ የምትለው ሁሉ መቼ ይሆናል? የመምጣትህና የዓለም

* አንዳንድ ትርጉሞች ይህን ክፍል አይጨምሩም

መጨረሻ ምልክትስ ምንድን ነው? አሉት።

4ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፤ 5ብዙዎች፣ እኔ ክርስቶስ ነኝ በማለት በሰሜ ይመጣሉና፤ ብዙዎችም ያስታሉ። 6ስለ ጦርነትና ጦርነትን የሚያናፍስ ወሬ ትሰማላችሁ፤ እነዚህ ነገሮች የግራ መፈጸም አለባቸው፤ ሆኖም መጨረሻው ገና ስለሆነ በዚህ እንዳትደናገጡ ተጠንቀቁ። 7ሕዝብ በሕዝብ ላይ፤ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ በተለያዩ ስፍራም ራብና የመሬት መጠቀጥቀጥ ይሆናል፤ 8ይህ ሁሉ ግን የምጡ መጀመሪያ ነው።

9“በዚያን ጊዜ ለመከራ አሳልፈው ይሰጧችኋል፤ ይገድሏችኋል፤ በሰሜ ምክንያት በሕዝብ ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። 10በዚያን ጊዜ ብዙዎች ይሰናከላሉ፤ እርስ በርስ አሳልፈው ይሰጧቸዋል፤ ይጠላላሉም። 11ብዙዎች ሐሰተኛ ነቢዮች ይነሣሉ፤ ብዙዎችን ያስታሉ። 12ክፋት ስለሚገን የብዙ ሰዎች ፍቅር ይቀዘቅዛል፤ 13እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል። 14ሕዝብ ሁሉ ምስክር እንዲሆን፤ ይህ የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል፤ ከዚያም መጨረሻው ይመጣል።

15“እንግዲህ በነቢዩ በዳንኤል የተነገረው፣ የጥፋት ርኩሰት በተቀደሰው ስፍራ ቆሞ ስታይ፣ አንባቢው ያስተውል። 16በዚያን ጊዜ በይሁዳ የሚገኙ ወደ ተራራዎች ይሸሹ፤ 17በቤቱ ጣራ ላይ የሚገኝ ማንም ሰው ዕቃውን ከቤቱ ለማውጣት አይውረድ፤ 18በዕርሻ ስታው የሚገኝ ማንም ሰው ልብሱን ለመውሰድ አይመለስ። 19በእነዚያ ቀናት ለነፍስ ጡሮችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው፤ 20እንግዲህ ሽሽታችሁ በክረምት ወይም በሰንበት ቀን እንዳይሆን ጸልዩ፤ 21በዚያን ጊዜ፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ሆኖ የማያውቅ፣ ከዚያም በኋላ የሚሰተካከለው የሌላ፣ ታላላቅ መከራ ይሆናል። 22ቀኖቹ ሳያጥሩ ጥሮ ሥጋ ለባሽ ሁሉ ባልተረፈ ነበረ፤ ስለተመረጡት ሲባል ግን እነዚያ ቀኖች ያጥራሉ። 23በዚያን ጊዜ ማንም፣ ‘ይኸውላችሁ ክርስቶስ እዚህ አለ’ ወይም ‘እዚያ አለ’ ቢላችሁ አትመኑ፤ 24ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ሐሰተኛ ነቢዮች ይነሣሉና፤ ቢቻል የተመረጡትን ለማሳት ሲሉ ታላላቅ ምልክቶችንና ታምራትን ያደርጋሉ። 25እነሆ፤ አስቀድሜ ነግራላችኋለሁ።

26“ስለዚህ፣ ‘ያውላችሁ እበረሐው ውስጥ አለላችሁ’ ቢላችሁ ወደዚያ

24:4 ማር13:5
24:5 ቀ*11:23;
24:11ዮ:ሐ2:18
24:7 ኢሳ19:2;
ሐሥ*11:28
24:9 ማቴ10:17;
ዮ:ሐ15:21;16:2
24:11 ማቴ7:15;
ማር13:5
24:13 ማቴ10:22
24:14 ማቴ4:23;
ሉቃ2:14;5;
ሐሥ* 11:28;
17:6;ሮሜ10:18;
ራእ3:10; 16:14
24:15 ጳጳ9:27;
11:31;12:11;
ሐሥ* 6:13
24:17 14መ*9:25;
ማቴ10:27;ሉቃ
12:3;ሐሥ*10:9
24:19 ሉቃ23:29
24:21 ሕዳ5:9;
ጳጳ 12:1;ኢሳ2:2
24:22 ቀ*24:31

24:23 ሉቃ17:23;
21:8
24:24 ዘግ7:11;22
12:ተሰ2:9-11;
ራእ13:13;
16:14;19:20
24:27 ሉቃ17:24;
30:ማቴ8:20
24:28 ሉቃ17:37
24:29 ኢሳ13:10;
34:4;ሕዳ32:7;ኢሳ
2:10;31:4;6:1;15:16-
16;12:13;8:12
24:30 ራእ1:7
24:31 ኢሳ27:13;
ዘዮ9:14;ማቴ13:41;
14:ጳጳ15:52;1ተሰ4:
16;ራእ8:2;10:7;
11:15
24:33 ያጳ5:9
24:34 ማቴ16:28;
23:36
24:35 ማቴ5:18
24:36 ሐሥ*1:7
24:37 ዘዮ6:5;
7:6-23
24:38 ማቴ22:30
24:39 ሉቃ17:30
24:40 ሉቃ17:34
24:41 ሉቃ17:35
24:42
ማቴ25:13;
ሉቃ12:40

አትውጡ፤ ‘ይኸውላችሁ እልፍኝ ውስጥ አለላችሁ’ ቢላችሁ አትመኑ፤ 27መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ ምዕራብ ድረስ እንደሚያበረ፣ የሰው ልጅ አመጣጥም እንደዚሁ ይሆናል። 28በድን ባለቤት ስፍራ ሁሉ አጥሮች ይሰበሰባሉ።

29“ወይም ከእነዚያ ከመከራው ቀናት በኋላ፣ ፀሐይ ትጨልማለች፤ ጨረቃ ብርሃኗን ትከለክላለች፤ ከዋክብት ከሰማይ ይረገፋሉ፤ የሰማይ ኃይላትም ይናጋሉ።

30“በዚህ ጊዜ የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ላይ ይታያል፤ የምድር ወገኖች ሁሉ ያለቅሳሉ፤ የሰው ልጅም በሰማይ ደመና ሆኖ በጎይልና በታላላቅ ክብር ሲመጣ ያዩታል፤ 31መላእክቱንም ከታላላቅ የመለከት ድምፅ ጋር ይልክቸዋል፤ እነርሱም ምረጦቹን ከአራቱም ነፋሳት፣ ከሰማይት ከአንዱ ዳርቻ ወደ ሌላው ዳርቻ ይሰበሰባሉ።

32“ከበለሰ ዛፍ ይህን ትምህርት ተማሩ፤ ቅርንጫፉ ሲለመልም፣ ቅጠሏ ሲያቁጠ ቀጥቶ ያን ጊዜ በጋ እንደተቃረበ ታውቃላችሁ። 33እንደዚሁም እነዚህን ሁሉ ስታይ፣ እርሱ በደጅ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ። 34አውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ ይህ ትውልድም አያልፍም። 35ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃሌ ግን ፈጽሞ አያልፍም።

የሚመጣበት ቀንና ሰዓት አለመታወቁ

24:37-39 ተጻ ምሰ - ሉቃ 17:26;27
24:45-51 ተጻ ምሰ - ሉቃ 12:42-46

36ያን መንግሥት ሰዓት ግን ከአብ በስተቀር የሰማይ ቀንና ሰዓትም ቢሆኑ፣ ወልድም ቢሆኑ ማንም አያውቅም። 37እስከ በኖሳ ዘመን እንደሆነው የሰው ልጅ መምጣትም እንደዚሁ ይሆናል፤ 38ከጥፋት ውሃ በፊት ኖሳ ወደ መርከቡ እስከገባበት ቀን ድረስ ሰዎች ሲባሉና ሲጠጡ፣ ሲያገቡና ሲጋቡ እንደ ነበሩ፤ 39እስከዚያ ጊዜ ድረስም ምን እንደሚመጣ ሳያውቁ ድንገት የጥፋት ውሃ እንዳጥለቀ ሊቃቸው፣ የሰው ልጅ ሲመጣም እንደዚሁ ይሆናል። 40በዚያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በዕርሻ ላይ ይውላሉ፤ አንዱ ይወሰዳል፤ ሌላው ይቀራል። 41ሁለት ሴቶች በወፍጮ ይፈጫሉ፤ አንዱ ትወሰዳለች፣ ሌላዋ ትቀራለች።

42“እንግዲህ ጌታችሁ የሚመጣበትን ቀን ስለማታውቁ ነቅታችሁ ጠብቁ። 43ይህን ልብ በሉ፤ ባለቤት ሌሊት ሌባ በየትኛው ሰዓት እንደሚመጣ ቢያውቅ ኖሮ፣ በነቃ፣ በቱም እንዳይደፈር በተጠባበቀ ነበር።

35 ወይም መሲክስ ቀን23 ይመ ም34 ወይም ዘር
36 አንዳንድ ቅጂች ወልድም ቢሆን የሚለው የላቸውም

44 የሰው ልጅም ባላሰባችሁት ሰዓት ይመጣልና እናንተም እንደዚሁ ዝግጁ ሁኑ።
 45 “በተገቢው ጊዜ ምግባቸውን እንዲሰጣቸው ባለቤቱ በቤተ ሰዎቹ ላይ የሾመው ታማኝና ብልህ አገልጋይ እንግዲህ ማኑ? 46 ባለቤቱ ተመልሶ በሚመጣበት ጊዜ የተጣለበትን ዐደራ እየፈጸመ የሚያገኘው ያ አገልጋይ የተባረከ ነው፤ 47 እውነት እሳችኋለሁ፤ በንብረቱ ሁሉ ላይ ይሾመዋል። 48 ነገር ግን ያ አገልጋይ ክፉ ቢሆንና ለራሱ፣ ‘ጌታዬ ይዘገያል’ በማለት፤ 49 ተነሥቶ ሌሎች አገልጋይ ባልንጀሮቹን መምታት ቢጀምር፤ ከሰባራዎቻቸው ጋር ቢባላና ቢጠጣ፤ 50 እርሱ ባልጠበቀው ጋርና ባላሰበው ሰዓት ጌታው መጥቶ፤ 51 ይቈራርጠዋል፤ ዕድል ፈንታውንም ከግብዣች ጋር ያደርግበታል፤ በዚያም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል።

የዐሥሩ ልጃገረዶች ምሳሌ

25 “በዚያን ጊዜ መንግሥተ ሰማይ መብራታቸውን ይዘው መሽራውን ሊቀበሉ የወጡ ዐሥር ልጃገረዶችን ትመስላለች። 2ከእነርሱም አምስቱ ልጃገረዶች ዝንጉዎች፤ አምስቱ ደግሞ አስተዋዮች ነበሩ። 3ዝንጉዎቹ መብራት ይዘው መጠባበቂያ ዘይት አልያዙም ነበር። 4አስተዋዮቹ ግን ከመብራታቸው ጋር መጠባበቂያ ዘይት በማሰር ይዘው ነበር። 5ሙሽራው በዘገየ ጊዜ፤ ሁሉም እንቅልፍ ተጫጫኛቸውና ተኙ።

6 “እከላ ለሊት ላይ፤ ‘ሙሽራው እየመጣ ነው፤ ወጥታችሁ ተቀበሉት!’ የግል ጥሪ ተሰማ።

7 “በዚህ ጊዜ ልጃገረዶቹ ሁሉ ተነሥተው መብራቶቻቸውን እየተረከቡ መዘጋጀት ያዙ። 8ዝንጉዎቹ አስተዋዮቹን፤ ‘መብራታችን ሊጠፋብን ስለሆነ፤ ከዘይታችሁ ስጡን’ አሏቸው።

9 “አስተዋዮቹ ልጃገረዶች ግን መልሰው፤ ‘ያለን ዘይት ለእኛም ለእናንተም ላይበቃ ስለሚችል፤ ሄዳችሁ ከጅጮች ለራሳችሁ ግዙ’ አሏቸው።

10 “ዘይት ሊገዙ እንደ ሄዱ፤ ሙሽራው መጣ፤ ተዘጋጅተው የነበሩት ልጃገረዶችም ወደ ስርጉ ግብፃ አብረውት ገቡ፤ በሩም ተዘጋ።

11 “ከግዮት ብለው ሌሎቹ ልጃገረዶች መጥተው፤ ‘ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ፤ በሩን ክፈትልን’ አሉ።

12 “እርሱ ግን መልሶ፤ ‘እውነት እሳችኋለሁ፤ አላውቃችሁም’ አላቸው።

13 “እንግዲህ ቀኑን ወይም ሰዓቱን ስለማ ታውቁ ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ።

24:43 ሉቃ12:39
 24:44 1ተሰ5:6
 24:45 ማቴ25:21 :23
 24:46 ራእ16:15
 24:47 ማቴ25:21 :23
 24:49 ሉቃ21:34
 24:51 ማቴ 8:12
 25:1 ማቴ13:24፤ ሉቃ12:35-38፤ዘገግ20:8፤ፊል4:5፤19:7፤21:2
 25:2 ማቴ24:45
 25:5 1ተሰ5:6
 25:8 ሉቃ12:35
 25:10 ራእ19:9
 25:12 ቍ41፤ ማቴ7:23
 25:13 ማቴ24:42፤ ዳ4፤ማር13:35፤ሉቃ12:40

25:14 ማቴ21:33 ሉቃ19:12
 25:15 ማቴ18:24:25
 25:19 ማቴ18:23
 25:21 ቍ23፤ማቴ24:45፤47፤ሉቃ16:10
 25:23 ቍ21
 25:29 ማቴ13:12፤ ማር4:25፤ሉቃ8:18፤19:26

የሰነፉ አገልጋይ ምሳሌ

25:14-30 ማጣ - ሉቃ 19:12-27

14 “የእግዚአብሔር መንግሥት አገልጋዮቹን ጠርቶ ያለውን ንብረት በዐደራ በመስጠት ወደ ሌላ አገር ሊሄድ የተነሣ አንድ ሰውን ትመስላለች፤ 15 ለእያንዳንዱ እንደ ችሎታው በመደልደል ለአንዱ አምስት ታላንት፤ 16 ለሌላው ሁለት፤ ለሌላው ደግሞ አንድ ታላንት ሰጥቶ ገዛውን ቀጠለ። 16 አምስት ታላንት የተቀበለው ሰውዬ ወዲያው በገንዘቡ ንግድ ጀምሮ አምስት ታላንት አተረፈ፤ 17 እንዲሁም ሁለት ታላንት የተቀበለው ሁለት አተረፈ፤ 18 አንድ ታላንት የተቀበለው ግን መሬት ቁፍሮ የጌታውን ገንዘብ ደበቀ።

19 “የአገልጋዮቹም ጌታ ከብዙ ጊዜ በኋላ ከሄደበት ተመልሶ የሰጣቸውን ገንዘብ ተሳሰበ። 20 አምስት ታላንት የተቀበለውም፤ ሌላ አምስት ተጨማሪ ታላንት ይዞ በመቅረብ፤ ‘ጌታ ሆይ! አምስት ታላንት ዐደራ ሰጥተኸኝ ነበር፤ ይኸውልህ አምስት ተጨማሪ ታላንት አትርፌአለሁ’ አለው።

21 “ጌታውም፤ ‘ደግ አድርገሃል’ አንተ መልካም ታማኝ አገልጋይ፤ በትንሽ ነገር ላይ ታማኝ ስለሆንህ በብዙ ነገር ላይ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ’ አለው።

22 “እንዲሁም ሁለት ታላንት የተቀበለው አገልጋይ ቀርቦ፤ ‘ጌታ ሆይ፤ ሁለት ታላንት ሰጥተኸኝ ነበር፤ ይኸው ሁለት ተጨማሪ ታላንት አትርፌአለሁ’ አለው።

23 “ጌታውም፤ ‘ደግ አድርገሃል፤ አንተ መልካም ታማኝ አገልጋይ፤ በትንሽ ነገር ላይ ታማኝ ስለሆንህ በብዙ ነገር ላይ እሾምሃለሁ፤ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ’ አለው።

24 “አንድ ታላንት የተቀበለው አገልጋይ ቀርቦ፤ ‘ጌታ ሆይ፤ አንተ ካልዘራሀበት የምታጭድ፤ ካልተገነዘብኩም የምትሰበስብ ጨካኝ ሰው መንገድን ዐውቃለሁ፤ 25 ስለዚህ ፈራሁህ፤ ሄጄም መሬት ቁፍራ ታላንትህን ጥድጓድ ውስጥ ደበቅሁት፤ ገንዘብህ ይኸውልህ’ አለው።

26 “ጌታውም መልሶ፤ ‘አንተ ክፉ፤ ሰነፍ አገልጋይ፤ ካልዘራሀበት የማጭድ፤ ካልተገነዘብኩም የምሰበስብ መሆኔን ታውቅኖሮአል? 27 ታዲያ፤ በምመለስበት ጊዜ ገንዘቤን ከነወለዱ እንዳገኘው ለለዋጮች መስጠት ይገባህ ነበር።

28 “በሉ እንግዲህ ታላንቱን ወስዳችሁ ዐሥር ታላንት ላለው ስጡ፤ 29 ላለው ይጨመርለታል፤ የተትረፈረፈም ይኖረዋል፤ ከሌ

15 አንድ ታላንት በሺህ የሚቆጠር ብር የሚያህል ነው

ለው ግን ያው ያለው እንዲ ይወሰድበታል።
30 ይህን የማይረባ አገልጋይ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት በውጭ ወዳለው ጨለማ አውጥታችሁ ጣሉት” አለ።

የመጨረሻው ፍርድ

31 “የሰው ልጅ ከመላእክቱ ሁሉ ጋር በክብር ሲመጣ፣ በክብር ዙፋን ላይ ይቀመጣል፤ 32 ሕዝቦች ሁሉ በፊት ይሰበሰባሉ፤ እርሱም፣ እረኛ በጎችን ከፍየሎች እንደ ሚለይ፣ ሕዝቡን አንዱን ከሌላው ይለ ያል፤ 33 በጎቹን በቀኙ፣ ፍየሎቹን ግን በግራው ያቆማቸዋል።

34 “በዚያን ጊዜ ንጉሡ በቀኙ በኩል ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል፤ ‘እናንተ አባቴ የባረካችሁ ኑ፤ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ፤ 35 ምክንያቱም ተርቤ አብልታችሁኛል፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛል፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛል፤ 36 ታርዜ አልብላችሁኛል፤ ታምሜ አስታምማችሁኛል፤ ታስራ ጠይቃችሁኛል።’

37 “ጻድቃንም መልሰው እንዲህ ይሉታል፤ ‘ኂታ ሆይ፣ ተርቤ አይተን መቼ አበላንህ? ወይም ተጠምተህ አይተን መቼ አጠጣንህ? 38 እንግዳ ሆነህ አይተን መቼ ተቀበልንህ? ወይስ ታርዘህ አይተን መቼ አለበሰንህ? 39 እንዲሁም ታመህ ወይም ታስረህ አይተን መቼ ጠየቅንህ?’

40 “ንጉሡም መልሶ፣ ‘እውነት እላችኋለሁ፣ ከእነዚህ አነስተኛ ከሆኑት ወንድሞቼ ለአንዱ ያደረጋችሁት፣ ለእኔ እንዳደረጋችሁት ነው’ ይላቸዋል።

41 “ከዚያም በግራው በኩል ላሉት ደግሞ እንዲህ ይላቸዋል፤ ‘እናንተ የተረገማችሁ፤ ለዲያብሎስና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀው የዘላለም እሳት ከእኔ ተለይታችሁ ሂዱ፤ 42 ምክንያቱም ተርቤ አላበላችሁኝም፤ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝም፤ 43 እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝም፤ ታርዜ አላለበላችሁኝም፤ ታምሜና ታስራ አልጠየቃችሁኝም።’

44 “እነርሱም መልሰው፣ ‘ኂታ ሆይ፣ ተርቤ ወይም ተጠምተህ፣ እንግዳ ሆነህ ወይም ታርዘህ፣ ታመህ ወይም ታስረህ ዐይተን መቼ አልደረስንልህም’ ይሉታል።

45 “በዚያን ጊዜ እርሱም መልሶ፣ ‘እውነት እላችኋለሁ፣ ከእነዚህ አነስተኛ ከሆኑት ወንድሞቼ ለአንዱ አለማድረጋችሁ፣ ለእኔ እንዳላደረጋችሁት ነው’ ይላቸዋል።

46 “እነዚህም ወደ ዘላለም ፍርድ፣ ጻድቃን ግን ወደ ዘላለም ሕይወት ይሄዳሉ።”

25:30 ማቴ8:12
25:31 ማቴ19:28፤ ሉቃ17:30
25:32 ሚል3:18፤ ሕዝ34:17:20
25:34 ማቴ3:2፤ 5:3;10:9;19:14፤ ሐሥ20:32;21:4፤ 15:50;74:5;21:0ብ 4:3፤ 9:26;የዕ2:5፤ ራእ13:8፤17:8
25:35 ኢዮ31:32;ዕብ3:2
25:36 ኢላ58:7፤ ሕዝ18:7፤2ጠሞ1:1፤6;የዕ1:27፤ 2:15:16
25:40 ማቴ10:40 :42;ዕብ13:2
25:41 ኢላ66:24፤ ማቴ3:12;5:22፤ 7:23;ማር9:43;48፤ ሉቃ3:17፤ 2አጥ2:4;ይሁ7

አይሁድ በኢየሱስ ላይ መደለታቸው

26:2-5 ተጓ ምብ - ማር 14:1;2፤ ሉቃ 22:1-2

26 ኢየሱስ እነዚህን ነገሮች ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ፣ ደቀ መዛሙርቱን፣ 2 “ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንደሚሆን ታውቃላችሁ፤ የሰው ልጅም ሊሰቀል አልፎ ይሰጣል” አላቸው።

3 ከዚህ በኋላ የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሽማግሌዎች ቀዳሳ በተባለ ሊቀ ካህን ግቢ ውስጥ ተሰብስበው፣ ፋበረቀቀ መንገድ ኢየሱስን ለማስደዘና ለማስገደል ተማከሩ። 5 ነገር ግን፣ “በሕዝቡ መካከል ረብሻ እንዳይነሣ በበዓል ቀን አይሁን” በማለት ተስማሙ።

ኢየሱስን ሽቶ የቀባቸው ሴት

26:6-13 ተጓ ምብ - ማር 14:3-9
26:6-13 ማሙ - ሉቃ 7:37;38፤ ዮሐ 12:1-8

6 ኢየሱስ በቢታንያ በለምጻሙ በስምዖን ሴት ሳለ፣ ገንዳት ሴት ምጋራ ወደ የሆነ አንድ ብልቃጥ የአልባስጥሮስ ሽቶ ይዛ ወደ እርሱ ቀረበች፣ በማእድ ላይ ተቀምጦ ሳለም በራሱ ላይ አፈሰሰችው።

8 ደቀ መዛሙርቱ ይህንን በተመለከቱ ጊዜ ተቈጥተው እንዲህ አሉ፤ “ይህ ሁለብክነት ለምንድነው? 9 ሽቶው በብዙ ዋጋ ተሸጦ ገንዘቡን ለድኾች መስጠት ሲቻል!”

10 ኢየሱስ ይህን ዐውቆ እንዲህ አላቸው፤ “ይህችን ሴት ለምን ታስቸግሯታላችሁ? መልካም ነገር አድርጋልኛለች፤ 11 ድኾች ምንጊዜም ከእናንተ ጋር ናቸው፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልሆንንም። 12 ሽቶውን በሰውነቴ ላይ በማፍሰሳ፣ እኔን ለቀብር ለማዘጋጀት ነው፤ 13 እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ወንጌል በሚሰበክበት በዓለም ዙሪያ ሁሉ፣ በየትኛውም ስፍራ እርሷ ያደረገችው በመታሰቢያነት ይነገርላታል።”

ይሁዳ ኢየሱስን አሳልፎ ለመስጠት ተስማማ

26:14-16 ተጓ ምብ - ማር 14:10;11፤ ሉቃ 22:3-6

14 ከዚህ በኋላ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ የነበረውና የአስቆሮቱ ይሁዳ የተባለው ወደ ካህናት አለቆች ሄዶ፣ 15 “እርሱን አሳልፎ ብስጣችሁ እናንተስ ምን ትሰጡኛላችሁ?” አላቸው። እነርሱም ሠላሳ ጥራ ብር ቈጥረው ሰጡት። 16 በዚያን ጊዜ ጀምሮ ይሁዳ፣ ኢየሱስን አሳልፎ የሚሰጥበትን አመቺ ጊዜ ይፈልግ ነበር።

25:45 ምላ14:31፤ 17:5
25:46 ጳጳ2:2፤ ማቴ19:29;ዮሐ3:15 :16;36:5;29:17;2:3 :ከሥ24:15;1ሮሜ2:7;ጴጥ48:11;ዮሐ1:2;15:1;11:3;20
26:1 ማቴ7:28
26:2 ዮሐ11:55
26:3 ጳጳ57:መዝ2:2;ሉቃ3:2;ዮሐ11:47-53;18:13; 14:24;28:ከሥ4:6
26:4 ማቴ12:14
26:5 ማቴ27:24
26:6 ማቴ21:17
26:11 ዘ815:11
26:12 ዮሐ19:40
26:14 ጳጳ25:47፤ ማቴ10:4
26:15 ዘ21:32፤ ዘ811:12

የጌታ ራት

26:17-19 ተጓ ምብ - ግር 14:12-16፤ ሉቃ 27:7-13
26:20-24 ተጓ ምብ - ግር 14:17-21
26:26-29 ተጓ ምብ - ግር 14:22-25፤ ሉቃ 22:17-20፤
1ቀዳ 11:23-25

17 በቂጣ በዓል የመጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው፤ “ፋሲካን እንድትበላ የት እንድናዘጋጅልህ ትፈልጋለህ?” አሉት።

18 እርሱም፤ “ወደ ከተማ ሄዳችሁ እገሌ የተባለውን ሰው፤ መምህር ጊዜዬ ተቃርቦ አልና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካን በቤትህ አከብራለሁ ብሏል” በሉት” አላቸው።

19 ደቀ መዛሙርቱም ኢየሱስ ባዘዛቸው መሠረት የፋሲካን ራት አዘጋጁ።

20 በመሸም ጊዜ ኢየሱስ ከሶሥራ ሁለቱ ጋር በማእድ ተቀመጠ፤ 21 በመብላት ላይ ሳለም፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ አሳልፎ ይሰጠኛል” አላቸው።

22 እነርሱም እጅግ አዝኙ፤ ተራ በተራ፤ “ጌታ ሆይ፤ እኔ እሆን ይሆን?” አሉት።

23 እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “አሳ ልፎ የሚሰጠኝ ከወጭቱ ውስጥ አብሮኝ ያጠቀሰው ነው። 24 የሰው ልጅ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈው ይሄዳል፤ ነገር ግን የሰውን ልጅ አሳልፎ ለሚሰጠው ሰው ወዮለት፤ ለዚያ ሰው ሳይወለድ ቢቀር ይሻለው ነበር።”

25 አሳልፎ የሚሰጠው ይሁዳም፤ “መምህር ሆይ፤ እኔ እሆን?” አለው።

እርሱም፤ “አንተ አልሆንም” አለው።

26 እየበሉ ሳሉ፤ ኢየሱስ እንጀራን አንገሥቶ ባረከ፤ ቁርሶም ለደቀ መዛሙርቱ በመስጠት፤ “እንካችሁ ብሉ፤ ይህ ሥጋዬ ነው” አላቸው።

27 ከዚያም ጽዋውን አንገሥቶ አመሰገነ፤ ለደቀ መዛሙርቱም በመስጠት እንዲህ አላቸው፤ “ሁላችሁም ከዚህ ጠጡ፤ 28 ስለ ብዙዎች የጎጠኦት ይቅርታ የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ይህ ነው። 29 እላችኋለሁ፤ በአባቴ መንግሥት ከእናንተ ጋር በአዲስ መልክ እስከምጠጣበት እስኪሆን ቀን ድረስ፤ ከእንግዲህ ከዚህ የወይን ፍሬ አልጠጣም።”

30 መዛሙር ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ተራራ ወጡ።

የጴጥሮስ ክህደት አስቀድሞ መነገሩ

26:31-35 ተጓ ምብ - ግር 14:27-31፤ ሉቃ 23:31-34

31 ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፤ “ሁላችሁም በዚህች ሌሊት በእኔ ተሰናክላችሁ ትሄዳላችሁ፤ እንዲህ ተብሎ ተጽፎ አልና፤

26:17 ዘ012:18-20፤ ዘ816:5-8
26:18 ግር14:35፤ 41፤ ዮሐ7:6:8:30፤ ዮሐ8:20:12:23፤ 13:11:17:1
26:21 ሉቃ22:21-23፤ ዮሐ13:21
26:23 መዛ11:9፤ ዮሐ13:18
26:24 ቍ31:54፤ 56፤ ኢሳ53:8:79:26፤ ግር9:12፤ ሉቃ24:25-27:46፤ ሐሥ17:2:3፤ 26:22:23፤ 1ጴጥ1: 10:11
26:25 ግቴ10:4፤ 23:7
26:26 ግቴ14:19
26:27 1ቀዳ10:16
26:28 ዘ024:6-8፤ ዘ19:11፤ ግሌ2:5፤ ግቴ20:28፤ ግር14:4፤ 40:19:20:10:29፤ 13:20
26:29 ሐሥ10:41

“እረኛውን እመታለሁ፤ የመንጋውም በጎች ይበተናሉ።”
32 ነገር ግን ከተነሣሁ በኋላ ቀድሜአችሁ ወደ ገሊላ እሄዳለሁ።”

33 ጴጥሮስም መልሶ፤ “ሌሎች በሙሉ ባንተ ምክንያት ቢሰናከሉ እንኳ እኔ በፍጹም አልሰናከልም!” አለው።

34 ኢየሱስም፤ “እውነት አልሃለሁ፤ በዛሬዎ ሌሊት ዶሮ ከመጮኹ በፊት ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ” አለው።

35 ጴጥሮስ ግን “ከአንተ ጋር መሞት ቢያስፈልግ እንኳ ከቶ አልክድህም!” አለው። ሌሎቹም ደቀ መዛሙርት በሙሉ እንደዚሁ አሉ።

የኢየሱስ ጸሎት በጌቴሴማኒ

26:36-46 ተጓ ምብ - ግር 14:32-42፤ ሉቃ 22:40-46

36 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ጌቴሴማኒ ወደሚባል ስፍራ ሄደ፤ እነርሱንም፤ “ወደዚያ ሄጄ በምጸልይበት ጊዜ እናንተ እዚህ ተቀመጡ” አላቸው። 37 ከእርሱም ጋር ጴጥሮስንና ሁለቱን የዘብዴዎስ ልጆች ይዞ በመሄድ ይተክዝና ይጨነቅ ጀመር። 38 ከዚያም፤ “ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዝናለች፤ ከእኔ ጋር በመትጋት እዚሁ ቁዩ” አላቸው።

39 ጥቂት ዕልፍ ብሎ በግንባሩ በመደፋት፤ “አባቴ ሆይ፤ ቢቻል ይህ ጽዋ ከእኔ ይለፍ፤ ነገር ግን እኔ እንደምፈልገው ሳይሆን አንተ እንደምትፈልገው ይሁን” ብሎ ጸለየ።

40 ከዚያም ተመልሶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ ሲመጣ፤ ተኝተው አገኛቸው፤ ጴጥሮስንም እንዲህ አለው፤ “እናንተ ሰዎች፤ ከእኔ ጋር ለአንድ ሰዓት እንኳ መትጋት አቃታችሁን? 41 ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጥና ጸልዩ፤ መንፈስ ዝግጁ ነው፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው።”

42 እንደገና ለሁለተኛ ጊዜ ሄደ፤ “አባት ሆይ፤ ይህ ሳልጠጣው የሆኖልፍ ጽዋ ከሆነ፤ ፈቃድህ ይፈጸም” ብሎ ጸለየ።

43 እንደገናም በመጣ ጊዜ ዐይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ስለ ነበር ተኝተው አገኛቸው።

44 ቶቶአቸውም እንደገና በመሄድ ለሦስተኛ ጊዜ ቀደም ብሎ የጸለየውን ጸሎት ደገመ።

45 ከዚያም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ እንዲህ አላቸው፤ “አሁንም ዐርፋችሁ ተኝታችኋል? እነሆ፤ ሰዓቱ ቀርቦአል፤ የሰው ልጅ በጎጠኦተኞች እጅ ዐልፎ ይሰ

25 “ወይም አንተ ራህ ተናገር”

ጣል፤ ⁴⁶ተነሡ! እንሂድ፤ አሳልፎ የሚሰጠኝም እየመጣ ነው።”

የኢየሱስ መያዝ

26:47-56 ተጓ ምብ - ማር 14:43-50፤ ሉቃ 27:47-53

⁴⁷በመናገር ላይ እያለ፣ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፤ ከካህናት አለቆችና ከሕዝቡ ሽማግሌዎች ዘንድ የተሳኩ ሰይፍና ዱላ የያዙ ብዙ ሰዎችም አብረውት ነበሩ። ⁴⁸ይሁዳም፣ “እኔ የምስመው እርሱ ነው፤ ያዙት” ብሎ ምልክት ሰጥቶአቸው ስለነበር፣ ⁴⁹በቀጥታ ወደ ኢየሱስ ሄደ፣ “መምህር ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን” በማለት ሳመው።

⁵⁰ኢየሱስም፣ “ወዳጄ ሆይ፤ የመጣህበትን ፈጽም”^ፋ አለው።

በዚህ ጊዜ ሰዎቹ ቀርበው ኢየሱስን ያዙት፤ አሰሩትም። ⁵¹ከኢየሱስ ጋር ከነበሩት አንዱ፤ ሰይፉን መዝገብ በመሰንዘር የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ ጆሮውን ቁረጠው።

⁵²ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “በል ሰይፍ ህን ወደ ሰገባው መልስ፤ ሰይፍን የሚመዝዙ ሁሉ በሰይፍ ይጠፋሉ።” ⁵³ካስፊላገ አባቱን ብጠይቀው ከዐሥራ ሁለት ክፍለ ሰራዊት የሚበልጡ መላእክት የማይሰድልኝ ይመስልሃል? ⁵⁴ይህ ቢሆን ደግሞ ቅዱሳት መጻሕፍት ይሆናል ያሉት ነገር እንዴት ይፈጸማል?”

⁵⁵በዚያን ጊዜ ኢየሱስ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፣ “ወንበዴ እንደሚይዝ ሰው ሰይፍና ዱላ ይዛችሁ ልትይዙኝ መጣችሁ? በየዕለቱ በቤተ መቅደስ ተቀምጬ ሳስተምር አልያዛችሁኝም ነበር፤ ⁵⁶ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነው ነቢያት በቅዱሳት መጻሕፍት የተናገሩት ይፈጸም ዘንድ ነው።”

በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸሹ።

ኢየሱስ በአይሁድ ሸንጎ ፊት

26:57-68 ተጓ ምብ - ማር 14:53-65፤ ዮሐ 18:12:13:19-24

⁵⁷በዚህ ጊዜ ኢየሱስን የያዙት ሰዎች፣ የአራት የሕግ መምህራንና የሕዝብ ሽማግሌዎች ተሰብስበው ወደ ነበሩበት፣ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀዳፋ ወሰዱት። ⁵⁸ነገር ግን ጴጥሮስ ከርቀት ሆኖ እስከ ሊቀ ካህናቱ ቅጥር ግቢ ይከተለው ነበር፤ ወደ ውስጥ ገብቶም የሁኔታውን መጨረሻ ለማየት ከጠባቂዎች ጋር ተቀመጠ።

⁵⁹በዚህ ጊዜ የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሸንጎ በሙሉ ኢየሱስን ለማስገደል የሐሰት ማስረጃ ይፈልጉ ነበር፤ ⁶⁰ብዙ የሐሰት ምስክሮች ቢቀርቡም በቂ ማስረጃ

26:47 ማቴ10:4
26:49 ፋ25፤ ማቴ23:7
26:50 ማቴ20:13፤22:12
26:51 ሉቃ22:36፤ ዮሐ18:10
26:52 ዞፍ9:6፤ዘ0 21:12፤ራእ13:10
26:53 2ገ6፤17፤ ዳገ7:10፤ማቴ4:11
26:54 ፋ24፤ ማቴ1:22
26:55 ማር12:35፤ ሉቃ21:37፤ ዮሐ7:14:28፤18:20
26:56 ፋ24፤ ማቴ1:22
26:57 ፋ3

26:58 ፋ69፤ ማር14:66፤15:16፤ ሉቃ11:21፤22:55፤ ዮሐ7:32:45:46፤ 18:15
26:59 ማቴ5:22
26:60 ዘ8:19:15፤ መዝ27:12፤35:11፤ዘሥ6:13
26:61 ዮሐ2፤19
26:63 ዘሴ5:1፤ ማቴ4:3፤16:16፤ ማር14:61፤ ሉቃ22:67
26:64 ማቴ27:11፤ ማር16:19፤ሉቃ22:70፤ራእ1:7
26:65 ማር14:63
26:66 ዘሴ24:16፤ ዮሐ 19:7
26:67 ማቴ16:21
26:68 ሉቃ22:63-65

አላገኙም፤ በኋላ ግን ሁለት ሰዎች ቀርበው፣ ⁶¹“ይህ ሰው፣ ‘የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ አፍርሼ፣ በሦስት ቀን ውስጥ መልሼ ልሠራው እችላለሁ’ ብሎአል” በማለት ተናገሩ።

⁶²በዚህ ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ተነሥቶ በመቆም፣“እነዚህ ሰዎች ለሚመሰክሩብህ ሁሉ ምንም መልስ አትሰጥምን?” አለው። ⁶³ኢየሱስ ግን ዝም አለ።

ሊቀ ካህናቱም፣ “በሕያው እግዚአብሔር ስም አምልሃለሁ፤ አንተ ክርስቶስ^ቦ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆንን ንገረን” አለው።

⁶⁴ኢየሱስም፣ “አንተው ራስህ ብልሽሞል፤ ነገር ግን ለሁላችሁም ልንገራችሁ፤ ወደ ፊት የሰው ልጅ በገያዬ ቀኝ ተቀምጦ በሰማይ ደመና ሲመጣ ታዩታላችሁ” አለው።

⁶⁵በዚህ ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ልብሱን ቀደ፣ “በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃል ተናግሮአል፤ ከዚህ ሌላ ምን ምስክርነት ያስፈልገናል? በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃል መናገሩን እናንተው ራሳችሁ ስም ታችኋል፤ ⁶⁶ምን ይመስላችኋል?” አላቸው።

እነርሱም፣“ሞት ይጠየቃል!” ብለው መለሱ።

⁶⁷በዚህ ጊዜ ፊቱ ላይ እየተፉ በጡጫ መቱት፤ ሌሎቹም በጥሬ እየመቱት፣ ⁶⁸“ክርስቶስ ሆይ፤ ማንው የመታህ? እስቲ ትንቢት ንገረን!” አሉት።

ጴጥሮስ ኢየሱስን ካደ

26:69-75 ተጓ ምብ - ማር 14:66-72፤ ሉቃ 22:55-62፤ ዮሐ 18:16-18:25-27

⁶⁹ከዚህ በኋላ ጴጥሮስ በሊቀ ካህናቱ ግቢ ውስጥ ተቀምጦ ሳለ አንዲት የቤት ሠራተኛ ወደ እርሱ ቀርባ፣ “አንተም ከገሊላው ኢየሱስ ጋር ነበርህ” አላቸው።

⁷⁰እርሱ ግን፣ “ምን እንደምትናገሪ አላውቅም” በማለት በሁላቸውም ፊት ካደ።

⁷¹ከግቢው መውጫ ወደ ሆነው በር ሲያመራ ሌላዋ ሠራተኛ ተመልክታው፣ በዚያ ለነበሩት ሰዎች፣ “ይህ ሰው ከናዝሬቱ ኢየሱስ ጋር ነበር” አለች።

⁷²እርሱም በመሐላ ቃል፣ “ሰውየውን አላውቀውም!” ሲል ዳግመኛ ካደ።

⁷³ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ በዚያ ቆመው የነበሩት ሰዎች ቀርበው ጴጥሮስን፣ “አንጋርህ ስለሚያጋልጥህ፣ በእርግጥ አንተም ከእነርሱ አንዱ ነህ!” አሉት።

⁷⁴እርሱም እየማለና እየተዘዘተ፣ “እኔ ሰውየውን አላውቀውም!” አላቸው።

^ፋ50 ወይም “ወዳጄ ሆይ፤ ለምን መጣህ?”
^ቦ63 ወይም “መሲሐ”፤ ፋ68 ይመ

ወዲያውም ዶሮ ጮኹ።⁷⁵ በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ፣ “ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ጊዜ ትክ ደኛለህ” ብሎ ኢየሱስ የተናገረው ቃል ትዝ አለው፤ ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ መራራ ልቅሶ አለቀሰ።

ይሁዳ ራሱን ሰቀለ

27 ጠዋት በማለዳ ላይ፣ የካህናት አለቆችና የሕዝብ ሽማግሌዎች ሁሉ ኢየሱስ ስለሚገደልበት ሁኔታ ተመካክሩ፤ ጳጳሩም በኋላ ወስደው ለገዥው ለጳላ ጦስ አሳልፈው ሰጡት።

³አሳልፎ የሰጠው ይሁዳም ኢየሱስ እንደ ተፈረደበት ባየ ጊዜ ተጸጸተ፤ የወሰደውን ሠላሳ ጥሬ ብር ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ ሽማግሌዎች መልሶ በመስጠት፣ ⁴“ንጹሕ ሰው አሳልፌ በመስጠቴ በድያለሁ” አለ።

እነርሱም፣ “ታዲያ እኛ ምን አገባን፣ የራስህ ጥጭ ነው!” አሉት።

⁵ስለዚህ ይሁዳ ብሩን በቤተ መቅደስ ውስጥ ወርውሮ ወጣ፤ ሄዶም ራሱን ሰቅሎ ሞተ።

⁶የካህናት አለቆች ብሩን አንሥተው፣ “የዶም ዋጋ ስለሆነ ወደ መባ ልንጨምረው አይፈቀድም” አሉ፤ ገተመካክረውም ለእንግዶች የሚቃብር ስፍራ እንዲሆን በገንዘቡ የሸክላ ሠራውን ቦታ ዝቡበት። ⁸ስለዚህም ያ ቦታ እስከ ዛሬ ድረስ “የዶም መሬት” ተብሎ ይጠራል። ⁹በዚህም በነቢዩ ኤርምያስ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ተፈጸመ፤ “ለእርሱ ዋጋ ይሆን ዘንድ የእስራኤል ልጆች የገመቱትን ሠላሳ ጥሬ ብር ተቀበሉ።” ¹⁰እንዲሁ አብሔርም ባዘዘኝ መሠረት ለሸክላ ሠራው ቦታ ከፈለ።”

ኢየሱስ በጳላጦስ ፊት

27:11-26 ተጓ ምብ - ማር 15:2-15; ሉቃ 23:23;18-25; ዮሐ 18:29-19:16

¹¹በዚህ ጊዜ ኢየሱስ አገረ ገዥው ፊት ቀረበ፤ አገረ ገዥውም፣ “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን?” በማለት ጠየቀው።

ኢየሱስም፣ “አንተው እንዳልኸው ነው” ሲል መለሰለት።

¹²የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ሲከሱት ግን ምንም መልስ አልሰጡም። ¹³በዚህ ጊዜ ጳላጦስ፣ “ስንት ነገር አቅርበው እንደሚከሱህ አትሰማምን?” አለው። ¹⁴እርሱ ግን አገረ ገዥው እስኪገረም ድረስ ለቀረበበት ክስ አንዲት ቃል እንኳ አልመለሰም።

¹⁵አገረ ገዥው ሕዝቡ በበዓሉ እንዲፈታላቸው የሚጠይቁትን አንድ እስረኛ የመፍታት ልማድ ነበረው። ¹⁶በዚያን ጊዜ በ

26:75 ቀ³⁴: ዮሐ 13:38
27:1 ማቴ12:14: ማር15:1; ሉቃ22:66
27:2 ማቴ20:19; ማር15:1; ሉቃ13:1; ሐሥ3:13;1ጢጥ 6:13
27:3 ማቴ10:4; 26:14:15
27:4 ቀ²⁴
27:5 ሉቃ19:21; ሐሥ1:18
27:8 ሐሥ1:19
27:9 ማቴ1:22
27:10 ኤር32:6-9; ዘክ11:12:13
27:11 ማቴ2:2

27:12 ማር14:61
27:13 ማቴ26:62
27:14 ማር14:61
27:15 ዮሐ18:39
27:17 ቀ²²; ማቴ1:16
27:19 ቀ²⁴;ዘፍ 20:6;ዘክ12:6;17;73
;5;አዮ33:14-16;
ማቴ1:20;2:12:13:1
9:22;ዮሐ19:13
27:20 ሐሥ3:14
27:22 ማቴ1:16
27:24 ቀ⁴;ዘፍ 21:6-8;መዝ26:6;
ማቴ26:5
27:25 ኢሱ2:19; ሐሥ5:28
27:26 ኢሳ53:5; ዮሐ19:1;
27:27 ዮሐ18:28;
33:19:9
27:28 ዮሐ19:2
27:29 ኢሳ53:3; ዮሐ19:2:3
27:30 ማቴ16:21
27:31 ኢሳ53:7

መፅ የታወቀ በርባን የሚባል እስረኛ ነበር። ¹⁷ሕዝቡ እንደተሰበሰቡ ጳላጦስ፣ “ከበርባንና ክርስቶስ ከሚባለው ከኢየሱስ፣ ማንን እንድፈታላችሁ ትፈልጋላችሁ?” አላቸው፤ ¹⁸ጳላጦስም በቅናት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

¹⁹በፍርድ ወንበር ላይ ተቀምጦ ሳለ ሚስቱ፣ “በእርሱ ምክንያት ዛሬ በሕልም ብዙ ስለተሠቃየሁ፣ በዚያ ንጹሕ ሰው ላይ ምንም ነገር እንዳታደርግ” የሚል መልእክት ላከችበት።

²⁰ነገር ግን የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች በርባን እንዲፈታላቸው ኢየሱስ ግን እንዲገደል ይለምኑ ዘንድ ሕዝቡን ያግባቡ ነበር።

²¹አገረ ገዥውም፣ “ከሁለቱ ማንን እንድፈታላችሁ ትፈልጋላችሁ?” በማለት ጠየቀ። እነርሱም፣ “በርባንን!” በማለት መለሱ።

²²ጳላጦስም፣ “ታዲያ ክርስቶስ የተባለውን ኢየሱስን ምን ላድርገው?” አላቸው።

ሁሉም፣ “ይሰቀል!” አሉ።

²³ጳላጦስም፣ “ለምን? ምን ክፉ ነገር አድርጎአል?” በማለት ጠየቃቸው።

እነርሱ ግን አብዝተው እየጮኹ፣ “ይሰቀል!” አሉ።

²⁴ጳላጦስ ሁኔታው ሽብር ከማስነሣት በስተቀር ምንም ፋይዳ የሌለው መሆኑን ተመልክቶ፣ “እኔ ከዚህ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ፣ ከእንግዲህ ኅላፊነቱ የራሳችሁ ነው” በማለት ውሃ አስመጥቶ በሕዝቡ ፊት እጆቹን ታጠበ።

²⁵ሕዝቡም በሙሉ፣ “ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን!” ብለው መለሱ።

²⁶በዚህ ጊዜ በርባንን ፈታላቸው፣ ኢየሱስን ግን ካስገረፈው በኋላ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠው።

ኢየሱስ በሮማውያን ወታደሮች እጅ

27:27-31 ተጓ ምብ - ማር 15:16-20

²⁷ከዚያም የአገረ ገዥው ወታደሮች ኢየሱስን ወደ ገዥው ግቢ ወሰዱት፤ ስራዊቱ ንም ሁሉ በዙሪያው አሰባሰቡ።

²⁸ልብሱን ገፈው ቀይ ልብስ አጠለቁለት። ²⁹እሾሽ ጐንጥ ነው አክለል በመሥራት ራሱ ላይ ደፉበት፤ የሸምበቆ በትር በቀኝ እጁ በማ ስያዝ በፊቱ ተንበርክከው፣

“የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፣ ሰላም ለአንተ ይሁን” በማ ለት አሾቁበት። ³⁰ተፋብትም፣ የሸምበቆ በትሩን ከእጁ ወስደው ራሱ ላይ በሸምበቆው ደግመው ደጋግመው መተት፤

³¹ከሾ ፋብት በኋላም ቀዩን ልብስ ገፈው የራሱን መጥናጸፊያ አለበሱት፤ ለ

ሰቅሎትም ይዘ ውት ሄዱ።

የኢየሱስ መስቀል

27:33-44 ተጓ ምብ - ማር 15:22-32፣ ሉቃ 23:33-43፣ ዮሐ 19:17-24

32 ይዘውትም ሲሄዱ ስምዖን ተብሎ የሚጠራ የቀሬና ሰው አገኘ፤ መስቀሉንም እንዲሸከም አስገደዱት።

33 ትርጉሙ፣ “የራስ ቅል” ከሆነው ጎል ጎታ ከተባለው ቦታ ሲደርሱ፤ 34 ከሐሞት ጋር የተቀላቀለ የወይን ጠጅ እንዲጠጣ ሰጡት፤ እርሱ ግን ቀምሶ ሊጠጣው አልፈቀደም። 35 ከስቀሉትም በኋላ ዕጣ ጥለው ልብሱን ተካፈሉ፤ 36 በዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር። ከራሱኔውም፤ 37 “ይህ የአይሁድ ንጉሥ ኢየሱስ ነው” የሚል የነስ ጽሑፍ አኖሩ። 38 ሁለት ወንበዴዎች አንዱ በቀኙ፣ አንዱ በግራው አብረውት ተሰቅለው ነበር። 39 መንገድ ዐላፊዎችም በጎይል እየተሳደቡና ራሳቸውን እየነቀነቁ፤ 40 “ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሦስት ቀን ውስጥ የምትሠራው፤ እስቲ ራሱን አድን! የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ በል ከመስቀል ውረድ!” ይሉት ነበር።

41 የካህናት አለቆችም ከአራት ሕግ መምህራንና ከሸማግሌዎች ጋር ሆነው እያሾፉበት እንዲህ ይሉ ነበር፤ 42 “ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ግን ማዳን አይችልም! የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ አሁን ከመስቀል ይውረድ፤ እኛም እናምንበታለን። 43 በእግዚአብሔር ታምኖአል፤ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ” ይል ስለነበር እስቲ ከወደደው አሁን ያድነው!” 44 ከእርሱ ጋር የተሰቀሉት ወንበዴዎችም እንደዚሁ የሰድሳ ቃል ያወርዱበት ነበር።

የኢየሱስ መሞት

27:45-56 ተጓ ምብ - ማር 15:33-41፣ ሉቃ 23:44-49

45 ከቀኑ ስድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። 46 በዘጠኝ ሰዓት ገደማ፣ ኢየሱስ ድምፁን ከፍ አድርጎ፣ “ኤሌሂ! ኤሌሂ! ሳማ ሰበቅታኒ?” እያለ ጮኸ፤ ትርጉሙም “አምላኬ፤ አምላኬ፤ ለምን ተውሸኝ?” ማለት ነው። 47 በዚያ ቆመው ከነበሩት አንዳንዶቹ ጨኸቱን ሲሰሙ፣ “ኤልያስን እየተጣራ ነው!” አሉ።

48 ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮጦ ሰፍነግ በመውሰድ የኮመጠጠ ወይን ጠጅ ውስጥ ነከረው፤ ሰፍነጉንም በሸምበቆ ዘንግ ጫፍ ላይ በማድረግ እንዲጠጣው ለኢየሱስ

27:32 ማር15:21፣ ሉቃ23:26፣ሐሥ2፣ 10:6፣9፣11፣20፣ 13:1፣ዕብ11:3፣12
27:33 ዮሐ19:17
27:34 ቍ48፣ መዝ 69:21
27:35 መዝ22:18
27:36 ቍ54
27:38 ኢላ53:12
27:39 መዝ22:7፣ 109:25፣ ሰቆ2:15
27:40 ቍ42፣ ማቴ4:3፣6፣ዮሐ2፣19
27:42 ዮሐ1:49፣ 3:15፣12:13
27:43 መዝ22:8

አቀረበለት። 49 የቀሩት ግን፣ “ተዉት፤ እስቲ ኤልያስ መጥቶ ሲያድነው እናያለን!” አሉ።

50 ኢየሱስ እንደ ገና ከፍ ባለ ድምፅ ጮኸ፤ መንፈሱንም አሳልፎ ሰጠ።

51 በዚያን ጊዜ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ለሁለት ተቀደደ፤ ምድር ተናጠጠች፤ ዐለቶችም ተሰነጣጠቁ፤ 52 መቃብሮች ተከፈቱ፤ አንቀላፍተው የነበሩትም ብዙዎች ቅዱሳን ተነሡ። 53 ከመቃብርም በመውጣት ከኢየሱስ ትንግሌ በኋላ ወደ ቅድስት ከተማ ገብተው ለብዙዎች ታዩ።

54 ሙቶ አለቃውና አብረውት ኢየሱስን ይጠብቁት የነበሩት የመሬት መናጠሉንና የሆነውን ነገር ሁሉ ባዩ ጊዜ እጅግ ፈሩ፤ ከዚያም፣ “በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበር!” አሉ። 55 ከገሊላ የመጡና ኢየሱስን በሚያስፈልገው ነገር ለማገልገል የተከተሉት ብዙ ሴቶች ሁኔታውን ከርቀት እየተመለከቱ በአካባቢው ነበሩ። 56 ከእነርሱም መካከል ማርያም መግደላዊት፣ ማርያም የያዕቆብና የዮሴፍ እናት እንዲሁም የዘብ ዴዎስ ልጆች እናት ነበሩ።

የኢየሱስ መቀበር

27:57-61 ተጓ ምብ - ማር15:42-47፣ ሉቃ23:50-56፣ ዮሐ19:38-42

57 ምሽት ላይ የሴፍ የሚባል ሀብታም ሰው ከአርማትያስ መጣ፤ እርሱ ራሱም የኢየሱስ ደቀ መዝገብና ነበረ። 58 ጳጳሳዊ ፊት ቀበሮ የኢየሱስን በድን ለመገዛው፤ ጳጳሳዊ ጠስም እንዲሰጠው አዘዘ። 59 የሴፍም በድኑን ወስዶ በንጹሕ የበፍታ ጨርቅ ከፈነው፤ 60 ለራሱ ከዐለት አስፈልፍሎ ባዘጋጀው መቃብር ውስጥ አኖረው፤ ከዚያም ትልቅ ድንጋይ አንከባሎ የመቃብሩን በር ዘግቶ ሄደ። 61 በዚህ ጊዜ ማርያም መግደላዊትና ሌላ ማርያም ከመቃብሩ ትይዩ ተቀምጠው ነበር።

የመቃብሩ ጥበቃ

62 በማግሥቱ፣ ከሰንበት ዝግጅት በኋላ ባለው ቀን፣ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ጳጳሳዊ ፊት ቀርበው እንዲህ አሉት፤ 63 “ክቡር ሆይ፤ ያ አታላይ በሕይወት ሳለ፣ ‘ከሦስት ቀን በኋላ እነሣለህ’ ያለው ትዝብ ብሎናል፤ 64 ስለዚህ ደቀ መዛሙርቱ አስከሬኑን ሰርቀው ለሕዝቡ፣ ‘ከሙታን ተነሥቶአል’ ብለው እንዳያስወሩ መቃብሩ እስከ ሦስተኛው ቀን ድረስ እንዲጠበቅ

27:45 አሞ8:9
27:46 መዝ22:1
27:48 ቍ34፣ መዝ 69:21
27:50 ዮሐ19:30
27:51 ቍ54፣ 10026:31-33፣ ልብ9:38 ፣10:19፣20
27:53 ማቴ4:5
27:54 ቍ36፣ማቴ 4:3፣17:5
27:55 ሉቃ8:23
27:56 ማር15:47፣ ሉቃ24:10፣ ዮሐ 19:25
27:60 ማቴ27:66 ፣28:2፣ማር16:4፣ ሐሥ13:29
27:63 ማቴ16:21
27:64 ማቴ28:13

*35 ጥቂት የጥንት ቅጂች “በነቢዩ ለተባቻን ለራሳቸው ተከፈሉ፤ በቀረቡም ላይ ዕጣ ተጣጡ የተባለው ይፈጸም ዘንድ” የሚል አሳቸው

ትእዛዝ ስጥልን፤ አለዚያ የኋለኛው ስሕተት ከፊተኛው የባሰ ይሆናል!”

⁶⁵ኢላጠስም፣ “ጠባቂዎች አሏችሁ፤ ሄዳችሁ በምታውቁት መንገድ አስጠብቁ” አላቸው። ⁶⁶እነርሱም ሄደው መቃብሩን በማጎተም አሸገው ጠባቂ አቆሙበት።

የኢየሱስ ከሙታን መነሣት

28፡1-8 ተጓ ምብ - ማር 16፡1-8፤ ሉቃ 24፡1-10

28 ሰንበት ካለፈ በኋላ፣ በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን ጎህ ሲቀድ፣ ማርያም መግደላዊትና ሌላዋ ማርያም መቃብሩን ሊያዩ ሄዱ።

²በድንገት ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ የጌታም መልአክ ከሰማይ ወርዶ ወደ መቃብሩ በመሄድ ድንጋዩን አንከባሎ በላዩ ላይ ተቀመጠበት፤ ³መልኩ እንደ መብረቅ ብሩህ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ ነበር። ⁴ጠባቂዎቹ መልአኩን ከመፍራት የተነሣ ተንቀጠቀጡ፤ እንደ በድንም ሆኑ።

⁵መልአኩም ሴቶቹን እንዲህ አላቸው፤ “አትፍሩ፤ የተሰቀለውን ኢየሱስን እንደምትፈልጉ አውቃለሁና፤ ⁶እርሱ በዚህ የለም፤ እንደ ተናገረው ተነሥቶአል፤ ኑና ተኝቶ በት የነበረውን ቦታ እዩ። ገአሁንም ፈጥናችሁ ሂዱና ለደቀ መዛሙርቱ፣ ‘ከሙታን ተነሥቶአል፤ ቀድሞአችሁ ወደ ገሊላ ይሄዱል፤ በዚያ ታዩታላችሁ’ ብላችሁ ንገሯቸው። እንግዲህ ነግሬአችኋለሁ!”

⁸ሴቶቹም በፍርሀትና በደስታ ተሞልተው ለደቀ መዛሙርቱ ለመንገር በፍጥነት እየሮጡ የመቃብሩን ስፍራ ትተው ሄዱ። ⁹ወዲያው ኢየሱስ አገኛቸውና፣ “ሰላም ለእናንተ ይሁን!” አላቸው። እነር

27፡65 ፉ፡66፤ ማቴ28፡11
27፡66 ፉ፡60፤ ዳን 6፡17፤ ማቴ28፡2፤11
28፡1 ማቴ27፡56፤ ሉቃ8፡2
28፡2 ማቴ27፡51፤ 60፡ዮሐ20፡12፤ ሐሥ 5፡19
28፡3 ዳን7፡9፤ 10፡6፤ ማር9፡3፤ዮሐ20፡12
28፡5 ፉ፡10፤ ማቴ14፡27
28፡6 ማቴ16፡21
28፡7 ፉ፡10፤16፤ ማቴ26፡32

28፡9 ዮሐ20፡14-18
28፡10 ማቴ12፡50 ፤25፡40፤ ማር3፡34፤ ዮሐ20፡17፤ሮሜ 8፡29፤ሐ21፡13፤ 17
28፡11 ማቴ27፡65 ፡66
28፡13 ማቴ27፡64
28፡14 ማቴ27፡2
28፡16 ፉ፡7፡10፤ ማቴ26፡32
28፡18 ዳን7፡13፡14 ፤ሉቃ10፡22፤ዮሐ3፡3 5፡13፡13፤17፡21፡4፤ሮ 15፡27፤ኤፌ1፡20-22 ፤ፊል2፡9፡10
28፡19 ኢላ4፡9፡6፤ ማር16፡15፡16፤ሉቃ 24፡47፤ሐሥ1፡8፤ 2፡38፤8፡16፤14፡21፤ሮ ሜ6፡3፡4፤ገላ3፡27፤ ቁላ2፡12
28፡20 ዳን31፡6፤ 1፡78፤57፤ሐፊ1፡13፤ ማቴ13፡39፤18፡20፤2 4፡3፤ዮሐ14፡26፤ ሐሥ2፡42፤18፡10

ሱም ወደ ኢየሱስ ቀርበው እግሩን ይዘው ሰገዱለት። ¹⁰ኢየሱስም፣ “አትፍሩ፤ ሂዱና ወደ ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቹ ንገሯቸው፤ በዚያ ያዩኛል” አላቸው።

የጠባቂዎች ምስክርነት

¹¹ሴቶቹ በመንገድ ላይ ሳሉ፣ ከጠባቂዎቹ ጥቂቶቹ ወደ ከተማ በመሄድ የሆነውን ሁሉ ለካህናት አለቆች አወሩላቸው። ¹²የካህናት አለቆችም ከሸማግሌዎች ጋር ተሰብስበው ተማክሩ፤ ለወታደሮቹ በቂ ገንዘብ በመስጠት ¹³እንዲህ አሏቸው፤ “‘ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙርቱ በሌሊት መጥተው ስረቁት’ በሉ፤ ¹⁴ይህ ወሬ በገዥው ዘንድ ቢሰማ እንኳ፣ እኛ እናስረዳለን፤ ምንም ክፉ ነገር እንዳይደርስባችሁ አናደርጋለን።” ¹⁵ወታደሮቹም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ ታዘዙት አደረጉ። ይህም ታሪክ እስከ ዛሬ ድረስ በአይሁዶች ዘንድ በሰፊው እንደተሰራጨ ነው።

ታላቁ ተልእኮ

¹⁶ከዚያም ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርት በገሊላ ወዳለው ኢየሱስ ወዳመለከታቸው ተራራ ሄዱ። ¹⁷ባዩትም ጊዜ ሰገዱለት፤ ጥቂቶች ግን ተጠራጠሩ። ¹⁸ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱ ወዳለበት ቀርቦ እንዲህ አላቸው፤ “ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶኛል፤ ¹⁹ስለዚህ ሂዱና ሕዝቦችን ሁሉ በአብ፣ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርቱ አድርጓቸው፤ ²⁰ያዘዝኟችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ አስተምሯቸው፤ እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ።”

የማርቆስ ወንጌል

የመጥምቁ ዮሐንስ ስብከት

1:2-8 ተጓ ምብ ማቴ 3:1-11፣ ሉቃ 3:2-16

1 የእግዚአብሔር ልጅ፤ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ፡፡

2 በነቢዩ በኢሳይያስ፤ እንዲህ ተብሎ ተጽፎ አልፎ፡፡ “እነዚህ መንገድህን የሚያዘጋጅ መልእክተኞቼን በፊትህ እልክለሁ፤” ³ የጌታን መንገድ አዘጋጁ፤ ጥርጊያውንም አስተካክሎ እያለ በበረሃ የሚጮኽ ድምፅ፡፡

4 ሳለዚህ መጥምቁ ዮሐንስ በበረሃ እያጠመቀና ለኅጢአት ስርዮት የንስሐ ጥምቀት እየሰበከ መጣ፡፡ ኃይሁዳ አገር በሞላ፤ የኢየሱሳልም ሰዎች በጠቅላላ ወደ እርሱ በሮሞ ሄደው ኅጢአታቸውን እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ በዮሐንስ እጅ ተጠመቁ፡፡ ፊርሐንስ የማመል

ጠጉር ይለብሽ፤ በወገቡ ጠፍሮ ይታጠቅ፤ አንበጣና የበረሃ ማር ይበላ ነበር፡፡ ገብክ ቱም፤ “እኔ ጌታን በየ የጫማውን ማሰሪያ መፍታት ከማይገባኝ፤ ከእኔ የሚበልጥ ከእኔ በኋላ ይመጣል፤ ያእኔ በውሃ አጠምቃችኋለሁ፤ እርሱ ማን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል” የሚል ነበር፡፡

የኢየሱስ መጠመቅና መፈተን

1:9-11 ተጓ ምብ - ማቴ3:13-17፣ ሉቃ3:21-22
1:12-13 ተጓ ምብ - ማቴ 4:1-11፣ ሉቃ 4:1-13

9 በዚህ ጊዜ ኢየሱስ የገሊላ ከተማ ከሆነችው ከናዝሬት መጥቶ በዮርዳኖስ ወንዝ በዮሐንስ እጅ ተጠመቀ፡፡ ¹⁰ ከውሃው በሚወጣበትም ጊዜ፤ ሰማያት ተከፍተው፤ መንፈስ ቅዱስ እንደ ርግብ በእርሱ ላይ ሲወርድ አየ፤ ¹¹ “የምወድህ ልጄ አንተ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል” የሚል ድምፅ ከሰማይ ተሰማ፡፡

¹² ወዲያውም መንፈስ ቅዱስ ወደ በረሃ መራው፤ ¹³ በሰይጣንም እየተፈተነ አርባ ቀን በበረሃ ቁዩ፡፡ ከአራዊትም ጋር ነበር፤ መላእክትም አገለገሉት፡፡

የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት መመረጥ

1:16-20 ተጓ ምብ - ማቴ 4:18-22፣ ሉቃ 5:2-11፣ ዮሐ1:35-42

14 ዮሐንስ እስር ቤት ከገባ በኋላ፤ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ወንጌል እየሰበከ ወደ ገሊላ ሄደ፤ ¹⁵ “ጊዜው ደርሶአል፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀርቧል፤ ንስሐ ማግኘት በወንጌልም እመኑ!” እያለ ይሰብክ ነበር፡፡

¹⁶ ኢየሱስ በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲያልፍ፤

1:1 ማቴ 4:3
1:2 ማቴ3:1፣ ማቴ11:10፣ ሉቃ7:27
1:3 ኢ4:40:3፣ ዮሐ1:23
1:4 ሉቃ8: ማቴ3:1፣ ሉቃ1:77፣ ዮሐ1:26:33፣ ሐሥ1:5፣22፣11:16፣ 13:24፣18:25፣ 19:34
1:6 ዘሌ11:22፣ 2ነገ1:8
1:7 ሐሥ13:25
1:8 ኢ4:44:3፣ ኢል2:23፣ዮሐ1:33፣ ሐሥ1:5፣24፣ 11:16፣19:4፣፳6
1:9 ማቴ2:23፣ 3:1
1:10 ዮሐ1:32
1:11 ማቴ3:17
1:13 ዘጠ24:18፣ 1ነገ19:8፣ ማቴ4:10፣ዕብ4:15
1:14 ማቴ3:1፣ 4:12:23
1:15 ዮሐ3:15፣ ሮሜ5:6፣ ሐሥ20:21፣ገላ4:4፣ ኤል1:10

1:18 ማቴ4:19
1:21 ሉቃ39፣ ማቴ4:23፣ማር10:1
1:22 ማቴ7:28፣ 29
1:24 መዘ16:10፣ ኢ4:41፣14:16:20፣ ማቴ2:23፣8:29፣ ሉቃ1:35፣24:19፣ ዮሐ1:45፣46፣6:69፣ ሐሥ3:14፣44:10፣ 24:5፣1ዮሐ2:20
1:25 ሉቃ34
1:26 ማር9:20
1:27 ማር10:24፣ 32
1:28 ማቴ9:26
1:29 ሉቃ21:23
1:31 ሉቃ7:14

ስምዖንና ወንድሙ እንድርያስ ዓሣ አጥማጆች ስለ ነበሩ፤ መረብ ወደ ባሕር ሲጥሉ አያቸው፡፡ ¹⁷ ኢየሱስም፤ “ተከተሉኝ፤ ሰው አጥማጆች አደርጋችኋለሁ” አላቸው፡፡ ¹⁸ እነርሱም ወዲያውኑ መረባቸውን ትተው ተከተሉት፡፡

¹⁹ ትንሽ እልፍ እንዳለ፤ የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ በጀልባ ሆነው መረባቸውን ሲያበጃጁ አያቸውና፤ ²⁰ ወዲያውኑ ጠራቸው፡፡ “እነርሱም አባታቸውን ከቅ ጥር ሠራተኞቹ ጋር በጀልባው ላይ ትተው ተከተለውት ሄዱ፡፡

ኢየሱስ ርኩስ መንፈስ አስወጣ

1:21-28 ተጓ ምብ - ሉቃ4:31-37

21 ከዚያም ወደ ቅርናሆም ሄዱ፤ ኢየሱስም ወዲያው በሰንበት ቀን ወደ ምክራብ ገብቶ ማስተማር ጀመረ፡፡ ²² እንደ ጸሐፍት ሳይሆን፤ እንደ ባለ ሥልጣን በማስተማሩ ሕዝቡ በትምህርቱ ተገረሙ፡፡ ²³ በዚያን ጊዜ በምክራባቸው ወስጥ የነበረ ርኩስ መንፈስ ያደረበት አንድ ሰው እንዲህ በማለት ጮኸ፤ ²⁴ “የነዘራቴ ኢየሱስ ሆይ፤ ከኛ ምን ትሻለህ? ልታጠፋን መጣህን? እኔ ማን እንደ ሆንህ ጠውቃለሁ፤ አንተ የእግዚአብሔር ቅዱስ ነህ!”

²⁵ ኢየሱስም፤ “ጸጥ በል፤ ከእርሱም ውጣ!” ብሎ ገሰጸው፡፡ ²⁶ ርኩስም መንፈስ ሰውየውን በገይል ካንፈራገጠው በኋላ እየጮኸ ወጣ፡፡ ²⁷ ሕዝቡ በሙሉ በመገረም፤ “ይህ ነገር ምን ድን ነው? ሥልጣን ያለው አዲስ ትምህርት መሆኑ ነው! ርኩሳን መናፍሰትን እንኳ ያዛል፤ እነርሱም ይታዘዙለታል!” እያሉ እርስ በርስ ተጠያየቁ፡፡ ²⁸ ወዲያውም ዝናው በገሊላ ዙሪያ ባለ ስፍራዎች ሁሉ ተዳረሰ፡፡

ኢየሱስ ብዙዎችን ፈወሰ

1:29-31 ተጓ ምብ - ማቴ 8:14-15፣ ሉቃ4:38:39
1:32-34 ተጓ ምብ - ማቴ 8:16:17፣ ሉቃ4:40:41

²⁹ ወዲያው ከምክራብ እንደ ወጡ፤ ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር ወደ ስምዖንና ወደ እንድርያስ ቤት ገቡ፡፡ ³⁰ የስምዖን አማት በትኩሳት በሽታ ታማ ተጓታ ነበር፤ ስለ እርሷም ነገሩት፤ ³¹ ስለዚህም እርሱ ወደ ተኛችበት በመሄድ እጁን ይዞ አስነሣት፤ ትኩሳቱም ተዋቀት፤ ተነሥታም ታሰለግባቸው ጀመር፡፡

¹ እንዳንድ ቅጆች የእግዚአብሔር ልጅ የሚለው ሐረግ የላቸውም፡፡
² 23 ወይም ከፊ፣ እንዲሁም ሉቃ 26 እና 27 ይመ

32ጀንበር ከጠለቀች በኋላ፣ ምሽት ላይ የአካባቢው ሰዎች ሕመምተኞችንና በአጋንንት የተያዙትን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ።

33የከተማዋ ሕዝብ በሙሉ በቤቱ ደጅ ላይ ተሰብስቦ ነበር። 34እርሱም በተለያዩ በሽታ የታመሙትን ብዙዎችን ፈወሰ፣ ብዙ አጋንንትም አወጣ፣ ነገር ግን አጋንንቱ የኢየሱስን ማንነት ያውቁ ስለ ነበር እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም።

ኢየሱስ በገለልተኛ ስፍራ ጸለየ

1:35-38 ተጓ ምብ - ሉቃ 4:42-43

35ማለዳም ገና ጎሕ ሳይቀድ፣ ኢየሱስ ተነሥቶ ከቤት ወጣ፣ ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ ሄዶ ይጻልደ ጀመር። 36ስምዖንና ባልደረቦቹም ተከትለው ይፈልጉት ጀመር፣ 37ባገኙትም ጊዜ፣ “ሰዉ ሁሉ ይፈልግሃል” አሉት።

38እርሱም፣ “ከዚህ ተነሥተን በአቅራቢያ ወዳሉት መንደሮች እገረድ፣ እዚያም ልሰባክ፣ የመጣሁት ለዚህ ነውና” አላቸው። 39ስለዚህ ወደ ምክራባቸው እየገባ በመሰባከር አጋንንትን በማስወጣት በመላዋ ገሊላ ይዘዋወር ጀመር።

ኢየሱስ ለምጻሙን ሰው አነጻ

1:40-44 ተጓ ምብ - ማቴ 8:2-4፣ ሉቃ 5:12-14

40አንድ ለምጻሙ ወደ እርሱ ቀርቦ ከፊቱ በመንበርከክ፣ “በትፈቅድ እኮ ልታነጻኝ ትችላለህ” በማለት ለመነው።

41ኢየሱስም ለሰውየው በመራራት እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና፣ “እፈቅዳለሁ፣ ንጽ” አለው።

42እርሱም ወዲያው ከለምጹ ነጻ፣ ከበሽታውም ተፈወሰ።

43ኢየሱስም ሰውየውን አጥብቆ በማስጠንቀቅ እንዲህ ሲል አሰናበተው፣ 44“ለማንም አንድ ነገር እንኳ እንዳትናገር ተጠንቀቅ፣ ነገር ግን ምስክር እንዲሆናቸው ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፣ ስለ መንጻትህም ሙሴ ያዘዘውን መሥዋዕት አቅርብ” አለው።

45ሰውየው ግን በሄደበት ሁሉ ነገሩን በሰፊ ደው አወራ፣ ወሬውንም አሁራጨ። በዚህ ምክንያት ኢየሱስ ወደ ማንኛውም ከተማ በግልጽ መግባት አልተቻለውም፣ ከዚህም የተነሣ ከከተማ ውጭ በሚገኙ ሰዎች ቦታዎች መኖር ጀመረ፣ ሰዎች ግን ከየአቅጣጫው እርሱ ወዳለበት መምጣት አላቋረጡም።

ኢየሱስ ሽባ ፈወሰ

2:3-12 ተጓ ምብ - ማቴ 9:2-8፣ ሉቃ 5:18-26

2 ኢየሱስ ከጥቂት ቀን በኋላ ወደ ቅፍርና ሆም እንደ ተመለሰ፣ ወደ ቤት መግባቱን ሕዝቡ ሰማ። 2ስለዚህ ከበሩ

1:32 ማቴ4:24
1:34 ማቴ4:23፣ ማር3:12፣ ሐሥ16:17:18
1:35 ሉቃ3:21
1:38 ሉቃ6:1
1:39 ማቴ4:23:24
1:40 ማር10:17
1:44 ሠሌ13:49፣ 14:1፣፳3፣፵፭8:4
1:45 ማር2:13፣ ሉቃ5:15:16:17፣ ዮሐ6:2

ውጭ እንኳ ሳይቀር ስፍራ እስኪታጣድረስ ብዙ ሕዝብ ተሰበሰበ፣ እርሱም የእግዚአብሔርን ቃል ሰበከላቸው። 3ጥቂት ሰዎችም አንድ ሽባ በአራት ሰዎች አሸክመው ወደ እርሱ አመጡ። 4ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ኢየሱስ ወዳለበት መቅረብ ስላልቻሉ፣ የቤቱን ጣራ እርሱ ባለበት በኩል ነድለው ቀዳዳ በማበጀት ሽባው የተኛበትን ዐልጋ በዚያ አወረዱ። 5ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን፣ “አንተ ልጅ፣ ኅጢአትህ ተሰርዮሃል!” አለው። 6በዚያ ተቀምጠው የነበሩ አንዳንድ ጸሐፍት ስለዚህ ነገር በልባቸው እየሰላሰሉ፣ 7ይህ ሰው እንዴት እንዲህ ይላል? በአምላክ ላይ የሰድብ ቃል እየተናገረ እኮ ነው! ከአንዱ ከእግዚአብሔር በስተቀር ማን ኅጢአትን ሊያሰተርይ ይችላል?” ብለው አሰቡ።

8ኢየሱስም ወዲያው በልባቸው የሚያስቡትን በመንፈሱ ተረድቶ፣ “እንዴት እንዲህ ታስባላችሁ? 9ሽባውን፣ ኅጢአትህ ተሰርዮ ልሃል፣ ከማለትና፣ ተነሥተህ ዐልጋህን ተሸክመህ ሂድ፣ ከማለት የቱ ይቀላል? 10ነገር ግን የሰው ልጅ በምድር ላይ ኅጢአትን ለማስ ተስረይ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ በማለት ሽባውን፣ 11“ተነሥተህ ዐልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ” አለው። 12እርሱም ተነሥቶ ሁሉም እያዩት ዐልጋውን ተሸክሞ ሄደ፣ በስፍራው የነበሩትም ሁሉ በሁኔታው በመደነቅ፣ “የዚህ ዐይነት ነገር ፈጽሞ አይተን አናውቅም!” በማለት ለእግዚአብሔር ምስጋና አቀረቡ።

የሌዊ መጠራት

2:14-17 ተጓ ምብ - ማቴ 9:9-13፣ ሉቃ 5:27-32

13ኢየሱስም ዳግም ወደ ባሕሩ ዳርቻ ወጣ፣ ሕዝቡም በብዛት ወደ እርሱ መጡ፣ እርሱም አስተማራቸው። 14በዚያም ሲያልፍ የእልፍ ዮስን ልጅ ሌዊን በቀረጥ መቀበያው ስፍራ ተቀምጦ አየውና፣ “ተከተለኝ” አለው፣ እርሱም ተነሥቶ ተከተለው።

15በማቴዎስ ቤት በማእድ ተቀምጦ ሳለ፣ ብዙ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና ኅጢአተኞች ተከትለውት ስለ ነበር፣ ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ይመገቡ ነበር። 16ከፈሪሳውያን ወገን የነበሩ ጸሐፍት ከኅጢአተኞችና ከቀረጥ ሰብሳቢዎች ጋር ሲበላ ባዩት ጊዜ፣ ደቀ መዛሙርቱን “ከቀረጥ ሰብሳቢዎችና ከኅጢአተኞች ጋር ለምን ይበላል?” ሲሉ ጠየቋቸው።

17ኢየሱስም የሚናገሩትን ሰምቶ፣ “ሐኪም

2:2 4* 13፣ ማር1:45
2:3 ማቴ4:24
2:5 ሉቃ7:48
2:7 ሉቃ4:325
2:10 ማቴ8:20
2:12 ማቴ9:8:33
2:13 ማር1:45፣ ሉቃ5:15፣ ዮሐ6:2
2:14 ማቴ4:19
2:16 ሐሥ23:19፣ ማቴ9:11
2:17 ሉቃ19:10፣ 1ጢሞ1:15

*40 ለም የሚለው ቃል በግሪኩ አገላለጽ የተለየ የቅዳ በሽታዎችን ያመለክታል

የሚያስፈልጋቸው ሕመምተኞች እንጂ ጤነኞች አይደሉም፤ እኔ ኅጢአተኞችን እንጂ ጸድቃንን ወደ ንስሐ ልጠራ አልመጣሁም” አላቸው።

ስለ ጾም የቀረበ ጥያቄ

2፥18-22 ተጓ ምብ - ማ፡9፥14-17፣ ሉቃ 5፥33-38

18 የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና ፈራሳውያን ይጾሙ ነበር፤ አንዳንድ ሰዎችም መጥተው ኢየሱስን፣ “የዮሐንስን የፈራሳውያን ደቀ መዛሙርት ሲጾሙ፣ የአንተ ደቀ መዛሙርት የማይጾሙት ለምንድን ነው?” አሉት።

19 ኢየሱስም፣ እንዲህ አላቸው፣ “ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እያለ ማይዎቹ ሊጾሙ ይችላሉ? ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እያለ ሊጾሙ አይችሉም፤ 20 ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወቅት ይመጣል፤ በዚያን ጊዜ ግን ይጾማሉ።

21 “በአርጌ ልብስ ላይ አዲስ ጨርቅ የሚጥፍ ማንም የለም፤ ይህ በደረግ ግን፣ አዲሱ ጨርቅ አርጌውን ይበጭቀዋል፤ ቀዳዳውም የባሰ ይሰ ፋል። 22 እንዲሁም አዲስ የወይን ጠጅ በአርጌ አቀማግጽ የሚያስቀምጥ የለም፤ ይህ ከተደረገው የወይን ጠጅ አቀማግጹን ያፈነ ጻዋል፤ የወይን ጠጅም አቀማግጹም ይበላ ሻሉ። ስለዚህ አዲስ የወይን ጠጅ መቀመጥ ያለበት በአዲስ አቀማግጽ ነው።”

ኢየሱስ የሰንበት ጌታ ነው

2፥23-28 ተጓ ምብ - ማ፡6፥12፥1-8፣ ሉቃ 6፥1-5
3፥1-6 ተጓ ምብ - ማ፡6፥12፥9-14፣ ሉቃ 6፥6-11

23 በሰንበት ቀን ኢየሱስ በእርሻ መካከል ሲያልፍ፣ አብረውት በመጓዝ ላይ የነበሩት ደቀ መዛሙርቱ እሾት ይቀጥፉ ጀመር። 24 ፈራሳውያንም፣ “እነሆ፣ በሰንበት ቀን ለምን የተከለከለ ነገር ያደርጋሉ?” ሲሉ ጠየቁት።

25 እርሱም እንዲህ አላቸው፣ “ዳዊት በተራ በና የምግብ ፍላጎት በጸናበት ጊዜ አብረውት ከነበሩት ሰዎች ጋር ያደረገውን አላነበባችሁምን? 26 በሊቀ ካህናቱ በአብ ያታር ዘመን ወደ እግዚአብሔር ቤት ገብቶ፣ ካህናት ብቻ እንዲበሉት የተፈቀደውን የተቀደሰ ኅብስት ራሱ በልቶ አብረውት ለነበሩትም ሰዎች ሰጣቸው።”

27 ደግሞም እንዲህ አላቸው፣ “ሰንበት ለሰው ተፈጠረ እንጂ፣ ሰው ለሰንበት አልተፈጠረም፤ 28 ስለዚህ የሰው ልጅ የሰንበት ጌታዎ ነው።”

3 በሌላ ጊዜ ወደ ምክራብ ገባ፣ በዚያም እጁ የሰለለች ሰው ነበር። 2 በምክንያት ሊከሱት የሚፈልጉ ሰዎችም በሰንበት ቀን ይፈሰሱ እንደ ሆነ ለማየት ይጠበቁ ነበር። 3 እርሱም እጁ የደረሰ

2፥18 ማ፡6፥16፣18፥18፥13፥2
2፥20 ሉቃ 17፥22
2፥23 ዘጸ23፥25
2፥24 ማ፡6፥12፥2
2፥26 ዘሊ24፥5፣፳፻9፣14፣፳፥21፣፳፻6፣24፣፳፥8፣17፣11፣፳፥24፥6
2፥27 ዘዕ23፥12፣ ዘጸ5፥14፣፳፥42፥16
2፥28 ማ፡6፥8፥20
3፥1 ማ፡6፥4፥23፣ ሉቃ 1፥21
3፥2 ማ፡6፥12፥10፣ ሉቃ 14፥1

ችውን ሰው፣ “በተሰበሰበው ሕዝብ ፊት ተነሥተህ ቁም” አለው።

4 ኢየሱስም፣ “በሰንበት ቀን የተፈቀደው መልካም ማድረግ ነው ወይስ ክፉ? ሕይወት ማዳን ነውን ወይስ ማጥፋት?” አላቸው። እነርሱ ግን ዝም አሉ።

5 በልባቸው ደንዳናነት አገዮ በዙሪያው የቆሙትን በቀጣ ተመለከታቸውና ሰውየውን፣ “እጅህን ዘርጋ!” አለው፤ ሰውየውም እጁን ዘረጋ፤ እጁም ፍጹም ደገና ሆነችለት።

6 ፈራሳውያንም እንዴት ሊያጠፉት እንደ ሚችሉ ከሄሮድስ ወገን ከሆኑት ጋር መመካከር ጀመሩ።

ብዙ ሰዎች ኢየሱስን ተከተሉ

3፥7-12 ተጓ ምብ - ማ፡6፥12፥15፥16፣ ሉቃ 6፥17-19

7 ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ባሕሩ ሄደ፣ ከገሊላ የመጣ እጅግ ብዙ ሕዝብም ተከተለው፤ የሚሠራውን ነገር የሰሙ ሰዎችም ከይሁዳ፣ ከአያሩሳሌም፣ ከኢዶምያስ፣ በዮርዳኖስ ማዶ ካለው አገር እንዲሁም ከጢርስና ከሲዶና አካባቢ ወደ እርሱ መጡ። 9 የተሰበሰበውም ሕዝብ እንዳያጨፍንቀው አነስተኛ የሆነ ጀልባ እንዲጠጋጃለት ደቀ መዛሙርቱን አዘዘቸው። 10 ብዙዎችን ፈውሶ ስለ ነበር፣ በሕመም የሚሠቃዩ ሁሉ ሊጻሱት ይሽ ቀዳደሙ ነበር። 11 ርኩሳን መናፍስትም ባዩት ቀጥሮ ከፊቱ እየወደቀ፣ “አንተ የእኅ ዚክጢኤር ልጅ ነህ!” በማለት ይጮኹ ነበር። 12 እርሱ ግን ማንነቱን እንዳይገልጹ አጥብቆ ይሥጸቸው ነበር።

የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መሾም

3፥16-19 ተጓ ምብ ማ፡6፥10፥2-4፣ ሉቃ 6፥14-16፥ሐሥ1፥13

13 ኢየሱስ ወደ ተራራ ወጥቶ የሚፈልጋ

ቸውን ወደ እርሱ እንዲመጡ ጠራቸው፤ እነርሱም ወደ እርሱ መጡ። 14 ከእርሱ ጋር እንዲሆኑ፣ ለሰብከትም ይልካቸው ዘንድ ዐሥራ ሁለቱን ሾማቸው፣ ሐዋርያትም ብሎ ጠራቸው። 15 ኢጋንንትን እንዲያስወጡም ሥልጣን ሰጣቸው። 16 የሾማቸውም ዐሥራ ሁለቱ እነዚህ ናቸው፣ ጴጥሮስ ብሎ የጠራው ስምም፣ 17 ቦሌጌርስ ይኸውም፣ ‘የነጉድንድ ልጆች’ ብሎ የጠራቸው የዘብዴ ምስ ልጆች ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ፤ 18 እንደርያስ፣ ፊልጶስ፣ በርቶሎሜዎስ፣ ማቴዎስ፣ ቶማስ፣ ያሕናዮስ ልጅ ያዕቆብ፣ ታዴዎስ፣ ተቀናቃኙ ስምምን፣ 19 እንዲሁም አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ ይሁዳ።

፳11 ወይም ከፊ፣ እንዲሁም ቀጥ 30 ይጠ
፳14 አንዳንድ ቅጂዎች ሐዋርያትም ብዙ ጠራቸው የማለው ሐረግ የላቸውም

ኢየሱስና ብዔል ዜቡል

3፡23-27 ተጓ ምብ - ግቴ12፡25-29፤ሉቃ11፡17-22

20ከዚያም ኢየሱስ ወደ አንድ ቤት ገባ፤ እርሱና ደቀ መዛሙርቱ ምግብ መብላት እንኳ እስኪሳናቸው ድረስ ሕዝቡ እንደ ገና በብዛት ተሰበሰቡ። 21ሁኔታውን የሰሙ ዘመዶቹም፣ “እእምሮውን ስቶአል” በማለት ይዘውት ለመሄድ ወዳለበት መጡ።

22ከኢየሩሳሌም የመጡ ጸሐፍትም፣ “ብዔል ዜቡል አድርጎታል፤ አጋንንትን የሚያወጣው በአጋንንት አለቃ ነው” አለ።

23እርሱም ጠራቸውና በምሳሌ እንዲህ አላቸው፤ “ሰይጣን ሰይጣንን እንዴት ሊያስወጣ ይችላል? 24እርስ በርሱ የሚከፋፈል መን ግሥት ለጸና አይችልም፤ 25ቤትም እርስ በርሱ ከተለያየ ሊቆም አይችልም። 26እንደዚህ ሁም ሰይጣን እርስ በርሱ የሚፃረርና የሚከፋፈል ከሆነ ሊቆም አይችልም፤ ያበቃለታል። 27ከዚህም የተነሣ አንድ ሰው አስቀድሞ ኅይለኛውን ሰው ሳያስር ወደ ኅይለኛው ሰው ቤት ሊገባና ንብረቱን ሊዘርፍ አይችልም፤ ቤቱን መዘርፍ የሚችለው ኅይለኛውን ሰው ሲያስር ብቻ ነው። 28እውነት እላችኋለሁ፤ የሰው ልጆች ኅጢአትና የሚሳደቡት ስድብ ሁሉ ይሰረይላቸዋል፤ 29ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሰድብ ቃል የሚናገር ሁሉ የዘላለም ኅጢአት ዕዳ ይሆንበታል እንጂ ለዘላለም አይሰረይለትም።

30ይህንንም ያለው፣ “ርኩስ መንፈስ አለበት” ስላሉት ነበር።

የኢየሱስ እናትና ወንድሞቹ

3፡31-35 ተጓ ምብ - ግቴ12፡46-50፤ ሉቃ8፡19-21

31ከዚህ በኋላ እናቱና ወንድሞቹ መጡ፤ በውጭ ቆመውም ሰው ልከውበት አስጠናት። 32በዙሪያው የተቀመጡ ብዙ ሰዎችም፣ “እነሆ፤ እናትህና ወንድሞችህ ውጭ ይፈልጉሃል” አሉት።

33እርሱም መልሶ፣ “እናቴ ማን ናት ወንድሞቹስ እነማን ናቸው?” አላቸው።

34በዙሪያው ወደ ተቀመጡትም በመመልከት፣ እንዲህ አለ፤ “እናቴና ወንድሞቹ እነዚህ ናቸው” 35የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ እርሱ ወንድሜ፣ እኅቴ፣ እናቴም ነውና።”

የዘረው ምሳሌ

4፡1-12 ተጓ ምብ - ግቴ13፡1-15፤ ሉቃ8፡4-10
4፡13-20 ተጓ ምብ - ግቴ13፡18-23፤ ሉቃ8፡ 11-15

4 በሌላ ጊዜ ደግሞ በባሕሩ አጠገብ ያስተምር ጀመር። እርሱ ባለበት አካባቢ እጅግ ብዙ ሕዝብ ስለ ተሰበሰበ፣ በባሕሩ ላይ ወዳለች ጀልባ ገብቶ ተቀመጠ፤ ሕዝቡም

3፡20 4*7፣ ግር6፡31
3፡21 ዮሐ10፡20፣ ሐሥ26፡24
3፡22 ግቴ9፡34፤10፡25፣ 11፤18፤12፡24፤15፤1፣ ዮሐ7፡20፤8፡48፤52፣ 10፡20
3፡23 ግር4፡2፤10
3፡27 ኢሳ49፡24፤25
3፡29 ግቴ12፡31፣ 32፤ሉቃ12፡1፤10
3፡31 4*21
4፡1 ግር2፡13፤3፡7

4፡2 4*11፣ ግር3፡23
4፡3 4*26
4፡8 ዮሐ15፡5፣ ሐላ1፡6
4፡9 4*23፣ ግቴ11፡15
4፡11 ግቴ3፡2፣ 1፡4፤5፡12፤13፣ ሐላ4፡5፤1፡4፤12፤1፣ ጠግ3፡7
4፡12 ኢሳ69፡10፣ ግቴ13፡13፤15
4፡14 ግር16፡9፣ ሉቃ1፡2፤ሐሥ4፡31፣ 8፡4፤16፤17፤11፣ ፊል1፡14
4፡15 ግቴ4፡10
4፡19 ግቴ19፡23፣ 1፡ጠግ6፡9፤10፤17፣ 1ዮሐ2፡15፤17

ሁሉ በባሕሩ ዳርቻ ባለው ስፍራ ላይ ተሰብስቦ ነበር። 2እርሱም ብዙ ነገሮችን በምሳሌ አስተማራቸው፤ እንዲህም አላቸው፤ 3“ሰሙ፤ አንድ ዘሪ ዘር ሊዘራ ወጣ፤ ሳዩን በሚዘራበት ጊዜ አንዳንዱ መንገድ ላይ ወደቀ፤ ወፎችም መጥተው ለቅመው በሉት። 5ሌላው ቀይ ዐፈር በሌለበት በጭንጫ ቦታ ላይ ወደቀ፤ ዐፈሩ ጥልቀት ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፤ 6ፀሐይ በወጣ ጊዜ ግን ጠወለገ፤ ሥር ስላልነበረውም ደረቀ። 7ሌላው ዘር ደግሞ በእሾኸ መካከል ወደቀ፤ እሾኸም አድኅ የዘሩን ተክል ስላነቀው ፍሬ አላፈራም። 8ሌላው ዘር ደግሞ በመልካም መሬት ላይ ስለ ወደቀ በቅሎ አደገ፤ ፍሬም ሰጠ፤ አንዱ ሁሳዮ አንዱ ሥልሳ፤ ሌላውም መቶ ፍሬ አፈራ።” 9ቀጥሎም ኢየሱስ፣ “የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ” አለ።

10ባቻውን በሆነ ጊዜ፣ ዐሥራ ሁለቱና አብረውት የነበሩት ሌሎች ስለ ምሳሌዎቹ ጠየቁት። 11እርሱም፣ “ለእናንተ የእግዚአብሔር መንግሥት ምስጢር ተሰጥቶአችኋል፤ በውጭ ላሉት ግን ነገር ሁሉ በምሳሌ ይነገራቸዋል፤ 12ይኸውም፣ “ማየቱን እንዲያዩ እንዳያስተውሉትም፤ መስማቱን እንዲሰሙ ልብ እንዳይሉትም፤ እንዳይመለሱና ኅጢአታቸው እንዳይሰረይላቸው ነው” አላቸው።

13ከዚያም ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፤ “ይህን ምሳሌ አልተረዳችሁትምን? ታዲያ ሌሎቹን ምሳሌዎች ሁሉ እንዴት ልትረዱ ትችላላችሁ? 14ዘረው ቃሉን ይዘራል። 15አንዳንድ ሰዎች በመንገድ ላይ የወደቀውን ዘር ይመስላሉ፤ ቃሉን በሚሰሙበት ጊዜ ሰይጣን ወዲያውኑ መጥቶ በውስጣቸው የተዘራውን ቃል ይወስደዋል። 16እንዲሁም ሌሎች በጭንጫ ቦታ ላይ የተዘራውን ዘር ይመስላሉ፤ ቃሉን በሚሰሙበት ጊዜ በደስታ ይቀበሉታል፤ 17ነገር ግን ሥር የሌላቸው ስለሆኑ የሚቁዩት ለጥቂት ጊዜ ብቻ ነው፤ በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት በመጣ ጊዜ ወዲያውኑ ይሰናከላሉ። 18ሌሎቹ ደግሞ በእሾኸ መካከል የተዘራውን ዘር ይመስላሉ፤ ቃሉን መስማት ይሰማሉ፤ 19ነገር ግን የዚህ ዓለም ውጣ ውረድ፣ የሀብት አንገነት እንዲሁም የሌሎች ነገሮች ምኞት ቃሉን አንቀው በመያዝ ፍሬ እንዳያፈራ ያደርጉታል። 20ሌሎች በመልካም መሬት ላይ የተዘራውን ዘር ይመስላሉ፤ እነዚህም ቃሉን ሰምተው የሚቀበሉና ሰላሳ፣ ሥልሳ፣ መቶም ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው”

622 ግሪኩ ብጃይራ ወይም ብጃይራ ይላል

የመቅረዙ መብራት ምሳሌ

21 እንዲህም አላቸው፤ “መብራት አምጥታችሁ ከዕንቅብ ወይም ከዐልጋ ሥር ታስቀምጣላችሁ? የምታስቀምጡት በመቅረዙ ላይ አይደለምን? 22 ስለዚህ ተደብቆ የማይገለጥ፣ ተሸሽህ ወደ ብርሃን የማይወጣ የለም፤ ጸሎት ጆሮ ያለው ይስማ።”

24 በመቀጠልም፣ “ስለምትሰሙት ነገር ጥንቃቄ አድርጉ፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ይስፈርላችኋል፤ እንዲያውም ከዚያ የበለጠ ይጨመርላችኋል። 25 ላለው ይጨመርላታል፤ ከሌለው ላይ ግን፣ ያው ያለው እንኳ ይወስድበታል” አላቸው።

የአዳጊው ዘር ምሳሌ

26 ከዚያም፣ እንዲህ አለ፤ “የእግዚአብሔር መንግሥት ይህን ትመስላለች፤ አንድ ሰው መሬት ላይ ዘር ይዘራል። 27 ሰውየው ሌሊት ይተኛል፤ ቀን ይነሣል ነገር ግን እርሱ ሳያውቅ ያ ዘር በቅሎ ያድጋል፤ 28 ምድርም ራስዋ በመጀመሪያ በቃያውን፣ ቀጥሎ ዛግውን፣ ከዚያም በዛግው ላይ የውሃ ፍሬ ታስገኛለች፤ 29 ፍሬው እንደ በሰለም መከር በመድረሱ፣ ሰውየው ወዲያው ማጭዳን አንሥቶ አጨዳ ይጀምራል።”

የሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ

4፡30-32፣ ተጓ ምብ - ማቴ 13፡31-32፣ ሉቃ 13፡18-19

30 ደግሞም እንዲህ አለ፤ “የእግዚአብሔርን መንግሥት ከምን ጋር እናነጻጽራታለን? በምንስ ምሳሌ እንገልጻታለን? 31 ምድር ላይ ከሚዘራው ዘር ሁሉ እጅግ ያነሰችውን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች፤ 32 ተዘርታ ካደገች በኋላ ግን፣ በአትክልቱ ቦታ ከሚገኙት ዕዕዋት ሁሉ ትበልጣለች፤ የሰማይ ወፎችም በትላልቅ ቅርንጫፎቿ ጥላ ሥር ያርፋሉ።”

33 ኢየሱስም ሰዎች መረዳት በሚችሉበት መጠን፣ እነዚህን በመሳሰሉ ብዙ ምሳሌዎች ነገራቸው። 34 ምንም ነገር ያለ ምሳሌ አይነግራቸውም ነበር። እርሱና ደቀ መዛሙርቱ ብቻ በሚሆኑበት ጊዜ ግን ሁሉንም ነገር በዝርዝር ያስረዳቸው ነበር።

ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ አደረገ

4፡35-41 ተጓ ምብ - ማቴ 8፡18-23-27፣ ሉቃ 8፡22-25

35 ዩ ቀን በመሻ ጊዜ፣ “ወደ ማዶ እንሻገር” አላቸው። 36 እነርሱ ሕዝቡን ትተው በጀልባዋ ውስጥ እንዳለ በዚያው ይዘውት ሄዱ፤ ሌሎች ጀልባዎችም አብረውት ነበሩ። 37 በዚህ ጊዜ “ይላላኝ ዐውሎ ነፋስ ተነሣ፤ ማዕበሉም ውሃ እስኪሞላት ድረስ ጀልባዋን ያናውጣት ነበር። 38 ኢየሱስ ግን ትራስ ተንተርሶ ከጀልባዋ በስተ ኋላ በኩል ተኝቶ ነበር።

4፡21 ማቴ5፡15
4፡22 ኤር16፡17፣
ማቴ10፡26፣ሉቃ8፡17
፣12፡2
4፡23 ሉቃ9፡
ማቴ11፡15
4፡24 ማቴ7፡2
4፡25 ማቴ25፡29
4፡26 ማቴ13፡24
4፡29 ራእ14፡15
4፡30 ማቴ13፡24
4፡33 ዮሐ16፡12
4፡34 ዮሐ16፡12
4፡36 ሉቃ1፡
ማር3፡9፣5፡2፣21፣
6፡32፣45

እነርሱም ቀስቅሰውት፣ “መምህር ሆይ፤ ስናልቅ አይገድህምን?” አሉት።

39 እርሱም ተነሥቶ ነፋሱን ገሠጸው፤ ባሕሩንም፣ “ጸጥ፣ ራጭ በል!” አለው። ነፋሱም ጸጥ፣ ራጭ አለ፤ ፍጹምም ጸጥታ ሆነ።

40 ደቀ መዛሙርቱንም፣ “ስለ ምን እንዲህ ፈራችሁ? እስከዚህ እምነት የላችሁምን?” አላቸው።

41 እነርሱም በፍርሀት ተውጠው እርስ በርሳቸው፣ “ነፋሱም ሞገዱም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው?” ተባባሉ።

አጋንንት ያደረገበት ሰው መፈወሱ

5፡1-17 ተጓ ምብ - ማቴ8፡28-34፣ ሉቃ8፡26-37
5፡18-20 ተጓ ምብ - ሉቃ 8፡38፣39

5 ባሕሩን ተሻግረው ጌርሴኖን ወደ ተባለ አገር መጡ። 2 ኢየሱስ ከጀልባ ለእንደ ወረደ፣ ርኩስ መንፈስ ያደረገበት ሰው ከመቃብር ቦታ ወጥቶ ሊገኘው ወደ እርሱ መጣ። 3 ይህ ሰው በመቃብር ቦታ ውስጥ የሚኖርና ማንም በሰንሰለት እንኳ ሊያስረው የማይችል ነበር። 4 ብዙ ጊዜ በእግር ብረትና በሰንሰለት ይታሰር ነበር፤ ነገር ግን የእጅ ሰንሰለቱን ይወጥስ፣ የእግር ብረቱንም ይሰብር ነበር። ማንም ይዞ ሊያቁዩው የሚችል አልነበረም።

5 በመቃብሮቹና በተራራዎቹ መካከል ቀንና ሌሊት እየተዘዋወረ በመጮኸ ሰውነቱን በድንጋይ ይቆራርጥ ነበር።

6 ይህም ሰው ኢየሱስን ከፍቅ ባየው ጊዜ ወደ እርሱ ሮጦ ከፊቱ ተንበርክኮ ሰገደለት፤ ገብታላቅ ድምፅ ጮኸም፣ “አንተ የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፤ ከእኔ ምን አለህ? እንዳታወቃለህ የእግዚአብሔር ይዠኝህ!”

አለው። 8 ይህንንም ያለው ኢየሱስ፣ “አንተ ርኩስ መንፈስ ከዚህ ሰው ውጣ!” ብሎት ስለ ነበር ነው።

9 ከዚያም ኢየሱስ፣ “ስምህ ማን ነው” ብሎ ጠየቀው። “ብዙ ነንና ስሜ ሌጌዎን ነው” አለው። 10 ከአገር እንዳያስወጣቸውም አጥብቆ ለመነው።

11 በአቅራቢያውም በሚገኝ ኩረብታ ላይ ትልቅ የዐሣማ መንጋ ተሰማርቶ ነበር። 12 ርኩሳን መናፍቅቱም ኢየሱስን፣ “ወደ ዐሣማዎቹ ስደደን፤ እንድንገባቸውም ፍቀድልን” ብለው ለመነት።

13 እርሱም ፈቀደላቸው። ርኩሳን መናፍቅ ቱም ወጥተው በዐሣማዎቹ ገቡባቸው፤ ሁለት ሺህ ያህል ዐሣማዎችን በገደሉ አፋፍ በመገደርደር ቀጭቀጭ ወርደው በባሕር ውስጥ

4፡40 ማቴ14፡31፣
ማር16፡14
5፡2 ማር1፡23፣4፡1
5፡7 ማቴ4፡3፣
8፡29፣ሉቃ1፡32፣6፡35
፣ሐሥ16፡17፣
ዕብ7፡1
5፡9 ሉቃ15

11 እንደገና ቅጂን ገራለች ሌሎች ደግሞ ገራለች ይላሉ።
12 ወይም ከፊ፣ እንዲሁም ሉቃ 8፡13 ይላሉ።

ሰጠሙ።

14እረኞቹ ሸሽተው ሄዱ፤ ወሬውን በከተ ማና በገጠር አዳረሱት፤ ሕዝቡም የሆነውን ለማየት ካለበት ወጣ። 15ወደ ኢየሱስም በመጡ ጊዜ፤ የአጋንንት ሰራዊት አድረው በት የነበረው ሰው፤ ልብስ ለብሰና እእም ሮው ተመልሶለት በዚያ ተቀምጦ አዩት፤ ፈሩም። 16ይህን ያዩ ሰዎችም አጋንንት ስላደረቡት ሰው የተደረገውንና ስለ ዐሣ ማምቻም ለሕዝቡ አወሩ። 17ከዚያም ሕዝቡ አገራቸውን ለቆ እንዳሄዱላቸው ኢየሱስን ይለምኑት ጀመር።

18ኢየሱስ ወደ ጀልባዩቱ በሚገባበት ጊዜ፤ አጋንንት አድሮበት የነበረው ሰው አብሮት ለመሄድ ለመሄድ። 19ኢየሱስ አልፎ ደለትም፤ ነገር ግን፤ “ወደ ቤትህ ሂድ፤ ለዘመዶችህም ጌታ ምን ያህል ታላቅ ነገር እንዳደረገልህና ያሳየህን ምሕረት ንገራቸው” አለው። 20ሰውየውም ሂደ፤ ኢየሱስ ያደረገ ገለትን ነገር ሁሉ ዐሥር ከተማ* በተባለው አገር ያወራ ጀመር፤ የሰሙትም ሁሉ ተደ ነቁ።

የሞተችው ልጅና የታመመችው ሴት

5:22-43 ተገ ምብ - ማቴ9:18-26፣ ሉቃ8:41-56

21ኢየሱስ እንደ ገና በጀልባ ወደ ማይ በተ ሻገረ ጊዜ፤ ብዙ ሕዝብ በዙሪያው ተሰባ ሰበ፤ በባሕሩ ዳርቻም እንዳለ፤ 22ከምክራብ አለቆች አንዱ ኢየሁድስ የተባለው ወደዚያ መጥቶ ስለ ነበር፤ ኢየሱስን ባየው ጊዜ በእግሩ ላይ ወድቆ፤ 23ትንሿ ልጅ ሞት አፋፍ ላይ ናትና ድና በሕይወት እንድትኖር መጥተህ እጅህን ጫንባት” በማለት አጥብቆ ለመነው። 24ኢየሱስም አብሮት ሂደ።

ብዙ ሕዝቡም ዙሪያውን እየጨናነቀው ተከ ተለው። 25ዐሥራ ሁለት ዓመት ደም ሲፈሰት የኖረችም ሴት በዚያ ክረቻ፤ 26ብዙ ባለ መድኃኒቶች ዘንድ በመንከራተት ያላትን ሁሉ ብትጨርስም፤ ሕመሙ ባሰባት እንጂ አልተሻ ላትም ነበር። 27ስለ ኢየሱስም በሰ ማች ጊዜ፤ ከበስተ ጓላው በሰዎች መካከል መጥታ ልብሱን ነካቸ፤ 28ምክንያቱም፤ “እንደ ምንም ብዬ ልብሱን ብቻ እንኳ ብካካ እፈወሳለሁ” የሚል እምነት ነበራት። 29ዐሚ ፈሰው ደሚ ወዳያውኑ ቆመ፤ ከሥቃይዋ መገ ላገላም በሰውነቷ ታወቃት።

30ወዲያውኑ ኢየሱስ፤ ጎይል ከእርሱ እንደ ወጣ ዐውቆ፤ ወደ ሕዝቡ ዘወር በማለት፤ “ልብሴን የነካው ማን ነው?” አለ።

31ደቀ መዛሙርቱም፤ “ሕዝቡ ተጨናንቆ ሲጋፋህ እያየህ፤ ‘ማን ነው የነካኝ?’ እን ዴት ትላለህ? አለት።

32ኢየሱስ ግን ይህንን ያደረገው ማን እንደ

5:15 4*9:16:18፣ ማቴ4:24
5:19 ማቴ8:4
5:20 ማቴ4:25፣ ማር7:31
5:21 ማቴ9:1፣ ማር4:1
5:22 4*35:36፣ 38:ሉቃ13:14፣ ሐሥ13:15፣18:18፣ 17
5:23 ማቴ19:13፣ ማር6:5፣7:32፣8:23፣ 16:18፣ሉቃ4:40፣ 13:13፣ሐሥ6:6
5:25 ዘሌ15:25*30
5:28 ማቴ9:20
5:29 4*34
5:30 ሉቃ5:17፣ 6:19

ሆነ ለማየት ዙሪያውን ተመለከተ። 33ሴት የዋም ምን እንደ ተደረገላት ባወቀች ጊዜ እየፈራችና እየተንቀጠቀጠች መጥታ በፊቱ ተደፋች፤ እውነቱንም ሁሉ ነገረችው። 34እር ሱም፤ “ልጄ ሆይ፤ እምነትሽ አድኖሻል፤ በሰላም ሂጂ፤ ከሥቃይሽም ዕረፊ” አላት።

35ኢየሱስም በመነጋገር ላይ እያለ፤ ሰዎች ከምክራቡ አለቃ ከኢየሁድስ ቤት መጥ ተው፤ “ልጅህ ሞታለች፤ ከእንግዲህ መምህ ፍን ለምን ታደክመዋለህ?” አለት።

36ኢየሱስ ግን ሰዎቹ የተናገሩትን ችላ በማ ለት የምክራቡን አለቃ፤ “እመን ብቻ እንጂ አትፍራ።” አለው።

37ከጌጥሮስና ከያዕቆብ እንዲሁም ከያዕ ቆብ በምንድም ከዮሐንስ በቀር ማንም እንዲከተለው አልፏቸደም። 38ወደ ምክራቡ አለቃ ቤት እንደ ደረሱ፤ ኢየሱስ ግርግሩ ንና ሰዎቹም ዋይ ዋይ እያሉ አምርረው ሲያለቅሱ ተመለከተ። 39ወደ ቤትም ገብቶ፤ “ይህ ሁሉ ግርግርና ልቅሶ ምንድን ነው? ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም” አላቸው። 40ሰዎቹ ግን ሣቁበት።

ሰዎቹን ሁሉ ከቤት ካሰወጣ በኋላ፤ የብላቴናይቱን አባትና እናት እንዲህም አብረ ውት የመጡትን ደቀ መዛሙርት አስከትሎ ብላቴናይቱ ወዳልችበት ገባ። 41ከዚያም የብ ላቴናይቱን እጅ ይዞ፤ “ጣሊታ ቁሚ!” አላት፤ ትርጉሙም፤ “አንቺ ልጅ ተነሿ!” ማለት ነው። 42ብላቴናይቱም ወዲያውኑ ተነሥታ ቆመች፤ ወዲያ ወዲህም ሂደች። ዕድሜ ዋም ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበር። ሰዎቹም በሁኔታው እጅግ ተደነቁ። 43እርሱም ይህን ነገር ማንም እንዳያውቅ አጥብቆ አስጠነቀ ቃቸው፤ የሚባላ ነገር እንዲሰጧትም ነገራ ቸው።

ነቢይ በአገሩ አይከበርም

6:1-6 ተገ ምብ - ማቴ13:54-58

6 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከዚያ ተነሥቶ ወደ ገዛ አገሩ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት። 2ሰንበትም በደረሰ ጊዜ፤ በምክራ ብ ያስተምር ጀመር፤ የሰሙትም ብዙ ሰዎች፤ ተደነቁ።

እነርሱም እንዲህ አሉ፤ “ይህ ሰው እነዚ ህን ነገሮች ከየት አገኛቸው? ይህ የተሰጠው ጥበብ ምንድን ነው? ደግሞም እነዚህ ታምራት እንዴት በእጁ ይደረጋሉ! 3ይህ ዐናጠው አይደ ለምን? የማርያም ልጅ፤ የያዕቆብና የዮሴፍ፤ የይሁዳና የሰምዖን ወንድም አይደለምን? እነሱ

*20 ሠር ከግ የሚባለውን አብባብ ግሪኩ ዲካግላስ ይለዋል።
*3 ግሪኩ የሐሰ ይላል

5:34 ማቴ9:22፣ ሐሥ15:33
5:35 4*22
5:37 ማቴ4:21
5:38 4*22
5:39 ማቴ9:24
5:41 ማር1:31፣ ሉቃ7:14
5:43 ማቴ8:4
6:1 ማቴ2:23
6:2 ማቴ4:23፣ 7:28፣ማር1:21
6:3 ማቴ11:6፣ 12:46፣ዮሐ6:61

ቹስ እዚሁ እኛው ዘንድ አይደሉምን?” ከዚህም የተነሣ ተሰናክሎባት።

⁴ኢየሱስም፣ “ነቢይ የማይክበረው በገዛ አገሩ፣ በዘመዶቹ መካከልና በቤተ ሰቡ ዘንድ ብቻ ነው” አላቸው። ⁵እዚያም በጥቂት ሕመምተኞች ላይ እጁን ጭኖ ከመፈወሱ በስተቀር ምንም ታምራት ሊሠራ አልቻለም፤ ፍባላ ማመናቸውም ተደኔቀ።

ኢየሱስ ዐሥራ ሁለቱን ላከ

6፥7-11 ተጓ ምብ - ማቴ 10፥19-14፣ ሉቃ፥9፥1-5

ከዚያም ኢየሱስ በየመንደሩ እየተዘዋወረ ያስተምር ነበር። ገዐሥራ ሁለቱን ወደ እርሱ ጠርቶ፣ ሁለት ሁለቱን ላካቸው፣ በርኩሳንተ መናፍሱትም ላይ ሥልጣን ሰጣቸው።

⁸ይህንንም ትእዛዝ ሰጣቸው፣ “ለመንገዳችሁ ከበትር በስተቀር፣ እንጀራ ወይም ከረጢት ወይም ደግሞ ገንዘብ በመቀነታችሁ አትያዙ፤ ⁹ጫማ አድርጉ፣ ነገር ግን ሁለት እጅ ጠብብ አትልበሱ፤ ¹⁰ወደ አንድ ቤት በምትገቡበት ጊዜ ከዚያች ከተማ እስከ ክትወጡ ድረስ እዚያው ቁዩ፤ ¹¹የትኛውም ቦታ የማይቀበላችሁ ወይም የማይሰማችሁ ከሆነ፣ ከዚያ ስፍራ ስትወጡ ምስክር እንዲሆንባቸው ከእግራችሁ ሥር ያለውን ትቢያ በዚያ አራግፉ።”

¹²እነርሱም ከዚያ ወጥተው፣ ሰዎች ንስሐ እንዲገቡ ሰበኩ፤ ¹³ብዙ አጋንንት አስወጡ፤ ብዙ ሕመምተኞችንም ዘይት እየቀቡ ፈጠሱ።

የመጥምቁ ዮሐንስ መሰደፍ

6፥14-29 ተጓ ምብ - ማቴ14፥1-12
6፥14-16 ተጓ ምብ - ሉቃ፥9፥7-9

¹⁴የኢየሱስ ስም እየታወቀ በመምጣቱ፣ ንጉሥ ሄሮድስ ይህንን ሰማ። አንዳንዶችም፣ “የዚህ ዐይነት ታምር በእርሱ የሚሠራው መጥምቁ ዮሐንስ ከሙታን ቢነሣ ነው” ይሉ ነበርቸው። ¹⁵ሌሎቹም፣ “ኤልያስ ነው” አሉ።

አንዳንዶች ደግሞ፣ “ከቀደምት ነቢያት እንደ አንዱ ነቢይ ነው” ይሉ ነበር።

¹⁶ሄሮድስ ነገሩን ሲሰማ ግን፣ “እኔ ራሱን ያስቈረጥሁት ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቶአል አለ።

¹⁷ሄሮድስ ራሱ የወንድሙን የፊልጶስን ሚስት ሄሮድያዳን በማግባቱ ምክንያት፣ ተይዞ እንዲታሰር ትእዛዝ በመስጠት ዮሐንስን ወህኒ ቤት አስገቡት ነበር ¹⁸ዮሐንስ ሄሮድስን፣ “የወንድምህን ሚስት ታገባት ዘንድ ሕግ ይከለክልሃል” ይለው ነበርና። ¹⁹ሄሮድያዳም በዚህ ቁም ይዛበት ልታስገድለው ፈለገች፣ ነገር ግን አልሆነላትም። ²⁰ምክንያቱም ዮሐንስ ጸድቅና ቅዱስ ሰው መሆኑን ሄሮድስ በማወቁ ይፈራውና ይጠ

6፥4 ሉቃ4፥24፣ ዮሐ4፥44
6፥5 ማር5፥23
6፥6 ማቴ9፥35፣ ማር1፥39፣ ሉቃ13፥22
6፥7 ዘጸ17፥6፣ ማቴ10፥1፣ ማር3፥13፣ሉቃ10፥1
6፥11 ማቴ10፥14
6፥12 ሉቃ9፥6
6፥13 ያዕ5፥14
6፥14 ማቴ3፥1
6፥15 ሚል4፥5፣ ማቴ16፥14፣21፥11፣ ማር8፥28
6፥17 ማቴ4፥12፣ 11፥2፣ሉቃ3፥19፥20
6፥18 ዘሌ18፥16፣20፥21

ብቀው ነበር። ዮሐንስ የሚናገረውን ሲሰማ ሄሮድስ ቢታወክም፣ በደስታ ያደምጠው ነበር።

²¹በመጨረሻም አመቺ ቀን መጣ። ሄሮድስ በተወለደበት ዕለት ለከፍተኛ ሹማምቱ፣ ለጦር አዛዦቹና በገሊላ ለታወቁ ታላላቅ ሰዎች ግብግብ አደረገ። ²²የሄሮድያዳም ልጅ ገብታ በዘፈነች ጊዜ ሄሮድስንና ተጋባዦቹን ደስ አስነቻቸው። ንጉሡም ብላቴናዩ ቱን፣ “የምትፈልገውን ሁሉ ጠይቁኝ እስጥ ሻለሁ” አላት። ²³ደግሞም “እስከ መንግሥቴ እኩሌታ ድረስ እንኳ ቢሆን፣ የምትጠይቁኝን ሁሉ እስጥሻለሁ” ሲል በመላላ ቃል ገባላት።

²⁴እርሷም ወጥታ እናቷን፣ “ምን ልለማው?” አለቻት።

እናቷም፣ “የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ” አለቻት።

²⁵ብላቴናዩቱም ወዲያው ፈጥና ወደ ንጉሡ በመመለስ፣ “የመጥምቁ ዮሐንስን ራስ አሁን በሳሕን እንድትሰጡኝ እፈልጋለሁ” አላችው።

²⁶ንጉሡ በነገሩ እጅግ አዘነ፣ በተጋበዙት እንግዶች ፊት የመላላ ቃሉን ለማጠፍ አልፎ ለገም። ²⁷ስለዚህ አንዱን ወታደር በፍጥነት ልኮ፣ የዮሐንስን ራስ ቁርጠ እንዲያመጣ አዘዘው፣ እርሱም ሂዶ በወህኒ ቤቱ ውስጥ ራሱን ቁርጠ፣ ²⁸በሳሕን አምጥቶ ለብላቴናዩቱ ሰጣት፣ ብላቴናዩቱም ለእናትባ ሰጠች። ²⁹የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትም ይህን እንደ ሰሙ መጠ፣ ራሳውንም ወስደው ቀበሩት።

ኢየሱስ አምስት ሺህ ሰዎች መገባ

6፥32-44 ተጓ ምብ - ማቴ 14፥13-21፣ ሉቃ፥9፥10-17፣ ዮሐ6፥5-13
6፥32-44 ተጓ ምብ - ማር8፥2-9

³⁰ሐዋርያትም በኢየሱስ ዙሪያ ተሰብስበው የሠሩትንና ያስተማሩትን ዙሪያ ነገሩት። ³¹ብዙ ሰዎች ይመጡና ይሄዱ ስለ ነበር ምግብ እንኳ ለመብላት ጊዜ ስላልነበራቸው፣ “እስቲ ብቻችሁን ከእኔ ጋር ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ እንሂድና ጥቂት ዕረፍ” አላቸው።

³²ስለዚህ ብቻቸውን ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ በጀልባ ሄዱ። ³³እነርሱም ሲሄዱ ብዙ ሰዎች አይተው ዐወቋቸው፣ ከከተማችሁ ሁሉ በእግር እየርጡ ቀድመዋቸው ደረሱ።

³⁴ኢየሱስ ከጀልባ በሚወርድበት ጊዜ ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ አየ፣ እረኛ እንደሌላቸው በጎች ስለ ነበሩም አዘነላቸው፣ ብዙ ነገርም ያስተምራቸው ጀመር።

³⁵በዚህ ጊዜ ቀኑ እየመሸ በመሄዱ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው እንዲህ

6፥20 ማቴ11፥9
6፥21 አስ1፥3፣ 2፥18፣ሉቃ3፥1
6፥23 አስ5፥3፣6፣ 7፥2
6፥30 ማቴ10፥2፣ ሉቃ፥9፥10፣17፥5፣ 22፥14፣24፥10፣ ሐሥ1፥2፣26
6፥31 ማር3፥20
6፥32 ፋ፥45፣ ማር4፥36
6፥34 ማቴ9፥36

^{†7} ወይም ከፉ
^{†14} አንዳንድ ቅጾች ይል ነበር ይላሉ
^{†20} አንዳንድ የጥንት ቅጾች ብዙ ነገር ያደርገ ነበር ይላሉ

አሉት፤ “ይህ ቦታ ምድረ በዳ ነው፤ ቀንም መሸቶአል፤ ³⁶በአካባቢው ሰው ወዳለበት መንደር ሄደው የሚበላ ነገር ገዝተው እንዲመገቡ ሕዝቡን አሰናብታቸው።”

³⁷እርሱ ግን መልሶ፤ “የሚበሉትን እናገተው ስጧቸው” አላቸው።

እነርሱም፤ “ሄደን በሁለት መቶ ዲናር እን ጀራ ገዝተን የሚበሉትን እንስጣቸውን?” አሉት።

³⁸እርሱም፤ “ስንት እንጀራ አላችሁ? እስቲ ሄዳችሁ እየ” አላቸው።

አይተውም፤ “አምስት እንጀራና ሁለት ዓጥ” አሉት።

³⁹ከዚያም፤ ሕዝቡን በለመለመ ሣር ላይ በቡድን በቡድን እንዲያስቀምጡ አዘዘቸው።

⁴⁰ሕዝቡም መቶ መቶና አምሳ አምሳ ሆነው በቡድን በቡድን ተቀመጡ። ⁴¹እርሱም አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓጥ ይዞ ወደ ሰማይ በማየት ባረከ፤ እንጀራውንም ቄርሶ እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ሁለቱንም ዓጥ ለሁሉም አካፈለ።

⁴²ሁሉም በልተው ጠገቡ፤ ⁴³ደቀ መዛሙርቱ ተምስ ተተባብረው እንጀራና ዓጥ፤ በሥራ ሁለት መሰብ መሉ ፍርፋሪ አነሡ።

⁴⁴እንጀራውንም የበሉት አምስት ሺህ ወንዶች ነበሩ።

ኢየሱስ በባሕር ላይ በእግሩ ሄደ

6:45-51 ተጓ ምብ ግጥ፤ 14:22-32፤ ዮሐ6:15-21
6:53-56 ተጓ ምብ - ግጥ፤ 14:34-36

⁴⁵ወዲያውም እርሱ ሕዝቡን እያሰናበተ ሳለ፤ ደቀ መዛሙርቱ በጀልባ ወደ ቤተ ሳይዳ ቀድመውት እንዲሻገሩ አዘዘቸው፤

⁴⁶ከዚያም ትቶአቸው ለጸልይ ወደ ተራራ ወጣ።

⁴⁷በመሸም ጊዜ ጀልባዋ ባሕሩ መካከል ነበረች፤ እርሱም ብቻውን በምድር ላይ ነበር።

⁴⁸ነፋሱ በርትቶባቸው ስለ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱ ከመቅዘፊያው ጋር ሲታገሉ አያቸው፤ በአራተኛውም ክፍለ ሌሊት ገደ ማ፤ በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ፤ በአጠገ ባቸውም ዐልፎ ሊሄድ ነበር። ⁴⁹ነገር ግን በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ምትሐት መስሎአቸው ጮኹ።

⁵⁰ሁሉም እርሱን ባዩት ጊዜ ደንግጠው ነበርና።

እርሱም ወዲያውኑ አነጋገራቸውና፤ “አይዞ አችሁ! እኔ ነኝ፤ አትፍሩ!” አላቸው። ⁵¹እርሱም በጀልባዋ ላይ ወጥቶ አብሮአቸው ሆነ፤ ነፋሱም ተወ፤ እነርሱም እጅግ ተደነቁ፤

⁵²የእንጀራውን ታምር አሳስተዋሉም ነበርና፤ ለባቸውም ደንድኖ ነበር።

⁵³በተሻገሩም ጊዜ፤ ጌንሴሬጥ ደርሰው ወረዱ፤ ጀልባዋንም እዚያው አቆሙ። ⁵⁴ወዲ

6:37 2ኛ74:42ኛ44
6:38 ግጥ፤ 15:34፤ ግር8:5
6:41 ግጥ፤ 14:19
6:45 4ኛ 32፤ ግጥ፤ 11:21
6:46 ሉቃ3:21
6:49 ሉቃ24:37
6:50 ግጥ፤ 14:27
6:51 4ኛ 32፤ ግር4:39
6:52 ግር8:17ኛ21
6:53 ዮሐ6:24:25

ያው እንደ ወረዱም፤ ሕዝቡ ኢየሱስን ዐውቁት፤ ⁵⁵ወደ አካባቢውም ሁሉ በመሮጥ ሕመም ተኛችን በዐልጋ ላይ እየተሸከሙ እርሱ ወደሚገኝበት ስፍራ ሁሉ የመጡ ነበር። ⁵⁶የደረሰበት መንደር ወይም ከተማ ወይም ገጠር ሁሉ ሕመምተኞችን በየአደባባይ እየ ስቀመጡ የልብሱን ጫፍ እንኳ ለመንካት ይለምኑት ነበር፤ የነኩትም ሁሉ ይድኑ ነበር።

ኢየሱስ የአይሁድን ውጫዊ ሥርዐት ተቃወመ

7:1-23 ተጓ ምብ - ግጥ፤ 15:1-20

7 ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያንና ከኢየሩሳሌም የመጡ አንዳንድ ጸሐፍተ በዙሪያው ተሳ በሰቡ፤ ²ከደቀ መዛሙርቱም አንዳንዶቹ ባልነጻ ማለት ባልታጠበ እጅ እንጀራ ሲበሉ አዩ፤ ³ፈሪሳውያንና አይሁድ ሁሉ የአባቶችን ወግ ለመጠበቅ ሲሉ፤ በሥርዐቱ መሠረት እጃቸውን በጥንቃቄ ሳይታጠቡ አይበሉም ነበርና። ⁴ከገበያ ሲመለሱም ታጥ በው ራሳቸውን ካላነጹ በስተቀር አይበሉም ነበር። እንዲሁም ምንጫን፤ ማሰሮን፤ ሳሕ ንፍ ዐልጋኝ እንደ ማጠብ ያሉትን ሌሎችን ወገኛ ይጠብቁ ነበር።

⁵ፈሪሳውያንና ጸሐፍትም፤ “ደቀ መዛሙርትህ እንደ አባቶች ወግ በመኖር ፈንታ ባል ታጠበ እጃቸው ለምን እንጀራ ይበላሉ?” ብለው ጠየቁት።

⁶እርሱም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “አሳይ ያስ ስለ እናንተ፤ ስለ ግብዣች በትክክል ተንብዮአል፤ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና፤

‘ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል፤ ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው፤

⁷በከንቱ የመልከኛል፤ ትምህርታቸውም ሰው ሠራሽ ሥርዐት ብቻ ነው።”

⁸የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትታችሁ የሰዎችን ወግና ሥርዐት ታጠብቃላችሁ።”

⁹ደግሞም፤ እንዲህ አላቸው፤ “የራሳችሁን ወግ ለመጠበቅ፤ ስትሉ፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የምትተውባት ዘይ አላችሁ። ¹⁰ሙሴ፤ ‘አባትህንና እናትህን አክብር፤ አባቱን ወይም እናቱን የሚሳደብ ፈጽሞ ይሙት ብሎ ነበርና፤ ¹¹እናንተ ግን አንድ ሰው አባቱን ወይም እናቱን፤ ከእኔ ማግኘት የሚገባችሁን ርዳታ ሁሉ ቀርባን ይኸውም መጣ አድርጌ አለሁ ቢላቸው፤ ¹²እናንተም ይህ ሰው ለአባቱም ሆነ ለእናቱ ከዚህ በኋላ ምንም ነገር እንዲያደርግ አትፈቅዱለትም። ¹³ስለዚህ ለትውልድ በምታስተላልፉት ወግ የእግዚአብሔርን ቃል ትሸራላችሁ፤ ይህን የመሰለም ብዙ ነገር ታደርጋላችሁ።”

6:56 ግጥ፤ 9:20
7:2 ሐሥ10:14፤ 28፤ 11:8፤ ሮግ21:4፤ 14
7:3 4ኛ 5:8፤ 9:13፤ ሉቃ11:38
7:4 ግጥ፤ 23:25፤ ሉቃ11:39
7:5 4ኛ 3፤ ግላ1:14፤ ቄ4:28
7:7 ኢላ29:13
7:8 4ኛ 3
7:9 4ኛ 3
7:10 ዘጠ20:12፤ 21:17፤ ዘሌ20:9፤ ዘጻ5:16
7:11 ግጥ፤ 23:16፤ 18
7:13 4ኛ 3፤ 0ብ4:12

¹⁴ አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች የግጥ፤ 23:16 ይላሉ
¹⁵ አንዳንድ ቅጂዎች ለግጥ፤ ይላሉ

14 ደግሞም ኢየሱስ ሕዝቡን ወደ እርሱ፡-
ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ “ስሙኝ፤ ሁላች
ሁም አስተውሉ፤ 15 ከውጭ ወደ ውስጥ
ገብቶ ሰውን የሚያረክሰው አንዳች ነገር
የለም፤ ይልቁን ሰውን የሚያረክሰው ከራሱ
ወደ ውጭ የሚወጣው ነገር ነው፤ ሰሚ ጆሮ
ያለው ቢኖር ይስማኑ።

17 ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ከገባ በኋላ ደቀ
መዛሙርቱ ስለ ምሳሌው ጠየቁት። 18 እር
ሱም፤ “እናንተም ነገሩ አይገባችሁምን?
ከውጭ ወደ ሰው ገብቶ ሊያረክሰው
የሚችል አንዳች ነገር የለም፤ 19 ወደ ልቡ
ሳይሆን ወደ ሆዱ ይገባል፤ ከዚያም
ከሰውነቱ ይወጣልና። ኢየሱስ ይህን በ
ማለቱ ምግብ ሁሉ ንጹሕ መሆኑን ገለጠ
።

20 ቀጥሎም፤ እንዲህ አለ፡ “ከሰው የሚወጣ
ያ ሰውን ያረክሰዋል፤ 21 ከውስጥ፤ ከሰው ልብ
የሚወጡት ክፉ ሐሳብ፤ ምንዘር፤ ስርቆት፤
ሰው መግደል፤ ዝሙት፤ 22 መስገብ፤ ክፋት፤
ማታላል፤ መዳራት፤ ምቀኝነት፤ ስም
ማጥፋት፤ ትዕቢት፤ ስንፍና ናቸው። 23 እነዚህ
ክፉ ነገሮች ሁሉ ከሰው ይወጣሉ ሰውንም
ያረክሱታል።”

ሲሮፊኒቃዊቷ ሴት

7፡24-30 ተጓ ምብ - ማቴ 15፡21-28

24 ከዚያ ተነሥቶ ወደ ጢርስ¹ አገር ሄደ፤
ወደ አንድ ቤት ገብቶ እዚያ መኖሩን
ማንም እንዳያውቅበት ፈለገ፤ ሆኖም እዚያ
መኖሩ ሊሸሸግ አልቻለም። 25 ወዲያው ግን
ትንሺቱ ልጇ በርኩስ² መንፈስ የተያዘችላት
አንዲት ሴት ስለ እርሱ ስምታ መጣችና
በእግሩ ላይ ወደቀች። 26 ሴትየሞም ግሪካዊት፤
በትውልዳም ሲሮፊኒቃዊት ነበረች። እርሷም
ኢየሱስ ርኩስ መንፈሱን ከልጇ እንዲያስወ
ጣላት ለመነታት።

27 እርሱ ግን፤ “የልጆቻችን እንጀራ ወስዶ
ለውሾች መጣል ተገቢ ስላልሆነ፤
መጀመሪያ ልጆቹ ጠግበው ይብሉ”
አላት።

28 እርሷም መልሳ፤ “አዎን፤ ጌታ ሆይ፤
ውሾችም ከገበታ በታች ሆነው የልጆቻችን
ትራፊ ይበላሉ አለችው።

29 እርሱም፤ “ስለዚህ ይህን ስላልሽ ሂጂ፤
ጋኔኑ ከልጅሽ ወጥቶአል” አላት።

30 እርሷም ወደ ቤቷ ስትመለስ ልጇ ዐልጋ
ላይ ተኝታ፤ ጋኔኑም ለቆአት አገኘቻት።

የደንቄሮውና የድዳው መፈወስ

7፡31-37 ተጓ ምብ - ማቴ 15፡29-31

31 ከዚያም ኢየሱስ ከጢርስ አገር ተነሥቶ፤
በሲዶና በኩል አድርጎ ዐሥር ከተማ³ በተ
ባለው አገር በማለፍ ወደ ገሊሳ ባሕር
መጣ። 32 በዚያም ሰዎች ደንቄሮና ዲዳ

7፡17 ማር9፡28
7፡19 ሐሥ10፡15፤
ሮሜ14፡18፤
ቁ4፡2፡16፤
1ጢ፡4፡3፤
7፡22 ማቴ20፡15
7፡24 ማቴ11፡21
7፡25 ማቴ4፡24
7፡31 ፋ፡24፤
ግቴ4፡18፤
11፡21፤ ማር5፡20
7፡32 ማቴ9፡32፤
ግር5፡23፤
ሉቃ11፡14

የሆነ አንድ ሰው ወደ እርሱ አመጡ፤ እ
ጁንም እንዲጭንበት ለመኑት።

33 ኢየሱስም ሰውየውን ከሕዝቡ ለይቶ
ከወሰደው በኋላ፤ ጣቶቹን በጀሮው አስገባ፤
ከዚያም እንትፍ ብሎ የሰውየውን ምላስ
ዳሰሰ። 34 ወደ ሰማይም ተመልክቶ ቃተ
ተና፤ “አፍታህ” አለው፤ ይኸውም፤ “ተክ
ፈት” ማለት ነው። 35 ወዲያውም ጀሮዎቹ
ተከፈቱ፤ ምላሱም ተፈቶ አጥርቶ መናገር
ጀመረ።

36 ኢየሱስ ይህን ለማንም እንዳይናገሩ እዘ
ዛቸው፤ ሆኖም እርሱ እንዳይናገሩ ባዘዛቸው
መጠን፤ ነገሩን አስናተው አወሩት። 37 ሕዝ
ቡም ከመጠን በላይ በሰናድነት፤ “የደረገው ሁሉ
ጥሩ ነው፤ ደንቄሮዎች እንዳሰሙ፤ ድዳዎች
እንዳናገሩ እንኳ አድርጎአል” አሉ።

ኢየሱስ አራት ሺህ ሰዎች መገባ

8፡1-9 ተጓ ምብ - ማቴ 15፡32-39
8፡1-9 ማሙ - ማር6፡32-44
8፡11-21 ተጓ ምብ - ማቴ 16፡1-12

8 በዚያን ጊዜ፤ እንደ ጥና ብዙ ሕዝብ
ተሰበሰበ። የሚበሉት ምንም ምግብ
ስላልነበራቸው ደቀ መዛሙርቱን ወደ እርሱ
ጠርቶ፤ እንዲህ አላቸው፤ “እነኚህ ጋር
ሦስት ቀን ስለቁዩና የሚበሉትም ስለሌላ
ቸው እነዚህ ሰዎች ያሳዝኑኛል፤ 3 እንዲህ
እንደ ተረቡ ወደ ቤታቸው ብስጭቸው አንዳ
ንይቹ ከሩቅ የመጡ ስለ ሆኑ በመንገድ ላይ
ዝለው ይወድቃሉ።”

4 ደቀ መዛሙርቱም መልሰው፤ “ብዙህ
ምድረ በዳ እነዚህን ለመመገብ የሚያስችል
እንጀራ ከወዴት ይገኛል?” አሉት።

5 እርሱም፤ “ሰንት እንጀራ አላችሁ?” ብሎ
ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “ሰባት” አሉት።

6 እርሱም፤ መሬት ላይ እንዲቀመጡ ሕዝ
ቡን አዘዘ፤ ሰባቱን እንጀራ ይዞ ካመሰገነ
በኋላ ቄርሶ ለሰዎቹ እንዲያድሉ ለደቀ መዛ
ሙርቱ ሰጣቸው፤ እነርሱም ለሕዝቡ አደ
ሉት። 7 እንዲሁም ትንንሽ ዓሣዎች ነበሯ
ቸው፤ እርሱም ዓሣዎቹን ባርኮ እንዲያድ
ሏቸው አዘዘ። 8 ሕዝቡም በልተው ጠገቡ፤ ከዚ
ያም ደቀ መዛሙርቱ የተረፈውን ቀርስራሽ
ሰባት መሶብ ሙሉ አነሙ። 9 በዚያም አራት
ሺህ ያህል ሰዎች ነበሩ፤ ካሰናበታቸውም
በኋላ፤ 10 ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ዳልማኑታ
ወደ ተባለ ስፍራ ሄደ።

11 ፈሪሳውያንም ወጥተው ከኢየሱስ ጋር
ይከራከሩ ጀመሩ። ሊፈትኑትም ፈልገው
ከሰ

¹15 እንዳንድ የጥንት ቅጂች ሰሚ ጆሮ ያለው ቢኖር ይሰማ
የሚለው የላቸውም።
²24 አያሌ የጥንት ቅጂች ጢርስና ሲዳና የሚለው አላቸው
³25 ወይም ክፉ
⁴31 የግሪኩ ደካጋላል ይለዋል

7፡33 ማር8፡23
7፡34 ማር6፡41፤
8፡12፤ ሞቴ11፡41
7፡35 ኢ፡43፡5፤
7፡36 ማቴ8፡4
8፡2 ማቴ9፡36
8፡7 ማቴ14፡19
8፡8 ፋ፡20
8፡11 ማቴ12፡38

ማይ ምልክት እንዲያሳያቸው ጠየቁት።
 12 እርሱም በመንፈሱ እጅግ በመቃተት፣ “ይህ ትውልድ ምልክት የሚፈልገው ለምንድን ነው? እውነት እላችኋለሁ፤ ለዚህ ትውልድ ምንም ምልክት አይሰጠውም!” አለ። 13 ከዚያም ትቶአቸው በጀልባ ወደ ማዶ ተሻገረ።
የፈሪሳውያንና የሂሮድስ እርሾ

14 ደቀ መዛሙርቱ እንጀራ መያዝ ስለረሱ፣ ከአንድ እንጀራ በቀር በጀልባ ውስጥ ምንም አልነበራቸውም። 15 ኢየሱስም፣ “ተጠንቀቁ፣ ከፈሪሳውያንና ከሂሮድስ እርሾ ተጠባቂ” ብሎ አዘዛቸው።

16 እነርሱም እርስ በርሳቸው፣ “እንዲህ የሚለን እኮ እንጀራ ስለሌለን ነው” ተባባሉ።

17 ኢየሱስም ሐሳባቸውን ዐውቆ፣ እንዲህ አላቸው፣ “እንጀራ ስለሌለን ነው በማለት ምን ያነጋግራችኋል? አሁንም አታስተውሉም? ልብስ አትለም? ወይስ ልባችሁ ደንድኖአል? 18 ዐይን እያላችሁ አታዩም? ጆሮ እያላችሁ አትሰሙም? አታስታውሱም? 19 አምስቱን እንጀራ ለአምስት ሺህ ሰው በቁረስሁ ጊዜ ስንት መሶብ ሙሉ ትርፍራሬ አነሣችሁ?”

እነርሱም፣ “ዐሥራ ሁለት” አሉት።

20 ሰባቱን እንጀራ ለአራት ሺህ በቁረስሁ ጊዜ ስንት መሶብ ሙሉ ትርፍራሬ አነሣችሁ?” አላቸው።

እነርሱም፣ “ሰባት” አሉት።

21 እርሱም፣ “እስከ አሁን አሳስተዋላችሁም ማለት ነውን” አላቸው።

በቤተ ሳይዳ የተፈወሰው ዐይነ ስውር

22 ከዚያም ወደ ቤተ ሳይዳ መጡ፣ ጥቂት ሰዎችም አንድ ዐይነ ስውር ወደ ኢየሱስ አምጥተው እንዲያስሰው ለመኑት። 23 እርሱም የዐይነ ስውሩን እጅ ይዞ ከስፈር ውጭ አወጣው፤ በዐይኖቹም ላይ እንትፍ ብሎባት፣ እጁንም በላዩ ጭፍ፣ “ምን የሚታይህ ነገር አለ?” ሲል ጠየቀው።

24 እርሱም ቀና ብሎ አይቶ፣ “ሰዎች እንደ ዛፍ ሲንቀሳቀሱ አያለሁ” አለ።

25 ኢየሱስም እንደ ገና እጆቹን በሰውየው ዐይኖች ላይ ጫኔ፣ በዚህ ጊዜ ዐይኖቹ በሩ፣ ብርሃኑም ተመለሰለት፤ ሁሉንም ነገር አጥርቶ ማየት ቻለ። 26 ከዚያም፣ “ወደ መንደሩ አትግባ! በመንደሩም ለማንም አትናገር” ብሎ ወደ ቤቱ ሰደደው።

ጴጥሮስ ስለ ኢየሱስ የነበረው ግንዛቤ

8፡27-29 ተጓ ምብ - ማቴ 16፡13-16፣ ሉቃ9፡18-20

27 ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ፊልጶስ ቁሳርያ መንደሮች ሄደ፣ በመገንደ ላይ

8፡12 ማር7፡34
 8፡15 ማቴ14፡1፣ ማር12፡13፣ሉቃ12፡1፣1፣4፣5፡6፣8፣9
 8፡17 ሉቃ6፡9፣10፣ ማር6፡52
 8፡19 ማቴ14፡20፣ ማር6፡41፣፳44፣ ሉቃ9፡17፣፳፡6፣13
 8፡20 4፡፳፡9፣ ማቴ15፡37
 8፡21 ማር6፡52
 8፡22 ማቴ11፡21፣ ማር10፡46፣፳፡9፣1
 8፡23 ማር5፡23፣ 7፡33

ሳለም ደቀ መዛሙርቱን፣ “ሰዎች እኔን ማን ይሉኛል?” ብሎ ጠየቃቸው።

28 እነርሱም፣ “መጥምቁ ዮሐንስ የሚለሁ አሉ፣ ሌሎች ኤልያስ ነው ይሉሃል፤ ሌሎች ደግሞ ከነቢያት አንዱ ነው ይላሉ” ብለው ነገሩት።

29 ቀጥሎም፣ “እናንተላ ማን ትሉኛላችሁ?”

ሲል ጠየቃቸው።

ጴጥሮስም፣ “አንተ ክርስቶስ ነ” አለው።

30 ኢየሱስም ስለ እርሱ ለማንም እንዳይናገሩ አስጠነቀቃቸው።

ኢየሱስ ስለ ሞቱ አስቀድሞ ተናገረ

8፡31-9፡1 ተጓ ምብ - ማቴ16፡21-28፣ ሉቃ9፡22-27

31 ከዚያም የሰው ልጅ ብዙ መከራ እንደ ሚቀበል፣ በሽማግሌዎች፣ በዜህናት አለቆችና በጸሐፍት እንደሚናገሩ፣ እንደሚገደል፣ ከሦስት ቀንም በኋላ እንደሚነሣ የሰተምራቸው ጀመር።

32 እርሱም ይህን በግልጽ ነገራቸው። በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ኢየሱስን ለብቻው ወስዶ ይገሥጸው ጀመር።

33 ኢየሱስ ግን ዘወር ብሎ ደቀ መዛሙርቱን እያየ ጴጥሮስን፣ “አንተ ሰይጣን፣ ወደ ኋላዬ ሂድ! አንተ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን ነገር አታሰብም” በማለት ገሰጸው።

34 ከዚህ በኋላ፣ ሕዝቡን ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው፣ “ኢክተለኝ የሚወድ ቢኖር ራሱን ይካድ፣ መስቀሉንም ተሸክሞ ይክተለኝ፤ 35 ነፍሱን ሠ ለማዳን የሚወድ ሁሉ የጠፋታል፤ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋት ሁሉ ግን ያደናታል። 36 ሰው ዓለሙ ሁሉ የእርሱ ቢሆን ነፍሱን ቢያጣ ምን ይጠቅመዋል? 37 ለመሆኑ፣ ሰው ለነፍሱ ምን መተኪያ አለው? 38 በዚህ ዘመድና ገጠአተኛ ትውልድ መካከል ከል በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፣ የሰው ልጅም በአባቱ ግር ማ፣ ከቅዱሳን መላእክት ጋር ሲመጣ ያፍርበታል!”

9 ቀጥሎም፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ እዚህ ከቆሙት መካከል የእግዚአብሔር መንግሥት በገይል ስትመጣ እስኪሆን ድረስ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንዶች አሉ” አላቸው።

የኢየሱስ መልክ አበራ

9፡2-8 ተጓ ምብ - ሉቃ 9፡28-36
 9፡2-13 ተጓ ምብ - ማቴ 17፡1-13

2 ከስድስት ቀን በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስን፣

26 አንዳንድ ቅጂዎች በመንደሩም ለማን አትናገር! የሚለው የላቸውም።

29 በግሪኩ ክርስቶስ በሰብራይስጡ መሆኑ የሚለው ቃል ትርጉም የተቀባ ማለት ነው

35 የግሪኩ ቃል ሕይወት ወይም ነጻ ማለት ይሆናል።

ያዕቆብንና ዮሐንስን አስከትሎ ወደ አንድ ረጅም ተራራ ይዞአቸው ወጣ፤ ብቻቸውንም ነበሩ፤ በፊታቸውም ተለወጠ፤ ³ልብሱም በም ድር ላይ ማንም አጣቢ አጥቦ ሊ ያነጣው በማ ይቻልበት ሁኔታ እጅግ ነጭ ሆነ። ⁴ኤልያስና ሙሴም ከኢየሱስ ጋር ሲ ነጋገሩ ታዩአቸው።

⁵ዲጥሮስም ኢየሱስን፣ “መምህር ሆይ፣ እዚህ ብንኖር ለእኛ መልካም ነው፤ አንድ ለአንተ፣ አንድ ለሙሴ፣ አንድ ለኤልያስ የሚሆኑ ሦስት ዳሶች እንሥራ” አለው። ⁶እጅግ ስለ ፈሩ የሚናገረውን አያውቅም ነበር።

⁷ከዚያም ደመና መጥቶ ጋረዳቸው፤ ከደ መናውም ውስጥ፣ “ይህ የምወደው ልጄ ነው፤ እርሱን ስሙት!” የሚል ደምፅ መጣ።

⁸ወዲያውም ዙሪያቸውን ሲመለከቱ ከኢ የሱስ በቀር ማንም አብሮአቸው አልነበረም።

⁹ከተራራው ላይ በሚወርዱበትም ጊዜ፣ የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያዩትን ለማንም እንዳይናገሩ አዘዘቸው። ¹⁰እነርሱም የተናገራቸውን ቃል በልባቸው አሳደሩት፤ ነገር ግን፣ “ከሙታን መነሣት” ምን ማለት እንደ ሆነ እርስ በርሳቸው ይነጋገሩ ነበር።

¹¹ከዚያም፣ “ጸሐፍት አስቀድሞ መምጣት ያለበት ኤልያስ ነው ለምን ይላሉ?” ሲሉ ጠየቁት።

¹²ኢየሱስም፣ እንዲህ አላቸው፤ “ኤልያስ በርግጥ አስቀድሞ መጥቶ ሁሉን ነገር እንደ ነበረ ያደርጋል፤ ታዲያ፣ የሰው ልጅ ብዙ መከራ መቀበልና መናቅ እንዳለበት የተጻፈው ለምን ይመስላችኋል? ¹³ነገር ግን እሳችኋ ለሁ፣ ኤልያስም መጥቶ ነበር፤ እነርሱም ስለ እርሱ በተጻፈው መሠረት ያሻቸውን ሁሉ አድርገውበታል።”

ርኩስ መንፈስ ያለበት ልጅ ተፈወሰ

9፥14-28፣30፣32 ተጓ ምብ - ማቴ 17፣14-19፣ 22፣23፣ ሉቃ9፣37-45

¹⁴ወደ ቀሩት ደቀ መዛሙርት ተመልሰው ሲመጡ፣ ብዙ ሕዝብ ከበዋቸው፣ ጸሐፍት ከእነርሱ ጋር ሲከራከሩ አዩ። ¹⁵ሕዝቡ ሁሉ ሲያዩት ወዲያው ተደንቀው እጅ ሊነሡት ወደ እርሱ ሮጡ።

¹⁶እርሱም፣ “ከእነርሱ ጋር የምትከራከሩት ስለምን ጉዳይ ነበር” ሲል ጠየቃቸው።

¹⁷ከሕዝቡ መካከል አንድ ሰው እንዲህ አለው፣ “መምህር ሆይ፣ ርኩስ መንፈስ አድ ሮበት ድዳ የሆነውን ልጄን ወደ አንተ አምጥ ቼዋለሁ፤ ¹⁸በተነሣበት ጊዜ ሁሉ ይጥለዋል፤ አረፋ ይደፍቃል፤ ጥርሱንም ያፋጫል፤ ሰውነ ቱም ይደርቃል፤ ርኩስ መንፈሱን እንዲያስወጡት ደቀ መዛሙርትህን ጠ የቅኝቸው፣ እነርሱ ግን አልቻሉም።”

9፥3 ማቴ28፥3
9፥5 ማቴ23፥7
9፥7 ሰወ24፥16፣ ማቴ3፥17
9፥9 ማቴ8፥20፥30
9፥12 ማቴ8፥20፣ 16፥21፣ሉቃ23፥11
9፥13 ማቴ11፥14

¹⁹ኢየሱስም መልሶ፣ “የማታምን ትውልድ ሆይ፣ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገላችኋለሁ? ልጄን ወደ እኔ አምጡት!” አላቸው።

²⁰ስምቼም ወደ እርሱ አመጡት፤ ርኩስ መንፈሱም ኢየሱስን ባየው ጊዜ ልጄን ወዲያውኑ አንዘፈዘፈው፤ እርሱም መራት ላይ ወድቆ ማንፈራገጥም አረፋ ይደፍቅ ጀመር።

²¹ኢየሱስም የልጁን አባት፣ “ከያዘው ስንት ጊዜው ነው?” ብሎ ጠየቀው።

እርሱም እንዲህ አለው፣ “ከሕፃንነቱ ጀምሮ ነው፤ ²²ሊገድለው ፈልጎ ብዙ ጊዜ እሳትም ውስጥ ውሃም ውስጥ፣ ይጥለዋል፤ የሚቻልህ ከሆነ ራራልን፣ ርዳንን።”

²³ኢየሱስም፣ “የሚቻልህ ከሆነ አልህ? ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ይቻላል” አለው።

²⁴ወዲያውኑ የልጁ አባት፣ “አምናለሁ፤ አለማመኔን ርዳው!” በማለት ጮኸ። ²⁵ኢየ ሱስም ሕዝቡ ወደዚያ እየተንጋጋ በሩጫ መምጣቱን ባየ ጊዜ፣ “አንተ ደንቁርና ድዳ መንፈስ ከእርሱ ውጣ! ከእንግዲህም ተመል ስህ እንዳትገባበት አዘዘህ!” ብሎ ርኩሱን መንፈስ ገሠጸው።

²⁶ርኩሱም መንፈስ እየጮኸ ክፋኛ ካን ፈራገጠው በኋላ ከልጁ ወጣ፤ ብዙዎቹ! “ሞቶ አል” እስኪሉ ድረስ ልጁ እንደ በድን ሆነ። ²⁷ኢየሱስ ግን እጁን ይዞ አስነሣው፤ ልጁም ተነሥቶ ቆመ።

²⁸ኢየሱስ ወደ ቤት ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው፣ “እኛ ልናስወጣው ያልቻል ነው ለምንድን ነው?” ብለው ጠየ ቁት።

²⁹እርሱም፣ “የዚህ ዐይነቱ ሊወጣ የሚች ለው በጸሎትና በጸምጫ ብቻ ነው” አላቸው።

³⁰ከዚያም ተነሥተው በገለላ በኩል አለፉ፤ ኢየሱስም ያሉበትን ስኖራ ማንም እንዲ ያውቅ አልፈለገም፤ ³¹ለደቀ መዛሙርቱ፣ “የሰው ልጅ በሰዎች እጅ ዐልፎ ይሰጣል፤ እነርሱም ይገድሉታል፤ ከሦስት ቀንም በኋላ ይነሣል” እያለ ያስተምራቸው ነበር። ³²እነርሱ ግን የሚላቸው አልገባቸውም፤ እንዳይጠይ ቁትም ፈሩ።

ከሁሉ የሚበልጥ ማን ነው?

9፥33-37 ተጓ ምብ - ማቴ 18፥1-5፣ ሉቃ 9፥46-48

³³ከዚህ በኋላ ወደ ቅፍርናሆም መጡ። ቤት ከገባ በኋላም፣ “በመንገድ ላይ የምትከ ራከሩት ስለ ምን ነበር?” ብሎ ጠየቃቸው።

³⁴እነርሱ ግን በመንገድ ላይ የተከራከሩት ከሁሉ

9፥20 ማር1፥26
9፥23 ማቴ21፥21፣ ማር11፥23፣ ዮሐ11፥40
9፥25 ፋ፣15
9፥28 ማር7፥17
9፥31 ፋ፣12፣ ማቴ8፥20፣16፥21፣ ሐሥ2፥23፣3፣13
9፥32 ሉቃ2፥50፣19፥45፣ 18፥34፣ዮሐ12፥16
9፥33 ማቴ4፥13፣ ሰውነ፣ ቱም ይደርቃል፤ ርኩስ መንፈሱን እንዲያስወጡት ደቀ መዛሙርትህን ጠ የቅኝቸው፣ እነርሱ ግን አልቻሉም።”
9፥34 ሉቃ22፥24

²⁵ ወይም ከፋ
⁵²⁹ እንዳንድ ቅጂች በጸም የሚለው የላቸውም

የሚበልጥ ማን ነው በሚል ስለ ነበር ዝም አለ።

³⁵ከተቀመጠ በኋላ ዐሥራ ሁለቱን ጠርቶ፣ “መጀመሪያ ለመሆን የሚፈልግኝ ከሁሉ መጨረሻና የሁሉም አገልጋይ ይሁን” አላቸው።

³⁶ትንሽ ልጅ አምጥቶም በመካከላቸው አቆመ። አቅርቶም፣ ³⁷፡፡ከእነዚህ ሕፃናት አንዱን በስሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ እኔ ንም የሚቀበለኝ ሁሉ የሚቀበለው እኔን ሳይሆን የላከኝን ነው” አላቸው።

የማይቃወሙን ሁሉ ከእኛ ጋር ነው

9:38-40 ተጓ ምብ - ሉቃ 9:49:50

³⁸ኢየሱስም፣ “መምህር ሆይ፣ አንድ ሰው በስምህ አጋንንት ሲያወጣ አየን፣ እኛን ስለማይከተልም ከለከልነው” አለው።

³⁹ኢየሱስ ግን እንዲህ አለ፣ “አትከልክ ለት፣ ማንም በስሜ ታምር ሠርቶ ወዲያውኑ በእኔ ላይ ክፉ መናገር አይችልም፤ ⁴⁰የማይቃወሙን ሁሉ ከእኛ ጋር ነውና፤ ⁴¹እውነት እላችኋለሁ፣ የክርስቶስ በመሆናችሁ በስሜ አንድ ኩባያ ውሃ የሚሰጣችሁ ሁሉ ዋጋውን አያጣም።”

ለሌላው መሰናክል መሆን

⁴²፡፡በእኔ ከሚያምኑት ከእነዚህ ከታናና ሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ ከባድ የወፍሬ ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ባሕር ቢጣል ይሻለዋል። ⁴³ስለዚህ እጅህ ብታሰናክልህ ቀረጣት፣ ሁለት እጅ ፍሮህ ወደ ገሃነም ከመሄድ፣ ጉንድሽ ሆነህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል፤ ⁴⁴በገሃነም ትሉ አይሞትም፤ እሳቱ አይጠፋምና፤ ⁴⁵እግርህ ብታሰናክልህ ቀረጣት፣ ሁለት እግር ፍሮህ ወደ ገሃነም ከመጣል፣ አንካሳ ሆነህ ወደ ሕይወት መግባት ይሻልሃል፤ ⁴⁶በገሃነም ትሉ አይሞትም እሳቱ አይጠፋምና፤ ⁴⁷ዐይንህ ብታሰናክልህ ጉልጉላህ አውጣት፣ ሁለት ዐይን ፍሮህ ወደ ገሃነም ከመጣል፣ አንድ ዐይን ፍሮህ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት ይሻልሃል።

⁴⁸በገሃነም ትሉ አይሞትም፤

እሳቱ አይጠፋምና፤

⁴⁹ሰው ሁሉ በእሳት ይቀመጣልና።

⁵⁰፡፡ጨው መልካም ነው፣ ነገር ግን ጨው ጨውነቱን ቢያጣ እንዴት መልሳችሁ ጣዕም እንዲኖረው ታደርጉታላችሁ። ጨው በውስጣችሁ ይኑራችሁ፤ እርስ በርሳችሁም ተሰማው።”

9:35 ማቴ18:4፣ ማር10:43፣ ሉቃ22:26

9:36 ማር10:16

9:37 ማቴ10:40

9:38 ዘኁ11:27:29

9:40 ማቴ12:30፣ ሉቃ11:23

9:41 ማቴ10:42

9:42 ማቴ5:29፣ 18:6፣ሉቃ17:2

9:43 ማቴ5:29፣ 30፣18:8፣25:41

9:45 ማቴ5:29፣ 18:8

9:47 ማቴ5:29፣ 18:9

9:48 እ.ሳ66:24፣ ማቴ25:41

9:49 ዘሉ2:13

9:50 ማቴ5:13፣ ሉቃ14:34፣35፣ ሮሜ12:18፣ 2ቀር13:11፣ ቈ44:6፣1ተሰ5:13

10:1 ማቴ4:23፣ ማር1:15፣2:13፣ 4:2፣6:6፣34፣ ዮሐ10:40፣11:7

10:2 ማር2:16

10:4 ዘ824:1፣፳4፣ ማቴ5:31

10:5 መዘ9:58፣ ዕብ3:15

10:6 ዘ6:1፣27፣ 5፣2

10:8 ዘ6:24፣ 1ቆር6:16

10:11 ሉቃ16:18

10:12 ሮሜ7:3፣1ቆር7:10፣11

10:14 ማቴ25:34

10:15 ማቴ18:3

10:16 ማር9:36

10:17 ማር1:40፣ ሉቃ10:25፣ ሐሥ20:32

የባልና የሚስት ፍቻ

10:1-12 ተጓ ምብ - ማቴ19:1-9

10 ኢየሱስ ከዚያ ተነሥቶ ወደ ይሁዳ አገርና በዮርዳኖስ ማዶ ወዳለው አካባቢ ሄደ፤ ሕዝቡም እንደ ገና በዙሪያው ተሰበሰቡ፤ ከዚህ ቀደም ያደርገው እንደ ነበረውም አስተማራቸው።

²አንዳንድ ፈሪሳውያንም መጥተው፣ “ሰው ሚስቱን መፍታት ይገባዋል?” ብለው ሊፈትኑት ጠየቁት።

³እርሱም መልሶ፣ “ሙሴ ምን ብሎ አዘዛችሁ?” አላቸው።

⁴እነርሱም፣ “ሙሴ ማየት ወረቀት ጽፎ እንዲፈታት ፈቅዶአል” አለ።

⁵ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “ሙሴ ይህን ሕግ የጻፈላችሁ ልባችሁ ደንዳና በመ ሆኑ ነው። ማር ግን በፍጥረት መጀመሪያ እግዚአብሔር ወንድና ስት አድርጎ ፈጠራቸው። ገስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል፤ ከሚስቱም ጋር ይጣመራል፤ ፳ሁለ ተም አንድ ሥጋ ይሆናሉ፤ ከእንግዲህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ሁለት አይደሉም፤ ፻ስለዚህ እግዚአብሔር ያጣመረውን ማንም አይለዩው።”

¹⁰እንደ ገና ወደ ቤት በገቡ ጊዜ፣ ደቀ መዛሙርቱ ይህንኑ አንሥተው ጠየቁት።

¹¹እርሱም፣ “ማንም ሚስቱን ፈትቶ ሌላዬ ቱን የሚያገባ በእርሷ ላይ ያመነዝራል፤ ¹²እርሷም ባሏን ፈትታ ሌላ ብታገባ ታመነዝራለች” አላቸው።

ኢየሱስ ሕፃናትን ባረከ

10:13-16 ተጓ ምብ - ማቴ 19:13-15፣ ሉቃ18:15-17

¹³ኢየሱስ እንዲያስሰላቸው ሰዎች ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ገሠጸቸው። ¹⁴ኢየሱስም ይህን ሲያይ ተቈጥቶ እንዲህ አላቸው፣ “ሕፃናት ወደ እኔ ይምጡ፤ አትከልክሷቸው፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ እነዚህ ላለት ናትና። ¹⁵እውነት እላችኋለሁ፣ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይ ቀበል ሁሉ ከቶ አይጠገባቸውም። ¹⁶ሕፃናቱ ንም ዐቀፋቸው፤ እጁንም ጭቆ ባረክታቸው።”

ሀብታሙ ወጣት

10:17-31 ተጓ ምብ - ማቴ19:16-30፣ ሉቃ18:18-30

¹⁷ከዚያ ተነሥቶ መንገዱን ሲጀመር፣ አንድ ሰው ወደ እርሱ እየሮጠ መጣ፤ በፊቱም በጉልበቱ ተንበርክኮ፣ “ቸር መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት ለመውረስ ምን ማድረግ ይገባኛል” አለው።

¹⁸ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “ለምን

⁵44 እና 46 እነዚህ ጥቅሶች በአንዳንድ ቅጂች አይገኙም።
⁷ አንዳንድ የጥንት ቅጂች ከሚስቱ ጋር ይጣመራል የሚለው የላቸውም።

ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በስተቀር ቸር የለም፤ 19 ትእዛዛትን ታውቃለህ፤ አትግደል፤ አታመንዝር፤ አትስረቅ፤ በሐሰት አትመስክር፤ አታታልል፤ አባትህንና እናትህን አክብር።”

20 ሰውየውም፣ “መምህር ሆይ፤ እነዚህን ሁሉ ከልጅነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ” አለው። 21 አያሱስም ተመለከተውና ወደደው፤ “እንግዲያው አንድ ነገር ይጉድልሃል፤ ሂድና ያለህን ሁሉ ሸጥ፤ ለድኾችም ስጥ፤ በሰማይ የተከማቸ ሀብት ታገኛለህ፤ ከዚያ በኋላ ና፤ ተከተ ለኝም” አለው።

22 ሰውየው ይህን ሲሰማ ክፉኛ አዘነ፤ ብዙ ሀብት ስለ ነበረውም እየተከከ ሄደ። 23 አያሱስ ዙሪያውን በመመልከት ደቀ መዛሙርቱን፣ “ለሀብታሞች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ከባድ ነገር ነው!” አላቸው።

24 ደቀ መዛሙርቱም በገገጽ ተገረሙ፤ አያሱስ ግን እንደ ገና መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ልጆች ሆይ፤ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ከባድ ነገር ነው! 25 ሀብታም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀለዋል።”

26 ደቀ መዛሙርቱም ይበልጥ በመገረም፣ “ታዲያ ማን ሊድን ይችላል?” ተባባሉ።

27 አያሱስም አያቸውና፣ “ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን እንዲህ አይደለም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉ ይቻላል” አላቸው።

28 ጴጥሮስም፣ “እነሆ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ” አለው።

29 አያሱስም መልሶ እንዲህ አለ፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ሲል ቤቱን ወይም ወንድሞቹን ወይም እንቶቹን ወይም እናቱን ወይም አባቱን ወይም ልጆቹን ወይም ዕርሻውን የተወ ሁሉ፤ 30 አሁን በዚህ ዘመን ከስደት ጋር ቤቶችን፣ ወንድሞችን፣ እንቶችን፣ እናቶችን፣ ልጆችንና ዕርሻን መቶ ዕጥፍ የማይቀበል፤ በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት የማይወርስ የለም።

31 ነገር ግን ብዙ ፊተኞች የሆኑ ኋላኞች፣ ኋላኞች የሆኑም ፊተኞች ይሆናሉ።

አያሱስ ዳግም ስለ ሞቱ አስቀድሞ ተናገረ 10:32-34 ተጓ ምብ - ማቴ 20:17-19፣ ሉቃ 18:31-33

32 ወደ አያሱስም ለመውጣት በመንገድ ላይ ሳሉ፣ አያሱስ ፊት ፊታቸው ይሄድ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱ ተገረሙ፤ ሌሎች የተከተሉት ደግሞ ፈርተው ነበር። ደግሞም ዐሥራ ሁለቱን ከሕዝቡ ለይቶ ምን እንደሚደርስበት ነገራቸው፤ 33 እንዲሁም

10:19 ዘጸ20:12፣16 ዘጸ5:16፣፳20
10:21 ማቴ4:19፣ 6:20፣ሉቃ12:33፣ ሐሥ2:45
10:23 መዝ52:7፣ 62:10፣ማር4:19፣ 1ጠ.ሞ6:9፣10:17
10:24 ማቴ7:13፣ ዮሐ3:5
10:25 ሉቃ12:16፣፳20፣16:19፣፳31
10:27 ማቴ19:26
10:28 ማቴ4:19
10:30 ማቴ6:33፣ 12:32፣25:46
10:31 ማቴ19:30
10:32 ማር3:16፣፳19

አላቸው፡ “ወደ አያሱስ ሌም እንወጣለን፤ የሰው ልጅ ለካህናት አለ ቆችና ለጸሐፍት ዐልፎ ይሰጣል፤ እነርሱም የሞት ፍርድ ይፈርዱበታል፤ አሳልፈው ለአሕዛብ ይሰጡ ታል፤ 34 ያፌዘብታል፤ ይተፋበታል፤ ይገርፋታል፤ ከዚያም ይገድሉታል፤ እርሱ ግን ከሦስት ቀን በኋላ ይነሣል።”

የያዕቆብና የዮሐንስ ጥያቄ 10:35-45 ተጓ ምብ - ማቴ 20:20-28

35 ከዚያም የዘብደዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስ ወደ እርሱ ቀርበው፣ “መምህር ሆይ፤ የምን ለምንህን ሁሉ እንድታደርግላን እንፈልጋለን” አሉት።

36 እርሱም፣ “ምን እንዳደርግላችሁ ትፈልጋላችሁ?” አላቸው።

37 እነርሱም፣ “በክብርህ ጊዜ አንዳችን በቀኝህ፣ አንዳችን በሃራህ እንድንቀመጥ ፍቀድ ልን” አሉት።

38 አያሱስም፣ “የምትለምኑትን አታውቁም፤ እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ፣ የምጠመቀውን ስን ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን?” አላቸው።

39 እነርሱም፣ “አዎን እንችላለን” አሉት።

አያሱስም፣ “እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጣላችሁ፤ እኔ የምጠመቀውንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ፤ 40 ነገር ግን በቀኝ ወይም በሃራሁ መቀመጥ ለተዘጋጀላቸው የሚሆን እንጂ እኔ የምሰጠው ነገር አይደለም” አላቸው።

41 ዐሥሩ ይህን ሲሰሙ፣ ያዕቆብንና ዮሐንስን መቁጣት ጀመሩ። 42 አያሱስም በአንድነት ስብስቦ እንዲህ አላቸው፤ “የአሕዛብ አለቆች ተብለው የሚታሰቡት እንደሚገዛቸው፣ ሹሞቻቸውም በእነርሱ ላይ ሥልጣናቸውን እንደሚያሳዩ ታውቃላችሁ።

43 በእናንተ ዘንድ ግን እንዲህ አይደለም፤ ከመካከላችሁ ታላቅ መሆን የሚፈልግ ሁሉ አገልጋይ ይሁን፤ 44 ፊተኛ ለመሆን የሚፈልግ ሁሉ የሁሉ ጣይ ይሁን፤ 45 የሰው ልጅ ሊያገለግል ሕይወቱን ለብዙዎች ቢላ አድርጎ ሊሰጥ መጣ እንጂ ሊገለገል አልመጣ ምና።”

አያሱስ ዐይነ ስውሩን በርጢሜዎስን ፈወሰ 10:46-52 ተጓ ምብ - ማቴ 20:29-34፣ ሉቃ18:35-43

46 ከዚህ በኋላ ወደ አያሪኮ መጡ። አያሱስና ደቀ መዛሙርቱ ከብዙ ሕዝብ ጋር ከአያሪኮ ሲወጡ ዐይነ ስውሩ የጢሜዎስ ልጅ በርጢሜዎስ በመንገድ ጳር ተቀምጦ ይለምን ነበር። 47 እርሱም የናዝሬቱ አያሱስ መሆኑን በሰማ ጊዜ፣ “የጳዊት ልጅ፣ አያሱስ ሆይ፤ ማረኝ!” እያለ ይጮኸ ጀመር።

፳24 አንዳንድ ቅጂች በዛጣት ለሚታዩት የሚል ሐረግ አላቸው።

48 በዙጭችም ዝም እንዲል ገሠዱት፤ እርሱ ግን፣ “የዳዊት ልጅ ሆይ፣ ማረኝ!” እያለ የባሰ ጮኸ።

49 ኢየሱስም ቆም ብሎ፣ “ጥሩት” አላቸው። እነርሱም ዐይነ ስውሩን፣ “አይዛህ፤ ተነሥ፤ ይጠራሃል!” አሉት። 50 እነርሱም ልብሱን ጥሎ ብደግ በማለት፣ ተነሥቶ ወደ ኢየሱስ መጣ።

51 ኢየሱስም፣ “ምን እንዳደርግልህ ትፈልጋለህ?” አለው።

ዐይነ ስውሩም፣ “መምህር ሆይ፣ እንዳይ እፈልጋለሁ” አለው።

52 ኢየሱስም፣ “ሂድ፣ እምነትህ አድናሃል” አለው። ወዲያውም ዐይነ በራሉት፣ በመንገድም ኢየሱስን ተከትሎት ሄደ።

ኢየሱስ በታላቅ ክብር ወደ ኢየሩሳሌም ገባ

11፡1-10 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡1-9፤ ሉቃ 19፡29-38
11፡7-10 ተጓ ምብ - ዮሐ 12፡12-15

11 ወደ ኢየሩሳሌም በደብረ ዘይት ተራራ አጠገብ ወዳሉት ወደ ቤተ ፋጌና ወደ ቢታንያ በቀረቡ ጊዜ፣ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን እንዲህ በማለት ላካቸው፡ 2። “በፊታችሁ ወዳለው መንደር ሂዱ፣ ሰው ተቀምጠባት የማያውቅ የአህያ ውርንጫ እዚያ ታስሮ ታገኛላችሁ፤ ፈታችሁ አምጡት፤ 3። ግንም፣ “ምን ማድረጋችሁ ነው?” ቢላችሁ፣ ‘ለጌታ ያስፈልገዋል፤ በቶሎም መልሶ ይልክዋል’ ብላችሁ ንገሩት።”

4 እነርሱም ሄዱ፤ በአንድ ቤት በራፍ እመንገድ ላይ የአህያ ውርንጫ ታስሮ አገኙት፤ ፈቱትም። 5 በዚያ ከቆሙት አንዳንድ ሰዎች፣ “ውርንጫውን የምትፈቱት ለምንድን ነው?” አሏቸው። 6 ደቀ መዛሙርቱም ኢየሱስ ያላቸውን ለሰዎቹ በነገሯቸው ጊዜ ፈቀዱ ላቸው። 7 ውርንጫውንም ወደ ኢየሱስ አም ጥተው ልብሳቸውን በጀርባው ላይ አደረጉ፤ እርሱም ተቀመጠበት። 8 በዙሰዎች ልባሳ ችውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፤ ሌሎች ደግሞ ለምለም የዛፍ ቅርንጫፍ እየቆረጡ ያነጥፉ ነበር። 9 ከፊቱ የቀደሙትና ከኋላው የተከተሉትም በታላቅ ድምፅ፣ እንዲህ ይሉ ነበር፡ “ሆሣዕና!”^፳

11፡2 ታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው!

10 የምትመጣው የአባታችን የዳዊት መንግሥት የተባረከኝ ናት!

ሆሣዕና በአርአያም!”።

11 ኢየሱስም ኢየሩሳሌም ደረሰ፤ ከዚያም ወደ ቤተ መቅደስ ገባ፤ በዙሪያው ያለውንም ሁለተመለከተ፤ ቀኑም ስለመሸ ከዐሥራ ሁለቱ ጋር ወደ ቢታንያ ወጣ።

10፡51 ማቴ 23፡7
10፡52 ማቴ 4፡19፤ 9፡22
11፡1 ማቴ 21፡1፤ 17
11፡2 ዘ፡19፡2፤ ዘ፡21፡3፤ 1፡1፡1፡6፤ 7
11፡4 ማር 14፡16
11፡9 መጠ 18፤ 25፡26፤ ማቴ 23፡39
11፡10 ሉቃ 2፡14
11፡11 ማቴ 21፤ 12፡17

ኢየሱስ ቤተ መቅደስን አጸዳ

11፡12-14 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡18-22
11፡15-18 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡12-16፤ ሉቃ 19፡45-47፤ ዮሐ 2፡13-16

12 በማግሥቱ ከቢታንያ ሲወጡ ኢየሱስ ተራብ።

13 እርሱም ቅጠል ያላት የበለስ ዛፍ ከሩቅ አየ፤ ምናልባት ፍሬ ይገኛባት እንደ ሆነ ብሎ ወደ እርሷ መጣ፤ ነገር በጎን የበለስ ወራት አልነበረምና ከቅጠል ባቀር ምንም አላገኘባትም። 14 ከዚያም ዛፍን፣ “ከአሁን ጀምሮ ለዘላለም ማንም ፍሬ ከአንቺ አይብላ” አላት። ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሲናገር ሰሙ።

15 ወደ ኢየሩሳሌምም መጡ፤ ከዚያም ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ፣ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ያስወጣ ጀመር። የገንዘብ መንዛሪያችን ጠረጴዛና የርግብ ሻጮችን መቀመጫ ገለባ በጠ። 16 ማንም ዕቃ ተሸክሞ በቤተ መቅደሱ ቅጥር ግቢ ውስጥ እንዳያልፍ ከለከለ። 17 ሲያስተምራቸውም፣

“ቤቴ ለሕዝቦች ሁሉ የጸሎት ቤት ይባላል” ተብሎ አልተጻፈምን?

እናንተ ግን የለቦች ሞሻ አደረጋችሁት!” አላቸው።

18 የካህናት አለቆችና ጸሐፍትም፣ ይህን ሲሰሙ እንዴት እንደሚያጠፉት መንገድ ይፈልጉ ጀመር፤ ሕዝቡ ሁሉ በትምህርቱ በመገረማቸው ፈርተውታልና።

19 በመሸም ጊዜ ከከተማዬ ተጥተው ሄዱ።

የበለሷ ዛፍ ደረቀች

11፡20-24 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡19-22

20 በማግስቱ ጠዋት በመንገድ ሲያልፉ፣ በለሷቱ ከነሥሯ ደርቃ አዩ። 21 ጴጥሮስ ነገሩ ትዝ አለውና ኢየሱስን፣ “መምህር ሆይ፣ እነሆ፣ የረገምሃት በለስ ደርቃለች” አለው። 22 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “በእግረሰብሐር እመንጸ። 23 እውነት እላችኋለሁ፤ ማንም ይህን ተራራ፣ ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር። ቢለውና ይህንንም በልቡ ሳይጠራጠር ቢያምን ይሆንለታል። 24 ስለዚህ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እንደ ተቀባላችሁት አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል። 25 እንዲሁም ለጸሎት በምትቆሙበት ጊዜ፣ የሰማዩ አባታችሁ ገጠአታችሁን ይቅር እንዲልላችሁ፣ እናንተም በሰው ላይ ያላችሁን ሁሉ ይቅር በሉ። 26 ይቅር ባትሉ ግን የሰማዩ

11፡13 ሉቃ 13፡6፤ 9
11፡17 ኢ፡45፤ 6፤ 7፤ ኤር 7፡11
11፡18 ማቴ 7፡28፤ 12፡12፤ 21፡46፤ ሉቃ 20፡19
11፡19 ሉቃ 21፡37
11፡21 ማቴ 23፡7
11፡23 ማቴ 21፡21
11፡24 ማቴ 7፡7
11፡25 ማቴ 6፡14

፳፬ በዕብራይስጥ “አድን?” ማለት ሲሆን ምስጋናን የሚገልጽ አባባል ነው። እንዲሁም ቁ። 10 ይመጣ።
፳፱ አንዳንድ ቅጂዎች ወጥቶ ሄደ ይላሉ።
፳፻ አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች በእግረሰብሐር ላይ እምነት ካላችሁ ይላሉ።

አባታችሁ ኅጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።”

በኢየሱስ ሥልጣን ላይ ጥያቄ ተነሣ

11፡27-33 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡23-27፣ ሉቃ20፡1-8

፳እንደ ገና ወደ ኢየሩሳሌም መጡ፤ ኢየሱስ በቤተ መቅደሱ ቅጥር ግቢ ውስጥ በሚዘዋወርበት ጊዜ፤ የካህናት አለቆች፣ ጸሐፍትና የሕዝብ ሽማግሌዎች ወደ እርሱ ቀርበው፤ ፳እነዚህን ነገሮች የምታደርገው በምን ሥልጣን ነው? እነዚህን እንድታደርግህ ይህን ሥልጣን የሰጠህ ማን ነው” አሉት።

29 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “እስቲ እኔም አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ፤ መልሱልኝ፤ እኔም እነዚህን ነገሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ እነግራችኋለሁ። 30 የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? መልሱልኝ።”

31 እነርሱም እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ፤ “ከሰማይ ነው” ብዬል፤ ‘ታዲያ ለምን አላመናችሁትም?’ ይለናል፤ 32 ታዲያ ያ፤ ከሰው ነው” እንበልጥ? ሕዝቡ ሁሉ ዮሐንስ እውነተኛ ነቢይ መሆኑን ያምኑ ስለ ነበሩ ፈሩ።

33 ስለዚህ ለኢየሱስ “አናውቅም” ብለው መለሱለት።

ኢየሱስም፤ “እንግዲያው እኔም እነዚህን ነገሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ አልነግራችሁም” አላቸው።

የወይን ስፍራ የተከራዩ ገበሬዎች ምሳሌ

12፡1-12 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡33-46፣ ሉቃ20፡9-19

12 ከዚያም እንዲህ እያለ በምሳሌ ይነግራቸው ጀመር፤ “አንድ ሰው ወይን ተክል፤ ዙሪያውን ዐጠረ፤ ለመጭመቂያው ጉድጓድ ቁፈረ፤ የመጠበቂያም ማማ ሠራለት፤ ከዚያም ለገበሬዎች አክራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ። 2 በመስከር ጊዜም ከወይኑ ፍሬ እንዲያመጣለት ከአገልጋዮቹ አንዱን ወደ ገበሬዎቹ ላከ። 3 እነርሱ ግን ይዘው ደበደቡት፤ ባዶ እጃቸውን ሰደዱት። 4 እንደ ገናም ሌላ አገልጋይ ላከ። እነርሱም ራሱን ፈንክተውና አዋርደው መለሱት”። 5 አሁንም እንደ ገና ሌላ ላከ፤ ይህኛውንም ገደሉት፤ ከሌሎች ከብዙዎቹ መካከል አንዳንዶቹን ደበደቡ፤ አንዳንዶቹንም ገደሉ።

6 “አሁንም የሚላክ ሌላ ነበረው፤ እርሱም የሚወደው ልጁ ነበረ። “ልጄንስ ያከብሩታል” በማለት ከሁሉ በኋላ ላከው።

7 “ገበሬዎቹ ግን እርስ በርሳቸው፤ ‘ይህማ ዋናው ወራሹ ነው፤ ኑ እንግደለው፤ ርስቱ የእኛ ይሆናል’ ተባባሉ። 8 ከዚያም ይዘው ገደሉት፤ ከወይኑ ስፍራም አውጥተው ጣሉት።

11፡32 ማቴ11፡9
12፡1 ኢሳይ11፡37
12፡6 ዕብ11፡1፡33

9 “እንግዲህ የወይኑ አትክልት ባለቤት ምን የሚያደርግ ይመስላችኋል? ይመጣል፤ ገበሬዎቹን ይገድላል፤ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል። 10 እንዲህ የሚለውን የመጽሐፍ ቃል አላነበባችሁምን፤

“ ግንበኞች የናቁት ድንጋይ፤ እርሱ የማእዘን ራሱ ሆነ፤ 11 ጌታ ይህን አድርጎአል፤ ይህም ለዐይናችን ድንቅ ነው?”

12 ምሳሌውን የተናገረው ስለ እነርሱ መሆኑን ስላወቁ፤ ሊይዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ሕዝቡን ስለፈሩ ትተውት ሄዱ።

ለቄሳር ግብር ስለ መክፈል

12፡13-17 ተጓ ምብ - ማቴ 22፡15-22፣ ሉቃ20፡20-26

13 ከዚያም በነገር እንዲያጠምዱት ከፈራሳ ውያንና ከሄሮድስ ወገን ሰዎች ወደ እርሱ ላኩ። 14 እነርሱም መጥተው እንዲህ አሉት፤ “መምህር ሆይ፤ አንተ ትክክለኛ ሰው መሆንን እናውቃለን፤ የሰዎች ማንነት ስለማይገድም አታዳላም፤ የእግዚአብሔርን መንገድ ብቻ በእውነት ታስተምራለህ፤ ለመሆኑ ለቄሳር ግብር መክፈል ይገባል ወይስ አይገባም? 15 እኛስ እንክፈል ወይስ አንክፈል?”

ኢየሱስ ግን ግብዝነታቸውን ዐውቆ፤ “ለምን ልታጠምዱን ትፈልጋላችሁ? እስቲ አንድ ዲናር አምጡልኝና ልየው” አላቸው። 16 እነርሱም አምጡለት፤ “ይህ የማን መልክ ነው? ጽሕፈቱስ የማን ነው?” አላቸው፤ እነርሱም፤ “የቄሳር ነው” አሉት።

17 ኢየሱስም፤ “የቄሳርን ለቄሳር፤ የእግዚአብሔርን ለእግዚአብሔር ሰጡ” አላቸው። እነርሱም በእርሱ ተደነቁ።

ጋብቻና ትንሣኤ

12፡18-27 ተጓ ምብ - ማቴ 22፡23-33፣ ሉቃ20፡27-38

18 ከዚህ በኋላ የሙታን ትንሣኤ የለም የሚሉ ሰዳቃዎች ወደ እርሱ መጥተው እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፤ 19 “መምህር ሆይ፤ የአንድ ሰው ወንድም ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፤ ይህ ሰው ሴት የዋዋን አግብቶ ለወንድሙ ዘር እንዲተካ ሙሴ ጽፎልናል። 20 ታዲያ ስባት ወንድማማኞች ነበሩ፤ የመጀመሪያው አግብቷት ዘር ሳይተካ ሞተ፤ 21 ሁለተኛውም ሴት የዋዋን አገባት፤ እርሱም ዘር ሳይተካ ሞተ፤ ሦስተኛውም እንዲሁ፤ 22 ሰባ ቱም አገቧት፤ ዘር ግን አልተኩም፤ በመጨረሻም ሴት የዋዋ ሞተች። 23 እንግዲህ፤ ሰባቱም አግብተዋታልና በትንሣኤ ለማናቸው ሚስት ልትሆን ነው?” አሉት።

12፡10 ሐሥ4፡11
12፡11 መዝ118፡22፡23
12፡12 ማቴ22፡22፡23 ማር11፡18
12፡13 ማቴ12፡10፡22፡16፡17 ማር3፡6
12፡17 ሮሜ13፡7
12፡18 ሐሥ4፡1፡23፡8፤1፡4፡15፡12
12፡19 ዘጸ25፡5

26 አንዳንድ ቅጂች ቀ 26 የላቀውም።
40 ወይም የማእዘን ድንጋይ
23 አንዳንድ ቅጂች በትንሣኤ ሰዎች ከሙታን ሲገቡ የሚል አላቸው

²⁴ኢየሱስም፣ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “የምትሰቱት እኮ ቅዱሳት መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኅይል ስለማታውቁ ነው፤ ²⁵ሙታን በሚነሡበት ጊዜ እንደ ሰማይ መላ እክት ይሆናሉ እንጂ አያገቡም፤ አይጋቡም። ²⁶ስለ ሙታን መካከት ግን፣ በሙሴ መጻሕፍ ይኸውም ስለ ቍጥቋጦው በተነገረው ክፍል፣ እግዚአብሔር ‘እኔ የአብርሃም አምላክ፣ የይሱሐ ቅ አምላክ፣ የያዕቆብ አምላክ ነኝ’ ያለውን አላ ነበረችሁም? ²⁷እግዚአብሔር የሕያዋን አምላክ እንጂ የሙታን አምላክ አይደለም፤ ስለዚህ እጅግ ተሳስታችኋል።”

ከሁሉ የሚበልጠው ትእዛዝ

12፡28-34 ተጓ ምብ - ግቴ 22፡34-40

²⁸ከጸሐፍትም አንዱ መጥቶ ሲከራከሩ ሰማቸው፤ ኢየሱስ ለቀረበለት ጥያቄ ተገቢውን መልስ መስጠቱን አስተውሎ፣ “ለመሆኑ ከትእዛዛት ሁሉ የሚበልጠው የትኛው ነው?” ሲል ጠየቀው።

²⁹ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “ከሁሉ የሚበልጠው ይህ ነው፣ ‘እስራኤል ሆይ ስማ፣ ጌታ አምላካችን አንድ ጌታ ነው፣ ³⁰አንተም ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም ሐሳብህና በፍጹም ኅይልህ ውደድ።’ ³¹ሁለተኛውም ይህ ነው፣ ‘ባልንጀራህን እንደ ራስህ ውደድ።’ ከእነዚህም የሚበልጥ ትእዛዝ የለም።”

³²ጸሐፊውም እንዲህ አለው፣ “መምህር ሆይ፣ መልካም ብለሃል፣ እርሱ አንድ መሆኑን፣ ከእርሱም ሌላ አለመኖሩን መናገርህ ትክክል ነው፤ ³³እርሱን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም አእምሮህ፣ በፍጹም ነፍስህ፣ በፍጹም ኅይልህ መውደድ፣ እንዲሁም ባልንጀራህን እንደ ራስህ መውደድ ከሚቃጠል መስዋዕት ሁሉና ከሌሎችም መስዋዕቶች ይበልጣል።”

³⁴ኢየሱስም በማስተዋል እንደ መለሰለት አይቶ፣ “አንተ ከእግዚአብሔር መንግሥት የራ ቅህ አይደለህም” አለው። ከዚህ በኋላ ሊጠይቀው የደፈረ ማንም አልነበረም።

ክርስቶስ የማን ልጅ ነው?

12፡35-37 ተጓ ምብ - ግቴ24፡41-46፣ ሉቃ 20፡41-44
12፡38-40 ተጓ ምብ - ግቴ23፡1-7፣ ሉቃ 20፡45-47

³⁵ኢየሱስ በቤተ መቅደሱ አደባባይ በሚ ያስተምርበት ጊዜ እንዲህ ሲል ጥያቄ አቀረበ፣ “ጸሐፍት እንዴት ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው ይላሉ? ³⁶ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ሲናገር፣

“ጌታ ጌታዬን፣ ጠላቶችህን ከእግርህ

12፡24 2ጠ፡፳3፣ 15፣፳17
12፡25 1ቆ፡15፡42፣ 49፡52
12፡26 ዘ፱፡6
12፡28ሉቃ10፡25፣፳2
8፡20፡39
12፡30 ዘ፳6፡4፣5
12፡31 ዘሉ19፡18፣ ማቴ5፡43
12፡32 ዘ፳4፡35፣ 39፡አ.445፡6፣14፣ 46፡9
12፡33 1ሳጦ፡15፡22፣ ሆሊ.6፡6፣ሚክ6፡6፣፳8፣ ፋብ10፡8
12፡34 ማቴ3፡2፣ 22፡46፡ሉቃ20፡24
12፡35 ማቴ9፡27፣ 26፡55
12፡36 2ሳጦ፡23፣ 2፣መዝ110፡1፣ ማቴ22፡44
12፡37 ዮሐ12፡9

በታች እስኪደርጋቸው ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው።” ይላል፤

³⁷ታዲያ ዳዊት ራሱ ‘ጌታ’ ካለው፣ እንዴት ተመልሶ ልጁ ይሆናል?።”

ብዙ ሕዝብም በደስታ ይሰማው ነበር።

³⁸በሚያስተምርበትም ጊዜ እንዲህ አለ፣ “ከጸሐፍት ተጠንቀቁ፣ የተንዘረፈፈ ቀሚስ ለብሰው መዘርን ይወዳሉ፤ በየአደባባዩም የአክብሮት ሰላምታ ይሻሉ፤ ³⁹በምክራራብ ከፍተኛውን ወንበር፣ በግብጥም በታ የክበሬታን ስፍራ ይፈልጋሉ፤ ⁴⁰በረጅም ጸሎታቸው እያባቡ የመባባቶችን ቤት ያራቁታሉ፤ እነዚህ የባስ ፍርድ ይቀበላሉ።”

የመበለቲቱ ስጦታ

12፡41-44 ተጓ ምብ - ሉቃ21፡1-4

⁴¹ኢየሱስ በገንዘብ ማስቀመጫው አንጻር ተቀምጦ ብዙ ሰዎች ስጦታቸውን ወደ ቤተ መቅደሱ ገንዘብ ማስቀመጫ ሣጥን ሲያስገቡ ይመለከት ነበር። ብዙ ሀብታሞች ብዙ ገንዘብ አስገቡ፤ ⁴²አንዲት ምስኪን መበለት ግን ከአንድ ሳንቲም የማይበልጡ ሁለት የናስ ቤሳዎች አስገባች።

⁴³ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ፣ እንዲህ አላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ ይህቺ ድካ መበለት ሣጥኑ ውስጥ ከጣሉት ከሌሎቹ የበለጠ አስገባች። ⁴⁴እነዚህ ሁሉ ከተረፈው ሀብታቸው ሰጡ፣ እርሷ ግን በድክነት ዐቅሟ ያላትን ሁሉ አውጥታ ለመኖሪያ የሚሆናትን እንዳለ ሰጠች።”

የመጨረሻው ዘመን ምልክቶች

13፡1-37 ተጓ ምብ - ግቴ 24፡1-51፣ሉቃ21፡5-36

13 ከቤተ መቅደስ ሲመጣ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፣ “መምህር ሆይ፣ ድንጋዮቼ እንዴት እንደ ሆኑ፣ ሕንጻውም እንዴት ውብ እንደ ሆነ እይ” አለው።

²ኢየሱስም መልሶ፣ “እነዚህን ታላላቅ ሕንጻዎች ታያለህ? አንዱ ድንጋይ በሌላው ላይ እንደ ሆነ አይቀርም፤ ሁሉም ፈራሽ ነው” አለው።

³ኢየሱስ በቤተ መቅደሱ ትይዩ፣ በደብረ ዘይት ተራራ ላይ ተቀምጦ ሳለ ጴጥሮስ፣ ያዕቆብ፣ ዮሐንስና እንድርያስ እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፣ ⁴“ይህ መቼ እንደሚሆን ንገረን፣ የዚህ ሁሉ ፍጻሜ ምልክቱ ምንድን ነው?”

⁵ኢየሱስም እንዲህ ይላቸው ጀመር፣ “ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፤ ⁶ብዙዎች፣ ‘እኔ እርሱ ነኝ’ እያሉ በስሜ ይመጣሉ፤ ብዙዎችንም ያስታሉ። ⁷ስለ ጦርነትና ስለ ጦርነት ወሬ በምትሰሙበት ጊዜ አትደንገጡ፤ ይህም መሆን አለበት፤ ፍጻሜው

12፡39 ሉቃ11፡43
12፡41 2ኅዝ2፡9፣ ዮሐ8፡20
12፡44 2ቆ፡8፣12
13፡2 ሉቃ19፡44
13፡3 ማቴ4፡21፣ 21፡1
13፡5 ፋፕ22፣ ኤር29፡8፣ኤፌ5፡6፣ 2ተሰ2፡3፣10፣፳12፣ 1ጠ፡፳4፡1፣ 2ጠ፡፳3፡13፣ 1ዮሐ4፡6

ግን ገና ነው። ስሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥት በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ በብዙ ቦታም የመሬት መንቀጥቀጥና ራብ ይሆናል፤ እነዚህ ሁሉ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።

9“ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ለአካባቢ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጧችኋል፤ በምክር-ብ ይገርፏችኋል፤ ምስክር ትሆኑም ዘንድ በእኔ ምክንያት በገጥኞችና በነገሥታት ፊት ትቆማላችሁ። 10አስቀድሞ ግን ወንጌል ለሕዝብ ሁሉ መሰበክ አለበት። 11ተይዘችሁ ለፍርድ በምትቀርቡበት ጊዜ፣ በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ እንጂ ምን እንናገራለን በማለት አስቀድማችሁ አትጨነቁ፤ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ እንጂ እናንተ አይደላችሁምና።

12“ወንድም ወንድሙን፣ አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፤ ልጆች በወላጆቻቸው ላይ ያምጣሉ፤ ይገድላቸዋልም። 13በእኔ ምክንያት በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻው የሚጸና ግን ይደናል።

14“የጥፋት ርኩሶት፣ ስፍራው ባልሆነ ቦታ ቆሞ በምታዩት ጊዜ አንባቢው ያስተውል፤ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ። 15በቤቱ ጣራ ላይ ያለ አይውረድ፤ ንብረቱንም ለማውጣት ወደ ቤቱ አይግባ፤ 16በእርሻ ቦታ ያለ ልብሱን ለመውሰድ አይመለስ። 17በእነዚያ ቀናት ለነፍስ ጡሮችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው፤ 18ይህም በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ፤ 19በመጀመሪያ እግዚአብሔር ፍጥረትን ከፈጠረበት ጊዜ አንሥቶ እስከ አሁን ድረስ፣ እንዲሁ ደግሞም ወደ ፊት አቻ የሌለው ታላቅ መከራ ይሆናልና። 20ጌታ ቀኖቹን ባያሳጥራቸው ኖሮ ማንም ባልጻኝ ነበር፤ ስለ መረጣቸው ስለ ምርጫ ሲል ግን ቀኖቹን አሳጥሮአል። 21በዚያን ጊዜ ማንም፣ ‘እነሆ፣ ክርስቶስ’ እዚህ ነው?’ ቢላችሁ ወይም፣ ‘እነሆ፣ እዚያ ነው’ ቢላችሁ አትመኑ። 22ሐሰተኛ ክርስቶሶችና ሐሰተኛ ነቢያት ተነሥተው፣ ምልክቶችና ድንቆችን በማድረግ፣ ቢቻላቸው የተመረጡትን እንኳ ያስታሉ። 23ስለዚህ የተጠንቀቁ፣ ጊዜው ሳይደርስ ሁሉን ነግራላችኋለሁ።

24“በዚያን ጊዜ፣ ከመከራው በኋላ ‘ፀሐይ ትጨልግለች፤

ጨረቃም ብርሃኗን አትሰጥም፤ 25ከዋክብት ከሰማይ ይረግፋሉ፤ የሰማይ ኅይላትም ይናወጣሉ።’

26“በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በታላቅ ኅይልና ግርማ በደመና ሲመጣ ያዩታል።

27እርሱም መላእክቱን ልኮ ከአራቱ ነፋሳት፣ ከምድር ዳርቻ እስከ ሰማያት ዳርቻ ምርጦ

13፡9 ማቴ10፡17
13፡11 ማቴ10፡19፡
20፡ሉቃ12፡11-12
13፡12 ሚካ7፡6፣
ማቴ10፡21፣
ሉቃ12፡51-53
13፡13 ማቴ10፡22፡
ዮሐ15፡21
13፡14 ጳጳሮች27፡
11፡31-12፡11
13፡17 ሉቃ23፡29
13፡19 ማር10፡6፣
ጳጳሮች26፡12፡1፣
ኢል2፡2
13፡21 ሉቃ17፡
23፡21-8
13፡22 ማቴ7፡15፣
ዮሐ4፡48፣
2ተሰ2፡9፡10
13፡23 2ጴጥ3፡17
13፡25 ኢሳ13፡10፣
34፡4፣ማቴ24፡29
13፡26 ራእ1፡7
13፡27 ዘጳ2፡6

ቹን ይሰበስባል።
28“ምሳሌውን ከበለስ ተማሩ፤ ቅርንጫፏ ሲለመልም፣ ቅጠሏ ሲያቈጠቀጥ በጋ እንደ ተቃረበ ታውቃላችሁ፤ 29እንዲሁ ደግሞ እነዚህ ነገሮች መፈጸማቸውን ስታዩ እንደ ቀረቡ፣ በደጅም እንደ ሆነ ዕውቁ። 30እውነት እላችኋለሁ፤ እነዚህ ነገሮች እስከሚፈጸሙ ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም፤ 31ሰማይና ምድር ያልፋሉ፣ ቃሌ ግን አያልፍም።

ቀኑና ሰዓቱ አይታወቅም

32“ነገር ግን ስለዚያች ቀን ወይም ስለዚያችም ሰዓት ከአብ በቀር፣ የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ፣ ወልድም ቢሆን፣ ማንም አያውቅም። 33ስለዚህ ጊዜው መቼ እንደሚሆን አታውቁምና ተጠንቀቁ፤ ትጉ፣ ጸልዩምሁ። 34ይህም ቤቱን ለአገልጋዮቹ ትጉ፣ እያንዳንዱን አገልጋይ በየሥራ ድርሻው ላይ አሰማርቶ፣ በረኛው ነቅቶ እንዲጠብቅ አገዝ የሄደውን ሰው ይመስላል። 35እንግዲህ የቤቱ ባለቤት በምሽት ወይም በውድቅት፣ በደሮ ጨካኝነት ወይም ንስ ሲቀድ እንደሚመጣ አታውቁምና ተግታችሁ ጠብቁ፤ 36ደግሞ ሲመጣ ተኝታችሁ እንዳያገኛችሁ! 37እናንተ የም ነግራችሁን ለሰው ሁሉ እናገራለሁ፤ ተግታችሁ ጠብቁ!”

ኢየሱስን ሽቶ የቀባቸው ሴት

14፡1-11 ተጳ ምሳ - ማቴ 26፡2-16
14፡12፡10፡11 ተጳ ምሳ - ሉቃ22፡1-6
14፡3-8 ማሙ - ዮሐ12፡1-8

14 ፋሲካና የቂጣ በዓል ሊከበር ሁለት ቀን ሲቀረው፣ የካህናት አለቆችና ጸሐፍት ኢየሱስን የሚይዙበትና የሚገድሉበትን ዘዴ ይፈልጉ ነበር። 2ሆኖም፣ “ሕዝቡ ዐመፀ እንዳያነሣ በበዓሉ ሰሞን መሆን የለበትም” ይባላሉ ነበር።

3እርሱም በቢታንያ በለምጸሙ ስምዖን ቤት በማእድ ተቀጠው ሳለ፣ አንዲት ሴት ዋጋው እጅግ ውድ የሆነ ንጹሕ የናርዶስ ሽቱ የተሞላበት የአልባስጥርስ ቢልቃጥ ይዛ መጣች፣ ቢልቃጥንም ሰብራ ሽቱውን በራሱ ላይ አርከፈከፈችው።

4በዚያ ከነበሩት አንዳንዶቹ በድርጊቱ ተቈጥተው እንዲህ ይባላሉ ነበር። “ሽቱው ለምን በከንቱ ይባክናል? 5ከምስት መቶ ዲናር በላይ ተሸጦ፣ ነገዘቡን ለድሽት መስጠት ይቻል ነበር።” ሴትየዋንም ነቀፏት።

6ኢየሱስ ግን እንዲህ አላቸው፣ “ተወአት፣ ለምን ታስቸግሯታላችሁ? መልካም ነገር አድርጋልኛለች። 7ድሽት ምን ጊዜም ከኔና

21 ወይም ማሊሉ 23 ወይም ዘር
23 ጸልዩ የሚለው ቃል በአንዳንድ ቅጂች አይገኝም።

13፡30 ማር9፡1፣
ሉቃ17፡25
13፡31 ማቴ 5፡18
13፡32 ሐሥ1፡7፣
1ተሰ5፡1-2
13፡33 1ተሰ5፡6
13፡34 ማቴ25፡14
13፡37
ሉቃ12፡35፣፳፬
14፡1 ማቴ12፡14፣
ዮሐ11፡55
14፡3 ማቴ21፡17፣
ሉቃ7፡37፣፳፭
14፡7 ዘጳ15፡11
14፡8 ዮሐ19፡40

ንተ ጋር ናቸው፤ በፈለጋችሁ ጊዜ ልትረዱቸው ትችላላችሁ፤ እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም፤⁸ እርሷ ማድረግ የምትችለውን ያህል አድርጋለች፤ ለመቃብሬ እንዲሆን ሰውነቱን አስቀድሞ ቀብታለች።⁹ እውነት እላችኋለሁ፤ ይህ ወንጌል በዓለም ሁሉ በሚሰበክበት በማንኛውም ስፍራ እርሷ ያደረገችው መታሰቢያ ሆኖ ይነገርላታል።”

¹⁰ከዚህ በኋላ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነው የአስቆሮቱ ይሁዳ አሳልፎ ሊሰጠው ወደ ክፍት አለቆች ሄደ።¹¹ እነርሱም ይህን ሲሰሙ ደስ አላቸው፤ ገንዘብ ሊሰጡትም ቃል ገቡለት፤ ስለዚህ እርሱን አሳልፎ የሚሰጥበትን ምቹ ጊዜ ይጠባበቅ ነበር።

የጌታ እራት

14:12-26 ተጓ ምብ - ግቱ 26:17-30; ሉቃ22:7-23
14:22-25 ተጓ ምብ - 1ቆሮ11:23-25

¹²የፋሲካ በግ በሚታረድበት በቂጣ በዓል የመጀመሪያው ቀን፤ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ኢየሱስ ቀርበው፤ “የፋሲካ እራት የት እንድናዘጋጅልህ ትፈልጋለህ?” አሉት።

¹³እርሱም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን እንዲህ ሲል ላካቸው፤ “ወደ ከተማ ሂዱ፤ እንስራውሃ የተሸከመ ሰው ይገኛችኋል፤¹⁴ ወደሚገባበት ቤትም ተከተሉት፤ የቤቱንም ጌታ፤ “መምህሩ፤ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የፋሲካን

ራት የምበላበት የእንግዳ ማረፊያ የት ኛው ነው?” ብሎአል በሉት፤¹⁵ እርሱም በሰገነቱ ላይ የተሰናዳና የተነጠፈ ሰፊ አዳራሽ ያሳያችኋል፤ እዚያ አዘጋጃልን።”

¹⁶ደቀ መዛሙርቱም ወጥተው ወደ ከተማዬቱ ሄዱ፤ ማንኛውም ነገር ኢየሱስ እንዳላቸው ሆኖ አገኙት፤ ፋሲካውንም አሰናዱ።

¹⁷በመሸም ጊዜ ኢየሱስ ከዐሥራ ሁለቱ ጋር መጣ።¹⁸ በማእድ ላይ ሳለም፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ከመካከላችሁ አንዱ፤ አብሮኝ የሚበላው እርሱ አሳልፎ ይሰጠኛል” አላቸው።

¹⁹እነርሱም አነጩ፤ እያንዳንዳቸውም፤ “እኔ እሆንን?” ይሉት ጀመር።

²⁰እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ፤ ከእኔ ጋር እጁን በወጭቱ ውስጥ የሚያጠልቀው ነው።²¹ የሰው ልጅስ ስለእርሱ እንደ ተጻፈው ይሄዳል፤ የሰውን ልጅ አሳልፎ ለሚሰጥ ለዚያ ሰው ግን ወየለት፤ ያ ሰው ባይወለድ ይሻለው ነበር።”

²²ሲበለም እንጀራ አንሥቶ ባረከ፤ ቁርሶም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸውና፤ “እንኩ፤ ይህ ሥጋዬ ነው” አላቸው፤

²³ጸቀውንም አነሁ፤ አመሰግናም ሰጣቸው፤ ሁሉም ከዚያ ጠጡ።

14:9 ግቱ24:14; ግር16:15
14:10 ግቱ10:4; ግር3:16፻19
14:12 ዘ01:21፻11; ዘ81:6;1፻4;11ቆር5:7
14:15 ሐሥ1:13
14:20
ዮሐ13:18፻27
14:21 ግቱ8:20
14:22 ግቱ14:19
14:23 1ቆር10:16

²⁴ደግሞም እንዲህ አላቸው፤ “ይህ ስለብዙዎች የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ነው፤²⁵ እውነት እላችኋለሁ፤ በጸጌደብሬር መንግሥት አዲሱን የወይን ፍሬ እስከምጠባበት እስከዚያት ቀን ድረስ ዳግም ይህን አልጠጣም።”

²⁶ከዚህ በኋላ መዝሙር ዘምረው ወደ ደብረ ዘይት ተራራ ወጡ።

ጴጥሮስ እንደሚክደው ኢየሱስ አስቀድሞ ተናገረ

14:27-31 ተጓ ምብ - ግቱ26:31-35

²⁷ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “እንዲህ ተብሎ እንደተጻፈ፤ ሁላችሁ ትክዳኛላችሁ፤ ‘እረኛውን እመታለሁ

በጎቼም ይበተናሉ”

²⁸ከተነሳሁ በኋላ ግን፤ ቀድሜአችሁ ወደ ገሊሳ እሄዳለሁ።”

²⁹ጴጥሮስም፤ “ሁሉም ቢሰናከሉ እንኳ እኔ አሳደርገውም” አለ።

³⁰ኢየሱስም፤ “እውነት እልሃለሁ፤ በዚህች ሌሊት ዶሮ ሁለት” ጊዜ ሳይጨክቼ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ” አለው።

³¹ጴጥሮስም፤ “ከአንተ ጋር ብዋት እንኳ ከቶ አልክድህም” በማለት ይበልጥ አጽንቶ ተናገረ። ሁሉም ደግሞ እንደዚሁ አሉ።

ኢየሱስ በጌቴሴማኒ ጸለየ

14:32-42 ተጓ ምብ - ግቱ 26:36-46; ሉቃ22:40-46

³²ከዚህ በኋላ ጌቴሴማኒ ወደሚባል ስፍራ ሄዱ፤ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን፤ “እኔ ስጸልይ እናንተ እዚህ ቁዬ” አላቸው።

³³ጴጥሮስን፤ ያዕቆብንና ዮሐንስንም ይዞ ሄደ፤ እጅግ ያዘን ይጨነቅ ጀመር።³⁴ ደግሞም፤ “ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘኛችኋለሁ፤ ሁሉን ነቅታችሁ ጠብቁ” አላቸው።

³⁵ጥቂት ዕልፍ ብሎም በምድር ላይ በመውደቅ ቢቻል ሰጉቱ ከእርሱ እንዲያልፍ ጸለየ፤³⁶ “አባ፤ አባት ሆይ፤ ሁሉ ነገር ይቻልሃልና ይህን ጽዋ ከእኔ አርቀው፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ ሳይሆን የአንተ ፈቃድ ይሁን” አለ።

³⁷ተመልሶም ሲመጣ ደቀ መዛሙርቱን ተኝተው አገኛቸው፤ ጴጥሮስንም እንዲህ አለው፤ “ስምዖን ሆይ፤ ተኝተሃልን? አንድ ሰዓት እንኳ ነቅተህ መጠበቅ አቃተህ?”

³⁸ወደ ፊተና እንዳትገቡ ትጉ፤ ጸልዩም፤ መንፈስ ገዛኝ ነው፤ ሥጋ ግን ደካማ ነው።”

³⁹እንደ ገናም ሄዶ መጀመሪያ የጸለየውን ደግሞ ጸለየው።⁴⁰ ዳግመኛም ሲመለስ ዐይና

14:24 ግቱ26:28
14:25 ግቱ3:2
14:26 ግቱ21:1
14:27 ዘ1:3;7
14:28 ግር16:7
14:30 ቍ66፻72; ሉቃ22:34; ዮሐ13:38
14:31 ሉቃ22:33; ዮሐ13:37
14:33 ግቱ4:21
14:34 ዮሐ12:27
14:35 ቍ41; ግቱ26:18
14:36 ግቱ20:22; 26:39; ሮሜ8:15; ዝ4:6
14:38 ግቱ6:13; ሮሜ7:22;23

²⁴ እንዳንድ ትጆች ጸደቀ የሚለው ቃል የላቸውም።
³⁰ አንዳንድ የጥንት ቅጂች ሁለት ጊዜ የሚለው ሐረግ የላቸውም።
³⁶ በሐረግይክ ቋንቋ አባት የሚጠራበት ነው።

ቸውን እንቅልፍ ከብደት ተኝተው አገኛቸው፤ የሚመልሱለትንም አያውቁም ነበር።

41 ሦስተኛ ጊዜም መጥቶ እንዲህ አላቸው፤ “አሁንም እንደተኛችሁና እንዳረፋችሁ ናችሁ? ይበቃል! ሰጦቲ ደርሳለች፤ እነሆ፣ የሰው ልጅ ለገጠአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል።” 42 ተነሡ፤ እንሂድ፤ አሳልፎ የሚሰጠኝ መጥቶአል።”

ኢየሱስ ተያዘ

14:43-50 ተጓ ምብ - ማቴ 26:47-56፣ ሉቃ 22:47-50፣ ዮሐ18:33-11

43 ወዲያው እየተናገረ ሳለ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፤ አብረውትም ሰይፍና ዱላ የያዙ፤ ከካህናት አለቆች፣ ከጸሐፍትና ከሽማግሌዎች የተላኩ ብዙ ሰዎች ነበሩ።

44 አሳልፎ የሚሰጠውም፣ “እኔ የምስመው እርሱ ነውና ያዙት፤ ተጠንቅቃችሁም ውስ ዱት” በማለት አስቀድሞ ምልክት ሰጥቶአቸው ነበር። 45 እንደ ደረሰም ወዲያው ወደ ኢየሱስ ቀርቦ፣ “መምህር ሆይ!” ብሎ ሳመው፤ 46 ሰዎቹም ኢየሱስን ያዙት አሰሩትም። 47 በአቅ ራቢያው ቆመው ከሰፍሩት አንዱ ሰይፍን መዞ የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ ጀሮ ቁረጠ።

48 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “እንደ ወን በዴ በሰይፍና በቁመጥ ልትይዙኝ መጣችሁን? 49 በየዕለቱም በቤተ መቅደስ እያስተማርሁ ከእንኛ ታር ስኖር አልያዛችሁኝም፤ መጸሐፍት ይፈጸሙ ዘንድ ይህ ሆኑ።” 50 በዚህ ጊዜ ሁሉም ትተውት ሸሹ።

51 ዕርቃኑን ለመሸፈን በፍታ ያገለገረው አንድ ወጣት ኢየሱስን ይከተል ነበር። ሰዎቹም ይህን ወጣት በያዙት ጊዜ፣ 52 ማልድሙን ጥሎ ዕራ ቀሩትን ሸሹ።

ኢየሱስ በሸንጎ ፊት

14:53-65 ተጓ ምብ - ማቴ 26:57-68፣ ዮሐ18:12:13:19-24 14:61-63 ተጓ ምብ - ሉቃ 22:67-71

53 ኢየሱስንም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወሰዱት፤ በዚያም የካህናት አለቆች፣ ሽማግሌዎችና ጸሐፍት ሁሉ ተሰበሰቡ። 54 ጳጳሮችም ከሩቅ እየተከተለው፣ እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ዘለቀ፣ በዚያም ተቀምጦ ከሎሌዎቹ ጋር እሳት ይሞቅ ነበር።

55 የካህናት አለቆችና ሸንጎው በሙሉ ኢየሱስን ለመግደል ምስክር ፈለጉ፤ ነገር ግን ማግኘት አልቻሉም። 56 ብዙዎች በሐሰት ቢመሰክሩበትም፣ ቃላቸው አንድ ሊሆን አልቻለም።

57 እንዳንደቸውም ተነሥተው እንዲህ ሲሉ በሐሰት መሰክሩበት፤ 58 “ይህ፣ የሰው እጅ የሠራውን ቤተ መቅደስ አፍርሼ፣ በሦስት ቀን ሌላ የሰው እጅ ያልሠራውን እሠራለሁ” ሲል ሰምተነዋል።” 59 ይህም ሆኖ፣ እንኳ ምስክርነታቸው አንድ አልሆነም።

14:41 ሉቃ 35፣ ማቴ 26:18 14:43 ማቴ 10:4 14:45 ማቴ 23:7 14:49 ኢሳይ 53:7፣ 12፣ ማቴ 11:22፣ 26:55 14:50 ሉቃ 27 14:54 ማቴ 26:3፣ ዮሐ18:18 14:55 ማቴ 5:22 14:58 ዮሐ2:19

60 ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ በፊታቸው በመቆም፣ “እነዚህ በአንተ ላይ የሚመሰክሩት ምንድን ነው? ለምን አትመልስም?” በማለት ኢየሱስን ጠየቀው። 61 ኢየሱስ ግን ዝም አለ፤ ምንም መልስ አልሰጠም።

ሊቀ ካህናቱም እንደ ገና፣ የቡሩኩ ልጅ፣ ክርስቶስ አንተ ነህን? ሲል ጠየቀው።

62 ኢየሱስም፣ “አምን ነኝ፣ የሰው ልጅ በጎ ያሉ ቀኝ ሲቀመጥ፣ በሰማይ ደመናም ሲመጣ ታዩታላችሁ” አለ።

63 ሊቀ ካህናቱም ልብሱን ቀደደና፣ እንዲህ አለ፤ “ሌላ ምን ምስክር ያስፈልገናል? 64 ስድቡን ስምታችኋል፤ ታዲያ፣ ምን ይመስላችኋል?”

እነርሱም ሞት ይገባዋል በማለት በአንድ ቃል ፈረዱበት። 65 በዚህ ጊዜ አንዳንዶቹ ይተፋቡት ጀመር፤ ዐይኑንም ሸፍነው በጡጫ እየመቱት፣ “እስቲ ትንቢት ተናገር!” ይሉት ነበር። ሎሌዎችም በጥፊ እየመቱ ወሰዱት።

ጴጥሮስ ኢየሱስን አላውቀውም አለ

14:66-72 ተጓ ምብ - ማቴ 26:69-75፣ ሉቃ 22:56-62፣ ዮሐ18:16-18:25-27

66 ጴጥሮስ በግቢው ውስጥ ቢታችኛው በኩል ሳለ፣ ከሊቀ ካህናቱ ገረዶች አንዲቱ መጣች፣ 67 ጴጥሮስ እሳት ሲሞቅ አይታ ትኩር ብላ ተመለከተችውና፣

“አንተም ከካህናቱ ኢየሱስ ጋር ነበርህ” አለችው።

68 እርሱ ግን፣ “የምትደውን አላውቅም፤ አይገባኝምም” በማለት ካደ። ከዚያም ወደ መግቢያው በር ወጣ አለ፤ በዚህ ጊዜ ዶሮ ጮኸ።

69 ገረዲቱም ባየችው ጊዜ እዚያ ለቆሙት፣ “ይህ ሰው ከእነርሱ አንዱ ነው” ብላ እንደ ገና ተናገረች። 70 እርሱ ግን አሁንም ካደ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣ በዚያ የቆሙት ሰዎች ጴጥሮስን፣ “የገለላ ሰው እንደ መሆንህ መጠን፣ በእርግጥ አንተ ከእነርሱ አንዱ ነህ” አሉት።

71 እርሱ ግን፣ “እኛንተ የምትሉትን ሰው እኔ አላውቀውም” እያለ ይምል ይዘዙት ጀመር።

72 ወዲያውም ዶሮ ሁለተኛቱ ጮኸ። ጴጥሮስም፣ “ዶሮ ሁለት ጊዜ ከመጮኸ በፊት ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ” ያለው የኢየሱስ ቃል ትዝ አለው። ከዚያም ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ።

14:61 ኢሳይ 53:7፣ ማቴ 16:16፣ 27:12:14፣ ማር 15:5፣ ሉቃ 23:9፣ ዮሐ4:25:52 6:19:9 14:62 ራእ 1:7 14:63 ዘሉ 10:6፣ 21:10፣ ዘዮሐ14:6፣ ሐ ሥ14:14 14:64 ዘሉ 24:16 14:65 ማቴ 16:21 14:66 ሉቃ 54 14:67 ሉቃ 54፣ ማር 1:24 14:68 ሉቃ 30:72 14:70 ሉቃ 30፣ 68:72፣ ሐሥ 2:7 14:71 ሉቃ 30:72 14:72 ሉቃ 30:68

66 1 ወይም መላሐ 68 አንዳድ ቅጂች ዶሮ ጮኸ የሚለው የላቸውም። 72 አንዳንድ የጥንት ቅጂች ሁለተኛ የሚለው ቃል የላቸውም። 72 አንዳንድ የጥንት ቅጂች ሁለት ጊዜ የሚለው ሐረግ የላቸውም

ኢየሱስ በጲላጦስ ፊት

15፡2-15 ተጓ ምብ - ግቴ 27፡11-26፤ ሉቃ23፡23፤18-25፤ ዮሐ18፡29-19፡16

15 ጠዋት በማለዳ የካህናት አለቆች ከሽማግሌዎች፣ ከጸሐፍትና ከመላው የሸንጎ አባላት ጋር ወዲያው ከተማከሩ በኋላ ኢየሱስን አስረው ወሰዱት፤ ለጲላጦስም አሳልፈው ሰጡት።

²ጲላጦስም፣ “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን?” ሲል ጠየቀው፤

ኢየሱስም፣ “አንተው አልኸው፣” በማለት መለሰለት።

³የካህናት አለቆችም በብዙ ነገር ከሰሱት።

⁴ጲላጦስም፣ “ለምን መልስ አትሰጥም? እነሆ በብዙ ነገር ከሰውሃል” ሲል እንደ ገና ጠየቀው።

⁵ኢየሱስ ግን ምንም አልመለሰም፤ ጲላጦስ ተገረመ።

⁶በበዓል ሕዝቡ እንዲፈታላቸው የሚጠይቁትን እስረኛ የመልቀቅ ልማድ ነበር።

⁷በዐመፃ ተነሣሥተው ነፍስ ከገደሉ ዐመፀኞች ጋር የታሰረ በርባን የሚባል አንድ ሰው ነበረ። ⁸ሕዝቡም መጥተው እንደ ተለመደው እንዲያደርግላቸው ጲላጦስን ለመኑት።

⁹ጲላጦስም፣ “የአይሁድን ንጉሥ እንድፈታላችሁ ትፈልጋላችሁ?” ሲል ጠየቃቸው፤

¹⁰ምክንያቱም የካህናት አለቆች ኢየሱስን አሳልፈው የሰጡት በቅናት መሆኑን ያወቅ ነበር። ¹¹የካህናት አለቆች ግን በርባንን በእርሱ ምትክ እንዲፈታላቸው እንዲጠይቁ ሕዝቡን አነግሡ።

¹²ጲላጦስም እንደ ገና፣ “እንግዲያው የአይሁድ ንጉሥ የምትሉትን ምን እንዳደርገው ትፈልጋላችሁ?” አላቸው።

¹³እነርሱም እንደ ገና፣ “ስቀለው!” እያሉ ጮኹ።

¹⁴ጲላጦስም፣ “ለምን? ምን የፈጸመውን ጀል አል” አላቸው።

እነርሱ ግን፣ “ስቀለው!” እያሉ የባሰ ጮኹ።

¹⁵ጲላጦስም ሕዝቡን ደስ ለማሸኘት ሲል በርባንን ፈታላቸው፤ ኢየሱስን ግን ገርፎ እንዲሰቀል አሳልፎ ሰጠው።

ወታደሮች በኢየሱስ ላይ አፊዙ

15፡16-20 ተጓ ምብ - ግቴ 27፡27-31

¹⁶ወታደሮቹ ፕራይቶሪዮን ወደ ተባለ ወደ ገዢ ግቢ ወሰዱት፤ ሰራዊቱንም ሁሉ በአንድነት ሰበሰቡ።

¹⁷ቀይ ልብስም አለበሱት፤ የእሾኸ እክልል ጉንጉኑው በራሱ ላይ ደፉበት። ¹⁸ከዚያም፣ “የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይህን!” እያሉ እጅ ነሡት፤

¹⁹ራሱንም በበትር መቱት፤ ተፋብትም፤ ተንበርክከውም ሰገዱለት።

²⁰ካፌዙበት በኋላም ቀዩን ልብስ

15፡1 ግቴ5፡22፤ 27፡1፤2፡1፤ሉቃ22፡66
15፡2 ቀ፡9፡12፤ 18፡26፤ግቴ2፡2
15፡5 ግር14፡61
15፡9 ቀ፡2
15፡11 ሐሥ3፡14
15፡15 ሉሐ53፡6
15፡16 ዮሐ18፡28፤ 33፡19፡9
15፡18 ቀ፡2

15፡20 ዕብ13፡12
15፡21 ግቴ27፡32፤ ሉቃ23፡26፤ ሮሜ16፡13
15፡23 ቀ፡36፤ መዝ69፡21፤ ምዕ31፡6
15፡24 ምዕ22፡18
15፡26 ቀ፡2
15፡29 መዝ22፡7፤ 109፡25፤ዮሐ2፡19
15፡31 መዝ22፡7
15፡32 ቀ፡2፤ ግር1፡61
15፡33 አሞ8፡9
15፡34 መዝ22፡1
15፡36 ቀ፡23፤ መዝ69፡21

ገፈፉት፤ የገዛ ልብሱን አለበሱት፤ ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

የኢየሱስ ስቅለት

15፡22-32 ተጓ ምብ - ግቴ27፡33-44፤ ሉቃ23፡33-43፤ ዮሐ19፡17-24

²¹የአሌክሳንድሮስና የሩፎስ አባት ስምዖን የተባለ አንድ የቀሬና ሰው ከገጠር ሲመጣ መስቀሉን እንዲሸከም አስገደዱት። ²²ከዚያም ኢየሱስን፣ ትርጉሙ “የራስ ቅል ስፍራ” ወደ ተባለ ወደ ጎልጎታ ወሰዱት። ²³ከክርቤ ጋር የተቀላቀለ የወይን ጠጅም ሰጡት፤ እርሱ ግን አልተቀበለም። ²⁴ከዚያም ሰቀሉት፤ እያንዳንዱም ምን እንደሚደርሰው ለማወቅ ዕጣ ተጣጥሰው ልብሱን ተከፋፈሉ።

²⁵ሲሰቅሉትም ጊዜው ከጠየቁ ሦስት ሰዓት ነበረ። ²⁶የክሱ ጽሑፍም፣ “የአይሁድ ንጉሥ” የሚል ነበር። ²⁷ከእርሱም ጋር ሁለት ወንጌዴዎችን አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ሰቀሉ። ²⁸መጽሐፍ፣ “ከዐመፀኞች ጋር ተቈጠረ” ያለ ወም በዚህ ተፈጸመ። ²⁹በመንገድ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ የስድብ ናዳ በማውረድ እንዲህ ይሉት ነበር። “አይ! ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሦስት ቀን የምትሠራ አንተ ነህ፤ ³⁰እስቲ አሁን ከመስቀል ውረ ድና ራሳህን አድን።”

³¹እንዲሁም የካህናት አለቆችና ጸሐፍት በማሸፍ እርስ በርሳቸው እንዲህ አሉ፣ “ሌሎችን አዳኝ፤ ራሱን ግን ማዳን አልቻለም፤ ³²አይተን ለምን ዘንድ ይህ ክርስቶስኸ፣ ይህ የእስራኤል ንጉሥ እስቲ ከመስቀል ይውረድ።” ከእርሱ ጋር የተሰቀሉትም እንደዚህ የስድብ ናዳ ያወርዱበት ነበር።

የኢየሱስ መሞት

15፡33-41 ተጓ ምብ - ግቴ 27፡45-56፤ ሉቃ23፡44-49

³³ከሰድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ። ³⁴በዘጠኝም ሰዓት ኢየሱስ፣ “ኤሎሂ፣ ኤሎሂ ላላ ሰበቅታኑ?” ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ ትርጓሜውም “አምላኬ፤ አምላኬ ለምን ተውኸኝ?” ማለት ነው።

³⁵በዚያ ቆመው ከነበሩት አንዳንዶቹ ይህን ሲሰሙ፣ “ኤልያስን ይጣራል” አሉ።

³⁶ከዚያም አንድ ሰው ፈጥኖ ሂዶ የሆመ ጠጠ የወይን ጠጅ በሰፍነግ ነከረ፤ በዘንግም ስክቶ እንዲጠጣው ለኢየሱስ አቀረበለት፤ ከዚያም፣ “ተወት፤ እስቲ ኤልያስ መጥቶ ሲያወርደው እናያለን” አሉ።

*27 አንዳድ ቅጂች ቀ፡ 28 የላቸውም (ሉሳ 53፡12)። *32 ወይም መሲሕ

37ኢየሱስም በታላቅ ደምፅ ጮኸ፤ ነፍሱን ሰጠ።

38የቤተ መቅደሱም መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ። 39በኢየሱስ ትይዩ ቆሞ የነበረውን የመቶ አለቃ እንደዚህ ጮኸ፤ ነፍሱን ሲሰጥ ባዩ ጊዜ፤ “ይህ ሰው በእውነት የእግዚአብሔር ላይ ጊዜ፤” አለ።

40በዚህ ጊዜ ሴቶች ከፍቅ ሆነው ይመለከቱ ነበር፤ ከእነርሱም መካከል መግደላዊት ማርያም፣ የታናሹ ያዕቆብና የዮሳ እናት ማርያም፤ እንዲሁም ሰሎሜ ነበሩ። 41እነዚህ ሴቶች በገሊላ ሲከተሉትና ሲያገለግሉት የሰሩ ናቸው፤ ደግሞም አብረውት ወደ ኢየሱሳ ሳሌም ይመጡ ሌሎች ብዙ ሴቶች ነበሩ።

የኢየሱስ መቀበር

15:42-47 ተጓ ምብ - ማቴ 27:57-61፣ ሉቃ23:50-56፣ ዮሐ19:38-42

42ጊዜው እየመሸ መጥቶ የሰንበት ዋዜማ ይኸውም የመዘጋጀት ቀን ሆነ። 43የተከበረ የሸንጎ አባልና የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ የነበረው የአርማትያሱ ዮሴፍ በድፍረት ወደ ጳላጦስ ሄዶ የኢየሱስን ሥጋ ለመውጣት። 44ጳላጦስም እንዲህ በቶሎ መሞቱን ሲሰማ ተደነቀ፤ የመቶ አለቃውንም ጠርቶ ከሞተ ምን ያህል ጊዜ እንደ ሆነ ጠየቀው። 45መሞቱንም ከመቶ አለቃው ካረጋገጠ በኋላ ሥጋውን ለዮሴፍ ሰጠው። 46ዮሴፍም በፍታ ገዛ፤ ሥጋውንም አውርዶ በበፍታው ከከፊ ነው በኋላ፤ ከዐለት በተወቀረ መቃብር አኖረው፤ የመቃብሩንም ደጃፍ በድንጋይ ገጠመው። 47ማርያም መግደላዊትና የዮሳ እናት ማርያም የት እንዳኖሩት ይመለከቱ ነበር።

ትንግሥው

16:1-8 ተጓ ምብ - ማቴ 28:1-8፣ ሉቃ24:1-10

16 ሰንበት ካለፈ በኋላ መግደላዊት ማርያም፣ የያዕቆብ እናት ማርያምና ሰሎሜ ሄደው የኢየሱስን ሥጋ ለመቀባት ሸቱ ገዙ። 2በሰላምንቱ መጀመሪያ ቀን ጠዋት በማለዳ፣ ገና ፀሐይ እንደ ወጣች፣ ወደ መቃብሩ በመሄድ ላይ ሳሉ፣ 3“ድንጋይን ከመቃብሩ ደጃፍ ላይ ማን ያንከባልልናል?” በማለት እርስ በርሳቸው ይነጋገሩ ነበር።

4ቀና ብለው ሲመለከቱ፣ በጣም ትልቅ የነበረው ድንጋይ ከደጃፉ ላይ ተንከባሎ አዩ። 5ወደ መቃብሩ እንደ ገቡም፣ ነጭ ልብስ የለበሰ ጉልማሳ በቀኝ በኩል ተቀምጦ አዩና ደነገጠ።

15:37 ዮሐ19:30
15:38 ፀብ10:19:20
15:39 ቍ45፣ ማቴ4:3፣ ማር1:11፣19:7
15:40 መዝ38:11፣ ማር16:1፣ሉቃ24:10፣ ዮሐ19:25
15:41 ማቴ27:55፣56፣ ሉቃ8:2፣3
15:42 ማቴ27:62፣ ዮሐ19:31
15:43 ማቴ3:2፣ 5፣22፣ሉቃ2:25፣38
15:45 ቍ39
15:46 ማር16:3
15:47 ቍ40
16:1 ሉቃ23:56፣ ዮሐ19:39፣40
16:3 ማር15:46
16:5 ዮሐ20:12

16:6 ማር1:24
16:7 ማር14:28፣ ዮሐ21:1፣ጳ23
16:9 ማር15:47፣ ዮሐ20:1፣ጳ18
16:11 ቍ13፣14፣ ሉቃ24:11
16:12 ሉቃ24:13፣32
16:14 ሉቃ24:36፣ጳ43
16:15 ማቴ28:18፣ጳ20፣ ሉቃ24:47፣48፣ ሐሥ1:8
16:16 ዮሐ3:16፣ 18፣36፣ሐሥ16:31
16:17 ማር9:38፣ ሉቃ10:17፣ ዮሐ4:48፣ሐሥ2:4፣ 5፣16፣8፣7፣10፣46፣ 16:18፣1፣9፣6፣ 13፣ጳ16፣1፣ጳ፣2፣10፣ 28፣30፣13፣1፣ 14፣2፣ጳ39
16:18 ሉቃ10:19፣ ሐሥ6:6፣28፣3፣ጳ5

6እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። “አትደንገጡ፤ የምትፈልጉት የተሰቀለውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ነው፤ እርሱ ተነሥቶአል፤ እዚህ የለም፤ እርሱን ያኖሩበት ስፍራ ይኸውላችሁ። ገነጠ ግን ሄዳችሁ ለደቀ መዛሙርቱና ለጴጥሮስ፤ ‘ቀድሞአችሁ ወደ ገሊላ ይሄዳል፤ እንደ ነገራችሁ እዚያ ታገኙታላችሁ’ ብላችሁ ንገሯችሁ።”

8ሴቶቹም እየተንቀጠቀጠና እየተደነቁ ከመቃብሩ ሸሽተው ወጡ፤ ፈርተው ስለነበር ለማንም አንዳች አልተናገሩም።

9በሰላምንቱ መጀመሪያ ቀን ማለዳ ከመቃብሩ ከተነሣ በኋላ፣ ሰባት አጋንንት ላወጣላት ለማርያም መግደላዊት በመጀመሪያ ታየ። 10እርሷ ሲሞ ሄዳ፣ ከእርሱ ጋር የነበሩት እያዘኑ ሲያለቅሱ አግኝታ እርሱ ሕያው መሆኑንና ለእርሷም መታየቱን ነገረቻቸው። 11እነርሱ ግን አላመኗትም።

12ከዚህ በኋላ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱ ወደ ገጠር ሲሄዱ በሌላ መልክ ታያቸው። 13እነርሱም ተመልሰው ይህንኑ ለቀሩት ነገሯቸው፤ ይሁን እንጂ እነርሱንም አላመኗቸውም።

14ከዚያም ዐሥራ አንዱ በማዕድ ላይ ሳሉ ተገለጠላቸው፤ ከተነሣ በኋላ ያዩት ሰማናቸውንና የልባቸውን ድንጻኔ ነቀፈ።

15እንዲሁም አላቸው፤ “ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ፤ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ሰበኩ። 16ያመነ የተጠመቀ ይድናል፤ ያላመነ ግን ይፈረድ በታል። 17የሚያምኑትን እነዚህ ምልክቶች ይከተሏቸዋል፤ በሰሜ አጋንንትን ያወጣሉ፤ በአዲስ ልሳንም ይናገራሉ፤ 18እባቦችን በእጃቸው ይይዛሉ፤ የሚገደሉ መርዝ ቢጠጡ እንኳ አይጉዳቸውም፤ እጃቸውንም በሕመም ተኞች ላይ ይጭናሉ፤ እነርሱም ይፈወሳሉ።”

19ጌታ ኢየሱስ ይህን ከተናገራቸው በኋላ ወደ ሰማይ ዐረገ፤ በእግዚአብሔርም ቀኝ ተቀ መጠ። 20ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ ወጥተው፤ በየስፍራው ሁሉ ሰበኩ፤ ጌታም ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር፤ ትምህርታቸውንም ተከ ትለው በሚፈጸሙ ምልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር።

39 አንዳንድ ቅጂዎች እንደዚህ ጮኸ የሚለው ሐረግ የላቸውም።
20 አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች በቀጥታ 9-20 ላይ ያለው ክፍል የላቸውም።

የሉቃስ ወንጌል

መግቢያ

1:1-4 ማመ ሐሥ 1:1

1 በእኛ መካከል ስለ ተፈጸመት¹ ነገሮች ብዙዎች ታሪኩን የተቻላቸውን ያህል ጽፈውት ይገኛል፤ ²ይህም ታሪክ ከመጀመሪያው አንገሥቶቹ የዐይን ምስክሮችና የቃሉ አገልጋዮች የነበሩት ያስተላለፉልን ነው። ³ክቡር ቴዎፍሎስ ሆይ፤ እኔም በበኩሉ ሁሉን ከመሠረቱ በጥንቃቄ ከመረመርሁ በኋላ፤ ታሪኩን ቅደም ተከተሉን በጠበቀ ሁኔታ ልጽፍልህ መልካም ሆኖ ታዮኝ፤ ⁴ይህንንም የማደርገው የተማርኸው ነገር እውነተኛ መሆኑን እንድታውቅ ነው።

የመጥምቅ የሐንሽ መወለድ አስቀድሞ ተነገረ

⁵በይሁዳ ንጉሥ በሄሮድስ ዘመን፤ ከአብያ የክህነት ምድብ የሆነ ዘካርያስ የሚባል አንድ ክህን ነበረ፤ ሚስቱ ኤልሳቤጥም ከአሮን ነገድ ነበረች። ⁶ሁለቱም የጌታን ትእዛዝና ሥርዐት ሁሉ ጠብቀው ያለ ነቀፋ የሚኖሩ፤ በእግዚአብሔር ፊት ጸድቃን ነበሩ፤ ገይሁን እንጂ ኤልሳቤጥ መካን በመሆኗ ልጅ አልነበራቸውም፤ ሁለቱም በዕድሜ የገፉ ነበሩ።

⁸አንድ ቀን ዘካርያስ በምድቡ ተራ፤ በእግዚአብሔር ፊት በክህነት በሚያገለግልበት ጊዜ፤ ⁹በሥርዐተ ክህነቱ መሠረት፤ ወደ ጌታ ቤተ መቅደስ ገብቶ ለማጠን በዕጣ ተመረጠ። ¹⁰ዕጣን በሚታጠንበትም ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ በውጭ ሆኖ ይጸልይ ነበር።

¹¹የጌታም መልአክ ከዕጣን መሠደደው በስተ ቀኝ ቆሞ ታየው። ¹²ዘካርያስም ባየው ጊዜ ደነ ገጠ፤ በፍርሀትም ተዋጠ። ¹³መልአኩ ግን እንዲህ አለው፤ “ዘካርያስ ሆይ፤ አትፍራ፤ ጸሎትህ ተሰምቶአል፤ ሚስትህ ኤልሳቤጥ ወንድልጅ ትወልድላለች፤ ስሙንም የሐንሽ ትለዋለህ። ¹⁴በእርሱ ተደላና ደስታ ታገኛለህ፤ ብዙዎችም እርሱ በመወለዱ ደስ ይላቸዋል፤ ¹⁵በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናልና። የወይን ጠጅም ሆነ ሌላ የሚያስክር መጠጥ አይጠጣም፤ በእናቱም ማሕፀን ሳለ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል። ¹⁶ከእስራኤልም ሰዎች ብዙዎቹን ወደ ጌታ ወደ አምላካቸው ይመልሳቸዋል፤ ¹⁷የአባቶችን ልብ ወደ ልጅ ቻቸው፤ የማይታዘዙትንም ወደ ጸድቃን ጥበብ ይመልስ ዘንድ፤ ለጌታ የተገባ ሕዝብ ለማዘጋጀት በኤልያስ መንፈስና

1:2 ማር1:1:14;
14:ሐሥ1:21:22;
ዕብ2:3+1ጴጥ5:1;
2ጴጥ1:16+1ዮሐ1:1
1:3 ሐሥ1:1;
11:4:24:3:26:25
1:4 ዮሐ20:31;
ሐሥ2:42
1:5 1ዜና24:10;
ማቴ2:1
1:6 ዘፍ6:9;ዘጸ5:33;1ገዮ9:4;ሉቃ2:25
1:8 1ዜና24:19;
2ዜና8:14
1:9 ዘወ30:7:8;
1ዜና23:13;2ዜና29:11;መዝ141:2;ሐሥ 1:26
1:10 ዘሌ16:17
1:11 ዘወ30:1-10;
ሐሥ5:19
1:12 መሳ6:22;
23:13:22
1:13 ቍ30;
60:63;ማቴ3:1;
14:27
1:14 ቍ58
1:15 ቍ41:67;
ዘሌ10:9; ዘዮ6:3;
መሳ13:4;ኤር1:5;
ሉቃ7:33;
ሐሥ24:48;8:31;
6:35;9:9;17:10;44;
ገላ1:15;ዘጴ5:18
1:17 ቍ76;ሚል4:5;6:3;ማቴ3:3;
11:14

1:18 ቍ34;
ዘፍ15:8;17:17
1:19 ቍ26;
ጳጳ8:16;9:21
1:20 ዘወ4:11;
ሕዝ3:26
1:22 ቍ62
1:25 ዘፍ30:23;
ኢሳ 4:1
1:26 ቍ19;
ማቴ2:23
1:27 ማቴ1:16;
18:20;ሉቃ2:4
1:30 ቍ13;ዘፍ6:8;ማቴ14:27
1:31 ኢሳ7:14;
ማቴ1:21;25;
ሉቃ2:21
1:32 ቍ35;76;
ማቴ1:1;ማር 5:7
1:33 2ሳሙ7:16;
መዝ89:3-4;
ኤር33:17;ጳጳ2:44;
7:14ኢሳ 9:7;
27:ሚክ4:7;
ማቴ28:18;ዕብ18:8

“ጎይል በጌታ ፊት ይሃዳል።”
¹⁸ዘካርያስም መልአኩን፤ “ይህን በምን አውቃለሁ? እኔ ሽማግሌ ነኝ፤ ሚስቴም በዕድሜ ገፍታለች” አለው።

¹⁹መልአኩም መልሶ እንዲህ አለው፤ “እኔ በእግዚአብሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ፤ ይህን እነግርህና ይህን የምሥራች አመጣልህ ዘንድ ተልኬአለሁ፤ ²⁰እነሆ፤ ጊዜውን ጠብቆ የሚፈጸመውን ቃሌን ስላላመንጸ፤ ድዳ ትሆናለህ፤ መናገርም አትችልም።”

²¹በዚህ ጊዜ ሕዝቡ ዘካርያስ ከቤተ መቅደሱ ሳይወጣ ሎን እንደ ዘገየ በመገረም ይጠባበቅ ነበር። ²²ከወጣ በኋላም ሊያግራቸው አልቻለም፤ በምልክት ከመጥቀስ በስተቀር መናገር ባለመቻሉ በቤተ መቅደስ ውስጥ ራዕይ እንዳየ ተገነዘበ።

²³ዘካርያስም የአገልግሎቱ ወቅት በተፈጸመ ጊዜ ወደ ቤቱ ተመለሰ። ²⁴ከዚህ በኋላ ሚስቱ ኤልሳቤጥ ፀነሰች፤ አምስት ወራትም ራሷን ሰወረች፤ ²⁵እርሷም፤ “ጌታ በምሕረቱ ነቀፈታዬን ከሰው መካከል ሊያስወግድልኝ ተመልክቶ በዚህ ጊዜ ይህን አድርጎልኛል” አለች።

የኢየሱስ መወለድ አስቀድሞ ተነገረ

²⁶በሰድስተኛው ወር፤ እግዚአብሔር መልአኩ ገብርኤልን በገሊላ ወደምትገኘው ወደ ናዝሬት ከተማ ላከው። ²⁷የተላከውም ከዳዊት ዘር ለሆነ የሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ታጩች ወደ አንዲት ድንግል ነበር፤ የድንግሊቱም ስም ማርያም ነበረ። ²⁸መልአኩም እርሷ ወዳለችበት ገብቶ፤ “እጅግ የተወደድኸ ሆይ፤ ሰላም ለአንቺ ይሁን፤ ጌታ ከአንቺ ጋር ነው፤ አንቺ የተባረክሽ ነሽ” አላት።

²⁹ማርያምም በንግግሩ እጅግ በጣም ደንግጦ፤ “ይህ ምን ዐይነት ሰላምታ ይሆን?” እያለች ነገሩን ታሰሳሽል ጀመር፤ ³⁰መልአኩም እንዲህ አላት፤ “ማርያም ሆይ፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ሞገስ አማኝተሻልና አትፍራ። ³¹እነሆ፤ ትፀንሻለሽ፤ ወንድ ልጅም ትወልጃለሽ፤ ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ። ³²እርሱም ታላቅ ይሆናል፤ የልዑል ልጅም ይባላል፤ ጌታ አምላክ የአባቱን የዳዊትን ዙፋን ይሰጠዋል፤ ³³በያዕቆብም ቤት ላይ ለዘላለም ይነግሳል፤ ለመንግሥቱም ድጻሜ የለውም።”

¹ በእርግጥ ስለታመነት

34ማርያምም መልአኩን፤ “እኔ ወንድ ስለ ማሳውቅ ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?” አለችው።

35መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት፡ “መን ፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል፤ የልዑልም ኅይዴ ይጸልልሻል፤ ስለዚህ የሚወለደው ቅዱስ ሕፃን፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሳለል። 36እነሆ፤ ዘመድሽ ኤልሳቤጥም በስተ እርጅናዋ ወንድ ልጅ ፀንሳለች፤ መካን የተባለችውም ስድስተኛ ወርን ይዛለች። 37እኔ ግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና።”

38ማርያምም፤ “እነሆ፤ እኔ የጌታ ባሪያ ነኝ፤ እንደ ቃልህ ይሁንልኝ” አለች። ከዚያም መልአኩ ተለይቶአት ሄደ።

ማርያም ኤልሳቤጥን ጥያቄ ሄደች

39ማርያምም በዚያው ሰዓን በፍጥነት ተነሥታ ወደ ደጋው አገር፣ ወደ አንድ የይሁዳ ከተማ ሄደች። 40ወደ ዘካርያስ ቤትም ገብታ ለኤልሳቤጥ ሰላምታ አቀረበች። 41ኤልሳቤጥም የማርያምን ሰላምታ በሰማች ጊዜ፣ ፅንሱ በማሕፀኗ ውስጥ ዘለለ፤ ኤልሳቤጥም በመንፈስ ቅዱስ ተሞላለች፤ 42ድምፅዋን ከፍ አድርጋ እንዲህ አለች፡ “አንቺ ከሴቶች መካከል የተባረክክ ነሽ፤ የማሕፀንሽም ፍሬ የተባረክ ነው። 43ለመሆኑ የጌታዬ እናት ወደ እኔ ትመጣ ዘንድ እኔ ማን ነኝ? 44እነሆ፤ የሰላምታሽ ድምፅ ጀርባ እንደ ገባ፣ በማሕፀኔ ያለው ፅንሰ በደስታ ዘሎአልና። 45ጌታ ይፈጸማል ብሎ የነገራትን ያመነች እርሷ የተባረከች ናት!”

የማርያም መዝሙር

1:46-53 ተጓ ምሳ - 1 ላሙ 2:1-10

46ማርያምም እንዲህ አለች፡

“ነፍሴ ጌታን ከፍ ከፍ ታደርገላለች፤

47መንፈሴም በመድኃኒቴ

በእግዚአብሔር ደስ ትሰኛለች፤

48እርሱ የባሪያውን መዋረድ

ተመልክቶአልና።

ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ

ብዕዕት ይሉኛል፤

49ኅያል የሆነው እርሱ ታላቅ

ነገር አድርጎልኛልና፤

ስሙም ቅዱስ ነው፤

50ምሕረቱም ለሚፈሩት ከትውልድ

እስከ ትውልድ ይኖራል።

51በክንዱ ብርቱ ሥራ ሠርቶአል፤

በልባቸው ሐሳብ የሚታቡትን

በትኖሎቸዋል፤

52ገርግዎችን ከዙፋናቸው አውርዶአቸዋል፤

ትሑታንን ግን ከፍ ከፍ አድርጎአቸዋል፤

1:35 ቍ32:76፤ ማቴ1:18፤ 4:3፤ ማር1:24፤5:7

1:36 ቍ24

1:37 ማቴ19:26

1:39 ቍ65

1:41 ቍ15

1:42 መሳ5:24

1:43 ዮሐ13:13

1:46 መዝ34:2፤3

1:47 መዝ18:46፤

ኢሳ17:10፤61፤10፤

ዕን3:18፤1ጠጥ

1:1፤2:3፤4:10

1:48 ቍ38፤መዝ

138:6፤ሉቃ11:27

1:49 መዝ71:19፤

111:19

1:50 ዘፀ20:6፤

መዝ103:17

1፫1 ዘፍ11:8፤ዘፀ

18:1፤21፤መግ22:28፤

መዝ98:1፤ኢሳ

40:10፤ኤር13:9፤

49:16

1:52 ማቴ23:12

1:53 መዝ107:9

1:54 መዝ98:3

1:55 ዓሳ3:16

1:59 ዘፍ17:12፤

ዘሌ12:3፤ሉቃ2:21፤

ፊል3:5

1:60 ቍ13:63፤

ማቴ3:1

1:62 ቍ22

1:63 ቍ13:60፤

ማቴ3:1

1:64 ቍ20፤

ሕዝ24:27

1:65 ቍ39

1:66 ዘፍ39:2፤

ሐሥ11:21

1:67 ቍ15፤

ኢል2:28

1:68 ዘፍ24:27፤

1፤78:15፤መዝ72:18

፤111፤9፤ሉቃ7:16

1:69 1ሳሙ2:1፤

10፤2ሳሙ22:3፤

መዝ18:2፤89፤17፤

132፤17፤ሕዝ

29:21፤ማቴ1:1

1:70 ኤር23:5፤

ሐሥ3:21፤ ሮሜ11:2፤

1:72 መዝ105:8፤

9፤106፤45፤ሕዝ

16፤60፤ሚክ7:20

1:73 ዘፍ22:16-18

1:74 ዕሳ9:14፤

1ዮሐ4:18

53የተራራትን በበጎ ነገር አጥግቦአቸዋል፤ ሀብታሞችን ግን ባደሉቸውን

ሰዶአቸዋል፤

54ምሕረቱን በማስታወስ፤ ባሪያውን

እስራኤልን ረድቶአል፤

55ይህም ለአባቶቻችን እንደ ተናገረ፤

ለአብርሃምና ለዘፍ ያለውን

ለዘላለም ለመጠበቅ ነው።”

56ማርያምም ሦስት ወር ያህል ኤልሳቤጥ ዘንድ ከቈደች በኋላ ወደ ቤቷ ተመለሰች።

የመጥምቁ ዮሐንስ መወለድ

57የኤልሳቤጥም የመውለጃዋ ቀን ደረሰ፤ ወንድ ልጅም ወለደች። 58ጎረቤቶቿና ዘመዶቿም ጌታ ታላቅ ምሕረት እንዳደረገላት ሰሙ፤ የደስታዋም ተካፋዮች ሆኑ።

59በስምንተኛውም ቀን ሕፃኑን ሊገርዙት መጡ፤ በአባቱም ስም ዘካርያስ ሊሉት ፈለጉ፤ 60እናቱ ግን፤ “አይሆንም፤ ዮሐንስ መባል አለበት” አለች።

61እነርሱም፤ “ከዘመዶቻሽ በዚህ ስም የተጠራ ማንም የለም” አሏት።

62አባቱንም ምን ስም ሊያወጣለት እንደ ሚፈልገው በምልክት ጠየቁት። 63እርሱም መጻፊያ ሰሌዳ እንዲሰጡት ለምኖ፤ “ስሙ ዮሐንስ ነው” ብሎ ጻፈ፤ ሁሉም በነገሩ ተደነቁ። 64ወዲያውም አፉ ተከፈተ፤ አንደኛው ተፈታ፤ እግዚአብሔርንም እያመሰገነ መናገር ጀመረ። 65ጎረቤቶቹም ሁሉ በፍርሀት ተሞሉ፤ ይህም ሁሉ ነገር በደጋማው የይሁዳ ምድር ሀላ ተወራ። 66ይህንም የሰሙ ሁሉ፤ “ይህ ሕፃን ምን ሊሆን ይሆን?” እያሉ ነገሩን በልባቸው ያዙ፤ የጌታ እጅ በእር ግጥ ከእርሱ ጋር ነበርና።

67የሕፃኑም አባት ዘካርያስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ እንዲህ ሲል ትንቢት ተናገረ፤

68“የእስራኤል አምላክ፤ ጌታ ይመስገን፤ መጥቶ ሕዝቡን ተቤዥቶአልና።

69በባሪያው በዳዊት ቤት፤

የድነት ቀንደላ አስነሥቶልናል፤

70ይህም ጥንት በቅዱሳን ነቢያቱ አፍ

እንደ ተናገረው፤

71ማዳም ከጠላቶቻችንና፤ ከተባራሪዎቻችን

ሁሉ እጅ ነው፤

72ይህንም ያደረገው ለአባቶቻችን

ምሕረቱን ለማሳየት፤

ቅዱስ ኪዳኑን ለማስታወስ፤

73ለአባታችን ለአብርሃም የማለውን

69 ተጓ በዚህ ስፍራ ብርታትን በትእምርትነት ያሳያል

መሐላ ለማሰብ፤

74 ከጠላቶቻችን እጅ አውጥቶ፤

ያለ ፍርሀት እንድናገለግለው፤

75 በዘመናችንም ሁሉ በቅድስናና

በጽድቅ በፊቱ ሊያቆመን ነው።

76 ደግሞም አንተ ሕፃን ሆይ፤ የልዑል

ነበይ ትባላለህ፤

የጌታን መንገድ ለማዘጋጀት በፊቱ

ትሄዳለህና፤

77 የኅጢአታቸውን ስርዮት ከማግኘታቸው

የተነሣ፤

ለሕዝቡ የመጻፍን ዕውቀት ትስጥ ዘንድ፤

78 ከአምላካችንም በጎ ምሕረት የተነሣ፤

የንጋት ፀሓይ ከሰማይ ወጣችልን፤

79 ይኸውም በጨለማ ለሚኖሩት፤

በሞት ጥላ ውስጥም ላሉት እንዲያበራና፤

እግርቻችንንም ወደ ሰላም

መንገድ እንዲመራ ነው።”

80 ሕፃኑም አደገ፤ በመንፈስም ጠነከረ፤ ለእ

ስራኤልም ሕዝብ በይፋ እስከ ታየበት

ቀን ድረስ በበረራካ ኖረ።

የኢየሱስ መወለድ

2 በዚያን ዘመን፤ የዓለሙ ሁሉ ሕዝብ እንዲቆጠርና እንዲመዘገብ ከአውግስጦስ ቄሳር ትእዛዝ ወጣ። 2ይህም ቄሬኔያስ የሶርያ ገዢ በነበረበት ጊዜ የተደረገ የመጀመሪያው የሕዝብ ቁጠራ ነበር። 3ስለዚህ እያንዳንዱ ሰው ለመመዘገብ ወደየራሱ ከተማ ሄደ።

4የሱፍም ከዳዊት ቤትና ወገን ስለ ነበረ፤ በገሊላ አውራጃ ከምትገኘው ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ የዳዊት ከተማ ወደሆነችው፤ ቤተ ልሔም ወደምትባል ከተማ ወደ ይሁዳ ወጣ። 5ወደዚያም ለመመዘገብ የተንዘው፤ የመውለጃ ጊዜዋ ከተቃረበው ከእጮኛው ከማርያም ጋር ነበር። 6በዚያም እንዳሉ የምትወልድበት ጊዜ ደረሰ፤ 7የበኩር ልጁ የሆነውን ወንድ ልጅ ወለደች፤ በጨርቅም ጠቀለለችው፤ በእንግዶችም ማረፊያ ቦታ ስላላገኘ በግርግም አስተኛችው።

እረኞችና መላእክት

8በዚያው አገር በሌሊት መንጋቸውን ሲጠብቁ በሜዳ የሚያድሩ እረኞች ነበሩ። 9የጌታም መልአክ ድንገት መጥቶ በአጠገባቸው ቆመ፤ የጌታም ክብር በዙሪያቸው አበራ፤ ታላቅም ፍርሀት ያዛቸው። 10መልአኩ ግን እንዲህ አላቸው፡ “አትፍሩ፤ ለሕዝቡ ሁሉ የሚሆን ታላቅ ደስታ የምሥራች አምጥቼላችኋለሁና። 11ዛሬ በዳዊት ከተማ መድኅን ተወልዶላችኋልና፤ እርሱም ጌታ ክርስቶስ ነው። 12ይህ ምልክት

1፣75 ኤፌ2:4
1፣76 ቍ17:3235፤ ማቴ3:3፤11:9፤ ማር5:7
1፣77 ኤፌ3:1፤34፤ ማቴ1:21፤ማር1:4
1፣78 ማሬ4:2
1፣79 መዝ107:14፤ እሳ 9:2፤ 59:9፤ማቴ4:1፤6፤ ሉቃ2:14፤ሐሥ26:18
1፣80 ሉቃ2:40፤52
2፣1 ማቴ22:17፤ 24:14፤ሉቃ3:1
2፣2 ማቴ4:24፤ ሐሥ 15:23፤41፤ 21:3፤ ገላ1:21
2፣4 ዮሐ7:42
2፣5 ሉቃ1:27
2፣9 ሐሥ5:19
2፣11 ማቴ1:16፤ 21:16፤16:20፤ዮሐ3:17፤4:42፤11:27፤ 3:13፤ሐሥ2:36፤ 3:20፤5:31፤9:22፤ 13:23፤ሮሜ1:14፤1፤ ጠሞ4:10፤ 1ዮሐ4:14
2፣12 1ሳሙ2:34፤ 10:7፤1ነገ9:29፤ መዝ86:17፤እሳ7:14

ይሁናችሁ፤ ሕፃን ልጅ በጨርቅ ተጠቅልሎ በግርግም ተኝቶ ታገኛላችሁ።”

13ድንገትም ብዙ የሰማይ ሰራዊት ከመልአኩ ጋር ታዩ፤ እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ፤ እንዲህ አሉ፡

14“ክብር ለእግዚአብሔር በአርያም፤ ሰላምም እርሱ ለሚወዳቸው ሰዎች በምድር ይሁን!”

15መላእክቱ ከእነርሱ ተለይተው ወደ ሰማይ ከወጡ በኋላ እረኞቹ፤ “ጌታ የገለጠልንን ይህን የሆነውን ነገር እንድናይ ወደ ቤተ ልሔም እንሂድ” ተባለ።

16እነርሱም ፈጥነው ሄዱ፤ ማርያምንና ዮሴፍን፤ ሕፃኑንም በግርግም ተኝቶ አገኙ።

17ካይም በኋላ፤ ስለ ሕፃኑ የተነገራቸውን ገልጠው አወሩ። 18ይህንንም የሰሙ ሁሉ እረኞቹ በነገሯቸው ነገር ተደነቁ፤ 19ማርያም ግን ይህንን ሁሉ በልቧ ይዛ ታሰላለች ነበር።

20እረኞቹም ሁሉም ነገር እንደ ተነገራቸው ሆኖ በማግኘታቸው፤ ስለ ሰሙትና ስላዩት ሁሉ እግዚአብሔርን እያከበሩና እያመሰገኑ ተመለሱ።

ሕፃኑን ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ወሰዱት

21ሾምንት ቀን ሆኖት የመገረዣ ጊዜው ሲደርስ፤ ከመፀነሱ በፊት መልአኩ ባወጣለት ስም ኢየሱስ ተባለ።

22በሙሴ ሕግ መሠረት፤ የመንጻታቸው ወቅት በተፈጸመ ጊዜ፤ ዮሴፍና ማርያም ሕፃኑን ለጌታ ለማቅረብ ወደ ኢየሩሳሌም ይዘውት ወጡ፤ 23ይኸውም በጌታ ሕግ፤ “ተባዕት የሆነ በኩር ሁሉ ለጌታ የተቀደሰ ይሆናል” ተብሎ እንደ ተጻፈ ለመፈጸምና 24ደግሞም በጌታ ሕግ፤ “ሁለት ዋናሶች ወይም ሁለት የርግብ ጫጩቶች እንደ ተባለ።” መሥዋዕት ለማቅረብ ነበር።

25በዚያን ጊዜ ጻድቅና ትጉሕ የሆነ ስምዖን የሚባል አንድ ሰው በኢየሩሳሌም ይኖር ነበር፤ እርሱም የእስራኤልን መጽናናት የሚጠበቅና መንፈስ ቅዱስ በላዩ ያደረ ሰው ነበር። 26ደግሞም የጌታን መሲሕ ሳያይ እንደማይሞት በመንፈስ ቅዱስ ተገልጦለት ነበር። 27እርሱም በዚህ ጊዜ ከመንፈስ ተመርቶ ወደ ቤተ መቅደስ ገባ፤ የልጁም ወላጆች በሕጉ ልማድ መሠረት ተገቢውን ሊፈጽሙለት ሕፃኑን ኢየሱስን ይዘው በገቡ ጊዜ፤ 28ስምዖን ተቀብሎ ዐቀፈው፤ እግዚአብሔርን እያመሰገነ እንዲህ አለ፤

2፣14 ኢሳ9:6፤ 52:7፤53:5፤ማዜ5:5፤ ሉቃ1:79፤ዮሐ14:27
4ሮሜ5:1፤ ኤፌ2:14፤17
2፣16 ቍ 7
2፣19 ቍ 51
2፣20 ማቴ9:8
2፣21 ሉቃ1:31፤ 59
2፣22 ዘሌ12:2-8
2፣23 ዘሰ13:2፤ 12:15፤ዘዮ3:13
2፣24 ዘሌ12:8
2፣25 ቍ38፤እሳ52:9፤ሉቃ1:6፤23:5
2፣27 ቍ22
2፣29 ቍ26፤ሐሥ2:24

21 ወይም መሲሕ፤ ክርስቶስ (በግሪክ) መሲሕ (በሰብራይስጥ) ማለት ሲሆን የሁለቱም ትርጉም የተቀጣ ማለት ነው፤ እንዲሁም ቍ 26 ይመ

29: 1ቃ ሆይ፤ ቃል በገባኸው መሠረት፤ አሁን ባሪያህን በሰላም አሰናብተው፤ 30 ዐይኖቼ በሰዎች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸውን፤ 31 ማዳንህን አይተዋልና።

32 ይህም ለአሕዛብ መገለጥን የሚሰጥ ብርሃን፤ ለሕዝብህ ለእስራኤልም ክብር ነው።”

33 አባቱና እናቱም ስለ እርሱ በተነገረው ነገር ተገረሙ። 34 ስምዖንም ባረካቸው፤ እናቱን ማርያምንም እንዲህ አላት፤ “ይህ ሕፃን በእስራኤል ለብዙዎች መነሣትና መው”

ደቅ ምክንያት እንዲሆን፤ ደግሞም ክፉ ለሚያስወሩበት ምልክት እንዲሆን ተወስኖአል፤ 35 የብዙዎችም የልብ ሐሳብ የተገለጠ እንዲሆን፤ የአንቺም ነፍስ ደግሞ በሰይፍ ይወጋል።”

36 ደግሞም ከአሲር ወገን የሆነች የፋኑኤል ልጅ፤ ሐና የምትባል ነቢይት በዚያ ነበረች፤ እርሷም በጣም አርጅታ ነበር፤ በድንግልናዋ ካገባችው ባሏም ጋር ሰባት ዓመት የኖረች ነበረች፤ 37 ዕድሜዋም ሰማንያ ኦሪት ዓመት እስኪሆናት ድረስ ቀዣ ሌሊት ከቤተ መቅደስ ሳትለይ፤ በዌም በጸሎት የምታገለግል መበለት ሆና ቁዳች።

38 በዚያኑም ጊዜ ቀርባ እግዚአብሔርን አመሰግነች፤ የኢየሩሳሌምንም መቤዠት ለሚጠባበቁ ሁሉ ስለ ሕፃኑ ተናገረች።

39 ዮሴፍና ማርያም በጌታ ሕግ የታዘዘውን ሁሉ ከፈጸሙ በኋላ፤ በገላላ አውራጃ ወዳለችው ከተማቸው ወደ ናዠሪት ተመለሱ። 40 ሕፃኑም እያደገና እየጠነከረ ሄደ፤ በጥበብ ተሞላ፤ የእግዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ።

ኢየሱስ በዐሥራ ሁለት ዓመቱ ወደ ቤተ መቅደስ ሄደ

41 ወላጆቹም በየዓመቱ ለፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ይሄዱ ነበር። 42 ልጁም ዐሥራ ሁለት ዓመት በሆነው ጊዜ፤ እንደ ተለመደው ወደ በዓሉ ወጡ። 43 በዓሉን ከፈጸሙ በኋላ፤ ወደ ቤታቸው ሲመለሱ፤ ብላቴናው ኢየሱስ በኢየሩሳሌም ቀረ፤ ወላጆቹ ግን መቅረቱን አላወቁም ነበር። 44 አብርካቸው ያለ መስሎአቸው፤ የአንድ ቀን መንገድ ተጓዙ፤ በኋላ ግን ከዘመዶቻቸውና ከወዳጆቻቸው ዘንድ ይፈልጉት ጀመር፤ 45 ባጡትም ጊዜ እየፈለጉት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።

46 የሆሰት ቀንም በኋላ፤ በመምህራን መካከል ተቀምጦ ሲያዳምጣቸውና ጥያቄ ሲያቀርብላቸው በቤተ መቅደስ ውስጥ አገኙት፤ 47 የሰሙትም ሁሉ በማስተዋሉና በመልሱ ይደነቁ ነበር። 48 ወላጆቹም ባዩት

2:30 ኢ.440:5፤ 52:10:ሉ.ቃ3:6 2:32 ኢ.442:6፤ 49:6:ሐ.13:47፤ 2:6:23

2:34 ኢ.48:14፤ ማቴ12:46:21:44:41 ቆሮ1:23፤ 2:ቆር2:16፤ገላ5:11፤ 1:አጥ2:7:8

2:36 ሐ.ሠ21:9 2:37 ሐ.ሠ13:3፤ 14:23፤1ጢ.ሞ5:5:9

2:38 ሐ. 25፤ ኢ.ሳ 40:2:5:29፤ ሉ.ቃ1:68:124:21 2:39 ሐ.5:1፤ ማቴ2:23

2:40 ሐ.5:2፤ ሉ.ቃ1:80

2:41 ዘፀ23:15፤ ዘዳ16:1-8፤ ሉ.ቃ22:8

ጊዜ ተገረሙ፤ እናቱም፤ “ልጄ ሆይ፤ ለምን እንዲህ አደረግኸን? አባትህና እኔኮ ተጨንቀን ስንፈልግህ ነበር” አለችው።

49 እርሱም፤ “ለምን ፈለጋችሁኝ? በአባቴ ቤት መገኘት እንደሚገባኝ አላወቃችሁምን?” አላቸው። 50 እነርሱ ግን የተናገሩትው ነገር አልገባቸውም።

51 እግዚአብሔርም አብርካቸው ወደ ናዠሪት ወረደ፤ ይታዘዝላቸውም ነበር። እናቱም ይህን ሁሉ ነገር በልቧ ትጠብቀው ነበር። 52 ኢየሱስም በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት አደገ።

የመጥምቁ ዮሐንስ ስብከት

3:2-10 ተጻ ምብ - ማቴ 3:1-10፤ ማር 1:3-5 3:16-17 ተጻ ምብ - ማቴ 3:11-12፤ ማር 1:7-8

3 ጢርቆስ ቁጥር በነገሠ በዐሥራ አምስተኛው ዓመት፤ ይኸውም ጳንጥሎስ ጳላሞስ የይሁዳ ገዥ፤ ሄሮድስ የገላላ አራተኛው ክፍል ገዥ፤ ወንድሙ ፊልጶስ የኢጡርያስና የጥራኑኒዶስ የአራተኛው ክፍል ገዥ በነበሩበት ጊዜ፤ 2 ሐናና ቀያፋም ሊቃነ ካህናት ሳሉ፤ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ዘካርያስ ልጅ ወደ ዮሐንስ በምድረ በዳ መጣ። 3 እርሱም ለጎጢአት ስርዮት የሚሆን የንስሐን ጥምቀት እየሰበከ በዮርዳኖስ ወንዝ አካባቢ ወዳሉት ስፍራዎች ሁሉ መጣ፤ 4 ይኸውም ነቢዩ ኢሳይያስ በመጽሐፉ እንዲህ ሲል በጸፈው ቃል መሠረት ነበር፤

“በበረራ እንዲህ ብሎ የሚጮኸ ሰው ድምፅ፤

‘የጌታን መንገድ አዘጋጃ፤

ጌዳናውንም አቅኑ።

5 ሽለቆው ሁሉ ይሞላል፤

ተራራውና ኩራብታው ሁሉ ዝቅ ይላል፤

ጠማማው መንገድ ቀና፤

ሽካራውም ጌዳና ትክክል ይሆናል፤

6 የሰውም ዘር ሁሉ የእግዚአብሔርን ማዳን ያያል።”

7 ዮሐንስም በእርሱ እጅ ሊጠመቁ የወጡትን ሰዎች እንዲህ ይላቸው ነበር፤ “እናንት የእኛችን ልጆች፤ ከሚመጣው ቀጣ እንድትሸኑ ማን መከራችሁ? 8 እንግዲህ ለንሱካ የሚገባ ፍሬ አፍሩ፤ ደግሞም በልባችሁ፤ ‘አብርሃም አባታችን አለን’ ማለትን አትጀምሩ፤ እግዚአብሔር ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆች ማስነሣት እንደሚችል እነግራችኋለሁና። 9 አሁን እንኳ ምሳር በዛፎች ሥር ተቀምጦአል፤ መልካም

37 ወይም ለሰግንዶ አራት ዓመት መበለት የነበረች

2:47 ማቴ7:28 2:48 ማቴ12:46፤ ሉ.ቃ3:23:44:22 2:49 ዮሐ2:16 2:50 ማር9:32

2:51 ሐ.19:39፤ ማቴ 2:23 2:52 ሐ.40፤ 1:ሳመ:2:26፤ ምሳ3:4:ሉ.ቃ1:80

3:1 ማቴ14:1፤ 27:2 3:2 ማቴ3:1፤ 26:3፤ ሉ.ቃ1:13 3:3 ሐ.16:ማር1:4 3:6 መዘ98:2፤ኢ.ሳ 40:3-5:42:16፤ 52:10:ሉ.ቃ2:30 3:7 ማቴ12:34፤ 23:33:ሐ.ሜ1:18

3:8 ኢ.ሳ5:12፤ ሉ.ቃ19:9፤ዮሐ8:33:3 9:፤ሐሠ13:26፤ሐ.ሜ 4:1:11:12:16:17፤ 9:7:8:ገላ3:7 3:9 ማቴ3:10

ፍሬ የማያፈራም ዛፍ ሁሉ ተቈርጦ ወደ እሳት ይጣላል።”

¹⁰ሕዝቡም፣ “ታዲያ፣ ምን እናድርግ?”

ብለው ጠየቁት።

¹¹የሐንስም፣ “ሁለት ልብስ ያለው ምንም ለሌለው ያካፍል፣ ምግብ ያለውም እንዲሁ ያድርግ” ብሎ መለሰላቸው።

¹²ቀረጥ ስብሰባዎችም ሊጠመቁ ወደ እርሱ መጥተው፣ “መምህር ሆይ፣ እኛስ ምን እናድርግ?” አሉት።

¹³እርሱም፣ “ከታዘዛችሁት በላይ ቀረጥ አትሰብስቡ” አላቸው።

¹⁴ወታደሮች ደግሞ፣ “እኛስ ምን እናድርግ?” ብለው ጠየቁት።

እርሱም፣ “የማንንም ገንዘብ በግፍ አትጎጠቁ፣ ሰውንም በሐሰት አትክሰሱ፣ ደመወዛችሁ ይብቃችሁ” አላቸው።

¹⁵ሕዝቡ በጉጉት እየተጠባበቁ ሳሉ፣ “እርሱ ክርስቶስ ይሆንን?” እያሉ ሁሉም በልባቸው ስለ ዮሐንስ ያሰላሰሉ ነበር።

¹⁶የሐንስ ለሁሉም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እኔ በውሃ አጠምቃችኋለሁ፣ ነገር ግን ከእኔ የሚበረታ ይመጣል፣ እኔም የእርሱን የጫማ ማሰሪያ መፍታት የሚገባኝ አይደለሁም፣ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃ ችኋል፣ ¹⁷ወደ-ደማውን ፈጽሞ ለማጥራትና ስንዴውንም ወደ ጌተራው ለመክተት መንኾ በእጁ ነው፣ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል።” ¹⁸የሐንስም በብዙ ሌሎች የምክር ቃላት ሕዝቡን እያስጠነቀቀ ወንጌልን ሰበከላቸው።

¹⁹ነገር ግን ዮሐንስ፣ የአራተኛውን ክፍል ገዥ ሄሮድስን የወንድሙ ሚስት በነበረችው በሄሮድያዳ ምክንያትና ስለ ሌሎች ሥራዎቹ በገሠጸው ጊዜ፣ ²⁰ሄሮድስ ይህን በሌላው ሁሉ ላይ በመጨመር፣ ዮሐንስን ወህኒ ቤት አስገባው።

የኢየሱስ መጠመቅና የትውልድ ሐረጎች

3፡21-22 ተጓ ምብ - ማቴ 3፡13-17 ማር 1፡9-11
3፡23-28 ተጓ ምብ - ማቴ 1፡1-17

²¹ሕዝቡ ሁሉ ከተጠመቀ በኋላ ኢየሱስም ተጠመቀ፣ እየጸለየም ሳለ ሰማይ ተከፈተ፣ ²²መንፈስ ቅዱስም በአካላዊ ቅርጽ እንደ ርግብ በእርሱ ላይ ወረደ፣ ከሰማይም፣ “የምወድህ ልጄ አንተ ነህ፣ በአንተ ደስ ይለኛል” የሚል ድምፅ መጣ።

²³ኢየሱስ አገልግሎቱን ሲጀምር ዕድሜው ወላሳ ዓመት ያህል ነበር፣ ሕዝቡም እንደ መሰላቸው የዮሴፍ ልጅ ሆኖ፣

የኤሊ ልጅ፣ ²⁴የማጣቲ ልጅ፣ የሌዊ ልጅ፣ የሚልኪ ልጅ፣

3፡10 ቍ12:14፣ ሐሥ 2፡37፣16:30
3፡11 ኢላ58:7፣ ሕዝ 18:7
3፡12 ሉቃ7:29
3፡13 ሉቃ19:8
3፡14 ዘፀ23:1፣ ዘሌ19:11
3፡15 ማቴ3:1፣ ዮሐ1፡19፣20፣ክሥ13:25
3፡16 ቍ3:ማር 1፡4፣ዮሐ1፡26፣33፣11፣16፣19:4
3፡17 ኢላ30:24፣ ማቴ13፡30፣25:41
3፡19 ቍ1፣ ማቴ14:1
3፡20 ማቴ14:3፣4
3፡21 ማቴ14:23፣ ማር1፡35፣36፣46፣ ሉቃ5፡16፣6፣12፣9፣18፣28፣11
3፡22 ኢላ42:1፣ ማቴ3፡17፣ዮሐ1፡32፣33፣ክሥ10:38
3፡23 ማቴ4:17፣ ሉቃ1፡27፣ክሥ1፡1

3፡27 ማቴ1፡12
3፡31 2፡4፣መ፡5፣14፣1ዘ5፡35
3፡33 ፍት4፡18-22፣1ዘ5፡2፣10-12
3፡34 ዘፍ11፡24፣26
3፡36 ዘፍ5፡28-32፣11፣12
3፡37 ዘፍ5፡12-25
3፡38 ዘፍ5፡1፣ 2፡6-9
4፡1 ቍ14፡18፣ሕዝ 37፡1፣ሉቃ1፡15፣35፣2፣27፣3፡3፣16፣21፣22፣21፡0፣21
4፡2 ዘፀ34፡28፣1፣5፣19፡8፣3፣14፣15
4፡3 ማቴ4፡3
4፡4 ዘጸ8፡3

የዮና ልጅ፣ የዮሴፍ ልጅ፣ ²⁵የማጣቲዩ ልጅ፣ የአሞጽ ልጅ፣ የናሆም ልጅ፣ የኤሲሊም ልጅ፣ የናጌ ልጅ፣ ²⁶የማአት ልጅ፣ የማጣቲዩ ልጅ፣ የሴሜይ ልጅ፣ የዮሴፍ ልጅ፣ የዮሳ ልጅ፣ ²⁷የዮናን ልጅ፣ የሬስ ልጅ፣ የዘናባቤል ልጅ፣ የሰላትያል ልጅ፣ የኔሪ ልጅ፣ ²⁸የሚልኪ ልጅ፣ የሐዲ ልጅ፣ የዮሳስ ልጅ፣ የቆሳም ልጅ፣ የኤልሞዳም ልጅ፣ የኤር ልጅ፣ ²⁹የዮሴፅ ልጅ፣ የኤልግዘር ልጅ፣ የዮራሥ ልጅ፣ የማጣት ልጅ፣ የሌዊ ልጅ፣ ³⁰የሰምሶን ልጅ፣ የይሁዳ ልጅ፣ የዮሴፍ ልጅ፣ የዮናም ልጅ፣ የኤልያቆም ልጅ፣ ³¹የሚልያ ልጅ፣ የማይናን ልጅ፣ የማጣት ልጅ፣ የናታን ልጅ፣ የዳዊት ልጅ፣ ³²የአሴይ ልጅ፣ የኢዮቤድ ልጅ፣ የበዔዝ ልጅ፣ የሰልሞን ልጅ፣ የነአሶን ልጅ፣ ³³የአሚናዳብ ልጅ፣ የአራምስ ልጅ፣ የአራ ልጅ፣ የኤስርም ልጅ፣ የፋሪስ ልጅ፣ የይሁዳ ልጅ፣ ³⁴የዮዶቆብ ልጅ፣ የይስሐቅ ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ፣ የታራ ልጅ፣ የናኮር ልጅ፣ ³⁵የሴርህ ልጅ፣ የራጋውስ ልጅ፣ የፋሌቅ ልጅ፣ የአቤር ልጅ፣ የሳላ ልጅ፣ ³⁶የቃይንም ልጅ፣ የአርፋክስድ ልጅ፣ የሴም ልጅ፣ የናጎ ልጅ፣ የላሜህ ልጅ፣ ³⁷የማቴሳላ ልጅ፣ የሂናክ ልጅ፣ የያሬድ ልጅ፣ የመላልኤል ልጅ፣ የቃይናን ልጅ፣ ³⁸የሂናክ ልጅ፣ የሜት ልጅ፣ የአዳም ልጅ፣ የእግዚአብሔር ልጅ።

የኢየሱስ መፈተን

4፡1-13 ተጓ ምብ - ማቴ 4፡1-11፣ ማር 1፡12፣13

4 ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ከዮርዳኖስ እንደ ተመለሰ መንፈስ ወደ በረሃ ወሰደው፣ ²በዚያም አርባ ቀን በዲያብሎስ ተፈተነ፣ በእነዚያም ቀናት ምንም ሳይበላ ቁይቶ በመጨረሻ ተረብ። ³ዲያብሎስም፣ “የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንህ፣ እስቲ ይህ ድንጋይ እንጀራ እንዲሆን እዘዘው” አለው።

⁴ኢየሱስም፣ “ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም” ተብሎ ተጽፎአል” ብሎ መለሰለት።

፳2 አንጻሪድ የጥንት ቅጂች 94 ይላሉ ሌሎች ቅጂች ይለያያሉ ፳3 አንጻሪድ ቅጂች የአሚናዳብ ልጅ የአዲም ልጅ የአርጊ ልጅ ይላሉ፣ ፳5 የግሪኩ ቅጂ የራጋው

5 ከዚያም ዲያብሎስ ወደ አንድ ከፍታ ቦታ አውጥቶት የዓለምን መንግሥታት ሁሉ በቅጽበት አሳየው፤ 6 እንዲህም አለው፤ “የእነዚህ መንግሥታት ሥልጣንና ክብር ሁሉ ለእኔ ተሰጥቶአል፤ እኔም ለምወደው ስለምሰጥ፤ ለአንተ እስጥሃለሁ፤ ገሰሰዚህ ስት ሰግድልኝ ይህ ሁሉ የአንተ ይሆናል።”

8 ኢየሱስም ማላኝ “ለጌታ ለክምላክህ ስጦታ፤ እርሱንም ብቻ አምልክ” ተብሎ ተጽፎአል” አለው።

9 ከዚያም ወደ ኢየሩሳሌም ወስዶ በቤተ መቅደስ ጉልላት ላይ አቆመውና እንዲህ አለው፤ “የጸሐፊው ልጅ ከሆንህ፤ እስቲ ራስ ህን ከዚህ ወደ ታች ወርውር፤ 10 ምክንያቱም እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል፤

“ ላይጠብቀህ ዘንድ፤ መላእክቱን ስለ አንተ ያዛቸዋል፤

11 እግርህም ከድንጋይ ጋር እንዳይጋዋ፤ በእጆቻቸው ወደ ላይ አንሥተው ይይዙሃል።”

12 ኢየሱስም፤ “ ላይታ ክምላክህን አትፈታተ ነው፤ ተብሎአል” ብሎ መለሰለት።

13 ዲያብሎስም ፈተናውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ ሌላ አመቺ ጊዜ እስኪያገኝ ድረስ ከእርሱ ተለየ።

ኢየሱስ በናዝሬት ተቀባይነት ማጣቱ

14 ኢየሱስም በመንፈስ ኅይል ወደ ገሊላ ተመለሰ፤ ዝናውም በአካባቢው ባለው አገር ሁሉ ወጣ። 15 እርሱም በምክራባቸው ያስተምር ነበር፤ ሰውም ሁሉ ያመሰግነው ነበር።

16 ከዚያም ወዳደገበት ከተማ ወደ ናዝሬት መጣ፤ እንደ ልማዱም በሰንበት ወደ ምክራብ ገባ፤ ሊያነብም ተነሥቶ ቆመ።

17 የነቢዩ ኢሳይያስ ጥቅልል መጽሐፍም ተሰጠው፤ ጥቅልሉንም መጽሐፍ በተረተረው ጊዜ እንዲህ ተብሎ የተጻፈበትን ክፍል አገኘ፤

18 “የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ለድህነት ወንጌልን እንድሰብክ፤ እርሱ ቀብቶኛልና፤

ለታሰሩት መፈታትን፤ ለታወሩትም ማየትን እንዳውጅ፤ የተጨቁኑትን ነጻ እንዳወጣ፤

19 የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እንዳውጅ ልኮኛል።”

20 ከዚያም መጽሐፉን ጠቅልሎ ለአገልጋዩ መልሶ ሰጠውና ተቀመጠ፤ በምክራብ የነበሩትም ሁሉ ትኩረት ብለው ይመለከቱት

4:5 ማቴ24:14
4:6 ዮሐ12:31
14:30፤ዮሐ5:19
4:8 ዘ86:13
4:11 መዝ91:11:12
4:12 ዘ86:16
4:13 ዮሐ14:30፤ ፀብ4:15
4:14 ማቴ4:12፤ 9:26
4:15 ማቴ4:23
4:16 ማቴ2:23፤ 13:54፤ጠ.ጥ4:13
4:18 ማር16:15፤ ዮሐ3:34
4:19 ዘሉ25:10፤ መዝ102:20፤103:6፤ ኢ.ላ42:7፤ 49:8:9፤ 58:6፤61:1:2
4:20 ቍ17፤ ማቴ26:55
4:21 ማቴ1:22

4:22 ማቴ13:54፤ 55፤ ዮሐ 6:42፤ 7:15
4:23 ቍ16፤ ማቴ2:23፤ማር1:21-28፤21-12
4:24 ማቴ13:57፤ ዮሐ4:44
4:25 ነገ17:1፤ 18:1፤ያፀ5:17፤18፤ ራእ 11:6
4:26 ነገ17:8-16፤ ማቴ11:21
4:27 2ጊገ5:1-14
4:29 ዘጉ15:35፤ ሐሥ7:58፤ ፀብ11:3:12
4:30 ዮሐ8:59፤ 10:39
4:31 ቍ23፤ ማቴ4:13
4:32 ቍ36፤ ማቴ7:28:29
4:34 ቍ41፤ ማቴ8:29፤ማር1:24፤ ያፀ2:19
4:35 ቍ39:41፤ ማቴ8:26፤ሉቃ8:24

ነበር። 21 እርሱም፤ “ይህ በጀርአችሁ የሰማችሁት የመጽሐፍ ቃል ዛሬ ተፈጸመ” ይላቸው ጀመር።

22 ሁሉም ስለ እርሱ በበጎ ይናገሩ ነበር፤ ደግሞም ከአንደበቱ በሚወጣ የጸጋ ቃል እየተገረመ። “ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን?” ይሉ ነበር።

23 እርሱም፤ “ብለ መድኅኒት ሆይ፤ ራስ ህን ፈውስ፤ በቅፍርናሆም ስታደርግ የሰማኝውን ነገር እዚህ በራስህ ከተማ ደግሞ አድርግ” የሚለውን ምሳሌ እንደምትጠቅሱብኝ ጥርጥር የለውም” አላቸው።

24 ደግሞም እንዲህ አላቸው፤ “እውነት እላችኋለሁ፤ ነቢይ በገሣ አገሩ አይከበርም። 25 ነገር ግን እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይ ሦስት ዓመት ከመንፈቅ ተዘግቶ ጽኑ ራብ በምድሪቱ ሁሉ ላይ በነበረበት በኤልያስ ዘመን፤ ብዙ መበለቶች በእስራኤል ነበሩ፤ 26 ኤልያስ ከእነዚህ መካከል ወደ አንዳም አልተሳካም፤ ነገር ግን በሲዶና አገር በሰራጥታ ወደ ነበረችው መበለት ተሳካ። 27 በነቢዩ በኤልሳፅ ዘመንም በእስራኤል ብዙ ለምጻሞች፤ ነበሩ፤ ነገር ግን ከሶርያዊው ከንፅማን በቀር ከእነዚያ መካከል ማንም አልነጻም።”

28 በምክራብ የነበሩ ሰዎች ሁሉ ይህን በሰሙ ጊዜ በቀጣ ገነፈሉ፤ 29 ከተቀመጠበትም ተነሥተው ከከተማው አሰወጡት፤ ቀኑል ቀኑል ሊጥሉትም ከተማቸው ወደ ተሠራችበት ኩረብታ አፋፍ ወሰዱት። 30 እርሱ ግን በመካከላቸው ሰንጥቆ ሄደ።

ኢየሱስ ርኩስ መንፈስ አለወጣ

4:31-37 ቍ ምሳ - ማር 1:21-28

31 ከዚያም በገሊላ አውራጃ ወደምት ገኘው ከተማ ወደ ቅፍርናሆም ወረደ፤ በዚያም በሰንበት ዕለት ሕዝቡን ያስተምር ጀመር፤ 32 የሚናገረው በሥልጣን ስለ ነበር በትምህርቱ ተደነቀ።

33 በምክራብም የበረከሰ ጋኔን መንፈስ ያደረገበት ሰው ነበር፤ እርሱም ከፍ ባለደምፅ ጮኸ። 34 “ውዮ! የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፤ ምን የሚያገናኘን ጉዳይ አለ? የመጣኸው ልታጠፋን ነውን? አንተ ማን እንደ ሆንህ ወው ቃለህ፤ አንተ የእግዚአብሔር ቅዱስ ነህ!” አለው።

35 ኢየሱስም፤ “ጸጥ ብለህ ከዚህ ሰው ውጣ!” ብሎ ገሠጸው። ጋኔኑም ሰውየውን በሕዝቡ ሁሉ ፊት ጣለውና ምንም ጉዳት ሳያደርስበት ለቆኑ ወጣ።

፳27 የግሪኩ ቃል የግድ ከለምጽ ጋር ብቻ የተያያዘ ሳይሆን የተለያየ የቁጽ በሽታዎች ለመግለጽ ጥቅም ላይ ይውላል

³⁶ ስምቹም ሁሉ ተገረሙ፤ እርስ በእርሳቸውም፣ “ለመሆኑ ይህ ትምህርት ምንድን ነው? በሥልጣንና በኅይል ርኩሳን መናፍስትን ያሳል፤ እነርሱምኮ ይወጣሉ” ተባለ። ³⁷ የእርሱም ዝና በአካባቢው ወዳለው ስፍራ ሁሉ ወጣ።

ኢየሱስ ብዙ በሽተኞችን ፈወሰ

4:38-41 ተጓ ምብ - ማቴ 8:14-17
4:38-43 ተጓ ምብ - ማር 1:29-38

³⁸ ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከምኩራብ ወጥቶ ወደ ስምዖን ቤት ገባ። የስምዖንም አማት ኅይለኛ ትኩሳት ይዞአት ታማ ነበር፤ እንዲፈውሳትም ስለ እርሷ ለመኑት። ³⁹ እርሱም ወደ ተኞችበት ጠጋ ብሎ በማጉንበስ ትኩሳቱን ገሠጸው፤ ትኩሳቱም ለቀቃትና ወዲያው ተነሥታ አስተናገደቻቸው።

⁴⁰ ሆከይ መጥለቂያ ላይም፣ የተለያዩ ሕመም ያደረገቸውን ሰዎች ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤ እርሱም በእያንዳንዳቸው ላይ እጁን ጭኖ ፈወሳቸው። ⁴¹ አጋንንትም ደግሞ፣ “አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ!” እያሉና እየሎኹ ከብዙ ሰዎች ወጡ። እርሱ ግን ገሠጸ ቸው፤ ክርስቶስ* መሆኑንም ያውቁ ስለ ነበር፣ አንዳች እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም።

⁴² ሲነጋም ኢየሱስ ወደ አንድ ገለልተኛ ስፍራ ሄደ፤ ሕዝቡም ይፈልጉት ነበር፤ እርሱ ወዳለበትም ቦታ መጡ፤ ከእነርሱ ተለይቶ እንዳይሄድ ሊከለክሉት ሞከሩ። ⁴³ እርሱ ግን፣ “ወደ ሌሎቹም ከተሞች ሄጄ የእግዚአብሔርን መንግሥት መንገድ መስበክ ይገባኛል፤ የተላኩት ለዚህ ዐላማ ነውና” አላቸው። ⁴⁴ በይሁዳ ምክርቤቶችም መስበኩን ቀጠለ።

የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት ተጠሩ

5:1-11 ተጓ ምብ - ማቴ 4:18-22፣ ማር 1:16-20፣ ዮሐ 1:40-42

5 ሕዝቡ ዙሪያውን እያጨናነቁት የሚያስተምረውን የእግዚአብሔርን ቃል ሲሰሙ፣ ኢየሱስ በጌንሳሬጥ* አጠገብ ቆሞ ነበር፤ ጋቢዚህ ጊዜ ሁለት ጀልባዎች በባሕሩ ዳርቻ ቆመው አየ፤ ዓሣ አጥማጆቹ ግን ከጀልባዎቹ ወርደው መረባቸውን ያጥቡ ነበር። ³ ከጀልባዎቹም መካከል የስምዖን ወደ ነበረችው ገብቶ፣ ከምድር ጥቂት ፈቀቅ እንዲያደርጋት ለመነው፤ ከዚያም ጀልባዋ ላይ ተቀምጦ ሕዝቡን ያስተምር ጀመር።

⁴ ግንግሩን በጨረሶ ጊዜ ስምዖንን፣ “ወደ ጥልቁ ውሃ ፈቀቅ በልና ዓሣ ለመያዝ መረባችሁን ጣለ” አለው።

⁵ ስምዖንም መልሶ፣ “መምህር ሆይ፤ ሌሊቱን ሙሉ ስንደክም አድረን ምንም አልያዝንም፤ አንተ ካልህ ግን መረባቸን እጥላለሁ” አለው።

4:36 ቍ:32፣ ማቴ7:28፣29፣10:1
4:37 ቍ:14፣ ማቴ9:26
4:39 ቍ:35፣41
4:40 ማቴ4:23፣ ማር5:23
4:41 ቍ:35፣ማቴ4:3፣8:4
4:43 ማቴ3:2
4:44 ማቴ4:23
5:1 ማር4:14፣ ፀብ 4:12
5:3 ማቴ13:2
5:4 ዮሐ21:6
5:5 ሉቃ8:24፣45፣ 9:33፣49፣17:31፣ ዮሐ21:3
5:6 ዮሐ21:11

⁶ እንደዚያም ባደረጉ ጊዜ እጅግ ብዙ ዓሣ ያዙ፤ መረባቸውም ይበጣጠስ ጀመር። ገበላላ ጀልባ የነበሩት ባልንጀሮቻቸው መጥተው እንዲያግዟቸውም በምልክት ጠሯቸው፤ እነርሱም መጥተው ሁለቱን ጀልባዎች በዓሣ ሞላቸው፣ ጀልባዎቹም መስመጥ ጀመሩ።

⁸ ስምዖን ጴጥሮስም ይህን ባዩ ጊዜ በኢየሱስ ጉልበት ላይ ወድቆ፣ “ጌታ ሆይ፤ እኔ ኅጠአተኛ ሰው ነኝና ከእኔ ተለይ” አለው። ⁹ ይህንን ያለው እርሱና ከእርሱ ጋር የነበሩት በያዙት ዓሣ ብዛት ስለ ተደነቁ ነው፤ ¹⁰ ደግሞም የስምዖን ባልንጀሮች የነበሩት የዙብዴዎስ ልጆች፣ ያዕቆብና ዮሐንስም ተደነቁ።

ኢየሱስም ስምዖንን፣ “አትፍራ፤ ከእንግዲህ ሰውን የምታጠምድ ትሆናለህ” አለው። ¹¹ እነርሱም ጀልባዎቹን ወደ ምድር ካስጠጉ በኋላ ሁሉን ትተው ተከተሉት።

ለምጻሙ ሰው

5:12-14 ተጓ ምብ - ማቴ 8:24፣ ማር 1:40-44

¹² ኢየሱስ ከከተሞች በአንዱ በነበረበት ጊዜ፣ አንድ ለምጽ የወረሰው፣ ሰው በዚያው ከተማ ነበር፤ ይህ ሰው ኢየሱስን ባየው ጊዜ በፊቱ ተደፋና፣ “ጌታ ሆይ፤ ብትፈቅድ እኔ ልታነጻኝ ትችላለህ” ብሎ ለመነው።

¹³ ኢየሱስም እጁን ዘርግቶ ዳሰሰውና፣ “እፈቅዳለሁ፤ ንጻ!” አለው፤ ወዲያውም ለምጹ ጠፋለት።

¹⁴ ኢየሱስም፣ “ይህን ለማንም አትናገር፤ ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ፤ ለእነርሱ ምስክር እንዲሆንም ስለ መንጻ ትህ ሙሴ ያዘዘውን መሥዋዕት አቅርብ” ሲል አዘዘው።

¹⁵ ይሁን እንጂ ስለ እርሱ የሚወራው ወሬ ይበልጥ እየሰፋ ሄደ፤ እጅግ ብዙ ሰዎችም እርሱ የሚናገረውን ለመስማትና ካለባቸው ደቂ ለመፈወስ ይሰበሰቡ ነበር። ¹⁶ ኢየሱስ ግን ብዙ ጊዜ ወደ ገለልተኛ ስፍራ ወጥቶ ይጸልይ ነበር።

ኢየሱስ ሽባውን ሰው ፈወሰ

5:18-26 ተጓ ምብ-ማቴ 9:2-8፣ ማር 2:3-12

¹⁷ አንድ ቀን ኢየሱስ እያስተማረ ነበር፤ በዚያም ከገሊሳና ከይሁዳ መንደሮች ሁሉ እንዲሁም ከኢየሩሳሌም የመጡ ፈሪሳውያንና የሕግ መምህራን ተቀምጠው ነበር፤ ይፈውስም ዘንድ የጌታ ኅይል ከእርሱ ጋር ነበረ። ¹⁸ በዚያን ጊዜም፣ ሰዎች አንድ

*41 ወይም ማሳኔ
*1 ግሊላ ባሕር ነው
*12 የግሪኩ ቃል የግድ ከለምጽ ጋር ብቻ የተያያዘ ላይህን የተለያዩ የቁዳ በሽታዎችም ለመግለጽ ጥቅም ላይ ይውላል።

ሽባ በዐልጋ ተሸክመው አመጡ፤ ኢየሱስ ፊት ለማኖርም ወደ ቤት ሊያስገቡት ሞከሩ።¹⁹ ከሕዝቡም ብዛት የተነሣ ቤቱ ወስጥ ማስገባት ስላቃታቸው፣ ጣራው ላይ ወጥ ተው የቤቱን ክፍን በመንደል በሽተኛውን ከነዐልጋው በሕዝቡ መካካል ቀጥታ ኢየሱስ ፊት አወረዱት።

²⁰ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ፣ “አንተ ሰው፣ ኅጢአትህ ተሰርዮልሃል” አለው።

²¹ጸሐፍትና ፈሪሳውያንም፣ “ይህ አምላክን በመጻፈር እንዲህ የሚናገር ማን ነው? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በስተቀር ኅጢአትን ሊያስተሰረይ ማን ይችላል?” ብለው ያስቡ ጀመር።

²²ኢየሱስም ሐሳባቸውን ስለ ተረዳ እንዲህ አላቸው፣ “ለምን በልባችሁ እንዲህ ታስባላችሁ? ²³‘ኅጢአትህ ተሰርዮልህ’ ከማለትና ‘ተነሥተህ ሂድ’ ከማለት የትኛው ይቀላል? ²⁴ነገር ግን ይህን ያልሁት ሰው ልጅ በምድር ላይ ኅጢአትን ለማስተሰረይ ሥልጣን እንዳለው ታውቁ ዘንድ ነው።” ከዚያም ሽባውን ሰው፣ “ተነሥተህ ዐልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ሂድ እልሃለሁ” አለው። ²⁵እርሱም ወዲያው ተነሥቶ በፊታቸው ቆመ፣ ተኝቶበት የነበረውንም ተሸክሞ፣ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ቤቱ ሂደ። ²⁶በዚህ ጊዜ ሁሉንም መገረም ያዛቸው፣ እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ፣ “ዛሬ ኮድንቅ ነገር አዩን” እያሉ በፍርሀት ተዋጡ።

የሌዊ መጠራት

5:27-32 ተጓ ምብ - ማቴ 9:9-13፣ ማር 2:14-17

²⁷ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ከዚያ ወጥቶ ሄደ፤ ሌዊ የተባለ አንድ ቀረጥ ሰብሳቢም በቀረጥ መቀበያው ቦታ ተቀምጦ አየውና፣ “ተከተለኝ” አለው። ²⁸እርሱም ሁሉን ትቶ ተነሥቶ ተከተለው።

²⁹ሌዊም ለኢየሱስ በቤቱ ትልቅ ግብዣ አደረገ፣ ብዙ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና ሌሎች ሰዎችም ከእነርሱ ጋር በማእድ ተቀምጦ ነበር። ³⁰ፈሪሳውያንና ጸሐፍታቸውም “ከቀረጥ ሰብሳቢዎችና ‘ከኅጢአተኞች’ ጋር የምትበሉትና የምትጠጡት ለምንድን ነው?” እያሉ በደቀ መዛሙርቱ ላይ አጥረመረሙ።

³¹ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “በሽተኞች እንጂ ጤነኞች ሐኪም አያስፈልጋቸውም። ³²እኔም ኅጢአተኞችን ወደ ንስሐ ልመልስ እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም።”

5:20 ሉቃ7:48:49
5:21 ኢ.4:43:25
5:24 ማቴ8:20
5:26 ማቴ9:8
5:27 ማቴ4:19
5:28 ቀ.11:ማቴ4:19
5:29 ሉቃ15:11
5:30 ማቴ9:11፣ ሐሥ23:9
5:32 ዮሐ3:17

ኢየሱስ ስለ ጸም ተጠየቀ

5:33-39 ተጓ ምብ - ማቴ 9:14-17፣ ማር 2:18-22

³³እነርሱም፣ “የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት አብዛኛውን ጊዜ ይጸማሉ፤ ይጻፈያሉ፤ የፈረሳውያን ደቀ መዛሙርትም እንደዚሁ ያደርጋሉ፤ የአንተዎቹ ግን ዘወትር ይበላሉ፤ ይጠጣሉ” አሉት።

³⁴ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “ሙሽራው አብሮአቸው እያለ ዕድምተኞቹ እንዲጸሙ ማድረግ ይቻላልን?”

³⁵ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድ በት ቀን ይመጣል፤ በዚያን ጊዜ ይጸማሉ።”

³⁶ደግሞም እንዲህ ሲል ምሳሌ ነገራቸው፣ “ከአዲስ ልብስ ላይ እራፊ ቀዶ በአሮጌ ልብስ ላይ የሚጥፍ ማንም የለም፤ እንዲህ ቢያደርግ አዲሱን ልብስ ይቀደዋል፤ አዲሱም እራፊ ለአሮጌው ልብስ አይስማማውም። ³⁷አዲስ የወይን ጠጅም በአሮጌ አቀማግጃ ጨምሮ የሚያስቀምጥ ማንም የለም፤ እንዲህ ቢያደርግ አዲሱ የወይን ጠጅ አቀማግጃውን ያፈነዳዋል፤ የወይን ጠጅም ይፈስሳል፤ አቀማግጃውም ከጥቅም ውጭ ይሆናል። ³⁸ስለዚህ አዲስ የወይን ጠጅ በአዲስ አቀማግጃ መጨመር አለበት፤ ³⁹እንግዲህም አሮጌ የወይን ጠጅ ከጠጣ በኋላ፣ አዲሱን የሚሻ ማንም የለም፤ ምክንያቱም፣ ‘አሮጌው የተሻለ ነው’ ስለሚል ነው።”

የሰንበት ጌታ

6:1-11 ተጓ ምብ - ማቴ 12:1-14 ማር 2:23-36

6 በአንድ የሰንበት ቀን ኢየሱስ በዕርሻ መካከል ያልፍ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱም እሾት ቀጥፈው በእጃቸው እያሾ ይበሉ ነበር። ²ከፈሪሳውያን መካከል አንዳንዶቹ ግን፣ “በሰንበት ቀን ሊደረግ ያልተፈቀደውን ለምን ታደርጋላችሁ?” አላቸው።

³ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “ጻዊት በተረብ ጊዜ ከባልንጀሮቹ ጋር ያደረገውን ከቶ አላነበባችሁምን? ⁴ወደ እግዚአብሔር ቤት ገብቶ ለካህናት ብቻ የተፈቀደውን ኅብስተ ገጽ ወስዶ በላ፣ አብረውት ለነበሩትም ሰጥቸው።” ⁵ደግሞም፣ “የሰው ልጅ ለሰንበት ጌታዋ ነው” አላቸው።

⁶በሌላ ሰንበት ቀንም ወደ ምክራብ ገብቶ ያስተምር ነበር፤ በዚያም ቀኝ እጁ የሰለለ አንድ ሰው ነበር። ገጸሐፍትና ፈሪሳውያንም ሊከሱት ምክንያት በመፈለግ፣ ይፈውሰው እንደ ሆነ ለማየት ይጠባበቁት ነበር። ⁸ኢየሱስም ሐሳባቸውን ዐውቆ እጁ የሰለለውን ሰው፣ “ተነሥተህ በመካከል ቁም” አለው፤ ሰውየውም ተነሥቶ ቆመ።

5:33 ሉቃ7:18፣ ዮሐ1:35፣3:25:26
5:34 ዮሐ3:29
5:35 ሉቃ9:22፣ 17:22፣ዮሐ16:5-7
6:1 ዘጸ23:25
6:2 ማቴ12:2
6:3 ኢ.4:21:6
6:4 ዘሌ24:5-9
6:5 ማቴ8:20
6:6 ቀ.1
6:7 ማቴ12:2:10
6:8 ማቴ9:4

9ኢየሱስም፣ “እስቲ አንድ ነገር ልጠይቃችሁ፤ በሰንበት ቀን የተፈቀደው በንማድረግ ነው ወይስ ክፉ ማድረግ? ነፍስ ማዳን ነው ወይስ ማጥፋት?” አላቸው።

10ደግሞም ኢየሱስ በዙሪያው ያሉትን ሁሉ ከተመለከተ በኋላ ሰውዎን፣ “እጅህን ዘርጋ” አለው። ሰውዎም እንደ ተባለው አደረገ፣ እጅም ፈጽሞ ዳነለት። 11ሰዎቹ ግን በቀጣዩ ተሞሉ፤ በኢየሱስ ላይ ምን ማድረግ እንዳለባቸውም እርስ በርስ ተወያዩ።

የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መመረጥ

6:13-16 ተጓ ምብ - ማቴ 10:2-4 ማር 3:16-19 ሐሥ 1:13

12ከእነዚያም ቀናት በአንዱ ኢየሱስ ሊጸ

ልይ ወደ ተራራ ወጣ፣ ሌሊቱንም ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ አደረገ። 13ሲንጋም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ ከእነርሱ ዐሥራ ሁለቱን መረጠ፤ እነዚህንም ሐዋርያት ብሎ ሰየማቸው። 14እነርሱም፣ ጴጥሮስ ብሎ የጠራው ስምዖንና ወንድሙ እንድርያስ፣ ያዕቆብ፣ ዮሐንስ፣ ፊልጶስ፣ በርተሎሜዎስ፣ 15ማቴዎስ፣ ቶማስ፣ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ፣ ቀናተኛ የተባለው ስምዖን፣ 16የያዕቆብ ልጅ ይሁዳና ኋላ አሳ ልፎ የሰጠው የአስቆርቱ ይሁዳ ነበሩ።

የቡራኪና የወዮታ ስብከት

6:20-23 ተጓ ምብ - ማቴ 5:3-12

17ኢየሱስም አብሮአቸው ከተራራው ወርዶ ደልዳላ ቦታ ላይ ቆመ፤ ከደቀ መዛሙርቱም እጅግ ብዙ ሰዎች በዚያ ነበሩ፤ ከይሁዳ ሁሉና ከኢየሩሳሌም እንዲሁም ከጢሮስና ከሲዶና ባሕር ጠረፍ የመጣ ብዙ ሕዝብም በዚያ ነበረ። 18እነዚህም የመጡት ሊሰሙትና ካለባቸው ደዌ ሊፈወሱ ነበር። በርኩሳን መናፍስት ይሠቃዩ የንበርትም ተፈወሱ። 19ኅይል ከእርሱ እየወጣ ሁሉንም ይፈውስ ስለ ነበር፤ ሰዎቹ ሁሉ እርሱን ለመንካት ይፈልጉ ነበር።

20ወደ ደቀ መዛሙርቱም በመመልከት እንዲህ አለ፡

“እናንተ ድኾች ብፁዓን ናችሁ፤

የእግዚአብሔር መንግሥት የእናንተ ናትና፤

21እናንተ አሁን የምትራቡ ብፁዓን ናችሁ፤ ኋላ ትጠግባላችሁና፤

እናንተ አሁን የምታለቅሱ ብፁዓን ናችሁ፤ ኋላ ትሥቃላችሁና፤

22ሰዎች ስለ ሰው ልጅ ሲጠሏችሁ፤ ከመክሰላቸው ሲለዩላችሁና ሲከታኑችሁ፤ ክፉ ስምም ሲሰጧችሁ ብፁዓን ናችሁ።

23እነሆ፤ ወርታችሁ በሰማይ ታላቅ ነውና፤ በዚያን ቀን ደስ ይበላችሁ ፈንድቱም፤

6:11 ዮሐ5:18
6:12 ሉቃ3:21
6:13 ማር6:30
6:15 ማቴ9:9
6:17 ማቴ4:25፣ 11:21፣ ማር3:7-8
6:19 ማቴ9:20፣ ማር 5:30፣ ሉቃ5:17
6:20 ማቴ25:34
6:21 ኢላ55:1፣ 2፣ 61:23፣ ማቴ5:46፣ ሉቃ 7:17
6:22 ኢላ51:7፣ ዮሐ9:22፣ 16:21፣ 15:21
6:23 ማቴ5:12

የቀድሞ አባቶቻቸውም በነቢያት ላይ ያደረጉት ይህንኑ ነበርና።

24“ነገር ግን እናንተ ሀብታሞች ወዮላችሁ፤ መጽናፍታችሁን አሁኑኑ ተቀብላችኋልና።

25እናንተ አሁን የጠገባችሁ ወዮላችሁ፤ ኋላ ትረባላችሁና።

እናንተ አሁን የምትሥቁ ወዮላችሁ፤ ኋላ ታዝናላችሁ፤ ታለቅሳችሁም።

26ሰዎች ሁሉ ስለ እናንተ መልካም ሲናገሩላችሁ ወዮላችሁ፤ የቀድሞ አባቶቻቸው ለሐሰተኞች ነቢያት ያደረጉላቸው ይህንኑ ነበርና።

ጠላትን መውደድ

6:29:30 ተጓ ምብ - ማቴ 5:39-42

27“ነገር ግን ለእናንተ ለምትሰሙ እሳችኋል ለሁ፤ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ፤ ጸግረግግችሁን መርቁ፤ ለሚበድሏችሁም ጸልዩ። 29አንዱን ጉንጭህን ለሚመታህ ለላውን ጉንጭህን ደግሞ ስጠው፤ መኑናጸፊያህን ለማወስድብህ እጆ ጠባብህን አትከልክለው። 30ለሚለምንህ ሁሉ ስጥ፤ ንብረትህን የሚወስድ እንዲመልስልህ አትጠይቀው። 31ሰዎች እንዲያደርጉላችሁ የምትፈልጉትን እናንተም እንዲሁ አድርጉላቸው።

32“የሚወዷችሁን ብትወዱ ምን የተለየ ዋጋ ታገኛላችሁ? ኅጢአተኞችም እንኳ የሚወዷቸውን ይወዳሉና። 33መልካም ላደረጉላችሁ መልካም ብታደርጉ ምን የተለየ ዋጋ ታገኛላችሁ? ኅጢአተኞችም እንኳ እንደዚያ ያደርጋሉና። 34ብድር ይመልሳሉ ለምትሉት ብታበድሩ ምን የተለየ ዋጋ ታገኛላችሁ? ኅጢአተኞችም እንኳ ያበድሩትን ያህል መልሱም ለመቀበል ለኅጢአተኞች ስያይራሉ። 35ነገር ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ መልካም አድርጉ፤ መልሳችሁ ለመቀበል ተስፋ ሳታደርጉም አበድሩ፤ በዚህም ወርታችሁ ታላቅ ይሆናል፤ የልዑልም ልጆች ትሆናላችሁ፤ እርሱ ለማያመሰግኑና ለክፉዎች ቸር ነውና። 36አባታችሁ ርኅሩህ እንደ ሆነ እናንተም ርኅሩዎች ሁኑ።

በሌሎች አለመናፈድ

6:37-42 ተጓ ምብ - ማቴ 7:1-5

37“አትናፈሩ፤ አይፈረድባችሁም፤ አትኩንኑ፤ አትኩነኑም። ይቅር በሉ፤ ይቅር ትባላላችሁ። 38ስጡ፤ ይሰጣችኋል፤ በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ቦታ ተመልሶ ስለሚሰፈርላችሁ፤ ጫን በተደረገ፣ በተነቀነቀና በተረፈፈ መልካም መስፈሪያ ተሰናፍሮ በዕቅፋችሁ ይሰጣችኋል።”

፡18 ወይም ከፉ

39 ደግሞም ይህን ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፤ “ዕውር ዕውርን ሊመራ ይችላልን? ሁለቱ ተያይዘው ጉድጓድ አይገቡምን? 40 ደቀ መዝሙር ከመምህሩ አይበልጥም፤ ነገር ግን በሚገባ የተማረ ሰው ሁሉ እንደ መምህሩ ይሆናል።”

41 “በወንድምህ ዐይን ውስጥ ያለውን ጉድጓድ ለምን ታያለህ? በራስህ ዐይን ውስጥ የተጋደመውን ግንድ አትመለከትምን? 42 በራስህ ዐይን ውስጥ ያለውን ግንድ ሳታይ ወንድምህን፤ ወንድሜ ሆይ፤ በዐይኔህ ውስጥ ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ፤ እንዴት ልትለውትችላለህ? አንተ ግብዝ፤ በመጀመሪያ በዐይኔህ ውስጥ የተጋደመውን ግንድ አውጣ፤ ከዚያ በኋላ በወንድምህ ዐይን ውስጥ ያለውን ጉድፍ ለማውጣት አጥርተህ ታያለህ።”

ዛፍና ፍሬው

6:43:44 ተጓ ምብ - ማቴ 7:16:18:20

43 “መልካም ዛፍ ሆኖ ሳለ መጥፎ ፍሬ የሚያፈራ የለም፤ እንዲሁም መጥፎ ዛፍ ሆኖ መልካም ፍሬ የሚያፈራ የለም። 44 ዛፍ ሁሉ በፍሬው ይታወቃል፤ ከእሾኸ የበለሰ ፍሬ አይለቀምም፤ ከቀጋ ቁጥቋጦ የወይን ፍሬ አይቈረጥም። 45 መልካም ሰው በልቡ ከሞላው መልካም ነገር መልካሙን ያወጣል፤ ክፉ ሰውም በልቡ ከሞላው ክፉ ነገር ክፉውን ያወጣል፤ ሰው በልቡ ሞልቶ የተረፈውን በአፉ ይናገራልና።”

ልባምና ሰነፍ ቤተ ሠሪዎች

6:47-49 ተጓ ምብ - ማቴ 7:24-27

46 “እኔ የምለውን አታደርጉም፤ ታዲያ ለምን፤ ‘ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ’ ትለኛላችሁ? 47 ወደ እኔ የሚመጣ፤ ቃሌንም ሰምቶ የሚፈጽም ሁሉ ማንን እንደሚመስል ላሳያችሁ፤ 48 ቤት ለመሥራት አጥልቆ የቈፈረና በዐለት ላይ መሠረቱን የመሠረተ ሰው ይመስላል፤ ጉርፍ በመጣ ጊዜ የውሃው ሙላት ያን ቤት ገፋው፤ በሚገባ ስለ ታገጸም ሊያነቃንቀው አልቻለም። 49 ቃሌን ሰምቶ የማይፈጽም ግን ቤቱን ያለ መሠረት በዐፈር ላይ የሠራን ሰው ይመስላል፤ የወንዝ ሙላትም ቤቱን በመታው ጊዜ ወዲያው ወደቀ፤ ክፉኛም ፈራረሰ።”

የመቶ አለቃው እምነት

7:1-10 ተጓ ምብ - ማቴ 8:5-13

7 አየሱስ ይህን ሁሉ በሕዝቡ ፊት ተናገሮ ከጨረሰ በኋላ ወደ ቅርናዮም ገባ፤ ሻዚያም አንድ የመቶ አለቃ ነበረ፤ እጅግ የሚወደው አገልጋዩም ታሞበት ለሞት ተቃርቦ ነበር። 3 እርሱም ስለ አየሱስ በሰማ

6:39 ማቴ 15:14
6:40 ዮሐ 13:16
6:44 ማቴ 12:33
6:45 ምላ 4:23፤ ማቴ 12:34:35፤ ማር 7:20
6:46 ሚላ 1:6፤ ማቴ 7:21፤ ዮሐ 13:13፤ 6:47 ሉቃ 8:21፤ 11:28፤ ዮሐ 12:22-25
7:1 ማቴ 7:28

ጊዜ አገልጋዩን እንዲፈውስለት ይለምኑት ዘንድ አንዳንድ የአይሁድ ሽማግሌዎችን ላከበት። 4 መልእክተኞቹም ወደ አየሱስ በመጡ ጊዜ እንዲህ ብለው አጥብቀው ለመኑት፤ “ይህን ልታደርግለት ይገባዋል፤ 5 ምክንያቱም ይህ ሰው ሕዝባችንን ይወዳል፤ ምክርብሻችንንም ያውራልን እርሱ ነው።” 6 አየሱስም ከእነርሱ ጋር ሄደ።

እርሱም ወደ ቤቱ በተቃረበ ጊዜ፤ የመቶ አለቃው ወዳጆቹን ልኮ እንዲህ አለው፤ “ጌታ ሆይ፤ ከቤቴ ጣራ በታች ልትገባ የሚገባኝ ሰው አይደለሁምና አትድከም፤ ገዢህም የተነሣ በአንተ ፊት ለመቅረብ እንኳ እንደሚገባኝ ራሴን አልቈጠርሁም፤ ብቻ አንድ ቃል ተናገር፤ አገልጋዩ ይፈወሳል። 8 እኔ ራሴ የበላይ አለቃ አለኝ፤ ከበታችም የማዛቸው ወታደሮች አሉኝ፤ አንዱን፤ ‘ሂድ’ ስለው ይሄዳል፤ ሌላውን፤ ‘ና’ ስለው ይመጣል፤ አገልጋዩንም፤ ‘ይህን አድርግ’ ስለው የታዘዘውን ያደርጋል።”

9 አየሱስም ይህን ሲሰማ በእርሱ ተደነቀ፤ ዘወር ብሎም ይከተለው ለነበረው ሕዝብ፤ “እላችኋለሁ፤ እንዲህ ያለ ትልቅ እምነት በእስራኤል እንኳ አላገኘሁም” አላቸው። 10 የተላኩት ሰዎችም ወደ ቤት በተመለሱ ጊዜ፤ አገልጋዩን ድኖ አገኙት።

አየሱስ የመበለቲቱን ልጅ ከሞት አሰነሣው

7:11-16 ማጣ - 1ኛ 17:17-24፤ 2ኛ 4:32-37፤ ማር 5:21-24:35-43፤ ዮሐ 11:1-44

11 ከዚህ በኋላ አየሱስ ብዙ ሳይቆይ፤ ናይን ወደምትባል ከተማ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱና ብዙ ሕዝብም አብረውት ሄዱ። 12 ወደ ከተማዋ መግቢያ በር ሲደርስም፤ እነሆ፤ ሰዎች የአንድ ሰው አስከሬን ተሸክመው ከከተማዋ ወጡ፤ ሚቹም ለእናቱ አንድ ልጅ ብቻ ነበር፤ እናቱም መበለት ነበረች፤ ብዙ የከተማውም ሕዝብ ከእርሷ ጋር ነበረ። 13 ጌታም ባዩት ጊዜ ራራላትና፤ “አይሆኸ፤ አታልቅሽ” አላት።

14 ቀረብ ብሎም ቃሬዛውን ነካ፤ የተሸከሙትም ሰዎች ቀጥ ብለው ቆሙ፤ አየሱስም፤ “አንተ ጌብዝ፤ ተነሥ እልሃለሁ!” አለው። 15 የሞተውም ሰው ቀና ብሎ ተቀመጠ፤ መናገርም ጀመረ። አየሱስም ወስዶ ለእናቱ ሰጣት።

16 ሁሉም በፍርሀት ተወጡው እግዚአብሔርን እያመሰገኑ፤ “ታላቅ ነቢይ በመካከላችን ተነሥቶአል”። “እግዚአብሔርም ሕዝቡን ጌብኝቶአል” አለ። 17 ይህም የአየሱስ ዝና በመላው ይሁ ዳና፤ በአካባቢው ባለው አገር ሁሉ ወጣ።

7:7 መዝ 107:20
7:13 ቍ 19:ሉቃ 10:1፤ 13:15፤ 17:5፤ 22:61፤ 24:34፤ ዮሐ 11:2
7:14 ማቴ 9:25፤ ማር 1:31፤ ሉቃ 8:54፤ ዮሐ 11:43፤ ሐሥ 9:40
7:16 ቍ 39፤ ማቴ 9:8፤ 21:11፤ ሉቃ 1:65፤ 1:68
7:17 ማቴ 9:26

17 ወይም በአይሁድ ምድር

ኢየሱስና መጥምቁ ዮሐንስ

7:18-35 ተጓ ምብ - ማቴ 11:2-19

18 የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀ መዛሙርትም ይህንን ሁሉ ለዮሐንስ ነገሩት። እርሱም ከመካከላቸው ሁለቱን ጠርቶ፤ 19 «ይመጣል የተባለው አንተ ነህ? ወይስ ሌላ እንጠብቅ? በሉት» ብሎ ወደ ጌታ ላከቸው።

20 ሰዎቹም ወደ ኢየሱስ መጥተው፤ «መጥምቁ ዮሐንስ፤ 'ይመጣል የተባለው አንተ ነህ? ወይስ ሌላ እንጠብቅ?' ብሎ ወደ አንተ ልከናል' አሉት።

21 በዚያው ጊዜ ኢየሱስ ብዙ ሰዎችን ከበሽታ፣ ከደዌና ከርኩሳን መናፍስት ፈወሳቸው፤ የብዙ ዐይነ ስውራንም ዐይን አበራ።

22 ከዮሐንስ ተልከው የመጡትንም እንዲህ አላቸው፤ «ሄዳችሁ ደያችሁትንና የሰማችሁትን ለዮሐንስ ንገሩት፤ ዐይነ ስውራን ያያሉ፤

ዐንካሶች በትክክል ይራመዳሉ፤ ለምጻሞች ነጽተዋል፤ ደንቄሮዎች ይሰማሉ፤ ሙታን ተነጋግተዋል፤ ለድኾችም ወንጌል ይሰበካል፤ 23 በእኔ የማይሰናከል ሰው ሁሉ የተባረከ ነው።»

24 የዮሐንስ መልእክተኞች ከሄዱ በኋላ፤ ኢየሱስ ለሕዝቡ ስለ ዮሐንስ ይናገር ጀመር፤ እንዲህም አለ፤ «ወደ በረሐ የወጣችሁት ምን ልታዩ ነው? ነፋስ የሚያወዛው ዘውን ሽም በቆ? 25 እኮ! ምን ልታዩ ወጣችሁ? ያማረ ልብስ የለበሰውን ሰው ነውን? ባማረ ልብስ የሚሸፍንሞንና በድሎት የሚኖሩ በቤተ መንግሥት አሉላችሁ። 26 እኮ! ምን ልታዩ ወጣችሁ? ነቢይን ለማየት ይሆን? አዎን፤ እላችኋለሁ፤ ለማየት የወጣችሁት ከነቢይም የሚበልጠውን ነው። 27 እንዲህ ተብሎ የተጻፈለትም እርሱ ነው።

“ መንገድህን በፊትህ የሚያስተካክል፤ መልእክተኞቹን ከአንተ አስቀድሜ እልካለሁ።”

28 እላችኋለሁ፤ ከሴት ከተወለዱት መካከል ከዮሐንስ የሚበልጥ የለም፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ግን ከሁሉ የሚያንሰው ይበልጠዋል።”

29 ቀረጥ ሰብሳቢዎች እንኳ ሳይቀሩ፤ ይህን የኢየሱስን ቃል የሰሙ ሁሉ፤ በዮሐንስ እጅ በመጠመቅ ለእግዚአብሔር ተገቢውን ክብር ሰጡት፤ 30 ፈሪሳውያንና ሕግ ዐዋቂዎች ግን በዮሐንስ እጅ ባለ መጠመቃቸው፤ እግዚአብሔር ለእነርሱ ያለውን ዐላማ አቃለሉ።

31 ኢየሱስ በመቀጠል እንዲህ አለ፤ «እንግዲህ የዚህን ትውልድ ሰዎች በምን ልመ ስላቸው? ምንስ ይመስላሉ? 32 በገቡ በታተቀምጠው እርስ በርሳቸው እየተጠራሩ እንዲህ የሚባሉ ልጆችን ይመስላሉ።

7:18 ማቴ3:1፤ ሉቃ5:33
7:21 ማቴ4:23
7:22 ኢሳ29:18፤ 19:35፤5:6፤ 61:1፤2:1ሉቃ4:18
7:26 ማቴ11:9
7:27 ማቴ3:1፤ ማቴ11:10፤ማር1:2
7:28 ማቴ3:2
7:29 ማቴ21:32፤ ማር1:5፤ሉቃ3:12
7:30 ማቴ22:35

“ዋሽንት ነፋንላችሁ፤ አልጨፈራችሁም፤ ሙሾ አወረድንላችሁ፤ አላለቀሳችሁም።”

33 ማክንዮቱም መጥምቁ ዮሐንስ እህል ሳይበላና የወይን ጠጅ ሳይጠጣ ቢመጣ፤ ጌኔን አለበት አላችሁት፤ 34 የሰው ልጅ ደግሞ እየበላና እየጠጣ ቢመጣ፤ በላተኛና ጠጪ፤ የቀረጥ ሰብሳቢዎችና 'የነጠአተኞች' ወዳጅ አላችሁት። 35 እንግዲህ የጥበብ ትክክለኛነት በልጆቹ ሁሉ ዘንድ ተረጋገጠ።”

አንዲት ሴት ኢየሱስን ሸቶ ቀባች

7:37-39 ማጣ - ማቴ 26:6-13፤ ማር 14:3-9፤ ዮሐ 12:1-8
7:14:42 ማጣ - ማቴ 18:23-34

36 ከዚህ በኋላ ከፈሪሳውያን አንዱ ምግብ አብሮት እንዲበላ ኢየሱስን ጋበዘው፤ እርሱም ወደ ፈሪሳዊው ቤት ሄዶ በማእድ ተቀመጠ። 37 በዚያ ከተማ የምትኖር አንዲት ኅጢአተኛ ሴት፤ ኢየሱስ በፈሪሳዊው ቤት በማእድ መቀመጡን በሰማች ጊዜ አንድ የአልባስጥሮስ ብልቃጥ ሸቶ ይዛ መጣች፤ 38 ከበስተ ኋላው እግሩ አጠገብ ቆማ እያለቀሰች እግሩን በእንባዋ ታርሰ፤ በራሷም ጠጉር ታብሰው ጀመር፤ እግሩንም እየሳመች ሽቶታን ቀባችው።

39 የጋበዘውም ፈሪሳዊ ይህን ባየ ጊዜ፤ “ይህ ሰው ነቢይ ቢሆን ኖሮ፤ የነካችው ሴት ማን እንደ ሆነች፤ ደግሞም ምን ዐይነት ሰው እንደ ሆነች ባወቀ ነበር፤ ኅጢአተኛ ናትና” ብሎ በልቡ አሰበ።

40 ኢየሱስም፤ “ስምዎን ሆይ፤ የምንግርህ ነገር አለኝ” አለው።

እርሱም፤ “መምሮ ሆይ፤ ንገረኝ” አለው።

41 ኢየሱስም እንዲህ አለው፤ “ከአንድ አበዳሪ ገንዘብ የተበደሩ ሁለት ሰዎች ነበሩ፤ አንደኛው አምስት መቶ ዲናር፤ ሁለተኛው ደግሞ አምሳ ዲናር ነበረበት። 42 የሚከፍ ሉትም ቢያጡ ዕዳቸውን ለሁለቱም ተወላቸው። እንግዲህ ከሁለቱ አበዳሪውን አብልጦ የሚወደው የትኛው ነው?”

43 ስምዎንም፤ “በዙው ዕዳ የተተወሰት ይመስላል” ሲል መለሰ።

ኢየሱስም፤ “ትክክል ፈርደሃል” አለው።

44 ወደ ሴቲቱም ዘወር ብሎ ስምዎንን እንዲህ አለው፤ “ይሆኛን ሴት ታይታለህን? እኔ ወደ ቤትህ ገባሁ፤ አንተ ለእግራ ውሃ እንኳ አላቀረብህልኝም፤ እርሷ ግን እግራን በእንባዋ እያራሳች በጠጉሯ አበሰች። 45 አንተ ከቶ አልሳምሽኝም፤ እርሷ ግን ከገባሁ ጀምራ እግራን ከመሳም አላቋረጠችም።

7:33 ሉቃ1:15
7:34 ሉቃ5:29፤ 30፤15፤1:2
7:39 ቍ4:16፤ ማቴ21:11
7:44 ዘፍ18:4፤ 19፤21:43፤24:መሳ19፤ 21፤ዮሐ13:4-14፤ 1ጢሞ5:10
7:45 ሉቃ22:47፤ 48፤ሮሜ16:16

32 የግሪኩ ቃል የግድ ከሰም ጋር ብቻ የተያያዘ ሳይሆን የተለያዩ የቁዳ በሽታዎች ለመግለጽ ጥቅም ላይ ይውላል

46 አንተ ራሴን ዘይት አልቀባህም፤ እርሷ ግን እግራን ሽቶ ቀባች። 47 ስለዚህ እልሃለሁ፤ እጅግ ወዳለችና ብዙው ኅጢአቷ ተሰርዮ ላታል፤ በትንሹ የተሰረየለት ግን የሚወደው ሰቲቱን ነው።”

48 ኢየሱስም ሴቲቱን፣ “ኅጢአትሽ ተሰርዮልሻል” አላት።

49 አብረውት በማእድ ተቀምጠው የነበሩ እንግዶችም፣ “ይህ ኅጢአትን እንኳ የሚያስተስረይ እርሱ ማን ነው?” ብለው በልባቸው አሰቡ።

50 ኢየሱስም ሴቲቱን፣ “እምነትሽ አድኖሻል፤ በሰላም ሂጂ” አላት።

የዘረው ምሳሌ

8:4-15 ተጓ ምብ - ማቴ 13:2-23፣ ማር 4:1-20

8 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን መንግሥት የምስራች ቃል እየሰበከ በየከተማውና በየመንደሩ አለፈ። ዐሥራ ሁለቱም ከእርሱ ጋር ነበሩ፤ ጌንዲሁም ከርኩሳን መፍሰትና ከደዌ የተፈወሱ አንዳንድ ሴቶች አብረውት ነበሩ፤ እነርሱም ሰባት አጋንንት የወጡላት መግደላዊት የተባለችው ማርያም፤ ጳዮረድስ ቤት ኅላፊ የነበረው የኩሳ ሚስት ዮሐና፣ ሶስ፣ ደግሞም ሌሎች ብዙዎች ነበሩ፤ እነዚህም በግል ንብረታቸው የሚያገለግሉት ነበሩ።

4 ብዙ ሕዝብ በአንድነት ተሰብስቦ ሳለ፣ ደግሞም ሰዎች ከተለያዩ ከተሞች ወደ እርሱ በሚገቡበት ጊዜ፣ ይህን ምሳሌ እንዲህ ሲል ነገራቸው፤ 5 “አንድ ዐራሽ ዘፍን ሊዘራ ወጣ፤ ሲዘራም፣ አንዳንዱ ዘር መንገድ ዳር፣ ወደቀ በእግርም ተረጋገጠ፤ የሰማይ ወፎችም በሉት። 6 አንዳንዱም ዘር በድንጋያም ቦታ ላይ ወደቀ፤ እንደ በቀለም ርጥበት አልነበረውምና ደረቀ። 7 ሌላው ዘር ደግሞ እሾኽ መካከል ወደቀ፤ እሾኽም አብሮት አደገና አንቆ አስቀረው። 8 ሌላውም ዘር በመልካም መሬት ላይ ወደቀ፤ በበቀለም ጊዜ መቶ ዕጥፍም አፈራ።”

ይህን ብሎ ሲያበቃም ድምፁን ከፍ አድርጎ፣ “ሰሚ ጆሮ ያለው ይስማ” አለ።

9 ደቀ መዛሙርቱም የዚህን ምሳሌ ትርጉም ጠየቁት። 10 እርሱም እንዲህ አለ። “የእግዚአብሔርን መንግሥት ምስጢር ማወቅ ለእናንተ ተሰጥቶአል፤ ለሌሎች ግን በምሳሌ እናገራለሁ፤ ይኸውም፣

“እያዩ ልብ እንዳይሉ፣ እየሰሙም እንዳያስተውሉ ነው።”

11 “እንግዲህ የምሳሌው ትርጉም ይህ ነው፤ ዘር የተባለው የእግዚአብሔር ቃል ነው። 12 በመንገድ ዳር የወደቀው ቃሉን

7:46 መዝ23:5፣ መዝ9:8
7:48 ማቴ9:2
7:50 ማቴ9:22፣ ሐሥ15:33
8:1 ማቴ4:23
8:2 ማቴ27:55:56
8:3 ማቴ14:1
8:8 ማቴ11:15
8:10 ኢሳ6:9፣ ማቴ13:11:13:14
8:11 ዕባ4:12

የሚሰሙ፤ ነገር ግን አምነው እንዳይደኑ ዲያብሎስ መጥቶ ቃሉን ከልባቸው የሚወስድባቸው ናቸው። 13 በድንጋያም ቦታ ላይ የወደቀውም ቃሉን ሲሰሙ በደስታ የሚቀበሉ ናቸው፤ እነዚህ ለጊዜው ያምናሉ እንጂ ሥር ስለሌላቸው በፈተና ጊዜ ፈጥነው የሚክዱ ናቸው። 14 በእሾኽ መካከል የወደቀውም ቃሉን የሚሰሙት ናቸው፤ እነዚህም ውለው አድረው በምድራዊ ሕይወት ጭንቀት፣ በባለሞያትና ተድላ ደስታ ታንቀው በሚገባ አያፈሩም። 15 በመልካም መሬት ላይ የወደቀውም ቃሉን ቅንፍ በነ በሆነ ልብ ስምተው የሚጠብቁ፣ ታግገውም በመጽናት ፍሬ የሚያፈሩ ናቸው።

በመቅረዝ ላይ ያለ መብራት

16 መብራትን አብርቶ ጋን ውስጥ ወይም በዐልጋ ሥር የሚያስቀምጥ ማንም የለም፤ ይልቁንም ወደ ቤት የሚገቡ ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያስቀምጠዋል። 17 የማይገለጥ የተሰወረ፣ የማይታወቅ ወደ ብርሃን የማይወጣ፣ የተደበቀ ነገር የለምና። 18 እንግዲህ እንዴት እንደምትሰሙ ተጠንቀቁ፤ ላለው ይጨመርለታልና፤ ከሌለው ሁሉ ግን ያው ያለው የሚመስለው እንኳ ይወሰድበታል።”

የኢየሱስ እናትና ወንድሞች

8:19-21 ተጓ ምብ - ማቴ 12:46-50፣ ማር 3:31-35

19 ከዚህ በኋላ የኢየሱስ እናትና ወንድሞቹ እርሱ ወዳለበት መጡ፤ እነርሱም ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ወደ እርሱ ሊቀርቡ አልቻሉም። 20 በዚህ ጊዜ፣ “እናትህና ወንድሞችህ ሊያዩህ ፈልገው በውጭ ቆመዋል” የሚል ወሬ ደረሰው።

21 እርሱም መልሶ፣ “እናቴና ወንድሞቼን የእግዚአብሔርን ቃል ስምተው የሚያደርጉት ናቸው” አላቸው።

ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ አደረገ

8:22-25 ተጓ ምብ - ማቴ 8:23-27፣ ማር 4:36-41
8:22-25 ማጣ - ማር 6:47-52፣ ዮሐ 6:16-21

22 ከዕለታት አንድ ቀን ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ጀልባ ላይ ወጣ፤ ኢየሱስም፣ “ወደ ባሕሩ ማዶ እንሻገር” አላቸው፤ ከዚያም ጉዞ ቀጠለ። 23 እየተጓዙ ሳሉም ኢየሱስ እንቅልፍ ወስዶት ተኛ፤ በዚህ ጊዜ በባሕሩ ላይ ማዕበል ተነሣ፤ ውሃውም ጀል ባዋን ዘልቆ ስለ ገባ፣ አደጋ አፋፍ ላይ ደረሰ።

24 ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው፣ “ጌታ ሆይ፣ ጌታ ሆይ፣ ማለቃችን እኮ ነው!” እያሉ ቀሰቀሱት።

8:13 ማቴ11:6
8:14 ማቴ19:23:1 ጠዋ6:9:10:17
8:16 ማቴ5:15
8:17 ማቴ10:26፣ ማር4:22፣ሉቃ12:2
8:18 ማቴ25:29
8:20 ዮሐ7:5
8:21 ሉቃ6:47፣ 11:28፣ዮሐ14:21
8:24 መዝ107፣ 29:ሉቃ4:35፣ 5:5:ሉቃ39:41፣ ዮሐ1:15

እርሱም ነቅቶ ነፋሱንና፣ የውሃውን መናወጥ ገሠጸ፤ በዚህ ጊዜ ነፋሱም፣ ነውጡም ተወ፤ ጸጥታም ሆነ።²⁵ እርሱም ደቀ መዛሙርቱን፣ “እምነታችሁ የት አለ?” አላቸው።

እነርሱም በፍርሀትና በመደነቅ፣ “ይህ ነፋሱንና ውሃን የሚያዝ፣ እነርሱም የሚታዘዙለት ለመሆኑ እርሱ ማን ነው?” ተባለ።

አጋንንት ያደረገበት ሰው መፈወስ

8:26-37 ተጓ ምብ - ማቴ 8:28-34
8:26-39 ተጓ ምብ - ማር 5:1-20

²⁶ከዚህ በኋላ ከገሊላ ባሻገር ወዳለው ወደ ጌርጌሴኖን²⁶ አገር በጀልባ ተሻገሩ።²⁷ ኢየሱስ ከጀልባ ወደ ምድር በወረደ ጊዜ፣ አጋንንት ያደረገበት አንድ ሰው ከከተማ ወጥቶ አገኘው፤ ይህ ሰው ለብዙ ጊዜ ልብስ ሳይለብስ፣ በቤትም ሳይኖር የሙቃ ብርን ስፍራ ቤቱ ያደረገ ነበር።²⁸ ኢየሱስም ባየው ጊዜ እየጮኸ ፊቱ ተደፋ፤ በታላቅ ድምፅም፣ “የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ፣ ከእኔ ጋር ምን ጉራይ አለህ? እንዴታወቃኝ እለምንለሁ” አለ።²⁹ ርኽሱ³⁰ መንፈስ ይህን ያለው ከሰውየው እንዲወጣ ኢየሱስ አዞት ስለ ነበር ነው። ርኽሱ መንፈስ በየጊዜው ስለሚነግብት ሰውየው በሰንሰለትና በእግር ብረት እየታሰረ ቢጠበቅም የታሰረበትን ሰንሰለት እየበጣጠሰ ያደረገበት ጋኔን ወደ በረሐ ይነዳው ነበር።

³⁰ኢየሱስም፣ “ስምህ ማን ነው?” ብሎ ጠየቀው።

እርሱም ብዙ አጋንንት ገብተውበት ስለ ነበር፣ “ሌጌዎን” አለው።³¹ አጋንንቱም እንጦርጦስ ግቡ ብሎ እንዳያዛቸውም አጥብቀው ለመኑት።

³²በዚያም አካባቢ በተራራ ወገብ ላይ የብዙ ዐሣማ መንጋ ተሰማርቶ ነበር፤ አጋንንቱም ወደ ዐሣማው መንጋ ግቡ ብሎ እንዲፈቅድላቸው ለመኑት፣ እርሱም ፈቀደላቸው።³³ አጋንንቱም ከሰውየው ወጥተው ወደ ዐሣማዎቹ ገቡ፤ የዐሣማውም መንጋ በገደሉ አፋፍ ቀጥሎ በመንደር ደርሶ ላሉት ወገጥ ገብቶ ሰጠመ።

³⁴እረኞቹም የሆነውን ነገር ባዩ ጊዜ፣ ሸሽተው በመሄድ በከተማውና በገጠና አወሩ።

³⁵ሕዝቡም የተደረገውን ነገር ለማየት ከያሉበት ወጥተው ወደ ኢየሱስ መጡ። አጋንንት የወጡለትም ሰው ልብስ ለብሶ፣ ወደ ልቦናው ተመልሶ፣ በኢየሱስም እግር ሥር ተቀምጦ ባዩት ጊዜ ፈሩ።³⁶ በአጋንንት የተያዘው ሰው ሲድን ያዩትም፣ እንዴት እንደ ዳነ ለሕዝቡ አወሩላቸው።

8:28 ማቴ8:29፣ ማር5:7
8:31 ራእ9:1፣ 2:11፣ 11:7፣ 17:8፣20:1፣3
8:33 ቍ22:23
8:35 ሉቃ10:39
8:36 ማቴ4:24
8:37 ሐሥ16:39

³⁷የጌርጌሴኖን አካባቢ ሰዎችም ሁሉ ታላቅ ፍርሀት ስላደረገባቸው፣ ከዚያ እንዲሄድላቸው ኢየሱስን ለመኑት፣ እርሱም ወደ ጀልባው ገብቶ ተመልሶ ሄደ።

³⁸አጋንንት የወጡለትም ሰው አብሮት ለመሆን ኢየሱስን ለመነው፣ እርሱ ግን እንዲህ ሲል አሰናበተው፣³⁹ “ወደ ቤትህ ተመልሰህ፣ እግዚአብሔር ያደረገልህን ታላቅ ነገር ተናገር።” ሰውየውም ኢየሱስ ያደረገለትን ታላቅ ነገር በከተማው ሁሉ በይፋ እየተናገረ ሄደ።

የሞተችው ልጅና የታመመችው ሴት

8:40-56 ተጓ ምብ - ማቴ 9:18-26፣ ማር 5:22-43

⁴⁰ሕዝቡ ሁሉ መምጣቱን ይጠባበቁ ስለ ነበር፣ ኢየሱስ በተመለሰ ጊዜ በደስታ ተቀበሉት።⁴¹ በዚህ ጊዜ ኢየሁዲስ የተባለ የምኩራብ አለቃ መጥቶ፣ በኢየሱስ እግር ላይ በመውደቅ ወደ ቤቱ እንዲሄድለት ለመነው፣⁴² ይህን ልመና ያቀረበው ዕድሜዎ ዐሥራ ሁለት ዓመት የሆነ አንዲት ልጅ ስለ ነበረችው ነው፤ እርሷ በሞት አፋፍ ላይ ነበረች። ወደዚያው እያመራሳለ፣ ሕዝቡ በመጋፋት እጅግ ያጨናንቀው ነበር።⁴³ ዐሥራ ሁለት ዓመት ደም ሲፈሳት የኖረች አንዲት ሴት ነበረች፣ ያላትን ሁሉ ለባለ መድኅኒቶች ጨርሳ⁴⁴ ሊፈውሳትም የቻለ ማንም አልነበረም።⁴⁴ እርሷም ከስበተ ኋላው ተጠግታ የልብሱን ጫፍ ነካች፣ ይፈስ የነበረው ደሞት ወዲያው ቆመ።

⁴⁵ኢየሱስም፣ “የነካኝ ማንው?” አለ።

ሁሉም መንካታቸውን በካዱ ጊዜ ጴጥሮስ፣ “ጌታ ሆይ፣ ሕዝቡ ሁሉ ከዐህ በግ ፊያ እያስጨነቀህ ነው” አለው።

⁴⁶ኢየሱስ ግን፣ “አንድ ሰው ነክቶኛል፣ ኅይል ከእኔ እንደ ወጣ ዐውቃለሁና” አለ።

⁴⁷ሴትየቀም ሳትታወቅ መሄድ እንዳልቻለች በተረዳች ጊዜ፣ እየተንቀጠቀጠች መጥታ በፊቱ ተደፋች፣ ለምን እንደ ነካችውና እንዴት ወዲያው እንደ ተፈወሰች በሕዝቡ ሁሉ ፊት ተናገረች።⁴⁸ እርሱም፣ “ልጅ ሆይ፣ እምነትሽ ፈውሶኻል፣ በሰላም ሂጃ” አላት።

⁴⁹ኢየሱስ ገና እየተናገረ ሳለ፣ አንድ ሰው ከምኩራብ አለቃው ከኢየሁዲስ በት መጥቶ፣ “ልጅህ ሞታለች፣ ከዚህ በኋላ መምህሩን አታድክመው” አለው።

8:41 ቍ49፣ ማር5:22
8:43 ዘሌ15:25-30
8:44 ማቴ9:20
8:45 ሉቃ5:5
8:46 ማቴ14:36፣ ማር3:10፣ሉቃ5:17፣ 6:19
8:48 ማቴ9:22፣ ሐሥ15:33
8:49 ቍ41

²⁶ እንደገና ቅጂች ጋሮፊስ፣ ሌሎች ቅጂች ደግሞ ጊርሪ ሴኔሰ ይላሉ፣ ቍ 37 ይዩ
²⁹ ወይም ከፋ
⁴³ እያሉ ቅጂች ያላትን ሁሉ ለባለ መድኅኒቶች ጨርሶ

የሚለው የላቸውም

50ኢየሱስም ይህን ሰውቶ ኢየሁዳስን፣ “አይዘህ አትፍራ፣ እመን ብቻ፣ ልጅህ ትደናለች” አለው።

51ወደ ኢየሁዳስ ቤት ሲገባም ከጴጥሮስ፣ ከዮሐንስና ከዮሴፍ ቤት እንዲሁም ከልጅቱ አባትና እናት በቀር ማንም አብሮት እንዲገባ አልፈቀደም። 52በዚህ ጊዜ ሰዎቹ ሁሉ እያለቀሱት ዋይ ዋይ ይሉ ነበር። እርሱ ግን፣ “አታልቅሱ፣ ተኝታላች እንጂ አልሞተችም” አላቸው።

53ሰዎቹም መሞቷን ሰላወቁ ሳቀቡት፣ 54እርሱ ግን እጁን ይዞ፣ “ልጄ ሆይ፣ ተነሺ” አላት። 55የልጅቷም መንፈስ ተመለሰ፣ ወዲያውም ተነሥታ ቆመች፣ ኢየሱስም የሚበላ ነገር እንዲሰጧት አዘዘቸው። 56ወላጆቿም ተደነቁ፣ እርሱ ግን የሆነውን ነገር ለማንም እንዳያወራ አዘዘቸው።

የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት መላክ

9:3-5 ተጓ ምብ - ማቴ 10:9-15፣ ማር 6:8-11
9:7-9 ተጓ ምብ - ማቴ 14:12፣ ማር 6:14-16

9 ኢየሱስም ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት በአንድነት ጠርቶ አጋንንትን ሁሉ እንዲያወጡ፣ ደዌንም እንዲፈውሱ ነይሉና ሥልጣን ሰጣቸው፤ 2ደግሞም የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዲሰብኩና የታመሙትን እንዲፈውሱ ላካቸው፤ 3እንዲሁም አላቸው፣ “ለመንገዳችሁ በትር ቢሆን፣ ከረጢትም ቢሆን፣ እንጀራም ቢሆን፣ ገንዘብም ቢሆን፣ ሁለት ሁለት እጆ ጠባብም መያዝ አያስፈልጋችሁም። 4ከዚያ ከተማ እስከምትወጡ ድረስ መጀመሪያ በገባችሁበት በማንኛውም ቤት ቁዩ። 5የከተማው ሰዎች ሳይቀበሏችሁ ቀርተው ከተማቸውን ለቃችሁ ስትሄዱ፣ ምስክር እንዲሆንባቸው የእግራችሁን ትቢያ አራግፋችሁ ወጡ።”

6እነርሱም በዚህ መሠረት ወጥተው ወንጌልን እየሰበኩ በየቦታው ሁሉ ሕመምተኞችን እየፈወሱ በየመንደሩ ያልፉ ነበር።

7የአራተኛው ክፍል ገዥ ሄሮድስም፣ በዚህ ጊዜ የሆነውን ነገር ሁሉ ሰውቶ በሁኔታው ተደናገረ፣ ምክንያቱም አንዳንድ ሰዎች የሐንስ ከሙታን እንደ ተነሣ ይናገሩ ነበር።

8ሌሎች ኤልያስ እንደ ተገለጠ፣ ሌሎች ደግሞ ከቀድሞዎቹ ነቢያት አንዱ ከሙታን እንደ ተነሣ ይናገሩ ነበር። 9ሄሮድስም፣ “መጥምቁ ዮሐንስን እኔው ራሴ ዐንገቱን አስቁርጬው ሞቶአል፣ ታዲያ፣ ስለ እርሱ እንዲህ ሲወራ የምሰማው ይህ ሰው ማነው?” አለ፣ በዐይኑም ሊያየው ይሻ ነበር።

8:51 ማቴ4:21
8:52 ማቴ9:24፣ ሉቃ23:27
8:54 ሉቃ7:14
8:56 ማቴ8:4
9:1 ማቴ4:23፣ 10:1፣ሉቃ5:17
9:2 ማቴ3:2
9:3 ሉቃ10:4፣ 22:35
9:5 ማቴ10:14
9:7 ማቴ3:1፣ 14:1
9:8 ቍ19:ማቴ 11:14፣ዮሐ1:21
9:9 ሉቃ23:8

ኢየሱስ አምስት ሺህ ሰዎችን መገባ

9:10-17 ተጓ ምብ - ማቴ14:13-21፣ ማር 6:32-44፣ ዮሐ 6:5-13
9:13-17 ማሙ - 2ኃገ 4:42-44

10ሐዋርያትም ተመልሰው በመጡ ጊዜ ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት፣ እርሱም ይዞ አቸው ቤተ ሳይዳ ወደምትባል ከተማ በመሄድ ለብቻው ገለል አለ። 11ሕዝቡም ይህንን ዐውቀው ተከተሉት፣ እርሱም ተቀብሎአቸው ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ይነግራቸው ነበር፣ ፊውስ የሚያስፈልጋቸውንም ፈወሳቸው።

12ቀነም ሊመሽ ሲል፣ ዐሥራ ሁለቱ ወደ እርሱ ቀርበው፣ “ያለነው በምድረ በዳ ስለ ሆነ፣ ሕዝቡ ወደ አካባቢው መንደርና ገጠር ሄደው ማደራያና ምግብ እንዲፈልጉ አሰናብታቸው” አሉት።

13እርሱ ግን፣ “የሚበሉትን እናንተው ስጧቸው” አላቸው።

እነርሱም፣ “ለዚህ ሁሉ ሕዝብ የሚበቃ ምግብ ሄደን ካልገኘን በስተቀር፣ እኛ ያለን ከአምስት እንጀራና ከሁለት ዓሣ አይበልጥም” አሉት። 14አምስት ሺህ ያህል ወንዶች በዚያ ነበሩና።

ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን፣ “ሕዝቡን በአምሳ በአምሳ ሰው መድባችሁ አስቀምጧቸው” አላቸው። 15ደቀ መዛሙርቱም በታዘዙት መሠረት ሰዎቹ እንዲቀመጡ አደረጉ። 16እርሱም አምስቱን እንጀራና ሁለትን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ እያባረካቸው፣ ቁርሶም ለሕዝቡ እንዲያቀርቡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ። 17ሁሉም በልተው ጠገቡ፣ ደቀ መዛሙርቱም ከእነርሱ የተረፈውን ቍርስራሽ እንጀራ ዐሥራ ሁለት መሰብ አነሡ።

ጴጥሮስ ስለ ኢየሱስ ማንነት መስከረ

9:18-20 ተጓ ምብ - ማቴ 16:13-16፣ማር 8:27-29
9:22-27 ተጓ ምብ - ማቴ 16:21-28፣ማር 8:31-9:1

18ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ብቻውን ይጸልይ ነበር፣ ደቀ መዛሙርቱም ከእርሱ ጋር ነበሩ፣ እርሱም፣ “ሕዝቡ እኔን ማን ነው ይሉኛል?” ብሎ ጠየቃቸው።

19እነርሱም፣ “አንዳንዶች መጥምቁ ዮሐንስ፣ ሌሎች ኤልያስ፣ ሌሎች ደግሞ ከቀድሞ ነቢያት አንዱ ከሙታን ተነሥቶአል ይላሉ” አሉት።

20እርሱም፣ “እናንተስ ማን ነው ትሉኛላችሁ?” አላቸው።

ጴጥሮስም፣ “አንተ የእግዚአብሔር መሲሕስ ነህ” ሲል መለሰለት።

21ኢየሱስም ይህን ለማንም እንዳይናገሩ

9:10 ማቴ11:21፣ ማር6:30
9:11 ቍ2፣ ማቴ3:2
9:16 ማቴ14:19
9:18 ሉቃ3:21
9:19 ቍ7:8፣ ማቴ3:1
9:20 ዮሐ1:49፣ 6:66-69፣11:27
9:21 ማር8:30

20 ወይም ክርስቶስ

አጥብቆ አስጠናቀቃቸው፤ ²²ደግሞም፤ “የሰው ልጅ ብዙ መከራ መቀበል ይገባዋል፤ እንዲሁም በሽማግሌዎች፤ በካህናት አለቆችና በጸሓፍት ዘንድ መናቅ፤ መገደልና በሃ ስተኛውም ቀን ከሙታን መነሣት አለበት” አላቸው።

²³ከዚያም ለሁሉም እንዲህ አላቸው፤ “በኋላዬ ሊመጣ የሚፈልግ ማንም ቢኖር ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም በየዕለቱ ተሽክሞ ይከተለኝ፤ ²⁴ምክንያቱም ነፍሱን ሊያድናት የሚፈልግ ሁሉ ያጠፋታል፤ ነፍሱን ስለ እኔ ብሎ የሚያጠፋት ግን ያድናታል። ²⁵ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢያጠፋ ወይም ቢያጎድል ጥቅሙ ምን ድን ነው? ²⁶ማንም በእኔና በቃሌ ቢያፍር፤ የሰው ልጅ በራሱ ክብር እንዲሁም በአብና በቅዱሳን መላእክት ክብር ሲመጣ ያፍርበታል። ²⁷እውነት እላችኋለሁ፤ እዚህ ከቆሙት መካከል የእግዚአብሔርን መንግሥት ሳያዩ ሞትን የማይቀምሱ ሰዎች አሉ።”

የኢየሱስ መልክ መለወጥ

9:28-36 ተጓ ምብ - ማቴ 17:1-8፣ ማር 9:2-8

²⁸ኢየሱስ ይህን ከተናገረ ከስምንት ቀን ያህል በኋላ ጴጥሮስን፣ ዮሐንስንና ያዕቆብን ይዞ ሊጻል ወደ አንድ ተራራ ወጣ። ²⁹በመጸለይ ላይ እንዳለም የፊቱ መልክ ተለወጠ፤ ልብሱም እንደ መብረቅ የሚያንጸባርቅ ነጭ ሆነ። ³⁰እነሆ፤ ሁለት ሰዎች፤ እነርሱም ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ይነጋገሩ ነበር። ³¹በክብርም ተገለጠው፤ በኢየሱሳልም ይፈጸም ዘንድ ስላለው ከዚህ ዓለም ስለ መለዩ ይናገሩ ነበር። ³²ጴጥሮስና አብረውት የነበሩት ግን እንቅልፍ ተጭኖአቸው ነበር፤ ሲነቁ ግን ክብሩንና ከእርሱ ጋር የቆሙትን ሁለት ሰዎች አዩ። ³³ሰዎቹም ከኢየሱስ ተለይተው ሲሄዱ፤ ጴጥሮስ፤ “ጌታ ሆይ፤ እዚህ ብንሆን ለእኛ መልካም ነው፤ ስለዚህ ሦስት ዳስ እንሥራ፤ አንዱ ለአንተ፤ አንዱ ለሙሴ፤ አንዱም ለኤልያስ ይሆናል” አለው፤ የሚናገረውንም አያውቅም ነበር።

³⁴ይህንም እየተናገረ ሳለ ደመና መጥቶ ጋረዳቸው፤ ወደ ደመናውም ሲገቡ ፈሩ። ³⁵ከደመናውም ውስጥ፤ “የመረጥሁት ልጄ ይህ ነው፤ እርሱን ስሙት” የሚል ድምፅ መጣ። ³⁶ድምፁም በተሰማ ጊዜ ኢየሱስ ብቻውን ሆኖ ተገኘ፤ ደቀ መዛሙርቱም ነገሩን በልባቸው ያዙ እንጂ ስላዩት ነገር በዚያን ወቅት ለማንም አልተናገሩም።

9:22 ማቴ8:20፣ 16:21፣27:12፣ሐሥ 2:23፣3:13
 9:23 ማቴ10:38፣ ሉቃ14:27
 9:24 ዮሐ12:25
 9:26 ማቴ10:33፣ 16:27፣ሉቃ12:9፣2 ጢሞ2:12
 9:28 ማቴ4:21፣ ሉቃ3:21
 9:31 2ኧጥ1:15
 9:32 ማቴ26:43
 9:33 ሉቃ5:5
 9:35 ኢላ42:1፣ ማቴ3:17
 9:36 ማቴ17:9

ኢየሱስ ርኩስ መንፈስ ያለበትን ልጅ ፈጠሰ
 9:37-42:43-45 ተጓ ምብ - ማቴ17:14-18፣22:23፣ ማር 9:14-27፣30-32

³⁷በማግሥቱ ከተራራው ከወረዱ በኋላ፤ ብዙ ሕዝብ መጥቶ ኢየሱስን አገኘው። ³⁸በዚህ ጊዜ ከሕዝቡ መካከል አንድ ሰው ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ፤ “መምህር ሆይ፤ የልኝ ልጅ እርሱ በቻ ስለሆነ ልጄን እንድታይልኝ እለምንሃለሁ።” ³⁹መንፈስ ሲይዘው በድንገት ይጮኸል፤ አረፋ እያስ ደፈቀው ያንፈራግጠዋል፤ ጉዳትም ካደረ ሰበት በኋላ በስንት መከራ ይተወዋል፤ ⁴⁰ደቀ መዛሙርቱን እንዲያወጡለት ለመንገታቸው፤ ነገር ግን አልቻሉም።”

⁴¹ኢየሱስም “እምነት የለሽ ጠማግ ትውልድ፤ እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገላችኋለሁ? በል ልጅህን ወደዚህ አምጣው” አለ።

⁴²ልጁ በመምጣት ላይ ሳለም ጋኔኑ መሬት ላይ ጥሎ አንፈራገጠው፤ ኢየሱስ ግን ርኩሱንም መንፈስ ገሥጾ ልጁን ፈጠሰው፤ ለአባቱም መልሶ ሰጠው። ⁴³ሰዎቹም ሁሉ በእግዚአብሔር ታላቅነት ተገረሙ።

እርሱ ባደረገው ሁሉ ሰዎች ሁሉ እየተገረሙ ሳሉ፤ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን፤ ⁴⁴“ይህን የምነግራችሁን ነገር ከቶ እንዳትዘነጉ፤ የሰው ልጅ አልፎ በሰዎች እጅ ይሰጣልና” አለ። ⁴⁵እነርሱ ግን ይህን አባባል አልተረዱም፤ እንዳያስተውሉ ነገሩ ተሰውሮባቸው ነበር፤ መልሰው እንዳይጠይቁትም ፈሩ።

ከሁሉ የሚበልጥ ማን ይሆን?

9:46-48 ተጓ ምብ - ማቴ 18:1-5
 9:46-50 ተጓ ምብ - ማቴ 9:33-40

⁴⁶በእነርሱ ማን እንደሚበልጥ በደቀ መዛሙርቱ መካከል ክርክር ተነሣ። ⁴⁷ኢየሱስም የልባቸውን ሐሳብ ተረድቶ፤ አንድ ሕፃን ይዞ በአጠገቡ አቆመ፤ ⁴⁸እንዲህም አላቸው፤ “ይህን ሕፃን በስሜ የሚቀበል ማንም ቢኖር እኔን ይቀበላል፤ እኔን የሚቀበል ደግሞ የላከኝን ይቀበላል፤ ከሁላችሁ የሚያንስ እርሱ ከሁሉ ይበልጣልና።”

⁴⁹ዮሐንስም፤ “ጌታ ሆይ፤ አንድ ሰው በስምህ አጋንንት ሲያወጣ አዩን፤ ከእኛ ጋር ሆኖ ስለማይከተል ልንከለክለው ሞከርን” አለው።

⁵⁰ኢየሱስም፤ አትከልክሉት “የማይቃወማችሁ ሁሉ እርሱ ከእናንተ ጋር ነውና” አለው።

የሰማርያ ሰዎች ተቃውሞ

⁵¹ኢየሱስ ወደ ሰማይ የሚያርግበት ጊዜ በመቃረቡ፤ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ቁርጠ

9:41 ዘ83:25
 9:44 ቍ22
 9:45 ማር9:32
 9:46 ሉቃ22:24
 9:47 ማቴ9:4
 9:48 ማቴ10:40፣ ማር9:35
 9:49 ሉቃ5:5
 9:50 ማቴ12:30፣ ሉቃ11:23
 9:51 ማር16:19፣ ሉቃ13:22፣17:11፣1 8:31፣19:28

ተነሣ፤ ⁵²አስቀድሞም መልእክተኞችን ወደ ዚያ ላከ። እነርሱም ሁኔታዎችን አስቀድመው ሊያመቻቹለት ወደ አንድ የሳምራውያን መንደር ገቡ። ⁵³ሕዝቡ ግን ወደ አያሩሳሌም እያመራ መሆኑን ስላወቁ አልተቀበሉትም። ⁵⁴ደቀ መዛሙርቱም ያዕቆብና ዮሐንስ ይህን ሲያዩ፤ “ጌታ ሆይ፤ ኤልያስ እንዳደረገው ሁሉ ለእሳት ከሰማይ ወርዶ እንዲያጠፋቸው እንድናዝ ትፈቅ ያለህን?” አሉት። ⁵⁵አያሩሳሌም ግን ዘወርብሎ ገሠጸቸውና። “እናንተ ከምን ዐይነት መንፈስ እንደ ሆናችሁ አታውቁም፤ የሰው ልጅ የመጣው የሰውን ሕይወት ለማዳን ነው እንጂ ለማጥፋት አይደለምና” አላቸው። ⁵⁶ወደ ሌላ መንደርንም ሄዱ።

ደቀ መዛሙርነት የሚያስከፍለው ዋጋ

9:57-60 ተጓ ምብ - ማቴ 8:19-22

⁵⁷በመንገድ ሲሄዱም አንድ ሰው ቀርቦ፤ “ወደምትሄድበት ሁሉ እከተልሃለሁ” አለው። ⁵⁸አያሩሳሌም፤ “ቀበሮዎች ጉድጓድ፤ የሰማይ ወርሮችም ጎጆ አላቸው፤ የሰው ልጅ ግን ዐንገቱን እንኳ የሚያስገባበት የለውም” አለው። ⁵⁹ሌላውን ሰው ግን፤ “ተከተለኝ” አለው። ሰውየውም፤ “ጌታ ሆይ፤ አስቀድሜ ልሂድና አባቴን ልቅበር” አለው። ⁶⁰አያሩሳሌም፤ “ሙታን ሙታናቸውን እንዲቀብሩ ተዋቸው፤ አንተ ግን ሄደህ የእግዚአብሔርን መንግሥት ስበክ” አለው። ⁶¹ሌላ ሰው ደግሞ፤ “ጌታ ሆይ፤ መከተልን እከተልሃለሁ፤ ነገር ግን ልመለስና መጀመሪያ የቤቴን ሰዎች እንድሰናበት ፍቀድ ልኝ” አለ። ⁶²አያሩሳሌም ግን፤ “ዕርፍ ጨብጦ ወደ ጌላ የሚመለከት ሰው ለእግዚአብሔር መንግሥት የተገባ አይደለም” አለው።

አያሩሳሌም ሰባ ሁለቱን ላካቸው

10:4-12 ተጓ ምብ - ሉቃ 9:3-5
10:13-15:21:22 ተጓ ምብ - ማቴ 11:21-23:25-27
10:23:24 ተጓ ምብ - ማቴ 13:16:17

10 ከዚህ በኋላ ጌታ ሌሎች ሰባ ሁለት ሰዎችን መርጦ ሾመ፤ ወደ ሚሂድቤትም ከተማና ቦታ ሁሉ እንዲቀድሙት፤ ሁለት ሁለት አድርጎ ላካቸው፤ ጌታ ሠራተኞችን ወደ መከፋ ቦታ እንዲልክ ለምኑት። ³እንግዲህ ሂዱ፤ እንደ በጎች በተኩሳዎች መካከል እልካችኋለሁ። ⁴ከራሪዬ ወይም ከረጠት፤ ወይም ጫማ አትያዙ፤ በመንገድ ላይም ለማንም ሰላምታ

9:52 ማቴ 10:5
9:54 2ኛገ:10:12; ማቴ 4:21
9:58 ማቴ 8:20
9:59 ማቴ 4:19
9:60 ማቴ 3:2
9:61 1ኛገ:19:20
10:1 ማቴ 10:13፤ ማር 6:7; ሉቃ 7:13:19; 1:2:51:52
10:2 ማቴ 9:37; 38; ዮሐ 4:35
10:3 ማቴ 10:16

አትሰጡ። ⁵“ወደ ማንኛውም ቤት ስትገቡ አስቀድማችሁ፤ ሰላም ለዚህ ቤት ይሁን በሉ፤ ፊርቅ ሰው በዚያ ካለ፤ ሰላማችሁ ያርፍ በታል፤ አለዚያም ሰላማችሁ ለእናንተ ይመለሳል። ⁷ያቀረቡላችሁን ሁሉ እየበላችሁና እየሰላማችሁ በዚያ ቤት ተቀመጡ፤ የሚሠራ ደመወዝ ማግኘት ይጠቀሳል። ከአንዱ ቤት ወደ ሌላው ቤት አትዘዋወሩ። ⁸“ወደ ማንኛውም ከተማ ስትገቡ ሰዎቹ ከተቀበላችሁ፤ ያቀረቡላችሁን ብሉ። ⁹በዚያ የሚገኙትን በሽተኞች እየፈወሳችሁ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀርባለች” በሏችው። ¹⁰ነገር ግን ወደ አንድ ከተማ ገብታችሁ ካልተቀበላችሁ፤ ወደ አደባባዩ ውጡና እንዲህ በሉ፤ ¹¹“በእግራችን ላይ ያለውን የከተማችሁን ትቢያ እንኳ እናራግፍላችኋለን፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ቀረበች ይህን ዕውቁ።” ¹²እላችኋለሁ፤ በዚያን ዕለት ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶም ቀላል ይሆንላታል። ¹³“ወዮልሽ ኮራዚን! ወዮልሽ ቤተ ሳይዳ! በእናንተ የተደረገው ታምራት በጤርስና በሲዶና ተደርጎ ቢሆን ኖሮ፤ ገና ዱሮ ማቅ ለብሰው፤ ዐመድ ነስንሰው ንስሐ በገቡ ነበር።” ¹⁴ነገር ግን በፍርድ ጊዜ ከእናንተ ይልቅ ለጤርስና ለሲዶና ይቀልላቸዋል። ¹⁵አንቺም ቅፍርናሆም፤ ወደ ሰማይ ከፍ ከፍ አልሸን? ወደ ሲኦል ትወርጃለሽ። ¹⁶“እናንተን የሚሰማ እኔን ይሰማል፤ እናንተን የማይቀበል እኔን አይቀበልም፤ እኔንም የማይቀበል የላከኝን አይቀበልም።” ¹⁷ሰባ ሁለቱም ደስ እያላቸው ተመልሰው፤ “ጌታ ሆይ፤ አጋንንት እንኳ በስምህ ተገዙልን” አሉት። ¹⁸እነርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ሰይጣን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ። ¹⁹እን ግዲህ እባቡንና ጊንጡን እንድትረገጡ፤ በጠላትም ጎይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ። የሚጎዱችሁም አንዳች ነገር አይኖርም።” ²⁰ይሁን እንጂ መናፍስት ስለ ተገዙላችሁ በዚያ ደስ አይበላችሁ፤ ሰማችሁ ግን በሰማይ ስለ ተጻፈ ደስ ይበላችሁ።”

⁵⁴ አንዳንድ ቅጾች ኤልያስ እንዳደረገው ሁሉ የሚለው የላቸውም
⁵⁵ 56 አንዳንድ ቅጾች ገሠጸቸው፤ ከዚያም ወደ ሌላ መንደር ሄዱ ይላሉ።
በቀ 55 ላይ በትእምርተ ጥቅሱ ውስጥ የሚገኘው ዐርፍተ ነገር ተአማኒ በሆኑ ብዙ የጥንት ቅጾች ላይ አይገኝም።
¹⁵ ወይም ወደ ጥልቀ

10:7 1ጢሞ5:18
10:8 1ቆሮ10:27
10:9 ማቴ3:2
10:11 ቀጥ፤ ማቴ10:14
10:12 ማቴ10:15; ማቴ11:24
10:13 ሉቃ6:24-26; ራሳ11:3
10:15 ማቴ4:13
10:16 ማቴ10:40
10:17 ቀጥ፤ ማር16:17
10:18 ኢሳ14:12; ማቴ4:10; ራሳ9:13; 12:8:9
10:19 ማር16:18; ነሐ28:3-5
10:20 ራሳ20:12

21 በዚያን ጊዜ ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሣብ አድርጎ እንዲህ አለ፡ “የሰማይና የምድር ጌታ፣ አባት ሆይ፤ ይህን ሁሉ ከጥበበኞችና ከወዋቂዎች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥሳቸው አመሰግንሃለሁ፤ አምን፣ አባት ሆይ፤ ይህ የአንተ በሳ ፈቃድ ሆኖአልና።”

22 “ሁሉ ከአባቱ ዘንድ ተሰጥቶኛል፤ ደግሞም ወልድ ማን እንደ ሆነ ከአብ በቀር የሚያውቅ የለም፤ አብ ማን እንደ ሆነም ከወልድ በቀር፤ ወልድም ሊገልጥሉት ከሚፈቅደው በቀር የሚያውቅ የለም።”

23 ወደ ደቀ መዛሙርቱም ዘወር ብሎ ለብቻቸው እንዲህ አሳቸው፤ “እናንተ የምታዩትን የሚያዩ ዐይኖች ብዑንና ናቸው፤ 24 እሳቸዳለሁና፤ ብዙ ነቢያትና ነገሥታት እናንተ የምታዩትን ለማየት ፈልገው አላዩም፤ የምትሰሙትንም ለመስማት ፈልገው አልሰሙም።”

ደጉ ሳምራዊ

10:25-28 ተጓ ምብ - ማቴ 23:34-40፣ ማር 12:28-31

25 እነሆም አንድ ቀን፣ አንድ ሕግ ዐዋቂ ኢየሱስን ሊፈትነው ተነሥቶ፤ “መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት ለመውረስ ምን ላድርግ?” አለው።

26 ኢየሱስም፤ “በሕግ የተጻፈው ምን ድን ነው? እንዴትስ ታነበዋለህ?” ሲል መለሰለት።

27 ሰውየውም መልሶ፤ “ጌታ ክምላክህን በፍጹም ልብህ፤ በፍጹም ነፍስህ፤ በፍጹም ኅይልህና በፍጹም ሐሳብህ ውደድ፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ ይላል” አለው።

28 ኢየሱስም፤ “በትክክል መልሰሃል፤ አንተም እንደዚሁ አድርግ፤ በሕይወት ትኖራለህ” አለው።

29 ሰውየውም ራሱን ጻድቅ ለማድረግ ፈልጎ፤ “ለመሆኑ ባልንጀራዬ ማን ነው?” አለው።

30 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መልስ ሰጠው፤ “አንድ ሰው ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ሲወርድ በወንበዴዎች እጅ ወደቀ፤ ልብሱንም ገፈው ደበደቡት፤ በሞት አፋፍ ላይ ጥለውት ሄዱ። 31 አንድ ካህን በአጋጣሚ በዚያው መንገድ ተገኝቶ ሲወርድ አየውና ገለል ብሎ አለፈ። 32 ደግሞም አንድ ሌዋዊ እዚያ ቦታ ሲደርስ አየውና እርሱም ገለል ብሎ አለፈ። 33 አንድ ሳምራዊ ግን እግረ መንገዱን ሲሄድ ሰውየው ወዳለበት ቦታ ደረሰ፤ ባየውም ጊዜ ዐዘነለት፤ 34 ቀርቦም ቀጥሎቹ

10:21 1ቆ፣ 1:26-29
 10:22 ማቴ28:18፣ ዮሐ11:18
 10:24 1ጴጥ1:10-12
 10:25 ማቴ19:16፣ ሉቃ18:18
 10:27 ዘሌ19:18፣ ዘዳ6:5፣ ማቴ5:43
 10:28 ሮሜ7:10
 10:29 ሉቃ16:15
 10:31 ዘሌ21:1-3
 10:33 ማቴ10:5

ላይ ዘይትና የወይን ጠጅ አፍሶሶ አሰረለት፤ በራሱም አህያ ላይ አስቀምጦት ወደ እንግዶች ማረፊያ ቤት ወሰደው፤ በዚያም ተንከባከበው። 35 በማግሥቱም ሁለት ዲናርጅ አውጥቶ ለማረፊያ ቤቱ ባለቤት ሰጠው፤ ይህን ሰው ዐደራ አስታመው፤ ከዚህ በላይ የምታወጣውንም ወጪ እኔ ስመለስ እከፍልሃለሁ” አለው።

36 “እንግዲህ፤ ከእነዚህ ከምስቱ በወንበዴዎች እጅ ለወደቀው ሰው ባልንጀራ የሆነው የትኛው ይመስልሃል?”

37 ሕግ ዐዋቂውም፤ “የራራለት ነዋ” አለ። ኢየሱስም፤ “አንተም ሂድና እንዲህ አድርግ” አለው።

ኢየሱስ በማርታና በማርያም ቤት

38 ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ መንገድ ሲሄዱ፤ ኢየሱስ ወደ አንድ መንደር ገባ፤ ማርታ የተባለች አንዲት ሴትም በቤቷ ተቀበለችው። 39 እርሷም ማርያም የተባለች እናት ነበረችት፤ ማርያምም ቃሉን እየሰማች በጌታ እግር ሥር ተቀምጣ ነበር። 40 ማርታ ግን በሥራ ብዛት ትባክን ነበርና ወደ እርሱ ቀርባ፤ “ጌታ ሆይ፤ እኅቴ ሥራውን ለእኔ ብቻ ጥላ ስትቀመጥ ዝም ትላለህ? እንድታግዘኝ ንገራት እንጂ” አለችው።

41 ጌታ ግን እንዲህ ሲል መለሰች፤ “ማርታ፤ ማርታ፤ ስለ ብዙ ነገር ትጨነቁ ያለሽ፤ ትዋከቡ አለሽም፤ 42 የሚያስፈልገው ግን አንድ ነገር ብቻ ነው፤ ማርያም እኮ የሚሻለውን ድርሻ መርጣለች፤ ይህም ከእርሷ አይወሰድም።”

ኢየሱስ የሰተማረው ጸሎት

11:2-4 ተጓ ምብ - ማቴ 6:9-13
 11:9-13 ተጓ ምብ - ማቴ 7:7-11

11 አንድ ቀን ኢየሱስ በአንድ ስፍራ ይጻልይ ነበር፤ ጸሎቱንም እንደ ጨረሰ፤ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፤ “ጌታ ሆይ፤ የሐንሰ ደቀ መዛሙርቱን ጸሎት እንዳስተማራቸው አንተም መጸለይን አስተምረን” አለው።

2 እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ስትጻልዩ እንዲህ በሉ፤

“አባታችንን ሆይ፤

ስምህ ይቀደስ፤

መንግሥትህ ትምጣ።”

3 የዕለት እንጀራችንን በየዕለቱ ስጠን፤

ጳ35 ወይም ሁለት የሰበሰቡት
 32 አንዳንድ ቅጂች የሚያስፈልገው ግን ጥቂት ባይኖሩም
 32 አንዳንድ ቅጂች በሰግሮ የምትኖር አባታችን ይላሉ
 32 አንዳንድ ቅጂች ለጌታ ሆይ እንደ ሆነች እንዲህ በምድር ትሁን ይላሉ

10:38 ዮሐ11:13፣ 12:2
 10:39 ሉቃ8:35፣ ዮሐ11:1፣ 12:3
 10:40 ማር4:38
 10:41 ማቴ6:25-34፣ ሉቃ12:11፣ 22
 10:42 መዝ27:4
 11:1 ሉቃ3:21፣ ዮሐ13:13
 11:2 ማቴ3:2

4 በደላችንን ይቅር በለን፤
እኛም የበደሉንን፤ ሁሉ-
ይቅር ብለናልና።
ወደ ፈተናም አታግባን።”⁸

5 ደግሞም እንዲህ አላቸው፤ “ከእናንተ
አንዱ ወዳጅ ቢኖረውና በእኩል ሌሊት
ወደ እርሱ ሄደ፤ “ወዳጄ ሆይ፤ ሦስት እን
ጀራ አበድረኝ፤ ልንድ ባልንጀራዬ ከመ
ንገድ መጥቶብኝ የማቀርብለት ምንም
ነገር የለኝምና” ብሎ ለመነው እንበል።

7 “በቤት ውስጥ ያለውም፤ “አታስቸግ
ረኝ፤ በሩ ተቁልፎአል፤ ልጆቼም አብረ
ውኝ ተኝተዋል፤ ከእንግዲህ ተነሥቼ
ልሰጥህ አልችልም” ይለዋልን? ልንላችኋ
ለሁ፤ ወዳጄ በመሆኑ ተነሥቶ ባይሰጠው
እንኳ፤ ስለ ንገነካው ብቻ የሚፈልገውን
ሁሉ ይሰጠዋል።

9 “ስለዚህ እላችኋለሁ፤ ለምኑ ይሰጣች
ኋል፤ ፈልጉ ታገኛላችሁ፤ በር አንኳኩ
ይከፈትላችኋል። 10 ምክንያቱም የሚለምን
ሁሉ ይቀበላል፤ የሚፈልግም ያገኛል፤
በር ለሚያንኳኳም ይከፈትለታል።

11 “ከእናንተ መካከል አባት ሆኖ ሳለ ልጄፋ
ዓጣ ቢለምነው እባብ የሚሰጠው ይኖራ
ልን? 12 ወይስ ዕንቀጥላል ቢለምነው ጊንጥ
ይሰጠዋልን? 13 እናንተ ክፉዎች ሆናችሁ
ሳላችሁ፤ ለልጆቻችሁ መልካም ስጦታን
መስጠት ካወቃችሁበት፤ የሰማዩ አባታ
ችሁ ታዲያ ለሚለምኑት መንፈስ ቅዱ
ስን እንዴት አብልጦ አይሰጡ!”

ጌታ ኢየሱስና ብዴል ዜቡል

11:14-15:17-22፤ 24-26 ተጻ ምሳ - ማቴ 12:22-24-29፤ 43-45
11:17-22 ተጻ ምሳ - ማር 3:23-37

14 አንድ ቀን ኢየሱስ ድዳ ኃኔን ያወጣ
ነበር፤ ኃኔንም ከወጣለት በኋላ ድዳው
ሰው ተናገረ፤ ሕዝቡም ተገረመ። 15 አንዳን
ዶቹ ግን፤ “በአጋንንት አለቃ፤ በብዴል
ዜቡል፤ አጋንንትን ያወጣል” አለ። 16 አን
ዳንዶቹ ደግሞ ሊፈታተኑት ከሰማይ ምል
ክት እንዲያሳዩቸው ከእርሱ ይፈልጉ ነበር።
17 ኢየሱስ ግን ሐሳባቸውን ዐውቆ እንዲህ
አላቸው፤ “እርስ በርሱ የሚከፋፈል መንግ
ሥት ሁሉ ይጠፋል፤ የሚለያይ ቤትም ይወ
ድቃል። 18 ሰይጣንም እርስ በርሱ ከተከፋ
ፈለ፤ መንግሥቱ እንዴት ይጸናል? አጋ
ንንትን በብዴል ዜቡል እንደማወጣ ትናግ
ራላችሁና። 19 እንግዲህ እኔ አጋንንትን የማ
ወጣው በብዴል ዜቡል ከሆነ፤ ልጆቻችሁ
በማን ያወጣቸው ይሆን? ስለዚህ እነርሱ
ፈራጆች ይሆኑባችኋል። 20 እኔ ግን አጋን
ንትን የማወጣው በእግዚአብሔር ጣት ከሆነ፤

11:23 ማቴ 12:30፤ ማር 9:40፤ ሉቃ 9:50
11:26 2ጵጥ 2:20
11:27 ሉቃ 23:29
11:28 ምሳ 8:32፤ ሉቃ 6:47፤ 8:21፤ ዮሐ 14:21፤ 10:1 4:12
11:29 ቀጠ 1:7፤ ማቴ 12:38፤ 16:4
11:31 1ኛ 10:1፤ 2ኛ 59:1
11:32 ዮና 3:5

የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ እንደ
መጣች ዕውቁ።

21 “ብርቱ ሰው በሚገባ ታጥቆ ቤቱን
ከጠቀቀ፤ ንብረቱ በሰላም ይቀመጣል።
22 ነገር ግን ይበልጥ ብርቱ የሆነ ሰው
መጥቶ ካጠቃውና ካሸነፈው ታምናበት
የነበረውን ትጥቁን ያስፈታዋል፤ ምርኮው
ንም ወስዶ ለሌሎች ያካፍላል።

23 “እኔ ጋር ያልሆነ ይቃወማል፤ ከእኔ
ጋር የማይሰበሰብም ይበትናል።

24 “ርኩስ ህመንፈስ ከሰው ሲወጣ ዕረ
ፍት ፍለጋ ውሃ በሌለበት ስፍራ ይንከራ
ተታል፤ ሳያገኝም ሲቀር፤ ወደ ወጣሁበት
ቤቱ እመለሳለሁ ይላል። 25 ሲመለስም ቤቱ
ተጠራርጉና ተሰተካከሎ ያገኘዋል። 26 ከዚ
ያም በኋላ ሄዶ ሌሎች ከእርሱ የከፋ
ሰባት አጋንንት ይዞ ይመጣል፤ ገብተ
ውበትም በዚያ ይኖራሉ፤ ለዚያ ሰው
ከመጀመሪያው ይልቅ የኋለኛው ሁኔታ
የከፋ ይሆንበታል።

27 ኢየሱስ ይህን እየተናገረ እያለ፤ ከሕዝቡ
መካከል አንዲት ሴት ድምፅዋን ከፍ አድ
ርጋ፤ “የተሸከመችህ ማሕፀንና የጠባሃ
ቸው ጡቶች ብፁዓን ናቸው” አላችው።

28 እርሱ ግን፤ “ብፁዓን የእግዚአብሔርን
ቃል ስምተው የሚታዘዙት ናቸው” አለ።

የዮናስ ምልክትነት

11:29-32 ተጻ ምሳ - ማቴ 12:39-42

29 ብዙ ሕዝብ እየተሰበሰበ በሄደ ጊዜ
ኢየሱስ እንዲህ ይል ጀመር፤ “ይህ ትው
ልድ ክፉ ነው፤ ታምራዊ ምልክት ይፈ
ልጋል፤ ነገር ግን ከዮናስ ምልክት በስ
ተቀር ሌላ አይሰጠውም። 30 ምክንያቱም
ዮናስ ለነነዌ ሰዎች ምልክት እንደ ሆናቸው
የሰው ልጅም ለዚህ ትውልድ ምልክት
ይሆናል። 31 የደቡብ ንግሥት በፍርድ ጊዜ
ከዚህ ትውልድ ጋር ተነሥታ ትፈርድባ
ቸዋለች፤ እርሷ የሰሎሞን ጥበብ ለመስ
ማት ከምድር ዳርቻ መጥታለችና፤ እነሆ፤
ከሰ ሎምን የሚበልጥ እዚህ አለ። 32 የነነዌ
ሰዎችም በፍርድ ጊዜ ከዚህ ትውልድ
ጋር ተነሥተው ይፈርዱበታል፤ እነርሱ
የዮናስ ስን ስብከት ስምተው ንስሐ
ገብተዋልና፤ እነሆ፤ ከዮናስ የሚበልጥ እዚ
ህ አለ።

24 አንዳንድ ቅጂዎች በእኛ ላይ ገጠአት የሠሩትን ይላሉ።
25 አንዳንድ ቅጂዎች ከከፋው ግን አድነን ይላሉ።
26 ወይም ስለ ስጦ ለመናወጥ
27 አንዳንድ ቅጂዎች ዳቦ ቢለምነው ድንጋይ የሚሰጠው አለን?
28 ምልክት አላቸው።
29 15 ግሪኩ ብጌቤል ወይም ብጌል ይላል፤ እንዲሁም
30 18:19 ይመ
31 24 ወይም ከፋ

የሰውነት መብራት

11:34:35 ተጓ ምብ - ማቴ 6:22:23

33።መብራት አብርቶ በስውር ቦታ ወይም ከእንቅብ በታች የሚያስቀምጥ ማንም የለም፤ ይልቁን የሚገቡ ሰዎች ብርሃኑን እንዲያዩ በመቅረዝ ላይ ያስቀምጠዋል። 34የሰውነት ብርሃን ዐይንህ ናት፤ ዐይንህ ጤናማ ስትሆን መላ ሰውነትህ ብሩህ ይሆናል፤ ዐይንህ ታማሚ ከሆነች ግን መላ ሰውነትህ የጨለመ ይሆናል። 35ስለዚህ በውስጥህ ያለው ብርሃን ጨለማ እንዳይሆን ተጠንቀቅ። 36እንግዲህ ሰውነትህ ሁሉ ብሩህ ከሆነና የጨለመ የሰውነት ክፍል ከሌለ በት፤ የሰውነትህ ሁለንተና መብራት በወገገታው ያበራልህ ያህል ይደምቃል።

ስድስት ዐይነት ወዮታ

37ኢየሱስ ንግግሩን እንደ ጨረሰ፣ አንድ ፈሪሳዊ ከእርሱ ጋር ምግብ እንዲበላ ጋብ ዘው፤ እርሱም አብሮት ገብቶ በማእድ ተቀመጠ። 38ፈሪሳዊውም ኢየሱስ ከምግብ በፊት እጁን እንዳልታጠበ ባዩ ጊዜ ተደነቀ።

39ጌታም እንዲህ አለው፤ “አሁን እናንተ ፈሪሳውያን የጽዋውንና የወጭቱን ውጫዊ ክፍል ታጸዳላችሁ፤ ውስጣችሁ ግን በስስትና በክፋት የተጠላ ነው። 40እናንተ ሞኞች፤ የውጫውን የፈጠረ የውስጡንም አልፈጠረም? 41ነገር ግን በውስጥ ያለውን ምጽዋት አድርጋችሁ ስጡ፤ በዚህ ጊዜ ሁሉም ንጹሕ ይሆንላችኋል።

42እናንተ ፈሪሳውያን ግን ወዮላችሁ፤ ከአዝሙድና ከጤና አዳም እንዲሁም ከአትክልት ሁሉ ዐሥራት ታወጣላችሁ፤ ሆኖም ፍትሕንና እግዚአብሔርን መውደድ ቸልትላላችሁ፤ ነገር ግን ያንን ሳትተዉ ይኸኛውን ማድረግ በተገባችሁ ነበር።

43እናንተ ፈሪሳውያን ወዮላችሁ በምኵራብ የክብር መቀመጫ፤ በገበያ መካከልም እጅ መካካትን ትወዳላችሁ።

44ሰዎች ሳያውቁ በላዩ የሚሄዱበትን የተሰወረ መቃብር ስለም ትመስሉ፣ ወዮላችሁ።።

45ከሕግ ዐዋቂዎች አንዱ መልሶ “መምህር ሆይ፤ እንዲህ ስትናገር እኮ እኛንም መስደብህ ነው” ሲል መለሰለት።

46ኢየሱስም እንዲህ አለ፤ “እናንተ ሕግ ዐዋቂዎችም ደግሞ ወዮላችሁ፤ ሰዎች ሊሸከሙ የማይችሉትን ከባድ ሸክም ታሸክማ ላችሁ፤ እናንተ ራሳችሁ ግን በጣታችሁ እንኳ አትነገሱም።

47አባቶቻችሁ የገደሏቸውን የነቢያትን መቃብር ስለም ታበጃጃ፣ ወዮላችሁ።

48እንግዲህ የአባቶቻችሁን ሥራ የም ታጸኑ ምስክሮች ናችሁ፤ እነርሱ ነቢያትን

11:33 ማቴ5:15
11:37 ሉቃ7:36፤ 14:1
11:38 ማገ7:3:4
11:39 ማቴ23:25፤ 26:ግር7:20-23፤ ሉቃ7:13
11:40 ሉቃ12:20፤ 1ቆጥ15:36
11:41 ሉቃ12:33፤ሉቃ10:15
11:42 ዘጻ6:5፤ ማክ6:8፤ማቴ23:23፤ ሉቃ18:12
11:43 ማቴ23:6፤ ሉቃ14:7፤20:46
11:44 ማቴ23:27
11:45 ማቴ22:35
11:46 ማቴ23:4

ገደሉ፣ እና ንተም መቃብራቸውን ታበጃጃላችሁ። 49ስለ ዚህም የእግዚአብሔር ጥበብ እንዲህ አለች፤ ‘ነቢያትንና ሐዋርያትን እልክላቸዋለሁ፤ እነ ርሱ አንዳንዶቹን ይገድላሉ፤ ሌሎችንም ያሳድዳሉ።’ 50ስለዚህ ይህ ትውልድ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ስለፈሰሰው፣ ስለ ነቢያት ሁሉ ደም ተጠያቂ ነው፤ 51ከአቤል ደም ጀምሮ፣ በመሠዊያውና በቤተ መቅደሱ መካከል እስከ ፈሰሰው እስከ ዛሬ ድረስ ይፈለግበታል፤ አዎን፣ እላችኋለሁ፤ ይህ ትውልድ ለዚህ ተጠያቂ ነው።

52እናንተ ሕግ ዐዋቂዎች ወዮላችሁ፤ የዕውቀትን መክፈቻ ነጥቃችሁ ወስዳችኋልና፤ እናንተ ራሳችሁ አልገባችሁበትም፤ የሚገቡትንም ከልክላችኋል።።

53ኢየሱስ ከዚያ ከወጣ በኋላ፣ ጸሐፍትና ፈሪሳውያን ክፍኛ ይቃወሙትና በጥያቄም ያዋክቡት ጀመር፤ 54ከአፉ በሚወጣው ቃል ሊያጠምዱት ያደቡ ነበር።

የማስጠንቀቂያና የማበረታቻ ቃላት

12:2-9 ተጓ ምብ-ማቴ 10:26-33

12 በዚያን ጊዜ፣ በብዙ ሺህ የሚቆጠር ሕዝብ እርስ በርስ እስኪረጋገጥ ድረስ ተሰብስቦ ሳል፣ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ይል ጀመር፤ “ከፈሪሳውያን እርሾ ተጠንቀቁ፤ ይህም ግብዝነት ነው። 2የማይገለጥ የተሸፈነ፣ የማይታወቅ የተሰወረ ምንም የለም። 3ስለዚህ በጨለማ ያወራችሁት ሁሉ በብርሃን ይሰማል፤ በእልፍኝም ውስጥ በጆሮ ያንሾካሾካችሁት በሰገነት በይፋ ይነገራል።

4ውዳጆቼ ሆይ፤ እላችኋለሁ ሥጋን የሚገድሉትን፣ ከዚያ ወዲያ ግን ምንም ማድረግ የማይችሉትን አትፍሩ። 5ነገር ግን መፍራት የሚገባችሁን አሳያችኋለሁ፤ ከገደለ በኋላ ወደ ገዛም ለመጣል ሥልጣን ያለውን እርሱን ፍሩት፤ አምን፤ እርሱን ፍሩት እላችኋለሁ። 6አምስት ድንቢጦች በዐሥር ሳንቲምጽ ይሸጡ የለምን? ይሁን እንጂ ከእነርሱ አንዱ እንኳ በእግዚአብሔር ዘንድ አትዘነጋም። 7የእናንተ የራሳችሁ

ጠገኖር ሁሉ እንኳ የተቆጠረ ነው፤ እንግዲህ አትፍሩ፤ ከብዙ ድንቢጦች የበለጠ ዋጋ አላችሁ።

8እላችኋለሁ፤ በሰው ፊት ለሚመስክርልኝ ሁሉ የሰው ልጅ ደግሞ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ይመስክርለታል። 9በሰው ፊት የሚክደኝም በእግዚአብሔር መላእክት

11:48 ማቴ23:29-32፤ሉቃ7:51-53
11:49 ማቴ23:24፤1ቆጥ1:24፤30፤ቆላ2:3
11:52 ማቴ23:13፤11:54 ማቴ12:10
12:1 ማቴ16:6፤ 11:12
12:2 ማገ4:22
12:4 ዮሐ15:14:15
12:5 ስብ10:31
12:7 ማቴ10:30፤ 12:12
12:8 ሉቃ15:10
12:10 ማቴ8:20፤ 12:31፤32፤ 1ቆላ5:16
12:11 ማቴ10:

541 ወይም ያላችሁን
56 ግሪኩ ሀላት ኢላሪያ ይላል

ፊት ይካዳል።¹⁰ በሰው ልጅ ላይ የማይታለል ቃል የሚሰነዘር ሁሉ ይሰረይለታል፤ መንፈስ ቅዱስን የሚሳደብ ግን አይሰረይለትም።

¹¹“ሰዎች ይዘው ወደ ምክትራብ፣ ወደ ጎዥ ምኞትና ወደ ባለ ሥልጣናት ባቀረቧችሁ ጊዜ፤ እንዴት ወይም ምን እንደምትመልሱ አትጨነቁ፤¹² በዚያ ሰዓት መንፈስ ቅዱስ መናገር የሚገባችሁን ያስተምራችኋልና።”

የሀብታሙ ሰው ሞኝነት

¹³ከሕዝቡም መካከል አንድ ሰው፣ “መገምገሚያ ሆይ፣ ወንድሜ ውርስ እንዲያከፍለኝ ንገረው” አለው።

¹⁴ኢየሱስም፣ “አንተ ሰው፣ በእናንተ ላይ ፈራጅ ወይም ጃ፣ ያደረገኝ ማንው?” አለው።

¹⁵ደግሞም፣ “የሰው ሕይወት በሀብቱ ብዛት የተመሠረተ ስላልሆነ፣ ተጠንቀቁ፣ ከሰግብግብነትም ሁሉ ራሳችሁንም ጠብቁ” አላቸው።

¹⁶ቀጥሎም እንዲህ ሲል ምሳሌ ነገራቸው፣ “ዕርሻው እጅግ ፍሬያማ የሆነች ለት አንድ ሀብታም ነበረ፤

¹⁷ይህም ሰው፣ ምርቴን የማከማችበት ስፍራ ስለሌለኝ ምን ላድርግ? ብሎ በልቡ አሰበ።

¹⁸“እንዲህም አለ፣ እንደዚህ አድርጋለሁ፤ ያሉኝን ጉተራዎች አፈርስና ሌሎች ሰፋ ያሉ ጉተራዎች እሠራለሁ፤ በዚያም ምርቴንና ንብረቴንም ሁሉ አከማቻለሁ፤¹⁹ ነፍሴንም፣ ነፍሴ ሆይ፣ ለብዙ ዘመን የሚበቃ ሰዎች ሀብት አከማቸውልክላለሁ፤ እንግዲህ ዕረፈ፣ ብዬ፣ ጠጪ፣ ደስም ይበልሽ” እላታለሁ።

²⁰እጢአብሔር ግን፣ አንተ ሞኝ፣ ነፍስህን በዚህች ሌሊት ከአንተ ሊውስዱ ይፈልጋል፤ እንግዲህ፣ ለራስህ ያከማቸው ለማን ይሆናል? አለው።

²¹“ስለዚህ ለራሱ ሀብት የሚያከማች፣ ዳሩ ግን እጢአብሔር ዘንድ ሀብታም ያልሆነ ሰው መጨረሻው ይኸው ነው።”

አትጨነቁ

12፡23-31 ተጓ ምብ - ማቴ 6፡25-33

²²በዚያም ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ፣ “ስለዚህ እሳችኋለሁ፤ ስለ ሕይወታችሁ ምን እንደምትበሉ፣ ወይም ስለ ሰውነታችሁ ምን እንደምትለብሱ አትጨነቁ፤²³ ሕይወት ከምግብ፣ ሰውነትም ከልብስ ይበልጣልና።²⁴ ቁራዎችን ተመልከቱ፤ አይዘፍሩም፣ አያጭዱም፤ ማከማቻ ወይም ጉተራ የላቸውም፤ እጢአብሔር ግን ይመጣቸዋል። እናንተማ ከወፎች እጅግ ትበልጡ የለምን? ²⁵ለመሆኑ ከእናንተ ተጨ

17፡19፡ሉቃ21፡12፡14
12፡12 ማቴ12፡17
ማቴ10፡20፡13፡11፡ሉቃ21፡15
12፡15
ኢዮ20፡20፡31፡24፡መዝ162፡10
12፡20 ኢዮ27፡8፡መዝ39፡6፡49፡10፡ኤር17፡11፡ሉቃ11፡40
12፡21 ቍ33
12፡24 ኢዮ38፡41፡መዝ147፡9

ንቆ በዕድሜው ላይ አንዲት ደቂቃ መጨመር የሚችል ማነው? ²⁶እንግዲህ ቀላሉን ነገር እንኳ ማድረግ የማትችሉ ከሆነ፣ ስለ ሌላው ነገር ለምን ትጨነቃላችሁ?

²⁷“እስቲ አበቦች እንዴት እንደሚያድጉ ተመልከቱ፤ አይለፉም፣ አይፈትሉም፤ ነገር ግን እሳችኋለሁ፤ ሰሎሞን እንኳ በዚያ ሁሉ ክብሩ ከእነርሱ እንደ አንዱ አልሰበም።²⁸ እንግዲህ እጢአብሔር ዛሬ ታይቶ ነገ ወደ እሳት የሚጣለውን የሚዳግር እንዲህ የሚያለብስ ከሆነ፣ እናንተ እምነት የጉደላችሁ፣ እናንተንም እንዴት አብልሞ አያለብሳችሁም? ²⁹ስለዚህ ምን እንደምትበሉና ምን እንደምትጠጡ በመሻት ልባ ችሁ አይጨነቁ፤ ³⁰ይህንም በዓለም ያለ

ሕዝብ ሁሉ ይፈልጋል፤ አባታችሁ እኮ ይህ ሁሉ እንደሚያስፈልጋችሁ ያውቃል።

³¹ይልቁንስ እጢአብሔርን መንግሥት ፈልጉ፤ ይህም ሁሉ በተጨማሪ ይሰጣችኋል።

³²“እናንተ አነስተኛ መንጋ የሆናችሁ መንግሥትን ሊሰጣችሁ የአባታችሁ መልካም ፈቃድ ነውና አትፍሩ፤ ³³ያላችሁን ሽጡና ለድኾች ስጡ፤ ልባ በማይሰርቅበት፣ ብል በማይበላበት፣ በማያረጅ ከረጢት የማያልቅ ንብረት በሰማይ አከማቹ፤ ³⁴ልባችሁ፣ ንብረታችሁ ባለበት ቦታ ይሆናልና።

ነቅቶ መጠበቅ

12፡35፡36 ተጓ ምብ - ማቴ 251-13፡ ማር 13፡33-37
12፡39፡40፡ 42-46 ተጓ ምብ - ማቴ 24፡ 43-51

³⁵“በአጭር ታጥቃችሁ ተዘጋጁ፤ መብራታችሁም የበራ ይሁን፤ ³⁶ጌታቸው ከሰርግ ግብግብ እስኪመለስ እንደሚጠበቁና መጥቶም በር ሲያገኝኳ ወዲያው ለመክፈት ዝግጁ የሆኑ ሰዎችም ምሰሉ።³⁷ ጌታቸው በሚመጣበት ጊዜ ነቅተው የሚያገኛቸው አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው፤ እውነት እሳችኋለሁ፤ ጌታቸውም በአጭር ይታጠቃል፤ በማእድ ያስቀምጣቸዋል፤ ቀርቦም ያስተናግዳቸዋል።³⁸ ከሌሊቱ በሁለተኛውም ሆነ በሦስተኛው ክፍል መጥቶ እንደዚያው ነቅተው ቢያገኛቸው፣ እነዚያ አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው።³⁹ ይህን ግን ዕውቁ፣ ልባ በምን ሰዓት እንደሚመጣ የቤቱ ባለቤት ቢያውቅ ኖሮ፣ ቤቱ ሲቈፈር ዝም ብሎ ባላየ ነበር።⁴⁰ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ፣ የሰው ልጅ ባላሰጣችሁት ሰዓት ይመጣል።”

⁴¹ጴጥሮስም፣ “ጌታ ሆይ፤ ይህን ምሳሌ የምትናገረው ለእኛ ብቻ ነው ወይስ ለሁሉም ጭምር ነው?” አለው።

²⁵ ወይም በተመተ ላይ አንድ ክገድ

12፡27 1ኅዝ10፡4-7
12፡28 ማቴ6፡30
12፡30 ማቴ6፡8፡ሉቃ6፡36
12፡31 ማቴ3፡2፡19፡29
12፡32 ማቴ14፡27፡ 25፡34
12፡33 ማቴ6፡20፡ሐሥ2፡45፡ያዕ5፡2
12፡34 ማቴ6፡21
12፡37 ማቴ20፡28፡24፡42፡46፡25፡13
12፡39 ማቴ6፡19፡1ተሰ5፡2፡2ኡጥ3፡10፡ራእ3፡3፡ 16፡15
12፡40 ማር13፡33፡ሉቃ21፡36

42 ጌታም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “እንግዲህ፣ ምግባቸውን በተገቢው ጊዜ እንዲሰጣቸው ጌታው በቤተ ሰዎቹ ላይ የሚሾመው ታማኝና ብልህ መጋቢ ማነው? 43 ጌታው ሲመለስ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው አገልጋይ እርሱ ብዕ-ዕ ነው። 44 እውነት እሳችኋለሁ፣ ባለው ንብረት ሁሉ ላይ ይሾመዋል። 45 ዳሩ ግን ያ አገልጋይ፣ ጌታዬ ቶሎ አይመጣም፤ ይዘገያል፤ ብሎ ቢያስብና ወንድና ሴት አገልጋዮችን ቢደበድብ፣ ደግሞም እንዳሻው መብላት፣ መጠጣትና መስከር ቢጀምር፣ 46 የዚያ አገልጋይ ጌታ ባላሰበው ቀንና ባልጠረጠረው ሰዓት ይመጣበታል፤ ስለዚህ ይቈራርጠዋል፤ ዕድል ፈንታውንም ከማያምኑ ጋር ያደርጋል። 47 “የጌታውን ፍላጎት እያወቀ የማይዘጋጅና ፈቃዱን የማያደርግ አገልጋይ እርሱ ክፉኛ ይገረፋል። 48 ገር ግን ይህን ሳያውቅ ቀርቶ መገረፍ የሚገባውን ያህል ያደረገ አገልጋይ በጥቂቱ ይገረፋል። ብዙ ከተሰጠው ሁሉ ብዙ ይፈለግበታል፤ ብዙ ዐደራም ከተቀበለም ብዙ ይጠቀስበታል።

ሰላም ሳይሆን መለያየት

12:51-53 ተን ምብ - ማቴ 10:34-36

49 “እኔ የመጣሁት በምድር ላይ እሳት ለመለኩስ ነው፤ አሁኑኑ ቢቀጣጠል ምንኛ ደስ ባለኝ! 50 ገር ግን የምጠመቀው ጥምቀት አለኝ፤ እስኪፈጸምም ድረስ እንዴት ተጨንቄአለሁ? 51 በምድር ላይ ሰላምን ለማምጣት የመጣሁ ይመስላችኋል? አይደለም፤ እሳችኋለሁ፤ እኔ የመጣሁት ለመለያየት ነው። 52 ከአሁን ጀምሮ እርስ በርስ የተለያዩ በአንድ ቤተ ሰብ ውስጥ አምስት ሰዎች ይኖራሉ፤ ሁለቱ በሦስቱ ላይ፣ ሦስቱም በሁለቱ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ፤ 53 አባት በወንድ ልጁ ላይ፣ ወንድ ልጅም በአባቱ ላይ፣ እናት በሴት ልጇ ላይ፣ ሴት ልጅም በእናቷ ላይ፣ አማት በምራቷ ላይ፣ ምራቷም በአማቷ ላይ ተነሥተው ይለያያሉ።”

ዘመናትን መመርመር

54 ደግሞም ለሕዝቡ እንዲህ አለ፤ “ደመና በምዕራብ በኩል ሲወጣ ስታዩ ወዲያው፣ ዝናብ ሊመጣ ነው ትላላችሁ፤ እንደዚያም ይሆናል፤ 55 የደቡብ ነፋስም ከደቡብ በኩል ሲነፍስ፣ ቀኑ ሞቃት ይሆናል ትላላችሁ፤ እንደዚያም ይሆናል። 56 እናንተ ግብዝቶች፣ የምድሩንና የሰማዩን መልክ የመመርመር ታውቁበታላችሁ፤ ታዲያ ይህን የአሁኑን ዘመን መመርመር እንዴት ተሳናችሁ?

57 “ታዲያ ራሳችሁ ትክክለኛ የሆነውን

12:42 ሉቃ7:13
12:46 ቀ40
12:47 ዘፀ25:2
12:48 ዘፌ5:17፣ ዘጥ15:27-30
12:50 ማር10:38፣ ዮሐ19:30
12:53 ማገ7:6፣ ማቴ10:21
12:54 ማቴ16:3

ነገር ለምን አትፈርዱም? 58 ከባላጋራህ ጋር ወደ ዳኛ ፊት ለመቅረብ ስትሄድ፣ ገና በመንገድ ላይ ሳለህ ለመታረቅ ጥረት አድርግ፤ አለበ ለዚያ ጉትቶ ወደ ዳኛው ይወስድሃል፤ ዳኛ ውም ለመኮንኑ አሳልፎ ይሰጥሃል፤ መኮንኑ ነም ወደ ወህኒ ይጥልሃል፤ 59 እልሃለሁ፣ የመ ጨረሻዋን ሳንተም፤ እስክትከፍል ድረስ ከዚያ አትወጣም።

የንስሐ ጥሪ

13 በዚህ ጊዜ መጥተው፣ ጳሊጦስ ደግሞ ቸውን ከመሥዋዕታቸው ጋር ስለደባለቀው ስለ ገሊላ ሰዎች ያወናለት ሰዎች በዚያ ነበሩ። 2 እርሱም እንዲህ መለሰላቸው፤ “ታዲያ እነዚህ የገሊላ ሰዎች ይህ ሥቃይ የደረሰባቸው ከሌሎቹ የገሊላ ሰዎች ሁለታልቅ ጎጠአተኞች ስለ ነበሩ ይመስላችኋል? 3 አይደለም እሳችኋለሁ፤ ንስሐ ካልገባችሁ ሁላችሁ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ። 4 ወይም ደግሞ በስሊሆም ግንብ ተንደባቸው የሞቱት ዐሥራ ስምንት ሰዎች በኢየሩሳሌም ከሚኖሩት ሰዎች ሁሉ ይልቅ በደለኞች ስለ ነበሩ ይመስላችኋል? 5 አይደለም፤ እሳችኋለሁ፤ ንስሐ ካልገባችሁ ሁላችሁ እንደዚሁ ትጠፋላችሁ።”

6 ደግሞም እንዲህ ሲል ይህን ምሳሌ ተናገረ፤ “አንድ ሰው በወይኑ ዕርሻ ቦታ የተተከለኝ አንዲት የበለሰ ተክል ነበረችው፤ እርሱም ፍሬ ሊፈልግባት መጥቶ ምንም አላገኘም። ገዩይን አትክልት ሠራተኛውንም፣ “እኚህ፣ ፍሬ ለማግኘት ልፈልግባት ሦስት ዓመት ወደዚህ በለስ መጣኛ ምንም አላገኘሁም፤ ስለዚህ ቍረጣት፣ ለምን ዐፈሩን በከንቱ ታግጥጣለች?” አለው።

8 “እርሱ ግን እንዲህ ሲል መለሰለት፤ ጌታ ሆይ፤ ዙሪያዋን እስክኩተኩት ላትና ፍግ እስከማደርግላት ድረስ ለዘንድሮ ብቻ ተዋት፤ 9 ለከርሞ ካፈራች መልካም ነው፤ አለበለዚያ ትቈርጣታለህ።”

አንዲት ጉጣ ሴት በሰንበት ቀን ተፈወሰች

10 ኢየሱስ በሰንበት ቀን በአንድ ምክራብ ያስተምር ነበር። 11 በዚያም የድካም መንፈስ ዕሥራ ስምንት ዓመት ሙሉ አካለ ስንኩል ያደረጋት አንዲት ሴት ነበረች፤ እርሷም ከመጥባባ የተነሣ ፈጽሞ ቀና ማለት አትችልም ነበር። 12 ኢየሱስም ባያት ጊዜ ጠራትና፣ “አንቺ ሴት፣ ከሕመምሽ ነጻ ወጥተሻል” አላት፤ 13 እጁንም በላይዋ ጫነ፤ እርሷም ወዲያው ቀጥ ብላ ቆመች፤ እገዚአብሔርንም አመሰግነች።

14 የምክራቡ አለቃ ግን፣ ኢየሱስ በሰንበት

59 ግሪኩ ለጥፋጥ ይለል

ቀን ስለ ፈወሰ ተቈጥቶ ሕዝቡን፤ “ሥራ ሊሠራባቸው የሚገባ ስድስት ቀናት አሉ፤ ስለዚህ በእነዚያ ቀናት እየመጣችሁ ተፈወሱ እንጂ በሰንበት ቀን አይደለም” አላቸው።

15፤ ታም መልሶ እንዲህ አለው፡ “እናንተ ግብዥ፤ ከእናንተ መካከል አንድ ሰው በሬውን ወይም አህያውን በሰንበት ቀን ከማደራየው ፈትቶ ወጣ ሊያጠጣ ይወስደው የለምን? 16፤ ታዲያ፤ ይህች ሴት የአብርሃም ልጅ ሆና ሳለች ዐሥራ ስምንት ዓመት ሙሉ በሰይጣን ታስራ ስትኖር፤ ከዚህ እስራት በሰንበት ቀን መፈታት አይገባትምን?”

17፤ ይህን በተናገረ ጊዜ ተቃዋሚዎቹ ሁሉ ዐፈሩ፤ ሕዝቡ ሁሉ ግን እርሱ ባደረገው ድንቅ ሥራ ሁሉ ደስ አላቸው።

የሰናፍጭ ቅንጣትና የእርሾ ምሳሌ

13፡18-19 ተጓ ምብ - ማር 4፡30-32
13፡18-21 ተጓ ምብ - ማቴ 13፡31-33

18፤ ከዚያም ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ “የእግዚአብሔር መንግሥት ምን ትመሰላለች? ከም ንስ ጋር ላመሳሰለች? 19፤ አንድ ሰው ወስዶ በዕርሻው ውስጥ የከራትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመሰላለች፤ አድጋ ዛፍ ሆነች፤ የሰማይ ወፎችም በቅርንጫፎቿ ላይ ሰፈሩ።”

20፤ ደግሞም እንዲህ አለ፡ “የእግዚአብሔርን መንግሥት ከምን ጋር ላመሳሰለች? 21፤ አንዲት ሴት ወስዳ በሙሉ እስኪሰካ ድረስ በዛ ካለዕዳቁት ጋር የደባለቀችውን እርሾ ትመሰላለች።”

ጠባባ በር

22፤ ከዚያ በኋላ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እያመራ ሳለ፤ በሚያልፍባቸው ከተሞችና መንደሮች እያስተማረ ያልፍ ነበር። 23፤ አንድ ሰውም ቀርቦ፤ “ጌታ ሆይ፤ የሚደኑት ጥቂት ሰዎች ብቻ ናቸውን?” አለው።

እርሱም እንዲህ አላቸው፡ 24፤ “በጠባባ በር ለመግባት ተጣጣሩ፤ እሳችኋለሁ፤ ብዙ ሆኖች ለመግባት ይፈልጋሉ ነገር ግን አይሆንላቸውም፤ 25፤ የቤቱ ባለቤት ተነሥቶ በሩን ከቁለፈ በኋላ በውጭ ቆማችሁ፤ ጌታ ሆይ፤ ክፈትልን እያላችሁ በሩን ማንኳኳት ትጀምራላችሁ።

“እርሱ ግን፤ ማን እንደ ሆናችሁና ከየት እንደ መጣችሁ አላውቅም ብሎ ይመልስ ላችኋል።

26፤ “እናንተም፤ ከአንተ ጋር አብረን በልተናል፤ ጠጥተናል፤ በአደባባይችንም አስተምረሃል ትላላችሁ።

27፤ “እርሱም፤ እሳችኋለሁ። ማን

13፡16 ማቴ 4፡10፤ ሉቃ 3፡8
13፡17 ሉቃ 6፡5
13፡18 ማቴ 3፡2፤ 13፡24
13፡19 ማቴ 13፡32፤ ሉቃ 17፡6
13፡21 1ቆሮ 5፡6
13፡22 ሉቃ 9፡51
13፡24 ማቴ 7፡13
13፡25 ማቴ 7፡23፤ 25፡10-12

እንደሆናችሁ ሁና ከየት እንደመጣችሁ አላውቅም፤ እና ንት ዐመፀኞች ሁሉ ከእኔ ራቁ ይላል።

28፤ “አብርሃምን፤ ይስሐቅንና ያዕቆብን፤ ነቢያትንም ሁሉ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ስታዩ፤ እናንተ ግን ወደ ውጭ ተጥላችሁ ስትቀሩ በዚያን ጊዜ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ይሆናል። 29፤ ሰዎች ከምሥራቅ፤ ከምዕራብ፤ ከሰሜንና ከደቡብ መጥተው በእግዚአብሔር መንግሥት በማእድ ይቀመጣሉ። 30፤ እነሆ፤ ከኋለኞች መካከል ፊተኞች የሚሆኑ፤ ከፊተኞች መካከልም ኋለኞች የሚሆኑ አሉ።”

ኢየሱስ ስለ ኢየሩሳሌም ዐዘነ

13፡34፡35 ተጓ ምብ - ማቴ 23፡37-39
13፡34፡35 ማጣ - ሉቃ 19፡41

31፤ በዚያን ጊዜ ከፈረሳውያን አንዳንዶች መጥተው፤ “ሄሮድስ ሊገድልህ ስለሚፈልግ ተነሥተህ ከዚህ ሄድ” አሉት።

32፤ እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “ሄዳችሁ ለዚያ ቀበሮ፤ እነሆ፤ ዛሬና ነገ አጋንንትን አወጣለሁ፤ ሕመምተኞችን እፈውሳለሁ፤ በሦስተኛውም ቀን ከግቢ እደርሳለሁ ብሎአል በሉት። 33፤ ይሁን እንጂ ነቢይ ከኢየሩሳሌም ውጭ ይሞት ዘንድ አይገባምና ዛሬና ነገ፤ ከነገ ወዲያም ወደዚያው ጉዞዬን እቀጥላለሁ።

34፤ “ኢየሩሳሌም፤ ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ነቢያትን የምትገድዩ፤ ወደ አንቺ የተላኩትንም በድንጋይ የምትወግሪ! ዶሮ ጫጩቶቿን በክንፍቿ ሥር እንደምትሰበስብ፤ ልጆችሽን ለመሰብሰብ ስንት ጊዜ ፈለግሁ፤ እናንተ ግን እምቢ አላችሁ። 35፤ እነሆ፤ ቤታችሁ ወና ሆኖ ቀርቶአል። እሳችኋለሁ፤ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው እስክትሉ ድረስ ከእንግዲህ አታደኛም።”

ኢየሱስ በአንድ ፈሪሳዊ ቤት

14፡8-10 ማጣ - ምሳ 25፡6-7

14 አንድ ሰንበት ቀን፤ ኢየሱስ ምግብ ሲባላ ከፈረሳውያን አልቆች አንዱ ወደ ነገር ሰው ቤት በገባ ጊዜ፤ ሰዎች በዐይን ይከታተሉት ነበር። 2፤ በዚያም በአካል እብጠት የሚሠቃይ አንድ ሰው ከፊት ለፊቱ ነበር። 3፤ ኢየሱስም ሕግ ዐዋቂዎችንና ፈሪሳውያንን፤ “በሰንበት ቀን ሕመምተኞችን መፈወስ ተገቢ ነው ወይስ አይደለም?” ሲል ጠየቃቸው። 4፤ እነርሱ ግን ዝም አሉ። እርሱም ሰውየውን ይዞ ፈጠሰውና አሰናዎውን።

፳፯ ግሪኩ የስት መስፈሪያ (22 ሊትር የሚያህል) ይላል

5 ደግሞም፣ “ከእናንተ አንዱ፣ ልጁን ወይም በሬው በሰንበት ቀን ጉድጓድ ቢገባበት ፈጥኖ የማያወጣው ማን ነው?” አላቸው። ልክህም ለዚህ አንዳች መልስ ሊያገኙ አልቻሉም።

7 ኢየሱስ ተጋባዮቹ የክብር ስፍራ ሲመርጡ ተመልክቶ፣ እንዲህ ሲል ይህን ምሳሌ ለእነርሱ ነገራቸው፣⁸ “አንድ ሰው ሰርግ ቢጠራህ፣ በክብር ስፍራ አትቀመጥ፣ በክብር ከአንተ የሚበልጥ ሰው ተጠርቶ ከሆነ፣⁹ ሁለታችሁንም የጋበዘው መጥቶ፣ ስፍራውን ‘ለዚህ ሰው ልቀቅለት’ ይልሃል፤ አንተም እያፈርህ ወደ ዝቅተኛው ስፍራ ጎንጎራለህ።¹⁰ ነገር ግን በተጠራህ ጊዜ ዝቅተኛውን ስፍራ አይተህ ተቀመጥ፣ ጋባዥህም ሲመጣ፣ ወዳጄ ሆይ፣ ወደ ላይ ከፍ በል ይልሃል፤ አንተም በዚያን ጊዜ አብረውህ በማእድ በተቀመጡ ሰዎች ሁሉ ፊት ትከበራለህ።¹¹ ምክንያቱም ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ዝቅ ይላል፤ ራሱንም ዝቅ ዝቅ የሚያደርግ ሁሉ ከፍ ይላል።”

12 ኢየሱስም የጋበዘውን ሰው ደግሞ እንዲህ አለው፣ “የምሳ ወይም የእራት ግብዣ በምታደርግበት ጊዜ፣ በአጻፋው እንዳይጋብዙህና ብድራትን እንዳይመልሱላህ፣ ወዳጆችህን ወይም ወንድሞችህን ወይም ዘመዶችህን ወይም ከበርቱ ጌራቤቶችህን አትጋብዙ።¹³ ነገር ግን ግብዣ ባዘጋጀህ ጊዜ ድኸችን፣ አካለ ስንኩሎችን፣ ሽባዎችንና ዐይነ ስወሮችን ጥራ፤¹⁴ ትባረካለህም። እነዚህ ብድር ሊመልሱላህ ስለማይችሉ፣ በጻድቃንም ትንሣኤ ብድራትህ ይመለስልሃል።”

የትልቅ ግብዣ ምሳሌነት

14:16-24 ማጠቃለያ ማገገሚያ 22:2-14

15 ከኢየሱስ ጋር በማእድ ከተቀመጡት መካከል አንዱ ይህን ሰምቶ “በእግዚአብሔር መንግሥት ቀርቦ ከማእድ የሚበላ ብዙዕ ነው” አለው።

16 ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “አንድ ሰው ትልቅ ግብዣ አዘጋጅቶ ብዙ ሰው ጠራ፤¹⁷ የግብዣውም ሰዓት በደረሰ ጊዜ የተጋ በዙትን እንግዶቹ፣ እነሆ፣ ሁሉም ነገር ተዘጋጅቶአልና ኑ ብሎ እንዲጠራ አገልጋዩን ላከባቸው።

18 ነገር ግን ሁሉም የየራሳቸውን ምክንያት ይፈጥሩ ጀመር፤ አንደኛው፣ ገና አሁን መሬት ስለ ገዛሁ ሃጂ ማየት አለብኝ፤ እባ ክህ፣ ይቅርታ አድርግልኝ አለው።

19 ሌላኛውም፣ ‘አምስት ጥማድ በሬዎች

14:11 ማቴ23:12
14:13 ቀ*21
14:14 ሐ*24:15
14:15 ኢ425:6፣ ማቴ3:2፣26:29፣ ሉቃ13:29፣ራእ19:9

ገዝቻለሁ፤ እነርሱን ልፈትናቸው ስለ ሆነ እባክህ ይቅርታ አድርግልኝ’ አለ።

20 ሌላው ደግሞ፣ ‘ገና ሙሽራ ስለሆንሁ ልመጣ አልችልም’ አለ።

21 “አገልጋዩም ተመልሶ መጥቶ ይህንኑ ለጌታው ነገረው። በዚህን ጊዜ የቤቱ ጌታ ተቈጥቶ አገልጋዩን፣ ‘ቶሎ ብለህ ወይ ከተማው አውራ ጉዳናዎችና መተላለፊያ መንገዶች ውጣ፣ ድኸችንና አካለ ስንኩሎችን፣ ዐይነ ስወሮችንና ዐንካሶችን ወደዚህ አስገባቸው’ አለው።

22 “አገልጋዩም፣ ‘ጌታዬ፣ ያዘዝኸው ሁሉ ተፈጽሟል፤ ገና አሁንም ቦታ አለ’ አለው።

23 “ጌታውም አገልጋዩን፣ ‘ወደ ጉዳናዎችና ወደ ገጠር መንገዶች ውጣ፣ ቤቴም እንዲሞላ ያገኘኸውን ሁሉ በግድ አምጥተህ አስገባ፤²⁴ እላችኋለሁና ከተጋበዙት ከእነዚያ ሰዎች መካከል አንድ ሰው እንኳ ግብዣዬን አይቀምስም አለው።”

ደቀ መዝሙር መሆን የሚያስከፍለው ዋጋ

25 ብዙ ሕዝብ አብሮት እየተጓዙ ሳለ፣ ኢየሱስ ዘወር ብሎ እንዲህ አላቸው፤²⁶ “ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ አባቱንና እናቱን ሚስቱንና ልጆቹን፣ ወንድሞቹንና እናቶቹን፣ የራሱንም ሕይወት እንኳ ሳይቀር ባይጠላ፣ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም፤²⁷ የራሱንም መስቀል ተሽክሞ የማይከተለኝ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም።

28 “ከእናንተ አንድ ሰው ሕንጻ ለመሥራት ቢፈልግ፣ መደምደም መቻል አለመቻሉን በመጀመሪያ ተቀምጦ ዋጋውን የማይተምን ማን ነው?²⁹ መሠረቱን ጥሎ መደምደም ቢያቅተው፣ ያዩት ሁሉ ይዘባበቱበታል፤³⁰ እንዲህም ይላሉ፤ ‘ይህ ሰው ማንጽ ጀምሮ ነበር፣ መደምደም ግን አቃ ተው።’

31 “ወይም አንድ ንጉሥ ከሌላው ንጉሥ ጋር ጦርነት ሊገጥም በሚነሣበት ጊዜ፣ ሃያ ሺህ ሰራዊት አስከትቶ የሚመጣበትን ንጉሥ፣ በዐሥር ሺህ ሰራዊት መመከት እንደሚችል ተቀምጦ የማይመክር ማን ነው?³² መቋቋም የማይችል ከሆነ፣ ሌላው ንጉሥ ገና ሩቅ ሳለ፣ መልእክተኞች ልኮ ዕርቅ ይጠይቃል።³³ እንደዚሁም፣ ከእናንተ ማንም ያለውን ሁሉ የማይተው፣ ደቀ መዝሙራ ሊሆን አይችልም።

34 “ጨው መልካም ነው፤ ጨው ጣዕሙን ካጣ ግን እንዴት ተመልሶ የጨውነት ጣዕም ሊኖረው ይችላል?

14:21 ቀ*13
14:24 ማቴ21:43፣ሐ*13:46
14:26 ማቴ10:37፣ዮሐ12:25
14:27 ማቴ10:38፣ሉቃ9:23
14:33 ፊል3:7-8
14:34 ማር9:50

²⁵ አንዳንድ ቅጂዎች ለሆሎ ይላሉ

35 ለመሬትም ሆነ ለማዳበሪያነት የማይጠቅም በመሆኑ ወደ ውጭ ይጣላል።
“ሰሚ ጆሮ ያለው ይስማ።”

የጠፋው በግ ምሳሌ

15:4-7 ተጓ ምብ - ማቴ 18:12-14

15 አንድ ቀን፣ ቀረጥ ሰብሳቢዎችና “ገጠአተኞች” ሁሉ ሊሰሙት በዙሪያው ተሰበሰቡ። ጌራሳውያንና ጸሐፊትም፣ “ይህ ሰው ገጠአተኞችን ይቀበላል፤ ከእነርሱም ጋር ይበላላል” እያሉ አገራመረረሙ።

3 ኢየሱስም እንዲህ ሲል ይህን ምሳሌ ነገራቸው፣ 4 ገእኔንተ መካከል አንዱ መቶ በጎች ቢኖሩትና ከእነርሱ አንዱ ቢጠፋ በት፣ ዘጠና ዘጠኙን በሜዳ ላይ ጥሎ የጠፋውን እስኪያገኝ ድረስ ሊፈልገው የማይሄድ ማን ነው? 5 ባገኘውም ጊዜ ደስ ብሎት በጫንቃው ተሸክሞ፣ 6 ወደ ቤቱ ይመለሳል፤ ወዳጆቹንና ጎረቤቶቹንም በአንድነት ጠርቶ፣ የጠፋውን በጌን አግኝቻለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ ይላቸዋል። ገእላችኋለሁ፤ እንደዚሁም ንስሐ ከማያስፈልጋቸው ከዘጠና ዘጠኝ ጽድቃን ይልቅ፣ ንስሐ በሚገባ በአንድ ገጠአተኛ በሰማይ ደስታ ይሆናል።

የጠፋው ሳንቲም ምሳሌ

8 “ወይም ዐሥር የብር ሳንቲሞች ያላት ሴት ከዐሥሩ አንዱ ቢጠፋባት፣ እስክታገኘው ድረስ መብራት አብርታ፣ ቤቷን ጠርጋ፣ አጥብቃ የማትፈልግ ሴት ማን ናት? 9 ባገኘችውም ጊዜ ወዳጆቿንና ጌራቤቶቿን፣ በአንድነት ጠርታ፣ የጠፋብኝን የብር ሳንቲም አግኝቻለሁና ከእኔ ጋር ደስ ይበላችሁ” ትላቸዋለች። 10 እላችኋለሁ፤ እንደዚሁም ንስሐ በሚገባ በአንድ ገጠአተኛ በእግዚአብሔር መላእክት ፊት ደስታ ይሆናል።

ጠፍቶ የተገኘው ልጅ ምሳሌነት

11 ደግሞም ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፣ “አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት። 12 ከእነርሱም ታናሹ ልጅ አባቱን፣ አባቱ ሆይ፣ ከሀብትህ ድርሻዬን ስጠኝ” አለው፤ አባት የውም ሀብቱን ለልጆቹ አካፈላቸው።

13 “በዙም ቀን ሳይቁይ፣ ታናሹ ልጅ ድርሻውን ሁሉ ጠቅልሎ ወደ ሩቅ አገር ሄደ፤ በዚያም በማጋግነት ንብረቱን አባ ከኑ። 14 እርሱም ያለውን ሁሉ ከጨረሰ በኋላ፣ በዚያ አገር ሁሉ ጽኑ ራብ ሆነ፤ ይቸገርም ጀመር። 15 ስለዚህ ከዚያ አገር ነዋሪዎች አንዱን ተጠጋ፣ ሰውየውም ዐማማ እንዲቀልብለት ወደ ዕርሻው ላከው። 16 ዐማማዎቹ

14:35 ማቴ5:13፣ ማቴ11:5
15:1 ሉቃ5:29
15:2 ማቴ9:11
15:3 ማቴ13:3
15:4 መዝ23፣ 119:176፣ኤር31:10፣ ሕዝ34:11-16፣ ሉቃ5:32፣19:10
15:6 ቀ፡9
15:7 ቀ፡10
15:9 ቀ፡6
15:10 ቀ፡7
15:11 ማቴ21:28
15:12 ቀ፡30፣ ዘጸ21:17
15:13 ቀ፡30፣ ሉቃ16:1
15:15 ዘሌ11:7
15:18 ዘሌ26:40፣ ማቴ3:2

15:20 ዘፍ45:14፣ 15:46፣29፣ሐሥ20:37
15:21 መዝ51:4
15:22 ዘፍ41:42፣ ዘክ3:4፣ራጌ6:11
15:24 ቀ፡32፣ኤፌ2:1፣5፣15፣14፣ ጠ፡5፣6
15:28 ዮፍ4:1
15:30 ቀ፡12፣13፣ ዐግ29:3
15:32 ቀ፡24፣ ማላ3:17

የሚመጡትን ዐሠር እንኳ ለመብላት ይመኝ ነበር፤ ነገር ግን ይህን እንኳ የሚሰጠው ሰው አልነበረም።

17 “ልብ በገዛ ጊዜ ግን እንዲህ አለ፣ ‘ስንቱ የአባቱ ሠራተኛ ምግብ ተርፎታል፤ እኔ ግን እዚህ በራብ ልሞት ተቃርቤአለሁ! 18 ተነሥኛቸው ወደ አባቱ ልረድና፣ እንዲህ ልብሰሙ፣ ‘አባቴ ሆይ፤ በሰማይና በአንተ ፊት በድያለሁ፤ 19 ከእንግዲህ ልጅህ ተብዬ ልጠራ አይገባኝም፤ ከተቀጠሩት አገልጋዮችህ እንደ አንዱ ቀ፡ጠረኝ።’ 20 ስለዚህም ተነሥቶ ወደ አባቱ ሄደ።

“ነገር ግን፣ እርሱ ገና ሩቅ ሳለ፣ አባተ አይቶት ራራለት፣ ወደ እርሱም እየሮጠ ሄዶ ዐቅፎ ሳመው።

21 “ልጅም፣ ‘አባቴ ሆይ፤ በሰማይና በአንተ ፊት በድያለሁ፤ ከእንግዲህ ልጅህ ተብዬ ልጠራ አይገባኝም’ አለው።”

22 “አባቴ ግን አገልጋዮቹን እንዲህ አላቸው፣ ‘ፈጥኛቸው ከሁሉ ምርጥ የሆነውን ልብስ አምጠና አልብሱት፤ ለጣቱ ቀለበት፣ ለእግሩም ጫማ አድርጉለት፤ 23 የሰባውንም ፍራዳ አምጠና ዕረዱ፤ እንብላ፣ እንደሰት፣ 24 ይህ ልጄ ሞቶ ነበር፤ አሁን ግን ሕያው ሆኖአል፤ ጠፍቶም ነበር፤ ተገኝቶአል።’” ከዚያም ይደሰቱ ጀመር።

25 “በዚህ ጊዜ ታላቁ ልጅ በዕርሻ ቦታ ነበረ፤ ከዚያም ተመልሶ ወደ ቤት በተቃረበ ጊዜ፣ የሙዚቃና የጭፈራ ድምፅ ሰማ፤ 26 እርሱም ከአገልጋዮቹ አንዱን ጠርቶ ነገሩ ምን እንደ ሆነ ጠየቀው። 27 አገልጋዮም፣ ‘ውን ድምፅ ማጥቶአል፤ በሰ ላም በጤና ስለ መጣም አባትህ የሰባውን ፍራዳ ዐርዶለታል’ አለው።

28 “ታላቅ ወንድሙም ተቁጣ፣ ወደ ቤትም መግባት አልፈለገም፤ አባቱም ወደ ውጭ ወጥቶ እንዲገባ ለመነው። 29 እርሱ ግን መልሶ አባቱን እንዲህ አለው፣ ‘እነሆ፣ ይህን ያህል ዘመን እንደ ባሪያ አገልግቼሃለሁ፤ ከትእዛዝም አንዱን እንኳ አላገኛልሁም፤ አንተ ግን ከባልንጀሮቹ ጋር እንድደሰት አንዲት የፍየል ግልገል እንኳ አልሰጠኝኝም፤ 30 ነገር ግን ይህ ልጅህ ንብረትህን ከጋለሞቶች ጋር አውድሞ ሲመጣ፣ የሰባውን ፍራዳ አረድህለት።”

31 “አባቱም እንዲህ አለው፣ ‘ልጄ ሆይ፤ አንተ ሁልጊዜ ከእኔ ጋር ነህ፤ የእኔ የሆነው ሁሉ የአንተ ነው፤ 32 ይህ ወንድምህ ግን ሞቶ ነበር፤ ሕያው ሆነ፤ ጠፍቶ ነበር ተገኘ፤

*21 እንጻጻፍ የጥንት ቅጂች ከተቀጠሩት አገልጋዮችህ እንኳ እንደ አንዱ ቁጥረው ተቀበለኝ የሚል አላቸው

ስለዚህ ደስ ሊለንና ፍሥሐ ልናደርግ ይገባናል።”

የብልጽ መጋቢ ምሳሌነት

16 ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አለ። “አንድ ሀብታም ሰው አንድ መጋቢ ነበረው፤ ይኸው መጋቢ የሀብታሙን ሰው ንብረት እንደሚያባክን ለዚህ ሀብታም ሰው ወሬ ደረሰው። ፊስሊህ አስጠራውና፣ ‘ይህ የምስማብህ ምንድን ነው? ከእንግዲህ አንተ መጋቢ ልትሆነኝ ስለማትችል፣ የምታስተዳድረውን ንብረት መቈጣጠሪያ ሒሳብ አስረክብኝ’ አለው።

3 “መጋቢውም በልቡ እንዲህ አለ። ‘ጌታዬ ከመጋቢነት ሊሸረኝ ነው፤ ለማረስ ጉልበት የለኝም፤ መለመን ደግሞ ዐፍራሊሁ፤ ስለዚህ ምን ላደርግ? ፋከመጋቢነት የተሻርሁ እንደ ሆነ ሰዎች በቤታቸው እንዲቀበሉኝ የማደርገውን ዐውቃለሁ።’

5 “ስለዚህ የጌታው ዕዳ ያለባቸውን ሰዎች እያንዳንዳቸውን ጠራ፤ የመጀመሪያውንም ሰው ‘የጌታዬ ዕዳ ምን ያህል አለብህ?’ አለው።

6 “እርሱም፣ ‘አንድ መቶ ማድታ ዘይት አለብኝ’ አለ።

“መጋቢውም፣ ‘የውል ወረቀትህን እንክ፣ ቶሎ ተቀምጠህ ‘አምሳ ማድታ’ ብለህ ጻፍ’ አለው።

7 “ከዚያም ሌላውን፣ ‘አንተስ ስንት አለብህ?’ አለው።

“እርሱም፣ ‘አምሳ ዳውላተ ስንዴ’ አለው።

“መጋቢውም፣ ‘የብድር ደብዳቤህን እንክ፣ ‘አርባ ዳውላ’ ብለህ ጻፍ’ አለው።

8 ጌታውም አጭብርባረውን መጋቢ በብልጽግቱ አደቀው፤ የዚህ ዓለም ልጆች ከመሰሉ ሎቻቸው ጋር በሚኖራቸው ግንኙነት ከብር ሃን ልጆች ይልቅ ብልጾች ናቸውና። ፊስሊህ እሳችኋለሁ፤ የዚህ ዓለም ገንዘብ ባለቀ ጊዜ በዘላለም ቤት ተቀባይነት እንዲኖራችሁ፤ በዚህ ገንዘብ ወዳጆችን ለራሳችሁ አፍሩብት።

10 “በትንሽ ነገር ታማኝ የሆነ በትልቁም ይታመናል፤ በትንሽ ነገር ያልታመነ በትልቁም አይታመንም። 11 እንግዲህ፤ በዚህ ዓለም ሀብት ካልታመናችሁ፤ እውነተኛውን ሀብት ማን ዐደራ ብሎ ይሰጣችኋል? 12 በሌላው ሰው ሀብት ካልታመናችሁ፤ የራሳችሁ የሆነውን ሀብት ማን ይሰጣችኋል?

13 “በአንድ ጊዜ ሁለት ጌቶችን ማገልገል የሚችል ማንም ባሪያ የለም፤ አንዱን ጠልቶ ሌላውን ይወዳል፤ ወይም አን

16:1 ሉቃ15:30:30
16:8 መዝ17:14:መዝ18:26፣ ዮሐ12:36፣ ኡፌ5:8፣ 1ተሰ5:5
16:9 ቍ11:13፣ ማቴ19:21፣ ሉቃ12:33
16:10 ማቴ25:21:23፣ ሉቃ19:17
16:11 ቍ9:13
16:13 ቍ9:11፣ ማቴ6:24

ዱን ይጠጋል፤ ሌላውን ይንቃል። የእግዚአብሔርም የገንዘብም ባሪያ መሆን አትችሉም።”

14 ገንዘብ የሚወዱ ፈሪሳውያን ይህን ሁሉ ሰምተው በኢየሱስ አፈዘቡት። 15 እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “እናንተ በሰዎች ፊት ራሳችሁን የምታጸድቁ ናችሁ፤ እግዚአብሔር ግን ልባችሁን ያውቃል፤ በሰዎች ዘንድ የከበረ፤ በእግዚአብሔር ፊት የረከሰ ነውና።

16 “አግና ነቢያት እስከ ዮሐንስ ድረስ ሲነገሩ ኖረዋል፤ ከዚያ በኋላ ግን የእግዚአብሔር መንግሥት የምሥራች ተሰብኩአል፤ ሰውም ሁሉ ወደዚያ ለመግባት ይሻማል። 17 ነገር ግን ከሕግ አንዲት ነጥብ ከምትወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል።

18 “ሚስቱን ፈቶ ሌላይቱን የሚያገባ ሁሉ ያመነዝራል፤ ከባላ የተፋታችውንም ሴት የሚያገባ ያመነዝራል።”

ሀብታሙ ሰውና አልዓዛር

19 ደግሞም ኢየሱስ እንዲህ አለ። “ሐም ራዊና ቀጭን በፍታ የለበሰ፣ በየቀኑም በተድላ ደስታ የሚኖር አንድ ሀብታም ሰው ነበረ። 20 በአንጻሩም፣ መላ ሰውነቱ በቀኑበል የተወረረ አንድ አልዓዛር የሚባል ድካ በዚህ ሀብታም ሰው ደጃፍ ይተኛ ነበር። 21 ከሀብታሙ ሰው ማእድ የወደቀውን ፍርፋሪ እንኳ ሊመገብ ይመኝ ነበር፤ ውሾችም ሳይቀሩ መጥተው ቀኑስ ሉን ይልሱ ነበር።

22 “ይህም ድካ ሞተ፤ መላእክትም ወደ አብርሃም ዕቅፍ ወሰዱት፤ ሀብታሙም ሰው ደግሞ ሞቶ ተቀበረ። 23 በሲኦልም እየተሠቃየ ሳለ ቀና ብሎ ከሩቅ አብርሃምን አዩ፤ አልዓዛርንም በዕቅፋ ይዞት አዩ። 24 እርሱም፣ ‘አብርሃም አባት ሆይ፤ ራራልኝ፤ በዚህ ነበልባል እየተሠቃየሁ ስለ ሆነ፤ አልዓዛር የጣቱን ጫፍ ውሃ ነክር ምሳሌን እንዲያቀዘቅዘልኝ እባክህ ሳክልኝ’ እያለ ጮኸ።

25 “አብርሃም ግን እንዲህ አለው፤ ‘ልጄ ሆይ፤ አንተ በምድራዊ ሕይወትህ ዘመን መልካም ነገሮችን እንደ ተቀበልህ፣ አልዓዛርም ደግሞ ክፉ ነገሮችን እንደ ተቀበለ አስታውስ፤ አሁን ግን እርሱ እዚህ ሲጽናና፣ አንተ በሥቃይ ላይ ትገኛለህ። 26 ከሁ-

ሉም በላይ ከዚህ ወደ እናንተ ለማለፍ የሚፈልጉ እንደማይችሉ፣ እዚያ ያሉትም

16:14 ሉቃ23:35፣1ጠ.ጥ3:3
16:15 ሉቃ10:29፣ራእ2:23
16:16 ማቴ4:23፣ 5:17፣11:12፣13
16:17 ማቴ5:18
16:18 ማቴ5:31፣ 32፣19:9፣ማር10:11
ሮሜ7:2፣3፣ 1ቆሮ7:10፣11
16:19 ሕዝ16:49
16:20 ሐሥ3:2
16:21 ማቴ15:27፣ ሉቃ15:16
16:24 ቍ30፣ ማቴ 5:22፣ ሉቃ3:8
16:25 መዝ17:14፣ሉቃ6:21፣ 24:25

16 ምናልባት 3 ሺህ ሊቶር ይሆናል
17 ምናልባት 35 ሺህ ሊቶር ይሆናል

ደግሞ ወደ እኛ እንዳይሻገሩ፣ በእኛና በእናንተ መካከል ትልቅ ገደል ተደርጎአል።”

27 “እርሱም እንዲህ አለ፣ ‘አባት ሆይ፤ እንግዲያውስ አልዓዘርን ወደ አባቴ ቤት እንድትሰደው እለምንገለሁ።’ 28 እምስት ወንድሞች ስላሉኝ፣ እነርሱም ወደዚህ የሥቃይ ስፍራ እንዳይመጡ ያስጠንቅቃቸው።”

29 “አብርሃም ግን፣ ሙሴና ነቢያት አሏቸው፤ እነርሱን ይስሙ። አለው።

30 “እርሱም፣ ‘አብርሃም አባት ሆይ፤ እን ደዚህ አይደለም፤ አንድ ሰው ከሙታን ተነሥቶ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ’ አለ።

31 አብርሃምም፣ ‘ሙሴንና ነቢያትን የማይሰሙ ከሆነ፣ አንድ ሰው ከሙታን ቢነሣ እንኳ አያ ምነም’ አለው።

ጎጠአት፣ እምነት፣ ጎላፊነት

17 ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው፣ “ሰዎችን የሚያሰናክል መምጣቱ አይቀርም፤ ነገር ግን ለመሰናክሉ መምጣት ምክንያት ለሚሆን ለዚያ ሰው ወዮለት። 2ይህ ሰው ከእነዚህ ከታናናሾች አንዱን ከሚያሰናክል፣ የወፍሬም ድንጋይ በወንገቱ ታስሮ ወደ ባሕር ቢጣል ይሻለው ነበር።” 3 ስለዚህ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።

“ወንድምህ በቢድል ገሥጸው፣ በጸጸት ይቅር በለው። 4 በቀን ሰባት ጊዜ በቢድል ህና ሰባት ጊዜ፣ ‘ተጸጽቻለሁ’ እያለ ወደ አንተ ቢመለስ ይቅር በለው።”

5 ሐዋርያትም ጌታን፣ “እምነታችንን ጨምርልን” አሉት።

6 ጌታም፣ “የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ቢኖራችሁ፣ ይህን ሾላ፣ ‘ተነቅለህ ባሕር ውስጥ ተተክል’ ብትሉት ይታዘዝላችኋል” አላቸው።

7 ደግሞም ኢየሱስ እንዲህ አለ፣ “ከእናንተ መካከል አንድ ሰው ዐራሽ ወይም በግ ጠባቂ የሆነ አገልጋይ ቢኖረው፣ ከዕርሻ የተመለሰውን አገልጋዩን፣ ‘የሎ ወደ ማእድ ቅረብ’ ይለዋልን? 8 ከዚህ ይልቅ፣ ‘እራቴን እንድባላ አዘጋጅልኝ፣ እኔ እስከበላና እስከጠጣ ድረስ ታጥቀህ አገልግለኝ፣ ከዚያ በኋላ አንተ ደግሞ ትበላለህ፣ ትጠጣለህ’ አይለውምን? 9 እንግዲህ ይህ ሰው፣ አገልጋዩ የታዘዘውን በመፈጸሙ መልሶ ያመሰግናል? 10 ስለዚህ እናንተም የታዘዘችሁትን ሁሉ ባደረጋችሁ ጊዜ፣ ‘ከቀጥር የማንገባ አገልጋዮች ነን፣ ልናደርገው የሚገባንን ተግባር ፈጽመናል በሉ።”

16:28 ሐሥ2:40፣ 20:23፣ 1ተሰ4:6
16:29 ሉቃ4:17፣ 24:27፣ 34 ዮሐ1:45፣ 5:45-47፣ ሐሥ15:21
16:30 ቀ፡24፣ ሥ፡3፣ 8
17:1 ማቴ5:29፣ ማቴ18:7
17:2 ማቴ5:29፣ ማጠር10:24፣ ሉቃ10:21
17:3 ማቴ18:15፣ ኤፌ4:32፣ ቁላ3:13
17:4 ማቴ18፣ 21:22
17:5 ማር6:30፣ ሉቃ7:13
17:6 ማቴ13:31፣ 17:20፣ 21:21፣ ማር9:23፣ ሉቃ13:19
17:8 ሉቃ12:37
17:10 1ቆሮ9:16

ከለምጽ የነጹ ዐሥር ሰዎች

11 ከዚህም በኋላ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ፣ በሰማርያና በገላላ ድንበር በኩል ዐለፈ። 12 ወደ አንድ መንደር እንደገባም ለምጽቶ የያዘቸው ዐሥር ሰዎች አገኙት፤ እነርሱም በርቀት ቆመው፣ 13 በታላቅ ድምፅ፣ “ኢየሱስ፤ ጌታ ሆይ፤ ራራልን!” አሉት።

14 እርሱም ባያቸው ጊዜ፣ “ሂዱና ራሳችሁን ለካህናት አሳዩ” አላቸው። እነርሱም ወደዚያው በመሄድ ላይ ሳሉ ነጹ።

15 ከእነርሱም አንዱ መፈወሱን ባዩ ጊዜ በታላቅ ድምፅ እጧቱን እያከበረ ተመለሰ፤ 16 በኢየሱስም እግር ላይ በፊቱ ተደፍቶ አመሰግኖ፣ ይህም ሰው ሳምራዊ ነበረ።

17 ኢየሱስም እንዲህ ሲል ጠየቀው፣ “የነጹት ዐሥር ሰዎች አልነበሩምን? ታዲያ፣ ዘጠኙ የት ደረሰ? 18 ከዚህ ከባድ ሰው በስተቀር ተመልሰው እጧቱን የሚያመሰግኑ የሉም ማለት ነውን?”። 19 ሰው የውንም፣ “ተነሥተህ ሂድ፣ እምነትህ አድኖሃል” አለው።

የእጧቱ ስጦታ መምጣት

17:26:27 ተን ምብ - ማቴ 24:37-39

20 ፈራሳውያን የእጧቱ ስጦታ መምጣት እንደምትመጣ ኢየሱስን በጠየቁት ጊዜ እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “የእጧቱ ስጦታ መምጣት በሚታዩ ምልክቶች አትመጣም፣ 21 ሰዎችም፣ ‘እዚህ ነው’ ወይም ‘እዚያ ነው’ ማለት አይችሉም፤ እነሆ፣ የእጧቱ ስጦታ መምጣት ግሥት በመካከላችሁ ናትና።”

22 ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አላቸው፣ “ከሰው ልጅ ቀኖች አንዱን ለማየት የምትመኙበት ጊዜ ይመጣል፤ ደግሞም አታዩትም። 23 ሰዎች፣ ‘እዚያ ነው’ ወይም ‘እዚህ ነው’ ይሏችኋል፤ ተከትላችኋቸውም አትሂዱ። 24 ምክንያቱም መብረቅ በርቆ ሰማዩን ከዳር እስከ ዳር እንደሚያበራ፣ የሰው ልጅም በሚመጣበት ቀን ልክ እንደዚህ ይሆናል። 25 ነገር ግን ይህ ከመሆኑ በፊት የሰው ልጅ ብዙ መሠቃየትና በዚህም ትውልድ መናቅ ይኖርበታል።

26 “በኖላ ዘመን እንደ ሆነው ሁሉ፣ በሰው ልጅ ዘመንም እንደዚህ ይሆናል። 27 ኖላ ወደ መርከብ እስከ ገባበት ቀን ድረስ ሰዎች ይበሉና ይጠጡ፣ ያገቡና ይጋቡ ነበር፤ የጥፋትም ውሃ መጥቶ ሁሉንም አጠፋቸው።

*12 የግሪኩ ቃል ከለምጽ ጋር ብቻ የተያያዘ ሳይሆን የተለየ የቁጽ በሽታዎችን ለመግለጽ ጥቅም ላይ ይውላል።
*21 ወይም በውስጣቸው

17:11 ሉቃ9:51፣ 52፣ ዮሐ4:34
17:12 ዘፈ.13:45፣ 46፣ ማቴ8:2
17:13 ሉቃ5:5
17:14 ዘፈ.14:2፣ ማቴ8:4
17:15 ማቴ9:8
17:16 ማቴ10:5
17:19 ማቴ9:22
17:20 ማቴ3:2
17:21 ቀ፡23
17:22 ማቴ8:20፣ ሉቃ5:35
17:23 ማቴ24፣ 23፣ ሉቃ21:8
17:24 ማቴ24:27
17:25 ማቴ16፣ 21፣ ማር13:30፣ ሉቃ 9:22፣ 18:32፣ 21:32
17:26 ዘፍ6:5-8፣ 7:6-24

28። በሎጥ ዘመንም እንዲሁ ነበር፤ ሰዎች ይበሉና ይጠጡ፤ ይዘጉና ይሸጡ፤ ተክል ይተክሉና ቤት ይሠሩ ነበር፤ 29ሎጥ ከሰዶም በወጣበት ዕለት ግን እሳትና ዲን ከሰማይ ዘንቦ በሙሉ አጠፋቸው።

30። የሰው ልጅ በሚገለጥበትም ቀን እንደ ደዘሁ ይሆናል። 31በዚያን ቀን በቤቱ ጣራ ላይ ያለ ማንም ሰው በቤቱ ወስጥ ያለውን ንብረት ለመውሰድ አይውረድ፤ እንዲሁም በዕርሻ ቦታ ያለ ሰው ወደ ኋላው አይመለስ። 32የሎጥን ሚስት አስታውሱ። 33ሕይወቱን ለማስገባት የሚፈልግ ሁሉ ያጣታል፤ ሕይወቱን አሳልፎ የሚሰጥ ግን ያቆይታል። 34እሳችኋለሁ፤ በዚያች ሌሊት ሁለት ሰዎች በአንድ ዐልጋ ይተኛሉ፤ አንዱ ይወስዳል፤ ሌላው ይቀራል። 35ሁለት ሴቶች አብረው ይፈጫሉ፤ አንዷ ትወስዳለች፤ ሌላዋ ትቀራለች። 36ሁለት ሰዎች በዕርሻ ቦታ አብረው ይሆናሉ፤ አንዱ ይወስዳል፤ ሌላው ይቀራል።”

37እነርሱም መልሰው፦ “ጌታ ሆይ፤ የሚወሰዱት ወይም ነው?” አሉት።

እርሱም፦ “ጥንብ ባለበት አሞሮች ይሰበሰባሉ” አላቸው።

ተግታ የለመነችው መበላት ምሳሌነት

18 ደቀ መዛሙርቱ ሳይታክቱ ሁል ጊዜ መጸለይ እንደሚገባቸው ለማሳየት ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤ 2እንዲሁም አላቸው፤ “በአንዲት ከተማ የሚኖር እግዚአብሔርን የማይፈራራ ሰውን የማያከብር አንድ ዳኛ ነበረ። 3በዚያችው ከተማ የምትኖር አንዳት መበላት ነበረች፤ እርሷ፤ ከባላጋራዬ ጋር ስላለብኝ ጉዳይ ፍረድልኝ፤ እያለች ወደ እርሱ ትመላለስ ነበር።

4። ዳኛውም ለተወሰነ ጊዜ አልተቀበላትም ነበር፤ በኋላ ግን በልቡ እንዲህ አለ። ‘ምንም እግዚአብሔርን ባልፈራ፤ ሰውንም ባላከብር፤ 5ይህች መበላት ስለምትጨቀጭቀኝ እፈርድላታለሁ፤ አለበለዚያ ዘወትር እየተመላለስኝ ታሰለችኛለች።’

6ጌታም እንዲህ አለ። “ዐመፀኛው ዳኛ ያለውን ስሙ። 7እግዚአብሔርስ ቀንና ሌሊት ወደ እርሱ ለሚጮኹ ምርጫዎች አይፈርድላቸውምን? ከመጠን በላይስ ችላ ይላቸዋልን? 8እሳችኋለሁ፤ ፈጥኖ ይፈርድላቸዋል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን?”

የፈሪሳዊውና የቀረጥ ሰብሳቢው ምሳሌነት

9። ራሳቸውን እንደ ጻድቃን በመቀሩጠር

17:28 ዘፍ19:1-28
17:30 ማቴ10:23:16:27:24:3:27:37:39:25:31:14።1።7:1ተሰ2:19:2ተሰ1:7:2:8:28:4።7:34:3
ሬሌ1:7
17:31 ማቴ24:17:18
17:32 ዘፍ19:26
17:33 ዮሐ12:25
17:35 ማቴ24:41
17:37 ማቴ24:28
18:1 ኢሳ40:31፤ ሉቃ11:5-8፤ ሐሥ1:14፤ ሮሜ1:10፤ 12:12፤ ኤፌ6:18፤ ቆላ4:2ተሰ5:17
18:3 ኢሳ1:17
18:5 ሉቃ11:8
18:6 ሉቃ7:13
18:7 ዘወ22:23፤ መዝ88:11፤ ሬሌ6:10

ለሚመኩና ሌሎቹን በንቀት ዐይን ለሚመለከቱ ሰዎች እንዲህ ሲል ይህን ምሳሌ ነገራቸው፤ 10። ሁለት ሰዎች ሊጸልዩ ወደ ቤተ መቅደስ ወጡ፤ አንዱ ፈሪሳዊ፤ ሌላው ቀረጥ ሰብሳቢ ነበሩ። 11። ፈሪሳዊውም ቆሞ ስለጥ ራሱ እንዲህ ይጸልዩ ነበር። “እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ እንደ ሌላው ሰው ሁሉ ቀማኛ፤ ዐመፀኛ፤ አመንገራ፤ ይልቁንም እንደዚህ ቀረጥ ሰብሳቢ ባለመሆኔ አመሰግንሃለሁ፤ 12ባላምንት ሁለት ጊዜ እጸማለሁ፤ ከማገኘውም ሁሉ ዐሥራት አወጣለሁ።”

13። ቀረጥ ሰብሳቢው ግን በርቀት ቆሞ፤ ወደ ሰማይ ቀና ብሎ ማየት እንኳ አልፈለገም፤ ነገር ግን ደረቱን እየደቃ፤ “እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔን ጎጠአተኛውን ማረኝ ይል ነበር።

14። እሳችኋለሁ፤ ከፈሪሳዊው ይልቅ ይኸኛው በእግዚአብሔር ዘንድ እንደ ጻድቅ ተቈጥሮ ወደ ቤቱ ተመለሰ፤ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ሁሉ ዝቅ ይላልና፤ ራሱን ዝቅ ዝቅ የሚያደርግ ግን ከፍ ይላል።”

ኢየሱስ ከሕፃናት ጋር

18:15-17 ተገ ምሳ - ማቴ 19:13-15፤ ማር 10:13-16

15ኢየሱስ እንዲዳስሳቸው ሰዎች ሕፃናትን ወደ እርሱ ያመጡ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱም ይህን ባዩ ጊዜ ገሠጹቸው። 16ኢየሱስ ግን ሕፃናቱን ወደ ራሱ ጠርቶ እንዲህ አለ። “ሕፃናት ወደ እኔ እንዲመጡ ፍቀዱላቸው፤ አትከልክሏቸው፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ሳሉት ናትና። 17እውነት እሳችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበል ሁሉ ከቶ አይገባባትም።”

ሀብታሙ የአይሁድ አለቃ

18:18-30 ተገ ምሳ - ማቴ-19:16-29፤ ማር 10:17-30

18ከአይሁድ አለቆች አንዱ፤ “ቸር መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት ለመውረስ ምን ላድርግ?” ሲል ጠየቀው።

19ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም፤ 20። አታመን ዝገር፤ አትግደል፤ አትሰረቅ፤ በሐሰት አትመስክር፤ አባትህንና እናትህን አክብር፤ የሚለውን ትእዛዝ ታውቃለህ።” 21ሰውየውም፤ “እነዚህንም ከልጅነቴ ጀምራ ጠብቄአለሁ” አለው።

22ኢየሱስም ይህን በሰማ ጊዜ፤ “እንግዲያውስ አንድ ነገር ይቀርሃል፤ ያለህን ሁሉ

135 አንጻሩ ሕጅ ቀ 36 የላቸውም 11 ወይም ለሌላ

ሸጠህ ለድኾች ስጥ፤ በሰማይ መዝገብ ይኖርሃል፤ ከዚያም መጥተህ ተከተለኝ” አለው።

23 ሰውየው ግን ይህን ሲሰማ፣ ብዙ ሀብት ስለ ነበረው በጣም ዐዘነ። 24 ኢየሱስም ሰውየውን ተመልክቶ እንዲህ አለ፤ “ብዙ ሀብት ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ነው? 25 ሀብታም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢሾ ልክ ይቀላል።”

26 ይህን የሰሙ ሰዎችም፣ “ታዲያ፣ ማን ሊድን ይችላል?” አሉ።

27 ኢየሱስም፣ “በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል” አለ።

28 ዲጥሮስም፣ “እነሆ፣ እኛ ያለንን ሁሉ ትተን ተከተለንሃል” አለው።

29 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ ለእግዚአብሔር መንግሥት ብሎ ቤቱን ወይም ሚስቱን ወይም ወንድሞቹን ወይም ወላጆቹን ወይም ልጆቹን የተወ፣ 30 በዚህ ዘመን ብዙ ዕጥፍ፣ በሚመጣው ዘመን የዘላለምን ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም።”

ኢየሱስ ስለ ሞቱ ዳግመኛ ተናገረ

18:31-33 ተገ ምብ - ማቴ 20:17-19፣ ማር 10:32-34

31 ኢየሱስም ዐሥራ ሁለቱን ደቀ መዛሙርት ለብቻ ወስዶ እንዲህ አላቸው፣ “እንግዲህ ወደ ኢየሩሳሌም ልንወጣ ነው፤ ነቢያት ስለ ሰው ልጅ የጻፉትም ሁሉ ይፈጸማል። 32 ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል፤ እነርሱም ያፈዙበታል፤ ያንገላቱታል፤ ይተፉበታል፤ ይገርፉታል፤ ከዚያም ይገድሉታል። 33 እርሱም በሦስተኛው ቀን ከሙታን ይነሣል።”

34 ደቀ መዛሙርቱ ግን ከዚህ ሁሉ የተረዱት አንድም ነገር አልነበረም፤ አባባ ሉም ተሰውሮባቸው ነበር፤ ስለ ምን እንደተናገረም አላወቁም።

የዐይን ስውሩ መፈወስ

18:35-43 ተገ ምብ - ማቴ 20:29-34፣ ማር 10:46-52

35 ኢየሱስ ወደ ኢየሪኮ በቀረበ ጊዜ፣ አንድ ዐይን ስውር መንገድ ዳር ተቀምጦ ይለምን ነበር። 36 ዐይን ስውሩም ሕዝቡ በዚያ ሲያልፍ ሰዎቶ ስለ ሁኔታው ጠየቃቸው። 37 እነርሱም፣ “የናዝሬቱ ኢየሱስ በዚህ እያለፈ ነው” ብለው ነገሩት።

38 እርሱም፣ “የዳዊት ልጅ፣ ኢየሱስ ሆይ፣ ማረኝ!” እያለ ጮኸ።

39 ከፊት የሚሄዱ ሰዎችም ዝም እንዲል

18:27 ማቴ19:26
18:28 ማቴ4:19
18:30 ማቴ12:32፣ 25:46
18:31 መዝ22፣ ኢሳ 53፣ ማቴ8:20፣ ሉቃ9:51
18:32 ማቴ16:21፣ ሉቃ23:1፣ሐሥ2:23
18:33 ማቴ16:21
18:34 ማር9:32
18:35 ሉቃ19:1
18:37 ሉቃ19:4
18:38 ቍ39፣ ማቴ9:27፣17:15፣ ሉቃ18:13
18:39 ቍ38

ገሠጹት፤ እርሱ ግን፣ “የዳዊት ልጅ ሆይ፤ ማረኝ!” እያለ አብዝቶ ጮኸ።

40 ኢየሱስም ቆም ብሎ ሰውየውን ወደ እርሱ እንዲያመጡት አዘዘ፤ ወደ እርሱም በቀረበ ጊዜ፣ 41 “ምን እንዳደርግልህ ትፈልጋለህ?” ብሎ ጠየቀው።

ዐይን ስውሩም፣ “ጌታ ሆይ፣ ማየት እፈልጋለሁ” አለው።

42 ኢየሱስም፣ “እይ፣ እምነትህ አድኖሃል” አለው። 43 ሰውየውም ወዲያውኑ ማየት ቻለ፤ እግዚአብሔርንም እያከበረ ኢየሱስን ተከተለው። ሕዝቡም ሁሉ ይህን ሲያዩ እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

ቀረጥ ስብሰባው ዘኬዎስ

19 ኢየሱስ ወደ ኢየሪኮ ገብቶ በዚያ አልፎ ይሄድ ነበር። 2 ስምዖን ዘኬዎስ የተባለ አንድ ሰው በዚያ ነበረ፤ ዋና ቀረጥ ስብሰባና ሀብታም ነበረ። 3 እርሱም ኢየሱስ የተባለው የትኛው እንደ ሆነ ሊያይ ይፈልግ ነበር፤ ቁመቱ አጭር ነበረና ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ሊያየው አልቻለም። 4 ኢየሱስ በዚያ መንገድ ያልፍ ስለ ነበርም፣ ወደ ፊት ሮጦ አንድ ሾላ ዛፍ ላይ ወጣ።

5 ኢየሱስም እዚያ ቦታ ሲደርስ፣ ቀና ብሎ፣ “ዘኬዎስ ሆይ፤ ዛሬ አንተ ቤት መዋል ይዝኛልና ፈጥነህ ውረድ” አለው።

6 እርሱም ፈጥኖ ወርዶ በደስታ ተቀበለው።

7 በዚያ የነበሩ ሰዎችም ይህንን አይተው፣ “ኅኅጠአተኛ ቤት ገብቶ ሊስተናገድ ነው።” በማለት ሁሉም ማገራረምረም ጀመሩ።

8 ዘኬዎስ ግን ቆመና ጌታን፣ “ጌታ ሆይ፤ እነሆ ካለኝ ሀብት ሁሉ ግማሹን ለድኾች እሰጣለሁ፤ ማንንም በሐሰት ቀምቼ ከሆነ፣ አራት ዕጥፍ አድርጌ እመልሳለሁ” አለው።

9 ኢየሱስም እንዲህ አለው፤ “ይህ ሰው ደግሞ የአብርሃም ልጅ ስለ ሆነ፣ ዛሬ መዳን ወደዚህ ቤት መጥቶአል፤

10 ምክንያቱም የሰው ልጅ የመጣው የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን ነው።”

የዐሥሩ ምናን ምሳሌ

19:12-27 ማጣ - ማቴ 25:14-30

11 ሕዝቡ ይህን እየሰሙ ሳሉ፣ በምሳሌ መናገሩን ቀጠለ፤ ምክንያቱም ወደ ኢየሩሳሌም በመቃረቡና ሰዎቹም የእግዚአብሔር መንግሥት የሚገለጥ ስለ መሰላቸው ነው።

12 ስለዚህም እንዲህ አለ፤ “አንድ መስፍን የንጉሥነትን ማዕረግ ተቀብሎ ለመመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ። 13 ከአገልጋዮቹም መካከል ዐሥሩን ጠርቶ ዐሥር ምናን ሰጣ

18:42 ማቴ9:22
18:43 ማቴ9:8፣ ሉቃ13:17
19:1 ሉቃ18:35
19:4 ነፃ10:27፣ 1ዜ5:27፣28፣ ኢሳ9:10፣ሉቃ18:37
19:7 ማቴ9:11
19:8 መ22:1፣ ዘሌ6:4፣5፣ ዘዮ5:7፣ 2ሳሙ12:6፣ ሕዝ33:14፣15፣ ሉቃ3:12፣13
19:9 ሉቃ3:8
19:10 ሕዝ34:12፣ 16፣ዮሐ3:17
19:11 ማቴ3:2፣ ሉቃ17:20፣ ሐሥ1:6
19:13 ማር13:34
19:17 ምሳ27፣

ቸውና “ተመልሼ እስክመጣ ድረስ በዚህ ገንዘብ ነግዱበት” አላቸው።

14“የአገሩ ሰዎች ግን ስለ ጠሉት፤ ‘ይህ ሰው በላያቸን እንዲነግሥ አንፈልግም’ ብለው ከኋላው መልእክተኞችን ላኩበት።

15“ይሁን እንጂ ይህ መስፍን ንጉሥ ሆኖ ወደ አገሩ ተመለሰ፤ እነዚያ አገልጋዮቹም እርሱ በሰጠው ገንዘብ ነግደው ምን ያህል እንዳተረፉ ለማወቅ አስጠራቸው።

16“የመጀመሪያው አገልጋይ ቀርቦ፣ ‘ጌታ ሆይ፤ የሰጠኸኝ ምናን ዐሥር ምናን ትርፍ አስገኝቶአል’ አለው።

17“ጌታውም፣ ‘አንተ ታማኝ አገልጋይ፣ መልካም አድርገሃል፤ በትንሽ ነገር ታማኝ ሆነህ ስለ ተገኘህ፤ በዐሥር ከተሞች ላይ ሥልጣን ተሰጥቶሃል’ አለው።

18“ሁለተኛውም ቀርቦ፣ ‘ጌታ ሆይ፤ የሰጠኸኝ ምናን አምስት ምናን ትርፍ አስገኝቶአል’ አለው።

19“ጌታውም፣ ‘አንተ ደግሞ በአምስት ከተሞች ላይ ሥልጣን ተሰጥቶሃል’ አለው።

20“ሌላውም አገልጋይ ቀርቦ እንዲህ አለው፣ ‘ጌታ ሆይ፤ በጨርቅ ጠቅልዬ ያቄ የሁት ምናንህ ይኸው፤ 21አንተ ያላስቀመጥኸውን የምትወስድ፣ ያልዘራኸውን የም ታጭድ ጨካኝ ሰው ስለ ሆንህ ፈራሁህ።’

22“ጌታውም እንዲህ አለው፣ ‘አንተ ክፉ አገልጋይ! በራስህ ቃል እፈርድብሃለሁ፤ ያላስቀመጥሁትን የምወስድ፣ ያልዘራሁትን የማጭድ፣ ጨካኝ ሰው መሆኔን ካወቅህ፤ 23መጥቼ ገንዘቤን ከነትርፉ እንድወስድ፣ ለምን ለሚሠሩበት ሰዎች አልሰጠህም?’

24“ጌታውም እዚያ የቆሙትን፣ ‘ምናንን ውሰዱበትና ዐሥር ምናን ላለው ስጡት’ አላቸው።

25“እነርሱም፣ ‘ጌታ ሆይ፤ እርሱ እኮ ዐሥር ምናን አለው’ አሉት።

26“እርሱም እንዲህ አለ፣ ‘እላችኋለሁፍ ላለው ሁሉ ይጨመርለታል፤ የሌለው ግን ያው ያለው እንኳ ይወስድበታል።’ 27ነገር ግን እኔ በላያቸው እንዳልነግሥ የፈለጉትን እነዚያን ጠላቶቼን ወደዚህ አምጡና በፊቴ ዕረጃቸው።”

ኢየሱስ ቢታላቅ ክብር ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱ

19:29-38 ተጓ ምብ - ማቴ 21:1-9፣ ማር 11:1-10
19:35-38 ተጓ ምብ - ዮሐ 12:12-15

28 ኢየሱስ ይህን ከተናገረ በኋላ፣ ወደ ኢየሩሳሌም ሊወጣ ቀድሞአቸው ይሄድ

18፣ ሉቃ6:10
19:21 ማቴ25:24
19:22 2ሳሙ1:16፣ኢዮ15:6፣ ማቴ25:26
19:26 ማቴ25:29
19:28 ማር10:32፣ሉቃ9:51
19:29 ማቴ21:1፣ 21:17
19:32 ሉቃ22:13

ነበር። 29 ደብረ ዘይት በተባለው ተራራ ወደሚገኙት፣ ወደ ቤተ ፋጊና ወደ ቢታንያ ከተሞች በቀረበ ጊዜ፣ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን እንዲህ ሲል ላካቸው፤ 30“በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፤ ወደዚያም ስትገቡ ማንም ገና ያለተቀመጠበት ውርንጫ ታስሮ ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ ወደዚህ አምጡት። 31ማንም፣ ‘ለምን ትፈቱታላችሁ?’ ብሎ ቢጠይቃችሁ፣ ‘ለጌታ ያስፈልገዋል’ በሉት።”

32የተላኩትም ሄደው ልክ እንደ ነገራቸው ሆኖ አገኙት። 33ባለቤቶቹም ውርንጫውን ሲፈቱ አይተው፣ “ውርንጫውን ለምን ትፈታላችሁ?” አላቸው።

34እነርሱም፣ “ለጌታ ያስፈልገዋል” አሉ።

35ከዚያም ውርንጫውን ወደ ኢየሱስ አመጡት፤ ልብሳቸውንም በላዩ ጣል አድርገው ኢየሱስን በውርንጫው ላይ አስቀመጡት። 36ሰዎችም እርሱ በሚሄድበት መንገድ ላይ ልብሳቸውን ያነጥፉ ነበር።

37በደብረ ዘይት ተራራ ቀጽልቀል ወደ ማወስደው መንገድ በተቀረበ ጊዜ፣ ቀጥራቸው እጅግ ብዙ የሆነ ደቀ መዛሙርት ስላዩት ታምራት ሁሉ ደስ እያላቸው ድምፃቸውን ከፍ በማድረግ እንዲህ እያሉ እግዚአብሔርን የመሰግኑ ጀመር፤

38“በጌታ ስም የሚመጣው ንጉሥ የተባረከ ነው!”

“በሰማይ ሰላም፣ በአርያምም ክብር ይሁን!”

39በሕዝቡ መካከል የነበሩ አንዳንድ ፈሪሳውያንም ኢየሱስን፣ “መምህር ሆይ፤ ደቀ መዛሙርትህን ገሥጸቸው እንጂ” አሉት።

40እርሱም፣ እላችኋለሁ፣ “እነርሱ ዝም ቢሉ፣ ድንጋዮች ይጮኻሉ” አላቸው።

41ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሲቃረብ ከተማዋን አይቶ አለቀሰላት፤ 42እንዲህም አለ፣ “ሰላምሽ የሚሆነውን ምነው አንቺ ዛሬ በተረዳሽ ኖር! አሁን ግን ከዐይንሽ ተሰውጥክል፤ 43ጠላቶችሽ ዙሪያሽን ቅጥር ሠርተው፣ ከየአቅጣጫውም ከበው አንቺን የሚያስጨንቁበት ጊዜ ይመጣልና፤ 44አንቺን በቅጥርሽ ውስጥ የሚኖሩትንም ልጆችሽን ከዕፈር ይደባልቃሉ፤ ድንጋይም በድንጋይ ላይ አይተውም፣ የመጡሽን ጊዜ አላወቅሽምና።”

ኢየሱስ በቤተ መቅደስ

19:45-46 ተጓ ምብ - ማቴ 21:12-16፣ ማር 11:15-18፣ ዮሐ 2:13-16

45ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ፣ ሻሎችን ከዚያ አስወጣ፤

19:36 2ነገ9:13
19:37 ማቴ21:1
19:38 መዛ118:26፣ ሉቃ2:14፣ 13:35
19:39 ማቴ 21:15:16
19:40 ዕን2:11
19:41 ኢሳ22:4፣ ሉቃ13:34፣35
19:43 ኢሳ29:3፣ ኤር6:6፣ ሕዝ 4:2፣ 26:8፣ ሉቃ21:20
19:44 መዛ137:9፣ ሉቃ21:6፣ 1ጴጥ2:12
19:46 ኢሳ56:7፣

46 ደግሞም “ ቤቴ የጸሎት ቤት ይሆናል’ ተብሎ ተጽፎአል፤ እናንተ ግን ‘የወን በዴዎች ዋሻ’ አደረጋችሁት” አላቸው።

47 በየቀኑም በቤተ መቅደስ ያስተምር ነበር፤ የካህናት አለቆች፣ ጸሐፍትና የሕዝብ መሪዎችም ሊገድሉት ይፈልጉ ነበር። 48 ነገር ግን ሕዝቡ ሁሉ ከእርሱ ጋር ተቈራኝተው ትምህርቱን ይከታተሉ ስለነበር፤ የሚያደርጉት ግራ ገባቸው።

የኢየሱስ ሥልጣን ለአይሁድ አጠያያቂ ሆነባቸው

20:1-8 ተጓ ምብ-ማቴ 21:23-27፣ማር 11:27-33

20 አንድ ቀን ኢየሱስ ሕዝቡን በቤተ መቅደስ ሲያስተምርና ወንጌልን ሲሰብክ የካህናት አለቆች፣ ጸሐፍትና ሽማግሌዎች ተሰብስበው ወደ እርሱ መጡ፤ 2 እነርሱም፣ “እነዚህን ነገሮች የምታደርገው በምን ሥልጣን እንደ ሆነ ንገረን፤ ሥልጣንስ የሰጠህ ለመሆኑ እርሱ ማን ነው?” ብለው ጠየቁት።

3 እርሱም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እኔም አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ፤ እስቲ መልሱልኝ፤ ፋየሎንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበር ወይስ ከሰው?”

5 እነርሱም እንዲህ ብለው እርስ በርስ ተመክሩ፤ “ ከሰማይ” ብንል፤ ‘ታዲያ፤ ለምን አለ መናችሁበትም?’ ይለናል፤ ‘ከሰው’ ብንል ሕዝቡ ሁሉ የሕንስ ነቢይ መሆኑን ስለሚያምኑ በድንጋይ ይወግሩናል።”

7 ስለዚህ፤ “ከየት እንደ ሆነ አናውቅም” ብለው መለሱለት።

8 ኢየሱስም፤ “እንግዲያውስ እኔም እነዚህን ነገሮች በምን ሥልጣን እንደማደርግ አልነግራችሁም” አላቸው።

የጭሰኞቹ ምሳሌ

20:9-19 ተጓ ምብ - ማቴ 21:33-46፣ ማር 12:1-12

9 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ እንዲህ ሲል ይህን ምሳሌ ለሕዝቡ ይነግራቸው ጀመር፤ “አንድ ሰው የወይን ተክል ተክለ፤ ለገበሬዎችም አከራየና ወደ ሌላ አገር ሄዶ ብዙ ጊዜ ቈደ። 10 በመከርም ወራት፣ ከወይኑ ፍሬ እንዲልኩለት አገልጋዩን ወደ እነዚህ ገበሬዎች ላከ፤ ገበሬዎቹ ግን አገልጋዩን ደብደቡው ባዶ እጁን ሰደዱት። 11 ቀጥሎም ሌላ አገልጋዩን ላከ፤ ገበሬዎቹም እርሱንም ደግሞ ደበደቡት፤ አዋርደውም ባዶ እጁን ሰደዱት። 12 አሁንም ቀጥሎ ሦስተኛ አገልጋዩን ላከ፤ ገበሬዎቹም እርሱንም ደግሞ አቀጥለው ወደ ውጭ ጣሉት። 13 የወይኑ ተክል ባለቤትም፣ ‘እንግዲህ

ኤር7:11
19:47 ማቴ12:14፣ 26:55፣ ማር11:18
20:1 ማቴ26:55፣ ሉቃ8:1
20:2 ዮሐ2:18፣ ሐሥ4:7፣ 7:27
20:4 ማር14
20:6 ማቴ11:9፣ ሉቃ7:29
20:9 ኢሳ5:1-7፣ ማቴ25:14
20:13 ማቴ3:17

ምን ላድርግ? እስቲ ደግሞ የምወደውን ልጄን እልካለሁ፤ ምናልባት እርሱን ያከብሩት ይሆናል’ አለ።

14 “ገበሬዎቹ ግን ልጁን ባዩት ጊዜ፣ ይህ እኮ ወራሹ ነው፤ ኑና እንግዲሉው፤ በዚህም ርስቱ የእኛ ይሆናል” እየተባባሉ ተመክከሩ፤ 15 ከወይኑም ተክል ቦታ ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት።

“እንግዲህ የወይኑ ተክል ባለቤት ምን ያደርጋቸዋል? 16 መጥቶ እነዚያን ገበሬዎች ያጠፋቸዋል፤ የወይኑንም ተክል ቦታ ለሌሎች ይሰጣል።”

ሕዝቡም ይህን በሰሙ ጊዜ፣ ‘እንዲህ ያለውንስ አያምጣው’ አሉ።

17 ኢየሱስም ወደ እነርሱ ተመልክቶ እንዲህ አላቸው፤

“ ‘ታዲያ ግንበኞች የናቁት ድንጋይ፣ እርሱ የማእዘን ራስህ ሆነ’ ተብሎ የተጻፈው ትርጉሙ ምንድን ነው?

18 በዚህ ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይቀጠቀጣል፤ ድንጋዩም በላዩ የሚወድቅ በት ሁሉ ይደቃል።”

19 ጸሐፍትና የካህናት አለቆችም ይህንን ምሳሌ የተናገረው በእነርሱ ላይ መሆኑን ስላወቁ፣ በዚያኑ ሰዓት ሊይዙት ፈልገው ነበር፤ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ።

ለቄጣር ግብር መክፈል

20:20-26 ተጓ ምብ - ማቴ 22:15-22፣ ማር 12:13-17

20 ኢየሱስን አሳልፈው ለገዥው ኅይልና ሥልጣን ለመስጠት፣ ከአፉ በሚወጣ ቃል ለማጥመድ ይከታተሉት ነበር፤ ስለዚህም ጻድቃን መስለው የሚቀርቡ ሰላዮችን ላኩበት። 21 ሰላዮቹም እንዲህ ሲሉ ጠየቁት፤ “መምህር ሆይ፤ አንተ ትክክለኛውን ነገር እንደምትናገርና እንደምታስተምር እንዲሁም የእግዚአብሔርን መንገድ በአውነት እንደምታስተምርና ለማንም እንደማታደላ እናውቃለን። 22 ለመሆኑ ለቄሳር ግብር መክፈል ይገባል ወይስ አይገባም?”

23 እርሱ ግን ተንኮላቸውን ዐውቆ እንዲህ አላቸው፤ 24 “እስቲ አንድ ዲናር አሳዩኝ፤ በላዩ ያለው የማን መልክና ጽሕፈት ነው?”

25 እነርሱም፣ “የቄሳር ነው” ብለው መለሱለት።

እርሱም፣ “እንግዲያውስ የቄሳርን ለቄሳር፣ የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር ስጡ” አላቸው።

26 ስለዚህ በተናገረው ቃል በሕዝቡ ፊት ሊያጠምዱት አልቻሉም፤ በመልሱም ተገርመው ዝም አሉ።

17 ወይም የግእዝን ድንጋይ

20:16 ሉቃ19:27
20:17 መዝ118:22፣ሐሥ 4:11
20:18 ኢሳ8:14፣15
20:19 ማር11:18፣ ሉቃ19:47
20:20 ማቴ12:10፣27:2
20:21 ዮሐ3:2
20:25 ሉቃ23:2፣ ሮሜ13:7
20:27 ሐሥ 4:1፣

ትንሣኤ ሙታንና ጋብቻ

20:27-40 ተጓ ምብ - ማቴ 22:23-33፣ ማር 12:18-27

27 ትንሣኤ ሙታን የለም ከሚሉት ሰዱ ቃውያን አንዳንዶቹ ወደ ኢየሱስ መጥተው ጥያቄ አቀረቡለት፤ 28 እንዲህም አሉት፤ “መምህር ሆይ፣ አንድ ሰው ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ቢሞት፣ ወንድሙ መበለቲቱን አግብቶ ልጆች በመውለድ ለወንድሙ ዘር እንዲተካ ሙሴ ጽፎልናል።” 29 ታዲያ፣ ሰባት ወንድማማቾች ጎበኛ፣ የመጀመሪያው ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ፤ 30 ሁለተኛውም እንደዚህ፤ 31 ሦስተኛው ደግሞ አገባት፤ ሰባቱም እንዲሁ እያሉ አግብተዋት ልጆች ሳይወልዱ ሞቱ። 32 በሙሴ ስም ሲትዮሞ ሞተች። 33 እንግዲህ ሰባቱም ስላገቧት፣ በትንሣኤ ጊዜ የማን ሚስት ትሆናለች?”

34 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ፣ ይጋባሉም፤ 35 የሚመጣውን ዓለምና የሙታንን ትንሣኤ ማግኘት የሚገባቸው ግን አያገቡም፤ አይጋቡም፤ 36 እንደ መላእክትም ስለሆኑ ከዚያ በኋላ አይሞቱም፤ የትንሣኤ ልጆች ስለ ሆኑም የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው።” 37 ሙሴ ስለ ቀጥቋጦ በተጻፈው ታሪክ ውስጥ ጌታ፣ የአብርሃም ክምላክ፣ የይስሐቅ ክምላክ፣ የያዕቆብ ክምላክ በማለቱ ሙታን እንደሚነሡ ያሳያል፤ 38 ሁሉም ለእርሱ ሕያዋን ስለ ሆኑ፣ እርሱ የሕያዋን ክምላክ እንጂ የሙታን አይደለም።”

39 አንዳንድ ጸሐፍትም፣ “መምህር ሆይ፣ መልካም ተናገርህ” አሉት። 40 ከዚህ በኋላ አንድ ሰው እንኳ ሊጠይቀው አልደፈረም።
ክርስቶስ የማን ልጅ ነው?

20:41-47 ተጓ ምብ - ማቴ 22:41-23:7፣ ማር 12:35-40

41 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው፤ “ሰዎች ክርስቶስን” እንዴት የዳዊት ልጅ ነው ይሉታል? 42 ምክንያቱም ራሱ ዳዊት በመዝሙራት መጽሐፉ እንዲህ ብሏል፤

“ጌታ ጌታዬን፣
“በቀኚ ተቀመጥ፤

43 እኔ ጠላቶችህን፣
ለእግዚአብሔር እስከሞላል ድረስ።”

44 እንግዲህ ዳዊት እርሱን፣ ‘ጌታ’ ብሎ ሲጠራው እንዴት ልጁ ይሆናል?”

45 ሕዝቡ ሁሉ እየሰሙትም ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው፤ 46 “ዘርፋፋ ቀሚስ ለብሰው መዞር ከሚወዱ፣ በገበያ ቦታ ሰላምታ ከሚሸፍ በምክራብ የከበሬታ መቀመጫ፣ በግብጥ ቦታም የክብር ስፍራ

23:8፣1 ቆሮ15:12
20:28 ዘጸ25:5
20:35 ማቴ12:32
20:36 ዮሐ1:12
20:37 ዘወ3:6
20:40 ማቴ12:34፣ 22:46
20:41 ማቴ1:1
20:43 መዝ110:1፣ ማቴ22:44
20:46 ሉቃ11:43

ከሚፈልጉ፣ ከጸሐፍት ተጠንቀቁ፤ 47 እነርሱም የመበለቶችን ቤት የሚያራቁቱ ናቸው፤ ለታይታ ብለውም ጸሎታቸውን ያሰረዝማሉ፤ እነዚህ የክፋ ፍርድ ይጠብቃቸዋል።”

መበለቷ የሰጠችው መባ

21:1-4 ተጓ ምብ-ማር 12:41-44

21 ኢየሱስ ቀና ብሎ ሲመለከት ሁቢታ ሞች በቤተ መቅደሱ መባ መስብሰቢያ ወገኑ መዘኛውን ሲጨምሩ አዩ። 2 ደግሞም አንዲት ድኻ መበለት ሁለት ትናንሽ የናስ ሳንቲሞች በዚያ ስትጨምር ተመለከተ፤ 3 እንዲህም አለ፤ “እውነት እላችኋለሁ፣ ከሁሉም ይልቅ ይህች ድኻ መበለት የበለጠ ሰጥታለች፤ 4 እነዚህ ሰዎች የሰጡት ከትርፋቸው ላይ ሲሆን፣ እርሷ ግን የሰጠችው በድኻ ዐቅሟ ያላትን መተዳደሪያ በሙሉ ነው።”

የዘመኑ መጨረሻ ምልክቶች

21:5-36 ተጓ ምብ - ማቴ 24፣ ማር13
21:12-17 ተጓ ምብ - ማቴ 10:17-22

5 ክደቀ መዛሙርት አንዳንዶች ቤተ መቅደሱ በውብ ድንጋዮችና በስእሎች ስጦታዎች እንዳማረ ሲነጋገሩ፣ ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ 6 “ይህ የምታዩት ሁሉ ሳይፈርስ ድንጋይ በድንጋይ ላይ እንደ ተክብ የማይቀርበት ጊዜ ይመጣል።”

7 እነርሱም፣ “መምህር ሆይ፣ እንግዲህ ይህ ሁሉ የሚሆነው መቼ ነው? ደግሞም ይህ እንደሚሆን ምልክቱ ምንድን ነው?” ብለው ጠየቁት።

8 እነርሱም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እንዳትሰቱ ተጠንቀቁ፣ ብዙዎች፣ ‘እኔ እርሱ ነኝ’ በማለት፣ ደግሞም፣ ‘ጊዜው ቀርቦ አል’ እያሉ በስሜ ይመጣሉና፣ እናንተ ግን እነርሱን አትከተሏቸው። 9 ስለ ጦርነትና ስለ ሕዝብ ዐመፅ ስትሰሙ አትደንግጡ፣ ይህ አስቀድሞ መሆን የሚገባው ነውና፣ መጨረሻው ግን ወዲያውኑ አይሆንም።”

10 ቀጥሎም እንዲህ አላቸው፤ “ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣል፤ 11 ታላቅ የመሬት መናወጥ ይሆናል፤ ራብና ቸነፈር በተለያዩ ስፍራ ይከሰታል፤ አስፈሪ ነገር እንዲሁም ከስማይ ታላቅ ምልክት ይሆናል።

12 “ይህ ሁሉ ከመሆኑ በፊት ግን ሰዎች ይይዟችኋል፣ ያሳድዷችኋል፣ ወደ ምክራብና ወደ ወህኒ ቤት ያስገባችኋል፤ በነገሥታትና በገዢዎች ፊት ያቀርቧችኋል፤ ይህም ሁሉ በስሜ ምክንያት ይደርስባችኋል። 13 ይህም ለመመስከር ጥፋ ዕድል

21:1 ማቴ27:6፣ ዮሐ8:20
21:4 2ቆሮ8:12
21:6 ሉቃ19:44
21:8 ሉቃ17:23
21:10 ዘክ15:6፣ ኢሳ19:2
21:11 ኢሳ29:6፣ ኢሳ2:30
21:13 ፊል1:12
21:14 ሉቃ12:11

⁵41 ወይም መላኦ

ይሆንላችኋል።¹⁴ ስለዚህ ምን መልስ እንሰጣለን በማለት አስቀድማችሁ እንዳትጨነቁ ይህን ልብ በሉ።¹⁵ ተቃዋሚዎቻችሁ ሁሉ ሊቋቋሙትና ሊያስተባብሉት የማይችሉትን ቃልና ጥበብ እስጣችኋለሁና።¹⁶ ወላጆቻችሁ፣ ወንድሞቻችሁ፣ ዘመዶቻችሁና ጓደኞቻችሁ እንኳ ሳይቀሩ አሳልፈው ይሰጡ አችኋል። ከእናንተም አንዳንዶቹን ይገድላሉ።¹⁷ ስለ ስሜም በሰዎች ሁሉ ዘንድ የተጠላ ችሁ ትሆናላችሁ።¹⁸ ነገር ግን ከራሳችሁ

ጠጉር አንዷ እንኳ አትጠፋም፤¹⁹ ጸንታችሁም በመቆም ነፍሳችሁን ታተርፋላችሁ።

²⁰ ኢየሩሳሌም በጦር ሰራዊት ተከባ በምታዩበት ጊዜ፣ ጥፋቷ መቃረብን ዕውቁ።²¹ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ። በከተማ ያሉትም ከዚያ ይውጡ። በገጠር ያሉትም ወደ ከተማዬቱ አይግቡ።²² የተጻፈው ሁሉ ይፈጸም ዘንድ ይህ የበቀል ጊዜ ነውና።²³ በምድሪቱ ላይ ታላቅ መክራ ይሆናል፤ በዚህም ሕዝብ ላይ ቀጣይ ይመጣል። ስለዚህ በዚያን ወቅት ለነፍሰጡሮችና ለሚያጠቡ እናቶች ወዮላቸው!²⁴ በሰይፍ ይወድቃሉ። ወደ አሕዛብም ሁሉ በምርኮ ይወስዳሉ። ኢየሩሳሌምም የአሕዛብ ዘመን እስኪፈጸም ድረስ፣ በአሕዛብ የተረገጠች ትሆናለች።

²⁵ በፀሐይ፣ በጨረቃና በከዋክብት ላይ ምልክት ይሆናል፤ ከባሕሩና ከሞገድ ድምፅ የተነሣ፣ በምድር ላይ ያሉ ሕዝቦች ይጨነቃሉ። ይታወካሉም፤²⁶ የሰማያት ኅይላት ስለሚኖወጡ፣ ሰዎች በፍርሀትና በዓለም ላይ ምን ይመጣ ይሆን እያሉ በመጠባበቅ ይዘላሉ።²⁷ በዚያን ጊዜ የሰው ልጅ በኅይልና በታላቅ ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል።²⁸ እናንተም እነዚህ ነገሮች መፈጸም ሲጀምሩ፣ መጻፍችሁ ስለተቃረቡ፣ ቀጥ ብላችሁ ቁሙ፤ ራሳችሁንም ወደ ላይ ቀና አድርጉ።”

²⁹ ቀጥሎም እንዲህ ስል ይህን ምሳሌ ነገራቸው። “በለሰንና ዛፎችን ሁሉ ተመልከቱ።³⁰ ቅጠሎቻቸው አቈጥቀው ስታዩ፣ በዚያን ጊዜ በጋ መቃረብን ራሳችሁ ታውቃላችሁ።³¹ እንዲሁ ደግሞ እነዚህ ነገሮች መፈጸማቸውን ስታዩ፣ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ቀረበች ዕውቁ።

³² “እውነት ይላችኋለሁ፤ ይህ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ እየትውልድ አያልፍም።³³ ሰማይና ምድር ያልፋሉ፣ ቃሌ ግን አያልፍም።”

³⁴ “እንግዲህ በገደብ የለሽ ሕይወት፣ በመጠጥ ብዛትና ስለ ኑሮ በመጨነቅ ልባችሁ እንዳይዘልና ያ ቀን እንደ ወጥመድ

21:15 ሉቃ12:12
21:16 ሉቃ12:52:53
21:17 ዮሐ15:21
21:18 ማቴ10:30
21:19 ማቴ10:22
21:20 ሉቃ19:43
21:21 ሉቃ17:31
21:22 ኢሳ63:4
879:24-27፣ ሆሴ9:7፣ ማቴ1:22
21:24 ኢሳ5:5፣ 63:18፣ 878:13፣ ራእ11:2
21:25 2ኢጥ3:10:12
21:26 ማቴ24:29
21:27 ማቴ8:20፣ ራእ1:7
21:28 ሉቃ18:7
21:31 ማቴ3:2
21:32 ሉቃ11:50፣17:25
21:33 ማቴ5:18
21:34 ማር4:19፣ ሉቃ12:40፣46፣ 1ተሰ5:2-7

21:36 ማቴ26:41
21:37 ማቴ21:1፣ 26:55፣ ማር11:19
21:38 ዮሐ8:2
22:1 ዮሐ11:55
22:2 ማቴ12:14
22:3 ማቴ4:10፣ ማቴ10:4
22:4 ቍ52፣ ሐሥ4:15፣24
22:5 ዞሳ11:12
22:7 ዞሳ12:18-20፣ ዘ816:5-8፣ ማር14:12
22:8 ሐሥ3:1፣ 11፣ 4፣13፣19፣8፣14
22:13 ሉቃ19:52
22:14 ማቴ26:

ድንገት እንዳይደርስባችሁ ተጠንቀቁ፤³⁵ ይህ በመላው ምድር በሚኖሩት ሁሉ ላይ ይደርሳልና።³⁶ ስለዚህ ከሚመጣው ሁሉ እንድታመልጡና በሰው ልጅ ፊት መቆም እንድትችሉ ሁልጊዜ ተግታችሁ ጸልዩ።”

³⁷ ኢየሱስም ሌሊትን ቀን በቤተ መቅደስ እያስተማረ፣ ቀንን ግን ደብረ ዘይት ወደ ተባላ ተራራ ወጥቶ ያደር ነበር።³⁸ ሕዝቡም ሁሉ ሊሰሙት ማልደው ወደ ቤተ መቅደስ ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

ይሁዳ ጌታን አሳልፎ ለመስጠት ተስማማ
22:12 ተጓ ምብ - ማቴ 26:2-5፣ ማር 14:12፣ 10:11

22 በዚህ ጊዜ ፋሲካ የተባለው የቂጣ በዓል ተቃርቦ ነበር። ጌታዎች አለቆችና ጸሐፍትም ሕዝቡን ይፈሩ ስለነበር፣ እንዴት አድርገው ኢየሱስን እንደሚያስወግዱት መንገድ ይፈልጉ ነበር።³ ሰይጣንም ከዐሥር ሁለቱ ጋር በተቈጠረው የአስቆሮቱ ይሁዳ በተባለው ገባበት፣⁴ ይሁዳም ወደ ክህናት አለቆችና ወደ ቤተ መቅደሱ ሹሞች ሄዶ ኢየሱስን እንዴት አሳልፎ እንደሚሰጣቸው ተነጋገረ።⁵ እነርሱም በዚህ ደስ ተሰኝተው፣ ገንዘብ ሊሰጡት ተዋዋሉ።⁶ እርሱም በነገሩ ተስማማ፣ አሳልፎ ሊሰጣቸውም ሕዝብ የማይገኝበትን ምቹ ጊዜ ይጠብቅ ጀመር።

የመጨረሻው እራት
227-13 ተጓ ምብ - ማቴ 26:17-19፣ ማር 14:12-16
22:17-20 ተጓ ምብ - ማቴ 26:26-29 ማር 14:22-25፣ ቁር 11:23-25
22:21-23 ተጓ ምብ - ማቴ 26:21-24፣ ማር 14:18-21፣ ዮሐ 13:21-30
22:25-27 ተጓ ምብ - ማቴ 20:25-28፣ ማር 10:42-45
22:33-34 ተጓ ምብ - ማቴ 26:33-35፣ ማር 14:29-31፣ ዮሐ 13:37-38

ገዚህ በኋላ የራሲካ በግ የሚታረድበት የቂጣ በዓል ደረሰ።⁸ ኢየሱስም፣ “የፋሲካን እራት እንድንበላ ሄዳችሁ አዘጋጁልን” ብሎ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ላካቸው።

⁹ እነርሱም፣ “የት እንድናሰናዳ ትፈልጋለህ?” አሉት።

¹⁰ እርሱም እንዲህ አላቸው፣ “እኛም ወደ ከተማ ስትገቡ የውሃ እንጎራ የተሸከመ ሰው ያገኛችኋል። እርሱ ወደሚገባበት ቤት ደረሰ ተከተሉት፤¹¹ ለቤቱም ባለቤት፣ ‘መምህሩ፣ ‘ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የፋሲካን እራት የምበላበት የእንግዳ ክፍል ወዴት ነው?’ ይልሃል’ ብሉት።¹² እርሱም በሰገነት ላይ ያለውን ተነጥፎ የተዘጋጀ ሰፊ አዳራሽ ያሳያችኋል፤ በዚያም አሰናዳራን።”

¹³ እነርሱም ሄደው ልክ ኢየሱስ እንደነገራቸው ሆኖ አገኙት፤ ፋሲካንም በዚያ አዘጋጁ።

¹⁰32 ወይም በዘር

14 ሰዓቱም በደረሰ ጊዜ ኢየሱስ ከሐዋርያቱ ጋር በማለድ ተቀመጠ፤ 15 እንዲሁም አላቸው፤ “መከራ ከመቀበሌ በፊት ይህን ፋሲካ አብሬያችሁ ለመብላት በጣም ስመኝ ነበር፤ 16 እላችኋለሁ፤ በእግዚአብሔር መንግሥት የዚህ ትርጉም እስኪፈጸም ድረስ ይህን ፋሲካ ዳግመኛ አልበላም።”

17 ጽዋውን ተቀብሎ ካመሰገነ በኋላ እንዲህ አላቸው፤ “እንካችሁ፤ ሁላችሁ ከዚህ ተካፊሉ፤ 18 እላችኋለሁና፤ ከአሁን ጀምሮ የእግዚአብሔር መንግሥት እስከምትመጣ ድረስ፤ ከዚህ ወይን ፍሬ አልጠጣም።”

19 እንጀራንም አንጦቶ አመሰገኘ፤ ቁርሶም ሰጣቸውና፤ “ይህ ስለ እናንተ የሚሰጥ ሥጋዬ ነው፤ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት” አለ።

20 እንደዚሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን አንጦቶ እንዲህ አለ፤ “ይህ ጽዋ ስለ እናንተ በሚፈሰው ደሜ የሚመሠረት አዲስ ኪዳን ነው። 21 ነገር ግን አሳልፎ የሚሰጠኝ ሰው እጅ በማለድ ከእኔ ጋር ናት። 22 የሰው ልጅን አስቀድሞ በተወሰነው መሠረት ይሄዳል፤ ነገር ግን እርሱን አሳልፎ ለሚሰጠው ለዚያ ሰው ወዮላት።” 23 እነርሱም ከመካከላቸው ይህን የሚያደርግ ማን ሊሆን እንደሚችል እርስ በርሳቸው ይጠያየቁ ጀመር።

24 ደግሞም ከመካከላቸው ማን እንደሚበልጥ በእነርሱ ዘንድ ክርክር ተነሣ። 25 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “የአሕዛብ ነገሥታት ሕዝቦቻቸውን በኅይወል ይገዛሉ፤ በእነርሱ ላይ ሥልጣን ያላቸውም በካ አድራጊዎች ተብለው ይጠራሉ። 26 በእናንተ ዘንድ ግን እንዲህ አይሁን፤ ይልቁን ከእናንተ ታላቅ የሆነ እንደ ታናሽ፤ ገዥ የሆነም እንደ አገልጋይ ይሁን። 27 ለመሆኑ፤ በማለድ ከተቀመጠና ቆሞ ከሚያስተናግድ ማን ይበልጣል? በማለድ የተቀመጠው አይደለምን? እኔ ግን በመካከላችሁ ያለሁት እንደ አንድ አገልጋይ ነው። 28 እናንተም ሳትለዩኝ በመከራዬ ጊዜ በአጠገቤ የቆማችሁ ናችሁ፤ 29 አባቴ እኔን እንደ ሾመኝ እኔም ደግሞ በመንግሥቴ እሾማችኋለሁ፤ 30 ይኸውም በመንግሥቴ ከማለድ እንድትበሉና እንድትጠጡ ደግሞም በዙፋን ላይ ተቀምጣችሁ በዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገድ ላይ እንድትፈርዱ ነው።”

31 ደግሞም ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ “ስምዎን ስምዎን ሆይ፤ እነሆ፤ ሰይጣን እንደ ሰንዴ ሊያበጥራችሁ ለመኑ፤ 32 እኔ ግን እም ነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ ጸለይሁ፤ አንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድሞችህን አበርታ።”

33 ስምዎንም፤ “ጌታ ሆይ፤ እኔ ከአንተ ጋር

20: ማር6:30
14:17:18
22:15 ማቴ16:21
22:16 ሉቃ14:15
22:19 ማቴ14:19
22:20 ዘጠ24:8
ኢ.ሳ. 42:6
ኢ.ር31:31-34
ዘካ9:11
2ቆሮ3:6
ዕብ8:6
19:15
22:21 መዘ41:9
22:22 ማቴ8:20
ሐሥ2:23
24:28
22:24 ማር9:34
ሉቃ9:46
22:26 ማር9:35
1ቤተ5:5
22:27 ማቴ20:28
22:29 ማቴ25:34
2ጠ.ሞ2:12
22:30 ማቴ19:28
ሉቃ14:15
22:31 ኢዮ1:6-12
አሞ9:9
22:32 ዮሐ17:9
9:15
ዮሐ21:15-17
22:33 ዮሐ11:16
22:35 ማቴ10:9
10:9
ሉቃ9:3
22:37 ኢ.ሳ.53:12
22:39 ማቴ21:1
ሉቃ21:37
22:40 ማቴ6:13
22:41 ሉቃ18:11
22:42 ማቴ20:22
26:39
22:43 ማቴ4:11
ማር1:13
22:46 ቀ4:40
22:49 ቀ4:38
22:52 ቀ4:4

ወህኒ ለመውረድም፤ ለመሞትም ዝግጁ ነኝ” አለው።
34 ኢየሱስም፤ “ጴጥሮስ ሆይ፤ ዛሬ ዶሮ ሳይጮኸኝ፤ አላውቀውም ብለህ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ እልገላሁ” አለው።
35 ከዚያም ኢየሱስ፤ “ያለ ኩረጆ፤ ያለ ከረጢትና ያለ ጫማ በላክኋችሁ ጊዜ የጌደለሳችሁ ነገር ነበርን?” ብሎ ጠየቃቸው።
እነርሱም፤ “ምንም አልጌደለሳንም” አለ።
36 እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “አሁን ግን ኩረጆም፤ ከረጢትም ያለው ሰው ይያዝ፤ ሰይፍ የሌለውም ልብሱን ሽጦ ይሣዛ። 37 እላችኋለሁና፤ ከመጠጠኛች ጋር ተቁጠረ” ተብሎ የተጻፈው በእኔ መፈጸም አለበት፤ ስለ እኔ የተጻፈው ፍጻሜው በእርግጥ ደርሶአል።”
38 ደቀ መዛሙርቱም፤ “ጌታ ሆይ፤ እነሆ፤ ሁለት ሰይፍች እዚህ አሉ” አሉት።
እርሱም፤ “ይበቃል” አላቸው።
ኢየሱስ በደብረ ዘይት ተራራ ጸለየ
240-46 ተን ምብ - ማቴ 26 ፡36-46 ማር 14:32-42
39 ኢየሱስ እንደ ልማዱ ወጥቶ ወደ ደብረ ዘይት ተራራ ሄደ፤ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት። 40 ከዚያም በደረሱ ጊዜ፤ “ወደ ፈተና እንዳትገቡ ጸልዩ” አላቸው። 41 ከእነርሱም የድንጋይ ውርወራ ያህል ርቆ ተገባርቶ ጸልየ ጸልየ፤ 42 እንዲሁም አለ፤ አባት ሆይ፤ ፈቃድህ ከሆነ፤ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን የእኔ ፈቃድ ሳይሆን የአንተ ፈቃድ ይፈጸም።” 43 መልአክም ከሰማይ ተገልጦለት አበረታታው። 44 እጅግ ተጨንቆም በብርቱ ይጸልይ ነበር፤ ሳቡም እንደ ደም ነጠብጣብ ወደ ምድር። ይፈስ ነበር።
45 ከጸሎትም ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጣ፤ እነርሱም ከሐዘን የተነሣ ተኝተው አገኛቸውና፤ 46 “ለምን ትተኛላችሁ? ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተነሥታችሁ ጸልዩ” አላቸው።
ኢየሱስ ተያዘ
2247-53 ተን ምብ - ማቴ 26:47-56 ማር 14:43-50 ዮሐ 18:3-11
47 እርሱም ገና እየተነጋገረ ሳለ፤ ብዙ ሰዎች መጡ፤ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ የተባለውም ሰው ይመራቸው ነበር፤ ሊሰመውም ወደ ኢየሱስ ተጠጋ። 48 ኢየሱስ ግን፤ “ይሁዳ ሆይ፤ የሰውን ልጅ በመሳም አሳልፈህ ትሰጣለህን?” አለው።
49 በኢየሱስ ዙሪያ የነበሩ ሰዎችም ሁኔታውን ተመልክተው “ጌታ ሆይ፤ በሰይፍ

44 አንዳንድ የጥንት ትጆች ቀጥር 43 እና 44 የላቸውም

እንምታቸውን?" አሉት።⁵⁰ ከእነርሱም አንዱ የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ መትቶ ቀኝ ጆሮውን ቈረጠው።

⁵¹ኢየሱስ ግን፣ “ተው! እዚህ ድረስም ፍቀዱ” አለ፣ የሰውየውንም ጆሮ ዳሶ ፈወሰው።

⁵²ከዚያም ኢየሱስ ሊይዙት የመጡትን የካህናት አለቆች፣ የቤተ መቅደስ ሽሞችና ሽማግሌዎችን እንዲህ አላቸው፣ “ወን በዴ እንደሚይዝ ሰው፣ ሰይፍና ቈመጥ ይዛችሁ ወጣችሁን? ⁵³በየዕለቱ በቤተ መቅደስ ከእኛንተ ጋር በነበርሁ ጊዜ እጃችሁን አላነሣችሁብኝም፤ ይህ ግን ጨለማ የነገሠ በት ጊዜያችሁ ነው።”

ጴጥሮስ ኢየሱስን ካደ

22:55-62 ተጻ ምብ - ማቴ 26:69-75፣ ማር 14:66-72፣ ዮሐ 18:16-18፣ 25-27

⁵⁴ከዚህ በኋላ ኢየሱስን ይዘው ወሰዱት፤ ወደ ሊቀ ካህናቱም ግቢ አስገቡት፤ ጴጥሮ ሾሞ በርቀት ይከተለው ነበር። ⁵⁵ሰምቼ በሊቀ ካህናቱ ግቢ ውስጥ እሳት አንድደው በአንድነት ተቀምጠው ሳለ፣ ጴጥሮስም ከእነርሱ ጋር ተቀምጠው ነበር። ⁵⁶አንዲት የቤት ሠራተኛም ጴጥሮስ እሳቱ አጠገብ ተቀምጦ አየችውና ትኩር ብላ በመመልከት፣ “ይህ ሰው ደግሞ ከእርሱ ጋር ነበረ” አለች።

⁵⁷እርሱ ግን፣ “አንቺ ሴት፤ እኔ ዐሳውቀውም” ብሎ ካደ።

⁵⁸ከጥቂት ጊዜ በኋላም አንድ ሌላ ሰው አይቶት፣ “አንተም ደግሞ ከእነርሱ አንዱ ነህ” አለው።

ጴጥሮስ ግን፣ “አንተ ሰው፤ እኔ አይደለሁም” አለ።

⁵⁹አንድ ሰዓት ያህል ቈይቶም፣ ሌላ ሰው በእርግጠኝነት፣ “ይህ ሰው ገሊላዊ ስለ ሆነ ያለ ጥርጥር ከእርሱ ጋር ነበረ” አለ።

⁶⁰ጴጥሮስ ግን፣ “አንተ ሰው፤ የምትለውን እኔ አላውቅም” አለ፣ ይህንም ተናግሮ ገና ሳይጨርስ ዶሮ ጮኸ። ⁶¹ጌታም መለስ ብሎ ጴጥሮስን ተመለከተው፣ ጴጥሮስም፣ “ዛሬ ዶሮ ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ” ብሎ ጌታ የተናገረው ቃል ትዝ አለው። ⁶²ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ ምር ብሎ አለቀሰ።

ወታደሮች በኢየሱስ ላይ አፈዙበት

22:63-65 ተጻ ምብ - ማቴ 26:67:68፣ ማር 14:65፣ ዮሐ 18:22:23

⁶³ኢየሱስን አስረው ይጠብቁት የነበሩት ሰዎችም ያፈዙበትና ይመቱት ጀመር።

22:53 ማቴ8:12፣ 26:55፣ ዮሐ1:5፣ 3:20፣12:27
22:54 ማቴ26: 57:58፣ማር14: 53:54፣ ዮሐ18:15
22:59 ሉቃ23:6
22:61 ቍ34፣ ሉቃ7:13

22:65 ማቴ16:21
22:66 ማቴ5:22፣ 27:1፣ ማር15:1
22:68 ሉቃ20-8
22:69 ማር16:19
22:70 ማቴ4:3፣ 27:11፣ ሉቃ23:3
23:1 ማቴ27:2
23:2 ቍ14፣ ሉቃ20:22፣ ዮሐ119:12
23:4 ቍ14፣ 22:41፣ ማቴ27:23፣ ዮሐ18:38፣ 24፣ 5:21፣ 1ጢሞ6:13
23:5 ማር1:14
23:6 ሉቃ22:59
23:7 ማቴ14:1
23:8 ሉቃ 9:9
23:9 ማር14:61

ጭይኑንም ሸፍነው፣ “እስቲ ትንቢት ተናገር፤ የመታህ ማነው? እያሉ ይጠይቁት ነበር። ⁶⁵ሌላም ብዙ የሰድብ ቃል እየተናገሩ ያቃልሉት ነበር።

ኢየሱስ በጲላጦስና በሄሮድስ ፊት

22:67-71 ተጻ ምብ - ማቴ 26:63-66፣ ማር 14:61-63፣ ዮሐ 18:19-21
23:23 ተጻ ምብ - ማቴ 27:11-14፣ ማር15:2-5፣ ዮሐ 18:29-37
23:18-25 ተጻ ምብ - ማቴ 27:15-26፣ ማር 15:6-15፣ ዮሐ 18:39-19:16

⁶⁶በነጋም ጊዜ፣ የሕዝብ ሽማግሌዎች፣ የካህናት አለቆችና ጸሐፍት ተሰበሰቡ፤ ኢየሱስንም በሽንጎአቸው ፊት አቀረቡት። ⁶⁷እነርሱም፣ “አንተ ክርስቶስ ነህ? እስቲ ንገረን” አሉት።

ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “ብነግራችሁ አታምኑኝም፤ ⁶⁸ብጠይቃችሁም አትመልሱም። ⁶⁹ነገር ግን ከአሁን ጀምሮ የሰው ልጅ በእግዚአብሔር ገይል ቀኝ ይቀመጣል።”

⁷⁰በዚህ ጊዜ ሁሉም፣ “ታዲያ፣ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ?” አሉት።

እርሱም፣ “መሆኔን እኮ እናንተው ተናገራችሁት” አላቸው።

⁷¹እነርሱም፣ “ከእንግዲህ ሌላ ምስክር ምን ያስፈልገናል? ራሳችን ከገዛ አንደበቱ ስምተናልና” አሉ።

23 በዚያ የተሰበሰቡት በሙሉ ተነሥተው ኢየሱስን ወደ ጲላጦስ ወሰዱት፤ ²እንዲህም እያሉ ይከሰት ጀመር፣ “ይህ ሰው ሕዝባችንን ሲያስት፣ ለቄሳር ግብር እንዳይከፈል ሲከለክል፣ ደግሞም፣ ‘እኔ ክርስቶስ ንጉሥ ነኝ’ ሲል አገኘ ነው።”

³ጲላጦስም፣ “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህ?” ብሎ ጠየቀው።

ኢየሱስም፣ “አንተውኮ አልህ” አለው።

⁴ጲላጦስም ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ፣ “እኔ በዚህ ሰው ላይ ምንም ወንጀል አላገኘሁበትም” አለ።

⁵እነርሱ ግን፣ “ይህ ሰው ከገሊላ ጀምሮ እዚህ ድረስ መላውን ይሁዳ ሳይቀር” እያወከ ነው” እያሉ አጽንተው ተናገሩ።

⁶ጲላጦስም ይህን ሲሰማ፣ ሰውየው የገሊላ ሰው መሆኑን ለማረጋገጥ ጠየቀ፣ ገኢየሱስ ከሄድሮስ ግዛት የመጣ መሆኑን ጲላጦስ ባወቀ ጊዜ፣ ሄሮድስ በዚያን ወቅት በኢየሩሳሌም ስለ ነበረ ወደ እርሱ ላከው። ⁸ሄሮድስም ኢየሱስን ብዙ ጊዜ ሊያየው ይፈልግ ስለ ነበር፣ ባየው ጊዜ እጅግ ደስ

⁶⁷ ወይም መሲሕ
⁷² ወይም መሲሕ፣ እንዲሁም ቍ 35 እና 39 ይመዘኑ
⁷⁵ ወይም በመላው የአይሁድ ያደር

አለው፤ ስለ እርሱ ሰምቶ ስለ ነበር፤ ታም ራት ሲሠራ ለማየት ተስፋ ያደርግ ነበር።⁹ ብዙ ጥያቄዎችንም አቀረበለት፤ እርሱ ግን ምንም አልመለሰለትም።¹⁰ የካህናት አለቆችና ጸሐፍትም እዚያው ቆመው በብርቱ ይወነጅሉት ነበር።¹¹ ስላደረጉትም፤ የክብር ልብስ አልብሰም ወደ ጳጳሳዊ መልሶ ሰደደው።¹² ላደረጉት ጳጳሳዊም በዚሁ ዕለት ተወዳጁ፤ ቀደም ሲል ግን በመካከላቸው ጥል ነበረ።

¹³ ጳጳሳዊም የካህናት አለቆችን፤ ገዥዎችንና ሕዝቡን በአንድነት ሰብሰቦ፤¹⁴ እንዲህ አላቸው፡ “ይህ ሰው ሕዝቡን ለመጠፅ ያነሣል ብላችሁ ወደ እኔ አምጥታችሁት ነበር፤ እኔም በእናንተው ፊት መርምሬው፤ ባቀረባችሁበት ክስ አንዳች ወንጀል አላገኘሁበትም።¹⁵ ደግሞም ሄሮድስ እንዲሁ ምንም ስላላገኘበት ወደ እኛ መልሱታል። እንደምታዩት ይህ ሰው ለሞት የሚያበቃ ምንም ነገር አልፈጸመም፤¹⁶ ስለ ዚህ ቀጥቼ እፈታለሁ።”¹⁷ ይህን ያለው በባሉ አንድ እስረኛ እንዲፈታላቸው የግድ ያስፈልግ ስለ ነበረ ነው።¹⁸

¹⁸ ሕዝቡም ሁሉ በአንድ ላይ፤ “ይህን ሰው ወዲያ አስወግድ! በርባንን ፍታልን!” እያሉ ጮኹ።¹⁹ በርባንም በከተማው ስጥ የሕዝብ ዐመፅ በማንሣሣትና በነፍስ ግድያ የታሰረ ሰው ነበር።

²⁰ ጳጳሳዊም ኢየሱስን ሊፈታው ስለፈለገ፤ እንደ ገና ተናገራቸው፤²¹ እነርሱ ግን፤ “ስቀለው! ስቀለው!” እያሉ ይጮኹ ነበር።

²² ጳጳሳዊም ሦስተኛ ጊዜ፤ “ለምን? ይህ ሰው ምን የፈጸመው ወንጀል አለ? እኔ ለሞት የሚያበቃ ምንም በደል አላገኘሁበትም፤ ስለዚህ ቀጥቼ እፈታለሁ” አላቸው።

²³ እነርሱ ግን ድምፃቸውን ከፍ በማድረግ እንዲሰቀል አጥብቀው ለመነት፤ ጨካኝ ታቸውም በረታታ።²⁴ ስለዚህ ጳጳሳዊ የጠየቁት እንዲፈጸም ውሳኔ አስተላለፈ።²⁵ የሕዝብ ዐመፅ በማንሣሣትና በነፍስ ግድያ ታሰሮ የነበረውን፤ እንዲፈታላቸውም የለመኑትን ያን ሰው ፈታላቸው፤ ኢየሱስን ግን እንዳሻቸው እንዲያደርጉት አሳልፎ ሰጣቸው።

የኢየሱስ መስቀል

233343 ተና ምስ ማቴ 273344፤ ማር 152232፤ ዮሐ 1917-24

²⁶ ኢየሱስንም ይዘው ሲወስዱት፤ ስምያን የተባለውን የቀሬና ሰው ከገጠር ሲመጣ

23:11 ማር15:17-19; ዮሐ19:23; 23:12 ሐሥ4:27; 23:14 ቍ4; 23:16 ቍ22; ማቱ27:26; ዮሐ19:1; ካሐሥ16:37; 24:11; 23:24; 23:18 ሐሥ3; 13:14; 23:22 ቍ16; 23:26 ማቱ27:32; ማር15:21; ዮሐ19:17

23:27 ሉቃ8:52; 23:28 ሉቃ19:41-44; 21:23; 24; 23:29 ማቱ24:19; 23:30 ሉቃ2:19; ሆላ10:8; ራእ6:16; 23:31 ሕዝ20:47; 23:32 ሉቃ5:3; 12: ማቱ27:38; ማር15:27; ዮሐ19:18; 23:34 ማሐ22:18; ማቱ54:4; 11:25; 23:35 ማሐ22:17; ሉቃ42:1; 23:36 ማሐ22:7; 69:21; ማቱ27:48; 23:37 ሉቃ43:9; 23:38 ማቱ2; 23:39 ቍ35:37; 23:41 ቍ4; 23:42 ማቱ16:27; 23:43 24:12; 3:4; ራእ2:7; 23:44 አሞ8:9

አላቸው መስቀሉን አሸክመው ኢየሱስን ተከትሎ እንዲሄድ አስገደዱት።²⁷ ብዙ ሕዝብና ደረታቸውን እየደቁ የሚያለቅሱ ሴቶችም ከኋላው ይከተሉት ነበር።²⁸ ኢየሱስ ግን ወደ እነርሱ ዘመር ብሎ እንዲህ አላቸው፤ “እናንት የኢየሩሳሌም ሴቶች፤ ለራሳችሁና ለልጆቻችሁ አልቅሱ እንጂ ለእኔ አታልቅሱ።²⁹ እነሆ፤ መካኖችና ያልወለዱ ማሕፀኖች፤ ያላጠቡ ጡቶችም ብፁዓን ናችሁ” የምትለቡት ጊዜ ይመጣልና።³⁰ በዚያን ጊዜም፤

“ተራሮችን፤ ‘ውደቁብን’ ኩረብቶችንም፤ ‘ከውሩን’ ይላሉ።”

³¹ እንግዲህ በእርጥብ ዕንጨት እንዲህ ካደረጉ፤ በደረቁ ምን ያደርጉ ይሆን?”

³² ከእርሱ ጋር እንዲገደሉ ሌሎች ሁለት ወንጀለኞችን ወስዷቸው።³³ ቀራንዮዶ የተባለ ቦታ በደረሱ ጊዜ ሰቀሉት፤ ወንጀለኞቹንም አንዱን በቀኝ፤ ሌላውን በግራው ሰቀሏቸው።³⁴ ኢየሱስም፤ “አባት ሆይ፤ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው”³⁵ አለ። እነርሱም ልብሱን በዕጣ ተከፋፈሉት።

³⁵ ሕዝቡም ቆመው ይመለከቱ ነበር። ገዢዎችም፤ “ሌሎችን አዳነ፤ በእግዚአብሔር የተመረጠው ክርስቶስ እርሱ ከሆነ፤ እስቲ ራሱን ያድን” እያሉ አፈዘቡት።

³⁶ ወታደሮችም ቀርበው ያፈዘቡት ነበር፤ የሐመጠ የወይን ጠጅ እየሰጡትም፤³⁷ “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ከሆንህ፤ ራስህን አድን” ይሉት ነበር።

³⁸ ከራሱም በላይ፤ “ይህ የአይሁድ ንጉሥ ነው” የሚል ጽሑፍ ነበር።

³⁹ ከተሰቀሉት ወንጀለኞችም አንዱ የስድብ ናዳ እያወረደበት፤ “አንተ ክርስቶስ አይደለህምን? እስቲ፤ ራስህንም እኛንም፤ አድን” ይሉት ነበር።

⁴⁰ ሌላኛው ወንጀለኛ ግን እንዲህ ሲል ገሠጸው፤ “ተመሳሳይ ፍርድ እየተቀበልህ ሳለህ፤ ከቶ እግዚአብሔርን አትፈራምን? ⁴¹ እኛ ላደረግነው ነገር ቅጣት እየተቀበልን ስለሆነ፤ ተገቢ ፍርድ ላይ ነን፤ ይህ ሰው ግን አንዳች ክፉ ነገር አላደረገም።”

⁴² ደግሞም፤ “ኢየሱስ ሆይ፤ በመንግሥትህ በመጣህ ጊዜ አስበኝ” አለው።

⁴³ ኢየሱስም፤ “እውነት እልሃለሁ፤ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ” አለው።

¹⁷ አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች ይህን ሞገር ይጨምራሉ።
³³ በግሪክ ቋንቋ የፊስ ቅል ማለት ነው፤ በዕብራይስጥ ስልጣን ይባላል።
³⁴ አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች ይህ ዕርፍተ ነገር የላቸውም።
⁴² አንዳንድ ቅጂዎች በንጉሥነት ሥልጣን ስትመጣ ይላሉ።

የኢየሱስ መጥፋት

23:44-49 ተጓ ምብ - ማቴ 27:45-56፣ ማር 15:33-41

44ጊዜው ስድስት ሰዓት ያህል ነበር፤ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስም በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ፤ 45የፀሐይ ብርሃን ተከልክሎአልና። የቤተ መቅደሱም መጋረጃ ተቀዶ ለሁለት ተከፈለ። 46ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ “አባት ሆይ፤ መንፈሴን በእጅህ እስጣለሁ!” አለ፤ ይህ ንም ብሎ ሞተ።

47የመቶ አለቃውም የሆነውን ነገር ባየ ጊዜ፤ “ይህ ሰው በእርግጥ ጻድቅ ነበር” ብሎ እግዚአብሔርን አመሰገነ። 48ይህንኑ ለማየት በስፍራው ተሰብስበው የነበሩ ሰዎችም ሁሉ የሆነውን ነገር በተመለከቱ ጊዜ ደረታቸውን እየደቁ ተመለሱ። 49ነገር ግን ኢየሱስን በቅ ርብ የሚያውቁት ሁሉ እንዲሁም ከገሊላ ጀምሮ የተከተሉት ሴቶች ይህን እየተመለከቱ ከሩቅ ቆመው ነበር።

የኢየሱስ መቀበር

23:50-56 ተጓ ምብ - ማቴ 27:57-61፣ ማር 15:42-47፣ ዮሐ 19:38-42

50የአይሁድ ሸንጎ አባል የሆነ፤ አንድ የሴፍ የሚባል በጎና ጻድቅ ሰው ነበር። 51ይህ ሰው በሸንጎው ምክርና ድርጊት አልተባበረም ነበረ፤ እርሱም አርማትያስ የምትባል የአይሁድ ከተማ ሰው ሲሆን፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት መምጣት ይጠባበቅ ነበር። 52ይህም ሰው ወደ ጳሊጦስ ሄዶ የኢየሱስን ሥጋ ለመነው፤ 53በተፈቀደለትም ጊዜ፤ ሥጋውን አውርዶ በፍታገዝዘው፤ ከድንጋይ ተፈልፍሎ በተሠራና ገና ማንም ባልተቀበረበት መቃብር ውስጥ አስቀመጠው። 54ዕለቱ የመዘጋጃ ቀን ነበረ፤ ሰንበትም ሊገባ ነበር።

55ከገሊላ ጀምሮ ከኢየሱስ ጋር የመጣ ት ሴቶችም ተከትለው መቃብሩን አዩ፤ ሥጋ ውንም እንዴት እንዳስቀመጡት ተመለከቱ። 56ከዚያም ተመልሰው ሽቱና ቅባት አዘጋጁ።

ሕጉ በሚያዘው መሠረት በሰንበት ቀን ዐረፉ።

የኢየሱስ ትንሣኤ

24:1-10 ተጓ ምብ - ማቴ 28:1-8፣ ማር 16:1-8፣ ዮሐ 20:1-8

24 በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን ሴቶቹ የዘጋጁትን ሽቱ ይዘው እጅግ ማለጻ ሳለ ወደ መቃብሩ ሄዱ። 2ይንጋዩም ከመቃብሩ ደጃፍ ተንከባሎ አገኙት፤ 3ወደ ውስጥ ዘልቀው በገቡ ጊዜ ግን የጌታ ኢየሱስን ሥጋ አላገኙም። 4በሁኔታው ግራ ተጋብተው ሳሉ፤ እነሆ፤ እጅግ የሚያን

23:45 ስፀ26:31-33፣ዕ19:3:8፣ 10:9:20

23:46 ስፀ31:5፣ ማቴ27:50፣ ዮሐ19:30፣ 1ጴጥ2:23

23:47 ማቴ9:8

23:48 ሉቃ18:13

23:49 ስፀ38፣ 11፣ ሉቃ8:2

23:51 ሉቃ2፣ 25:38

23:54 ማቴ27:62

23:55 ቍ40

23:56 ስፀ12:16፣ 20:10፣ ማር16:1፣ ሉቃ24:1

24:1 ሉቃ23:56

24:3 ቍ23:24

24:4 ዮሐ 20:12

24:6 ማቴ17፣ 22:23፣ ሉቃ9:22፣24:24

24:7 ማቴ8:20፣ 16:21

24:8 ዮሐ2:22

24:10 ማር6:30፣ ሉቃ8:1-3

24:11 ማር16:11

24:12 ዮሐ20:3-7:10

24:13 ማር16:12

24:15 ቍ36

24:16 ዮሐ20፣ 14፣ 21:4

24:18 ዮሐ19:25

24:19 ማቴ21፣ 11፣ ማር1:24

24:20 ሉቃ23:13

24:21 ማቴ16፣ 21፣ ሉቃ 1:68፣2፣ 38፣21:28

24:22 ቍ1-10

አባርቅ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች ድንገት አጠገባቸው ቆሙ። 5ሴቶቹም ከመፍራታቸው የተነሣ ወደ ምድር አቀርቀረው ሳሉ፤ ሰዎቹ እንዲህ አሏቸው፤ “ሕያው የሆነውን እርሱን ለምን ከመታጋን መካከል ትፈልጋላችሁ? 6እርሱ ተነሥቶአል! እዚህ የለም፤ ደግሞም በገሊላ በነበረ ጊዜ ምን እንዳላችሁ አስታውሱ፤ 7የሰው ልጅ በነጠኢተኞች እጅ አልፎ ሊሰጥ፤ ሊሰቀልና በሦስተኛውም ቀን ሊነሣ ይገባል’ ብሎ ነበርና።” 8ሴቶቹም በዚህ ጊዜ ቃሉን አስታውሱ።

9ሴቶቹ ከመቃብሩ ስፍራ ተመልሰው ይህን ሁሉ ነገር ለዐሥራ አንዱና ለተቀሩት ሁሉ ነገሯቸው። 10ይህን ለሐዋርያት የነገሯቸውም፤ መግደላዊት ማርያም፤ ዮሐና፤ የያዕቆብ እናት ማርያምና ከእነርሱ ጋር የነበሩት ሌሎች ሴቶች ነበሩ። 11እነርሱ ግን ሴቶቹ የተናገሩት ቃል መቀባዠር ስለመሰላቸው አላመኗቸውም። 12ጲጥሮስ ግን ተነሥቶ ወደ መቃብሩ ሮጠ፤ እዚያ ደርሶም ጉንበስ ብሎ ወደ ውስጥ ሲመለከት፤ በፍታው እንዳለ ለብቻው ተቀምጦ አዩ፤ በሆነውም ነገር እየተገረመ ወደ ቤቱ ተመለሰ።

በኢሚሁስ መንገድ ላይ

13በዚሁ ቀን ከደቀ መዛሙርት ሁለቱ፤ ከኢየሩሳሌም ዐሥራ አንድ ኪሎ ሜትርጦ ያህል ወደሚርቅ፤ ኢሚሁስ ወደሚባል መንደር ይሄዱ ነበር። 14እነርሱም ስለሆነው ነገር ሁሉ እርስ በርስ ይነጋገሩ ነበር። 15እየተነጋገሩና እየተወያዩ ሳሉም ኢየሱስ ራሱ ቀርቦ ከእነርሱ ጋር ይሄድ ጀመር፤ 16ነገር ግን እንዳያውቁት ዐይናቸው ተይዞ ነበር።

17እርሱም፤ “እየሄዱትሁ፤ መንገድ ላይ እርስ በርስ እንዲህ የምትወያዩት ምን ድን ነው?” አላቸው።

እነርሱም በሐዘን ክው ብለው ቆሙ።

18ከእነርሱም አንዱ፤ ቀለዩጳ የተባለው፤ “በእነዚህ ቀናት እዚህ በኢየሩሳሌም የሆነውን ነገር የማታውቅ፤ አንተ ብቻ ለአገሩ እንግዳ ነህ?” ሲል መለሰለት።

19እርሱም፤ “የሆነው ነገር ምንድን ነው?” አላቸው።

እነርሱም እንዲህ አሉት፤ “በእግዚአብሔርና በሰው ሁሉ ፊት በተግባርና በቃል ብርቱ ነበይ ስለ ነበረው ስለ ናዝሬቱ ኢየሱስ ነው፤ 20እርሱን የካህናት አለቆችና ገዢዎች ችን ለሞት ፍርድ አሳልፈው ሰጠት፤ ሰቀ ሉትም። 21እኛ ግን እስራኤልን ይቤዣል

፳13 ግሪኩ ሥልጣ ምዕራፍ ይላል

ብለን ተስፋ ያደረግነው እርሱን ነበር፤ ከሁሉም በላይ ደግሞ፣ ይህ ከሆነ ዛሬ ሦስተኛው ቀን ነው።²² ደግሞም ከእኛው መካከል አንዳንድ ሴቶች አስገረሙን፤ እነርሱም ማልደው ወደ መቃብሩ ሄደው ነበር፤²³ ሥጋውንም ባጡ ጊዜ መጥተው እርሱ በሕይወት እንዳለ የነገሯቸውን መላ እክት በራእይ እንዳዩ አወሩልን።²⁴ ከእኛም መካከል አንዳንዶች ወደ መቃብሩ ሄደው፣ ልክ ሴቶቹ እንዳሉት ሆኖ አገኙት፤ እርሱን ግን አላዩትም።”

²⁵ እርሱም እንዲህ አላቸው፣ “እናንተ የማታሰተውሉ ሰዎች፣ ልባችሁም ነቢያት የተናገሩትን ሁሉ ከማመን የዘገየ፣²⁶ ክርስቶስ²⁷ ይህን መከራ መቀበልና ወደ ክብሩም መግባት አይገባውምን?”²⁷ ከሙሴና ከነቢያት ሁሉ ጀምሮ በቅዱሳት መጻሕፍት ስለ እርሱ የተጻፈውን አስረዳቸው።

²⁸ ወደ ማሄዱበትም መንደር በተቃረቡ ጊዜ፣ ኢየሱስ አልፎ የሚሄድ መሰለ።²⁹ እነርሱ ግን፣ “ምሽት እየተቃረበ፣ ቀኑም እየመሸ ስለ ሆነ ከእኛ ጋር እደር” ብለው አጥብቀው ለመኑት፤ ስለዚህ ከእነርሱ ጋር ለማደር ገባ።

³⁰ አብሮአቸውም በማእድ በተቀመጠ ጊዜ እንጀራውን አንሥቶ ባረከ፤ ቁርሶም ሰጣቸው።³¹ በዚህ ጊዜ ዐይናቸው ተክፈተ፤ ዐወቁትም፤ እርሱም ከእነርሱ ተሰወረ።³² እነርሱም፣ “በመንገድ ሳለን፣ እያነጋገረን ቅዱሳት መጻሕፍትንም ገልጦ ሲያስረዳን፣ ልባችን እንደ እሳት ይቃጠልብን አልነበረምን?” ተባባሉ።

³³ በዚያኑም ሰዓት ተነሥተው ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ ዐሥራ አንዱና ከእነርሱ ጋር የነበሩትም በዚያ በአንድነት ተሰብሰበው አገኛቸው፤³⁴ “እነርሱም ጌታ በእርግጥ ተነሥቶአል! ለስምዖንም ታይቶ አል” ይባላሉ ነበር።³⁵ ሁለቱ ደቀ መዛሙርትም በመንገድ ላይ የሆነውንና ኢየሱስ እንጀራውን በቁረሰ ጊዜ እንዴት እንዳወቁት ተረኩላቸው።

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርት ተገለጠ

³⁶ ይህን እየተነጋገሩ ሳሉ፣ ኢየሱስ ራሱ

24:24 ቍ12
 24:26 ፅብ2:10፤
 1ጴጥ1:11
 24:27 ዘፍ3:15፤
 ዘጥ21:9፤
 ዘጸ18:15፤
 ኢሳ7:14፤9:6፤
 40:10:11፤53፤
 ሐክ34:23፤
 ጳገ9:24፤ ከ7:20፤
 ማል3:1፤ ዮሐ1:45
 24:30 ማቴ14:19
 24:31 ቍ16
 24:32 ቍ27:45፤
 መዝ39:3
 24:34 ሉቃ7:13፤
 1ቆ፣15:5
 24:35 ቍ30:31
 24:36 ዮሐ20:19፤
 21:26፤14:27

24:37 ማር6:49
 24:39 ዮሐ20:27፤
 1ዮሐ1:20፤27፤1ዮሐ1:1
 24:43 ሐሥ10:41
 24:44 ቍ27፤
 መዝ2:16፤22፤69፤72
 ፤110፤118፤
 ማቴ1:22፤
 16:21፤ሉቃ9:22፤44፤
 45፤1ጴጥ31-34፤22፤37
 24:46 ማቴ16:21
 24:47 ኢሳ2:3፤
 ማቴ28:19፤
 ማር13:10፤ሐ
 ሥ5:31፤
 10:43፤13:38
 24:48 ዮሐ15፤
 27፤ ሐሥ1:8፤
 2፤32፤4:20፤5፤32፤13፤
 31፤1ጴጥ5:1
 24:49 ዮሐ14፤
 16፤ሐሥ1:4
 24:50 ማቴ21:17
 24:51 2ነገ2:11
 24:53 ሐሥ2:46

በመካከላቸው ቆሞ፣ “ሰላም ለእናንተ ይሁን” አላቸው።

³⁷ እነርሱ ግን ደንግጠው በፍርሀት ተዋጠ፤ መንፈስም ያዩ መሰላቸው።³⁸ እርሱም እንዲህ አላቸው፣ “ለምን ትጨነቃላችሁ? ለምን ንስ ጥርጣሬ በልባችሁ ይገባል? ³⁹ እጆቼንና እግሮቼን ተመልከቱ፤ እኔው ራሴ ነኝ። ደግሞም ንኩኝና እዩ፣ በእኔ እንደምታዩት መንፈስ ሥጋና ዐጥንት የለውምና።”

⁴⁰ ይህንም ብሎ እጆቹንና እግሮቹን አሳያቸው።⁴¹ እነርሱም ከመደሰትና ከመገረም የተነሣ ገና ሳያምኑ፣ “በዚያ ቦታ አንዳች የሚበላ ነገር አላችሁን?” አላቸው።⁴² እነርሱም ከተጠበሰ ግሣ አንድ ቁራሽ ሰጡት፤⁴³ እርሱም ተቀብሎ በፊታቸው በላ።

⁴⁴ እርሱም፣ “ከእናንተ ጋር በነበርሁ በት ጊዜ፣ በሙሴ ሕግ፣ በነቢያትና በመዝሙር መጻሕፍት ስለ እኔ የተጻፈው ሁሉ ይፈጸም ዘንድ ይገባል” ብዬ የነገርኋችሁ ቃል ይህ ነው” አላቸው።

⁴⁵ በዚህ ጊዜ ቅዱሳት መጻሕፍትን እንዲያስተውሉ አእምሮአቸውን ከፈተላቸው፤⁴⁶ እንዲህም አላቸው፣ “ እንዲህ ተብሎ ተጽፎ አል፣ ክርስቶስ መከራን ይቀበላል፤ በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ይነሣል፤⁴⁷ ከኢየሩሳሌም ጀምሮ ለሕዝቦች ሁሉ ንስሐና የገጠ አት ስርዮት በስሙ ይሰበካል፤”⁴⁸ እናንተም ለዚህ ምስክሮች ናችሁ።⁴⁹ እኔም አባቴ የሰጠውን ተስፋ እልክላችኋለሁ፤ እናንተ ግን ከሳይ ኅይል እስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቁዩ።”

የኢየሱስ ዕርገት

⁵⁰ ከዚህ በኋላ እስከ ቢታንያ ይዞአቸው ወጣ፤ እጆቹንም አንሥቶ ባረካቸው።⁵¹ እየባረካቸውም ሳለ፣ ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ሰማይ ዐረገ።⁵² እነርሱም ሰገዱለት፤ በታላቅ ደስታም ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤⁵³ እገዚአብሔርንም እያመሰገኑ ዘወትር በቤተ መቅደስ ነበሩ።

⁴⁶26 ወይም ማሪክ እንዲሁም ቍ 46 ይመ

የዮሐንስ ወንጌል

ቃል ሥጋ ሆነ

1 በመጀመሪያ ቃል ነበረ፤ ቃልም ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ፤ ቃልም እግዚአብሔር ጋር ነበረ። ጎረቤትም በመጀመሪያ ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ።

³ሁሉ ነገር በእርሱ ተፈጥሮአል፤ ከተፈጠረው ሁሉ ያለ እርሱ የተፈጠረ ምንም የለም። ፋሕይወት በእርሱ ነበረች፤ ይህች ሕይወት የሰው ብርሃን ነበረች። ፍብርሃንም በጨ ለማ ያበራል፤ ጨለማውም አላሸነፈውም።⁴

⁵ከእግዚአብሔር የተላከ የሐንሰ የተባለ አንድ ሰው ነበረ። ገሰጦች ሁሉ በእርሱ በኩል እንዲያምኑ፤ ስለ ብርሃን ምስክር ሆኖ ለመቆም መጣ፤ ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ እንጂ እርሱ ራሱ ብርሃን አልነበረም። ፍለሰው ሁሉ ብርሃን ሰጪ የሆነው እውነተኛው ብርሃን ወደ ዓለም እየመጣ ነበር።⁶

¹⁰እርሱ በዓለም ውስጥ ነበረ፤ ዓለም የተፈጠረው በእርሱ ቢሆንም እንኳ፤ ዓለም አላወቀውም። ፍለሰው ራሱ ወገኖች መጣ፤ የገዛ ወገኖቹ ግን አልተቀበሉትም። ፍለሰው ባለ-ትና በስሙ ላመኑት ሁሉ ግን የእግዚአብሔር ልጆች የመሆን መብት ሰጣቸው። ፍለሰውም ከሥጋ ፈቃድ ወይም ከወንድ ፈቃድ አልተወለዱም።

¹⁴ቃልም ሥጋ ሆነ፤ በመካከላችንም አደረ፤ እኛም ጸጋንና እውነትን ተሞልቶ ከአባቱ ዘንድ የመጣውን የአንድያ መልጅን ክብር አየን።

¹⁵የሐንሰም፤ “ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ በፊት ስለ ነበረ ከእኔ ይልቃል’ ብዬ የመሰከርሁለት እርሱ ነው” በማለት ጮኾ ስለ እርሱ መሰከረ። ፍለሰው ሙላት ሁላችንም በጸጋ ላይ ጸጋ ተቀብለናል። ፍለሰው በሙሴ በኩል ተሰጥቶ ነበር፤ ጸጋና እውነት ግን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል መጣ።

¹⁸ክብሩንም እግዚአብሔርን ያየ ማንም የለም፤ ነገር ግን በአብ እቅፍ ያለው አንድያ ልጅ። የሆነው አምላክ እርሱ ገለጠው።

መጥምቁ የሐንሰ ራሱ ክርስቶስ እንዳልሆነ ተናገረ

¹⁹አይሁድ፣ ማንነቱን እንዲጠይቁት ካሆናትንና ሌዋውያንን ከኢየሩሳሌም ወደ

1+1 ኢ.4955+11፣
 ዮ.ሐ17+5፣4A2+6፣
 1ዮ.ሐ1+2፣6-
 ለ19+13
 1+2 ዛፍ1+1፣ ዮ.ሐ
 8+58፣17+5፣24፣
 1ዮ.ሐ1+1+6-ገ1+8
 1+3 ቀ+10፣1ቁ፣
 8+6፣ቁ41+16፣
 ፅብ1+2
 1+4 መ136+9፣
 ዮ.ሐ3+19፣5+26፣6+
 57፣8፣12፣ 9+5፣
 11+25፣ 12+46፣
 ሐሥ 3+15፣ ፅብ
 7፣16፣ 1ዮ.ሐ1+1፣2፣
 5+20፣ራገ1+1፣8፣
 1+5 መ118+28፣
 ዮ.ሐ3+19
 1+6 ማ፣63+1
 1+7 ቀ+12፣15፣19፣
 32 ዮ.ሐ 3+15፣26፣
 5+33
 1+9 ኢ.449+6፣
 1ዮ.ሐ 2+8
 1+10 ቀ. 3
 1+11 ኢ.453+3
 1+12 ቀ+7፣ዘ8
 14+1፣ዮ.ሐ3+15፣
 ሮ.ሜ8+14፣21፣ ኤ.6.
 5+1፣1፣ዮ.ሐ3+1፣2፣
 3+23
 1+13 ዮ.ሐ3+6፣
 ቲ.ቆ3+5፣1ኢ.ጥ1+23
 ፣1ዮ.ሐ3+9፣14፣7፣
 5+1፣4፣ ያፅ1+18
 1+14 ዘፀ
 33+18፣40+34፣
 ማ፣63+11፣
 ዮ.ሐ14+6፣
 ሮ.ሜ3+24፣
 744+4፣4A2+7፣8፣
 1ጢ.ሞ3+16፣
 ፅብ2+14፣
 1ዮ.ሐ1+1፣244+2
 1+15 ቀ+7፣30፣
 ማ፣63+11
 1+16 ሮ.ሜ3+24፣
 ኤ.ፊ.1+23፣
 ቁ41+19፣12+9
 1+17 ቀ+14፣ዘ8
 32+46፣ዮ.ሐ7+19
 1+18 ዘፀ33+20፣
 ዮ.ሐ3+16፣18፣36+46፣
 ቁ41+15፣1ጢ.ሞ6+
 16፣1ዮ.ሐ4+9፣12፣
 1+19 ማ፣63+1፣
 ዮ.ሐ2+18፣ 5+10፣
 16፣6+41፣52፣7፣1፣
 10+24
 1+20 ለ.ቃ3+15፣
 16፣ዮ.ሐ3+28
 1+21 ዘፀ18+15፣
 ማ፣611+14
 1+23 ማ፣63+1፣
 ኢ.ሳ 40+3

እርሱ ሲልኩ፣ የሐንሰ የሰጠው ምስክርነት ይህ ነበር።

²⁰ከመመስከርም ወደ ኋላ አላለም፤ “እኔ ክርስቶስ አይደለሁም” ብኑ በግልጽ መሰከረ።

²¹እነርሱም፤ “ታዲያ አንተ ማን ነህ? ኤልያስ ነህ?” ብለው ጠየቁት።

እርሱም፤ “አይደለሁም” አለ። እነርሱም፤ “ታዲያ ነቢዩ ነህ?”

አለ-ት።

እርሱም፤ “አይደለሁም” ሲል መለሰ።

²²በመጨረሻም፤ “እንግዲያስ ማን ነህ? ለላኩን ሰዎች መልስ እንድንሰጥ ስለ ራሴ ምን ትላለህ?” አለ-ት።

²³የሐንሰም በነቢዩ በኢሳይያስ እንደተነገረው፤ “ለጌታ መንገድ አቅኑለት” እያለ በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ እኔ ነኝ” ሲል መለሰ።

²⁴ከተላኩትም ፈሪሳውያን አንዳንዶቹ፤ ²⁵“ታዲያ፣ ክርስቶስ ወይም ኤልያስ ወይም ነቢዩ ካልሆነህ፣ ለምን ታጠምቃለህ?” ብለው ጠየቁት።

²⁶የሐንሰም እንዲህ ብሎ መለሰላቸው፤ “እኔ በውሽ አጠምቃለሁ፤ እናንተ የማታውቁት ግን በመካከላችሁ ቆሟል፤ ፍለሰው በኋላ የሚመጣው፤ የጨማውን ማሰሪያ ለመፍታት እንኳ የማልበቃ እርሱ ነው።”

²⁸ይህ ሁሉ የሆነው የሐንሰ ሲያጠምቅ በነበረበት ከዮርዳኖስ ማዶ በቢታንያ ነበር።

የእግዚአብሔር በግ

²⁹የሐንሰ በማግሥቱ፣ አያሱስ ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ እንዲህ አለ፤ “አነሆ! የዓለምን ኅጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ፤ ³⁰ከእኔ በኋላ የሚመጣው ከእኔ በፊት ስለ ነበር ከእኔ ይልቃል” ያልሁት እርሱ ነው። ³¹እኔ ራሴ አላወቅሁትም ነበር፤ በውሃ እያጠመቅሁ የመጣሁትም እርሱ በእስራኤል ዘንድ እንዲገለጥ ነው።”

³²ከዚያም የሐንሰ እንዲህ ሲል ምስክር ኑቱን ሰጠ፤ “መንፈስ እንደ ርግብ ከሰማይ

1+26 ማር1+4 1+27 ቀ+15፣30፣ማር1+7
 1+28 ዮ.ሐ3+26፣ 10+40 1+29 ቀ+36፣
 ዘፍ22+8፣ዮ.ሐ3+17፣ኢ.453+7፣1ኢ.ጥ1+19 ራ.አ5+6፣13+8
 1+30 ቀ+15፣27 1+32 ማ፣63+16

²⁵ ወይም ጨለማው ግን አላወቀውም
²⁹ ወይም ይህ ወደ ዓለም ለሚመጣ ሰው ብርሃን የሚለጥ
እውነተኛው ብርሃን ነበር
³¹13 ወይም ከሰው ውሳኔ
³⁴14 ወይም አንድ ልጅ የሆነው
³⁸18 አንዳንድ ቅጂዎች ለንድ ልጅ ይላሉ
⁴⁰20 ወይም መገሰ “ክርስቶስ” (በግሪኩ ቋንቋ እና “መሲሐ” በፅብራይስጥ ሁለቱም የተቀባ የሚል ትርጉም አላቸው፤ ቀ

25 ይመ::

²⁶ወይም በውሃ ውስጥ ቀ* 31 እና 33 ይመ

ወርዶ በእርሱ ላይ ሲያርፍ አየሁ፤ ³³በውሃ እንዳጠምቅ የላከኝም፣ ‘በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቀው፣ መንፈስ ሲወርድና በርሱ ላይ ሲያርፍ የምታየው እርሱ ነው’ ብሎ እስከ ነገረኝ ድረስ እኔም አላወቅሁትም ነበር፤ ³⁴አይቻለሁ፣ እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ እመሰክራለሁ።”

የመጀመሪያዎቹ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት

1፡40-42 ተጓ ምብ - ማቴ 4፡18-22፣ ማር 1፡16-20፣ ሉቃ 5፡2-11

³⁵በማግሥቱ፣ ዮሐንስ ከሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር እንደ ገና እዚያው ቦታ ነበር፤ ³⁶ኢየሱስንም በዚያ ሲያልፍ አይቶ፣ “እነሆ! የእግዚአብሔር በግ” አለ።

³⁷ሁለቱ ደቀ መዛሙርትም ይህን ሲናገር ሰምተው ኢየሱስን ተከተሉት። ³⁸ኢየሱስም ዘወር ብሎ ሲከተሉት አየና፣ “ምን ትፈልጋላችሁ?” ብሎ ጠየቃቸው።

እነርሱም፣ “ረቢ፣ የት ትኖራለህ?” አሉት፤ ‘ረቢ’ ማለት መምህር ማለት ነው።

³⁹እርሱም፣ “ኑና እዩ” አላቸው።

ስለዚህ ሂደው የት እንደሚኖር አይ፣ በዚያም ዕለት አብረውት ዋሉ፤ ከቀኑም ዐሥር ሰዓት ያህል ነበር።

⁴⁰ዮሐንስ የተናገረውን ሰምተው፣ ኢየሱስን ከተከሉት ከሁለቱ አንዱ የሰምዎን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነበር።

⁴¹እንድርያስ በመ ጀመሪያ ያደረገው ወንድሙን ስምዎን ፈልጎ፣ “መሲሐን አገኘኛል” ብሎ መንገር ነው፤ ‘መሲሐ’ ማለት ክርስቶስ ማለት ነው። ⁴²ወደ ኢየሱስም አመጣው።

ኢየሱስም ተመለከተውና፣ “አንተ የየና ልጅ ስምዎን ነህ፤ ከፋ ተብለህ ትጠራለህ” አለው፤ ‘ከፋ’ ማለት ጴጥሮስ ማለት ነው።”

ኢየሱስ ፊልጶስንና ናትናኤልን ጠራቸው

⁴³በማግሥቱ፣ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ለመሄድ ፈለገ፣ ፊልጶስንም አግኝቶ፣ “ተከተለኝ” አለው።

⁴⁴ፊልጶስም እንደ እንድርያስና እንደ ጴጥሮስ ሁሉ የቤተ ሳይዳ ከተማ ሰው ነበረ። ⁴⁵ፊልጶስ ናትናኤልን አግኝቶ፣ “መሴ በሕግ መጻሕፍት፣ ነቢያትም ስለ እርሱ የጻፉለትን የዮሴፍን ልጅ የናዝሬቱ ኢየሱስን አግኝተኝ” አለው።

⁴⁶ናትናኤልም፣ “ከናዝሬት በነ ነገር ሊወጣ ይችላልን?” አለ።

ፊልጶስም፣ “መጥተህ እይ” አለው።

⁴⁷ኢየሱስም፣ ናትናኤል ወደ እርሱ ሲመጣ አይቶ፣ “እነሆ፣ ተንኮል የሌለበት እውነተኛ እስራኤላዊ” አለ።

1+33 ማር1፡4፡8

1+34 ተ+49፡ማቴ 4፡3

1+35 ማቴ3፡1

1+36 ተ+29

1+38 ተ+49፣ ማቴ3፡7

1+41 ዮሐ4፡25

1+42 ዘ፡17፡5፣ 15፡32፡28፣ 35፡10፣ ማቴ16፡18

⁴⁸ናትናኤልም “እንዴት አወቅኸኝ?” ሲል ጠየቀው።

ኢየሱስም፣ “ከበለስ ዛፍ ሥር ሳለህ፣ ገና ፊልጶስ ሳይጠራህ አየሁህ” ሲል መለሰለት።

⁴⁹ናትናኤልም መልሶ፣ “ረቢ! አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ፤ አንተ የእስራኤል ንጉሥ ነህ” አለ።

⁵⁰ኢየሱስም፣ “ያመንኸው ከበለስ ዛፍ ሥር አየሁህ ስላልሁህ ነውን?” ገና ከዚህ የሚባል ጥ ነገር ታያለህ” አለው፤ ፊልጶስም፣ “እውነት እላችኋለሁ፣ ሰማይ ተከፍቶ፣ የእግዚአብሔርም መላእክት በሰው ልጅ ላይ ሲወጡና ሲወርዱ ታያላችሁ” አለው።

ኢየሱስ ውሃን የወይን ጠጅ አደረገ

2 በሦስተኛው ቀን፣ በገሊላ አውራጃ፣ በቃና ከተማ ሰርግ ነበር፤ የኢየሱስም እናት በዚያ ነበረች፤ ጳጳሳዊና ደቀ መዛሙርቱም ወደ ሰርግ ተጠርተው ነበር። ጳዎይን ጠጅ ባለቀ ጊዜም የኢየሱስ እናት፣ “የወይን ጠጅ እኮ አለቀባቸው” አለችው።

⁴ኢየሱስም፣ “አንቺ ሴት ሆይ፣ ምን አድርግ ትይደለሽ? ጊዜዬ ገና አልደረሰም” አላት።

⁵እናቱም በዚያ የነበሩትን አገልጋዮች፣ “የሚላችሁን ሁሉ አድርጉ” አለቻቸው።

⁶በአይሁድ የመንጻት ሥርዐት መሠረት፣ ከሰባ አምስት እስከ አንድ መቶ ዐሥራ አምስት ሊትር የሚይዙ ከድንጋይ የተሠሩ ስድስት ጋኖች⁴ በዚያ ነበሩ።

⁷ኢየሱስ አገልጋዮቹን፣ “ጋኖቹን ውሃ መሏችሁ” አላቸው፤ እነርሱም፣ “ጋኖቹን እስከ አፋቸው ሞሏችሁ” አለው።

⁸እርሱም፣ “ከላይ ቀድታችሁ ለድግሱ ጎላፊ ስጡት” አላቸው።

እነርሱም እንዳዘዛቸው አደረጉ። ⁹የድግሱ ጎላፊም ወደ ወይን ጠጅ የተለወጠውን ውሃ ቀመሰ፤ ሆኖም ከየት እንደ መጣ አላወቀም፤ ውሃውን የቀዱት አገልጋዮች ግን ያውቁ ነበር። እርሱም ሙሽራውን ለብቻው ጠርቶ፣ ¹⁰“ሰው ሁሉ በመጀመሪያ የሚያቀርበው ጥሩ ወን የወይን ጠጅ ነው፤ እንግዶቹም ብዙ ከጠጡ በኋላ መናኛውን የወይን ጠጅ ያቀርባል፤ አንተ ግን ጥሩ ውን የወይን ጠጅ እስከ አሁን አቈይተሃል” አለው።

¹¹ኢየሱስም ይህን የታምራዊ ምልክቶቹ መጀመሪያ በገሊላ አውራጃ በቃና ከተማ አደረገ፣ ክብሩንም ገለጠ፣ ደቀ መዛሙር ቱም በእርሱ አመኑ።

1+43 ማቴ4፡19፣ 10፡3፣ ዮሐ6፡5-7፣ 12፡21፡22፣14፡8፡9

1+44 ማቴ11፡21

1+45 ማር1፡24፣ ሉቃ3፡23፣ 24፡27፣ ዮሐ21፡2

1+46 ዮሐ7፡41፣ 42፡52

1+47 መዝ32፡2፣ ሮሜ9፡4፡6

1+49 ተ+34፡38፣ ዘ፡28፡12፣ማቴ2፡2፣ 4፡3፡23፣7፡27፣42፡7

ዮሐ12፡13

1+51 ማቴ3፡16፣ 8፡20

2+1 ማቴ12፡46፣ ዮሐ4፡46፣21፡2

2+4 ማቴ8፡29፣ ዮሐ19፡26፣ 26፡18

2+5 ዘ፡41፡55

2+6 ማር7፡34፣ ዮሐ3፡25

2+9 ዮሐ 4፡46

2+11 ተ+23፣ ዘ014፡31፣ ማቴ12፡38፣ ዮሐ1፡14፣3፡2፣ 4፡48፣6፡21፡14፡26፣ 30፡12፡37፡20፡30

⁴42 ከፋ የሚለው የኦሪማይክ ቃልና ጴጥሮስ የሚለው የግሪኩ ያል ትርጉም ዕለት ማለት ነው።

⁵50 ወይም ከበለስ ዛፍ ሥር አየሁህ ስላልሁህ አመንህ

⁶6 በግሪኩ ሁለት ወይም የሰነት አንባቢ

ኢየሱስ ቤተ መቅደስን አጠራ
2+14-16 ተጓ ምብ - ማቴ 21:12:13 ማር 11+15-17፤
ሉቃ 19+45:46

12 ከዚህ በኋላ ከእናቱ፣ ከወንድሞቹና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ቅፍርናሆም ወረደ፤ በዚያም ጥቂት ቀን ተቀመጠ።

13 የአይሁድ ፋሲካም እንደ ተቃረበ፣ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። 14 በቤተ መቅደሱ አደባባይ ከብቶችን፣ በጎችንና ርግቦችን የሚሸጡ እንዲሁም ተቀምጠው የገንዘብ ምዝራብ የሚያከናውኑ ሰዎች አገኘ። 15 የመድጃራፍ አሰጅቶ በጎችንና ከብቶችን ሁሉ ከቤተ መቅደሱ ግቢ አባረረ፤ የመንዛሪያዎችን ገንዘብ በተነፃ፣ ጠረጴዞቻቸውንም ገለበጠ። 16 ርግብ ሻጮችንም፣ “እነዚህን ከዚህ አስወግቻቸው፤ የአባቱን ቤት የንግድ ቤት አታድርጉት!” አላቸው።

17 ደቀ መዛሙርቱም፣ “ለቤትህ ያለኝ ቅናት ይቃጠለሃል?” ተብሎ የተጻፈው ትዝ አላቸው።

18 አይሁድም፣ “ይህን ሁሉ ለማድረግ ሥል ጣን እንዳለህ የሚያረጋግጥ ምን ታምራዊ ምልክት ታሳየናለህ?” አሉት።

19 ኢየሱስም፣ “ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት፤ እኔም በሦስት ቀን መልሼ አሥጥለሁ” ብሎ መለሰላቸው።

20 አይሁድም፣ “ይህን ቤተ መቅደስ ለመሥራት አርባ ስድስት ዓመት ፈጅቶአል፤ ታዲያ አንት እንዴት በሦስት ቀን መልሰህ ታኅሣለህ?” አሉት። 21 ቤተ መቅደስ ሲል ግን፣ ስለ ገዛ ሰውነቱ መናገሩ ነበር። 22 ከሙታንም ከተነሣ በኋላ፣ ደቀ መዛሙርቱ ምን እንደተናገረ አስታውሱ፤ መጻሕፍትንና ኢየሱስ ያለውንም ቃል አመኑ።

23 በፋሲካ በዓል በኢየሩሳሌም ሳለ፣ ብዙ ሰዎች ያደረገውን ታምራዊ ቤተ መቅደስ በስሙ አመኑ። 24 ኢየሱስ ግን ሰውን ሁሉ ስለሚ ያውቅ፣ አይታመንባቸውም ነበር። 25 በሰው ውስጥ ያለውን ያውቅ ስለ ነበር፣ ማንም ስለ ሰው እንዲመስክርለት አሳስፈለገውም።

ኢየሱስ ኒቆዲሞስን አስተማረ

3 ከፈሪሳውያን ወገን፣ ከአይሁድ አለቆች አንዱ የሆነ ኒቆዲሞስ የተባለ ሰው ነበረ። 2 በሌሊትም ወደ ኢየሱስ መጥቶ፣ “ረቢ፣ እኛ ሄክሳኮር ከእርሱ ጋር ከሆነ ሰው በቀር አንተ የምታደርጋቸውን ታምራዊ ምልክቶች ማንም ሊያደርግ ስለማይችል፣ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣህ መምህር እንደ ሆንህ እናውቃለን” አለው።

3 ኢየሱስም መለሰ፣ “እውነት እልሃለሁ፤ ማንም ዳግመኛ ካልተወለደ፣ በቀር የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊያይ አይችልም” አለው።

2+12 ማቴ4+13፤
12+46

2+13 ዘጸ16+1-6፤
ሉቃ2+41፤
ዮሐ11+55

2+14 ዘላ1+14፤
ዘጸ14+25:26

2+16 ሉቃ2+49
2+17 ማቴ69+9
2+18 ቍ11፤
ማቴ12+38፤ዮሐ1+19

2+19 ማቴ16+21፤
26+61፤27+40፤
ማር

14+58፤15+29፤
ሐሥ6+14

2+21 1ቆፍ6+19
2+22 መዝ16+10፤
ሉቃ24+5-
8፤24+27፤

ዮሐ12+16፤14+26
2+23 ቍ11+13፤
ዮሐ3+15

2+25 ዘጸ31+21፤
1ፃ78+39፤ላባ11+3፤
ማቴ9+4፤ዮሐ6+61፤
64፤13+11

3+1 ዮሐ7+50፤
19+39፤ሉቃ23+13
3+2 ቍ11፤
ሐሥ2+22፤10+38፤
ማቴ23+7፤ዮሐ2+11፤
10+38፤14+10፤11

3+3 ማቴ3+2፤
ዮሐ1+13
3+5 ሐሥ22+16፤
ተቶ3+5

3+6 ዮሐ1+13፤
1ቆፍ15+50
3+8 1ቆፍ2+14-16
3+9 ዮሐ6+52፤60
3+10 ሉቃ2+46
3+11 ቍ32፤ዮሐ
1+18፤7+16፤17

3+13 ቍ31፤ምሳ
30+4፤ማቴ8+20፤
ዮሐ6+38፤42፤
ሐሥ2+34፤
ኤፌ4+8-10፤ፅብ
4+14፤ 9+24

3+14 ዘዮ21+8፤9፤
ዮሐ12+32
3+15 ቍ16፤36፤
ዘፍ15+6፤ዘዮ14+11
ማቴ25+46፤27+42፤
ማር1+15፤ዮሐ1+7፤
12፤2+23፤5+24፤7፤
38፤20+29፤20+31፤
ሐሥ13+39፤16+31፤
ሮሜ

3+22፤10+9፤10፤
1ዮሐ 5+15፤10
3+16 ቍ15፤36፤
ዘፍ22፤12፤
ኢሳ9+6፤
ዮሐ1+18፤6+29፤40፤
11+25፤26፤ ሮሜ8+
32፤5+8፤ኤፌ2+4፤
1ዮሐ4+9፤10
3+17 ኢሳ53+11፤
ማቴ1+21፤ሉቃ2+11፤
19፤10፤ ዮሐ1+29፤
6+29፤57፤10+36፤
11+42፤12+47፤

4 ኒቆዲሞስም፣ “ሰው ከሸመገለ በኋላ እንዴት ሊወለድ ይችላል? ዳግመኛ እንዲወለድ ተመልሶ ወደ እናቱ ማሕፀን ሊገባ ይችላል?” አለው።

5 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፣ “እውነት እልሃለሁ፤ ማንም ከውሃና ከመንፈስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም፤ ፅክሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው፤ ከመንፈስ የተወለደም መንፈስ ነው። 7 ዳግመኛ መወለድ አለባችሁ፤ ስላልሁ አትገረም፤ 8 ፋሲካ ወደሚወደው ይነፍሳል፤ ድምፁንም ትሰማለህ፤ ነገር ግን ከየት እንደ መጣ፣ ወዴት እንደሚሄድም አታውቅም፤ ከመንፈስም የተወለደ ሁሉ እንደዚሁ ነው።”

9 ኒቆዲሞስም፣ “ይህ እንዴት ለሆነ ይችላል?” ሲል ጠየቀው።

10 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፣ “አንተ የእስራኤል መምህር ሆነህ ሳለ እነዚህን ነገሮች አታውቅም? 11 እውነት እልሃለሁ፤ የምናቀውቀውን እንናገራለን፤ ያየነውንም እንመሰክራለን፤ እናንተ ግን ምስክርነታችንን አትቀበሉም። 12 ስለ ምድራዊው ነገር ነግራችሁ ያላመናችሁ፤ ስለ ሰማያዊው ነገር ብናገራችሁ እንዴት ታምናላችሁ? 13 ከሰማይ ከወረደው ከሰው ልጅ በቀር፣ ወደ ሰማይ የወጣ ማንም የለም። 14 ሙሴ በምድረ በዳ እባብን እንደ ሰቀለ፣ የሰው ልጅም እንዲሁ ሲሰቀል ይገባዋል፤ 15 ይኸውም በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው ነው።

16 በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስከ መስጠት ድረስ ዓለምን እንዲሁ ወደአፍን፣ 17 እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዓለም የላከው በዓለም ለመኖሪያ ሳይሆን፣ የዓለምን በእርሱ ለማዳን ነው። 18 በእርሱ የሚያምን ሁሉ አይፈረድበትም፤ በእርሱ የማያምን ግን በአንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም፣ ስላላመነ፣ አሁኑኑ ተፈርዶበታል። 19 ፍርዱም ይህ ነው፤ ብርሃን ወደ ዓለም መጣ፣ ሰዎች ግን ሥራቸው ክፉ ስለ ነበረ፣ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ወደዱ። 20 ክፉ የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላል፤ አድራጎቱም እንዳይገለጥበት ወደ ብርሃን አይመጣም። 21 በእውነት የሚመላለስ ግን ሥራው በእግዚአብሔር የተሠራ መሆኑ በግልጽ

17+ 8:21፤ 20+21፤ሮሜ11+14፤1ጢሞ1+15፤2+5፤6፤1ዮሐ2+2፤
3+5 3+18 ዮሐ1+18፤ 5+24፤1ዮሐ4+9
3+19 መዘ52+3፤ ዮሐ1+4፤ዮሐ7+7 3+20 ኤፌ5+11፤ 13

+23 ወይም በእርሱም አውጥ
*3 ወይም ከላይ ካልተወለደ፣ ቍ 7 ይመ
*13 ወይም በሰማይ ካለው . . .
*18 ወይም በእግዚአብሔር አንድያ ልጅ

ይታይ ዘንድ ወደ ብርሃን ይመጣል።”^{፳፻}

መጥምቁ ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ መሰከረ

²²ከዚህ በኋላ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ ወደ ይሁዳ አገር ሄዱ፤ እዚያም ከእነርሱ ጋር ጥቂት ተቀመጠ፤ አጠመቀም።

²³በዚህ ጊዜ ዮሐንስም በሳሌም አቅራቢያ ሄሮድስ በተባለ ስፍራ ብዙ ውሃ ስለ ነበረ፤ ያጠምቅ ነበር፤ ስምቸም ለመጠመቅ ይመጡ ነበር። ²⁴ይህም የሆነው ዮሐንስ ከመታሰሩ በፊት ነበር። ²⁵በአንዳንድ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና በአንድ አይሁዳዊ መካከል ስለ መንጸት ሥርዐት ክርክር ተነሣ፤ ጆወደ ዮሐንስም መጥተው፤ “ረቢ፤ በዮርዳኖስ ማዶ ከአንተ ጋር የነበረው፤ ስለ እርሱም የመሰከር ሀለት ሰው፤ እነሆ ያጠምቃል፤ ሰውም ሁሉ ወደ እርሱ እየሄደ ነው” አሉት።

²⁷ዮሐንስም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ከላይ ካልተሰጠው በቀር ማንም አንዳች ሊቀበል አይችልም። ²⁸እኔ ክርስቶስ ከአይደለሁም፤ ነገር ግን ከእርሱ በፊት ተልኬአለሁ፤ እንዳልሁ እናንተ ራሳችሁ ትመሰክራላችሁ። ²⁹መሽረዱቱ የመሽረው ነች፤ ደምፁን ለመ ስማት በአጠገቡ የሚቆመው ማዘ ግን፤ የሙሽረውን ደምዕ ሲሰማ እጅግ ደስ ይለዋል፤ ያ ደስታ የእኔ ነው፤ እርሱም አሁን ተፈጽሞአል። ³⁰እርሱ ሊልቅ፤ እኔ ግን ላንስ ይገባል።

³¹“ከላይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤ ከምድር የሆነው የምድር ነው፤ የምድር ንም ይናገራል። ከሰማይ የሚመጣው ከሁሉ በላይ ነው፤ ³²የየውኃና የሰማውን ይመሰክራል፤ ነገር ግን ምስክርነቱን ማንም አይቀበልም። ³³ምስክርነቱንም የተቀበለ ሰው፤ እገዚአብሔር እውነተኛ እንደ ሆነ አረጋገጠ። ³⁴እገዚአብሔር ፎኝ መንፈሱን ሳይሰፍር ስለሚሰጥ፤ እገዚ አብሔር የላከው የእገዚአብሔርን ቃል ይናገራል። ³⁵አብ ወልድን ይወዳል፤ ሁሉንም ነገር በእጁ ሰጥቶታል። ³⁶በወልድ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት አለው፤ በወልድ የሚያምን ግን የእገዚአብሔር ቀጣ በላይ ይሆናል እንጂ ሕይወትን አያይም።”^{፳፻፱}

ኢየሱስ ከአንዲት ሳምራዊት ጋር ተነጋገረ

4 ፈራሳውያን ከዮሐንስ ይልቅ ኢየሱስ ብዙ ደቀ መዛሙርትን እንዳፈራረፍ እንዳጠመቀ ሰሙ፤ ጌዳ ግን ያጠመቀው ኢየሱስ ሳይሆን ደቀ መዛሙርቱ ነበሩ። ³ጌታም ይህን እንዳወቀ ይሁዳን ለቆ ወደ ገሊላ ተመልሶ ሄደ።

⁴በሰማርያም በኩል ማለፍ ነበረበት። ⁵ስለ ዚህ በሰማርያ፤ ያዕቆብ ለልጁ ለዮሴፍ

3+22 ዮሐ4፡2
3+23 ማቴ3፡1
3+24 ማቴ4፡12፤
14፡3
3+25 ዮሐ2፡6
3+26 ማቴ23፡7፤
ዮሐ1፡7
3+28
ዮሐ1፡20፤23
3+29 ማቴ9፡15፤
ዮሐ16፡24፤17፡13፤
ፊል2፡2፤ 1ዮሐ1፡4፤
2ዮሐ12

3+31 ቍ13፤
ዮሐ8፡23፤1ዮሐ4፡5
3+32 ቍ11፤
ዮሐ8፡26፤15፡15
3+34 ቍ17፤
ኢሳ42፡1፤ማቴ
12፡18፤ሉቃ4፡18፤
ሐሥ 10፡38
3+35 ማቴ28፡18
3+36 ቍ15፤
ዮሐ5፡24፤6፡47
4+1 ዮሐ3፡22፤26
4+3 ሉቃ7፡13፤
ዮሐ3፡22
4+4 ማቴ10፡5
4+5 ዘፍ33፡19፤
ኢሱ24፡32
4+7 ዘፍ24፡17፤
1ዮሐ17፡10
4+8 ቍ5፡39
4+9 ማቴ10፡5
4+10 ኢሳ44፡3፤
55፡1፤ ኢር2፡13፤
17፡13፤ ዘሳ14፡8፤
ዮሐ7፡37፡38፤
ራሕ7፡17፡21፡6፤
22፡1፡17
4+12 ቍ6
4+14 ኢሳ12፡3፤
58፡11፤ማቴ25፡46፤
ዮሐ6፡35፡7፡38
4+15 ዮሐ6፡34
4+19 ማቴ21፡11
4+20 ዘፍ11፡29፤
ኢሱ8፡33፤ሉቃ9፡53

በሰጠው ቦታ አጠገብ ወደ ነበረች፤ ሲከር ወደምትባል ከተማ መጣ። ሰዚያም የያዕቆብ የውሃ ጉድጓድ ነበረ፤ ኢየሱስም ከገዛው የተነሣ ደክሞት ስለ ነበር በውሃው ጉድጓድ አጠገብ ተቀመጠ፤ ጊዜውም ከቀኑ ስድስት ሰዓት አካባቢ ነበር።

⁷አንዲት ሳምራዊት ሲት ውሃ ለመቅዳት ስትመጣ ኢየሱስ፤ “እዘኸሽ የምጠጣው ስጪኝ” አላት፤ ⁸ደቀ መዛሙርቱ ምግብ ለመግዛት ወደ ከተማ ሄደው ነበር።

⁹ሳምራዊቷም፤ “አንተ አይሁዳዊ ሆኑን፤ እኔን ሳምራዊቷን እንዴት ውሃ አጠጪኝ ትላለህ?” አለችው፤ ይህን ማለቷ አይሁድ ከሳምራውያን ጋር ስለሚይተባሰሩ ነው።¹⁰

¹⁰ኢየሱስም፤ “የእገዚአብሔርን ስጦታ ብታውቁና ውሃ አጠጪኝ የሚልሽ ማን መሆኑን ብትረጁ ኖሮ፤ አንቺው በጠየቅሽው፤ እርሱም የሕይወትን ውሃ በሰጠሽ ነበር” ሲል መለሰላት።

¹¹ሴትዮም እንዲህ አለችው፤ “ጌታዬ፤ መቅጃ የለህም፤ ጉድጓዱም ጥልቅ ነው፤ ታዲያ ይህን የሕይወት ውሃ ከየት ታገኛለህ? ¹²ለመሆኑ አንተ፤ ይህን ጉድጓድ ከሰጠን፤ ከአባታችን ከያዕቆብ ትበልጣለህን? እርሱ ራሱና ልጆቹ፤ እንስሳቱም ከዚህ ጉድጓድ ጠጥተዋል።”

¹³ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላት፤ “ከዚህ ውሃ የሚጠጣ እንደ ገና ይጠማል፤ ¹⁴እኔ ከምሰጠው ውሃ የሚጠጣ ግን ከቶ አይጠማም፤ እኔ የምሰጠው ውሃ በውስጡ የሚፈልቅ የዘላለም ሕይወት ውሃ ምንጭ ይሆናል።”

¹⁵ሴትዮም፤ “ጌታዬ፤ እንዳልጠማና ውሃ ለመቅዳት እንዳልመላለስ፤ እባክህ ይህን ውሃ ስጠኝ” አለችው።

¹⁶እርሱም፤ “ሂጂና ባልሽን ጠርተሽ ወደ ዚህ ተመለሽ” አላት።

¹⁷ሴትዮም፤ “ባል የለኝም” ብላ መለሰች።

ኢየሱስም፤ እንዲህ አላት፤ “ባል የለኝም ማለትሽ ትክክል ነው፤ ¹⁸በእርግጥ አምስት ባሎች ነበሩሽ፤ አሁን ከአንቺ ጋር ያለውም ባልሽ ስላልሆነ፤ የተናገርሽው እውነት ነው።”

¹⁹ሴትዮም እንዲህ አለችው፤ “ጌታዬ፤ አንተ ነቢይ እንደ ሆኑ አያለሁ፤ ²⁰አባቶቻችን በዚህ ተራራ ላይ ሰገዱ፤ እናንተ አይሁድ ግን ሰው መስገድ ያለበት በኢየሱሳልም ነው ትላላችሁ” አላቸው።

^{፳2} አንዳንድ ተርጓሚዎች ትምህርተ ጥቅሱን ከተጠር 15 በኋላ ያደርጋሉ
^{፳5} አንዳንድ ቅጂዎች አንዳንድ አይሁድ ይላሉ
^{፳8} ወይም ማለሕ
^{፳4} በግሪኩ እርሱ ይላል
^{፳6} አንዳንድ ተርጓሚዎች ትምህርተ ጥቅሱን ከ30 በኋላ ያደርጋሉ።
^{፳9} ወይም ሳምራውያን በተጠቀሙበት ስሕጸዕ አይጠቀሙም ነበር

21ኢየሱስም እንዲህ አላት፤ “አንቺ ሴት፤ በዚህ ተራራም ሆነ በአየሩሳሌም ለአብ የማ ትሰግዱበት ጊዜ እንደሚመጣ እመኘኝ።”
 22እናንተ ሳምራውያን ለማታውቁት ትሰግዳ ላችሁ፤ እኛ ግን ድኑት ከአይሁድ ስለ ሆነ ለምናውቀው እንሰግዳለን።”
 23በእውነት የሚሰግዱ ለአብ በመንፈስና በእውነት የሚሰግዱበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም መጥቶአል፤ አብም እንደዚህ በእውነት የሚሰግዱለትን ይፈልጋል።
 24እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ የሚሰግዱለትም በመንፈስና በእውነት ሊሰግዱለት ይገባል።”

25ሴትዮቸው “ክርስቶስ የተባለ መሲሕ እንደሚመጣ ዐውቃለሁ፤ እርሱ ሲመጣ ሁሉን ነገር ይነግረናል” አላችው።

26ኢየሱስም “የማነጋገርሽ እኮ እኔ እርሱ ነኝ” ሲል ገልጦ ነገራት።

ደቀ መዛሙርቱ ተመልሰው መጡ

27በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሰው መጡ፤ ከሴት ጋር ሲነጋገር በማግኘታቸው ተደነቁ፤ ሆኖም ግን፤ “ምን ፈለግን?” ወይም፤ “ከእርሷ ጋር የምትነጋገረው ለምንድን ነው?” ብሎ የጠየቀው ማንም አልነበረም።

28ሴትዮቸው እንስራዋን ትታ ወደ ከተማ ተመለሰች፤ ለሕዝቡም፤ “ያደረግሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ኑና እየ፤ እርሱ ክርስቶስ” ይሆን እንዴ?” አላች፤
 30እነርሱም ከከተማ ወጥተው እርሱ ወዳለበት አመሩ።

31በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ፤ “ረቢ፤ እህል ቅመስ እንጂ” አሉት።

32እርሱ ግን፤ “እናንተ የማታውቁት፤ የም በላው ምግብ አለኝ” አላቸው።

33ደቀ መዛሙርቱም፤ “ሰው ምግብ አምጥ ቶለት ይሆን እንዴ?” ተባባሉ።

34ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “የእኔ ምግብ የላከኝን ፈቃድ ማድረግና ሥራውን መፈጸም ነው፤ 35እናንተ፤ ከአራት ወር በኋላ መከር ይደርሳል’ ትሉ የለምን? እነሆ፤ አዝ መራው ለመከር እንደ ደረሰ ቀና ብላችሁ ማሳውን ተመልከቱ እላችኋለሁ።”
 36አጫጁ አሁንም ቢሆን እንኳ ደመወዙን የተቀበለ ነው፤ ለዘላለም ሕይወት ይሆን ዘንድ አዝ መራውን ይሰበሰባል፤ ይህም ዘራውና አጫጁ ቢጋራ ደስ እንዲላቸው ነው።
 37ስለዚህ፤ “አንዱ ይዘራል፤ ሌላውም ያጭዳል” የተባለው ምሳሌ እውነት ነው።
 38ያልደከማችሁበትን እንድታጭዱ ላክኝችሁ፤ አድካማውን ሥራ ሌሎች ሠሩ፤ እናንተም የድካማቸውን ፍሬ ሰበሰባችሁ።”

ብዙ ሳምራውያን አመኑ

39ሴትዮቸው “ያደረግሁትን ሁሉ ነገረኝ”

4+21 ሚል1+11፤
 ዮሐ5+28፤16+2፤
 1ጢም 2፥8
 4+22 2፡7፤17+28-
 41፤ኢሳ2+3፤
 ሮሜ3+1፤2፤9+4፤5፤
 15፥8፡9
 4+23 ዮሐ5+25፤
 16+32፤6፡ል3+3
 4+24 ፊል3፥3
 4+25 ማቴ1፥16፤
 ዮሐ1፥4፤1
 4+26 ዮሐ8፥24፤
 9፥35-37
 4+27 ቍ8
 4+29 ቍ17፥18፤
 ማቴ12፥23፤
 ዮሐ7፥26፤31
 4+31 ማቴ23፥7
 4+32 ኢዮ23፥12፤
 ማቴ4፥4፤ዮሐ 6፥27
 4+34 ማቴ26፥39፤
 ዮሐ19፥30
 4+35 ማቴ9፥37፤
 ሉቃ10፥2
 4+36 ማቴ25፥46፤
 ሮሜ1፥13

4+37 ኢዮ31፥8፤
 ማገ6፥15
 4+39 ቍ5፥29
 4+42 ሉቃ2፥11
 4+43 ቍ40
 4+44 ማቴ13፥57፤
 ሉቃ4፥24
 4+45 ዮሐ2፥23
 4+46 ዮሐ2፥1-11
 4+47 ቍ3፥54
 4+48 ጳጳ4፥2፥3፤
 ዮሐ2፥11፤ሐግ2፥
 43፤14፥3፤ሮሜ15፥
 19፥2፥ቆሮ12፥12፤
 ዕብ2፥4
 4+53 ሐግ11፥14
 4+54 ቍ48፤
 ዮሐ 2፥11
 5+2 ነህ3፥1፤
 12፥39፤ዮሐ19፥13፤
 17፥20፥20፥16፤
 ሐግ21፥40፤22፥2፤
 26፥14

ብላ ስለ መሰከረች፤ ከዚያች ከተማ ብዙ ሳምራውያን በእርሱ አመኑ።
 40ስለዚህ፤ ሳምራውያኑ ወደ እርሱ በመጡ ጊዜ አብሮአቸው እንዲቁይ አጥብቀው ለመኑት፤ እዚያም ሁለት ቀን ቁዩ።
 41ከቃሎም የተነሣ ሌሎች ብዙዎች አመኑ።

42ሴትዮቸውም፤ “ከእንግዲህ የምናምነው አንቺ ስለ ነገርሽን ብቻ አይደለም፤ እኛ ራሳችን ስምተነዋል፤ ይህ ሰው በእውነት የዓለም አዳኝ እንደ ሆነ እናውቃለን” አላች።

ኢየሱስ የሹሙን ልጅ ፈወሰ

43ከሁለቱ ቀናት በኋላም ወደ ገሊላ ሄደ፤
 44ነቢይ በገዛ አገሩ እንደማይከበር ኢየሱስ ራሱ ተናግሮ ነበርና።
 45ገሊላ እንደ ደረሰም የገሊላ ሰዎች በደሰታ ተቀበሉት፤ ምክንያቱም፤ እነርሱም በፋሲካ በዓል ኢየሩሳሌም ስለ ነበሩና በዚያ ያደረገውን ሁሉ ስላዩ ነው።

46ኢየሱስም ውሃውን የወይን ጠጅ ወዳደረገበት፤ በገለላ ወይምትገኘው ወደ ቃና ከተማ ዳግመኛ መጣ፤ በቅፍርናሆምም ልጁ የታመመበት አንድ የቤተ መንግሥት ሹም ነበረ።
 47ይህም ሰው ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መምጣቱን በሰማ ጊዜ፤ ወደ እርሱ ሄደና በሞት አፋፍ ላይ የነበረውን ልጁን መጥቶ እንዲፈውስለት ለመነው።

48ኢየሱስም፤ “መቼውንም እናንተ ምልክቶችንና ድንቅ ነገሮችን ካላያችሁ አታምኑም” አለው።

49ሹሙም፤ “ጌታዬ፤ ልጄ ከመሞቱ በፊት እባክህ ድረስልኝ” አለው።

50ኢየሱስም፤ “ልጅህ በሕይወት ይኖራልና ሂድ” አለው።

ሰውዬውም ኢየሱስ የተናገረውን ቃል አምኖ ሄደ፤
 51በመንገድ ላይ እንዳለም፤ አገልጋዮቹ አግኝተውት ልጁ በሕይወት መኖሩን ነገሩት።
 52እርሱም ልጁ በሰንት ሰዓት እንደ ተሻለው ሲጠይቃቸው፤ “ትኩሳቱ የለቀቀው ትናንት በሰባት ሰዓት ላይ ነው” አሉት።

53አባቶቹም ሰዓቱ ኢየሱስ፤ “ልጅህ በሕይወት ይኖራል” ያለበት ሰዓት መሆኑን ተገነዘበ፤ እርሱና ቤተ ሰቡም ሁሉ አመኑ።

54ይህም፤ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መጥቶ ያደረገው ሁለተኛው ታምራዊ ምልክት ነው።

በቤተ ሳይዳ የተደረገው ፈውስ

5 ከዚህ በኋላ የአይሁድ በዓል ነበረ፤ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።
 2በኢየሩሳሌም፤ በበጎች በር አጠገብ፤ አምስት

*29 ወይም ማሊሕ

ባለ መጠለያ መመላለሻዎች የነበሯት፣ በአ ራማይክ ቋንቋ ቤተ ሳይዳዥ የተባሉት አንድ ዲት መጠመቂያ አለች። ፊንክሊንግን መመላለሻዎች ውስጥ ብዙ አካለ ስንኩሳን፣ ዐይን ሰውሮች፣ አንክሶችና ሽባዎች [የውሃውን መንቀሳቀስ እየተጠባባቁ፣ ይተኙ ነበር። ፋዕል፣ ዐልፎ የጌታ መልአክ ወርዶ ውሃውን በሚያናውጥበት ጊዜ፣ ቀድሞ ወደ መጠመቂያዬቱ የገባ ካደረገበት ማንኛውም በሽታ ይፈወስ ነበር።]፣ ፊንክሊንግን ለሁላቸው ስምንት ዓመት ሕመምተኛ ሆኖ የኖረ አንድ ሰው ነበር። ፊንክሊንግን ይህን ሰው ተኝቶ ባገኘው ጊዜ፣ ለብዙ ጊዜ በዚህ ሁኔታ እንደ ነበር ዐውቆ “ልትድን ትፈልጋለህ?” አለው።

ፊንክሊንግን መልሶ፣ “ጌታዬ፣ ውሃው በሚናወጥበት ጊዜ ወደ መጠመቂያዬቱ የሚያወርድኝ ሰው የለኝም፤ ለመግባትም ስሞክር ሌላው ይቀድመኛል” አለው።

ፊንክሊንግን “ተነሥ! መተኝህን ተሽክመህ ሂድ” አለው። ፊንክሊንግን ወዲያው ተፈወሰ፤ መተኝውንም ተሽክሞ ሂደ።

ይህም የሆነው በሰንበት ቀን ነበር። ፊንክሊንግን የተፈወሰውን ሰው፣ “ሰንበት ስለሆነ መተኝህን እንድትሸከም ሕጉ አይፈቀድልህም” አለው።

ፊንክሊንግን ግን፣ “ያ የፈወሰኝ ሰው፣ መተኝህን ተሽክመህ ሂድ” ብሎኛል” ስል መለሰባቸው።

ፊንክሊንግንም፣ “መተኝህን ተሽክመህ ሂድ” ያለህ እርሱ ማነው?” ብለው ጠየቁት።

ፊንክሊንግን ፈቀቅ ብሎ መለሰባቸው። ፊንክሊንግን ሰውዬው ማን እንደ ፈወሰው አላወቀም።

ፊንክሊንግን በኋላ ፊንክሊንግን ሰው በቤተ መቅደስ አማኝቶ፣ “እነሆ፣ ተፈውሰሃል፤ ከእንግዲህ ግን ነጠአት አትሥራ፤ ያለዚያ ከዚህ የባለ ይደርስብሃል” አለው። ፊንክሊንግን የፈወሰው ፊንክሊንግን መሆኑን ሂዶ ለአይሁድ ነገራቸው።

ወልድ ሕይወትን ይሰጣል

ፊንክሊንግን የሰንበት ቀን እነዚህን ድርጊቶች በመፈጸሙ፣ ፊንክሊንግን ያሳድዱት ነበር። ፊንክሊንግንም፣ “አባቴ እስካሁን እየሠራ ነው፤ እኔም ደግሞ እሠራለሁ” አላቸው።

ፊንክሊንግን ግዲህ አይሁድ፣ ፊንክሊንግን ሰንበትን ስለ ሻረ ብቻ ሳይሆን፣ እግዚአብሔርን አባቴ በማድረግ፣ ራሱን ከእግዚአብሔር እኩል በማድረግ፣ ሊገድ ሉት አጥብቀው ይፈልጉት ነበር።

ፊንክሊንግን እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ አብ ሲሠራ ያየውን ብቻ እንጂ ወልድ ከራሱ ምንም ሊያደርግ

5+8 ማቴ9፥5፡6
 5+9 ማቴ12፥1-14፥
 ዮሐ9፥14
 5+10 ሉቃ16፥30
 13፥15-22፥አር17፥
 21፥ማቴ12፥2
 5+14 ማር2፥5፥
 ዮሐ8፥11
 5+15 ዮሐ1፥19
 5+17 ሉቃ2፥49፥
 ዮሐ9፥4፥14፥10
 5+18 ማቴ12፥14፥
 ዮሐ10፥30፥33፥19፥7
 5+19 ሉቃ30፥
 ዮሐ 14፥24

5+20 ዮሐ3፥35፥
 14፥12
 5+21 ዮሐ11፥25
 ሮሜ4፥17፥8፥11፥
 2ቆሮ1፥9፥10፥11፥19
 5+22 ሉቃ27፥
 1ዬ18፥25፥መላ11፥27፥
 ዮሐ9፥39፥
 ሐሥ10፥42
 5+23 ሉቃ10፥16፥
 1ዮሐ2፥23
 5+24 ማቴ10፥40፥
 25፥46፥ዮሐ3፥15፥17፥
 13፥18፥1ዮሐ3፥14
 5+25 ዮሐ4፥23፥
 8፥43፥47፥16፥32
 5+26 ዘጸ30፥20፥
 እዮ10፥12፥33፥4፥
 መ136፥9፥ዮሐ1፥4
 5+27 ሉቃ22
 5+28 ዮሐ4፥21፥
 16፥2
 5+29 ማቴ25፥46
 5+30 ሉቃ19፥ማቴ
 26፥39፥አገ28፥6፥
 ዮሐ8፥16
 5+31 ዮሐ8፥14
 5+32 ሉቃ37፥
 ዮሐ 8፥18
 5+33 ዮሐ1፥7
 5+34 ሐሥ16፥30፥
 31፥አፈ2፥8፥
 ቲቶ3፥5፥1ዮሐ5፥9
 5+35 ጳጳ12፥3፥
 2ጴጥ1፥19
 5+36 ዮሐ3፥17፥
 14፥11፥15፥24፥
 1ዮሐ 5፥9
 5+37 ዘጸ4፥12፥
 ዮሐ1፥18፥8፥18፥
 1ጢሞ1፥17

አይችልም፤ አብ የሚያደርገውን ሁሉ ወልድ ደግሞ ያደርጋልና፤ ፊንክሊንግን ወልድን ስለ ማወድ የሚያደርገውን ሁሉ ያሳየዋል፤ ትደነቁም ዘንድ ከእነዚህም የሚበልጥ ነገር ያሳየዋል። ፊንክሊንግንም አብ መታገን እንደ ሚያሰነሣ፣ ሕይወትንም እንደሚሰጥ፣ ወልድም ደግሞ ለሚፈቅደው ሁሉ ሕይወትን ይሰጣል። ፊንክሊንግንም ላይ አይፈርድም፤ ነገር ግን ፍርድን ሁሉ ለወልድ አሳልፎ ስጥቶ ታል። ፊንክሊንግንም፣ ሁሉ አብን እንደሚያ ከብዙ ወልድን ያከብሩት ዘንድ ነው፤ ወል ድን የማያከብር፣ የላከውን አብንም አያ ከብርም።

ፊንክሊንግን እላችኋለሁ፤ ቃሌን የሚሰማ፣ በላከኝም የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው፤ ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገረ እንጂ ወደ ፍርድ አይመጣም። ፊንክሊንግን እላችኋለሁ፤ መታገን የእግዚአብሔርን ልጅ ድምፅ የሚሰማበት ጊዜ ይመጣል፤ አሁንም መጥቶአል፤ የሚሰሙትም በሕይወት ይኖራሉ። ፊንክሊንግን በራሱ ሕይወት እንዳለው ሁሉ፣ ወልድም በራሱ ሕይወት እንዲኖረው ሰጥቶታልና፤ ፊንክሊንግንም ልጅ ስለሆነም እንዲፈርድ ሥልጣን ሰጥቶታል።

ፊንክሊንግን አትደነቁ፤ መቃብር ውስጥ ያሉ ሁሉ ድምፁን የሚሰሙበት ጊዜ ይመጣል። ፊንክሊንግንም የሠሩ ለሕይወት ትንሣኤ፣ ክፉ የሠሩ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉ። ፊንክሊንግንም ብቻዬን ከራሴ ምንም ማድረግ አልችልም፤ የምፈርደው የምሰማውን ብቻ ነው፤ የላከኝን እንጂ የራሴን ፈቃድ ስለማልሻም ፍርዴ ትክክል ነው።

ስለ ፊንክሊንግን የሚናገሩ ምስክርነቶች

ፊንክሊንግን ስለ ራሴ ብመስክር፣ ምስክርነቴ ተቀባይነት አይኖረውም። ፊንክሊንግንም መስክር ሌላ አለ፤ እርሱ ስለ እኔ የሚሰጠው ምስክርነት እውነት እንደሆነ ዐውቃለሁ።

ፊንክሊንግንም የሠሩ ለሕይወት ትንሣኤ፣ ክፉ የሠሩ ለፍርድ ትንሣኤ ይወጣሉ። ፊንክሊንግንም ብቻዬን ከራሴ ምንም ማድረግ አልችልም፤ የምፈርደው የምሰማውን ብቻ ነው፤ የላከኝን እንጂ የራሴን ፈቃድ ስለማልሻም ፍርዴ ትክክል ነው።

፡፡2 አንጻር ቅጂች **ቤተ ሐይ** ሌሎች ቅጂች **ቤተ ሐይ** ይላሉ ፡፡4 አንጻር የጥንት ቅጂች ከቀ 3 የመጨረሻ ክፍል አንሥቶ እስከ ቀ 4 ድረስ ያለውን ክፍል አይጨምሩም

ድምፁን አልሰማችሁም፤ መልኩንም አላያችሁም፤ ³⁸የላከውንም ስላላመናችሁ ቃሉ በእናንተ አይኖርም። ³⁹በእነርሱ የዘላለም ሕይወትን የምታገኙ እየመሰሰችሁ፤ መጻሕፍትን ትመረምራላችሁ፤^፩ እነዚህ መጻሕፍት ስለ እኔ የሚመሰከሩ ናቸው፤ ⁴⁰እናንተ ግን፣ ሕይወት እንዳያራችሁ ወደ እኔ መምጣት አትፈልጉም።

⁴¹“እኔ ከሰው ክብር አልቀበልም፤ ⁴²ነገር ግን እናንተን ዐውቃችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርም ፍቅር በልባችሁ እንደሌለ ዐውቃለሁ።

⁴³እኔ በአባቴ ስም መጥቼ አልተቀበላችሁኝም፤ ሌላው በራሱ ስም ቢመጣ ግን ትቀበሉታላችሁ። ⁴⁴እናንተ እርስ በርሳችሁ ክብር የምትሰጣጡ፤ ነገር ግን ከአንዱ አምላክ^፪ የሚመጣውን ክብር የማትፈልጉ ከሆነ፣ እንዴት ልታምኑ ትችላላችሁ?

⁴⁵“ከሳሻችሁ ተስፋ የጣላችሁበት ሙሴ እንጂ፣ እኔ በአብ ፊት የምከሳችሁ አይምሰላችሁ፤ ⁴⁶ሙሴን ብታምኑ ኖሮ፣ እኔን ጣመናችሁ ነበር፤ ምክንያቱም እርሱ የጻፈው ስለ እኔ ነው። ⁴⁷እርሱ የጻፈውን ካላመናችሁ፣ እኔ የምናገረውን እንዴት ታምናላችሁ?”

ኢየሱስ አምስት ሺህ ሕዝብ መገባ

6፥1-13 ተጻ ምብ - ማቴ 14፥13-21፣ ማር 6፥32-44፣ ሉቃ 9፥10-17

6 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ ጥብርያዶስ የተባለውን የገለላ ባሕር ተሻግሮ ራቅ ወዳለው የባሕሩ ዳርቻ ሄደ። ²ብዙ ሰዎችም በሽተኞችን በመፈወስ ያደረጋቸውን ታምራዊ ምልክቶች ስላዩ ተከተሉት። ³ከዚያም ኢየሱስ ወደ ተራራ ወጥቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ። ⁴የአይሁድ የፋሲካ በዓልም ተቃርቦ ነበር።

⁵ኢየሱስም ቀና ብሎ ሲመለከት ብዙ ሕዝብ ወደ እርሱ ሲመጣ አዩ፤ ፊልጶስንም፣ “እነዚህ ሰዎች እንዲበሉ እንጀራ ከየት እንግዝ?” አለው። ⁶ይህን የጠየቀው ሊፈትነው እንጂ ራሱ ሊያደርግ ያሰበውን ያውቅ ነበር።

⁷ፊልጶስም፣ “እያንዳንዱ ሰው ትንንሽ ትንንሽ እንዲቃመስ ለማድረግ፣ የሁለት መቶ ዲናር¹ እንጀራ እንኳ አይበቃም” ሲል መለሰ።

⁸ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፣ የስምያን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስም፣ እንዲህ አለ፤ ⁹“አምስት ትንንሽ የገብስ እንጀራና ሁለት ትንንሽ ዓሣ የያዘ አንድ ልጅ እዚህ አለ፤ ይህ ግን ለዚህ ሁሉ ሕዝብ እንዴት ይዳረሳል?”።

¹⁰ኢየሱስም፣ “ሰዎቹ እንዲቀመጡ አድርጉ” አለ። በዚያ ቦታ ብዙ ሣር ነበረ፤ አምስት ሺህ ያህል ወንዶችም ተቀመጡ። ¹¹ኢየሱስ አምስቱን እንጀራ አንሥቶ አመሰገነ፣ ለተቀ

5፥38 ኢፋ26፥10፣ ፆሐ3፥17፣1ፆሐ1፥10፣2፥14

5፥39 ማቴ25፥46፣ ሉቃ 24፥27፣44፣ ሮሜ 2፥17፣18፣ ሐሥ13፥27

5፥40 ፆሐ6፥44

5፥41 ፋፋ4

5፥44 ሮሜ2፥29

5፥45 ፆሐ9፥28፣ ሮሜ2፥17

5፥46 ዘፍ3፥15፣ ሉቃ24፥27፣44፣ ሐሥ26፥22

5፥47 ሉቃ16፥29

፥31

6፥2 ፆሐ2፥11

6፥3 ፋፋ5

6፥4 ፆሐ11፥55

6፥5 ፆሐ1፥43

6፥8 ፆሐ1፥40

6፥9 2፡14፥43

6፥11 ፋፋ23፣ ማቴ 14፥19

6፥14 ዘፍ18፥15፣ 18፥ግቴ11፥3፣ 21፥11፣ፆሐ2፥11

6፥15 ማቴ14፥23፣ ማር6፥46፣ ፆሐ18፥36

6፥19 ኢፆ፥8

6፥20 ማቴ14፥27

6፥22 ፋፋ2፥15-21

6፥23 ፋፋ1፥11

6፥25 ማቴ23፥7

6፥26 ፋፋ24፥30፣ ፆሐ2፥11

6፥27 ፋፋ54፣ ኢፋ55፥2፣ ማቴ8፥20፣25፥46፣ ሮሜ4፥11፣1ፆር9፥2፣ 2፡ፋር1፥22፣ ኢፌ1፥13፣4፥30፣ 2ጠ፡ፆ2፥19፥6፡27፥3

መጡትም የሚፈልጉትን ያህል ዐደለ፤ ዓሣ ወንም እንዲሁ።

¹²ሁሉም በልተው ከጠገቡ በኋላ፣ ደቀ መዛሙርቱን፣ “ከተረፈው ቍርስራሽ ምንም እንዳይባክን ሰብስቡ” አላቸው። ¹³እነርሱም፣ ከተባላው አምስት የገብስ እንጀራ የተረፈውን ቍርስራሽ ሰብስበው ዐሥራ ሁለት መሶብ ሞሉ።

¹⁴ሰዎቹም ኢየሱስ ያደረገውን ታምራዊ ምልክት ካዩ በኋላ፣ “ወደ ዓለም የሚመጣው ነቢይ በእርግጥ ይህ ነው” አሉ። ¹⁵ኢየሱስም ሰዎቹ መጥተው በግድ ሊያነግሡት እንዳሰቡ ዐውቆ እንደ ገና ብቻውን ወደ ተራራ ገለል አለ።

ኢየሱስ በውሃ ላይ እየተራመደ ሄደ

6፥16-21 ተጻ ምብ - ማቴ 14፥22-33፣ ማር 6፥47-51

¹⁶የመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ፤ ¹⁷በጀልባውም ተሳፍረው ወደ ቅፍርና ሆም ለመሸጥ ተነሡ። ጊዜው መሽቶ ነበር፤ ኢየሱስም ወደ እነርሱ ገና አልመጣም ነበር። ¹⁸ነይልኛ ነፋስ ይነፍስ ስለ ነበር ባሕሩ ተና ወጠ። ¹⁹አምስት ወይም ስድስት ኪሎ ሜትር² ያህል እንደ ቀዘፉ፣ ኢየሱስ በውሃ ላይ እየተራመደ ወደ ጀልባ ሲመጣ አይተው ደንገጠ።

²⁰እርሱ ግን፣ “እኔ ነኝ፣ አትፍሩ” አላቸው። ²¹እነርሱም እንዲሳፈሩ ፈለጉ፣ ጀልባዎም ወዳደውኑ ወደሚሄዱበት ዳርቻ ደረሰች።

²²በማግሥቱ በባሕሩ ማዶ የቀሩት ሰዎች በዚያ አንዲት ጀልባ ብቻ እንደ ነበረች ተረዱ፤ ኢየሱስ እንዳልተሳፈረና ደቀ መዛሙርቱ ብቻቸውን እንደ ሄዱም ዐውቁ። ²³ከዚያም በኋላ፣ ሌሎች ጀልባዎች ከጥብርያዶስ፣ ሕዝቡ ጌታ የባረከውን እንጀራ ወደ በላበት ስፍራ መጡ። ²⁴ሰዎቹም፣ ኢየሱስ ወይም ደቀ መዛሙርቱ በዚያ አለመኖራቸውን እንዳውቁ፣ ኢየሱስን ፍለጋ በጀልባዎቹ ወደ ቅፍርናሆም ሄዱ።

ኢየሱስ የሕይወት እንጀራ

²⁵በባሕሩ ማዶ ባገኙትም ጊዜ፣ “ረቢ፣ መቼ ወደዚህ መጣህ?” አሉት።

²⁶ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ የምትፈልጉኝ እንጀራ ስለ በላችሁና ስለ ጠገባችሁ እንጂ፣ ታምራዊ ምልክቶችን ስላያችሁ አይደለም። ²⁷ለሚጠፋ እንጀራ አትሥሩ፤ ነገር ግን የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር ምግብ ሥሩ፤ ለዚህም እግዚአብሔር አብ ማረ

⁵³⁹ ወይም መጻሕፍትን መርምሩ
⁵⁴⁴ አንዳንድ የጥንት ቅጂች
⁷ ወይም የዘንግት ወር ደመወዝ
¹⁹ በግሪኩ ሃያ አምስት ወይም ሁላን ያጠፋ ቀዘፉ ይላል

ጋገጫ ማጎተሙን በእርሱ ላይ አትሞክሩና።”
 28 እነርሱም፣ “ታዲያ የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ምን ማድረግ አለብን?” አሉት።
 29 ኢየሱስም፣ “እርሱ በላከው ታምኑ ዘንድ፣ ይህ የእግዚአብሔር ሥራ ነው” ሲል መለሰላቸው።
 30 ስለዚህ እንዲህ ብለው ጠየቁት፣ “አይተን እንድናምንህ ምን ታምራዊ ምልክት ታድርጋለህ? ምንስ ትሠራለህ?” 31 ይበሉ ዘንድ ከሰማይ እንጀራን ሰጣቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ፣ አባቶቻችን በምድረ በዳ መና በሉ።”
 32 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፣ ከሰማይ እንጀራ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም፣ እውነተኛውን እንጀራ ከሰማይ የሚሰጣችሁ ግን አባቴ ነው።
 33 የእግዚአብሔር እንጀራ እርሱ ከሰማይ የሚ ወርድ፣ ለዓለምም ሕይወትን የሚሰጥ ነውና።”
 34 እነርሱም፣ “ጌታ፣ እንግዲያውስ ይህን እንጀራ ሁልጊዜ ስጠን?” አሉት።
 35 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፣ ወደ እኔ የሚመጣ ከቶ አይራብም፣ በእኔም የሚያምን ፈጽሞ አይጠማም።” 36 ገር ግን እንደ ነገርኋችሁ፣ አይታችሁትም እንኳ አታምኑም።” 37 አብ የሚሰጠኝ ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል፣ ወደ እኔ የሚመጣውንም ከቶ ወደ ግድ አላወጣውም።
 38 ከሰማይ የወረደሁት የራሴን ፈቃድ ለማድረግ ሳይሆን፣ የላከኝን የእርሴን ፈቃድ ለመፈጸም ነውና። 39 የላከኝ ፈቃድ፣ ከሰጠኝ ሁሉ አንድ እንኳ ሳይጠፋብኝ በመጨረሻው ቀን እንዳስነሣ ነው። 40 የአባቴ ፈቃድ ወልድን አይቶ በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው ነው፣ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ።”
 41 አይሁድም፣ “ከሰማይ የወረደ እንጀራ እኔ ነኝ” በማለቱ ያጉረመርሙበት ጀመር።
 42 ደግሞም፣ “ይህ አባቴንና እናቱን የምናውቃቸው፣ የየሰጡ ልጅ ኢየሱስ አይደለምን? ታዲያ አሁን እንዴት፣ ከሰማይ ወረደሁ ይላል” አሉ።
 43 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፣ “እርስ በርሳችሁ አታጉረምርሙ። 44 የላከኝ አብ ካልባ በው በቀር ማንም ወደ እኔ መምጣት አይችልም፣ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ።” 45 በነበረው ቀን ሁሉም ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ” ተብሎ ተጽፎአል። አብን የሚሰማና ከእርሱም የሚማር ሁሉ ወደ እኔ ይመጣል። 46 ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሆነው በቀር አብን ያየ ማንም የለም፣ አብን ያየው እርሱ ብቻ ነው። 47 እውነት እላችኋለሁ፣ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት አለው። 48 የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ። 49 አባቶቻችሁ

6+29 ዮሐ3፥17፣ 1ዮሐ3፥23
 6+30 ማቴ12፥38፣ ዮሐ2፥11
 6+31 ዘ016፥4፣15፣ ዘ1፥11፣7፥9፣10፣15፣ መዝ78፥24፣ 105፥40
 6+33 ፋ፥50፣ ዮሐ3፥13፣31
 6+34 ዮሐ4፥15
 6+35 ፋ፥48፣51፣ ዘ03፥14፣ ዮሐ3፥15፣ 4፥14፣8፥12፣10፥7፣ 11፥11፣25፥14፥6፣ 15፥1
 6+37 ፋ፥39፣ ዮሐ17፥2፣6፣9፣24
 6+38 ማቴ26፥39፣ ዮሐ3፥13፥31፥3፥17
 6+39 ፋ፥40፥44፣ 54፥አላ27፥3፥አር 23፥4፥ዮሐ10፥28፣ 17፥12፥18፥9
 6+40 ማቴ25፥46፣ ዮሐ12፥45
 6+42 ፋ፥38፥62፣ ሉ፥4፥22፣ ዮሐ7፥27፥28
 6+44 ፋ፥65፥አር 31፥3፥ዮሐ12፥32
 6+45 ኢላ54፥13፣ ኤር31፥33፥34፣ 1ዮሐ2፥13፥1፥ተ04፥9 ፅ018፥10፥11፣ 10፥16፥1ዮሐ2፥27
 6+46 ዮሐ1፥18፣ 5፥37፥7፥29
 6+47 ማቴ25፥46
 6+48 ፋ፥35፥51
 6+49 ፋ፥31፥58
 6+50 ፋ፥33
 6+51 ፋ፥35፥41፣ 48፥58፥ፅ0110፥10
 6+52 ዮሐ1፥19፣ 7፥43፥9፥16፥10፥19
 6+53 ማቴ8፥20፣ 26፥26፥28
 6+54 ፋ፥39
 6+56 ዮሐ15፥4-7፣ 1ዮሐ2፥24፥3፥24፣ 4፥15
 6+57 ዮሐ3፥17
 6+58 ፋ፥49፥51፣ ዮሐ3፥36፥5፥24
 6+60 ፋ፥52፥66
 6+61 ማቴ13፥57
 6+62 ማቴ8፥20፣ ማር16፥19፣ ዮሐ3፥13፥17፥5
 6+63 2ዮሐ2፥3
 6+64 ማቴ10፥4፣ ዮሐ2፥25
 6+65 ፋ፥37፥44፣ ማቴ13፥11
 6+66 ፋ፥60
 6+67 ማቴ10፥2

በምድረ በዳ መና በሉ፣ ይህን እንጂ ሞቱ።
 50 ነገር ግን ሰው እንዳይሞት ይበላው ዘንድ ከሰማይ የሚወርድ እንጀራ ይህ ነው። 51 ከሰማይ የወረደ ሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ፣ ማንም ሰው ከዚህ እንጀራ ቢባላ ለዘላለም ይኖራል፣ ይህም እንጀራ፣ በላ ለም ሕይወት እንዲሆን የምሰጠው ሥጋዬ ነው።”
 52 አይሁድም፣ “እንባ ዘንድ ይህ ሰው ሥጋውን እንዴት ሊሰጠን ይችላል?” እያሉ እርስ በርሳቸው አጥብቀው ይከራከሩ ጀመር።
 53 ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፣ የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁ ይህ ደሙንም ካልጠጣችሁ በራሳችሁ ሕይወት የላችሁም። 54 ሥጋዬን የሚበላ፣ ደሙንም የሚጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው፣ እኔም በመጨረሻው ቀን አስነሣለሁ። 55 ሥጋዬ እውነተኛ ምግብ፣ ደሙም እውነተኛ መጠጥ ነውና። 56 ሥጋዬን የሚበላ፣ ደሙንም የሚጠጣ በእኔ ይኖራል፣ እኔም በእርሱ እኖራለሁ። 57 ሕያው አብ እንደ ላከኝ፣ እኔም ከእርሱ የተነሣ በሕይወት እንደምናር፣ የሚበላኝም እንዲህ ከእኔ የተነሣ በሕይወት ይኖራል። 58 ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው፣ አባቶቻችሁ መና በሉ፣ ሞቱም፣ ይህን እንጀራ የሚበላ ግን ለዘላለም ይኖራል።” 59 ይህን የተናገረው በቅፍርናሆም፣ በምኩራብ እያስተማረ ሳለ ነበር።
 ብዙ ደቀ መዛሙርት ኢየሱስን መከተል ተዉ
 60 ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ይህን ሲሰሙ፣ “ይህ የሚያስጨንቅ ቃል ነው፣ ማንስ ሊቀበለው ይችላል?” አሉ።
 61 ደቀ መዛሙርቱም በዚህ ነገር ማጉረ ምረማቸውን ኢየሱስ በገዛ ራሱ ተረድቶ፣ እንዲህ አላቸው፣ “ይህ ዕንቅፋት ይሆን ባችኋልን? 62 ታዲያ፣ የሰው ልጅ ቀድሞ ወደ ነበረበት ሲወጣ ብታዩ ምን ልትሉ ነው? 63 መንፈስ ሕይወትን ይሰጣል፣ ሥጋ ግን ምንም አይጠቅምም። እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስም ሕይወትም ነው። 64 ይሁን እንጂ ከእናንተ የሚያምኑ አንዳንዶች አሉ።” ይህም፣ ኢየሱስ እነማን እንዳላመኑና ማን አሳልፎ እንደሚሰጠው ቀድሞውኑ ያውቅ ስለ ነበር ነው።
 65 ቀጥሎም፣ “ከአብ ካልተሰጠው በቀር፣ ማንም ወደ እኔ ለመጣ አይችልም ያልኋችሁ ለዚህ ነው” አለ።
 66 ከዚህም በኋላ ከደቀ መዛሙርቱ ብዙዎች ወደ ኋላ ተመለሱ፣ ከዚያም ወዲያ አልተከተሉትም።
 67 ኢየሱስም ዐሥራ ሁለቱን፣ “እናንተም ደግሞ መሠድ ትፈልጋላችሁ?” አላቸው።

ጭምን ጸጥሮስም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “ጌታ ሆይ፤ ወደ ማን እንሄዳለን? አንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ፤ 69 አንተ አንድያ የእግዚአብሔር ቅዱስ እንደ ሆንህ አምነናል፤ ዐውቀናልም።”

70 ኢየሱስም መልሶ፤ “ዐሥራ ሁለታችሁንም የመረጥኋችሁ እኔ አይደለሁምን? ነገር ግን ከእናንተ አንዱ ዲያብሎስ ነው” አላቸው። 71 የአስቆሮቱ የስምዖን ልጅ ይሁዳ፤ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ቢሆንም፤ ኋላ አሳልፎ ስለ ሚሰጠው ስለ እርሱ መናገሩ ነበር።

ኢየሱስ የዳስ በዓል ወደሚከበርበት ሄደ

7 ከዚህ በኋላ ኢየሱስ፤ በዚያ የነበሩት አይሁድ ሊገድሉት ስለ ፈለጉ፤ በይሁዳ አውራጃ መዘዋወር ትቶ በገለላ ተዘዋወረ። 2የአይሁድ የዳስ በዓል በተቃረኑ ጊዜ ማን፤ 3የኢየሱስ ወንድሞች እንዲህ አሉት፤ “ ደ ቀ መዛሙር ትህም ደ ግሞ የምታደርገውን ታምራት እንዲያዩ፤ ከዚህ ወደ ይሁዳ ሂድ፤ 4ራሱን ሊገልጥ እየፈለገ በስውር የሚሠራ ማንም የለምና። አንተም እነዚህን ነገሮች የምታደርግ ከሆነ፤ ራስህን ለዓለም ግለጥ።” 5የገዛ ወንድሞቹ እንኳ አላመኑበትም ነበር።

6ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ “ለእኔ ትክክለኛው ጊዜ ገና አልደረሰም፤ ለእናንተ ግን ማንኛውም ጊዜ ምቹ ነው። 7ዓለም እናንተን ሊጠላ አይችልም፤ እኔ ግን፤ አድራጉቱ ክፉ መሆኔን ስለምመሰክርበት ይጠላላችኋል። 8እናንተ ወደ በዓሉ ሂዱ፤ ለእኔ ትክክለኛው ጊዜ ስላልደረሰሁ ወደ በዓሉ አልሂድም።” 9ይህን ብሎአቸው በገለላ ቁዩ።

10ይሁን እንጂ፤ ወንድሞቹ ወደ በዓሉ ከሄዱ በኋላ፤ እርሱም በግልጥ ሳይሆን በስውር ወደ በዓሉ ሂደ። 11በዓለም ላይ አይሁድ፤ “ያ ሰው የት አለ?” እያሉ ይፈልጉት ነበር።

12ስለ እርሱ በሕዝቡ መካከል ብዙ ጉምጉምታ ነበር። አንዳንዶች፤ “ደግ ሰው ነው” አሉ።

ሌሎች ግን፤ “የለም፤ ሕዝቡን የሚያስት ነው” አሉ። 13ይሁን እንጂ አይሁድን ከመናራት የተነሣ ስለ እርሱ በግልጽ የተናገረ ማንም አልነበረም።

ኢየሱስ በበዓሉ ላይ ተገኝቶ አስተማረ

14በዓለም አጋማሽ ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ ወጥቶ ያስተምር ጀመር። 15አይሁድም በመደናቀቅ፤ “ይህ ሰው ሳይማር መጻሕፍትን እንዴት ሊያውቅ ቻለ?” አሉ።

16ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “የ ግ ስተምረው ትምህርት ከራሴ ሳይሆን፤

6÷68 ፋ፡63፤ ማ፡16÷16
6÷69 ማር1÷24፤ 8÷29፤ ሉ፡ቃ9÷20
6÷70 ዮሐ13÷27፤ 15፡16፡19፤17፡12
6÷71 ማቴ10÷4፤ 26÷14

7÷1 ፋ፡19፡25፤ ማቴ12፡14፤ ዮሐ1፡19
7÷2 ዘሌ23÷34፤ ዘ816÷16
7÷3 ማቴ12÷46
7÷5 መዝ69÷8፤ ማር3÷21
7÷6 ማቴ26÷18
7÷7 ዮሐ3፡19÷20፤ 15፡18÷19

7÷8 ፋ፡6፤ ማቴ26÷18
7÷11 ዮሐ11÷56
7÷12 ፋ፡40፡43
7÷13 ዮሐ9÷22፤ 12፡42፡19÷38፤ 20÷19
7÷14 ፋ፡28፤ ማቴ26÷55
7÷15 ማቴ13÷54፤ ዮሐ1፡19፤ ሐሥ26÷24
7÷16 ዮሐ14፡24
7÷17 መዝ25÷14

7÷18 ዮሐ5፡41፤ 8፡50፡54
7÷19 ፋ፡1፡ዘ8
32፡46፤ማቴ12፡14፤ ዮሐ1፡17

7÷20 ማር3÷22
7÷21 ፋ፡23፤ ዮሐ5፡2-9
7÷22 ዘሌ17÷10-14፤ዘሌ12÷3
7÷24 14መ፡16÷7፤ ኢሳ11፡33፡4፤ ዮሐ8፡15፤2ቆር10፡7

7÷25 ፋ፡1፤ ማቴ 12፡14
7÷26 ፋ፡48፤ ዮሐ4፡29
7÷27 ማቴ13፡55፤ ሉቃ4፡22፤ዮሐ6፡42
7÷28 ፋ፡14፤ ዮሐ8፡14፡26፡42
7÷29 ማቴ11፡17፤ ዮሐ3፡17
7÷30 ሐ፡32፡44፤ ማቴ26፡18፤ ዮሐ10፡39
7÷31 ዮሐ2፡11፤ 8፡30፤10፡42፤ 11፡45፤12፡11፡42

ከላከኝ የመጣ ነው። 17ማንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ቢፈልግ፤ የእኔ ትምህርት ከእግዚአብሔር ወይም ከራሴ የመጣ መሆኑን ለይቶ ያውቃል፤ 18ከራሱ የሚናገር፤ ያን የሚያደርገው ለራሱ ክብርን ስለሚሻ ነው፤ ስለ ላከው ክብር የሚሠራ ግን እርሱ እውነተኛ ነው፤ ሐ ሰትም አይቸነቅትም። 19ሙሴ ሕግን አልሰጣችሁምን? ነገር ግን አንዳችሁም ሕጉን አልጠበቃችሁም። ለምን ልትገድሉኝ ትፈልጋላችሁ?”

20ሕዝቡም፤ “አንት ጋኔን ያደረሱ! ደግሞ አንተን ማን ሊገድል ይፈልጋል?” አሉት።

21ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “አንድ ሥራ ብሠራ፤ ሁላችሁም ተገረማችሁ። 22ግዝ ረት የመጣው ከአባቶች እንጂ ከሙሴ አይደለም፤ ሆኖም ሙሴ ግዝረትን ስለ ሰጣችሁ በሰንበት እንኳ ሕግን ትገርዛላችሁ። 23የሙሴ ሕግ እንዳይሻር ሕግን በሰንበት የሚገረዝ ከሆነ፤ የሰውን ሁለንተና በሰንበት ስለ ፈወሰሁ ለምን በእኔ ላይ ትቁጣላችሁ? 24የሰውን ፊት በማየት መናረድ ትታችሁ ቅን ፍርድ ፍረዱ።”

ኢየሱስ፤ እርሱ ክርስቶስ ስለ መሆኑ

25በዚህ ጊዜ በኢየሩሳሌም የነበሩ አንዳንድ ሰዎች እንዲህ አሉ፤ “ሊገድሉት የሚፈልጉት ሰው ይህ አይደለምን? 26ይኸው እርሱ በአደ ባባይ ይናገራል፤ አንድም ቃል አይናገሩትም፤ ክርስቶስ፤ ነው ብለው ባለ ሥልጣኖቹም ተቀብለውት ይሆን? 27ይህ ሰው ግን ከየት እንደ ሆነ እኛ እናውቃለን፤ ክርስቶስ ሲመጣ እኮ ከየት እንደ ሆነ ማንም አያውቅም።”

28ኢየሱስ በቤተ መቅደስ አደባባይ ሲያስተምር ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ፤ “አምን፤ እኔን ታውቁኛላችሁ፤ ከየት እንደ ሆንሁም ታውቃላችሁ። እኔ እዚህ ያለሁት በገዛ ራሴ አይደለም፤ ነገር ግን የላከኝ እርሱ እውነተኛ ነው። እናንተ አታውቁትም፤ 29እኔ ግን ከእርሱ ዘንድ ስለ ሆንሁ፤ እርሱም ስለ ላከኝ ዐውቀዋለሁ።”

30ስለዚህ ሊይዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም እጁን አሳሳረረበትም፤ 31ሆኖም ከሕዝቡ ብዙዎች በእርሱ አምላካው፤ “ታዲያ፤ ክርስቶስ ሲመጣ ይህ ሰው ከሚሠራቸው ታምራዊ ምልክቶች የበለጠ ያደርጋል?” አሉ። 32ፈሪሳውያን፤ ሕዝቡ ስለ እርሱ በጉሩም ጉምታ የሚነጋገረውን ነገር ሰሙ፤ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም እንዲይዙት የቤተ መቅደስ ጠባቂዎችን ላኳቸው።

፳8 አንዳንድ ቅጂች ገና ስላልደረሰ ይላሉ ፳26 ወይም ማሊካ፤ እንዲሁም ፋ፡ 27:31:41 እና 42 ይመ

33ኢየሱስም እንዲህ አለ፡ “ከእናንተ ጋር የምቁየው ጥቂት ጊዜ ነው፤ ከዚያም ወደ ላከኝ እሄዳለሁ። 34ትፈልጉኛላችሁ፤ ግን አታገኙኝም፤ ወዳለሁበትም ልትመጡ አትችሉም።”

35አይሁድም እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ፡ “ይህ ሰው፤ ልናገኘው የማንችለው ወዴት ለመሄድ ቢያስብ ነው? በግሪኮች መካከል ተበታትነው ወደሚኖሩት ወጥኞቻችን ሄዶ ግሪኮችን ሊያስተምር ፈልጎ ይሆን? 36ትፈልጉኛላችሁ፤ ግን አታገኙኝም? ደግሞም፤ ‘እኔ ወዳለሁበት ልትመጡ አትችሉም’ ሲል ምን ማለቱ ይሆን?”

37የበዓሉ መጨረሻ በሆነው በታላቁ ቀን፤ ኢየሱስ ቆሞ ከፍ ባለ ድምፅ እንዲህ አለ፡ “ማንም የተጠግ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣና ይጠጣ፤ 38በእኔ የሚያምን፤ መጽሐፍ እንዳለኝ የሕይወት ውሃ ምንጭ ከውስጡ ይፈልቃል።”

39ይህን ያለው በእርሱ የሚያምኑ ስለሚቀበሉት መንፈስ ነበር፤ ምክንያቱም ኢየሱስ ገና ስላልከበረ መንፈስ አልተሰጠም ነበር።

40ከሕዝቡ አንዳንዶቹ ቃሉን ሰምተው፤ “ይህ ሰው በእርግጥ ነቢዩ ነው” አሉ።

41ሌሎችም፤ “እርሱ ክርስቶስ ነው” አሉ። ሌሎች ደግሞ እንዲህ አሉ፡ “ክርስቶስ ከገ ሊላ እንዴት ሊመጣ ይችላል? 42መጽሐፍ፤ ክርስቶስ ከዳዊት ዘር፣ ዳዊትም ከኖረበት ከቤተ ልሔም እንደሚመጣ ይናገር የለምን?” 43ስለዚህም በኢየሱስ ምክንያት በሕዝቡ መካከል መለያየት ሆነ፤ 44አንዳንዶቹም ሊይዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ማንም እጁን አላሳረፈበትም። የአይሁድ መሪዎች አለግመን

45በመጨረሻም የቤተ መቅደስ ጠባቂዎቻችን፤ ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ፈሪሳውያን ተመ ልሰው ሄዱ፤ እነርሱም ጠባቂዎቻችን፤ “ለምን አላመጣችሁትም?” አሏቸው።

46ጠባቂዎቻቸው፤ “እንደዚህ ሰው፤ ከቶ ማንም ተናግሮ አያውቅም” ሲሉ መለሱ።

47ፈሪሳውያንም እንዲህ ሲሉ መለሱ፤ “እና ንተም ተታላቅኝል ማለት ነው?”

48ለመሆኑ ከባለሥልጣኖችና ከፈሪሳውያን በእርሱ ያመነ አለ? 49ሕጉን የማያውቅ ይህ ሕዝብ ግን የተረገመ ነው።”

50ከዚህ ቀደም ወደ ኢየሱስ ሄዶ የነበረውና ከእነርሱ አንዱ የሆነው ኒቆሎሞስ እንዲህ አላቸው፤ 51“ሕጋችን፤ አስቀድሞ አንድን ሰው ሳይሰማና ምን እንዳደረገ ሳይረዳ ይፈርድበ ታልን?”

52እነርሱም፤ “አንተም ደግሞ ከገሊላ ነህን? ነቢይ ስገሊላ እንደማይነሣ መርምር፤ ትደር ስበታለህ” ብለው መለሱለት።

53ከዚህ በኋላ ሁሉም ወደየቤታቸው ሄዱ።

7+33 ዮሐ12+35፤ 13+33+16+5:10; 16:17:28
7+34 ቍ36፤ ዮሐ8+21+13+33
7+35 ዮሐ12+20፤ ሐሥ17+4+18+4፤ ያሰ1+1
7+36 ቍ34
7+37 ዘሌ23+36፤ ኢሳ55+1+6+እ22+17
7+38 ዮሐ3+15፤ 4+10:14+ኢሳ58+11
7+39 ኢሳ2+28፤ ዮሐ1+33+12+23፤ 20+22+ሐሥ2+17፤ 33+13+31:32
7+40 ማቴ21+11
7+41 ቍ52፤ ዮሐ1+46
7+42 ማቴ1+1፤ 2+5+6+ሉቃ2+4፤ ሚክ5+2
7+43 ዮሐ6+52፤ 9+16፤10+19
7+44 ቍ30
7+46 ማቴ7+28
7+47 ቍ12
7+48 ዮሐ12+42

7+50 ዮሐ3+1፤ 19+39
7+52 ቍ41
8+1 ማቴ21+1
8+2 ቍ20፤ ማቴ 26+55
8+5 ዘሌ20+10፤ ዘዳ22+22፤ ኢዮ31+11
8+6 ማቴ12+10፤ 22+15+18
8+7 ዘዳ17+7፤ ሕዝ 16+40፤ ሮሜ2+1:22
8+11 ዮሐ3+17፤ 5+14
8+12 ምላ4+18፤ ማቴ5+14፤ዮሐ1+4፤ 6+35
8+15 ዮሐ3+17፤ 7+24
8+16 ዮሐ5+30

በምንገር የተያዘች ሴት

8 ኢየሱስ ግን ወደ ደብረ ዘይት ሄደ። ቅጣ ለዳም በቤተ መቅደስ አደባባይ እንደ ገና ታየ፤ ሕዝቡም በዙሪያው ተሰበሰቡ፤ ሊያስ ተምራቸውም ተቀመጡ። 3የአራት ሕግ መምህራን ራንና ፈሪሳውያን በምንገር የተያዘች ሴት አመጡ፤ በሕዝቡም ፊት አቀመዋት፤ 4ኢየሱስን እንዲህ አለት፤ “መምህር ሆይ፤ ይህች ሴት ስታመነገር ተያዘች፤ 5ሙሴም፤ እንደዚች ያሉ ሴቶች በድንጋይ እንዲወገሩ በሕጉ አዘዘናል፤ አንተስ ምን ትላለህ?” 6ይህን ጥያቄ ያቀረቡለት፤ እርሱን የሚከሰቡት ምክንያት ለማግኘት ሲፈትኑት ነው።

ኢየሱስ ግን ጎንበስ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ይጻፍ ጀመር። 7በጥያቄ ሲተውቱት ቀና ብሎ፤ “ከእናንተ ኅጢአት የልለበት እርሱ አስቀድሞ ድንጋይ ይወርወርባት” አላቸው። 8እንደ ገናም ጎንበስ ብሎ በምድር ላይ ጻፈ።

9ይህን እንደ ሰሙ፤ ከሽማግሌዎች ጀምሮ አንድ በአንድ ወጡ፤ ሴትየዋም እዚያው ፊቱ እንደ ቆመች ኢየሱስ ብቻውን ቀረ። 10ኢየሱስም ቀና ብሎ፤ “አንቺ ሴት፤ ሰዎቹ የት ሄዱ? የፈረደብሽ የለምን?” አላት።

11እርሷም፤ “ጌታ ሆይ፤ አንድም የለም” አለች።

ኢየሱስም፤ “እኔም አልፈርድብሽም፤ በይሂጁ፤ ከእንግዲህ ግን ኅጢአት አትሥሪ” አላት።[*]

የኢየሱስ ምስክርነት እውነት መሆኑ

12ኢየሱስ እንደ ገና ለሰዎቹ፤ “እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ፤ የሚከተለኝም የሕይወት ብርሃን ይሆንታል እንጂ ከቶ በጨለማ አይመላለስም” አላቸው።

13ፈሪሳውያንም፤ “አንተ ስለ ራስህ ስለምትመሰክር፤ ምስክርነትህ ተቀባይነት የለውም” አለው።

14ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “እኔ ስለ ራሴ ብመሰክር ከየት እንደ መጣሁና ወዴት እንደምሄድ ስለማውቅ ምስክርነቴ እውነት ነው፤ እናንተ ግን ከየት እንደ መጣሁ ይደምን ኢየሱስ እንደምሄድ የምታውቁት ነገር የለም። 15እናንተ እንደ ሰው አስተሳሰብ ትፈርዳላችሁ፤ እኔ በማንም አልፈርድም፤ 16ብፈርድም፤ ከላከኝ ከሕብ ጋር እንጂ ብቻዬን ስላልሆንሁ ፍርድ ትክክል ነው።

*37:38 ወይም ግንም የተጠግ ቢኖር ወደ እኔ ይምጣ 39እኔ የሚያምን ይጠጣ *42 ወይም ከዳዊት ሴት ሰባ *52 ሁለት የጥንት ቅጂች ነቢያ ይላሉ *ብዙ የጥንት ቅጂች ይህ ክፍል (7+53-8+11) የላቸውም፤ ወይም በሌላ ስፍራ ወይም በሌሎች ወንጌሎች ያሰገቡታል።

17የሁለት ሰዎች ምስክርነት ተቀባይነት እንዳለው በሕጋችሁ ተጽድክላል። 18ስለ ራሴ የምመስክር አንዱ እኔ ነኝ፤ ሌላውም ምስክራ የላከኝ አብ ነው።”

19ከዚያም፣ “አባትህ የት ነው?” አሉት።

ኢየሱስም፣ “አባቴንም እኔንም አታውቁም፤ እኔን ብታውቁኝ ኖሮ፤ አባቴንም ባወቃችሁ ነበር” ሲል መለሰላቸው። 20ኢየሱስ ይህን የተናገረው በቤተ መቅደሱ ግቢ፣ በግምጃ ቤት አጠገብ ሲያስተምር ነበር፤ ይሁን እንጂ ጊዜው ገና ስላልደረሰ ማንም አልያዘውም።

21ኢየሱስም እንደ ገና፣ “እኔ እሄዳለሁ፤ እናንተም ትፈልግኋቸዎት፤ በኅጢአታችሁም ትሞታላችሁ፤ እኔ ወደ ምሄድበት ግን ልትመጡ አትችሉም” አላቸው።

22አይሁድም፣ “እኔ ወደምሄድበት ልትመጡ አትችሉም” ያለው ራሱን ሊገድል ይሆን?” አሉ።

23እርሱ ግን እንዲህ አላቸው፣ “እናንተ ከታች ናችሁ፤ እኔ ከላይ ነኝ፤ እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ፤ እኔ ከዚህ ዓለም አይደለሁም። 24በኅጢአታችሁ እንደምትሞቱ ነግሬአችኋለሁ፤ እኔ እርሱ ነኝ” ስላችሁ እኔ እርሱ እንደ ሆንሁ ካላመናችሁ፣ በኅጢአታችሁ ትሞታላችሁና።”

25እነርሱም፣ “ለመሆኑ አንተ ማን ነህ?” አሉት።

ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እስካሁን የነገርኋችሁ እኔ እርሱ ነኝ፤ 26በእናንተ ላይ ብዙ የምናገረውና ብዙ የምፈርደው ነገር አለኝ፤ ዳሩ ግን የላከኝ ታማኝ ነው፤ ከእርሱም የሰማሁትን ለዓለም እናገራለሁ።”

27እነርሱም ስለ አብ እየነገራቸው እንደ ነበር አሳስተዋልም። 28ስለዚህ ኢየሱስ እንዲህ አለ፣ “የሰው ልጅን ከፍ ከፍ ባደረጋችሁት ጊዜ፣ ያ ያልሁት እርሱ እኔ እንደ ሆንሁና አብ ያስተማረኝን እንደምናገር፣ በራሴም ፈቃድ ምንም እንደማላደርግ ታውቃላችሁ። 29የላከኝ እርሱ ከእኔ ጋር ነው፤ ምንጊዜም የሚያስደስተውን ስለማደርግ ብቻዬን አልተወኝም።” 30ይህንም እንደ ተናገረ ብዙዎች በእርሱ አመኑ።

የአብርሃም ልጆች

31ኢየሱስም በእርሱ ያመኑትን አይሁድ እንዲህ አላቸው፣ “በትምህርቴ ብትጸኑ እናንተ በእውነት ደቀ መዛሙርቴ ናችሁ። 32እውነትንም ታውቃላችሁ፤ እውነትም ነጻ ያወጣችኋል።”

33እነርሱም መልሰው፣ “እኛ የአብርሃም

8+17 ማቴ18፥16
8+18 ዮሐ5፥37
8+19 ዮሐ16፥3፤ 1ዮሐ2፥23
8+20 ማቴ26፥18፤ 55፤ማር12፥41
8+21 ሕዝ3፥18፤ ዮሐ7፥34፤13፥33
8+23 ዮሐ3፥31፤ 17፥14
8+24 ዮሐ4፥26፤ 13፥19
8+26 ዮሐ3፥32፤ 7፥28፤15፥15
8+28 ዮሐ12፥32፤ 14፥24
8+29 ቍ16፤ ሊ450፥5፤ዮሐ4፥34፤ 5፥30፥6፥38፤16፥32
8+30 ዮሐ7፥31
8+31 ዮሐ15፥7፤ 2ዮሐ9
8+32 ቍ36፤ ሮሜ8፥2፤ 2ቆሮ 3፥17፤ግላ5፥1፤13
8+33 ቍ37፥39፤ ሉቃ3፥8
8+34 ሮሜ6፥16
8+35 ግላ4፥30
8+36 ቍ32
8+37 ቍ39፥40

ልጆች ነን፤ ለማንም ባሪያዎች ሆነን አናውቅም፤ ታዲያ፣ ‘ነጻ ትወጣላችሁ’ እንዴት ትለናለህ?” አሉት።

34ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ ኅጢአት የሚያደርግ የኅጢአት ባሪያ ነው፤ 35ባሪያ ለዘለቄታ በቤተ ሰቡ ውስጥ አይኖርም፤ ልጅ ግን ምን ጊዜም በቤት ይኖራል። 36እንግዲህ ወልድ ነጻ ካወጣችሁ፣ በእውነት ነጻ ትሆናላችሁ። 37የአብርሃም ልጆች መሆናችሁን ዐውቃለሁ፤ ነገር ግን ቃሌን ስለማትቀበሉ ልትገድሉኝ ቁርጣችሁ ተነሥታችኋል። 38እኔ በአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ፤ እናንተም ከአባታችሁ የሰማችሁትን ታደርጋላችሁ።”⁷⁴

39እነርሱም፣ “አባታችንን አብርሃም ነው” ብለው መለሱለት።

ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “የአብርሃም ልጆች ስብትሆኑት፣ አብርሃም የሠራውን ትሠሩ ነበር። 40ከእግዚአብሔር ሰምቼ እውነተኛ የነገርኋችሁን እኔን ለመግደል ቁርጣችሁ ተነሥታችኋል፤ አብርሃም ግን እንዲህ አላደረገም። 41እናንተ የምታደርጉት አባታችሁ የሚያደርገውን ነው።”

እነርሱም፣ “እኛ ስንበዝሙት የተወለድን አይደለንም፤ አባታችንም አንዱ እግዚአብሔር ብቻ ነው” ሲሉ መለሱለት።

የዲያብሎስ ልጆች

42ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፣ “እግዚአብሔር አባታችሁ ቢሆን ኖሮ፣ እኔ ከእግዚአብሔር ወጥቼ መጥቻለሁና፣ በወደዳችሁኝ ነበር፤ እርሱ ላከኝ እንጂ በገዛ ራሴ አልመጣሁም። 43የምናገረውን ለምን አታስተውሉም? ምክንያቱም ቃሌን መስማት ስለማትችሉ ነው። 44እናንተ የአባታችሁ የዲያብሎስ ናችሁ፤ የአባታችሁንም ፍላጎት ለመፈጸም ትሻሻላችሁ። እርሱ ከመጀመሪያ ነፍስ ገዳይ ነበር፤ በእርሱ ዘንድ እውነት ስለሌለ በእውነት አልጸናም፤ እርሱ ሐሰተኛ፣ የሐሰትም አባት በመሆኑ ሐሰትን ሲናገር፣ የሚናገረው ከራሱ አፍልቆ ነው። 45እኔ ግን እውነት ስለምናገር አታምኑኝም። 46ከእናንተ ስለ ኅጢአት በማስረጃ ሊከሰኝ የሚችል አለን? እውነት የምናገር ከሆነ፤ ለምን አታምኑኝም? 47ከእግዚአብሔር የሆነ እግዚአብሔር የሚለውን ይሰማል፤ እናንተ ግን ከእግዚአብሔር ስላል ሆናችሁ አትሰሙም።”

8+38 ቍ41፥44፤ ዮሐ5፥19፥30፤ 14፥10፥24
8+39 ቍ37፤ ሉቃ3፥8
8+40 ቍ26፤ ማቴ12፥14
8+41 ቍ38፥44፤ ሊ463፥16፥64፥8
8+42 ዮሐ3፥17፤ 7፥28፤13፥3፤ 1ዮሐ5፥1
8+44 ቍ38፥41፤ ዘ63፥4፥4፥9፤2ዘ6፥18፥2፤መዝ5፥6፤ 12፥2፤1ዮሐ3፥8
8+45 ዮሐ18፥37
8+47 ዮሐ18፥37፤ 1ዮሐ4፥6

⁷⁴24 ወይም ያ ያልሁት እርሱ እኔ ነኝ።
⁷⁵28 ወይም ግላ4፥30
⁷⁶33 በግላ4፥30 ይለዳል።
⁷⁷37 ይመ
⁷⁸43 ወይም ስለዚህ ከአባታችሁ የሰማችሁትን አደርጉ
⁷⁹49 አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች የአብርሃም ልጆች ከሆናችሁ ይለሉ

ኢየሱስ ስለ ራሱ የተናገረው

48 አይሁድም መልሰው፣ “አንተ ሳምራዊ ነፃ፣ ደግሞም ጋኔን አድሮብሃል ማለታችን ትክክል አይደለምን?” አሉት።

49 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እኔስ አባቴን አክብረዋለሁ እንጂ ጋኔን አላደረብኝም፤ እናንተ ግን ታዋርዱኛላችሁ። 50 እኔ የራሴን ክብር አልፈልግም፤ የሚፈልግ ግን አለ፤ ፈራጁም እርሱ ነው። 51 እውነት እላችኋለሁ፤ ማንም ቃሉን ቢጠብቅ፣ ሞትን ፈጽሞ አያይም።”

52 አይሁድም እንዲህ አሉት፣ “ጋኔን እንዳለብህ አሁን ዐወቅን፤ አብርሃም ሞተ፤ ነቢያትም እንዲሁ፤ አንተ ግን ማንም ቃልህን ቢጠብቅ ሞትን ፈጽሞ እንደማይቀምስ ትናገራለህ። 53 አንተ ከአባታችን ከአብርሃም ትበልጣለህን? እርሱ ሞተ፤ ነቢያቱም እንዲሁ፤ ለመሆኑ አንተ ማን ነኝ ልትል ነው?”

54 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፣ “እኔ ራሴን ባከብር፣ ክብራ ከንቱ ነው፤ የሚያከብረኝ ግን እናንተ አምላካችን የምትሉት አባቴ ነው። 55 እናንተ ባታውቁትም እኔ ዐውቀዋለሁ፤ አላውቀውም ብል፣ እኔም እንደ እናንተው ሐሰተኛ አሆናለሁ። እኔ ግን ዐውቀዋለሁ፤ ቃሉንም እጠብቃለሁ። 56 አባታችሁ አብርሃም ቀኔን ለማየት ተስፋ በማድረግ ተደሰተ፤ አየም፤ ሐሜትም አደረገ።”

57 አይሁድም፣ “ገና አምላካችን ያልሞላህ፤ አንተ አብርሃምን አይተሃል!” አሉት።

58 ኢየሱስም፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ አብርሃም ከመላዱ በፊት እኔ ነኝ” አላቸው።

59 በዚህን ጊዜ ሊውግሩት ድንጋይ አነሡ፤ ኢየሱስ ግን ተሰውረባቸው፤ ከቤተ መቅደስም ወጥቶ ሄደ።

ኢየሱስ ዐይን ስውር ሆኖ የተወለደውን ሰው ፈወሰ

9 በመንገድ ሲያልፍም ከተወለደ ጀምሮ ዐይን ስውር የሆነ ሰው አየ። 2 ደቀ መዛሙርቱም፣ “ረቢ፤ ይህ ሰው ዐይን ስውር ሆኖ እንዲወለድ ጎጠአት የሠራ ማን ነው? እርሱ ራሱ ወይስ ወላጆቹ?” ብለው ጠየቁት።

3 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰ፣ “እርሱ ወይም ወላጆቹ ጎጠአት አልሠሩም፤ ይህ የሆነው ግን የጸጢክቤጮ ሥራ በእርሱ ሕይወት እንዲገለጥ ነው። 4 ቀን ሳለ፣ የሳክኝን ሥራ መሥራት አለብኝ፤ ማንም ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት ይመጣል፤ 5 በዓለም ሳለሁ የዓለም ስርሃን እኔ ነኝ።”

6 ይህን ካለ በኋላ፣ በምድር ላይ እንትፍብሎ በምራቁ ጭቃ አበጀ፤ የሰውዬውንም

8+48 4+52፣ ማቴ10፣5፣ማር3፣22
8+50 4+54፣ ዮሐ5፣41
8+51 ዮሐ11፣26
8+52 4+48፣ ማር3፣22
8+53 4+39፣ ዮሐ4፣12
8+54 4+50፣ ዮሐ16፣14፣17፣15
8+55 4+19፣ ዮሐ7፣28፣29፣15፣10
8+56 4+37፣39፣ ዘፍ18፣18፣ ማቴ13፣17
8+58 ዘዐ3፣14፣ 6፣3፣ዮሐ1፣2

8+59 ዘዐ17፣4፣ ዘሌ24፣16፣14፣ዐ፣30፣6፣ዮሐ10፣31፣11፣8፣12፣36
9+2 4+34፣ ዘዐ20፣5፣ኢ ዮ21፣19፣ ሕዝ18፣20፣ማቴ 23፣7፣ሉቃ13፣2፣ ሐሥ28፣4
9+3 ዮሐ11፣4
9+4 ዮሐ11፣9፣12፣35
9+5 ዮሐ1፣4
9+6 ማር7፣33፣8፣23
9+7 4+1፣2፣ገሃ 5፣10፣ኢሳ35፣5፣ ሉቃ13፣4፣ ዮሐ 11፣37
9+8 ሐሥ3፣2፣10
9+11 4+7
9+14 ማቴ12፣1-14፣ዮሐ5፣9
9+15 4+10
9+16 ማቴ12፣2፣ ዮሐ2፣11፣6፣52
9+17 ማቴ21፣31
9+18 ዮሐ1፣19

ዐይን ቀባና፣ 7 “ሂደህ በሰሊሆም መጠመቂያ ታጠብ” አለው፤ ሰሊሆም ማለት ‘የተላከ’ ማለት ነው። ሰውዬውም ሂዶ ታጠቦ፤ እያም ተመልሶ መጣ።

8 ላረቤቶቹና ከዚህ ቀደም ብሎ ሲለምን ያዩት ሰዎች፣ “ይህ ሰው ተቀምጦ ስለምን የነበረው አይደለምን?” አሉ። 9 አንዳንዶቹም፣ “በእርግጥ እርሱ ነው” አሉ።

10 ሌሎችም፣ “ይመስለዋል እንጂ እርሱ አይደለም” አሉ።

11 እርሱ ግን፣ “እኔው ነኝ” አለ።

12 እነርሱም፣ “ታዲያ ዐይኖቻህ እንዴት ተከፈቱ?” ሲሉ ጠየቁት።

13 እነርሱም፣ “ኢየሱስ የሚሉት ሰው ጭቃ አድርጎ ዐይኔን ቀባኝ፤ ወደ ሰሊሆም ሄጄ እንድታጠብም ነገረኝ፤ ሂጄ ታጠብሁ፤ ማየትም ቻልሁ” ሲል መለሰ።

14 እነርሱም፣ “ታዲያ፣ ሰው የት አለ?” አሉት።

15 እርሱም፣ “እኔ አላውቅም” አለ።

ፈረሳውያን ሰውየው እንዴት እንደ ተፈወሰ ማጣራት ቀጠሉ

13 እነርሱም ዐይን ስውር የነበረውን ሰው ወደ ፈረሳውያን ወሰዱት። 14 ኢየሱስ ጭቃ የሠራበት፣ የሰውዬውንም ዐይን የከፈተበት ቀን ሰንበት ነበር። 15 ስለዚህ ፈረሳውያንም እንዴት ማየት እንደ ቻለ ጠየቁት። ሰውዬውም፣ “እርሱ ዐይኔን ጭቃ ቀባኝ፤ እኔም ታጠብሁ፤ ይኸው አያለሁ” አላቸው።

16 ከፈረሳውያንም አንዳንዶቹ፣ “ይህ ሰው ሰንበትን ስለማያከብር፣ ከእግዚአብሔር አይደለም” አሉ።

17 ሌሎች ግን፣ “ጎጠአተኛ፣ እንዲህ ያለትን ታምራዊ ምልክቶች እንዴት ሊያደርግ ይችላል?” አሉ። በመካከላቸውም አለመስማማት ተፈጠረ።

18 ስለዚህ፣ ዐይን ስውር ወደ ነበረው ሰው ተመልሰው፣ “ዐይንህን ስለ ከፈተው ሰው፣ እንግዲህ አንተ ምን ትላለህ?” አሉት።

19 ሰውየውም፣ “እርሱ ነቢይ ነው” አለ።

20 አይሁድ ወደ ወላጆቹ ልከው እስኪ ያስጠሯቸው ድረስ፣ ሰውየው ዐይን ስውር እንደ ነበረው እንዳየ አላውቀውም ነበር። 21 እነርሱም፣ “ዐይን ስውር ሆኖ ተወልዶአል የምትሉት ልጃችሁ ይህ ነውን? ታዲያ አሁን እንዴት ሊያይ ቻለ?” አላቸው።

22 ወላጆቹም እንዲህ ሲሉ መለሱ፣ “ልጃችን መሆኑንና ዐይን ስውር ሆኖ መወለዱን እናውቃለን፤ 21 አሁን ግን እንዴት ማየት እንደቻለና ዐይኖቹን ማን እንደ ከፈተለት እኛ አናውቅም። ሙሉ ሰው ስለ ሆነ፣ ስለ

ራሱ መናገር ይችላልና እርሱን ጠይቁት።”
 22ኢየሱስን፣ ክርስቶስን ነው ብሎ የመሰከረ ሁሉ ከምኩራብ እንዲባረር አይሁድ አስቀድመው ወስነው ስለ ነበር፣ ወላጆቹ ይህን ያሉት አይሁድን ፈርተው ነው። 23ስለዚህ ወላጆቹ፣ “ሙሉ ሰው ስለ ሆነ እርሱን ጠይቁት” አሉ።

24ዐይን ስውር የነበረውንም ሰው ዳግመኛ ጠርተው፣ “አንተ ሰው፣ እግሪህን አክብር”፤ ይህ ሰው ኅጢአተኛ መሆኑን እኛ እናውቃለን” አሉት።

25እርሱም፣ “ኅጢአተኛ መሆኑን እኔ አላውቅም፤ ነገር ግን ዐይን ስውር እንደ ነበርሁ፤ አሁን ግን እንደማይ ይህን አንድ ነገር ዐውቃለሁ” አለ።

26እነርሱም፣ “ምን አደረገልህ? እንዴትስ ዐይንህን ከፈተ?” ብለው ጠየቁት።

27እርሱም፣ “አስቀድሜ ነገርኋችሁ፤ አላዳ መጣችሁኝም፤ ለምን እንደ ገና መስማት ፈለጋችሁ? እናንተም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ልትሆኑ ትሻሻላችሁ?” አለ።

28ከዚህ በኋላ በእርሱ ላይ የሰድብ ናዳ በማውረድ እንዲህ አሉት፣ “የዚህ ሰው ደቀ መዛሙር አንተ ነህ፤ እኛስ የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን! 29እግዚአብሔር ሙሴን እንደ ተናገረው እናውቃለን፤ ይህ ሰው ግን ከየት እንደ መጣ እንኳ አናውቅም።”

30ሰውየውም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “እናንተ ከየት እንደ መጣ አለማወቃችሁ የሚያስደንቅ ነው፤ ይሁን እንጂ እርሱ ዐይኖቹን ከፈተልኝ። 31እግዚአብሔር የሚሰማው፣ የሚፈራውንና ፈቃዱን የሚያደርገውን እንጂ፣ ኅጢአተኞችን እንደማይሰማ እናውቃለን፤ 32ዐይን ስውር ሆኖ የተወለደን ሰው ዐይን የከፈተ አለ ሲባል፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ማንም ሰምቶ አያውቅም። 33ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይሆን ኖሮ ይህን ማድረግ ባልቻለ ነበር።”

34እነርሱም፣ “ሁለንተናህ በኅጢአት ተነክሮ የተወለደህ፣ አንተ እኛን ለማስተማር እንዴት ትደፍራለህ?” ሲሉ መለሱለት፣ አባረሩትም።

መንፈሳዊ ዕውርነት

35ኢየሱስም ሰውየውን እንዳባረሩት ሰማ፣ ባገኘውም ጊዜ፣ “በሰው ልጅ *ታምናለህን?” አለው።

36ሰውየውም፣ “ጌታዬ፣ አምንበት ዘንድ እርሱ ማን ነው?” ሲል ጠየቀው።

37ኢየሱስም፣ “አይተኸዋል፤ አሁንም ከአንተ ጋር የሚነጋገረው እርሱ ነው” አለው።

9+22 ቍ34፣ ሱቃ6+22፣ዮሐ7፣13 12፣42፣16፣2

9+23 ቍ21

9+24 ቍ16፣ ኢሱ7፣19

9+27 ቍ15

9+28 ዮሐ5፣45

9+29 ዮሐ8፣14

9+31 ዘፍ18፣23-32፣መዝ34፣15፣16፣66፣18፣145፣19፣20፣

ምሳ15፣29፣

ኢሳ1፣15፣59፣1፣2፣

ዮሐ 15፣7፣

1ዮሐ5፣14-15፣

ያዕ5፣16-18

9+33 ቍ16፣

ዮሐ3፣2

9+34 ቍ2፣22፣35፣

ኢሳ66፣5

9+35 ማቴ8፣20፣

ዮሐ3፣15

9+36 ሮሜ10፣14

9+37 ዮሐ4፣26

9+38 ማቴ28፣9

9+39 ማቴ13፣13፣

ሱቃ4፣18፣ዮሐ3፣19፣

5፣22፣12፣47

9+40 ሮሜ2፣19

9+41 ዮሐ15፣22፣24

10+1 ቍ8፣10

10+2 ቍ11፣14፣ ማጮ3፣34

10+3 ቍ4፣5፣14፣ 16፣27

10+4 ቍ3

10+6 ማጮ9፣32፣

ዮሐ16፣25

10+7 ቍ9፣

ዮሐ6፣35

10+8 ቍ1፣ኢር 23፣1፣2፣ሕዝ34፣2

10+10 መዝ65፣

11፣ዮሐ1፣4፣3፣15፣

16፣5፣40፣20፣31፣

ሮሜ5፣17

10+11 ቍ14፣15፣

17፣18፣መዝ23፣1፣

ኢሳ40፣11፣

ሕዝ34፣11-16፣23፣

ማቴ2፣6፣ሉቃ12፣32

ዮሐ6፣35፣15፣13፣

ዕብ13፣20፣

1ጴጥ2፣25፣5፣4፣

1ዮሐ3፣16፣ፊ 27፣17

10+12 ዘክ11፣16፣

17

10+14 ቍ11፣27፣

ዘበ33፣12

10+15 ቍ11፣17፣

18፣ማቴ11፣27

38ሰውየውም፣ “ጌታ ሆይ፣ አምናለሁ” አለ፤ ሰገደለትም።

39ኢየሱስም፣ “ዕውሮች እንዲያዩ፣ የሚያዩም እንዲታወሩ፣ ለፍርድ ወደዚህ ዓለም መጥቻለሁ” አለ።

40ከእርሱ ጋር ከነበሩት ፈሪሳውያን አንዳን ይቹ ይህን ሰምተው፣ “ምን ማለትህ ነው? ታዲያ እኛም ዕውሮች መሆናችን ነው?” አሉት።

41ኢየሱስም፣ “ዕውሮችሰ ብትሆኑ ኅጢአት ባልሆነባችሁ ነበር፤ አሁን ግን እናያለን ስለምትሉ፣ ኅጢአታችሁ እንዳለ ይኖራል” አላቸው።

እረኛና መንጋው

10 “እውነት እላችኋለሁ፤ ወደ በጎች ጉረረኛ በበሩ ሳይሆን፣ በሌላ በኩል ዘሎ የሚገባ ሌላና ነጣቂ ነው፤ ፆበሩ የሚገባ ግን እርሱ የበጎቹ እረኛ ነው፤ ፆበሩ ጠባቂው በሩን ይከፍትለታል፤ በጎቹም ድምፁን ይሰማሉ። የራሱንም በጎች በየሰማቸው እየጠራ ያወጣቸዋል። ፋሮሱ የሆኑ ትንም ሁሉ ካወጣ በኋላ ፊት ፊታቸው ይሄዳል፤ በጎቹም ድምፁን ስለሚያውቁ ይከተሉታል። ፍእንግዳ የሆነውን ግን ድምፁን ስለማያውቁ ከእርሱ ይሸሻሉ እንጂ ፈጽሞ አይከተሉትም።” ፊየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው እነርሱ ግን ምን እንደ ነገራቸው አላስተዋለም።

7ስለዚህ ኢየሱስ ዳግም እንዲህ አላቸው፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ የበጎች በር እኔ ነኝ።” ስክለኔ በፊት የመጡት ሁሉ ሌቦችና ቀማኞች ነበሩ፤ በጎቹ ግን አልሰሟቸውም። ፆበሩ እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል የሚገባ ሁሉ ይድና ናል። ይገባል፤ ይወጣልም፤ መሰማሪያም ያገኛል። 10ሌባው ሊሰርቅ፣ ሊገድልና ሊያጠፋ ብቻ ይመጣል፤ እኔ ግን ሕይወት እንዲኖራቸውና እንዲትረፈረፍላቸው መጥቻለሁ።”

11መልካም እረኛ እኔ ነኝ፤ መልካም እረኛ ሕይወቱን ስለ በጎቹ አሳልፎ ይሰጣል፤ 12ተቀጣጠረው እረኛ ግን በጎቹ የእርሱ ስላልሆኑ፣ ተኩላ ሲመጣ ጥሎአቸው ይሸሻል፤ ተኩላ ወም በጎቹን ይነጥቃል፤ ይሰጥናቸዋልም። 13የሚሸሸውም ተቀጣሪ ስለ ሆነና ለበጎቹ ደንታ ስለሌለው ነው።

14መልካም እረኛ እኔ ነኝ፤ በጎቹን ዐውቃ ለሁ፤ እነርሱም ያውቁኛል፤ 15ይህም አብ እኔን

፳2 ወይም መላሱ

፳4 እውነት ለመናገር የሚደረግ መልካም ነው አሱ (7፡19 ይመ)

*አንዳንድ የጥንት ቅጾች የእግዚአብሔር ልጅ ይላሉ።

፳9 ወይም በደገፍ ይጠራል

እንደሚሆነው ቀኝ እኔም አብን እንደ ማውቀው ነው። ሕይወቴንም ስለ በጎቼ አሳልፌ እሰጣለሁ።¹⁶ ከዚህ ጉረኖ ያልሆኑ ሌሎች በጎች አሉኝ፤ እነርሱንም ማምጣት አለብኝ። እነርሱም ደምዘን ይሰማሉ፤ አንድ መንጋም ይሆናሉ፤ እረኛውም አንድ።¹⁷ መልሼ ለማንነት ሕይወቴን አሳልፌ ስለምሰጥ አባቴ ይወደኛል።¹⁸ ሕይወቴን በራሴ ፈቃድ አሳልፌ እሰጣለሁ እንጂ ከእኔ ማንም አይወስዳትም፤ አሳልፌ ለመስጠትም ሆነ ለማንነት ሥልጣን አለኝ፤ ይህን ትእዛዝ የተቀበለሁትም ከአባቴ ነው።”

¹⁹ ከዚህም ቃል የተነሣ በአይሁድ መካከል እንደ ገና መለያየት ተፈጠረ።²⁰ በዙዎቻቸው ሆነ፤ “ጋኔን ያደረገህት እብድ ነው፤ ለምን ትሰሙ ታለችሁ?” አሉ።

²¹ ሌሎች ግን፤ “ይህ ጋኔን ያደረገህት ሰው ንግግር አይደለም፤ ጋኔን የዐይነ ስውርን ዐይን መክፈት ይችላልን?” አሉ።

የአይሁድ አለማማን

²² በአያሩሳሌምም የቤተ መቅደስ መታደስ በዓል ሆነ፤ ጌታውም ክረምት ነበረ፤²³ አያሩሳሌም በቤተ መቅደስ ግቢ፤ በሰሎሞን መመላለሻ ያልፍ ነበር፤²⁴ አይሁድም ከበውት፤ “እስከ መቼ ልባችንን አንጠልጥለሁ ታቁየናለህ? አንተ ክርስቶስ ከሆንህ በግልጽ ንገረን?” አሉት።

²⁵ አያሩሳሌም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “እኔ ነግሬአችሁ ነበር፤ እናንተ ግን አታምኑም፤ በአባቴ ስም የማደርጋቸው ታምራትም ስለ እኔ ይናገራሉ፤²⁶ እናንተ ግን በጎቼ ስላልሆናችሁ አታምኑም፤²⁷ በጎቼ ደምዘን ይሰማሉ፤ እኔ

ሙቃቸዋለሁ፤ እነርሱም ይከተሉኛል፤²⁸ እኔ የዘላለም ሕይወት እሰጣቸዋለሁ፤ ከቶ አይጠፉም፤ ከእኛም ሊነጥቃቸው የሚችል ማንም የለም።²⁹ እነርሱን የሰጠኝ አባቴ ከሁሉ ይበልጣል፤ ከአባቴም እኛ ማንም ሊነጥቃቸው አይችልም።³⁰ እኔና አብ አንድ ነን።”

³¹ አይሁድ ሊወግሩት እንደ ገና ድንጋይ አነሡ፤³² አያሩሳሌም ግን፤ “ከአብ የሆኑ ብዙ ታላላቅ ታምራትን አሳየኋችሁ፤ ታዲያ ከእነዚህ ስለ የትኛው ትወግሩኛላችሁ?” አላቸው።

³³ አይሁድም፤ “የምንወግርህ ተራ ሰው ሆኑ ሳለህ ራሱን አምላክ በማድረግ፤ የሰድብ ቃል ስለተናገርህ ነው እንጂ ከእነዚህ ስለ የትኛውም አይደለም” ብለው መለሱለት።

³⁴ አያሩሳሌም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “በሕጋችሁ፤ ‘እናንተ አማልክት ናችሁ አልሁ’ ተብሎ አልተጻፈምን? ³⁵ የእግዚአብሔር

10፡16 ኢ፡456፡8፤ ሕግ34፡23፤37፡24፤ ዮሐ11፡52፤17፡20፤ 21፡ሐሥ10፡34፤35፤ ኤ፡2፡11-19
 10፡17 ቍ፡11፡15፡18
 10፡18 ማ፡26፤ 53፡ዮሐ15፡10፤ፊል2፡8፡40፤5፡8
 10፡19 ዮሐ6፡52
 10፡20 ማር3፡21፤ 22፤2፡79፡11፤ ኤር29፡26
 10፡21 ሰዎ4፡11፤ ማ፡4፡24፤ ዮሐ9፡32፤33
 10፡23 ሐሥ3፡11፤5፡12
 10፡24 ዮሐ1፡19፤ 16፡25፤29፤ ሉ፡ቃ22፡67
 10፡25 ዮሐ4፡26፤ 5፡36፤8፡58፤14፡11
 10፡26 ዮሐ8፡47
 10፡27 ቍ፡4፡14
 10፡28 ኢ፡9 66፤ 22፤ማ፡25፤46፤ ዮሐ6፡39
 10፡29 ዮሐ14፡28፤17፡2፤6፤24
 10፡30 ሰዎ8፡4፤ ዮሐ17፡21-23
 10፡31 ዮሐ8፡59 ዮሐ5፡18 10፡34 መዘ8፡2፤ 6፤ዮሐ8፡17፤12፤34፤ 15፡25፤ ርሜ3፡19፤1፤ቆ፡14፤21
 10፡35 ፀብ4፡12፤ ማ፡5፡18
 10፡33 ዘሌ24፡16፤ማ፡26፤63-66፤
 10፡36 ኢር1፡5፤ ዮሐ3፡17፤ 5፡17፤ 18፡6፤69
 10፡37 ቍ፡25
 10፡38 ዮሐ14፡10፤ 11፡20፤17፡21
 10፡39 ሉ፡ቃ4፡30፤ ዮሐ7፡30፤8፡59
 10፡40 ዮሐ1፡28
 10፡41 ዮሐ1፡26፤27፤ 30፤34፤ 2፡11
 10፡42 ዮሐ7፡31
 11፡1 ማ፡21፡17፤ ሉ፡ቃ10፡38
 11፡2 ማር14፡3፤ ሉ፡ቃ7፡38፤ዮሐ12፡3
 11፡3 ቍ፡5፡36
 11፡4 ቍ፡40
 11፡7 ዮሐ10፡40
 11፡8 ማ፡23፡7፤ ዮሐ8፡59፤10፡31
 11፡9 ዮሐ9፡4፤ 12፡35
 11፡11 ቍ፡3፤ ማ፡9፡24

ቃል የመጣላቸውን ‘አማልክት’ ካላቸውና፤ መጸሐፍም ሊሻር የማይቻል ከሆነ፤ ³⁶ ታዲያ፤ ‘የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ’ ስላልሁ፤ አብ ለራሱ ለይቶ የቀደሰውንና ወደ ዓለም የላከውን፤ ተሳድቦሃል ብላችሁ ለምን ትወግድላችሁ? ³⁷ እባቴ የሚያደርገውን ሳይደርግ አትመኑኝ፤ ³⁸ የማደርገው ከሆነ ግን እኔን ባታምኑኝ እንኳ፤ አብ በእኔ እንዳለ እኔም በአብ እንዳለሁ ታውቁና ታስተውሉ ዘንድ ታምራቱን እመኑ።” ³⁹ እንደ ገናም ሊይዙት ሞከሩ፤ እርሱ ግን ከእጃቸው አመለጠ።
⁴⁰ ከዚያም አያሩሳሌም፤ ቀደም ሲል ዮሐንስ ያጠምቅበት ወደ ነበረበት፤ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ ተመለሰ፤ በዚያም ሰነበተ፤ ⁴¹ በዙ ሰዎችም ወደ እርሱ መጡ። እነርሱም፤ “ዮሐንስ አንድም ታምራዊ ምልክት አላደረገም፤ ነገር ግን ስለዚህ ሰው የተናገረው ሁሉ እውነት ነበረ” አሉ። ⁴² በዚያም ስፍራ ብዙ ሦች በአያሩሳሌም አመኑ።

የአልዓዛር መጥቶ

11 በማርያምና በእናቷ በማርታ መንደር በበታንያ ይኖር የነበረው አልዓዛር ታዋ ነበር።

² ይህች መንደር አልዓዛር የታመመበት ማርያም፤ በጌታ ላይ ሽቱ አፍሰሳ እግሩን በጠጉሯ ያበሰችው ነበረች። ³ እነሆም፤ “ጌታ ሆይ፤ የምትወደው ሰው ታዋክል” ብለው መልእክት ላኩት።

⁴ አያሩሳሌም ይህን በሰማ ጊዜ፤ “ይህ ሕመም የእግዚአብሔር ልጅ በእርሱ ይከብር ዘንድ ለእግዚአብሔር ክብር ነው እንጂ ለሞት የሚያደርስ አይደለም” አሉ። ⁵ አያሩሳሌም ማርታን፤ እነሆንና አልዓዛርን ይወዳቸው ነበር። ⁶ ሆኖም አልዓዛር መታመሙን በሰማ ጊዜ በነበረበት ስፍራ ሁለት ቀን ቁየ።

⁷ ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን፤ “ወደ ይሁዳ እንመለስ” አላቸው።

⁸ እነርሱም፤ “መምህር ሆይ፤ ከጥቂት ጊዜ በፊት አይሁድ በድንጋይ ሊወግሩህ እየፈለጉ ነበር፤ እንደ ገና ወይዘሮ ትሄዳለህ?” አሉት።

⁹ አያሩሳሌም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ቀኑ ዐሥራ ሁለት ሰዓት ብርሃን አይደለምን? ከዚህ ዓለም ብርሃን የተነሣ ስለሚያይ በቀን የሚመላለስ አይሰናኸልም፤ ¹⁰ የሚሰናኸለው ግን በሌሊት የሚመላለስ ነው፤ ብርሃን የለው ምና።”

¹¹ ይህን ከነገራቸው በኋላ፤ “ወዳጆችን አልዓዛር ተኝቶአል፤ እኔም ከእንቅልፍ ላስነሣው እሄዳለሁ” አላቸው።

⁴² “ሁኔታ” ማለት ነው
³⁶ 24 ወይም ማሊሉ
⁴⁹ ብዙ የጥንት ቅጂች አባቴ የሰጠኝ ከሁሉ ይበልጣል ይሉ
 12 ደቀ መዛሙርቱም፤ “ጌታ ሆይ፤ ተኝቶ

ከሆነስ ይደናል” አሉት።¹³ኢየሱስ ይህን የነገራቸው ስለ ሞቱ ነበር፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን እንቅልፍ ስለ መተኛቱ የተናገረ መሰላቸው።

¹⁴ሰለዘሀም በግልጽ እንዲህ አላቸው፤ “አልግዛር ሞቶአል፤ ¹⁵ታምኑ ዘንድ፣ በዚያ ባለመኖሪያ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል፤ አሁን ግን ወደ እርሱ እንሂድ።”

¹⁶ከዚያም ዲዲሞስ የተባለው ቶማስ ለተቀሩት ደቀ መዛሙርት፣ “እኛም ሄደን ከእርሱ ጋር እንመጥን” አላቸው።

ኢየሱስ የአልግዛርን እሳቶች ማጽናናቱ

¹⁷ኢየሱስ ሲደርስ አልግዛር ከተቀበረ አራት ቀን ሆኖት ነበር። ¹⁸ቢታንያ ከአየሩሳሌም አሥራ አምስት ምዕራፍ¹⁹ ያህል ትርቅ ነበር። ¹⁹ብዙዎች አይሁድም ማርታንና ማርያምን ስለ ወንድማቸው ሞት ሊያጽናደቸው መጥተው ነበር፤ ²⁰ማርታ የኢየሱስን መምጣት ስምታ ልትቀበለው ወጣች፤ ማርያም ግን በቤት ቀርታ ነበር።

²¹ማርታም ኢየሱስን እንዲህ አለችው፤ “ጌታ ሆይ፣ አንተ በዚህ ብትሆን ኖሮ፣ ወንድሜ ባልሞተ ነበር። ²²አሁንም ቢሆን የምትለምኘውን ሁሉ እገዢአብሔር እንደሚሰጥህ ዐውቃለሁ።”

²³ኢየሱስም፣ “ወንድምሽ ይነግል” አላት።

²⁴ማርታም፣ “በመጨረሻው ቀን፣ በትንሣኤ እንደሚነግ ዐውቃለሁ” አለችው።

²⁵ኢየሱስም እንዲህ አላት፣ “ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፤ በእኔ የሚያምን ቢሞት እንኳ በሕይወት ይኖራል፤ ²⁶በእኔ የሚኖር፣ የሚያምንበኛም ከቶ አይሞትም፤ ይህን ታምኛለሽን?”

²⁷እርሷም፣ “አምን ጌታ ሆይ፣ አንተ ወደ ዓለም የሚመጣው ክርስቶስተ የእገዢአብሔር ልጅ መሆንህን አምናለሁ” አለችው።

²⁸ይህን ካለች በኋላ፣ ተመልሳ እንቲን ማርያምን ለብቻዋ ጠርታ፣ “መምህሩ መጥቷል፤ ይፈልግሻልም” አለችት። ²⁹ማርያም ይህን እንደ ሰማች፣ ፈጥና ተነሥታ ወደ እርሱ ሄደች። ³⁰በዚህ ጊዜ ኢየሱስ፣ ማርታ እርሱን በተቀበለችበት ቦታ ነበር እንጂ፣ ገና ወደ መንደር አልገባም ነበር።

³¹ማርያምን ሲያጽናኑ በቤት ውስጥ የነበሩ አይሁድም፣ ብድሃ ብላ መውጣቷን ሲያዩ፣ ወደ መቃብሩ ሄዶ የምታለቅስ መስሎአቸው ተከተሏት።

³²ማርያምም ኢየሱስ ወደ ነበረበት ቦታ ደርሳ እንዳየችው፣ እግሩ ላይ ተደናታ፣ “ጌታ ሆይ፣ አንተ እዚህ ብትሆን ኖሮ፣ ወንድሜ

11+13 ማ፡፡9፡24
11+16 ማ፡፡10፡3፤
ዮሐ14፡5፤20፡24-
28፡21፡2፤ሐሥ1፡13

11+17 ላ፡፡6፡39

11+18 ላ፡፡1፤
ማ፡፡21፡17

11+19 ላ፡፡31፤

እዮ2፡11

11+20 ሉቃ10፡
38-42

11+21 ላ፡፡32፡37

11+22 ላ፡፡41፡42

11+24 ጳጳ12፡2፤
ዮሐ5፡28፤29፡36፤39፤
40፤ሐሥ24፡15

11+25 ዮሐ1፡4፤
3፤15፤6፡35

11+26 ማ፡፡25፤
46፤ዮሐ3፡15

11+27 ማ፡፡4፡3፤
ሉቃ2፡11፤ዮሐ6፡14

11+28 ማ፡፡26፤
18፤ዮሐ13፡13

11+30 ላ፡፡20

11+31 ላ፡፡19

11+32 ላ፡፡21

ባልሞተ ነበር” አለችው።
³³ኢየሱስም እርሷ ስታለቅስ፣ ተከትለዋትም የመጡት አይሁድም ሲያለቅሱ ባየ ጊዜ መንፈሱ በገዘን ታውካ፣ ³⁴“የት ነው ያኖራችሁት?” ሲል ጠየቀ።

እነርሱም፣ “ጌታ ሆይ፣ መጥተህ እይ” አሉት።

³⁵ኢየሱስም እንባውን አፈሰሰ።

³⁶አይሁድም፣ “እንዴት ይወደው እንደ ነበር አያችሁ!” አሉ።

³⁷እነርሱ አንዳንዶቹ ግን፣ “የዐይነ ስውሩን ዐይን የከፈተ፣ ይህም ሰው እንዳይሞት ማድረግ አይችልም ነበር?” አሉ።

ኢየሱስ አልግዛርን ከሞት ማስነግቱ

³⁸ኢየሱስ ልቡ ዳግመኛ በገዘን ተነክቶ ወደ መቃብሩ መጣ፤ መቃብሩም በድንጋይ የተገጠመ ዋሻ ነበር፤ ³⁹እርሱም፣ “ድንጋይን አንሠት” አለ።

የሚቼም እየት ማርታ፣ “ጌታ ሆይ፣ አሁን ማ አራት ቀን ስለ ቈዩ ይሸታል” አለችው።

⁴⁰ኢየሱስም፣ “ብታምኒስ የእገዢአብሔርን ክብር ታያለሽ ብዬ አልነገርሁሽም?” አላት።

⁴¹ሰለዘሀ ድንጋይን አነሡ። ኢየሱስም ወደ ላይ ተመልክቶ አንዲህ አለ፤ “አባት ሆይ፣ ስለ ሰማኸኝ አመሰግንሃለሁ፤ ⁴²ሁልጊዜም እንደምትሰማኝ ዐውቃለሁ፤ ይህን መናገሬ ግን በዚህ የቆሙ ሰዎች አንተ እንደ ላክኸኝ ያምኑ ዘንድ ነው።”

⁴³ኢየሱስ ይህን ካለ በኋላ በታላቅ ድምፅ፣ “አልግዛር፣ ና ውጣ!” ብሎ ተጣራ። ⁴⁴የሞተውም ሰው እጅና እግሩ በቀጭን ስስ ጨርቅ እንደ ተጠቀለለ፣ ፊቱም በሻሽ እንደ ተጠመጠመ ወጣ።

ኢየሱስም “መግነዙን ፍቱለትና ይሂድ” አላቸው።

ኢየሱስን ለመግደል የተደረገ ሄራ

⁴⁵ሰለዘሀ ወደ ማርያም ከመጡት፣ ኢየሱስ ያደረገውን ክዩት አይሁድ ብዙዎች በእርሱ አመኑ። ⁴⁶አንዳንዶቹ ግን ሄደው ኢየሱስ ያደረገውን ለፈሪሳውያን ተናገሩ፤ ⁴⁷ከዚያም የከፍት አለቆችና ፈሪሳውያን የአይሁድን ሽንጎ ስብሰባ ጠሩ።

እነርሱም እንዲህ አሉ፣ “ይህ ሰው ብዙ ታምራሚ ምልክቶችን እያደረገ ስለ ሆነ ሆኖ ብናደርግ ይሻላል? ⁴⁸እንዲሁ ብንተወው ሰው ሁሉ በእርሱ ያምናል፤ ርማውያንም መጥተው ሥፍራችንንና፣ ሕዝባችንን ይወስዱ ብናል።”

11+33 ላ፡፡38፤
ዮሐ12፡27

11+35ሉቃ19፡41

11+36 ላ፡፡3

11+37 ላ፡፡21፡32፤
ዮሐ9፡6፡7

11+38 ላ፡፡33፤
ማ፡፡27፡60፤

ሉቃ24፡2፤ዮሐ20፡1

11+39 ላ፡፡17

11+40 ላ፡፡23-25

11+41 ማ፡፡11፤
25፤ዮሐ17፡1

11+42 ዮሐ3፡17፤
12፡30

11+43 ሉቃ7፡14

11+44 ዮሐ19፡40፤
20፡7

11+45 ላ፡፡19፤
ዘ014፡31፤ዮሐ2፡23፤
7፡31

11+47 ላ፡፡5፤
ማ፡፡5፡22፤26፡3፤
ዮሐ2፡11

⁴¹18 ሦስት ከሌ ሜትር ያህል ነው

⁴²27 ወይም ማሲሕ

⁴³48 ወይም መቅደሳችንን

49 ከመካከላቸውም አንዱ፣ በዚያ ዓመት ሊቀ ካህናት የነበረው ቀዳሳ እንዲህ ሲል ተናገረ። “እናንተ እኮ ምንም አታውቁም!”
 50 ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፋ ስለ ሕዝቡ አንድ ሰው ቢሞት የሚሻል መሆኑን አታስተውሉም።”

51 ይህን ያለው ከራሱ አልነበረም፣ ነገር ግን በዚያች ዓመት ሊቀ ካህናት እንደ መሆኑ፣ ኢየሱስ ለአይሁድ ሕዝብ እንደ ሚሞት ትንቢት መናገሩ ነበር። 52 ለዚያም ሕዝብ ብቻ ሳይሆን፣ የተባተኑትን የእግዚአብሔርን ልጆች በአንድነት ለመሰብሰብ ነው። 53 ከዚያን ቀን ጀምሮም፣ ሊገድሉት አሄሩ።

54 ስለዚህ ኢየሱስ ከዚያ ወዲያ በአይሁድ መካከል በይፋ አልተመላለሰም፣ ነገር ግን በምድረ በዳ አጠገብ ወደምትገኝ ኤፍሬም ወደ ተባለች መንደር ገለል አለ። በዚያም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ሰነበተ።

55 የአይሁድ ፋሲካ እንደ ተቃረበም፣ በዓሉ ከመድረሱ በፊት የመንጻት ሥርዐት ለማድረግ ብዙዎች ከአገር ቤት ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ። 56 ኢየሱስንም ይፈልጉት ነበር፣ በቤተ መቅደስም ቆመው፣ “ምን ይመስላችኋል? ለበዓሉ አይመጣ ይሆን?” ተባለ። 57 የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ግን ኢየሱስን ይይዙት ዘንድ የት እንዳለ የሚያውቅ ሰው እንዲጠቀሙ ትእዛዝ ሰጥተው ነበር።

ኢየሱስ በቢታንያ ሽቱ መቀባቱ
 12፡1-8 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥6-13፣ ማር 14፥3-9፣ ሉቃ 7፡37-39

12 የፋሲካ በዓል ስድስት ቀን ሲቀረው ኢየሱስ፣ ከሞት ያስነሳው አልዓዛር ወደሚኖርበት፣ ወደ ቢታንያ መጣ። 2 በዚያም ለኢየሱስ ሲባል ራት ተዘጋጀ። ማርታ ስታገለግል፣ አልዓዛር ከእርሱ ጋር በማእድ ከተቀመጡት አንዱ ነበር። 3 ማርያም ደጋው ወድ የሆነ ማሃሽ ለትርጎን ጽሕፈት የናርዶስ ሽቱ አምጥታ በኢየሱስ እግር ላይ አፈሰሰች፣ እግሩንም በጠጉሯ አሰሰች፣ ቤቱንም የሸቱው መዓዛ ሞላው።

4 ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ፣ ኋላ አሳልፎ የሰጠው የአስቆሮቱ ይሁዳ ግን በመቃወም እንዲህ አለ። 5 “ይህ ሽቱ በሦስት መቶ ዲናር ተሸጦ ገንዘብ ለድሸች ለምን አልተሰጠም?”
 6 ይህን የተናገረው የገንዘብ ከረጢት ያዥ በመሆኑ፣ ከሚቀመጠው ለራሱ የሚጠቀም ሌባ ስለ ነበር እንጂ ለድሸች ተቈርቀላል አልነበረም።

7 ኢየሱስም እንዲህ አለ። “ይህ ሽቱ ለቀብሬ ቀን የታሰበ ስለሆነ እንድታቆየው ተዋት፣ 8 ድሸች ምንጊዜም ከእናንተ ጋር ናቸው፣ እኔን ግን ሁል ጊዜ አታገኙኝም።”

9 በዚህ ጊዜ ብዙ አይሁድ ኢየሱስ በዚያ

11፡49 ቍ5፡1፣ ማቴ 26፡3፣ ዮሐ18፡13፡14
 11፡50 ዮሐ18፡14
 11፡52 ኢሳ49፡6፣ ዮሐ10፡16
 11፡53 ማቴ12፡14
 11፡54 ዮሐ7፡1
 11፡55 ዘጠ2፡13፣ 23፡27፣2ዜና30፡17፣ 18፡ግቴ26፡1፣2፣ ማር14፡1፣ዮሐ13፡1
 11፡56 ዮሐ7፡11
 12፡1 ማቴ21፡17፣ ዮሐ11፡55
 12፡2 ሉቃ10፡38-42
 12፡3 ማር14፡3፣ ዮሐ11፡2
 12፡4 ማቴ10፡4
 12፡6 ዮሐ13፡29

12፡7 ዮሐ19፡40
 12፡8 ዘጸ15፡11
 12፡9 ዮሐ11፡43፡44
 12፡11 ቍ4፡17፡18፣ ዮሐ11፡45፡7፣31
 12፡13 ዘሌ23፡40፣ መዘ18፡25፡26፣ ዮሐ1፡49
 12፡15 ዘዳ9፡9
 12፡16 ቍ23፣ ማር9፡32፣ዮሐ2፡22፣ 7፡39
 12፡17 ዮሐ11፡42
 12፡18 ቍ11፣ ሉቃ19፡37
 12፡19 ዮሐ11፡47፡48
 12፡20 ዮሐ7፡35፣ ሐሥ11፡20
 12፡21 ማቴ11፡21
 12፡23 ማቴ26፡18፣ ዮሐ13፡32፣17፡1
 12፡24 1ቆር15፡36

መኖሩን ዐውቀው መጡ፣ የመጡትም ኢየሱስን ብለው ብቻ ሳይሆን፣ እርሱ ከሙታን ያስነሳውን አልዓዛርንም ለማየት ነበር። 10 ስለዚህ የካህናት አለቆች አልዓዛርን ጭምር ለመግደል ተማከሩ፣ 11 ይህም በእርሱ ምክንያት ብዙ አይሁድ ወደ ኢየሱስ እየሄዱ ያምኑበት ስለ ነበር ነው።

ኢየሱስ በክብር ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱ

12፡12-15 ተጓ ምብ - ማቴ 21፡4-9፣ ማር 11፡7-10፣ ሉቃ 19፡35-38

12 በማግሥቱም ለበዓሉ የመጣው ብዙ ሕዝብ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እየመጣ መሆኑን ሰሙ፣ 13 የዘንባጣም ዝንጣፌ ይዘው ሊቀበሉት ወጡ፣ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው እንዲህ አሉ።

“ሆሳዕና!”
 “ባጌታ ስም የሚመጣ ቡሩክ ነው!”
 “የእስራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው!”

14 ኢየሱስም የአህያ ውርንጭላ አግኝቶ ተቀመጠበት፣ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

15 “የጽዮን ልጅ ሆይ፣ አትፍሪ፣ እነሆ፣ ንጉሥሽ በአህያ ግልገል ተቀምጦ ይመጣል።”

16 ደቀ መዛሙርቱ ይህን ሁሉ በመጀመሪያ አሳስተዋሉም፣ ስለ እርሱ የተጻፉትንና ለእርሱም የተደረጉትን ልብ ያሉት ኢየሱስ ከከበረ በኋላ ነበር።

17 አልዓዛርን ከመቃብር ጠርቶ ከሙታን ባስነሳበት ጊዜ፣ ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰዎች መነሣቱን ይመሰክሩ ነበር። 18 ብዙ ሰዎችም ይህን ታምራዊ ምልክት ማድረጉን ስለ ሰሙ ሊቀበሉት ወጡ። 19 ስለዚህም ፈሪሳውያን እርስ በርሳቸው፣ “እንግዲህ ምን ማድረግ ይቻላል? አያችሁ! ዓለሙ ሁሉ ግልብጥ ብሎ ተከትሎታል” ተባለ።

ኢየሱስ ስለ ሞቱ አስቀድሞ ተናገረ

20 ለአምልኮ ወደ በዓሉ ከወጡት መካከል የግሪክ ሰዎችም ነበሩ። 21 እነርሱም በገሊላ ከምትገኘው ከቤተ ሳይዳ ወደ ሆነው ሰው፣ ወደ ፊልጶስ መጥተው፣ “ኢታው፣ እባክህን፣ ኢየሱስን ለማየት እንፈልጋለን” አሉት።

22 ፊልጶስም ፣ ለእንድርያስ ሊነግረው ሄደ፣ እንድርያስና ፊልጶስም ለኢየሱስ ነገሩት።

23 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፣ “የሰው ልጅ የሚከብርበት ሰዓቱ ደርሶአል፣ 24 እውነት እሳችኋለሁ፣ የሰንዴ ቅንጣት መሬት ላይ ወድቃ ካልሞተች ብቻዋን ትቀራለች።

23 በግሪኩ ሊቲፊ ይላል
 23 በሰብራይሳው አድጋ ማለት ሲሆን የምስጋና ድምፅ ነው

ብትሞት ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች። 25 ሕይወቱን የሚወድ ያጣታል፤ በዚህ ዓለም ሕይወቱን የሚጠላ ግን ለዘላለም ሕይወት ይጠብቃል። 26 የሚያገለግለኝ ቢኖር ይከተለኝ፤ እኔም ባለሁበት አገልጋዬም በዚያ ይሆናል፤ የሚያገለግለኝም አባቴ ያከጠብረዋል።

27 “አሁንስ ነፍሴ ተጨነቀች፤ ምን ልበል? አባት ሆይ፤ ከዚች ሰዓት ታድኝ? የለም፤ ይሁን የመጣሁት ለዚህች ሰዓት ነውና።

28 አባት ሆይ፤ ስምህን አክብረው።” ከዚያም፤ “አክብረዋለሁ፤ ደግሞም አክብረዋለሁ” የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ።

29 በዚያ የነበሩት፤ ድምፁን የሰሙት አያሌ ሰዎች፤ “ንጉዳድ ነው” አሉ፤ ሌሎች ደግሞ፤ “መልአክ ተናገረው” አሉ።

30 ኢየሱስም እንዲህ አለ፤ “ይህ ድምፅ የመጣው ስለ እኔ ሳይሆን ስለ እናንተ ነው፤

31 ይህ ዓለም የሚፈረድበት ጊዜ አሁን ነው፤ የዚህም ዓለም ገዥ አሁን ወደ ውጭ ይጣላል። 32 እኔ ሆኖ ከምድር ከፍ ከፍ ባልሁ ጊዜ ሰውን ሁሉ ወደ ራሴ እስባለሁ።”

33 ይህን የተናገረው በምን ዓይነት ሞት እንደሚሞት ለማመልከት ነበር።

34 ሕዝቡም፤ “እኛስ ክርስቶስን ለዘላለም እንደሚኖር ከሕግ ስምተናል፤ ታዲያ፤ ‘የሰው ልጅ ከፍ ከፍ ማለት አለበት’ እንዴት ትላለህ? ይህስ ‘የሰው ልጅ’ ማን ነው?” አሉት።

35 ኢየሱስም እንዲህ ሲል ተናገራቸው፤ “ከእንግዲህ ለጥቂት ጊዜ ብርሃን አለላችሁ፤ ጨለማ ሳይመጣባችሁ፤ ብርሃን ሳለላችሁ ተመላለሱ፤ በጨለማ የሚመላለስ ወዴት እንደሚሄድ አያውቅም። 36 የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ሳለላችሁ በዚህ ብርሃን እመኑ።” ኢየሱስ ይህን ተናግሮ እንደ ጨረሰ ተለዩቸው፤ ተሰወረባቸውም።

አይሁድ ባለማመን መጽናታቸው

37 ኢየሱስ እነዚህን ታምራዊ ምልክቶች ሁሉ በፊታቸው ቢያደርግም እንኳ፤ አሁንም አላመኑበትም፤ 38 ይኸውም ነቢዩ ኢሳይያስ፤

“ጌታ ሆይ፤ ምስክርነታችንን ማን አመነ? የጌታ ክንድስ ለማን ተገለጠ?” ያለው ቃል እንዲፈጸም ነው።

39 ስለዚህ ማመን አልቻሉም፤ ይህም ኢሳይያስ በሌላ ቦታ እንዲህ ሲል እንደ ተናገረው ነው፤

40 “ዐይናቸውን አሳውሮአል፤ ልባቸውንም አደንድኛለሁ፤ ስለዚህ በዐይናቸው አያዩም፤ በልባቸውም አያስተውሉም፤

12፥25 ማቴ10፥39፤ 25፥46፤ ማር8፥35፤ ሉቃ14፥26፤ 17፥33

12፥26 ዮሐ14፥3፤ 17፥24፤2ቆር5፥8፤ ፊል1፥23፤1ተሰ4፥17

12፥27 ቍ2፥3፤ ማቴ11፥25፤26፥38፤39፤ ዮሐ11፥33፤38፤13፤21

12፥28 ማቴ3፥17፤ 12፥30 ሠ19፥9፤ ዮሐ11፥42

12፥31 ዮሐ14፥30፤ 16፥11፤2ቆር4፥4፤ ኤፌ2፥2፤1ዮሐ4፥4፤ 5፥19

12፥32 ቍ3፥4፤ ኢሳ1፥10፤ዮሐ3፥14፤ 6፥44፤8፥28

12፥33 ዮሐ18፥32፤ 21፥19

12፥34 መዘ10፥4፤ ኢሳ9፥7፤ሕዝ37፥25፤ ዳ77፥14፤ማቴ8፥20፤ ዮሐ3፥14፤10፥34

12፥35 ቍ4፥6፤ ኤፌ5፥8፤1ዮሐ1፥6፤ 2፥11

12፥36 ቍ4፥6፤ ሉቃ16፥8፤ዮሐ8፥59

12፥37 ዮሐ2፥11፤ 12፥38 ኢሳ53፥1፤ ሮሜ10፥16

12፥40 ኢሳ6፥10፤ ማቴ13፥13፤15

12፥41 ኢሳ6፥14፤ ሉቃ24፥27

12፥42 ቍ4፥11፤ ዮሐ7፥13፤48፤9፥22

12፥43 1ሳሙ15፥30፤ ሮሜ2፥29

12፥44 ማቴ10፥40፤ ዮሐ5፥24

12፥45 ዮሐ14፥9፤ 12፥46 ዮሐ1፥4

12፥47 ዮሐ3፥17፤ 12፥48 ዮሐ5፥45

12፥49 ዮሐ14፥31፤ 12፥50 ማቴ25፥46፤ ዮሐ14፥24

13፥1 ማቴ26፥18፤ ዮሐ11፥55፤16፥28

13፥2 ማቴ10፥4፤ 13፥3 ማቴ28፥18፤ ዮሐ8፥42፤16፥27፤ 28፥30፤17፥8

13፥4 ማቴ20፥28፤ 13፥5 ሉቃ7፥44፤ 13፥7 ቍ12

እንዳልፈውሳቸውም አይመለሱም።”

41 ኢሳይያስ ይህን ያለው የኢየሱስን ክብር ሰላየ ነው፤ ስለ እርሱም ተናገረ።

42 ይህም ቢሆን፤ ከአለቆች መካከል እንኳ ሳይቀር ብዙዎች በእርሱ አመኑ፤ ይሁን እንጂ ፈሪ ሳውያን ከምክራብ እንዳያስወጣቸው ስለ ፈሩ ማመናቸውን አይገልጡም ነበር።

43 ይህም የሆነው በእግዚአብሔር ከመመስገን ይልቅ በሰው መመስገንን ስለ ወደዱ ነው።

44 ከዚያም ኢየሱስ ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ፤ “ማንም በእኔ ቢያምን በእኔ ብቻ ሳይሆን በላኪኝም ማመኑ ነው፤ 45 እኔንም የሚያይ የላኪኝን ያያል። 46 በእኔ የሚያምን በጨለማ እንዳይኖር ብርሃን ሆኜ ወደ ዓለም መጥቻለሁ።

47 ቃሉን ስምቶ በማይፈጽመው ላይ የምፈርደው እኔ አይደለሁም፤ ዓለምን ሳድን እንጂ በዓለም ላይ ልፈርድ አልመጣሁምና። 48 በማይቀበሉኝና ቃሉን በሚያቃልል ቃል ራሱ የሚፈርድበት አለ፤ የተናገርሁት ቃል ራሱ በመጨረሻው ቀን ይፈርደብታል፤ ምክንያቱም 49 እኔ ከራሴ አልተናገርሁም፤ ነገር ግን የላኪኝ አብ ምን እንደምናገርና እንዴት እንደምናገር አዘዘኝ። 50 የእርሱ ትእዛዝ ወደ ዘላለም ሕይወት እንደሚያደርስ ዐውቃለሁ፤ ስለዚህም የምለው ሁሉ አብ እንድናገረው የነገረኝን ብቻ ነው።

ኢየሱስ የደቀ መዛሙርቱን እግር ማጠብ

13 ጊዜው ልክ ከፋሲካ በዓል በፊት ነበረ፤ ኢየሱስም ይህን ዓለም ትቶ ወደ አብ የሚሄድበት ጊዜ እንደ ደረሰ

ዐውቀ። በዓለም የነበሩትን፤ የራሱ የሆኑትን ወደዳቸው፤ በፍጹም ፍቅሩም ወደ ዳቸው።^አ

2 እራትም ቀርቦ ሳለ፤ ኢየሱስን አሳልፎ እንዲሰጥ ዲያብሎስ የስምዖንን ልጅ የአስቆሮቱን ይሁዳ ልብ አነሣሥቶ ነበር።

3 ኢየሱስም፤ አብ ሁሉን ነገር በሥልጣኑ ሥር እንዳደረገለት፤ ከእግዚአብሔር እንደ ተላከፍ ወደ እግዚአብሔርም እንደሚመለስ ዐውቆ፤ ⁴ከራት ተነሣ፤ መጥፋጸፊያውን አስቀመጠ፤ ወገቡንም በፎጣ ታጠቀ። ⁵ከዚያም በመታጠቢያው ውሃ ጨምሮ የደቀ መዛሙርቱን እግር እያጠበ በታጠቀው ፎጣ ያብስ ጀመር።

6 ወደ ስምዖን ጳጥርስም መጣ፤ ጳጥርስም፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ እግራን ታጥባለህ” አለው።

7 ኢየሱስም መልሶ፤ “የማደርገውን አሁን አታውቅም፤ በኋላ ግን ታስተውላለህ” አለው።

³⁴ ወይም መሊሕ ^{አ1} ወይም እስከ መጨረሻው

8ጴጥሮስም፣ “የለም፤ እግሬን ከቶ አታጥብም” አለው።

ኢየሱስም፣ “ኅላጡብሁማ ከእኔ ጋር ዕድል ፈንታ የለህም” አለው።

9ስምዖን ጴጥሮስም፣ “ጌታ ሆይ፤ እንግዲያውስ እግሬን ብቻ ሳይሆን እጅንም ራሴንም እጠበኝ” አለው።

10ኢየሱስም፣ “ገላውን የታጠበ ሰው የሚያስፈልገው እግሩን ብቻ መታጠብ ነው፤ የቀረው አካሉ ግን ንጹሕ ነው። ሁላችሁም ባትሆኑ፣ እናንተ ንጹሐን ናችሁ” አለው።
11“ሁላችሁም ንጹሐን አይደላችሁም” ያለው አሳልፎ የሚሰጠው ማን እንደ ሆነ ያውቅ ስለ ነበር ነው።

12እግራቸውን አጥቦ ካበቃ በኋላም፣ ልብሱን ለብሶ ተመልሶ በቦታው ተቀመጠ፤ እንዲህም አላቸው፤ “የደረግሁላችሁን ታስተውላችሁን? 13እናንተ፣ መምህርና፣ ጌታ ትሉኛላችሁ፤ ትክክል ነው፤ እንደምትሉኝ እንዲሁ ነኝና። 14እንግዲህ እኔ ጌታችሁና መምህራችሁ ሆኜ ሳለሁ እግራችሁን ካጠብሁ፣ እናንተም እንደ ዚሁ እርስ በርሳችሁ እግራችሁን ልትተጣጠቡ ይገባችኋል። 15እኔ እንዳደረግሁላችሁ እናንተም እንደዚሁ እንድታደርጉ ምሳሌ ትቼላችኋለሁ። 16እውነት እላችኋለሁ፤ አገልጋይ ከጌታው፣ መልእክተኛም ከሰዎች አይበልጥም። 17እንግዲህ እነዚህን ነገሮች ዐውቃችሁ ብትፈጽሙ ትባረካላችሁ።

አልፎ እንደሚሰጥ ኢየሱስ መናገሩ

18“ስለ ሁላችሁ መናገሪ አይደለም፤ የመረጥኋቸውን ዐውቃለሁ፤ ነገር ግን፣ እንጂ ራዬን አብሮኝ የቁረሰ ተረከዙን አነሣብኝ” የሚለው የመጽሐፍ ቃል እንዲፈጸም ነው።

19“ሰፊጸም እኔ እንደ ሆኑት ታምኑ ዘንድ፣ ይህ ከመሆኑ በፊት አሁን ነገርኋችሁ። 20እውነት እላችኋለሁ፤ እኔ የላክሁትን የሚቀበል እኔን ይቀበላል፤ እኔን የተቀበለም የላክኝን ይቀበላል።”

21ይህን ካለ በኋላም ኢየሱስ በመንፈሱ ታውኮ፣ “እውነት እላችኋለሁ፤ ከእናንተ አንዱ እኔን አሳልፎ ይሰጣል” ሲል በግልጽ ተናገረ።

22ደቀ መዛሙርቱም ማንን ማለቱ እንደ ሆነ ግራ ተጋብተው እርስ በርሳቸው ተደዩ። 23ከእነርሱ አንዱ፣ ኢየሱስ ይወደው የነበረ ደቀ መዛሙር ወደ ኢየሱስ ደረት ተጠግቶ ተቀምጦ ነበር። 24ስምዖን ጴጥሮስም ይህን ደቀ መዛሙር በምልክት ጠቅሶ “ማንን ማለቱ እንደ ሆነ ጠይቀው” አለው።

25እርሱም ወደ ኢየሱስ ደረት ደገፍ ብሎ፣

13+10 ቍ18፡
ዮሐ15፡3
13+11 ማቴ10፡4
13+13 ማቴ26፡18፡
28፡18፡ሉቃ1፡43፡
2፡11፡ዮሐ11፡28፡
6፡46፡11፡1፡ሐሥ
10፡36፡ሮሜ10፡9፡
12፡14፡9፡1፡ቆር12፡3
፡ፊል2፡11፡ዩላ 2፡6
13+14 1ጴጥ5፡5
13+15 ማቴ11፡29፡
1ጠ.ሞ4፡12
13+16 ማቴ10፡24፡
ሉቃ6፡40፡ ዮሐ
15፡20
13+17 ማቴ7፡24፡
25፡ሉቃ11፡28፡
ዮሳ1፡25

13+18 ቍ10፡
መዛ1፡9፡
ማቴ1፡22፡26፡23፡
ዮሐ6፡70፡15፡16፡19
13+19 ዮሐ4፡26፡
8፡24፡14፡29፡16፡4
13+20 ማቴ10፡40
13+21 ማቴ26፡21፡
ዮሐ12፡27
13+23 ዮሐ19፡26፡
20፡2፡21፡7፡20
13+25 ማቴ26፡22፡
ዮሐ21፡20
13+26 ማቴ10፡4
13+27 ሉቃ22፡3
13+29 ቍ1፡ዮሐ
12፡5፡6
13+30 ሉቃ22፡53
13+31 ማቴ8፡20፡
ዮሐ7፡39፡12፡23፡
14፡13፡17፡4፡
1ጴጥ4፡11
13+32 ዮሐ17፡8፡1
13+33 ዮሐ7፡33፡
34
13+34 ጠሌ19፡18፡
ዮሐ15፡12፡ዩሐ፡5፡2፡
1፡ተሰ፡9፡1፡ጴጥ1፡22፡
1፡ዮሐ2፡7፡11፡
3፡11፡14፡10፡11
13+35 1ዮሐ3፡14፡
4፡20
13+36 ቍ33፡
ዮሐ14፡2፡16፡5፡
21፡18፡19፡
2ጴጥ1፡14
13+38 ዮሐ18፡27

“ጌታ ሆይ፤ ማን ይሆን?” ብሎ ጠየቀው።
26ኢየሱስም፣ “ይህን ቍራሽ እንጀራ ከወጭቱ አጥቅሽ የምሰጠው እርሱ ነው” አለው፤ ከዚያም ቍራሹን እንጀራ አጥቅሶ ለስምዖን ልጅ ለአስቆሮቱ ይሁዳ ሰጠው።
27ይሁዳም ቍራሹን እንጀራ እንደ ተቀበለ ወዲያም ሰይጣን ገባበት።

ኢየሱስም፣ “የምታደርገውን ቶሎ አድርግ” አለው፤ 28ይሁን እንጂ ኢየሱስ ለምን እንዲህ እንዳለው ማንም አላውቀው ነበረ። 29ይሁዳ ገንዘብ ያሽ ስለ ነበር፣ አንዳንዶቹ ለበግሉ የሚያስፈልግ ነገር እንዲገዛ ወይም ለድሸች እንዲሰጥ ኢየሱስ የተናገረው መሰላቸው።
30ይሁዳም ያን ቍራሽ እንጀራ እንደ ተቀበለ ወጥቶ ሄደ፤ ሌሊትም ነበረ።

ጴጥሮስ እንደሚክደው ኢየሱስ መናገሩ

13፡37-38 ቍ3 ምብ - ማቴ 26፡33-35፡ ማር 14፡29-31፡ ሉቃ 22፡33-34

31ይሁዳ ከወጣ በኋላ፣ ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ “አሁን የሰው ልጅ ከበረ፤ በእርሱም እገዢነቱ ከበረ። 32እንግዲህ እገዢነቱ በእርሱ ከከበረ፣ እገዢነቱ ልጁን በራሱ ዘንድ ያከ ብረዋል፤ ወዲያውም ያከጠ ብረዋል።

33“ልጆቼ ሆይ፤ ከእናንተ ጋር የምቁየው ለጥቂት ጊዜ ነው፤ እናንተም ትፈልጉኛላችሁ፤ ለአይሁድ፣ እኔ ወደምሄድበት ልትመጡ አትችሉም” እንዳልኋቸው፣ አሁንም ለእናንተ ይህንን እላችኋለሁ።
34“አዲስ ትእዛዝ እሰጣችኋለሁ፤ ይኸውም እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ነው፤ እንግዲህ እኔ እንደ ወደድኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። 35እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ፤ ሰዎች ሁሉ የእኔ ደቀ መዛሙርት እንደ ሆናችሁ በዚህ ያውቃሉ።”

36ስምዖን ጴጥሮስ፣ “ጌታ ሆይ፤ የምትሄደው ወደት ነው?” አለው።
ኢየሱስም፣ “ወደምሄድበት አሁን ልትከ ተላኝ አትችልም፤ ኋላ ግን ትከተላኛለሁ” ሲል መለሰለት።

37ጴጥሮስም፣ ጌታ ሆይ፤ አሁን ልከተልህ የማልችለው ለምንድን ነው? ስለ አንተ ሕይወቴንም ቢሆን አሳልፌ እሰጣለሁ አለው።

38ኢየሱስም፣ እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ሕይወትህን በእርግጥ ለእኔ አሳልፈህ ትሰጣለህ? እውነት አልሃለሁ፤ ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ።”

32 አይሁዳ የጥንት ትጆች እገዢነቱ ለእርሱ ከከበረ የሚለው ሐረግ የላቸውም

ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን አበረታታ

14 “ልባችሁ አይጨነቅ፤ በእግዚአብሔር እመኑ። በእኔም ደግሞ እመኑ።”
 ።፬አባቴ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ ይህ ባይሆንም ኖሮ እነግራችሁ ነበር፤ የምሄ ደውም ስፍራ ላዘጋጅላችሁ ነው። ።፮ጀም ስፍራ ከዘጋጀሁትህ በኋላ፤ እኔ ባለ ሁለት እናንተም ከእኔ ጋር እንድትሆኑ ልወስዳችሁ ዳግመኛ እመጣለሁ። ።፭እኔ ወደምሄ ድብትም ስፍራ የሚያደርሰውን መንገድ ታውቃላችሁ።”

ወደ አብ የሚያደርሰው መንገድ

5የማሰም፤ “ጌታ ሆይ፤ ወዴት እንደ ምትሂድ አናውቅም፤ ታዲያ፤ መንገዱን እንዴት ማወቅ እንችላለን?” አለው።

6ኢየሱስም እንዲህ አለው፤ “መንገዱ እኔ ነኝ፤ እውነትና ሕይወትም እኔው ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር ወደ አብ የሚመጣ የለም። ።፯እኔን ብታውቁኝ ኖሮ አባቴንም ባወቃችሁት ነበር።” ከአሁን ጀምሮ ግን ታውቁታላችሁ፤ አይታችሁታልም።”

8ፊልጶስም፤ “ጌታ ሆይ፤ አብን አሳየንና ይበቃናል” አለው።

9ኢየሱስም እንዲህ አለው፤ “አንተ ፊልጶስ! ይህን ያህል ጊዜ ከእናንተ ጋር ስኖር አታውቀኝም? እኔን ያየ አብን አይቶአል፤ እንዴትስ፤ ‘አብን አሳየን’ ትላለህ? **10**እኔ በአብ እንዳለሁ፤ አብም በእኔ እንዳለ አታምንም? የምነግራችሁ ቃል ከራሴ አይደለም፤ ነገር ግን ሥራውን የሚፈራው በእኔ የሚኖረው አብ ነው። **11**እኔ በአብ እንዳለሁ አብም በእኔ እንዳለ ስነግራችሁ እመኑኝ፤ ሌላው ቢቀር ስለ ድንቅ ሥራዎቹ እንኳ እመኑ። **12**እውነት እላችኋለሁ፤ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ ይሠራል፤ እንዲያውም እኔ ወደ አብ ስለምሄድ፤ ከእነዚህም የሚበልጥ ያደርጋል። **13**አብ በወልድ እንዲከብር፤ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ አደርገዋለሁ። **14**ማንኛውንም ነገር በስሜ ብትለምኑኝ፤ እኔ አደርገዋለሁ።

ስለ መንፈስ ቅዱስ የተሰጠ ተስፋ

15“ብትወዱኝ ትእዛዜን ትጠብቃላችሁ። **16**እኔ አብን እለምናለሁ፤ እርሱም ከእናንተ ጋር ለዘላለም የሚኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል።

17እርሱም የእውነት መንፈስ ነው፤ ባለም ስለማያየውና ስለማይውቀው ሊቀበለው አይችልም። እናንተ ግን፤ አብሮአችሁ ስለሚኖርና በውስጣችሁ ስለሚሆንም ታውቁታላችሁ። **18**ወላጅ እንደሌላቸው ልጆች አልተ

14+1 ቍ27፤ መዝ4፥5፤ዮሐ3፥15
 14+2 ዮሐ13፥33፤ 36፥16፥5
 14+3 ቍ18፥28፤ ማቆ16፥27ዮሐ12፥26
 14+5 ዮሐ11፥16
 14+6 ዮሐ1፥4፥14፤ 6፥35፥10፥9፥ከሥ 4፥12፥ኤፌ2፥18፤ 0፥110፥20
 14+7 ዮሐ1፥18፤ 1ዮሐ2፥23
 14+8 ዮሐ1፥43
 14+9 ኢሳ9፥6፤ ዮሐ1፥14፥12፥45፤ 2ቆሮ4፥4፥ጴጥ2፥6፤ ቁላ1፥15፥ሰብ1፥3
 14+10 ቍ11፥20፤ 24፥ዮሐ10፥38፤ 17፥21
 14+11 ዮሐ5፥36፤ 10፥38
 14+12 ማቆ21፥21፤ ሉቃ10፥17
 14+13 ማቆ7፥7
 14+15 ቍ21፥23፤ መዝ103፥18፤ ዮሐ 15፥10፤ 1ዮሐ2፥35፥13፥22፥24፤ 5፥3፥2ዮሐ 6፤ ራእ12፥17፥14፥12
 14+16 ቍ26፤ ዮሐ 15፥26፥16፥7
 14+17 ዮሐ15፥26፤ 16፥13፥1ቆሮ2፥14፤ 1ዮሐ4፥6፥5፥6
 14+18 ቍ3፥28፤ 1ዮሐ6፥13፤ ማቆ16፥27
 14+19 ዮሐ6፥57፤ 7፥33፥34፥16፥16
 14+20 ቍ10፥11፤ ዮሐ10፥38፥16፥23፤ 26፥17፥21፤ ሮሜ8፥10
 14+21 ቍ15፥፱ 7፥13፤ዮሐ16፥27፤ 1ዮሐ2፥5
 14+22 ሉቃ6፥16፤ ሐሥ1፥13፥10፥41
 14+23 ቍ15፤ ሮሜ8፥10
 14+24 ቍ10፥፱ 18፥18፥ዮሐ5፥19፤ 7፥16፥8፥28፤ 12፥49፥50
 14+26 ቍ16፤ ሐሥ2፥33፤ ዮሐ2፥22፥15፥26፤ 16፥7፥13፤ 1ዮሐ2፥20፥27
 14+27 ቍ1፤ ዠዮ6፥26፤መዝ85፥8፤ ማለ2፥6፥ሉቃ2፥14፤ 24፥36፤ ዮሐ16፥33፤ ፊል4፥7፤ ቁላ3፥15
 14+28 ቍ2፥4፥18፤ ማቆ16፥27ዮሐ5፥18፤ 10፥29
 14+29 ዮሐ13፥19፤ 16፥4

ዋችሁም፤ ወደ እናንተ እመጣለሁ። **19**ከጥቂት ጊዜ በኋላ፤ ባለም ከቶ አያየኝም፤ እናንተ ግን ታደኛላችሁ። እኔ ሕያው ስለሆንሁ እናንተም ሕያዋን ትሆናላችሁ። **20**እኔ በአባቴ እንዳለሁ፤ እናንተም በእኔ እንዳላችሁ፤ እኔም ደግሞ በእናንተ እንዳለሁ በዚያ ቀን ትራዳላችሁ። **21**የሚወደኝ ትእዛዜን ተቀብሎ የሚጠብቅ ነው፤ የሚወደኝንም አባቴ ይወደዋል፤ እኔም እወደዋለሁ፤ ራሴንም እገልጥሳታለሁ።”

22ከዚያም የአስቆሮቱ ያልሆነው ይሁዳ፤ “ጌታ ሆይ፤ ታዲያ፤ ለባለም ሳይሆን ራሴን ለእኛ የምትገልጠው እንዴት ነው?” አለው።

23ኢየሱስም እንዲህ አለው፤ “የሚወደኝ ቢኖር ቃሉን ይጠብቃል፤ አባቴም ይወደዋል፤ ወደ እርሱ እንመጣለን፤ ከእርሱም ጋር እንኖራለን። **24**የማይወደኝ ቃሉን አይጠብቅም። ይህ የምትሰሙት ቃል የላከኝ የአብ ነው እንጂ የእኔ አይደለም።

25“አሁን ከእናንተ ጋር እያለሁ ይህን ሁሉ ነግራለችኋለሁ፤ **26**አብ በስሜ የሚልከው አጽናኝ መንፈስ ቅዱስ ግን ሁሉን ነገር ያስተምራችኋል፤ እኔ የነገርኋችሁንም ሁሉ ያሳስባችኋል። **27**ሰላምን እተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ባለም እንደሚሰጣችሁ አይደለም። ልባችሁ አይጨነቅ፤ አይፍራም።

28“እኔዳለሁ፤ ተመልኼም ወደ እናንተ እመጣለሁ” ማለትን ስምታችኋል፤ ብትወዱኝስ አብ ከእኔ ስለሚበልጥ ወደ አብ በመሄዴ ደስ ባላችሁ ነበር፤ **29**የተናገርሁት ሲፈጸም እንድታምኑ፤ ከመሆኑ በፊት አሁን ነግራለችኋለሁ። **30**የዚህ ባለም ገዥ ስለሚመጣ ከእንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም። እርሱም በእኔ ላይ ሥልጣን የለውም፤ **31**ነገር ግን እኔ አብን እንደምወድ፤ አባቴ ያዘዘኝንም እንደማደርግ ባለም እንዲያውቅ ነው። “ተነሡ፤ ከዚህ እንሂድ።”

የወይን ግንድና ቅርንጫፎቹ
15 “እውነተኛው የወይን ተክል እኔ ነኝ፤ አትክልተኛውም አባቴ ነው። **2**እርሱም በእኔ ያለውን፤ የማያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ቁርጥ ይጥለዋል፤ ፍሬ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ግን የበለጠ እንዲያፈራ ይገርዘዋል።”

14+30 ዮሐ12፥31 **14+31** ዮሐ10፥18፤ 12፥49 **15+1** መዝ80፥8-11፤ ኢሳ5፥1-7ዮሐ6፥35 **15+2** ቍ6፤ መዝ92፥14፤ ማቆ3፥8፥10፥7፥20፥ጥሰ5፥22፤ኤፌ4፥5፥9፥ፊል1፥11

^፱1 ወይም እናንተ በእግዚአብሔር ታምናላችሁ ማ፣ እንዳገድ የጥንት ቅጆች በሐርግ እደን ብታውሁ አባቴንም ታውቃላችሁ ይላሉ ማ፣ አንዳንድ የጥንት ቅጆች በውስጣችሁ ስለ ይላሉ ማ፣ አንዳንድ የጥንት ቅጆች በውስጣችሁ ስለ ይላሉ ማ፣ ይገርዘዋል የሚለው የግላቴ ቃል የጠራዋል የሚል ትርጉም አለው

3ከነገርኋችሁ ቃል የተነሣ እናንተ አሁን ንጹሐን ናችሁ። 4በእኔ ኑሩ፣ እኔም በእኛን ተገዥ ሆኖራለሁ። ቅርንጫፍ በወይኑ ግንድ ካልሆነ በቀር ብቻውን ፍሬ ሊያፈራ አይችልም፤ እናንተም በእኔ ካልኖራችሁ ፍሬ ሊታፈሩ አትችሉም።

5“እኔ የወይን ተክል ነኝ፤ እናንተም ቅርንጫፎች ናችሁ። ማንም በእኔ ቢኖር እኔም በእርሱ ብኖር፣ እርሱ ብዙ ፍሬ ያፈራል፤ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉምና። 6በእኔ የማይኖር ተጥሎ እንደሚደርቅ ቅርንጫፍ ነው፤ እንዲህ ያሉት ቅርንጫፎች ተለቅመው ወደ እሳት ይጣሉ፤ ይቃጠሉም። 7በእኔ ብትኖሩ ቃሉቸውም በእናንተ ቢኖሩ፣ የምትፈልጉትን ማንኛውንም ነገር ለምኑ፤ ይሰጣችኋልም። 8ብዙ ፍሬ በማፍራት ደቀ መዛሙርቴ መሆናችሁን ብትገልጡ፣ በዚህ አባቴ ይከብራል።

9“አብ እንደ ወደደኝ ሁሉ እኔም ወደደኋችሁ፤ በፍቅሬ ኑሩ። 10እኔ የአባቴን ትእዛዝ ጠብቄ በፍቅር እንደምኖር፣ እናንተም ትእዛዜን ብትጠብቁ በፍቅሬ ትኖራላችሁ። 11ደስታዬ በእናንተ እንዲሆንና ደስታችሁም ሙሉ እንዲሆን ይህን ነገራችኋለሁ። 12ትእዛዜ ይህች ናት፤ እኔ እንደ ወደደኋችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። 13ስለ ወዳጆቼ ሕይወቴን አሳልፎ ከመስጠት የሚበልጥ ፍቅር ማንም የለውም፤ 14የመዛኛችሁን ብትፈጽሙ ወዳጆቼ ናችሁ። 15ከእንግዲህ አገልጋዮች አልላችሁም፤ አገልጋይ ጌታው የሚሠራውን አያውቅምና፤ ነገር ግን ከአባቴ የሰማሁትን ሁሉ ስለ ገለጽሁላችሁ ወዳጆች ብቻችኋለሁ። 16እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁም፤ እንደትሄዱና ፍሬ እንድታፈሩ ፍሬያችሁም እንዲኖር ሾምኋችሁ። ስለዚህም አብ በሰሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል። 17እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ፣ ትእዛዜ ይህቺ ናት።

ዓለም ደቀ መዛሙርትን መጥፋቴ

18“ዓለም ቢጠላችሁ፣ ከእናንተ በፊት እኔን እንደ ጠላኝ ዕውቁ። 19ከዓለም ብትሆኑ ኖሮ፣ ዓለም የራሱ እንደ ሆኑት አድርጎ በወደዳችሁ ነበር፤ ከዓለም ለይቼ ስለ መረጥኋችሁ የዓለም አይደላችሁም፤ ዓለም የሚጠላችሁም ስለዚህ ነው። 20“አገልጋይ ከጌታው አይበልጥም” ብዬ የነገርኋችሁን ቃል አስታውሱ። እኔን አሳደውኝ ከሆነ፣ እናንተንም ያሳድዳችኋል፤ ቃሌን ጠብቀው ከሆነም ቃላችሁን ይጠብቁ ቃሉ። 21የላከኝን ስለሚኖሩቱ፣ በሰሜ ምክንያት ይህን ያደርጉባችኋል። 22መጥቼ ባልነገራችሁ ኖሮ ኅጢአት ባልሆነባችሁ ነበር፤ አሁን ግን ለኅጢአታችሁ የሚሰጡት

15+3 ዮሐ13፥10፤ 17፥17፤አፌ5፥26
 15+4 ዮሐ6፥56
 15+5 ሉቃ16
 15+6 ሉቃ2፥2
 ሕዝ15፥4፤ማቴ3፥10
 15+7 ሉቃ4፥4፤ ማቴ7፥7፤ዮሐ6፥56
 15+8 ማቴ9፥8፤ ዮሐ8፥31
 15+9 ዮሐ17፥23፤ 24፥26
 15+10 ዮሐ14፥15
 15+11 ዮሐ3፥29
 15+12 ሉቃ17፤ ዮሐ13፥34
 15+13 ዘጠፋ4፥33፤ ዮሐ10፥11፤ ሮሜ 5፥7-8
 15+14ዮሐ16፥20፤ ምላ18፥24፤ ማቴ12፥50፤ሉቃ12፥4
 15+15 ዮሐ8፥26
 15+16 ሉቃ5፥19፤ ማቴ7፥7፤ዮሐ13፥18
 15+17 ሉቃ12
 15+18 አሳፍ፥5፤ ዮሐ7፥7፤ዮሐ3፥13
 15+19 ሉቃ16፤ ዮሐ17፥14
 15+20ዮሐ13፥16፤ 2ጠሞ3፥12
 15+21 አሳፍ፥5፤ ማቴ5፥10፤11፤ 10፥22፤ሉቃ6፥22፤ ዮሐ16፥3፤ሐሥ5፥41፤ 1፤ጴጥ4፥14፤ፊጳ2፥3
 15+22 ሕዝ2፥5፤ 3፥7፤ዮሐ9፥41፤ሮሜ 1፥20፤2፥1
 15+24 ዮሐ5፥36፤ 9፥41
 15+25መዝ35፥19፤ 69፥4፤109፥3፤ ዮሐ10፥34
 15+26 ዮሐ14፥16 ፤17፥26፤16፥7፤ 1ዮሐ 5፥7
 15+27 ሉቃ1፥2፤ 24፥48፤ዮሐ21፥24፤ 1ዮሐ1፥24፤14
 16+1 ማቴ11፥6፤ ዮሐ15፥18-27
 16+2 ዮሐ9፥22፤ 12፥42፤ አሳፍ፥5፤ ሐሥ26፥9፤10፤ ራጌ 6፥9
 16+3 ዮሐ15፥21፤ 17፥25፤1ዮሐ3፥1
 16+4 ዮሐ15፥27፤ 13፥19፤14፥29፤
 16+5 ሐጠ17፥28፤ ዮሐ7፥33፤ 13፥36፤14፥5፤ 16+6 ሉቃ22
 16+7 ዮሐ7፥39፤ 14፥16፤26፤15፥26
 16+9 ዮሐ15፥22
 16+10 ሉቃ5፥ከሥ 3፥14፤7፥52፤

ምክንያት የላቸውም። 23እኔን የሚጠላ፣ አባቴንም ይጠላል። 24ሌላ ሰው ያላደረገውን በመ ካላቸው ባላደርግ ኖሮ፣ ኅጢአት ባልሆነ ባቸው ነበር፤ አሁን ግን እነዚህን ታምራት አይተዋል፤ ሆኖም እኔንም አባቴንም ጠልተዋል። 25ይህም፣ ‘ያለ ምክንያት ጠላኝ’ ተብሎ በሐጋቸው የተጻፈው ቃል እንዲፈጸም ነው።

26“እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ፣ ከአብ የሚወጣው አጽኖኝ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ፣ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል። 27እናንተም ደግሞ፣ ከመጀመሪያው ከእኔ ጋር ስለ ነበራችሁ፣ ትመስክራላችሁ።

16 “ይህን ሁሉ የነገርኋችሁ እንዳትሰናከሉ ነው። 2ከምክርብ ያስወጡኋችኋል፤ እንዲያውም የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን እንዳገለገለ የሚቁጥር በት ጊዜ ይመጣል። 3ይህን ሁሉ የሚያደርጉባችሁ አብን ወይም እኔን ስላሳወቁ ነው። 4አስቀድሜ ይህን የነገርኋችሁ ጊዜው ሲደርስ እንድታስታውሱ ነው፤ ከእናንተ ጋር ስለ ነበርሁ፣ ይህን ከመጀመሪያው አልነገርኋችሁም።

የመንፈስ ቅዱስ ሥራ

5“እንግዲህ ወደ ላከኝ እሄዳለሁ፤ ይሁን እንጂ ከእናንተ፣ ‘የምትሄደው የት ነው?’ ብሎ የሚጠይቀኝ የለም። 6ይህን በመናገሪያም ልባችሁ በሐዘን ተዋልቶአል፤ ንገር ግን፣ እውነት አላችኋለሁ፤ መሄዴ ይበጃችኋል። እኔ ካልሄድሁ አጽኖኝ ወደ እናንተ አይመጣም፤ ከሄድሁ ግን እርሱን ወደ እናንተ አልካለሁ፤ 8የሚመጣበትም ጊዜ ዓለምን ስለ ኅጢአት”፣ ስለ ጽድቅና ስለ ፍርድ ይወቅሳል። 9ስለ ኅጢአት ሲባል፣ ሰማች በእኔ ስለሚያምኑ ነው፤ 10ስለ ጽድቅ፣ ወደ አብ ስለምሄድና ከእንግዲህ ስለ ማታዩኝ ነው፤ 11ስለ ፍርድም፣ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው።

12“ብዙ የምነግራችሁ ነበረኝ፤ አሁን ግን ልትሸሙት አትችሉም። 13የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል። እርሱ ከራሱ አይናገርም፤ የሚሰማውን ብቻ ይናገራል፤ እንዲሁም ወደ ፊት ስለሚሆነው ይነግራችኋል። 14የእኔ ከሆነው ወስዶ እንድትሆኑ ታውቁ በማድረግ ያከብረኛል። 15የአብ የሆነ ነው ሁሉ የእኔ ነው፤ እንግዲህ፣ ‘የእኔ ከሆ’

ሮሜ1፥17፤3፥21፤ 22፤1ጴጥ3፥18 16+11 ዮሐ12፥31
 16+12 ማር4፥33፤ 1፥ሮ3፥2 16+13 መዝ25፥5፤ ዮሐ14፥17፤26 16+15 ዮሐ17፥10

፳8 ወይም የጸሎት ጠላት ይገልጻል

ነው ወስዶ እንድታውቁ ያደርጋል፣ ያልጓችሁ ለዚሁ ነው።

16 “ከጥቂት ጊዜ በኋላ አታዩኝም፤ ይሁን እንጂ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ ታዩኛላችሁ።”

የደቀ መዛሙርት ሐዘን ወደ ደስታ መለወጥ

ግደቀ መዛሙርቱም አንዳንዶቹ፣ “ከጥቂት ጊዜ በኋላ አታዩኝም፤ ይሁን እንጂ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ ታዩኛላችሁ፣ እንዲሁም፣ ‘ወደ አብ ስለምሄድ’ ሲል ምን ማለቱ ነው?” ተባለ።¹⁸ “ጥቂት ጊዜ ማለቱስ ምን ይሆን? የሚለውም ነገር አልገባንም” እያሉ ይጠያየቁ ነበር።

19 ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደ ፈለጉ ባወቀ ጊዜ እንዲህ አላቸው፡ “እኔ፣ ‘ከጥቂት ጊዜ በኋላ ታዩኛላችሁ፤ ይሁን እንጂ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ደግሞ አታዩኝም’ ስላልጓችሁ፤ ምን ማለቱ እንደ ሆነ እርስ በርሳችሁ ትጠያየቃላችሁ? 20 እውነት እላችኋለሁ፤ እናንተ ታለቅሳላችሁ፤ ታህናላችሁም፤ ዓለም ግን ሐይት ያደርጋል፤ ይሁን እንጂ ሐዘናችሁ ወደ ደስታ ይለጠ ወጣል። 21 ሴት ቀኗ ደርሶ ስትወልድ ትጨነቃለች፤ ከተገለገለች በኋላ ግን፣ ሰው ወደ ዓለም ስለ መጣ ጭንቋን ትረሳለች፤ 22 ለእናንተም እንደዚሁ አሁን የሐዘን ጊዜ ነው፤ ሆኖም እንደገና ስለማያችሁ ደስ ይላችኋል፤ ደስታችሁንም የሚወስድባችሁ የለም። 23 በዚያ ቀን ከእኔ ምንም አትለምኝም፤ እውነት እላችኋለሁ፤ አብ በስሜ የምትለምኑትን ሁሉ ይሰጣችኋል። 24 እስከ አሁን በስሜ ምንም አልለመናችሁም፤ ለምኑ ትቀበላላችሁ፤ ደስታችሁም ሙሉ ይሆናል።

25 “እስከ አሁን የነገርጓችሁ በምሳሌ ቢሆንም እንኳ፣ ከእንግዲህ ግን ስለ አብ በምሳሌ ሳይሆን በግልጽ የምናገርበት ጊዜ ይመጣል። 26 በዚያ ቀን በስሜ ትለም ናላችሁ፤ ይህም በእናንተ ፈንታ አብን እለምናለሁ ማለቱ አይደለም፤ 27 ስለ ወደዳችሁኝና ከእግዚአብሔርም እንደ ወጣሁ ስላመናችሁ አብ ራሱ ይወዳችኋል። 28 ከአብ ወጥቼ ወደ ዓለም መጥቻለሁ፤ አሁን ግን ዓለምን ትቼ ወደ አብ እሄዳለሁ።”

29 ከዚያም ደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አሉ፤ “አሁንም እኮ ያለ ምሳሌ በግልጽ እየተናገርህ ነው። 30 አሁን ሁሉን ነገር እንደምታውቅና ማንም ሊጠይቅህ እንደማያሰፈልግ ተረድተናል፤ ይህም ከእግዚአብሔር እንደ ወጣህ እንድናምን አድርጎናል።”

31 ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “አሁን ስለ አመናችሁ ማለት ነው። 32 እነሆ፣ ሁላችሁም በየፊናችሁ የምትበታተኑበት ጊዜ ይመጣል፤ ያም ጊዜ አሁን ነው። እኔንም ብቻዬን

16+16 ቍ22፣ የሐ7+33፣14+18-24
16+17 ቍ5፣16
16+20 ማር16፣10፣ ሉቃ23+27፣ የሐ20+20
16+21 ሊሳ13+8፣ 21+3፣26+17፣ ማገ4+9፣1ተሰ5+3
16+22 ቍ6፣16፣20፣ ኢር31+12
16+23 ቍ4+26፣ ማቄ7+7፣የሐ14+20
16+24 ማቄ7+7፣ የሐ3+29
16+25 ቍ2፣29፣ መግ78+2፣ሕገ 29+49፣ማቄ13+34፣ ማር4+33፣34፣ የሐ10+6

16+26 ቍ23፣24
16+27 ቍ30፣ የሐ13+3፣14+21፣23
16+28 ቍ5፣10፣17፣ የሐ13+3
16+29 ቍ25
16+30 ቍ27፣ 1፣ገ17+24፣የሐ13+3

16+32 ቍ2፣25፣ ማቄ26+31፣56፣ የሐ8+16፣29
16+33 የሐ14+27፣ 15+18-21፣ ሮሜ8+37፣የሐ4+4፣ 5+4፣ራ22+7፣11፣17፣ 26፣3+5፣12፣21፣21+7
17+1 ማቄ26+18፣ የሐ11+4፣1፣2+23፣ 13+31፣32
17+2 ቍ6፣9፣24፣ ዳግ7+14፣ ማቄ25+46፣28+18፣ የሐ 6+37፣39
17+3 ቍ8፣18፣21፣ 23፣25፣የሐ3+17፣ ፊል3+8
17+4 የሐ13+31፣ 19+30
17+5 ቍ1፣ የሐ1+2፣ራል2+6
17+6 ቍ2፣26፣ የሐ1+18
17+8 ቍ3፣14፣18፣ 21፣23፣25፣26፣የሐ 3+17፣13+3፣14+24
17+9 ቍ2፣ ሉቃ22+32
17+10 የሐ16+15
17+11 ቍ4፣13፣21-23
መግ11 33+1፣የሐ 7+33፣10+30፣13+1
17+12 ማቄ1+22፣ የሐ6+39፣70
17+13 ቍ4+1፣ የሐ 3+29
17+14 ቍ4፣16፣ የሐ8+23፣15+19

ትተውኛላችሁ፤ ይሁን እንጂ አባቴ ከእኔ ጋር ስለ ሆነ ብቻዬን አይደለሁም።
33 “በእኔ ሰላም እንዲኖራችሁ፣ ይህን ነግራ አችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መሳራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዘአችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌ ሞለሁ።”

ኢየሱስ ስለ ራሱ መጸለይ

17 ኢየሱስ ይህን ከተናገረ በኋላ፣ ወደ ሰማይ ቀና ብሎ እንዲህ ሲል ጸለየ፤

“አባት ሆይ፤ ጊዜው ደርሶአል፤ ልጅህ ያከብርህ ዘንድ ልጅህን አክብረው፤ ንክለንተ ለተቀበላቸው ሁሉ የዘላለምን ሕይወት እንዲሰጥ በሰው ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥተኸኛልና። ንእውነተኛ አምላክ የሆንኸውን አንተግና የላክኸውንም ኢየሱስ ክርስቶስን ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት። ኖሶጠኸኝን ሥራ በመፈጸም በምድር አከበርሁ። ንእንግዲህ አባት ሆይ፤ ዓለም ሳይፈጠር ከአንተ ጋር በነበረኝ ክብር በአንተ ዘንድ አክብረኝ።

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ጸለየ

6 “ለእነዚህ ከዓለም ለሰጠኸኝ ሰዎች ስምሆን ገልጬላችኋለሁ። የአንተ ነበሩ ለእኔ ሰጠኸኝ፤ እነርሱም ቃልህን ጠብቀዋል። ግሰጠኸኝ ሁሉ ከአንተ እንደ ሆነ አሁን ሰጠኸኝ፤ ስምክንያቱም የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸው ተቀብለዋል፤ እኔም ከአንተ እንደ ወጣሁ በእርግጥ ሰጠኸኝ፤ አንተ እንደላክኸኝም አምናዋል፤ ንእነርሱ የአንተ ስለ ሆኑ እጸልይላችኋለሁ፤ ለሰጠኸኝና የአንተ ለሆኑት እንጂ ለዓለም አልጸልይም። 10 የእኔ የሆነው ሁሉ የአንተ ነው፤ የአንተ የሆነውም ሁሉ የእኔ ነው፤ በእነርሱም ከብራ አለሁ። 11 ከእንግዲህ እኔ በዓለም አልቈይም፤ እነርሱ ግን በዓለም ውስጥ ናቸው፤ እኔም ወደ አንተ መምጣቴ ነው። ቅዱስ አባት ሆይ፤ እኛ አንድ እንደ ሆንን፣ እነርሱም አንድ እንዲሆኑ በሰጠኸኝ በስም ጠብቃቸው። 12 እኔ ከእነርሱ ጋር ሳለሁ፣ በሰጠኸኝ ስም ከለልጓችሁ፣ ጠበቅኋቸውም፤ የምጽሐፍ ቃል እንዲፈጸም ከአንዱ ከጥፋት ልጅ በቀር ከእነርሱ ማንም አልጠፋም።

13 “አሁን ወደ አንተ መምጣቴ ነው፤ ነገር ግን ደስታዬ በእነርሱ ዘንድ የተሟላ እንዲሆን፣ አሁን በዓለም እያለሁ ይህን እናገራለሁ።

14 ቃልህን ሰጥቻቸኋለሁ፤ እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ፤ እነርሱም ከዓለም ባለመሆናቸው

³¹ ወይም በላተ መጨረሻው አመናችሁ።

ዓለም ጠልቶአቸዋል።¹⁵ የምለምንም ከክፋው እንድትጠብቃቸው እንጂ፤ ከዓለም እንድታወጣቸው አይደለም።¹⁶ እኔ ከዓለም እንዳልሆንሁ ሁሉ፤ እነርሱም ከዓለም አይደሉም።¹⁷ ቃልህ እውነት ነው፤ በእውነትህ ቀድሳቸው።¹⁸ እንተ ወደ ዓለም እንደ ላክኸኝ እኔም ወደ ዓለም ልኬአቸዋለሁ።¹⁹ እነርሱ በእውነት የተቀደሱ እንዲሆኑ፤ ራሴን ስለ እነርሱ ቀድሻለሁ።

ኢየሱስ ለአማኞች ሁሉ ጸለዎ

²⁰“የእነርሱን ትምህርት ተቀብለው በእኔ ለሚያምኑ ጭምር እንጂ ለእነዚህ ብቻ አልጸልይም፤ ²¹ይህም፤ አባት ሆይ፤ አንተ በእኔ፤ እኔም በአንተ እንዳለሁ ሁሉም አንድ እንዲሆኑ፤ እንዲሁም አንተ እኔን እንደ ላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ፤ እነርሱም በእኛ እንዲሆኑ ነው። ²²እኛ አንድ እንደ ሆንን እነርሱም አንድ እንዲሆኑ፤ የሰጠኸኝን ክብር ሰጥቻቸዋለሁ። ²³ይህም እኔ በእነርሱ፤ አንተም በእኔ መሆንህ ነው። አንተ እንደ ላክኸኝና እኔን በወደድኸኝ መጠን እነርሱንም እንደ ወደድሃቸው ዓለም ያውቅ ዘንድ፤ አንድነታቸው ፍጹም ይሁን።

²⁴“አባት ሆይ፤ እነዚህ የሰጠኸኝ፤ እኔ ባለሁበት እንዲሆኑ ዓለም ሳይፈጠር ስለ ወደድኸኝ የሰጠኸኝንም ክብራን እንዲያዩ እፈልጋለሁ።

²⁵“ጸድቅ አባት ሆይ፤ ዓለም ባያውቅም፤ እኔ ወወቅሃለሁ፤ እነዚህም አንተ እንደ ላክኸኝ ያውቃሉ።²⁶ ለእኔ ያለህ ፍቅር በእነርሱ እንዲሆን፤ እኔም በእነርሱ እንድሆን፤ አንተን እንዲያውቁ፤ አድርጎአለሁ፤ እንዲያውቁም አደርጋለሁ።

ኢየሱስ በተቃዋሚዎቹ መያዙ

18፥3-11 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥47-56፤ ማር 14፥43-50፤ ሉቃ 22፥47-53

18 ኢየሱስ ይህን ካለ በኋላ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ሆኖ የቄድሮንን ሸለቆ ተሻገረ፤ ማደ ወደ ነበረውም የአትክልት ስፍራ ገባ።

²በዙውን ጊዜ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በዚያ ስለሚገናኝ፤ አሳልፎ የሰጠው ይሁ ዳም ቦታውን ያውቅ ነበር።³ ይሁዳም ወታደሮችን እንዲሁም ከካህናት አለቆችና ከፈሪሳውያን የተላኩ ሎሌዎችን እየመራ ወደ አትክልቱ ስፍራ መጣ፤ እነርሱም ችቦ፤ ፋኖስና የጦር መሣሪያ ይዘው ነበር።

⁴ኢየሱስም የሚደርስበትን ሁሉ ፀውቆ ወጣና፤ “የምትፈልጉት ማንን ነው?” አላቸው።

⁵እነርሱም፤ “የናዝሬቱን ኢየሱስን” አሉት።

ኢየሱስም፤ “እርሱ እኔ ነኝ” አላቸው። አሳልፎ የሰጠውም ይሁዳ ከእነርሱ ጋር

17፥15 ማቴ5፥37
17፥16 ቍ4
17፥17 ዮሐ15፥3፤ 24ጦ. 7፥28፤ 1ኅገ 17፥24
17፥18 ቍ3፥8፤ 21፥23፤25፤ዮሐ3፥17 ፥ 20፥21
17፥19 ቍ4፥17
17፥21 ቍ3፥8፤ 11፥18፤23፤25፤ኢር 32፥39፤ዮሐ3፥17፤ 10፥38
17፥22 ዮሐ1፥14፤ 14፥20፤

17፥23 ቍ3፥8፤21፤ 18፥25፤ዮሐ3፥17፤ 16፥27፤
17፥24 ቍ2፥5፤ ማቴ25፥34፤ዮሐ 1፥2፤14፤ 12፥26
17፥25 ቍ3፥8፤18፤ 21፥23፤ ዮሐ 3፥17፤ 15፥21፤ 16፥3፤27
17፥26 ቍ6፤ ዮሐ 15፥9
18፥1 ቍ26፤ 24ጦ. 15፥23፤ ማቴ21፥1፤ 26፥36
18፥2 ሉቃ21፥37፤ 22፥39
18፥3 ቍ12፤ ሐሥ1፥16
18፥4 ቍ7፤ ዮሐ6፥64፤13፥1፤11
18፥5 ማር1፥24
18፥7 ቍ4
18፥9 ዮሐ6፥39
18፥11 ማቴ 20፥22
18፥12 ቍ3
18፥13 ቍ24፤ ማቴ26፥3
18፥14 ዮሐ11፥49-51
18፥15 ማቴ26፥3፤ 58፤ማር14፥54፤ ሉቃ 22፥54
18፥17 ቍ25
18፥18 ማር14፥54፤ 67፤ዮሐ21፥9

ቆሞ ነበር።⁶ ኢየሱስም፤ “እርሱ እኔ ነኝ” ባለ ጊዜ ወደ ኋላ አፈግፍገው መሬት ላይ ወደቁ።

⁷እንደ ገናም፤ የምትፈልጉት ማንን ነው? ሲል ጠየቃቸው።

እነርሱም፤ “የናዝሬቱን ኢየሱስን” አሉት።

⁸ኢየሱስም መልሶ፤ “እርሱ እኔ ነኝ” ብዬ ችኋለሁ እኔ፤ እኔን የምትፈልጉ ከሆን፤ እነዚህ፤ ይሂዱ ተውሉቸው” አለ፤ ዓይህ የሆነው፤ “ከሰጠኸኝ ከእነዚህ አንድም አልጠፋብኝም” ብሎ የተናገረው ቃል እንዲፈጸም ነው።

¹⁰ይፍ፤ ይዞ የነበረው ስምዖን ጴጥሮስም፤ ሰይፉን መዞ የሊቀ ካህናቱን አገልጋይ ቀኝ ጆሮ ቆረጠ፤ የአገልጋዩም ስም ማልኮስ ይባል ነበር።

¹¹ኢየሱስም ጴጥሮስን፤ “ሰይፍህን ወደ ሰገባው መልስ! አብ የሰጠኝን ጽዋ አልጠባምን?” አለው።

ኢየሱስ በሊቀ ካህናቱ በሐና ፊት ቀረበ

18፥12-13 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥57

¹²ወታደሮቹም ከአዛዦቻቸውና ከአይሁድ ሎሌዎች ጋር በመሆን ኢየሱስን ያዙት፤ አስረውም፤ ¹³በመጀመሪያ፤ የቀያፋ አማት ወደ ነበረው ወደ ሐና አመጡት፤ ቀያፋም የዓመቱ ሊቀ ካህናት ነበር። ¹⁴ቀያፋም፤ “ለሕዝቡ ሲባል አንድ ሰው ቢሞት ይሻላል” ብሎ አይሁድን የመከረ ነበር።

የጴጥሮስ ክህደት

18፥16-18 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥69-70፤ ማር 14፥66-68፤ ሉቃ 22፥55-57

¹⁵ስምዖን ጴጥሮስና አንድ ሌላ ደቀ መዝሙር ኢየሱስን ተከተሉት። ይህም ደቀ መዝሙር በሊቀ ካህናቱ ይታወቅ ስለ ነበር፤ ከኢየሱስ ጋር ወደ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ገባ፤ ¹⁶ጴጥሮስ ግን ከበፍ ውጭ ቀረ። በሊቀ ካህናቱ የታወቀው ሌላው ደቀ መዝሙርም ተመለስና በር ጠባቂዋን አነጋግሮ ጴጥሮስን ይዞት ገባ።

¹⁷በር ጠባቂዋም ጴጥሮስን፤ “አንተ ከዚህ ሰው ደቀ መዛሙርት አንዱ አይደለህምን?” አለችው።

እርሱም፤ “አይደለሁም” አለ።

¹⁸በርድ ስለ ነበር አገልጋዮቹና ሎሌዎቹ ባያዩኩት የከሰል ፍም ዙሪያ ለመሞቅ ቆመው ሳሉ፤ ጴጥሮስም ከእነርሱ ጋር ቆሞ እሳት ይሞቅ ነበር።

⁵17 በግሪኩ ሀረፊዎች የሚለው ትዳስ ለሆነ ተግባር መለዩት ወይም መቀደስ ማለት ነው፤ ቍ 19 ይመዘኛል።
⁶26 በግሪኩ ስምዖን እንዲያውቅ ይላል

ኢየሱስ በሊቀ ካህናቱ ፊት መቅረቡ
18፥19-24 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥59-68፤ ማር 14፥55-65፤ ሉቃ 22፥63-71

19 በዚያን ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ኢየሱስን ስለ ደቀ መዛሙርቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው።

20 ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ “እኔ ለዓለም በግልጽ ተናግራለሁ፤ አይሁድ በተሰበሰቡት ምክራብ፤ በቤተ መቅደስም ሁልጊዜ አስተምራለሁ፤ በስውር የተናገርሁት የለም።”
21 ለምን እኔን ትጠይቀኛለህ? የሰሙኝን ጠይቃቸው፤ እነሆ፤ የተናገርሁትን እነርሱ ያውቃሉ።”

22 ኢየሱስ ይህን በተናገረ ጊዜ፤ አጠገቡ ቆመው ከነበሩት ሎሌዎች አንዱ፤ “ለሊቀ ካህናቱ የምትመልሰው እንዲህ ነውን?” ብሎ በጥፊ መታው።

23 ኢየሱስም፤ “ክፉ ተናግራ ከሆነ ክፉ መናገሪን መስክር፤ እውነት ከተናገርሁ ግን ለምን ትመታኛለህ?” አለው።
24 ሐናም ኢየሱስ ታስሮ እንዳለ ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ ቀዳሳ ላከው።¹

የጳጥሮስ ሁለተኛና ሦስተኛ ክፍሎች
18፥25-27 ተጓ ምብ - ማቴ 26፥71-75፤ ማር 14፥69-72፤ ሉቃ 22፥58-62

25 ስምምን ጳጥሮስም ቆሞ እሳት ሲሞቅ፤ “አንተ ከእርሱ ደቀ መዛሙርት አንዱ አይደለህምን?” አለት።

እርሱም፤ “አይደለሁም” ሲል ካደ።

26 ከሊቀ ካህናቱ አገልጋዮች አንዱ ጳጥሮስ ጆሮውን የቁረጠው ሰው ዘመድ፤ “በአትክ ልቱ ስፍራ አንተን ከእርሱ ጋር አላየሁም?” ሲል ጠየቀው።
27 ጳጥሮስም እንደ ገና ካደ፤ ወዲያውም ዶሮ ጮኸ።

ኢየሱስ በጳጳሳዊነት ፊት
18፥29-40 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥11-18፤20-23፤ ማር 15፥2-15፤ ሉቃ 23፥2፤3፤18-25

28 አይሁድም ኢየሱስን ከቀዳሳ ወደ ሮማ ዊው ገዥ ግቢ ይዘውት ሄዱ፤ ጊዜውም ማለዳ ነበር። አይሁድም ፋሲካን መብላት እንዲችሉ፤ ላለመርከስ ወደ ገዥው ግቢ አልገቡም።
29 ስለዚህ ጳጳሳዊ ወደ እነርሱ ወጥቶ፤ በዚህ ሰው ላይ የምታቀርቡት ክስ ምንድን ነው? ብሎ ጠየቃቸው።

30 እነርሱም፤ “ይህ ሰው ወንጀለኛ ባይሆን ኖሮ፤ አንተ ፊት ባላቀረብኩም ነበር” ብለው መለሱለት።

31 ጳጳሳዊም፤ “እናንተ ራሳችሁ ወስዳችሁ በሕጋችሁ መሠረት ፍረዱበት” አላቸው።
አይሁድም፤ “እኛም በማንም ላይ የሞት ፍርድ ለመፍረድ መብት የለንም” አለት።

32 ይህ የሆነው በምን ዐይነት ሞት እንደ ሚሞት ለማመልከት ሲል ኢየሱስ የተናገረው

18፥20 ማቴ4፥23፤ 26፥55፤ዮሐ7፥26
18፥22 ተጓ3፤ ማቴ16፥21፤ዮሐ19፥3
18፥23 ማቴ5፥39፤ ሐሥ23፥2-5
18፥24 ተጓ13፤ ማቴ26፥3
18፥25 ተጓ17፤18
18፥26 ተጓ1፤10
18፥27 ዮሐ13፥38
18፥28 ተጓ33፤ ማቴ27፥2፤ዮሐ11፥55፤19፥9

ቃል እንዲፈጸም ነው።
33 ጳጳሳዊም ወደ ግቢው ተመልሶ ኢየሱስን አስጠራና፤ “አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን?” ብሎ ጠየቀው።

34 ኢየሱስም፤ “ይህ ሐሳብ የራስህ ነው? ወይስ ሌሎች ስለ እኔ የነገሩህ?” ሲል መለሰለት።

35 ጳጳሳዊም መልሶ፤ “እኔ አይሁዳዊ ነኝን? ወደ እኔ የላኩህ የራስህ ወገኖችና የካህናት አለቆች ናቸው፤ ለመሆኑ ምን አድርገህ ነው?” አለው።

36 ኢየሱስም፤ “የእኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም አይደለም፤ ቢሆንም ኖሮ አይሁድ እንዳይዘኝ ሎሌዎቼ በተከላከሉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይደለም” አለው።

37 ጳጳሳዊም፤ “ታዲያ፤ ንጉሥ ነህ ማለት ነዎ!” አለው።

ኢየሱስም፤ “እኔ ንጉሥ እንደ ሆንሁ መናገርህ ትክክል ነው፤ የተወለድሁት፤ ወደዚህም ዓለም የመጣሁት ስለ እውነት ለመመስከር ነው፤ ከእውነት የሆነ ሁሉ ይሰማኛል” አለው።

38 ጳጳሳዊም፤ “እውነት ምንድን ነው?” አለው፤ ይህን ከተናገረ በኋላም እንደ ገና ወደ አይሁድ ወጥቶ እንዲህ አላቸው፤ “እኔ የሚያስከስስ በደል አላገኘሁበትም፤
39 ነገር ግን በፋሲካ አንድ እስረኛ እንድፈታላችሁ ልማድ አላችሁ፤ ስለዚህ፤ የአይሁድን ንጉሥ እንድፈታላችሁ ትፈልጋላችሁን?”

40 እነርሱም እንደ ገና በመጮኸ፤ “የለም፤ እርሱን አይደለም! በርባንን ፍታልን!” አለ። በርባን ግን ወንበዴ ነበረ።

ኢየሱስ እንዲሰቀል ተፈረደበት

19፥1-16 ተጓ ምብ - ማቴ 27፥27-31፤ ማር 15፥16-20

19 ጳጳሳዊም ኢየሱስን ወስዶ አስገረፈው። ጳጳሳዊዎችም የእሾህ አክለል ጉንጉኑው በራሱ ላይ አደረጉ፤ ሐምራዊ ልብ ስም አለበሱት፤
3 እየተመላለሱም፤ “የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን” አይሉ በጥፊ ይመቱት ነበር።

4 ጳጳሳዊም እንደ ገና ወደ ውጭ ወጥቶ፤ “እንግዲህ ወደ እናንተ ያወጣሁት ለክስ የሚያደርስ ወንጀል እንዳላገኘሁበት እንድታውቁ ነው” አላቸው።
5 ኢየሱስ የእሾህ አክለል ደፍቶ ሐምራዊ ልብ ስም ለብሶ ወጣ፤ ጳጳሳዊም፤ “እነሆ፤ ሰውየው!” አላቸው።

6 የካህናት አለቆችና ሎሌዎቻቸውም ባይት ጊዜ፤ “ስቀለው! ስቀለው!” እያሉ ጮኹ።
7 ጳጳሳዊ ግን፤ “እናንተ ወስዳችሁ ስቀሉት፤ በእኔ በኩል ለክስ የሚያደርስ ወንጀል አላ

18፥32 ማቴ20፥19፤ 26፥2፤ዮሐ3፥14፤ 8፥28፤12፥32፤33
18፥33 ተጓ28፤29፤ ማቴ2፥2፤ሉቃ23፥3፤ ዮሐ19፥9
18፥36 ማቴ3፥2፤ 26፥53፤ሉቃ17፥21፤ ዮሐ6፥15
18፥37 ዮሐ3፥32፤ 8፥47፤1ዮሐ4፥6
18፥38 ሉቃ23፥4
18፥40 ሐሥ3፥14
19፥1 ዘጸ25፥3፤ እ.ሳ50፥6፤53፥5፤ ማቴ27፥26
19፥3 ማቴ27፥29፤ ዮሐ18፥22
19፥4 ተጓ6፤ሉቃ23፥4፤ዮሐ18፥38
19፥5 ተጓ2
19፥6 ተጓ4፤ሉቃ23፥4፤ሐሥ3፥13

¹24 ወይም ሐናም ወደ ቀዳሳ እንደታሰረ ላከው

ገኘሁበትም” አላቸው።

7 አይሁድም፣ “እኛ ሕግ አለን፤ ራሱን የእግ ዚአብሔር ልጅ ስላደረገ በሕጋችን መሠረት መሞት አለበት” አለ።

8 ጳጳሳዊ ለይን ሲሰማ የባሰውኑ ፈራ፤ 9 ወደ ግቢው ተመልሶ አያሱስን፤ “ከየት ነው የመጣኸው?” በማለት ጠየቀው፤ አያሱስ ግን ምንም አልመለሰለትም። 10 ጳጳሳዊም፣ “አጋናግረኝም? ልፈታህ ወይም ልሰቅልህ ሥልጣን እንዳለኝ አታውቅም?” አለው።

11 አያሱስም፣ “ከላይ ባይሰጥህ ኖሮ በእኔ ላይ ሥልጣን ባልኖረህ ነበር፤ ስለዚህ ለአንተ አሳልፎ የሰጠኝ ሰው የባሰ ነጠአት አለበት” አለው።

12 ከዚያ በኋላ ጳጳሳዊ አያሱስን ሊፈታው ፈለገ፤ አይሁድ ግን፣ “ይህን ሰው ብትፈታው የቄሣር ወዳጅ አይደለም፤ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ የቄሣር ተቃዋሚ ነው” በማለት ጨኸታቸውን ቀጠሉ።

13 ጳጳሳዊም ይህን ሲሰማ አያሱስን ወደ ውጭ አወጣው፤ ‘የድንጋይ ንግፍ’ በተባለ፣ በአራማይክ ቋንቋ ‘ገበታ’ ብለው በሚጠሩት ስፍራ፤ በፍርድ ወንበር ላይ ተቀመጠ።

14 ቀኑ የፋሲካ በዓል መዘጋጀት ጊዜውም ከቀኑ ስድስት ሰዓት ያህል ነበር።

ጳጳሳዊም አይሁድን፣ “እነሆ፤ ንጉሣችሁ!” አላቸው።

15 እነርሱ ግን፣ አስወግደው! አስወግደው! ስቀለው!” እያሉ ጮኹ።

ጳጳሳዊም፣ “ንጉሣችሁን ልስቀለው?” አለ። የካህናት አለቆችም፣ “ከቄሣር በቀር ሌላ ንጉሥ የለንም” ብለው መለሱለት።

16 በመጨረሻም ጳጳሳዊ ለእንዲሰቅሉት አሳ ልፎ ሰጣቸው።

ስቅለት

19፥17-24 ተጻ ምብ - ማቴ 27፥33-44፤ ማር 15፥22-32፤ ሉቃ 23፥33-43

ወታደሮቹም አያሱስን ይዘው ወሰዱት፤ 17 እርሱም የራሱን መስቀል ተሸክሞ በአራማይክ ‘ነልንታ’ ተብሎ ወደሚጠራው ‘የራስ ቅል’ ወደ ተባለው ቦታ ወጣ። 18 በዚያም ሰቀ ሉት፤ ከእርሱም ጋር ሁለት ሰዎች፣ አንዱን በዚህ በኩል፣ ሌላውን በዚያ በኩል፣ አያሱስንም በመካከል አድርገው ሰቀሉ።

19 ጳጳሳዊም ጽሑፍ ጽፎ በመስቀሉ ላይ አንጠለጠለው፤ ጽሑፉም፣ ‘የናዝሬቱ አያሱስ’ የአይሁድ ንጉሥ’ የሚል ነበር። 20 አያሱስ የተሰቀለበት ቦታ ከከተማው አጠገብ ስለ ነበር ብዙዎቹ አይሁድ ጽሑፉን አነበቡት፤ ጽሑፉም፣ በአራማይክና በላቲን፣ በግሪክም ነበር። 21 የአይሁድ የካህናት

19፥7 ዘሌ.24፥16፤ ማቴ.26፥63-66፤ ዮሐ.5፥18፤10፥33
19፥9 ማር.14፥61፤ ዮሐ.18፥33
19፥11 ዮሐ.18፥28-30፤ሐሥ.3፥13፤ ሮሜ.13፥1
19፥12 ሉቃ.23፥2
19፥13 ማቴ.27፥19፤ ዮሐ.5፥2
19፥14 ቍ.19፥21 ማቴ.27፥62፤ ማር.15፥25
19፥16 ማቴ.27፥26፤ ማር.15፥15፥ሉቃ.23፥25
19፥17 ዘፍ.22፥6፤ ሉቃ.14፥27፤23፥33፤ 26፤ዮሐ.5፥2
19፥18 ሉቃ.23፥32
19፥19 ቍ.14፥21፤ ማር.1፥24

አለቆች ጳጳሳዊን በመቃወም፣ “እርሱ፣ የአይሁድ ንጉሥ ነኝ” እንዳለ ጻፍ እንጂ ‘የአይሁድ ንጉሥ’ ብለህ አትጻፍ” አሉት።

22 ጳጳሳዊም፣ “በቃ፤ የጻፍሁትን ጽፌአለሁ” ብሎ መለሰ።

23 ወታደሮቹ አያሱስን ከሰቀሉ በኋላ፣ እጅ ጠባብ ሲቀር፣ ልብሱን ወስደው ለእያንዳንዱ አንድ አንድ እንዲዳረስ ለአራት ተከፋፈሉት፤ እጅ ጠባብም ከላይ እስከ ታች አንድ ወጥ ሆኖ ያለ ስፊት የተሠራ ነበር።

24 ስለዚህ፣ “ዕጣ ተጣጥለን ለሚደርሰው ይድረስ እንጂ አንቅደደው” ተባለ። ይህም የሆነው፣

“ልብሴን ተከፋፈሉት፤

በእጅ ጠባቢም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ” የሚለው የመጽሐፍ ቃል እንዲፈጸም ነው።

ወታደሮቹ ያደረጉትም ይህንኑ ነው።

25 በአያሱስ መስቀል አጠገብ እናቱና የእናቱ እኅት፣ እንዲሁም የቀልዮጳ ሚስት ማርያምና መገደላዊት ማርያም ቆመው ነበር። 26 በዚያም አያሱስ እናቱንና የሚወደውም ደቀ መዝሙር አጠገብ ቆሞ ሲያየቸው እናቱን፣ “አንቺ ሴት ሆይ፤ ልጅሽ ይኸው” አላት፤ ማደቀ መዝሙሩም፣ “እናትህ ይህችው” አለው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ይህ ደቀ መዝሙር ወደ ቤቱ ወሰዳት።

የአያሱስ መሞት

19፥29-30 ተጻ ምብ - ማቴ 27፥48-50፤ ማር 15፥36-37፤ ሉቃ 23፥36

28 ከዚያም አያሱስ ሁሉ ነገር እንደ ተፈጸመ ዐውቆ፣ የመጽሐፍ ቃል እንዲፈጸም፣ “ተጠማሁ” አለ። 29 በዚያም የሆመጠ ወይን የሞላበት ዕቃ ተቀምጦ ነበር፤ እነርሱም ሰፍንግ በወይን ጠጅ ነክረው፣ በሂሶጽ ዘንግ ወደ አፉ አቀረቡለት፤ 30 አያሱስም ሆምጤውን ከተቀበለ በኋላ፣ “ተፈጸመ” አለ። ራሱን አዘንብሎ፣ መንፈሱን አሳልፎ ሰጠ።

31 ዕለቱ ለሰንበት መዘጋጃ ቀን ነበር። አይሁድ፣ የተሰቀሉት ሰዎች ሬሳ በሰንበት ቀን በመስቀል ላይ እንዳይውል ስለ ፈለገና ያም የተለየ ሰንበት ስለ ነበር፣ የተሰቀሉት ሰዎች ጭናቸው ተሰብሮ በድናቸው እንዲወርድ ጳጳሳዊን ለመኑት፤ 32 ስለዚህም ወታደሮቹ መጥተው ከክርስቶስ ጋር ተሰቅሎ የነበረውን የመጀመሪያውን ሰው ጭን ሰበሩ፣ ደግሞም የሌላውን ጭን ሰበሩ። 33 ወደ አያሱስ በመጡ ጊዜ ግን ሞቶ ስላገኙት ጭናቸውን አልሰበሩም፤ 34 ገር ግን ከወታደሮቹ አንዱ የአያሱስን ጉን በጦር ወጋው፣ ወዲያውም ደምና ውሃ ፈሰሰ። 35 ይህን ያየው

19፥20 ዕብ.13፥12
19፥21 ቍ.14
19፥24 ቍ.28፥36፤ 37፤መዝ.22፥18፤ ማቴ.1፥22
19፥25 ማቴ.12፥46፤ 27፥55፥56፤ሉቃ.8፥24፤ዮሐ.20፥1፤18
19፥26 ማቴ.12፥46፤ ዮሐ.13፥23
19፥28 ቍ.24፥30፤ 36፥37፤ ማቴ.1፥22፤ ዮሐ.13፥1
19፥29 መዝ.69፥21
19፥30 ሉቃ.12፥50፤ ዮሐ.4፥34፤17፥4
19፥31 ቍ.14፥42፤ ዘጸ.21፥23፤ሌሳ.8፥29፤ 10፥26፥27
19፥32 ቍ.18
19፥34 ዘክ.12፥10፤ 1ዮሐ.5፥68፤ራ.11፥7
19፥35 ሉቃ.24፥48፤ ዮሐ.15፥27፤21፥24

ሰው ምስክርነቱን ሰጥቶአል፤ ምስክርነቱም እውነት ነው፤ እውነትን እንደሚናገርም ያውቃል፤ እናንተም እንድታምኑ ይመስክራል።
ጳይህም የሆነው፤ መጽሐፍ፤ “ኅዳርንቱ አንድም አይሰበርም” ያለው እንዲፈጸም፤³⁷ ሌላውም መጽሐፍ፤ “የወገትም ያዩታል” ስለሚል ነው።

የኢየሱስ መቀበር

19÷38-42 ተጓ ምብ - ማቴ 27÷57-61፣ ማር 15÷42-47፣ ሉቃ 23÷50-56

³⁸ከዚህ በኋላ የአርማትያሱ ዮሴፍ የኢየሱስን በድን ለመውሰድ ጳላጠስን ለመነው፤ ዮሴፍም አይሁድን ስለ ፈራ በስውጥ የኢየሱስ ደቀ መዝሙር ነበር፤ እርሱም ጳላጠስን ካስፈቀደ በኋላ መጥቶ በድኑን ወሰደ።³⁹ከዚህ ቀደም በሌሊት ወደ ኢየሱስ መጥቶ የነበረው ኒዩዲሞስ አራት መቶ ሊት ራጦ ያህል የሚመዘን የክርቤና የእሬት ቅልቅል ይዞ መጣ።⁴⁰ እነርሱም የኢየሱስን በድን ወስደው እንደ አይሁድ አገናኝ ልማድ ሽቱ ቀብተው ከተልባ እግር በተሠራ ጨርቅ ከፈኑት።⁴¹ ኢየሱስ በተሰቀለበት ቦታም የአትክልት ስፍራ ነበር፤ በአትክልቱም ስፍራ ማንም ያልተቀበረበት አዳስ መቃብር ነበር።⁴² ለቱ ለአይሁድ የሰንበት መዘጋጃ ቀን ስለ ነበርና መቃብሩን ቅርብ ስለ ሆነ ኢየሱስን በዚያ ቀበሩት።

ኢየሱስ ከሞት ተነሣ

20÷1-8 ተጓ ምብ - ማቴ 28÷1-8፣ ማር 16÷1-8፣ ሉቃ 24÷1-10

20 በሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን፤ በማለዳ ገና ጨለማ ሳለ፤ መግደላዊት ማርያም ወደ መቃብሩ ሄደች፤ ድንጋዩም ከመቃብሩ መግቢያ ተንከባሎ አየች።² ስለዚህም ወደ ስምዖን ጴጥሮስና ኢየሱስ ወደደው ወደ ነበረው ሌላው ደቀ መዝሙር እየሮጠች መጥታ፤ “ጌታን ከመቃብር አውጥተው ወስ ደውታል፤ የት እንዳኖሩትም አናውቅም” አለቻቸው።

³ከዚያም ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙር ወጥተው ወደ መቃብሩ ሄዱ።⁴ ሁለቱም ይሮጡ ነበር፤ ሌላው ደቀ መዝሙርም ጴጥሮስን ቀድሞት ከመቃብሩ ደረሰ።⁵ ጌንበስ ብሎ ሲመለከት ከተልባ እግር የተሠራውን ከፈን በዚያው እንዳለ አየ፤ ወደ መቃብሩ ግን አልገባም።⁶ ይከተለው የነበረው ስምዖን ጴጥሮስ ደረሰና ወደ መቃብሩ ገባ፤ እርሱም ከተልባ እግር የተሠራውን ከፈን አየ፤⁷ እንዲሁም በኢየሱስ ራስ ላይ ተጠምጥሞ የነበረውን ጨርቅ አየ፤ ይህም ጨርቅ ከከፈኑ ተለይቶ እንደ ተጠቀለለ ነበር።⁸ ከዚያም አስቀድሞ ከመቃብሩ የደረሰው ሌላው ደቀ መዝሙር

19÷36 ቍ2÷28፣ 37፣ ዘፀ12÷46፣ ዘኁ9÷12፣ መዝ134÷20፣ ማቴ1÷22
19÷37 ዘኁ12÷10፣ ራእ1÷7
19÷38 ዮሐ7÷13
19÷39 ዮሐ3÷1፣ 7÷50
19÷40 ማቴ26÷12፣ ሉቃ24÷12፣ ዮሐ11÷44፣ 20÷57
19÷42 ቍ14÷31፣ 20÷41
20÷1 ቍ18፣ ሉቃ8÷2፣ ማቴ27÷60፣ 66፣ ዮሐ19÷25
20÷2 ቍ13
ዮሐ13÷23፣ 20÷3 ሉቃ24÷12
20÷5 ቍ11፣ ዮሐ19÷40
20÷7 ዮሐ11÷44
20÷8 ቍ4
20÷9 ሉቃ24÷26፣ 46፣ ዘሥ2÷24፣ ማቴ22÷29፣ ዮሐ2÷20
20÷11 ቍ5
20÷12 ማቴ28÷2፣ 3፣ ማር16÷5፣ ሉቃ24÷4፣ ዮሐሥ1፣ 10፣ 15፣ 19፣ 10÷30
20÷13 ቍ2፣ 15
20÷14 ማር16÷9፣ ሉቃ24÷16፣ ዮሐ21÷4
20÷15 ቍ13
20÷16 ማቴ23÷7፣ ዮሐ5÷2
20÷17 ማቴ28÷10፣ ዮሐ7÷33
20÷18 ቍ1፣ ሉቃ24÷10፣ 22፣ 23
20÷19 ቍ21፣ 26፣ ሉቃ24÷36-39፣ ዮሐ7÷13፣ 14፣ 27
20÷20 ሉቃ24÷39፣ 40፣ ዮሐ16÷20፣ 22፣ 19÷34
20÷21 ቍ19፣ ማቴ28÷19፣ ዮሐ3÷17፣ 17÷18
20÷22 ዮሐ7÷39፣ ዘሥ2÷38፣ 8÷15-17፣ 19፣ 2÷74
3÷2
20÷23 ማቴ16÷19፣ 18÷18

ወደ ውስጥ ገባ፤ አይቶም አመነ፤⁹ ይኸውም ኢየሱስ ከሙታን መነሣት እንዳለበት ገና ከመጽሐፍ ስላልተረዱ ነበር።

ኢየሱስ ለመግደላዊት ማርያም ታየ

¹⁰ከዚያም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሰው ወደየቤታቸው ሄዱ፤¹¹ ማርያም ግን ከመቃብሩ ውጭ ቆማ ታለቅሰ ነበር፤ ኢየሱስም መቃብሩን ለማየት ጌንበስ አለች።¹² የኢየሱስ ሥጋ በነበረበት ቦታ፤ ነጫጭ ልብስ የለበሱ ሁለት መላእክት አንዱ በራስጌ ሌላው በግርጌ ተቀምጠው አየች።

¹³እነርሱም፤ “አንቺ ሴት፤ ለምን ታለቅሻሻለሽ?” ብለው ጠየቋት።

እርሷም፤ “ጌታዬን ወስደውታል፤ የት እንዳኖሩትም አላውቅም” አለች።¹⁴ ይህን ብላ ዘርፍ ስትል ኢየሱስ በዚያው ቆሞ አየች፤ ኢየሱስ መሆኑን ግን አላወቀችም።

¹⁵እርሷም፤ “አንቺ ሴት፤ ለምን ታለቅሻሻለሽ? ማንንስ ትፈልገኛለሽ?” አላት።

እርሷም የአትክልቱ ቦታ ጠባቂ መስሎ አት፤ “ጌታዬ፤ አንተ ወስደኸው ከሆነ፤ እባክህ እንድወስደው፤ የት እንዳኖርኸው ንገረኝ” አለችው።

¹⁶ኢየሱስም፤ “ማርያም” አላት።

እርሷም፤ ወደ እርሱ ዘርፍ ብላ በአራ ማይክ ቋንቋ፤ “ረቡኒ!” አለችው፤ ትርጉሙም “መምህር ሆይ” ማለት ነው።

¹⁷ኢየሱስም፤ “ገና ወደ አብ ስላላረግሁ፤ አትንኪኝ፤ ይልቁንስ ወደ ወንድሞቼ ሄደሽ፤ ‘ወደ አባቴና ወደ አባታችሁ፤ ወደ አምላኪና ወደ አምላካችሁ ዐርጋለሁ’ ብሎአል ብለሽ ንገረኦቻችሁ” አላት።

¹⁸መግደላዊት ማርያምም፤ ወደ ደቀ መዛሙርቱ መጥታ፤ “ጌታን እኮ አየሁት!” አለች፤ እርሱ ያላትንም ነገረቻቸው።

ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ታየ

¹⁹በዚያኑ ዕለት፤ በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን በምሽት፤ ደቀ መዛሙርቱ አይሁድን በመናራት በሮቹን ቁልፈው ተሰብስበው ሳቤ ኢየሱስ መጣና በመካከላቸው ቆሞ፤ “ሰላም ለእናንተ ይሁን” አላቸው።²⁰ ይህንም ብሎ እጆቹንና ጌኑን አሳያቸው፤ ደቀ መዛሙርትም ጌታን ባዩት ጊዜ እጅግ ደስ አላቸው።

²¹ኢየሱስም እንደ ገና፤ “ሰላም ለእናንተ ይሁን፤ አብ እኔን እንደ ላከኝ፤ እኔም እናንተን እልካችኋለሁ” አላቸው።²² ይህን ካለ በኋላም፤ እኛ አለባቸውና እንዲህ አላቸው፤ “መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ፤ ጌንበሳችን ኅጢአት ይቅር ብትሉ፤ ኅጢአታቸው ይቅር ይባልላቸዋል፤ ኅጢአታቸውን ይቅር ባትሉ

³⁹ ሁላላ አራት ኪሎ ግራም ይህል ነው

ግን፣ ይቅር አይባልላቸውም።”

ኢየሱስ ለቶማስ ታየ

²⁴በዚህ ጊዜ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ የሆነው፣ ዲዲሞስ የተባለው ቶማስ፣ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አልነበረም። ²⁵ሌሎች ደቀ መዛሙርትም፣ “ጌታን አየነው እኮ!” አሉት።

እርሱ ግን፣ “በምስማር የተቸኘኩትን የእጆቼን ምልክቶች ካላየሁ፣ ምስማርቼ በነበሩ በት በታ ጣቴን ካላደረግሁ፣ በጌኑም እጄን ካላስገባሁ አላምንም” አለ።

²⁶ከስምንት ቀን በኋላም፣ ደቀ መዛሙርቱ በቤት ውስጥ ነበሩ፤ ቶማስም ከእነርሱ ጋር ነበር። በሮቹ ተቈልፈው ነበር፤ ኢየሱስ ግን መጥቶ በመካከላቸው ቆመና፣ “ሰላም ለእናንተ ይሁን” አላቸው። ²⁷ከዚያም ቶማስን፣ “ጣትህን ወደዚህ አምጣ፤ እጆቼንም ተመልከት፤ እጅህን ዘርጋና በጌኑ አስገባ፤ አትጠራጠር፤ እምን” አለው።

²⁸ቶማስም፣ “ጌታዬ፣ አምላኬም!” አለው።

²⁹ኢየሱስም፣ “አንተ ሰላዮሽኝ አምነሃል፤ ሳያዩ የሚያምኑ ግን ብዑዓን ናቸው” አለው።

³⁰ኢየሱስ በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፉ ሌሎች አያሌ ታምራዊ ምልክቶችን በደቀ መዛሙርቱ ፊት አድርጓል። ³¹ነገር ግን ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ፣ የእግዚአብሔርም ልጅ እንደሆነ እንደ ታምኑ። ዘንድ፣ አምናችሁም በስሙ ሕይወት እንዲኖራችሁ ይህ ተጽፎአል።

ደቀ መዛሙርቱ ዓሣ በታምር መያዛቸው

21 ከዚያም በኋላ ኢየሱስ በጥብርያደስ ታየ፤ በዚህም ሁኔታ ተገለጠ፤ ጎረቤቱን ጎረቤት፣ ዲዲሞስ የተባለው ቶማስ፣ የቃና ከገሊላው ናትናኤል፣ የዘብዴዎስ ልጆችና ከደቀ መዛሙርቱ ሌሎች ሁለት አንድ ላይ ነበሩ። ³ስምያን ጳጳርም፣ “ዓሣ ላጠምድ መሄዴ ነው” አላቸው፤ እነርሱም፣ “እኛም ከአንተ ጋር እንሄዳለን” አሉት። ወጥተውም ወደ ጀልባዋ ገቡ፤ በዚያ ሌሊት ግን ምንም አላጠመዱም።

⁴ሲነጋም፣ ኢየሱስ በባሕሩ ዳርቻ ቆመ፤ ደቀ መዛሙርቱ ግን ኢየሱስ መሆኑን አላወቁም ነበር።

⁵እርሱም፣ “ልጆች፣ ዓሣ አላችሁ?” አላቸው። እነርሱም፣ “የለንም” አሉት።

⁶እርሱም፣ “መረባችሁን ከጀልባው በስተ ቀኝ ጣለ፤ ዓሣ ታገኛላችሁ” አላቸው። እነርሱም በጣሉ ጊዜ ከዓሣው ብዛት የተነሣ መረቡን

20+24 ጥሑስ11፥16
20+25 ቍ20፣ ማር16፥11
20+26 ቍ21፣ ጥሑስ14፥27
20+27 ቍ25፣ ሉቃ24፥40
20+29 ጥሑስ3፥15፣ 1ጴጥ1፥8
20+30 ጥሑስ2፥11፣ 21፥25

መግባት አቃታቸው።

⁷ኢየሱስ ይወደው የነበረው ደቀ መዛሙርም፣ ጳጳርነትን፣ “ጌታ እኮ ነው!” አለው። ስምያን ጳጳርነትም፣ “ጌታ እኮ ነው!” የሚለውን ቃል በሰማ ጊዜ፣ አውልቆት የነበረውን መደረቢያ ልብስ ታጠቀና ዘሎ ወደ ባሕሩ ገባ። ሌሎች ደቀ መዛሙርት ግን ከባሕሩ ዳርቻ የራቁት ሁለት መቶ ከንድ ያህል ጸ

ብቻ ስለ ነበር፣ ዓሣ የሞላበትን መረብ እየሳቡ በጀልባዋ መጡ። ዓወደ ምድርም በደረሱ ጊዜ፣ ዓሣ በላዩ የነበረበት የከሰል ፍምና እንጀራ አዩ።

¹⁰ኢየሱስም፣ “አሁን ካጠመዳችሁት ዓሣ እስቲ አምጡ” አላቸው።

¹¹ስለዚህ ስምያን ጳጳርነት ወደ ጀልባዋ ወጥቶ መረቡን ወደ ምድር ጌተተው፤ መረቡንም መቶ አምሳ ያስት ትልልቅ ዓሣ ሞልተውት ነበር፤ ይህን ያህል ቢይዝም መረቡ ብልተቀደደም። ¹²ኢየሱስም “ዑ፣ ቀርብ ስለ አላቸው። ጌታ እንደሆነ ሆነ ወጥቀው ስለ ነበር፣ ከደቀ መዛሙርቱ፣ “አንተ ማን ነህ?” ብሎ ለመጠየቅ የደፈረ አልነበረም። ¹³ኢየሱስ ስም መጥቶ እንጀራውን አንሥቶ ሰጣቸው።

ዓሣውንም ሰጣቸው። ¹⁴እንግዲህ ኢየሱስ ከሙታን ከተነሣ በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ ሲታይ ይህ ሦስተኛ ጊዜ ነው።

ኢየሱስ ጳጳርነት ወደ ቀድሞ ቦታው መለሰው

¹⁵በልተው ካበቁ በኋላ፣ ኢየሱስ ስምያን ጳጳርነትን፣ “የዮና ልጅ ስምያን ሆይ፣ ከእነዚህ አብልጠህ ትወደኛለህን?” አለው።

እርሱም፣ “አዎን፣ ጌታ ሆይ፣ እንደም ወድህ አንተ ታውቃለህ” አለው።

ኢየሱስም፣ “ጠቦቶቼን መግብ” አለው።

¹⁶ኢየሱስም ለሁለተኛ ጊዜ፣ “የዮና ልጅ፣ ስምያን ሆይ፣ በእውነት ትወደኛለህን?” አለው።

እርሱም፣ “አዎን፣ ጌታ ሆይ፣ እንደም ወድህ አንተ ታውቃለህ” አለው።

ኢየሱስም፣ “በጎቼን ጠብቅ” አለው።

¹⁷ሦስተኛም ጊዜ፣ “የዮና ልጅ፣ ስምያን ሆይ፣ ትወደኛለህን?” አለው።

ጳጳርነትም ሦስተኛ ጊዜ ኢየሱስ፣ “ትወደኛለህን?” ብሎ ስለ ጠየቀው ሀዘኖ፣ “ጌታ ሆይ፣ አንተ ሁሉን ታውቃለህ፤ እንደምወደህም ታውቃለህ” አለው።

ኢየሱስም እንዲህ አለው፣ “በጎቼን መግብ። ¹⁸እውነት እልሃለሁ፤ ወጣት ሳለህ ልብስህን ራሱ ለብሰህ ወደ ፈላግበት ትሄድ ነበር።

20+31 ማቴ4፥3፣ 25፥46፣ጥሑስ3፥15፣ 19፥35
21+1 ቍ14፣ ጥሑስ6፥1፣20፥19፥26
21+2 ማቴ4፥21፣ ጥሑስ1፥45፣2፥1፣ 11፥16
21+3 ሉቃ5፥5
21+4 ሉቃ24፥16፣ ጥሑስ20፥14
21+6 ሉቃ5፥4-7
21+7 ጥሑስ13፥23
21+9 ቍ10፥13፣ ጥሑስ18፥18
21+13 ቍ9
21+14 ጥሑስ20፥19፣ 26
21+15 ማቴ6፥ 33፥35፣ሉቃ12፥32፣ ጥሑስ13፥37
21+16 2ሳሙ5፥2፣ ሕዝ34፥2፣ማቴ2፥6፣ ጥሑስ10፥11፣ ሐሥ20፥28፣ 1ጴጥ5፥2፥3
21+17 ቍ16፣ ጥሑስ13፥38፣16፥30

፳31 እንጻጻፍ ትጆች በማመን እንደትድገ ያሉሉ
፳1 የገሊላ ባሕር ጣለት ነው
፳8 ከጠና ሚትር ያህል ነው

ስትሸመግል ግን እጅህን ትዘረጋለህ፤ ሌላም ሰው ልብስህን አስታጥቆህ ልትሄድ ወደ ማትፊልግበት ይወስድሃል።”¹⁹ ኢየሱስ ይህን ያለው ጴጥሮስ በምን ዐይነት ሞት እግዚአብሔርን እንደሚያከብረው ለማመልከት ነው። ከዚህ በኋላም፣ “ተከተለኝ” አለው።

²⁰ጴጥሮስ ወደ ኋላው ዘወር ሲል፣ ኢየሱስ ይወደው የነበረ ደቀ መዝሙር ሲከተላቸው አየ፤ ይህም ደቀ መዝሙር ያን ጊዜ ራት ሲበሉ ወደ ኢየሱስ ደረት ተጠግቶ፣ “ጌታ ሆይ፣ አሳልፎ የሚሰጥህ ማን ነው?” ያለው ነበር።

²¹ጴጥሮስም ባየው ጊዜ፣ “ጌታ ሆይ፣ እርሱስ?” ብሎ ጠየቀ።

²²ኢየሱስም፣ “እስክመለስ ድረስ በሕይወት

21፥19 ማ፡ፊ4፥19፣
ዮሐ12፥33፣13፥36፣
18፥32፣2ጴጥ1፥14
21፥20 ቀ፡7፣
ዮሐ13፥23፣25
21፥22 ቀ፡19፣
ማ፡ፊ4፥19፣16፥27

21፥23 ሐሥ1፥16
21፥24 ዮሐ15፥27፣
19፥35
21፥25 ዮሐ20፥30

እንዲኖር ብፊልግ እንኳ አንተን ምን ቸገረህ? አንተ ራስህ ተከተለኝ” አለው።²³ በዚህ ምክንያት ይህ ደቀ መዝሙር አይሞትም የሚል ወሬ በወንድሞች መካከል ተሰራጨ። ኢየሱስ ግን፣ “እስክመለስ ድረስ በሕይወት እንዲኖር ብፊልግ አንተን ምን ቸገረህ?” አለው እንጂ እንደማይሞት አልነገረውም።

²⁴ስለ እነዚህ የሚመስክረውና ይህን የጻፈው ይኸው ደቀ መዝሙር ነው፤ ምስክርነቱም እውነት እንደ ሆነ እናውቃለን።

²⁵ኢየሱስ ያደረጋቸው ሌሎችም ብዙ ነገሮች አሉ፤ ሁሉም ነገር ቢጻፍ፣ ለተጻፉት መጻሕፍት ሁሉ ዓለም በቂ ቦታ የሚኖረው አይመስለኝም።

የሐዋርያት ሥራ

ኢየሱስ ወደ ሰማይ ዐረገ

1 ቴዎድሎስ ሆይ፤ ኢየሱስ ለማድረግና ለማስተማር የጀመረውን ሁሉ ቀደም ባለው መጽሐፌ ጽፌልሃለሁ፤ ጌዩኸውም እስከ ዐረገበት ቀን ድረስ ለመረጣቸው ሐዋርያት በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የሰጣቸው ትእዛዝ ነው።¹ ከሕማማቱም በኋላ ራሱ ቀርቦ ሕያው መሆኑን፤ ለእነዚህ በብዙ ማስረጃ እያረጋገጠላቸው አርባ ቀንም ዐልፎ ዐልፎ እየታያቸው ስለ እገዚ አብሔር መንግሥት ነገራቸው።² ከእነርሱም ጋር በማእድ ተቀምጦ ሳለ እንዲህ ሲል አዘዛቸው፤ “ከኢየሩሳሌም አትውጡ፤ ነገር ግን እኔ ስናገር የሰማችሁትን፤ አብ የሰጠውን ተስፋ ጠብቁ፤³ የሱህን በውሃ አጥምቆ ነበርና፤ እናንተ ግን ከጥቂት ቀን በኋላ በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ።”

⁴እነርሱም ተሰብስበው ሳሉ፤ “ጌታ ሆይ፤ የእስራኤልን መንግሥት መልሰህ የምታቋቁምበት ጊዜው አሁን ነውን? ብለው ጠየቁት።

⁵እርሱም እንዲህ አላቸው፤ “አብ በገዛ ሥልጣኑ የወሰነውን ጊዜ ወይም ወቅት ማወቁ ለእናንተ አልተሰጣችሁም፤⁶ ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በሚወርድበት ጊዜ ነይልን ትቀበላላችሁ፤ በኢየሩሳሌም፤ በይሁዳና በሰማርያ ሁሉ፤ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ምስክሮቹ ትሆናላችሁ።”

⁷ይህን ካለ በኋላ እያዩት ወደ ላይ ዐረገ፤ ደመናም ከዐይናቸው ሰወረቸው።

⁸እርሱም በሚሄድበት ጊዜ ትኩር ብለው ወደ ሰማይ ሲመለከቱ፤ እነሆ፤ ነጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች ድንገት አጠገባቸው ቆሙ።⁹ እንዲህም አላቸው፤ “እናንተ የገለገላ ሰዎች ሆይ፤ ወደ ሰማይ እየተመለከታችሁ እዚህ የቆማችሁት ለምን ድን ነው? ይህ ከእናንተ ዘንድ ወደ ሰማይ ሲደርግ ያዩችሁት ኢየሱስ፤ ልክ ወደ ሰማይ ሲወጣ እንዳያዩችሁት በዚህ ሁኔታ ይመለሳል።”

ማትያስ በይሁዳ ምትክ ተመረጠ

¹⁰ከዚያም ደብረ ዘይት ከተባለው ተራራ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ ይህም ተራራ ከኢየሩሳሌም የሰንበት መንገድ ያህል¹¹ ይርቅ ነበር።¹² ደብረ ከተማዬ ተም በገቡ ጊዜ ወደሚኖሩበት ሰገነት ወጡ፤ እነዚህ

11 ሉቃ¹14:4፣ 3:23
 12 4:9፣ 11፣
 ማቴ 28:19;20፣
 ማር6:30፣
 16:19፣የሐ13:18፣
 15:16;19
 13 ማቴ32፣ 28:17፣
 ሉቃ24:34;36፣
 የሐ 20:19;26፣
 21:1;14:1ቁር15:5-7
 14 መገ27:14፣
 ሉቃ24:49፣
 የሐ14:16፣
 ሐሥ2:33
 15 ማር14:8
 16 ማቴ17:11፣
 ሐሥ3:21
 17 ዘጸ29:29፣
 መዝ 102:13፣
 ማቴ24:36
 18 ማቴ28:19፣
 ሉቃ24:48;ሐሥ
 2:1-4;8:1-25
 19 4:2ግር 16:19
 1:10 የሐ20:12
 11 ማቴ16:27፣
 ሐሥ2:7
 12 ማቴ21:1፣
 ሉቃ 24:52
 13 ማቴ10:2-4፣
 ማር3:16-19፣
 ሉቃ 6:14-16፣
 ሐሥ 9:37፣ 20:8

14 ማቴ12:46፣
 ሉቃ18:1;23:49;55;ሐ
 ሥ2:42;4:24፣
 6:4;ሮሜ1:10
 15 16 4:20፣
 ማቴ1:22;10:4፣ ሐ
 ሥ6:3;11:1;12:29;
 14:2;18:18;27:21;
 7:122;5:ሮሜ7:1
 17 17 4:25፣
 የሐ 6:70;71
 18 ማቴ26:14፣
 15:27;3-10
 19 የሐ5:2
 20 መዝ69:25፣
 109:8
 22 4:8፣ማር
 14:1ሉቃ24:48
 24 14:1ሉቃ24:48
 14:24 14:1ሉቃ24:48
 14:24 14:1ሉቃ24:48
 14:24 14:1ሉቃ24:48
 14:24 14:1ሉቃ24:48

ህም ጴጥሮስ፣ ዮሐንስ፣ ያዕቆብ፣ እንድር ያስ፣ ፊልጶስ፣ ቶማስ፣ በርተሎሜዎስ፣ ማቴዎስ፣ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ፣ ቀናኢ የተባለው ስምዖንና የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ነበሩ።

¹⁴እነዚህ ሁሉ ከሴቶቹና ከኢየሱስ እናት ከማርያም ጋር እንዲሁም ከወንድሞቹ ጋር በእንድ ልብ ሆነው ያለማቋረጥ ተገተው ይጸልዩ ነበር።

¹⁵በእነዚያም ቀናት፣ ጴጥሮስ መቶ ሃያ በሚሆኑ ወንድሞች¹⁶ መካከል ቆሞ፤¹⁶ እንዲህ አለ፤ “ወንድሞች ሆይ፤ ኢየሱስን ለያዙት ሰዎች መሪ ስለሆናቸው ስለ ይሁዳ፣ መንፈስ ቅዱስ አስቀድሞ በዳዊት አፍ የተናገረው የመጽሐፍ ቃል መፈጸም ስላለበት፤¹⁷ እርሱ ከእኛ እንደ አንዱ ተቈጥሮ በዚህ አገልግሎት የመሳተፍ ዕድል አግኝቶ ነበር።”

¹⁸ “ይህ ሰው ስለ ክፉ ሥራው በተከፈለው ዋጋ መሬት ገዛ፤ በዚያም በግንባሩ ተደፍቶ ሰውነቱ እመካከሉ ላይ ፈነዳ፤ ሆኖ ዕቃውም ተዘረገፈ፤¹⁹ ይህም በኢየሩሳሌም በሚኖሩት ሁሉ ዘንድ ተሰማ፤ መሬቱም በቋንቋቸው ‘አኬልዳማ’ ተብሎ ተጠራ፤ ትርጓሜውም ‘የደም መሬት’ ማለት ነው።

²⁰ጴጥሮስም በመቀጠል እንዲህ አለ፤ “በመዝሙር መጽሐፍ፤

‘መኖሪያው ባዶ ትሁን፤ የሚኖርባትም ሰው አይገኝ’ ደግሞም፤ ‘ሹመቱን ሌላ ሰው ይውሰደው’ ተብሎ ተጽፎአል።

²¹ስለዚህ ጌታ ኢየሱስ በመካከላችን በገበበ ትና በወጣበት ጊዜ ሁሉ፤ ከእኛ ጋር ከነበሩት መካከል አንድ ሰው መምረጥ ያስፈልጋል፤²² ይኸውም፤ ከዮሐንስ ጥምቀት ጀምሮ ኢየሱስ ከእኛ ተለይቶ እስካረገበት ቀን ድረስ የነበረ መሆን አለበት፤ ምክንያቱም ከእነዚህ ሰዎች አንዱ ከእኛ ጋር የትንሣኤው ምስክር እንዲሆን የስፈልጋል።”

²³ስለዚህ ኢየሱስም የሚሉትን፤ በርስዎን የተባለውን ዮሴፍንና ማቲያስን ሁለቱን አቀረቡ፤²⁴ እንዲህም ብለው ጸለዩ፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ የሰውን ሁሉ ልብ ታውቃለህ፤

¹¹ 12 አንድ ሺህ አንድ መቶ ሚትር ገደማ ነው።
¹⁵ ወይም አግዳኝ

ከእነዚህ ከሁለቱ መካከል የመረጥኸውን ሰው አመልክተንና ²⁵ይሁዳ ወደ ገዛ ራሱ ስፍራ ትቶት በሄደው በዚህ አገልግሎትና በሐዋርያዊነት ቦታ ላይ ሹመው።” ²⁶ከዚያም ዕጣ ጣሉላቸው፤ ዕጣውም ለማትያስ ወጣ፤ እርሱም ከዐሥራ አንዱ ሐዋርያት ጋር ተሐጠረ።

በበዓል ጎምሳ ቀን መንፈስ ቅዱስ ወረደ

2 የበዓል ጎምሳ ቀን በደረሰ ጊዜ ሁሉም ² በአንድነት፣ በአንድ ስፍራ ተሰብስበው ነበር፤ ³ዶንጎትም እንደ ብርቱ በውሎ ነፋስ ያለ ድምፅ ከሰማይ መጥቶ ተቀምጠው የነበሩበትን ቤት እንዳለ ሞላው። ⁴የእሳት ምላሶች የሚመስሉም ታዩአቸው፤ ተከፋፍለውም በእያንዳንዳቸው ላይ ዐረፉ። ⁵ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ፤ መንፈስም እንዲናገሩ በሰጣቸው መጠን በሌሎች ቋንቋዎች ላይና ጀመር።

⁶በዚህ ጊዜ ከሰማይ በታች ካለው ሕዝብ ሁሉ የመጡና እግዚአብሔርን የሚፈሩ አይሁድ በአየሩሳሌም ነበሩ። ⁷ይህን ድምፅ ሲሰሙ፣ ብዙ ሕዝብ በአንድነት ተሰበሰቡ፤ እያንዳንዱም ሰው፣ ሰዎቹ በገዛ ቋንቋው ሲናገሩ በመስማቱ ግራ ተጋባ፤ ገበመገራ ምና በመደነቅም እንዲህ አለ። “እነዚህ የሚነጋገሩት ሁሉ የገሊላ ሰዎች አይደሉምን? ⁸ታዲያ፣ እያንዳንዳችን በተወለድን በት፣ በራሳችን ቋንቋ ሲናገሩ የምንሰማቸው እንዴት ቢሆን ነው? ⁹እኛ የጳር ቴና፣ የሚድ፣ የኢላሜጤም ሰዎች፣ በመስጴጦምያ፣ በይሁዳ፣ በቀጳይቅያ፣ በጳንጦስ፣ በአስያ፣ ¹⁰በፍርጊያ፣ በኡንፍልያ፣ በግብፅ፣ በቀሬና አጠገብ ባሉት በሊቢያ አውራጃዎች የምንኖር፣ ከሮም የመጣን ¹¹አይሁድና ወደ ይሁዳነት የገባን፣ የቀርጫስና የዐረብ ሰዎች ስንሆን፣ ሰዎቹ የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ በየቋንቋችን ሲናገሩ እንሰማቸዋለን” ¹²ሁሉም በአድናቆትና ግራ በመጋባት፣ ይህ ነገር ምን ይሆን” ተባባሉ።

¹³አንዳንዶቹ ደግሞ “ያልፈላ ብዙ የወይን ጠጅ ጠጥተዋል” በማለት አፈዘባቸው።

ጴጥሮስ ለሕዝቡ ግግር አደረገ

¹⁴በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ ከዐሥራ አንዱ ጋር ተነሥቶ ቆመ፤ ድምፁንም ከፍ አድርጎ እንዲህ ሲል ለሕዝቡ ተናገረ። “እናንት የይሁዳ ሰዎች፣ በአየሩሳሌምም የምትኖሩ ሁሉ፣ ይህን አንድ ነገር ዕውቁ፤ በጥሞናም አድምጧ። ¹⁵ጊዜው ገና ከጠዋቱ ሦስት ሰዓት ስለሆነ፣ እናንተ እንደምታስቡት እነዚህ ሰዎች አልሰከሩም።

1:26 ሐሥ2:14
2:1 ዘሌ23:15;
16:ሐሥ1:14;20;
16:1ቁር16:8
2:2 ሐሥ4:31
2:4 ማር16:17;
ሉቃ1:15
2:5 ሉቃ2:25;
ሐሥ 8:2
2:7 ቀ፡12;ሐሥ
1:11
2:9 ሐሥ16:6;17;
18:2;19:10;ሮሜ
16:5;1ቁር16:19;2
ቁር18:1;ጴጥ1:1;
ራእ1:4
2:10 ማቴ27:32;
ሐሥ13:13; 14:24;
15:38;16:6;18:23;
2:13 1ቁር14:23;
ኤ.4.5:18
2:15 1ተሰ5:7

2:17 ዠጥ11:25;
እ.44:3;ሕዝ39:
29; ዮሐ7:37-39;
ሐሥ 10:45;21:9
2:18 ሐሥ21:9-12
2:19 ሉቃ21:11
2:20 ማቴ24:29
2:21 ዠፍ4:26;
26:25;መዝ105:1;አ
ሉ2:28-32;
ሐሥ 9:14;
ሮሜ10:13;
1ቁር1:2;2ጥ።2:22
2:22 ማር1:24;
ዮሐ3:2;4:48
2:23 ኢላ53:10;
ማቴ16:21;
ሉቃ24:20;
ሐሥ3:13;18; 4:28
2:24 ቀ፡32;
ዮሐ 20:9;
ሐሥ13:30;
33:34;37:17;31;
ሮሜ6:4;8:11;
10:9; 1ቁር6:14;
15:15;ኤ.4.1:20;1ቁ
ሮ6:14;15:15;
ኤ.4.1:20;ቁ42:12;ዕ
ጠ3:20;
1ጴጥ 1:21
2:27 ቀ፡31;
ሐሥ 13:35
2:28 መዝ16:8-11
2:29 1ነገ2:10;
ነገ 3:16;
ሐሥ7:8;9;
13:36;22:5

¹⁶ነገር ግን ይህ በነቢዩ በኢዩሌል እንዲህ ተብሎ የተነገረ ነው።

17. እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። በመጨረሻው ቀን፣

መንፈሴን በሥጋ ለባሽ ሁሉ ላይ አፈሳለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁ ትንቢት ይናገራሉ፤

ጉልማሶቻችሁ ራእይ ያያሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁ ሕልም ያልማሉ።

¹⁸በዚያ ጊዜ በወንዶችና በሴቶች አገልጋዮቼ ላይ፣ መንፈሴን አፈሳለሁ፤

እነርሱም ትንቢት ይናገራሉ።

¹⁹በላይ በሰማያት ድንቅ ነገሮችን፣ አሳያለሁ፤

በታች በምድርም ምልክቶችን እሰጣለሁ፤ ደምና እሳት፣

የጢስም ጭጋግ ይሆናል።

²⁰ታላቅና ክቡር የሆነው የጌታ ቀን ከመምጣቱ በፊት፣

ፀሐይ ወደ ጨለማ፣ ጨረቃም ወደ ደም ይለወጣሉ።

²¹የጌታ ጎ ስም፣ የሚጠራ ሁሉ ይድናል።”

²²“የእስራኤል ሰዎች ሆይ፣ ይህን ቃል ስሙ፣ እናንት ራሳችሁ እንደምታውቁት፣ እግዚአብሔር በመካከላችሁ ታምራትን፣ ድንቅ ነገሮችንና ምልክቶችን በእርሱ በኩል በማ ድረግ ለናዝሬቱ ኢየሱስ መስክሮለታል። ²³እግዚአብሔር በጥንት ውሳኔውና በቀደመው

ዕውቀቱ ይህን ሰው አሳልፎ በእጃችሁ ሰጣችሁ፤ እናንተም በክፉ ሰዎች ለጅ ሰቅላችሁ ገደላችሁት። ²⁴እግዚአብሔር ግን የሞትን ጣር አስወግዶ አስነሣው፤ ሞት ይዞ ሊያስቀረው አልቻለምና። ²⁵ዳዊትም ስለ እርሱ እንዲህ ይላል።

“ጌታ ጎ ሁልጊዜ በፊቴ አየሞለሁ፤ እርሱ በቀኔ ነውና፣ ከቶ አልታወክም።

²⁶ስለዚህ ልቤ ደስ አለው፤ አንደበቴም ሐሜት አደረገ፣ ሥጋዬም በተስፋ ይኖራል።

²⁷ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና፣ ቅዱስህም መበስበስን እንዲያይ አታደርግም።

²⁸የሕይወትን መንገድ እንዳውቅ አደረግኸኝ፣ በፊትህም በሐሜት ትሞላኛለህ።”

¹⁴ ወይም ለሳኖች እንዲህም በቀ፡11
¹³ ወይም ጣፋቆ ወይን
²³ ወይም ሕገ በሌላቸው ሰዎች (አሕዛብን ያመለክታል)

29። ወንድሞች ሆይ፤ ከቀደምት አባቶች ጻዋት ሞቶ እንደ ተቀበረ፤ መቃብሩም እስከ ዛሬ ድረስ በመካከላችን እንደሚገኝ በድፍረት መናገር እችላለሁ። 30። ቢይ በመሆኑም፤ እግዚአብሔር ከዘርቹ አንዱን በዙፋኑ ላይ እንደሚያስቀምጥ በመሐላ ቃል የገባለት መሆኑን ዐወቀ። 31። ይህንን አስቀድሞ በማየቱ እርሱ በሲኦል እንደማይቀርና ሥጋውም እንደማይበሰብስ ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ ፈተናገረ። 32። ይህን አይሆኑ ስለ፤ እግዚአብሔር ከሞት አስነሣው፤ እኛም ሁላችን ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን። 33። ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ካለ በኋላ፤ የመንፈስ ቅዱስን ተስፋ ከአብ ተቀብሎ አሁን የምታዩትንና የምትሰሙትን አፈሰሰው። 34። ዳዊት ወደ ሰማያት አልወጣም፤ እርሱ ራሱ ግን እንዲህ ብሎአል፡

“ ጌታ ጌታዬን፤

35። ጠላቶቼህን ለእግርህ መረገጫ እስከ ማደርግልህ ድረስ፤ በቀኝ ተቀመጥ” አለው።

36። እንግዲህ፤ እግዚአብሔር ይህን እናንተ የሰቀላችሁትን አይሰሱን፤ ጌታም ክርስቶስም እንዳደረገው የእስራኤል ወገን ሁሉ ይረዳዎታል። 37። ሕዝቡም ይህን በሰሙ ጊዜ ልባቸው እጅግ ተነካ፤ ጳጳርስንና ሌሎቹንም ሐዋርያት፤ “ወንድሞች ሆይ፤ ታዲያ ምን እና ድርግ?” አሏቸው።

38። ጳጳርስም እንዲህ አላቸው፤ “ንስሐ ግብ፤ ገጠአታችሁም እንዲሰረደላችሁ፤ እያንዳንዳችሁ በአይሰሱ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ፤ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ትቀበላላችሁ። 39። የተስፋው ቃል ለእናንተና ለልጆቻችሁ እንዲሁም ጌታ ክምላካችን ወደ ራሱ ለሚጠራቸው፤ በሩቅ ላሉትም ሁሉ ነውና።”

40። በሌላ ብዙ ቃል እየመሰከረላቸው፤ “ከዚህ ጠማግ ትውልድ ራሳችሁን አድኑ” በማለት አስጠነቀቃቸው። 41። ቃሉን የተቀበሉትም ተጠመቁ፤ በዚያ ቀን ሦስት ሺህ ያህል ሰዎች በቀጥራቸው ላይ ተጨመሩ።

የአማኞች የገብረት ኑሮ

42። እነርሱም በሐዋርያት ትምህርትና በጎብረት፤ እንጀራውንም በመቀረብና በጸሎት እየተገኙ ነበር። 43። በሐዋርያት እጅ ብዙ ድንቅና ታምራት ይደረግ ስለ ነበር፤ ሰው ሁሉ ፍርሀት አደረበት። 44። ያመኑት ሁሉ በአንድነት ነበሩ፤ ያላቸውንም ሁሉ የጋራ አደረጉ። 45። ሰብታቸውንና ንብረታቸውንም እየሸጡ ለእያንዳንዱ ሰው የሚያስፈልገውን ያህል ይሰጡት ነበር። 46። በየዕለቱ በቤተ መቅደስ በአንድነት እየተገናኙ፤ በቤታቸው

2:30 ማቴ1:1
2:31 መዝ16:10
2:32 ቍ24:ሉቃ24:48
2:33 ማር16:19፤ ዮሐ7:39፤14:26፤15:26፤ሐሥ14:10:45፤ፊል2:9
2:35 መዝ10:1፤ ማቴ22:44
2:36 ማቴ28:18፤ ሉቃ2:11
2:37 ሉቃ3:10፤ 12:14፤ሐሥ16:30
2:38 ቍ41፤ ኦር 36:3፤ማር14:4፤ ሉቃ 24:47፤ ዮሐ20:22፤ ሐሥ3:19፤8:12:16፤36:38፤9:18፤10:48፤16:15፤33፤19:5፤22:16፤ቁ42:12
2:39 ኢላ44:3፤ 57:19፤65:23፤ ሐሥ 10:45፤ ኤፌ2:13
2:40 ዘጸ32:5፤ ፊል 2:15
2:41 ቍ47፤ ሐሥ 4:4፤5:14፤ 6:17፤ 9:31፤35:42፤11:21፤24፤14፤21፤16:5፤17:12
2:42 ማቴ14: 19፤ 28:20፤ሐሥ1:14
2:43 ሐሥ5:12
2:44 ሐሥ4:32
2:45 ማቴ19:21፤ ሉቃ12:33፤18:22፤ሐሥ4:34፤35:16፤1
2:46 ቍ42፤ማቴ14:19፤ሉቃ24:53፤ሐሥ3:1፤5:21:42

2:47 ቍ41፤ሮሜ14:18
3:1 መዝ55:17፤ ሉቃ22:8፤ሐሥ2:46፤10:30
3:2 ሉቃ16:20፤ ዮሐ9:8፤ሐሥ14:8
3:6 ቍ46፤ማር 1:24
3:8 ኢላ3:56፤ሐሥ14:10
3:9 ሐሥ4:16፤21
3:10 ቍ2
3:11 ሉቃ22:8፤ ዮሐ10:23፤ሐሥ5: 12

ውም እንጀራ እየሐረሱ በደስታና በቀና ልብ ይመገቡ ነበር፤ 47። እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ፤ በሕዝቡ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው፤ ጌታም የሚድኑትን በቀጥራቸው ላይ ዕለት በዕለት ይጨምር ነበር።

ጳጳርስ ሽባውን ለማኝ ፈወስ

3 አንድ ቀን ጳጳርስና የሐንስ በጸሎት ጊዜ ይኸውም ከቀኑ በዘጠኝ ሰዓት፤ ወደ ቤተ መቅደስ ይወጡ ነበር። 2። ወደ ቤተ መቅደስ ከሚገቡት ሰዎች ምጽዋት እንዲለምን፤ ሰዎች በየዕለቱ ተኸኸመው ‘ውብ’ በተባለው የቤተ መቅደስ መግቢያ በር ላይ የሚያስቀምጡት አንድ ከተወለደ ጀምሮ ሽባ የሆነ ሰው ነበር፤ 3። እርሱም ጳጳርስና የሐንስ ወደ ቤተ መቅደስ ሲገቡ አይቶ ምጽዋት ለመናቸው። 4። ጳጳርስም ከየሐንስ ጋር ወደ እርሱ ትኩር ብሎ አየውና፤ “እስት ወደ እኛ ተመልከት” አለው። 5። ሰውየውም፤ ከእነርሱ አንድ ነገር ለማግኘት አስቦ በትኩረት ተመለከታቸው።

6። ጳጳርስ ግን፤ “እኔ ብርና ወርቅ የለኝም፤ ነገር ግን ያለኝን እስጥሃለሁ፤ በናዝሬቱ በአይሰሱ ክርስቶስ ስም ተነሥተህ በእግርህ ተመላለስ” አለው፤ 7። ቀኝ እጅንም ይዞ አስኮጠው፤ ወዲያውም እግሩና ቀሩዎቹም፤ ማቴ ስርታ፤ 8። ዘሎም ቀጥ ብሎ ቆመ፤ መራመድም ጀመረ፤ ወዲህ ወዲያ እየሄደና እየዘለለም እግዚአብሔርንም እያመሰገነ ከእነርሱ ጋር ወደ ቤተ መቅደሱ አደባባይ ገባ። 9። ሕዝቡም ሁሉ እየተራመደና እግዚአብሔርን እያመሰገነ ሲመላለስ ባዩት ጊዜ፤ 10። ይህ ስው ቀደም ሲል ‘ውብ’ በተባለው የቤተ መቅደስ መግቢያ በር ላይ ተቀምጦ ምጽዋት ይለ ምን የነበረው እርሱ መሆኑን ዐወቁ፤ በእርሱ ላይ ከተፈጸመውም ነገር የተነሣ በመደንቅና በመገረም ተሞሉ።

ጳጳርስ ለማኝ ሲፈወስ ላየው ሕዝብ ንግግር አደረገ

11። የተፈወሰውም ለማኝ ከጳጳርስና የሐንስ ጋር ጥበቅ ብሎ አብሮአቸው ሳለ፤ ሕዝቡ ሁሉ በመገረም እነርሱ ወደ ነበሩበት የሰሎሞን መመላለሻ ወደ ተባለው ስፍራ እየሮጡ መጡ። 12። ጳጳርስም ይህን ባየ ጊዜ እንዲህ አላቸው፤ “የእስራኤል ሕዝብ ሆይ፤ በዚህ ለምን ትደነቃላችሁ? ደግሞም በእኛ ጎይል ወይም በእኛ ጽድቅ ይህ ሰው ድኖ እንዲመላለስ እንዳደረግ ነው በመቀራጠር፤ ለምን ወደ እኛ አትኩኑ

31 ወይም መዘከር በግሪክ ክርስቶስ፤ በዕብራይስጥ መሰሪያ ማለት የተባለው ማለት ነው፤ እንዲሁም በቀጥ 36

ራችሁ ትመለከታላችሁ? ¹³የአባቶቻችን አምላክ፣ የአብርሃም፣ የይሱሐቅና የያዕቆብ አምላክ ብላቴናውን ኢየሱስን አከበረው፤ እናንተ ግን እንዲሞት አሳልፋችሁ ሰጣችሁት፤ ጴጥሎስ ሊፈታው ቢፈልግም እናንተ በእርሱ ፊት ካዳችሁት፤ ¹⁴ቅዱሱንና ጸድቁን ክዳችሁ ነፍስ ገዳዩ እንዲፈታላችሁ ለመናችሁ፤ ¹⁵የሐይወት መገኛ የሆነውን ገደላችሁት፤ እግዚአብሔር ግን ከሙታን አስነሣው፤ እኛም ለዚህ ምስክርኛ ነን። ¹⁶ይህ የምታይትና የምታውቁት ሰው የበረታው በኢየሱስ ስም በማመን ነው፤ ሁላችሁም እንደምታይት ፍጹም ፊውስ እንዲያገኙ ያደረገው የኢየሱስ ስምና በእርሱ አማካይነት የሚገኘው እምነት ነው።

¹⁷“አሁንም ወንድሞች ሆይ፤ እናንተ ይህን ያደረጋችሁት እንደ አለቆቻችሁ ሁሉ ባለማወቅ እንደ ሆነ ዐውቃለሁ። ¹⁸እግዚአብሔር ግን የእርሱ የሆነው ክርስቶስ መከራን እንዲቀበል አስቀድሞ በነቢያቱ ሁሉ አፍ የተናገረውን ፈጽሞ አል። ¹⁹እንግዲህ ኅጢአታችሁ እንዲደመሰስ ንስሐ ግቡ፤ ከመንገዳችሁም ተመለሱ፤ ከኪታም ዘንድ የመታደስ ዘመን ይመጣላችኋል፤ ²⁰ደግሞም አስቀድሞ ለእናንተ የተ መደበውን ክርስቶስን እርሱም ኢየሱስን ይልቅላችኋል። ²¹እግዚአብሔር አስቀድሞ በቅዱሳን ነቢያቱ አፍ እንደተናገረ ፣ ሁሉን ነገር እስከሚያድስበት ዘመን ድረስ እርሱ በሰማይ ይሖይ ዘንድ ይገባል። ²²ሙሴም እንዲህ ብሎአል፤ ‘ኪታ አምላካችሁ ከእናንተ ተወ መካከል እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያስ ነሣላችኋል፤ እርሱ የሚነግራችሁን ሁሉ ስሙት፤ ²³ይህን ነቢይ የማትሰማ ነፍስ ሁሉ ከሕዝቡ መካከል ተለይታ ትጥፋ።’

²⁴“በእርግጥም ከሳሙኤል ጀምሮ የተነሱት ነቢያት ሁሉ ስለ እነዚህ ጊዜያት ተናገረዋል። ²⁵እናንተም የነቢያት ልጆች ናችሁ፤ ደግሞም እግዚአብሔር ለአብርሃም፣ ‘በዘርህ የምድር ወገኖች ሁሉ ይባረካል’ ብሎ የባለው ኪዳን ወራሾች ናችሁ። ²⁶እግዚአብሔር ብላቴናውን ባስነሣ ጊዜ፣ እያንዳንዳችሁን ከክፋታችሁ መልሶ ይባርካችሁ ዘንድ አስቀድሞ ወደ እናንተ ላከው።”

ጴጥሮስና ዮሐንስ በአይሁድ ሽንገ ፊት

4 ጴጥሮስና ዮሐንስ ለሕዝቡ እየተናገሩ ሳሉ፣ ካህናትና የቤተ መቅደሱ ጥበቃ ኅላፊ እንዲሁም ሰዱቃውያን ድንገት ወደ እነርሱ መጡ። ²እነርሱም ሐዋርያት ሕዝቡን በማስተማራቸውና በኢየሱስ ስለተገኘው ትንሣኤ ሙታን በመስ

3+13 ማቴ3:13-18
27:24ሉቃ23:44ሐሥ2:23፤5:307:32፤
22:14
3+14 ማር1:24፤
15:11፤ሉቃ23:18-25፤ሐሥ4:2747:52
3+15 ሉቃ24:48፤
ሐሥ 2:24
3+16 ሉቃ6
3+17 ሉቃ23:34፤
ሐሥ13:27፤22:5
3+18 ማቴ1:22፤
ሉቃ24:27፤ሐሥ2:23፤17:23፤26:22፤23
3+19 ማቴ51:1፤ሉቃ43:25፤44:22፤ሐሥ2:38
3+20 ሉቃ2:11
3+21 ማቴ17:11፤
ሉቃ17:10፤ሐሥ16: 11
3+22 ማቴ18:15፤
18፤ሐሥ7:37
3+23 ማቴ18:19
3+24 ሉቃ24:27
3+25 ማቴ23:3፤22፤
18፤264፤28፤14፤ሐሥ2:39፤ሮሜ9:4፤5
3+26 ሉቃ22፤
ሐሥ 2:24፤13:46፤
ሮሜ1:16
4+1 ማቴ37፤16:1፤
6፤22፤23፤34፤
ሉቃ22:4፤
ሐሥ5:17፤23:6-8
4+2 ሐሥ17:18
4+3 ሐሥ5:18

በካቸው እጅግ ተሐጡ። ጴጥሮስና ዮሐንስን ያዟቸው፤ ጊዜውም ምሽት ስለ ነበረ እስኪነጋ ድረስ ወህኒ ቤት አሳደሯቸው። ⁴ይሁን እንጂ ቃሉን ከሰሙት መካከል ብዙዎቹ አሙኑ፤ ደግሞ እንደቆሙ ቁጥጥር ወደ አምስት ሺህ ከፍ አለ።

⁵በማግስቱም አለቆቻቸውና፣ ሽማግሌዎቻቸው እንዲሁም ጸሐፍት በኢየሱሳም ተሰበሰቡ። ሌቀ ካህናቱ ሐና፣ ቀያፋ፣ ዮሐንስ፣ እስክንድሮስና የሊቀ ካህናቱ ቤተ ዘመዶች ሁሉ በዚያ ተገኝተው ነበር። ገእነርሱም ጴጥሮስና ዮሐንስን በመካከል አቀመው፣ “ይህን ያደረጋችሁት በምን ጎይል ወይም በማን ስም ነው?” ብለው በየደቃቸው።

⁸በዚህ ጊዜ፣ ጴጥሮስ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ እንዲህ አላቸው፣ “እናንተ የሕዝብ አለቆችና ሽማግሌዎች ሆይ፤ ሳይሆን ለዚህ ሽባ ሰው ስለ ተደረገው በን ሥራ፣ እንዴት እንደ ዳነ የምትጠይቁን ከሆነ፣ ¹⁰እናንተ በሰቀላችሁት፣ እግዚአብሔር ግን ከሙታን ባስነሣው፣ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ስም መጸኑንና ፈታችሁ መቆሙን እናንተም ሆናችሁ የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ይህን ይወቅ። ¹¹እርሱም፣

“ እናንተ ግንበኞች የናቃችሁት፣

የማእዘን ራስሽ የሆነው ድንጋይ’ ነው።

¹²ድኑት በሌላ በማንም አይገኝም፤ እንድንበት ዘንድ ለሰዎች የተሰጠ ከዚህ ስም በስተቀር ሌላ ስም ከሰማይ በታች የለምና።”

¹³ሰዎቹም፣ ጴጥሮስና ዮሐንስ እንዲህ በድፍረት ሲናገሩ ባዩአቸው ጊዜ፣ ያልተማሩ ተራ ሰዎች መሆናቸውን ተረድተው ተደነቁ፣ ከኢየሱስ ጋር እንደ ነበሩም ተገነዘቡ። ¹⁴የተፈወሰውን ሰው እዚያው ከእነርሱ ጋር ቆሞ ስላዩት የሚናገሩበትን ሰበብ አጡ። ¹⁵ስለዚህ ከሸንጎው እንዲያወጧቸው አዘዙ፤ ከዚያም በአንድነት ተሰብስበው ተመካከሩ። ¹⁶እንዲሁም ተባባሉ፣ “እንግዲህ እነዚህን ሰዎች ምን እናድርጋቸው? በኢየሱሳም የሚኖር ሁሉ በእነርሱ እጅ የተደረገውን ድንቅ ታምር ዐውቆአል፤ ስለዚህ ይህንን ማስተባበል አንችልም። ¹⁷ይሁን እንጂ፣ ይህ ነገር ከእንግዲህ በሕዝቡ መካከል ይበልጥ እንዳይሰፋፋ፣ እነዚህም ሰዎች ዳግመኛ በዚህ ስም ለማንም እንዳይናገሩ እናስጠንቅቃቸው።”

¹⁸ከጠሯቸውም በኋላ፣ በኢየሱስ ስም ፈጽሞ እንዳይናገሩና እንዳያስተምሩ አዘዟቸው። ¹⁹ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን መልሱ እንዲህ አላቸው፣ “እግዚአብሔር ይልቅ ለእናንተ መታ

⁹18 ወይም ማሊክ፤ እንዲሁም በፋጥ 20
¹⁰11 ወይም የማእዘን ድንጋይ

ዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ይገባ እንደሆነ እስቲ እናንተው ፍረዱ።²⁰እኛስ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ወደ ኋላ አንልም።”

²¹እንደ ገና ከዛቱባቸው በኋላም ለቀዳቸው፣ ምክንያቱም ሕዝቡ ሁሉ ስለ ሆነው ነገር እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ስለ ነበር ሊቀጣቸው አልቻሉም።²²በዚህ ታምር የተፈወሰውም ሰው ዕድሜው ከአርባ ዓመት በላይ ነበርና።

የአማኞች ጸሎት

²³ጸጥሮስና የሐንሰም ከተፈቱ በኋላ ወደ ወገኖቻቸው ተመልሰው የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ያሏቸውን ሁሉ ነገሯቸው።²⁴እነርሱም ይህን በሰሙ ጊዜ ደምፃቸውን በአንድነት ወደ እግዚአብሔር ከፍ አድርገው እንዲህ አሉ፣ “ልዑል ጌታ ሆይ አንተ ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንም፣ በውስጣቸውም የሚኖሩትን ሁሉ ፈጥረሃል።²⁵በመንፈስ ቅዱስም አማካይነት በአገልጋይህ በአባታችን በዳዊት አፍ እንዲህ ብለህ ተናግረሃል።

“ አሕዛብ ለምን በቀጣ ተነሣሁ?

ሕዝቡስ ለምን በከንቱ አሣፍን?

²⁶የምድር ነገሥታት ተሰለፉ፤

ገዢዎችም በአንድነት ተሰበሰቡ፤

በጌታ ላይ፣

በተቀባውም²⁷ ላይ ተከማቹ።”

²⁷በእርግጥም ሄሮድስና ጳንጥዮስ ጲላጦስ ከአሕዛብና ከእስራኤል ሕዝብ ጋር በዚህች ከተማ አንተ በቀባሽው በቅዱሱ ብላቴናህ በኢየሱስ ላይ ለማህረር ተሰበሰቡ።²⁸ይህም የሆነው የአንተ ክንድና ፈቃድ ጥንት የወሰኑት እንዲፈጸም ነው።²⁹አሁንም ጌታ ሆይ፤ ዛቻቸውን ተመልከት፤ ባሪያዎችህም ቃልህን በፍጹም ድፍረት መናገር እንዲችሉ አድርጋቸው።³⁰ለመፈወስ እጅህን ዘርጋ። በቅዱሱ ብላቴናህም በኢየሱስ ስም ድንቅና ታምራት አድርግ ።”

³¹ከጸለዩም በኋላ የነበሩበት ስፍራ ተናወጠ፤ ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ፤ የአግዚአብሔርንም ቃል በድፍረት ተናገሩ።

የአማኞች ማኅበራዊ አኗኗር

³²የመኑትም ሁሉ በአንድ ልብና በአንድ ሐሳብ ተስማምተው ነበር፤ ያላቸውም ሁሉ የጋራ ነበር እንጂ የራሱ የሆነውን ሁለት እንኳ እንደ ግብ የሚሐጥር ማንም አልነበረም።³³ሐዋርያትም ስለ ጌታ ኢየሱስ ትንሣኤ በታላቅ ኅይል መመስከራቸውን ቀጠሉ፤ በሁላቸውም ላይ ታላቅ ጸጋ ነበር።³⁴ከመካከላቸውም አንድ ችግረኛ አልነበረም፤ ምክንያቱም መሬትም ሆነ ቤት የነበራቸውን ሁሉ እየሸጡ ዋጋውን

4:20 ኢዩ32:18፣
ኢር20:9፣አጥ3:8፣
ሉቃ24:48
4:21 ሐሥ5:26፣
ማቴ9:8
4:24 ነሀ9:6፣
ኢዮ 41:11፣
ሉሳ 37:16፣ሐሥ1:1
4:25 ሐሥ1:16
4:26 መዝ2:1፣2፣
ጳጉ9:25፣ሉቃ4:18፣
ሐሥ10:38፣ዕብ11:9
4:27 ሐ፡30፣
ማቴ 14:13፣27:2፣
ሉቃ23:12፣
ሐሥ 3:13፣14
4:28 ሐሥ2:23
4:29 ሐ፡13፣31፣
መዝ138:3፣
ሐሥ 9:27፣ 13:46፣
14:3፣28:31፣
ኢፌ6:19፣ ፈል1:14
4:30 ሐ፡27፣
ዮሐ 4:48
4:31 ሐ፡29፣
ሉቃ 1:15፣
ሐሥ2:2፣ዕብ4:12
4:32 ሐሥ2:44
4:33 ሉቃ24:48፣
ሐሥ1:22፣ሮጳ3:24
4:34 ማቴ19:21፣ሐሥ2:45

አምጥተው፤³⁵በሐዋርያት እግር ሥር በማስቀመጥ ለእያንዳንዱ በሚያስፈልገው መጠን ያካፍሉት ነበር።

³⁶በቆጵሮስ የሚኖር ዮሴፍ የሚባል አንድ ሌዋዊ ነበረ፤ ሐዋርያትም ‘በርናባስ’ ብለው ጠሩት፤ ነገርጉሙም ‘የመጽናናት ልጅ’ ማለት፤ ትርጉሙም ‘የመጽናናት ልጅ’ ነው።³⁷እርሱም መሬቱን ሸጠ፤ ገንዘቡን አምጥቶ በሐዋርያት እግር ሥር አስቀመጠ።

ሐናንያና ሰጺራ

5 ሐናንያ የተባለ ሰው፣ ከሚስቱ ከሰጺራ ጋር መሬት ሸጠ፤²ሚስቱም በሚገባ እያወቀች ከሸያጩ የተወሰነ ገንዘብ በማስቀረት የተረፈውን አምጥቶ በሐዋርያት እግር ሥር አስቀመጠ።

³ጸጥሮስ ግን እንዲህ አለ፣ “ሐናንያ ሆይ፤ መንፈስ ቅዱስን ትሞሽና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን ልብህን ለምን ሞላው? ፋሳትሸጠው በፊት የአንተው አልነበረም? ከሸጥኸውስ በኋላ ቢሆን ገንዘቡ በእጅህ አልነበረም? ለመሆኑ ይህን ነገር እንዴት በልብህ አሰብህ? የሞሸኸው እኮ እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አይደለም።”

⁵ሐናንያም ይህን እንደ ሰማ ወድቆ ሞተ፤ ይህን የሰሙትም ሁሉ ታላቅ ፍርሀት ያዛቸው።

⁶ጉልማሶችም ተነሥተው አስከፊነትን ገነዘቡት፤ ወስደውም ቀበሩት።

⁷ሦስት ሰዓት ያህልም ካለፈ በኋላ፤ ሚስቱ የሆነውን ሳታውቅ መጥታ ገባች።

⁸ጸጥሮስም፣ “እስቲ ንገራኝ፤ መሬታችሁን የሸጣችሁት በዚህ ዋጋ ነውን?” አላት።

እርሷም፣ “አምን፤ በዚህ ዋጋ ነው” አለች።

⁹ጸጥሮስም፣ “የጌታን መንፈስ ትፈታተኑ ዘንድ እንዴት እንዲህ ተስማማችሁ? እነሆ፤ ባልሸን የቀበሩት ሰዎች ተመልሰው እግራቸው ደጃፍ ላይ ነው፤ አንቺንም ይዘው ይወጣሉ” አላት።

¹⁰እርሷም ወዲያውኑ እግሩ ሥር ወድቃ ሞተች፤ ጉልማሶቹም ሲገቡ ሞታ አገኙት፤ አውጥተውም በባሏ አጠገብ ቀስሯት።¹¹መላዬቱን ቤተ ክርስቲያንና ይህን የሰሙትን ሁሉ፤ ታላቅ ፍርሀት ያዛቸው።

በሐዋርያት እጅ ብዙ ሰው ተፈወሰ

¹²ሐዋርያትም በሕዝቡ መካከል ብዙ ታምራዊ ምልክቶችንና ድንቅ ሥራዎችን አደረጉ፤ አማኞቹም ሁሉ ‘የሰሎሞን ደጅ’ በተባለው መመለሻ ይሰበሰቡ ነበር።¹³ከእነርሱ ጋር

*26 ወይም ክርስቶስ ወይም ማሊክ ማለት ነው።

ሊቀላቀል የደፈረ ማንም አልነበረም፤ ሆኖም

ሕዝቡ እጅግ ያከብሯቸው ነበር፤ ¹⁴ብዙ ወንዶችና ሴቶችም ከጊዜ ወደ ጊዜ በጌታ ሊያመኑ ወደ እነርሱ ይጨመሩ ነበር።

¹⁵ከዚህም የተነሣ፤ ጴጥሮስ በዚያ ሲያልፍ፤ በጊዜ ጥላው እንኳ በጥቂቶች ላይ እንዲያርፍባቸው በማለት ሕመምተኞችን ወደ ውጭ እያወጡ በወልጋና በቃሬዛ በመንገድ ላይ ያስተኙ ነበር።

¹⁶በኢየሩሳሌም አካባቢ ከሚገኙ ከተሞች፤ ሕመምተኞችንና በርኩሳን መናፍስት የሚሠቃዩትን ይዘው የሚመጡት ሰዎች አካባቢውን ያጨናኑባቸው ነበር።

የመጡትም ሁሉ ይፈውሱ ነበር።

ሐዋርያት መከራና ስደት ደረሰባቸው

¹⁷ከዚህም የተነሣ ሊቀ ካህናቱና አብረውት የነበሩት የሰዱቃውያን ወገን ሁሉ በቅናት ተሞሉ። ¹⁸ሐዋርያትንም ይዘው ማረፊያ ቤት ከተቷቸው። ¹⁹ይሁን እንጂ የጌታ መልአክ በሌሊት የእስር ቤቱን ደጀች ከፍቶ አወጣቸውና፤ ²⁰ሂዱ፤ በቤተ መቅደሱም አደባባይ ቁመ፤ የዚህንም ሕይወት ቃል ሁሉ ለሕዝብ ንገሩ” አላቸው።

²¹እንደ ነጋም፤ በተነገራቸው መሠረት፤ ወደ ቤተ መቅደሱ አደባባይ ገብተው ሕዝቡን ማስተማር ጀመሩ።

ሊቀ ካህናቱና ከእርሱ ጋር የነበሩት መጥተው የአይሁድን ሽንገና የእስራኤልን ሽማግሌያት ጉባኤ በሙሉ በአንድነት ሰበሰቡ፤ ሐዋርያትንም እንዲያመጡ ሰዎችን ወደ እስር ቤት ላኩ። ²²የተላኩትም ወደ እስር ቤቱ ሄደው በዚያ አላገኛቸውም፤ ተመልሰውም እንዲህ አሏቸው። ²³“እስር ቤቱ በሚገባ ተሐልፎ፤ ጠባቂዎቹም በበሩ ላይ ቆመው አገኘን፤ ከፍተን ስንገባ ግን በውስጡ ማንም አልነበረም።” ²⁴የቤተ መቅደሱ ጥበቃ ሹምና የካህናት አለቆችም ይህን ሰሎም ጊዜ በነገሩ ተገረሙ፤ ግራም ተጋቡ።

²⁵በዚህ ጊዜ አንድ ሰው መጥቶ፤ “እነሆ፤ እስር ቤት ያስገባችኋቸው ሰዎች በቤተ መቅደሱ አደባባይ ቆመው ሕዝቡን እያስተማሩ ናቸው” አላቸው። ²⁶የጥበቃ ሹሙም ከወታደሮቹ ጋር ሄዶ፤ ይዞ አመጣቸው፤ ያመጧቸው ግን ሕዝቡ በድንጋይ እንዳይወግሯቸው ስለ ፈሩ በገይል ሳያስገድዱ ነበር።

²⁷ሐዋርያትንም አምጥተው በሸንጎው ፊት አቆሟቸው፤ ሊቀ ካህናቱም እንዲህ ሲል ጠየቃቸው፤ ²⁸“በዚህ ስም እንዳታስተምሩ በጥ ብቅ አስጠንቅቀናችሁ ነበር፤ እናንተ ግን ኢየሩሳሌምን በትምህርታችሁ ሞላችኋት፤ ደግሞም

5:13 ሐሥ24:7; 4:21
5:14 ሐሥ24:1
5:15 ሐሥ19:12
5:16 ማፋ8:16; ማር16:17
5:17 ሐሥ4:1; 1:5
5:18 ሐሥ4:3
5:19 ዘፍ16:7; ዘፍ3:2; መዘ34:7; ማቴ1:20; 2:13; 19:19; 28:2; ሉቃ11:1; 12:9; የሐ20:12; ሐሥ8:26; 10:3; 12:7; 23:16; 26:27; 23
5:20 የሐ6:63; 68
5:21 ቍ27:34; 41; ማቴ5:22; ሐሥ4:5; 6
5:22 ሐሥ12:18; 19
5:24 ሐሥ4:1
5:26 ሐሥ4:21
5:27 ማፋ5:22
5:28 ማፋ23:35; 27:25; ሐሥ2:23; 36:13; 14:15; 4:18; 7:52

5:29 ዘፍ1:17; ሐሥ4:19
5:30 ሐሥ2:24; 3:13
5:31 ማፋ1:21; ማር1:4; 16:19; ሉቃ2:11; 24:47; ሐሥ2:38; 3:19; 10:43
5:32 ሉቃ24:48; የሐ15:26
5:33 ሐሥ23:7; 754
5:34 ሉቃ2:46; 5:17; ሐሥ22:3
5:37 ሉቃ2:1; 2
5:38 ማፋ15:13
5:39 2ዜና13:1; 2; ምላ21:30; ሉቃ46:10; ሐሥ7:51; 11:17
5:40 ማፋ10:17
5:41 ማፋ5:12; የሐ15:21
5:42 ሐሥ2:46; 9:22; 13:32
6:1 ሐሥ2:41; 4:35; 9:29; 39:41; 1 ጠጥ5:3

እኛን ለዚህ ሰው ደም ተጠያቂ ዎች ልታደርጉን ሐርጧችሁ ተነሣችሁ!”

²⁹ጴጥሮስና ሌሎች ሐዋርያትም መልሰው እንዲህ አሉ። “ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል! ³⁰እናንተ በዕንጨት ላይ ሰቅላችሁ የገደላችሁትን ኢየሱስን፤ የአባቶቻችን አምላክ ከሙታን አስነግረው፤ ³¹እርሱም ለእስራኤል ንስሐንና የገጠኤትን ስርየት ይሰጥ ዘንድ፤ እግዚአብሔር የሁሉ ራሱና አዳኝ አድርጎ በቀኙ ከፍ ከፍ አደረገው። ³²እኛም ለእነዚህ ነገሮች ምስክር ነን፤ ደግሞም እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሰጠው መንፈስ ቅዱስ ምስክር ነው።”

³³ሰዎቹም ይህን በሰሙ ጊዜ ክፉኛ ተጠሩ፤ ሊገድሏቸውም ፈለጉ። ³⁴ነገር ግን በሕዝቡ ሁሉ ዘንድ የተከበረ አንድ የሕግ መምህር፤ እርሱም ገማልያል የሚሉት ፈሪሳዊ ተነሥቶ በሸንጎው መካከል ቆመና ሐዋርያትን ወደ ውጭ አውጥተው ለጥቂት ጊዜ እንዲያሐዩአቸው አዘዘ፤ ³⁵ለሸንጎውም እንዲህ አለ። “የእስራኤል ሰዎች ሆይ፤ በእነዚህ ሰዎች ላይ ልታደርጉ ስላሰባችሁት ነገር በጥንቃቄ ልታጤኑ ይገባችኋል።

³⁶ከዚህ ቀደም፤ ቴምዳስ ራሱን ትልቅ አድርጎ በመቀጠር ተነሥቶ፤ አራት መቶ ያህል ሰዎች ተባበሩት፤ ነገር ግን እርሱም ተገደለ፤ ተከታዮቹም ሁሉ ተበታተኑ፤ ነገሩም እንዳልነበር ሆነ። ³⁷ከእርሱም በኋላ፤ በሕዝብ ሐጠራው ወቅት ገሊላዊው ይሁዳ ተነሥቶ ብዙ ሕዝብ አሸፈተ፤ ተከታይም አግኝቶ ነበር፤ እርሱም ጠፋ፤ ተከታዮቹም ተበተኑ። ³⁸ስለዚህ አሁንም የምላችሁ፡- እነዚህን ሰዎች ተወካዮች፤ አትንኳቸው፤ አሳባቸው ወይም አድራጎታቸው ከሰው ከሆነ ጠፍላልና፤ ³⁹ከእግዚአብሔር ከሆነ ግን ልትገቷቸው አትችሉም፤ እንዲያውም ከእግዚአብሔር ጋር ስትባሉ ትገኙ ይሆናል።”

⁴⁰እነርሱም ምክሩን ተቀብለው፤ ሐዋርያትን አስጠርተው አስገረፏቸው፤ ዳግመኛም በኢየሱስ ስም እንዳይናገሩ አዘው ለቀ ቋቸው።

⁴¹ሐዋርያትም፤ ስለ ስሙ ውርደትን ለመቀበል በመብቃታቸው ደስ እያላቸው ከሸንጎው ወጥተው ሄዱ። ⁴²በየዕለቱም፤ በቤተ መቅደስም ሆነ በየቤቱ፤ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስተ መሆኑን ከማስተማርና ከመስበክ ከቶ ወደ ኋላ አላሉም ነበር።

የሰባቱ ዲያቆች መመሪያ

6 የደቀ መዛሙርት ቍጥር እየጨመረ በሂደት በዚህ ወቅት፤ ከግሪክ አገር

¹⁶ ወይም በኩ ⁷⁴² ወይም ማሪኦ

የመጡ አይሁድ በይሁዳ ይኖሩ በነበሩት አይሁድ ላይ አጉራመረሙ፤ ምክንያቱም በየዕለቱ በሚከናወነው ምግብ የማይል አሠራር ላይ ከእነርሱ ወገን የሆኑት መበለቶች ችላ ተብለው ነበር። ስለዚህ ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ሌሎችን ደቀ መዛሙርት በአንድነት ሰብስበው እንዲህ አሉ፡- “እኛ የሚሉዱን አገልግሎት ለማስተናገድ ስንል የእግዚአብሔርን ቃል አገልግሎት መተው አይገባንም። ፊልሊፕ ወንድሞች ሆይ፤ ከእኛ ናንተ መካከል በመንፈስ ቅዱስና በጥበብ የተሞሉ ለመሆናቸው የተመሰከረላቸውን ሰባት ሰዎች ምረጡ፤ ይህን ኅላፊነት ለእነ ርዕኑ እንሰጣለን። እኛ ግን በጸሎትና በቃሉ አገልግሎት እንተታለን።”

5 አባባሉ ሁላቸውን ደስ አሰኘ፤ በእምነትና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላውን እስጢፋኖስን፤ እንዲሁም ፊልጶስን፤ ጽርኮሮስን፤ ኒቃሮናን፤ ጢሞናን፤ ጳርሚናንና ወደ ይሁዲነት ገብቶ የነበረውን አንጸኪያዊውን ኒቆላዎስን መረጡ። ፊልሊፕንም አምጥተው ሐዋርያት ፊት አቀረቡአቸው፤ እነርሱም ከጸለዩ በኋላ እጃቸውን ጫኑባቸው።

7 የእግዚአብሔርም ቃል እየሰፋ ሄደ፤ የደቀ መዛሙርቱም ቍጥር በአያሩሳሌም እጅግ እየበዛ ሄደ፤ ከካህናትም ብዙዎቹ ለእምነት የታዘዙ ሆኑ።

የእስጢፋኖስ መደዘ

8 በዚህ ጊዜ እስጢፋኖስ ጸጋንና ኅይልን ተሞልቶ በሕዝቡ መካከል ድንቅ ነገሮችንና ታምራዊ ምልክቶችን ያደርግ ነበር። “የነጻ ወጪዎች ምክራብ” ተብሎ የሚጠራው ምክራብ አባላት የሆኑ ከቀሬናና ከእስክንድርያ፤ እንዲሁም ከኪልቅያና ከእሲያ አውራጃዎች የመጡ ሰዎችም ተቃዋሚ አስነሥተው እስጢፋኖስን ይከራከሩት ጀመር። 10 ይሁን እንጂ ይናገርበት የነበረውን ጥበብና መንፈስ መቋቋም አልቻሉም።

11 ስለዚህ፤ “እስጢፋኖስ በሙሴና በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃል ሲሰነዘር ሰምተናል” የሚሉ ሰዎችን በሰውር አዘጋጁ።

12 በዚህ ሁኔታ ሕዝቡን፤ የአገር ሽማግሌ ዎቹንና የሕግ መምህራኑን በማነግግት፤ እስጢፋኖስን አስደዘው በአይሁድ ሽንገ ፊት አቀረቡት። 13 እንዲህ ብለው የሚመሰክሩ ክሩ የሐሰት ምስክሮችንም አቆሙበት፤ “ይህ ሰው በዚህ በተቀደሰው ስፍራና በሕገ ላይ የሰድብ ቃል መናገሩን በፍጹም አልተወም፤ 14 ምክንያቱም ይህ የናዝሬቱ አያ ሱስ ይህን ስፍራ እንደሚያጠፋና ከሙሴ የተቀበልነውን ወግ እንደሚለውጥ ሲናገር

6:2 ሐሥ11:26; 0:14:12
6:3 ዘ018:21; 7:13:13; ሉቃ1:15; ሐሥ1:16
6:4 ሐሥ1:14
6:5 ቍ8:8; ሉቃ 1:15; ሐሥ7:55-60; 8:5-40; 11:19; 21:8;22:20
6:6 ዘ7:8:10; 27:18;ማር5:23; ሐሥ 1:24; 9:17;19:6; 28:8;1ጢሞ4:14
6:7 ሐሥ2:41; 12:24;19:20
6:8 ዮሐ4:48
6:9 ማቴ27:32; ሐሥ 2:9; 15:23;41; 22:3;23:34
6:10 ሉቃ21:15
6:11 1ነገ21:10; ማቴ26:59-61
6:12 ማቴ5:22
6:13 ዘ023:1;መዘ 27:12; ማቴ24:15; ሐሥ 7:48;21:28
6:14 ዮሐ2:19; ሐሥ 15:1;21:21; 26:3;28:17
6:15 ማቴ5:22
7:2 ዘ6:11:31; 15:7;መዘ29:3; ሐሥ22:1
7:3 ዘ6:12:1
7:4 ዘ6:12:5
7:5 ዘ6:12:7; 17:8; 26:3;04 11:13
7:6 ዘ018-11; 12:40
7:7 ዘ6:15:13; 14:3;ዘ03:12
7:8 ዘ6:17:9-14; 21:2-4;25:26; 29:31-35;30:5-13;17-24;35:16-18; 22-26
7:9 ዘ6:37:4;11; 28:39;22:1;23:መዘ 105:17;ሐጌ 2:4
7:10 ዘ6:41:37-43; መዘ105:20-22
7:11 ዘ6:41:54
7:12 ዘ6:42:1;2
7:13 ዘ6:45:1-4;16
7:14 ዘ6:45:9; 10:46;26:27; ዘ01:5;ዘ810:22
7:15 ዘ6:46:5-7

ሰምተናዋል።”
15 በሽንገው ተቀምጠው የነበሩትም ሁሉ እስጢፋኖስን ትኩር ብለው ሲመለከቱት ፊቱ የመልአክ ፊት መስሎ ታያቸው።

እስጢፋኖስ በሽንገው ፊት ያደረገው ንግግር

7 ሊቀ ካህናቱም፤ “ይህ የቀረበህ ክስ እውነት ነውን?” አለው።

2 እስጢፋኖስም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ወንድ ሞችና አባቶች ሆይ፤ አድምጧ፤ አባታችን አብርሃም ወደ ካራን ከመምጣቱ በፊት፤ ገና በመስጴጦም ዓሳ፤ የክብር አምላክ ተገ ልጦለት፤ ፊልጶስና ከወገንህ ተለይተህ እኔ ወደማሳይህ ምድር ሄድ አለው።

4 “እርሱም ከከለዳውያን ምድር ወጥቶ በካራን ተቀመጠ። ከአባቱም ሞት በኋላ፤ አሁን እናንተ ወደምትኖሩበት ወደዚህ አገር አመጣው። 5 በዚህም ስፍራ አንዲት ጫማ ታህል እንኳ ርበት አልሰጠውም፤ ነገር ግን በዚያን ጊዜ ምንም ልጅ ሳይኖረው፤ እርሱና ከእርሱም በኋላ ዘሩ ምድሪቱን እንደሚወርሱ እግዚአብሔር ቃል ገባለት። 6 ደግሞም እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ ዘርህ በባዕድ አገር መጻተኛ ይሆናል፤ አራት መቶ ዓመትም በባርነት ቀንበር ሥር ይማቅቃል። 7 ሆኖም በባርነት የሚገዛቸውን ሕዝብ እኔ ደግሞ እቀጣዋለሁ። ከዚያም አገር ወጥተው በዚህች ስፍራ የመልከኛል።” 8 ከዚያም የግዝረትን ኪዳን ሰጠው፤ አብርሃምም ይስሐቅን ወለደ፤ በስምንተኛውም ቀን ገረዘው። ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ዐሥራ ሁለቱን የነገድ አባቶች ወለደ።

9 “የነገድ አባቶችም በዮሴፍ ቀንተው በባርነት ወደ ግብፅ ሸጡት፤ እግዚአብሔር ግን ከእርሱ ጋር ስለ ነበር፤ 10 ከመከራው ሁሉ አወጣው፤ በግብፅም ንጉሥ በፈርዖን ፊት ሞገስና ጥበብን አጉናጸፈው፤ ፈርዖንም በግብፅና በቤተ መንግሥቱ ሁሉ ላይ ኅላፊ አድርጎ ሾመው።

11 “በዚያ ጊዜም በግብፅና በከነዓን አገር ሁሉ፤ ታላቅ መክራን ያስከተለ ራብ መጣ፤ አባቶቻችንም የሚበሉትን አጡ። 12 ያዕቆብም እህል በግብፅ መኖሩን በሰማ ጊዜ፤ አባቶቻችንን ለመጀመሪያ ጊዜ ሲሄዱ ደግሞ ዮሴፍ ማንነቱን ለወንድሞቹ ገለጠ፤ ፈርዖንም ስለ ዮሴፍ ዘመዶች ተረዳ። 14 ከዚህ በኋላ፤ ዮሴፍ ልኮ አባቱን ያዕቆብንና ሰባ አምስት ነፍስ የሚሆኑ ቤተ ዘመዶቹን በሙሉ አስመጣ። 15 ያዕቆብ ወደ ግብፅ ወረደ፤ እርሱም አባቶቻችንም በዚያ ሞቱ።

16 አስከሬናቸውም ወደ ሴኬም ተወስደ፣ አብርሃም ከዲሞር ልጆች ላይ በጥራ ብር በገዛው መቃብር ተቀበረ።

17 እግዚአብሔር ለአብርሃም የገባው ቃል የሚፈጸምበት ጊዜ ሲቃረብም፣ በግብረ ዩናይት የሕዝባችን ቀጥሮ እየበዛ ነበር። 18 ከዚያ በኋላ የሴናን የሚያውቅ ሌላ ንጉሥ በግብረ ነገሡ። 19 እርሱም ሕዝባችንን በተንኮሎ አስጨነቀ፣ ገና የተወለዱ ሕፃናታቸውም ይሞቱ ዘንድ ወደ ውጭ አውጥተው እንዲጥላቸው አስገደዳቸው።

20 በዚህ ጊዜ ሙሴ ተወለደ፣ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ሞገስን ያገኘ ውበት ሕፃን ነበር። በአባቱም ቤት ሦስት ወር በእንክብካቤ አደገ። 21 ወደ ውጭ በተጣለም ጊዜ የፈርዖን ልጅ አማኝታ ወሰደችው። እንደ ራሷ ልጅ አድርጋም አሳደገችው። 22 ሙሴም የግብፆችን ጥበብ ሁሉ ተማረ፣ በንግግሩና በተግባሩም ብርቱ ሆነ።

23 ሙሴ አርባ ዓመት በሆነው ጊዜ፣ ወንድሞቹን የእስራኤልን ልጆች ሊጉበኝ በልቡ አሰበ። 24 እርሱም፣ አንድ ግብፃዊ ከወገኖቹ አንዱን በደል ሲያደርስበት አይቶ ግብፃዊውንም ገደለ፣ ለተገፋው ወገኑም ተበቀለ። 25 ወገኖቹም እግዚአብሔር በእርሱ እጅ ነጻ እንደሚያወጣቸው የሚያስተውሉ መስሎት ነበር፣ እነርሱ ግን አላስተዋሉም። 26 በግጥስቱም ደግሞ ሁለት እስራኤላውያን ሲጣሉ ደረሰ፣ ሊያስታርቃቸውም ፈልጎ፣ ሰማች፣ እናንተ እኮ ወንድማማቾች ናችሁ፣ እንዴት እርስ በርሳችሁ ትጉዳዳላችሁ? አላቸው።

27 በባልንጀራው ላይ በደል ሲያደርስ የነበረው አሰው ግን፣ ሙሴን ገፈተረውና እንዲህ አለ፣ ለአንተን ገዥና ፈራጅ አድርጎ በእኛ ላይ የሸመህ ማን ነው? 28 ወይስ ትናንት ግብፃዊውን እንደ ገደልኸው እኔ ንም ልትገድለኝ ትፈልጋለህ? 29 ሙሴም ይህን እንደ ሰማ ሸሽቶ በምድያም አገር መጻተኛ ሆኖ ተቀመጠ፣ በዚያም ሁለት ወንዶች ልጆች ወለደ።

30 ከአርባ ዓመት በኋላ፣ በሲና ተራራ አካባቢ ባለው ምድረ በዳ፣ በሚንድ ቀጥቋጦ ነበልባል ውስጥ መልአክ ተገለጠ ለት። 31 ሙሴም ባየው ነገር ተደነቀ፣ ነገሩን ለማግራት ወደዚያ ሲቀርብ የጌታ ድምፅ፣ 32 እኔ የአባቶችህ አምላክ፣ የአብርሃም፣ የይስሐቅ፣ የያዕቆብ አምላክ ነኝ፣ ሲል ሰማ። ሙሴም በፍርሀት ተዋጠ። ለመመልከትም አልደፈረም።

33 ጌታ ም እንዲህ አለው፣ የአግርህን ጫማ አውልቅ፣ የቆምህባት ስፍራ የተቀደ

49:33:101:6
7:16 104:23:16-20:
33:18:19:50:13:
ኢሱ 24:32
7:17 101:7:
መዝ 105:24
7:18 101:8
7:19 101:10-22
7:20 102:2:
0:11:23
7:21 102:3-10
7:22 1174:30:
ኢሳ 19:11
7:27 109:19:
117: 16:13
7:29 102:11-15
7:31 103:1-4
7:32 103:6:ሐሥ
3:13
7:33 103:5:ኢሱ
5:15

7:34 103:7-10
7:35 4:27
7:36 101:10:12:
41:14:21:15:25:17:5
:6:13:31:19:ሐ4:48
7:37 108:18:15:
18:ሐሥ3:22
7:38 4:53:10
19:17:10:27:34:
103:2:45-47:
109:3:2:30:14:12
7:39 117:14:3:4
7:40 103:2:1:23
7:41 103:2:4-6:
መዝ106:19:20:
ራእ 9:20
7:42 ኢሱ24:20:
ኢሳ63:10:
ኤር 19:13
7:43 ኢሞ5:25-27
7:44 102:5:8:9:
40:38:21:
117:1:50:17:7
7:45 ኢሱ3:14-17:
18:1:23:9:24:18:2
ሞ7:26:መዝ4:2

ሰች ምድር ናትና። 34 በግብፅ ያለውን የሕዝቤን መከራ በእርግጥ አይቻለሁ፣ የጭንቅ ጩኸታቸውን ሰምቻለሁ፣ ላድናቸውም ወርጃለሁ። አሁንም ና፣ ወደ ግብፅ መልሼ እልክሃለሁ።

35 እንግዲህ እነዚያ፣ ገዥና ፈራጅ አድርጎ የሾመህ ማን ነው? ብለው የናቁትን ይህንን ሙሴ እግዚአብሔር በቀጥቋጦው ውስጥ በታየው መልአክ አማካይነት ገዥና ታዳጊ አድርጎ ወደ እነርሱ ላከው። 36 እርሱም መርቶ ከግብፅ አወጣቸው፣ በግብፅ በቀይ ባሕርና በምድረ በዳ አርባ ዓመት ድንቅ ነገሮችንና ታምራዊ ምልክቶችን አደረገ።

37 የእስራኤልንም ሕዝብ፣ እግዚአብሔር እንደ እኔ ያለ ነቢይ ከመካከላችሁ ያሰነ ሳላችኋል ያላቸው ይህንን ሙሴ ነበር። 38 እርሱም በሲና ተራራ ከተናገረው መልአክ ክና ከአባቶቻችን ጋር በሕዝቡ ጉባኤ መካከል ነበር፣ የሕይወትንም ቃል ወደ እኛ ለማስተላለፍ ተቀበለ።

39 አባቶቻችን ግን ተቃወሙት እንጂ ሊታዘዙት ስላልፈለጉ በልባቸው ወደ ግብፅ ተመለሱ። 40 እርንንም፣ ፊት ፊታችን የሚሄዱ አምልክት አብጅልን፣ ከግብፅ ምድር መርቶ ያወጣን ያ ሙሴ ምን እንደ ደረሰበት አናውቅምና አሉት። 41 በዚያን ጊዜ የጥጃ ምስል ሠርተው፣ ለጣዖቱ መሥዋዕት አቀረቡ፣ በእጃቸውም ሥራ ተደሰቱ፣ ፈነጠዙም። 42 እግዚአብሔር ግን ከእነርሱ ዘወር አለ፣ ያመልካቸውም ዘንድ ለሰማይ ከዋክብት አሳልፎ ሰጣቸው፣ ይህም በነቢያት መጽሐፍ እንዲህ ተብሎ በተጻፈው መሠረት ተፈጸመ።

43 “እናንት የእስራኤል ቤት ሆይ፣ አርባ ዓመት

በምድረ በዳ በነበራችሁ ጊዜ፣ መሥዋዕትንና መባን ለእኔ አቀረባችሁልኝን?

43 ይልቁንም ልታመልካቸው የሠራችኋቸውን፣ የሞሎክን ድንኳንና የጣዖታችሁን፣ የሬምፉምን ኮከብ ከፍ ከፍ አድርጋችሁ ያዛችሁ።

ስለዚህ እኔም እንድትጋዙ አድርጋለሁ፣ ከባሎንም ወዲያ እስዳችኋለሁ።

44 እግዚአብሔር ለሙሴ ባሳየው ንድፍና ባዘዘው መሠረት የተሠራቸው የምስክር ድንኳን፣ ከአባቶቻችን ጋር በምድረ በዳ ነበረች። 45 አባቶቻችንም ድንኳንን ከተቀበሉ በኋላ፣ እግዚአብሔር በኢያሱ መሪነት ያሳደዳቸውን የሕሕዛብን አገር

*20 ወይም ተራ ልጅ አልከረም

በወረሱ ጊዜ ይዘዋት ገቡ፤ እስከ ዳዊትም ዘመን ድረስ በምድሪቱ ተቀመጠች፤
 46 ዳዊትም በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ በማግኘቱ ለያዕቆብ ስምምነት ማደራሪያ ያዘጋጅ ዘንድ ለመኑ፤ 47 ነገር ግን የማደራሪያውን ቤት የሠራለት ሰሎሞን ነበር።

48 “ይሁን እንጂ፣ ልዑል የሰው እጅ በሠራው ቤት ውስጥ አይኖርም፤ ይህም ነቢዩ እንዲህ ባለው መሠረት ነው።
 49 “ለማይ ዙፋኑ ነው፤ ምድርም የእግራ ማሳረፊያ ናት፤ ታዲያ ምን ዐይነት ቤት ትሠራልኛላችሁ? ይላል ጌታ፤ ወይንስ ማረፊያ የሚሆነኝ የትኛው ቦታ ነው?”

50 ይህን ሁሉ የሠራው እጅ አይደለምን?”
 51 “እናንተ ልባችሁና ጀርአችሁ ያለተገረዘ፣ አንገተ ደንዳኛች! ልክ እንደ አባቶቻችሁ መንፈስ ቅዱስን ሁል ጊዜ ትቃወማላችሁ። 52 ከነቢያት መካከል አባቶቻችሁ ያላሳደዱት ማን አለ? የጻድቀን መምጣት አስቀድመው የተናገሩትን እንኳ ገድለዋል፤ እናንተም አሁን አሳልፋችሁ ሰጣችሁት፤ ገደላችሁትም፤ 53 በመላእክት አማካይነት የተሰጣችሁንም ሕግ ተቀበላችሁ እንጂ አልጠበቃችሁትም።”

የእስጢፋኖስ መወገር

54 በሸንጎው ስብሰባ ላይ የነበሩትም ይህን በሰሙ ጊዜ እጅግ ተሐጡ፤ ጥርሳቸውንም አፋፊዎቻቸው። 55 እስጢፋኖስ ግን በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ወደ ሰማይ ትኩር ብሎ ሲመለከት፣ የእግዚአብሔርን ክብር፣ እንዲሁም አያሱብ በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየና፤ 56 “እነዚህ ሰማያት ተከፍተው፣ የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አያለሁ” አለ።

57 በዚህ ጊዜ በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ጀርአቸውን ነፍሱን ተቀበላት። ብሎ አለበት በአንድነት ሮጠ፤ 58 ይዘውም ከከተማው ውጭ ጣሉት፤ በድንጋይም ይሠሩት ጀመር። ይህ በሚሆንበት ጊዜ በዚያ የነበሩ ምስክሮችም ልብላቸውን ሳውል በተባለ ጉልማሳ እግር አጠገብ አስቀመጡ።

59 እስጢፋኖስም እየወገሩት ሳለ “ጌታ አያሱብ ሆይ፣ ነፍሱን ተቀበላት” ብሎ ጸለየ፤ 60 ከዚያም ተንበርክኮ፣ በታላቅ ድምፅ “ጌታ ሆይ! ይህን ኅጢአት አትቀጠርባቸው” ብሎ ጮኹ፤ ይህን ካለ በኋላም አንቀላፋ።

8 ሳውልም በእስጢፋኖስ መገደል ተስማምቶ ነበር።

7:46 24:10;7:8-16; 17:18;17:1
 መግ11:32:1-5
 7:47 17:16:1-38
 7:48 17:18:27;
 2ዜና2:6;ማር5:7
 7:49 ማቴ5:34:35
 7:50 ኢሳይ61:12
 7:51 ዘፀ32:9;
 33:35;ዘጠ26:41;
 ዘዳ10:16;ኢር4:4;
 9:26
 7:52 ማቴ5:12;
 ሐሥ3:14;1ተሰ2:15
 7:53 ቀ፡38;ገላ3:19;ዕብ2:2
 7:54 ሐሥ5:33
 7:55 ማር16:19;
 ሉቃ1:15
 7:56 ማቴ3:16;
 8:20
 7:58 ዘጠ24:14;
 16;ዘዳ17:7;ሉቃ4:2
 9;ሐሥ8:1;22:20
 7:59 መገ3:15;
 ሉቃ23:46
 7:60 ማቴ5:44;
 9:24;ሉቃ22:41; ሐሥ9:40
 8:1 ቀ፡4;ሐሥ7:58;
 9:31;11:19

8:3 ሐሥ7:58;
 9:1;13:21;22:4;19;
 26;10:11;1ቆፍ15:9;
 ገላ1:13;23:ፊል3:6;
 1ጢሞ1:13
 8:4 ቀ፡1;ሐሥ15:35
 8:5 ሐሥ6:5;21:8
 8:7 ማቴ4:24;ማር16:17
 8:9 ሐሥ5:36;
 13:6
 8:10 ሐሥ14:11;
 28:6
 8:12 ማቴ3:2;
 ሐሥ 2:38
 8:13 ቀ፡1;ሐሥ19:11
 8:14 ቀ፡1;
 ሉቃ 22:8;ዕብ4:12
 8:15 ዮሐ20:22
 8:16 ማቴ28:19;
 ሐሥ2:38;10:44;
 19:2

የአማኞች መሰደድና መበተን

በዚያ ቀን በኢየሩሳሌም በነበረችው ቤተ ክርስቲያን ላይ ታላቅ ስደት ተነሣ፤ ከሐዋርያትም በስተቀር አማኞች በሙሉ በይሁዳና በሰማርያ አውራጃዎች ሁለተኩን፤ ጳጳሳዊ ገባር የተገቡ ሰዎችም እስጢፋኖስን ቀበሩት፤ ደግሞም እጅግ አለቀሱለት። 3 ሳውል ግን ቤተ ክርስቲያንን ለማጥፋት ታጥቆ ተነሣ፤ ክቤት ወደ ቤት በመግባትም ወንዶችንና ሴቶችን ጌትቶ እያወጣ ወህኒ ቤት ያስገባቸው ነበር።

ፊልጶስ በሰማርያ

4 የተበተኑትም በሄዱበት ሁሉ ቃሉን ሰበኩ፤ 5 ፊልጶስም ወደ አንዲት የሰማርያ ከተማ ወርዶ ክርስቶስን ሰበከላቸው። 6 ብዙ ሕዝብም ፊልጶስ የተናገረውን ሲሰሙና ያደረገውንም ታምራዊ ምልክቶች ሲያይ፣ አንድ ልብ ሆነው ያዳምጡት ነበር። 7 ርኩሳንን መናፍስትም እየጮኹ ከብዙ ሰዎች ወጡ፤ ብዙ ሽባዎችና አንካሶችም ተፈወሱ፤ 8 ከዚህ የተነሣም በከተማ ዩቱ ታላቅ ደስታ ሆነ።

ጠንቋዩ ሲሞን

9 ነገር ግን ከዚህ ቀደም ሲል በከተማ ዩቱ ውስጥ እየጠነሐለ የሰማርያን ሰዎች ሁሉ ያስገረመ፤ ሲሞን የሚሉት አንድ ሰው ነበር፤ እርሱም ራሱን እንደ ታላቅ ሰው ይሐጥር ነበር። 10 ከታናሽ እስከ ታላቅ ያለው ሰው ሁሉ፣ “ይህ ሰው ታላቁ ኅይል” በመባል የሚታወቀው መለኮታዊ ኅይል ነው” በማለት ከልብ ያዳምጡት ነበር። 11 ከብዙ ጊዜ ጀምሮ በጥንሐላ ሥራው ስላስገረማቸውም ትኩረት ሰጥተው ይከተሉት ነበር። 12 ነገር ግን ፊልጶስ ስለ እጅግ እስጢፋኖስ መንግሥትና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሰበከላቸውን አምነው በመቀበላቸው ወንዶችም ሴቶችም ተጠመቁ፤ 13 ራሱ ሲሞን እንኳ ሳይቀር አምኖ ተጠመቀ፤ ፊልጶስንም ተከትሎ ሄደ፤ የሚደረገውን ምልክትና ታላቅ ታምራት አይቶም ተገረመ።

14 በኢየሩሳሌም የነበሩት ሐዋርያት የሰማርያ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል መቀበላቸውን በሰሙ ጊዜ፣ ጴጥሮስንና ዮሐንስን ወደ እነርሱ ላካቸው። 15 እነርሱም ሰማርያ በደረሱ ጊዜ መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ ለሰማርያ ሰዎች ጸለዩላቸው፤ 16 ምክንያቱም በዚያን ጊዜ በጌታ ኢየሱስ

34 አንዳንድ የጥንት ቅጾች የያዕቆብ ቤት ይላሉ።
 35 ወይም መሊሕ 37 ወይም ክፋ

ስም ተጠምቀው ነበር እንጂ ገና መንፈስ ቅዱስ በአንዳቸውም ላይ አልወረደም ነበር። 17 ስለዚህ ጴጥሮስና ዮሐንስ እጃቸውን ጫኑባቸው፤ እነርሱም መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ።

18 ሲሞንም ሐዋርያት እጃቸውን በሚጭኑበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ እንደሚሰጥ አይቶ፣ ገንዘብ አመጣላቸውና እንዲህ አላቸው፤ 19 “እጄን የምጭንበት ሰው ሁሉ መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበል ይህን ሥልጣን ለእኔም ስጡኝ።”

20 ጴጥሮስ ግን እንዲህ አለው፤ “የእግዚአብሔርን ስጦታ በገንዘብ ለመግዛት አስበሃለና፣ አንተም ገንዘብህም አብራችሁ ጥፉ! 21 ልብህ በእግዚአብሔር ፊት ቅን ስላልሆነ፣ አንተ በዚህ አገልግሎት ድርሻ ወይም ዕድል ፈንታ የለህም። 22 አሁንም ስለዚህ ክፋትህ ንስሐ ግባ፤ ወደ ጌታም ጸልይ፤ ምናልባት ይህን የልብህን ሐሳብ ይቅር ይልህ ይሆናል፤ 23 ምክንያቱም በመራራነት ተሞልተህ፣ በመጫወት ስንሰለት ተይዘህ አይላሁና።”

24 ሲሞንም መልሶ፣ “ከተናገራችሁት ምንም ነገር እንዳይደርስብኝ ጌታ ን ለምኑልኝ” አላቸው። 25 ጴጥሮስና ዮሐንስም የጌታን ቃል ከመስከፍና ገልጠው ከተናገሩ በኋላ፣ በብዙ የሰማርያ መንደሮች ወንጌልን እየሰበኩ፣ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።

ፊልጶስና ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ

26 የጌታም መልአክ ፊልጶስን፣ “ተነሥ ተህ በደቡብ በኩል ከኢየሩሳሌም ወደ ኃዛ በሚያወርደው በምድረ በዳው መንገድ ሂድ” አለው፤ 27 እርሱም ተነሥቶ ሄደ። እነሆ የኢትዮጵያ ንግሥት የህንደኬ ባለሚልና የሀብት ንብረቷ ሁሉ አዛዥ የሆነ አንድ ኢትዮጵያዊ ጃንደረባ አገኘ። ይህም ሰው ሊስግድ ወደ ኢየሩሳሌም መጥቶ ነበር። 28 ሲመለስም በሠረገላ ተቀምጦ የነበሩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ያነብ ነበር። 29 መንፈስም ፊልጶስን፣ “ሂድ፣ ወደዚህ ሠረገላ ቅረብ” አለው።

30 ፊልጶስም ፈጥኖ ወደ ሠረገላው ሄደ፤ ጃንደረባውም የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ

ሐፍ ሲያነብ ስምቶ፣ “ለመሆኑ፣ የምታነበውን ታስተውለዋለህን?” አለው።

31 ጃንደረባውም፣ “የሚያስረዳኝ ሰው ሳይኖር እንዴት አድርጌ አስተውላለሁ” አለው፤ እርሱም ወደ ሠረገላው ወጥቶ አብሮት እንዲቀመጥ ፊልጶስን ለመነው።

32 ጃንደረባው ያነብ የነበረው የመጽሐፍ ክፍል ይህ ነበር፤

8:17 ዮሐ20:22፣ ሐሥ6:6
8:20 2ኃገ5:16፣ ዳገ5:17፣ግጥ6:10:8፣ ሐሥ2:38
8:21 ነሀ2:20፣ መገ7:8:37
8:22 ሐሥ2:38
8:24 ዘ08:8 ዘገጥ2:1፣1ገ1፣3:6፣ኤር4:2፣2
8:25 ቍ40:፣ሐሥ13:48
8:26 ሐሥ5:19፣ 6:5
8:27 1ኃገ8:41-43፣ መገ6:8፣31፣87:4፣ኢላ56:3-5፣ዕፎ3:10፣ ዮሐ 12:20
8:29 ሐሥ10:19፣ 11:12፣13:2፣20፣23፣ 21:11

“እንደ በግ ወደ መታረድ ተነዳ፤ የበግ ጠቦት በሸላቹ ፊት ዝም እንደሚል፣ እንዲሁ አፉን አልከፈተም።”

33 ራሱን በማዋረዱም ፍትሕን ተነፈገ፤ ሕይወቱ ከምድር ተወግዳለችና፣ ስለ ትውልዱ ማን ሊናገር ይችላል?”

34 ጃንደረባውም ለግሪኩ ፊልጶስን፣ “ነቢዩ ይህን የሚናገረው ስለ ማን ነው? ስለ ራሱ ነው፣ ወይስ ስለ ሌላ ሰው? እባክህ ንገረኝ” አለው። 35 ፊልጶስም አፉን ከፈተ፣ ከዚህም መጽሐፍ ክፍል ጀምሮ ስለ ኢየሱስ ወንጌል ሰበከለት።

36 በመንገድ ላይ ሳለው ወሃ ካለበት ስፍራ ደረሱ፣ ጃንደረባውም፣ “እነሆ፣ ወሃ እዚህ አለ፣ ታዲያ እንዳልጠመኑ የሚከለክለኝ ምን ነገር አለ?” አለው። 37 ፊልጶስም፣ “በፍጹም ልብህ ካመንህ መጠመቅ ትችላለህ” አለው። ጃንደረባውም፣ “ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ አምናለሁ” ሲል መሰለሰት፤ 38 ሠረገላውም እንዲቆም አዘዘ። ከዚያም ሁለቱ አብረው ወደ ወሃው ወረዱ፣ ፊልጶስም ጃንደረባውን አጠመቀው። 39 ከወሃውም በወጡ ጊዜ፣ የጌታ መንፈስ ፊልጶስን ነጥቆ ወሰደው፤ ጃንደረባውም ከዚህ በኋላ አላየውም፤ ሆኖም ደስ እያለውም ገዛውን ቀጠለ። 40 ከዚያ በኋላ ግን ፊልጶስ በአዛጦን ታየ፣ ቁሳሪያም እስኪደርስ ድረስ፣ በሚያልፍባቸው ከተሞች ሁሉ ወንጌልን ይሰብክ ነበር።

የሳውል ማመን

9:1-19 ተገ 9ግ 1 - ሐሥ22:3-16፣26:9-18

9 ሳውል ግን የጌታን ደቀ መዛሙርት ለመግደል አሁንም እየዛተ ወደ ሊቀ ካህናቱ ሄደ፤ 2 የጌታን መንገድ የሚከተሉትን ወንዶችንም ሆኑ ሴቶችን በዚያ ካገኘ አስሮ ወደ ኢየሩሳሌም ለመውሰድ እንዲችል፣ በደማስቆ ለነበሩት ምክራራቶች ደብዳቤ እንዲሰጠው ሊቀ ካህናቱን ለመነው፣ 3 ደማስቆ ለመድረስ ጥቂት ሲቀረው ብርሃን ከሰማደ ድንገት በኩሪያው አንጸባ ረቀቀበት፣ 4 እርሱም በምድር ላይ ወደቀ፣ በዚያ ጊዜም “ሳውል፣ ሳውል፣ ለምን ታሳድድኛለህ?” የሚል ድምፅ ሰማ።

5 ሳውልም፣ “ጌታ ሆይ፣ አንተ ማን ነህ?” አለው።

እርሱም እንዲህ አለው፣ “እኔማ አንተ የምታሳድድኝ ኢየሱስ ነኝ። 6 አሁንም ተነሥተህ ወደ ከተማዬቱ ግባ፣ ማድረግ የሚገባህም ይነገርሃል።”

38 አንዳንድ ቅጂዎች ይህን ሐጥር አይጨምሩም። ከአንዳንድ የቀርብ ጊዜ ቅጂዎች የተወሰደ ነው።

8:33 ኢላ53:7:8
8:35 ግጥ5:2፣ ሉቃ 24:27፣ ሐሥ13:32፣ 17:2፣18:28፣28:23
8:36 ሐሥ2:38፣ 10:47
8:39 1ኃገ18:12፣ 2ኃገ2:16፣ሕገ3:12፣ 14:8፣31:1፣24:43:5፣ 2ቀር12:2፣1ተዕ4:17፣ ራእ12:5
8:40 ቍ25፣ሐሥ10:1፣24፣1፣2፣19፣ 21:8፣16፣23፣23፣33፣ 25:1፣4፣6፣13
9:1 ሐሥ8:3
9:2 ኢላ71:1፣ ኢር49:23፣ሐሥ19:9፣23፣22:4፣24፣4፣22
9:3 1ቀር15:8
9:4 ኢላ6:8
9:6 ቍ16:ገላ 3:22

ገሳውል ጋር ይጓዙ የነበሩትም ሰዎች ድምፁን እየሰሙ ማንንም ባላዩ ጊዜ፤ አፋቸውን ይዘው ቆሙ። ሳሳውልም ከወደቀበት ተነሥቶ ዐይኑን ሲገልጥ ምንም ማየት አልቻለም፤ ስለዚህ ሰዎቹ እጁን ይዘው እየመሩ ወደ ደማስቆ አስገቡት። ፆሞስት ቀንም ታወረ፤ እህል ውግም አልቀመሰም።

10 በደማስቆ ሐናንያ የሚባል አንድ ደቀ መዝሙር ነበር፤ ጌታም በራእይ፣ “ሐናንያ” ብሎ ጠራው።

እርሱም፣ “ጌታ ሆይ፤ እነሆኝ” አለ።

11 ጌታም እንዲህ አለው፣ “ተነሣና ‘ቀጥተኛ ጉዳና’ በተባለው መንገድ ይሁዳ ወደ ተባለ ሰው ቤት ሂድ፤ እዚያም ሳውል የሚባል አንድ የጠርፌስ ሰው እየጸለየ ነውና ፈልገው፤ 12 ምክንያቱም ሐናንያ የሚባል ሰው እርሱ ወዳለበት መጥቶ እጁን እንደሚጭንበትና ዐይኑ እንደሚበራለት በራእይ አይቶአል።”

13 ሐናንያም መልሶ እንዲህ አለው፣ “ጌታ ሆይ፤ ይህ ሰው እኮ በኢየሩሳሌም ባሉ ቅዱሳንህ ላይ ምን ያህል ጉዳት እንዳደረሰ ከብዙ ሰው ስምቻለሁ፤ 14 ወደዚህም የመጣው ስምህን የሚጠሩትን ሁሉ ለማሰር ከካህናት አለቆች ሥልጣን ተቀብሎ ነው።”

15 ጌታም እንዲህ አለው፣ “ሂድ፤ ይህ ሰው በአካላዊና በነገሥታት ፊት እንዲሁም በእስራኤል ሕዝብ ፊት ስሜን እንዲሸከም የተመረጠ ዕቃዬ ነው፤ 16 እኔም ስለ ስሜ ምን ያህል መከራ መቀበል እንዳለበት አሳየዋለሁ።”

17 ሐናንያ ሄደ፤ ወደተባለውም ቤት ገባ፤ በሳውልም ላይ እጁን ጭኖ፣ “ወንድሜ ሳውል ሆይ፤ ወደዚህ ስትመጣ በመንገድ ላይ የተገለጠልህ ጌታ ኢየሱስ፤ ዐይኑን እንዲበራና፤ በመንፈስ ቅዱስም እንድትሞላ እኔን ልኮኛል” አለው። 18 ወዲያውም ከሳውል ዐይን ላይ ቅርፊት የመሰለ ነገር ወደቀ፤ እንደ ገና ማየት ቻለ፤ ተነሥቶም ተጠመቀ፤ 19 ምግብም በልቶ በረታ።

ሳውል በደማስቆና በኢየሩሳሌም

ሳውል በደማስቆ ከነበሩት ደቀ መዛሙርት ጋር አያሌ ቀን ተቀመጠ። 20 ወዲያውም፣ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን በምክራታቸው መስበክ ጀመረ። 21 የሰሙትም ሁሉ በመንገራቸው ይህ ሰው “በኢየሩሳሌም ይህን ገምገማትን ሲያጠፋ የነበረ አይደለምን? ደግሞም ወደዚህ የመጣው እነርሱን አስሮ ወደ ካህናት አለቆች ሊወስዳቸው አልነበረምን?” አለ። 22 ሳውል

9:7 ዳገ10:7; የሐ 12:29
9:8 ቍ18
9:10 ሐሥ10:3; 17:19;12:9;16:9; 10:18;9
9:11 ቍ30; ሐሥ 11:25; 21:39;22:3
9:12 ማር5:23
9:13 ቍ32; ሐሥ 8:3;26:10; ሮሜ1:7; 15:25; 26:31;16:2;15:5; ኤፌ1:1;16:11
9:14 ቍ2:21; ሐሥ 2:21
9:15 ሐሥ13:2; 25:22;23:26;1; ሮሜ1:1; 11:13;15:15;16:3; 7:1;15:16;3
2:7;8;1ጠ.ሞ1:12
9:16 ሐሥ20:23; 21:11;2ቆሮ6:4-10; 11:23-27;
2ጠ.ሞ 1:8;2:3;9
9:17 ለቃ1:15; ሐሥ 6:6
9:18 ሐሥ2:38
9:19 ሐሥ11:26; 26:20
9:20 ማቴ4:3; ሐሥ 13:5;14; 14:1;17:2; 10:17;18:4;19:19;8
9:21 ቍ14; ሐሥ 8:3
9:22 ለቃ2:11; ሐሥ 5:42; 17:3;18:5;28

9:23 ሐሥ20:3
9:24 ሐሥ20:3; 19:23;16:30
9:25 1ሳሙ19:12; 2ቆሮ11:32;33
9:26 ሐሥ22:17; 26:20;7:1;17:18
9:27 ቍ3-6;20; 22;ሐሥ4:36
9:29 ሐሥ6:1; 2ቆሮ11:26
9:30 ቍ11;ሐሥ 1:16;8:40
9:31 ሐሥ2:41; 8:1
9:32 ቍ13
9:34 ሐሥ3:6; 16:4;10
9:35 1ኤፍ5:16; 27:29;መሐ2:1; አሳ 33:9;35:2; 65:10;ሐሥ2:41
9:36 ኢሱ19:46; 2ኤፍ2:16;ዕዝ3:7; ዮና1:3;ሐሥ10:5; 1ጠ.ሞ2:10;ተቲቶ3:8

ግን እየበረታ ሄደ፤ በደማስቆ ለሚኖሩትም አይሁድ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ መሆኑን ማስረጃ እያቀረበ አፋቸውን ያሰይዛቸው ነበር።

23 ከብዙ ቀንም በኋላ፣ አይሁድ ሳውልን ለማደል አሜሩ፤ 24 እርሱ ግን ዕቅዱ ቸውን ዐውቆ ነበር፤ እነርሱም ሊገድሉት የከተማዋን በር ቀንና ሌሊት ይጠብቁ ነበር፤ 25 የእርሱ ተከታዮች ግን በሌሊት በከተማዋ ቅጥር ቀዳዳ አሹልከው በቅርጫት አወረዱት።

26 ሳውልም ወደ ኢየሩሳሌም በመጣ ጊዜ፣ ከደቀ መዛሙርት ጋር ለመቀላቀል ሞከረ፤ እነርሱ ግን በእርግጥ ደቀ መዛሙር መሆኑን ስላላሙኑ ሁሉም ፈሩት። 27 ይሁን እንጂ ባርናባስ ወስዶ ወደ ሐዋርያት አመጣው፤ ሳውልም በገሩዛው ላይ ሳለ ጌታን እንዴት እንዳየው፣ ጌታም እንዴት እንደ ተናገረው እንዲሁም በደማስቆ የጌታን ስም እንዴት በድፍረት እንደ ሰበከ ነገራቸው። 28 ስለዚህ ሳውል አብሮአቸው ተቀመጠ፤ በኢየሩሳሌምም በመዘዋወር በጌታ ስም በድፍረት ይናገር ነበር። 29 ከግሪክ አገር ከመጡት አይሁድ ጋር እየተነጋገረ፣ ይከራከር ነበር፤ እነርሱ ግን ሊገድሉት ጥረት ያደርጉ ነበር።

30 ወንድሞችም ይህን ባወቁ ጊዜ፣ ወደ ቂሳርያ አውርደው ወደ ጠርፌስ ሰደዱት።

31 በዚህ ጊዜ በይሁዳ፣ በገሊላና በሰማርያ ያለችው ቤተ ክርስቲያን በሰላም መኖር ጀመረች፤ ተጠናክረችም። ደግሞም እግዚአብሔርን በመፍራት እየተመላለሰችና በዛት ጌሬስ ቅዱስ እየተጽናናች በቀጥር እየ በዛች ሄደች።

ኤንያና ዶርቃ

32 ጴጥሮስም ከአገር ወደ አገር በሚዘዋወርበት ጊዜ፣ በልዩ የሚኖሩትን ቅዱሳን ለመጎብኘት ወረደ። 33 በዚያም ኤንያ የተባለ ስምንት ዓመት የዐልጋ ቍራኛ የነበረ አንድ ሽባ ሰው አገኘ። 34 ጴጥሮስም፣ “ኤንያ ሆይ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ይፈውስሃል፤ ተነሣና መኝታህን አንጥፍ” አለው። ኤንያም ወዲያውኑ ብድግ አለ። 35 በልዩና በሰራዊት የሚኖሩትም ሁሉ እርሱን አይተው ወደ ጌታ ተመለሱ። 36 በኢየሱስ ጣቢታ የተባሉት አንዲት ደቀ መዝሙር ነበረች፤ የሰሚም ትርጓሜ ዶርቃን ማለት ነው። እርሷም ዘወትር በትጋት በጎ ነገር እያደረገችና ድኾችን እየ

1022 ወይም ማሊኦ
1036 ጣቢታ በአረማይክ ሲሆን ዶርቃ ደግሞ በግሪክ ነው፤ ትርጉሙም ረቆ ማለት ነው።

ረዳች ትኖር ነበር።³⁷ በዚያ ጊዜም ታማ ሞተች፤ ሰዎችም አስከሬኗን አጥበው በሰገ ነት ላይ ባለው ክፍል አስቀመጡት።
³⁸ ሌዳ ለኢዮጴ ቅርብ ስለ ነበረች፤ ደቀ መዛሙርትም ጴጥሮስ በልዳ መሆኑን በሰሙ ጊዜ፤ ሁለት ሰዎች ልከው፤ “እባ ክህ ፈጥነህ ወደ እኛ ና” ሲሉ ለመነት።
³⁹ ጴጥሮስም ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር ሄደ፤ እዚያ በደረሰ ጊዜም ሰገነት ላይ ወዳለው ክፍል አወጡት። መበለቶቹም ሁሉ ደርቃ ከእነርሱ ጋር በነበረችበት ጊዜ ያደረገቻቸውን ቀሚሶችና ልብሶች እያሳዩት ዙሪያውን ከበው ያለቅሱ ነበር።

⁴⁰ ጴጥሮስም ሁሉንም ከክፍሉ አስወጥቶ ተንበርክኮ ጸለየ፤ ወደ ራሳውም ዘወር ብሎ፤ “ጣቢታ፤ ተነሿ” አለ። እርሷም ዐይኗን ገለጠች፤ ጴጥሮስንም ባዮች ጊዜ ቀና ብላ ተቀመጠች፤⁴¹ እርሱም እጁን ይዞ አስነሣት፤ አማኞችንና መበለቶቹንም ጠርቶ ከነሕይወቷ አስረከባቸው።⁴² ይህም ነገር በመላው ኢዮጴ ታወቀ፤ ብዙ ሰዎችም በጌታ አመኑ።⁴³ ጴጥሮስም ስምዖን ከተባለ ከአንድ ቍርባት ፋቂ ጋር በኢዮጴ ብዙ ቀን ተቀመጠ።

ቆርኔሌዎስ ጴጥሮስን አስጠራ

10 በቂሳርያ፤ የኢጣሊያ ክፍለ ጦር በሚባለው ሰራዊት ውስጥ የመቶ አለቃ የሆነ ቆርኔሌዎስ የተባለ አንድ ሰው ነበረ። ጳጳርሱም ከመላው ቤተ ሰቡ ጋር በመንፈሳዊ ነገር የተጋና እግዚአብሔርን የሚፈራፈሩ ለሰዎች እጅግ ምጽዋት የሚሰጥ፤ አዘውትሮ ወደ እግዚአብሔር የሚጸልይ ነበር።³ አንድ ቀን፤ ከቀኑ ዘጠኝ ሰዓት ገደማ የእግዚአብሔር መልአክ በራ እይ ወደ እርሱ መጥቶ፤ “ቆርኔሌዎስ ሆይ!” ሲለው በግልጽ አየ።

⁴ ቆርኔሌዎስም በድንጋጤ ትኩር ብሎ እያየው፤ “ጌታ ሆይ፤ ምንድን ነው?” አለው። መልአኩም እንዲህ አለው፤ “ጸሎትህና ምጽዋትህ ለመታሰቢያነት ወደ እግዚአብሔር ፊት አርጎልሃል።⁵ አሁንም ሰዎች ወደ ኢዮጴ ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስምዖንን አስመጣው፤⁶ እርሱም በባሕሩ አጠገብ ባለው በቍርባት ፋቂው በስምዖን ቤት በእንግድነት ዐርፎአል።”

⁷ ቆርኔሌዎስም፤ ያነጋገረው መልአክ ተለይቶት ከሄደ በኋላ፤ ከአገልጋዮቹ ሁለቱን፤ እንዲሁም በመንፈሳዊ ነገር የተጋና ለእርሱ ታማ የሆነውን አንዱን ወታደር አስጠራ።⁸ የሆነውንም ነገር ሁሉ ከነገራቸው በኋላ ወደ ኢዮጴ ላካቸው።

9:37 ሐሥ1:13; 20:8
 9:38 ሐሥ11:26
 9:39 ሐሥ6:11
 ጠ.ጥ5:3
 9:40 ማቴ9:25; ሉቃ7:14; 22:41; ሐሥ7:60
 9:42 ሐሥ2:41
 9:43 ሐሥ10:6
 10:1 ሐሥ8:40
 10:2 ቍ22:35; ሐሥ13:16; 26
 10:3 መገ5:17; ሐሥ3:15; 19:9; 10
 10:4 መገ20:3; ማቴ10:42; 26:13; ራእ8:4
 10:5 ሐሥ9:36
 10:6 ሐሥ9:43
 10:8 ሐሥ9:36

10:9 ማቴ24:17
 10:10 ሐሥ22:17
 10:11 ማቴ3:16
 10:14 ዘሌ11:4-8; 13-20; 20:25; ዘጸ14:3-20; ሕዝ4:14; ሐሥ9:5
 10:15 ቍ28:11ፍ; 9:3; ማቴ15:11; ሉቃ11:41; ሐሥ11:9; ሮሜ14:14; 17:20; 1ቆሮ10:25; 1ጠጥ4:3; 4:15
 10:17 ቍ7:8; ሐሥ 9:10
 10:19 ሐሥ8:29; 9:10
 10:20 ሐሥ15:7-9
 10:22 ቍ2; ሐሥ 11:14
 10:23 ቍ45; ሐሥ 1:16; 11:12

ጴጥሮስ ያየው ራእይ

10:9-32 ማጣ - ሐሥ11:5-14

⁹ የተላኩትም ሰዎች በማግስቱ ወደ ከተማዬቱ እንደ ተቃረቡ፤ ጴጥሮስ እኩለቀን ገደማ ሲሆን፤ ለመጸለይ ወደ ሰገነት ወጣ።¹⁰ በዚያን ጊዜም ስለ ተራብ የሚበላ ነገር ፈለገ፤ ምግብ እየተዘጋጀ ሳለም አሸለበውና በተመሰጠ ውስጥ ሆነ፤¹¹ ሰማይም ተከፍቶ አንድ ትልቅ ጨርቅ የሚመስል ነገር በአራቱ ማእዘን ተይዞ ወደ ምድር ሲወርድ አየ።¹² በጨርቁም ላይ አራት እግር ያሳቸው የተለያዩ እንስሳት፤ በምድር የሚሳቡ ፍጥረታትና በአየር የሚበፍ አዕዋፍ ነበሩበት።¹³ በዚህ ጊዜ፤ “ጴጥሮስ ሆይ፤ ተነሣ፤ እነዚህን ዐርደህ ብላ” የሚል ድምፅ ወደ እርሱ መጣ።

¹⁴ ጴጥሮስ ግን “ጌታ ሆይ፤ ይህም አይሆንም፤ እኔ ያልተቀደሰ ወይም ርኩስ ነገር ፈጽሞ በልቼ አላውቅምና” አለ።

¹⁵ ይህም ድምፅ እንደ ገና ለሁለተኛ ጊዜ ወደ እርሱ መጥቶ፤ “እግዚአብሔር ንጹሕ ያደረገውን አንተ እንደ ርኩስ አትቀጠረው” አለው።

¹⁶ ይህም ሦስት ጊዜ ተደጋገመ፤ ጨርቁም ወዲያውኑ ወደ ሰማይ ተወሰደ።

¹⁷ ጴጥሮስም ሰላየው ራእይ ትርጉም እጅግ ተጨንቆ በማሰላስል ላይ ሳለ፤ ቆርኔሌዎስ የላካቸው ሰዎች የስምዖንን ቤት ፈልገው ካገኙ በኋላ መጥተው በሩ ላይ ቆሙ።¹⁸ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን እዚያ ይኖር እንደ ሆነ ጠየቁ።

¹⁹ ጴጥሮስ የራእዩን ነገር በማሰላስል ላይ ሳለ፤ መንፈስ እንዲህ አለው፤ “እነሆ፤ ሦስትም ሰዎች ይፈልጉሃል።²⁰ ስለዚህ ተነሥተህ ውረድ፤ የላክኋቸውም እኔ ስለሆንሁ ሳትጠራጠር ከእነርሱ ጋር ሂድ።”

²¹ ጴጥሮስም ወርዶ፤ “እነሆ፤ የምትፈልጉት ሰው እኔ ነኝ፤ የመጣችሁበት ጉዳይ ምንድን ነው?” አላቸው።

²² ሰዎቹ፤ “የመጣነው ቆርኔሌዎስ ከተባለው መቶ አለቃ ዘንድ ነው፤ እርሱም ጻድቅና እግዚአብሔርን የሚፈራፈሩ በአይሁድም ሕዝብ ሁሉ ዘንድ የተከበረ ሰው ነው። አንተን ወደ ቤቱ እንዲያስመጣህና የምትለውን እንዲሰማ ቅዱስ መልአክ ነግሮታል” አሉት።²³ ጴጥሮስም ሰዎቹን ሊያስተናግዳቸው ወደ ቤት አስገባቸው።

¹⁹ አንድ የጥንት ቅጽ ሁለት ይላል፤ ሌሎች የጥንት ቅጾች ይህ ቍጥር የላቸውም።

ጴጥሮስ በቆርኔሌዎስ ቤት

ጴጥሮስም በማግስቱ ተነሥቶ ከእነርሱ ጋር ሄደ፤ ከኢዮጴ የመጡ አንዳንድ ወንድሞችም አብረውት ሄዱ። 24 በሚቀ ጥለው ቀን ቂሳርያ ገባ። ቆርኔሌዎስም ዘመዶቹንና የቅርብ ወዳጆቹን ሰብስቦ ይጠብቃቸው ነበር። 25 ጴጥሮስም ወደ ቤቱ በገባ ጊዜ ቆርኔሌዎስ ተቀበለው፤ እንዲሁም ላይ ወድቆ ሰገደለት። 26 ጴጥሮስ ግን፣ “እኔም እንዳንተው ሰው ነኝና ተነሥ!” ብሎ አስነሣው።

27 ጴጥሮስም እያነጋገረው አብሮት ሲገባ ብዙ ሰው ተሰብስቦ አገኘ፤ 28 እንዲሁም አላ ቸው፡ “አንድ አይሁዳዊ ከሌላ ወገን ጋር እንዲተባበር ወይም እንዲቀራረብ ሕጋችን እንደማይፈቅድ ራሳችሁ ታውቃላችሁ፤ ነገር ግን እኔ ማንንም ርኩሰት ወይም ያል ተቀደሰ ነው እንዳልል እግዚአብሔር አሳይቶ ኛል። 29 ስለዚህም በተጠራሁ ጊዜ፣ እነሆ ሳላመነታ መጣሁ፤ እንግዲህ፣ ለምን እን ደጠራችሁኝ ማወቅ እፈልጋለሁ።”

30 ቆርኔሌዎስም እንዲህ አለው፡ “ከአራት ቀን በፊት በዚህ ጊዜ ከቀኑ በዘጠኝ ሰዓት በቤቴ ሆኜ እጸልይ ነበር፤ ድንገትም ብሩህ ልብስ የለበሰ ሰው መጥቶ በሬቴ ቆመና 31 እንዲህ አለኝ፡ ‘ቆርኔሌዎስ ሆይ፤ ጸሎ ትህ ተሰምቶልሃል፤ ምጽቀትህም ለመታሰ ቢያነት በእግዚአብሔር ፊት ደርሶአል።’ 32 ሰዎችን ወደ ኢዮጴ ልከህ ጴጥሮስ የተባ ለውን ስምዖንን አስመጣ፤ እርሱም በባሕር አጠገብ ባለው በቀርቦት ፋቂው በስምዖን ቤት በእንግድነት ዐርፎአል።” 33 እኔም ወዲያው ላኩብህ፤ አንተም በመምጣትህ መልካም አድርገሃል። እንግዲህ እኛ ሁላ ችን ጌታ ያዘዘህን ስትነገረን ለመስማት በእግዚአብሔር ፊት አለን።

34 ጴጥሮስም እንዲህ ሲል መናገር ጀመረ፤ “እግዚአብሔር ለማንም እንደማያሳሳ በእርግጥ ተረድቻለሁ፤ 35 ነገር ግን እርሱን የሚፈሩትንና ጽድቅን የሚያደርጉትን ሁሉ ከየትኛውም ወገን ቢሆኑ ይቀበላ ችዋል። 36 እግዚአብሔር፣ የሁሉ ጌታ በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል የሳከውም የሰላም የምሥራች መልእክት ይኸው ነው። 37 ዮሐንስ ከሰበከው ጥምቀት በኋላ ከገሊላ ጀምሮ በመላው ይሁዳ የሆነውን ታውቃላችሁ። 38 እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስና በጉይል ቀባው፤ እርሱም እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ስለ ነበረ በደረሰ በት ሁሉ መልካም እያደረገ በዲ ዮብሎስ ሥልጣን ሥር የነበሩትን ሁሉ ፈወሰ።

39። እርሱ በአይሁድ አገርና በኢየሩ

10:24 ሐሥ8:40
10:26 ሐሥ14:15፣ ራእ19:10፣22:8፣9
10:27 ቀ፡24
10:28 ቀ፡14፣15፣ የሐ4:9፣18፣28፣ ሐሥ11:3፣15፣8፣9
10:30 ዮሐ20:12
10:34 ዘ።10:17፣ 2ዜ5:19፣7፣ ኢዮ34:19፣ ማር12:14፣ ሮሜ2:11፣14፣26፣ ኤፌ 6:9፣ዳ4:3፣25፣ ያዕ2:1፣1።ጳጥ1:17
10:35 ሐሥ15:9
10:36 ማቴ28:18፣ ሱ፡ቃ2፡ 14፣ ሐሥ13:32፣ 1ዮሐ1:5
10:38 ማቴ4:23፣ ዮሐ3:2፣ዘሥ4:26
10:39 ቀ፡41፣ ሱ፡ቃ 24:48፣ ሐሥ5:30

10:40 ሐሥ2:24
10:41 ሱ፡ቃ24:43፣ ዮሐ14:17፣22፣ 21:13፣ሐሥ14
10:42 ማቴ28:19፣ 20፣ዮሐ5:22፣ ሐሥ 17:31፣ሮሜ 14:9፣ 2ቆ፣5:10፣ 2ጠ.። 4፣1፣ 1ጴጥ4:5
10:43 ኢሳ53:11፣ ሱ፡ቃ24:27፣ዮሐ3:15፣ ሐሥ15:9፣26፣22
10:44 ሱ፡ቃ1:15፣ ሐሥ8:15፣16፣ 11:15፣ 15:8፣19፣6
10:45 ቀ፡23፣ሐሥ 2፣33፣38፣11፣18፣15፣8
10:46 ማር16:17፣ 10:47 ዮሐ20፣22፣ ሐሥ8፣36፣11፣17
10:48 ሐሥ2:38
11:1 ሐሥ1:16፣ ፅፊ4:12
11:2 ሐሥ10:45
11:3 ሐሥ10:25፣ 28፣74፣12
11:5 ሐሥ9:10፣ 10:9-32

ሳሌም ላደረገው ሁሉ እኛ ምስክሮች ነን፤ ደግ ሞም ሰዎች እርሱን በዕንጨት ላይ ሰቅ ለው ገደሉት። 40 እግዚአብሔር ግን በሦስተ ኛው ቀን ከሙታን አስነሣው፤ እንዲታ ይም አደረገው፤ 41 የታየውም ለሁሉ ሰው ሳይሆን፤ ከሙታን ከተነሣ በኋላ አብረንም ለበላንና ለጠግን፤ እግዚ አብሔርም አስቀድሞ ለመረጠን ለእኛ ለምስክሮቹ ነው። 42 ለሕዝቡ እንድንሰብክና በሕዋዎንና በሙታንም ላይ እንዲፈርድ እግዚአብሔር የሾመው እርሱ መሆኑን እንድንመስክር እርሱ ራሱ አዘዘን፤ 43 በእርሱም የሚያምን ሁሉ በስሙ ዮነጢ አትን ስርየት እንደሚቀበል ነቢያት ሁሉ ይመስክሩለታል።”

44 ጴጥሮስ ይህን እየተናገረ ሳለ፣ ቃሉን በሰሙት ሁሉ ላይ መንፈስ ቅዱስ ወረደባ ቸው። 45 ከጴጥሮስ ጋር የመጡት፣ ከተገረ ዙት ወገን የሆኑት አማኞች፣ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በአሕዛብም ላይ ደግሞ መናሰሱን ሲያዩ ተገረሙ፤ 46 ይኸውም በልላግ⁰ ሲናገሩና እግዚአብሔርን ሲ ያመሰግኑ ስለሰሟቸው ነው።

በዚያ ጊዜ ጴጥሮስ እንዲህ አለ፤ 47 “እነ ዚህ ሰዎች እንደ እኛ መንፈስ ቅዱስን ስለ ተቀበሉ፣ እንግዲህ በውሃ እንዳይጠ መቁ የሚከለክላቸው ማን ነው?” 48 ስለዚህ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንዲጠመቁ አዘዛ ቸው። ከዚህ በኋላ፣ ጴጥሮስ ጥቂት ቀን ከእነርሱ ጋር እንዲቀመጥ ለመኑት።

ጴጥሮስ አሕዛብ ቤት ለምን እንደገባ አስረዳ

11 ሐዋርያትና በይሁዳ የነበሩት ወን ድሞች አሕዛብ ደግሞ የእግዚአብሔ ሮን ቃል እንደ ተቀበሉ ሰሙ። 2 ስለዚህ ጴጥሮስ ወደ ኢየሩሳሌም በወጣ ጊዜ፣ ከተገረዙት ወገን የነበሩ አማኞች ነቀፉት፤ 3 እንዲሁም አሉት፤ “ወዳልተገረዙ ሰዎች ገብ ተህ ከእነርሱ ጋር በላህ።”

4 ጴጥሮስ ግን እንዲህ ሲል ነገሩን በቅ ደም ተከተል ያስረዳቸው ጀመር፤ 5 “በኢ ዮጴ ከተማ ስጸልይ በተመስጠ ውስጥ እያ ለሁ ራእይ አየሁ፤ ትልቅ ጨርቅ የሚመ ስል ነገር፣ በአራት ማእዘን ተይዞ ከሰማይ እኔ ወደ ነበርሁበት ቦታ ሲወርድ አየሁ። 6 አተኩራልም ይህን ነገር ስመለከት አራት እግር ያሳቸው እንስሳት፣ የዱር አራዊት፣ በምድር የሚሳቡ ፍጥረታትና በሰማይ የሚበሩ አዕዋፍ አየሁ። 7 በዚህ ጊዜ፣ ‘ጴጥሮስ ሆይ፤ ተነሣና ዐርጸህ ብላ’ የሚ ለኝን ድምፅ ሰማሁ።

8። እኔም፣ ‘ጌታ ሆይ፤ ይህም አይሆንም፤

እኔ ርከስ ወይም ያልተቀደሰ ነገር ፈጽሞ ወደ አፈሬ ገብቶ አያውቅም' አልሁ።

9። 'የም ድምፅ ዳግመኛ፣ 'እግዚአብሔር ንጹሕ ያደረገውን አንተ እንደ ርከስ አት ቀጠረው' ሲል ከሰማይ ተናገረኝ። 10 ይህም ሦስት ጊዜ ተደጋግሮ፣ ከዚያ ሁሉም እንደ ገና ወደ ሰማይ ተወሰደ።

11። ልክ በዚያው ሰዓት፣ ሦስት ሰዎች ከቀረጻዎ ወደ እኔ ተልከው መጥተው እኔ ባለሁበት ቤት ደጅ ላይ ቆሙ። 12 መንፈስ ቅዱስም ምንም ሳላወላውል ከእነርሱ ጋር እንድሄድ ነገረኝ። እነዚህም ስድስት ወን ድሞች ከእኔ ጋር ሄዱ፣ ወደ ሰውየውም ቤት ገባን። 13 እርሱም መልአክ በቤቱ ውስጥ ቆሞ እንደታየውና እንዲህ እን ዳለው ነገረን፣ 'ወደ ኢዮጵ ሰው ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስምዖንን አስጠራ። 14 እርሱም አንተና የቤትህ ሰዎች ሁሉ የምትድኑበትን ቃል ይነግርሃል።'

15። እኔም ገና መናገር ስጀምር፣ መንፈስ ቅዱስ፣ በመጀመሪያ በእኛ ላይ እንደ ወረደ ሁሉ በእነርሱም ላይ ወረደ። 16 በዚህ ጊዜ፣ 'የሐንስ በውሃ አጠመቀ፣ እናንተ ግን በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ' ሲ ል ጌታ የተናገረው ቃል ትዝ አለኝ። 17 እንግ ዲህ እግዚአብሔር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስናምን ለእኛ የሰጠንን ስጦታ ለእነርሱም ከሰጣቸው፣ ታዲያ፣ እግዚአብሔርን መቋቋም እችላለን ዘንድ እኔ ግን ነኝ?"

18 ይህን በሰሙ ጊዜም የሚሉትን አጥ ተው እንዲህ እያሉ እግዚአብሔርን አመሰ ገኑ። "ይህም ከሆነ፣ አሕዛብም ወደ ሕይ ወት ይመጡ ዘንድ፣ እግዚአብሔር ንስሐን ሰጥቷቸዋል ማለት ነዋ።"

በአንጻሊያ የነበረችው ቤተ ክርስቲያን

19 በእስጢፋኖስ ላይ በተነሣው ስደት ምክንያት የተበተኑት አማኞች ቃሉን ለአ ይሁድ ብቻ እየተናገሩ እስከ ፊንቄ፣ እስከ ቆጵጵሮስና እስከ አንጻሊያ ድረስ ዘለቁ። 20 ከቆጵጵሮስና ከቀሬና የመጡት አንዳንዶች ሰዎች ግን ወደ አንጻሊያ ሄደው ለግሪኮ ችም ጭምር በመንገር የጌታን የኢየሱስን ወንጌል ሰበኩላቸው። 21 የጌታም እጅ ከእነ ርሱ ጋር ነበረ፣ ቀጥራቸውም እጅግ ብዙ የሆኑ ሰዎች አምነው ወደ ጌታ ተመለሱ።

22 ወሬውም በኢየሩሳሌም ከነበረችው ቤተ ክርስቲያን ጀሮ ደረሰ፣ ቤተ ክርስቲያኒቱም በርናባስን ወደ አንጻሊያ ላከ ችው። 23 እርሱም እዚያ ደርሶ እግዚአብሔር በጸጋው የሠራውን ባየ ጊዜ ደስ አለው። ሁሉም በፍጹም ልብ በጌታ በመታመን

11:9 ሐሥ10:15
11:11 ሐሥ8:40
11:12 ቀ1:29፣ ሐሥ1:16፣ 8:29፣ 15:9፣ ሮጫ3:22
11:13 ሐሥ5:19
11:14 ዮሐ4:53፣ ሐሥ 10:36፣ 16:15፣ 31-34፣ 18:8፣ 1ቆ1:1፣ 11:16
11:15 ሐሥ2:4፣ 10:44
11:16 ማር1:4-8
11:17 ሐሥ2:38፣ 10:45፣ 47
11:18 ሮጫ10:12፣ 13፣ 2 ቆር7:10
11:19 ቀ2:26፣ 27፣ ሐሥ8:14፣ 13፣ 14፣ 26፣ 18፣ 22፣ 29፣ 21
11:20 ቀ19፣ ማቴ 27፣ 32፣ ሐሥ4፣ 36፣ 13፣ 32
11:21 ሉቃ1:66፣ ሐሥ 2:41
11:22 ሐሥ4:36
11:23 ሐሥ13:43፣ 14፣ 22፣ 26፣ 15፣ 40፣ 20፣ 24

11:24 ሉቃ1:15፣ ሐሥ2:41
11:25 ሐሥ9:11
11:26 ቀ2:29፣ ሐሥ 6:12፣ 9፣ 19፣ 26፣ 38፣ 13፣ 52፣ 26፣ 28፣ 1ቆጥ4፣ 16
11:27 ሐሥ13:1፣ 15፣ 32፣ 1ቆር11:4፣ 12፣ 2፣ 8፣ 29፣ 14፣ 29፣ 32፣ 37፣ ኤፌ4:11
11:28 ማቴ24:14፣ ሐሥ18፣ 21፣ 21፣ 10፣ 11
11:29 ቀ1:12፣ 26፣ ሐሥ1:16፣ ሮጫ 15፣ 26፣ 2ቆር8:1-4፣ 9፣ 2
11:30 ሐሥ4:36፣ 12፣ 25፣ 14፣ 23፣ 15፣ 2፣ 22፣ 20፣ 17፣ 1ጢሞ5:17፣ ቲቶ 1:5፣ ያዕ5:14፣ 1ቆጥ5:1፣ 2ቆሐ1
12:1 ማቴ14:1
12:2 ማቴ4:21፣ ማር10:39
12:3 ሰብ2:15፣ 23፣ 15፣ ሐሥ20:6፣ 24፣ 27፣ 25፣ 9
12:4 ዮሐ11:55
12:5 ሐሥ1:14፣ ሮጫ15:30፣ 31፣ ኤፌ6:18
12:6 ሐሥ21:33
12:7 መዝ107:14፣ ሐሥ5:19፣ 16፣ 26

እንዲጸኑ መከራቸው። 24 እርሱም መንፈስ ቅዱስንና እምነትን የተሞላ ደግ ሰው ነበር፣ ቀጥሩ ብዙ የሆነ ሕዝብም ወደ ጌታ ተጨመረ።

25 ከዚህ በኋላ በርናባስ፣ ሳውልን ለመ ፈላግ ወደ ጠርሴስ ሄደ። 26 ባገኘውም ጊዜ ወደ አንጻሊያ አመጣው። ሁለቱም እዚያ ካለችው ቤተ ክርስቲያን ጋር በመሆን አንድ ዓመት ሙሉ እጅግ ብዙ ሕዝብ አስተማሩ፣ ደቀ መዛሙርትም ለመጀመ ሬያ ጊዜ በአንጻሊያ 'ክርስቲያን' ተብለው ተጠሩ።

27 በዚህ ጊዜ አንዳንድ ነቢያት ከኢየሩሳ ሌም ወደ አንጻሊያ ወረዱ። 28 ከእነርሱም አንዱ አጋቦስ የተባለው ተነሥቶ በዓለም ሁሉ ታላቅ ራብ እንደሚሆን መንፈስ ቅዱስ አስመልክቶት ተናገረ፣ ይህም በቀ ሳውዴዎስ ቄሳር ዘመን ተፈጸመ። 29 ደቀ መዛሙርትም እያንዳንዳቸው ዐቅማቸው በፈቀደ መጠን አዋጥተው በይሁዳ የሚ ኖሩትን ወንድሞች ለመርዳት ወሰኑ። 30 ርዳታውንም በበርናባስና በሳውል እጅ ለሽማግሌዎቹ በመላክ፣ ይህንኑ አደረጉ።

ጴጥሮስ ከእርሱ ቤተ ባታምር ወጣ

12 በዚያ ዘመን ንጉሠ ሄሮድስ አንዳ ጎድ የቤተ ክርስቲያን አባላትን እያሳደደ ያስጨንቅ ነበር፣ ጥየሐንስንም ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ አስገደለ። 3 ይህ አድራጎቱ አይሁድን ደስ እንዳሰኛቸው ባየ ጊዜ ጴጥሮስን ደግሞ አስያዘው፣ ይህም የሆነው በቀጣይ በዓል ሰምን ነበር። 4 ጴጥሮ ስን ወህኒ ቤት ካስገባው በኋላ፣ አራት አራት ወታደሮች እየሆኑ እንዲጠብቁት በአራት ፈረቃ ለተመደቡ ወታደሮች አስረከበው፣ ይህን ያደረገውም የፋሲካ በዓል ካለፈ በኋላ ሕዝብ ፊት አውጥቶ ሊያስፈርድ በት አስቦ ነው።

5 ጴጥሮስም በዚህ መሠረት እስር ቤት ተጣለ፣ ቤተ ክርስቲያኒቱ ግን ስለ እርሱ አጥብቃ ወደ እግዚአብሔር ትጸልይ ነበር።

6 ሄሮድስም ጴጥሮስን ሕዝቡ ፊት ሊያ ቀርበው አስቦ ሳለ፣ ጴጥሮስ በዚያው ሌሊት በሁለት ሰንሰለት ታስሮ፣ ከሁለት ወታደሮች መካከል ተኝቶ ነበር፣ የወህኒ ቤት ጠባቂዎችም እስር ቤቱ በር ላይ ቆመው ነበር። 7 የጌታ መልአክም ድንገት ታየ፣ በክፍለ-ም ውስጥ ብርሃን በራ፣ መል አኩም የጴጥሮስን ጉን መታ አድርጎ ቀስ ቀስውና፣ "የሐሉ ተነሣ!" አለው፣ በዚህ ጊዜ ሰንሰለቶቹ ከእጆቹ ወደቁ።

8 መልአኩም፣ "ልብሰህን ልበስ፣ ጫማህ

ንም አድርግ" አለው። ጴጥሮስም እንደታዘዘው አደረገ። መልአኩም ቀጥሎ፣ “መደረቢያህን ከላይ ጣል አድርገህ ተከተለኝ” አለው። ፆጴጥሮስም ተከትሎት ከእስር ቤት ወጣ፤ ነገር ግን ራእይ የሚያደይ መስለው እንጂ መልአኩ የሚያደርገው ነገር በእውቀት መሆኑን አላወቀውን ነበር። 10የመጀመሪያውንና ሁለተኛውን ዘብ 0ልፈው ወደ ከተማዬቱ በሚወስደው መንገድ ላይ ወዳለው የብረት መዝጊያ ዘንድ ደረሱ። መዝጊያውም ራሱ ዐውቆ ተከፈተላቸው፤ እነርሱም ወጥተው ሄዱ፤ አንዲት ሰላች መንገድ እንዳለፉም ወዲያው መልአኩ ተለየው።

11ጴጥሮስም ሲረጋጋ፣ “ጌታ መልአኩን ልኮ ከሄሮድስ እጅና አይሁድ ካሰቡብኝ ሁሉ እንዳወጣኝ አሁን ያለ ጥርጥር ዐወቅሁ” አለ።

12ይህን ከተረዳ በኋላም፣ ብዙ ሰዎች ተሰብስበው በአንድነት ወደሚጸልዩበት፣ ማርቆስ ወደ ተባለው ወደ ዮሐንስ እናት ወደ ማርያም ቤት ሄደ። 13እዚያ ደርሶ የውጭውን በር ባንኳኒ ጊዜ፣ ሮዳ የተባለች አንዲት የቤት ሠራተኛ ማን እንደሆነ ለማጣራት ወደ በሩ ሄደች። 14የጴጥሮስ ድምፅ መሆኑንም ባወቀች ጊዜ፣ በጣም ከመደሰቷ የተነሣ በሩን ሳትከፍት ሮጣ በመመለስ፣ ጴጥሮስ በሩ ላይ ቆሞ እንደሚገኝ ተናገረች።

15ሰዎቹም፣ “አብደሻል እንዴሄ” አሏት፤ እርሷ ግን ይህንኑ ደጋግማ በነገረቻቸው ጊዜ፣ “እንግዲያውስ የእርሱ መልአክ ነው” አሉ።

16ጴጥሮስ ግን በር ማንኳኳቱን ቀጠለ፤ እነርሱም በሩን ከፍተው ባዩት ጊዜ ተገረሙ። 17እርሱም ዝም እንዲሉ በእጁ ጠቅሶ፣ ጌታ ከእስር ቤት እንዴት እንዳወጣው አስረዳቸው፣ “ስለ ሁኔታው ለያዕቆብና ለወንድሞች ንገሯቸው” አላቸው፤ ከዚያም ወደ ሌላ ስፍራ ሄደ።

18በማግስቱም ጠዋት ወታደሮቹ፣ “ጴጥሮስ የት ገባ?” እያሉ በመካከላቸው ትልቅ ትርምስ ተፈጠረ። 19ሄሮድስም ጴጥሮስን አስፈልጎ ባጣው ጊዜ፣ ዘብ ጠባቂዎቹን በጥብቅ ከመረመረ በኋላ እንዲገደሉ አዘዘ።

የሄሮድስ አሟጻት

ከዚያም ሄሮድስ ከይሁዳ ወደ ቂሳርያ ወርዶ እዚያ ተቀመጠ። 20እርሱም ከጢሮስና ከሲዶና ሰዎች ጋር ጥለኛ ነበር፤ አገራቸው ምግብ የሚያገኘው ከንጉሡ ግዛት ስለ ነበር፣ የንጉሡን ባለሟል የብ

12:9 ሐሥ9:10
 12:10 ሐሥ5:19፣ 16:26
 12:11 መዝ34:7፣ 47:3፣28፣46፣22፣ሉቃ15:17፣2ቆሮ1:10፣ 2ጴጥ2:9
 12:12 ቍ5:25፣ ሐሥ 13:5፣13፣ 15:37፣39፣ ቁ44:10፣ 2ጠጥ 4:11፣4ጥ24፣ 1ጴጥ 5:13
 12:13 ዩሐ8:16፣ 17
 12:14 ሉቃ24:41
 12:15 ማቆ18:10
 12:17 ሐሥ1:16፣ 13:16፣15:13፣19፣33፣ 21:40
 12:19 ሐሥ8:40፣ 16:27
 12:20 1ጥ5:9፣ 11፣ሕዝ27:17፣ ማቆ 11:21

12:23 1ሳጦ25፣ 38፣ 2ሳጦ24፣16፣ 17፣2ጥ19፣35፣ ሐሥ 5:19
 12:24 ሐሥ6:7፣ 19፣20፣ፅብ4:12
 12:25 ቍ12፣ሐሥ 4:36፣11፣30
 13:1 ማቆ14:1፣ 27፣32፣ሐሥ4:36፣ 11፣19፣27፣ሕፌ4:11
 13:2 ሐሥ8:29፣ 9፣15፣14፣26፣22፣21
 13:3 ሐሥ6:6፣ 14፣26
 13:4 ቍ2፣3፣4፣36
 13:5 ሐሥ9:20፣ 12፣12፣ ፅብ4፣12
 13:6 ማቆ7:15፣ ሐሥ8:9
 13:7 ቍ8:12፣ ሐሥ 18፣12፣19፣38
 13:8 ቍ7፣ አሳ 30፣11፣ ሐሥ6:7፣ 8፣9
 13:9 ሉቃ1፣15
 13:10 ሆሴ14:9፣ ማቆ13፣38፣ ዮሐ8:44

ላሰጠን ድጋፍ ካገኙ በኋላ፣ አንድ ላይ ሆነው ከንጉሡ ጋር ለመታረቅ ጠየቁ። 21በቀጠሮውም ቀን ሄሮድስ ልብስ መንግሥቱን ለብሶ በዙፋኑ ላይ ተቀመጠ፤ ለሕዝቡም ንግግር አደረገ። 22ሕዝቡም፣ “ይህን የአምላክ ድምፅ እንጂ የሰው አይደለም” ብለው ጮኹ። ሄሮድስም ለእግዚአብሔር ክብር ስላልሰጠ የጌታ መልአክ ወዲያው መታው፣ በትልም ተበልቶ ሞተ።

24የእግዚአብሔር ቃል ግን እያደገና እየሰፋ ሄደ።

25በርናባስና ሳውልም ተልእኮአቸውን ፈጽመው ከኢየሩሳሌም፣ ተመለሱ፤ ማርቆስ የተባለውን ዮሐንስንም ከእነርሱ ጋር ይዘውት መጡ።

በርናባስና ሳውል ተላኩ

13 በአንጻዚያ ባለችው ቤተ ክርስቲያን ነቢያትና መምህራን ነበሩ፤ እነርሱም፦ በርናባስ፣ ኄኒር የተባለው ስምዖን፣ የቀሬናው ሉክቶስ፣ የአራተኛው ክፍል ገዥ የሄሮድስ አብሮ አደግ የነበረው ምናሔና ሳውል ነበሩ። 2እነዚህም ጌታን እያመለኩና እየጸሙ ሳሉ፣ መንፈስ ቅዱስ፣ “በርናባስንና ሳውልን እኔ ለጠራኋቸው ምሥራ ለዩልኝ” አለ። 3እነርሱም ከጸሙና ከጸለዩ በኋላ እጃቸውን ጭነው አሰናበቷቸው።

በርናባስና ሳውል በቆጵሮስ

4በርናባስና ሳውልም በመንፈስ ቅዱስ ተልከው ወደ ሴሌውቅያ ወረዳ፣ ከዚያም በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄዱ። 5ስልማና በደረሱም ጊዜ በአይሁድ ምክራቦች የእግዚአብሔርን ቃል ሰበኩ፤ ዮሐንስም አብሮአቸው ሆኖ ይረዳቸው ነበር።

6የቆጵሮስን ደሴት ከዳር እስከ ዳር አቋርጠው ጳፉ በደረሱ ጊዜ፣ በርናባስ የተባለ አንድ አይሁዳዊ ጠንቋይና ሐሰተኛ ነቢይ አገኙ፤ ጎእርሱም ሰርግዮስ ጳውሎስ ከተባለው አስተዋይ አገረ ገዥ ጋር ነበረ። ይህ አገረ ገዥ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ፈልጎ በርናባስንና ሳውልን አስጠራቸው። 8ጠንቋይ ኤልማስ ግን፣ የሰሙ ትርጉም እንዲህ ነበርና፣ አገረ ገዥ እንደምን ለማደናቀፍ ስለ ፈለገ ተቃወሚ ቸው። 9ጳውሎስ የተባለውም ሳውል በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ፣ ትኩር ብሎ ተመለከተውና እንዲህ አለው፤ 10አንተ የጽድቅ ሁሉ ጠላት፣ ተንኩልንና ክፍተን ሁሉ የተሞላህ የዲያብሎስ ልጅህ የጌታን ቀና

25 አንጻንድ ቅጂች ወደ ኢየሩሳሌም ይላሉ።

መንገድ ከማጣመም አታርፍምን? ¹¹አሁንም የጌታ እጅ በአንተ ላይ ነው፤ ፅዕር ትሆናለህ፤ ከእንግዲህ የፀሐይን ብርሃን ለአንድ አፍታ እንኳ አታይም።”

ወዲያውም ጭጋማና ጨለማ በላዩ ወረደ፤ እጁን ይዞ የሚመራውንም ሰው ለመፈለግ ወዲያ ወዲህ ይል ጀመር። ¹²አገረ ገዢም የሆነውን ነገር ባየ ጊዜ፤ በጌታ ትምህርት በመደናቀቅ አመነ።

በርኖባስና ጳውሎስ በጳስድያ

¹³ጳውሎስና ዳድኞቹ ከጳፉ ተነሥተው በጳንፍልያ ወደምትገኘው ወደ ጴርጌን ሄዱ፤ የሐንሰም ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ። ¹⁴እነርሱ ግን ከጴርጌን ተነሥተው በጳስድያ ውስጥ ወዳለችው ወደ አንጾኪያ ሄዱ፤ በሰንበት ቀንም ወደ ምክራብ ገብተው ተቀመጡ። ¹⁵የሕግና የነቢያት መጻሕፍት ከተነበቡ በኋላ፤ የምክራብ አለቆች፤ “ወንድሞች ሆይ፤ ሕዝቡን የሚመክር ቃል ካላችሁ ተናገሩ” ሲሉ ላኩባቸው።

¹⁶ጳውሎስም ተነሥቶ በእጁ በመጥቀስ እንዲህ አለ። “የእስራኤል ሰዎች ሆይ፤ ደግሞም እናንተ እግዚአብሔርን የምትፈሩ ሁሉ፤ አድምጡ። ¹⁷የዚህ የእስራኤል ሕዝብ አምላክ፤ አባቶቻችንን መረጣቸው፤ በግብፅ ምድር እያሉም ከፍ ከፍ አደረጋቸው፤ በኃያል ክንዱም ከዚያ አወጣቸው። ¹⁸አርባ ዓመት ያህልም በበረሃ ታገላቸው።” ¹⁹በከነዓን ምድር የነበሩትንም ሰባት መንግሥታት አጥፍቶ፤ ምድራቸውን ለገዛ ሕዝቡ ርሰት አድርጎ አወረሳቸው። ²⁰ይህም ሁሉ የተፈጸመው በአራት መቶ አምሳ ዓመት ያህል ጊዜ ውስጥ ነበር።

“ከዚህ በኋላ፤ እስከ ነቢዩ ሳሙኤል ዘመን ድረስ መሳፍንትን ሰጣቸው። ²¹ከዚያም ሕዝቡ ንጉሥ እንዲያነግሥላቸው ለመነት፤ እግዚአብሔርም ከብንያም ወገን፤ የቂስን ልጅ ሳኦልን ሰጣቸው፤ እርሱም አርባ ዓመት ገዛቸው። ²²ሳኦልንም ከግረው በኋላ፤ ዳዊትን አነገሠላቸው፤ ስለ እርሱም፤ “እንደ ልቤ የሆነና እኔ የምሻውን ሁሉ የሚያደርግ የእሴይን ልጅ ዳዊትን አገኘሁ” ሲል መሰከረለት።

²³እግዚአብሔርም በገባው ቃል መሠረት ከዚህ ሰው ዘር አዳኝ የሆነውን ኢየሱስን ለእስራኤል አመጣ። ²⁴ኢየሱስ ከመምጣቱ በፊት፤ የሐንሰ የእስራኤል ሕዝብ ሁሉን ስሐ ገብተው እንዲጠመቁ ሰብኮላቸው ነበር። ²⁵የሐንሰ ተልእኮውን በማጠናቀቅ ላይ ሳለ፤ “እኔ ማን መሰልኋችሁ? እኔ

13:11 ዘፍ:19:10: 11: ዘ09:3: 14:መ:5:6:7: 24:76:18: መዝ 32:4 13:12 ቍ:7 13:13 ቍ:6: 13:14 2:10:1:2:12 13:14 ቍ:27:4:2: 44:ሐሥ:20:14:19: 21:1:6:13:18:4 13:15 ሐሥ:15:21 13:16 ሐሥ:12:17 13:17 ዘ06:6:7: ዘ87:6-8 13:18 ዘጉ:14:33: ዘ81:31:መዝ95:10: ሐሥ:7:36 13:19 ዘ87:1: ኢሱ 19:51: መዝ78:55: ሐሥ:7:45 13:20 መሳ2:16: 14:መ:3:19:20: ሐሥ 3:24 13:21 14:መ:8:5: 19:9:1:2:10:1 13:22 14:መ:13:14: 15:23:26:11:6:13:መ ዝ89:20:አ.44:4: 28:አ.ር3:15 13:23 ቍ:32: 24:መ: 7:11: 22:51: አ.ር30:9: ማቴ:1:1:21:ሉ:2:21 13:24 ማር:1:4 13:25 ማቴ:3:11: የሐ:1:20:27: ሐሥ 20:24 13:26 ሉ:ቃ:3:8: ሐሥ:4:12: 22:5:28:28 13:27 ማቴ:1:22: ሉ:ቃ:24:27:ሐሥ:3:17 13:28 ማቴ:27:20-25:ሐሥ:3:14 13:29 ማቴ:1:22: ሉ:ቃ:18:31:23:53:ሐሥ:5:30 13:30 ማቴ:16:21: 28:6:ሐሥ:2:24 13:31 ማቴ:28:16: ሉ:ቃ:24:48 13:32 አ.440:9: 52:7:ሐሥ:5:42: 8:35:10:36:14:7:1 5:21:17:18:12:6:6: ሮሜ:1:2:14:13:9:4 13:33 መዝ2:7: ማቴ:3:17:ሐሥ:2:24 13:34 አ.455:3 13:35 መዝ16: 10:ሐሥ:2:27 13:36 24:መ:7:12:11:12:10 2:ዘሴ 29:28: ማቴ:9:24: ሐሥ:2:29 13:37 ሐሥ:2:24 13:41 ዕን:1:5 13:42 ቍ:14 13:43 ሐሥ:11:23: 14:22:ሮሜ:3:24

እከ እርሱ አይደለሁም፤ ነገር ግን የእግሩን ጫማ እንኳ መፍታት የማይገባ ከእኔ በኋላ ይመጣል’ ይል ነበር።

²⁶እናንተ ከአብርሃም ዘር የተወለዳችሁ ወንድሞች፤ ደግሞም በመካከላችሁ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሁሉ፤ ይህ የድነት መልእክት የተላከው ለሁላችንም ነው። ²⁷ኢየሱስ ሳሌም ሰዎችና አለቆቻቸው ኢየሱስን አላወቁትም፤ ይሁን እንጂ በየሰንበቱ የሚነበበው የነቢያት ቃል እንዲፈጸም በእርሱ ፈረዱበት። ²⁸ለሞት የሚያበቃው አንድም ምክንያት ባያገኘብትም እንኳ ጲላሳሰ የሞት ፍርድ እንዲፈርድበት ተማጸኑት። ²⁹ስለ እርሱ የተጻፈውን ሁሉ ከፈጸሙ በኋላ ከተሰቀለበት ዕንጨት አውርደው በመቃብር ውስጥ አስገቡት። ³⁰እግዚአብሔር ግን ከሙታን አስነሣው። ³¹ከገለላ ጀምሮ እስከ ኢየሩሳሌም ከእነርሱ ጋር ለነበሩትም ብዙ ቀን ታያቸው፤ እነርሱም አሁን ለሕዝቡ ሰንክሮቹ ናቸው።

³²እኛም እግዚአብሔር ለአባቶች ቃል የገባውን የምሥራች ቃል ለእናንተ እንሰብክለን፤ ³³ኢየሱስንም ከሙታን በማስነሣቱ ለእነርሱ የገባውን ቃል ለእኛ ለልጆቻቸው ፈጽሞአል፤ ይኸውም በሁለተኛው መዝሙር እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል፤

“አንተ ልጅ ነህ፤ እኔ ዛሬ ወለድሁሁ።”^የ

³⁴ደግሞም፤ እርሱ እንዳልበሰበሰና እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው ለማረጋገጥ እንዲህ ብሎአል፤

“የተቀደሰውንና የታመነውን፤ የዳዊትን በረከት እሰጣችኋለሁ።”

³⁵ስለዚህ በሌላም ስፍራ፤

“ቅዱስ መበስበስን እንዲያይ አትፈቅድም” ይላል።

³⁶ዳዊት በራሱ ዘመን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ካገለገለ በኋላ አንቀላፍቶአል፤ ከአባቶቹም ጋር ተቀብሮ ሥጋው በስብሰአል። ³⁷እግዚአብሔር ከሙታን የስነሣው እርሱ ግን መበስበስን አላየም።

³⁸እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ የኅጢአት ይቅርታ የሚገኘው በኢየሱስ በኩል መሆኑ እንደ ተሰበከላችሁ ዕውቁ፤ ³⁹በእርሱ የሚያምን ሁሉ በሙሴ ሕግ በኩል ማግኘት ያልተቻለውን ጽድቅ ያገኛል። ⁴⁰ስለዚህ ነቢያት እንዲህ ብለው የተናገሩት እንዳይደርስባችሁ ተጠንቀቁ፤

13:38 ሉ:ቃ:24:47:ሐሥ:2:38 13:39 የሐ:3:15: ሮሜ:3:28 ግ:18 አንጻንድ ቅጆች ተንክሳራዊትም ይላሉ። ግ:33 ወይም ላባት ሆንጉ

41 “እናንተ ፌዘኞች፣ ተመልከቱ፤ ተደነቁ፤ ጥፋም፤ ማንም ቢነግራችሁ፣ የማታምኑትን ሥራ፣ እኔ በዘመናችሁ እሠራለሁና።”

42 ጳውሎስና በርናባስ ከምኾኑራብ ሲወጡ፣ ሰዎቹ ስለዚሁ ነገር በሚቀጥለው ሰንበት እንዲነግሯቸው ለመኗቸው። 43 ገብአው ከተበተነ በኋላም፣ ብዙ አይሁድና ወደ ይሁዲ ሃይማኖት ገብተው በመንፈሳዊ ነገር የበረቱ ሰዎች፣ ጳውሎስንና በርናባ ስን ተከተሏቸው፤ እነርሱም አነጋገሯቸው፤ በእግዚአብሔርም ጸጋ ጸንተው እንዲኖሩ መከራቸው።

44 የሚቀጥለውም ሰንበት የከተማው ሕዝብ፣ ጥቂቱ ሰው ብቻ ሲቀር፣ በሙሉ የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ተሰበሰቡ። 45 አይሁድም ብዙ ሕዝብ ባዩ ጊዜ፣ በቅናት ተሞሉ፤ የጳውሎስንም ንግግር እየተቃወሙ ይሰድቡት ነበር።

46 ጳውሎስና በርናባስም በድፍረት እንዲህ አሏቸው፡ “የእግዚአብሔር ቃል በመጀመሪያ ለእናንተ መነገር አለበት፤ እናንተ ግን ናቃችሁት፤ በዚህም የዘላለም ሕይወት እንደማይገባችሁ በራሳችሁ ላይ ስለ ፈረዳችሁ፤ እኛም ወደ አሕዛብ ዞር ለማለት እንገደዳለን። 47 ደግሞም ጌታ እንዲህ ብሎ አዘነ፡

“ ‘ድነትን እስከ ምድር ዳርቻ ታደርስ ዘንድ፣”

ለአሕዛብ ብርሃን አድርጌሃለሁ።”

48 አሕዛብ ይህን በሰሙ ጊዜ ደስ አላቸው፤ ለእግዚአብሔርም ቃል ክብርን ሰጡ፤ ለዘላለም ሕይወት የተዘጋጁትም ሁሉ አመኑ።

49 የጌታም ቃል በአካባቢው ባለው አገር ሁሉ ተስፋፋ። 50 አይሁድ ግን በመንፈሳዊ ነገር የተጉትንና በኑሮ የከበሩትን ሴቶች እንዲሁም የከተማውን ታላላቅ ወንዶች ቀስቅሰው በጳውሎስና በበርናባስ ላይ ስደትን አስነሡ፤ ከአገራቸውም አስወጧቸው። 51 ጳውሎስና በርናባስም ተቃውሞአቸውን ለመግለጽ የእግራቸውን ትቢያ አራግፈው ወደ ኢቆንዮን ሄዱ። 52 ደቀ መዛሙርቱም በደስታና በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ።

ጳውሎስና በርናባስ በኢቆንዮን

14 በኢቆንዮንም ጳውሎስና በርናባስ አብረው ወደ አይሁድ ምኾኑራብ ገቡ፤ በዚያም በሚገባ ስላስተማሩ፣ ከአይሁድም ከግሪክም እጅግ ብዙ ሰዎች አመኑ። 2 የላመኑት አይሁድ ግን፣ አሕዛብን አነሣ ሥተው ወንድሞችን እንዲጠሉ አደረጉ

13:45 ሐሥ18:6; 1ተሰ2:16; 1ጴጥ4:4; ይሁ10
13:46 ቍ26; ማቴ21:41; ሐሥ3:26; 18:6; 22:21; 26:20; 28:28; ሮሜ11:11
13:47 ኢ.4:49:6; ሉቃ2:32
13:48 ቍ49; ሐሥ8:25; 15:35; 36; 19:10; 20
13:49 ቍ48
13:50 1ተሰ2:16
13:51 ማቴ10:14; ሐሥ14:1; 19:21; 16:2; 2ጢሞ3:11
13:52 ሉቃ15:1; ሐሥ11:26
14:1 ሐሥ2:41; 9:20; 13:51
14:2 ሐሥ1:16

ቸው። 3 ጳውሎስና በርናባስም ስለ ጌታ በድፍረት እየተናገሩ ብዙ ጊዜ እዚያው ቁዩ፣ ጌታም የሚናገሩትን የጸጋውን ቃል በታምራዊ ምልክትና በድንቅ ሥራ እየደገፈ ያረጋግጥላቸው ነበር። 4 የከተማውም ሕዝብ ተከፋ ፈለ፣ ግሚሱ ከአይሁድ ጋር፣ ግሚሱም ከሐዋርያት ጋር ሆነ። 5 በዚህ ጊዜ አሕዛብና አይሁድ ከመሪዎቻቸው ጋር ተባብረው ሊያንገላቷቸውና በድንጋይ ሊያስወግሯቸው ሞከሩ። 6 እነርሱ ግን ይህን እንዳወቁ ልስጥራንና ደርቤን ወደተባሉት ወደ ሊቃእንያ ከተሞችና በዙሪያቸው ወዳለው አገር ሸሹ፤ 7 በዚያም ወንጌልን መስበክ ቀጠሉ።

ጳውሎስና በርናባስ በልስጥራና በደርቤ

8 በልስጥራንም፣ እግሩ አንካሳ የሆነና ከተወለደ ጀምሮ ፈጽሞ በእግሩ ሄዶ የማያውቅ ሽባ ሰው ተቀምጦ ነበር። 9 ይህም ሰው ጳውሎስ ሲናገር ያደምጥ ነበር። ጳውሎስም ወደ እርሱ ትኩር ብሎ ተመለከተና ለመጻን እምነት እንዳለው ባዩ ጊዜ በታላቅ ድምፅ፣ “ቀጥ ብለህ በእግርህ ቁም!” አለው፤ በዚህ ጊዜ ዘሎ ተነሣና መራመድ ጀመረ።

11 ሕዝቡም ጳውሎስ ያደረገውን ባዩ ጊዜ፣ በሊቃእንያ ቋንቋ፣ “አማልክት በሰው ተመስለው ወደ እኛ ወርደዋል!” ብለው ጮኹ። 12 በርናባስን ‘ድያ’ አሉት፤ ጳውሎስም ዋና ተናጋሪ ስለ ነበር ‘ሄርሜን’ አሉት። 13 ከከተማው ወጣ ብሎ የነበረው፣ የድያ ቤተ መቅደስ ካህንም ኩሮማዎችንና የአበባ ጉናገጥኖችን ወደ ከተማው መግቢያ አምጥቶ፣ ከሕዝቡ ጋር ሆኖ ሊሠዋላቸው ፈለገ።

14 ሐዋርያቱ በርናባስና ጳውሎስ ይህን በሰሙ ጊዜ ልብላቸውን ቀደው ወደ ሕዝቡ መካከል ርጡ፤ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው እንዲህ አሉ፤ 15 “እናንተ ሰዎች፣ ለምን ይህን ታደርጋላችሁ? እኛም እኮ እንደ እናንተው ሰዎች ነን። እናንተም ደግሞ ከዚህ ከንቱ ነገር ርቃችሁ ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንም በውስጣቸውም የሚኖሩትን ሁሉ ወደ ፈጠረ ወደ ሕያው እግዚአብሔር እንድትመለሱ ወንጌልን እንሰብሳቅኝለን። 16 እርሱ ባለፉት ትውልዶች፣ ሕዝቦች ሁሉ በገዛ መንገዳቸው እንዲሄዱ ተሞቸው፤ 17 ይሁን እንጂ ዝናብን ከሰማይ እንዲሁም ፍሬያማ ወቅቶችን በመስጠቱ፣ ደግሞም ልባችሁን በመብልና በደስታ በማርካቱ መልካምን በማድረግ ራሱን

547 ታደርስ ዘንድ የሚለው በግሪኩ ነጠላ ቍጥር ነው።

14:3 ዮ.ሐ4:48; ሐሥ4:29
14:4 ሐሥ17:4; 5:28; 24
14:5 ቍ19; ሐሥ20:3
14:6 ማቴ10:23
14:7 ቍ15:21; ሐሥ13:32; 16:10
14:8 ሐሥ3:2
14:9 ማቴ9:28; 29:13; 58
14:10 ሕዝ2:1; ሐሥ3:8
14:11 ሐሥ8:10; 28:6
14:12 ዘግ7:1
14:14 ማጥ14:63
14:15 ቍ7:21; ዘግ1:1 ደግሞ12:21; መዝ146:6; ማቴ16:16; ሐሥ10:26; 13:32; ተሰ19:6; 2ጴ 14:7
14:16 መዝ81:12; ማክ4:5; ሐሥ17:30
14:17 ዘጸ11:14; ኢ.ዮ5:10; ማጠ4:7; 65:10; ሮሜ11:20

ያለ ምስክር አልተወም።”¹⁸ ይህን ሁሉ ተናግረው እንኳ፤ ሕዝቡ እንዳይሠዋላቸው ያስተውሉት በብዙ ችግር ነበር።

¹⁹ አይሁድ ግን ከአንጻሪያና ከኢቆንዮን መጥተው፤ ሕዝቡን አግባቡ፤ ጳውሎስንም በድንጋይ ከወገኖች በኋላ፤ የሞተ መስሎ አቸው ጉትተው ከከተማው ወደ ውጭ አወጡት።²⁰ ሆኖም ደቀ መዛሙርት ከበውት እንዳሉ ተነሣ፤ ወደ ከተማም ገባ። በማግስቱም ከበርናባስ ጋር ወደ ደርቤን ሄዱ።

ጳውሎስና በርናባስ በሰርያ ወዳለችው አንጻሪያ ተመለሱ

²¹ ጳውሎስና በርናባስ በደርቤን የምሥራቹን ቃል ሰብከው፤ ብዙ ደቀ መዛሙርትም ካፈሩ በኋላ፤ ወደ ልስጥራን፤ ወደ ኢቆንዮንና ወደ አንጻሪያ ተመለሱ።²² የደቀ መዛሙርቱንም ልብ በማበረታታትና በእምነታቸው ጸንተው እንዲኖሩ በመምከር፤ “ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት በብዙ መከራ ማለፍ አለብን” አላቸው።²³ ከዚያም በየአብያተ ክርስቲያናቱ ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ፤ በጸምና በጸሎት ላመኑበት ጌታ ዐደራ ሰጧቸው።²⁴ በዲስድያም ዐልፈው ወደ ጵንፍልያ መጡ፤²⁵ በዲርጌንም ቃሉን ከሰበኩ በኋላ፤ ወደ አጣልያ ወረዱ።

²⁶ ከአጣልያም፤ እስካሁን ሳከናውኑት ሥራ፤ ለእግዚአብሔር ጸጋ በዐደራ ወደ ተሰጠ ብት ከተማ ወደ አንጻሪያ በመርከብ ተመለሱ።²⁷ እዚያም በደረሱ ጊዜ፤ ቤተ ክርስቲያንን በአንድነት ሰብስበው፤ እግዚአብሔር በእነርሱ አማካይነት ያደረገውን ሁሉ፤ ደግሞም ለአሕዛብ እንዴት የእምነትን በር እንደ ከፈተላቸው ተናገሩ።²⁸ በዚያም ከደቀ መዛሙርት ጋር ብዙ ጊዜ ተቀመጡ።

የኢየሩሳሌም ጉባኤ

15 አንዳንድ ሰዎችም ከይሁዳ ወደ አንጻሪያ ወርደው፤ “በሙሴ ሥርዐት መሠረት ካልተገረዛችሁ ልትድኑ አትችሉም” በማለት ወንድሞችን ማስተማር ጀመሩ።² ይህም ጳውሎስንና በርናባስን ከእነርሱ ጋር ወደ ከረረ ጠብና ክርክር ውስጥ ከተታቸው። ስለዚህ ጳውሎስና በርናባስ ከሌሎች አንዳንድ ምእምናን ጋር ወደ ኢየሩሳሌም ወጥተው ስለዚህ ጉዳይ ሐዋርያትንና ሽማግሌዎችን እንዲጠይቁ ተወሰነ።³ ቤተ ክርስቲያኒቱም እግረ መንገዳቸውን በፊንቄና በሰማርያ በኩል እንዲያልፉ ሳከቻቸው፤ እነርሱም በእነዚህ ቦታዎች ለነበሩት የአሕዛብን መመለስና

14:19 ሐሥ13:45: 51; 2ቁ11:25; 2ጦጥ 3:11 14:20 ቍ22:28; ሐሥ11:26 14:21 ሐሥ2:41: 13:32:51 14:22 ዮሐ16:33; ሐሥ11:23;13:43; 1ተሰ3:3; 2ጦጥ 3:12 14:23 ሐሥ11: 30;13:3;20:32 14:24 ሐሥ2:10 14:26 ሐሥ11: 19;23;13:1;3 14:27 ሐሥ15:4; 12;21;19;1ቆ16:9 ;2ቆ2:12; ቁ4: 3;6;እ3:8 14:28 ሐሥ11:26 15:1 ቍ5:24; ሐሥ 1:16;6:14; 7:2;12;5:2;3 15:2 ሐሥ11:30; 7:2;2 15:3 ሐሥ11:19; 14:27

15:4 ቍ12; ሐሥ 14:27;21:19 15:5 ቍ1; ማፄ3: 7;ሐሥ5:17 15:7 ሐሥ10:1-48 15:8 ሐሥ10:44; 47:6;እ2:23 15:9 ሐሥ10:28; 34:43;11:12 15:10 ማፄ23:4; ሐሥ5:9;7:45:1 15:11 ሮሜ3:24; 7:2;16;ኤፌ2:5-8 15:12 ቍ4:4;ዮሐ4: 48;ሐሥ14:27; 21:9 15:13 ሐሥ12:17; 21:18;1ቆ15:7; 7:1;19;2:9;12 15:14 2ቆጥ1:1 15:17 ሐሞ9:11; 12

ማመን ነገሯቸው፤ ወንድሞችም ሁሉ በዚህ እጅግ ደስ አላቸው።⁴ ኢየሩሳሌም በደረሱ ጊዜም፤ ቤተ ክርስቲያንና ሐዋርያት እንዲሁም ሽማግሌዎች ተቀበሏቸው፤ የተሳኩትም እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር ሆኖ የሠራውን ሁሉ ነገሯቸው።

⁵ ከፈረሳውያን ወገን የመኑት አንዳንዶች ተነሥተው በመቆም፤ “አሕዛብ እንዲገረዙና የሙሴን ሕግ እንዲጠብቁ ማድረግ አስፈላጊ ነው” አሉ።

⁶ ሐዋርያትና ሽማግሌዎችም ይህንን ጉዳይ ለማጤን ተሰበሰቡ።⁷ ከብዙ ክርክር በኋላ ጴጥሮስ ተነሥቶ እንዲህ አላቸው፤ “ወንድሞች ሆይ፤ እግዚአብሔር ከጥቂት ጊዜ በፊት በእናንተ መካከል እኔን መርጦ፤ አሕዛብ የወንጌልን ቃል ከእኔ አንደበት ሰምተው እንዲያምኑ ማድረጉን ታውቃላችሁ።⁸ ልብን የሚያውቅ አምላክ ለእኛ እንደ ሰጠን ሁሉ፤ ለእነርሱም መንፈስ ቅዱስን በመስጠት የተቀበላቸው መሆን ኑን መስከረላቸው፤⁹ ልባቸውንም በእምነት በማንጸት በእኛና በእነርሱ መካከል ምንም ልዩነት አላደረገም።¹⁰ እንግዲህ፤ አባቶቻችንም እኛም ልንሸከመው ያልቻልንውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን ለምን አሁን እግዚአብሔርን ትፈታተኑታላችሁ?¹¹ እኛም የዳንኑው ልክ እንደ እነርሱ በጌታ በኢየሱስ ጸጋ መሆን ኑን እናምናለን።”

¹² ጉባኤውም በሙሉ ዝም ብሎ፤ በርናባስና ጳውሎስ እግዚአብሔር በእነርሱ አማካይነት በአሕዛብ መካከል ስላደረጋቸው ታምራዊ ምልክቶችና ድንቅ ነገሮች ሲናገሩ የዳምጣቸው ነበር።¹³ እነርሱም ተናግረው ሲጨርሱ፤ ያዕቆብ ተነሥቶ በመቆም እንዲህ አለ፤ “ወንድሞች ሆይ፤ ስሙኝ፤¹⁴ እግዚአብሔር ከአሕዛብ ወገን ለእርሱ የሚሆነውን ሕዝብ አስቀድሞ እንዴት እንደ ገቡኝ ስምየን፤ አስረድቶናል።¹⁵ እንዲህ ተብሎ የተጻፈው የነቢያቱም ቃል ከዚህ ጋር ይስማማል፤

¹⁶ “ከዚህ በኋላ እመለሳለሁ፤ የፈረሰውን የዳዊትን ቤት እገነባለሁ። ፍርስራሹን መልሼ አቆማለሁ፤ እንደ ገናም እሠራዋለሁ፤

¹⁷ ይኸውም የቀሩት ሰዎች ጌታን እንዲፈልጉ፤ ስሜን የተሸከሙ አሕዛብም እንዲሹኝ ነው፤

እነዚህን ያደረገ ጌታ እንዲህ ይላል፤”

*14 እርሱም ጴጥሮስ ነው።

18 እነርሱም ከጥንት ጀምሮ የታወቁ ናቸው።¹

19 ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን አሕዛብ እንዳናስጨንቃቸው ይህ የእኔ ውሳኔ ነው።

20 ይልቁኑ በጣዖት ከረከሰ ነገር፣ ከዝሙት ርኩሶት፣ ታንቆ የሞተ እንስሳ ሥጋ ከመብሳትና ደም ከመመገብ እንዲሁ ልንጸፍላቸው ይገባል፤ ²¹የሙሴ ሕግም ከጥንት ጀምሮ በየሰንበቱ በምክራብ ሲነበብና በየከተማው ሲሰበክ ኖሮአልና።²

4 ላሙት አሕዛብ ከገባአው የተላከ ደብዳቤ

22 በዚህ ጊዜ ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ከመላው ቤተ ክርስቲያን ጋር ሆነው ከመካከላቸው አንዳንድ ሰዎችን መርጠው፣ ከጳውሎስና ከበርንባስ ጋር ወደ አንጻኪያ ለመላክ ወሰኑ፤ ከወንድሞችም መካከል ዋነኛ የነበሩትን በርስያን የተባለውን ይሁዳንና ሲላስን መርጠው፤ ²³በእነርሱም እጅ ቀጥሎ ያለውን ደብዳቤ ላኩ።

ወንድሞቻችሁ ከሆኑት ከሐዋርያትና ከሽማግሌዎች፡

ከአሕዛብ ወገን አምነው በአንጻኪያ፣ በሶሪያና በኪልቅያ ለሚገኙ ወንድሞች፡

ሰላምታችን ይድረሳችሁ።

²⁴አንዳንድ ሰዎች ያለ እኛ ፈቃድ ከእኛ ዘንድ ወጥተው በንግግራቸው ልባችሁን እንዳወኩና እንዳናወጧችሁ ሰምተናል።

²⁵ስለዚህ ጥቂት ሰዎች መርጠን ከተወዳጅ ጆቹ ከበርንባስና ከጳውሎስ ጋር ወደ እናንተ ለመላክ ሁላችንም ተስማምተናል፤

²⁶በርንባስና ጳውሎስም ስለ ጌታችን ስለኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሕይወታቸውን አሳልፈው የሰጡ ናቸው። ²⁷ስለዚህ እኛ የጻፍነውን በቃል እንዲያረጋግጡላችሁ፣

እነሆ፣ ይሁዳንና ሲላስን ልክናል። ²⁸ከእነዚህ አስፈላጊ ነገሮች በስተቀር ሌላ ተጨማሪ ሽክም እንዳንጭንባቸው፣ ለመንፈስ ቅዱስም ለእኛም መልካም መስሎ ታይቶናል፤

ይኸውም፡- ²⁹ለጣዖት ከተሠዋ ነገር፣ ከደም፣ ታንቆ ከሞተ እንስሳ ሥጋ እንዲሁም ከዝሙት ርኩሶት እንድትርቁ ነው። ከእነዚህ ዐይነት ነገሮች ብትርቁ ለእናንተ መልካም ነው።

ደኅና ሁኑ።

³⁰የተላኩትም ሰዎች ከተሰናበቱ በኋላ ወደ አንጻኪያም ወረዱ፤ በዚያም የምእመናኑን ጉባኤ በአንድነት ሰብስበው ደብዳቤውን ሰጧቸው። ³¹ሕዝቡም ካነበቡት በኋላ አበረታታች በሆነው ቃሉ ደስ ተሰኙ።

15:18 ኢ.445:21
15:20 ቍ:29;ዘፍ:9:4;ዘሌ:3:17;7:26;17:10-13;19:26;ዘፍ:12:16-23;1ቆ:8:7-13;10:7;8:14-28;ራእ:2:14;20
15:21
ሐሥ:13: 15;
2ቆ:3:14;15
15:22 ቍ:27;32:40;ሐሥ:11:19;30:16;19:25;29:2ቆ:1:19;
1ተሰ:1:12ተሰ:1:1;1ጴጥ5:12
15:23 ቍ:1:41:1ሉቃ:2:2;ሐሥ:6:9;11:19;23:25;26:ያዕ:1
15:24 ቍ:1:7ላ:1;5:10
15:26 ሐሥ:9:23-25;14:19;
1ቆ:15:30
15:27 ቍ:22
15:28 ሐሥ:5:32
15:29 ቍ:20;
ሐሥ: 21:25

15:32 ቍ:22;
ሐሥ: 11:27
15:33
1ሳጦ:1:17;
ማር:5:34;ሉቃ:7:50;
ሐሥ: 16:36;
1ቆ:16:11
15:35 ሐሥ:8:4;
13:48
15:36 ሐሥ:13:4;
13:14;48:51;14:1;6:24;25
15:37 ሐሥ:12:12
15:38 ሐሥ:13:13
15:40 ቍ:22;
ሐሥ: 11:23
15:41 ቍ:23; ሉቃ:2:2;ሐሥ:6:9;16:5
16:1 ሐሥ:14:6;
1ቆ:4:17;16:10;2ቆ:1:1;19:14;ሌ:1:1;2:19;1ተሰ:3:26;
1ጠሞ:1:2;18;
2ጠሞ: 1:2;5:6
16:2 ቍ:40;
ሐሥ: 1:16;13:5;16:3 7ላ:3
16:4 ሐሥ:11:30;
15:2;28:29
16:5 ሐሥ:2:41;
9:31;15:41

³²ይሁዳና ሲላስም ራሳቸው ነቢያት ስለነበሩ፣ ወንድሞችን ብዙ ንግግር በማድረግ መከራቸው፣ አበረታቸውም። ³³በዚያም ጥቂት ጊዜ ከሐዩ በኋላ፣ ከወንድሞች በሰላም ተሰናበተው ወደ ላኪቸው ሰዎች ተመለሱ። ³⁴ሲላስ ግን እዚያው ለመቅረት ወሰነ። ³⁵ጳውሎስና በርንባስም ከሌሎች ብዙ ሰዎች ጋር ሆነው የጌታን ቃል እያስተማሩና እየሰበኩ በአንጻኪያ ተቀመጡ።

ጳውሎስና በርንባስ በሐሳብ ተለያዩ

³⁶ጳውሎስ ከጥቂት ጊዜ በኋላ በርንባስ ስን፣ “ተነሣና የጌታን ቃል ወደ ሰበክን ባቸው ከተሞች ሁሉ እንሂድ፣ በዚያ ያሉ ወንድሞችም በምን ሁኔታ እንዳሉ ለማወቅ እንጉብኛቸው” አለው። ³⁷በርንባስም ማርቆስ የተባለው ዮሐንስ አብሮአችው እንዲሂድ ፈለገ፤ ³⁸ጳውሎስ ግን እርሱን ይዞ ለመሄድ አልፈለገም፤ ምክንያቱም፣ ቀደም ሲል ማርቆስ ከእነርሱ ተለይቶ በጵንፍልያ ስለ ቀረና ወደ ሥራ አብሮ አቸው ስላልሄደ ነበር። ³⁹እንዲህ የከረረ አለመግባባት በመካከላቸው ስለ ተፈጠረ እርስ በርስ ተለያዩ፣ ስለዚህ በርንባስ ማርቆስን ይዞ በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄደ። ⁴⁰ጳውሎስ ግን ሲላስን መርጠው ወንድሞችም ለጌታ ጸጋ ዐደራ ከሰጡት በኋላ ተለይቶአቸው ሄደ፤ ⁴¹አብያተ ክርስቲያናትንም እያበረታታ በሶሪያና በኪልቅያ በኩል ዐለፈ።

ጢሞቴዎስ ከጳውሎስና ከሲላስ ጋር ተሰማራ

16 ጳውሎስ ወደ ደርቤንና ወደ ልስ ጥራን ደረሰ። በዚያም እናቱ አይሁዳዊት ሆና በጌታ ያመነች፣ አባቱ ግን የግሪክ ሰው የሆነ፣ ጢሞቴዎስ የተባለ አንድ ደቀ መዝገብ ነበረ። ²እርሱም በልስጥራንና በኢቆንዮን በነበሩት ወንድሞች ዘንድ መልካም ምስክርነት ነበረው። ³ጳውሎስም ይህ ሰው ከእርሱ ጋር እንዲሄድ ፈለገ፣ ስለዚህ በዚያ አካባቢ በነበሩ አይሁድ ምክንያት ይዞ ገረዘው፤ እነዚህ አይሁድ በሙሉ የጢሞቴዎስ አባት የግሪክ ሰው እንደ ሆነ ያውቁ ነበርና። ⁴እነርሱም ከአንዱ ከተማ ወደ ሌላው በሚያልፉበት ጊዜ፣ ሐዋርያትና ሽማግሌዎች በኢየሩሳሌም ያሳለፉትን ውሳኔ ተቀብለው እንዲጠብቁ ለምእመናኑ ይሰጡ ነበር። ⁵አብያተ ክርስቲያናትም በእምነት እየበረቱና ዕለትም ዕለትም በቆጵሮስ እየጨመሩ ይሄዱ ነበር።

¹17-18 አንዳንድ ቅጾች ...ለ12ታ ከጥንት ጀምሮ የታወቀው የ ራሱ ሥራ ነው ይላሉ።

ጳውሎስ ስለ መቄዶንያው ሰው ያየው ራእይ

ጳውሎስና ባልደረቦቹ ቃሉን በእስያ እንዳይሰብኩ መንፈስ ቅዱስ ስለ ከለ ከላቸው፣ በፍርግያና በገላትያ ኦገር ዐልፈው ሄዱ። ገደ ሚስያም በተቃረቡ ጊዜ፣ ወደ ቢታኒያ ሊገቡ ሞክሩ፣ ነገር ግን የኢየሱስ መንፈስ አልፈቀዳቸውም፤ ስለዚህ በሚስያ በኩል አድርገው ወደ ጢሮአዳ ወረዱ። ጳውሎስም ሌሊት በራእይ አንድ የመቄዶንያ ሰው ቆሞ፣ “ወደ መቄዶንያ ተሻግረህ እርዳን” ሲለው አየ። ጳውሎስ ይህን ራእይ ካየ በኋላ፣ እግዚአብሔር ወንጌልን እንድንሰብክላቸው ጠርቶናል ብለን በመወሰን ወዲያው ወደ መቄዶንያ ለመሄድ ፈለግን።

ልድያ በፊልጵቲስ በጌታ አመነች

ከጢሮአዳ በመርከብ ተነሥተን በቀጥታ ተጉዞን ወደ ሳሞትራቄ መጣን፣ በማግስቱም ጉዞአችንን ወደ ናጵሎ ቀጠልን፤ ገንዘብም የሮማውያን ቅኝና የአካባቢው የመቄዶንያ ግዛት ዋና ከተማ ወደ ሆነችው ወደ ፊልጵቲስ ገባን፤ በዚያም አያሌ ቀን ተቀመጥን።

በሰንበት ቀንም፣ የጸሎት ስፍራ በመፈለግ፣ ከከተማዬቴ በር ወጥተን ወደ አንድ ወንዝ ወረድን፣ በዚያም ተቀምጠን ተሰብስበው ለነበሩት ሴቶች መናገር ጀመርን። ለከሚያዳምጡትም ሴቶች መካከል ልድያ የምትባል አንዲት ሴት ነበረች፤ እርሷም እግዚአብሔርን የምታመልክና ከትያጥሮን ከተማ የመጣች የቀይ ሐር ነጋዴ ነበረች። ጌታም፣ ጳውሎስ የሚናገረውን በማስተዋል ትሰማ ዘንድ፣ ልቧን ከፈተላት። ለእርሷና ቤተ ሰዎቿ ከተጠመቁ በኋላም፣ “በጌታ ማመኔን በእርግጥ ከተረዳችሁልኝ ወደ ቤቴ መጥታችሁጥቁት ተቀመጡ” በማለት አጥብቃ ለመነችን።

ጳውሎስና ሲላስ በወህኒ ቤት

ለአንድ ቀን ወደ ጸሎት ስፍራ ስንሄድ፣ በጥንሐላ መንፈስ ትንቢት የምትናገር አንዲት የቤት አገልጋይ አገኘችን፤ እርሷም በዚህ የጥንሐላ ሥራዎ ለአሳዳሪዎች ጥበብ ገንዘብ ታስገኛላቸው ነበር። ለይህችው አገልጋይ ጳውሎስንና እኛን እየተከተለች፣ “እነዚህ ሰዎች የመጻገን መንገድ የሚነግሯችሁ፣ የልዑል እግዚአብሔር አገልጋዮች ናቸው!” በማለት ትጮኽ ነበር፤ ለይህም ጥበብ ቀን ደጋግመችው፤ ጳውሎስ ግን በዚህ እጅግ በመታወኩ ዘወር ብሎ ያን መንፈስ፣ ከእርሷ እንደ ትወጣ “በጌታ በኢየሱስ

16:6 ሐሥ29:10፣ 18:23፣ገላ1:23:1
16:7 ሮሜ8:9፣ 4:6፣ፊል1:19፣ጳጥ1:1
16:8 ቍ11፣ ሐሥ 20:5፣24:2፣22፣ 2ጠጥ 4:13
16:9 ሐሥ9:10፣ 19:21፣29፣20:1፣3፣5፣ ማ15:26፣1፣4፣ ማ16:5፣1፣4፣7:8
16:10 ቍ10-17፣ 20:5-15፣21፣1-18፣ 27:1-28፣16፣ ሐሥ 14:7
16:11 ቍ8
16:12 ቍ9፣ሐሥ 20:6፣ፊል1:3፣ተሰ22
16:13 ሐሥ13:14
16:14 ሉቃ24:45፣ ራእ1:11፣12፣18-24
16:15 ሐሥ2:38፣ 11:14
16:16 ቍ13፣ ዘጸ18:11፣ 1ጣሙ28:3፣7
16:17 ማር5:7
16:18 ማር16:17

16:19 ቍ16፣ ሐሥ 8:3፣ 15:22፣17:6፣ 19:25፣26፣21፣30፣ ያዕ2:6
16:20 ሐሥ17:6
16:21 ቍ12፣ አስ 3:8
16:22 2ቆር11፣ 25፣ተሰ22
16:23 ቍ27:36
16:24 ኢዮ13:27፣ 33፣11፣ኤር20:2፣3፣ 29:26
16:25 መዝ119፣ 55፣62፣ሐሥ15:22፣ ኤፌ5:19
16:26 ሐሥ4:31፣ 5:19፣12፣7:10
16:27 ሐሥ12፣19
16:29 ሐሥ15:22
16:30 ሐሥ2:37
16:31 ዮሐ3:15፣ ሮሜ11:4፣ሐሥ11: 14
16:33 ቍ25፣ ሐሥ 2:38
16:34 ሐሥ11:14

ክርስቶስ ስም አዝሃለሁ!” አለው፤ መንፈሱም በዚያው ቅጽ በት ወጣላት።

ጳውሎስም የገንዘብ ማግኛ ተስፋቸው ወጥቶ መሄዱን በተረዱ ጊዜ፣ ጳውሎስንና ሲላስን ይዘው እየጉተቱ ባለ ሥልጣኖች ወዳሉበት ወደ ገበያ ቦታ አመጧቸው። ጳውሎስም ፊት አቅርቦታቸው እንዲሁ አለ፣ “እነዚህ ሰዎች አይሁድ ሆነው ሳሉ፣ ከተማችንን አውከዋል፤ ጳውሎስም እኛ ሮማውያን መቀበል ወይም መፈጸም የማይገባንን ልማድ በሕዝቡ መካከል ይነሳሉ።”

ጳውሎስም ተባብረው በጳውሎስና በሲላስ ላይ ተነሡባቸው፤ ገዢዎችም ልብሳቸው ተገብሮ በበትር እንዲደበደቡ አዘዙ። ጳውሎስና ጳውሎስም ወደ ወህኒ ቤት አስገቧቸው፤ የወህኒ ቤት ጠባቂውም ተጠንቅቆ እንዲጠብቃቸው አዘዙት። ጳውሎስም ይህን የምሰለ ትእዛዝ ከተቀበለ በኋላ፣ ወደ ወህኒ ቤቴ ውስጠኛ ክፍል አስገብቶ እግራቸውን ከግንድ ጋር አጣብቆ አሰራቸው።

ጳውሎስ ሌሊት አካባቢ ጳውሎስና ሲላስ እየጸለዩና እየዘመሩ እግዚአብሔርን ሲያመሰግኑ ነበር፤ ሌሎቹ እስረኞችም ያዳምጧቸው ነበር። ጳውሎስም የወህኒ ቤቴን መሠረት የሚያናወጥ ታላቅ የመሬት መንቀጥቀጥ ሆነ፤ ወዲያውም የወህኒ ቤቴ በሮች ተከፈቱ፤ የሁሉም እስረት ተፈታ። ጳውሎስም የወህኒ ቤቴ ጠባቂም ከእንቅልፍ ነቅቶ የወህኒ ቤቴ በሮች ተከፍተው ባዩ ጊዜ፣ እስረኞቹ ያመለጡ መስሎት ራሱን ለመግል ሰይፍን መዘዙ። ጳውሎስ ግን ድምፁን ከሮ አድርጎ፣ “እኛ ሁላችን እዚህ ስላለን፣ ከሮ ሰው ላይ ክፍ ነገር አታድርስ!” ብሎ ጮኸ።

ጳውሎስም የወህኒ ቤቴ ጠባቂም መብራት ለምኖ ወደ ውስጥ ዘሎ ገባ፤ እየተንቀጠቀጠም በጳውሎስና በሲላስ እግር ላይ ወደቀ፤ ጳውሎስም ከወጣ በኋላ፣ “እናንተ ሰዎች፣ እድን ዘንድ ምን ላድርግ?” አላቸው።

ጳውሎስም፣ “በጌታ በኢየሱስ አመኑን፤ አንተም ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ” አለች። ጳውሎስም ለእርሷና በቤቴ ላሉት ሰዎች ሁሉ የጌታን ቃል ተናገሩ። ጳውሎስም ህኒ ቤት ጠባቂውም ሌሊት በዚያው ሰዓት ወሰዶ ቍስላቸውን አጠበላቸው፤ ወዲያውም እርሱና ቤተ ሰቡ ሁሉ ተጠመቁ። ጳውሎስም የወህኒ ቤቴ ጠባቂም ወደ ቤቴ ወስዶ ማእድ አቀረባቸው፤ ከቤተ ሰቡም ሁሉ ጋር በእግዚአብሔር በማመኑ በደስታ ተሞላ።

ጳውሎስም፣ ገዢዎች፣ “እነዚያን ሰዎች

ፈተህ ልቀቃቸው” ብለው መኩንኖቻቸውን ላኩባት።³⁶የወህኒ ቤት ጠባቂውም፣ “ገዢቹ እንድትፈቱ አዘዋል፤ ስለዚህ ወጥታችሁ በሰላም ሂዱ” ብሎ ለጳውሎስ ነገረው።

³⁷ጳውሎስ ግን፣ “እኛ የሮም ዜጎች ሆነን ሳለን፣ በሕዝብ ፊት ያለ ፍርድ ደብድበው ወደ እስር ቤት ወረረናን፤ ታዲያ አሁን በስወር ሊያስወጡን ይፈልጋሉ? ይህም አይሆንም፤ እነርሱ ራሳቸው መጥተው ያስወጡን!” አላቸው።

³⁸መኩንኖቹም ይህንኑ ቃል ለገዢቹ ነገሯቸው፣ እነርሱም ጳውሎስና ሲሳስ የሮም ዜጎች መሆናቸውን ሲሰሙ ደነገጡ፤³⁹እነርሱ ራሳቸውም መጥተው ይቅርታ ጠይቀው ከወህኒ ቤቱ አወጧቸው፣ ከተማውንም ለቀው እንዲሂዱ ለመኗቸው።⁴⁰ጳውሎስና ሲሳስ ከእስር ቤቱ ከወጡ በኋላ ወደ ልድያ ቤት ሂዱ፤ በዚያም ወንድሞቻችን አግኝተው አበረታቷቸው፤ ከዚያም በኋላ ሂዱ።

ጳውሎስና ሲሳስ በተሰሉንቄ

17 ጳውሎስና ሲሳስም በአንፈጳልና በአጳሎንያ ዐልፈው ወደ ተሰሎንቄ ሂዱ፤ በዚያም የአይሁድ ምክራብ ነበር።²ጳውሎስም እንደ ልማዱ ወደ ምክራብ ገባ፤ ሦስት ሰንበትም ከቅዱሳት መጻሕፍት እየጠቀሰ ከእነርሱ ጋር ተነጋገረ፤³ክርስቶስ^ጳ መከራን መቀበል እንዳለ በትና ከሙታንም መነሳት እንደሚገባው እያስረዳ በማረጋገጥ፣ “ይህ እኔ የምሰብክ ላችሁ አያሱስ እርሱ ክርስቶስ ነው” አላቸው።⁴አይሁድም አንዳንዶቹ የሰሙትን በመቀበል ከጳውሎስና ከሲሳስ ጋር ተባበሩ፤ ደግሞም ቀጥረው ብዙ የሆነ እፃ ዜክብሔርን የሚፈሩ ግሪኮችና አያሌ ዕውቅ ሴቶች የሰሙትን ተቀብለው ከእነርሱ ጋር ተባበሩ።

⁵አይሁድ ግን ስለቀኑ ወስላቶችን ከገበያ ቦታ አሰባሰቡ፤ ሕዝቡንም አነሣሥተው በከተማው ውስጥ ሁከት ፈጠሩ፤ ጳውሎስንና ሲሳስንም አምጥተው ሕዝቡ ፊት^አ ለማቅረብ ወደ ኢየሱስ ቤት እየተጣደፉ ሂዱ፤⁶ነገር ግን ሊያገኛቸው አልቻሉም፤ ስለዚህ ኢየሱስንና ሌሎች ወንድሞቻችን በከተማው ባለ ሥልጣናት ፊት እየጎተቷቸው እንዲህ እያሉ ጮኹ፣ “እነዚህ ሰዎች ዓለሙን ሁሉ ሲያውኩ ሐይተው፣ አሁን ደግሞ ወደዚህ መጥተዋል፤ ጎረቤታችንም በቤቱ ተቀብሎአቸዋል፤ እነዚህም ሁሉ፣ ‘አያሱስ የሚባል ሌላ ንጉሥ አለ’ በማለት የቄሳርን ሕግ የሚጥሱ ናቸው።”

16:36 ቀ:23:27; ሐ:15:33
16:37 ሐ:22: 25-29
16:38 ሐ:22:29
16:39 ማ:8:34; ሉ:8:37
16:40 ቀ:2:14; ሐ:1:16
17:1 ቀ:11:13; ፈል:16:1; ተሰ:1:2
ተሰ:1:12ጠ:4:10
17:2 ሐ:8:35; 9:20; 13:14; 18:28
17:3 ሉ:24:26; 46; ሐ:2:24; 3:18; 9:22
17:4 ሐ:15:22
17:5 ቀ:13; ሮ:16:21; 1ተሰ:2:16
17:6 ማ:24:14; ሐ:1:16; 16:19; 20
17:7 ሉ:23:2; ሮ:19:12

17:9 ቀ:5
17:10 ቀ:13; ሐ:9:20; 15:22; 20:4
17:11 ቀ:1; ዘ:8 29:29; ሉ:16:29; ሮ:5:39
17:12 ሐ:24:1
17:13 ዕ:4:12
17:14 ሐ:9:30; 15:22; 16:1
17:15 ቀ:16:21; 22:ጠ:18:15; 1ተሰ:3:1
17:17 ሐ:9:20
17:18 ቀ:31; 32; ሐ:4:2; 13:32
17:19 ቀ:22; ማ:1:27
17:21 ቀ:15

⁸ሕዝቡና የከተማውም ሹማምንት ይህን በሰሙ ጊዜ ተሸበሩ፤⁹ከዚያም ኢየሱስን ንና ሌሎቹን በዋስ ለቀቋቸው።

ጳውሎስና ሲሳስ በቤርያ

¹⁰ወንድሞቻችን ወዲያው ጳውሎስንና ሲሳስን በሌሊት ወደ ቤርያ ሰደዱአቸው፤ እነርሱም እዚያ በደረሱ ጊዜ፣ ወደ አይሁድ ምክራብ ገቡ።¹¹የቤርያ ሰዎች ከተሰሎንቄ ሰዎች ይልቅ አስተዋዮች ነበሩ፤ ምክንያቱም ነገሩ እንደዚህ ይሆንን እያሉ መጻሕፍትን በየዕለቱ በመመርመር ቃሉን በታላቅ ጉጉት ተቀብለዋል።¹²ስለዚህ ከእነርሱ ብዙዎቹ አመኑ፤ ደግሞም ከእነርሱ ጋር ቀጥረው ከፍተኛ የሆነ ዕውቅ የግሪክ ሴቶችና ወንድሞች አመኑ።

¹³በተሰሎንቄ ያሉት አይሁድም፣ ጳውሎስ የእፃዚክሔርን ቃል በቤርያ ጭምር መስበኩን ባወቁ ጊዜ፣ ሕዝቡን ለመቀስቀስና ለማንሣሣት ወደዚያ ደግሞ ሂዱ።¹⁴በዚህ ጊዜ ወንድሞች ጳውሎስን ቶሎ ብለው ወደ ባሕሩ ዳርቻ ሰደዱት፤ ሲሳስና ጢሞቴዎስ ግን እዚያው ቀሩ።¹⁵ጳውሎስን የሸኙት ሰዎችም አቴና አደረሱት፤ ከዚያም ሲሳስና ጢሞቴዎስ ወደ እርሱ በፍጥነት እንዲመጡ የሚል ትእዛዝ ተቀብለው ተመለሱ።

ጳውሎስ በአቴና

¹⁶ጳውሎስ በአቴና ሆኖ ሲጠብቃቸው ሳለ፣ ከተማዬቱ በጣዎት የተሞላች መሆኗን በማየት መንፈሱ ተበሳጨበት።¹⁷ስለዚህ በምክራብ ሆኖ ከአይሁድና እፃዚክሔርን ከሚፈሩ ግሪኮች ጋር፣ ደግሞም በገበያ ስፍራ ዕለት ዕለት ከሚያገኛቸው ሰዎች ጋር ይነጋገር ነበር።¹⁸ከኤፌቶስና ከአስጦኢክ የፍልስፍና ወገን የሆኑትም ወደ እርሱ መጥተው ይከራከሩት ነበር። አንዳንዶቹ፣ “ይህ ለፍላጌ ምን ለማለት ይፈልጋል?” ይሉ ነበር፤ ሌሎች ደግሞ ስለ አያሱስና ስለ ትንሣኤው የምሥራች ሲሰብክ ስም ተው፣ “ስለ አዳዲስ ባዕዳን አማልክት የሚናገር ይመስላል” አሉ።¹⁹ይዘውም አርዮስፋንስ ወደ ተባለው ስፍራ በመውሰድ እንዲህ አሉት፣ “አንተ የምታስተምረው ይህ አዳዲስ ትምህርት ምን እንደሆነ እንድናውቅ ትፈቅዳለህን?”²⁰ደግሞም በጆሮአችን የምታሰማን እንግዳ ነገር ስለሆነብን፣ ምን ማለት እንደሆነ ማወቅ እንፈልጋለን።”²¹የአቴና ሰዎች በሙሉ እንዲሁም በዚያ የሚኖሩ የውጭ ሰዎች

^ጳ ወይም መሲክ
^አ ወይም በሕዝብ ገባሌ ፊት

ጊዜያቸውን የሚያሳልፉት ስለ አዳዲስ ነገሮች በማውራትና በመስማት እንጂ በሌላ ጉዳይ አልነበረም።

22 ስለዚህ ጳውሎስ በአርዮስፋንስ በተሰበሰበው ሕዝብ መካከል ቆሞ እንዲህ አለ። “የአቴና ሰዎች ሆይ፤ በማናቸውም ረገድ፤ በጣም ሃይማኖተኞች መሆናችሁን አያለሁ። 23 እየተዘዋወርሁ ሳለሁ፤ የምታመልኳቸውን ነገሮች ስመለከት፤ ‘ለማይታወቅ አምላክ’ የሚል ጽሑፍ ያለበት አንድ መሠዊያ አይቻለሁና፤ እንግዲህ ይህን ሳታውቁ የምታመልኩትን እገልጽላችኋለሁ።

24 ግለሰብና በውስጡ ያለውን ሁሉ የፈጠረ እምላክ እርሱ የሰማይና የምድር ጌታ ነው፤ ስለዚህም እርሱ የሰው እጅ በሠራው መቅደስ አይኖርም። 25 እርሱ ለሰዎች ሁሉ ሕይወትንና እስትንፋስን እንዲሁም ሌላውንም ነገር ሁሉ የሚሰጥ ስለ ሆነ፤ የሚገደደው ነገር ባለመኖሩ በሰው እጅ አይገለገልም። 26 የሰውን ዘር ሁሉ ከአንድ ወገን ፈጥሮ በምድር ሁሉ ላይ እንዲኖሩ አደረገ፤ የዘመናቸውን ልክና የመኖሪያ ስፍራቸውንም ዳርቻ ወሰነላቸው። 27 ይኸውም ሰዎች እግዚአብሔርን ፈልገው ተመራምረው ምናልባት ያገኙት እንደ ሆነ ብሎ ነው፤ ይህም ቢሆን እርሱ ከእያንዳንዳችን የራቀ ሆኖ አይደለም። 28 የምንኖረውና የምንቀሳቀሰው፤ ያለነውም በእርሱ ነውና። ከራሳችሁ ባለቅኔዎችም አንዳንዶቹ እንዳ ሉት፤ ‘እኛም ደግሞ ልጆቹ ነን።’

29 እንግዲህ የእግዚአብሔር ልጆች ከሆንን፤ አምላክ በሰው ሙያና ጥበብ የተቀረጸውን ወርቅ ወይም ብር ወይም ድንጋይ ይመስላል ብለን ማሰብ አይጠገባንም። 30 ቀደም ሲል እግዚአብሔር እንዲህ ያለውን አለማወቅ በትዕግሥት ዐልፎአል፤ አሁን ግን በየቦታው ያሉ ሰዎች ሁሉ ንስሐ እንዲገቡ ያዛል። 31 በመረጠው ሰው አማካይነት በግለሰብ ላይ በጽድቅ የሚፈርድበትን ቀን ወስኖአልና፤ እርሱንም ከሙታን በማስ ነጥቁ ለሰዎች ሁሉ ይህን አረጋግጣለሁ።”

32 እነርሱም ስለ ሙታን ትንሣኤ በሰሙ ጊዜ፤ አንዳንዶቹ አፈዙ፤ ሌሎች ግን፤ “ስለዚህ ጉዳይ ከአንተ ዳግመኛ ለመስማት እንፈልጋለን” አሉት። 33 በዚህ ጊዜ ጳውሎስ ከመካከላቸው ወጥቶ ሄደ፤ 34 አንዳንድ ሰዎች ግን ጳውሎስ ባለው በመስማት ተከተሉት፤ አመኑም፤ ከእነዚህም ዲዮናስዮስ የተባለው የአርዮስፋንስ ፍርድ ቤት አባል፤ ደማሪስ የተባለች ሴትና ሌሎችም ሰዎች ነበሩ።

17:22 ሞ16:19
17:23 ዮሐ4:22
17:24 ዘጸ10:14፤
17:28:27;ኢሳ42:5፤
66:12;ማቴ11:25፤
ሐሥ7:48;14:15
17:25 መዝ50:10-
12;ኢሳ42:5
17:26 ዘዳ32:8፤
ኢዮ12:23፤
17:27 ዘዳ4:7;ኢሳ
55:6;ኤር23:23;24
17:28 ዘዳ30:20፤
ኢዮ12:10;ዳገ5:23
17:29 ኢሳ40:18-
20;ሮሜ11:23
17:30 ሞ23፤
ሉቃ 24:47፤
ሐሥ14:16;6ሮሜ
3:25;ቱቶ2:11፤
12:18;ጥ1:14
17:31 መዝ9:8፤
96:13;98:9፤
ማቴ10:15;ሐሥ2:
24;10:42
17:32 ሞ18:31
17:34 ሞ19:22

18:1 ሐሥ17:15፤
19:1;1ቆር1:22፤
ቆር1:1;23፤
2ጠሞ 4:20
18:2 ሞ19:26፤
ሮሜ16:3;ሐሥ11:28፤
1ቆር16:19፤
2ጠሞ 4:19
18:3 ሐሥ20:34፤
1ቆር4:12፤
1ተሰ29:12;ተሰ3:8
18:4 ሐሥ9:20፤
13:14
18:5 ሐሥ9:22፤
15:22;16:19;17:1
4:15
18:6 2ሞ1:16፤
ሕዝ3:17-19;33:4፤
ማቴ10:14;ሐሥ
13:45;46;20:26
18:7 ሐሥ16:14
18:8 ማር5:22፤
ሐሥ11:14፤
1ቆር 1:14
18:9 ማቴ14:
27;ሐሥ 9:10
18:10 ማቴ28:20
18:11 ዕብ4:12
18:12 ሞ27፤
ሐሥ 13;7:8;12፤
19:38;ሮሜ
15:26;1ቆር
16:15;2ቆር9:2;1
ተሰ1:7-8
18:15
ሐሥ 23:29፤
25:11;19

ጳውሎስ በቆሮንቶስ

18 ከዚህ በኋላ ጳውሎስ ከአቴና ተነሥቶ ወደ ቆሮንቶስ ሄደ። 2 በዚያም የጳንጦስ ተወላጅ የሆነውን፤ አቂያ የተባለውን አይሁዳዊ አገኘ፤ እርሱም አይሁድ ሁሉ ከሮም እንዲወጡ ቀላውዴዎስ ባዘዘው መሠረት ከሚስቱ ከጽርስቅላ ጋር በቅርብ ጊዜ ከኢጣሊያ የመጣ ነበር። ጳውሎስም ሊያያቸው ወደ እነርሱ ሄደ። 3 እርሱም እንደ እነርሱ ድንኳን ሰፊ ስለነበረ፤ ከእነርሱ ጋር ተቀምጦ በተመሳሳይ ሥራ ላይ ተሰማራ። 4 በየሰንበቱም ከአይሁድና ከግሪክ ሰዎች ጋር በምክራብ ውስጥ እየተነጋገረ ሊያሳምናቸው ይጥር ነበር። 5 ሲላሳስ ጢሞቴዎስ ከመቄዶንያ በወረዱ ጊዜ፤ ጳውሎስ በስብከት እየተጋ፣ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ፤ እንደ ሆነ ለአይሁድና ደምስክር ነበር። 6 ነገር ግን በተቃወሙትና በሰደቡት ጊዜ ልብሱን አራግፎ፤ “ደማችሁ በራሳችሁ ላይ ይሁን! እኔ ንጹሕ ነኝ፤ ከእንግዲህ ወደ አሕዛብ እሄዳለሁ” አላቸው።

7 ከዚያም ወጥቶ ቲቶስ ኢዮስጦስ ወደ ተባለ፤ እግዚአብሔርን ወደሚያመልክ ሰው ቤት ሄደ፤ የዚህም ሰው ቤት በምክራብ አጠገብ ነበር። 8 በምክራብ አለቃ የነበረው ቀርስጳስ ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ ጋር በጌታ አመነ፤ ጳውሎስ ሲናገር የሰሙ ብዙ የቆሮንቶስ ሰዎችም አምነው ተጠመቁ።

9 ጌታም ሌሊት በራእይ ጳውሎስን እንዲህ አለው፤ “አትፍራ፤ ተናገር፤ ዝምም አትበል፤ 10 እኔ ከአንተ ጋር ነኝና ማንም በአንተ ላይ ተነሥቶ ሊጉዳህ አይችልም፤ በዚች ከተማ ብዙ ሰዎች አሉኝና።” 11 ስለዚህ ጳውሎስ የእግዚአብሔርን ቃል እያስተማራቸው አንድ ዓመት ተኩል አብሮአቸው ተቀመጠ።

12 ጋልዮስ የአካይያ ገዥ በነበረበት ጊዜ አይሁድ ተባብረው በጳውሎስ ላይ ተነሡ፤ ፍርድ ወንበር ፊት አቅርበውትም፤ 13 ይህ ሰው ሕጉ በማይፈቅደው መንገድ፤ ሰዎች እግዚአብሔርን እንዲያመልኩ እያሳሳታቸው ነው አሉ።

14 ጳውሎስ ሊናገር ገና አፉን ሲከፍት፤ ጋልዮስ አይሁድን እንዲህ አላቸው፤ “የአይሁድ ሰዎች ሆይ፤ የቀረባችሁት ጉዳይ ስለ ዐመፅ ወይም ስለ ከባድ ወንጀል ቢሆን ኖሮ ላዳምጣችሁ በተገባኝ ነበር፤ 15 ነገር ግን ክርክራችሁ ስለ ቃላትና ስለ ሰዎች እንዲሁም ስለ ሕጋችሁ በመሆኑ፤ እናንተው ጨርሱት፤ እኔ በእንዲህ

85 ወይም መሊክስ እንዲሁም ሞ25

ዐይነት ነገር ፈራጅ ለመሆን አልሻም።”
16 ስለዚህ ከፍርድ ወንበር ፊት አስወጣ
ቸው። 17 በዚህ ጊዜ ሁሉም የምክራቡን
አለቃ፣ ሶስቴንሰን ይዘው በፍርድ ቤቱ
ፊት ደበደቡት፤ ጋልዮስ ግን ነገሩ ደን
ታም አልሰጠውም።

ጵርስቅላ፣ አቂላና አጵሎስ

18 ከዚህ በኋላ ጳውሎስ ብዙ ቀን በቆሮን
ቶስ ተቀመጠ፤ ከዚያም ወንድሞችን ተሰና-
ብቶ ከጵርስቅላና ከአቂላ ጋር በመርከብ
ወደ ሶርያ ሄደ። ስለሌሎችም ስለነበረበት
ክንክራኦስ በተባለ ቦታ ራሱን ተሳጩ።
19 ኤፌሶን በደረሰ ጊዜም ጵርስቅላንና
አቂላን እዚያው ተዋቸው፤ እርሱ ራሱ
ግን ወደ ምክራብ ገብቶ ከአይሁድ ጋር
ይነጋገር ነበር። 20 ከእነርሱ ጋር እንዲሰነ-
ብት በጠየቁትም ጊዜ ፈቃደኛ አልሆ-
ነም፤ 21 ነገር ግን ሲለያቸው፣ “የእግዚአብሔር
ፈቃድ ከሆነ ተመልሼ እመጣለሁ” አላ-
ቸው፤ ከኤፌሶንም ተነሥቶ በመርከብ
ተጓዘ። 22 ቂሳርያም በደረሰ ጊዜ፣ ወጥቶ
ለቤተ ክርስቲያን ሰላምታ አቀረበ፤ ከዚ-
ያም ወደ አንጾኪያ ወረደ።

23 በአንጾኪያም ጥቂት ጊዜ ከሌዮ በኋላ፣
ከዚያ ተነሥቶ በገላትያና በፍርግያ አገ-
ሮች ከቦታ ቦታ በመዘዋወር ደቀ መዛ-
ሙርትን ሁሉ አበረታታ።

24 በዚህ ጊዜ የእስክንድርያ ተወላጅ
የሆነ አጵሎስ የሚባል አንድ አይሁዳዊ
ወደ ኤፌሶን መጣ፤ እርሱም የተማሪና
ቅዱሳት መጻሕፍትን ጠንቅቆ የሚያውቅ
ሰው ነበር። 25 ይህ ሰው፣ የጌታን መንገድ
የተማረ፣ ስለ ኢየሱስም በትክክል የሚና-
ገርና በመንፈስ እየተቃጠለ የሚያስተምር
ነበር፤ ይሁን እንጂ እርሱ የሚያውቀው
የዮሐንስን ጥምቀት ብቻ ነበር። 26 እርሱም
በምክራብ በፍርረት ይናገር ጀመር፤
ጵርስቅላና አቂላም በሰሙት ጊዜ፣ ወደ
ቤታቸው ወስደው የእግዚአብሔርን መንገድ
ይበልጥ አስተካክለው አስረዱት።

27 አጵሎስ ወደ አካይያ ለመሄድ በፈለገ
ጊዜ፣ ወንድሞች አበረታቱት፤ በዚያ
የነበሩት ደቀ መዛሙርትም እንዲቀበሉት
ደብዳቤ ጻፉለት። እዚያም በደረሰ ጊዜ ከጸ-
ጋው የተነሣ አምነው ለነበሩት ትልቅ
ረዳት ሆኖቸው፤ 28 ከቅዱሳት መጻሕፍት
እያመሳከረ፣ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ
እንደ ሆነ ከአይሁድ ጋር በጽኑ በመከራ-
ከር በሕዝብ ፊት ይረታቸው ነበርና።

18:17 ቍ8:1
1ቆ1:1
18:18 ቍ2:27;
ዘጉ6:2;5:18;ሉቃ
2:2;ሐሥ1:16;
21:24; ሮሜ16:1
18:19 ቍ21:24;
ሐሥ 19:1;17:26;
1ቆ15:32;16:8;
ኤፌ1:1;1ጢሞ1:3;
ራእ 1:11; 2:1
18:21 ሮሜ1:10;
15:32;1ቆ14:19;
ያ04:15
18:22 ሐሥ8:40;
11:19
18:23 ሐሥ2:10;
14:22;15:32;41;
16:6
18:24 ቍ19;
ሐሥ 19:1;
1ቆ1:12;3:5;6:22;
4:6;16:12;ቲቶ3:13
18:25 ማር1:4;
ሮሜ12:11
18:26 ቍ2
18:27 ቍ12;
18:ከሥ1:16
18:28 ቍ5;
ሐሥ 8:35;
9:22;17:2

19:1
ሐሥ18:1; 19:24
19:2 ዮሐ20:22
19:4 ማር14:4
ዮሐ1:7
19:5 ሐሥ2:38
196 ማር16:17;
ሐሥ6:6;10:44
198 ማቴ3:2;
ሐሥ9:20;28:23
199 ቍ23:30;
ሐሥ 9:2-11:26;
14:4
19:10 ቍ22:26;
27;ሐሥ2:9;13:48;
20:31
19:11 ሐሥ8:13
19:12 ሐሥ5:15
19:13 ማቴ12;
27;ማር9:38

ጳውሎስ በኤፌሶን

19 አጵሎስ በቆሮንቶስ በነበረበት ጊዜ፣
ጳውሎስ በላይኛው አገር ዐል ፎ
ወደ ኤፌሶን መጣ፤ በዚያም አንጻንድ
ደቀ መዛሙርትን አግኝቶ፣ “በመናቸሁ
ጊዜ መንፈስ ቅዱስን ተቀበላችሁን?” አላ-
ቸው።

እነርሱም፣ “አልተቀበልንም፤ እንዲያ
ውም መንፈስ ቅዱስ መኖሩን እንኳ አልሰ-
ማንም” አሉት።

ጳውሎስም፣ “ታዲያ፣ በምን ተጠመ-
ቃችሁ?” አላቸው።

እነርሱም፣ “የዮሐንስን ጥምቀት” አሉት።

ጳውሎስም፣ “የዮሐንስ ጥምቀትማ የን-
ስሐ ጥምቀት ነበር፤ ዮሐንስም ራሱ-
ሰዎች ከእርሱ በኋላ በሚመጣው በኢየሱስ
እንዲያምኑ ተናግረዋል” አላቸው። ጳውሎስ
ሱም ይህን በሰሙ ጊዜ በጌታ በኢየሱስ
ስም ተጠመቁ። ጳውሎስም እጁን በላያ-
ቸው በጫን ጊዜ፣ መንፈስ ቅዱስ ወረረ
ደባቸው፤ በሌሎች ቋንቋዎች፣ ተናገሩ፤
ትንቢትም ተናገሩ። ገሰዎቹም በአጠቃ-
ላይ ዐሥራ ሁለት ያህል ነበሩ።

ጳውሎስም ወደ ምክራብ እየገባ፣
ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እየተነጋገረና
እያሳመራችው ሦስት ወር ሙሉ ምንም
ሳይፈራ ፊት ለፊት ይናገር ነበር። ጳውሎስ
ጳውሎስ ግን ግትር በመሆን፣ ለማመን
ፈቃደኞች አልነበሩም፤ የጌታንም
መንገድ በገሃድ ያጥላሉ ነበር። ስለዚህ
ጳውሎስ ትቶአቸው ሄደ፤ ደቀ
መዛሙርትንም ለብ ቻቸው ወስዶ በጠራ-
ኖስ የትምህርት አዳራሽ ወስነጥ በየዕለቱ
ያነጋግራቸው ነበር። 10 ይህን ማድረጉንም
ሁለት ዓመት ስለ ቀጠለ፣ በእስያ አውራ-
ጃ ይኖሩ የነበሩት የአይሁድና የግሪክ
ሰዎች ሁሉ የጌታን ቃል ለመስማት
ቻሉ።

11 እግዚአብሔርም በጳውሎስ እጅ እጅግ
የሚያስደንቅ ታምራትን ያደርግ ነበር፤
12 መሐረብ ወይም ሰውነቱን የነካ ጨርቅ
እንኳ ወደ ሕመምተኞች ሲወስዱ በሽታ-
ቸው ይለቃቸው ነበር፤ ርኩሳን መናፍስ
ትም ይወጡ ነበር።

13 እየዞሩ አጋንንትን ያስወጡ ከነበሩት
አይሁድ አንጻንዶቹ፣ “ጳውሎስ በሚሰ-
ብከው በኢየሱስ ስም እንድትወጡ አዛች-
ኋለሁ!” እያሉ የጌታን የኢየሱስን ስም
ርኩሳን መናፍስት በየሟቸው ሰዎች ላይ
ለመጥራት ሞከሩ፤ 14 የአይሁዳዊው የካህናቱ

25 ወይም በትልቅ ገለት
42 ወይም ካመናችሁ በኋላ
76 ወይም ልላት

አለቃ የአስቄዋ ሰባት ወንዶች ልጆችም ይህንኑ ያደርጉ ነበር።¹⁵ ርኩስ መንፈሱም፣ “ኢየሱስን ዐውቀዋለሁ፤ ጳውሎስንም ዐውቀዋለሁ፤ እናንተ ግን እነማን ናችሁ?” አላቸው።¹⁶ ከዚያም ርኩስ መንፈስ ያደረገበት ሰው ዘሎ ያዛቸው፤ በረታባቸውም፤ እጅግ ስለየለባቸውም ቤቱን ጥለው ዕራቁታቸውን ሸሱ።

¹⁷ይህም በኤፌሶን በሚኖሩት፣ በአይሁድና በግሪክ ሰዎች ሁሉ ዘንድ በታወቀ ጊዜ፣ ሁሉም ፍርሀት ያዛቸው፤ በዚህም የጌታ የኢየሱስ ስም ተከበረ።¹⁸ ከመኑትም ሰዎች ብዙዎች እየቀረቡ ክፉ ሥራቸውን በግልጥ ተናዘዙ፤¹⁹ ሲጠነቁሉ ከነበሩትም መካከል ብዙዎች መጽሐፋቸውን ሰብሰቡ በው በማምጣት በሕዝብ ፊት አቃጠሉ፤ ዋጋቸውም ሲሰላ አምሳ ሺህ ብር ያህል ሆኖ ተገኘ።²⁰ በዚህ ሁኔታ የጌታ ቃል በገይል እያደገና እያሸነፈ ሄደ።

²¹ይህ ሁሉ ከሆነ በኋላ፣ ጳውሎስ በመቄዶንያና በአካይያ በኩል ዐልፎ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ በመንፈሱ ወስኖ፣ “እዚያ ከደረሰሁ በኋላ ሮምን ደግሞ ማየት አለብኝ” አለ።²² ከረዳዳቸውም ሁለቱን፣ ጢሞቴዎስንና ኤርስጦንን፣ ወደ መቄዶንያ ልኮ እርሱ ራሱ ግን በእስያ አውራጃ ጥቂት ቀን ተቀመጠ።

በኤፌሶን የተነሣው ሁከት

²³በዚህ ጊዜ፣ ስለ ጌታ መንገድ ታላቅ ሁከት ተፈጠረ።²⁴ ደሜጥሮስ የተባለ አንድ የብር አንጥረኛ የአርጤምስን ቤተ መቅደስ ምስሎች ከብር ቀጥቅጦ እየሠራ ለሠራተኞቹ የሚያስገኘው ገቢ ቀላል አልነበረም።²⁵ እርሱም እነዚህን ሠራተኞችና በተመሳሳይ ሙያ የሚተዳደሩትን ሌሎችን ሰዎች በአንድነት ሰብስቦ እንዲህ አላቸው፣ “ሰዎች ሆይ፣ ይህ ሥራ ጥሩ ገቢ እንደሚያስገኝልን ታውቃላችሁ።”²⁶ ይህ ጳውሎስ የተባለ ሰው በኤፌሶን ብቻ ሳይሆን፣ በመላው የእስያ አውራጃ የሚገኘውን በርካታ ሕዝብ እያሳመነ እንዳሳታቸው ይኸው የምታዩትና የምትሰሙት ነገር ነው፤ በሰው እጅ የተሠሩ አማልክት በፍጹም አማልክት እንዳልሆኑ ይናገራሉ።²⁷ የዚህ የሥራችን መልካም ስም ከመገደፍም በላይ፣ መላው እስያና ዓለም የሚያመልካት የታላቋ አርጤምስ ቤተ መቅደስም ዋጋ ቢስ ይሆናል፤ ደግሞም ገናናው ክብሯ ይሞረዳል።”

²⁸ሰዎቹም ይህን በሰሙ ጊዜ ክፉኛ ተሐጥተው፣ “የኤፌሶኛ አርጤምስ ታላቅ ናት!” እያሉ ይጮኹ ጀመር።²⁹ ወዲያ

19:17 ሐሥ5:5; 11:18;19
19:20 ሐሥ6:7; 12:24;13:48
19:21 ሐሥ16:9; 18:12;20:16;22:21;4:12;15:15; ሮሜ15:24;25:28
19:22 ቀ*10; 26:27;ሐሥ2:9; 13:5;16:1;ሮሜ16:23;2ጢሞ4:20
19:23 ሐሥ9:2
19:25 ሐሥ16:16;19:20
19:26 ዘ84:28; መዝ15:4;እ.ሳ44:10-20;ኤር10:3-5; ሐሥ2:9;17:29; 18:19;1ቆሮ8:4; ራእ9:20
19:28 ሐሥ18:19

ውም በከተማው ሁሉ ሁከት ተነሣ፤ ሕዝቡም አንድ ላይ በማበር የመቄዶንያ ተወላጅ የሆኑትንና ከጳውሎስ ጋር ይጓዙ የነበሩትን ያደኛቸውን፣ ጋይዮስንና አርስጥሮኮስን ደግሞ ወደ ጨዋታ ማሳያው ስፍራ እየሮጡ ገቡ።³⁰ ጳውሎስም ወጥቶ ሕዝቡ ፊት ለመቅረብ ፈልጎ ነበር፤ ደቀ መዛሙርት ግን ከለከሉት።³¹ ከአውራጃው ባለ ሥልጣኖች አንዳንድ ወዳጆቹ እንኳ፣ ጳውሎስ ወደ ጨዋታ ማሳያው ስፍራ ደፍሮ እንዳይገባ ሰው ልከው ለመኑት።

³²ገባኤውም ተባብሮት አንዱ አንድ ነገር ሲናገር ሌላውም ሌላ እየተናገረ ይጫጫኸ ነበር፤ አብዛኛውም ሰው ለምን እዚያ እንደ ተሰበሰበ እንኳ አያውቅም ነበር።³³ አይሁድም እስክንድሮስን ከሕዝቡ መካከል ገፍተው ወደ ፊት ባወጡት ጊዜ፣ አንዳንዶቹ እንዲናገሩት ጮኹ፤ እርሱም ሊከራከርላቸው ፈልጎ ዝም እንዲሉ በምልክት ጠቀሳቸው።³⁴ ነገር ግን እርሱ አይሁዳዊ መሆኑን ባወቁ ጊዜ ሁሉም በአንድ ድምፅ፣ “የኤፌሶኛ አርጤምስ ታላቅ ናት” እያሉ ሁለት ሰዓት ያህል ጮኩ።

³⁵የከተማዬቱም ዋና ጸሓፊ ሕዝቡን ጸጥ አሰኝቶ እንዲህ አለ፣ “የኤፌሶን ሰዎች ሆይ፣ የታላቋ የአርጤምስ ቤተ መቅደስና ከሰማይ የወረደው ምሳሳ ጠባቂ የኤፌሶን ከተማ ሕዝብ መሆኑን የማያውቅ ማን አለ? ³⁶ስለዚህ፣ ይህ ሐቅ የማይካድ እንደ መሆኑ መጠን፣ ልትረጋገጥና አንዳች ነገር በጥድፊያ ከመፈጸም ልትሐጠቡ ይገባችኋል።”³⁷ እነዚህን ሰዎች ቤተ መቅደስን ሳይዘርፉ ወይም አምላካችን በሆነችው ላይ የሰድብ ቃል ሳይሰነገሩ ይዛችሁ እዚህ ድረስ እንዲያው አምጥታችኋቸዋል።³⁸ እንግዲህ፣ ደሜጥሮስና ከእርሱ ጋር ያሉት አንጥረኞች በማንም ላይ አቤቱታ ካላቸው፣ ፍርድ ቤቱ ክፍት ነው፤ ጻፎችም አሉ፤ ክስ ማቅረብ ይችላሉ።”³⁹ ከዚህ ሌላ ልታቀርቡ የፈለጋችሁት ነገር ካላ፣ በሕጋዊ ጉባኤ ይታያል።⁴⁰ አለበለዚያ ዛሬ ስለ ሆነው ነገር፣ በሁከት አነሣሽነት እንዳንከሰስ ያውጋናል፤ አጥጋቢ ምክንያት ስለሌለንም፣ ስለ ሁከቱ ብንጠየቅበት መልስ መስጠት አንችልም።”⁴¹ ይህን ከተናገረ በኋላም ጉባኤው እንዲበተን አደረገ።

ወደ መቄዶንያና ወደ ግሪክ ጉዞ

20 ሁከቱም እንደ በረደ፣ ጳውሎስ ደቀ መዛሙርትን አስጠርቶ መክራቸው፣ ተሰናብቶአቸውም ወደ መቄዶንያ ለመሄድ ተነሣ።² ባለፈባቸውም ስፍራ

19:29 ሐሥ16:9; 20:4;27:2;ሮሜ16:23;1ቆሮ1:14; ቄላ4:10;ፊሞ24
19:30 ሐሥ11:26
19:32 ሐሥ21:34
19:33 ሐሥ12:17
19:34 ቀ*28
19:35 ሐሥ18:19
19:37 ሮሜ2:22
19:38 ቀ*24;ሐሥ13:7;8:12;18:12
20:1 ሐሥ11:26;16:9

ዎች ሕዝቡን በብዙ ቃል እየመከረ ግሪክ አገር ደረሰ፤ ³በዚያም ሦስት ወር ተቀመጠ። ወደ ሶርያ በመርከብ ለመሄድ ሲዘጋጅም አይሁድ አሢረውበት ስለ ነበር፣ በመቄዶንያ በኩል አድርጎ ለመመለስ ወሰነ። ⁴የጳይሮስ ልጅ የቤርያው ሱሲጳጥ ሮስ፣ የተሰሎንቄዎቹ አርስጥ ሮስና ሲኮንዱስ፣ የደርቤኑ ጋይዮስ፣ ከእስያ አውራጃ የመጡት ቲኪቆስና ጥሮሬ ሞስ፣ እንዲሁም ጢሞቴዎስ አብረውት ሄዱ። ⁵እነዚህም ሰዎች ወደ ፊት ቀድመውን በጢሮ አዳ ጠበቁን። ⁶እኛ ግን፣ የቂጣ በዓል ካለፈ በኋላ፣ ከፊልጶስጆስ በመርከብ ተነሣን፤ ከአምስት ቀንም በኋላ ከሌሎቹ ጋር በጢሮአዳ ተገናኝን፤ በዚያም ሰባት ቀን ተቀመጥን።

አውጤኪስ በጢሮአዳ ከሞት ተነሣ

⁷በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን እንጀራ ለመቀረስ ተሰብስበን ሳለን፣ ጳውሎስ በማግስቱ ለመሄድ ስላሰበ፣ ከእነርሱ ጋር ይነጋገር ነበር፤ ንግግሩንም እስከ እኩል ሌሊት ድረስ አራዘመ። ⁸በተሰበሰቡበትም ሰገነት ላይ ብዙ መብራት ነበር። ⁹አውጤኪስ የተባለ አንድ ጉበዝም በመስኮት ላይ ተቀምጦ ነበር፤ ጳውሎስ ንግግሩን ባስረዘመ ጊዜ፣ እንቅልፍ እንቅልፍ አለውና ጭልጥ ብሎ ተኛ፤ ከሦስተኛውም ፎቅ ቀሩልቀሩል ወደቀ፤ ሞቶም አነሡት። ¹⁰ጳውሎስም ወደቱ በላይ ተጋድሞ ዐቀፈውና፣ “ሕይወቱ በውስጡ ስላለች ሁከት አትፍጠሩ” አላቸው። ¹¹ተመልሰም እንደ ገና ወደ ፎቁ ወጣ፤ እንጀራውንም ሐርሶ በላ፣ እስኪነጋም ድረስ ብዙ ከተናገረ በኋላ ተነሥቶ ሄደ። ¹²ሰዎችም ያን ጉበዝ ሕያው ሆኖ ወሰዱት፤ በዚህም እጅግ ተጽናኑ።

ጳውሎስ የኤፌሶንን ሽማግሌዎች ተሰናበተ

¹³እኛ ግን ጳውሎስን ለመቀበል ቀድመን ወደ መርከቡ ሄድን፤ ከዚያም በመርከብ ወደ አሶን ተጓዥን፤ ይህን ያደረግነውም ጳውሎስ በየብስ በእግሩ ሊሄድ ስላሰበ ነበር። ¹⁴በአሶን ከተገናኝንም በኋላ፣ ተቀብለንው አብረን በመርከብ ወደ ሚጢሊኒ ሄድን። ¹⁵በማግስቱም በመርከብ ተጉዘን ከኪዩ ደሴት ትይዩ ደረሰን። በሚቀጥለውም ቀን ወደ ሳሞን ተሻገርን፤ በማግስቱም ሚሊጢን ደረሰን። ¹⁶ጳውሎስም በእስያ አውራጃ ብዙ መሐየት ስላሄደ ሰገነ፣ ወደ ኤፌሶን ሳይገባ ዐልፎ ለመሄድ ወሰነ፤ ቢቻል በዓለ ጎምሳን በኢየሩሳሌም ለመዋል ቸኩሎ ነበርና።

¹⁷ከሚሊጢንም ወደ ኤፌሶን ሰው ልኮ

20:3 ሐሥ19: ሉቃ 2:23 ሐሥ9:23;24: 14:5;16:9;23:1;21:5;30:125;32:40 11:26;1ተሰ2:16 20:4 ሐሥ2:9: 16:1;17:1;19:29;21:1;29:አፌ6:21: ቁ4:7;2ጢጥ 4:20;ተቆ3:12 20:5 ሐሥ16:8;10 20:6 ሐሥ16:8;12 20:7 ማቴ14:19: 1ቆሮ16:2: ራእ1:10 20:8 ሐሥ1:13: 9:37 20:10 1ነገ17:21: 2ነገ4:34: ማቴ9:23:24 20:11 ሐሥ7: ማቴ 14:19 20:15 ሐሥ14:7: 2ጢጥ 4:20 20:16 ሐሥ2:19: 18:19;19:21 20:17 ሐሥ15: ሐሥ 11:30 20:18 ሐሥ2:9: 18:19-21;19:1-41 20:19 ሐሥ3: መዝ 6:6 20:20 ሐሥ27: መዝ 40:10: አርጌ2:424 20:21 ሐሥ2:38: 18:5;24:24;26:18: እፌ1:15: ቁ4:25;6:4ጥ5 20:22 ሐሥ16 20:23 ሐሥ8:29: 9:16;21:4 20:24 ሐሥ11:23: 21:13;2ቆሮ4:11 7ላ1:1;2ጢጥ4:7: ቲቶ1:3 20:25 ሐሥ38: ማቴ 4:23 20:26 ሕዝ3:17-19:ሐሥ18:6 20:27 ሐሥ20 20:28 ሐሥ29: የሐ 21:16: ሮሜ3:25: 1ቆሮ6:20;10:32: 1ጢጥ3:1 20:29 ሐሥ28: ማቴ7:15;ሕዝ34:5 20:30 ሐሥ11:26 20:31 ሐሥ19:ሐሥ 19:10 20:32 ማቴ25:34: ሐሥ14:23;26:18: እፌ1:14;ቁ41:12;3:24;ዕብ9:15: 1ጴጥ1:4

የቤተ ክርስቲያኒቱን ሽማግሌዎች አሰጠራ፤ ¹⁸በመጡም ጊዜ እንዲህ አላቸው፡ “ወደ እስያ አውራጃ ከገባህባት ከመጀመሪያ ያለት አንሥቶ ዘወትር ከእናንተ ጋር እንዴት እንደኖርህ ታውቃላችሁ። ¹⁹ምንም እንኳ ከአይሁድ ሄራ የተነሣ መከራ ቢያደርሱብኝ፣ ጌታን በታላቅ ትሕትናና በእንባ ከማገልገል አልተሐጠብሁም ²⁰በአደባባይም ሆነ ከቤት ቤት በመዘዋወር፣ እናንተን ከማስተማርና ይጠቅማችኋል ብዬ ያሰብሁትን ከመስበክ ወደ ኋላ አላልሁም። ²¹በንስሐ ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱና በጌታችን በኢየሱስ እንዲያምኑ፣ ለአይሁድም ለግሪክ ሰዎችም አጥብቄ መስክራላችኋል።

²²“አሁንም እዚያ ስደርስ የሚደርስብኝን ባላውቅም፣ መንፈስ ቅዱስ ወደ አየሩሳሌም እንድሄድ ግድ እያለኝ ነው። ²³ነገር ግን በምሄድባቸው ከተሞች ሁሉ እስራትና መከራ እንደሚጠብቀኝ መንፈስ ቅዱስ ይመሰክርልኛል። ²⁴ይሁን እንጂ ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን ሩጫዬንና የእግዚአብሔርን የጸጋ ወንጌል የመመስከር አገልግሎቴን ብፊጽም፣ ለእኔ ሕይወቴ ከምንም እንደማይሐጠር እንደ ከንቱ ነገር ናት።

²⁵“አሁንም ቢሆን፣ በመካከላችሁ ተዘዋውራ የእግዚአብሔርን መንግሥት የሰበክ ሁላችሁ፣ እናንተ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲያ ፊቴን እንደማታዩ ዐውቃለሁ። ²⁶ስለዚህ ከሰው ሁሉ ደም ንጹሕ መሆኔን በዚች ቀን እመስክርላችኋለሁ፤ ²⁷የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሁሉ ለእናንተ ከመግለጽ የተሐጠብሁበት ጊዜ የለም። ²⁸ለራሳችሁና በሚን ሙን ፊስ ቅዱስ ጠባቂ” አድርጎ በላይ ለሾማችሁ መንጋ ሁሉ ተጠንቀቁ፤ በገዛ ደሙ የዋጁትን የእግዚአብሔርን ሴተክርስ ቲያን ጠብቁ። ²⁹እኔ ከሄድሁ በኋላ፣ ነጣቂ ተኩሳዎች መጥተው በመካከላችሁ ስርገው እንደሚገቡና ለመንጋውም እንደሚይራሩ ዐውቃለሁ። ³⁰ከእናንተው መካከል እንኳ የራሳችውን ደቀ መዛሙርት ለማ ፍራት እውነትን የሚያጣምሙ ይነሣሉ። ³¹ስለዚህ ተጠንቀቁ፤ ሦስት ዓመት ሙሉ ሌሊትና ቀንምንም ያህል ሳላቋርጥ በእንባ እያንጻጻጻችሁን እንደ መከርኋችሁ አስታውሱ።

³²“አሁንም ለእግዚአብሔር፣ እንዲሁም ሊያ ንጻችሁና በቅዱሳኑ ሁሉ መካከል ርስት ሊያወርሳችሁ ለሚችሉ ለጸጋው ቃል ዐደራ

²⁸ በትውፊት **44ሳት** ሲባል የመጣው ነው ²⁹ ብዙ የጥንት ቅጂች **የጌታ**

እስጣጥሩላሁ።³³ የማንንም ብር ወይም ወርቅ ወይም ልብስ አልተመኘሁም፤³⁴ እነዚህ እጆቼ ለእኔና ከኔ ጋር ላሉት በሚያሰፈልገን ነገር እንዳገለገሉን እናንተ ራሳችሁ ታውቃላችሁ።³⁵ በጉልበታችን ደክመን ችግረኞችን መርዳት እንዳለብን ባደረግሁት ሁሉ አሳይቻችኋለሁ። 'ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው' ያለውን የጌታ የኢየሱስን ቃል እናስታውሳ።"

³⁶ ይህን ካለ በኋላ፣ ተንበርክኮ ከሁሉም ጋር ጸለዮ።³⁷ ሁሉም እጅግ አለቀሱ፤ ጳውሎስንም አንገቱን ዐቅፈው ሳሙት፤³⁸ ከሁሉም በላይ ልባቸውን የነካው፣ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቱን እንደማያዩ የተናገራቸው ቃል ነበር። ከዚያም እስከ መርከቡ ድረስ ሸኙት።

ወደ ኢየሩሳሌም ጉዞ

21 ከእነርሱ ከተለዩን በኋላ ቀጥታ በመርከብ ወደ ቆስ ተንዘን፤ በማግስቱም ወደ ናድ፣ ከዚያም ወደ ጳጥራ አመራን።² በዚያም ወደ ፊንቄ የሚሄድ መርከብ ስላገኘን፣ ተሳፍረን ጉዞአችንን ቀጠልን።³ ቆጵሮስ በታየችን ጊዜ፣ ወደ ግራ ትተናት ዐለፍንና ወደ ሶርያ አመራን፤ መርከባችን ጭነቱን በጢሮስ ማራገፍ ስለ ነበረበት፣ እኛም እዚያው ወረድን።⁴ ደቀ መዛሙርትንም በዚያ አግኝተን፤ ሰባት ቀን ከእነርሱ ጋር ተቀመጥን። እነርሱም በመንፈስ ሆነው ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይሄድ ነገሩት።⁵ የሐይታ ጊዜያችን ባለቀ ጊዜ፣ ትተናቸው ጉዞ አችንን ቀጠልን፤ ደቀ መዛሙርቱም ሁሉ ከሚስቶቻቸው ከልጆቻቸው ጋር እስከ ከተማው ውጭ ድረስ ሸኙን፤ በባሕሩም ጻር ተንበርክከን ደለይን፤⁶ ከተሰነባበትንም በኋላ እኛ ወደ መርከቡ ገባን፤ እነርሱም ወደ ቤታቸው ተመለሱ።

⁷ ከጢሮስ ተነሥተን ጉዞአችንን በመቀጠል ጴጤሌማይስ ደረስን፤ ከመርከብ ወርደንም ለወንድሞች ሰላምታ ካቀረብን በኋላ፣ አንድ ቀን ከእነርሱ ጋር ሐዩን።⁸ በማግስቱ ከዚያ ተነሥተን ቂሳርያ ደረስን፤ ከሰባቱ ወንጌላውያን አንዱ በሆነው በፊልጶስ ቤትም ዐረፍን።⁹ እነርሱም ትንቢት የሚናገሩ አራት ደናግል ሴቶች ልጆች ነበሩት።

¹⁰ በዚያም ብዙ ቀን ከተቀመጥን በኋላ አጋቦስ የተባለ ነቢይ ከይሁዳ ወረደ፤¹¹ ወደ እኛም መጣና የጳውሎስን መታጠቂያ ወሰደ፤ የራሱንም እጅና እግር በማሰር፣ "መንፈስ ቅዱስ፣ 'በኢየሩሳሌም ያሉ

20:33 1ሳጦ:12; 3:1; ቆሮ:9:12; 2ቆሮ:2; 17:7; 2:11; 9:12; 14:17; 1:ተሰ:2; 5
20:34 ሐሥ:18; 3
20:36 ሉቃ:22; 41; ሐሥ:940; 21:5
20:37 ሉቃ:15:20
20:38 ቍ:25; ሐሥ: 21:5
21:1 ሐሥ:16; 10
21:2 ሐሥ:11; 9
21:3 ሉቃ:2:2
21:4 ቍ:11; ሐሥ: 11:26; 20:23
21:5 ሉቃ:22:41; ሐሥ:940; 20:36
21:7 ሐሥ:1:16; 12:20
21:8 ሐሥ:6:5; 8:5-40; ኢፌ:4:11; 2ጢ:9:4; 5
21:9 ዘሀ:15:20; መሳ:4:4; ያህ:6:14; ሉቃ:2:36; ሐሥ: 2:17; 1ቆሮ:11:5
21:10 ሐሥ:11:28
21:11 ቍ:33; 1:7; 22:11; ኢ:ሳ:20:2-4; ኢ:ር:13:1-11; ማቄ: 20:19; ሐሥ:8:29

አይሁድ የዚህን መታጠቂያ ባለቤት እንዲህ አድርገው በማሰር ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል' ይላል" አለ።

¹² ይህን ስንሰማ እኛና በዚያም የሚኖሩት ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይሄድ ለመነፃ።¹³ ጳውሎስ ግን፣ "ለምን እንዲህ እያቀረብኩት ልቤን ታባብታላችሁ? እኔ መታሰር ቀርቶ ስለ ጌታ ኢየሱስ ስም በኢየሩሳሌም ለመሞት እንኳን ዝግጁ ነኝ" አላቸው።¹⁴ ምክራችንን አልቀበል ስላለን፣ "እንግዲህ የጌታ ፈቃድ ይሁን" ብለን ተውነን።

¹⁵ ከዚህ በኋላ፣ ተዘጋጅተን ወደ ኢየሩሳሌም ወጣን።¹⁶ በቂሳርያ ከነበሩት ደቀ መዛሙርትም አንዳንዶቹ ወደ ምናሶን ቤት ይዘውን መጡ፤ እኛም በዚያው ተቀመጥን። ምናሶን የቆጵሮስ ስው ሲሆን፣ ከመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት አንዱ ነበረ።

ጳውሎስ ኢየሩሳሌም ደረሰ

¹⁷ ኢየሩሳሌም በደረሰን ጊዜ፣ ወንድሞች በደረሱ ተቀበሉን።¹⁸ በማግስቱም ጳውሎስና ሌሎቻችንም ያዕቆብን ለማየት ሄድን፤ ሽማግሌዎችም ሁሉ በዚያ ነበሩ።¹⁹ ጳውሎስም ሰላምታ ካቀረበላቸው በኋላ፣ እግዚአብሔር በእርሱ አገልግሎት አማካይነት በአሕዛብ መካከል ያደረገውን ሁለ በዝርዝር አስረዳቸው።

²⁰ እነርሱም ይህን ሲሰሙ፣ እግዚአብሔርን አመሰገኑ፤ ጳውሎስንም እንዲህ አሉት፣ "ወንድም ሆይ፣ በብዙ ሲህ የሚጠሩ አይሁድ እንዳሙኑ ተመልከት፤ ሁሉም ደግሞ ለሙሴ ሕግ የሚቀኑ ናቸው።²¹ በአሕዛብ መካከል የሚኖሩ አይሁድ ሁሉ ሙሴን እንዲተዉና ልጆቻቸውን እንዳይገርዙ፣ በሐዋይ ልማዳችን መሠረት እንዳይኖሩ እንደምታስተምር ስለ አንተ ተነግሮአቸዋል።²² መምጣትህን መስማታቸው የማይቀር ነውና፣ እንግዲህ ምን እናድርግ? ²³ ስለዚህ የምንልህን አድርግ። ስለሌሎች ያለባቸው አራት ሰዎች በእኛ ዘንድ አሉ፤ ²⁴ እነዚህን ሰዎች ይዘህ ከእነርሱ ጋር የመንጸቱን ሥርዐት ፈጽም፤ ራሳቸውንም እንዳሳጩ የሚጠየቀውን ገዝቡን ክፈልጋቸው፤ በዚህ ስለ አንተ የተነገራቸው ሰዎች ሁሉ፣ የሰሙት እውነት እንዳልሆነና አንተ ራስህ ሕጉን ጠብቀህ የምትኖር መሆንህን ያውቃሉ።²⁵ ከአሕዛብ ወገን ያሙኑትን በተመለከተ ግን ለጣዖት የተሠዋ ምግብ፣ ደምና ታንቆ የሞተ ከብት እንዳይበሉ፣ ደግሞም ከዘሙት ርኩሶት ራሳቸውን እንዳጠብቁ ወሰነን ጽፈንላቸዋል።"

²⁶ጳውሎስም በማግስቱ ሰዎቹን ይዞ ሄደ፤ አብሮአቸውም የመንጻቱን ሥርዐት ፈጸሙ። ከዚያም የመንጻቱ ሥርዐት መቼ እንደሚያበቃና የእያንዳንዳቸውም መሥዋዕት መቼ እንደሚቀርብ ለማስታወቅ ወደ ቤተ መቅደስ ገባ።

ጳውሎስ ተያዘ

²⁷ሰባቱ ቀንም ሊፈጸም ሲቃረብ፣ ከእሱም አውራጃ የመጡት አይሁድ ጳውሎስን በቤተ መቅደስ ባዩት ጊዜ፣ ሕዝቡን ሁሉ አነሣሥተው ያዙት፤ ²⁸እንዲሁም እያሉ ጮኹ፣ “የእስራኤል ሰዎች ሆይ፣ ርዱን! ሕዝባችንንና ሕጋችንን እንዲሁም ይህን ስፍራ በማጥላላት በደረሰሰት ስፍራ የሚገኙትን ሰዎች ሁሉ የሚያስተምረው ሰው ይህ ነው፤ ከዚህም በላይ ግሪኮችን ወደ ቤተ መቅደስ እያስገባ ይህን የተቀደሰ ስፍራ የሚያረክስው እርሱ ነው።” ²⁹ይህንም ያሉት ቀደም ሲል፣ የኤፌሶንን ሰው ጥራፊሞስን ከጳውሎስ ጋር በከተማው ስሰጥ ስላዩት፣ ጳውሎስ እርሱንም ወደ ቤተ መቅደስ ይዞ የገባ ስለ መሰላቸው ነበር።

³⁰ከተማው በሙሉ ታወከ፤ ሕዝቡም ከየአቅጣጫው እየተሯሯጡ መጡ፤ ጳውሎስንም ይዘው እየጉተቱት ከቤተ መቅደሱ ግቢ አወጡት፤ በሮቹም ወዲያውኑ ተዘጉ። ³¹ሊገድሉት ሲፈልጉም የኢየሩሳሌም ከተማ ፍጹም ታወከች፤ ወሬውም ለሮማ ጦር አዛዥ ደረሰው። ³²እርሱም ወዲያው አንዳንድ የጦር መኮንኖችንና ወታደሮችን ይዞ እየሮጠ ወደ እነርሱ ወረደ። እነርሱም መኮንኖቹንና ወታደሮቹን ባዩ ጊዜ ጳውሎስን መደብደብ ተወ።

³³የጦር አዛዥም ቀርቦ ያዘው፣ በሁለት ሰንሰለትም እንዲታሰር ትእዛዝ ሰጠ፤ ከዚያም ማን መሆኑንና ምን እንዳደረገ ጠየቀ። ³⁴ሕዝቡም ከፊሉ አንድ ነገር ሲናገር፣ ከፊሉ ደግሞ ሌላ ይናገር ነበር፤ ከጫጫታው የተነሣም አዛዥ ምንም ነገር ሊሰማ አልቻለም፤ ስለዚህ ጳውሎስ ወደ ጦር ሰፈር እንዲወሰድ አዘዘ። ³⁵ከሕዝቡ ሁካታ የተነሣ፣ ጳውሎስ ወደ መውጫው ደረጃ ሲደርስ ወታደሮቹ ይሸከሙት ዘንድ ግድ ሆነባቸው። ³⁶ከኋላ የተከተለውም ሕዝብ፣ “አስወግደው!” እያለ ይጮኹ ነበር።

ጳውሎስ ለሕዝቡ ተናገረ

³⁷ወታደሮቹ ወደ ጦር ሰፈር ይዘውት ሊሄዱ ሲሉ፣ ጳውሎስ ጦር አዛዥን “አንድ ነገር እንድንገርህ ፍቀድልኝ?” አለው።

21:26 ዘገ6:13-20;ሐሥ24:18
 21:27 አር26: 8;ሐሥ24:18;26:21;1ተ02:16
 21:28 ማቱ24:15;ሐሥ6:13;24:56
 21:29 ሐሥ18:19;20:4;2ጠሞ4:20
 21:30 ሐሥ16:19;26:21
 21:32 ሐሥ23:27
 21:33 ቀ4:11;ሐሥ 12:6;20:23;22:29;
 ኤፌ6:20;2ጠሞ2:9
 21:34 ቀ4:37;ሐሥ 19:32;22:24;23:10;16:32
 21:35 ቀ4:40
 21:36 ሉቃ23:18;ዮሐ19:15;ሐሥ 22:22
 21:37 ቀ4:34

21:38 ማቱ24:26;ሐሥ5:36
 21:39 ሐሥ6:9;9:11
 21:40 ዮሐ5:2;ሐሥ12:17
 22:1 ሐሥ7:2
 22:2 ዮሐ5:2;ሐሥ21:40
 22:3 1ነገ19:10;ሉቃ10:39;ሐሥ5:34;16:9;11;21:2;0:39;26:5
 22:4 ቀ4:19;20;ሐሥ8:3;9:2
 22:5 ሉቃ22:66;ሐሥ1:16;2:29;9:2;13:26;23:1;28:17;21;
 ሮሜ7:1; 9:3
 22:6 ሐሥ9:3
 22:8 ማር1:24
 22:9 ሐሥ9:7;26:13
 22:10 ሐሥ16:30

አዛዥም እንዲህ አለው፣ “የግሪክ ቋንቋ ታውቃለህ? ³⁸አንተ ከዚህ ቀደም ዐመፅ አስነሥተህ፣ አራት ሺህ ነፍሰ ገዳዮችን ወደ በረሃ ያሸፈትኸው ግብፃዊ አይደለህምን?”

³⁹ጳውሎስም፣ “እኔስ በኪልቅያ ያለችው የታዋቂ የጦርሴስ ከተማ ነዋሪ የሆንሁ አይሁዳዊ ነኝ፤ ለሕዝቡ ንግግር እንዳደርግ ፍቀድልኝ” አለው።

⁴⁰ጳውሎስም የጦር አዛዥን ካስፈቀደ በኋላ፣ በደረጃው ላይ ቆሞ ሕዝቡን በእጁ ጠቀሰ፣ ሁሉም ጸጥ ባሉ ጊዜ፣ በዕብራይስጥ ቋንቋ እንዲህ አለ፤

22 “ወንድሞችና አባቶች ሆይ፣ አሁን የማቀርብላችሁን የመከላከያ መልኩን ስሙኝ።”

²እነርሱም በዕብራይስጥ ቋንቋ ሲናገር በሰሙ ጊዜ ከፊት ይልቅ ጸጥ አሉ።

ጳውሎስም እንዲህ አለ፤ ³“እኔ በኪልቅያ በምትገኘው በጦርሴስ የተወለድሁ አይሁዳዊ ስሆን፣ ያደግሁት ግን በዚህ ከተማ ነው። የአባቶቻችንን ሕግ በገማ ልያል እግር ሥር ተቀምጬ በሚገባ ተም ሬአለሁ፤ ዛሬ እናንተ እንዲህ የምትቀኑ ለትን ያህል እኔም ለእገዚአብሔር እቀና ነበር። ⁴ይህን መንገድ የሚከተሉትንም እስከ ሞት ድረስ እያሳድድሁ፣ ወንዶችንም ሴቶችንም አስሬ ወደ ወህኒ እጥላ ቸው ነበር። ⁵ይህን ተግባራን ሊቀ ክህናቱም ሆነ ሸንጎው ሁሉ ለመስክሩ ይችላሉ። ከእነርሱ ደብዳቤ ተቀብሎ ደማስቆ ወዳሉት ወንድሞቻቸው በመሄድ፣ እነዚህን ሰዎች አሳስሬ ወደ ኢየሩሳሌም አም ጥቼ ለማስቀጣት ወደዚያ እሄድ ነበር።

⁶ስንገዝም እኩለ ቀን ገደማ ወደ ሰማ ስቆ እንደ ተቃረብሁ፣ ድንገት ታላቅ ብርሃን ከሰማይ በዙሪያዬ በራ፣ ⁷እኔም ምድር ላይ ወደቅሁ፤ ከዚያም፣ ‘ሳውል፣ ሳውል፣ ለምን ታሳድድኛለህ?’ የሚለኝን ድምፅ ሰማሁ።

⁸እኔም፣ ‘ጌታ ሆይ፣ አንተ ማን ነህ?’ አልሁት።

“እርሱም፣ ‘አንተ የምታሳድድኝ የናዝሬት ኢየሱስ ነኝ’ አለኝ። ⁹ከእኔ ጋር የነበሩትም ብርሃኑን አዩ፣ ነገር ግን የሚናገረኝን የእርሱን ድምፅ በትክክል አልሰሙም።

¹⁰እኔም፣ ‘ጌታ ሆይ፣ ምን ላድርግ?’ አልሁት።

“ጌታም፣ ‘ተነሥተህ ወደ ደማስቆ ሂድ፣

፡፡40 ወይም አራግይክ እንዲሁም ቀ* 22:2

በዚያም ልታደርገው የሚገባህን ሁሉ ይነግሩሃል' አለኝ።¹¹ከብርሃኑም ጸዳል የተነሣ ዐይኔ ስለታወረ፤ ከእኔ ጋር የነበሩት እጅን ይዘው እየመሩ ወደ ደማስቆ አደረሱኝ።

¹²ከዚያም ሐናንያ የተባለ ሰው ሊያየኝ ወደ እኔ መጣ፤ እርሱም ሕግን በጥንቃቄ የሚጠብቅና በዚያ በሚኖሩት አይሁድ ሁሉ ዘንድ እጅግ የተከበረ ሰው ነበረ።¹³በአጠገቤም ቆሞ፤ 'ወንድም ሳውል ሆይ፤ ዐይኖችህ ይብሩልህ!' አለኝ፤ እኔም በዚያችው ቅጽበት አየሁት።

¹⁴'እርሱም ቀጥሎ እንዲህ አለ፤ 'የአባቶቻችን አምላክ ፈቃዱን እንድታውቅ፤ ጸድቁን እንድታይና ቃሉን ከአንደበቱ እንድትሰማ መርጠሃል።¹⁵ሰላዮኸውና ስለሰማኸው ነገር በሰው ሁሉ ፊት ምስክርት ሆነዋለህና።¹⁶ታዲያ፤ አሁን ምን ትጠብቃለህ? ተነሥተህ ስሙን እየጠራህ ተጠመቅ፤ ከነጠአትህም ታጠብ።'

¹⁷'ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሼ በቤተ መቅደስ ስጸልይም ተመሰጥሁ።¹⁸ጌታም ሲናገረኝ አየሁ፤ እርሱም አሁኑኑ፤ 'ፈጥነህ ከኢየሩሳሌም ውጣ! ስለ እኔ የምትመሰክረውን አይቀበሉህምና' አለኝ።

¹⁹'እኔም እንዲህ አልሁት፤ 'ጌታ ሆይ፤ በአንተ የሚያምኑትን ሰዎች ለማሰርና ለመደብደብ፤ በየምክራሱ ስዞር እንደነበር እነዚህ ሰዎች ያውቃሉ።²⁰ደግሞም የአንተን ሰማዕት። የእስጢፋኖስን ደም በሚያፈሱበት ጊዜ፤ በድርጊታቸው ተስማምቼ በበታው ቆሜ የገዳዮቹን ልብስ አጠብቅ ነበር።'

"ጌታም፤ 'ሂድ፤ በሩቅ ወዳሉት አሕዛብ አልክሃለሁና' አለኝ።"

ጳውሎስ የሮም ዜጋ መሆኑ ታወቀ

²²ሕዝቡም ይህን ቃል እስኪናገር ድረስ ሰሙት፤ ከዚህ በኋላ ግን ድምፃቸውን ከፍ በማድረግ፤ "ይህስ ከምድር ገጽ ይወገድ! በሕይወት መኖር አይገባውም!" ብለው ጮኹበት።

²³እነርሱም እየጮኹና ልብሳቸውን እየወረወሩ፤ ትቢያም ወደ ላይ እየበተኑ ሳሉ፤ ²⁴የጦር አዛዥ ጳውሎስን ወደ ጦር ሰፈር እንዲያስገቡትና ሕዝቡ ለምን እንዲህ እንደሚጮኹበት እየተገረፈ እንዲመረመር ትእዛዝ ሰጠ።²⁵ጳውሎስም በጠፍር ወጥረው ሊገርፉት ሲሉ፤ አጠገቡ የቆመውን የመቶ አለቃ፤ "አንድን የሮም ዜጋ ያለ ፍርድ ለመግረፍ ሕግ ይፈቅድላችኋል?" አለው።

22፡11 ሐሥ9:8
22፡12 ሐሥ9:17፤ 10:22
22፡14 ሐሥ3:13፤ 7:5፤21፤4፤15:8
22፡15 ቀ14:1፤ሐሥ23:11፤26:16
22፡16 ዘሌ8:6፤ መዝ15:1፤2፤ሕዝ36:25፤ዮሐ3:5፤ሐሥ2:38፤ሮግ10:13፤ 14፤11፤ ኢ.ፊ.5:26፤ ቲቶ3:5፤ዕብ10:22፤ 1ጴጥ3:21
22፡17 ሐሥ9:26፤ 10:10
22፡19 ቀ4:1፤ማቴ10:17፤ሐሥ8:3
22፡20 ሐሥ7:57-60፤8:1
22፡21 ሐሥ9:15፤ 13:46
22፡22 ሐሥ21:36፤25:24
22፡23 2ሳጦ16:13፤ሐሥ7:58
22፡24 ቀ29:1፤ሐሥ21:34
22፡25 ሐሥ16:37

22፡29 ቀ4:24፤ 25፤ሐሥ16:38፤ 21:33
22፡30 ማቴ5:22፤ ሐሥ21:33፤23:28
23፡1 ሐሥ22:5፤ 30፤24፤16፤1፤4፤4፤4፤24፤2፤1፤21፤ጠግ1:5፤19:3፤9፤ 2ጠግ1:3፤ዕብ9:14፤ 10:22፤13፤18፤1ጴጥ3:16፤21
23፡2 ዮሐ18:22፤ ሐሥ24:1
23፡3 ዘሌ19:15፤ ዘጸ25:1፤2፤ማቴ23:27፤ዮሐ7:51
23፡5 ዘወ22:28
23፡6 ቀ7:8፤ ሐሥ4:1፤22:5፤ 24:15፤ 21፤26:5፤8፤ፊል3:5

²⁶የመቶ አለቃውም ይህን ሲሰማ፤ ወደ ጦር አዛዥ ቀርቦ፤ "ምን እያደረግህ እንደ ሆነ ዐውቀሃል? ሰውየው እኮ ሮማዊ ነው" አለው።

²⁷አዛዥም ወደ ጳውሎስ ቀርቦ፤ "አንተ ሰው እስቲ ንገረኝ፤ ሮማዊ ነህን?" አለው።

እርሱም፤ "አምን፤ ነኝ" አለው።

²⁸አዛዥም መልሶ፤ "እኔ ይህን ዜግነት ያገኘሁት ብዙ ገንዘብ አውጥቼ ነው" አለ።

ጳውሎስም፤ "እኔ ግን ከተወለድሁ ጀምሮ ሮማዊ ነኝ" አለው።

²⁹ስለዚህ እነዚያ ሊመረምሩት ያሰቡት ሰዎች ወዲያው ከእርሱ ሸቶ፤ የጦር አዛዥም የሮም ዜጋ መሆኑን ባወቀ ጊዜ፤ በሰንሰለት አስርት ስለ ነበር ፈራ።

ጳውሎስ በአይሁድ ሸንጎ ፊት ቀረበ

³⁰በማግስቱም የጦር አዛዥ፤ አይሁድ ጳውሎስን የከሰሱበት ትክክለኛው ምክንያት ምን እንደ ሆነ ለማወቅ ስለ ፈለገ ፈታው፤ ከዚያም የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሸንጎ አባላት በሙሉ እንዲሰበሰቡ አዘዘ፤ ጳውሎስንም ከደረጃው አውርዶ በፊታቸው አቆመው።

23 ጳውሎስም ወደ ሸንጎው ትኩርብሎ በመመልከት፤ "ወንድሞች ሆይ፤ እኔ እስኪሆኑ ቀን ድረስ በእግዚአብሔር ፊት በንጹሕ ሕልና ተመላሽሻለሁ" አለ።²በዚህ ጊዜ ሊቀ ካህናቱ ሐናንያ በጳውሎስ አጠገብ የቆሙትን ሰዎች አፋን እንዲመቱት አዘዘ።³ጳውሎስም፤ "አንተ በኖራ የተለሰንህ ግድግዳ! እግዚአብሔር ደግሞ አንተን ይመታሃል፤ በሕጉ መሠረት ልትፈርድብኝ ተቀምጠህ ሳለህ፤ ያለ ሕግ ስላ ስመታኸኝ አንተ ራስህ ሕጉን ጥሰሃል" አለው።

⁴ጳውሎስ አጠገብ ቆመው የነበሩትም፤ "የእግዚአብሔርን ሊቀ ካህናት ደፍረህ ትሰድ ባለህን?" አሉት።

⁵ጳውሎስም፤ "ወንድሞች ሆይ፤ ሊቀ ካህናት መሆኑን ባለማወቄ ነው፤ 'በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ አትናገር' ተብሎ ተጽፎአልና' አላቸው።

⁶ጳውሎስም ሕዝቡ፤ ከፊሎቹ ሰዱቃው ያን፤ ከፊሎቹ ፈሪሳውያን መሆናቸውን ስላወቀ፤ "ወንድሞቼ ሆይ፤ እኔ ከፈሪሳዊ የተወለድሁ ፈሪሳዊ ነኝ፤ ለፍርድ የቀረብሁትም የሙታንን ትንሣኤ ተስፋ በማ

²⁰ ወይም ምስክር

ድረጌ ነው” ሲል በሸንጎው ፊት ጮኸ።
 7ይህንንም በተናገረ ጊዜ፣ በፈረሳውያንና በሰዱቃውያን መካከል ጠብ ተነሣ፤ ሸንጎውም ለሁለት ተከፈለ።⁸ ሰዱቃውያን የሙታን ትንሣኤ የለም፤ መላእክትም መናፍስትም የለም የሚሉ ሲሆኑ፣ ፈረሳውያን ግን በእነዚህ ሁሉ መናፍር የሚያምኑ ነበሩ።

9ታላቅ ሁከትም ሆነ፣ ከፈረሳውያን ወገን የሆኑ አንዳንድ የአራት ሕግ መምህራንም ተነሥተው፣ “በዚህ ሰው ላይ ምንም ጥፋት አላገኘንበትም፤ መንፈስ ወይም መልአክ ተናግሮትስ እንደ ሆነ ምን ይታወቃል?” በማለት አጥብቀው ተከራክሩ።¹⁰ ጠቡ ከሞየሉ የተነሣም አዛዥ ጳውሎስን እንዳይገነጣጥሉት ፈራ፤ ስለዚህ ወታደሮቹ ወርደው ከመካከላቸው ነጥቀው ወደ ጡሩ ሰፈር እንዲያስገቡት አዘዘ።

11በሚቀጥለውም ሌሊት ጌታ በአጠገቡ ቆሞ፣ “ጳውሎስ ሆይ፤ አይዘህ! በኢየሩሳሌም እንደ መስክርህልኝ፤ በሮምም ደግሞ ልትመሰክርልኝ ይገባል?” አለው።

ጳውሎስን ለመግደል የተደረገ ሜራ

12በነጋም ጊዜ፣ አይሁድ ተሰብስበው በሚሜር ጳውሎስን እስኪገድሉ ድረስ እህል ውሃ ላለመቅመስ ተማማሉ። በዚህ ሜራ¹³የተማማሉትም ከአርባ በላይ ነበሩ።

14እነርሱም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ሽማግሌዎች ሄደው እንዲህ አሉ፡- “ጳውሎስን ሳንገድል እህል ላለመቅመስ ጽኑ መሐላ አድርገናል።¹⁵ እንግዲህ እናንተ ከሸንጎው ጋር ሆናችሁ፣ ስለ ጉዳዩ ትክክለኛ የሆነ ተጨማሪ መረጃ ከእርሱ እንደምትፈልጉ አስመስላችሁ ጳውሎስን ወደ እናንተ እንዲሰደው የጦር አዛዥን ለምኑት፤ እኛም ገና ወደዚህ ሳይደርስ ልንገደለው ዝግጁ ነን።”

16ነገር ግን የጳውሎስ የእናንተ ልጅ ስለሚሰደው በመስማቱ፣ ወደ ጡሩ ሰፈር ገብቶ ሁኔታውን ለጳውሎስ ነገረው።

17ጳውሎስም ከመቶ አለቆቹ አንዱን ጠርቶ፣ “ይህ ልጅ ለጦር አዛዥ የሚነግረው ነገር ስላለ ወደ እርሱ ውሰደው” አለው።

18እርሱም ወደ ጦር አዛዥ ወሰደው።

የመቶ አለቃውም፣ “እስረኛው ጳውሎስ ጠርቶኝ፣ ይህ ጉልማላ የሚነግርህ ነገር ስላለው ወደ አንተ እንዳቀርበው ለመኝኝ” አለው።

19አዛዥም የጉልማላውን እጅ ይዞ ለብቻው ገለል በማድረግ፣ “ልትነግረኝ የምትፈልገው ምንድን ነው?” አለው።

20ልጁም እንዲህ አለው፣ “አይሁድ ስለ

23:8 ማቴ22:23፣ 1ቆሮ15:12
 23:9 ቍ29:አር 26:16፣ማር2:16፣ ሉቃ23:4፣ሐሥ22:7፣ 17:18፣25:25፣26:31፣28:18
 23:10 ሐሥ21:34
 23:11 ማቴ4:27፣ ሐሥ19:21፣28:23
 23:12 ቍ14:21፣ 30:ሐሥ20:3፣25:3
 23:14 ቍ12
 23:15 ቍ1፣ሐሥ22:30
 23:16 ቍ10፣ ሐሥ21:34
 23:18 ኤፌ3:1
 23:20 ቍ1:14፣15

እርሱ ትክክለኛ የሆነ ተጨማሪ መረጃ ለማግኘት የፈለጉ በመምሰል፣ ጳውሎስን ነገ ሸንጎው ፊት እንድታቀርብላቸው ሊለምኑህ ተስማምተዋል።²¹ ስለዚህ እሺ አትበላቸው፤ ምክንያቱም ከመካከላቸው ከአርባ በላይ የሚሆኑት ሊገድሉት አድፍጠው እየጠበቁት ነው፤ ደግሞም እስኪገድሉት ድረስ እህል ውሃ ላለመቅመስ ተማምለዋል፤ አሁንም ተዘጋጅተው የአንተን መልስ እየተጠበቁ ነው።”

22የጦር አዛዥም፣ “ይህን ለእኔ የገለጥህልኝን ነገር ለማንም እንዳትናገር” ብሎ ጉልማላውን አስጠንቅቆ አሰናበተው።

ጳውሎስ ወደ ቂርሳያ ተላከ

23ከዚያም ከመቶ አለቆቹም ሁለቱን ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡- “ከምሽቱ ሦስት ሰዓት፣ ወደ ቂርሳያ የሚሄዱ ሁለት መቶ ባለ ጦር ጭፍራ አዘጋጁ።²⁴ ደግሞም ጳውሎስ ተቀምጦበት ወደ አገረ ገዢ ወደ ፊልክስ በደኅና የሚደርስበት ኩብት ይዘ ጋጅ።”

25ደብዳቤም ጻፈ፣ እንዲህ የሚል፡-

26ከቀላውዴዎስ ለ-ስዩስ፣

ለክቡር አገረ ገዥ ለፊልክስ፣

ሰላም ለአንተ ይሁን።

አይሁድ፣ ይህን ሰው ይዘው ሊገድሉት ነበር፤ ነገር ግን የሮም ዜጋ መሆኑን ስላወቅሁ፣ ከወታደሮቹ ጋር ደርሼ አተረፍሁት።²⁸ ለምን ሊከሱት እንደ ፈለጉ ለማወቅም፣ ወደ ሸንጎአቸው አቀረብሁት።

29የተከሰሰውም ሕጋቸውን በተመለከተ እንጂ ለሞት ወይም ለእስራት የሚያበቃ እንዳልሆነ ተረድቻለሁ።³⁰ አይሁድ ግን በዚህ ሰው ላይ ማህረቶችን በተረዳሁ ጊዜ፣ ወዲያው ወደ አንተ ላክሁት፤ ከሳሾችም ከእርሱ ጋር ያላቸውን ክርክር ለአንተ እንዲያቀርቡ አዘዘኝቸው።

31ስለዚህ ወታደሮቹ በታዘዙት መሠረት፣ ጳውሎስን ይዘው በሌሊት እስከ አንቲጳጥሪስ ድረስ ወሰዱት።³² በማግስቱ፣ ፈረሰኞቹ ብቻ እንዲያደርሱት አድርገው፣ ሌሎቹ ወደ ጦር ሰፈር ተመለሱ።

33ፈረሰኞቹም ቂርሳያ በደረሱ ጊዜ፣ ደብዳቤውን ለአገረ ገዢው ሰጡት፣ ጳውሎስንም አስረከቡት።³⁴ አገረ ገዢም ደብዳቤውን ካነበበ በኋላ፣ ጳውሎስን ከየትኛው አውራጃ እንደ መጣ ጠየቀው፤ የኪልቅያ ሰው መሆኑን ባወቀ ጊዜ፣³⁵ “የአንተን

23 በግሪኩ የዚህ ቃል ትርጉም አይታወቅም።

ጉዳይ ከሳሾች ሲቀርቡ አያለሁ” አለው። ከዚያም ጳውሎስ በሄሮድስ ግቢ ውስጥ እንዲጠበቅ አዘዘ።

ጳውሎስ በፊልክስ ፊት ቀረበ

24 ከአምስት ቀን በኋላ፣ ሊቀ ካህናቱ ሐናንያ ከአንዳንድ ሽማግሌዎችና ጠርጦላስ ከሚባል ጠበቃ ጋር ወደ ቂሳርያ ወረደ። በጳውሎስም ላይ ያላቸውን ክስ ለአገረ ገዢ አቀረቡ። ጳውሎስ ተጠርቶ በቀረበ ጊዜ፣ ጠርጦላስ እንዲህ ሲል ክሱን አቀረበ። “ክቡር ፊልክስ ሆይ፣ በአንተ ዘመን ሰላም ለብዙ ጊዜ ሰፍኖልናል፤ አርቆ አስተዋይነትም ለዚህ ሕዝብ መሻሻልን አስገኝቶለታል፤ ፊልክስ ወና በየጊዜው ይህን ውለታ በታላቅ ምስጋና እንቀበላለን። ፋንገር ግን ይበልጥ እንዳላደክምህ፣ በአጭሩ እንድትሰማን መልካም ፈቃድህን እለምንሃለሁ።

“ይህ ሰው፣ በዓለም ባለት አይሁድ ሁሉ መካከል በሽታ ሆኖ ሁከት የሚያስነሣ፣ ደግሞም የናዝራውያን ወገን ቀንደኛ መሪ ሆኖ አግኝተነዋል። ስዚህም በላይ ቤተ መቅደሱን ለማርከስ ሲሞክር አግኝተን ያዘነው። በሕጋችንም መሠረት ልንፈርድበት አስቦን ነበር፤ ነገር ግን የጦር አዛዥ ለብድህ መጥቶ በታላቅ ኀይል ከእጃችን ነጥቆ ወሰደው፤ ከሳሾቹም ወደ አንተ እንዲመጡ አዘዘ። ስንግዲህ አንተ ራስህ መርምረኸው እርሱን የከሰሰንበትን ነገር ሁሉ እውነት መሆኑን ልታረጋግጥ ትችላለህ።”

ጳውሎስም ነገሩን እንደተባለው መሆኑን በመደገፍ በክሱ ተባበሩ።

፲፱ አገረ ገዢም እንዲናገር በእጁ ምልክት በሰጠው ጊዜ፣ ጳውሎስ እንዲህ ሲል መለሰ። “ከብዙ ዘመን ጀምሮ የዚህ ሕዝብ ፈራጅ መሆንህን ዐውቃለሁ፤ ስለዚህ የመከላከያ መልሴን የማቀርበው በደስታ ነው። ፲፩ ልሰግድ ወደ ኢየሩሳሌም የመጣሁት ከዐሥራ ሁለት ቀን በፊት መሆኑን አንተው ራስህ በቀላሉ ማረጋገጥ ትችላለህ። ፲፯ ከሳሾቹም በቤተ መቅደስ ከማንም ጋር ስከራከር ወይም በምክራብ ወይም በከተማ ውስጥ በየትኛውም ስፍራ ሕዝብን ሳነግሣ አላገኝኝም። ፲፮ አሁንም ለተከሰሰሁበት ነገር ማስረጃ ሊያቀርቡልህ አይችሉም። ፲፯ ይሁን እንጂ እነርሱ ኑፋቄ በሚሉት፣ በጌታ መንገድ የአባቶቻችንን አምላክ አመልካለሁ። ፲፰ እኔም እንደነዚህ ሰዎች ሁሉ፣ ጳውሎስንና ኃጥአን ከመታገን እንደሚነሡ በእግዚአብሔር ተስፋ አለኝ። ፲፱ ስለዚህ በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ንጹሕ

24:1 ሐሥ23:2; 24:30:35
24:3 ሉቃ1:3; ሐሥ23:26;26:25
24:5 ቍ14; ማር1:24;
ሐሥ 16:20; 17:6;
21:28;26:5;28:22
24:6 ሐሥ21:28
24:9 1ተሰ2:16
24:10 ሐሥ23:24
24:11 ቍ1;ሐሥ 21:27
24:12 ቍ18;ሐሥ 25:8;28:17
24:13 ሐሥ25:7
24:14 ቍ5;ሐሥ 3:13;9:2;12:6;22:2; 8:23
24:15 ማቴ25; 46;ሐሥ23:6;28:20
24:16 ሐሥ23:1

24:17 ሐሥ11:29; 30:፫;ሚ15:25-28; 31:1;ቆጠ16:1-4;15; 2ቆጠ8:1-4;ገላ2:10
24:18 ቍ12;ሐሥ 21:26
24:19 ሐሥ29: 23:30
24:21 ሐሥ23:6
24:22 ሐሥ9:2
24:23 ሐሥ23: 16;35;27:3;28:16
24:24 ሐሥ20:21
24:25 ኢር36; 16;ሐሥ10:42; ገላ5:23;1ተሰ5:6
18ጥ4;7;8;2ቆጠ16
24:27 ሐሥ12:3; 23:35;25:1;49:14
25:1 ሐሥ8:40; 24:27
25:2 ቍ15;
ሐሥ 24:1
25:3 ሐሥ20:3
25:4 ሐሥ8:40; 24:23

ኅሊና እንዲኖረኝ ሁልጊዜ እጥራለሁ። ፲፯ ከብዙ ዓመት በኋላም፣ ለድድሩ ወገኔ ምጽዋትና መባ ይገዢ ወደ ኢየሩሳሌም መጣሁ። ፲፰ እነርሱም በቤተ መቅደስ የመንጸት ሥርዐት ፈጽሜ ይህንኑ ሳደርግ አገኝኝ፤ የሕዝብ ሁኔታ ወይም ረብሻ አልነበረም። ፲፱ ነገር ግን ክስ ካላቸው አንተ ፊት ቀርበው ሊከሰቱ የሚገባቸው ከእስያ አውራጃ የመጡ አንዳንድ አይሁድ አሉ። ፳ ወይም በዚህ ያሉት እነዚህ በሽንጎው ፊት ቀርቤ በነበረበት ጊዜ ያገኘብኝ ወንጀል ካለ ይናገሩ። ፳፱ መካከላቸው በቆምሁበት ጊዜ ስለመታገን ትንሣኤ ከተናገርሁት አንድ ነገር በስተቀር ዛሬ ተከሰኜ የቀረብሁበት ሌላ ነገር የለም።

፳፩ ፊልክስ ግን የጌታን መንገድ በሚገባ ዐውቆ ስለ ነበር፣ “የጦር አዛዥ ለብድህ የስ ሲመጣ ለጉዳዮችህ ውሳኔ እሰጣለሁ” ብሎ ነገሩን በቀጠሮ አሳደረው። ፳፯ ከዚያም ለጳውሎስ መጠነኛ ነጻነት እየሰጠ እንዲጠብቀውና፣ ወዳጆቹም ገብተው እንዲጠይቁት ፈቃድ እንዲሰጣቸው የመቶ አለቃውን አዘዘው።

፳፰ ከጥቂት ቀን በኋላ፣ ፊልክስ ከአይሁዳዊት ሚስቱ ከድሩሲላ ጋር መጣ፤ ጳውሎስንም አስጠርቶ በክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ማመን ሲናገር አዳጠው። ፳፯ ጳውሎስ ስለ ጽድቅና ራስን ስለ መግዛት ስለ ሚመጣውም ፍርድ በሚናገርበት ጊዜ ግን ፊልክስ ፈርቶ፣ “ለጊዜው ይህ ይበቃል፤ ወደ ፊት ሲመኛኝ አስጠራሃለሁ፤ አሁን ልትሄድ ትችላለህ” አለው። ፳፪ ደግሞም ከጳውሎስ ጉቦ ለመቀበል ተስፋ ያደርግ ስለ ነበር፣ በየጊዜው እያስጠራ ያነጋግረው ነበር።

፳፯ ሁለት ዓመት ካለፈ በኋላም፣ ፊልክስ በጳርቅዮስ ፊልክስ ተተካ፤ ፊልክስም አይሁድን ለማስደሰት ሲል፣ ጳውሎስን እንደ ታሰረ ተወው።

ጳውሎስ በፊልክስ ፊት ቀረበ

25 ፊልክስም ወደ አውራጃው ከገባ ከምስት ቀን በኋላ፣ ከቂሳርያ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ። ፳፫ ካህናት አለቆችና የአይሁድ መሪዎች ፊቱ ቀርበው ጳውሎስን ከሰሱት። ፳፯ ጳውሎስን መንገድ ላይ አድፍጠው ሊገድሉት ስለ ፈለጉ፣ ፊልክስ ለእነርሱ እንዲያዳግላቸውና ወደ ኢየሩሳሌም እንዲያስመጣው አጥብቀው ለመነት። ፳፩ ፊልክስም እንዲህ ሲል መለሰ ላቸው። “ጳውሎስ ታስሮ በቂሳርያ እስር

፫6-8 አንዳንድ የጥንት ቅጂች ቍ7 እና የቍ6 ከፊል የላቸውም።

ቤት ይገኛል፤ እኔም በቅርቡ ወደዚያው እሄዳለሁ፤ ስለዚህ ከባለሥልጣኖቻችሁ መካከል አንዳንዶች ከእኔ ጋር ይምጡና ሰውየው ጥፋት ካለበት ክሱን በዚያው ያቅርቡ።”

፩እነርሱም ጋር ስምንት ወይም ዐሥር ቀን ያህል ከሰነበተ በኋላ፣ ወደ ቂሳርያ ወረደ፤ በማግስቱም ፍርድ ወንበር ላይ ተቀምጦ ጳውሎስን እንዲያመጡት አዘዘ። ገዳውሎስ በቀረበ ጊዜ፣ ከኢየሩሳሌም የመጡት አይሁድ ከበቡት፤ በማስረጃ ያል ተደገፉ ብዙ ከባድ ክሶችም አቀረቡበት።

፪ጳውሎስም፣ “እኔ በአይሁድም ሕግ ሆነ በቤተ መቅደሱ ወይም በቄሳር ላይ የፈጸምሁት በደል የለም” ሲል የመከላከያ መልሱን ሰጠ።

፫ፊስጦስም ለአይሁድ በጎ ለመዋል ፈልጎ፣ ጳውሎስን “ስለዚህ ጉዳይ ወደ ኢየሩሳሌም ወጥተህ በእኔ ፊት ለመፋረድ ፈቃደኛ ነህን?” አለው።

፬ጳውሎስም እንዲህ አለ፤ “አሁንም ቢሆን ፍትሕ ማግኘት በምችልበት፣ በቄሳር ፍርድ ወንበር ፊት ቆሜአለሁ፤ አንተ ራስህ በሚገባ እንደምታውቀው በአይሁድ ላይ ምንም በደል አልፈጸምሁም፤ ፲፩ይሁን እንጂ ለሞት የሚያበቃ በደል ከተገኘ ብኝ፣ አልሙት አልልም፤ እነዚህ አይሁድ የሚያቀርቡብኝ ክስ እውነት ካልሆነ ግን፣ እኔን ለእነርሱ አሳልፎ ሊሰጥ የሚችል የለም፤ ወደ ቄሳር ይግባኝ ብደለሁ።”

፭ፊስጦስ ከመማክርቱ ጋር ከተመካከረ በኋላ፣ “ወደ ቄሳር ይግባኝ ስላልህ፣ ወደ ቄሳር ትሄዳለህ” አለው።

ፊስጦስ ከንጉሥ አግሪጳ ምክር ጠየቀ

፮ከጥቂት ቀንም በኋላ፣ ንጉሥ አግሪጳና በርኒቄ ፊስጦስን እጅ ሊነሡ ወደ ቂሳርያ ወረዱ፤ ፭፬ዚያም ብዙ ቀን ተቀመጡ፤ ፊስጦስም የጳውሎስን ጉዳይ አንገሥቶ ለንጉሡ እንዲህ አለው፣ “ፊልክስ በእስር ቤት የተወጡ አንድ ሰው እዚህ አለ፤ ፮፱ደ ኢየሩሳሌም በሄድሁ ጊዜ፣ የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሽማግሌዎች እንድፈርድበት ከሰውት ነበር።

፯እኔም፣ ተከላኝ በከላሾቹ ፊት ቆሞ ለተከሰሰበት ነገር መልስ ለመስጠት ዕድል ሳይገኝ አሳልፎ መስጠት የሮማውያን ልማድ እንዳልሆነ ነገርኋቸው። ፲፯ስለዚህ ከላሾቹ ከእኔ ጋር ወደዚህ በመጡ ጊዜ፣ ጉዳዩን ሳላንቅት በማግስቱ ችሎት ተቀምጬ ያን ሰው እንዲያቀርቡት አዘዘሁ። ፲፱ከላሾቹም ተነሥተው በመቆም ሲናገሩ፣

25:6 ሐሥ10:17
25:7 ማር15:3፣ ሉቃ23:2:10፣ ሐሥ 24:5:6:13
25:8 ሐሥ6:13፣ 24:12:28:47
25:9 ሐሥ20፣ ሐሥ 12:3፣24:27
25:10 ሐሥ8
25:11 ሐሥ21፣ 25:ሐሥ26:32፣ 28:19
25:13 ሐሥ8:40
25:14 ሐሥ24:27
25:15 ሐሥ2፣ ሐሥ 24:1
25:16 ሐሥ4:5፣ ሐሥ23:30
25:17 ሐሥ6:10

እኔ ያሰብሁትን ያህል ከባድ ክስ አላቀረቡበትም፤ ፲፱ይል ቁን ስለ ገዛ ሃይማኖታችሁ ምቶ ስለ ነበረው፣ ጳውሎስ ግን ሕያውነው ስለሚለው ሰው፣ ስለ ኢየሱስ ይከራከሩት ነበር። ፳እኔም ይህን ነገር እንዴት እንደምፈታው ግራ ስለገፃ፣ ወደ ኢየሩሳሌም ሄድ ስለዚሁ ጉዳይ እንዲፋረድ ፈቃደኝነቱን ጠየቅሁት። ፳፯ነገር ግን ጳውሎስ ጉዳዩ በንጉሡ ነገሥቱ እንዲታይ ለት ይግባኝ ባለ ጊዜ፣ እኔም ወደ ቄሳር እስከምልከው ድረስ እስር ቤት እንዲሐይ አዘዘሁ።”

፳፯አግሪጳም ፊስጦስን፣ “እኔም እኮ ይህ ሰው ሲናገር መሰማት እፈልግ ነበር” አለው። እርሱም፣ “እንግዲያውስ ነገ ትሰማዋለህ” አለው።

ጳውሎስ በንጉሥ አግሪጳ ፊት

፳፱በማግስቱም አግሪጳና በርኒቄ በታላቅ ክብር መጥተው፣ ከከፍተኛ መኰንኖችና ከከተማዬቱ ታላላቅ ሰዎች ጋር ወደ መስብሰቢያው አዳራሽ ገቡ፤ በፊስጦስም ትእዛዝ ጳውሎስ እንዲቀርብ ተደረገ። ፳፲በዚህ ጊዜ ፊስጦስ እንዲህ አለ፤ ንጉሥ “አግሪጳ ሆይ፣ እንዲሁም እዚህ አብራችሁን ያላችሁ ሁሉ፣ ይህን ሰው ታዩታላችሁ? በኢየሩሳሌምና እዚህ በቂሳርያም የሚኖሩ አይሁድ ሁሉ፣ ይህ ሰው ከእንግዲህ በሕይወት መኖር አይገባውም በማለት እየጮኑ። ለመኑ። ፳፮እኔም ለሞት የሚያበቃ አንዳች ነገር አለማድረግን ተረዳሁ፤ ሆኖም ወደ ንጉሡ ነገሥቱ ይግባኝ በማለቱ ወደ ሮም ልልከው ወሰንሁ። ፳፬ነገር ግን ስለ እርሱ ወደ ከታዬ የምጽፈው የተረጋገጠ ነገር አላገኘሁም፤ ስለዚህም ከተመረመረ በኋላ የምጽፈውን ነገር ለማግኘት ሁላችሁም ፊት በተለይ ደግሞ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፣ በአንተ ፊት አቀረብሁት፤ ፳፯ይኸውም አንድ እስረኛ ወደ በላይ ሲላክ የተከሰሰበትን ምክንያት አለ መገለጽ ትክክል ስላልመሰለኝ ነው።”

26 አግሪጳም ጳውሎስን፣ “ስለ ራስህ እንድትናገር ተፈቅዶልሃል” አለው። በዚህ ጊዜ ጳውሎስ እጁን ዘርግቶ እንዲህ ሲል መከላከያውን አቀረበ፤ ፳፯ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፣ አይሁድ በእኔ ላይ ላቀረቡት ክስ ሁሉ ዛሬ በፊትህ የመከላከያ መልስ ለማቅረብ በመቻሌ ራሴን እንደ ዕድለኛ እሑጥረዋለሁ። ፳፰ኸውም አንተ በተለይ የአይሁድን ልማድና ክርክር ሁሉ በሚገባ ስለምታውቅ ነው፤ ስለዚህ በትዕግሥት እንድታደምጠኝ እለምንሃለሁ።

25:19 ሐሥ17፣ 22:18፣15፣23:29
25:20 ሐሥ9
25:21 ሐሥ11:12
25:22 ሐሥ9:15
25:23 ሐሥ13፣ ሐሥ 26:30
25:24 ሐሥ23:7፣ ሐሥ22:22
25:25 ሐሥ1፣ ሐሥ23:9
26:1 ሐሥ9:15፣ 12:17፣25:22
26:2 መዘ19፣ 46:ሐሥ24:1፣5፣ 25:27:11
26:3 ሐሥ7፣ ሐሥ 6:14፣25:19

4“ገና ከልጅነቱ ጀምሮ፣ በአገራም ሆነ በኢየሱሳሌም እንዴት እንደኖረሁ አይሁድ ሁሉ ያውቃሉ፤ 5ደግሞም ከብዙ ጊዜ ጀምሮ ስለሚያውቁኝ ከሃይማኖታችን እጅግ ጥብቅ በሆነው ወገን ውስጥ ሆኜ እንደ አንድ ፈሪሳዊ መኖሪን ሊመሰክሩ ፈቃደኞች ከሆኑ ቃላቸውን ሊሰጡ ይችላሉ። 6አሁንም ተከስሼ እዚህ የቀረብሁበት ምክንያት እግዚአብሔር ለአባቶቻችን ቃል የገባውን ነገር ተስፋ በማድረግ ነው። 7ዐሥራ ሁለቱ ነገዶቻችን ቀንና ሌሊት እግዚአብሔርን ከልብ እያገለገሉ፣ ሲፈጸም ለማየት ለማሳደግም ተስፋ ይኸው ነው። 8ንጉሥ ሆይ፣ አይሁድም የሚከሰት ስለዚህ ተስፋ ነው። 9ለመሆኑ፣ እግዚአብሔር ሙታንን ማስነሣት እንደማይችል አድርጋችሁ የምትሐጥሩት ለምንድን ነው?

9“እኔም ራሴ የናዝሬቱን የኢየሱስን ስም በምችለው መንገድ ሁሉ መቃወም እንዳለብኝ ወስኜ ነበር። 10በኢየሱሳሌምም ያደረግሁት ይህንኑ ነበር፤ ከካህናት አለቆች ሥልጣን ተቀብቼ ብዙ ቅዱሳንን አሳስራለሁ፤ በመገደላቸውም ተስማምቻለሁ። 11ላስቀጣቸውም ብዙ ጊዜ ከምከራብ ምከራብ እየተዘዋወርሁ፣ የስድብ ቃል እንዲናገሩ አስገድዳቸው ነበር፤ በቀጣም ተሞልቼ በውጭ አገር እስከሚገኙ ከተሞች ድረስ ተከታትቼ አሳደድኋቸው።

12“በዚህ መሠረት አንድ ቀን ከካህናት አለቆች ሥልጣንና ትእዛዝ ተቀብቼ ወደ ደማስቆ በምጓዝበት ጊዜ፣ 13ንጉሥ ሆይ፣ እኩለ ቀን ላይ በመንገድ ሳለሁ፣ ብሩህ ነቱ ከፀሐይ የሚበልጥ ብርሃን በእኔና በሳንጆርጅ ዙሪያ ከሰማይ ሲያበራ አየሁ። 14ሁላችንም በምድር ላይ ወደቅን፤ እኔም በዕብራይስጥ ቋንቋ፣ ‘ሳውል፣ ሳውል፣ ለምን ታሳድደኛለህ? መውጊያውን መጋፋት ጉዳቱ በአንተ ይብላል’ የሚለኝን ድምፅ ሰማሁ።

15“እኔም፣ ‘ጌታ ሆይ፣ አንተ ማን ነህ?’ አልሁ።

“ጌታም እንዲህ አለኝ፣ ‘እኔ፣ አንተ የምታሳድደኝ ኢየሱስ ነኝ። 16አሁንም፣ ተነሣና በእግርህ ቁም፤ ስለ እኔ ስላየኸውና ወደ ፊትም ስለማሳይህ ነገር አገልጋይና ምስክር እንድትሆን ልሾምህ ተገልጬ ልሃለሁ። 17ከዛ ሕዝብህና ወደ እነርሱ ከምልክህ ከአሕዛብ አድንሃለሁ። 18አንተም ዐይናቸውን ትከፍታለህ፤ ከጨለማ ወደ ብርሃን፣ ከሰይጣንም ሥልጣን ወደ እግዚአብሔር ትመልሳቸዋለህ፤ እነርሱም

26:4 ገላ1:13;
14:4; ል3:5
26:5 ሐሥ22:3;
23:6; 24:5; ፈል3:5
26:6 ሐሥ13:32;
23:6; 24:15; 28:
20; ሐሥ15:8
26:7 ቀ2:
1ተሰ3:10;
1ጢሞ5:5; ያፀ 1:1
26:8 ሐሥ23:6
26:9 ዮሐ15:21;
16:2; 21ጢሞ1:13
26:10 ሐሥ8:3;
9:2; 13:14; 21:22; 20
26:11 ማቴ10:17
26:14 ዮሐ5:2;
ሐሥ9:7
26:16 ሕዝ21:1;
8:7; 10:11;
ሐሥ22: 14:15
26:17 ኤር1:8;
19:ሐሥ9:15;
13:46
26:18 ሙ118;
28:አላ35:5; 42:7;
16:ሐሥ24:47;
ሐሥ 2:38; 20:21;
ኤፌ5:8; ቁላ1:13;
18ጥ2:9

26:19 ኢላ50:5
26:20 ኤር18;
11:35; 15:19ጥፅ
3:8; ሐሥ3:8;
ሐሥ 3:19;
9:15; 19-25;
26-29; 13:46;
22:17-20
26:21 ሐሥ21:
27:30; 31
26:22 ሐሥ24:27;
44:ሐሥ10:43; 24:14
26:23 ማቴ16;
21:ሐሥ2:32; 1:4ፀፀ
ራለ1:5
26:24 ዮሐ7:15;
10:20; 1:4ፀፀ4:10
26:25 ሐሥ23:26
26:26 ቀ4:3
26:28 ሐሥ11:26
26:29 ሐሥ21:33
26:30 ሐሥ25:23
26:31 ሐሥ23:9
26:32
ሐሥ25: 11; 28:18

የነጠኤትን ይቅርታ ይቀበላሉ፤ በእኔም በማመን በተቀደሱት መካከል ርስት ያገኛሉ።”

19“እንዲሁ፣ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፣ ከሰማይ ለታየኝ ራእይ አልታዘዝ አሳልሁም፤ 20ነገር ግን በመጀመሪያ በደማስቆ ለሚኖሩ፣ ቀጥሎም በኢየሱሳሌምና በይሁዳ ላሉት ሁሉ፣ ከዚያም ለአሕዛብ፣ ንስሐ እንዲገቡና ወደ እግዚአብሔር እንዲመለሱ፣ የንስሐም ፍሬ እንዲያሳዩ ገልጬ ተናገርሁ። 21አይሁድም በመቅደስ ይዘው ሊገድሉኝ የሞከሩት በዚህ ምክንያት ነው። 22እግዚአብሔር ርዳታ እስከ ዛሬ ስላልተለየ፣ እነሆ፣ እዚህ ቆሜ ለትንሹም ለትልቁም እመስክራለሁ፤ ነቢያትና መሰልሆናል ይፈጸማል ካሉት በስተቀር አንዳች ነገር አልተናገርሁም፤ 23ይኸውም ክርስቶስ መከራን እንደሚቀበልና ከሙታን ቀዳሚ ሆኖ በመነሣት ለሕዝቡና ለአሕዛብ ብርሃንን እንደሚሰጠኝ ነው።”

24ፊስጦስም የጳውሎስን ንግግር እዚህ ላይ በማቋረጥ ደምፀኝ ከፍ አድርጎ፣ “ጳውሎስ ሆይ፣ አእምሮህን ስተሃል፤ የትምህርትህም ብዛት አሳብደሃል” አለው።

25ጳውሎስ ግን እንዲህ ሲል መለሰ፣ “ክቡር ፊስጦስ ሆይ፣ የምናገረው እውነተኛና ትክክለኛ ነገር እንጂ እብድስ አይደለሁም። 26ይህን የምናገረውን ነገር ንጉሥ ያውቀዋልና፣ በፊቱ በልብ ሙሉነት እናገራለሁ፤ ደግሞም በድብቅ የተደረገ ነገር ባለመኖሩ፣ ከዚህ ነገር አንድም እንደማይሰወርበት እርግጠኛ ነኝ። 27ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፣ ነቢያትን ታምን የለም ወይ? አዎን፤ እንደምታምን ዐውቃለሁ።”

28አግሪጳም ጳውሎስን፣ “እንዲህ በቀላሉ ክርስቲያን የምታደርገኝ ይመስልሃልን?” አለው።

29ጳውሎስም፣ “በቀላሉም ሆነ በብዙ፣ አንተ ብቻ ሳትሆን ዛሬ የሚሰሙኝ ሁሉ፣ ከዚህ ከታሰርሁበት ሰንሰለት በስተቀር፣ እንደ እኔ ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔርን እለምናለሁ” አለ።

30ከዚህ በኋላ ንጉሥም፣ አገረ ገዢም፣ በርኒቴም፣ ከእነርሱ ጋር የተቀመጡትም ተነሣ፤ 31ወጥተውም ሲሄዱ፣ “ይህ ሰው እንኳን ለሞት ለእስራት የሚያበቃው ነገር አሳደረገም” ተባለው።

32አግሪጳም ፊስጦስን፣ “ይህ ሰው ወደ ቆሳር ይግባኝ ባይል ኖሮ መልቀቅ ይቻል ነበር” አለው።

14 ወይም አፊግጃክ
23 ወይም መሳሕ

ጳውሎስ በመርከብ ወደ ሮም ተወስዶ

27 ወደ ኢጣሊያ እንድንሄድ በተወሰነ ጊዜ፤ ጳውሎስንና ሌሎቹን እስረኞች የንጉሠ ነገሥቱ ክፍለ ጦር አባል ለሆነው፤ ዩልዮስ ለተባለ የመቶ አለቃ አስረከባቸው።²⁷ ከአድራጫጤስ ተነሥቶ በእስያ አውራጃ ባሕር ዳርቻ ላይ ወዳሉት ወደቦች በሚሄደው መርከብ ተሳፍረን የባሕር ጉዞ ጀመርን፤ በተሰሎንቄ ይኖር የነበረው የመቄዶንያ ሰው፤ አርስጥርኮስም ከእኛ ጋር ነበረ።

³በሚቀጥለው ቀን ሲደና ደረስን፤ ዩልዮስም ለጳውሎስ ደግነት በማሳየት ወደ ወዳ ጆቹ ሄዶ ርዳታ እንዲቀበል ፈቀደለት። ሳኪያም ተነሥተን በባሕር ተጓዝን፤ ነፋስ ከፊት ለፊት ስለገጠመን፤ የቆጵሮስን ደሴት ተገን አድርገን ዐለፍን።⁵በኪል ቅያና በጽንፍልያ ዳርቻ ያለውን ባሕር ከተሻገርን በኋላ በሉቅያ አገር ሙራ የተባለ ቦታ ደረስን። ሳኪያም የመቶ አለቃው ወደ ኢጣሊያ የሚሄድ የእስክንድርያ መርከብ አግኝቶ አሳፈረን። ገብዙ ቀን በዝግታ እየተጓዝን ቀኒዶስ አካባቢ በጭንቅ ደረስን፤ ነፋሱም ወደ ፊት እንዳንሄድ በከለከለን ጊዜ፤ በሰልሙና አጠገብ አድርገን በቀርጤስ ተተግነን ሄድን።⁸ጥግ ጥጉንም ይዘን፤ በሳሲያ ከተማ አጠገብ ወዳለው፤ ማልካም ወደብ' ወደ ተባለ ስፍራ በጭንቅ ደረስን።

⁹ብዙ ጊዜ ባክኖ፤ የጾሙ ጊዜ ስላለፈ፣ በመርከብ መጓዙ አደገኛ ሆኖ ነበርና ጳውሎስ፤¹⁰ እናንተ ሰዎች፤ ገብው አደገኛ እንደሚሆን፤ በመርከብና በጭነቱ እንዲሁም በእኛ በራሳችን ላይ እንኳ ትልቅ ጉዳት እንደሚደርስ ይታያል።¹¹ ብሎ አስጠነቀቃቸው።¹² የመቶ አለቃው ግን ከጳውሎስ ምክር ይልቅ የመርከቡ መሪና የመርከቡ ባለቤት ያሉትን ይሰማ ነበር።¹³ ክረምቱንም በዚያ ለማሳለፍ ወደቡ አመቺ ስላልነበረ፤ አብዛኛዎቹ ፍንቄ ወደ ተባለው ወደብ ደርሰው በዚያ ለመክረም ተስፋ በማድረግ ገብአችንን እንድንቀጥል ውሳኔ አስተላለፉ፤ ወደቡም በቀርጤስ ደቡብ ምዕራብና ሰሜን ምዕራብ ትይዩ የሚገኝ ነበር።

የባሕሩ ማዕበል

¹³መጠነኛ የደቡብ ነፋስ በነፈስ ጊዜም እንዳሰቡት የሆነላቸው መስሎአቸው መልሕቁን ነቅለው፤ የቀርጤስን ዳርቻ በመያዝ ተጓዙ።¹⁴ ብዙም ሳይቆይ ግን፤ ሰሜናዊ ምሥራቅ የሚሉት ጎይለኛ ዐውሎ

27:1 ሐሥ10:1፤ 16:10፤18:2፤25:12፤25
27:2 ሐሥ2:9፤ 16:9፤17:1፤19:29
27:3 ቍ4:3፤ ማቴ11:21፤ ሐሥ 24:23፤28:16
27:4 ቍ7
27:5 ሐሥ2:10፤ 6:9
27:6 ቍ1፤ሐሥ 18:2፤25:12፤25፤28:11
27:7 ቍ4:12፤ 13:21፤ቍ1:5
27:9 ዘሌ16:29-31፤23:27-29፤ ዘሥ29:7
27:10 ቍ21
27:12 ቍ7
27:14 ማር4:37

27:16 ቍ30
27:17 ቍ26:39
27:18 ቍ19:38፤ ዮና1:5
27:21 ቍ7:10
27:22 ቍ25:36
27:23 ሐሥ5:19፤ 18:9፤23:11፤ሮሜ 1:9፤2ጠ.፳4:17
27:24 ቍ44፤ ሐሥ 23:11
27:25 ቍ22:36፤ ሮሜ4:20:21
27:26 ቍ17:39፤ ሐሥ28:1

ነፋስ ከደሴቲቱ ተነሥቶ ቍልቀል መጣ ባቸው።¹⁵ መርከቢቱም በማዕበሉ ስለተያዘች፤ ወደ ነፋሱ ልትገፋ አልቻለችም፤ ስለዚህ መንገድ ለቀን በነፋሱ ተነዳን።¹⁶ ቁዳ የተባለችውን ትንሽ ደሴት ተገን አድርገን በማለፍ፤ የመርከቧን ሕይወት አድን ጀልባ በብዙ ድካም ለማትረፍ ቻልን፤¹⁷ ጀልባዋንም ወደ ላይ ጉትተው ካወጧት በኋላ መርከቧ እንዳትፈራርስ ዙሪያዋን በገመድ ጠምጥመው አሰሯት፤ ስርቲስ ከተባለው አሸዋማ ደልል ጋር ሄደው እንዳይላተሙ ስለ ፈሩም፤ የመርከቧን ሽራ አውርደው እንዲሁ በዘፈቀደ እንድትነዳ አደረጉ።¹⁸ ማዕበሉም ከፋኛ ስላንገላታን፤ በማግስቱ ጭነቱን እያነሡ ወደ ባሕር ይጥሉ ጀመር፤¹⁹ በሦስተኛ ወም ቀን፤ የመርከቧን ሽራማው ጫና ማውረጃ መሣሪያ በገዛ እጃቸው ነቃቅለው ወደ ባሕር ጣሉት።²⁰ ብዙ ቀን፤ ዑሓይንም ከዋክብትንም ማየት ስላልተቻለና ነፋስ ስለ በረታብን፤ ለመትረፍ የነበረን ተስፋ ሁሉ ተሟጠጠ።

²¹ ሰዎቹ እህል ሳይቀምሱ ብዙ ቀን ከቈዩ በኋላ፤ ጳውሎስ በመካከላቸው ቆሞ እንዲህ አለ፤ “እናንተ ሰዎች ሆይ፤ የነገር ረኝቶሁን ስምታችሁ ቢሆን ኖሮ፤ ከቀርጤስ ባልተነግቶሁ ይህ ጉዳትና ጥፋት ባልደረሰባችሁ ነበር።²² አሁንም ቢሆን አይዟችሁ! መርከቧ እንጂ ከእናንተ አንዲት ነፍስ እንኳ አትጠፋምና።²³ በትላንትናዋ ሌሊት፤ የእርሱ የሆንሁትና የማመልከው እግዚአብሔር የሳከው መልአክ በአጠገቤ ቆሞ፤²⁴ ጳውሎስ ሆይ፤ አትፍራ፤ በቁሳ ፊት መቆም ይገባሃል፤ ከእንተ ጋር የሚጓዙትንም ሰዎች ሕይወት እግዚአብሔር አትርፎሃል’ አለኝ።²⁵ ስለዚህ፤ እናንተ ሰዎች ሆይ፤ አይዞአችሁ! እርሱ እንደ ነገረኝ እንደዚያው እንደሚሆን በእግዚአብሔር አምናለሁና።²⁶ ይሁን እንጂ፤ ወደ አንዲት ደሴት በነፋስ ተወስደን እዚያ መጣላችን አይቀርም።”

በመርከቡ አደጋ መድረሱ

²⁷ በዐሥራ አራተኛው ሌሊት በአድርያስ ባሕር ላይ ከወዲያ ወዲህ ስንገላታ፤ እኩለ ሌሊት ገደማ መርከበኞቹ ወደ መራሪ የተቃረቡ መሰላቸው፤²⁸ የጥልቀት መለኪያውን ገመድ ወደ ታች ጥለው ሲመለከቱት የውሃው ጥልቀት አርባ ሜትር ያህል ሆኖ አገኙት፤ ከጥቂት ጊዜ በኋላም ደግመው

*9 የሰርዮትን ዕለት ያሳያል።
*27 በጥንት ጊዜ ይህ ስም ሰፊውን የኢጣሊያ ደቡባዊ ክፍል ያመለክታል።

ሲጥሉ ጥልቀቱ፤ ሠላሳ ሜትር ያህል ሆነ።
 29ከቋጥኞቹም ጋር እንዳንላተም በመፍራት፤
 አራት መልሕቆች ከመርከቡ በስተኋላ
 ጣሉ፤ ምነው በነጋ እያሉም ደላምኑ
 ነበር። 30መርከባኞቹም ከመርከቡ በስተ
 ፊት መልሕቆ የሚጥሉ መስለው፤ ትንሿን
 ጀልባ በሚውረድ ከመርከቧ ሊያመልጡ
 ሞከሩ። 31ጳውሎስም የመቶ አለቃውንና
 ወታደሮቹን፤ “እነዚህ ሰዎች መርከቡ ላይ
 ካልቄዩ እናንተም ልትተርፉ አትችሉም”
 አሳቸው። 32በዚህ ጊዜ ወታደሮቹ ገመዶቹን
 ቈርጠው ትንሿ ጀልባ ባሕሩ ላይ ተንሳፋ
 እንድትቀር ለቀደት።

33ልክ ሊነጋጋ ሲል፤ ጳውሎስ ሁሉም
 ምግብ እንዲበሉ እንዲህ ሲል ለመናቸው፤
 “ዐሥራ አራት ቀን ሙሉ ልባችሁ ተንጠ
 ልጥሎ ምንም ሳትቀምሱ ጠማችሁን ሰነበ
 ታችሁ። 34ስለዚህ ስለሚያበረታችሁ አሁን
 እህል እንድትቀምሱ እለምናችኋለሁ፤ ከእ
 ኖንተ መካከል ከራሱ ጠጉር እንዲት
 እንኳ የሚነበት ማንም የለምና።” 35ይህን
 ካለ በኋላም፤ እንጀራ ይዞ በሁሉም ፊት
 እግዚአብሔርን አመሰገነ፤ ቄርሶም ይበላ
 ጀመር። 36ሁሉም ተበራቱና እንጀራውን
 ራሳቸው ወስደው በሉ። 37በመርከቡም
 ላይ በአጠቃላይ ሁለት መቶ ሰባ ስድስት
 ሰዎች ነበርን። 38በልተውም ከጠገቡ በኋላ
 ስንዴውን ወደ ባሕር በመጣል የመርከቡን
 ክብደት አቃለሉ።

39በነጋም ጊዜ፤ ወደ የብስ መቅረባቸውን
 አላወቁም ነበር፤ ነገር ግን ዳር ዳሩ
 አሸዋማ የሆነ የባሕር ሰርጥ አይተው፤ ቢቻ
 ላቸው መርከቡን ገፍተው ወደዚያ ለማ
 ድረስ ወሰኑ። 40ከዚያም መልሕቆቹን
 ሐርጠው ባሕር ውስጥ ጥለው ሄዱ፤ የመ
 ቅዘፊያውንም ገመድ በዚያው ጊዜ ፈቱ፤
 የፊተኛውንም ሸራ ለነፋስ ከፍ አድርገው
 ወደ ባሕሩ ዳርቻ አቀኑ። 41ነገር ግን መር
 ከቡ ከአሸዋ ቁጥል ጋር ተላትሞቹ፤
 መሬት ነካ፤ የፊተኛው ክፍሉም አሸዋው
 ውስጥ ተቀርቅሮ አልነቃነቅ አለ፤ የኋለ
 ኛው ክፍሉም በማዕበሉ ክፉኛ ስለ
 ተመታ ይሰባበር ጀመር።

42ወታደሮቹም ከእስረኞች ማንም ዋኝቶ
 ለማምለጥ ቢሞክር ለመግደል ተስማሙ።
 43የመቶ አለቃው ግን ጳውሎስ እንዲ
 ተርፍ ስለ ፈለገ፤ ያሰቡትን እንዳይፈ
 ጽሙ ከለከላቸው፤ መዋኘት የሚችሉ
 ከመርከብ እየዘለሉ አስቀድመው ከባሕሩ
 ወደ ምድር እንዲወጡ፤ 44የተቀሩት ደግሞ
 በሳንቃዎች ወይም በመርከቡ ስብርባሪ
 እየተንጠላጠሉ እንዲወጡ አዘዘ። በዚህ

27:30 ቍ16
 27:31 ቍ24
 27:34 ማቴ10:30
 27:35 ማቴ14:19
 27:36 ቍ22:25
 27:38 ቍ18:1
 ዮና15
 27:39 ሐሥ28:1
 27:40 ቍ29
 27:41 2ቆር11:25
 27:43 ቍ3
 27:44 ቍ22:31

መንገድ ሁሉም በደኅና ወደ ምድር ደረሱ።

ጳውሎስ በመላጥያ ደሴት

28 በደኅና ወደ ምድር ከደረሰን
 በኋላ፤ ደሴቲቱ መላጥያ ተብላ
 እንደምትጠራ ተረዳን። 2የደሴቲቱ ነዋ
 ሪዎችም የሚያስገርም ደግነት አሳዩን፤
 ዝናብና ብርድ ነበርና እሳት አንድደው
 ሁላችንን ተቀበሉን። 3ጳውሎስም ጭራሮ
 ስብስቦ ወደ እሳቱ ሲጨምር፤ ከሙቀቱ
 የተነሣ እፍኝት ወጥታ እጁ ላይ ተጣ
 በቀች። 4የደሴቲቱ ነዋሪዎች እባብ በእጁ
 ላይ ተንጠልጥሳ ባዩ ጊዜ፤ “ይህ ሰው
 በእርግጥ ነፍስ ገዳይ ነው፤ ከባሕር ቢ
 ያመ ልጥ እንኳ የፍርድ አምላክ በሕይ
 ወት እንዲኖር አልፈቀደለትም”
 ተባባሉ። 5ጳውሎስ ግን እባቢቱን ወደ
 እሳቱ አራገፋት፤ አንዳትም ጉዳት
 አልደረሰበትም። 6ሰዎቹ ከአሁን አሁን
 ሰውነቱ ያብጣል ወይም ድንገት ሞቶ
 ይወድቃል ብለው ይጠባበቁ ነበር፤ ነገር
 ግን ብዙ ጊዜ ጠብቀው ምንም የተለየ ነገር
 እንዳልደረሰበት ባዩ ጊዜ፤ ሐሳ
 ባቸውን ለውጠው፤ “ይህስ አምላክ ነው”
 አሉ።

7በዚያም ስፍራ አጠገብ የደሴቲቱ
 አለቃ የፑፕልዮስ ርስት የሆነ መሬት
 ነበር፤ እርሱም በቤቱ ተቀብሎን ሦስት
 ቀን በቸርነት አስተናገደን። 8የፑፕልዮስም
 አባት በትኩሳትና በተቅማጥ ሕመም
 ተይዞ ተኝቶ ነበር፤ ጳውሎስም ሊጠይቀው
 ገብቶ ከጸለየለት በኋላ፤ እጁን ጭኖ
 ፈወሰው። 9ይህም በሆነ ጊዜ፤ በደሴቲቱ
 የነበሩ ሌሎች ሕመምተኞችም እየመጡ
 ተፈወሱ። 10እኛንም በብዙ መንገድ አከ
 በሩን፤ በመርከብም ለመሄድ በተዘጋጀን
 ጊዜ፤ የሚያስፈልገንን ሁሉ ጫኑልን።

ጳውሎስ ሮም ደረሰ

11ከሦስት ወር በኋላም፤ በደሴቲቱ
 ክረምቱን ቆሞ በሰነበተ በአንድ መርከብ
 ተነሥተን ጉዞ ጀመርን። ይህም መርከብ
 የእስክንድርያ ሲሆን፤ በሳዩ ላይ የመንታ
 አማልክቱ የዲዮስቆሮስ አርማ ነበረበት።
 12ወደ ሰራኩስ ከተማ ገብተን ሦስት ቀን
 በዚያ ተቀመጥን። 13ከዚያም በመርከብ
 ተጉዞን ፊደራም ደረስን፤ በማግስቱም የደ
 ቡብ ነፋስ ስለ ተነሣ ፑቲዮሉስ የደረሰነው
 በሚቀጥለው ቀን ነበር። 14በዚያም ወን
 ድሞችን አገኘን፤ እነርሱም ሰባት ቀን
 አብረናቸው እንድንቀመጥ ለመኑን፤ ከዚያ
 ም በኋላ ወደ ሮም ሄድን። 15በዚያ
 የነበሩ ወንድሞችም መምጣታችንን ስለ
 ሰሙ፤ እስከ አፍዩስ ፋሩስ፤ እንዲሁም

28:1 ሐሥ16:10; 27:26:39
 28:4 ማር16:18; ሉቃ13:24
 28:5 ሉቃ10:19
 28:6 ሐሥ14:11
 28:8 ሐሥ6:6; 9:40; ዮሴ:14:15
 28:10 መዝ15:4
 28:11 ሐሥ27:6
 28:14 ሐሥ1:16
 28:15 ሐሥ1:16

‘ሦስት ማደራያ’ እስከሚባለው ቦታ ድረስ ሊቀበሉን ወጡ፤ ጳውሎስም ባያቸው ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰግነ፤ ተጽናናም።¹⁶ ሮም በደረሰን ጊዜም፤ ጳውሎስ ይጠብቀው ከነበረው ወታደር ጋር፤ ለብቻው በዚያ እንዲቄይ ተፈቀደለት።

28:16 ሐሥ24: 23:27:3
28:17 ሐሥ6:14: 22:5+25:2:8
28:18 ሐሥ22: 24:23:9:26:31: 32
28:19 ሐሥ25:11
28:20 ሐሥ21: 33:26:6:7
28:21 ሐሥ22:5
28:22 ሐሥ24:5

ጳውሎስ በጥበቃ ሥር ሆኖ ሰበከ

¹⁷ከሦስት ቀንም በኋላ፤ ጳውሎስ የአይሁድን መሪዎች በአንድነት ጠራ፤ በተሰበሰቡ ጊዜ እንዲህ አላቸው፡ “ወንድሞች ሆይ፤ እኔ፤ ሕዝባችንን ወይም የአባቶቻችንን ሥርዐት የሚቃረን ምንም ሳላደርግ፤ በኢየሩሳሌም አስረው ለሮማውያን አሳልፈው ሰጥተውኛል።¹⁸ እነርሱም መርምረው ለሞት የሚያበቃ በደል ስላላገኙብኝ፤ ሊፈቱኝ ፈልገው ነበር፤¹⁹ አይሁድ በተቃወሙ ጊዜ ግን፤ ለቄሳር ይግባኝ ማለት ግድ ሆነብኝ እንጂ ሕዝቤን የምከስበት ምክንያት ኖሮኝ አይደለም።²⁰ እና ንተንም ለማየትና ለማነጋገር የጠራኝ ችሁ በዚሁ ምክንያት ነው፤ በዚህ ሰንሰለት የታሰርሁትም ለእስራኤል በተሰጠው ተስፋ ምክንያት ነው።”

²¹እነርሱም እንዲህ አሉት፡ “ስለ አንተ ከይሁዳ ምድር የተጻፈ አንድም ደብዳቤ አልደረሰንም፤ ከዚያ የመጡ ወንድሞችም ስለ አንተ ያቀረቡት ወይም የተናገሩት አንጻች መጥፎ ነገር የለም።²² ይሁን እንጂ፤ ሰዎች ስለዚህ የእምነት ክፍል በየቦታው ክፉ እንደሚያወሩበት እናውቃለን፤ የአንተ አስተያየት ደግሞ ምን እንደሆነ መስማት እንፈልጋለን።”

28:23 ማቴ3:2: 8:35+17:3:19:8
28:24 ሐሥ14:4: 17:4:5
28:25 ስብ3:7
28:27 መዝ19: 70:ኢሳይ9:10: ማቴ13:15
28:28 ሉቃ2:30: ሐሥ13:46
28:31 ቀጥ23: ማቴ4:23+ሐሥ4:29

²³ ቀን ከቀጠሩለትም በኋላ፤ ብዙ ሆነው ወደ ማረፊያ ስፍራው መጡ፤ እርሱም ከጠዋት ጀምሮ እስከ ማታ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እየመሰከረ ያብራራላቸው ነበር፤

ከሙሴ ሕግና ከነቢያትም በመጥቀስ ስለኢየሱስ ሊያሳምናቸው ሞከረ።²⁴ እንዳንዶቹ እርሱ የሚለውን አምነው ተቀበሉ፤ ሌሎቹ ግን አላመኑብትም፤²⁵ እርስ በርሳቸውም አልተስማሙም፤ ጳውሎስም እንዲህ የሚል የመጨረሻ ቃል ከተናገራቸው በኋላ ሄዱ፡ “መንፈስ ቅዱስ በነቢዩ በኢሳይያስ አማካይነት ለአባቶቻችሁ በትክክል እንዲህ ብሎ ተናግሮአል፤

²⁶ “ወደዚህ ሕዝብ ሂድ፤ እንዲህም በላቸው፤ “መስማትን ትሰማላችሁ፤ ነገር ግን አታስተውሉም፤ ማየትን ታያላችሁ፤ ነገር ግን አትመለከቱም።”

²⁷ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖአልና፤ ጆሮአቸውም ተደፍኖአል፤ ዐይናቸውንም ጨፍነዋል። አለዚያማ፤ በዐይናቸው አይተው፤ በጆሮአቸው ስምተው፤ በልባቸው አስተውለው፤ ይመለሱና እፈውሳቸዋለሁ።”

²⁸ ስለዚህ የእግዚአብሔር ማጻን ለአሕዛብ እንደ ተላከ እንድታውቁ እፈልጋለሁ፤ እነርሱም ይሰሙታል።²⁹ ይህንንም ከተናገረ በኋላ፤ አይሁድ እርስ በርሳቸው እጅግ እየተከራከሩ ሄዱ።[†]

³⁰ ጳውሎስም ራሱ በተከራየው ቤት ሁለት ዓመት ሙሉ ተቀመጠ፤ ወደ እርሱ የሚመጡትንም ሁሉ በደስታ ይቀበል ነበር፤³¹ ማንም ሳይከለክለው የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከ፤ ስለ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በፍጹም ግልጽነት ያስተምር ነበር።

[†]29 እንዳንዶ የጥንት ትርጉሞች ይህ ቀጥር የላቸውም።

የሐዋርያው የጳውሎስ መልእክት ወደ ሮሜ ሰዎች

1 ጳውሎስ፣ የክርስቶስ ኢየሱስ ባሪያ፣ ሐዋርያ ሊሆን የተጠራና ለእግዚአብሔር ወንጌል የተለየ፣ ስለዚህ ወንጌል በነቢያት በኩል በቅዱሳት መጻሕፍት አስቀድሞ ተሰፋተሰጠ። ምንጊሉም ስለ ልጁ፣ በሥጋ ከዳዊት ዘር ስለ ሆነ፣ ሳብቅድስና መንፈስን ደግሞ ከሙታን በመነሣቱ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑ በጎይል ስለ ተገለጠው ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ስለእርሱ በኩል ስለ ስሙ ከአሕዛብ ሁሉ መካከል ሰዎችን በእምነት አማካይነት ወደግላግነት መታዘዝ ለመጥራት ጸጋና ሐዋርያነትን ተቀበለን። ልዩነት ራሳችሁም ለኢየሱስ ክርስቶስ እንዲሆኑ ከተጠፋ መካከል ናችሁ።

፡፡ የእግዚአብሔር ለተወደዳችሁና ቅዱሳን ለመሆን ለተጠራችሁ በሮም ላላችሁ ሁሉ፣ ከአባታችን ከእግዚአብሔር፣ ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

ሮምን ለማየት የጳውሎስ ናፍቆት

8 ከሁሉ አስቀድሜ፣ እምነታችሁ በዓለም ሁሉ በመሰማቱ፣ ስለ ሁላችሁም አምላኪን በኢየሱስ ክርስቶስ አመሰግናለሁ። ምወትር ምን ያህል እንደማስባችሁ፣ የልጁን ወንጌል በመስበክ በሙሉ ልቤ የማገለግለው እግዚአብሔር ምስክሩ ነው። ፡፡ 10 በጸሎት ሁልጊዜ አስባችኋለሁ፣ አሁን ደግሞ በመጨረሻ በእግዚአብሔር ፈቃድ ወደ እናንተ እንደመጣ መንገድ ይከፈትልኝ ዘንድ እጸልያለሁ።

11 እንድትጸኑ የሚያስችላችሁን መንፈሳዊ ስጦታ አካፍላችሁ ዘንድ፣ ላያችሁ እናፍቃለሁ። ፡፡ 12 ይኸውም እናንተና እኔ በእያንዳንዳችን እምነት እርስ በርሳችን እንድንበረታታ ነው። ፡፡ 13 ወንድሞች ሆይ፣ በሌሎች አሕዛብ ዘንድ እንደ ሆነልኝ፣ በእናንተም ዘንድ ፍሬ እንዳገኝ ብዙ ጊዜ ዐቅጄ እንደነበርና፣ ሆኖም ግን፣ እስከ አሁን ድረስ መከልከልን እንድታውቁ እወዳለሁ።

14 ግሪኮች ለሆኑትና ላልሆኑት፣ ለጥበበኞችና ለሚያስተውሉ፣ ዕዳ አለብኝ። ፡፡ 15 በሮም ለምትኖሩ፣ ለእናንተም ወንጌልን ለመስበክ የምንገኘው ለዚህ ነው።

16 በወንጌል አሳፍርም፣ ምክንያቱም ለሚያምን ሁሉ ለድነት የሚሆን የእግዚአብሔር ጎይል ነው፣ ይህም በመጀመሪያ ለአይሁድ፣ ቀጥሎም ለአሕዛብ ነው። ፡፡ 17 በወንጌል የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦአልና፣ ጽድቁም ከመጀመሪያ

1:1 ሐሥ9:15፣ ሮሜ15:16-17፣ ቆሮ1:12፣ቆሮ2:12፣ 11:7፣1ተሰ28:9፣ 1ጴጥ4:17
1:2 ሉቃ1:70፣ ሐሥ13:32፣ተቶ1:23፣ ሮሜ3:21፣ገላ3:8
1:3 ማቴ1:1፣ ዮሐ1:14፣ሮሜ9:5፣ 1:4 ማቴ4:3፣ ሐሥ2:24፣1ቆሮ1:2
1:5 ሐሥ9:15፣ 6:7፣ሮሜ16:26፣ 1ጠጥ1:14፣ 1:6 ይሁ8:1 ራእ17:14
1:7 ሐሥ9:13፣ ሮሜ8:39፣1ቆሮ1:3፣ ኤፌ1:2፣1ተሰ14:1፣ ጠጥ1:23፣ተቶ1:4፣ 1ጴጥ1:2
1:8 ሮሜ10:18፣ 16:19፣1ቆሮ1:4፣ ኤፌ1:16፣ 1ተሰ2:13፣2ተሰ1:3፣ 2ጠጥ1:3፣ 1:9 ኢዮ16:19፣ ኤር4:25፣2ቆሮ1:23፣ 7:1፣20፣ፊል1:8፣ 1ተሰ2:5፣10፣ 2ጠጥ1:3፣ 1:10 ቍ13፣ 1:11 ማቴ12:23፣ ሉቃ18:1፣14፣ ሐሥ18:21፣ ሮሜ15:32፣ ኤፌ1:16፣ፊል1:4፣ ቁላ19:2ተሰ1:11፣ 2ጠጥ1:3፣ 4ጦ4
1:11 ሮሜ15:23፣ 1ቆሮ1:7፣12ተሰ31
1:13 ሮሜ11:25፣ 7:1፣15፣22፣23
1:14 1ቆሮ9:16
1:15 ሮሜ15:20
1:16 ዮሐ3:15፣ ሐሥ3:26፣13፣46፣ ሮሜ2:9፣10፣ 1ቆሮ1:18፣ 2ጠጥ1:8፣ 1:17 ዕን24:4 ሮሜ3:21፣9:30፣ ፊል3:9፣ገላ3:11፣ ዕብ10:38
1:18 ዮሐ3:36፣ ሮሜ5:9፣ኤፌ5:6፣ ቁላ3:6፣1ተሰ1:10፣ ራእ19:15
1:19 ሐሥ14:17
1:20 መጠ19:1-6፣ ሮሜ2:1
1:21 ዘፍ8:21፣ ኤር2:5፣17:9፣ ኤፌ4:17፣18
1:22 1ቆሮ1:20፣

እስከ መጨረሻ በእምነት ሆነ ነው፣ “ጽድቅ በእምነት ይኖራል” ተብሎ እንደተጻፈው።

የእግዚአብሔር ቀጣ በሰዎች ላይ

18 በክፋታቸው እውነትን ዐፍነው በሚይዙ፣ በዐመፀቸውና በክፋታቸው ሁሉ ላይ የእግዚአብሔር ቀጣ ከሰማይ ይገለጣል። ፡፡ 19 ስለእግዚአብሔር ሊታወቅ የሚቻለው ለእነርሱ ግልጽ ነው፣ ምክንያቱም እግዚአብሔር ለእነርሱ ግልጽ አድርጎታል። ፡፡ 20 ለምን ከተፈጠረ ጀምሮ የማይታወቅ የእግዚአብሔር ባሕርይ ይኸውም ዘላለማዊ ጎይሉና መለኮትነቱ፣ ከፍጥረቱ በግልጽ ይታያል። ፡፡ ስለዚህ ሰዎች ማመኛ የላቸውም።

21 የእግዚአብሔርን ቢያውቁም እንኳ፣ እንደ አምላክነት አላስበሩትም፣ ምስጋናም አላቀረቡትም፣ ነገር ግን ሐሳባቸው ፍሬ ቢስ ሆነ፣ የማያስተውል ልባቸው ጨለመ። ፡፡ 22 ጥበበኞች ነን ቢሉም፣ ሞኞች ሆኑ። ፡፡ 23 የዘላለም ክም ላክን ክብር ምወት በሆነው ሰው፣ በወፎች፣ በእንስሳትና በምድር ላይ በሚሰቡ ፍጥረት መልክ መስለው ለወጡ።

24 ስለዚህም እግዚአብሔር በጎጠኦች በተሞላው የልባቸው ምኞት እርስ በርሳቸው የገዛ አካላቸውን እንዲያስነውሩ ቅድስና ለሌለው ሩካቤ ሥጋ አሳልፎ ሰጣቸው። ፡፡ 25 የእግዚአብሔርን እውነት በሐሰት ለወጡ፣ በፈጣሪ ፈንታ ፍጡር አመለከቱ፣ አገለገሉም። ፡፡ 26 ፈጣሪም ለዘላለም የተመሰገኑ ነው፣ አሜን።

26 በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር አሳፋሪ ለሆነ ምኞት አሳልፎ ሰጣቸው፣ ሴቶቻቸውም እንኳ ለባሕርያቸው የሚገባውን ግንኙነት ባሕርያቸው ላልሆነው ግንኙነት ለወጡ። ፡፡ 27 እንደዚሁም ወንዶች ለባሕርያቸው የሚገባውን ሴቶችን መገናኘት ትተው እርስ በርሳቸው በፍትወት ተቃጠሉ፣ ወንዶች ከወንዶች ጋር ነውር ፈጸሙ፣ ለክፋ አድራጎታቸውም የሚገባቸውን ቅጣት በገዛ ራሳቸው ላይ አመኑ።

27:3፣18:19 1:23 ዘፍ4:16፣17፣ መጠ106:20፣ኤር2:11፣ ሐሥ17:29 1:24 ቍ26:28፣ መጠ81:12፣ኤፌ4:19፣ 1ጴጥ4:3 1:25 ኢፋ44:20፣ ኤር10:14፣13፣25፣16፣19፣20፣ ሮሜ9:5፣11፣36፣ 2ቆሮ11:31፣ 1:26 ቍ24:28፣ ዘላ18:22፣23፣ኤፌ4:19፣ተሰ4:5፣ 1:27 ዘላ18:22፣ 20፣13፣1ቆሮ6:18

04 ወይም በቅድስናው መንገድ
ለ4 ወይም የእግዚአብሔር ልጅ መሆን በጎይል ስለ ተሾመ
ሐ17 ወይም ከእምነት ወደ እምነት

28 ከዚህም በላይ በሐሳባቸው እንደተሰጡና ማወቅ አይጠቅምም በማለታቸው፤ መደረግ የማይገባውን እንዲያደርጉ እንደተሰጡ ለማድረግ አእምሮ አሳልፎ ሰጣቸው። 29 በሁሉም ዐይነት ዐመፀ፣ ክፋት፣ ስግብግብነትና ምግባር ብልሹነት ተሞልተዋል፤ ቅናትን፣ ነፍስ ገዳይነትን፣ ጥልን፣ አታላይነትንና ተንኩልን የተሞሉ ናቸው፤ ሐሜተኞች፣ 30 ስም አጥፊዎች፣ አምላክን የሚጠሉ፣ ተሳዳቢዎች፣ ትዕቢተኞችና ትምክህተኞች ናቸው፤ ክፋትን የሚሠሩበትን መንገድ ያውጠኑናሉ፤ ለወሳኔያቸው አይታዘዙም። 31 የሚያስተውሉ፣ ውል የሚያፈርሱ፣ ርኅራኄ የሌላቸውና ጨካኞች ናቸው። 32 ይህን የሚያደርጉ ሁሉ ሞት ይገባቸዋል የሚለውን ትክክለኛ የሆነውን የእግዚአብሔርን ስም ቢያውቁም፤ እነዚህን ነገሮች ማድረግ ብቻ ሳይሆን፣ እንዲህ የሚያደርጉትንም ያበረታታሉ።

የእግዚአብሔር ጻድቅ ፍርድ

2 ስለዚህ አንተ በሌላው ላይ የምትፈርድ፣ የምትፈርድበት ነገር ሁሉ፣ ራስህን ትኩንናለህ፤ ፈራጅ የሆንኸው አንተ ያንኑ ታደርጋለህና። 3 እንደዚህ በሚያደርጉትም ላይ የእግዚአብሔር ፍርድ ትክክለኛ መሆኑን እናውቃለን። 4 እንደዚህ አንተ ሰው በሌሎች ላይ እየፈረደህ፣ ያንኑ የምታደርግ ከሆነ ከእግዚአብሔር ፍርድ የምታመልጥ መስላለህ? 5 ወይስ የእግዚአብሔር ቸርነት ወደ ንስሐ የሚመራህ መሆኑን ሳትገነዘብ፣ የቸርነቱን፣ የቻይነቱን የትዕግሥቱን ባለ ጠግነት ትንቃለህ?

6 ነገር ግን በድንጻኔህና ንስሐ በማይገባ ልብህ ምክንያት ትክክለኛ ፍርዱ ሲገለጥ የእግዚአብሔር የቀጣብ ቀን በራስህ ላይ ቀጣብን ታከማቻለህ። 7 የእግዚአብሔር “ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ይሰጠዋል”፤ ገባን የሆነውን ጻንቶ በማድረግ ክብርን፣ ሞገስንና ዘላለማዊነትን ለሚሹ የዘላለም ሕይወት ይሰጣቸዋል። 8 ነገር ግን በራስ ወዳዶች፣ እውነትን ትተው ክፋትን በሚከተሉ ፍርድና ቀጣብ ይደርስ ባቸዋል። 9 ክፍ በሚያደርግ በማንኛውም ሰው፣ አስቀድሞ በአይሁድ ከዚያም በአሕዛብ ላይ መከራና ጭንቀት ይሆናል። 10 ነገር ግን በጎ ለሚሠራ ለማንኛውም፣ አስቀድሞ ለአይሁድ ከዚያም ለአሕዛብ ክብር፣ ሞገስና ሰላም ይሆንለታል። 11 የእግዚአብሔር ለማንም አይደላምና።

12 ሕግ ሳይኖራቸው ኅጢአት የሠሩ ሁሉ ያለ ሕግ ይጠፋሉ፤ ሕግ እያላቸው ኅጢአት የሠሩ በሕግ ይፈረዱባቸዋል። 13 ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን የሚባሉት ለሕጉ

1፥28 ፉ፡24፡26
 1፥29 2ቁ፡12፡20፣
 1ጠ.ግ 5፡13፣
 ያዕ3፡2፣3ቁ፡10
 1፥30 2ጠ.ግ3፡2
 1፥31 2ጠ.ግ3፡3
 1፥32 መዘ፡50፡18፣
 ሉ፡1፡148፣ሐሥ፡8፡1፣
 22፡20፣ ሮ፡16፡23፣
 2፥1 2ታሰ፡12፡5-7፣
 ማ፡7፡1፡2፣
 ሮ፡1፡20፣
 2፥4 ዘዕ3፡4፡6፣
 ሮ፡9፡22፡9፡23፡1፡22፣
 11፡33፣ኤ፡1፡7፡18፣
 2፡7፡38፡16፣ቁ፡42፡2፣
 3፡25፣1ጠ.ግ1፡16፣
 1ጸ.ጥ3፡20፣
 2ጸ.ጥ3፡9፣2ጸ.ጥ3፡15
 2፥5 መዘ11፡10፡5፣
 ይሁ፡8፡1፡6፡ራ፡አ፡6፡17፣
 2፥6 መዘ62፡12፣
 ማ፡6፡16፡27፡ሞ፡24፡12
 2፥7 ፉ፡10፣
 ማ፡6፡25፡46፣
 1ቁ፡15፡53፡54፣
 2ጠ.ግ1፡10፣
 2፥8 ሕዝ22፡31፣
 2ተሰ2፡12፣
 2፥9 ፉ፡10፣
 መዘ32፡10፣
 ሮ፡1፡1፡6
 2፥10 ፉ፡9፣
 ሮ፡1፡1፡6
 2፥11 ሐሥ10፡34
 2፥12 ሮ፡13፡19፣
 6፡14፣ 7፡4፣
 1ቁ፡9፡20፡21፣
 ገላ 4፡21፣5፡18፣
 2፥13 ያዕ1፡22፣
 23፡25
 2፥14 ሐሥ10፡35
 2፥16 መዘ12፡14፣
 ሐሥ10፡42፣ሮ፡15፡16፣
 25፡14ቁ፡4፡5፣
 2ጠ.ግ 2፡8
 2፥17 ፉ፡23፣
 ኤር 8፡8፣ሚክ3፡11፣
 ዮሐ 5፡4፣5፡ሮ፡9፡4
 2፥21 ማ፡23፡3፡4
 2፥22 ሐሥ19፡37
 2፥23 ፉ፡17
 2፥24 ኢሳ52፡5፣
 ሕዝ36፡22፣2ጸ.ጥ2፡2
 2፥25 ፉ፡13፡27፣
 ኤር 4፡4፣ 9፡25፡26፣
 ገላ 5፡3፣
 2፥26 ሮ፡18፡4፣
 1ቁ፡7፡19
 2፥27 ማ፡6፡1241፡42
 2፥28 ማ፡6፡3፡9፣
 ዮሐ8፡39፣ሮ፡9፡9፡6፣
 7፡10፡6፡15
 2፥29 ዘ830፡6፣
 ዮሐ5፡44፣1፡24፡3፣
 ሮ፡7፡6፣ 1ቁ፡4፡5፣
 2ቁ፡3፡6፣1፡10፡18፣
 ገላ1፡10፣ፈ፡አ፡3፡3፣
 ቁ፡42፡11፡1ተሰ2፡4፣
 1ጸ.ጥ3፡4
 3፥2 ዘ848፡8፣
 መዘ147፡19፣
 ሐሥ7፡38፣ሮ፡9፡9፡45፣

የሚታዘዙ እንጂ፣ ሕጉን የሚሰሙ አይደሉም። 14 ሕግ የሌላቸው አሕዛብ ሕግ የሚያዘዙውን ነገር በተፈጥሮ ሲያደርጉ፣ ሕግ ባይኖራቸውም እነርሱ ለራሳቸው ሕግ ናቸው። 15 ሳሊናቸው ስለሚመሰክር፣ ሐሳባቸው ስለሚከሳቸው፣ ደግሞም ስለሚከሳኩላቸው የሕግ ትእዛዝ በሌላቸው የተጻፈ መሆኑን ያሳያሉ። 16 ይህም በወንጌል እንደማስተምረው እግዚአብሔር በሰው ልብ የተሰወረውን በክርስቶስ በኩል በሚፈርድበት ዕለት ግልጽ ይሆናል።

ሕግና አይሁድ

17 አንተ ይሁዲ ነኝ ካልህ፣ በሕግ የምትተማመንና ከእግዚአብሔር ጋር ባለህ ግንኙነት የምትከተራራ። 18 በሕግ በመመራትም ፈቃዱን ዐውቀህና ፍጹም የሆነውን ለይተህ ከያዘህ፤ 19 ለዕውሮች መሪ፣ በጨለማ ላሉትም ብርሃን መሆንን እርግጠኛ ከሆንህ፤ 20 በሕጉም ካገኘኸው ዕውቀትና እውነት የተነሣ አላዋቂ ለሆኑት መካሪ፣ ለሕፃናት አስተማሪ ከሆንህ፤ 21 እንደዚህ አንተ ሌሎችን የምታስተምር፣ ራስህን አታስተምርምን? አትሰረቅ ብለህ የምትሰብክ፣ ትሰርቃለህ? 22 አንተ ሰዎች ማመንዘር የለባቸውም የምትልፋ፣ ታመነህ ራህህን? አንተ ጣዖትን የምትጸየፍ፣ ቤተ መቅደስን ትመዘብራለህ? 23 አንተ በሕግ የምትመካ፣ ሕግን በመተላለፍ እግዚአብሔርን ታዋርዳለህ? 24 ይህም “በእናንተ ምክንያት የእግዚአብሔር ስም በአሕዛብ ዘንድ ይሰደባል” ተብሎ እንደ ተጻፈው መሆኑ ነው።

25 ሕግን የምትፈጽም ከሆነ ግዘረት ዋጋ አለው፣ ሕግን የምትተላለፍ ከሆነ ግን እንዳልተገረዘህ ትሆናለህ። 26 ያልተገረዙት ሕግ የሚያዘዙውን የሚፈጽሙ ከሆነ፣ እንደ ተገረዙ አይቁጠሩም? 27 አንተ የተጻፈ ሕግ ግዘረትም ቢኖርህ፣ ሕግ ተላላፊ በመሆንህ፣ በሥጋ ያልተገረዘው ለሕግ በመታዘዙ ይፈርድብሃል።

28 አንድ ሰው ለይምሰል በውጫዊው ብቻ ይሁዲ ልሁን ቢል ይሁዲ አይሆንም፤ እውነትኛ ግዘረትም ውጫዊና ሥጋዊ ሥርዐት አይደለም። 29 ጻፉ ግን አንድ ሰው ይሁዲ የሚሆነው በውስጣዊ ማንነቱ ይሁዲ ሆኖ ሲገኝ ነው። ግዘረትም ግዘረት የሚሆነው በተጻፈው ሕግ ሳይሆን፣ በመንፈስ የልብ ግዘረት ሲኖር ነው። እንዲህ ያለው ሰው ምስጋናው ከሰው ሳይሆን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው።

የእግዚአብሔር ታማኝነት

3 ታዲያ አይሁዳዊ መሆን ጥቅሙ ምንድን ነው? መገረዝስ ምን ፋይዳ አለው? ኒየትኛውም መንገድ ጥቅሙ ብዙ ነው፤ ከሁሉ አስቀድሞ የእግዚአብሔር ቃል

በዐደራ የተሰጠው ለእነርሱ ነው።

³እንዳንዶች እምነት ባይኖራቸውስ? የእነርሱ አለማመን የእግዚአብሔርን ታማኝነት ዋጋ ያሳጣዋልን? ፈጽሞ አይሆንም! ሰው ሁሉ ሐሰተኛ፣ እግዚአብሔር ግን እውነተኛ ይሁን፣ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና።

“ከቃልህ የተነሣ እውነተኛ፣

በፍርድም ፊት ረቺ ትሆናለህ።”

⁵የእኛ ዐመገ የእግዚአብሔርን ጽድቅ አጉልቶ የሚያሳይ ከሆነ፣ ምን ማለት እንችላለን? እንደ ሰው ለመከራከር ያህል እግዚአብሔር በእኛ ላይ ቀጣወን ማምጣቱ ትክክል አይደለም ሊባል ነውን? እንደ ሰው ሲታ ሰብ ማለቱ ነው። ⁶በእርግጥ እንዲህ ሊሆን አይችልም፤ እንዲህ በሆንን ፍር እግዚአብሔር በዓለም ላይ እንዴት ሊፈርድ ይችላል? ⁷“የእኔ ውሸተኛ መሆን የእግዚአብሔርን እውነተኛነት የሚያገሎ፣ ክብሩንም የሚጨምርለት ከሆነ፣ ኅጢአተኛ ተብሎ እስካሁን እንዴት ይፈርድብኛል?” በማለት ሊከራከር የሚችል ሰው ይኖር ይሆናል። ⁸ይህም “በጎ እንዲመጣ ክፉ እንሥራ” ይላል። በማለት አንዳንዶች እንደሚያሰውሩብን ነው። በእነዚህ ሰዎች ላይ የሚደርሰው ፍርድ ትክክለኛ ነው።

ማንም ጽድቅ አይደለም

⁹እንግዲህ ምን እንላለን? እኛ ከእነርሱ አንበልጣለንን? ከኛ አይደለም፤ አይሁድም ሆኑ አሕዛብ፣ ሁሉም ከኅጢአት በታች እን ደሆኑ አስቀድመን ከሰናቸዋል።

¹⁰እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ፡

“ጽድቅ ማንም የለም፣ አንድም እንኳ፤

¹¹አስተዋይ የለም፤

እግዚአብሔርንም የማሻ አንድም የለም።

¹²ሁሉም ተሳስተዋል፤

በአንድነት የማይጠቅሙ ሆነዋል፤

በጎ የሚያደርግ ማንም የለም፤

አንድም እንኳ።”

¹³“ጥሮሮአቸው የተከፈተ መቃብር ነው፤ አንደበታቸው ሽንገላን ያዘወትራል።”

“በከንፈሮቻቸው የእባብ መርዝ አለ።”

¹⁴“አፋቸው ርግማገና ምሬት ሞልቶበታል።”

¹⁵“እግራቸው ደም ለማፍሰስ ፈጣን ነው፤

¹⁶በመንገዳቸው ጥፋትና ጉሰቀጥና ይኖራል፤

¹⁷የሰላምንም መንገድ አያውቁም።”

¹⁸“በዐይናቸው ፊት የእግዚአብሔር ፍርሀት የለም።”

¹⁹እንግዲህ አፍ ሁሉ እንዲዘጋና ዓለም በሙሉ ለእግዚአብሔር መልስ እንዲሰጥ ሕግ የሚናገረው ሁሉ ከሕግ በታች ላለት

3፥3 ሮሜ10፡16፣ 2ጢሞ2፡13፣ዕብ4፡2፣ 3፥4 መዝ116፡11፣ 51፡4፣ዮሐ3፡33፣ 3፥5 ሮሜ 5፡8፣ 6፡19፣ ገላ3፡15 3፥6 ዘፍ18፡25፣ ሮሜ2፡16 3፥7 ፋጳ4፣ ሮሜ9፡19

3፥8 ሮሜ6፡1 3፥9 ፋጳ1፡19፡23፣ 1፡17፡8፡46፣ 2ዘ5፣ 6፡36፣መዝ106፡6፣ መዝ7፡20፣ሮሜ5፡12፣ 11፡32፣ገላ3፡22 3፥12 መዝ14፡1-3፣ 53፡1-3፣ 3፥13 መዝ5፡9፣ 140፡3 3፥14 መዝ10፡7 3፥17 ኢሳይ9፡7-8 3፥18 መዝ36፡1 3፥19 ፋጳ9፣ መዝ63፡11፣107፡42፣ ሕዝ16፡63፣ ዮሐ10፡34፣ ሮሜ2፡12፣ 3፥20 ሐሥ13፡39፣ ሮሜ4፡15፣ገላ2፡16፣ 3፥21 ኢሳይ6፡13፣ ሕር23፡6፣ ሐሥ10፡43፣ ሮሜ1፡2፣17፡9፡30፣ 3፥22 ዮሐ3፡15፣ ሮሜ1፡17፡14፡11፣ 9፡30፣10፡4፡12፣ ገላ2፡16፣3፡22፡28፣ ቁላ3፡11 3፥23 ፋጳ9 3፥24 መዝ130፡7፣ ዮሐ1፡14፡16፡17፣ ሮሜ 4፡16፣ 5፡21፣ 4፡25፣ 6፡14፣ 11፡5፣ 2ቆሮ12፡9፣ ኤፌ1፡7፡14፣ 2፡8፣ 4፡7፡1፣ቆሮ1፡30፣ ገላ4፡5፣ቆላ1፡14፣ ቲቶ2፡11፡ዕብ 4፡16፡ዕብ9፡12 3፥25 ዘዕ25፡17፣ ዘሌ16፡10፣መዝ65፡3፣ሕ ሥ14፡16፡17፡30፣ 20፡28፣ሮሜ5፡9፣ ኤፌ1፡7፡ዕብ2፡17፣ 9፡28፡13፡12፣ 9፡12፡14፡ጳጳ1፡19፣ 1ዮሐ4፡10፡ሬእ1፡5፣ 3፥27 ሮሜ2፡17፣ 23፡14፡2፡1ቆሮ1፡29-31፣ኤፌ2፡9 3፥28 ሐሥ13፡39፣ ሮሜ3፡20፡21፣ ኤፌ2፡9፡ገላ2፡16፣

እንደ ሆነ፣ እናውቃለን፤ ²⁰ሰለዚህ ሕግን በመጠበቅ ማንም በእርሱ ፊት ጸድቅ ነው ሊባል አይችልም፤ ይልቁንም በሕግ አማካይነት ኅጢአትን እንገነዘባለን።

በእምነት የሚገኝ ጽድቅ

²¹አሁን ግን ሕግና ነቢያት የመሰከሩ ለት፣ ከሕግ ውጭ የሆነ፣ የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦአል። ²²ይህ የእግዚአብሔር ጽድቅ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን የሚገኝ ጽድቅ ነው። ልዩነት የለም፤ ²³ምክንያቱም ሁሉም ኅጢአትን ሠርተዋል፤ የእግዚአብሔርም ክብር ጉድሎአጠቸዋል፤ ²⁴በኢየሱስ ክርስቶስ በሆነው ቤዛነት እንዲያው በእጋው ጸድቀዋል፤ ²⁵በደሙም በሆነው እምነት፣ እግዚአብሔር የማስተሰረያ መሥዋዕት አድርጎ አቅርቦታል።” ይህንም ያደረገው ቀድሞ የተፈጸመውን ኅጢአት ሳይቀጣ በትዕግሥት በማለፍ ጽድቁን ለማሳየት ነው፤ ²⁶በአሁኑ ዘመን ይህን ያደረገው፣ ጽድቁን ይኸውም እርሱ ራሱ ጸድቅ ሆኖ፣ በኢየሱስ የሚያምነውን የሚያጸድቅ መሆኑን፣ ለማሳየት ነው።

²⁷ታዲያ ትምክሕት ወዴት ነው? እርሱማ ቀርቶአል። በየትኛው ሕግ? በሥራ ሕግ ነውን? አይደለም፤ በእምነት ሕግ ነው እንጂ። ²⁸ማንም ሰው ሕግን በመፈጸም ሳይሆን፣ በእምነት እንደሚጸድቅ እናረጋግጣለን። ²⁹እግዚአብሔር የአይሁድ አምላክ ብቻ ነውን? የአሕዛብስ አምላክ አይደለም? አምነ፣ የአሕዛብም አምላክ ነውን? ³⁰የተገረዘውን በእምነት፣ ያልተገረዘውንም በዚያው እምነት የሚያጸድቅ አንድ እግዚአብሔር ብቻ ነውና። ³¹ታዲያ እንዲህ ከሆነ ከእምነት የተነሣ ሕግን ዋጋ የሌለው እናደርግ ይሆን? ፈጽሞ አይደረግም፤ ሕጉን እናጸናለን እንጂ።

አብርሃም በእምነት ጸድቀ

4 እንግዲህ በሥጋ የቀድሞ አባታችን የሆነ አብርሃም በዚህ ረገድ ምን አገኘ እንላለን? ጳጉላርሃም በሥራ ጸድቆ ቢሆን ኖሮ፣ የሚመክሰት ነበረው፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ፊት መመካት አይችልም። ³መጽሐፍሱ ምን ይላል? “አብርሃም እግዚአብሔርን አመነ፤ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት።”

⁴አንድ ሰው ሥራ ከሠራ ደመወዙ እንደ ስጦታ ሳይሆን እንደ ተገቢ ዋጋው ይቈጠር

3፡11፣ዩዕ2፡20፡24፡26፣ 3፡29 ሐሥ10፡34፣ 35፣ሮሜ9፡24፡10፡12፣ 15፡9፣ገላ3፡28 3፡30 ሮሜ4፡11፡12፣ ገላ3፡8 4፡1 ሮሜ8፡31፣ ሉቃ3፡8 4፡2 1ቆሮ1፡31 4፡3 ፋጳ5፡9፡22፣ ዘፍ15፡6፣ገላ3፡6፣ዩዕ2፡23 4፡4 ሮሜ11፡6

ግዕ ወይም እንባላለን ግዕ ወይም እግዚአብሔር ቀጣወን በመተው ገጢአትን ለ ግስዕጽ

ለታል።⁵ነገር ግን ለማይወራው፤ ኃጥአን ሰው ጻድቅ በሚያደርግ በእግዚአብሔር ለሚያምን ሰው፤ እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ይቆጠርለታል።⁶ጻዳቅም ጽድቅ ያለ ሥራ ስለሚቆጠርለት ሰው ብዕዕና እንዲህ ብሎአል።

⁷“መተላለፋቸው ይቅር የተባለላቸው፤ ኅጢአታቸው የተሰረየላቸው፤ ብዑዓን ናቸው።

⁸ኅጢአቱን፤ ጌታ ከቶ የማይቆጥርበት ሰው ብዑዕ ነው።”

⁹ይህ ብዕዕና ለተገረዙት ብቻ ነው ወይስ ላልተገረዙትም? የአብርሃም እምነቱ ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት ብለናል።¹⁰ታዲያ እንዴት ተቆጠረለት? ከተገረዘ በኋላ ነው ወይስ ከመገረዙ በፊት? የተቆጠረለት ከተገረዘ በኋላ ሳይሆን ከመገረዙ በፊት ነው።¹¹ሳይገረዝ በነበረው እምነት ላገኘው ጽድቅ፤ የመገረዝን ምልክት ይኸውም የ ጽድቅን ማኅተም ተቀበለ፤ ስለዚህ ለሚያምኑ ነገር ግን ላልተገረዙት ጽድቅ ይቆጠርላቸው ዘንድ የሁሉ አባት ነው።¹²እርሱ ለተገረዙትም አባት ነው፤ መገረዝ ብቻ ሳይሆን፤ አባታችን አብርሃም ከመገረዙ በፊት የነበረውን የእምነት ቱን ፈለግ ለሚከተሉ ሁሉ ነው።¹³እርሱ የዓለም ወራሽ እንዲሆን አብርሃምና ዘሩ ተስፋን የተቀበሉት በሕግ በኩል አልነበረም፤ ነገር ግን በእምነት ከሆነው ጽድቅ ነው።

¹⁴በሕግ የሚኖሩት ወራሾች ከሆኑ፤ እምነት የማይጠቅም፤ ተስፋም ከንቱ በሆነ ነበር፤

¹⁵ሕግ ቀጣጣን ያስከትላል፤ ሕግ በሌለበት ግን መተላለፍ አይኖርም።

¹⁶ስለዚህ ተስፋው በእምነት መጥቶአል፤ ይኸውም ተስፋው በጸጋ እንዲሆንና ለአብርሃም ዘር ሁሉ ዋስትና ይሆን ዘንድ ነው፤ ይህም በሕግ የእርሱ ለሆኑት ብቻ ሳይሆን፤ በእምነት የአብርሃም ለሆኑትም ነው፤ እርሱ ስም የሁላችን አባት ነው።¹⁷ይህም “የብዙ ሕዝብ አባት አድርጌሃለሁ” ተብሎ እንደተጻፈው ነው፤ እርሱም ለሙታን ሕይወትን በሚሰጥ፤ ያልነበረውንም እንደ ነበረ በሚያደርግ፤ ባመጣበት ክምላክ ፊት አባታችን ነው።

¹⁸“ዘርህም እንዲሁ ይሆናል” ተብሎ ለእርሱ በተነገረው መሠረት፤ ምንም ተስፋ በሌለበት፤ አብርሃም በተስፋ አምኖ የብዙ ሕዝብ አባት ሆነ።¹⁹እርሱ የመቶ ዓመት ሰው ሆኖ ሳለ፤ የራሱም ሰውነት ሆነ የሣራ ማሕወን ምዑት እንደ ነበረ እያወቀ በእምነቱ አልደከመም።²⁰ይልቁንም በእምነቱ በመጽናት ለእግዚአብሔር ክብርን ሰጠ እንጂ፤ የእግዚአብሔርን ተስፋ አልተጠራጠረም፤²¹እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም በሙሉ ልብ እርግጠኛ ነበር።

4:5 ፋ3:9:22; ሮጫ9:30
4:8 መገ32:1:2; 103:1:2;2ቆሮ5:19
4:9 ፋ3:3; ሮጫ3:30;
4:11 ፋ16:17; ዘፍ17:10:11;
ሉቃ 3:8;ሮጫ3:22
4:13 ዘፍ17:4-6; ሐሥ13:32;
ሮጫ9:30;
ገላ 3:16:29;
4:14 ገላ3:18
4:15 ሮጫ7:7-25;
7:12; 3:20;5:13;
7:7;1ቆሮ15:56;
2ቆሮ3:7;ገላ3:10;
4:16 ፋ11;
ሉቃ3:8;ሮጫ3:24;
15:8;ገላ3:16
4:17 ዘፍ17:5;
ኢሳ48:13;ጥሪ5:21;
1ቆሮ1:28
4:18 ፋ17;
ዘፍ15:5
4:19 ዘፍ17:17;
18:11;ዕብ
11:11:12;
4:20 1ሳሙ30:6;
ማቴ9:8
4:21 ዘፍ18:14;
ማቴ19:26
4:22 ፋ3
4:24 መዝ
102:18; ዕጥ 2:2;
ሐሥ 2:24;
ሮጫ10:9;15:4;
1ቆሮ 9:10;10:11;
2ጢሞ3:16-17;
1ጴጥ1:21
4:25 ኢሳ53:5:6;
ኢሳ 53:11;ሮጫ
5:6;8:8;32:1ቆሮ
6:11;2ቆሮ5:21;
ሮጫ 3:24; 5:19;
16:18;8:30;
2ቆሮ5:15
5:1 ፋ10;
ሉቃ2:14;
ሮጫ4:25;13:28;
5:2 1ቆሮ15:1;
ኤፌ2:18;13:12;
ዕብ13:6
5:3 ማቴ5:12;
ዕብ10:36
5:5 ፋ8;
ዮሐ3:16;ሐሥ2:33;
ሮጫ310:45;
ፊል1:20;ተቆ3:5:6;
ዕብ3:6;1ዮሐ3:2:3;
5:6 ፋ8:10;
ማር 1:15;ሮጫ4:25;
ኤፌ1:10;ገላ4:4;
5:8 ዮሐ3:16;
15:13;1ጴጥ3:18;
1ዮሐ3:16;4:10
5:9 ሮጫ4:25;
3:25;1:18
5:10 ፋ11;
ሮጫ8:34;11:15;
11:28;2ቆሮ5:18:19;

²²ስለዚህ፤ “ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት።”
²³“ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት” የሚለው ቃል የተጻፈው ለእርሱ ብቻ አይደለም፤²⁴ነገር ግን እግዚአብሔር ጽድቅ አደርጎ ለሚቆጥርልን፤ ጌታ ችን ኢየሱስን ከሙታን ባስነሣው በእርሱ ለምናምን ለእኛም ጭምር ነው።²⁵እርሱ ስለ ኅጢአታችን እንዲሞት ዐልፎ ተሰጠ፤ እኛን ጻድቅ አድርጎ ለማቅረብም ከሞት ተነሣ።

ሰዓምና ደስታ

5 እንግዲህ በእምነት ስለ ጻድቅን፤ በጌታ ችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ከእግዚአብሔር ጋር ሰዓም አለን።²በእርሱም በኩል አሁን ወደ ቆምንበት ጸጋ በእምነት መግባት ችለናል፤ የእግዚአብሔርንም ክብር ተስፋ በማድረግ ሐሜት እናደርጋለን።³በዚህ ብቻ ሳይሆን በመከራችንም ሐሜት እናደርጋለን። ምክንያቱም መከራ ትዕግሥትን እንደሚያስገኝ እናውቃለን።⁴ትዕግሥት ጽናትን፤ ጽናት የተፈተነ ባሕርይን፤ የተፈተነ ባሕርይ ተስፋን፤⁵ይህም ተስፋ ለዕፍረት አይዳር ገንም፤ እግዚአብሔር በሰጠን በሚፈስ ቅዱስ ፍቅርን በልባችን አፍስሰንአልን።

⁶ና፤ ደካሞች ሳለን፤ ልክ ጊዜው ሲደርስ፤ ክርስቶስ ስለ ኅጢአተኞች ሞቶአልና። ገለጻድቅ የሚሞት ሰው ማግኘት እጅጉን ያዳግታል፤ ለደግ ሰው ሲል ሊሞት የሚደፍር ምናልባት ይገኝ ይሆናል።⁸ነገር ግን ገና ኅጢአተኞች ሳለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን የራሱን ፍቅር ያሳያል።

⁹አሁን በደሙ ከጸድቅን፤ ይልቁንም በእርሱ በኩል ከእግዚአብሔር ቀጣጣ እንዴት አንድንም!¹⁰የእግዚአብሔር ጠላቶች ሳለን በልጅ ሞት ከእርሱ ጋር ከታረቁን፤ ዕርቅን ካገኘን በኋላ፤ በሕይወቱማ መጻፍችን እንዴት የላቀ አይሆንም!¹¹ይህ ብቻ አይደለም። ነገር ግን አሁን ዕርቅን ባገኘንበት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእግዚአብሔር ደግሞ ሐሜት እናደርጋለን።

ሞት በአዳም፤ ሕይወት በክርስቶስ

¹²ስለዚህ ኅጢአት በአንድ ሰው በኩል ወደ ዓለም እንደ ገባ ሁሉ፤ ሞትም በኅጢአት በኩል ገብቶአል፤ በዚህ መንገድ ሞት ወደ ሰዎች ሁሉ መጣ፤ ምክንያቱም ሁሉም ኅጢአትን ሠርተዋል።¹³ሕግ ከመሰጠቱ በፊት ኅጢአት በዓለም ላይ ነበር፤ ነገር

ቁላ1:20;21:22;ሐብ7:25 5:11 ፋ10 5:12 ፋ 14:15; 16:17;18:ዘፍ2:17;13:1-7;1ቆሮ15:21;22;3:19;ሮጫ3:9;6:23; 5:13 ሮጫ4:15

ግን ሕግ በሌለበት ኅጢአት አይቁጠርም።
14ይሁን እንጂ ከአዳም ጀምሮ እስከ ሙሴ ድረስ ባሉት፤ እንደ አዳም ሕግን በመጣስ ኅጢአት ባልሠሩት ላይ እንደ ሞት ነገሡ። አዳም ይመጣ ዘንድ ላለው አምሳሌ ነበረ።

15ነገር ግን ስጦታው እንደ በደሉ መጠን አይደለም፤ በአንድ ሰው መተላለፍ ብዙዎቹ ከሞቱ፤ የእግዚአብሔር ጸጋና በአንዱ ሰው፤ ይኸውም በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ የመጣው ስጦታ ለብዙዎች እንዴት አብልጦ ይትረፈረፍ!

16ደግ ሞም የእግዚአብሔር ስጦታ እንደ አንዱ ሰው የገጠአት ውጤት አይደለም፤ ምክንያቱም ፍርዱ የአንድን ሰው ኅጢአት ተከትሎ ከኅይድ አመጣ፤ ስጦታው ግን አያሌ መተላለፍን ተከትሎ ጽድቅን አመጣ።
17በአንድ ሰው መተላለፍ ምክንያት ሞት በዚህ ሰው በኩል የነገሠ ከሆነ፤ የእግዚአብሔርን የተትረፈ ፈረፈ ጸጋና የጽድቅ ስጦታ የተቀበሉት፤ በአንዱ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል እንዴት አብልጦ ው በሕይወት አይነግሡ!

18ከእንግዲህ በአንድ ሰው መተላለፍ የተነሣ ከኅይድ በሁሉ ሰው ላይ እንደ መጣ፤ እንዲሁም በአንዱ የጽድቅ ሥራ ለሰው ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ ጽድቅ ተገኘ።
19በአንዱ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኅጢአተኞች እንደ ሆኑ፤ በአንዱ ሰው መታዘዝ ደግሞ ብዙዎች ጸድቃን ይሆናሉ።

20ሕግ በመምጣቱ መተላለፍ በዛ፤ ነገር ግን ኅጢአት በበዛበት ጸጋ አብልጦ የተትረፈፈ ሆነ።
21ይህም የሆነው ኅጢአት በሞት እንደ ነገሠ ሁሉ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ደግሞ የዘላለም ሕይወት ይገኝ ዘንድ ጸጋ በጽድቅ እንዲነግሥ ነው።

ለኅጢአት መሞት፤ በክርስቶስ ሕይወት መሆን

6 እንግዲህ ምን እንላለን? ጸጋ እንዲበዛ ኅጢአት እየሠራን እንኑር? ጎደቶ አይሆንም፤ ለኅጢአት ሞተናል። ታዲያ እንዴት አድርገን ከእንግዲህ በእርሱ እንኖራለን? ፤ክክርስቶስ ኢየሱስ ጋር አንድ እንድንሆን የተጠመቅን፤ ከሞቱ ጋር አንድ እንሆን ዘንድ እንደ ተጠመቅን አታውቁምን? ፤ስለዚህ ክርስቶስ በአብ ክብር ከሞት እንደ ተነሣ፤ እኛም እንዲሁ በአዲስ ሕይወት እንድንኖር በጥምቀት ሞተን ከእርሱ ጋር ተቀብረናል።

5በሞቱ ከእርሱ ጋር እንደዚህ ከተባበርን፤ በትንሣኤው ደግሞ በእርግጥ ከእርሱ ጋር እንተባበራለን። ፤ከእንግዲህ የኅጢአት ባሮች እንዳንሆን፤ የኅጢአት ሰውነት እንዳሻር ለሮኔው ሰዎችን ከእርሱ ጋር እንደ ተሰቀለ እናውቃለን። ፤ምክንያቱም የሞተ ከኅጢአት ነጻ ወጥቶአል።

5:14 ዘፍ3:11:12;
1ቆሮ15:22:45
5:15 ቍ12:18;
19: ሐሥ15:11
5:17 ቍ12;
ዮሐ10:10
5:18 ቍ12;
ኢላ53:11;
ሮሜ4:25;
5:19 ቍ12;
ሮሜ3:9:4፡ል2:8
5:20 ሮሜ3:20;
6:17:7:8:9፡3:19;
1ጢሞ1:13:14
5:21 ቍ12:14
ማቴ25:46;
ሮሜ6:16:3:24;
6:1 ቍ15;
ሮሜ3:5:8:31;
6:2 ቍ 6:10:11:
18:ሮሜ8:13;
ቁላ3:5:1፡ጴ፡2:24
6:3 ማቴ28:19
6:4 ቍ6;
ሐሥ 2:24;
ሮሜ 7:6:24ቆሮ
5:17:ኤፌ4:22-24;
ቁላ3:10
6:5 ቍ4:8;
ሮሜ8:11:2ቆሮ4:10;
ኤፌ2:6:4፡ል3:10;
11:ቁላ2:12:3:1
2ጢሞ2:11
9: 5:24: 6:14;
6:7 ቍ 18 6:8
ቍ 5 6:9 ቍ
4: ሐሥ 2:24: ራሳ
1:18 6:10 ቍ2;
0:17:27
6:6 ቍ2:3-8:11:6;
ሮሜ7:24:2ቆሮ4;
10:7፡14 2:20:5:24;
ኤፌ4:22:4፡ል3:10;
ቁላ2:12:20:3:3:3:6
፤11 ቍ2
6:12 ቍ16
6:13 ቍ16:19;
ሮሜ7:5:12:1;
2ቆሮ5:14:15;
1፤ጴ፡2:24
6:14 ቍ16;
ሮሜ2:12:3:24
6:15 ቍ1:14
6:16 ቍ 6:12: 14:
17:20:23;
ዘፍ4:7:መዝ5:15;
119:133ዮሐ8:34;
ሮሜ5:21:7:14:
23:25:8:2;
2፤ጥ2:19;
6:17 ቍ16;
ሮሜ1:8:2ቆሮ2:14;
2ጢሞ1:13
6:18 ቍ2:7:22
16:22:ሮሜ8:2;
1፤ጴ፡4:1;
6:19 ቍ13:22;
ሮሜ3:5:7፡ሳ3:15;
6:20 ቍ16
6:21 ቍ23

8ክክርስቶስ ጋር ከሞትን፤ ከእርሱ ጋር እንደምንኖር እናምናለን። ፤ክክርስቶስ ከሙታን ተነሥቶአልና፤ ዳግመኛ እንደማይሞት እናውቃለን። ሞት ከእንግዲህ በእርሱ ላይ ጉልበት አይኖረውም።
10በሞተ ጊዜ፤ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ለኅጢአት ሞቶአል። ነገር ግን በሕይወት መኖርን ለእግዚአብሔር ይኖራል።

11እንደዚሁም ለኅጢአት እንደ ሞታችሁ፤ ነገር ግን በክርስቶስ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር ሕይወት ሞት እንደ ሆናችሁ ራሳችሁን ቀጠሩ።
12ስለ ዚህ ክፉ መሻቱን ትፈጽሙ ዘንድ በግሮች ሥጋህ ላይ ኅጢአት እንዲነግሥበት አታድርግ። ፤13ብልቶቻችሁን የክፋት መሣሪያ አድርጋችሁ ለኅጢአት አታቅርቡ፤ ይልቁንስ ከሞት ወደ ሕይወት እንደ ተሻገሩ ሰዎች አድርጋችሁ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ። ብልቶቻችሁንም የጽድቅ መሣሪያ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ።
14ክጸጋ በታች እንጂ ከሕግ በታች ስላልሆናችሁ፤ ኅጢአት አይገ ዛችሁምና።

የጽድቅ ባሮች

15እንግዲህ ምን ይሁን? ከሕግ በታች ላይ ሆን፤ ከጸጋ በታች በመሆናችን ኅጢአት እንሥራ? በጭራሽ አይገባም! ፤16ራሳችሁን እንደ ባሪያ አድርጋችሁ ስታቀርቡ፤ ለምት ታዘዙት ለእርሱ፤ ይኸውም ወደ ሞት ለሚወስደው ለኅጢአት ወይም ወደ ጽድቅ ለሚኖደርሰው ለመታዘዝ ባሮች እንደ ሆናችሁ አታውቁምን? ፤17ነገር ግን የኅጢአት ባሮች የነበራችሁ በሆንንም፤ ለተሰጣችሁለት ትምህርት በሙሉ ልብ የታዘዘችሁ በመሆናችሁ፤ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።
18ከኅጢአት ነጻ ወጥታችሁ፤ የጽድቅ ባሪያዎች ሆናችኋል።

19በተፈጥሮ ደካሞች ስለ ሆናችሁ፤ በሰው ቋንቋ ይህን እላለሁ። ብልቶቻችሁን በባርነት ለርኩሰትና እየሰሰ ለሚሄድ ክፋት ታቀርቡ እንደ ነበር፤ አሁን ደግሞ ወደ ቅድስና ለሚወስደው ጽድቅ ባሪያ አድርጋችሁ አቅርቡ።
20የኅጢአት ባሮች ሳሳችሁ ከጽድቅ ነጻ ነበራችሁ።
21አሁን ከምታፍሩበት ነገር የንገ ጊዜ ምን ጥቅም አገኛችሁ? የዚያ ነገር ውጤት ሞት ነው።
22አሁን ግን ከኅጢአት ነጻ ወጥታችሁ የእግዚአብሔር ባሮች ሆና ችኋል። የምትሰበስቡትም ፍሬ ወደ ቅድስና ይመራል። መጨረሻውም የዘላለም ሕይወት ነው።
23የኅጢአት ደመ ወዘ ሞት ነውና፤ የእግዚአብሔር ስጦታ ግን በዚያችን በክርስቶስ

6:22 ቍ18:19; ማቴ25:46:ሮሜ7:25:1ቆሮ7:22;
ኤፌ6:6:1፤ጴ፡2:16; 6:23 ቍ16:21:ዘፍ2:17; ምሳ10:16; ሕዝ84:ማቴ25:46:ሮሜ1:32:5:12:7:5:13; 8:6:13;
7፡6:7:8:1:የዕ1:15;

ኢየሱስ^ሸ የዘላለም ሕይወት ነው።

የጋብቻ ምሳሌ

7 ወንድሞች ሆይ፤ ሕግን ለሚያውቁ ሰዎች እናገራለሁ። ሕግ በአንድ ሰው ላይ ሥልጣን የሚኖረው፤ ሰውዬው በሕይወት እስካለ ድረስ ብቻ መሆኑን አታውቁም? ጌንዲት ያገባች ሴት ከባሏ ጋር በሕግ የታሰረች የምትሆነው እርሱ በሕይወት እስካለ ድረስ ነው። ባሏ ቢሞት ግን ከጋብቻ ሕግ ነጻ ትሆናለች። ጌንገር ግን ባሏ በሕይወት እያለ ሌላ ሰው ብታገባ አመንዝራትባላለች፤ ባሏ ቢሞት ግን ሌላ ሰው ብታገባም እንኳ፤ ከዚያ ሕግ ነጻ ትሆናለች። አመንዝራ አትባልም።

ከሰዚህ ወንድሞቼ ሆይ፤ እናንተም በክርስቶስ ኢየሱስ ሥጋ ለሕግ ሞታችኋል፤ ይህም ከሙታን ለተነሳው ለእርሱ፤ ለሌላው ሆናችሁ ለእግዚአብሔር ፍሬ እንድናፈራ ነው። ፍጥጥተኛ በሆነ ተፈጥሮ ቍጥጥር ሥር ሳለን፤ ለሞት ፍሬ እንድናፈራ በሕግ የተቀሰቀሰው የጎጠአት መሻት በሥጋችን ላይ ይሠራ ነበር። ፊሉን ግን ቀድሞ ጠፍሮ አስሮን ለነበረው ሞተን፤ ከሕግ ነጻ ወጥተናል፤ ይህም አረጋ በሆነው በተጻፈው ሕግ ሳይሆን፤ አዲስ በሆነው በመንፈስ መንገድ እንድናገለግል ነው።

ኮጠአት ጋር መታገል

ጌንግዲህ ምን እንላለን? ሕግ በራሱ ኅጢአት ነው? በፍጹም አይደለም፤ ነገር ግን በሕግ በኩል ባይሆን ኖሮ፤ ኅጢአት ምን እንደ ሆነ ባላውቅሁም ነበር፤ ሕጉ “አትመኛ” ባይል ኖሮ፤ ምኞት ምን እንደ ሆነ በእርግጥ አላውቅም ነበር። ፍጥጥተኛ ግን ትእዛዙ ባስገኘው ዕድል ተጠቅሞ በእኔ ውስጥ ማንኛውንም ዐይነት አገጥል ምኞት አስነሣ፤ ኅጢአት ያለ ሕግ ምወት ነው። ፆሐን ሳይኖር ሕያው ነበርሁ፤ ትእዛዝ ከመጣ በኋላ ግን፤ ኅጢአት ሕያው ሆነ፤ እኔም ሞትሁ።¹⁰ ለሕይወት እንዲሆን የታሰበው ያ ትእዛዝም ሞትን እንዳመጣ ተገነዘብሁ።¹¹ ኅጢአት በትእዛዝ በኩል የተገኘውን ዕድል በመጠቀም አታለለኝ፤ በትእዛዝም ገደለኝ።¹² ስለዚህ ሕጉ በራሱ ቅዱስ ነው፤ ትእዛዙም ቅዱስ፤ ጻድቅና መልካም ነው።

¹³ ታዲያ በነ የሆነው ነገር ሞት ሆነብኝ? ከቶ አይደለም፤ ነገር ግን ኅጢአት በኮጠአት ነቶ ይታወቅ ዘንድ በነ በሆነው ነገር በኩል ሞትን አመጣብኝ፤ ይኸውም ኅጢአት በትእዛዝ በኩል ይብሱን ኅጢአት ይሆን ዘንድ ነው።

¹⁴ ሕጉ መንፈሳዊ እንደ ሆነ እናውቃ

7፥1 ሐሥ1፥16፥
22፥5፥ሮጫ1፥13፥
1ቆሮ1፥10፥5፥11፥
6፥6፥14፥20፥26፥
ገላ3፥15፥16፥18
7፥2 1ቆሮ7፥39
7፥3 ሉቃ16፥18
7፥4 ሉቃ6፥ሮጫ6፥6፥
8፥2፥ገላ2፥19፥20፥
3፥23፥25፥44፥31፥5፥1፥
ቁላ1፥22፥
7፥5 ሮጫ7፥7-11፥
6፥13-23፥ገላ5፥24፥
7፥6 ሉቃ4፥
ሮጫ 2፥29፥2ቆሮ3፥6
7፥7 ሉቃ12፥
11020፥17፥11፥85፥21፥
ሮጫ4፥15፥18፥31፥
7፥8 ሉቃ11፥
ሮጫ4፥15
7፥10 ዘሌ18፥5፥
ሉቃ10፥26-28፥
ሮጫ10፥5፥ገላ3፥12
7፥11 ሉቃ8፥11፥9፥3፥13
7፥12 ሉቃ7፥13፥
14፥16፥ሮጫ4፥15፥
8፥4፥ገላ3፥21፥ 1ጢ
ሞ1፥8፥
7፥13 ሉቃ12፥
ሮጫ 6፥23፥
7፥14 1ካገ21፥20፥
25፥2ካገ17፥17፥
ሮጫ6፥16፥1ቆሮ3፥1

7፥15 ሉቃ19፥
ገላ5፥17
7፥16 ሉቃ12
7፥17 ሉቃ20
7፥18 ሉቃ25፥
ገላ5፥ 24
7፥19 ሉቃ15
7፥20 ሉቃ17
7፥21 ሉቃ23፥25
7፥22 መዘ1፥2፥
40፥8፥ኤፌ3፥16፥
7፥23 ሮጫ6፥16፥
ገላ5፥17፥1ጴጥ2፥11፥
ያዕ4፥1፥
7፥24 ሮጫ6፥6፥ 8፥2
7፥25 ሮጫ6፥16፥22፥
2ቆሮ 2፥14፥
8፥1 ሉቃ34፥39፥
ሮጫ1፥6፥3
8፥2 ዮሐ8፥32፥36፥
ሮጫ6፥16፥18፥
7፥25፥1ቆሮ15፥45፥
7፥4
8፥3 ሮጫ7፥18፥19፥
ፊል2፥7፥ገላ5፥24፥
ዕብ2፥14፥17፥7፥18፥
10፥1-4
8፥4 ሮጫ2፥26፥
ገላ5፥16

ለን፤ እኔ ግን ለኅጢአት እንደ ባሪያ የተሸጥሁ ሥጋዎ ነኝ።¹⁵ የማደርገውን አላውቅም፤ ለማድረግ የምፈልገውን አላደርጋለሁ። ነገር ግን የምጠላውን ያን አደርጋለሁና።¹⁶ ማድረግ የማልፈልገውን የማደርግ ከሆን፤ ሕጉ በነ እንደ ሆነ እመክራለሁ።¹⁷ እንዲህ ከሆነ፤ ይህን የማደርገው እኔ ራሴ ሳልሆን፤ በእኔ ውስጥ የሚኖረው ኅጢአት ነው።¹⁸ በእኔ፤ ማለትም ኅጢአተኛ በሆነው ተፈጥሮ ውስጥ ምንም በነ ነገር እንደማይኖር ዐውቃለሁ፤ በነ የሆነውን የማድረግ ምኞት አለኝ፤ ነገር ግን ልፊጽመው አል ችልም።¹⁹ የማደርገው ላደርገው የምፈልገውን በነ ነገር አይደለም፤ ጻፍ ግን ለማድረግ የማልፈልገውን ክፉ ነገር ነው።²⁰ ላደርገው የማልፈልገውን ነገር የማደርገው ከሆን፤ ያን የማደርገው እኔ ራሴ ሳልሆን፤ የሚያደርገው በእኔ ውስጥ የሚኖረው ኅጢአት ነው።

²¹ ስለዚህ ይህ ሕግ እየሠራ እንደ ሆነ ተረድቻለሁ፤ ይኸውም በነ ነገር ለመሥራት ስፈልግ፤ ክፋት ከእኔ ጋር አለ።²² በወሰጤ በእግዚአብሔር ሕግ ለሞት አደርጋለሁ፤²³ ነገር ግን በብልቶቼ ውስጥ ለሚሠራው የኅጢአት ሕግ እኔን እስረኛ በማድረግ፤ ከእኔ ምንም ሕግ ጋር የሚገጋ ሌላ ሕግ በብልቶቼ ውስጥ ሲሠራ አያለሁ።²⁴ እኔ ምን ዐይነት ጉስቋላ ሰው ነኝ! ከዚህ ለሞት ከተሰጠ ሰውነት ማን ሊያደኝ ይችላል? ጌንግዲህ በከፍተኛ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ምስጋና ለእግዚአብሔር ይሁን።

ጌንግዲህ ስን እኔ ራሴ በአጎሥሮዬ ለእግዚአብሔር ሕግ ባሪያ ስሆን፤ በኅጢአተኛ ተፈጥሮ ግን ለኅጢአት ሕግ ባሪያ ነኝ።

ሕይወት በመንፈስ ቅዱስ

8 ስለዚህ በክርስቶስ ኢየሱስ^ተ ያሉት አሁን ከኑኔ የሰባቸውም፤ ጌንግዲህም የሕይወት መንፈስ ሕግ በክርስቶስ ኢየሱስ ከኮጠአትና ከሞት ሕግ ነጻ አውጥቶአችኋል።³ ሕግ ከሥጋ ባሕርይ፤ የተነሣ ደክሞ ሊፈጽም ያልቻለውን፤ እግዚአብሔር የገዛ ልጁን በኅጢአተኛ ሰው አምሳል፤ የኅጢአት መሥሪያ ስት፤ እንዲሆን በመሳከል ፈጽመው፤ በዚህም ኅጢአትን በሥጋ ኩኔን፤ ፋይኸውም በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ በምንመላለስ በእኛ፤ ሕጉ

³ ወይም በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል
⁴ ወይም በሥጋ እንዲሁም ሉቃ 25 ይወይም
⁵ ወይም ሥጋዬ
⁶ እንደገና የቀርብ ጊዜ ቅጂች ስለዚህ እንደ ኅጢአተኛ ተፈጥሮ ሳይሆን እንደ መንፈስ ሊቀድሮ በኖረው በክርስቶስ ኢየሱስ ይላሉ።
⁷ ወይም ኅጢአተኛ ተፈጥሮ እንዲሁም ሉቃ4፥5፥8፥9፥12፥13 ይወይም
⁸ ወይም ከህ ኅጢአት መሥሪያ
⁹ ወይም በኅጢአተኛ ሰው
*እንደገና የጥንት ቅጂች “አውጥቶኛል” ይላሉ።

የሚጠይቀው ጽድቅ ሙሉ በሙሉ እንዲፈጸም ነው።

5 እንደ ሥጋ ፈቃድ የሚኖሩ ልባቸውን በሥጋ ፍላጎት ላይ ያሳርፋሉ፤ እንደ መንፈስ ፈቃድ የሚኖሩ ግን ልባቸውን በመንፈስ ፍላጎት ላይ ያደርጋሉ። ፍሥጋን ነገር ማስብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው። ገላጠኤት የተገዛ አእምሮአ ከእግዚአብሔር ጋር ጠበኛ ነው፤ ለእግዚአብሔር ሕግ አይገዛም፤ መዝገብም አይጠኙም። ፍሥጋን ፈቃድ የሚመሩትም እግዚአብሔርን ማስደሰት አይችሉም።

9 እናንተ ግን፣ የእግዚአብሔር መንፈስ በውስጥ ጣችሁ የሚኖር ከሆነ፣ በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ ናችሁ። ማንም የክጠርስቶስ መንፈስ ከሌለው፣ እርሱ የክርስቶስ አይደለም። 10 ነገር ግን ክርስቶስ በውስጥ ሆኖ ካለ፣ ሰውነታችሁ ከገላጠኤት የተነሣ ሚቸሲሆን፣ መንፈሳችሁ ግን ከጽድቅ የተነሣ ሕይወት ነው። 11 ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው የእርሱ መንፈስ በእናንተ የሚኖር ከሆነ፣ ክርስቶስን ከሙታን ያስነሣ ሳይሆን በውስጥ ሆኖ በሚኖረው በመንፈሱ ሚቸሲሆነው ሰውነታችሁ ሕይወትን ይሰጣል።

12 ስለዚህ ወንድሞች ሆይ፣ ግዴታ አለብን፤ ይሁን እንጂ እንደ ሥጋ ፈቃድ እንድንኖር ለሥጋ አይደለም። 13 እንደ ሥጋ ፈቃድ ብትኖሩ ትሞታላችሁና፤ ክፉ የሆነውን የሥጋ ሥራ በመንፈስ ብትገድሉ ግን፣ በሕይወት ትኖራላችሁ። 14 በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና። 15 እንደ ገና የፍርሀት ሳይሆን የሚያደርጋችሁን መንፈስ ሳይሆን፣ “አባት አባት” ብለን የምንጠራበት ትን የልጅነትን መንፈስ ተቀብላችኋልና። 16 የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ያ መንፈስ ራሱ ከመንፈሳችን ጋር ሆኖ ይመስክርልናል። 17 ልጆች ከሆን ወራሾች ደግሞ ነን፤ የክብሩ ተካፋዮች እንሆን ዘንድ በእርግጥ የመከራው ተካፋዮች ብንሆን፣ የእግዚአብሔር ወራሾች፣ ከክርስቶስ ጋር አብረን ወራሾች ነን።

የሚመጣው ክብር

18 የአሁኑ ዘመን ሥቃያችን ወደ ፊት ሊገለጥ ካለው ለእኛ ከተጠበቀልን ክብር ጋር ሲነጻጸር ምንም እንዳይደለ እቁጥራለሁ። 19 ፍጥረት ሁሉ የእግዚአብሔርን ልጆች መገለጥ በናፍቆት ይጠባበቃል። 20 ፍጥረት ሁሉ ለከንቱነት ተጽርካክል፤ ይኸውም በራሱ ምርጫ ሳይሆን፣ ለተስፋ እንዲገዛ ካደረገው ከፈቃዱ የተነሣ ነው። 21 ይህም ፍጥረት ራሱ ከመበስበስ ባርነትን ነጻ ወጥቶ ለእግዚአብሔር ልጆች ወደ ሆነው ወደ ከበረው ነጻነት እንዲደርስ ነው።

8፥5 745፥19-21: 22-25
8፥6 ፋ*13፥ ሮጫ6፥23፥746፥8
8፥7 8፥4
8፥8 745፥24
8፥9 ፋ*11፥ የሐ14፥17፥ ሐሥ16፥7፥ 1ቆሮ6፥19፥745፥24፥ 2ጠ.ሞ1፥14፥ 1ዮሐ 4፥13
8፥10 ፋ*9፥ 110፥29፥45፥1ዮሐ14፥20፥ 23፥2ቆሮ13፥5፥ 74፥2፥20፥ኤፌ3፥17፥ ቆላ1፥27፥4፥ጌ3፥20
8፥11 የሐ5፥21፥ ሐሥ2፥24፥ሮጫ6፥5
8፥12 ፋ*4፥ 745፥24
8፥13 ፋ*6፥ ሮጫ6፥23፥16፥2፥ 746፥8
8፥14 ፋ*19፥ ሆላ1፥10፥74፤3፥17፥ ማፊ5፥9፥ዮሐ1፥12፥ 745፥18፥743፥26፥ 4፥5፥ኤፌ1፥5፥ ራሌ 21፥7
8፥15 ማር14፥36፥ ዮሐ20፥22፥744፥5፥6፥ 2ጠ.ሞ 1፥7፥
8፥16 ፋ*14፥ የሐ1፥12፥2ቆሮ1፥22፥ ኤፌ1፥13
8፥17 ሐሥ20፥32፥ 2ቆሮ1፥5፥743፥29፥ 4፥7፥ኤፌ3፥6፥ ቲቶ3፥7፥ 2ጠ.ሞ2፥12፥ 1ጴጥ4፥13
8፥18 2ቆሮ4፥17፥ 1ጴጥ4፥13፥5፥1
8፥19 ፋ*14
8፥20 ዘፍ3፥17-19፥ 5፥29
8፥21 የሐ1፥12፥ ሐሥ3፥21፥ 2ጴጥ3፥13፥ሬ21፥1፥
8፥22 ኤር12፥4
8፥23 ፋ*11፥19፥ 2ቆሮ5፥24፥5፥ 74 5፥5፥ፊል3፥21
8፥24 2ቆሮ4፥18፥ 1ተሰ5፥8፥ተቶ3፥7፥
8፥25 መዝ37፥7
8፥26 ፋ*15፥16፥ ኤፌ6፥18
8፥27 ፋ*34፥ ራሌ2፥23፥
8፥28 ፋ*30፥ ዘፍ50፥20፥ ኢሳ38፥17፥ ኤር29፥11፥ ሮጫ11፥29፥ 1ቆሮ1፥9፥741፥6፥ 15፥ኤፌ1፥11፥ 4፥14፥ተሰ2፥12፥ 2ጠ.ሞ1፥9፥ 0ብ6፥17፥39፥15፥ 1ጴጥ2፥9፥

22 እስከ አሁን ድረስ ፍጥረት ሁሉ በምጥ ጊዜ እንዳለው ሥቃይ በመቃተት ላይ እንደሚገኝ እናውቃለን። 23 እርሱ ብቻ ሳይሆን፣ የመጀመሪያውን የመንፈስ ፍሬ ሆኖችን እኛ ራሳችን በሰውነታችን ቤዛ የሆነውን ልጅነታችንን የናፍቆት እየተጠባበቅን በውስጥ ግን እንቃተታለን። 24 በዚህ ተስፋ ድንገል፣ ተስፋው የሚታይ ከሆነ ግን ተስፋ አይደለም፤ የሚያየውንም ማን ተስፋ ያደርገዋል? 25 ነገር ግን ገና ያላየነውን ተስፋ ብናደርግ፣ በትዕግሥት እንጠብቀዋለን።

26 እንዲሁም ደግሞ መንፈስ በድካ ማሳት፣ የግዘናል፣ እንዴት መጸለይ እንደሚገኝ እናውቅም፤ መንፈስ ግን በቃላት ሊገለጥ በማይችል መቃተት ለእኛ ይማል ድልናል። 27 ልባችንንም የሚመረምረው እርሱ የመንፈስን ሐሳብ ያውቃል፤ ምክንያቱም መንፈስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ለቅዱሳን ይማል ዳልና።

ከአሸናፊዎች በላይ

28 እግዚአብሔር፣ ለሚወዱትና እንደ ሐሳብ ለተጠሩት፣ ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበነ እንዲሠራ እንደሚያደርግላቸውም እናውቃለን። 29 እግዚአብሔር አስቀድሞ የወቃቸውን የልጁን መልክ እንዲመስሉ አስቀድሞ ወሰናቸው፣ ይኸውም ከብዙ ወንድሞች መካከል እርሱ በከፍተኛ እንዲሆን ነው። 30 አስቀድሞ የወሰናቸውን ጠራቸው፣ የጠራቸውን አጸደቃቸው፣ ያጸደቃቸውን አከበራቸው።

31 ታዲያ ለዚህ ምን እንመልሳለን? እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ፣ ማን ሊቃወመን ይችላል? 32 ለገዛ ልጁ ያልሳሳለት፣ ነገር ግን ለሁላችንም አሳልፎ የሰጠው እርሱ፣ ሁሉንን ነገር ከእርሱ ጋር እንደ ምን በልግነና አይሰጠን? 33 እግዚአብሔር የመረጣቸውን የሚከስ ማን ነው? የሚያጸድቅ እግዚአብሔር ነው።

34 ታዲያ የሚፈርድ ማን ነው? የሞተው፣ እንዲሁም ከሞት የተነሣው፣ በእግዚአብሔር ቀኝ

2ጴጥ1፥10፥31፥1፥ 8፥29 ሮጫ11፥2፥ 1ቆሮ15፥49፥ 2ቆሮ3፥18፥ኤፌ1፥5፥11፥ፊል3፥21፥ቁላ1፥18፥1ጴጥ1፥2፥ 1ዮሐ3፥2፥ 8፥30 ፋ*28፥ ሮጫ4፥25፥ 9፥23፥ኤፌ1፥5፥11፥ 8፥31 ዘፍ3፥12፥ መዝ56፥9፥118፥6፥ኢሳ8፥10፥41፥10፥ ኤር20፥11፥ሐ 21፥13፥ሮጫ4፥136፥17፥79፥14፥30፥ 0ብ13፥6 8፥32 ዘፍ22፥13፥ ሚል3፥17፥ዮሐ3፥16፥ሮጫ5፥8
8፥33 ኢሳ50፥8 8፥34 ፋ*1፥27፥ኢዮ16፥20፥ኢሳ53፥12፥ ማር16፥19፥ሐሥ2፥24፥ሮጫ 5፥6፥8፥0ብ7፥25፥ 9፥24፥1ዮሐ2፥1
7፥6 ወይም ስለ ሥጋ ግስብ
7፥7 ወይም ስለ ሥጋ የሚያስብ አእምሮ
7፥15 በከራማይክ ቋንቋ አባት የሚጠራበት ስም ነው
7፥15 ወይም እንደ ልጅ
7፥20-21 ወይም በተስፋ አስገኝቷል።
7፥28 ወይም በ1 የሆነውን ለማድረግ እርሱን ከሚወዱት ጋር ይወራል።
7፥28 እንዳንድ ቅጅ እግዚአብሔርን ለሚወዱት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበነ እንዲደረግ እናውቃለን ይላል።

የተቀመጠው ክርስቶስ ኢየሱስ፣ ስለ እኛ ይማልዳል።³⁵ ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማን ነው? ችግር ነው ወይስ ሥቃይ፣ ወይስ ስደት፣ ወይስ ረሀብ፣ ወይስ ዕራቀትነት፣ ወይስ አደጋ ወይስ ሰይፍ? ³⁶ይህም፣

“ስለ አንተ ቀኑን ሙሉ ከሞት ጋር እንጋፈጣለን፤ እንደሚታረዱ በጎች ተቈጠርን”

ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው።

³⁷ምንም አይለየንም፤ በዚህ ሁሉ በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን።³⁸ ይህን ተረድቻለሁ፤ ሞትም ይሁን ሕይወት፣ መላእ ክትም ይሁኑ አጋንንት፣³⁹ የለውም ይሁን የሚመጣው፣ ወይም ማንኛውም ጎይል፣³⁹ ከፍታም ይሁን ጥልቀት፣ ወይም የትኛ ውም ፍጥረት፣ በጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ካለው ከእግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን አይችልም።

የእግዚአብሔር ሉዓላዊ ምርጫ

9 በክርስቶስ ሆኜ እውነት እናገራለሁ፤ አልዋሽም፤ ጎለግሎም በመንፈስ ቅዱስ ይመሰክርልኛል።² ታላቅ ሐዘንና የማያቋርጥ ጭንቀት በልቤ አለ።³ ለወገኖቹ ስል ስለ ወንድሞቹ እኔ ራሴ የተረገምሁና ከክርስቶስ ተለይቼ የተጣልሁ እንደሆን እንኳ እወድ ነበር፤⁴ እነርሱም የእስራኤል ሕዝብ ናቸው፤ ልጅ መሆን፣ መለኮታዊ ክብር፣ ኪዳን፣ ሕግን መቀበል፣ የቤተ መቅደስ ሥርዐትና ተስፋ የእነርሱ ናቸውና።⁵ አባቶችም የእነርሱ ናቸው፤ ክርስቶስም በሥጋ የትውልድ ሐረግ የሚቈጠረው ከእነርሱ ነው፤ እርሱም፣ ከሁሉ በላይ የሆነ ለዘላለም የተመሰገነ አምላክ ነው።⁶ አሜን።

⁶ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ተሸሮአል ማለት አይደለም፤ ከእስራኤል የተወለደ ሁሉ እስራኤል አይደለምና።⁷ ከአብርሃም ዘርም ስለሆኑ፣ ሁሉም ልጆቹ አይደሉም፤ ይልቁንስ፣ “ትውልድህ በይሥሐቅ በኩል ይጠራልሃል” እንደ ተባለው ነው።⁸ ይህም ማለት የእግዚአብሔር ልጆች የተባሉት የሥጋ ልጆች አይደሉም፤ ነገር ግን የአብርሃም ልጆች የተባሉት የተስፋው ልጆች ናቸው።⁹ “ጊዜው ሲደርስ እመለሳለሁ፤ ሳራም ወንድ ልጅ ትወልዳለች” ተብሎ ተስፋው ተሰጥቶአልና።

¹⁰ይህም ብቻ ሳይሆን፣ የርብቃ ልጆች አንድ አባት አላቸው፤ እርሱም አባታችን ይሥሐቅ ነው።¹¹ መንትዮቹ ገና ሳይወለዱ፣ ወይም በጎም ሆነ ክፉ ሳይደርጉ፣ የእግዚአብሔር ሐሳብ በምርጫ ይጻፍ በንድ፣¹² በሥራ ሳይሆን ከጠረፍ በመሆኑ፣ “ታላቁ ታናሹን ያገለግላል” ተብሎ ተነገራት።¹³ ይህም፣ “ያዕቆብን

14:14-17:20: 27 8:36 መዝ44:22 14:49:15:30:31: 24:4:11:6:9: 11:23 8:37 ሮሜ5:8: 14:15:5:8: 74:20:ኤፌ5:2: ራእ1:5:3:9 8:38 14:43:22: ኤፌ1:21:ቁላ1:16: 18:ጥ3:22 8:39 4*1: ሮሜ5:8:16:3 9:1 መዝ15:2: ሮሜ11:9: 24:4:11:10:ገላ1:20: 1ጠ.ጥ2:7: 9:3 ሰወ32:32: ሐሥ22:5:ሮሜ11:14: 14:4:12:3:16:22: 9:4 ዘፍ17:2: ዘወ4:22:6:7: ዘ87:6:14:13: መዝ147:19: ሐሥ13:32:3:25: 74:3:16:ኤፌ2:12: ዕብ9:19:5: 9:5 ማቴ1:1-16: ሮሐ1:1:ሮሜ11:3: 1:25:11:28: 24:4:11:31:ቁላ2:9: 9:6 ሮሜ12:28:29: 74 6:16: ዕብ4:12: 9:7 ዘፍ21:12: ዕብ11:18 9:4 4*6: 9:8 ሮሜ 8:14: 74:3:16 9:9 ዘፍ18:10:14 9:10 ዘፍ25:21 9:11 4*16: ሮሜ8:28 9:12 ዘፍ25:23 9:13 ሚል1:2:3 9:14 2ኪና19:7: ሮሜ8:31: 9:15 ዘወ33:19 9:16 ኤፌ2:8: ቲቶ3:5 9:17 ዘወ9:16: 14:4:መዝ76:10 9:18 4:21:7:3: 14:4:17:ዘ82:30: ኢሱ11:20: ሮሜ11:25 9:19 2ሳሙ-16:10: 2ኪና20:6:874:35: ሮሜ3:7:11:19: 14:4:15:35:የወ2:18: 9:20 ኢዓ6:8: 29:16:45:9: 10:15:ኤር18:6: ኢዮ1:22:9:12: 40:2: 9:21 2ጠ.ጥ2:20 9:22 ምሳ16:4: ሮሜ2:4:

ወደድሁ፤ ዒሳውን ግን ጠላሁ” ተብሎ እንደ ተጻፈው ነው።

¹⁴እንግዲህ ምን እንላለን? እግዚአብሔር አድ ልም ያደርጋልን? በፍጹም አያደርግም! ¹⁵ለሙሴ፣

“የምምረውን እምረጥለሁ፤ ለምራራላትም እራራላታለሁ” ይላልና።

¹⁶እንግዲህ ይህ ከሰው ፍላጎት ወይም ጥረት ሳይሆን፣ ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ነው።¹⁷ መጽሐፍ ፈርዖንን፣ “ጎይሌ በአንተ እንዲታይ፣ ስሜም በምድር ሁሉ እንዲነገር ለዚህ አስነሣሁ” ይላልና።¹⁸ ስለ ዚህ እግዚአብሔር ሊምረው ለሚወደው ምሕረት ያደርግለታል፤ ልቡ እንዲደነድን የፈለገ ውንም ያደነድነዋል።

¹⁹ከእናንተ አንዱ፣ “ታዲያ እንደዚህ ከሆነ እግዚአብሔር እስከ አሁን ለምን ይወቅሳልና? ምክንያቱም ፈቃዱን ሊቋቋም የሚችል ማን አለ?” ልሱን ይሆናል።²⁰ ነገር ግን ለእግዚአብሔር መልስ የምትሰጥ አንተ ማን ነ? “ሥራ ሠራውን፣ ለምን እንዲህ ሠራሽ?” ይለዋልን? ²¹ከክላ ሠሪ፣ ከሚሠራው ጭቃ፣ አንዳንዱን ከክላ ለክብር፣ ለላውን ደግሞ ለተራ አገልግሎት የማድረግ መብት የለውምን?

²²እግዚአብሔር ቀዳሚውን ለማሳየት፣ ጎይ ሉንም ለማሳወቅ ፈልጎ የቀጣው መግለጫ የሆኑትን፣ ለጥፋትም የተዘጋጁትን እጅግ ታግሦ በሆንን! ²³አስቀድሞ ለክብር ላዘጋ ጃቸው፣ የምሕረቱም መግለጫዎች ለሆኑት፣ የክብሩ ባለ ጠግነት እንዲታወቁ ይህን አድርጎ እንደ ሆነ? ²⁴የጠራው ከአይሁድ ወገን ብቻ ሳይሆን ከአሕዛብ ወገን የሆነውን እኛን እንኳ ሳይቀር አይደለምን? ²⁵በሆሴዕ እንዲህ እንደሚል፣

“ሕዝቤ ያልሆኑትን፣ ‘ሕዝቤ’ ብዬ እጠራቸዋለሁ፤ ያልተወደደችውንም ‘የተወደደችው’ ብዬ እጠራለሁ።

²⁶ደግሞም፣ “‘ሕዝቤ አይደላችሁም’፤

ተብሎ በተነገራቸው በዚያ ቦታ፣ ‘የሕይወት እግዚአብሔር ልጆች’ ተብለው ይጠራሉ።”

²⁷ኢሳይያስም ስለ እስራኤል እንዲህ ሲል ይጮኻል፤

9:23 ሮሜ2:4: 8:30 9:24 ሮሜ8:28: 3:29 9:25 ሆሴ2:23: 18:ጥ2:10 9:26 ሆሴ1:10: ማቴ16:16: ሮሜ8:14 9:27 ዘፍ22:17: ኢፍ44:14:50:20: ሆሴ1:10: 2ክግ19:4:ኤል2:32:ሮሜ11:5

³⁸ ወይም በሰማይ ያሉ አለቆች ³⁹ ወይም ከሁሉ በላይ የሆነ አምላክ ለዘላለም የተመሰገነ አምላክ ይህን ወይም ከሁሉ በላይ የሆነ አምላክ ለዘላለም የተመሰገነ ይህን

“የአስራ-ኤል ልጆች ቀጥተር በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ ቢሆንም፤ ትሩፋ ብቻ ይድናል።”
 28 ጌታ ፍርዱን በምድር ላይ፤ በፍጥነትና ለመጨረሻ ጊዜ ይፈጽማልና።”
 29 ይኸውም ቀደም ሲል ኢሳይያስ እንደ ተናገረው ነው፤
 “የሰራዊት ጌታ፣ ዘር የያዘቀርልን ኖሮ፣ እንደ ሰዶም በሆን ነበር፤ ገሞራንም በመሰልን ነበር።”

የአስራ-ኤል አለማመን

30 እንግዲህ ምን እንበል? በእምነት የሆነውን ጽድቅ፣ ለጽድቅ ያልደከሙት አሕዛብ አገኙት፤ 31 ነገር ግን የጽድቅን ሕግ የተከታተሉት እስራኤል አላገኙትም። 32 ይህ ለምን ሆነ? በእምነት ሳይሆን በሥራ እንደ ሆነ አድርገው በመቀጠር ስለ ተከታተሉት ነው፤ እነርሱም፣ “በማሰናከያው ደንጋይ” ተሰናከሉ።
 33 ይህም፣

“እነሆ፣ ሰዎችን እንዲደናቀፉ የሚያደርግ ደንጋይ፣ እንዲወድቁ የሚያደርግ ዐለት፣ በጽዮን ላይ አስቀምጣለሁ፤ በእርሱም የሚያምን አያፍርም” ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው።

10 ወንድሞች ሆይ፣ ስለ እስራኤላውያን የልቦ ምኞት፣ እግዚአብሔርንም የምለምነው እንዲድኑ ነው። 2 እግዚአብሔር ቀናተኛ እንደ ሆኑ ስለ እነርሱ መመስከር እችላለሁና፤ ቅናታቸው ግን ከዕውቀት የተነሣ አይደለም። 3 ከእግዚአብሔር የሚመጣውን ጽድቅ ስላላወቁና የራሳቸውን ጽድቅ ለመመሥረት ስለ ፈለጉ፣ ለእግዚአብሔር ጽድቅ አልተገዙም። 4 ለሚያምን ሁሉ ጽድቅ ይሆን ዘንድ ክርስቶስ የሕግ ፍጻሜ ነውና።

5 ሙሴ በሕግ በኩል የሆነውን ጽድቅ ሲገልጽ፣ “እነዚህን የሚፈጽም ሰው በእነርሱ ይኖራል” ይላል። ፀክእምነት የሆነው ጽድቅ ግን እንዲህ ይላል፣ “በልብህ ማን ወደ ሰማይ ይወጣል? አትበል።” ይህ ክርስቶስን ለማውረድ ነው። 7 “ወይም ‘ወደ ጥልቀስ ማን ይወርዳል?’ አትበል።” ይህም ክርስቶስን ከሙታን ለማውጣት ነው። 8 ነገር ግን ምን ይላል? “ቃሉ በአጠገብህ ነው፤ በአፍህና በልብህም ውስጥ ነው።” የምንሰብከውም የእምነት ቃል ይህ ነው፤ 9 “ኢየሱስ ጌታ ነው” ብለህ በአፍህ ብትመስክር፣ እግዚአብሔርም ከሙታን እንዳስነሣው በልብህ ብታምን፣ ትድናለህ። 10 የምትጽድቀው

9:28 ኢሳ10:22:23
 9:29 ዘፍ19:24-29; ዘፍ29:23; ኢሳ1:9; 13:19; ኤር50:40; ያዕ5:4; 9:30 ሮሜ8:31; 1:17; 13:22; 14:5; 13:10; 6:14; 2:16; 4:3; 9:10; 11:7; 4:4; 5:4
 9:32 1ኧ2:8
 9:33 ኢሳ8:14; 28:16; 3ኧ10:11; 1:8; ጥ 2:6; 8
 10:1 መዝ20:4
 10:2 ሕሥ21:20
 10:3 ሮሜ1:17; 9:31
 10:4 ሮሜ7:1-4; 3:22; ገላ 3:24; 10:5 ዘሌ18:5; ዘዳ1:1; 6:24; ዝዕ9:29; ዘዕ19:16; ኢሳ55:3; ሕዝ20:11; 13:21; ሮሜ7:10
 10:6 ዘዳ30:12; ሮሜ9:30;
 10:7 ዘዳ30:13; ሕሥ2:24
 10:8 ዘዳ30:14
 10:9 ማቴ10:32; ዮሐ13:13; 13:15; ሕሥ2:24; ሮሜ 11:14

10:11 ኢሳ28:16; ሮሜ9:33
 10:12 ማቴ28:18; ሮሜ3:22; 29;
 10:13 ኢሳ2:32; ሕሥ2:21;
 10:15 ኢሳ52:7; ናሆ1:15
 10:16 ኢሳ53:1; ዕብ 4:2; ዮሐ12:38
 10:17 ገላ3:25; ቄላ 3:16
 10:18 መዝ19:4; ማቴ24:14; ሮሜ1:8; ቄላ1:6; 23:1; ተሰ1:8
 10:19 ዘዳ32:21; ሮሜ11:11; 14;
 10:20 ኢሳ46:1; ሮሜ 9:30
 10:21 ኢሳ46:2; ኤር35:17
 11:1 ዘሌ26:44; 14:0; 12:22; መዝ9:14; ኢር31:37; 33:24-26; 24:0; 11:22; 4:3; 5:11
 11:2 ቀ 1:1
 ሮሜ8:29
 11:3 1ካገ9:10; 14
 11:4 1ካገ9:18

በልብህ አምነህ ነው፤ የምትድነውም በአፍህ መስክረህ ነውና። 11 መጽሐፍ እንደሚለው፣ “በእርሱ የሚያምን ሁሉ አያፍርም።” 12 በአይሁድና በአሕዛብ መካከል ልዩነት የለም፤ አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና፤ የሚለምኑትንም አብዛኞቹ ይደርሳል። 13 “የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና።”

14 ታዲያ የሳሙኑትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ስለ እርሱስ ሳይሰሙ እንዴት ያምኑበታል? ሰባኪ ሳይኖር እንዴት መስማት ይችላሉ? 15 ካልተላኩስ እንዴት መስበክ ይችላሉ? ይህም፣ “የምሥራችን የሚያመጡ እግሮች እንዴት ያማሩ ናቸው!” ተብሎ እንደ ተጻፈው ነው።

16 ነገር ግን የሰዎች ሁሉ የምሥራቹን ቃል አልተቀበሉም፤ ኢሳይያስም፣ “ጌታ ሆይ፣ መልእክታችንን ማን አምኖአል?” ብሎአልና። 17 እንግዲያስ እምነት የሚገኘው መልእክቱን ከመስማት ነው፤ መልእክቱም በክርስቶስ ቃል ነው። 18 ነገር ግን አልሰሙ ይሆን? ብዬ እጠይቃለሁ፤ በእርግጥ ስም ተዋል።

“ድምጻቸው በምድር ሁሉ፣ ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ተሰማ።”

19 ደግሞም እጠይቃለሁ፤ እስራኤል አላሰ ተዋሉ ይሆን? በቅድሚያ ሙሴ እንዲህ ይላል፤ “ሕዝብ ባልሆኑት አስቀናቸዋለሁ፤ ማስተዋል በሌለው ሕዝብ አስቁጣቸዋለሁ”

20 ኢሳያስም በድፍረት፣ “ላልፈለጉኝ ተገኘሁ፤ ላልጠየቁኝ ራሴን ገለጥሁላቸው” ይላል። 21 ስለ እስራኤል ግን፣ “ወደማይታዘዝና እሺ ወደማይል ሕዝብ፣ ቀኑን ሙሉ እጄን ዘርጋሁ” ይላል።

የእስራኤል ትሩፋን

11 እንግዲህ እግዚአብሔር ሕዝቡን ተዋቸውን? ብዬ እጠይቃለሁ፤ በፍጹም! እኔ ራሴ ከብንደም ነገድ፣ የኦብርገም ዘር የሆንሁ እስራኤላዊ ነኝ። 2 እግዚአብሔር አስቀድሞ ያወቃቸውን ሕዝብ አልጣላቸውም። ኤልያስ በእስራኤል ላይ ክስ ወደ እግዚአብሔር እንዴት እንዳቀረበ፣ መጽሐፍ ስለ እርሱ ምን እንደሚል አታውቁምን? 3 “ጌታ ሆይ፣ ነቢያትህን ገድለላል፤ መሠዊያዎችህን አፍርሰዋል፤ እኔም ብቻዬን ቀረሁ፤ ሊገድድላችኋል ይፈልጋሉ።” 4 እግዚአብሔር የሰጠው መልስ ግን ምን ነበር? “ለበክል ያልሰገዱትን ሰባት ሺህ ሰዎች ለራሴ አስቀርቻለሁ።” 5 በአሁኑ

ጊዜም እንደዚሁ በጸጋ የተመረጡ ትሩፋን አሉ። ⁶እንግዲህ በጸጋ ከሆነ በሥራ አይደለም፤ በሥራ ቢሆንም ኖሮ ጸጋ፣ ጸጋ መሆኑ በቀረ ነበር።^፮

⁷እንግዲህ ምንድን ነው? እስራኤል አጥብቀው የፈለጉትን አላገኙትም፤ የተመረጡት ግን አገኙት፤ የቀሩትም ልባቸው ደነደነ።

⁸እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ፤

“ዐይናቸው እንዳያይ፣

ጆሮአቸውም እንዳይሰማ፣

እግዚአብሔር እስከዚህ ቀን ድረስ፣

የድንዝዜ መንፈስ ሰባቸው።”

⁹ዳዊትም አለ፤

“ማእዳቸው አሽክላና ወጥመድ፣

ዕንቅፋትና ቅጣት ይሁንባቸው።

¹⁰ዐይኖቻቸው እንዳያዩ ይጋረዱ፤

ወገባቸውም ለዘላለም ይገብጥ።”

የተዳቀሉ ቅርንጫፎች

¹¹ተመልሰው እስከማይድኑ ድረስ ተሰናክሎ? ብዬ እንደ ገና እጠይቃለሁ። ከቶ አይደለም፤ ይልቁንም እስራኤልን ለማስቀናት ሲባል በእነርሱ መተላለፍ፤ ምክንያት ድነት ለአሕዛብ መጥቶአል። ¹²ገላር ግን የእነርሱ መተላለፍ ለዓለም በረከት ከሆነ፣ ውድቀታቸውም ለአሕዛብ በረከት ከሆነ፣ መላታቸው ምን ያህል ታላቅ በረከት ያመጣ ይሆን?

¹³አሕዛብ ሆይ፤ ለእናንተ እናገራለሁ። የአሕዛብ ሐዋርያ እንደ መሆኔ መጠን አገልግሎቱን በትጋት እፈጽማለሁ። ¹⁴ይኸ ውም የገዛ ወገኖቼን እንዲቀኑ አነሣሥቼ ከእነርሱ ጥቂቱን ለማዳን ተስፋ በማድረግ ነው። ¹⁵የእነርሱ መተው ለዓለም ዕርቅን ካስገኘ፣ ተቀባይነት ማግኘታቸውማ ከሞት መሥዋት ነው ከማለት በቀር ሌላ ምን ሊሆን ይችላል? ¹⁶በኮር ሆኖ የቀረበው የቡሐው ክፍል ቅዱስ ከሆነ፣ ቡሐው ደግሞ ቅዱስ ነው፤ ሥሩ ቅዱስ ከሆነ፣ ቅርንጫፎቹም ቅዱሳን ናቸው።

¹⁷ከቅርንጫፎቹ አንዳንዶቹ ቢሰበሩ፣ አንተም የበረከተ ወይራ ሆነህ ሳለ በሌሎቹ መካከል ገብተህ ከተጠቅህና ከወይራው ዘይት ሥር የሚገኘውን በረከት ተካፋይ ከሆንህ፤ ¹⁸በእነዚያ ቅርንጫፎች ላይ አትኮራራ። ብትኩራ ግን ይህን አስተውል፤ አንተ ሥሩን አትሸከምም፤ ሥሩ ግን አንተን ይሸከምሃል እንጂ። ¹⁹እንግዲህ፣ “ቅርንጫፎች የተሰበሩት እኔ እንድገባ ነው” ትል ይሆናል። ²⁰ትክክል ነው፤ እነርሱ የተሰበሩት ካለማመን የተነሣ ነው፤ አንተም በእምነት ቆመሃል፤ ፍራ እንጂ ትዕቢተኛ አትሁን።

²¹እግዚአብሔር በተፈጥሮ ቅርንጫፎች

11፡5 ሮጫ9፡27፣ 3፡24

11፡6 ሮጫ4፡4

11፡7 ፋ፡25፣ ሮጫ9፡18፣9፡31፣

11፡8 ዘጸ29፡4፣ አሳ 29፡10፣

ማ፡6፣13፡13-15፣

11፡10 ፋ፡8፣ መዝ 69፡22፣23፣

11፡11 ፋ፡1፣14፣ ሐሥ፡13፡46፣

ሮጫ10፡19፣

11፡12 ፋ፡25

11፡13 ሐሥ፡9፡15

11፡14 ፋ፡11፣ ማ፡6፣1፡21፣ሐ፡2፡11፣

ዮሐ3፡17፣ሐሥ፡4፡12፣

16፡31፣ሮጫ10፡19፣

1ቆር1፡21፣10፡33፣

1ተሰ2፡16፣

1ጢሞ2፡4፣ቶ3፡5

11፡15 ሉቃ15፡24፣

32፣ሮጫ5፡10፣

11፡16 ዘፈ23፡10፣

17ዘገ፡15፣18-21፣

11፡17 ኦር11፡16፣

ዮሐ15፡2፣ሐሥ

2፡39፣ኤፌ2፡11-13

11፡18 ዮሐ4፡22

11፡20 1ቆር10፡12፣

2ቆር1፡24፣1ጢሞ6፡17፣

1ደጥ1፡17

11፡22 ዮሐ15፡2፣ ሮጫ2፡4፣1ቆር15፡2፣

ቄላ1፡23፣ዕብ3፡6፣

11፡23 2ቆር3፡16

11፡24 ኤር11፡16

11፡25 ፋ፡7፣ ሉቃ21፡24፣

ሮጫ1፡13፣9፡18፣

12፡16፣16፡25፣

1ቆር10፡1፣11፡2፣

2ቆር1፡8፣1ተዕ4፡13፣

11፡26 ኤላ45፡17፣

ኤር31፡34

11፡27 ኤላ59፡20፣

21፡27፣9፣ ዕብ 8፡10፣ 12

11፡28 ዘጸ7፡8፣

10፡15፣ሮጫ5፡10፣

ሮጫ9፡5

11፡29 ሮጫ8፡28፣

ዕብ7፡21

11፡30 ኤፌ2፡2

11፡32 ሮጫ3፡9

11፡33 መዝ92፡5፣

139፡6፣ኤዮ5፡9፣

11፡7፣መዝ8፡17፣

ኤላ40፡28፣ሮጫ2፡4፣

ኤፌ3፡10፣ቄላ2፡3፣

11፡34 ኤዮ15፡8፣

ኤላ40፡13፡14፣ ኤር 23፡18፣36፡22፣

1ቆር2፡16

11፡35 ኤዮ41፡11፣ 35፡7

ለሆኑት ካልራራላቸው፣ ለአንተም አይራራልህምና።

²²እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቸርነትና ጭካኔ ተመልከት፤ ጭካኔውም በወደቁት ላይ ነው፤ ቸርነቱ ግን በቸርነቱ ውስጥ እስካለህ ድረስ ለአንተ ነው፤ ያለዚያ ግን አንተም ትቈረጣለህ። ²³እነርሱም ባለማመናቸው ጸንተው ባይኖሩ፣ ተመልሰው ይገባሉ። እግዚአብሔር መልሶ ሊያስገባቸው ይችላልና። ²⁴የበረከተ ከሆነው የወይራ ዛፍ የተቈረጥህና ተፈጥሮህ ወዳልሆነው ወደ መልካሙ ወይራ የገባህ ከሆንህ፣ በተፈጥሮአቸው ቅርንጫፎቹ የሆኑት እነዚህ ወደ ራሳቸው ወይራ ዛፍ መግባታቸውማ ምን ያህል ይሆን?

እስራኤል ሁሉ ይድናል

²⁵ወንድሞች ሆይ፤ ልባሞች የሆናችሁ እንዳይመሰሰላችሁ፤ ይህን ምስጢር ሳታውቁ እንድትቀሩ አልፈልግም፤ የአሕዛብ መላት እስኪገባ ድረስ፣ እስራኤል በከፊል በድንዳኔ ውስጥ ዐልፋለች። ²⁶ስለዚህ እስራኤል ሁሉ ይድናሉ፤ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ፤

“አዳኝ ከጽዮን ይወጣል፤

ከያዕቆብም ክፉትን ያስወግዳል።

²⁷ነጠአታቸውንም ሳስወግድ፣

ከእነርሱ ጋር የምገባው ኪዳኔ ይህ ነው።”^፳

²⁸እንደ ምሥራቹ ቃል ለእናንተ ሲባል ጠላቶች ናቸው፤ እንደ ምርጫ ከሆነ ግን፣ ለአባቶች ሲባል የተወደዱ ናቸው፤ ²⁹የእግዚአብሔር ስጦታና ጥሪ ጸጸት የለበትም። ³⁰እናንተም ቀድሞ ለእግዚአብሔር የማትታዘዙ እንደ ነበራችሁ፤ ከእነርሱ አለመታዘዙ የተነሣ አሁን ምሕረት እንዳገኛችሁ ሁሉ፤ ³¹እግዚአብሔር ለእናንተ ምሕረት ከማድረጉ የተነሣ፣ እነርሱም ምሕረት ያገኙ ዘንድ አሁን፣ የማይታዘዙ ልጆች ሆነዋል፤ ³²እግዚአብሔር ለሁሉም ምሕረት ያደርግ ዘንድ ሰውን ሁሉ ባለመታዘዝ ዘግቶታልና።

ውዳሴ

³³የእግዚአብሔር የጥበብና የዕውቀቱ ባለጠግነትም እንዴት ጥልቅ ነው! ፍርዱ አይመረመርም፤

ለመንገዱም ፈለግ የለውም!

³⁴“የጌታን ልብ የወቀ ማነው?

አማካሪውስ የነበረ ማን ነው?”

³⁵ “እግዚአብሔር መልሶ እንደ ሰጠው፤

⁵⁶ አንዳንድ ቅጂዎች በሥራ ቢሆን ኖሮ ጸጋ መሆኑ በቀረ ነበር፤ በጸጋ ከሆነም ሥራ፣ ሥራ መሆኑ ይቀራል። ያላሉ ⁵⁷ ወይም ይህ ይሆናል ⁵⁸ አንዳንድ ቅጂዎች አሁን የሚለው ቃል የላቸውም ⁵⁹ ወይም ባለጠግነት፣ ጥበብ፣ ጸድቀቱ

ለእግዚአብሔር ያበደረ ከቶ ማን ነው?”

36ሁሉም ከእርሱ፣ በእርሱ፣ ለእርሱ ነውና፤ ለእርሱ ለዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።

ሕያው መሥዋዕት

12 እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ሰውነታችሁን ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕያው መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምና ችግሩም፤ ይህም እንደ ባለ አእምሮ የምታቀር ርብት ሕያው አምልኮአችሁ ነው። 2መልካም፤ ደስ የሚያሰኝና ፍጹም የሆነውን የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በእለምሮአችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ።

3እግዚአብሔር በሰጣችሁ እምነት መጠን ራሳችሁን በአግባቡ መዝኑ እንጂ፣ ከሆናችሁት በላይ ራሳችሁን ከፍ አድርጋችሁ እንዳታስቡ በተሰጠኝ ጸጋ እያንዳንዳችሁን እመክራለሁ። 4እያንዳንዳችን በእንዱ አካላችን ብዙ ብልቶች እንዳሉን፣ እነዚህም ብልቶች አንድ ዐይነት ተግባር እንደ ሌላቸው ሁሉ፤ 5እንዲሁም እኛ ብዙዎች ስንሆን በክርስቶስ አንድ አካል ነን። እያንዳንዳችንም የሌላው ብልት ነን። 6እንደ ተሰጠን ጸጋ የተለያዩ ስጦታዎች አሉን፤ ለእንዱ የተሰጠው ስጦታ ትንቢት መናገር ከሆነ፣ እንደ እምነቱ መጠንጸ ይናገር። 7ማገልገል ቢሆን ያገልግል፤ ማስተማርም ከሆነ ያስተምር፤ 8መምከር ከሆነ ይምክር፤ ለሌላቸው መለገስ ከሆነም አብዝቶ ይለግስ፤ ማስተዳደር ከሆነም በትጋት ያስተዳድር፤ ምሕራት ማድረግ ከሆነም በደስታ ይማር።

ፍቅር

9ፍቅራችሁ ያለ ግብዝነት ይሁን፤ ክፉ የሆነውን ሁሉ ተጸዩ፤ በሳ ከሆነው ነገር ጋር ተቈራኙ። 10እርስ በርሳችሁ በወንድ ማማች መዋደድ አጥብቃችሁ ተዋደዱ፤ አንዱ ሌላውን ከራሱ በማስበልጥ እርስ በርሳችሁ ተከባበሩ። 11ይታን ለማገልገል በመንፈስ የጋላችሁ ሁኔ እንጂ ከዚህ ትጋት ወደ ኋላ አትበሉ። 12በተስፋ ደስተኞች ሁኔ፤ በመከራ ታገሙ፤ በጸሎት ጽኑ። 13ኛግረኛ ለሆኑ ቅዱሳን ካላችሁ አካፍሉ፤ እንግዶችን ተቀበሉ።

14የሚያሳድዱችሁን መርቁ፤ መርቁ እንጂ አትርገሙ። 15ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ፤ ከሚያዝኑም ጋር እዘኑ። 16እርስ በርሳችሁ በመስማማት ኑሩ። ዝቅተኛ ኑሮ ውስጥ ካሉ ጋር አብራችሁ ለመሆን ፍቀዱ እንጂ አትኮራሩ፤ በራሳችሁም አትመኩ።

1186 ሮሜ16:27፣ 1ቆ8:6፣11:12፣ ኤፌ3:21፣ ቁላ1:16፣ 1ጢሞ1:17፣ 1ጳጥ5:11፣1ፊብ2:10፣ ይሁ1:25፣ጳሌ5:13፣ 7:12
1211 ሮሜ6:13፣ 16:19፣ኤፌ4:13፣ 1ቆሮ6:20፣ 1ጳጥ2:5-11፣
1212 ኤፌ4:23፣ 5፣17፣1ቆሮ1:20፣ 2ቆሮ10:2፣ 1ጢሞ5:4፣1ጳጥ1:14፣ 1ዮሐ2:15፣
1213 ሮሜ15:15፣ 1ቆሮ15:10፣ገላ2:9፣ ኤፌ3:7፣ 4፣7፣ 1ጳጥ4:10-11
1214 1ቆሮ12:12-14፣ ኤፌ4:16
1215 1ቆሮ 6:15፣ 10:17፣12:12፣20:27፣ ኤፌ2:16፣4:4፣25፣ 5:30፣ቁላ3:15
1216 1ቆሮ7:7፣ 12:4-8፣10፣ኤፌ4:11፣ 1ጳጥ4:10-11
1217 ኤፌ4:11
1218 ሐሥ11:23፣ 13:15፣15:32፣ 2ቆሮ8:2፣9፣5-13
1219 መዘ97:10፣ አዮ5:15፣ 2ቆሮ6:6፣ 1ተሰ 5:21፣22፣ 1ጢሞ1:5፣
12110 መዘ133:1፣ፊል2:3፣ 1ተሰ4:9፣6፣11፣3:1፣ 1ጳጥ1:22፣
12111 ሐሥ18:25
12112 ሉቃ18:1፣ ሮሜ5:2፣6፣10፣32፣ 36፣
12113 2ነገ4:10፣ ኢዮ31:32፣ ሐሥ 24:17፣ 1ጢሞ3:2፣5፣10፣ 6፣11፣3፣2፣1ጳጥ4:9
12114 ማቴ5:44
12115 ኢዮ30:25
12116 ሞ3፣ ኢሳ5:21፣ኤር45:5፣ መዘ131:1፣ ሮሜ11:25፣15:5፣

12117 ሞ19፣ ምሳ20:22፣24:29፣ 2ቆሮ8:21
12118 ማር9:50፣ ሮሜ14:19
12119 ሞ17፣ ዘፍ50:19፣ዘል19:18፣ ዘዳ32:35፣ 1ሳጦ26:10፣ ምሳ20:22፣24:29፣ 94:1፣ኤር51:36
12120 ዘፀ34:4፣ ምሳ25:21፣22፣ ማቴ5:44፣ሉቃ6:27

17ለማንም ክፉን በክፉ አትመልሱ፤ በሰው ሁሉ ፊት በሳ የሆነውን ነገር ለማድረግ ትጉ። 18ቢቻላችሁስ በበኩላችሁ ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ። 19ወዳጆቹ ሆይ፤ ለእግዚአብሔር ቀጣ ፈንታ ስጡ እንጂ አትበቀሉ፤ “በቀል የእኔ ነው፤ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ” ይላል ጌታ ተብሎ ተጽፎአልና። 20ይልቁን፤

“ጠላትህ ቢራብ አብላው፤ ቢጠማም አጠጣው። ይህን በማድረግም የእሳት ፍም በራሱ ላይ ትከምራለህ።”

21ክፉን በመልካም አሸንፍ እንጂ በክፉ አትሸንፍ።

ባለ ሥልጣናትን መታዘዝ

13 ማንኛውም ሰው በሥልጣን ላሉት ሹማምንት መገዛት ይገባዋል፤ ከእግዚአብሔር ካልሆነ በቀር ሥልጣን የለምና፤ ያሉትም ባለ ሥልጣናት በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው። 2ስለዚህ፤ በባለ ሥልጣን ላይ የሚያምዕ በእግዚአብሔር ሥርዐት ላይ ማመፁ ነው፤ ይህን የሚያደርጉትም በራሳቸው ላይ ፍርድን ያመጣሉ። 3ገዢዎች ክፉ ለሚሠሩ እንጂ መልካም ለሚያደርጉ የሚያስፈሩ አይደሉምና። ባለ ሥልጣን እንዳትገሩ ትፈልጋለህ? እንግዲህ መልካ ሙን አድርግ፤ እርሱም ያመሰግንሃል፤ 4እርሱ ለአንተ መልካሙን ለማድረግ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነውና። ነገር ግን ክፉ ብታደርግ ፍራ፤ ምክንያቱም ሰይፍን በከንቱ አልታጠቀም፤ ክፉ የሚያደርገውን ለመቅጣት የቀጣ ማሳሪያ የሆነ፤ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነው። 5ስለዚህም ቅጣትን በመፍራት ብቻ ሳይሆን፤ ለገሊና ሲባል ለባለ ሥልጣናት መገዛት ተገቢ ነው።

6ግብር የምትከፍሉትም ደግሞ ለዚህ ነው፤ ባለ ሥልጣናቱ፤ በዚሁ ተግባር ላይ የተሠማሩ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ናቸውና፤ 7ለእያንዳንዱ የሚገባውን ስጦታ፤ ግብር ከሆነ ነገርን፤ ቀረጥ ከሆነም ቀረጥን፤ መፈራት ለሚገባው መፈራትን፤ ክብር ለሚገባውም ክብርን ስጡ።

ጊዜው ተቃርቦአልና ተዋደዱ

8እርስ በርሳችሁ ከመዋደድ በቀር የማንም

1311 ዳን2:21፣ 4:17፣ዮሐ19:11፣ ቲቶ3:1፣1ጳጥ2:13፣ 14፣ 13:2 ዘፀ16:8 1313 1ጳጥ2:14 1314 1ተሰ4:6 1315 ምሳ24:21፣22 1316 ማቴ22:17 1317 ማቴ7:25፣ 22:17፣21፣ሉቃ23:2 1318 ሞ10፣ ማቴ5:43፣ ዮሐ13:34፣ቁላ3:14

፳1 ወይም መገላገላዊ ፳6 ወይም ጸንዶ ለገልጋይ ተገባር ፳16 ወይም ሽቶተኛ ሥራ ለመሥራት ፍቀዱ

ጀራችንን ለማነጻጽ፣ እርሱንም ለመጥቀም ደስ የሚያሰኘውን ነገር ማድረግ ይገባናል።

³ክርስቶስ ራሱን ደስ አሳሰገምና፣ ነገር ግን፣ “አንተን የሰደቡበት ስድብ በእኔ ላይ ደረሰብኝ” ተብሎ እንደ ተጻፈው ሆነበት። ሳባጽናትና ቅዱሳት መጻሕፍት በሚሰጡት መጽናፍት ተስፋ እንዲኖረችን ቀደም ብሎ የተጻፈው ሁሉ ለትምህርታችን ተጽፎአልና።

⁵ብርታትንና መጽናፍትን የሚሰጥ አምላክ፣ ክርስቶስ ኢየሱስን ስትከተሉ፣ በመካከላችሁ የአንድነትን መንፈስ ይሰጣችሁ። ሆኖኸ ውም በአንድ ልብና በአንድ አፍ ሆኖችሁ፣ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አምላክና አባት ታከብሩ ዘንድ ነው።

⁷እንግዲህ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሆን ዘንድ ክርስቶስ እንደተቀበላችሁ፣ እርስ በርሳችሁ ተቀባበሉ። ስለአባቶች የተሰጠ ውን የተሰፋ ቃል ያጸና ዘንድ ለእግዚአብሔር እውነት ሲል ክርስቶስ የአይሁድ፣ አገልጋይ እንደ ሆነ እነግራችኋለሁና። ስለእንዲሁም አሕዛብ እግዚአብሔርን ስለ ምሕረቱ ያመሰግኑት ዘንድ ነው፤ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ።

“ስለዚህ በአሕዛብ መካከል አመሰግንንላለሁ፣ ለስምም እዘምራለሁ።”

¹⁰ደግሞም፣

“አሕዛብ ሆይ፣ ከሕዝቡ ጋር ደስ ይበ

ላችሁ” ይላል።

¹¹እንደ ገናም፣

“አሕዛብም ሁላችሁ ጌታን አመሰግኑ፣ ሕዝቦች ሁሉ ወድሱት” ይላል።

¹²አሳይያሰም እንዲሁ፣

“በሕዝቦች ሁሉ ላይ የሚነግሠው፣ የእሴይ ሥር ይመጣል፣ በእርሱም አሕዛብ ተስፋ ያደርጋሉ” ይላል።

¹³በእርሱ በመታመናችሁ የተሰፋ አምላክ ደስታንና ሰላምን ሁሉ ይመላለሳችሁ፤ ይኸ ውም በመንፈስ ቅዱስ ኅይል ተስፋ ተትረ ፍርፍር እንዲፈሰሳችሁ ነው።

የአሕዛብ አገልጋይ የሆነው ጳውሎስ

¹⁴ወንድሞቼ ሆይ፣ እናንተ ራሳችሁ በበ ነነት የተሞላችሁ፤ በዕውቀት ሁሉ እንደ ተሞላችሁና አንዱ ሌላውን ለመምከር ችሎታ ያላችሁ መሆናችሁን እኔ ራሴ እርግጠኛ ሆኜ አለሁ። ¹⁵እግዚአብሔር በሰጠኝ ጸጋ መሠረት፣ እንደ ገና ዐሳስባችሁ ዘንድ በአንዳንድ ጉዳዮች ላይ በድፍረት የጻፍሁ ላችሁ፤ ¹⁶በእግዚአብሔር ወንጌል የከህነት ተግባር፣ ለአሕዛብ የክርስቶስ ኢየሱስ አገልጋይ ለመሆን ነው፤ ይኸውም አሕዛብ በመንፈስ ቅዱስ ተቀድሰው በእግዚ

15:3 መዝ16:9; 9:3
2ቆሮ 8:9; 9

15:4 ሮሜ4:23; 24

15:5 ሮሜ12:16; 1ቆሮ1:10; 2ቆሮ13:11; ኤፌ4:3; 4ጴ2:2; ቁላ3:14; 1ጴጥ3:8

15:6 መዝ34:3; ራ አ1:6

15:7 ሮሜ14:1

15:8 ማቴ15:24; ሐሥ3:25; 26; 2ቆሮ 1:20

15:9 2ኛሙ22:50; መዝ18:49; ማቴ9:8; ሮሜ3:29; 15:10 ዘጸ32:43; ኢሳ 66:10

15:11 መዝ117:1

15:12 ኢሳ11:10; ራ አ 5:5; ማቴ12:21

15:13 ቀ 19; ሮሜ14:17; 1ቆሮ2:4; 14:20; 1ተሰ1:5

15:14 ኤፌ5:9; 2ቆሮ8:7; 2ጴጥ1:2

15:15 ሮሜ12:3

15:16 ቀ 19; ኢሳ 66:20; ሐሥ9:15; ሮሜ1:1

15:17 ፊል3:3; ዕብ2:17

15:18 ሐሥ15:12; 21:19; ሮሜ1:5; 16:26

15:19 ቀ 13; ዮሐ4:48; ሐሥ22:17-21; 19:11; 2ቆሮ 2:12

15:20 ሮሜ1:15; 2ቆሮ10:15; 16

15:21 ኢሳ52:15

15:22 ሮሜ1:13

15:23 ሐሥ19:21; ሮሜ1:10; 11

15:24 ቀ 28; 1ቆሮ16:6; ተቆ 3:13

15:25 ሐሥ19:21; 24:17; 9:13

15:26 ሐሥ16:9; 18:12; 24:17

15:27 1ቆሮ9:11

15:28 ቀ 24

15:29 ሮሜ1:10; 11

15:30 2ቆሮ1:11; 7; 9; 22; ቁላ1:8; 4:12

15:31 ቀ 25; ሐሥ 9:13; 24:17; 2ቆሮ1:10; 2ተሰ3:2; 2ጴጥ3:11; 2ጴጥ2:9

አብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያለው መሥዋዕት እንዲሆኑ ነው።

¹⁷ስለዚህ እግዚአብሔርን በማገልገል በክርስቶስ ኢየሱስ እመካለሁ። ¹⁸በተናገርሁትና በአደረገሁት ነገር አሕዛብ ለእግዚአብሔር እንዲታዘዙ፣ ክርስቶስ በእኔ ሆኖ ከፈጸመው በቀር ሌላ ነገር ለመናገር አልደፍርም፤ ¹⁹ይህም የሆነው በመንፈስ ቅዱስ ኅይል፣ በምልክቶችና በታምራት ነበር። በዚህም ሁኔታ ከኢየሩሳሌም እስከ እልዋሪቆን ዙሪያ ድረስ የክርስቶስን ወንጌል ፈጽሜ ሰብኬ አለሁ። ²⁰ሌላው በጣለው መሠረት ላይ እንዳልነገረ ብዬ፣ ክርስቶስ ባልተጠራበት ስፍራ ወንጌልን መስበክ የዘወትር ምኞቴ ነበር። ²¹ይልቁንም፣

“ስለ እርሱ ያልተነገራቸው ያያሉ፤ ያልሰሙም ያስተውላሉ” ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው።

²²በዚህም ምክንያት ወደ እናንተ እንዳል መጣ ብዙ ጊዜ ተከለከልሁ።

ሮምን ለመጎብኘት የጻውሎስ ዕቅድ

²³አሁን ግን በእነዚህ አካባቢዎች የምሠራው ስለሌለ፣ ከብዙ ዓመታት ጀምሮ እናንተን ለማየት እናፍቅም ስለ ነበር፤ ²⁴ይህን ዕቅድ ወደ እስጳንያ በምሄድበት ጊዜ ልፈጽመው አስባለሁ። በማልፍበትም ጊዜ ልጎብኛችሁና ከእናንተ ጋር ለተቂት ጊዜ ቈይቼ ናፍቆቴን ከተወጣሁ በኋላ በጉዞዬ እንደምትረዱኝ ተስፋ አደርጋለሁ። ²⁵አሁን ግን በዚያ የሚገኙትን ቅዱሳን ለማገልገል ወደ ኢየሩሳሌም በመጓዝ ላይ ነኝ። ²⁶ምክንያቱም መቄዶንያና አካይያ፣ በኢየሩሳሌም ካሉት ቅዱሳን መካከል የሚገኙትን ድኸት ለመርዳት ተነሣሥተዋልና። ²⁷ርዳታ ለማድረግ ወደዋል፣ በእርግጥም ባለ ዕዳዎቻቸው ናቸው። አሕዛብ የአይሁድ መንፈሳዊ በረከት ተከፋይቶ ከሆነ፣ ያገኙትን ምድራዊ በረከት ከአይሁድ ጋር ይካፈሉ ዘንድ የእነርሱ ባለ ዕዳዎች ናቸው። ²⁸ስለዚህ ሥራውን ከጨረሰሁና ይህን ፍሬ መቀበላቸውን ካረጋገጥሁ በኋላ ወደ እስጳንያ እሄዳለሁ፤ እግረ መንገዴንም እናንተን አያለሁ። ²⁹ወደ እናንተም ስመጣ፣ በክርስቶስ በረከት ሙላት እንደምመጣ ዐውቃለሁ።

³⁰ወንድሞች ሆይ፣ ስለ እኔ ወደ እግዚአብሔር በመጸለይ የተጋድሎቼ አጋር እንድትሆኑ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስና በመንፈስ ፍቅር እለምናችኋለሁ። ³¹በይሁዳ ካሉት ከማያምኑት እጅ እንድድንና በኢ

*8 ግሪኩ የሚገደድ ያለል

የሩሳሌም ያለው አገልግሎትም በዚያ ባሉት ቅዱሳን ዘንድ ተቀባይነት እንዲያገኝ ጸልዩ ልኝ፤³² ይኸውም በአገዛዥ ፈቃድ ወደ እናንተ በደስታ እንድትመጣና ከእናንተም ጋር እንድታደስ ነው።³³ የሰላም አምላክ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

የግል ሰላምታ

16 በክንክራህን በተ ክርስቲያን አገልጋይ የሆነችውን እገታችንን ፌቤንን ዐደራ እላችኋለሁ።² ላቅዱሳን ተገቢ በሆነው አቀባበል በጌታ እንድትቀበላችና ከእናንተም የምትፈልገውን ማንኛውንም ርዳታ እንድታደርጉላት አሳስባችኋለሁ፤ ለብዙ ሰዎችና ለእኔም ጭምር ታላቅ ድጋፍ ነበረችና።

³ በክርስቶስ ኢየሱስ አብረውኝ ለሚያገለግሉት ለጽርስቅላና ለአቲላ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ላኦርሱም ለእኔ ሲሉ ሕይወታቸውን ለአደጋ አጋልጠው ሰጡ፤ እኔ ብቻ ሳልሆን የአሕዛብ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ያመሰግኛቸዋል።

⁵ በእነርሱ ቤት ላላች ቤተ ክርስቲያንም ሰላምታ አቅርቡልኝ።

ከእስያ አገር ለወጀው ወደ ክርስቶስ ለተመለሰው፣ ለወዳጄ ለአጤሎን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

⁶ ለእናንተ ብዙ ለደከሙት ለማርያ ሰላምታ አቅርቡልኝ።

⁷ ከእኔ ጋር ታስረው ለነበሩት ዘመዶቹ ለእንዲራረቁንና ለዩልያን ሰላምታ አቅርቡልኝ፤ እነርሱ በሐዋርያት መካከል ስመጥሮችና በክርስቶስ በማመንም እኔን የቀደሙናቸው።

⁸ በጌታ ለምወደው ለጽልያሎን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

⁹ በክርስቶስ አብሮን ለሚሠራው ለኢሩባኖንና ለውድ ወዳጄ ለስንጣክን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

¹⁰ በክርስቶስ ያለው እምነቱ ተፈትሞ ለተመሰገነው ለኤጤሌን ሰላምታ አቅርቡልኝ፤ ከእርስዎባሉ ቤተ ሰብ ለሆኑትም ሰላምታ አቅርቡልኝ።

¹¹ ለዘመዴ ለሂሮድዮና ሰላምታ አቅርቡልኝ።

በጌታ ላሉት ለንርቀሱ ቤተ ሰቦች ሰላምታ አቅርቡልኝ።

¹² በጌታ ሆነው በትጋት ለሚሠሩት ሴቶች፣ ለፕሮፊሞናና ለጢሮፊሞሳ ሰላምታ አቅርቡልኝ።

በጌታ ሆና እጅግ ለደከሙት ለሌላዋ ሴት፣ ለተወደደችው ለጠርሲዳ ሰላምታ አቅርቡልኝ።

15:32 ሐሥ18:21፣ ሮሜ1:10:13፣ 1ቆሮ16:18፣18:4፣ 7
15:33 ሮሜ16:20፣ 2ቆሮ13:11፣ ፊል4:9፣1ተሰ5:23፣ 2ተሰ3:16፣ሐብ13፣20
16:1 ሐሥ18:18፣ 2ቆሮ3:11፣ 16:2 ሐሥ9:13፣ ፊል2:29፣ 16:3 ቀ7:9:10፣ ሐሥ18:23፣ ሮሜ8:1:39፣ 1ቆሮ1:30፣ 2ቆሮ5:17፣ገላ1:22፣ 5:6፣ኤፌ1:13፣ ፊል 2:25፣ 16:5 ሐሥ2:9፣ 1ቆሮ16:15፣19፣ ቄላ 4:15፣4፣ሞ2፣ 16:7 ቀ3:11:21፣ ቄላ4:10፣4፣ሞ23፣ 16:9 ቀ3
16:10 ቀ3:3፣ ሐሥ11:14
16:11 ቀ7:21፣ ሐሥ11:14
16:13 ማር15:21፣ 2ዮሐ1
16:15 ቀ2:14፣ ሐሥ9:13፣ 16:16 1ቆሮ16:20፣ 2ቆሮ13:12፣ 1ተሰ5:26፣1ቆሮ5:14
16:17 ማተ8:15:7፣ ገላ1:8:9፣1ቆሮ5:11፣ 2ተሰ3:6:14፣ 1ጢሞ 1:33፣6:3፣ 2ጢሞ3:5፣ተቆ3:10፣ 2ዮሐ10
16:18 2ሐሙ15:6፣ መዝ12:2፣ኢሳ30:10፣ ሮሜ14:18፣ ፊል3:19፣ቄላ2:4
16:19 ሮሜ1:8፣ 1ቆሮ14:20
16:20 ዘፍ3:15፣ ማቄ4:10፣ ሮሜ15:33፣ 2ቆሮ13:14፣ ገላ6:18፣1ተሰ5:28፣ ራሕ22:21
16:21 ቀ7:11፣ ሐሥ16:113:13፣ 17:5፣ 16:23 ሐሥ9:22፣ 29፣2ጢሞ4:20
16:25 ኢሳ48:6፣ ሮሜ2:16፣2ቆሮ9:8፣ ኤፌ1:9:3:20፣ ቄላ1:26፣27:22፣ 1ጢሞ3:16፣ 2ጢሞ2:8፣3:3-6:9፣ ይሁ24፣ 16:26 ሮሜ1:2:5

¹³ በጌታ ለተመረጠው ለሩፎንና የእኔም እናት ለሆነችው ለእናቱ ሰላምታ አቅርቡልኝ።

¹⁴ ለአስቀሪውንና ለአፍላሶንጳ፣ ለሂሮሜን፣ ለጳጥሮባን፣ ለሂሮማን፣ ከእነርሱም ጋር ላሉት ወንድሞች ሰላምታ አቅርቡልኝ።

¹⁵ ለሩሌጎን፣ ለዩልያ፣ ለኔሮያና ለእጎቱ፣ እንዲሁም ለአልንጦን፣ ከእነርሱም ጋር ላሉት ቅዱሳን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

¹⁶ በተቀደሰ አሳም ሰላምታ ተሰጣጡ። የክርስቶስ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

¹⁷ ወንድሞች ሆይ፤ መለያየትን ከሚፈጥሩትና የተማራችሁትን ትምህርት በመቃወም በጉብኣችሁ መሰናክል ከሚያደርጉት እንድትጠነቀቁ አሳስባችኋለሁ፤ ከእነርሱም ራቁ።¹⁸ እንደ እነዚህ ያሉት ሰዎች የሚያገለግሉት ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን ሳይሆን፣ የራሳቸውን ሆድ ነው፤ በለሰለሰ አንደ በታቸውና በሽንገላ፣ የሞሆችን ያታልላሉ።¹⁹ የእናንተን ታዛዥነት ሁሉም ሰምተዋል፤ በዚህም እኔ እጅግ ተደስቻለሁ። ሆኖም በጎ ስለ ሆነው ነገር ጥበቦች፣ ክፉ ስለ ሆነውም የሞሆች እንድትሆኑ እፈልጋለሁ።

²⁰ የሰላም አምላክ፤ ሰይጣንን ከእግራችሁ በታች ፈጥሮ ይቀጠቅጠዋል።

የጌታችን የኢየሱስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

²¹ አብሮኝ የሚሠራው ጢሞቴዎስ፣ እንዲሁም ዘመዶቹ የሆኑት ለቲዮስ፣ ኢያሶንና ሱሲጴጥሮስ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

²² ይህን መልእክት የጻፍሁ እኔ ጤርጥዮስ፤ በጌታ ሰላምታ አቀርብላችኋለሁ።

²³ በመልካም መስተገማደው እኔና በዚህ የምትገኘዋ መላዋ ቤተ ክርስቲያን ደስ የምንሰኝበት ጋይዮስ፣ ሰላምታ ያቀርብላችኋል።

የከተማዬቱ ግምጃ ቤት ሹም የሆነው ኤርስጦስ፣ ወንድማችንም ቀሩአስጥሮስ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።²⁴ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።^ሐ

²⁵ በዘላለማዊ አምላክ ትእዛዝ ሕዝቦች ሁሉ አምነው እንዲታዘዙ፣ በነቢያት መጻሕፍት አሁን በተገለጠው፣²⁶ ለፊት ረጅም ዘመናት ተሰውሮ በነበረው ምስጢር መገለጥ መሠረት፣ በአስተማርኩት ወንጌልና በኢየሱስ ክርስቶስ መሰበክ ሊያጸናችሁ

^ሳ1 ወይም **ዲዩቄን**
^ሳ3 በግሪኩ **አርኪቃ የአርኪቃ** ተለዋጭ ስም ነው።
^ሐ24 ቀጥሮ 24 የሚገኘው በእንዳንድ ቅጂዎች ብቻ ነው።

<p>ለሚችሉው፣ ²⁷እርሱ ብቻ ጥበበኛ ለሆነ አምላክ፣ በእ. የሱስ</p>	<p>16፥27 ሮሜ11፥36</p>	<p>ክርስቶስ በኩል ለዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።</p>
---	----------------------	--------------------------------------

የሐዋርያው የጳውሎስ መልእክት ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች-አንደኛ

1 በእግዚአብሔር ፈቃድ የክርስቶስ ኢየሱስ ሐዋርያ እንዲሆን ከተጠራው ከጳውሎስ፣ ከወንድማችንም ከሶስቱንስ፤

² በቆሮንቶስ ላላችው የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ተቀድሰው፣ የእነርሱና የእኛ ጌታ የሆነውን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ስም በየሰፍራው ሆነው ከግጥፍት ሁሉ ጋር ቅዱሳን ለመሆን ለተጠፉት፤

³ ከእግዚአብሔር ከአባታችን፣ ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

ምስጋና

⁴ በክርስቶስ ኢየሱስ ስለ ተሰጣችሁ ጸጋ ዘወትር ስለ እናንተ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ። ⁵ ምክንያቱም በማናቸውም ነገር ይኸውም በንግግር ሁሉ፣ በዕውቀትም ሁሉ በእርሱ በልጽጋችኋል፤ ስለ ክርስቶስ የመስከርንላችሁም በእናንተ ዘንድ ጸንቶአል። ⁷ ስለዚህ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ በጉጉት በመጠባበቅ ላይ ሳላችሁ፣ ማንኛውም መንፈሳዊ ስጦታ አይጎድልላችሁም። ⁸ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቀን ያለ ነቀፋ እንድትገኙ እርሱ እስከ መጨረሻው ድረስ አጽንቶ ይጠብቃችኋል። ⁹ ወደ ልጁ፣ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ኅብረት የጠራችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው።

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተከሰተው መለያየት

¹⁰ ወንድሞች ሆይ፣ በመካከላችሁ መለያየት እንዳይኖር፣ አንድ ልብ፣ አንድ ሐሳብ እንዲኖራችሁ፣ እርስ በርሳችሁም እንድትስማሙ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እለምናችኋለሁ። ¹¹ ወንድሞች ሆይ፣ በመካከላችሁ ክርክር እንዳለ ከቀሎዔ ቤተ ሰብ ስምቻለሁ፤ ¹² ነገሩም እንዲህ ነው፣ ከእናንተ አንዱ፣ “እኔ የጳውሎስ ነኝ” ሲል፣ ሌላው፣ “እኔ የአጵሎስ ነኝ” ይላል፤ ደግሞም አንዱ፣ “እኔ የኬፋ ነኝ” ሲል፣ ሌላው ደግሞ፣ “እኔስ የክርስቶስ ነኝ” ይላል።

¹³ ለመሆኑ ክርስቶስ ተከፍሎአልን? ጳውሎስን ለእናንተ ተስቅሎአልን? ወይስ በጳውሎስ ስም ተጠምቃችኋልን? ¹⁴ ከቀር ስጸሰና ከጋይየስ በስተቀር ከእናንተ ማንንም ስላላጠመቅሁ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ፤

1:1 ሐሥ18:17፣
 ሮሜ1:1፣2ቆሮ1:1፣
 ኤፌ1:1፣2ጠሞ1:1፣
 1:2 ሐሥ2:21፣
 18:1፣ ሮሜ17:7፣
 1ቆሮ10:32
 1:3 ሮሜ1:7
 1:4 ሮሜ1:8
 1:5 2ቆሮ8:7፣
 9:11
 1:6 2ተሰ1:10፣
 1ጠሞ2:6፣6:21፣2
 1:7 ማቴ16:27፣
 ሉቃ17:30፣ሮሜ
 1:11፣ቆሮ12:1-31፣
 1ተሰ1:10፣2:19፣
 ቲቶ2:13፣ዮሴፍ7፣
 8፣1ጴጥ1:13፣2ጴጥ
 3፣12፣6:21፣7
 1:8 አሞ5:18፣
 1ቆሮ5:5፣6ል1:6፣
 10፣2:16፣1ተሰ
 3፣13፣5:2
 1:9 ዘጸ7:9፣
 አላ49:7፣ሮሜ8:28፣
 1ቆሮ10:13፣1ተሰ
 5፣24፣2ተሰ3፣3፣
 2ጠሞ2:13፣3ተሰ
 10፣23፣11:11፣
 1ዮሐ1:3
 1:10 ሮሜ7:1፣
 15፣5፣1ቆሮ11:18
 1:11 ሐሥ11:14
 1:12 ዮሐ1:42፣
 ሐሥ18:24፣
 1ቆሮ3:4፣22፣9:5
 1:13 ማቴ28:19
 1:14 ሐሥ18:8፣
 19:29

1:16 ሐሥ11:14፣
 1ቆሮ16:15
 1:17 ዮሐ4:2፣
 ሐሥ2:38፣1ቆሮ
 2፣14፣13
 1:18 ሐሥ21:23፣
 24፣25፣ሐሥ24:7፣
 ሮሜ11:16፣1ቆሮ
 2፣14፣2ቆሮ2:15፣
 4፣3፣2ተሰ2፣10
 1:19 ኢሳ29:14
 1:20 ሐሥ27፣
 አዮ 12:17፣አሳ19:11፣
 12፣44፣25፣ኤር8:9፣
 ሮሜ1:22፣1ቆሮ2:6፣
 8፣3፣18፣19፣2ቆሮ4:4፣
 7፣1፣4
 1:21 ሐሥ27:28፣
 ሮሜ3:22፣11:14፣
 1ቆሮ6:2፣11:32
 1:22 ማቴ12:38፣
 ዮሐ2:11፣4:48
 1:23 ሐሥ18፣
 ሉቃ2:34፣1ቆሮ2:2፣
 7፣3፣1

¹⁵ ስለዚህ በስሜ መጠመቁን የሚናገር ማንም የለም። ¹⁶ እርግጥ የእስጢፋኖስን ቤተ ሰው አጥምቁአለሁ፤ ከእነዚህ ሌላ ግን ማጥመቁ ትዝ አይለኝም። ¹⁷ ክርስቶስ የላከኝ ወንጌልን እንድሰብክ እንጂ እንዳጠምቅ አይደለም፤ የክርስቶስም መስቀል ከንቱ እንዳይሆን፣ በሰዎች የንግግር ጥበብ አልሰብክም።

ክርስቶስ የእግዚአብሔር ኅይልና ጥበብ

¹⁸ የመስቀሉ ቃል ለሚጠፋ ሞኝነት ነው፤ ለእኛ ለምንድነው ግን የእግዚአብሔር ኅይል ነው፤ ¹⁹ እንዲሁ ተብሎ ተጽፎአልና፤ “የጥበቦችን ጥበብ አጠፋለሁ፤ የዐዋቂዎችንም ዕውቀት ከንቱ አደርጋለሁ።”

²⁰ ጠቢብ የት አለ? ሊቅስ የት አለ? የዘመኑስ ፈላስፋ የት አለ? እግዚአብሔር የዓለምን ጥበብ ሞኝነት አላደረገምን?

²¹ ከእግዚአብሔር ጥበብ የተነሣ ዓለም በገዛ ጥበብም እግዚአብሔርን ማወቅ ስለተሳናት፣ በስብከት ሞኝነት የሚያምኑትን ያድን ዘንድ የእግዚአብሔር በኅ ፈቃድ ሆኖአል። ²² መቼም አይሁድ ታምራዊ ምልክትን ይፈልጋሉ፣ የግሪክ ሰዎችም ጥበብን ይሻሉ፤ ጌላኛ ግን የተሰቀለውን ክርስቶስን እንሰብካለን፤ ይህም ለአይሁድ መሰናክል፣ ለአሕዛብ ደግሞ ሞኝነት ነው። ²⁴ እግዚአብሔር ለጠረፋቸው ግን፣ አይሁድም ሆኑ ግሪኮች፣ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ኅይል፣ የእግዚአብሔር ግርም ጥበብ ነው። ²⁵ ምክንያቱም ከሰው ጥበብ ይልቅ የእግዚአብሔር ሞኝነት ይጠበባል፤ ከሰውም ብርታት ይልቅ የእግዚአብሔር ደካም ይበረታል።

²⁶ ወንድሞች ሆይ፣ በተጠራችሁ ጊዜ ምን እንደ ነበራችሁ እስቲ አስቡ። በሰው መስፈርት ከእናንተ ብዙዎቻችሁ ዐዋቂዎች አልነበራችሁም፣ ብዙዎቻችሁም ኅይላን አልነበራችሁም፣ ብዙዎቻችሁም ከትልቅ ቤተ ሰብ አልተወለዱትሁም። ²⁷ ነገር ግን እግዚአብሔር ጥበቦችን ያሳፍር ዘንድ የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ፣ እግዚአብሔር ብርቱዎችን ያሳፍር ዘንድ የዓለምን ደካም ነገር መረጠ። ²⁸ እግዚአብሔር የተከበረውን እንደሌለ ለማድረግ፣ በዚህ ዓለም ዝቅ ያለውንና የተናቀውን ነገር፣ በታም

1:24 ሐሥ18:30፣ ሮሜ11:16፣8:28፣ ቁጥ2:3፣
 1:25 ሐሥ18፣2ቆሮ13:4፣ 1:26 ሐሥ20፣ ሮሜ8:28፣ 1:27 ሐሥ20፣ሮሜ22፣1ቆሮ3:18፣19፣ዮሴፍ2:5፣ 1:28 ሮሜ4:17፣

¹12 ጴጥሮስ ማለት ነው
¹³13 ወይም ወደ ላውሎስ እንዲሁም ሐሥ 15 ይመ

ያልተሰጠውን ነገር መረጠ፤²⁹ ይኸውም ማንም ሰው በእርሱ ፊት እንዳይመካ ነው።³⁰ በክርስቶስ ኢየሱስ ለመሆን የበቃችሁት ከእርሱ የተነሣ ነው፤ እርሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጥበባችን፣ ጽድቃችንና ቅድሳናችን፣ ቢዛችንም ሆኖ አልፈ።³¹ እንግዲህ፣ እንዲሁ ተብሎ እንደ ተጻፈ ነው፤ “የሚመክሩ በጌታ ይመኩ።”

2 ወንድሞች ሆይ፤ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ፣ የእግዚአብሔርን ምስጢር^ሐ በረቀቀ የንግግር ችሎታ ወይም በላቀ ጥበብ ልገልጥላችሁ አልመጣሁም።² በመካከላችሁ ሳለሁ ኢየሱስ ክርስቶስን ያውም የተሰቀለውን፣ እርሱን ብቻ እንጂ ሌላ እንዳላውቅ ወስኜ ነበርና።³ ወደ እናንተ የመጣሁት በድካምና በፍርሃት፣ እንዲሁም በብዙ መንቀጥቀጥ ነበር።⁴ ቃሊም ስብከቴም የመንፈስን ኃይል በመግለጥ እንጂ፣ በሚያባባል የጥበብ ቃል አለኝ በረም፤⁵ ይኸውም እምነታችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ ላይ እንዳይመሠረት ነው።

ከመንፈስ የተገኘ ጥበብ

ፍበሰሰሉ ሰዎች መካከል ግን ጥበብን እን ናገራለን፤ ይህን እንጂ የዚችን ዓለም ጥበብ ወይም የሚጠፉትን የዚችን ዓለም ገጦች ጥበብ አይደለም። ንገር ግን ተሰውሮ የነበረውን የእግዚአብሔርን ምስጢር ጥበብ ነው፤ ይህም ጥበብ እግዚአብሔር ከዘመናት በፊት ለክብራችን አስቀድሞ የወሰነው ነው።⁸ ዘዚህ ዓለም ገጦች አንዳቸውም ይህን ጥበብ አልተረዱትም፤ በረዱትም ፍሮ የክብርን ጌታ ባልሰቀሉት ነበር።⁹ ይሁን እንጂ፣ እንደ ተጻፈው፣

“ዐይን ያላየውን፣

ጆሮ ያልሰማውን፣

የሰውም ልብ ያሳሰበውን፣

እግዚአብሔር ለሚወዱት አዘጋጅቶአል”

¹⁰እግዚአብሔር ግን ይህን በመንፈሱ አማካይ ነት ለእኛ ገልጦልናል።

መንፈስም የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር

እንኳ ሳይቀር ሁሉን ይመረምራል።¹¹ በውስጡ ካለው ክራሱ መንፈስ በስተቀር ከሰው መካከል የአንድን ሰው ሐሳብ የሚያውቅ ማን አለ? እንደዚሁም ከእግዚአብሔር መንፈስ በስተቀር፣ የእግዚአብሔርን ሐሳብ የሚያውቅ ማንም የለም።¹² ከእግዚአብሔር የሆነውን መንፈስ እንጂ፣ የዓለምን መንፈስ አልተቀበልንምና፤ ይህም እግዚአብሔር በነጻ የሰጠንን እናውቅ ዘንድ ነው።¹³ እኛ የምንኖረው ይህን ነው፤ ከሰው ጥበብ በተማርነው ቃል ሳይሆን፣

1፥29 ኤፌ2፡9፣
 1፥30 ኤር23፡5-6፣
 33፡16፣ዮ93፡24፣
 163፡1፣ቆ1፡12፣
 2ቆ5፡21፣ፊል3፡9፣1
 ፥31
 መዘ34፡2፣44፡8፣
 ኤር9፡23፡24፣
 2ቆ10፡17፣
 2፥1 ቍ4፡13፣
 1ቆ1፡17
 2፥2 1ቆ1፡23፣
 ገላ6፡14
 2፥3 ሐሥ18፡1-18፣
 1ቆ4፡10፣9፡22፣
 2ቆ7፡15፣11፡29፣
 30፣12፡5-9፣10፣13-9
 2፥4 ቍ1፣
 ሮሜ15፡13
 2፥5 2ቆ4፡7፣6፡7
 2፥6 ቍ8፡መዝ
 146፡4፣ 1ቆ1፡20፣
 ኤፌ4፡13፣ፊል3፡15፣
 ቁላ4፡12፣ሰብ5፡14፣
 6፡1፣ያሰ1፡4
 2፥7 ቍ1፣
 ሮሜ 16፡25
 2፥8 ቍ6፣
 መዝ 24፣7፣ሐሥ7፡2፣
 1ቆ1፡20፣ያሰ2፡1
 2፥9 ኢሳ64፡4፣
 65፡17
 2፥10 ማቴ13፡11፣
 ዮሐ14፡26፣
 2ቆ 12፡7፣ገላ1፡12፣
 2፡2፣ኤፌ3፡3፣5
 2፥11 ምላ20፡27፣
 ኤር17፡9
 2፥12 ሮሜ8፡15፣
 1ቆ1፡20፡27፣
 ያሰ 2፡5
 2፥13 ቍ1፡4፣
 1ቆ1፡17
 2፥14 ዮሐ14፡17፣
 1ቆ1፡18
 2፥15 1ቆ3፡1፣
 ገላ6፡1
 2፥16 ኢሳ40፡13፣
 ዮሐ15፡15፣
 ሮሜ 11፡34
 3፥1 ሮሜ7፡14፣
 1ቆ2፡14፡15፣
 14፡20
 3፥2 ዮሐ16፡12፣
 ሰብ5፡12-14፣
 1ጾጥ 2፡2
 3፥3 ሮሜ13፡13፣
 1ቆ1፡11፣ገላ5፡20
 3፥4 1ቆ1፡12
 3፥5 ሐሥ18፡24፣
 1ቆ4፡1፣2ቆ6፡4፣ኤ
 ፌ3፡7፣ቁላ1፡23፡25
 3፥6 ሐሥ18፡4፣11፣
 1ቆ4፡15፣9፡1፣15፣1
 3፥8 ቍ1፡4፣
 መዝ 18፡20፣62፡12፣
 ማቴ 25፡21፣
 1ቆ9፡17

ከመንፈስ በተማርነው ቃል እንናገራለን፤ መንፈሳዊ እውነትንም የምንገልጸው በመንፈሳዊ ቃል ነው።¹⁴ መንፈሳዊ ያልሆነ ሰው ከእግዚአብሔር መንፈስ የሆነውን ነገር ሊቀበል አይችልም፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ነገር ለእርሱ ሞኝነት ነው፤ በመንፈስም የሚመረመር ስለ ሆነ፣ ሊረዳው አይችልም።¹⁵ መንፈሳዊ ሰው ግን ሁሉንም ነገር ይመረምራል፤ ራሱ ግን በማንም አይመረመርም።

¹⁶“የስተምረው ዘንድ፣

የጌታን ልብ ማን ዐወቀው?”

እኛ ግን የክርስቶስ ልብ አለን።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተከሰተ መለያየት

3 ወንድሞች ሆይ፤ በክርስቶስ ገና ሕፃናት እንደ መሆናችሁ፣ እንደ ሥጋው ያን እንጂ እንደ መንፈሳውያን ልናገራችሁ አልቻልንም።² ገና ስላልጠኘኩትሁ ወተት እንጂ ጠንካራ ምግብ አልመንበኝችሁም፤ አሁንም ቢሆን ገና ናችሁ።³ አሁንም ሥጋ ውያን ናችሁ፤ በመካከላችሁ ቅናትና ክርክር አለ፤ ታዲያ፣ ሥጋው ያን መሆ ናችሁ አይደለምን? ተግባራችሁ ስለ እንደ ማንኛውም ሰው ተግባር መሆኑ አይደለ ምን? ፋምክንያቱም አንዱ፣ “እኔ የጳውሎስ ነኝ”፣ ሌላው ደግሞ፣ “እኔ የአጵሎስ ነኝ” ቢል፣ ሰብአዊ ፍጡር ብቻ መሆናችሁ አይደለምን?

⁵ለመሆኑ አጵሎስ ምንድን ነው? ጳውሎስ ስለ ምንድን ነው? ጌታ ለእያንዳንዳቸው በሰጣቸው መጠን የሚሠሩ አገልጋዮች ናቸው፤ እናንተም ወደ እምነት የመጣችሁት በእነርሱ አማካይነት ነው። ጳውሎስ ተከልሁ፤ አጵሎስ ውሃ አጠጣ፤ ያሳደገው ግን እግዚአብሔር ነው።⁷ ስለዚህ የሚያሳድግ እግዚአብሔር እንጂ፣ የሚተክልም ሆነ ውሃ የሚያጠጣ ምንም አይደለም።⁸ የሚተክልም ሆነ የሚያጠጣ አንድ ናቸው፤ እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን የራሱን ሽልማት ይቀበላል። ጳውሎስ ከእግዚአብሔር ጋር አብረን የምንሠራ ነንና፤ እናንተም የእግዚአብሔር ዕርሻ ናችሁ፤ የእግዚአብሔር ሕንጻ ናችሁ።

¹⁰ከእግዚአብሔር በተሰጠኝ ጸጋ መጠን፣ እንደ አንድ ብልጻ ግንበኛ መሠረትን ባልሁ፤ ሌላውም በላዩ ላይ ይገኛል፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንዴት እንደሚገነባ

3፡9 ኢሳ61፡3፣ማር16፡20፣2ቆ6፡1፣ኤፌ2፡20-22፣
 1ተሰ3፡2፣1ጾጥ2፡5፣ 3፡10 ሮሜ12፡3፣ 15፡20፣ኤፌ2፡20

^ሐ1 አንዳንድ ቅጂች በሉ እግዚአብሔር ይላሉ።
¹³ ወይም መንፈሳዊ እውነትንም ለመንፈሳዊ ሰው ለንግልግል?

መጠንቀቅ አለበት።¹¹ ምክንያቱም አንድ ጊዜ ከተመሠረተው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት መጣል የሚችል ማንም የለም፤ ይህም መሠረት ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።¹² ማንም በዚህ መሠረት ላይ በወርቅ ወይም በብርቱ በከበረ ድንጋይ ወይም በዕንጨት፣ በሣር ወይም በአገዳ ቢያንቶ፣¹³ ሥራው እንዴት እንደ ሆነ ይታያል፤ ምክንያቱም ያ ቀን ወደ ብርሃን ያመጣዋል። በእሳት ስለሚገለጥ እሳቱ የእያንዳንዱን ሰው ሥራ ምንነት ይፈትናል።¹⁴ ማንም የገነባው ሥራ ቢጸናለት ሽልማቱን ይቀበላል፤¹⁵ ሥራው የተቃጠለበት ግን ሽልማት ይቀርባል። እርሱ ራሱ ግን ይደናል፤ ይሁን እንጂ የሚደነው በእሳት ውስጥ በጭንቅ እንደሚያልፍ ሆኖ ነው።

¹⁶ እናንተ ራሳችሁ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እንደ ሆናችሁ፣ የእግዚአብሔርም ምንፈስ በውስጣችሁ እንደሚኖር አታውቁምን?¹⁷ ማንም የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ ቢያፈርስ እግዚአብሔር እርሱን ያፈርሰዋል፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱስ ነውና፤ ያም ቤተ መቅደስ እናንተ ናችሁ።

¹⁸ ማንም ራሱን አያታልል፤ ከእናንተ ማንም በዚህ ዓለም ጥበበኛ የሆነ ቢመስለው፣ ጥበበኛ ይሆን ዘንድ ራሱን እንደ ሞኝ ይቀጥጠዋል።¹⁹ የዚህ ዓለም ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት ሞኝነት ነውና፤ እንዲሁ ተብሎ ተጽፎአልና፤ “እርሱ ጥበበኞችን በራሳቸው ተሸክሞ ይይዛቸዋል።”²⁰ በሌላ ስፍራ ደግሞ፣ “ጌታ የጥበበኞች ሐሳብ ከንቱ መሆኑን ያውቃል” ተብሎ ተጽፎአል።²¹ እንግዲህ ማንም በሰው አይመክ። ሁሉ ነገር የእናንተ ነውና፤²² ሳውሎ ሎስም ሆነ አጵሎስ ወይም ኪፋሚያላምም ሆነ ሕይወት ወይም ሞት፣ አሁን ያለውም ሆነ ወደ ፊት የሚመጣው፣ ሁሉ የእናንተ ነው።²³ እናንተም የክርስቶስ ናችሁ። ክርስቶስም የእግዚአብሔር ነው።

የክርስቶስ ሐዋርያት

4 እንግዲህ ሰው ሁሉ እኛን እንደ ክርስቶስ ተስ አገልጋዮችና እንደ እግዚአብሔር ምስጢር ባለ ዐደራዎች ሊቁጥረን ይገባል። ጊላ ወደራዎችም ታማኝ ሰጎው መገኘት አለባቸው።¹ ባለናንተም ሆነ በሰጎች የፍርድ ሽንገላ ቢፈረድላቸው እኔ በበኩሉ ግድ የለኝም፤ እኔ እንኳ በራሴ ላይ አልፈርድም።² ፋሳናዬ ንጹሕ ነው፤ ይህ ግን ጥፋት አልባ መሆኔን አያረጋግጥም፤ በእኔ ላይ የሚፈርድ ጌታ ነው።³ ስለዚህ ጊዜው ሳይደርስ በምንም ነገር አትኖራዬ፤ ጌታ እስኪመጣ ጠብቁ። እርሱ በጨለማ ውስጥ የተሰወረውን ወደ ብርሃን ያመጣዋል፤ በሰዎች ልብ ውስጥ

3፡11 ኢ፡428፡16፣ ኤ፡2፡20
 3፡13 ዞ፡31፡22፣ 23፡ኢ፡23፡28፡29፡ሚ፡
 ል3፡3፡1፡ቆ፡1፡8፣
 4፡5፡2፡ተሰ፡17-10፣
 2፡ጠ፡ዞ፡1፡12፡18፡4፡8
 3፡14 ፋ፡8
 3፡15 ይ፡23
 3፡16 ሮ፡፯
 8፡9፡1፡ቆ፡6፡19፡2፡ቆ፡፫፡
 6፡16፡ኤ፡2፡21፡22፡፶፬፡
 4፡3፡6
 3፡18 ኢ፡45፡21፣
 1፡ቆ፡1፡20፡8፡2፣
 7፡4፡6፡3
 3፡19 ፋ፡18፡አ፡፫፡
 5፡13፡ሮ፡፯፡1፡ 22፣
 1፡ቆ፡1፡20፡27
 3፡20 መ፡9፡4፡11
 3፡21 ሮ፡፯፡8፡32፣
 1፡ቆ፡4፡6
 3፡22 ፋ፡5፡6፣
 ሮ፡፯፡8፡38፡1፡ቆ፡1፡12
 3፡23 1፡ቆ፡15፡23፣
 2፡ቆ፡10፡17፡7፡43፡29
 4፡1 ሮ፡፯፡16፡25፣
 1፡ቆ፡3፡5፡9፡17፣
 ቲ፡፫፡17
 4፡4 ሐ፡፯፡23፡1፣
 ሮ፡፯፡2፡13፡2፡ቆ፡፫፡
 10፡18
 4፡5 ኢ፡፫፡12፡22፣
 መ፡9፡0፡8፡ሞ፡፭፡7፡1፣
 2፡ሮ፡፯፡2፡29፣ 1፡ቆ፡፫፡
 3፡13፡1፡ተ፡2፡19

4፡6 1፡ቆ፡1፡12፣
 19፡31፡34፡19፡20
 4፡7 ዮ፡ሐ፡3፡27፣
 ሮ፡፯፡12፡3፡6
 4፡8 ራ፡እ፡3፡17፡18
 4፡9 መ፡7፡17፣
 ሮ፡፯፡8፡3፡6፡፶፬፡10፡33
 4፡10 ሐ፡፯፡17፡18፣
 2፡6፡24፡1፡ቆ፡፫፡18፣
 2፡3፡3፡18፡2፡ቆ፡፫፡
 11፡19
 4፡11 ሮ፡፯፡8፡35፣
 2፡ቆ፡11፡23-27
 4፡12 ሞ፡፭፡5፡44፣
 ሐ፡፯፡18፡3፡ሮ፡፯፡
 12፡14፡1፡ጳ፡፫፡9
 4፡13 ኤ፡ር፡20፡18፣
 ስፊ፡3፡45
 4፡14 1፡ቆ፡6፡5፣
 15፡34፡1፡ተ፡2፡11፣
 2፡ተ፡ሰ፡3፡14
 4፡15 ፋ፡14፡1፡ቆ፡፫፡
 9፡12፡14፡18፡23፣
 15፡1
 4፡16 1፡ቆ፡11፡1፣
 ፊ፡ል፡3፡17፡14፡9፡1፡ተ፡ሰ፡
 1፡6፡2፡ተ፡ሰ፡3፡7፡9
 4፡17 ሐ፡፯፡16፡10፣
 1፡ቆ፡፫፡7፡17፡16፡10፣
 ጠ፡ዞ፡1፡2
 4፡18 ፋ፡21፡ኤ፡ር፡43፡2

ያለውንም ሐሳብ ይገልጠዋል። በዚያን ጊዜ እያንዳንዱ ሰው የሚገባውን ምስጋና ከእግዚአብሔር ዘንድ ይቀበላል።

ጳጳሩም ወንድሞች ሆይ፤ ለእናንተ ጥቅም ብዬ በዚህ ጉዳይ እኔን ራሴንና አጵሎስን ምሳሌ አድርጌ አቅርቦላችኋለሁ፤ ይህንም ያደረግሁት፣ “ከተጻፈው አትለፍ” የሚለውን ከእኛ እንድትማሩ ነው። ስለዚህ አንዱን ሰው ከሌላው አብልጣችሁ አትመኩበት። ገለመሆኑ፣ አንተን ከሌላው እንድትበልጥ ያደረገህ ማን ነው? ያልተቀበልኸው የራሱን የእን ነገር ምን አለ? ከተቀበልህ ታጂያ፣ ሆነንዳልተቀበልህ ለምን ትመክለህ?

⁸ አሁንስ የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ አግኝታችኋል! ሀብታምም ሆናችኋል! ከእኛም ተለይታችሁ ነግሣችኋል! በእርግጥ ብትነግህ ሠማ እኛም ከእናንተ ጋር በነገሥን ነበር፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር እኛን ሐዋርያቱን ሞት እንደ ተፈረደባቸው ሰዎች ከሰው ሁሉ መጨረሻ ያሰለፈን ይመስለኛል። ለዓለም ሁሉ መላእክትም ለሰዎችም ትርኢት ሆነ ናል።¹⁰ እኛ ስለ ክርስቶስ ብለን ሞኞች ነን፤ እናንተ ግን በክርስቶስ ጥበበኞች ናችሁ፤ እኛ ደካሞች ነን፤ እናንተ ግን ብርቱዎች ናችሁ፤ እናንተ የተከበራችሁ ናችሁ፤ እኛ ግን የተቀረድን ነን።¹¹ እስከዚህ ሰዓት ድረስ እንራለን፤ እንጠማለን፤ እንራቁታለን፤ እንደበደባለን፤ ያለመጠለያ እንክራተታለን፤¹² በገዛ እጃችን እየሠራን እንደከማለን። ሲረገግውን እንመርቃለን፤ ሲያሳድዱን እንታገሣለን፤¹³ ሰዎችንን ሲያጠፉ መልካም እንመልሳለን፤ እስከ አሁን ድረስ የዓለም ጉድፍ፣ የምድር ጥራጊ ሆነናል።

¹⁴ ይህን የምጽፍላችሁ እንደ ተወደዳችሁ ልጆቼ አድርጌ ልመክራችሁ እንጂ ሳላፍራችሁ ብዬ አይደለም።¹⁵ ምንም እንኳ በዐሥር ሺህ የሚቁጠሩ ሞግዚቶች በክርስቶስ ቢኖሯችሁም፣ ብዙ አባቶች ግን የላችሁም፣ በወንጌል አማካይነት በክርስቶስ አያሰሱ ወልጆአችኋለሁና።¹⁶ ስለዚህ እኔን እንድትመስሉ እለምናችኋለሁ።¹⁷ እንግዲህ በጌታ የተወደደውንና የታመጠውን ልጄን ጠሞቱዎስን የላክሁላችሁ በዚህ ምክንያት ነው፤ እርሱም በየስፍራው በሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ከማስተምረው ትምህርት ጋር የሚሰማማውን፣ በክርስቶስ ኢየሱስ ያለውን የሕይወት አካሄድን ያሳስባችኋል።

¹⁸ ከእናንተ አንዳንዶቹ ወደ እናንተ የማልመጣ መስሎአቸው ታብደዋል፤¹⁹ ይሁን እንጂ የጌታ ፈቃድ ቢሆን ፈጥኜ ወደ እናንተ

4፡19 ሐ፡፯፡18፡21፣ 1፡ቆ፡16፡5፡2፡ቆ፡፫፡1፣ 1፡15፡16

²² እጥረኝ ማለት ነው

እመጣለሁ፤ ከዚያም እነዚህ ትዕቢተኞች የሚናገሩትን ብቻ ሳይሆን፤ ምን ኅይል እንዳላቸውም ማየት እሻለሁ።²⁰ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት የወሬ ጉዳይ ሳይሆን የኅይል ጉዳይ ነው።²¹ላመጣሁ የምትፈልጉት የቱን ነው? በትር ይገዢ ልምጣ? ወይስ በፍቅርና በገርነት መንፈስ?

አሳፋሪ ኅጢአት በቤተ ክርስቲያን

5 በመካከላችሁ የዝመት ርዥሰት እንዳለ በእርግጥ ይውራል፤ እንዲህ ያለው ርዥሰት በአረማውያን ዘንድ እንኳ ታይቶ የማይታወቅ ነው፤ የአባቱን ሚስት ያጣ ሰው አለና።²ደግሞም ታብያችኋል! ይልቅስ ሐዘን ተሰምቶአችሁ፤ ይህን ድርጊት የፈጸመውን ሰው ከመካከላችሁ ልታሰወግዱት አይገባም? ጳምም እንኳ እኔ በአካል አብሬያችሁ ባለሆንም፤ በመንፈስ ግን ከኛነት ጋር ነኝ፤ ልክ አብሬያችሁ እንዳለሁ ሆኜ፤ ይህን ባደረገው ሰው ላይ አሁኑኑ ፈርጂታለሁ።³ሳምትሰበሰቡ በብት ጊዜ እኔም በመንፈስ ከኛነት ጋር ስለምሆን፤ በጌታችን በአያሱስ ስምና በመካከላችሁ በሚገኘው በጌታችን በአያሱስ ኅይል፤ ፊርድ ጠፍቶ መንፈሱ በጌታ ቀን ትድን ዘንድ፤ እንደዚህ ዐይነቱ ለሰይጣን ይሰጥ።

⁶መመካታችሁ መልካም አይደለም። ጥቂት እርሾ ብዙውን ሊጥ እንደሚያባካው አታውቁም? ፀሐይን ያለ እርሾ እንደ ሆኖችሁ ሁሉ አዳስ ሊጥ እንድትሆኑ አሮጌውን እርሾ አስወግዱ፤ የፋሲካ በጋችን የሆነው ክርስቶስ ተውደቶአልና።⁸ስለዚህ በዓለን ግፍና ክፋት በሞላበት እርሾ፤ በአሮጌ እርሾ ላይ ሆን፤ እርሾ በሌለበት ቁጣ በቅንነትና በእውነት እናክብር።

⁹ከሴሰኞች ጋር እንዳትተባበሩ በመልእክቴ ጽፈላችሁ ነበር።¹⁰እንዲህም ስል በጠቅላላው ከዚህ ዓለም ሴሰኞች ወይም ስግብ ግቦችና ቀማኞች፤ ወይም ከጣዖት አምላኪዎች ጋር አትተባበሩ ለማለት አይደለም፤ እንደዚህም ባሆነ ከዚህ ዓለም ጨርሶ መለዎት ያስፈልጋችሁ ነበር።¹¹ነገር ግን አሁን የጻፍሁላችሁ፤ “ወንድም ነኝ” እያለ ከሚሴስን መልም ከሚስገባብ ወይም ጣዖትን ከሚያመልክ ወይም ከሚሳደርብ ወይም ከሚሰክር ወይም ከሚቀግር ጋር እንዳትተባበሩ ነው፤ ከእንደዚህ ዐይነቱ ሰው ጋር ምንብ እንኳ አትብሉ።

¹²ክቤተ ክርስቲያን ውጪ ባሉት ሰዎች ላይ ለመፍረድ እኔን ምን አገባኝ? በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉት ሰዎች ላይ እና ትንት አትፈርዱምን?¹³ከቤተ ክርስቲያን ውጪ ባሉት ላይ የሚፈርድ ግን እግዚአብሔር

4፡20 ሮሜ14፡17፤ 15፡13
4፡21 2ቆሮ1፡23፤ 2፡11፤ 13፡2፤ 10
5፡1 ዘሌ18፡8፤ ዘዳ22፡30፤ 27፡20
5፡2 ቍ13፤ 2ቆሮ7፡7-11
5፡3 ቁጋ2፡5፤ 1ተሰ2፡17
5፡4 2ተሰ3፡6
5፡5 ማፋ4፡10፤ ቆሮ1፡8፤ 1ጢሞ1፡20
5፡6 ማፋ16፡6፤ 12፡ገላ5፡9፤ ያዕ4፡16
5፡7 ዘወ12፡3-6፤ 21፡ማር14፡12፤ 1ጴጥ1፡19
5፡8 ዘወ12፡14፤ 15፤ ዘዳ16፡3
5፡9 ኡፈ5፡11፤ 2ተሰ3፡6፤ 14
5፡10 1ቆሮ10፡27
5፡11 ሮሜ7፡1፤ 16፡17፤ 1ቆሮ10፡7፤ 14
5፡12 ቍ3፡5፤ ማር4፡11፤ 1ቆሮ6፡1-4
5፡13 ዘዳ13፡5፤ 17፡7፤ 19፡19፤ 22፡21፤ 24፡24፤ 7፤ መላ20፡13

6፡1 ማፋ18፡17
6፡2 ማፋ19፡28፤ ሉቃ22፡30፤ 1ቆሮ5፡12
6፡5 ሐሥ1፡15፤ 1ቆሮ4፡14
6፡6 ሮሜ7፡1፤ 2ቆሮ6፡14፤ 15፤ 1ጢሞ5፡8
6፡7 ማፋ5፡39፤ 40
6፡8 1ተሰ4፡6
6፡9 ዘሌ18፡20፤ 22፡ዘዳ22፡22፤ እዮ13፡9፤ ማፋ25፡34፤ 1ቆሮ15፡33፤ ገላ6፡7፤ ያዕ1፡16
6፡10 1ጢሞ1፡10፤ ራእ21፡8፤ 22፡15
6፡11 ሐሥ22፡16፤ ሮሜ4፡25፤ 1ቆሮ1፡2፤ ኡፈ2፡2
6፡12 1ቆሮ10፡23
6፡13 ቍ15፡19፤ ሮሜ112፡1፤ ቁጋ2፡22
6፡14 ሐሥ2፡24፤ ሮሜ6፡5፤ ኡፈ1፡19፤ 20፤ 1ተሰ4፡16
6፡15 ሮሜ12፡5

ነው፤ እንግዲህ፤ “ክፍውን ሰው ከመካከላችሁ አስወግዱት።”

መካከለኛ ክርስቲያኖች መካከል

6 ከመካከላችሁ አንድ ሰው ከለላው ጋር መግት በኖረው፤ ጉዳዩን በቅዱሳን ፊት በማቅረብ ፈንታ እንዴት ደፍሮ በማያምኑ ሰዎች ፊት ለመፋረድ ያቀርባል? ጌታዱሳን በዓለም ላይ የምትፈርዱ አታውቁም? በዓለም ላይ የምትፈርዱ ከሆነ፤ እንግዲህም፤ በትንሹ ነገር ላይ ለመፍረድ አትበቁም? ጳምድራዊ ሕይወት ጉዳይ ቀርቶ፤ በመላእክት ላይ እንኳ እንደምንፈርድ አታውቁም? ፈንታ ግዲህ እንዲህ ያለ ጉዳይ ሲያጋጥማችሁ፤ በቤተ ክርስቲያን የተናቁን ሰዎች ፈራጅ አድርጋችሁ ሹማ! ፊርድንም የምለው ላሳ ፍራችሁ ብዬ ነው። ለመሆኑ ከመካከላችሁ ወንድሞችን ለማስታረቅ የሚበቃ አስተዋይ ሰው የለም? ግን ወንድም ወንድሙን ለመክሰስ ፍርድ ቤት ይሄዳል፤ ያውም በማያምኑ ሰዎች ፊት!

እንግዲህ በመካከላችሁ መካከለኛ መኖሩ ራሱ ውድቀታችሁን ያሳያል። ብትብደሉ አይሻልም? ብትታለሉ አይሻልም? ጳምድን ብትረሳችሁ ትብደላላችሁ፤ ታታልላላችሁም፤ ያውምከ ወንድሞቻችሁን።

⁹ዐመጣኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደማይወርሱ አታውቁም? በዚህ ነገር አትታለሉ፤ ሰሰኞች፤ ጣዖት አምላኪዎች፤ አመንዘሮች፤ ወንድሞች፤ ግብረ ሰዶ ማውያን፤¹⁰ወይም ሌቦች፤ ስግብግቦች፤ ሰከራሞች፤ ተሳዳሪዎችና ቀማኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም።¹¹ከኛናት አንዳንዶቻችሁ እንደዚህ ነበራችሁ፤ አሁን ግን በጌታ በአያሱስ ክርስቶስ ስምና፤ በአምላካችን መንፈስ ታጥባችኋል፤ ተቀደሳችኋል፤ ጸድቃችኋል።

የዝመት ኅጢአት

¹²“ሁሉ ነገር ተፈቅዶልኛል?” ይህን እንጂ ሁሉም ነገር አይጠቅምም፤ “ሁሉ ነገር ተፈቅዶልኛል?” ይሁን እንጂ ምንም ነገር በእኔ ላይ አይሠለጥንም።¹³ደግሞም፤ “ምግብ ለሆድ ነው፤ ሆድም ለምግብ ነው?” እግዚአብሔር ግን ሁሉንም ያጠፋቸዋል። ሰውነት ለጌታ ነው እንጂ ለዝመት አይደለም፤ ጌታም ለሰውነት ነው።¹⁴እግዚአብሔር ጌታን ከሙታን አንዳስነግው፤ እኛንም ደግሞ በኅይሉ ከሙታን ያስነሣናል።¹⁵ሰውነታችሁ የክር ስቶስ የአካሉ ብልቶች እንደ ሆኑ አታው

⁶5 ወይም ኅጢአተኛ ተፈረሰው ወይም አካሉ
⁹4 ወይም በቤተ ክርስቲያን የተናቁ ሰዎችን ፈራጅ አድርጋችሁ ትሻማላችሁ?

ቁምን? ታዲያ፣ የክርስቶስን ብልቶች ወሰኛ ከዝሙት አዳሪ ብልቶች ጋር አንድ ላድርገ ውን? ከቶ አይገባም፤¹⁶ ወይስ ከዝሙት አዳሪ ጋር የሚተባበር ሰው ከእርስዎ ጋር አንድ ሥጋ እንደሚሆን አታውቁምን? “ሁለቱ አንድ ሥጋ ይሆናሉ” ተብሎአልና።¹⁷ ነገር ግን ከጌታ ጋር የሚተባበር ከእርሱ ጋር አንድ መን ፈስ ይሆናል።

¹⁸ ከዝሙት ሽሹ። ሰው የሚሠራው ነጠ አት ሁሉ ከአካሉ ውጭ ነው፤ ስሙትን የሚፈጽም ግን በገዢ አካሉ ላይ ነጠአት ይሠራል።¹⁹ ለመሆኑ ሰውነታችሁ በውስጣችሁ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደሆነ አታውቁምን? ይህም መንፈስ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት ነው። እናንተም የራሳችሁ አይደላችሁም፤ ጸባዎን ተገዢነታችሁና፣ ስለዚህ በሰውነታችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ።

ጋብቻን በተመለከተ

7 ስለ ጻፋችሁልኝ ጉዳይ፣ ሰው ወደ ሴት ባይደርስ መልካም ነው።²

³ ነገር ግን ከዝሙት ለመጠበቅ፣ እያንዳንዱ ሰው የራሱ ሚስት ትኑረው፣ እያንዳንዱም ሴት የራሷ ባል ይኑራት።⁴ ባል ለሚስቱ የሚገባትን ሁሉ ያድርግላት፣ ሚስትም እንዲሁ ለባላ የሚገባውን ሁሉ ታድርግላት።⁵ ሚስት አካላ የራሱን ብቻ አይደለም፤ የባላም አካላ የራሱን ብቻ አይደለም፤ የሚስቱም ነው።⁶ በጸሎት ለመትጋት ተስማምታችሁ ለተወሰነ ጊዜ ካልሆነ በስተቀር፣ እርስ በርሳችሁ አትከላከሉ፤ ራሳችሁን ባለመግዛት ሰጫን እንዳይፈታተኛችሁ እንደ ገና አብራችሁ ሁኑ።⁷ ይህን የምለው ግን እንደ ትእዛዝ ሳይሆን እንደ ምክር ነው።⁸ ሰው ሁሉ እንደ እኔ ቢሆን ምኞቱ ነው። ነገር ግን እያንዳንዱ ሰው ከእግዚአብሔር የተቀበለው የራሱ የሆነ ስጦታ አለው፤ አንዱ አንድ ዐይነት ስጦታ ስኖረው፣ ሌላው ደግሞ ሌላ ዐይነት ስጦታ አለው።

⁹ ላላብራና ባሎቻቸው ለሞቱባቸው ሴቶች ግን እንዲህ እላለሁ፤ ሳያገቡ እንደ እኔ ቢኖሩ ለእነርሱ መልካም ነው።¹⁰ ነገር ግን ራሳችሁን መግዛት ካልቻሉ ያግቡ፤ በምኞት ከመቃጠል ማግባት ይሻላልና።

¹⁰ ላላብራት ይህን ትእዛዝ እስባለሁ፣ ይህም ትእዛዝ የጌታ እንጂ የእኔ አይደለም። ሚስት ከባላ አትለያይ፤¹¹ በትለያይ ግን ሳታገባ ትኑር፤ አለዚያ ከባላ ጋር ትታረቅ፤ ባልም ሚስቱን አይፍታት።

¹² ለሌሎች ደግሞ እንዲህ እላለሁ፤ ይህንም የምለው እኔ እንጂ ጌታ አይደለም። የሳመነች ሚስት ያለው ወንድም ቢኖርና ሚስቱ አብ

6፡16 ዘፍ2፡24፤ ማቴ19፡5፤ ሉቃ5፡31
 6፡17 ዮሐ17፡21-23፤ ሮሜ8፡9-11፤ ገላ2፡20
 6፡18 ቍ9፡1፤ ሮሜ6፡12፤ 1ቆሮ5፡1፤ 2ቆሮ12፡21፤ ገላ5፡19፤ ሉቃ5፡31፤ ጥሰ4፡34፤ ዕብ13፡4
 6፡19 ዮሐ2፡21፤ ሮሜ14፡7-8
 6፡20 መገ7፡4፤ ማቴ20፡28፤ ሐሥ20፡28፤ 1ቆሮ7፡23፤ ፊል1፡20፤ ራእ5፡9፤ 14፡4
 7፡1 ቍ8፡26
 7፡3 ዘወ21፡10፤ 1ጴጥ3፡7
 7፡5 ዘወ19፡15፤ 1ቆሮ21፡4፤ 5፤ ማቴ4፡10፤ 1ተሰ3፡5
 7፡6 2ቆሮ8፡8
 7፡7 ቍ8፡፡ማቴ19፡11፤ 2፤ ሮሜ12፡6፤ 1ቆሮ9፡5፤ 12፡4፤ 11
 7፡8 ቍ1፡26
 7፡9 1ጢሞ5፡14
 7፡10 ሚል2፡14-16፤ ሉቃ16፡18
 7፡11 ቍ39፤ ሮሜ7፡2፤ 3
 7፡12 ቍ6፡10፤ 2ቆሮ11፡17
 7፡14 ሚል2፡15
 7፡15 ሮሜ14፡19፤ 1ቆሮ14፡33
 7፡16 ሮሜ11፡14፤ 1ጴጥ3፡1
 7፡17 ሮሜ12፡3፤ 1ቆሮ4፡17፤ 14፡33፤ 2ቆሮ8፡18፤ 11፡28
 7፡18 ሐሥ15፡1፤ 2
 7፡19 ሮሜ22፡25-27፤ ገላ5፡6፤ 15፤ ሐ4፡3፤ 11
 7፡20 ቍ24
 7፡22 ዮሐ8፡32-36፤ ሮሜ6፡22
 7፡23 1ቆሮ6፡20
 7፡24 ቍ20
 7፡25 ቍ6፡2ቆሮ8፡8፤ 2ቆሮ4፡1፤ 1ጢሞ1፡13፤ 16
 7፡26 ቍ1፡8
 7፡27 ቍ20፡21
 7፡28 ቍ36
 7፡29 ቍ31፤ ሮሜ 13፡11፤ 12

ራው ለመኖር የምትፈቅድ ከሆነ፣ ለፊታት አይገባውም።¹³ የሳመነ ባል የላት ሴት ብትኖርና እርሱም አብሮአት ለመኖር የሚፈቅድ ከሆነ፣ ልትፈታው አይገባትም።¹⁴ የሳመነ ባል በሚስቱ ተቀድሶአልና፣ የሳመነችም ሚስት በሚያምን ባላ ተቀድሳለች፤ አለዚያም ልጆቻችሁ ርቱሳን በሆኑ ነበር፤ አሁን ግን የተቀደሱ ናቸው።¹⁵ ነገር ግን የማያምነው ወገን መለየት ከፈለገ ይለይ፤ አንድ ወንድም ወይም እንት በዚህ ሁኔታ የታሰሩ አይደሉም፤ እግዚአብሔር የጠራን በሰላም እንድንኖር ነው።¹⁶ እንቺ ሴት፣ ባልሽን ታድኛው እንደ ሆነ ምን ታውቁዋለች? ወይስ እንት ሰው፣ ሚስት ሆነ ታድናት እንደ ሆነ ምን ታውቃለህ? ግብቻ እያንዳንዱ ሰው ጌታ እንደ ወሰከለት፣ እያንዳንዱም እግዚአብሔር እንደ ጠራው በዚያው ይመላለስ። በአብያተ ክርስቲያናትም ሁሉ የምንደነገገው ይህንኑ ነው።¹⁸ አንድ ሰው ተገርዞ ሳለ ቢጠራ፣ እንዳልተገረዘ ሰው አይሁን፤ ሳይገረዝም ተጠርቶ ከሆነ አይገረዝ።¹⁹ መገረዝም ሆነ አለመገረዝ አይጠቀምም፤ ዋናው ነገር የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መፈጸሙ ነው።²⁰ እያንዳንዱ ሰው በተጠራበት ሁኔታ ጸንቶ ይኑር።²¹ በተጠራ ጊዜ ባሪያ ነበርኩት? በዚህ አትጨነቅ፤ ነጻነትህን ማግኘት ከቻልህ ግን ነጻነትህን ተቀበል።²² ምክንያቱም ባሪያ ሆኖ ሳለ በጌታ የተጠራ፣ የጌታ ነጻ ሰው ነው፤ እንዲሁም ሲጠራ ነጻ የነበረ ሰው የክርስቶስ ባሪያ ነው።²³ በዋጋ ተገዝታችኋል፤ ስለዚህ የሰው ባሪያ አት ሁኑ።²⁴ ወንድሞች ሆይ፣ እያንዳንዱ ሰው በተጠራበት ሁኔታ ከእግዚአብሔር ጋር ጸንቶ ይኑር።

²⁵ ስለ ደናግል፣ ከጌታ የተቀበልሁት ትእዛዝ የለኝም፤ ይሁን እንጂ ከጌታ ምሕረት የተነሣ እንደ ታማኝ ሰው፣ ምክራን እስባ ለሁ።²⁶ አሁን ካለው ችግር የተነሣ ባላችሁ በት ሁኔታ ብትኖሩ መልካም ይመስለኛል።²⁷ አላግብተህ ከሆነ መፈታትን አትሻ፤ ካላገባህም ሚስት ለማግባት አትፈልግ።²⁸ ቢታገባ ግን ነጠአት አልሠራህም፤ ደንግሊቱም ብታገባ ነጠአት አሳደረገችም። ነገር ግን የሚያገቡ ሰዎች በዚህ ዓለም ብዙ ችግር ይገጥማቸዋል፤ እኔም ይህ እንዳይደርስባችሁ እወዳለሁ።

²⁹ ወንድሞች ሆይ፣ ሐሳቤ እንዲህ ነው፤ ዘመኑ አጭር ነው፤ ከእንግዲህ ሚስት ያላቸው እንደሌላቸው ሆነው ይኑሩ።³⁰ የሚያለቅሱ እንደማያለቅሱ፣ ደስተኞች ደስ እንደማይላቸው ይሁኑ፤ ዕቃ የሚገዙም

¹¹ ወይም ሰው ከሴት ጋር የገባረ ሥጋ ገንኝነት ባይደርግ መልካም ነው

የዝቅር ነገር የእነርሱ እንዳልሆነ ይቀጠሩ፤
31 በዚህ ዓለም ነገር የሚጠቀሙም እንደማይጠቀሙ ብት ይሁኑ፤ የዚህ ዓለም መልክ ዐላፊ ነውና።

32 እኔስ ያለ ጭንቀት እንድትኖሩ እወዳለሁ። ያላገባ ሰው ጌታን ደስ ለማሰኘት ስለ ጌታ ነገር ያስባል፤ 33 ያገባ ሰው ግን ሚስቱን ደስ ለማሰኘት የዚህን ዓለም ነገር ያስባል፤ 34 በዚህም ልቡ ተከፍሎአል። ያላገባች ሴት ወይም ድንግል ስለ ጌታ ነገር ታስባለች፤ ዓላማም በሥጋና በመንፈስ ለጌታ መቀደስ ነው። ያገባች ሴት ግን ባሏን ደስ ለማሰኘት የዚህን ዓለም ነገር ታስባለች። 35 ይህ ንም የምለው ለእናንተ የሚበጃችሁን ነገር በማሰብ እንጂ ላስጨንቃችሁ አይደለም፤ ዓላማዬም ልባችሁ ሳይከፈል በጌታ ጸንታችሁ በአግባብ እንድትኖሩ ነው።

36 አንድ ሰው የጫትን ድንግል በአግባቡ ካልየዘ፤ እርሷም በዕድሜ እየገፋች ከሄደች፤ ሊያገባት ካሰበ የወደደውን ያድርግ፤ ጎጢ አት የለበትምና ይጋቡ። 37 ነገር ግን በዚህ ጉዳይ ልቡን አረጋግቶ፤ ሳይኖወጥ፤ ራሱንም በመግዛት ድንግሊቱን ላለማግባት የወሰነ ሰው መልካም አድርጎአል። 38 ስለዚህ ድንግሊቱን ያገባ መልካም አደረገ፤ ያላገባም የተሻለ አደረገ።

39 አንዲት ሴት ባሏ በሕይወት እስካለ ድረስ ከእርሱ ጋር የታሰረች ናት፤ ባሏ ቢሞት ግን፤ የፈለገችውን ሰው ለማግባት ነጻነት አላት፤ ሰውየው ግን በጌታ መሆን አለበት። 40 እንደ እኔ ከሆነ ግን ሳታገባ እንዲሁ ብትኖር ይበልጥ ደስተኛ ትሆናለች፤ እኔም ደግሞ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ያለ ይመስለኛል።

ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ

8 ለጣዖት ስለ ተሠዋ ሥጋ ደግሞ ይህን እላለሁ፤ ሁላችንም ዕውቀት እንዳለን እናውቃለን። ዕውቀት ያስታብያል፤ ፍቅር ግን ያንጸል። ግዕዝ ሥራ ሰው፤ ማወቅ የሚገባውን ያህል ገና አላወቀም። 3 እግዚአብሔርን የሚወድ ሰው ግን በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ነው።

4 እንግዳህ፤ ለጣዖት የተሠዋ ሥጋ ስለ መብላት እንዲህ እላለሁ፤ በዚህ ዓለም ጣዖት ከንቱ እንደ ሆነና ከአንዱ ከእግዚአብሔር በስተቀር ሌላ አምላክ እንደሌለ እናውቃለን። 5 መቼም ብዙ አማልክትና ብዙ ጌቶች አሉ፤ በሰማይም ሆነ በምድር አምላክ ተብለው የሚጠሩ አማልክት ቢኖሩም፤ ልእኛ ግን ሁሉም ነገር ከእርሱ የሆነ፤ እኛም ለእርሱ የሆነ አንድ አምላክ አብ አለን፤ ደግሞም ሁሉም

7:31 4*29: 0:1 12:27
7:32 1m.፳5:5
7:34 ሉቃ2:37
7:35 መዝ86:11
7:36 4*28
7:38 0:113:4
7:39 ሮሜ7:2:3:3
2ቆሮ6:14
7:40 4*25
8:1 4*4:7:10: 4ሥ15:20: ሮሜ15:14
8:2 1ቆሮ3:18: 13:8:9:12:1m.፳፱ 6:4
8:3 ኤር1:5: ሮሜ8:29:1፳4:9
8:4 4*1:6:7:10: 1፱34:15:1፱86:4: መዝ86:10:4ሥ 14:15:1ቆሮ10:19: 1፳4:8:ኤፌ4:6: 1m.፳፱:25
8:5 2ተሰ2:4
8:6 4*4:፲፱A
2:10:፳፱:13: ሮሜ11:36:ኤፌ4:5

8:7 4*1:፳፯ 14:14:1ቆሮ10:28
8:8 ሮሜ14:17
8:9 ሮሜ14:1:2 ቆሮ6:3:፲፱5:13
8:10 4*1:4:7
8:11 ሮሜ14:15: 20
8:12 ማቴ18:6:3 25:40:45
8:13 ማቴ5:29
9:1 4*19:1ቆሮ 1:1:3:6:44:15:15:8:2 ቆሮ12:12
9:2 2ቆሮ3:2:3
9:4 4*14: 4ሥ 18:3
9:5 ማቴ12: 46:3 1ቆሮ1:12:7:7:8:3
9:6 4ሥ4:36
9:7 ዘ፳20:6: ምላ27:18:1ቆሮ 3:6:8:2m.፳፱2:3:4
9:9 ዘ፳22:14:1: 25:4:9፳1:12:10: 1m.፳፱5:18

ነገር በእርሱ አማካይነት የሆነ፤ እኛም በእርሱ አማካይነት የሆነ አንድ ጌታ አየሰሰ ክርስቶስ አለን።

ነገር ግን ይህን የሚያውቁ ሁሉም አይደሉም፤ አንዳንድ ሰዎች እስከ አሁን ድረስ ጣዖትን ማምለክ ስለሌሉም፤ እንዲህ ያለውን ሥጋ ሲቡሉ በእርግጥ ለጣዖት እንደ ተሠዋ ያስባሉ፤ ጎሊናቸውም ደካማ ስለሆነ ይረክሳል። 8 ነገር ግን ምግብ ወደ እግዚአብሔር አያቀርቡም፤ ባንባላ የሚጉድልብን ነገር የለም፤ ብንባላም የምናተርፈው ነገር አይኖርም።

9 ነገር ግን ከጸንታችሁ የተነሣ የምታደርጉት ለደካሞች ዕንቅፋት እንዳይሆን ተጠንቀቁ። 10 አንተ ይህን የመሰለ ዕውቀት ኖሮህ፤ ደካማ ጎሊና ያለው ሰው፤ በቤተ ጣዖት ስትባላ ቢያይህ፤ ለጣዖት የተሠዋውን ምግብ ለመብላት አይደፋፈርምን? 11 ስለዚህ ክርስቶስ የሞተለት ይህ ደካማ ወንድም በአንተ ዕውቀት ምክንያት ጠፋ ማለት ነው። 12 በዚህ መንገድ ወንድሞቻችሁን በመበደልና ደካማ ጎሊናቸውን በማጥፋት፤ ክርስቶስን ትቡድላላችሁ። 13 ስለዚህ እኔ የምባላው ነገር ወንድሜን የሚያሰናክለው ከሆነ፤ ወንድሜን ላለማሰናከል ስል ከቶ ሥጋ አልባላም።

የሐዋርያ መብት

9 እኔ ነጻ ሰው አይደለሁምን? ሐዋርያስ አይደለሁምን? ጌታችንን አየሰሰን አላየሁትምን? እናንተስ በጌታ የድካሜ ፍሬዎች አይደላችሁምን? 2 ሌሎች ሐዋርያ ባልሆነ እንኳ ለእናንተ ግን በእርግጥ ሐዋርያ ነኝ፤ ምክንያቱም በጌታ የሐዋርያነቴ ማግተም እናንተ ናችሁ።

3 ለሚመረምሩኝ የምሰጠው መልስ ይህ ነው። 4 ለመሆኑ፤ የመብላትና የመጠጣት መብት የለንምን? 5 እንደ ሌሎቹ ሐዋርያት፤ እንደ ጌታ ወንድሞችና እንደ ከፋተ ሁሉ፤ እኛስ አማኝ ሚስት ይዘን የመኮር መብት የለንምን? 6 ወይስ ጥረን ግረን መኖር ያለብን እኔና በርናባስ ብቻ ነን?

7 ለመሆኑ በገዛ ገንዘብ በወታደርነት የሚያገለግል ማን ነው? ወይን ተክሎ ፍሬውን የማይበላ ማን ነው? መንጋ እየጠበቀ የጠቀን ወተት የማይጠጣ ማን ነው? 8 ይህን የምናገረው እንደ ሰው አስተሳሰብ ነውን? የአራትስ ሕግ ይህን ይል የለምን? 9 በመሆኑ ሕግ፤ “የሚያበረድውን በሬ አፋን አትሰር” ተብሎ

*36-38 ወይም አንድ ሰው ድንግል የሆነውን ልጅን በሚገባ እንዳልሞት ካሰበና እርሱም በዕድሜ እየገፋች ከሄደች፤ ለጣዖት እንዳልባች ካሰበ የወደደውን ያድርግ፤ ጎጢ አት የለበትምና እንደታገባ ሊፈቅድላት ይገባል።... 38 ስለዚህ ድንግል የሆነውን ልጅ ለጋብቻ የሰጠ መልካም አደረገ፤ ለጋብቻ ያልሰጣችም የተሻለ አደረገ።
1) ወይም እንተ እንደሚታወቀው “ሁላችንም ዕውቀት አለን”
*5 ጴጥሮስ ማለት ነው

ተጻፎአልና። ለመሆኑ፣ እግዚአብሔርን ያሳሰበው የበሬ ጉዳይ ነውን?

10 ይህን የተናገረው በእርግጥ ስለ እኛ አይደለምን? የተጻፈው በትክክል ስለ እኛ ነው፣ ዐራሹ የሚያርሰው፣ አበራዩ የሚያበራየው ከምርቱ ድርሻ እንዳለው ተስፋ በማራረግ ነውና። 11 እኛ በእናንተ መካከል መንፈሳዊ ዘር ዘርተን ከሆነ ለሥጋ የሚሆን ነገር ብናጭድ ትልቅ ነገር መሆኑ ነውን? 12 ሌሎች ይህን መብት ከእናንተ ማግኘት ከቻሉ፣ እኛ ይበልጥ ማግኘት አይገባንምን? እኛ ግን በዚህ መብት አልተጠቀምንም፤ ይልቁንም ለክርስቶስ ወንጌል ዕንቅፋት እንዳን ሆን ሁሉንም ነገር እንታገላለን።

13 በቤተ መቅደስ የሚያገለግሉ ምግባቸውን ከቤተ መቅደስ እንደሚገኙ፣ በመሠዊዎውም የሚያ ገለግሉ ከመሥዋዕቱ እንደሚከፈሉ አታውቁ ምን? 14 እንደዚሁም ወንጌልን የሚሰብኩ ለኑሮ የሚያስፈልጋቸውን ከወንጌል እንዲቀበሉ ጌታ አዘዛል።

15 እኔ ግን ከእነዚህ መብቶች በአንዱ እንኳ አልተጠቀምሁም፤ አሁንም ይህን የምጽፍላችሁ እንደነዚህ ያሉትን ነገሮች ታደርጉልኛላችሁ በሚል ተስፋ አይደለም፤ ማንም ትምክህን ከገጥሞ ከሚያደርግብኝ ሞት ይሻለኛልና። 16 ወንጌልን መስበክ አያስመካኝም፤ የምሰብኩ ግዴታዬ ስለሆነ ነው፤ ወንጌልን ባልሰብክ ግን ወዮልኝ።

17 በፊቃደኝነት ብሰብክ ሽልማት አለኝ፤ በፊቃ ደኝነት ካልሆነ ግን፣ የምፈጽመው ተግባር የተጣለብኝን ዐይራ መመዘት ብቻ ይሆናል። 18 ታዲያ ሽልማት ምንድን ነው? ሽልማቴማ ወንጌልን ሰሰብክ በመብቴ ሳልጠቀም ወንጌልን ያለ ክፍያ መስበክ ነው።

19 እኔ ነጻ ሰው ነኝ፤ የማንም ባሪያ አይደለሁም፤ ነገር ግን ብዙዎችን እመልስ ዘንድ ራሴን ለሰው ሁሉ ባሪያ አደርጋለሁ። 20 አይሁድን እመልስ ዘንድ ከአይሁድ ጋር እንደ አይሁዳዊ ሆንኩ፣ እኔ ራሴ ከሕግ በታች ሳልሆን፣ ከሕግ በታች ያሉትን እመልስ ዘንድ ከሕግ በታች እንዳሉት ሆንሁ። 21 እኔ ራሴ ከእግዚአብሔር ሕግ ነጻ ያልሆንሁና፣ ለክርስቶስ ሕግ የምገዛ ብሆንም፣ ሕግ የለላቸውን እመልስ ዘንድ፣ ሕግ እንደሌለው ሞት ሆንሁ። 22 ደካሞችን እመልስ ዘንድ፣ ከደካሞች ጋር እንደ ደካማ ሆንኩ። በሚቻለኝ ሁሉ አንዳንዶችን አድን ዘንድ፣ ከሁሉም ጋር ሁሉን ነገር ሆንሁ። 23 ይህን ሁሉ የማደርገው፣ ከወንጌል በረከት እኔልል ዘንድ፣ ስለ ወንጌል ብዬ ነው።

24 በኑሮው ውድድር የሚረጡ ብዙዎች እንደ ሆኑ፣ ሽልማቴን የሚቀበለው ግን አንዱ ብቻ

9:10 ምሳ11:25፣ ሮሜ4: 23:24፣ 2ጠ.ጥ2:6
9:11 ፋ14፣ ሮሜ 15:27፣ገላ6:6
9:12 ፋ15:18፣ ሐሥ18:3፣2ቆ6:3፣ 11:7-12
9:13 ዘሌ6:16:26፣ ዘ8:18:1
9:14 1ጠ.ጥ5:18
9:15 ፋ12:18፣ ሐሥ18:3፣2ቆ11:9:10
9:16 ሐሥ9:15፣ 26:16፣18፣ሮሜ11:14
9:17 1ቆር3:8፣ 14:4፣1፣ገላ27፣ ቁ1:25
9:18 ፋ12:15፣ 2ቆር11:7፣12:13
9:19 ፋ1:ማቴ 18:15፣2ቆር4:5፣ 7ጻ5:13፣1ቆጥ3:1
9:20 ሐሥ16:3፣ 21:20-26፣ሮሜ 2:12፣11:24
9:21 ሮሜ2:12:14፣ 7ጻ6:2
9:22 ሮሜ11:14፣ 14:1፣1ቆር2:3፣ 10:33
9:24 ፋ25:26፣ 7ጻ2:25፣7፣ፊል 2:16:3:14፣ ቁ1 2:18፣2ጠ.ጥ4:7፣ 0:11:2:1
9:25 2ጠ.ጥ2:5፣ 4:8፣ዮሴ1:12፣1ጴጥ 5:4፣ራእ2:10፣ 3:11
9:26 ፋ24፣ 1ጠ.ጥ6:12
9:27 ፋ24፣ ሮሜ8:13
10:1 ዘሀ13:21፣ 14:22፣29፣መዝ66:6፣ 105:39፣ሮሜ 11:25
10:2 ሮሜ6:3
10:3 ዮሐ6:31
10:4 ዘሀ17:6፣ ዘጥ20:11፣መዝ 78:15፣105:41
10:5 ዘጥ14:29፣ 0:13፣17፣ዮሴ5
10:6 ፋ11 10:7 ፋ14፣ዘሀ3:24፣6:19
10:8 ዘጥ25:1-9
10:9 ዘሀ17:2፣ ዘጥ21:5፣6፣መዝ 78:18፣95:9፣ 106:14
10:10 ዘሀ12:23፣ ዘጥ16:41፣49:17፣5፣ 10:11፣ሀ21:15፣ 0:11:128
10:11 ፋ6፣ ሮሜ4:24፣13:11
10:14 ፋ7፣ 0:16:9፣1ጴጥ2:11፣

እንደ ሆነ አታውቁም? ስለዚህ ሽልማቴን እንደሚቀበል ሰው ናጡ። 25 ለውድድር የሚ ዘጋጅ ማንኛውም ሰው በሁሉም ነገር ራሱን ይገዛል እነርሱ ዐላፊ ጠሬ የሆነውን አክሊል ለማግኘት ይደክማሉ፤ እኛ ግን ለዘላለም የማይጠፋውን አክሊል ለማግኘት እንደክ ማለን። 26 ስለዚህ እኔ ግብ እንደሌለው ሰው በከንቱ አልሮጥም፤ ደግሞም ነፋሱን እንደ ማገሱም ሰው እንዲያው አልታገልም፤ 27 ነገር ግን ለሌሎች ከሰበክሁ በኋላ እኔ ራሴ ውድቅ ሆኜ እንዳልቀር፣ ሰውነቴን እየጉ ሰምሁ እንዲገዛልኝ አደርገዋለሁ።

በእስራኤል የደረሰው እንዳይደርስዎን እንጠንቀቅ

10 ወንድሞች ሆይ፣ አባቶቻችን ሁሉ ከደመናው ቢታች እንደ ነዩና ጠሕር ውስጥ እንደ ተሻገሩ ታውቁ ዘንድ እፈልጋለሁ። 2 እነርሱ ሁሉ ከሙሴ ጋር ለመተባበር በደመናና በባሕር ተጠመቁ። 3 ሁሉም ከአንድ መንፈሳዊ ምግብ በሉ፤ 4 ሁሉም ከአንድ መንፈሳዊ መጠጥ ጠጡ፤ ይከተላቸው ከነበረው መንፈሳዊ ዐለት ጠጥተዋልና፤ ያ፣ ዐለት ክርስቶስ ነበረ። 5 ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በብዙዎቹ ደስ ስላልተሰኘ በበረሃ ወድቀው ቀሩ።

6 እነርሱ ክፉ እንደ ተመኙ፣ እኛም ደግሞ እንዳንመኝ እነዚህ ነገሮች ምሳሌ ሆነውልናል።

7 ሕዝቡ ሊበሉና ሊጠጡ ተቀመጡ፤ ሊዘፍኑም ተነሡ። ተብሎ እንደ ተጻፈ፣ ከእነርሱ አንዳንዶቹ እንዳደረጉት ጣዖት አምላኪዎች አትሁኑ። 8 ከእነርሱ አንዳንዶቹ ዘመት ፈጽመው በአንድ ቀን ሆያ ሦስት ሺህ ሰው እንደ ረገፈ፣ እኛም ዝሙት አንፈጽም። 9 ከእነርሱ አንዳንዶቹ ጌታን እንደ ተፈታተ ነና በእባብ ተነድፈው እንደ ጠፉ፣ እኛም ጌታን አንፈታተን። 10 ከእነርሱ አንዳንዶቹ እንዳገረመረመሩ በአጥፊው እንደ ጠፉ፣ አታገረምርሙ።

11 ይህ ሁሉ ምሳሌ ይሆን ዘንድ በእነርሱ ላይ ደረሰ፣ የዘመናት ፍጻሜ የደረሰብንን እኛን ለማስጠንቀቅም ተጻፈ። 12 ስለዚህ ተደላደዩ ቆሚአለሁ የሚል በኖር እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ። 13 በሰዎች ሁሉ ላይ ከደረሰው የተለየ ፈተና አልደረሰባችሁም፤ እግዚአብሔር ታማኝ ነው፤ ስለዚህ ከምትችሉት በላይ እንድትፈተኑ አይተዋችሁም፤ ነገር ግን በምትፈተኑበት ጊዜ ፈተናውን መታገሥ እንድትችሉ፣ መውጫ መንገዱን ያዘጋጅላችኋል።

10:12 ሮሜ11:20፣ 2ቆር1:24
10:13 1ቆር1:9፣ 2ጴጥ2:9፣

ከጣዖት ጋር አለመተባበር

14 ስለዚህ ወዳጆቹ ሆይ፤ ከጣዖት አምልኮ ሸሹ። 15 ይህን የምናገረው አስተዋይ ለሆኑ ሰዎች ነው፤ ስለምናገረው ነገር እናንተው ፍረዱ። 16 የምንገርከው የበረከት ጽዋ ከክርስቶስ ደም ጋር ኅብረት ያለው አይደለም? የምንቁርሰውስ እንጀራ ከክርስቶስ ሥጋ ጋር ኅብረት ያለው አይደለም? 17 እንጀራው አንድ እንደ ሆነ፤ እኛም ብዙዎች ሆነን ሳለ አንድ አካል ነን፤ ሁላችን አንዱን እንጀራ እንካፈላለንና።

18 እስቲ፤ የእስራኤልን ሕዝብ አስቡ፤ መሥዋዕቱን የሚበሉት ከመሠዋዕድ ጋር ኅብረት አልነበራቸውም? 19 ታዲያ፤ ለጣዖት የተሠዋ ነገርም ሆነ ጣዖቱ ራሱ ዋጋ ያለው ነገር ነው ማለቱ ነው? 20 አይደለም? አሕዛብ የሚሠውት ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለአጋንንት ነው፤ ከአጋንንት ጋር እንድትተባበሩም አልሻም። 21 የኢየሱስ ጽዋና፤ የአጋንንትን ጽዋ በአንድ ላይ መጠጣት አትችሉም፤ ከጌታ ማዕድና ከአጋንንት ማዕድ ተካፋይ መሆን አትችሉም። 22 ጌታ ን እናስቀመጥን? በብርታትስ ከእርሱ እንበልጣለን?

የአማኞች ነጻነት

23 ሁሉ ነገር ተፈቅዶአል። ነገር ግን ሁሉም ነገር አይጠቅምም፤ “ሁሉም ነገር ተፈቅዶአል” ነገር ግን ሁሉም ነገር አያንጽም። 24 እያንዳንዱ ሰው የባልንጀራውን ጥቅም እንጂ የራሱን ብቻ አይፈልግ።

25 በሳሊና ምርምር ውስጥ ሳትገቡ፤ በሥጋ ገበያ የሚሸጠውን ሁሉ ብሉ። 26 ምድርና በውስጥዋ ያለው ሁሉ የጌታ ነውና።

27 የሚያምን ሰው ጋብዞአችሁ ለመሄድ ብትፈልጉ በሳሊና ምርምር ውስጥ ሳትገቡ የቀረበላችሁን ሁሉ ብሉ። 28 ነገር ግን አንዱ፤ ይህ ለጣዖት የተሠዋ ነው ቢላችሁ ይህን ስለ ነገራችሁ ሰውና ለሳሊናችሁ ስትሉ አትብሉ። 29 ይህን የምለውም ስለዚህ ሰው በሌላ እንጂ ስለ አንተ አይደለም፤ ነጻነቱስ በሌላ ሰው ስለላ ደምን ይመዘን? 30 ማግ ቡን በምስጋና የምበላ ከሆነ፤ እግዚአብሔርን ባመሰገንሁበት ነገር ለምን እወቅሳለሁ?

31 እንግዲህ ስትበሉም ሆነ ስትጠጡ፤ ወይም ማንኛውንም ነገር ስታደርጉ ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት። 32 ለአይሁድም ሆነ ለግሪኮች ወይም ለእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን መሰናክል አትሁኑ። 33 እኔ ሰውን ሁሉ በማንኛውም ረገድ ለማስደሰት እንደምጥር እናንተም እንዲሁ አድርጉ፤ ብዙዎችም ይደኑ ዘንድ፤ ለራሴ የሚጠቅመውን ሳይሆን ለእነርሱ የሚጠቅመውን እሻለሁና።

1ዮሐ2:7;5:21; ይሁ3
10፡16 ማቴ14:19; 26:26-28;
1ቆሮ11:23-25
10፡17 ሮሜ12:5
10፡18 ሴሌ7:6;
14:15
10፡19 1ቆሮ8:4
ዘጸ32:17; መዝ106:3
7:6-አጋ:20
10፡20 ሴሌ17:7;
10፡21 2ቆሮ6:15; 16:1
10፡22
ዘጸ32:16; 21:1
1ነገ14:22;
መዝ78:58;
መክ6:10; አሌ45:9;
ኤር44:8;
10፡23 1ቆሮ6:12
10፡24 ቍ33; ሮሜ
15:1; 2ተ1ቆሮ13:5; ሌ
ሌ2:4; 21
10፡25 ሐሥ10:15;
1ቆሮ8:7;
10፡26 ዘዳ:29;
19:5; ኢዮ4:11;
መዝ24:1; 50:12;
1ጢዋ4:4
10፡27 ሉቃ 10:7
10፡28 1ቆሮ8:7;
10-12
10፡29 1ቆሮ9:1-19
10፡30 ሮሜ14:6
10፡31 ዘነ14:21;
ቁላ3:17; 1ጴጥ4:11
10፡32 ማቴ5:29;
ሐሥ20:28; 24:16;
1ቆሮ12:11; 16:22;
15:9; 2ቆሮ6:3;
1ጢዋ3:5; 15
10፡33 ቍ24;
ሮሜ11:14; 15:2;
1ቆሮ9:22

11 እኔ የክርስቶስን ምሳሌ እንደምክተል እናንተም የእኔን ተከተሉ። ሥርዐት ያለው አምልኮ

2 በሁሉም ነገር ስምምታስ-ልኝና ከእኔ የተቀበላችሁትን ትምህርትን አጥብቃችሁ ስለ ይዛችሁ አመሰግናችኋለሁ።

3 ነገር ግን ይህን እንድታውቁ እወዳለሁ፤ የወንድ ሁሉ ራስ ክርስቶስ ነው፤ የሴትም ራስ ወንድ ነው፤ የክጠርስቶስም ራስ እግዚአብሔር ነው። ፋራሱን ተከናኝቦ የሚጸልይ ወይም ትንቢት የሚናገር ማንኛውም ወንድ የእርሱን ራስ ያዋርዳል፤ ፊራሳን ሳትሸፍን የምትጸልይ ወይም ትንቢት የምትናገር ማን ኛዋም ሴት የእርሷን ራስ ታዋርዳለች፤ ጠጉርዋን እንደ ተላጨች ይቁጠራልና።

6 ሴት ራሷን የማትሸፍን ከሆነ፤ ጠጉርዋን ትቈረጥ፤ ጠጉሯን መቈረጥ ወይም መላጩት የሚያሳፍር መስሎ ከታያት ግን ራስዋን ትሸፈን። ግንድ ራሱን መከናኝብ የለበትም፤ ወንድ የእግዚአብሔር ምሳሌና ክብር ነውና፤ ሴት ግን የወንድ ክብር ናት፤ ጳውሎስ ንዶተም ሴት ከወንድ ተገኘች እንጂ ወንድ ከሴት አልተገኘም። 9 ደግሞም ሴት ለወንድ ተፈጠረች እንጂ ወንድ ለሴት አልተፈጠረም። 10 በዚህ ምክንያት፤ በመላእክትም ምክንያት፤ ሴት በሥልጣን ሥር መሆን ዋን የሚያሳይ ምልክት በራስዋ ላይ ታድርግ።

11 በጌታ ዘንድ ግን ሴት ያለ ወንድ፤ ወንድም ያለ ሴት አይሆንም። 12 ሴት ከወንድ እንደ ተገኘች ሁሉ፤ ወንድም ከሴት ይወለዳልና፤ ነገር ግን የሁሉም መገኛ እግዚአብሔር ነው።

13 እስቲ፤ እናንተ ፍረዱ፤ ሴት ራስዋን ሳትሸፍን ወደ እግዚአብሔር መጸለይ ይገታል? 14 ወንድ ጠጉሩን ቢያስረዝም ነውር እንደሚሆንበት ተፈጥሮ እንኳ አያሰተምራችሁም? 15 ሴት ግን ጠጉርዋን ብታስረዝም ክብርዋ አይደለም? ረጅም ጠጉር የተሰጣት መጉናጸፊያ እንዲሆናት ነውና። 16 እንግዲህ ማንም በዚህ ጉዳይ ላይ መከራክር ቢፈልግ፤ እኛም ሆነ የእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት ከዚህ የተለየ ልማድ የለንም።

11፡1 ሮሜ15:3;
1ቆሮ4:16; 1ጴጥ2:21
11፡2 ቍ17:22;
23:1; 4ቆሮ4:17;
15:23; 12ተሰ2:15;
3:6
11፡3 ዘጸ3:16;
1ቆሮ3:23; ኤል1:22;
5:23
11፡4 ሐሥ11:27
11፡5 ዘጸ21:12;
ሐሥ21:9
11፡7 ዘጸ1:26;
5:1; 19:6; 1ዮ3:9
11፡8 ዘጸ2:21; ጠ23;
1ጢዋ2:13
11፡9 ዘጸ2:18
11፡12 ሮሜ11:36
11፡16 1ቆሮ7:17;
10:32

*28 አንዳንድ ቅጂች አትብሉ። ምድርና በውስጧ ያለው ሁሉ የጌታ ናትና።
*2 ወይም ማግ
*4-7 ወይም የራሱን ጠጉር አስረዝሞ የሚጸልይ ወይም ትንቢት የሚናገር ማንኛውም ወንድ ራሱ የሆነውን ያዋርዳል። ፊራሳን ሳትከናኝብ የምትጸልይ ወይም ትንቢት የምትናገር ማንኛዋም ሴት ራሷ የሆነውን ታዋርዳለች፤ ጠጉራቸውን ከተላጨ ሴቶች አንጻ ትመሰላለችና። ሴት ራሷን የማትከናኝብ ከሆነ፤ ጠጉሯን ታሳጥር፤ ጠጉሯን መቈረጥ ወይም መላጩት የሚያሳፍር ስለሆነ ግን እንደገና ታሳደገው። ግንድ ጠጉሩን ማስረዘም የለበትም።

የጌታ እራት

11፡23-25 ተጓ - ምብ ማቴ 26፡26-28፣ ማር 14፡22-24፣ ሉቃ 22፡17-20

17 ነገር ግን በምትሰበሰቡበት ጊዜ ለሚጉዳ እንጂ ለሚጠቅም ስላልሆነ፣ ይህን ትእዛዝ ስሰጥ እያመሰገንኋችሁ አይደለም። 18 ከሁሉ አስቀድሞ በቤተ ክርስቲያን በምትሰበሰቡበት ጊዜ በመካከላችሁ መለያየት እንዳለ ሰምቻለሁ፣ ይህም ሊሆን እንደሚችል በከፊል አምናለሁ። 19 ከእናንተ መካከል እውነተኛቹ ተለይተው ይታወቁ ዘንድ፣ ይህ መለያየት በመካከላችሁ መኖሩ ግድ ነው። 20 በምትሰበሰቡበት ጊዜ የምትበሉት የጌታ ነገር አይደለም። 21 በምትበሉበት ጊዜ አንዱ ሌላውን ሳይጠብቅ ምግቡን ይበላልና፣ አንዱ እየተራባ ሌላው ይሰክራል። 22 ለመሆኑ የምትበሉበትና የምትጠጡበት ቤት የላችሁምን? ወይስ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን በመናቅ፣ ምንም የሌላቸውን ታላቅ ራሳችሁን? እንግዲህ ምን ልበላችሁ? በዚህ ነገር ላመሰግናችሁን? ፈጽሞ ላላመሰግናችሁም።

23 እኔ ከጌታ የተቀበልሁትን ለእናንተ አስተላልፏልለሁና፣ ጌታ ኢየሱስ አልፎ በተሰጠላችሁ ሌሊት፣ እንጂራን አንሥቶ 24 ከባሪከ በኋላ ቁርባ፣ “ይህ ስለ እናንተ የሚሆን ሥጋዬ ነው፣ ለመታሰቢያዬም አድርጉት” አለ። 25 እንዲሁም ከእራት በኋላ ጽዋውን አንሥቶ፣ “ይህ ጽዋ በደሜ የሚሆን አዲስ ኪዳን ነው፣ ስለዚህ ከጽዋው በምትጠጡበት ጊዜ ይህን ለመታሰቢያዬ አድርጉት” አለ። 26 ይህን እንጂራ በምትበሉበት ጊዜ፣ ይህንም ጽዋ በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ ጌታ እስከሚመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁ።

27 እንግዲህ ማንም ሳይገባው፣ ይህን እንጂራ ቢበላ ወይም የጌታ ነገር ጽዋ ቢጠጣ፣ የጌታ ሥጋና ደም ባለ ዕዳ ይሆናል። 28 ማንም ሰው ከዚህ እንጂራ ከመብላቱና ከዚህ ጽዋ ከመጠጣቱ በፊት፣ ራሱን ይመርምር፣ 29 ምክንያቱም ማንም የጌታ ነገር ሥጋ ሳይጠጣው* ቢበላና ቢጠጣ ፍርድ የሚያመጣበትን ይበላል፣ ይጠጣል። 30 ከእናንተ መካከል ብዙዎች የደከሙትና የታ መሙት፣ አንዳንዶችም ያንቀላፉት በዚህ ምክንያት ነው። 31 ራሳችንን ብንመረምር ግን ባልተፈረደብን ነበር። 32 ነገር ግን ጌታ በሚፈርድብን ጊዜ እንገሠጻለን፣ ይኸውም ከዓለም ጋር አብረን እንዳንኩን ነው።

33 ስለዚህ፣ ወንድሞቼ ሆይ፣ ለመብላት በምትሰበሰቡበት ጊዜ እርስ በርሳችሁ ተጠባብቁ። 34 በምትሰበሰቡበት ጊዜ ለኖርድ እንዳይሆንላችሁ፣ ማንም የራሱው ሰው ቢኖር በቤቱ ይብላ። ስለ ቀረው ነገር ደግሞ በምመጣበት ጊዜ እደነግራለሁ።

11፡17 ሞ2፡22
11፡18 1ቆር 1፡10-12፣3፡3
11፡19 1ዮሐ2፡19
11፡21 2ኡጥ2፡13፣ ይሁ12
11፡22 ሞ2፡17፣ ቆር10፡32፣ያዕ2፡6
11፡23 ሞ2፡2፣ ገላ1፡12
11፡24 1ቆር10፡16
11፡25 ሉቃ22፡20፣ 1ቆር10፡16
11፡26 1ቆር1፡7
11፡27 ዕብ10፡29
11፡28 2ቆር13፡5
11፡30 ማቴ9፡24
11፡31 መዝ32፡5፣ 1ዮሐ1፡9
11፡32 መዝ94፡2፣ 118፡18፣ምሳ3፡11፣ 12፣ዮሐ15፡18፣19፣ ዕብ127፡10፣ራእ3፡19
11፡34 ሞ2፡21፣22፣ 1ቆር4፡19

12፡1 ሮሜ1፡11፣ 11፡25፣1ቆር1፡7፣ 14፡1፣37
12፡2 መዝ115፡5፣ ኤር10፡5፣ዕ2፡18፣ 19፣ኤፌ2፡2
12፡3 ዮሐ13፡13፣ ሮሜ9፡3፣ 1ቆር16፡22፣ 1ዮሐ 4፡23
12፡4 ሞ8፡11፣ ሮሜ12፡4-8፣ ኤፌ4፡11-13፣ዕ2፡4
12፡6 ኤፌ4፡6፣ ፊል2፡13
12፡7 1ቆር14፡12፣ ኤፌ4፡12
12፡8 1ቆር2፡6፣ 2ቆር8፡7
12፡9 ሞ28፡30፣ ማቴ10፡11፣17፣19፡20፣ 1ቆር13፡2
12፡10 ሞ28፡30፣ ማር16፡17፣ዮሐ3፡5፣ ኤፌ4፡11፣ዮሐ4፡1
12፡11 ሞ4
12፡12 ሞ27፣ ሮሜ12፡5
12፡13 ዮሐ 7፣37-39፣ዮሐ3፡28፣ ኤፌ2፡18፣ዮሐ3፡11
12፡14 ሞ12፡20

መንፈሳዊ ስጦታዎች

12 ወንድሞች ሆይ፣ አሁን ደግሞ ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች ይህን እንድታውቁ እፈልጋለሁ። 2 አረማውያን በነበራችሁበት ጊዜ ወዲያና ወዲህ በመነዳት ድዳ ወደ ሆኑ ጣታቶች እንደ ተወሰነ ዳችሁ ታውቃላችሁ። 3 ስለዚህ ማንም በእግዚአብሔር መንፈስ የሚናገር፣ “ኢየሱስ የተረገመ ነው” የሚል የለም፣ እንደዚሁም በመንፈስ ቅዱስ ካልሆነ በቀር፣ ማንም “ኢየሱስ ጌታ ነው” የሚል እንደሌለ እነግራችኋለሁ።

4 ስጦታዎች ልዩ ልዩ ሲሆኑ፣ መንፈስ ግን አንድ ነው፣ 5 አገልግሎትም ልዩ ልዩ ሲሆን፣ ጌታ ግን አንድ ነው፣ 6 ስሜራርም ልዩ ልዩ ሲሆን፣ ሁሉን በሁሉ የሚሠራው ግን ያው አንዱ እግዚአብሔር ነው።

7 ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን መግለጥ ለእያንዳንዱ ሰው የሚሰጠው ለጋራ ጥቅም ነው። 8 ለአንዱ በመንፈስ የጥበብን ቃል መናገር ይሰጠዋል፣ ለሌላው ደግሞ በዚያው መንፈስ የዕውቀትን ቃል መናገር ይሰጠዋል፣ 9 ለአንዱ በዚያው መንፈስ እምነት ይሰጠዋል፣ ለሌላው ደግሞ በዚያው በአንዱ መንፈስ የመፈወስ ስጦታዎች ይሰጠዋል፣ 10 ለአንዱ ታምራትን የማድረግ፣ ለሌላው ትንቢትን የመናገር፣ ለሌላው ደግሞ መናፍስትን የመለየት፣ ለአንዱ በልዩ ልዩ ልሳን የመናገር፣ ለሌላው ደግሞ በልዩ ልዩ ልሳን የተነገረውን የመተርጎም ስጦታ ይሰጠዋል። 11 እነዚህ ሁሉ የዚያው የአንዱ መንፈስ ስጦታዎች ሲሆኑ፣ ለእያንዳንዱ ሰው እርሱ ራሱ እንደ ፈቀደ ይሰጠዋል።

አንድ አካል ብዙ ብልቶች

12 አካል ብዙ ብልቶች ቢኖሩትም አንድ አካል ነው፣ ነገር ግን ብልቶች ብዙ ቢሆኑም አካል አንድ ነው። ክርስቶስም እንደዚሁ ነው። 13 እይሁድ ወይም የግሪክ ሰዎች ብንሆን፣ ባሪያ ወይም ነጻ ሰዎች ብንሆን፣ እኛ ሁላችን አንድ አካል እንድንሆን በአንድ መንፈስ ተጠምቀናልና፣ ሁላችንም አንዱን መንፈስ እንድንጠጣ ተስጥቶናል።

14 አካል የተሠራው ከብዙ ብልቶች እንጂ ከአንድ ብልት አይደለም። 15 እነር፣ “እኔ እጅ ስላልሆንሁ የአካል ክፍል አይደለሁም” ቢቀል ይህን በማለቱ የአካል ክፍል መሆኑ ይቀራልን? 16 ጆርም፣ “እኔ ዐይን ስላልሆንሁ የአካል ክፍል አይደለሁም” ቢል ይህን በማለቱ የአካል ክፍል መሆኑ ይቀራልን? 17 አካል በሙሉ

*10 ወይም ቶጥ፣ እንዲሁም ሞ28 ይመ

ዐይን ቢሆን ኖሮ፤ መስማት ከየት ይገኝ ነበር? አካል በሙሉ ጆሮ ቢሆን ኖሮ፤ ማሸተት ከየት ይገኝ ነበር? ¹⁸ነገር ግን እግዚአብሔር እንደ ወደደ እያንዳንዱን በየቦታው መድቦአል። ¹⁹ሁሉም አንድ ብልት ቢሆን ኖሮ አካል ከየት ይገኝ ነበር? ²⁰እንግዲህ ብልቶች ብዙ ናቸው፤ አካል ግን አንድ ነው።

²¹ዐይን እጅን፤ “አታስፈልገኝም” ሊለው አይችልም፤ ራስም እግርን፤ “አታስፈልገኝም” ሊለው አይችልም። ²²እንዲያውም ደካማ የሚመስሉት የአካል ብልቶች እጅግ አስፈላጊ ናቸው። ²³የተናቁ ለሚመስሉን ብልቶች ይበልጥ ክብር እንሰጣቸዋለን፤ ደግሞም የምናፍርባቸውን ብልቶች ይበልጥ እንንከባከባቸዋለን፤ ²⁴የማናፍርባቸው ብልቶቻችን ግን ይህ አያስፈልጋቸውም። እግዚአብሔር ግን የአካል ብልቶችን አንድ ላይ አገጣጥሞ ክብር ለሚጉድሳቸው የበለጠ ክብር ሰጥቶአቸዋል፤ ²⁵ይህም ያደረገው በአካል ብልቶች መካከል መለያየት ሳይኖር፤ እርስ በርሳቸው እኩል እንዲተሳ ሰቡ ነው። ²⁶አንድ ብልት ቢሠቃይ ብልቶች ሁሉ አብረው ይሠቃያሉ፤ አንድ ብልት ቢከብር ሌሎቹም ብልቶች አብረው ደስ ይላቸዋል።

²⁷እንግዲህ እናንተም የክርስቶስ አካል ናችሁ፤ እያንዳንዳችሁም የአካሉ ብልቶች ናችሁ። ²⁸እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንደኛ ሐዋርያትን፤ ሁለተኛ ነቢያትን፤ ሦስተኛ መምህራንን፤ ቀጥሎም ታምራት አድራጊዎችን፤ የመሬወስ ስጦታዎች ያላቸውን፤ ሌሎችን የመርዳት ስጦታ ያላቸውን፤ የማስተዳደር ስጦታ ያላቸውንና በልዩ ልዩ ልሳን የመናገር ስጦታ ያላቸውን ሰዎች መድቦአል። ²⁹ሁሉ ሐዋርያት ናቸውን? ሁሉን ነቢያት ናቸውን? ሁሉን መምህራን ናቸውን? ሁሉን ታምራት ያደርጋሉን? ³⁰ሁሉን የመሬወስ ስጦታዎች አላቸውን? ሁሉን በልሳኖች ይናገራሉን? ሁሉን ይተረጎማሉን? ³¹ነገር ግን ከሁሉ የሚበልጠውን ስጦታ በብርቱ ፈልጉ።^ሀ

ፍቅር

ደግሞም ከሁሉ የሚበልጠውን መንገድ አሳያችኋለሁ።

13 በሰዎችና በመላእክት ልሳን^ሸ ብናገር፤ ፍቅር ግን ከሌላኝ እንደሚሮጥ ሮጥኸ ናስ ወይም እንደሚንሻሻ እናጽል ነኝ። ²የትንቢት ስጦታ ቢኖረኝ፤ ምስጢርን ሁሉና ዕውቀትን ሁሉ ባውቅ፤ ተራራንም ከቦታው የሚነቅል እምነት ቢኖረኝ፤ ፍቅር ግን ከሌላኝ ከነቱ ነኝ። ³ያለኝን ሁሉ ለድኾች ብስጥ፤ ሰውነቴንም እንዲቃጠል

12፡18 ላ፡11፡28
12፡20 ላ፡12፡14፤ ሮጫ12፡5
12፡27 ሮጫ12፡5፤ ኤፌ1፡23-34፤12፤ ቈ41፡18፡24
12፡28 ላ፡9፡10፤ ማር16፡17፤ ሮጫ12፡6-8፤1ቆሮ10፡32፤ ኤፌ4፡11
12፡30 ላ፡10
12፡31 1ቆሮ14፡1-39
13፡1 ላ፡8፤ ማር16፡17
13፡2 ላ፡8፤ ማፊ17፡20፤21፡21፤ሐ ማ11፡27፤1ቆሮ12፡9፤14፡2፤2ቆሮ8፡7፤ኤፌ4፡11
13፡3 ጳጳ3፡28፤ ሉቃ19፡8፤ሐሥ2፡45

13፡4 1ቆሮ5፡2፤ 1ተሰ5፡14
13፡5 ኢዮ14፡16፤ 17፡ምሳ10፡12፤ 17፡ 9፤ማቴ5፡22፤ 1ቆሮ10፡24፤ 1ጴጥ4፡8
13፡6 2ተሰ2፡12፤ 2ዮሐ4፡3፤3ዮሐ3፡4
13፡7 ላ፡8፡13
13፡8 ላ፡1፡2
13፡9 ላ፡12፤ 1ቆሮ 8፡2
13፡10 ሌጻ3፡12
13፡11 መዝ131፡2
13፡12 ዘፍ32፡30፤ ኢዮ19፡26፤26፡14፤ 36፡26፤1ቆሮ8፡3፤ 7ላ4፡9፤1ዮሐ3፡2
13፡13 ማቴ22፡37-40፤ሮጫ5፡2-5፤ 1ቆሮ16፡14፤17ላ5፡5፤ 6፤ኤፌ4፡2-5፤ቈላ14፡5፤1ተሰ1፡3፤ 5፡8፤ዕብ6፡10-12፤ 1ዮሐ4፡7-12፤16
14፡1 ላ፡39፤ 1ቆሮ12፡1፤31፤ 16፤ 14፤ኤፌ4፡11
14፡2 ላ፡6-11፤16፤ ማር16፡17፤1ቆሮ13፡2
14፡3 ላ፡4፤5፡12፤ 17፡26፤31፤ሮጫ14፡19
14፡4 ላ፡3፤ ማር16፡17፤1ቆሮ13፡2
14፡5 ላ፡3፤ ዘኁ11፡29

ለእሳት ብዳርግ፤። ፍቅር ግን ከሌላኝ ምንም አይጠቅመኝም።

⁴ፍቅር ታጋሽ ነው፤ ደግሞም ቸር ነው። ፍቅር አይመቀኝም፤ አይመሰም፤ አይታባይም፤ ⁵ተገቢ ያልሆነ ነገር አያደርግም፤ ራስ ወይም አይደለም፤ አይሰሳም፤ በደልን አይቁጥርም። ⁶ፍቅር ከእውነት ጋር እንጂ በዐመፅ ደስ አይሰኝም። ⁷ፍቅር ሁልጊዜ ይታገሃል፤ ሁልጊዜ ያምናል፤ ሁልጊዜ ተስፋ ያደርጋል፤ ሁልጊዜ ጸንቶ ይቆማል።

⁸ፍቅር ከቶ አይወድቅም፤ ነገር ግን ትንቢት ቢሆን ይሻራል፤ ልሳንም ቢሆን ይቀራል፤ ዕውቀትም ቢሆን ይሻራል። ⁹ምክንያቱም የምናውቀው በከፊል ነው፤ ትንቢት የምንናገረውም በከፊል ነው። ¹⁰ነገር ግን ፍጹም የሆነው ሲመጣ በከፊል የነበረው ይሻራል። ¹¹ልጅ ሳለሁ እንደ ልጅ እናገር ነበር፤ እንደ ልጅ አስብ ነበር፤ እንደ ልጅም አሰላ ነበር፤ ከጎለመስሁ በኋላ ግን የልጅነትን ነገር ለርግፍ አድርጌ ትቻለሁ። ¹²አሁን የምናየው በመስተዋት ውስጥ እንደሚታይ በድንገተኛነት ነው፤ በዚያን ጊዜ ግን ፊት ለፊት እናያለን። አሁን የማውቀው በከፊል ነው፤ በዚያን ጊዜ እኔ ራሴ ሙሉ በሙሉ የታወቅሁትን ያህል ወውቃለሁ።

¹³እንግዲህ እምነት፤ ተስፋ፤ ፍቅር እነዚህ ሦስቱ አንድነት ወይም ይኖራል፤ ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው።

የትንቢትና የልሳን ስጦታዎች

14 ፍቅርን ተከታተሉ፤ መንፈሳዊ ስጦታዎችን፤ በተለይም ትንቢት የመናገርን ስጦታ በብርቱ ፈልጉ። ²በልሳንም የሚናገር ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው አይናገርምና፤ ምስጢር የሆነውን በመንፈስ ስለሚናገር የሚረዳው የለም። ³ትንቢትን የሚናገር ግን ለማንጽ፤ ለማስረጋታትና ለማጽናት ለሰው ይናገራል። ⁴በልሳን የሚናገር ራሱን ያንጸል፤ ትንቢትን የሚናገር ግን ቤተ ክርስቲያንን ያንጸል። ⁵ሁላችሁም በልሳን^ሸ ብትናገሩ እወዳለሁ፤ ከዚህ ይልቅ ግን ትንቢትን ብትናገሩ እወዳለሁ። ቤተ ክርስቲያን እንድትታነጽ በልሳን የሚናገር ሰው የተናገረውን ካልተረጎመ፤ በልሳን ስሜናገር ይልቅ ትንቢትን የሚናገር ይበል

^{አ30} ወይም፤ በሌሎች ጳጳዎች
^{አ31} ወይም፤ እናንተ ግን ከሁሉ የሚበልጠውን ስጦታ በብርቱ እያደሉጋችሁ።
^{ሸ1} ወይም ጳጳዎች
^{ሸ3} እንዳንድ የጥንት ቅጂች፤ እንድታበይ ሰውነቴንም አሳልፈህ ብሎ ይላል
^{ሸ2} ወይም በሌላ ጳጳዎች እንዲሁም ላ፡ 4፡13፡14፡19፡26 እና 27 ይህም
^{ሸ2} ወይም በመንፈሱ
^{ሸ5} ወይም በሌሎች ጳጳዎች፤ እንዲሁም ላ፡6፡18፡22፡23 እና 39 ይህም

ባል።

6እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ፣ በመግለጥ ወይም በዕወ ቀት ወይም በትንቢት ወይም በትምህርት ካልነገርኋችሁ፣ በልሳን ብናገር ምን እጠ ቅማችኋለሁ? 7እንደ ዋሽንተና እንደ በገና ያሉ ሕይወት የሌላቸው ነገሮች እንኳ የደም ዓቸው ቃና ልዩነት ከሌለው ዜማቸውን እን ዴት ማወቅ ይቻላል? 8ደግሞም መለኮት ትክክል ያልሆነ የጥሪ ድምፅ ካሰማ፣ ለጦር ነት ማን ይዘጋጃል? 9እናንተም እንደዚሁ ናችሁ፤ ከአንደበታችሁ ትርጉም ያለው ቃል ካልወጣ፣ የምትናገሩትን ማን ሊያስ ተውለው ይችላል? ለኅሳስ የምትናገሩ ትሆ ናላችሁ። 10በዓለም ላይ ብዙ ዐይነት ቋንቋ ዎች አሉ፤ ትርጉም የሌለውም ቋንቋ የለም። 11እንግዲህ አንድ ሰው የሚናገረውን ቋንቋ ትርጉሙን ካላወቅሁ፣ ለሚናገረው እንግዳ እሆንበታለሁ፤ እርሱም ለእኔ እን ግዳ ይሆንብኛል። 12እናንተም እንደዚሁ ናችሁ፤ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ለማግኘት የም ትሹ በመሆናችሁ፣ ቤተ ክርስቲያን የም ትታክቡበትን ስጦታዎች ለማግኘት ይበልጥ ፈልጉ።

13ስለዚህ በልሳን የሚናገር ሰው የሚናገ ሬውን መተርጎም እንዲችል ይጻፈይ። 14በል ሳን በምጸልይበት ጊዜ መንፈስ ይጻፈያል፤ አእምሮዬ ግን ያለ ፍራ ነው። 15ታዲያ፣ ምን ማድረግ አለብኝ? በመንፈስ እጸልያለሁ፤ በአ እምሮም ደግሞ እጸልያለሁ፤ በመንፈስ እዘ ምራለሁ፤ በአእምሮም ደግሞ እዘምራለሁ። 16እንዲሁም ካልሆነ እግዚአብሔርን በመንፈስ በምታመሰግንበት ጊዜ፣ ለነገሩ እንግዳ የሆነ ሰው አንተ የምትናገረውን ካልተረዳ፣ እን ዴት አድርጎ ለምስጋናህ፣ “አሜን” ለል ይች ላል? 17አንተ በሚገባ ታመሰግን ይሆናል፤ ሌላው ሰው ግን አይታነጽበትም።

18ከሁላችሁ የበለጠ በልሳን ስለምናገር እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ። 19ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሌሎችን ለማስተ ማር፣ ዐሥር ሺህ ቃላት በልሳን ከምናገር ይልቅ፣ አምስት ቃላት በአእምሮዬ ብናገር ይሻላል።

20ወንድሞች ሆይ፤ በአስተሳሰባችሁ ሕፃ ናት አትሁኑ፤ ለክፉ ነገር ሕፃናት ሁኑ፤ በአ ስተሳሰባችሁ ግን ጎልማሶች ሁኑ። 21በሕ ግም እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል።

“ቋንቋቸው እንግዳ በሆነ ሰዎች፣ በባዕዳንም አንደበት፣ ለዚህ ሕዝብ እናገራለሁ፤ ይህም ሆኖ አይሰሙኝም” ይላል ኔታ ።

14፡6 ፉ፡26፣ ሮሜ 6፡17፣2ቆር8፡7፣ ኤፌ1፡17
14፡8 ስፊ፡10፡9፣ ኤር4፡19
14፡11 ዘፍ11፡7
14፡12 ፉ፡3፣ 1ቆር12፡1
14፡13 ፉ፡5
14፡14 ፉ፡2
14፡15 ፉ፡2፡14፣ ኤፌ5፡19
14፡16 ዘፃ 27፡15-26፣1ዜና 27፡36፣ ነዘ8፡6፣ መዘ106፡48፣ማቴ 14፡19፣1ቆር11፡24፣ ራእ5፡14፣7፡12
14፡17 ፉ፡3
14፡19 ፉ፡6
14፡20 ኤር4፡22፣ ማቴ10፡16፣ ሮሜ16፡19፣ 1ቆር3፡1፣1ኤፌ4፡14፣ ዕብ5፡12፡13፣ 1ጴጥ2፡2
14፡21 ፉ፡34፣ ዘፃ28፡49፣ ኢፋ28፡11፣ 12፡ዮሐ10፡34

14፡22 ፉ፡1
14፡23 ሐሥ2፡13
14፡25 ኢሳ45፡14፣ ዘፃ8፡23፣ሮሜ2፡16
14፡26 ፉ፡2፡6፣ ሮሜ7፡1፣14፡19፣ 1ቆር12፡7-10፣ ኤፌ5፡19
14፡29 ፉ፡32፡37፣ 1ቆር12፡10፡13፡2
14፡32 1ዮሐ4፡1
14፡33 ፉ፡40፣ ሐሥ9፡13፣ ሮሜ15፡33፣ 1ቆር7፡1፣7፡10፡32
14፡34 ፉ፡21፣ ዘፍ3፡16፣1ቆር11፡5፡1 3፡ኤፌ5፡22፣ 1ጠ ሞ2፡11፡12
14፡36 ዕብ12
14፡37ሐሥ11፡27፣ 1ቆር13፡2፡15፡5፣ 12፡1፣2ቆር10፡7፣ 1ዮሐ4፡6

22ስለዚህ በልሳን መናገር ለማያምኑ የሚ ሆን ምልክት እንጂ ለሚያምኑ አይደለም፤ ትንቢት ግን ለሚያምኑ እንጂ ለማያምኑ አይደለም። 23እንግዲህ የቤተ ክርስቲያን ምእመናን በአንድነት በተሰበሰቡበት፣ ሁሉም በልሳን በመናገር ላይ ሳሉ፣ እንግዳችሁ ወይም የማያምኑ ሰዎች ወደ ጉባኤው ቢገቡ፣ አብደ ዋል አይሉምን? 24ነገር ግን ሁሉም ትን ቢት በመናገር ላይ ሳሉ፣ እንግዳጅ ወይም የግ ያምን ሰው ቢ ገባ፣ በሁሉ ይወቀሳል፤ በሁሉ ይመረመራል፤ 25በልቡም የተሰበረው ነገር ይነሳል። እንዲሁም “እግዚአብሔር በእርግጥ በመካከላችሁ ነው” በግለት በግንባሩ ተደፍቶ ለእግዚአብሔር ይሰግዳል።

ሥርዐት ያለው አምልኮ

26ወንድሞች ሆይ፤ እንግዲህ ምን እንበል? በምትሰበሰቡበት ጊዜ እያንዳንዱ መዝሙር አለው፤ ትምህርት አለው፤ መግለጥ አለው፤ በልሳን መናገር አለው፤ መተርጎም አለው። ይህ ሁሉ ግን ለማጽ ይሁን። 27በልሳን የሚ ናገር ቢኖር፣ ሁለት ወይም ቢጠ ያስት በየተ ሬ ይናገሩ፤ ሌላው ደግሞ ይተርጎም። 28የሚተ ረጉም ሰው ከሌለ ግን በጉባኤ መካከል ዝም ይበል፤ ለራሱና ለእግዚ አብሔር ይናገር።

29ሁለት ወይም ሦስት ነቢያት ይናገሩ፤ ሌሎቹ ደግሞ የተነገረውን በጥንቃቄ ይመ ዝኑ። 30ከተቀመጡትም መካከል አንድ ሰው አንድ ነገር ቢገለጥለት፣ የመጀመሪያው ተናጋሪ ዝም ይበል። 31እያንዳንዳችሁ እንድት ማሩና እያንዳንዳችሁ አንድ-ትበረታቱ፣ ሁላ ችሁ በየተራ ትንቢት መናገር ትችላላችሁ። 32የነቢያት መናፍስት ለነቢያት ይታዘዛሉ፤ 33እግዚአብሔር የሰላም አምላክ እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም።

በቅዱሳን አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እንዲሁ ነው፤ 34ሴቶች በጉባኤ ዝም ይበሉ፤ ሕግም እንደሚለው እንዲታዘዙ እንጂ እንዲ ናገሩ አልተፈቀደላቸውም። 35ሴቶች ለማወቅ የሚፈልጉት አንዳንድ ነገር ካል፣ ባሎቻቸ ውን በቤት ይጠይቁ፤ ምክንያቱም ሲት በጉ ባኤ መካከል ብትናገር የሚያሳፍር ነው።

36የእግዚአብሔር ቃል የወጣው ከእናንተ ነውን? በሰው የደረሰው ወደ እናንተ ብቻ ነውን? 37ማንም ነቢያ ነኝ የሚል ወይም መንፈሳዊ ስጦታ አለኝ የሚል ቢኖር፣ ይህ የጻፍህላችሁ የኒታ ትእዛዝ መሆኑን ይወቅ፤ 38ይህን የማያውቅ ቢሆን ግን እርሱም አይ ታወቅ።”

፡16 ወይም ኮግጠድቀት መካከል
፡23 ወይም አንጻሩ የሚጠየቁ
፡24 ወይም የሚጠይቁ
፡38 አንዳንድ ቅጂዎች ይህን ለማወቅ የሚፈልጉ ቢሆን እርሱም አይታወቅ ይላሉ።

39 ስለዚህ፣ ወንድሞች ሆይ፣ ትንቢት ለመናገር በብርቱ ፈልጉ፤ በልሳን መናገርንም አትከልክሉ። 40 ነገር ግን ሁሉም በአግባብና በሥርዐት ይሁን።

የክርስቶስ ትንሣኤ

15 አሁንም፣ ወንድሞች ሆይ፣ የሰበክሁላችሁንና የተቀበላችሁትን ደግሞም ጸንታችሁ የቆማችሁበትን ወንጌል ላሳስባችሁ እወዳለሁ። 2 የሰበክሁላችሁን ቃል አጥብቃችሁ በትይዘት በዚህ ወንጌል ትድናላችሁ፤ አለዚያ የወጣችሁት በከንቱ ነው።

3 እኔ የተቀበልሁትንና ከሁሉ በላይ የሆነውን ለእናንተ አስተላልፌአለሁ፤ ቅዱሳን መጻሕፍት እንደሚሉት ክርስቶስ ስለ ኅጢአታችን ሞተ፤ 4 ተቀበረ፤ በቅዱሳን መጻሕፍት እንደ ተጻፈውም በሦስተኛው ቀን ተነሣ፤ 5 ከዚያም ለከፋጩ ታየ፤ ቀጥሎም ለዐሥራ ሁለቱ ታየ፤ 6 ከዚያም በኋላ ከአምስት መቶ በላይ ለሚሆኑ ወንድሞች በአንድ ጊዜ ታየ፤ ከእነዚህም አብዛኛዎቹ በሕይወት አሉ፤ አንዳንዶቹ ግን አንቀላፍተዋል። 7 ከዚያም ለያዕቆብ ታየ፤ በኋላም ለሐዋርያት በሙሉ ታየ፤ 8 ከሁሉም በኋላ እንደ ጭንጋፍ ለምቁጠር ለእኔ ደግሞ ታየ።

9 እኔ ከሐዋርያት ሁሉ የማንሰ፣ ሐዋርያ ተብቼ ልጠራ እንኳ የማይገባኝ ነኝ፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን አሳድጄአለሁ። 10 ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ አሁን የሆንሁትን ሆኛለሁ፤ ለእኔም የተሰጠኝ ጸጋ ከንቱ አልሆነም፤ እንዲያውም ከሁሉም በላይ በትጋት ሠርቻለሁ፤ ጻፍ ግን እኔ ሳልሆን ከእኔ ጋር ያለው የእግዚአብሔር ጸጋ ነው። 11 እንግዲህ እኔም ሆንሁ እነርሱ የምንሰብከው ይህንኑ ነው፤ እናንተም ያመናችሁት ይህንኑ ነው።

የሙታን ትንሣኤ

12 ክርስቶስ ከሙታን እንደ ተነሣ የሚሰበክ ከሆነ፣ ከእናንተ አንዳንዶቹ እንዴት የሙታን ትንሣኤ የለም ይላሉ? 13 የሙታን ትንሣኤ ከሌለህ ክርስቶስም አልተነሣም ማለት ነዎ!። 14 ክርስቶስም ካልተነሣ ስብከታችን ዋጋ ቢስ ነው፤ እምነታችሁም ከንቱ ነው። 15 ከዚህም በላይ፣ እግዚአብሔር ክርስቶስን ከሞት አስነሥቶታል ብለን በመመስከራችን፣ ሐሰተኞች የእግዚአብሔር ምስክሮች ሆነን ተገኝተናል፤ ሙታን የማይነሡ ከሆነ፣ ክርስቶስንም አላስነሣውም ማለት ነው፤ 16 ምክንያቱም ሙታን ካልተነሡ፣ ክርስቶስም አልተነሣም። 17 ክርስቶስም ካልተነሣ እምነታችሁ ከንቱ ነው፤ እናንተም እስከ አሁን ድረስ ከኅጢአታችሁ አላችሁ ማለት ነው።

14:39 ላ፡1፣ 1ቆሮ12:31፣ኡፊ4:11
14:40 ላ፡33፣ ቁ4:25
15:1 ኢ440:9፣ ሮሜ2:16፣1ቆሮ3:6፣ 7ላ1:8
15:2 ሮሜ1:16፣ 11:2
15:3 ኢ453:5፣ ማቴ26:24፣ ሉቃ24:27፣24:44፣ ዮሐ1:29፣ሉሥ17:2፣ 26፣ 22:23፣ 1ቆሮ11:2፣ዮሐ14:12፣ 18፣ጥ2:24
15:4 ማቴ16:21፣ 27:59፣60፣ዮሐ21:22
ሉሥ2:24፣25፣ 30:31
15:5 ማር16:14፣ ሉቃ24:34፣36-43
15:6 ላ፡18፣20፣ ማቴ 9:24
15:7 ሉቃ24:33፣ 36:37፣ሐሥ1:34፣15:13
15:8 ሐሥ9:3-6፣ 17:1ቆሮ9:1፣ዮሐ1:16
15:9 ሐሥ8:3፣ 1ቆሮ10:32፣ 2ቆሮ12:11፣ ኢፌ3:8፣1ጢሞ1:15
15:10 ሮሜ13:24፣ 12:3፣2ቆሮ11:23፣ ፊል2:13፣ቁላ1:29
15:11 ገላ2:6
15:12 ላ፡4፣ዮሐ11:24፣ሐሥ17:32፣ 23:8፣1ጢሞ2:18
15:14 1ተሰ4:14
15:15 ሐሥ2:24
15:17 ሮሜ4:25
15:18 ላ፡6፣20፣ ማቴ9:24
15:19 1ቆሮ4:9
15:20 ላ፡6፣18፣ 23፣ማቴ9:24፣ሐሥ26:23፣18፣ጥ1:3
15:21 ላ፡12፣ ሮሜ5:12
15:22 ሮሜ5:14-18፣1ቆሮ6:14
15:23 ላ፡20፣2፣1ቆሮ3:23፣1ተሰ2:19
15:24 ጳጳ2:44፣ 7፣14:27፣ጮ8:38፣ 2ቆሮ1:11
15:25 ላ፡27፣ኢሳ9:7፣52፣7፣ማቴ22:44
15:26 2ጢሞ1:10፣ ራእ20:14፣21:4
15:27 ላ፡25፣መዝ8:6፣ማቴ22:44፣ 28:18
15:28 1ቆሮ3:23፣ ፊል3:21

18 እንዲሁም ከሆነ፣ በክርስቶስ ያንቀላፉት ጠፍተዋል ማለት ነው። 19 ክርስቶስን ተስፋ ያደረግነው ለዚህች ሕይወት ብቻ ከሆነ፣ ከሰው ሁሉ ይልቅ የምናሳዘን ነን።

20 ነገር ግን ክርስቶስ ላንቀላፉት ሁሉ በኩራት ሆኖ በእርግጥ ከሙታን ተነሥቶአል። 21 ሞት በአንድ ሰው በኩል እንደ መጣ፣ የሙታንም ትንሣኤ በአንድ ሰው በኩል ሆኖአልና። 22 ሰዎች ሁሉ በአጻም እንደሚሞቱ፣ እንደዚሁም ሰዎች ሁሉ በክርስቶስ ሕይወት ይሆናሉ። 23 ነገር ግን እያንዳንዱ በራሱ ተራ ይሆናል፤ መጀመሪያ በኩራት የሆነው ክርስቶስ፣ ከዚያም በኋላ እርሱ ሲመጣ የክርስቶስ የሆኑት። 24 ከዚያም ግዛትን፣ ሥልጣንና ኅይልን ሁሉ ከደመሰሰ በኋላ መንግሥትን ለእግዚአብሔር አብ ሲያስረክብ፣ ያን ጊዜ ፍጻሜ ይሆናል። 25 ጠላቶቹን ሁሉ ከእግሩ ሥር እስከሚያደርግ ድረስ ሊነግሥ ይገባዋልና። 26 የሚደመሰሰውም የመጨረሻው ጠላት ሞት ነው። 27 ሁሉን ነገር ከእግሩ ሥር አስገዝቶለታል ተብሎአልና፤ ነገር ግን፣ ሁሉን ነገር አስገዛለት ሲል፣ ሁሉ ነገር በክርስቶስ ሥር እንዲገዛ ያደረገውን እግዚአብሔርን እንደማይጨምር ግልጽ ነው።

28 ሁሉ ከተገዛለት በኋላ እግዚአብሔር ሁሉ በሁሉ እንዲሆን ወልድ ራሱ ደግሞ ሁሉን ላስገዛለት ለእርሱ ይገዛል።

29 ትንሣኤ ከሌለህ ለሞቱ ሰዎች ብለው የሚጠመቁት ምን እያደረጉ ነው? ሙታን ከቶ የማይነሡ ከሆነ፣ ሰዎች ለእነርሱ ብለው ለምን ይጠመቃሉ? 30 እኛስ ብንሆን ዘወትር ለአደጋ የምንጋለጠው ለምንድን ነው? 31 ወንድሞች ሆይ፣ እኔ በየቀኑ እሞታለሁ፤ ይህንንም በጌታችን በክርስቶስ ኢየሱስ በእናንተ ላይ ባለኝ ትምክህት አረጋግጣለሁ። 32 በኤፌሶን ከአራዊት ጋር የታገልሁት ለሰው አስተያየት ብቻ ከሆነ ትርፌ ምንድን ነው? ሙታን የማይነሡ ከሆነ፣ “ነገ ስለምንሞት?”

እንብላ፣ እንጠግ፣ እንደሚሉት መሆናችን ነው።

33 ኢትሳቱ፣ “መጥፎ ንደኝነት መልካሙን ጠባይ ያበላሻል።” 34 ወደ ሰከነ ልቦናችሁ ተመለሱ፤ ኅጢአትንም አትሥሩ፤ እግዚአብሔርን የማያውቁ አሉና ይህንንም የምለው ላሳፍራችሁ ነው።

15:30 2ቆሮ11:26 15:31 ሮሜ8:36 15:32 ኢሳ22:13 ሉቃ12:19፣ሐሥ 18፣19፣2ቆሮ1:8፣15:33 ምላ22:24፣25፣1ቆሮ6:9፣15:34 1ቆሮ4:14፣ገላ4:8፣ 33 ወይም፣ ከሁሉ በፊት ላይ ዲዮኒስ ግለት ነው

የትንሣኤ አካል

35 ነገር ግን፣ “ሙታን እንዴት ይነሣሉ? የሚወጡትስ በምን ዐይነት አካል ነው?” የሚል ሰው ሊኖር ይችላል። 36 አንተ ሞኝ! የምትዘራው ካልሞተ ሕይወት አያገኝም። 37 የምትዘራውም የሰንዴ ወይም የሌላ ዐይነት ዘር ቅንጣት ብቻ እንጂ ወደ ፊት የምታገኘውን አካል አይደለም። 38 እግዚአብሔር ግን እንደ ፈቀደ አካልን ይሰጠዋል፤ ለእያንዳንዱም የዘር ዐይነት የራሱን አካል ይሰጠዋል። 39 ሥጋ ሁሉ አንድ አይደለም፤ የሰው ሥጋ አንድ ነው፤ የእንሰሳት ሥጋ ሌላ ነው፤ የዓሣ ሥጋ ሌላ ዐይነት ነው። 40 እንዲሁም ሰማያውያን አካላት አሉ፤ ምድራውያን አካላት አሉ፤ ነገር ግን የሰማያዊ አካላት ክብር አንድ ነው፤ የምድራዊም አካላት ክብር ሌላ ነው። 41 የፀሐይ ክብር አንድ ዐይነት ነው፤ የጨረቃ ክብር ሌላ ነው፤ የከብርብት ደግሞ ሌላ ነው፤ የአንዱም ከከብ ክብር ከሌላው ከከብ ክብር ይለያያል።

42 የሙታን ትንሣኤም እንደዚሁ ነው፤ የሚሰጡበት አካል ይዘራል፤ የማይሰጡበት አካል ሆኖ ይነሣል። 43 በሙርዶት ይዘራል፤ በክብር ይነሣል፤ በደኅም ይዘራል፤ በኃይል ይነሣል። 44 ፍጥረታዊ አካል ይዘራል፤ መንፈሳዊ አካል ይነሣል።

ፍጥረታዊ አካል ካለ መንፈሳዊ አካል ደግሞ አለ። 45 ስለዚህ፣ “የመጀመሪያው ሰው አዳም ሕያው ነፍስ ሆነ” ተብሎ ተጽፎአል፤ የኋለኛው አዳም ግን ሕይወትን የማሰጥ መንፈስ ሆነ። 46 ነገር ግን በመጀመሪያ የመጣው መንፈሳዊው ሳይሆን ፍጥረታዊው ነው፤ ከዚያም በኋላ መንፈሳዊው መጣ። 47 የመጀመሪያው ሰው ከምድር የተገኘ ምድራዊ ነው፤ የኋለኛው ግን ከሰማይ ነው። 48 ከምድር የሆኑት እንደ ምድራዊው ናቸው፤ ከሰማይ የሆኑትም እንደ ሰማያዊው ናቸው። 49 የምድራዊውን ሰው መልክ እንደ ለበሰን፣ የሰማያዊውን ሰው መልክ ደግሞ እንለብሳለን።^ሐ

50 ወንድሞች ሆይ፤ ይህን እነግራችኋለሁ፤ ሥጋና ደም የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም፤ የሚጠፋውም የማይጠፋውን አይወርሱም። 51 እነሆ፣ አንድ ምስጢር እነግራችኋለሁ፤ ሁላችንም እንለወጣለን፤ 52 ይህም የሚሆነው የመጨረሻው መለኮት ሲነፋ ደንገት በቅጽበት ዐይን ነው። መለኮት ይክፈል፤ ሙታን የማይሰጡበት ሆኖ ይነሣሉ፤ እኛም እንለወጣለን። 53 የሚጠፋው የማይጠፋውን፣ የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ ይገባዋልና። 54 የሚጠፋው የማይጠፋውን፣ የሚሞተውም የማይሞተውን በሚለብስበት

15:35 ሕዝብ37:3፣ ሮሜ9:19
 15:36 ሉቃ11:40፣ 12:20፣ ዮሐ12:24
 15:38 ዘፍ1:11
 15:41 መዝ8:1፣ 3፣ 19:4-6
 15:42 ቍ12፣ 50:53፣ 54፣ 87፣ 123፣ 123፣ ማቴ13:43
 15:43 ፊል3:21፣ ቁ4:3-4
 15:44 ቍ50
 15:45 ዘፍ2:7፣ ዮሐ5:21፣ 16:5፣ 27፣ 58፣ ሮሜ5:14፣ 8:2
 15:46 ቍ44
 15:47 ዘፍ2:7፣ 3፣ 19፣ መዝ90:3፣ ዮሐ3:13፣ 31
 15:48 ፊል3:20፣ 21
 15:49 ዘፍ5:3፣ ሮሜ8:29
 15:50 ቍ42:53፣ 54፣ ማቴ25:34፣ ኤፌ6:12፣ ሶብ2:14
 15:51 ማቴ9:24፣ 1ቆጥ13:21፣ 4:21
 2ቆጥ5:4፣ ፊል3:2
 15:52 ማቴ24:31፣ ዮሐ5:25
 15:53 ቍ42:50፣ 54፣ 2ቆጥ5:24
 15:54 ኢሳይ25:8፣ ሶብ2:14፣ ጳጳ20:14
 15:55 ሆሴ13:14
 15:56 ሮሜ4:15፣ 5:12
 15:57 2ቆጥ2:14፣ ሮሜ8:37፣ ሶብ2:14፣ 15
 15:58 ኢሳይ65:23፣ 1ቆጥ16:10
 16:1 ሐሥ9:13፣ 16:6፣ 24፣ 17
 16:2 ሐሥ20:7፣ 2ቆጥ9:4፣ 5
 16:3 2ቆጥ3:1፣ 8፣ 18፣ 19
 16:5 ሐሥ16:9፣ 1ቆጥ4:19
 16:6 ሮሜ15:24፣ ቲቶ3:13
 16:7 ሐሥ18:21
 16:8 ሐሥ2:1፣ 18፣ 19
 16:9 ሐሥ14:27
 16:10 ሐሥ16:1፣ 1ቆጥ15:58
 16:11 ሐሥ15:33፣ 2ቆጥ1:16፣ 1ጠሞ4:12፣ 3፣ ሐ6
 16:12 ሐሥ18:24

ጊዜ፣ “ሞት በድል ተሞጠ” ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጸማል። 55 እንዲሁም፣ “ሞት ሆይ፤ ድል መንግሥትህ የት አለ? ሞት ሆይ፤ መንደፊያህ የት አለ?”።

56 የሞት መንደፊያ ነጠአት ነው፤ የነጠአትም ኃይል ሕግ ነው። 57 ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድልን ለሚሰጠን ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን። 58 ስለዚህ የተወደዱትሁ ወንድሞቼ ሆይ፤ ጸንታችሁ ቁሙ፤ በምንም ነገር አትናወጡ። ለጌታ ሥራ ዘወትር የምትተጉ ሁኔታ፤ ምክንያቱም ለጌታ የምትደክሙት በከንቱ እንዳል ሆነ ታውቃላችሁ።

ለቅዱሳን የተደረገ የገንዘብ መዋጮ

16 አሁን ደግሞ ለቅዱሳን ስለሚደረገው ገንዘብ ማሰባሰብ ለጸሐፊዎ አብይተ ክርስቲያናት በሰጠሁት ትእዛዝ መሠረት አድርጉ። 2ግንዘብ ማሰባሰብ የሚደረገው እኔ በምመጣበት ጊዜ እንዳይሆን፣ ከእናንተ እያንዳንዱ እንደ ገቢው መጠን በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን እየለየ ያስቀምጡ። 3 በምመጣበት ጊዜ እናንተ ለመረጣችኋቸው ሰዎች የመሸኛ ደብዳቤ ሰጥቼ ስጦታችሁን ወደ ኢየሱሳልም እንዲያደርሱ እልካቸዋለሁ። 4 የእኔ መሃድ የሚያስፈልግ ከሆነ አብረውኝ ይሂዳሉ።

የሐዋርያው ዕቅድ

5 በመቄዶንያ በኩል ማለፊ ስለማይቀር፣ መቄዶንያ ከደረሰሁ በኋላ ወደ እናንተ እመጣለሁ። 6 ወደምሄደሁት ወደ ማናቸውም ስፍራ በጥዋቤ እንድትረዱኝ፣ እናንተ ዘንድ እቆይ ይሆናል፤ ምናልባትም ክረምቱን ከእናንተ ጋር እሰነብት ይሆናል። 7 አሁን እግረ መንገዴን ሳልፍ ልጉበኛችሁ አልፈልግም፤ 8 ጌታ ቢፈቅድ ረዘም ላለ ጊዜ እናንተ ዘንድ ለመሳንበት ተስፋ አደርጋለሁ። 9 ነገር ግን እስከ በዓለ ንምሳ በኤፌሶን እቆያለሁ፤ 9 ምክንያቱም ታላቅ የሥራ በር ተከፍቶልኛል፤ ብዙ ተቃዋሚዎችም አሉብኝ።

10 ጠሞቱምስ ወደ እናንተ ከመጣ፣ አብርካችሁ ያለ ፍርሃት እንዲቀመጥ አድርጉ፤ እርሱም እንደ እኔ የጌታን ሥራ የሚሠራ ነውና። 11 ስለዚህ ማንም አይናቀው፤ በሰላም ወደ እኔ እንዲመለስ እርዱት፤ መመለሱንም ከወንድሞች ጋር እየጠበቅን ነው።

12 ስለ ወንድማችን ስለ አጵሎስ ደግሞ፣ ከወንድሞች ጋር ወደ እናንተ እንዲመጣ አጥብቄ ለምኔው ነበር፤ እርሱ ግን አሁን ለመምጣት አልፈለገም፤ ሲመቸው ግን ይመ

^ሐ49 አንዳንድ የጥንት ቅጾች ጸጸጸጸ ይላሉ።

ጣል።

¹³ንቁ፣ በእምነት ጽኑ፣ በርቱ፣ ጠንክሩ፣
¹⁴የምታደርጉትን ሁሉ በፍቅር አድርጉ።

¹⁵የእስጢፋኖስ ቤተ ሰዎች በአካይያ የመጀመሪያዎቹ አማኞች እንደ ሆኑና ቅዱሳንንም ለማለገል ራሳቸውን እንደ ሰጡ ታውቃላችሁ። ወንድሞች ሆይ፤ ይህን እለምናችኋለሁ፤ ¹⁶እንደ እነርሱ ላሉትና ከእነርሱም ጋር በአገልግሎት ለሚደክሙ ሁሉ ታዘዙ። ¹⁷በእስጢፋኖስ፣ በፈርዶናጥስና በአካይቆስ መምጣት ደስ ብሎኛል፤ ምክንያቱም እናንተ እዚህ ባለመኖራችሁ የኑደለኝን አሟልተዋል፤ ¹⁸የእኔንም የእናንተንም መንፈስ አሳርፈዋታልና። ስለዚህ እንደነዚህ ያሉት ሰዎች መታወቅ ይገባቸዋል።

የመሰናበቻ ቃል

¹⁹በእስያ ያሉ አብያተ ክርስቲያናት ሰላ

16:13 1ቆሮ1:8፣
2ቆሮ1:21፣ገላ5:1፣
ኤፌ6:10፣ፊል1:27፣
1ተሰ3:8፣ተቶ1:9
16:14 1ቆሮ14:1
16:15 ሐሥ9:13፣
18:12፣24:17፣
ሮሜ16:5፣1ቆሮ1:16
16:16 1ተሰ5:12፣
ፀሐ11:3፣17
16:17 2ቆሮ11:9፣
ፊል2:30
16:18 ሮሜ15:32፣
ፊል2:29፣ፊሞ7
16:19 ሐሥ2:9፣
18:2፣ሮሜ16:5
16:20 ሮሜ16:16
16:21 ገላ6:11፣
ቁላ4:18፣2ተሰ3:17፣
ፊሞ19
16:22 ሮሜ9:3፣
ኤፌ6:24፣ፊላ22:20
16:23 ሮሜ16:20

ምታ ያቀርቡላችኋል። አቂላና ጵርስቅላ^{፳፯}፣ በቤታቸውም ያለችው ቤተ ክርስቲያን የከበረ ሰላምታ በጌታ ያቀርቡላችኋል። ጳውንድሞች ሁሉ ሰላምታ ያቅርቡላችኋል። እርስ በርሳችሁ በተቀደሰ አሳሳም ሰላምታ ተሰጣጡ።

²¹ይህን ሰላምታ በገዛ እጄ የጻፍሁላችሁ እኔ ጳውሎስ ነኝ።

²²ጌታን የማይወድ ቢኖር የተረገመ ይሁን። ጌታ ሆይ፤ ና!

²³የጌታ ኢየሱስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

²⁴ፍቅሬ በክርስቶስ ኢየሱስ ከሁላችሁ ጋር ነው፤ አሜን።^፭

^{፳፱} በግሪኩ **ጵርስቅ** የ **ጵርስቅላ** ሊላው አጠራር ነው።
^{፳፯} በአራማይክ **ጌታ ሆይ** ና ማለት **ግራናታ** ማለት ነው።
^፭ ²⁴ አንዳንድ ቅጾች **አሜን** የሚለው የላቸውም።

የሐዋርያው የጳውሎስ መልእክት ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች - ሁለተኛ

1 በእግዚአብሔር ፊቃድ የክርስቶስ አ. የሰብ ሐዋርያ ከሆነው ከጳውሎስ፣ ከወንድ ማችንም ከጢሞቴዎስ፣

በቆሮንቶስ ላላችው ለእግዚአብሔር ቤተ ክር ስቲያን እንዲሁም በመላው አካይያ ለሚኖሩ ቅዱሳን ሁሉ፤

ከአባታችን ከእግዚአብሔር፣ ከጌታም ከአ.የሰብ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

የመጽናናት አምላክ

፳፫ግራጌ አባት፣ የመጽናናትም ሁሉ አምላክ የሆነው የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ። ፋኛ ራሳችን ከእግዚአብሔር በተቀበልነው መጽናናት፣ በመከራ ያሉትን ማጽናናት እንድንችል፣ እርሱ በመከራችን ሁሉ ያጽናል። ፮የክጠርስቶስ ሥቃይ በእኛ ላይ የመብዛቱን ያል መጽናናታችንን በክርስቶስ በኩል ይበዛልናል። ፩መከራ ብንቀበል ስለ እናንተ መጽናናትና መዳን ነው። ብንጽናም እኛ የተቀበልነውን መከራ በመቀበል በትዕግሥት እንድትጸኑ ስለ እናንተ መጽናናት ነው። ፯ስለ እናንተ ያለን ተስፋ ጽኑ ነው፤ ምክንያቱም በመከራችን እንደ ተካፈላችሁ ሁሉ በመጽናናታችንም እንደምትካፈሉ እናውቃለን።

፩ወንድሞች ሆይ፤ በእስያ ስለ ደረሰብን መከራ እንድታውቁ እንወዳለን፤ በሐይወት ለመኖር እንኳ ተስፋ እስከምንቁርጥ ድረስ ከዕቅዎችን በላይ የሆነ ጽኑ መከራ ደርሶብን ነበር። ፶በእርግጥም የሞት ፍርድ እንደ ተፈረደብን ይሰማን ነበር፤ ይህም የሆነው ሙታንን በሚያስነሣ በእግዚአብሔር እንድንታመን እንጂ፣ በራሳችን እንዳንታመን ነው። ፶፯እርሱ እንዲህ ካለው የሞት አደጋ አድኖናል፤ ያድነናልም፤ ወደ ፊትም ደግሞ እንደሚያድነን ተስፋችንን በእርሱ ላይ ጥለናል። ፶፯እናንተም በጸሎታችሁ ደግፉን፤ በብዙዎች ጸሎት ስለ ተሰጠን ስጦታ ብዙ ሰዎች ስለ እኛ ምስጋና ያቀርባሉ።

ጳውሎስ ዕቅዱን ለወጠ

፲፯እንግዲህ ትምክህታችን ይህ ነው፤ በዚህ ዓለም በተለይም ከእናንተ ጋር ባለን ግንኙነት፣ ከእግዚአብሔር በሆነ ቅድስና ቅንነት እንደኖርን ገላናችን ይመሰክራል፤ ይህም በሰው ጥበብ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር

1:1 ሐ16:1፣18:1
1:21፣4፣11፣10:32
፡አ.ፊ.1:1፣10:32፣
አ.ፊ.1:1፣ቆላ1:1፣
2ጢሞ1:1
1:2 ሮሜ1:7
1:3 አ.ፊ.1:3፣1ጴጥ
1:3
1:4አ.449:13፣51፣
12 ፡፩6:13፣2፣ቆሮ
7:6፣7:13
1:5 ሮሜ8:17፣
2፣ቆሮ4:10፣ገላ6:17፣
ፊል3:10፣ቆላ1:24፣1
ጴጥ4:13
1:6 2፣ቆሮ4:15
1:7 ቀ፡5
1:8 ሐሥ2:9፣ሮሜ
11:25፣1፣ቆሮ15:32
1:9 ኤር17:5፣7፣
ዮሐ5:21
1:10 ሮሜ15:31፣
1ጢሞ4:10
1:11 ሮሜ15:30፣
2፣ቆሮ4:15፣9፣11፣ፊል
1:19
1:12 ሐሥ23:1፣
1፣ቆሮ1:17፣21፣4:13
2፣ቆሮ2:17፣1፣ተሰ2:10

1:14 1፣ቆሮ1:8
1:15 ሮሜ11:1፣13
፣15፣29፣1፣ቆሮ4:19
1:16 ሐሥ16:9፣
19:21፣1፣ቆሮ16:5-7
፣11፣3፣ዮሐ6
1:17 2፣ቆሮ10:2፣3
፣11፣18
1:18 1፣ቆሮ1:9
1:19 ማ፡4:3፣
ሐሥ 15:22፣16:1፣
፩፣113:8
1:20 ሮሜ15:8-9
፣1፣ቆሮ14:16
1:21 1፣ቆሮ16:13፣
1፣ዮሐ2:20፣27
1:22 ዝ፣638:18፣
ሐዝ9:4፣ኤ2:23፣
2፣ቆሮ5:5
1:23 ሮሜ1:9፣
1፣ቆሮ4:21፣2፣ቆሮ2:1
፣3፣13፣2:10
1:24 ሮሜ11:20፣
1፣ቆሮ15:1፣1ጴጥ5:3
2፣1 2፣ቆሮ1:23
2፣2 2፣ቆሮ7:8

ጸጋ ነው። ፲፮ታኑቡት ወይም ልትረዱት የማትችሉትን ነገር አንጽፋላችሁም፤ ሁሉንም እንደምትረዱ ተስፋ አደርጋለሁ። ፲፭እናንተ በእኛ እንደምትመኩ ሁሉ እኛም በእናንተ እንደምንመካ አሁን የተረዳችሁን በከፊል ቢሆንም፣ በጌታ ኢየሱስ ቀን ሁሉን ትረዳላችሁ።

፲፮በዚህ እርግጠኛ ስለ ነበርሁ በዕጥፍ እንድትጠቀሙ፣ በመጀመሪያ ልጌቦቻችሁ ዕቅጄ ነበር። ፲፬ወደ መቄዶንያ ስሄድ እግረ መንገዴን ልጌቦቻችሁና ከመቄዶንያም በእናንተ በኩል ተመልሼ ወደ ይሁዳ ስሄድ በገሣዬ እንድትረዱኝ ዕቅጄ ነበር። ፲፮ይህን ሳቅድ በሚገባ ሳላሰብ ያደረግሁት ይመስላችኋል? ወይስ በዓለማዊ ልማድ አንዴ፣ “አዎን፣ አዎን” ወዲያው ደግሞ፣ “አይደለም፣ አይደለም” የምል ይመስላችኋል?

፲፱እግዚአብሔር ታማኝ እንደ ሆነ ሁሉ፣ ለእናንተ የምንናገረው ቃላትን፣ “አዎን” እና “አይደለም” ሊሆን አይችልም፤ ፲፱ምክንያቱም እኔም ሆንሁ ሲላስና ጢሞቴዎስ፣ እኛ የሰበክንላችሁ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ “አዎን” እና “አይደለም” አልነበረም፤ ነገር ግን በእርሱ ዘወትር፣ “አዎን” ነው። ፳በእግዚአብሔር የተሰጡ ተስፋዎች ሁሉ፣ “አዎን” የሚሆኑት በእርሱ ነውና፤ እኛም በእርሱ አማካይነት ለእግዚአብሔር ክብር፣ “አዎን” የምንለው በዚህ ምክንያት ነው። ፳፲እንግዲህ፣ እኛንም እናንተንም በክርስቶስ ጸንተን እንድንቆም የሚያደርገን እግዚአብሔር ነው፤ የቀባንም እርሱ ነው፤ ፳፯እርሱ ለመሆናችን ማኅተሙን ያተሠርብን ደግሞም ወደ ፊት ለምናገኘው ነገር የመንፈሱን ዋስትና በልባችን ያኖረ እርሱ ነው።

፳፮ወደ ቆሮንቶስ ተመልሼ ያልመጣሁት እንዳላሳዝናችሁ ብዬ ነው፤ ይህ እውነት ካልሆነ እግዚአብሔር ይመስክርብኛ። ፳፯ጸንታችሁ የምትቆሙት በእምነት ስለሆነ፣ ደስ እንዲላችሁ ከእናንተ ጋር እንሠራለን እንጂ በእምነታችሁ ላይ ለመሠልጠን አይደለም።

2 እንግዲህ ላሳዝናችሁ ስላልፈለግሁ ወደ እናንተ ዳግመኛ ላለመምጣት ወሰንህ፤ ፳ኢኳ ባሳዝናችሁም እንኳ፣ ከእናንተው ካሳዘንኋችሁ በቀር ደስ የሚያሰኘኝ

፱11 ጠቁቅጅ ለጸናት ያላሉ
፱19 ግሪኩ ለሌላው ያላሉ

ማን አለ? ³በሰፊው ጊዜ እንደዚያ የጻፍ ሁላችሁ ወደ እናንተ ስመጣ ደስ ሊያ ሰኙኝ የሚገባቸው ሰዎች እንዳያሳዝኑኝ በማለት ነው፤ ምክንያቱም የእኔ ደስታ የሁላችሁ ደስታ እንደሚሆን አምናለሁ። ⁴እንደዚያ ስጽፍላችሁ በትልቅ ሐዘንና በልብ ጭንቀት፣ በብዙም እንባ ውስጥ ነበርሁ፤ ይህንንም ያደረግሁት ለእናንተ ያለኝን ጽኑ ፍቅር እንድታውቁ በማለት እንጂ፣ እናንተን ለማሳዘን አልነበረም።

በደለኛን ይቅር ማለት

⁵ማንም ሰውን ቢያሳዝን፣ ነገር ማጋነን አይሁንብኝና ያሳዘነው እኔን ብቻ ሳይሆን በመጠኑም ቢሆን ሁላችሁንም ነው። ⁶እንደዚህ ያለው ሰው ብዙዎች የወሰኑት ቅጣት በቁው ነው። ⁷ደግሞም ከልክ በላይ አዝና ተስፋ እንዳይቁርጥ፣ ይቅር ልትሉትና ልታጽኑት ይገባችኋል። ⁸ስለዚህ አሁንም የምትወዱት መሆናችሁን እንድትገልጹ ለት እለምናችኋለሁ። ⁹የጻፍሁላችሁም፣ የሚያጋጥማችሁን ፈተና መቋቋማችሁንና በሁሉም ነገር ታዛዥቸው መሆናችሁን ለማወቅ ነበር። ¹⁰እናንተ ይቅር የምትሉትን ሰው እኔም ይቅር እለቀለሁ፤ በእርግጥ ይቅር የምለው ነገር ካለ፣ በክርስቶስ ፊት ይቅር የምለው ስለ እናንተ ስል ነው። ¹¹ይህንንም የምናደርገው ስይጣን መግቢያ ቀዳዳ እንዳያገኝ ነው፤ የእርሱን ዕቅድ አንስተው ምና።

የአዲስ ኪዳን አገልጋዮች

¹²የክርስቶስን ወንጌል ለመስበክ ወደ ጢሮአዳ በሂድሁ ጊዜ፣ ጌታ በር ከፍቶልኝ ነበር፤ ¹³ይሁን እንጂ ወንድሜን ቲቶን እዚያ ስላላገኘሁት መንፈሴ አላረፈም፤ ስለዚህ ተሰናብቻቸው ወደ መቄዶንያ ሄድሁ።

¹⁴ነገር ግን በክርስቶስ ሁልጊዜ በድል አድራጊነት እያዘረ ለሚመራን፣ የዕውቀቱንም መጣ በእኛ አማካይነት በየሰፍራው ለሚገልጥ አምላክ ምስጋና ይሁን፤ ¹⁵ምክንያቱም በሚድኑትና በሚጠፉት መካከል ለእኔ ግዚአብሔር የክርስቶስ መጣ ነን። ¹⁶ለሚጠፉት ወደ ሞት የሚወስድ የሞት ሽታ፣ ለሚድኑት ግን ወደ ሕይወት የሚወስድ የሕይወት ሽታ ነን፤ ታዲያ፣ ለዚህ ብቁ የሚሆን ማን ነው? ¹⁷እኛኮ ትርፍ ለማ ግንት ብለን የእግዚአብሔርን ቃል ቀላቅለው እንደሚሰቃቅጡት እንደ ብዙዎቹ አይደለንም፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር እንደተላኩ ሰዎች በክርስቶስ ሆነን በእግዚአብሔር ፊት በቅንነት እንናገራለን።

2:3 ቀ+4:9;2:4ቁ 7:8;11:2;16:8;22:1;21:7;74:5;10:2ተሰ3:4 ተፈጣ21
 2:4 ቀ+3:9;2:4ቁ 7:8;11:2
 2:5 1:4ቁ5:1;2
 2:6 1:4ቁ5:4;5:2;2:4ቁ7:11
 2:7 74:6;1:አፌ 4:32;ቁ43:13
 2:9 ቀ+3:4;2:4ቁ 7:8;11:2;15:10;6
 2:11 ማፋ4:10; ሉቃ22:31;2:4ቁ4:4 ተፈጣ5:8;9
 2:12 ሐሥ14:27; 16:28;ሮሜ1:1; 2:4ቁ4:3;4:18;18:19;13 ተተሰ3:2;ቲቶ1:4
 2:13 ሐሥ16:9; 2:4ቁ 7:5;6:13;8:6 ተፈጣ6:23;11:2;18:7;14:2; 1:3;ቲቶ1:4
 2:14 ሐጠ20:41; ሮሜ6:17;7:25; 1:4ቁ15:5;7:2;ቁ8:7; 2:4ቁ9:15;1:አፌ5:2; ፊጠ4:18
 2:15 ቀ+14:11ቁ 8:21;11:29;18:11;15:3;1:4ቁ1:18
 2:16 ሉቃ2:34; የሐ3:36;2:4ቁ3:5;6
 2:17 ሐሥ20:33; 1:4ቁ5:8;2:4ቁ1:12; 4:2;1:2;19:1ተሰ2:5
 3:1 ሐሥ18:21; ሮሜ16:1;1:4ቁ16:3 ተፈጣ5:12;10:12;1 8:1;2:11
 3:2 1:4ቁ9:2
 3:3 ቀ+7:11;10:24;12:13;11:18;13:2;15:1;6:1 ምሳ3:3;17:3;አፌ3:1; 33;ሕገ36:26;ማቴ 3:7 ቀ+9:1;13:11;10 34:29;35:አሳ42; 21:ሮሜ2:29;4:15
 3:9 ቀ+7:11;2:4ቁ 26:ሮሜ1:17;3:21; 22
 3:12 ሐሥ4:29; ሮሜ5:4;5:8;24:25
 3:13 ቀ+7:11;10 34:33
 3:14 ቀ+6:ሐሥ 13:15;15:21;ሮሜ 11:7;8:12;4ቁ4:4
 3:16 11:34;34; ኢሳይ5:7;ሮሜ11:23
 3:17 ኢሳይ1:12; የሐ8:32;7:44;6:7
 3:16 11:34;34; ኢሳይ5:7;ሮሜ11:23
 3:17 ኢሳይ1:12; የሐ8:32;7:44;6:7
 3:18 የሐ17:22; 24:ሮሜ8:29;1:4ቁ 13:1;2:4ቁ4:4;6

3 እንደ ገና ራሳችንን ልናመሰግን እንጂ ጆምራለንን? ወይስ እንደ ሌሎቹ ለእናንተ ወይም ከእናንተ የተጻፈ የምስጋና ደብዳቤ ያስፈልገን ይሆንን? ጎረቤታችሁ ሰው ሁሉ የሚያውቃችሁና የሚያጠቃችሁ በልባችን ላይ የተጻፉትህ ደብዳቤዎቻችን ናችሁ፤ ³እናንተ በቀለም ሳይሆን በሕያው እግዚአብሔር መንፈስ፣ በድንጋይ ጽላት ላይ ሳይሆን በሰው ልብ ጽላት ላይ የተጻፉችሁና በእኛ የተገለገላችሁ የክርስቶስ ግልጽ ደብዳቤ ናችሁ።

⁴በክርስቶስ በኩል በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት ይህን የመሰለ ነው፤ ⁵በቃታችን ከእግዚአብሔር ነው እንጂ፣ በራሳችን ብቃት ከእኛ ነው የምንለው አንዳች ነገር የለንም። ⁶እርሱም በፊደል ላይ ሳይሆን በመንፈስ ላይ የተመሠረተውን የአዲሱ ኪዳን አገልጋዮች እንድንሆን ብቁዎች አደረገን፤ ምክንያቱም ፊደል ይገድላል፤ መን ፊስ ግን ሕይወትን ይሰጣል። ⁷እንግዲህ እስራኤላውያን ከፊቱ ክብር የተነሣ የሙሴን ፊት ትኩር ብለው ማየት እስኪሳናቸው ድረስ፣ ያ ከጊዜ በኋላ የሚያልፈውና በድንጋይ ላይ በፊደል የተቀረጸው የሞት አገልግሎት በክብር ከመጣ፣ ⁸ታዲያ፣ የመን ፊስ አገልግሎት እንዴት ከዚያ የላቀ ክብር አይኖረውም? ⁹ሰዎችን የሚኮንነው አገልግሎት የከበረ ከሆነ፣ የሚያደድቀው አገልግሎት የቱን ያህል ይበልጥ የከበረ ይሆን! ¹⁰ከዚህ በፊት ክቡር የነበረው የላቀ ክብር ካለው ጋር ሲወዳደር ክብር የሌለው ሆኖአል። ¹¹የሚያልፈው ያን ያህል ክብር ከነበረው፣ ጸንቶ የሚኖረው ማ እንዴት የላቀ ክብር አይኖረውም?

¹²እንግዲህ ይህን የመሰለ ተስፋ ስላለን፣ በድፍረት እንናገራለን። ¹³እስራኤላውያን የፊቱ ማንጸባረቅ እየጠፉ ሲሄድ መጨረሻውን እንዳይመለከቱ፣ ፊቱን በጨርቅ እንደ ሸፈነው እንደ ሙሴ አይደለንም። ¹⁴ነገር ግን ብሉይ ኪዳን በተነበበ ቀጥተኛ ያ መሸፈኛ እስከ ዛሬ ድረስ ስላልተወገደ ልቡናቸው እንደ ደነዘዘ ነው፤ መሸፈኛው አሁንም አልተወገደም፤ የሚወገደው በክርስቶስ ብቻ ነውና። ¹⁵እስከ ዛሬም ድረስ የሙሴ መጻሕፍት በተነበቡ ቀጥተኛ መሸፈኛው ልቡናቸውን ይሸፍናል። ¹⁶ነገር ግን አንድ ሰው ወደ ጌታ ዘወር ሲል መሸፈኛው ይወገዳል። ¹⁷ጌታ መንፈስ ነው፤ የጌታም መንፈስ ባለበት በዚያ ነጻነት አለ። ¹⁸እኛም ሁላችን ባልተሸፈነ ፊት የጌታን ክብር እንደ መስተዋት እያንጸባረቅን፣¹⁹ የእርሱን መልክ እንድንመስል ከክብር ወደ

¹⁸ ወይም የጌታን ክብር በጥምር እያሰለጠን

ክብር እንለወጣለን፤ ይህም የሚሆነው መንፈስ ከሆነ ጌታ ነው።

በሽክላ ውስጥ የተቀመጠ ክቡር ዕቃ

4 ስለዚህ ከእግዚአብሔር ምሕረት የተነሣ ይህ አገልግሎት ስላለን ተስፋ አንቁርጥም። ጌንገር ግን ስውርና አሳፋሪ ነገሮችን ትተናል፤ አናታልልም፤ የእግዚአብሔርንም ቃል ከሐሰት ጋር አንቀላቅልም፤ ይልቁንም እውነትን በግልጽ እየተናገርን በሰው ሁሉ ጎለና ዘንድ ተቀባይነት እንዲኖረን ራሳችንን በእግዚአብሔር ፊት እናቀርባለን።

³ወንጌላችን የተከደነ ቢሆን እንኳ፤ የተከደነው ለሚጠፋት ነው። ⁴የእግዚአብሔር አምሳል የሆነውን የክርስቶስ፤ የክብርና ወንጌል ብርሃን እንዲያዩ፤ የዚህ ዓለም አምላክ የሚያምኑትን ሰዎች ልብና አሳውሮአል። ⁵እኛ የምንሰብከው ክርስቶስ ኢየሱስ ጌታ መሆኑን እንጂ ራሳችንን አይደለምና፤ እኛም ራሳችን ስለ ኢየሱስ ስንል የእናንተ አገልጋዮች ሆነናል። ⁶በክርስቶስ ፊት እግዚአብሔር የክብርና ዕውቀት ብርሃን ይሰጠን ዘንድ፤ “በጨለማ ብርሃን ይብራ” ያለው እግዚአብሔር ብርሃኑን በላባችን አብርቶአልና።

⁷ነገር ግን ይህ እጅግ ታላቅ ጎይል ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ አለመሆኑን ለማሳየት፤ ይህ የከበረ ነገር በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን። ⁸ከዮአንስጣጫው ብንገፋም አንንኩታኩትም፤ ግራ ብንጋባም ተስፋ አንቁርጥም፤ ⁹ብንሰደድም ተጥለን አንቀርም፤ መትተው ቢጥሉንም እንጠፋም። ¹⁰የኢየሱስ ሕይወት በሰውነታችን እንዲገለጥ፤ የኢየሱስን ሞት ዘወትር በሰውነታችን ተሽክመን እንዘራለን። ¹¹የኢየሱስ ሕይወት ሟች በሆነው ሥጋችን እንዲገለጥ፤ እኛ ሕያዋን የሆንን ሁልጊዜ ስለ ኢየሱስ ለሞት ዐልፊን እንሰጣለንና። ¹²እንግዲህ ሞት በእኛ ይሠራል፤ ሕይወት ግን በእናንተ።

¹³“አመንሁ፤ ስለዚህም ተናገርሁ” ተብሎ እንደ ተጻፈ፤ እኛም በዚያው የእምነት መንፈስ እናምናለን፤ ስለዚህም እንናገራለን። ¹⁴ምክንያቱም ጌታ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው እኛንም ደግሞ ከኢየሱስ ጋር አስነሥቶ ከእናንተ ጋር በፊቱ እንደ ሚያቀርብን እናውቃለን። ¹⁵ለብዙ ሰዎች እየደረሰ ያለው ጸጋ፤ ለእግዚአብሔር ክብር በምስጋና ላይ ምስጋናን እንዲጨምር ይህ ሁሉ ለእናንተ ጥቅም ሆኖአል።

¹⁶ስለዚህ ተስፋ አንቁርጥም፤ ውጫዊው ሰውነታችን እየጠፋ ቢሄድም እንኳ፤ ውስጣዊው ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል። ¹⁷ምክንያቱም ቀላልና ጊዜያዊ የሆነው መከራችን ወደር የማይገኝለት ዘላለማዊ ክብር ያስገኛልናል። ¹⁸ስለዚህ ዐይናችን የሚያተኩረው በሚታየው ነገር ላይ ሳይሆን በማይታየው ላይ ነው፤ የሚታየው ጊዜያዊ ነውና፤ የማይታየው ግን ዘላለማዊ ነው።

4:1 ቍ16፣መዝ18:45፣ኢሳ40:31፣1ቆሮ7:25፣1ጢጦ1:13፣16
4:2 ሮሜ6:21፣1ቆሮ4:5፣2ቆሮ2:17፣5፣11፣ዕለ4:12
4:3 1ቆሮ1:18፣2ቆሮ2:12፣13፣14
4:4 ቍ4፣6፣ዮሐ12:31፣14፣9፣1፣ቆሮ1:20፣2ቆሮ3:14
4:5 1ቆሮ1:13፣23፣19፣19
4:6 ቍ4፣ዘፍ1:3፣መዝ18:28፣2ኢጥ1:19
4:7 መሳ7:2፣ኢዮ4:19፣ኢሳ64:8፣1ቆሮ2:5፣2ቆሮ6:7፣2ጢጦ2:20
4:8 2ቆሮ7:5፣ገላ4:20
4:9 መዝ37:24፣ምሳ24:16፣ዮሐ15:20፣ሮሜ8:35፣ዕለ11:3፣5
4:10 ሮሜ6:5፣6፣2ቆሮ1:5
4:11 ሮሜ8:36
4:12 2ቆሮ13:9
4:13 መዝ116:10፣1ቆሮ12:9
4:14 ሐሥ2:24፣ኤፌ5:27፣ዮሐ1:22፣1ተሰ4:14፣1ዮሀ24
4:15 2ቆሮ1:11
4:16 ቍ4፣1፣መዝ18፣45፣103፣5፣ኢሳ40:31፣ሮሜ22:14፣ዮሐ10
4:17 መዝ30:5፣ሮሜ8:18፣18ጥ1:67
4:18 ሮሜ8:24፣2ቆሮ5:7፣ ዕለ11:1
5:1 ኦሪ38:12፣1ቆሮ15:47፣2ኦሪ1:13፣14
5:2 ቍ4፣ሮሜ8:23፣1ቆሮ15:53፣54
5:3 ሮሜ8:23፣2ቆሮ1:22፣ኤፌ1:13፣14
5:7 1ቆሮ13:12፣2ቆሮ4:18
5:8 ዮሐ12:26
5:9 ሮሜ14:18፣ኤፌ5:10፣ዮሐ1:10፣1ተሰ4:1
5:10 ግራ16:27፣ሐሥ10:42፣ሮሜ2:16፣14፣10፣ኤፌ6:8
5:11 ኢዮ23:15፣2ቆሮ4:2፣ዕለ10:31፣12፣29፣ ዮሀ23
5:12 2ቆሮ1:14፣31፣5:13
5:13 2ቆሮ11:1፣6፣17፣12፣11
5:14 ሮሜ6:6፣7፣ገላ2:20፣ዮሐ3:3

ነው መከራችን ወደር የማይገኝለት ዘላለማዊ ክብር ያስገኛልናል። ¹⁸ስለዚህ ዐይናችን የሚያተኩረው በሚታየው ነገር ላይ ሳይሆን በማይታየው ላይ ነው፤ የሚታየው ጊዜያዊ ነውና፤ የማይታየው ግን ዘላለማዊ ነው።

ስማዊ መኖሪያችን

5 መኖሪያችን የሆነው ምድራዊ ድንኳን ቢፈርስም፤ በሰው እጅ ያልተሠራ ነገር ግን ከእግዚአብሔር የሆነ ዘላለማዊ ቤት በሰማይ እንዳለን እናውቃለን። ²እስከዚያው ግን የሰማዩን መኖሪያችንን ለመል በስ እየናፈቅን እንቃትታለን። ³በእርግጥ ከሰው ራቁታችንን ሆነን አንገኝም። ⁴በዚህ ድንኳን እስካለን ድረስ ከብዶን እንቃትታ ለን፤ ምክንያቱም ሟች የሆነው በሕይወት እንዲዋጥ ስማዊውን መኖሪያችንን ልንለብስ እንጂ ልንገፈፍ አንፈልግም። ⁵ለዚህ

ዐላማ ያዘጋጀን እግዚአብሔር ነው፤ ሊመጣ ላለው ዋስትና እንዲሆንን መንፈሱን መያዣ አድርጎ የሰጠንም እርሱ ነው።

⁶ስለዚህ ሁልጊዜ በሙታመን እንኖራለን፤ በሥጋ እስካለን ድረስ ከጌታ ርቀን እንደምንገኝ እናውቃለን፤ ግምክንያቱም የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም። ⁸ከሥጋ ተለይተን ከጌታ ጋር መኖርን እንደምንመርጥ እርግጠኛ ሆኜ እናገራለሁ። ⁹ስለዚህ በሥጋ ብንኖርም ወይም ከሥጋ ብንለይም ዐላማችን እርሱን ደስ ማስገኘት ነው። ¹⁰ሁላችንም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት እንቀርባለንና፤ እያንዳንዱም ሰው በሥጋው ለሠራው በጎ ወይም ክፉ ሥራ ተገቢውን ዋጋ ይቀበላል።

የማስታረቅ አገልግሎት

¹¹እንግዲህ ጌታን መኖራት ምን ማለት እንደ ሆነ ስለምናውቅ፤ ሰዎች የምንናገረውን እንዲቀበሉ ለማድረግ እንጥራለን። የእኛ ማንነት በእግዚአብሔር ዘንድ የተገለጠ ነው፤ ደግሞም በጎላፊችሁ ዘንድ ግልጽ ነው ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ። ¹²ይህን የምለው ራሳችንን በእናንተ ፊት እንደ ገና ለማመስገን ሳይሆን፤ በእኛ እንድትመኩ ዕድል ልሰጣችሁ ነው፤ ይኸውም በውጭ በሚታየው ለሚመኩት እንጂ በልብ ውስጥ ባለው ነገር ለማይመኩ መልስ መስጠት እንድትችሉ ነው። ¹³ከአእምሮው ጨብ ብንሆን ለእግዚአብሔር ብለን ነው፤ ባለ አእምሮም ብንሆን ለእናንተ ነው። ¹⁴የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና፤ ምክንያቱም አንዱ ስለ ሁሉ እንደ ሞተ እር

ግጠኞች ሆነናል፤ ከዚህም የተነሣ ሁሉ ሞተዋል።¹⁵ በሕይወት ያሉትም ለሞተላቸውና ከሙታን ለተነሣላቸው እንጂ ከእንግዲህ ለራሳቸው እንዳይኖሩ እርሱ ስለ ሁሉ ሞተ።

¹⁶ ስለዚህ ከአሁን ጀምሮ ማንንም በውጫዊ ነገር አንመዝንም፤ ከዚህ ቀደም ክርስቶስን በዚህ መልክ መዘነነው ነበር፤ ከእንግዲህ ግን እንደዚህ አናደርግም።¹⁷ ስለዚህ ማንንም በክርስቶስ ቢሆን አዲስ ፍጥረት ነው፤ አሮጌው ነገር አልፎአል፤ እነሆ፤ አዲስ ሆኖአል።¹⁸ ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው፤ እርሱ በክርስቶስ አማካይነት ከራሱ ጋር አስታረቀን፤ የማስታረቅንም አገልግሎት ሰጠን፤¹⁹ እግዚአብሔር በክርስቶስ ዓለምን ከራሱ ጋር ሲያስታረቅ የሰዎችን በደል አይቁጥርባቸውም ነበር፤ ለእኛም ደግሞ የማስታረቅ ቃል ሰጠን።²⁰ ስለዚህ እኛ የክርስቶስ እንደራሴዎች ነን፤ እግዚአብሔርም በእኛ አማካይ ነት ጥራውን ያቀርባል፤ እኛም ከእግዚአብሔር ጋር ታረቁ ብለን በክርስቶስ እንለምናችኋለን።²¹ እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንድንሆን፤ ኅጢአት የሌለበትን እርሱን እግዚአብሔር ስለ እኛ ኅጢአት ማድረገው።

6 ከእግዚአብሔር ጋር አብረን የምንሠራ እንደ መሆናችን መጠን፤ የተቀበላችሁትን የእግዚአብሔርን ጸጋ ከንቱ እንዳታደርጉት ዐደራ እንላችኋለን።² እርሱ፤

“በትክክለኛው ሰዓት ሰማሁ፤ በመዳንም ቀን ረዳሁህ” ይላልና። እነሆ፤ ትክክለኛው ሰዓት አሁን ነው፤ የመዳንም ቀን አሁን ነው።

ጳውሎስ የተቀበለው መከራ

³ አገልግሎታችን እንዳይነቀፍ፤ ለማንም ዕንቅፋት መሆን አንፈልግም።⁴ ይሁን እንጂ በምናደርገው ነገር ሁሉ ራሳችንን እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች እናቀርባለን። በብዙ ትዕግሥት፤ በመከራ፤ በችግር፤ በጭንቀት፤ በመገረፍ፤ በመታሰር፤ በሁከት፤ በሥራ ብዛት፤ እንቅልፍ በማጣት፤ በመራብ፤ በገንጽሕና፤ በወውቀት፤ በትዕግሥት፤ በቸር ነት፤ በመንፈስ ቅዱስ፤ በእውነተኛ ፍቅር፤ ግበእውነት ቃል፤ በእግዚአብሔር ኅይል፤ በቀኝና በግራ እጅ የጽድቅ የጦር ዕቃ በመያዘ፤ በክብርና በውርደት፤ በመመስገንና በመሰደብ፤ ኖረናል፤ ደግሞም እውነተኛች ስንሆን ሐሰተኞች ተብለናል፤ የታወቅን ስንሆን እንዳልታወቅን ሆነናል፤ ሞተዋል ስንባል እነሆ በሕይወት አለን፤ ብንደበደ ብም አልተገደልንም፤¹⁰ ሐዘንተኞች ስን

5:15 ሮግ24:25; 14:7-9
5:16 2ቆ10:4; 11:18
5:17 ኢ465:17; ዮሐ1:13; ሮግ26:4; 1:6; 3ጴ6:15; 4:6-21; 4:5
5:18 ሮግ5:10; 11:36
5:19 ሮግ4:8
5:20 ቀ4:18; ኢ4:27; 5:12ቆ6:1; ኤፌ6:20
5:21 ሮግ1:17; 1ቆ1:30; ሰብ4:15; 17:26; 1ጴጥ2:22-24; 1ዮሐ3:5
6:1 1ቆ3:9; 15:2; 2ቆ5:20
6:2 መዝ69:13; ኢ449:8; 55:6
6:3 ማቴ5:29; ሮግ14:13; 20:11ቆ8:9; 13:9; 12:10; 32
6:5 ሐሥ16:23; 1ቆ4:11; 2ቆ11:23-25
6:6 ሮግ12:9; 1ቆ2:4; 1ተሰ1:5; 1ጢግ1:5
6:7 ሮግ13:12; 2ቆ4:27; 110:4; ኤፌ6:10-18
6:8 ማቴ27:63; 1ቆ4:10; 13
6:9 ሮግ8:36; 2ቆ1:8-10; 4:10; 11
6:10 ማቴ5:12; ሐሥ3:6; ሮግ8:32; 1ቆ3:21; 2ቆ7:4; 8:9; 1:6; 2:17; 4:4; 1ቆ1:24; 1ተሰ1:6
6:11 2ቆ7:3
6:13 2ቆ7:2; 1ተሰ 2:11
6:14 ዘፍ24:3; ዘፍ22:10; 1ቆ5:9; 10:5; 6:6; ኤፌ5:7; 11; 1ዮሐ1:6
6:15 ሐሥ5:14; 1ቆ6:6; 10:21; 6:16 ዘሌ26:12; ኢ3:23; 38; 4ክ37; 27; ማቴ16:16; 14ቆ3:16; 10:21; 4:21; 5:3
6:17 ኢ45:2:11; ሐዘ20:34; 41:1; 4:18; 4
6:18 ዘዐ4:22; 2ቆ7:18; 4:11; ዘፍ17:13; ኢ443:6; ሮግ 8:14
7:1 1ቆ10:14; 2ቆ6:17; 18:1; 1ተሰ4:7; 1ጴጥ1:15; 16
7:2 2ቆ6:12; 13
7:3 2ቆ6:11; 12; 1:6; 1:7
7:4 ቀ4:13; 14; 2ቆ6:10; 8:24

ሆን ሁሉ ጊዜ ደስተኞች ነን፤ ድኸች ስንሆን ብዙዎችን ባለጠሳች እናደርጋለን፤ ምንም የሌለን ስንሆን ሁሉ የእኛ ነው።

¹¹ የቆሮንቶስ ሰዎች ሆይ፤ ሁሉን በግል ጽ

ነግረናችኋል፤ ልባችንንም ወለል አድርገን ከፍተኛላችኋል።¹² ፍቅራችሁን የነፈጋችሁን እናንተ ናችሁ እንጂ እኛስ ፍቅራችንን አልነፈግናችሁም።¹³ ልጆቼ እንደ መሆናችሁ መጠን ይህን አሳስባችኋለሁ፤ እናንተም በዚያው ልክ ልባችሁን ወለል አድርጋችሁ ክፈቱልን።

ከማያምኑ ሰዎች ጋር አለመተባበር

¹⁴ ከማያምኑ ሰዎች ጋር አግባብ ባልሆነ መንገድ አትመመዱ፤ ጽድቅ ከመመዕ ጋር ምን ግንኙነት አለው? ብርሃንስ ከጨለማ ጋር ምን ኅብረት አለው? ¹⁵ ክርስቶስ ከቤልሆሮ ጋር ምን ስምምነት አለው? የማያምኑ ከማያምን ጋር ምን ኅብረት አለው?

¹⁶ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከጣዖታት ጋር ምን ስምምነት አለው? እኛኮ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነን፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል ተናግሮአል። “ከእርሱ ጋር እኖራለሁ፤ በመካከላቸውም እመላለሳለሁ፤ አምላካቸው እሆናለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።”

¹⁷ “ስለዚህ ከመካከላቸው ውጡ፤ ለእኔም የተለያችሁ ሁኑ፤

ይላል ጌታ።። ርኩስ የሆነውን ነገር አትንክ፤ እኔም እቀበላችኋለሁ።”

¹⁸ “እኔ አባት እሆናችኋለሁ፤ እናንተም ወንዶችና ሴቶች ልጆቼ ትሆናላችሁ፤ ይላል ሁሉን የሚችል ጌታ።”

7 እንግዲህ፤ ወዳጆች ሆይ፤ ይህ የተስፋ ቃል ስላለን፤ ሥጋንና መንፈስን ከሚያረክስ ነገር ሁሉ ራሳችንን እናንጻ፤ እግዚአብሔርንም በመፍራት ቅድስናችንን ፍጹም እናድርገው።

የጳውሎስ ደስታ

² ልባችሁን አስፋልን፤ እኛ ማንንም አልበደልንም፤ ማንንም ወደ ብልሹነት አልመራንም፤ ማንንም አላታለልንም።³ ይህን የምለው ልኩንናችሁ አይደለም፤ ምክንያቱም ከዚህ በፊት እንደ ነገርኋችሁ፤ በልባችን ውስጥ ስፍራ አላችሁ፤ ስለዚህ ብንኖርም ብንሞትም አብረን ነው። ሳበእናንተ ላይ ያለኝ እምነት ትልቅ ነው፤ በእናንተም ላይ ያለኝ ትምክሕት ትልቅ ነው፤

መግቢያ የገጠአት መግባት

እንዲሁም እጅግ ተጽናንቻለሁ፤ በመከራችንም ሁሉ ደስታዬ ወሰን የለውም።

5 ወደ መቄዶንያ በመጣን ጊዜ ከየአቅጣጫው መከራ ደረሰብን እንጂ ሰውነታችን ዕረፍት አላገኘም፤ ከውጭ ጠብ፤ ከውስጥ ደግሞ ፍርሀት ነበረብን። ልዩሁን እንጂ ሐዘንተኞችን የሚያጽናና አምላክ በቲቶ መምጣት አጽናናን። ገየተጽናናውም በመምጣቱ ብቻ ሳይሆን፤ እርሱንም ልታጽናኑት በመቻላችሁ ጭምር ነው። ስለ ናፍቆታችሁ፤ ስለ ሐዘናችሁና ለእኔም ስላላችሁ ቅናት ነግሮናል፤ ስለዚህ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ ደስ ብሎኛል።

8 በመልእክቱ ባሳዘናችሁም በዚህ አልጸጹትም፤ ብጸጸትም እንኳ መልእክቱ ያሳዘናችሁ ለጥቂት ጊዜ እንደ ሆነ ተረድቻለሁ። ያሁን ግን ደስ ብሎኛል፤ ደስታዬም ስላዘናችሁ ሳይሆን፤ ሐዘናችሁ ንስሐ ለመግባት ስላበቃችሁ ነው፤ ምክንያቱም ሐዘናችሁ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ ከእኛ የተነሣ ምንም አልተገዳችሁም። 10 እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ሐዘን ወደ ድኑት ለሚያደርስ ንስሐ ያበቃል፤ ጸጸትም የለበትም። ዓለማዊ ሐዘን ግን ለሞት ያበቃል። 11 ይህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነው ሐዘን እንዴት ያለ ትጋት፤ እንዴት ያለ መልስ የመስጠት ችሎታ፤ እንዴት ያለ ሁጣ፤ እንዴት ያለ ፍርሀት፤ እንዴት ያለ ናፍቆት፤ እንዴት ያለ በሳቅናት፤ እንዴት ያለ ተግሣጽ እንዳስገኘላችሁ ተመልከቱ። በዚህም ጉዳይ ንጹሐን መሆናችሁን በሁሉ ረገድ አስመስክራችኋል። 12 እንግዲህ እኔ የጻፍሁላችሁ ስለ በደለው ወይም ስለ ተበደለው ሰው አይደለም፤ ነገር ግን ለእኛ ምን ያህል ታማኞች እንደ ሆናችሁ፤ በእግዚአብሔር ፊት ራሳችሁን እንድታዩ በማለት ነው። 13 እኛም የተጽናናነው በዚህ ምክንያት ነው።

ከእኛም መጽናናት በተጨማሪ በቲቶ ደስታ እኛም ይበልጥ ደስ ብሎናል፤ ምክንያቱም ሁላችሁም መንፈሱን አሳርፋችኋል። 14 በእናንተ ላይ ያለኝ ትምክሕት ለእርሱ ነግሬው ነበር፤ እናንተም አሳሳፊራችሁኝም። ነገር ግን ስንግራችሁ የነበረው ሁሉ እውነት እንደ ሆነ፤ እንደዚሁም ስለ እናንተ ለቲቶ በትምክሕት የነገርነው እውነት መሆኑ ተረጋግጧል። 15 እርሱም በፍር ሀትና በመንቀጥቀጥ እንዴት እንደ ተቀበላችሁትና ሁላችሁም እንደ ታዘዘችሁ ሲያስታውስ ለእናንተ ያለው ፍቅር እየበረታ ሂዶአል። 16 እኔም በማናቸውም ነገር ልተማ መግባችሁ በመቻላደስ ብሎኛል።

7:5 ዘፃ32:25፤ ሐሥ16:9፤2ቆሮ2:13፤4:8
7:6 ቍ13፤2ቆሮ1:3፤4፤2:13
7:8 2ቆሮ2:24
7:10 ሐሥ11:18
7:11 ቍ7
7:12 ቍ8፤1ቆሮ5:1፤2:2ቆሮ2:3፤9
7:13 ቍ6፤2ቆሮ2:13
7:14 ቍ4፤6
7:15 መ15፤5፤1ቆሮ2:3፤2ቆሮ2:9፤10፤6፤ሐ።2:12
7:16 2ቆሮ2:3

የልግስና አስፈላጊነት

8 ወንድሞች ሆይ፤ እግዚአብሔር በመቄዶንያ የላሉት አብያተ ክርስቲያናት የሰጠውን ጸጋ እንድታውቁ እንፈልጋለን። ገየደረሰባቸው መከራ ጽኑ ቢሆንም ደስታቸው ግን የላቀ ነበር፤ ድኸነታቸው ብርቱ ቢሆንም ልግስናቸው ግን የበዛ ነበር። ያእንደ ዐቅማቸው ብቻ ሳይሆን፤ ከዐቅማቸው በላይ በፈቃዳቸው እንደ ሰጡ እመስክርላቸዋለሁ። ፋእናርሱም ቅዱሳንን ለመርዳት በሚደረገው አገልግሎት ለመሳተፍ ዕድል ያገኙ ዘንድ አጥብቀው ይለምኑን ነበር። ፋእኛ ከጠበቅነው በላይ፤ በመጀመሪያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ፤ ቀጥለውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለእኛ ሰጡ። ስለዚህ ቲቶ፤ በእናንተ መካከል ቀደም ሲል የጀመረውን የልግስና ሥራ ከፍጻሜ እንዲያደርስ ለምነው ነበር። ግእናንተም በሁሉ ነገር ይኸውም በእምነት፤ በቃል፤ በዕውቀት፤ በፍጹም ትጋትና ለእኛም ባላችሁ ፍቅር ልቃችሁ እንደተገኛችሁ፤ በዚህም የቸርነት ሥራ ልቃችሁ እንደተገኙ ዐደራ እንላችኋለን።

8 ይህን የምለው ትእዛዝ ለመስጠት ብዬ አይደለም፤ ነገር ግን ሌሎች ከሚያሳዩት ትጋት አንጻር የፍቅራችሁን እውነተኛነት ለማረጋገጥ ነው። ያዩታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ጸጋ ታውቃላችሁና፤ በእርሱ ድኸነት እናንተ ባለጠሳች ትሆኑ ዘንድ እርሱ ሀብታም ሆኖ ሳለ ለእናንተ ሲል ድኻ ሆነ።

10 ስለዚህ ጉዳይ የምሰጣችሁ ጠቃሚ ምክር ይህ ነው፤ ባለፈው ዓመት በመስጠት ብቻ ሳይሆን ለመስጠት በማሰብም ቀዳሚ ነበራችሁ። 11 አሁንም የጀመራችሁትን ተግባር በዐቅማችሁ መጠን ከፍጻሜ አድርሱት፤ ይህም ለመስጠት የነበራችሁ በሳ ፈቃድ እውን እንዲሆን ነው። 12 ለመስጠት በሳ ፈቃድ ካለን ስጦታው ተቀባይነት የሚያገኘው ባለን መጠን ስንሰጥ እንጂ፤ በሌላን መጠን ለመስጠት ስንሞክር አይደለም።

13 ይህንን የምንለው እናንተ ተቸግራችሁ ሌሎች ይድላቸው ለማለት ሳይሆን፤ ሁላችሁም እኩል እንድትሆኑ ነው። 14 በአሁኑ ጊዜ የእናንተ ትርፍ የእነርሱን ጉድለት ያሟላል፤ የእነርሱም ደግሞ በተራው የእናንተን ጉድለት ያሟላል፤ በዚህም ያላችሁን እኩል ትካፊላላችሁ። 15 ይህም፤ “በዚያ የሰበሰበ አላተረፈም፤ ጥቂት የሰበሰበም አልጎደለበትም” ተብሎ እንደ ተጻፈው

8:1 ሐሥ16:9
8:2 ዘፃ6:5፤2ቆሮ9:11
8:3 1ቆሮ16:2
8:4 ቍ1፤ሐሥ9:13፤24፤17
8:6 ቍ10፤11፤16፤17፤23፤2ቆሮ2:13፤2:18
8:7 ሮሜ15:14፤1ቆሮ1:5፤1:28፤1:3፤1:2፤14፤6፤2ቆሮ9:8
8:8 1ቆሮ7:6
8:9 ማቴ20:28፤ ሮሜ3:24፤2ቆሮ6:10፤13፤14፤ሐ።2:6-8
8:10 1ቆሮ7:25፤40፤16፤2:3፤2ቆሮ9:2
8:11 ቍ12፤19፤ዘፃ25፤2፤2ቆሮ9:2
8:12 ሮሮ12:43፤44፤2ቆሮ9:7
8:14 ሐሥ4:34፤2ቆሮ9:12
8:15 ዘፃ16:18

15 ግሪኩ ሲለገር ግ አንጻር ቅጂች ለእናንተ ባለን ፍቅር

ነው።

ቲቶ ወደ ቆሮንቶስ ተላክ

¹⁶እኔ ለእናንተ ያለኝን በሳ ሐሳብ በቲቶ ልብ ውስጥ ያኖረ አምላክ የተመሰገኘ ይሁን፤ ¹⁷ምክንያቱም ቲቶ ወደ እናንተ የመጣው ልመናችንን በመቀበል ብቻ ሳይሆን፤ በታላቅ ጉጉትና በራሱ ፈቃድ በመነሣሣት ነበር። ¹⁸ከእርሱም ጋር በወንጌል ስብከት በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ የተመሰገነውን ወንድም ልክነዋል፤ ¹⁹ከዚህም በላይ ስጦታውን በምንወስድበት ጊዜ አብሮን እንዲሄድ በአብያተ ክርስቲያናት ተመርጦአል፤ ስጦታውንም የምንወስደው ጌታን ራሱን ለማክበርና ለሌሎችን ለመርዳት ካለን በሳ ፈቃድ የተነሣ ነው። ²⁰በዚህ በምናከናውነው የቸርነት ሥራ አንዳች ነቀፋ እንዳይገኝብን እንጠነቀቃለን። ²¹ምክንያቱም ዐላማችን በጌታ ፊት ብቻ ሳይሆን፤ በሰውም ፊት መልካም የሆነውን ነገር ማድረግ ነው።

²²ዲግሞም ብዙ ጊዜ በብዙ መንገድ ተፈትኖ ትጉ ሆኖ የተገኘችን ወንድማችንን ከእነርሱ ጋር ልክነዋል፤ አሁንም በእናንተ እጅግ ከመታመኑ የተነሣ ከመቼውም ጊዜ ይልቅ እየተጋ ነው። ²³ስለ ቲቶ የሚጠይቅ ቢኖር፤ እርሱ እናንተን ለማገልገል አብሮኝ የሚሠራ ባልደረባዬ ነው፤ ስለ ወንድሞቻችንም የሚጠይቅ ቢኖር እነርሱ የአብያተ ክርስቲያናት ተወካዮችና የክርስቶስ ክብር ናቸው። ²⁴ስለ ዚህ የፍቅራችሁን እውነተኛነትና በእናንተም የምንታመነው የቱን ያህል እንደሆነ በአብያተ ክርስቲያናት ፊት ግለጡላቸው።

9 ለቅዱሳን ስለሚደረገው አገልግሎት ልጽፍላችሁ አያስፈልግም። ²ምክንያቱም ሌሎችን ለመርዳት ያላችሁን በሳ ፈቃድ ዐውቃለሁ፤ ካለፈው ዓመት ጀምሮ እናንተ በእካይያ የምትኖሩ ሌሎችን ለመርዳት ዝግጁ እንደሆናችሁ ለመቄዶንያ ሰዎች አፌን ሞልቼ ተናግራለሁ፤ ቅን ፍላጎታችሁም ብዙዎችን ለበሳ ሥራ አነሣ ሥቶአል። ³እንግዲህ በዚህ ነገር በእናንተ ላይ ያለን ትምክህት ከንቱ ሆኖ እንዳይቀር አስቀድሞ ስለ እናንተ እንደ ተናገር ሁት ተዘጋጅታችሁ እንድትገኙ ወንድማችን ልክለሁ። ⁴ምናልባት የመቄዶንያ ሰዎች ከእኔ ጋር መጥተው ሳትዘጋጁ ቢያገኙ ችሁ፤ እናንተ ብቻ ሳትሆኑ እኛም ያን ያህል በእናንተ በመመካታችን እናፍራለን። ⁵ስለዚህ ወንድሞች አስቀድመው ወደ እናንተ እንዲመጡና ከዚህ በፊት

8:16 2ቆሮ2:13; 14:6-አ17:17
8:17 ቍ6
8:18 1ቆሮ7:17; 2ቆሮ2:12;12:18
8:19 ቍ11:12; ሐሥ14:23;1ቆሮ16:34
8:21 ሮሜ12:17; 14:18;ቲቶ2:14
8:23 ቍ18:22; 2ቆሮ2:13;ፊል2:25; ፊግ17
8:24 2ቆሮ7:4; 14:9;2
9:1 ሐሥ9:13;24; 17:1+ባ4:9
9:2 ሐሥ18:12; 2ቆሮ7:4;14:8;10:11;12:19;24
9:3 1ቆሮ16:2; 2ቆሮ8:23
9:4 ሮሜ15:26
9:5 ቍ3:2;2ቆሮ12:17;18;ፊል4:17

9:6 ምላ11:24;25; 12:9;ግላ6:7;9
9:7 ዘዐ25:2;ዘዳ15:10;ሮሜ12:8; 12ቆሮ8:12
9:8 ኤፌ3:20; ፊል4:19
9:9 መዝ12:9; ሚል3:10
9:10 ኢላ55:10; ሆሴ10:12
9:11 ቍ5:1;ቆሮ1:5;2ቆሮ1:11;14:15
9:12 2ቆሮ1:11; 8:14
9:13 ቍ5:7;ጥቴ9:8; 12ቆሮ2:12; 8:4;ዕብ3:1
9:15 ሮሜ5:15;16; 12ቆሮ2:14
10:1 ግብ11:29; ግላ5:2;ኤፌ3:1
10:2 ሮሜ12:2; 1ቆሮ4:21
10:3 ቍ2

ለመስጠት ቃል የገባችሁትን ስጦታ አጠናቃችሁ እንድትጠብቁት፤ እነርሱን መለመን አስፈላጊ ሆኖ አግኝቻለሁ፤ እንግዲህ በልግሰና ለመስጠት ያሰባችሁት ነገር በግዴታ ሳይሆን በፈቃደኝነት የተዘጋጀ ይሆናል።

በልግሰና መስጠት

⁶ይህን አስታውሱ፤ ጥቂት የዘራ ጥቂት ያጭዳል፤ ብዙ የዘራ ብዙ ያጭዳል። ⁷እያንዳንዱ ሰው በቅሬታ ወይም በግዴታ ሳይሆን፤ በልብ ያሰበውን ያህል ይስጥ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በደስታ የሚሰጠውን ሰው ይወዳል። ⁸ሁልጊዜ በሁሉ ነገር የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ አግኝታችሁ ለበሳ ሥራ ሁሉ እንድትተርፉ፤ እግዚአብሔር ጸጋን ሁሉ ሊያበዛላችሁ ይችላል፤ ⁹ይህም፤

“በተነ፤ ለድኾችም ሰጠ፤ ጽድቁ ለዘላለም ይኖራል” ተብሎ እንደ ተጻፈው ነው።

¹⁰ለዘራ ዘርን፤ ለመብላት እንጀራን የሚሰጥ እርሱ የምትዘሩትን አትረፍርፎ ይሰጣችኋል። የጽድቃችሁንም ፍሬ ያበዛላችኋል። ¹¹ሁልጊዜ በልግሰና መስጠት እንድትችሉ በሁሉ ነገር ያበለጸጋችኋል፤ ልግሰናችሁም በእኛ በኩል የሚደርሳቸው ሰዎች እግዚአብሔርን ለማመስገን ምክንያት ይሆናቸዋል።

¹²ይህ የምትሰጡት አገልግሎት የቅዱሳንን ጉድለት የሚያሟላ ብቻ ሳይሆን፤ ብዙምስጋና ለእግዚአብሔር የሚቀርብበት ነው። ¹³የክርስቶስን ወንጌል ተቀብላችሁ ስለታዘዛችሁና ለእነርሱም ሆነ ለሌሎች ስላሳችሁት ልግሰና ሰዎች ተፈትኖ ስላለፈው አገልግሎታችሁ እግዚአብሔርን ያከብራሉ፤ ¹⁴ስለ እናንተም በሚጻልዩበት ጊዜ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ታላቅ ጸጋ የተነሣ ይናፍቁ ቋችኋል። ¹⁵በቃላት ሊገለጥ ስለማይቻል ስጦታው እግዚአብሔር ይመስገን።

ጳውሎስ ስለ አገልግሎቱ ያቀረበው መከላከያ

10 እኔ ጳውሎስ፤ በእናንተ ፊት ስሆን “ዐይነ ዐፋር”፤ ከእናንተ ስርቅ ግን፤ “ደፋር” የተባልሁ በክርስቶስ የዋህነትና ገርነት እልምናችኋለሁ። ²ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ በዓለማዊ መንገድ እንደምንኖር አድርገው በሚቁጥሩን ሰዎች ላይ በድፍረት ለመናገር ቁርጫሉ። እናንተን ግን በዚያ ዐይነት ድፍረት እንድናገር እንዳታደርጉን እልምናችኋለሁ። ³የምንኖረው በዚህ ዓለም ቢሆንም፤ የምንዋጋው በዚህ ዓለም ስልት አይ

ደለም። ፋደግሞም የምንጋጋበት የጦር መሣሪያ የዚህ ዓለም መሣሪያ አይደለም፤ ይሁን እንጂ ምሽግን ለመደምሰስ የሚችል መለኮታዊ ኅይል ያለው ነው። ፱እግ ቤሐብሔር ዕውቀት ላይ በትዕቢት የሚነሣውን ክርክርና ከነቱ ሐሳብ ሁሉ እናፈርሳለን፤ አእምሮንም ሁሉ እየማረክን ለክርስቶስ እንዲታዘዝ እናደርጋለን። ፍመታዘዛችሁ በተፈጸመ ጊዜ አለመታዘዝን ሁሉ ለመቅጣት ተዘጋጅተናል።

እናንተ የምትመለከቱት ውጫዋውን ነገር ብቻ ነው። ማንም የክርስቶስ በመሆኑ ቢመካ እርሱ የክርስቶስ መሆኖችን ሆነ ሁሉ እኛም የክርስቶስ መሆኖችን ሊነዘብ ይገባዋል። ፩ኃታ በሰጠን ሥልጣን እጅግ ብመካም በዚህ አላፍርም፤ ሥልጣኑን የተቀበልነው እናንተን ለማንጽ እንጂ ለማፍረስ አይደለምና። ፬በመልእክቶቹ የማስፈራራቶች አይደሉም፤ ፭እንደገና ጠንካራ ናቸው፤ ነገር ግን ሰውነቱ ሲታይ ደካማ፣ ግንግራም የተናቀ ነው። ይላሉ። ፮እንዲህ የሚሉ ሰዎች በሩቅ ሆነን በመልእክታችን የምንናገረውን ሁሉ በቅርብ ሆነን በተግባራችን የምንገልጸውም እንደዚያው መሆኑን መገንዘብ አለባቸው።

12ራሳቸውን ከሚያመሰግኑ ሰዎች ጋር ራሳችንን ልንመድብ ወይም ልናነጻጽር አንደፍርም፤ እነርሱ ራሳቸውን በራሳቸው ሲመዘኑና ራሳቸውንም ከራሳቸው ጋር ሲያነጻጽሩ አስተዋዮች አይደሉም። 13እኛ ግን ከመጠን በላይ አንመካም፤ የምንመካው እግዚአብሔር በመደበልን እስከ እናንተም እንኳ በሚደርሰው የአገልግሎታችን ወሰን ነው። 14የክርስቶስን ወንጌል ይዘን ወደ እናንተ በመጣን ጊዜ፣ ከተመደበልን የአገልግሎት ወሰን አላለፍንም። 15ደግሞም ሌሎች በደከሙበት ሥራ ከመጠን በላይ በመመካት ከተመደበልን ወሰን አናልፍም፤ ይልቀንም እምነታችሁ እያደገ በሄደ ቀጥር በእናንተ ዘንድ የተመደበልን አገልግሎት እየሰፋ እንደሚሄድ ተስፋ እናደርጋለን። 16ስለዚህ በሌላው ሰው ክልል አስቀድሞ በተሠራ ሥራ ሳንመካ፣ ከእናንተ ወዲያ ባለው አገር ወንጌልን መስበክ እንችላለን። 17ነገር ግን፣ “የሚመካ በዚታ ይመካ”፤ 18ምክንያቱም ቢታ ራሱ የሚያመሰግንው እንጂ፣ ራሱን በራሱ የሚያመሰግን ተቀባይነት አይኖረውም።

ጳውሎስና ሐሰተኞች ሐዋርያት

11 ጥቂቱን ሞኝነቴን እንደምትታገሡኝ ተስፋ አደርጋለሁ፤ በእርግጥም እየ

10:4 ቍ8:ኤር1:10:23:29:1:ቆር2:5:2:ቆር6:7:13:10
 10:5 ኢሳ2:11:12:1:ቆር1:19:2:ቆር9:13
 10:6 2:ቆር2:9:7:15
 10:7 ዮሐ7:24:1:ቆር1:12:3:23:14:37:2:ቆር5:12:11:23
 10:8 ቍ4:13:15:ኤር1:10:2:ቆር13:10
 10:10 ቍ1:1:ቆር1:1:7:2:3:12:ቆር11:6:7:9:4:13:14
 10:12 ቍ18:2:ቆር3:1
 10:13 ቍ15:1:6:ሮሜ12:3
 10:14 1:ቆር3:6:2:ቆር2:12
 10:15 ቍ13:1:ሮሜ15:20:2:ተሰ1:3
 10:16 ሐሥ19:21:ሮሜ11:1:2:ቆር2:12
 10:17 መዝ34:2:44:8:ኤር9:24:1:ቆር1:31
 10:18 ቍ12:1:ሮሜ2:29
 11:1 ቍ4:16:17:19:20:21:ማቴ17:17:2:ቆር5:13

11:2 ሆሴ2:19:2:ቆር4:14:ኤፌ5:26:27
 11:3 ዘፍ3:1-6:13:1:ጠሞ2:14:6:ሌ12:9
 11:4 ቍ1:ሮሜ8:15:1:ቆር3:11:ገላ16:9
 11:5 2:ቆር12:11:7:9:2:6
 11:6 1:ቆር1:17:2:ቆር8:7:ኤፌ3:4
 11:7ሮሜ11:1:1:ቆር9:18:2:ቆር12:13
 11:8 ፊል4:15:18
 11:9 2:ቆር12:13:14:16:16:ሌ4:15:18
 11:10 ሐሥ18:12:ሮሜ9:1:1:ቆር9:15
 11:11 ቍ3:1:ሮሜ1:9:2:ቆር12:15
 11:13 ማቴ7:15:ቴቶ1:10:6:ሌ2:2
 11:14 ማቴ4:10
 11:15 ማቴ16:27:ፊል3:19

ታግላችሁኝ ነው። ጳጳሳዊአብሔር ቅናት እቀናላችኋለሁ፤ እናንተን እንደ ንጽሕት ድንግል ለክርስቶስ ለማቅረብ ለአንድ ባል አጭቻችኋለሁና። ፮ነገር ግን እባብ ሔዋንን በተንኩል እንዳሳታት ምናልባት የእናንተም ልቦና ተበላሽቶ ለክርስቶስ ካሳችሁ ቅንነትና ንጽሕና እንዳትወስዱ እውታለሁ። ፭ምክንያቱም አንድ ሰው ወደ እናንተ መጥቶ እኛ ከሰበክንላችሁ ኢየሱስ ሌላ ኢየሱስ ቢሰብክላችሁ፣ ወይም ከተቀበላችሁት መንፈስ የተለየ መንፈስ ብትቀበሉ ወይም ከተቀበላችሁት ወንጌል የተለየ ወንጌል ብትቀበሉ፣ ነገሩን በዝምታ ታልፉታላችሁ ማለት ነው። ፮እኔ ግን “ታላላቅ ሐዋርያት” ከሚባሉት በምንም የማንስ አይመስለኝም። ፭የንግግር ችሎታ ባይኖረኝም እንኳ፣ ዕውቀት ግን አለኝ፤ ይህንንም በሁሉ መንገድ በሚገባ ግልጽ አድርገንላችኋለሁ።

እናንተ ከፍ እንድትሉ ራሴን ዝቅ አድርጌ የእግዚአብሔርን ወንጌል ያለ ዋጋ ለእናንተ መስበኬ እንደ ኅጢአት ተቈጥሮብኝ ይህን? ፮እናንተን ለማገልገል ስል ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ርዳታ በመቀበል እነርሱን ዘርፌአቸዋለሁ። ፱ከእናንተም ጋር ሳለሁ አንዳች ባስፈለገኝ ጊዜ፣ ከመቄደንያ የመጡ ወንድሞች የሚያስፈልገኝን ስለሰጡኝ ለማንም ሽክም አልሆንሁም። በእናንተ ላይ በምንም ነገር ሽክም እንዳልሆነ ተጠንቅቄአለሁ፤ ወደ ፊትም እጠነቀቃለሁ። 10የክርስቶስ እውነት በውስጡ እስካለ ድረስ፣ በአካይያ አውራጃ ይህን ትምክህቴን ማንም ሊገታው አይችልም። 11ይህን የምለው ለምንድን ነው? ስለማልወዳችሁ ነውን? እንደምወዳችሁ እግዚአብሔር ያውቃል። 12ከእኛ ጋር እኩል ለመሆን በሥራቸው እየተመኩ ቀን የሚጠብቁትን ሰዎች ምክንያት ለማሳጣት አሁን የማደርገውን ወደ ፊትም አደርጋለሁ።

13እንደነዚህ ያሉ ሰዎች የክርስቶስን ሐዋርያት ለመምሰል ራሳቸውን የሚያለዋጡ፣ ሐሰተኞች ሐዋርያትና አታላላቅ ሠራተኞች ናቸው። 14ይህም የሚያስደንቅ ነገር አይደለም፤ ምክንያቱም ሰይጣን ራሱ የብርሃን መልአክ ለመምሰል ራሱን ይለዋውባል። 15እንግዲህ የእርሱ አገልጋዮች፣ የጽድቅ አገልጋዮች ለመምሰል ራሳቸውን ቢለውጡ የሚያስገርም አይደለም፤ ፍጻሜ

07 ወይም ገለጥ የሆነውን እውነት ብቻ ነው
 08 13-15 ወይም 13 እኛ ግን ከመጠን በላይ ስለሆኑ ነገሮች አንመካም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በመደበልንና እስከ እናንተም እንኳ በሚደርሰው እምነትና ግንግራ ሌሎች ሁሩት ሥራ ከመጠን በላይ ስለሆኑ ነገሮች አንመካም።

አቸውም እንደ ሥራቸው ይሆናል።

ጳውሎስ በደረሰበት መከራ ይመካል

¹⁶እንደ ገና ይህን እሳለሁ፤ ማንም ሰው እንደ ሞኝ አይቀጠረኝ፤ እናንተም የምትቁጥሩኝ ከሆነ እኔም በጥቂቱ እንደመካ እንደ ሞኝ ተቀበሉኝ። ¹⁷እንደዚህ ልቦ ሙሉ ሆኜ የምናገረው እንደ ሞኝ እንጂ እንደ ጌታ ፈቃድ አይደለም። ¹⁸ብዙዎች በዓለ ማዊ ነገር ስለሚሙኩ እኔም ደግሞ እመካለሁ። ¹⁹እናንተም ብልሆች ስለ ሆናችሁ ጥኞችን በደስታ ትታገላላችሁ፤ ²⁰ማንም ተነሥቶ ባሪያ ቢያደርጋችሁ፤ ቢበዘብዛችሁ፤ ለጥቅሙ ሲል ቢጠጋችሁ፤ ቢንቀባረርሳችሁ ወይም ፈታችሁን በጥሬ ቢመታችሁ ትታገላላችሁ። ²¹እኛ ግን ለዚያ እጅግ ደካሞች መሆናችንን እያፈርሁ እናገራለሁ።

ማንም በድፍረት በሚመክበት ነገር ሁሉ እኔም ደፍራ መመካት እንደምችል እንደ ሞኝ እናገራለሁ። ²²እነርሱ ዕብራውያን ናቸውን? እኔም ነኝ፤ እስራኤላውያን ናቸውን? እኔም ነኝ፤ የአብርሃም ዘር ናቸውን? እኔም ነኝ። ²³የክርስቶስ አገልጋዮች ናቸውን? እንደ አበደ ሰው ልናገርና እኔ እበልጣቸዋለሁ፤ ደግሞም ብዙ ጊዜ በሥራ ደክሜአለሁ፤ ብዙ ጊዜ ታስራ ያለሁ፤ ብዙ ጊዜ ተገርፏልለሁ፤ ብዙ ጊዜ ለሞት ተቃርቤአለሁ። ²⁴አይሁድ ለአርባ ጅራፍ አንድ የቀረው አምስት ጊዜ ገር ፈውኛል። ²⁵ሦስት ጊዜ በዱላ ተደብድቤአለሁ፤ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወግሬአለሁ፤ ሦስት ጊዜ የመርከብ አደጋ ደርሶብኛል። አንድ ሌሊትና ቀን በባሕር ላይ አድራክለሁ፤ ²⁶ብዙ ጊዜ በገዛ ተንከራትቻለሁ፤ ደግሞም ለወንዝ ሙሳት አደጋ፣ ለወንበዴ ዎች አደጋ፣ ለገዛ ወገኖቼ አደጋ፣ ለአሕዛብ አደጋ፣ ለከተማ አደጋ፣ ለገጠር አደጋ፣ ለባሕር አደጋ እንዲሁም ለሐሰተኞች ወንድሞች አደጋ ተጋልጬ ነበር። ²⁷ብዙ ጥራሕለሁ፤ ብዙ ደክሜአለሁ፤ ብዙ ጊዜ እንቅልፍ አጥቻለሁ፤ ተርቤአለሁ፤ ተጠምቻለሁ፤ ብዙ ጊዜ ምግብ ሳልቀምስ ኖራለሁ፤ በብርድና በራቆችነት ተቆራራጭ ነኝ። ²⁸ለላውን ነገር ሳልቁኑት፤ ስለት ዕለት የሚያስጨንቀኝ የአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ሐሳብ ነው። ²⁹ደካማ ማን ነው? እኔስ አብሬ አልደክምምን? በጎጠኦት የሚሰናከል ማን ነው? እኔስ አልቁጭምን?

³⁰መመካት ካለብኝ፤ ደካማነቴን በሚያሳዩ ነገሮች እመካለሁ። ³¹ለዘላለም የተመሰገነው የጌታ የኢየሱስ አምላክና አባት እንደማልሞሽ ያውቃል። ³²ደማስቆ ሳለሁ

11:16 ቍ1
11:17 ቍ21:14ቆ፣ 7:12:25
11:18 ቍ21:12ቆ፣ 5:16:10:4:6A3:3:4
11:19 ቍ1:14ቆ፣ 4:10
11:20 ቍ1:7A2:4:4:9:15:1
11:21 ቍ17:18:24ቆ፣10:1:10:6A3:4
11:22 ሉቃ3:8:፣ ሮሜ9:4:11:1:6A3:5
11:23 ሐሥ16:23:፣ ሮሜ8:36:14ቆ፣ 3:5:15:10:24ቆ፣ 6:4:5
11:24 ዘፀ25:3
11:25 ሐሥ14:19:፣ 1:6:22:27:1:44
11:26 ሐሥ20:3:21:31:7A2:4
11:27 ሐሥ18:3:14ቆ፣4:11:12:24ቆ፣ 6:5:፩A1:29
11:28 1ቆ፣7:17
11:29 ማቴ5:29:፣ ሮሜ14:1:14ቆ፣2:3
11:30 ቍ16:14ቆ፣ 2:3:24ቆ፣12:5:9:7A6:14
11:31 ቍ1:1፣ሮሜ1:9:25:19:5
11:32 ሐሥ9:24

11:33 ሐሥ9:25
12:1 ቍ5:7:9:14ቆ፣2:10:12ቆ፣ 11:16:30
12:2 ቍ4:ሐሥ8:39:፣ሮሜ16:3:24ቆ፣ 11:11:ኦፊ.4:10
12:4 ቍ2:ሉቃ23:43:6:ጌ2:7
12:5 ቍ9:10:14ቆ፣2:3
12:6 ቍ11:24ቆ፣ 10:8:11:16
12:7 ቍ1:ዘፀ3:33:55:ግቴ4:10:14ቆ፣ 2:10
12:8 ግቴ26:39:44
12:9 1ነገ19:12:፣ ሮሜ3:24:14ቆ፣ 2:3:6A4:13
12:10 ግቴ5:12:24ቆ፣6:4:13:4:24:ተሰ1:4
12:11 1ቆ፣15:9:10:24ቆ፣11:1:5
12:12 ዮሐ4:48
12:13 ቍ14:14ቆ፣ 9:12:18:24ቆ፣11:7
12:14 ምሳ19:14:1

ከንጉሥ አርስጦስዮስ በታች የሆነው ገዥ ሊያሲዘኝ ፈልጎ፣ የደማስቆ ሰዎችን ከተማ ያስጠብቅ ነበር። ³³ነገር ግን በግንቡ መስኮት በኩል በቅርጫት አውርደውኝ ከእጁ አመለጥሁ።

ጳውሎስ ያየው ራእይና የተሰጠው መውጫ

12 በመመካት የሚገኝ ጥቅም ባይኖርም፤ መመካት ካስፈለገ ከጌታ ወደ ተቀበልሁት ራእይና መገለጥ አመራለሁ። ²ከዐሥራ አራት ዓመት በፊት እስከ ሦስተኛው ሰማይ ድረስ የተነጠቀ በክርስቶስ አንድ ሰው ዐውቃለሁ፤ የተነጠቀው በሥጋ ይሁን ወይም ከሥጋ ውጭ አላውቅም፤ እግዚአብሔር ግን ያውቃል። ³ይህ ሰው በሥጋ ይሁን ወይም ከሥጋ ውጭ እኔ አላውቅም፤ እግዚአብሔር ግን ያውቃል፤ ⁴እርሱም ወደ ገነት እንደ ተነጠቀ፤ በዚያም በሰው አንደበት ሊገለጥ የማይችል፤ ሰውም እንዲናገረው ያልተፈቀደለት ነገር ሰማ። ⁵እንደዚህ ስላለው ሰው እመካለሁ፤ ስለ ራሴ ግን ከደካማነቴ በስተቀር አልመካም። ⁶መመካት ብሬልግ እንኳ እንደ ሞኝ መቁጠር የለብኝም፤ ምክንያቱም የምናገረው እውነት ነው። ነገር ግን ማንም ስለ እኔ ከሚያየው ከሚሰማው በላይ እንዳይገምተኝ ከመመካት አቁጠባለሁ።

⁷ከዚህ ታላቅ መገለጥ የተነሣ እንዳልታ በይ የሥጋዬ መውጫ፣ እርሱም የሚያሁቃዎኝ የሰይጣን መልእክተኛ ተሰጠኝ። ⁸ይህ ነገር ከእኔ እንዲወገድልኝ፤ ጌታን ሦስት ጊዜ ለመንሁት፤ ⁹እርሱ ግን፣ “ጸጋዬ ይበቃሃል፤ ጎይል ፍጹም የሚሆነው በድካም ጊዜ ነውና” አለኝ። ስለዚህ የክርስቶስ ጎይል በእኔ ያደር ዘንድ፣ ይበልጥ ደስ እያለኝ በድካሜ እመካለሁ። ¹⁰ስለ ክርስቶስ በድካም፣ በስድብ፣ በመከራ፣ በስደትና በጭንቀት ስለ የምሰኘው ለዚህ ነው፤ ስደክም ያን ጊዜ ብርቱ ነኝና።

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የነበረው ጭንቀት

¹¹በመመካቴ ሞኝ ሆኛለሁ፤ ለዚህም ያበቃችሁኝ እናንተ ናችሁ፤ ስለ እኔ መመስከር የሚገባችሁ እናንተ ነበራችሁ። ደግሞም እኔ ከምንም የማልቁጠር ብሆንም፣ “ታላላቅ ሐዋርያት” ከሚባሉት በምንም አላን ስም። ¹²የእውነተኛ ሐዋርያ ምልክቶች በመካከላችሁ ተደርገዋል፤ እነርሱም በትዕግሥት መጽናት፣ ምልክቶች፣ ድንቅ ነገሮችና ታምራት ናቸው። ¹³በእናንተ ላይ ሽክም ካለመሆኔ በቀር፣ ከሌሎች አብያተ ክርስቲያናት በምን አነሳችሁ? ይህን በደሉን ይቅር በሉኝ።

14ወደ እናንተ ለመምጣት ስዘጋጅ ይህ ሦስተኛዬ ነው። ስመጣ በምንም ነገር ሸክም አልሆንባችሁም፤ እኔ እናንተን እንጂ ከእናንተ ምንም አልፈልግምና፤ ደግሞም ወላጆች ለወላጆች ገንዘብ ያስማቻሉ እንጂ ወላጆች ለወላጆች አያስማቹም።
 15እኔ ግን ስለ እናንተ ያለኝን ሁሉ ራሴንም ጭምር ብሰጥ ደስ ይለኛል፤ ታዲያ እኔ የምወዳችሁ ይህን ያህል ከሆነ፣ እናንተ የምትወዱኝ በጥቂቱ ነውን? 16የሆነው ሆኖ ሸክም አልሆንሁባችሁም፤ ነገር ግን በተገኘሁልና በዘዴ ያጠመድኋችሁ ሳይመ ስላችሁ አልቀረም! 17ለመሆኑ ወደ እናንተ በላክኋቸው ሰዎች አማካይነት በአንዱ እንኳ በዘበዝኋችሁን? 18ቲቶ ወደ እናንተ እንዲመጣ ለመንሁት፤ ወንድ ማችንንም ከእርሱ ጋር ላክሁት። ቲቶ በዘበዛችሁን? ከእርሱ ጋር በአንድ መንፈስ አልተመላለ ስንምን? አካሄዳችንስ አንድ አልነበረ ምን?

19እስከ አሁን ድረስ በእናንተ ፊት ራሳችንን ስንከላከል የኖርን ይመስላችኋልን? በክርስቶስ ሆነን በእግዚአብሔር ፊት እንናገራለን፤ ደግሞም ወዳጆች ሆይ፤ ይህን ሁሉ የምናደርገው እናንተን ለማገድ ነው።
 20ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ፣ እኔ እንደምፈልገው ሆናችሁ ሳላገኛችሁ እችላለሁ ወይም እናንተ እንደምትፈልጉኝ ሆኜ ሳታገኙኝ ትችላላችሁ ብዬ እፈራለሁ፤ ምናልባትም በመካከላችሁ ጥል፣ ቅናት፣ ቀኝጣ፣ አድመኝነት፣ ስም ማጥፋት፣ ሐሜት፣ እብረትና ሁከት ይኖራል ብዬ እውጋለሁ። 21ዳግመኛም ስመጣ አምላኬ በእናንተ ፊት ያዋርደኝ ይሆን ብዬ እፈራለሁ፤ ይኸውም ብዙዎች ከዚህ በፊት ስለ ሠሩት ኅጢአትና ስለ ፈጸሙትም ርኾ ሰት፣ ዝሙትና መዳራት ንስሐ ሳይገቡ ቀርተው እንዳላዘን ነው።

የመጨረሻ ምክር

13 ወደ እናንተ ስመጣ ይህ ሦስተኛዬ መሆኑ ነው። “ማንኛውም ነገር በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ይጸናል።” 2በሁለተኛው ገሩብኝቴ እናንተ ዘንድ በነበርሁበት ጊዜ አስጠንቅቄ አችሁ ነበር፤ አሁንም በሩቅ ሆኜ እንደ ገና አስጠነ

1ቆሮ4:14:15:2ቆሮ1:3:1
 12:15 2ቆሮ11:11
 14:2:17:1ተሰ2:8
 12:16 2ቆሮ11:9
 12:18 2ቆሮ2:13:13
 8:6:16:18
 12:19 ሮሜ9:1:14:19:1ቆሮ10:14:2ቆሮ10:8
 12:20ሮሜ1:29:30:1ቆሮ1:11:13:34:18:21:14:33:2ቆሮ2:1-4:7ጥ5:20
 12:21 1ቆሮ6:18:2ቆሮ2:14:13:2
 13:1 ዘጸ19:15:ግዕ18:16:2ቆሮ12:14
 13:2 ቍ10:2ቆሮ1:23:12:21

13:3 ግዕ10:20
 1ቆሮ5:4
 13:4 ቍ9:1ሮሜ1:4:6:4:6:5:1ቆሮ1:25:2:3:6:14:6ል2:7:8:11ጴጥ3:18
 13:5 ሰቆ3:40:የዮሐ6:6:6:ሮሜ8:10:1ቆሮ11:28
 13:9 ቍ11:1ቆሮ2:3:2ቆሮ2:3:4:12:1ኤ.4:13
 13:10 2ቆሮ1:23:10:8
 13:11 ግር9:50:ሮሜ15:33:ኤ.4.6.6:23:1ተሰ4:12ተሰ3:1:1የዮሐ4:16
 13:12 ሮሜ16:16
 13:13 ፊል4:22
 13:14 ሮሜ15:5:16:20:2ቆሮ8:9:6ል2:1:ይሁ21

ቅቃችኋለሁ። ወደ እናንተም ተመልሼ ስመጣ ከዚህ በፊት ኅጢአት ለሠሩትም ሆነ ለሌሎች አልራራላቸውም፤ 3ይህም የሚሆነው ክርስቶስ በእኔ አድሮ እንደሚናገር ማስረጃ በመፈለጋችሁ ነው። እርሱም በመካከላችሁ ብርቱ እንጂ ደካማ አልነበረም። 4የተሰቀሰው በድካም ቢሆንም፣ በእግዚአብሔር ኅይል ሕያው ሆኖ ይኖራል። እኛም በእርሱ ደካማች ብንሆንም፣ እናንተን ለማገልገል ግን በእግዚአብሔር ኅይል ከእርሱ ጋር ሕያዋን ሆነን እንኖራለን።

5በእምነት መሆናችሁን ለማወቅ ራሳችሁን መርምሩ፤ ራሳችሁን ፈትኑ። ፈር የወጣችሁ ካልሆነ በስተቀር፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በውስጣችሁ እንዳለ አታውቁምን? 6እኛ ግን ብቁ መሆናችንን እንደምትገነዘቡ ተስፋ አደርጋለሁ። 7አሁንም ምንም ክፉ ነገር እንዳታደርጉ ወደ እግዚአብሔር እንጸልያለን፤ የምንጸልየውም እኛ ብቁዎች እንደሆንን ሰዎች እንዲያዩልን አይደለም፤ ነገር ግን እኛ ምንም እንኳ ብቁዎች ባንሆንም እናንተ መልካም የሆነውን ነገር እንድ ታደርጉ ነው። 8እእውነት እንጂ በእውነት ላይ ምንም ማድረግ አንችልምና። 9እኛ ደካማች ስንሆን፣ እናንተ ግን ብርቱዎች ስትሆኑ ደስ ይለናል፤ ጸሎታችንም እናንተ ፍጹማን እንድትሆኑ ነው። 10ከእናንተ ርቄ ሳለሁ እነዚህን ነገሮች የምጽፍ ላችሁ ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ ሥልጣኔን በኅይል እንዳልጠቀም ነው፤ ጌታም ይህን ሥልጣን የሰጠኝ እናንተን ለማገድ እንጂ ለማፍረስ አይደለም።

የመጨረሻ ሰላምታ

11በተረፈ ወንድሞች ሆይ፤ ደኅና ሁኑ። ፍጹማን ሆኑ፤ ምክራን ስሙ፤ አንድ ሐሳብ ይነሩችሁ፤ በሰላምም ኑሩ። የፍቅርና የሰላምም አምላክ ከእናንተ ጋር ይሆናል። 12በተቀደሰ አሳሳም እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ። 13ቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡ ላችኋል።
 14የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፣ የእግዚአብሔር ፍቅር፣ የመንፈስ ቅዱስም ኅብረት ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ገላትያ ሰዎች

1 ከሰዎች ወይም በሰው ከተላከው ሳይሆን፣ በአየሱስ ክርስቶስና ከሙታን ባስነሣው በእግዚአብሔር አብ ሐዋርያ ከሆነው ከጳውሎስ፣ ጳውሎራውንም ካሉት ወንድሞች ሁሉ፣

በገላትያ ላሉት አብያተ ክርስቲያናት

3 ከአባታችን ከእግዚአብሔር፣ ከኪታም ከአየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን። ላንደ እምላካችንና እንደ አባታችን ፈቃድ፣ ከዚህ ክፉ ዓለም ያድነን ዘንድ ስለ ኅጢአታችን ራሱን ለሰጠ ስዘላለም እስከ ዘላለም ለእርሱ ክብር ይሁን፣ አሜን።

ወንጌል አንዲት ናት

6 በክርስቶስ ጸጋ የጠራችሁን እርሱን ትታችሁ፣ ወደ ተለየ ወንጌል እንዲህ ፈጥናችሁ መዘራችሁ ደንቆኛል። ገእንደ እውነቱ ከሆነ ሌላ ወንጌል የለም። የሚያደነ ጋማሯችሁና የክርስቶስን ወንጌል ለማጣ መጥረት የሚያደርጉ አንዳንድ ሰዎች አሉ። 8 ነገር ግን እኛም ብንሆን ወይም የሰማይ መልአክ፣ ከሰበክንላችሁ ወንጌል የተለየ ወንጌል ቢሰበክላችሁ እርሱ ለዘላለም የተረገመ ይሁን። 9 ቀደም ብለን እንዳልነው፣ አሁንም ደግሜ እላለሁ፣ ማንም ከተቀበላችሁት ሌላ የተለየ ወንጌል ቢሰበክላችሁ፣ እርሱ ለዘላለም የተረገመ ይሁን።

10 አሁን እኔ ጌታ ለመባል የምሻው በሰዎች ዘንድ ነው ወይስ በእግዚአብሔር ዘንድ? ወይስ ሰዎችን ደስ ለማሰኘት እየተጣጣርሁ ነው? ሰዎችን ደስ ለማሰኘት የምጥር ብሆን ኖሮ፣ የክርስቶስ አገልጋይ ባልሆንሁ ነበር።

ጳውሎስ በእግዚአብሔር መጠራቱ

11 ወንድሞች ሆይ፣ የሰበክሁላችሁ ወንጌል ሰው ሠራሽ አለመሆኑን እንድታውቁ እፈልጋለሁ። 12 ከማንም ሰው አልተቀበልሁትም፣ ከማንም አልተማርሁትም፣ ይልቅንስ በመገለጥ ከአየሱስ ክርስቶስ ተቀበልሁት።

13 ቀድሞ በአይሁድ ሃይማኖት እንዴት እንደኖርሁ፣ የእግዚአብሔርንም ቤተ ክርስቲያን እንዴት በእጅጉ እንዳሳደድሁ፣ ለማተፋትም እንዴት እንደጣርሁ ሰምታችኋል። 14 በእኔ ዕድሜ ዘመን ከነበሩት ከብዙዎቹ አይሁድ ይበልጥ በአይሁድ ሃይማኖት እልቅ ነበር፣ ስለ አባቶቼም ወግ እጅግ ቀናተኛ ነበርሁ። 15 ነገር ግን፣

1+1 ፋ:11;12:15; 16:4;24:19;15: 20+24:1;ቆ:1+1
1+2 ሐ:16+6; 6:44+21
1+3 ሮ:21+7
1+4 ማ:20+28; ሮ:24+25; 1:ቆ:1+20;15+3; 7:42+ 20;6:44+20
1+5 ሮ:21+36
1+6 ፋ:15;ሮ:22; 8+28;2:ቆ:11+4
1+7 ኤ:23+16; 36;ሐ:15+24;7:4 5+10
1+8 ፋ:11;16;ሮ:22; 9+3;1:ቆ:15+1; 2:ቆ:11+4;7:42+2
1+9 ሮ:216+17
1+10 ሮ:22+29
1+11 ፋ:8; 1:ቆ:15+1
1+12 ፋ:1;16; 1:ቆ:2+10;11+23; 15+3
1+13 ሐ:8+3; 26+4;5;1:ቆ:10+3 2
1+14 ማ:15+2; ሐ:21+20; 1+15 ኢ:449+15 ;ኢ:1+5;ሐ:9
9+15;ሮ:28+28;
1+16 ማ:16+17 ;ሐ:9+15;7:42+9;
1+17 ሐ:9+21; 9+22
1+18 ሐ:9+22; 23;26;27;
1+19 ማ:13+55; ሐ:15+13
1+20 ሮ:21+9; 9+1
1+21 ሉ:2+2; ሐ:6+9
1+22 ሮ:216+3; 1+ተስ2+14
1+23 ሐ:6+7; 8+3
1+24 ማ:9+8
2+1 ሐ:4+36; 15+2;ቆ:2+13
2+2 ሐ:15+4; 12;1:ቆ:2+10; 9+24
2+3 ፋ:1; ሐ:16+3;1:ቆ: 9+21;2:ቆ:2+13
2+4 ሐ:1+16; 2:ቆ:11+26; 7:45+1;13;ይሁ4
2+5 ፋ:14

ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ የለዮኛና በጸጋው የጠራኝ እግዚአብሔር፣ 16 በአሕዛብ መካከል ስለ እርሱ እንድሰብክ ልጁን በእኔ ሊገልጥ በወደደ ጊዜ፣ ከማንም ሥጋ ለባሽ ጋር አልተማከርሁም፣ 17 ከእኔ በፊት ሐዋርያት ወደ ሆኑትም ወደ አየሱሳም አልወጣሁም፣ ነገር ግን ወዲያው ወደ ዐረብ አገር ሄድሁ፣ በኋላም ወደ ደማስቆ ተመለስሁ።

18 ከዚያም ከሦስት ዓመት በኋላ፣ ጳጥሮስን አገኘው ዘንድ ወደ አየሱሳም ወጣሁ፣ ከእርሱም ጋር ዐሥራ አምስት ቀን ተቀመጥሁ። 19 ነገር ግን ከኪታ ወንድም ከያዕቆብ በቀር፣ ከሐዋርያት ማንንም አላየሁም። 20 የምጽፍላችሁ ነገር በእግዚአብሔር ፊት ሐሰት እንደማልናገር አስረግጬ እነግራችኋለሁ። 21 ከዚያም በኋላ፣ ወደ ሶርያና ወደ ኪልቅያ አገር ሄድሁ። 22 በክርስቶስ ያሉት የይሁዳ አብያተ ክርስቲያናትም ፊቴን አይተው አያውቁም ነበር፣ 23 እነርሱ ግን፣ “ቀድሞ እኛን ሲያሳድድ የነበረ ሰው፣ ከዚህ በፊት ሊያጠፋው ይፈልግ የነበረውን እምነት አሁን እየሰበከ ነው” የሚለውን ወሬ ብቻ ሰምተው ነበር፣ 24 በእኔም ምክንያት እግዚአብሔርን አመሰገኑ።

ጳውሎስን ሐዋርያት ተቀበሉት

2 ከዐሥራ አራት ዓመት በኋላም፣ ዳግመኛ ወጣሁ፣ በዚህ ጊዜ ከበርካታ ጋር ነበርሁ፣ ተቶንም ይገጮ ሂጄ ነበር። 2 ካገኘሁትም መገለጥ የተነሣ ወደዚያ ሄድሁ፣ በአሕዛብ መካከል የምሰብከውን ወንጌል ለእነርሱም ገለጥሁት። ይሁን እንጂ፣ ምናልባት በከንቱ እየሮጥሁ ወይም ርጨዎ እንዳይሆን በመሥጋት፣ ቀንኞች ለሚመስሉት ብቻ በግል ይህን አስታወቅኋቸው። 3 ከእኔ ጋር የነበረው ተቶ እንኳ የግሪክ ሰው ቢሆንም፣ እንዲገረዝ አልተገደደም ነበር። 4 ይህ ጉዳይ የተነሣው አንዳንድ ሐሰተኞች ወንድሞች በክርስቶስ አየሱስ ያገኘውን ነጻነት ሊስልሉና ባሪያዎች ሊያደርጉን ወደ እኛ ሾልከው በመግባታቸው ነው።

5 ለእነዚህ ሰዎች ለአንድ አፍታ እንኳ አልተገዛንላቸውም፣ ይኸውም፣ የወንጌል እውነት ከእናንተ ጋር ጸንቶ እንዲኖር ነው።

15 ወይም ከመለጫ

6ፀኅኛ መስለው ስለሚታዩት ሰዎች ማን ነት እኔን አይገደኝም፤ እግዚአብሔር የሰውን ፊት አይቶ አይደላም፤ እነዚህም ሰዎች ለመልእክቱ የጨመሩልኝ ነገር የለም። ጌንገር ግን ጴጥሮስ ለተገረዙት^ሐ ወንጌልን እንዲሰብክ ዐደራ እንደ ተሰጠው፤ እኔም ላልተገረዙት^ሐ ወንጌልን እንድሰብክ አደራ እንደ ተሰጠኝ ተገነዘብ።⁸ ጴጥሮስ ለአይሁድ ሐዋርያ እንዲሆን የሠራ እግዚአብሔር፣ በእኔ የአሕዛብ ሐዋሪያዊ አገልግሎትም ሠርቶአል። ፀእንደ አዕማድ የሚቁጠሩት ያዕቆብ፣ ጴጥሮስና⁹ ዮሐንስም የተሰጠኝን ጸጋ ባስተዋሉ ጊዜ፣ ለእኔና ለባርናባስ የትብብር ቀኝ እጃቸውን ሰጡን፤ ከዚያም እኛ ወደ አሕዛብ፣ እነርሱ ደግሞ ወደ አይሁድ እንድሄድ ተስማሙ።

¹⁰አጥብቀው ዐደራ ያሉን ድኾችን ማሰባችንን እንዳናቋርጥ ብቻ ነው፤ እኔም ይህንኑ ለማድረግ ጉጉጉ ነበር።

ጳውሎስ ጴጥሮስን ተቃወመው

¹¹ጴጥሮስ ወደ አንጻኪያ በመጣ ጊዜ፣ በግልጥ ስቶ ስለ ነበር ፊት ለፊት ተቃወሙ።¹² አንዳንድ ሰዎች ከያዕቆብ ዘንድ ከመምጣታቸው በፊት፣ ከአሕዛብ ጋር ይሰላ ነበር፤ እነርሱ በመጡ ጊዜ ግን የተገረዙትን ወገኖች ፈርቶ ከአሕዛብ ራሱን በመለየት ሸሽ ማለት ጀመረ፤¹³ በርናባስም እንኳ በእነርሱ ግብዝነት እስኪ ወሰድ ድረስ፣ ሌሎቹም አይሁድ በግብዝነቱ ተባበሩት።¹⁴ ተግባራቸው እንደ ወንጌል እውነት አለመሆኑን በተረዳሁ ጊዜ፣ በሁሉም ፊት ጴጥሮስን እንዲህ አልሁት፤ “አንተ አይሁዳዊ ነህ፤ ሆኖም በአሕዛብ ሥርዐት እንጂ በአይሁድ ሥርዐት አትኖርም፤ ታዲያ አሕዛብ የአይሁድን ሥርዐት እንዲከተሉ እንዴት ታስገድዳቸዋለህ? ¹⁵ እኛ በትውልዳችን አይሁድ እንጂ፣ ‘ነጠአተ ኞች አሕዛብ’ ያልሆንን፤ ¹⁶ ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንጂ፣ ሕግን በመጠ በቅ እንደ ማይጻድቅ እናውቃለን። ስለ ዚህ ሕግን በመጠበቅ ሳይሆን፣ በክርስቶስ በማመን እንጻድቅ ዘንድ እኛም ደግሞ በክርስቶስ ኢየሱስ አምነናል፤ ሕግን በመጠበቅ ማንም አይጻድቅምና።

¹⁷ በክርስቶስ ለመጽደቅ ስንፈልግ፣ እኛ ራሳችን ኅጢአተኞች መሆናችን ግልጽ ነው፤ ታዲያ ክርስቶስ ኅጢአት እንዲ ስፋፋ ያደርጋል? ፈጽሞ አይደለም!። ¹⁸ ያፈ ረሱሁትን መልሼ የምገነባ ከሆነ ማ ሕግ ተላላፊ መሆኔን አረጋግጣለሁ። ¹⁹ ለእግዚአብሔር እኛር ዘንድ፣ በሕግ በኩል ለሕግ ሞቻለሁና። ²⁰ ከክርስቶስ ጋር

2+6 ፋ2:2;ሐሥ 10+34:1;ቆሮ 15+11:6;ጳጳ2+23
2+7 ፋ9:11;14 ሐሥ9+15:1;ተሰ 2+4:1ጠግ1+11
2+8 ሐሥ1+25: 1ቆሮ1+1
2+9 ፋ1:7;11: 14;ሐ4+36;9+15:1 5+13:1ሮጢ12+3: 1ጠግ3+15 ራሕ3+12
2+10 ሐሥ24+17
2+11 ፋ7ቸ9ቸ 14;ሐሥ11+19
2+12 ሐሥ10+45 11+2:11+3:15+13
2+13 ፋ1:1 ሐሥ 4+36
2+14 ፋ5:7;9: 11;12: ሐሥ10+28
2+15 1ሳሙ15+18 ፣ሉቃ24+7: ፊል3+3:5
2+16 ሮጢ3+8: 4+25;9+30
2+17 ፋ15: 7ሳ3+21
2+19 ሮጢ6+10: 11:14;7+4:2ቆሮ5+
2+20 ማቴ4+3: ሮጢ 6+6: 8+10;8+37: 7ሳ1+4:1ጴጥ4+2
2+21 7ሳ3+21

3+1 ሉቃ24:25 ፣ሐሥ16:6;1ቆሮ 1:23;7ሳ5:7
3+2 ፋ5:10: የሐ20:22;ሮጢ 10:17: 7ሳ2:16;ፅዕ 4:2
3+5 ፋ2ቸ10: 1ቆሮ12:10;7ሳ 2:16
3+6 ዘኖ15:6: ሮጢ4:3
3+7 ፋ9:ጳ:ሐ3:3
3+8 ዘኖ12:3: 18:18;22:18;26: 4: ሐሥ3:25
3+9 ፋ7:ሮጢ 4:16: 4:18ቸ22
3+10 ፋ2ቸ5ቸ13: ዘጸ27:26;ሐር11+3 ፣ሮጢ 4:15: 7ሳ2:16
3+11 ፅዕ12+4: ሮጢ 3+28;9+30: ፅዕ 10+38
3+12 ዘሌ18+5: ሮጢ 10+5

ተሰቅያለሁ፤ ከእንግዲህ እኔ አልኖርም፤ ነገር ግን ክር ስቶስ በውስጤ ይኖራል። አሁንም በሥጋ የምኖረው ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለኝ እምነት ነው።²¹ የእግዚአብሔርን ጸጋ አላቃልልም፤ ጽድቅ በሕግ በኩል የሚገኝ ከሆነማ፣ ክርስቶስ እንዲያው በከንቱ ሞተ ማለት ነዋ!”⁶

እምነት ወይስ የእራትን ሕግ መጠበቅ

3 እናንተ የማታስተውሉ የገላትያ ሰዎች ሆይ! ለመሆኑ ማን መተት አደረገባችሁ? ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተሰቀለ ሆኖ በፊት ለፊታችሁ በግልጥ ተሥሎ ነበር።² ከእናንተ ዘንድ አንድ ነገር ብቻ ማወቅ እፈልጋለሁ፤ መንፈስን የተቀበላችሁት ሕግን በመጠበቅ ነው ወይስ የተሰበከላችሁን በማመን? ³ ይህን ያህል የማታስተውሉ ናችሁን? በመንፈስ ጀምራችሁ በሥጋ ፍጹም ለመሆን ትጥራላችሁን? ⁴ በእርግጥ ለከንቱ ከሆነ፣ ይህን ያህል መከራ የተቀበላችሁት እንዲያው ነውን? ⁵ እግዚአብሔር መንፈሱን የሚሰጣችሁ፤ በእናንተም ዘንድ ታምራትን የሚሠራው ሕግን ስለ ጠበቃችሁ ነው ወይስ የሰማችሁትን ስላማናችሁ?

⁶ እስቲ አብርሃምን አስቡ። “እርሱ እግዚአብሔርን አመነ፤ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረ ለት።”⁷ እንግዲህ እነዚያ የሚያምኑት የአብርሃም ልጆች እንደ ሆኑ አስተውሉ።⁸ መጽሐፍ፣ እግዚአብሔር አሕዛብን በእምነት እንደሚያጸድቅ አስቀድሞ በማየት፣ “አሕዛብ ሁሉ በአንተ ይባረካሉ” በማለት ወንጌልን ለአብርሃም አስቀድሞ አስታወቀው።⁹ ስለዚህ በእምነት የሆኑት፣ የእምነት ሰው ከሆነው ከአብርሃም ጋር ቡሩካን ናቸው።

¹⁰ ሕግን በመጠበቅ የሚተማመኑ ሁሉ ከእርግጥን በታች ናቸው፤ “በሕግ መጻሕፍት የተጻፈውን ሁሉ የማያደርግ የተረገመ ነው” ተብሎ ተጽፎአልና።

¹¹ “ጽድቅ በእምነት ይኖራል” ስለ ተባለ፣ ማንም በእግዚአብሔር ፊት በሕግ እንደማይጻድቅ ግልጽ ነው።¹² ሕግ በእምነት ላይ የተመሠረተ አይደለም፤ ነገር ግን “ሕግ ጋትን የሚፈጽም ሰው በእነርሱ በሕይወት ይኖራል” ተብሎአል።

⁶18 ግሪኩ **ከፋ** ይለዋል።
⁷21 እንዳንድ ተርጓሚዎች ትምህርተ ጥቅስን ከፋ14 በኋላ ያደርጋሉ።
^{ሐ7} ወይም **ለአይሁድ**
^{ማ7} ወይም **ለአረግዶች** እንዲሁም ፋ8 እና 9 ይህ
^{ማ9} ግሪኩ **ከፋ** ይለዋል፤ እንዲሁም ፋ11 እና 14 ይህ

13“በዕንጨት ላይ የሚሰቀል ሁሉ የተረገመ ነው” ተብሎ ስለ ተጻፈ፣ ክርስቶስ ስለ እኛ ርግማን ሆኖ ከሕግ ርግማን ዋጅቶናል።¹⁴ለአብርሃም የተሰጠው በረከት፣ በክርስቶስ አያሱስ ለአሕዛብ እንዲደርስ ዋጅቶናል፤ ይኸውም በእምነት የመንፈስን ተስፋ እንድንቀበል ነው።

የአራት ሕግና የተስፋ ቃል

15ወንድሞች ሆይ፣ ከሰው ዕለታዊ ሕይወት የተለመደውን ምሳሌ አድርጌ ላቅርብ፣ የሰው ኪዳን እንኳ አንድ ጊዜ ከጸደቀ በኋላ ማንም ሊሸረው ወይም በእርሱ ላይ ሊጨምርበት እንደማይችል ሁሉ፣ በዚህም ጉዳይ ቢሆን እንደዚሁ ነው።¹⁶የተስፋውም ቃል የተነገረው ለአብርሃምና ለዘፍ ነበር፤ መጽሐፍ፣ ለብዙ ሰዎች እንደ ሚንገር፣ “ለዘርቸ” አይልም፤ ነገር ግን ለአንድ ሰው እንደሚገኝ፣ “ለዘርህ” ይላል፤ እርሱም ክርስቶስ ነው።¹⁷የምላው እንዲህ ነው፤ ከአራት መቶ ሠላሳ ዓመት በኋላ የተሰጠው ሕግ፣ አስቀድሞ በእግዚአብሔር የጻፈውን ኪዳን አፍርሶ የተስፋውን ቃል አይሸርም።¹⁸ርስትን መውረስ በሕግ ቢሆን ኖሮ፣ በተስፋ ቃል ባልተገኘ ነበርና፣ እግዚአብሔር ግን በጸጋው በተስፋ ቃል አማካይነት ለአብርሃም ሰጥቶታል።

19ታዲያ ሕግ የተሰጠበት ምክንያት ምንድን ነው? ሕግ የተጨመረው ከመተላለፍ የተነሣ ተስፋው ያመለከተው ዘር እስኪመጣ ድረስ ነበር፤ ሕጉም የመጣው በመላእክት በኩል፣ በአንድ መካከለኛ እጅ ነበር።²⁰ሆኖም መካከለኛው አንድን ወገን ብቻ የሚወክል አይደለም፤ እግዚአብሔር ግን አንድ ነው።²¹ታዲያ ሕግ የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል የሚቃወም ነውን? ከቶ አይደለም፤ ሕግ የተሰጠው ሕይወትን ለማስገኘት ቢሆን ኖሮ፣ በእርግጥም ጽድቅ በሕግ በኩል በተገኘ ነበር።²²መጽሐፍ ግን ዓለም ሁሉ የገጠአት እስረኛ መሆኑን ያውጃል፤ ይኸውም በአያሱስ ክርስቶስ በማመን የሚገኘው ተስፋ ለሚያምኑት ሁሉ ይሰጥ ዘንድ ነው።

23ይህ እምነት ከመምጣቱ በፊት በሕግ አማካይነት እስረኞች ሆነን፣ እምነት እስከሚገለጥ ድረስ ተዘግቶብን ነበርን።²⁴ስለዚህ በእምነት እንጸድቅ ዘንድ ሕግ ወደ ክርስቶስ የሚያደርስን ሞግዚታችን ሆነ።²⁵አሁን ግን ያ እምነት ስለ መጣ፣ ከእንግዲህ በሕግ ሞግዚትነት ሥር አይደለንም።

3+13 ዘጸ21+23፣ ሐሥ5+30፣ገላ4+5
 3+14 ሓ2፣ኢል2
 2+28፣ዮሐ20+22፣ ሐሥ2+33፣ ሮሚ4+9፣ዮ16
 3+15 ሮሚ7+1
 3+16 ዘጸ12+7፣ 13+15፣17፣7፣ዮ8፣10፣17+19፣24+7፣መዝ
 132+11፣ሚክ7+20፣ ሉቃ1+55፣ሮሚ4
 4+13፣ዮ16፣9+4፣ዮ8፣ 7፣43+29፣14+28
 3+17 ዘጸ15+13፣ 14፣ዘጸ12+40፣ ሐሥ7+6
 3+18 ሮሚ4+14
 3+19 ሓ16፣ዘጸ20+19፣ዘጸ45+5፣ 33+2፣ኢሥ7+53፣ ሮሚ5+20
 3+20 1ጠ2+5፣ ፀሐ8+6፣9፣15፣ 12+24
 3+21 ሮሚ7+12፣ ገላ2+17፣2+21
 3+22 ሮሚ3+9፣ዮ19፣ 11+3
 3+23 ሓ25፣ ሮሚ11+32
 3+24 ሓ19፣ሮሚ4+15፣10፣4፣ ገላ2+16
 3+25 ሮሚ7+4
 3+26 ሮሚ8+14
 3+27 ማቴ28+19፣ሮሚ13+14
 3+28 ዘጸ61+27፣ 5+2፣ኢል2+29፣ ዮሐ10+16፣17+11፣ 1፣ዮር12+13፣ኢል2+14፣ዮ15፣ዮሐ3+11
 3+29 ሓ16፣ ሉቃ3+8፣ሮሚ8+17፣ 1፣ዮር3+23፣ገላ3+16
 4+3 ሓ8፣ዮ9፣ 24፣ዮ25፣ገላ2+4፣ ዬሐ2+8፣ዮ20፣ 4+4 ማር1+15፣ ሉቃ2+27፣ዮሐ1+14፣ 13+17፣ሮሚ5+6፣ ኢል1+10
 4+5 ዮሐ1+12፣ ሮሚ3+24፣8+14
 4+6 ሐሥ16፣7፣ ሮሚ5+58፣15፣ዮ16
 4+7 ሮሚ8+17
 4+8 ሓ3፣2፣ዘጸ13፣9፣ኢል37፣19፣ ኢር2፣11፣5፣7፣ 16፣20፣ሮሚ1፣28፣ 1፣ዮር1፣21፣8፣4፣ዮ5፣ 15፣34
 4+9 ሓ3፣8፣3፣ ዬሐ2፣20
 4+12 ሮሚ7፣1፣ ገላ6፣18
 4+13 1፣ዮር2፣3

የእግዚአብሔር ልጆች

26ሁላችሁም በክርስቶስ አያሱስ በማመን የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁ።²⁷ከክርስቶስ ጋር አንድ ትሆኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁላችሁ ክርስቶስን ለብላችሁታልና።

28በአይሁድና በግሪክ፣ በባሪያና በነጻ ሰው፣ በወንድና በሴት መካከል ልዩነት የለም፤ ሁላችሁም በክርስቶስ አያሱስ አንድ ናችሁ።²⁹የክርስቶስ ከሆናችሁ፣ እናንተ የአብርሃም ዘር ናችሁ፤ እንደ ተስፋውም ቃል ወራሾች ናችሁ።

4 እኔ የምለው ይህ ነው፤ ወራሹ ሕፃን እስከ ሆነ ድረስ፣ ሀብት ሁሉ የእርሱ ቢሆንም እንኳ፣ ከባሪያ የተለየ አይደለም።²አባቱ እስከ ወሰነለት ጊዜ ድረስ በጠባቂዎችና በሞግዚቶች ስር ነው።³እኛም እንዲሁ ገና ልጆች በነበርንበት ጊዜ ከዓለም መሠረታዊ ትምህርት ሥር በመሆን በባርነት ተገዙን ነበር።⁴ነገር ግን የተወሰነው ዘመን በደረሰ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ከሴት የተወለደውን፣ ከሕግም በታች የተወለደውን ልጁን ላከ፤⁵ይህም የሆነው የልጅነትን መብት እናገኝ ዘንድ ከሕግ በታች ያለትን ለመቀጀት ነው።⁶ልጆችም ስለ ሆናችሁ እግዚአብሔር፣ “አባጥ አባት” ብሎ የሚጮኽ የልጁን መንፈስ ወደ ልባችን ላከ።

7ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅ ነህ እንጂ ባሪያ አይደለህም፤ ልጅም ስለሆንህ፣ እግዚአብሔር ወራሽ አድርገሃል።

ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች ማሰቢ

8እግዚአብሔርን ከማወቃችሁ በፊት፣ በባሕርያቸው አማልክት ላልሆኑት ባሪያዎች ነበራችሁ።⁹አሁን ግን እግዚአብሔርን ዐውቃችሁታል፤ ይልቁን ደግሞ በእግዚአብሔር ታውቃችኋል።¹⁰ታዲያ እንደ ገና ወደ ደካ ማና ወደማይጠቅም ትምህርት እንዴት ትመለሳላችሁ? ዳግም በእርሱ በባርነት ለመጠመድ ትፈልጋላችሁን?¹¹ልዩ የሆኑ ቀኖችን፣ ወሮችን፣ ወቅቶችንና ዓመታትን ታከብራላችሁ።¹²ስለ እናንተ በከንቱ የደከምሁ እየመሰለኝ እፈራላችኋለሁ።

12ወንድሞች ሆይ፣ እለምናችኋለሁ፤ እኔ እናንተን እንደ መሰልሁ እናንተም እኔን ምሰሉ።¹³እናንተ አንዳች አልበደላችሁኝም።¹³እንደምታውቁት በመጀመሪያ ለእናንተ ወንጌልን የሰበክሁት፣ በሕመም ምክንያት ነበር።

²24 ወይም ክርስቶስ እስኪመጣ ድረስ
⁶6 በአረማይኩ አባት ማለት ነው።

14 ሕመሜ ለእናንተ ፈተና ሆኖባችሁም እንኳ፣ አልሰለቻችሁኝም፤ ወይም አልተጸዩ ፋችሁኝም፤ ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር መልእክት፣ እንዲያውም እንደ ራሱ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ አድርጋችሁ ተቀብላችሁኝ።
 15 ለመሆኑ ያ ሁሉ ደስታችሁ የት ደረሰ? ቢቻላችሁ ዐይናችሁን ቢሆን እንኳ አውጥታችሁ የምትሰጡኝ እንደ ነበራችሁ እመሰክራለሁ።
 16 እውነቱን ስለ ነገርኋችሁ ጠላት ሆንሁባችሁን?

17 እነዚያ ሰዎች ወደራሳቸው ሊወሰዱት ይተጋሉ፤ ለበጎ ግን አይደለም፤ የሚፈልጉት እናንተን ከእኛ ነጥለው የራሳቸው ሊያደርጓችሁ ነው።
 18 ለበጎ እስከ ሆነ ድረስ ተቁርቋሪ መሆን መልካም ነው፤ ይህም መሆን የሚገባው ዘወትር እንጂ እኔ ከእናንተ ጋር ሳለሁ ብቻ አይደለም።
 19 የምወዳችሁ ልጆቼ ሆይ፣ ክርስቶስ በውስጥ ጣችሁ እስኪቀረጽ ድረስ ስለ እናንተ እንደ ገና ምጥ ይዘኛል፤ ስለ እናንተ ግራ በመጋባት ተጨንቄአለሁና፤ አሁን በመካከላችሁ ተገኝቼ ለየት ባለ ቋንቋ ልናገራችሁ ምን ያህል በወደድሁ!

አጋርና ሣራ ምሳሌ መሆናቸው

21 እናንተ ከአራት ሕግ በታች ለመኖር የምትሹ እስቲ ንገሩኝ፤ ሕግ ምን እንደ ሚል አልሰማችሁምን? 22 አብርሃም፣ አንዱ ከባሪያዬቱ፣ ሌላው ደግሞ ከነጻዬቱ ሴት የሆኑ ሁለት ልጆች እንደ ነበሩት ተጽፎአልና።
 23 ባሪያ ከነበረችው ሴት የተገኘው ልጅ፣ እንደ ሥጋ ልማድ ነበር፤ ከነጻዬቱ ሴት የተወለደው ግን በተስፋው ቃል መሠረት ነው።

24 እነዚህ ሴቶች ሁለቱን ኪዳኖች ስለ ሚያመለክቱ፣ ይህ ሁኔታ እንደ ምሳሌ የሚታይ ነው። አንደኛዋ ኪዳን ከሲና ተራራ ስትሆን፣ ለባርነት የሚሆኑ ልጆችን የምትወልድ ናት፤ እርሷም አጋር ናት።
 25 እንግዲህ አጋር በዐረብ አገር ያለችው የሲናን ተራራ በመወከል፣ አሁን ያለችውን ኢየሩሳሌም ትመሰላለች፤ ከልጇ ጋር በባርነት ናትና።
 26 ከላይ የሆነችው ኢየሩሳሌም ግን በነጻነት ትኖራለች፤ እርሷም እናታችን ናት።
 27 እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና።

“አንቺ የማትወልጅ መካን ሆይ፣ ደስ ይበልሽ፤ አንቺ አምጠሽ የማታውቁት በእልልታ ጩኸ፤ ባል ካላት ይልቅ፣ የብቸኛዬቱ ልጆች በዝተዋልና።”

4+14 ማቴ10:40
 4+16 አዎ 5:10
 4+17 ገላ 2:4፣ዮ12
 4+18 ፉ13፣ዮ14
 4+19 ሮሜ 8:29፤ ኤ.ፊ.ፋ:13፤ 1ተሰ2:11
 4+21 ሮሜ 2:12
 4+22 ዘፍ:16፤15:21፤2
 4+23 ፉ28፣ዮ29፤ ዘፍ: 17፤16፣ዮ21፤ 18፤10፣ዮ14፤21፤1፤ ሮሜ 9:7፣ዮ8፤ ፀሐ11:11
 4+26 ፀሐ12:22፤ ራ-አ3:12፤21፤2፣ዮ10
 4+27 አሳ 54:1
 4+28 ፉ23፤ ገላ 3:16
 4+29 ፉ23፤ ዘፍ: 21፤9
 4+30 ዘፍ21:10
 4+31 ፉ22፤ ሮሜ 7:4

5+1 ፉ13፤ማቴ 23:4፤ዮ.ሐ8:32፤ ሮሜ7:4፤1፣ዮፎ 16:13፤ገላ2:4
 5+2 ፉ3፤ዮፎ፣ 11፣ዮ12ሐሥ15:1
 5+3 ሮሜ2:25፤ ገላ3:10፤ዮፀ2:10
 5+4 ሮሜ3:28 ፀሐ 12:15፤ 2ኢጥ3:17
 5+5 ሮሜ8:23፣ዮ24
 5+6 ሮሜ16:3፤ 1፣ዮፎ7:19፤ተሰ1:3 ፤ዮፀ2:22
 5+7 1፣ዮፎ9:24፤ ገላ3:1
 5+8 ሮሜ8:28
 5+9 1፣ዮፎ5:16
 5+10 ፉ12፤2፣ዮፎ 2:3፤ገላ1:7፤ፊል 3:15
 5+11 ሉቃ2:34፤ ገላ 4:29፤ 6:12፤ 5:12 ፉ10
 5+13 ፉ1፣ዮ24፤ 1፣ዮፎ8:9፤9፤19፤ 2፣ዮፎ4:5፤ኤ.ፊ.ፋ:21 ፤1ኢጥ2:16
 5+14 ዘሌ19:1፤18፤ ማቴ5:43፤ገላ 6:2

28 እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፣ እናንተም እንደ ይህከቅ የተስፋው ቃል ልጆች ናችሁ።
 29 በዚያን ጊዜ እንደ ሥጋ ልማድ የተወለደው፣ ልጅ በመንፈስ ኅይል የተወለደውን አሳደደው፣ አሁንም እንደዚያው ነው።
 30 ነገር ግን ጽሑፍ ምን ይላል? “ባሪያዬቱን ከልጇ ጋር አስወግዳት፣ የባሪያዬቱ ልጅ ከነጻዬቱ ልጅ ጋር አይወርስምና” ይላል።
 31 ስለዚህ ወንድሞች ሆይ፣ እኛ የነጻዬቱ እንጂ የባሪያዬቱ ልጆች አይደለንም።

5 ክርስቶስ ነጻ ያወጣን በነጻነት እንድንኖር ነው። ስለዚህ ጸንታችሁ ቁመ፤ ዳግመኛም በባርነት ቀንበር አትጠመዱ።
 2 የምለውን አስተውሉ፤ ትገረዙ ዘንድ ብትፈልጉ፣ ክርስቶስ ፈጽሞ ለእናንተ እንደማይበጃችሁ እኔ ጳውሎስ እንግራችኋለሁ።
 3 መገረዝ ለሚፈልግ ሁሉ ሕግን በሙሉ የመፈጸም ግዴታ እንዳለበት እንደ ገና ለእያንዳንዱ በግልጽ እናገራለሁ።
 4 በሕግ ለመጽደቅ የምትጥሩ፣ ከክርስቶስ ተለይታችኋል፤ ከጸጋ ርቃችኋል።
 5 እኛ ግን ተስፋ የምናደርገውን ጽድቅ፣ በመንፈስ ለማክላት በእምነት ሆነን በናፍቆት እንጠባበቃለን።
 6 ክርስቶስ ኢየሱስ ከሆኑ፣ መገረዝ ወይም አለመገረዝ አይጠቅም ምና፣ የሚጠቅመውስ በፍቅር የሚገለጽ እምነት ብቻ ነው።

7 ራጫችሁ መልካም ነበር፤ ታዲያ ያሰና ስላችሁ፣ ለእውነትስ እንዳትታዘዙ የከለ ከላችሁ ማን ነው? ዳንዲህ ያለው ማባ በል ከሚጠራችሁ የመጣ አይደለም፤
 9 “ጥቂት እርሾ ሊጡን ሁሉ ያቦካል።”
 10 የተለየ ሐሳብ እንደማይኖራችሁ በኔታ እታመናለሁ። ግራ የሚያጋባችሁ ማንም ይሁን ማን፣ ፍርዱን ይቀበላል።

11 ወንድሞች ሆይ፣ እስከ ዛሬ ስለ መገረዝ የምሰብክ ከሆነ፣ ታዲያ እስካሁን ለምን ያሳድዱኛል? እንደዚያም ቢሆን ኖሮ፣ መስቀል ዕንቅፋት መሆኑ በቀረ ነበር።
 12 ግራ የሚያጋቡአችሁ ሰዎች የራሳቸውን መገረዝ ብቻ ሳይሆን ይጉንድሉ! 13 ወንድሞቼ ሆይ፣ ነጻ እንድትሆኑ ተጠርታችኋል፤ ነጻነታችሁን ግን ሥጋዊ ምኞታችሁን ቃል ጸሚያ አታድርጉት፤ ይቁቁንም አንዱ ሌላውን በፍቅር ያገልግል።

14 ሕግ ሁሉ በአንድ ቃል ተጠቃሎ አልፈደም፣ “ባልንጀራህን እንደ ራሱ ውደድ” የሚል ነው።
 15 ነገር ግን እርስ በርሳችሁ የምትነካከሱና የምትበላሉ ከሆነ፣

*13 ወይም ገሌ.አተኛ ተፈጥሮአኝሁን እንዲሁም ፉ16:17-19 እና 24 ይዩ።

እርስ በርሳችሁ እንዳትጠፋፉ ተጠንቀቁ።
በመንፈስ መመላለስ

¹⁶እንግዲህ በመንፈስ ኑሩ እሳላሁ፤ የሥጋንም ምኞት አትፈጽሙም። ¹⁷ሥጋ መንፈስ የማይፈልገውን፤ መንፈስም ሥጋ የማይፈልገውን ይመኛልና፤ እነዚህ እርስ በርሳቸው ስለሚጋጨፍ፤ የምትፈልጉትን አታደርጉም። ¹⁸በመንፈስ ብትመሩ ግን፤ ከሕግ በታች አይደላችሁም።

¹⁹የሥጋ ሥራ ግልጽ ነው። ይኸውም ዝሙት፣ ርኩሳት፣ መዳራት፣ ²⁰ጣዖትን ማምለክ፣ ማርት፣ ጥላቻ፣ ጠብ፣ ቅናት፣ ቀጣ፣ ራስ ወዳድነት፣ መለያየት፣ አድመኝነት፣ ²¹ምቀኝነት፣ ስካር፣ ዘፋኝነት፣ እንዲሁም እነዚህን የመሰለው ነው። አስቀድሜ እንዳልሁ፤ አሁንም አስጠነቅቃችኋለሁ። በእንዲሁ ሁኔታ የሚኖሩ ሁሉ የጸጌዎች መንግሥት አይወርሱም።

²²የመንፈስ ፍሬ ግን ፍቅር፣ ደስታ፣ ሰላም፣ ትዕግሥት፣ ቸርነት፣ በጎነት፣ ታማኝነት፣ ²³ገርነት፣ ራስን መግዛት ነው። እንደዚህ ያሉትንም የሚከለክል ሕግ የለም። ²⁴የክርስቶስ ኢየሱስ የሆኑት ሥጋን ከክፍ ምኞቱና መኞቱ ጋር ሰቅለውታል። ²⁵በመንፈስ የምንኖር ከሆንን፣ በመንፈስ እንመላለስ። ²⁶እርስ በርሳችን እየተነኩተልንና እየተቀናናን በከንቱ ውዳሴ አንመካ።

ለሰው ሁሉ በሳ ማድረግ

6 ወንድሞች ሆይ፤ አንድ ሰው በጎጠ አት ውስጥ ገብቶ ቢገኝ፤ መንፈሳውያን የሆናችሁ እናንተ በገርነት ልትመልሱት ይገባል። ነገር ግን አንተም እንዳትፈተን ራስህን ጠብቅ። ²አንዱ የሌላውን ከባድ ሸክም ይሸክም፤ በዚህም ሁኔታ የክርስቶስን ሕግ ትፈጽማላችሁ። ³አንድ ሰው ምንም ሳይሆን ትልቅ የሆነ ቢመስለው ራሱን ያታልላል። ⁴እያንዳንዱ የራሱን ተግባር ይመርምር፤ ከዚያም በኋላ፣ ከሌላ ሰው ጋር ራሱን ሳያወዳድር፤ ስለ ራሱ የሚመካበትን ይገኛል። ⁵እያንዳንዱ የራሱን ሸክም ሊሸክም ይገባዋልና።

5÷16 ላ። 18። 24። 25። ሮሜ 8። 2። 4። 5። 6። 9። 14። 2። 4። 5። 17
5÷17 ሮሜ 7። 15
፳፡23። 8። 5። ፳። 8
5÷18 ላ። 16። ሮሜ 2። 12። 1። ጦ። 19
5÷19 1። ቀ። 6። 18
5÷21 ማቴ 15። 19። 25። 32። ሮሜ 13። 13
5÷22 ሚጳ 2። 6። ማቴ 7። 16። ፳፡20። ኤፌ 5። 9። ቍ 43። 12። ፳፡15
5÷23 ላ። 18። ሐሥ 24። 25
5÷24 ላ። 13። 16። ፳፡21። 1። 16። ፳፡17። ሮሜ 6። 6። 7። 4። 5። ፳፡18። 8። 3። ፳፡5። ፳፡18። 9። ፳፡12። ፳፡13። 13። 14። ፲፩። 8። 3። ፳፡42። 2። 11
5÷25 ላ። 16
5÷26 ፊጳ 2። 3
6÷1 ማቴ 18። 15። 1። 1። 4። 2። 15። 3። 1። 2። 4። 2። 7
6÷2 1። ቀ። 9። 21። 2። 8
6÷3 ሮሜ 12። 3። 1። 4። 3። 18። 8። 2

6÷4 2። ቀ። 10። 12። 13። 15
6÷5 ላ። 2። ኢፊ 31። 30
6÷6 1። ቀ። 9። 11። ፳፡14። 1። ጦ። ፳፡5
6÷8 ኢዮ 4። 8። ሀሌ 8። 7። ሮሜ 6። 23። 3። 6። 3። 18
6÷9 ኢዮ 42። 12። መዝ 26። 5። 1። 4። 15። 4። 58። 2። 4። 4። 10። 12። 3። 6። 2። 10
6÷10 ም። 43። 27። ኤፌ 2። 19። ቲ። 2። 14። 1። 8። 4። 17
6÷11 1። ቀ። 16። 21
6÷12 ማቴ 23። 25። 26። ሐሥ 15። 1። 7። 5። 11
6÷15 1። ቀ። 7። 19። 2። 4። 5። 17
6÷17 ኢፋ 44። 5። 2። 4። 1። 5። 11። 23

6ማንም ቃሉን የሚማር፤ መልካም የሆነ ውን ነገር ሁሉ ከመምህሩ ጋር ይካፈል።
⁷አትታለሉ፤ እገዢ አብሔር አይዘበትባትም። ሰው የሚዘራውን ያንን ያጭዳል። ⁸ሥጋዊ ምኞቱን ለማርካት የሚዘራ፤ ከሥጋ ጥፋትን ያጭዳል፤ መንፈስን ለማስደሰት የሚዘራ ግን ከመንፈስ የዘለምን ሕይወት ያጭዳል።
⁹በሳ ነገር ከማድረግ አንታክት፤ ተስፋ ካልቆረጥን ጊዜው ሲደርስ መከፋን እና ጭዳለን። ¹⁰ስለዚህ ዕድሉ ካለን ለሰው ሁሉ፣ በተለይም ለእምነት ቤተ ሰቦች መልካም እናድርግ።

አዲስ ፍጥረት መሆን

¹¹እንዴት ባሉ ታላላቅ ፊደላት በእጅ እንደ ጻፍሁላችሁ ተመልከቱ።

¹²ውጫዊ በሆነ ነገር ለመታየት የሚፈልጉ ሰዎች ትገረዙ ዘንድ ሊያስገድዱት ይጥራሉ፤ ይህንም የሚያደርጉት ስለ ክርስቶስ መስቀል እንዳይሰደዱ ነው። ¹³እነርሱ በሥጋችሁ ለመመካት ሲሉ እንድትገረዙ ፈለጉ እንጂ፣ የተገረዙት ራሳቸው እንኳ ሕግን የሚጠብቁ አይደሉም። ¹⁴ነገር ግን ዓለም ለእኔ ከተሰቀለበት፣ እኔም ለዓለም ከተሰቀልሁበት ከኔታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ መስቀል በቀር፣ ሌላው ትምክህት ከእኔ የራቀ ይሁን። ¹⁵መገረዝም ሆነ አለ መገረዝ አይጠቅምም፤ የሚጠቅመው አዲስ ፍጥረት መሆን ነው። ¹⁶ይህን ትእዛዝ በሚከተሉ ሁሉ፣ የጸጌዎች መንግሥት በሆነው እስራኤልም ላይ ሰላምና ምሕረት ይሁን።

¹⁷እኔ የኢየሱስን ምልክት በሥጋዬ ተሸክሜ አለሁና፣ እንግዲህ ወዲህ ማንም አያስቸግረኝ። ¹⁸ወንድሞች ሆይ፤ የኔታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከመንፈሳችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

6÷18 ሮሜ 16። 20። ፊጳ 4። 23። 2። ጠ። 4። 22። 6። ፳፡25

¹⁸ ወይም ገጠላተኛ ተፈጥሮ ለግርካት የሚዘራ፣ ከዚህ ተፈጥሮ

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ኤፌሶን ሰዎች

1 በእግዚአብሔር ፈቃድ የክርስቶስ አዲስ ስራ ሐዋርያ ከሆነው ከጳውሎስ፣ በክርስቶስ አዲስ ስራ ላይ፣ ለታመኑት በኤፌሶን ለሚገኙ ቅዱሳን፤

² ከእግዚአብሔር ከአባታችን፣ ከጌታም ከአዲስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

በክርስቶስ የሚገኝ መንፈሳዊ በረከት

³ በሰማያዊ ስፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ በክርስቶስ የባረከን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ፤ ሳብራቱ ቅዱሳንና ነውር አልባ እንድንሆን ዓለም ከመፈጠሩ አስቀድሞ በእርሱ መርጦና ልና። በፍቅር፣ ስለኢየሱስ ክርስቶስ ልጆቹ እንሆን ዘንድ፣ እንደ በሳ ፈቃዱ አስቀድሞ ወሰንን፣ ስለሕይወት፣ በሚወደው በእርሱ በኩል በነጻ የተሰጠን ክቡር የሆነው ጸጋው እንዲመስገን ነው። ፕላኒራውም እንደ እግዚአብሔር ጸጋ ባለጠግነት መጠን፣ በደሙ በተደረገ ቤዛነት፣ የነጠአትን ይቅርታ አገኘን። ስ ጸጋውንም በጥበብና በማ ስተዋል ሁሉ አበዛልን። ስበክርስቶስ ያቀደ ውንም የፈቃዱን ምስጢር እንደ በሳ ሐሳቡ እንድናውቅ አደረገ። ፲፬ በዘመን ፍጻሜ ይሆን ዘንድ ያለው ሐሳቡ በሰማ ይም በምድርም ያሉትን ነገሮች ሁሉ ራስ በሆነው በክርስቶስ ሥር ለመጠቀም ነው።

¹¹ ሁሉን በፈቃዱ ምክር መሠረት እንደሚሠራው እንደ እርሱ ዕቅድ አስቀድሞ የተወሰንን እኛ ደግሞ በእርሱ ተመርጠናል። ፲፮ ይኸውም በክርስቶስ ተስፋ በማድረግ የመጀመሪያ የሆነው እኛ ለክብሩ ምስጋና እንሆን ዘንድ ነው። ፲፯ እናንተም ደግሞ የእውነትን ቃል ይህም የድንታችሁን ወንጌል በሰማችሁ ጊዜ ወደ ክርስቶስ ተጨምራችኋል። አምናችሁም፣ በእርሱ በመሆን ተስፋ ሆኖ በተሰጠው በመንፈስ ቅዱስ ማን ተም ታትማችኋል። ፲፭ ለክብሩ ምስጋና ለመሆን የእግዚአብሔር የሆኑት እስኪዋጁ ድረስ፣ እርሱ ለርስታችን የስትና የሚሆን መያዣ ነው።

የምስጋናና የልመና ጸሎት

¹⁵ ስለዚህ በጌታ ኢየሱስ ስላላችሁ እም ነት፣ ለቅዱሳንም ሁሉ ስላላችሁ ፍቅር ከሰማሁበት ጊዜ አንሥቶ። ፲፬ በጸሎቴ እያ ስታወስኋችሁ ስለ እናንተ ምስጋና ማቅረብን አላቋረጥሁም። ፲፯ የክብር አባት የሆነውን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አም

1:1 ሐሥ፡13:18; 19 ፡1ቆ፡11:2ቆ፡1:1 ቁ፡1:2
1:2 ሮ፡11:7
1:3 ቍ፡20:2ቆ፡1:3 ኤ፡2:6:3:10 ፡6:12:1:አጥ:1:3
1:4 ዘሌ:11:44; 20:7:2ሳ፡22:24; መዝ:15:2:ማ፡25:34; ኤ፡4:2:15:16:5:27; ቁ፡1:22:2:ተሰ:2:13
1:5 ቍ፡11:ሉ፡12; 32:ሮ፡8:14:15:29 ፡30:1ቆ፡1:21:ቁ፡1:19
1:6 ቍ፡12:14; ማ፡6:3:17
1:7 ቍ፡14:4:ሮ፡2:4 ፡3:24:25
1:9 ቍ፡11: ሮ፡16:25
1:10 ማ፡1:15:ሮ፡5:6:7:9:4:4:ቁ፡1:20 ፡1:11 ፡3:5:9:ሮ፡8:28:29:30; ኤ፡3:11:ሰ:16:17
1:12 ቍ፡6:14
1:13 ዮ፡14:16; 17:ሮ፡11:6:3:ኤ፡4:2:1:30:ቁ፡1:5
1:14 ቍ፡6:7:12; ሐሥ፡20:32:ሮ፡3:24:2ቆ፡5:5
1:15 ሐሥ፡20:21; ቁ፡1:4
1:16 ሮ፡11:8:10
1:17 ዘ፡28:3:አሳ ፡11:2:ዮ፡20:17; ሮ፡11:5:6:ፊል፡1:9; ቁ፡1:9:ፊል፡1:6
1:18 ቍ፡7:11:አዮ ፡4:2:5:ሮ፡2:4:8:28 ፡2ቆ፡4:6:ቁ፡1:12: ፡0:16:4
1:19 አሳ፡26:ኤ፡3:7:6:10:ቁ፡1:29
1:20 ቍ፡3:ማ፡16:19:ሐ፡2:24
1:21 ማ፡11:23:2; ኤ፡3:10:ፊል፡2:9; 10:ቁ፡1:16
1:22 ማ፡6:22:44; ፡28:18:1ቆ፡11:3:አ ፡ፊል፡4:15:5:23:ቁ፡1:18:2:19
1:23 ዮ፡1:16; 1ቆ፡12:27:ኤ፡3:1 ፡9:4:10
2:1 ቍ፡5:ቁ፡2:13
2:2 ቍ፡3:11-13; ዮ፡12:31:ሮ፡11:30:12:2:1ቆ፡5:8:16:11:ኤ፡6:5:6; ቁ፡3:7:ተቆ፡3:3

ላክ ይበልጥ እንድታውቁት፣ የጥበብና የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጣችሁ ያለ ማቋረጥ እለምናለሁ። ፲፮ እንዲሁም በእርሱ የተጠራችሁ ለት ተስፋ፣ ይህም በቅዱሳን ዘንድ ያለውን ክቡር የሆነውን የርስቱን ባለጠግነት ምን እንደ ሆነ ታውቁ ዘንድ የልባችሁ ዐይኖች እንዲበሩ። ፲፱ ለእኛ ለምናምነውም ከሁሉ በላይ ታላቅ የሆነውን ኅይሉን እንድታውቁ እጸልያለሁ። ይህም ኅይል እንደ እርሱ ታላቅ ብርታት አሠራር፣ ምክርስቶስን ከሙታን ሲ ያስነሣውና በሰማያዊ ስፍራ በቀኙ ሲ ያስቀምጠው የታየው ነው። ፳፫ የተቀመጠውም ከግዛትና ከሥልጣን፣ ከኅይልና ከጌትነት እንዲሁም በአሁኑ ዘመን ብቻ ሳይሆን በሚመጣውም ዘመን ቢሆን ሊሰ የም ከሚቻለው ስም ሁሉ በላይ ነው። ፳፯ እግዚአብሔርም ሁሉን ከእኛ በታች አስገዛ ለት፣ በበተ ክርስቲያንም፣ በ ማንኛውም ነገር ላይ ራስ አድርጎ ሾመው። ፳፰ እርሷም ሁሉን ነገር በሁሉም ረገድ የሚሞላው፣ የእርሱ ሙላት የሆነች አካሉ ናት።

በክርስቶስ ሕይወት መሆን

2 እናንተ በበደላችሁና በነጠአታችሁ ምክንያት ሙታን ነበራችሁ፤ ፳፱ ይህም፣ የዓለምን ክፉ መንገድ ተከትላችሁ፣ በአየር ላይ ላሉት መንፈሳዊያን ኅይላት ገኝ ለሆነውና አሁንም ለእግዚአብሔር በ ማይታዘ ዘት ሰዎች ላይ ለሚሠራው መንፈስ እየታዘዘችሁ ትኖሩ ነበር። ፳፻ እኛ ሁላችን በአንድ ወቅት የሥጋችንን ምኞትም እያረከን፣ መንገዱንም እየተከተልን በመካከላችው እንኖር ነበር። ፳፻፲ እንደ ሌሎቹም የቀጣ ልጆች ነበርን። ፳፻፲፯ ግን በምስራቅ ባለጠጋ የሆነ እግዚአብሔር ለእኛ ካለው ከታላቅ ፍቅር የተነሣ፣ ፳፻፲፰ በበደላችን ሙታን ሆነን ሳለ፣ በክርስቶስ ሕይወትን አደረገን፣ የዳናችሁት በጸጋ ነው። ፳፻፲፱ እግዚአብሔርም ከክርስቶስ ጋር አስነሣን፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በሰማያዊ ስፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን፤ ፳፻፲፱

1&ጥ4:3 2:3 ቍ፡2:14:ሐሥ፡15:11 2:6 ሮ፡16:5:ኤ፡1:3:20
፬ ወይም ለሚያመኑ
፯ አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች በኤፌሶን ለሚገኙት የሚለው ሐረግ የላቸውም።
*8-9 ወይም ጸጋውን አሰጣጥ በጥበብና በአምራ ሁሉ፣ 9 ...
አላወቀን
፬ ወይም ወራሾች ሆነናል
*3 ወይም የእርሷን ስራይ ፈቃድ

ውም በሚመጣው ዘመን በክርስቶስ አያሱስ በቸርነቱ የገለጠልንን ወደር የሌለውን የጸጋውን ባለ ጠግነት ያሳይ ዘንድ ነው፤ ⁸በእምነት፣ በጸጋ ድናችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ ላይ ይደለም፤ ⁹ማንም እንዳይመክ በሥራ አይደለም፤ ¹⁰ምክንያቱም፣ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀልንን መልካም ሥራ እንድንሠራ በክርስቶስ አያሱስ የተፈጠርን የእግዚአብሔር እጅ ሥራዎች ነን።

በክርስቶስ አንድ መሆን

¹¹ስለዚህ እናንተ ቀድሞ በትውልድ አሕዛብ የሆናችሁ፣ በአካል ላይ በሰው እጅ ከተደረገው የተነሣ፣ ራሳቸውን “ተገርዘናል” በሚሉት፣ “ያልተገረዘ” የተባላችሁ ያን አስታውሱ፤ ¹²በዚያን ዘመን ከክርስቶስ ተለይታችሁ፣ ከእስራኤል ወገንነት ርቃችሁ፣ ለኪዳኑም ተስፋ ባዕዳን ሆናችሁ፣ በዓለም ላይ ያለ ተስፋና ያለ እግዚአብሔር እንደ ነበራችሁ አስታውሱ። ¹³አሁን ግን እናንተ ቀድሞ ርቃችሁ የነበራችሁ፣ በክርስቶስ አያሱስ ሆናችሁ በክርስቶስ ደም አማካይነት ቀርባችኋል።

¹⁴ሁለቱን አንድ ያደረገ፣ የሚለያየውንም የጥል ግድግዳ ያፈረሰ ሰላማችን እርሱ ራሱ ነውና፤ ¹⁵ሕግንም፣ ከትእዛዛቱና ከሥርዐቱ ጋር በሥጋው ሻረ። ዐላማውም ከሁለቱ አንድን አዲስ ሰው በራሱ ፈጥሮ ሰላምን ለማድረግ ነው። ¹⁶ጥልን በገደለበት በመስቀሉም ሁለቱን በዚህ በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር አስታረ። ¹⁷መጥቶም ርቃችሁ ለነበራችሁት ለእናንተ፣ ቀርበው ለነበሩትም ለእነርሱ ሰላምን ሰበኩ፤ ¹⁸ሁላችንም

በእርሱ አማካይነት በአንዱ መንፈስ ወደ አብ መቅረብ እንችላለንና።

¹⁹ከዚህ የተነሣ እናንተ ከቅዱሳን ጋር የአንድ አገር ዜጋ፣ የእግዚአብሔርም ቤተሰብ አባል ናችሁ እንጂ፣ ከእንግዲህ ወዲህ መጸተኞችና እንግዶች አይደላችሁም። ²⁰በሐዋርያትና በኪዳኑ መሠረት ላይ ታንጻችኋል፤ የማእዘኑ ራስ ድንጋይም ክርስቶስ አያሱስ ራሱ ነው፤ ²¹በእርሱ ቅንዱስ ሁሉ አንድ ላይ ተገጣጥሞ በጌታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ያድጋል። ²²እናንተም ደግሞ እግዚአብሔር በመንፈሱ የሚኖርበት ማደሪያ ትሆኑ ዘንድ አብራችሁ እየተገነባችሁ ነው።

ለአሕዛብ ሐዋርያ የሆነው ጳውሎስ

3 በዚህም ምክንያት እኔ ጳውሎስ ለእናንተ ለአሕዛብ የክርስቶስ አያሱስ እስረኛ ሆኜለሁ።

2:7 ሮሜ2:4፣ተቶ 3:4
 2:8 ቍ5:ሮሜ 3:24፣9:30
 2:9 ዘጸ9:5፣ሮሜ 4:2፣1ቆሮ1:29፣ 2ጢሞ1:9፣ተቶ3፣5
 2:10 ኢ.ሳ.29:23፣ 4:3፣7:60፣21፣ ኤፌ. 4:24፣ ቱጥ2:14
 2:11 ቍ2:ተቍላ 2:11
 2:12 ኢ.ሳ.14:1፣ 65:1፣ገላ3:17፣ 1ተሰ4:13
 2:13 ቍ2:17፣ ቁላ1:20
 2:14 ቍ15:ዮሐ 14:27፣1ቆሮ12:13፣ ኤፌ.3:6
 2:15 ገላ3:28፣ቁላ 1:21፣22፣2:14
 2:16 2ቆሮ5:18፣ ቁላ1:20፣22
 2:17 ቍ13:ኢ.ሳ 57:19፣መዝ148:14፣ ሱቃ2:14
 2:18 1ቆሮ12:13፣ ኤፌ.2:13፣4፣ቁላ1:32
 2:19 ቍ12፣ ገላ6:10፣ፊል3:20
 2:2 ማቴ16:18፣ ሐሥ4:1፣11ቆሮ39፣ 10:11፣ኤፌ.4:11፣ 1ጳጥ24:8፣ጳጳ21:14
 2:21 1ቆሮ3:16፣17
 2:22 1ቆሮ3:16
 3:1 ሐሥ23:18፣ ኤፌ.4:1፣2ጢሞ1:8፣ ፊሞ1:9
 3:2 ቁላ1:25
 3:3 ሮሜ16:25፣ 1ቆሮ2:10
 3:4 2ቆሮ11:6
 3:5 ሮሜ16:26፣ ኤፌ.4:11
 3:6 ሕዝገ7:22፣ ሮሜ8:17፣ ኤፌ.2:15፣16
 3:7 ሮሜ12:3፣ 1ቆሮ3:5፣ኤፌ.1:19 ፣ቁላ1:29
 3:8 ሐሥ9:15፣ ሮሜ24:1፣1ቆሮ15:9
 3:9 ሮሜ16:25
 3:10 ሮሜ11:33፣ 1ቆሮ2:7፣ኤፌ.1:3፣21 ፣6:12፣ቁላ2:10፣15፣ 1ጳጥ1:12
 3:11 ኤፌ.1:11
 3:12 2ቆሮ3:4፣ ኤፌ.2:18፣ዕብ3:14 ፣4:16፣11፣0:19፣35፣1ዮሐ 2:28፣3:21፣4:17
 3:14 ፊል2:10
 3:16 ቍ8:ሮሜ 2:4፣7፣22፣ፊል4:13
 3:17 ሮሜ18:10፣ ቁላ2:7
 3:18 ኢ.ዮ11:8፣9፣ መዝ103:1፣ኤፌ.1:15

²ለእናንተ ጥቅም ሲባል ስለ ተሰጠኝ የእግዚአብሔር ጸጋ መጋቢነት በእርግጥ ሰምታችኋል፤ ³ቀደም ሲል በአጭሩ እንደ ጻፍሁት፣ በመገለጥ እንዳውቀው የተደረገው ምስጢር ይህ ነው። ⁴እንግዲህ ይህን እንታኑ፣ የክርስቶስን ምስጢር እንዴት ስታደማሱት ለመረዳት ትችላላችሁ። ⁵ይህም ምስጢር አሁን ለቅዱሳን ሐዋርያትና ነቢያት የተገለጠውን ያህል ባለፉት ዘመናት ለነበሩ ሰዎች አልተገለጠም ነበር። ⁶ይህም ምስጢር አሕዛብ በወንጌል አማካይነት ከእስራኤል ጋር አብረው ወራሾች፣ አብረው የአንዱ አካል ብልቶች እንዲሁም በክርስቶስ አያሱስ በሆነው ተስፋ አብረው ተካፋይ መሆናቸው ነው።

⁷እኔም በኅይሉ አሠራር በተሰጠኝ በእግዚአብሔር የጸጋ ስጦታ የዚህ ወንጌል አገልጋይ ሆኜለሁ። ⁸ምንም እንኳ ከቅዱሳን ሁሉ ያነሱ ስሆንም፣ የማይመረመረውን የክርስቶስን ባለጠግነት ለአሕዛብ እስብክ ዘንድ ይህ ጸጋ ለእኔ ተሰጠኝ። ⁹እንዲሁም ሁሉን በፈጠረ በእግዚአብሔር ላለፉት ዘመናት የተሰወረውን የዚህን ምስጢር አሠራር ለሁሉም እገልጥ ዘንድ ተሰጠኝ። ¹⁰አሳብም በአሁኑ ዘመን በቤተ ክርስቲያን አማካይነት ብዙ ገድታ ያለው የእግዚአብሔር ጥበብ በሰማያዊ ስፍራ ላሉት አለቆችና ባለሥልጣናት ይታወቅ ዘንድ ነው። ¹¹ይህም በክርስቶስ አያሱስ በጌታችን በፈጸመው ዘላለማዊ ዕቅዱ መሠረት ነው። ¹²በእርሱና በእርሱ ላይ ባለን እምነት አማካይነት፣ በነጻነትና በልብ መሉነት ወደ እግዚአብሔር መቅረብ እንችላለን። ¹³ስለዚህ ክብራችሁ በሆነው ስለ እናንተ በደረሰብኝ መከራ ተስፋ እንዳትቁርጡ ዐደራ እላችኋለሁ።

ለኤፌሶን ክርስቲያኖች የተደረገ ጸሎት

¹⁴በዚህም ምክንያት በአብ ፊት እንበረክ ካለሁ፤ ¹⁵ከእርሱም በሰማይና በምድር ያለ ቤተሰብ ሁሉ ስያሜና ያገኛል። ¹⁶በውስጥ ሰውነታችሁ እንድትጠነክሩ፣ ከክብሩ ባለጠግነት በመንፈሱ በኩል ኅይል እንዳሰጣችሁ እጸልያለሁ። ¹⁷ይኸውም በእምነት ክርስቶስ በልባችሁ እንዲያደር ነው። ደግሞም ሥር ሰዳችሁ፣ በፍቅር ታንጻችሁ፤ ¹⁸የክጠርስቶስ ፍቅር ስፋቱ፣ ርዝመቱ፣ ከፍታውና ጥልቀቱ ምን ያህል እንደ ሆነ ከቅዱሳን ሁሉ ጋር የመገንዘብ ኅይልን እንድታገኙ ነው። ¹⁹እስከ እግዚአብሔር መላኝት ሁሉ ልክ ደርሳችሁ እንድትሞሉ፣ ከመታወቅ

3:19 ኤፌ.1:23፣ ፊል4:7፣ቁላ2:10

በላይ የሆነውን የክርስቶስን ፍቅር ታውቁም ዘንድ ነው።

²⁰እንግዲህ በእኛ ውስጥ እንደሚሠራው እንደ ኅይሉ መጠን፣ ከምንለምነው ወይም ከምናስበው ሁሉ በላይ እጅግ አብልጦ ማድረግ ለሚቻለው፣ ²¹በቤተ ክርስቲያን እንዲሁም በክርስቶስ ኢየሱስ፣ በዘመናት ሁሉ ከዘላለም እስከ ዘላለም ለእርሱ ክብር ይሁን፣ አሜን።

በክርስቶስ አካል ያለ አንድነት

4 እንግዲህ በጌታ አስረኛ የሆንሁ እኔ፣ ለተቀበላችሁት ጥሪ የሚገባ ኑሮ ትኖሩ ዘንድ እለምናችኋለሁ። ²ፍጹም ትሑታንና ገሮች ሁኑ፣ እርስ በርሳችሁም በፍቅር እየተቻቻላችሁ ትዕግሥተኞች ሁኑ። ³በሰላም ማስሪያ የመንፈስን አንድነት ለመጠበቅ ትጉ። ሰተጠራችሁ ጊዜ ወደ አንድ ተስፋ እንደ ተጠራችሁ ሁሉ አንድ አካልና አንድ መንፈስ አለ፣ ፣አንድ ጌታ፣ አንድ እምነትና አንድ ጥምቀት አለ፣ ፣ከሁሉም በላይ የሆነ፣ በሁሉም የሚሠራ፣ በሁሉ የሚኖር የሁሉም አባት የሆነ አንድ አምላክ አለ።

⁷ነገር ግን ክርስቶስ በወሰነው መጠን ለእያንዳንዳችን ጸጋ ተሰጥቶናል። ⁸ስለዚህም እንዲህ ይላል፡

“ወደ ላይ በወጣ ጊዜ፣ ምርኮ ማረከ፣ ለሰዎችም ስጦታን ሰጠ።”

⁹ታዲያ፣ “ወደ ላይ ወጣ” ማለት ደግሞ ወደ ምድር ታችኛው ክፍል ሰ ወረደ ማለት ካልሆነ በቀር ምን ማለት ነው? ¹⁰ወደ ታች የወረደውም፣ መላውን ፍጥ ረተ ዓለም ይሞላ ዘንድ ከሰማያት ሁሉ በላይ የወጣው እርሱ ራሱ ነው። ¹¹አንዳንዶቹ ሐቀርያት፣ አንዳንዶቹ ነቢያት፣ አንዳንዶቹም ወንጌል ሰባኪዎች፣ ሌሎቹ ደግሞ እረኞችና አስተማሪዎች ይሆኑ ዘንድ የሰጠ እርሱ ነው። ¹²ይኸውም የክርስቶስ አካል ይገነባ ዘንድ፣ ቅዱሳንን ለአገልግሎት ሥራ ለማዘጋጀት ሲሆን፣ ¹³ይህም የሚሆነው፣ ሁላችንም የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በማወቅ ወደሚገኘው አንድነት በመምጣትና ሙሉ ሰው በመሆን፣ በክርስቶስ ወዳለው ፍጹምነት ደረጃ እስከምንደርስ ነው።

¹⁴ከእንግዲህ በማዕበል ወደ ፊትና ወደ ጳላ እየተነዳን፣ በልዩ ልዩ ዐይነት የትምህርት ነፋስ፣ በሰዎችም ረቂቅ ተንኩልና ማታለል ወዲያና ወዲህ እየተጠንገሞለን

3:20 ቍ7:17
3:13;ሮሜ16:25;
2ቆሮ9:8
3:21 ሮሜ11:36
4:1 ሮሜ8:28;
ኤፌ 3:1;ፊል1:27
፣ቁላ1:10;1ተሰ2:12
4:2 ቍ1:5;16:ኤፌ
1:4;ቁላ3:12;13
4:3 ሮሜ15:5;ቁላ
3:15
4:4 ሮሜ8:28;
12:5;1ቆሮ12:13;
ኤፌ2:18
4:5 1ቆሮ8:6
4:6 ዘዳ64:11
14:9;ሮሜ11:36
4:7 ሮሜ3:24;
12:3;1ቆሮ12:7;11
4:8 መዝ68:18;
ቁላ2:15
4:10 ምሳ30:1-4;
ኤፌ1:23;
4:11 ቍ8:1ኤፌ
11:27;13:1;21:8;ሮ
ሜ2:21;12:6;7;
1ቆሮ12:10;28;13:2
;8;14:1;26;39;
ኤፌ2:20;33;5;
1ጢሞ1:7;2ጢሞ
4:5;2ጳጉ3:2;የዕ
3:1;ይሁ17
4:12 ሮሜ14:19;
1ቆሮ12:27
4:13 ቍ3:5;የሐ
1:16;1ቆሮ2:6;ኤፌ1
:23;3:19;ፊል3:8;ቁ
ላ1:28
4:14 ኤሳ57:20;
1ቆሮ14:20;ኤፌ6:1
1;የዕ1:6
4:15 ቍ2;
16;ኤፌ1:4;22
4:16 ቍ2:15;1ቆሮ
12:7;ኤፌ1:4;ቁላ
2:19
4:17 ሮሜ1:21;
ኤፌ2:2
4:18 ዘዳ29:4;
ሮሜ1:21;2ቆሮ
3:14;ኤፌ2:12
4:19 ሮሜ1:24;
ቁላ3:5;1ጢሞ4:2;
1ጳጉ4:3
4:22 ሮ25:31;ኤር
17:9;ሮሜ6:6;ቁላ
3:5;8:9;ዕብ3:13;
የዕ1:21;1ጳጉ2:1
4:23 ሮሜ12:2;
ቁላ3:10
4:24 ሮሜ6:4;13;
14;ኤፌ2:10
4:25 ዘላ19:11;
መዝ15:2;ዕብ8:16;ሮ
ሜ12:5;ቁላ3:9
4:26 መዝ4:4;
ማቴ5:22
4:27 2ቆሮ10:11
4:28 ሐሥ20:35;
746:10;1ተሰ4:11
4:29 ማቴ12:36;

ሕግናት አንሆንም። ¹⁵ይልቁንም እውነትን በፍቅር እየተናገርን፣ ራስ ወደ ሆነው ወደ እርሱ በነገር ሁሉ እናድጋለን፣ እርሱም ክርስቶስ ነው። ¹⁶ከእርሱም የተነሣ፣ አካል ሁሉ በሚያገናኘው ጅምት እየተያያዘና እየተጋጠመ፣ እያንዳንዱ ክፍል የራሱን ሥራ እያከናወነ በፍቅር ያድጋል፣ ራሱንም ያንጻል።

እንደ ብርሃን ልጆች መኖር

¹⁷ስለዚህ ይህን እነግራችኋለሁ፣ በጌታም ዐደራ እላለሁ፣ በአስተሳሰባቸው ከንቱነት እንደሚኖሩት እንደ አሕዛብ ልትመላለሱ አይገባም። ¹⁸እነርሱ ከልባቸው መደንደን የተነሣ ስለማየሰተውሉ ልቦናቸው ጨልሞአል፣ ከእግዚአብሔርም ሕይወት ተለይተዋል። ¹⁹ኅሊናቸው ስለ ደኑዘዘ በማይረካ ምኞት፣ በርከሶት ሁሉ እንዳሻቸው ለመኖር ቅጥ ለሌለው ብልግና ራሳቸውን አሳልፈው ሰጥተዋል።

²⁰እናንተ ግን ክርስቶስን ያወቃችሁት እንደ ደዘህ ባለ መንገድ አይደለም፣ ²¹በእርግጥ ስለ እርሱ ስም ታችኋል፣ በኢየሱስም እንዳለው እውነት በእርሱ ተምራችኋል። ²²ቀድሞ ስለ ነበራችሁበት ሕይወትም፣ በሚያታልል ምኞቱ የነደፈውን አርጌ ሰውነታችሁን አውልቃችሁ እንድትጥሉ ተምራችኋል። ²³ደግሞም በአእምሮአችሁ መንፈስ እንድትታደሱ፣ ²⁴እውነተኛ በሆነው ጽድቅ እንዲሁም ቅድስና እግዚአብሔርን እንዲመስል የተፈጠረውን አዲሱን ሰው እንድትሰብሱ ነው።

²⁵ስለዚህ ወሽትን አስወግዳችሁ፣ እያንዳንዳችሁ ከባልንጀራችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ፣ ሁላችንም የአንድ አካል ብልቶች ነንና። ²⁶ተቈጡ፣ ነገር ግን ኅጠኤት አትሥሩ፣ በቀጣቸው ላይ ፀሐይ አይወጣ፣ ²⁷ለዲያ ብሎስም ስፍራ አትሰጡት። ²⁸ይሰርቅ የነበረ ከእንግዲህ አይሰረቅ፣ ነገር ግን ለተቸገሩት የሚያካፍለው ነገር እንዲኖረው በገዛ እጆቹ በጎ የሆነውን እየሠራ ለማግኘት ይድከም።

²⁹እንደ አስፈላጊነቱ ሌሎችን የሚያንጽና ሰማዎችን የሚጠቅም ቃል እንጂ የማይረባ ቃል ከአፋችሁ አይወጣ። ³⁰በሌዛ ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔር መንፈስ አታሳኩ። ³¹መራርነትን ሁሉ፣ ቀጣና ንዴትን፣ ጭቅጭቅና ስድብን ከማንኛውም ክፋት ጋር ከእናንተ ዘንድ አስወግዱ። ³²እግዚአብሔር በክርስቶስ ይቅር እንዳላችሁ፣ እናንተም ይቅር ተባባሉ።

ሮሜ14:19;ኤፌ5:4;ቁላ3:8 4:30 ኤሳ63:10;ሮሜ8:23;
2ቆሮ1:22;5:5;ኤፌ1:13;1ተሰ5:19 4:31 ቍ22;ቁላ3:8;
1ጳጉ2:1 4:32 ማቴ6:14;15;ቁላ3:12;13;1ጳጉ3:18;

⁹ ወይም ወደ ምድር ጥላቀት

እርስ በርሳችሁ ቸሮችና ርገሩዎች ሁኑ።

5 እንግዲህ እንደ ተወደዱ ልጆች እግዚአብሔርን ምስሉ፤ ጳጳርነቱን እንደ ወደደን ራሱንም ስለ እኛ መልካም መዐዛ ያለው መባና መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር እን ደሰጠ እናንተም በፍቅር ተመላለሱ።

³ማንኛውም የዝሙት ወይም የርኩሰት ወይም የስድስት ነገር ከቶ በመካከላችሁ አይ ነግ፤ ይህ ቅዱስ ለሆነው ለእግዚአብሔር ሕዝብ አይገባምና። ⁴የሚያሳፍርና ተራ የሆነ ንግግር፣ ዋዛ ፈዛዛም ለእናንተ ስለማይገባ በመካከላችሁ አይኑር፤ ይልቁንስ የምታ መሰግኑ ሁኑ። ⁵ደግሞም ይህን ዕውቁ፤ ማንም አመንዝራ ወይም ርኩሰት ወይም ስስታም ማለት ጣየት አምላኪ በክርስቶስና በእግዚአብሔር መንግሥት^ሀ ርስት የለውም። ⁶ማንም በከንቱ ንግግር አያታላችሁ፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቍጣ በማይታዘዙ ልጆች ላይ የሚመጣው በእንደ ዚህ ዐይነት ነገር ነው። ⁷ስለዚህ እንዲህ ካሉ ጋር አትተባበሩ።

⁸ቀድሞ ጨለማ ነበራችሁ፤ አሁን ግን በጌታ ብርሃን ናችሁ። እንደ ብርሃን ልጆች ኑሩ፤ ፆብርሃኑ ፍሬ በበጎነት፣ በጽድቅና በእውነት ሁሉ ዘንድ ነውና። ¹⁰እንዲሁም ጌታን ደስ የሚያሰኘውን ፈልጉ። ¹¹ፍሬ ከሌለው ከጨለማ ሥራ ጋር ምንም ዐይነት ግንኙነት አይኑራችሁ፤ ይልቁን ግለጡት። ¹²በድብቅ የሚሠሩትን ነገር መናገር ራሱ አሳፋሪ ነውና። ¹³ብርሃን የበራበት ነገር ሁሉ ግልጽ ሆኖ ይታያል። ¹⁴ምክንያቱም ሁሉን ነገር እንዲታይ የሚያደርገው ብርሃን ነውና። ስለዚህም፤

“አንተ የተኛህ ንቃ፤

ከሙታን ተነሣ፤

ክርስቶስም ያበራልሃል” ተብሎአል።

¹⁵እንግዲህ ጥበብ እንደ ሌላቸው ሳይሆን እንደ ጥበበኞች እንዴት እንደምትኖሩ ተጠንቀቁ። ¹⁶ቀኖቹ ክፉ ናቸውና ዘመኑን በሚገባ ዋጁ። ¹⁷ስለዚህ ሞኞች አትሁኑ፤ የጌታ ፈቃድ ምን እንደ ሆነ አስተውሉ እንጂ። ¹⁸በመንፈስ ተሞሎ እንጂ በወይን ጠጅ አትስከሩ፤ ይህ ብክነት ነውና። ¹⁹በመዝሙርና በውጽሴ፣ በመንፈሳዊም ዝማሬ እርስ በርሳችሁ ተነጋግሩ፤ በልባችሁ ለጌታ ተቀኙ፤ አዚሙም። ²⁰በዚህም እግዚአብሔር አብን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ስለ ሁሉ ነገር ሁልጊዜ አመሰግኑ።

²¹ለክርስቶስ ካላችሁ አክብሮታዊ ፍርዎች የተነሣ እንዳችሁ ለአንዳችሁ ተገዙ።

5፡1 ማቴ5:48፣ ሉቃ6:36፣ዮሐ1:12፣ 5፡2 ቍ25፣ዮሐ13:34፣ጣ1:4፣2፡20፣ ዕብ 7:27፣ 5፡3 1ቆጭ6:18፣ ቁላ3:5

5፡4 ቍ20፡ኤፌ4:29

5፡5 ማቴ25:34፣ ሕሥ20:32፣ቁላ3:5

5፡6 ማር13:5፣ ሮሜ1:18፣ኤፌ2:2

5፡8 ሉቃ16:8፣ ዮሐ 8:12፣ ሕሥ26:18፣ኤፌ2:2

5፡9 ማቴ7:16-20፣ ሮሜ15:14፣ገላ5:22

5፡10 1ጢሥ5:4

5፡11 ሮሜ13:1፣ 2ቆጭ6:14

5፡13 ዮሐ3:20፣21

5፡14 ኢሳ26፡19፣ 60:1፣ሚል4:2፣ዮሐ5:25፣ሮሜ13:11

5፡15 ቍ2

5፡16 ኤፌ6:13፣ ቁላ4:5

5፡17 ሮሜ12:2፣ ቁላ 1፡9፣1፡ተሰ4:3

5፡18 ዘሌ10:9፣ ፆሞላ20:1፣ኢሳ28:7፣ ሉቃ1:15፣ሮሜ13:13

5፡19 መዝ27:6፣ 95:2፣ሕሥ16:25፣1ቆጭ14:15፣26፣ቁላ3:16

5፡20 ቍ4፣ኢዮ1:21፣መዝ34:1፣ቁላ3:17፣ዕብ13:15

5፡21 ገላ5:13፣ 1ጴጥ5:5

5፡22 ዘፍ3:16፣ 1ቆጭ14:34፣ኤፌ6:5፣ ቁላ3:18፣2ጢሥ21:2፣ ቲቶ2:1፣1ጴጥ3:1፣5፡6

5፡23 ኤፌ1:22

5፡24 ቍ22

5፡25 ቍ2፡28፣33፣ ቁላ3:19

5፡26 ዮሐ17:19፣ ሕሥ22:16፣ዕብ2:11

፣10:1፣10:14፣13:1፣2፣ 5፡27 2ቆጭ4:14፣ ኤፌ1:4

5፡28 ቍ25

5፡30 ሮሜ12:5፣ 1ቆጭ12:27

5፡31 ዘፍ2:24፣ ማቴ19:5፣1ቆጭ6:16

5፡33 ቍ25

6፡1 ማሳ፡20፣ ቁላ3:20

6፡3 ዘዕ20:12፣ ዘጻ5:16

6፡4 ዘፍ18:19፣ ዘጻ6:7፣ምሳ13:24፣2፣ 2:6፣ቁላ3:21

6፡5 ኤፌ5:22፣ ቁላ3:22፣1ጢሥ6:1፣ ቲቶ2:9፣1ጴጥ2:18

6፡6 ሮሜ6:22

ባልና ሚስት

5፡22-6፡9 ተን ምስ-ቁላ3:18-4:1

²²ሚስቶች ሆይ፤ ለጌታ እንደምትዝሉ ለባሎቻችሁም ተገዙ ²³ክርስቶስ፣ አካሉ ለሆነችውና አዳጁ ለሆናት ቤተ ክርስቲያን ራሱ እንደ ሆነ ሁሉ፤ ባልም የሚስቲ ራሱ ነውና። ²⁴እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን ለክርስቶስ እንደምትገዛ፣ ሚስቶችም ለባሎቻቸው በማንኛውም ነገር እንደዚሁ መግዛት ይገባቸዋል።

²⁵ባሎች ሆይ፤ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳትና ራሱንም ስለ እርሷ አሳልፎ እንደ ሰጠ፣ እናንተም ሚስቶቻችሁን ወደዳ። ²⁶በቃሉ አማካይነት በውግ አጥቦ በማንጻጸት እንድትቀደስ፣ ²⁷እንዲሁም ጉድፍ ወይም የፊት መጨማይ ወይም አንዳች እንከን ሳይገኝባት ቅድስትና ነውር አልባ የሆነች ክብርት ቤተ ክርስቲያን አድርጎ ለራሱ ሊያቀርባት ነው። ²⁸ባሎችም እንደዚሁ ሚስቶቻቸውን እንደ ገዙ ሥጋቸው መው ደድ ይገባቸዋል። ሚስቱን የሚወድ ራሱን ይወዳል። ²⁹የዝግ ሥጋውን የሚጠላ ማንም የለም፤ ይመግባዋል፤ ይንከባከባዋል፤ ክርስቶስም ለቤተ ክርስቲያን ያደረገው ልክ እንደዚሁ ነው። ³⁰እኛ የክርስቶስ አካል ብልቶች ነንና። ³¹ስለዚህም ሰው አባተን ነና እና ቱን ይተዋል፤ ከሚስቱም ጋር አንድ ይሆናል፤ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ። ³²ይህ ጥልቅ ምስጢር ነው፤ እኔም ይህን ስለ ክርስቶስና ስለ ቤተ ክርስቲያን እናገራለሁ። ³³ሆኖም ከእናንተ እያንዳንዱ ሚስቱን እንደ ራሱ አድርጎ ይውደድ፤ ሚስትም ባሏን ታክብር።

ወላጆችና ልጆች

6 ልጆች ሆይ፤ ለወላጆቻችሁ በጌታ ታዘዙ፤ ይህ ተገቢ ነውና። ²አባትህ ንና እናትህን አክብር” በሚለው ቀዳሚ ትእዛዝ ውስጥ ያለው ተስፋ፣ ³መልክም እንዲሁ ሆንልህ፤ ዕድሜህም በምድር ላይ እንዲረዝም” የሚል ነው።

⁴አባቶች ሆይ፤ እናንተም ልጆቻችሁን አታስቁጧቸው፤ ነገር ግን በጌታ ምክርና ተሞጽ አሳድንቸው።

ጌቶችና ባሪያዎች

⁵ባሪያዎች ሆይ፤ ለክርስቶስ እንደምት ታዘዙ፣ በምድር ጌቶቻችሁ ለሆኑት በአክብሮትና በፍርዎች፣ በልብ ቅንነትም ታዘዙ፤ ⁶ለታይታና ከእነርሱ ሙገሳን ለማግኘት ሳይሆን እንደ ክርስቶስ ባሪያዎች

⁹5 ወይም የክርስቶስ የእግዚአብሔር መንግሥት በሆነው

የእግዚአብሔርን ፊቃድ ከልብ በመፈጸም ታዘዘቸው። ገሰውን ሳይሆን ጌታን እንደምታገለግሉ ሆናችሁ በሙሉ ልብ አገልግሉ፤ ልምክን ያቱም፤ ባሪያም ሆነ ነጻ ሰው ለሚያደርገው በነ ነገር ሁሉ ሽልማቱን ከጌታ እንደሚቀበል ታውቃላችሁ።

⁹እናንተም ጌቶች ሆይ፤ ለባሮቻችሁ እንዲሁ አድርጉላቸው፤ የእነርሱም፤ የእናንተም ጌታ የሆነው በሰማይ እንዳለ፤ የሰውንም ፊት አይቶ እንደማያደላ ታውቃላችሁና አታስፈራሯቸው።

የእግዚአብሔር ጦር ዕቃ

¹⁰በተረፈ በጌታና ብርቱ በሆነው ኅይሉ ጠንክሩ። ¹¹የዲያብሎስን የተንኮላ ሥራ መቋቋም ትችሉ ዘንድ፤ የእግዚአብሔርን ሙሉ የጦር ዕቃ ልበሱ። ¹²ምክንያቱም ተጋድሎ አችን ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገገጦች፤ ከሥልጣናትና ከኅይላት እንዲሁም በሰማያዊ ስፍራ ካሉ ከርኩሳን መናፍስት ስራዊት ጋር ነው። ¹³ክፉው ቀን ሲመጣ መቋቋም ትችሉ ዘንድ የእግዚአብሔርን ሙሉ የጦር ዕቃ ልበሱ፤ ሁሉን ከፈጸማችሁ በኋላ ጸንታችሁ መቆም ትችላላችሁና። ¹⁴እንግዲህ ወገባችሁን በእውነት ዝናር ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥፋር ለብላችሁ፤ ¹⁵በሰላም ወንጌል ዝግጁነት አግሮቻችሁ ተጫምተው ቁሙ። ¹⁶ከእነዚህ

6፥7 ቁ43፥23
 6፥8 ማቴ16፥27
 ፣ቍ43፥24
 6፥9 ኢዮ31፥13፥
 14፥ሐሥ10፥34
 6፥10 2ዓሙ10፥12
 ፣መዝ27፥14፥ሐጌ
 2፥4፥1፥ቆሮ1፥6፥13፥
 ኤፌ1፥19፥2ጢሞ2፥1
 6፥11 ቍ13፥ሮሚ
 13፥12፥1፥ተሰ5፥8
 6፥12 ሮሜ8፥38
 ፥1፥ቆጵ15፥50፥ኢፌ1፥3
 ፥21፥3፥10፥ዕብ2፥14
 6፥13 ቍ11፥2ቆሮ
 6፥7
 6፥14 መዝ132፥9፥
 ኢሳ11፥5፥59፥17፥
 1፥ተሰ5፥8
 6፥15 ኢሳ52፥7፥
 ሮሚ 10፥15
 6፥16 ማቴ5፥37፥
 1ዮሐ5፥4
 6፥17 ኢሳ49፥2፥
 59፥17፥ዕብ4፥12
 6፥18 ማቴ26፥41፥
 ሉቃ18፥1፥፣ሐሥ1፥14
 ፣ሮሜ8፥26፥27፥ፊል
 1፥4፥14፥6፥ቁላ1፥3
 6፥19 ሐሥ4፥29፥
 ሮሚ16፥25፥1፥ተሰ
 5፥25
 6፥20 ሐሥ21፥33፥
 2ቆሮ5፥20
 6፥21 ሐሥ20፥4
 6፥22ቁላ2፥2፥4፥7-9
 6፥23 ገላ6፥16፥

ህም ሁሉ ጋር፤ የሚንበለበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ አንሁ፤ ¹⁷የመጻፍን ራስ ቀሩር አድርጉ፤ የመንፈስንም ሰይፍ ያዙ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው። ¹⁸በጸሎትና በልመና ሁሉ፤ በማንኛውም ሁኔታ በመንፈስ ጸልዩ፤ ይህንም በማሰብ ንቁ፤ ስለ ቅዱሳንም ሁሉ በትጋት ልመና አቅርቡ።

¹⁹የወንጌልን ምስጢር ለመግለጥ አፌን በምክፍትበት ጊዜ ሁሉ በድፍረት እንድናገር ቃል ይሰጠኝ ዘንድ ጸልዩልኝ። ²⁰በሰንሰለት የታሰረ መልእክተኛ የሆንሁት ለዚህ ሁኔታ ነውና። ስለዚህ መናገር የሚገባኝን ያለ ፍርሀት እንድናገር ጸልዩልኝ።

የመጨረሻ ሰላምታ

²¹በምን ሁኔታ እንዳለሁና ምን እንደማደርግ ታውቁ ዘንድ ተወዳጅ ወንድምና በጌታ ታማኝ አገልጋይ የሆነው ቲኪቆስ ሁሉንም ነገር ይነግራችኋል። ምንም እንኳን ሁኔታ እንድታውቁና ለባችሁን እንዲያበረታላችሁ ስል ወደ እናንተ ልኬዋለሁ።

²³ከእግዚአብሔር አብ፤ ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ሰላም፤ ፍቅርም ከእምነት ጋር ለወንድሞች ይሁን። ²⁴ጌታችንን ኢየሱስ ክርስቶስን በማይጠፋ ፍቅር ለሚወዱ ሁሉ ጸጋ ይሁን።

2ተሰ3፥16፥1ጴጥ 5፥14

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ፊልጵስዮስ ሰዎች

1 የክርስቶስ ኢየሱስ አገልጋዮች የሆኑ ጳውሎስና ጢሞቴዎስ፤ ከቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችና፤ ከዲያቆናት ጋር በፊልጵስዮስ ላሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ቅዱሳን ለሆኑ ሁሉ፤

ጳከራግዚአብሔር ከአባታችን፤ ከኪታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

ምስጋናና ጸሎት

ጳኦናንተን ባስታወስሁ ቍጥር አምሳኪን አመሰግናለሁ። ኅዙዎች ስለ ሁላችሁ ስጹልይ፤ በደስታ እጸልያለሁ። ጳከመጀመሪያው ቀን አን ሥቶ እስካሁን ድረስ በወንጌል አገልግሎት ተገኝቶ ሆናችኋልና። ባከፍንተ መልክምን ሥራ የጀመረው እርሱ እስከ ክርስቶስ ኢየሱስ ቀን ድረስ ከፍጻሜው እንደሚያደርሰው እርግጠኛ ነኝ።

ገበልቤ ስላላችሁ፤ ስለ ሁላችሁ እንዲህ ማሰብ ተገቢ ነው፤ በእስራቴም ሆነ ለወንጌል ስመክትና ሳጻፍው ሁላችሁም ከእኔ ጋር የእግዚአብሔር ጸጋ ተካፋዮች ናችሁና። ፀክርስቶስ ኢየሱስ ፍቅር ሁላችሁንም ምን ይህል እንደምናፍቃችሁ እግዚአብሔር ምስክራ ነው።

ፀፍቅራችሁ በጥልቅ እውቀትና በማስተዋል ሁሉ በዝቶ እንዲትረፈረፍ እጸልያለሁ። ፀይኸውም ከሁሉ የሚሻለውን ለይታችሁ እንድታውቁ፤ እስከ ክርስቶስም ቀን ድረስ ንጹሐንና ነቀፋ የለለባችሁ እንድትሆኑ። ፀእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በሚገኘው የጽድቅ ፍሬ እንድትሞሉ ነው።

በጳውሎስ እስራት ወንጌል መስፋፋቴ

ፀአሁንም ወንድሞች ሆይ፤ በእኔ ላይ የደረሰው ነገር ወንጌል በይበልጥ እንዲስፋፋ መርዳቱን ታውቁ ዘንድ እወዳለሁ። ፀከዚህ የተነሣ እስራቴ ስለ ክርስቶስ እንደ ሆነ፤ በቤተ መንግሥት ዘበኞችና፤ በሌሎችም ሁሉ ዘንድ ታውቆአል። ፀበእኔ መታሰር ምክንያት በጌታ ካሉት ወንድሞች ብዙዎቹ የእግዚአብሔርን ቃል ያለ ፍርሀት፤ በድፍረት ለመናገር ብርታት አጋትዋል። ፀአንዳንዶች ከቅናትና ከፍቅር የተነሣ ሌሎች ግን ከሰን ፈቃድ የተነሣ ክርስቶስን ይሰብኩሉ። ፀእከዚህ፤ እኔ ለወንጌል ለመፈገጥ እዚህ እንዳለሁ ስለሚያውቁ፤ በፍቅር ይህን የደርጋሉ። ፀእከዚያ ግን በእስራቴ ላይ ሳለሁ መከራ ሊያጸኑብኝ አስበው በቅን ነት ሳይሆን ለግል ምኞታችን ሲሉ ክርስ

1:1 ሐሥ 9:13;
16:1;12:2ቆሮ1:1;
1ጢሞ3:18
1:2 ሮሜ1:7
1:3 ሮሜ1:8
1:4 ሮሜ1:10
1:5 ሐሥ2:42;
16:12ቆሮ4:6ል
4:15
1:6 ቍ10:መዝ
138:8;1ቆሮ1:8
1:7 ቍ13:14:16;
17:ሐሥ21:33;
2ቆሮ7:3;2ጴጥ1:13
1:8 ሮሜ1:9
1:9 ኤፌ1:17;
1ተሰ3:12
1:10 ቍ6;
1ቆሮ1:8
1:11 ያዕ3:18
1:13 ቍ7:14:17;
ሐሥ21:33
1:14 ቍ7;
13:17;ሐሥ4:29;
21:33
1:16 ቍ7:12
1:17 ቍ7:13:14;
ሐሥ21:33;ፊል2:3

1:19 ሐሥ16:7;
2ቆሮ1:11;ፊሞ22
1:20 ቍ14:ሮሜ
8:19;14:8;1ቆሮ
6:20
1:21 742:20
1:23 ዮሐ12:26;
2ጢሞ4:6
1:27 1ቆሮ16:13;
ኤፌ4:1;ዮሐ3
1:29 ማቴ5:11;
12:ሐሥ5:41;
14:22
1:30 ቍ13:ሐሥ
16:19ቆሮ4;
1ተሰ2:2;ሐሰ10:32
2:1 2ቆሮ13:14;
ሐሳ3:12
2:2 ዮሐ3:29;
ሮሜ15:5;ፊል4:2

ቶስን ይሰብኩሉ። ጳታዲያ ችግር ከሆነ ላይ ነው? ቀም ነገሩ በቅንነትም ይህን በማስመልስ በማንኛውም መንገድ ክርስቶስ መሰበኩ ነው። በዚህም ደስ ይለኛል።

አምን፤ ደስ ይለኛል፤ ፀበእኔ ላይ የደረሰው ነገር፤ በጸሎታችሁ አማካይነትና ከኢየሱስ ክርስቶስ መንገድ በተሰጠ ረድኤት ለመዳኔ መ እንደሚሆን ዐውቃለሁና። ፀበምንም ዐይነት መንገድ ዐፍሬ እንዳልገ ጸኑ ናናቆችና ተሰፋኣል፤ ነገር ግን እንደ ወትሮው ሁሉ ዛሬም በአይወትም ሆነ በሞት ክርስቶስ በሥጋዬ እንዲከበር ሙሉ ድፍረት ይኖረኛል። ፀበእኔ፤ መኖር ክርስቶስ ነው፤ ሞትም ማትረፍ ነው። ፀበሥጋ ከቆየሁ፤ ፍሬያማ ተግባር ይኖረኛል፤ ነገር ግን የትኛውን እንደምመርጥ አዎቅም። ፀበእከዚህ በሁለቱ እጨነቃለሁ፤ ልሂድ፤ ከክርስቶስም ጋር ልሆን እናፍቃለሁ፤ ይህ እጅግ የተሻለ ነውና። ፀእገር ግን በሥጋ መኖሪ ለእናንተ ይበልጥ አስፈላጊ ነው። ፀይህን በማስተዋል፤ በእምነት እንድታድጉና ደስ እንዲላችሁ፤ በሁላችሁ ዘንድ እንደምቁይና እንደምኖር ተረድቻለሁ። ፀእንደ ገና መጥቼ በእናንተ ዘንድ በምሆንበት ጊዜ በእኔ ምክንያት በክርስቶስ ኢየሱስ ያላችሁ ደስታ ይበዛላችኋል።

ፀብቻ ለክርስቶስ ወንጌል እንደሚገባ ነፍሱ ይህ ከሆነ መጥቼ ባያችሁ ወይም በርቀት ሆኜ ስለ እናንተ ብስማ፤ ለወንጌል እምነት እንደ አንድ ሰው ሆናችሁ በመጋደል በአንድ መንፈስ ጸንታችሁ እንደምትቆሙ ዐውቃለሁ። ፀበማንኛውም መንገድ በተቃዋሚዎቻችሁ አትሸበሩ፤ ይህ እነርሱ እንደሚጠፉ፤ እናንተ ግን እንደ ምትድኑ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ምልክት ነው። ፀበክርስቶስ እንድታምኑ ብቻ ሳይሆን ስለ እርሱ መከራ እንድትቀበሉም ይህ ጸጋ ተሰጥቶአችኋልና። ፀቀድሞ እንዲያችሁት አሁንም በእኔ እንዳለ በምትሰሙት በዚያው ዐይነት ተጋድሎ እናንተም እያለፋችሁ ነውና።

ትሕትናን ከክርስቶስ መማር

2 ከክርስቶስ ጋር ካላችሁ አንድነት ከፍቅር የሆነ የትኛውም መበረታታት፤ ከፍቅር የሆነ መጽናናት፤ የመንፈስ ኅብረት፤ ምሕረትና ርኅራኄ ካላችሁ፤

ፀ1 ጳጳስት
ፀ13 ወይም በቤተ መንግሥት ሁሉ
ፀ16:17 አንዳንድ ጥንታዊ ያለሆኑ ቅጾች የቍ16 እና 17 ቅጽም ተከተሉ ለሞጠውታል

¹⁹ ወይም ለትድገት
 ግብአንድ ፍቅር፣ በአንድ መንፈስና በአንድ ዐላማ በመሆን፣ ደስታዬን ፍጹም አድርጉልኝ።

ጌሎች ከእናንተ እንደሚሰሉ በትሕትና ቀጠሩ እንጂ፣ በራስ ወዳድነት ምኞት ወይም ከንቱ ውዳሴ ለማግኘት አንዳች አታድርጉ። ሳይንገዳገዳችሁ ሌሎችን የሚጠቅመውንም እንጂ፣ ራሳችሁን የሚጠቅመውን ብቻ አትመልከቱ።

⁵ በክርስቶስ አያሱብ የነበረው ያ አስተሳሰብ፣ በእናንተም ዘንድ ይሁን።

⁶ እርሱ በባሕርይ ከምላክ ሆኖ ሳለ፣ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን ሊለቀው እንደ

ማይገባ አድርጎ አልቆጠረውም፣

⁷ ነገር ግን የባሪያን መልክ ሪዞ፣

በሰውም አምሳል ተገኝቶ፣

ራሱን ባዶ አደረገ፣

⁸ ሰው ሆኖ ተገልጦም፣

ራሱን ዝቅ አደረገ፣

እስከ ሞት፣ ያውም በመስቀል ላይ እስከ

መሞት ድረስ ታዘዘ ሆኖ።

⁹ ስለዚህ እግዚአብሔር እጅግ ከፍ አደረገው፣ ከስምም ሁሉ በላይ የሆነውን ስም ሰጠው፣

¹⁰ ይኸውም በሰማይና በምድር፣ ከምድርም በታች፣

ጉልበት ሁሉ ለአያሱብ ስም ይገባል።

ዘንድ፣

¹¹ ምሳሌም ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ክብር፣ አያሱብ ክርስቶስ ጌታ እንደ ሆነ ይመሰክር ዘንድ ነው።

እንደ ከዋክብት ማብራት

¹² ስለዚህ፣ ወዳጆቼ ሆይ፣ ሁልጊዜም ታዘዙች እንደ ነበራችሁ ሁሉ፣ አሁንም እኔ በአጠገ ባችሁ ሳለሁ ብቻ ሳይሆን፣ ይልቁንም አሁን በሌሊቶች ጊዜ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ፤ ¹³ እንደ በጎ ፈቃዱ መፈለግንና ማድረግን በእናንተ ውስጥ የሚሠሩ እግዚአብሔር ነው።

¹⁴ ማንኛውንም ነገር ሳታጉረረመርሙና ሳትከራከሩ አድርጉ፣ ¹⁵ ይኸውም በጠማማና በክፉት ውልድ መካከል ንጹሐንና ያለ ነቀፋ፣ ነውርም የሌለባቸው የእግዚአብሔር ልጆች ሆናችሁ፣ እንደ ከዋክብት በዓለም ሁሉ ታበሩ ዘንድ ነው። ¹⁶ የሕይወትንም ቃል ስታቀርቡ፣ በከንቱ እንዳልገሩት ወይም በከንቱ እንዳልገኘሁ በክርስቶስ ቀን የምመክቡት ይሆንልኛል። ሆኖም ግን በእምነታችሁ መሞታችሁ አገል ግሎት ላይ እንደ መጠጥ ቀርባን ብሬስ እንኳ ከሁላችሁ ጋር ደስ ይለኛል፤ ሐሜ ትም አደርጋለሁ። ¹⁸ እናንተም እንደዚህ ከእኔ ጋር ደስ ልትሰኙና ሐሜት ልታደርጉ ይገባል።

2፡3 ሮሜ12፡10፣ 7፡45፣26፣1ጴጥ5፡5
 2፡4 1ቆር10፡24
 2፡5 ማቴ11፡29
 2፡6 ዮሐ1፡1
 5፡18፣14፡9
 2፡7 ማቴ20፡28፣ ዮሐ1፡14፣ሮሜ8፡3፣ 2ቆር8፡9፣ዕብ2፡17
 2፡8 ማቴ26፡39፣ ዮሐ10፡18፣ሮሜ 5፡19፣1ቆር1፡23፣ ዕብ5፡8
 2፡9 ኢላ52፡13፣ 53፡12፣ዳን7፡14፣ ሐሜ2፡33፣ኢፌ 1፡20፣21፣ዕብ2፡9
 2፡10 መገ5፡6፣ ኢ 4፡45፣23፡ማቴ 28፡18፣ሮሜ4፡11፣ ኤፌ1፡10፣ዕብ1፡20፣ 2፡11 ዮሐ13፡13
 2፡12 2ቆር7፡15
 2፡13 ዕብ1፡5፣1ቆር 12፡6፣15፣10፣ገላ28፡ ኤፌ1፡5፣ዕብ13፡21
 2፡14 1ቆር10፡10፣ 1ጴጥ4፡9
 2፡15 ማቴ5፡45፣ 48፡ሐሜ2፡40፣ኤፌ 5፡1፣ተሰ3፡13
 2፡16 1ቆር1፡8፣ 9፡24፣ 1ተሰ2፡19
 2፡17 ሮሜ15፡16፣ 2ቆር6፡10፣12፡15፣ 2ጢጥ4፡6

2፡19 ቀ፡23፣ሐሜ 16፡1
 2፡20 1ቆር16፡10
 2፡21 1ቆር10፡24
 2፡22 1ቆር4፡17፣ 1ጢጥ1፡2
 2፡23 ቀ፡19
 2፡24 ፊል1፡25
 2፡25 ሮሜ16፡3፣ 9፡21፣2ቆር8፡23፣ፊል 4፡3፣18፣ሐላ4፡11፣ 6ጥ1፡2
 2፡26 ፊል1፡8፣ 2፡28 ቀ፡25፣
 2፡29 1ቆር16፡18፣ 1ጢጥ5፡17
 2፡30 1ቆር16፡17፣ 3፡1 ፊል2፡18፣ 3፡2 መዝ22፡16፣ 20፡ሐጸ22፡15፣ 3፡3 ሮሜ2፡28፣29፣ 15፡17፣ገላ6፡14፣15፣ ሐላ2፡11
 3፡4 2ቆር11፡21፣ 3፡5 ሉቃ1፡59፣ ሐሜ23፡6፣ሮሜ 11፡1፣2ቆር11፡21፣ 22
 3፡6 ቀ፡9፣ሐሜ 8፡3፣21፡20፣ሮሜ 9፡30፣10፡5

ጢጥቴዎስና አፍርዲጡ

¹⁹ ስለ እናንተ ሰምቼ ደስ እንዳለኝ፣ ጢጥቴዎስን ቶሎ ወደ እናንተ ልልክላችሁ በጌታ አያሱብ ተስፋ አደርጋለሁ። ምስለ እናንተ ደግነንት ከልቡ የሚገደው እንደ እርሱ ያለ ማንም የለኝም፤ ²¹ ሁሉም የአያሱብ ክርስቶስን ሳይሆን የራሳቸውን ፍላጎት ለፈሬላት ይረገግሳሉ። ምሽር ግን እንደምታውቁት ጢጥቴዎስ ማንነቱን አስመስክሮአል፤ ልጅ ከአባቱ ጋር እንደሚያገለግል፣ ከእኔ ጋር በመገል ሥራ አገልግሎት አልፏል። ²³ እንግዲህ የራሴን የወደፊት ሁኔታ እንዳባራሁ ልልከው ተስፋ አደርጋለሁ። ²⁴ እኔም ራሴ ቶሎ እንደምመጣ በጌታ ታምኛለሁ። ²⁵ እንዲሁም ወንድሜን፣ የሥራ ባለደረጃዬን አጠራር ማታደር የሆነውን፣ በሚያስፈልገኝ ሁሉ እንዲንከባከብኝ የላካችሁትን የእናንተ መልእክተኛ የሆነውን አፍርዲጡን መልሼ እንድልክላችሁ አስፈላጊ ሆኖ አግኝቼኋለሁ። ²⁶ እርሱ ሁላችሁንም ይናፍቃልና፣ መታመምን ስለ ሰማችሁም ተጨንቆአል። ምስራቅም ታጥቀው ተቃርቦ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን ምስራቅ አደረገለት፣ በሐዘን ላይ

ሐዘን እንዳይደረራቸዎት፣ ለእኔም ጭምር እንጂ ለእርሱ ብቻ አይደለም። ምስራቅ እርሱን እንደ ገና ስታዩ ደስ እንዳላችሁና የእኔም ጭንቀት እንዲቀል ልልከው ዓገቱቻለሁ። ምስራቅ ደስታ በጌታ ተቀበለት፣ እንደ እርሱ ያሉትንም ሰዎች አክብሮቸው። ምስራቅ ሰም እናንተ ልትሰጡኝ ያልቻላችሁትን አገልግሎት ለማሟላት ስል ለሕይወቱ እንኳ ሳይሳገር ለክርስቶስ ሥራ ከሞት አፋፍ ደርሶ ጎበኛል።

በሥጋ አለመመካት

3 ከዚህ በተረፈ ወንድሞቼ ሆይ፣ በጌታ ደስ ይበላችሁ። ያንኑ ደምሜ ብጽፍላችሁ እኔ አይሰለፍኝም፤ ለእናንተም ይጠቀማችሁ ራሳ። ትእዛዜዬ ውሾች ተጠንቀቁ፣ ክፋትን ከሚያደርጉኝ ሥጋን ከሚቁራርሙ ሰዎች ተጠብቁ። ³ እኛ በእውነት የተገረዘን በእግዚአብሔር መንፈስ የምናመልክ፣ በክርስቶስ አያሱብ የምንመካ፣ በሥጋም የማንታመን ነን። ⁴ ስለፈለገ እኔም በሥጋ የምመክብት አለኝ።

ማንም በሥጋ የሚመክብት ነገር ያለው ቢመክረው፣ እኔ እጠጠባለሁ። ትስምንተኛው ቀን የተገረዘሁ፣ ከእስራኤል ዘር፣ ከጠንደም ወገን የተወለድሁ ስሆን፣ ከዕብራውያንም ዕብራዊ ነኝ፣ ስለ ሕግ ከተነሣ፣ ፈሪሳዊ ነበርሁ፤ ፍስል ቅናት ከሆን፣ የቤተ ክርስቲያን አሳዳጅ ነበርሁ፤ ሕግን በመፈጸም ስለሚገኝ ጽድቅ ከሆንም፣ ያለ ነቀፋ ነበርሁ።

¹⁹6 ወይም መልክ ¹⁷ ወይም ባሕርይ
¹⁶16 ስታይዞ

ገነገር ግን ይጠቅመ ያነበረውን ሁሉ አሁን ለክርስቶስ ስል እንደ ጉድለት ቁጥራዎቻህ።
 ስዚህም በላይ ለእርሱ ብዬ ሁሉን ነገር የተ ወሁለትን፤ ወደር የልሰውን ጌታዬን ክርስ ቶስ አያሰሰን ከማወቅ ታላቅነት ጋር ሳንጻ ጽር፤ ሁሉንም ነገር እንደ ጉድለት እቁጥረዋ ለሁ፤ ለእርሱ ስል ሁሉን አጥቻለሁ፤ ክርስ ቶስን አጥኝ ዘንድ ሁሉን እንደ ጉድፍ እቁጥ ራለሁ፤ ሕግ በመጠበቅ የሚገ የራሴ ጽድቅ ኖሮኝ ሳይሆን፤ በክርስቶስ በማመን ይኸውም ከእግዚአብሔር የሚመጣ፤ ከእምነትም በሆነ ጽድቅ በእርሱ ዘንድ እንድጥኝ ነው።
 ማክርስቶስንና የት ንግሥትን ኅይል እንዳለሁ፤ በሥቃይ ተከፋይ እንደሆንና በሞቱም እርሱን እንደመሰል አመ ኛለሁ፤ ለሙታን ትንግሥም እንድደርስ እና ፍቃደለሁ።

ወደ ግብ ለመድረስ መፋጠን

12ይህን ሁሉ አግቻለሁ ወይም ፍጹም ሆኛለሁ ማለት አይደለም፤ ነገር ግን ክርስቶስ አያሰሰ እኔን የራሱ ያደረገበትን ያን፤ እኔም የራሴ ለማድረግ አጣጣራለሁ።
 13ወንድሞች ሆይ፤ እኔ ገና እንደያዘሁት አድርጌ ራሴን አልቁጥርም፤ ነገር ግን አንድ ነገር አደርጋ ለሁ፤ ከኋላዬ ያለውን እየረሳሁ ከፊቱ ወዳለው አዘረጋለሁ።
 14እግዚአብሔር በክርስቶስ አያሰሰ ወደ ላይ ስለ ጠራኝ፤ ሽልማት ለመቀዳጀት ወደ ግቡ እፈጥናለሁ።

15እንግዲህ እኛ ብስለት ያለን ሁላችን ነገሮችን በዚህ ሁኔታ ማየት ይኖርብናል፤ በአንዳንድ ነገር የተለያየ አስተሳሰብ ቢኖ ሬችሁ፤ እግዚአብሔር እርሱንም ይገልጥላችኋል።
 16ሆኖም በደረሰበት በዚያ እንመላለስ።

17ወንድሞች ሆይ፤ የእኔን አርአያነት በመ ከተል ከሌሎች ጋር ተባበሩ፤ እኛ በሰጠናችሁ ማሳሰብ መሠረት የሚኖሩትንም አስተውሉ።
 18ምክንያቱም ከዚህ በፊት ደጋግሜ እንደ ነገ ርኝችሁ፤ አሁንም እንደ ገና፤ ያውም በእገባ እነግራችራለሁ፤ ብዙዎች የክርስቶስ መስቀል ጠላቶች ሆነው ይመላለሳሉ።
 19መጨረሻቸው ጥፋት ነው፤ ሆኖቸው አምላካቸው ነው፤ ክብራ ቸው በወረቸው ነው፤ ልዩቸው ያረፈው ሆኖቸው ነገር ላይ ነው።
 20እኛ ግን አገራችን በሰማይ ነው፤ ከዚያ የሚመጣውንም አዳኝ ጌታ አያ ሱስ ክርስቶስን በናፍቆት እንጠባበቃለን፤
 21እርሱም ሁሉን ለራሱ ባስጠበት ኅይል፤ ክቡር ሥጋውን እንዲመስል የተዋረደውን ሥጋችንን ይለውጣል።

4 ስለዚህ የምወዳችሁና የምናፍቃችሁ፤ ወንድሞቼ ደስታዬና አክሊል የሆናችሁ፤ እንዲሁም ወዳጆች ሆይ፤ በዚህ ሁኔታ በጌታ ጸንታችሁ ቁመ።

3፡7 ማቴ13:44፤ ሉቃ14:33
 3፡8 ቍ10:መግ 73:25፤ኢር9:23፤ 24፤ዩሐ17:3፤ኤፌ 4፤13፤ጸሐ1፤2
 3፡9 ሞ6፤ኤር 33:16
 3፡10 ሞ8፤ሮሚ 6፤3፤5፤2፤ቆ1፤5
 3፡11 ዩሐ11:24፤ ሮሜ6፤5፤ራእ20፤5፤6
 3፡12 ሐሥ9፤5፤6፤ 1፤ቆ13:10፤1፤ጠ፡፱ 6፤12
 3፡13 ሉቃ 9፤62
 3፡14 ሮሜ8:28፤ 1፤ቆ9፤24፤10፤46፤1
 3፡15 1፤ቆ2፤6፤ 7፤45፤10፤ኤፌ1:17፤ 1፤ተሰ4፤9
 3፡17 1፤ቆ4፤16፤ 1፤ጠ፡፱4፤12
 3፡18 ሐሥ20:31፤ 7፤46፤12
 3፡19 መግ73:17፤ ሮሜ6፤21፤8፤5፤6፤ 16፤18፤ካሳ3፤2፤ ይሁ13
 3፡20 1፤ቆ1፤7፤ ኤፌ2:19፤ካሳ3:1፤ ፊ 4፤11፤2፤22
 3፡21 ሮሜ8:29፤ 1፤ቆ15:43፤፳5:3፤ ኤፌ1:19፤ካሳ3:4
 4፤1 1፤ቆ16:13፤ ፊላ1:8
 4፤2 ፊል2፤2
 4፤3 ፊል2:25፤ካላ 20:12
 4፤4 መገ85:6፤ 97:12፤18፤፳3፤18፤ማቴ 5፤12፤ሮሜ12:12፤ ፊል3፤1
 4፤5 መገ119:151፤ 145፤18፤ቆ110:37፤ ያዕ 5፤8፤9
 4፤6 ማቴ6:25፤፳34፤ ኤፌ6፤18፤1፤ጠ፡፱ 2፤1
 4፤7 ካላ26:3፤ ዮሐ14:27፤ኤፌ3:19
 4፤9 ሮሜ15:33፤ 1፤ቆ4፤16
 4፤10 2፤ቆ11:9
 4፤11 1፤ጠ፡፱6፤6፤ 8፤ፅፊ13፤5
 4፤12 1፤ቆ 4፤11፤ 2፤ቆ11:9
 4፤13 2፤ቆ12:9፤ ኤፌ 3፤16፤ ሐላ1፤11፤ 1፤ጠ፡፱1፤12፤2፤ጠ፡፱ 4፤17
 4፤14 ፊል1:7
 4፤15 ሐሥ16፤9፤ 2፤ቆ11:8፤፳6፤15
 4፤16 ሐሥ17፤1፤ 1፤ተሰ2፤9
 4፤17 1፤ቆ9፤11፤ 12
 4፤18 2፤ቆ2፤14፤ ፊል2፤25

የጳውሎስ ምክር
 2ባጌታ አንድ ልብ እንዲኖራቸው አዎድ ያንን እለምናለሁ፤ ሲንጠኪንንም እለምና ለሁ።
 3አምን፤ አንተ ታማ የሥራ ባልደረባዬ ሆይ፤ ወንጌልን በማሰራጨት ረገድ ከእኔና ከቱ ለምንጠበ ጋር፤ እንዲሁም ስምዥው በአይወት መጽሐፍ ከተጻፉት ከሌሎች የሥራ ንደኞቼ ጋር የተጋደሉትን እነዚህን ሴቶች እንድትረ ዳቸው እለምንገለሁ።

4ምንጊዜም በጌታ ደስ ይበላችሁ፤ ደግሜ እላለሁ ደስ ይበላችሁ።
 5ገርነታችሁ በሁሉ ዘንድ የታወቀ ይሁን፤ ጌታ ቅርብ ነው።
 6ነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ፤ ከምስጋ ናም ጋር ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ እንጂ ስለማንኛውም ነገር አት ጨነቁ።
 7ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚ አብሔር ሰላም፤ ልባችሁንና አሳባችሁን በክ ርስቶስ አያሰሰ ይጠብቃል።
 8በመጨረሻም ወንድሞች ሆይ፤ እውነት የሆነውን ሁሉ፤ ክቡር የሆነውን ሁሉ፤ ትክክል የሆነውን ሁሉ፤ ገራሕ የሆነውን ሁሉ፤ ተወዳጅ የሆነውን ሁሉ፤ መል ክም የሆነውን ሁሉ፤ በክት ቢሆን ወይም ምስጋና፤ እንደ እነዚህ ስላሉት ነገሮች አስቡ።
 9ከእኔ የተማራችሁትን ወይም የተቀበላች ሁትን፤ የሰማችሁትን ወይም ያያችሁትን ማናቸውንም ነገር አድርጉ፤ የሰላም አምላክ ከእናንተ ጋር ይሆናል።

ላደረጉት ችሮታ የቀረበ ምስጋና

10ከጠዙ ጊዜ በኋላ በአዲስ መንገድ ስለ እኔ ማክብ በመጀመራችሁ፤ በጌታ እጅግ ደስ ይሰኛል፤ በእርግጥ በተጣር ለመግለጽ ዕድሉ አልነበራችሁም እንጂ ማሰቡንስ ታስቡል ነበር።
 11ይህን የምለው ስለትረኝ አይደለም፤ ምክንያቱም በማንኛውም ሁኔታ ወስጥ ደስ ይበቃኛል ማለትን፤
 12ማጣትን ዐውቀዋለሁ፤ ማግኘትንም ዐውቀዋለሁ።
 ብጠግብም ሆነ ብራብም፤ ባገም ሆነ ባባ በማንኛውም ሆነ በየትኛውም ሁኔታ ደስ ይበቃኛል የማለ ትን ምስጢር ተምራለሁ።
 13ኅይልን በሚ ሰጠ ኝ በእርሱ ሁሉን ማድረግ እችላለሁ።

14ሆኖም የመከራዬ ተከፋይ ስለ ሆናችሁ መልካም አድርጋችኋል።
 15ከዚህም በላይ፤ እናንተ የፊልጵስዮስ ሰዎች ራሳችሁ እንደም ታውቁት፤ በመጀመሪያ ወንጌልን በተቀበላ ችሁ ጊዜ ከመቁደንያ ስነሆ፤ ከእናንተ ክቡር በመሰጠትና በመቀበል የትኛውም ቤተ ብርስ ቲያን አልተባረም።
 16በተሰሎንጌ በነበርሁ በት ጊዜ እንኳ፤ በችግራ ወቅት ደጋግማችሁ ርዳታ ልካችሁልኛልና።
 17ይኸውም ትርፉ ለእናንተ እየበዛ እንዲሄድ እንጂ ስጦታውን ንጉቹ አይደለም።
 18የሚያስፈ ልገኝን ሁሉ፤ ከሚያስፈልገኝም በላይ ተቀ ብየለሁ፤ የላካችሁትንም ስጦታ ከአፍርዲጠ

እጅ ተቀብሎ ተሞልቻለሁ፤ ይህም መዛዘው የጣፊጠ፣ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ያለውና ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት ነው። ¹⁹አምላኬም እንደ ታላቅ ባለጠግነቱ መጠን የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ይሞላባችኋል።
²⁰ ለአምላካችንና ለአባታችን ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።

4፡19 መዝ23፡1፣ ሮሜ2፡4፣2ቆሮ9፡8
 4፡20 ሮሜ11፡36፣ ገላ1፡4፣1ተስ1፡3፣ 3፡11፣13
 4፡21 ገላ1፡2
 4፡22 ሐሥ9፡13
 4፡23 ሮሜ16፡20፣ ገላ6፡18

የስንብት ሰላምታ

²¹ ለቅዱሳን ሁሉ በክርስቶስ ኢየሱስ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከእኔ ጋር ያሉት ወንድሞችም ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። ²² ቅዱሳንን ሁሉ፤ በተለይም ከቄሳር ቤተ ሰው የሆኑት ወገኖች ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

²³ የዚታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከመንፈሳችሁ ጋር ይሁን፤ አሜን።

²³ አንዳንድ ቅጾች አሜን የሚለው የላቸውም

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ቄሳሰይስ ሰዎች

1 በጳጌዚክሌር ፈቃድ የክርስቶስ ኢየሱስ ሐዋርያ ከሆነው ከጳውሎስና ከወንድ ማኘን ከጢሞቴዎስ፤

፳፬ተኛው ሰዎች ለሚኖሩ፤ በክርስቶስ ለሆኑ ቅዱሳንና ታማኝ ወንድሞች፤

ከጳጌዚክሌር ከአባታችን ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።
ምስጋናና ጸሎት

፳፬ እናንተ በምንጸልይበት ጊዜ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን አባት ጳጌዚክሌርን ሁልጊዜ እናመሰግናለን፤ ፳፱ኛውን ደብዳቤ በክርስቶስ ኢየሱስ ስላላችሁ እምነትና ለቅዱሳን ሁሉ ስላላችሁ ፍቅር ሰምተናል፤ ፷ይህም የሆነው በሰማይ ተዘጋጅቶ ከተቀመጠላችሁ ተስፋ የተነሣ ነው፤ ስለዚህ ተስፋ በወንጌል የእውነት ቃል አስቀድማችሁ ሰማችሁ፤ ፷ይህም ወደ እናንተ ደርሶአል። ይህንም ወንጌል ከሰማችሁ በስተቀር የጳጌዚክሌር ርጅን ጸጋ በእውነት ከተረዳችሁ በስተቀን ጀምሮ በዓለም ዙሪያ እየሠራ እንዳለ ሁሉ በእናንተም ዘንድ ፍሬ እያፈራና እያደገ ነው። ፺ይህንም ስለ እኛ ላይ የክርስቶስ ታማኝ አገልጋይ የሆነው፤ አብሮንም በአገልግሎት የተጠመደው ተወዳጅ ኢጳጳራ አስተማራችሁ፤ ፷ደግሞም በመንፈስ ስላላችሁ ፍቅር ነገረን።

፻ኪህ የተነሣ እኛ ደግሞ ይህን ከሰማንበት ቀን ጀምሮ ጳጌዚክሌር የፈቃዱን ሰው ቀት በመንፈሳዊ ጥበብና መረዳት ሁሉ ይሞላችሁ ዘንድ ስለ እናንተ መጸለይና መለመን አላቋረጥንም፤ ፳፱ኛውን ጸሎትም ለጌታ እንደሚገባ እንድትኖሩና በሁሉም ደስ እንድታሰኙት ነው፤ ይኸውም በመልካም ሥራ ሁሉ ፍሬ እያፈራችሁ ጳጌዚክሌርን በማወቅ እያደጋችሁ፤ ፺ኃላቅ ጸናትና ትዕግሥት ይኖራችሁ ዘንድ፤ እንደ ክብር ጉልበቱ መጠን በገይል ሁሉ እየበረታችሁ፤ ደስ እየተሰኛችሁ፤ ፺ባቅዱሳን ርስት በብርሃን ተከታዮች ለመሆን ያበቃንንም አብን እንድታመሰግኑ ነው። ፺፮እርሱ ከጨለማ አገዛዝ ታደገን፤ ወደሚወደው ልጅ መንግሥትም አሻገረን፤ ፺፱እርሱም በደሙ የሆነ መዋጅትን አግኝተናል፤ ይህም የገጠአት ይቅርታ ነው።

ክርስቶስ ከሁሉ በላይ

፺፮እርሱ የማይታዩው አምላክ አምሳል ነው፤ ከፍጥረት ሁሉ በፊት ለክብር ነው፤ ፺፱ሁሉ ነገር በእርሱ ተፈጥሮአል፤ በሰማይና በምድር

1፩1 ሐሥ16:1፤
1ቆር1:1፤2ቆር1:1
1፩2 ሮሜ1:7፤
ቁላ4:18
1፩3 ሮሜ1:8
1፩4 ሐሥ9:13፤
ገላ5:6፤ኤፊ1:15፤
ፊጥ5
1፩5 ቍ23፤
1ተሰ5:8፤2ጢሞ2:15፤
ቲቶ1:2፤1ጴጥ1:4
1፩6 ቍ23፤
የካ15:16፤ዳሞ210:18
1፩7 ቁላ4:7፤12፤
ፊጥ23
1፩8 ሮሜ15:30
1፩9 ቍ4፤ዳሞ140፤
ኤፊ1:15፤17፤5:17
1፩10 ቍ6፤
2ቆር5:9፤ኤፊ4:1
1፩11 ኤፊ4:2፤
ፊጥ4:13
1፩12 ሐሥ20:32፤
26:18፤2ጴጥ1:11
1፩13 ግብር3:17፤
ሐሥ26:18፤
2ጴጥ1:11
1፩14 ሮሜ3:24፤
ኤፊ1:7
1፩15 ቍ4፤ የካ14:18፤
14:9፤1ጢሞ1:17፤
ፆ11:127
1፩16 የካ1:3፤
ሮሜ11:36፤
ኤፊ1:20:21

1፩17 ዮሐ1:2
1፩18 ቍ 15:24፤
መገ89:27፤
ሐሥ26:23፤ሮሜ8:29፤
1ቆር11:27፤ኤፊ1:22
ፆ11:6፤ፊጥ1:5
1፩19 ዮሐ1:16፤
ኤፊ1:5
1፩20 ሉቃ2:14፤
ሮሜ5:10፤
ኤፊ1:10፤2:13
1፩21 ሮሜ5:10፤
ኤፊ2:3
1፩22 ቍ20፤
ሮሜ5:10፤7:4፤
2ቆር4:14፤ኤፊ1:4፤5
፤27
1፩23 ቍ5:6፤25፤
ሮሜ10:18፤ 11:22፤
1ቆር3:5፤ ኤፊ3:17
1፩24 1ቆር12:27፤
2ቆር1:5፤6:10
1፩25 ቍ23፤
1ቆር3:5፤ኤፊ3:2፤ ፆ
404:12
1፩26 ሮሜ16:25
1፩27 ግብር13:11፤
ሮሜ2:4፤8:10

ያሉ፤ የሚታዩና የማይታዩ፤ ዙፋናት ቢሆኑ ወይም ንይላት፤ ገዢች ቢሆኑ ወይም ባለሥልጣናት፤ ሁሉም ነገር በእርሱና በእርሱ ተፈጥሮአል። ፺፯እርሱ ከሁሉ በፊት ነው፤ ሁሉም ነገር በእንድ ላይ ተያይዞ የጸናው በእርሱ ነው። ፺፰እርሱ አካላ የሆነችው የቤተ ክርስቲያን ራስ ነው፤ በሁሉ ነገር የባላይነት ይኖረው ዘንድ እርሱ የመጀመሪያ፤ ከሙታን መካከልም በክብር ነው። ፺፱እግዚአብሔርም ሙላቱ ሁሉ በእርሱ ይሆን ዘንድ ወደአልና፤ ፺፴በመስቀሉ ላይ በፈሰሰው ደሙ ሰላምን በማድረግ በምድርም ሆነ በሰማይ ያለውን ነገር ሁሉ በእርሱ በኩል ከራሱ ጋር አስታረቀ።

፺፺ከኛሁ ባሕርያችሁ የተነሣ ቀድሞ ከእግዚአብሔር የተለያችሁ በአሳባችሁም ጠላቶች ነበራችሁ። ፺፳አሁን ግን ነገርና ነቀፋ የሌለባችሁ ቅዱሳን አድርጎ በእርሱ ፊት ሊያቀርባችሁ፤ በክርስቶስ ስጋ በሞቱ በኩል አስታረቃችሁ። ፺፳ይህም የሚሆነው በእምነታችሁ ተመሥርታችሁና ተደላድላችሁ በመቆም ከሰማችሁት የወንጌል ተስፋ ሳትኖሩ ጸንታችሁ ብትኖሩ ነው። እናንተ የሰማችሁትና ከሰማይ በታች ላለ ፍጥረት ሁሉ የተሰበከውም ወንጌል ይኸው ነው፤ እኔም ጳውሎስ ለዚህ ወንጌል አገልጋይ ሆንሁ።

ጳውሎስ ስለ ቤተ ክርስቲያን ያሳየው ትጋት

፺፻ስለ እናንተ በተቀበልሁት መከራ አሁንም ደስ ይለኛል፤ ክርስቶስ ስለ አካሉ ስለ ቤተ ክርስቲያን ከተቀበለው መከራ የጉደለውን በሥጋዬ አማላለሁ። ፺፻፲፱ጳጌዚክሌር ቃል በሙላት እንዳቀርብላችሁ ከእግዚአብሔር በተሰጠኝ ዐደራ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ሆኛለሁ። ፺፻ይህም ቃል ከዘመናትና ከትውልድዎች ተሰራው ምስጢር ሆኖ ቄይቶ ነበር፤ አሁን ግን ለቅዱሳን ተገልጦአል። ፺፻፲፮እርሱም ጳጌዚክሌር የዚህ ምስጢር ክብር ባለ ጠንካት በአገልግሎት መካከል ምን ያህል እንደ ሆነ ለማሳወቅ መረጠ፤ እርሱም የክብር ተስፋ የሆነው በእናንተ ውስጥ ያለው ክርስቶስ ነው።

፺፻፺ም እያንዳንዱን ሰው በክርስቶስ ናጭም

፵2 ወይም የሚያመኝ
፵2 አንዳንድ የጥንት ቅጂች ከአባትና ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስ
፵7 አንዳንድ የጥንት ቅጂች እናንተ ይላሉ።
፵12 ወይም ለሰዎችሁን
፵14 አንዳንድ ቅጂች በደሙ የሚለውን አይጨምሩም
፵15 ወይም በላይ
፵21 ወይም በከፋ ባሕርያችሁ እንደሚታዩው

አድርገን ማቅረብ እንችል ዘንድ፣ ሰውን ሁሉ በጥበብ ሁሉ እየመከርንና እያስተማርን እርሱን እንሰብካለን፤²⁹ እኔም በብርታት በውስጤ በሚሠራው በእርሱ ጎይል ሁሉ እየታገልሁ ለዚህ ዐላማ እጥራለሁ።

2 ስለ እናንተና በሎዶቅያ ስላሉት እንዲሁም በአካል አይተውኝ ስለ ማያውቁ ሁሉ ምን ያህል እየተጋደልሁ እንደ ሆነ እንደታወቁ እገልጻለሁ፤² ደግሞም ልባቸው እንዲጸናናና በፍቅር እንዲተሳሰሩ፣ ፍጹም የሆነውን የመረዳት ብልጥግና አግኝተው የጸጠኑበኛ ምስጢር የሆነውን ክርስቶስን እንዲያውቁ እተጋለሁ፤³ የተሰወረ የጥበብና የዕውቀት ሀብት ሁሉ የሚገኘው በእርሱ ዘንድ ነውና።⁴ ማንም ንግግር በማሳመር እንዳይታልላችሁ ይህን እየገራችኋልሁ።⁵ ምንም በሥጋ ከእናንተ ርቁ ብዮኝ በመንፈስ ከእናንተ ጋር ነኝና በሥርዐት መኖራችሁንና በክርስቶስ ያላችሁን ጽኑ እም ነት እየየሁ ደስ ይለኛል።

ከሰው ሠራሽ ሥርዐት በክርስቶስ ነጻ መሆን
⁶ እንግዲህ ይኛ ክርስቶስ አያሰሰን እንደ ተቀበላችሁት እንዲሁ በእርሱ ኑሩ፤⁷ በእርሱ ተተክላችሁና ታንጻችሁ፤ እንደ ተማራችሁት በእምነት ጸንታችሁ፤ የተተረፈረፈ ምስጋና እያቀረባችሁ ኑሩ።

⁸ በክርስቶስ ላይ ሳይሆን፣ በሰማኝ ልማድና በዚህ ዓለም መሠረታዊ ሕግጋት ላይ በተመሠረተ ፍልስፍናና ከንቱ ማግባቢያ ማንም ማርኮ እንዳይወስዳችሁ ተጠንቀቁ።

⁹ የመለኮት ሙላት ሁሉ በአካል በእርሱ ይኖራልና፤¹⁰ እናንተም የገዢነትና የሥልጣን ሁሉ ራስ በሆነው በክርስቶስ ሙሉ ሆናችኋል።¹¹ በእርሱ ሆናችሁ በእጅ ባልተደረገ መገረዝ ተገረዛችሁ፤ በክርስቶስም መገረዝ የሥጋን ኅጢአታዊ ባሕርይ አስወገዳችሁ፤¹² በባሕርይ ጋር ተቀብራችሁ፤ እርሱን ከሙታን ባስነሣው በእግዚአብሔር ጎይል በማመን ከእርሱ ጋር ደግሞ ተነሣችሁ።

¹³ እናንተም በበደላችሁና የሥጋችሁን ኅጢአታዊ ባሕርይ ባለ መገረዝ ሙታን ሳላችሁ፣ እግዚአብሔር ከክርስቶስ ጋር ሕያዋን አደረጋችሁ።¹⁴ ኅጢአታችንንም ሁሉ ይቅር አለን፤¹⁵ ሲቃወመን ሲጻረረን የነበረውን የዕዳ ጽሕፈት ከሕግጋቱ በመደምሰስ፣ በመስቀል ላይ ቸንክሮ ከመንገድ አስወገደው።¹⁶ የአለቆችንና የባለ ሥልጣናትንም ማዕረግ በመግራፍ በመስቀሉ ድል ነሥቶ በአደባባይ እያባራቸው እንዲታዩ አደረገ።

¹⁶ እንግዲህ በምትበሉትም ሆነ በም

2፡1 ቍ41:29;
4፡12:13:15:16;
ራእ1:11 3:14
2፡2 ሮሜ16:25;
ኤ.ፌ.6፡22:4-44:8
2፡3 ኢሳ11:2;
ኤር23፡5 ሮሜ
11፡33:1፡ቆር14:24:30
2፡4 ሮሜ16:18
2፡5 ሐ.ሥ20:21;
1፡ቆር5:4;
144:0:1ተሰ2:17:18
፡ጥ5፡2፡6
ዮሐ13:1:3;
ቍ41:10
2፡7 ኤ.ፌ.3፡17: 4፡21
2፡8 ቍ20:
ግ44:3:1ጠ.ግ6:20
2፡9 ዮሐ11:16
2፡10 ማቴ28:18;
ኤ.ፌ.14:22
2፡11 ሮሜ2:29;
ገላ5:24:ፊል3:3
2፡12 ማቴ28:19;
ሐ.ሥ2፡24:1፡ሮሜ6:5
2፡13 ኤ.ፌ.2:1;
5:14፡32
2፡14 ኤ.ፌ.2:15;
1፡ጴጥ2:24
2፡15 ቍ10:
ማቴ12:29;
ሉ.ቃ10:18;
ዮሐ12፡31:ኤ.ፌ.6፡12
2፡16 ዘለ23:2;
1ዘና23፡31;
ማር2፡27:28፡7:19;
ሮሜ14:3; 4:5;
1ገገግ4:10
2፡17፡10፡8፡5; 10፡1
2፡18 ቍ23:
1፡ቆር9:24; ፊል3፡14
2፡19 1፡ቆር12:27;
ኤ.ፌ.1፡22:ኤ.ፌ.4፡16
2፡20 ቍ8:14:16;
ሮሜ6:6:7፡14:43:9
2፡22 ኢሳ29፡13;
ማቴ15:9:1፡ቆር6:13;
ጥቶ1:14
2፡23 ቍ18
1፡28 ማቴ5:48;
1፡ቆር2:6:7
ኤ.ፌ.5:27:ቁ43:16
1፡29 1፡ቆር15:10;
2፡ቆር11:23:ኤ.ፌ.1:1
9:3:7; ቍ41:5:10
3፡1 ማር16:19;
ሮሜ6:5
3፡2 ፊል31:9:20
3፡3 ሮሜ6:2;
2፡ቆር5:14
3፡4 1፡ቆር147;
ገላ2፡20:1፡ጴጥ11:3;
1ዮሐ3:2
3፡5 ሮሜ6:2;
1፡ቆር6:18:ገላ5:19;
21:24:ኤ.ፌ.42:25:85
3፡6 ሮሜ11:8
3፡7 ኤ.ፌ.2፡2

ትጠጡት ወይም በዓልን፣ ወር መባቻንና ሰንበትን በማክበር ነገር ማንም አይኖረደባችሁ፤¹⁷ እነዚህ ሊመጡ ላሉ ነገሮች ጥላናቸውና፣ አካሉ ግን የክርስቶስ ነው።¹⁸ በግሉ ጉል ትሕትናንና የመላእክትን አምልኮ የሚወድ ማንም ሰው እንዳይደናቅፋችሁ ተጠንቀቁ። እንደዚህ ያለ ሰው ስላየው ራሱይ ከመጠን በላይ ራሱን እየካበ በሥጋዊ አእምሮው ከንቱ ሐሳብ ተሞልቶ ይታባያል፤¹⁹ ይህ ሰው፣ አካል ሁሉ በጅማትና በማሰሪያ እየተጋጠመ ምንጠም እየተቀበለ እግዚአብሔር በሚሰጠው ማደግ ከሚያድግበት ራስ ከሆነው ጋር ግንኙነት የለውም።

²⁰ ለዚህ ዓለም መርሕ ከክርስቶስ ጋር ከሞታችሁ ታዲያ ለምን እንደዚህ ዓለም ሰው ለሕግግ ተሸካሪ ትሆናላችሁ? ጽኑነት ይጠይቁ፤ አትቅመስ! አትንከ!" እንደሚሉት ዐይነት፣²² እነዚህ ሁሉ በሰው ትእዛዝና ትምህርት ላይ የተመሠረቱ ስለሆኑ በተግባር ላይ ሲወሉ

ጠፊ ናቸው።²³ እነዚህ ነገሮች በገዛ ራስ ላይ ከሚፈጥሩት የአምልኮ ስሜት፣ ከወጥል ትሕትናና ሰውነትን ከመጨረሻ አንገር በእርግጥ ጥበብ ያለባቸው ይመስላሉ፤ ነገር ግን የሥጋን ልቅነት ለመሐጣጠር አንዳች ፋይዳ የላቸውም።

የቅድስና ሕይወት መመሪያ

3 እንግዲህ ከክርስቶስ ጋር ከተነሣችሁኝ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ቀኝ በተቀመጠበት በላይ የሉ ነገሮችን እቭ፤² አሳባችሁም በላይ ባለው ላይ እንጂ በምድራዊ ነገር ላይ አይሁን።³ ሞታችኋልና፤ ሕይወታችሁም ከክርስቶስ ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ተሰወርኳልና፤⁴ ሕይወታችሁ⁵ የሆነው ክርስቶስ በሚገልጥበት ጊዜ እናንተም በዚያን ጊዜ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ።

⁵ ስለዚህ ምድራዊ ምኞቶቻችሁን ግደሉ፤ እነዚህም፡- ዝሙት፣ ርዥሰት፣ ፍትወት፣ ክፉ ምኞትና አምልኮ ጣዖት የሆነው መጉ ምጀት ናቸው።⁶ በእነዚህም ምክንያት የእግዚአብሔር ቍጣ በማይታዘዙት ላይ ይመጣል፤⁷ እናንተም ቀድሞ በሥራችሁ በት ሕይወት በእነዚህ ትመላለሱ ነበር፤⁸ አሁን ግን ቍጣን፣ ንዴትን፣ ስድብን፣ ሐሜትንና አሳፋሪ ንግግርን የመሳሰሉትን ም ሁሉ አስወግዱ።⁹ ክሮኔውን ሰው ከሥራው ጋር አውልቃችሁ ስለ ጣላችሁ

3፡8 ኤ.ፌ.44:22; 29:31 3፡9 ሮሜ6:6; ኤ.ፌ.44:25
፡13 አንጻድ የጥንት ቅጂች **አደረገገ** ይላሉ።
፡15 ወይም **በእርሱ**
፡16 አንጻድ የጥንት ቅጂች **የኛ ሕይወት**
፡16 **በማይታዘዙት ላይ** የሚለው ሐረግ በአንጻድ የጥንት ቅጂች ላይ በቻ የሚገኝ ነው

እርስ በርሳችሁ ውሸት አትነጋገሩ።¹⁰ የፈጣሪውን መልክ እንዲመስል በዕውቀት የሚታደሰውን አዲሱን ሰው ለብሳችኋል።¹¹ በዚያ ግሪክ ወይም ደሁዲ፣ የተገረዘ ወይም ያልተገረዘ፣ አረማቂ ወይም እስኩቴስ፣ ባሪያ ወይም ጌታ ብሎ ልዩነት የለም፤ ነገር ግን ክርስቶስ ሁሉም ነው፤ በሁሉም ነው።

¹²እንግዲህ የተቀደሳችሁና የተወደደችሁ የእግዚአብሔር ምርጫች እንደ መሆናችሁ ርኅራኄን፣ ቸርነትን፣ ትሕትናን፣ ጨዋነትንና ትዕግሥትን ልበሱ።¹³ እርስ በርሳችሁ ተቻቻሉ፤ ከእናንተ አንዱ በሌላው ላይ ቅር የተሰኘበት ነገር ቢኖር ይቅር ተባባሉ። ጌታ ይቅር እንዳላችሁ እናንተም ሌላውን ይቅር በሉ።¹⁴ በእነዚህ ሁሉ ላይ ሁሉን በፍጹም አንድነት የሚያስተሳስረውን ፍቅርን ልበ ሱት።

¹⁵እንደ አንድ አካል ሆናችሁ የተጠራችሁበት የክርስቶስ ሰላም በልባችሁ ይንገሥ፤ የምታመሰግኑም ሁኑ።¹⁶ የክርስቶስ ቃል በሙሳት ይኑርባችሁ፤ እርስ በርሳችሁ በተባብሰ ሁሉ ተመግሩ፤ ተመክሱ። በመዝሙርና በማሕለት፣ በመንፈሳዊም ቅኔ በማመስገን በልባችሁ ለእግዚአብሔር ዘምሩ።¹⁷ በእርሱ በኩል ለእግዚአብሔር አብ ምስጋና እያቀረባችሁ፣ በቃልም ሆነ በተግባር የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በአየሱስ ስም አድርጉት።

የክርስቲያናዊ ቤተ ሰብ መመሪያ

¹⁸ሚስቶች ሆይ፤ በጌታ ዘንድ ተገቢ በመሆኑ ለባሎቻችሁ ታዘዙ።

¹⁹ባሎች ሆይ፤ ሚስቶቻችሁን ውደዱ፤ መራራም አትሁኑባቸው።

²⁰ልጆች ሆይ፤ ይህ ጌታን ደስ የሚያሰኝ በመሆኑ ለወላጆቻችሁ በሁሉም ነገር ታዘዙ።

²¹አባቶች ሆይ፤ ተስፋ እንዳይሐርጡ ልጆቻችሁን አታስመርሯቸው።

²²ባሮች ሆይ፤ ሰውን ለማስደሰትና ለታይታ ብላችሁ ሳይሆን በቅን ልብ ጌታን በመፍራት ለምድራዊ ጌቶቻችሁ በሁሉ ነገር ታዘዙ።²³ የምታደርጉትን ሁሉ ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምታደርጉት ሐዋርያችሁ በሙሉ ልባችሁ አድርጉት።²⁴ ከጌታ ዘንድ እንደ ብድራት የምትቀበሉት ርስት እንዳልታወቃላችሁና፤ የምታገላግሉት ጌታ ክርስቶስን ነው።²⁵ በደለናውም የእጁን ያገኛል፤ አድልዎም የለም።

4 ጌቶች ሆይ፤ እናንተም በሰማይ ጌታ እንዳላችሁ ስለምታውቁ አገልጋዮቻችሁን በፍትህና በቅንነት አስተዳድሯቸው።

3፡10 ሮጫ6፡4፤ 12፡2፤ 13፡14፤ 2፡ቆሮ4፡16፤ ኤፌ2፡10፡14፤23
3፡11 ሮጫ10፡12፤ 1፡ቆሮ7፡19፤12፡13፤ ገላ3፡28፤ኤፌ1፡23
3፡12 ፉ፡10፤ 2፡ቆሮ6፡6፤ገላ5፡22፤ 23፤ኤፌ4፡2፤ ፊል2፡43
3፡13 ኤፌ4፡2፤32
3፡14 ሮጫ15፡5፤ 1፡ቆሮ13፡1፤13
3፡15 ዮሐ14፡27፤ ሮጫ12፡8፤14፤19
3፡16 መገ14፡7፤ ሮጫ10፡17፤ ኤፌ5፡19፤ቀ፡4፡14፤28
3፡17 1፡ቆሮ10፡31፤ ኤፌ5፡20
3፡18 ኤፌ5፡22
3፡24 ማቴ16፡27፤ ሐሥ 20፡32
3፡25 ሐሥ10፡34
4፡1 ዘሌ25፡43፤53

4፡2 ሉቃ18፡1
4፡3 ሐሥ14፡27፤ 21፡33፤ሮጫ16፡25
4፡5 ማር4፡11፤ ኤፌ5፡15፤16
4፡6 ማር9፡50፤ ኤፌ4፡29፤1፡8፡ጥ3፡15
4፡7 ሐሥ20፡8፤ ኤፌ6፡21፤22፡ፋ፡1፤7
4፡8 ኤፌ6፡21፤ 22፡ፋ፡2
4፡9 ፉ፡12፡ፋ፡ጥ10
4፡10 ሐሥ4፡36፤ 12፡12፤19፡29
4፡11 ፊል2፡25
4፡12 ፉ፡9፤ ሮጫ15፡30፤ 1፡ቆሮ2፡6፤ቀ፡4፡1፤7፤ ፊ፡ጥ23
4፡13 ቀ፡4፡2፤1
4፡14 2፡ጠ፡ጥ4፡10፤ 11፤ፊ፡ጥ24
4፡15 ሮጫ16፡5፤ ፊ፡ጥ21
4፡16 1፡ታ፡14፤14፤ 1፡ጠ፡ጥ4፡13

ሌሎች ምክሮች

²ከማመስገን ጋር ነቅታችሁ በትጋት ጸልዩ።³ እኔ እስረኛ የሆንሁለትን የክርስቶስን ምስጢር ማወጅ እንድንችል፣ እግዚአብሔር የቃሉን በር እንዲከፍትልን ስለእኛ ደግሞ ጸልዩ፤⁴ ደግሞም መናገር እንደሚገባኝ ቃሉን በግልጽ እንድናገር ጸልዩልኝ።⁵ በውጭ ካሉት ሰዎች ጋር ባላችሁ ግንኙነት በተባብሰ ተመላለሱ፤ በተገኘውም ዕድል ሁሉ ተጠቀሙ።⁶ ለእያንዳንዱ ሰው እንዴት መልስ መስጠት እንደሚገባችሁ ታውቁ ዘንድ ንግግራችሁ በጨው እንደተቀመመ ሁልጊዜ በእጋ የተሞላ ይሁን።

የሰንብት ሰላምታ

⁷ቲኪቆስ ስላለሁበት ሁኔታ በሙሉ ይነግራችኋል፤ እርሱ የተወደደ ወንድምና ታማኝ አገልጋይ፣ በጌታም አብርኝ ሎሌ ነው።⁸ ስላለንበት፣ ሁኔታ እንድታውቁና ልባችሁንም እንዲያድናና ለዚህ ጉዳይ ወደ እናንተ እልክለሁ።⁹ እርሱም ከእናንተ ወገን ከሆነው ከታማኙና ከተወዳጁ ወንድማችን ከአናሲሞስ

ጋር ወደ እናንተ ይመጣል፤ እነርሱም እዚህ ስላለው ሁኔታ ሁሉ ይነግሯችኋል።

¹⁰አብርኝ የታሰረው አርስጥሮኮስና የበርናባስ የአክስቲ ልጅ ማርቆስ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል፤ ስለ ማርቆስ መመሪያ ደርሶ አችኋል፤ እንግዲህ ወደ እናንተ ሲመጣ ተቀበሉት።¹¹ ኢዮስጦስ የተባለው ኢዮስም ሰላምታ ያቀርብላችኋል። ከተገረዙት መካከል ለእግዚአብሔር መንግሥት አብረውኝ የሚሠሩት እኔንም ያድናኙኝ እነዚህ ብቻ ናቸው፤ እነርሱም አጽናንተውናል።¹² ከእናንተ ወገን የሆነው የክርስቶስ ኢዮስስ አገልጋይ ኢዳፍራ ሰላምታ ያቀርብላችኋል፤ እርሱም ፍጹም ጠንክራችሁና ሙሉ በሙሉ ተረጋግታችሁ በእግዚአብሔር ፈቃድ ሁሉ ጸንታችሁ እንድትቆሙ ዘወትር ስለእናንተ በጸሎት እየተጋደለ ነው።¹³ ደግሞም ስለእናንተ እንዲሁም በሎዶቅያና በኢዮራ ከተሞች ስላሉት ተግባር እንደሚሠራ እኔ እመስክርለታለሁ።¹⁴ የተወደደው ሐኪሙ ሉቃስ እንዲሁም ደማስ ሰላምታ ያቀርብላችኋል።¹⁵ በሎዶቅያ ላሉት ወንድሞች፣ ለንምፋን፣ በቤቷም ላለች ቤተ ክርስቲያን ሰላምታ አቅርቡልኝ።

¹⁶ይህች መልእክት ከተነበባችላችሁ በኋላ በሎዶቅያ ላለችው ቤተ ክርስቲያን ደግሞ እንድትነበብ አድርጉ፤ እናንተም ደግሞ በሎዶቅያ ያለችውን መልእክት አንብቡ።

¹⁸ አንዳንድ የጥንት ቅጂዎች ስለእናንተ... ይዘቱ ዘንድ

<p>¹⁷ ለአክሪጳም፣ “ጤታ የተቀበልኸውን አገልግሎት ከፍጻሜ ለማድረስ ተጠንቀቅ” በሉልኝ።</p>	<p>4:17 2m.፳፭፥ ፊ፳፯² 4:18 dh.፳፯21፥33፥ 1ቆ፣16፥21፥ 1m.፳፬፥21፥ ዕብ13፥3</p>	<p>¹⁸ ይህን ሰላምታ በገዛ እጄ የጻፍሁት እኔ ጳውሎስ ነኝ። እስራቴን አስቡ። ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።</p>
--	---	--

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች - አንደኛ

1 ከጳውሎስ፣ ከሲሳስና ከጢሞቴዎስ፤ የእግዚአብሔር አብና የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ለሆኑት ለተሰሎንቄ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን፤

ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከእ. የሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

ሰለ ተሰሎንቄ ሰዎች እምነት የቀረበ ምስጋና

፳፬አሉታችን እየሰታወስናችሁ ሁልጊዜ እግዚአብሔርን ስለ ሁላችሁ እናመሰግናለን። ፳ከእምነት የሆነውን ሥራችሁን፤ ከፍቅር የመነጨውን ድካማችሁንና በጌታችን በእ. የሱስ ክርስቶስ ባላችሁ ተስፋ የተገኘውን ጽናታችሁን በአምላካችንና በአባታችን ፊት ዘወትር እናስባለን።

የእግዚአብሔር የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ፤ እርሱ እንደ መረጣችሁ እናውቃለን፤ ፩ምክንያቱም ወንጌላችን ወደ እናንተ የመጣው በጌይልና በመንፈስ ቅዱስ በብዙም መረዳት እንጂ በቃል ብቻ አይደለም። ደግሞ ስለ እናንተ ስንል በመካከላችሁ እንዴት እንደኖርን ታውቃላችሁ። ፪እናንተ እኛን ጌታን መስላችኋል፤ ምንም እንኳ ብርቱ መከራ ቢደርስባችሁም ቃሉን በመንፈስ ቅዱስ ደስታ ተቀብላችኋል። ፺ከዚህም የተነሣ በመቁደንያና በአካይያ ለሚገኙ ምእመናን መልካም ምሳሌ ሆናችኋል። ፳የጌታ ቃል ከእናንተ ወጥቶ በመቁደንያና በአካይያ መሰማቱ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔር ያላችሁ እምነት በሁሉ ቦታ ታውቆአል፤ ስለዚህ እኛ በዚህ ጉዳይ ላይ ምንም መናገር አያስፈልገንም። ፻በእንዴት ያለ አቀባበል እንደ ተቀበላችሁንና ሕይወና እውነተኛ የሆነውን አምላክ ለማለገል ከጣ የታት ወደ እግዚአብሔር እንዴት እንደ ተመለሱ ሳችሁ እነርሱ ራሳቸው ይናገራሉ፤ ፲፬ደግሞም ከሙታን ያስነሡውንና ከሰማይ የሚመጣውን ልጁን፤ ከሚመጣውም ቀጣ የሚያድነንን ኢየሱስን እንዴት እንደምትጠባበቁ ይናገራሉ።

የጳውሎስ አገልግሎት በተሰሎንቄ

2 ወንድሞች ሆይ፤ ወደ እናንተ የመጣ ነው ለከንቱ እንዳልሆነ እናንተ ራሳችሁ ታውቃላችሁ። ፯እንደምታውቁት ከዚህ ቀደም በፊልጵስደስ መከራ ተቀብለን ተንገላታን፤ ነገር ግን ብርቱ ተቃውሞ

1፥1 ሐሥ15:22፤
16:11;17:1፤
ሮሜ1:7;2ተሰ1:1
1፥2 ሮሜ18:10፤
ኤፌ5:20
1፥3 ሮሜ8:25፤
1ቆሮ13:13;ገላ5:6፤
ፊል4:20;1ተሰ3:6;2
ተሰ13:11;ፆ2:14-
26
1፥4 ቄላ3:12፤
2ተሰ2:13
1፥5 ሮሜ1:16፤
15:13;2ቆሮ2:12፤
1ተሰ2:10፤
2ተሰ2:14
1፥6 ሐሥ13:52፤
17:5-10፤ 1ቆሮ
4:16፤ 2ቆሮ6:10
1፥7 ሐሥ16:9፤
18:12;1ጢሞ4:12
1፥8 ሮሜ1:8፤
2ተሰ3:1
1፥9 ማቴ16:16፤
ሐሥ14:15፤
1ቆሮ12:2;ገላ4:8
1፥10 ሐሥ2:24፤
ሮሜ1:18;1ቆሮ1:7

2፥1 1ተሰ1:5;9፤
2ተሰ1:10
2፥2 ሐሥ14:19፤
16:12;22:17;1-
9;ፊል1:30
2፥3 2ቆሮ2:17፤
4:2
2፥4 ሮሜ29፤
ገላ2:7;1ጢሞ1:11፤
ራእ2:23
2፥5 ቍ10፤
ሐሥ20:33፤
ሮሜ1:9
2፥6 ዮሐ5:41;44፤
1ቆሮ9:12፤
2ቆሮ11:7-11
2፥7 ቍ11
2፥8 ሮሜ1:1፤
2ቆሮ12:15፤
1ዮሐ3:16
2፥9 ሐሥ18:3፤
2ቆሮ11:9;2ተሰ3:8
2፥10 ቍ5፤
ሮሜ1:9;2ቆሮ1:12፤
1ተሰ1:5
2፥11 ቍ7;1ቆሮ
4:14፤ ገላ4:19፤
1ጢሞ1:2;2ቆሞ10፤
1ዮሐ2:1
2፥12 ሮሜ8:28፤
ኤፌ4:1
2፥13 ሮሜ1:8፤
1ተሰ1:2;ዕባ4:12
2፥14 ሐሥ17:5፤
ገላ1:22;1ተሰ1:6;2
ተሰ1:4

በደርስብንም እንኳ የእግዚአብሔርን ወንጌል ለእናንተ እንደምናበሥር በአምላካችን ድፍረት አገኘን። ፺ምናቀርበው ልመና ከስሐተት ወይም ከከፋ ዐላማ ወይም እናንተን ለማታለል ከመፈለግ የመነጨ አይደለም። ፻ነገር ግን ወንጌልን በወደራ ለመቀበል እግዚአብሔር ብቁ አድርጎ እንደ ቈጠራቸው ሰዎች ሆነን እንናገራለን። ይህንም የምናደርገው ልባችንን የሚመረምረውን እግዚአብሔርን እንጂ ሰዎችን ደስ ለማሰኘት ብለን አይደለም። ፶የሽንግላ ቃል ከቶ እንዳልተናገርን ወይም ሥሥትን ለመሸፈን ብለን አስመሳቶች እንዳልሆንን ታውቃላችሁ፤ ለዚህም እግዚአብሔር ምስክራችን ነው። ፷እናንተም ሆነ ከሌሎች ከማንም፤ ከሰው የሚገኝ ክብር አልፈላለንም። የክርስቶስ ሐዋርያት እንደ መሆናችን መጠን ሽክም በሆንባችሁ ነበር፤ ነገር ግን እናት ልጅዋን እንደምትንከባከብ እኛም በመካከላችሁ በየዋህነት ተመላለስን።

፳የእግዚአብሔርን ወንጌል ብቻ ሳይሆን ሕይወታችንን ጭምር ልናካፍላችሁ ደስ እስከ ሚለን ድረስ ወደድናችሁ፤ ምክንያቱም እናንተ በእኛ ዘንድ ተወዳጆች ነበራችሁ። ፻ንድድሞች ሆይ፤ ጥረታችንንና ድካማችንን ታስታውሳላችሁ፤ በማንም ላይ ሽክም እንዳንሆን ሌሊትና ቀን እየሠራን ወንጌል ስበክንላችሁ።

፴በእናንተ በምታምኑት መካከል ሳለን እንዴት በቅድስና፤ በጽድቅ እንዲሁም ያለን ቀፋ ሆነን እንደኖርን እናንተም እግዚአብሔር ምስክሮች ናችሁ። ፺አባት ለገዛ ልጆቹ እንደሚሆን እኛም ለእያንዳንዳችሁ የቱን ያህል እንደ ሆንን ታውቃላችሁና፤ ፳፬ወደ መንግሥቱና ወደ ክብሩ ለጠራችሁ ለእግዚአብሔር እንደሚገባ ትኖሩ ዘንድ አበረታታ ናችሁ። አጽናናችሁ፤ አጥብቀንም ለመንናችሁ።

፳፺ከእኛ የሰማችሁትን የእግዚአብሔርን ቃል በተቀበላችሁ ጊዜ፤ በእናንተ በምታምኑት ዘንድ በእርግጥ እንደሚሠራ እንደ እግዚአብሔር ቃል እንጂ እንደ ሰው ቃል አድርጋችሁ ስልተቀበላችሁት እግዚአብሔርን ያለማቋረጥ እና መሰግናለን። ፳፻ወንድሞች ሆይ፤ በክርስቶስ ኢየሱስ ያሉትን በይሁዳ የሚገኙትን የእግዚአብሔርን

፱1 ግሪኩ ስሉያስ ይላል
፱2 እንደገና ቅጾች ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከእ. የሱስ ክርስቶስ የሚለው የላቲን ስም

አብዮተ ክርስቲያናት መሰላችኋል፤ እነዚያ ከአይሁድ መከራ እንደ ተቀበሉ፣ እናንተም ከገዛ ወገኖቻችሁ መከራን ተቀብላችኋል።
 15 እነርሱ ጌታ ኢየሱስንና ነቢያትን ገደሉ፤ እኛንም አሳደዱን፤ እግዚአብሔርንም ደስ አሳሰኙትም፤ የሰውም ሁሉ ፀር ሆኑ።
 16 ደኸውም ይድኑ ዘንድ ለአሕዛብ እንዳንናገር ለመከላከል ነው፤ በዚህ ሁኔታ ኅጢአታቸውን ሁልጊዜ በራሳቸው ላይ እስከ መጨረሻው እያከማቹ ይሄዳሉ። ቍጣውም በእነርሱ ላይ ያለልክ መጥቶአል።

ጳውሎስ የተሰሎንቄን ሰዎች ለግዳት የሰጠው ፍጹቅ

17 ነገር ግን ወንድሞች ሆይ፤ እኛ በልባችን ሳይሆን በአካል ለጥቂት ጊዜ ከእናንተ ብንለይም፤ ለእናንተ ካለን ታላቅ ፍጹቅ የተነሣ ፊታችሁን ለማየት ብርቱ ጥረት አደረግን።
 18 ወደ እናንተ ለመምጣት ፈልገን ነበር፤ በተለይም እኔ ጳውሎስ ብዙ ጊዜ ሞክሬ ነበር፤ ነገር ግን ስይጣን አዘዘኛል።
 19 ጌታችን ኢየሱስ ሲመጣ በእርሱ ፊት ተስፋችን ወይም ደስታችን ወይም አክላ ሳችን ማን ነው? እናንተ አይደላችሁምን?
 20 በእርግጥ ክብራችንም ደስታችንም ናችሁ።

3 ስለዚህ መታገሥ ስላልቻልን በጊዜ በአቴና ብቻችንን መቅረት መልካም መስሎታዮን።
 2 በእምነታችሁ እንዲያጸናችሁና እንዲያበረታችሁ ወንድማችንንና በክርስቶስ ወንጌል ሥራ ከእኛ ጋር የእግዚአብሔር አገልጋይ ሆነን ጠቅሞቼ ስንልክንላችኋል።
 3 ደኸውም በዚህ ፈተና ማንም እንዳይናወጥ ነው። እኛም ለዚህ ነገር እንደተመደብን እናንተ ራሳችሁ ታውቃላችሁ።
 4 በእርግጥ ከእናንተ ጋር በነበርንበት ጊዜ መከራ እንደሚደርስብን በየጊዜው እንነግራችሁ ነበር፤ እንደምታውቁትም እንዲሁ ደግሞ ሆኖአል።
 5 ስለዚህ ምንም መታገሥ ሳልቻልሁ ጊዜ ስለ እምነታችሁ ለማወቅ ላክሁ፤ ይህንንም ያደረግሁት ምናልባት ፊታኑ ፊትኖላችሁ ድካማችን ሁሉ ከንቱ ሆኖአል ብዬ ስለ ፈራሁ ነው።

ጢሞቴዎስ ይዘት የመጣው የምሥራች

6 አሁን ግን ጢሞቴዎስ ከእናንተ ዘንድ ወደ እኛ መጥቶ ስለ እምነታችሁና ስለ ፍቅራችሁ መልካም ዜና አሰምቶናል።
 ደግሞ እኛን ሁልጊዜ በመልካም እንደም ታስታውሱንና እኛ እናንተን ለማየት የምንናጥቃችሁን ያህል እናንተም እኛን ለማየት እንደምትናጥቁ ነግሮናል።
 7 ስለዚህ ወንድሞች ሆይ፤ በጭንቀታችንና በመከራችን ሁሉ በእምነታችሁ ምክንያት በእናንተ

2፡15 ማቴ5፡12፣ ሉቃ24፡20፣ ሐሥ2፡23
 2፡16 ማቴ23፡32፣ ሐሥ13፡45፣50፣ 17፡5፣20፣3፣ 21፡27፣24፡9
 2፡17 1ቆሮ5፡3፣ ቁ42፡51፣ሰ3፡10
 2፡18 ማቴ4፡10፣ ሮሜ1፡13፣15፡22
 2፡19 ኢዕ6፡23፣ ማቴ16፡27፣ሉቃ17፡3
 0፡1ቆሮ1፡7፣4፡5፣2ቆሮ1፡14፣ፈል4፡1፣ 1ተሰ3፡13፣2ተሰ1፡8-10፣1ጴጥ1፡7፣ 1ዮሐ2፡28፣ራሳ1፡7
 2፡20 2ቆሮ1፡14
 3፡1 ቍ5፣ ሐሥ17፡15
 3፡2 ሐሥ16፡13፣ 1ቆሮ3፡9፣2ቆሮ2፡12
 3፡3 ማር4፡17፣ ዮሐ16፡33፣ሐሥ9፡16፣ 14፡22፣ሮሜ5፡3፣2ቆሮ1፡4፣ 4፡17፣ 2ጢሞ3፡12
 3፡4 1ተሰ2፡14
 3፡5 ቍ1፡2፣ ማቴ4፡3፣ገላ2፡2፣ ፈል2፡16
 3፡6 ሐሥ16፡13፣ 18፡5፣1ተሰ1፡3፣2፡17፣ 18
 3፡8 1ቆሮ16፡13
 3፡9 1ተሰ1፡2፣ 2፡19፡20
 3፡10 1ተሰ2፡17፣ 2ጢሞ1፡3
 3፡11 ቍ1፡13፣ ፈል4፡20
 3፡12 ፈል1፡9፣ 1ተሰ4፡9፣10፣ 2ተሰ1፡3
 3፡13 ቍ1፡11፣ መዘ5፡2፣ማቴ25፡31፣ 1ቆሮ1፡8፣ ፈል2፡15፣4፡20፣ 1ተሰ2፡19፣5፡23፣ 2ተሰ1፡7፣1ጢሞ6፡14፣ 2ጴጥ3፡14
 4፡1 2ቆሮ5፡9፣ 13፡11፣ኢፈ4፡1፣ 2ተሰ3፡1
 4፡3 1ቆሮ6፡18፣ ኤፌ5፡17
 4፡4 1ቆሮ7፡2፡9
 4፡5 ሮሜ1፡26፣ ገላ4፡8፣ኤፌ4፡17
 4፡6 ዘሌ25፡17፣ ዘ83፡2፣35፣መዘ94፡1፣ ሮሜ2፡5-11፣2፡19፣ 1ቆሮ6፡8፣ፅሰ10፡30
 3፡1፣13፡4
 4፡7 ዘሌ11፡44፣ 1ጴጥ1፡15
 4፡8 ሕዝ36፡27፣ ሮሜ5፡5፣2ቆሮ1፡22፣ ገላ4፡6፣1ዮሐ3፡24

ተጽናናን።
 8 በጌታ ጸንታችሁ ስለ ቆማችሁ በእርግጥ አሁን በሕይወት እንኖራለን።
 9 በእናንተ ምክንያት በአምላካችን ፊት ስላገኘነው ደስታ ሁሉ ለእግዚአብሔር ምን ያህል ምስጋና ልናቀርብ እንችላለን?
 10 እንደ ገና ልናያችሁና በእምነታችሁ የጌደለውን ለ ማረጋገጥ ሌሊትና ቀን እጅግ ተግተን እንጸልያለን።

11 አሁንም ራሱ አምላካችንና አባታችን፣ ጌታችንም ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እናንተ እንድንመጣ መንገዳችንን ያቅናልን።
 12 እኛ ለእናንተ ፍቅር እንዳለን ሁሉ እርስ በርስ ያላችሁን ፍቅርና ለሌሎችም ያላችሁን ፍቅር ጌታ ያብዛላችሁ፤ ያትረፍርፍላችሁም።
 13 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅዱሳኑ ሁሉ ጋር በሚመጣበት ጊዜ በአምላካችንና በአባታችን ፊት ነቀፋ የሌለባችሁና ቅዱሳን ሆናችሁ እንድትችሉ ልባችሁን ያጽና።

እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ አኗኗር

4 በቀረውስ ወንድሞች ሆይ፤ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት እንዴት መኖር እንደ ሚገባችሁ አስተምረናችኋል።
 በእርግጥም እንደዚያው እየኖራችሁ ነው። ስለ ሆነም በጌታ በኢየሱስ የምንለምናችሁና የምንመክራችሁ ከዚህ በበለጠ ሁኔታ በዚህ እንድትገፉበት ነው።
 2 በጌታ በኢየሱስ ሥልጣን ምን ዓይነት ትእዛዝ እንደ ሰጠ ናችሁ ታውቃላችሁ።

3 የእግዚአብሔር ፊቃድ ከጠመት ርቃችሁ እንድትቀደሱ ነው።
 4 ደግሞም እያንዳንዱ የገዛ ሰውነቱን በቅድስናና በክብር መያዝ እንዳለበት እንዲያውቅ ነው።
 5 ይህም እግዚአብሔርን እንደሚያውቁ አሕዛብ በፍትወተ ሥጋ ምኞት አይሁን።
 6 በዚህም ነገር ማንም ተላልፎ ወንድሙን አያታል፤ ምክንያቱም ከዚህ በፊት እንደነገርናችሁና እንዳስጠ ነቀቅናችሁ ጌታ እንደ እነዚህ የለውን ኅጢአት ሁሉ የሚፈጽሙትን ይበቀላል።
 7 እግዚአብሔር በቅድስና እንድንመላለስ እንጂ ለርዥሰት አልጠራንምና።
 8 እንግዲህ ይህን ምክር ንቆ የማይቀበል፤ የናቀው ቅዱስ መንፈሱን የሰጣችሁን እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አይደለም።

9 ስለ ወንድማማች መዋደድ ማንም እንዲጽፍላችሁ አያስፈልግም፤ ምክንያቱም እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ እናንተ ራሳችሁ ከእግዚአብሔር ተምራችኋልና።

*16 ወይም በሙሉት መጥቶአል
 *2 እንደም ትገኝ ማረጋገጫ ከእግዚአብሔር ጋር አላቂ የሚሆኑ ሰላ ሌሎች ደግሞ ወንድማችንና...የእግዚአብሔር አገልጋይ ይላሉ።
 *4 ወይም ከገዛ ሁኔታ ጋር መኖርን መጣር ወይም ሚስት ለማግኘት መጣር

¹⁰በመላዬቱ መቄዶንያ የሚገኙትን ወንድሞች ሁሉ እንደምትወዷቸው የታወቀ ነው፤ ነገር ግን ወንድሞች ሆይ፤ ከዚህ በበለጠ እንደትገፋቡት እንመክራችኋለን።

¹¹ከዚህ በፊት እንዳዘገዩት በገዛ እጃችሁ ሥሩ፤ በጸጥታ ኑሩ፤ በራሳችሁ ጉዳይ ላይ ብቻ አተኮሩ። ¹²ይሁም በዕለት ተለት ኑሩአችሁ በውጭ ባሉት ዘንድ እንዲያስከብራችሁና በማንም ሰው ላይ ሸክም እንዳትሆኑ ነው።

የጌታ ዳግም ምጽአት

¹³ወንድሞች ሆይ፤ አንቀላፍተው ስላሉ ሰዎች ሳታወቁ እንደትቀሩ አንፈልጋለን። ደግሞም ተስፋ እንደ ሌላቸው እንደ ሌሎች ሰዎች እንደታዘቡ አንሻም። ¹⁴ኢየሱስ እንደ ሞተና እንደ ተነሣ ካመንን፤ በኢየሱስ ሆነው ያንቀላፉትን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር እንደዚሁ ያመጣቸዋል። ¹⁵በጌታ ቃል የምንላችሁ ይህን ነው፤ እኛ በሕይወት ያለንና ጌታ እስኪመጣ ድረስ የምንቀርብንቀላፉትን አንቀድምም። ¹⁶ጌታ ራሱ በታላቅ ትእዛዝ፤ በመላእክት አለቃ ድምፅና በእግዚአብሔር የመለከት ድምፅ ከሰማይ ይወርዳልና። በክርስቶስ የሞቱትም አስቀድመው ይነሣሉ። ¹⁷ከዚያም በኋላ እኛ የቀረነው፤ በሕይወትም የምንኖረው ጌታን በአየር ላይ ለመቀበል ከእነርሱ ጋር በደ መኖር እንነጠቃለን፤ በዚህም መሠረት ለዘላለም ከጌታ ጋር እንሆናለን። ¹⁸ስለዚህ በዚህ ቃል እርስ በርሳችሁ ተጽናኑ።

5 ወንድሞች ሆይ፤ ስለ ዘመናትና ስለ ወራት ልንጽፍላችሁ አያስፈልጋለን። ግንኙነታችሁ ሌባ በሌሊት እንደሚመጣ የጌታም ቀን እንዲሁ እንደሚመጣ እናንተ ራሳችሁ በሚገባ ታውቃላችሁ። ³ሰዎች፤ “ሰላምና ደኅንነት ነው” ሲሉ፤ ምጥ እርጉዝ ሴትን እንደሚይዛት እንዲሁ ጥፋት በድንገት ይመጣቸዋል፤ ከቶም አያመልጡም።

⁴እናንተ ግን፤ ወንድሞች ሆይ፤ ይህ ቀን እንደ ሌባ ያስደነግጣችሁ ዘንድ በጨለማ ወስጥ አይደላችሁም። ⁵ሁላችሁም የብር ሃን ልጆች፤ የቀንም ልጆች ናችሁና። እኛ ከሌሊት ወይም ከጨለማ ወገን አይደለንም። ⁶እንግዲህ እንንቃ፤ ራሳችንንም እንግዛ እንጂ እንደሚያንቀላፉት እንደ ሌሎቹ አንሁን። ⁷የሚያንቀላፉ በሌሊት ያነቀላፉ፤ የሚሰክሩም በሌሊት ይሰክራሉና። ⁸እኛ ግን የቀን ሰዎች ስለ ሆንን፤ እምነትንና ፍቅርን እንደ ጥሩ ለብሰን፤ የመጻገን ተስፋ እንደ ራስ ቀር ደፍተን ራሳችንን በመግዛት እንኑር፤ ⁹እግዚአብሔር

4፡9 ዮሐ6፡45፤ 13፡34፤ ሮጫ 12፡10፤ 1ተሰ5፡1 4፡10 ሐሥ16፡9፤ 1ተሰ3፡12 4፡11 ኤፌ4፡28፤ 2ተሰ3፡10-12 4፡12 ግር4፡11 4፡13 ግሎ9፡24፤ ሮጫ11፡25፤ ኤፌ2፡12 4፡14 ሮጫ14፡9፤ 1ቆሮ15፡3፤ 4፡18፤ 2ቆሮ5፡15 4፡15 1ቆሮ1፡7፤ 15፡52 4፡16 ማቴ16፡27፤ 24፡31፤ 1ቆሮ15፡23፤ 2ተሰ2፡1፤ ዮሐ9፡67-71 4፡13 4፡17 ዮሐ12፡26፤ ሐሥ1፡9፤ 8፡39፤ 1ቆሮ15፡52፤ ራእ1፡7፤ 11፡12 4፡18 1ተሰ5፡11 5፡1 ሐሥ1፡7፤ 1ተሰ4፡9 5፡2 ሉቃ12፡39፤ 1ቆሮ1፡8 5፡3 ኢዮ15፡21፤ ግሎ15፡8፤ 15፡15፤ ኢሳ29፡5፤ 34፡7፤ 11፡13፤ ኤር4፡10፤ 6፡14፤ ሕዝ13፡10፤ 2ተሰ1፡9 5፡4 ቍ2፡2 ሐሥ26፡18፤ 1ዮሐ2፡8 5፡5 ሉቃ26፡18 5፡6 ማቴ25፡13፤ ሐሥ24፡25፤ ሮጫ13፡11 5፡7 ሐሥ2፡15፤ ሮጫ13፡13፤ 2ኢጥ2፡13 5፡8 ቍ5፡5 ኢሳ59፡17፤ ሮጫ24፡ ኤፌ6፡14፤ 17 5፡9 1ተሰ1፡10፤ 2ተሰ2፡13፤ 14 5፡10 ሮጫ 14፡9፤ 2ቆሮ5፡15 5፡11 ኤፌ4፡29፤ 1ተሰ4፡18 5፡12 ሮጫ16፡6፤ 12፤ 1ቆሮ15፡10፤ 1ጠ ግ5፡17፤ ዕብ13፡17 5፡13 ግር9፡50 5፡14 ሮጫ14፡1፤ 1ቆሮ8፡7-12፤ 2ተሰ3፡6፤ 7፤ 11 5፡15 ሮጫ12፡17፤ ኤፌ4፡32፤ 1ኢጥ3፡9 5፡16 ሌብ4፡4 5፡17 ሉቃ18፡1 5፡18 ኤፌ5፡20 5፡19 ኤፌ4፡30 5፡20 1ቆሮ14፡1-40 5፡21 ሮጫ12፡9፤ 1ቆሮ14፡29፤ 1ዮሐ4፡1 5፡23 ሮጫ15፡33፤

ድነትን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንደናገሩ ነው እንጂ ለቀጣ ወስኖ አላስቀመጠንምና። ¹⁰በገንቃም ሆነ ብናንቀላፍ ከእርሱ ጋር በሕይወት እንድንኖር እርሱ ስለ እኛ ሞተ። ¹¹ስለዚህ በእርግጥ አሁን እንደምታደርጉት ሁሉ እርስ በርሳችሁ ተጽናኑ፤ እንዲሁ ሌላውን ያንጽ።

የመጨረሻ ምክር

¹²እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ በእናንተ መካከል በትጋት የሚሠሩትን፤ በጌታም የበላዮቻችሁና መካሪዎቻችሁ የሆኑትን እንድታከብሯቸው እንለምናችኋለን፤ ¹³ስለ ሥራቸውም በፍቅር እጅግ አክብሯቸው። እርስ በርሳችሁም በሰላም ኑሩ። ¹⁴ወንድሞች ሆይ፤ ይህን እንመክራችኋለን፤ ሥራ ፈቶችን ገሥጷቸው፤ ፈሪዎችን አደ ፋፍሯቸው፤ ደካሞችን እርዷቸው፤ ሰውን ሁሉ ታገሡ። ¹⁵ማንም በክፉ ፈንታ ክፉ እንዳይመልስ ተጠንቀቁ፤ ነገር ግን እርስ በርሳችሁም ሆነ ለሌሎች ሰዎች ሁልጊዜ መልካም የሆነውን ነገር ለማድረግ ተጠጣሩ።

¹⁶ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ¹⁷ሳታ ቋርጡ ጸልዩ፤ ¹⁸በማናቸውም ሁኔታ አመሰግኑ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእናንተ ይህ ነውና።

¹⁹የመንፈስን እሳት አታዳፍኑ፤ ²⁰ትንቢትን አትናቁ። ²¹ሁሉን ነገር ፈትኑ፤ መልካም የሆነውን ያዙ፤ ²²ከማናቸውም ዐይነት ክፉ ነገር ራቁ።

²³የሰላም አምላክ ራሱ ሁለንተናችሁን ይቀድስ፤ መንፈሳችሁ፤ ነፍሳችሁና ሥጋችሁ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ ያለነቀፋ ይጠበቁ። ²⁴የጠራችሁ የታመነ ነው፤ እርሱም ያደርገዋል።

²⁵ወንድሞች ሆይ፤ ስለ እኛ ደግሞ ጸልዩ። ²⁶ወንድሞችን ሁሉ በተቀደሰ አሳም ሰላም በሏቸው። ²⁷ይህ መልእክት ለወንድሞች ሁሉ እንዲሸብ በጌታ ዐደራ እላችኋለሁ።

²⁸የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

5፡24 ዙዮ23፡19፤ ዕብ13፡18 ሮጫ8፡28፤ 1ቆሮ1፡9፤ ፊል1፡6 5፡25 ኤፌ6፡19፤ ቁላ4፡3፤ 2ተሰ3፡1፤ 5፡26 ሮጫ16፡16 5፡27 2ተሰ3፡14፤ 1ጠጥ4፡13 5፡28 ሮጫ16፡20

¹⁰25 አንጻንድ ትርጉሞች ደግሞ የሚለው ቃል የላቸውም

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች - ሁለተኛ

1 ጳውሎስ፣ ሲላስና፣ ጢሞቴዎስ፣ በእግዚአብሔር በአባታችን በጌታም በኢየሱስ ክርስቶስ ለሆኑት፣ ለተሰሎንቄ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን፣

እግዚአብሔር አብ፣ ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስም ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

የምስጋናና የልመና ጸሎት

3 ወንድሞች ሆይ፣ እምነታችሁ በየጊዜው እያደገ በመሄዱና የእርስ በርስ ፍቅር ራችሁም እየጨመረ በመምጣቱ ስለእናንተ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በሚገባ ማመስገን አለብን። ሳስላዚህ በደረሰባችሁ ስደትና መከራ ሁሉ በመጽናታችሁ፣ እኛ ራሳችን ስለ ትዕግሥታችሁና ስለ እምነታችሁ በእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ እንመካለን።

5 ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር ፍርድ ቅን መሆኑን የሚያመለክት ነው፤ ከዚህም የተነሣ መከራን ለምትቀበሉለት ለእግዚአብሔር መንግሥት የበቃችሁ ሆናችሁት ቁጠራላችሁ። ልግዚአብሔር ጸድቅ በመሆኑ መከራን ለሚያመጡባችሁ መከራን ይከፍላችኋል፤ ማመስገን ለተቀበላችሁት ለእናንተም ሆነ ለእኛ ደግሞ ዕረፍት ይሰጠናል። ይህም የሚሆነው ጌታ ኢየሱስ በሚንበለበል እሳት ከነደላን መላእክት ጋር ከሰማይ በሚገለጥበት ጊዜ ነው። ስዚያ ጊዜ እግዚአብሔርን የማያውቁትንና ለጌታችንም ለኢየሱስ ወንጌል የማይታዘዙትን ይበቀላል። 9 እነርሱም ከጌታ ፊትና ከነይሉ ክብር ተወግደው በዘላለም ጥፋት ይቀጣሉ። 10 የሚቀጡትም በቅዱሳን ዘንድ ሊከብርና በሚያምኑበትም ሁሉ ዘንድ ሊገረም በሚመጣበት በዚያን ቀን ይሆናል፤ እናንተም ከሚያምኑት መካከል ናችሁ፤ ምስክርነታችንን ተቀብላችኋል።

11 ይህን እያሰብን አምላካችን ለጥሪው የበቃችሁ አድርጎ እንዲቁጥራችሁ መልካም ለማድረግ ያላችሁን ምኞትና ከእምነት የሆነውን ሥራችሁን ሁሉ በነይሉ እንዲፈጽሙላችሁ ዘወትር ስለ እናንተ እንጸልያለን። 12 ደግሞም እንደ አምላካችንና ለእንደ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ መጠን የጌታችን የኢየሱስ ስም በእናንተ ዘንድ እንዲከብርና እናንተም በእርሱ እንድትከብሩ ይህን እንጸልያለን።

1ክ1 ሐሥ15:22፣
16:11;17:1፣
1ተሰ1፣
1ኔ2ሮሚ1:7
1ኔ3 ሮሚ1:8፣
ኤፌ5:20;1ተሰ3:12
1ኔ4 2ቆሮ7:14፣
1ተሰ1:3;6;12:14፣
3:3
1ኔ5 ሉቃ20:35፣
ፊል1:28
1ኔ6 ሉቃ18:7;8፣
ሮሚ12:19፣
ቁላ3:25;ራሎ6:10
1ኔ7 ሉቃ17:30፣
ዕብ10:27;1ተሰ2:29፣
2ጴጥ3:7;ዮሀ14፣
ራላ1:14
1ኔ8 መገ79:6፣
ኢሳ66:15፣
ኤር10:25፣
ሮሚ2:8;2ቆሮ2:12፣
794:8
1ኔ9 2ነገ17:18፣
ኢሳ2:10;19፣
ፊል3:19;1ተሰ5:3;12
ተሰ28;2ጴጥ3:7
1ኔ10 ዮሐ17:10፣
1ቆሮ1:6;3:13
1ኔ11 ቀፋ5፣
ሮሚ1:10;8:28፣
15:14;1ተሰ1:3
1ኔ12 ኢሳ24:15፣
ፊል2:9-11
2ኔ1 ማር13:27፣
1ተሰ2:19;4:15-17
2ኔ2 ቀፋ5፣
1ቆሮ1:8;2ተሰ3:17፣
2ጢጥ2:18
2ኔ3 ቀፋ8;ጳጳ7:25፣
8:25;11:3;36፣
ማቴ24:10-12፣
ማር13:5፣
ራላ13:5;6
2ኔ4 ኢሳ14:13፣
14;ኤገ28:2፣
1ቆሮ8:5
2ኔ5 1ተሰ3:4
2ኔ6 ቀፋ7
2ኔ7 ቀፋ6
2ኔ8 ቀፋ3;ሳ114 ፣
ሉቃ17:30፣
ራላ2:16;19:15
2ኔ9 ማቴ4:10፣
24:24;ጴጥ4:48፣
ራላ13:13
2ኔ10 ምላ4:6፣
ዮሐ3:17-
19;1ቆሮ1:18
2ኔ11 ሮሚ1:25-28፣
ማቴ24:5;ማር13:5፣
2ኔ12 ሮሚ1:32፣ 28
2ኔ13 ሮሚ1:8፣
ኤፌ1:4፣
1ተሰ5:9;1ጴጥ1:2

የዐመፅ ሰው

2 ወንድሞች ሆይ፣ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣትና ወደ እርሱም ስለ መሰብሰባችን ይህን እንለምናችኋለን። 2 በመንፈስ መገለጥ ወይም በቃል ወይም ከእኛ እንደ ተላክ መልእክት የጌታ ቀን ደርሶአል ብላችሁ ፈጥናችሁ ከአለምሮ አችሁ አትናወጡ፤ አትደንግጡም። 3 ማንም ሰው በምንም መንገድ አያታላችሁ፤ አስቀድሞ ዐመፅ ሳይሆን ለጥፋት የተመደበውም የዐመፅ ሰው ሳይገለጥ ያ ቀን አይመጣምና። 4 እርሱም አምላክ ከተባለና ከሚመለከው ነገር ሁሉ በላይ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ተቃዋሚ ነው፤ እርሱም በእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተቀምጦ፣ “እኔ አምላክ ነኝ” እያለ ዐዋጅ ያሰነግራል።

5 ከእናንተ ጋር በነበርሁበት ጊዜ እነዚህን ነገሮች ነግራለችሁ እንደ ነበር ትዝ አይላችሁም? ሳይሆን ጊዜ ይገለጥ ዘንድ አሁን ምን እንደሚከለክለው ታወቃላችሁ። 7 የዐመፅ ምስጢር አሁንም እንኳ እየሠራ ነውና፤ ነገር ግን ይህ የሚሆነው የሚከለክለው ከመንገድ እስኪወገድ ድረስ ብቻ ነው ስዚያም በኋላ ጌታ ኢየሱስ በአፋ እስትንፋስ የሚያስወግደውና በምጽአቱም ክብር ፈጽሞ የሚያጠፋው ዐመፅኛ ይገለጣል። 9 የዐመፀኛው አመጣጥ በሰይጣን አሠራር ላይ የተመሠረተ ሲሆን፣ ይህም በሐሰተኛ ታምራት በምልክቶችና በድንቅ ነገሮች ሁሉ ይሆናል። 10 እንዲሁም ይድኑ ዘንድ እውነትን ባለ መውደድ የሚጠፉትን ሰዎች በሚያታልል በተለያየ የክፋት ሥራ ይመጣል። 11 በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር በሐሰት እንዲያምኑ የሰጡትን አሠራር ይልክባችኋል። 12 ይህም የሚሆነው እውነትን ያላመኑት ነገር ግን በክፋት ደስ ይላቸው የነበሩ ሁሉ እንዲፈረድ ባቸው ነው።

ጸንታችሁ ቁሙ

13 በጌታ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ፣ እኛ ግን ሁልጊዜ ስለ እናንተ እግዚአብሔርን ልናመግን ይገባናል። ምክንያቱም እግዚአብሔር እናንተን ከመጀመሪያ አንገሥቶ በመንፈስ ተቀድሳችሁና በእውነትም አምናችሁ

1 ግሪኩ ስሉያኖስ ይላል
2 ወይም እንደ አምላካችን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
3 እንደወንድሞች የገጠላት ይላሉ

እንድትድኑ መርጠአችኋል።¹⁴ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ተካፋዮች እንድትሆኑም በወንጌላችን አማካይነት ጠርቶ አችኋል።¹⁵ እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ጸንታችሁ ቁመ፤ በአንደበታችንም ሆነ በመልእክታችን ያስተላለፍንላችሁን ትምህርት አጥብቃችሁ ይዙ።

¹⁶ ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደግሞም እኛን የወደደንና በጸጋው የዘላለም መጽናናትና መልካም ተስፋን የሰጠን እገዢ ክብሔር አባታችን፤¹⁷ ልባችሁን ያጽናኑት፤ በባህ ሥራና በቃል ሁሉ ያበርቷችሁ።

ለጸሎት የቀረበ ጥያቄ

3 በቀረውስ ወንድሞች ሆይ፤ በእናንተ ዘንድ እንደ ሆነው የጌታ ቃል በፍጥነት እንዲሠራጭና እንዲከበር ለእኛ ጸልዩልን፤ ጊደግሞም ሰው ሁሉ እምነት ያለው ስለማይሆን ከመጠቆኞችና ከክፉ ሰዎች እንድንድን ጸልዩልን።³ ጌታ ግን ታማኝ ነው፤ እርሱም ያበረታችኋል፤ ከክፉውም ይጠብቃችኋል።⁴ እኛ ያዘዘናችሁን አሁን አደረጋችሁ፤ ወደ ፊትም እንደምታደርጉ በጌታ እንታመናለን።⁵ ጌታ ልባችሁን ወደ እገዢ ክብሔር ፍቅርና ወደ ክርስቶስ ጽናት ይምራው።

ሥራ መፍታት እንደማይገባ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

⁶ ወንድሞች ሆይ፤ ሥራ ፈት ከሆነና ከእኛ በተቀበላችሁት ትምህርት መሠረት ከማይኖር ወንድም እንድትርቁ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዛችኋለን፤ ገደብንም ሳሌ እንዴት መከተል እንደሚገባችሁ እናንተ ራሳችሁ ታውቃላችሁና። ከእናንተ ጋር በነበርንበት ጊዜ ሥራ ፈቶች አልነበርንም፤⁸ ደግሞም የማንንም እንጀራ በነጻ አልበላንም፤ ነገር ግን ከእናንተ በአንዳችሁም

2:14 ሮሜ8:28; 11:29; 1ተሰ1:5
 2:15 1ቆሮ11:2; 16:13
 2:16 ዮሐ3:16; 6:4; 20
 2:17 1ተሰ3:2; 2ተሰ3:3
 3:1 1ተሰ1:8; 2:13; 4:1; 5:25
 3:2 ሮሜ15:31
 3:3 ማቴ5:37; ሮሜ15:31; 1ቆሮ1:9
 3:4 2ቆሮ2:3
 3:5 1ኪዳ29:18
 3:6 ቍ7:11; 14:1; ሮሜ16:17; 1ቆሮ5:4; 1:12
 3:7 ቍ9:9; 1ቆሮ4:16
 3:8 ሐሥ18:3; ኤፌ4:28

3:9 ቍ7:9; 1ቆሮ9:4-14; 16:4; 11
 3:10 1ተሰ3:4; 4:11
 3:11 ቍ6:7; 1ጢሞ5:13
 3:12 ኤፌ4:28; 1ተሰ4:1; 11
 3:13 ገላ6:9
 3:14 ቍ6:9; ሮሜ16:17; 1ቆሮ4:14
 3:15 ገላ6:1; 1ተሰ5:14; 6:16
 3:16 ፍጥ2:4; ሮሜ15:33
 3:17 1ቆሮ16:21
 3:18 ሮሜ16:20

ላይ ሽክም እንዳንሆን ሌሊትና ቀን እንደክምና እንሠራ ነበር፤⁹ ይህን ያደረግነውም ሳሌነታችንን እንድትከተሉ ብለን እንጂ የሚያስፈልገንን ነገር ከእናንተ ለማግኘት ሥልጣን ሳይኖረን ቀርቶ አይደለም።¹⁰ ከእናንተ ጋር በነበርንበት ጊዜ፤ “ለሠራ የማይወድ አይብላ” ብለን ይህን ትእዛዝ ሰጥተናችሁ ነበርና።¹¹ ከእናንተ አንዳንዶች ሥራ ፈቶች እንደ ሆኑ ሰምተናል፤ እነርሱም ያለ ሥራ እየዘፋ በሰው ጉዳይ ጣልቃ የሚገቡ ናቸው።¹² እንደዚህ ያሉ ሰዎች ተግተው ሥራቸውን እንዲሠሩና እንጀራቸውን እንዲበሉ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዛቸዋለን፤ እንመክራቸዋለንም።¹³ እናንተ ግን ወንድሞች ሆይ፤ መልካም ሥራን ከመሥራት ከፍ አትታከቱ።¹⁴ በዚህ መልእክት ላይ ላለው ቃላችን የማይታዘዝ ማንንም ቢኖር፤ እንደዚህ ያለውን ሰው በጥንቃቄ ተከታተሉት፤ በሥራውም እንዲያኖር ከእርሱ ጋር አትተባበሩ።¹⁵ ሆኖም እንደ ወንድም ገሥጹት እንጂ እንደ ጠላት አትቀጠሩት።

የመጨረሻ ሰላምታ

¹⁶ የሰላም ጌታ ራሱ በሁሉም ነገር ዘወትር ሰላም ይስጣችሁ። ጌታ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።
¹⁷ ይህንን ሰላምታ በገዛ እጄ የጻፍሁት እኔ ጳውሎስ ነኝ፤ የመልእክቶቼም ሁሉ መለያ ይህ ነው፤ አጻጻፊም እንደዚህ ነው።
¹⁸ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

¹³ አንዳንድ ቅጂዎች አገላለጽ በሰራተ እንድትሆኑ ማርጠላ ቻሏ ይላሉ
¹⁵ ወይም ማግ
¹⁶ ወይም ማግ

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ጢሞቴዎስ - አንደኛ

1 በአዳኛችን በእግዚአብሔር፣ ተስፋችንም በሆነው በክርስቶስ ኢየሱስ ትእዛዝ የክርስቶስ ኢየሱስ ሐዋርያ ከሆነው ከጳውሎስ፣

² በእምነት እውነተኛ ልጄ ለሆነው ለጢሞቴዎስ፣

ከእግዚአብሔር ከአባታችን፣ ከጌታችንም ከክርስቶስ ኢየሱስ ጸጋና ምሕረት፣ ሰላምም ይሁን።

ከሐሰተኛ የሕግ መምህራን ስለ መጠበቅ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

³ ወደ መቄዶንያ በሄድሁ ጊዜ ዐደራ እንዳልሁ፣ አንዳንድ ሰዎች ከእንግዲህ የሐሰት ትምህርት እንዳያስተምሩ ታዛቸው ዘንድ በዚያው በኤፌሶን ተቀመጡ፤ ፋዲግሞም ለተረትና መጨረሻ ለሌለው የትውልዶች ታሪክ ራሳቸውን አሳልፈው እንዳይሰጡ እዘዛቸው። እነዚህ ነገሮች በእምነት ከሆነው ከእግዚአብሔር ሥራ ይልቅ ክርክርን ያነ ሣሣሉ። ⁵ የዚህ ትእዛዝ ዐላማ ግን ከንጹሕ ልብ፣ ከባን ጎሊና እንዲሁም ከእውነተኛ እምነት የሚገኝ ፍቅር ነው። ፍአንዳንዶች ከእነዚህ ነገሮች ዘወር ብለው ወደ ከንቱ ንግግር ተመልሰዋል። ገዮሕግ መምህራን ለመሆን ይፈልጋሉ፤ ሆኖም ስለሚናገሩት ወይም አስረግጠው ስለሚሟገቱላት ነገር አያውቁም።

⁸ ግር ግን ሰው በአግባቡ ከተጠቀመበት፣ ሕግ መልካም መሆኑን እናውቃለን። ዓዲግሞም ሕግ የተሰጠው ለጸድቃን ሳይሆን፣ ለሕግ ተላላፊዎችና ለዐመፀኞች፣ ፈሪሃ እግዚአብሔር ለሌላቸውና ለጎጠኦች፣ ቅድስና ለሌላቸውና እግዚአብሔርን ለሚንቁ፣ አባትና እናታቸውን ለሚገድሉ፣ ለነፍስ ገዳዮች መሆኑን እናውቃለን። ¹⁰ እንዲሁም ለዘማውያን፣ ከወንድ ጋር ለሚተኙ ወንዶች፣ ሰውን ለሚሸጡና ለሚገዙ፣ ለውሸተኞች፣ በሐሰት ለሚምሉ፣ ጤናማ የሆነውን ትምህርት ለሚጸረሩ ሁሉ ነው። ¹¹ ይህ ጤናማ ትምህርት ቡሩክ እግዚአብሔር ለእኔ በዐደራ ከሰጠኝ የክብር ወንጌል ጋር የሚስማማ ነው።

ለጳውሎስ የተሰጠው የጌታ ጸጋ

¹² በአገልግሎቱ በመሾም ታማኝ አድርጎ የቁጠራኝን፣ ብርታት የሰጠኝን ጌታችንን ክርስቶስ ኢየሱስን አመሰግናለሁ። ¹³ ምንም እንኳ ከዚህ በፊት ተሳዳቢ፣

1:1 ሉቃ:1:47፣ 2:4 ሮ:1:1 ቁ:1:27፣ ተ:4:1:3
1:2 ቀ:18፣ ሄ:16:1፣ ሮ:1:17፣ 1:4 ሮ:4:17፣ 1:7 ሰ:2:11፣ 2:ጠ:ግ:1:2፣ ተ:4:1:4
1:3 ሐ:1:16:9፣ 1:8፣ 1:9፣ 1:7 ሰ:1:6:7፣ 1:ጠ:ግ:6:3
1:4 1:ጠ:ግ:4:7፣ 2:ጠ:ግ:2:14፣ 4:4፣ ተ:4:1:14፣ 3:9
1:5 ሐ:23:1፣ 1:45፣ 6:1 ጠ:ግ:4:2፣ 2:ጠ:ግ:1:5፣ 2:22
1:7 አ:4:38:2፣ ሌ:4:4:11
1:8 ሮ:7:12
1:9 1:43፣ 1:9፣ 5:23
1:10 1:ጠ:ግ:6:3፣ 2:ጠ:ግ:1:13፣ 4:3፣ ተ:1:19፣ 2:1
1:11 1:7:2:7፣ 1:4፣ 2:4፣ ተ:4:1:3
1:12 ሐ:9:15፣ 4:ፈ:4:13
1:13 ቀ:16፣ ሐ:8:3፣ 2:6:9

1:14 2:4 ሮ:4:15፣ 1:4፣ 1:1፣ 3:2 ጠ:ግ:1:13
1:15 ማ:2:17፣ የ:ሐ:3:17፣ 1:ጠ:ግ:3:1፣ 4:9፣ 2:ጠ:ግ:2:11፣ ተ:4:3:8
1:16 ቀ:13፣ ማ:4:25፣ 46፣ የ:ሐ:3:15፣ ሮ:2:24
1:17 ሮ:2
1:1፣ 3:6፣ ቁ:1:15፣ 1:ጠ:ግ:6:16፣ 1:ጠ:ግ:25፣ 6:2 ሌ:15:3
1:18 4:2 ጠ:ግ:4:14፣ 6:12፣ 2:ጠ:ግ:2:3፣ 4:7
1:19 4:5 ሄ:23:1፣ 1:ጠ:ግ:6:21፣ 2:ጠ:ግ:2:18
1:20 1:4 ሮ:5:5፣ 2:ጠ:ግ:2:17፣ 2:ጠ:ግ:4:14
2:1 ሌ:4:6:18
2:2 ፀ:16:10፣ ሮ:2:13:1፣ 1:ጠ:ግ:3:16፣ 4:7፣ 8:3፣ 3:5፣ 6:11፣ 2:ጠ:ግ:3:5፣ ተ:4:1:1
2:3 ሉቃ:1:47፣ 1:ጠ:ግ:5:4
2:4 ሐ:118፣ 23:32፣ 33፣ 11፣ የ:ሐ:3:17፣ ሮ:2:11:14፣ 1:ጠ:ግ:40፣ 2:ጠ:ግ:25፣ ተ:4:1:12፣ 11፣ ፀ:110፣ 26፣ 2:አ:ጥ:3:9
2:5 1:14፣ 6:4፣ ሮ:2:13፣ 3:29፣ 30፣ 10:12፣ 143፣ 20

አሳዳኛና ዐመፀኛ የነበርሁ ብሆንም፣ ባለ ማወቅና ባለማመን ስላደረግሁት ምሕረት ተደርጎልኛል፤ ¹⁴ በክርስቶስ ኢየሱስ ከሆኑት እምነትና ፍቅር ጋርም የጌታችን ጸጋ ተትረፈረፈልኝ።

¹⁵ ክርስቶስ ኢየሱስ ጎጠኦችን ለማዳን ወደ ዓለም መጣ የሚለው ቃል እውነተኛና ሰው ሁሉ ሊቀበለው የሚገባ ነው፤ ከጎጠኦችም ዋና እኔ ነኝ። ¹⁶ ነገር ግን ክርስቶስ ኢየሱስ በእርሱ ለሚያምኑና የዘላለምን ሕይወት ለሚቀበሉ ወሰን የሌለው ትዕግሥቱን ከጎጠኦችም ዋና በሆንሁት በእኔ እንደ ምሳሌ አድርጎ ያሳይ ዘንድ ምሕረትን አገኘሁ። ¹⁷ እንግዲህ ዘላለማዊ ለሆነው፣ ለማይሞተው፣ ለማይታዩ ውና ብቻውን አምላክ ለሆነው ንጉሥ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብርና ምስጋና ይሁን፤ አሜን።

¹⁸ ልጄ ጢሞቴዎስ ሆይ፤ አስቀድሞ ስለ አንተ በተነገረው ትንቢት መሠረት ይህን ትእዛዝ እሰጥለሁ፤ ይኸውም እርሱን በመከተል መልካሙን ገድል እንድትጋደል ነው። ¹⁹ እምነትና በጎ ጎሊናም ይኑርህ፤ አንዳንዶች ጎሊናቸውን ጥለው ባሕር ላይ አደጋ ደርሶበት እንደሚጠፋ መከብስ እምነታቸውን አጥፍተዋል። ²⁰ ከእርሱም መካከል እንዳይሳደዱ ትምህርት ያገኙ ዘንድ ለሰይጣን አሳልፎ የሰጠኝቸው፣ ሃሜኔዎስና እስክንድሮስ ይገኛሉ።

አምልኮን በሚመለከት የተሰጠ መመሪያ

2 እንግዲህ ከሁሉ አስቀድሞ ልመናና ጸሎት፣ ምልጃና ምስጋና ለሰዎች ሁሉ፣ ለነገሥታትና ለባለ ሥልጣናት ሁሉ እንዲደረግ አሳስባለሁ፤ ² ይህም በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወትና በቅድስና ሁሉ፣ በሰላ ምና በጸጥታ እንደንኖር ነው። ³ ይህ በእግዚአብሔር በአዳኛችን ፊት ደስ የሚያሰኝ ነው፤ ፋእርሱ ሰዎች ሁሉ እንዲድኑና እውነትን ወደ ማወቅ እንዲደርሱ ይፈልጋል። ⁵ አንድ እግዚአብሔር አለና፣ ደግሞም በእግዚአብሔር ርዕይ በሰዎች መካከል አንድ አስታራቂ አለ፤ እርሱም ሰው የሆነው ክርስቶስ ኢየሱስ ነው፤ ፊራሱንም ለሰዎች ሁሉ ቤዛ አድርጎ ሰጠ፤ ይህም በትክክለኛው ጊዜ ተመስክ ሮላታል። ⁷ እኔም ለዚህ ነገር የምሥራች

2:6 ማ:20:28፣ 1:4 ሮ:1:6፣ 1:ጠ:ግ:6:15፣ ተ:4:1:3 2:7 ሐ:9:15፣ ሮ:9:1፣ 2:ጠ:ግ:1:1

አብሣሪና ሐዋርያ እንዲሁም ለአሕዛብ የእውነተኛ እምነት አስተማሪ ሆኜ ተሾምሁ፤ እውነተኛ እናገራለሁ፤ አልዋሽም።

⁸እንግዲህ ወንዶች በሁሉም ቦታ ያለ ቀጣና ያለ ክርክር የተቀደሱ እጆቻቸውን ወደ ላይ በማንግድት እንዲጸልዩ እጅልጋለሁ።

⁹እንዲሁም ሴቶች በጨዋነትና ራስን በመግዛት ተገቢ የሆነ ልብስ ይልበሱ እንጂ በሹናባ ወይም በዕንቁ ወይም ሞታቸው ወድ በሆኑ ልብሶች አይሸቀርቀሩ፤ ¹⁰ነገር ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን የሚሉ ሴቶች ሊያደርጉ እንደሚገባ በመልካም ተግባር ይዋቡ።

¹¹ሴት በጸጥታና በሙሉ መገዛት ትማር። ¹²ሴት ዝም አንድ-ትል እንጂ አንድ-ታስተምር ወይም በወንድ ላይ ሥልጣን እንዲኖራት አልፈችድም። ¹³ምክንያቱም አዳም ቀድሞ ተፈጥሮአል፤ ከዚያም ሔዋን ተፈጠረች። ¹⁴ደግሞም የተታለለው አዳም አይደለም፤ የተታለለችውና ጎጠአተኛ የሆነችው ሴቷ ናት፤ ¹⁵ይሁን እንጂ ሴት ለበእምነትና በፍቅር፣ በቅድስናም ራሷን እየገዛች ብትጸና ልጅ በመውለድ ትድናለች።

እረኞችና ዲያቆናት

3 “ማንም የቤተ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶስ ለመሆን ቢፈልግ፣ መልካም ሥራን ይመኛል” የሚለው ቃል የታመነ ነው። ²እንግዲህ የቤተ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶስ የማይነቀፍ፣ የአንዲት ሚስት ባል፣ ልክኛ፣ ራሱን የሚገዛ፣ በሥርዐት የሚኖር፣ እንግዳ ተቀባይ፣ ማስተማር የሚችል፣ ³የማይሰክር፣ የማይጣላ ግን ጨዋ የሆነ፣ የማይጨቃጨቅ፣ ገንዘብንም የማይወድ ሊሆን ይገባዋል። ⁴ልጆቹን ታዛዥና አክባሪ አድርጎ በማሳደግ የገዛ ቤተ ሰቡን በአግባቡ የሚያስተዳድር ሊሆን ይገባል። ⁵አንድ ሰው የራሱን ቤት ማስተዳደር ካላወቀበት፣ የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዴት ሊጠብቅ ይችላል? ⁶በትዕቢት ተነፍቶ ዲያብሎስ በወደቀበት ፍርድ እንዳይወድቅ አዲስ ክርስቲያን አይሁን። ⁷ደግሞም ስሙ እንዳይነቀፍና በዲያብሎስ ወጥመድ ውስጥ እንዳይወድቅ፣ በውጭ ባለ-ትዘንድ መልካም ምስክርነት ሊኖረው ይገባል።

⁸ዲያቆናትም እንደዚህ የተከበሩ፣ ቃላቸውን የማይለዋውጡ፣ ለብዙ ወይን ጠጅ የማይጉመጁ፣ ያለ አግባብ የሚገኝ ጥቅምንም የማያሳድዱ ሰዎች መሆን ይገባቸዋል፤ ⁹የእምነትንም ጥልቅ ምስጢር በንጹሕ ኅሊና መጠበቅ አለባቸው። ¹⁰እነርሱም አስቀድመው ይፈተኑ፤ ከዚያም፣ አንዳች ነቀፋ

28 መገ24:4;63:4; 134:2;141:2; ሉቃ24:50
29 1ጴጥ3:3
2ኛ10 ምሳ31:13
2ኛ11 1ጴጥ3:3;4
2ኛ12 ኤፌ5:22
2ኛ13 ዘፍ27: 22; 1ቆሮ11:8
2ኛ14 ዘፍ31-6:13; 2ቆሮ11:3
2ኛ15 1ጢሞ1:14
3ኛ1 ሐሥ20:28; 4ፊል1:1;1ጢሞ1:15; ቲቶ1:7
3ኛ2 ቀላ1:1;12: ሮሚ12:13; 2ጢሞ2:24; ቲቶ1:6-8;2:2
3ኛ3 ሉቃ16:14; 1ጢሞ6:10; 2ጢሞ2:24;3:2; ቲቶ1:7;ሐብ3:5; 1ጴጥ5:2
3ኛ4 ቀላ12:ቲቶ1:6
3ኛ5 1ቆሮ10:32
3ኛ6 1ጢሞ6:4; 2ጢሞ3:4;2ጴጥ2:4
3ኛ7 ማር4:11; 2ጢሞ2:26
3ኛ8 4ፊል1:3; 1ጢሞ5:23; ቲቶ1:7;2:3
3ኛ9 ሐሥ23:1
3ኛ10 1ጢሞ5:22
3ኛ11 ቀ2:2ጢሞ3:3; ቲቶ2:3

3ኛ12 ቀላ2:4
3ኛ15 ቀላ5; ማቴ16:16;1ቆሮ10:32
3ኛ16 መገ9:11; ማር16:19; ዮሐ1:14; ሮሚ6:25;ቁላ1:23; 1ጢሞ2:2
4ኛ1 ማር13:5; ዮሐ16:13;ሐሥ8:29; 1ቆሮ2:10;2ጢሞ3:1; 2ጴጥ3:3
4ኛ2 ኤፌ4:19
4ኛ3 ቀላ4;ዘፍ1:29; 9:3;ሮሚ14:6; 1ቆሮ10:30; ቁላ2:16;ሐብ3:4
4ኛ4 ዘፍ1:10;12: 18;21:25;31; ማር7:18;19; ሮሚ14:14-18; ሐሥ10:15
4ኛ5 ሐብ4:12
4ኛ6 1ጢሞ1:10; 2ጢሞ3:15
4ኛ7 1ጢሞ14:2;2:2
2ጢሞ2:16

ካልተገኘባቸው በዲቁና ያገልግሉ። ¹¹እንዲሁ ሴቶችም የተከበሩ፣ ሐሚ ተኞች ያልሆኑ ነገር ግን ልክኞችና በነገር ሁሉ የታመኑ ሊሆኑ ይገባል። ¹²ዲያቆናት የአንዲት ሚስት ባል መሆን ይገባቸዋል፤ ደግሞም ልጆቻቸውንና ቤተ ሰቦቻቸውን በአግባቡ የሚያስተዳድሩ መሆን አለባቸው። ¹³በአግባቡ ያገለገሉ ለራሳቸው ትልቅ ክብርን፣ በክርስቶስ ኢየሱስም ባላቸው እምነት ብዙ ድፍረትን ያገኛሉ።

¹⁴ወደ አንተ ቶሎ ለመምጣት ተስፋ ባደርግም ይህን ትእዛዝ እጽፍልሃለሁ፤ ¹⁵ይህንም የምጽፍልህ ብዙዎቹ እንኳ ሰዎች በእግዚአብሔር ቤት እንዴት መኖር እንዳለባቸው እንድታውቅ ነው፤ ቤቱም የሕያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ይኸውም የእውነት ዐምድና መሠረት ነው። ¹⁶የእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ምስጢር ያለ ጥርጥር ታላቅ ነው፤ እርሱም በሥጋ ተገለጠ፤ በመንፈስ ጸደቀ፤ በመላእክት ታየ፤ በአሕዛብ ዘንድ ተሰበከ፤ በዓለም ባለ-ት ታመነ፤ በክብር ዐረገ።

ለጢሞቴዎስ የተሰጠ መመሪያ

4 በኋለኞች ዘመናት አንዳንዶች እምነትን ክደው አታላይ መናፍስትንና የአጋንንትን ትምህርት እንደሚከተሉ መንፈስ በግልጽ ይናገራሉ። ²እንዲህ ያለው ትምህርት የሚመጣው ኅሊናቸው በጋለ ብረት የተጠበሰ ያህል ከደነዘዘባቸው ግብዝ ውሸተኞች ነው። ³እነርሱ፣ ሰዎች እንዲያገቡ ይከለክላሉ፤ የሚያምኑና እውነትን የሚያውቁ ሰዎች እግዚአብሔር የፈጠረውን በምስጋናም የሚቀበሉትን እንዳይበሉ ያዛሉ፤ ⁴እግዚአብሔር የፈጠረው ማንኛውም ነገር መልካም ነውና፤ በምስጋና ከተቀበሉትም የሚባል ምንም ነገር የለም፤ ⁵በእግዚአብሔር ቃልና በእሎት የተቀደሰ ነውና።

⁶ይህን ትእዛዝ ለወንድሞች ብታሳስብ፣ በእምነት ቃልና በተቀበልኸው መልካም ትምህርት ታንጸህ የክርስቶስ ኢየሱስ በጎ አገልጋይ ትሆናለህ። ⁷እግዚአብሔርን ከማያክብር ርባና ቢስ አፈ ታሪክና ከአሮገቶች ተረታ ተረት ራቅ፣ ይልቁንም ለእውነተኛ

¹⁵ ግሪኩ ለርጋ ይላል
¹⁶ ወይም ትታደላለች
¹⁷ ወይም ሚስቶቻቸው ወይም ዲያቆናት
¹⁸ እንደገና ቅጂች አምላክ ይላሉ።
¹⁹ ወይም ለክላ

መንፈሳዊ ሕይወት ራስህን አሠልጥን። 8የአካል ብቃት ልምምድ ለጥቂት ነገር ይጠቅማልና፤ ለእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት ራስን ማሠልጠን ግን ለአሁኑም ሆነ ለሚመጣው ሕይወት ተስፋ ስላለው ለሁለቱም ይጠቅማል።

9ይህ ቃል የታመነና ሙሉ ለሙሉ ሊቀበሉት የሚገባ ነው። 10ለዚህ ብለን እንጥራለን፤ እንደክማለንም፤ ይኸውም ለሰዎች ሁሉ በተለይም ለሚያምኑት አጻጻፍ በሆነው በሕይወት እግዚአብሔር ተስፋ ስለምናደርግ ነው።

11እነዚህን ነገሮች እዘዘ፤ አስተምርም። 12ወጣትነትህን ማንም አይዘፍ፤ ነገር ግን ለሚያምኑት በንግግርና በኑሮ፣ በፍቅር፣ በእምነትና በንጽሕና አርአያ ሁንላቸው። 13እኔ እስከመጣ ድረስ ለማንበብ፣ ለመምከርና ለማስተማር ትጋ። 14ሽማግሌዎች እጃቸውን በአንተ ላይ ሲጭኑ በትንቢት የተሰጠህን የጸጋ ስጦታ ቸል አትበል።

15ሰው ሁሉ ማደግህን ያይ ዘንድ በእነዚህ ነገሮች ላይ አትኮር፤ በትጋትም ፈጽማቸው። 16ለሕይወትህና ለትምህርትህ ተጠን ቀቅ፤ በእነዚህም ጽና፤ ይህን ብታደርግ፣ ራስህንና የሚሰሙህንም ታድናለህና።

ስለ መበለቶች፣ ስለ ሽማግሌዎችና ስለ ባሪያዎች የተሰጠ ምክር

5 አረጋዊውን ሰው እንደ አባትህ ቈጥረህ ምክረው እንጂ በንይላ ቃል አትናገረው። ወጣት ወንዶችን እንደ ወንድሞች ተቀበላቸው፤ 2እንዲሁም አርጊቶችን እንደ እናቶች፣ ወጣት ሴቶችን ደግሞ እንደ እኅ ቶች በፍጹም ንጽሕና አስተናግዳቸው።

3በእርግጥ ችግረኛ የሆኑትን መበለቶች ተንከባከባቸው። 4እንዲት መበለት ግን ልጆች ወይም የልጅ ልጆች ቢኖሯት፣ እነዚህ ልጆች የራሳቸውን ቤተ ስብ በመርዳትና ለወላጆቻቸውም ብድራትን በመመለስ ከሁሉ በፊት እምነታቸውን በተግባር ለማሳየት መማር ይገባቸዋል፤ ይህ እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ነውና። 5በእርግጥ መበለት የሆነች፣ ብቻዋንም የምትኖር ተስፋዋን በእግዚአብሔር ላይ ታደርጋለች፤ ለጸሎትና የእግዚአብሔር ርዳታ ለመለመን ሌሊትና ቀን ትተጋለች። 6ምድራዊ ደስታን የምትሻቆ መበለት ግን በሕይወት ብትኖርም የሞተች ናት። 7ማንም የሚነቀፍበት ነገር እንዳይኖር፣ ይህንም ትእዛዝ ለሕዝቡ ስጥ። 8አንድ ሰው ዘመዶችን በተለይም የቅርብ ቤተ ሰባን የማይረዳ ከሆነ ሃይማኖቱን የካደ፣ ከማያምንም ሰው ይልቅ የባስ ክፉ ነው። 9ዕድሜዋ ከሥልሳ ዓመት ያነሰ መበለት በመዝገብ ላይ አትጻፍ፤ ደግሞም የአንድ ባል ሚስት

4:8 መዝ37:9-11፤ ምሳ22:4፤ማቴ6:33፤ ማር10:29-30፤ 1ጢሞ6:6 4፬ 1ጢሞ15:15 4፩10 ማቴ16:16፤ ሉቃ1:47፤2:11 4፩1 1ጢሞ57: 62 4፩12 ፊል3:17፤ 1ተሰ17፤2ተሰ3:9፤ 1ጢሞ1:14፤ 2ጢሞ1:7፤ ቲቶ2:7-15፤1ጴጥ5:3 4፩13 ሉቃ4:16፤ ሐሥ13:14-16፤ ቁላ4:16፤1ተሰ5:27፤ 1ጢሞ3:14 4፩14 ሐሥ6:6፤ 11:30፤1ጢሞ1:18፤ 2ጢሞ1:6 4፩16 ሮሜ11:14 5፩1 ዘሌ19:32፤ ቲቶ2:26 5፩3 ቍ5:16 5፩4 ቍ8፤ ሮሜ12:2፤1ፊል5:10፤ 6፩1፤ 2፤1ጢሞ2:3 5፩5 ቍ3:16፤ ሉቃ2:37፤ ሮሜ1:10፤ 1ቆሮ7:34፤ 1ጴጥ3:5 5፩6 ሉቃ15:24፤ 5፩7 1ጢሞ4:11፤ 6፤2 5፩8 2ጴጥ2:1፤ ይሁ 4

5፩10 ቍ16፤ ሉቃ7:44፤ሐሥ9:36፤ ሮሜ12፤13፤1ጣሞ6:18፤ 1ጴጥ2:12 5፩13 ሮሜ1:29፤ 2ተሰ3:11 5፩14 1ቆሮ7:9፤ 1ጢሞ6:1 5፩15 ማቴ4:10 5፩16 ቍ3-5 5፩17 ሐሥ11:30፤ ፊል2:29፤1ተሰ5:12 5፩18 ዘሌ19:13፤ ዘጸ24:14፤15፤25:4፤ ማቴ10:10፤ሉቃ10:7፤ 1ቆሮ9:7-9:14 5፩19 ማቴ18:16፤ ሐሥ11:30 5፩20 ዘጸ13:11፤ 2ጢሞ4:2፤ ቲቶ1:13፤2፤15 5፩21 1ጢሞ6:13፤ 2ጢሞ4:1 5፩22 መዝ18:26፤ ሐሥ6:6፤1ፊል5:11 5፩23 1ጢሞ3:8

የነበረችሰ ልትሆን ይገባል፤ 10ልጆችን በማሳደግ፣ እንግዶችን በመቀበል፣ የቅዱሳንን እግር በማጠብ፣ የተቸገሩትን በመርዳትና ለበጎ ምግባር ሁሉ ራሷን በመስጠት በመልካም ሥራም የተመሰከረላት መሆን አለባት።

11ወጣት መበለቶችን ግን እንዲህ ባለው መዝገብ አትጻፋቸው፤ ምክንያቱም ሥጋዊ ፍላጎታቸው ለክርስቶስ በገቡት ቃል ላይ በሚያይዘው ጊዜ ለማግባት ይሻሉና። 12በዚህም ፍርድን በራሳቸው ላይ ያመጣሉ፤ በመጀመሪያ የገቡትን ቃል ኪዳን አፍርስ ዋልና። 13በተጨማሪም ሥራ መፍታትንና ከቤት ቤት መሆርን ይለምዳሉ፤ ሥራ ፊት መሆን ብቻ ሳይሆን፣ የማይገባውን እየተናገሩ ሐሜ ተኞችና በሰው ጉዳይም ጣልቃ የሚገቡ ይሆናሉ። 14ስለዚህ ባል የሞተባ ቸው ወጣት ሴቶች እንዲያገቡ፣ ልጆች እንዲወልዱ፣ ሴታቸውን እንዲያስተዳድሩና ጠላትም የሚነቅፍባቸውን ነገር እንዳያገኝ እመክራለሁ። 15በእርግጥ ከዚህ በፊት አንዳንዶቹ ሰይጣንን ለመከተል ዘወር ብለዋል።

16አማኝ የሆነች ማንኛዋም ሴት በቤተ ሰባ ውስጥ መበለቶች ቢኖሯት፣ ቤተ ክርስቲያን እውነተኛ መበለቶችን ብቻ መርዳት እንድትችል እርሷው ትርዳቸው እንጂ ለቤተ ክርስቲያን ሽክም እንዲሆኑ አትተዋቸው።

17ቤተ ክርስቲያንን በሚገባ የሚያስተዳድሩና ይልቁንም በመስበክና በማስተማር የሚተገኙ ሽማግሌዎች ዕጥፍ ክብር ይገባቸዋል። 18መጽሐፍም፣ “እያበራዩ ያለውን በሬ አፉን አትሠር።” ደግሞም፣ “ለሠራተኛ ደመወዙ ይገባዋል” ይላልና። 19በሁለት ወይም በሦስት ምስክሮች ካልተደገፈ በቀር በሽማግሌ ላይ የሚቀርብ ክስ አትቀበል። 20ሌሎች አይተው እንዲጠነቀቁ ኅጢአት የሚሠሩትን በጉባኤ ፊት ገሥዳቸው።

21በእግዚአብሔርና በክርስቶስ አያሱስ፣ በተመረጡትም መላእክት ፊት እነዚህን ትእዛዛት ያለ አድልዎ እንድትጠብቁና አንዳችም ነገር በማበላጠ እንዳታደርግ ዐደራ እልሃለሁ።

22በማንም ላይ እጅ ለመጫን አትቸኩል፤ ከሌሎችም ጋር በኅጢአት አትተባበር፤ ራስህን በንጽሕና ጠብቅ።

23ለሆድህና ደግሞም ለሚንቀሳቀሱ ሕመም፣ ጥቂት የወይን ጠጅ ጠጣበት እንጂ ከእንግዲህ ውሃ ብቻ አትጠጣ።

24የአንዳንድ ሰዎች ኅጢአት ግልጽ ነው።

69 ወይም ለባለጥ ታማኝ የነበረች *18 ዘጸ 25:4 *18 ሉቃ 10:7

ከእነርሱም ቀድሞ ፍርድ ቦታ ይደርሳል፤ ሌሎችን ግን ኅጢአታቸው ይከተላቸዋል።
 25 መልካም ሥራም እንደዚሁ ግልጽ ነው፤ ግልጽ ያልሆነ ቢኖርም እንኳ ተሰውሮ አይቀርም።

6 የእግዚአብሔር ስምና ትምህርቱም እንዳ ይሰደቡ፣ በባርነት ቀንበር ሥር ያሉ ሁሉ፣ ጌቶቻቸው ሙሉ ክብር እንደሚገባቸው አድርገው ይቀጠሩ።² የሚያምኑ ጌቶች ያሏቸውም፣ ወንድሞች ስለ ሆኑ የሚገባቸውን ክብር አይንፈገገው፤ ይልቁንም በአገልግሎታቸው የሚጠቀሙ አማኞችና ወዳጆቻቸው ስለ ሆኑ የበለጠ ሊያገለግሏቸው ይገባል። እነዚህን ነገሮች አስተምር፤ ምክርም።

የገንዘብ ፍቅር

³ማንም የሐሰት ትምህርት ቢያስተምር፣ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጤናማ ቃልና እውነተኛ መንፈሳዊነትን ከሚያገለግሉት ትምህርት ጋር የማይስማማ ቢሆን፣⁴ ያህን ሰው በትዕቢት ተወጥሮአል፤ አንዳችም አያስተውልም። ስለ ቃላት ለመከራከርና ለመጣላት ክፉ ጉጉራት አለው፤ እነዚህም ቅናሽን፣ ጥልን፣ ስድብን፣ መጥፎ ጥርጣ ሬን ያስከትላሉ።⁵ እውነትን በተቀሙና መንፈሳዊው ነገር ትርፍ ማግኛ በሚመስላቸውና አእምሮ በጉዳላቸው ሰዎች መካከል የማያባራ ንትርክ ያመጣሉ።

⁶ነገር ግን እውነተኛ መንፈሳዊነት ባለን ነገር ከመርካት ጋር ትልቅ ትርፍ ነው። ገምክንያቱም ወደ ዓለም ያመጣነው ምንም ነገር የለም፤ ምንም ነገር ይዘን ማሄድም አንችልም።⁸ ነገር ግን ምግብና ልብስ ካለን፣ ያ ይበቃናል።⁹ ባለጠጋ ለመሆን የሚፈልጉ ግን ወደ ፈተናና ወደ ወጥመድ፣ እንዲሁም ሰዎችን ወደ መፍረስና ወደ ጥፋት ወደሚያዘቅጠው ወደ ብዙ ከንቱና ክፉ ምኞት ይወድቃሉ።¹⁰ ምክንያቱም የገንዘብ ፍቅር የከፋት ሁሉ ሥር ነው፤ አንዳንዶች ባለጠጋ ለመሆን ካላቸው ጉጉራት የተነሣ ከእምነት መንገድ ስተው ሄደዋል፤ ራሳቸውንም በብዙ ሥቃይ ወግተዋል።

6:1 ኤፌ.6:5፣ 1ጢ.ሞ5:14፣ ተቆ2:5:8
 6:2 1ጢ.ሞ4:11፣ ፈ.ሞ16
 6:3 1ጢ.ሞ1:3:10
 6:4 1ጢ.ሞ3:6፣ 2ጢ.ሞ2:14:3:4
 6:5 2ጢ.ሞ3:8፣ ተቆ1:15
 6:6 ፊል.4:11፣ 1ጢ.ሞ4:8:10:13:5
 6:7 ኢዮ.1:21፣ መዛ49:17:መዛ5:15
 6:8 ም.ሳ30:8፣ 1ጢ.ሞ3:3:5:9
 6:9 ም.ሳ15:27፣ 28:20፣ 1ጢ.ሞ3:7
 6:10 ቍ.21፣ ኢ.ሱ7:21፣ 1ጢ.ሞ3:3:5:9
 6:11 ቍ.3:5:6፣ 1ጢ.ሞ1:14:2:2፣ 2ጢ.ሞ2:22:3:10፣ 3:17
 6:12 ቍ.19፣ ማ.4:25:46:1:4፣ ጭ9:25፣ 26:6:4፣ 1ጢ.ሞ1:18:10:13:1

6:13 ቍ.12፣ ዮ.ሐ18:33-37፣ 1ጢ.ሞ5:21፣ 2ጢ.ሞ4:1
 6:14 1ቆ.1:7፣ 1ተ.ሰ3:13፣ 2ጢ.ሞ1:10:4:1:8
 6:15 ዘ.ሰ10:17፣ መዝ136:3:4:7:2:47፣ 1ጢ.ሞ1:11:17፣ 2:6:ተቆ1:3:4:1:5፣ 17:14:19:16
 6:16 መዝ104:2፣ ዮ.ሐ1:18፣ ሮ.ሜ1:13:6፣ 1ጢ.ሞ1:17፣ 1ዮ.ሐ1:7

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የሰጠው ዐደራ

¹¹የእግዚአብሔር ሰው ሆይ፤ አንተ ግን ከዚህ ሁሉ ሽሽ፣ ጽድቅን፣ እውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወትን፣ እምነትን፣ ፍቅርን፣ ትዕግሥትንና ገርነትን ተከታተል።¹² መልካሙን የእምነት ገድል ተጋደል፤ በብዙ ምስክሮች ፊት በመልካም መታመን የመሰከርህለትንና የተጠራህበትን የዘላለም ሕይወት አጥብቀው ያዝ።¹³ ለሁሉም ሕይወትን በሚሰጥ በእግዚአብሔር ዘንድ እንዲሁም በጳጉሞስ ጳላጦስ ፊት እውነትን በመሰከር በክርስቶስ ኢየሱስ ፊት ዐደራ የምልህ፤¹⁴ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እስኪገለጥ ድረስ፣ ይህን ትእዛዝ ያለ ዕድፍና ያለ ነቀፋ ሆነህ እንድትጠብቅ ነው፤¹⁵ የምን መገለጥ፣ የተባረከውና ብቻውን ገዥ የሆነው የነገሥታት ንጉሥ፣ የጌቶችም ጌታ እግዚአብሔር በራሱ ጊዜ የሚያሳየው ነው፤¹⁶ እርሱ ብቻ ኢመዋቲ ነው፤ ሊቀረብ በማይቻል ብርሃን ውስጥ ይኖራል፤ እርሱን ያየ ማንም የለም፤ ሊያየውም የሚችል የለም። ለእርሱ ክብርና ኃይል ከዘላለም እስከ ዘላለም ይሁን፤ አሜን።

¹⁷በዚህ ዓለም ባለጠገኝ የሆኑት እንዳይታወቁ፣ ደስም እንዲለን ሁሉን ነገር አትረፍርፍ በሚሰጠን በእግዚአብሔር እንዲ አስተማማኝነት በሌለው በሀብት ላይ ተስፋ እንዳያደርጉ እዘዛቸው።¹⁸ መልካም እንዲሠሩ፣ ቸሮችና ለማካፈል ፈቃደኞች የሆኑ እንዲሆኑ እዘዛቸው።¹⁹ በዚህ ዐይነት እውነተኛ የሆነውን ሕይወት ያገኙ ዘንድ፣ ለሚመጣው ዘመን ጽኑ መሠረት የሚሆን ሀብት ለራሳቸው ያከማቻሉ።

²⁰ጢሞቴዎስ ሆይ፤ በዐደራ የተቀበልኻውን ሁሉ ጠብቅ፤ እግዚአብሔርን ከማያስከብር ከከንቱ ልፍለፋና በውሸት ዕውቀት ከተባለ የተቃዋሞ ፍልስፍና ራቅ፣²¹ የዚህ ዐይነት ዕውቀት አለን ሲሉ የነበሩ አንዳንዶች ይህን በማድረጋቸው ከእምነት መንገድ ስተው ሄደዋል።

እጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

6:17 ቍ.9፣ መዝ62:10፣ ኢር.49:4፣ ቃ.12:20፣ 21፣ ሐ.ሥ.14:17፣ 1ጢ.ሞ4:10:6:18 ሮ.ሜ12:8:13፣ ኤ.ፌ.4:28፣ 1ጢ.ሞ5:10
 6:19 ቍ.12፣ ማ.4:6:20፣ ኤ.ፌ.3:12 6:20 2ጢ.ሞ1:1:12፣ 14:2:16 6:21 ቍ.10፣ ቁ.ላ4:18:2ጢ.ሞ2:18

የሐዋርያው የጳውሎስ መልእክት ወደ ጢሞቴዎስ - ሁለተኛ

1 በክርስቶስ ኢየሱስ ቃል በተገባው የሕይወት ተሳታፊ መሠረት፣ በእግዚአብሔር ፈቃድ የክርስቶስ ኢየሱስ ሐዋርያ የሆነ ጳውሎስ፣

2 ለተወዳጁ ልጄ፣ ለጢሞቴዎስ፣ ጸጋ፣ ምሕረትና ሰላም ከእግዚአብሔር አብ፣ ከጌታችንም ከክርስቶስ ኢየሱስ ይሁን።
ታማኝ ስለ መሆን የተሰጠ ማበረታቻ

3 ሳላቋርጥ ሌሊትና ቀን በጸሎቴ ስለአንተ ሳስብ፣ ቀደምት አባቶች እንዳደረጉት በንጹሕ ኅሊና የማመልከውን እግዚአብሔርን አመ ሰግናለሁ። ፋንባህን እያስታወስሁ በደስታ እሞላ ዘንድ ላይህ እናፍቃለሁ።
5 ግብዝነት የሌለበት እምነትህን አስታውሳለሁ፤ ይህ እምነት ቀድሞ በአያትህ በሎይድ እንዲሁም በእናትህ በኤውንቄ ዘንድ ነበረ፤ አሁን ደግሞ በአንተ እንዳለ ተረድቻለሁ። ስለዚህ በእጆቼ መጫን የተቀበልኸውን በአንተ ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔርን ስጦታ እንድታቀጣጥል አሳስብሃለሁ። እግዚአብሔር የነይልና የፍቅር፣ ራስንም የመግዛት መንፈስ እንጂ የፍርሀት መንፈስ አልሰጠንምና።

8 እንግዲህ፣ ስለ ጌታችን ለመመስከር ወይም የእርሱ እስረኛ በሆንሁት በእኔ አትፈር፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ኅይል ስለ ወንጌል ስለኔ ጋር መከራን ተቀበል፤ ፃኢኛ ስላደረግነው አንዳች ነገር ሳይሆን ከዕቅዱና ከጸጋው የተነሳ ያጸንን ወደ ቅዱስ ሕይወትም የጦራን እርሱ ነው። ይህም ጸጋ ከዘላለም ዘመናት በፊት በክርስቶስ ኢየሱስ ተሰጠን፤ **10** አሁን ግን ሞትን ደምስሶ በወንጌል አማካይነት ሕይወትንና አመዋቲነትን ወደ ብርሃን ባወ ጣው በመድኃኒታችን በክርስቶስ ኢየሱስ መምጣት ተገልጦአል።

11 እኔም ለዚህ ወንጌል የምሥራቸ ነጋሪና ሐዋርያ፣ አስተማሪም ሆኜ ተሾምሁ። **12** መከራን የምቀበለውም ለዚሁ ነው፤ ሆኖም ያመንሁትን እርሱን ስለማወቅ አላፍርደሁም፤ የሰጡትንም ዐደራ እስኪያች ቀን ድረስ መጠበቅ እንደሚችል ተረድቻለሁ።

13 ከእኔ የሰማኸውን በክርስቶስ ኢየሱስ ባለ እምነትና ፍቅር፣ የጤናማ ትምህርት ምሳሌ አድርገህ ያዝ። **14** የተሰጠህን መልካሙን ዐደራ፣ በእኛ ውስጥ በሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ ጠብቅ።

15 በእስያ አውራጃ ያሉት ሁሉ እንደ ተወኝ ታውቃለህ፤ ከእነርሱም መካከል ፊሎ

1:1 1ቆ1:11
2ቆ1:11;ኤፌ.3:6
1ጢ.ጥ6:19;ተቶ1:2
1:2 ሐሥ16:11
ሮሜ1:7;1ጢ.ጥ1:2
1:3 ሐሥ23:11
ሮሜ1:8;10
1:4 ሐሥ20:37
2ጢ.ጥ4:9
1:5 ሐሥ16:11; 1ጢ.ጥ15:2ጢ.ጥ3:15
1:6 ሐሥ66;1ጢ.ጥ14
1:7 አባ1:2
ኤር42:11
ሮሜ8:15;1ቆ16:10;
11; 1ጢ.ጥ4:12;
ዕብ2:15
1:8 ቀ+12:16;
ማር8:38;ኤፌ.3:1;2
ጢ.ጥ2:3-9;14:5
1:9 ሮሜ8:28;
11:14;ኤፌ.2:9
1:10 1ቆ15:26;
54;ኤፌ.1:9;
1ጢ.ጥ6:14
1:11 ቀ+8;ሥ9:15;
1ጢ.ጥ2:7
1:12 ቀ+8;14:16;
18;ማር8:38;
1ቆ8:38;1ቆ1:8;
1ጢ.ጥ6:20;
2ጢ.ጥ4:8
1:13 ሮሜ6:17;
1ተሰ1:3
1ጢ.ጥ1:10;14;
2ጢ.ጥ2:2;ተቶ1:9
1:14 ቀ+12;ሮሜ8:9
1:15 ሐሥ2:9;
2ጢ.ጥ4:19

1:18 ቀ+12;
ሐሥ18:19;ዕብ6:10
2:1 ኤፌ.6:10; 1ጢ.ጥ1:2
2:2 1ጢ.ጥ6:12;
2ጢ.ጥ1:13 2:3 ቀ+9;
1ጢ.ጥ1:18;
2ጢ.ጥ1:8;14:5
2:5 1ቆ9:25
2:6 1ቆ9:10
2:8 ማቴ1:1;
ሐሥ2:24;ሮሜ2:16;
16:25
2:9 ሐሥ9:16;
21:33;ዕብ4:12
2:10 2ቆ1:16;
4:17;ቁላ1:24;
ተቶ1:1;1ኡ.ጥ5:10
2:11 ሮሜ6:2-11;
1ጢ.ጥ1:15
2:12 ማቴ10:33;
ሮሜ8:17;1ኡ.ጥ4:13

ነስና ሄርዋጌኔስ ይገኛሉ።
16 ጌታ ለሄኔሲፎሩ ቤተ ሰዎች ምሕረትን ይስጥ፤ ምክንያቱም ብዙ ጊዜ ቸር ነት አድርጎልኛል። በታሰርሁበትም ሰንሰለት አላፈረም። **17** እንዲያውም ወደ ሮም በመጣ ጊዜ ፊልጎ ፊልጎ አገኘኝ። **18** በዚያች ቀን ምሕረትን ከጌታ ያገኝ ዘንድ ጌታ ይስጠው፤ በኤፌሶንም የቱን ያህል እንዳገ ለገለኝ አንተ በሚገባ ታውቃለህ።

2 እንግዲህ ልጄ ሆይ፤ አንተ በክርስቶስ ኢየሱስ ባለው ጸጋ በርታ። ግብዝነት ምስክር ፊት ከእኔ የሰማኸውን፣ ሌሎችን ለማስተወደት ብቃት ላላቸው ለታሙ ሰዎች ዐደራ ስጥ። **3** እንደ ክርስቶስ ኢየሱስ በጎ ወታደር፣ ከእኛ ጋር መከራን ተቀበል። ፋብውትድርና የሚያገለግል ሰው አዛዥን ለማስደሰት ይጥራል እንጂ በሌላ ሥራ ራሱን አያጠላል። **5** እንደዚሁም በውድድር የሚሳተፍ ሰው፣ የውድድሩን ሕግ ጠብቆ ክልተወዳደር ያድሉን አክሊል አያገኝም። ፊትገህ ገበሬም ከሰብሉ ለመጠቀም የመጀመሪያው ሊሆን ይገባዋል። ጎእኔ የምለውን ልብ በል፤ ጌታ በሁሉም ነገር ማስተዋልን ይሰጥሃልና።

8 ከሙታን የተነሣውን፣ ከዳዊት ዘርም የሆነ ነውን ኢየሱስ ክርስቶስን አስብ፤ የእኔም ወንጌል ይኸው ነው፤ ሳለዚህም እንደ ወንጀለኛ እስከ መታሰር ድረስ መከራን እየተቀበልሁ ነው፤ የእግዚአብሔር ቃል ግን አይታሰርም። **10** ስለዚህ በክርስቶስ ኢየሱስ ስም ያገኙ ዘንድ፣ ለተመረጡት ስል ሁሉንም በመታገሥ እጸናለሁ።

11 እንዲሁ የሚለው ቃል የታመነ ነው፤ ከእርሱ ጋር ከሞትን፣ ከእርሱ ጋር ደግሞ በሕይወት እንኖራለን።

12 በጎጃና፣ ከእርሱ ጋር ደግሞ እንነግሳለን። ብንክደው፣

እርሱ ደግሞ ይክደናል፤
13 ታማኞች ሆነን ባንገ እርሱ ታማኝ እንደ ሆነ ይኖራል፤ ራሱን መካድ አይችልምና።

እግዚአብሔር የተቀበለው ሠራተኛ
14 ስለ እነዚህ ነገሮች ማሳሰብህን አትተው፤ በቃላት እንዳይነታረኩ በእግዚአብሔር ፊት አስጠንቅቃቸው፤ ይህ ጥቅም የለለው፣

የሚሰሙትንም የሚያፈርስ ነውና።¹⁵ እንደ ማያፍርና የእውነትን ቃል በትክክል እንደ ሚያስረዳ የተመሠከረለት ሠራተኛ፣ ራስ ህን በእግዚአብሔር ፊት ልታቀርብ ትጋ።¹⁶ እግዚአብሔርን ከማያስከብር ከንቱ ልፍ ለፋ ራቅ፣ በዚህ ነገር የተጠመዱ ሰዎች ከእግዚአብሔር እየራቁ ይሄዳሉና።¹⁷ ትምህርታቸው እንደማይሸር ቀሩሳል ይሠራጫል፤ ከእነዚህም መካከል ሃሜኔዎስና ፊሊጠስ ይገኛሉ።¹⁸ እነዚህም ከእውነት ርቀው የሚባዙ ናቸው። እነርሱም ትንግሌ ሙታን ከዚህ በፊት ለግሉል እያሉ የአንዳንዶቹን እምነት ይገለብጣሉ።¹⁹ ይሁን እንጂ፣ “ጌታ የእርሱ የሆኑትን ይውቃል?” ደግሞም፣ “የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ከክፋት ይራቅ” የሚል ማኅተም ያለበት የማይነቃነቅ የእግዚአብሔር መሠረት ቆሞአል።

²⁰ በአንድ ትልቅ ቤት ውስጥ የወርቅና የብር ዕቃ ብቻ ሳይሆን፣ የዕንጨትና የሽክሳ ዕቃም ይኖራል፤ ከእነዚህ አንዳንዶቹ ለከበረ፣ ሌሎቹም ላልከበረ አገልግሎት ይውላሉ።²¹ እንግዲህ ማንም ራሱን ከእነዚህ ከጠቀስ ጳቸው ነገሮች ቢያንጸ ለክብር አገልግሎት የሚውል፣ የተቀደሰ፣ ለጌታው የሚጠቅም፣ ለመልካም ሥራም ሁሉ የተሰናዳ ዕቃ ይሆናል።

²² ከወጣትነት ክፉ ምኞት ሽሽ፣ በንጹሕ ልብ ጌታን ከሚጠሩት ጋርም ጽድቅን፣ እምነትን፣ ፍቅርንና ሰላምን ተከታተል።²³ ከማይረሰባና ትርጉም የለሽ ከሆነ ክርክር ራቅ፣ ምክንያቱም እነዚህ ጠብን እንደሚያስከትሉ ታውቃለህ።²⁴ የጌታም አገልጋይ ሊጣላ አይገባውም፣ ይልቁን ለሰው ሁሉ ገር፣ ለማስተማር ብቃት ያለው፣ ትዕግሥተኛም መሆን ይገባዋል።²⁵ እውነትን ወደ ማወቅ ይደርሱ ዘንድ፣ እግዚአብሔር ንስሐን እንደ ሚሰጣቸው ተስፋ በማድረግ የሚቃወሙትን በየዋህነት የሚያቃና መሆን ይኖርበታል።²⁶ ይኸውም ወደ አእምሮአቸው ይመለሳሉ። ፈቃዱን ሊያስፈጽማቸው ምርኮኛ አድርጎ ከያዛቸው ከዲያብሎስ ወጥመድም ያመልጣሉ በማለት ነው።

ክሕደት በመጨረሻዎቹ ቀናት

3 ነገር ግን በመጨረሻው ዘመን የሚያስጨንቅ ጊዜ እንደሚመጣ ይህን ዕውቅ። ጎሳዎች ራሳቸውን የሚወዱ ይሆናሉ፤ ገንዘብን የሚወዱ፣ ትምክህተኞች፣ ትዕቢተኞች፣ ተሳዳሪዎች፣ ለወላጆቻቸው የማይታዘዙ፣ የማያመሰግኑ፣ ቅድስና የለላቸው፣ ናቅር የለላቸው፣ ለዕርቅ የማይሸነፉ፣ ሐሜተኞች፣ ራሳቸውን የማይገዙ፣ ጨካኞች፣

2፡15 ኤፌ1፡13፣ ቁላ1፡5፣ ያዕ1፡18
2፡16 1ጢሞ6፡20፣ ተቶ3፡9
2፡17 1ጢሞ1፡20
2፡18 2ተሰ2፡2፣ 1ጢሞ1፡19፣ 6፡21
2፡19 ሠ03፡12፣ 1ዮ፡16፣ 5፡3፣ 4፡28፣ 16፣ ዮሐ10፡14፣ 1ቆ1፡2፣ 8፡3፣ 7፡4፣ 9
2፡20 ሮሜ9፡21
2፡21 2ቆሮ9፡8፣ ኤፌ2፡10፣ 2ጢሞ3፡17
2፡22 ሐሥ2፡21፣ 1ጢሞ1፡5፣ 14
2፡23 ቍ፡14
2፡24 1ጢሞ3፡2፣ 3
2፡25 1ጢሞ2፡4
2፡26 1ጢሞ3፡7
3፡1 1ጢሞ4፡1፣ 2ጴጥ3፡3
3፡2 ሮሜ1፡30፣ 1ጢሞ3፡3፣ 2ጴጥ2፡10-12

3፡4 መዝ25፡3፣ 1ጢሞ3፡6፣ 6፡4
3፡5 ሮሜ16፡17፣ 1ጢሞ2፡2
3፡6 ይሁ 4
3፡7 1ጢሞ2፡4
3፡8 ሠ07፡11፣ ሐሥ13፡8፣ 1ጢሞ6፡5
3፡9 ሠ07፡12፣ 8፡18፣ 9፡11
3፡10 1ጢሞ4፡6
3፡11 መዝ34፡19፣ ሐሥ13፡14፣ 5፡1፣ 14፡6፣ ሮሜ15፡31፣ 2ቆሮ11፡23-27
3፡12 ሐ15፡20፣ ሐሥ14፡22
3፡13 ማር13፡5፣ 2ጢሞ2፡16
3፡14 2ጢሞ1፡13
3፡15 ዘ84፡6፣ መዝ119፡8፣ 9፡9፣ ዮሐ5፡39፣ 2ጢሞ1፡5
3፡16 ዘ829፡29፣ ሮሜ4፡23፣ 24፣ 2ጴጥ1፡20
3፡17 1ጢሞ6፡11፣ 2ጢሞ2፡21
4፡1 ቍ፡8፣ ሐሥ10፡4፣ 2፣ 1ጢሞ5፡21፣ 16፣ 13፣ 14
4፡2 ገላ6፡6፣ 1ጢሞ4፡13፣ 5፡20፣ ተቶ1፡9፣ 13፣ 2፡9፣ 15
4፡3 ኤፌ30፡10፣ 1ጢሞ1፡10

መልካም የሆነውን የማይወዱ፣ ሳይተኞች፣ ችኩሎች፣ በከንቱ በትዕቢት የተወጠሩ፣ ከእግዚአብሔር ይልቅ ተደላን የሚወዱ ይሆናሉና።²⁷ ይህም የታወቀ መልክ አላቸው፣ ጎይሉን ግን ክደዋል። ከእነዚህ ራቅ።

²⁸ እነርሱም በየቤቱ ሾልሞ እየገቡ የነጠሉት ብዛት የተጫናቸውን፣ በተለያዩ ክፉ ምኞት ውስጥ ገብተው የሚዋልሉ መንፈስ ደካማ ሴቶችን የሚያጠምዱ ናቸው፤ ገእንደ ነዚህ ያሉ ሴቶች ሁልጊዜ ይማራሉ፤ ነገር ግን እውነትን ወደ ማወቅ ፈጽሞ ሊደርሱ አይችሉም።²⁹ ኢያሴስና ኢያንበሬስ መሴን እንደ ተቃወሙት፣ እነዚህም አእምሮአቸው የጠፋባቸውና ከእምነት የተጣሉ ሰዎች ደግሞ እውነትን ይቃወማሉ።³⁰ ይሁን እንጂ አይሳካላቸውም፤ ምክንያቱም የእነዚያ ሰዎች ሞኝነት እንደ ተገለጠ ሁሉ፣ የእነዚህም ለሁሉ ግልጽ ይሆናል።

ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ የሰጠው ዐደራ

¹⁰ አንተ ግን ትምህርቱን፣ አካሄዴን፣ ዐላማዬን፣ እምነቴን፣ ትዕግሥቴን፣ ፍቅሬትን፣ ጽናቴን ሁሉ ታውቃለህ።¹¹ ስደቴንና መከራዬን፣ በአንጻሪያ በአቆንዮን፣ በልስጥ ራንም የደረሰብኝን ሁሉ፣ የታገሥሁትንም ስደት ታውቃለህ። ጌታ ግን ከእነዚህ ሁሉ አዳንኝ።¹² በእርግጥም በክርስቶስ ኢየሱስ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ።¹³ ክፉዎችና አታላቶች ግን እየሳቱና እየሳቱ፣ በክፋትም ላይ ክፋት እየጨመሩ ይሄዳሉ።¹⁴ አንተ ግን በተማርኸውና በተረዳኸው ጽና፣ ይህን ከማን እንደ ተማርኸው ታውቃለህና።¹⁵ ከሕፃንነትም ጀምረህ፣ በክርስቶስ ኢየሱስ በማመን መዳን የሚገኝበትን ጥበብ ሊሰጠህ የሚችሉትን ቅዱሳት መጻሕፍትን ዐውቀሃል።¹⁶ ቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለባቸው ናቸው። ለማስተማር፣ ለመገሰጠ፣ ለማቅናት፣ በጸድቅም መንገድ ለመምከር ይጠቅማሉ።¹⁷ ይኸውም የእግዚአብሔር ሰው ለመልካም ሥራ ሁሉ ብቁ ሆኖ እንዲገኘው።

4 በእግዚአብሔር ፊት እንዲሁም በሕያዋንና በሙታን ሊፈርድ ባለው በክርስቶስ ኢየሱስ ፊት፣ መገለጡንና መንገሥቱን በማሰብ ይህን ዐደራ እልሃለሁ።² ቃሉን ስበክ፣ ጊዜው ቢመችም ባይመችም ዝግጁ ሁን፣ በታላቅ ትዕግሥትና በማስተማር አቅና፣ ገሥጽ፣ አበረታታም።³ ምክንያቱም ሰዎች ትክክለኛ የሆነውን ትምህርት የማይቀበሉበት ጊዜ ይመጣል፤ ከዚህ ይልቅ ለገዛ ምኞቶቻቸው የሚሰማማውን፣ የሚያሳክክ ጆሮአቸው ሊሰማ የሚፈልገውን እንዲ

ነግሯቸው በዙሪያቸው ብዙ አስተማሪዎችን ይሰበስባሉ። ፋኒውነትን ከመስማት ጀርባቸውን ይመልሳሉ፤ ወደ ተረትም ዘወር ይላሉ። ፊክንተ ግን በሁኔታዎች ሁሉ የረጋህ ሁን፤ መከራን ታገሥ፤ የወንጌል ሰባኪን ተግባር አከናውን፤ አገልግሎትህን ፈጽም።

⁶እኔ እንደ መጠጥ ቀሩርባን መሥዋዕት ለመፍሰስ ተቃርቤአለሁ፤ ተለይቼ የምሄድ በት ጊዜ ደርሶአል። ገመልካሙን ገድል ተጋድያለሁ፤ ፍጫውን ጨርሻለሁ፤ ሃይማኖትንም ጠብቄአለሁ። ፊደራት የጽድቅ አክሊል ተዘጋጅቶልኛል፤ ይህንም ጻድቅ ፈራጅ የሆነው ጌታ በዚያ ቀን ለእኔ ይሰጠኛል፤ ደግሞም ለእኔ ብቻ ሳይሆን፤ የእርሱን መገለጥ ለናፈቁ ሁሉ ነው።

የጳውሎስ ማሳሰቢያ

⁹በቶሎ ወደ እኔ ለመምጣት የተቻለህን ሁሉ አድርግ፤ ¹⁰ዴማስ ይህን ዓለም ወደ ትቶኝ ወደ ተሰሎንቄ ሄዶአልና። ቁርቂስ ወደ ገላትያ፤ ቲቶ ወደ ድልማጥያ ሄደዋል። ¹¹ከእኔ ጋር ያለው ሉቃስ ብቻ ነው። ማርቆስ በአገልግሎቱ ስለሚረዳኝ ከአንተ ጋር ይዘኸውና። ¹²ቲኪቆስን ወደ ኤፊሶን ልክዋለሁ። ¹³ሱትመጣ በጢሮአዳ ከአክርጳ ዘንድ የተውሁትን በርኖስ፤ ጥቅልል መጻሕፍቱን በተለይም የብራና መጻሕፍቱን አምጣልኝ።

¹⁴አንጥረኛው እስክንድሮስ ብዙ ጉዳት አድርሶብኛል፤ ጌታ ግን የእጁን ይሰጠዋል።

4፥4 1ጢሞ1:4
 4፥5 ሐሥ21:8፤ ኤፌ4:11፤ 2ጢሞ1:8፤2:3
 4፥6 ዘግ፤15:1-12፤ 28:7፤24፤ፊል1:23፤ 2፤17
 4፥7 ሐሥ20:24፤ 1ቆሮ9:24፤1ጢሞ1:18
 4፥8 1ቆሮ9:25፤ ቁላ1:5፤1ጢሞ6:14፤ 2ጢሞ1:12፤ ቲቶ1:4
 4፥9 ቀ፥21፤ ቲቶ3:12
 4፥10 ሐሥ16:6፤ 17:1፤2ቆሮ2:13፤ ቁላ4:14፤ፊሞ24፤ 1ዮሐ2:15
 4፥11 ሐሥ12:12፤ ቁላ4:14፤ፊሞ24፤ 2ጢሞ1:15
 4፥12 ሐሥ18:9፤20:4
 4፥13 ሐሥ16:8
 4፥14 መዘ28:4፤ 109:20፤ሐሥ19:33፤ ሮሜ2:6፤12፤19፤ 1ጢሞ1:20
 4፥16 ሐሥ7:60
 4፥17 1ሳሙ17:37፤ መዘ22:21፤ጳጳ6:22፤ሐሥ9:15፤23፤11፤ 1ቆሮ15:32፤ፊል4:13
 4፥18 ቀ፥1፤ መዘ12:17፤ ሮሜ11:36፤ 2ጳጳ2:9

¹⁵መልእክታችንን እጅግ ተቃውሞአልና፤ አንተም ከእርሱ ተጠንቀቅ።

¹⁶በተከሰሰሁበት ነገር የመጀመሪያ መከላከያዎን ሳቀርብ ማንም ሊያግዘኝ አልመጣም፤ ነገር ግን ሁሉ ትተውኝ ሄዱ። ይህንም አይቀላጠርባቸው። ¹⁷ነገር ግን መልእክቱ በእኔ አማካይነት በሙላት እንዲሰበክና አሕዛብ ሁሉ እንዲሰሙት ጌታ በአጠገቤ ቆሞ አበረታኝ፤ ከአንበሳም መንጋጋ አዳኝና። ¹⁸ጌታ ከክፉ ነገር ሁሉ ያድኝኛል፤ ወደ ሰማያዊው መንግሥቱም በሰላም ያደርሰኛል፤ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን፤ አሜን።

የስንብት ሰላምታ

¹⁹ለጵርስቅላኖ ለአቂላ፤ ለሂኔሲፎሩም ቤተሰቦች ሰላምታ አቅርብልኝ። ²⁰ኤርስጦስ በቆሮንቶስ ቀርቶአል፤ ጥራፊሞስም ስለ ታመመ በሚሊጢን ትቼዋለሁ። ²¹ከክረምት በፊት እዚህ ለመምጣት የተቻለህን አድርግ። ኤውግሎስና ጳውሎስ እንዲሁም ሊኖስ፤ ቅላውዲያና ወንድሞች ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡልሃል።

²²ጌታ ከመንፈስህ ጋር ይሁን። ጸጋ ከእናንተ ጋር ይሁን።

4፥19 ሐሥ18:2፤ 2ጢሞ1:16 4፥20 ሐሥ19:22፤ 20:4፤ 15:17፤21-29 4፥21 ቀ፥9፤ ቲቶ3:12 4፥22 ገላ6:18፤ ቁላ4:18

¹⁹ግሪኩ ጵርስቅ ይላል።

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ቲቶ

1 የእግዚአብሔርን ምርጫች እምነትና ወደ እውነተኛ መንፈሳዊነት የሚመራውን የእውነት ዕውቀት ለማሳደግ የእግዚአብሔር ባሪያና የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ የሆነው ጳውሎስ፤ ለእምነቱና ዕውቀቱ የተመሠረተውን የማይዋሸው አምላክ ከዘመናት በፊት በገባው የጳውሎስ ሕይወት ተስፋ ላይ ነው።¹ እርሱ በወሰነውም ጊዜ በአዳኛችን የእግዚአብሔር ትእዛዝ ለእኔ ዐደራ በተሰጠ ስብከት በኩል ቃሉን ይፋ አደረገ።

² የጋራችን በሆነው እውነተኛ እምነት ልጄ ለሆነው ሉቲቶ፤

ከእግዚአብሔር አብ፣ ከአዳኛችንም ከክርስቶስ ኢየሱስ ጸጋና ሰላም ይሁን።

ቲቶ በቀርጫስ የነበረው ገላፊነት

⁵ አንተን በቀርጫስ የተውሀህ ገና ያልተስተካከለውን ነገር እንድታስተካክልና ባዘዘህ መሠረት በየከተማው ሽማግሌዎችን እንድትሾም ነው።⁶ ሽማግሌ ነቀፋ የሌለበት፤ የአንዲት ሚስት ባል፤ ልጆቹም አማኞችና በመዳራት ወይም ባለ መታዘዝ ስማቸው የማይነሣ ይሁን።⁷ ኤጲስ ቆጶስ የእግዚአብሔር ሥራ ባለ ዐደራ እንደ መሆኑ የማይነቀፍ ሊሆን ይገባል፤ ይኸውም ትምክህተኛ፤ ግልፍተኛ፤ ሰካራም፤ ጨቅ ጫቃና ተገቢ ባልሆነ መንገድ ለጥቅም የሚረጥ ሊሆን አይገባም።⁸ ከዚህ ይልቅ እንግዳ ተቀባይ፤ በጎ የሆነውን ነገር የሚወድ፤ ራሱን የሚገዛ፤ ቅን፣ ቅዱስና ጠንቃቃ ሊሆን ይገባል።⁹ ሌሎችን ትክክል በሆነው ትምህርት እንዲያበረታታና ይህንኑ ትምህርት የሚቃወሙትን ይወቅስ ዘንድ እንደ ተማሪው በታመነ ቃል የሚጸና መሆን አለበት።

¹⁰ ሰማዕቶች፣ ለፍላጊያዎችና አታላቶች የሆኑ ብዙ ሰዎች አሉና፤ በተለይም እነዚህ ከተገረዙት ወገን ናቸው።¹¹ እነዚህን ገምግሳችሁ ተገቢ ነው፤ ምክንያቱም ትክክል ባልሆነ መንገድ ጥቅም ለማግኘት ሲሉ ማስተማር የማይገባቸውን ነገር በማስተማር ጬተ ሰብን ሁሉ በመበከል ላይ ናቸውና።¹² ከራሳቸው ነቢያት አንዱ ስለ እነርሱ ሲናገር፣ “የቀርጫስ ሰዎች ዘወትር ውሸታ ሞች፣ ክፉ አውሬዎችና ሰነፍ ሆዳዎች ናቸው” ብሎ አልፈ።¹³ ይህ ምስክርነት እውነት ነው፤ ስለዚህ አጥብቀህ ገሥጸቸው፤ ይኸውም ትክክለኛ እምነት እንዲኖራቸውና

1፤1 ሮሜ1:1፣
1ቆሮ 1:1፣
1ጢሞ2:24፣8ቆ1:1
1፤2 ዠጥ23:19፣
2ጠሞ1:1፣9፣
ቲቶ 3:7፣10-16፣18
1፤3 ሉቃ1:47፣
2ቆሮ 1:1፣1ጣ1:11፣
2፣6፣6፣15፣
2ጢሞ1:10
1፤4 ሮሜ1:7፣
2ቆሮ 2:13፣
1ጢሞ1:2
1፤5 ሉቃ11:30፣
27፣7
1፤6 1ተሰ3:13፣
1ጢሞ3:2
1፤7 1ቆሮ4:1፣
1ጢሞ3:1፣3፣8
1፤8 ሮሜ12:13፣
2ጢሞ3:3፣ቴቶ2:2፣
5፣6፣12
1፤9 1ቆሮ16:13፣
1ጢሞ1:10፣19፣
2ጢሞ1:13፣3፣14
1፤10 ሉቃ10:45፣
11፣2፣ 1ጢሞ1:6
1፤11 1ጢሞ5:13
1፤12 ሉቃ21:1፣ 17፣28
1፤13 1ጢሞ5:20፣
ቴቶ2:2

1፤14 ቁላ2:22፣
1ጢሞ1:4፣2ጠሞ4:4
1፤15 መዘ18:26፣
ማቴ15:10፣11፣
ማር 14:9፣
ሉቃ 109-16፣28፣
ሮሜ14:14፣23፣
ቁላ 2፣20-22፣
1ጢሞ 6፣5
1፤16 ለር5:2፣12፣2፣
ሆሌ8:2፣3፣1፣ሮሐ2:4
2፤1 1ጢሞ1:10
2፤2 ቀ፣5፣6፣12፣
1ጠሞ3:2፣5፣1፣ቴቶ1:1፣
8፣13
2፤3 1ጢሞ3:8፣11
2፤4 1ጢሞ5:2
2፤5 ቀ፣2፣6፣12፣
ኤፌ 5፣22፣
1ጢሞ 5፣14፣
6፣1፣ቴቶ1:8፣6፣10 4፣12
2፤6 ቀ፣2፣5፣1፣2፣
1ጢሞ5:1፣ቴቶ1:8
2፤7 ቀ፣14፣1ጠሞ 4፣12
2፤8 1ጸጥ2:12
2፤9 ኤፌ6:5
2፤10 ማቴ5:16፣
ሉቃ1:47
2፤11 ሮሜ24፣
1ጠሞ 2፣4፣
2ጢሞ1:10

¹⁴ የአይሁድን ተረት ወይም ከእውነት የራቁትን ሰዎች ትእዛዝ እንዲያጸምጡ ነው።¹⁵ ለንጹህነት ሁሉም ነገር ንጹህ ነው፤ ለርኩሳንና ለማምኑ ግን ንጹህ የሆነ ምንም ነገር የለም፤ እንዲያውም አእምሮአቸውና ጎሊናቸው የረከሰ ነው።¹⁶ እግዚአብሔርን እናውቃለን ይላሉ፤ ዳሩ ግን በተግባራቸው ይክዱታል፤ አስጸያፊዎች፣ የማይታዘዙና ለበጎ ሥራ የማይበቁ ናቸው።

2 አንተ ግን ከትክክለኛው ትምህርት ጋር ተስማሚ የሆነውን አስተምር።² አረ ጋውያን ጭምቶች፣ የተከበሩ፣ ራሳቸውን የሚገዙና በእምነት፣ በፍቅርና በትዕግሥት ጤናማነት ያላቸው እንዲሆኑ ምክራቸው።

³ እንዲሁም አሮጊቶች በአኗኗራቸው የተከበሩ እንዲሆኑ፤ በጎ የሆነውን የሚያስተምሩ እንጂ የሰው ስም የሚያጠፉ ወይም በወይን ጠጅ ስብ የተጠመዱ እንዳይሆኑ አስተምራቸው።⁴ እንዲህ ከሆነ፣ ወጣት ሴቶች ባሎቻቸውንና ልጆቻቸውን እንዲወዱ ማስተማር ይችላሉ።⁵ የእግዚአብሔር ቃል በማንም ዘንድ እንዳይሰደብ ራሳቸውን የሚገዙና ንጹህነት፣ በቤት ውስጥ በሥራ የተጠመዱ፣ ቸሮች፣ ለባሎቻቸው የሚገዙ እንዲሆኑ ያስተምሯቸው።

⁶ እንዲሁም ወጣት ወንዶች ራሳቸውን እንዲገዙ ምክራቸው።⁷ በማንኛውም ነገር መልካም የሆነውን ነገር በማድረግ ራሱን አርአያ አድርገህ አቅርብላቸው። በምታስተምራቸውም ትምህርት ጭምተኛነትን፣ ቁም ነገረኛነትን፣⁸ የማይነቀፍ ጤናማ አነጋገር አሳይ፤ ይኸውም ተቃዋሚ ስለ እኛ የሚናገረውን መጥፎ ነገር በማጣት እንዲያፍር ነው።

⁹ ባሮች ለጌቶቻቸው በማንኛውም ነገር እንዲገዙ፣ ደስ እንዲያሰጁቸው፣ የአጸፋ ቃል እንዳይመልሱላቸው አስተምር።¹⁰ አይስረቁ፣ ይኸውም በሁሉም መንገድ የአዳኞችን የእግዚአብሔር ትምህርት ይወደዱ ዘንድ ፍጹም ታማኝ መሆናቸውን እንዲያሰመስኩ ነው።

¹¹ ድኑነት የሚገባበት የእግዚአብሔር ጸጋ ለሰዎች ሁሉ ተገልጦአልና፤¹² ይህም ጸጋ በጎጠላት መኖርንና ዓለማዊ ምኞትን ክደን፣ በአሁኑ ዘመን ራሳችንን በመግዛት ጸጸራቅ፣ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት እንድንኖር

ያስተምረናል፤ ¹³ይህም የተባረከ ተስፋችን የሆነውን የታላቁን የአምላካችንንና የአዳኛችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ በመጠባበቅ ነው፤ ¹⁴እርሱም ከክፋት ሊቤዝን መልካም የሆነውን ለማድረግ የሚተጋውን የእርሱ የሆነውን ሕዝብ ለራሱ ያነጸ ዘንድ ራሱን ስለ እኛ ሰጥቶአል።

¹⁵እንግዲህ ልታስተምር የሚገባህ እነዚህን ነው፤ በሙሉ ሥልጣን ምክር፤ ገሥጽም፤ ማንም አይናቅህ።

በሳ የሆነውን ማድረግ

3 ሰዎች ለገዢዎችና ለባለ ሥልጣናት እንዲገዙ፤ እንዲታዘዙና መልካም የሆነውን ሁሉ ለማድረግ ዝግጁ እንዲሆኑ አሳስባቸው። ²እንዲሁም በማንም ላይ ክፍ እንዳይናገሩ፤ ሰላማውያን እንዲሆኑ፤ ለሰዎችም ሁሉ ከልብ የመነጨ ትሕትና እንዲያሳዩ አስገንዝባቸው።

³ቀደም ሲል እኛ ራሳችን ማስተዋል የጌደለን፤ የማንታዘዝ፤ የተታለልን፤ ለተለያዩ ምኞትና ምቾት ባሪያ ሆነን የተገዛን ነበርን፤ እየተጣሳንና እርስ በርስ እየተጠላላን በክፋትና በምቀኝነት እንኖር ነበር። ላገር ግን የአዳኛችን የእግዚአብሔር ቸርነትና ፍቅር በተገለጠ ጊዜ፤ ⁵ስላደረግነው የጽድቅ ሥራ ሳይሆን፤ ከምሕረቱ የተነሣ አዳኝነት። ያዳኝንም ዳግም ልደት በሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ መታደስ ነው። ⁶ይህንም መንፈስ እግዚአብሔር በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእኛ ላይ አትረፍር። አፈሰሰው፤ ⁷ይኸውም በጸጋው ጸድቀን የዘላለምን ሕይወት ተስፋይዘን ወራሾች እንድንሆን ነው። ⁸ይህም

2፡13 1ቆ1፡7፤ 1ጠጥ6፡14፤2ኦጥ1፡1
2፡14 ቁ፡7፤
ዘ019፡5፤ዘ84፡20፤
14፡2፤መዝ135፡4፤
ምሳ16፡7፤ግሌ3፡17፤
ግቴ 1፡21፤15፡16፤
20፡28፤24ቆ8፡21፤
ኤፌ 2፡10፤ቲቶ3፡1፤
8፡14፤ዕብ1፡3፤
1ኦጥ2፡9፤12፡15፤3፡1
3፡1፤ዮሐ1፡7
3፡1 ሮሜ13፡1፤
2ጢሞ2፡21፤
ቲቶ2፡14፤
1ኦጥ2፡13፡14
3፡2 ኤፌ4፡31
3፡3 ኤፌ2፡2
3፡4 ሉቃ1፡47፤
ኤፌ2፡7፤ቲቶ2፡11
3፡5 ሐሥ22፡16፤
ሮሜ11፡14፤12፡2፤
ኤፌ2፡9፤1ኦጥ1፡3
3፡6 ሮሜ5፡5
3፡7 ግቴ25፡46፤
ሮሜ3፡24፤8፡17፤
24፤ቲቶ1፡2
3፡8 1ጢሞ1፡15፤
ቲቶ2፡14

3፡9 2ጢሞ2፡14፤
16፤ቲቶ1፡10-16
3፡10 ሮሜ16፡17
3፡12 ሐሥ20፡4፤
2ጢሞ4፡9፤21
3፡13 ሐሥ18፡24
3፡14 ቲቶ2፡14
3፡15 ቁላ4፡18፤
1ጢሞ1፡2

የታመነ ቃል ነው። በእግዚአብሔር የመኑቱ መልካሙን ነገር ለማድረግ ራሳቸውን አሳልፈው ይሰጡ ዘንድ እነዚህን ነገሮች አስረግጠህ እንድትናገር እፈልጋለሁ። ይህ መልካምና ለማንኛውም ሰው የሚጠቅም ነው።

⁹ነገር ግን ከንቱ ከሆነ ክርክርና ከትውልድ ሐረግ ሐጠራ፤ ከምቅጭቅና ስለ ሕግ ከሚነሣ ጠብ ራቅ፤ ይህ ዋጋ ቢሰና ከንቱ ነውና። ¹⁰መከፋፈል የሚያመጣን ሰው አንድ ጊዜ ምክረው፤ ለሁለተኛ ጊዜ አስጠንቅቀው፤ ከዚያ ካለፈ ከእርሱ ጋር አንዳች ነገር አይነርህ። ¹¹እንዲህ ዐይነቱ ሰው የሳተና ኅጢአተኛ ነው፤ ራሱንም እንደሚክጸንን ዕውቅ።

የመጨረሻ ምክር

¹²አርጢሞንን ወይም ቲኪቆስን ወደ አንተ እንደ ላክሁ እኔ ወዳለሁበት ወደ ኒቆጵልዮን ለመምጣት የተቻለህን ሁሉ አድርግ፤ ክረምቱን በዚያ ላሳልፍ ወስኛለሁ። ¹³ሕግ ዐዋቂውን ዜማስንና አጽሎስን በግግዟቸው ለመርዳት የተቻለህን ሁሉ አድርግ፤ የሚያስፈልጋቸውንም ሁሉ አሟላላቸው። ¹⁴ከእኛ ወገን ለሆኑት ለዕለት የሚያስፈልጋቸውን እንዲያገኙና ኑርአቸው ወም ፍሬ የሌለው እንዳይሆን ለመልካም ሥራ መትጋትን ይማሩ ዘንድ ይነባቸዋል።

¹⁵ከእኔ ጋር ያሉት ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል። ከእምነት የተነሣ ለሚወዱን ሰላምታ አቅርቡልን።

ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

የሐዋርያው ጳውሎስ መልእክት ወደ ፊልሞና

1 የክርስቶስ ኢየሱስ እስረኛ ከሆነው ከጳውሎስና ከወንድማችን ከጢሞቴዎስ፤
 ለውድ ወዳጆችንና አብሮን ለሚሠራው ለፊልሞና፤ ጳሊሳታችን ለአፍብዮ፤ አብሮን ወታደር ለሆነው ለአርክጳ በቤትህም ላለ ችው ቤተ ክርስቲያን፤
³ ከእግዚአብሔር ከአባታችን፤ ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።
⁴ አንተን በጸሎቴ በማስብዛ ጊዜ ዘወትር አምላኪን አመሰግናለሁ፤ ፍጹምነቱም በጌታ በኢየሱስ ያለህን እምነትና ለቅዱሳንም ሁሉ ያለህን ፍቅር ሰምቻለሁ። ስክርነቶስ ስላለን መልካም ነገር ሁሉ በሚገባ ትረጃ ዘንድ፣ እምነትህን ለሌሎች በማካፈል እንድትተጋ እጸልያለሁ። ግንድሜ ሆይ፣ የቅዱሳንን ልብ ስላሳረፍህ ከፍቅርህ ታላቅ ደስታና መጽናናት አግኝቻለሁ።
⁸ ስለዚህ ማድረግ የሚገባህን እንድታደርግ አዝዞ ዘንድ በክርስቶስ ድፍረት ቢኖረ ኝም ፍቅር እለምንሃለሁ፤ እንግዲህ ሽማ ግሌና አሁን ደግሞ የክርስቶስ ኢየሱስ እስረኛ የሆንሁት እኔ ጳውሎስ፤¹⁰ በእስር እያለሁ ስለ ወለድሁት ልጄ ስለ አናሲ ሞስህ እለምንሃለሁ።¹¹ አስቀድሞ የሚጠ ቅምህ አልነበረም፤ አሁን ግን ለአንተም ሆነ ለእኔ የሚጠቅም ሰው ሆኖአል።
¹² የልቤ ሰው የሆነውን እርሱን መልሼ ወደ አንተ ልኬዋለሁ።¹³ ስለ ወንጌል በታሰር ሁባት ጊዜ በአንተ ፈንታ ሆኖ እንዲያገለግለኝ ለራሴ ሳስቀረው ፈልጌ ነበር፤

1:1 ሐሥ 9:23፤ ሐሥ 16:1፤ 2ቆሮ1:1፤ ሉጌ3:1፤ ፊል2:25
 1:2 ሮሜ16:5፤ ፊል2:25፤ ቁ4:4፤ 17
 1:3 ሮሜ1:7
 1:4 ሮሜ1:8፤ 10
 1:5 ሐሥ20:21፤ ቁ14:4፤ 1ተሰ3:6
 1:7 ሐሥ20:3፤ ሮሜ15:32፤ 1ቆሮ16:18፤ 2ቆሮ7:4፤ 13
 1:9 ሐሥ1:23፤ 1ቆሮ 1:10፤ ሉጌ4:3፤ 1
 1:10 ሐሥ21:33፤ ቁ44:9፤ 1ተሰ2:11
 1:13 ሐሥ 4:10፤ ሐሥ 21:33
 1:14 2ቆሮ9:7፤ 1ጴጥ5:2
 1:16 ማጌ23:8፤ ሐሥ1:16፤ 1ቆሮ 7:22፤ 1ጢሞ6:2
 1:17 2ቆሮ8:23
 1:18 ዘፍ43:9
 1:19 1ቆሮ16:21
 1:20 ሐሥ7:3፤ 1ቆሮ 16:18
 1:21 2ቆሮ2:3
 1:22 2ቆሮ1:11፤ ፊል1:19፤ 25፤ 2፤ 24፤ ፀብ13:19
 1:23 ሐሥ1:1፤ ሮሜ 16:7፤ ቁ41፤ 7፤ 14፤ 10
 1:24 ሐሥ1:፤ ሐሥ 12:12፤ 19፤ 29፤ ቁ4 4:14፤ 2ጢሞ4:10
 1:25 ገላ6:18

¹⁴ ነገር ግን አንተ የምታደርገውን መልካም ነገር ሁሉ በውዴታ እንጂ በግዴታ እንዳይሆን ሳላማክርህ ምንም ማድረግ አል ፈልግም።¹⁵ ምናልባት ለጥቂት ጊዜ ከአንተ የተለየው፣ ተቀብለህ ለዘለቄታው አንተ ዘንድ እንድታቁየው ነው፤¹⁶ ከእን ግዲህ ወዲህ ግን እንደ ባሪያ ሳይሆን ከባሪያ በላይ የሆነ ተወዳጅ ወንድም ነው። ለእኔ ተወዳጅ ነው፤ ለአንተ ግን በሥጋም በጌታም ይበልጥ ተወዳጅ ነው።!
¹⁷ እንግዲህ እንደ ባልንጀራ ከቁጠርክኝ እኔን እንደምትቀበለኝ አደርገህ ተቀበለው።
¹⁸ አንተን የበደለህ ነገር ቢኖር ወይም የአንተ ብድር ቢኖርበት በእኔ ላይ ቀጠረው።¹⁹ እኔ ጳውሎስ ይህን በእጄ ጽፌልሃለሁ፤ ያለ በትን እኔው እከፍልሃለሁ። አንተም ራሱን የእኔ ስለ መሆንህ ምንም አልናገርም።
²⁰ ወን ድሜ ሆይ፣ በጌታ እንድትጠቅሙኝ እፈል ጋለሁ፤ በክርስቶስ ልቤን አሳርፍልኝ።²¹ ታላቅ ስምምነትህን በመተ ማመን፣ ከምጣይ ቀውም በላይ እንደምታደርግ በማወቅ እጽፍልሃለሁ።
²² ከዚህም ሌላ፣ ጸሎታችሁ መልስ አግኝቶ ወደ እናንተ ለመምጣት ተስፋ ስለማደርግ ማረፊያ አዘጋጃልኝ።
²³ ከእኔ ጋር የክርስቶስ ኢየሱስ እስረኛ የሆነው ኤጳፍራ ሰላምታ ያቀርብልሃል፤
²⁴ እንዲሁም አብረውኝ የሚሠሩት ማር ቆስ፣ አርስተሮኒስ፣ ዴማስና ሉቃስ ሰላምታ ያቀርቡልሃል።
²⁵ የጌታ የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከመን ፈሳችሁ ጋር ይሁን።

¹⁰ አናሲ ሞስ ማለት የሚጠቅም ማለት ነው

እግዚአብሔር፣ ብዙ ልጆችን ወደ ክብር ለማምጣት፣ የድነታቸውን መሥራቾች በመከራ ፍጹም ሊያደርገው የተገባ ነበር።¹¹ ሰዎችን የሚቀድሰውና የሚቀደሱት ሰዎች ከአንድ ቤተ ሰብ ናቸው፤ ስለዚህ ኢየሱስ ወንድሞች ብሎ ሊጠራቸው ዐዩናርም፤¹² እንዲሁም ይላል፡

“ስምህን ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ፤ በጉብኤም መካከል ምስጋናህን እዘምራለሁ።”

¹³ እንዲሁም፣

“እኔ በእርሱ እታመናለሁ።”

ደግሞም እንዲህ ይላል፡

“እነሆ፣ እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች።”

¹⁴ ልጆቹ በሥጋና በደም እንደሚካፈሉ እርሱ ራሱ ደግሞ ያንኑ ተካፈለ፤ ይኸውም በሞት ላይ ኅይል ያለውን ዲያብሎስን በሞቱ ኅይል እንዲደመስስ ነው።¹⁵ እንዲሁም በሕይወት ዘመናቸው ሁሉ በሞት ፍርሀት ባርነት የታሰሩትን ነጻ እንዲያወጣ ነው።¹⁶ እርሱ የመጣው መላ እርሱ አክትን ለመርዳት ሳይሆን፣ የአብርሃምን ዘር ለመርዳት እንደ ሆነ ግልጽ ነው።

¹⁷ ስለ ዚህ በሁሉም ነገር ወንድሞቹን መምሰል ተገባው፤ ይህንም ያደረገው መሐሪና ታማኝ ሊቀ ክህናት ሆኖ እግዚአብሔርን ለማገልገልና ለሕዝቡ የነጠላትን ስርዓት ለማስገኘት ነው።¹⁸ እርሱ ራሱ በተፈተነ ጊዜ መከራን ስለ ተቀበለ፣ የሚፈተኑትን ሊረዳቸው ይችላልና።

ኢየሱስ ከሙሴ በላይ ነው

3 እንግዲህ የሰማያዊው ጥሪ ተካፋዮች የሆናችሁ ቅዱሳን ወንድሞች ሆይ፤ የእምነታችን ሐዋርያና ሊቀ ክህናት የሆነውን ኢየሱስን አስቡ።² ሙሴ በእግዚአብሔር ቤት ሁሉ ላይ ታማኝ እንደ ነበር፣ እርሱም ለሾመው ታማኝ ነበር። ቅዱሳን የሚሠራ ከቤቱ ይልቅ የሚበልጥ ክብር እንዳለው፣ ኢየሱስም ከሙሴ የሚበልጥ ክብር የተገባው ሆኖ ተገኝቶአል።⁴ እያንዳንዱ ቤት የራሱ ሠሪ አለው፤ ነገር ግን ሁሉን የሠራ እግዚአብሔር ነው።⁵ ሙሴ ወደፊት ስለሚነገረው ነገር እየመሰከረ፣ በእግዚአብሔር ቤት ሁሉ ላይ እንደ አንድ ታማኝ አገልጋይ ነበር፤⁶ ክርስቶስ ግን በእግዚአብሔር ቤት ላይ እንደ ታማኝ ልጅ ነው። እኛም የምንገኘውን ጥገና የምንመካበትን ተስፋ አጥብቀን ብንይዝ ቤቱ ነን።

ስለ አለማመን የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

⁷ ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደሚል፣ “ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፣

2:11 ማቴ28:10; ኤፌ.5:26;ዕብ13:12
2:12 መዝ22:22; 68:26
2:13 ኢላ8:17;18; ዮሐ10:29
2:14 ዘ63:15; ዮሐ11:41;44:15;50:54-57; ኤፌ6:12; 2ጦሞ1:10;1ዮሐ3:8
2:15 2ጦሞ1:7
2:16 ሉቃ3:8
2:17 ቍ14; ሮሜ3:25;4:4;2:7; ዕብ3:14;14:15; 5:1;2:5;10:7;26:28;8:13;19:11
2:18 ዕብ4:15
3:1 ሮሜ8:28;2ቆሮ9:13; 1ጦሞ6:12; ዕብ2:11;17;14;14; 10:23
3:2 ቍ5ዘዮ12:7
3:3 ዘ83:4;12
3:4 ዘ6:11
3:5 ቍ2ዘዐ14:31; ዘዮ12:7
3:6 ቍ14;ሮሜ5:2;11:22; 1ቆሮ3:16; 1ጦሞ3:15; ዕብ1:2; 4:14;6:11; 8:19;7:19;11:1
3:7 ሐሥ28:25; ዕብ9:8;10:15

3:8 ቍ15;ዕብ4:7
3:9 ዘዮ14:33; ዘ81:33;ሐሥ7:36
3:11 ዘ81:34; 35:መዝ95:7-11; ዕብ4:3;5
3:12 ማቴ16:16
3:13 ኤር17:9; ኤፌ4:22; ዕብ10:24;25
3:14 4ቍ6;ሐፊ3:12
3:15 ቍ7:8; መዝ95:7;8;ዕብ4:7
3:16 ዘዮ14:2
3:17 ዘዮ14:29; መዝ106:26; 1ቆሮ10:5
3:18 ዘዮ14:20-23; ዘ81:34;35;ዕብ4:6
3:19 መዝ78:22; 106:24; ዮሐ3:36
4:1 ዕብ12:15
4:2 1ተሰ2:13
4:3 ዘ81:34;35; መዝ95:11;ዕብ3:11

⁸ ምድረ በዳ በፈተና ቀን፣ በዐመፅ እንዳደረጋችሁት፣ ልባችሁን አታደንድኑ።⁹ አባቶቻችሁ በዚያ ተፈታተኑኝ፤ መረመሩኝ፤ ያደረግሁትንም ሁሉ ለአርባ ዓመት አይ።

¹⁰ በዚያም ትውልድ ላይ የተቀጣሁት ለዚህ ነበር፤

እንዲሁም አልሁ፣ ‘ልባቸው ሁልጊዜ ይሰታል፤ መንገዴንም አላወቁም፣’

¹¹ ስለዚህ በቀኝጣይ እንዲህ ብዬ ማልሁ፤ “ወደ ዕረፍቴ ከቶ አይገቡም።”

¹² ወንድሞች ሆይ፤ ከእናንተ ማንም ከሕያው እግዚአብሔር የሚያስኩበልል፣ ኅጢአተኛና የማያምን ልብ እንዳይኖረው ተጠንቀቁ።¹³ ነገር ግን ከመካከላችሁ ማንም በኅጢአት ተታሎ ልቡ እንዳይደነድን፣ “ዛሬ” እየተባለ ሳለ በየቀኑ እርስ በርሳችሁ ተጽናኑ።¹⁴ በመጀመሪያ የነበረንን እምነት እስከ መጨረሻው አጽንተን ብንይዝ ከክርስቶስ ጋር ተካፋዮች እንሆናለን፤¹⁵ ይኸውም፣ “ዛሬ ድምጹን ብትሰሙ፣ በዐመፅ እንዳደረጋችሁት፣ አሁንም ልባችሁን አታደንድኑ” እንደተባለው ነው።

¹⁶ ስምተው ያመፁት እነማን ነበሩ? ሙሴ ከግብፅ መርቶ ያወጣቸው ሁሉ አይደሉምን? ¹⁷ አርባ ዓመት የተቆጣውስ እነማንን ነበር? ኅጢአት ሠርተው ሬሳቸው በምድረ በዳ ወድቆ የቀረውን አይደለምን? ¹⁸ ያልታዘዙትንም ካልሆነ በቀር ወደ ዕረፍቴ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ? ¹⁹ እንግዲህ ሊገቡ ያልቻሉት ካለ ማመናቸው የተነሣ እንደ ሆነ እንረዳለን።

የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ

4 እንግዲህ ወደ ዕረፍቴ ለመግባት የተሰጠው ተስፋ አሁንም የተጠበቀ ስለሆነ፣ ከእናንተ ማንም ለዚያ ሳይበቃ እንዳይቀር እንጠንቀቅ።² ጳሊክያ እንደተሰበከ ለእኛም ደግሞ የምሥራቹ ቃል ተሰብኩልናልና። ነገር ግን ሰሚዎቹ ቃሉን ከእምነት ጋር ስላላዋሐዱት ሐልጠቀማቸውም።³ እኛ ያመነው ግን ወደዚያ ዕረፍት እንገባለን፤ እግዚአብሔርም፣

“ስለዚህ በቀኝጣይ እንዲህ ብዬ ማልሁ፤

“ወደ ዕረፍቴ ከቶ አይገቡም” ብሎአጠል። ይሁን እንጂ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የእኔ

¹⁷ ወይም ቀኝጣ ለመመለስ
¹⁸ ወይም ያላመኑትን
¹⁹ ወይም ከታዘዙት ጋር ስላላመኑ

ርሱ ሥራ ተከናወኖአል። ሳለ ሰባተኛውም ቀን በአንድ ስፍራ፣ “በሰባተኛውም ቀን እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ ዐረፈ” ብሎአልና።⁵ ቀደም ባለው ክፍል ደግሞ፣

“ወደ ዕረፍቱ ከቶ አይገቡም” ይላል።

ፊደል ዕረፍቱ ገና የሚገቡ አንዳንዶች አሉ፤ ቀደም የምሥራቹ ቃል የተሰበከላቸው ባለመታዘዛቸው ምክንያት ወደ ዕረፍት አልገቡም። ገለልዚህ እግዚአብሔር፣ “ዛሬ” ብሎ እንደ ገና አንድን ቀን ወሰነ፤ ይህም ከብዙ ዘመን በኋላ በዳዊት በኩል፣ “ዛሬ ድምፁን ብትሰሙ፣ ልባችሁን አታደንድኑ”

ተብሎ ቀደም ሲል እንደተነገረው ነው። ጌዲያሱ ዕረፍትን ሰጥቶአቸው ቢሆን ኖሮ፣ ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ስለ ሌላ ቀን ባልተናገረ ነበር። ፊደልዚህ የሰንበት ዕረፍት ለእግዚአብሔር ሕዝብ ገና ቀርቶለታል።¹⁰ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር ዕረፍት የሚገባ ሁሉ፣ እግዚአብሔር ከሥራው እንዳረፈ፣ እርሱም ደግሞ ከሥራው ያርፋል።¹¹ እንዲህ ማንም የእነዚያን አለመታዘዝ ምሳሌ ተከትሎ እንዳይወድቅ ወደዚያ ዕረፍት ለመግባት እንትጋ።

¹²የእግዚአብሔር ቃል ሕያውና የሚሠራ ነውና፤ በሁለት በኩል ስለት ካለው ሰይፍ ሁሉ ይልቅ ስለታም ነው፤ ነፍስንና መንፈስን፣ ጅምትንና ቅልጥምን እስኪለይ ድረስ ዘልቆ ይወጋል፤ የልብንም ሐሳብና ምኞት ይመረምራል።¹³ የእግዚአብሔር ዐይን የተሰወረ ምንም ፍጥረት የለም፤ ስለ ራሳችን መልስ መስጠት በሚገባን በእርሱ ፊት ሁሉም ነገር የተራቁተና የተገለጠ ነው።

ታላቁ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ

¹⁴እንግዲህ ወደ ሰማያት ያረገ¹⁴ ታላቅ ሊቀ ካህናት የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ስላለን፣ እምነታችንን አጥብቀን እንያዝ።¹⁵ በድካማችን የማይራራልን ሊቀ ካህናት የለንምና፤ ነገር ግን እንደ እኛ በማንኛውም ነገር የተፈተነ ሊቀ ካህናት አለን፤ ይሁን እንጂ ምንም ኅጢአት አልሠራም።¹⁶ እንግዲህ ምሕረትን እንድንቀበልና በሚያስፈልገንም ጊዜ የሚረዳንን ጸጋ እንድናገኝ፣ ወደ ጸጋው ዙፋን በእምነት እንቅረብ።

5 እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት ከሰዎች መካከል ይመረጣል፤ የእግዚአብሔርም በሆነው ነገር ላይ ሰዎችን በመወከል ለኅጢአት የሚሆነውን መባንና መሥዋዕትን ለማቅረብ ይሾማል።² እርሱ ራሱ ድካም ያለበት በመሆኑ፣ አላዋቂ ለሆኑትና

4:4 ዘፍ2:23፣ ዘፍ20:11
4:5 ቀ3:መገፃ5:11
4:6 ቀ1:1፣ዕብ3:18
4:7 መገፃ9:7:8፣ ዕብ3:7:8:15
4:8 ኢሱ22:4፣ ዕብ1:1
4:10 ቀ4:ዘፈ23:3፣ ራእ14:13
4:11 ቀ6:ዕብ3:18
4:12 ኢሱ5:11፣ ኢር23:29፣ ማር4:14፣ሉቃ5:1፣ 11:28፣ዮሐ10:35፣ ሐሥ7:38፣12:24፣ 1ቆር14:24:25፣ ኤፌ6:17፣1ተብ2:13፣ 2ጦ።2:9፣ 1ጳጵ1:23፣1ዮሐ2:14፣ ራእ1:29:16
4:13 መገፃ3:13-15፣ ምላ5:21፣ኢር16:17፣ 23:24፣ዳግ2:22
4:14 ማቴ4:3፣ ዕብ2:17:31፣16:20፣ 8:19:24
4:15 2ቆር5:21፣ ዕብ2:17:18
4:16 ኤፌ3:12፣ ዕብ7:19
5:1 ዕብ2:17፣7:27፣ 8:3፣9:9
5:2 ኢሳ29:24፣ ዕብ2:18፣4:15፣7:28

5:3 ዘላ9:7፣16:6፣ ዕብ7:27፣9:7
5:4 ዘፍ28:1፣ ዘጉ1:4፣ዕብ1:8፣7
5:5 መገፃ7:7፣ ማቴ3:17፣ዮሐ8:54፣ ዕብ1:1፣2:17
5:6 ቀ4:10፣ ዘፍ14:18፣ መገፃ110:4፣ ዕብ6:20፣7:1-22
5:7 መዘ22:24፣ ማቴ27:46፣50፣ ማር14:36፣ ሉቃ22:41-44፣ 23:46
5:8 ፊል2:8፣ ዕብ1:2
5:9 ዕብ2:10
5:10 ቀ4:5:6፣ ዕብ2:17
5:12 1ቆር3:2፣ ዕብ6:1፣1ጴጥ2:2
5:13 1ቆር14:20
5:14 ኢሳ7:15፣ 1ቆር2:6
6:1 ፊል3:12-14፣ ዕብ5:12፣9:14
6:2 ዮሐ3:25፣ ሐሥ2:24፣6:6፣ 17:18:32
6:3 ሐሥ18:21

ለሚባዛኑት ሊራራላቸው ይችላል።³ ስለ ራሱ ኅጢአትና ስለ ሌሎች ሰዎች ኅጢአት መሥዋዕት ፅኑ ማቅረብ የተገባው በዚህ ምክንያት ነው።

⁴እርግ እንደ ተጠራ በእግዚአብሔር መጠራት አለበት እንጂ፣ ይህን ክብር ለራሱ የሚወስድ ማንም የለም።⁵ እንዲሁም ክርስቶስ ሊቀ ካህናት የመሆንን ክብር ለራሱ አልወሰደም፤ ነገር ግን እግዚአብሔር፣ “አንተ ልጅ ነህ፤

እኔ ዛሬ አባት ሆንሁህ”⁶ አለው።

⁶እንዲሁም በሌላ ስፍራ፣ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት፣ አንተ ለዘላለም ካህን ነህ” ይላል።

⁷ኢየሱስ በዚህ ምድር በኖረበት ዘመን ከሞት ሊያድኑዎ ወደሚችለው ጸሎትንና ልመናን ከታላቅ ጩኸትና ከእንባ ጋር አቀረበ፤ ፍጹም ትሑት ሆኖ በመታዘዙ ዘመን ጸሎቱ ተሰማለት።⁸ የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም እንኳ፣ ከተቀበለው መከራ መታዘዝን ተማረ፤ ፊደልዚህም ፍጹም ሆኖ ከተገኘ በኋላ፣ እርሱን ለሚታዘዙ ሁሉ የዘላለም ድኑት ምክንያት ሆኑላቸው።¹⁰ እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመትም ሊቀ ካህናት ተብሎ በእግዚአብሔር ተሾመ።

በእምነት ስለሌመጸናት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

¹¹ስለዚህ ጉዳይ የምንናገረው ብዙ ነገር አለን፤ ነገር ግን ለመማር ዳተኛ ስለሆናችሁ ለማስረዳት አስቸጋሪ ነው።¹² በዚህ ጊዜ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ፣ ገና የእግዚአብሔርን ቃል የመጀመሪያ ትምህርት የሚያስተምራችሁ ሰው ያስፈልጋችኋል፤ የሚያስፈልጋችሁ ጠንካራ ምግብ ሳይሆን ወተት ነው።¹³ ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ስለሆነ፣ ከጽድቅ ትምህርት ጋር ገና አልተዋወቀም።¹⁴ ጠንካራ ምግብ ግን መልካሙን ከክፉው ለመለየት ራሳቸውን ላስለመዱ፣ ለበሰሉ ሰዎች ነው።

6 ስለዚህ ስለ ክርስቶስ የተሰጠውን የመጀመሪያ ትምህርት ትተን ወደ ብስለት እንሂድ፤ ከሞተ ሥራ ንስሐ ስለ መግባትና¹ በእግዚአብሔር ስለ ማመን እንደ ገና መሠረትን አንግል፤ እንዲሁም ስለ ጥምቀቶች፣ እጆችን ስለ መጫን፣ ስለ ሙታን ትንግሥና ስለ ዘላለም ፍርድ ትምህርት እንደ ገና አንመሥርት።³ እግዚአብሔር በፈቅድ ይህን እናደርጋለን።

¹14 ወይም ወደ ሰማያት
²5 ወይም ወልጅህሁ።
³1 ወይም ከካንቱ ሥርዐት

4አንድ ጊዜ ብርሃን የበራላቸውን፤ ሰማያዊውን ስጦታ የቀመሱትን፤ ከመንፈስ ቅዱስ ተከፋዮች የሆኑትን፤ 5መልካሙን የእግዚአብሔር ቃልና የሚመጣውን ዓለም ኅይል የቀመሱትን፤ 6በኋላ ግን የካዱትን እንደ ገና ወደ ንስሐ መመለስ አይቻልም፤ ምክንያቱም እነርሱ ለገዛ ጥፋታቸው የእግዚአብሔርን ልጅ እንደገና ይሰቅሉታል፤ ያዋርዱታልም።

7ዘወትር በእርሷ ላይ የሚወርደውን ዝናብ የምትጠጣና ለሚያርሷትም ፍሬ የምትሰጥ መሬት ከእግዚአብሔር በረከትን ትቀበላለች። 8ነገር ግን እሾህና አሜኬላ የምታ በቅል መሬት ግን ቢስ ትሆናለች፤ መረገ ሚያዋም ተቃርቦአል፤ መጨረሻዋም በእሳት መቃጠል ነው።

9ወዳጆች ሆይ፤ ምንም እንኳ እንደዚህ ብንናገርም፤ ከድነታችሁ ጋር የተያያዘ ታላቅ ነገር ለመሳሻሻ እርግጠኞች ነን። 10እግዚአብሔር በመስኖ አይደለም፤ እርሱ ሥራ ችሁን እንዲሁም በሬትም ሆነ አሁን ቅዱሳንን በመርዳት ስለ ስሙ ያሳያችሁትን ፍቅር አይረሳም። 11የተሰጠው ተስፋ እስከ ኪፈጸም ድረስ እያንዳንዳችሁ እንዲህ ያለ ውን ትጋት እስከ መጨረሻ እንድታሳዩ እንመኛለን። 12በእምነትና በትዕግሥት የተስፋውን ቃል የሚወርሱትን እንድት መስሉ እንጂ ዳተኞች እንድትሆኑ አንፈልግም።

የእግዚአብሔር የተስፋ ቃል እርግጠኛነት

13እግዚአብሔር ለአብርሃም ተስፋ በሰጠው ጊዜ፤ የሚምልበት ከእርሱ የሚበልጥ ሌላ ባለ መኖሩ፤ በራሱ ማለ። 14እንዲህም አለ። “በእርግጥ እባርክሃለሁ፤ ዘርህንም አበዛዋለሁ።” 15አብርሃምም በትዕግሥት ከጠበቀ በኋላ የተሰጠውን ተስፋ አገኘ።

16ስዎች ከእነርሱ በሚበልጥ ይምላሉ፤ መሐላውም የተባለውን ነገር ስለሚያጸና፤ በመካከላቸው የተነሣው ክርክር ሁሉ ይወገዳል። 17እግዚአብሔር የማይለወጥ ሀላማውን ለተስፋው ቃል ወረቾች ግልጽ ለማድረግ ስለ ፈለገ፤ በመሐላ አጸናው። 18እግዚአብሔር ከቶ ሊዋሽ አይቻልም፤ እርሱ በሁለት በማይለወጡ ነገሮች በሬታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ወደ እርሱ ለሸሸን ለእኛ ብርቱ መጽናናት እንድናገኝ አድርጎአል። 19እኛም የነፍስ መልሕቅ የሆነ ጽኑና አስተማማኝ ተስፋ አለን፤ ይህም ተስፋ ከመጋረጃው በስተጀርባ ወዳለው ውስጠኛ መቅደስ ይገባል። 20ይህም ስፍራ ኢየሱስ ስለ እኛ ቀድሞ የገባበት ነው። እርሱም እንደ

6:4 ጥ3:2;ሐ4:28; ሰብ10:32
6:5 ማ134:8; ሰብ4:12
6:6 ማፋ:4:3; 2ኦፕ2:21;1ዮሐ5:16
6:8 ዠ6:3:17;18; ኢላ5:6;27:4
6:9 1ቆፕ10:14
6:10 ማፋ10:40;42; 1ተስ1:3
6:11 ሰብ3:6
6:12 2ተስ1:4; ሰብ10:36;13:7; ያሰ1:3;ራእ13:10; 14:12
6:13 ዠ6:22:16; ለ:ቃ1:73
6:14 ዠ6:22:17
6:15 ዠ6:21:5
6:16 ዠ22:11
6:17 ቍ18; መዘ10:4; ሮሜ4:16;ሐብ11:9
6:18 ዠጥ23:19; ቲቶ1:2;ሰብ3:6
6:19 ዠሊ16:2; ሰብ9:2;3:7
6:20 ሰብ2:17; 4:14;5:6

መልስ ጼዴቅ ሹመት ለዘላለም ሊቀ ካህናት ሆኖአል።

ካህኑ መልስ ጼዴቅ

7ይህ መልስ ጼዴቅ የሳሌም ንጉሥና የልዑል እግዚአብሔር ካህን ነበር፤ እርሱም አብርሃም ነገሥታትን ድል አድርጎ ሲመለስ አግኝቶት ባረከው፤ 2አብርሃምም ከሁሉ ነገር ዓሥራት አውጥቶ ሰጠው። በመጀመሪያ ስሙ “የጽድቅ ንጉሥ” ማለት ነው፤ 3ላም ደግሞ “የሳሌም ንጉሥ” ማለትም “የሰላም ንጉሥ ማለት” ነው። 3አብትና እናት ወይም የትውልድ ሐረግ የለውም፤ ለዘመኑ መጀመሪያ፤ ለሕይወቱም ፍጻሜ የለውም፤ ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር ልጅ ለዘላለም ካህን ሆኖ ይኖራል።

4እስቲ እርሱ የቱን ያህል ታላቅ እንደ ሆነ ዐስቡ፤ ርእስ አበው የሆነው አብርሃም እንኳ ካገኘው ምርኮ ዓሥራት አውጥቶ ሰጠው። 5ካህነት የተሰጣቸው የሌዊ ልጆች ምንም እንኳ ወንድሞቻቸው የአብርሃም ዘሮች ቢሆኑም፤ ከሕዝቡ ማለት ከገዛ ወንድሞቻቸው ዓሥራት እንዲቀበሉ ሕጉ ያዛል። 6ይህ ግን ትውልዱ ከሌዊ ወገን አይደለም፤ ይሁን እንጂ ከአብርሃም ዓሥራት ተቀበለ፤ የተሰፋ ቃል የተቀበለውም ባረከው። 7ጉንሹ በትልቁ እንደሚባረክ ጥርጥር የለውም። 8በአንድ በኩል ዓሥራት የሚቀበሉት ሚች ሰዎች ናቸው፤ በሌላ በኩል ግን ሕያው ሆኖ እንደሚኖር የተመሰከረለት ይቀበላል። 9እንዲያውም ዓሥራት የሚቀበለው ሌዊ፤ ራሱ በአብርሃም በኩል ዓሥራት ከፍሎአል ማለት ይቻላል። 10ምክንያቱም መልስ ጼዴቅ አብርሃምን ባገኘው ጊዜ፤ ሌዊ ገና በአባቱ በአብርሃም አብራክ ነበር።

ኢየሱስ እንደ መልስ ጼዴቅ

11ፍጹምነት የተገኘውና ሕጉ ለሕዝቡ የተሰጠው በሌዊ ክህነት መሠረት ቢሆን ኖሮ፤ እንደ አሮን ሳይሆን እንደ መልስ ጼዴቅ ሹመት ያለው ሌላ ካህን መምጣቱ ለምን አስፈለገ? 12የክህነት ለውጥ ካለ ሕጉም ሊለወጥ ግድ ነው። 13ይህ ሁሉ የተነገረለት እርሱ ከሌላ ነገድ ነው፤ ከዚያም ነገድ በመሠዊያ ያገለገለ ማንም የለም። 14ጌታችን ከይሁዳ ነገድ እንደ መጣ ግልጽ ነው። ሙሴ ስለ ካህናት ሲናገር ይህን ነገድ አስመልክቶ የተናገረው ምንም ነገር የለም። 15እንደ መልስ ጼዴቅ ያለ ሌላ ካህን ቢነሣ ግን እኛ የተናገርነው ይበልጥ ግልጽ ይሆናል። 16እርሱ ካህን የሆነው በማይጠፋ የሕይወት ኅይል መሠረት እንጂ፤

7:1 ቍ6; ዠ6:14:18-20; መዘ7:62;ግር5:7
7:3 ቍ6;ማፋ4:3
7:4 ዠ6:14:20; ሐሥ2:29
7:5 ዠጥ18:21;26
7:6 ዠ6:14:19;20; ሮሜ4:13
7:8 ሰብ5:6;6:20
7:11 ቍ17:8;19; ሰብ5:6;8:7;10:1
7:13 ቍ11:14
7:14 ኢሳ11:1; ማፋ1:3;2:6; ለ:ቃ3:33;ራእ5:5

እንደ ትውልዱ የሕግ ሥርዐት አይደለም፤
17እንዲህ ተብሎ ተመስክሮለታል፤

“እንደ መልክ ጼዴቅ ሹመት፤

አንተ ለዘላለም ካህን ነህ።”

18የቀድሞው ትእዛዝ ደካማና የማይጠቅም በመሆኑ ተሸርአል፤ 19ሕጉ ማንንም ፍጹም ሊያደርግ ስለማይችል ወደ እግዚአብሔር የምንቀርብበት የተሻለ ተስፋ መጥቶአል።

20ይህ ያለ መሐላ አልሆነም፤ ሌሎች ካህናት የሆኑት ያለ መሐላ ነው፤ 21እርሱ ግን ካህን የሆነው በመሐላ ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ተናግሮለታል፤

“ይታ ማለ፤

ዐሳቡንም አይለውጥም፤
‘አንተ ለዘላለም ካህን ነህ።’ ”

22ዚህ መሐላ የተነሣ፣ ኢየሱስ ለተሻለ ኪዳን ዋስ ሆኖአል።

23በአገልግሎታቸው እንዳይቀጥሉ ሞት ስለ ከሰጡቸው፣ የቀድሞዎቹ ካህናት ቀጥረው ብዙ ነበር፤ 24ኢየሱስ ግን ለዘላለም የሚኖር በመሆኑ፣ ክህነቱ የማይሻር ነው። 25ስለዚህ ስለ እነርሱ እየማለደ ሁልጊዜ በሕይወት ስለሚኖር፣ በእርሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር የሚመጡትን ፈጽሞ ሊያደናቸው ይችላል።

26እንግዲህ ለእኛ የሚያስፈልገን፣ ቅዱስ፣ ነቀፋ የሌለበት፣ ንጹሕ፣ ከግጢአተኞች የተለየና ከሰማዶት በላይ የከበረ እንደዚህ ያለ ሊቀ ካህናት ነው። 27እርሱም እንደ ሌሎቹ ሊቃነ ካህናት፣ መጀመሪያ ስለራሱ ግጢአት ከዚያም ስለ ሕዝቡ ግጢአት በየቀኑ መሥዋዕት ማቅረብ አያስፈልገውም፤ ራሱን በሰጠ ጊዜ፣ ስለ ግጢአታቸው ለአንድና ለመጨረሻ ጊዜ መሥዋዕት አቅርቦአልና። 28ሕጉ ደካማ የሆኑትን ሰዎች ሊቃነ ካህናት አድርጎ ይሾማልና፤ ከሕግ በኋላ የመጣው መሐላ ግን ለዘላለም ፍጹም የሆነውን ልጅ ሾሞአል።

የአዲስ ኪዳን ሊቀ ካህናት

8 እንግዲህ የምንናገረው ዋናው ነገር ይህ ነው፤ በሰማዶት በግርማው ዙፋን ቀኝ የተቀመጠ እንዲህ ያለ ሊቀ ካህናት አለን፤ 2እርሱም በሰው ሳይሆን በጌታ በተተከለችው፣ እውነተኛ ድንኳን በሆነችው ቤተ መቅደስ አገልጋይ ነው።

3እያንዳንዱ ሊቀ ካህናት የሚሾመው መባንና መሥዋዕትን ለማቅረብ ነው፤ ስለዚህ ይኸኛውም ሊቀ ካህን የሚያቀርበው ነገር ያስፈልገዋል። 4እርሱ በምድር ሲኖር ኖሮ ካህን ባልሆነም ነበር፤ ምክንያቱም

7:17 ቍ21፤
መዝ110:4፣ዕ45:6
7:18 ሮሜ8:3
7:19 ቍ11:25፤
ሮሜ3:20፤
7:7-8፣7፡43፣21፤
ዕ41:36፣44፣16፤
9:9፣10:1፣ዕ122፤
የዕ48
7:21 ዘጥ:23፤19፤
14ጡ:15፤29፤
መዝ110:4፤
ሚል3:6፤
ሮሜ11:29፤ዕ45:6
7:22 ሉቃ22:20
7:24 ቍ28
7:25 ቍ19፤
ሮሜ8:34፣11:14
7:26 2ቆሮ5:21፤
ዕ42:17፣34፣14
7:27 ሮሜ6:10፤
ኤ.ፊ.5:2፣ዕ45:1፤
3:9፣12:14፤
26:28፣10:10፤
1ጴጥ3:18
7:28 ዕ41:2፤
2:10፤5:2
8:1 ማር16:19፤
ዕ42:17፣34፣14
8:2 ዕ49:11፤24
8:3 ዕ42:17፤
5:1፣9:9፤14
8:4 ዕ45:1፤9:9

8:5 ዘ025:40፤
ቁላ2:17፣ዕ49:23፤
10:1፤11:7፤12:25
8:6 ቍ8:13፤
ሉቃ22:20፤7፡43፤20
8:7 ዕ47:11፤
18፤10:1
8:8 ቍ6:13፤
ሉቃ22:20
8:9 ዘ019:5፤6፤
20:1-17
8:10 ሕዝ11:20፤
ዘ8:8፤ሮሜ
11:27፤2ቆሮ3:3፤
ዕ410:16
8:11 ኢሳ54:13፤
የሐ6:45
8:12 ኦር31:31-34፤
ዕ410:17
8:13 ቍ6:8፤
ሉቃ22:20፤2ቆሮ5:17

በሕግ በታዘዘው መሠረት መባን የሚያቀርቡ ሰዎች አሉ። 5እነርሱ ያገለገሉት በሰማይ ላለችው መቅደስ ምሳሌና ጥላ በሆነችው ውስጥ ነው፤ ሙሴ ድንኳኑን ለመሥራት በተነሣ ጊዜ፣ “በተራራው ላይ በተገለጠልህ ምሳሌ መሠረት ሁሉን ነገር እንድታደርግ ተጠንቀቅ” የሚል ትእዛዝ የተሰጠው በዚህ ምክንያት ነበር። 6ነገር ግን ኢየሱስ መካከለኛ የሆነበት ኪዳን ከቀድሞው እንደሚበልጥ ሁሉ፣ የተቀበለውም አገልግሎት ከእነርሱ አገልግሎት ይበልጣል፤ ይህም የተመሠረተው በተሻለ የተስፋ ቃል ላይ ነው።

7የመጀመሪያው ኪዳን ምንም ጉድለት ባይኖረው ኖሮ፣ ለሁለተኛው ስፍራ ባለተፈለገም ነበር። 8ነገር ግን እግዚአብሔር በሕዝቡ ላይ ጉድለት በማግኘቱ እንዲህ ይላቸዋል፤

“ከእስራኤል ቤት ጋር፣

ከይሁዳም ቤት ጋር፣

አዲስ ኪዳን የምገባበት፣

ጊዜ ይመጣል፤

ይላል ጌታ።

9ይህም እነርሱን ከግብፅ ምድር ለማውጣት እጃቸውን በያዘሁ ጊዜ፣ ከቀድሞ አባቶቻቸው ጋር እንደ ገባሁት ኪዳን አይደለም፤ ምክንያቱም እነርሱ በኪዳኔ አልጹኑም፤ እኔም ከእነርሱ ዘወር አልሁ፤ ይላል ጌታ።

10ከዚያን ጊዜ በኋላ፣

ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው፤

ይላል ጌታ፤

ሕጌን በአእምሮአችው አኖራለሁ፤

በልባቸውም እጽፈዋለሁ።

እኔ አምላካቸው እሆናለሁ፤

እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ።

11ከእንግዲህ ማንንም ሰው ጉራቤቱን

ወይም ወንድሙን፣

‘ጌታን ዕወቅ’ ብሎ አያስተምርም፤ ምክንያቱም ከታናሹ ጀምሮ እስከ ታላቁ ድረስ፣

ሁሉም ያውቁኛል።

12በደላላቸውን ይቅር እላለሁ፤ ግጢአታቸውን ከእንግዲህ አሳስብም፤

13ይህን ኪዳን፣ “አዲስ” በማለቱ የፊተኛውን ኪዳን አድጎ አድርጎታል፤ ስለዚህ የረጅም ደፈጀው የሚጠፋበት ጊዜ ተቃርቦአል።

ዕ25 ወይም ለዘላለም
*8 እንደገና የጥንት ቅጂች ጉድለት በማግኘቱ ለሕዝቡ እንዲህ ይላቸዋል

በምድራዊው ድንኳን የሚደረግ አምልኮ

9 የመጀመሪያው ኪዳን የአምልኮ ሥርዐትና ምድራዊ መቅደስ ነበረው።¹ 2ድንኳን ተተክሎ ነበር፤ በመጀመሪያው ክፍል መቅረቡ፣ ጠረጴዛውና የመሥዋዕቱ ኅብስት ነበረበት፤ ይህም ስፍራ ቅድስት ይባላል።³ ከሁለተኛው መጋረጃ በስተኋላ ቅድስተ ቅዱሳን የተባለ ክፍል ነበር፤ ፋቢያም ውስጥ የወርቅ ማዕጠንትና የወርቅ የተለበጠው የኪዳን ታቦት ነበሩ፤ ይህም ታቦት መና ያለበትን የወርቅ መሶብ፣ የለመለመቸውን የአሮንን በትርና ኪዳን የተጻፈበትን ጽላት ይዞአል።⁴ በታቦቱም ላይ የሰርዮት መክደኛውን⁵ የሚጋርዱ የክብር ኪሩቤል ነበሩ፤ አሁን ግን ስለ እነዚህ ነገሮች በዝርዝር መናገር አንችልም።

⁶ሁሉም በዚህ መልክ ከተዘጋጀ በኋላ፣ ካህናት አገልግሎታቸውን ለመፈጸም ዘወትር ወደ ድንኳኒቱ መጀመሪያ ክፍል ይገባሉ።⁷ ነገር ግን ወደ ውስጠኛው ክፍል የሚገባው ሊቀ ካህናቱ ብቻ ነበር፤ የሚገባውም በዓመት አንድ ጊዜ ብቻ ሲሆን፣ ስለ ራሱ ኅጢአትና ሕዝቡ ባለማወቅ ስላደረገው ኅጢአት የሚያቀርበውን ደም ሳይዘ ከቶ አይገባም ነበር።⁸ የመጀመሪያዬቱ ድንኳን ቆማ እስካለች ድረስ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚወስደው መንገድ ገና እንዳልተገለጠ መንፈስ ቅዱስ ያሳያል።⁹ ይህም ለአሁኑ ዘመን ምሳሌ ሲሆን፣ የሚቀርቡት መባና መሥዋዕት የሚያመልከውን ሰው ገሊና ፍጹም ሊያደርጉ አልቻሉም።¹⁰ እነዚህ ሁሉ አዲሱ ሥርዐት እስኪመጣ ድረስ የሚደረጉ የምግብና የመጠጥ እንዲሁም የተለያዩ የመንጻት ሥርዐቶች ብቻ ናቸው።

የክርስቶስ ደም

¹¹ክርስቶስ አሁን ስላሉት¹ መልካም ነገሮች ሊቀ ካህናት ሆኖ በመጣ ጊዜ በሰው እጅ ወዳልተሠራቸው፣ ከዚህ ፍጥረት ወዳልሆነችው ታላቅና ፍጹም ድንኳን ገባ።² የገባውም የፍፍልንና የጥጃዎችን ደም ይዞ አይደለም፤ ነገር ግን የዘላለም ቤዛነት ሊያስገባ የራሱን ደም ይዞ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ገባ።³ የውጭ አካላቸው ይነጻ ዘንድ በረከሱ ሰዎች ላይ የሚረጨው የፍፍሎችና የኮር ማዎች ደም እንዲሁም የፍፍሎችና የጊደር ዐመድ የሚቀድሳቸው ከሆነ፣⁴ በዘላለም መንፈስ አማካይነት ራሱን ነውር አልባ መሥዋዕት አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቀረበው የክርስቶስ ደም ሕያው እግዚአብሔርን እንድ

9፡1 ስወ25:8
9፡2 ስወ25:8;9;
23-29:30;31-39;
26:33;34:ጠረጴዛ24:5-8
9፡3 ስወ26:31-33
9፡4 ስወ16:32;
33:25;10-22;
30:1-5;13:18;
32:15;ዘዮ:17;10
9፡5 ስወ25:17-19;
20-22;26:34
9፡6 ዘዮ:28;3
9፡7 ቍ:23;
ዘሌ:16;11-19;34;
ዕብ:5:2;3
9፡8 ዮ:14;6;
ዕብ:37;10;19;20
9፡9 ዕብ:5:1;7;19;
8:3;10;1
9፡10 ዘሌ:11;2-23;
25:28;40;ዘዮ:6;3;
ጴ:2;16;
ዕብ:21;7;8;2;10;1
9፡11 ቍ:24;
ዮ:2;19;24;26;28;
ዘሌ:16;6;15;
ሮ:23;25;
ዕብ:7:27;10;4
9፡13 ዘዮ:19;9;
17;18;ዕብ:10;4
9፡14 መዘ:5;1;2;
65;3;ኢር:31;8;
ዘዘ:13;1;ማ:16;16;
ኢረ:5;2; ተ:ቆ:2;14;
1ጴ:ጥ3;18;ዕብ:6;1;
10;2;22

9፡15 ሉ:22;20;
ሐዲ:20;32;ሮ:2;
8;28;11;29;ዘ:3;20;
ዕብ:15;7;22;
10;36
9፡18 ስወ24:6-8
9፡19 ቍ:12;ዘዐ
24;6-8;ዕብ:1;
9፡20 ስወ24:8;
ማ:26;28
9፡22 ስወ29:21;
ዘሌ:8;15;17;11
9፡23 ዕብ:8;5
9፡24 ቍ:12;
ሮ:28;3;4;
ዕብ:14;14;ዕብ:2
9፡25 ቍ:7;8;
ዕብ:10;19
9፡26 ቍ:12;28;
ዕብ:4;3;17;27;
1ዮ:ሐ3;5
9፡27 ዘፍ:3;19;
2ቆ:5;10
9፡28 ቍ:12;26;
ማ:16;27;
1ቆ:1;7;
ዕብ:15;9;17;27;
1ጴ:ጥ2;24

ናመልክ ገሊናችንን ከምውት ሥራ፣ እንዴት ይበልጥ ያነጻ ይሆን!

¹⁵ስለዚህም የተጠሩት፣ ተስፋ የተሰጠውን የዘላለም ርስት እንዲቀበሉ ክርስቶስ የአዲስ ኪዳን መካከለኛ ነው፤ በመጀመሪያው ኪዳን ሥር በአሰሩበት ጊዜ ከሥሩት ኅጢአት ከእን ለማውጣት ቤዛ ሆኖ ሞቶአልና።¹⁶ ካዘገገ በሚኖርበት ጊዜ የተናዛዥን ሞት ማረጋገጥ ግድ ነው፤¹⁷ ምክንያቱም ኑዛዜው የሚጸናው ሰውዬው ሲሞት ብቻ ነው፤ ነገር ግን ተናዛዥ በሕይወት እስካለ ድረስ ኑዛዜው ጥጋ አይኖረውም።¹⁸ ስለዚህ የመጀመሪያው ኪዳን እንኳ ያለ ደም የጸና አልነበረም።¹⁹ ሙሴ እያንዳንዱን የሕግ ትእዛዝ ለሕዝቡ ሁሉ ከተናገረ በኋላ የጥጆችን ደም ከውሃ፣ ከቀይ የበሃ ጠጥርና ከሃሶጽ ጋር ወስዶ፣ በመጽሐፍና በሕዝቡ ላይ ረጨው፤²⁰ እንዲህም አለ፡ “እንድትጠብቁት እግዚአብሔር ያዘዛችሁ የኪዳን ደም ይህ ነው።”²¹ እንዲሁም ድንኳኒቱንና ማገልገሉ ዕቃውን ሁሉ በደም ረጨው።²² በእርግጥ ከጥቂት ነገሮች በስተቀር ሁሉም ነገር በደም መንጻት እንዳለበት ሕጉ ያዛል፤ ደም ሳይፈስ ስርዮት የለምና።

²³እንግዲህ የሰማያዊው ነገሮች ምሳሌ የሆኑት በእነዚህ ነገሮች ሊነጹ ግድ ነበር፤ በሰማይ ያሉት ነገሮች ግን ከዚህ በሚበልጥ መሥዋዕት ይነጻሉ።²⁴ ክርስቶስ የአውነተኛዬቱ ድንኳን ምሳሌ ወደ ሆነችውና በሰው እጅ ወደ ተሠራችው መቅደስ አልገዘም፤ ነገር ግን አሁን ስለ እኛ በእግዚአብሔር ፊት ለመታየት ወደ እርሷ ወደ ሰማይ ገባ።²⁵ ሊቀ ካህናት የራሱ ያለሆነውን ደም ይዞ በየዓመቱ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንደሚገባ፣ ክርስቶስ ራሱን ብዙ ጊዜ መሥዋዕት ለማድረግ ወደ ሰማይ አልገባም።²⁶ እንዲህ ቢሆን ኖሮ፣ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ክርስቶስ ብዙ ጊዜ መከራን መቀበል ባስፈለገው ነበር። አሁን ግን በዘመናት መጨረሻ ራሱን መሥዋዕት በማድረግ ኅጢአትን ለማስወገድ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ተገልጦአል። ሻሎ አንድ ጊዜ ሊሞት ከዚያም በኋላ በፍርድ ፊት ሊቆም ተወስኖበታል።²⁸ ክርስቶስ የብዙ ሰዎችን ኅጢአት ለመሸጠም፣ እንዲሁ አንድ ጊዜ መሥዋዕት ሆኖ አልፈ፤ ሁለተኛ ጊዜም ይገለጣል፤ ይህም ለሚጠባብቁት ድኑትን

*5 ወይም የማስተሰሪያውን ማደግ
†11 አንዳንድ የጥንት ቅጂች ሊመጡ ስላሉት ይላሉ።
‡14 ወይም ከዘንቀ የዘወትር ሥርዐቶች
§16 ይህንን ትርጉም የሚሰጠው የግሪክ ቃል ኪዳን ተብሎም ሊተረጎም ይችላል፤ እንዲሁም ቍ 17

ለማምጣት እንጂ ኅጢአትን ለመሸከም አይደለም።

ክርስቶስ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ያቀረበው መሥዋዕት

10 ሕጉ ወደ ፊት ለሚመጡት መልካም ነገሮች ጥላ ነው እንጂ፤ እውነተኛው አካል አይደለም፤ ስለዚህም በየዓመቱ ዘወትር ያለማቋረጥ የሚቀርበው ተደጋጋሚ መሥዋዕት፤ ለአምልኮ የሚቀርቡትን ሰዎች ፍጹም ሊያደርጋቸው ከቶ አይችልም። ²ፍጹም ሊያደርጋቸው ቢችል ኖሮ፤ መሥዋዕት ማቅረቡን ይተውት አልነበረም? ደግሞም ለአምልኮ የሚቀርቡት ሰዎች ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ስለሚነጹ፤ በኅሊናቸው ኅጢአቷት ባልተሰማቸውም አበር። ³ነገር ግን እነዚህ መሥዋዕቶች በየዓመቱ ኅጢአትን የሚያስታውሱ ናቸው፤ ⁴ምክንያቱም የኮርማዎችና የፍጹሎች ደም ኅጢአትን ማስወገድ አይችልም።

⁵ስለዚህ ክርስቶስ ወደ ዓለም በመጣ ጊዜ እንዲህ ብሎአል።

“መሥዋዕትንና መገን አልፈለግም፤ ሥጋን ግን አዘጋጀሁልኝ፤

⁶በሚቃጠል መሥዋዕትን ለኅጢአት በሚቀርብ መሥዋዕት ደስ አልተሰኘም።።

⁷በዚያን ጊዜ እንዲህ አልሁ፤ ስለ እኔ በመጽሐፍ እንደ ተጻፈ፤

አምላክ ሆይ፤ እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻለሁ።” ⁸እኔ

⁸ሕጉ ይህ እንዲደረግ ቢያዘም፤ እርሱ ግን በመጀመሪያ፤ “መሥዋዕትንና መገን የሚቃጠል መሥዋዕትንና ስለ ኅጢአት የሚቀርበውን መሥዋዕት አልፈለግም፤ ደስም አልተሰኘበትም” ይላል። ⁹ቀጥሎም፤ “እነሆኝ፤ ፈቃድህን ለማድረግ መጥቻለሁ” አለ፤ ሁለተኛውን ለመመሥረት የመጀመሪያውን ሻረ። ¹⁰በዚህ ፈቃድ በእየሱስ ክርስቶስ ሥጋ አማካይነት ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ በቀረበው መሥዋዕት ተቀድሶናል።

¹¹ካህን ሁሉ በየዕለቱ ቆሞ አገልግሎቱን ያከናውናል፤ ኅጢአትን ማስወገድ ከቶ የማይችሉትን እነዚያኑ መሥዋዕቶች ዘወትር ያቀርባል። ¹²ይህኛው ካህን ግን አንዱን መሥዋዕት ለዘላለም አቅርቦ፤ በእግዚአብሔር ቀኝ ተቀምጦአል። ¹³በዚያን ጊዜ ጀምሮ ጠላቶቹ የእግሩ መረገጫ እስኪሆኑ ድረስ ይጠብቃል፤ ¹⁴ምክንያቱም በአንዱ መሥዋዕት እነዚያን የሚቀደሱትን ለዘላለም ፍጹማን አድርጎአቸዋል።

¹⁵መንፈስ ቅዱስም ስለዚህ ነገር

10፡1 ቍ4:11፤ ቁ42:17፤ፅ47:19፤ 8፡5፤9፡11፤23
10፡2 ዕ49:9
10፡3 ዘሌ16:34፤ ዕ49:7
10፡4 ቍ4:11፤ ዕ49:12፤13
10፡5 ዕ41:62፤14፤ 1፡ጥ2:24
10፡7 ዕ71:62፤2፤ መዝ40:6-8፤ ኤር36:2፤ማቴ26:39
10፡8 ቍ5:6፤ ማር12:33
10፡9 ቍ7
10፡10 ቍ14፤ ኤፌ5:26፤ ዕብ2:14፤7:27፤ 1፡ጥ2:24
10፡11 ቍ14፤ ዕብ5:1
10፡12 ማር16:19፤ ዕብ5:1
10፡13 ኤላ10:24፤ ዕብ1:13
10፡14 ቍ1:10፤ ኤፌ5:26
10፡15 ዕ43:7
10፡16 ኤር31:33፤ ዕብ8:10

10፡17 ኤር31:34፤ ዕብ8:12
10፡19 ዘሌ16:2፤ ኤፌ2:18፤3:12፤ ዕብ9:8፤12:25
10፡20 ዕ46:19፤ 9:3:8
10፡21 ዕ42:17፤ 3:6
10፡22 ቍ1፤ ሕዝ36:25፤ ሐሥ22፤6፤ሐፌ3:12፤ ዕብ7:19፤9:14፤ 12:24፤1፡ጥ1:2
10፡23 1ቆ1:9፤ ዕብ3:16
10፡24 ቍ2:14
10፡25 ሐሥ24:2፤ 1ቆፌ3:13፤ዕብ3:13
10፡26 ዘዕ21:14፤ ዘጥ15:30፤ 1ጠጥ24:ፅ40፤5:2፤ 6:4-8፤2ጴጥ2:20
10፡27 ኤላ26:11፤ 2ተሰ1:7፤ ዕብ9:27፤12:29
10፡28 ዘ817:6:7፤ ማቴ18:1፤6፤ዕብ2:2
10፡29 ማቴ4:3፤ 26:28፤1ቆፌ6:1፤ ኤፌ4:30፤ዕብ2:3፤ 6:4፤6:12:25፤ ራሳ15
10፡30 ዘ832:35፤ 36፤መዝ135:14፤ ሮሜ12:9፤
10፡31 ኤላ19:16፤ ማቴ16:16፤ 2ቆፌ5:11

ይመስክርልናል፤ በመጀመሪያ እንዲህ ይላል፤ ¹⁶“ከዚያም በኋላ ከእነርሱ ጋር የምገባው ከዳን ይህ ነው፤

ይላል ጌታ፤ ሕጌን በልባቸው አኖራለሁ፤ በአእምሮአቸውም እጽፈዋለሁ።”

¹⁷ደግሞም፤ “ኅጢአታቸውንና ዐማቸውን፤ ከእንግዲህ አላሰብም” ይላል።

¹⁸እነዚህ ይቅር ከተባሉ በኋላ ከእንግዲህ ስለ ኅጢአት የሚቀርብ መሥዋዕት አይኖርም።

እስከ መጨረሻው ጸንቶ ስለ መገኘት የቀረበ ጥሪ

¹⁹እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ በኢየሱስ ደም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት ድፍረት አግኝተናል፤ ²⁰ይኸውም በመጋረጃው ማለት በሥጋው በኩል በከፈተልን አዲስ ስራ ሕያው መንገድ ነው። ²¹በእግዚአብሔር ቤት ላይ የተሾመ ታላቅ ሊቀ ክህናት ስላለን ²²ከከፋ ኅሊና ለመንጸት ልባችንን ተረጭተን፤ ሰውነታችንንም በንጹሕ ውሃ ታጥበን፤ በእውነተኛ ልብና በሙሉ እምነት ወደ እግዚአብሔር እንቅረብ። ²³የተስፋን ቃል የሰጠን ታማኝ ስለሆነን አምነን የምንናገርለትን ተስፋ አጥብቀን እንያዝ። ²⁴እርስ በርሳችንም ለፍቅርና ለመልካም ሥራ እንዴት እንደምክቃቃ እናስብ። ²⁵እንዳንዶች ማድረጉን እንደተወት መሰብሰባችንን አንተው፤ ይልቁንም ቀኑ እየተቃረበ መምጣቱን ስታዩ እርስ በርሳችን እንበረታታ።

²⁶የእውነትን ዕውቀት ከተቀበልን በኋላ ሆን ብለን በኅጢአት ጸንተን ብንመላለስ፤ ከእንግዲህ ለኅጢአት የሚሆን ሌላ መሥዋዕት አይኖርም፤ ²⁷የሚቀረው ግን የሚያስፈራ ፍርድና የእግዚአብሔርን ጠላቶች የሚበላ ብርቱ እሳት መጠበቅ ብቻ ነው። ²⁸የሙሴን ሕግ የናቀ ማንኛውም ሰው ሁለት ወይም ሦስት ሰዎች ከመሰከሩበት ያለ ምሕረት ይገደል ነበር። ²⁹ታዲያ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ፤ የተቀደሰበትን የኪዳን ደም እንደተራ ነገር የቈጠረ፤ የጸጋንም መንፈስ ያካፋፋ እንደ ምን ያለ የባሰ ቅጣት ይገባው ይመስላ ችኋል? ³⁰ብቁል የእኔ ነው፤ እኔ ብድራትን እመልሳለሁ” ያለውን እናውቀዋለንና፤ ደግሞም፤ “ጌታ በሕዝቡ ላይ ይፈርዳል” ይላል። ³¹በሕያው እግዚአብሔር እጅ መው ደቅ እጅግ የሚያስፈራ ነው።

¹⁷ ሰብዓ ሊቃናት ይሙ።

32 ብርሃን ከበራላችሁ በኋላ፣ በመከራ ውስጥ በብርቱ ተጋድሎ ጸንታችሁ የቆ ማችሁበትን የቀድሞውን ዘመን ዐስቡ።

33 አንዳንድ ጊዜ በአደባባይ ለስድብና ለስድቅ ተጋልጣችሁ ነበር፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ እንደዚህ ያለ መከራ ከደረሰባቸው ሰዎች ጋር አብራችሁ መከራን ተቀብላችኋል።

34 እናንተ ራሳችሁ የተሻለና ለዘወትር የሚኖር ሁለት ያላችሁ መሆናችሁን ስለምታውቁ ለታሰሩት ራራችሁ፣ ንብረታችሁም ሲዘረፍ በደስታ ተቀብላችሁ።

35 ስለዚህ ታላቅ ምኞት ያለውን መታመናችሁን አትጣሉ። 36 እግዚአብሔርን ፈቃድ ፈጽማችሁ የተስፋ ቃሉን እንድትቀበሉ፣ ጸንታችሁ መቆም ያስፈልጋችኋል፤ 37 ምክንያቱም ከጥቂት ጊዜ በኋላ፣

“የሚመጣው እርሱ ይመጣል፤ አይዘገይም።”

38 ጻድቅ ግን፣ በእምነት ይኖራል፤ ወደ ኋላ ቢያፈገፍግ፣ ነፍሱ በእርሱ ደስ አትሰም።”

39 እኛ ግን አምነው ከሚደኑት ወገን እንጂ፣ ወደ ኋላ አፈግፍገው ከሚጠፉት አይደለንም።

የእምነት ቋሚ ምስክሮች

11 እምነት ተስፋ ያደረግኩት ነገር እንደሚፈጸም እርግጠኛ የምገሆንበት፣ የማናየውም ነገር እውን መሆኑን የምንገራበት ነው። 2 አባቶችም የተመሰከረላቸው በዚህ ነው።

3 ዓለማት በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠሩ በእምነት እንረዳለን፤ ስለዚህ የሚታየው ነገር የተፈጠረው ከሚታየው እንዳልሆነ እንገነዘባለን።

4 አቤል ከቃየል ይልቅ የበለጠ መሥዋዕት ለእግዚአብሔር በእምነት አቀረበ። እግዚአብሔር ስለ ስጦታው በተናገረለት ጊዜ፣ እርሱ በእምነት ጻድቅ እንደ ሆነ ተመሰክረለት፤ ቢሞትም እንኳ እስከ አሁን በእምነቱ ይናገራል።

5 ሄኖክ ሞትን እንዳያይ ከዚህ ዓለም በእምነት ተወሰደ፤ እግዚአብሔርም ስለ ወሰደው አልተገኘም፤ ከመወሰዱም በፊት እግዚአብሔርን ደስ እንዳሰኘ ተመሰክሮለታልና። 6 ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚሹትም ምኞት ለሚሰጥ ማመን አለበት።

7 ኖኅ ገና ስለማይታየው ነገር እግዚአብሔር ባሰጠነቀቀው ጊዜ፣ እግዚአብሔርን ፈርቶ ቤተ ሰዎቹን ለማዳን መርኩዋለን በእምነት ሠራ፤ በእምነቱ ዓለምን ኩነን፤ በእምነትም የሚገ

10:32 ፊል1:29; 30:ሐ06:4

10:33 1ቆ4:9; 4ሌ4:14; 1ተሰ2:14

10:34 ዕብ1:16:6; 13:3; 1ኢጥ1:4; 5

10:35 ኤፌ3:12

10:36 ሮሜ5:3; ዕብ6:15; 9:15; 12:1; 8:ሀ1:3; 4:12; 5:1; 1:2; 8ጥ1:6

10:37 ማቴ11:3; 12:2; 20

10:38 ሮሜ1:17; 7:43; 11:ሀ72:3; 4

11:1 2ቆ4:18; ዕብ3:6

11:2 ቍ4:39

11:3 ዘጠ1:2; 2ኦገ1:3; 5

11:4 ቍ2:39; ዘጠ4:4; ዕብ12:24; 1ፑሐ3:12

11:5 ዘጠ5:21-24

11:6 ዕብ7:19

11:7 ቍ1; ዘጠ6:9; 13-22; 2ኦገ11:4; 14; 20; ሮሜ9:30; 1ኢጥ3:20

11:8 ዘጠ1:2; 1-4; 7; ሐሥ7:2-4

11:9 ዘጠ1:2; 8; 18:1; 9; ሐሥ7:5; ዕብ6:17

11:10 ቍ16; ዕብ12:22; 13:14; ራእ21:2; 14

11:11 ዘጠ17:17-19; 18:11-14; 21:2; 1ቆ1:9

11:12 ዘጠ22:17; ሮሜ4:19

11:13 ቍ39; ዘጠ23:4; ዘሌ25:23; ማቴ13:17; 4ሌ3:20; 1ኢጥ1:17; 12:11

11:15 ዘጠ24:6-8

11:16 ቍ10; ዘጠ26:24; 28:13; ዘጠ36:15; ማር8:38; 2ጠጥ4:18; ዕብ13:14

11:17 ዘጠ22:1-10; ያዕ2:21

11:18 ዘጠ21:12; ሮሜ9:7

11:19 ሮሜ24:21; ፑሐ5:21

11:20 ዘጠ27:27-29; 39:40

11:21 ዘጠ48:1; 8-22

11:22 ዘጠ50:24; 25; ዘጠ13:19; ኢሱ24:32

11:23 ዘጠ1:16; 22:2; 2

ገውን ጽድቅ ወራሽ ሆነ።

8 አብርሃም ርስት አድርጎ ወደሚቀበለው ስፍራ እንዲሄድ በተጠራ ጊዜ በእምነት ታዘዘ፤ ወደት እንደሚሄድ ባይውቅም፣ እሺ ብሎ ሄደ። 9 በባዕድ አገር እንዳለ መጸተኛ በተሰፋፋይቱ ምድር በእምነት ተቀመጠ፤ የተሰፋውን ቃል አብረውት እንደሚወርሱት እንደ ይስሐቅና እንደ ያዕቆብ በድንኳን ኖረ፤

10 ምክንያቱም መሠረት የላትን፣ እግዚአብሔር የሠራትንና የፈጠራትን ከተማ ይጠባበቅ ነበር። 11 አብርሃም ምንም እንኳን ስድሚው ቢገፋም፣ ሣራምን ራሷ መካኒ ብትሆንም፣ ተስፋን የሰጠውን ታማኝ አድርጎ ስለ ቁጠረኝ በእምነት የልጅ አባት ለመሆን በቃ። 12 ስለዚህ እንደ ሞተ ሰው ከሚቁጠር ከዚህ ከአንድ ሰው፣ እንደ ሰማይ ከዋክብት የበዛና እንደ ባሕር ዳር አሸዋ ተቁጥሮ የማይልቅ ዘር ተገኘ።

13 እነዚህ ሁሉ የተሰማቸውን የተስፋ ቃል ሳያገኙ እምነታቸውን እንደ ጠበቁ ሞቱ፤ ሆኖም ከሩቅ አይተው ሰላም አሉት፤ በዚህ ምድር ሲኖሩ መጸተኞችና እንግዶች መሆናቸውን ተገንዝበው ነበርና። 14 እንደዚህ የሚሉት ሰዎች የራሳቸው የሆነውን አገር እንደሚጠባበቁ ያሳያሉ። 15 ትተውት የወጡትን አገር ቢያስቡ ኖሮ፣ ወደዚያ የመመለስ ዕድል ነበራቸው። 16 አሁን ግን ከዚህ የሚበልጠውን ሰማያዊ አገር ይኖሩቃሉ፤ ስለዚህ እግዚአብሔር ከሞላ ካቸው ተብሎ ሊጠራ አሳፈረም፤ ከተማን አዘጋጅቶላቸዋልና።

17 አብርሃም እግዚአብሔር በፈተነው ጊዜ፣ ይስሐቅን መሥዋዕት አድርጎ በእምነት አቀረበ፤ የተስፋን ቃል የተቀበለው እርሱ፣ አንድ ልጁን ሊሠዋ ዝግጁ ነበር፤ 18 ይህም እግዚአብሔር፣ “ዘርህ በይስሐቅ ይጠራል” ያለለት ነበር። 19 አብርሃም እግዚአብሔር ሙታ ንን ሊያስነሣ እንደሚችል ተገንዝቦ ነበር፤ ይስሐቅንም ከሞት የመነሣት አምሳያ ሆኖ አገኘው።

20 ይስሐቅ ወደፊት የሚሆነውን ዐስቦ ያዕቆብንና ዔሳውን በእምነት ባረካቸው።

21 ያዕቆብ በሚሞትበት ጊዜ እያንዳንዱ ቸውን የኖሱትን ልጆች በእምነት ባረካቸው፤ በበትሩም ጫፍ ዘንበል ብሎ ሰገደ።

22 የኖሱ ሊሞት በተቃረበ ጊዜ፣ ስለ እስራኤል ሕዝብ ከግብፅ መውጣት በእምነት ተናገረ፤ ስለ ዐጽሙም ትእዛዝ ሰጠ።

23 ሙሴ ከተወለደ በኋላ፣ ወላጆቹ መልክ መልካም ሕፃን መሆኑን ሰላየ በእምነት

10:38 ወይም የእኔ ጽድቅ ግን
11:11 ወይም ግራ ... አብርሃም ... ስለቁጠረኛ

ሦስት ወር ሸሸጉት፤ የንጉሡንም ዐዋጅ አልፈሩም።

²⁴ሙሴ ካደገ በኋላ፤ የፈርዖን የልጅ ልጅ መባልን በእምነት እምቢ አለ። ²⁵ለጥቂት ጊዜ በገጠአት ከሚገኝ ደስታ ይልቅ፤ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራን መቀበል መረጠ። ²⁶ከግብፅ ሀብት ይልቅ ስለ ክርስቶስ መከራን መቀበል እጅግ የሚበልጥ ሀብት መሆኑን ተገነዘበ፤ ወደፊት የሚቀበለውን ብድራት ከሩቅ ተመልክቶአልና። ²⁷የንጉሡን ቁጣ ሳይፈራ ግብፅን ለቆ በእምነት ወጣ፤ የማይታየውንም በእጃቸው አድርጎ በመቁጠር በሐሳቡ ጸና። ²⁸በኮርኮፕ የሆኑትን የሚገድለው ቀጣይ የአስራኤልን በኮር ልጆች እንዳይገድል ፋሲካን በእምነት አደረገ፤ ደምንም ረጨ።

²⁹ሕዝቡ በደረቅ መሬት እንደሚኬድ ቀይ ባሕርን በእምነት ተሻገሩ፤ ግብፃውያን ግን እንደዚህ ለማድረግ ሲሞክሩ ሰጠሙ።

³⁰ሕዝቡ የኢያሪኮን ግንብ ሰባት ቀን ከሆሩት በኋላ፤ በእምነት ወደቀ።

³¹ዝሙት አዳሪዋ ረዓብ፤ ሰላዮቹን በሰላም ስለ ተቀበለቻቸው ከማይታዘዙትም ጋር ያልጠፋችው በእምነት ነው።

³²እንግዲህ ከዚህ በላይ ምን ልበል? ስለ ጌዴምን፤ ስለ ባርቅ፤ ስለ ሳምሳን፤ ስለ ዮፍ ታሔ፤ ስለ ዳዊት፤ ስለ ሳሙኤል፤ እንዲሁም ስለ ነቢያት እንዳልተርክ ጊዜ የለም። ³³እነዚህ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ። በቅን ፈረዳ፤ የተሰጠውን የተሰፋ ቃል ተቀበሉ፤ የአንበሶችን አፍ ዘጉ። ³⁴የእሳትን ጎደል አጠፉ፤ ከሰይፍ ስለት አመለጡ፤ ከድካማቸው በረቱ፤ በጦርነት ጎደል ሆኑ፤ ባዕዳን ወታደሮችን አባረሩ።

³⁵ሴቶች ሙታናቸው ተነሡላቸው። ሌሎቹ ደግሞ የተሻለውን ትንሣኤ ለማግኘት ሲሉ፤ መትረፍን ንቀው ለሞት ለሚጸርግ ሥቃይ ራሳቸውን ሰጡ፤ ከዚህም ነጻ ለመውጣት አልፈለጉም። ³⁶እንዳንዶቹ መዘባበቻ ሆኑ፤ ተገረፉ። ሌሎቹ ደግሞ ታስረው ወደ ወህኒ ተጣሉ። ³⁷በድንጋይ ተወገሩ፤ በመጋዝ ለሁለት ተሰነጠቁ።⁰ በሰይፍ ተወግ ተው ሞቱ፤ እየተጎብኩለ፤ እየተሰደዱና እየተንገላቱ የበግና የፍየል ቁዳ ለብሰው በፍ። ³⁸ዓለም ለእነርሱ አልተገባቸውምና።

በየበረሃውና በየተራራው፤ በየሞሻውና በየጉድጓዱ ተንክራተቱ ። ³⁹እነዚህ ሁሉ ስለ እምነታቸው የተመሰከሩ ስራላቸው ቢሆኑም ከእነርሱ ማንም የተሰፋ ወን ቃል የተቀበለ የለም። ⁴⁰እግዚአብሔር ሰኛ የሚበልጥ ነገር ስለዛጋጀ፤ ያለ እኛ ፍጹማን ሊሆኑ አልቻሉም።

11:24 ስዕ2:10:11
11:25 ቍ3:7
11:26 ሉቃ14:33; ዕብ10:35;13:13
11:27 ሠ12:50:51
11:28 ሠ12:21-23; 1ቆ10:10
11:29 ሠ14:21-31
11:30 አዕ6:12-20
11:31 አዕ2:19-14; 6:22-25; ያዕ2:25
11:32 መላ4:5; 6-8; 11-12; 13-16; 14ሙ1:20; 116:13
11:33 ዳጌ6:22; 24ሙ8:1-3
11:34 ሠ18:4; መላ15:8; 2ዘና20:7; ዳጌ3:19-27
11:35 1ኃገ17:22; 23; 2ኃገ74:36; 37
11:36 ሠ6:39; 20; ኤር20:2; 37:15
11:37 1ኃገ19:10; 2ኃገ18:3; 2ዘና24:21; ኤር26:23
11:38 1ኃገ18:4; 19:9
11:39 ቍ2:4; 13; ዕብ10:36
11:40 ዕብ2:10; ራእ 1:1

እግዚአብሔር ልጆቹን ይቀጣል

12 እንግዲህ እነዚህን የመሳሰሉ ብዙ ምስክሮች እንደ ደመና በዙሪያችን ካሉልን፤ ሸክም የሚሆንብንን ሁሉ፤ በቀላሉም ተብትቦ የሚይዘንን ጎጠ አት አስወግደን በፊታችን ያለውን ፍጫ በጽናት እንሩጥ። ²የእምነታችን ጀማሪና ፍጹም አድራጊ የሆነውን ኢየሱስን እንመልከት፤ እርሱ በፊቱ ስላለው ደስታ መስቀሉን ታግሞ፤ የመስቀሉንም ውርደት ንቆ በእግዚአብሔር ዙፋን ቋ ተቀምጦአል። ³እንግዲህ ዝላችሁ ተስፋ እንዳትቁርጡ፤ ከገጠ አተኞች የደረሰበትን እንዲህ ያለውን ተቃዋሚ የታገሡውን እርሱን ዐስቡ።

⁴ከገጠአት ጋር ስትታገሉ ገና ደማችሁን እስከ ማፍሰስ ድረስ አልተቃወማችሁም። ⁵ልጆች እንደመሆናችሁ እንዲህ በማለት የተናገራችሁን ማበረታቻ ቃልም ረስታችኋል።

“ልጅ ሆይ፤ የጌታን ቅጣት አታቃል፤

በሚገሥጹም ጊዜ ተስፋ አትቀረጥ፤

ፆምክንያቱም ጌታ የሚወደውን

ይገሥጻል፤

እንደ ልጅ የሚቀበለውንም ይቀጣል።”

እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዞአችኋልና የተማጽን ምክር ታገሡ፤ ለመሆኑ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማን ነው? ⁸ልጆች ሁሉ በሚቀጠቡት ቅጣት ተከፋይ ካልሆናችሁ፤ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ⁹ከዚህም በላይ፤ እኛ ሁላችን የሚቀጡን ምድራዊ አባቶች ነበሩን፤ እናከብራቸውም ነበር። ታዲያ ለመናፍስት አባት እንዴት አብልጠን በመዝገት በሕይወት አንኖርም? ¹⁰አባቶቻችን መልካም መስሎ እንደታደቸው ለጥቂት ጊዜ ይቀጡን ነበር። እግዚአብሔር ግን የቅድስናው ተከፋዮች እንድንሆን ለእኛ ጥቅም ሲል ይቀጣናል።

¹¹ቅጣት ሁሉ በወቅቱ የሚያሳዝን እንጂ ደስ የሚያሰኝ አይመስልም፤ በኋላ ግን ለለመዳት ሰዎች የጽድቅና የሰላም ፍሬ ያስገኛላችዋል።

¹²ስለዚህ የዛለውን ክንዳችሁንና የደክመውን ጉልበታችሁን አበርቱ። ¹³ዐንካ ሳው እንዲፈወስ እንጂ የባሰውኑ እንዳያነክስ “ለእግራችሁ ቀና መንገድ አብጁ።”

እግዚአብሔርን ስለመታዘዝ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

¹⁴ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ለመኖር የሚቻላችሁን ሁሉ አድርጉ፤ ለመቀደስም

³¹ ወይም ከግድምነት ³⁷ እንደገና የጥንት ቅጆች በድንጋይ ተወገዱ ለሌተና አልፈው ተሰጡ፤

12:1 1ቆ9:24; ዕብ10:36
12:2 መዝ25:15; ማር16:19; ፊል2:8; 9; ዕብ2:9; 10; 13:13
12:3 ዝጌ6:23
12:4 ዕብ10:32-34; 13:13
12:5 ቍ3
12:6 መዝ94:12; 119:75; ምዕ3:11; 12:2 ራእ3:19
12:7 ሠ88:5; 2ሳሙ7:14; ምሳ13:24
12:8 1ጴጥ5:9
12:9 ዞጥ16:22; 27:16; ኢሳ38:16; ራእ22:6
12:10 2ጴጥ1:4
12:11 ኢሳ32:17; ያዕ3:17; 18
12:12 ኢሳ35:3
12:13 ምሳ4:26; ገላ6:1
12:14 ማቴ5:8; ሮሜ6:22; 14:19

ፈልጉ፤ ያለ ቅድስና ማንም ጌታን ማየት አይችልም፤ ¹⁵ከእናንተ ማንም የእግዚአብሔር ፎር

አጋ እንዳይታደሱበት ደግሞም መራራ ሥር በቅሎ ችግር እንዳያስከትልና ብዙዎችን እንዳይበክል ተጠንቀቁ። ¹⁶ለአንድ ጊዜ መብል ሲል ብዙዎችና እንደ ሸጠው እንደ ዓሳው ማንም ሴሰኛ ወይም እግዚአብሔርን የማያከብር ሆኖ እንዳይገኝ ተጠንቀቁ። ¹⁷በኋላም ይህንኑ በረከት ሊወርስ በፈለገ ጊዜ፤ እንደ ተከለከለ ታውቃላችሁ፤ በረከ ቱን በእንጋ ተግባር ቢፈልግም መልሶ ሊያ ገኘው አልቻለም።

¹⁸ሊዳስስ ወደሚችሉውና በእሳት ወደ ሚቃጠለው ተራራ፤ ወደ ጨለማው፤ ወደ ጭጋጉና ወደ ዐውሎ ነፋሱ አልደረሳችሁም፤ ¹⁹ወደ መለከት ድምፅ፤ ወይም ቃልን ወደሚያስማ ድምፅ አልመጣችሁም፤ የሰሙትም ሌላ ቃል ተጨምሮ እንዳይናገራቸው ለሙኑ። ²⁰ምክንያቱም “እንስሳ እንኳ ተራራውን ቢነካ፤ በድንጋይ ተወግሮ ይሙት” የሚለውን ትእዛዝ መሸከም አልቻሉም። ²¹በዚያ ይታይ የነበረውም ሁኔታ እጅግ አስፈሪ ነበርና፤ ሙሴ “በፍርሀት ተንቀጠቀጠሁ” አለ።

²²እናንተ ግን ወደ ጸዮን ተራራ፤ ወደ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም፤ ወደ ሕያዎ እግዚአብሔር ከተማ መጥታችኋል፤ በደስታ ወደ ተሰበሰቡት ወደ አእላፋት መላእክት፤ ²³በማ ቸው በሰማይ ወደ ተጻፈው ወደ በኩራት ማኅበር ቀርባችኋል፤ የሁሉ ጻኛ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር፤ ፍጹምነትን ወዳገኙት ወደ ጸድቃን መንፈሶች፤ ²⁴የአዲስ ኪዳን መካከ ለኛ ወደ ሆነው ወደ ኢየሱስ፤ እንዲሁም ከአቤል ደም የተሻለ ቃል ወደሚናገረው ወደ ተረጨው ደም ደርሳችኋል።

²⁵የሚናገረውን እርሱን እምቢ እንዳትሉት ተጠንቀቁ። እነዚያ ከምድር ሆኖ ሲያስጠነቅቃቸው የነበረውን እምቢ ባሉ ጊዜ ካላመለጡ፤ እኛ ከሰማይ የመጣው ሲያስጠነቅቀን ከእርሱ ብንርቅ እንዴት ልናመ ልጥ እንችላለን? ²⁶በዚያን ጊዜ ድምፁ ያናወጠው ምድርን ነበር፤ አሁን ግን፤ “ምድርን ብቻ ሳይሆን፤ ሰማያትንም አንድ ጊዜ ደግሜ አናውጣለም” ብሎ ቃል ገብቶአል። ²⁷አንድ ጊዜ “ደግሜ” የሚለው ቃል የሚያመለክተው የማይናወጠው ጸን ተው ይኖሩ ዘንድ፤ የሚናወጡት ይኸውም የተፈጠሩት የሚወገዱ መሆናቸውን ነው።

²⁸ስለዚህ ከቶ የማይናወጥ መንግሥት ስለምንቀበል እግዚአብሔርን እናመስግን፤

12:15 ዘፃ29:18፤ 7፡54:10፡13፤12:4፤1
12:16 ዘፃ25:29-34፤ 1:4፡6፤18
12:17 ዘፃ27:30-40
12:18 ዘፃ19:12-22፤ 20:18 ዘፃ44:11
12:19 ዘፃ20:18፤ 19፡ፀፃ4:12፤5:25፤18:16
12:20 ዘፃ19:12፤ 13:12:21 ዘፃ9:19
12:22 አ፡24:23፤ 60:14፤ፀፃ16:16፤ 7፡4:26፤ ፀ፡11፤1:10፤ 13:14፤ፈ:14፤1
12:23 ዘፃ18:25፤ ዘፃ4:22፤ፀፃ19:4፤2፤ ፈ:3፤12፤ፈ:20፤12
12:24 ዘፃ4:10፤ 7፡43:20፤ፀፃ19:1፤ 10:22፤114፤ፀፃ1፤2
12:25 ዘፃ8:18፤19፤ ፀ፡11፤12፤2:3፤ 3፤12፤8:5፤10:29፤ 11:7
12:26 ዘፃ9:18፤ ሐ፡ፊ:6
12:27 አ፡34:4፤ 54:10፤1:4፡7:31፤ ፀ፡41፤1:12፤ 2፡8፡3፤10፤1፡ፀፃ፡2፤17
12:28 መፃ15:5፤ ፃ፡72:44፤ፀፃ2:5፤ 4:2፤ፀ፡113:15

12:29 ዘፃ24:17፤ ዘፃ4:24፤9:3፤ መፃ7:3፤ አ፡43፤3:14፤2፡4፡1፤7
13:1 ሮፃ12:10
13:2 ዘፃ18:1-33፤ 19:1-3፤አ፡31፤32፤ ማ፡25፤35፤ ሮፃ12:13
13:3 ማ፡25፤36፤ ፌ:4፤18፤ፀ፡110፤34
13:4 ዘፃ22:22፤ ማ፡2:15፤1:4፡ፀፃ6:9፤ 7:38፤1፡ጠፃ4:3፤ ራ:22፤15
13:5 ዘፃ31:6፤8፤ አ፡1፤5፤ፈ:4፤11፤ 1፡ጠፃ3:3፤6፤8
13:6 መፃ118፤6፤8
13:7 ሐ፡17፤24፤ 1:4፡ፀ፡16፤16፤ ፀ፡14፤12፤6፤12
13:8 መፃ102፤27፤ ፀ፡11፤12
13:9 አ፡4፤14፤ ፌ:27፤16፤ፀ፡49፤50
13:10 1:4፡ፀ፡9፤13፤ 10:18፤ፀ፡48፤5
13:11 ዘፃ29:14፤ ዘፃ4:12፤21፤9፤11፤ 16:15፤27
13:12 ዮ፡19፤17፤ ሮፃ3:25፤አ፡ፈ:5፤26

ደግሞም ደስ በሚያሰኘው መንገድ በአክብሮትና በፍርሀት እናምናለን። ²⁹እምሳካችን የሚያጠፋ እሳት ነውና።

የመጨረሻ ምክር

13 እርስ በርሳችሁ እንደ ወንድማማች ተዋደዱ። ²እንግዶችን መቀበል አትርሱ፤ አንዳንዶች ይህን ሲያደርጉ፤ ሳያውቁ መላእክትን አስተናግደዋልና። ³በእስር ላይ ያሉትን ከእነርሱ ጋር እንደ ታሰራችሁ ሆናችሁ ዐስቡአቸው፤ እንዲሁም በሰው እጅ የሚንገላቱትን ራሳችሁ መከራ እንደምትቀበሉ አድርጋችሁ ዐስቡአቸው።

⁴ኃብቻ በሁሉም ዘንድ ይከበር፤ መኝታውም ንጹሕ ይሁን፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር በአመንዝርችና በሴሰኞች ሁሉ ላይ ይፈርዳል። ⁵ራሳችሁን ከፍቅር ገዋይ ጠብቁ፤ ባላችሁ ነገር ረክታችሁ ኑሩ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር፤

“ከቶ አልተውህም፤ በፍጹም አልጥልህም” ብሎአል።

ፍስለዚህ በሙሉ ልብ፤ “ጌታ ረዳቴ ነው፤ አልፈራም፤

ሰው ምን ሊያደርገኝ ይችላል?” እንላለን።

የእግዚአብሔርን ቃል የነገሯችሁን ጠራ ምቻችሁን ዐስቡ፤ የነገሯችሁን ፍሬ ተመልከቱ፤ በእምነታቸውም ምስሉአቸው። ⁸ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንት፤ ዛሬም ለዘላለምም ያው ነው።

⁹በልዩ ልዩ ዐይነት እንግዳ ትምህርቶች አትወሰዱ፤ ልባችን የሚጸናው በእጋ እንጂ የምግብ ሥርዐት በመጠቀም አይደለም፤ ይህንን ሥርዐት የሚጠብቁት እንኳ በዚህ አልተጠቀሙም። ¹⁰በድንኳኑም የሚያገለግሉ ከዚያ ሊበሉ መብት ያላገኙበት መሠረዳ አለን።

¹¹ሊቀ ካህናቱ ስለ ኅጢአት ስርዮት የሚሆነውን የእንስሳት ደም ይዞ ወደ ቅድስት ቅዱሳን ይገባል፤ የእንስሳቱ ሥጋ ግን ከሰፈር ውጭ ይቃጠላል። ¹²እንዲሁም ኢየሱስ በራሱ ደም አማካይነት ሕዝቡን ሊቀድስ ከከተማው በር ውጭ መከራን ተቀበለ። ¹³ስለዚህ እኛም እርሱ የተሸከመውን ውርደት ተሸክምን ከሰፈር ውጭ ወደ እርሱ እንውጣ። ¹⁴ምክንያቱም በዚህ ቋግ ከተማ የለንም፤ ነገር ግን ወደፊት የምትመጣዋን ከተማ እንጠብቃለን።

¹⁵ስለዚህ ዘወትር የምስጋናን መሥዋዕት ይኸውም ለሰሙ የሚመስክሩ የከንፈሮችን ፍሬ በኢየሱስ አማካይነት ለእግዚአብሔር

13:13 ሐ፡9፡23፤ ፀ፡11፡26 13:14 ፈ:3፡20፤ ፀ፡11፡10፤ 27፤ 12:22:27 13:15 አ፡57:9፤ ሆ፡14:2፤ 1፡ጠ፡2፤5

እናቅርብ። ¹⁶ደግሞም መልካም ማድረግንና ያላችሁንም ከሌሎች ጋር መከፈልን አትርሱ፤ እግዚአብሔር ደስ የሚሰኘው እንደ ዚህ ባለው መሥዋዕት ነውና።

¹⁷ ለ መ ሪ ዎ ቻ ች ሀ . ታ ዘ ዘ ። ፤ ተገዙላቸውም። ምክንያቱም እነርሱ በብርቱ የሚያስጠይቃቸው ነገር ስላለባቸው፣ ስለ ነፍሳችሁ ጉዳይ ይተጋሉ። ስለዚህ ሥራቸውን በሐዘን ሳይ ሆን በደስታ ማከናወን እንዲችሉ ታዘዟቸው። አለበለዚያ አይበጃችሁም።

¹⁸ ለእኛ ደግሞ ጸልዩልን። በሁሉም መንገድ በመልካም አኗኗር ለመኖር የሚናፍቅ ንጹሕ ኅሊና እንዳለን እርግጠኞች ነን። ¹⁹ ቡድኑም ወደ እናንተ በፍጥነት ተመልሼ እንድመጣ ትጸልዩል ዘንድ ዐደራ እላችኋለሁ።

²⁰ በዘላለም ኪዳን ደም የበጎች ታላቅ እረኛ የሆነውን ጌታችን ኢየሱስን ከሞት

13፡16 ሮሜ12፡13፤ ፊል4፡18
13፡17 ቀ፡7፡24፤ እ ሳ62፡6፤ሐሥ20፡28
13፡18 ሐሥ23፡1፤ 1ተሰ5፡25
13፡19 ፊጥ22
13፡20 ዘፍ9፡16፤ 17፡7፡13፡19፤ ኢሳ55፡3፤61፡8፤ ሕዝ37፡26፤ ማቴ26፡28፤ ዮሐ10፡11፤ ሐሥ2፡24፤ ሮሜ15፡33

13፡21 ሮሜ11፡36፤ 2ቆሮ9፡8፤ፊል2፡13፤ 1ዮሐ3፡22
13፡22 1ጴጥ5፡12
13፡23 ሐሥ16፡1

ያስነሣው የሰላም አምላክ፣ ²¹ ፈቃዱን እንድታደርጉ በመልካም ነገር ሁሉ ያስታጥቃችሁ፤ ደስ የሚያሰኘውንም በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በእኛ ያድርግ፤ ለእርሱ እስከ ዘላለም ድረስ ክብር ይሁን፤ አሜን።

²² ወንድሞች ሆይ፤ የጻፍሁላችሁ መልእክት አጭር እንደ መሆኑ፣ የምክር ቃሉን በትዕግሥት እንድትቀበሉ ዐደራ እላችኋለሁ።

²³ ወንድማችን ጢሞቴዎስ እንደተፈታ ታውቁ ዘንድ እፈልጋለሁ፤ ቶሎ ከመጣ፣ ከእርሱ ጋር ላያችሁ እመጣለሁ።

²⁴ ለመሪዎቻችሁ ሁሉና ለቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ አቅርቡልኝ። ከኢጣሊያ የሆኑትም ሰላምታ ያቀርቡላችኋል።

²⁵ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።

13፡25 ቁ44፡18 13፡24 ቀ፡7፡17፤ሐሥ18፡2

መንግሥት እንዲወርሱ የዚህን ዓለም ድኾች አልመረጠም? ልናንተ ግን ድኾችን አዋረዳችሁ፤ እናንተን የሚያስጨንቁትሁ ሁብታሞች አይደሉም? ወደ ፍርድ ቤት የሚገቡትቷችሁስ እነርሱ አይደሉም? ገበእናንተ የተጠራውን ክቡር የሆነውን ስም የሚሳደቡ እነርሱ አይደሉም?

የጠመጽሐፍ፣ “ባልንጀራህን እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ” ተብሎ የተጻፈውን ክቡር ሕግ ብትፈጽሙ መልካም እያደረጋችሁ ነው። ፆአድልሞ ብታደርጉ ግን ገጠአት መሥራታችሁ ነው። በሕግም ፊት እንደ ቱም ትግን ሁሉ የሚፈጽም ነገር ግን በአንዱ የሚሰናከል ቢኖር፣ ሁሉን እንደ ተላለፈ ይቆጠራል።¹¹ “አታመንዝር” ያለ እርሱ ራሱ “አትግደልም” ብሎአል። ባታ መንዝር፣ ነገር ግን ብትገድል፣ ሕግ ተላላፊ ሆነሃል።

12 ስትናገሩም ሆነ ስታደርጉ ነጻነት በሚሰጠው ሕግ እንደሚፈረድባቸው ሰዎች ሁኑ።¹³ ምክንያቱም ምሕረት ያላደረገ ሁሉ ያለ ምሕረት ይፈረድበታል፤ ምሕረት በፍርድ ላይ ያይላል።

እምነትና ሥራ

14 ወንድሞቼ ሆይ፤ አንድ ሰው እምነት አለኝ ቢል ሥራ ግን ባይኖረው ምን ይጠቅመዋል? እንዲህ ያለው እምነት ሊያድነው ይችላልን? ፆአንድ ወንድም ወይም አንዲት እገት የሚለብሱት ልብስም ሆነ የሚመገቡት ምንጠ አጥተው፣¹⁶ ገበእናንተ መካከል አንዱ፣ “በሰላም ሂዱ፤ አይብረዳችሁ፤ ጥበ” ባላቸው፣ ለሰውነታቸው ግን የሚያስፈልጋቸውን ባይሰጣቸው፣ ምን ይጠቅማቸዋል? ፆአንዲሁ ሥራ የሌለው እምነት በራሱ የሞተ ነው።

18 ነገር ግን አንድ ሰው “አንተ እምነት አለህ፤ እኔ ሥራ አለኝ” ይላል። እምነትህን ከሥራ ለይተህ አሳየኝ፤ እኔም እምነቴን በሥራዬ አሳይሃለሁ።¹⁹ አንድ እግዚአብሔር እንዳለ ታምናለህ፤ መልካም ነው፤ አንንንትም ይህንኑ ያምናሉ፤ በፍርሀትም ይንቀጠቀጣሉ።

20 አንተ ከንቱ ሰው! እምነት ያለ ሥራ ዋጋ የሌለው መሆኑን ለማወቅ ማስረጃት ፈልጋለህን? ፆአባታችን አብርሃም ልጁን ይስሐቅን በመሠዊያው ላይ ባቀረበ ጊዜ በሥራ የጸደቀ አልነበረምን? ፆአበዚህም እምነት ከሥራው ጋር አብሮ ይሠራ እንደነበር ታያለህ፤ እምነትም በሥራ ፍጹም ሆነ።²³ “አብርሃም በእግዚአብሔር አመነ፤ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት” የሚለው የመጽሐፍ

2:6 ሐሥ8:3;
16:19;1ቆ11:22
2:8 ዘሌ19:18;
ማ45:43
2:9 ቍ1;ዘ81:17
2:10 ማ45:19;
ገ43:10;53:3;ዖ63:2
2:11 ዘ20:13;
14;ዘ85:17;18
2:12 ማ46:27;
ያዕ1:25
2:13 ማ45:7;
9;13;127;18;32:35;
ሉ:ቃ6:37
2:14 ማ47:26;
ያዕ1:22-25
2:15 ማ45:25;35:36
2:16 ሉ:ቃ3:11;
1ዮ:ሐ3:17;18
2:17 4:20;26;ዖ56
2:18 ማ47:16;17;
ሮሜ3:28;ዕብ11:1;
ያዕ3:13
2:19 ዘ86:4;
ማ48:29;ዖ12:29;
ሉ:ቃ4:34;1ቆ8:4-6
2:20 ቍ1;17:26
2:21 ዘ62:29;12
2:22 ዕብ11:17;
1ተሰ1:3
2:23 ዘ61:5;6;
2ዜ5:20;7;
እ:ላ4:8;ሮሜ4:3

2:25 ዕብ11:31
2:26 ቍ1:17:20
3:1 ማ47:11;
ሮሜ2:21;ኡ:ፈ:4;11
3:2 1:78;46;
መ139:1;ዖ10:19;
ማ4:12;37;
ሮሜ3:9-20
ያዕ1:26;2:10;
1ጴጥ3:10;1ዮ:ሐ1:8
3:3 መዘ32:9
3:5 መዘ12:3;4;
73:8;9
3:6 ም416:27;
ማ45:22;ዘ51:18; 19
3:8 መዘ140:3;
ሮሜ3:13
3:9 ዘ6:1;26:27;
1ቆ11:7
3:12 ማ47:16

ቃል ተፈጸመ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ወዳጅ ተባለ።²⁴ እንግዲህ በእምነት ብቻ ሳይሆን በሥራ እንዲጸድቅ ታያላችሁ።

25 እንዲሁም ጋለሞታዬቱ ረዓብ መልእክተኞቹን ተቀብላ በሌላ መንገድ በሰደደቻቸው ጊዜ በሥራ አልጸደቀችም? ፆአመን ፊስ የተለየ ሥጋ የሞተ እንደ ሆነ ከሥራም የተለየ እምነት የሞተ ነው።

አንደበትን መግታት

3 ወንድሞቼ ሆይ፤ ከእናንተ ብዙዎች አስ ተማሪዎች አይሁኑ፤ ምክንያቱም እኛ አስተማሪዎች የሆንን የባለ ፍርድ እንደ ምንቀበል ታውቃላችሁ። ፆሁላችንም በብዙ ነገር እንሰናከላለን፤ በንግግሩ የማይሰናከል ማንም ሰው ቢኖር እርሱ ሰውነቱን ሁሉ መቈጣጠር የሚችል ፍጹም ሰው ነው።

3 ፈረሰች እንዲታዘዙልን ልንም በአፋቸው ውስጥ ስናስገባ፣ መላ ሰውነታቸውን መምራት እንችላለን። ፆወይም መርከቦችን ተመልከቱ፤ ምንም እንኳ እጅግ ትልቅና በገይለኛ ነፋስ የሚነዱ ቢሆኑም የመርከቡ ነጂ በትንሽ መሪ ወደሚፈልገው አቅጣጫ ይመራቸዋል። ፆእንዲሁም ምላስ ትንሽ የሰውነት ክፍል ሆኖ ሳለ በታላላቅ ነገሮች ትኩራራለች፣ ትልቅ ጫካ በትንሽ እሳት እንዴት ተቃጥሎ እንደሚጠፋ አስተውሉ። ፆምላስም እንደ እሳት ናት፣ በሰውነት ክፍሎቻችን መካከል የምትገኝ የክፋት ዓለም ናት፤ ሰውነትን ሁሉ ታረክሳለች፣ ደግሞም የፍጥረትን ፍጫ ታቃጥላለች፣ ራሷም በገሃነም ትቃጠላለች።

ፆማናቸውም ዐይነት እንስሳ፣ አዕዋፍ እንዲሁም በምድር ላይ የሚሳቡና፣ በባሕር ውስጥ የሚኖሩ ፍጥረታት ሁሉ መገራት ችለዋል፤ በሰውም ተገርተዋል። ፆነገር ግን ምላስን መገራት የሚችል ማንም ሰው የለም፤ የሚገድል መርዝ የሞላባትና ዕረፍት የሌላት ክፉ ነገር ናት።

9 በምላሳችን ጌታንና አብን እንባርካለን፤ በእርስዎም በእግዚአብሔር አምላል የተፈጠሩትን ሰዎች እንረግማለን።¹⁰ ከአንድ አፍ በረከትና መርገም ይወጣሉ፤ ወንድሞቼ ሆይ፤ ይህ ሊሆን አይገባም።¹¹ ከአንድ ምንጭ ጣፋጭ ውሃና መራራ ውሃ ይመነጫልን? ፆወንድሞቼ ሆይ፤ በለስ ወይራን ወይንም በለስን ሊያፈራ ይችላልን? እንዲሁም ከጨው ውሃ ጣፋጭ ውሃ ሊገኝ አይችልም።

²⁰ አንዳንድ ጥንታዊ የሌሁኑ ቅጂዎች፣ መታ ይሉታል
¹¹ በግሪኩ፣ ጩ

ሁለት ዐይነት ጥበብ

13 ከእናንተ መካከል ጥበበኛና አስተዋይ የሆነ ሰው ማን ነው? ሥራውን ከጥበብ በሆነ በመልካም አኗኗር ያሳይ። 14 ገር ግን መራራ ቅንጉትና ራስ ወዳድነት በልባችሁ ቢኖር ኩራት አይሰማችሁ፤ እውነትንም አትካዱ። 15 እንዲህ ያለችዋ ጥበብ ከላይ አይደለችም፤ ነገር ግን ከምድር ከሥጋና ከአጋንንት ናት። 16 ቅጽድቅና ራስ ወዳድነት ባለቡት ስፍራ በዚያ ሁከትና ክፉ ሥራ ሁሉ ይገኛሉ።

17 ከሰማይ የሆነችው ጥበብ ግን በመጀመሪያ ንጽሕት ናት፤ በኋላም ሰላም ወዳድ፤ ታጋሽ፤ እሺ ባይ፤ ምሕረትና መልካም ፍሬ የሞላባት፤ አድልምና ግብዝነት የሌለባት ናት። 18 ቅጽድቅም ፍሬ ሰላምን ለሚያደርጉ በሰላም ይዘራል።

ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አስገዙ

4 በእናንተ መካከል ያለው ጦርነትና ጠብ ከየት የመጣ ነው? በውስጣችሁ ከሚዋጉት ምኞታችሁ አይደለምን? ጌት መኛላችሁ፤ ነገር ግን አታገኙም። ትገድላላችሁ፤ በብርቱም ትመኛላችሁ፤ ልታገኙም አትችሉም። ትጣላላችሁ፤ ትዋጋላችሁ፤ አትለምኑምና ለእናንተ አይሆንም።

3 ትለምናላችሁ ግን አትቀበሉም፤ ለራሳችሁ ሥጋዊ ደስታ በማሰብ በክፉ ምኞት ትለምናላችሁና።

4 አመንደኞች ሆይ፤ ከዓለም ጋር ወዳጅ መሆን የጸጠክሌጭ ጠላት መሆን እንደ ሆነ አታውቁም? ስለዚህ የዓለም ወዳጅ መሆን የሚፈልግ ሁሉ የጸጠክሌጭ ጠላት ሆኖአል። ፊደሉ በውስጣችን ያሳደረው መንፈስ አብ ዝቶ ይቀናል። በማለት መጽሐፍ የተናገረው በከንቱ ይመስላችኋልን? ፅንገር ግን ጸጋን አብ ዝቶ ይሰጠናል፤ መጽሐፍም፤ “ጸጠክሌጭ ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል” ያለው ስለዚህ ነው።

7 እንግዲህ ራሳችሁን ለጸጠክሌጭ አስገዙ፤ ዲያ ብሎስን ተቃወሙት፤ ከእናንተም ይሸገላል።

8 ወደ ጸጠክሌጭ ቅረቡ፤ እርሱም ወደ እናንተ ይቀርባል። እናንተ ኅጠአተኞች እጃችሁን አንጹ፤ እናንተ በሁለት ሐሳብ የምትዋልሉ ልባችሁን አጥፍ። 9 ተጨነቁ፤ እዘኑ፤ አልቅሱም። ሳቃችሁ ወደ ኅዝብን ደስታችሁም ወደ ትካዜ ይለወጡ። 10 ባዎታ ፊት ራሳችሁን አዋርዱ፤ እርሱም ከፍ ከፍ ያደርጋችኋል።

11 ወንድሞች ሆይ፤ እርስ በርሳችሁ አትወነጃጀሉ፤ ወንድሙን የሚወነጃጀልና በወንድሙም ላይ የሚፈርድ በሕግ ላይ ክፉ ይናገራል፤ በሕግም ላይ ይፈርዳል። በሕግ ላይ

3፡13 ያዕ2፡18፣ 1ጴጥ2፡12
3፡14 ቍ16፣ 2ቁ፡12፡20፣ያዕ5፡19
3፡15 ቍ17፣ 1ጢጥ4፡1፣ያዕ1፡17
3፡16 ቍ14፣ 45፡20፡21
3፡17 ሉቃ6፡36፣ ሮሜ2፡9፣1ቆ፡2፡6፣ ዕብ12፡11፣ያዕ1፡17
3፡18 ምሳ11፡18፣ አላ32፡17፣ ሆሳ10፡12፣ ማቴ5፡9፣ሮሜ14፡19፣ ፊል1፡11
4፡1 ሮሜ7፡23፣ ቲቶ3፡9
4፡2 ማቴ5፡21፡22፣ ያዕ5፡6፣1ዮሐ3፡15
4፡3 መዝ18፡41፣ 66፡18፣ማቴ7፡7፣ 1ዮሐ3፡22፣5፡14
4፡4 አላ5፡45፣ ኤር3፡20፣ሆሳ2፡2፡5፣ 3፡19፣1ዮሐ15፡19
ሮሜ8፡7፣ያዕ1፡27፣ 1ዮሐ2፡15
4፡5 1ቆ፡6፡19
4፡6 ምሳ3፡34፣ ማቴ23፡12
4፡7 ኤፌ4፡27፣ 6፡11፣1ጴጥ5፡6-9
4፡8 መዝ24፡4፣ 73፡28፣119፡113፣ ኢሳ1፡16፣ ኤር4፡14፣ዛጠ1፡3፣ ማሌ3፡7፣ዕብ7፡19፣ ያዕ1፡8
4፡9 ሉቃ6፡25
4፡10 ቍ6፣ አዮ5፡11፣1ጴጥ5፡6
4፡11 ማቴ7፡11፣ ሮሜ1፡30፣ 2ቁ፡12፡20፣ያዕ1፡22፣ 2፡8፣1ጴጥ2፡1
4፡12 ኢላ33፡22፣ ማቴ7፡1፣10፡28፣ ያዕ5፡9
4፡13 ምሳ27፡1፣ ሉቃ12፡18-20፣ያዕ5፡1
4፡14 ኢዮ7፡7፣ መዝ39፡5፣102፡33፣ 144፡4፣ኢላ2፡22
4፡15 ሐሥ18፡21 ዮሐ9፡41
4፡16 1ቆ፡5፡6
4፡17 ሉቃ12፡47፣ ሕዝ30፡2፣ሉቃ6፡24፣ 1ጢጥ6፡9፣ያዕ2፡2፡6፣ 4፡13
5፡1 ኢላ13፡6፣ 5፡2 ኢዮ13፡28፣ መዝ39፡11፣ኢላ50፡9፣ ማቴ6፡19፡20
5፡3 ቍ7፡8 5፡4 ዘላ19፡13፣ ዳ24፡15፣ ኤር22፡13፣ ማሌ3፡5፣ ሮሜ9፡29

ብትፈርድ ፈራጅ እንጂ ሕግን አድራጊ አይደለም። ሕግን የሚሰጥና የሚፈርድ አንድ ብቻ ነው፤ እርሱም ሊያድንና ሊያጠፋ የሚችል ነው፤ ነገር ግን በባልንጀራ ላይ የምትፈርድ አንተ ማን ነህ?

ስለ ነገ መመካት

13 እናንተ “ዛሬ ወይም ነገ ወደዚህች ወይም ወደዚያች ከተማ እንሄዳለን፤ በእርሷም አንድ ዓመት እንቁያለን፤ እንነግዳለን፤ እናተርፋለንም” የምትሉ እንግዲህ ስሙ። 14 ነገ የሚሆነውን እንኳ አታውቁም። ሕይወታችሁ ምንድን ናት? ለጥቂት ጊዜ ታይቶ ኋላ እንደሚጠፋ እንፋሎት ናችሁ። 15 ይልቁንም፤ “የጌታ ፈቃድ ቢሆን እንኖራለን፤ ይህን ወይም ያንን እናደርጋለን” ማለት ይገባችኋል። 16 አሁን ግን በትዕቢታችሁ ትመካላችሁ፤ እንዲህ ያለው ትምክህት ሁሉ ክፉ ነው። 17 እንግዲህ መልካም የሆነችን ነገር ማድረግ እንዳለበት እያወቀ የማያደርግ ሰው ኅጠአት ያደርጋል።

ለጨካኝ ሀብታሞች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ

5 እንግዲህ እናንተ ሀብታሞች ስሙ፤ ስለ ሚደርስባችሁ መከራ አልቅሱ፤ ዋይዋይም በሉ። 2 ሀብታችሁ ሻግቶአል፤ ልበሳችሁንም ብል በል ተቃታል። 3 ወርቃችሁና ብራችሁ ዝጎአል፤ ዝገቱም በእናንተ ላይ ይመሰክራል። ሥጋችሁንም እንደ እሳት ይበላቀዳል። ለመጨረሻው ዘመን ሀብትን አክማችታችኋል። 4 ልብ በሉ፤ እርሻችሁን ሲያጭዱ ለዋሉ ሠራተኞች ያልሰጡትን ደመወዝ በእናንተ ላይ ይጮኻል፤ የአጫጆችም ጨካኝነት ሁሉን ቻይ ወደ ሆነው ጌታ ጆሮ ደርሶአል። ንግድም ላይ በምቸትና በመቀማጠል ናቃችኋል፤ ለዕርድም ቀን ልባችሁን አወፍራችኋል። 6 እናንተን ያልተቃወሙትን ገጽሐን ሰዎች ኩንጎችኋል፤ ገዳላችኋልም።

በመከራ ውስጥ መታገሥ

እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ጌታ እስከሚጠጣ ድረስ ታገሡ። ዝብሬ መሬቱ መልካምን ፍሬ እስከሚሰጥ ድረስ እንዴት እንደሚታገሡ፤ የፊተኛውንና የኋለኛውን ዝናብ እንዴት እንደሚጠባበቅ አስተውሉ። 8 እናንተም እንዲሁ ታገሡ፤ ልባችሁንም አጽኑ፤ ምክንያቱም የጌታ መምጫ ተቃርቦአል። 9 ወንድሞች

5፡5 ኤር12፡3፣ 25፡34፣ሕዝ6፡49፣ አዋ6፡1፣ሉቃ16፡19 5፡6 ዕብ10፡38፣ ያዕ4፡2 5፡7 ዘዘ11፡14፣ ኤር5፡24፣ ኢላ2፡23፣ 1ቆ፡17፣ገላ6፡9 5፡8 1ቆ፡17፣ ሮሜ13፡11 5፡9 መዝ94፡2፣ ማቴ24፡33፣1ቆ፡4፡5፣ ያዕ4፡11፣21፣ኢጥ4፡5
*5 ወይም፤ እግዚአብሔር በውስጣችን እንዲኖር ስለደረገው መንፈስ በቅናት ይመኛል፤ ወይም በውስጣችን እንዲኖረው ያደረገው መንፈስ በቅናት ይመኛል ግለት ነው።

ሆይ፤ እርስ በርሳችሁ አታጉረምርሙ፤ ያለ ዚያ ይፈረድባችኋል፤ እነሆ ፈራጁ በበር ላይ ቆሞአል።

¹⁰ወንድሞች ሆይ፤ በጌታ ስም የተናገሩትን ነቢያት የመከራና የትዕግሥት ምሳሌ አድርጋችሁ ተመልከቱ። ¹¹በትዕግሥት የጸኑትን የተባረኩ አድርገን እንደምንቁጥር ታውቃላችሁ፤ ኢዮብ እንዴት ታግሦ እንደ ጸና ስምታችኋል፤ ጌታም በመጨረሻ ያደረገ ለትን አይታችኋል። ጌታ እጅግ ርኅሩኅና መሓሪ ነው።

¹²ከሁሉም በላይ ወንድሞቼ ሆይ፤ በሰማይ ወይም በምድር ወይም በማናቸውም ነገር ቢሆን አትማሉ፤ “አም” ቢሆን አዎ ይሁን፤ “አይደለም” ቢሆን አይደለም ይሁን፤ ያለዚያ ይፈረድባችኋል።

ከእምነት የሆነ ጸሎት

¹³ከእናንተ መካከል በመከራ ውስጥ ያለ አለ? እርሱ ይጸልይ፤ የተደሰተ አለ? የምስ ጋና መዝሙር ይዘምር። ¹⁴ከእናንተ መካከል

5:10 ማቴ5:12
5:11 ማቴ34:6፤
ዘኁ14:18፤እዪ1:21፤
22፤2:10፤4:10፤12-17፤
መዝ103፤8፤ማቴ5:10፤
ዕብ10:36
5:12 ማቴ5:34-37
5:13 መዝ50:15፤
ጴጥ3:16
5:14 መዝ23:5፤
ኢሳ1:6፤ማር6:13፤
16፤18፤ሉቃ10:34፤ሐ
ሥ11:30

5:15 ያዕ1:6 5:16
ማቴ36፤7፤ዳግ10፤31፤ ሐ
ሥ19፤18፤ዕብ12፤13፤
1፤ጴጥ2:24
5:17 1ነገ17:1፤
ሉቃ4:25፤ሐሥ14:15
5:18 ነገ18:41-45
5:19 ማቴ18:15፤
ዮሳ3:14
5:20 ሮሜ11:14፤
1፤ጴጥ4:8

የታመመ ሰው አለ? የቤተ ክርስቲያን ሽማ ግሌዎችን ይጥራ፤ እነርሱም በጌታ ስም ዘይት ቀብተው ይጸልዩለት። ¹⁵በእምነት የቀረበ ጸሎት የታመመውን ሰው ይፈው ሰዋል፤ ጌታም ያስኑላል፤ ኅጢአትም ሠርቶ ከሆነ፤ ይቅር ይባላል። ¹⁶ስለዚህ ኅጢ አታችሁን እርስ በርሳችሁ ተናዘዙ፤ ትፈው ሱም ዘንድ አንዱ ለሌላው ይጸልይ። የጻ ድቅ ሰው ጸሎት ኅይል አለው፤ ታላቅ ነገርም ያደርጋል።

¹⁷ኤልያስ እንደ እኛ ሰው ነበረ፤ ዝናብ እንዳይዘንብ አጥብቆ ጸለየ፤ በምድርም ላይ ሦስት ዓመት ተኩል ዝናብ አልዘነበም። ¹⁸እንደ ገናም ጸለየ፤ ዝናብም ከሰማይ ዘነበ፤ ምድርም ፍሬዋን ሰጠች። ¹⁹ወንድሞቼ ሆይ፤ ከእናንተ አንዱ ከእውነት ቢስትና ሌላው ቢመልሰው፤ ²⁰ይህን አስተውሉ፤ ኅጢአተኛን ከተሳሳተበት መን ገድ የሚመልስ ሰው ነፍሱን ከሞት ያድነዋል፤ ብዙ ኅጢአትንም ይሸፍናል።

^{፡፡5} ወይም ለድገ

የሐዋርያው ጴጥሮስ መልእክት - አንደኛ

1 የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ጴጥሮስ፤ በጳጳሳዊ፤ በቀጻይቅያ፤ በእስያና በቢታንያ ተበትነው በመጻተኝነት ለሚኖሩ ለእግዚአብሔር ምርጫ፤ ² እግዚአብሔር አብ አስቀድሞ ካወቃቸው፤ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመታዘዝ በደሙ ለተረፈኩትና በመንፈስ አማካይነት ለተቀደሱት፤

ጸጋና ሰላም ይብላላችሁ።

ሕያው ስለ ሆነው ተስፋ ለእግዚአብሔር የቀረበ ምስጋና

³ የቤታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባትና አምላክ ይባረክ፤ እርሱ ከታላቅ ምሕረቱ የተ ነሣ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት መነሣት ምክንያት ለሕያው ተስፋ በሚሆን አዲስ ልደት፤ ⁴ እንዲሁም በሰማይ ለማይጠፋ፤ ለማ ይበላሽና ለማይለወጥ ርስት እንደገና ወለ ደን። ⁵ እናንተም በመጨረሻው ዘመን ሊገ ለጥ የተዘጋጀው ድነት እስኪመጣ ድረስ በእምነት አማካይነት በእግዚአብሔር ንይል ተጠብቃችኋል። ⁶ አሁን በብዙ ዐይነት ፈተና ውስጥ ሆናችሁ ለጥቂት ጊዜ መካራን ብትቀበሉም እንኳ በዚህ እጅግ ደስ ይላችኋል።

⁷ እነዚህ ነገሮች በእናንተ ላይ የደረሱት፤ በእሳት ተፈትኖ ቢጠራም፤ ጠሬ ከሆነው ወርቅ ይልቅ እጅግ የከበረው እምነታችሁ እውነተኛ መሆኑ እንደተረጋገጠና ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን ክብርንና፤ ውዳሴን እንዲያስገኝላችሁ ነው። ⁸ እርሱንም ሳታዩት ትወዱታላችሁ፤ አሁን ባታዩትም በእርሱ ታምናላችሁ መግለጽ በማይቻልና ክብር በሞላበት ሐሜት ደስ ብሎአችኋል፤ ⁹ የእምነታችሁን ፍጻሜ እርሱም የነፍሳችሁን ድነት እየተቀበላችሁ ነውና።

¹⁰ ለእናንተ ስለሚሰጠው ጸጋ ትንቢት የተናገሩት ነቢያት ስለዚህ ድነት ተግተው በጥንቃቄ ይመረምሩ ነበር፤ ¹¹ በእነርሱ ውስጥ የነበረው የክርስቶስ መንፈስ ስለ ክርስቶስ መከራ እንዲሁም ከመከራው በኋላ ስለ ሚሆነው ክብር አስቀድሞ በመናገር ያመ ለከታቸው ጊዜ መቼና እንዴት እንደሚፈጸም ይመረምሩ ነበር።

¹² አሁን ከሰማይ በተ ላከ መንፈስ ቅዱስ ወንጌልን ባበሙሩላችሁ ሰዎች የነገሯችሁን ነገር ባወሩላችሁ ጊዜ እናንተን እንጂ ራሳቸውን እንዳላገለገሉ ተገ ለጠላቸው። መላእክትም እንኳ ሳይቀሩ እነዚህን ነገሮች ይመኛሉ።

1ክ1 ማቴ24:22፤ ሐሥ29:1፤6፡6፤7፤ 18:2፤40:11:13፤ ያ01:1፤2፡ጥ1:1 1ኔ2 ፋ፤14:22፤ ሮሜ11:7፤8:29፤ 2ተስ2:13፤ 0ብ10:22፤12:24 1ኔ3 ፋ፤13:21:23፤ ዩሐ11:3፤14፡ሮ15:20 2ቆሮ1:3፤፡ቆ3:5፤ 0ብ3:6፤1፡ጵጥ3:21 1፡4 ሐሥ20:32፤ ሮሜ8:17፤ሐላ:5፤ 2ጢሞ4:8፤1፡ጵጥ5:4 1ኔ5 1ሳሙ2:9፤ ዩሐ10:28፤ ሮሜ8:18፤11:14 1ኔ6 ሮሜ5:2፤ ያ01:2፤1፡ጵጥ4:12፤ 5:10 1ኔ7 ፋ፤13፤ ኢ.ዩ23:10፤ ሮሜ16:6:10፤ ምሳ17:3፤ ኢ.ሳ48:10፤ 2ቆሮ4:17፤ተስ2:19፤ 1፡ጵጥ4:13 1ኔ8 ዩሐ20:29 1ኔ9 ሮሜ6:22 1ኔ10 ፋ፤13፤ ማቴ13:1፤7:26:24 1ኔ11 ማቴ26:24፤ ሐሥ16:7፤2፡ጥ1:21 1ኔ12 ፋ፤25፤ ሉቃ24:49፤ ሮሜ4:24

1ኔ13 ፋ፤3:7:10፤ 21፡ሐሥ24:25፤ 1ቆሮ1:7፤0ብ3:6 1ኔ14 ፋ፤2:22፤ ሮሜ12:2፤ኢ.ፊ.4:18 1ኔ15 ኢ.ሳ35:8፤ 1ተስ4:7፤1፡ዩሐ3:3 1ኔ16 ዘሊ11:44፤ 45፤19:2፤20:7 1ኔ17 ማቴ6:9፤ 16:27፤ሐሥ10:34፤ 0ብ11:13፤11:2:28 1ኔ18 ማቴ20:28፤ 1ቆሮ6:20፤ገላ4:3 1ኔ19 ዘ12:5፤ 1ዩሐ11:29፤ሮሜ3:25 1ኔ20 ማቴ25:34፤ ኢ.ፌ.1:4፤0ብ9:26 1ኔ21 ፋ፤3:13፤ ሐሥ2:24፤ ሮሜ4:24፤ ፊል2:7፤ጽ9፤ 0ብ29፤0ብ3:6 1ኔ22 ፋ፤2:14፤ ዩሐ13:34፤ ሮሜ12:10፤ያ04:8 1ኔ23 ፋ፤3፡ዩሐ11:13፤ 0ብ4:12

በቅድስና መኖር

¹³ ስለዚህ ልባችሁን አዘጋጁ፤ ራሳችሁንም ግዙ፤ ተስፋችሁን ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ ለእናንተ በሚሰጠው ጸጋ ላይ ሙሉ በሙሉ አድርጉ። ¹⁴ ታዛዥ ልጆች እንደ መሆናችሁ መጠን ቀድሞ ባለማወቅ ትኖሩ በት የነበረውን ክፉ ምኞት አትከተሉ። ¹⁵ ነገር ግን የጠራችሁ እርሱ ቅዱስ እንደ ሆነ እናንተም በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ፤ ¹⁶ ምክንያቱም “እኔ ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ” ተብሎ ተጽፎአል።

¹⁷ ለሰው ሳያደላ በእያንዳንዱ ላይ እንደ የሥራው የሚፈርደውን አባት ብላ ችሁ የምትጠሩት ከሆነ፤ በዚህ ምድር በእንግድነት ስትኖሩ በፍርሀት ኑሩ። ¹⁸ ከቀድሞ አባቶቻችሁ ከወረሳችሁት ከንቱ ከሆነ ሕይወት የተዋጁችሁት በሚጠፋ ነገር፤ በብር ወይም በወርቅ እንዳልሆነ ታውቃላችሁ፤ ¹⁹ ነገር ግን እናንተ የተዋጁችሁት ነውርና እንከን እንደ ለለበት በግ ይም፤ በክ ርስቶስ ክብር ደም ነው። ²⁰ እርሱ አስቀድሞ የታወቀው ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ሲሆን አሁን፤ ግን በመጨረሻው ዘመን ስለ እናንተ ተገለጠ። ²¹ በእርሱም አማካይነት፤ ከሞት ባስነሣውና ክብርን በሰጠው በእግዚአብሔር ታምናላችሁ፤ ስለዚህ እምነታችሁና ተስፋችሁ በእግዚአብሔር ላይ ነው።

²² እንግዲህ ለእውነት በመታዘዝ ነፍሳችሁን ስላነጻችሁ፤ ለወንድሞቻችሁ ቅን ፍቅር ይነራችሁ፤ እርስ በርሳችሁም አጥብቃችሁ ከልላሁ ተዋደዱ። ²³ ጽዮሎስ የተወለዱት ከሚ

ጠፋ ዘር ሳይሆን ሕያው በሆነና ጸንቶ በሚኖር፤ በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት ከማይጠፋ ዘር ነው። ²⁴ ምክንያቱም መጽሐፍ እንደ ማል፤

“ሥጋ ለባሽ ሁሉ እንደ ሣር ነው፤

ክብሩም ሁሉ እንደ ሜዳ አበባ ነው።

ሣሩ ይጠወልጋል፤ አበባውም ይረግፋል፤

²⁵ የቤታ ቃል ግን ለዘለለም ጸንቶ ይኖራል።”

የተሰበከላችሁም የምሥራች ቃል ይህ ነው።

2 እንግዲህ ክፉትን ሁሉ፤ ማታለልን ሁሉ፤ ግብዝነትን፤ ቅናትንና ሐሜትን ሁሉ አስወግዱ፤ ጎደነታችሁ እንድታድጉ፤ አዲስ እንደ ተወለዱ ሕፃናት ንጹሐን

2ኔ2 1ቆሮ3:2፤ ኢ.ፌ.4:15፤16፡0ብ5:12:13 2ኔ5 ኢ.ሳ40:6፤ጽ8፤ ያ01:10:11 2ኔ1 ኢ.ፌ.4:22፤ ያ04:11
 *22 አንጻንድ የጥናት ቅጂች ከንጹሕ ልብ ይላሉ።

መንፈሳዊ ወተት ተመኙ፤ 3ጌታ መልካም መሆኑን ቀምሳችኋልና ማለት ነው።

ሕያው ድንጋይና የተመረጠ ሕዝብ

ኅበሰው ዘንድ ወደ ተናቀው፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ወደ ተመረጠውና ክቡር ወደሆነው ወደዚህ ሕያው ድንጋይ እየቀረባችሁ፤ ጎረቤትነት ደግሞ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ መንፈሳዊ መሥዋዕት ታቀርቡ ዘንድ፤ ቅዱሳን ካህናት ለመሆን እንደ ሕያዎን ድንጋዮች መንፈሳዊ ቤት ለመሆን ትሠራላችሁ። 6ምክንያቱም፤ በመጽሐፍ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአልና፤

“እነሆ፤ የተመረጠና ክቡር የማእዘን ድንጋይ፤ በጽዮን አኖራለሁ፤ በእርሱም የሚያምን፤ ከቶ አያፍርም።”

7እንግዲህ ለእናንተ ለምታምኑት ይህ ድንጋይ ክቡር ነው፤ ለማያምኑት ግን፤ “ግንባኞች የናቁት ድንጋይ፤

እርሱ የማእዘን ራስ ሆነ።”

8ደግሞም፤ “ሰዎችን የሚያሰናክል፤ የሚጥላቸውም ዐለት ሆነ።”

የሚሰናከሉት ቃሉን ባለመታዘዛቸው ነው፤ የተመደቡት ለዚህ ነውና።

9እናንተ ግን ከጨለማ ወደ አስደናቂ ብርሃኑ የጠራችሁን የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ እንድታውጁ፤ የተመረጠ ትውልድ፤ የንጉሥ ካህናት፤ ቅዱስ ሕዝብ፤ እግዚአብሔር ለ ራሱ የለ ያችሁ ሕዝብ ናችሁ። 10ቀድሞ የእርሱ ወገን አልነበራችሁም፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር

ሕዝብ ሆናችኋል፤ ቀድሞ ምሕረትን አላዩችሁም ነበር፤ አሁን ግን ምሕረትን አግታችኋል።

11ወዳጆች ሆይ፤ በዚህ ዓለም እንግዶችና መጻተኞች እንደ መሆናችሁ መጠን፤ ነፍስን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምኞት እንድትርቁ እለምናችኋለሁ። 12ምንም እንኳ ክፉ እንደምትሠሩ አድርገው ቢያሟችሁም ለኖርድ በሚመጣበት ጊዜ መልካሙን ሥራችሁን ዐይተው እግዚአብሔርን እንዲያከብሩ፤ በአሕዛብ መካከል በመልካም ሕይወት ኑሩ።

ለአለቆችና ለጌቶች መታዘዝ

13ስለ ጌታ ብላችሁ ለምድራዊ ባለ ሥልጣን ሁሉ ተገዙ፤ የበላይ ባለ ሥልጣን ስለሆነ ለንጉሥ ቢሆን፤ 14ወይም ክፉ አድራጊዎችን ለመቅጣት፤ በኅ አድራጊዎችን ለማመስገን እርሱ ለሰማቸው ገዢዎች ታዘዙ፤ 15ምክንያቱም፤ መልካም በማድረግ የአላዋቂዎችን ከንቱ ንግግር ዝም እንድታሰኙ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። 16እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች ሆናችሁ በነጻነት ኑሩ እንጂ

2፡3 መዝ34፡8፤ ፀብ6፡5

2፡4 ቍ7፡አ፡42፡1

2፡5 ቍ9፡ዘ19፡6፤ ም፡9፡1፤ አ፡46፡1፡6፤

14፡ር፡39፡፳፡2፡20፡፳፡22፤ ፩፡፩፡18፡1፡፱፡3፡15፤

ፀብ11፡15፡1፡፭፡1፡6፤ 5፡10፡20፡6

2፡6 አ፡428፡16፤ ሮ፡፱፡3፡23፡3፤

10፡11፡ኤ፡፩፡2፡20

2፡7 ቍ4፡4፤ መዝ18፡22፤

ሐሥ4፡11፡2፡፳፡2፡16

2፡8 አ፡48፡14፤ ሉ፡ቃ2፡34፡ሮ፡፱፡9፡22

2፡9 ቍ5፡ዘ19፡6፤ ዘ87፡6፡10፡15፤

1፡፱፡12፡22፤ አ፡462፡12፤

ሐሥ26፡18፤ ቲ፡ቆ2፡14

2፡10 ሆላ፡19፡10፤ 2፡23፡ሮ፡፱፡25፡26

2፡11 ሮ፡፲13፡14፤ 14፡ር፡10፡14፡፱፡5፡16፤

ፀብ11፡13፤ ያፀ4፡1

2፡12 ማ፡69፡8፤ ፩፡፩፡15፡ቲ፡ቆ2፡8፤

14፡1ጴ፡ጥ3፡16

2፡13 ሮ፡፲13፡1፤ ቲ፡ቆ3፡1

2፡14 ሮ፡፲13፡3፡4

2፡15 ቍ12፡ዘ፡ጥ3፡17፤ 4፡19

2፡16 ዩ፡ሐ8፡32፤ ሮ፡፱፡6፡22፡፱፡5፡13

2፡17 ም፡፳4፡21፤ ሮ፡፱፡12፡10፡13፡7

2፡18 ኤ፡፩፡6፡5፤ ያፀ3፡17

2፡19 1ጴ፡ጥ3፡14፤ 17

2፡20 1ጴ፡ጥ3፡17

2፡21 ማ፡6፡1፡29፤ 16፡24፡ከሥ፡14፡22፤

ሮ፡፱፡8፡28፡፩፡፩፡1፡29፤ 1ጴ፡ጥ3፡9፡18፡4፡1፡13

2፡22 ኢ፡፳5፡9፤ 2፡፳፡5፡21

2፡23 መዝ9፡4፤ አ፡፳5፡3፤

ሉ፡ቃ23፡46፤ ፀብ12፡3፡1ጴ፡ጥ3፡9

2፡24 ዘ83፡2፡29፤ መዝ103፡3፤

ኢ፡፳5፡4፡5፡11፤ ፀብ9፡28፡12፡13፤

ያፀ5፡16

2፡25 ኢ፡ዩ10፡12፤ ኢ፡ሳ 53፡6፤

ዩ፡ሐ10፡11

3፡1 14፡ር፡7፡16፤ 9፡19፡ኤ፡፩፡2፡22፤

1ጴ፡ጥ2፡18

3፡3 ኢ፡ሳ3፡18፡፳፡23፤ 1ጠ፡፱፡2፡9

ነጻነታችሁን የክፋት መሸፈኛ አታድርጉት። 17ለሰው ሁሉ ተገቢውን አክብሮት ስጡ፤ ወንድሞችን ውደዱ፤ እግዚአብሔርን ፍሩ፤ ንጉሥን አክብሩ።

18እናንተ አገልጋዮች ሆይ፤ ለደሳችና ለገሮች ጌቶቻችሁ ብቻ ሳይሆን ለክፉዎችም በፍጹም አክብሮት ታዘዙ። 19ስለ እግዚአብሔር ሰል የግፍ መከራን የሚቀበል ሰው ምስጋናን ያዩኛል። ጳጳሩ ሥራ ሠርታችሁ ብትቀጠሩ ብትታገሡ ምን ምስጋና ይኖራችኋል? ነገር ግን መልካም ሥራ ሠርታችሁ መከራ ብትቀ በሉና ብትታገሡ ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ ምስጋና ያስገኛላችኋል። 21የተጠራችሁትም ለዚህ ነው፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ስለ እናንተ መከራን የተቀበለው የእርሱን ፈለግ እንድትከተሉ ምሳሌን ሊተውላችሁ ነው።

22“እርሱ ንጠአት አላደረገም፤ በአፋም ተንኩል አልተገኘበትም።”

23ሲሰድቡት መልስ አልተሳደበም፤ መከራ ሲደርስበት አልዛተም፤ ነገር ግን በጽድቅ ለሚፈረደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ። 24ኅጠአት ሞተን ለጽድቅ እንድንኖር እርሱ ራሱ በሥጋው ኅጠአታችንን በእንጨት መስቀል ላይ ተሸከመ፤ በእርሱ ቍሰል እናንተ ተፈውላችኋል። 25ቀድሞ እንደ ጠፉ በጎች ትቅበዘ በዙ ነበር፤ አሁን ግን ወደ ነፍሳችሁ እረኛና ጠባቂ ተመልሳችኋል።

በባልና በሚስት መካከል ሊኖር የሚገባ ግንኙነት

3ሚስቶች ሆይ፤ እናንተም እንደዚሁ ለባሎቻችሁ ተገዙ፤ አንጻንድ ለቃሉ የማይታዘዙ ቢኖሩ፤ ያለ ቃል በማስቸኛቸው አፈኗር ተማርከው ይመለሳሉ። 2ይህም የሚሆነው ንጹሕና ፍጹም አክብሮት የተሞላውን ኑሮአችሁን ሲመለከቱ ነው። 3ውበታችሁ በውጫዊ ነገሮች በመሸምንምን ይኸውም ሽሩባ በመሠራት፤ በወርቅ በማጌጥና በልብስ አይሁን፤ ፋንገር ግን ውበታችሁ በእግዚአብሔር ፊት ዋጋው እጅግ የከበረ፤ ገርና ጭምት መንፈስ ያለበት፤ ምንጊዜም የማይጠፋ የውስጥ ሰውነት ውበት ይሁን። 5ተስፋቸውን በእግዚአብሔር ላይ የጣሉ የቀድሞ ቅዱሳት ሴቶች ራሳቸውን ያስቀቡት በዚህ ዐይነት ለባሎቻቸው በመገዛት ነበርና። 6ሣራም አብርሃምን “ጌታዬ” እያሉት ትታዘዘው ነበር፤ እናንተም ምንም ሳትፈሩ መልካም ብታደርጉ የእርሷ ልጆች ናችሁ።

7ባሎች ሆይ፤ እናንተም ደግሞ ጸሎታ

34 ሮ፡፱፡29፡7፡22፡ኤ፡፩፡3፡16 3፡5 አስ2፡15፡1ጠ፡፱፡5፡5 3፡6 ዘፍ፡18፡12 3፡7 ኤ፡፩፡5፡25፡፳፡33፤ ሐ፡፳፡19

ችሁ እንዳይደናቀፍ በኑሮአችሁ ሁሉ ለሚሰቶቻችሁ አስቡላቸው፣ ደካሞች ስለ ሆኑና የሕይወትንም በረከት አብረዎችሁ ስለሚወርሱ አክብሯቸው።

መልካም በማድረግ መከራን መቀበል

8 በመጨረሻም ሁላችሁ በአንድ ሐሳብ ተስማሙ፤ እርስ በርሳችሁ ተሳሰቡ፤ እንደ ወንድማማቾች ተዋደዱ፤ ርኅሩኮቻችን ትሑታን ሁኑ። 9 ክፉን በክፉ ወይም ስድብን በስድብ ፈንታ አትመልሱ፤ በዚህ ፈንታ ባርኩ፤ ምክንያቱም እናንተ የተጠራችሁት እንደነዚህ ያሉትን ነገሮች እያደረጋችሁ በረከትን ለመውረስ ነው። 10 ስለዚህ፣ “ሕይወትን የሚወድ፣

መልካም ቀናችን ሊያይ የሚፈልግ፣

ምላሱን ከክፉ፣

ከንፈሮቹንም ተንኩል ከመናገር ይከልክል።

11 ከክፉ ይራቅ፤ መልካምንም ያድርግ፤

ሰላምን ይፈልግ፤ ይከተላትም፤

12 ምክንያቱም የጌታ ዐይኖች ጻድቃንን

ይመለከታሉና።

ጀሮቹም ጸሎታቸውን ለመስማት የተከፈቱ ናቸው፤

የጌታ ፊት ግን በክፉ አድራጊዎች ላይ ነው።”

13 መልካም ነገር ለማድረግ ብትቀኑ የሚገቡዎትሁ ማን ነው? 14 ነገር ግን ስለ ጽድቅ እንኳ መከራ ቢደርስባችሁ ብዙዎን ናችሁ። “ዛቻቸውን አትፍሩ። አትታወኩም።” 15 ክርስቶስን ጌታ አድርጋችሁ በልባችሁ ቀድሱት። እናንተ ስላላችሁ ተስፋ ምክንያትን ለሚጠይቋችሁ ሁሉ መልስ ለመስጠት ሁልጊዜ የተዘጋጃችሁ ሁኑ፤ ነገር ግን ይህን ሁሉ በትሕትናና በአክብሮት አድርጉት፤ 16 በክርስቶስ ያላችሁን መልካም ጠባይ አክፋፍተው የሚናገሩ ሰዎች በሐሜታቸው እንዲያፍሩ በጎ ኅሊና ይኑራችሁ። 17 የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲህ ከሆነ፣ ክፉ ሠርቶ መከራ ከመቀበል ይልቅ መልካም አድርጎ መከራ መቀበል ይሻላል፤ 18 እንዲሁም ክርስቶስ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ስለ ኅጢአት ሞቶአልና፤ ወደ እግዚአብሔር ያቀርባችሁ ዘንድ፣ ጻድቅ የሆነው እርሱ ስለ ዐመፀኞች ሞተ፤ እርሱ በሥጋ ሞተ፤ በመንፈስ ግን ሕይወት ሆነ፤ 19 በመንፈስም ሃይ በወህኒ ቤት ለነበሩ ነፍሳት ሰበካላቸው፤ 20 እነዚህ በወህኒ የነበሩት ነፍሳት ቀድሞ በኖሩ ዘመን መርከብ ሲሠሩ የእግዚአብሔር በትዕግሥት ይጠብቃቸው የነበሩ እምቢተኞች ናቸው፤ በወሃ የዳጉት ጥቂት፣ ይኸውም ስምንት ሰዎች ብቻ ነበሩ። 21 ይህም ወሃ አሁን የጥምቀት ምሳሌ ሆኖ ያድናች

3፡8 ሮሜ12፡10፣ 15፡5፣ኤፌ4፡2፣ 1ጴጥ5፡5
3፡9 ማቴ5፡44፣ ሮሜ8፡28፣ ሮሜ12፡17፣ 1ተሰ5፡15፣ ዕብ6፡14፣ 1ጴጥ2፡21-23
3፡12 መዝ4፡12፣516
3፡13 ተቶ2፡14
3፡14 ሞ17፣ ኢሳ8፡12፣13፣ 1ጴጥ2፡19፣20፣4፡15፣16
3፡15 ሐላ4፡6፣ ዕብ3፡6
3፡16 ሞ21፣ ሐሥ23፡1፣ 1ጴጥ2፡12፣15
3፡17 1ጴጥ2፡15፣ 20፡4፣15፣16፣19
3፡18 ሮሜ5፡2፣ ሐላ1፡22፣ዕብ7፡27፣ 1ጴጥ2፡21፣4፡16፣13
3፡19 1ጴጥ4፡6
3፡20 ዘፍ6፡3፣5፣ 13፣14፣38፣18፣ ሮሜ2፡4፣ዕብ11፡7
3፡21 ሞ16፣ ሐሥ22፡16፣ 23፡1፣1ጴጥ1፡3

3፡22 ማቴ28፡18፣ ማጥ6፡19፣ ሮሜ8፡38፣ዕብ4፡14
4፡1 ሮሜ6፡18፣1ጴጥ2፡21
4፡2 ሮሜ6፡2፣ 1ጴጥ1፡14
4፡3 ሮሜ13፡13፣ ኤፌ2፡2
4፡4 1ጴጥ3፡16
4፡5 ሐሥ10፡42
4፡6 1ጴጥ3፡19
4፡7 ሐሥ24፡25፣ ሮሜ13፡11
4፡8 ምሳ10፡12፣ ያዕ5፡20፣1ጴጥ1፡22
4፡9 ሮሜ12፡13፣ ፊል2፡14
4፡10 ሮሜ12፡6፣7፣ 1ቆሮ4፡2
4፡11 ሮሜ11፡36፣ 1ቆሮ10፡31፣ኤፌ6፡10፣ 1ጠጥ2፡4
4፡12 1ጴጥ1፡6፣7

ኋል፤ ይህም የሰውነትን እድፍ በማስወገድ ሳይሆን በንጹሕ ኅሊና በእግዚአብሔር ፊት የሚቀርብ መግፀኛ ነው፤ የሚያደናችሁም በአያሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ አማካይነት ነው፤ 22 እርሱም ወደ ሰማይ ወጥቶ በእግዚአብሔር ቋ አለ፤ መላእክትና ሥልጣናት፣ ኅይለትም ተገብተውለታል።

ለእግዚአብሔር መኖር

4 እንግዲህ ክርስቶስ በሥጋው መከራ ስለ ተቀበለ እናንተም በዚህ ዐማግ ታጥ ቃችሁ ተነሡ፤ ምክንያቱም በሥጋው መከራን የሚቀበል ሰው ኅጢአትን ትቶአል። 2 ከዚህም የተነሣ ከእንግዲህ በሚቀረው ምድራዊ ሕይወት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ እንደ ሥጋ ምኞት አይኖርም። 3 አሕዛብ ፈቅ ደው እንደሚያደርጉት በመዳራት፣ በሥጋዊ ምኞት፣ በስካር፣ በጭፈራ፣ ያለ ልክ በመጠጣት፣ በአስጸያፊ የጣዖት አምልኮ የተመላለሳችሁባት ያለፈው ዘመን ይበቃል። 4 ይህን በመሰለ ብኩን ሕይወት ከእነርሱ ጋር ስለማትሮጡ እንግዳ ሆኖባቸው በመደነቅ ይሰድቧችኋል። 5 ነገር ግን በሕይወትና በሙታን ላይ ሊፈርድ ለተዘጋ ጀው መልስ ይሰጣሉ። 6 ወንጌል ለሙታን እንኳ ሳይቀር የተሰበከው በዚህ ምክንያት ነው፤ ስለዚህ እንደ ማንኛውም ሰው በሥጋ ይፈረድባቸዋል፤ በመንፈስ ግን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ይኖራሉ።

7 የሁሉ ነገር መጨረሻ ተቃርቦአል፤ ስለዚህ መጻፊይ እንደትችሉ ንጹሕ አእምሮ ይኑራችሁ፤ ራሳችሁንም የምትገዙ ሁኑ። 8 ፍቅር ብዙ ኅጢአትን ይሸፍናልና ከሁሉ በላይ እርስ በርሳችሁ ከልብ ተዋደዱ፤ 9 እርስ በርሳችሁ ያለ ማጥራምረም እንግድነት ተቀባበሉ። 10 እንደ ታማኝ የእግዚአብሔር ልዩ ልዩ ጸጋ መጋቢ እያንዳንዱ ሰው በተቀበለው የጸጋ ስጦታ ሌላውን ያገልግል፤ 11 ከእናንተ ማንም የሚናገር ቢኖር እንደ እግዚአብሔር ቃል ይናገር፤ የሚያገለግልም ቢኖር እግዚአብሔር በሚሰጠው ብርታት ያገልግል፤ ይኸውም እግዚአብሔር በአያሱስ ክርስቶስ አማካይነት እንዲከብር ነው፤ ክብርና ኅይል ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ይሁን፤ አሜን።

ክርስቲያን በመሆን የሚደርስ መከራ

12 ወዳጆች ሆይ፤ እንደ እሳት የሚፈትን ብርቱ መከራ በመቀበላችሁ እንግዳ ነገር እንደ ደረሰባችሁ በመቀጠር አትደነቁ፤

14 ወይም የሚፈራትን አትፍሩ
21 ወይም ምላሽ

13ነገር ግን ክብሩ በሚገለጥበት ጊዜ ደስ ታችሁ ታላቅ እንዲሆን የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች በመሆናችሁ ደስ ይበላችሁ።

14ስለ ክርስቶስ ስም ብትሰደቡ፣ የክብር መንፈስ የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ በእና ንተ ላይ ስለሚያርፍ ብዑዓን ናችሁ።

15ከእ ናንተ ግንም መከራን የሚቀበል ቢኖር፣ ነፍስ ገዳይ ወይም ሌባ ወይም ወንጀለኛ ወይም በሰው ነገር ጣልቃ ገቢ ሆኖ መካ ራን አይቀበል።

16ክርስቲያን በመሆኑ መከራ ቢደርስበት ግን ስለዚህ ስም እግዚአብሔርን ያመስግን እንጂ አይፈር።

17ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት የሚጀምርበት ጊዜ ደርሶአ ልና። እንግዲህ ፍርድ የሚጀምረው በእኛ ከሆነ ለእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ ሰዎች መጨረሻቸው ምን ይሆን?

18እንግዲህ፣ “ጳውሎስ የሚድነው በጭንቅ ከሆነ፣ በመፀኛውና ኅጢአተኛው እንዴት ሊሆን ይሆን?”

19ስለዚህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መካ ራ የሚቀበሉ ሁሉ ነፍሳቸውን ለታመነ ፈጣሪ ዐደራ ሰጥተው መልካም ማድረጋቸውን ይቀጥሉ።

ለሽማግሌዎችና ለሳልግሶች የተሰጠ ምክር

5 እንግዲህ ከእነርሱ ጋር እኔም ሽማ ግሌና የክርስቶስ መከራ ምስክር የሆኑ እንዲሁም ወደ ፊት የሚገለጠው ክብር ተካፋይ የምሆን በመካከላችሁ ያሉትን ሽማግሌዎች እመክራቸዋለሁ።

20በእና ንተ ኅላፊነት ሥር ያለውን የእግዚአብሔርን መንጋ ጠብቁ፤ የምትጠብቁትም ከእግዚአብሔር እንደሚጠበቅባችሁ በግድ ሳይሆን በፈቃደነት፣ ለጥቅም በመስገብብ ሳይሆን ለማገልገል ባላችሁ ጽኑ ፍላጎት ይሁን።

21እንዲሁም በዐደራ ለተሰጣችሁ መንጋ መልካም ምሳሌ በመሆን እንጂ በላያቸው በመሠልጠን አይሁን።

22ፋረሮች አለቃ በሚገ

4፡13 ማቴ5፡12፣ ሮሜ8፡17፣2ቆሮ1፡5፣ 1ጴጥ1፡7፣5፡1

4፡14 ማቴ5፡11፣ ዩሐ15፡21

4፡16 ሐሥ5፡41

4፡17 ኤር25፡29፣ ሕዝ9፡6፣አዎ3፡2፣ 2ተስ18፣ሉሞ3፡15

4፡18 ምሳ11፡31፣ ሉቃ23፡31

4፡19 1ጴጥ2፡15፣ 3፡17

5፡1 ሉቃ24፡48፣ ሐሥ11፡30፣ 1ጴጥ1፡5፣7፣14፣13፣ ራእ1፡9

5፡2 ዩሐ21፡16፣ 2ቆሮ9፡7፣1ሉሞ3፡3፣ ፊሞ14

5፡3 ሕዝ34፡4፣ ማቴ20፡25፣28፣ 1ጠሞ4፡12

5፡4 ዩሐ10፡11፣ 1ቆሮ9፡25፣1ጴጥ1፡4

5፡5 ምሳ3፡34፣ ማቴ23፡12፣ኤፌ5፡21

፣1ጴጥ3፡8

5፡6 ኢዩ5፡11፣ ያዕ4፡10

5፡7 መዝ37፡5፣ 55፡22፣ማቴ6፡25፣ ዕብ13፡5

5፡8 ኢዩ1፡7፣ ሐሥ24፡25፣2ሉሞ4፡17

5፡9 ሐሥ14፡22፣ ሐላ2፡5፣ያዕ4፡7

5፡10 መዝ18፡32፣ ሮሜ8፡28፣2ቆሮ4፡17፣ 2ተስ2፡17

2ጠሞ2፡10፣1ጴጥ1፡6

5፡11 ሮሜ11፡36

5፡12 ሐሥ15፡22፣ 1ቆሮ16፡13፣ ዕብ13፡22

5፡13 ሐሥ12፡12

5፡14 ሮሜ16፡16፣ ኤፌ6፡23

ለጥበት ጊዜ የማይጠፋውን አክሊል ትቀበላላችሁ።

23ኤልማሶች ሆይ፣ እናንተም እንዲሁ ለሽማግሌዎች ተገዙ፤ ሁላችሁም እርስ በርስ በመከባበር ትሕትናን ልበሱ፤ ምክንያቱም፣

“እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል።”

ለትሑታን ግን ጸጋን ይሰጣል።”

24ስለዚህ እርሱ በወሰነው ጊዜ ከፍ እንዲያደርጋችሁ ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ ቦታች ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ፤ ገእርሱ ስለ እናንተ ስለሚያስብ የሚያስጨንቃችሁን ሁሉ በእርሱ ላይ ጣሉት።

25ራሳችሁን የምትገዙ ሁኑ፤ ንቁም፤ ጠላታችሁ ዲያብሎስ የሚውጠውን በመፈለግ እንደሚያገግ አንበሳ ወዲያ ወዲህ ይዞራል።

26ዓለም ዙሪያ ያሉት ወንድሞቻችሁ ተመሳሳይ መከራ እንደሚቀበሉ ዐውቃችሁ በእምነት ጸንታችሁ ተቃወሙት።

27በክርስቶስ ወደ ዘላለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ አምላክ፣ ለጥቂት ጊዜ መከራ ከተቀበላችሁ በኋላ እርሱ ራሱ መልሶ ያበረታችኋል፤ አጽንቶም ያቆማችኋል።

28ገይል ከዘላለም እስከ ዘላለም ለእርሱ ይሁን፤ አሜን።

የሰንብት ሰላምታ

12እንደ ታሚ ወንድም በምቁጥረው በስልዎኖስ አማካይነት ይህንን አጭር መልእክት ጽፌላችኋለሁ፤ የጻፍሁላችሁም ልመክራችሁና ይህ እውነተኛ የእግዚአብሔር ጸጋ መሆኑን ልመስክርላችሁ ብዬ ነው።

በዚህ ጸጋ ጸንታችሁ ቁሙ።

13ከእናንተ ጋር የተመረጠችው፣ በባቢሎን የምትገኘው ሰላምታ ታቀርብላችኋለች፤ እንዲሁም ልጄ ማርቆስ ሰላምታ ያቀርብላችኋል።

14በፍቅር አሳሳም እርስ በርሳችሁ ሰላምታ ተሰጣጡ።

በክርስቶስ ላላችሁ ለሁላችሁ ሰላም ይሁን።

13 በአንጻር፣ ጥንታዊ ቅጂች ላይ በባቢሎን የምትገኘው ቤተ ክርስቲያን ይላል።

የሐዋርያው ጴጥሮስ መልእክት - ሁለተኛ

1 የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይና ሐዋርያ ስምምን ጴጥሮስ፤ በእምላካችንና በእጻኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ በኩል እንደ ተቀበልነው ዐይነት ክቡር እምነት ለተቀበሉት፤

² እጢክብሔርንና ጌታችን ኢየሱስን በማወቅ ጸጋና ሰላም ይብዛላችሁ።

መጠራትንና መመረጥን ማረጋገጥ

³ በገዛ ክብርና በበነነቱ የጠራንን እርሱን በማወቅ ለሕይወትና ለእውነተኛ መንፈሳዊነት የሚያስፈልገንን ሁሉ የመለኮቱ ኃይል ሰጥቶናል። ሳክፍ ምኞት የተነሳ በዓለም ካለው ምግባር ብልሹ ሕይወት አምልጣችሁ ከመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች እንድትሆኑ በእነዚህ ነገሮች አማካይነት እጅግ ታላቅና ክቡር የሆነውን ተስፋ ሰጥቶናል።

⁵ በዚህም ምክንያት በሙሉ ትጋት በእምነታችሁ ላይ በነነትን ለመጨመር ጣና፤ በበነነት ላይ ዕውቀትን፤ ስዕድቀት ላይ ራስን መግዛት፤ ራስን በመግዛት ላይ መጽናትን፤ በመጽናት ላይ እውነተኛ መንፈሳዊነትን፤ ገበእውነተኛ መንፈሳዊነት ላይ ወንድማዊ መተሳሰብን፤ በወንድማዊ መተሳሰብ ላይ ፍቅርን ጨምሩ። ⁸ እነዚህ ባሕርያት ተትረፍረፈው በኖሯችሁ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ዳተኞችና ፍሬ ቢሶች ከመሆን ይጠብቋችኋል። ⁹ እነዚህ ባሕርያት የሌሉት ግን የሩቁን የማያይ ወይም ዕውር ነው፤ ከቀድሞው ኅጢአቱ መንጻቱንም ረስቶአል።

¹⁰ ስለዚህ ወንድሞች ሆይ፤ መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ለማጽናት ከፊት ይልቅ ትጉ፤ ምክንያቱም እነዚህን ብታደርጉ ከቶ አትሰናከሉም፤ ¹¹ በዚህም ወደ ጌታችንና አጻኞችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘላለማዊ መንግሥት መግባት በሙላት ይሰጣችኋል።

የቅዱሳት መጻሕፍት ትንቢት

¹² ስለዚህ ምንም እንኳ እነዚህን ነገሮች ብታውቋቸውና በየዛችሁት እውነት ብትጸኑም፤ ስለ እነዚህ ነገሮች እናንተን ዘወትር ከማሳሰብ ቸል አልልም። ¹³ በዚህ ምድራዊ ድንኳን ውስጥ እስካለሁ ድረስ እናንተን መጉትጉት ትክክል ሆኖ ይታየኛል፤ ¹⁴ ምክንያቱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ገለጠልኝ ይህን ምድራዊ ድንኳን ቶሎ ጥፎ እንደምሄድ ዐውቃለሁ፤ ¹⁵ እነዚህን ነገሮች

1:1 ሮሜ1:1፤ 3:21፤ ያ2:1፤ ያ2:13፤ 1ጴጥ1:1
1:2 ፋ3:8፤ ሮሜ1:7፤ ፊልጶ3:8፤ 2ጴጥ2:20፤ 13:18
1:3 ፋ2፤ ሮሜ8:28፤ 1ጴጥ1:5
1:4 2ቆሮ7:1፤ ኤፌ4:24፤ ዕብ12:10፤ ያሰ1:27፤ 2ጴጥ2:18፤ ያ20፤ 1ፃ:ሐ3:2
1:5 ፋ2፤ ሐ42:3
1:6 ፋ3፤ ሐሥ24:25፤ ዕብ10:36
1:7 ሮሜ12:10፤ 1ተሰ3:12
1:8 ፋ2፤ ዮሐ15:2፤ ሐሳ1:10፤ ተቆ3:14
1:9 ማቴ1:21፤ ኤፌ5:26፤ 1ፃ:ሐ2:11
1:10 መዝ15:5፤ ሮሜ8:28፤ 12ጴጥ3:17፤ ያሰ20
1:11 መዝ145:13፤ 2ጢጥ4:18፤ 2ጴጥ2:20፤ 13:18
1:12 ፊል3:1፤ 1ፃ:ሐ2:21፤ 2ዮሐ2:1፤ ያሰ5
1:13 ኢሳ38:12፤ 2ቆሮ5:14፤ 2ጴጥ3:1
1:14 ዮሐ13:36፤ 21:18፤ 19፤ 2ጢጥ4:6
1:15 ሉቃ9:31
1:16 ማቴ17:1፤ ያጽ8፤ ማር13:26፤ 14:62
1:17 ማቴ3:17
1:18 ማቴ17:6
1:19 መዝ19፤ 105፤ ሉቃ1:78፤ 2ቆሮ4:6፤ 1ጴጥ1:10፤ ራእ22:16
1:20 2ጴጥ3:3
1:21 2ሳሙ23:2፤ ሐሥ1:16፤ 13:18፤ 2ጢጥ3:16፤ 1ጴጥ1:11
2:1 ዘጸ13:1፤ ያ3፤ ኢር6:13፤ ማቴ7:15፤ 1ቆሮ6:20
፤ 1ጢጥ4:1፤ ያሰ4
2:2 ይሁ4
2:3 ፋ14፤ 2ቆሮ2:17፤ 1ተሰ2:5
2:4 ዘጸ6:1፤ ያ4፤ 1ጢጥ3:6፤ ያሰ6፤ ራእ20:1፤ 2
2:5 ዘጸ6:5፤ ያጽ8፤ 19፤ ዕብ11:7፤

ከተለየኋችሁም በኋላ ዘወትር ታስቡ ዘንድ እተጋለሁ።

¹⁶ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ኃይልና ስለ መምጣቱ የነገርናችሁ እኮ የእርሱን ግርማ በዐይናችን አይተን እንጂ፤ በሰዎች ጥበብ የተፈጠረውን ተረት ተከትለን አይደለም፤ ¹⁷ ምክንያቱም ከግርማዊው ክብር “በእርሱ ደስ የሚለኝ የምወደው ልጄ ይህ ነው” የሚል ድምፅ በመጣለት ጊዜ ከእጢክብሔር አብ ክብርና ሞገስ ተቀብሎአል፤ ¹⁸ እኛም ከእርሱ ጋር በቅዱሱ ተራራ ላይ በነበርንበት ጊዜ ይህ ድምፅ ከሰማይ ሲመጣ ስምተናል።

¹⁹ እንግዲያስ ትንቢታዊው ቃል ይበልጥ ተረጋግጦልናል፤ ሌሊቱ እስኪነጋና የንጋት ክክብ በልባችሁ እስኪበራ ድረስ፤ በጨለማ ስፍራ ለሚበራ መብራት ጥንቃቄ እንደሚደረግ እናንተም ለዚህ ቃል ብትጠናቀቁ መልካም ታደርጋላችሁ። ²⁰ ከሁሉ አስቀድሞ ይህን ልታውቁ ይገባችኋል፤ በመጽሐፍ ያለው የትንቢት ቃል ሁሉ ማንም ሰው በገዛ ራሱ መንገድ የሚተረጎሙ አይደሉም፤ ²¹ ምክንያቱም ትንቢት ከእጢክብሔር የተላኩ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ተናገሩት እንጂ ከቶ በስው ፈቃድ የመጣ አይደሉም።

ሐሰተኛ መምህራንና መጨረሻቸው

2 ነገር ግን ሐሰተኞች ነቢያት በሕዝቡ መካከል እንደ ነበሩ እንዲሁም በእናንተ መካከል ሐሰተኞች መምህራን ይነሳሉ፤ እነርሱም የዋጃቸውን ጌታ እንኳ ክደው ጥፋት የሚያስከትል የስሕተት ትምህርት በስወር ያስገባሉ፤ በዚህም በራሳቸው ላይ ድንገተኛ ጥፋት ያመጣሉ። ² በዙዎች አስነዋሪ ድርጊቶቻቸውን ይከተላሉ፤ በእነርሱም ምክንያት የእውነት መንገድ ይሰደባል። ³ እነዚህ ሐሰተኞች መምህራን እየተስገባቡ በፈጠራ ታሪካቸው ይበዘብዙዋችኋል። ፍርዳቸው ከጥንት ጀምሮ ዘግጁ ነው፤ መጥፊያቸውም አያንቀላፋም።

⁴ እጢክብሔር ኅጢአት የሠሩትን መላእክት ሳይራራላቸው ወደ ገሃምስ ከጣለችውና በጨለማ ጉድጓድ ውስጥ ለፍርድ ካስቀመጣቸው ⁵ የጽድቅ ሰባኪ የነበረውንም ኖላን ከሌሎች ሰባት ሰዎች ጋር አድኖ ለቀድሞው ዓለም ሳይራራ በኅጢአተኞች ላይ የጥፋት ውሃ ካመጣ፤ ⁶ ደግሞም

⁴ በግሪኩ ታርታሩ ይለዋል

ገጠአት ለሚያደርጉ ሁሉ ምሳሌ እንዲሆኑ የሰዶምንና የገሞራን ከተሞች ዐመድ እስኪሆኑ ድረስ አቃጥሎ ከፈረደባቸው፤ ገጽድቅ የሆነውንና በዐመፀኞች ሴሰኛ ድርጊት እየተሣቀቀ የኖረውን ሎጥን ካዳነ፤ ፩ ደድቅ ሰው በእነርሱ መካከል ሲኖር በሚያየውና በሚሰማው ነገር ነፍሱ ዕለት ዕለት በዐመፀኛ ድርጊታቸው ብትጨነቅም፤ ፶፯ታ፣ በእውነት እያመለከት የሚኖሩትን ከፈተና እንዴት እንደሚያድናቸውና ዐመፀኞችን እየቀጣ ለፍርድ¹ ቀን እንዴት ጠብቆ እንደ ሚያ ቁያቸው ያውቃል።¹⁰ በተለይም በርኩስ ምኞት የሥጋ ፍላጎታቸውንም የሚከተሉትንና ሥልጣንን የሚንቁትን ለፍርድ ጠብቆ ያቁያቸዋል።

እነዚህ ሰዎች ደፋሮችና እብራተኞች ስለ ሆኑ ሰማያውያንን ፍጡራን ሲሳደቡ አይፈሩም፤¹¹ ነገር ግን መላእክት ከእነርሱ ይልቅ ብርቱና ጎደል ሆነው ሳሉ፤ በጌታ ፊት በእነርሱ ላይ የሰድብ ቃል አይሰነዝሩም።¹² እነዚህ ሰዎች ግን ምንም በማየውቁት ነገር እየገቡ ይሳደባሉ፤ እነርሱም ለመያዝና ለመገደል እንደ ተወለዱ፤ በሰሜታቸው ብቻ እንደሚመሩና ልቦናም እንደ ሌላቸው አራዊት ናቸው፤ የሚጠፉትም እንደ እንስሳት ነው።

¹³ ለዐመፀኞቹ የሚገባውን የዐመፀ ዋጋ ይቀበላሉ፤ በጠራራ ፀሐይ ሲፈነጥዙ እንደ ደስታ ይቁጥሩታል፤ በግብዣ ላይ ሳሉ ነውረኞችና ርኩሶች ሆነው ከእናንተም ጋር በፍቅር ግብዣ ላይ¹⁴ መቀመጣሉ፤¹⁴ ዐይናቸው ቅንዝር የተሞላ በመሆኑ ገጠአትን ከመሥራት አይቁጠቡም፤ ጽኑ ያልሆኑትን ነፍሳት ያስታሉ፤ ስስትን የለመደ ልብ አላቸው፤ የተረገሙ ናቸው፤¹⁵ ቆናውን መንገድ ትተው፤ የዐመፀን ደመወዝ የወደደውን የበደርን ልጅ የበለጸገውን መንገድ ተከትለው ስተዋል፤¹⁶ እርሱ ግን ስለ መተላለፉ ተገሥጽኦል፤ መናገር የማይችል አሁያ በሰው ቋንቋ ተናግሮ የነበደን እብደት ገታ።¹⁷ እነዚህ ሰዎች የደረቁ ምንጮችና በዐውሎ ነፋስ የሚነዱ ደመናዎች ናቸው፤ የሚጠብቃቸውም ድቅድቅ ጨለማ ነው፤¹⁸ ከንቱ ቃል እየደረደሩ በስሕተት ከሚኖሩ ሩት መካከል አምልጠው የሚጡትን ሰዎች በሴሰኛ ሥጋዊ ምኞት በማባበል ይታልላሉና።¹⁹ እነርሱ ራሳቸው የጥፋት ባሪያዎች ሆነው ሳሉ፤ ሌሎችን ነጻ ትወጣላችሁ እያሉ ተስፋ ይሰጧቸዋል፤ ሰው ለተገዛለት ለዚያ ነገር ባሪያ ነውና።²⁰ ጌታችንንና አዳኞችንን ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ከግሉም ርኩሶት ካመለጡ በኋላ እንደ ገና

1ጳጥ3:20;2ጳጥ3:6
2ጳ፩ ዘፍ19:24;25፤
ዘጥ26:10፤
ማ፩10:15;11:23;2፩
4፤ሮሞ9:29;ያሁ7
2፩7 ዘፍ19:16፤
2ጳጥ3:17
2ጳ፩ ዕብ11:4
2፩9 መዝ37:33፤
ማ፩10:15፤
ሮሞ15:31፤
ራእ3:10

2፩10 2ጳጥ3:3፤
ያሁ8:16;18
2፩11 ያሁ9
2፩12 መዝ49:12፤
ያሁ10
2፩13 ሮሞ13:13፤
1ቆር11:20;21፤
1ተሰ5:7;ያሁ12
2፩14 ፋጥ3:18፤
ኤፌ2:3;2ጳጥ3:16፤
ያሁ18
2፩15 ዘጥ22:4፤20፤
31:16;ዘጸ23:4፤
ያሁ11:6;እ2:14
2፩16 ዘጥ22:21፤30
2፩17 ያሁ12:13
2፩18 ፋጥ2፤
2ጳጥ1:4;ያሁ16
2፩19 ሮሞ6:16
2፩20 ማ፩12:45፤
2ጳጥ1:2;11:3;18
2፩21 ሕዝ8:24፤
ዕብ6:4፤37፤
10:26;27
2፩22 ምሳ26:11

ተጠላልፈው ቢሸነፉ ከመጀመሪያው ይልቅ የኋለኛው ሁኔታቸው የከፋ ይሆንባቸዋል።²¹ የጽድቅን መንገድ ካወቁ በኋላ ከተሰጣቸው ቅዱስ ትእዛዝ ወደ ኋላ ከሚመለሱ፤ ቀድሞውኑ የጽድቅን መንገድ ባላወቁዋት ይሻላቸው ነበር።²² “ውሻ ወደ ትፋቱ ይመለሳል” እንዲሁም “ዐጣማ ቢታጠብም ተመልሶ በጭቃ ላይ ይንከባ ለላል” የሚለው ምሳሌ እውን ይሆንባቸዋል።

የጌታ ቀን

3 ወዳጆች ሆይ፤ ይህ አሁን የምጽፍ ላችሁ ሁለተኛው መልእክት ነው። ሁለቱንም መልእክቶች የጻፍሁላችሁ ቅን ልቦናችሁን እንድታነቁ ለማሳሰብ ነው።² ደግሞም ቀድሞ በቅዱሳን ነቢያት የተነገረውን ቃል እንዲሁም በሐዋርያት አማካይነት በጌታችንና በአዳኞችን የተሰጠውን ትእዛዝ እንድታስቡ ነው።

³ ከሁሉ አስቀድሞ ይህን ዕውቀት በመጨረሻው ዘመን የራሳቸውን ክፉ ምኞት የሚከተሉ ዘባኞች እየዘበቱ ይመጣሉ።⁴ እነርሱም፤ “ ‘እመጣለሁ’ ያለው ታዲያ የት አለ? አባቶች ከሞቱበት ከፍጥረት መጀመሪያ አንዳያ እስካሁን ድረስ ሁሉም ነገር እንዳለ ይኖራል’ ይላሉ።⁵ ነገር ግን እነዚህ ሰዎች ሰማያት ከጥንት ጀምሮ በእግዚአብሔር ቃል ተፈጥረው እንደሚኖሩ፤ መሬትም በውሃ መካከልና በውሃም እንደ ተወራች ሆን ብለው ይክዳሉ።⁶ በዚያን ጊዜ የነበረው ዓለም በውሃ ተጥለቅልቆ ጠፋ።⁷ በዚያው ቃል ደግሞ አሁን ያሉት ሰማያትና ምድር፤ ገጠአትኞች እስከሚጠፉት ድረስ እስከ ፍርድ ቀን ድረስ ለእሳት ተጠብቀዋል።

⁸ ወዳጆች ሆይ፤ በጌታ ዘንድ አንድ ቀን እንደ ሺህ ዓመት፤ ሺህ ዓመትም እንደ አንድ ቀን መሆኑን ይህን አንድ ነገር አትርሱ።⁹ እንዳንድ ሰዎች የዘገየ እንደ ሚመስላቸው ጌታ የተስፋ ቃሉን ለመፈጸም አይዘገይም፤ ነገር ግን ማንም እንዳይጠፋ፤ ሁሉ ለንስሐ እንዲበቃ ስለ እናንተ ይታገላል።

¹⁰ የጌታ ቀን ግን እንደ ሌባ ይመጣል፤ በዚያች ቀን ሰማያት በታላቅ ድምፅ ያልፋሉ፤ የሰማያት ፍጥረት በእሳት ይጠፋል፤ ምድርና በእርሷም ላይ ያለ ነገር ሁሉ ይቃጠላል።”

¹¹ እንግዲህ ሁሉም ነገር በዚህ ሁኔታ የሚጠፋ ከሆነ፤ እናንተ እንዴት ዐይነት

3፩1 1ቆር10:14፤
2ጳጥ1:13
3፩2 ሉቃ1:7፤
ሐሥ3:21;ኤፌ4:11
3፩3 1ጠጥ4:1፤
2ጠጥ3:1፤
2ጳጥ2:10;ያሁ18
3፩4 ኢሳይ19፤
ሕዝ12:22፤
ማ፩24:48፤
ማር10:6፤
ሉቃ17:30
3፩5 ዘፍ1:6;9፤
መዝ24:2;ዕብ11:3
3፩6 ዘፍ7:21;22፤
2ጳጥ2:5
3፩7 ፋጥ10:12፤
ማ፩10:15;2ተሰ17፤
3፩8 መዝ90:4
3፩9 ዕገ2:3፤
ሮሞ2:4፤
1ጠጥ2:4; ዕብ10:37;ራእ2:21
3፩10 ፋጥ7:12; ኢሳ34:4;ማ፩24:35፤
ሉቃ12:39;2ተሰ17፤
ራእ21:1

² ወይም ዐመፀኞችን ለቅጣት እስከ ፍርድ ቀን ድረስ
³ ወይም የገጠአትኞች ለከርያቸውን
⁴ እንደ ሰላንንድ ቅጂች በፍቅር ገብላቸው ላይ የሚሉ የሉም
⁵ በአንዳንድ ቅጂዎች ምድር ወፍ ትሆናለች ይላል

ሰዎች ልትሆኑ ይገባችኋል? አዎን፣ በቅድስናና በእውነተኛ መንፈሳዊነት ልትኖሩ ይገባችኋል። ¹²ደግሞም የእግዚአብሔርን ቀን እየተጠባበቃችሁ መምጫውን ልታፋጥኑ። ይገባል። በዚያን ቀን ሰማያት በእሳት ተቃጥለው ይጠፋሉ፤ የሰማያት ፍጥረት በታላቅ ትኩሳት ይቀልጣል። ¹³እኛ ግን ጽድቅ የሚኖርበትን አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር በተስፋ ቃላት መሠረት እንጠባበቃለን።

¹⁴ስለዚህ ወዳጆች ሆይ፤ እነዚህን ሁሉ ነገሮች የምትጠባበቁ ስለሆናችሁ፣ ያለ ነውርና ያለ ነቀፋ ክእርሱ ጋር በሰላም እንድትገኙ ትገቡ። ¹⁵የጌታችን ትዕግሥት እናንተ እንድትድኑ እንደሆነ አስቡ፤ እንዲሁም ወንድማችን ጳውሎስ እንደተሰጠው

3፥12 ቍ10፣ መዝ50፥3፣1ቆሮ1፥7
 3፥13 ኢሳ65፥17፣ 66፥22፣ራእ21፥1
 3፥14 1ተሰ3፥13
 3፥15 ቍ9፣ ሮሚ2፥4፣ኢፌ3፥3
 3፥16 ቍ2፣ መዝ156፥5፣ኢር23፥36፣ ያዕ1፥8፣ 2ጴጥ2፥14

3፥17 1ቆሮ10፥12፣ 2ጴጥ2፥7፣18፣ ራእ2፥5
 3፥18 ሮሚ3፥24፣ 11፥36፣2ጴጥ1፥2፣11፣ 2፥20

ጥበብ መጠን ጸፈላችሁ፤ ¹⁶እርሱ ስለ እነዚህ ነገሮች በመልእክቶቹ ሁሉ ጽፎአል፤ በመልእክቶቹም ውስጥ በቀላሉ ለመረዳት የሚያዳግቱ ነገሮች አሉ። ዕውቀት የጌደላቸውና ጽናት የሌላቸው ሰዎች ሌሎችን ቅዱሳት መጻሕፍት እንደሚያጣምሙ፣ እነዚህንም ደግሞ ለገዛ ጥፋታቸው ያጣምማሉ።

¹⁷እንግዲህ ወዳጆች ሆይ፤ ይህን አስቀድማችሁ ስላወቃችሁ፣ ጸንታችሁ ከቆማችሁበት መሠረት በዐመፀኞች ስሕተት ተሰባችሁ እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ።

¹⁸ነገር ግን በጌታችንና በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና ዕውቀት እደገ፤ ለእርሱ አሁንም፣ ለዘላለምም ክብር ይሁን፤ አሜን።

¹² ወይም የእግዚአብሔርን ቀን መምጣት በጽናት ስንጠባበቅ

የሐዋርያው ዮሐንስ መልእክት - አንደኛ

የሕይወት ቃል

1 ስለ ሕይወት ቃል ከመጀመሪያው የነበረውን፣ የሰማንውን፣ በዐይኖቻችን ያየነውን፣ የተመለከትነውንና እጆቻችን የዳሰሱትን እንናገራለን። ሕይወት ተገለጠ፣ እኛም አይተነዋል፤ እንመስክርለታለንም። በአብ ዘንድ የነበረውን፣ ለእኛም የተገለጠልንን የዘላለም ሕይወት እንናገራችኋለን።³ እናንተም ከእኛ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ፣ ያየነውንና የሰማንውን እንናገራችኋለን፤ ኅብረታችንም ከአብ፣ ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው።⁴ ደስታችንም ፍጹም ይሆን ዘንድ ይህን እንጽፍላችኋለን።

በብርሃን መመላለስ

⁵ ከእርሱ የሰማነው ለእናንተም የምንነገራችሁ መልእክት፣ እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም፤ የሚል ነው። ፀበጨለማ እየተመላለሰን ከእርሱ ጋር ኅብረት አለን ብንል እንዋሻለን፤ እውነትንም አንኖረውም።⁷ ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንጸል፣ እኛም በብርሃን ብንመላለስ እርስ በእርሳችን ኅብረት አለን፤ የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከጎጠኦት ሁሉ⁸ ያነጻጻል።

⁸ ጎጠኦት የለብንም ብንል፣ ራሳችንን እናስታለን፤ እውነትም በእኛ ውስጥ የለም።⁹ ጎጠኦታችንን ብንናዘዝ ጎጠኦታችንን ይቅር ሊለን፣ ከዐመግ ሁሉ ሊያንጸን እርሱ ታማኝና ጸድቅ ነው።¹⁰ ጎጠኦት አልሠራንም ብንል፣ እርሱን ሐሰተኛ እናደርገዋለን፤ ቃሉም በእኛ ውስጥ የለም።

2 ልጆቼ ሆይ፣ ይህን የምጽፍላችሁ ጎጠኦት እንጸትዎሩ ነው፤ ነገር ግን ማንም ጎጠኦት ቢሠራ፣ በአብ ዘንድ ጠበቃ አለን፤ እርሱም ጸድቁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።² እርሱም የጎጠኦታችን ማስተስሪያ ነው፤ ይኸውም ለዓለም ሁሉ ጎጠኦት እንጂ ለእኛ ብቻ አይደለም።

³ ትእዛዛቱን ብንፈጽም እርሱን ማወቃችንን በዚህ እርግጠኞች እንሆናለን።⁴ “እርሱን ወውቃለሁ” እያለ ትእዛዙን የማይፈጽም ግን ሐሰተኛ ነው፤ እውነትም በእርሱ ውስጥ የለም።⁵ ነገር ግን ማንም ቃሉን ቢጠብቅ፣ በእውነት የእግዚአብሔር ፍቅር መሆኖችንን የምናውቀው በዚህ ነው።⁶ ማንም በእርሱ እኖራለሁ የሚል፣ ኢየሱስ

111 ሉቃ24:48፣ ዮሐ1:24፣119:35፣20:27፣ሐሥ4:20፣2ኤጥ1:16፣1ዮሐ4:14
1:2 ማቴ25:46፣ ዮሐ1:1-4፣11፣25፣14፣6፣15፣27፣ቲቶ3፣16፣1ጴጥ1:20፣1ዮሐ3:5፣8፣14፣11፣25፣14፣6፣15፣27፣ቲቶ3፣16፣1ጴጥ1:1፣20፣11ዮሐ3:5፣8
1:3 ሉቃ11፣ቆሮ1:9
1:4 ዮሐ3:29፣1ዮሐ2:11
1:5 1ጢሞ6:16፣1ዮሐ3:11
1:6 ዮሐ3:19-21፣8፣12፣2ቆሮ6:14፣ጴጴ5:8፣1ዮሐ2:4፣11፣4፣20
1:7 ኢሳይ55:6፣ዐብ9:14፣ጴጴ1:5፣7፣14
1:8 ምዕ20:9፣ኤር2:35፣ዮሐ8:44፣ሮሜ3:9-19፣ዮዕ3:2፣1ዮሐ2:4
1:9 ሉቃ7:መዝ32:5፣15፣12፣2ምዕ28:13፣ግዕዝ7:18-20፣ዕብ10:22
1:10 ሉቃ8:፣ዮሐ5:38፣ዮሐ5:38፣1ዮሐ2:14፣5፣10
2:1 ሉቃ12:13፣28፣ሮሜ8:34፣1ተሰ2:11፣1ጢሞ2:5፣1ዮሐ3:7፣18፣4፣4፣5፣21
2:2 ማቴ1:21፣ዮሐ3፣17፣ሮሜ23፣15፣ዮሐ4፣10፣ግዕዝ7:18-20
2:3 ሉቃ4:5፣ዮሐ14፣15፣1፣ዮሐ3:24፣4፣13፣5፣2
2:4 ሉቃ3፣ቲቶ1፣1፣6፣1ዮሐ1፣6፣8፣13፣6፣4፣7፣8
2:5 ሉቃ3፣ዮሐ14፣15፣1፣ዮሐ4፣12
2:6 ማቴ11፣29
2:7 ሉቃ24፣1ቆሮ10፣14፣1፣ዮሐ3፣11፣23፣4፣21፣2ዮሐ5፣6
2:8 ዮሐ19፣13፣34፣ሮሜ13፣12፣ኤጴ58፣1ተሰ5:5፣ዕብ10:25
2:9 ሉቃ11፣ዘሌ19፣17፣1፣ዮሐ1፣5፣3፣10፣15፣16፣4፣20፣21
2:10 ሉቃ11፣መዝ119፣1፣65፣1፣ዮሐ3፣14
2:11 ሉቃ9፣ዮሐ119፣1፣235፣1፣ዮሐ1፣6
2:12 ሉቃ1፣1፣ዮሐ3፣23
2:13 ሉቃ1፣14፣ማቴ5፣37፣ዮሐ1፣1፣16፣33

እንደ ተመላ ለሰ ሊመላለስ ይገባዋል።⁷ ወዳጆች ሆይ፣ የምጽፍላችሁ፣ ከመጀመሪያ የነበራችሁን የቁየውን ትእዛዝ እንጂ አዲስ ትእዛዝ አይደለም፤ የቁየው ትእዛዝ የሰማችሁት ቃል ነው።⁸ በሌላ በኩል የምጽፍላችሁ ጨለማው ዕያራፊና እውነተኛው ብርሃን እየበራ ስለሆነ፣ በእርሱም፣ በእናንተም ዘንድ እውነት የሆነውን አዲስ ትእዛዝ ነው።⁹ በብርሃን አለሁ የሚል፣ ወንድሙን ግን የሚጠላ አሁንም በጨለማ ውስጥ አለ።¹⁰ ወንድሙን የሚወድ በብርሃን ይኖራል፤ በእርሱም ዘንድ የመሰናከያ ምክንያት የለውም።¹¹ ነገር ግን ወንድሙን የሚጠላ በጨለማ ውስጥ ነው፤ በጨለማ ይመላለሳል፤ ጨለማው ስላሳወረውም የት እንደሚሄድ አያውቅም።

12 ልጆች ሆይ፣

ጎጠኦታችሁ ስለ ስሙ ተሰርዮላችኋልና፣ እጽፍላችኋለሁ።

13 አባቶች ሆይ፣

ከመጀመሪያ ያለውን እርሱን ወውቃችሁታልና፣

እጽፍላችኋለሁ።

ጉባዛዝት ሆይ፣ ክፉውን አሸንፋችኋልና፣

እጽፍላችኋለሁ።

ልጆች ሆይ፣ አብን ወውቃችሁታልና፣

እጽፍላችኋለሁ።

14 አባቶች ሆይ፣

ከመጀመሪያ ያለውን እርሱን ወውቃችሁታልና፣

እጽፍላችኋለሁ።

ጉባዛዝት ሆይ፣ ብርቱምች ስለሆናችሁ፣

የእግዚአብሔር ቃል በእናንተ ስለሚኖር፣ ክፉውንም ስላሸንፋችሁ፣

እጽፍላችኋለሁ።

ዓለምን አትውደዱ
¹⁵ ዓለምን ወይም በዓለም ያለውን ማናችውንም ነገር አትውደዱ፤ ማንም ዓለምን ቢወድ፣ የአብ ፍቅር በእርሱ ዘንድ የለም፤

2:14 ሉቃ13፣ዮሐ1፣1፣5፣38፣ኤጴ6፣10፣ዕብ4፣12፣1ዮሐ1፣10
2:15 ሮሜ11፣2፣ዮዕ4፣4

¹⁴ አንጻንዶች ቅጂች የእናንተ ይላል
¹⁵ ወይም ከማንኛውም
¹⁶ ጎጠኦታችንን አስወግዶ የእግዚአብሔርን ፉጣ ከእኛ የሚርቅ እርሱ ነው ይኸውም የእኛን ጎጠኦት ሳይሆን ግለሰብ ነው።

16ምክንያቱም በዓለም ያለው ሁሉ፡- የሥጋ ምኞት፣ የዐይን አምሮትና የኑሮ ትምክህት ከዓለም እንጂ ከአብ የሚመጣ አይደለም። 17ዓለምና ምኞቱ ያልፋሉ፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚፈጽም ግን ለዘላለም ይኖራል።

ከክርስቶስ ተቃዋሚዎች መጠንቀቅ

18ልጆች ሆይ፤ ይህ የመጨረሻው ሰዓት ነው፤ እንደሰማችሁትም የክርስቶስ ተቃዋሚ ይመጣል፤ አሁን እንኳ ብዙ የክርስቶስ ተቃዋሚዎች መጥተዋል፤ የመጨረሻው ሰዓት እንደ ሆነ የምናውቀውም በዚህ ነው።

19ከእኛ መካከል ወጡ፤ ይሁን እንጂ ከእኛ ወገን አልነበሩም፤ ከእኛ ወገን ቢሆኑ ማኖሮ ከእኛ ጋር ጸንተው በኖሩ ነበር። ነገር ግን ሁሉም ከእኛ ወገን እንዳልነበሩ ይታወቅ ዘንድ ከእኛ ተለዩ።

20እናንተ ግን ከእርሱ ከቅዱሱ፣ ቅባት አላችሁና፤ ሁላችሁም እውነትን ታውቃላችሁ። 21እኔ የምጽፍላችሁ እውነትን ስለማታውቁ አይደለም፤ ነገር ግን እውነትን ስለምታውቁትና ከእውነት ምንም ውሸት ስለማይወጣ ነው። 22ክርስቶስ አይደለም ብሎ ኢየሱስን ከሚክድ በቀር ሐሰተኛ ማነው? ይህ አብንና ወልድን የሚክደው የክርስቶስ ተቃዋሚ ነው። 23ወልድን የሚክድ ሁሉ አብ የለውም፤ ወልድን የሚያምን ሁሉ አብም አለው።

24ከመጀመሪያ የሰማችሁት በእናንተ ውስጥ ይኑር፤ ከመጀመሪያ የሰማችሁት በእናንተ ውስጥ ቢኖር፤ እናንተም በወልድና በአብ ትኖራላችሁ። 25ይህ እርሱ የሰጠን ተስፋ የዘላለም ሕይወት ነው።

26ስለሚያስቷችሁ ሰዎች ይህን ጽፊ ላችኋለሁ። 27እናንተ ግን ከእርሱ የተቀበላችሁት ቅባት በውስጣችሁ ይኖራልና፤ ማንም እንዲያስተምራችሁ አያስፈልግም፤ ነገር ግን እውነት እንጂ ሐሰት ያልሆነው የእርሱ ቅባት ስለሁሉም ነገር እንደሚያስተምራችሁ፤ ያም እውነት እንጂ ሐሰት እንዳልሆነ፤ እናንተንም እንዳስተማራችሁ በእርሱ ኑሩ።

የእግዚአብሔር ልጆች

28እንግዲህ ልጆች ሆይ፤ እርሱ ሲገለጥ ድፍረት እንዲኖረን፤ በሚመጣበትም ጊዜ በፊቱ እንዳናፍር በእርሱ ኑሩ።

29እርሱ ጻድቅ መሆኑን ካወቃችሁ፤ ጽድቅን የሚያደርግ ሁሉ ከእርሱ እንደ ተወለደ ታውቃላችሁ።

3 የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን እንድንጠራ አብ አትረርና፤ ያልሰበሰቡ ፍቅር ምንኛ ታላቅ ነው! እኛም እንዲሁ

27፡20፡፫፡፫፡13፡14፡
ኤፌ2፡3
2፡17 ማፌ12፡50፡
0፡112፡27
2፡18 ፋ፡22፡ሮ፡ሚ
13፡11፤፫፡ሐ4፡1፡3፡
2፡ሐ 7
2፡19 ሐሥ20፡30፡
1፡ቆ፡11፡19
2፡20 ፋ፡27፡ኤ፡ር
3፡1፡34፡፡፡ማ፡፫፡13፡11፡
ማ፡ር፡1፡24፡፡፫፡ሐ14፡26፡
2፡ቆ፡1፡21
2፡21 2፡ጸ፡፫፡1፡12፡
፫፡ሐ5፡
2፡22 1፡ሆ፡ሐ4፡3፡
2፡ሆ፡ሐ7
2፡23 ፫፡ሐ8፡19፡
14፡7፡ 1፡ሆ፡ሐ4፡15፡
5፡1፡2፡ሆ፡ሐ9
2፡24 ፋ፡7፡፫፡ሐ
14፡23፡፫፡5፡4፡፫፡ሆ፡ሐ
1፡3፡፫፡2፡ሆ፡ሐ9
2፡25 ማፌ25፡46
2፡26 1፡ሆ፡ሐ3፡7
2፡27 ፋ፡20፡፫፡ሐ፡
15፡4፡ 1፡ቆ፡2፡21፡2
2፡28 ፋ፡1፡ኤ፡ፊ፡3፡
12፡፫፡4፡3፡4፡፫፡ተ፡2፡
19፡1፡ሆ፡ሐ3፡2
2፡29 ፫፡ሐ1፡13፡
1፡ሆ፡ሐ3፡7
3፡1 ፋ፡2፡10፡፫፡ሐ
1፡12፡3፡16፡፫፡15፡2፡1፡
16፡3
3፡2 ፋ፡1፡10፡
መጠ፡7፡15፡፫፡ሐ፡1፡12
፡17፡24፡ ሮ፡ሜ8፡29፡
1፡ቆ፡10፡14፡
2፡ቆ፡3፡18፡፫፡4፡3፡4፡2
ጸ፡፫፡1፡4፡1፡ሆ፡ሐ2፡28
3፡3 መጠ፡18፡26፡
2፡ቆ፡7፡1፡
2፡ጸ፡፫፡3፡13፡14
3፡4 1፡ሆ፡ሐ5፡17
3፡5 ፋ፡8፡፫፡ሐ3፡17
፡2፡ቆ፡5፡21
3፡6 ፋ፡9፡፫፡ሆ፡ሐ2፡4
፡5፡1፡18፡፫፡ሆ፡ሐ11
3፡7 1፡ሆ፡ሐ21፡6፡29
3፡8 ፋ፡10፡፫፡ሆ፡ሐ4፡3
፡፫፡ሐ8፡44፡0፡12፡14
3፡9 ፋ፡6፡መጠ፡19፡3
፡፫፡ሐ1፡1፡3፡1፡ጸ፡፫፡1፡23
፡1፡ሆ፡ሐ5፡18
3፡10 ፋ፡1፡2፡8፡፫፡ሆ፡ሐ
1፡12፡፫፡ሆ፡ሐ2፡9፡4፡8
3፡11 ፫፡ሐ13፡24፡
35፡፫፡15፡12፡፫፡ሆ፡ሐ1፡5፡
2፡7፡4፡7፡11፡21፡
2፡ሆ፡ሐ5
3፡12 ዘፍ፡4፡8፡መጠ፡
38፡20፡ም፡4፡29፡10፡
ማ፡፫፡5፡37
3፡13 ፫፡ሐ15፡1፡18፡1
9፡17፡14
3፡14 ፫፡ሐ5፡24፡
1፡ሆ፡ሐ2፡9
3፡15 ማፌ5፡21፡22
፡፫፡ሐ8፡44፡፫፡፫፡5፡20፡21፡
1፡ሆ፡ሐ2፡9፡፫፡2፡1፡8
3፡17 ዘ፫15፡7፡8፡

ልጆቹ ነን። ዓለም እኛን የማያውቅንም እርሱን ስላላወቀው ነው። 2ወዳጆች ሆይ፤ እኛ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ነን፤ ወደ ፊት ምን እንደምንሆን ገና አልተገለጠም። እርሱ በሚገለጥበት ጊዜ እናየዋለንና፤ እርሱን እንደምን መስል እናውቃለን። 3ስለርሱ ይህን ተስፋ የሚያደርግ ሁሉ፤ እርሱ ንጹሕ እንደ ሆነ ራሱን ያነጻጻል።

4ጎጠአት የሚያደርግ ሁሉ ዐመፅን ያደርጋል፤ ጎጠአትም ዐመፅ ነው። 5እርሱ ጎጠአትን ሊያስወግድ እንደ ተገለጠ ታውቃላችሁ። በእርሱም ጎጠአት የለም። 6ስለርሱም የሚኖር ጎጠአትን አያደርግም፤ ጎጠአት የሚያደርግ ግን እርሱን አላየውም ወይም አላወቀውም። 7ልጆች ሆይ፤ ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ፤ እርሱ ጻድቅ እንደ ሆነ፤ ጽድቅን የሚያደርግ ጻድቅ ነው። 8ጎጠአትን የሚያደርግ ከዲያብሎስ ነው። 9ምክንያቱም ዲያብሎስ ከመጀመሪያ አንሥቶ ጎጠአትን የሚያደርግ ነው። የእግዚአብሔር ልጅ የተገለጠውም የዲያብሎስን ሥራ ያፈርስ ዘንድ ነው። 9ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ጎጠአትን አያደርግም፤ የእርሱ ዘር በውስጡ ይኖራልና፤ ከእግዚአብሔር ስለተወለደም ጎጠአትን ሊያደርግ አይችልም። 10የእግዚአብሔር ልጆችና የዲያብሎስ ልጆች ተለይተው የሚታወቁት በዚህ ነው፡- ጽድቅን የማያደርግ፤ ወንድሙንም የማይወድ ሁሉ ከእግዚአብሔር አይደለም።

እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ

11ከመጀመሪያ የሰማችኋት፤ እርስ በርሳችን ልንዋደድ ይገባናል የምትለዋ መልእክት ይህች ናችና፤ 12የክፉው ወገን ሆኖ ወንድሙን እንደ ገደለው እንደ ቃየን አትሁኑ፤ ለምን ገደለው? ምክንያቱም የእርሱ ሥራ ክፉ፤ የወንድሙ ግን ጽድቅ ስለነበረ ነው። 13ወንድሞች ሆይ፤ ዓለም ቢጠላችሁ አትደነቁ። 14ወንድሞቻችንን ስለምን ወደ ከሞት ወደ ሕይወት እንደ ተሻገርን እናውቃለን፤ ፍቅር የሌለው ሁሉ በሞት ይኖራል። 15ወንድሙን የሚጠላ ነፍስ ገዳይ ነው፤ ነፍስ ገዳይም የዘላለም ሕይወት እንደሌለው ታውቃላችሁ።

16ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቱን ስለ እኛ አሳልፎ ስለ ሰጠ፤ ፍቅር ምን እንደ ሆነ በዚህ እናውቃለን፤ እኛም ሕይወታችንን

3፡16 ፫፡ሐ10፡11፡፫፡5፡13፡፫፡ፊ፡2፡17፡1፡ተ፡2፡8

፡፫፡5 ወይም ለእግዚአብሔር የለው ፍቅር ማለት ነው።
፡፫፡20 እንዳንድ ቅጆች፤ እናንተ ሁሉንም ነገር ታውቃላችሁ ይላሉ።
፡፫፡2 ወይም በሚታወቅበት ጊዜ

ስለ ወንድሞቻችን አሳልፈን ልንሰጥ ይገባ ናል።¹⁷ ማንም ሀብት እያለው፣ ወንድሙ ሲቸገር አይቶ ባይራራለት፣ የእግዚአብሔር ፍቅር እንዴት በእርሱ ይኖራል? ¹⁸ ልጆች ሆይ፣ በተማባርና በእውነት እንጂ በቃልና በአንደበት ብቻ አንዋደዱ።¹⁹ እኛ የእውነት ወገን መሆናችንን በዚህ እናውቃለን፣ ልባችንንም በፊቱ እናሳርፋለን፣²⁰ ይህም ልባችንን በእኛ ላይ በሚፈርድብን ነገር ሁሉ ነው። እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና ሁሉን ነገር ያውቃል።

²¹ ወዳጆች ሆይ፣ ልባችን የማይፈርድብን ከሆነ በእግዚአብሔር ፊት ድፍረት አለን፤ ²² ትእዛዛቱንም ስለምናደርግ የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እንቀበላለን።²³ ትእዛዙም በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ እንደናምንና እርሱ እንዳዘዘንም እርስ በርሳችን እንድንዋደድ ነው።²⁴ ትእዛዛቱንም የሚጠብቁ ሁሉ በእርሱ ይኖራሉ፣ እርሱም በእነርሱ ይኖራል። በእኛ መኖሩን በዚህ ይኸውም እርሱ በሰጠን መንፈስ እናውቃለን።

መኖሩን መርምሩ

4 ወዳጆች ሆይ፣ መንፈስን ሁሉ አትመኑ፣ ነገር ግን መኖሩን ከእግዚአብሔር መሆናቸውን መርምሩ። ምክንያቱም ብዙ ሐሰተኞች ነቢያት ወደ ዓለም ወጥተዋልና።² የእግዚአብሔርን መንፈስ በዚህ ታውቃላችሁ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደ መጣ የሚቀበል መንፈስ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው፤³ ኢየሱስን የማይቀበል መንፈስ ግን ከእግዚአብሔር አይደለም፤ እንደሚመጣ የሰማ ችሁት የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈስ ይህ ነው፤ አሁንም እንኳ በዓለም አለ።

⁴ ልጆች ሆይ፣ እናንተ ከእግዚአብሔር ናችሁ፣ እነርሱንም አሸንፋችኋቸዋል፤ ምክንያቱም በእናንተ ውስጥ ያለው በዓለም ካለው ይበልጣል።⁵ እነርሱ ከዓለም ናቸው፣ ስለ ዚህ የሚናገሩት እንደ ዓለም ነው፤ ዓለምም ይሰማቸዋል።⁶ እኛ ከእግዚአብሔር ነን፣ እግዚአብሔርን የሚያውቅ ይሰማናል፤ ከእግዚአብሔር ያልሆነ ግን አይሰማንም፤ በዚህም የእውነትን መንፈስን የሐሰትን መንፈስ እናውቃለን።

የእግዚአብሔር ፍቅርና የሰው ፍቅር

⁷ ወዳጆች ሆይ፣ ፍቅር ከእግዚአብሔር ስለ ሆነ እርስ በርሳችን እንዋደድ፣ የሚወድ ሁሉ ከእግዚአብሔር የተወለደ ነው፤ እግዚአብሔርንም ያውቃል።⁸ ማይወድ ግን እግዚአብሔርን አያውቅም፤ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና።⁹ እግዚአብሔር ፍቅሩን በመካከላችን የገለጠው እንዲህ ነው፤ እኛ

ያ02:15:16፣
1ዮሐ4:20
3:18 ሕዝ33:31፣
ሮሜ12:9፣1ዮሐ2:1
3:21 1ቆሮ10:14፣
ኤፌ3:12፣1ዮሐ5:14
3:22 ማፊ7:7፣
ዮሐ8:29፣14:15፣
0-113:21
3:23 ሉቃ24:47፣
ዮሐ1:12፣3:18፣
6:29፣13:34፣20:3
1ቆሮ6:11፣1ዮሐ5:13
3:24 1ተሰ4:8፣1ዮሐ
2:3፣6፣14፣13:15
4:1 ኤር29:8፣
ማፊ7:15፣1ቆሮ10:14
፡12፣10:12፣ሳ2:2፣1ዮሐ
2:18
4:2 ዮሐ1:14፣1ቆሮ
12:3፣1ዮሐ2:23
4:3 1ዮሐ2:18፣
22፣2ዮሐ7
4:4 2ዮሐ16:16፣ዮሐ
12:31፣16:33፣ሮሜ
8:3፣11ዮሐ2:1
4:5 ዮሐ15:19፣
17:14፣16
4:6 ማር13:5፣
ዮሐ8:47፣14:17
4:7 ዮሐ1:13፣
1ዮሐ2:4፣3፣11
4:8 ሞ7:16
4:9 ዮሐ1:18፣
3:16፣17፣1ዮሐ5:11

4:10 ሮሜ3:25፣
5:8፣10
4:11 ዮሐ3:16፣
15:12፣1ቆሮ10:14፣11
ዮሐ3:11
4:12 ሞ17፣
ዮሐ1:18፣1ዮሐ2:5
4:13 1ዮሐ2:3፣
3፣24
4:14 ሉቃ2:11፣
ዮሐ3:17፣15፣27
4:15 1ዮሐ2:23፣
3፣24፣5፣5
4:16 ሞ8:12፣1
3፣1ዮሐ3:24
4:17 ሞ12፣
ማፊ10:15፣ኤፌ3:12
፣1ዮሐ2:5
4:18 ሮሜ8:15
4:19 ሞ10
4:20 ሞ12፣
ዮሐ1:18፣1ዮሐ1:6፣2
፣4፣9፣3፣17
4:21 ማፊ5:4፣3፣
1ዮሐ2:7፣9
5:1 ዮሐ1:13፣
3፣15፣8፣42፣11ዮሐ
2፣22፣23፣42፣15
5:2 1ዮሐ2:3፣
3፣14
5:3 ማፊ11:30፣
23፣4፣ዮሐ14:15
5:4 ዮሐ1:13፣
16፣33

በእርሱ አማካይነት በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር አንድያ ልጁን ወደ ዓለም ላከ።¹⁰ ፍቅር ይህ ነው፤ እኛ እግዚአብሔርን እንደ ወደድነው ሳይሆን እርሱ እንደ ወደደንና ስለ ኅጢአታችን ማስተሰፈሶ ይሆን ዘንድ ልጁን መላኩ ነው።¹¹ ወዳጆች ሆይ እግዚአብሔር እንዲህ ከወደደን፣ እኛም እርስ በእርሳችን መዋደድ ይገባናል።¹² እግዚአብሔርን ያየ ከቶ ማንም የለም፣ እርስ በርሳችን ብንዋደድ ግን እግዚአብሔር በእኛ ይኖራል፤ ፍቅሩም በእኛ ፍጹም ይሆናል።

¹³ መንፈሱን ስለ ሰጠን፣ እኛ በእርሱ እንደምንኖር እርሱም በእኛ እንደሚኖር እናውቃለን።¹⁴ አብ ልጁን የዓለም አዳኝ ይሆን ዘንድ እንደላከው ዐይተናል፤ እንመሰክራለንም።¹⁵ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ አምኖ በሚመሰክር ሁሉ፣ እግዚአብሔር በእርሱ ይኖራል፤ እርሱም በእግዚአብሔር ብሔር ይኖራል።¹⁶ ስለዚህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ፍቅር እናውቃለን፤ በፍቅሩም እና ምናለን።

እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ በፍቅር የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል፤ እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል።¹⁷ በዚህም ዓለም እርሱን እንመሰላለንና። በፍርድ ቀን ድፍረት ይኖረን ዘንድ፣ ፍቅር በዚህ ዐይነት በመካከላችን ፍጹም ሆኖአል፤¹⁸ በፍቅር ፍርሀት የለም፣ ፍጹም ፍቅር ግን ፍርሀትን አውጥቶ ይጥላል፤ ፍርሀት ከቅጣት ጋር የተያያዘ ነውና። የሚፈራም ሰው ፍቅሩ ፍጹም አይደለም።

¹⁹ እርሱ አስቀድሞ ወደናልና እኛ እንወደዋለን።²⁰ ማንም፣ “እግዚአብሔርን እወደዋለሁ” እያለ ወንድሙን ቢጠላ፣ እርሱ ሐሰተኛ ነው፤ ያየውን ወንድሙን የማይወድ ያላየውን እግዚአብሔርን መውደድ አይችል ምና።²¹ እርሱም “እግዚአብሔርን የሚወድ ሁሉ ወንድሙን መውደድ ይገባዋል” የሚለውን ይህን ትእዛዝ ሰጥቶናል።

በእግዚአብሔር ልጅ ማመን

5 ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ የሚያምን ሁሉ ከእግዚአብሔር ተወለደ አል፤ አባትንም የሚወድ ሁሉ ልጁንም እንደዚህ ይወዳል።² እግዚአብሔርን ስንወድና ትእዛዛቱን ስንፈጽም የእግዚአብሔርን ልጆች እንደምንወድ በዚህ እናውቃለን፤³ እግዚአብሔርን መውደድ ትእዛዛቱን መፈጸም ነውና። ትእዛዛቱም ከባድ አይደለም፤ ፋምክንያቱም ከእግዚአብሔር የተወለደ

¹⁰ ወይም ጎጠኦቻችን አሰማደገ ሞላውን ያርቅልን ዘንድ

ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል። ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው። ⁵ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ከሚያምን በስተቀር ዓለምን የሚያሸንፍ ማነው?

⁶በውሃና በደም የመጣው ይህ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱ በውሃና በደም እንጂ በውሃ ብቻ አልመጣም። የሚመስክረውም መንፈስ ነው፤ መንፈስ እውነት ነውና። ገለልዚህ ሦስት ምስክሮች አሉት። ⁸እነርሱም^ሸ መንፈሱ፣ ውሃውና ደሙ ናቸው፤ ሦስቱም ይስማማሉ። ፆሰውን ምስክርነት ከተቀበልን፣ የእግዚአብሔር ምስክርነት ከዚያም ይልቃል፤ ይህ ስለ ልጁ የሰጠው የእግዚአብሔር ምስክርነት ነውና። ¹⁰በእግዚአብሔር ልጅ የሚ ያምን ሁሉ በልቡ ምስክር አለው፤ ማንም እግዚአብሔርን የማያምን ሁሉ እግዚአብሔር ስለ ልጁ የሰጠውን ምስክርነት ስላላመነ ሐሰ ተኛ አድርጎታል። ¹¹ምስክርነቱም ይህ ነው፤ እግዚአብሔር የዘላለምን ሕይወት ሰጠን፤ ይህም ሕይወት ያለው በልጁ ነው። ¹²ልጁ ያለው ሕይወት አለው፤ የእግዚአብሔር ልጅ የሌለው ሕይወት የለውም።

ማጠቃለያ ሐሳብ

¹³በእግዚአብሔር ልጅ ስም የምታምኑ እና ንተ፣ የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ ይህን እጽፍላችኋለሁ። ¹⁴በእግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ ያለን ድፍረት ይህ ነው።

5:5 ፉ*1፣
1ዮሐ2:23
5:6 ዮሐ14:17፣
19:34
5:7 ማቴ18:16
5:9 ማቴ3:16፣17፣
ዮሐ5:32፣34፣37፣8፣1
7:18
5:10 ዮሐ3:33፣
ሮሜ8:16፣
ገላ3:6፣1ዮሐ1:10
5:11 ማቴ25:46፣
ዮሐ1:4
5:12 ዮሐ3:15፣
16:36
5:13 ፉ*11፣
ማቴ25:46፣
1ዮሐ3:23
5:14 ማቴ7:7፣
ኤፌ3:12፣
1ዮሐ3:21
5:15 ፉ*18፣19፣20፣
15፣12
5:16 ዘጠ23:21፣
ኤር7:16፣
14፣11፣ዕብ6:4-6፣
10፣26፣ዮዕ5:15
5:17 ፉ*16፣
ዮሐ2:13፣4
5:18 ማቴ5:37፣
ዮሐ1:13፣14፣30
5:19 ዮሐ12:31፣
14፣30፣17፣15፣
1ዮሐ4:6
5:20 ፉ*5፣11፣
ማቴ25:46፣ሉቃ24:4
5፣ዮሐ17:3
5:21 1ቆሮ10:14፣
1ተሰ1:9፣1ዮሐ2:1

ማንኛውንም ነገር እንደ ፈቃዱ ብንለምን እርሱ ይሰማናል፤ ¹⁵የምንለምነውን ሁሉ እንደሚሰማን ካወቅን፣ የለመነውንም ነገር እንደ ተቀበልን እናውቃለን።

¹⁶ማንም ሰው ወንድሙ ለሞት የማያበቃ ኅጢአት ሲያደርግ ቢያየው ይጻልይ፤ እግዚአብሔርም ለሞት የማያበቃ ኅጢአት ላይ ረገት ሕይወትን ይሰጣል። ለሞት የሚያበቃም ኅጢአት አለ፤ ስለዚህኛው ግን ይጻልይ አልልም። ¹⁷መፅ ሁሉ ኅጢአት ነው፤ ለሞት የማያበቃም ኅጢአት አለ። ¹⁸ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ኅጢአት እንደማያደርግ ነገር ግን የእግዚአብሔር ልጅ እንደሚጠብቀው፣ ክፉውም እንደማይካው እናውቃለን። ¹⁹እኛ ከእግዚአብሔር እንደሆንን፣ መላው ዓለምም በክፉው ሥር እንደ ሆነ እናውቃለን።

²⁰የእግዚአብሔር ልጅ እንደ መጣ፣ እውነተኛ የሆነውን እርሱን እንድናውቅ ማስተዋልን እንደ ሰጠን እናውቃለን፤ እኛም እውነተኛ በሆነው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አለን። እርሱ እውነተኛ አምላክና የዘላለም ሕይወት ነው።

²¹ልጆች ሆይ፤ ራሳችሁን ከጣዖቶች ጠብቁ።

^ሸ7:8 ጥንታዊ ባለሆነ በቩልጊት ቅጅ ላይ በሰማይ የሚመጣ ክፍት ሃሰቱ ናቸው፤ እነርሱም ለላትነት ቃልና መንፈስ ቅዱስ ናቸው ይላል።
8. በምድር የሚመስከሩት ሦስቱ ናቸው (ሆኖም ይህ ከ16ኛው ክፍለ ዘመን በፊት በዕሩት የግሪክ ቅጾች ውስጥ አይገኝም።

የሐዋርያው ዮሐንስ መልእክት - ሁለተኛ

<p>1^ኛ ማግሌው፤</p> <p>በእውነት ለምወዳት እኔ ብቻ ሳልሆን እውነትን የሚያውቁ ሁሉ ለሚወዷት ለተመረጠችው እመቤትና ለልጆቿ፤ ገብውስጣችን ከሚኖርና ከእኛ ጋር ለዘላለም ከሚሆን እውነት የተነሣ፤ ³ከእግዚአብሔር አብና የአብ ልጅ ከሆነው ከኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ፤ ምሕረትና ሰላም በእውነትና በፍቅር ከእኛ ጋር ይሆናል።</p> <p>⁴ከልጆችሽ አንዳንዶቹ ከአብ በተሰጠን ትእዛዝ መሠረት በእውነት ጸንተው እየሄዱ በማግኘቴ እጅግ ደስ ብሎኛል። ⁵አሁንም እመቤት ሆይ፤ ከመጀመሪያ የነበረችውን እንጂ አዲስ ትእዛዝ አልጽፍልሽም፤ ይኸውም እርስ በርሳችን እንዋደድ ዘንድ ነው። ፊይም ፍቅር፤ በትእዛዜ መሠረት እንመላለስ ዘንድ ነው። ትእዛዙም ከመጀመሪያ እንደ ሰማችሁት በፍቅር እንድትኖሩ ነው።</p> <p>⁷ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደ መጣ የማይምኑ ብዙ አሳዥ ወደ ዓለም ወጥተዋል።</p>	<p>1፤1 ቍ3፤13፤ ዮሐ 8፤32፤ሐሥ11፤30፤ ሮሜ16፤13፤1ጢሞ 2፤4፤1ጴጥ5፤13፤ 3ዮሐ1</p> <p>1፤2 ዮሐ14፤17፤ 2ጴጥ1፤12፤1ዮሐ1፤8</p> <p>1፤3 ሮሜ1፤7</p> <p>1፤4 ዮሐ3፤4</p> <p>1፤5 1ዮሐ2፤7</p> <p>1፤6 ዮሐ14፤15፤ 1ዮሐ2፤5፤7</p> <p>1፤7 ዮሐ1፤14፤ 1ዮሐ2፤18፤22፤ 4፤1፤2፤3</p> <p>1፤8 ማቴ10፤42፤ማር 10፤29፤30፤1ቆሮ3፤8፤ 0ብ10፤35፤36፤ 11፤26</p> <p>1፤9 ዮሐ8፤31፤ 1ዮሐ2፤23</p> <p>1፤10 ሮሜ16፤17</p> <p>1፤11 1ጢሞ5፤22</p> <p>1፤12 ዮሐ3፤29፤ 3ዮሐ13፤14</p> <p>1፤13 ቍ1</p>	<p>እንዲህ ያለ ማንኛውም ሰው አታላይና የክርስቶስ ተቃዋሚ ነው። ⁸እናንተም የደክማችሁበትን ዋጋ እንዳታጡ፤ ነገር ግን ሙሉ ሽልማት እንድትቀበሉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ። ⁹ከክርስቶስ ትምህርት የማይኖርና ከትምህርቱ የሚወጣ ሁሉ አምላክ የለውም፤ በክርስቶስ ትምህርት የሚኖር ግን አብም ወልድም አለው። ¹⁰ማንም ወደ እና ንተ ቢመጣ፤ ይህንንም ትምህርት ባያመጣ በቤታችሁ አትቀበሉት፤ ሰላምም አትበሉት፤ ¹¹የሚቀበለው ሰው፤ የክፉ ሥራው ተባባሪ ይሆናልና።</p> <p>¹²የምጽፍላችሁ ብዙ ነገር ነበረኝ፤ ይሁን እንጂ በወረቀትና በቀለም እንዲሆን አልፈልግም፤ ዳሩ ግን ደስታችን ፍጹም ይሆን ዘንድ ወደ እናንተ መጥቼ ፊት ለፊት ላነጋግራችሁ ተስፋ አደርጋለሁ።</p> <p>¹³የተመረጠችው የእናትሽ ልጆች ሰላምታ ያቀርቡልኛል።</p>
---	---	--

የሐዋርያው ዮሐንስ መልእክት - ሦስተኛ

<p>1^ኛ ሽማግሌው፤ በእውነት ለምወደው ለውድ ወዳጅ፤ ለጋይዩስ፤</p> <p>2^ኛ ወዳጅ ሆይ፤ ነፍስህ በመልካም ሁኔታ ላይ እንዳለች ሁሉ መልካም ጤንነት እንዲኖርህና በነገር ሁሉ እንዲሳካልህ እጸልያለሁ። 3^ኛ እውነት ታሟ እንደ ሆንህና የምትመላለሰውም በእውነት እንደ ሆነ አንዳንድ ወንድሞች መጥተው ስለ አንተ ሲመሰክሩልኝ እጅግ ደስ አለኝ። 4^ኛ ልጆቼ በእውነት የሚመላለሱ መሆናቸውን ከመስማት የሚበልጥ ደስታ የለኝም።</p> <p>5^ኛ ወዳጅ ሆይ፤ ለአንተ እንግዶች ቢሆኑም እንኳ ለወንድሞች በምታደርገው ነገር ሁሉ ታማኝ ነህ። 6^ኛ እነርሱ አንተ ስላለህ ፍቅር በቤተ ክርስቲያን ፊት መስክረዋል፤ በመንገዳቸውም እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኝ ሁኔታ ብትረዳቸው መልካም ታደርጋለህ፤ ገስለ ስሙ የወጡት ከአሕዛብ ምንም ሳይቀበሉ ነውና። 8^ኛ እንግዲህ አብረን ለእውነት እንድንገራ እንዲህ ያሉትን ሰዎች ለናስተናግድ ይገባናል።</p>	<p>1፤1ሐሥ11፥30፤ 2ዮሐ1 1፤3 ፋ5፥10፤ ሐሥ1፥16፤2ዮሐ4 1፤4 ፋ3፥1ዮሐ2፥1 1፤5 ፋ3፥3፤ ሮሜ12፥13፥16፥113፥2 1፤6 1ቆሮ16፥11፤ 2ቆሮ1፥16፤ኤፌ4፥1 1፤7 ዮሐ15፥21፤ ሐሥ20፥33፥35</p> <p>1፤10 ፋ5፥14፤ ዮሐ9፥22፥34፤ 2ዮሐ12 1፤11 መዝ34፥14፤ 37፥27፤1ዮሐ2፥29፤ 3፥6፥9፥10 1፤12 ዮሐ19፥35፤ 21፥24፤1ጢሞ3፥7 1፤14 ዮሐ10፥3፤ ሮሜ1፥7፤ኤፌ6፥23፤ 2ዮሐ12</p>	<p>9^ኛ ለቤተ ክርስቲያኒቱ ጽፌ ነበር፤ ነገር ግን መሪ መሆን የሚወደው ዲዮጥራጢስ አይቀበለንም። 10^ኛ ስለዚህ እኔ ከመጣሁ እርሱ በክፉ ቃላት ስማችንን ለማጥፋት የሚያደርገውን ሁሉ ይፋ አወጣለሁ፤ ይህም አልቢቃ ብሎት ወንድሞችን አይቀበልም፤ ሊቀበሏቸው የሚፈልጉትን ይከለክላቸዋል፤ ከቤተ ክርስቲያንም ያስወጣቸዋል።</p> <p>11^ኛ ወዳጅ ሆይ፤ መልካም የሆነውን እንጂ ክፉውን አትምሰል። መልካም የሆነውን የሚያደርግ ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው። ክፉ የሚያደርግ ግን እግዚአብሔርን አላየውም። 12^ኛ ለድሜጥሮስ፤ ሰው ሁሉ ይመስክርለታል፤ እውነት ራሷም ትመስክርለታለች፤ እኛ ደግሞ እንመስክርለታለን፤ እናንተም ምስክርነታችን እውነት እንደ ሆነ ታውቃላችሁ። 13^ኛ የሞጽ ጽፍልህ ብዙ ነገር ነበረኝ፤ ይሁን እንጂ በቀለምና በብርዕ እንዲሆን አልፈልግም፤ 14^ኛ በቅርቡ ላይህ ተስፋ አደርጋለሁ፤ ፊት ለፊትም እንነጋገራለን። 15^ኛ ሰላም ለአንተ ይሁን፤ ወዳጆች ሰላምታ ያቀርቡልሃል። ለወዳጆች በየስማቸው ሰላምታ አቅርብልኝ።</p>
---	---	---

የያዕቆብ ወንድም የይሁዳ መልእክት

1 የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይና የያዕቆብ ወንድም ይሁዳ፤

ለተጠሩት፣ በእግዚአብሔር አብ ለተወደዱትና በኢየሱስ ክርስቶስ ለተጠበቁት፤

ጊዎሕረት፣ ሰላምና ፍቅር ይብዛላችሁ።

የዐመፀኞች ጎጠአትና የሚጠብቃቸው ፍርድ

3 ወዳጆች ሆይ፤ አብረን ስለምንካፈለው ድነት ልጽፍላችሁ እጅግ ንጉሮ ነበር፤ ነገር ግን ለቅዱሳን አንዴና ለመጨረሻ ስለተሰጠው እምነት እንድትጋደሉ ለመምከር እጽፍላችሁ ዘንድ ግድ ሆነብኝ። ፋኪረጅም ጊዜ በፊት ለዚህ ፍርድ ሰተጻፉ አንዳንድ ሰዎች ሾልከው ወደ እናንተ ገብተዋልና፤ እነርሱ ፈሪህ እግዚአብሔር የሌላቸው፣ የአምላካችንን እርሱ ብቻ ልዑል ገዢነትንና ጌታችንን የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን የማይክዱ ናቸው።

5 ምንም እንኳ አስቀድሞችሁ ይህን ሁሉ የምታውቁ ቢሆንም፣ ጌታህ ሕዝቡን ከግብፅ ምድር እንዴት እንዳወጣ፣ በኋላ ግን ያላመኑትን እንዳጠፋ ላስታውሳችሁ እወዳለሁ። ፊሮሞስን ስፍራቸውን ያልጠበቁትን ነገር ግን መኖሪያቸውን የተወጡትን መላእክት በዘላለም እስራት እስከ ታላቁ ቀን ፍርድ ድረስ በጨለማ ጠብቆአቸዋል። ገንዘብም ሰዶምና ገሞራ፣ በዙሪያ ቸውም ያሉ ከተሞች ለሴሰኞችና ከተፈጥሮ ሥርዐት ውጭ ለሆነ ናካቤ ሥጋ ራሳቸውን አሳልፈው ሰጡ፤ እነርሱም በዘላለም እሳት በመቀጣት ለሚወቃዩት ምሳሌ ሆነዋል።

8 በዚህ ሁኔታ እነዚህ ሕልም አሳሚዎች የገዛ ሥጋቸውን ያረክሳሉ፤ ሥልጣንን ይቃወማሉ፤ በሶማይ ክብር ያላቸውንም ፍጥረታት ይሳደባሉ። ያየመላእክት አለቃ የሆነው ማካኤል እንኳ ስለ መጴሪ ሥጋ ከዲያብሎስ ጋር በተከራከረ ጊዜ፣ “ጌታ ይገሥጽህ” አለው እንጂ የሰድብ ቃል በመናገር ሊከሰው አልደፈረም። 10 እነዚህ ሰዎች ግን የማይወቁትን ነገር ሁሉ ያሳደባሉ፤ አእምሮ እንደሌላቸው እንስሳት በደመ ነፍስ በሚያወቁት ነገር ይጠፋሉ።

11 ወየላቸው! በቃየን መንገድ ሄደዋል፤ ለገንዘብ ሲስገባቡ በበለጸገው ስሕተት ውስጥ ወድቀዋል፤ በቆራም ዐመፀ ጠፍተዋል።

12 እነዚህ ሰዎች በፍቅር ግብዣችሁ ላይ ያለ አንዳች ነፍራት ከእናንተ ጋር ቀርበው የሚበሉ ነውረኞች ናቸው፤ ደግሞም ራሳቸውን ብቻ የሚመግቡ እረኞች ናቸው፤ እነርሱም በነፋስ የሚነዱ ዝናብ የሌላቸው ደመናዎች ናቸው፤ በመከር ወራት ፍሬ የማይገኝ ንግባቸው ከሥራቸው ተነቅለው ሁለት ጊዜ የሞቱ ዛፎች ናቸው። ዳዎራራቸውን አረፉ የሚደፍቁ የተቈጡ የባሕር ማዕበል፣ ድቅ ድቅ ጨለማ ለዘላለም የሚጠብቃቸው ተንክራታችን ከዋክብት ናቸው።

1:1 ማቴ13:55፤ ዮሐ14:22፤17:12፤ ሥላ13:34፤ዘ1:36፤7
1:2 ሮሜ1:7፤ 74 6:16፤1ጢዎ1:2
1:3 ቍ20፤ ሥላ 6:7፤9:13፤ 1:4፣ 10:14፤ 1ጢዎ6:12፤ተቶ1:4
1:4 ገላ2:4፤ ተቶ1:16፤2ጴጥ2:1፤ 1:9፤ሐ2:22
1:5 ዘግጥ14:29፤ ዘ8 1:32፤2:15፤ መዝ 106:26፤ 1:4፣10:5፤ዕብ3:4፤6፤ 17:2ጴጥ1:12፤13፤1:2፤ 1:9፤ሐ2:20
1:6 2ጴጥ2:4፤9
1:7 ዘ8:29፤23፤ ማቴ10:15፤፤25፤41፤ 2ጴጥ3:7
1:8 2ጴጥ2:10
1:9 ዘ8:34፤6፤ ዳን10:13፤21፤12፤1፤ ዘክ3:2፤1ተሰ4፤16፤ ራእ12:7
1:10 2ጴጥ2:12
1:11 ዘፍ4:3፤8፤ ዘግጥ16:1፤3፤31፤35፤ ዕብ11:4፤2ጴጥ2:15፤ 1:9፤ሐ3:12
1:12 ምላ25:14፤ ሕዝ34:28፤10፤ ማቴ15:13፤ 1:4፣11:20፤22፤ ኤፌ4:14፤ 2ጴጥ2:13፤17
1:13 ኢሳይ7:20፤ 6ጴ3:19፤2ጴጥ2:17
1:14 ዘፍ5:18፤ 21-24፤ዘ8:33፤2፤ ዳን7:10፤ ዘካ14:5፤ ማቴ16:27፤ዕብ2:22
1:15 1ጢዎ1:9፤ 2ጴጥ2:6-9
1:16 ቍ18፤1:4፣ 10:1፤2ጴጥ2:10፤18
1:17 ኤፌ4:11፤ ዕብ2:3፤2ጴጥ3:2
1:18 ቍ16፤ 1ጢዎ 4:1፤ 2ጢዎ3:1፤ 2ጴጥ2:1፤3፤3
1:19 1:4፣2፤14፤15
1:20 ቍ3፤ኤፌ6:18፤ ቁላ2:7፤1ተሰ5:11
1:21 ማቴ25:46፤ ተቶ2:13፤ዕብ9:28፤ 2ጴጥ3:12
1:23 አጥ4:11፤ ዘክ 3:2፤1:4፣3፤15፤ ራእ3:4
1:24 ሮሜ16:25፤ 2:4፣4:14፤ቁላ1:22

ቸውን ብቻ የሚመግቡ እረኞች ናቸው፤ እነርሱም በነፋስ የሚነዱ ዝናብ የሌላቸው ደመናዎች ናቸው፤ በመከር ወራት ፍሬ የማይገኝ ንግባቸው ከሥራቸው ተነቅለው ሁለት ጊዜ የሞቱ ዛፎች ናቸው። ዳዎራራቸውን አረፉ የሚደፍቁ የተቈጡ የባሕር ማዕበል፣ ድቅ ድቅ ጨለማ ለዘላለም የሚጠብቃቸው ተንክራታችን ከዋክብት ናቸው።

14 ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ የሆነው ሄኖክ ስለ እነዚህ ሰዎች እንዲህ ሲል ተንብዮአል፤ “እነሆ፣ ጌታ ከእልፍ አእላፋት ቅዱሳኑ ጋር ይመጣል፤ 15 ይህም፣ በሰው ሁሉ ላይ ለመፍረድ እንዲሁም ዐመፀኞችን ሁሉ በክፋት መንገድ በሠሩት የዐመፀ ሥራና በክፋት በእርሱ ላይ ስለተናገሩት የሰድብ ቃል ሁሉ አጥፊነታቸውን ይፋ ለማድረግ ነው።” 16 እነዚህ ሰዎች የሚያጥሩረመርሙና ሌሎችን ሰዎች የሚከሱ ናቸው፤ ርኩስ ምኞታቸውን ይከተላሉ፤ በራሳቸው ይታቦ ያሉ፤ ጥቅም ለማግኘት ሲሉ ሌሎችን ይክባሉ።

ጸንቶ ስለ መቆም የቀረበ ጥሪ

17 ነገር ግን ወዳጆች ሆይ፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያት አስቀድመው የተናገሩትን አስታውሱ። 18 እነርሱም፣ “በመጨረሻው ዘመን ርኩስ ምኞታቸውን የሚከተሉ ዘግቾች ይመጣሉ” ብለዋችኋል። 19 እነዚህ ሰዎች በመከከላችሁ መለያየትን የሚፈጥሩ፣ በደመ ነፍስ የሚነዱ መንፈስ የሌላቸው ናቸው።

20 እናንተ ግን ወዳጆች ሆይ፤ እጅግ ቅዱስ በሆነው እምነታችሁ ራሳችሁን ለማነጽትጉ፤ በመንፈስ ቅዱስም ጸልዩ። 21 ወደ ዘላለም ሕይወት የሚያደርሱትሁን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ምሕረት ስትጠባበቁ ሳሉ፣ በእግዚአብሔር ፍቅር ራሳችሁን ጠብቁ።

22 ተጠራጣሪ ለሆኑት ራሳቸው፤ 23 እንዳንዶችን ከእሳት ነጥቃችሁ አድኗቸው፤ ለሌሎች ደግሞ በርኩስ ሥጋ የተበከለውን ልብላቸውን እንኳ እየጠላችሁ በፍርሀት ምሕረት አሳዩአቸው።

ቃለ ውዳሌ

24 እንዳትወድቁ ሊጠብቃችሁና ያለ ነቀፋና በደስታ በክብሩ ፊት ሊያቀርባችሁ

11 ወይም የተጠበቁት ሊሆን ይችላል
14 ወይም ፍርድ የተወሰነባቸውን ሰዎች
15 አንዳንድ የጥንት ቅጾች ኢየሱስ ያሉሉ

ለሚችሉው፣ ²⁵እርሱ ብቻ አዳኛችን ለሆነው አምላክ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል

1፡25   ዮሐ5፡44፣
ሮሜ11፡36፣
1ጢሞ 1፡17፣
ዕብ13፡8

ከዘመናት ሁሉ በፊት፣ አሁንና እስከ ዘላለምም ድረስ ክብር፣ ግርማ፣ ኅይልና ሥልጣን ይሁን፣ አሜን።

የዮሐንስ ራእይ

1 ቶሎ መሆን የሚገባውን ነገር ለአገረ ልጋዮቹ እንዲያሳይ፣ እግዚአብሔር ለእርሱ የሰጠው የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ይህ ነው፤ ኢየሱስም መልአኩን ልኮ ለአገረ ልጋዮ ለዮሐንስ ገለጠለት፤ ፊርሱም ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት ያየውን ሁሉ መሰከረ። ፊርሱም ቀርቦአል፤ እንግዲህ ይህን የትን ቢት ቃል የሚያነብ ብዑስ ነው፤ የሚሰሙትና የተጻፈውንም የሚጠብቁ ብዑዓን ናቸው።

ሰላምታና ውዳሴ

⁴ከዮሐንስ፤

በእስያ አውራጃ ለሚገኙ ለሰባቱ አብደተ ክርስቲያናት፤

ካለው፣ ከነበረውና ከሚመጣው፣ በዙፋኑም ፊት ካሉት ከሰባቱ መናፍስት፣ ፊርሱም እንዲሁም ታማኝ ምስክር፣ ከሙታን በኩርና የምደር ነገሥታት ገዥ ከሆነው ከኢየሱስ ክርስቶስም ጸጋና ሰላም ለእናንተ ይሁን።

ለወደደንና ከነጠሊታችንም በደሙ ነጻ ላወጣን፣ ፊርሱም አባቱን እንድናገለ ግልም መንግሥትና ካህናት ላደረገን፣ ለእርሱ ክብርና ኃይል ከዘላለም እስከ ዘላለም ይሁን! አሜን።

⁷እነሆ፤ በደመና ይመጣል፤

የወጉት እንኳ ሳይቀሩ፣

ዐይን ሁሉ ያየዋል፤

የምድርም ሕዝቦች ሁሉ ከእርሱ

የተነሣ ዋይ ይላሉ።

አዎ! ይህ ሁሉ ይሆናል፤ አሜን።

⁸፤ የለውና የነበረው፣ የሚመጣውም፣

ሁሉን ቻይ ጌታ ከምላክ፣ አልፋና የሜጋ እኔ ነኝ፣ ይላል።

የሰውን ልጅ የሚመስለው

⁹እኔ ወንድማችሁ የሐንስ፣ ከእናንተ ጋር አብራ በኢየሱስ መክራውንና መንግሥቱን፣ ትዕግሥቱንም ተካፋይ የሆንሁ፣ ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ምስክርነት ፍጥሞ በምትባል ደሴት ነበርሁ። ¹⁰በጌታ ቀን በመንፈስ ነበርሁ፤ የምለከትን ደምፀ የሚመስል ታላቅ ደምፀ ከበስተ ሩሳይ ሰማሁ፤ ¹¹ደምፀም፤ “የምታየውን በጥቅልል መጽሐፍ ጽፈሕ በኤፌሶን፣ በሰምርኔስ፣ በጳርጋሞን፣ በትያጥርን፣ በሰርዴስ፣ በፊላ

1:1 ቍ4:9:19: ጸፃ2:28:29: ጥሐ12:49:17:8: ራእ22:6:8:16
 1:2 ቍ9:14:16:1: ፀብ4:12:2:ራእ6:9: 12:17:19:10
 1:3 ሌቃ11:28: ሮሜ13:11:6:ገ22:7: 1:4 ቍ8:11:20: አብ11:2:ሮሜ17:3: ለ3:1:44:5:8: 5:6:11:17
 1:5 መገ89:27: አሳ554:የሐከ837: ሮሜ3:25:18:37: ቁ41:18: 1ጢሞ6:15:ራእ3:14 1:6 ሮሜ11:36: 15:6:1ጴጥ2:5: ራእ5:10:20:6: 1:7 ጸፃ7:13:11: 12:10:ማቴ16:27: 24:30:26:64:የሐ 19:34:37:ሌቃ17: 30:1:ቁ12:17:ተሰ 2:19: 4:16:17
 1:8 ቍ4:17:ራእ4:8: 15:3:19:6:21:6: 22:13
 1:9 ቍ1:2:6: ሐሥ14:22: 2:ቁር1:7:3:ጴጥ4:14:2 ጢሞ2:12:ዕብ4:12 1:10 ዘፀ20:18: ሐሥ20:7:ራእ4:1:2 1:7:3:21:10
 1:11 ቍ4:19:20:ሐሥ 16:14:11:8:19:ቁ4 2:1:ራእ2:8:2:18:24: 3:1:7
 1:12 ቍ20:11:25: 31:40:11:4:2:ራእ2:1 1:13 አሳ6:1:ሕዝ 1:26:1ጸፃ7:13: 10:5:16:ራእ2:1: 14:14:15:6
 1:14 ጸፃ79:10:6: ራእ2:18:19:12
 1:15 ሕዝ7:43:3: ጸፃ10:6:ራእ2:18: 14:2:19:6
 1:16 ቍ20: መሳ5:3:1:አሳ1:20: 49:2:ማቴ17:2: ፀብ4:12:ራእ2:1: 12:16:3:11:19:15:21 1:17 አሳ41:44:46: 48:12:ሕዝ1:28: ጸፃ8:17:18: ማቴ14:27:ራእ2:8: 22:13
 1:18 ዘጸ32:40: ጸፃ4:34:11:2:7: ሮሜ 6:9:ራእ2:8: 4:9:10:39:1:10:6:1

ድልፍያና በሎዶቅያ ወደሚገኙት ወደ ሰባቱ የእስያ አብደተ ክርስቲያናት ላክ፣ አል።

¹²እኔም የሚናገረኝን ደምፀ ለማየት ዞር አልሁ፤ ዞር ባልሁም ጊዜ ሰባት የወርቅ መቅረዞችን አየሁ፤ ¹³በመቅረዞቹም መካከል “የሰው ልጅ የሚመስል” አየሁ፤ እርሱም እስከ እግሩ የሚደርስ መጉናጸፊያ የለበሰ፣ ደረቱንም በወርቅ መታጠቂያ የታጠቀ ነበር። ¹⁴ራሱና ጠጉሩም እንደ ነጭ የበግ

ጠጉሩ፣ እንደ በረዶም ነጭ ነበሩ፤ ዐይኖቹም የእሳት ነበልባል ይመስሉ ነበር። ¹⁵እግሮቹ በእቶን እሳት የጋለ ናስ ይመስሉ ነበር፤ ደምፀም እንደ ብዙ ወራጅ ውሃ ደምፀ ነበረ። ¹⁶በቀኝ እጅ ሰባት ከዋክብት ይዞ ነበር፤ ከአፉም በሁለት በኩል የተሳለ ሰይፍ ይወጣ ነበር፤ ፊቱም በሙሉ ደምቀቱ እንደሚያበራፀጹ ነበረ።

¹⁷ባየሁት ጊዜ እንደ ሞተ ሰው ሆኜ በእግሩ ሥር ወደቅሁ። እርሱም ቀኝ እጁን በላዩ ጭኖ እንዲህ አለኝ፤ “አትፍራ፤ የመጀመሪያውም የመጨረሻውም እኔ ነኝ፤ ¹⁸እኔ ሕይወት ነኝ፤ ሞቼ ነበር፤ እነሆ አሁን ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ሕይወት ነኝ፤ የሞትና የሲኦል መክፈቻም በእጄ ነው።

¹⁹ስለዚህ የሞከውን፣ አሁን ያለውንና በኋላም የሚሆነውን ጻፍ። ²⁰በቀኝ እጄ ያየሃቸው የሰባቱ ከዋክብትና የሰባቱ የወርቅ መቅረዞች ምስጢር ይህ ነው፤ ሰባቱ ከዋክብት የሰባቱ አብደተ ክርስቲያናት መላእክት ናቸው፤ ሰባቱ መቅረዞች ደግሞ ሰባቱ አብደተ ክርስቲያናት ናቸው።

በኤፌሶን ላለው ቤተ ክርስቲያን

2

“በኤፌሶን ላለው ቤተ ክርስቲያን መልአክሱ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤

ሰባቱን ከዋክብት በቀኝ እጄ የያዘው፣ በሰባቱም የወርቅ መቅረዞች መካከል የሚመላለሰው እንዲህ ይላል፤ ጌሥራህን፣ ጥረትህንና ትዕግሥትህን ዐውቃለሁ። ክፉዎችንም ችላ ብለህ እንዳለል ፍሃቸው፣ ሐዋርያት ሳይሆኑ ሐዋርያት ነን የሚሉትንም መርምረህ ሐሰተኞች

5:7:20:1 1:19 ቍ11:10:72:2 1:20 ቍ4:11:12:16:ማቴ 5:14:15 2:1 ሐሥ18:19:ራእ1:12:13:16 2:2 ቍ4:19: 24:ጠ1:13:11:የሐጸ1: ራእ3:1:8:15

⁹4 ወይም ሰባት ዕጥፍ መንፈስ
²⁰20 ወይም መልአክተኞች
¹⁰1 ወይም መልአክተኛ የእንዲሁም ቍ8:12 እና 18

ሆነው እንዳገኘሃቸው ዐውቃለሁ። ³ደግሞም በትዕግሥት መጽናትህንና ስለ ስሜም መከራን መቀበልህን ዐውቃለሁ። በዚህ ሁሉ አልታከትህም።

⁴ይሁን እንጂ የምነቅፍብህ ነገር አለኝ፤ ይኸውም የቀድሞውን ፍቅርህን ትተሃል። ⁵እንግዳህ ከየት እንደ ወደ ቅህ አስብ፤ ንስሐ ገብተህ ቀድሞ ታደርገው የነበረውን ነገር አድርግ፤ ንስሐ ካልገባህ፤ መጥቼ መቅረዝህን ከቦታው እወስድብሃለሁ። ⁶ነገር ግን ይህ በጎ ነገር አለህ፤ እኔ የምጠላውን የኒቆላውያንን ሥራ አንተም ጠልተሃል።

⁷መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚናገረውን፤ ጆሮ ያለው ይስማ፤ ድል ለሚነሣ በእገቤአብሔር ገነት ካለው ከሕይወት ዛፍ እንዲበላ አደርገዋለሁ።

በሰምርኔስ ላለው ቤተ ክርስቲያን

⁸«በሰምርኔስ ላለው ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፡

የመጀመሪያውና የመጨረሻው፤ ሞቶም የነበረውና ሕይወት የሆነው እንዲህ ይላል፤ ⁹መከራህንና ድኸነትህን ዐውቃለሁ፤ ይሁን እንጂ ሀብታም ነህ፤ አይሁድ ሳይሆኑ አይሁድ ነን እያሉ ስምህን የሚያጠፉትን ዐውቃለሁ፤ እነርሱ ግን የሰይጣን ማኅበር ናቸው። ¹⁰ሊደርስብህ ያለውን መከራ አትፍራ። እነሆ፤ ዲያብሎስ ሊፈትናችሁ አንዳንዶቻችሁን ወደ እስር ቤት ይጥሳል፤ ዐሥር ቀንም መከራ ትቀበላላችሁ። እስከ ሞት ድረስ ታማኝ ሁን፤ እኔም የሕይወትን አክሊል እሰጥሃለሁ።

¹¹መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚናገረውን ጆሮ ያለው ይስማ፤ ድል የሚነሣም በሁለተኛው ሞት ከቶ አይገዳም።

በጴርጋሞን ላለው ቤተ ክርስቲያን

¹²«በጴርጋሞን ላለው ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፡

በሁለት በኩል የተሳለ ስለታም ሰይፍ ያለው እንዲህ ይላል፤ ¹³የሰይጣን ዙፋን ባለቤት እንደምትኖር ዐውቃለሁ። ሆኖም ስሜን አጥብቀህ ይዘሃል። ሰይጣን በሚኖርበት በእናንተ ከተማ የተገደለው ታማኝ ምስክሩ አንቲጳስ በነበረበት ዘመን እንኳ፤ በእኔ ያለህን እምነት አልካድህም።

¹⁴ይሁን እንጂ የምነቅፍብህ ጥቂት ነገር አለኝ፤ የእስራኤል ልጆች ለጣዖት የተሠዋ ምግብ እንዲበሉና እንዲሴሱኑ

2፡3 ዮሐ15፡21
2፡4 ኤር2፡2፤ ማፋ24፡12
2፡5 ቍ16፡22፤ ራእ1፡20፤ ቆ3፡19
2፡6 ቍ15
2፡7 ቍ11፡17፤ 29፡11፤ 29፡22-24፤ ማፋ11፡15፤ ሌቃ23፡43፤ ዮሐ16፡33፤ ራእ3፡6፤ 13፡22፤ 13፡9፤ 22፡2፤ 14፡19
2፡8 ራእ1፡11፤ 17፡18
2፡9 ቍ13፡24፤ ማፋ4፡10፤ 2፡ቆ6፡10፤ ያዕ2፡5፤ ራእ3፡9
2፡10 ቍ3፡8፤ 11፡2፤ 14፤ ማፋ6፡10፤ 22፤ 1፡ቆ፡9፤ 25፤ ራእ3፡10፤ 17፤ 14
2፡11 ቍ7፡ፈ፡20፤ 6፡14፤ 21፡8
2፡12 ቍ4፡16፤ 11፤ 1፤ 6
2፡13 ቍ9፡24፤ ማፋ4፡10፤ ፈ፡እ1፤ 5፤ 11፡3፤ 14፤ 12
2፡14 ቍ20፤ ሐሥ15፡20፤ 1፡ቆ፡6፤ 13፤ 2፡ቆ፡2፤ 15

2፡15 ቍ6
2፡16 ቍ5፡2፤ 10፡2፤ 8፤ ራእ1፡16
2፡17 ቍ7፡አ፡5፤ 6፤ 5፤ 6፡2፤ 2፡6፤ 5፤ 15፤ ዮሐ6፡49፤ 50፤ 16፡33፤ ራእ19፡12
2፡18 ቍ24፤ ማፋ4፤ 3፤ ሐሥ16፡14፤ ራእ1፡11፤ 14፤ 15
2፡19 ቍ2
2፡20 ቍ44፤ 1፡17፤ 16፤ 31፤ 21፤ 25፤ 2፡ነ፡7፤ 9፤ 7፤ ሐሥ15፡20
2፡21 ሮሜ2፡4፤ 5፤ 2፡ቆ፡3፤ 9፤ ራእ9፡20፤ 16፡9፤ 11
2፡22 ራእ17፡2፤ 18፡9
2፡23 1፡ሐ፡16፤ 7፤ 1፤ 7፤ 8፤ 39፤ መዝ139፡1፤ 2፤ 23፤ ም፡ላ21፤ 2፤ እር17፡10፤ ማፋ16፤ 27፤ ሉቃ1፤ 16፤ 15፤ ሮሜ8፤ 27፤ 1፡ተሰ2፤ 4
2፡24 ሐሥ15፤ 28
2፡25 ማፋ16፤ 27፤ ፈ፡እ3፤ 11
2፡26 መዝ2፤ 8፤ ማፋ10፤ 22፤ ዮሐ16፤ 33፤ ራእ3፤ 21
2፡27 መዝ2፤ 9፤ ኢሳ30፤ 14፤ ኤር19፤ 11፤ ራእ12፤ 5

በፊታቸው መሰናከያ ያስቀምጥ ዘንድ ባላቅን ያስተማረውን የበለጸገውን ትምህርት የሚከተሉ አንዳንድ ሰዎች በመካከልህ አሉ፤ ¹⁵የኒቆላውያንን ትምህርት የሚከተሉ ሰዎችም በአንተ ዘንድ አሉ። ¹⁶ስለዚህ ንስሐ ግባ፤ አለዚያ ቶሎ እመጣብሃለሁ። በአፌም ሰይጣን እዋጋቸዋለሁ።

¹⁷መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚናገረውን ጆሮ ያለው ይስማ፤ ድል ለሚነሣ ከተሰወረው መና እሰጠዋለሁ፤ ደግሞም ከሚቀበለው ሰው በስተቀር ማንም የመኖቀውን አዲስ ስም የተጻፈበት ነጭ ድንጋይ እሰጠዋለሁ።

በትያጥሮን ላለው ቤተ ክርስቲያን

¹⁸«በትያጥሮን ላለው ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፡

እንደ እሳት ነበልባል የሆኑ ዐይኖችና በእሳት ቀልጦ የነጠረ ናስ የሚመስሉ እግሮች ያሉት የእገቤአብሔር ልጅ እንዲህ ይላል፤ ¹⁹ሥራህን፤ ፍቅርህን፤ እምነት ህን፤ አገልግሎትህንና ትዕግሥትህን ዐውቃለሁ፤ ደግሞም ከመጀመሪያው ሥራህ ይልቅ የአሁኑ እንደሚበልጥ ዐውቃለሁ።

²⁰ይሁን እንጂ የምነቅፍብህ ነገር አለኝ፤ ነቢይ ነኝ የምትለዋን ሴት ኤልዛቤጥን ችላ ብለሃታል፤ እርሷ አገልጋዮቹ እንዲሴሱኑና ለጣዖት የተሠዋ ምግብ እንዲበሉ በትምህርቷ ታስታታዋለች። ²¹ከዘመቷ ንስሐ እንድትገባ ጊዜ ሰጥቻት ነበር፤ እርሷ ግን ፈቃደኛ አልሆነችም። ²²ስለዚህ በመከራ ዐልጋላይ እጥላታለሁ፤ ከእርሷም ጋር የሚያመነገሩትን፤ ከመንገዷ ንስሐ ካልገቡ፤ ብርቱ ሥቃይ አመጣባቸዋለሁ፤ ²³ልጆቿ ንም በሞት እቀጣቸዋለሁ፤ ከዚያም አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እኔ ልብንና ሐሳብን የምመረምር መሆኔን ይረዳሉ፤ ለእያንዳንዳችሁም እንደ ሥራችሁ እከፍላችኋለሁ። ²⁴ትምህርቷን ላልተከተላችሁና የሰይጣንም ጥልቅ ምስጢር ነው የሚባለውን ላልተቀበላችሁ፤ በትያጥሮን ለቀራችሁት ለእናንተ ግን ይህን እላለሁ፤ በእናንተ ላይ ተጨማሪ ሽክም አልጭንባችሁም። ²⁵ብቻ እኔ እስከመጣ ድረስ ያላችሁን አጥብቃችሁ ያዘ።

²⁶ድል ለሚነሣና ሥራዬንም እስከ መጨረሻው ለሚፈጽም በአሕዛብ ላይ ሥልጣን እሰጠዋለሁ፤ እርሱም፡-

²⁷«ብረት በትር ይገዛቸዋል፤

እንደ ሸክላ ዕቃም ይፈጫቸዋል፤
ይህም ልክ እኔ ከአባቴ ዘንድ
ሥልጣንን እንደ ተቀበልሁ ነው፤

28 እኔም የንጋትን ኮከብ እሰጠዋ
ለሁ። 29 መንፈስ ለአብይተ ክርስቲያናት
የሚናገረውን ጆሮ ያለው ይሰማ።

በሰርዴስ ላለው ቤተ ክርስቲያን

3 “በሰርዴስ ላለው ቤተ ክርስቲያን መል
አክም እንዲህ ብለህ ጻፍ፤

ሰባቱን የእግዚአብሔር መናፍቅትናም
ሰባቱን ከዋክብት በእጁ የያዘው እንዲህ
ይላል፤ ሥራህን ዐውቃለሁ፤ በስም ሕያው
ነህ፤ ነገር ግን ሞተሃል። 2 ስለዚህ ንቃ፤
ሊሞት የተቃረበውን የቀረውን ነገር
አጽና፤ ሥራህ በአምላኬ ፊት ፍጹም
ሆኖ አላገኘሁትም። 3 እንግዲህ የተቀበ
ልኸውንና የሰማኸውን አስታውስ፤ ታዘ
ዘውም፤ ንስሐም ግባ። ባትነቃ ግን
እንደ ሌባ እመጣብሃለሁ፤ በየትኛው
ሰዓት እንደምመጣብህም አታውቅም።

4 ገር ግን ልብሳቸውን ያሳደፉ ጥቂት
ሰዎች በሰርዴስ ከአንተ ጋር አሉ፤ እነ
ርሱም ነጭ ልብስ ለብሰው ከእኔ ጋር
ይሄዳሉ፤ ይህ የሚገባቸው ነውና። 5 ድል
የሚነግም እንደ እነርሱ ነጭ ልብስ
ይለብሳል፤ እኔም በአባቴና በመላእክቱ
ፊት እመስክርለታለሁ፤ ስሙንም ከሕ
ይወት መጽሐፍ አልደመስስም። 6 መን
ፈስ ለአብይተ ክርስቲያናት የሚናገረ
ውን ጆሮ ያለው ይሰማ።

በፊላድልፍያ ላለው ቤተ ክርስቲያን

7 “በፊላድልፍያ ላለው ቤተ ክርስቲያን
መልአክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤

ቅዱስና እውነተኛ የሆነው፤ የዳዊት
ንም መክፈቻ በእጁ የያዘው እንዲህ
ይላል፤ እርሱ የከፈተውን ማንም ሊዘ
ጋው አይችልም፤ የዘጋውንም ማንም
ሊከፍተው አይችልም። 8 ሥራህን ዐው
ቃለሁ፤ እነሆ፤ ማንም ሊዘጋው የማይ
ችል የተከፈተ በር በፊትህ አድርጌአ
ለሁ። ጎይልህ ትንሽ እንደ ሆነ ዐውቃ
ለሁ፤ ሆኖም ቃሊን ጠብቀሃል፤ ስሜ
ንም አልካድህም። 9 እነሆ፤ አይሁድ ሳይ
ሆኑ አይሁድ ነን የሚሉት፤ የሚዋ
ሹት፤ ከሰይጣን ማጎበር የሆኑት ወደ
አንተ እንዲመጡ በእግርህ ሥር እንዲ
ሰግዱ፤ እኔ እንደ ወደድሁህም እንዲ
ያውቁ አደርጋለሁ። 10 በትዕግሥት እን
ድትጸና የሰጠሁህን ትእዛዜን ስለ ጠበ
ቅህ፤ እኔ ደግሞ በምድር ላይ የሚኖሩ
ትን ሊፈትናቸው በዓለም ሁሉ ላይ

2:28 ራእ22:16
2:29 ቀ*7
3:1 1ጠ፡፱5:6፤
ራእ1:4:11:16፤
ራእ2:2
3:3 ሉቃ12:39፤
ራእ2:5
3:4 ቀ*5:18:ይሳ23፤
ራእ4:4:16:11:7:9፤
13:14:19:14
3:5 ቀ*4:፱10:32፤
ዮሐ16:33:ራእ20:12
3:6 ራእ2:7
3:7 ኢሳ22:22፤
፳፯:16:19:፱፻፸1:24፤
1ዮሐ5:20:ራእ1:11፤
6:10:19:11
3:8 ሐግ14:27፤
ራእ2:2:13
3:9 ኢሳ43:449:23፤
ሮሜ8:37:ራእ2:9
3:10 ማቴ24:14፤
2ጴጥ2:9:ራእ2:10፤
6:10:8:13:11:10:11
3:8:14:17:8

ከሚመጣው የፈተና ሰዓት እጠብቅሃ
ለሁ።

11 ቶሎ እመጣለሁ፤ ማንም አክለልህን
እንዳይወስድብህ ያለህን አጥብቀህ ያዝ።
12 ድል የሚነግሠውን በአምላኬ ቤተ መቅ
ደስ ወስጥ ዐምድ አደርገዋለሁ፤ ከዚ
ያም ከቶ አይወጣም። የአምላኬን ስምና
የአምላኬን ከተማ ስም ይኸውም
ከአምላኬ ዘንድ የምትወርደውን የአዲሲ
ቱን ኢየሩሳሌም ስም በእርሱ ላይ እ
ጽፋለሁ፤ አዲሱን ስሜንም በእርሱ
ላይ እጽፋለሁ። 13 መንፈስ ለአብይተ
ክርስቲያናት የሚናገረውን ጆሮ ያለው
ይሰማ።

በሎዶቅያ ላለው ቤተ ክርስቲያን

14 “በሎዶቅያ ላለው ቤተ ክርስቲያን መል
አክ እንዲህ ብለህ ጻፍ፤

አሜን የሆነው፤ ደግሞም ታማና እው
ነተኛ ምስክር የሆነው፤ የእግዚአብሔርም
ፍጥረት ገዥ የሆነው እንዲህ ይላል፤
15 ቀዝቃዛ ወይም ትኩስ እንዳልሆንን ሥራ
ህን ዐውቃለሁ፤ ቀዝቃዛ ወይም ትኩስ
ብትሆን በወደድሁ ነበር። 16 እንግዲህ
ለብ ያልህ ብቻ እንጂ ትኩስ ወይም
ቀዝቃዛ ስላልሆንህ ከአፌ አውጥቼ
ልተፋህ ነው። 17 ህብታም ነኝ፤ ባለጠጋ
ኋ አንዳችም አያሰፈልገኝም’ ትላለህ፤
ነገር ግን ጉስቋላ፤ ምስኪን፤ ድኻ፤ ዕው
ርና፤ የተራሐትህ መሆንህን አታው
ቅም። 18 ስለዚህ ህብታም እንድትሆን፤
በእሳት የነጠረ ወርቅ እንድትገዛ፤ የዕራ
ቀኑትነትህ ኅፍረት እንዳይታይ፤ ነጭ
ልብስ እንድ ትለብሰና ለማየት እንድ
ትችል ዐይኔህን በኩል እንድትኳል እመ
ክርሃለሁ።

19 እኔ የምወዳቸውን እገሥጻለሁ፤ እቀ
ጣለሁም። ስለዚህ ትጋ፤ ንስሐም ግባ።
20 እነሆ፤ በደጅ ቆሜ አንኳለሁ፤ ማንም
ድምዳሜ ስምቶ በሩን በከፍትልኝ ወደ
እርሱ ገብቼ ከእርሱ ጋር እበላለሁ፤ እር
ሱም ከእኔ ጋር ይበላል።

21 እኔ ድል ነግቼ ከአባቴ ጋር በእ
ርሱ ዙፋን ላይ እንደ ተቀመጥሁ፤ ድል
የሚነግሠውንም ከእኔ ጋር በዙፋኔ ላይ
እንዳቀመጥ አደርገዋለሁ። 22 መንፈስ
ለአብይተ ክርስቲያናት የሚናገረውን ጆሮ
ያለው ይሰማ።

በሰማይ ያለው ዙፋን

4 ከዚህ በኋላ እነሆ በሰማይ የተከፈተ
በር አየሁ፤ ቀደም ሲል እንደ መለ

3:11 ማቴ16:27፤
1ዮሐ9:25:ራእ2:25
3:12 ሐዘ48:35፤
ዮሐ16:33:ግላ2:9፤
4:26:ራእ14:1፤
21:2:10:22:4
3:13 ራእ2:7
3:14 ምላ8:22፤
ዮሐ1:3:18:37፤
ቁላ1:16:18:42:1፤ ራ
እ1:5:11
3:15 ሮሜ12:11:ራ
እ2:2
3:17 ምላ13:7፤
ሆሌ12:8:1:4ዮሐ4:8
ራእ16:15
3:19 ዘጸ8:5፤
ምላ3:12፤ 1ዮሐ11:32፤
ዕብ12:5፤ 6:ራእ2:5
3:20 ማቴ24:33፤
ሉቃ12:36:ሮሜ8:10፤
ዮሐ5:9
3:21 ማቴ19:28፤
ዮሐ16:33:ራእ5:5
3:22 ራእ2:7
4:1 ማቴ3:16፤
ራእ1:10:9:11:22:6

“1 ወይም መልአክተኛ” “1 ወይም ሰዓት ዕጥና መንፈስ

ከት ሲናገረኝ የሰማሁት ድምፅ፣ “ወደዚህ ና፣ ከዚህም በኋላ ሊሆን የሚገባውን ነገር አሳይሃለሁ” አለ 2እኔም ወዲያውኑ በመንፈስ ነበርሁ፤ እነሆም፣ በሰማይ ዙፋን ቆሞ አል፤ በዙፋኑም ላይ ተቀምጦ ያለ ነበረ። ኋለኩምም የነበረው የኢያሰጲድንና የሰርዲናን ዕንቁሩ ይመስል ነበር። የመረግድ ዕንቁሩ የመሰለ ቀስተ ነበርናም ዙፋኑን ከቦት ነበር። ሳዙፋኑ ዙሪያ ሌሎች ሃያ አራት ዙፋኖች ነበሩ፤ በእነርሱም ላይ ነጭ ልብስ የለበሱና በራሳቸውም ላይ የወርቅ አክሊል የደፉ ሃያ አራት ሽማግሌዎች ተቀምጠው ነበር። ሻዙፋኑም መብረቅና ድምፅ፣ ነጭጌንድም ወጣ፣ በዙፋኑ ፊት ሰባት መብራቶች ይበሩ ነበር፤ እነዚህም ሰባቱ የእግረኃይድ መናፍስትና ናቸው። ፊደላቸውም በዙፋኑ ፊት እንደ መስተዋት የጠራ የብርጭቆ ባሕር ነበረ።

በዙፋኑ መካከል፣ በዙሪያውም ከፊትና ከኋላ በዐይን የተሞሉ አራት ሕያዎን ፍጡራን ነበሩ። ገመጸመሪያው ሕያዎ ፍጡር አንበሳ፣ ሁለተኛው በሬ ይመስሉ ነበር፤ ሦስተኛው የሰው ፊት የሚመስል ፊት ነበረው፤ አራተኛው ደግሞ የሚበር ንስር ይመስል ነበር። ሕራቱም ሕያዎን ፍጡራን እያንዳንዳቸው ስድስት ስድስት ክንፎች ነበሯቸው፤ በዙሪያቸውና በውስጣቸው በዐይኖች የተሞሉ ነበሩ፤ ቀንና ሌሊትም።

“ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ፣

የነበረው፣ ያለውና የሚመጣው፣ ሁሉን ቻይ ጌታ አምላክ”

ማለትን አያቋርጡም። ሕያዎን ፍጡራኑ በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠውና ከዘላለም እስከ ዘላለም ሕያዎ ሆኖ ለሚኖረው ክብር፣ ሞገስና ምስጋና በሚሰጡበት ጊዜ፣ ማህያ አራቱ ሽማግሌዎች በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ፊት ተደፍተው፣ ከዘላለም እስከ ዘላለም ሕያዎ ሆኖ ለሚኖረው ይሰጡ ነበር፤ አክሊላቸውንም በዙፋኑ ፊት አስ ቀምጠው እንዲህ ይላሉ።

11 “ጌታችንና አምላካችን ሆይ፣

ክብርና ሞገስ፣ ኀይልም ልትቀበል ይገባሃል፤

አንተ ሁሉን ፈጥረሃልና፤

በፈቃድህም ተፈጥረሃልና፤ ሆነሃልምና።”

ጥቅልል መጽሐፍና በጉ

5 በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው በውስጥና በውጭ በኩል የተጻፈበት፣ በሰባት ማኅተም የታሸገ ጥቅልል መጽሐፍ በቀኝ

4፡2 4*9:10፣ 1Y22:19እ46:1፣ ሕዝ126-28:ዳ77:9፣ ራእ1:10፣ 20:11 4፡3 ሕዝ1:28፣ ራእ10:12፣11:19:20 4፡4 ቀ4:10:ራእ34፣ 5:15:6:8:14፣11:16፣ 19:4 4፡5 ዘ019:16፣ ዘ4:2፣ራእ1:4፣ 8:5፣11:19፣16:18 4፡6 ቀ8:9:ሕዝ5፣ 18:10:12:ራእ5:6፣ 6:17:11:14:3፣ 15:27:19:4 4፡7 ሕዝ0:10:14 4፡8 ቀ6:6:እ46:2፣ 3:ሕዝ18:ራእ14: 8:18:14:11 4፡9 ቀ2:24:መዝ 47:8:ራእ1:18:15:1 4፡10 ዘ833:3፣ ራእ1:18:15:1 4፡11 ሕዝ14:15፣ ራእ1:6:5:12፣10:6 5፡1 ቀ7:13፣ ኢ429:11፣ሕዝ29: 10:ዳ71:24፣ ራእ4:2:9:16:16

5፡2 ራእ10:1 5፡5 ዘ649:9፣ ኢ411:1:10፣ ሮጫ15:120፣17:14፣ ራእ22:16 5፡6 ቀ8:9:12፣ 13:ዘ4:10:የሐ1:29 ፣ራእ14:4:4:4:6 5፡7 ቀ1 5፡8 መዝ141:2፣ ራእ4:4:6:8:3፣ 4:14:2:15:2 5፡9 መዝ0:3:98:1፣ 149:1፣እ44:2:10፣ 1:ዳፍ6:20:ዳ9:12፣ ራእ4:11፣13:7፣ 14:3:4 5፡10 1ጴጥ2:5፣ ራእ3:21፣20:4 5፡11 ዳ77:10፣ 0:ዘ12:22፣ደ0:14፣ ራእ4:4:6 5፡12 ቀ9:13:ራእ1:6:4:11 5፡13 ቀ1:3:6:7፣ 1ዘና29:11፣ጫል1:6፣ 2:2፣ሮጫ11:36፣ ራል2:10፣ራእ6:16፣ 7:10

እጁ ይዞ አየሁ። 2እንደ ብርቱ መልእክት ቢታላቅ ድምፅ፣ “ማኅተሞቹን ለመፍታትና መጽሐፉን ለመክፈት የተገባው ማን ነው?” ብሎ ሲያውጅ አየሁ። 3ነገር ግን በሰማይም ሆነ በምድር፣ ከምድርም በታች መጽሐፉን ለመክፈት ወይም ገልጦ ለመመልከት የሚችል ማንም አልነበረም። 4እኔም መጽሐፉን ለመክፈት ወይም ገልጦ ለመመልከት የተገባው ማንም ባለመኖሩ እጅግ አለቀሁ። 5ከዚያም ከሽማግሌዎቹ አንዱ፣ “አታልቅስ፤ እነሆ፣ ከይሁዳ ነገድ የሆነው አንበሳ፣ የዳዊት ሥር ድል ነሥቶአል፤ እርሱ መጽሐፉን ሊከፍትና ሰባቱንም ማኅተሞች ሊፈታ ይችላል” አለኝ።

6ከዚያም በዙፋኑና በአራቱ ሕያዎን ፍጡራን፣ በሽማግሌዎቹም መካከል የታረደ የሚመስል በግ ቆሞ አየሁ፤ በጉም ሰባት ቀንዶችና ሰባት ዐይኖች ነበሩት፤ እነርሱም ወደ ምድር ሁሉ የተላኩት ሰባቱ የእግረኃይድ መናፍስትና ናቸው። 7እርሱም መጥቶ በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ቀኝ እጅ መጽሐፉን ወሰደ። 8መጽሐፉን በወሰደ ጊዜ አራቱ ሕያዎን ፍጡራን፣ ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችም በበጉ ፊት በግ ምባራቸው ተደፉ፤ እያንዳንዳቸውም የቅዱሳን ጸሎት የሆኑትን በገናና ዕጣን የሞላበትን የወርቅ ሙዳይ ይዘው ነበር። 9እንዲህም እያሉ አዳሲ መዘመር ዘመሩ።

“መጽሐፉን ልትወስድ፣

ማኅተሞቹንም ልትፈታ ይገባሃል፤ ምክንያቱም ታርደሃል፤

በደምህም ከነገድ ሁሉ፣ ከቋንቋ ሁሉ፣ ከወገን ሁሉ፣ ከሕዝብ ሁሉ

ሰዎችን ለእግረኃይድ ዋጅተሃል። 10 ለአምላካችንም መንግሥትና ካህናት አድርገሃቸዋል፤

እነርሱም በምድር ላይ ይነግሣሉ።”

11ከዚያም ተመለከትሁ፤ የብዙ መላእክትን ድምፅ ሰማሁ፤ ቀጥራቸውም ሺህ ጊዜ ሺህና እልፍ ጊዜ እልፍ ነበረ፤ እነርሱም በዙፋኑና በሕያዎን ፍጡራኑ፣ በሽማግሌዎቹም ዙሪያ ከበው ነበር፤ 12በታላቅ ድምፅም እንዲህ ብለው ዘመሩ፤

“የታረደው በግ ኀይልና ባለ ጠግነት፣

ጥበብና ብርታት፣

ክብርና ሞገስ፣ ምስጋናም፣

ሊቀበል ይገባሃል።

13ከዚያም በሰማይና በምድር፣ ከምድር በታችና በባሕር፣ በእነርሱ ውስጥ ያሉ

65 ወይም ሰባት ዕጥና መንፈስ
96 ወይም ሰባት ዕጥና መንፈስ

ፍጡራንም ሁሉ እንዲህ ብለው ሲዘምሩ ሰማሁ፤

“በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠውና ለበጉ፣ ምስጋናና ሞገስ፣ ክብርና ጎይል፣ ከዘላለም እስከ ዘላለም ይሁን።”

¹⁴አራቱ ሕያዎን ፍጡራንም፣ “አሜን” አሉ፤ ሽማግሌዎቹም በግምባራቸው ተደፍተው ሰገዱ።

ማጎተሞቹ

6 በጉም ከሰባቱ ማጎተሞች የመጀመሪያውን ሲፈታ አየሁ፤ ከዚያም ከአራቱ ሕያዎን ፍጡራን አንዱ፣ ነጉድንድ በሚመስል ድምፅ “ና!” ሲል ሰማሁ። ²እኔም ተመለከትሁ፤ እነሆ፣ ነጭ ፈረስ ቆሞ ነበር፤ ተቀምጦበት የነበረውም ቀስት ይዞ ነበር፤ አክሊልም ተሰጠው፤ እርሱም እንደ ድል አድራጊ ድል ለመንግሥት ወጣ።

³በጉ ሁለተኛውን ማጎተም በፈታ ጊዜ፣ ሁለተኛው ሕያዎው ፍጡር፣ “ና!” ሲል ሰማሁ። ⁴ሌላ ፍም የሚመስል ቀይ ፈረስም ወጣ፤ ተቀምጦበት የነበረው ሰላምን ከምድር ላይ እንዲወስድና ሰዎችም እርስ በርሳቸው እንዲተራረዱ ለማድረግ ሥልጣን ተሰጠው፤ ትልቅም ሰይፍ ተሰጠው።

⁵በጉ ሦስተኛውን ማጎተም በፈታ ጊዜ፣ ሦስተኛው ሕያዎው ፍጡር፣ “ና!” ሲል ሰማሁ። እኔም ተመለከትሁ፤ እነሆ፣ ጥቀር ፈረስ ቆሞ አየሁ፤ ተቀምጦበት የነበረውም በእጁ ሚዛን ይዞ ነበር። ፍዚያም ከአራቱ ሕያዎን ፍጡራን መካከል፣ “አንድ እርቦሽ ስንዴ ለአንድ ቀን ደመወዝ፣ ሦስት እርቦ ገብስም ለአንድ ቀን ደመወዝ” ይሁን፤ ዘይቱንና የወይን ጠጅን አትጉዳ” የሚል ድምፅ ሰማሁ።

⁷በጉ አራተኛውን ማጎተም በፈታ ጊዜ፣ አራተኛው ሕያዎው ፍጡር፣ “ና!” ሲል ሰማሁ። ⁸እኔም ተመለከትሁ፤ እነሆ፣ ግራጫ ፈረስ ቆሞ አየሁ፤ ተቀምጦበት የነበረው ስሙ ሞት ነበር፤ ሲኦልም ከኋላ ይከተለው ነበር። እነርሱም በሰይፍ፣ በራብ፣ በመቅሠፍትና በምድር አራዊት እንዲገድሉ በምድር አንድ አራተኛ ላይ ሥልጣን ተሰጧቸው።

⁹አምስተኛውን ማጎተም በፈታ ጊዜ፣ ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ጠበቁትም ምስ ክርነት የታረዱትን ሰዎች ነፍሶች ከመሠ ዋያው በታች አየሁ። ¹⁰እነርሱም በታላቅ ድምፅ፣ “ሁሉን የምትገዛ ቅዱስና እውነ ተኛ ጌታ ሆይ፣ እስከ መቼ አትፈርድም? እስከ መቼ ስ ደማችንን በምድር በሚኖ

5:14 ራእ4:469:10
6:1 ራእ4:675:116:14:2:19:6

6:2 መዝ45:4:1
ዘዘ1:8:6:3:11:1
ራእ14:14:19:11: 12
6:3 ራእ4:7
6:4 ዘዘ1:8:16:2:ማፄ10:3:4

6:5 ዘዘ6:2:6:74:7
6:6 ሕዝ4:16:1
ራእ4:6:7:7:13:19:4
6:7 ራእ4:7
6:8 ኤር15:2:3:1
24:10:ሕዝ5:12:17
፡ሆዜ13:14:ዘዘ6:3:3
ራእ11:8:20:13:14
6:9 ዘዘ29:12:1
ዘሌ4:7:ሮሜ1:2:1
ዕባ4:12:ራእ14:18:1
16:7:20:4

6:10 ዘዘ32:3:43:1
2:79:7:መዝ79:10:1
119:84:ዘዘ1:12:1
ሉቃ2:29:2ጸጌ2:1:1
ራእ3:7: 10:116:6:1
18:20:19:2

6:11 ዕብ11:40:1
ራእ3:4
6:12 መዝ97:4: ሊ
ላ29:6:50:3:3
ሕዘ38:19:ማፄ24:29:1
ራእ8:5:11:13: 16:18
6:13 ኤሳ34:4:1
ማፄ24:29:1
ራእ8:10:9:1

6:14 መዝ46:2: ሊ
ዕ54:10: ኤር4:24:1
ሕዝ38:20: ሆ1:5:1
2ጸጌ3:10:ራእ16:20:1
20:11:21:1

6:15 ኤሳ2:10:19:1
21:ራእ19:18
6:16 ሆሰ10:8:1
ሉቃ23:30:ራእ5:1
6:17 መዝ76:7: ሊ
ላ1:15:2:1:2:1
11:31:5፡ሆ1:6:1
ሮሜ1:14:15፡ሚጻ3:2:1
ራእ16:14

7:1 ኤሳ11:1:2:1
ኤር49:36:ሕዝ37:9:1
ጻ77:2:ዘዘ6:5:1
ማፄ24:31:ራእ6:6
7:2 ቀ1:ሞፄ16:16:1
ራእ9:4:14:1:22:4
7:3 ሕዝ9:4:ራእ
6:6:9:4:14:1:1
22:4
7:4 ራእ9:16:14:1:3

መቶ አርባ አራት ሺሁ መታተማቸው

7 ከዚህ በኋላ አራት መላእክት በአራቱ የምድር ማእዘኖች ቆመው አየሁ፤ እነርሱም ነፋስ በምድር ወይም በባሕር፣ ወይም በማንኛውም ዛፍ ላይ እንዳይነፍስ አራቱን የምድር ነፋሶች ያዙ። ²ከዚያም የሕያዎው አምላክ ማጎተም የለው ሌላ መል አክ ከምሥራቅ ሲመጣ አየሁ፤ እርሱም ምድርንና ባሕርን ለመገዳዳት ሥልጣን የተሰጧቸውን አራቱን መላእክት በታላቅ ድምፅ እንዲህ አላቸው፤

³“በአምላካችን አገ ልጋዮች ግንባር ላይ ማጎተም እስከምናደር ርግባቸው ድረስ ምድርን ወይም ባሕርን፣ ወይም ዛፎችን አትጉዱ።” ⁴የታተሙት ንም ቀጥሮ ሰማሁ፤ እነርሱም ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ፤

⁵ከይሁዳ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከሮቤል ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከጋድ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ፍክሌር ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከንፍታሌም ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከምናስ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከስምዖን ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከሌዊ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣

ፍጡራን ላይ አትበቀልም?” አሉ። ¹¹ከዚያም ለእያንዳንዳቸው ነጭ ልብስ ተሰጧቸው፤ ወደ ፊት እንደ እነርሱ የሚገደሉ የአገልጋይ ባልንጀሮቻቸውና ወንድሞቻቸው ቀጥሮ እስኪሞላ ድረስ ጥቂት ጊዜ እንዲታገሡ ተነገራቸው።

¹²ስድስተኛውን ማጎተም ሲፈታ ተመለከትሁ፤ ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ፀሐይም እንደ ማቅ ጠቁረች። ጨረቃም በሙሉ እንደ ደም ቀላች፤ ¹³የበለሰ ዛፍ በብርቱ ነፋስ ስትወዛወዝ ያልበሰለው ፍሬ ከእርሷ እንደሚረገፍ፣ የሰማይ ከዋክብት ወደ ምድር ረገፋ። ¹⁴ሰማይ እንደ ጥቅ ልል መጽሐፍ ተጠቅልሎ ዐለፈ፤ ተራሮችና ደሴቶችም ሁሉ ከስፍራቸው ተወገዱ።

¹⁵ከዚህ በኋላ የምድር ነሥታትና ገዦች፣ የጦር መኩንኖች፣ ሀብታሞች፣ ብርቱዎች፣ ባሮችና ጌቶች ሁሉ በዋሻዎችና በተራሮች ዐለት ወስጥ ተሸሸጉ። ¹⁶ተራሮቹንና ዐለቶቹንም፣ “በላዮችን ውደቁ፤ በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ፊት ከበጉም ቀጥታ ሰውሩን፤ ¹⁷ታላቁ የቀጥታቸው ቀን መጥቶአልና፤ ማንስ ሊቆም ይችላል?” አሏቸው።

መቶ አርባ አራት ሺሁ መታተማቸው

7 ከዚህ በኋላ አራት መላእክት በአራቱ የምድር ማእዘኖች ቆመው አየሁ፤ እነርሱም ነፋስ በምድር ወይም በባሕር፣ ወይም በማንኛውም ዛፍ ላይ እንዳይነፍስ አራቱን የምድር ነፋሶች ያዙ። ²ከዚያም የሕያዎው አምላክ ማጎተም የለው ሌላ መል አክ ከምሥራቅ ሲመጣ አየሁ፤ እርሱም ምድርንና ባሕርን ለመገዳዳት ሥልጣን የተሰጧቸውን አራቱን መላእክት በታላቅ ድምፅ እንዲህ አላቸው፤

³“በአምላካችን አገ ልጋዮች ግንባር ላይ ማጎተም እስከምናደር ርግባቸው ድረስ ምድርን ወይም ባሕርን፣ ወይም ዛፎችን አትጉዱ።” ⁴የታተሙት ንም ቀጥሮ ሰማሁ፤ እነርሱም ከእስራኤል ነገዶች ሁሉ መቶ አርባ አራት ሺህ ነበሩ፤

⁵ከይሁዳ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከሮቤል ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከጋድ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ፍክሌር ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከንፍታሌም ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከምናስ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከስምዖን ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣ ከሌዊ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፣

⁵6 ግሪኩ ዩኒክ ይለዋል፤ አንድ ሊትር ገደማ ይሆናል።
⁶6 ግሪኩ አንድ ዳድ ይለዋል።

ከይሳኮር ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፤
8ከዛብሌን ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፤
ከዮሴፍ ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ፤
ከብንደም ነገድ ዐሥራ ሁለት ሺህ
ታተሙ።

ነጭ ልብስ የለበሱ እጅግ ብዙ ሕዝብ

9ከዚህም በኋላ አየሁ፤ እነሆ፤ በዙፋኑና በበጉ ፊት ማንም ሊቈጥራቸው የማይችል ከሕዝብ፤ ከነገድ፤ ከወገን፤ ከቋንቋም ሁሉ እጅግ ብዙ ሕዝብ ቆመው ነበር፤ እነርሱም ነጭ ልብስ ለብሰው፤ የዘንባባ ዝንጣሬ በእጃቸው ይዘው ነበር። 10በታላቅ ድምፅም እንዲህ ብለው ጮኹ፤

“ማዳን በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው፤ የአምላካችንና የበጉ ነው።”

11መላእክቱም ሁሉ በዙፋኑና በሽማግሌ ምቹ፤ በአራቱም ሕያዋን ፍጡራን ዙሪያ ቆመው ነበር፤ በዙፋኑ ፊት በግንባራቸው ተደፍተው ለእግዚአብሔር ሰገዱ፤ 12እንዲህም ይሉ ነበር፤

“አሜን፤

ውዳሴና ክብር፤

ጥበብ፤ ምስጋናና፤ ሞገስ፤

ኅይልና ብርታትም፤

ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ለአምላካችን ይሁን፤

አሜን።”

13ከዚህም ከሽማግሌዎቹ አንዱ፤ “እነዚህ ነጭ ልብስ የለበሱት እነማን ናቸው? ከወዴትስ መጡ?” አለኝ።

14እኔም፤ “ጌታ ሆይ፤ አንተ ታውቃለህ” አልሁት።

እርሱም እንዲህ አለኝ፤ እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው፤ ልብሳቸውንም በበጉ ደም አጥበው “አንጽተዋል። 15ስለዚህ፤

“በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት ሆነው፤ ቀንና ሌሊት በመቅደሱ ያገለግሉታል፤ በዙፋኑም ላይ የተቀመጠው ድንኳኑን በላያቸው ይዘረጋል፤

16ከእንግዲህ ወዲህ አይራቡም፤

ከዚህም በኋላ አይጠሙም፤

ፀሓይ አይመታቸውም፤

ሐሩሩም ሁሉ አያቃጥላቸውም፤

17ምክንያቱም በዙፋኑ መካከል ያለው በግ እረኞቻቸው ይሆናል፤ ወደ ሕይወት ውሃ ምንጭም ይመራቸዋል፤

እግዚአብሔር እንባን ሁሉ ከዐይናቸው ያብሳል።”

7:9 ቀ፡15፡ራእ34፡13:7
7:10 መዝ3:8፤ ራእ5:1፤2:10፤ 9:1
7:11 ራእ4:4፤6:10
7:12 ሮሜ11:36፤ራእ5:12-14
7:13 ራእ3:4
7:14 ዕብ9:14፤ 1ዮሐ1:7፤ራእ12:11፤ 22:14
7:15 ቀ፡9፡ኢላ4:5፤ 6:3፤ራእ5:1፤11:19፤ 21:3፤22:3
7:16 ኢላ49:10፤ ዮሐ6:35
7:17 ኢላ25:8፤ 35:10፤51:1፤46:5፤19፤ ዮሐ4:10፤10:11፤ ራእ21:4

8:1 ራእ6:1
8:2 ቀ፡6-13፤ ማ፡24:3፤1፤ ራእ9:1፤13፤11፤15
8:3 ቀ፡5፡ዘ30፤ 1-6፡ዕብ9:4፤ራእ5:8፤ 7:2፡9፡13
8:4 መዝ141:2
8:5 ዘላ16:12፤13፤ ራእ4:5፤6:12
8:6 ቀ፡2
8:7 ቀ፡2፡7-12፤ ሕዝ38፡22፤ራእ9:4፤ 15፡18፤12:4
8:8 ቀ፡7፡ኢር51:25፤ ራእ16:3
8:9 ቀ፡7
8:10 ኢላ14፤12፡ራእ6፤13፡9፤14፡7፤ 16:4
8:11 ቀ፡7፡ኢር9፤15፤ 23:15
8:12 ቀ፡7፤ ዘዐ10፡21-23፤ ሕዝ32፡7፤ራእ6፤12፤13
8:13 ራእ3፤10፤ 9፤12፤11፤14፤12፤13፤ 14:6፤19፤17

ሰባተኛው ማኅተምና የወርቁ ጥና

8 በጉ ሰባተኛውን ማኅተም በፊታ ጊዜ፤ ግማሽ ሰዓት ያህል በሰማይ ዝምታ ሆነ።

2ከዚህም በእግዚአብሔር ፊት የሚቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ፤ ሰባት መለከትም ተሰጣቸው።

3ሌላም መልአክ የወርቅ ጥና ይዞ መጣና በመሠዊያው አጠገብ ቆመ፤ እርሱም በዙፋኑ ፊት ባለው የወርቅ መሠዊያ ላይ ከቅዱሳን ጸሎት ሁሉ ጋር እንዲያቀርበው ብዙ ዕጣን ተሰጠው። 4የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳኑ ጸሎት ጋር ከመልአኩ እጅ ወደ እግዚአብሔር ፊት ወጣ። 5መልአኩም ጥናውን ይዞ የመሠዊያውን እሳት ሞላበትና ወደ ምድር ወረወረው፤ ነጎድጓድ፤ ድምፅ፤ መብረቅና የምድር መናወጥ ሆነ።

ሰባቱ መለኮቶች

6ከዚህም ሰባቱን መለኮት የያዙት ሰባቱ መላእክት ለመንፋት ተዘጋጁ።

7የመጀመሪያው መልአክ መለኮቱን ነፋ፤ ደም የተቀላቀለበት በረዶና እሳት ወደ ምድር ተጣለ፤ የምድር አንድ ሦስተኛ ተቃጠለ፤ የዛፎችም አንድ ሦስተኛ ተቃጠለ፤ የለመለመውም ሣር ሁሉ ተቃጠለ።

8ሁለተኛውም መልአክ መለኮቱን ነፋ፤ ትልቅ ተራራ የሚመስል ነገር በእሳት እየተቀጣጠለ ወደ ባሕር ተጣለ፤ የባሕሩ አንድ ሦስተኛ ወደ ደም ተለወጠ፤ 9በባሕሩም ውስጥ ከሚኖሩት ሕያዋን ፍጡራን አንድ ሦስተኛ ሞተ፤ የመርከቦችም አንድ ሦስተኛ ወደደም።

10ሦስተኛውም መልአክ መለኮቱን ነፋ፤ እንደ ችቦ የሚነድ ታላቅ ኮከብ በወንዞች አንድ ሦስተኛና በውሃ ምንጮች ላይ ከሰማይ ወደቀ፤ 11የኮከቡም ስም “እራቶ” ይባል ነበር። የውሃውም አንድ ሦስተኛ መራራ ሆነ፤ ውሃው መራራ ከመሆኑ የተነሣም ብዙ ሰዎች ሞቱ።

12አራተኛው መልአክ መለኮቱን ነፋ፤ የብርሃናቸው አንድ ሦስተኛ ይጨልም ዘንድ፤ የፀሓይ አንድ ሦስተኛ፤ የጨረቃም አንድ ሦስተኛ፤ የከዋክብትም አንድ ሦስተኛ ተመታ፤ የቀንም አንድ ሦስተኛ፤ የሌሊቱም አንድ ሦስተኛ ብርሃን አንዳይሰጥ ተከለከለ።

13ከዚህም ተመለከትሁ፤ አንድ ንስር በሰማይ መካከል ይበር ነበር፤ በታላቅ ድምፅም ፡፡ “የቀሩት ሦስቱ መላእክት መለኮት

11 ምራቅ ግለት ነው።

ስለሚነፋ፣ በምድር ላይ ለሚኖሩት ወዮላቸው! ወዮላቸው! ወዮላቸው!። ሲል ሰማሁ።

9 አምስተኛው መልአክ መለከቱን ነፋ፣ ከሰማይ ወደ ምድር የወደቀውን ኮከብ አየሁ። ኮከቡም የጥልቁ ጉድጓድ መክፈቻ ተሰጠው። ፊጥልቁን ጉድጓድ በከፈተውም ጊዜ፣ ከውስጡ ከታላቅ እቶን እንደሚወጣ ያለ ጢስ ወጣ። ከጉድጓዱም በወጣው ጢስ ፀሐይና ሰማይ ጨለሙ። ፊጥልቁም አንበጦች ወጥተው በምድር ላይ ወረዱ። እንደ ምድር ጊንጦች ሥልጣን ያለ ሥልጣን ተሰጣቸው። ፋኒርሱም የምድርን ሣር ወይም ማናቸውንም የለመለመ ተክል ወይም ዛፍ እንዳይገቡ፣ ነገር ግን የእግዚአብሔር ማኅተም በማምባራቸው ላይ የሌለባቸውን ሰዎች ብቻ እንዲገቡ ተነገራቸው። ፋኒርሱንም አምስት ወር ብቻ እንዲያሠቃዩባቸው እንጂ እንዲገደሏቸው ሥልጣን አልተሰጣቸውም። የሚሠቃዩትም ሥቃይ ጊንጥ ሰውን ሲነድፍ እንደሚሰማው ዐይነት ሥቃይ ነው። ስለእነዚያ ቀኖች ሰዎች ሞትን ይፈልጋሉ፣ ነገር ግን አያገኙትም። ለመሞትም ይመኛሉ፣ ነገር ግን ሞት ከእነርሱ ይሸሻል።

7 አንበጦቹ ለጦርነት የተዘጋጁ ፈረሶች ይመስሉ ነበር፤ በራሳቸውም ላይ የወርቅ አክሊል የመሰለ ነገር ደፍተዋል። ፊታቸውም የሰው ፊት ይመስል ነበር። ስጦጉራቸው የሴት ጠጉር፣ ጥርሳቸውም የአንበሳ ጥርስ ይመስል ነበር። ፆብረት ጥርር የሚመስል ጥርር ነበራቸው፤ የክንፎቻቸውም ድምፅ ወደ ጦርነት የሚገሠግሡ የብዙ ፈረሶችና ሠረገሎች ድምፅ ይመስላል ነበር። 10 እንደ ጊንጥም ያለ ጅራትና መንደፊያ ነበራቸው፤ ደግሞም ሰዎችን አምስት ወር የሚያሠቃዩበት ነይሉ በጅራታቸው ላይ ነበር። 11 በላያቸው ንጉሥ ነበራቸው፤ እርሱም የጥልቁ ጉድጓድ መልአክ ነው፤ ስሙም በፀብራይስጥ “አብደን”፣ በግሪክ ደግሞ “አጳልዮን”፣ ይባላል።

12 የመጀመሪያው ወዮ ዐልፎአል፣ እነሆ፣ ከዚህ በኋላ ገና ሌላ ሁለት ወዮዎች ይመጣሉ።

13 ስድስተኛው መልአክ መለከቱን ነፋ፣ በእግዚአብሔር ፊት ካለው በወርቅ ከተሠራው መሠዊያ ቀንዶች ድምፅ ሲመጣ ሰማሁ። 14 ድምፁም መለከት የያዘውን ስድስተኛውን መልአክ፣ “በታላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ የታሰሩትን አራቱን መለአክት ፍታቸው” አለው። 15 ከሰው ዘር አንድ ሦስተኛውን እንዲገደሉ፣ ለዚህች ሰዓትና ዕለት እንዲሁም ለዚህች ወርና ዓመት ተዘጋጅ

9፡1 4፡2፣11፣ 4፡8፣31፣ራእ1፡18፣ 8፡10
9፡2 4፡1፣11፣ 10፡19፣28፣10፡19፣18፣ አል22፡10፣ ሉቃ8፡31
9፡3 4፡5፣10፣ 10፡10፣12፣15
9፡4 ራእ6፡6፣7፣2፣ 3፡8፣7
9፡5 4፡3፣10
9፡6 ኢዮ3፡21፣ 7፡15፣ኢር8፡3፣ ራእ6፡16
9፡7 ጳጳ7፡8፣አል24
9፡8 ኢላ1፡6
9፡9 ኢል2፡5
9፡10 4፡3፣5፣19
9፡11 4፡1፣2፣ ኢዮ26፡6፣28፣22፣ 31፣12፣መ፡188፣11፣1፣ ሉቃ8፡31፣ራእ16፡16
9፡12 ራእ8፡13
9፡13 10፡30፣1፣3፣ ራእ8፡3
9፡14 10፡15፣18፣ 10፡17፣ኢሱ1፡4፣ ኢሳ11፣15፣ራእ11፣15፣ ራእ7፡1፣ 16፡12
9፡15 4፡18፣ራእ 8፡7፣20፡7

9፡16 ራእ5፡11፣7፡4
9፡17 4፡18፣ መ፡11፣6፣ሳ30፡33፣ ሕ፡138፣22፣ራእ11፡5፣ 14፡10፣19፡20፣20፡10፣ 21፡8
9፡18 4፡15፣17፣ ራእ8፡7
9፡20 10፡4፣28፡31፣29፣ መ፡11፣5፣4፣7፣ 135፡15፣17፣አር1፡16፣ ጳጳ5፡23፣ግ፡15፣13፣ ሉቃ7፡41፣1፣ቁር10፡20
9፡21 ኢሳ47፡9፣12፣ ራእ22፡1፣17፣25፣18፡23
10፡1 ሕ፡11፣28፣ ማቴ17፡2፣ራእ1፡15፣ 16፡4፣3፣15፣2፣18፣1፣2
0፡1
10፡2 4፡5፣8፣10፣ራእ5፡1
10፡3 ሆሴ11፡10፣ራእ4፡5
10፡4 4፡8፣ጳጳ8፡26፣ 12፡4፣9፡ራእ1፡11፣ 19፡22፣10
10፡5 4፡1፣2፣ 10፡8፡2፡40፣ጳጳ71፡2፣7
10፡6 10፡6፡4፡22፣ 10፡6፡8፡14፡14፡30፣ መ፡11፡15፡1፡14፡6፡6፣ ራእ1፡18፡4፡11፡14፡7፣ 16፡17
10፡7 ኢዮ3፡7፣ግ፡ቴ 24፡31፣ጳጳ21፡6፡25

ተው የነበሩት አራቱ መለአክት ተፈቱ። 16 የፈረሰኛው ሰራዊት ብዛት ሁለት መቶ ሚሊዮን ነበር፤ ቀጥራቸውንም ሰማሁ።

17 በራእዬ የየኋቸው ፈረሶችና በላያቸውም የተቀመጡት ይህን ይመስሉ ነበር። ጥሩራቸው እንደ እሳት ቀይ፣ እንደ ያክንት ሰማያዊና እንደ ዲን ብጫ ነበር፤ የፈረሶቹ ራስ የአንበሳችን ራስ ይመስል ነበር። ከአፋቸውም እሳትና ጢስ፣ ዲንም ይወጣ ነበር። 18 ከአፋቸው በወጡት፣ በሦስቱ መቅሠፍቶች፣ ማለት በእሳቱ፣ በጢሱና በዲኑ አንድ ሦስተኛው የሰው ዘር ተገደለ። 19 ምክንያቱም የፈረሶቹ ነይሉ በአፋቸውና በጅራታቸው ላይ ነበር፤ ጅራታቸውም እባብ ይመስል ነበር፤ ራስ ስላላቸው ጉዳት የሚያደርሱት በእርሱ ነበር።

20 በእነዚህ መቅሠፍቶች ሳይገደሉ የቀሩት ሰዎች አሁንም ከእጃቸው ሥራ ንስሐ አልገቡም፤ አጋንንትን እንዲሁም ማየት ወይም መስማት ወይም መሥራት የማይችሉትን፣ ከወርቅ፣ ከብር፣ ከናስ፣ ከድንጋይና ከዕንጨት የተሠሩትን ጣዖቶች ማምለክ አልተወጡም፤ 21 ደግሞም ከነፍስ ግድያቸው፣ ከጥንቅቅ ሥራቸው፣ ከዝሙት ርኩሳት ስታቸው ወይም ከስርቆት ተግባራቸው ንስሐ አልገቡም።

መልአኩና ትንሿ መጽሐፍ

10 ከዚህ በኋላ ሌላ ብርቱ መልአክ ደመና ተጉናጽፎ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ። እርሱም በራሱ ላይ ቀስተ ደመና ነበር። ፊቱ እንደ ፀሐይ፣ እግሮቹ እንደ እሳት ዐምዶች ነበሩ። 2 ሰጸጃም የተከፈተች ትንሽ ጥቅል መጽሐፍ ይዞ ነበር፤ ቀኝ እግሩን በባሕር ላይ፣ ግራ እግሩን በምድር ላይ አኖረ፤ 3 እንደሚያገሃ አንበሳም ድምፁን ከፍ አድርጎ ጮኸ፤ በጮኸም ጊዜ የሰባቱ ነጉድጓዶች ድምፅ ገኘ ተናገሩ። ፋሰቱ ነጉድጓዶች በተናገሩ ጊዜ፣ ለመጻፍ ተዘጋጀሁ፤ ነገር ግን፣ “ሰባቱ ነጉድጓዶች የተናገሩትን በማኅተም ዝጋው እንጂ አትጻፍ” የሚል ድምፅ ከሰማይ ሰማሁ።

5 ከዚህ በኋላ በባሕርና በምድር ላይ ቆሞ ያየሁት መልአክ ቀኝ እጁን ወደ ሰማይ አነሣ፤ ልክሉም ከዘላለም እስከ ዘላለም በሚኖረው፣ ሰማይንና በውስጡ ያሉትን፣ ምድርንና በውስጧ ያሉትን፣ ባሕርንና በውስጡ ያሉትን በፈጠረው በእርሱ ማለ፣ እንዲሁም አለ፣ “ከእንግዲህ መዘግየት አይኖርም፤ ነገር ግን ሰባተኛው መል

*11 አብደን ወይም አጳልዮን ትርጉሙ አጥፊ ማለት ነው። *13 ሲወጣ ማለት ነው።

አክ መለኮቱን በሚነፋባቸው ቀኖች፣ ለአ ገልጋዮቹ ለነቢያት በገለጠላቸው መሠረት የእግዚአብሔር ምስጢር ይፈጸማል።”

⁸ከዚያም ከሰማይ የሰማሁት ድምፅ እንደ ገና እንዲህ ሲል ተናገረ። “ሂድ፣ በባሕርና በምድር ላይ ከቆመው መልአክ ለጅ የተከፈተችውን ጥቅል መጽሐፍ ውስድ።”

⁹እኔም ወደ መልአኩ ሂጆ ትንሿን ጥቅ ልል መጽሐፍ እንዲሰጠኝ ጠየቅሁት፤ እር ሱም፣ “ውስድና ብላት፣ ሆድህን መራራ ታደርገዋለች፣ በአፍህ ግን እንደ ማር ትጣ ፍጣለች” አለኝ። ¹⁰ትንሿንም መጽሐፍ ከመ ልአኩ እጅ ተቀብዬ በላኝት፣ በአፌ እንደ ማር ጣፈጠች፣ ከበላኝት በኋላ ግን ሆዴ መራራ ሆነ፤ ¹¹ከዚያም፣ “ስለ ብዙ ሕዝ ቦች፣ ወገኖች፣ ቋንቋዎችና ነገሥታት እንደ ገና ትንቢት ልትናገር ይገባሃል” ተባ ልሁ።

ሁለቱ ምስክሮች

11 ከዚያም ሽምብቆ የመሰለ መለኪያ በትር ተሰጠኝ፤ እንዲህም ተባ ልሁ። “ሂደህ የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስና መሠዊያውን ለካ፣ በዚያም የሚ ያመልኩትን ቀጥጠር። ²የውጭውን አደባ ባይ ግን ተወው፣ አትለካው፣ ለአሕዛብ የተሰጠ ነውና። እነርሱ የተቀደሰችውን ከተማ አርባ ሁለት ወር ይረግጧል። ³ሁለቱ ምስክሮቹ ጎይል እሰጣቸዋለሁ፤ እነርሱም ማቅ ለብሰው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ሥልሳ ቀን ትንቢት ይናገራሉ።”

⁴እነዚህም በምድር ጌታ ፊት የሚቆሙት ሁለቱ የወይራ ዛፎችና ሁለቱ መቅረቦች ናቸው። ⁵ማንም እነርሱን ሊገቡ ይፈልጋሉ፤ እሳት ከአፋቸው ወጥቶ ጠላቶቻቸውን ያጠፋል፤ ሊገቡዎቹ የሚፈልግ ሁሉ መሞት ያለበት በዚህ ዐይነት ነው። ⁶እነ ዚህ ሰዎች ትንቢት በሚናገሩባቸው ወራት ዝናብ እንዳይዘንብ ሰማይን ለመዝጋት መደጣን አሳቸው፣ ደግሞም ውሃዎችን ወደ ደም ለመለወጥ በሚፈልጉበት ጊዜ ሁሉ ምድርን በማንኛውም መቅደፍት ለመምታት ሥልጣን አሳቸው።

⁷ምስክርነታቸውን ከጨረሱ በኋላ ከጥ ልቁ የሚወጣው አውሬ ይዋጋቸዋል፤ ድል ይነሣቸዋል፤ ይገድላቸዋልም። ⁸ሬሳቸውም በታላቁቱ ከተማ አደባባይ ይጣላል፤ ይህች ከተማ ሰዶምና ግብፅ እየተባለች በምሳሌ የተታጠራውና የእነርሱም ጌታ የተሰቀለ ባት ናት። ⁹ከወገን፣ ከነገድ፣ ከቋንቋና ከሕዝብ የመጡ ሰዎች ሬሳቸውን ሦስት ቀን ተኩል ይመለከታሉ፤ ሬሳቸውም እን

10:8 ቍ2:4
10:9 ኦር15:16;
ሕዝ2:8-3:3
10:10 ቍ9
10:11 ሕዝ37:4-9;
ጳጳ3:4;ራእ13:7
11:1 ሕዝ40:3;
ራእ21:15
11:2 ቍ3;
ሕዝ40:17;20;
ጳጳ7:25;12:7;ሉቃ2
1:24;ራእ12:6;
14:13;5:21;2
11:3 ቍ2ዘጠ37:34;
24መ:33;1:9;ዐ9:1;ዩፑ
9:5;ራእ15:12;13
11:4 መዘ52:8;
ኤር11:16;ዘዳ4:3;11
:14
11:5 ዘዮ16:29;
35;2ሳመ:22;9;
25;1:10;ኤር5:14;
ራእ9:17;18
11:6 ቍ3ዘዐ
7;17:19;ሉቃ4:25;
ራእ8:8
11:7 ጳጳ7:21;
ሉቃ8:31;ራእ13:1-4;7
11:8 ኢሳ1:9;ኦር
23;14;ሕዝ16:46;ዐ1
13;12;ራእ16:19
11:9 መዘ79:2;3;
ራእ13:7

11:10 ነጻ8:10;12;
እስ9:19;22;ራእ3:10
11:11 ቍ9;
ሕዝ37:5-9;10:14
11:12 2ዮ2:11;
ሐሥ1:9;ራእ4:1
11:13 ራእ6:12;
14:7;16:9;11:19;7
11:14 ራእ8:13
11:15 መዘ45:13;
ጳጳ2:44;7:14;27:ግጊ
ክ4;7ዘዳ14:9;
ግጊ24:31;ሉቃ1:33;
ራእ12:10;16:17;
19:1
11:16 ራእ4:4;10
11:17 መዘ80:12;
ራእ1:4;8;19;6
11:18 መዘ2:1;
ራእ10:7;19:5;
20:12
11:19 ዘዐ25:10-22;
2ዘ5:5;7;ዐ49:4;
ራእ4:5;15:5;8;
16:21

ዳይቀበር ይከለክላሉ። ¹⁰እነዚህ ሁለት ነቢ ያት የምድር ነዋሪዎችን ያሠቃዩ ስለ ነበር፣ በምድር የሚኖሩ ሰዎች በእነርሱ ላይ በደረሰው ደስ ይላቸዋል፤ እርስ በርሳ ቸውም ስጦታ ይለዋወጣሉ።

¹¹ከሦስቱ ቀን ተኩል በኋላ ግን፣ የሕ ይውት እስትንፋሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ መጥቶ ገባባቸው፤ እነርሱም ተነሥተው በእግሮቻቸው ቆሙ፤ ይመለከቷቸውም በእነርሱ ላይ ታላቅ ድንጋጤ ወረደባቸው። ¹²ከዚያም፣ “ወደዚህ ውጡ!” የሚላቸውን ታላቅ ድምፅ ከሰማይ ሰሙ፤ ጠላቶቻቸው እየተ መለከቷቸው በደመና ወደ ሰማይ ወጡ።

¹³በዚያም ሰዓት ታላቅ የምድር መና ወጥ ሆነ፤ የከተማዬቱም አንድ ዐሥረኛ ወደመ፣ በነውጡም ሰባት ሺህ ሰዎች ሞቱ፤ የተረፉትንም ፍርሀት ያዛቸው፤ ለሰማ ይም አምላክ ክብር ሰጡ።

¹⁴ሁለተኛው ወዮ ዐልፎአል፤ እነሆ፣ ሦስ ተኛው ወዮ ቶሎ ይመጣል።

ሰባተኛው መለኮት

¹⁵ሰባተኛውም መልአክ መለኮቱን ነፋ፣ በሰማይም እንዲህ የሚሉ ታላላቅ ድም ያች ተሰሙ፤

“የዓለም መንግሥት፣

የጌታችንና የእርሱ ክርስቶስ መንግሥት ሆነች፣ እርሱም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሣል።”

¹⁶በእግዚአብሔር ፊት በዙፋኖቻቸው ላይ የተቀመጡት ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችም በግምባራቸው ተደፍተው ለእግዚአብሔር ሰገዱ፤ ¹⁷እንዲህም አሉ፤

“ያለህና የነበርህ፣

ሁሉን ቻይ፣ ጌታ እግዚአብሔር ሆይ፤ እናመሰግንሃለን፤ ምክንያቱም አንተ ታላቁን ጎይልህን ይዘህ ነግሠሃል።”

¹⁸አሕዛብ ተቈጥተው ነበር፤ የአንተም ቀጣ መጣች፣ በሙታን ላይ የምትፈርድበት፣ ለአገልጋዮችህ ለነብያት፣ ለትዳራንና ስምህን ለሚፈሩት፣ ለታናናሾችና ለታላላቆች ዋጋቸውን የምትሰጥበት፣ ምድርንም ያጠፋትን የምታጠፋበት ዘመን መጣ።”

¹⁹ከዚያም በሰማይ ያለው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ተከፈተ፣ በመቅደሱም ወስጥ የኪዳን ታቦት ታየ፤ መብረቅ፣ ድምፅ፣

ነገድ-ጓድ፣ የምድር መናወጥና ታላቅም በረዶ ሆነ።

ሴቲቱና ዘንዶው

12 ታላቅና አስደናቂ ምልክት በሰማይ ታየ፣ ፀሐይን የለበሰች፣ ጨረቃን ከእግሮቿ በታች የረገጠችና በራሷም ላይ ዐሥራ ሁለት ከዋክብት ያሉት አክሊል የደፋች አንዲት ሴት ታየች።¹ ጸሐይን ነፍሰጡር ነበረች፣ ልትወልድ ስትል ምጥ ይዞአት ተጨንቃ ጮኸች።² ንዚያም ሌላ ምልክት በሰማይ ታየ፣ እነሆ፣ ሰባት ራሶችና ዐሥር ቀንዶች የነበሩት፣ በራሶቹም ላይ ሰባት አክሊል የደፋ ታላቅ ቀይ ዘንዶ ታየ።³ ጅራቱ የከዋክብትን አንድ ሦስተኛ ከሰማይ ስቦ ወደ ምድር ጣላቸው፣ እርሷም በወለደች ጊዜ ልጇን ለመዋጥ ፈልጎ ዘንዶው ልትወልድ በተቃረኑት ሴት ፊት ቆመ።⁴ ሕዝቦችን ሁሉ በብረት በትር የሚገዛውን ወንድ ልጅ ወለደች፣ ልጇም ወደ እግዚአብሔርና ወደ ዙፋኑ ተነጠቀ።⁵ ሴቲቱም አንድ ሺህ ሁለት መቶ ሥልሳ ቀን ክብካቤ እንዲደረግላት እግዚአብሔር ወዳዘጋጀላት ስፍራ ወደ በረሐ ሸሸች።

⁷በሰማይም ጦርነት ሆነ፣ ሚካኤልና መላ እክቱ ከዘንዶው ጋር ተዋጉ፣ ዘንዶውና መላእክቱም መልሰው ተዋጋቸው፣⁸ ነገር ግን ድል ተመቱ፣ በሰማይም የነበራቸውን ስፍራ ዐጡ።⁹ ታላቁ ዘንዶ፣ የጥንቱ እባብ ተጣለ፣ እርሱም ዲያብሎስ ወይም ሰይጣን ተብሎ የሚጠራው፣ ዓለምን ሁሉ የሚያስተው ነው፣ እርሱ ወደ ምድር ተጣለ፣ መላእክቱም ከእርሱ ጋር ተጣሉ።

¹⁰ከዚህ በኋላ ታላቅ ድምፅ በሰማይ እንዲህ ሲል ሰማሁ፡

“አሁን የአምላካችን ማዳን፣ ኀይልና መንግሥት፣ የእርሱ ክርስቶስ ሥልጣንም መጥቶአል።
 ቀንና ሌሊት በአምላካችን ፊት ሲከሰታቸው የነበረው፣ የወንድሞቻችን ከሳሽ ተጥሎአልና።
¹¹እነርሱም በበጉ ደም፣ በምስክርነታቸውም ቃል፣ ድል ነሡት፣ እስከ ሞት ድረስ እንኳ፣ ለነፍሳቸው አልሳሱም።
¹²ስለዚህ ሰማያት ሆይ፣ በውስጣቸውም የምትኖሩ ሆይ፣ ደስ ይበላችሁ፣ ምድርና ባሕር ግን ወዮላችሁ!

12፩ ሞ3፣16፣37፣9፣ ራእ11፣19
 12፪ ሊ፩26፣17፣ ገላ4፣19
 12፫ ሞ1፣9፣13፣ 16፣17፣፳7፣7፣20፣ ራእ13፣15፣1፣17፣37፣ 12፬1፣19፣15
 12፭ ፳7፣8፣10፣ ማቱ2፣16፣1፣፳8፣7
 12፮ ሙ12፣9፣ ሐሥ፣8፣39፣፩፣2፣27፣ 19፣15
 12፯ ራእ11፣2
 12፲ ሞ3፣ ማቱ25፣41፣፣ይሁ9
 12፲፱ ሞ1፣5፣ ስፍ3፣1-7፣፳፯፣64፣10፣ 25፣41፣ሉ፣ቃ10፣18፣ ፍላ12፣31፣ ራእ20፣23፣8፣10
 12፲፱ አዮ1፣9፣11፣ ስፍ3፣1፣1፣፳፯፣5፣8፣ ራእ77፣10፣11፣15
 12፳1 ሉቃ14፣26፣ ፍላ16፣33፣፩፣2፣10፣ 6፣9፣17፣14፣15፣2
 12፳2 ሙ19፣6፣11፣ ሊ፩44፣23፣14፣9፣13፣ ራእ8፣13፣10፣6፣18፣20

ምክንያቱም ዲያብሎስ ጥቂት ዘመን ብቻ እንደ ቀረው ስላወቀ፣ በታላቅ ቀኑ ጣ ተሞልቶ ወደ እናንተ ወርዶአል።

¹³ዘንዶው ወደ ምድር እንደ ተጣለ ባየ ጊዜ፣ ወንድ ልጅ የወለደችውን ሴት አሳደዳት።¹⁴ ሴቲቱም በበረሐ ወደ ተዘጋ ጀላት ስፍራ በረራ መሄድ እንድትችል ሁለት የታላቁ ንስር ክንፎች ተሰጣት፣ ይህም የሆነው በዚያ ከእባቡ ፊት ርቃ ለአንድ ዘመን፣ ለዘመናትና ለዘመን እኩሌታ በክብካቤ እንድትኖር ነው።¹⁵ እባቡም ሴቲቱ በጉርፍ ተጠራርጋ እንድትወሰድ፣ እንደ ወንዝ ያለ ውሃ ከአፋ ተፋ።¹⁶ ምድር ግን ሴቲቱን ረዳቻት፣ አፍንም ከፍታ ዘንዶው ከአፋ ያፈሰሰውን ወንዝ ዋጠች።¹⁷ ዘንዶውም በሴቲቱ ላይ ተሐጣ፣ ከቀሩት ልጆቿም ጋር ሊዋጋ ሄደ፣ እነርሱ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁና የኢየሱስን ምስክር አጥብቀው የያዙ ናቸው።

13 ዘንዶውም በባሕሩ ዳር ቆሞ ነበር።

ከባሕር የወጣው አውሬ

ከዚያም አንድ አውሬ ከባሕር ሲወጣ አየሁ፣ እርሱም ዐሥር ቀንዶችና ሰባት ራሶች ነበሩት፣ በቀንዶቹም ላይ ዐሥር ዘውዶች፣ በራሶቹም ላይ የስድብ ሰሞች ነበሩት።² የየሁትም አውሬ ነብር ይመስል ነበር፣ ነገር ግን እግሮቹ የድብ፣ አፋ ደግሞ የአንበሳ አፍ ይመስል ነበር፣ ዘንዶው የራሱን ኀይልና የራሱን ዙፋን እንዲሁም ታላቅ ሥልጣን ለአውሬው ሰጠው።³ ከአውሬው ራሶች አንዱ ለሞት የሚያደርስ ርስ ቀሩሰል ያለበት ይመስል ነበር። ነገር ግን ለሞት የሚያደርሰው ቀሩሰሉ ዳነ።

ዓለም በሙሉ በመደነቅ አውሬውን ተከተለው።⁴ ሰሞችም ለዘንዶው ሰገዱለት፣ ምክንያቱም ሥልጣኑን ለአውሬው ሰጥቶታል። ደግሞም፣ “አውሬውን የሚመስል ማን ነው? ከእርሱ ጋር ማን ሊዋጋ ይችላል?” በማለት ለአውሬው ሰገዱለት።

⁵አውሬው የትዕቢት ቃል የሚናገርበትና የሚሳደብበት አፍ ተሰጠው፣ አርባ ሁለት ወር በሥልጣን እንዲሠራው ተፈቀደለት።⁶ እርሱም እግዚአብሔርን ለመሳደብ እንዲሁም ስሙንና ማደሪያውን፣ በሰማይም የሚኖሩትን ለመሳደብ አፋን ከፈተ።⁷ ጥግግን እንዲዋጋና ድልም እንዲነሣ ቸው ኀይል ተሰጠው። በነገድ፣ በወገን፣

12፳3 ሞ3፣5
 12፳4 ስፍ19፣4፣ ራእ11፣2
 12፳5 ሞ9
 12፳7 ስፍ3፣15፣ ፍላ14፣15፣ ራእ1፣2፣11፣17፣13፣7
 13፩ ፳7፣1-6፣ 11፣36፣፩፣12፣3፣ 15፣21፣6፣13፣17፣3
 13፪ ፳7፣4፣5፣6፣ ራእ2፣13፣16፣10
 13፫ ሞ12፣14፣ ራእ17፣8
 13፬ ስፍ15፣11
 13፭ ፳7፣8፣11፣20፣ 25፣11፣36፣2፣4፣2፣4፣ ራእ11፣21
 13፮ ራእ12፣12
 13፯ ፳7፣21፣ ራእ5፣9፣7፣9፣10፣11፣ 11፣7፣17፣15

²¹ አንዳንድ የጥንት ቅጾች እኔም በባሕሩ ዳር ቆሞ ነበር ይላሉ።

በቋንቋና በሕዝብም ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጠው። ፩ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ፣ በታረደው በግ የሕይወት መጽሐፍ ላይ ስዋቻቸው ያልተጻፈ የምድር ሰዎች ሁሉ ለአውሬው ይሰግዳሉ።

፶፪ሮ ያለው ቢኖር ይሰማ።

10ማንም የሚማረክ ቢኖር፣

እርሱ ይማረካል፤

ማንም በሰይፍ የሚገድል፣ ቢኖር፣

እርሱ በሰይፍ ይገደላል።

ይህም የቅዱሳን ትዕግሥትና እምነት የሚታየው በዚህ እንደ ሆነ ያስገነዝባል።

ከምድር የወጣው አውሬ

11ከዚያም ሌላ አውሬ ከምድር ሲወጣ አየሁ፤ እርሱም እንደ በግ ሁለት ቀንዶች ነበሩት፤ ነገር ግን እንደ ዘንዶ ይናገር ነበር። 12በመጀመሪያው አውሬ ስም በሙሉ ሥልጣን ይሠራ ነበር፤ ምድርና በእርሷም የሚኖሩ ሁሉ፣ ለሞት ከሚያደርሰው ቀኅላል የዳነውን የመጀመሪያውን አውሬ እንዲያመልኩ አደረገ። 13በሰዎቹም ፊት እሳት ከሰማይ ወደ ምድር እስኪያወርድ ድረስ ታላላቅ ምልክቶች አደረገ። 14በመጀመሪያው አውሬ ስም ምልክቶችን እንዲያደርግ ሥልጣን ስለተሰጠው፣ በምድር የሚኖሩ ሰዎችን አሳተ፤ በሰይፍ ሕሰሎ ለነበረው፣ ነገር ግን በሕይወት ለሚኖረው አውሬ ምስል እንዲያቆሙም አዘዘቸው። 15ደግሞም የመጀመሪያው አውሬ ምስል መናገር እንዲችል ለምስሉ እስትንፋስ ለመስጠትና ለዚህም ምስል የማይሰግዱ ሁሉ እንዲገደሉ ለማድረግ ሥልጣን ተሰጠው።

16እንዲሁም ታናናሾችና ታላላቆች፣ ሀብታሞችና ድኾች፣ ጌቶችና ባሮች ሁሉ በቀኝ እጃቸው ወይም በግምባራቸው ላይ ምልክት እንዲቀበሉ እስገደዳቸው፤ 17ይህም የሆነው የአውሬው ምልክት፣ ይኸውም ስሙ ወይም የስሙ ቀኑ ጥር የሌለው ማንም ሰው ለመግዛትም ሆነ ለመሸጥ እንዳይችል ነው።

18ይህ ጥበብ ይጠይቃል፤ አእምሮ ያለው ማንኛውም ሰው የአውሬውን ቀኑ ጥር ያስላው፤ ምክንያቱም ቀኑ ጥር የሰው ቀኑ ጥር ነው። ቀኑ ጥር ስድስት መቶ ሥልሳ ስድስት ነው።

በጉና መቶ አርባ አራቱ ሺህ ሰዎች

14 ከዚህ በኋላ አየሁ፤ እነሆ፣ በጉ በጽዮን ተራራ ላይ ቆሞ ነበር፤ ከእርሱም ጋር የእርሱ ስምና የአባቱ ስም በግምባራቸው ላይ የተጻፈባቸው መቶ አርባ

13:8 ቍ12:14፣ ማቴ25:34፣የሐ1:29፣ ራእ3:10

13:9 ራእ2:7

13:10 ኤር15:2፣ 43:11፣ዕብ6:12፣ ራእ14:12

13:11 ቍ1:2፣ ራእ16:13

13:12 ቍ3:4፣14:15፣ራእ14:9፣11፣16:2፣19፣20፣20:4

13:13 ነገ18:38፣ 2ገዝ10:ማቴ24:24፣ ሉቃ9:54፣ራእ20:9

13:14 ቍ3:12፣ 2ተሰ29:10፣ ራእ3:10፣11:29

13:15 ቍ12:ጥገ33:6

13:16 ራእ7:3፣14:9፣19:5፣20:4

13:17 ቍ18፣ ራእ14:9፣11፣15:2

13:18 ራእ15:2፣ 17:9፣21:17

14:1 ቍ3:መዝ26፣ ዕብ12:22፣ራእ3:12፣ 5:6፣7:3፣4፣22:4

14:2 ራእ1:15፣ 5:8፣6:1፣15:2

14:3 ቍ1:ጌጠ4:4፣ 6:5፣9

14:4 ኤር2:3፣ 2ቆር11:2፣የቆ1:18፣ ራእ3:4፣5፣9፣17፣17

14:5 መዝ32:2፣ ዕፎ3:13፣የሐ1:47፣አፈ5:27፣1ጳጥ2:22

14:6 ራእ3:10፣ 8:13፣13:7፣19:17

14:7 መዝ34:9፣ ራእ8:10፣6:11፣13፣ 15:4፣16:4

14:8 ኤር21:9፣ ኤር51:8፣ጌሐ16:19፣ 17:24፣5:18፣23:9፣10

14:9 ራእ13:12፣ 14:16

14:10 ኤር45:17፣ ኤር25:15፣15:7፣ ራእ9:17፣18:6

14:11 ቍ9:ጌሐ10፣ ራእ4:8፣13:12፣ 17:19፣3

14:12 የሐ14:15፣ ዕብ6:12፣ራእ13:10

14:13 1ቆር15:18፣ 1ተሰ4:16፣ራእ2:7፣ 22:17

አራቱ ሺህ ሰዎች ነበሩ። ግንባማይ እንደ ብዙውን ድምፅና እንደ ታላቅ ነጉድንድ ድምፅ የመሰለ ድምፅ ሰማሁ፤ የሰማሁት ድምፅ በገና ደርዳሪዎች እንደሚደረፍሩት ዐይነት ነበረ። 3እነርሱም በዙፋኑ ፊት፣ በአራቱ ሕያዋን ፍጡራንና በሽማግሌዎቹ ፊት አዲስ መዝሙር ዘመሩ። ከምድር ከተዋጁት ከመቶ አርባ አራቱ ሺህ ሰዎች በስተቀር መዝሙሩን ማንም ሊማረው አልቻለም። 4እነዚህ ራሳቸውን በሴቶች ያላረከሱት ናቸው፤ ራሳቸውን በንጽሕና ጠብቀዋልና። በጉ ወደ ሚሄድበት ሁሉ ይከተሉታል፤ ለእግዚአብሔርና ለበጉ በኩራት እንዲሁ ከሰዎች መካከል የተዋጁ ናቸው። 5በአፋቸው ምንም ዐይነት ውሸት አልተገኘም፤ ነቀፋም የለባቸውም።

ዎስቱ መላእክት

6ከዚያም ሌላ መልአክ በሰማይ መካከል ሲበር አየሁ፤ እርሱም በምድር ላይ ለሚኖሩ ለሕዝብ፣ ለነገድ፣ ለቋንቋና ለወገን ሁሉ የሚሰብከውን የዘላለም ወንጌል ይዞ ነበር፤ ገበታላቅ ድምፅም፣ “እግዚአብሔርን ፍሩ፣ ክብርም ስጡት፤ ምክንያቱም የፍርዱ ሰዓት ደርሶአል፤ ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንና የውሃ ምንጮችን ለፈጠረው ስገዱ” አለ።

8ሌላም ሁለተኛ መልአክ፣ “ሕዝቦች ሁሉ የዝሙቷን ቀጣ ወይን ጠጅ እንዲጠጡ ያደረገች ታላቁቱ ባቢሎን ወደቀች፤ ወደ ቀች!” እያለ ተከተለው።

9ዎስተኛውም መልአክ በታላቅ ድምፅ እንዲህ እያለ ተከተላቸው፤ “ማንም ለአውሬ ውና ለምስሉ የሚሰግድ፣ ምልክቱንም በግ ምባሩ ወይም በእጁ ላይ የሚቀበል ቢኖር፣ 10እርሱ ደግሞ ምንም ነገር ሳይቀላቀልበት በቀጣው ጽዋ ወስጥ የተሞላውን የእግዚአብሔርን ቀጣ ወይን ጠጅ ይጠጣል። በቅዱሳን መላእክትና በበጉ ፊትም በእሳትና በዲን ይሠቃያል። 11የሥቃያቸውም ጢስ ከዘላለም እስከ ዘላለም ወደ ላይ ይወጣል። ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግዱ ወይም የስሙን ምልክት የሚቀበሉ ሁሉ ቀንና ሌሊት ዕረፍት የላቸውም።” 12የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁና ለኢየሱስም ታማኝ ሆነው በትዕግሥት የሚጸኑ ቅዱሳን የሚታወቁት በዚህ ነው።

13ከዚያም፣ “ከእንግዲህ ወዲህ በጌታ ሆነው የሚሞቱ ብፁዓን ናቸው ብለህ ጻፍ” የሚል ድምፅ ከሰማይ ሰማሁ።

8 ወይም 9ለም ከተፈጠረ ጀምሮ ስምቻቸው በታረደው በግ የሕይወት መጽሐፍ ወሳኝ የተጻፈው
910 እንዳንድ የጥንት ቅጂች የሚገደል ይላሉ።

መንፈስም፤ “አዎ፣ ሥራቸው ስለሚከተላቸው ከድካማቸው ያርፋሉ” ይላል።

የምድር መከር ጊዜ

14 አየሁም፤ እነሆ፤ በፊቴ ነጭ ደመና ነበር፤ በደመናውም ላይ፣ “የሰውን ልጅ የሚ መስል” ተቀምጦ ነበር፤ እርሱም በራሱ ላይ የወርቅ አክሊል ደፍቶ፣ በእጁም ስለ ታም ማጭድ ይዞ ነበር። 15 ሌላም መል አክ ከመቅደሱ ወጥቶ በደመናው ላይ ለተ ቀመጠው፣ “የዐጨዳው ሰዓት ስለ ደረሰ፣ ማጭድህን ይዘህ ዕጨዳ፤ የምድር መከር ደርሶአልና” ሲል በታላቅ ድምፅ ጮኸ። 16 ስለዚህ በደመናው ላይ የተቀመጠው ማጭ ዱን ወደ ምድር ሰደደ፤ ምድርም ታጨ ደች።

17 ሌላም መልአክ በሰማይ ካለው መቅደስ ወጣ፤ እርሱም እንዲሁ ስለታም ማጭ ድ ነበረው፤ 18 በእሳት ላይ ሥልጣን ያለው ሌላ መልአክ ከመሠዊያው ወጥቶ ስለታም ማጭድ የያዘውን፣ “ዘለላው ስለ በሰለ፣ ስለታም ማጭድህን ያዘና በምድር ላይ ያሉትን የወይን ዘለላዎች ሰብስብ” ሲል በታላቅ ድምፅ ጮኸ። 19 መልአክም ማጭ ዱን ወደ ምድር ሰደደ፤ የምድርን የወይን ዘለላዎች ሰብስቦ ወደ ታላቁ ወደ እግዚአብሔር የቀጣ ወይን መጭመቂያ ጣላቸው። 20 ወይንም ከከተማው ውጭ በወይን መጭ መቂያ ውስጥ ተረገጠ፤ ከፍታው እስከ ፈረስ ልጓም የሚደርስ፣ ርዝመቱ ሦስት መቶ ኪሎ ሜትር ያህል ደም ከመጭመቂያው ወጣ።

ሰባቱ መላእክትና ሰባቱ መቅሠፍቶች

15 ሌላም ታላቅና አስደናቂ ምልክት በሰማይ አየሁ፤ የመጨረሻዎቹን ሰባት መቅሠፍቶች የያዙ ሰባት መላእክት አየሁ፤ የመጨረሻ የተባሉትም የእግዚአብሔር ቀጣ የሚፈጸመው በእርሱ በመሆኑ ነው። 2 ከእሳት ጋር የተቀላቀለ የብርጭቆ ባሕር የሚመስል አየሁ፤ በባሕሩም አጠ ገብ አው ሬውን፣ ምስሉንና የስሙን ቀጥጥር ድል የነሡትን ቆመው አየሁ፤ እነርሱም ከእግዚአብሔር ብሔር የተሰጣቸውን በገና ይዘው፣ 3 የእግዚአብሔር ባሕር የሆነውን የሙሴን መዝሙርና የበጉን መዝሙር እንዲህ እያሉ ይዘምሩ ነበር፤

“ሁሉን ቻይ ጌታ አምላክ ሆይ፤ ሥራህ ታላቅና አስደናቂ ነው። የዘመናትህ ንጉሥ ሆይ፤

መንገድህ ጽድቅና እውነት ነው።

4 ጌታ ሆይ፤ አንተን የማይፈራ፣

ስምህን የማይከብርስ ማን ነው?

14:14 ዳግ7:13፣ ማፋ17:5፣ራእ1:13፣ 6:2

14:15 ቀ፡17:18፣ ኢር51:33፣ኢል3:13፣ ማር4:29፣ራእ11:19

14:17 ቀ፡15

14:18 ቀ፡15፣ ራእ6:9፣ 8:5፣16:7

14:19 ራእ19:15

14:20 ቀ፡19፣ ዘፍ49:11 ዘዳ32:14፣ ኢሳ63:3፣ኢል3:13፣ ዕብ13:12፣ራእ11:8፣ 19:15

15:1 ቀ፡6-8፣ ዘሌ26:21፣ ራእ9:20፣11:2፣13፣ 15:2 ራእ4:6፣5:8፣ 12:1፣11:3፣14:17፣ 14:2

15:3 ዘዐ15:1፣ ኢቡ1፣መዝ12:2፣ 145:17፣ራእ1:8፣5:9

15:4 መዝ86:9፣ ኢሳ66:23፣ኢር10:7፣ ራእ19:8

15:5 ዘዐ38:21፣ ዘዮ1:50፣ማቴ3:16፣ ራእ11:19

15:6 ቀ፡1፣ኤገወ9:2፣ ዳግ10:5፣ራእ1:13፣ 14:15

15:7 ቀ፡1፣ራእ1፣8፣ 4:6

15:8 ዘዐ40:34፣ 35፣1፣ገወ8:10፣11፣ 2ዘና5:13፣14፣ኢሳ6:4

16:1 ቀ፡2-21፣ መዝ79:6፣ዘፍ3:8፣ራእ11:19፣15:1

16:2 ቀ፡11፣ ዘዐ9-11 ዘዳ28:35፣ ራእ8:7፣13፣15-17፣ 14:9

16:3 ዘዐ7:17-21፣ ራእ8:8፣9፣11፣6

16:4 ዘዐ7:17-21፣ ራእ8:10

16:5 ራእ14፣6፣10፣ 15:3፣4

16:6 ኢሳ49:26፣ ሉቃ11:49-51፣ ራእ1:8፣6፣9፣14፣18፣ 15:3፣19፣2

አንተ ብቻ ቅዱስ ነህና። የጽድቅ ሥራህ ስለ ተገለጠ፣ ሕዝቦች ሁሉ ይመጣሉ፤ በፊትህም ይሰማዳሉ።

5 ከዚህ በኋላም አየሁ፤ በሰማይ ያለው ቤተ መቅደስ፣ ይኸውም የምስክሩ ድን ኳን ተከፍቶ ነበር፤ ሰባቱን መቅሠፍቶች የያዙት ሰባቱ መላእክት ከቤተ መቅደሱ ወጡ፤ እነርሱም ከተልባ እግር የተሠራ ጉጹሕ የሚያበራ ልብስ ለብሰው፣ ደረታቸውንም በወርቅ መታጠቂያ ታጥቀው ነበር። ገዢያም ከአራቱ ሕያዎን ፍጡራን አንዱ ከዘላለም እስከ ዘላለም በሚኖረው አምላክ ቀጣ የተሞሉትን ሰባት የወርቅ ጽዋዎች ለሰባቱ መላእክት ሰጣቸው። 8 ቤተ መቅደሱም ከእግዚአብሔር ክብር፣ ከነይሉም በወጣው ጢስ ተሞላ፤ የሰባቱ መላእክት ሰባት መቅሠፍቶች እስኪፈጸሙ ድረስ ማንም ወደ ቤተ መቅደሱ መግባት አልቻለም።

ሰባቱ የእግዚአብሔር ቀጣ ጽዋዎች

16 ከዚያም ለሰባቱ መላእክት፣ “ሂዱ፤ ሰባቱን የእግዚአብሔር ቀጣ ጽዋዎች በምድር ላይ አፍሱሱ” የሚል ታላቅ ድምፅ ከቤተ መቅደሱ ሰማሁ።

2 የመጀመሪያው መልአክ ሂዶ ጽዋውን በምድር ላይ አፈሰሰ፤ የአውሬውን ምልክት በተቀበሉትና ለምስሉም በሰገዱት ሰዎች ላይ ክፉኛ የሚያሠቃይ ቀጥሰል ወጣባቸው።

3 ሁለተኛው መልአክ ጽዋውን በባሕር ላይ አፈሰሰ፤ ባሕሩም እንደ ሞተ ሰው ደም ሆነ፤ በባሕሩ ውስጥ የሚኖሩ ሕይወት ያላቸው ነገሮች ሁሉ ሞቱ።

4 ሦስተኛው መልአክ ጽዋውን በወንዞችና በውሃ ምንጮች ላይ አፈሰሰ፤ እነርሱም ደም ሆኑ። 5 ከዚያም በውሆች ላይ ሥልጣን ያለው መልአክ እንዲህ ሲል ሰማሁ።

“ያለህና የነበርህ ቅዱሱ ሆይ፤ እንዲህ ስለ ፈረድህ፣ አንተ ጸድቅ ነህ።

6 የቅዱሳንንና የነቢያትን ደም ስላፈሰሱ፣

አንተም ደግሞ ደም እንዲጠጡ አደረግሃቸው፤ ይህ የሚገባቸው ነውና።”

7 እንዲሁም ከመሠዊያው እንዲህ የሚል ድምፅ ሰማሁ፤

“አዎን፤ ሁሉን ቻይ ጌታ አምላክ ሆይ፤ ፍርድህ እውነትና ጽድቅ ነው”

ኦ3 አንዳንድ የጥንት ቅጂች ሕዝቦች ይላሉ።

⁸አራተኛውም መልአክ ጽዋውን በፀሐይ ላይ አፈሰሰ፤ ፀሐይም ሰዎችን በእሳት እንድታቃጥል ኃይል ተሰጣት። ⁹እነርሱም በታላቅ ሐሩር ተቃጠሉ፤ በእነዚህም መቅሠፍቶች ላይ ደራጣን ያለውን የእግዚአብሔርን ስም ተሳደሱ እንጂ ንስሐ አልገቡም፤ ክብርም አልሰጡትም።

¹⁰አምስተኛውም መልአክ ጽዋውን በአውሬው ዙፋን ላይ አፈሰሰ፤ የአውሬውም መንግሥት በጨለማ ተዋጠ፤ ሰዎችም ከሥቃያቸው የተነሣ ምላሳቸውን ይኩኑበር። ¹¹ደግሞም ከሥቃያቸውና ከቀሩሳቸው የተነሣ የሰማይን አምላክ ተሳደሱ እንጂ ከሥራቸው ንስሐ አልገቡም።

¹²ስድስተኛውም መልአክ ጽዋውን በታላቁ ወንዝ በኢፍራጥስ ላይ አፈሰሰ፤ ከምሥራቅ ለሚመጡ ነገሥታት መንገድ እንዲዘጋጅላቸው የወንዙ ውሃ ደረቀቀ። ¹³ከዚያም ከዘንዶው አፍ፣ ከአውሬው አፍና ከሐሰተኛው ነቢይ አፍ እንቀራረት የሚመሰሉ ሦስት ርኩሳት መናፍስት ሲወጡ አየሁ። ¹⁴እነርሱም ምልክቶች የሚያደርጉ የአጋንንት መናፍስት ናቸው፤ ሁሉን በሚችል አምላክ ታላቅ ቀን ለሚሆነው ጦርነት እንዲሰበሰቧቸው ወደ ዓለም ሁሉ ነገሥታት ይሄዳሉ።

¹⁵እነሆ፣ እንደ ሌባ እመጣለሁ፤ ዕራቀቱን እንዳይሆን ኅፍረቱም እንዳይታይ ነቅቶ ልብሱን የሚጠበቅ ሰው ብዕፅ ነው።”

¹⁶እነርሱም ነገሥታቱን በዕብራይስጥ አርማጌዶን በሚባል ስፍራ ሰበሰቧቸው።

¹⁷ሰባተኛውም መልአክ ጽዋውን በአየር ላይ አፈሰሰ፤ በቤተ መቅደሱ ውስጥ ካለው ዙፋን “ተፈጸመ” የሚል ታላቅ ድምፅ ወጣ። ¹⁸ከዚያም መብረቅ፣ ድምፅ፣ ነጉድጓድና ታላቅ የምድር መናወጥ ሆነ፤ ሰው በምድር ላይ ከተፈጠረ ጀምሮ እንዲህ ያለ ታላቅ የምድር መናወጥ ታይቶ አይታወቅም፤ ነውጡም እጅግ ታላቅ ነበር። ¹⁹ታላቁ ተኩማ ከምስት ተከፈለች፣ የሕዝቦች ከተሞችም ፈራረሱ፤ እግዚአብሔርም ታላቁ ቱን ባቢሎን አስታወሰ፤ በብርቱ ቀጣው ወይን ጤጅ የተሞላውን ጽዋ ሰጣት። ²⁰ደሴ ቶች ሁሉ ሸሹ፣ ተራሮችም ሊገኙ አልቻሉም።

²¹በሚሳን ሲመዘን እያንዳንዱ አርባ አምስት ኪሎ ግራም የሚሆን ታላቅ በረዶ በሰዎች ላይ ከሰማይ ወረደባቸው፤ መቅሠ ፍቱ እጅግ አሥቃቂ ስለ ነበር፣ ሰዎቹ ከበረዶው መቅሠፍት የተነሣ እግዚአብሔርን ተሳደሱ።

16:8 ራእይ:12፣ 8:12;14:18
 16:9 ቍ:11:21፣ ራእይ:21:11;13
 16:10 ስዕ:21-23፣ ኢሳይ:22:1;ሌ:8:12፣ 9:2;13:2
 16:11 ቍ:2:9;21፣ ራእይ:21:11;13
 16:12 ኢሳ:11:15፣ 16:41;24:6;11፣ ራእይ:9:14
 16:13 ስዕ:6:4;ራእይ:12:3;13:1፣ 8:2;19:20;20:10
 16:14 ማ:24:14;24:1ጠ.ፎ:4:1፣ 6:17;17:14;19:19;20:8
 16:15 ሉቃ:12:37፣ 39;ራእይ:18
 16:16 ቍ:14;መዛ:5:19;27:23;29:29፣ 30;ዘሳ:12;11፣ ራእይ:9:11
 16:17 ኤፌ:2:2፣ ራእይ:15:14;15:21;6
 16:18 ዳን:12:1፣ ማ:24:21፣ ራእይ:4:5;6:12
 16:19 ራእይ:14:8;10:17;18:5
 16:20 ራእይ:14
 16:21 ቍ:9:11፣ ስዕ:23-25;ጥ:13;13፣ 38;22፣ ራእይ:7:11;19
 17:1 ቍ:5:15;16:1
 ኢሳይ:42:3;17፣ ኢሳይ:51:3;ራእይ:15:1፣ 7;16:19;ራእይ:19:2
 17:2 ራእይ:14:8
 17:3 ራእይ:1:10፣ 12;3:6;14:1;3:1፣ 18:12;16
 17:4 ቍ:2;ሐር:15:7፣ ሕዝ:28;13;ራእይ:14:8;18:6;16
 17:5 ቍ:1:2;7፣ ራእይ:14:8
 17:6 ራእይ:16:6፣ 18:24
 17:7 ቍ:3:5፣ ራእይ:12:3
 17:8 ሉቃ:3:1፣ ራእይ:3:10;13:3;10:20;12
 17:9 ቍ:3;ራእይ:13:18
 17:11 ቍ:8
 17:12 ራእይ:12:3፣ 18:10;17:19

በአውሬው ላይ የተቀመጠችው ሴት

17 ሰባቱን ጽዋዎች ከያዙት ከሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ እንዲህ አለኝ፣ “ና፣ በብዙ ወሆች ላይ የተቀመጠችውን የታላቁቱን አመንዝራ ፍርድ አሳ ይሃለሁ። ጊዮምድር ነገሥታት ከእርሷ ጋር አመንዝሩ፣ የምድር ነግሪዎችም በዝሙቷ የወይን ጤጅ ሰከሩ።”

³ቀጥሎም መልአኩ በመንፈስ ወደ በረሃ ወሰደኝ፤ በዚያም አንዲት ሴት በስድብ ስሞች በተሞላ፣ ሰባት ራሶችና ዐሥር ቀን ዶች ባሉት ቀይ አውሬ ላይ ተቀምጣ አየሁ። ሳይታይም ሐምራዊና ቀይ ልብስ ተጉኖጽፋ ነበር፤ ደግሞም በወርቅ፣ በክበፍ ድንጋዮችና በዕንቁችም አገባ ነበር፤ በእርሷ የሚያሰጸይፍ ነገርና የዝሙቷ ርኩሳት የሚላበትን የወርቅ ጽዋ ይዛ ነበር። ⁵በግምባሯም ላይ እንዲህ የሚል የምስጢር ስም ተጽፎ ነበር።

ታላቁ ቱ ባቢሎን፣ የአመንዝሮችና የምድር ርኩሳቶች እናት።

⁶ሴቲቱንም በቅዱሳን ደምና በኢየሱስ ምስክሮች ደም ሰክራ አየኋት።

በየኋላም ጊዜ እጅግ ተደነቅሁ። ገዜያም መልአኩ እንዲህ አለኝ፣ የምትደነቀው ለምንድን ነው? የሴቲቱን፣ እርሷ የተቀመጠችበትንም፣ እንዲሁም ሰባት ራሶችና ዐሥር ቀንዶች ያሉትን የአውሬውን ምስጢር እነግርሃለሁ። ⁸የሸው አውሬ ቀደም ሲል ነበረ፤ አሁን ግን የለም፤ በኋላም ከጥልቁ ጉድጓድ ይወጣል፤ ወደ ጥፋቱም ይሄዳል። ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘ የምድር ነግሪዎች አውሬው ቀድሞ የነበረ፤ አሁን ግን የሌለ፣ በኋላም የሚመጣ መሆኑን ሲያዩ ይደነቃሉ።

⁹ይህም፣ ጥበብ ያለው አእምሮ ይጠይቃል። ሰባቱ ራሶች ሴቲቱ የምትቀመጥባቸው ሰባት ተራሮች ናቸው፤ ¹⁰እነርሱም ደግሞ ሰባት ነገሥታት ናቸው። አምስቱ ወደቀዋል፤ አንዱ አለ፣ ሌላውም ገና አልመጣም፤ ሲመጣ ግን ሊቈይ የሚገባው ለጥቂት ጊዜ ነው። ¹¹ቀድሞ የነበረውና አሁን የሌለው አውሬ ስምንተኛው ነገሥ ነው፤ እርሱም ከሰባቱ አንዱ ሲሆን ወደ ጥፋቱ ይሄዳል።

¹²የሆነችው ዐሥር ቀንዶች ገና መንግሥትን ያልተቀበለ፣ ዐሥር ነገሥታት ናቸው፤ ነገር ግን ከአውሬው ጋር ለአንድ

ሰዓት እንዲነግሡ ሥልጣን ይቀበላሉ።
 13 አንድ ሐሳብም አላቸው፤ ጎይላቸውንና ሥልጣናቸውንም ለአውሬው ይሰጣሉ፤ 14 እነዚህ በጉን ይወጋሉ፤ በጉ ግን ድል ይነሣቸዋል፤ ምክንያቱም እርሱ የጌቶች ጌታና የነገሥታት ንጉሥ ነው፤ ከእርሱ ጋር ያሉ የተጠሩት፤ የተመረጡትና የታሙትም አብረው ድል ይነሣሉ።”

15 መልአኩም እንዲህ አለኝ፡ “አመንዝ ራዬቱ ተቀምጣቸው ያየሃቸው ውሆች፡- ወገኖች፤ ብዙ ሰዎች፤ ሕዝቦችና ቋንቋዎች ናቸው። 16 አውሬውና ያየሃቸው ዐሥሩ ቀንዶች አመንዝራዬቱን ይጠሳታል። ባዶ ቀንና ዕራቀቷን ያስቀሯታል። ሥጋዋን ይበላሉ፤ በእሳትም ያቃጥሏታል። 17 የእግዚአብሔር ቃል እስኪፈጸም ድረስ ዕቅዱን እንዲፈጽሙ፤ ደግሞም በአንድ ሐሳብ እንዲሰማሙና ሥልጣናቸውንም ለአውሬው እንዲሰጡ ይህን ሐሳብ በልባቸው ያኖረ እግዚአብሔር ነውና። 18 የየሃትም ሴት በምድር ነገሥታት ላይ የምትነግሥ ታላቂቱ ከተማ ናት።

የባቢሎን ውድቀት

18 ከዚህ በኋላ ታላቅ ሥልጣን ያለው ሌላ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ከክብሩም ነጻብራቅ የተነሣ ምድር በራች፤ 2 እርሱም በብርቱ ድምፅ እንዲህ ብሎ ጮኸ፡

“ታላቂቱ ባቢሎን ወደቀች! ወደቀች!
 የአጋንንት መኖሪያ፤
 የርኩሳን መናፍስት ሁሉ መጠጊያ¹¹፤
 የርኩስና የአስጸያፊ ወፎች ሁሉ መጠለያ¹² ሆነች።
 3 ሕዝቦች ሁሉ የዝሙቷን ቀላጣ ወይን ጠጅ ጠጥተዋልና፤
 የምድር ነገሥታት ከእርሷ ጋር አመንዝረዋል፤
 የምድርም ነጋዴዎች ከብዙ ምቾቷ ጎይል የተነሣ በልጽገዋል።”

4 ከዚያም ከሰማይ ሌላ ድምፅ እንዲህ ሲል ሰማሁ፡

“ሕዝቤ ሆይ፤ በጎጠኦቻች እንዳትተባበሩ፤ ከመቅሠፍቷም እንዳትካፈሉ፤ ከእርሷ ውጡ፤
 5-ጎጠኦቻች እስከ ሰማይ ድረስ ተከምሮአልና፤
 እግዚአብሔርም ዐመጣዋን አስታውሶአል።
 6 በሰጠችው መጠን ብድራቷን መልሱላት፤ ለሠራችው ሁሉ ዕጥፍ ክፈሏት፤ በቀላቀለችውም ጸዋ ዕጥፍ አድርጋችሁ ቀላቅሉባት።
 7 ለራሷ ክብርና ምቾት የሰጠችውን ያህል፤

17:13 ቍ4:17
 17:14 ማፊ22:14; ዮሐ16:33; 1ጠዋ፡15; ራእ16:14
 17:15 ቍ4:1; እ.ሳ8:7; ኤር47:2; ራእ13:7
 17:16 4 ቍ4:11; 637:39; ራእ12:3; 1:18; 8:17; 19:19; 18
 17:17 ቍ4:13; ኤር39:16; 2ቆሮ8:16; ራእ10:7
 17:18 ራእ16:19; 18:10; 18:19; 21
 18:1 ሕዝ43:2; ራእ10:1; 17:1; 20:1
 18:2 ኢሳ13:21; 22:34; 11:13-15; ኤር50:39; 51:37; ሰፊ2:14; 15:23; ሕዝ27:9-25; ራእ14:8; 17:2
 18:3 ቍ7:9; 11:15; 23:23; ሕዝ27:9-25; ራእ14:8; 17:2
 18:4 ዘፍ19:15; ኢሳ48:20; ኤር50:8; 52:6-9; 45; 2ቆሮ6:17
 18:5 2ዜና28:9; ዕዝ9:6; ኤር51:9; ራእ16:19
 18:6 መዝ137:8; ኢሳ40:2; ኤር50:15; 29; ራእ14:10; 16:19; 17:4
 18:7 መዝ10:6; ኢሳ47:7; 8; ሕዝ28:2-8; ሰፊ2:15
 18:8 ቍ4:10; እ.ሳ9:14; 47:9; ኤር50:31; 32; ራእ17:16
 18:9 ቍ3:7; 18; ኤር51:8; ኤር51:8; ሕዝ26:17; 18; ራእ14:8; 11; 17:24; 19:3
 18:10 ቍ4:15; 16; 17:19; ራእ17:12
 18:11 ቍ3:15; 19; ሕዝ27:27; 31
 18:12 ሕዝ27:12; 22; ራእ17
 18:13 ሕዝ27:13; 1ጠ.ፆ1:10
 18:15 ቍ3:10; 11; 17:19; ዝገ2:31
 18:16 ቍ4:10; 19; ራእ17:4
 18:17 ቍ4:10; 15; ሕዝ27:28-30; ራእ17:12; 16

ሥቃይና ሐዘን ስጧት፤ በልባም እንዲህ እያለች ትመክላች፡ “እንደ ንግሥት ተቀምጬአለሁ፤ መባለትም አይደለሁም፤ ከቶም አላዝንም።”

8 ስለዚህ መመሳጠኖቻቿ በአንድ ቀን ይመጡባታል፤ ሞት፤ ሐዘንና ራብ ይሆኑባታል፤ የሚፈራድባት ጌታ እግዚአብሔር ብርቱ ስለ ሆነ፤ በእሳት ትቃጠላለች።

9-ከእርሷ ጋር ያመነዘሩና በምቾት የኖሩ የምድር ነገሥታት፤ እርሷ ስትቃጠል የሚወጣውን ጢስ ሲያዩ ስለ እርሷ ያለቅሳሉ፤ ያዝናሉም። 10 ሥቃይዎንም በመኖራት በሩቅ ቆመው እንዲህ ይላሉ፡

“አንቺ ታላቂቱ ከተማ ወዮልሽ! ወዮልሽ!”
 አንቺ ባቢሎን ብርቱዬቱ ከተማ፤ ፍርድሽ በአንድ ሰዓት ውስጥ መጥቶአል።”

11 “ጭነታቸውን ከእንግዲህ የሚገዛ ስለሌለ፤ የምድር ነጋዴዎችም ስለ እርሷ ያለቅሳሉ፤ ያዝናሉ፤ 12 ጭነቱም፡- ወርቅ፤ ብር፤ የከበረ ድንጋይ፤ ዕንቁ፤ ከተልባ እግር የተሠራ ቀጭን ልብስ፤ ሐምራዊ ልብስ፤ ሐር ልብስ፤ ቀይ ልብስ፤ መልካም ሽታ ያለው

ዕንጨት ሁሉ፤ ከዝሆን ጥርስ፤ ከውድ ዕንጨት፤ ከናስ፤ ከብረትና ከእብነ በረድ የተሠራ ዕቃ ሁሉ፤ 13 ቀረፋ፤ ቅመም፤ ከርቤ፤ ቅባት፤ ዕጣን፤ የወይን ጠጅ፤ የወይራ ዘይት፤ የተሰለቀ ዱቄት፤ ስንዴ፤ ከብቶች፤ በሳች፤ ፈረሶች፤ ሠገራሎች፤ እንዲሁም ባሮችና¹⁴ የሰዎች ነፍሶች ነው።

14 “እነርሱም፤ “የተመኘሽው ፍሬ ከአንቺ ርቆአል፤ ብልጽግናሽና ክብርሽ ሁሉ ጠፍ ቶአል፤ ዳግመኛም ተመልሶ አይመጣም” ይላሉ። 15 እነዚህን ነገሮች በመሸጥ በእርሷ የበለጸጉ ነጋዴዎች ሥቃይዎን ፈርተው በሩቅ ይቆማሉ፤ እነርሱም ያለቅሳሉ፤ ያዝናሉም፤ 16 ድምፃቸውን ከፍ አድርገው እንዲህ ይላሉ፡

“ቀጭን የተልባ እግር፤ ሐምራዊና ቀይ ልብስ የለበሰች፤ በወርቅ፤ በከበረ ድንጋይና በዕንቁም ያጌጠች፤ ታላቂቱ ከተማ ወዮላት! ወዮላት! 17 ያ ሁሉ ሀብት በአንድ ሰዓት ውስጥ ጠፋ።”

¹¹2 ግሪኩ እስር ቤት ወይም መሪ ይላል።
¹²13 ግሪኩ እንዲሁም በውኆችና የሰዎች ነፍሶች ይላል።

“የመርከብ አዛዦች ሁሉ፣ በመርከብ የሚጓዙ መንገደኞች ሁሉ፣ የመርከብ ሠራተኞችና ኑሮአቸውን በባሕር ላይ የመሠረቱ ሁሉ በሩቅ ይቆማሉ።¹⁸ እርሷ ስትቃጠል የሚወጣውን ጢስ ሲያዩ፣ ‘እንደዚች ያለ ታላቅ ከተማ ከቶ የት አለ?’ እያሉ ይጮኻሉ።¹⁹ በራሳቸውም ላይ አሲራ ነንን ሰው እያለቀሱና እያዘኑ እንዲህ ብለው ጮኹ፦

“በባሕር ላይ መርከቦች ያላቸው ሁሉ፣ በእርሷም ሀብት የበለጸጉ፣ ለታላቂቱ ከተማ ወዮላት! ወዮላት! በአንድ ሰዓት ውስጥ ጠፍታለች።²⁰ ሰማይ ሆይ፣ በእርሷ ላይ ሐሜት አድርግ፣ ቅዱሳንን ሐዋርያትና ነቢያትም ሐሜት አድርጉ፣ በእናንተ ላይ ባደረሰችው ነገር እግዚአብሔር ፈርዶባታልና።”

²¹ ከዚያም አንድ ብርቱ መልአክ፣ ትልቅ የወፍጮ ድንጋይ የሚመስል ድንጋይ አን ሥቶ ወደ ባሕር ወረወረው፤ እንዲህም አለ፦

“ታላቂቱ ከተማ ባቢሎን፣ እንዲህ ባለ ኅይል ትወረወራለች፣ ተመልሳም አትገኝም።

²² የባገና ደርዳሪዎችና የሙዚቀኞች ድምፅ፣

የዋሽንትና የመለከት ነፊዎች ድምፅ፣ ዳግመኛ በአንቺ ውስጥ አይሰማም፣ የእጅ ጥበብ ባለሙያ፣ ዳግመኛ በአንቺ ውስጥ አይገኝም፣ የወፍጮ ድምፅም፣ ዳግመኛ በአንቺ ውስጥ አይሰማም።

²³ የሙብራት ብርሃን፣ ዳግመኛ በአንቺ ውስጥ አይበራም፣ የሙሽራውና የሙሽራዪቱ ድምፅ፣ ዳግመኛ በአንቺ ውስጥ አይሰማም፤

ነጋዴዎችሽ የዓለም ታላላቅ ሰዎች ነበሩ፣ በአስማትሽም ሕዝቦች ሁሉ ስተዋል።²⁴ በእርሷም ውስጥ የነቢያትና የቅዱሳን፣ በምድርም የተገደሉት ሁሉ ደም ተገኘ።”

ሃሌ ሉያ!

19 “ከዚህ በኋላ የብዙ ሰዎችን ድምፅ የሚመስል ታላቅ ድምፅ በሰማይ እንዲህ ሲል ሰማሁ፦

ሃሌ ሉያ!
ማዳን፣ ክብርና ኅይል የአምላካችን ነው፤

²⁶ ፍርዱ እውነትና ጽድቅ ነውና፣ በዝሙጽ ምድርን ያረከሰችውን፣

18:18 ቍ9፣ ሕዝ27:32፣ ራእ13:4፣17:18፣19:3
18:19 ቍ10:11፣ 15:16፣ኢሉ7:6፣ ሰቆ2:10፣ሕዝ27:30፣ 31፣ራእ17:16፣18
18:20 ኢር51:48፣ ራእ12:12፣19:2
18:21 ኢር51:63፣ ራእ5:2፣10:1፣ 17:18
18:22 ኢሳ24:8፣ ኢር25:10፣ሕዝ26:13
18:23 ቍ3፣ ኢሳ23:8፣ኢር7:34፣ 16:9፣25:10፣ሆ3:4
18:24 ኢር51:49፣ ማፋ23:35፣ ራእ16:6፣17:6
19:1 ቍ3:4፣ ራእ4:11፣7:10፣12፣ 11:15፣12:10
19:2 ራእ6:10፣ 16:7፣17:1

19:3 ቍ1:4፣6፣ ኢሳ34:10፣ራእ14:11
19:4 ቍ1:3፣6፣ ራእ4:4፣6፣10
19:5 ቍ18፣ መዝ15:13፣134፣ ራእ11:18፣13፣16፣ 20:12
19:6 ቍ1:3፣4፣ ራእ14:8፣15፣11፣15
19:7 ቍ9፣ ማፋ22:2፣25፣10፣ ኢፌ5:32፣ራእ11:13፣ 21፣29፣22፣17
19:8 ቍ14፣ ኢሳ6:1፣10፣ ሕዝ44:17፣ዘፃ:4፣ራእ1:2፣22:8፣9
19:9 ቍ10፣ ሉቃ14:15፣ራእ1:19፣ 21፣5፣22:6
19:10 ሐሥ10:25፣ 26፣ራእ1:2፣22:8፣9
19:11 ቍ19፣21፣ ዘፀ15:3፣መዝ96:13፣ ኢሳ11:4፣ማፋ3:16፣ ራእ6:2፣3፣14
19:12 ቍ16፣ ራእ1:14፣21፣7፣6፣2፣ 12:3
19:13 ኢሳ63:2፣ 3፣ዮሐ1:1

ታላቂቱን አመንዝራ ፈርዶባታል፤ ስለ አገልጋዮቹም ደም ተበቅሏታል።”

³ ደግሞም እንዲህ አሉ፦ “ሃሌ ሉያ!

ጢስ ከእርሷ ከዘላለም እስከ ዘላለም ይወጣል።”

⁴ ሃያ አራቱ ሽማግሌዎችና አራቱ ሕያዎን ፍጡራን በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው አምላክ ወድቀው ሰገዱ፤ እንዲህም አሉ፦

“አሜን፣ ሃሌ ሉያ!”

⁵ ከዚህ በኋላ እንዲህ የሚል ድምፅ ከዙፋኑ ወጣ፦

“እናንተ አገልጋዮቹ ሁሉ፣ እርሱን የምትፈሩ፣ ታናናሾችና ታላላቆችም፣ አምላካችንን አመስግኑ!”

⁶ ደግሞም እንደ ብዙ ሕዝብ ድምፅ፣ እንደ ኅይለኛ ወራጅ ውሃ ድምፅ፣ እንደ ብርቱም ነጉድጓድ ድምፅ የሚመስል እንዲህ ሲል ሰማሁ፦

ሃሌ ሉያ!
ሁሉን ቻይ ጌታ አምላካችን ነግሦአልና።

⁷ የባገ ሰርግ ስለ ደረሰ፣ የእርሱም ሙሽራ ራሷን ስላዘጋጀች፣ ደስ ይበለን፤ ሐሜት እናድርግ ክብርም እንስጠው።

⁸ የሚያንጸባርቅና ንጹሕ፣ ከተልባ እግር የተሠራ ቀጭን ልብስ እንድትለብስ ተሰጣች።”

ከተልባ እግር የተሠራው ቀጭን ልብስ የቅዱሳን የጽድቅ ሥራ ነው።

⁹ መልአኩም፣ “ወደ በጉ ሰርግ እራት የተጠሩ ብዙዎን ናቸው” ብለህ ጻፍ” አለኝ፤ ቀጥሎም፣ “እነዚህ የእግዚአብሔር እውነተኛ ቃሎች ናቸው” አለኝ።

¹⁰ እኔም ልሰግድለት በእግሩ ሥር ተደፋሁ፤ እርሱ ግን፣ “ተወ! ይህን አታድርግ! እኔም ከአንተና የኢየሱስን ምስክር ክያዙት ወንድሞችህ ጋር አገልጋይ ነኝ፤ ለእግዚአብሔር ሰገድ፣ የኢየሱስ ምስክር የትንቢት መንፈስ ነውና” አለኝ።

በነጭ ፈረስ ላይ የተቀመጠው

¹¹ ከዚያም ሰማይም ተከፍቶ አየሁ፤ እነሆ አንድ ነጭ ፈረስ ነበረ፤ በፈረሱም ላይ፣ “ታማኝና እውነተኛ” የሚባል ተቀምጦ ነበር፤ እርሱም በጽድቅ ይፈርዳል፤ ይዋጋልም።¹² ዐይኖቹ እንደ እሳት ነበሩና ናቸው፤ በራሱም ላይ ብዙ ዘውዶች አሉ። ከእርሱ በቀር ማንም የማያውቀው ስም በእርሱ ላይ ተጽፎአል።¹³ እርሱ በደም የተነከረ

ልብስ ለብሶአል፤ ስሙም የእግዚአብሔር ቃል ነው።¹⁴ የሰማይም ሰራዊት ነጭ፣ ንጹሕና ከተልባ እግር የተሠራ ቀጭን ልብስ ለብሰው፣ በነጭ ፈረሶች ላይ ተቀምጠው ይከተሉት ነበር።¹⁵ ሕዝቦችን የሚመታ በት ስለታም ሰይፍ ከአፋ ወጣ፣ “በብረት በትርም ይገዛቸዋል።” እርሱም ሁሉን ቻይ የሆነውን የእግዚአብሔርን የብርቱ ቀኝ ወይን መጭመቂያ ይረግጣል።¹⁶ በልብሱና በጭኑ ላይ እንዲህ የሚል ስም ተጽፎአል።

“የነገሥታ ት ጎ ጉሥና የጌቶች ጌታ ።”

¹⁷ ቀጥሎም አንድ መልአክ በፀሐይ ውስጥ ቆሞ አየሁ፤ እርሱም በሰማይ መካከል ለሚበሩ ወፎች ሁሉ እንዲህ ሲል በታላቅ ድምፅ ጮኸ። “ኑ፣ ወደ ታላቁ የእግዚአብሔር እራት ተሰብስቡ።¹⁸ የምትሰበሰቡትም የነገሥታትን ሥጋ፣ የጦር አዛዦችን ሥጋ፣ የብርቱ ሰዎችን ሥጋ፣ የፈረሶችንና የፈረሰኞችን ሥጋ እንዲሁም የሰዎችን ሁሉ፣ ይኸውም የጌቶችንና የባሮችን፣ የታናኾችንና የታላላቆችን ሥጋ እንድትሰሉ ነው።”

¹⁹ ከዚህ በኋላ አውሬው፣ የምድር ነገሥታትና ሰራዊታቸው በፈረሱ ላይ ከተቀመጠውና ከሰራዊቱ ጋር ለመዋጋት ተሰብስበው አየሁ።²⁰ ነገር ግን አውሬው ተያዘ፤ ከእርሱም ጋር በፊቱ ምልክቶችን ያደርግ የነበረው ሐሰተኛው ነቢይ ተያዘ። በእነዚህ ምልክቶች የአውሬውን ምልክት የተቀበሉትንና ለምስሉ የሰገዱትን አሳተ። ሁለቱም በሕይወት እንዳሉ በዲን ወደሚቃጠሉው የአሳት ባሕር ተጣሉ።²¹ የቀሩት ደግሞ በፈረሱ ላይ ከተቀመጠው አኖ በሚወጣው ሰይፍ ተገደሉ፤ ወፎችም ሁሉ ከሥጋቸው ስልተው ጠገቡ።

የሺህ ዓመቱ መንግሥት

20 የጥልቁን መክፈቻና ትልቅ ሰንሰለት በእጁ የያዘ መልአክ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ።² እርሱም የጥንቱን እባብ፣ ዘንዶውን፣ ማለትም ዲያብሎስን ወይም ሰይጣንን ይዞ ሺህ ዓመት አሰረው።³ ሺህ ዓመትም እስኪፈጸምም ድረስ ከእንግዲህ ወዲህ ሕዝቦችን እንዳያስት ወደ ጥልቁ ጣለው፣ ዘጋውም፣ በእርሱም ላይ ማገተም አደረገበት። ከዚያ በኋላ ለጥቂት ጊዜ ሊፈታ ይገባዋል።

⁴ ቀጥሎም ዙፋኖችን አየሁ፤ በዙፋኖቹም ላይ ለመኖሪያ ሥልጣን የተሰጣቸው ሰዎች ተቀምጠው ነበር፤ ደግሞም ስለ ኢየሱስ ምስክርና ስለ እግዚአብሔር ቃል የተሰየፉትን ሰዎች ነፍሶች አየሁ። እነርሱ

19፡14 ቀ፡8፣ራ፡23፡4
19፡15 ቀ፡21፣ መገ፡2፡9፣አ፡11፡4፣ 2፡ተሰ፡8፣ራ፡11፡16፣ 2፡27፡1፡25፣14፡20
19፡16 ቀ፡12፣ 1፡ጤ፡ፖ፡6፣15
19፡17 ቀ፡21፣ አ፡9፡34፡6፣አ፡12፡9፣ 46፡10፣ሕገ፡39፡17፣ ራ፡28፡13፣1፡14፡6
19፡18 ቀ፡5፣ ሕገ፡39፡18-20፣ ራ፡26፡15
19፡19 ቀ፡11፡21፣ራ፡13፡1፣1፡16፡14፡16
19፡20 ጳ፡7፡11፣ ማ፡6፡24፡24፣ ራ፡29፡17፣13፡12፣ 14፡15፡16፡20፡10፣ 14፡15፡21፡8
19፡21 ቀ፡11፡15፣ 17፡19፡ራ፡11፡16
20፡1 ሉ፡ፆ፡8፡31፣ ራ፡1፡18፡10፡1፡18፡1
20፡2 አ፡42፡4፡22፣ ማ፡4፡10፡12፡ጳ፡፡2፡4
20፡3 ቀ፡1፡8፡10፣ ጳ፡76፡17፡ማ፡27፡66፣ ራ፡21፡2፡9
20፡4 ቀ፡6፡3፡8፡7፡9፣ ማ፡6፡19፡28፡6፡14፡12፣ ራ፡1፡1፡2፡3፡21፡16፡9፣ 13፡12፡16፡22፡5

205 ቀ፡6፣ ሉ፡ፆ፡14፡14፣ ራ፡3፡11፣ 1፡ተሰ፡4፡16
206 ቀ፡4፣ 18፡ፖ፡25፣ ራ፡2፡11፡14፡13፡22፡5
20፡7 ቀ፡2
20፡8 ቀ፡3፡10፣ አ፡4፡11፡12፣ሕገ፡7፡2፣ 38፡2፡9፡15፡39፡1፣ ፅሐ፡11፡1፡2፡4፡27፡1፣ 12፡9፡16፡14
20፡9 መገ፡8፡7፡2፣ ሕገ፡38፡9፡22፡39፡6፡ራ፡13፡13
20፡10 ቀ፡3፡8፣ ራ፡70፡17፡ዘ፡29፡14፡10፣ 11፡1፡16፡13፡19፡20
20፡11 ራ፡42፡2፡6፡14
20፡12 ቀ፡15፣ ዘ፡32፡3፡2፡ዘ፡829፡20፣ አ፡17፡10፡ጳ፡37፡10፣ 12፡1፡ሚ፡23፡16፣ ማ፡16፡27፡ሉ፡ፆ፡10፡20፣ ራ፡3፡5፡1፡11፡18፡19፡5፣ 21፡27
20፡13 አ፡426፡19፣ ማ፡4፡16፡27፣ ራ፡1፡18፡6፡8
20፡14 ቀ፡13፣ 1፡ቆ፡15፡26፣ ራ፡2፡11፡1፡19፡20
20፡15 ቀ፡12
21፡1 28፡ፖ፡3፡13፡ራ፡26፡14

ለአውሬው

ወይም ለእርሱ ምስል አልሰገዱም፤ በግምባራቸው ወይም በእጃቸው ላይ የአውሬውን ምልክት አልተቀበሉም፤ እነርሱም ከሞት ተነሥተው ከክርስቶስ ጋር ሺህ ዓመት ነገሡ።⁵ የቀሩት ሙታን ግን ሺህ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ ከሞት አልተነሡም። ይህ የመጀመሪያው ትንሣኤ ነው።⁶ የባመጀመሪያው ትንሣኤ ተካፋይ የሚሆኑ ብፁዓንና ቅዱሳን ናቸው። ሁለተኛው ሞት በእነርሱ ላይ ሥልጣን የለውም፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርና የክርስቶስ ካህናት ይሆናሉ፤ ከእርሱም ጋር ሺህ ዓመት ይነግሳሉ።

የሰይጣን የመጨረሻ ዕጣ

⁷ ሺህም ዓመት ሲፈጸም ሰይጣን ከእስራቱ ይፈታል፤⁸ በእራቱ የምድር ማእዘናት ያሉትን ሕዝቦች፣ ጎሣንና ማጎሣን እያሳተ ለጦርነት ሊያሰልፋቸው ይወጣል፤ ቀኝ ጥራቸው በባሕር ዳርቻ እንዳለ አሸሞ ነው።⁹ እነርሱም ወደ ምድር ሁሉ ወጥተው የቅዱሳንን ሰፈርና የተወደደቸውን ከተማ ከበቡ፤ ነገር ግን እሳት ከሰማይ ወርዶ በላቸው።¹⁰ የሳታቸው ዲያብሎስም አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ ወዳሉ በት ወደ እሳቱና ወደ ዲኑ ባሕር ተጣል፤ እነርሱም ቀንና ሌሊት ከዘላለም እስከ ዘላለም ይሠቃያሉ።

ሙታን ተፈረደባቸው

¹¹ ከዚህ በኋላ ታላቅ ነጭ ዙፋንና በእርሱም ላይ የተቀመጠውን አየሁ። ምድርና ሰማይ ከፊቱ ሸሹ፤ ስኖራም አልተገኘላቸውም።¹² ሙታንን፣ ታላላቆችንና ታናናኾችን በዙፋኑ ፊት ቆመው አየሁ፤ መጽሐፍትም ተከፈቱ። ሌላም መጽሐፍ፣ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ተከፈተ፤ ሙታንም በመጽሐፍቱ ተጽፎ በተገኘው መሠረት እንደ ሥራቸው መጠን ተፈረደባቸው።¹³ ባሕርም በውስጡ የነበሩትን ሙታን ሰጠ፤ ሞትና ሲኤልም በእነርሱ ውስጥ የነበሩትን ሙታን ሰጠ፤ እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን ተፈረደበት።¹⁴ ከዚያም በኋላ ሞትና ሲኤል ወደ እሳት ባሕር ተጣሉ፤ የእሳቱ ባሕር ሁለተኛው ሞት ነው።¹⁵ ስሙ በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘ ሁሉ ወደ እሳት ባሕር ተጣለ።

አዲሲቱ ኢየሩሳሌም

21 ከዚህ በኋላ አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር አየሁ፤ የመጀመሪያው ሰማይና የመጀመሪያዬቱ ምድር ዐልፈዋልና፤ ባሕርም ከእንግዲህ ወዲህ አይኖርም።² ቅድ

ስቲቱ ከተማ፣ አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ለባሏ እንደ ተዋበች ሙሽራ ተዘጋጅታ ከስማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አየሁ።³ ደግሞም እንዲህ የሚል ታላቅ ድምፅ ከዙፋኑ ሲወጣ ሰማሁ። “እነሆ፣ የእግዚአብሔር ማዶ ሪያ በሰዎች መካከል ነው፣ እርሱ ከእነርሱ ሪያ ይኖራል፣ እነርሱም ሕዝቡ ይሆናሉ፣ እግዚአብሔር ራሱም ከእነርሱ ጋር ይኖራል፣ አምላካቸውም ይሆናል።”⁴ እንባን ሁሉ ከዐይናቸው ያብሳል፣ ከእንግዲህ ወዲህ ሞት ወይም ሐዘን ወይም ልቅሶ ወይም ሥቃይ አይኖርም፣ የቀድሞው ሥርዐት ዐል ፎክልና።

⁵ በዙፋኑ ላይ የተቀመጠውም፣ “እነሆ፣ እኔ ሁሉን ነገር አዲስ አደርጋለሁ” አለ፣ ደግሞም፣ “ይህ ቃል የታመነና እውነት ስለ ሆነ ጻፍ” አል።

⁶ እንዲህም አለኝ፣ “ተፈጸመ፣ አልፋና ያሚጋ፣ የመጀመሪያውና የመጨረሻው እኔ ነኝ፣ ለተጠማ ከሕይወት ውሃ ምንጭ ያለ ዋጋ እስጣለሁ።”⁷ ድል የሚነሣ ይህን ሁሉ ይወርሳል፣ እኔም አምላክ እሆነዋለሁ፣ እርሱም ልጅ ይሆነኛል።⁸ ነገር ግን ፈሪ ዎች፣ የማያምኑ፣ ርኩሶች፣ ነፍስ ገዳዮች፣ አመንዘሮች፣ አስማተኞች፣ ጣዖት አምላኪዎች፣ ውሸተኞች ሁሉ ፅግ ፈንታቸው በዲንና በእሳት ባሕር ውስጥ መጣል ይሆናል። ይህም ሁለተኛው ሞት ነው።

⁹ ሰባቱ የመጨረሻ መቅወፍቶች የሞሉ ባቸውን ሰባቱን ጽዋዎች ከያዙት ከሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ፣ “ና፣ የበገ ሚስት የሆነችውን ሙሽራ አሳይሃለሁ” አለኝ።

¹⁰ በመንፈስም ወደ አንድ ትልቅና ረጅም ተራራ ወስዶኝ፣ ቅድስቲቱ ከተማ ኢየሩሳሌም ከስማይ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስትወርድ አሳየኝ።¹¹ እርሷም በእግዚአብሔር ክብር ታበራ ነበር፣ የብርሃኗም ድምቀት እጅግ እንደ ከበረ ድንጋይ እንደ ኢያሰጲድ፣ እንደ መስተዋት የጠራ ነበር።

¹² ሀሥራ ሁለት በሮች የነበሩት ትልቅና ረጅም ቅጥርም ነበራት፣ በበሮቹም ላይ ዐሥራ ሁለት መላእክት ቆመውና የዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች ስም ተጽፎ ነበር።¹³ በምሥራቅ ሦስት በሮች፣ በሰሜን ሦስት በሮች፣ በደቡብ ሦስት በሮች፣ በምዕራብ ሦስት በሮች ነበሩ።¹⁴ የከተማዬቱም ቅጥር ዐሥራ ሁለት መሠረቶች ነበሩት፣ በእነርሱም ላይ የዐሥራ ሁለቱ የበገ ሐዋርያት ስሞች ተጽፈው ነበር።

¹⁵ ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረው መልአክ የከተማዬቱን በሮች ቅጥር የሚለካ በት የወርቅ ዘንግ ነበረው።¹⁶ የከተማዬቱም

21:4 ኢ.ሳ.25:8፣ 35:10፣65:19፣ 14ዮ:15፣26፣24ዮ:5፣17፣ ራእ.7:17፣20:14
21:2 ቍ:10፣ ነሀ1:18፣ኢ.ሳ.52:1፣ ፅሐ11:1፣10:12፣22፣ ራእ2፣1፣2፣197፣229
21:3 ዘሀ25:8፣ 2ዮ:6፣18፣ኦስ48:35፣ ዘሀ2:10፣2ዮ:6፣16
21:5 ቍ:4፣ራእ4:9፣ 20:11፣19፣22፣6
21:6 ኢ.ሳ.55:1፣ ዮሐ4:10፣ራእ1:8፣ 16:17፣22:13
21:7 ቍ:3፣ 2ሳ:7፣14፣ዮሐ16:3
3፣ሮጫ
8፣14፣2ዮ:6፣16
21:8 ቍ:27፣ መዝ5:6፣1ዮ:6፣9፣ ፅሐ11:14፣ራእ21:1
19:17፣22:15
21:9 ራእ15:16፣ 7:19፣7
21:10 ቍ:2፣ኦስ40:2
፣ራእ1:10፣17፣3
21:11 ቍ:18፣19፣23፣ ኢሳ60:12፣ኦስ43:2፣ ራእ4:3፣6፣15፣8፣22:5
21:12 ቍ:15፣21፣ 25፣ኦስ48:30-34፣ፊጋ 22:14
21:14 ሐሥ:126፣ ኦሩ220፣ፅሐ11:1፣10
21:15 ቍ:12፣ ሕዝ40:3፣ራእ11:1

21:17 ራእ13:18
21:18 ቍ:11፣21
21:19 ቍ:11፣ ዘሀ28:17-20፣ ኢ.ሳ.4፣11፣12፣ ሕዝ28:13
21:20 ራእ4:3
21:21 ቍ:12፣18፣ ኢ.ሳ.4፣12
21:22 ዮሐ4:21፣ 23፣ራእ1:8፣5፣6
21:23 ቍ:11፣ ኢ.ሳ.24፣23፣60፣19፣ 20፣ራእ5፣6፣22፣5
21:24 ቍ:26፣ ኢ.ሳ.60:3፣5
21:25 ቍ:12፣ ኢ.ሳ.60:11፣ዘሀ14፣7፣ ራእ22:5
21:26 ቍ:24
21:27 ኢ.ሳ.52:1፣ ኢ.ሳ.3፣17፣ራእ20፣12፣ 22:14፣15
22:1 ቍ:17፣ መዝ6:8፣14፣64፣ ሕዝ47:1፣ዘሀ14:8፣ ዮሐ4:10፣ ራእ4፣6
22:2 ሕዝ47:1፣ ራእ27
22:3 ዘሀ14:11፣ ራእ7:15
22:4 ግሌ5:8፣ ራእ7:3

ርዝመቷና ስፋቷ እኩል ሆኖ አራት ማእ ዘን ነበረች። እርሱም ከተማዬቱን በዘንጉ ለካ፣ ርዝመቷም ዐሥራ ሁለት ሺህ ምዕራፍ ሆነ፣ ስፋቷና ክፍታዋም እንዲሁ ሆነ።¹⁷ ደግሞም የከተማዬቱን ቅጥር ለካ፣ ርዝመቱም የመልአክ መለኪያ በሆነው በሰው መለኪያ መቶ አርባ አራት ክንድ ያህን ነበር።¹⁸ ቅጥሩ የተሠራው ከኢያሰጲድ ነበር፣ ከተማዬቱም እንደ መስተዋት ንጹሕ ከሆነ ወርቅ የተሠራች ነበረች።¹⁹ የከተማዬቱ ቅጥር መሠረቶች በሁሉም ዐይነት የከበረ ድንጋይ ያጌጡ ነበር፣ የመጀመሪያው መሠረት ኢያሰጲድ፣ ሁለተኛው ሰን ፔር፣ ሦስተኛው ኬልፍዶን፣ አራተኛው መረግድ፣²⁰ አምስተኛው ሰርዶን፣ ስድስተኛው ሰርዶን፣ ሰባተኛው ክርስቲ ሎቤ፣ ስምንተኛው ቢረሌ፣ ዘጠነኛው ወራው ራሬ፣ ዐሥረኛው ክርስቲ ራስ፣ ዐሥራ አንደኛው ያክንት፣ ዐሥራ ሁለተኛው አሜቲስጢኖስ ነበረ።²¹ ዐሥራ ሁለቱም በሮች ዐሥራ ሁለት ዕንቁች ነበሩ፣ እያን ዳንዱም በር ከአንድ ዕንቁት የተሠራ ነበረ። የከተማዬቱም አውራ መንገድ እንደ መስተዋት ብርሃን የሚያስተላልፍ ንጹሕ ወርቅ ነበረ።

²² ሁሉን ቻይ ኔታ አምላክና በገ መቅደሷ ስለ ሆነ፣ የከተማዬቱ ውስጥ ቤተ መቅደስ አላየሁም።²³ የእግዚአብሔር ክብር ብርሃን ስለሚሰጣትና በገም መብራቷ ስለ ሆነ፣ ከተማዋ ፀሐይ ወይም ጨረቃ እንዲያበሩሳት አያስፈልጋትም።²⁴ ሕዝቦች በብርሃኗ ይመላለሳሉ፣ የምድር ነገሥታትም ክብራቸውን ወደ እርሷ ያመጣሉ።²⁵ በዚያ ሌሊት ስለሌለ፣ በሮቿ በየትኛውም ቀን አይዘገም።²⁶ የሕዝቦች ግርማና ክብር ወደ እርሷ ይገባሉ።²⁷ በበገ የሕይወት መጽሐፍ ከተጻፉት በስተቀር፣ ርኩሶትን የሚያደርግና ውሸትን የሚናገር ሁሉ አይገባባትም።

የሕይወት ወንዝ

22 ከዚህ በኋላ መልአኩ ከእግዚአብሔር ሮና ከበገ ዙፋን የሚወጣውን እንደ መስተዋት የጠራውን የሕይወት ውሃ ወንዝ አሳየኝ፤² ወንዙም የከተማዬቱ አውራ መንገድ መካከል ይፈስ ነበር። በወንዙ ግራና ቀኝ በየወፍ እያፈራ ዐሥራ ሁለት ጊዜ ፍራ የሚሰጥ የሕይወት ዛፍ ነበረ፣ የዛፍም ቅጠሎች ሕዝቦች የሚፈውሱባቸው ነበሩ።³ ከእንግዲህ ወዲህ ርግማን ከቶ አይኖርም፣ የእግዚአብሔርና የበገ ዙፋን በከተ

¹⁶ ሁለት ሺህ ሁለት መቶ ኪሎ ሜትር ያህል ይሆናል።
¹⁷ ሥልሳ አምስት ሜትር ያህል ይሆናል።

ማዬቱ ውስጥ ይሆናል፤ አገልጋዮቹም ያመልኩታል፤ ፋሬቱን ያያሉ፤ ስሙም በግምባራቸው ላይ ይሆናል።⁵ ከእንግዲህ ወዲህ ሌሊት አይኖርም፤ ጌታ ክምላክ ስለሚያበራራ ላቸው የመብራት ወይም የፀሐይ ዘርሃን አያስፈልጋቸውም፤ ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግግሉ።

⁶ መልአኩም፣ “እነዚህ ቃሎች የታመኑና እውነተኞች ናቸው። የነቢያት መናፍቅ ስት ጌታ ክምላክ በቅርብ የሚሆነውን ነገር ለአገልጋዮቹ እንዲያሳይ መልአኩን ልኮ አል” አለኝ።

ኢየሱስ ይመጣል

⁷ “እነሆ፤ ቶሎ እመጣለሁ፤ የዚህን መጽሐፍ የትንቢት ቃል የሚጠብቅ ብፁዕ ነው።”

⁸ እነዚህን ነገሮች የሰማሁና ያየሁ እኔ የሐንስ ነኝ። እነዚህን ነገሮች በሰማሁና ባየሁ ጊዜ፤ እነዚህን ነገሮች ላሳየኝ መልአክ ልሰግድ በእግሩ ሥር ተደፋሁ፤ ግእርሱ ግን፣ “ተው፤ ይህን አታድርግ! እኔ ከአንተና ከወንድሞችህ ከነቢያት እንዲሁም የዚህን መጽሐፍ ቃል ከሚጠብቁት ሁሉ ጋር አገልጋይ ነኝ፤ ለእግዚአብሔር ስገድ” አለኝ።

¹⁰ እንዲሁም አለኝ፣ “ጊዜው ስለ ደረሰ፣ የዚህን መጽሐፍ የትንቢት ቃል በማጎተም አትዝጋው፤ ¹¹ በመፀኛው በዐመፁ ይቀጥል፤ ርኩሱም ይርከስ፤ ጻድቁም ይጽደቅ፤ ቅዱሱም ይቀደስ።”

¹² “እነሆ፤ ቶሎ እመጣለሁ፤ ዋጋዬ በእኔ ዘንድ አለ፤ ለእያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን እከፍለዋለሁ።” ¹³ አልፋና የሜጋ፣ ፊተኛውና ኋለኛው፣ መጀመሪያውና መጨረሻው እኔ ነኝ።

22:5 ኢሳይያስ 19:20፣ ዳኅ 37:27፣ ዘቅ 14:47፣ ራእ 20:4፣ 21:23፣ 25:22፣ 26:4፣ 16:1፣ 14:32፣ 1 ቆሮ 14:32፣ 0 ብ 29:2፣ ራእ 1:21፣ 5:21፣ 7:1፣ 10:12፣ 18:19፣ 20:9፣ 21:16፣ 27:2፣ ራእ 1:3፣ 16:15፣ 228 ራእ 1:1፣ 19:10፣ 229 ቍ 10:18፣ 19:19፣ ራእ 19:10፣ 22:10 ቍ 7:18፣ 19:8፣ 28:26፣ ሮሜ 13:11፣ ራእ 10:4፣ 22:11 ሕዝብ 27:8፣ 31:2፣ 10፣ 22:12 ቍ 7:20፣ ኢሳይያስ 10:16፣ 2:11፣ ማቴ 16:27፣ 22:13 ራእ 1:8፣ 17:21፣ 6፣ 22:14 ራእ 2:7፣ 7:14፣ 21:12፣ 27፣ 22:15 ዘጳ 23:18፣ 1 ቆሮ 6:9፣ 10፣ 19:5፣ 19-21፣ ራእ 3:2፣ ቁ 43:5፣ 36፣ ራእ 21:8፣ 22:16 ቍ 6:፣ ማቴ 1:1፣ 2:8፣ 4:1፣ 19:4፣ ራእ 1:1፣ 34፣ 42፣ 28፣ 35፣ 5፣ 22:17 የሐ 4:10፣ ራእ 2:7፣ 14፣ 13፣ 19:7፣ 22:18 ቍ 7:10፣ 19: ዘጳ 4:2፣ 12፣ 32፣ 30፣ 6: ራእ 15:6-16:21፣ 22:19 ቍ 7:10፣ 18: ዘጳ 4:2፣ 12፣ 32፣ 3፣ 9:30፣ 6: ራእ 2:7፣ 22:20 ቍ 7:12፣ ማቴ 16:27፣ 1 ቆሮ 16:22፣ ራእ 1:2፣ 22:21 ሮሜ 16:20

¹⁴ “ወደ ሕይወት ዛፍ ለመድረስና በበሮቿም በኩል ወደ ከተማዬቱ ለመግባት መብት እንዲኖራቸው ልብሳቸውን የሚያጥቡ ብፁዓን ናቸው።” ¹⁵ ውሾች፣ አስማተኞች፣ ሴሰኞች፣ ነፍሰ ገዳዮች፣ ጣዖት አምላኪዎች፣ ውሾትን የሚወዱና የሚያደርጉ ሁሉ በውጭ አሉ።

¹⁶ “እኔ ኢየሱስ እነዚህን ነገሮች እንዲመሰክር መልአኬን ለአብያተ ክርስቲያናት ልክ አለሁ። እኔ የዳዊት ሥርና ዘርኳ፣ የሚያበራራም የንጋት ከክብ ነኝ።”

¹⁷ መንፈስና ሙሽራዬቱ፣ “ና” ይላሉ፤ የሚሰማም፣ “ና” ይበል፤ የተጠግም ሁሉ ይምጣ፤ የሚፈልግም ሁሉ የሕይወትን ውሃ በነጻ ይውሰድ።

¹⁸ የዚህን መጽሐፍ የትንቢት ቃል የሚሰማውን ሁሉ አስጠነቅቃለሁ፤ ማንም በዚህ ቃል ላይ አንዳች ቢጨምር፣ እግዚአብሔር በዚህ መጽሐፍ የተጻፉትን መቅዋናቶች ይጨምርበታል፤ ¹⁹ ማንም በዚህ የትንቢት መጽሐፍ ከተጻፈው ቃል አንዳች ቢያገድድል፣ እግዚአብሔር በዚህ መጽሐፍ ከተጻፉት ከሕይወት ዛፍና ከቅድስቲቱ ከተማ ዕድሉን ያጉድልበታል።

²⁰ እነዚህን ነገሮች የሚመሰክረው፣ “አዎ፣ ቶሎ እመጣለሁ” ይላል።

አሜን፤ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ና።

²¹ የጌታ የኢየሱስ ጸጋ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር ይሁን፤ አሜን።^፩

^፩20 ከእነዚህ የክብር ድንጋዮች መካከል የአንዳንዶቹ ምንነት በውል አይታወቅም።
^፪21 አንዳንድ ቅጂዎች ... ከቅዱሳን ጋር ይሁን ይላሉ።
^፫21 አንዳንድ ቅጂዎች አሜን የሚለውን አይጨምሩም።